GLOSSARIUM AD SCRIPTORES MEDIAE ET INFIMAE GRAECITATIS:...

Charles du Fresne Du Cange

Digitized by Google

GLOSSARIUM
ad Scriptores
MEDIÆ & INFIMÆ GRÆCITATIS,

IN QUO

GRÆCA VOCABULA NOVATÆ SIGNIFICATIONIS, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Jatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum Notiones & Originationes reteguntur:

Complures ævi medii Ritus & Mores; Dignitates Ecclesiastica, Monastica, Palatina, Politica, & quamplurima alia observatione digna, & ad HISTORIAM BYZANTINAM *præsertim spectantia, recensentur ac enucleantur.*

E libris editis, ineditis, veteribusque monumentis.

ACCEDIT Appendix ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis, unà cùm brevi Etymologico Linguæ Gallicæ ex utroque Glossario.

Auctore CAROLO DU FRESNE, Domino DU CANGE, Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstore.

TOMUS SECUNDUS.

LUGDUNI,
Sumptibus ANISSONIORUM, JOANNIS POSUEL,
ET CLAUDII RIGAUD.

M. DC. LXXXVIII.
Cum Privilegio Regis Christianissimi.

GLOSSARIUM

ad Scriptores

MEDIÆ & INFIMÆ GRÆCITATIS,

GRÆCA VOCABULA NOVATÆ SIGNIFICATIONIS,

aut usûs rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Jatrica,

Botanica, Chymica explicantur, eorum Notiones & Originationes recognoscuntur:

Complura sacri medii Ritus & Mores, Dignitates Ecclesiastica, Monasticæ, Palatina, Politica,

& quamplurima alia observatione digna, & ad HISTORIAM BYZANTINAM

præsertim Specialia, recensentur ac conferuntur.

E libris editis, ineditis, veteribusque monumentis.

ACCESSIT Appendix ad Glossarium mediæ & infimæ Latinitatis, una cum brevi

Etymologico Linguæ Gallicæ ex utroque Glossario.

Auctore CAROLO DU FRESNE, Domino DU CANGE,

Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos Quæstore.

TOMUS SECUNDUS

LUGDUNI,

Sumptibus ANISSONIORUM, JOANNIS POSUEL,

ET CLAUDII RIGAUD.

M DC LXXXVIII

Cum Privilegio Regis Christianissimi.

Digitized by Google

GLOSSARIUM
ad Scriptores
MEDIÆ ET INFIMÆ GRÆCITATIS.

P.

ΡΑΒΔΙΤΖΙΝΗ, τὸ ῥῆον βαΐζαριον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Ita ferè etiam in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Rheum barbarum*, ſeu *Rhaponticum*.

ΡΑΒΔΙ, ῥαβδάκιον. *Baculus*, *Bacillus*, ῥάβδος, ῥάβδιον. Ῥαβδίς, *Fuſtis impreſſio*, *ictus*, ἡ ἀπὸ βάκτρου πληγή.

Ῥαβδίον, Ἄλμος Interpolat. Dioſcor. c. 121. *Alimus*.

ΡΑΒΔΟΣ, *Pedum Patriarchale*. Synodus VIII. Oecumenica Act. 7. de Photio Patr. Conſtantinopol. exauctorato: ἀφῆκε τὴν βασιλικὴν ἐκ ἡ χειρὸς αὐτοῦ σημεῖον γάρ ἐστιν ἀξίας ποιμαντικῆς. Nicetas de Rheb. poſt Excid. Urb. n. 5. de Patriarcha ex Urbe fugiente: ἀφεῖναι ὃ ἐμβὰς ὁ Οἰκουμενικὸς Ἀρχιποίμην, μὴ πήραν φέρων, μὴ ῥάβδον ἐπὶ ὀφθαλμῷ, ἄραβδος ἡ ἀσάνδαλος, ἡ χίτωνα ἐν περικνήμῃ, τὴν τελὴν ὑπηγμένος ἐπόδεσιν. Symeon Theſſalonic. in Dial. de Hæreſib. ubi de Inaugurat. Patr. τὴν ἱερὰν ῥάβδον αὐτῷ τὴν ὑποφερίαν ἐγχειρίσας, &c. Pachymeres lib. 5. c. 23. ταῦτά τε ἅπαν, ἡ ἀφῆκεν τὸ ἀπὸ Πατριαρχίας σύμβολον ῥάβδῳ τὴν βασιλικήν. Deſinit porrò pedum iſtud paſtorale in ſuperiori parte in formam Crucis. Vita Bartholomæi primi Archimandritæ S. Salvatoris Meſſanenſis Græcè ſcripta à Daniele Monacho S. Baſilij, cujus Latina duntaxat dedit Rocchus Pirrus, *Tum ſeverioris atque aſcetica vitæ cupidine, pelliceâ veſte contentus, nudiſque pedibus incedens, baculo crucis ſignum in vertice referenti incumbens, quo dubios firmaret greſſus*, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Baculus*.

ΡΑΒΔΟΥΧΟΙ, Cedreno p. 170. iidem qui Δικανοί. Recenſentur inter Officiales Palatij in Catalogo Offic. Aulæ Conſtantinop. ex Cod. Reg. n. 86. apud Goarum ad Codinum pag. 37. Conſtantinus de Adm. Imp. c. 32. παρεχώρησε ὁ τότε εἰς τὸ Διββάχιον στρατηγῶν ὁ Λέων ὁ Ῥαβδοῦχος, ὁ μετὰ τοῦτο Μάγιστρος τιμηθείς. Apud Nicetam in Andronico lib. 2. num. 1. Bardariotæ, de quibus ſuo loco, dicuntur ὑπὸ τοῦ πρώτου φορέσαι ῥαβδοῦχοι.

ΡΑΒΙΚ, τὸ κίσσι, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Ciſſus*, *Hedera*. Vox Arabica.

ΡΑΒΟΥΑΙΟΝ. Vide Καξαντήριον.

ΡΑΓΑΖΙΟΝ. Scholiaſtes Euripidis ad Oreſtem: Δάναξ, κάλαμος λεπτὸς ἐκ τῶν ἴλιγγι φιόμβου τινὸς ὃν φασὶ τὸ λιγόμβριον ἰδιωτικῶς ῥαγάζιον. Meurſius hîc *Puerum*, ac *Famulum* interpretatur, ex Ital. *Ragazzo*. Sed quid commune habet famulus cum arundine? Malim igitur ῥαγάζιον dici pro ῥαγάς, *Fiſſura*, *Sciſſura*, ut ſit ramus abſciſſus.

ΡΑΔΑ, *Linea*, Gall. *Raie* Anonymus alter Interpres Rhamplij MS. ἡ μὴ προσδυχὴς καὶ φόβῳ θεῷ ποιῶν ῥάβδας ἡ. καὶ ἡ ἐν αὐτῷ ποιῶν σημεῖα β'. &c.

ΡΑΔΑΚΗΝ, τὸ βλιτὸν, in Gloſſis Jatricis MSS. *Bletum*, ſeu *Blitum*, de quo Ruellius & alij.

ΡΑΔΙΚΙ, *Intybus*, Κιχόριον, πικρὶς, &c. Vide Geoponicum Alypij Cretenſis cap. 94.

ΡΑΖΕΙΝ, *Ancoras jacere*, *demittere*, τὰ ἄγκυρα χαλάζειν. Portolanus MS. τὰ παράβια ῥάζει, ἡ στίκει ἀγκύρα ἡ ἄγκυρα τὸ στατς ἐκείνου μίσει τ' παραβίν. Occurrit pluries. Theophylactus Hierodiac. Homil. 12. καὶ ἔρριξαν τὰ κάτεργα τους εἰς τὸ μέρος τ' ἐπὶ γιαλάδων. Et pag. 240. καὶ ἐκεῖ ἔβριξαν κάτεργά τους. Vide Ῥαΐζειν.

ΡΑΖΟΥΡΑ, *Raſura*. Gloſſæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Cod. Reg. 1047. καλημάκιον, ἤτοι ῥαζούρα κέμμα τζιμπιτον.

ΡΑΘΙΒΙΔΑ, Dacis, *Inguinalis*, apud Interpolat. Dioſcorid. cap. 792.

ΡΑΙΔΑ, *Helenium*, de quo Botanici. Gloſſæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἑλένιον, τὸ ῥαΐδα.

ΡΑΪΔΗ, Ῥαΐδα, *Rheda*. Aretas in Apocal. cap. 55. pag. mihi 975. Ἵππους ἢ καὶ τοὺς ἐπὶ τούτων ὀχήματος ἃ ἡ παλαιὰ μὲν φωνὴ ἁρμάμας, ἡ ἢ τ' Ἑλλήνων δημοσίως ἱππασάμενος, ἡ ἢ Ῥωμαίων ῥαΐδα, ἀπὸ ἧς ἡ τὸ ῥαΐδαρμα τίτριπται. Joannes Lydus de Menſib. ὅθεν καὶ ῥαφανικοὶ χρόνοι τὸ ῥαΐδας ἔτομα, ἐκ τ' ῥαΐδος ἐπιῤῥήματος παρηλθόντος. Locum integrum damus in Βιρεῖς.

Ῥαΐδιον, *Rheda*, in Gloſſ. Gr. Lat. Lexicon MS.

Cyrilli: Ῥαβδίον, τὸ φορεῖον· καὶ ῥάβδος, ἅρμα σκηπτρόν. Suidas: Ῥαβδίον, τὸ φορεῖον. Ῥαβδίων, ἁρμάτων. Alibi: Ῥαβδίων, καρύκων, ῥαβδίων.

Ῥαβδάριος, *Rhedarius*, *Carrucarius*, in loco laudato ex Areta.

Ῥάβδη, vel Ῥάβδα, ἅρμα, καρῦκα, in Glossis Basilic. Apocalypsis c.18.13. καὶ κτήνη καὶ πρόβατα καὶ ἵππων καὶ ῥεδῶν. Vide Andream Cæsariensem p.106.& infrà, Ῥέδα.

Ῥεδίον. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 188. & ex eo Palladius in Histor. Lausiaca c.20. Τριβῶνοι ἦν τινες δύο μὴ πολλὰ κόμης ἀπολελυθότες, ῥεδίον ἔχοντες ὀλόχαλκον, καὶ χιτῶνα ἵππους.

Ῥεδίον, apud Palladium in Vita Chrysostomi p 43. καὶ ἐπιβάσας αὐτὴ δημοσίῳ ῥεδίῳ, &c.

ΡΑΪΖΕΙΝ, *Findere, Hiare, Rimas agere*, σχίζειν, ῥήγνυσθαι. Ῥαΐσμα, *Scissura*, ῥῆγμα. Chronicon MS. Manuëlis Malaxi pag.853. καὶ δύο καβάλλια ὁσμαδὰ, τὸ ἕνα τυ κιαμαλὴ, τὸ ἄλλο ἦ μπαραὶ ῥαΐζει.

ΡΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ, *Vinum recentatum*. Alexander Trallianus lib.11. cap. 1. λαμβανέτωσαν ἢ ῥοδάτου, ἢ ἀψιθάτου, ψυχρίζοντες ὡσαύτως, καθάπερ ἄνθρακι πειῶσι οἱ Ῥωμαῖοι τὸ καλούμενον ῥαικεντάτον.

ΡΑΪΚΑΟΝ, Ῥαϊκυλον. Glossæ MSS. Reg Ῥαϊκυλον, καὶ ῥαΐκλον, τὸ πικρόν. An *mikrón*, ut sit Latinorum *Recula*?

ΡΑΙΚΟΣ, pro γραικὸς, *Græcus*. Glossæ MSS. Reg. Cod.930. Ῥαικὸς, Ῥωμαῖος. Hesychius, Ῥαικὸς, Ἕλλην. Ῥωμαῖοι ἢ τὸ γράμμα προσιβίλλουσι γραικὸν φασί. Adde Auctorē Etymologici, & in Γραικὸς, & Eustathium Iliad. ζ. p. 631.

ΡΑΪΚΤΩΡ, *Rector*, ἀπὸ τῆς ἀξιώματος, Suidæ, dignitas ut videtur, Ecclesiastica, cùm solos Clericos hac donatos legamus, tametsi qualis illa fuerit haud bene constat. Hanc obtinuit Joannes Monachus & Presbyter, cognomento Lazares, quem Alexander Constantino Porphyrogenito ex fratre nepoti tutorem dedit, de quo idem Constantinus de Adm. Imp. c.51. ὅτος ὃν δι' ὑπομνήσεως τῆ κληρικῆ Ἰωάννη, καὶ συγχώρησιν θεῖ, Ῥαϊκτωρος γεγονότος, &c. Præterea Leo Grammaticus in Alexandro: Ἰωαννῆ Παπᾶν, τὸν ἐπίκλην Λαζάρῳ Ῥαϊκτορα πεποίηκεν. In Constantino p.497. ἐν τότε παραδυναστεύων Ἰωάννης ὁ πρεσβύτερος καὶ Ῥαϊκτωρ. Et pag.505. ὁ μοναχὸς ὁ Ἰωάννης, ὃς ἐγεγόνει Ῥαϊκτωρ. Ita etiam Anonymus Combefisianus in Alexandro n. 2. in Porphyrog. n.3. in Lacapeno n.18. Scylitzes pag. 607. 623. Zonaras pag.148. Memorat præterea idem Scylitzes in Monomacho p.781. Nicephorum quendam Eunuchum δι' ἣν κεφαλὴν περιφέρεται καὶ δέξαι ἀπουσάμενον τὸν ἱερουσαλὴμ, quem Ῥαϊκτορα τιμήσας, καὶ στρατοπεδάρχην ὀνομάσας, in Orientem misit idem Monomachus. Denique Anna Comnena lib.1. Alexiad. pag. 28. meminit cujusdam Monachi Ῥαϊκτωρος ὀνομαζομένου, qui Michaëlis Ducæ Imperatoris in ordinem acti personam induit & simulavit. Liuthprandus lib.3. cap.7. *Sua parti parentes collocat*; *Rectorem Magistros*, *Patricios*, *Logothetam—facit*. Ubi observandum Rhetoris dignitatem cæteras præcessisse: quod & innuit lib.6. cap. 5. ubi de Erogatione nomismatum agit, quæ ab Imperatore ante Dominicam Palmarum fieri solebat Principibus Palatinis: *Quorum primus vocatus est Rector domus*, — *post quem ὁ Domesticos Scalonas* (Leg. Domesticos μίγας τῆ σχολῆς) & *ὁ Delongarisis ploas*, (Δελαρίσης τῆ πλόας) *sunt vocati*.

ΡΑΪΠ, apud Rhazem de Peste, cap.4. quid sit, docet Matthæus Silvaticus: *Raib*, *Reib*, *id est, lac acetosum, ut in Almansore cap. de Diabete*.

ΡΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ. Vide Ῥιφερενδάριος.

ΡΑΚΑΝΘΟΝ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg.2690. Λιγάκιρον, τὸ νῦν ῥάκανθον.

ΡΑΚΙ, *Aqua vitæ*, nostris *Eau de vie* exponitur à Romano Nicephoro in Grammatica Linguæ Græcæ vulgaris MS. Habetur apud Agapium in Geoponico cap. 152. 153. 154.

ΡΑΚΟΣ, Ῥάκος, *Vestis lacera & detrita*, qualis est Monachorum. Glossæ MSS. Ῥάκος, διπλοΐδιον ἱμάτιον. Ita Eustathius Odyss. ξ. Vetus Interpres Moschionis: Ῥάκη, *Lana*. Herodianus Περὶ ἀκυρολογίας, MS. τρίβων ἦ ῥάκης διαφέρει· ὁ τρίβων γὰρ τὸ ἔδιον ἀποβεβληκὼς τὰς τρίχας, ἀφ' ὧν τὸ ἔδιον τετρίφθη· ῥάκος δὲ, τὸ διπλοῦν ἱμάτιον. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 177. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἕνα ῥάκος διπλοῦν πολύμαλον, &c. Ignatius Diaconus in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopolit. num. 40. τὸ ἱερὸν ῥάκος ἐπὶ τῆ ὤμων περιβάλλω. Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num.7. τὸ ῥάκιον ᾧ περιβέβλητο. Et num 9. καὶ αὐτὸ τὸ ῥάκος ὅπερ ἐνεδύθη. Adde num. 12. Vita S. Eupraxiæ num.23. καὶ δήσασα τὰ πόδα αὐτῆ ῥάκει τρίχινει, ὑγιαίνειν αὐτὴν. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num. 28. ζώνην ἐκ ῥακῶν κατασκευασθεῖσαν. Nicephorus Xanthopulus in Catalogo Patr. Constantinopolit. de Basilio Diacono: Καθιερώθη ὑπὸ Ἰσαακίου λέγειν μόνως ἕτερον ῥῆμα, ὡς καὶ αὐτὸ ἐρεῖν· ἀ δὲ φρόνησις ἑαυτῆ ὅτι ἐκ κεφαλῆς γυναικὸς μόνας τὰ ῥάκη, εὐλογίαν ἐποίησεν. Vide Apophthegmata Patrum in Pœmene num.41. Vitam S.Nili Junior. pag.96. Zonaram in Monomacho pag. 201. Nicephorum Gregoram lib.8. Hist. pag.131. lib.9. pag.198. 1. edit. Notas ad Alexiadem, & Gloss. med. Lat. in *Racana*.

Ῥακοδύται, apud Chrysostomum Homil. 11. in Epist. ad Roman. & Zonaram ad Can. 12. Synodi Gangrensis, ubi Balsamon habet ῥακιδύται. Vita MS. S. Xenes: ἦ γὰρ πάνυ ῥακεδυθῶν ἀναξία λίαν τὰ τῆ ἀποστάτης ταύτης σκεπάσματα. Vide Balsamon. ad Can. 72. Epist. S. Basilij ad Amphiloch.

Ῥακιδύτης, Μοναχὸς redditur apud Nicetam in Isaacio lib.3. n.2. & in Alexio lib.2. n.5. in Cod. Gr. Barb. Phavorinus: Ῥάκια εὐδιδυμῆ, ἤγουν διπλοῦ ἱμάτια. Canon pœnitentialis MS. Chrysostomi nomen præferens: ὅτις μοναχὸς ἐκδύσει τὸ ῥάκος αὐτοῦ ἐπάνω τῆ γονάτων αὐτοῦ, περιλογίζηται αὐτὸ ὁ Θεός. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Καὶ γὰρ ἀγράμματός εἰμι, καὶ υἱὸς ῥακιδύτης.

Rutsum:

Γυμνοποδῶν, ῥακιδυτῶν, πιζοποιῶν, δυλίβων.

Chronicon MS Malaxi p.559. καὶ ἵνας ὡσὰν ἐστὰ ῥακιδύτης πλουσίος. Constantinus Manasses p.106.

Χαμδυνᾶν, ἀναπλήσθδα, λυκαυγὲς, ῥακιδρόμος.

Ἡμιουράκιον. Lexicon MS. Colberteum: Παδέρες, ὕπνοι λέγουσι τὸ μέχρι τῆ σφυρῶν δίπλοον ἱμάτιον· οἱ δὲ τὸ συμπαπλόμβιον ἀπὸ τὸ καλώτερον, ἦ φολὰς ἐκ πορφύρας, ἡμιουράκιον.

Λινοράκιον, *Pannus Lineus*, apud Pseudodioscoridem MS. de Pharmacis simplicibus, sect.5. cap.5. καὶ ἐξ αὐτῶ καταβρέχε λινοράκιον, καὶ ἐπίθδα.

ΡΑΜΑ, *Æs*, *Æramen*, ex Ital. *Rame*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. c.197. τὸ δικόμαν ἦ ῥαμάτυ ἦ Δαμασκηνῶ, λεγόμεν φιλόνικας, δικόμεν εἰσίν. Agapius Cretensis in Geoponico cap.228. καὶ δίνε τὸ κλάδι, ὁπῶ ἔχα τὸ βαθῦλι μὲ κομάτι ῥάμα, &c. Adde c.129.

Ῥαμάτιον, *Æris particula*. Vide in Κλαπάλη.

ΡΑΜΜΑΤΟΝ, pro ῥάμμα, *Licium*, *Filum*. Glossæ Græcobarb. ἀγαθὲ, δίσμη ῥάμματος, δίμμαν ἦ ῥαμμάτυ καὶ ἦ σήμεν.

ΡΑΜΙΚ. Constantinus à secretis MS. λάβε ἦ ῥάμικ, τὸ λεγόμενον σῦκ, καὶ ἀλεύρινον, &c. Lexicon Medicum Hispanicum: *Ramih*, *unos trocisicos restrictivos*. *Ramich*, *una composicion de cosas estipticas*. Vide Matth. Silvaticum in *Ramich*. In Lexico Saracenico MS. Legitur ῥάβικ, τὸ σῦκ.

ΡΑΜΝΑ, Ῥάμνος, *Terminus*, *Talea*, Ἄλος, κλάδος ἄγκαρπος.

ΡΑΜΠΙΟΝ

Ρ' ΆΜΠΑΙΟΝ, Libellus Aſtronomicus, ſeu Mathematicus Perſarum, cujus in Cod. Reg. eſt hic titulus: Ἀρχὴ σοὶ Θεῷ ἀρχῶν τ̃ σαυθίσεως τ̃ Περσικ̃ς τέχνης τ̃ Ῥαμπλίου. Dividitur verò in 12. σχήματα, ſeu οἴκους, quorum deſcribuntur ἀποτελέσματα. Singuli verò *Oeci* numero habent ſua ſigna & ſua nomina.

Φυλακὴ.	♈ ♉
Κατωφερὴς.	♉ ♊ ♋
Ἀναφερὴς.	♋ ♌ ♍
Εἴσοδος τ̃ χρημάτων.	♍ ♎
Ἔξοδος τ̃ χρημάτων.	♎ ♏
Ὁ Ἅνηβος, ἢ Ἀρρενικὸς.	♏ ♐
Ὁ Σπανὸς.	♐ ♑
Ἐρυθρὸς, ἢ ὁ Πόλεμος.	♑ ♒ ♓
Λύκος.	♓
Ἔξοδος τ̃ δόξης.	♓
Εἴσοδος τ̃ δόξης, *deeſt figura.*	
Nomen deeſt & figura.	

In hunc libellum duæ ſubjiciuntur explicationes, prior Anonymi, hoc titulo: Ἑρμήνεια τ̃ Περσικ̃ς τέχνης. Altera iſto: Ἑτέρα ἔκθεσις τ̃ Ῥαμπλίου, ὡς ἔλαβεν ἀπὸ τὸ βιβλίον Γενναδίου Πατριάρχου. Sed an Gennadius Auctor ſit hujuſce alterius expoſitionis, vel an illa deſcripta ſit ex libro aliquo qui deſumptus fuerit ex Bibliotheca Gennadij, neſcio an inde colligi omnino poſſit. Sed quandoquidem Gennadij, qui ante adeptum Patriarchatum Georgius Scholarius appellabatur, hîc mentio incidit, haud ingratum fortaſſe erit Lectori, ſi locum hîc deſcribam, qui famoſam illam de duobus Georgiis Scholariis controverſiam dirimit, altero, qui Græcis, altero qui Latinis eodem ferme tempore faverit, de qua copiosè egit Leo Allatius in Diatriba de Georgiis, qui eò videtur concedere ut revera diverſi fuerint, cùm contrà unus idémque ſit, ſed qui abdicatâ & mutatâ priori ſententiâ, quam ſcriptis acriùs tuitus fuerat contra Latinos, iis poſtea ſe adjunxerit. Id inquam exertè docet Marcus Epheſinus Archiepiſcopus in Epiſtola inedita, quæ habetur in Cod. Regio 3118. ut hodie notatur, hoc titulo: Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου πρὸς κύριον Γεώργιον τ̃ Σχολάριον. Ὅσους ἡμᾶς ἐσέπλησας ὑδρωπᾶς, νῦν ἐκ τ̃ ὀρθ̃ δόξης ἐγχύσεως καὶ ἐνεργείας, καὶ πατρίου φρονήματος, καὶ τ̃ καθ' ὑφηνιάσεως πρὸς τ̃ ἀδίκων κριτ̃ν σωτηρίους ἀληθείᾳ, τοσούτους ἐκ τ̃ ἐναντίου λύπης καὶ καθηψίας ἐπλήσαμεν, ἀνύσαντες μεταπεσόντας σε πάλιν, καὶ τανανῦν φρονοῦντ τε καὶ λέγοντ, ἐκ τ̃ κακ̃ς οἰκονόμους σωτρίζοντ ἐπὶ τὰς μετανοίας καὶ οἰκονομίας. Mitto reliqua cùm hæc ſatis ſupérque Scholarium ſententiam mutaſſe declarent, omnémque controverſiæ nodum ſolvant. Quandoquidem hic de Gennadio mentio incidit, non ingratum erit fortaſſe Lectori, ſi eruditi Scriptoris lucubrationum aliquot titulos ab eodem Allatio omiſſos in Diatriba de Georgiis, ubi ejus opera recenſet, hoc loco per πάρεργον attexam, ex Cod. MS. V. C. ac Doctiſſimi Euſebij Renaudoti ubi deſcribuntur, & qui ἐκ μον̃ς τ̃ Βροσλωσίου fuiſſe in ipſo libri limine notatur.

Τ̃ Ὁσιωτάτῳ καὶ ἁγιωτάτῳ κυρίῳ Γενναδίῳ τ̃ Βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ ἐπὶ τ̃ κοιμήσει τ̃ ἀοιδίμου δεσποίνης τ̃ ἀυτ̃ μητρὸς, παραμυθικὸς. Init. ἡ μακαρίας, &c.

Τοῦτο ἐγράφη τ̃ πανυμνήτῳ κὺρ Σαββατίῳ τ̃ διὰ τ̃ ψυχ̃ν μ̃ν τῷ ἐκ τ̃ σωμάτων ἀναλύσει διαθέσεως ἐπιβεβαιωτικ̃ συγγράμματος, ὃ φρονιμώτατον αὐτὸς ὁ Σαββάτιος τ̃ μακαρίου Θεσσαλονίκης κὺρ Συμεών. Init. ὡσιώτατε, &c.

Γενναδίου Ἰωάννῃ ἱερ. ιβ'. ἐν τ̃ μονῇ τ̃ Προδρόμου ἐν τῷ ὄρει τ̃ Μηνοικίου. Init. ἥδιστα μὲν, &c.

Τῷ ἐνιμμελάτῳ Κὺρ Ἰωάννῃ τῷ δικαίῳ τ̃ Θεσσαλονίκης ὁ Γενναδίου χαίρειν, ἀλλὰ πυρίλαμπρον. Init. αὐτοσχεδιάζω, &c.

Γενναδίου μοναχ̃ τ̃ Σχολαρίου ἀλλὰ τ̃ καιρῷ κ̃ τρόπῳ τ̃ ὑπάρξεως τ̃ τοιούτων καὶ ἀνθρωπίνων ψυχ̃ν, τυλίξει τ̃ ἀνθρωπίνου, φίλῳ τινὶ ζητήσαντι ἐκδιδομένη. ἐγράφη ἐν τῷ ὄρει τ̃ Μηνοικίου. Init. ἐπειδὴ, &c.

Γενναδίου ἀλλὰ τ̃ σιμωνιακ̃ς αἱρέσεως. Init. ταῦτα ἐκ τ̃ ἀθέων, &c. ad Imperatorem, cui dicatur, præmiſſa Epiſtola.

Ἐπιτάφιος τῷ μακαρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Σοφιανῷ ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τ̃ Βαζηπιδίου ταφέντι, ὃν ὕπνον ἐξ ὑπνώμης ὁ Θε̃ς ἀυτ̃ Γενναδίου μοναχὸς ἐκοιμ τῷ τάφῳ Σεπτεμβρίῳ κη' ς' π' ξί ἔτους. (6965. Chr. 1457.) Init. ἀλλὰ ζῶντος, &c.

Γενναδίου μοναχ̃ ἐκοιμ τῇ μνήμῃ τ̃ ἀποτομ̃ς τ̃ τίμιου προφήτου καὶ προδρόμου καὶ βαπτιστ̃. Init. ὁ μὲν μακάριος, &c.

Τ̃ ἀυτ̃ ἐκ τῶν κ̃ σαρκὸς ἐνώσεων τ̃ κυρίου ἡμ̃ν Ἰησ̃ Χριστ̃. Init. οἱ λαμπρότατοι, &c.

Τ̃ ἀυτ̃ ἀλλὰ τ̃ ἐκ τριάδι Θεῷ ἡμ̃ν, καὶ πάντων ὅλων δημιουργ̃, καὶ κ̃ τ̃ ἀθέων, ὅτοι αὐτοματιστ̃ν, καὶ κ̃ πολυθέων. Init. ἐπειδὴ μὲν, &c. Vide Allat. pag. 406.

Ἐπὶ τῇ μιλασάσῃ τ̃ ὑπερηφανίας δεσποίνῃ ἡμ̃ν Θεοτόκῳ· ἐγράφη κ̃ ἀνεγνώσθη ἐν τῇ μονῇ τ̃ Παμμακαρίστης ἐν τῇ τρίτῃ ἡμ̃ν ἀνόδῳ βίαιον ἡμδ. Init. ἡ μὲν τ̃ ἔτους, &c.

Ὁμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τ̃ ἀσώτου, κ̃ ἀλλὰ μιλανίας, Γενναδίου μοναχ̃. Init. ὁ τ̃ Φαρισαίων, &c.

Ἐκ τ̃ ὁμιλιῶν ἃς ὡμίλησεν ἐν τῷ δυσυχῇ παλατίῳ κ̃ παρασκευὴν ἐν τῇ μεγάλῃ μ̃ν (τεσσαρακοστ̃ῇ) δύρμενον μ̃ν τῷ ἅλωσιν· ἐγράφοντο ὃ μ̃ τὸ ἐγράφως ὁμιληθῆναι, παρακλήσει φίλων ὃ αὐτὸς ὡμίλησεν ἐν παρασκευῇ τ̃ Λαζάρου. Ὁμιλία ἀλλὰ τ̃ μυστηριώδους σώματος τ̃ κυρίου ἡμ̃ν Ἰησ̃ Χριστ̃. Init. ἐπειδὴ, &c.

Ὁμιλία ἐπὶ τῇ παραβολῇ τ̃ τελώνου Φαρισαίου. Init. τ̃ τ̃ ὑπερηφανίας κρημνὸν, &c.

Γενναδίου μοναχ̃ Πατριάρχου τ̃ τ̃ Χριστ̃ πιστῶν, ἀλλὰ τ̃ μόνης ὁδ̃ πρὸς τὴν σωτηρίαν τ̃ ἀνθρώπων, ἐξεδόθη ὃ τῇ Συλλόγῳ αἰτήσαντι μ̃ν τὰς ἐναντίον ἀυτ̃ διαλέξας ἐν τῇ πατριαρχείῳ τότε γενηθείσας, καὶ μ̃ν τοῦτο ἄλλο σωτηριώτερον ἐξεδόθη, ἐρμηνευθὲν ὃ ἀμφότερα αἱρετικὰς, καὶ ὄντως ἐδόθησαν. Init. ἡ ὁδὸς τ̃ τ̃ ἀνθρώπων σωτηρίας, &c. Vide Allat. p. 402.

Ἔλεγχος τ̃ Ἰουδαϊκ̃ς πλάνης σωτηρίου ἔκ τι τ̃ γραφ̃ς κ̃ τ̃ σημάτων, κ̃ τ̃ πρὸς τὸν Χριστιανικὸν ἀληθινῶν παραθέσεως, ἐν σχήματι διαλόγου συγγραφὲν παρ' ἐμοῦ Γενναδίου ἐν τῇ πρώτῃ μὲν πρὸς τὸν πόλιν βιαίᾳ ἀνόδῳ, κ̃ δόξαν τῷ ἀνόδῳ ἐληθεύσαντί με τρίτον ἔδη Θε̃. Vide Allat. pag. 408.

Ἐκ τ̃ ἀλλὰ τ̃ κυρίου ἡμ̃ν Ἰησ̃ Χριστ̃ προφητῶν, αἱ σαφέσταται ἑκατὸν ἐτέθησαν, πλάσεων ὄντων ἐν πᾶσι τοῖς τ̃ προφητ̃ν λόγοις. Hactenus Cod. MS. de aliis Gennadij operibus, conſulendus præter Allatium. V. C. R. Simon.

Ῥαμπλίου porrò meminit Aſtrampſychus in Cœlo Pytagorico MS. Ζυγὸς τ̃ Ῥαμπλίου, ὃν καὶ προσκύλωμα τ̃ γ̃ς. Et Joannes Cananus de Bello Conſtantinopol. ubi de Summo Turcarum Merſaïte, ſeu Muphtio: καὶ ἤρξατο ἀναγινώσκειν τὰς βίβλους τ̃ Μωαμὲθ, καὶ τὰ Ῥάμπλια πράξιν. Id eſt Aſtrorum Apoteleſmata inveſtigare. Anonymus ejuſ-

dem Interpres : γίνωσκε ὅτι ἡ ἱπποσταφὶς καὶ τριβόλους τὸ κριθὶν Ῥάμπλιον, σύρισις αὐτὸ ἰσφαλμῦον· ἢ ὅταν ὦν ῥίψας τὸ Ῥάμπλιον, βλέπει καὶ τὰ δώδεκα σχήματα, &c. Alter Interpres : ποίησον ῥάμπλιον, καὶ τίθει στοιχᾶα, &c. Mox : ποία ἐκ τούτων τίλιον Ῥάμπλιν.

Ῥ᾽ΑΜΠΟΥΝΕΙ᾽Ν, *Raboinus*, Monetæ ſpecies, de qua in Gloſſ. med. Lat. egimus. Occurrit in Aſſiſis MSS. Regni Hieroſol. cap. 297.

Ῥ᾽ΑΜΦΙΦΊΛ. Vide in Τριμπιπύλ.

Ῥ᾽ΆΝΑ, *Rana*. Phavorinus Camers : Ῥάνα, ἄρνα· Ῥωμαῖοι ἢ βάτραχον.

Ῥ᾽ΑΝΤΊΖΕΙΝ, *Populum aquâ benedictâ aſpergere*. Eucholog. καὶ εὐθὺς ῥαντίζει ὁ ἱερεὺς τὸν λαόν. Paſſim.

Ῥαντισήριον, *Aſperſorium*. Gennadius Scholarius Schiſmaticus in Hiſtoria Concilij Florentini : μὴ ἢ τὸ σάρβατον τὸ τυροφάγι, ἀσπάσθην ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τὸν φεράραν μὲ Βασιλέως, καὶ ἀσπάσθην ἀπὸ τὸν ναὸν τὸν ἁγίου Γεωργίου· ἐ πρῶτον μὲν ἐραντίσατο καὶ αὐτὸς καὶ ὁ Πατριάρχης ἀπὸ τὸν ῥαντισήριον. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Hyſopus*.

Ῥαντιρίζειν, *Rigare*, *Aſpergere*, Ῥαντίζω. Anonymus de nuptiis Theſei lib. 7.

Τὸ αἷμα ἐγὼ τὸν φυτίαν καὶ ὅλα ῥαντίρισέ τα.

Ῥ᾽ΑΞ, *Papilla*. Euſtathius Odyſſ. δ. Θῆλυ ἢ ἔζιν τὸ ἀκρότατον τοῦ μαστοῦ, ὁ σημεῖον τοῖς ἰδιώταις ῥᾶξ, Θηλυκῶς λεγόμενον ἀπὸ τοῦ κῦ τὸν σταφυλὸν ῥαγός. Vide Ῥὶξ, & Χειρόργανον.

Ῥ᾽ΑΟΥ᾽ΣΙΟΝ, *Talea*. Hiſtoria Politica pag. 14. οἱ γὰρ Ἀγαρηνοὶ ἦσαν ἀγράμματοι καὶ ἀμαθεῖς πολλά, ὥστε κόπλοσις, καὶ χαράκια ποιοῦσις ἀπὸ ξύλων, ἠρίθμουν, ὡς ἔτι, ὡς λέγω, φαίνω ἐν τοῖς ταμείοις, ὅπου οἱ θησαυροὶ αὐτῶν λέγουσι ἢ τὰ ξύλα ταῦτα, ἅπερ ἠρίθμουν, καὶ αὐτὶ ἀριθμητικῆς ἔχει καὶ λογαριασμοῦ (ὡς καὶ νῦν ἔτι οἱ ἀγοποιοὶ αὐτῶν, χρῶνται, καὶ ἀλλοὶ Ἀγαρηνῶν) Ῥαούσια, ἤτοι λογιαστήριον.

Ῥ᾽ΆΠΑ, *Rapa*, Gloſſæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 1673. Βοτιάδες, ὅμοια τὰ ῥάπας.

Ῥ᾽ΆΠΑΝΟΝ, *Raphanus*, Ῥαφανὶς, in Corona pretioſa. Manuël Moſchopulus in Sylloge Ἀττικῶν ὀνομάτων, ex Iconib. Philoſtrati : Ῥαφανὶν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι τὸν παρ᾽ ἡμῖν κράμβιν· Ῥαφανίδα ἢ τὸν παρ᾽ ἡμῖν Ῥάπανον. Ubi perperam Edit. ῥάπαλον. Ῥάπανι, apud Portium. Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδὲ κραμπία, δ᾽ σίλινα, δ᾽ πράσα, καὶ ῥαπάνια.

Ῥιπάνι, apud Agapium in Geoponico capite 107. 170. Ῥιπάνιον, in Orneoſophio cap. 16. & apud Myrepſum ſect. 8. de Droſatis cap 45. Ῥιπανίδες, in Gloſſis Græcobarb. Ῥιφάνου, apud Alexandrinum Trallianum lib. 7. cap. 20. Ptochoprodromus MS.

Καὶ δαυκοψίχης, ῥιπανὰς, σβυκλογύλας.

Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. πηλ, ὁ ῥίπανος.

Ῥ᾽ΑΠΆΤΙΟΝ. Conſtantinus de Adm. Imp. cap. 46. pag. 162. τὸ κάστρον τὸ Ἀρδανούτζιν ὀχυρὸν ὅτι πάνυ ἴχει ἢ καὶ ῥαπάτιν μίγα, ὡς χωρίπολιν. Videtur expreſſiſſe noſtrum *Rampart*, ita ut caſtrum Adranuticum habuerit vallum inſtar magnæ Urbis.

Ῥ᾽ΆΠΗ, *Palea*, in Turco-Græcia Cruſij p. 208.

Ῥ᾽ΑΠΙΌΝΙΟΝ, *Limonium*, apud Interpolat. Dioſcor. cap. 598.

Ῥ᾽ΑΠΟΝΤΙΚΗ, Prophetis *Hyoſcyamus*, apud Interpolat. Dioſcorid. cap. 651.

Ῥ᾽ΆΠΤΗΣ, *Sartor*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀπται, οἱ νῦν ῥάπλας καλοῦσι. Vide Euſtathium Odyſſ. κ. pag. 1647.

Ῥ᾽ΆΡΟΣ, *Puer abortivus*, *infans*. Scholium ad Grammaticam MS. Theodoſij Grammatici : Ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος, καὶ ῥαρίον, τὸ παιδίον, φιλῶν, τὰ ἢ ἀλλὰ πάντα δασυνόμενα. Heſychius : Ῥάριον, παιδίον. Ubi perperam viri docti legendum volunt Πάδιον, ut patet ex præallatis : tametſi iis faveat Etymologus Ῥάρος, οἱ μὲν λέγουσι ὅτομα τόπου, οἱ ἢ τὸν γαστέρα, ἐξ οὗ καὶ ῥάριον λέγω τὸ βρέφος· ὅτως εὗρον τὸ λιξάδιον, & Phavorinus.

Ῥ᾽ΆΣΑΙΟΝ, recenſetur inter ſpecies ex quibus componitur ſacrum unguentum, in Euchologio pag. 638. neſcio an idem quod Ῥάσδον, quódque Neophytus eſſe σίλφιον ἄγριον ait.

Ῥ᾽ΆΣΔΟΝ, τὸ ἰλλῖνον, σύμφυτον ἄγριον, τὸ ἰλλῖνον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Helenium*, de quo Ruellius & alij. Vide Ῥασδιον.

Ῥ᾽ΆΣΟΝ, *Raſum*, Gloſſæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Ῥάσος, ξυσθὲς, ὅθεν καὶ ῥάσον τὸ τραχὺ καὶ ὑπόν. Item *Veſtis raſa*, quæ pilos non habet, detrita & uſu defloccata, Pallium Monachorum. Ita Salmaſius. Aliis eſt pannus vilior & aſperior, proinde cum ſuis villis, qualis eſt qui militibus datur. Conſtantinus Porph. in Tactic. pag. 15. τὰ ἢ ἱμάτια τῶν στρατιωτῶν, κἂν τι λινὰ ὦσι, κἂν τι ῥάσα, κἂν τι ἄλλα τινὰ, πρίπει ἔζι πλατία, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται εἰς τὸ καβαλλικεύειν. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2· ζυστάρια ἔτι λινὰ ὄντα, ἔτι αἴγια, ἔτι ῥάσα. Symeon Logotheta in Porphyrog. num. 4. Κουστωλίνον ἢ τὴν Ἑλλαδικὴν βυνίτζιν τύπωσις, μὴ ῥάσον καὶ ὄνον ἐριόμβλωτον. Id eſt vili veſte indutum, cujuſmodi tribuitur Monachis. Ubi Scylitzes ῥάσον habet. Niceras in Manuele lib. 4. n. 6. καὶ ἀλίξιν μὲν τὸ μίλαν ἀσπασάμενον ἀμφίον. Ubi Cod. al. ῥάσον habet. Et lib. 7. τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἠτήσατο, καὶ οἱ μὲν αὐτῷ ὅθεν δύρσεις τινὲς Μοναχῶν ῥάσα, περιδύσει μὲν αὐτὸ, καὶ ἀπενδύσει τὰ μαλακὰ καὶ ἁβρικὰ ἀμφία. Adde eundem in Iſaacio lib. 2. num. 4. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect. 3. cap. 17. ἐπεὶ ἢ ἱερομὴ καλόγηρος, δᾶ καὶ καλογηρικῶς ἀπεδημήσαμεν ἡμᾶς μὲ τὸ ῥάσον, καὶ τὸ μανδύαν, καὶ καλογήρων, καθὼς ἔχομεν. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Καὶ ψυχικὸν ψωμὸν τρώγεις, καὶ δίδυσι σε καὶ ῥάσον.

Anonymus de nuptiis Theſei lib. 10.

Κὰς τὲς ναὺς της πάντοτε κοράσιο τὰ δυλεύγω,
Φόρτζας ῥάσα δόλερα, τὰ κόσμια τὰ τὰ φεύγω.

Habetur in Euchologio Goari : Ἀκολουθία γινομένη ἐπὶ τὸ φορέσαι ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμελαύκιον. Ex his licet percipere quid velit Myrepſius in Cod MS. Reg. ſect. 3. cap. 12. ἅτα σύρσον τὸ ἔλαιον μὲ ῥάσα φυῦ, pro φαιῦ, quod non intellexit Fuchſius. Hiſtoria MS. Apollonij Tyrij : γυμνὸς καὶ ἀξιόλογος μετὰ παλαιὸν τὸ ῥάσον. Fr. Bernardus in Clypeo fidei part. 1. p. 337. οἱ γυναῖκες πάλιν ἐφορέσαν μίαν πλυκιὰν φορεσίαν, σὰν τὸ ῥάσον τῶν Γραικοκαλογρηῶν. Ῥάσον τρίχινον, apud Maximum Cythæreum 2. Novembr. in S. Marciano.

Ῥασοφοροῦσι dicuntur Monachi. Niceras in Iſaacio lib. 3. n. 2. καὶ ῥασοφορῶν ἢ τις ἐκ Κομνηνῶν ἔλκων τὸ γένος, &c. Ubi Cod. alius ῥασοδύτης præfert. Balſamon ad Can. 5. Synodi Conſtantinop. ſub Photio τῶν ἀσκηθέντων εἰς μοναστήρια, καὶ ῥασοφορήσαντων. Et in Can. 19. S. Baſilij ad Amphiloch. κἂν γὰρ μὴ ἀπόπαρῇ τις, ἀλλὰ ῥασοφορήσῃ. Habetur in Euchologio pag. 468. ἀκολουθία εἰς ἀρχάριον ῥασοφορούμενον. Ubi editio Veneta : τάξις γινομένη ἐπὶ τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον καὶ καμελαύκιον. Codex verò Barberinus, ἐὰν ἐπὶ τὸ λαμβάνειν μίλωσιν σχῆμα μοναχῶν. Denique Cod. al. ἀκολουθία τῶν προσχημάτων τοῦ ἀρχαρίου. Nempe veſtes Novitiorum erant *Raſum* & *Camelaucium*.

Ῥασοφορῶν. Extat in Cod. Reg. 2504. Balſamonis Epiſtola ad Theodoſium Præpoſitum Monaſteriorum quæ ſunt ad Papicium ἀπὸ ῥασοφόρων.

Παλαιόρασον

Παλουράβιν, apud Damascenum Studitam serm.27. de S.Maria Ægyptia, ubi Vita Edita num.13. παλαιὸν καὶ ἐῤῥαγὲς ἱμάτιον, habet.

Ῥάσιν. Euchologium in Officio funeris Monachorum ex veteri Edit. Veneta: καὶ ῥάπισει αὐτὸ μὲ ῥάμματα ῥασίνα, ὕστα φίρουσι σαράδιον, δισμῶσι αὐτὸ ἀπ' ἄνωθεν τ' κεφαλῆς ἕως τ' ποδῶν. Ubi Goarus: & consuunt eum cum laneo subtegmine grossiori.

Ῥ'ΑΣΟΥΧΘΗΝ, *Æs ustum*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Χαλκὸς κεκαυμμένος, τὸ ῥασουχθέν. Cosmas Hieromonachus MS. de Chymia: καὶ γὰρ τὸ χάλκομαν, καὶ ἔστι τοιοῦτον, ὅτι τρίβεται, ὥσπερ ἄλας, ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον ῥασούχτλιν· ὕστα βάλε ῥασούχτλιν ὑγρὸς πίσσε ὑμοῦ, καλόιτζον, ὅως σκυβρότατον ὑγρὸς γ'. &c. Vide Lexicon Chymicum Rulandi in *Rasabeti*, & Matthæum Silvaticum in *Rasangi*.

Ῥ'ΑΣΠΕ, *Vinum acinatitium*, nostris *Raspé*. Nicolaus Myrepsus sect. 1. de Antidot. cap. 494. Cod. Reg. Editi verò 500. οἶνε καλῦ, ἰρυθρῦ, ὃ ῥασπὶ, λαβὼν ἀξ κανάτια ε'. quam vocem non intellexit Fuchsius. Adde cap. 511. & sect.9. cap.85.

Ῥ'ΑΤΖΙΒΟΥΔΕΣ, *Navigij species quædam*. Hist. MS. Belisarij:

Καὶ ἕτερα τριάκοντα ἀπὸ Θεσσαλονίκης γαλιότις,
Καὶ πλοιάρια πολλὰ, καὶ ἀμίτζες ῥατζιβοῦδες,
Κέδρας καλὰς, καλὰς πολιμιτσὰς, ἡμιόνους καὶ ἀλκίμους.

Ῥ'ΑΤΙΟΝΑΛΙΟΙ, *Rationales, Rationum præfecti*, οἱ ἐπὶ τ' ἐπαρχίας τ' βασιλικῶν πραγμάτων φροντοῦντες, καὶ ὅσοι ὑπὸ τ' Κόμητα τ' σριβάτων, in Glossis Basilic. Rursum eædem Glossæ: Ῥατιονάλιος τὸς μαγίστρους, τὸς αὐτὸς καὶ καθολικιανὸς, καὶ σιτῆρας, καὶ Ἕλλησας. Vide Gloss. med. Lat. in *Rationalis*.

Ῥ'ΑΤΟΝΑΒΙΤΕΥΕΙΝ, *Ratum habere*, in Basilicis tom.3. pag.513. 514. Vide Gloss. Basilic.

Ῥατιναβιτίων, *Ratihabitio*. Auctor συναγωγῶν ad leg.68.de Jure dat. ἐλέοτε καὶ ἐκ ἄνωθεν ὁ γάμος βεβαιοῦται, καὶ τοι ἡ ῥατιναβίλιον ἑαυτὴν ἀνακλᾷ, καὶ ἐξ ἀρχῆς κυροῖ ὁ γάμος.

Ῥ'ΑΥΓΕΙΝ, Ῥάφειν, *Suere*, ῥάπτειν. Ῥάφις, *Sartor*, *Sutor*, ῥάπτης, in Corona pretiosa. Ῥάφινα, *Sartrix*, ῥάπτρια. Glossæ Græcobarb. Λαίστρια, ἡ γυνὴ ὅπου ῥάπτει, ἢ ῥαυγεῖ.

Ῥ'ΑΥΔΗ, *Baculus*, Ῥάβδος, in Corona pretiosa. Ὀκτάραυδα, *Octo radij rota*. Lexicon Gr.MS.Reg. Cod. 2062. ὀκτάκνημα, τὰ ὀκτάραυδα, κνῆμαι γὰρ αἱ ἐντὸς τ' τροχῶν ῥαῦδοι, αἱ πρὸς τῇ χαμηλῇ.

Ῥ'ΑΦΑΝΕΛΑΙΟΝ, *Oleum ex Raphanis*, in Apophthegmat. Patrum in Benjamino num.3.

Ῥ'ΑΦΕΙΝ, pro γράφειν, *Scribere*. Ῥαφὶς, pro γραφὶς, *Penicillus*, *Calamus*. In Cod. Reg. sign. nunc 2196. in quo eleganti manu describuntur Orationes S. Gregorij Nazianzeni, initio quædam habentur de Codicis Scriptore, sub an. Mundi juxta Græcos 6771. Ind. 1. (Christi 1262.) ex quibus hæc subdimus: ἐγὼ χειρὸς ταπεινῦ Νικηφόρου, κλῆσιν γὸν ἔχων, Σπανῦ τ' λογοθέτου ἱερομνάχου καὶ ἀξιώτου, τ' καὶ ῥάφαηλ τριμαλιᾶς ῥαφίδος, &c. Infrà: οἱ ἀναπλύξαντες καλῶς θεωρῆσις λίσσω πρ' ὀνίσασθαι καὶ πρ' ἀνακτῆσθαι, καὶ τ' συμῤῥάφαηλ μὲ μικρᾶς ῥαφίδος τ' ὕγειαν πρὸ ἀνέσεν ἐν ἡμέρᾳ τ' δίκης πᾶσαν λαχῆσιν τῶς δικαίως προβάτοις ὑμῶν ἡδέσθε καὶ τῶς σοῖς δύλοις. Ita hæc barbarè scripta sunt.

Ῥ'ΑΦΕΙΣ, *Sutores, vestimentorum confectores, instauratores*, in Monasteriis, de quorum Ministerio hi extant jambi MSS. ex Cod. Thuaneo:

Εἰς τὸς Ῥαφᾶς, ἤτοι Βεστιαρίους.
Ὑμᾶς ὑπάρχει καὶ διαπρέπει μάλα,
Ταῦτος ἀδελφότητος ἀμφιασμάτων,
Ἐγὼν ὑμῶν δ' μικρὸς ἐν τύτῳ πέλω,

Φροντὶς ἢ πολλὴ, καὶ μέριμνα, ἐκ κόπος,
Ῥάπτειν, ῥαπτᾶν, ἐκκαθαίρειν, καὶ πλύνειν,
Νήμασι ἐκάστῳ τὸ σφέσαρμόζειν λόγῳ,
Ἴσως μὲν ὠὰ ἴσως ἢ φίλτρῳ καὶ πόθῳ,
Ἄλλα γὸν ἄλλος ἀξιώτερος πόνῳ,
Σκόπα τε λοιπὸν ταῦτα ποιῶν ἐμφρόνως,
Ὅπως ἀμοιβῶν ἀντιλήψεσθε χρέος
Πρὸς τ' Θεῦ δικαίας ἀξίας δόσεις.

Ῥαφιδεύειν, dixit Photius in Epist.219.

Ῥ'ΑΦΘΗΣ, *Sutor*, Ῥάπτης, in Corona pretiosa. Vide in Ῥάπτειν.

Ῥ'ΑΧΗ, *Dorsum, Tergum*, μεταφρενον, νῶτον in Corona pretiosa, & apud Portium: pro Ῥαχὶς, *Spina dorsi*.

Ῥάχη, alia notione, fortè pro ταραχή. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Καὶ παρελθὼς σικόνεν μὲ ῥαχὶν μεγάλην,
Μετὰ μεγάλης τ' φωνῆς, μὲ μεγάλον θρῆνον.

Ῥ'ΑΧΜΑΣ. Nicolaus Myrepsus MS.sect.12.cap. ult. καὶ ἀφανίσει τὰς ἐξοχάδας, ἰσχάδας, ῥαχάδας, διατρήσεις, ἔ ῥαχμάδας. Ita paulò suprà. Fuchsius pro ῥαγάδας sumi putat.

Ῥ'ΑΨΙΜΟΝ, pro ῥᾶφις. Prochoprodromus de sua Paupertate, ex Cod. Reg.

Καὶ τὸ ῥᾶφι τὸ παράλυμαν ἴπαρ τὸ ῥάψιμον ἔχω.

Ῥ'ΕΒΕΣΤΙΖΕΙΝ, *Revestire*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εὐγάτει τὸ χιρόρτιν του, μὴ αὐτὸ τ' ῥεβεστίζει.

Alibi:

Καὶ ὁ Ῥήγας ἐρεβέστιζεν ἐπάνω πὶς Ζαμπίαν,
Ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλεν τ' Πρωτσιπάτον.
Ὁμοῦ ἐρεβέστισεν Μισὶρ Φλόρεν ἐκεῖνον.
Πρωτσιπάτον ἐχρεῖασεν, να λήψῃ Ἀχαΐας.

Vide Gloss. med.Lat. in *Vestire*, *Investire*.

Ῥ'ΕΒΥΝΘΟΣ, Ῥεβυνθίων, *Cicer*, ἐρέβινθος, in Tutcogræcia Crusij p.217. & apud Agapium Cretensem in Geopon.c.52.86. Ῥέβιθος apud Demetrium Zenum in Batrach.

Χλωρῶν ῥεβίθων ἄχασι φλοῦδις ἀς τὰ κεφάλια.

Vide in Τριχοβότανον.

Κυκεριβωνθία. Idem Agapius Monach. in Geopon. cap.17. ἡ ἀπίδια εἰς ῥοφήσιν, εἰς σικαμινίαν, εἰς ἀμυγδαλίαν, καὶ κυκεριβωνθίαν —— κιστρίνην.

Ῥ'ΕΓΕΙΝ, pro ἐρίγειν, *Porrigere*, *Præbere*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Τὰ ξένα ῥοῦχα ῥίγει, καὶ τὰ δικά τε χάνει.

Infrà:

Ἡ πολυτικὴ τ' καύχησις ἀν νιόση καὶ ἀγαπάτῳ,
Καὶ ῥίγει καὶ θέλει τιν συζυγοκαρεκοπάτῳ.

Idem:

Ὅταν τελόωση τὸ κακὸ ῥίγει καὶ θέλει.

Ῥ'ΕΓΙΛΙΚΟΣ. pro ἐρεθιλικὸς, *Gratus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.9.

Εἰς ὅλως ἦτον ῥακτικὴ, σόλως χαεῖλικρίνη,
Καὶ ξε καθ' ἕναν ὅμοια ἦτοναι παιγνίδι.

Eodem libro:

Καὶ με λαλήτζα ῥιγίλικη πὶς πεθυμία κεῖνος
Ἀρχίσησι νὰ πὶς ἀπᾶ, καὶ παύσασι τὸ θρῆνος.

Ῥ'ΕΓΕΝΔΑΡΙΟΙ, *Regendarij*, οἱ τ' δημόσιον δόμον ἰθυντῆρες, in Gloss. Basil. Vide Gl.med. Lat.in *Regendarius*.

Ῥ'ΕΓΕΣΤΑ, *Regestum*, ἀπογραφὰ τ' ἀρχαίων, in Gloss. Basilic. Alibi: Κλῆσεν καὶ ῥηγέσταν, πλὴ ἀπογραφὴν πλὴ ἀρχαίων αὐτὶ τ' ἀπογραφίων. Vide Gloss. med. Lat. in *Regestum*.

Ῥ'ΕΓΕΩΝ, *Regio*. Herodianus in Epimerismis MS. & Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. ῥηγιὼν, μέτρον τ' πόλεως. Eustathius ad Odyss. θ'. κ' τὰς ἀρχὴ πολλοῖς ῥηγιῶνας, ἢ τὰς κριτικὰς τέρμας, ἢ κ' τὰς ἀστικὰς, δήμους. Concilium Calchedon. Act. 13. ἐγὼ ὁ δίκαιος Βασιλινόπολιν ἀπὸ ὑπὸ Νικαίαν ἠμοιβόλιν· καὶ γὸν ῥηγιὼν λῶ αὐτ. Infrà: ὅπως Ταυλαίᾳ καὶ Δωρὶς ῥηγεῶνες

εἰσιν ὑπὸ τὸν Νικαίαν, &c. Martyrium S. Clementis num. 3. τὰς καθ' ἑκάστην ῥηγίνας πύλας κατ' ὄνομα ἄχρι γεγραμμένης. Theodorus Studita Orat. in S. Platonem num. 4. de Pestilentia: ἐσπάνιζον οἱ ἐνταφιασταὶ, ἐκλείπουσι οἶκοι, ἐκενώθησαν ῥηγίνες, ἐπληρώθησαν πολυάνδρια. Chronicon Alexandrinum an. 13. Arcadij: καὶ εὗρεν ἡ καρύκα αὐτὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ῥηγίνης ἕως τῆς Δομνίνου ἐμβόλου. Et an. Leonis 8. ἐκάησαν τῆς πόλεως ἀπὸ Θεοφιλιακῆς ῥηγίνης ἑ. Theophanes an. 10. Rhinotmeti: ἐν πίμπλας καθ' ἑκάστην ῥηγίνα, &c. Martyrium Sancti Adriani ex MS. ἐτάξησαν ἐν φανερῷ περιεργάζεσθαι τὰς ῥηγίνας καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ τέσσαρσι ἐν ῥηγίνοις τὸ εἶναι αὐτὸν ἐπικράτειαν ἐν πλάτει καὶ μήκει ἕως κάτω τῆς λεγομένης Σιγῶν. Occurrit tursum infrà pag. 217. pro regione Urbis: ἐφραθίσαι ἐν ἀγάλλεσθαι ἑκάστην ἐν τῇ ἰδίᾳ ῥηγίνι. Anonymus de Hæresi Jacobitarum apud Combefisium pag. 266. τὰς τε ῥώμας καὶ τὰς ῥηγίνας ἐπιζεύξεις. Balsamon in Medit. de Chartophylace: πρωτοδίκαιος ἐν ῥηγίνι τῆς βασιλίδος τῆς πόλεως, ἡ Περαία ταύτης ἐστίν. Utuntur Zacharias lib. 3. Dialog. cap. 19. 30. Achmes Onirocrit. cap. 152. & alij. Regiones verò Urbis Constantinopolitanæ Τμήματα vocant Acta S. Maximi Confess. num. 33. τὰ δύο καὶ δέκα Τμήματα τῆς κυρίας τῆς πόλεως.

Ῥηγιωνάριος, *Regionarius*, Τετραρχικός, Hesychio, Phavorino, Χιλιάρχης. Νόμισμα ῥηγιωνάριον τῆς Ἀποστολικῆς Ἕδρας, apud Interpretem Concilij Lateranensis pag. 102. 114. 122. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Notarius*.

Ῥηγιωνάρχαι, *Regionum præfecti*: προσάγη τῶν ῥηγιώνων, in Martyrio S. Clementis num. 15. Suidas: Αὐγουστῶν ἐκλήθη, διότι ἐν τῷ Ὀκτωβρίῳ μηνὶ οἱ Ῥηγιωνάρχαι καὶ Σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ Αὐγουστέῳ. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopolit. num. 32. Vide Constantinopolim Christ. lib. 1. cap. 20.

Ῥέγιστρον, *Registrum*, *Regestum*. Synodus VI. Oecumenica Act. 12. ἀπιὼν ἐμβρὸς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ τῆς ἰερᾶς πατριαρχίας, τὰ λειβέλλα ἀγαγὼν ῥήγιστρα τε καὶ συγγράμματα. Infrà: καὶ προλοιπὸν ἕτερον κωδίκιον ἦτοι ῥήγιστρον. Vide pag. 918. 934. 935. 950. Edit. Labbei.

Ῥεγκανίζειν, pro Ῥέγκειν, *Stertere*. Prochoprodromus ex Cod. Reg. 1334.

Εἶπε τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἤρξατο ῥεγκανίζειν.

Ῥέδα, Ῥεδίον. Vide in Ῥαίδα.

Ῥεδημητόρια, in Glossis Basilic. Κόσμησις. *Redimiculum*.

Ῥεϊκός, *Regalis*, Αὐλὴ βασιλική, *Aula Regalis*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani c. 170. ἐὰν γένηται τὸ ἔνκλημα γένηται ἐς τὴν αὐλὴν, καθάπερ γένηται ἐν γένηται τῶν ἄνδρα ἀβὲ δάρμα οὐ (*vel*) ὁ ἄνδρας τὴν αὐλὴν γένηται ἐς τὴν αὐλὴν τὸν ῥηγικὸν τὸ δίκαιον κελεύει, &c. Infrà: ἐν τὰ τοῦς σιππάφι μὴ αἰμίνις τὸ ὁ ἄνδρας οὐ ἀ γυνικα, ἀντικλίτδυσεν τῶν ἄνδρα τῆς ἐς τὸν ῥηγικὸν αὐλῆς ἀβὲ τῶν δραμῶν, (δαρμῶν leg.) ἐν γένητε τὸ ὁ ἄνδρας γύνα τὸ ἔνκλημα, &c. Adde cap. 270. In versione Veneta, *Corte real*.

Ῥέκα, *Flagellum*. Vita S. Nicolai Studitæ p. 913. κελεύει τότε τότε τῶν βραχιόνων, καὶ τῶν ὠλενῶν τῶν λεγομένων ῥηκῶν αὖθις μαστίζεσθαι. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrog. num. 4. δὺς σχοινίον μεγάλον ἐν ῥήκαν, ἔτυπτεν τὰς πλάτας αὐτοῦ, &c. Ex quibus emendandus videtur locus in Cod. Theodos. l. 5. de Curiosis: *Per singulas redas, id est quas quadrigas vel flagella appellant*. Legendum enim fortean *recas*, ut sit synonymum cum *flagello*. Cùm verò Michael in Vita S. Theodori Studitæ, de eodem S. Nicolao, verba faciens, *Loris intextis, viminibúsque recens excisis* dicè vexatum dicat, apud Baronium, vocem ῥῆκα ortam volt Combefisius, vel à ῥαχὶς, *ramus*, *frutex*: vel à ῥίκος, Hesychio *cingulum*, quòd cùm ut corrigiæ in flagella cedant, ita etiam in cingula.

Ῥέκαττον, *Recantum*, Ἀποχῆς ἄδος, apud Suidam, & in Glossis Basilic. ubi ita leg. pro ῥίκαυσον & ῥίκαυδον, *Securitas de recepta pecunia*. Justinianus in Nov. 130. τὰ ἢ ἐξ ἴδιας ῥίκαυτα γίνεσθαι ἀβὲ τῶν Ὁπλιτῶν τοῖς ὑποτελέσιν ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ δαπανημένων, κελεύων τῶν σπὲ αὐτοῖς ἐξάρχων, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Recantum*.

Ῥέκιες, *Requies*, Antidotus sic appellata, apud Nicol. Myrepsum de Antidotis cap. 205.

Ῥεκομμεντάτος, *Recommendatus*. Epistola Græculi ad Theodos. Zygomalam: ἐν παρακαλοῦμεν πρὸς ἀφιλίαν σου τὰ ἐν ῥικομμεντάτα σύ.

Ῥεκουπεράτωρες, in Glossis Basilic. ἐξισωταὶ ἀναλῆψιν δι' ἑαυτῶν πενήμενοι.

Ῥεκτιόνιος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ἔτζη τὸ ῥεκτιονιτήριον τὰ εἶδα εἰς τὴν πόλιν.

Id est *recta in Urbem eat*.

Ῥέκτολία, ἀναφορὰ, apud Suidam, *Relatio*. Videtur leg. ῥελατορία.

Ῥέκτωρ, *Rector*, Πρίτης, δέξ, ἡγεμών. In Glossis Basilic. Rursum: Ῥίκτωρ, ἰδιωτὴς, ἐρθωτὴς, ἄρχων ἐπαρχίας. Vide Ῥαίκτωρ.

Ῥελατορία, ἀναφορὰ, in Lexico MS. Colberteo: *Relatoria*, seu *Relatio ad Principem*.

Ῥελεγάτος, *Relegatus*, ἐξόριστος, in Gloss. Basilic. Ῥελιγάλιον, *Religare*, apud Joannem Antiochen. in Nomocan. Eædem Glossæ, Ῥελιγάτος, δεδεμένος, *Religatus*.

Ῥελιτζίουμ, *Religio*. Ἄνθρωπος εὐσεβίας λεγόμενος ντὶ ῥελιτζίουμ, *Homo religionis*, ex Gallico *Homme de religion*, in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 119. ubi ita indigitantur Milites ordinum Templi & Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani. Vide cap. 114. Edit. Venetæ.

Ῥελιγιόσα, *Loca religiosa*. Glossæ Basil. Ῥελιγιόσα, τὰ μνήματα, τὰ σεβάσμια. Harmenopul. lib. 2. tit. 1. §. 43. τὰ ῥελιγιόσα καὶ τὰ σάκρα. Balsamon ad Photij Nomocanon. tit. 2. cap. 1. ἅγια εἰσὶν μὴ τὰ ἰδιωτικὰ ἅγια ὄντως, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελιγιόσα λεγόμενα. Vide Michaelem Psellum in Synopsi Legum v. 542. 1038.

Ῥέμα, *Fluxio*, ῥεῦμα. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. ἀβὲ ῥίμαν ὀφθαλμῶν, &c.

Ῥεματιάρης, *Æger*, *Infirmus*, *Rheumatismo laborans*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ῥευματάρης, ῥεύδης. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Λιθινίαν ἄχει φοβερὸν, ἦτον καὶ ῥεματιάρης.

Alibi:

Τὸ ἢ να λέγω κάπως πλοκὲς καὶ ῥεμαλιάρης.

Ῥεματίζειν, *Submergere*, *Aquis obruere*, *Suffocare*, καλαπεσίζειν, καταδύειν, pro ῥευματίζειν.

Ῥεμβός. Vide Glossas Basilic.

Ῥεμεσιῶν, *Remissio*, Ἄφεσις, Συγχώρησις, in Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. habent ἄνεσις.

Ῥενμπάρμπαρο, *Rheum barbarum*, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὲ τῆ ῥιμπάρμπαρο, τὸ δίκιομαν ἂν τῆ κεράτζια τισιρίας τὸ λέγων ῥιμπάρμπαρο, &c.

Ῥεμπέλος, *Rebellis*, Ἀποστατικὸς, in Corona pretiosa. Ῥεμπελλεύειν, *Rebellare*, εἰς ἀποστασίαν ὁρμᾶν. Ῥεμπέλλιψις, *Rebellio*, Ἀπόστασις.

Ῥεμπέτ

Ρ'ΕΜΠΕ'Τ, *Rebet*, Potus ſpecies. Vox Arabica. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſol. cap. 297. τὸ δίκαιον τῆ ῥεμπὲτ, &c. καὶ ἀπὶ τὸ κράσι τὸ φέρνει ἀπὶ τὸ λευκὸν, &c.

Ρ'ΕΜΠΙΤΟ'Σ, *Erro*. Gloſſæ Græcobarb. ἀλαὸς, ῥεμπιτὸς, πλανημβύθ, τυφλὸς, ματαιὸς pro Ῥεμβός. Gloſſæ Baſilic. Ῥεμβὸς, ὁ μικρὸς φυγὰς, καὶ ἐκ τ ἐναντίου ὁ φυγὰς μέγας, ῥεμβὸς ἔστ' κυρίως ὁ Ῥεμβὸς ἔστιν ὁ σωμχῶς ἀναστίως πλανώμβυθ, καὶ τὸς καμὶς ὡς ἀνόπλα δαπανῶν, ἢ βραδίως ὡς τ οἶνον ἀναῤῥίφων.

Ρ'ΕΝΔΑ, *Zona*. Lexicon MS. Cyrilli: Ῥίνδα, ζώνη, λωρίον, ὃ οἱ Βασιλεῖς διαζώνιον. Ita etiam in Cod. Reg. 2062. & apud Phavorinum. Vita Apocrypha S. Alexij MS. καὶ ἐπάρας τὸ δακτυλίδιον τὸ χρυσῶν δίδωκεν αὐτῇ, ἢ τῷ ῥίνδαν ἐδετηλιγμβύλῳ εἰς πράδιον περφυρῶν. Occurrunt eadem verba rurſum infrà. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Rinca*. Neſcio an inde cognominatus fuerit Ῥινδάκης, Siſinnius Patr. Conſtantinopol. ſub Leone Iſauro, apud Theophan. p. 335.

Ρ'ΕΝΕΙΝ, *Spargere*, Ῥαίνειν.

Ρ'ΕΝΙΟ, *Regnum*, in Epiſt. Selimi Sultani, apud Cruſium lib. 4. Turcogr. pag. 345.

Ρ'ΕΝΤΑΙ, *Decurſiones equorum, vel campus ubi decurrunt, Arena*. Anonymus MS. de Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes:

Ὄμως μιθ' ὥρας ἐλίγλω ἐν τῷ μίσῳ,
Μίζω τ ῥίσας ἔσαμαι, ζωτῶ ἵνα τ δώσω,
Καὶ τὸ φαρὶν μου ἐκίνησα, κατέβλυσ ἐς ἐκᾶνον,
Ἐκᾶνος πάλιν μετ' ἐμοῦ, ἔδειξ κτύπ μέγας.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 8.

Ἀπέτον κάμπον πήγνυαν, τὰς ῥέντας διαχορίζειν.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 482. in Juſtiniano an. 20. τῷ δεκάτῳ χρόνῳ τ αὐτῦ βασιλείας τὸ σάββατον τ Πεντηκοστῆς γίγονε ῥίσα τ ἀλόγων, ἢ ἐμάλωναν οἱ ἄνθρωποι ἀνὰ μέσα τ, καὶ ἔστολε ὁ Βασιλεὺς, καὶ ἐσφαξε πολλὰς ἐξ αὐτῆς. Infrà rurſum eadem verba occurrunt. Quo loco Theophanes *μάχλω* inter duas factiones enarrat. Idem Malaxus in Theodoſio Juniore pag. 455. τῷ ἕ μβ. χρόνῳ τ αὐτῦ βασιλείας ἐκαβαλήκεδυσιν ὁ Βασιλεὺς μ τ ἀφχόντων αὐτῦ, ἵνα ἴδ τὰς ῥέντας τ ἀλόγων, ἢ πεῖν τὸ ἄλογον αὐτῦ, &c.

Ρ'ΕΝΤΑ, *Reditus*, ex Gall. *Rente*. Gloſſæ Græcobarb. ἄλλοι ῥίσις, ἕτεροι λωτεάδες. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſolymitani cap. 25. ὑπὶ ἴνι ἀφέντις ὡῷ, ἴνι οἰκονόμ δίκαιο καὶ τὺς αἰθρόπυς τυ, νὰ πάσι τ ὁρισμόν τυ, καὶ τὰ περιλάβνι τὰς ῥίσας τυ, &c.

Ρ'ΕΜΤΑ'ΜΠΑΙΣ. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſolymitani cap. ult. ἀπὶ τὸ κρασὶ τὸ ἀγοράζον ὁ Συριανὶ, καὶ ὁ Ῥωμά, ὅπου ἴνι ῥιγλαπλίδες, δότ τῷ φιλίκαν, καὶ καὶ καίτι νὰ τὸ ἀξάσα πυλίσιν, &c. Infrà: κελεύι τὸ δίκαιον νὰ παρῶν δὶ καὶ ὅμως δότ τὶν πυλίσι τὸ δίκατον, ὅτι ἐβρίλε τὸ ἀνθρωπ ῥιντάμπλις. ἴφερι ὁ σῖτος, ὁ πριβάσιν, &c. Videtur eſſe vox Gallica *Reſtabli*, id eſt *in priſtinum ſtatum reſtitutus*, cujus vim tamen hoc loco non omnino percipio.

Ρ'ΕΟΥΞΟΡΙΑ, *Actio de Re uxoria*, ἀγωγὴ περὶ τ τ γυναικὸς πραγμάτων, in Gloſſ. Baſilic. Alibi: Ῥεὶς ὐξορία, ἡ μ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία. Perperam ſcriptum apud Suidam Ῥιξορία. Vide Cujac. lib. 16. Obſerv. cap. 39.

Ρ'ΕΠΑ'ΝΙΟΝ, Ῥιπανὶς, Vide in Ῥάπανον.

Ρ'ΕΠΑΡΑΤΙΩΝ, *Reparatio*, virium ſcilicet, cùm militi vires & exhauſtos inter præliandum ſpiritus recipere & *reparare* conceditur, ἀπόλυσις, ſeu dimiſſione ad tempus conceſsâ. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 6. ἅ τις λαμβάνων ῥεπαρατίωνα, τ ἑαυτ ὅπλων πιμφρονήσει, καὶ μὴ τῦτον ὁ δίκαρχ ἀναλάσα ταῦτα κλίσαξιμ, &c. Ubi Leo in Tact. habet ἅ τις λαμβάνων ἀπόλυσιν. Codex verò Reg. ἅ τις ἀπολυσμῷ ἐν ὑκαίραις ἡμέραις τὰ ἑαυτ ὅπλα περιεργάσει, &c.

Ρ'ΕΠΕΤΙΤΕΥ'ΕΙΝ, *Repetere*. Gloſſæ Baſilic. ῥεπιτιτεύει, ἐπαναλαμβάνει. Occurrit ibi pluries, & apud Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. Scholiaſt. Baſilic. lib. 2. tit. 4. pag. 100. Harmenopul. & al. IC.

Ρ'ΕΠΑΙΚΑΤΙΩΝ, *Replicatio*, Ἀνάλυσις, in Gloſſis Baſilic.

Ρ'ΕΠΙΔΙ, *Flabellum*, Ῥιπίδιον.

Ρ'ΕΠΟΥ'ΔΙΟΝ, *Repudium*, in Gloſſis Baſilicis διαζύγιον, χωρισμὸς γάμων δίχ πιτλακίων. Gloſſæ MSS. Ῥιπούδιον, κ Λατῖνος, διαζύγιον καὶ πρόσιμον. Juſtinus Mart. in Apol. 1. τὸ λεγόμβυον παρ' ἡμῖν ῥιπούδιον δῦσα ἐχωρίσθη. Nilus Monachus lib. 2. Epiſt. 181. ἄλλοι τολμῶν τὸ τ Χριστοῦ βιβλίον, ὅπερ τινὲς καλῦσι ῥιπούδιον. Matthæus Monachus de Cauſis Matrimonialib. pag. 507. ῥηθῆς τὰς αἰτίας ἐκτιθεμβύη, δι' ἃς ὁ ἀνὴρ ἢ ἡ γυνὴ ῥιπούδιον δώκ πέμπειν, ὅτι Χριστόδοτον τῷ ὁμοζύγῳ, καὶ τῷ πρώτῳ. Occurrit in Nov. Juſt. 22. cap. 19. Nov. 17. cap. 18. &c. apud Theophilum Anteceſſ. lib. 1. tit. 10. tom. 6. Baſilic. pag. 24. 25. apud Balſamon. ad Nomocan. tit. 9. cap. 25. &c.

Ῥιπουδιάζειν, *Repudiare*, Ὑποχωρῶν, ἀφίσασθαι, in iiſdem Gloſſ. Baſilic. & tom. 2. Baſilic. pag. 49. apud Photium in Nomocan. tit. 9. cap. 31. &c.

Ρ'Ε'ΣΚΕΣΘΑΙ, *In vulgus ſpargi*, Ῥίπτεσθαι. Theophanes pag. 394. τῦτον ὢν δίχ τῷ τοιαύτῳ ἐπιζήτησιν, καί τινας λόγους περὶ αὐτῦ ῥιπτομβύης, ὡς μέλλων αὐτ βασιλεύειν, δώρας καὶ κυρεύσας, &c. Ubi Cod. al. ῥιπτομβύης habet.

Ρ'ΕΣΚΡΙΠΤΙΟ'ΝΕΣ. *Adorationes*, αἱ διαγραφαὶ ὕτω ὑ ἐκαλῦντ αἱ αὐτὶ αὐτῶν γινόμβυαι χρυσικαὶ καταβολαὶ, in Gloſſis Nomicis Vaticanis MSS.

Ρ'Ε'ΣΚΡΙΠΤΟΝ, *Reſcriptum*, Ἔγραφ κέλευσις βασιλικὴ, Βασιλέως ἀντίγραμμα, Ἀντιγραφὴ, Ἔγραφον, in Gloſſis Baſilic.

Ρ'Ε'ΣΠΙΤ. Vide in Ἀναπράξιμον.

Ρ'Ε'ΤΕΝΑ, *Frana*, ex Gall. *Reſnes*, quòd equum retineant. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 1.

Τὰ ῥετὶν ἀπολήσασι, τ κάμπον ὑκαιρότον.

Idem lib. 3.

Μ' ἀπλημβύα ῥέτινα ὡς τύχης μου τὸ θάρ.

Et lib. 7.

Τὰ χαλινάρια μάσιζαν τὸ ῥόμ' ἀφρεκοπόντας,
Κρατόσας τὰ κτὰ ῥέτινα οἱ δωλοντάδες ὅλοι.

Ρ'ΕΤΖΕΤΑ'ΡΙΑ, *Miſcellanea*, fortè ex Lat. *Recentaria*. Ita enim hæc vox videtur uſurpari in Cod. Reg. 957.

Ρ'ΙΟΝ, *Rheum*; apud Aretæum lib. 1. de Curat. acut. cap. 9. & lib. 2. c. 2.

Ρ'ΕΤΖΙ'ΝΗ, Ῥετζίνη, *Reſina*; ῥετίνη, in Corona pretioſa, & apud Portium. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 1.

Καὶ μ τῦτο ῥιπλάσι πίσσα μὶ τὸ σαπώνι,
Καὶ ἀεβίζη πρὸς τὺς Ἕλλινας σμικτὰ μὶ τὸ ῥετζλώνι.

Idem lib. 11.

Τὺς πώκυς πυ ἐχίμασι ὅλες τυς τὸ ῥετζλώνι.

Ρ'ΕΥ'ΓΕΣΘΑΙ, pro ἐρεύγεσθ, *Eructare*.

Ρ'Ε'ΥΜΑ. Ita peculiari vocabulo appellabant Byzantij fretum quod inter Byzantium & Calchedonem interfluit. Iſaacus Tzetzes in Lycophronem pag. 190. Συμπληγάδας —— φαίνῃ μᾶλλον ταύτας τ λέγων Χαλκηδόν & Βυζαντίε, ὡς ἴδ τὸ λεγόμβυον παρ' ἰδιώταις βαρβάροις Ῥοῦμα.

Ρ'ΕΥΜΑΤΑ'ΡΗΣ, ῥοώδης, in Gloſſis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Vide Ῥυμα.

Ρ'Ε'ΥΣΙΣ, *Seminis fluxus*, φυσικὴ ἐκροὴ, in Vita S. Nili Junioris pag. 30. φυσικὴ ἔκρυσις τ γονῆς,

apud Zonaram ad Epist. 5. Athanasij ad Ammum. Nomocanon Cotelerianus num. 117. ἱερεὺς μέλλων λειτουργῆσαι, ἐὰν πίῃ ἀπὸ ῥύσεως, ἢ μὴ ἐπιθυμίαν γνώσεως γνώσεων ἑαυτὸν, μὴ λειτουργήτω. *Fluor*, Medicis Latinis, unde Gallis *Fleur*, quam vocem in *Fleurs* seu *Flores* verterunt, uti docemus in Gloss. med. Lat. quod non vidit Silvius de Morb. mulier.

Ῥύσις, eâdem notione. Dionysius Alexandrinus Can. 4. οἱ δ' ἐκ ἀποσαρίτῳ τυλίεσθαι ῥύσει ἡμόμβοι, &c. Infrà: ἀλλ' αὐτομάτως ἡ ῥύσις συμβέβηκε. Joannes Jejunator: ὁ μολυσθεὶς κατ' ὕπνους τῇ τῶν ἐκρύσεως πάθει, ἡμέρων μίαν τῶν κανονίας ἐκβαλλέτω. Vide ibi Zonaram & Balsamonem. S. Columbanus de Pœnitentiarum mensura cap. 7. *Si quis seipsum coinquinaverit, anno pœniteat, si junior sit.* Infrà cap. 29. *propriis manibus seipsum violaverit.* Cumeanus in Pœnitent. cap. 2. *Vir semetipsum coinquinans*, &c.

Ῥ'ΕΦΑΝΟΣ, pro Ῥάφανος, *Raphanus*, apud Nonum de Morb. curat. cap. 252. Ῥαφάνινον ἔλαιον, cap. 264. Ῥαφὺς, cap. 243. *Raphanum* vertit Interpres.

Ῥ'ΕΦΕΚΛΑ, in Glossis Chymicis MSS. Ἴσως κυκλάμινος.

Ῥ'ΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ, Ῥαφερενδάριος, *Referendarius*, *Legatus*, *Nuntius*. Suidas: Ῥαφερενδάριος, ἄξίωμα Ῥωμαϊκὸν, ὅγνι ὁ ἀναφορεύς. Glossæ Nomicæ MSS. Vaticanæ: Ῥεφερενδάριοι, Ἀναφόρεις. Glossæ MSS. Colbertinæ: Ῥαφερενδάριος, ἀξίωμα ἐκκλησιαστικὸν· δηλοῖ δὲ καὶ ἀγγελίαν, ὅθεν τὸ τῶν Ἰταλῶν ἀγγελιάφορον σημαίνει τὸ ῥαφέρι. Glossæ Basilic. Ῥαφερενδάριος, ὁ τὰς ἀποκρίσεις κομίζων, ὁ τὰ ῥηθέντα ἀναφέρων ἄπο τινός. Procopius lib. 2. de Bello Persico cap. 23. ἃς δὴ ἀποκρίσεις τῶν Βασιλικῶν ἐρασταὶ, ἀπὸ τοῦ Βασιλέως τὰς τῶν ἐκατέρῳ δυνάστας ἀγγέλλων, σημαίνων τι αὖθις ὅσαν ἂν αὐτοῦ βουλομένῳ ἦν Ῥεφερενδάριον τῇ Λατίνων φωνῇ τὸν τιμὸν τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Idem in Hist. arcana pag. 78. 1. Edit. ἐς Λιβύτιον, ὅπερ Ῥεφερενδάριος ἐκεῖνος τῷ τιμῷ, &c. Ita rursum pag. 29. Concil. Constantinopolit. sub Flaviano: Μαξιδῖνος ὁ περίβλεπτος Τριβούνος καὶ Ῥεφερενδάριος ἦσαν, &c. Concil. Constantinopolit. sub Mena Act. 1. Θεόδωρος ὁ περίβλεπτος Τριβοῦνος Νοτάριος καὶ Ῥαφερενδάριος τῆς Θεοφυλάκτου ἐκκλησίας Βασιλίου. Ita περίβλεπτος Ῥεφερενδάριος, in Nov. 124. Justiniani, cap. 4. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 23. ἐπιτρέπει τινὶ τῶν ἐκλιμῶν Ῥεφερενδαρίων, &c. Occurrit præterea in Chronico Alexandrino in Juliano pag 691. apud Theophanem an. 3. Justiniani, Nilum Monach. lib. 3. Epist. 1. 83. & in Nov. 10. ejusdem Justiniani, quæ est Περὶ Ῥεφερενδαρίων, Palatij scilicet, uti multa de eorum munere & numero. Laudatur ab Allatio Michaëlis Pselli Μεμφθεὶς ἐπὶ Ῥωμανῷ Ῥαφερενδαρίῳ.

Ῥεφερενδάριος, Dignitas Ecclesiastica in Æde Sophiana: ij cùm plures numero essent ad 12. redacti ab Heraclio Nov. 2. Præcipuus autem fuit qui in secunda Pentade recensetur à Codino cap. 1. num. 11. ubi ejus munus sic describitur: ὁ Ῥαφερενδάριος, ὃς τὸ ἀποστολικὸς ἐκ τῆς Βασιλίας, καὶ ἐκ μέγων ἄρχοντος. In alio Catalogo, dicitur Ἀναγραφεὺς τῆς πρὸς Βασιλέα μυστείας. Mallem ἀναφορικὸς. Alius Catalogus: ὁ Ῥαφερενδάριος, ὃς τὸ ἀποστολικὸς ἐκ τῆς Βασιλίας δηλ' ὑποθέσεις. Denique Codex Allatianus: ὁ Ῥεφερενδάριος ἀποστελλόμενος ἐκ μεγάλης ἀνθρώπου, μιμούμενος ὅθεν τὴν Ἀρχιερᾶ ἐγράφως ἢ ἀγράφως φέρει, καθιζόμενος ἐκ τὰς κρίσεις. Leo Allatius lib. 3. de utriusque Eccl. Consens. cap. 8. §. 6. *Referendarius mittitur ad Principes & in dignitate constitutos viros, quibus omnia significat quæcunque jusserit Antistes.* Illius etiam munus sic describitur in Nov. 6. Justiniani cap. 3. ἐξεστω μὲν τοῖς διοικήσεως Ἐπισκόποις, καὶ ὅλῃ τῇ καθεδρικῶν Ῥεφερενδαρίων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας — ἀναφέρειν τῇ Βασιλείᾳ, καὶ τυγχάνειν τῆς ἀποκρίσεως παντόμου. Istius Dignitatis meminit Symeon Thessalonicensis de Sacris Ordinat. cap. 8. pag. 168. Sed & in Cod. Reg. Georgius Pisides, cujus in eo describitur Ἐξαήμερον, Διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ Ῥαφερενδάριος inscribitur. Vide Gloss. med. Lat. in *Referendarius*.

Ῥ'ΕΦΟΥΓΟΣ, *Refuga*. Mauricius lib. 11. Strateg. cap. 5. τοὺς ὑπὸ λεγομένους ῥεφύγους, ἤτοι φυγάδας, &c.

Ῥεφύγιον, *Refugium*. Hesychius, ῥεφύγια, ῥεμπλά.

Ῥ'ΕΨΙΜΟΣ, *Rustus*, ἰδιώτης.

Ῥ'ΗΓΑΔΕΣ, Ῥηγατον, Ῥηγάτων. Vide in Ῥάξ.

Ῥ'ΗΓΙΚΟΣ. Describitur in MS. Reg. 791. Manuelis Palæologi Imp. Ἔργα ἀκῶν ἐν ὑφάντῃ παραπλάσματα ῥηγικῷ. Quæ etiam edita est à Leunclavio pag. 442. hoc titulo Latino, *Imago veris in aulæo textili, operis Phrygij*. Vox, ut videtur, deducta à Ῥῆγος, quæ Hesychio exponitur ῥάκος, περίσσωμα, σπάραγμα, προσκεφάλαιον. Inde eidem, & Glossis MSS. Ῥήγια, παλλία βασιλὰ, quod vocabulum non semel occurrit apud Homerum, ubi Eustathius. Glossæ aliæ MSS. Ῥῆγος, τὸ βασιλὲν ἱμάτιον, ἢ τὸ περιφερὲς ἱμάτιον, ἢ περιβόλαιον. Et Ῥηγᾶς, βαφᾶς. Aliæ ex Cod. Reg. 1673. Ῥήγια, παλλία βασιλὰ, ἢ ὑποστρόμοτα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Ῥῆγος, τὸ βάμμα ἁλιπόρφυρον ῥῆγος, καὶ ῥηγᾶς, οἱ βαφεῖς. Rursum: ῥηγεὺς, ὁ βαφεύς. Adde Auctorem Etymologici in Ῥῆγος, & Gloss. med. Lat. in *Raga*.

Ῥ'ΗΓΛΑ, Ῥήγλα, *Regula*, nostris *Regle*, olim *Rigle*. Hesychius: Ῥήγλαι, Σιδηρᾶ ὡς ῥάβδοι. Moschopulus: Σκυτάλη, ἢ ὑπομακτρα, ᾗ οἱ κεντεῖ ῥήγλαν λέγουσι. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἔστοτε δὲ ποιεῖν ἀπ' ἐκείνης τὸ ζύμης ῥηγλᾶν. &c. Arithmetica adespota: ἡ ῥήγλα ὀφείλει τῇ στρογγύλῃ χειρομένῃ, καὶ πύξινος. Iterum: τῇ σκαλίᾳ καμπανῇ, καὶ τῇ θαλασσίᾳ, τῇ ῥήγλᾳ.

Ῥήγλιος, *Regulâ* seu *Radio æquatus*. Codinus de Orig. Constantinopol. num. 51. ὁρίζει δὲ τὸ μόδιον κυκλοῦν πεπρασκέναι· ἐὰν δὲ τὸ ἐμπόριον πέπρακέ τινι εἴτον, ῥήγλιον τὸ μόδιον. Id est ad Regulam & hostorium frumentum dimensum & æquatum, non verò cumulatum. Meursius Ῥηγλωτὸν legendum censet. Vide Salmasium ad Hist. Aug. pag. 437.

Ῥηγλωχύτης, vas Chymicum in Regulæ formam deductum, in quo liquatum metallum effunditur. Codex Reg. 618. f. 281. v. λαβὲ χρυσάφι μέρη γ'. καὶ τὸ τέταρτον μέρος δὸς παλαιὰ βόλδια, καὶ χύσον αὐτὸ εἰς ῥηγλωχύτιον, καὶ ἐὰν ἴδῃς ὑάλῃ δυλόα, πάντα τὸ ῥάσμα, &c. Ibidem: χύσον ἄργυρον εἰς ῥηγλοχύτιον, ἵνα ἴδῃ λαξαρισμένον ἐπλαπλασίονα.

Ῥ'ΗΚΤΑΙ. Vide in Βράσται.

Ῥ'ΗΜΑ, *Rythmus*, *Poesis*, Ῥυθμὸς, ποίησις. Ῥημάδα, *Rythmicè*, *Poeticè*. Historia Apollonij Tyrij sic inscribitur: Διήγησις ὑραΐστατη Ἀπολλωνίου τοῦ Τυρίου, ῥημάδα. Eadem Hist.

Νὰ γράψω τὸ βιβλίθηκα, καὶ νὰ στιχάσω βάλω,
Τὸ διαγραμμένο πυθίτας, νὰ ἰς ῥῆμα νὰ τὸ βάλω.

Cyrillus Chius in Epistola præfixa Sarantario: νὰ ἐξαπλώσω τὶς δικαῖες τύτης τῆς ῥημάδας εἰς ἰκοσιάδες ἐξηγοῦσες, δηλαδὴ κάθε μίαν ἀφτιλῶ, &c.

Ῥημάρω, *Rythmo scribere*, Gall. *Rimer*. Emmanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ βάλθηκα εἰς τοῦτο νὰ ποιῶ, & νὰ ῥημάρω.

Infrà:

Ἠξεύρομεν καὶ μάστορας ἔστι διαναρημάρης.

Ῥ'ΗΜΑΖΕΙΝ, *Vastare*, pro Ἐρημάζειν, seu Ἐρημοῦν. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἐκεῖ

Ἐωῦ πειρώντας ἴβλεπε ἐκῶυο τὸ βασίλειο,
Ἀπετὸς κατοικεμβόιος ὀλότις ῥηιασεμβόιο.

Alibi :

Κίικτις πολίμης τὺς κακὺς ὀλότις ῥηιασεμβόιος.

Ρ'Η Ξ, *Rex*. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Ῥῆξ, ὁ δικαίως ἄρχων ἀχλιὼ ὠνομον. Ita porrò Græci nuperi Reges vocabant, cùm Græcam ἩΒασιλέως, quam Imperatorum duntaxat fere esse volebant, nomenclaturam cæteris Principibus denegarent. Apud S. Chrysostomum Epist. 14. Ῥῆξ ἩΓότθων. Asterius Homil. in Psalm. 7. ὥσπερ ὁ τῶς πολέμοις πλῆθος βαρβάρων ὁπλίζῃ, οἱ πάντες ὑπ' ἩἸσὺς νεύματι Ἧ Ῥηγὸς, ἢ Ἧ τυράννου ἴσου, &c. Vita MS. S. Danielis Stylitæ : πάντας ὧν οἱ ἐπιτροβεύοντο πρὸς αὐτὸ, ὅτι βασιλῆς ἦσν, ἢ ὅτι ἀρίστβοις. ἀλλ' ὡς ἰσομαίζουσι Ῥῆγας, &c. Evagrius lib. 2. cap. 16. de Odoacro Rege : Ἧ μὲν Βασιλίως ἀφοσιηςρίας ἰαυτὸ ἀφιλὼν, Ῥῆγα δὲ ἀφοσιπών. Adde lib. 3. cap. 2. Theophanes an. 16. Leonis de eodem Odoacro : ὃς Ἧ Ῥηγὸς ἰαυτῷ πιελθίμβυ ἀφοσιηςρίαν. Vide eundem an. 3. Justini, & an. 1. & 12. Justiniani M. Procopius lib. 1. Gotth. cap. 1. de Theodorico : αὐτὸς ἴσχε τὸ Γότθων τε καὶ Ἰταλιωτῶν κράτος, καὶ Βασιλέως μὲν Ἧ Ῥωμαίων, ὥτε Ἧ σχήματος, ὥτι Ἧ ὀνόματος ἐπιβατεῦσαι ἠξίωσε, ἀλλὰ Ῥῆξ τε δικαίως καλέμβυος. Chronicum Alexandrinum an. 11. Zenonis : Θεοδώριχος τῷ ἡγουμένῳ Ῥηγὶ Ῥώμης. Et an. 4. Justiniani : ἐν πρόσχετφ Χοσδοὺ Βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ Ῥῆγα Ἧ Οὔννων, ὀνόματι Ζίλγβι. Idem pag. 102. Βασιλῆς, ὅτοι Ῥῆγες ἐν τερπάρχαι. Olympiodorus lib. 22. apud Photium : χαρεῖσαν ὁ Ἧ Ῥηγῶν σφῶν ἐπὶ τῇ φύσῃ ὡς θυμὸν ἀνάπλεται.

Sed & Francorum Reges, atque adeo Occidentis Imperatores, non alio quàm Ῥηγῶν titulo donabant. Suidas : Ῥῆξ, ὁ Ἧ Φράγγων ἀφχηγός. Φράγκων Ῥῆξ, in Vita S. Nili Junior. pag. 139. Constantinus Manasses pag. 98. Edit. Meursij :

Καὶ πίμπει πρὸς Γιζίριχον Ἧ Οὐανδήλων Ῥῆγα.

Infrà :

Καὶ Ἧ βαρβάρων τῶν Ῥῆξιν ἄξι καὶ τῶς ἰθνάρχως.

Et pag. 174.

Ἦν ὑπ' Ἧ Φράγγων φύλαρχος ὁ Κάρολος ἐκῶνος,
Ῥῆγας τὺς σφῶν κατάρχοντας οὕτως Φράγγοι λέγει.

Ita Alemannorum Imperatores vocant Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 30. lib. 3. pag. 93. ubi de Henrico, Nicetas in Manuele lib. 1. num. 4. 5. lib. 7. num. 1. ubi de Conrado & Friderico I. Cinnamus lib. 2. num. 12. ubi de eodem Conrado, ut alios silcam. Græci porrò Regum quosdam Μηγάλως, alios nudè Ῥῆγας compellabant. Salutation. Epistol. Pontific. τὺς Μηγάλως Ῥῆγας γράφουσι, ἐν οἱ μετροπολῖ Μίγαλως, ὥσπερ καὶ ὁ Πατριάρχως τὺς ὑπ μὴ λεγομβύος Μιγάλως, καὶ οἱ Μητροπολῖ Ῥῆγας ἁπλῶς γράφουσι.

Ῥῆγας, eâdem notione. Theophanes an. 1. Justiniani M. καὶ ἐποίησαν Ῥήγαν Ἧ ἀδελφὸν αὐτοῦ. Et an. 13. ἦλθον πρὸς ῥῆγαν Ἧ Θῶον αὐτῶ. Synodus Florentina : λέγετε Ἧ Πάπαν ὁ βασιλεὺς συνόδου οἰκεμβυικοῦ γβνέσθαι ὑμέτερον Ἧ ἐπισκόπου, ἀλλὰ ἐν Ἧ Ῥωμέων, καὶ Ἧ Δυκῶν. Adde Sguropulum sect. 3. cap. 2. Ducas cap. 13. μὴ ἴχων βοήθειαν ἀπ τυν Ἧ Ῥηγάδων. Cap. 14. πάσης οἱ Ῥηγάδες, ἐν Δῦκες, καὶ Κόμιδες. Bessarion in Epist. apud Phranzem lib. 3. cap. 27. οἱ μιγάλοι Ῥηγάδες Ἑ βασιλῆς. Athanasius Cydonius : Ῥῆγας ὑ τις ὧν ὑπ' ἐξ αὐτῆς καταγόμβυος, ὀνόματι Κάρολος, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Βασιλεὺς, Ῥήγας, Πρίγκιπας, Δύκας, ἢ Μαγιςάτες.

In Historia Apollonij Tyrij promiscuè editum ῥήγα, ῥύγα, ῥίγα.

Ῥήγατον, *Regnum*, ut Δουκάτον, Πριγκιπάτον, &c. Constantinus de Adm. Imp. Ὕτως ὧν ὁ Καρῦλος ὧν μοναρχῶν πάντων Ἧ ῥηγάτων. Alibi : ἐν τότε ἐκράτουν ὅλου τὸ ῥηγάτου ὁ Ῥεδόλφος. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Εἰς τὸ ῥηγάτον Ἧ Σερλὰς, ἀνίτλιω Βελιτίραν.

Synodus Florentina : ἀεῖλως τὺς τόπως, ἐν ἀς ὅλα τὰ ῥηγάτα Ἧ Χριςιανῶν, ἔπως ἔλθωσι πᾶσις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Καὶ βλέποντας μὲ ὠδοιλὼ τὸ σκιάδι ὁπὺ βάζει,
Τὼ αὐθεντία τυ μετ' αὐτὸ, ἐν ὅλα τὰ ῥηγάτα.

Historia Apollonij Tyrij :

Μὰ τὸ ῥηγάτον μα σεσὰς θέλω τὰ τὸ μοιράσω.

Ῥῆσιάτον, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis cap. 12. τὰ ἴσα ςα μοναςήρια Ἧ αὐτῦ ῥησιάτε, ἢ Ἧ πειφείας. Ubi Lat. *Singulas Abbatias ejusdem regni sive Provincia.*

Ῥηγικὸς, *Regalis*. Ῥηγικὰ ἀνάκλορα, *Regia Palatia*, apud Phocam in Descript. Terræ Sanctæ num. 14. Agathangelus Callistrati filius in Narrationibus : ἐν σφόδρα κομψὴ πολλῆς ἀπόλαυσιν Ἧ ῥηγικῆς αὐλῆς ἐν τιμῆς δικί τι τὼ ἄλλω τιμιότητα, ἐν ὧν ἐπίλητο μάλιςα πάσων ζφίαν.

Ῥήγινα, *Regina*, apud Anonymum de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ μῦ τοῦτα ὕθασιν Ἱπποκλῆα ἢ Ῥήγινα.

Ῥηγῖνα. Lexicon MS. ad Schedographiam.

Ῥῆξ ὄνομα Ἧ Ῥηγὸς, ἀφ' ὗ καὶ Ῥήγινά τι.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ἤγαι το Ῥήγαν ςὸ Πάρις, τὼ Ῥηγίνων ὁμίως.

Ita apud Ducam Hist. cap. 30. 32.

Ῥηγία, *Regia* Basilica Constantinopoli. Chronicon Alexandrinum : τὸ δημόσιον λυτρὸν Ζευξίππου πλησίον ὅλα Ἧ ἱππικοῦ καὶ Ἧ Ῥηγίας Ἧ παλαΐου. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 2.

Ρ'ΗΞΙΦΤΑΗΤΗΣ, Vermis species agris nòxia, in Oratione S. Tryphonis inedita, ex Cod. Colberteo 6041. κάμπη, σκωληκοκάμπη, σκωθαρὸς, βρῦχος, σωσίρις, αἰλουρὶς, ἐπίμηλος, μαυρόσης, Κόσις, φίλλις, Κόσις, ῥηξιφυλάκης, καυλοκόπης ὁ ἀπιρχομβύος ἐπὶ Ἧ φύλλων Ἧ λαχάνων, &c. Aliter in Euchologio pag. 697.

Ρ'ΗΣΙΣ, pro Ῥῆξις, apud Myrepsum sect. 46. cap. 9. in Cod. Reg. semel ac iterum.

Ρ'ΗΤΙΑΡΙΟΣ, *Retiarius*, apud Artemidorum lib. 2. Onirocrit. cap. 33. Vide Festum, & alios passim.

Ρ'ΗΤΑΙΑΝ, *Agitare*, *Concutere*, propriè de Mensuris, German. *Rütlen*. Ita Meursius. Epiphanius de Ponder. & mensur. πλάτας ὑ τὸ μέτρον, ἐν ῥητολιάτας, ὁμολογῶ ὅτι πιπλάνῳ. Sed videtur legendum ῥηγλιάτας. Vide suprà in Ῥήγλα.

Ρ'ΗΤΟΝ, *Locus S. Scripturæ*. Vide observata à Suicero in Thesauro Ecclesiast.

Ρ'Η'ΤΩΡ, inter Officiales Magnæ Ecclesiæ recensetur à Codino cap. 1. in quinta Pentade num. 22. ubi ejus munus sic describitur : ὁ Ῥήτωρ, ὡς τὸ ἐμπλουτῶν τὺς γραφάς. Apud Stephanum Gerlachium in Epist. ad Crusium, edita à Davide Chytræo in lib. de Statu Eccles. Orient. Joannes Zygomalas inscribitur Ῥήτωρ Ἧ τὸ Κωνσταντινοπόλε μιγάλως ἐκκλησίας. Nicetas in Man. lib. 7. num. 5. ὁ Ἧ Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ Ἧ ῥήτορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν ἰουγγλικὸν ἀναβαίνων ἐκρίβανον. Ephræmius in Chronico :

Εὐσέβιος ἀρχιέρεως Ἐπιδαμνίων,
Ὁ τῆς Θεσσαλῶν Μιχαὴλ Ῥήτωρ τότε.

Polybius Episcopus de Vita Epiphanij : ὧν ὑ τὴς κληρικὴς ἐκτὸ Ῥητόρων, τοῦνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Pachymeres lib. 7. cap. 8. παρόντος ὑ καὶ Γεωργίου Ἧ Κυπρίου, καὶ Ἧ Ῥήτορος Ὀλοβώλου ἄρτι ἐκ Ἧ Ἧ μιγάλου ἀγροῦ μοναῖς ἐπιδιδημάσοντος τῇ Κωνσταντίνου. Cap. 34. ἐπὶ τότοις ἦ Ἧ ἐκκλησίας Ῥήτωρ, &c. Habetur in Cod. Colbertco

teo 6044. ejusdem Holoboli, nonnulli versus Politici in Michaëlem Palæologum Imp. & Andronicum filium, in quo interdum Ῥήτωρ, nudè, tacito nomine, interdum Ῥήτωρ τῆς Ῥητόρων Μανυὴλ ὁ Ὁλόβολος appellatur. Vide præterea eundem Pachymerem cap. seq. & lib. 5. cap. 12. Extat Vita S. Josephi Hymnographi scripta à Joanne Diacono Magnæ Ecclesiæ, & *Rhetore*. Hujus etiam Dignitatis Ecclesiasticæ mentio occurrit to 2. operum S. Maximi pag. 116. & apud Lambecium lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 118. *Rhetor in Palatio*, apud Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 220.

Τῷ πανσοφάτῳ Καματηρῶν ἐκ γῆρας,
Ῥήτορα εἰς κάμυξιν ἀναπλόρως σοὶ εἶπεις
Δαιδάλεα αἰθερίοις συμφερμοσύμενον ἁρίσας.

Vide Leonem Allatium in Præfat. ad Excerpta Græcor. Sophistar. ubi de Nicephoro Basilace. Sed Μεγάλου Epitheto donatur in Chronico MS. Manuelis Malaxi pag. 892. καὶ ἦτον μέγας Ῥήτωρ τότε, ἠ ἐκαθέζετο εἰς τὴν Χρυσοπηγὴν, καὶ ἐδίδασκε καθ' ἑκάστην συναξὶν τ̃ λαὸν τ̃ Θεοῦ. Ita apud Panagiotam in Diplomate Parthenij Patr. Constantinopol. an. 1643. subscribit Michaël ὁ μέγας Ῥήτωρ τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας.

Μαΐστωρ τ̃ Ῥητόρων. Dignitas Ecclesiastica, qua donatus legitur Eustathius postmodũ Thessalonicensis Archiep. auctor Comment. in Homerum. Ita enim habet inscriptio Epistolæ ad Joan. Ducam, Andronici Camateri filium, præfixæ Commentariis in Dionysij Periegesin: Εὐσταθίου διακόνου, ἐπὶ τ̃ δ' ἱστίων, ἠ Μαΐστορος τ̃ Ῥητόρων, τ̃ καὶ ὕστερον γενομένου Ἀρχιπιτσκόπου Θεσσαλονίκης. Joannem verò Ducam filium fuisse Andronici Camateri, qui Manuele Comneno Imperante vixit, docuimus in Notis ad Cinnamum p. 467. & 468. ut & sub eodẽ Augusto & Andronico Tyranno floruisse Eustathium, quod præterea innuit Demetrius Chomatenus in Responsionibus ad Constantinum Cabasilam p. 317. Juris Græco-Romani, scribens, Manuele Comneno Imperante, sapientissimum illum Eustathium, qui Diaconus fuerat in æde S. Flori, de quo egimus in nostra Constantinopoli, (ita enim hæc verba interpretor, τ̃ κῦ Φλώρου διακόνου ὄντος) deinde Magister Rhetorum in Magna Ecclesia, electum fuisse Myreorum in Lycia Episcopum, ac priusquam ordinaretur Imperatoris decreto, in Thessalonicensem Metropolim tum vacantem translatum fuisse. In Cod. Reg. in quo complura continentur Michaelis Pselli Opuscula, atque in iis illius Epistolæ, harum altera, quæ est 115. inscribitur τ̃ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης, τ̃ γενομένῳ Μαΐστορι τ̃ ῥητόρων, in qua Eustathium laudat Psellus propter eruditionis præstantiam; hisce nimirum verbis, ἄκουσα τ̃ ἐννοίας ἡ χάρις, τ̃ λέξεως, τὸ γλαφυρὸν τ̃ ἀδονῆς, ἡ φιλόσοφος Καλλιόπη, ἡ ἀμιλλᾶται φύσει, ὁ αὐτὸς γὰρ ὁ Βυζαντίδι, ὁ Θεσσαλίᾳ πόρρωθεν ἀθρῶν, πρὸς αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, ὁ γιλόσοφος, ὁ γοητόδης, ὁ τερφώσας χάρας, ὁ αὐχμηρᾷ γῇ, ἡ μεταβάλλων, ἡ μιλατιθίμβρῳ, &c. Ex quibus eâ quâ scribebat Psellus tempestate, in Thessalia vixisse Eustathium saltem colligitur: sed ex his quæ sequuntur: πάλαι μὲν ὧν καθ' ἱστορίας τ̃ μύρα ἐκδόσιμα ἀναπλαχθῆναι τ̃ ἀκυμβίας πρὸς τὴν Θετταλίαν οἱ πλοῖς ἐφοίτων· νυνὶ δ' πλοῖον, οἶμαι, αὐτὴν βαδίζειν καὶ πλεῖ τ̃ τ̃ σὺ λόγου στενόν. Sed & hic variis in locis illius eloquentiam prædicat: ἄμφω (Thessalonicenses, & Eustathium) μακαρίζω τ̃ εὐτυχίας· σὺ μὲν ὅτι ἔχεις ἐφ' οἷς ἂν τὴν δύναμιν ἐπιδείξῃ τ̃ λόγου· ἐκεῖνος δ' ὅτι τοιοῦτο τεύξεται ἱερέως καὶ ῥήτορος. Similia ferè habet in Epist. 116. & 60. de Eustathij præclara eruditione, cujus nomen disertè scribitur in Epistolis ejusdem Eustathij ad Psellum quæ in eo Codice describuntur fol. 239. hisce verbis, τ̃ πανιερωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρίου Εὐσταθίου ἐπιστολαί. Eâdem dignitate donatur Μιχαὴλ ὁ Θεσσαλονίκης, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl. c. 12. §. 5. qui idem videtur qui nudè Ῥήτωρ dicitur Nicetæ loco proximè allato. Laudatur in indice MSS. Codd. Gr. Bibliothecæ Vaticanæ Νικολάου τ̃ Θεφίλου διακόνου καὶ Μαΐστορος τ̃ Ῥήτορων ἐπιστολαὶ συναλλαγαὶ ἐν τ̃ τοπηρητῇ τ̃ πανσεβάστου Πατριαρχῶν πρὸς τοὺς τ̃ Ἀντιόχου Πατριάρχας. Vide Notas nostras ad Cinnamum p. 460.

Ῥήτωρ præterea fuit Dignitas Palatina, quam adscribere videtur cuidam Camatero Joannes Tzetzes Chil. 11. v. 220. Ῥήτορα εἰς κάμυξιν ἀναπλόρως σοὶ εἶπεις. Adde v. 232. proinde is videtur qui Anonymo in Catalogo Offic. Aulæ Constantinopol. apud Goarum ad Codinum pag. 42. dicitur primus Rhetorum:

Φιλοσόφων Υ̃πατος, Ῥητόρων πρῶτος,
Δικαιοφύλαξ σοῦ αὐτῆ, Νομοφύλαξ.

Ῥήτωρ, Epitheton tributum à Græcis S. Paulo. Theodorus Balsamon in Responso 1. ὁ μέγας Ἀποστολος Παῦλος, ὁ τ̃ ἁγίων τ̃ Θεοῦ ἐκκλησιῶν ῥήτωρ καὶ διδάσκαλος. Item Sanctæ Catharinæ: ita enim præfert ejus Martyrij ab Athanasio illius servo conscripti titulus: Μαρτύριον τ̃ ἁγίας μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης τ̃ βασιλίδος καὶ ῥήτορος.

Πανηγυρήτωρ, *Qui in Monasterio* ῥήτορος seu *Concionatoris Officio fungitur*. Ita porrò cognominatur S. Paulus à Niceta in Andronico lib. 2. n. 13. Sed & laudatur ab Hoeschelio ex Bibl. Augustana, βίβλος συγχρὰ τ̃ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πανηγυρήτορος.

Ῥ Η Τ Ω͂ Σ, *Nominatim*, *expressè*. Glossæ MSS. ῥητῶς, σαφῶς, φανερῶς. Τὸ δὲ πνεῦμα ῥητῶς λέγει ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς· καὶ ῥητῶς αὐτὶ τ̃ λοιπῶς. Anna Comnena lib. 13. pag. 407. ἀλλ' ἐπεὶ λαμβάνει τὰ νῦν τὴν ῥητῶς ἐπιταθεῖσαν τὴν διαλιπαρωμένην χώραν, &c. p. 408. ἐκτὸς τ̃ ῥητῶς διατεταγμένων μοι παρὰ τ̃ βασιλευσάντων πρότερον ὑμῶν. Auctor Incertus post Theophanem p. 437. ὅτι ἐκεῖ ὁ γεγραπται ἐκ τὸ εὐαγγέλιον, ἠ ὡς τ̃ Ἀπόστολον ῥητῶς, ὅτι προσκυνήσατε τὸν πόδα μου, ὁ καθαίρομαι προσκυνῶσαι αὐτόν. Utitur Harmenopulus lib. 3. tit. 5. §. 74. 89. tit. 9. §. 15. lib. 4. tit. 6. §. 70.

Ῥ Ι Ά Κ Ι Ο Ν, pro ῥύακιον, *Rivus*, *Rivulus*. Diploma Rogerij Comitis Siciliæ apud Ughellum tom. 1. Italiæ Sacræ: τὸ τοιῶδε κράτημα ἔνδον ἐν τῇ ἄσῃ Μιλέτου, ἐκ ἀπὸ τὸ ῥάκιον τὸ λεγόμενον τ̃ Πηγάδια, &c. Occurrit ibi pluries, ut ῥάξ, pro ῥάξ.

Ῥ Ί Α Α ἀμυδρὸς, idem quod μυρβάλανον, Myrepso de Antidotis cap. 510.

Ῥ Ί Α Τ Τ Ο Ν. Constantinus in Tacticis pag. 20. μήτε πλέον παραχωρήσεις ἔχειν τὸ βάνδον, μήτε ῥιπτῶ τ̃ διακεῖσιν. Emendat Meursius ἐλάττον.

Ῥ Ι Α Φ Ρ Ὸ Σ, pro ἀλαφρὸς. Constantinus in Tacticis pag. 11. ἀμάξας ῥιαφρὰς πρὸς τὸ βασάζειν εὐκόλως ταῦτα πάντα καὶ περιπατῶν. Infrà: πάλιν ἐγὼ ἠ ἐκεῖνο ῥιαφρότερον πρὸς τὸ εὐκόλως βασάζεσθαι. Pag. 19. pro ῥιαφρος habetur ἀλαφρὸς· παιδὸν ἀμάξας ἀλαφρὰς καὶ γοργὰς καὶ διακρίνων. Ita alibi, Ῥαυθρῷ, pro ἀλαύθρῳ dixit. Vide infrà.

Ῥ Ί Β Γ Ε Ι Ν, pro ῥῖπτειν, *Iacere*. Glossæ Græcobarb. κρατῶ ἀπάνω, καὶ δὲν ῥίπτω, ἡ ῥίβγ κάτω. Eædem Glossæ: Ῥίπτω, δεν ῥίπτω, δεν ῥίβγω.

Ῥ Ί Γ Α, *Regula*, *Canon*, γνωμὼν, κανὼν, ex Ital. *Riga*. Ῥιγάρειν, *Ad regulam dirigere*, πρὸς τὸν κανόνας ἀπολθώσαι. Vide Ῥήγλα.

Ῥ Ί Γ Α Ν Ο Ν, *Origanum*, Ὀρίγανον.

Ῥ Ί Γ Α Α. Vide Ῥήγλα.

Ῥ'ΙΓΑΟΧΥ'ΤΗΣ, Vasis species. Vide in Κλεπτὴς & in Ῥάγλα.

Ῥ'ΙΔΙΑ ξυρὰ, ἔξι τὰ ὀστὸς τ᾽ Αἰγυπτίων ῥοῦν, in Glossis Chymicis MSS.

Ῥ'ΙΔΙΟΝ. Vide in Ῥαῖδα.

Ῥ'ΙΕΥΘΗ'Ρ, Ῥιυθιρ@, pro ἐλεύθερ@, *Liber*. Constantinus in Tacticis pag. 16. καὶ οἱ δυσκατώτεροι τ᾽ στρατιωτικῶν βάνδων ἀναλαμβάνου τὸ ἔχειν δοῦλος ἢ μισθάρους ἀφ᾽ ὧν τὸ δικαίωμα αὐτοῦς, καὶ τ᾽ παῖδα τ᾽ πολέμου λαμβάνουσι εἰς τὸ τάλαν. Ubi emendat Meursius, ἐλεύθερους. Sed & pag. 24. ita scribitur: ἂν ἢ συμβῇ τινὰς ἐξ αὐτῆ πολεμικῆς (ὑποχρίων) πληγωθῆναι, οἱ τοιοῦτοι ἴσασιν ῥιυθεροι τότε τ᾽ ἐπίλοιπου. Vide Ῥιάρ@.

Ῥ'ΙΖΑ, pro Ῥάξις, *Ruptio*, usurpat Mytepsius sect. 24. cap. 13. & 57.

Ῥίζα θεία, *Vetonica*, apud Antonium Musam cap. 1.

Ῥ'ΙΖΑΙ. Codinus de Offic. cap. 3. num. 3. ubi de Despotæ vestibus: τὸ κάκκινον ἱμάτιον, ἢ ὡς τὸ ῥῆχον αὐτῆ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν, μὴ ῥίζῶν, ἄνευ τ᾽ στραπαλατίων. Idem num. 16. ubi de Sebastocratore: τὸ κάκκινον ἱμάτιον αὐτῆ, ὅμ καὶ τ᾽ Δεσπότου, ἄνευ ῥιζῶν. Ubi ῥίζαι, videntur dici *Limbi* vestis, seu *Ora* inferiores, quæ in Augustorum vestibus, στραπαλατικίοις, in Despotarum nullis στραπαλατικίοις exornabantur: cùm Sebastocratorum vestes nullas ῥίζας haberent. Descripsimus in Familiis Augustis Byzantinis pag. 242. Manuëlis Palæologi Imp. & Theodori filij Despotæ Imagines. Videat Lector an ad hos Codini locos illustrandos quidquam expiscari queat. Nam ex his quid sit propriè στραπαλατίων, nigrè quis divinabit, nisi aliunde subsidium venerit.

Ῥ'ΙΖΑΡΗΝ, pro ῥίζα, *Radix*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. ἰριῤῥίζιον, ὅτι ῥιζάριον τ᾽ βαφικόν. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophij cap. 50. πλὴν ἐν αὐτῆ τῇ ὕδατι σφενδάμνης ῥιζάριον. Stephani Magnetis Empirica MSS. κρίθινα ἐπιπεμμόλου ῥιζάριον, ἰλυβομαραθροπετροσιλινόριζα. ταῦτα βράζειν μετ᾽ ὕδατ@, &c. Alibi: ἄκαρ, ἴπποφεως, ἀδιάντου, ἀ᾽ ῥιζάριον ἑλένης πίνε ἡμέρας ζ᾽.

Ῥ'ΙΖΙ, Ῥίτζι, *Oriza*, ὄρυζα. Vide Agapium in Geopon. cap. 90.

Ῥ'ΙΖΙΚΟΝ, *Fatum*, *Sors*, *Fortuna*, *Periculum*, ἐμαρμένη, μοῖρα. Ex Ital. *Risico*, & Gall. *Risque*. Glossæ Græcobarb. ἄδεα, μοῖρα, τύχη, ῥίζικον. Anonymus in observat. ad Manuel. Caleeam contra Græcos: *Quocunque loebo apud illes quis pereat, semper cansantur* τὸ ῥίζικον *ejus: sic enim barbarâ voce fortunam & fatum nominant*. Nomocanon Corelerianus num. 512. οἱ ἀγοραίζοντες ζῶων κλεπτὸν, ἀ᾽ μὴ γνωρίζει αὐτῆ ὅτι κλεπτὸν ἔξιν, λέγων, ὅτι ἐν ῥίζικῳ μου, καὶ ἀνάθῃ, ἀπαιτείσθω αὐτὸς τὸν κλέπτην καὶ τ᾽ κλέπτου μὴ ὁμολογάτω, ὅτι ἀ κλέπτης ὑπάθισιν τὸ ἔχει. Galli dicerent, *à mes risques & fortune*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τὸ κακότης ῥιζικὸ ᾠχίζη καὶ ἀτιμάζα.

Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib. 5.

Κιωνίλης τὸ ῥιζικὸ, ἴξω ναυγίκα δώδεν, &c.

Idem in Prologo:

Καὶ πᾶς πάλι τὸ ῥιζικὸ τ᾽ Παλαιολῆ ἀνάθα.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ ὑδὲν ἔχων ῥίζικον τὰ ἔχων καλὸν αὐθέντι.

Alibi:

Ἐκεῖ τ᾽ ἄκρον ῥίζικον, τὸ ὰ κλπιζεν τα ἴλθε.

Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Καὶ ἀπ᾽ ᾠχῆς στα ὕδοξον ὅλον τὸ ῥιζικόν του.

V. de Panagiotam pag. 236.

Ἀπὸ ῥίζικον, *Forte*. Hinc formula quæ crebro occurrit in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani: ἐὰν ἔλθῃ ἀπὸ ῥίζικον τὸ, *si forte accidat, ut &c.*

Ῥιζικάρης, *Felix*, *Fortunatus*, εὐτυχὴς. Historia MS. Belisarij.

Εὐτυχὴς καὶ καλότυχ@ καὶ μήκας, ῥιζικάρης.

Anonymus de Nuptiis Thesei, in Præfat.

Ἀλλὰ ἐκ τῶν τις βασκόμων πρότερον ῥιζικάρης.

Ῥίζικαῖ@, *Periculosus*. Constantinus Porph. de Adm. Imp. μέσον δ᾽ αὐτῆ αὐτὴ πίτρα ῥιζικαία, ὑψηλὴ, τρεῖων δίκλιν ἀποφερόμενα. Perperam in MS. ῥιζιμαία.

Ῥιζικάρειν, *Periculo exponere*, Gallis *Risquer*. Porrò vox ῥιζικὸν, videtur formata à *Italu alea*; ex voce Ῥίκλαν, quam vide.

Καποῤῥίζικ@, Καποῤῥίκ@, Καποῤῥίκ@, *Infortunatus*, *Infelix*, *Miser*, ἀτυχὴς, δυστυχὴς, καταμοιρ@. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτὴ ἡ καποῤῥίκ@ πάγη ἐξοριεμένη.

Rursum:

Καὶ αὐτὸς ὁ καποῤῥίκ@ ἔρικε ἐκ βρυχάτου.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ καὶ καποῤῥίκα καὶ τα μὴ βγῶν ἀπίκω.

Lib. 5.

Ὁ τὸς ὁ καποῤῥίκ@ ὑπῶ τε ἐὺ βυλίδι.

Alius de Vulpe & Lupo:

Πάντοτι καποῤῥίκ@, ἐκ παριστημένο@.

Joannes Glycas de Vanitate Vitæ:

Τί ἂν ζῦμι οἱ καποῤῥίκοι, δὲν ἔβ γιὰ ζημία ἐτῆ;

Καποῤῥικία, vel Καποῤῥίκια, uti apud Portium scribitur, *Infortunium*, *Infelicitas*, *Miseria*, ἀτυχία.

Καλοῤῥίζικ@, *Felix*, *Fortunatus*. Historia Apollonij Tyrij:

Λοιπὸν ὁ καλοῤῥίζικ@ ὡς ἄκον μαθημένο@.

Occurrit etiam apud Theodosium Zygomalam Epistolâ 30.

Καλοῤῥίκια, *Beatitudo*, Μακαριότης, in Corona pretiosa.

Καλοῤῥικεύειν, *Felicem esse*. Glossæ Græcobarb. καλοῤῥικεύειν καὶ πλουτεῖσις.

Ἀποῤῥίκιον, *Sors*, *Sortitio*, *Obiter*, ἐκ κλῆρου, κληροτὶ, παρέργως.

Ῥ'ΙΖΙΟΝ, *Floris species*. Democritus Chymicus MS. ἔξι ὁ ὁ τ᾽ Γαλατίας σκόλυξ, καὶ τὸ τ᾽ Ἀχαΐας ἄνθ@, ὁ καλοῦσι Λακχᾶν, καὶ τὸ τ᾽ Σύριας, ὁ καλοῦσι ῥίζιον.

Ῥ'ΙΖΟΔΟΝΤΙ, Ῥιζοδοντὶ, *Gingiva*, οὖλον. Quasi ῥίζα ὀδόντων, radix dentium.

Ῥ'ΙΖΟΚΡΙ'ΚΕΛΛΟΝ. Gennadius in Explicatione Rhamplij: ἐμαύρῳ πελαιὰν μὴ χαλκῶν ῥιζοκρικέλλων.

Ῥ'ΙΖΟΜΕ'ΡΙ, *Inguen*, Βυβὼν, ἄβα, μηρός.

Ῥ'ΙΖΟΣ, Damascenus Hieromon. serm. 55. ἵνας ἢ δοῦλ@ τ᾽ ἁγία, Λῶπ@ ὄνομα, παρεσκεμμέν@ εἰς τ᾽ θάνατόν τε, ὑγιαλὶν τὸ δακτυλίδιον τ᾽ ἁγία δὸν τ᾽ δεξιὸν τὸ δάκτυλον, καὶ ὑπῶρε ἐκ τ᾽ ῥίζου τε, ἐκ τὸ ἀπαντεῦχόν τε, &c. Idem fortè quod ῥάζον. Vide in hac voce.

Ῥ'ΙΚΕ'Α, τὰ μέσπυλα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Mespila*.

Ῥ'ΙΚΤΕΙΝ, pro Ῥίπτειν, *Jacere*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Σαΐτας καὶ λατζόνια ἔρικταν ἀς τὸ χῶμα.

Infrà:

Αὐτῆ ἐρίκτασι φαλίας ἐυχρὰ ἀφὲ τὰ καράβια.

Rursum:

Αἱ καμπίδες τάρματα ἐκ τ᾽ ὅρια ῥίκτου.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τότις τὸν ἐπιάσειν, καὶ ς᾽ ἐὺ γιαλὸν τὸν ῥίψου;

Infrà:

Καὶ ῥῖψε τὸν ἀ θάλασσα ἔξω ς᾽ τὸ περιγιάλι.

Ῥικτάριον, Ῥικτάριον, *Spiculum*. Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. Ἀκόντιον, σταδιομάχαιρα, ῥιπίδιον,

δέρω, ἢ ἀκόντιον Πορτικόν. Lexicon MS. Cyrilli habet ῥιπίδεον, ut & Ἔραν. τ. λέξιων MS. Leo in Tacticis cap.6. §.7. ἀκόντια, ὅτου ῥιπίδια. §.26. βυρίτλας, ἃ λέγουσι ῥιπίδεα. Et §.33. δορατίους, ἤγουν ῥιπίδιους. §.36. οἱ τοξεύοντες, ἢ ῥικτάρια ῥιπίζοντες. Adde cap.7. §.58. 74. cap.9. §.78. cap.14. §.69. 104. Anonymus Tacticus MS. de Tuenda Urbe obsessa: καὶ ὡς τὸ ἀκοντίζειν τὰ λεγόμενα ῥιπίδεα. Apud Nicetam in Manuele lib.5. num.7. & in Isaacio lib.1. num.6. ῥικτάριον pariter occurrit, ubi Codex alius δόρυ præfert. Vide Ῥιπίδεον.

ΡΊΚΤΟΛΟΓΙΟΝ, *Alea vel sortis jactus.* Describitur in Cod. Reg.1177. Tractatulus hoc titulo: Ῥικτολόγιον ἐκ τ. ἁγίου εὐαγγελίου κεφαλαίων. Mox: ταῦτά εἰσιν ὅσα μέλλεις γνῶναι, θέλεμα βίζαλε, ἐὰν πάντος πράγματος ὧν ἂν βουλῆς σκέψασθαι, ὅτι ἀγαθὸν, ὅτι φαῦλον, ἐκ τ. ἁγίου εὐαγγελίου κεφαλαίων. Sequuntur deinde capitula desumpta ex Evangeliis, cum eorum explicatione, hæc formula: Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τ. Θεόν. Ἑρμήνευσα· ἐν ἀρχῇ τοῦτο ὑμῖν ἔστι τιμιώτερον τούτου τ. καθυδόσαι, ἐν τούτῳ τῷ πράγματι. Rursum: ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν. Ἑρμήνευσα· εἰς φῶς ἔρχῃ τὸ παρὸν πράγμα, μίμημαν ἔχεις πολλοὶ, ἀλλὰ δόξασον τ. Θεόν. Et sic de cæteris Capitulis numero 38. Habetur etiam idem tractatus in Codd 848. & 1673. continet verò Capitula 93. Vide Gloss.med.Lat. in V. *Sors Sanctorum*: & suprà in ῥίκτον.

ΡΊΜΑ, τὸ Ἰατρίον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Bellarium, Placenta.*

ΡΙΜΑΔΙ, *Locus vastus, inultus, Gastina*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. in *Vastum.* Assisiæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 145. ἐὰν ἔχω ἐνὰν ἰδικόν μου ῥιμαδὶν, τὸ λέγουν Φραγκικὰ Γαστίνα, ὁποῦ ἔχει κα τότε ὀσπίτια, καὶ ἐγὼ ἐπῶ τὸ ῥιμαδὶν ὅτι ἰδικόν μου θέλω νὰ ἀξανακτίσω τὰ σπίτι, καὶ κάποιος διαφεντεύσῃ νὰ βάλῃ τὰ βολίκια μου ἀπὸ τ. τίχη, &c. Infrà: ὁ ἔχει κανένα σπίτι, ὁ ἢ σπα ἠγόρασα τ. τοῦτο σπίτι μου ἀπὸ τὸ ῥιμαδὶν σου, &c. Vox videtur deducta à ῥίμη, *Platea*, vel potiùs à Gallico *Remés*, id est *Locus qui remanet inultus, nec colitur.*

ΡΙΜΆΖΕΙΝ. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ὁ κυρὸς καὶ τὰ ἄχυρα, ῥιμάζειν ταῖς ἀχλάδες.

ΡΙΜΕΔΙΟΝ, *Remedium*, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. p.402.

ΡΊΜΝΗ, Ῥίμνις, *Platea*, Ῥύμη. Prochoprodromus ex Cod. Reg. 1334.

Καὶ δὸς ψυχῆς νὰ χρίζιζα περιπατῶ τὰς ῥίμνας.

Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 6.

Τέως τ. ἰδωρύσασι μ. χαρὰς τις ὅλοι,
Στίλοι τὰ στιώματα, καὶ ῥίμνις ἠλίμπαν,
Ἀπὸ λαὸν ἐπότιζε, ἐκεῖ τὰ τ. ἰβλίπα,
Ὅτι δὲν ἐχρύσασι, τὰ στίκιν ἀς τὰς ῥίμνας.

Eodem libro:

Οἱ ῥίμνις καὶ τὰ ξύστρα, καὶ οἱ ψαλοὶ τριελίναις
Τὰς ἀρχοντὰς ἠλίμασι μὶ τ. ἀρχοντίσις τως.

Et lib. 12.

Οἱ ῥίμνις καὶ τὰ ξύστρα, πλάτζις, καὶ παρθύρια,
Ἀπὸ τὰ ὄπσια ἔμιλλαν μὲ κέρι νὰ σκράσσι.

ΡΊΝΙΟΝ, *Lima*, in Gloss. Gr. Lat. Recensetur à Tacticis in supellectile militari, ad acuenda fortè telorum ferramenta. Leo in Tactic. cap.5. §.4. πέδιλα σιδηρᾶ μ. καρφίον αὐτῷ, ῥινία, συβλία, &c. cap.6. §.2. ἐν ᾗ τῶν τεξαρίων ῥινία καὶ συβλία. Ubi Interpres legit τοξοσυνίους, ut præfert Mauricius lib.1. cap.2. at ζωνάρια τ. τοξαρίων habet Constantinus in Tacticis pag.14. βασαζόντουσαν ᾗ ὡς τὰ ζωνάρια τ. τοξαρίων, ῥινία, καὶ συβλία.

Ῥινάρι, eâdem notione, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag.99.

ΡΊΝΙΣΜΑ, apud Chymicos & Petrum Theotonicum MS. Ἔστιν πρᾶγμα ἐξηρτεῖ ὑπὸ ἀκάθιστον μ. τὸν ἀσβολὸν τ. ἀγίου, &c. Glossæ Chymicæ MSS. Ῥίνισμα χρυσοῦ, ἔστι κόπλα χρυσοῦ.

ΡΙΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ, *Rhabarbarum.* Alexius Rhacturus Doctr.6. τὸ ἐφίλαιον λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀρίστος, ἐὰν μασᾷ τὸ ῥιομπαρμπαρον, καὶ τὸ πίνει ἐξω ἀυτ.

ΡΊΠΑ, in Glossis Juris MSS. ἀντὶ μὲν καταφορά. *Ripa.*

Ῥιπένσις, *Ripensis*, apud Pæanium in Metaphrasi Eutropij.

ΡΙΠΊΔΙΟΝ, *Flabellum*, cujus usus potissimum in Sacris Liturgiis, quem præ cæteris docet S. Athanasius Orat. in Dornit. B. Mariæ: ῥιπισταὶ, τὰ χερουβὶμ· δίπτυχα, τὸ ἅγιον πνεῦμα, &c. *indicant.* Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagogia: τὸ δ' ἂν τις εἴπει περὶ τ. θείων ῥιπιδίων ἐγκεχειρισμένων τοῖς Διακόνοις, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐγκομβώμενων αἰφνιδίως, ὡς ἐν ἐκπλήξει, ἄχρι τ. θεολήπτου φρενοτυχῶς. Symeon Thessalonic. de Templo pag.225. μεθ' ὃ οἱ ἱεροὶ Διάκονοι τ. ἀγγέλων ὑπέχοντες ταξιν· καὶ τοῦτο λειόμβωμα ῥιπίδια σημαίνει, ἅπερ ὁ Διονύσιος Πτερὰ καλῶ. Geronticon apud Niconem MS.lib.2. fol.750. ἐξελαζομένου ἢ ἀυτοῦ, ἐρχέσθω παρ' αὐτοῦ τ. Πρωτοπαπᾶ, ὅπερ περιτέλλεται τῷ θείῳ πνευματικῷ θυσιαστηρίῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀναφορὰν, ὡς οἱ λαικοὶ Διάκονοι ῥιπίζειν· καὶ ἔφη, ἀμὰ τὸ κρατῆσαι τὸ ἅγιον ῥιπίδιον, ἀγγέλῳ κυρίου ἐρχόμενον ὑλάμβανε αὐτὸ παρ' ἐμοῦ, καὶ ἐξώθα με ἐκ τ. τόπου, καὶ αὐτὸς αὐτ' ἐμοῦ ἐῤῥιπιζε τὰ ἄχραντα δῶρα. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.3. cap.17. πρῶτα γδσαφραθίζειν ἱερὸν ῥιπιδίων, ἀντὶ τ. ἱερατίζειν καὶ ὑπηρετεῖν, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ὑπηρετοῦσιν, ἐρχὲς τὸ ἐπὶ τ. ἁγίας τραπέζης τίθεσθαι, καὶ τὰ ζωστικὰ καὶ ὁριτικὰ καὶ ἄχραντα παρακαλύπτειν καὶ ῥιπίζειν μυστήρια, καὶ τ. τύπτειν τ. θείων ἐξαπειρύγιον τ. τοῦ Θεοῦ παρισταμένων, καὶ τ. πλήμμυρα τὰ ὁρώμενα καὶ τὰς πόδας ἑαυτοῦ κατακαλυπτόντων. Est igitur ῥιπίδιον in Diaconorum munere & Offic. Euchologium in Ordinatione Diaconi pag.253. καὶ μετὰ τὸ Ἀμὴν, φιμιτίσει τοῦ χαροποιοῦντος τὸ ἀράριον, καὶ ἀσπαζόμενος τοῦτον, δίδωσι αὐτῷ τὸ ἅγιον ῥιπίδιον, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐν πλαγίοις τ. ἁγίας τραπέζης πρὸς τὸ ῥιπίζειν. Idem pag.251. ὁ ἢ ῥιπίδιον λαβὼν, ἵσταται ἐν πλαγίοις τ. ἁγίας τραπέζης, δόσει τ. δεξιᾶ μέρος, καὶ ῥιπίζει ὑπάνω τ. ἁγίων. Adde pag. 628. Demetrius Gemistus de Ordinationibus MS. οἱ ἢ δύο τ. διακόνων λαβόντες τὰ ῥιπίδια ἵστανται ἐξ ἑκατέρων μέρους τ. ἁγίας τραπέζης ἐν πλαγίοις καὶ ῥιπίζουσι ὑπάνω τοῦ ἁγίων μ. πάσης εὐλαβείας, ὥστε μὴ καθῆσαι μίαν, ἕως τ. τοιούτων ζωοφίων.

Materiam ejusmodi Flabellorum indicat Clemens lib.8. Constit. Apostol. cap.12. δύο Διάκονοι ἐξ ἑκατέρων τ. μερῶν τ. θυσιαστηρίου κατεχέτωσαν ἐξ ὑμβρίνων λεπτῶν ῥιπίδια, ἃ πλέκουσι ταῶνος, ἢ ἐλάτης, ἢ ἱμάτια δεπλοϊστωσαν τὰ μικρὰ τ. ἐπτερυγίων ζώων ὡς ἂν μὴ ἐγκρίμπτοντες ὡς τὰ κύπελλα. Ad altaris dextrum cornu stabant Diaconi cum Flabellis. Liturgia Chrysostomi: εἶτα μεταλαμβάνει ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, καὶ ῥιπίζει ὑπάνω τ. ἁγίων μ. ῥιπιδίῳ εὐλαβῶς· εἰ ἢ ὦσι δύο ῥιπίδια, ποιεῖ τοῦτο μ. καλύμματος. Rursum: ὁ Διάκονος ἐπιτιθησι τὸ ῥιπίδιον ἐπὶ τ. ἁγίων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita Sancti Euthymij num.78. Δομίτιανὸς ἢ πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη μ. τ. μυστικῆς ἐκκλησίας ῥιπιδοφόρος παρίστατο. Vita MS. S. Epiphanij Archiep. Constantiæ Cypri: ὁρισίχων

σίχων τῶ ἐξ ὑφασμάτων ἐσῶτι διακόσμῳ; καὶ τὸ ἄγιον καλλιχοῦς ῥιπιδίοις, &c. Ejusmodi Sacrorum ῥιπιδίων mentio non semel occurrit apud Scriptores, Joan. Moschum in Limon. cap.150. Theosterictum in Vita Sancti Nicetæ Confess. num.14. in Chronico Alexandr. an.13. Heraclij, &c. Horum forma exhibetur in Tabella XII. initio hujusce operis. De iis egimus præterea in Gloss. med. Lat. in V. *Flabellum.*

Longè porrò aliæ sunt ῥιπίδες, de quibus agit Gregorius Nazianzenus in Orat.16 quas vulgo *Buffadors* Itali vocant: τὰς ὑπὲρ κεφαλῆς ἄνεμον τῇ ῥιπίσι ζωιζομένους, καὶ τῇ ἐκ χορῶν αὔρᾳ τὸ πλῆθος τῶν καμόντων ἀναψύχοντας, &c.

ΡΊΠΑΔ, *Blitum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap.331.

ΡΊΠΤΑΡΙΟΝ, *Missile*, *Spiculum*. Est enim ῥίπτειν, ἐπὶ ἀκοντίου, *Iacere*, *Iaculari*, *Projicere*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ MSS. βορίτης, ῥιπτάριον. Leo cap.5. §.3. ῥιπτάρεια, τζυκάρια. Scholiastes Oppiani lib.1. Halieut. αἰγανέα, ἄδος ῥιπτερίου ἐπιτήδειον εἰς ἄγραν αἰγῶν. Philippus Pigafetta ad lib.5. Tacticor. Leonis: *Ripiari*, *che Giavarine*, *ò Pertigiane*, *ò Dardi acconciamente si possono da noi chiamare.* Constantinus in Tacticis pag.6. καὶ εἰς τὸ ῥίπτειν δόρυ μακρόθεν ῥιπτάριον καὶ σφενδόβολον. Adde pag.14. 19. 38. Idem lib. de Adm. Imp. cap.27. καὶ οἱ μὲν Βιστικοὶ μὴ τοξάραι καὶ ῥιπτάριον ἐπιτήδειον. Vide in Ῥίπτειν.

Ῥιπταρίζειν, *Iaculari*. Idem Constantinus in Tacticis pag.4. ἀλλὰ δεῖ τὸ δόρυ μακρόθεν ῥιπτεύειν ἐπιτήδειον, ὅτι ὁ τοξεύοντες, ὁ ῥιπταρίζοντες, ὁ λίθους ῥίπτοντες. Utitur rursum pag.36.

Ῥιπταριστὴς, *Iaculator*. Idem Constantinus p.8. ἔχει δὲ καὶ φιλὰς, ἤγουν τοξότας, ἢ ῥιπτάριστὰς, καὶ σφενδοβολίστας. Pag.39. ἀλλὰ μετὰ δύο, τρεῖς ὁ τέσσαρας φιλὰς ῥιπτάριστὰς ἔχειν τὰ σκουτάρια αὐτῶν. Julius Africanus MS. de Bellico apparatu cap.66. ὀφείλουσι δὲ ἔμπροσθεν οἱ καλαράτοι, ὕπαται οἱ σπαθάτοι, καὶ οἱ ῥιπτάμυκαὶ, ὄπισθεν δὲ τούτων οἱ τοξόται.

Ῥιπταράτοι, eâdem notione. Idem Constantinus de Thematibus pag.42. οἱ δὲ ῥιπταράτοι ἐφέλουσι ἢ ἐξωθεν ἢ παρατάξεις.

ΡΊΠΤΕΙΝ, pro *Ponere*, non semel usurpat Moschion de Morbis mulierum.

ΡΊΤΖΟΣ, *Ericius*, in Glossis Græcobarb. exponitur. Suidas in Etymologico, Ζάλαξ, Μισόβλιτος, Μιαρὸς, Μιτύλη, ὅθεν τὸ ζα ἐπιτατικὸν σημαίνει καὶ ὁ ῥίτζος. Hesychius: Ζάλαξ, Ἐχῖνος.

ΡΊΦΝΗΤΟΣ, *Infinitus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Στὺς φολισμένους πράβδεσιν ἰσία καὶ κίσσιν τες,
Με μηλόζωια ῥίφητα, μὴ ῥηλῶδες πεπεμένον.

Idem lib.9.

Καὶ με παιγνίδια ῥίφητα, καὶ με φωνὰς μεγάλας.

ΡΊΦΟΣ, pro Ἔμπδος, *Hadus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Καὶ τότε ῥίφες καλάπτρες ὑπῆτων διδυμάρια
Ἐσιάλιζον ἀώρους τες καὶ τὸ ἰθὺ πάχον.

Ῥίφιος, eâdem notione. Idem Anonymus lib.8.

Ὁποῖος ῥίφιος μὲ κλάψεμον ὅλος σπατωμένος.

Ῥίφιον, itidem. Glossæ Græcobarb. εἰς τὸν ὀπίσω ἐβαλλόντων τὰ πόδια, ἢ ποδάρια τῶν ῥιφίων, δεῖ τὰ μηδὲν πεφαλῶν. Idem Anonymus lib.10.

Πρόβατα, ῥίφια, καὶ πῶλοι, ὡς ἔπρεπε τὰ πεσόν.

ΡΊΧΙΝΑ, *Pix*, *Resina*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1673. πιτύινος, ἢ ῥιχίνα.

ΡΊΧΙΟΝ, *Tussilago*, Βήχιον; apud Interpolat. Dioscor. cap.532.

ΡΊΧΝΕΙΝ, *Iacere*; Ῥίπτειν. Corona pretiosa: Νὰ ῥίχτο, *Iacere*; Ῥίπτειν. Ῥιμβὸς, *Projectum*, Ἐρρίμμενον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2.

Ὅτι ἀπεκόπη τὰ κεφάλια πὼς ἤρχιζαν νὰ κάμνουν.

ΡΊΨΙΜΟΝ, *Excrementum*. Orneosophium pag.246. τὸ ῥίψιμον ἀπὸ ὄνι καθαρὸν, τὰ ὁμμάτια ἀπὸ ὄνι καλά. Mox: τὸ ῥίψιμον ἀπὸ ὄνι θολὸν, τὰ ὁμμάτια ἀπὸ ὄνι χαντεμένα. καὶ διαφόρως.

ΡΟΒΑΛΕΤΡΟΝ, *Farina Orobi*. Maximus Planudes MS de. Urinis: λαβὼν ὁ ἐκ ἀγριελαιρίας χυλὸν μὴ ῥοβαλοῦρα, κατάπλασον τὸν πτεύμονα καὶ τὸ ἧπαρ.

ΡΟΒΕΛΕΥΕΙΝ, *Rebellare*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ῥοβελεμβίον ὥρισκε τὸν τοῦ Βιτζίλιας.

Idem Scriptor:

Ὁ δρόγγος γὰρ ὁ μεγὰς ἐκεῖνος ἠροβέλδυσεν.

Rursum:

Ἐκεῖ εἰς τὴν Σκλαβωνίαν ῥοβελεμβὸν δρίσκω.

Alibi:

Ὅταν γὰρ ἠροβέλδυσεν, καὶ ἰδιάβλιν εἰς τὴν Θήβαν.

Passim ibi.

ΡΌΒΙΝ, *Ervum*. Glossæ Græcobarb. ἶος, φάρμακον; καὶ ὄροβος, ῥοῦν.

ΡΟΒΙΘΙ, *Cicer*, Ἐρέβινθος. Maximus Cibarensis in Synax. 15. Febr. τηγανίζω ὁ μὲ ῥοβιθια ἢ κυκία βραστὰ.

ΡΌΓΑ, *Stellio*, Ῥώξ. Item *Aranea*, apud Jac. Sponium tom.2. Itiner. pag.391. Acnmes Onirocrit. cap.285. τῇ αὐτῇ κρίσει κρινῶ καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ἡ ῥώξ, ὅτοι ἡ λεγομένη ῥόγα, καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς.

ΡΌΓΑ, *Roga*, *Donativum*, *Honorarium*, *Stipendium*. Suidas: Ῥογα, ἡ τῶν Βασιλέων εὐσέβεια, καὶ ἡ φιλοτιμία. Χορηγία, apud Zonaram in Alexio sub finem. Novella 4. Heraclij: τὰς λεγομένας τῶν διαφόρων κομιζέσθω ῥόγας, ἤτοι διανομάς. Infrà: διαφόρων ἐπιδόσεις. Chronicon Alexandrinum an. 5. ejusdem Heraclij: τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ὑπὸ τόμον νόμισμα ἐξάγραμμον φηγυρῶν, καὶ βασιλικαὶ ῥόγαι δι' αὐτοῦ γεγόνασι. Scylitzes pag.733. τότε καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς τὴν διανομὴν τῶν συγκλητικῶν ποιησαμένου ῥόγας, &c. Huiusce circa Paschalia Festa βασιλικῆς φιλοτιμίας meminit etiam idem Scylitzes in Stratiotico pag.793. & Zonaras in Michaele Theophili F. pag. 117. Apud Harmenopulum lib. 5. tit. 6. §. 8. προσθῆκαι τῶν ῥογῶν. Anna Comnena lib.3. p.85. αἰξήσεις ῥογῶν, καὶ προσθήκας δόσεων. Pag.84. καὶ ἡ ῥόγα τῶν δεθνῶν ἴσως αἴξημάτων. Et lib.6.pag 161. καὶ αὐτὸν τὸν Δυκαν Βιστίας τοῦ τῶν Πρωτοσεβάστων ἀξιώματι μὲν τὸν ἀναλόγου ῥόγας τετιμηκεν.

Ῥογα præterea sumitur & usurpatur præsertim pro *Militum stipendiis*. Theophanes an.22. Anastasij: πολλὰς μυριάδας ἀνῆλεν χρυσοῦ τῶν ὑπὲρ Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσόν τε εἰς ῥόγας αὐτοῖς πεμπόμενον πλεῖστον πλῆθος. Idem an.5. Mauricij: κελεύσας τέλος τρίτου μεῖναι τὰς ῥόγας τῶν στρατιωτῶν δοσοφρᾶδαι. Ita an.14. ejusdem Mauricij, & pag. 271. 278. 279. 410. 414. 422. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2. ὁτὲ μὲν χαμὼ τὰ χρυσᾶ ῥόγας. Id est *Cum aurum seu pecunia in militum stipendia erogatur.* Usurpant passim Scriptores, Leo in Tactic. cap.6.num.15. Constantinus in Nov. 3. de Adm. Imp. pag. 137 138. Eclogæ Leonis & Constantini num. 73. Leo Grammatic. pag 493. Anonymus in Lacapeno num.27. Symeon Logoth. in Michaele Theophili F. num.14 15. Cedrenus in Juliano pag.305. & in Alexio pag.835. Ducas c. 37. Anonymus de Nudis pactis p.201. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Roga.*

Ῥογεύειν, *Rogas dare*, *Erogare*, *Dare*. Concilium Constantinopol. sub Mena Act.5. pag. 160. ἵνα

μλω ἰφάσατο τ ἁγίων σκιῶν, τὰ μὴ ξίον ὡς ἐκαγῆ, τὰ ὃ χωνεύων καὶ ῥογιῶν τοῖς ὁμοτέχνοις. Chronicon Alexandrinum in Justino Thrace an.1. διδοὺς αὐτῷ ἴνα χρύσιον χρήματα ῥογεῦσαι, ἵνα γλύπῃ Θεάκρ Βασιλεύς. Et an. 5. Justiniani, ὑπάλληλοι τινες τ τ Βυζάντιν μέρος ῥογιάσας χρήματα. Vita MS. S.Symeonis Sali: ἠξίουν παῖδα ῥογιάσαι καὶ τριῶν ἀπλάσας. Julius Pollux in Chron. ὡς τινες ἄρτυς ἐκάλεσε Παλατῖνος, ὅθεν τὸ ἐν τ Παλατίῳ ῥογιάζεσθαι τοὺς αὐτοὺς ἄρτους. Codinus in Orig. Constantinopol. τ στρατὸν αὐτῷ ἐκάστῳ ἱππεῖ διπλοῦν ῥόγαν τ ἵνα χρύσιον. Utuntur non semel Scriptores alij, Justinianus in Nov. 130. cap. 1. Joan. Moschus in Limon. cap.127. 183. Nicon in Pandectæ MS. lib.1. serm. 23. sub fin. Theophanes pag.157. 179 411. Auctor Incertus post eundem pag.433.Leo Grammaticus pag. 452. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num.42. in Romano jun. num.10. Symeon Logotheta in Leone Armenio num.9. in Michaële Balbo num. 11. Constantinus de Adm. Imp. cap. 43. 50. pag.189. 190. Nicetas in Manuele lib. 1. num.3. lib.2. num.8. lib.7. num. 1. Ducas Hist. cap.20. Achmes Onirocrit. cap. 251. Nomocanon Cotelerianus num.24.Codinus de Offic. Palat.cap.5. num.84. &c.

Ῥογιμβρ, *Stipendiarius*, Μισθοφόρ, in Corona pretiosa.

Ἀρόγυτ, *Sine stipendio*. Theophanes an.1. Nicephori Generalis: τ ὃ στρατὸν παῖδα ἀρόγυτον ἄσαν.

Ῥογοδωλεύειν, *Stipendia facere*, Μισθοφορεῖν.

Ῥογάτωρ, *Erogator*, qui quidpiam præbet, in Basilicis Ecl. 57. tit 4.

Ῥογάτωρ, *Stipendiarius*, qui rogas accipit. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ ῥογατόρους τ ἴδωσιν πενιώτα ὡς φαρία
Καὶ τζαγγρατόρους διακόσιους, ἐκκλίνετε γὰρ ὡς ἄρκον.

Codinus de Off. Aulæ Constantinopol. c.5. n.23. ὁ Μέγας Κονδοσαῦλ δίρισιν κεφαλὴ τ ῥογαλάρων Φράγγων. Et n.84. ὁ τ αὐλῆς λογαριαστὴς λογίζει τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ δυσκολουμένους πάντας ῥογάτορας. Ῥογάτορες στρατιῶν, c.16. num.11. Ita hanc vocem usurpat Anonymus in Miraculis Sancti Anastasij Persæ apud Bollandum num. 15. Extat etiam apud Nilum Epistola inscripta Arcadio Ῥογάτοι, quæ est 314. lib.2.

Ῥογάλια, Libri, seu Acrosticha, in quibus non tantùm virorum nomina, ordine quo procedere deberent, pro cujusque Officij dignitate, dum vocarentur, & eorum nomina à Nomenclatore ederentur, ut est apud Luithprandum lib.6. c.5. sed quantitas etiam Rogæ, seu donativi quod *Presbyterium* Anastasio dicitur, descripta, &c. ut sciret unusquisque quid accipere deberet, cùm ejusmodi Rogæ à Patriarcha, vel ab Imperatore, distribuebantur. Balsamon de Incenso Patriarchæ die Catecheseos,p.474. καὶ ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα τ τῷ κυρίῳ ἁπάντων ἀς τῷ ἱστοσίῳ προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικῷ ῥόγαν τ τῷ μεγάλῳ τρίτῳ μετέπιστε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλοῦσι Ῥογάλια. Suprà συγγραφὰς ταξιωτικὰς appellavit.

Ἐπιρογολογῶν, *Mendicare*. Leontius Cyprius in supplemento Vitæ S.Joannis Eleemonis: καὶ μὴ βουλόμενοι τῇς κατόπιθεν αὐτῷ ἀκολουθῆσαι πλουσίοις ἐπιρογολογοῦντας, &c.

Μηνιαιρόγιον, *Roga mensitua*. Michael Glycas in Mauricio: καὶ μαθὼν τ Φωκᾶν τ τὸ Δυρραχίου φυλάσσοντα, ἐλθόντα ὃ πρὸς αὐτ τ Βασιλέα χάριν τ λαβῶν τὰ μηνιαιρόγια τ συγκαλιωτῶν αὐτ, &c. Ubi perperam Codex Editus præfert μηνιαιρόγια. Neque meliùs Codex alter MS. τὸ ναυρολόγιον, pro μηνιαιρόγιον. Scylitzes pag.755. μὴ παρὸν γὰρ τοῖς Φράγγοις τὰ αὐτοῖς συναρχόμενον, ἐφ' ἑκάστου μηνὸς εἰσιέναι, &c.

Ῥόγιον, *Vas in quod Aqua ex Alambycho distillata effunditur*. Comarius Chymista MS. καὶ πυκάσας ὡς πρόκειται, ἀλλάσσει τὸ δοχεῖον ἐκ τ ὕδατος, τουτέστι τὸ ῥόγιον, τοῦτο ποιεῖ ἐκ τρίτου καὶ ὀφ. Anonymus in Codice Reg. 618. f. 190. ὅταν παυσαμένου τ ἀναγωγῆς τ ὕδατ, αἴρεις τὸ ῥογάριον ἐν ᾧ ἀπέλθῃ τὸ ὕδωρ, &c. Infrà: ἀλλάσσεις τὸ δοχεῖον τ ὕδατ, τουτέστι τὸ ῥογάριον. Vide Μαγάριον.

Ῥόγος, *Rogus, Pyra*. Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 7.

Τὸν ἴνα ῥόγον ἄναψε γὰρ τ Ἀρχάτων παῖς.

Idem lib.10. Initio:

Τότε ἐποίκαν τ καθ' ἡμᾶς ἴνων ῥόγον εἶμα τους.

Paulò ante:

Καὶ καθ' ἡμᾶς τὰ ποιεῖ ἀνῶ καλά τα ῥόγον,
Καὶ ἴσω τα τὺς βάλει μ τιμῆς μεγάλης.

Ρογχοσσοῦρα, Vini species apud Indos,ex juglandibus Indicis, quas nostri *Cocos* vocant. Cosmas Indicopleustes: λέγει ὃ τὸ πτόμβιον Ῥοχοσοῦρα ἀδὺ πανύ. Cod. Reg. sign.2733. fol. 114. v. ubi de nucibus Indicis: ἴδιον καὶ ἐξ αὐτῷ πίνουσι οἱ Ἰνδοὶ αὐτὶ οἴνου· λέγει ὃ ῥοχοσύρα.

Ῥόδα, *Rota*, Τροχός. Ῥοδᾶσθαι, *Rotare*. Vide Gloss.med.Lat. in *Rodaticum*.

Ῥοδάκινον, *Malum Persicum*, μῆλον Περσικὸν, in Corona pretiosa. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1047. μῆλα ἰνδικά, τὰ ῥοδάκινα. Ubi Salmasius observat Ῥοδάκινα appellari mala Persica,transpositis literis, pro Δωρακινα, hoc est *Persica Duracina*, à duriore carne.

Ῥοδακινιὰ, *Malus Persica*, δένδρον Περσικόν.

Ῥοδακινία, ἡ μηλέα Περσικὴ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Ῥοδακινέας φύλλα, apud Nicol. Myrepsum sect.3. cap.95. Vide Alypij Geoponica cap.21. 128. & suprà in Περσία.

Ῥοδοπέρβολον, *Rosetum*, Ῥοδωνιά. Vide Περιβόλιον.

Ῥόδια, Ῥοῦδια, Ῥάδια, Ῥοῦδι, Ῥώδια, *Malus Punica*, vel *Malum Punicum*. Moschopulus ἐκ σχεδῶν: ῥοὰ Ἀττικοῖς, ἡ κοινῶς ῥοῦδια· ῥοῦδιον, Nicolao Myrepso de Antidotis cap.332.403. Vide Pandect.Turcic. Leunclavij pag. 415. 1.Edit. Georgius Contares lib.3. Hist. Athenar. τὰ ἴδια δένδρα ἴνα κυκλοφορῇ καὶ πορφυρίβαφον ῥοῦδο, τὰ σωτήρια ἴνα πολύκαρπον ὄρος.

Ῥογδία, apud Agapium Monach. in Geopon. cap. 24. 122.

Ῥώδια. Gregorius Prusæensis Metropolita, in Epistola, apud Crusium lib.4. Turcogr. τὸ γράμμα τῶν ἱλάβαρβον, καὶ γράφισμας ὁ γὰρ μερικὰ κάστανα καὶ ῥώδια. Ubi perperam *Rosas* vertit idem Crusius.

Ῥοδόλαδον, *Rosaceum*, *Rhodinum oleum*, ῥοδινία, Ῥοδινὸν ἔλαιον. Vide Λάδι.

Ῥοδοζάχαριν, *Saccarum rosaceum*, apud Agapium in Geoponico cap.68.

Ῥοδοποίκιλος, λίθος ῥοδοποίκιλος, apud Continuat. Theophan. lib.3. n. 43. ubi Combefisius, *ex Rhodio marmore*. Malim *roseo colore variegatas columnas* interpretari.

Ῥοδόσταμα, seu Ῥοδόσταμα, uti habet Portius, *Aqua rosacea*, ῥοδόσταμα. Nicetas in Isaacio lib.3. num.5. ex Cod. Reg. Barbarogr. καὶ ἀλόφιλο μυρίσματα ῥοδοσταμάτων παῖδα, μόσχος, ζαπίτια, ἄμπαρ, καὶ ἐξοπλίζιλο καὶ ἐπαλλαπίζιλο πλεκόμενος. Agapius in Geoponico cap.111. βάτι ἀπὸ ζάχαρι καὶ ῥοδόσταμα, &c. Joannes Glycas de Vanitate Vitæ:

Πῶ τὰ ῥοδοστάματα, καὶ πῶ τὰ μυροδίες σας.

Euchologium pag.624. ὅταν δισιμα τὺς σπόγγους, ἐπιχέων

χίων τῇ ἀγλῃ τραπέζῃ ῥεδίσταγμα. Simeon Theſſalonicenſis de Sacris Ordinat. cap. 8. pag. 171. ὅτε μὲν οὖσαν ὅλῳ τινὲς, θυμιάματος ἕλκοντες, ἢ ῥεδιστάμαλον, &c. Infrà: ἡ τοῦ οὐσαμον προσφέρεται τι, ᾗ ῥεδίσταμα καὶ θυμιαμὰ ὀλίγα τοῦ ἐπὶ ὑλαξίας. Alibi: μὴ τὸ ἐκμάξαι οὕτω οὖσαμον, ἢ ῥεδίσταμα προσομοίζειν. Adde Typicum S. Sabæ pag. 82. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Εἶχαν τὰ ῥεδιστάμαλα, καὶ τὼ κυρὰν ἴβρεξαν.

Vide Στάγμα.

Ῥ'ΌΖΑ *mariſca*, τὸ δυσβατόλιβαστον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

Ῥ'ΟΖΌΣ, *Nodus arboris*, ὄζος. Ῥιζιασκὸς, Ῥοζιάρι, *Nodoſus*, ὀζώδης, πολυόζος. Stephanus Sachleces in Verſibus Politic. MSS.

Δένδρον ῥοζιάρι καὶ κυρτὸ νασίαστο μὴ λόγια.

Ῥ'ΟΘΈΣΙΟΝ, *Terminus*, ὁροθέσιον. Gloſſæ Græcobarb. *Κίρκος*, ὅρος, ὁροθέσια, ῥοθέσια. Alibi: ὅρος, ἢ ῥοθέσια, καὶ ἰσασμὸς, ἢ τασμός.

Ῥοθετίζειν, *Terminare*, *Finire*. Eædem Gloſſæ: ἐκθύνει ὅτου ὁρίζει καὶ ῥοθετίζων ὅλῳ ὄνομα τος, ἢ ὅλῳ λόγια τος δίκαια.

Ῥοθίχιον, idem quod Ῥοθέσιον. Eædem Gloſſæ: ἀβὲ ὅρων γῆς, ἢς τὰ ὁροθέσια, ἢ ῥοθίχια ἢ γῆς.

Ῥοθιχιάζειν, Ibidem: ὁροθετιάζει, ἢ ῥοθετιάζει, ἢ ῥοθιχιάζει.

Ῥ'ΟΘΟΎΝΗ, *Guttur*, Ῥ'ώθων. Emmanuel Georgillas MS.

Ἢ νὰ κορδώθρυμ ἀμᾶς, νὰ πάρεμβρ ἢ τόπον,
Ἢ νὰ χαθῦμε παντελῶς, ῥοθόνα μὰ γλυλύσιν.

Maximus Cythærenſis Epiſcop. in Synax. 26. Febr. προσάσια νὰ ἰσμίξουν αἰθάλλαν μὲ δριμύταλον ξίδι, ἢ νὰ χώσουν ἰς τὰ ῥοθόνια των.

Ῥ'ΟΙΔΙΟΝ. Gloſſæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. Ῥ'ὦν σωτίνας, τὸ λεγόμενον ῥοΐδιν. Vide in Ῥ'όδια.

Ῥ'ΌΚΑ, *Colus*, ὠλακάτη, in Corona pretioſa. Ex Ital. *Rocca*. Cyrillus in Lexico: κερκίδας, ῥόκας γυναικῶν. Gloſſæ ad Iliadem Barbarogr. Nicolai Lucani: Ἠλακάτῳ, τῷ ῥόκαν, ἀπὸ νήθουσιν αἱ γυναῖκες.

Ῥ'όκα, eâdem notione. Gloſſæ Græcobarb. ἀντὶον γυναικὸν ἰσῶ, ἢ ᾧ πρόσωπα ἢ ὑφαντικῶ ξύλω ἢ γυναικείμ, ἴσως ἢ λικάνις, ἢ ἢ ῥόκας.

Ῥ'ΟΚΑ, *Petitio*, *Libellus Supplex Principi oblatus*, Ἀναφορὰ, Theodoro Zygomalæ. Vox detorta ex Græcobarbaro ῥόγα. Malaxus in Hiſt. Patr. καὶ ἴτζι ὁμοφώνως νὰ δώσουν ῥοκᾶ ἢ βασιλίως. Infrà: καὶ ὡς ἴσησαν τοῦτο, ἔκαμαν ἢ ῥοκᾶν γράφοντες, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Roga*, & *Rogus*.

Ῥ'ΌΚΑ, *Euzomum*, Herba. Gloſſæ Jatricæ MSS. Neophyti Εὔζωμον, ἢ ποπῶς λεγομένη ῥόκα, βοΐδιν. Vide Ῥ'ύκα.

Ῥ'ΌΚΑΣ, *Semen allij*. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. σκορδίου σπέρμα, ἤτοι ῥόκας.

Ῥ'ΌΜΒΑ, Στρόμβα, Στρόβα, *Rhombus*, quo pueri ludunt. Iſaacus Tzetzes in Lycophronem p. 125. Βομβύλιος ἴσι ζωύφιον ὁμοιον μελίσσῃ, —— λέγει ἢ βομβύλιος ἀπὸ τὸ βομβεῖν, ὅπερ καὶ τὸ πτερύγιον κυτρόβιον, καὶ ἢ ῥόμβα, ἢ στρόμβα. βομβύλιος καὶ βίμβιξ καλεῖται. Phavorinus Camers: στρόμβον τινες μὲν ἄτρακτον τοῦσιν, ἀπὸ τοῦ στρομβᾶσθαι, ἢ δινεῖσθαι περιφέρεσθαι· ἕτεροι δὲ πυξόμβολον βίμβικα, ἰῶ καὶ στρόβιλον βύλλον λέγουσι ἰδιωτικῶς. Eſt autem βίμβιξ ἰργαλεῖον, ὃν μάστιγι στρέφουσι οἱ παῖδες, ſeu ὁ στρόμβος. Vide eundem Phavorinum in hac voce.

Ῥ'ΟΜΟΤΖΕ, τὸ ὁμοδάκτυλον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

Ῥ'ΌΜΠΟΣ, *Rhombus*, Ῥ'όμβος.

Ῥ'ΟΜΦΑΐΑΙ. *Framea*, in Gloſſis Gr. Lat. Euſtathio Il. γ'. Ῥομφαία, ὅλος ξίφος, ἢ ὑπέσπασεν. Vide eundem Il. ν. Sic porrò videntur appellari recentioribus Græcis haſtæ longiores, quarum ligna interdum aurata, interdum auro clavata erant, cujuſmodi apud nos *Pertuſane*: has quatuor ex proceribus ad Imperatoris latera geſtabant, maximè in præcipuis Cæremoniis, qui inde Ῥομφαφόροι, appellati. Hæc Rhomphææ. Codino dicuntur Κοντάρια, ſeu Δόρατα πεχυσυμβόλου ἔχοντα ξύλα. Annæ lib. 5. pag. 140. ἀργυρόηλα δόρατα, lib. 6. & 11. ἀργυρόηλα σκῆπτρα pag. 175. 314. ubi circa Imperatorem geſtari etiam obſervat: quomodo χρυσαυπίδας & χρυσολόγχας circa Imperatores obverſari dixit Syneſius in Orat. de Regno pag. 18. Eadem Anna lib. 1. pag. 13. ἢ τοὺς καλιχούλας ἐξ ἴθους τοῦς Βασιλεῦσι παρεπεμβους ῥομφαίας ἤγειθεν αὐτῷ παρεθείλας. Conſtantinus Manaſſes in Leone Armenio:

Θωρακοφόρους, αἰχμητὰς, ἄνδρας ῥομφαιφόρους.

Michael Pſellus in Hiſt. MS. in Theodora: πειρᾷτο ἢ ταυτὼ ἔχω, πολύ τε πλεῖος, ὡς ἀγγοὶ καὶ συλλεχυμβόλος ἱστάτης, ἀλλ' εἰ μὴ ξίφι περιζώσωιτο, εἰ δ' ἀπὸ τοῦ ὤμου ῥομφαίας βαρυσιδέρους ὑπέσειον, καὶ ἄλλοι ἢ δόρατα ἠλαλίζοντο ἰφιξῆς ἱστάτες. Codinus de Off. cap. 17. num. 53. ὁπλωτικα φορεῖ τὸ ἰαυτοῦ στέμμα ὁ Βασιλεὺς, ἢ ὁ προβλάτα Πατριάρχυ, ἢ Δισπότης, ἢ καθ' εἷς δὲ τινα χρόνον ἄλλου, σταθμὰ ὄντα φαρίδωσιν τούτῳ τέσσαρας ἀπὸ τοῦ ἐντιμοτέρων ἀρχόντων ἢ πολιτείας, ἀνὰ δύο ἐξ ἑκατέρα μέρος, φορῦλας μὲν ὑπολύσεκα χρυσᾶ, καὶ σπαρτικὰ κόκκινα καλίχονι ἢ καὶ ὁ χειρὸν ἔναρσι ἀσπίδα στρογγύλαν, γεγραμμένον τοῦ Βασιλέα ἔχοντα ὑφάσμα, καὶ κοντάριον, ὅπως δόρυ πεχυσυμβόλου ἔχον τὸ ξύλον. Τὰ μὲν ὦν κοντάρια, ὅπως δόρατα, ταῦτα ὀνομάζουσι Ῥομφαῖαι, οἱ ἢ κατέχοντες, Ῥομφαφόροι. Vide lib. 60. Baſilic. tit. 17. cap. 9. & infrà Σκῆπτρον.

Ῥ'ΌΝΤΕΝΑ, *Umbo*, *Clypeus*, Ital. *Rotella*, Gall. *Rondache*. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 6.

Στὸ ἕνα χέρι βάστα ταῦτα μετ' ἀγλωσάρι,
Κὰς τότερον τὰ ῥόντενα βαστᾶ με τὸ δόξαρι.

Ῥ'ΌΞ, *Mamilla*. Moſchion de Morbis mulierum cap. ult. βλέπε τὰς μαθὰς αὐτᾶ, ἤγουν τὰς ῥόγας, &c. Adde cap. 95. Sed leg. ῥάγας. Vide Ῥάξ, & Ῥῶγα.

Ῥ'ΟΠΑΛΊΖΕΣΘΑΙ, *Fuſtibus cædi*, in Baſilicis to. 7. pag. 834. 836. 837. & apud Harmenopul. lib. 1. tit. 7. §. 20.

Ῥ'ΟΠΊΔΙ, *Ventilabrum*, Ῥιπίς.

Ῥ'ΌΠΙΚΑ, σύμφυτος τόπος, in Gloſſis MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Locus conſitus*.

Ῥ'ΟΣΆΤΟΝ, *Roſatum*. Alexander Trallianus lib. 11. cap. 1. λαμβανέτωσαν ἢ ῥοσάτου, ἢ ἀψιθάτου, &c.

Ῥ'ΌΤΖΑ, *Rupes*, Ital. *Roccia*, Gall. *Roche*. Gloſſæ Græcobarb. τόπος πετρώδης, ἤγουν ὅπου ἔχουσιν ὀλίγον χῶμα ἐς τὼ ὄφι ἢ γῆς, ἢ ὑποκάτω ἴσι ῥότζα, ἤγουν πέτρα.

Ῥ'ΌΤΟΥΛΟΝ, Ῥότυλον, *Menſura liquidorum*. Conſtantinus Aſecretis in Viatico MS. lib. 1. ἅτα σωτηρίφον καλῶς, καὶ δίδωσιν τὸ ὕδωρ αὐτῷ, ἐπιχέων τῷ ὕδατι ὄξος ῥότυλα, ἢ βράσας καλῶς, &c. Eodem lib. cap. 24. ἔψησον μὲ ὕδατος ῥοτύλα, καὶ πλυθύτωσαν, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Rotula*.

Ῥ'ΟΎΒΑΓΟΥΒΟΣ. Vide Σκυβάδιβος.

Ῥ'ΟΤΟΎΝΙΑ. Vide in Ῥαθωνία.

Ῥ'ΟΥΤΑ, *Ruga*, *Vicus*, *Platea*. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: μίαν ὦν τῶν ὁμιρῶν ἤλθαν ζακχίτες τινες, τυτίζειν ἡσυχιαστὰς, ἀπὸ τὼ ῥοῦγαν τινὶ τῶν Χαλιτσιτῶν, ἢ λέγει αὐτῷ, &c. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ὀλεγόμενον τὼ ῥοῦγα μὲ νὰ τὼ ἠμβυλίσουν.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Πολλαῖς ἔσαν ἀχόλησαις ἐτότες ϛολισμῶις,
Στὰ παραθύρια τὰ ψηλὰ, καὶς τὺς ναὺς πηγύρι,
Καὶ ὁ Φ ῥύγος δάχτυλας ἄλας Φ ὁμορφίας τυς.

Adde Theophylactum Hierodiac. ſerm. 3. p. 37. ſerm. 7. pag. 130. ſerm. 5. pag. 303.

Ρ'ΟΥΤΔΑ, *Ruta*, Πήγανον.

Ρ'ΟΥΤΔΙΝ, *Rhus Coriarius*, de quo Ruellius lib. 1. cap. 125. Neophytus in Gloſſ. Jatric. MSS. ῥῦ σκυλίτις, τὸ ῥοῦν. Vide Σμάκι. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ῥῦ βυρσοδεψικὸν, τὸ ῥοῦν. Ῥῦ σκυτίτις, τὸ αὐτό. Anonymus Botanicus MS. ex Cod. Reg. ῥῦς Συριακὸς μᾶλλον τὸ ῥοῦν. λέγεται ὃ καὶ ῥῦ βυρσαϊκὸν, ὅμοιον τὸ συμάκι.

Ρ'ΟΥΚΑ, *Ruca*, *Eruca*, ἴζομεν, in Corona pretioſa. Agapius Cretenſis in Geopon. cap. 59. αἱ τὰ μαρούλια ὅπου ἂν ψυχρὰ, βάλε καὶ ῥοῦκαν, ἢ καρδαμον. Adde cap. 93. 102. Vide Ῥόκα.

Ρ'ΟΥΚΑΝΗ, *Runcina*, Ῥυκάνη, Ῥυζάνη. Ῥυκανίζειν, *Expolire*, *Lavigare*, Λειαίνειν. Gloſſæ Græcobarb. ἀγραμίζειν, καταξαίνειν, τὰ ῥυκανίσια. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Νὰ κάθησεν ϛὸ πλάγιόν της ν' ἀξάμιλλα ῥυκανίζαν.

Rurſum:

Δὲς καὶ μοῦνον πηγαδόντζικον δαμιλὰ να ῥυκανίσω.

Ῥυκάνισμα, *Lavigatio*, λάνσις.

Ῥυκανιδίκτων, *Lavigator*, *Politor*. Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Ὅτινα ἅπας ἐν παντὸς ὅτι ῥυκανιδίκτων
Ἐῤῥυκανιστήρδυσι ϛαθμίσας ἵππιξιν τα.

Ρ'ΟΥΚΑΟΝ, *Ruculum*, *Repagulum*, *Cornix janne*. Gloſſæ Servij: *Repagulum*, Κόραξ, τὸ ῥόκλον. Alibi: *Ruculum*, Σκύλλη.

Ρ'ΟΥΜΑΣΤΟΣ, *Maturus*, in Turco-Græcia Cruſij.

Ρ'ΟΥΜΕΣ. Anonymus Philoſophus de Ciborum facultate MS. συκάμινα, βάτζλα, κιδρόκηλα, φεϊνίκια, ῥοῦμες, καὶ οἱ ἰβδοὶ, &c.

Ρ'ΟΥΜΠΙ, *Pyropus*, Lapillus, Πύρωπος. *Rubis*. Anonymus Græcobarb. de Virtutibus Lapillorum: Ῥουμπῖνι κόκκινον ὡσὰν ἰσία, καὶ φέγγει ὡς τὰ σκοτινά, &c.

Ρ'ΟΥΜΒΙΜ, *Rubia*. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἐρυθρόδανον, λεγόμενον ῥεμβίμ.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ, *Circulus*, ex Ital. *Rotelle*. Gloſſæ Græcobarb. τὰ ἄδα, ὅμοιον οἱ ῥουδέλλες Φ τίνδαι.

ΡΟΥΝΤΖΕ, τὸ ἱρμοδάκτυλον, in Gloſſis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΡΟΥΠΩ, τὸ ψαμμάθιον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

Ρ'ΟΥΣΑΪΟΣ, Ῥωσαῖος, *Ruſſus*. Chronicon Alexandrinum, pag. 102. οἱ ὃ περιβόλαια, οἱ ὃ φίβλας καὶ μανδύα ὑποίησεν ἑαυτοῖς πορφυρᾶ, ἃ ῥωσαϊᾶ, βάπτοντας τὰ δοὺ βόλασιν. Pag. 164. τῷ πυρὶ τὸ ῥωσαῖον μίρος πυρώδες. In Numa pag. 274. φορούντων χλαμύδας ἐχούσας ταβλία ῥόσαμα. Et An. 4. Juſtini Thracis: τὰ γὸ τζαγγία αὐτῶ ῥόσαμα, Περσικῷ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας. Ubi Theophanes habet ῥουσία.

Ῥούσιος eâdem notione. Gloſſæ Græco-Lat. Ῥούσιον φάρος, *Vexillum*. Anthologia lib. 4.

Ἰουλιανὸς ὅτος ἅρμα ῥουσὶν
Ἔχων, εἶτα τὺς ὁμοτίνους δρόμους.

Nonnus Hiſt. lib. 1. φαλλὸς ἦν ἐν δίρματος ῥουσὶν σχῆμα αἰδοίου ἀνδρός. Comarius Chymiſta MS. ἀφεψικῶ ἀνωτάτω καὶ κατωτάτω ἄσπρο τι καὶ ῥουσὶ. Vita MS. S. Stephani Junioris: ὁ ὃ τύραννος Φ λαὸν συναθροίσας ἐν τῷ Θεάτρῳ ἱππόδρομον πρὸς τὺς ἀναβαθμὺς, ἔνθα ἐπιλέγει τὰ Φ ῥουσὶν. Ruſſæ ſcilicet Factionis. Cedrenus pag. 147. ubi de ejuſdem 4. coloribus: τῷ πυρὶ ῥούσιον, ἢ τῷ αἴρει λευκόν. Occurrit præterea apud Achmetem Onirocrit. cap. 48. 158. 216. 218. 229. 259. Conſtantin. de Adm. Imp. cap. 51. initio, Anonymum de Oxymelle, Paulum Ægineram, Myrepſum ſect. 1. num. 94. Leonem Grammatic. in Michaele pag. 468. in Orneoſophio cap. 32. p. 204. &c.

Ῥούσιον, *Rubellio*, noſtris *Rouget*. Scholiaſtes Oppiani lib. 1. v. 97. ξανθοὶ τ' ἐρυθροὶ. Λιθάνθρακες, Ῥούσια.

Ῥουσιώδης, *Subruſſus*. Didymus Odyſſ. Θ. μίλτος, πολὺ ῥουσιώδης.

Ῥουσαίνειν, *Rubere*. Gloſſæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Δρακόντια, νόσος ὅπου ῥουσαίνει ὁ σαρξ καὶ ἰσοῦται πύωσι.

ΡΟΥΣΟΣΤΑΧΥΟΝ, *Ruſſa ſive punicea ſpica*. Vide Salmaſium de Homonym. plantar. pag. 7.

Ρ'ΟΥΣΑΛΙΑ, Panegyris poſt Paſcha celebrari ſolita, fortè cùm ſcilicet Roſæ florere incipiunt: nam *Roſalia*, ῥοδισμοὶ, appellant Gloſſæ Græco-Lat. Balſamon ad Concil. VI. Can. 62. τοιαύτη πανήγυρις ἔστι καὶ τὰ λεγόμενα ῥουσάλια, τὰ μὴ τὸ ἅγιον Πάσχα δὸτ' ἀκόλουθος συμπαθείας ἐν Φ ἴζω χώρας γινόμενα. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Roſalia*.

Ρ'ΟΥΣΙΑ, φυὶ Φ βύφιος, in Gloſſis Græcobarb. Jatricis MSS. *Rhu*, *Nardus*, *Creticus*. Vide in Φῦις.

Ρ'ΟΥΤΣΙΔΕΣ. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 161. ἀδελφὸς ἦπε τῷ ἀββᾶ Ποιμένι, Τὸ σῶμά μου ἐξαθύτησε, καὶ τὰ πάθη μου ἐν ἐξαθυτοῦσι· λέγει αὐτῷ ὁ γέρων, Λυπηθώδεις ῥουτίδις ἀεὶ τὰ πάθη. Ubi Eruditus Interpres: *Affectus ſunt ſpinea ruga*, ῥυτίδες. Sed videtur vox ῥουτίδες aliud ſonare, neque enim *Ruga*, *ſpinea* dicuntur. Nos *Ronces* appellamus vepreta ſpinoſa. Neſcio an inde.

Ρ'ΟΥΤΣΙΟΣ. Vide in Ῥωταῖος.

Ρ'ΟΥΤΤΑ, *Ruta*. Πήγανον ὃ Ῥωμαῖοι προσαγορεύουσι ῥοῦταν, apud Demetrium Conſtantinopol. lib. 1. Hieracoſ. pag. 100.

Ρ'ΟΥΤΤΑ, *Manipulus militum*, *Rutâ*; de qua voce copiosè egimus in Gloſſ. med. Lat. Nicetas in Balduino num. 5. ἀμίλλη καὶ μοῖραν Φ κῆ σφᾶς φαλαγμαῖος φρουτιμψαύσις, ἣν ῥοῦτταν ὀνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχὺν αἱρετίζοντας δρᾶν ἐκδιδόμενοι ἐν τῇ τοῖς πόλεμον ἐπιτάγματος.

Ρ'ΟΥΦΕΪΝ, *Sorbere*, ῥοφᾶν. Ῥόφημα, *Sorbitio*, ῥόφημα. Ῥύφημα, eâdem notione. Anonymus de Amoribus Callimachi & Chryſorhoes:

Καὶ μὰ πόλιν λίθινα σμαράγδινα ἐκάτι,
Νερὸν ὡς μόνον ῥύφημαν ἡδὺ τὸ πλέον τοῦτον.

Ρ'ΟΥΦΕΥΕΙΝ, *Pungere*, Ὑποθράττειν, Θράσσειν.

Ρ'ΟΥΦΙΑΝΟΣ, *Leno*, ex Ital. *Ruffiano*. Sic porrò Italis videntur appellati Lenones, quòd in puellarum, quas producebant, capillis rutilandis, atque adeo iis exornandis toti eſſent: vel certè quòd *Ruffas* appellarent Meretrices, quarum præcipua cura erat in rutilandis capillis, *Tingentes croceo medicamine crinem*, ut verſu utar Lucani lib. 3. Feſtus: *Rutilum*, *Ruſum ſignificat*, *cujus coloris ſtudioſæ etiam antiquæ mulieres fuerunt*, *unde & Rutilæ dictæ ſunt*. Vide Scaligerum ad Varronem, & alios Criticorum filios, præterea V. C. Ægidium Menagium in Orig. Linguæ Italicæ. Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Λαμὼν ὁ τριακατάρατος, καὶ πρῶτος Φ ῥυφιάνων.

Alibi:

Ἕνας ῥύφιανος ἴσκιον ἔτσιμος, καὶ ἀνεβάζει
Τὴν πραγματείαν Φ Ταρσίας, ν' εἰς μῶν Φ ἀγοράζει.

Occurrit illic pluries.

Ῥαφανία, *Lupanar.* Anonymus de Nuptiis Theſei lib.7.

Τῷ ἴμερῳ ἀπειλίαν ἄδην ἐκεῖ μὴ κλαύσῃ,
Ἡ κολακία κ' ἠραφανία ἰσταῖλον ἀνάμα.

Vide Gloſſ.med. Lat.in *Ruſianus.*

Ῥ'ΟΥΦΟΣ, *Rufus.* Auctor Etymologici in Ῥῦφος. Τὸ ὦ ῥοῦφος, ὃ ἔστιν Ἑλλήνων, ἀλλ' Ἰταλικόν.

Ῥ'ΟΥΧΑΛΙΖΕΙΝ, Ῥοχαλίζειν, *Ronchos edere,* Ῥίζειν, ῥογχάζειν. Prochoprodromus contra Hegumenum:

Καὶ ῥοχαλίζειν δυνατά, καὶ ἀπαιτεῖν ἰδίως.

Ῥ'ΟΥΧΟΝ, *Pannus quivis* ſeu *quavis veſtis.* Aſtrampſychus in Pythagorico cælo MS. ὡς τὸ λ. ὑπήντησεν δηλαδὴ ὡς παῖδας καὶ ἄβδον, ἢ ὑπουχίαν, ἢ καῦσιαν, ἢ ῥοῦχα πολλά. Nicetas in Andronico lib.2. num.6.ex Cod. Barb. Gr. ὁ βασιλικὸς ἱππεὺς ἐμβήσας, οὐδὲ χρυσοφορῆσα; ἀλλ' ὡς ἰργάτιν ἢ θήτισσαν ἐν γεραιᾷ βαφῇ φοροῦσα ῥοῦχον. Rurſum: φορῶν ῥοῦχον σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. In Iſaacio lib.1. num.6. καὶ τὰ χρυσόρραπτα ῥοῦχα τοῦ Καίσαρος. Num. 10. Φραγκικὰ ῥοῦχα φορέσαντες & de Reb. poſt excid. Geſt. num.4. τὰ χάρβουλα ταῦτα καὶ ἱσχυρομβόα ῥοῦχα. Denique num.5. καὶ ῥοῦχα μακρὰ ἐνδύσαντες. Pœnitentialis Anonymi apud Morinum: ἀνίσταψας ἀπὸ θρόνου τὸ μοῦμα, καὶ ἔλαβις τὰ ῥοῦχά του; Infrà: ἔλαψάς του ῥοῦχα, χρήματα, ἢ ἕτερον ἄδος; Joannes Cananus de Bello Conſtantinopol. de B. Virgine: τότε ἄδον γυναῖκα ἐξία ῥοῦχα φέρουσαν, καὶ περιπατοῦσαν ἐπάνω τοῦ προμαχῶνος. Joannicius Cartanus in Flore cap.142. ἤρχοντο μία γυναῖκα, καὶ ἐπῆρεν ἐπὶ τὸν ναὸν, εἶπε δὲ τοῦτο τὸ ξύλον, καὶ πάρδυβις ἁπάλων, καὶ ἐνεγκόντων τὰ ῥοῦχα σου. Hiſt. MS. Beliſarij: βύσσινα ῥοῦχα καλοξαμίτου.

Historia Apollonij Tyrij:

Ὁμπρὸς τοῦ θυγατέρας του τὰ ῥοῦχα του ξεχίζει.

Alibi:

Τὰ ῥοῦχα της τὰ λάμπουσι μετὸ μαργαρίταρι.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 5.

Τότες γυρνᾷ τὰ ῥοῦχα του ἐστίθιλα ὁ μαΐστρος.

Proverbium apud Græcos hodiernos: ὁ Θεὸς δίνει ῥοῦχα μερίζει καὶ τὰ κρυάδια. Vide Fabulas Æſopi Græcobarb. pag.26. 135. & alios paſſim. Noſtri inde *Rochet* Epiſcoporum hauſerunt.

Ἀπανωρούχον, *Superula*, ὑποδύτης, apud Damaſcenum Hieromon. ſerm.35. de S.Demetrio.

Ῥυχολήσαν, *Veſtes rapere, Robare.* Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Τὰς δὲ λοιπὰς ἐσυλήσαμεν, καὶ ἐρυχολήσαμεν τους.

Ῥυχάριος. *Qui veſtes ſervat, Veſtiarius.* Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect. 9. cap. 1. ὅτε ἐζήτησεν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Διεπότλω ἵνα ἄπου γνώμην, καὶ ὡς ἐβίλεσε. ἄρεσεν δὲ καὶ ἐφύτευσαν τὰς ἀρχοῦλας, καὶ ἄπου μέχρι ἐκ τοῦ ῥυχαρίου, ἢ τοῦ ἱατροῦ, ἢ Κρητικοῦ ἢ κυβερνήτου.

Ῥυχαρεῖον, *Veſtiarium, Locus ubi aſſervantur veſtes.* Acta Concilij Florentini pag.518. Edit. Labbei: ἐν τῷ Ῥυχαρίῳ τοῦ βασιλέως ὑπογράψαμεν τὸν τόμον. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. cap.5. num. 14. ὁ μέλλει σταθῆ τοῦ Βασιλέως ἀπὸ ὡς τὸ ῥυχαρεῖον δύρεσεν. τὰ δὲ ὑποδήματα ὡς τὸ βεστιάριον. Tametſi hîc βεστιάριον & ῥυχαρεῖον videantur differre, idem tamen ſonant: & certè poſtrema verba abeſſe à duobus MSS. Reg. monet Goarus.

Ῥ'ΟΦΟ, Piſcis veteribus ὄφος dictus. Vide Petr. Bellonium lib.1. Obſerv. cap.30. & lib.1. de Piſcib. pag.194.

Ῥ'ΡΟΜΥΔΙΑ, *Cepa*, Gall. *Oignons*, apud Romanum Nicephor. in Grammat. inedita.

Ῥ'ΥΑΚΙΝ, Ῥυάκιον, *Rivus, Rivulus*, pro ῥύαξ, ῥᾴθρον. Phavorinus: Ῥύαξ, τὸ ῥυάκιον· ἔστι δὲ καὶ παραπαλαίας πύργος. Symeon Logotheta in Chron. MS. & Theophanes an. 1. Conſtantini filij Irenes: ἦλθεν ἐκ τὸ λεγόμβον Προβάτα κάστρον, ὃς τὸ ἅγιον Γεωργίου ῥυάκιον. Anonymus Combefiſianus in Romano Juniore num.10. οἱ ἔζω ἢ κάστρα ἀπελαυνόβιλις ἐκ τὰ γενύματα, καὶ κλεισοῦρας, καὶ ῥυάκια. &c. In Menæis 7. & 27. Sept. fit mentio Monaſterij τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἐπιλεγομβόυ τοῦ βαθέως ῥύακος. Apud Conſtantinum in avi Vita num.41. Edit. Combef. Βαθυῤῥύαξ unico vocabulo idem locus appellatur. Et num.88. καθάπερ τινες ῥύακες ἐκ πέλαμοι. Vide Rocchum Pirrhum in Notitia Archimandritatus Meſſanæ pag.10. in margine.

Ῥ'ΤΤΙΤΗΣ, *Vermiculus agros depaſcens.* Euchologium pag.697. μύρμηξ, φθεῖρα, ῥυγίτης, φυλλίτης, καυλοτόμος, ἰρυσίβη.

Ῥ'ΤΓΕΙΝ, Ῥυήσειν, *Eructare, Emergere*, ἐξερεύγειν, ἐρυγαίνειν. Anonymus de Locis Hieroſol. num.4. καὶ τῇ δυτέρᾳ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου μέλλει τὰ ῥυῆναι ὁ πύργος πέλαμος ὅλης τὰς αἱρέσεις καὶ ἀμαβωλὰς, ἵνας τὸν βλασφήμων.

Ῥ'ΥΓΧΗΝ, ἡ ὑὸς τοῦ χοίρου, Neophyto in Gloſſis MSS. Jatricis. *Roſtrum porci.*

Ῥ'ΥΜΗ, *Platea.* Euſtathius Il. α. pag.166. ἀγυιὰ γὰρ, ἡ καινῶς λεγομβόη ῥύμη.

Ῥ'ΥΜΟΠΥΛΙΟΝ, *Portella*, in Gloſſ. Latin. Græc.

Ῥ'ΥΠΕΟΝ, ἡ ῥύπος, ἤγουν ὕλης πυρὸς καὶ ἀφρώτερον, in Gloſſis Chymicis MSS.

Ῥ'ΥΣΙΣ. Vide in Ῥεῦσις.

Ῥ'ΥΤΑ ὠά, apud Moſchionem de Morbis Mulierum cap.126. *Ova ſorbilia.*

Ῥ'ΥΤΖΙΝΗ, *Reſina*, apud Maximum Cythær. in Synax. 28. Mart.

Ῥ'ΥΤΗ, *Ruta*, apud Demetrium Conſtantinopol. lib.1. Hieracoſophij cap.98. 128. 132. Accenſetur etiam ab Aretæo lib.2. de Curat. Acutor. cap.2. plantis decoquendis pro fotu lethargicorum, & c.3. & lib.2. de Curat. Chron. cap.5.

Ῥ'ΥΦΙΚΟΣ. Vide in Κατζίν.

Ῥ'ΩΓΑ, *Acinus*, ῥώξ. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. Τζίντζινας ἐλάλησε, μαῦρα ῥῶγα ὑάλιστ. Phavorinus: Ῥάξ, ῥάγα, ἡ ἡ σταφυλὴ, ἰῶ ὑμᾶς ῥῶγα καλῶμβω. Vide Euſtathium Odyſſ. δ. pag.1485.

Ῥῶγα ἢ βλίσβ, *Papilla*, *Mammæ capitulum*, Θηλὴ, Ῥάξ. Vide Ῥάξ.

Ῥ'ΩΔΙΑ. Vide in Ῥόδια.

Ῥ'ΩΗ, *Rex*, ex Gallico *Roy.* Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea: de Carolo I. Rege Siciliæ:

Ὁ ῥήγας ὁ πανφρόνιμος, αὐτὸς ὁ ῥὶς Κάρλος.

Infrà, de Rege Manfredo:

Ἀλλοῦ γὰρ ἦτον ῥὶς Μαφραὶ ὅπου γὰρ ἀφηγάμε.

Suprà ῥὶς Μαφραὶς dixit. Infrà: μὲ ἦτον ῥὶς Κάρλος. Rurſum: ἦτον ῥὶς Μαφραὶ ἐκεῖνος.

Ῥ'ΩΘΩΝΙΑ, *Roſtra* calceorum, ſeu illorum extremitates, quæ in acutum definebant, & ἐξάραι Leoni in Tacticis cap.6. §.26. & προάραμα dicuntur Annæ Comnenæ lib.4. Alexiad. pag.140. Mauricius lib.12. Strateg. pag. 303. τὰ ὑποδήματα αὐτῶν ἔστωσαν, καυστὰ, δίχα ῥωθωνίου, ἁπλᾶς ἐφαμβόα, ὑπὸ δύο ἀσσαρίων, ἢ μὴ πλέον: ubi Interpres *Nares* vertit, rectiùs *roſtra*: ita enim Scriptores Latini mediæ ætatis vocant; ut in Gloſſar. à nobis edito in hac voce, & in *Poulainia* docuimus. Sic Ῥωθώνια pro *Avium roſtris* uſurpat Orneoſophium pag. 245. & 250. Vide Schefferum ad eundem Mauricium p.503; in Cod. Reg. 1261. ubi de partibus corporis humani, ῥώθωνες ἢ μυκτῆρες, τὰ ῥωθώνια.

Ῥωθωνία. Corona pretioſa: *Nares*, μυκτῆρες. Phyſiologus, ſeu de Natura animalium MS. de Elephante

Elephante: καὶ βάλλει τὰ ῥυθύνια εἰς τὸ ὀφθαλμῶν τοῦ ῥήνα. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 8.

Κάπνον ἐκ τῶν ῥυθύνια τῆς σὰν δέσποινα μεγάλη.

Demetrius Zenus in Batrachom.

Εἰδὼς ἐκ τῶν ῥυθύνια τὸ ἤρπασεν τὰ μαλά σε.

Perperam Edit. ῥινθύνια. *Ῥυθύνια* habet Maximus Cythær. 10. April.

Ῥ ΩΚΑ, *Eruca*, Herba. In Gloſſis MSS. Jatricis ex Cod. Reg. 190. ὄζωμον, ἡ ῥόκα. Vide Ῥόκα.

Ῥ ΩΚΚΑ, *Colus*. Damaſcenus Studita ſerm. 27. de S. Maria Ægyptiaca: καὶ τόδε ὕμνει πλοκὴ, ὅτι μὲν τὰ χθιζὰμα ἦεν, πότε μὲν τὴν ῥόκκαν, πότε μὲ ἄλλην δηλόων. Ubi Vita Edita num. 18. καὶ πολλάκις συμπίνειν νίθυσα. Infrà: παρυθὺς ἤρτυτα κάτω τὴν ῥόκκαν μὲ.

Ῥ ΩΜΑΪΚΑ, Libri cujuſdam Magiſtri ſive Patricij, ſic nuncupati, diſtincti titulis & capitibus, ex quibus pleraque Harmenopulus ſumpſit, ut docet Cujacius lib. 6. obſervat. cap. 10. Vide eundem Harmenopulum lib. 5. tit. 9. §. 15.

Ῥ ΩΜΑΪΟΝ μάρμαρον, *Romanum marmor*. Ita Ægyptium appellabant, ut docet Conſtantinus Porph. in Baſilio num. 84. Edit. Combef. ἐξ Αἰγυπτίου λίθου, ὃν ἡμεῖς Ῥωμαϊκὸν λέγειν εἰώθαμεν. Illud de quo Plinius lib. 36. cap. 7. *Rubet Porphyrites in eadem Ægypto, ex eo candidis intervenientibus punctis, Leucoſticton vocatur*. Quod exertè docet Coetanidis liber 2. MS. ἅτα λαβὼν λίθον πορφυρίτου, ὃ καὶ Ῥωμαϊκὸν καλοῦσιν, γλύψεν ἐν αὐτῷ κρανίον ἀνθρώπου. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philoſ. in Arcadio: ἐτέθη ὁ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ ἁγίων Ἀποστόλων ἐν τῇ μισημβρινῇ στάσι, ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐδοξία προεπιλελοίπει ἐν λάρνακι Ῥωμαϊκῷ. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, de Conſtantino M. καὶ ἐτέθη ἐν λάρνακι πορφυρᾷ μὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. Synaxarium 5. Oct. in S. Coſma Monacho, & Viſio cujuſdam Monachi ſub Romano Jun. Imp. MS. τετάνυσε τράπεζα ἐκ μαρμάρου πάσα Ῥωμαϊκῆ. Continuator Theophanis lib. 3. num. 42. περὶ γὰρ κόγχας μιλιαρίζειν· μιᾷ μὲν καὶ ἀναζωλοῦ συμπεδομένῃ, ἡ καὶ ἐκ τεσσάρων κίονων Ῥωμαϊκῶν ὑποστηρίζειν. Num. 43. τοίχους ὁ δὲ ὠχύρωσεν ἐκ πλακῶν Ῥωμαϊκῶν, καὶ Πηγανησίων, καὶ Καισαρέων, &c. Codinus in Orig. Conſtantinopol. num. 134. καὶ τοὺς μὲν ἔλιθους κίονας τοὺς Ῥωμαϊκούς. Idem num. num. 144. ὃ ὁ πάτων δὲ ποικίλων καὶ πολυτελῶν μαρμάρων κατέστρωσεν, διότι ἐξ Ῥωμαίων, ὅ λοιπῶν ῥοδοποικίλων.

Ex allatis docemur cur Imago Deiparæ marmorea non manu facta, quámque S. Lucæ precibus divinitus confectam volunt, in Urbe Dioſpolitana ſummo cultu habita, Ῥωμαία vulgò appelletur, in illius Hiſtoria inedita: Δήλωσις παραδόξου καὶ ψυχωφελοῦς περὶ τοῦ γεγενότων θαυμάτων ἐκ τῆς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνος τῆς Θεοτόκου τῆς ἐποπομαζομένης Ῥωμαίας. Ubi in contextu: καὶ παραχρῆμα ἀνεδόθη αὐτὸν ἡ τῆς Θεοτόκου ἐν καθαρῷ τῷ μαρμάρῳ τοῦ θεοῦ ἱλασμίου τρισπαχαῖον ἔχουσα τὸ ἀνάστημα, ὡς δὲ τὸ χειρὸς ζωγράφου αὐρίως γεγραμμένη, ἅτε πορφύρα, καὶ ὁ σχολισμὸς ἅπας, αἱ χεῖρες, καὶ ἡ μορφὴ τοῦ προσώπου, καὶ ἡ λοιπὴ διαγραφὴ τῶν ὄψεων, &c. Additur duntaxat in ulnis Chriſtum prætuliſſe. Neque alia videtur ab ea cujus meminit Symeon Logotneta in Leone Armenio num. 5. Vide Combefiſium tom. 1. Auctarij Bibl. Patrum paginâ 1462.

Ῥ ΩΜΑΪΟΣ, *Latinus*. Ῥωμαΐζω, *Latino*, in Gloſſ. Gr. Lat. in Lat. Gr. *Latinè*, Ῥωμαϊστί. Hinc Latina Lingua dicta Romana, in Novella 21. Juſtiniani cap. 1. §. 2. διότι γλωσσῶν ἑβραϊκῶν διαλέξεων οὐδὲ τὸ μέτρον τὸ ἐκτάσεως τῶν παίδων, τῇ μὲν τῶν Ἑλλήνων φωνῇ γεγραμμένης, ὅσῳ τὸ τῆς πλάθει καλλίονες, τὸ ὃ τῇ Ῥωμαίων, ὅπερ δεῖ καὶ κυριωτάτη δόξῃ τὸ τοῦ πολλάκις σχῆμα. Ex quibus liquet Juſtiniani ætate nondum omnino invaluiſſe, ut Græci Byzantini receptâ appellatione Romani appellarentur. Hîc porrò addere lubet quæ ſcribit Liuthprandus in Legat. *Ex qua nobilitate* (Romanorum) *propagati ſunt ipſi quos vos Koſmocratores, id eſt Imperatores, appellatis: quos nos, Longobardi ſcilicet, Saxones, Franci, Lotharingi, Bajoarij, Suevi, Burgundiones, tantò dedignamur, ut inimicos noſtros commoti, nil aliud contumeliarum, niſi Romane, dicamus, hoc ſolo, id eſt Romanorum nomine, quidquid ignobilitatis, quidquid timiditatis, quidquid avaritiæ, quicquid luxuriæ, quidquid mendacij, imò quidquid vitiorum eſt, comprehendentes.*

Ῥ ΩΜΑΛΕΣΤΟΣ, *Robuſtus*, apud Theophanem ex Cod. Barber. an. 24. Copronymi, ubi alij habent Ῥωμαλαίῳ.

Ῥ ΩΜΑΝΑΤΟΣ, Moneta Aurea Romani Diogenis Imp. apud Annam Comnenam lib. 3. pag. 94. & alios laudatos in Gloſſ. med. Lat. in *Romanatus*; quibus addendus Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1150. *Oppidani duos Romanates ſingulis annis Duci dare — promiſerunt.*

Ῥ ΩΜΑΝΙΑ, *Romania*, Imperium Orientale: interdum *Provincia Aſiatica*. S. Athanaſius ad Solit. pag. 832. Μητρόπολις ἡ Ῥώμη ἡ Ῥωμανίας λέγει. Chronicon Alexandrinum an. 16. Anaſtaſij: ἐκράτησε δὲ καὶ αὐτὸ ἄνδρα Ἀριόβινδον Βασιλέα τῆς Ῥωμανίας. Nilus lib. 1. Epiſt. 75. ἅπαξ δὲ τοῦτο πολλάκις πλέον βαρβάρων ἐμβάλλει τῇ Ῥωμανίᾳ, &c. Martyrium S. Arethæ & Sociorum MS. ἃ ὃ Ῥωμανία ἐν βορρᾷ τὸ τειχίσας χώρας μενὰς ἐξήκοντα —— ἀπέχει. Infrà: Ῥωμαίων χώρα appellatur. Utuntur paſſim Scriptores, Anonymus in Martyrio S. Sabæ Gotthi num. 4. 8. Theophanes pag. 287. 289. 290. 306. 309. 320. 325. 328. 343. 344. 348. 349. 361. 362. 370. &c. Conſtantinus de Adm. Imp. pag. 149. Theorianus in Legat. pag. 186. Anna Comnena pag. 84. &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Romania*.

Ῥ ΩΜΑΝΙΣΙΟΝ, *Romanenſe*, *Obex*, *Vellis quo fores obſerantur*. Gloſſæ Græcobarb. τὸ μόχλον ἀφαιρεμένους, ἡ εἰκόνισας τὸ ῥωμανίσιον τῆς πόρτας. Rurſum: ἄορτα, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρῶν, ῥωμανίσιν.

Ῥωμανίζω, *Claudere*, *Obicem ponere*. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. MS.

Τὴν πόρταν ῥωμανίζουσιν, καὶ ἀφλώσιν ἢ ἴζω.

Infrà:

Σπὴν πόρταν ῥωμανίζουσιν, καὶ οὐδὲ πεζὸν μ' ἀφλώσιν.

Rurſum:

Τὴν πόρταν ῥωμάνιζε, καὶ αἱ κλεῖ σὺν πυλῶνα.

Ῥωμανίσιον, aliâ notione ſumitur in lege 12. (quæ eſt Zenonis) §. 5. Cod. de Ædific. privat. ἔτι ὃ θεσπίζομεν, ὅλοσε, μὴ ἐξ ἀέρος τὴν ἀρχὴν ποιεῖσθαι, μὴ ἐκ μέσων ξύλων τι καὶ σανίδων γίνεσθαι, ἀλλὰ τοῦ τῆς λεγομένης ῥωμανιστὶ εἰκοδομῆσαι σχήματι. Δίκα ὃ ποδῶν ἑξ — διάστημα μεταξὺ δύο ὅλαμπα ἀλλήλοις. Lib. 38. Baſilic. tit. 11. cap. 5. ὥστε ὃ καὶ τὰ σανίδια ἢ λοιπὸν ῥωμανίσια γίνεσθαι, καὶ δίκα ποδὸς ἀπέχειν ἀπ' ἀλλήλων. *Romanenſes* quidam interpretantur, non qui Romæ nati ſunt, ſed qui Româ orti aliò ſeſe tranſtulere. Ita ædificia Romanenſium more ædificata, ea fuerint, quæ Româ advecti à Conſtantino, vel ab aliis Auguſtis evocati Senatores, Romano more, Conſtantinopoli ædificarunt, id eſt in Inſulis, ita ut nulli alij ædificio contigua fuerint, quod videntur indicare loci allati ex Conſtitutione Zenonis & Baſilicis. Vide Amphilochium in Vita S. Baſilij p. 210. Ῥωμανησίων πύλῳ dixit S. Athanaſius tom. 2. pag. 27.

Ρ'ΩΜΕΥ'Σ, & Ρώμιος, *Græcus*, Ρωμαῖος. Cosmas Indicopleustes: ὅτως οἱ Ρωμαῖς ἢ λαμπροὶ, ἢ δυνατοὶ, καὶ φρόνιμοι.

Ρ'ΩΠΑ'ΚΙΟΝ, *Spinetum*, *Virgultum*, *Dumus*, Ρώψ. Suidas: Διαρριπάδια, τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Alibi: Ρώπαξ, ῥώπακος, τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. & Moschopulus: Ρώψ, τὸ κοινῶς ῥωπάκιον. Eustathius ad Dionysij Periegesin pag. 135. ὁ ἢ Διονύσιος φησὶ καὶ ὅτι οἱ Ἀραιοὶ φαύλαν χθόνα εἰκότως, ὑπὸ λιπαρᾷ φάμμῳ πλήθουσαν, καὶ ῥώπων δασεῖαν, τυτίσι φυλοῖς χθαμαλοῖς, ἃ ῥοβὼ ὁ ποιητὴς ῥωπικὰ λέγει, ὁ ἢ πολὺς ὄχλος, ῥωπάκια.

Ρ'ΩΣΤΑΞ. Apollodorus in Poliorceticis MSS. in Descript. Κόραξ Machinæ: ἐλίπολις αὐτὴ ἐκ τριῶν τῶν μερῶν σύγκειται, ἴδιόν τε πατρικοῦ βάσεως, καὶ ῥώστακος καὶ τὸ μέσον ἀνεξικάκου, ἢ περιπάτου, &c. Occurrit ibi pluries.

Ρ'ΩΣΤΡΟΝ, *Porticus*, *rostra*, Ἐμβολὸν, apud Phavorinum.

Ρ'ΩΤΑΝ, Ῥωτίζειν, *Interrogare*, Ἐρωτᾶν. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ ἄρχουσι τὰ τῆς ῥωτᾶ συνέρχονται ἢ πίνειν.

Historia Apollonij Tyrij:

Ἡ Τάρσια ἀναπίπτει ὅταν ἀπ' ἀρίστου,
Ῥωτίζει ἅπαν ἢ λαὸν, ἀνάμνα ἐγὼ αἰτία.

Demetrius Zenus in Batrachomyomachia:

Ὅμως ῥωτῶσι, εἰ θεοὶ, ἢ πίτνα τὼ ἀληθέα.

Ρ'ΩΧΑΛΙΖΕΙΝ. Vide in Ῥυχαλίζειν.

Σ.

Σ Α', ΣΑ'Ν, *Quemadmodum*, Καθάπερ, ὥσπερ.

ΣΑΑΕ'ΤΖΗΝ, τὸ ὀξύζουμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. videtur legendum ὀξύζουμον, *Acidum fermentum*.

ΣΑΑΝΙΣΑ'Ν, dicitur nescio quis Rex Persarum apud Achmetem Onirocrit. cap. 3. quo spectant ista ex Leunclavij Onomastico ad Hist. Turc. *Sahana, sic vocem hanc scripsit Muratus Dragomanus, ut Ungarus. Schaana scribunt & pronuntiant Turci, more Germanico. Significatur autem Regius hic titulus. Idcóque quum lib. 14. Hist. Musulmana p. 530. dicitur, concessum fuisse conjugi Germanensis ut Schaana vocaretur, intelligi debet Regium ei titulum, Regiamque dignitatem fuisse tributam.* In Martyrio S. Arethæ & Socior. MS. Alamundarus Saracenorum Dux, dicitur cognominatus Σὰ Κυρᾶς. Vide Scaligerum in Canonibus Isagogicis pag. 315. & quæ adnotamus in Gloss. med. Lat. in *Sa*.

ΣΑΑΡΘΑ', Ægyptiis: *Tussilago*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 532.

ΣΑΒΑ'ΘΙΝ, Animalis species. Ornithosophium pag. 210. χλωροσαύρας ζώσας, ὅτες μύρτες. ἢ σαβαθὶν, ἢ σκυλικὸς, ἢ σιλαρὸν, ἢ τρυγόνα δύσεις.

ΣΑΒΑ'Κ, τὸ Ἀμονιακὸν, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb.

ΣΑΒΑΚΑ'ΘΙΟΝ, *Sudarium*. Suidas: κηρύφαλον, σαβανάδιον, σουδάριον. Hesychius: κηρύφαλος, ἢ δὲ κυλὶς τῶν μηρυκαζομένων ζώων· σαβανάδιον διαμότριχον. Glossæ Græcobarb. ἄμπυκας, κηρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, σαβανάδιον.

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, *Sabanum*, *Linteum*. Leo Philosophus in Carcinis, seu versibus retrogradis: ἀναβάσεσι τὰ σάβανα. Alexander Trallianus lib. 1. καὶ περιβαλλόμενος τὰ σάβανα, πάλιν δεχέσθω ὕδωρ ὁ πάσχων ἢ χειρὶ. Lib. 11. cap. 1. μὴ ἢ τὸ περιβαλεῖς τὰ σάβανα, &c. Utitur non semel. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. numero 17. αὐτὸς ὁ Μιχαὴλ τὸ σάβανον αὐτὸ ἔτι διάβροχον ὄν, αὐτὶ μανδύου τῷ σκάμνῳ ἐπέβαλε. Nicetas de Excid Urb. num. 5. ex Cod. Barb. Gr. καὶ τὰ χρυσόφαντα στέμματα, σάβανα, καὶ προσφύσια. Utuntur præterea Continuator Theophanis lib. 4. num. 38. Zacharias lib. Dial. 3. cap. 17. lib. 4. cap. 57. Achmes cap. 168. Hierocles & Hippomnestus in Hippiatr. pag. 75. 123. Euchologium Goari pag. 371. 372. 374. 748. 831. 833. 840. 845. Typicum S. Sabæ pag. 86. v. Hieracosophium lib. 1. cap. 133. Myrepsus de Antidotis cap. 190. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2. &c. Vide Meursium in Auctar. ad lib. de Gloria c. 32. & Gloss. med. Lat. in *Sabanum*.

ΣΑΒΑΡΟΥ'Ν. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Σαβαρωμένοι καὶ καλὰ ψαλμοὶ ἐξεστεμμένοι.

ΣΑ'ΒΑΣ. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 8. cap. 6. Extr. ὅπερ ἀκούσας ὁ Μέγας Σακελλάριος, καὶ ἐκπλαγὰς, ὅτι πρὸς αὐτὸ, Σάβας, σχηματίσας ἅμα ἢ αἰδέσεσθαι αὐτὸν δάκρυον ἐπὶ βλεφάροις καὶ ἐπαινῶ ἢ ὑπὲρ ἡμέρων σωφροσύνης αὐτοῦ ἢ φρονήσεως. Mox: ὁ ἢ Μέγας Σακελλάριος ἐκπλαγεὶς, οὐκ ἦτζον ἢ ἀρωνδόμβος, ἴσα, ὅτι πάλαι ἐπεύχεται, καὶ δὴ τοῦτό ἐστι λέγω Σάβας, ἐπαινῶν καὶ θαυμάζων σε. An pro *Salve*, aut *Salvus sis*, quod Græco vernaculo sic exprimebat, τὰ σωθῆς, sect. 11. cap. 3. pag. 316.

ΣΑΒΑ'ΤΟ, *Sabbatum*, Σάββατον, in Corona pretiosa.

ΣΑ'ΒΒΑΤΟΝ, singulas Hebdomadis dies vocabant Hebræi. Eusebius Pamphili in illud, ὅλε σαββάτων. Ἐθος γὰρ λοῦ τοῦ ὅλου ἑβδομάδα Σάββατον καλεῖν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας Σάββατ' ὀνομάζειν. Vide Gloss. med. Lat. in *Sabbatum*. Σάββατον μέγα, ἤγουν τὸ ὑπερδυλογήμνον σάββατον, in Nomocanone Coteleriano num. 426. Majoris scilicet Hebdomadæ.

Σάββατον ἢ Λαζάρου, Pridie Palmarum, quo Græci solemni cæremoniâ celebrant festum excitati Lazari, ut est in Triodio, &c. Λαμπρὰ ἢ Λαζάρου ἡμέρα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. Homil. in adorat. S. Crucis ἐν τῷ μεσονυκτίῳ. Infrà: ἡ μὲν οὖν τοῦ παρασκευὴ πρὸ ἢ ἐπὶ Λαζάρῳ θαυματουργίας λέγουσα τὸν ἀρχιποίμενα, ἢ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἢ Κυρίου πομπὴν ὅμοιόν μίμημα. Nomocanon Cotelerianus n. 3. τὸ σάββατον ἢ ἀναστάσεως ἢ δικαίου Λαζάρου ἐστὶν, ἢ ἀναστάσις προοίμια φέρουσα τῆς καταβάσεως φαλμωδῶν ἢ Πάσχα. Vide Codinum de Offic. Palat. cap. 10. num. 2.

Σαββατοκυριακὸν, Sabbatum & Dominica, in Pœnitentiali Joannis Jejunatoris p. 89. ἔχων ἢ οὖν ὅρον τοὺς ἐπιλειμμένους, ἃ δυνατὸν πάσχειν, ἐκτὸς σαββατοκυριακῶν καὶ ἑορτῶν. Laudantur ex Cod. Reg. 413. prima & ultima verba ἢ σαββατοκυριακῶν. Adde Nomocanonem Coteleriarum n. 426. Canonarium Ioann. Monachi p. 113. 115. Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 409. &c.

ΣΑΒΕΝ', τὸ Χρυσόλαχανον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. *Atriplex*.

ΣΑΒΙΝ'ΣΙΟΣ *μόλυβδος καὶ δερμάτινος*, apud Anonymum MS. de Tinctura Lapidum, An plumbum Sabinum & Delmaticum?

ΣΑΒΙ'ΝΑ, *Σαβίνα*, *τὸ ἴμπλαστρον*, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eædem Glossæ, *Κύβιστρμα*, *ἡ Σαβίνα*. Portius: *Σαβινὰ*, *Sabina*, *Savina*, herba: *βράθυ*, *βάρυτον*. Vide Ruellium lib. 1. cap. 59. & alibi.

Σαβινάτον. *Σάβυς*, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. *πῶμα ῥωμαϊκὸν*, *σκυλασσὸν βόλινο γὰρ τις παρ' αὐτοῖς καλεῖται Σαβίνα*, *ὅτι ἐκ πόμελο σκυλάζοιτες*, *Σαβινάτον αὐτὸ ἢ Σαβὸν λέγυσι*.

ΣΑΒΟΥ'ΡΑ, *Saburra*, ὕρμα. Glossæ Basilic. *Βαλλαστία*, *Σάβυρα*. Rursum: *Βασίλικα*, (scrib. *Βαλλαστία*) *Σαβύρα*. Quippe navis quæ solâ saburrâ oneratur, *Vacare* & *Vacua* esse dicitur, quòd nec verè navem oneret, ut merx & embole vel Eutheca navis, quæ propriè *onus* appellatur. Glossæ Græcobarb. *Ἀνερμάτιστος ταῖς*, *κύφη σαβύραις*, *ἰλαφρὴ δηλ. ἢ σαβύρας*. Nilus Monach. lib. 4. Epist. 60. *δηλ. ὧν ἀπολέσας σεαυτὸ δικαίαν δομήσασθαι*, *καὶ Θεῷ ὃν δὲ τρόπον ἀρέσαι*, *σκαρίζωμεν μὴ πρὸς πᾶν ἄδος ἀριστῆς*, *ἢ ὅπου ἢ πλοῖον*, *καὶ τὴν σαβύραν ἀποσαλεύομεν*.

Σαβυράτος, *Saburratus*, *Saburrâ*, seu arenâ, aut quâvis materiâ oneratus. Leges navales Rhodior. cap. 21. *ἐὰν τὸ ἓν πλοῖον συμβῇ τι παθεῖν*, *ἢ σαβυράτον*, *ἢ πιφορτωμένον*. Ubi Codex MS. Colberteus 1538. *σαβυρίον* præfert.

Ἀσαβύρωτος, *Non saburratus*. Glossæ Græcobarb. *Ἀνερμάτιστος ταῖς*, *καράβια ἀσαβύρωτα*.

Σάβυρος, *Vacuus*, ea ratione quæ navem saburrâ oneratam *Vacuam* esse diximus. Zacharias Pap. lib. 2. *ἐν ἢ μοναστηρίῳ σάβυροι ἐξῆλθον*. Ubi Gregor. M. *à Monasterio sunt vacui reversi*. Et cap. 7. *μὴ ὃ τοῦτο φωτίσας τὸν ἀδελφὸν ἐκέλευσιν*, *ἵνα ὅπερ αὐτῷ προσήγαγον ἔλαιον ὑπάρχοι*, *καὶ ὡς ὅλα τὰ ἢ μοναστηρίῳ ἀγγεῖα κατ' ὀλίγον ἐκχεόμενα διαμερίσωσιν· ὅπως ἐν τῷ ἢ ἐλαίου εὐλογίας ἅπαντες πιωθῶσι*, *καὶ ταῦτα σάβυρα οὔτως παραδοὺς κλασθῆναι πεποίκασι*. Ubi idem Gregorius: *quatenus benedictione ejusdem olei omnia infusa viderentur, quæ protinus ut erant vacua claudi fecit*. Ita lib. 3. c. 7. *σκεῦος σάβυρον*, *Vas vacuum*: *σάβυρον στόμα*, *os vacuum*, cap. 32. *πλοῖον σάβυρον*, *navem vacuam*, cap. 36. *ἀσκὸν σάβυρον*, *utrem vacuum*, cap. 37. Proverbia Græcobarb. MSS. *ἄλλος ὥρα τὸ λυτρὸν σαβυρὸν*, *ἢ ὡς ἔχω τι καθίσαι*.

ΣΆΒΡΑ, *Lacerta*, *Σαῦρα*. Symeon Magister de Quadrupedib. MS. de Crocodilo: *ζῶον — ὁμοῖον σάβρᾳ*, *φελιδωτὸν καὶ ὄφις*. Vide Νυμφίτζα.

ΣΑΒΡΗ'ΔΗΝ, Piscis fortè qui *sargus* dicitur. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ πυκνογυριζόμενος μὲ ναῦρο καὶ σαβρήδιον.

Alibi:

Καὶ πυκνογυριζόμενος μὲ ναῦρο καὶ σαβρήδιον,
Πλαμήδιον, *ἢ σκομπρὶ*, *ἢ θυνὸν βρωμαρίαν*.

ΣΑΓΆΛΙΝΟ. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: *πλοῖα μεγάλα χαλκᾶ*, *καὶ ξύλων*, *σαγάλιο*, *ἢ δοκῶν*, *ἢ κιράσων*, *ἢ φαλάγγων*. Videtur legendum *σαγολίνων*, id est *Lineorum pannorum*. Hîc enim recensetur quidquid ad navim pertinet: ubi linei panni pro velis conficiendis fortè ponuntur: *σάγον* enim pro quovis panno sæpe usurpatur.

ΣΑΓΆΡΙΟΣ *λίθος*, apud Constantinum in Basilio num. 84. Edit. Combefisij, *ἐκ τῆς ἀκρωτηριασθείσης τῶν Ὀσρίτῃ καλυμμένων λίθῳ καθίσεων ἐμφερής*.

ΣΑΓΓΆΡΙΟΣ. Vide in Τζάγγα.

ΣΆΓΓΑΡΟΝ, Navigij Barbarici species. Arrianus in Periplo maris Erythræi: *ἴστια ἢ ἐκ μονοξύλων πλοίων μεγίστων ἀφῆς ἐζυλωμένων λεγόμενα σάγγαρα*, &c.

ΣΆΓΗ, *Σάγιν*, *Σαγῖον*, *Sagum*. Glossæ MS. ex Cod. Reg. 1673. *Σάγιν*, *περιβόλαιον*, *σκέπασμα*. Glossæ Colberteæ: *Σαγὴ*, *περιβόλαιον*. Suidas: *Σάγμα*, *ἡ σάκκος ἢ ὅπλου*. *Σαγὴ ἢ*, *ὅπλον*. Urbicius: *Ἐπεὶ ἢ ἐκ ὀλίγων ἀνδρῶν σαγὴν εἶδεν ἐκδεδυμαλωσαι τοὺς ἀπολυθέντας αὐτοὺς*, &c.

Σαγῖον. S. Ephrem. in Vita S. Abramij num. 4. *ἐκ δὲ τούτου ἐπὶ γλῶ ὑδὶ ἐκτάσθη*, *πλωὶ σαγῖν ἐνὸς*, *ἢ τριχίνου*. Joan. Moschus in Limon. cap. 51. *μὲ κτησάμενος τύπῳ ἢ αἰῶν τότε*, *πλωὶ τριχαρῆ τριχίνου*, *σαγῖν*, *ἐκ μεγάλου*, *ἢ καινὸν ξύλινον*. Zacharias Pap. lib. 2. Dial. cap. 11. *Σαγῖον* vocat, quod infrà *Φιάδιον*. Socrates lib. 7. cap. 22. *λέγει ἢ ὅτι τὸ Χαρβῶν Ἐπισκόπου ἐν Ἐπιδάυρῳ τελευτήσαντος*, *σαγῖον ἐπιζώσασθαι*, *καὶ σφόδρα ὑφ' ὑπομνήματι περιβαλέσθαι*. Chronicon Alexandrin. in Heraclio pag. 902. *ἐὰν ὁ θέλῃ λαὸς ἕκαστος ἢ ἐν τῇ πόλει πρὸς σαγὴν ἐκ καμίσιον*, &c. Theophan. an. 19. Mauricij: *οἱ ὃ δῆμοι ἀφύλις ἄνδρα προβιβασθέντα Μαυρικίου*, *ἐκ βαλλομένης αὐτῷ σαγῖον μαῦρον*, &c. Mauricius lib. 5. Strateg. cap. 3. *ἐπᾶθέν τι ἐκ ἢ τάγμα κινῆσαι τοὺς ἐπὶ μάχῃ παραλαμβάνοντα τὰ ἀδίκηματα*, *ἐκ ἢ τίλας μηρᾶς*, *ἢ σαγῖα δίπλα ὡς τὸ ἓν μέρος σκέπειν*, &c. Cynosophium pag. 277. *μὴ σαγῖν σκέπασε*.

Σαγλιὸν, idem quod *Σαγῖον*. Paradisus seu Liber SS. Senum MS. *ἀλβᾶ*, *ποικὸν μοι μία σαγλιόν*.

Σάγισμα, *Instratum equi*. Georgius Hamartolus in Chron. MS. & Leo Grammaticus in Theophilo pag. 455. *ἢ ἵππων ἀμφίλιρων ἢ μειῶν διηρχεμένων μὴ χρυσῶν σαγισμάτων*. Idem in Michaele Theophili filio pag. 469. *καὶ ἀπελθὼν*, *εὗρεν αὐτὸ ἐστιτυλισμένον ἐν τῷ σαγισμάτι ἢ ἀργυρᾶ ἵππου*, *ἢ ἐλαίου*. Nicetas in Man. l. 5. *ἄλογα αὐτῷ μὴ περιφαλαίων καὶ σαγισμάτων λαμπρῶν*. In Andronico lib. 1. *σάγισμα ἀλόγου φερῶν*, in Reg. MS. *καὶ τὰ ἄλογα αὐτῷ μὴ σαγισμάτων ἴχνους*, &c. Ducas cap. 42. *καὶ ἰδοὺ ἰδὼν ἐν μέσῳ ἢ βαρβάρου — ἵππον ζωηρύμνιον ἐπιτεχνίλιον χρυσῶν ὅλοσσα κοσμᾶ ἐνδεδυμένον αὐτὸ ἢ σαγισμάτων*. Utitur præterea Codinus cap. 5. num. 9. cap. 10. n. 10.

Σάγισμα, eâdem notione. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: *καλὸν σάγισμα φέρει ὁ ἵππος σου*, *ἔχει*.

ΣΑΓΟΔΑΊΦΕΑ, *Vela navium*, apud Eustathium Od. 7.

Σαγολίβια, Vestis species. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Αὐτὸς φορᾷ αἰγιεμόνος ἔξα, *ἐκ σὺ πλὼ σαγολίβια*.

Σαγομαίλιον. Auctor Etymologici in *χλαῖνα*. & Suidas in Etymologico: *χλαμύδα*, *τὸ ἐν τῷ σωμάτια λεγόμενον σαγομαίλιον*, *ὅπερ φορῶσιν οἱ κυρασῆρες*. Idem videtur quod *Sagochlamys* apud Trebellium, seu *Paludamentum*, quod *χλαμὺς* & *μαντίον* redditur in Glossis.

Σαγοπώλης, *Sagorum propola*. Anonymus in Vita S. Nicephori Episcopi Mileti: *Φιλιππικὸς Σαγοπώλης*, &c.

ΣΑΓΊΝΗ, *Σαγλὶν*, *Sagena*, Navigij genus. Encomium S. Basilei Episc. & Mart. num. 18. *ὕτως ὑπ ἠθυμήθη*, *ἀρρίπτω τὴν συμπλοκὴν τὸ σῶμα ἢ ἐκλιξε Ἐπισκόπου καὶ μάρτυρος Βασιλείου ἢ σαγίνας διεσπαργανῶν*), *αἰσθόμενοι τοιαῦτα ἐν τῇ αὐλικιδὶ τὰς σαγίνας ἔχειν πλείονα φόβου*, &c. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 21. *ὅτι ἢ σαγήνων ὑσῶν*, *καὶ λοιπῶν βαρυτήρων ἐκλῦν*, *ἡ πᾶσιν ὅτι δυνάμει συνέρχεσθαι τοῖς δρόμοις*, *δῆ καὶ αὐτὰς μὴ ὑπὸ ἀρχοντας καθίστασθαι ἐν τάξει τάγματος*, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 30. *αἱ τιμαὶ (Ζυγαῖαι) ἐκ σαγήνας ἔχουσιν*, &c. & cap. 31. *καὶ τὸ καβαλλαρικὸν*, *ἐκ τὸ πεζικὸν*, *ἐκ αἱ σαγῆναι*, *ἐκ αἱ κανδύραι*, *ἢ ἐξουσίας ἢ Χρυσότου*. Occurrit in eo capite pluries, ut & in libr. de Themat. locis indicatis in Gloss. med. Lat. in *Sagena*. Ludovicus II. Imp. in Epist. ad Basilium Maced. Imp. Constantinopol. *Unde si capiantur sagenæ, maxima ex parte Saracenis — constringentur.*

ΣΑΓΙΟΚΟ

ΣΑΓΙΟΚΟΛΟΝ, *Spica*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Ναρδοστάχυς, νάρδου Κιλικίας σημάνειον. Est autem Ναρδοστάχυς, Galeno, *Spica Nardi*. Vide Ruellium lib. 1. cap. 7.

ΣΑΓΙΣΜΑ. Vide in Σάγη.

ΣΑΓΙΤΑ, Σαγίττα, *Sagitta*. Glossæ MSS. Cod. Reg. 930. ἀκίδας, τὰς βελῶν ἐξύτητας, αἱ σαγίτ᾽), ἢ λεσχαίαν καλοῦ). Alio loco: ὄϊστὸν, βέλος, σαγίτταν. Anastasius Sinaita apud Joan. Damascenum lib. 3. de Imaginib. pag. 195. ἡ πάλιν θεωρήσωμεν τὸ ῥηθὲν σημεῖον, καὶ τὴν σαγίττην πεπληθυσμένην εἰς τὸν ὦμον τοῦ ἁγίου, καὶ τὸ αἷμα καταῤῥέον. Chronicon Alexandrin. an. 42. Theodosij Jun. ὁ Ἀλλάριχος πληγὴν λαβὼν διὰ σαγίττας, τελευτᾷ. Utitur præterea an. 9. Justini Senioris. Achmes Onirocrit. cap. 249. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι σπάσας βέλη, ἤτοι σαγίτας, &c. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ γὰρ ὁ μιᾷ καιρῷ ῥιφεὶς μυριάδας βελῶν, τούτοις σαγίττας ἐτόξευσαν ἐπάνω τῶν Ῥωμαίων. Occurrit ibi pluries, & apud Tacticos.

Σαγίτα, *Discerniculum*. Glossæ ad Iliadem Barbarogr. Κερὶς, ἡ λεγομένη σαγίτα κοινῶς, μὲ τὴν ὁποίαν ὑφαίνουσιν αἱ γυναῖκες.

Σαγιττάτωρ, *Sagittarius*. Leo in Tacticis cap. 4. §. 57. φιλῶν ἢ τῶν λεγομένων σαγιττατίβων, καὶ ἀκοντιστῶν, καὶ σφενδονιστῶν ἀνδρῶν διλακισχιλίων ἑκατὸν ὀγδοήκοντα δύο. Idem cap. 4. §. 57. καὶ διαφόρως τάττειν διατάττονται οἱ ἀκροβολισταὶ μᾶλλον πάντες καλούμενοι, νοῦν ἢ τοξότης ἢ σαγιττάτωρ.

Λίβισαγιττάτωρ, *Dux Sagittariorum*, sive *Levis armaturæ*. Mauricius lib. 12. cap. 9. ὅτι πρότερον τοὺς διδόντας τοξεύσει καὶ μεθ᾽ ὑπομονῆς, καὶ γοργῶς, καὶ ταχίστως, ὡς φιλεῖς χοιριδιῶντας· ἀ μᾶλλον ὑπὲρ τὰ ἀποστέλλοντας χιλιάδας ἀπὸ τὸ ὅλον μέρος· ἃ ἢ ἕλατον, τὸ τρίτον ὃν ἑκάστῳ ἀριθμῷ, καὶ ἀπὸ δικάρχας ὀρδινιδίων αὐτὰς, καὶ ἑπτηκοντάδας δικάρχας χρησίμους ἐξ ἀρχοντας, ἤτοι λεγόμενον Λίβισαγιττάτωρα. Quo loco emendat Rigaltius, καὶ ἄρχοντας, ut est apud Leonem cap. 4. §. 68. ubi quem Λίβισαγιττάτωρα Mauricius, Ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγουν Ἀρχιλοξότην vocat.

Ἀρχισαγιττάτωρ, *Præfectus Sagittariorum*, qui Ἀντισαγιττάτωρ dicitur Mauricio. Vide in hac voce. Leo Imp. in Tacticis cap. 4. §. 68. ἐξ ἄρχοντα ὅτε ἢ λεγόμενον Ἀρχισαγιττάτωρα, ἤγουν ἀρχιλοξότην.

Σαγιττοβολὴ, *Sagittæ jactus*. Constantin. Porph. de Adm. Imp. cap. 9. ὅσον ἡ φθάνει σαγίττων ἢ τοξευόντων ὤθισις. Theophanes an. 17. Heraclij: ἡ ἴμισυν ἀπ᾽ ἀλλήλων δὲ δύο σαγιττοβολῶν.

Σαγιττόβολοι. Eâdem notione utuntur Joann. Moschus in Limon. cap. 80. Leo in Tact. cap. 7. §. 69. cap. 12. §. 29. 30. 59. 60. 61. 65. 78. 81. 84. cap. 14. §. 30. Mauricius in Strateg. pag. 55. 67. 70. 79. 83. 91. 98. 99. 163. 294. 295. 298. Epiphanius Hagiopolita pag. 51. &c.

Σαγιττοποιὸς, *Sagittarum artifex*, apud Leonem in Tacticis cap. 4. §. 50. & Mauricium lib. 12. cap. 7.

Σαγιττίας, *Serpens jaculus* Latinis dictus. P. Bellonius lib. 1. Observ. cap. 31.

Σαΐτα, Σαΐττα, *Sagitta*. Lexicon Cyrilli MS. βέλος, σαΐτα. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τὶς τὴν σαΐταν ἔῤῥιψεν ἐπάνω ἢ ζωδίου.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Τὸ πῶς ὁ ἥρως ἔδωκε μετὰ χρυσῆν σαΐταν.

Rursum:

Ταράσσει πλατυπάμονα ὅταν ὁ νέος ζωσμένος
Ἔμορφα, καὶ ἰθύμασι σφιλοῦ σαΐταις.

Et lib. 7.

Ἀρὰν ἐτύπτα σαΐτιχι, ἔδωκαν αἱ σαΐτες.

Σαΐτα, Fulmen etiam exponitur apud Portium, ut Σαϊτιμίτος, *Fulminatus*, Κεραυνοβλής.

Σαϊτεύω, *Iaculari*, Δακτίζω.

ΣΑΓΜΙΑ, *Instratum equi*; *Clitellæ*. Vox priscis nota. Glossæ MSS. Σάγμα, σκέπασμα. Suidas: Σάγμα θέκη ἢ ὅπλα. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. Sabæ cap. 44. ἡ τὸ σάγμα ἐπὶ ἢ ὦμον ἀρὰς, &c. Acta S. Eliæ Junioris pag. 165. ἐπαίθη ὧν ὁ ἅγιος, καὶ ἡ σκέψις λοιπὸν ἦν ἔχειν ἀληθείας, σχολάζων τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτοῦ, σάγμασι καμήλων ποιῶν ἐπίπρασιν. Achmes Onirocrit. cap. 235. αὐτὴ μὴ τὸ σάγμα.

Σαγμάρια, *Sarcina*, *Impedimenta*. Suidas: ἀποσκευὴ, ἢ ἢ ἐπιπλοκὴν καμήλου, τὸ παρ᾽ ἡμῶν λεγόμενον τοῦρδον. Eustathius Odyss. α. ἀσκρίβη, ὁ σημαίνει σίλλαν καὶ σαγμάριον. Leo in Tactic. cap. 4. §. 36. ἡ ὑποδιεῖρες ἢ στρατιωτῶν ὡς τὰ σαγμάρια ἀφορίζειν (δεῖ.) cap. 5. §. 7. καὶ ὑποζύγια, καὶ ἵππους, σαγμάρια, σκηνοφόρια. Adde cap. 6. §. 17. cap. 9. §. 36. 58. cap. 10. §. 7. 19. Constantinus in Tacticis pag. 12. ἔχει ἢ καὶ βορδόνια ἢ ἱππάρια, ἢ αὐτὰ σαγμάρια πρὸς τὸ βαστάζειν τὰς ἁρμοβίας χρείας. Pag. 16. ἢ ὦμον τρόπον ἁρμόζειν γίνεσθαι ἢ ὡς τὰ σαγμάρια, ἢ σωὸ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἢ καταλίπω στρατιῶτ᾽ ἔχειν σαγμάριον ἐν δέῃ τὰ λοιπὰ ἐξ τῆς τάξεως αὐτῆς. Pag. 32. τὸ ἢ τοῦλδον ἄλλο, εἰ ὑπάρχει ἢ στρατ᾽, ἢ τὰ σαγμάρια, ἢ ἡ ἀποσκευὴ πᾶσα. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. ἢ ὦμον ἢ τρόπον παιῶν εἰς τὰ σαγμάρια, ἢ ἐν χρείᾳ ἢ τὸ ἀναλαβεῖν, δέῃ τὰς ζάβας. Adde cap. 33. Nicetas in Manuele lib. 6. ex Cod. Barbarogr. τὰ σαγμάρια ἢ καβάλλας, ἢ οἱ ὑποζύγιοι, αὖτε ἅμαξαι.

Σαγματάριος, idem quod Σαγμάριος. Leo in Tactic. cap. 6. §. 29. ἵππους σαγματαρίους, ἢ ὑποζυγίους, &c. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 6. ἵππους σαγματζαρίους ἐπὶ τῇ ἀφορμολίᾳ, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Sagmarius*.

Σαγματόμβριος, *Sarcinâ onustus*. Theophanes an. 6. Copronymi: ἐκ πολλῆς ὧν πενιχρότητος ἐπιτιθέμενοι δέῃ ζώων σαγματομβρίων ἕνεκα τετρακοσίους σαΐδας ἐπιτίθεν, &c. Ubi Codd. alij, σαυμαλωμβρίων. Et an. 27. διαθέσεως αὐτῆ ἐπὶ ὄνου σαγμαλωμβρίᾳ.

Σαγματζηλίων. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: ἡ σαγματζηλίωνες, ἡ περιζώματα, ἡ γαυνάκαι. Rursum: ἡ ἡ σαγματζηλίων, ἡ περιζώματα, ἡ μιλὶ τὸ καλάμινον τὸ λεγόμενον σάκχαρι. Ubi Salmasius ad Plinium pag. 1170. emendat Σαγμαλοπλίων. Malim, σαγματζηλίνα. Vide Γῦνα.

Σαγματσίλλιον, *Sagma* seu *Instratum sellæ equestris*. Gloss. MS. Reg. Cod. 1062. ἀσκρίβη, τὸ σαγματσίλλιον. Occurrit apud Anonymum de Castrametat. ἢ μὲν τοῦ τοῦλδου δεῖ ἐξ διαχωρίζωμεν, ἀναλαμβάνειν δὲ δῆ ἐπὶ σίλλαμεν ἢ λαῷ, ἡ ταχὺς ἢ ἵππων δύο ἡμιόνων ἢ τριῶν βαστάζομένας εἰς ταχὺς ἡμιόνους, ἢ ἡ ἵππους ἐν τοῖς σαγματσιλλίοις.

Σάμαν, pro Σάγμα, *Impedimentum*. Glossæ Græcobarb. ἀποσκευὴ, καβάσιμα, τοῦρδον, σαγμάριον, σάμαν.

Σαμάρια, pro σαγμάρια. Glossæ Basilic. τοῦλδος, τὰ σαμάρια τὰ τῶν ἀποσκευῶν ἢ πολεμίων βαστάζοντα. Rursum: τοῦλδος, τὰ σαμάρια. Hero in παραβολ. MSS. ἐξ καλαλιπὼν σαμάρια πολλὰ ἡ τετράποδα, ἀπιχάσατο εἰς τὸ πόδα σου ἡ καβάσιον, &c.

Σαμάριος, pro Σαγμάριος. Apud Achmetem Oniarocrit. cap. 237. inscriptio est περὶ καμήλων ἀρομαίων σαμαρίων.

ΣΑΓΟΜΑΝΤΙΟΝ. Vide in Σάγη.

ΣΑΓΟΝΙ, Σαγόνι, *Gena*, *Mandibula*, Σιαγὼν, γένυς.

ΣΑΓΧΑΡΩΝΙΟΝ, τὸ ὑοσκύαμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Hyoscyamus*, Frutex de quo Ruellius lib. 3. cap. 107.

ΣΑΖΑΜΠΕΡΙ, ἡ θαψία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΖΕΙΝ, *Æquare*, Ἰσάζειν. Glossæ Græcobarb. ὁμαλίζειν, ἰσάζειν, τὰ σάζει, τὰ ἰσάνει. Est etiam *Convenire*, *Concordare*, Συμβιβάζειν, προσαρμόζειν.

Σασμὸς, pro ἰασμός. Eædem Glossæ Græcobarb. καὶ ὄρκος, καὶ ῥάθισια, καὶ ἴσασμὸς, ἢ σασμός.

ΣΑΪ-ΡΑ, *Sera.* Suidas: ἰσιβλὶς, ἢ μοχλὸς, ἢ σαῖρα.

ΣΑΪ'ΤΑ, Σαΐτλα. Vide in Σαγίτα.

ΣΑΪ'ΤΗΣ, *Sextarius*, Mensura liquidorum. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Σαΐτου, σαΐτη, οἶνου μέτρου τι. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 22. καὶ φαγὼν τὰ πάλλια τῆ κριθῆς, ἢ ὡς εἶπον διαπλάσας τὰ παΐδια, σαΐτλα πιὼν ὡς Ἰταλιτῶν διακοσιτὼ, σπλήνιόν σου ἀπῆλθεν, &c. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 14. πεινάσει μικρὰ βρωμάτα, καὶ λάβετε σαΐτλα οἴνου.

Σαΐτιον. Joan. Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἰωίχθη ὡς τὰ κίλλια σαΐτιον οἴνου ἀπαρκῆ.

Ὑγροσαΐτης, *Mensura liquidorum continens sextarios quinquaginta.* Euchologium pag. 833. ἢ βύκος δύο τῆ μᾶλ οἰνώθης, ἢ οἴνου, καὶ κέλαθον μύρου δώτει ὁ κέλαθος μίτρον ἄγων τὸ ὕμισυ τῆ ὑγροσαΐτου, ὅτου ξίσας κέρασι πουῆσι λίτρας μὰ' ὑγιὰς ἐκτύ.

ΣΆΚΑ, *Equestris Turma nomen.* Anonymus MS. de Castrametat. ὕθεν καπᾶθαι ἑαυτῆ ἀποστίλλων αὐτὰ τριάκοντα ἱππεῖς, μὴ πόρρω, ἀλλὰ σωμῆγὸς τὰς τῆ λαῦ αὐτῆ φυτὰς ἐνωλιζομένους, ἢ ὅπισθεν αὐτῆ ἱππικὰ ἀνθρύπια ἀρχόντα ἰχέτω, μιθ' ἱππέων, ὡς δὴ Σάκαν ὀνομάζουσι μυρίων ὄντων ὁδοιπορᾶσι ὁ στρατηγός. Idem: οἱ ὄντες ἄρχοντες, εἴτε τῆ τριακοσιομάρχου ἢ στρατιᾶς τάξεως, καὶ τῆ πλαγιοφυλάκων, καὶ ὁ τῆ Σάκα, ἀπιρχίθωσαν πρὸς τὸν πύργον. Infrà: καὶ τὸ ἐκεῖνο διάσημα προπεφωνημένους ποιήσαντος, φάτωσαν τὸ αὐτὸ, καὶ ὁ τῆ Σάκα ἄρχων ποιήτω μίαν ὅπισθεν ἀποστολήν. Ibid. ὁ ὢν ἀρχόντων ἑτέρων ἐξ τῆ ἰσιδίων τῆ καὶ Σάκα καλουμένων ἀνδρας καὶ αὐτὰς ἀφορίσας ἑαυτῆ μιθ' ἡγουμένου τῆ ἱππάρχου, &c. Occurrit ibi pluries. Anonymus Combefisianus in Romano n. 10. αὐτὸς ὢν ὁ σωτὴρ καὶ ἀνδρῶν δεμίσκα ὄπισθεν Σάκα κάλαλίφθη. *Sacas* Asiæ populos memorant Plinius, Xenophon, Ælianus lib. 12. variæ Hist. & alij.

ΣΑΚΈΛΛΑ, Σακίλιον, *Saccellum, Sacculus, Crumena, Fiscus.* Suidas: Σακίλλιον, μαρσίπιον, ἐξ οὗ καὶ Σακιλλάριος. Hesychius: Σακίλλα, ὅπου τὸ χρύσιον τίθηται, Σακίλλιον ὑμεῖον. Scholiastes Gregorij Nazianzeni: Σακίλιον, Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶ, φυλακεῖον τῆ χρημάτων σημαίνουσα· ὅθεν καὶ Σακιλλάριον καλοῦσι τὸν ταμίαν καὶ φύλακα τῆ χρημάτων. Balsamon de Chartophylace & Protocol. ὡσαύτως τοῖς Ῥωμαίοις σακίλλιον, ὡσαύτως τὸ διοικᾶν καὶ φυλάττειν ἔθνη. Anastasius Sinaïta vocem à Syris deducit: ἀδύνατον μοὶ τοι ἰχθῦν, ὅτι τινὰ ἑνίματά ἐσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ ὅτι δύσκολον ἱστορολογηθῆναι, ἐξ Σακιλλάριος Συριστὶ ἔστι, σάκιλλα γὰρ τὸ δίκτυον ἅπαν. S. Gregorius Nazianzenus Orat. 1. in Julianum: πῶς ὖν ὁ περσῶν αὐτὰς σαθήσεται, καὶ τὸ σακίλιον προβλήσεται. Utitur rursum Orat. 2. in eundem Julianum. Mauricius lib. 1. Strategic. cap. 8. ἢ λαμβάνειν ὑπὲρ μισθῶ δοὺ τῆ Σακιλίου καθ' ἕκαστον ἀρίσκοντα διασωζόμενον παρ' αὐτῆ νόμισμα ὦν. Eclogæ legum Leonis & Constantini Impp. ἐκ τῆ εὐσεβῶς ἡμῶν σακιλλίου ἀριθμῶ τῆ τε ἐνδοξοτάτης Κοιαίστωρος, τῶν ἀναγραφεύσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπὶ δικαστικοῖς κεφαλαίοις καθυπουργοῦσι, τὰς μισθὰς παρέχειν.

Σακιλίζειν & Σακίλιζειν, *Per sacculum exprimere, Colare, διύθειν, σακίζειν.* Glossæ MS. διυθᾶν, ἀφυλίζειν, σακιλλίζειν. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Διυθὰς ἔστι καθαρὸς, Διυθῶ, τὸ σακιλίζω.

Joannes Iatrosophista MS. cap. 13. ζυμάτιζε πύτυρα καὶ βλιτυνόλω, καὶ σάκλιζε αὐτὰ, βρίζον σπογγάριον, &c. Ita cap. 20. & alibi Myrepsus MS. sect. 1. cap. 23. ὅτα σακίλιζον τοῦτο. Infrà: ὅτα λάβε τὸ ὕδωρ τὸ πρόλω σακιλισθὲν, &c. Euchologium pag. 639. ἰμβάλλειν ὁ οἶνος, ἢ σακκολίζειν, &c. Vide Geoponica lib. 7. cap. ult.

Σακκισήριον, *Colum.* Glossæ MSS. ad Plutum Aristophan. ὑκῶν πρύγανον τὸ σακκισήριον. Herodiani Epimerismi MSS. ἰθμὸς, τὸ σακκισήριον. Moschopulus: διυθῶ, τὸ σακκίζω. Alibi: πρύγανον, τὸ κοινῶς σακκισήριον. Portius: σακκισήρι, *Colum, Colum vinarium*, διυλισήριον. Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 738. ἴθμη ἢ τὸ σακκισήριον, ὅ ἐσι τῆ π, καὶ ἔστι παρὰ τῆ διυθῶ, τὸ σακκίζω. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 421.

Ἠθμὸς, σακκισήριον, πρύγανον, ἱλυσήρ τε,
Ὄργανον ἐν καθίστασι καθαίρειν ῥύπους οἴνων.

ΣΑΚΕΛΛΆΡΙΟΣ, *Sacellarius*, Dignitas Palatina, de qua egimus in Gloss. med. Lat. qui Sacelli seu Fisci Imperatorij curam habebat: ὁ ἐπὶ τῆ Βασιλικῆς σακέλλης, apud Symeonem Logoth. in Basilio Maced. num. 10. ταμίας καὶ φύλαξ τῆ χρημάτων, Scholiastes S. Gregorij Nazianz. Orat. 1. in Julian. Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocæ: ἐτύρη ἐν Λίνῳ ὁ Σύρις ὁ λεγὸ Σακιλλάριος. Theophanes an. 24. Heraclij: προχειρίζεται ἕτερον στρατηγὸν ἐπὶμαλι Βαάνην, ἢ Θεόδωρον Σακιλλάριον. Idem Baanes Βασιλικὸς Σακιλλάριος dicitur an. 23. Idem an. 9. Rhinotmeti: καὶ ἐπίστευσε Ἐπάκτιλον Στέφανον τὸν Πέρσου, Σακιλλάριον αὐτῆ καὶ Πρωτοσπαθάριον. Et an. 1. Constantini filij Irenes: ἐπιτρέψασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην Σακιλλάριον εἶναι, ὕλα ἐν οἰκειακὸν αὐτῆ. Vide eundem an. 2. 9. ejusdem Constantini, & an. 1. Nicephori General. Apud Leonem Grammaticum pag. 497. occurrit Δομέστικος Σακιλλάριος ἢ ἄρχων Χριβύου. Anonymus in Constantino Porphyr. num. 12. Σακιλλάριον προχειρίζεται, ἵππαρχα Δρουγγάριον πλεῖμα. Interdum Magnus Sacellarius appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. num. 26. Ἰωάννης ὢν ἐκεῖνος, ὁ τῆ τιμιωτάτῳ Πατρικίῳ Σταυρακίῳ καὶ μεγάλῳ Σακιλλαρίῳ ὑπηρετῆσ. Idem, de quo Vita S. Maximi Confess. an. 18. καὶ τίνος μοὶ τῆ Σακιλλαρίου, φράτερ τὸν ἀξίαν τυγχάνοιτε, τὸν κατ' αὐτὸν ἐπιτρέπειν δίκαιον. Habebant etiam Magnates suos Sacellarios. Acta ejusdem S. Maximi ἢ παραφέρειν Ἰωάννου τῆ ἡγουμένου Σακιλλαρίου Πέτρου τῆ ἡγουμένου στρατηγῦ Νουμιδίας. Excerpta Vitæ S. Gregorij M. διάδικά τινας τῆ πιστῶν, ὡς ἴδιον πράττειν τοὺς Πατριάρχας, σωματικὰ χίλια, ἢ συνηλίσκεσθαι τούτοις τῆ οἰκείου σακιλλάριον ἐπιτρέπω. Vide præterea tom. 2. Operum ejusdem Maximi pag. 354. Menæa 23. Septembr. Photium Epist. 48. 49. 73. 86.

Σακιλλάριος Μέγας, *Magnus Sacellarius*, Dignitas Ecclesiastica, secunda inter Exocataccelos, cujus munus ita describitur à Codino cap. 1. num. 3. ὁ Μέγας Σακιλλάριος, κρατῆ τὰ ἀνδρῶα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια, ἔχων ὑπουργὸν εἰς τοῦτο τῆ Ἀρχοντος τῆ Μοναστηρίου. Catalog. Reg. ἐπιχόμβου εἰς τὰ ἀνδρῶα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια. Catalogus Allatianus: ὁ Μέγας Σακιλλάριος ἐπισκοπεύων καὶ ἱρύνιον τὰ ἀνδρεῖα μοναστήρια, ἐκ παίλων τῆ σωμερχομένων δικαιωμάτων· ἐπαίρει ἢ λογαρασμὸν, ἐσόδους καὶ ἐξόδους βικ τε καὶ πολιτείας τῆ μοναχῶν ἱρινῶν, ἢ δὶς τῆ ἐτησυτῆ ἀναφέρει αὐτὰ τῆ Ἀρχιερατῆ ἔστι ἢ ἐν εἰς τὰς ἡρίστας εἰς τὰ δίκαια τῆ Οἰκουμ. Codex Augustanus apud Pontanum ad Cantacuz. Σακιλλάριος, ὁ παιδεύων τὰς ἀτακτύντας τῆ μοναχῶν καὶ ἱερέων, ἢ ἐπισατῆ μοναστηρίοις τοῖς ἀνδρείοις ἢ γυναικείοις. Balsamon de Chartoph. ait Magnum Sacellarium τῆ κῆ πόλιν καὶ τῆ περαίων μοναστηρίων μέριμναν habuisse. Simeon Thessal. de Sacris Ordinat. cap. 13. ubi de Offic. M. Eccl. ὁ ἢ τῆ ἱερῶν μονῶν ἐπιμελῆ, ἢ ἐν αὐτῆ, ἢ τὰ τούτων, ὡς δύναται, ἐξόδια. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 11. cap. 3. ὅτα ἐν τῆ ἀρχόντων

Σταυρο-

Σταυροφόρων ἀπιδεικμάτων τὸ Μέγα Σακελλάριον, ὡς χειροῦλα καὶ δυσωδῆ καὶ καπύρωτον, καὶ ἀνάρμοστον, ὡς τὸ ὑπαγκαλίσασθαι, καὶ ὅτι οὐδεὶς φροντὶς αὐτῷ ἢ τῶν ἱερῶν σκευῶν, ὅτι καθῆκεν αὐτά. Vide eundem sect.2. cap.16. Sguropulo consentit Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu cap.43. Σακελλάριον, τυτ' ἦν φύλακα τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων, καὶ ἑτέρων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. De Magni Sacellarij Officio hodierno, sic Leo Allatius de utriusque Eccles. Consens. lib.3. cap.8.§.6. *Magnus Sacellarius à parte sinistra Sacræ mensæ stat, judiciis operam navat, & promovendum ad Sacerdotium defert.* Hinc discimus cur ὑπάτου τῶν χαρτοφυλάκων dicatur in Chronico Alexandrino an.4. Phocæ: γέγονε Πατριάρχης ὁ ΚΠ. Θωμᾶς ὁ πρὸ διακόνων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ Σακελλάριος τοῦ Πατριάρχου, καὶ ὑπάτου τῶν χαρτοφυλάκων. Unde etiam patet nudè primitus Σακελλάριον dictum, & Μεγάλου Epitheton esse nuperum, cùm sub annum 1200. nec dum vigeret. Theophanes an.4. Phocæ. Θωμᾶς χαρτοφύλαξ (Π. ΚΠ.) Διάκονος καὶ Σακελλάριος ὢν τῆς ἐκκλησίας. Nicetas in Isaacio lib.2. num.4. προβαλλόμενος αὐτὸ αὐτῷ Πατριάρχῃ τὸν Μεγάλου Νικήτου τοῦ μαγίστρου ἐκκλησίας ὄντα Σακελλάριον. In Jure Græco-Rom. pag.309. & 408. fit mentio Magni Sacellarij Dyrrhachij.

Σακέλλα, Σακέλλιον, idem quod Σακέλλιον. Ὁ Ἐπὶ τῆς βασιλικῆς Σακέλλας, *Sacellarius, Custos Regij thesauri*, apud Symeonem Logothetam loco suprà laudato.

Interdum carcer Patriarchicus ita appellatur. Balsamon de Chartophylace: ἐκυκάτησαν, ὡς ταυτὸν ὂν αὐτῶν Οἰκονόμῳ, φύλακα, σακελλάριον, καὶ τῷ σακελλίῳ. Παρὰ γὰρ τοῖς Ῥωμαίοις, σάκελλον, ἔνθα τὸ δικαῖον καὶ φυλάττεται ὄντι· καὶ ἐν τοῖς κακούργοις ἡ φυλάτησα Πατριαρχικὴν σακέλλα ἐντεῦθεν καὶ ἐκ ἄλλοθεν μιλυνόμασαι, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ σακέλλιον. Ex Balsamone hausisse videtur Auctor Catalogi Reg. Σάκελ, ἔνθα Ῥωμαίοις, τὸ δικαῖον ὄντι· νῦν τότε μιλυνόμασαι Σακέλλα ἐν τοῖς κακούργοις φυλάτησα, καὶ τὸ σακέλλιον. De quo quidem carcere intelligendi Scylitzes, Leo Grammaticus, & Anonymus Combefisianus in Leone Philos. γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς ἐκ τοῦ μεγάλου ἐκκλησίας πυριλάβεια, καίτοι τῶν τοποθεσίων καὶ χαρτοθεσίων τοῦ Πατριαρχικῆς Σακέλλης. Symeon Logotheta in eodem Leone num.26. ἐκάησαν τὰ χαρτοθέσια πάντα, καὶ ἡ Σακέλλα. Joannes Tzetzes Chil. 13. v.434.

Τὸ ἐμβαλεῖν, ἐν φυλῇ, ἀρατῇ τῇ τοῦ Σακέλλης.

Ὁ Σακελλίου, vel Σακελλίου, *Præfectus Sacello*, Dignitas in Magna Ecclesia, quinta inter Exocataceelos, ac post Chartophylacem: cujus munus variè describitur. Balsamon de Chartophylace pag. 457. πρὸς ᾧ καὶ τῷ ἐμφυλίοσιον τοῦ δικαίου Ὁ Σακελλίου. Infrà: Λέγει γοῦν Σακελλαρίου ὁ τῆς μεταξηρίου διακρίτης, καὶ Ὁ Σακελλίου ὑπαπορεῖται τῆς ἐκκλησίων φροντίδος· ἵνα ᾖ ὁ τῆς προκαθημένων πιστὰς μὴ ταλαιπωρεῖται, ἀρίδιον διαφόρων ὀφφικίων ἐπόμενον αὐτοῦ μεγαθυμίας. Simeon Thessalon. de Sacris Ordinat. cap.13. ubi de Officiis M. Ecclesiæ: ὁ μὲν τοῦτον ᾖ (Chartophylacem) τὰ τῆς ἰδιαζῶν οἴκων τῆς κῆ τοῦ πόλιν διαφυλᾷ, καὶ ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπιμέλειᾳ τάξεως, καὶ μᾶλλον ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ τι καὶ τῷ βήματι, μή ποτέ τι ἔσθ' τὸ δέον ἐκ γνώμονον, ἢ τὰ ἱερὰ ἐκμάλῃ. Codinus cap.1. num.6. ὁ Σακελλίου κρατῇ τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ σακέλλιον. Catalog. Reg. ὁ Σακελλίου κρατῇ τοῦ σακέλλιον. Alter habet: ὁ Σακελλίου, ᾧ ἐνοχλεῖ ἔχων τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν. Alius addit καὶ τῶν ἐμφυλίοσιον τοῦ δικαίου. Alia ejusce dignitatis munia recensct Catalogus Allatianus: ὁ Σακελλίου, ὅταν λειτουργᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς, ἱσάμβῳ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, ὡς ὑπηρετῶν τῶν Ἀρχιερέως ἔχων ᾗ καὶ ὑπεισερχόμενον τῶν γυναικῶν μοναστηρίων, ἱρεῖτῃ καὶ ἀναθιωρᾷ αὐτὰ κῆ τοῦ τῶν ἁγίων κανόνων ἀκριβῶσαι, κρατῇ ᾗ καὶ φυλακὴν ἐκκλησίας, καὶ τοὺς ἐν φυλακῇ λειτουργοῦντας ἕως τῆς Ἀρχιερέως, κρατῇ αὐτούς. Istius dignitatis meminit Leo Grammaticus in Basilio pag.471. τῆς ἕτερον ἀδελφὸν αὐτῷ Παῦλον τῶν Σακελλίου, &c. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num.1. καὶ τὸν Πρωτοσπαθάριον Σισίνιον τὸν Νεὸν Σακελλίου — ἰχαρρόσυνον. Michaël Cabasilas Archidiaconus, ὁ Σακελλίου τῶν ἀγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Subscribit in Pseudosynodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno. Ejusdem meminit idem Cantacuzenus lib.3. Histor. cap.73. & 99. Joannes Coreses in Epist. ad Zygomalam: ἱερεὺς Παῦλος ὁ Δραμουσίτης, ὁ καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας Σακελλίου. Hunc denique nudè interdum Σακελλάριον appellatum observat Joannes Episcopus Citri, ubi de dignitatibus Ecclesiasticis & Exocataccelis: Νεὸν δὲ παλαιὰς παραδόσεως πρῶτός ἐστι ὁ μέγας Οἰκονόμος· δεύτερος ὁ ἐπὶ μεγάλης Σακέλλης ὤγων ὁ μέγας Σακελλάριος· τίμιος ὁ Ἐπὶ μικρᾶς Σακέλλης ὤγων ὁ Σακελλαίος. Ita is nudè *Sacellarius* appellabatur respectu *Magni Sacellarij*. In Catalogo Patr. Constantinopol. Constantinus Chliarenus dicitur Διάκονος & Σακελλίου, & Michael Ἐπὶ τῆς Σακέλλης.

ΣΑΚΕΡΔΩ, *Felis*, *Ælurus*. Lexic. Gr. MS. Reg. Cod. 2062. σακέρδας, κύριε. καὶ σακερδῶ, ὁ αἴλουρος.

ΣΑΚΕΡΔΩΣ, *Sacerdos*. Lexicon MS. Reg. Cod. 2062. σακέρδας, ἱερεὺς, Ῥωμαϊστὶ, ὁ τὰ σάκρα ἱερδεύων· σάκρα γὰρ ἔστι τὰ δημόσια ἀφιερωθέντα. Eadem penè Auctor Etymologici, & Phavorinus. Græculorum ineptias hîc non moror. Aliud, Cod.930. σακέρδας, ὁ ἱερεύς. Glossæ Basilic. Σακερδότης, οἱ τῶν ὁμοῦ θεραπευταί. Apud S.Maximum tom.2. p.259. mentio fit τῶν μονῶν τῶν Σακερδώτων.

ΣΑΚΙΟΝ, *Saeculus*. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num.15. μιλιαρίσια σακία ϐ'.

ΣΑΚΙΤΖΑ, *Depopulatio*, Ital. *Sacco*. Apomasar in Mysteriis: διὰ σακιτζὰν, καὶ ἔχθρων, καὶ θραῦσμα κακόν. Vide Τζακίζειν.

ΣΑΚΚΟΜΑΧΗ, Σακκομάχιον. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib.1. serm.45. Extr. Λέγε μοι πάλιν ὁ ἀναχωρητὴς, Οὗτος ὁ ἀναπαίδμαι, ὁ μὲν δὸς τῷ τιμιῷ. Καὶ λέγω αὐτῷ, Καὶ ἔχεις ἵνα δῶς τῷ τιμιῷ; Καὶ λέγω μοι, Οὔ, ἀλλὰ δός μοι σακκομάχιον, ἵνα φορέσω, ἰῶ γὰρ γυμνός. Ἔδωκα οὖν αὐτῷ τὸ σακκομάχιον, καὶ ὑπεχώρησεν, καὶ ἀπῆλθε. Joannes Moschus in Limon. cap.73. ἐκαθίζετο ἐν τῷ μοναστηρίῳ αὐτῆς, — μόνος φορῶν σακκομάχιον, καὶ πλέκων μαλάκια, σιωπῶν, καὶ μηδὲν ἄλλως λαλῶν πρός τινα. Ubi Interpres *Cilicium* vertit. Occurrit rursum apud eundem cap. 134. & ejusdem Scriptoris supplemento n.52.96.r.2. Monumentor. Eccl. Gr. ubi Eruditus Interpres *Cilicium* pariter vertit.

ΣΑΚΚΟΠΑΘΙΟΝ, Σακοφάτιον, *Rota*, *Mantica*. Lexicon MS. ex Cod.Reg. 2062. Λεκοπήρα, τὸ μαρσίπιον, ἤτοι τὸ σακοφάτιον. Suidas & Glossæ Græcobarb. Λεκοπήρα, μαρσίπιον, σακκοπάθιον. Auctor Etymologici ex his emendandus: Πήρα, τὸ σακκοπάτιον, ἤτοι σακκίον μικρόν. Legendum enim σακκοπάθιον, Glossæ aliæ MSS. Colbertæ: Μάρσιππος, θυλάκιον, ὤγων σακκοπάθιον. Ita exertè scribitur.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΗ, Σακκοράφιον, *Subula*. Lexicon MS. Cyrilli: ὑπήτριον, σύβλιον, σακκοράφιον. Auctor Etymologici: Λίκτρα, ὁ βιλόνη ἢ μείζων, ἢ νῦν σακκοράφιον καλοῦσιν. Glossæ Græcobarb. σύβλιον, συβλεῖν, σακκοράφιν. Cosmas Hieromonachus MS. in Chrysopœa: ὅτι νὰ ποιήσεις τρίπαν ὅλην σακκοράφι.

ΣΑΚΚΟΣ, *Saccus*. Vox Græcis veteribus etiam nota, licet ut ait Eustathius Il. ν. & ν. per unicum σ. scriberent Athenienses. Chronicon Alexandrin. an.3. Cari: καὶ υἱοὺς αὐτὸν ἰφόνευσαν, καὶ ἐκδεξάμενος

αὐτὸν, ἐπισάκου δίπλα αὐτῆ σάκκον, &c. Joan. Chrysost. Homil.12. in Epist.ad Ephes. de pueris : σάκκον ἢ ἄνδρα ἐνδεδυμένον φορῶν. Theophanes an.7. Phocæ : ἄλλως ἢ ἀπικεφάλιστον, καὶ ἐτέρας ἐν σάκκοις βαλών, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπέπνιξεν. Idem in Rhinometo pag. 313. πολλὰς ἢ καὶ ἐν σάκκοις ἐμβάλλων ἐν τῇ θαλάσσῃ πικροθανάτους ἐποίει. Et an. 27. Copronymi : ἄλλως ἢ ἐν σάκκοις διεμῷρ, &c.

Ἐνσακκίσαι, *In saccum* seu *Crumenam immittere*. Nicetas in Alexio Comn. lib.2. num.1. λᾶας ἐκεῖθεν ἤλασε, καὶ σωλῆνι πλῆκτρον ὑγραθμητόν. Ubi Cod. Barbarogr. ἐνσάκκισον.

Σάκκος vulgò pro *Cilicio* usurpatur apud Scriptores Christianos. Ejus porrò duplex fuit usus : nam aut eo induebantur qui strictioris vitæ rationem, ut Monachi, & Eremitæ, amplectebantur ; aut in eo & sedebant, & orabant, & somnum captabant. Ac de priori quidem notione, Basilius in Epist. ad Monachum lapsum : σάκκῳ ἢ τραχεῖ τὸ σῶμά σε διανύττων. Gregorius Nyssenus de Resurrect. ἔστι ὁ ἄλυσος ἐπίνθια, καὶ τὸ σάκος ὡς ἐνδύσιμα πυθῶν τῶν τῆς ἰουδαίων ἀπάτης. Gregorius Decapolita de Visione Saraceni in Æde Sacra S.Georgij Mart. num.47. καὶ ἐξεδύθη τὰ τῆς βασιλείας χρύσεα ἱμάτια, καὶ ἐνεδύθη τινὰ πτωχῶν σάκκον τριχινόν. Passio SS. Philemonis & Soc. n. 10. ἄρσενες ὄν αὐτὸ (τὸ σῶμα) καὶ βασάνοις σοῦ τῷ σάκκῳ, &c. Adde num.12. Vita S. Nili Junior. pag.32. ἰδοὺ ἢ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν αἰγῶν σάκκος. Theophanes an.9. Justini Thracis : ὁ ἢ ὑποπίσατος Βασιλεὺς — ἔλαβε τῷ ψυχῷ, ὥστε ἐπεῖρε τὸ δίπλωμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τῷ πορφύρᾳ, καὶ ἐπίθεσιν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλάς. Anna Comnena in Alexiade : αὐτὶ τῆς βασιλικῆς ἁλυσγίδος, σάκκον περιβέβλητο.

Σακκοφορεῖν, *Cilicio indui*. Palladius in Hist. Lausiaca cap.34.& Geronticon apud Niconem MS.lib.2. fol.164. παρθένον οἶδα ἐγὼ πάλιν ἐν Ἱεροσολύμοις σακκοφορεῖσαν ἐπὶ ἐξαετίαν, καὶ κίλλῃ ἱσκληκισμένῃ.

Σακκοφόροι, Hæretici, de quibus S.Basilius in Epist. 1. ad Amphiloch. Can. 47. Timotheus Presbyter, &c.

Σάκκος, notione alterâ, quomodo *Sacco & cineri incubare* dixit Tertullianus lib. de Pœnitentia cap. 9. & S.Hieronymus in Epist. ad Paulam de Obitu Blæsillæ, *in cilicio & cinere sedere*. Eusebius lib.2. Hist. Eccl. cap.10. ἡ πλουσὶς δ' αὐθὶς σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν σάκκον καθεσθεῖσα τῷ πατρίῳ νόμῳ, τὸν θεὸν ἱκέτευεν ὑπὲρ τῆς βασιλέως. Nilus lib.3. Epist.243. οἷον ἢ νηστείας, καὶ ἀγρυπνίας, χαμευνίας τε, καὶ σάκκου καὶ σποδοῦ ὑποστρώσεως, &c. Vita S. Eupraxiæ num. 14. συλλέξασα λίθους, ὑπέθηκεν ὑπὸ τῷ κοίτῃ αὐτῆς ὑποκάτω τοῦ σάκκου. Num.18. καμοῦσα δὲ ἐς τὸ σάκκον ἐπὶ τὸ κοίτος αὐτῆς. Vide num.40. Theodoritus lib. 1. Hist. Eccl. cap.24. ἦν ἢ ἐπ' αὐτῇ καὶ τριμιτὴ μαλακὴ, καὶ σάκκος ἐπὶ τῆς δαπίδος καθεπλωμένος.

Σάκκος, Patriarcharum & Metropolitarum vestis manicis carens, corpori astricta, ut saccus, nullis striis aut undis lasciviens : quæ tanti apud Græcos æstimatur, ut singulis annis ter tantùm à majoribus Episcopis deferri licitum sit, & ideò purpureum esse non possit.Demetrius Chomatenus Bulgariæ Archiep. in Resp. τὸ ἢ ἐπ' ἐκκλησίας — σάκκον πορφυροῦν οὐδ' ὅλως ἐπιχωρούσας, ἐπεὶ ὁ σάκκος ἐν τρισὶ μέναις τοῦ ἔτους λαμπραῖς διασῴζεται ἱερᾷ τῷ ἑαυτοῦ χρῆσιν παρέχων· ἤγουν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Χριστοῦ. Symeon Thessalonic. de Sacris Ordinat. cap.10. de Patriarcha : καὶ τὰ ἀρχιερατικὰ μὴ φορεῖν ἐνδύσῃ. Idem de Templo pag.220. de Sacci significatione, ἐξαιρέτως ἢ ὃν ἐνεδύσατο ἱμπαιζόμενος ὁ Σωτὴρ, ἐξανείλε σάκκον· διὸ καὶ σάκκου τύπον ἔχει, ἐδεῖ γὰρ ἔχειν τοῦτο ἃ καλύπτει μανίκια· ἡμιδιάτριτον ἢ τοῦτο παρίστησι, καὶ ὁ ἐνδύσῃ εἰ ἔκκριτος τοῦ Ἀρχιερέως, Σάκκος καὶ τοῦτο καλούμενον. Balsamon de Privileg. Patr. pag.446. ἐπὶ καὶ βάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, ἃ δῆλα γράμματα στιχάριον, τῷ Πατριάρχῃ καὶ μόνῳ δεξάζουσιν ἁγιάζεσθαι, &c. Id rursum repetit pag.450. καὶ οἱ ἀγιώτατοι Πατριάρχαι, τότε ἀναπληρώσαντες τὸ κεφαλὴς τοῦ ἁγίου ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, ἐνδύσασθαι σάκκος, καὶ μὴ πορφυρίων καὶ τριγωνίων στιχαρίων, &c. Denique pag. 447. τὸν σάκκον, τῷ χλαῖναν τοῦ ὑβρισθέντος Christi significare ait. Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia : ἱερογλυφεῖται ἢ τοῦ Πατριάρχου τὸ φαιόλιον, ἢ τὸ σάκκον, λέγουσιν, &c. Ducas Hist. cap.42. καὶ ἰδοὺ ἰδὼν ἐν μέσῳ τοῦ βαρβάρου ἵππον φοροῦντα σάκκον ἀρχιρατικὸν, καὶ ἕτερον ζωνύμενον ἱππικοῖς χρυσοῖς. Malaxus in Hist. Patr.pag.147. ἐχειροτόνησαν αὐτὸν Μητροπολίτην Μεμβρασίας, καὶ ἐνδύσαν αὐτὸν μὴ τοῦ ἱερέως ἐνδυμάτων, τοῦ ἀρχιερατικοῦ, τότε πολείμου σάκκου, καὶ ὠμοφορίου, καὶ τοῦ ἐπιλοίπου. Vide Phranzem lib.3. cap.23. Extr. Scribit idem Malaxus in Chron. MS.Alexium Comnenum Imp. Episcopum Lacedæmonis erexisse in Metropolitanum : deinde ait : ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Εὐσταθίου ἐδόθη ὁ ὁ σάκκος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἱερωσύνης. Vide Tabellam VIII.ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Σάκκος, Vestis, Imperatoribus, ut Patriarchæ, peculiaris, talaris perinde & corpori astricta, & absque manicis, uti exhibetur in imaginibus Michaelis & Manuelis Palæologorum, in Familiis Byzantinis,ubi nigra effingitur in Codice operum S.Dionysij, qui asservatur in Monasterio Sandionysiano : Codinus de Offic. Palat. cap.6. num.35. ὅτε γὰρ ὁ βασιλεὺς τὸ στέμμα φορᾷ, ἕτερόν τι ἔνδυμα ὑφορᾷ, ὁ μὲν ἢ σάκκον καὶ τὸ διάδημα. Ubi quod *διάδημα* vocat, est zona latior, quâ renes cingebant, ut est in iisdem imaginibus. Nigrum etiam fuisse saccum docet idem Codinus num.37. ex Cod. Reg. ubi ait δεῖ τὸν σάκκον μέλανα εἶναι, τὸ τοῦ βασιλέως κρύφιον innui. Adde cap.10. num.3. cap.17. num. 14. 34. Vide Tabellam IV. ex his quæ initio hujusce operis delineantur, & Gloss. med. Lat. in *Saccus*.

Σάκκον Feminis etiam tribuere videtur Historia Politica pag.20. ubi de Demetrio Palæologo Despota : ὡς ἐν ἐλέγῳ ἢ ἐπιλύσασα, καὶ ἡ Δέσποινα ἢ ἢ θυγατρὸς αὐτοῦ τὰς κόμας ἐδώκαν ἐν τῇ Πατριάρχου· ἐξ ὧν ἔτι καὶ ὁ σάκκος ὁ ἀρχεῖος, ἴσως ἢ τοῦ.

ΣΑΚΗ, *Saccus*, Σάκκος, in Corona pretiosa. Alexius Rharturus Doctr.3. ὁ ἥλιος θέλει χθὲς φωνὰσαι σακὴ τρίχινος μαῦρος, καὶ ἡ σελήνη ἀσὶς αἷμα.

Σάκκος. Joannes Moschus in Limon. cap. 9. ἔλεγεν τὸ ἴδιον σάκκιον, καὶ ὡς τὸ μέτρον ἢ κιλλὶς αὐτοῦ ἐκράτησεν ὅσα οὐχί. Leontius Episcopus Neapoleos in Vita MS. S. Joannis Eleemonis : καὶ δίδωσιν αὐτῇ ὡς σάκκιον ὡς πιττάκιον λίτρας. Eustathius Il. κ. οἱ παλαιοὶ καὶ ἢ σάκκον φασι, ἓν δι' ἑνὸς γράφοντες κ. & Ill. ν. ait ab Atticis cum unico κ. scribi.

Σακὶν, Σακκίον, eâdem notione. Eunapius in Ædesio : σακκία τι αὐδρὰ καὶ ὑπόμισθα βιβλίδια. Proverbia Græcobarb. MSS. προφυτεύματι σι, ὡ πίνῃ, τὸ σακὶν σου πούλησι, καὶ τῷ ἱματίῳ σε διαβόλου. Rursum : ὅταν ὁ θεὸς τὸ ἔλεημα, τὸ σακὶν ὁ διάβολος. Mauricius lib.10. Strateg. cap.3. καὶ πρὸς τὰς κρὶς ἀντικεῖσθαι τύλαι καὶ σακκία γέμοντα ἄχυρα καὶ ψάμμον. Continuator Theophanis lib.4. num. 21. ἐκ τούτου πλοῦτος μηδὲν ἕτερον ὁρᾶσθαι, ἢ χρυσᾶ κιλίνδεια τρία. μιλιάρεσια ἢ σακκία ἑπτά. Adde Symeonem Logoth. in Michaele Theophili F. n.15. & Scylitzem p.545.

ΣΑΚΟΥΛΟΝ, Σακούλιον, Σακκάλιον, *Sacculus*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Πῆρα, τὸ σάκκιον. Alibi : μαρσίπιον, τὸ σακκάλιον. Rursum : Φασκέλιον, ἱμάτιον, καὶ σακούλιον. Moschopulus : πήρα τὸ σακ-

κάλιον.

κύλιον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Πῶθι ὁ λέγων τὸ πᾶ, πῦρα καὶ τὸ σακκύλιν.

Orneoſophium cap. 49. pag. 216. ἀφίθιν ἄγρυν μὴ ἀξυζήν χοιρόν τρίφας, καὶ ποίησας σάκκυλον δίρματος ἀπαλῶ, τὰ ἐπιγεγραμμένα μαλάσματα ἀναγκάσεις. Adde pag. 252. Joannes Diacon. ad Scutum Heſiodi: πυρπᾶχι ὁ τὸν κεφαλὸν σακκύλιον ἀγνυφῶν. Infrà: ἐκρίμασίο ὁ ἀπὸ τ σακκυλίς κρεατοτοί χρυσοῦ. Threnus de Capta à Turcis Conſtantinopol. MS.

Πεζὸν σου καὶ σακκύλιν σου ἀς ὅλης τ δυλείας ζου.

Σακκυλάκις, *Sacculus*, in Epiſtola Joannis Maximi ad Theodoſium Zygomalam, apud Cruſium in Turcogr. pag. 217.

Χαρτοσάκκυλον, *Sacculus Chartarum.* Prochoprodromus MS. ex Cod. Reg.

Καὶ βλέπω χαρτοσάκκυλα γεμάτα τὰ χαρτία.

Χειροσάκκυλον, *Sacculus manualis.* Prochoprodromus ex Cod. Reg. MS.

Ἀνοίγω τὸν ἄρκλον μὲ τὰ βρω ψωμὸν κομάτιν,
Καὶ βρίσκω χειροσάκκυλον ἄλλο μικροφορτζίν.

ΣΆΚΡΕ, *Accipitris venatici ſpecies*, Gallis *Sacre*, ex Gr. ἱέραξ, uti vult Petr. Bellon. lib. 2. de Avibus cap. 14. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſolymitani cap. 242. ἐὰν γίνεται τὸ πάνε μπαρούτι, οὐ καβαλλάρις, οὐ βαρζόνες ὀπίσω κ᾽ ἂν ἕτερος ἔχει τὸ γεράκιν τ᾽, οὐ τὸ φαρκόνιν τ᾽, οὐ τὸ σάκρε τ᾽, οὐ τὸ ξυπλίτζιν τ᾽, οὐ καπίτσε ἕτερον ὄρνιν, &c. Ubi Editio Veneta cap. 217. *Laſſa il ſuo aſtor, falcon, ſparavier, o altro uccello*, &c.

ΣΆΚΡΟΝ, *Sacrum.* Gloſſæ MSS. ex Codd. Reg. 1708. & 2062. σάκρον, καὶ σάκρα, παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἱερὰ πράγματα· ἢ σάκρον δὲ πράγμα τὸ δημόσιον ἀφιερωθέν. Gloſſæ Baſilic. σάκρα, τὰ ἱερά. Σάκρον, ἱερόν. τὸ δημόσιον ἀφιερωθὲν ὑπὸ πόλεως, ἢ ἐν ἀγρῷ· σακρῶν, ἱερῶν ἐκκλησιῶν. Qua notione poſtremâ, σάκρα videtur accipi debere in Concilio Calchedonenſi Act. 1. ἀς πλὼ σάκρον ἐτίθλιν μὲ ἐμὲ, ὡς ἦδαν ὁ πᾶς ἐτίθλιν. Quo loco Interpres, *Secretarium vertit*: meliùs fortè ſi *Eccleſiam*.

Σάκρα, *Sacra, Epiſtola Imperatoris.* Gloſſæ Baſilic. Σάκρα, οἱ λόγοι τ δημοσίου, ἢ αἱ γραφαί. Lexicon MS. Cyrilli: Σάκρα, παρὰ Ῥωμαίοις, τὸ παραχωρηθὲν ὁρόσημα, κυρίως, τὰ ἱερά. Θεῖον γράμμα, in Concilio Epheſino part. 1. cap. 35. & in Calchedonenſi pag. 51. 61. &c. Θεῖαι συλλαβαὶ ibid. Nilus Monachus lib. 1. Epiſt. 44. ἐκ παπύρου καὶ πόλλης χάρτης κατασκευασθείς, χάρτης φιλὲς καλῆ· ὅταν ὁ ὑπογραφεὺς δίξῃ Βασιλίως, δῆλον ὡς Σάκρα ὀνομάζῃ. Menander Protector in Legat. ἱστόρηκε, ὡς τε τὰς λεγομένας τ Λαζίνων διαλέκτου Σάκρας, ἐξ ἀμφοῖν τοῖν Βασιλέοιν ὑπὸ ἐπισκοπεῖσθαι. Theodorus Epiſcopus Homil. in Nativitatem Chriſti: ταύτην τ Σάκραν λεγομένην τῇ Ἰταλῶν φωνῇ, ὑποδεχέσθω ἄπιστός τε καὶ τ πόλεως ἐχθρός. Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodoſij: Θεοδόσιος Βασιλεὺς ἐδωκε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις, πασῶν ποιήσας σάκρας, καὶ διώξας ἐξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους Ἀρειανοὺς Ἐξκουκοίτας. Id eſt, *mittens ubique Sacras*, ſeu *Epiſtolas*. Idem Chron. an. 9. Juſtini: πέμψας θείας σάκρας ἐπὶ τὸ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας. Theophanes an. 24. Theodoſij Jun. παρεκινήσατ τ Βασιλέα γράψαι σάκρα πρὸς Κύριλλον πλήρ συγκλήτου, &c. Ita an. 7. Zenonis, an. 6. Juſtini Jun. an. 2. Leonis Iſauri, Auctor Incertus poſt eundem Theophanem pag. 435. Symeon Logoth. in Leone Armenio num. 12. Concilium Epheſinum part. 1. cap. 31. Pſeudoſynodus Epheſina initio, Concil. Calchedonenſe part. 1. cap. 36. Conſtantinopolitan. VI. pag. 609. Concil. VII. Act. 1. Nicænum II. pag. 49. 160. Edit. Labbeanæ: Apophthegmata Patrum in Ammonatha, Menolog. 2. Auguſti, & alij quos laudamus in Gloſſ. med. Lat. in V. *Sacra*.

Σακράριον, *Sacrarium.* Scholiaſtes Baſilic. ad lib. 46. pag. 169. Σάκρον μὲν ἔστιν ὁ τόπος ὁ ἰδιωτικῶς Θεῷ ἀφιερωθεὶς· Σακράριον ἢ ἔστιν ὁ τόπος ὃν ᾧ τὰ ἱερὰ τίθεται σκεύη.

ΣΑΚΤΑΝΊΖΕΙΝ, pro Σαβανίζειν, *Sathana tradere.* Threnus MS. de Capta à Turcis Conſtantinopoli, de Mahumete II.

Ἐζήτησεν Ἀντίχριστος, ἢ κόσμον σακτανίζει.

Anonymus Interpres MS. ænigmatum Leonis Sapientis: καὶ τὸ κόσμ πλανάζει, καὶ ἢ κόσμον σακτανίζειν. Infrà: αὐτὸ λοῦ ἀνθρωποφάγα, καὶ ἢ κόσμον σακτανίζειν.

ΣΆΚΤΟΣ, *Sanctus*, ἅγιος, in Gloſſis Baſilic. Σάκτον, in Gloſſis Juris MSS. Σκηρίσιον, βασιλικὸν ἀνάκτα, ἢ δωρεά.

ΣΑΚΤΟΎΡΑ, *Navigii ſpecies*, fortè *ſagitta*. Conſtantinus Porph. in Baſilio num. 43. Ed. Allat. 60. Combef. δύο καὶ ἄκοσι καραβάρια κ᾽ Κρήτην ἐξῆλθε. σφοδρῶ καὶ αὐτὰς ἀναλόγως καὶ πλοῖα μυσταρώτα, καὶ πυλικοπούλια, ἃς σακτούρας καὶ γαλέας ὀνομάζουν σήμερον πάμπολλοι. Ubi Continuator Theophanis lib. 4 num. 34. habet Σαΐτας.

ΣΑΚΧΑΡΙ, *Sacchar.* Arrianus in Periplo Maris Erythræi: καὶ μέλι τὸ καλάμινον τὸ λιγόμβομ σάκχαρι. Syntipas MS. τὸ ὀρίζιον ἐξωνᾶτο χωρὶς ἢ καλαμίνη σακχάριν, μεθ᾽ ἧδιον τοῦτο σιτίδιον ἔχεμβ.

Σακχαρόθερμον. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Ὁ μὴ τὸ σακχαρόθερμον, ἄλλο τι τὸ δρισάτον.

Ὀξυσάκχαρι, apud Theophylactum Bulgar. Archiepiſc. Epiſt. 58. ὀξυσάκχαρα χρύσεα, καὶ τούτῳ πιφεσμένως.

ΣΆΛΑ, *Aula*, αὐλή. Ex Italico *Sala*, & Gall. *Sale*. Vide Gloſſ. med. Latin.

ΣΑΛΑΒΑΤΊΖΕΙΝ, *Muſſitare*, Τ᾽πολαλᾶν, Τορθορίζειν. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522. de Turcis: καὶ ὑπῆγαν ἐς τὸν ἅγιον Σοφίαν τὰ σαλαβατίσιν κ᾽ τὸ αὐτῷ ἦθος.

ΣΑΛΑΜΟΎΡΑ, *Salſugo*, Ἁλμυρὶς, Ταριχάδα noſtris, *Saumure*.

ΣΑΛΆΡΙΟΝ, *Salarium.* Lexicon MS. Cyrilli: σαλάρια, δωσάρια. Gloſſæ Baſilic. Σαλάριον, δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον, ἢ μισθωτὸν, ἢ ἐπισίτιον· κυρίως ὁ τὸ διδόμενον Ἀξιωματικοῖς. Vide Modeſtinum in l. 9. §. 11. D. de Excuſat.

ΣΑΛΆΤΑ, *Acetarium*, *Satura herbaria*, τὸ ἐξύβαφον. Ex Ital. *Salada*. Agapius in Geoponico cap. 186. καὶ ὅτε ἔχεις ὅλον ἢ χρόνον ἐς ἢ εἶναι σε σαλάτα καλήτερα, &c. Vide Σαλός.

ΣΑΛΑΦΑΤΊΖΕΙΝ. Hiſt. MS. Apollonij Tyrij: φέρε δὲ κιβδέλιον, πιάσον, σαλαφάλιζον, πασσάλευε ἀπίσω καὶ τὰ ἴζω. Vide Καλαφαλίζειν.

ΣΑΛΆΧ, τὸ τιτλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΛΒΟΚΑΝΌΝΕΣ, ita dicti *Agri Relevati ſalvo Canone*, ex Diſpoſitione Antiochi Præfecti Prætorio *qui certam quantitatem ante ſe relevatis poſſeſſionibus nomine Canonis indixit*, ut eſt in Nov. 33. Theodoſij, & in l. VII. de Collat. Donator. lib. 10. Gloſſæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Ῥιλεβάτους ἄγρους, ἀπελεύθερους, ἀτελὲς ἀγρούς. ἐστὶν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ἡσύχιος ὁ φιλοσοφώτατος ἐν τῇ ε᾽. χρονικῷ διασαφεῖ ἢ ἰσως ἱστορίας φησὶ οὕτω. Δημοσίων χωρίων ἀπέδοσε ἰδίοις ἀπελεύθερος Οὐάλης ὁ Βασιλεὺς δουλικὰς χαμαὶ-

των

των ὑπηρετῶν, ἢ βαρβάρων ἵππα. ὅστις οὖν τῇ δυνατὸν ἐστὶ τιμήματος ὀλιγοστὸ, κύριε τότε κατίσπασε, καταλαβοῦσα τὸν ἀλλότριον αὐτῷ πρόσοδον, χάριν καὶ προσοχὴν ἢ διαχωριζομένων τὰ δημόσια· καὶ οἱ μὲν ὑδατὸς καθάπαξ φέρε ἐπιβλαβεστέρου αὐτοῖς ὀλίγου τινὶ πλείονος τιμήματος ταῦτα ἐπρίαντο· ὅπερ κτήσεις ἦσαν Ῥωμαίων Σαλβακαυσίνης, ὁ ἦν Βασιλικὸς Μαρκιανὸς ἄριστα πρόβατα τοῖς ὠνησαμένοις· ἢ ἀναδοῦναι τὰ χωρία κομιζομένης ταῦτα τιμήματα· ἢ τὰ χωρία καλίχουλας τὸν ἐκ ἐβδὸς δεσπερυφθέσας ποσότητα ἢ προσίδυ τῇ δημοσίᾳ σωαγαλᾶν.

ΣΑΛΒΟ-ΚΟΝΤΟΥΚΤΟΣ, *Salvus conductus*, apud Sguropulum in Historia Concilij Florentini sect. 2. cap. 35. 38. sect. 7. cap. 3. 11.

ΣΑΛΓΑΜΑΡΙΟΣ, *Salgamarius*. Concilium Calchedon. Act. 11. ἐπὶ σαλγαμαρίου χειροτονῆσαι, καὶ δῆλα τοῦτο ἀνατρανῶ. Vide Bellonium lib. 3. observ. cap. 27. & Gloss. med. Lat.

ΣΑΛΓΕΜΜΑ, *Sal gemma*, *Sal fossitius*. Agapius in Geoponico cap. 199. ἴσπαρι ἅλας, σίδιν, καὶ ἕτερον ἅλας σεριβλιτὸν, ὅπερ ἐστὶν ὡς τὰ βυτᾶ, ἢ ἔστι λαμπρὸν ὡς μαργαρίται, διὸ αὐτὸ τὸ λέγειν οἱ Σαλτζίμι Σαλγέμμα. Vetus Cod. MS. *De inauratione ferri. Alumen rotundum, & sal lucidum quod Gemma vocatur, & calcantum ex aceto acerrimo teruntur in ereo mortario*, &c. Matthæus Silvaticus: *Sal coctum, sal Metallinus, sal tabarzet*, Idem.— Et *dicitur sal gemma, quia clarum est ut gemma, & est vena terræ, & est calidus & siccus, & habet effectum salis armoniaci, & fit ex eo suppositorium.* Alibi: *Sal gemma, Cappadocius*, idem. Martinus Rulandus in Lexico Chymico: *Sal Gemma, id est sal Adrom, Sendar o Sabachi, sal Metallinus, sal Ungaricus, sal Lucidum, idem.*

Σαλτζίμα, apud Myrepsum sect. 1. cap. 29. Σαλτζίμα, ἤτοι γαζόφυλα ἅλατος. Cap. 477.

ΣΑΛΕΜΑ, Σαλεφία, *Mobilitas*, *Motio*, pro σάλευμα, κίνησις, ἀσασία.

ΣΑΛΙΑ, Dacis, *Cornulaca*, τραγίον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 632.

Σαλία, *Stultitia*. Vide in Σάλος.

ΣΑΛΙΑΚΑΣ, *Limax*, Κοχλίας, Σιλάτης. Vide Σαλίγαρις.

ΣΑΛΙΒΑ, *Teli genus*, idem cum Martiobarbulo. Glossæ Basilic. μαρτζομάβουλον, ἤτοι σαλίβα. Leo in Tactic. cap. 7. §. 4. ex Rigaltio: nam Græca desunt in Editione Meursij: ὡς τὸ ῥίψαι μάκεθεν βραδάριον καὶ μαρτζοβάρβουλον, ὅπερ λέγει τοῦτο σαλίβα, ἢ ἐν τζυκανίοις. Constantinus in Tactic. p. 6. γύμναζε ἢ αὐτὸς ὡς τὸ ῥίψαι δόρυ μακρόθεν βραδάριον, ἢ σαλίβαν, ἢ τζυκανίοις. Codinus de Offic. cap. 4. num. 40. φέρει ἢ ὅτε δόρυ ἢ φρυγῶν μέρος ἢ ζύγης αὐτῆς σιρομάζιον, ὃν κοινῶς καλοῦσι σαλίβαν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σαλίβας ἔχων Τυρκικὰς, ὁμοίως ἀπλατίκια.

apud Theophanem in Rhinotmeto pag. 315. occurrit quidam Theophylactus cognominatus Σαλιβᾶς, id est *Telorum artifex*.

ΣΑΛΙΒΑΡΙ, Σαλιβάριον, Σιλιβάρι, *Frænum*, *Lupatum*, *freni habena*, ἰωία, χαλινὸς, quòd salivam equis moveat. Corona Pretiosa: Σαλυβάρι, *Capistrum*, ἰωία. Glossæ Græco Lat. Σαλιβάριον, *Lupa*. Theophanes an. 21. Constantini M. & ex eo Georgius Hamartolus in Chron. MS. ἢ ἦν ἵππον τὸν μὲν εἰς τὸν ἑαυτῆ περικεφαλαίαν ἐχαλκεύσει, τὸν ἦν αἱμίξε τῇ σαλιβαρίῳ ἢ ἵππῳ αὐτῆ. Anonymus de Invent. S. Crucis pag. 1701. Edit. Gretzeri: καὶ δὴ μιζαλισαμβὴν ἄνδρα πιστὸν καὶ ἱπποκόμον, ἐφ ᾧ πρὸς αὐτὸ, Βασιλίως ὕπαλμα καὶ μυστόμιον φύλαξον· λάβε τὸν ἵππον τοῦτον, καὶ πείσθητί μοι σαλιβάριον ἐν τῇ χαλινῷ ἢ ἵππου, ἐν ᾧ ὁ Βασιλεὺς καθίζοι. Adde pag. 1709. 1717. Edit. 1616. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ ὑγιαλον καὶ τὰ ἀσήμια δὲ τὰ σαλιβάρια ἢ ἀλόγου τους. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Μετ' ἄλλο χεῖρ βάσταζε τὸ σαλιβάρι κάρε,
Ὅπου σὲ πλατάρια της ἔκριμι τον δεξιάν.

Idem lib. 6.

Ἡ σέλα ἢ ἀλόχευσεν, καὶ τὸ σαλιβάρι.

Rursum lib. 6.

Τὸ σαλιβάρι ἀλόχευσον βαστάτας μὲ τὸ χέρι.

Lib. 8.

Μετ' ἄλλο χέρι σιώτομα πιάνει τὸ σαλιβάρι.

Et lib. 11.

Καὶ μόλο τοῦτο ἔτυρε ἔμπτυεν σαλιβάρια.

Adde Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 22. Hinc dictus nescio quis

Σαλιβαρᾶς, apud Theophanem an. 7. Nicephori Generalis, & alius apud Leonem Grammaticum, & Symeonem Logothetam in Basilio num. 17. *Franorum artifex*.

Σαλιβαρίσαν, *Frenare*, χαλινοῦν.

ΣΑΛΙΓΓΑΣ, *Cochlea*, κοχλίας, in Corona pretiosa. Portius habet Σαλίαγας.

ΣΑΛΙΞ, *Salix*, Ἰτέα, Ῥωμαῖοι. Hesychius.

ΣΑΛΙΝΤΖΑΔΑ, *Strema ex lapidibus*, Λιθόστρωμα. Σαλιντζαδόλιθοι, *lapidibus stratus*, Λιθόστρωτος.

ΣΑΛΙΟΝ. Vide in Σάλος.

ΣΑΛΙΟΥΛΑΛ, *Saliunca*, *Nardus Celtica*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1673. Νάρδος Κελτική, ἤγουν Λαλίνης σαλιύλλα.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ, *Nitrum*: *Salnitro*, Ital. Phortius de Re militari lib. 1.

Κάρβουνον καὶ σαλμήτριον,
Μπρότζον, καὶ χαλκὸν, καὶ θεῖον.

Matthæus Silvaticus: *Salnitrum, & Baurach, I. Afronitrum*, &c.

ΣΑΛΜΙΚΑ, σιλίκα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673. apud Matth. Silvaticum, lego, *Selocha, I. Cassia lignea*.

ΣΑΛΜΟΝΙΑΚΩΝ, ἁλὸς ἀμμωνιακοῦ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sal Ammoniacus*.

ΣΑΛΠΙΓΓΙΟΝ, *Tuba*, Σάλπιγξ. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ἔδοσαν τὰ σαλπιγγία, τὰ φλάμπουρα ἐξαπλόσαν.

Ita alibi non semel.

ΣΑΛΟΝΙΤΡΟΝ, *Nitrum*, apud Petrum Theotonicum de Archemia MS. Vide in Ῥάζυχτλω, & suprà Σαλμήτριον.

ΣΑΛΟΣ, *Saliva*. Moschopulus: σίαλος, τὸ κοινῶς σάλος. Herodiani Epimerismi MSS. Σίαλος, τὸ σάλος.

Σάλιον, eâdem notione. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σιλιάς τι τὸ σάλιον, Σιλιώδης ὁ μαγὸς τι.

Glossæ Græcobarb. σιλιὸν πολὺ αἷμα μὲ τὸ σάλιον. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐκίνεσαν τὰ σάλια μου, Χριστὲ, τὰ πολὺ ἐπίασα.

Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenarum: τοιοῦτον ὕβρισε ἢ Ποσείδωνα μὲ λόγια ἄχρηστα, ὅπου ἐκ τίλος ἢ ἔκλυσε καὶ τὸ πρόσωπον μὲ πολλὰ σάλια. Adde Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 37.

Σαλάρης, *Salivosus*, Πτυελώδης, Σιλώδης. Portius.

ΣΑΛΟΣ, *Simplex*, *Stultus*. Aliis ἁπλῶς. Moschus in Prato spirit. cap. 111. ἐφάνηθ ἦν ὡς σαλός. Apophthegmata Patr. in Ammona num. 9. ὁ ἦν γέρων ἠμφιάσθη· καὶ ἰδὼ γυνὴ τις ἔρχεται ἀπὸ, καὶ ἐλεγθ.

Οὗτ-

οὗτος ὁ γέρων σαλὸς ἦν. Ita in Eulogio, in Joanne Pauli discipulo, & in Mose num. 2. Miracula S. Georgij Mart. num. 55. σὺ νικητὴς καὶ φρόνιμος, ἐγὼ δὲ γέρων καὶ σαλός. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 41. 42. αὐτὴ δὲ παρθένος δῆθεν χειρὸν ὑποκειμένης. Μίαν ἔχομεν σαλὴν ἐν τῷ μαγορίῳ ἦν, ᾗ ὅτε ἐκεῖ καλοῦμεν τὰς πτωχούσας. Infrà: ἰδοῦσαι δὲ τοῦτο πᾶσαι, ἐξέστησαν λέγουσαι αὐτῇ, Ἀββᾶ, μὴ πάσχει ὕβρεις, σαλὴ γάρ ἐστιν. Nicephorus Presbyter M. Eccl. Constantinopol. in Vita MS. Sancti Andreæ cogn. Sali: Ubi Christus: Τρίχες μὲν ἐν ἅπασι τοῖς ἀγῶσι γυμνὸς, γέρων σαλὸς δὲ ἐμοί. Infrà: ἐτελεύτα δὲ ὁ κρυπτὸς ἄλλος, καὶ οὐρανομήκης στὺλος πυρὸς, ὁ μακάριος Ἀνδρέας, ὁ δῆθε κύριε πῶς καὶ ξένος, καταφρονεμένος, καὶ ὑπὸ πάντων ἐξουθενούμενος, &c. Meminit Evagrius lib. 4. Hist. Eccl. cap. 34. 35. Symeonis & Thomæ δῆθε χειρὸν σαλοῦς. Laudatur Vita ejusdem ἡ βίου Συμεὼν ἡ σαλοῦ in VII. Synodo Act. 4. quæ habetur in Codice Colbertéo 477. Alterius meminit Balsamon ad Can. 60. Synodi Trullanæ: ἡ μοὺ τοῦ Σταυράκιον ἐκεῖνον ἡ Οἰκόβαρον, ἡ ὡς ἀληθῶς δίκαιον, ὑπερεύχεσθαι δῆθε θεὸν μοῦσαν, &c. Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ καλέσαντα αὐτὸν ἐπάνω ἡ Ἀββᾶ Μάρκου ἡ σαλοῦ. Idem: ἀδελφὸς προκοπτόμενος μοῦσαν. Infrà: σαλός. Proverbia Græcobarb. MSS. σαλὸς καὶ ἐξέχυσε ὁ θεὸς μὲ κρίσιν. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. Διὰ σαλοῦ ἢ μισεμένου τὰ μάθε τοῦ ἀλήθειαν. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ λέγουσί με, σύπαστε, σαλὲ, μοῦ συνοχίστε.

Idem Joan. Carpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: δῆθε τοῦτο λέγω ὅτι πολλοὶ ταῦτα, ἵνα ἡμεῖς δῆθε ἡ κύριος, ἵνα ᾖμεν σὺ ὁ κύριος.

Σαλότης, *Stultitia*, in Apophthegmatis Patrum in Ammona num. 9.

Σάλατον, eâdem notione. Nicon in Pandecte MS. καὶ ὅτι τὰς τὸ σάλατον ἢ τὸ σάλον ᾗ ἡ μέγαν Συμεὼν, καὶ Ἀνδρέαν ἐπιδεύοντας, οἱ Θεοὶ τόμοι ἀποδεικνύουσι, καὶ παυλάτωσαν ἄρτι τὰ τοιαῦτα κωλύσεις.

Σαλίζειν, *Stultum agere*. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἅτε δῆθε παραγγελιῶν ἀρὰς αὐτὸς σαλίζειν ἔλεγε, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Salus*.

Σαλία, *Stultè & ineptè dictum*. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Καὶ φεύξει τὶς ἡ πυρετὸν, καὶ ξάφνις τὰς σαλίας,
Καὶ τὸ τὰ λόγος ἀναβῆς, ἢ μὴ παρρησίας.

Hinc fortè nata vox *Sale*, apud nos, pro re turpi.

ΣΑΛΟΦΑΚΙΑΛΟΣ. Vide in Φακιόλιον.

ΣΑΛΣΙΚΟΠΑΝΗΣ, exponitur ἀλλαντοπώλης, apud Auctorem Etymologici *Farter*, *Farciminum venditor*, vide mox Σάλτζα.

ΣΑΛΤΖΑ, *Embamma*, *Intinctus*, ex Ital. *Salsa*. Nicetas de rebus post Excid. Urb. num. 5. ὕστερ καὶ ἡ ἐκ σκορόδων ἰμβαμμά τι ἢ σιώβιμα ἐξ ἄλλων χυμῶν δριμυνόντων τοῦ αἴσθεσιν. Ubi Codex Barbarogr. MS. εἰσάγοντες ἢ δὲ τὴν ἁλισμένην ὀσπρίον, καθὼς ἢ τοῦ σάλτζαν αὐτῶν ἐπιτήδειον μὴ σκόρδων. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Ὀπτὸν τυγάνι ἢ πυκτὸν ἐτζιτσαλτζιαῖον.

ΣΑΛΤΟΝ, *Salsus*, *Silva*. Procopius Gazæus in lib. 2. Paralipom. cap. 14. πόλις ἢ Παλαίστινις τὰ Γέραρα, διὸ ἢ σάλτον ὑπόμασαι Γεραρειτικὸν δῆθε τοῦ Ἐλευθεροπόλεως.

ΣΑΛΤΒΑΡΙ. Vide in Σαλιβάριον.

ΣΑΜΑΜΥΘΗΝ. Vide in Ταιχοβαύκης.

ΣΑΜΑΝ, *Samarin*. Vide in Σαμὶν.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ. *Morio*, *Impostor*. Vox Africorum, apud Chrysostomum Homil. 18. ad Ephesios. Vide Gloss. med. Lat. in *Samardacus*.

ΣΑΜΑΡΔΑΡΙΟΣ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Οὐκ ἦσαν Σιβαρῦ παρδὶ, υἱὲ Κυροσαλάτης,
Σαμαρδαρίου παρδὶ ἦσαι χαβιαροκαζαλύτου.

ΣΑΜΑΡΕΙΤΩΝ νόσος, *Lepra*. Vita S. Melanæ Romanæ MS. ἀνήρ τις τὰ Σαμαρειτῶν τὸ σῶμα ἀνιάτως ἐσόμ. Galenus in Lexico Hipocrat. Φοινικὴ ἰσοῦ, ἡ κοῦ Φοινίκων, καὶ τὰ κοῦ τὰ ἄλλα ἀνάλογα μέρη πλειονάζουσα· διαλῦσαι ἢ κρᾶσιν δυνατὴ ἡ Ἐλεφαντίασις.

ΣΑΜΑΡΙΤΙΖΕΙΝ, Agarenorum religionem profiteri, in Chron. Alexandr. an. 3. Justiniani: καὶ τοὺς ἀρχοντας πάντας Σαμαρειτίζειν δῆθε χρημάτων.

ΣΑΜΒΑΣΤΗΣ λίθος, apud Nonum de Curat. morb. cap. 128.

ΣΑΜΒΟΥΚΗ, *Sambuca*, Cytharæ species, & Tormentum bellicum. Hesychius: Σαμβύκη, ὃ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, ὃ μίμημ ἰδίας, ἀλλὰ καὶ πολεμικόν, ὃ Βίτων. Utramque notionem attigimus in Gloss. med. Lat. Sambucæ vero descriptionem ex eodem Bitone habes apud Rigaltium in Notis ad Onosandrum.

ΣΑΜΕΛΑΙΟΝ, pro Σιμιλαιον. Theodosius Zigomalas MS. de Statu Ecclesiarum Orient. Μοσοφυσῖ, ἢ καὶ Μονοθελῖ σεμίλαιον τίθεσιν ἐς τὸ ἀντίδωρον.

ΣΑΜΙΑΜΙΝΘΟΣ, *Stellio*, Ἀσκαλαβώτης, in Gloss. Vide Bellonij observat. lib. 1. cap. 36.

ΣΑΜΙΟΥΝ, *Samiare*, *Acuere*, *Subigere*. Leo in Tacticis cap. 5. §. 3. σπαθία ἰσοπλῆρα καὶ σεσαμωμένα. Alibi: ἕτερα σπαθάρια σὺν ἀρᾷ ἐρυγώλα σεσαμωμένα. Ita etiam Constantinus in Tacticis. *Ferramenta samiata*, apud Vopiscum in Aureliano. Nonius Marcellus: *Samium est acutum*: *unde samiare est acuere*. Vide Salmasium ad eundem Vopiscum.

Σαμιάτωρ, *Samiator*, ἀκονητὴς, in Gloss. Lat. Gr. Glossæ Græco-Lat. Ἀκονητὴς, *Samiarius*, *Cotiarius*, *Acutiator*. Leo in Tactic. cap. 4. §. 50. σαμιάτωρας, τεξοποιὰς, σαγιττοποιὰς, &c. Constantinus in Tacticis pag. 11. ὁμοίως ὀφείλουσιν ἀκονίζεσθαι καὶ χωρίζεσθαι καὶ βασιλάτωρες, καὶ σαμιάτωρες, τεξοποιοὶ, &c. Adde Mauricium lib. 12. cap. 7. ubi perperam editum σαμιτωρας. Vide Vegetium lib. 2. cap. 14. & ibi Scriverium pag. 564.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΙΚΗ, *Laurus*, Δάφνη, apud Interpol. Dioscorid. c. 729.

ΣΑΜΟΥΧΟΣ, *Sambucus*. Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1673. Λατινικὰ χυλὸς, καρυόξυλαλὸς ἢ σαμοῦχο ζωμός.

ΣΑΜΦΙΡΟΣ, *Saphirus*, Σάπφιρος. Occurrit in Turcograecia Crusij pag. 319. Portius Σαμφὶρ scribit. Epiphanius Archiepiscopus Cypri de duodecim lapidibus Summi Pontificis, σάπφιρος πορφυρίζων μοῦ ἔστιν, ᾗς ὁ Ἰούδα, &c. Georgius Hamartolus in Chron. MS. ὁ ἢ δεύτερος ὀνύχινα, ἰάσπις, σάπφειρος, &c.

ΣΑΜΧΑΝΤΑΛΑ, ἡ καλαμίνθη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΜΨΑΙΟΙ, Hæretici sic dicti ex voce Hebraïca, *quasi Puri*, inquit Nicetas in Thesauro Orthod. fid. lib 5. pag. 100. qui & Helcesæi, à quodam ejus doctore appellantur.

ΣΑΜΨΗΡΑΙ, apud Suidam exponuntur σπάθαι

βαρβαρικὴ, ex Anonymo, qui has recenſet inter allata Trajano munera à quodam barbaro.

ΣΑΜΨΩΣ, *Fœniculum erraticum*, apud Interpol. Dioſcor. c.487.

ΣΑΜΩΑΗΤΙΚΟΝ, apud Myrepſum ſect. 22. cap. 10. vox Ignorata Fuchſio.

ΣΑΝ, pro ὡσὰν, *tanquam*, *velut*. Anonymus de Nuptiis Theſei:

Σὰν ὁ Θησεὺς ἠγέιρετ ἐκεῖτο τὸ πλάτε,
Στὺς ἄρχοντᾶς τε γάμετ, &c.

Alibi:

Ἔμερφε σὰν πριαστάρυλλα, καὶ ὡς τὸ βαμβάκ ῥόδετ.

Occurrit paſſim.

ΣΑΝΑΠΑΡ ἰσχυτὶ, κυκωάρεια Ἰνδικά, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΑΤΟΣ, *Sanatus*, *Sanus*. Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Αὐτὸς τὸ τίκτον ἴλαβι σανάτον γαρδικιάτα.
Νατανατρίφη σπλαγχνικὰ σανᾶτον δικύλυ.

ΣΑΝΑΧ πυξικὸ, ἡ ἴπασες, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΔΑΛΑΡΙΟΝ, vicus Romæ ſic dictus, ab Apollinis Sandaliarij ſimulacro, cujus vici meminit Galenus de Libris ſuis ſtatim initio, ubi obſervat Bibliopolarum apothecas in eo extitiſſe: ἐν γάρ τοι τῷ Σανδαλαρίῳ, καθὼ δὴ πλῆσα τῆδε ἐν Ῥώμῃ βιβλιοπωλεῖόν ἔϛιν, ἰθαγάμεθα, &c. Vide Roſinum & Dempſterum lib. 2. Antiq. Rom. cap. 7.

ΣΑΝΔΑΛΙΣ, Σάνδαλϑ, Σανδάλιον, *Scapha majori navigio adjuncta*: vox etiamnum in uſu in Tractu Carthaginenſi & Tunetenſi. Hanc ſic dictam volunt ob gallicularum ſimilitudinem. Vide tom. 6. Baſilic. pag. 647. Chronicon Alexandrinum pag. 902. καὶ ὁ ἂς ἐξ αὐτῆϛ τῆ Περσῶν λιμνῆϑι βαλὼν ἑαυτὸν ἂς παράβιν λεγόμεν σανδαλιν ἐπὶ ὄφιν, &c. Theophanes an. 1. Leonis Iſauri: οἱ ὄν τῆ δύο φύλων τύτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαυτὰς βελεύαμβοι, νυκτὸς τὰς τῆ καλίτων σανδάλυς ἅραντις, ἐν τῇ πόλι προσίφυγον. Ubi Hiſt. Miſcella: *Navium ferentium frumentum ſublatis lintribus ad Urbem confugerunt.* Nicetas Barbarogr. in Manuële lib. 4. num. 1. pro ἀκάτιον, σανδάλιον habet: & in Iſaacio lib. 1. τὰ τύτων πλοῖα περισπάξαντες, καὶ μιτὰ σανίδων παχέων ἂς ὕψϑ αὐτὰ ἀνυψώσαντις, ἀντὶ ἀλιπλίκων σανδαλίων ἂς πολεμικὰ αὐτὰ μετεκόσμησαν. Et in Murtzuphlo ex Cod. Barbarogr. Reg. ἂς σανδάλιον ἐμβαλὼν, ἐ δύο ἐνόχις μετ' αὐτῆϛ, &c.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, in Gloſſis Chymicis MSS. ἔϛιν ὑδράργυρϑ ἡ λεὶ κιναβάρεως. Anonymus de Architectura ſub Palladij nomine Editus à Vineto: *Sandaraca plurimis in locis generatur, ſed optima in Ponto & juxta flumen Tpanicum.*

ΣΑΝΔΟΝΙΚΗ, *Abſynthium marinum*, apud Interpol. Dioſcor. c.432.

ΣΑΝΔΡΑΟΥΣ, βερνίκλα, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sandaraca.* Vide in Βερνίκη.

ΣΑΝΔΥΣ, in Gloſſis Chymicis MSS. ἔϛιν χρυσὸς.

ΣΑΝΕΤΑΝ, ἡ σανταλ, τὸ σάνταλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΝΙΔΙ, Σανίδας, pro σανὶς, *Tabula* Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἀλλὰ καὶ σανίδας ἔϛι ϛοιβασία ἄνυδρι ἐ γύρυδρι τῆ μασγιδίν σανίδας, ἂς λάϑιτον τῆ σανδαλίων ὑμῶν. Σανίδιν, *Tabella*, Σανίδιον.

ΣΑΝΙΔΕΣ, *Tituli affixi prædiis*, de quibus egimus in Gloſſ. med. Lat. in V. *Titulus.* Lexicon MS. Cyrilli: Τιτλϑ, σανίδιον. Juſtinianus in Nov. 17. cap. 15. σανίδας ὀ ἐπιλύειν χωρὶς ἀλλοτρίας, ἢ ἐργαϛηρίας ἐν πόλιϛι διαπαμβόϛις, καὶ ἐπιγράφειν τὰς ἑαυτῆ προτηγορίας, &c. Adde Nov. 30. cap. 8. §. 1. Nov. 164. in proœm. Nov. Juſtini de divinis Domibus initio, & cap. 2. Agathias lib. 5. τότε δὲ ἔνιοι τῆ ὁμίλυ διεϑρύλλυν ὡς ἄρα ἐνδικάτακτα ἂν ἀνηρημβύϑ, ἀδικές τι ἐς τὰ μάλιϛα γιγενὼς, ἐ πολλὰς ἔτως τῆ ἐκείνυ ἀφαιρημβύϑ, ὅτι τε αἱ γραπταὶ σανίδις ἐκῆναι, καὶ τὰ βάκε ὑποπόρφυρα ἐς τὸ δὴ αὐτῷ ἀπολιλίϑιτο ἃ δὲ πολλὰ τῶν ἢ ἐν δαμίων εἶκες ἐκμαὶ ἐπίβαλλε τῶν ἐς βασιλέα ὕπνιτον ἀφεῖς χέμβϑ. Vide in Σήμαντρον.

ΣΑΝΙΑΟΝ, Ægyptiis, *Scammonia*, apud Interpol. Dioſcor. c.752.

ΣΑΝΟΣ, Σανὸν, *Fœnum*, σαρμὸς, κάρφη. Corona pretioſa: Σανὸς, *Fœnum*, χλόη. In Turcogræcia Cruſij Σανὸ ſcribitur.

ΣΑΝΣΑΦ, ὁ χυλὸς τῆ ἰτέας, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Humor ſalicis*, vox Arabica.

ΣΑΝΣΙΦΑΓΙΕΣ, *Saxifraga.* Gloſſæ Jatricæ MSS. Cod. Reg. 1047. Λιθοσπάρτις, ἢ ὅϑι εἶμι τι συντριφυγικὸς.

ΣΑΝΤΑΝ, ἡ Σανδὰλ, exponitur ξύλον ἰνδικὸν, in Lexico Græcoarabico, quod deſcribitur apud Matthæum Silvaticum in V. *Sandal.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σανδάτζ ἰσχυτὶ φύλλον ἰνδικόν.

ΣΑΝΤΖΑΡΟΥΓΑΡ, ἡ δάφνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Laurus.*

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Anaſtaſio: καὶ τὰς ἀναβάθρας ἔϑα οἱ δῆμοι ἵϛανϑ, ϛίχας καὶ φυάλυ, ἐν ᾗ ϛίχ τὸ σαξιμοδίξιμον. Alij unica voce Σαξιμοδίξιμον habent. Chron. MS. ab Adamo ad Leon. Phil. in Theophilo: ἀλίζα ἢ πρίκεζον ἢ παλαλίν, ἐ τὸ λεγόμεν Σῆσμα, καὶ τὰς ἀναβάθρας ἐν ᾗ ϛίχ τὸ σαξιμοδίξιμον λεγόμεν. Vide in Δίξιμον.

ΣΑΟΠΟΙΟΣ, *Figulus.* Gloſſæ MSS. Reg. Cod. 2062. δημιυργὸς, οἱ κεραμῆς, οἱ σαοποιοί.

ΣΑΟΥΛΑ. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florentini ſect. 9. cap. 2. ἰδόϑη ὖν ἐμῖν κῇ τὰϑ κβ'. ἢ Μαΐυ ὑπὲρ δύο μιλιῶν Φλωρία ἀσὶ ὑρικότϑ ἐπὶ τύτοις ἢ Χερσῶνα, μὴ δοθῆναί τι τῷ Ἐφέσυ, ἐς ἰδιοῖϛι κῇ ἢ ἴδιαν τ' ἀρζὴν ἢ Πάπα, καὶ ἐκκλησιῶν, καὶ ἐχθραίνοϛι αὐτῷ· ὕτως ἰλάρεσι κῇ ἢ δικαίυ ὁ φαῦλϑ ἐκῶνϑ, καὶ σαόλαν, ἵτες αἰχόλιν, δῆν ἄπο δοθῆναι αὐτῷ. Videtur legendum γαόλαν, *gulam*, ut ſit vulgaris Italorum loquendi formula, qui *dare per gulam* aliquem, *ad furcas damnare* dicunt.

ΣΑΟΥΝΙΖ, *Nigra faba.* Gloſſæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Σαυνὶζ, ἢ μερεκὶς ἢ μαύβει τὰ μάβρα κυκία. Vide Μίζη.

ΣΑΟΥΣΕΜ, τὸ κρεῖνον, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oleum ex Lilio.*

ΣΑΠΑΝΑ, Gallis, *Anagallis*, apud Interpolat. Dioſcorid. c.397.

ΣΑΠΙΓΑΝΟΝ, pro Σαγάπηνον, de quo Dioſcorides & Botanici. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: ἐ ποιῆϑ αὐτὸ ἐλαιῆνον, βαλὼν τυτέϛι ζυρόϛερον, ἐ κολοκυνθόϛερον, καὶ σαπίγανον, ἐ λύτρον σάχαρ.

ΣΑΠΗΝΕΙΝ, Σαπηνίσαι, *Putrefacere*, Σαπρίζειν, καζοῦσθαι. Σαπηνίσθαι, *Putreſcere*, σήπεσθαι. Σάπημα, *Suppuratio*, *pus*, *tabum*, ἰμπύημα, λύσημα. Σαπημένϑ, *Suppuratus*, ὑπόπυϑ. Gloſſæ Græcobarb. μαραίνω, σήπω, σθάρω, μαρανίσω, σαπίσω, χαλῶ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 181. τὸ βρωμικάτειρον ἢ σάπημα λύσφυιζα.

Σάπιος, *Putris*, *Putrefactus*, Σαπέρϑ, in Corona pretioſa. Cyrillus Nuperus Patr. Conſtantinopol. in Homil. παλαιὰ ἐ σαπία ἀσκία.

Σαπία, *Putredo*, *Caries*, Σαπρία. Maximus Cythær. 10. Oct. in S. Artemio: τὰ ὄν πεπάμενά τυ καὶ τὸ ἰδαφϑ γεμάτα λύσ πολυῦ βρόμυ, ἐ σαπίυ, ἐ ὑγροτῆτ.

ΣΑΠΊΔΙ, *Sapiti*, serpentis species, de qua Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 52.

ΣΑΠΟΥΡ, ὁ ἁλός, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΆΠΩΝ, *Sapo*, Σμῆγμα. Glossæ Græco-Lat. Σάπων, *Sapo*. Σάπων Γαλλικὸς, *Sapo Gallicus*, apud Theomnestum in Hippiatricis lib. 1. cap. 20. Apud Aëtium lib. 8. cap. 6. ex Cod. Christoph. Oroscij: σάπων, ᾧ ἐχρήσατο Πιλαγία Παυλίνα πρὸς τὸ λαμπρῦναι τὸ πρόσωπον. Nicetas in Manuele lib. 4. num. 7. ἐς διαφορὰν ἧς κατασκὰς μὴ τὰ τῶν αὐτῶν νίτρου ἀγνιζομένων, ἢ τὰ λεπτύντερα ἔξουσι. Ubi Codex Græcobarb. habet σάπωνα. Σαπωναρικὴ τέχνη, apud Zosimum Chymistam MS. de Organis & caminis.

Σαπώνιον, Σαπῶνι. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Νίτρον, σαπώνιον, ἢ ἁλὸς ἰσχυρὸν. Alexius Rharturus in S. Patasceven: ἐρχόμενε ἐδίδη ποτὲ μόνον τὸ σαπῶνι νὰ καθαρίζῃ ἄλλο ὕδατος. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ζητῶ σαπῶνι νὰ λευκῶ, καὶ λέγει μὲ τὸ ζύμαν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ μὴ τοῦτο βάπτεσι πίσσα μὲ τὸ σαπώνι.

adde Demetrium Constantinopol. lib. 2. Hieracosophij cap. 144.

Σαπώνιον. Moschus: Νίτρον, τὸ κοινῶς σαπώνιον. Idem Demetrius lib. 1. cap. 82. καὶ λευκάσας καλῶς σαπώνῳ, &c. Bartholom. Monachus in Elencho Agareni: ἀπενίζετο ἀπὸ τὸ ἱμάτιον αὐτὸ, καὶ ἦν ὄξαξιν ἀπὸ αὐτὸ λευκὸ τοῦ εἶναι, πλυνόταν μὲ σαπώνι καὶ ὕδατος. Empirica Stephani Magnetis MSS. ἔξυσε καὶ ὕλλον τετριμμένον, καὶ σαπώνιον, καὶ χρυσολαῖν μαλάξας, ἔπιθες. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Νίτρον ἤγουν σαπώνιον, Νίζω τὸ καθαρίζω.

Cœranis MS. lib. 2. τοῦτο τὸ φάρμακον ὁ μυλὰς ἔβαλε σαπώνιον.

Σαπώνιν, apud eundem Demetrium lib. 1. c. 133. 135. lib. 2. cap. 46. 58. 59.

Σαπωνάριον, apud eundem pag. 123.

Ὀξυγλυκάπιον, cujus confectio describitur in Cod. Reg. 618.

Σαπωνίζειν, *Sapone eluere*, in eodem Cod. fol. 281.

Σαπωνίδα, Ἀναγαλλὶς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΆΒΑΡΑ, *Sarabara*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1708. & 1673. σαράβαρα, ἐκ τῆς Περσικῆς, ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία, ἄλλοι δὲ Περσικὴ σκυλὶ, ἐνδύματος. Ita etiam ferè in Lexico MS. Cyrilli. Vide Glossaned. Latin. in hac voce.

ΣΑΡΆΓΙΟΝ, Σαράγι, Σάραϊ, *Saraium*, Turcorum Sultani Palatium. Historia politica pag. 13. μόνον δὲ τὸ τέσσερον υἱὸν αὐτοῦ Ἰσαάκιον ἔβαλεν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τῷ σαραγίῳ αὐτοῦ. Infrà: ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν σαράγιον, καὶ καλλωπίζειν πολλὰ τὴν πόλιν. Ita apud Malaxum in Hist. Patr. pag. 137. 168. & in Chron. MS. pag. 830. qui interdum utitur voce σαράγι, ut pag. 124. & alibi. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Historiar. ὁ δὲ Σελτὰν ἔβαλε τὰ παιδία τοῦ Λιμυρτζῆ εἰς τὸ σαράγι, καὶ αὐτὸ ἔκαμε Τοῦρκον. Theophylactus Hierodiac. hom. 7. p. 129. de Constantinopoli: τὸ καιρὸν ἐκεῖνον δὲν ἦτον ὡς φαίνεται τώρα σήμερον ἡμέραν, ἀλλὰ μέρος ἦτον τὸ σαράγιον τοῦ Βασιλέως, τόπον ἦτον τὸ κάστρον.

Σαραΐ, Chronicon Veneto-Byzantin. an. 1460. τῷ ἐπεῖνον ἐπῆραν εἰς τὸ Σαραΐ μωϊὸ μαΐῳ, &c. Vide Phranzem lib. 3. cap. 21. Duplex autem est Constantinopoli Saraium, alterum vetus, alterum novum. De utroque sic præ cæteris Leunclavius in Onomastico ad Histor. Musulm. *Eskisarai, vetus Palatium Urbis Constantinopolitanæ à Græcis olim dicebatur* Βασίλεια τὰ μεγάλα κατ' ὄμφαλον τῆς πόλεως, *Regia major in Umbilico. Nunc illic Sultani gynæconitis est. Genisarai, Palatium novum, quod scilicet Osmanem nunc Portam nominamus. Græci proximis seculis dicebant* βασίλεια τὰ μεγάλα κατ' ἀνατολὰς, *Regiam majorem versus Orientem: antiquiores* ἀμφιπολιν, ἢ Βυζαντίδα, &c.

ΣΑΡΔΑΝ, ὁ καρκίνος, *Cancer*; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΡΆΔΙΟΝ. Euchologium ex veteri Edit. veneta, in Officio funeris Monachorum: καὶ ῥάπτουσιν αὐτὴ μὲ ῥάμμα βαμβακερὸν, ἕνα φύλλον, σαράδιον δισυμένον αὐτὴ ἀπάνωθεν ἢ κεφαλὴς ἕως ἢ ποδῶν. Ubi Interpres, *& consuunt eum lineo subtegmine grossiori: producto deinde funiculo lineo à vertice ad pedes usque colligant.*

ΣΑΡΑΖΗΧΟΥΝΕΡΟΥΝ, ἡ λύχνος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lychnis.*

ΣΑΡΑΚΙΆΡΗΚΟΝ. Prochoprodromus ex Cod. Reg.

Γυρίβω τὸ κιλίον μου τὶς τέσσαρες γωνίαις,
Καὶ βρίσκω σαρακιάρικα πολλὰ χαρτία,
Ἀπόλαυσε τὸ περίκαλλο μου, γυρίβω τὸ πώλιόν μου.

ΣΑΡΆΚΙΝΟΝ, genus cucumeris, quod hodie *Citrulum* nominant. Apud Nicol. Myrepsum MS. sect. 1. cap. 31. al. 32. πεπονίου, ἀγλυρίου, ἢ σαρακινοῦ καθαροῦς ἀνὰ ὑγιὰς β'.

ΣΑΡΆΝΤΑ, *Quadraginta*, τεσσαράκοντα, in Corona pretiosa. In Concilio Nicæno II. Act. 5. qui τεσσαρακοντάπηχυς dicitur, *Sarantapechis* redditur à vetere Interprete, ut Σαρανταπήχεος, Theophani an. 2. Irenes. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Αὐτὸς ἢ βλέπας εἰς τοῦ μυλοῦ σπίτι,
Καὶ σαρανταπήχυν βλαυτοῦλι, καὶ δύο κυβερνοδόλια.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

Λύκε, βλέπε, καὶ μακρὰ σαράντα κεροσπάτα.

Σαρανδάμερον; *Adventus*, 40 *dies qui Christi Nativitatem præcedunt.*

Σαρανδάκις, *Quadrageſies*, occurrit in libro Chymico Orphæi & Cleopatræ MS.

Σαρανδάρι; *Quadragies Missarum pro defunctis*, quomodo Σαρανδαρικὰ pro *Quadragies* usurpat Liber Chymicus MS. Orphæi & Cleopatræ supra laudatus. Agapius in Geoponico cap. 187. φυσίζηλε ἢ ὅλη ἱερὰς, ἐπληρώθης τὰ κάμπι σαρανδάρια δηλ. τινὰ ἀπιθανθρώπων. Mox: ἐνὸ πέρασε ἄσπρα φ'. τὰ κάμνε σαράντα λειτουργίας. Postmodum eadem vox usurpata pro quibusvis donis, quæ Monasteriis vel Ecclesiis offerri solent, pro precibus quibusvis. Extat libellus Editus Parisiis an. 1643. hoc titulo: ψυχωφελὴς Σαρανδάρι, ἤγουν ἐξήγησις ψυχωφελὴς δηλ. σαράντα στίχων εἰς τὸ Πάτερ ἡμῶν, ποιηθὲν παρὰ τοῦ Κυρίλλου ἢ Χίου Γεροδιακόνου ἢ καὶ ἢ μονάχου βίον ἀσπασαμένου. Qui quidem Cyrillus in Epistola dedicatoria ad Abbatem Philaretum & Monachos ei subjectos vim vocis istius declarat: Εἶναι κάποια εὐσεβὴς συνήθεια, σιμὰ σὲς τὰ ὀρθόδοξες καὶ θεοσεβὴς ἀνθρώπους, σοφώτατε κύριε Φιλάρετε, καὶ ὑμᾶς εἰ φιλόθεοι πατέρες καὶ Μοναχοὶ οἱ τοῦτο συνηθίζοντες, καὶ οἱ λοιποὶ Χριστιανοὶ, νὰ δίδωσιν ἀς μοναστήρια ἢ ἱερομονάχων, καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας ἢ ἱερέων, ὅπου θέλουσι γράμμα δῶρα τινὰ καὶ προσφορὰς, ὅπου καλοῦσι Σαρανδάρια, ὄχι γιὰ κανένα ἄλλο τέλος, ἀλλὰ μονάχα, δηλ. νὰ λάβωσιν ὠφέλειαν ψυχικὴν, δηλ. μέσα ἢ προσευχὰς καὶ δεήσεις ἢ ῥηθέντων ἱερέων εἰς τὰς θύρας αὐτῶν λειτουργίας, &c. Tum subdit hocce opusculum eidem Abbati se offerre in remissionem suorum peccatorum.

Σαρανδίζειν. In Euchologio MS. Segueriano habetur εὐχὴ εἰς τὸ παιδίον σαρανδίζειν. Nescio an id spectent quæ laudantur ex Bibl. Monchaliana Orationes pro pueris, & ritus offerendi recèns natos in Ecclesia, à Phil. Labbe in Nova Bibl. MSS. 194.

Σαρακοστὸς, pro Τεσσαρακοστὸς *Quadragesimus* Biton in Mechanicis: ὅτι Πυθαγορικοὶ κατὰν, καὶ ὁ σαρακοστὸς, ἐχίτωνα κόρακος εἶδεν ἀδιαφίτως πωλῆ ἔγγυ ἐμπίπτες.

Σαρακοστὴ, pro Τεσσαρακοστὴ, *Quadragesima*. Pœnitentialis MS. ex Cod. Colberteo: πλὴ ἢ μεγάλου πλὴ σαρακοστοῦ, ἢ δωσατ' μὴ μέλιχον ὀψάριν, πλὴ σαρξὶ σάτω καὶ κυρικοῦ. Nomocanon Cotelerianus num.496. καὶ πάλιν δυνήσεσθω σαρακοστοῦ μίαν. Adde num.419. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS. σαρακοστῆς τῆς τέσσαρες, ὡς νόμῳ ἀγγέλλει.

Σαρακοστὴ, cum duplici σ. *Quadragesima*, Τεσσαρακοστὴ, in Corona pretiosa. Ita in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag.623. Σαραντόπιχυς.

ΣΑΡΑΚΟΥΣΤ, *Rosa*. Glossæ Jatricæ MSS Græcobarb. Πρίμιον, τὸ ῥόδον· λεγῇ σαρακυς·. ἰλυρὶ. Vide Τεσσαλόγυλλον.

ΣΕΡΑΠΙΩΝ, liquor, qui veteribus Σαγάπιον dicebatur, hodie *Serapinus*. Nicol. Myrepsus MS. sect.1. cap.1. σιραπίωνι, ἐμμίρα, ῥόδα, καρδάμωμον, &c. Ubi Fuchsius.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ & Σαραπλάρης, *Qui Principi à poculis est*, *Pincerna*, Dignitas apud Turcos. Laonicus Chalcondyles lib.5. Hist. pag.122. καὶ οἱ οἰνοχόοι λεγόμενοι παρ' αὐτῷ Σαραπλάρεις. Alibi: ὀνόματι πυθόμενος Ἀμυράτης πέμψας Ἀλιαζιν ἢ Σαραπλάρη τὸν τε διατριβὴν ἢ παιδὸς ἐν τῇ πόλει, &c. Vide Leunclavium in Onomastico ad Hist. Turcic.

ΣΑΡΑΧΩΡΙΔΕΣ, *Milites Turcici*. Laonicus Chalcondyles lib.7. pag.182. Hist. οἱ Σαραχώριδες καλούμενοι ὁ ἀρχῆς λοιπὸς ὁμιλος ἢ λαοῦ. Mox: τότε μὲν δὴ ὡς ἐτάχθησαν οἱ Σαραχώριδες ὡς τοὺς Ἕλληνας, ἐπαρῶνος τε αὐτῷ καὶ ὑμάχοντο.

ΣΑΡΓΑΝΟΝ. Antiquitates Constantinopolit. pag.96. καὶ ἐαυτὸς ἐν τῷ βυθῷ μέγαλες καλιτσιλίδωσαν, ὡς πολλῶν πλοίων καὶ σαργάνων ἰλιθίων, ἐξ κολυμβητῶν τινῶν, ὄφις τὸ ἀδημονῶν ἢ Βασιλέα. Hesychio, Σαργάναι exponuntur δεσμοὶ ἐξ πλέγματος. Scholiastes Æschyli pag.85. Θηρευτικὸν δίκτυον, quod ἀμφίβολον vocat idem Æschylus, interpretatur: *Corbem*, vulgata apud S.Paulum 2.ad Corinth. 11. 33. Lexicon MS. Cyrilli: Σαργάνη, σχοινίον· ἔστι ὃ καὶ ἄδος σπυρίδος. Eustath.Odyss. ξ. σαργάνῃ ait esse σκεῦός τι ὁ περιφερόμενοι ἴχθυν τοὺς γαλαθίωνας χοίρους. Anon.de obsessa urbe tuenda,MS. πίλῃ ἐξ ἀσπίδια ἐν τοῖς ἱρίοις ἐξ ἀχύρου κεκρεμμένα, ἐξ ἄλλα ὑποδεέστερα ἐν σαργάναις ἀσφαδίου, ἐξ σύκων πλήρωσι. Vide an ad locum allatum quadrent: nam fortè legendum σανδάλων. Vide in hac voce.

ΣΑΡΓΟΣ, pro ἀργός. Agapius Cretensis in Geoponico cap.172. ἐξ δόλωσι δὲ τὸ σῖτος ἢ κυρίνας, ἢ ὄρνιθας, ἐξ πίσσες σαργὸς ἴσως θέλῃς.

ΣΑΡΔΑ, Σαρδίνα, *Sardinia*, τριχίας, τριχὶς, Portio. Idem *Halecem* Σαρδέλλαν interpretatur. Vide Franc. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p.391.

ΣΑΡΔΑΡΑΡΙΟΣ, *Gemmarum cavator*. Vide Salmasium ad Vopiscum pag.458.

ΣΑΡΖΟΦΑΓΟΝ, τὸ αἰτόπιχον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Aliæ Græcobarb. σαξίφαγον, ι. χλωρὸν κεκαυμένον. *Saxifragum*, Frutex in Saxosis & asperis locis enascens, unde dictus. Vide Ruellium lib.3. cap.85. & Petr. Bellon. lib.1. observ. cap.26.

ΣΑΡΙΣΣΑ, *Telum Macedonicum*, *Sarissa*, vox nota Latinis Scriptoribus. Snidas: Σάρισσα, ἔδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ, δόρυ μακρὸν ἐσχὸν Μακεδόνες. Leo in Tacticis cap.5. num.37. καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν, ἤγουν τὰ κοντάρια, πολὺ ἢ λεγομένων Σαρισσῶν ἐσχὸν τοῦς παλαιοῦς κοντότερα· οἱ ὃ Σάρισσαι ἦσαν κοντάρια μακρὰ ὡς πηχῶν ιδ'. ἐξ ἄλλοι πηχῶν ις'. Infrà: πλὴ Σαρισσῶν, ἤγουν τὸ μακρὸν κοντάριον.

ΣΑΡΚΑ, *Caro*, Σὰρξ, in Corolla pretiosa. Item *Luxuria*, Ἁβρότης.

ΣΑΡΚΕΑ, apud Continuator. Theophanis lib.3. num.28. λίνεον ὕφασμα.

ΣΑΡΚΙΚΟΣ, *Carnalis*, *Genuinus*. Σαρκικὸς ἀδελφὸς, in Apophthegm. Patrum in Milesio num.2. in Vita S.Nicolai Studitæ pag.901. apud Continuator. Theophan. lib.4. num.8. Scylitzem pag. 537. &c. Σαρκικοὶ γονῆς, apud Basil. Imp. in Patænet. cap.3. Συγγένεια σαρκικὴ, apud Anonymum in Lacapeno num.50. πατὴρ καὶ σαρκικὸς, in Martyrio SS. Alphij & Soc. num.6. Martyrium MS. SS. XL. Martyrum: καὶ ὁ τοῦ ἡγίου αὐτοῦ πατὴρ αὐτὸς ἢ κατὰ σάρκα γονεῖς ἀσεβῶν. Ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, apud Cyrillum Scythopolitanum in Vita MS. S. Sabæ cap.31. & alibi. Vide Gloss.med.Lat. in *Carnalis*.

ΣΑΡΚΙΝΟΝ, *Sarcina*. Leo Imp.in Tactic.cap. 15. num. 48. ἀντικαθ' ἕνα τοιαύτας βολαῖς κιλίκια πρεμάμβια ἐξωθεν ἢ ταῖχος κατὰ τὰς πρεμαχῶνας, ἢ σαρκίνα, ἢ σχοινία ἀλυσβία, ἢ πάντλα, ἤτοι ξύλα πρεμάμβια. Eadem habet Mauricius lib.9. cap.3.

Σαρκινάριον, eâdem notione. Manethon Apotelesmaticus MS. καλίκιον λινοῦν μίσον, ἢ κολίνια, ἢ σαρκινάρια, ἢ βυρδινάρινα.

ΣΑΡΚΟΘΛΑΣΙΣ, ἡ Σαρκοθλασμα, *Contusio carnis*, apud Nonum de Morbor. curat. cap.252.

ΣΑΡΚΟΚΑΛΥΜΜΑ, *Tunica*. Vita MS.S.Auxentij: διέχλυε ἰχνίτῃ τῇ μαπορίτῃ, ἢ χρωτῇ αὐτὸ σαρκοκαλύμματα ὑλογίας χάριν ἐκ πιτίας ἐξαιτῇ.

ΣΑΡΚΟΛΑΤΡΑΙ, appellari à Gregorio Nazianz. Orat. 51. pag. 742. Apollinaristæ, quod solam à Christo carnem assumptam crederent.

ΣΑΡΚΟΜΟΙΟΜΟΡΦΟΣ εἰκὼν, qualis nobis similis in carne apparuit Christi imago. Vita MS. S. Stephani Junioris: ταῦτα ὃ ἐκ πλείονα τούτων ἐπιδεξάμενος, αἴρας τὸν σαρκομοιόμορφον θείαν εἰκόνα ἢ Σωτῆρος, &c. Oratio Historica in Festum Restitutionis imaginum pag.725. πλὴ γὰρ ἁγίου καὶ ἀλλοίου σαρκομοιόμορφον εἰκόνα ἢ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, &c. Id aliis verbis expressit Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 26. ὁ πλὴ εἰκόνα ἢ ἰῶ ἢ Θεοῦ ἢ ἐνανθρωπήσαντος ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σάρκα φορέσαντος, καὶ κατὰ πάντα ὁμοιωθέντος ὑμῖν χωρὶς ἢ ἁμαρτίας ἀνυβρίζων, &c.

ΣΑΡΑΪΔΕΣ, *Mercatores*. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. pag.191. σχεδὸν δὲ πᾶσα γῆς καὶ ἡμιᾶς Μουσουλμάνων ἔφθασαν πρὸς τὸ ἀφρόν, μὴ μόνον οἱ ἐπισήμους ἀπὸ τὰ κύρια καὶ τὰς πολίμους, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀεπισήμους, καὶ σαρλίδες, τουτέστι πραγματευταὶ, καταλάβῃ, μυροπῶλαι καὶ τζαιρέκια, &c. Infrà: οἱ μὲν γραπτοῦ ἐξ τὸ κύρος, οἱ ὃ σαρλίδες ἴνα ἀγοράσουν τὰ ἐνεσιμᾶτα.

ΣΑΡΜΑΝΙΖΑ, *Cuna*, apud Crusium in Turcogr. pag.256.

ΣΑΡΜΟΥΝΙΟΝ, *Sermo*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ τώρα πλὴ δόπλουσιν ἢ σαρμούνιν να πέσῃ.

Mox:

Καλὸν σαρμούνιν ἤρχεσαι, καὶ νάχις τὸ τελειώσῃ.

ΣΑΡΠΙΦΡΑΓΟΣ, *Saxifraga*, Herba sic vocata passim à Græcis recentioribus, pro Σαξίφραγος, de qua Consulendus Salmasius ad Plin.p.1295.1296.

ΣΑΡΟΥΚΤΗ, ἐξ Σαρὶχ, Συριστὶ, ὁ κεκαυμένος χαλκὸς, in Glossis Saracenicis MSS.

ΣΑΡΠΙΟΝ, *Tomentum lineum*, Gallis *Charpie*, *Sarpie*. Leo Imp. in Tacticis cap.15. §.77. χρήσιμον ὃ ἔστιν ἐξ τὰς σανίδας προπαρασκευάσαι παχυτέρας, ἐξ ἐν πατρῴμαλι συμπῆξαι αὐτὰς, ὡς ἐπὶ σαρτίου, καὶ ὕφος πίσσης ἐξ στυπίου καταφαλίσασθαι τὰς ζυγὰς ἐπὶ τοῦ ἄρματος, &c. similia habet Mauricius.

ΣΑΡΟΥΧΑ

ΣΑΡΟΥΧΑΛΙΑ, τὰ ξανθὰ λαγήμβια, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. *Xanthion*, *Lappa*. Vide Botanicos. Matthæus Silvaticus: *Sarcalia*, *Scariola*, *lactuca agrestis*, *quod dorsum versus ferram habeat*.

ΣΆΡΠΟΣ, *Arca*, Hesychius: Σάρπος, κιβωτὸς, βίβλινος ἢ ξυλίνης ὑλίας. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 62. ὁ ἢ μᾶλλον ὁ ὑπερβόρμος, θαῤῥῶν ὡς τὰς πλευσίας εἰδήμονας τοῦ Θεοῦ, παρεγβάλλει εἰς τὸ κιλλάριον, ἐν ᾧ οἱ σάρποι βραχὺ ἔχοντες ἄλδρεν ἰσανῶς.

ΣΆΡΤΖΕΣ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. Σάρτζις, τὸ σάρτζις, ἀλλὰ σιλίτζι, ἀλλὰ φίλχα, ἃ ἔστι. Aliæ: τὸ σάρτζις καλύμβου σάρτζις, ἀλλὰ φίλ. Apud Matthæum Silvaticum, *Sarsat*, *Salicem* sonat.

ΣΑΡΩ̃Α, apud Myrepsum sect. 21. cap. 1. Vox incertæ notionis Fuchsio.

ΣΑΡΩΝΕΙΝ, *Verrere*, Σαίρειν. Σαρώματα, *Purgamenta*, κάθαρμοι.

ΣΑ̃Σ, *Vestrum*, *Vobis*, *Vos*. Ex Pronomine σὺ deducitur: quippe habet in plurali ὑσῶν, in primo casu: in cæteris σᾶς & ὑσᾶς. Apud Codinum de Offic. Palat. cap. 6. num. 13. Πολυχρόνιον ποίησαι ὁ Θεὸς τὴν βασιλείαν σᾶς ὡς πολλὰ ἔτη. Vide Grammaticam Portij.

ΣΑΣΜΟΣ. Vide in Σάζειν.

ΣΆΣΣΕΙΝ, *Saltare*, fortè. Vita MS. S. Symeonis Sali: καὶ ἔστεις αὐτῷ σίφανον, καὶ ἤφιεν, καὶ ἐπὶ τῷ χαρᾷ αὐτοῦ ἵνα κλάῃ, ἔσαστι, πράζων, Νίκας τῷ Βασιλεῖ καὶ τῇ πόλει. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali περὶ μὲν σάσεων, ποτὲ δὲ πτίζειν. Infrà: καὶ σωματεῖ αὐτῷ ἐν τοῖς χαλκοφαλάοις, παίζοντα καὶ σκίζοντα. Rursum: ταῦτα ἁρπάζει, ἴβαλε σάσον καὶ πτίζειν· εἰ δὲ ἐργασεῖαι καθιζόμβου πρὸ τῶν οἰκιῶν αὐτῆς, καὶ ἐδεσπορᾶτες βλέπουσι σάσοντα αὐτὴν, ἔλεγον, &c.

ΣΑΤΑ̃, pro σὺ, *Tu*. Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium: ἄμυδον ἀβυσάτην σε, καὶ ἃ τί σε κοσεγιάφω, σατᾶ κάμε το.

ΣΆΤΑΡ, τὸ ὀρίγανον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. in aliis legitur σάτιρ, ὀρίγανος, *Origanum*. Apud Matthæum Silvaticum, *Satar* exponitur *Napus*: Infrà, *Satre*, origanum.

ΣΑΤΖΈΜΑ. Vide in Σαλγάμμα.

ΣΑΤΊΟΝ, genus panni serici, quod *Satin* appellamus. Emman. Georgil. de Mortalit. Rhodi MS.

Τὰ ῥοῦχάσας τὰ ἑλαμπρα σαΐια, καὶ βελύδα.

ΣΆΤΟΝ, *Mensura*, cujus Matthæus & Lucas meminerunt, ut & vetus Testamentum non uno loco. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1780. Σάτον, μόδιος κύμελος· ἀλλ' ἡμιωτὸν τὸ σάτον μέτρον τὸ λεγόμβον χοῖνικα. Zonaras tom. 1. pag. 71. τὸ ἢ σάτον ἔστιν Ἰταλικὸν ἡμιμέδιμνον.

ΣΑΤΟΎΡΑ. Vide Σαλήρα.

ΣΑΤΎΡΙΟ, *Satyricus*, apud Symeonen Logothetam in Michaele Theophili F. num. 18. Σάτυρος, apud Continuat. Theophanis lib. 4. num. 38.

ΣΑΤΥΡΊΔΗΣ βόλιτα, ὁ καρδαμὶς· ἔστι γὰρ καρδάμου, καὶ ἔχει δύναμιν θερμαντικήν. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS.

ΣΑΤΥΡΊΔΙΝ, *Saura*. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ συχνογυεζόμβος μὴ τὰ ἴδω κἂν σαβρίδιν,
Ἢ κἂν σκουμπρὶν, ἢ ἄλλο τι, ἢ θλώσον βρυμαρίσω.

ΣΑΤΥΡΊΑ, *Saureia*, *Cunila*. Ornеosophium cap. 48. pag. 215. ἐὰν ὁ ἰὸς ἀπ' ὀφθαλμῶν πάσχῃ, λάβε βολίτου τὸν λεγόμβον σαυτρίσιον, καὶ ὀποβάλσαμον, κάπνιζον, καὶ τὸ καπνὸν δέπλει.

ΣΑΦΑΡΝΤΖΗΛΑ, κυδώνι ἰνδικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΑΦΘΊ, *Ægyptiis*, *Hyoscyamus*, apud Interpol. Dioscor. c. 651.

ΣΑΦΣΆΦ, ὁ χυλὸς τῆ ἰτέας, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Succus salicis*.

ΣΑΧΑΛΑΤΙΚΗ. Vide in Μυρίνα.

ΣΑΧΑΡΟΠΟΎΓΓΙΟΝ, *lecur*. Laonicus Cretensis ad Batrachom. ἔπαιζε λιθοχίτωνα, σαχαροπούγγια λύνκα.

ΣΑΧΑΌΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Κεπαςρον, ἄξιςον, σαχλὸν, ἀνάλατον βρυμάρι.

Σαχλὸς, eâdem notione. Idem Prochoprodromus.

Καὶ μίλες τὰ φίρνειν θλώσεμον κυμάτιν,
Κάπαςον, ἄξιςον, σαχτὸν, ἄπλυτον, κακοσμῆρι.

Alibi:

Καὶ παλαμίδας πέλαπαῖς σαχναῖς ἢ βρυμισμῆρι.

Alibi:

Τὶ ὅσαν ςαφιδίχοβον, τὶ ἀκροσχισμένιν.

ΣΆΧΧΑΡ, τὸ ςέαρ, *Adeps*; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΒΕΝΕΙ̃Ν, Σβέσαι, Σβύσαι, *Extinguere*, Σβεσθῆναι.

ΣΒΟΥΡΊΖΕΙΝ. *Resonare*, Βομβεῖν. Σβυρισά, *Resonanter*.

ΣΒΟΥΓΓΊΖΕΙΝ, pro Σπυγγίζειν, *Spongia eluere*. Nicetas Barbarogr. γράφων συχνὰ ταύτῃ ἔβλεπε, καὶ λαύνων ἢ σβυγγίζων αὐτήν.

ΣΒΟΎΡΝΙΣ. Stephanus Magnes in Empiricis MSS. δραχύλιον, ἢ ῥαφανίδα, καὶ σκόρπιος μιξας χολὴν, καὶ σκόρδον τιθλασμένον, καὶ πλατὶ.

ΣΓΆΡΑ, *Vesica*, *Folliculus*, Φύσα, κύστις.

ΣΓΑΤΆΔΑΡΙΣ. Vide in Ἀσπάλιον.

ΣΓΆΦΕΙΝ, pro Σκάπτειν, *Fodere*, in Glossis Græcobarb.

ΣΓΟΜΒΡΊ, *Scombrus*, Piscis, Σκόμβρος.

ΣΓΟΜΠΌΣ, *Gibbosus*, Ἐπίκυρτος, in Corona pretiosa. Ex Ital. *Gobbo*.

ΣΓΟΥΡΔΈΛΛΑΙ, Pisces quos Græci ἰουλίδας vocant: Itali *Donzellas*, Genuenses, *Zigurellas*. P. Bellon. lib. 1. observ. cap. 30.

ΣΓΟΥΡΌΣ, *Obscurus*, *Subfuscus*. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Τίνατα ἢ τοῦς παλαιοῦς τὸ ὕλον δηλοῖ τάδε,
Τὸ ὑγιὲς, ἀλάλητον, ἀλίθριον, σγυρόν τι.

Infrà v. 568.

——— Ἐξ ἢ δηλοῖ τὸ ὕλον,
Τὸ ὑγιὲς, ἀείρμον, ἀλίθριον, σγυρόν τι,
Καὶ σωὶ αὐτοῖς τὸ μαλακὸν, ἢ ςόμαβος τὸ μίρος.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Τρίχας σγυρὰς καὶ νύςημας, τὸ χρῶμα χρυσαφίν.

Idem lib. 3.

Καλὰ ἢ ὀλέξανθα, σγυρὰ, λιτοπλιμένα.

Hinc cognomen inditum Leoni cuidam Corinthi Tyranno, apud Nicetam in Balduino, cui Λεὼν Σγυρὸς appellatur, à quo fortè profluxere Σγυρόπυλοι. Occurrit enim apud Cantacuzenum Δημήτριος Σγυρόπυλος, lib. 3. cap. 23. & 29. ad quem etiam prostat Epistola Maximi Planudis: & Silvester Sguropulus Auctor Historiæ Concilij Florentini, quem Acta Edita ejusdem Concilij *Syropulum* non semel vocant. Vide Phranzem lib. 3. cap. 25. sic Σγυρομάλλης nomen familiæ Græcanicæ, ab aliquo cui barba fusca erat, appellata. Mentio est alterius Σγύρη in Turco-Græcia Crusij p. 284.

Σγυρίζειν, *Obscurescere*. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Τὸ χρῶμα τῆ μαλίστα τες ἔτσι ὡς καστανίχε,
Εἰς δύο πλεγμένα χαμιλὰ, ἢ ὡς τόπως τὰ ἐβυρίζουν.

Σβυρίτζης, equi nomen à colore subobscuro, seu

badio nigro. Anna Comnena lib.4. pag. 119. Σγυρίτζλω τοῦτο ὁ ἵππος ὁ Βρυέννιος ὠνόμαζεν. Ita etiam quidam Eunuchus cognominatus apud Scylitzem pag. 741.

Σγυρότης, *Obscuritas.* Scholiastes Oppiani lib. 2. Halieut. v. 34. ἡ σγυρότης, ἡ ἐξαίθνισις τῶν ὑγρῶν.

Σγυροειδὴς, *Qui fuscum colorem habet*, apud Theodorum Studitam in Catech. 88.

Σγυροκέφαλος, *Cui crines sunt fusci*: Historia Bertrandi Romani MS.

Ξανθὸς καὶ σγυροκέφαλος, ὠφθαλμὸς ἐξ ἀμφοῖν.

ΣΑΡΑΒΙΤΖΑ, *Scyphus mero plenus.* Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 629. narrans cædem Nicephori General. Imp. in prælio contra Bulgaros, ait, post Scriptores Byzantinos, Crumum Regem illius cranio vice poculi usum, hoc verborum contextu: ὕστερον ἱστώσι τοὺς Βυργάρους, ἐκ τῆς ἥττης αὐτὸ τὸ κεφάλι τοῦ Βασιλίου ὑπὸ ἕκαστον καυκὶ ὑπάτου κράσει, καὶ ὅπου, Εἰς τιμὴν τιμήσαι τοῦτο τὸ καυχὶ κράσει γεμάτο σάραβιτζα· καὶ ὕστερον ὅπου ἐπέστη ὁ οἰ ἄρχοντες γεμάτο, ἐκ ἕκαστον χαρᾶς μεγάλας δίδε τῷ ὑπὸ ἕκαστον. Καὶ ἀφοντό τι ἐνεμάσθη οἱ τοὺς Βυργάρους τὸ γεμάτο καυκὶ σάραβιτζα.

ΣΕΒ, in Glossis Saracenicis MSS. ἡ σχιστὴ σπινθρία, *Alumen scissile.*

ΣΕΒΑ, Dacis, *Sambucus*, apud Interpol. Dioscor. c. 754.

ΣΕΒΑΙΝΕΙΝ, *Ingredi*, pro ἐκβαίνειν. Anonymus de Locis Hierosol. num. 7. ἀπὸ τῆς ἐφισιρὰ τοῦ βήματος τοῦ ἁγίου Τάφου ἀναβαίνει σκαλόνια ιδ. καὶ σεβαίνει εἰς τὸ Γολγοθᾶ. Num. 8. καὶ ἐκ τὰ δίξιὰ μέρη τοῦ βήματος ἀναβαίνῃ σκαλία ιδ. καὶ σεβαίνει εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου. Occurrit rursum alibi.

ΣΕΒΑΣΤΟΙ, inquit Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. οἱ βασιλῆς ἀπλῶς ἰσθίλιπῶς ὠνομάζεσθε, καὶ ἰδίως ἐξιδιαζόντως ἐκ βασιλίας λεγόμθνοι τὸ τοῦ Σεβαστοῦ ὄνομα. Julius Africanus apud Georgium Syncellum in Chron. pag. 307. Ἰούλιος ὁ Σεβαστὸς, ὃν Αὔγουστον καλοῦσιν οἱ Ῥωμαῖοι, &c. Zonaras in eodem Augusto: ἐκ Αὔγουστος καλεῖθαι ἠθέλησεν, ὡς ἐκ πλεόντι ἢ κῦ ἀνθρώπῳ ὑπάρχων· παῖδα γὸ τὰ ἱερώτατα καὶ σεβάσμια Αὔγουστα προσαγορεύῃ), ἐξ ὕπνῳ καὶ Σέβαστον προσεῖπον αὐτὸ, ἀπὸ τοῦ σεβάζεσθαι, ἐξελλιλιζόντος, ὥσπερ τινὰ σέβασμα. Pactum Boëmundi cum Alexio Comneno Imp. apud eundem Annam lib. 13. pag. 415. καὶ ὑμῖς μὴν οἱ ἀεισέβαστοι Βασιλῆς, ἐκ Σεβαστοῦ τε καὶ Αὔγουστος τοῦ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας, &c.

Σεβαστὴ, *Augusta*, Dignitas inventa à Monomacho pro Sclerena concubina. Michael Psellus lib. 5. Hist. MS. de eadem Sclerena: πρεῖσσαν ἦ αὐτὸ τι καὶ ἡ ἀδελφὴ Θεοδώρα, καὶ μετ' ἐκείνην ἡ Σεβαστὴ· τύτῳ γὸ αὐτὴν τῷ καιρῷ ἀξιώματι οἱ Βασιλίδες δόξαν ὕστω τῷ αὐτοκράτορι. Et de Alana altera concubina: τοῦ μὴν σχήματος αὐτῇ τοῦ βασιλέως ὡκ ἐκοινώνησε· μεταδίδωσι ἦ τοῦ ἐνόμου, Σεβαστὴν ἀνατών. Vide Zonaram & alios.

Primus autem Alexius Comnenus, subdit eadem Anna filia, ex hac Σεβαστοῦ nomenclatura, quæ solis duntaxat Augustis competebat, complures confecit Dignitates: neque enim primus *Sebasti* dignitatem adinvenit, quod quidam volunt, quandoquidem idem Alexius, priusquam ad imperium perveniſſet, hac donatus fuerat à Nicephoro Botaniata decessore, ut narrat Zonaras & Scylitzes: sed ex *Sebasti* nomine alias confecit, Πρωτοσεβάστου nempe, Πανυπερσεβάστου, & Σεβαστοκράτορος, de quibus singulis in præsens agendum: ac primò quidem de ea quæ

Σεβαστὸς nudè appellatur, qua scilicet donatus idem Alexius. Anna Comnena lib. 1. pag. 22. de parente: ὃν ἀπάλων χέρας ἀπέλαβε τοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος ἀναφθὰς ἐκ μέσης σελήνης. Similia narrat Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 28. Eadem Anna lib. 14. pag. 419. de Boëmundo Principe Salernitano: Τιμηθὶς ὑπ' τοιαύτης τοῦ τοῦ Σεβαστοῦ ἀξιώματι, &c. Adde pag. 416. præterea Cinnamum lib. 4. n. 2. lib. 6. num. 13. Neophytum de Calamitatibus Cypri num. 2. Joan. Tzetzem Chil. 5. v. 596. &c. Honorario porrò titulo Πανσεβάστου titulo donatur *Sebastus* in Novella Manuelis Comneni Imp. de Judicibus & advocatis.

Σεβαστοκράτωρ, *Sebastocrator*, Dignitas inventa primum ab Alexio Comneno Imp. Nam cùm ad Imperium perveniſſet, deturbato Botaniata, fratrémque haberet se natu majorem, quem insigniori aliquo decorari honoris titulo par erat: ἕτερον ἦ ἀξίωμα πλεῖόν τοῦ Καίσαρος ἐκ ἐῶ, (cum scilicet eo donatus esset Nicephorus Melissenus) νέον ἐνεμαζόπλασε — δὴ τι τοῦ Σεβαστοκράτορος τὰ δεύτερα ἰφορμίσαλο, εἰκότως δεύτερον Βασιλέα σπουδαίως, τοῦ Καίσαρα τότε ὑποβιβάσας, ἐκ πρίτου ἐν τοῦ εὐφημίας ἀριθμοῦ μετὰ τοὺς τοῦ Αὐτοκράτορος εὐφημίαν. Ita Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 78. & ex ea Zonaras, & Codinus cap. 2. num. 2. Sed & decrevit ut in publicis Vitæ diuturnioris, seu πολυχρονίου, acclamationibus, unà cum Imperatore Sebastocratoris & Cæsaris nomina efferrentur: præterea ut uterque coronis uterentur, sed quæ sumptuositate, & magnificentiâ, atque adeo formâ, ab Imperiali differrent. Nam cùm Imperatoris Stemma hemisphærij instar supernè undique clausum esset, uti ab eadem Anna describitur, Sebastocratoris & Cæsaris Coronæ cinctum habebant solùm sparsione margaritarum per intervalla distinctum, sive ullo imminentis supernè cavitatis orbe. Eadem Anna: οἱ ἦ τοῦ Σεβαστοκρατόρων καὶ τοῦ Καίσαρων στέφανοι σποραδὸν ὄξει ὑπὸ τοῦ μαργάρων καὶ λίθων μείζονος, ἄνω τοῦ ἐπιφαύσεως. Meminit Sebastocraticæ Coronæ Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. sub fin. Cui quidem ornatum novum addidit Imperator Joannes Cantacuzenus: nam cum uxoris suæ fratres ad Sebastocratoris dignitatem evexisset, concessit iisdem, ut gestarent στέφανος δίξα λίθων ἐμφανῶν καὶ μαργάρων, ἔχοντας ἕκαστον αὐτῶν ἐμπεφυτὸν ἀνὰ μέσον ἐκ μόνου κεράτων, *uno & solo circulo ab anteriore parte capitis apicem cingente constantes coronas.* Quinetiam Sebastocrator & Cæsar Βασιλέας titulo compellabantur, uti in hac voce observamus. Utriusque, ut & Despotæ, Pilei, seu Sciadia, margaritis ornabantur. Matthæus Monachus:

Ὧν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κυκόσαι μαργάροις.

Describitur pluribus Sebastocratoricus pileus à Codino cap. 3. num. 16. ut ejus tzangæ, & sella cærulei coloris, aquilis auro contextis in campo coccineo interstinctæ, num. 17. 18. & ejus tentorium num. 19.

Plures unà & simul hac dignitate donati leguntur. Scribit quippe Nicetas num. 5. Joannem Comnenum Imp. Andronicum, Isaacium, & Manuelem filios secundogenitos Σεβαστοκρατορικαῖς τιμαῖς exornasse. Hujusce dignitatis in Andronico mentio est in versibus heroïcis Constantini Manassis, illius Chronico subjectis in Cod. Allatiano:

Πορφυρόπαις, γόνος Αἰβρατανακῆς καρτερόθυμος,
Ἀνδρόνικος μεγάθυμος, ἰῦμμελὴς πολεμιστὴς,
Ὃν γέρα πρῶτα Σεβαστοκρατορὶς τεῦμ' ὁ φιλεύσας.

Nam fuit alter Andronicus Comnenus Alexij Imp. filius, quem Sebastocratorica dignitate pariter donatum fuisse à patre refert Zonaras. Scribit denique Georgius Acropolita in Chron. num. 82. extr.

Michaelem

Michaelem Palæologum Imp. Constantinum Palæologum fratrem, & Constantinum Tornicium, Sebastocratores Creasse: ita tamen ut fratri aquilas auro intertextas in cæruleis calceis; Tornicio verò nudè cæruleis absque aquilis, uti concesserit: ἐν τούτοις ἦ τὰ τῶ Σεβαστοκρατόρων διέφερεν, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφος τοῖς κυανοῖς ποδίλαις ἰσοπαλλαμβύοις ἄχρι, ἢ χρυσοῦφᾶς, ὁ ἦ Τορνίκιος γυμνὰ τούτων τὰ πόδιλα ἐνεδίδυτο. Id ipsum observant Gregoras lib.4. initio, & Pachymeres lib.2. cap.13.

Sebastocratorem, perinde ac Despotam & Cæsarem, sua ætate ὑδυμίαν ὑπηρσίαν habuisse, ἰσὸν μὲν ταχθῆναι τὰς ἐντιμίας, scribit Codinus cap. 5. num. 1. Sed primitus secus sese res habuit, cum dignitati adnexa fuerit quædam jurisdictio, quod potissimùm colligitur ex Novella Alexij Comneni de Testibus: πῶς γὰρ, ἰβέων, ὁ παρατυθὰς παρ' αὐτῷ τῷ τῆς Σεβαστοκρατόρος δικαστηρίῳ, καὶ ἢ πανυπερτυχεστάτης Σεβαστοκράτορος μὴ τῷ τοῦτο διαγελάσειε μᾶλλον ἢ τῷ μαρτυρίαν, &c. Sed qualis ea fuerit jurisdictio, incertum manet.

Σεβαστοκρατόρισσα, *Uxor Sebastocratoris*, cujus erat Imperatricem rubris calceis primò ornare ac calceare, ut est apud Codinum cap. 22. num. 5. Cod. MS. VVkeleri nobilis Angli, in quo describuntur variæ imagines ex familia Comnenica & Palæologa: Κωνσταντῖνος Κομνηνὸς Παλαιολόγος, ὁ πανυπερτατὸς Σεβαστοκράτωρ καὶ πατὴρ τῆς ἐκλαμπροτάτης. Εἰρήνη Κομνηνὴ Βρανᾶ Παλαιολίνα ἡ Σεβαστοκρατόρισσα (μητὴρ) τῆς ἐκλαμπροτάτης. Hic porrò pretium videtur operæ regulas Grammatices in hisce dignitatum nominibus efferendis observare ex Theodosio Grammatico in Grammatica MS. ταῦτα πάντα ὀνόματα ὅσα ἡ φυλάσσει τὸ ω μίγνυσι ἢ ἐπὶ τῆ ηβυκῆς· ἃ ἦ ἀξιωματικὰ ὑπάρχοντα, οἷς τὸ Πραίτωρος, ἢ τὸ Κοιαίστωρος, καὶ τὸ Μαίστωρος, φυλάσσει τὸ ω μίγνυσι καὶ ἐπὶ τῆ ηβυκῆς· τὸ γὰρ Πραίτωρος, καὶ τὸ Κοιαίστωρος, καὶ τὸ Μαίστωρος, οὐχὶ τὸ ω μίγνυσι γράφουσι, τὰ μὲν τοῦ σωφίλια, οἷς τὸ ἀπάτωρ, ἀμήτωρ αὐτοκράτωρ, μονοκράτωρ, Σεβαστοκράτωρ, οὐχὶ τῆ ο μικρὸν κλίνουσι, ἀπάτορος, &c.

Πανυπερσέβαστος, Dignitas inventa primum ab eodem Alexio Comneno, & ab eo collata Michaëli Taronitæ fratrio. Zonaras: ἐπὶ μὲν οὖν Ταρωνίτου τῷ ἑαυτῷ συμπενθερίδῃ τῆ ἀδελφῶν, πάνυ μεγαλομιᾷ ἀρὰς ἐπ' μητρὸς, καὶ πρὸς αὐτὸν τιμωμένῃ, Πανυπερσέβαστον ἀνόμασεν, καὶ τοῦτο καινοῦλος τὸ ἀξίωμα. Quam quidem dignitatem Cæsareæ in consessibus parem esse voluit idem Alexius. Anna filia lib. 3. pag. 78. μετ' ἐκεῖνο ἦ κεφῆ τελίμνη καὶ ὁ Ταρωνίτης, ἢ γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῆ Βασιλίσσης Πρωτοσέβαστός τε καὶ Πρωτοβεστιάριος· μετ' ὀλίγον ἦ πολὺ ἦ ἢ Πανυπερσέβαστος ἀναδέδεται, ἢ σωθωκὸς Καίσαρι ἴσης. Adde pag. 258. Ex hinc Andronicus Palæologus Senior vestes & calceos Imperatorios, & alia ornamenta Imperatoria huicce dignitati adscripsit. Nicephorus Gregoras lib. 7. pag. 124. 1. Edit. & 190. Edit. Geneu. enarrans, ut Joannem ex fratre Constantino nepotem ea donaverit: ἐτίμησε δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ τὸν ἦ Πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, ὁ τοῦ ἢ αὐτὸ ὀλίγῳ τοῦ πρὸς αὐτὸ γοργοῦ, εὐδοξότερον ἢ πρότερον ἄχθος, πολλῷ καλιγᾶτος· εὐδύμασι γὰρ ἢ ποδίλαις ἀυτῷ, ἢ ὅσα ἦ ἴσασον τούτῳ κοσμεῖ, κιρροῖς τοῖς ἄπασι χρῆσθαι κεχάρισται, ἢ ἦ διασημότατος ἐν τοῖς ἀεὶ ἦ Βασιλέα ἐνηβῶσι. Georgius Pachymeres lib. 12. cap. 20. de eodem Joanne: τιμᾷ ὕστερον τελίως ἦ ἐπλακαδικάτῳ ἐπιβάλλοντες, τῷ ἦ Πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, πλοῦν ἢ κεῖ τὸ ὑπέρθεν ἦ ἀξίας ταυτησὶ σχῆμα, ἀλλὰ ἢ τοῖς ἐκ κιρῶν παρεσίμοις σημείοις, ἃ δὲ ἦ ἐπαρχίας πρότερα σύμβολα ἦσαν. Sed & à Matthæo in Catalogo Officiorum Palatij recensetur post Cæsarem, diciturque esse συγκλήτου πρῶτος. Ea verò dignitatis istius prærogativa perstitit usque ad Andronicum Juniorem, qui Joannem Cantacuzenum Magnum Domesticum creatum Panhypersebasto æqualem primò, deinde extincto avo Andronico Seniore, inferiorem esse statuit. Id pluribus prosequitur Codinus cap. 2. n. 5. ubi observat etiam hanc dignitatem inventam ab Alexio, & ab eo deinceps collatam Nicephoro Bryennio Annæ filiæ conjugi: quod & narrat eadem Anna lib. 13. pag. 405. qua pariter donatur à Theophylacto Bulgariæ Archiepiscopo in Epist. 41. ubi & Βασιλέως titulo, perinde ac Cæsar, exornatur. Vide præterea Nicephorum Gregoram lib. 8. pag. 169. 1. Edit. & Joannem Cantacuzenum lib. 2. Histor. cap. 38. init. & lib. 3. cap. 36. init. & cap. 82.

Πανυπερπρωτοσέβαστος, qua dignitate donatur quidam Anemas Theodoræ Porphyrogenitæ conjux, apud Lambecium lib. 5. de Bibl. Cæsar p. 233.

Πρωτοσέβαστος, Dignitas juventa ab eodem Alexio Comneno Imp. qua Adrianum fratrem donavit: Anna lib. 3. πρὸς ἦ ἢ Ἀδριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ Πρωτοσέβαστος ἀξιοῦται περιφανίζεται. Ita etiam Zonaras, & Codinus. Hanc porro dignitatem postea concessit Alexio Venetorum Duci: eadem Anna lib. 6. pag. 161. καὶ αὐτῷ ἦ Δοῦκαν Βασίλισσα τῆ ἦ Πρωτοσεβάστου ἀξιώματι μᾶλλον ἦ ἀναλόγως ἐτίμησεν. Hujusce dignitatis mentio passim occurrit, apud Cinnamum lib. 2. num. 17. Georgium Acropolitam cap. 48. 60. Cantacuzen. lib. 3. cap. 22. Phranzem lib. 2. cap. 9. &c.

Σεβαστοϋπερσέβαστος, Dignitas, supra Sebastos, inventa, ni fallor, ab eodem Alexio Comneno Imp. qui ea Constantinum Angelum donavit. Typicum MS. Monasterij ἦ Κεχαριτωμένης cap. 71. τελείωσαν τὰ μνημόσυνα ἦ πεφιλοθέου γαμβροῦ ἦ βασιλέως μὲ ἦ πανσεβαστοϋπερσέβατος κυροῦ Κωνσταντίνου, &c. Joan. Cinnamus lib. 3. num. 6. Κωνσταντῖνον μὲν Σεβαστοϋπερσέβατον, ὃν Ἀγγέλου ἐπεκάλουν, ἀυτῷ συνῳκείωσεν ὕλιπον.

Πανυπερπρωτοσεβαστοϋπερσέβατος. Laudatur à Lambecio lib. 3. Comment. de Bibl. Cæsarea, Gregorij Monachi & Abbatis Monasterij in Oxeia insula, oratio consolatoria πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον κυρὸν Θεοδώραν ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἦ Πανυπερπρωτοσεβαστοϋπερσέβατος Δεσπότου ἦ Λεμνοῦ. Vide suprà.

Σεβαστάτος, Dignitas qua Ar[illegible]asemum Persam donavit idem Alexius Comnenus Imp. Anna Comnena lib. 6. pag. 174. πλείστοι δωρεαῖς τοῦτον ἀμφαμένῳ, τῷ Σεβαστάτῳ τε ἀξιώματι τιμήσας, &c. Videretur legendum Σεβαστάτε, nisi hic mendum subsit, scribendumque fuerit, Σεβαστῶ.

Πανσέβαστος, titulus datus *Protostratori* apud Theophylactum Bulgariæ Episcop. Epist. 19. & *Sebaste*, in Novella Manuelis Comneni de Judicibus & Advocatis.

Σεβαστοφάντης. Vide Inscriptiones Reinesij pagina 375.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ, *Curator Regionis Urbanæ Qui totius Regionis sollicitudinem gerebat*, in Descript. Urbis Constantinopolitanæ, cui subserant *Collegiati*, *Vernaculi & Vicomagistri*: Ἀμφοδάρχαι, Ῥηγιονάρχαι. Suidas in Αὔγουστος· ὅτι Αὐγουστῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ιὴ ἐβουλήθη μιλιὼς οἱ Ῥηγιονάρχαι καὶ Σεβαστοφόροι ἰχάρδην ἐν τῷ Αὐγουστίῳ, ὅθι ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἐς τιμὴν Τιβερίου. Quæ quidem hausit à Joanne Lydo lib. de Mensibus, ut & Codinus in Orig. Constantinopol. num. 52. Leo Diaconus MS. lib. 10. ἄρτι ἦ κεῖ ἦ τῷ Ὀλυμπίῳ παρακαθήμενος ἦ Ἀτρέως παῖδα ὁ βασιλεὺς ἀφικόμενον, πρὸς τοῦ ἦ Πατρικίου Ῥωμανοῦ καὶ τῷ ἦ Σεβαστοφόρου διαπρέποντι ἀξιώματι ὄντων κατήγαγε. Scylitzes pag. 636. ἐξανύσας ἦ καὶ Ῥωμανὸς ἦ ἦ σιφάνι ἦν, ἦ μιλιτησία Σεβαστοφόρον ἠνέμηνεν. Adde pag. 757.

&c

& 758. Ubi Goarus existimat eum Σεβαστοφόρου dignitate donatum, qui primus delatæ Augustæ dignitatis nuncium afferebat. Sed hisce repugnant quæ ex Suida attulimus. Siquidem igitur Sebastophori iidem fuere qui Regionum Curatores, ita appellati videntur, quod suæ Regionis essent vexillarij, & in publicis ceremoniis, *Augusti*, seu Imperatoris imaginem, ac *Laureatam*, quam descripsimus in Gloss. med. Latin. suis Civibus præferrent: ut Romæ iidem Curatores Regionum etiamnum *Banderesi* appellantur, de qua voce egimus pariter in eodem Gloss. Meminit præterea Anonymus Barensis in Chron. ad an. 1043. cujusdam *Sevastophori* copiarum Græcanicarum ducis. Unde sane colligere est illustrem fuisse dignitatem, cum & Patriciis conferretur, adeo ut non omnino ij pro Regionum Urbis Curatoribus habendi sint.

ΣΕΒΈΝΝΙΟΝ, Σιβίννιον, illud cotticosum quod in summa palmula enascitur. Hesychius: *σιβίννιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι γλωμόδιον.* Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. *ἄλλος ὃ μοναχὸς παρέβαλεν αὐτῷ ἔχων σιβίνια, καὶ ἐπίνων ὁ γέροντας ἐρησάσθη τὰ σιβίνια.* Ammonius de Monachis Sinaitis pag. 100. *λιῶ ὃ ἡ τροφὴ αὐτῶν ὕδωρ, καὶ μικροὶ φοίνικες, ἐξ ὧν ἔχει καὶ τὰ ἐσθήματα δηλ σιβίνιν.* Codd. alij habent *σιβίννιον*. Apophthegmata Patrum in Pœmene num. 42. *καὶ λέπει ἡ μὲν ἡ χειρὶ ἡ δερμάτινον, καὶ πέχινον, καμάσιν λίνινον, καὶ σανδάλια σιβιννίνα.* In Isaacio num. 7. *παλαιὰ πολύρραφα ἱμάτια καὶ σιβίνια.* Ubi *σιβίνια* habet Paulus Monachus lib. 1. Collect. Vide Salmasium ad Plinium pag. 409.

Σιβίνιον, Σιβίννιον. Paradisus, seu liber SS. Senum MS. *καὶ τις ἀδελφὸς φοιτήσας πρὸς αὐτὸν ἐκάθισεν κάμιον σίβινα.* Joan. Moschus in Limon. cap. 123. *εὗρεν αὐτόθι γέροντα φοροῦντα δεῦρο σίβινα κολλόβιον.* Ubi Interpres: *Invenique ibi senem vestitum collobio de sibino.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. de Monachis, MSS *ἐφόρει ὃ φοινικίδιον σιβίνιον ἔνθεν ἐγὼ κιστίνιον.* Ubi Cod. Reg. habet *σιβίλινον*. Rursum: *καὶ ὁρᾷ ἕνδον τῆς τινὰς ἀκατεμίτους φορούντας σιβίνια κολόβια.* Anonymus de Cæde Patrum Rhaiti, MS. *καὶ τὸ ποτὸν αὐτῶν ὕδωρ, καὶ τὰ ἐσθήματα αὐτῶν δεῦρο σιβίνιον.*

ΣΕΒΗ, ἡ στυπτηρία, ἀσχιστὶ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Alumen.* Matthæus Silvaticus: *Sebel, Sebum, Sceb, i. alumen.*

ΣΕΓΟΎΡΟΣ, *Securus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Τόσο σιγύρις ἔσκεν, ὅλας γιαπιθάνυ.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

Κάς σι λιμίσια γύρψι σιγύρα νὰ μας βάλις.

Σιγῦρος, Συγῦρος. Corona pretiosa: Σιγῦρος, *Tutus*, Ἀσφαλής. Georgius Contares lib. 5. Hist. Athenar. pag. 123. *ἤξιε τὰ ἔθη δεῦτε πρὸς Πειρικλῆ καθελαύνειν πλέον σιγῦρει.* Et pag. 135. *ἤξιε τέκνα αὐτὸς ἐκεῖ ἐς πρὸς Λακεδαίμονα συγῦρος.* Ita cum υ. apud Agapium in Geoponico cap. 199. semel ac iterum, & in Turcogr. Crusij pag. 217.

ΣΈΔΑ, *Sedes.* Lexicon adespoton MS. Hesychius & Suidas: Σέδας, καθέδρας.

ΣΈΔΕΤΟΝ, *Stativa hiberna: Sedes*, nudè, Vegetio, Ammiano, & aliis. Suidas: Σέδετον, *τὸ φωσάτον.* Glossæ Basilic. Σεδίτους, *καθέδρας.* Σεδίτους, *προσαγόρους.* Σέδετον, *τὸ φωσάτον.* Σέδετα. *ἀπλῶς σκαφίους ἢ τόπους τινί.* Lex 14. Cod. de Episcopor. audientia: *οἱ ὑφιστῶτες καὶ τῇ φυλακῇ προσκαθιζόντες στρατιῶται ἐν τοῖς σεδίτοις αὐτῆς.* Theophilus de Testam. militari, lib. 2. tit. 11. §. 3. *ἐν οἷς ὃ χρόνος ἐν ἑτέροις διατρίβοι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λιμομένοις αὐτοῖς σεδίτοις, τοῦτον ἴσθι διάγειν αὐτὸν ἀνάλογα τῇ στρατιωτικῇ ἐν τῷ διατίθεσθαι προσομίλων ἐν Νικαίᾳ.* Ubi Scholiastes: *Σεδίτους, τοὺς ἐν προσφορᾷ.* Ibidem: *τυχὸν γὰρ ἐν σεδίτοις ἦσαν.* Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 7. *ἀ ὃ ἐν παραχαμαδίῳ, ἢ οἷς τὰ σίδητα, ἢ κῦ παρόδου ἄρχων ἢ στρατιώτης ζημιούσθω σωτηλισθῶ*, &c. Rufus in Institutis militaribus: *στρατιώτης ἐν παραχειμαδίῳ ἢ κῦ παρόδου, ἢ οἷς τὰ σίδητα.* Pseudoeustochius in Vita MS. Eusignij: *ὡς ὃ ἐπιζήμιον ἐκεῖ τὸ σιδήσιον ἐμοῦ, κἀμοῦτος ὁ ἱσαποστόλου*, &c.

ΣΕΗΚΕΡΆ, Ξηδαικὸς, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Lactuca.*

ΣΕΗΣΆΜΠΑΡ, *τὸ βάλσαμον*, in Glossis Jatricis MSS. ex Codd. Reg. 190. 1843. in aliis scribitur *σισάμπαρ*, in aliis Σισύμβαρ, Βάλσαμος. In aliis denique Saracenicis MSS. Σισίμβιρ, *τὸ βάρσαμον. Balsamum.*

ΣΕΗΣΑΝΆ. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 652. *ἵνας στρατιώτης ἄρχει ἵνα μιλάφι, τὸ ἐποῖον ἄρχι σισανά, ἢ ὅταν ἐπάξῃ εἰς τὸ πόλεμον, ἰφέρτωσι τὰ βρέχα τα εἰς αὐτό.*

ΣΕΗΤΑΡΆ, ἰσχίον τὸ, κάψωνον Ἰνδικόν. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1849.

ΣΕΐΑ. Codinus de Offic. Palat. cap. 3. num. 2. ubi de Sciadio Despotæ: *τὰ σεῖα, οἷα εἰσὶ τὰ βασιλικὰ, πλὴν τῶν κόμβων τῶν φοινίκων*, & num. 16. de Sciadio Sebastocratoris: *τὸ δὲ Σεβαστοκράτορος σκιάδιον, χρυσοκόκκινον, σιρματάνιν· ὁ αὖν καὶ τὰ σεῖα οἷα εἰσὶ τὰ τοῦ Δεσπότου.* Ubi Goarus *σεῖα*, *Mobilia, tremula, pro dilaque ornamenta*, δεῖν τοῦ σείειν, *movere, quatere*, interpretatur. Sed fere malim intelligi virgulas, quas *Sions* vulgo dicimus: hic enim intelliguntur Sciadij vittæ, seu *κρεμαστάρια.*

ΣΕΙΡΆ. Moschus in Limonario cap. 87. ex edit. Coteleriana: *ἐφόρει ὃ στιχάριον πέχινον, καὶ δεῦρο σαρᾶς μανζίον.* Et cap. 92. *φορῶν δεῦρο σειρᾶς καλόβιον, καὶ μαφόριον ἀπὸ τῆς ὄμου ἕως ὑποπλάκιον ἐκ ψιαθίου.* Psiathia conficiebantur ex palmis invicem contextis: unde aliud esse δεῦρο σαρᾶς conjici potest. Vide Σίρα.

ΣΕΙΡΑΔΙΟΝ. Eustathius ad Odyss. χ. pag. 1913. *ὅστις δειρὰ δίρα, ἔτω καὶ σειρὰ σίρα τὸ ἰδιωτικόν, καὶ τὸ κοινῶς ὃ λεγόμενον σαράδιον, τὸ Ὁμηρικῶς δηλ κάμμα τοῦ σαρᾶς.* Il. ϕ. ubi de voce σαρὰ, ἀκούσῃ λέξις, ἣν δηλοῖ παρ' ἡμῖν τὰ σαράδια.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ, *Intibum.* Suidas: σέρις, ὃ δηλ λαχάνου, τὸ παρ' ἡμῖν Σαρικὰ λεγόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΆΣΤΗΣ, *Hasta* aut *Spiculi* species. Hesychius: Σειρομάστης, *λόγχη, δόρυ, ῥομφαία.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Σειρομάστης, ὁ λῶρος, ἢ ἁδῶ ἀκοντίου. Glossæ aliæ ex Cod. 1673. Σειρομάστης, ὃδῶ ἀκοντίου, λόγχη. LXX. Interpretes Joel. 3. 10. *συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς σειρομάστας.* Ubi vulgata lectio: *Concidite aratra vestra in Gladios, & ligones vestros in lanceas.* Occurrit rursum Numer. cap. 25. Eunapius: *ὥστε ὁ σειρομάστης εὐδοκίμει τῷ δόρατος.* Scylitzes pag. 700. *ἐπεὶ ὃ μὲν ἵππευε, καὶ τὸ σειρομάστιον ἐκτείνας, δύναι τύπτειν πολλούς.* Et pag. 743. *καὶ τὸ σειρομάστιον ἀναλάβας, ἐφαίνετο αὐτὸ κῦ τὸ κεφαλῆς.* Codinus de Offic. Palat. cap 4. num 40. *φέρει ὃ ὠτὸς δεῦρο τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ ζώνης αὐτοῦ σειρομαστίον, ὁποῖος καλεῖται σαλίβαρ.* Ex his non omnino percipitur quid propriè fuerit *Siromastes*; tametsi idem fuisse quod Latini *Verutum* appellarunt, (de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.) ex Hesychio videatur posse colligi; qui instrumentum esse illud ferreum ait, quo merces à publicanis explorari solent: Σειρομάστης, *σκεῦος τὸ σιδηροῦν, ὅπερ οἱ τελῶναι πρὸς ἐρεύνην ἔχουσιν, λαβεῖν ξυλίνην ἔχει.* Glossæ MSS. in lib. Job: *ὁ σειρομάστης, σκεῦος δέει λογχίδιον, ἔχον ὀξύτερον τινὰ συμπεπλεγμένον αὐτῷ, ᾧ χρῶνται μάλιστα τελῶναι.* Et Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 491.

Πλοῦ

Πελλεὶ μὲν τὸ ἀνώλιον καλοῦσι Σειρομάστιον,
Εἴπερ καὶ τῇ Φωκὶς ναῦῃ ἐστρέφετο,
Εἰς ἣν Ζαμβρικὰ ἀπίκοντο, ὃν τόπον καὶ τὰ χάσβια.
Κυρίως ἦν σιδήρεον ἢ τελωνῶν ὑπάρχῃ,
Εἷς μέγας ἐβέλιστός τις, ᾧ πλήττουσι τὰς ἐάκκους,
Τὰ κλοπίδια λάκυθρα ναῦσι καὶ κραδίαις.

Ita sane istud publicanorum verutum ea ætate appellabant, quod *Siromastis* bellici formam referret, non verò quod propria fuerit illius nomenclatura. Sed & fossarum profunditatem Siromastis tentatam videtur innuere Philon in Belopœcis MSS. ὡσὰν ἢ τὰ κεράμια, ἢ τὰ κρυπτόμενα ὀρύγματα τοῖς Σειρομάσταις χρῆσθαι.

ΣΕΙΡΟΜΆΣΤΙΞ, *Flagellum*, ἢ *catena pendulum*, quo feriuntur ac urgentur equi. Georgius Pisides in Hexaemero v. 944.

Καὶ πᾶς μὲν ἵππος σειρομάστιγα τρέμει.

Herodiani Epimérismi MSS. & Glossæ MSS. Σειρομάστης, ὁ λῶρος, &c. Moschopulus pag. 54. Σειρά, ἡ ἅλυσις, ἀφ' ἧς σειρομάστης.

ΣΕΙΣΑ, pro σειρά, *Catena*. Glossæ Græcobarb. τὴν σεισὰν, ἤγουν ἅλυσιν.

ΣΕΙΣΕΜΒΕΡ. Vide Σισάμπερ.

ΣΕΙΣΙΑΓ. Vide in Βράσαι.

ΣΕΪΣΜΑ, unus è 19. tonis Musicæ Græcanicæ. Vide in Ἴσον.

ΣΕΙΣΜΟΚΡΆΤΩΡ, *Dæmon terræ motuum Dominus*. Joan. Damascenus in Synodica ad Theophilum Imp. pag. 131. ὁ ἦν μάγος, Ἐγὼ ἀμὶ Σισύχ, ὁ σεισμοκράτωρ βασιλεύς.

ΣΕΙΣΜΟΛΌΓΙΟΝ, *Liber continens observationes circa terræ motus*, cujusmodi in Cod. Reg. MS. 3177. describitur pagina 452. hoc titulo: Ἐρμηνεία ἢ βραδυλογίου καὶ ἢ σεισμολογίου. Nicetas in Manuele lib. 7. num. 5. βίβλον ἀνακαλύξαντα ἀφ' ἑσπέρας καὶ σεισμῶν διηκρίβωσαν καὶ τὰ ἀφ' ἡ κυμῶν ἐκεῖνον καθ' ὃν ἐμορφίσθησαν ἐπιλθόντα, φάσκοντα ἀμφὶ ὥραις ὥρας, πτῶσις ζῴων, &c. In indice MS. Codd. Gr. Bibl. Vaticanæ laudatur Ἑρμηνεία ἢ σεισμολογίου ἢ βιβλία ζωδίων. Vide Βραδυλόγιον, & Gauminum ad Psellum de Operat. Dæmon. pag. 115. ubi de sex σεισμῶν generibus ex Magorum nugis.

ΣΕΙΣΟΦΥΚΗΣ, *Cinclus*, avis. Auctor Etymologici, in Κίγκλος. Κίγκλος, ὄρνις λεγομένη πυκνὰ τὴν οὐρὰν κινοῦσα, ὡσὰν ἐκ τῆς σωματικῆς ὕλης σεισοφύλλα καλοῦσιν ὀρνῆ ἐξὸ τὰ σωματικῶς τὰ ὑγρὰ πλησίον ἐκ τοῦ αὐτοῦ κινεῖν· ἢ ἐκ τοῦ σείειν τὴν πυγὴν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν. Σεισοφύκης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. habetur σαβόφι ἢ παρ' ἡμῖν ὀνόμασαι. pro σεισοφύκης.

ΣΕΙΣΤΌΣ, vel Σεστὸς, *Ornatus vestium*, aut *quivis ornatus muliebris*. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σεστὸς ὁ γυναικῶν κόσμος, κόσμος ἢ ἱματίων.

Historia MS. Bertrandi Romani:

Τὰ λευκοπαλαμύσυλα, ὀρθομαρμάρωσίς τι,
Κυπλόφυλλα, χρυσόφυλλα ἴων, κρίνων, καὶ ῥόδων,
Μάλαμα νὰν καθαρὸν, ὅλα σεισὰ τὰ πάντα.

Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 258. ὁ ἦν σαυρὸς ἢ Λόβου ἦτον χρυσὸς λίτρας. ἄχι ἦν καὶ σεισὰ καὶ λυχνίτας σὺν μαργαρέλαμπον ἀπίδοτζι. *Catenulas* perperam vertit Interpres.

ΣΕΪΣΤΡΑ, dicta Romæ *Lupanaria*, in quæ conjiciebantur adulteræ, ut passivam venerem cogerentur exercere, ad majorem interim infamiam, quibusdam κώδωνας, seu *Sistra* concutientibus, dum res obscœna perageretur, ut omnibus adulterarum pœna nota fieret: unde πορνεῖα, seu Lupanaria ita à Romanis Σίστρα appellabantur, quæ quidem sustulit Theodosius M. uti narrat Socrates lib. 5. cap. 18. ubi consulendus Henric. Valesius.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ, sic dicti religiosi quidam apud Persas, seu Turcos. Laonicus lib. 7. pag. 186. καὶ τὸν μὲν ὧν ἀρχηγὸν Δεδὲ Σεϊτὴμ μὲ Ζεϊδὼν, ἢ παρ' αὐτῆς Ναζηραίων, καὶ Σειτιδῶν, καὶ ἢ τὸ ὄνομα Θρῶν, πολλὰ διηγεῖται. Historia politica p. 41. ὅσαι ἦν Σείτιδες ἴσχουσι Τεκίν.

ΣΕΚΑΗΚ ἔνυλα, in Glossis Saracenicis MSS. ὁ χυλὸς ἢ ἀνεμώνης. *Succus anemones*.

ΣΕΚΆΚΟΤΑ, ἰλίνιον, in Glossis Jatricis MSS. in Lexico ex Cod. Reg. 1843. τὸ ἱερὸν κεκάκυλα, τὸ κεντρίλιον, in aliis Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Helenium de quo Botanici.

ΣΕΚΆΛΙΣ, apud Myrepsum sect. 17. cap. 2. Vide Gloss. med. Lat. in *Secalis*.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ, *Secundicerius*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. In Act. 1. & 4. Concil. Constantinopolit. sub Mena: Μιλιὰς ὁ θεωτάτου Ἀναστασίου ὁ Σεκουνδικήριος Νεαπόλεως Ἀπουλικῆς Θρόνου. Synaxaria 7. Octob. ὁ μὲν Σέργιος Πριμμικήριος ἦν ἢ σχολῆς ἢ Γεμελίων, ὁ ἦν Βάκχος Σεκουνδικήριος ἢ αὐτῆ σχολῆς.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ, *Secundus*. Suidas: Σεκοῦνδος, δεύτερος. Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 107. ὁ Καρχηδόνος εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἢ πλησίον Σεκούνδης. Ubi Lat. *in Regione secunda*. Leo Imp. in Tacticis cap. 4. §. 18. Σεκοῦνδος ἦν λέγεται, ὁ δεύτερος ἢ ἀξίας, ὁ λεγόμενος ὑπηρέτης. Adde §. 71. cap. 7. §. 76. 77. Mauricius lib. 12. Strateg. cap 9. τοὺς ὃ ἐν αὐτοῖς δισυνόμους, τοῦτέστι ἢ μὲν ἕνα λοχαγὸν, καὶ Πρίμον, ἢ ἦν δεύτερον Δικάρχου, καὶ Σικοῦνδον. Infrà: οἱ ἦν Σικοῦνδοι μὲ ἢ Δικάρχου, &c.

ΣΕΚΟΥΤΩΡ, *Sequutor*, gladiator qui adversus retiarium pugnat, apud Artemidorum lib. 2. Oniroc. cap. 33. Vide Ciceron. lib. 7. ad Attic. Epist. 14. Vetus inscriptio apud Reinesium p. 1024. D. M. S. Q. FABI. VIATORIS DOCTORI SECVTOREM FECIT. Q. FABIVS CASTVS BENE MERENTI.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ, Σέκρετον, *Secretarium ædis sacræ*: qua notione non semel hæc vox usurpatur in Cod. Canon. Ecclesiæ Africanæ, ubi Concilia dicuntur acta Carthagine ἐκ τὸ σέκρετον ἢ ἐκκλησίας Φαύστου, initio: ἐκ τὸ σέκρετον ἢ ἐκκλησίας Ῥεστίτας, Can. 23. Hippone ἐκ τὸ σέκρετον ἢ ἐκκλησίας Πάπιος, eod. Can. 23. sic Can. 107. & alibi non semel. Concil. Calchedonense Act. 14. ἐν τῷ Ἀντιοχέων ἁγιωτάτῳ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σοϊδίῳ ἢ θείου σεκρέτου. In Concilio Constantinop. sub Mena Act. 5. occurrit ὑπηρέτης χειμισινὴς ἢ ἱπποκόμου. Idem Concil. Calchedon. Act. 1. ἢ ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐκδημήσας ἐν τῷ πρωτοκλήτῳ μεγαλοπόλει ἐν τῷ σεκρέτῳ ἢ ἱπποκόμου Novella Leonis & Alexādri in Jure Græcorom. ἐν τῷ ἢ κεφαλαίου Ἀπεσόλων τοῦτο σεκρέτῳ. Passim.

Σέκρετον, *Secretarium, Forum, Tribunal judiciale*: vel locus aut ædes in qua de rebus seriis agebatur; Hesychius: Σέκρετον, Συνέδριον. Auctor Etymologici: Σέκρετον, παρὰ τὸ σπάν τὰς κρίσεις. Glossæ Basilic. Σέκρετον, Δικαστήριον. Κοσμικὸν ἐκκλησίας, Βασιλικὸν σέκρετον. Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. num. 15. *Tormentorum genera inaudita excogitabantur, & ne cui temerè jus diceretur; ara in Secretariis ac pro tribunali posita, ut litigatores prius sacrificarent, atque ita causas suas dicerent.* Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30. de Paulo Samosateno: βῆμα μὲν θρόνου ὑψηλὸν ἑαυτῷ κατασκευασάμενος. ἄχρις ἂν ἐς Χριστὸν μαθητὰς, Σέκρετον ἦ, ἄντερ οἱ ἢ κόσμου ἄρχοντες, ἔχων τὸ καὶ ὄνομάζειν. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: ὁ ἦν ἐπίβλεπτος θλίβων ἢ ἅγιον· καὶ τὰς πλοκὰς αὐτῶν, ὅτι αὐτὸ ἤλθεν καὶ ἐν σεκρέτῳ ἐς λόγους ἐκκλίνας μὲ ἢ ἐαυτὸν. Σέκρετον παλατίου in Actis S. Maximi Confess. n. 12. p. 38. 39. de quo egimus in Constantinopoli Christiana. Martyrium S. Petri Archiepisc. Alexandrini p. 218. ἐπὶ αὐτὰ τὸν ἦν ἔχων ἐν τῷ σεκρέτῳ θρόνῳ. Michaël Cerularius Patr. Constantin. in Epist. ad Petr. Antioch. Patr. n. 6. ἢ Μητροπολίτῃ μεθ' ἡμᾶς ἐν τῷ σεκρέτῳ συνθρονιζόντων. Perdiccas Ephesius in Themate Hierosol.

Αἱ καθημέναι σικρῆτοι τῆ ἀπείρων γενῶν.

Balsamon ad Nomocanonem Photij p.131. 1. edit. ἐπεὶ ἦν τὸ τοιοῦτον ἀρόσγραμμα ὑπὸ ὄψιν κατεγραφόμενον τῶν τὰ σικρῆτα πρόσοδον, &c. Diploma Andronici Junioris pro Monembasiotis sub fin. ἀλλ' οὐδὲ οὐκ ἂν ἔχοιεν ἔτοι ὑποθέσεις, ἢ μετ' ἀλλήλων, ἢ μεθ' ἑτέρων τινῶν, κρίσεως παρ' αὐτῷ, ἀλλ' ἐν τῷ σικρίτῳ τῆ Βασιλείας μου. Σικρίλικα καὶ πολίλικα πράγματα, *res judiciales & politicæ*, in Bulla aurea Alexij Comneni, apud Annam filiam libro 3. pag. 84. Synaxar. Maximi Cythær. 23. Nov. καὶ ἐκαθίζετο ὡς κάποιος σικρετικὸς καθίδρας, ἢ μᾶλλον καλίγασιν κρετῶν.

Ita porrò appellabant Tribunalia juridica civilia & Ecclesiastica Constantinopoli: nam civilia aliquot recensentur, nempe secretum Magni Drungarij, secretum τῆς δημοσιακῆς, seu Tributorum, secretum Primi à secretis, & secretum Dicæodotæ, præter alia tribunalia aliis nominibus donata. Ecclesiastica verò secreta etiam complura fuere, nempe eorum quos Ἐξκαβκείλους vocabant, scilicet Magni Oeconomi, Magni Sacellarij, Magni Sceuophylacis, Præfecti Sacellio, & Protecdici. Novella Manuelis Comneni de Judicibus & Advocatis sic clauditur: ἰῶ ἦ τὸ τοιοῦτον βασιλικὸν προσωπεῖον πρόγραμμα, καὶ ἐν διαφόροις καλιγραμμένοι πολίλικοῖς τε καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σικρίτοις. Novella alia ejusdem Manuelis lib. 2. Juris Græcorum. sic etiam clauditur: καθιστῶν ἐν τοῖς δυσὶ μεγάλοις σικρίτοις καὶ μίλῳ Μάϊον. Id est in Civilibus & Ecclesiasticis. Balsamon in Medit. de Patr. pag. 453. διπλωθῆναι καὶ τοῖς δημοσιακοῖς καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σικρίτοις καθιερωθῆναι. Vide eundem ad Nomocan. Photii tit. 1. c. 28. Joannes Tzetzes in Rhetores fanaticos:

Ταῦτα δ' ἐφαρίθμησαν ἰσχὺν λόγων,
Τζίτζου καθιερώσαντα ἐν τῷ σικρίτῳ.

Alludit ad formulam quæ constitutionibus apponebatur, de qua in voce Καθιερωτὸν. Civilibus porrò qui præerat, quem Πρωτοκῶτα τῆ Σικρίτου appellabant, singulis mensibus mutabatur, quod ex Bulla aurea Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. colligi posse videtur, p. 84. τῷ ἦ μίλῳ τῆ καὶ ἡμέρᾳ διοικοῦντες τὰ σικρίτα, &c.

Erant præterea secreta duo Patriarchæ: alterum Majus dictum, alterum parvum, seu μικρὸν. De singulis copiosè egimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 13. & 14. Sed & *Secreta* locis sacris adscribere videtur Typicum MS. Monasterij Deiparæ τῆ Κεχαριτωμένης cap. 1. ἢ μεσῇ, ἢ νάρθηκι οἴκῳ, ἢ τῷ ὀρφανοτροφείῳ, ἢ ἑτέρῳ σικρίτῳ.

Σικρίλικοι, *Secretorum, seu Tribunalium juridicorum ministri*, vel etiam notarij. Novella Constantini Porphyrog. ᾧδε διωκτῷ &c. ᾧ δεῖ τῆ ἀσφαλίστου πολιτῷ πρὸς σχολαρίας, ἢ Σικρίλικὸς ἐκποίησε γένοιτο. Suprà, Σικρίτους ὑπερτιμωμένους appellavit. Σικρετικοὶ διακονηταὶ dicuntur Balsamoni in Medit. de Protecdico & Chartophylace. Sententia lata in Niphonem Bogomilum, apud Allatium lib. 2. de Consens. utr. Eccl. cap. 12. ὁ ὑπατικὸς Δομέστικος τῆ Σικρετικῶν Βασιλικῆ ὁ Κυμνιάτης, καὶ Ἰωάννης Σικρίλικὸς ὁ τῆ Δαλιρυσινῆ, καὶ Ἰωάννης Σικρίλικὸς ὁ τῆ Οἰνοχόου. Bulla aurea Alexij Imp. apud Annam filiam lib. 3. p. 84. κἀν παρ' αὐτῷ τῆ Πρωτῶτος τῆ σικρίτου ἀναφέρωσι, ἢ τῆ ὑπ' αὐτῷ Σικρετικῶν, &c.

Σικρετικοὶ, præterea dicebantur qui rei vectigali inserviebant. Nam Σίκρετον peculiari significatu dicebatur ædes in quam inferebantur vectigalia publica, cui præerat Λογοθέτης τῆ Σικρέτου, uti observavimus in Not. ad Alexiadem p. 262. Scholiastes Basilic. ad lib. 38. tit. 1. §. 65. de Exactoribus publicorum tributorum: ὑ τοὺς μισθωμένους λέγει, ἀλλὰ τοὺς ὑποδεχομένους αὐτά, (τίλη) ὁποῖοι εἰ νῦν εἰσιν οἱ Σικρίλικοι. Cùm verò tributa à susceptoribus excipetent Secretici, eaque in Secretum inferrentur, horum unusquisque exemplum adnotationis susceptæ vectigalis ex codice Secreti servabat. Idem Scholiastes ad lib. 22. p. 50. πρωτότυπον, φησὶν, ἐφαλῆ ὁ φίσκος προφέρων, ὡς ἴδιον, ἢ ἰδίως ἂς καθ' ἕνα τῆ Σικρετικῶν ἔχει ὡς οἰκεῖον παρατηρήσων, ἢ παραβλεθὲν διὰ τοῦτο σχεδάριον· καὶ τὸ σχεδάριον γὰρ ἴδιον ἔχει καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραβλεθὲν, ἀλλ' ἢ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ἢ ἃ παραβλεθῆ ὡς διὰ τὸ σχεδάριον, ἀλλὰ τῆ καθ' ἕκαστον, ὅτοι θείους τῆ σικρίτου.

Σικρετάριον, *Secretarium*, idem quod Σίκρετον, in Synodo VI. Constantinopolit. act. 4. extr.

Σικρετάριος, Σικρετάρις, *Secretarius*. Concil. Calchedon. Act. 1. ὁ καθεστώς τῆ σικρετάριος τῆ Θείου κοιτῶνος. Evagrius lib. 2. Hist. ἀνέβη Κωνσταντῖνος Σικρετάριος διὰ σχήματος ἐπὶ λέξεως ταύτα. Scylitzes in Michaele Parapin. ὡς τάξει Σικρετάριον τῆ παπᾷ τῆ Μιχαὴλ ὑπηρετεσάμενος. Vide Ἀσηκρῆτις.

ΣΕΚΤΟΝ. Lexic. MS. Cod. Reg. 1708. & 2061. σεκτὸν, τὸ ἄθροισμα τῆ πλουτου. Vide Gloss. med. Lat. in *Stella*.

ΣΕΛΑ, Σέλιν. Vide in Σίλλα.

ΣΕΛΕΜΝΙΟΝ. Vide in Σελήμνιον.

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ. Vide in Σιλίδιον.

ΣΕΛΕΥΤΙΟΝ, Ægyptiis, *Urtica*, ἀκαλύφη, apud Interpol. Dioscor. c. 696.

ΣΕΛΗΝΑΙΑ, *Luna*, Σελήνη. Vide in Καλαμαία.

ΣΕΛΗΝΙΑΖΟΜΕΝΟΣ, *Lunaticus, Epilepticus*, Matthei c. 4. & 17. Nicephorus Presb. Constantinop. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἤρξαλο τῶτον λειτουργεῖν μὴ ἀτύκτων φωτῶν ὥσπερ τὰς σεληνιαζομένους ἢ ἐξισταμένους. Vide Cæsarium Dial. 2. ubi quærit, πῶς τὸ εὐαγγέλιον σεληνιαζομένους λέγει τὰς ἐπιληπτικὰς, & Nicetam Serrarum Episcop. in Catena in Matth. cap. 4. pag. 105. Eustathium Il. α. p. 87. præterea Nicol. Fullerum lib. 2. Miscellan. Sacror. c. 17. Laudatur ab Allatio Michaëlis Psselli opusculum περὶ σεληνιασμῶ, cujus initium describit, Σεληνιασμὸς φυσικόν τι συγχώσει, &c. Σεληνιάσεως πάθος, apud Josephum Episcopum Methonensem in Responsi. ad libellum Marci Ephesij p. 680. Eustathius Odyss. δ. Ἀρτέμιδι ἢ χρυσηλακάτῳ τῆ Ἐλένου ὁ ποιητὴς ἀκαζα, ὡς τῆ καὶ σώμα φυλὰν ὁπλίταν ὑδὲ λαβόντος ἀχλὺν οἱ μεθ' Ὅμηρον ὡς τὸ εἰς σεληνίαν ἀλλεβρᾶσθαι τῆ Ἄρτεμιν, σεληναίαν ἄγαλμα τῆ Ἑλένου ἐπλάσαντο, ὡς ἐκ τῆ καὶ σεληνίου πόσμου πεποίηται.

ΣΕΛΗΝΑΙΑ, *Equorum ferrei calcei*, à lunulæ forma, quam referunt. Eustathius ad illud Homeri:

——— Ἐριδούπων πόδες ἵππων
Χαλκεαὶ δεσμοῦνται.

Χαλκεῖν ἦ καὶ λέγει τὰ σεληναῖα ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῆ ἵππων, οἷς διακεντοῦσι τὰς πλέον τὰ παλεμήια. Leo Imp. in Tacticis cap. 5. §. 4. & Constantinus in Tacticis pag. 11. πυρίβολα, ἢ ὄνυκας, λαμβύκια, πέδιλα σεληναῖα σιδηρᾶ, μὴ καρφίον αὐτῷ. Ubi rectè Interpres, *Calceos lunatos ferreos cum ipsis carphiis*, id est *clavis*. Et Pigafetta, *pasloie lunate di ferro con li suoi chiavistelli*.

Σεληνοχάλινον, *Equorum ferrei calcei & frena*. Critodemus in Apotelesmatis MSS. Ἀγαθὴ ἦ καὶ τοῖς ναυπηγὸν βυλομένοις πλεῦν, καὶ τοῖς ἱππάζεσθαι σεληνοχάλινα θέλουσιν.

ΣΕΛΗΝΟΒΕΒΑΜΜΕΝΟΣ, *Coloris apri*, quod Σίλιον vocant Græci. Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὁ ἦν ἵππος πάνυ κάπριος σεληνοβεβαμμένος.

ΣΕΛΗΝΟΓΟΝΟΣ, Prophetis seu Chymicis, *Paonia*, apud Interp. Dioscor. c. 563. Σελήνιον, eâdem notione.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ, Libri in quibus de Lunæ cursu, ejusque prognosticis tractatur, prohibiti in Ecclesia Orientali, ut impij. Nicephorus Homologeta in Canon. lib. 3. Juris Græcorum. pag. 196. & apud Joannem Zonaram in Apologetico MS. pro Astrologia: τῆ Ἀποκάλυψιν τῆ Παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα Ὑροσολογια, καὶ Σεληνοδρόμια, ἢ Καλανδολόγια, ἃ χρὴ δίχως, βίβλια γὰρ πάσια.

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ, *Apiastum*, in Gloss. Lat. Gr.

ΣΕΛΙΝΟΡΙΤΙΟΝ, *Rubus*, apud Interp. Dioscor. c. 619.

ΣΕΛΙΝΟΧΑΛΙΝΟΝ. Vide in Σεληνοῦς.

ΣΕΛΙΧΑ, Σιλίχα, *Casia.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. σιλάχαι, ὁ κασία. In Cod. 190. legitur Σιλλαί, ὁ κασία. In al. σιλίχνα, κασίαν. Anonymus de Oxymelite: ἐχ ἄλας ἀμμωνιακόν, καὶ σιλίχνα, καὶ κασσὶ, βίλεπε, καὶ σίμβυλ, &c. Matth. Silvat. *Selia, Cassia.* Rursum: *Selcha, Arab. Selicha, id est Cassia lignea.* Vide Salmasium ad Solinum pag. 1056. 1307.

ΣΕΛΛΑ, Σίλλα. *Sella.* Eustathius ad Iliad. 7. ἐξῆς μὲν τοῖς ὕστερον, καὶ ὑπὸ κοινότερον λεγομένης σίλλας, ὁ λέξις (δίφρος) καμίνου ὑφῃ. Idem Odyss. ά. Ἀσράβη, ὃ σημαίνει σίλλαν καὶ σαλμάριον. Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ Πατὴρ ἡ ἵππον, δίδωσιν αὐτῷ, προσδὺς αὐτῷ μὴ ἡ σίλλας ἐχ τὸ χαλινάριον. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, ἐχ ὧ σίλλα αὐτοῦ ὑλόκχυβα. Leo in Tactic. cap. 6. 8. 9. αἱ σίλλαι ἢ ἰχίτωσαν ἱπισίλλια δασέα ἐχ μεγάλα. Et §. 10. ἀς ἢ τὰς σίλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, &c. Zacharias Papa lib. 4 Dial. cap. 4. καπισρίω ἢ ἀντὶ χαλιναρίν, καὶ ἀντὶ σίλλας δίρμασι προβάτων ἰχρῆτο. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 858.

Ἀσράβα καὶ ὁ σίλλα ἢ ὡς, ἀσραβᾶ τηρῶσα.

Niceras in Manuele lib. 2. num. 7. ἐχ τῷ ἀσράλλω ἱππαγωγὸς. Ubi Cod. Barbarogr. σίλλαν. Vide Scholiastem Theophili Antecessor. lib. 1. tit. 2. §. 7.

Σίλα, cum unico λ, habent Leo in Tactic. cap. 12. §. 53. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. lib. 7. cap. 17. pag. 171. (lib. verò 2. cap. 8. habet σίλλα, ut Leo cap. 12. §. 123.) Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. cap. 17. num. 47. &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ἡ σίλα τε ὑλόκχυσα, κύλο τὸ σαλιβάρι.

Historia MS. Belisarij:

Ἐκάτζιν τες ὡς δύο φορὶς θαυμαςὰ καὶ ὡραῖα,
Με σίλακ χρυσοπλέμισις, μεχρυσὰ πλιριςάρια.

Σίλλιον. Suidas: δίφρον, σιλλίον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. ἱφιςρὶς, τὸ σιλλίον. Rursum: ἐκλαδιαὶ, τὸ σιλλίον. Eustathius ad Il. β. pag. 197. σιλμα ὃ καθίσρα, ἐξ ὃ καὶ τὸ σιλλίον ὕσαι λιγιδζ. Himerius Sophista: ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ ἅδυλα πολλὰ ἐν ἡ Ῥώμῃ ὕκουζε γιγόνασ καθιζομένη χωὶ ἐν σιλλίῳ χαλκῷ λίθι. Extat Epigramma Gr. ineditum cum hoc lemmate: Κλαυδιανοῦ ὡς δῆλον τυπλιθέντα παρ' αὐτοῦ δῆξ τὸ μὲν ἱπιδῦναι σιλλίον ἐν ἀκροάσῃ.

Εἰ μὲν χαλκιόπλεζον ἐπὶ πρεσβύρεις Ἑλικῶνος
Εἵςακεν θηράπον τις ὑπὲρ νώτοιο μεμαρπὼς,
Οὐκ ἰθιλεν μογίσαι πορῶν ἱπιβαθρον ἀοιδῆς,
Τύνεκα μὴ θώμξιν ἴδν πολύμητις ἀνάγκη.

Euchologium Goari pag. 305. πρὸς ἢ ἀφχιερᾶς ὃ καὶ πλείονες τέτων ἐνδιδύμενοι πάσας τὰς ἀφχιερατικὰς σολὰς, καθίζουσ ἐν ἡ σιλλίοις αὐτῆς πρὸ ἡ ἁγίου θυρῶν ἡ θυσιαςηρίου. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. ὃ ἢ καθιζόμενον ἀς τὸ σιλλίον, οἱ μὲν βυζάντιοι τὸν γωνακὸν ἡ μεγάλα λίοντ ὑπαὶ φασὶ. &c.

Σελίον, apud Leonem Grammaticum in Michaële Theophili F. pag. 466. (ubi Georgius Monachus habet σιλλίον.) apud Achmetem Onirocrit. cap. 261. & in ordine servando in ordinatione Episcopi apud Morinum pag. 119.

Σιλλάριον, Σιλάριον, *Sella, Latrina.* Suidas: Σίλλα, σιλλάρια, σωλῆρες, ὕδρα. Vide Σωλῆρες. Alia notione videtur usurpare Achmes Onirocrit. cap. 155. τὰ σιλάρια ἡ βασιλέων ἀς πρόσωπον ἡ γωναικῶν αὐτοῦ κρίνοντ, καὶ ἀς τὸν βασιλέων αὐτῆς. Et cap. 232. καὶ ἁπλῶς ἁπᾶν ἐν ὀλίγῳ, πάντα τὰ σιλάρια ἡ βασιλέως κατ' ὄναρ θεωρύμενα, ἀς γωναῖκας ἀυτοῦ κρίνοντ. Ubi equi Imperatoris intelligendi videntur. Nam

Σιλλαρῖοντ, Σιλλάριον, *Sellarius, est Equus sella instructus*: Gallis, *un cheval de selle.* Lexicon Cyrilli MS. Κίλιξ, ὁ μὲν ἵππος, ὁ γυμνὸς, ὃ καὶ ὁ σιλλάριος, ὁ μετακάβαλος. Suidas: Κίλιξ, ὁ σιλλάριος. Eustathius Il. α. τὸ ἢ κιλλίζειν, ἀπὸ ἡ κίλικος πόρνης, ὃ δηλοῖ ἀζήνατον ἵππον, ἐχ κατά τινας, ἡ μετάμφιον, ἐκ τοῦ σιλλάριος λέγοντ. Adde Etymolog. in Κίλιξ. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 912. μὴ ἡ τεσσάρων κ. ἵππων ἀδιςράτων σιλλαρίων. Achmes Onirocrit. cap. 14. ἰὰν ἴδῃ ὅτι ἐκάθιτον ἱπὶ ἵππου ἡ Φαραὼ, ὅτι σιλλάριον, &c. cap. 155. τὰ σιλάρια ἡ Βασιλέων, ἀς πρόσωπον ἡ γωναικῶν αὐτοῦ κρίνοντ. Ita non semel in cap. 234. & 262. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellaris, Sellarius.*

Σιλλάριος, apud Persas, dignitas quædam; in Martyrio S. Anastasij Persæ. Vide in Καθολλάριος. Σιλάριος, apud Scylitzem pag. 773. sub finem, ubi de Turcis.

Σιλαριῶντ, qui *Sellariis*, seu *Equis stratis insident*, qui in amphitheatris decurrunt. Extat apud Nilum Monach. lib. 3. Epistola 252. inscripta Gaudentio Σιλαριώτῃ, in qua eum exagitat quod ludicris, & ἡ ἱπποδρομίας totum se dedat. Vide Gloss. med. Lat. in *Sellarius.*

Σιλλάςρωσις, *Sellisternium*; in Glossis Gr. Lat. instratum sellæ.

Σιλλοπύγιον, *Marsupium sellæ equestri appensum.* Leo in Tacticis cap. 6. §. 10. ἀς ἢ τὰς σίλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, καὶ λορίσακκον, καὶ πίδικλον, καὶ σιλοπύγιον, ἐν ᾧ καιρῷ πολύτ ὄντα ἔξι καὶ τριῶν ἡ τεσσάρων ἡμερῶν δαπάνιον χορῆσαι. Ubi Codex Regius apud Rigaltum habet σιλοπύγιον, ut & Constantinus in Tacticis pag. 15. Idem Leo cap. 12. §. 123. χρὴ οὖν καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ πολέμου ἅπαντα ςρατιώτου ἐν ἡ σίλλας αὐτοῦ ἱπιφέρειν ὕδωρ ἀς τὰ λεγόμενα φλασκία, καὶ παξιμάδιον ἐν τῷ σιλλοπυγίῳ, ἐχ ἀλεύρου μίαν ἡ δύο λίτρας, &c. Adde cap. 13. §. 11. idem Leo cap. 5. §. 4. & ex eo Constantinus in Tactic. pag. 11. σφενδόνια μεγάλα, σιλοπύγια μεγάλα, &c. Σιλοπύγιον habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. σιλόπυγον vetò lib. 7. cap. 11.

Σιλοποιὸς, *Sellarius.* Hero in Parecbol. χαλκᾶς, σιλοποιὸς, χαλκεποιὸς, τζαγγαρίος, ῥαπᾶς.

Ἐπισίλλιον, *Sella equestris instratum.* Leo in Tactic. cap. 6. num. 8. & ex eo Constantinus in Tacticis pag. 15. ἰχίτωσαν ὃ καὶ αἱ σίλλαι ἱπισίλλια δασέα καὶ μεγάλα, &c. Similia habet Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. pag. 22. nisi quod ἱπισίλια, & σίλαι, scribit.

Σιλοχαλινον, *Sella cum fræno.* Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 17. §. 4. εἰ μὴ ταῦτα συμβῇ αὐτὸς ἀπ' ἀλλήλων διαιρεθῆναι, ἱπαίρειν ἡ γραλιάτου ἐξαρτῆσαι τὸ ἱπποφόριον αὐτοῦ σὺν τῷ σιλλοχαλίνῳ, καὶ τὸ ἅρμα αὐτοῦ. Donatio Constantini apud Balsamon. ad Photij Nomocan. tit. 8. cap. 1. ἀμφίπτυξ ἢ καὶ ἀλαθινὰ ὑποθήματα, καὶ καβαλλικεύειν μετ' ἀληθοῦ σιλοχαλίνου.

Σιλοχαλινωτὸς, *Equus sella & fræno instructus;* Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Παλῶ, ἐξυπνῶ παιδόπουλον, Στρόν με τὸ φάρμι,
Λαμπρὸν, σιλοχαλινωτὸ μὴ λαμπρῶν μαργάρων.

Ὑποσιλλικὸς ἵππος, qui *Sellaris* Latinis ævi medij. Niceras in Alexio lib. 3. num. 2. ex Cod. Barbarogr. ἐχ αὐτὸς ἢ μὲν ἀλόγῳ ὑποσιλλικῷ ἱποχῷ ὄντ. Ubi alter, πολεμιςηρίῳ ἵππῳ.

ΣΕΜ, τὰ φύλλα ἡ σουμσὶ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Folia sesami.*

ΣΕΜΕΘ, Ægyptiis *Nasturcium*, Interpolatori Dioscoridis c. 373. & Apuleio cap. 20.

ΣΕΜΕΙΚΕΝΟΥΜ, ὁ χυλὸς ἡ ἀνιμόνης, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΜΕΝΑ, pro ὡς ἐμὲ, vel ὡς ἐμοὶ, quod est

accusat pronominis ἐγώ. Vide Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Διὰ ἰθιλίου τίποτις κατηγορία σιμίνα.

Alibi:

Χαρὰ σιμίνα τιαπιδὰ, ἰγλάτωσι ὁ ζωήμω.

ΣΕΜΕΟΝ, Ægyptiis, *Lychnis coronaria*, apud Interpolat. Dioscor. cap.521. *Gnafalium* c.538.

ΣΕΜΙΔΑΛΑΤΟΝ, Panis seu Placenta ex simila. Prochoprodromus de sua Paupertate, MS.

Καὶ βλέπω πλὴ μαγκίπισσαν ἴσαθεν ἰσαμίνλω,
Καὶ τὴς κατέχουσαν ὄσπριν σιμιδαλάτον.

ΣΕΜΙΔΑΛΙΤΑΙ, *Heretici*, de quibus Auctor de initiis Hæresεon num.86. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: Ἀλίκι, σιμίδαλις. Glossæ aliæ MSS. Στέαρ πυρῶ, ἢ σιμίδαλις. *Siligo.*

ΣΕΜΝΕΙΟΝ, Σέμνιον, *Monasterium*, ἐν ᾧ μονάζουσι τὰ τῆ σεμνῆ βίου μυστήρια πολιτῆ, ut est apud Philonem lib. περὶ βίου Θεωρητικῆ, de Essæis pag.612. & ex eo Cedrenum pag.200. Et apud Annam lib.15. Alexiad. pag.482. ὀπάσει σεμνῆβίω ἔδρας. Apud Nilum Monach. lib.2. Epist. 96. ἄθυμα τὸ σεμνὸν τῆ μοναχῶν, & in Tractatu de Monastica exercitat. cap.8. initio. Σεμνότης μοναχικὴ, in Nov.6. Justiniani cap.7. Σεμνὸν τῆ μοναδικῆς πολιτείας, in Nov. 6. Leonis. Λειτούργιον σεμνῶν παρθένων, apud Zachariam Pap. lib.2. Dialog. cap. 19. Glossæ MSS. Colbertææ: Σεμνεῖον, μοναστήριον. Auctor Etymologici: φροντιστήριον, διατριβὴ, ἢ μοναστήριον, ὅπερ ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Claudio: ἐπὶ Μάρκου ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐν Αἰγύπτῳ πρώτου ἐκκλησίαν πεζάμβρου, πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο, ἅπερ Σέμνια προσηγορεύθησαν. Synodicon Pappi: ἐν τῆ ἀρχιεπάρχου δόσιμ ματος ποιήσας, τῆ σεμνίῳ τῆ Χώρας ἀπέστειλε. Theodorus Studita in Orat. in S. Platonem num. 7. ἴν τι ἐκκλησίας προσδρύσιν ἀντὶ διάταξιν, καὶ ἐν σεμνίοις ἀναστρεφόμενοι ἀντὶ ἀσήμων καταγωγίων. Et num.37. παρίημι τὰς ἐν ταῖς σεμνίοις φυλακάς. Vita S. Nicephori Patr. Constantinop.num.13. σεμνεῖον τῆ ἱερῶν ἀνδρῶν τῆ χῶρον διείρει, πρὸς ἄλκιμον ὁμολογίαν τῆ κρείττονος. Utuntur passim Scriptores, Ammonius Episcop.in Epist. de S. Pachomio num.11. Vita S. Lucæ Junior. pag. 997. Vita S. Euthymij num.9. Nicetas Paphlago in Orat. in S. Theclam, Continuator Theophanis lib. 4. num. 19. Constantin. Porph. in Basilio num.31. 43. Edit. Combefisij. Jus Græco-Rom. pag. 284. 431. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. pag. 1185. ult. Edit. Nicetas Choniates in Isaacio lib.1. num.10. Constantin. Manasses pag. 169.180. 1. Edit. Alexius Aristenus in Synopsi Concil. pag.692. Acropolita cap.85. Suidas in Longino, &c.

Σεμνὴ, *Sanctimonialis*. Michael Psellus in Synopsi legum v. 330.

Ὃ φθορᾶς βίᾳ πλὴ σεμνῆ, ὕπορθ μὴ τυγχάνων
Ἡμίσους ἀφαίρεσιν ἴσχει τῆ κεφαλῆς.

Photius in Nomocanone tit. 13. cap.5. ὁ γὰ ἐνηλῆ ἐν σεμνῆ παλλακεύσθ, &c. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosoph. in Arcadio: ἀσπασαμένη ὃ αὐτῆ Ὀλυμπιάδα θυγατέρα Σελεύκου ὑπεπάρχου, καὶ ἑτέρας σεμνὰς γυναῖκας, &c.

ΣΕΜΝΟΣ, *Parvus*, *Exiguus*. Ita fermè semper usurpat Zacharias in Dialog. Gregorij M. versione: σεμνὸν παιδάριον, *Parvus puerulus*, lib.1.cap. 9. σεμνότερον ἀγγεῖον, *Parvulum vas*, ibid. σεμνὴ φωνὴ, cap. 10. lib. 2.c.1. lib.3. cap.9. σκαφίδιον σεμνὸν, *Rastrum parvum*, cap.13. αἷμα ἐκ σεμνῆ παιδίου, cap.14. σεμνὸν κελλίον, *Humile habitaculum*, cap. 16. παιδίον σεμνὸν, *Puer parvulus*, cap. 20. & lib. 4. cap. 13. χοῖρος σεμνὸς, *Porcus parvulus*, lib.3. cap.33. At in uno è MSS. Reg. sign. 2934. vox σεμνὸς abest; sed illius loco fere semper μικρὸς ponitur. Cæterum monendus Lector Meursium malè legisse apud Codinum de Off. cap.17. num.33. σεμνὸ, pro ὕμνο, ex quo confecit Hymnum ab ea voce inchoatum.

Σεμνὸς, Prophetis seu Chymicis, *Vnex*, Κηνῦ. Interpolator Dioscoridis cap.136.

ΣΕΜΝΟΤΗΣ, *Gravitas*, Titulus compellatorius apud S. Basilium in Epistolis, & alios.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΙΝ, *Pulcrè vestiri*. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag.906. ἐφ᾽ οὗτο ἔλεγεν ὁ αὐτῆ Χαγάνος τῆ χαιρῆ τῆ πολέμου, ἔτι ἐγὼ θεωρῶ γυναῖκα σεμνοφορῶσαν περιεστίχωσαν ὡς τὸ τῆς μόλις ὄσαν, Deiparam nempe.

ΣΕΜΟΥΡΑ, Ægytiis, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscorid. c.521.

ΣΕΜΠΕΣΤΕΝΑΙΣ, *Sebeste: Myxa*, *Myxaria*, Actuario, *Sebesteria*: vox Arabica, ut autor est Ruellius lib.1.cap.101. Nicolaus Myrepsus sect.1. cap.97. in Cod.MS. ζίζυφα, συμπεσίνας, κεδρέλεα, φοινίκια, &c. Vide Fuchsium ad cap.99. & Simonem Genuensem ad Matth. Silvaticum.

ΣΕΝΑΤΟΝ, *Senatus*, *Curia*. Glossæ Basilic. Συνάτος, ἢ συγκλήτου. Psellus in Glossis Juris MSS. Συνάτου, ἢ χειροτία. Chronicon Alexandrinum an. 10. Arcadij: ἐφ᾽ οὗπερ ἐκάη ἡ μεγάλη ἐκκλησία σὺν τῆ συνάτῳ. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib.2. sect.9.num.1.ubi de hac æde Constantinopoli.

Συνάτου. Symeon Logothera in Basilio Macedone, num.20. ἐν οἷς ἔτυπε ἐφ᾽ ἑαυτῆ χαλκῆ ἐν τῆ Συνάτῳ.

ΣΕΝΑΤΩΡ, *Senator*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2061. Συνάτωρ, ὁ τῆ Ῥωμαίων ἠγεμών. Procopius de Ædific. Justin. ὡς ἔπεισε τῆ ἀρχαγγέλου αὐτῆθεν ἀγέσαν αὐτὸς Συνάτορές τινες. Nicephorus Xanthopulus in Synopsi S. Scripturæ:

Μεθ᾽ ὃς οἱ Συνάτορες ἦρξαν ἐς χρόνον.

Pæanius Interpres Eutropij: Συνάτωρας αὐτὸς καλέσας ἐν πλῷ Ἰταλῶν φυλῷ, ὅπερ Σένας ἑκάστοις καλοῦσι τοὺς γέροντας.

Συνάτωρ. Synaxaria Colbertea 9. Sept. in S. Severiano: τάξεως ὑπάρχων τῆ συνεδρίου.

Συνατώριον. In Codice Tolosano Procopij de ædif. apud Maltretum: περὶ τῆ ναῦ τῆ Ἁγιωσύνου ἐν τῆ Συνατωρίῳ. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib.4. cap.3. num.10.

ΣΕΝΔΑΪΣ, *Sidonium opus*. Constantinus Porphyr. in Basilio num.53. Edit. Allat.74. Combef. ὅσαν ἂν ἐκ γυναῖκες σκάφαι ἐκατὸν, ἐξ Σιδόνια ἔργα παμποίκιλα, ἃ δὴ τῶν παραφθαρέντος τυχὸν ἐνόμιζες τῆ τῆ πολλῶν ἀμαθίᾳ, λέγω σινδὰς, ἑκατὸν, λεπταλλάκτους ἑκατὸν, &c. Occurrunt præterea eadem Σιδόνια ἔργα num. 83. Edit. Combefisij. Σιδονία καλύπτρα, apud Æschil. in supplic. pag.312.

ΣΕΝΔΙΟΝΩΡ, Ægyptiis, *Sideritis*, apud Interpol. Dioscor. c.615.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ. Vide in Σινδόνα.

ΣΕΝΕ, τὸ πέπλιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ aliæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Πέπλιον, ἢ σινθικὸν. *Peplos*, vel *Peplis*, Frutex de quo Ruellius lib.1. cap. 70. & lib.3. cap. 147. & Simon Genuensis ad Matth. Silvatic.

ΣΕΝΕΜΑΚ, τὸ σίναι, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΕΝΖΑΤΟΝ, Σίνζῳ, Σινζῶν. Vide in Σίνῳ.

ΣΕΝΙΩΡ, *Senior*. Chronicon Alexandrin. in Gordiano Seniore: καλέσας ἐν σχολῆ τῆ ἀυτῆ ἀνδρῶν εἰς τὸ ἴδιον ὑπώνυμον Σενίορων· ὕτοι οὖν ὁι ἐν τῆ ἐκεῖ σχολῆς.

ΣΕΝΟΥΣΈΜ, τὸ ἐμπλάστρον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Oleum ex liliis.*

ΣΕΝΤΑΡΆΧΙΖ, τὸ κάψυκον, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Eædem Gloſſæ: Σενταρατζάφαχ, τὸ κάψυκον ἰνδικόν. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σενταράτζιχχιν habet: eſt autem Κάψυκον, *Cardamomum.* Vide in hac voce. Matth. Silvaticus: *Capſia, i. Seitaragi.*

ΣΕΝΤΟΝΗ, Σινδόνιον, Σιντωνάκι, *Linteum, Linteolum*, ὀθόνιον. Corona pretioſa: Σινδόνη, *Lineamen*, Ὀθόνιον. Gloſſæ Græcobarb. τὰ ἁπλούστα, ἢ τὰ λεπτομερίζ τινὰς τὰ σινδόνια, ἢ τὰ ἀλεύρια ἀς τὸ σινδόνιον. Nicetas de Excid. Urb. num. 5. ex Cod. Barb. Gr. ἢ τὰ χρυσοῦφαντα σινδόνια, σάβανα, καὶ προσώψια ἀς ταῖς κεφαλὰς τ γυναικῶν ἢ τ ἀλόγων ἐλιθίσης.

Σινδονάκι, *Linteariam*, Ὀθονοποιός.

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ, Σινδυκάπυλον, Σιντυκάκι, *Arca, Capſa, Capſula*, κιβωτὸς, κιβώτιον. Gloſſæ Græcobarb. ἀσκήνιν κιβωτὸν, τὰ ἀσκήνη σιντύκιον. Alibi: Λαρνάκιον ξυλίνον, ἤγουν χαλάκιν, ἢ σινδόνιον. Cyrillus in Lexico: μαρσίππιον, σινδόνιον, ἢ σινδήν. Vox formata ex Σάνδυξ, quæ κιβωτὸς exponitur apud Heſychium. Nicetas in Manuele lib. 2. num 8. τὰ ἢ κιβώτια καταλήπ τύτων κενά. Ubi Cod. Barbarogr. σινδόνια. Anonymus de Bellis Francor. in Morea, MS.

Ὄρκιον καὶ παράζηλον ἀρώτα λοπόθαν,
Κιαμβὴ πιράτι ὁ κῦρὸς ἐκλιῶ καὶ ὁ χρόν,
Τὰ ὅρκια ἢ μοναχὰ να θέσιν ἐς σινδόνιν,
Στὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἐκεῖ ἐς τὼ λαδραβίδαν,
Στὸν ἐκκλησίαν τὼ ὕπνιν, καὶ ἴδωσι ϛο τέμπλ.
Τὸ κιβώριν ὅπου ὕπνιν, ὅπου ὕπνον ὁ πατήρ τυ,
Εἰς τὼ δεξιὰν τύπλον μερίαν ἴνι ὁ ἀδελφός τυ.
Καὶ αὐτὸν νὰ θέσιν ζιρβά, καὶ ὁ πατὴρ τυ ἴσω.

Theophylactus Hierodiac. Homil. 13. ἀς ἢ κυβιανᾶν, ἤγουν ἀς τὸ σιντύκιον. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Κ᾽ας σε σινδόνι ἐλόχευσεν ἢ λίθος τὸ βάτον.

Rurſum:

Εἰς σε σινδόνια λόχευσα τὰ φίρατσί μι ταύτας.

Et lib. 10.

Εἰς τὰ σινδόνια βάλαν τὼν ὑπόχων τιμασμόν.

Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 332. ἔκαμε σιντύκιν χρυσοῦν μὲ λίθων ἢ μαργαριτῶν. Adde eundem in Hiſt. Patr. pag. 135. Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 111. βάλλε ἀς τὸ κάτιλλον, ἤγουν σινδόνι, χῶμα παχὺ, &c. Ita cap. 200. Damaſcenus Hieromon. ſerm. 35. Maximus Cythær. 18. Jul. & alij.

Σινδυκόπυλον, *Arcula, Capſula.* Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Εἰς σινδυκόπυλα μικρὰ πολλὰ ἀς λίγον τόπον.

Idem lib. 10. init.

Καὶ μι τὰ σινδυκόπυλα μι σίβυν εἰ ποχίρι.

Σινδόνιν, Σινδόνιον. Gloſſæ MSS. ad Plutum Ariſtophan. ἢ σκιναρίων, σινδυνίων. Arithmetica adeſpota: ἄνθρωπός τις ἦχεν ὑμᾶς ὅσους ἂν ἔχεν, καὶ σφάλμα ἴδιν ὑπᾶρχεν, ἢ ἅπαν αὐτοῖς, ἰμὶ μι, ὑπάγετι ἀς τὼ σινδόνιν μ.

Σινδόνιον, pro Σιντύκιον. Leo Philoſophus de Regno & Principibus, MS. cap. 50. ἀ ἢ πυρῶδες πλησίον ἰσίας, φέρν, μαγειρία, ἢ ἢ τετάρτ ἀ ἢ αἰρῶδες ἐν ἴδιν, ἀς σινδόνιον ἴδι τὸ κλαπὶν, ἢ ἀς τσιχαμάδιον, ἢ ἀς σκιαροάβαπτ.

ΣΕΝΤΟΥΚΑΗΝ, *Dipſacum.* Gloſſæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. Δίψακ, τὸ σινδύκλιν, ὃ ἢ κροκοδίλοντ λίγ. Aliæ ex Cod. 190. Σινδύκλιν, βότανον, ὃ λεγόμ δίψακ. Neophyti Gloſſæ MSS. habent τὸ σιντζύκλιν. Ut & Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium lib. 3. cap. 11.

ΣΕΝΤΎΝΑ, *Sentina.* Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Στὸ κάτεργον ἰγένετ, &c.

Mox:

Καὶ ϛιὰ σιντώνα ἰβάπτισι τὸ βρέφος, καὶ καθίζι.

Infrà:

Λέϛιν τυς Ἀπολλόν καθ᾽ ϛιὰ σιντώνα.

ΣΕΠ, ἢ σκυπερία, ἢ σχιστὴ, Σὴπ γιμμανή, τὸ αὐτὸ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Alumen.*

ΣΕΠΕΣΤΡΑΚΟΝ, Ὀστρακίτης, σηπίστρακον, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oſtracites* eſt placentæ genus. Vide Ruellium lib. 1. cap. 3.

ΣΕΠΕΤΙ, *Arca, Capſa*, Κιβωτός.

ΣΕΠΙΆ. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. Θέλει λέϛι καὶ ἢ γλάρα σηπία.

ΣΕΠΡΌΝΙ, in Gloſſis juris MSS. exponitur τῷ ὀνόματι.

ΣΕΠΤΈΒΡΙΟΣ, *September*, apud Cedrenum pag. 168. Annam Comnenam lib. 13. pag 415. Acropolitam cap. 63. & al.

ΣΕΠΤΈΤΟΣ, Dignitatis nomen. Gregorius II. Papa in Epiſt. 1. ad Leonem Iſaurum Imp. οἵτινες γὰρ ἰδιξάμιθα καὶ παράκλησιν δὸ τῆς ἱερωσύνης ἡμῶν, ἢ λιγομένης Σεπτέτυ, πεδεῖν τὸ φρόνημα ἐμῶν χαλεπὸν θεῷ, ἐπὶ τὸ δῦναι τὸ ἅγιον βάπτισμα, τὰ ἐκεῖ πορεύθηναι. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Septetus.*

ΣΕΠΤΟΝ, *Septem.* Procopius lib. 1. Vandal. c. 1. λέϛ γὰρ Γαδείρων καὶ ἢ ἑτέρας ἢ Ἡρακλείας ϛηλῶν, Σέπτον καλοῦσι τὸ ἐκεῖσε φρούριον οἱ ἐπιχώριοι, λέξιν τινὸν ἑωλὰ φερομένην ἐσῴζ· τὸ γὰρ σέπτον ἑωλὰ τῇ Λατίνων φωνῇ δύναται.

ΣΈΡΑ, *Sera*, Σειρά. Euſtathius Odyſſ. x. καὶ ἢ τὰς θύρας κλείσα. Mox: ὅτι καὶ σείρα, σίρα τὸ ἰδιωτικόν. Theodorus Lector Eccl. 2. ἢ μὴν τοι τὸ ξιφ γυμνώσαντ ἐκκλησιαϛικός τις ἀνὴρ, ἀρπάσας τὴν λιγομένην σίραν, ἀνῆλιν. Ubi Theophanes anno 4. Anaſtaſij, τῇ λιγομένῃ σείρᾳ habet: quo loco σαρομάϛῃ legendum putat Goarus. Negat Valeſius probabile eſſe Clericum gladio aut haſta armatum fuiſſe, dum Patriarcha ad altare procederet: unde hic deſignari cenſet ſeram qua fores obſerantur, ex Euſtathio. Sunt autem propriè *ſera* Latinis, ut Græcis Μοχλοί, lignea clauſtra, quibus in tranſverſum obductis fores firmabantur. Hinc Ovidius: *Excute poſte ſeram.* Vide Salmaſium ad Solinum p. 931. Inde deducta videtur vox alia,

Τετρασίρια, apud Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 42. πλησίον ἢ πυρπάτυ, ὑπόϛεγόν τυ καὶ ἀναζωληκότερον, τετρασίρι τι ὁ τιχνίτης ἐξήγαρι, σχοινὶ καὶ αὐτὸ κόγχας ὁπλημμένον.

ΣΕΡΆΠΙΟΝ, *Sirupum*, noſtris; *Sirop*, apud Actuarium lib. 5. de Methodo medendi cap. 1. idem valet quod ζυλάπιον, vide in hac voce.

ΣΕΡΑΣΈΡΙΝ, Panni ſerici ſpecies: Vox Perſica ſeu Turcica. Index MS. Bibliothecæ Monaſterij S. Trinitatis in inſula Chalces: Εὐαγγέλιον ὃ μεμβράνας καθημερινὸν, μὲν πρῶτον περικεκομμένον μὲ σηρικὸν ὑφάσμα, ὃ κοινῶς καλεῖ πόλιτι σεραζέρι.

ΣΕΡΒΊΡΕΙΝ, *Menſa apponere*, ex Ital. *Servire*, & Gall. *Servir.* Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 123. ἢ πρασινὴ φλούδα τὰ τὼν βάλνι ἀς τὸ μαγείρεμα, σερβίρει ὁ δέϛ πατήρ.

Ὁ ΣΕΡΒΑΛΙΑΣ, judicis χαμαδικαϛοῦ, ſeu pedanei ſpecies, qui fortè *Servorum* ſeu Triballorum, vel Myſorum cauſas in Urbe judicabat. Nam Σερβλίαν, *Serviam* vocat non ſemel Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. Occurrit is crebrius apud Theodorum Hermapolitam MS. locis allatis in V. Ἀλωπάϛ. In Alexij Comneni Imp. Rationali peræquato-

rum MS. fol.18. v. sancitum quoddam cum aliis Secreti seu curiæ vestigalium officialibus subscribit Ἰωάννης βασιλικὸς νοτάριος τοῦ στιχάτου τοῦ Γιτικοῦ ὁ Σερβλίας.

ΣΕΡΒΟΥΛΑ, Triballis & serviis, quos & Σίρβλους vocabant, dicuntur *Servorum calceamenta*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. σίβαλος, ὁ σίρβος. Constantin. Porphyr. de Adm. Imp. cap. 32. Σίρβλοι ἢ τὴν τῶν Ῥωμαίων διαλέκτῳ δοῦλοι προσαγορεύονται· ὅθεν καὶ σίρβουλα ἡ κοινὴ συνήθεια τὰ δουλικὰς φασὶν ὑποδήματα, καὶ Τζερβουλιανοὺς τοὺς τὰ ὠτειλῆ καὶ πιτζιχὰ ὑποδήματα φορεῖν.

ΣΕΡΒΟΣΑ, *Cervisia*, Σικέρα. Ex Gallico, *Cervoise*.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ, *Miles ex ordine peditum*, quos nostri vulgò *Sergents* vocabant. Anna Comnena lib. 13. pag. 401. μὴ τὸ ταῦτα ῥᾳθῦναι, διέγνωσαν οἱ ἀρίστοις ἀπειθοῦσι ἔνθα ἡτοίμαζε ἡ τέτων ἀνάπαυσις, φυλακτήριόν τι ὑπὸ στρῳτῆρσιν ἑκατὸν, ἵνα μὴ νυκτὸς ἐξιλισθήσαντες τὰ ἀφ' ἑαυτῶν στράτευμα καθαιρήσωσιν. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Εἶχεν ἀπάνω ἐς ἄλογα, καβαλαρίους, στρῳτῆτες.

Rursum:

Τὰ ἐφίκια ἔλλα ἄλαξεν, πρῶτον τοὺς καστελάνους,
Καὶ τοὺς στρῳτῆτες τῶν καστρῶν, καὶ ἔβαλεν ἰδικούς τε.

Vide Gloss. med. Lat. in *Serviens*.

Συρῳτῆτες, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐκεῖσε ἄλογα φαρία ὑπῆσαν φυλαμῆτα,
Ἁρματωμῆτα ἱμερτὰ ἐν ταρμαῖς τῶν εἴκ,
Καὶ ἐς καθέκα καθέζον ἀπάνω τοὺς συρῳτῆτες.

ΣΕΡΓΟΥΝΙΔΕΣ, Συργωνίδες, Συργώνιδες, *Coloni*, ἔποικοι, apud Turcos. Ita nempe variè hæc vox scribitur. Historia politica pag. 13. ἀνθρώπων ἢ χωρὶς, καὶ ἀέκητι, ἀπῶν, μετοίκους τῆς πόλεως, ἐπήγαγε, καὶ ἕτερον συργωνίδας λεγομένους, ἤτοι μετοίκους, ἢ παροίκους, Δατὰ Μηδείας, &c. pag. 16. καὶ τὸ μέρος ἅπαν ἀνήρθμησε, ἐξ ὧν ἤνεγκον ξένων συργωνίδων, ἤτοι παροίκων, pag. 21. καὶ τὸ μὲν ἓν μέρος ἔλαβεν αὐτὸς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ δι' ὑπηρεσίαν, τὸ ἕτερον ὠνόμασαν συργώνιδας ὁ Καισαρεύς. Denique pag. 25. καὶ ἔφερεν αὐτὸς συργώνιδας. Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 109. διότι ἤφερεν Συργώνιδας Δατὰ ἄλλα κάστρα, καὶ τὰς ἐκατοίκησεν ἐκεῖ. Idem in Chronico MS. pag. 819. καὶ ἤφερεν ὁ Βασιλεὺς ἀνθρώπους συργώνιδας Δατὰ τῶν Μηδῶν. Phranzes lib. 3. cap. 19. *Paulò post etiam Colonias, quas Turcæ sua lingua Surgunides nominant, è Capha, Trapezunte, Synopia, Asprocastro ei deduxit.*

ΣΕΡΗΣ, *Intyli genus, sive cichorij*, Dioscoridi, Galeno lib. 2. de Cib. facult. & Scriptori MS. Vitæ S. Symeonis Stylitæ, σερίς. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. σέρις, κιχώριον. Aliæ: Σέρις, τῶν πικρίδων. Rursum aliæ Græcobarb. Σέρι ἀγρίας, ἢ πικρομαρουλίδα λέγουσι, καὶ ἄγριον λάπαθον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σέρις, τὸ σίλινόν ἐστι, Σιμωνίου μοναστήριον.

Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. πεμπτηκοστὸν ἐν μοναστηρίῳ καθ' ἑσπέραν, ἰδοὺ μικρὰς σέρις. Joan. Moschus in Limon. cap. 184. ἄθειν γὰρ σέρις, καὶ πρόξιμα, καὶ τινα λάχανα ἡμῶν ἡμέρωσε παραμυθούμενος αὐτοῦ ἐν τῷ δίψει. Σέρις scribitur apud Demetrium Pepagomenum de Podagra cap. 40. Vide Ruellium l. 2. cap. 64.

ΣΕΡΙΦΟΣ, Dignitas apud Turcos, de qua sic Scylitzes pag. 775. ἀνεπλήρωσε δ' αὐτῷ τῷ πρὸς τῷ Βασιλείᾳ περιβόλου ὁ λεγόμενος παρ' αὐτοῖς Σέριφος. δοκεῖ δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸς τῶν παρ' αὐτοῖς χαλυβῶν, ὅπερ παρ' ἡμῖν Σύγκελλος πρὸς τῶν Πατριαρχῶν παλαι ἰδιώματι ἐκάλουν γὰρ ἀποθανόντος, αὐτὸς εἰθὺς ἀντὶ τούτου ἕτερον ἐγκαθίδρυον. Similia habet Zonaras. *Seriphus* igitur est Successor designatus Chaliphæ. *Ser*, Turcis *Ducem* sonat, ut est apud Leunclavium in onomastico Turc. Vide eundem in Pandect. n. 2.

ΣΕΡΜΙΟΝ, *Navigij genus*. Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag. 91. ἡ δοκοῦσα τῶν Ῥωμαίων φύσις ὠπλίζετο, δρόμωνάς τε ἀμφοτέρους, καὶ πάμφορα, καὶ σίρμωνας, καὶ φορτηγικὰς ἑτέρας παμπληθεῖς ναῦς ἐν τῷ παραλίῳ ὑπερπίζουσι χωρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Germundus*.

ΣΕΡΝΕΙΝ, pro Σύρειν, *Trahere*. Damascenus Studita Serm. 29. πῶς μας σέρνει ἐς κρίσιν.

ΣΕΣΕΜΠΡΙΟΝ, pro σουμβρίον, apud Myrepsum sect. 1. cap. 416. in Cod. MS. in Edito 421.

ΣΕΣΕΝΑ, pro σὲ σὴν, σὲ σίνα. Vide Ἐμβύα, & Grammaticam Portij. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ἂν ποίσεις γὰρ τὸ σὲ ζητῶ, ὅσαν θεραῦ σίνα.

Alibi:

Ἐγὼ τὰ ποίσω ταπεινὴ θυσία καλὴ σεσίνα.

ΣΕΣΕΝΕΟΡ, Ægyptiis, *Labrum veneris*; *Dipsacus*, apud Interpol. Dioscorid. c. 418.

ΣΕΣΕΡΕΟΥΠΑΧ, Arboris species, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΕΣΙΔΗΡΩΜΕΝΟΣ, ἡσυχαστὴς dictus Theodulus Episcopus Eleæ, quod totus ferro opertus vitam in Eremo degeret. Balsamon ad Can. 51. Apost. Vide Gloss. med. Lat. in *Circuli ferrei*.

ΣΕΣΚΑΟ, in Corona pretiosa, *Beta*, Σεῦτλον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia:

Καὶ δεῦτε σίσυλα τραφερὰ ἐκάμασι λυρίκια.

Vide Σεῦλον.

ΣΕΣΚΟΥΑΣ, in Glossis Basilic. ἥμισυ σοὺ ἀσσαρίου τυτίζειν τὸ ἥμισυ ἀσσαρίου. *Sesquas*, *Sescuſſis*. Vide Scaliger. de Re monetaria pag. 10.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ, Ἐκατοντάδες, *Sescuponidia*. Glossæ Basilic. Σισκουπόνδια, καὶ Ῥωμαϊκῶς σραλιωτικὰ ἰφίδια. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidas habent ἑκατοντάδια.

ΣΕΣΣΟΣ, *Sessus*, *Sedes*, *Cathedra*, *Thronus*. In Concilio VI. Oecumenico Act. 11. extrema, Constantinus Pogonatus Imp. qui hactenus ei interfuerat, versus Patres se excusat quod in posterum, ob reipublicæ negotia, adesse non possit, substitutis aliquot proceribus qui vices suas agerent in sequentibus actionibus, in quibus tamen relicta est Imperatoris sedes vacua: quarum quidem actionum Acta sic vulgò inscribuntur: προκαθημένου τοῦ σεβασμιωτάτου σίσσου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου μεγάλου βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐν τῷ στιχάτῳ τοῦ Θεοῦ παλατίῳ τῷ ὕπερ ἐπιλεγομένῳ Τρούλλῳ, &c. Ubi vetus Interpres, *proposito venerando sessu*, &c. Atque inde percipimus, quid sit

Σίντζος, & Σίντζος, apud Theophanem, cui sic dicitur Tribunal Hippodromi, anno 3. Zenonis: ἰδόντες ἢ ἱππικὸν ποιήσας, Βασιλικὸν τε Ἀρμάλιν ἰσόν προβαλλόμενον ὁ Ἰλλούν Καίσαρα, καὶ κρατοχίτας συνκαθίσαν αὐτῷ βασιλικῷ ἐν τῷ σίντζῳ, &c. Ubi Cod. Barberinus habet σίτζῳ. Idem an. 7. Phocæ: λίγων, ὡ θέλετε ἵνα ἐν ὅσῳ καθεζόμενον ἐν τῷ σίντζῳ ἐπὶ ἱπποδρομίας ποιῶ αὐτόν; Idem pag. 313. καὶ τῷ ἱππικῷ ἀγομένῳ καὶ ἐν τῷ σίντζῳ καθεζομένῳ, &c. ubi Miscella pag. 621. *Cum in solio resideret*. Et anno 3. Leonis Chazari: ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαγνᾶν ἐν Σοφιανᾷ, ἐκάθισεν ἐπὶ σίντζου μετὰ τῶν ἀπ' αὐτοῦ. Est igitur Σίντζος idem quod Κάθισμα Hippodromi, de qua voce supra egimus. Hinc

Σιντζάτον, apud Continuatorem ejusdem Theophanis lib. 4. num. 21. ταύτας ἢ (*Regias vestes*) Βασιλεὺς ὁ ἀοίδιμος τοῖς βασιλέως λαβὼν, καὶ καθελαβὼν ἐπὶ ἀλμαδίνου,

ἀλμάντας, ἀντικαλίσαι, ἢ τὸ νῦν Συζάτον καλούμενον χαραχθῶσι ἐπιγράψαι, ἐκ τούτου πλούτου μυδὲν ἕτερον σύγκειται, ἢ χρυσίου κεντηνάρια τρία, μιλιάρισια ἑξακόσια ὀγδοήκοντα. Ubi Symeon Logoth. in Michaele Theophili F. num.15. ὥδιν ἄλλο εὕρω ἢ μὴ κεντηνάρια γ'. ἢ μιλιάρισια ἑξακόσια ὀ'. ἀφ' οἷς λέγεται, τὸ νῦν Συζάτον καλούμενον χαραχθῶσι ἐπίδοσιν, καὶ ἡ δημοσία ἐπέσπευσε φόρτιον. Hac enim voce intelligi videtur nummus in quo Basilius Imperator in solio sedet : cujusmodi est ille, quem in Familiis Byzantinis descripsimus in quo una cum filio Constantino in throno conspicitur.

ΣΕΓΑΣΊΑ, pro Σεβαστία, passim in Libris MSS. Medicor. inferioris ævi.

ΣΕΎΕΙΝ, pro εἰσβαίνειν, *Ingredi*, *Intrare*. Nomocanon Cotelerianus ; ἐὰν σεύσῃ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κύων, ἢ χοῖρος, ἕως ἡμίσεως ἡ. μὴ λειτουργῆται, &c. Nicolaus Lucanus in Iliade Barbarogr. lib. β.

Σωσθρόεσσαν εἰ πάλις, καὶ μᾶ πολλῶ θορύβω
Εἰς τὰς νῆας ἐσεύσαν, καὶ καθ' ἑαυτὰς ἐλάλουν.

Et lib. η.

Κ'ἄρχισαν νὰ πολεμήσουν, ἢ τὰ σεύσι εἰς τὰ τάχη.

Rursum :

Ριπίσεις βέλη καὶ λίθους μάτσας ἢ σεβῶν οἱ Τρῶες,

Alias σεύειν est *Fugare*. Lexicon MS. Colbertcum : σεύω, δίωξις. Vide Grammaticos.

ΣΕΥΚΛΟΝ, *Beta*, Σεῦτλον, apud Agapium Cretensem in Geoponico cap.91.93.109.170.& alibi. Moëris Atticista MS. Σεῦτλον, Ἀττικοὶ· σεῦτλον, Ἕλληνες. Vide Athenæum lib.14. pag. 621. Edit. Lugdun. & supra in Λαχανόγυλα, & in Σίσηλο.

Σκυλογύλα. Prochoprodromus de paupertate sua, ex Cod. MS.

Καὶ δακτυλίσης, ῥάπανος, σκυλογύλας.

ΣΈΦΑ, ὕσσωπον, in Glossis Jatricis MSS.ex Cod. Reg.1673.

ΣΕΦΕΡΙΟΝ, *Avena*, *Prebenda equi*, Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. p.652. ὅπως στρατιῶται ἄσχωσι ἵνα μυλάσι, τὸ ὁποῖον ἄσχι σιτάριά, ἢ ὅταν ὑπάγωσι εἰς τὸ πόλεμον, ἐφόρτωνε τὰ ζεύγατα, καὶ τὸ ἐβάλασι πολλὰ σεφέρια, ἤγουν χωρὶς, ἢ ἔπαιρναν τὰ σεφέρια καὶ τὰ μυλάσια, ἢ πλία δὲν ἐκαίταζεν ὁ στρατιώτης, καὶ τὸ μυλάσι ἐπλύχαινε, ἐφθείρασι, &c. Infrà : τὸ σεφέρι ἔπαυσι, &c.

ΣΗΒΆΔΑ, τὸ χαμαιτύπιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΗΒΑΛΜΑ, pro σύμβαμα, *Accidens*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Καὶ ὀπισθεν λέτο σίβαλμα, ἃ ἀπὶ τὴ τυχόλη.

Vide Σύβαλμα.

ΣΗΚΑΡΙΟΙ. In collectione historiar. Scaligeriana, Olymp. ρκδ. Σηκαρίων ἀγών. Istius certaminis nulla apud P. Fabrum in Agonisticis mentio.

ΣΗΚΟ. Damascenus Studita Homil.30. λέγει ἡ ὁ Χριστὸς, Σήκω, ἔπαρε τὸ κράβατόν σου, καὶ περιπάτει. Ubi Evangel. *Surge*, *tolle grabatum tuum & ambula*. & Gr. ἔγειρε. Vox formata ex Σηκώνειν. Vide in Σηκώνω.

ΣΗΚΡΗΤΟΝ, Σηκρήτιον. Vide in Σίκρετον.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ, *Selectus*, Judex *pedaneus*, qui *privatus* Aniano dicitur ad Pauli lib.1. sentent. qui scilicet judicia privata exercet, ad discrimen judicum, quos *Cinctos* vocabant, qui publica. Hesychius & Glossæ Basilic. σήλεκτος, χαμαιδικαστής. Occurrit etiam apud Suidam, & in Glossis MSS. ad S.Athanasium.

ΣΗΛΙΚΤΆΡΙΟΙ, *Armigeri*, qui & arcum & sagittas, & arma cætera Sultani gestant. Ordo Officiorum Portæ Otomanicæ MS. δ'λντίρα τάξις ἔχει Σηλικτάριοι ἕτεροι ἑξακόσιοι, ἢ αὐτοὶ καβαλάροι, τζιλίγκιρ ἔμπροσθεν τῆ Δεμπῆ. Vide Σηλικτάριος.

ΣΗΜΆΔΙ, Σημάδιον, *Signum*, *Nota*, *Indicium*, σημεῖον, σύμβολον. Vide Eustathium Odyss. λ. p.1675. Glossæ Græcobarb. σήματα, σημεῖον, σημάδι. Auctor Incertus post Theophanem pag. 436. σημάδια βάλλουσις ἀπὸ τὸν τόπον, (ἤ βιζλίων.) Constantin. Porphyrogr. in Tactic. pag.6. ἔστι ἢ γύμνασις τῶν καβαλλαρίων καὶ πεζῶν ἀπὸ τὸ τοξεύειν ἀπὸ διαστήματος σωτήριος, ὥστε καθάριοι, ὅτι ἀπὸ ἄλλο σημάδιον. Pag.17. δεῖ ἢ τὸ γυμάζειν εὐκόλως ἕκαστον τάγμα τὸ ἴδιον βάσδον ἀμάζαν ἀλλὰ παραλλάσσειν τὰ ἴδια σημάδια ἔχειν τὰς κεφαλὰς ἢ βάσδων γνωριζόμενα ἀπὸ τοὺς στρατιώτας, &c. Adde pag. 22. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli :

Καὶ ἀπὸ ἢ μεγάλου ἐκκλησίαν ἢ Ῥώμης τὰ σημάδια.

Anonymus de Nuptiis Thesei :

Καὶ παρευθὺς ἐκύκλωσαν, ἢ γυμάζουν σημάδι.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ἀφότου γὰ ἐπλήρωσεν τὸν σωστηχίον ἐκεῖνος,
Ὁ αὐθέντης ἢ Καρύλινος πυ ἔβαζεν τὰ σημάδια.

Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ τὰ σημάδια ἢ ἀρνοῦ γυρίζει ἀλλοῦ στράτα.

Σημαδιστὴς, *Signatus*. Manuel Malaxus in Chron. MS.p.828. καὶ ἐφείλκυσαν ἕτι ἕτερον ὁ Βασιλεὺς σημαδιστὴν ναυτικὸν ἀπὸ τὸ στῖφος, &c.

Σημάδι, & Σημάδιον, *Pignus*, ἐνέχυρον, in Corona pretiosa, & apud Portium : Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: ὡς ἐνέχυρον τίθησιν. σημάδιον. Pro *cautionibus*, *cautis*, & *syngraphis*, usurpare videtur Theophanes an.3. Justini Jun. τότε τῇ ὕστερα μιλαγάλασα Σοφία εὐσεβεστάτη λύσασα τὰς τε ἀγγυοπρίτας καὶ σημαδαρίας, ἐκέλευσεν ἐκκλησιάσαι τὰς ὁμολογίας ἢ χρεωστόντων, καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχοῦσα αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια, παρεχώρησε αὐτὰ τοῖς ἰδίοις δεσπόταις. Ubi Anastasius & Miscella : *Accersitis Sophia augusta pecuniarum venditoribus & Notariis, jussit deferri cautiones debitorum, & breves, & præbuit eos debitoribus, & reddidit dominis suis.* De hac re Corippus lib.2.de Laudib. Justini :

Tunc posita ratione palam, populoque vidente,
Debita persolvis genitoris, causa recepit.

Infrà :

Qua virtute animi mentem calcavit habendi,
Publica privato cum debita redderet auro.

Alexius Comnenus in versib. Polit. MSS. ad Spaneam :

Μὴ κρύψῃς τοῦτο, μὴ φανθεὶς, μὴ τὸ ἀλλελογήσῃς,
Διατὶ νὰ ἄχι σημάδιν, ἐνέχυρον.

Σημαδάριοι, *Notarij* exponuntur ab Anastasio in laudato loco Theophanis, quasi *syngrapharum descriptores* : tametsi melius hic designari eos putem qui ad pignus commodant.

Σημαδεύειν, *Oppignerare*, ἐγχειρίζειν.

Anonymus MS.de Bellis Francor. in Morea :

Τὸν τόπον ἢ ἐσημάδευσαν, ὑπέρπυρα ἰδανάρια.

Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. Homil. in Domin. post exaltat. S. Crucis : ὁ Κύριος μας σήμερον ἐν τῷ εὐαγγελίῳ λέγει, Ὅσοι θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, σε κάβῃ κάθε περίφασιν, σημαδεύτος σε ἀς ταύτην ἄπρασιν τὴν ὑπόθεσιν, ὅτις θέλει αὐτὴ, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ἐξουσίαν νὰ νικᾷ τὸν κόσμον. Est etiam

Σημαδεύειν, *Significare*. Neophytus Rhodinus de Baptismate : ἢ ἀκόμη δεῖ νὰ σημαδεύσωμεν μὲ ἢ τρεῖς καλαδύσεις, ἢ θάνατον, ταφὴν, καὶ ἀνάστασιν ἢ Χριστοῦ.

Σημάδα, *Vexillum*. Lexicon MS. Cyrilli : Σκοπὸς, ὁ προφὴτης, ἢ προσερμόζομος ἢ γραφὴ, ὃ συχνοὶ πάλαι, καὶ ἀκολουθοῦσι, ἢ καὶ τὸ σημάδιον.

ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ, *Signum appositum chirographo*. Lexicon MS. Cyrilli : σήματρα, αἱ σφραγῖδες. S. Athanasius Homil. in Parasceven : ὑποσημαίνουσι ἢ τὰς σφραγῖδας τοῦ τάφου, ἀθλεῖ καὶ παναθλεῖ ὁ ἢ θανάτου

τὰς

τὰς ὀθωνίας λύσεις, τὰς σφραγίδας ἀ λύει; ὁ σκυλεύων τὸ ξύλον, σήμαντρα φοβεῖ); S. Chrysostomus, de Crucis signo: τύπῳ καθάπερ τινὶ σημαντρῳ βασιλικῷ ἢ δακτυλίῳ σφραγιζόμεθα. Theodoritus lib. 3. Hist. Eccl. cap. 26. κλῖδα καὶ σήμαντρα ἡ θύρας ἐπέθηκε. Joannes Euchaïtorum Metropol. pag. 33. carm. εἰς χρυσόβυλλον τοῦ Λαύρας.

Ὅθεν φυλάξει τὴν χάριν πικρυμέθιον,
Χρυσῆς φύλαξ κατωθεν ἐμβεβλημένος,
Μόνοις ἢ ταύτην ἐκφανῶν τοῖς ἀξίοις,
Σήμαντρα χαρὰς ἠχοῦς ἐκδεδεμένου.

Vide Isidorum Pelusiotam lib. 1. Epist. 319. Justinianum in Nov. 101. cap. 3. §. 1. & Nov. Justini de Sacris domib. initio.

ΣΗΜΑΝΤΡΟΝ, Σημαντὴρ, Σημαντήριον, signum quo Græci fideles ad Ecclesiam convocant. Ita autem vocant, inquit Goarus ad Eucholog. pag. 560. perticas è ligno oblongas, & quadras, quæ variis locis percussæ varios edunt sonos. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ σημαντήριον αἰνίττεται τὰς τῶν ἀγγέλων σαλπιγγας, ἢ ὑπηχεῖ τὰς ἀγαυὰς φωνὰς πρὸς πόλεμον τῶν μοράτων ἐχθρῶν. Typicum S. Sabæ cap. 5. ἵστασι ὧν περιμένουσι τὸν δεσπότην τῶν σημάντρων, καὶ παυσαμένων αὐτῶν, ἀπάρχει ὁ ἱερεὺς, &c. Triodium: ὁ ἢ κανδηλάπτης βαλὼν τὸν σιωπῶντα μιλάνιον τῇ φροντῖδι, ἀπάρχει ἢ κρίνει τὸ σήμαντρον. Rursum: ὁ ἢ καὶ κανδηλάπτης βαλὼν τὸν σιωπῶντα μιλάνιον τῇ φροντῖδι, ἀπάρχει ἢ κρίνει τὸ σήμαντρον ἕξ. Pentecostarium: ὅθεν ὅταν ὄρθρου σημαίνει, σημαίνουσι ἢ τὰ ὅλα σήμαντρα. Achmes Onirocrit. cap. 12. ἐὰν ἴδῃ καθ' ὕπνους ἑαυτὸ σημαίνοντα τῷ σημαντηρίῳ, ὕστερον μέγιστον χθήσεται. Infrà: ἐὰν ἢ ὁ σημαίνων μόνῳ τὸ σήμαντρον, ἀκούσῃ ἢ ἕτερα σημαίνοντα, &c. Nomocanon Cotelerianus num. 409. ἅπαντες ἢ ἀγίων κυριακῶν, εἰς τὸ ὄρθρον, καὶ εἰς τὴν λατρείαν, καὶ ἀφ' ἑσπέρας τὸ σήμαντρον ἀκούσῃ, ἢ ἀμιλᾶ τῷ ἐκκλησίαν, &c. Pachymeres lib. 7. cap. 5. σφίσιν ἑαυτοῖς ἄθλιον τὸ ναὸν καθιστῶν, εἰς μηδὲ σημάντρου ἢ κώδωνος ἠχοποιίας. Ejusmodi verò σήμαντρα à dextris & sinistris vestibuli exterioris ædium sacrarum esse observat idem Goarus pag. 13. 23. nam plura extitisse docet locus supra allatus ex Pentecostario: atque in iis erant alia majora, alia minora, alia ærea vel ferrea. Quærit Balsamon in Medit. cur εἰς τὰς θείας τῶν μοναστηρίων εὐχὰς fiat μιλάκλησις διὰ σημαντηρίου τριῶν, χάριν τοῦ τῶν θείων δοξολογιῶν ἀκροάσεως, in Catholicis verò Ecclesiis, seu Patœcialibus, διὰ τοῦ μεγάλου ἠχεῖ σημαντηρίου. Ubi ait Monachos, ad preces vespertinas, ante Lectiones Apostolicas & Evangelicas, convocari ad Ecclesiam, διὰ σημαντηρίου μικροῦ, καὶ εἰς παπαστήριον καὶ σκολιόν· ad divinorum vero Evangeliorum & sacram reliquorum ad Conventus publicos pertinentium librorum lectionem, & propter universam simpliciter Hagiopolitæ ἀκολουθίαν, inventum τὸ μέγα σημαντήριον· εἰς πᾶσαν γὰρ τὴν γλῶτταν, καὶ εἰς τὸ οἰκουμενικὸν τὰ πάντα ἢ ἐκ τούτων δῆλον ἐφίλεται. Deinde innuit μέγα istud σημαντήριον χαλκοῦν fuisse. Anthologium Arcudij part. 1. pag. 253. σημαίνῃ, ἢ συναχθῆναι ἀδελφῶν πάντων ἐν τῇ τοῦ ἐκκλησίας ναῷ, ἀπαρχομένου τοῦ δευτέρου σημαντηρίου, ἄρξωνται τὰς κανδήλας αὐτῶν. Adde pag. 265.

Σημαντὴρ. S. Antiochus Homil. 26. de Acedia: ἐστὶ ἢ ἀκήδεια τοῦ σημαντῆρος τοῦ φρίκου, &c. Michael Glycas in Annal. pag. 302. λαβόμενός τε τοῦ χειρὸς τοῦ σημαντῆρος τοῦ ἐκκλησίας, τὰς ἐπιούσας διὰ τούτου ἠμώιβετο, καὶ πολλὰς μὲν ἐτραυμάτισεν, &c. Ita etiam Scylitzes pag. 637.

Σήμαντρον μικρὸν. Typicum S. Sabæ cap. 1. de Candelapta: καὶ κατιλθὼν σημαίνει τὸ μικρὸν. Et cap. 57. σημαίνει τὸ μικρὸν, καὶ συναγόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι ψάλλοντες. Infra: ὅτε τὸ μικρὸν πάλιν κρουθίζει, — οὕτως σημαίνει τὸ μέγα. Priùs igitur minus signum pulsatur, quam majus. Euchologium pag. 473. μὴ τὸ κρουθίσαι τὸ μικρὸν, &c.

Σήμαντρον μέγα. Typicum: Κανδηλάπτης ἐξέρχεται, καὶ σημαίνει τὸ μέγα. Rursum: ἀπέρχεται, καὶ σημαίνει τὸ μέγα σήμαντρον. Pentecostarium: ὁ ἢ Κανδηλάπτης σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν. In 2. Feria τοῦ διακαινησίμου. Εἶτα σημαίνει τὸ μέγα καὶ τὸ μέγα καὶ τὸ σιδηροῦν.

Σήμαντρον χαλκοῦν. Typicum MS. Monasterij τοῦ Καχρίλημένης cap. 38. ὁ ἢ μεθυπλὴν ὑμνῳδίας ὑμῶν πλεσθάσας, κρουθίσῃ τὸ μέγα σημαίνον, πρωτοπλῆς, καὶ τὸ χαλκοῦν, καὶ ὅτως ἀπάρξει ὁ ἱερεὺς ἀκολουθίας. Et cap. seq. μὴ τὸ κρουθῆναι τὸ χαλκοῦν σημαίνον, ὁ ἱερεὺς εὐλογήσῃ ὁ Θεὸς. Ubi σημαίνον χαλκοῦν vocatur quod aliis

Σήμαντρον σιδηροῦν, seu *Signum ferreum*, quod aliud esse à majori docent loci allati ex Pentecostario. Distinctius, Typicum S. Sabæ: ἵστασι ἐξερχόμενος σημαίνει τὸ μέγα, ὅτε τὸ σιδηροῦν. Ac in ferreo βαρέα pulsabantur, id est, ut Allatius & Goarus rectè interpretantur, graviores ac intermissi certo temporis spatio soni, quomodo in campanarum nostratium potrema pulsatione ad Conciones Ecclesiasticas, fieri solet, quodque *Tinter*, ex *tinnire*, vel *tinnitu*, dicimus. Euchologium Goari p. 545. καὶ κρίνει τὰς βαρέας ἐπὶ τὸ σιδηροῦν. At id ne omnino verum sit, dubitandi ausam præbet Marcus Hieromonachus cap. 36. ὅρα ἢ σφόδρα ὁ τυπικὸς σημαίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Et Typicum cap. 19. ὅθεν ἢ ὅρα β'. ὁ τυπικὸς κρίνει τὰς βαρέας, τὸ μέγα, καὶ τὸ σιδηροῦν. Pulsabatur autem βαρέα lentè. Idem Typicum cap. 2. ἀπέρχεται ὁ Κανδηλάπτης, καὶ ποιεῖ μιλάνιον τῇ Προεσῶτι, ὅτε ἀπέρχεται, καὶ κρίνει τὰς βαρέας σχολαίως. Sed & numerabantur pulsationes. Idem Typicum cap. 5. εἰς ἢ ὁ ὄρθρον κρίνει ὁ Κανδηλάπτης τὰς βαρέας σφόδρα σχολαίτερον ἔχει ἢ πεντήκοντα, καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοί. Describitur porrò illud σήμαντρον σιδηροῦν hisce verbis à Petro Belonio lib. 1. obser. c. 41. ubi de Monachis Sancti Montis: *Tant les uns que les autres ont un fer épais de trois doigts, long comme le bras, & quelque peu voûté en arc, pendu à la porte de l'Eglise, attaché à un clou, lequel rend un son presque semblable à une cloche, ayant le son clair comme un metail, & n'ont point d'autres sonneries en la montagne que ce fer: quand il faut venir aux prieres, ils sont tous appellez au son du fer susdit.*

Σημαίνειν, *Signi*, seu *tabula lignea pulsatione Fideles ad Ecclesiam convocare, colligere*, quod non semel κρίνειν Græci hodierni dicunt. Anonymus in Miraculis S. Anastasij Mart. ἅπαντες ἀναχάλασε, τότε ἱερὰ ξύλα σημάναντες, συναθροίσθησαν ἅπαντες ἐν τῷ πατρικῷ ναῷ τοῦ Θεοδώρου. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 11. καὶ μὴ τὸν ὕραν τοῦ ἑσπερινοῦ ἠσύμαινε. Jus Græcorom. p. 255. τοὺς ἢ κῶ τόπους δυνατῶς ἐν τοῖς τοῦ οἴκου εὐκλησίας σημαίνειν τε καὶ συνάγειν φιλονεικῆσι. Typicum S. Sabæ cap. 5. ὅθεν ἢ πῶς χρὴ σημαίνειν καθ' ἑκάστην ὥραν. Euchолog p. 753. τὴ κυριακῇ τοῦ ἁγίας Πεντηκοστῆς ἑσπέρας σημαίνει ταχύτερον. Triodium Fer. 2. Hebdom. 1. Jejun. τῇ β'. τοῦ πρωτοῦ ἑβδομάδος εἰς τὸ ὄρθρον σημαίνει βραδύτερον, διὰ τὴν τοῦ ἑσπέρας παράκλησιν, καὶ συναδόμεθα πάντες κῶ τὸ τύπον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Feria 5. magni Canonis: σημαίνει ὁ τὸ λυχνικὸν ταχύτερον διὰ τὸ τόπον τοῦ ἀγρυπνίας. Sabb. 5. hebd. σημαίνει ὥρα δ'. τοῦ νυκτὸς, διὰ τὴν ἐκείνην ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου. Adde Martyrium SS. XX. Patrum Sabaïtarum num. 12. 20. Vide Κρέκαν.

Σημαντὴς, *Sonator*. Σημασμὸς, *Sonatus*.

ΣΗΜΑΤΙΖΕΙΝ, in Lexico MS. Eudemi, σημαίνειν.

ΣΗΜΑΣΙΑ, *Vexillum*, Σημαῖον. Mich. Glycas in Annalib. p.328. ὑπισθόπους λοιπὸν καὶ ὁ τῶν Βασιλίων σημασία χωρῶ.

Ὑποσημασία, *Subscriptio*. Zonaras ad Canonem 30. Synodi Calchedonensis: ὁ βούλοιτο σημῶναι δι' ὑποσημασίας, οἰκείας τὰ σωσδικῶς ψηφισθέντα. Vide Σημείωσις.

ΣΗΜΕΙΑ, *Notæ numerales*. Cedrenus in Basilio pag.569. ὧν ἦν ὅτι ἓξ τοῖς παυροῖς ἀπὸ τοῦ αἰδικῶν ἀφορμὴν, ἀφ' οὗ τὸ σωτόμων λόγου τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς μορίων, τῶν ἡμίσεως, φημὶ, καὶ ὄκτω, δωδεκάτου, καὶ τῶν τοιούτων χαρακτήρων τοῖς παλαιοῖς σημείοις τῶν γραφέων, ἐδίλωσε καὶ πλὴν τοιούτων τῶν αἰδικῶν ἀλφαβήτων πεφυκότων ἀφορμὴν, καὶ διαιρέσεσι γράμμασι λιτοῖς, ἃ καὶ τοῖς ἀγράμμασι ἀναγινώσκεσθαι ῥᾴδιον, τὰ τοιαῦτα γράφεσθαι σημεῖα, &c. Hausit ex Constantino in avi vita n.31. ed. Combefisij.

ΣΗΜΕΙΑ, *Notæ*, cujusmodi sunt sub nomine Tironis editæ. Glossæ Gr. Lat. σημεῖα, *Notæ*. Collectio Historiar. Scaligeriana, in Augusto, de Mecenate: ὃς καὶ πρῶτος τὰ σημεῖα ἐφεῦρε. Scholiastes Basilic. ad lib.40. pag.293. σημείωσαι ὅτι τὰ σημεῖα οὐκ ἦν γράμματα. Σημεῖα ἐν μικροῖς καὶ βραχέσι τύποις πολλῶν γραμμάτων δύναμιν ἔχοντα, apud Plutarchum in Catone. Concil. Constantinopol. III. Act. 12. p.913. ἐπίσταλκεν ὑμᾶς — ἐπισφραγίσας ὑπαναίτιον δι' σημείων. Concilium Calchedonense Act.4. Διὰ χάρτου δι' σημείων ὑπογράψαντος δι' Εὐσεβίου Ἐπισκόπου Φιλίππων. S. Basilius in Epist. εἰ λόγοι τῷ φύσιν ὑπόλειμμα ἔχουσι δι' τοῦτο σημείων χρῄζουσιν, ἵνα ἐπεμβάλλων αὐτοῖς λάβῃ τὸ τάχος ὁ γράφων. Evagrius lib.2. cap.18. pag.515. καὶ ἐπὶ τούτοις σημείοις τινὰ ἔχων, ἅπερ ἀναλωσόμενος, &c. Michael Pselus lib.1. Hist. MS. in Basil. Bulgaroctono: ἀμιλλᾷ καὶ ἐκείνοις τῶν βασιλέων ἐπιστολῶν αὐτὸς ὑπογράφειν, ἐφιλοτιμεῖτο γὰρ ἐπὶ τοῦτο· καὶ πᾶσα χαρτοξόα ἐτέτακτο τῶν τάχους τῶν ὑπογραφομένων, καὶ τοί γε τοιούτοις ἐν τελευτῇ ὑπογραμματίας ἐξυγράφους εὑρίσκετε, ὅπουγε ἐλιγέως ὁ βίος ἔδυ· ἔδει γὰρ τὸ τάχος τῶν λεγομένων διὰ παραπλησίων σημείων τινὶ τὸ πλῆθος τῶν τε ἐννοιῶν καὶ τῶν λέξεων ὑπισέμαινον. Nicephor. Callist. lib.2.cap.18. ταχυγράφων τὰ ἁρμόζοντα χάρταις σημειούμενον. Laudatur ex Bibliotheca Augustana ab Hoeschelio Chrysostomi Ἑρμηνεία εἰς τὸν πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολὴν διὰ σημείων, μετὰ τὸν πάμπαν αὐτὸ, ἐκδοθεῖσα Κωνσταντίνου Πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας. Habetur illa in Bibl. Colbertea Cod. 4183.

Σημειογράφος, *Notarius*, in utroque Glossario. Moschus in Limon. cap.197. ἐκεῖ τῶν σημειογράφων τελώνης, καὶ ἐκεῖ τῶν γραμματικῶν αὐτάρκως λιθυάσεως ἐπαϊόντων.

Σημειογραφεῖον, *Scrinium Notarij*. Anastasius in Hodego pag.203. σκηπτιζομένων ὑμῶν ἐν τῷ σημειογραφείῳ Καισαρίου.

ΣΗΜΕΙΟΛΥΤΗΣ, *Signorum Interpres, Augur*. Theophylactus Hierodiac. Hom. 8. τότε συκοφάντας τοὺς μάγους, καὶ τοὺς ὄφεις τῶν χαλδαίων, καὶ τοὺς ὀνειροκρίτας καὶ τοὺς σημειολύτας, &c.

ΣΗΜΕΙΟΝ, *Miliare*, *Lapis Milliaris*. Pœanius, seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropij lib.1: *Centesimo & tricesimo fere milliario*, ἐπὶ σημείοις ἑξακοσίοις ἀπωκισμένοις σημείοις. Utuntur alij.

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ, *Signifer*, in Gloss. Gr. Lat. *Vexillifer*. Vide Σημειωτής.

Σημειοφόρος, *Qui miracula edit*, *Miraculorum patrator*, in Apophtegm. Patrum in Daniele n. 8. & in Motio n. 2. apud Jacobum Diaconum in Vita S. Pelagiæ, Anastasium in Hodœgo cap.8. & quæst. 20. Gregorium Dialog. de Eleemos. Theophanem an 4. Leonis M. Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num.50. Gregorium Gæsarienſem Presbyt. in Nicænos Patres, &c.

Σημειοφορικὸς; eâdem fere notione. Antiquit. Constantinopolit. ἀλλὰ καὶ βίκους ὑελῶν μύρου, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἠλήφθη, καὶ πολλὰ ἕτερα οἷς πλῆθος σημειοφορικὰ ὑπὸ φόρου ὑπάρχουσι, ἐκδοὺς Κωνσταντίνου τῶν μεγάλου τεθείτα, &c.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ, *Sigilli appositio*. Philostorgius lib.12. num.7. de Pulcheria: σωλοῖ δ' αὐτῇ καὶ Παλχερία ἡ ἀδελφὴ, τὰς βασιλικὰς σημειώσεις ὑπερβαλομένη, ἡ διάθεσις. Βασιλικὸν σημείωμα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. Epist.30. Catalogus Offic. M. Eccl. ex Cod. Reg. ὁ μέγας Χαρτοφύλαξ, ὁ τὸ μεσάζων, καὶ οἱ τὰς σημειώσεις. Joannes Episcopus Citri in Resp: pag.329. de eadem Chartophylace: τὸ σημειοῦσθαι τὰ παρεμπίπτοντα τῷ Χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι ἀπαρεγχειρήτως ἐγκειμένη. Mox: παρόντος μοῦ αὐτοῦ, ἵν' ἔχοι δεῖν ὅλως τῷ Ἀρχιερεῖ ἑτέρου ἀναθεῖναι σημείωσιν εἰκαίστατα. Hinc Σημείωσις, & Σημείωμα, decretum vel edictum sigillo firmatum significat. Balsamon ad Nomocan. Photij tit.1. cap.3. ἄγιος ἡμῶν Βασιλεὺς τοῦ μακαρίου σωσθένους, οἷς εἶπεν, αὐτὸ νόμον ἐγγράφου εἶδέναι, καὶ σημειώματι ἐσφράγισεν, ὅτι &c. Et c.34. σὺν τούτῳ χρυσοβούλλῳ τυπικῷ γίνεται καὶ σημείωμα σωσδικὸν, &c. Et cap.13. pag.141. 1. edit. σημείωσις σωσδική. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Τόσα λοιπὸν σημειώματά τι ἡ λύσις τῶν συ κράτος,
Τὸ τυπικὸν τῶν κἠτόρος ἰσχύσουσι αὐτούς.

Describitur in Cod. Reg. opusculorum Pselli, decretum Imperatricis, quod pro titulo, σημείωμα præfert, de quadam controversia, exaratum anno mundi 6564. Christi 1056.

Σημειώσεις, *Acta omnia judicij*, in Basilicis. Triâ inquit Cujacius ad Nov.82. sunt vocabula diversa, σημείωσις, ὑποσημείωσις, παρασημείωσις. Primo significantur acta omnia judicij: secundo subscriptiones libellorum: tertio brevibus comprehensa præcipua capita litis. Theodorus Hermopolita MS. παρασημείωσις, τυλίξει τὰ κυριώτερα τῆς λαλημένων, παραλαμβάνουσα ἡ γράφουσα ταῦτα ὡς ὁ σωφρὼν, ἡ δι' ὀλίγων.

Σημείωσις, apud Eusebium lib.5. Hist. Eccl. cap. 20. dicuntur Notæ illæ quæ ad marginem Codicum apponuntur, ut Lector rem notatu dignam esse sciat, attendatque ac legat diligentius, & quæ in Græcis MSS. Codicibus reperiuntur compendiosè exaratæ duabus prioribus literis vocis σημείωσαι. Ita Henric. Valesius.

Σημειώσεις, *Excepta*, quomodo vocantur Σημειώσεις Origenis. Vide eundem Valesium ad Evagrium lib. 2. cap.18. lib.6. cap. 24.

ΣΗΜΕΙΩΤΗΣ, *Vexillifer*. Theophanes in Justiniano, pag.171. Σολομὼν ὁ Δοσίμη Θεοδώρου δι' ἐν τοῖς σὺν χιλίοις πιζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινα, ὅπως εἰς τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ δι' ἐν νυκτὸς ἀναβήσουσι, &c. Σημειοτόρος, apud Julium Africanum MS. de Apparatu bellico cap.69.

ΣΗΜΕΝΤΟΝ, Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap.6. ὅτι βλαστία, πράσια, χαρίεντα, σάμψυτα, πίτυρα, &c. Ubi Meursius *Segmenta* vertit, ut Salmasius ad Vopiscum.

ΣΗΜΕΡΙΝΟΣ, *Hodiernus*, Ὀσήμερος.

ΣΗΜΗΔΙΑ, *Simila*, Σεμίδαλις. Glossæ Græcobarb. λιναῖος, μάζα, σημίδιν, γρῦτα, παπάδι. Alibi: ἴδια σημίδιες ἢ γρύτας.

ΣΗΜΙΣΕΙΟΝ, Σημίσιον, *Semissis*. Theophanes an.3. Copronymi: τὸ ἦν ἴλαρον πίλε λίτρας τῶν νομισμάτος, καὶ ὁ ξύστης τῶν σὺν τῶν σημισίου. Idem alibi: καὶ ὕστερον ἐφεῦρον οἱ βασιλεῖς ῥίπλοντες ὑπατείαν, τριμίσια ἢ σημίσια, ἢ νομισμάτα καινούργια, &c. Ubi Miscella *Trimissia* & *Hemissia* vertit. Vide nostrum Syntagma de inferioris ævi Imperatorum nomismatibus n.85.

ΣΗΜΩΝΕΙΝ. Vide in Σιμὸ.

ΣΗΠΟΝΟΜΟΝ. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosophij cap. 19. χειμῆλος ὁ ὄϊλος, ἀφ' ἡμέρας ἣ ἐλθὼν εἰς θέρος, διδόναι αὐτῷ εἴλλω τὸ λεγόμενον σηπόνομόν ἐστιν, ἃ θέλει. Ubi Gyllius: *Ipsi dabis filen, appellatum Geoponium.* Legit γηπόνομον.

ΣΗΡΙΚΟΔΙΑΣΤΗΣ, *Serici confector.* Palladius in Hist. Bragmanum MS. πιεζόμενοι μαλακὰ, ἐξομενίμβροι τοῖς σκώληξι τοῖς σηρικοδιασταῖς.

ΣΗΡΙΚΟΝ. Vide Σιρικὸν.

ΣΗΣΑΜΊΤΗΣ, *Sesamoides magnum*; apud Interpol. Dioscor. c. 734.

ΣΗΣΑΜΆΤΟΝ, *Panis ex sesamo.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. ἡ τὸ σησαμάτου ὁμοίως ἰσὸς χρόνῳ (*παραδρομὴ δηλοῖ.*)

ΣΗΣΆΜΙΝΟΝ ξύλον, apud Cosmam Indicopl.

ΣΗΣΑΜΟΤΟΥΡΟΝ, idem quod Σησαμὶς, apud Laonicum Cretensem ad Batrachiomyomachiam: *Sesamum.*

ΣΗΣΤΈΡΤΙΟΝ, *Sestertium.* Didymus Claudius de Analog. Rom. τὰ ὃ χίλια σησέρτια ποιῶ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ, ἡ δίκα χρυσᾶ.

ΣΗΤΕΜΑ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτεν κ' ἀς τὰ σήματα ἴμορφα κακομοῖρα.

ΣΘΑΆΒΟΣ. Vide in Σκλάβος.

ΣΘΑΊΒΕΙΝ, Σθλιβώσειν, pro σκιλβῶν. Vide in Κλαπτὸς, & in Χρυσογράφος.

ΣΙΑΓΌΝΑ, pro σιαγών, *Maxilla.* Michaël Psellus in Canticum Canticor. p. 120.

Αἱ σαὶ γὸ ἀραιόθριξαι ἐξόχως σιαγόναι.

ΣΙΆΚΙΟΝ, Matthæo Silvatico, *Cubus latus.* Anonymus Medicus ex Cod. MS. Reg. 1843. τὸ σιάκιον ἡ κακόχυμόν ἐστιν, καὶ μάλιστα ὅταν πιφῇ, τρίφα γὸ ἱκανῶς, &c.

ΣΙΆΝΕΙΝ, *Constituere, Pacisci, Contrahere*, συντίθεσθαι, ὁμολογῆσαι, συμφωνῆσαι, &c. pro ἰσάζειν, vel ἰσάσειν. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Αὐτὰ μετὰ τὴ ἡμίσεια, τα ἴλυσιν, τὰ σιάσειν.

Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ σιωθὰς ἦν ὁ τῇ πιτρῷ, ἴφη. Joannes Moschus in Limon. cap. 205. ἀνύσας ὃ ταῦτα παρ' αὐτὸ, ἡ ἄλλα τοιαῦτα, σιωθὰς, ἡ ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸ, ὑπέμεινεν. Ubi Interpres, *Commotus, & in seipsum rediens*: malim, *captata animi aqualitate.*

Σιάσμα, Σιασμὸς, *Pactum, Conventio*, ξύμβασις, ὁμολογία, &c. pro ἰσασμὸς, *aqualitas.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τὰς σιασμὰς τὰς ἐνθυμᾶ ἐκεῖνο ὑπόσχεσιν.

Vide Σασμός.

Σιαγὰς, *Coriarius*, Γναφεύς.

ΣΙΑΟΥΣ, Magistratus Turcicus, quem vulgò *Chiaous* vocant. Occurrit apud Annam Comnenam pag. 170. ubi Consule notas nostras pag. 324. Vide Τζαούσιος.

ΣΙΑΡΆΠΤΑΡ, Turcis, idem qui Græcis Πεζέτης. Ducas Hist. cap. 28.

ΣΙΆΨΥΧΟΝ, pro Σάμψυχον, *Amaracus.*

ΣΊΒΙΝΟΝ. Vide in Σιβίνιον.

ΣΙΓΑΝΌΣ, *Tacitus, Taciturnus, Quietus*, ἄφωνος, σιωπηλὸς, ἡρεμικὸς. Glossæ Græcobarb. τάτλη τοῦτο τὸ ὄνομα ἐπὶ τῶ σκυθρωπῶν καὶ ὑπερόπτων, ἡ σιωπηλῶν· διὸ τοῦτο τὸ ὄνομα εἰς τοὺς ὑποκριτὰς, ἡ ὑπερηφάνους, ἡ μωλωπὸς, ἢ σιγανούς. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ πλὴ ἡμέρα σιγανὸ διαβαίνα σὰν ἠγεμόν.

Σιγὰ, & Σίγανα, *Tacitè, Clam, Quietè*, Σιγῇ, σιωπῇ. Glossæ Græcobarb. ἄκλως, ἡσύχως, σιγανά. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἀπὸ θυσὶ τὴν σιγανὰ, ἐκεῖ τράπιζαν ἀπάνω.

ΣΙΓΙΛΙΟΝ, Σιγίλιον, *Sigillum.* Moschopulus: Σιγίλιον, λατινικῶς, ἡ σφραγίς. Proprièverò sumitur pro diplomate aut charta sigillo munita. Chronicon Alexandrin. pag. 902. ἐὰν ὦν θέλῃς λαβεῖν ἐκεῖθεν ἢ ἐν τῇ πόλει πρὸς σὲ ἢ καμήλου, ποιῶμεν σιγίλιν πρὸς τὸν Σάρβαρον, &c. Petrus Siculus in Historia Manichæorum pag. 50. καὶ λαβὼν παρ' αὐτοῦ βασιλικὸν σιγίλλιον, ἦλθε πάλιν εἰς Ἐπίσκοπον, &c. Theophanes an. 2. Michaëlis Curopalatæ pag. 422. τοὺς ὃ ἐμπορευομένους δεῖ σιγιλλίων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ φορτία αὐτῶν, καὶ ἀκριβίζειν τὰ δημόσια λόγια. Ubi Miscella: *Negotiantes verò in utraque regione per præcepta & signacula commendari.* Constantinus de Adm. Imp. cap. 49. διδόασι παρ' αὐτῷ καὶ σιγίλλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. Novella Isaacij Comneni de Consuetudinib. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν φραγκικῶν ἀναγράφεται. Nov. Manuel. Comneni de Instrum. &c. ἔστι ἐν χρυσοβούλλοις λόγοις διαφόρων βασιλέων, ἔστι ἐν σιγιλλίοις, ἔστι ἐν ἁπλαῖς πράξεσιν. In lib. 3. Juris Græcorom. pag. 235. extat σιγίλλιον τῶν πανσεβάστων καὶ ἀνυμφεύτων Παστιάρχου κυρὶς Γερμανοῦ, &c. Novella Isaacij Comneni, apud Balsamon. ad Nomocan. Photij tit. 1. cap. 34. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν Πρωτόρων ἀναγράφεται. Ubi legendum πραιτώρων. Occurrit etiam in Epist. Michaëlis Cerularij Patr. Constantinop. ad Petrum Patr. Anthioch. initio. Describit Rocchus Pyrrhus in Notitia Archimandritatus Messanæ complura Græca sigilla Rogerij Siciliæ Regis in Latinam duntaxat linguam versa à Constantino Lascari. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillum.* Cæterum non planè percipio quid velint Glossæ MSS. Reg. Cod. 2062. Σιγιλλιον, διδηρᾶν, ἡ πορφυρᾶν, ἡ χρυσᾶν, ἡ ἀργυρᾶν.

ΣΙΓΙΛΛΑΡΙΟΝ, *Sigillarium*: vox ab Arnobio usurpata, pro *Sigillo, Signo, Statua*, vel *Imagine.* Scholiastes Basilic. lib. 2. p. 93. ἴχνη εἶχεν, ἔλαβον σιγιλλάρια, ἵνα ἐξευτελίσῃ· ἀ πολέσω τοῦτον, ἃ ἴζις τὸ αὐτὸ προϊόμενον. M. Antonius lib. 7. de Vita sua, p. 230. 2. edit. πομπὰς κατασπούδια, ἢ σκιωῶς δράματα, ποίμνια, ἀγέλας, διαδορίσεις, κυνηδίσεις ὀρέων ἠρημένων, ψαμμία ὡς τὰς τῶ ἰχθύων διξαμένους, μυρμήκων τελαπορίας, καὶ ἀχθοφορίας μικρῶν ἐπομένων διαδρομὰς, σιγιλλάρια νόμῳ πασσόμενα· καὶ ἐν ὀλίγοις τούτοις ῥηθεῖσι μὴ θρυπτόμενον ἰσάσαι. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigillus.*

ΣΙΓΕΛΑΙ, *Tacitè.* Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Εἴπασεν πῶ τὸ ἤπρασι, ἡ σιγελὰ ἡ κυβίζα
Λέγῃ, καὶ τις τὰ τὸ ἴγραψι, &c.

Vide Σιγανός.

ΣΙΓΙΛΑΊΩΝ, *Singilio*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Testamentum Gregorij Nazianzeni: Ἐλαφίῳ τῷ Νόλαρίῳ ὑποζύγιον ὅτι βούλομαι δηλῶσαι κάμηλον ἦν, σιχάμα δύο, παλλία τρία, σιγιλλίωνα ἕνα.

ΣΙΓΙΓΓΙΑΛΙΟΣ, *Dracunculus*, Δρακόντιον, apud Interpol. Dioscor. post cap. 383.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ, *Equi instratum.* Glossæ MSS. Colbertinæ: σίγιστρον, τὸ τῶ ἀλόγου σκέπασμα. Phavorinus habet Σήγιστρον.

ΣΙΓΙΣΤΡΟΝ, pro Ζύγαστρον, *Arca, Cista.* Eustathius: Il. ν. ἴσι καὶ σανδαλίῳ ζυγὸς ᾧ Παυσανίαν τὸ σανίχιον τὸν δακτύλιον· καὶ κιβωτὸν ὃ ἀς δηλοῖ τὸ ζύγαστρον ὁ ξυλίνη ὄγκος, ἀφ' ἧς ἐζυγάσθαι, οἷ καλῶ ζυγάστρῳ, ἐξ ὧ παράφθαρται τὸ κοινολεκτούμενον σίγιστρον. Et Od. β. ἕτεροι ὃ φασιν ὅτι ξυλίνη σορὸς τὸ ζύγαστρον ἀφ' τὸ ζυγῶσθαι· δόξειε δ' ἂν ἴσως ἐκ τῆ Λατίνης χρήσιος, ἧς πολλοὶ πεπαίκασι μὴ ἐξ ἀνάγκης ξύλινον εἶναι τὸ ζύγαστρον, ἀλλὰ ἡ τὸ τῆ παραφθορὰν λεγόμενον σίγιστρον καλούμενον ἴσως ὅτι δεῖ τὸ τῆ ζυγῶ ἰσότητα φυλάττεσθαι, &c.

ΣΊΓΛΑΙ, *Singularia litera*, sic dictæ, quia *singula* verbum componunt. lib. 2. Basilic. tit. 6. §. 20. κελεύει ὃ μὴ δεῖν σιγλῶν τὸ ὕφος ἢ νόμου γράφεσθαι, δι' ὧν αἰδημοσίας πολλαὶ ἀσκόνται. Vide Gloss. med. Lat. in *Sigla.*

Καλασιγίλον.

Καθαρηγίλιον. Edita est inter Sancti Joannis Damasceni opera ; oratio de incorruptibili corpore Christi, quod in Sacra synaxi accipimus, additúrque in ipso limine hæc observatio : ἴσθι ὅτι σύριλλος τοῦτο τὸ κεφάλαιον εἰς χαρτίον παλαιόταυρον καθοφαμβρίου, ἐξ ἱσπανίας ἀυτῷ ἐγχιδιασμένον γράμμασι καθαρηγίλοις, ἃς ἐν ὀλίγοις ἔδωκα, τὰ συζύμωμα ἀπελίσωμεν. Laudatur eadem observatio à Lambecio lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 116. ubi monet legi in Cod. Cæsareo γράμμα καθαρηγίλιον quæ quidem verba, *Literis ferè cæcis tumultuariè conscriptum*, vertit Interpres in editione Parisina : verùm legendum κρυπτηγλῦφ, id est *per notas*.

ΣΊΓΜΑ ; Porticus sic dicta Constantinopoli, à figura C. uti pluribus observamus in lib. 2. Constantinopolis Christianæ. Cedrenus in Nicephoro Generali pag. 475. ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ, ὃ νῦν λέγω Σίγμα, θαυμαστὸν ἀναπλήσθη δι' ἐβδομαρμαρύσεως. Vide Continuator. Theophanis lib. 3. num 42. Observat porro Helladius apud Pphotium σίγμα non dici, ubi de litera Sigma agitur, vocemque hanc non declinari, ut cætera nomina literarum.

ΣΊΓΝΟΝ, *Signum*. Macarius in Homil. 15. ὁ γίγνῃ ὑπὸ Θεοῦ, λαμβάνει τὸ ὑράνιον σίγνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ. Et in Homil. 17. τὸ ὑράνιον καὶ πνευματικὸν δέχονται τὸ σίγνον τῆς βασιλείας ἁπλῶς ἢ ἀφθαρσίαν. Martyrium S. Apollo MS. καὶ ἴδωμεν σίγνον κατ' αὐτῶν καθαγιάσαι ἢ μάρτυρα τὰ σκῦλα. Ubi sumi videtur pro sententia judicis. Utitur præterea idem Macarius in Homil. 38. p. 387. & in Homil. 40. p. 412. ut & Moschus in Limon. cap. 73.

Σίγνον, *Signum appositum diplomati*. Pactum initum ihrer Alexium Imp. & Boëmundum, apud Annam Comnenam lib. 13. Alexiad. extr. Ἀρχοῦσι ἢ περιγράψαν, ἂν τὰ ῥηθὲν σίγνα αὐτοῖ διαχάραξαν ἰδιοχάρας.

Σιγγραφία, eâdem notione. Sententia lata contra Bogomilos, apud Allatium lib. 2. de consensu utr. Eccl. cap. 12. τὸ ἐγγράφον ἐν ῥηθὲν ἐκλιθεμβόν, δοὺς ἢ ἑμφερομένων αὐτῷ σιγγραφῶν, παρά τι ἢ πλειόνων καὶ Ἀρχόντων, ἐξ ἐπιδόσεων ἁπλῶς ἢ Τυάνων.

Σίγνον, *Signum ; Sigillum ; Statua*. Vetus Inscriptio Romæ ex Grutero pag. 86. & Jac. Sponio in Miscellan. Antiquit. pag. 1. ΑΓΑΙΒΟΛΩ. ΚΑΙ. ΜΑΛΑΧΒΗΛΩ. ΠΑΤΡΩΟΙΣ. ΘΕΟΙΣ. ΚΑΙ. ΤΟ. ΣΙΓΝΟΝ. ΑΡΓΥΡΟΥΝ. ΣΥΝ. ΠΑΝΤΙ. ΚΟΣΜΩ. ΑΝΕΘΗΚΕ.

Σίγνον, *Signum*, *Vexillum*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930: Σημεῖα, σίγνα, σροβόμαι, τὸ φλάμμυλον. Eadem fermè habet Suidas. Pæanius Interpres Eutropij lib. 1. σημᾶα τὰ φρύγιοσπικὰ, σίγνα καλοῦσι οἱ Ῥωμαῖοι. Auctor Etymologici : Σημᾶα, τὰ σίγνα, καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι. S. Chrysostomus to. 8. pag. 573. καθάπερ βασιλέως εἰς πόλιν εἰσιόντος οἱ φρύγιοι προλαμβάνοντες τὰ λεγόμενα σίγνα βαστάζουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν, προαγγέλλοντες τὴν ὄδον αὐτοῦ. Chronicon Alexand. an. 5. Justiniani : ἐκάλουν οἱ δῆμοι δὲ τῷ Παλατίῳ — σίγνα βασιλικὰ ὀνόματα ἐκεῖσε. Habetur etiam apud Scholiastem Gregorij Nazianzeni Orat. 1. pag. 55. S. Proclum in Orat. 9. Cedrenum pag. 225. Nicetam in Balduino ex Cod. Barbarogr. &c.

Σιγνοφόρος, *Vexillifer*. Glossæ Gr. Lat. Σιγνοφόρος, *Manipularius*. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 146. de circulatoribus, quos ut miraculorum effectores suggillat :

Οἷοί εἰσιν οἱ παρ' ἡμῖν σύμπαντες σιγνοφόροι ;
Ὅπόθεν περιπέσχοι χάρας καὶ προσαγῦσι.

Infrà :

Μᾶλλον δὲ σιγνοφόρους μοι τοὺς μίξους τουτοὺς εἰς.

S. Joannis Theologi Commentarius apocryphus MS. de J. C. ἀπελθόντων ἢ σιγνοφόρων κατιχόντων τὰ σίγνα ἐκαλέσθησαν οἱ σφόλιμαὶ (leg. σφόμαι) τῷ σίγνῳ, καὶ προσέκυψαν, &c.

Σιγνοστάσιον, *Locus in Urbe ubi vexilla recondebantur*. Vita MS. S. Eustratij : βάμαρος αὐτῷ ἀθλοφόρος ὑψηλῶ ἐν μέσῳ ἢ πόλεως ἐν τῷ σιγνοστασίῳ. Martyrium MS. S. Theodori Magistri militum : βάματος αὐτῷ ἐγκαινισθέντος ὑψηλότατα ἐν τῷ σιγνοστασίῳ μέσῳ ἢ πόλεως.

Σιγνόχριστον, *Crucis signum* : *immortale signum*, Lactantio de Mortib. persecutor. num. 10. maximè illud quod in fastigio Ædium sacrarum apponi solet. Cedrenus in Constante Heraclij F. an. 2. de Judæis : κατήγαγον ἢ σαυρὸν ἢ ὄντος ἐπάνω ἢ τοῦ ἢ ὄρους ἢ ἱερῶν. Chronicon Alexandrinum an. 13. Arcadij : ἐν τῷ Σιγνόχριστον Καπιτωλίῳ πισῶν, ἐν πολλαῖς πλοῖα παθῶν. Nicephorus Gregoras lib. 9. ubi de tempestate : τὰ μὲν καθ' ἑαυτοὺς ἐπιβάντες καὶ πολλοὶ ἢ ἐπὶ τοὺς τοὺς ἱδρυμένους ἐκ σιδήρου σάνους. Synaxarium MS. Colbertteum & Maximus Cythæreus, 27. Sept. in S. Ignatio Abbate : καὶ καθιερώσας ἱερὰ κειμήλια, καὶ σίγνον ἢ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν περιεργυρώτῳ ξύλῳ. Et 27. Novembr. in S. Zacharia sutore : καὶ ἰκανῶς χριστοφόρον σημεῖον τοὺς πύλας διαχαράξειν, &c. Vide observata in Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 48. in Gloss. med. Lat. in *signum Christi*, & Tabellam III. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Σιγνοφύλακες, *Vexillorum custodes*. Acta S. Maximi Confess. num. 31. pag. 64. ἔπεμψεν ἰδίους αὐτοῦ τοὺς πραιβεντάτας ἢ βανδου, πρεσβύτερόν τε καὶ διακόνους, καὶ τοὺς ὑλαβοὺς σιγνοφύλακας.

ΣΊΓΝΟΦΟΝ, *Opacum*, *Obscurum*, γνοφῶδες. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Ἐγλίζουσι τὰ σίγνοφα, οἱ κερατᾶς ἢ δένδρων,
Οἱ κλάδοι, τὰ κλωνάρια τοὺς, ὕμορφα, σκορπισμένα.

Vide Σίνοφον.

Σιγνοφάζειν, *Obscurare*, *Opacare*, γνοφοῦν. Idem Anonymus lib. 10.

Ἦλθεν ἡμέρα δολερὰ κακὰ σίγνοφασμένη.

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ. Vide in Σίγνον.

ΣΙΓΟΠΑΤΕΙΝ, *Cum silentio ambulare*, ἡσυχάζειν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri :

Τὸ τί συμβαίνει καὶ λοιπὸν σιγοπατῶ τὰ πλά.

ΣΙΓΟΥΡΟΣ. Vide in Σιγῶρος.

ΣΊΓΧΟΣ. Vide in Σκίγκος.

ΣΙΔΕΡΟΚΑΨΙΑ. Leunclavius in Pandecte Turcico num. 18. de variis Turcorum monetis, ubi de *Aspris* : *Et sunt duplicia, majora ; minoraque. Minora vulgo in usu sunt ; majora vocantur peculiari voce Siderocapsia. Quippe Siderocapsa nomen est oppidi quod è regione Thassi situm est, prope Montem sanctum. Eo loco tam auri quam argenti fodina sunt, (unde Chrysiston Livij ; putat esse Belonius) & aspra signantur, cæteris majora ; quibus ab oppido Siderocapsiorum mansit hactenùs appellatio. Recipit hæc tantum Sultanus Turcorum, & suis thesauris infert. Eadem erogat in militum, ministrorumque suorum stipendia. Minora planè non admittit, quidquid tandem ei solvendum sit.* Itinerarium MS. Theodosij Zygomalæ : αὖθις σιδηροκαψίοις, ὅπου μέταλα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Adde eundem Petr. Belonium lib. 1. observat. cap. 49. 50. 51.

ΣΙΔΕΡΟΝ, *Ferrum*, σίδηρος. Corona pretiosa ; σίδηρος, *ferrum* ; σιδηρᾶς. Anonymus de Locis Hierosol. cap. 11. ἔχει ἐν πόρτᾳ σιδηρᾶν.

Σιδηρᾶ ; *Vincula*, *Compes*, δεσμὰ, δεσμωτήριον, πέδη, ποδοκάκη. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3 :

Καὶ παρελθὼν τὰ σιδηρᾶ ἢ βλάπτει ἐκ τοὺς πόδας,
Καὶ λειθύρου ἢ ἀφῆκεν τὰ πάγη ὅπου θέλει.

Eodem lib.

Νὰ βρίσκουσιν τὸν φυλακὴν τὰ σιδηρᾶ δεμένα.

Σιδηρικὰ, *Ferramenta*, τὰ σιδήρια. Σιδηρικὸς, &c.

Σιδήριος, *Ferreus*, σιδήρεος. Glossæ Græcobarb. Θώραξ ἤτοι ἅρματος, ἤγουν ἱμάτιον, ὃ ἔχει σιδήριον. Malaxus in Hist. Patr. pag. 131. καὶ ἦν βάλων αὐτὸ ἦν ἱστραχαλίν καὶ ὁμοφορίου ἄλυσιν σιδηρίνην βαρίαν.

Σιδηρίτης, simili notione, in iisdem Glossis Græcobarb. ἔχει ξιφάριον σιδηρίτινον.

Σιδηρόπυλλον, *Ferrum lanceæ*, aut *spiculi*. Glossæ Græcobarb. ἀκίδες, τὰ σιδήρια ἦ βέλους, τὰ σιδηρόπυλλα ἦ σαγίττας.

Σιδηροφλίβα, *Ferraria*, Σιδηρυρία.

Σιδηρώσαι, *Ferro instruere*, σιδηροῦν.

ΣΙΔΗΡΟΣ, in glossis Chymicis MSS. ᾧ ὁ κέλυφος ἦ οὖ. *Putamen ovi.*

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ, *Ferreæ compedes*. Scylitzes in Michaële Rhangabe: ὁ ὃ Μιχαὴλ ἦ ὁπ ἦ Παπία φρυρᾶς ἀναβὰς, ὅτι τὰς πόδας ἐν σιδηροπέδαις ἔχων καθειχμόδιος, δέδε τὸ πάλαι κλῆν ἦ σιδήρων ἐν τῷ κάστρῳ ἦ Λέοντος φυλάττεσθαι, ὅπως ἦχε μὴ ἦ σιδήρων, ἐπὶ ἦ βασιλεύειν ἐκάθισεν ὄρθιον.

ΣΙΔΗΡΟΣΤΟΜΟΝ. Nicolaus Myrepsus sect. 1, cap. 298. Cod. MS. στραπίσαι, κατσίσαι, σιδηρόστομον, χαλβάνῃ, &c. Ubi Fuchsius cap. 304. putat hanc vocem sumi pro σιδήρου στόμωμα, quomodo habetur in cap. 459. Cod. MS. editi vero 465. Ferri autem στομώματων apud Græcos species varias recenset Eustathius Il. β. p. 194.

Σιδηρόστομον, eâdem notione habet Anonymus de Oxymelle: λαβὼν τὸ μίτταλλον τὸ λεγόμενον Σιδηρόστομον, λειάνας ἐπιμελῶς, &c.

ΣΙΔΗΡΟΥΝ. Vide in Σήμαντρον.

ΣΙΔΗΡΟΥΡΓΟΣ, Faber ferrarius, apud Harmenopul. lib. 2. tit. 4. §. 30.

ΣΙΔΗΡΟΦΟΡΕΙΝ, *Militare, in expeditione versari*. Nomocanon Cotelerianus num. 413. ἐὰν γυνὴ στρατιώτου δόσῃ ἦ ἄνδρα αὐτῆ, ὅτι καὶ σιδηροφορεῖ, ὁ ὃ ἀνὴρ αὐτῆ θέλει στρατεύσασθαι, &c.

ΣΙΔΙΑ, τὰ σφαλόγονα ἄνθη ἦ ῥοιᾶς, τὰ ῥόπαλα κάτωθεν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Primi flores mali granati.* Psellus de Morborum nominibus, MS. Σίδη, ἡ ῥοιά. Vide Dioscoridem lib. 1. cap. 184. & infrà in φλούσσον.

ΣΙΔΟΝΙΑ ἔργα. Vide in Σινδαῖς.

ΣΙΖΑΤΖ, Σέψυχον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Sampsychum.* Vide Σίμτζε.

ΣΙΖΕΙΝ, *Quatere*, Σάειν. Glossæ Græcobarb. σεῖα, ἡ σίζει τῷ ἀσπίδα, Alibi: σείνῃ ἡ σίζῃ ἀπάνω καὶ κάτω. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ τὸ σταπίζιν ἔσχεν, κ' ἐκάθισεν τὰ φαεῖν.

ΣΙΘΙΛΕΑΣ, *Hieracium magnum*, Afris, apud Interpol. Dioscorid. c. 477.

ΣΙΚΑ, *Sica*, σιδηρᾶ μάχαιρα, in Gloss. Basilic. ubi perperam scriptum, ἀσίκα. Josephus lib. 20. Antiq. Jud. cap. 7. καὶ οἱ Σικάριοι καλούμενοι, λῃσταὶ ὄντες ἔστι, τότε μάλιστα ἐπλήθυνον χωρὶς ξιφιδίου παραπλησίους μὲν τὸ μέγεθος τοῖς ἦ Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπεῖς ὄντας καὶ παραπλησίους ἦ ὑπὸ Ῥωμαίων εἴωθε καλεῖσθαι, ἀφ' ὧν καὶ τῷ φρουρίῳ οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον. Ab eo hausit Cedrenus pag. 197. ut & S. Chrysostomus homil. 46. in Acta Apost. τοὺς ὃ Σικαρίους, οἱ μὲν ἡμῖν τι λῃστὰς φασὶν αὐτοὺς εἶναι, ἄλλοι καλοῦσιν, ἀφ' ὧν ἐφόρουν ξιφῶν. Σικῶν λεγομένων παρὰ Ῥωμαίοις.

Σικάριον, eadem notione. Theodorus Prodromus, in Lexico: σικάριον, ἡ μάχαιρα. Lex. MS. Colberteum: σικάρια, μάχαιραι, λῃστικαί. Cedrenus: Σικαρίους ὃ αὐτοὺς ὠνόμασεν, διὰ ἦ σικαρίων, ἃ ἔστι μαχαίρια, ἃ ὑποφόρου κρυφῆ.

Σικάριοι, *Sicarii*, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Σικάριοι, λῃσταί. Suidas: Σικάριοι, λῃσταὶ ἐξιφιδίοις χρώμενοι. S. Lucas Act. cap. 21. ἐξαγαγὼν εἰς ἦ ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας ἦ σικαρίων. Isidorus Pelusiota lib. 3. Epist. 119. οἱ μὲν Θράκες καὶ Ἴλλυροὶ καὶ Γαλάται, καὶ ἦ Δηλυπίτην, ἦ ἦ σικαρίων αἱρέσεως. Niceph. Xanthopul. in Synopsi sacræ Script.

Ἐπλήθυνε ἀνθρώπων εἰς μέγα πλῆθος,
Σικαρίων ὄλιγος, &c.

Adde Chronicon MS. Georgij Hamartoli, Collect. Historiar. Scaligerianam in Claudio, & Gloss. med. Lat. in *Cultellarij.*

ΣΙΚΑΛΙΣ, *Secalis*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1261. ἕλυρα, ὁ λεγόμενος σικάλις. Infrà: Τίμφα, ἡ σικάλις. Moscopulus: ἀλυρα, ἅδός τι ἦ σπορίμων, ἡ καὶ ζέα καλουμένη, ἡ κοινῶς σίκαλις.

ΣΙΚΕΛΙΩΤΙΚΟΝ, *Psyllium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 652.

ΣΙΚΕΡΑ, *Sicera*, οἶνος σικεράτος, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 1673. Πόμα σικεράτου, in Herodiani Epimerismis MSS. Lexicon MS. Cyrilli: Σίκερα ὁ ἐκ σίτου, ἡ κριθῆς ἡδύποτος πότος. Lexicon MS. Colberteum: Σίκερα, πᾶν μίθυσμα, ἡ σικεράτου ἐκ σίτου ἢ κριθῶν ὑδαρὲς καὶ γαλακτῶδες. Isaïas Propheta: καὶ οἱ ἐγκρύπτοντες τὸ σπυρὶ, ἢ τὸ σίκερα διακρίνοντες. S. Methodius apud Photium Cod. 237. ὅτι σίκερα φασὶ πᾶν τὸ μέθυμα φέρον, μὴ ἦ οἶνον ἦ ἐξ ἀμπέλου. Basilius M. Σίκερα, πᾶν τὸ δυνάμενον μέθυ ἐμποιῆσαι πόμα, τοῖς Ἑβραίοις ἰσοπάλαι συνήθης. Myrepsus sect. 1. cap. 73. ἡ δόσις ὑλικῆς β' μὴ σίκερα χῶ. Anonymus Astronomus MS. ἡ περὶ, ἡ τόπους οἶνα καὶ σίκερα, ἐν τοῖς βορειοῖς ἢ ἀνατολικοῖς μέρεσι. Vide Balsamon. ad Can. 3. Apost.

ΣΙΚΙΝΙΒΗΤΖ, τὸ σαγαπηνὸν, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sagapenum.* Glossæ Saracenicæ MSS. habent Σικινιβίζ. Lexicon Reg. Cod. 1843. Σικπλιώντζ. Matth. Silvaticus: *Sagapium, id est Serapium.* Vide Ruellium lib. 3. cap. 53.

ΣΙΚΚΗΡΙΑ, Afris, *Anethum*, apud Interpol. Dioscor. c. 472.

ΣΙΚΛΑ, *Situla*, *Urna*, τὸ ὑδρία. Vide Σίτλα.

ΣΙΚΛΟΣ, *Tepidus*, *Leviter calidus*, χλιαρὸς. Σικλότης, *Tepiditas*, χλιαρότης. Σικλοῦσθαι, *Tepere*, *Tepescere*, ἀλιαίνειν, χλιαίνεσθαι.

ΣΙΚΛΟΝ, in Gloss. Basilic. τὸ ἔδαφος, *Pavimentum.*

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ, Σικώνειν, Σκώνειν, *Sublevare*, *Tollere*, *erigere*, ὑπαίρειν, ἐξανίστασθαι. Σικώνεσθαι, *Exurgere*, *Surgere è lecto*, ἐξανίστασθαι, ἐγείρεσθαι. Scholiastes Homeri Il. ι. ὑπαείρας, ὑπαρας, σκώσας. Glossæ Græcobarb. ἄγγαρος, σκληρόφρων, φορτικὸς, ὑπὸ βασταζομένου τ' ἀγγεῖα, ὑπὸ σικώνει τὸ γομάριον. Constantinus de Adm. Imp. cap. 38. ὃν καὶ ἄρχοντα κῆ τὸ ἦ χαζάρων ἔθος καὶ ζάγανον πεποίηκασιν, σικώσαντες αὐτὸν εἰς σκυτάριον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σικώνει τὰς κατάραχας, ἐβάλθησαν ἐν δρόμῳ.

Historia Apollonij Tyrij:

Τὴν ὥραν ἐσκώθησαν, καὶ πλάζος ὑγιᾶναι.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ παρδίας σικώνει μὴ βαχλὼ μεγάλως.

Lib. 5.

Ἀπάνω εἰς τὰς πόδας τοῦ ὅλους ἐσκώθη.

Physiologus MS. ἡ μὴ κράτει τὸ βάλλειν ἡ σκώνει ἦ ὕλαφον ἐκεῖνον ἦ μέγαν. Proverbia Græcobarb. MSS. εἰς πολλῶν τὰ χεῖρα ἓν σκώνει.

Ἀνασκώνειν, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. κτίζει, ἀνεγείρει, ἀνασκώνει.

Σκώνειν. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 9. & Author incertus post Theophanem p. 432. καὶ ἔχων ἕτοιμον ἦ ἵππον, σκωσάσθαι αὐτὸν οἱ μετ' αὐτοῦ ὁπλαβαλλικλόσκα. Vide Σίκω.

Ἀνασκώνειν,

Ἀνασυκάσαν, *Sursum levare.* Syntipas MS. Τ ἢ φοβεῖται φοβερὸν ὑψηλὸν ὄφιν, ἀνασυκάσας, Τ τιθῖται καλῶς, βλέπει ὑπ' αὐτῷ κάμπτον τὸ ῥύγχος.

Συκάσαν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. ὁ ἢ ζεὺς συκασάμενος, ἀπάσαν παρελθὼν ὁδὸν τὰ τινάξαντα τῶν κόπτων δοὺ Τ κόλφον ἑνὸς, &c. Ubi Gr. Cod. ὁ ἢ Ζεὺς ἀναγκάσας ἐφ' ᾧ τῶν ὤθεν δοῦναι τινάξασθαι, &c. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 59. εἰ τότε ξηρὰ ὥσπερ τὰ φαβάσσης ἵνα ὀλίγον περισσότερον δοὺ ὄζον δ'ωσῃς τὰ συκάσῃ καὶ κινδυνεύσῃ ἀς Θάνατον. Historia Apollonij Tyrij:

Γοργὸν Τ ὑπερβλαβὲ, καὶ σύκωσον ἀπάνω.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 31

Ἡ ἢ κόνις ἰσυκάσθη ἐκπιζῶν τε καὶ ἱπτοίων
Ἐρχομένων ἐκείθεν, ἕως ἂς τὰ νέφη ἀπάνω.

Eodem libro:

Καὶ τὰς ὀφθαλμὰς συκάσας ἂς τὰς ὑρανὰς ἀπάνω.
Εἶπε πρὸς Τ Διὰ ταῦτα.

Historia MS. Bertrandi Romani:

Συκασῦσ, καὶ λέγουσιν, Ἐγὼ μὲ; Δίσπλα μν.

Ἀσυκάσαν, Ἀσυκάσαν, eâdem notione. Prochoprodromus in versibus politic. MSS. de sua paupertate:

Καὶ πάλις ἀσυκάσαν, ἴφυγον παρελθεῖν.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. l.

Εἶτεν ὁ ὑκὸς Τ Γλαύκου, καὶ τὸ δόρυ τε ἀσυκάσας,
Ἔπεμψε κ' Τυδέως, &c.

Infrà:

Ἤθελε τῶν ἀσυκάσαν ἐκ Τ γῆς μὲ τῶν πολλῶν βίαν.

Mox:

Ἦλθε καὶ ἐκάλυψέ τον, κ' ἐκ Τ γῆς ἐσύκασέν τον.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 97. ὅτι ὁ κύρα τις δὲν ἐγρύπνα τῶν ὥραν, καὶ Τ ἀσύκασε πλέον φρόνιμα Τ νυκτὸς. Ubi Cod. Gr. ὁ ἢ διεπόνει ἀγνοοῦσα τῶν Τ ἀλεκτρυόνων, ἐπυχωτέρων ταύτας ἀνέστη. Et pag. 115. de Gallo Gallinaceo: ἔλεγε ἢ πῶς ἦναι χρήσιμος ἀς τοὺς ἀνθρώπους, διότι τοὺς ἀσύκαστε τῶν νύκτα ἀς τῶν δυλείαν. Ubi Gr. νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Mox: καὶ οἱ κλέπται ἄπαν, ὅτι μάλιστα δίχ τοῦτο πρέπει νὰ σὲ σφάζωμεν, ὅτι Τ ἂν ἐκάνεις ἀσυκάσαν, ἐμᾶς δὲν ἀσυκάσης, ἐμᾶς δὲν ἀφῆσες νὰ κλέπτωμεν. Significat etiam *Surgere*, pag. 131. καὶ ἔπιασε, καὶ δὲν ἠμπόρει νὰ ἀσυκοθῇ. Ubi Gr. ἐξαναστῆναι μὲ δυσκολίαν. Et pag. 148. ἀσύκασε τὰς χεῖρας ἀς τὸν ὑρανὸν.

Σίκωμα, *Pondus*, Κύβος.

ΣΙΚΩΤΙ, Σικώτιον, *Jecur, Hepar*, Ἧπαρ, Συκωτὸν. Cyrillus in Lexico: Λοβὸν ἥπατος, ἀκρὸν σπλῆνα. Glossæ Græcobarb. μέρος τι Τ ἥπατος, μεσαῖόν τι Τ φλαγγῶν, ἔχων σπλῆνα. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 225. ἰσῆναι πάντα ὅσα ἔχει ἀς τὸ ἐσικό του, καὶ ἥπαρ, καὶ σικώτιν, &c.

Σκώτι, idem quod Σικώτι. Σκαλάκι, *Jecusculum*, ἡπάτιον. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 124. ὠφελοῦσι τὸ σκώτι, τῶν σπλῆνα, Τ λαιμὸν, &c. Vide Συκώτι.

ΣΙΚΟΥΡΙΟΝ, *Securis*, apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 84. τοὺς ἢ ἀμαξηλάτας ἐκκλησιὰς δὲν εἶ ἢ σφενδοβόλον, ἢ σικυρίον, ἢ ματζουκίον, ἢ ματζουκίον, ἢ ταγλιτζί. Vide Τζικύριον.

ΣΙΚΟΥΤΙΝΟΕΣ, Dacis, *Eryngium*, apud Interpol. Dioscor. c. 419.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ, *Cursor*. Eleutherius Zebelenus de Forma & constit. corp. καὶ οἱ Πέρσαι Τ ἤλιον μόνον λέγουσι δηλῶν τοὺς μαλλακούς, τοὺς ἰργαζομένους τὰ κανία καὶ μεγαρεῖα· τῶν ἢ σκιλλίων ἀς τοὺς σικρόμους, καὶ σικρικούς, ἤγουν ταχυδρόμους, μασταλοφόρους, καὶ ἀποκρισιαρίους.

ΣΙΧΤΒΗΝΗΤΖΑ, Σαγάπωσ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Supra σικβινίτζα legitur. In aliis Glossis, Σαγαπῶς, σικβινίζα, σπαχίνι. *Sagapenum*, de quo Ruellius lib. 3. cap. 53.

ΣΙΚΥΔΙΝ, *Cucumer*; Σίκυον. Apophtegmata patrum in Zenone num. 6. καὶ κοπιάσας, ἔλεγε σικυάλατα ἐκαθίστα φαγεῖν, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ λογισμός, ἄφες ἑαυτῷ ἐν σικύδιν, καὶ φάγει.

ΣΙΚΥΔΙΟΝ, *Ficus*. Joannes Episcop. Carpathi, MS. ἐπιθύμησεν ποτὲ σικύδιον, &c.

ΣΙΚΥΝΔΑΡΟΙ, Hesychio; προσκυνήματα exponuntur. Vide in hac voce.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ, *Silentium*, *Concilium Magnatum* in aliquo è Palatiis coactum, in quo de rebus seriis agebatur: *Dissertatio*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. & in Notis ad Cinnamum, sub fin. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. τότε ἢ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος σιλλίου ἐπὶ τῷ παλατίῳ Μαγναύρας συνόδου, &c. Theophanes an. 36. Justiniani: τῇ ἢ δ. Τ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλλίον, — κελεύσας ἀναστηλῶσαι τὰς αὐτῷ κατεθέσεις. Adde eundem an. 8. Justini Jun. & an. 18. Mauricij, an. 13. Leonis Isauri, an. 12. Copronymi, an. 1. Leonis Chazari. an. 3. Irenes. Zonaram pag. 146. Cedrenum p. 399. &c.

Σιλλίου. Vita MS. S. Stephani Junioris: σιλλίῳ ἐγκυμόνῳ ἐν τῇ Θεάτρῳ Τ ἱπποδρομίᾳ, &c. Auctor Incertus post eundem Theophanem p. 441. καὶ τὸ σφοῦ ποιήσας σιλλίον ὁ υἱὸς Τ ἀποστόλου, ἄπιν πρὸς Τ λαόν. Ita etiam Leo Grammaticus in Michaele Balbo pag. 448. in Alexandro p. 487. Anonymus Combefisianus in eod. Alexandro num. 1. Symeon Logotheta in eodem Michaele num. 1. in Alexandro num. 1. Georgius Monachus in Michaele Balbo num. 2. Nicetas in Vita Ignatij Patr. Constantinop. p. 1229. ed. Labbei. Antiquitat. Constantinop. spectac. 4. &c. In his porrò concessibus, seu silentiis, non agitabantur modò res politicæ, sed etiam Ecclesiasticæ; cum interdum & quæstiones dogmaticæ discuterentur, & Imperator ipse de iis publicè peroraret, atque adeo etiam de præcipuis fidei nostræ mysteriis concionem haberet, ac Sanctorum panegyricos sermones declamaret: quod præ cæteris tot Leonis Philosophi Imperatoris testantur tum à Gretzero editæ, tum quæ è MSS. Codicibus ab Allatio in Syntagmate de Simeonum scriptis, & ab aliis recensentur orationes. Ejusmodi sunt etiam quæ ab eodem Allatio laudantur in Diatriba de Psellis pag. 81. Σιλλίου δημοσίου οὗ Βασιλέως Μιχαὴλ Τ Δυκᾶ, & Σιλλίου ἐκφώνησιν ἐπὶ Τ ἡμερῶν Τ Βασιλέως Κυρίου Θεοδώρου. Sed id in primis declarat Nicetas in Manuele lib. 7. num. 5. de eodem Augusto: καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαροῦν ὅτε εὐγλωττίαν εὐτυχοῦσε, καὶ λέγω ἐμφύτου χάριν στιλβούσης, ἡ λαμπρῶς ἐπέστιλβε μόνον, ἀλλὰ καὶ καταχύσεις ἄδην λόγου, ὡς φασὶ σιλίνια, καὶ ὡς κοινῶ εἰπεῖν ἐλαιὸν ὅλῳ Τ πρώην καὶ δεξιότητι ἥπλου Θεόν, καὶ φῶς Θεῦ διελήλυθε. Hinc apud Anonymum Combefisianum in Leone num. 33. δημηγορεῖσθαι habet, ubi alij σιλλίου ἔχειν.

In ejusmodi porrò *silentiis*, seu consessibus primatorum Senatorum, si quando Imperator loqueretur, aut sententiam suam diceret, omnes assurgebant, donec dicendi finem fecisset. Id docemur ex Sguropulo in Historia Concilij Florentini sect. 9. cap. 10. ἵστατ' ἀνίσταμαι πάντες, ὡς εἶθ, ἵνα καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰδίων γνώμην ἐξάπτῃ, καὶ ἅπαν ὕστερος, &c. Sed & τὸ παλαιὸν κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλως οἵας δήποτε τύχης, ἐδημηγόρει ἑρμῆς ἑστάμενος, ut est apud Scholiastem Homeri Iliad. α. & Eustathium p. 46. Quinetiam in excelsiori tabulato omisse colligimus ex laudato altero silentio Michaelis Ducæ, cujus initium ita concipitur: ὁ καὶ πολλῶς Τ Βασιλέων εἶθ' ἕδραν ἐξ ὑφηλοτέρου, &c. Vide Ὑφήνιος.

Σιλεντιάριος, Σιλεντιάριος, *Silentiarius*: de qua di-

gnitate egimus in Gloss. med. Lat. Nominis rationem attigere Scriptores, atque in iis Agathias lib. 5. ubi *Silentiaries*, ὁ ἀμφὶ τὰ βασιλέα νυχὸς ὑπηρέτας, vocat. Glossæ Gr. Lat. Ἡσυχαστὰς, *Silentiarius*. Joannes Lydus lib. de Magistr. Ἀφ' ὧν πολιτικῶν. Διὰ τοῦτο δὴ τὸ ἀφ' ἑσπέρας τῷ σιγῷ σπουδῆς, (σιλέντιον δ' αὐτὸν πατρίως καλοῦσι) Σιλεντιαρίους ἔφασαν ἀνομάζειν αὐτούς. Et Procopius lib. 2. de Bello Pers. cap. 21. Βασιλῆ μὲν ἀεὶ ἐν Παλατίῳ τὰ ἐς τὸν ἡσυχίαν ὑπαρχόντα, (Σιλεντιαρίους Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς ἡ τιμὴ αὐτὴ ἐπίκειται) τόν τε Ἀρμάριον Ἄρχοντα. Idem cap. 29. ἐν τοῖς Σιλεντιαρίοις ἐν Παλατίῳ τασσόμενος. Denique in Hist. arcana cap. 24. οἵτε γὰρ Σιλεντιάριοι καλοῦνται, καὶ Δομέστικοι, καὶ Σχολάριοι, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: οἱ ἐπὶ τῶν Θυρῶν Σιλεντιάριοι. Σιλεντιαρίων σχολὴ, apud Evagrium lib. 3. cap. 29. Idem lib. 1. cap. 10. ἐξῆς Διομήδης Σιλεντιαρίου τοῦ βασιλικοῦ κελεύσματι διακονεμαθέν. Dorotheus Doctr. 23. τῷ σιλεντίῳ, τοῖς Πατρικίοις, Στρατηλάταις, Τ' πάρχοις, Σιλεντιαρίοις· οἵτινες γὰρ αὐταὶ πολιτικαὶ στρατιαί. οἱ Θωμασιώτατοι dicuntur in Concilio Calched. Act. 1. & alibi non semel: Παρίβλεπτοι, in Nov. 53. Justiniani c. 5. §. 1. Horum præterea meminerunt Theophylactus Simocatta lib. 8. cap. 9. Chronicon Alexandr. an. 16. Zenonis, Philostorgius lib. 7. cap. 7. Malchus in Byzantic. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 12. 284. lib. 9. Epist. 19. 124. lib. 4. Epist. 14. 28. 62. lib. 6. Basilic. tit. 26. lib. 38. tit. 1. cap. 75. &c. Vide Alemanum ad Hist. arcanam Procopij pag. 165. Edit. Reg.

Σιλεντιαρίιον, locus ubi silentiarij consistebant, *Consistorium*. Theophanes an. 36. Justiniani: ἔχοντες ἰδίᾳ ἀνδρώπους συναργοῦντας αὐτοῖς ἔνδυσι κρυπτομένους εἰς τὸ σιλεντιάριον. Ubi Anastasius, *Absconditos in silentiario*, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 51. καὶ τὸ λεγόμενον Σιλεντιάριον φλασάντων, εἰ ἐπὶ τῶν Θυρῶν Σιλεντιαρίου παῖδας ὄντας ἀπελιξάμενος, &c.

Σιλεντιακῶς. Chronicon MS. Simeonis Logothetæ in Michaële Balbo: τῶν ὁ λαὸς σιλεντιακῶς ἐπὶ τῇ Μασσαύρᾳ διαλιχθείς, &c. quam vocem omisit Theophanes p. 421.

ΣΙΛΗ, *Sil.* Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosoph. cap. 20. χαμψῆς ὄνος, ᾧ μιᾶς ἡμέρας τὴν ἰλθῶν εἰς Θήρας, δίδοται αὐτῷ σίλλα.

ΣΙΑΙΑΥΡΑ, *Tibia*, Αὐλὸς. Σιλιαυριστὴς, *Tibicen*, Αὐλητής.

ΣΙΑΙΓΝΙΟΝ, *Siligo*, in Glossis Græcolat. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. σιλίγνεις, παρὰ Ῥωμαίοις, ἢ Ἑλλησι σεμίδαλις ὀνομαζομένη. Neophytus: Σιλίγνις, ἡ σεμίδαλις. Paradisus, seu liber SS. Senum, MS. ἤθελεν πῶς ὁ ἀβᾶς Ἀρσένιος εἰς Σκῆθιν, καὶ ἔλεγεν ἵνα σιλιγνίου, &c. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: ἐπεδίδου αὐτῇ εὐλογίας διά τι σιλιγνίου, καὶ μέλιτος, ἢ ἄνθ ἐπιλείψῃ. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 14. ἐβάσταζεν ὁ σαφίδας, ῥοὰς, ὠὰ, σιλίγνια, ἂν ἐπιδέοιτο οἱ ἀρρωστοῦντες. Joan. Damascenus de iis qui in fide mortui sunt, ex Vita S. Joannis Panteleemonis: ὅτι φανὲν ἐν ὕπνοις αὐτῷ γεγονὸς, καὶ τὰς οἰκίας σφραγίς σαθμιζομένου, καθὼς λέγει σιλίγνιον ἐν τῇ δίξιᾳ τῆς ζυγῆς πλάστιγγι, ὃ ἦν αὐτὸ μετ' ὀργῆς αὐτὶ λίθου εἰς τὸ τῆς πίστεως καθελεῖσαι πρόσωπον. Occurrit etiam apud Dorotheum Doctr. 7. pag. 1012. & in Vita MS. Symeonis Sali.

Σίλιγνις. Anonymus apud Auctor. Etymolog. ὅτε ἐπίβαλον μίλα, καὶ σιλίγνιος ἤμισεαν. Vide Eustathium Odyss. ξ. pag. 1753.

Σιλιγίτης ἄρτος, *Panis siligineus*, apud Galenum lib. 1. de Facultat. alimentor. Actuarium, Alexandrum Trallianum, Symeonem Sethi, &c.

ΣΙΛΙΚΤΑΡΙΑΒΕΣ, & Σιλιλάριοι, *Equites, Turciti, ex peregrinis in Prætorianos allecti*, de quibus Laonicus lib. 5. 8. & 9. pag. 122. 253. 264. Edit. Reg. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulmanicam: *Silichtar, Armiger, qui & arcum & sagittas, & arma cætera Sultani gestat, unus est è tribus illis juvenibus, qui Principis intimi sunt cubicularij.*

ΣΙΛΟΔΟΥΡΟΙ, *Soldurij* Gallici, de quibus Cæsar. Eustathius Il. χ. pag. 1278. ἰσέον ὅτι ὁ ὑχωλὸς παρώνυμόν ἐστι σαφὲς τῇ Δοσπορίτῃ οἱ ὑχωλιμαῖοι, ὅπερ ἐστὶν ἰλλυρικὸν ἰφιλωδυτικὸν λέξις Γαλατικῆς, λεγούσης Σιλοδώρους τοὺς τῆς βασιλέως σφῶν συζύγους ἢ συνακολουθοῦντας, καὶ τοῦτ' αὐτὸ δυχομένους.

ΣΙΛΟΕΡΙΝΟΝ, *Latum Cyminum*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. πλατυκύμινον, λεγόμενον σιλοέρινον.

ΣΙΛΦΗ, *Navigii genus*. Suidas: Ναξιουργὸς κάνθαρος. πλοῖα ἰδίῳ οὕτω λεγόμενα, κάνθαροι δὲ Ναξίων ἡβολοὶ, ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἁπαλὸν ἄδην.

ΣΙΜΑ, Συμὰ, Κοῖλα, *Prope*, *Apud*. Σιμὰ μοῦ, *Mecum*. Glossæ Græcobarb. ἡγὸς ὁ γὸς, σιμὰ ὁ γὸς. Anonymus de Locis Hierosol. cap. 5. καὶ σιμὰ ἐκεῖθεν σταδίων. cap. 9. αὐτὸ ἐς τὸν Ῥαθὰ σιμὰ ἔχει μοναστήριον ὁ Προδρόμου. Occurrit præterea cap. 10. Joannicius Cartanus in Flore num. 142. ἔρχεται μία γυναῖκα, καὶ ἐπίρνα δύο ὁ ναὸν, σιμὰ δύο τούτου τοῦ ξύλου, καὶ παρθὺς ἀνάψαν, &c. Fabulæ Æsopi Barbarog. Λοιὸς καὶ ἀλωποῦ κάμνοντας φιλίαν ἀνάμεσόν τους, ἐπερασάνασιν νὰ κάμωσι τὸ καλοκαῖρι τὲς σιμὰ, δὲν νὰ ἔχουσιν ἀφορμὴν νὰ συναναχρίσουν συχνὰ, καὶ μὲ τοῦτον τὸ τρόπον νὰ κρατοῦσι πλέον σαθρὰν καὶ βεβαίαν τὴν φιλίαν τους. Et pag. 58. διὰ τοῦτο ἔλαχεν σιμὰ εἰς ἕνα μάγερον, &c.

Σιμαδίσαι, *Colligere*. Anonymus M S. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Τὸν τόπον τὸ ἰσιμαδίσασι, ὑπίρτερά ἰδανίζλω.

Σιμοχρυσόλιθος, *Auro simul, & lapidibus pretiosis exornatus*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τὰ σιμοχρυσολίθαρα καὶ τὰ κριβὰ φουλδία.

ΣΙΜΩΜΑΤΑ, navium ἴμβολα, apud Scholiast. Pindari.

ΣΙΜΩΝΕΙΝ, Σιμώνειν, Σιμωσύνη, *Appropinquare. Simul esse*. Glossæ Græcobarbaræ: πλησιάζω, σιμώνω. σίμωσις, σιμωσύνη. Rutsum: σιμωσίδια τὸ, ἡ σιμωσύνη τὸ. Vox conflata ex σιμὰ, *simul*, & κοῖλα, *prope*. Demetrius Zenus in Batrachom.

Στὺς βορβακὺς ἰσίμωσε, κ' ἦλθι σωσὺς πλησύ.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Βλέποντα σίμωσ' ὁ χαρὸς, κ' ἡμέρας ἐκλείψαν.

Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysorrh.

Ἐγὼ ὁ μόνος, καὶ μὲ τρεῖς ἄλλους καβαλλαρίδες
Ἐλθω, σιμώσω πρὸς αὐτὸ, ὡς δυνηθῶ, τὸ κάστρον.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ τότε πῶς ἰσίμωσεν, καὶ πάγω πρὸς ἐκεῖνο.

Ἀσίμωτος, *Impassibilis*. Glossæ Græcobarb. Ἀπροσπέλαστος, ἀπλησίαστος, ἀσίμωτος.

Ἀσιμωτόβλητος, eâdem notione, in iisdem Glossis. Vox conflata ex ἀσίμωτος, & Κοπτόω. Vide in Κοῖλα.

Σιμώνω, Σιμώσω. Anonymus M S. de Amoribus Lybistri:

Βλέπει με πρῶτα, λέγει με, λύβιστρα σιμωσί με.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Μὲ τὰ σπαρία τὰ χέρια τους ἰσίμοσαν οἱ δύο.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 71. διατί τὸ κρέας ὑπὸ σημεῖα τὸ καρδίας, ἤγουν δεῖ τὸν θαμιλὸν αὐτὸ χρησιμότερον.

Συμώσαν. Fabulæ Æsopi Barbarogr. p. 131. καὶ ὑπὸ ἰσύμοσαν

ἐνύμενον τὰ φρύγανα, ἅπερ ὅτι νῦν καραβοπόλα. Ubi Gr. Cod. ἐπὶ ᾧ ὕστερ ἀπίμην φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγκύλιρα ἐγίνε-το, &c. Et cap.133. de Camelo: ἔπειτα ἴδιον τῶν ἡμιόνων, ὅτε ἄχυρα τίλλει, ὅτι ἰδιάζων, ἢ τὸ ἀπόμενον. Ubi Gr. ἰδιάζειν μᾶλλον ἢ ἀφαιρεῖν.

Σύμπεμα, *Appropinquatio*, προσεγγισμός.

Συμαζώνειν, Ενώνειν, *Admare*, Ενῶν. Συμαζωλά, *Catervatim*, ἰλαδόν.

ΣΙΜΑΚΑ, Aftis, *Fabulum*, ſeu *Papaver corniculatum*, apud Interpol. Dioſcor. c.648.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ, *Semicinctium*, de qua voce egimus in Gloſſ.med.Lat. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Καὶ σιμικίνθιόν ἐστι, φίλι, τὸ φακιόλιν.

Herodiani Epimeriſmi MSS. Σιμικίνθιον, φακιόλιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. σιμικίνθιον, τὸ σκέπον τὰς πόδας σανδάλιον. Τινὲς δὲ φακιόλιον λέγουσι, κυρίως δὲ τὸ ῥινόμακτρον, ὅ ἐστι μυξομάνδυλον. Lexicon MS. Cyrilli: σιμικίνθια, φακιόλια, ἃ ζωνάρια. Ita etiam in Cod.Reg. 1673. & in Gloſſ. Baſilic. S. Lucas Act.19. καὶ ἐπὶ τὰς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι λέγει ἢ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια, ἢ σιμικίνθια. Ubi Theophylactus: πλεῖω τὰ μὲν σουδάρια ἐπὶ τῆ κεφαλῆ ἐπιβάλλειν· τὰ δὲ σιμικίνθια ὑπὸ τῆ χειρὶ καλύπτουσι μὴ δυναμένην ὑφαίνειν φορίσαι, οἷοι εἰσὶν οἱ φορῦσις ὑπάλληλοι ζῶναι, πρὸς τὸ ἀπομάττεσθαι τὰς ὑγρότητας ἢ προσάντη. Ex quo quidem loco interim liceat obſervare, quid ſit quod Conſules in Diptychis Bituricenſi, Leodienſi, Compedienſi, & eo quod edidimus; manu geſtant, ubi nihil aliud eſt quam mappula tergendo naſo: quæ inde ἐγχείριον appellabatur, quod vulgò manu geſtaretur, non verò, ut hodie, in pera ſervaretur. Vide in hac voce, in Τυβίον, & in χειρόκτια. S.Cyrillus in Catech.18. σουδάρια καὶ σιμικίνθια τὰ ἐξωθεν ὕδατα ἢ σωμάτων ἀπόῤῥοιαν ἢ νοσημάτων ἔγκυρα τὰς ἀσθενῆς. Utuntur præterea Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Conſtantinop. Joannes Damaſcenus de Imag. pag. 151. edit. Rom. &c. Vide Tabellam VII. ex his quæ initio hujuſce operis delineantur.

ΣΙΜΠΑΙΚΟΣ, *Simplex*. Δραγγαία σιμπλικιά, apud Nicolaum Myrepſum MS. ſect.1. cap.76. al.78.

ΣΙΜΠΑΙΟ. Fr. Richardus in Clypeo fidei 1. part. pag.315. Λέτε τὸ σίδηρον ξύλῃ ὁ σκυρὰς, λέτε τὰ ῥέζα ὁ καμυρὰ καὶ σῆς, λέτε τὸ σίμπλιν ἢ γωνιὰς, ὁ ψωτία ἢ ἁμαξίας, τὸ φύτευμα ἢ σαρκὸς ἐπιθυμίαι. Ubi laudat locum S. Cypriani de ſingularitate Clericor. *De ferro rubigo nutritur*, — *& mulier fundit concupiſcentia peſtilentiam.*

ΣΙΜΤΖΕ, ἢ σαμψύχου τὰ κοκία, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Sampſyci nuclei.* Vide Σιζάτζ.

ΣΙΝΑΝΙΝ, ſpecies quædam. Aſſiſæ MSS.Regni Hieroſol. cap.297. ἀπὸ τὸν σινανὶν, τὸ δίκιον χιλίβι τὰ παρὸν ἀπὸ τὸν σινανὶν ε΄. &c.

ΣΙΝΔΟΝΑ, pro Σινδὼν. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: καὶ περιζώματα, ἢ γαυνάκαι, ἔτι μολόχινα, ἢ σινδόναι ὀλίγαι. Infrà, pag. mihi 32. legitur σινδόνες. Martyrium MS. S.Tryphonis ſub fin. ἢ λαβόντες αὐτῆ τὸ σῶμα ἐνάλειψαν ἐν καθαρᾷ σινδόνι, ἢ ἀπέθηκαν ἐν λάρνακι.

ΣΙΝΕΣΚΑΡΔΟΣ, *Seneſcallus*, in Aſſiſis MSS. Regni Hieroſolymitani cap.206. Ἰὰν γένηται ὅτι κανὶς ἄνθρωπος πλούσιος ἴχει ἱμπαλίδες εὐ (*vel*) ἵνα σινισκάρδον, ἢ μίαν σινισκάρδιαν ἀς ἢ ἔκαν τι, &c. Σινισκάρδος, apud Annam Comnenam lib.14.

ΣΙΝΙΑΒΡΙ, *Sinapis*, Σίναπι. Occurrit apud Agapium in Geoponico cap.186.

ΣΙΝΙΑΤΡΟΝ. *Cribrum*, Σινιάτριον. Syntipas MS. ἢ ὁ παῖς ἢ Μυρίψα τοῦτο ἠργάσατο, σινιατζον, ἤτοι κόσκινον αὐτὶ τζυκαλίου ἐκάμοσι.

ΣΙΝΙΦΟΣ. Anonymus Interpres MS.Rhamplij: αἱρετικὸς ἢ κακοποιὸς ἄνθρωπος, καὶ μαλυδίτης, ἢ δυσφημίζων, καὶ σινίφος. Idem fortè quod Σίνηφος, *Obſcurus*. Vide in hac voce.

ΣΙΝΚΕΝΑΤΡΙΑ, *Cognata*, pro συγγενίτσα, in Aſſiſis MSS. Regni Hieroſolymitani cap.150.& alibi.

ΣΙΝΟΠΙΔΙΟΝ, *Sinopidium*; *Minium*. Lexicon MS. Cyrilli: Μίλι ᾧ, ἐστὶ ἰρυθρὸν, σινοπίδιον. Euſtathius ad Dionyſij Perieg. p. 139. αὐτὸ δὲ τοῦτο Σινωπικὸν ἢ μίλι ᾧ λέγεσθαι, καὶ τοῖς παλαιοῖς, ὃ δὴ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι, ἀλλὰ δῆλον τὸ ἐκεῖ πρὸς ἢ ἐμπόρων κατάγεσθαι· δῆλον τοῦτο δὲ τάχα καὶ Σινωπίδιον παραφθάσαντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιοῦτον χρῶμα φασὶν. Matthæus Silvaticus: *Magra, Arab. Mezgreh, ſinopida, terra rubra qua carpentarij ligna ſignant.* Alibi: *Synopodion, Magra, Arab.* Ejus Commentator in *Mezgreh*: *Sinopida eſt fortior bolo Romano, & ideo ingreditur in confectionibus unguentorum; & occidit vermes*, &c. Demetrius Conſtantinopolit. lib. 2. Hieracoſophij cap. 13. σινοπίδιον ὀλίγον, τυλίσσει μίλαφον. Et cap.50. σχίνου λίτρας ἑ. καὶ σινοπίδιον ὑγίας γ.

ΣΙΝΤΖΙΦΙΑ, *Zizipha*, in Turcogræcia Cruſij pag.218.

ΣΙΠΙΑ, *Sapia*, Σηπία.

ΣΙΠΟΥΣ, *Sapius*, in Onomaſtico veteri.

ΣΙΡΑΙΟΝ, Neophyto in Gloſſ. MSS. τὸ ἴψημα, ἄτερι τὸ ἢ λιπαρῶν ἰσχάδων ἀφίψημα φασὶ. *Decoctum, præſertim ex caricis.*

ΣΙΡΓΙΕΝΙ, *Gaudium*, Χαρμονὴ. Σιργιανίζειν, *Gaudere*, Γαϊδιάζ. Σιργιανισμὸς, *Convivium.*

ΣΙΡΙΚΙΟΝ. Chriſtophorus Angelus de Hodierno Græcorum ſtatu cap.44. ὁμοίως κατ' ἔτος ἐκ πάντων ἢ οἴκων ἢ πόλεως αὐτῆ μόνον λαμβάνουσιν ἐν μόδιον σίτου, ὠσαύτως καὶ οἶνον, ἢ ἔλαιον, καὶ σιρίκιον, ἢ ἕτερα τοιαῦτα, ἓ ἐκ τούτων πάντων ζῶσιν οἱ Μιλροπολῖται. Ita rurſum cap.45.

ΣΙΡΙΚΟΝ, Σηρικὸν, *Rubrica*, Gloſſ. Arabicolat: *Siricum, rubri coloris pigmentum.* Vide Iſidor. lib. 19. cap.17.S.Joannes Damaſcenus orat. in Conſtantinum Cabalinum p.673. ἢ τι διαφέρει ὁ μίλτος ἢ σιρικῆ, καὶ ἢ λοιπῶν χρωμάτων: S.Maximus in Computo parte 1. cap.3. ἐν ἔτει ἔτους, αἱ προθεσμίαι ἡμέραι, δῆλα σημεῖα γεγραμμένα, καὶ ταῦτα μὲν ἐξ ὑποσύμων. Adde cap.4. 16. part. 2. cap.2.4. part. 3. cap.6. &c. Vide Hieron. Mercurialem lib.4. var. lect. cap.7.

ΣΙΣΓΟΥΔΟΝ, Σισγυδὸν, *Nardus Celtica*, de qua Ruellius, Gorreus, & alij. Neophytus, & Gloſſæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. Νάρδος Κελτικὴ, τὸ σισγυδὸν. Σισγῦδον ſcribunt alij. Lexicon MS. Nicomedis: νάρδος Κελτικὴ, τὸ Σισγῦδον. Joannes Tzetzes de Silphij triplici genere:

Τριστὰ δ' εἰσὶ τὰ σίλφια, Σίσγυδόν τι καὶ Τίλις,
Καὶ τὸ κλαυσὸν, τὸ σιβαρὸν, τὸ Ῥουλλωτὸν τοῖς πᾶσι

ΣΙΣΕΛΟΣ. Anonymus MS. de Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes:

Ἔλεγε ποτέ τε, μὴ ἐκδῶσι σὲ τὸ φάρι τὸ ἱπάτου;
Σίσελον ἢ ἐπίταξα ἀπίξω δοῦ τὸ φάρι του.

ΣΙΣΕΡΤΟΣ, Prophetis ſeu Chymicis, *Eryngium*, apud Interpol. Dioſcor. c.429.

ΣΙΣΙΓΡΙΝ. Joan. Carpathi Epiſcop. de Anachoretis, MS. ἀπήρχῃ πρὸς ἑαυτὸν ἢ ἀδελφὸν ἢ ὑποκριτήριόν τινα μυρίων, καὶ μὴ ἐρίσας, ἀλλ' ἡμᾶς ἀνοίξας τὸ σισίγριν, αἰφνιδιάσας ἢ ἀδελφὸν, ὑπέστρεψεν αὐτὸ καθιζόμενον ἐπὶ τὸ κάθισμά, &c.

ΣΙΣΚΙΝΟΠΟΙΟΣ. Anonymus MS. de Avibus, & earum Virtutibus in Medicina: ἰρηδὼν ἔστιν ὄρνεον ἐν βαμοῖς ἢ ἑλίσμασιν τοῖς ἐν πόλεσι σισκινοποιὸν καὶ φυλεύον,

φωλεὸν, ἴχνη ἐπὶ τῷ κεφαλῷ ἀμφόδηρον, ὡς βασιλεύς.

ΣΙΣΜΑ, *Agitatio, miseria.* Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Καὶ λοιπὸ τὸ σισμὸν τὸ πελωῦ, καὶ τὸ δίμοιρον
Ἐπίρνω, πάγω, Βασιλεὺς, τὸ σπίτιν ὑπαρχῶν.

ΣΊΣΤΕΡΝΟΝ, *Arca*, in Gloss. Lat. Gr. fortè ex *Cista*, vox formata.

ΣΙΣΤΡΑΜΕΟΎΡ, Gallis, *Fœniculum erraticum*, apud Interpol. Dioscor. c. 487.

ΣΊΤΑ, *Cribrum*, Σῆτρον, Κόσκινον. Agapius in Geoponico cap. 205. καὶ κοσκινίσεις μὲ τὸν σῖτον, ὡς ἄλλοτε. Ex Lat. *Seta.*

ΣΙΤΆΝΙΟΝ. Vide in Ταϊτάνιον. Est etiam Σιτάνιον ὕδωρ μισπίλου, apud Galenum in Lexico Hippocrat. in Ἐπιμελίδα.

ΣΙΤΆΡΙ, Σίλαριον, *Frumentum*, σῖτος. Herodianus in Epimerismis MSS. σῖτος, τὸ σιτάριον. Glossæ Græcobarb. τὸ ὰς τὸ φαχὼ τὸ σῖτυ ἄνω ὰς κίντρον· ἐκεῖνον ὅτυ σίκη) ἀπάνω τὸ φαχοῦ τὸ σιταρὶν ὡσὰν κίντρον. Joannicius Carranus serm. 5. de Avaritia: καὶ ὁπόταν τύχῃ κὴ ἰδιωτεύσῃς τὰ φαμδρα δῴῃ τὰ λαβεῖν ὅλος, ἢ κράσι, ἢ λαδὶ, ἢ σιλάρι, &c. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 150. ὄφα χαμδὸς ἐβράχησαν τὰ σίλαρα τὸ μυρμήκων. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

Εἰς τὸν πεδίον τὸ ἐβάσαζεν σίλαρι δῴῃ τὸ σπόρον.

Lucillius, lib. 2. Anthol. cap. 24. Epigr. 4.

Εἰς βραχὺ σίλαρὶν κίρμα καὶ σπορίν.

Syntipas MS. κὴ πίρισον σιτάρι ἐσπάξεν ὰς τινα τρύπαν τὸ τοίχου.

Σιλαρίνος, *Triticeus*, πύρινος.

Σιτοφυλάκιον, *Tritici apotheca, Horreum*, πυρεῖον, quasi *Magasin de blé.*

Σιτόπολις, & Σιταρόπολις, *Puls ex frumento.* Glossæ Græcobarb. Λύπαρα, πυρίνα, πλιγούρι, σιλόπολις, σιταρόπολις.

Σιτάριον, & Σιτάρικον, *Granum tritici*, ponderis species apud Medicos, voxque frequens Nicolao Myrepso. Oribasius de ponderib. Medicor. τὸ κίρατον ἴχῃ σιτάρια δ'.

Στάρις, *Triticum*, πυρὸς, in Corona pretiosa, pro Σίλαριον, Σίλαρι. Maximus Cythær. in Synax. 11. Jan. καὶ ἐχωνεύθην ἴξω οἱ σωροὶ τὸ σταρὶν. Ita 8. Aug. Historia Apollonij Tyrij:

Στὸν Ταρσιὸν ὀπέβγαλε, καὶ χάριτι τὸ στάρι.

ΣΙΤΑΡΙΣ, *Pica.* Suidas: Σίτη, ἡ τυῶ, οἶμαι, λεγομένη σιτζάρις.

ΣΙΤΆΡΚΙΟΝ, *Arca cibaria.* Menologium Basilij Imp. 12. Martij in S. Gregorio M. πωλήσαντα γὸ τομίσματα δίδωκε τῷ αἰτήσαντι, ὅτα ἴξ, καὶ τρίτον ἕτερα, ἅπερ ἐκείνου τὸ ἐν τῷ μετῷ σιλάριον τὸ χρυσοῦ. Σιταρεία, apud Zachariam Pap. lib. 3. Dialog. ejusdem Gregorij cap. 1. Apud Eustathium Il. ζ. σίλαριον, est σῖτον ἐπαρκῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Sitarchia.*

ΣΙΤΗΣΕΙΣ πολιτικαὶ, *Annonæ civiles*, quæ inter immobilia censentur, in Nov. 7. Justin. in princip. Glossæ Gr. Lat. Σίτησις, *Frumentatio, Frumentum.*

ΣΙΤΊΑ, *Farina subacta, & pani conficiendo idonea.* Apophthegmata Patrum in Theodoro Phermensi num. 18. καὶ λαβὼν σίλιαν ὰς τὸ ἀρτοποιεῖον, ἐποίησεν ἄρτους. In Theodoro Nono, num. 1. ἀπῆλθον ὧν ὰς τὸ ἀρτοποιεῖον ποιῆσαι δύο σίλιας, κὴ ὕφερ δυῶ ἀδελφὸν θέλοντα ποιῆσαι ἄρτους. Infrà: καὶ ἐποίησα ἓξ σιτίας ὕσφερ ἐποίησα τὰς δύο σιτίας τὰς ἰμὰς, λοσχόντων τὸ ἐρχομένων. In Glossis Gr. Lat. Σιτία, *Cibus* exponitur.

ΣΊΤΑΛ, *Situla.* Glossæ Biblicæ MSS. Κραῖρες, αἱ σίτλαι, αἱ σκύφαι. Rursum: Σκύφα, σίτλαι. Aliæ habent σκύφοι. Ulpianus in Orat. Demosth. contra Midiam: χωνεῖον ἀγγεῖον, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς φύσεις τὸ ὕδατος, ἢ τὰς τῶν σίτλας. Vita S. Eupraxiæ Virg. num. 22. ἀναπαυθῆσα ὑπὸ τὸ ὕδατος, καὶ καλοσχῆσα τὰ σχοινία τὸ σίτλας, ἐβούσην ὲκ τῆ φρίατι ὕτως, &c. Zacharias Papa lib. 1. Dialog. cap. 1. καὶ μὴ σίτλας ξυλίνης, καθὼς ἀκούετε ὧν ὅτι, τὸ ἀνδράποδον ὰς τὸν πηγὸν ἀπῆλθε. Ubi Gregorius M. habet *Situlam ligneam.* At lib. 3. cap. 16. extr. σίκλαν præfert: τὸ ὃ σχοινίον ἐν ᾧ ἡ σίκλα ἐδέδητο, δηλ. ἐκ τὸ ὕδατος λύτλαν, συχτόλεως ἐκόπτετο. Eucholog. in Officio Dedicat. templi pag. 833. χύτραν, θερμὸν ἀγγεῖον, καὶ σίτλαν, ἢ ἰσχύτλιν, χαλκᾶ, ὅτι κεράμια. Ibidem: βαλλοῦ χλιαρὸν ὕδωρ ὰς σίτλαν, ἢ ἰσχύτλιν. Rursum pag. 844. καὶ φέρε σίτλα τὸ ἁγίου βαπτίσματος πεπληρωμένη ὑδάτος χλιαροῦ. Alexander Trallianus lib. 1. cap. 2. λαμβανέσθωσαν ὃ σίτλας ὑκράτου θερμοῦ. Vita S. Theodori Syceotæ MS. ἐν ἱρουσίσις ἐν Κωνσταντινουπόλῃ ὅτι λοιπὸ σιτλας ἓν τινος ἱερέως, &c. Vide Σίκλα.

ΣΙΤΟΔΌΤΗΣ, *Frumentator.* Synesius Epist. 87. Ταμίας ὄζι καὶ σιτοδότης τὸ Δαλματικῆ ταξματος.

ΣΙΤΟΚΡΙΘΟΝ, tributi species, inducta ab Andronico Palæologo seniore, qua scilicet ἕκας τὸ γεωργοῦντων ὑσηρ συλλογικῆς ζευγίτις, εἴτα μοδίους ἓξ, κρίθας ὃ μοδίους τέσσαρας τεσσαρὰς præstare tenebatur. Ita Pachymeres lib. 12. cap. 8.

ΣΙΤΟΜΈΤΡΟΝ, *Cibarium, Diarium*, in Gloss. Gr. Lat. Chronicon Alexandrinum in Constantio: ἔτι πόλεις ἀπάσης, ἅτε, καὶ ὑπ' αὐτῆ ἀπογραφομένης Ῥώμης, καὶ δὴ ὅσα γίνεται ἐν αὐτῆ ἐνδοξότατα καὶ σιτομέτρια τὸ ἀριθμῶν ἀνιόντων, &c. Ita anno 24. ejusdem Augusti: καὶ φυλακῶν σιτομέτρων προσέθηκεν πλείονα μέτρα, ὅπερ ὁ πατὴρ αὐτὸ ἐχαρίσατο.

ΣΙΤΌΣΠΙΛΟΣ, *Avena sterilis, quæ fortuitò nascitur*, Græcis αἰγίλωψ, apud Interpol. Dioscor. c. 721. Vide Salmasium ad Plinium p. 386.

ΣΙΤΡΕΦ, Κάψικον Ἰνδικὸν, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. *Capsicum Indicum:* Ita Cardamomum appellare hodiernos Græcos observat Ruellius. In aliis Glossis ex Cod. Reg. 190. Σιτράτζι legitur: in aliis, Σιλαρατζ χίλος, &c.

ΣΙΤΤΑΧΟΣ, pro ϕιτλακὸς, habetur in MS. Regio Zonaræ, ubi Editus p. 141. ϕιτλακὸς præfert.

ΣΙΤΩΝΙΚΟΝ, *Rei Frumentariæ cura.* Justinianus in Nov. 30. c. 8. de Proconsule Cappadociæ: φροντίζῃ ὃ κὴ τ πόλεως, καὶ τ κακλυμβίων σιτωνικῶν, κὴ τ ἔργων τ αὐτ, &c. Adde Nov. 128. c. 16. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 1. tit. 25. §. 1. λειτούργημα γάρ ἐστι δημόσιον πρᾶγμα διδόντων τινὶ, οἷ σιτωνικὸν, ἐφρικὸν. Modestinus lib. 2. in l. 6. §. 8. de Excusat. γράψας Φιλοσόφους, ῥήτορας, γραμματικὸς, ἰατρὸς ἀτελεῖς εἶ—ἐπισθμοῦ, σιτωνίας, ὑλαγωγίας, &c. σιτωνικὸς χρείας, apud Scholiastem Basil. ad lib. 24. pag. 584. Item pro *stipendio*, vel *annona* usurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodosij Jun. κὴ φιλοτιμησαμένη τῆ τ Λαοδικέων πόλει τ Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνικῶ, ἅρματος ὑπὲ τὰς ἀγίους τάφους. *Sitonicum*, eâdem notione, apud Gregor. M. lib. 1. Epist. 2. Nescio an non eadem vox restituenda in Gloss. Lat. Gr. *Commodum*, Σύμφορον, ὠφέλεια, τὸ Σιτωνικόν. Pro τοσουτοσινὶ.

ΣΙΦΑΡΟΣ, species Tibiæ, nostris, *Sifre.* Arrianus in Epictet. lib. 3. cap. 2. βυθιζομένου ὃ τ πλοίου, σύ μοι παρελθὼν ἐπαίρεις τὸν σιφάρου, ὃν ὁ αὐλῶ.

ΣΊΦΝΕΣ. Vide in Σπάλαξ.

ΣΙΦΟΤΝΊΖΕΙΝ, *Siccare*, ἐξικμάζειν. Σφυσμένος, *Siccus*, Ἀνυδρος.

ΣΊΦΩΝ. Vita MS. S. Pauli Latrensis, ubi de navi periclitante ob ortam tempestatem: πάντων ὃ τὸ ζῆν ἀπεγνώσθων, ὄφθη γὸ ἐμφερεῖς αὐτῆ ὁ σιφὼν καλούμενος Σίφων, φοβερὸς τῶν θαλασσῶν ὑπολήψων, ἢ ϕάμμον

φάμμου ἐξ αὐτῆς ἃ ἔπτυε ἡ μύζουσα ἀνίλικτα ἐ γῆς; καὶ τὸ πλοῖον αὐτοκόδρον πρὸς αὐτὴ ἐπιστρώμενον. Mox: καὶ παραχρῆμα ὄπισθεν ὄξυ ἄρα καὶ βίλους βολὰ ἡ εἰρεσίᾳ γίν.

ΣΙΦΩΝΑΤΩΡ, *Qui Siphonibus ignem Græcum ejaculantibus ad proram præerat*: Seu, *qui ipsum ignem per siphones in hostes ejaculabatur.* Leo in Tacticis cap.19. §.8. ἡ ἢ πρῳρίων ὑλατῆς οἱ τελευταῖοι δύο, ὁ μὲν ἕτερος Σιφωνάτωρ, ὁ ἢ ἕτερος ἀγκύρας βάλλων καὶ θάλατταν. De ejusmodi siphonibus, ita idem Leo supra, §.6. ἐχέτω ἢ πάντως ἡ σίφωνα καὶ πρὸ πρῴρας ἔμπροσθεν χαλκᾶ ἐμφυσῶμενον, ὡς εἴθε, δι' οὗ τοῦτο ἐκπυρσοβολεῖν πῦρ καὶ ἡ ἑαυτῶν ἀναλίσκει. Adde §. 46. 52. 58. & quæ de iis adnotavimus in Notis ad Villharduinum, & ad Joinvillam. Vide Χαροσίφων. Porrò Hero Alexandrinus in πνευματικῶν MSS. describit τοὺς σίφωνας, οἷς χρῶνται οἱ τοὺς ἐμπρησμούς. Apud Theophanem an.4. Pogonati: δήμους τιμιζίους καπνοφορίους, καὶ δρέμωνας ὑφωτοφόρους. Apud eundem an.1. Leonis Isauri: σιφῶνας πυροφόρους καλασκευάσας. Et an. 2. Michaelis Curopalatæ: ἐν οἷς καὶ σιφῶνας χαλκοῦς εὗρον λς'. ἡ δι' αὐτῆς ἐκπιμπομένη ὑγρὰ πυρός.

ΣΙΧΑΔΕΡΟΣ, Σιχαμὸς, *Abominandus*, Βδέλυκτος. Σιχαδιάρης, *Fastidiosus*, Λυδοῖς Σιχασία, *Abominatio*, Σιχαίνεσθαι, *Abominari*, &c.

ΣΙΧΑΜ, Afris, *Pastinaca silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c.464.

ΣΙΧΑΡΜΕΝΗ, ἀβρότονος ἀρμενιακὴ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Ubi legendum ἀβρότονος. *Sichen Armenium*, *Abrotanum agreste*, Matthæo Silvatico. In diction. medico Hispanico: *Sicarminon*, *el polipo de las narizes.*

ΣΊΧΑΙΟΣ, χλιὸς; *Tepidus*. Σιχλότης, *Tepiditas*, Σιχλαίνειν, *Tepere*, Χλιαίνεσθαι.

ΣΙΧΝΑ pro Συχνά. Anonymus de Nuptiis Thessel lib.1.

Μίσον σιχνὰ ἐκάταξε φρίσσοντ τὸ ὁρᾶσθαι.

Lib. 2.

Καὶ τὸ σιχνῶ παρηγορᾶ ὅλας ἡ συντάξις τοι

Lib. 3.

Τὸν θάνατον παρικάλων σιχνὰ τὰ τὰς ἐπάρτα.

ΣΙΧΝΙΑ, *Vinum cui sapa admixta*; γλυκρίς. Agapius in Geoponico cap.177. ἀς πρώτων ἀντεκάλαμι, σιχνιὰ, ἤγουν γλυκρίδας, &c.

ΣΚΑΒΓΕΙΝ, Ἀποσκάβειν, *Fodere*, Σκάψαι.

ΣΚΑΖΕΙΝ, *Trissari*, Ἀσχάλλειν. Σκασμὸς, *Tristitia*, Λύπη. Item Σκάζειν, *Pallescere*. Cod. Reg. MS.618. fol.287. v. ὅταν σκάζει τὸ ἀστέριν, ἢ τὸ χρυσάφιν.

ΣΚΑΚΟΣ, *Scacus*, *Scacorum ludus*. Ducas Hist. cap.16. ἔνδον ἡ αὐλικὸς παίζων ξυστίκιον, ὃ οἱ Πέρσαι Σαντράζ καλοῦσιν, οἱ ἢ Λατῖνοι Σκάκους. Infrà: τότε καὶ ὁ Τιμοὺρ ἐπῆνθας ἐν τῇ ἡ σκάκου παιδιᾷ ἐξῆλθε ἡ ἰφ' αὐτῷ, δύο αὐτῷ Περσικοὶ Σαχρὺχ, ὁ λέγω παρ' Ἰταλοῖς, Σκάκου ζόλκου, ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἑκάτερον Σαχρὺχ, ἤγουν ἡ ἰφ' αὐτῷ.

ΣΚΑΛΑ, *Scala*, Κλίμαξ, in Glossis MSS. Reg. Lexicon MS. Cyrilli: Κλίμαξ, ὑπερλέγουσι σκάλαν. Hesychius: Σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. Adde Pollucem lib.1. cap.9. Auctorem Etymologici in Κλίμαξ. &c. Leo in Tacticis cap.5. §.8. πρὸς ἢ πολιορκίας καὶ μαχανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συγκλιμούσας, καὶ ἕτερα μαχανικὰ ἅπερ ὧδε ἐπινοῦσι. Nicetas ex Cod. MS. barbarogr. in Murtzuphlo: ἐπάνω ἢ ἡ σκαλῶν ἀνέβαινε ἄνδρες πολεμικοὶ. Epiphanius Hagiopolita de Locis sanctis pag.56. καὶ πλησίον ἡ μοναστηρίου παραλαμβάνει ἡ σκάλα ἡ Σινᾶ ὄρους ἔχουσα βαθμίδα ἑπτά. Adde pag.62. lib.58. Basilic. tit.1. cap.16. Joan. Canamus de Bello Constantinopol. & alios passim.

Σκάλα, *Quivis gradus*. Codinus in Orig. Constantinop. ex MS. Bibl. Reg. ἐπείνων ὁ ἱερατικὸς ὀλόχρυσον καὶ πλὼ σκάλαν ἐν κύκλῳ, ὅπου ἴστασι οἱ ἱερεῖς ὅτε τὸ ἀσπάζεσθαι πλὼ ἱερὰν τράπεζαν.

Σκάλιον, *Gradus*. Idem Codinus in Orig. Constantinopol. ubi de Hippodromo: μέχρι ἡ ἐν σφενδόναις τριβόνων, ἢ συρριμμάτων, ἢ σκαλίων, καὶ βλιτῶν. Adde num.129. Anonymus de Locis Hierosol. cap.5. καταβαίνοντας κάτω σκαλία λ'. ἔνθα ὁ τάφος ἡ ἁγίας Παλαγίας. Adde cap.7. 8. 9. 15.

Σκαλέσιον, Σκαλίσιον, eâdem notione. Corona prætiosa: Σκαλίσια, *Gradus*, Βαθμοί. Idem Anonymus cap.4. καὶ κατεβαίνης κάτω σκαλέσια μά.

Σκάλωσις, *Scala*, *Gradus*. Idem Codinus in Orig. Constantinopol. num.147. ὅτι ἢ ἔκφανε τὰς σκαλώσεις, καὶ ἤμελλαν ἐπαρῶν τὰς αὐλαίαις ἡ πρόλλη, &c. Adde num. 148. Vide Σκαλωσία.

Σκαλωτὸς, *Scalarius*, *Scalarum artifex*. Leo Grammaticus in Theophil. p.456. ἀμηχανούσων ἢ πάντων, καὶ τῶν αὐλίδων διαλογιζομένων, δύρθη τις σκαλωτὸς καὶ ἐν τοῖς περάμοις ἡ μεγάλης ἐκκλησίας, &c. Adde Symeonem Logothetam in eod. Theoph. num.15. & Chron. MS. Georgij Hamartoli.

Σκαλοβάτης, *Funambulus*, in Gloss. Græcolat. Hero in Parecbol. χαλκοπλὴξ, τζαγγάριος, ῥάπτης, σκαλοβάτης, κωφοπλὴξ. Sed hic Καλαφάτης emendat Meursius. Pfellus in Grammatica MS.

Ἀναβολικὰς ἢ ὅτι τὸ ἡ σκαλοβασίαι.

Σκάλα, *Stapes*, *quo equus ascenditur*. Glossæ MS. Ἀναβολεὺς, ὁ ἐπὶ ἡ ἵππου ἀνάβασις. ὁ ἢ Βασιλεὺς ἡ ἀναβολία καλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ ἡ ἵππου, ἔστησε πᾶν· Λίβιος καὶ ἡ σκάλα ὧδε Ῥωμαίοις. Suidas: Ἀναβολεὺς, ᾧ ὁ ὧδε Ῥωμαίοις λεγομένη σκάλα. Mauricius lib.1: Strategic. cap.1. χρὴ τὰς σέλας ἔχειν ἐπισίλια δέκα ἢ μεγάλα, ἢ τὰ χαλινάρια αὐτῆς ἢ ἔχειν ἢ ἀς τὰς σέλας σκάλας σιδηρᾶς δύο. Similia habet Leo Imp. in Tacticis cap.6. §.9. ut & Constantinus in Tactic: pag.15. Idem Mauricius lib.1. cap.8. δῶ τὰς δύο σκάλας ἡ Δεκεμβρίου κῆ ἡ φίσεως μέρις ἡ σέλλας πασῶν, τοῦτες πλὼ μέσον πρὸς τὴ κέρδη, ὡς εἴθε ἔχει, καὶ πλὼ ἄλλαν πρὸς τὴ ὀπισθοκώφη, &c. Idem Leo cap.6. §.10. ὡς ἢ τας σέλλας δύο σκάλας σιδηρᾶς, ἢ λαμπάκιον. Adde cap. 12. §. 53. Leo Grammaticus in Basilio pag. 470. ἡ ξίφος αὐτῷ ἐκπεσόν, κατελθὼν ἡ ἵππου ἄρας αὐτὸ, ἡ πεδὰς αὐτοῦ μὴ φθάσαι τῇ γῇ ἐπιβῆναι, ἀλλὰ ἡ ἑτέρᾳ κρεμάμενος ἐν τῇ σκάλᾳ, &c. Vide præterea Simeonem Logothetam in eodem Basilio num. 3. & Codinum de Offic. Palat. cap. 3. num. 9. cap. 11 num. 62.

Ἀκμοσκάλα, *Scala portatilis*.

Πετροσκάλα, *Scala ex lapidibus*.

ΣΚΑΛΑ, *Scala*, *Navale minus*, de qua notione pluribus egimus ad Alexiadem Annam, in Constantinopoli Christiana, & in Glossario mediæ Latinit. Moschopulus: ἄρμος, τὸ μέρος ἡ λιμένος, ὡς ὁ ἐκλέμψας οἱ νῦν δίδυμος· ὁ οἱ κοινὸς σκάλαν λέγουσι. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ἄρμος τὸ μέρος ἡ λιμένος, ἤγουν ἡ σκάλα. Eustathius Iliad. γ. pag. 412. ἐν ἡ ὅρμῳ, ὅλος ὁ λιμὼν ὧδε μέν τοι τοῖς ὕστερον, καὶ ἐπὶ κυρίτερον λεγομένης σκάλας ἡ λέξις καμένη ὕφος. Ubi perperam editum σέλλας. Testamentum Hierij V. C. in Nov. 159. Justiniani: σύμπαν τὸ αὐτὸ πραίσεον, μὴ ἡ ἄλλον ἐν αὐτῷ πραιτωρίῳ, σκαλῶν πασῶν, &c. Chronicon Alexandrinum an. 12. Arcadij: ἐκομίσθη τὰ λείψανα ἡ ἁγίου Σαμουὴλ ἐν ΚΠ. δι' ἡ χαλκοδετησίας σκάλας. Ejusdem scalæ meminit an.8. Theodosij Junioris. Theophanes an.23. Copronymi: ὃς ὁ ἐξ αὐτῆς προσαγωγῆς τῇ ἡ Λιμενίλιος σκάλᾳ συμπεσὼν αὐτῷ. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Μὶ δυώμεν ἐπίμεσεν πλὼ σκάλαν ἡ Μιλάνοι.

Illa verò scala videtur esse quæ etiamnum Καὶ σκάλα appellatur, versus Megara, de qua consulendus eruditus Sponius tom. 2. Itiner. p. 292. Diploma Andronici Jun. pro Monembasiotis: ᾗ δίδωσι χάριν κομερκίᾳ ἀς ποιήσῃ κομισμάτων ἑκατ' κομίσματα δύο ἀς ᾖ τὰς πάσας τόπους ᾗ χώρας ᾗ σκάλας τ' βασιλείας μου διαμβόμενον ἀνώτερα ἀπαιτήσεως κομερκίου παντελῶς. Occurrit ibi pluries.

Κονδοσκάλιον, *Parvum navale*. Historia MS. Belisarij:

Καὶ τ' λιμένα ἔβραξε ἐκεῖ σὺν κονδοσκάλῳ.

Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 1. sect. 19. num. 4.

Σκαλιατικὸν, Portorium quod penditur ab iis qui è scalis solvunt, in eodem diplomate Andronici.

Σκάλμα, *Ripa*, ὄχθη, in Corona pretiosa.

Σχάλα, cum χ. *Scopulus sub aquis latens*. Joan. Tzetzes Chil. 7. v. 152.

Ἡ κρυπτομένη νύμφαι πέτρα δ' ἐπισκολίοις,
Ἐν ᾗ ἡ προσαράττουσι προσκρούουσα τὰ σκάφη,
Τ' ῥάλας, ἅμμα λέγουσι, σχάλα παρ' ἰδιώταις.

Σκαλώσαι, *Exscendere*, *Appellere*. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 9. ἐν τούτῳ οὖν τῇ φραγμῷ σκαλώσαι ἅπαντα ἀς τὸν γιαλὸν ὀρθόκλωρα. Infrà: καὶ ἐὰν πολλάκις ἡ θάλασσα μονόξυλα ἀς τὸν γιαλὸν ἀποῤῥίψῃ, σκαλώσουσιν ὅλα, ἵνα τοῖς Πατζινακίταις ἀνέπαφα χθῶσιν ὑμῖν. Nicetas in Alexio lib. 1. n. 3. τὸ γὰρ Σπιλικὸν ναυτικὸν ἔπεσε κ' χεροὶ πρώκυψε, ἢ ἐσκάλωσεν, ὑβρὶς τοῖς βίβλοις ἀς ὕδατος φαγεῖν πάντοθεν κατακλύσμου, ὡς κλύσ' χιλιῶναι τὰ τ' νεῶν ὑπέτρεχε καλαφράματα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Ἀφ' ὧν ἐσκάλωσε θαυτὸς, ᾗ ξίβη κατὰ καιρόν.

Idem lib. 6.

Μὲ τ' λαὸν τ' ἅπασης σὺν πόβλῳ ἐσκαλόσαν.

Et lib. 1.

Πολλοὶ ἀνθρώπους ἔχαλε γιακαβατσάδες,
Ναύρισε τόπον ὕχολον τὸ πᾶ γιατσκαλόσαν.

Ἀποσκαλώσαι, *Exscendere*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. ἰώνικα ᾗ χρόνῳ κωφὸς ἐπλήσθη, ἀποσκαλώσαντες ἤρχοντ' ἀς τ' ποτάμιον τ' ἐπιλεγόμενον Ἄσπρον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εἰς Μορέαν ἔφθασαν σὺν πρώτῳ τ' Μαΐου,
Ἐκεῖσε ἀπεσκάλωσαν σὺν Ἀχαίαν τὸ λέγω.

Ἐσκαλώσαι, eâdem notione. Historia Belisarij MS.

Ὅταν ἐπλησίασαν ἀς γιαλὸ τ' Ἐγκλητίρας,
Ἔβραξαν, ἐξεσκάλωσαν, ὕνθμων οἱ Ῥωμαῖοι.

ΣΚΑΛΙΖΕΙΝ, *Ciere*, *Movere*, *excitare*, Κινεῖν ἐκκινεῖν, ἐπιγείρειν.

ΣΚΑΛΙΣ, Σκαλίδιον, *Sarculum*. Scholiastes Theocriti Id. 10. v. 14. σκαλὶς, σκαλίδος, ἐργαλεῖον γεωργικὸν, τὸ κοινῶς λεγόμενον σκαλιστήριον. Joannes Carpathi Episcop. MS. cap. 45. ἐὰν ἔχῃς σκεύος, ἢ μάχαιραν, ἢ σκαλίδα, ἢ ἄλλο ὁτῳοῦν δή ποτε, &c. Colloquia Zosimæ: ᾗ καταλίπειν ἐν σκαλίδιον. Ubi interpres *Sarculum* vertit, quomodo usurpat Scriptor MS. Vitæ S. Pauli Thebani: ἅτε καὶ θάψαι βουληθὲς, ἄθυμος λίαν, ὅτι μὴ ἐπάγοιτο σκαλίδιον ἢ σκαπάνιον. Apud Moschum cap. 212. interpres Marsupium pendens vertit, nescio an bene.

ΣΚΑΛΜΟΣ, *Scalmus*, lignum quo remus alligatur. Eustathius Od. δ. τρόπος ᾗ ὀξυτόνως· ὅτοι κοινότερον ἀπᾶν, τροπωτῆρας ἰμάντας, οἷς ἡ κώπη πιλάττεται ἑκάστῳ τῇ ἰδιωτικῶς λεγομένῃ σκαλμῷ. Vide Pollucem.

ΣΚΑΛΠΕΤΟΝ, *Udo*, Ital. *Scarpetta*. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 1. ἵνα δὲ τὸ δίκην λαχόντι Θεσσαλονίκῃ Δαβὶδ ἐπίῤῥιλλε, ᾗ ἐπέτιλλεν ἐκαγρυπνᾶν τῇ τ' πόλεως φυλακῇ. καὶ μετ' ὅλας διδόναι τὰς σκαλφέρας λαβίνας. Ubi Cod. Barbarogr. σκιὰ σκαλπίτα φερώντας λαβίνας. Vide Gloss. med. Lat. in *Scarpa*.

ΣΚΑΛΩΣΙΑΙ, *Tabulata*, ex quibus Circenses ludos spectare licebat. Eustathius Od. 6. p. 1533. ὅθεν φασὶν ὅτι Δημήτριος ὁ τ' Φαληρίως δέδωκε τῇ Κορινθίων ἑταίρᾳ Λαΐδι ἀγόραν ἔχειν, καὶ πάνυ φιλοδώρῳ αὐτῇ ἀς καλλίστην, ὃν Παυσανίας ὕπαρχος ὢν, ἔκειτο ἔχειν τ' ἀγοράν πρὸς τοῖς ἱματίοις, μᾶλλον τιμιώτερον τ' ἱματίου· ἔστι δὲ τὸ τοιοῦτον ἔκριτον σκιώδεσι ῥάβδοις καὶ παντοίοις, χάριν ὃν θεάτρου τοῖς ἀπ' αὐτοῦ διαμβόμενον, ὁποῖα ἴσως ὕστερον τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα σκαλωσίαι. Vide supra Σκάλωσις in Σκάλα.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ, *Prædones*. Menander Protector in legat. τ' Ἀβάρων ἐπισαμβάνων, καὶ ἀς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων, οἱ Σκαμάρεις ἐγχωρίως ἀνεμαζόμενοι ἐπῤῥιψάντες ἀφάλειδ ἵππους τι, καὶ ἁρπαγὰς, ᾗ λάπαδνά. Theophanes an. 24. Copronymi: καλησχίθη ᾗ ὁ Χριστῶνος υἱὸς Χριστιανῶν μαγαρίτης, ᾗ πρῶτος τ' σκαμάρου. Ubi perperam Miscella, *Primus scaurorum*. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamares*.

ΣΚΑΜΒΑΖΕΙΝ, apud Theodorum Studitam in Catechesi MS. βλίμμα σκαμβάζον βλίμμα. Id est, oculus σκαμβὸς, alium, aspectu, σκαμβὸν facit: quod crebro accidit in strabonibus seu strabis.

ΣΚΑΜΒΑΡΙΟΣ. Historia Prochori: Σκαμβάριος ᾗ τις ὀνόματι Σίλβικος. Emendant quidam ex ingenio σκαμνάριος, *Scamnorum artifex*.

ΣΚΑΜΜΑ, pars Circi Σφενδόνῃ opposita, qua parte latior est. Chronicon Alexandrinum an. 25. Constantini: καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα τ' ἄνω καμπτ', καὶ ἔρχεσθ' ἕως τὸ σκάμμα, κατέναντι τ' βασιλικῆ καθέδρας.

ΣΚΑΜΝΗ, *Destructio*, vox, ut videtur, formata ex Σκάπτειν. Threnus MS. de Capta à Turcis Constantinopoli:

Ἐξ αἰσθολῶν ἐπάθοσεν, καὶ κάτζει ἀς τὸν δύσιν,
Εἰς τὸ σκαμνιὸ τ' Χριστιανῶν τὸ κεφαλοδόξιον.

ΣΚΑΜΝΟΝ, Σκάμνος, *Scamnum*, vox, uti volunt vulgaria Lexica, Isocrati usurpata. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. Σκίμπους, κρᾶβατος, ὁ σκάμνος. Vide Suidam. Martyrium S. Febroniæ MS. λύσασθε τὸ σῶμα τ' ἁγίας Φεβρωνίας, ἵδωμεν ἐπὶ σκάμνου, ἁρμόσασθε ἕκαστον μέλος, &c. Vita MS. S. Martiniani: ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ σκάμνον, λέγει, &c. Gregorius in Vita S. Basilij Junior. n. 27. ᾗ τ' γραῦς ὑπερῴου σὺν αὐτῇ θάνες σκάμνον, ἐκάθητο. Vita S. Bacchi Junior. pag. 77. ἱματίοις λίαν ἐπὶ τ' σκάμνου. Σκάμνα θρονικὰ, quæ *Formæ* nostris dicuntur, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 4. cap. 30. Typicum S. Sabæ c. 42. καθὼς οἱ μᾶλλον τιθέασι ἐν τοῖς προετοιμασθεῖσι σκάμνοις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ χάρις ἀρχάτων κεμέλιον ἐξίβη κατὰ σκάμνιδα.

Occurrit præterea apud Continuatorem Theophanis lib. 4. cap. 19. Georgium Hamartolum MS. in Theophilo, Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. num. 17. Zonaram to. 3. p. 116. 1. edit. Scylitzem pag. 543. eundem Sguropulum sect. 4. cap. 32. sect. 6. cap. 22. Georgium Lacapenum in Syntaxi p. 172. Damascenum Studitam serm. 33. in Basilicis lib. 44. tit. 13. in Euchologio p. 748. in Synaxariis Colbertæis MSS. 29. Nov. in S. Zacharia Sutore, in Vita S. Lucæ Jun. pag. 985. in Hist. MS. Belisarij, &c.

Σκαμνᾶν. Thomas Magister: λέγει ᾗ καὶ σκίμπους ᾗ τὸ σκαμνᾶν. Vita S. Eudociæ Mart. n. 15. ᾗ κρεβάτας τ' χηρὰς αὐτ', ἄγει ἐπί τινος σκαμνάν. Colloquium Theodosij Imp. cum Eremita, ex Cod. MS. ἐκάθισεν ᾗ ὁ Βασιλεὺς ἐς τὸ ἴδαφος· ἡ γὰρ ἦχεν σκαμνᾶν ὁ γέρων.

Σκαμνίον. Vita S. Nili Junioris pag. 51. τότε ποιῶ αὐτῷ ὁ πατὴρ σκαμνίον ἔχον πόδια ἓν, &c. Zacharias Papa lib. 1. dialog. cap. 2. ἀς τὸ ὑποκάθισον τ' σκαμνίου προσέψας. Lib. 4. Basilic. δολοῦν, σκαμνία, κλίναι.

Utuntur

Utuntur præterea Joannes Moschus in Limon. cap. 42. 61. 171. & Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 21.

Σκαμώλη, *Sellula*, in Turcogr. Crusij.

Σκαμνοκαγκελλ. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamnocancellus*.

Πρόσκαμνον. Vita MS. S. Stephani Junior. μέλις ποτὲ τὸ ἀδιαίλητον ἀσπάζεσθαι ὡς τὰ τῆ μιγάλη τριβύνι τῆ Θεῦ Σοφίας προαύλια, καπᾶδον ἄτιλον ποῦλδον ἐν τῆ αὐτῆ τῆ τοῦ τυλόνου ζωῆ, ἐν ᾗ πρόσκαμνον ἀνόμαζες, τῶν τῆ ἰμιφανῆ Γερμανῦ πιριέβλιπον ἀδόξαν.

Ξυλόσκαμνον, *Ligneum scamnum*. Theomnestus de Causa Ignatij; seu illius Epist. ad Nicolaum Pap. μικρὸν κατέπαυσι τῆ θυμῦ, ἐν ᾗς ξυλόσκαμνον καθιδῦσαί μι ἐκέλδυσεν.

Σκαμνάλια, *Scamnalia*, *Instrata scamni*. Concilium Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 229. ὅτι ὑπέστρωσαν ἀγγαρεῦσαι τὰ λπὰ σκαμνάλια εἰς λόγον τῆ ὑποκοπάνι. Rursum: ἔκαυσε ἢ τοῦτο παρ' αὐτῦ εἰς τὸ εἰκρῖνον τὸ χειμερινον, ἀγαπαλήσαν αὐτὸ αὖθι τῆ σκαμναλίων τῆ ὑποκοπάνι. Vide Gloss. med. Latin. in *Scamnale*.

ΣΚΑΜΠΙΟΫΖΑ, *Tussilago*, *Scabiosa*, apud Nicol. Myrepsum sect. 1. cap. 499. in Cod. MS. ubi ὑδρὸν τῆ σκαμπιύζας, est *aqua*, seu *succus Tussilaginis*, quod non intellexit Fuchsius, cujus Codex prætulit καμπιύζας. Vide in Βιβδλίον.

ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ τῆ σπορὰς, *Semen*, σπέρμα. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 83. de ovis: αὐξάνει τὸ σπέρμα ἐκ τῆ σπορὰς τὸ σκάνδαλον. Et cap. 98. de Lactuca: ἀφαιζῆ τὸ σκάνδαλον τῆ σπορῦ. Adde cap. 127.

ΣΚΑΝΔΙΞ, *Fex vini*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Σκάνδιξ, τρυγία οἴνου.

ΣΚΑΝΘΑΡΟΣ, animalculi species: recensetur in Euchologio pag. 697. inter animalia agros depascentia.

ΣΚΑΝΤΑΡΗ, *Cingulum virile*; in Turcogræcia Crusij.

ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ, *Echinus*, *Erinaceus*, Ἐχῖν. χοιρόγρυλλ. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. χερσαῖ ἐχῖνοι, ὃς καὶ ἀκανθίας ἐπίκλην λέγετ, ὁ κοινῶς λεγόμεν σκαντζόχοιρ. Joannes Jatrosophista MS. cap. 35. καὶ ἄλειφε τὸν κεφαλὸν τὸ λεγόμεν σκατζόχοιρον. Et cap. 164. καὶ δότε το ἐς τὸν κεφαλὸν ἐχίνε δέρμα, τὸ λεγόμεν παρ' ἡμῶν Δυσιπῶν, Σκαντζόχοιρ.

ΣΚΑΠΕΤΗ, *Ligo*; Σκαπάνη. Maximus Cythæreus in Synaxar. 7. Octobr. λέγοντες; ὕπαγε εἰς τὸ σπίτι σε, παρακαλῦσες τῆ Θεῦ δῆθε ἰμῶν, κρατίζοντες τὸ σκαπέτο σε δῆθε πίσω.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 9. ἔχει ἢ αὐτὸν ὁ Κόμης Βασιλείως παρὰ τῆ βασιλικὸν καβαλλικεύον συρτ, ὅτ ἂν βόλοιτ ἀπὸ τῆ δ' ὑχ ὅτως, ἀλλὰ σχισμαῖ τῆ ἵππου σκαπουλίον ὑπομένε μέχρι καὶ τῆ ὠμοπλάτ εἶναι. Rursum alibi: καὶ ὅπισθεν τῆ εἶναι, ὑπάνω τῆ σκαπουλίου. Ubi Codd. Reg. ut & editio Francisci Junij, καπουλίον præferunt. Goarus ξυκάπελον hic innui putat, quod *tergum equi*, recentioribus Græcis sonat; quod ea corporis pars extra scapulas sit.

Σκαπούλιον. Idem Codinus in Orig. Constantinop. num. 56. ἔσταθ ὁ στύλος λεθίνος Ἐλευθερίου Λεκαπένου φέρων ὑπ' ὤμον σκαπούλιον καὶ πίλιον ἐν τῆ χειρί. De eadem Statua num. 110. ἔσταθ ἢ ἐν τῆ αὐτῆ λιμένι στύλος μαρμάρινος Ἐλευθερίου φέρων πίλιον καὶ κάπον. Ex quibus cojici posset σκαπούλιον, & κάπον idem sonare. Σκαπούλιον autem hic interpres Lambecius, vel Holstenius, tegmentum coriaceum, intelligit quo bajuli contra gravitatem oneris humerum solent munire. Sic autem effictus erat Eleutherius, quod de suo nomine Portum condens, ut operas urgeret, primus manum operi admoverit: de quo more idem interpres ex Suetonio in Nerone & in Vespasiano; & ex Actis S. Silvestri.

Σκαπούλιον, *Scapularium*, *Cucullio*; Rutgersio: adjunctus scilicet loricæ, caput & *scapulas* tegens. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. τῆ μεροῦ, ἢ μερῶν, & ταγμάτων, ἀρχοῦσι, — ζάθας σὺν σκαπλίοις τελείας. Lib. 7. cap. 15. σκαπλία ἢ τῆ ζαθῦ ὅπισθεν κρῖ τῆ ὠμοπλατῆ φέρον ὡσεὶ κραῦ. Et lib. 10. cap. 1. καλὸν ἢ ἔστι, ἵνα πολλοὶ ζαθάτοι φέρωσ τοῖς πολεμικοῖς, καὶ τοὺς μὲ ἔχοντας ζάθας, τὰ σκαπλία τῆ ζαθῦν φέρε, ὡς τὸ ἢ αὐτὸς μὲν διεσήμαι ζαθάτους ἐρᾶσθαι.

ΣΚΑΠΤΡΙΟΝ, *Scaphium*, *Matula*, pro σκάφιον. Anonymus in Rhetoricam Aristotelis p. 25. v. ᾗ ἀγγυρῶν ἔκπωμά ἔστι, μίσγεσθαι τὸ καὶ ἐπὶ σκαπτρίου.

ΣΚΑΡΑ, *Craticula*, ἰσχάρα, in Corona Pretiosa, & apud Portium. Damascenus Studita Homil. 34. ὡς ὅλας τῆ παῖδας ἐπῦ τὸς ἴκαμνον, τὸς ἔβαλον καὶ τὸ σκάρας σιδηρᾶς καμίνε περισσῦς, ὃν τῆ ὑπόιας ἐκατακαίονται οἱ μάρτυρες. Occurrit in Turcogræcia Crusij pag. 255.

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ, Σκαραμάγγιον, vestis quam viri militares gestant supra vestes alias interiores, ad arcendas pluvias, nives, gelu, & cætera cœli incommoda, inquit Leunclavius in Pand. Turc. Idem in Onomastico ad Hist. Musulman. *Scaramangium, vox Persica, qua vestem pluviam significas, hoc est eam quæ pluviis, aut hibernis tempestatibus cæteris superinjici vestibus solet. Turcis Jagmurlik dicitur: unde Græci nunc Turcogræcum vocabulum faciunt* Γιαμουρλίκιον. *Ungari Gepenecum vocant. Qui Scaramangium Domino portat, unus est è cubiculariis, quem Turci Tzohadarem vocant.* Ejusmodi est quem nostri *Portemanteau du Roy* dicunt. Lexicon MS. Cyrilli: τρίβωνες, περιβλήματά τινα, ἃ μὲν χείμερα ἱματισμοί τε καὶ φαινικοί, φασὶ δὲ ἢ εἰλητάριον· παράσημον ἢ τοῦτο ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκφέρεσθαι ὑπὸ τῶν πολιτευομένων, τὸ νῦν Σκαράμαγγιον. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Παλλίον, μικρὸν βλαττίον καὶ μικρότιμον. Σκαραμάγγιον ἢ τὸ μίζα καὶ μεγαλότιμον. Theophanes an. 17. Heraclij: καὶ τὸ λιμπίνιον αὐτῦ ὀλόχρυσον ἔλαβεν, καὶ τὸ σκαραμάγγιον αὐτῦ ἐκόλπωσε σὺν τῆ κεφαλῆ αὐτῦ. Ita Cedrenus pag. 417. Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Michaële Theophili F. Βάρδα ἢ τῆ Καίσαρ ὁ τῆ πρωΐαν διερχομένου μῦ σκαραμαγγίου ὄξινος ἐς τὸ ἱππόδρομον. Et pag. 466. ὁ τῆ πρωΐαν ὕπνου Βασιλεῦ πιμπάτα φορῶν σκαραμάγγιον μῦ σπαθίν, ὡς ἰθῦ τῶν Παρακοιμωμένος. Ita etiam Georgius Monachus num. 22. Occurrit præterea apud Achmetem Onirocrit. cap. 131. 158. 268. Pachymer. lib. 11. cap. 11. 15. & alios è Latinis scriptoribus à nobis laudatos in Gloss. med. Lat. in *Scaramanga*.

ΣΚΑΡΑΝΙΚΟΝ. Catalogus Offic. Palatij ex Cod. Reg. τὰ ἢ Σκαράνικα εἰ ἀπ' ἀγκῶν, μέχρι τῆ λεγομένου τῆ ἀγκῶν. Codinus de iisdem Offic. cap. 3. num. 13. ubi de Despotæ insignibus: κρῖ ἢ τὰς ἱππικὰς Σκαράνικον χρυσοκοίκιον, λιθάρια καὶ μαργαρίτας ἔχον ὅτω λεγόμεν πιρίκυκλ. Et cap. 4. num. 2. τὸ Σκαράνικον αὐτῦ χρυσοκέντον συμπλῆν, ἔχον ἴμπριθεν καὶ ὄπισθεν εἰκονικῶς τῆ Βασιλέως ἐσταμένου ἐσταμμένον, ἐκ δεξιῶν μὲν τῆ ἀγγέλου ἔνα, καὶ ἕτερον ἐξ ἀριστερῶν πιρικυκλούμενος δῆθε μαργάρων, ὅτι ἢ ἐν τῶν τῆ Βασιλέως εἰκόνα. ἔχει ἢ καὶ τὸ Σκαράνικον ἐπὶ τῆ μέσου στυρὰν μαργαριτάρινον. Adde n. 7. 12. &c. Id porro genus vestis accepisse Cyrum, & exinde à Cyro Augustos, ab Assyriis, idem scribit cap. 6. num. 50. καὶ λέγ μὲν τῆ τῆ Μήδων ἀρχῆς ἔλαβε

(Cyrus) τότε φακιόλιον καὶ τὸ ὑπολύσεων· δεῖ δὲ ἡ τῶν Λατίνων, τὸ Σκαράνικον, ἢ τὸ Καβάδιον, ἢ τὸ Δραπότιον φλάμυλον. Sed quid sit *Scaranicum*, non admodum proclive est divinare. Meursius Σκαραμάγγιον ubique his locis, alij *Saranicum*, à Sarrana purpura, sed falsò, legendum putant. Goarus ad Codinum, ex Georgio Coresio novitio Græculo, cui nescio pariter an omnino fides adhibenda, ait *Scaranicum* esse vestimenti genus non uno panno continui, ut nec uno colore conspicui, cujus exterior species rubra, tæniatim & per lora divisa, candidam interiorem subductam venustè sese proferre & velut latitantem educere permittit: qua de causa cum ἰσχάρας, seu σκάρας, uti hodie dicunt, *Craticulæ* nempe piscibus ustulandis idoneæ formam imitetur, vel colorem subtus residentem, σκαρίζειν, *ebullire* cogat, σκαρανίκιν nomen potuit promereri.

ΣΚΑΡΓΕΛΑΤΟΝ, *Scarlatum*, *Pannus coccineus*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Τυφλόνει ἢ ἰδίρνει τον, παίζει τον ἢ γέλατον,
Δάχτη του τ' ἄσπρου κύτζινον, τὸ μαυροσκαγλάτον.

Vide Σκαρλάτον.

ΣΚΑΡΔΑ, *Excubiæ*, *Custodes*, ex Gall. *Garde*, vel Ital. *Guardia*. Glossæ Græcobarb. κυζωδία, σωτροφία ξίνων, ἤγουν κοντοσαβλία, σκάρδα.

ΣΚΑΡΙΟΝ, instrumentum quo naves in mare deducuntur. Eustathius Od. ά. Ἀθλιωνῶ ἢ καὶ ἰσχάριον παραγώγιον εἶδε, δι' οὗ καθίεσι τὰς ἐς θάλασσαν ὁδὸν ἀτριβεργῶ γλῶσσα παραφθάρσα, τὸ χαμαὶ πλοῖον δεῖ σκαρίον εἶναι φησι.

ΣΚΑΡΙΦΟΝ, *Delineatio*. Eustathius: καὶ ἔστι τοῦτο σκάριφον ταχιεμῶ πεποιημένον ἐς ἀσφάλειαν τῶν ἐντὸς, ἐμὲ μὲν ἀληθῆ καὶ ἰσφαλῆ ταχιεμὸν.

ΣΚΑΡΛΑΤΟΝ, *Pannus coccineus*, *Scarlato*, Italis. Agapius in Geoponico cap. 172. ἵππαρι περιπάτει παυὶ σκαρλάτον, ἤγουν κόκκινον. Vide Gloss. med. Lat. in *Scarlatum*: & suprà in Σκαργελάτον.

ΣΚΑΡΜΟΣ, σκαλμὸς, *Scalmus*, lignum quo alligatur remus. Leo in Tacticis cap. 19. §. 5. ἰχθύν ἢ καὶ πάντα τὰ πρὸς ἐξαρτισμὸν δρόμωνος ἀπαραλείπτως καὶ διπλᾶ, οἷς αὐχένας, κώπας, σκαρμοὺς, σχοινία, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. τὰ παλαιὰ αὐτῆς μονόξυλα καβαλλίσεις, ἐξ αὐτῆς βάλλουσι καὶ πίλλας ἐς σκαρμοὺς ἐς αὐτὰ, καὶ λοιπὰς χρήσεις. Etymol. MS. Σκαλμοῖσι, τοῖς σκαρθμοῖς, δηλονότι ἢ σκαίρει ἢ σκαρμὸς, καὶ πλεονασμῷ ἢ θ σκαρθμός. Nicetas Barbarogr. in Man. lib. 2. τὰ κάτεργα καλάφορτα, καὶ γόμοντα μέχρι σκαρμῆς.

Παρασκάφιον. Manuel Palæologus in Onitocritico MS. ἰδὲν ἴδη τις ὅτι πλοῖον μὴ πλεύσειεν, ἢ παρασκαφίου ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑλαίου μόνου, &c.

Σκαλμὸς, apud Pollucem, eâdem notione. Eustathius ad Od. β. τροπὸς ἢ ἐξοχὴ ὄνου, ὅτε κεντούμενος ἅπας, τροπόπους, ὑμαλὶς οἷς ἢ κώπη πιλέουσα ἐκείνῃ τῇ ἰδιωτικῶς λεγομένῳ σκαλμῷ. Et in Od. ε. ἴσι ἢ ἐπίγκυκις ἡ καθ' ὧν οἱ σκαλμοὶ πήγνυνται.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ. *Mercurialis*, herba, de qua Botanici: Italis *Mercorella*. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 149. τὸ σκαρολάχανον ὑπό τινων λέγων οἱ Ἰταλοὶ Μερκορέλλα, καὶ ἔστι ὅμοιον ἀς τὰ φύλλα μὲν ἢ πλατὺ βασιλικὸν, καὶ γλυκῆ ἀς τὸ κοπρικὸ χυμάφιον. Adde cap. 140. Occurrit etiam apud Myrepsum sect. 8. cap. 71. *Scariolam*, seu *intubum sativum* interpretatur Meursius, de quo Ruellius lib. 2. cap. 64.

ΣΚΑΡΠΙΝΙ. *Alutarius calceolus*, λινόπαλλο τι ἐκ βύρσης ὑπόδημα. Gall. *Escarpin*. Vide Σκαλπίτον.

ΣΚΑΡΤΑΜΠΕΛΟΝ, *Palus*, *seu Paxillus vitium*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS. ubi de confessu meretricum:

Καὶ ἢ Πρώτου μετ' αὐτὰ, βαστῶν καὶ σκαρταμπέλια.

ΣΚΑΡΦΗ, *Elleborum nigrum*, seu *veratrum nigrum*, de quo Ruellius lib. 3. cap. 139. Agapius in Geoponico cap. 144. ἵππαρι ῥίζαν ἢ σκάρφης, ἤγουν ἐλλέβορον μαῦρον. Ita cap. 179.

ΣΚΑΡΦΙΟΝ, *Sors*. Portius: Σκαρφία, *Sors*, κλῆρος. Σκαρφιὰ, habet Ulaccus. Constantinus de Adm. Imp. cap. 9. pag. 19. βάλλουσι ἢ καὶ σκαρφία ἐπὶ τῶν πλοίων, ἅτι καὶ φαγᾶν, ἅτι καὶ σφάξαι αὐτὰς, καὶ ζώντας ἐάσαι.

ΣΚΑΤΟΝ, idem quod Σκατὸν, *Merda*, *Stercus*. Corona Pretiosa: Σκαλὰ, *Stercus*, σκύβαλον. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Εἰθὲς ἢ πᾶι πλὼ ἐκρυβὸν πλὼ σύκαλον ἐκεῖνον.
Τλωὶ κοπροπαραλήμψεσι, ἢ πλωὶ δυσωδεστάτῳ.

Infrà, σκαλατὸν λαμπάρα.

Σκαλόνειν, *Merda inquinare*, κοπρώνειν.

Σκαλοπάμπουλον, *Ampulla*, seu *vas ad excipienda alvi excrementa*. Glossæ Græcobarb. αἰθαῖον κάθαρμα, μέγαν, σκαλοπάμπουλον ἢ μεγάλον. Hinc Σκαλοφάγος, *Civicida*, in Gloss. ubi leg. *Merdicida*: qua voce utitur Aristophanes in Pluto: ubi Scholiastes MS. τὸ σκαλοφάγον λέγει, ἢ διότι οἱ ἰατροὶ ἐκ τῶν σκάτα βλέπουσι, καὶ τὰ οὖρα, τοὺς μισθοὺς λαμβάνουσι· ἢ ὅτι ὁ τῶν ἰατρῶν, ἡγεμὼν ἱπποκράτης ἀνθρωπίνου κόπρου ὡς φησι λιγυσάλο, βαλλόμενος εἶδε τὸν τοιοῦτος μαθὼν ὡ ἄρα ζώσει, ὅτι θνήξει.

ΣΚΑΤΟΓΕΡΟΣ, *Capularis*, Τυμβογέρων, pro Ἐσχατογήρως, quæ vox reperitur in Ecclesiaste. Vide Hieron. Germanum p. 432.

ΣΚΑΤΤΗΣ, *Fossor*, Σκάπτης, in Corona pretiosa. Vide Σκάβων.

ΣΚΑΦΕΑΙ, *Funiculus*. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 12. καὶ ὕπας ἀτίμως ἐπὶ τὸ θέατρον ἀπαχθεὶς μὴ γιλοιώδως θριάμβῳ, καὶ ἢ οἰκτρῶ ἐκείνῳ ἢ παρεμβύσι ἐπὶ καμήλῳ ὑφάμαλῳ, ὅπερ ἄνωθεν κάλβιν αὐτόλεθρον, ἐκποδὼν ἀπαρτᾶται, τινων ἀπαφλίων ἐκ φιλλύρας καλωδίων, &c. Ubi Codex Barbarogr. σκαφίλι præfert.

ΣΚΑΦΙΟΛΙΟΝ, Σκαφιόλλιον, *Cyathus*, Σκαφίον. Glossæ Biblicæ MSS. Κυαθος, σκαφιόλια, ἀγλαντήρια. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Κυάθος, σκαφιόλλιον.

ΣΚΑΦΑΙ, apud recentiores Græcos, dicuntur *Descensiones*, ἐμβάσεις, alvei scilicet in quibus lavabantur: unde Σκαφολουτὰν, apud Alexandrum Tralianum lib. 12. & Σκαφιστήριον, *Scaphisterium*, *Alveolus*.

Σκαφιδόπυλον, *Alveus Baptisterij*. Anonymus de forma baptismi: Τὸ ἢ παιδὶ ὑπὸ βασιλίσκος, ἐκεῖ θέλας τὰ ἔχης κολυμβήθραν, τυτέστιν σκαφιδόπυλα, ἢ σκυτίλα μεγάλη, ἢ ἄλλοι ἀγγεῖον κεχριεμβύον, &c. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p. 159. & 487.

ΣΚΕΒΑΤΖΗΝ, τὸ ἐξύζωμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΚΕΒΟΣ, pro Σκεῦος, *vas*, apud Maximum Cythærum in Synaxario 19. Jan.

ΣΚΑΦΟΚΑΡΑΒΟΣ, *Navigium cum adjuncta scapha*. Chronicon Alexandr. in Heraclio an. 16. ἠγωνία ἢ χαλάσας ἀς θάλασσαν τὰ μονόξυλα, ἅπερ ἤγαγε μεθ' ἑαυτῆ, καὶ ὁ σωσχωρῆτος ἐκ τῆ σκαφοκάραβος. Mox: δῆλ τοῦτο ἢ παρεσκεύασεν ἐκεῖσε χαλαθῆναι μονόξυλα ἀς τὸ τόπον ἐπιβράχον ὄντων, καὶ μὴ δυναμένων ἐκεῖσι τῆ σκαφοκάραβον παρεσυλθεῖν· ἐμπαν ἢ σκαφοκάραβος ἀς ὄφιν τῆ μονοξύλων, &c.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ, *Cista*, *Arca*. S. Maximus cent. 2. cap. 84. σωκάπολο ἢ τῇ μνήμῃ τῆ χρυσὸς καὶ ἡ μνήμα τῆ βαλλαντίῳ, καὶ τῆ σκεβρίῳ, καὶ τῆ κυβικλείῳ, καὶ τῆ ἰξῖς, καὶ ἡ μὴν μνήμα τῆ χρυσὸς ἐκεῖ σωβλῶ, ἄχι γὰρ τὸ παθῶ· ἡ ἢ τῆ βαλλαντίῳ, καὶ τῆ σκεβρίῳ καὶ τῆ ἰξῖς, ἁπλῶ, ἐ γὰρ ἄχω πρὸς αὐτὰ πάθῳ ἡ νῦς. Ita editio Morelliana. Alius Cod. habet σκλυρίῳ, Regij verò σκλυαμῖς, uti monet Combefisius: unde explodit conjecturam Meursij & Martinii,

Martinii, qui Latinobarbaram vocem *Scenrum*, vel *Scebrum*, de qua nos in Gloss. med. Lat. exprimi putant: quæ quidem ex Gr. σκευάσιον efficta fortasse item fuerit. Glossæ Gr. Lat. Σκεύασιον, *Vascellum*. Damascius in Vita Isidori Philosophi; apud Photium: ἐσίβαλλον αὐτὰ τοῖς Ἰσιακοῖς σκευαρίοις. Damocrates apud Galenum lib. 7. de Compositi. med. secundum genera:

Βάσταζε τὸ διπλοῦν σκεύασιον ἐκ τῆ χύτρας.

Rursum infrà:

Εἰς ἄργυρον σκεύασιον, ἢ ὑαλῶν παχύ.

Sed quidquid sit de MSS. Regiis, constat eandem vocem haberi in lib. 13. Basilic. tit. 2. lege 1. §. 30. ἐὰν καὶ ἰσφραγισμένον παραθῶνται τὸ σκεύασιν, καὶ ὑπὲρ τῆ ἐν αὐτῷ κιτῶνος τοῦ ἀβὴ παραθήκης ἀγωγὴν, &c. Ubi I C. *Si cistam signatam apud te deposuerim*, &c. ubi Scholiastes Gr. Κιβωτὸν habet.

Σκεβροάβακον, *Cista in abaco*. Leo Philosophus in lib. de Regno, MS. cap. 50. ὁ μὲν ἀὴρ ὑγρὸν ἐστὶν, ὡς σκεβρόβακον ὄζει τὸ κλαπὲν, ἢ ὡς τὸ τοιχορμάσιον, ἢ ὡς σκεβροάβακον.

Σκεβρὶ. Vita MS. S. Symeonis Sali, de nummis furatis: λέγει αὐτῷ ὁ ἁλὸς, Εἰς τὸ σκεβρὶ σου αὐτὰ βάλλουσι τῇ νυκτὶ ταύτῃ.

Σκεβρὸν, idem quod σκεβρίον. Anonymus Astronomus MS. ex Cod. Colbert. καθεμία ἐπὶ τῆ γονάτου, ἐνοίξει σκεβρὸν, ἢ ὡς τοῦτο ἀτενίζει.

ΣΚΕΒΡΩΝΕΙΝ, *Curare*, *Inflectere*, κάμπτειν, καμπύλειν. Σκεβρωτὸς, *Flexus*, *Flexio*, καμπύλότης. ἐπικαμπή.

ΣΚΕΔΟΠΩΔΗ, *Pedical*, Πηλὸς, in Glossis Lat. Gr.

ΣΚΕΘΘΙΝ, *Aculeus*, *Stimulus*. Glossæ Græcobarb. σκέθθιν, τὸ κέντρον ἢ φαλλαγίε.

Σκεθθοβίργιον, *Virga aculeata*. Eædem Glossæ: βάκτρον, βακίντριν, βακτηριοβίργια, σκεθθοβίργια.

Σκεθθᾶν, *Stimulare*, *Verberare*. Eædem Glossæ κέντρα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κινοῦσι· σκεθθᾶν μὲ τὸ ἐπεῖον σκεθθᾶσαι ἐκεῖνοι ἐπὶ ἀροτριάζουσι τὰ βόδια.

Σκεθθωτὸς, *Acuminatus*. Eædem Glossæ: δίωκτ ξύλον, ἢ σκεθθωτόν.

ΣΚΕΙΝ, *Rumpere*, *disrumpere*, Διαῤῥήγνυθαι.

ΣΚΕΛΑΙΑ, *Crus*, Σκέλη. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. μικρὸς ἢ μέγαν δίωκε, σκελαίαν ἢ βάλε, καὶ ἴπισον.

ΣΚΕΛΕΤΟΥΡΑ. Vide in Σκυλακόμμυδα.

ΣΚΕΛΙ, *Passus*, *Gradus*, βῆμα, τὰ ἀμβατὰ. Σκέλι σκὸς σκέλι, *Pedetentim*, *Passim*. Vide Σκάλα.

ΣΚΕΛΙΣ, pro Σκαλὶς, *Nucleus allij*, *vel Leguminum*. Agapius in Geoponico cap. 144. καὶ βρίχε μιᾶν σκιλίδα σκόρδου εἰς αὐτὸ τὸ παχύ.

ΣΚΕΛΛΑ, species piscis, apud Petr. Bellon. lib. 1. observ. cap. 53.

ΣΚΕΛΟΣ, *Sceleſtus*, ex Germanico *Schelm*, uti vult Crusius pag. 490. Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Καὶ ἐγὼ ἢ ἀπειρίωτα, Τέρα δεσποίνας, σκέλη.

ΣΚΕΝΔΥΛΙΟΝ, *Scindula*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Hero in Belopœcis: καὶ ἰσχυρὰ ἔστω ἐκ ἢ ἐπικαμμένη ἄκρα, ὥστε δίχα γίνεσθαι, καθάπερ ἢ λιγομένων σκανδυλίων.

ΣΚΕΠΑΣΤΗ, *Casa*, *breve tugurium*, *Appendix*, Gallis *Appentis*. Eustathius Il. ε. καὶ σημείωσαι ὅτι κλισίαν ποιμενικὴν ἐνταῦθα εἶδεν ὁ ποιητὴς, ὡς κλίσιον ὁ Δίων λέγει κῆ ἡμῶν οἰκίσκον, ὡς ἐν ἀλλαχῆ καλλίαν δηλοῦσι, καὶ σκὴν ἐνταῦθα αἱ κλισίαι κατηρτισμένοι ἰδιωτικῶς λεγόμενοι σκηπασταί. Idem Odyss. ω. Δίων γὰρ τῷ ἀλῷ τῶν γλώσσαν, δοκῶ κλίσιν τὴν ἢ σκηνὴν ἢ σκεπαστὸν, ὑπαίθριον ἢ κοινῶς λεγομένη σκηπαστή. Galli dicunt, *le couvert*.

ΣΚΕΠΤΩΤΑΙΟΝ. Vita apocrypha MS. S. Alexij: κατέλιπεν τῷ Ῥώμῳ, καὶ ἀσπασθὼν ὡς σκηπτούχιον, ὕμνει πλοῦτον, καὶ ἀσπάζεν ἐν αὐτῷ. An pro *Capitolium*?

ΣΚΕΥΗ, *Bombarda*, *Tormentum bellicum*. Corona pretiosa: Λαμβάρδα, *Machina*, Σκεύη. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. αἱ ἢ ἄκρα μάχων ἐξ ἑκάτης, ὄπισθεν μὴ ζαγρῶν τι καὶ τοξων, καὶ ἢ σκευῶν ἢ μεγάλων, καὶ ἢ μικρῶν ἢ ἀτάρων, ὧν ἕφησι δῆθεν τούτων τὰς ἢ σκεύας τὰς μεγίστας ἑκάτης ὁπόσας εἶχον τὰς ἐλπίδας, ὅτι δι' ἑκάτης τὰ τείχη ἢ πόλεως θέλων χαλάσειν. Historia politica pag. 10. καὶ ἀφίσιες σκευῶν τῶν λεμπάρδων λεγομένων ἐκ ἢ καθίρχων, ἐβόλοσαν τῶν τριβῶν. Historia MS. Belisarij:

Τζάγρας καὶ μπαλεστρίδις, τόξα καὶ τοξεύματα,
Σκεύη, καὶ σκηπάρδαρίδις, τουφάκια, συρτοῦλινας.

Σκεύη, Σκεύη, *Tormenti bellici ictus*. Hieronymus Germanus: *Ribombo d'altellaria*, Σκεύη, ἢ βοὴ μέγα. Vide Gloss. med. Lat. in *Vas*.

ΣΚΕΥΘΕΙΝ, & Σκέφθαι, *Conspicere*, Σκέπτεσθαι. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2. extr.

Εἰς τέτιον ὑψηλότοπον, ὡς τέτιαν παῤῥησίαν,
Ἵππόλυτον βασίλισσαν ἰσκυθῶσι ὁ Θησεύς.

Idem lib. 7.

Ἐκεῖσε ἢ ὀλίγαν θυμὸν ἰσκυθῶσιν ἢ,
Καὶ τότε πάλι σκυθῶσι μὲ ὄφιν μαζόμενα.

Infrà:

Τὸ σφῶν ἐπῦ σκυθῶσιν ἐκεῖ ἢ στεισμένον.

Lib. 8.

Ἀφ' ὧν ἰσκυθῶ ὑπομακρὰ Ἀρκαδίωνος Ἐβανδρος.

Σκέφθαι, apud Damascenum Studitam Homil. 14.

ΣΚΕΥΟΒΟΤΑΝΟΝ. Vide in Βάζυκτλον.

ΣΚΕΥΟΘΗΚΑΡΙΟΝ, *Vasorum repositorium*. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. λαβὼν πυξικίδες χρυσᾶς διπλᾶς ἃς σκευοθηκαρίου ἐρμαμβῶν ἐν τῇ ἁγιᾷ τραπέζῃ, ἐκολόβει τοῖς κυλικίοις.

ΣΚΕΥΟΣ. Codinus de Offic. Palat. cap. 14. num. 28. σῶν ὁ μὲν Ἀρχιδιάκονος ἢ σκεῦος, ὁ ἢ σκεῦος τὸ κεντᾶς ὅτε καλύμματα ἐνεχῶν, καθάπερ ἔχει ἐντὸς μὴ ἁγιάσματος. Idem cap. 17. num. 36. ἐχομένως ἢ ἢ Βασιλεὺς εὐθὺς μετ' αὐτὸ ἔρχεται ὅτι Διάκονοι, καὶ οἱ ἱερεῖς, σκεῦος ἢ τι τὰ ἅλλα ἢ ἱερῶν ἐμπλοῦτας, καὶ αὐτὰ τὰ ἅγια.

ΣΚΕΥΟΣ, *Vas*, *Navigium*. Mauricius lib. 11. Strateg. cap. 21. ὅτι δεῖ τὰς δρόμωνας, καὶ τὰ λοιπὰ σκεύη, τάτε δαπανηφόρα, καὶ τὰ ναυτίλια — ἐν ἑτοίμῳ ἡμῖν. Infrà: τὰ ἐπὶ τούτων σκεύη, τυλίζει ναύκλας μεγάλας, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Vas*.

ΣΚΕΥΟΦΟΡΙΟΝ, *Impedimenta*, *Sarcina*. Leo in Tactic. cap. 5. §. 7. σαλμάρια, σκευοφόρια, καὶ τὰ ἄλλα παιδικὰ ὄργανα, ὅσα ὁ σωτῆρα ἢ φορᾶτα.

ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ, *Cimeliorum Ecclesiæ custos*: Dignitas Ecclesiatica, tertia inter Ἐξωκατακοίλους, ut est apud Joannem Episcopum Citri, & Codinum de Offic. cap. 1. ubi de ejus Officio: ὁ μέγας Σκευοφύλαξ, κρατῶν τὰ σκεύη ἢ ἐκκλησίας. Synaxarium de S. Josepho Hymnographo: καὶ ἢ ἱερῶν σκευῶν ἢ ἢ θεῖ μεγάλης ἐκκλησίας φύλαξ ἡμῶν. Joann. Diaconus de eodem, num. 19. καὶ τῷ φυλακικῷ ἐμπιστευθῆναι ἢ ἢ ἐκκλησίας ἱερῶν κειμηλίων. Et Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinop. num 8. αὐτὸ γὰρ ἦν ἐκεῖνο ἀρχιβύτερος καὶ φύλαξ ἢ ἱερῶν κειμηλίων. Symeon Thessalon. de Sacris Ordinat. cap. 13. ubi de Offic. M. Eccl. ὁ ἢ φυλάσσει τὰ σκεύη, καὶ ἢ ἱερῶν σημαντῆ, καὶ τὸ ἢ ὕμνων, καὶ ἢ λαῶ εὐταξίαν, καὶ ἢ ἱεραρχικῶν ἐνδυμάτων, καὶ ἢ λοιπῶν ἁγίων ἱερῶν κλειδῶν προνοίαν. De Magni Scevophylacis officio apud hodiernos Græcos, sic Leo Allatius lib. 3. de Utriusque Eccl. consens. cap. 8. §. 6. *Magnus Scevophylax, cum sacrum Antistes facit, ante Scevophylacium stat: & si quid ex Scevophylacio opus fuerit, sive vas, sive liber, sive*

candela, *sive vestis, sive aliud, exhibet, cujus ipse curam gerit, ut ejus in quo suppellex Ecclesiæ conservatur. Sub ejusdem etiam cura sunt Ecclesiæ præsulibus orbatæ, & res earum sacræ omnes; judiciis incūbit, & ut sua quisque in Ecclesia habeat procurat.* Chartophylaces in Ecclesia Sophiana primitùs ab Imperatore eligebantur, idque perstitit usque ad tempora Isaacij Comneni, qui jus omne illud in Patriarcham transtulit. Zonaras in ejus Vita pag. 213. μέχρι τότε ἦ Μεγάλου Οἰκονόμου προχειρίζομένου αὐτὸν ἦ βασιλικοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπ' ἦ Σκευοφύλακος· ἐκεῖνος ἦν ὑπὸ τὸν ἦ Πατριάρχου ἴθιζε ἐξουσίαν διοικῶν ἀμφοῖν τὸ δημόσιον.

Erant porrò plures in Ecclesia Sophiana, quorum alij erant Presbyteri, alij Diaconi, alij Lectores. Presbyterorum numerum ad quatuor, Diaconorum ad sex, Lectorum ad duos redegit Heraclius in Novella 2. De Scevophylace Presbytero, ita Theodorus Anagnosta Ecl. 2. προχειρίζεται ὁ Βασιλεὺς ἐκ ἐπίσκοπόν τινα ἦ ἐκκλησίας Πρεσβύτερον καὶ Σκευοφύλακα. In Concilio Calchedonensi, Act. 1. Μάρων ὁ Σκευοφύλαξ πρεσβύτερος occurrit, ut apud Joan. Moschum in Limon. cap. 180. Dionysius Presbyter Scevophylax Ecclesiæ Ascalonitanæ: & in Catalogo Patr. Constantinopol. Timotheus Presbyter & Scevophylax, deinde Patr. Constantinopol. sub Anastasio & Justino. At deinceps ex ordine Diaconorum selecti duntaxat Scevophylaces, ut & cæteri Ἐξκουβίτορες. Idem Catalogus: Κωνσταντῖνος Διάκονος ἦ αὐτῆ ἐκκλησίας, ἤ Σκευοφύλαξ, &c.

Cum igitur plures essent unà & simul hac dignitate donati, qui cæteris præerat, ac primas tenebat, Μέγας Σκευοφύλαξ subinde appellatus. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 4. extr. προχειρίζεται Πατριάρχης Μέγας Σκευοφύλαξ ὁ Ξιφιλῖνος Γεώργιος. Atque ita indigitatur à Codino, & ab aliis.

Σκευοφύλαξ ἦ ὠνομᾶς βασιλικῶν κλήρων, in Pseudosynodo Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno: *Scevophylax Cleri Palatini.*

Σκευοφύλαξ ἦ τῶν ἱερῶν Πατριαρχικῶν τυπικῶν, in Synodo VII. Act. 4. *Scevophylax oratoriorum quæ in Patriarchio erant*, de quibus vide in V. Σκρίνιον.

Σκευοφύλαξ στρατιώτης βασιλικῶν, apud Balsamon. de Chartoph. p. 457. id est Comitatus, seu obsequij Imperatoris.

Σκευοφυλάκια, in Sanctimonialium Monasteriis, in Typico MS. Monasterij Deiparæ ἦ Κεχαριτωμένης cap. 9. & 19. καὶ Σκευοφυλάκιον δὲ βούλομαι ἐν τῇ μονῇ, ὅπως ὀφείλῃ φυλάττειν τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ ὑπόπτια, ἤ πάντων ἐπιμελήσεις ἀξιῶν αὐτὰ παραδιδόμενα ταύτῃ δι' ἐγγράφου ἤ ἀξιοπίστου ἦ παραδόσεως σφραγίδι· ὁσάκις ἤ τὸ ἐκαγόμενον κύριον ἐν τῇ μονῇ ἢ αὐτὴ ὀφείλει παραλαμβάνειν καὶ προσγράφεσθαι κῆ λοιπὸν τὰς ἀδιαδεξόδους αὐτῶν, καὶ λογαριάζεσθαι ἐκεῖ ἦ ἡγουμένης. Mitto reliqua de ejus officio.

Σκευοφυλάκιον, *Ædes in qua asservantur sacra Ecclesiæ vasa & cimelia.* οἶκος, ἐν ᾧ ἦ ἱερῶν σκευῶν ἀπόκειται τὸ πλῆθος, apud Palladium in Vita Chrysostomi pag. 91. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ ἦ σκευοφυλάκιον, ὅπου ἡ προσκομιδὴ ἐπιτελεῖται, &c. In Scevophylaciis repositas leges à Principibus latas colligitur ex Nov. 8. Justiniani, & ex Edicto 1. in Præfat. Vide Constantinopolim Christianam lib. 3. sect. 87.

ΣΚΕΤΡΙ, Σκυφιόν. Vide in Σκύφιον.

ΣΚΕΦΘΕΙΝ. Vide Σκύθειν.

ΣΚΗΒΓΕΙΝ, Σκάζειν, *Inclinare*, Κλίνειν. Σκαμβὸς, *Inclinatus.*

ΣΚΗΛΑΙΟΝ. Vide in Σκύλα.

ΣΚΗΝΙΟΝ, *Funis*, Σχοινίον. Glossæ Græcobarb. κρίκοι ἦ ὧν οἱ κάλοι διαδίδονται, Κρικίλλια ἡ καρέλλια δέξῃ ἦ ὑπείων διαβαίνουσι τὰ σχοινία, ἡ σκλωτία.

ΣΚΗΝΟΠΗ'ΓΙΟΝ, *Tentorium.* Theophanes an. 3. Tiberij Thracis: παραλαμβάνουσι ἦ καὶ τὸ ἦ Περσῶν τῦλδον, ἤ τὸ βασιλικὸν σκλωσπήγιον. Et an. 7. Mauricij: συρρύσει τοίνυν τὰ πλῆθη ἐπὶ ἦ στρατηγὸν σκλωσπήγιον. Vide Cedrenum pag. 393.

ΣΚΗΠΤΟΥ'ΡΙΟΝ. Exceptoriū aquæ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ c. 81. Μάμας ἦ τις, Βηθλεμίτης ἦ τίχνῃ, τὸ ἔργον ἦ λακκυ ἤ ἦ σκηπτρίου πεποιηκώς· ὅστις ἦ σκηπτρίου φιλοκαλίᾳ ἐφιερώθη, ἔχων μαθητὴν τινα παῖδα, —— χαμβὸν γεγονότα, τὸ ὕδωρ ἐδέχετο· ἦ ὑδάτων πλήθουσαν, ἐρράγη τὸ ἔργον ἦ σκηπτρίου· καὶ ὁ μὲν Μάμας ἀνδρῶν ὢν διαφυγὼν ἦ κίνδυνον βαδίως ἴσχυσεν· ὁ ἦ παῖς καταληφθεὶς ὑπὸ ἦ συμπώματος ἦ τελέθου ἤ ἦ σφοδρᾶς ὕδατος συγκαλυφθεὶς ἀπὸ ἦ κρημνῶν κάτω εἰς τὸ μέσαυλον τὸ ἐν μέσῳ ἦ δύο ἐκκλησιῶν, &c. Incertum porro an Βηθλεμίτης, nomen sit alicujus artificis, vel artis, ita ut Bethlemitæ appellati fuerint *Puteorum fossores*, quod ex Bethleem urbe Palæstinæ ij prodire solerent.

ΣΚΗ'ΠΤΡΟΝ, *Sceptrum*, *Baculus.* Eustathius Iliad. α. pag. 15. ἴσι ἦ ὅτι ἤ ἐπὶ βακτηρίας οὕτως τὸ σκῆπτρον λαμβάνει, &c. Adde p. 92. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Σκῆπτρον, τὸ ῥάβδον.

Maximè verò *Scepira* sumuntur pro *Rhomphais*, seu majoribus illis secutibus, iisque auratis & clavatis, quas vulgò *Halebardas* nuncupamus, quasque custodes Regij deferre solent, & Anna Comnena pag. 314. ἀργυρόπλα σκῆπτρα, & ἀργυρόπλα δόρατα, appellat, ut observatum ad ejus Alexiadem pag. 227. ubi ex Xenophonte etiam notavimus σκηπτοῦχοι dici Stipatores illos regios, quòd Pila, vel hastas deauratas, varieque adeo exornatas deferrent, ut instar viderentur sceptrorum, qui aliis ῥαβδοῦχοι, apud Codinum ῥαμφεφορεάτορες dicuntur. Donatio Constantini, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 8. ἤ τὰ βασιλικὰ σκῆπτρα, καὶ πάντα τὰ σίγνα, ἤ τὰ βάνδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα ἦ βασιλικῆς μεγαλοπρεπείας. Libanius ἐξὶ πρώδης ἦ Βαβυλωνίων Βασιλέως, apud Allatium: ἡγοῦμαι δ' ἐπομένους, σκηπτοῦχοι τε καὶ σατράπαι, &c. Ejusmodi sceptrigeras cohortes ita describit Coripus lib. 3. num. 6.

Et lævâ dextraque acies astare videres,
Multaque ancipites splendescere luce bipennes.

Et num. 7.

—— *Miratur barbara pubes*
Ingressus primos, immensaque atria lustrans
Ingentes astare viros, scuta aurea cernunt;
Pilaque suspiciunt alto splendentia ferro
Aurea, & auratos conos, cristasque rubentes,
Horrescunt, lanceas sævasque instare secures,
Cæteraque egregia spectant miracula pompæ.

De ejusmodi igitur Pilis vel Bipennibus intelligendus Theophanes an. 21. Leonis Isauri: τοῦτον Γεώργιος τιμῶ ἦ ἰδίου παιδὸς καὶ ἦ βασιλέως ἐκφοβεῖν, μὴ ἦ ἁρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς, ἤ στρατεύματος, ἤ σκήπτρου, καὶ βάνδων, ὡς Ἱεροσολύμοις ἐπέμπετο. Et an. 1. Leonis Chazari: προῆλθον ἦ ἡ βασιλισσα Εἰρήνη, μὴ ἦ προελθόντων τῶν βασιλέως, ὀφειλομένῳ δέξῃ ἦ σκήπτρων ὑπὸ ἦ σχολῶν. Ubi Miscella: *Sceptris obsequentibus per scholas antelatis.* Leo Grammaticus in Michaele Theophili F., pag. 466. & Georgius Monachus num. 3. ἤ ἐξῆλθεν ὁ Πατριάρχης, καὶ ἦρεν δόρυ ἦ κεφαλῆς ἦ Βασιλέως, ἤ ἐπιδοῦναι αὐτὸ τῷ Βασιλεῖ, καὶ ἦ σκήπτρων ποιοῦντας, ὡς ἔθος, ἔστησεν ὁ Μιχαὴλ ἦ Βασιλεύς. Id est *Inclinatis hastis*, quomodo etiam hastati apud nos milites Duces suos salutant. Sozomenus lib. 9. cap. 4. λάβαρα, σκήπτρα nomine donat. Michael Cerularius Patr. Constantinop. in Epist. ad Petrum Patr. Antiochen. n. 6. de

Legatis

Legatis Apostolicis : μᾶλλον μὲν ὧν ἑαυτὸς μεγάλως, ἐξαίρουσι, καὶ τὰ ὑπὲρ αὐτὸς φαντάζονται, μὴ σκηπτῶν καὶ σκήπτρων ἐστὶν ἢ βασιλέων ἀσύγκριτος. Michaël Psellus in Epist. MS. ad Constantinum Monomachum Imp. ὁ δὲ τὸ φιλότιμον ἢ βασιλέως ἐνδύσασθαι τῷ στρατηγῷ μᾶλλον ἐνέφαινε, ὅπλοις ἐπιχρυσοῖς ἀστράπτων, καὶ θυσανωτοῖς μίτραις, ἀλλ' ἀσπίσι, καὶ ἱππικαῖς δόραξι. Vide Ῥομφαία.

Σκῆπτρον, pro *Turmæ militari*, sed præsertim Prætoriana, quæ ejusmodi σκῆπτρα deferre solet, usurpat Ducas Hist. cap. 37. ὅταν ὁ καὶ ἢ χειμάρρα ὅλον ἐκεῖ παραχαμαδύσῃ σκῆπτρα ὡς φυλακὴν ἢ πόλεως, &c. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Εἶνόεισιν τὰ φλάμπρα τω Φραγγικῦ φυσάτω,
Πρὸ ἐκεῖνω τόνταν, ἐρχονται ὅπω ἴβλεπαν τὸ σκῆπτρον
Τὸ βασιλέως ἀδελφοῦ ἢ Μεγάλου Δομεστίκου.

Qua quidem voce intelliguntur Prætoriani milites, qui Magni Domestici Castra observabant : nisi intelligantur Ῥομφαιοκράτορες, qui ad illius latera incedere solebant, ut quatuor illi, apud Annam, Imperatorem stipabant.

Σκηπτροφόροι, *Scriniarij*. Glossæ Basilic. Σκριπάριοι, σκηπτροφόροι, ἤγουν χαρτουλάριοι. Fortè leg. σκριπτοφόροι. Infrà : σκρίπτον, τὸ γραμμάριον.

Σκῆπτρον, *Lychnis coronaria*, apud Interpol. Dioscor. c. 520.

ΣΚΙΑΔΙΟΝ, *Pileus*, Στέμμα, in Corona Pretiosa. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. ἐὰν ἴδῃ φορῶν σκιάδιον ἀσπίδας, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib. 6.

Ἐβλέποντας μὲ ἀδοκῶ, τὸ σκιάδι ὅπου βάστα.

Σκιάδιον, eâdem notione : *Umbraculum*, in Gloss. Gr. Lat. Hesychius : Θολία, πίτασος ἀς ἔξω στωγμόν, Σκιάδιον. Scholiastes Theocriti Idyll. 15. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σκιάδιον σκίρρον καλοῦσι. Pileus viris Ecclesiasticis ac Laicis communis, apud Græcos. De Ecclesiasticis, testatur Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat. cap. 5. ubi de Sciadiis Sacerdotum : Τεῦτο οἱ διάκονοι ἐν ἱερᾶς ὁμοῦ ἱματίοις ἄνωθεν ἐνδύονται ἀμφίᾳ, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, ἃ λευκὰ σημεῖα φορίμαζε, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap. 18. de Patriarcha Constantinop. Venetiis agente : ἅτε σωθῆναι εἰς τὸ βῆμα, καὶ περιστεῖλαι τὸ ἀλτάριον, ἐν τοῖς ἐν αὐτῷ, ἐν προστάξει περιελεῖν τὰ σκιάδια ἐκ τῆς κεφαλῆς ἁπάσῃ, καὶ πιμάλομεν. Eadem habet Gennadius Scholarius in Hist. ejusdem Concilij. Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu. cap. 21. ἐν ἱσάμῳ ἐκβαλλε τὸ σκιάδιον αὐτῆς, ἢ τὸ περικεφάλαιον. De Imperatore & Proceribus, Pachymeres lib. 7. cap. 21. ἐν ὁ μέγας Λογοθέτης ὁ Μισάλων τὰ πολλὰ ἐκεῖ βασιλεῖ διωκάμῳ, καὶ γε τιμωδὸς ἐν τῇ τ μεγιστάνων χρυσοκεντήτῳ καλύπτρᾳ. &c. Anonymus ex Cod. Mazarino calyptram Magni Logothetæ etiam descripsit :

Ἐγνωμῶ λαμφοὺ ἢ Χιμιὸν Κασπλάτε
Στάσιν ἔχοντα μάζοπα ἢ φρόλιρας,
Καὶ δὲ μετ' αὐτὴ ἢ καλὸν Μεζχίτλου,
Λογοθέτλου μέγιστον, βοῖας λῆξιν,
Φορῶντα χρυσοῦν ἱματρὰν πλὴ καλύπτραν,
Ἦν δῶρον αὐτῷ σωπαίχοσι κράτος
Ἄναξ ὁ λαμπρὸς παρέσχεν Ἀνδρονίκος.

Varius autem fuit Sciadiorum Procerum color ac ornatus, pro Dignitatum gradu, quorum discrimen annotatur in Catalogo Regio offic. Palatij : ἰσέον ὅτι χρυσοκέντητα σκιάδια φορῶσιν οἱ ἀπὸ ἢ Πανυπερσεβάστου, μέχρι ἢ μεγάλου Στρατοπεδάρχου· τὰ δὲ σμαραγδιὰ ἀπὸ ἢ μεγάλου Πριμμικηρίου μέχρι ἢ Κυροπαλάτου· τὰ δὲ κλαυτὰ οἱ ἀπὸ ἢ Πρωτοβεστιαρίου μέχρι τέλους. Sciadiorum igitur alia fuere χρυσοκέντητα, σμαραγδιὰ, & κλαυτά. Matthæus Monachus ea Sciadiorum discrimina etiam observat ; ita tamen ut Despotæ, Sebastocratoris & Cæsaris Sciadia margaritis ornata fuisse scribat :

Μετὰ ἢ Αὐτοκράτορα φορῶσι δεσπόται,
Σεβαστοκράτωρ μετ' αὐτὸ, ἔπειτα Καῖσαρ μετ' ἐκεῖνον,
Ἓν κεφαλῆς τὸ κάλυμμα κεκόσμηται μαργάροις.

Codinus cap. 3. num. 1. τὸ περικάλυμμα ἢ κεφαλῆς ἢ Δεσπότου τὸ καλύμβιον Σκιάδιον, ὁλομάργαρον. & n. 15. τὰ σκιάδια ἢ γαμβρῶν ἢ Βασιλέως, Δεσποτῶν ὄντων, χρυσοκέντητα, σμαραγδιὰ ἔχοντα πανταχοῦ μαργαριτάρια καὶ γύρα. Mox : τὸ ἢ Σεβαστοκράτορος σκιάδιον χρυσοκέντητον σμαράγδιον. Deinde addit idem Matthæus :

Ὁ Πρωτοβεστιάριος, ὁ Πανυπερσέβαστός τε,
Οἱ σκιάδιοι ἐρυθροὶ χρυσῷ καλυφασμένοι,
Ἐξ ἀμφοτέρων ἢ μερῶν χαῖται ἡμίμακες μόνοι.

Atque hi sunt ex prima Pentade : secundæ verò, cujus initiũ ducebat Magnus Dux, ἐρυθρὰ erant τὰ πίλια,

Διάχρυσον ἐμφέρουσα τὸ μέρος ἄνω μόνον.

Subdit subinde Proceres tertiæ Pentadis similibus usos Sciadiis :

Ἀλλὰ καὶ τούτοις ἔξεστι πίλοις τοιούτοις χρῆσθαι.

Sed Sciadiorum ejusmodi in Magnatibus & officialibus Palatij discrimina pluribus prosequitur idem Codinus cap. 4. Vide Dissertat. 14. ad Joinvillam, Gloss. med. Lat. in *Umbellum*, & supra in Πυραμίς.

Σκιάδιον, in Glossis MSS. Reg. Cod. 930. καρύκα, *Carruca*, & apud Suidam. Vide Thomam Reinesium in inscript. nuper edit. p. 91.

ΣΚΙΑΚΟΣ, *Umbrosus*, *Tenebrosus*. Glossæ Græcobarb. σκιάδια χωράφια, ὅπου δὲν ἢ κρύει ὁ ἥλιος, σκιαχά.

ΣΚΙΑΝΑΔΑ, *Umbra*, Σκία. Synaxar. Maximi Cythær. 16. Decemb. in S. Theophanone : καλαφρεύσα ἢ χαρὰς ἢ ζωῆς ὡσὰν ἀφαχλὼ ἐν σκιανάδα.

ΣΚΙΑΡΗ, Dacis, *Dipsacus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 418.

ΣΚΙΑΣΤΗΣ. Auctor Incertus post Theophanem p. 435. & Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 4. ἰδοὺ ὁ ἱερὸς Παῦρατίου σκιαστὴς, ἐν ἐκκαιδεκάτῃ δαίμονα ἄχει. Ubi Interpres *Pilearum*, seu ἢ σκιαδίων, *artificem*, hac voce notati censet. Malim *Phrygionem* intelligi, qui varij colotis filis, vel laneis, vel sericeis, in vestibus, ut pictores, figuras *adumbrant* : est enim coloribus sua *σκία*. Plutarchus de Herod. ubi de Pictoribus : τὰ λαμπρὰ τῇ σκιᾷ τραχύτερα ποιῶσι. Rursùm : τοῖς ἄγαν λαμπροῖς σκιὰν τινα παραμιγνύουσι. Hinc σκιαγραφῶν, *Coloribus adumbrare* ; & σκιαγραφία, *Lineamentum*, *prior designatio*, apud Scriptores. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Leone Isauro : ἐλλιπόντα ἔτι παρῆλθον, ἐν παλαιᾷ σκιαγραφοῦντος χειρὸς, καὶ ἐν αὐτῇ προσκωποῦντος. Et hac sanè significatione videntur etiam intelligi debere

Σκιάστριαι, apud Constantinum Porphyrog. in Basilio cap. 53. edit. Allatij, & 74. Combefisij : ὅταν ὁ καὶ γυμνῆτες σκιάστριαι ἐκατὸ, ἐν Σιδόνια ἔργα παμποίκιλα, &c. apud Zosimum Panopolitam MS. hæc lego : ἀλλὰ φίρουσι ἰατροὶ ἔχοντες βιβλίους καταζωγράφους γραμμικὰς σκιαστὰς ἐχούσας γραμμάς, &c.

Σκιοδῶς. Theodosius Zygomalas de Statu Eccles. Orientis MS. καὶ ἐν τῷ ναῷ ἢ ἁγίων πάντων ἱερῶν ἅγιον σκηνὸν (sic) ὁ τοῖχος.

ΣΚΊΚΟΣ, Interpolatori Dioscoridis cap. 718. *Ruscus*, seu Myrtus Silvestris. Aliud est Σκίγκος apud Nicetam, loco allato in Gloss. med. Lat. in *Scincus*, quam vocem, post Meursium, *Pernam* interpretati sumus, sed perperam ; est enim Σαῦρος, lacertæ species, cujus vis eadem quam prodit Nice-

tas in re venerea, ut scribit Dioscorides cap. 58. seu lib. 2. cap. 71. ubi videndi Interpretes, præterea Cœranis MS. lib. 2. & Matth. Silvaticus in *Rhule*. Neque aliud fortè est apud Stephanum Magnetem in Empiricis MSS. κάρυα ἐκλιπισμένα, ἀμύγδαλα, πιτάκια, πυτίδια ς΄. ἢ βάλλε ἐν σκίλλιν, ἢ προχάρις ἔχοις ς΄. ἀ. καὶ πεῖα παχίλλιν ϙομαχικὸν. Ex quibus σκίλλιν ratiorem fuisse par est existimare. Σκίγξ scribitur apud Aretæum lib. 2. de Curat. Chron. ἐν δὲ τῇ θηρίῳ φαρμακὸν ποτὸν καὶ ἡ δὲ βοσίνη, καὶ ἡ δὲ τῆ ἰχνεύων ἐν ἰρπετῷ. De Scinco verò crocodyli specie, consulendi in primis Commentatores in Antidot. Mesuæ pag. 56.

ΣΚΊΖΕΙΝ, *Scindere*, Σχίζω. Σκισμάδα, *Scissura*, Σχίσμα. Item *Expedire vel extricare se.*

ΣΚΙΛΛΟΚΡΌΜΜΥΟΝ, *Scilla*, seu *Squilla*, cepe agrestis. Lex. MS. Neophyti: καλαμάριον καὶ βολβὸς, τὸ σκιλλοπρόμμυον. Rursum: βόλβιτα, ἢ βολβία, ἢ βολβοὶ, ἢ βολίη, τὰ ἄγρια πρόμμυα, ἅπερ ἢ σκιλλοπρόμμυα λέγουη. Vide Schol. Theocriti.

ΣΚΙΜΝΙΑ, αἱ τῆ σκίρδυ σχιλίδες, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Allij carnes & pulpa.*

ΣΚΊΝΔΑΨΟΣ, vox nullius significationis. Nicephorus Blemmides de V. vocibus: ἄσημος μὲν ὤν (ἢ φωνὴ) ἔστι δὲ μὴ δηλωτικά τι πράγματος τοιαύτην ἄσημον ἔφασάν τινες εἶναι τὸ βλίτυρι καὶ τὸ σκίνδαλος, ἥτις φωνὴ καὶ ἀκαλλιγράφως λέγουη, ὡς μὴ κατὰ τὸν πράγματος ἀγορασμόν. Michaël Psellus in Epist. MS. ad Metropolitam Thessalon. (Eustathium) quæ est 60. in Cod. Reg. ἆρ' οὖν τῷ γραφεῖ ἐκπεφυκέναι, ἅπερ ὕλα σραγμάτων δηλοῖ, ἢ μὴ ἔν τοῦτο, ἀλλ' ὑλικὰ σραγμάτων ὕρμα ἔν, ὁποῖα οἱ σοὶ σκίνδαφοι, καὶ τὸ πολυγράμματον βλίτυρι· ὅπου γὰρ ἴξιον ἢ Ὁμήρῳ Ἥρα ὑπάτικον. Ubi videtur legendum σκίνδαλος, ut apud Blemmidem. Nam σκίνδαφος nomen est plantæ. Vide Ἄφακα.

ΣΚΙΝΟΣΆΠΩΝΟΝ, *Genus saponis.* Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracos. cap. 133. καὶ ἀκαλίδας, ἴγνυ κυβαρίδας ϙιξας, ἢ τζίφας, ἢ μίξας, ἅτα σκινοσάπωνον.

ΣΚΙΝΦΗ, Ægyptiis, *Nerium*, apud Interpol. Dioscor. c. 664.

ΣΚΙΠΊΩΝ, *Scipio* in Glossis Græcolat. Σκιπίων scribitur apud Suidam. Vox formata ex σκίπων, qua usus Nicetas in Manuële lib. 4. num. 2. Consule Henricum Stephanum in Thesauro linguæ Gr.

ΣΚΙΡΆΤΟΥΛΑ, *Sciurus*, animal, Σκίουρος.

ΣΚΙΡΊΔΙΟΝ, Pisces βασιλικὸς Græcis dictus. Schol. Oppiani lib. 1. Hal. v. 119. βασιλικοὶ, σκιρίδια.

ΣΚΙΡΡΌΣ, apud Joan. Diac. ad Hesiodi Aspid. γύψος exponitur.

ΣΚΙΦΟΣ. Anonymus Interpres Rhamplij MS. δηλοῖ τοιοῦτος — καὶ τὰ ἀβρομιμία παιδία, πόρνους, καὶ ϑδεμίστας, καὶ σκιφούς.

ΣΚΛΆΒΟΣ, *Sclavus*. Leo Imp. in Tact. cap. 18. §. 80. καὶ γὰρ καὶ Σκλάβοι λεῖ ποτὲ ὅτι πέραν καλήκουν ἔν Ἴστρῳ, ὃν καὶ Δανούβιον καλοῦμεν. Sed propriè ita appellatur *captivus*, Ital. *Schiavo*, Gall. *Esclave*. Glossæ Græcobarb. Δοῦλαι, Παῖδαι, σκλάβες, αἰχμάλωτος. Cur autem appellati *Sclavi*, qui aliis *Captivi*, docet idem Leo §. 110. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 5. ἔπειτα δ' αὖτῆ ἐμβιβάσαντες ἀνδράριον ὑπέρσοπον κιλινοχρῶτά τινα Λιβύσσα ὑφάμενον ὡς βασιλέα Ῥωμαίων. Ubi Cod. Barbarogr. Σαρακηνὸν σκλάβον. Epistola Sultani Ægyptij, apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. καὶ ὁ βασιλεὺς σὺ πάλιν ἐξ ὧν ἔχεις ἀφ' ἡμῶν σκλάβους τοὺς πίμπτης φορὰς ἡμῶν, &c. Joannes Camanus de Bello Constantinop. καὶ ἰσαὶς αἰχμαλώτους καὶ σκλάβας ἔχομεν. Malaxus in Hist. Patr. καὶ ἡ ἴσοφα, ὅταν ἔ ἐπῆραν σκλάβον ἰδοὺ ὡς τὸν ΚΠ. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavus*.

Σκλάβα, *Serva*, *Ancilla*. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἀσυζύξ ἢ κακόδοξος ὑπῆρχεν, καὶ λαβὼν γυναῖκας, ἢ σκλάβας ἐκκάθηνα.

Σκλαβιὰ, Σκλαβία, Σκλαβοσύνη, *Captivitas*, αἰχμαλωσία, ἀνδραποδισμός. Glossæ Græcobarb. αἰχμαλωτίζουσι, ἐκεῖνον ὅπου φέρει εἰς σκλαβίαν ἢ ἄνθρωπον δουλοσύνης. Alibi: Ἀγλαφία, δουλεία, σκλαβία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἔκαμεν καὶ γλύτωσι θανάτου τὴν σκλαβίαν.

Occurrit præterea apud Georgium Contarem in Histor. Athenar. p. 69.

Σκλαβόνειν, Σκλαβεύω, *In servitutem redigere*, ἀνδραποδίζειν. Glossæ Græcobarb. αἰχμαλωτίζουσι, ὑπὸ τὴ σκλαβώνει σαυτῶν. Georgius Contares in Hist. Athenarum lib. 10. καὶ ὅτου πέρασεν κ΄. κάτεργα, ἔβαλεν ὅλα τὰ πράγματα ὑπὸ αὐτὸν κυρεύειν ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, καὶ τοὺς σκλαβώνει, ὑπὸ ἄχει σκλαβώσει εἰς τοὺς πολέμους, καὶ ἐσπῆρε εἰς τὴν πατρίδα του, &c. Cyrillus Patr. Constantinopolitanus contra Judæos: καὶ τότε ἐσκλαβώθη ὁ Ἰεζεχιὴλ ὁ προφήτης, καὶ ἐπέτασε εἰς δύο σκλαβιὰς δι' ὅλον τὸν βορρᾶ.

Ἀσκλάβωτος, *Qui non est Sclavus*, seu *servus*. Glossæ Græcobarb. ἀδούλωτος ἐλεύθερος, ἀσκλάβωτος δοῦλος.

Καπισκλάβωσις. Glossæ Græcobarb. ἀλγεινὸ, χαλεπὸ, κακὸ, δυσχέρεια, καπισκιάσει, καπισκλάβωσις.

Σκλαβονία, ἡ Βλαχία, in Lexico MS. Cyrilli.

Σκλαβονία, *Ensis genus*: Ital. *Spada schiavonesca*. Anonymus apud Auctorem Etymologici: ἐκάπνευ ἡ ἀλίγου ἔστις, ἀπέξαστις ἐτέρας πύλας, ἔφερεν τὰς σκλαβονίας.

Σκλαβονίσκιον, eâdem notione. Mauricius lib. 1. Strateg. βορτίλιας, ἔστι λαζικίδια, σκλαβονίσκια. Rursum: Σκλαβονίσκια τὰς ἀσπάρους πρὸς τοξόαν ἔχοντας, ἃ ἐν λογχοβόλους, ὡς ἀκόντια, τοξόαν. Leo in Tacticis cap. 17. §. 108. Σκλαβικὰ ἔθνη ἀπλίζουσι μικροῖς ἀκοντίοις, ἔχουσι ῥιπτάρια, δυσὶν ἕκας ἀκόντια.

Σκλαβίνα, *Sclavina*, vestis longior sagi militaris instar, Sclavis familiaris: præterea *Stragulum*, Στρῶμα, ut est in Corona pretiosa. Glossæ Græcobarb. ἱμάτιον, ἢ ῥοῦχον, ἢ ἀσπίχλιν, ἢ καρπίλιν, ἢ σκλαβίνα. Vide Gloss. med. Latin. in *Sclavina*.

Σθλάβος, etiam interdum ac sæpiusculè occurrit apud Scriptores. Glossæ MSS. & Phavorinus: Σκλαβὸς, ὁ Θλάβος. Σθλαβινοὶ, apud Cedrenum an. 19. Mauricij. Στρατηγὸς τῶν Σθλάβων, apud Scylitzem pag. 441. Σθλαβικὰ ἔθνη, apud Zonaram pag. 98. Apud Nicetam in Manuele lib. 4. num. 2. pro ἀλλοεθνῶν, Codex Græcobarb. habet Θλάβων βορβόρων. Astrampsychus: καὶ ἀσθένειαν καρδίας, ἢ δὲ γυναικὸς Θλάβου ἢ γάλων ζημίαν. Catalogus Patr. Constantinop. Νικήτας ὁ δοὺ Σθλάβου, εὐνοῦχος. Codinus in Orig. Constantinop. num. 121. Δαμιανὸς παρακοιμώμενος ὁ Θλαβὸς. Σθλαβίνοι, apud Cedrenum an. 32. Justiniani. an. 1. Mauricij, &c. Σθλαβινιανοὶ, apud Anonymum Combefisianum in Romano Junior. num. 8. Σθλαβωθῆναι, apud Annam Comnenam lib. 2. Σθλαβῶσαι, *in servitutem redigere*. Euphemius Grammaticus apud Constantinum lib. 2. de Thematibus cap. 6.

Παραδοσάσθαι ὅλους ἰσθλαβωμένους.

Idem Constantinus eod. cap. p. 94. ἰσθλαβώθη πᾶσα ἡ χώρα, καὶ γέγονε βάρβαρος. Ita hanc vocem in Σκλάβος frustra emendant viri docti. Vide præterea notas nostras ad Alexiadem p. 243.

ΣΚΛΕΤΆΔΑ. Agapius in Geoponico cap. 186. ἀμὴ ὅπου δὲν ἔχῃ δοὺ τὸν σκλετάδα ἐκάνου, ἴγνυ κορύχια, ἢ ἄλλα δωματὰ σαφύλια τὰ βασάζου, ἐκάνου κάμνει σαφυλαρμάνι ἐξ ἀνάγκης, ὁπὺ χῇ πᾶσα λογὶ σαφύλι, ἢ δὲν σάπιη.

ΣΚΑΛΗΘΡΗ, *Alnus*, arbor. Eustathius Odyss. ι. ἡ ϗ κλήθρη, φυλάττει μάχλη καὶ τοῦ τύφους, ὑποβαρβαριζομένη ἐξ ἀφροδίτης c. Σκλίτζο, Petro Belonio lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΚΑΛΗΡΟΚΟΡΔΟΣ, *Saevus*, *Crudelis*, Νελὶς, Ἀγελίωμος.

ΣΚΑΛΗΡΩΝ, ὅτι τὸ ὑπερικὸν, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Hypericum*, herba de qua Botanici.

ΣΚΑΙΜΑ, *Umbratilis pugna*, ἡ σκιρὰ μονομαχία. Gallis *Escrime*. Emmanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi:

Ταραχωσπαδοκόψαρη, καὶ σκλίμας ἀγαπᾶσι.

Σκλιμαδῶρος, *Lanista*, Μάγειρ ἢ σκλίμας. Γυμναστάρχης, Μονομαχοτέφος.

ΣΚΑΙΤΡΟ. Vide Σκλάτρο.

ΣΚΑΟΥΑΙΑΖΕΙΝ, apud Hieron. Germanum p. 216. *Far l'ovo ſtantivo*.

ΣΚΑΦΗΠΟΣ. Joannes Cananus de Bello Constantinop. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, — ἄλλοι ϗ τζόκας, καὶ ἕτεροι συσκὰς, ἢ ἄλλοι πῦρ μὲ μαζαλάδων, ἕτεροι ϗ σκλάβους. Fortè pro σκολόπας, *Stipites*, *ſpicula*.

ΣΚΝΗΠΙΑ. Vide in Κνηπία.

ΣΚΝΙΘΘΕΣ, *Urticæ*. Glossæ Græcobarb. Κνίδαι, κνίθαι, σκνίθαι.

ΣΚΝΊΦΕΣ, *Sciniphis*, *Cyniphis*, Κωνῶπ. Moschus in Limon. c. 141. ὑπομύω γὰρ σκνιφας, ἵνα ἢ σκώληκα ἢ ἀκείμητον διαφύγω.

ΣΚΟΒΙΗΜ, Gallis, *Sambucus*, apud Interpol. Dioscor. c. 754.

ΣΚΟΓΙΟΣ, Σκωλὸ, *Scopulus*, Σκόπελος. Ital. *Scoglio*.

ΣΚΟΔΑΡΙΖΕΙΝ, *Exigere*, *Redimere*. Corona pretiosa: ναυκλάρα, *Exigere*, Εἰσπράττω. Rursum: Σκοδαρισμένος, *Redemptus*, Εἰσπραττόμενος.

ΣΚΟΙΝΙ, *Funis*, *reſtis*, Σχοῖνος. Σκοινάκι, *Funiculus*, Σχοινίον.

ΣΚΟΛΑΚΙΝ, *Funis*, vel *Funale*, *Scolax*. Apophthegmata Patrum in Poëmene num. 10. φροντίζω λέων ἔχειν τὸ σκολακιον. Vide Gloss. med. Lat. in *Scolax*.

ΣΚΟΛΑΡΙΚΙΟΝ. Vide in Σχολαρίκιον.

ΣΚΟΛΙΟΝ, *Schola*, Γυμνάσιον, Διδασκαλεῖον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πέμπτῃ ἐς τὸ σκολίο τὰ τῶν διδασκάλων.

Rursum:

Καὶ βάπτω ἐς τὸ σκολίο τὰ τῆ τάξι δυλίφα.

Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. Reg. MS.

Ὅπου με παρεδώκασιν ἐς τὸ σκόλιον ἵμβων.

Occurrit etiam in Fabulis Æsopi Græcobarb. p. 59. ubi Cod. Gr. διδασκαλεῖον habet.

ΣΚΟΛΟΠΕΤΡΙ, *Scolopendrion*, herba, quæ & *Asplenon* appellatur, de qua Ruellius lib. 3. cap. 67. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ἀσπλήνιον, σκολοπένδριον, τὸ ἐπὶ τῆ πέτρου.

ΣΚΟΛΥΜΒΡΟΣ, *Scolymus*, Σκόλυμος. Glossæ Jatricæ MSS. Σκόλυμος, ὁ Σκόλυμβρος. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 187. ex Cod. MS. ἀκάρα, λεπτόρα, ἀνὰ δράμ. ὰ.

Σκομβρόλο, eâdem notione, apud Lemni insulæ incolas, ut scribit Petrus Belonius lib. 1. Observ. cap. 25.

ΣΚΟΜΠΡΟΣ, *Scombrus*, Piscis, Σκόμβρος. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Σκομπροπαλαμιδόπλαγον, ἰγδρωλοπαγεφάγον.

Infrà:

Παλαμίδων ἢ σκομπρῶ, ἢ θλίων βρωμαρίαν.

Rursum:

Καὶ παλαμιδοκόμαζα, καὶ τζίρους, καὶ σκομπρία.

ΣΚΟΝΗ, Σκόνις, *Pulvis*, κονὶς, κόνις. Stephanus Sachleces in versibus Politic. MSS.

Ἀμ ὄχεσιν φαρμάκοις ἀσαὶ σκολίς καὶ σκόνη.

Agapius in Geopon. cap. 143. ψιλὸν ὡς ἀλεῦσαι, καὶ δὸς τῷ σκόνιν αὐτοῦ.

Σκονίζειν, *Pulverem inſpergere*, κονίζειν.

ΣΚΟΝΤΑΠΤΕΙΝ, Σκοντᾶν, Σκοτάφτειν, *Peccare*, *Errare*. Corona pretiosa: τὰ σκοτάφτα, *Impingere*, πταικόπλειν. Glossæ Græcobarb. Κόπλαις, ὅπου δὲν ἔπλαισε, ὅπου δὲν ἐσκόνταψεν, ὅπου δὲν ἐκοπλάσεν, ἢ ὅσου δὲν ὄφαλεν, ἢ ἐφαλίασεν. Portius: *Oblidere*, Σκοτάφτειν, Κτυπᾶν. Idem: Σκοτάφτειν, *Ceſpitare*, *Pede offendere*. Σκότωμα, *Offenſio*, πλάσμα.

ΣΚΟΠΕΛΙΣΜΟΣ, quid ſit docet Ulpianus in lege 9. D. de Extraord. crim. *In Provincia Arabia* σκοπελισμὸν, (*i. lapidum poſitionem*) *crimen appellant*, *cujus rei admiſſum tale eſt*: *Plerique inimicorum ſolent* σκοπελίζειν, *id eſt lapides ponere indicio futuros*: *quod ſiquis eum agrum coluiſſet*, *malo letho periturus eſſet inſidiis eorum*, *qui ſcopulos poſuiſſent*: *quæ res tantum timorem habet*, *ut nemo ad eum accedere audeat*, *crudelitatem timens eorum qui Scopeliſmon fecerunt*. Ij Σκοπελισταὶ dicuntur in Basilicis lib. 60. tit. 22. num. 9. & apud Scholiastem eod. lib. pag. 856.

ΣΚΟΠΙΟΝ, *Cucumis ſilveſtris*, apud Interpol. Dioscor. c. 736.

ΣΚΟΡΔΙΟΝ, *Scordium*, Σκόρδιον, apud Interpol. Dioscor. c. 551.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΣ, *Redemptus*, ἀσπραττόμενος, in Corona pretiosa. Vide Σκοδαρίζειν.

ΣΚΟΡΔΟΝ, pro σκόροδον, *Allium*. Corona pretiosa: Σκόρδα, *Allium*, Σκόρδον. Vita MS. S. Symeonis Sali: λίγα αὐτοῦ, Τ' παγε, τ' αι, ἰξηχε, ὡς ὄξος ἢ ὡς σκόρδα, &c. Theophylactus Bulgariæ Episc. Epist. 73. μόνοι ἦλθε καὶ ὅ γε παρεικοὶ μόνοι, οἱ ὀξὺς τῆ Βλαχερνίτου ἀκαταμβίβλης, πλυτίσωσι σε, ἀνὰ ἐν σκόρδον δόβλις Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καὶ ἄλλα τὰ τῶν κατωρῶν σκόρδα καὶ κρομμύδιζια.

Idem contra Hegumenum:

Σκόρδα κεφάλια δύδεκα, καὶ τζίρους δεκαπέντε.

Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 78. σκόρδα χυλὸν ἢ ὀσσυάμου χυλὸν τὸ ἴσον μίξας, &c. Liber de Antidotis, ex Cod. MS. Reg. 173. σκόρδα ἐψήσας μετὰ ἐλαίου, &c. Adde Agapium in Geoponico cap. 144. Vide Dioscoridem.

Σκόροδον, *Allij genus*. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosoph. cap. 89. λαβὼν τὸ λεγόμενον σκόροδον, λεῖα ἐν ἰγδίῳ.

Σκορδοφαζάει, idem quod *Aſa fœtida*, Italis, Myrepso sect. 1. cap. 5. *Scordium*, *Laſer*, unde formata vox. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 1177. ἐπὶς Κυρηναϊκὸς, ὅτου σκοροφαζάει. Aliæ ex Cod. 1047. habent τὸ σκορδολάζαρον. Lexicon. MS. Nicomedis: ἐπὶς Κυρηναϊκὸς, ὁ Σκορδολάσαρος. Ita etiam in Lexico Neophyti. vide Salmasium ad Solinum p. 1025.

Σκορδοφαγία, *Alliorum eſus*, apud Nonum de morbor. curat. cap. 156. & 272.

ΣΚΟΡΔΟΥΛΑ, *Lues*, *Peſtis*, Λοιμὸς, ὄλεθρος. Vide in Σκορδοῦλα.

ΣΚΟΡΕΑ. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 190. σκορέα πᾶσα, ξηραλοιὴ ἰκανῶς ἔξι φάρμακον, ὠφέλει ὡς τὰ σκορῶδα ἴλεα, &c. Vide an idem sit quod *Scoria*, ſpuma metalli, ſeu Σκωρία. Vide in Σκωρά.

ΣΚΟΡΟΔΟΤ φύτρα, τὴ λέπιδα τῆ σκόρδου, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Tunica*, *Cortex allij*.

ΣΚΟΡΟΣ, *Tinea*, Ἐμὶς, σής.

ΣΚΟΡΠΙΔΙΟΝ, *Scorpio*, machina bellica. Lexicon Stephani: σκόρπιος, ὅτου σκορπίδια, ταῦτα

ἄδυ αὐὸν ὁπλῶν πολιμικῶν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 434. παρασκευάζει διαφόρων ὀπλισμάτων ὅργανα τε καὶ μηχανήματα, — κρίνις τε καὶ βελοσάσεις, τυρόβολά τε καὶ λιθόβολα, καὶ σκορπίδια καὶ τὸ βαλλίζ βίλη. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in *Scorpio*.

ΣΚΟΡΠΙΟΤΡΟΝ, *Heliotropium majus*. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacis simplic. sect. 19. cap. 3. ἀλιοτρόπιον τὸ μέγα, σκορπίουρον καλούμενον. *Scorpioctonum* etiam appellari scribit Apuleius de Virtutib. herb. c. 49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΎΡΑ, Σκοτινάδα, Σκοτιανὰ, Σκοτῶφλα, Σκοτιάγρα, *Obscuritas*, *Caligo*, ἀμαυρότης, ζόφος. Glossæ Græcobarb. Σκοτία, Σκότος, Σκοτινοῦρα, Σκοτιασμα. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. ἀλλὶ Θαμβώσεως ἢ ἴχνους ἡμᾶς ἢ αἵρος. Alibi ἀλλὶ Θαμβώσεως ἢ αἵρος ὅτοι σκότους· ἰὰν ἐν τῇ παρόδῳ βλωὶ ὁ ἀὴρ θαμβώσῃ, ὕδατος ποιῇ ἀς ὕδατον ὄμβρον, τὰ ἢ ὕδατος ἀς κόρον, &c. Ubi videtur legendum Σκοτινώσεως. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: ἢ διασκορπίζει ὅλων τὼ σκοτινάγραν ἢ ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σκότη.

ΣΚΟΤΊΟΨΙΣ, *Tenebrio*. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. ἢ λόγεσάλας ἐπισκόπους, λαβὼν τὸ ὠμοφόριον αὐτῦ ἀναθεματίσειν αὐτὸν, ἢ ἐποιομάσειλις Σκόλιφιν, ἐξέπεμψαν αὐτὸν ὑπιδιφανῶς ἢ ἐκκλησίας.

ΣΚΟΤΗΝΆΓΡΑ, *Venatio*, seu *ferarum interfectio*. Vide Σκόλυνον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ μὴ λογιάζεις τὰ χαθὼς ἰδὼ ὧλω σκοτωνάγρα,
Καὶ δίωξι λόπτάνω ὧν τὼ τόσω ἀμάλαγα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΊ, Hæretici quos *Circumcelliones* vocant. De iis Isidor. Pannormia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΤΑΛΆΤΟΣ, *Scrutatum*. Arrianus in Periplo maris Erythræi: φαρία ἢ ἀς αὐτὼ προχωρᾶ, περφύρα διάφορος, ἢ χυδαία, ἢ ἱματισμὸς Ἀραβικὸς χαμιλωτὸς, ὅτι ἁπλῶς, καὶ ὁ κοπὸς, ἢ σκυλωλάτος, διάχυσις. Vide Gloss. med. Lat. in *Scurula*, & infrà in Σκύτλωσις.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ, *Occidere*, φονεύειν. Nicetas in Man lib. 6. num. 4. οἱ ἢ τῦτον σκόλοσαν Πίρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀπεκλοτότης. Et in Isaacio lib. 2. num. 1. οἱ ἢ ἠγγέλλοις ὡξὲ ἢ ὀπλίτων τὰ ἀβὶ τὸν Λαμβίαν καταπέχων χωρία, ἢ πλάσις μὴ σκῶσαι, ἀπ ἰλάτλις ἢ συμπλοφίαι. Ubi Cod. al. δοκεῖσθαι ἀ συλλαβῶν. Nomocanon Cotelerianus n. 178. ἰὰν δύο παλαιῶνλις σκόλωθῇ ὁ ὅς, &c. n. 482. ὅ τις ἢ ζόνῆ αὐτῦ ἢ βῶν σκόλωσι, &c. Ita n. 274. & alibi. Syntipas MS. ἅτα ἐστὸς ἢ οἶκυ ἠχούμβυς, ἐφᾷ ἢ παῖδα κοιμόμβυον ἀβλαβῆ διαφᾷ ἢ καὶ ἢ ὅσιν σκόλυμβυον, ἢ φρὸς τῇ κιφαλῇ ἢ παιδὶν κάμβυον. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: ἐσκότησαν μέσα ἀς τὸ λυτρὸν ἢ ῥηθῆλα Ἀχμαὴθ Μπασία. Historia Apollonij Tyrij:

Μιλάστιλο ἢ λογισμὸν, κάλιο μὶ τὰ σκόλωσις.

Rursum:

Ὁ ῥύγας τὸ βαμβῶσι, γιατὶ δὲν ἢ ἰσῶσαν,
Πῶς ἠφορίφασιν κακὰ, ἢ δὲν ἢ ἰσκόλωσαν.

Stephanus Sachleces in Verfib. Politic. MSS.

Λμὴ ὅταν ἢ ἰσκότωσεν ἢ Πάντζαλον ὁ Ἕκτωρ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap. 16.

Σκότωμὸς, Σκόλωμὸς, Σκότωμα. *Clades*, *Strages*, ἔντομος, φθορὰ, νέκος. Gloss. Græcobarb. Ἀνδροφονίαι, φονικὰ, ἢ βάνλοι, ἢ σκόλωμοὶ ἢ ἀνθρώπων. Nomocanon laudatus n. 485. οἱ ἢ κατ' παραπίπτων χορὶς σκόλωμαίος, ἰὰν κε ἴδῃ, &c.

ΣΚΟΥΒΊΤΟΡΕΣ, *Excubitores*, εἶσαν φύλακες ἄγρυπνοι, in Glossis Basilic. Vide Ἐξκυβίτωρ.

ΣΚΟΎΒΟΥΛΟΝ, *Solanum hortense*, apud Interpol. Dioscor. c. 653.

ΣΚΟΥΔΟΝ, *Scutum*, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib. 1. Hist. Athen. ἐκῶνοι ἐπῶ νικῶσαν ἀς ἀγῶνας τὺς Ὁμηρικὺς, τὰ πέρνυ δίκα χρυσᾶ σκοῦδα καθ' ὥρας, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΤΈΡΙΟΣ. Vide in Σκυτάριον.

ΣΚΟΎΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ βάσαν ἢ ὀρκηόπυλα γεμάτιν μίαν σακκύλαν,
Κ' οἱ ἄλλις ἐπιστύσαν λιπάρλω ἴνι ἢ σκῦλα.

ΣΚΟΥΛΑΊΚΗ, Σκυλύνι, Σκύλακας, *Vermis*, σκώληξ, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκυλίνι, *Æruga*, Sic. Fabulæ Æsopi Græcobarb. Σκυλάκι τὸ ἴχνος ἀπὸ ἢ γλῶ, &c. Σκυλακάκι, *Vermiculus*, σκωλάκιον. Σκυλακιάζειν, *Vermino*, Σκωληκιᾶν.

Σκυλύκιν, pro Σκωλήκιον. Glossæ Græcobarb. Σκώληξ, Σκυλύκιν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ζωπλοὺς τὰ μίλη τα ναφσὶν οἱ σκυλύκις.

Damascenus Studita Homil. 24. μαζώνετε ἢ λεθηκιάζετε βίτι ἰδὼ ἀς τὼ γλῶ, ὅπῶ ἢ τὸ σκυλύκιν ἢ σῶμα. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p. 327. μὶ τὸ ἁγίασμα ψοφῦσι τὰ βλαβερὰ σκυλύκια ἢ γῆς.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΙ, Κύλκες, *Excubiæ*, *Vigiliæ*. Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. τῇ παρουσίᾳ τὰς εὐπραξίας τεθυκόσιλις, ἢ διαπρυσὰς κατεμίλησαν, ἰὼ σκύλακαν σωθῆς τῇ πατρίῳ φωνῇ Γωμοίοις καλῶν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag. 904. τῇ ὕστερνυκτὶ δύντέρας διαφανύσης, (ὡς) ἀδιωθέσαν αὐτῷ μεθύκλα διακλαβῶν τὼ σκύλακα ἐμῷ, καὶ διαπφάσαι. Et pag. 912. ἰώσῆσαν πρὸς ἡμᾶς ἀς τὸ ἄπλακῖον ἐμῷ τὸ πλοῖον ἢ Κωνσάκων εἰ ἢ σκύλακας ἵνα Πέρσαι. Mauricius in Strategicis lib. 1. cap. 2. ἵσι ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἀναγκαῖον ἐν ἢ κύλακι· ὑ διαφαίνειν ἢ δ μάκιθιν τὰς πολεμίους αἱ ζάβαι. Ubi Rigaltius legit Σκύλακι. Ita Κύλκα rursum occurrit lib. 7. cap. 6. & apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 54. Idem Mauricius eod. lib. cap. 9. τὰς ἢ ἀφορίζομβυς ἐπὶ τῦτο μὴ ὑποκάδι σκύλκα, ἢ ἐτέρῳ. Et lib. 8. pag. 180. ὅ δᾶ ἐν πολλῇ δωαμα πόλιν τὰς πολιορκῦν, ἀφυλακῖν ποιῶν τὼ γραλοπόδιον, ὕτι ἢ χάρακα ἀμῶν ἠγάσῃ ἀς ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ σκύλακας ἴχειν προσέκα. Sic lib. 3. c. 16. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 1. 4. 12. 13. & Leo in Tactic. cap. 17. §. 95. 101.

Σκυλκεύειν, Κυλκεύειν, *Excubias agere*, *Excubare*. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. πῶς δᾶ κυλκεύειν ἰχθρὸς, καὶ πῶς δᾶ ἐξπλεράτωρας ὅτου κατασκόπως κρᾶν, λαμθάνειν θίλοτῖας ἐν τῇ γραπῇ. Idem lib. 12. pag. 338. τὰς ἢ ἐκ πλαγίων ἐκατέρωθεν αὐτῦ περιπάλῶν, ἵνα ἅμα μὲν καὶ σκυλκεύσει καὶ γινώσκοσι μὴ ἐγκεμμάζῃ ὕσιν ἰχθρῶν. Utitur præterea lib. 7. cap. 9. ut & Leo cap. 12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ἵνα γὰ συγχθῶν πίμψας μῦ ἄνοσι χιλιάδων κυβαλλαρίων πρὸς τὸ σκυλκεῦσαι τὸ μέρῳ ὅπυ ἰὼ ὁ Βασιλὺς ἢ Αἰθιόπων. Infrà: ἀκολῴθων τοῖς κυλκεύσι.

Προσκυλκεύειν. Leo in Tactic. cap. 14. §. 51. & Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 4. extr. δᾶ καὶ αὐτὸς τὰς ἀς ἑνίδραν ἀπιρχομβύμος προσκυλκεύειν ἀσφαλῶς, &c. Hinc *Proculcatores*, apud Ammianum lib. 27.

Σκυλκάτορες, *Excubitores*, *Vigiles*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. ἢ γνῶμβρ τῦτο δῆλ ἢ σκυλκατόρων ἐμῷ. Leo in Tactic. cap. 4. §. 24. Σκυλκάτορες ἢ οἱ κατάσκοποι λέγονῆ, εἴ τινες μανθάνοιλις τὰ ἢ ἰχθρῶν ἀπαγγέλλωσι. Ita Mauricius lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 10. lib. 7. cap. 17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. τὰς ἢ γε σκυλκατόρας πιστὰς δῆ, ἢ ἀδῆ σώμαῆ, καὶ ψυχῆ, καὶ ὁπλίσῃ, ἀνδρός τε, καὶ ἢ λοιπῶν διαφέρων, &c. Infrà: ὅταν ἢ ἐπὶ τὸ καλασχῶν τινὰς ἢ ἐπιδρομὴ ἢ, ἀναμιμνῃμβύς τύτυς τυγχάνειν τοῖς σκυλκάτορσι, &c. Vide eundem Mauricium lib. 7. cap. 10. & pag. 372. 376. 378. Leo cap. 12. §. 56. σκυλκάτορας ἤγουν βιγλιάτορας. & §. 120. δύο ἢ σκύλκάτορας ἤγουν καλασκόπους, ἢ βιγλάτορας χρησίμους καὶ ἀγρύπνους καὶ ἀνδρείους ἐπιλέγεσθαι.

Sculcatoria

Sculeatoriâ navi, in classe Ravennate, apud Senatorem lib. 2. Epist. 20. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in *Collocare*.

ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ, *Inaures*. Achmes in introduct. in Astrolog. δηλοῖ πάλιν κοσμία δημόσια, καὶ ἱππόσημα, διπλοΐδια, βραχιόλια, σκυλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcogr. Crusij scribitur σκυλλαρίγια. Vide Σχολαρίκιον.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ. Vide Σκυλίκιν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶον ὃπου ἔχει πολλὰ πόδια, ἡ ποδάρια. τὸ ὑπὸν καλῶς σκολόπανδρος, ἡ κολόπανδρος.

ΣΚΟΥΤΑΤΑΙ. Vide in Σκύλαι.

ΣΚΟΥΜΠΡΙΟΝ. Vide in Σκόμβρος.

ΣΚΟΥΠΑ, *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p. 175. ὀφιλτεύουσι, σαρώσουσι. Σκοπὸν γὰρ τὸ ὄφιλτον, καὶ ὄφελον, ἢ ὄφελμα, ἡ σκοῦπα λέγω. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 54. ἱστοῦ τὸ πλοῖον καλὰ, καὶ μὴ μίαν σκοῦπαν τὸ πρῖμο δωσέλι. Infrà: καὶ τότε βράσε ξάκτιλο μὲ ἱερὸν χυμτικὰ μίσα, καὶ τρύφιλο καλὰ μὲ μίαν σκοῦπαν.

ΣΚΟΥΡΑ, Σκυρία, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴος, ἰὸς σιδήρου. Corona pretiosa: Σκυρία, *Rubigo*, *idc.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἔλυσμα, ὅτου ἡ σκυρία ἢ ἀσημίου. Rursum: Καδμία, σκυρία ἢ σιδήρου. Alibi: Λιθάργυρον, σκυρία χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἔλυσμα, ἡ σκυρία ἢ ἀργύρου. Alibi: Κόμμι ὕβεως, ἡ σκυρία. Σκυρία, apud Paulum Æginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. Σκυρά, apud Agapium in Geopon. cap. 203. 219. Σκυρία, apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. Σκύρον, in Orneosophio p. 194. Σκυρία, apud Auctorem Etymologici in Κιβδηλία. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 51. & infrà in Σκυρά.

Σκυρίδιον, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ οἱ τῶ δαιμόνων χρυσοὶ ἐξίδωκαν, σκυρίδια καὶ τίφρας Μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Φάκη σκυρία, & χαλκὴ σκυρία, in Glossis Chymicis MSS. ἤγουν τὸ χρυσάνθεον. De variis verò scoriis vide Commentatores Joan. Mesuæ in Antidot. p. 117.

Σκυριάζειν, *Rubigine infestari*, καθιέσθαι. Σκυριασμένος, *Rubiginosus*, ἰώδης. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὐδὲ πολλὰ ἀλέρματα λαμπρὰ, ἡ σκυριασμένα.

Idem lib. 6.

Τὰ σκυριασμένα ἅρματα ἀπάνω τὸ κέρμιλο του.

Et lib. 9.

Καὶ μὲ σκοπὸν ἐμάσιστε, ἐκεῖθεν ἐς παρθένα,
Γιαταγλίδι καὶ τὰ πλοῖα ἀπάνω σκυριασμένα.

Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340. δηλ. τὰ χάλκινα καὶ τὰ βασάλτινα ἐκεῖ φαΐδια, καὶ τὰ λαμπρὰ καὶ σκυριασμένα πράγματα, &c.

ΣΚΟΥΡΑΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax* avis, Plinio, πυρραὶς Aristoteli, Gallis *Choüette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΑ, Pestis, λοιμὸς. Σκυρδυλιάρης, *Peste laboratus*, ὁ λοιμώξας. Leonis sapientis ænigmata MSS. τίφρα πάνδε τὸ ἡμέρα, ἤγουν τάνου τὰ σκυρδύλια τὰ παιδία, αὖθ καὶ μανάδες, αἱ γυναῖκες ἐκ τοὺς ἄνδρας.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΑΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκόρδυλος, & Σκορδύλη. Orneosophium: καὶ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς δέκα σκορδυλίας αὐγινα πάνδε. Rursum: τὰ ὅλα ἢ σκορδύλια δόδητος αὐτῶ μὴ κρέας λαμπρόν.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΜΑ, *Allium*, Σκόρδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἐργάζομαι ψαθία μὴ ἔχοντα ἀδελφῶν, λογιάριόν ἵνα μόνον ὑπάρχῃ ἐν τῷ μαγειρίῳ πρὸς τὸ καθαρίσαι τὰ μικρὰ βρώματα τοῖς ἀδελφοῖς, ἅπερ ἔστιν λαχάνια μὴ ἔχοντα καὶ λάδι, ἢ σκορδόμαις ἢ λεπτόλαχανον.

ΣΚΟΥΡΓΙΑ, *Flagellum*, Μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorreggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκυρτζιά, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄρδης, μάστιξ. βέλεμνον, μανιβόν, σκυρτζιά. Vide Σκυρά.

ΣΚΟΥΡΙΑ, *Urinæ retentio omnimoda*. Leo Philosophus lib. 6. Synopseos jatricæ MS. c. 4. ἡ σκυρία, ἔστιν ὅταν ἐπίσχῃ τινὰς τὸ οὖρον. Matth. Silvatic. *Scurria, id est ablatio urinationis*.

ΣΚΟΤΡΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: Διαυγεῖα, ἔστι καὶτε ἡ σκύρα, ὡς τὸ, χλωρὶ ὅσαν τὸ ζαφύρι. Vide Σκῦρος.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκουτάριον, *Cirra*, seu *Cetra*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 735. σάκος, σκουτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ἄσπιμος, ὃ ἔστι λῶρος, ἐξ οὗ ὅπλη τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκύλαριον, ἢ ἕτερόν τι. Alibi: ἀσπὶς, τὸ σκουτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: Θυρεὸς, ἀσπὶς, ἡ παρὰ Ῥωμαίοις καλοῦμενη σκύλαριον. Herodiani Epimerismi MSS. Βοὶς, Θυλακὶς, τὸ σκουτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἤτοι σκύλαρια. Utuntur passim Tactici, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26. c. 15. n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκούταριον. Theophanes an. 7. Justini Jun. καὶ ἱστῶς ἐπάνω αὐτῶ, ἐβάσταζεν σκύλαριν μικρὸν κεχρυσωμένον. Et an. 17. Heraclij: καὶ τὸ σκύλαριν ἢ βαλάντιν ὁλόχρυσον ἔλαβεν πέτηλα ρ'. Libri Basilic. μηδεὶς τίτλος ἰδιωτῶν τῆς αὐτοῦ ἐπιθέσθω ἢ πίστις, ἵνα ἐν τυχὸν θέσει ἐν τῇ σοδῷ ἢ ἀγορᾷ πιτακίδιον, ἢ σκούταριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, &c.

Σκύλαριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ὑπὸ λεχόμενα τίκτων (χοίρων) σκύλαρια, παχέα δύσπεπτα καὶ δυσκαθάρτα, καὶ ἀφ' τοῦτο τίκτει ἀσθενῆ χυλόν. Vetus interpres, seu Giraldus, seu Monthensaurus, *Pullos* vertit, Salmasius *σκυλάρια*, vel *σκυλάρια*, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, *συκωτά*. Bogdanus verò, recens interpres, *suis vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρύϊνῳ χοῖρα ζῶ. Δρύϊνον πυρὶ, τὸ ἀπὸ δρυὸς γινόμενον, χοῖρα δὲ σκύλαρια ἐν οἷς ἐστὶ τὰ ἔμβρυα· ὃν τίτων δὲ παρεσθίει πρὸς τροφὴν ἄφθονα. Verum *κύλαρια* præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verò *σκύλαρια*.

Σκυλαρίου, *Scutarius*, *Scutatus*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Daia vero sublatus nuper à pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus*, &c. Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. ἀφ' ἧς τροφίας τὸ μὲν Πρωτικὸς, μὲν Βασιλικὸς, μὲν Παλμυκλάριος, ἡ Σκυλάριος ἠγείρθη. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκουτάριοι appellantur, qui Scylitzæ pag. 612. Ἐξκουβίτωρες dicuntur. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap. 16. *Traditum est igitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis.* Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκουτάριος, Σκουτίφερος, Σκυλίφορος, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

—— Οἱ δ' ἐξῆς ὁ δεκάτης,
Σκυλάριος, Πρωτικώνης, Δομέστικός τε, &c.

Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκυλάριος βαστάζει τὸ διβέλλιον, καὶ ἢ Βασιλέως σκύλαριον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verò vestes & insignia recensct cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

ἄδη ἀπὸ ὁπλῶν πολεμικῶν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 434. παρασκευάζει διαφόρων ὁπλισμάτων ὅρμα τι καὶ μηχανήματος, — κρίνει τι καὶ βιλοστάσις, συρράβδια τε καὶ λιθόβολα, καὶ σκορπίδια εἰς τὸ βαλλίζειν βίλη. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in *Scorpio*.

ΣΚΟΡΠΙΟΤΡΟΝ, *Heliotropium majus*. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacis simplic. sect. 19. cap. 3. ἡλιοτρόπιον τὸ μέγα, σκορπίουρον καλούμενον. *Scorpiotonum* etiam appellari scribit Apuleius de Virtutib. herb. c. 49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΡΑ, Σκοτινάδα, Σκοτινιὰ, Σκοτῦδα, Σκοτινάγρα, *Obscuritas*, *Caligo*, ἀμυδρότης, ζόφος. Glossæ Græcobarb. Σκοτεὰ, Σκότος, Σκοτινοῦρα, Σκοτινίασμα. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. ἀλλ' Θαμβώσεως ἢ ἴχνος ὑμᾶς ἢ αἴρος. Alibi ἀλλ' Θαμβώσεως ἢ αἴρος ὅτει σκοτόφας· ἰὰν ὃν τῇ παρείλῃ βλωὶ ὁ αὴρ Θαμβώσῃ, ὕδωρ δεῖξον ποῦ ἂς ὕδωρ ἔμβρυ, τὰ ἢ ὕδατος ἂς κόρη, &c. Ubi videtur legendum Σκοτινόφας. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: καὶ διασκορπίζει ὅλων τὼ σκοτεινάγρων ἢ ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σκότη.

ΣΚΟΤΙΟΨΙΣ, *Tenebrio*. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. καὶ δεησάλας ἐπισκόπους, λαβὼν τὸ ὁμοφόριον αὐτῦ ἀναθεματίσειν αὐτὸν, καὶ ἐπονομάσαντες Σκοτιοψὶν, ἐξέωσαν αὐτὸν ἐπισθοφανῶς ἢ ἐκκλησίας.

ΣΚΟΤΗΝΑΓΡΑ, *Venatio*, seu *ferarum interfectio*. Vide Σκοίνον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ μὴ λογιάζεις νὰ χαθῇς ἰδὰ ϛλω σκοτωνάγρα,
Καὶ δίνῃ δεξὶ νὰ πάνω ϛὸν τὼν τόπων ἀμολάγρα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΙ, Heritici quos *Circumcellliones* vocant. De iis Isidor. Pannormia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΥΛΑΤΟΣ, *Scutulatus*. Arrianus in Periplo maris Erythræi: φορία ἢ ἐς αὐτὼ φορχορᾶ, πορφύρα διάφορος, καὶ χυδαία, καὶ ἱματισμὸς Ἀραβικὸς χειμωνικὸς, ὅτει ἁπλᾶς, καὶ ὁ κοιὸς, καὶ σκιωλάτος, διάχρυσος. Vide Gloss. med. Lat. in *Scutula*, & infrà in Σκύτλωσις.

ΣΚΟΤΩΝΕΙΝ, *Occidere*, φονεύειν. Nicetas in Man lib. 6. num. 4. οἱ ἢ τῦτον σκοτώσαντες Πέρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀποκτείναντες. Et in Isaacio lib. 2. num. 1. οἱ ἢ ἀγγέλλοντος αὐτῷ ἢ ἐπίθρον τὰ περὶ τὸν Ἀκρίδιον καταστήσαντα χωρία, καὶ πλάσης μὴ σκῶσαι, ὡς ἰλάτλως ἢ σωπλαφίσαι. Ubi Cod. al. ἀποκτεῖναι ἢ συλλαβεῖν. Nomocanon Cotelerianus n. 278. ἰὰν δύο πολεμίους σκώσῃ ὁ ἂς, &c. n. 482. εἴ τις ἢ ζωὴ αὐτῦ ἢ βῶν σκώσει, &c. Ita n. 274. & alibi. Syntipas MS. ἀπατεῶτὸς ἢ εἶκε γλυμβῶ, ἰρᾶ ἢ παῖδα κοιμόμενον ἀβλακῆ θεωρῶ ἢ καὶ ἢ ὄφιν σκώλυμβον, καὶ σφὸς τῇ κεφαλῇ ἢ παιδὸς κάμβυσε. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: ἐσκότεσαν μέσα ἂς τὸ λαυρεῖον ἢ ῥωμαῖοι Ἀχμὰθ Μπασία. Historia Apollonij Tyrij:

Μὴ μάστριφε ἢ λογισμὸν, κάλλιο μὶ νὰ σκώσουν.

Rursum:

Ὁ ῥήγας τὸ βαρέθηκε, γιατὶ δὲν ἢ ἐσῶσαν,
Πῶς ἐγυρίφασιν κακὰ, καὶ δὲν ἢ ἐσκώσασαν.

Stephanus Sachleces in Versib. Politic. MSS.

Λιὰ ὅταν ἢ ἐσκότωσεν ἢ Πάντζιωλον ὁ Ἔκτωρ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap. 16.

Σκοτωμὸς, Σκῶμος, Σκότωμα. *Clades*, *Strages*, ὄλεθρος, κτύπος. Gloss. Græcobarb. Ἀνδροφονίαι, φοναὶ, καὶ θάνατος, καὶ σκῶμοι ἢ ἀνθρώπων. Nomocanon laudatus n. 485. εἰ ἢ αὐτὸ παραμείνῃ χωρὶς σκώμαλος, ἰὰν ὦσι ἴδια, &c.

ΣΚΟΥΒΙΤΟΡΕΣ, *Excubitores*, εἶδος φύλακος ἄγρυπνου, in Glossis Basilic. Vide Ἐξκυβίτωρ.

ΣΚΟΥΒΟΥΛΟΝ, *Solanum hortense*, apud Interpol. Dioscor. c. 653.

ΣΚΟΥΔΟΝ, *Scutum*, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib. 1. Hist. Athen. ἐκεῖσε ἐπὶ νικῶσαν ἐς ἀγῶνας τὰς Ἰσμηνὰς, νὰ πίρνει δίκα χρυσᾶ σκοῦδα καθ' ὕσας, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΤΕΡΙΟΣ. Vide in Σκυτάριον.

ΣΚΟΥΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ βάζων τὴ ὀρκηόπυλα γεμάτο μίαν σκυλάδαν,
Κ' οἱ ἄλλις ἐπιστεύσαν λυπῶμαι ὅτι ἡ σκύλα.

ΣΚΟΥΛΑΙΚΗ, Σκυλάκι, Σκύλπας, *Vermis*, σκώληξ, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκυλίκι, *Æruga*, Sic. Fabulæ Æsopi Græcobarb. Σκυλάκι ὑγῶν λεῦ ἢ γλῶ, &c. Σκυλπάκι, *Vermiculus*, σκωλάκιον. Σκυλακιάζω, *Verminare*, Σκωληκιῶ.

Σκυλάκιον, pro Σκυλάκιον. Glossæ Græcobarb. Σκώληξ, Σκυλάκιον. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ζωπλοῦν τὰ μέλη τα ναφαῖν εἰ σκυλάκια.

Damascenus Studita Homil. 24. μαζάνετε καὶ λεθηκιάζετε βίον ἰδὼ εἰς τὼ γλῶ, ἐπῶ καὶ τὸ σκυλλάκιον ἢ πγωγα. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p. 327. μὶ τὸ ἁγίασμα ψοφοῦσι τὰ βλαβερὰ σκυλάκια ἢ γῆς.

ΣΚΟΥΛΑΚΑΙ, Κύλκαι, *Excubiæ*, *Vigiliæ*. Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. τῇ παρευρίᾳ τὰς εὐπροξίας νοθεύσαντες, ἢ διαφυρᾶς κατεμίλησαν, ἰὼ σκύλκαν σωλῆς τῇ πατρίᾳ φωνῇ Ῥωμαίοις καλῶν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag 904. τῇ ὧν νυκτὶ δ' ὑτέρας διαφαύσης, (ὡς) ἀδωκήσαν αὐτῷ μοιξύλα διαλαθῶν τὼ σκύλκαν ἰμῷ, καὶ διαπράσαι. Et pag. 912. ἰώσιον πρὸς ἡμᾶς ἐς τὸ ἄπλακτον ἰμῷ τὸ πλησιον ἢ Καισάριον εἰ ἢ σκύλκας ἴνα Πέρσαι. Mauricius in Strategicis lib. 1. cap. 2. ἴσι ὃ καὶ ἄλλας πῶς ἀναγκαῖν ἐν ἢ κύλκας· ὑ διαφαίνοῃ γὰ μάνθαν τῶς πολεμίους αἱ ζάβαι. Ubi Rigaltius legit Σκύλας. Ita Κύλκα rursum occurrit lib. 7. cap. 6. & apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 54. Idem Mauricius eod. lib. cap. 9. τὰς ὃ ἀφεσιζομβίας ἐπὶ τῦτο μὰ ὑποκάδζ σκύλκα, ἢ ἐτέρᾳ. Et lib. 8. pag. 180. ὑ δὲ ἐν πολλῇ διωάμει πόλιν τις πολιορκῶν, φυλακτέον ποιῶν τὼ χράλοπεδίαν, ὕτι ἢ χάρακα ἀμᾶν ἠγάσῃ ἐς ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ σκύλκας ἴχειν πρεπέα. Sic lib. 3. c. 16. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 1. 4. 12. 13. & Leo in Tactic. cap. 17. §. 95. 101.

Σκυλκεύειν, Κυλκεύειν, *Excubias agere*, *Excubare*. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. πᾶς δὲ κυλκεύειν ἰχθρός, καὶ πᾶς δὲ ἐξπλεράτωρας ὅτει κατασκόπως ἀμᾶν, λαυθάνειν θέλοντας ἐς τὸ χράτ. Idem lib. 12. pag. 338. τὰς ὃ ἐκ πλαγίων ἐκατέρωθεν αὐτῦ περιπάλειν, ἴνα ἅμα μὲν καὶ σκυλκεύσει καὶ γινώσκωσι μὰ ἠγαρύμματος θέσιν ἰχθρῶν. Utitur præterea lib. 7. cap. 9. ut & Leo cap. 12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ἵνα γὰ συγχωρῶν πέμψας μᾶς ἄκρει χιλιάδων καβαλλαρίων πρὸς τὸ σκυλκεύσαι τὸ μέρος ὅπου λῶ ὁ Βασιλεὺς ἢ Αἰθιόπων. Infrà: ἀκολούθει τοῖς κυλκεύσι.

Προσκυλκεύειν. Leo in Tactic. cap. 14. §. 52. & Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 4. extr. δὲ καὶ αὐτὸς τὸς ἐς ἐσίδρας ἀπιέχοσθαι προσκυλκεύειν ἀσφαλῶς, &c. Hinc *Proculcatores*, apud Ammianum lib. 27.

Σκυλκάτορες, *Excubitores*, *Vigiles*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ γνῶμῳ τῦτο δεῖ ἢ σκυλκατόρων ἰμῷ. Leo in Tactic. cap. 4. §. 24. Σκυλκάτορες ὃ οἱ κατάσκοποι λέγονῃ), εἴ τινες μανθάνοιλες τὰ ἢ ἰχθρῶν ἀπαγγέλλωσι. Ita Mauricius lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 10. lib. 7. cap. 17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 3. τὰς ὃ γε σκυλκάτορας πεζὰς δεῖ), καὶ ἐδὲ ἐκμαθῶ, καὶ ψυχῇ, καὶ ὁπλισμ, ἀνδρείους τε, καὶ ἢ λειπῶν διαφέρων, &c. Infrà: ὅταν ὃ ἐπὶ τὸ καβασχῶν τινὰς ἢ ἐπιδρομὴ ἢ, ἀναμεμιγμβίους τύτους τυγχάνειν τῶς σκυλκάτορσι, &c. Vide eundem Mauricium lib. 7. cap. 10. & pag. 372. 376. 378. Leo cap. 12. §. 56. σκυλκάτορας ὄγων βιγλιάτωρας. & §. 120. δύο ὃ σκύλκάτορας ὄγων καβασκόπους, ἢ βιγλάτορας χρειμους καὶ ἀγρύπνους καὶ ἀνδρείους ἐπιλέγεσθαι.

Sculcatorius

Sculcatoriæ naves, in classe Ravennate, apud Senatorem lib. 2. Epist. 10. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in *Collocare*.

ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ, *Inaures*. Achmes in introduct. in Astrolog. δυλεῖ πάλιν κοπίλα δμμία, καὶ ἱλιόμμια, δακτυλίδια, βραχιόλια, σκυλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcogr. Crusij scribitur σκυλλαρίγια. Vide Σχολαρίκιον.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ. Vide Σκυλίκιν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶον ἔσω ἔχει πολλὰ πόδια, ἃ περίφερεια. τὸ ἀπὸν καλῶ σκυλόπανδρον, ἃ κολόπανδρον.

ΣΚΟΥΤΑΙ. Vide in Σκύλαι.

ΣΚΟΥΜΠΡΙΟΝ. Vide in Σκόμβρον.

ΣΚΟΥΠΑ, *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p. 175. ὀφελαγεύσωσι. σαρώσωσι. Σκῶρ γὰρ ἡ ὀφελτρον, καὶ ὄφελον, ἢ ὄφελμα, ἃ σκοῦπα λέγω. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 54. ἱστέον τὸ πλῆθος καλὰ, καὶ μὴ μίαν σκοῦπαν τὸ τρίφυλλο καλὰ μὴ μίαν σκοῦπαν.

ΣΚΟΥΡΑ, Σκυρία, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴος, ἰὸς σιδήρου. Corona pretiosa: Σκυρία, *Rubigo*, ἰός. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἔλαιομα, ὅτι ἡ σκυρία ἡ ἀσημίου. Rursum: Καδμία, σκυρία ἢ σιδήρου. Alibi: Λιθάργυρον, σκυρία χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἔλαιομα, ἡ σκυρία ἢ ἀργύρου. Alibi: Κόμμι ὕδατος, ἡ σκυρία. Σκωρία, apud Paulum Æginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. Σκυρά, apud Agapium in Geopon. cap. 203. 229. Σκορία, apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. Σκώρια, in Orneosophio p. 194. Σκυρία, apud Auctorem Etymologici in Κιβδηλία. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 51. & infrà in Σκωρία.

Σκυρίδια, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ εἰ ἢ δαιμόνιον χρυσοῖ ἐξέδωκαν, σκυρίδια ἢ τέφρας Μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Φάκη σκορία, & χαλκὴ σκορία, in Glossis Chymicis MSS. ἢ τὸ χρυσοειδὲς. De variis verò scoriis vide Commentatores Joan. Mesuæ in Antidot. p. 127.

Σκυριάζειν, *Rubigine infestari*, καθύβειν. Σκυριασμένος, *Rubiginosus*, ἰώδης. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάβαστα λαμπρὰ, ἃ σκυριασμένα.

Idem lib. 6.

Τὰ σκυριασμένα ἅρματα ἀπάνω τὸ κάμιλο τν.

Et lib. 9.

Καὶ μὲ σκοτὸν ἰμάσθυσε, ἐκάβιν ἢ παχεῖν,
Γεωπόνιδν καὶ τὰ πλοῦν ὁπότον σκυριασμένα.

Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340. δεῖ τὰ χάση καὶ τὰ βασάξειν τῷ φαίνει, καὶ τὰ λαμπρὰ τὰ σκυριασμένα πράσματα, &c.

ΣΚΟΥΡΑΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax* avis, Plinio, κορακίας Aristoteli, Gallis *Choüette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΑ, Pestis, λοιμός. Σκυρδολιάρης, *Peste laboratus*, ὁ λοιμώττων. Leonis sapientis ænigmata MSS. τέρας πάσης τὸ ἡμέρας, ἔχων τέσσαρα τὰ σκυρδόλλινα τὰ παιδία, αὐτὴ καὶ μανάδες, αἱ γυναῖκες ἐκ τοὺς ἄνδρας.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκόρδυλος, & Σκορδύλη. Orneosophium: καὶ πάλιν μεθ' ἁμάρας ἐκβὰ δὲ δύο σκορδύλια αἴγινα πάσης. Rursum: τὰ ὅλα ἢ σκορδύλια δοθήτωσαν αὐτῇ μὴ κριθὴ λαμπρίας.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΜΑ, *Allium*, Σκόροδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἐργάζομαι ψαθία μὴ ἢ αἰδιφῶν, λογισάμενος ἵνα μέσον ὑπαρχῶν ὀν τῇ μαγείρῳ πρὸς τὸ καθαρίσαι τὰ μικρὰ βρώματα τοῦς ἀδελφοῦς, ἅπερ ἔθὸν λαφάνια μὴ ὄξος καὶ ἅλας, ἢ σκορδόμας ἢ λεπίδα χανον.

ΣΚΟΥΤΡΓΙΑ, *Flagellum*, Μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorreggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκυρτζία, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄρδις, μάστιξ. βάϊδυρον, μίνθρον, σκυρτζία. Vide Σκυρά.

ΣΚΟΥΡΙΑ, *Urina retentio omnimoda*. Leo Philosophus lib. 6. Synopseos jatricæ MS. c. 4. ἡ σκυρία, ὅταν ἐπίσχῃ τὰ οὖρα. Matth. Silvatic. *Scurria, id est ablatio urinationis*.

ΣΚΟΥΡΟΣ, *Obscurus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: Διασίτωσα, ἔστι κοκκία ἢ σκύφα, ὡς τὰ, χλορὶ ἐσὰν τὰ ζαφύρι. Vide Σγύρος.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκυτάριον, *Cetra*, seu *Ceira*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 735. σάκος, σκυτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ἄρμα, ὃ ἔστι λῶρος, ἐξ οὗ ἅρμη τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκύβαριον, ἢ ἕτερόν τι. Alibi: ἀσπὶς. τὸ σκυτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: Θυρεὸς, ἀσπὶς, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλῶ σκούταριον. Herodiani Epimerismi MSS. Βοὸς, Θηλυκὸν, τὸ σκυτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἅτις σκύβαρια. Utuntur passim Tactici, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26 c. 15 n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκυτάριον. Theophanes an. 7. Justini Jun. ἢ ἵστησι ἐπάνω αὐτοῦ, ἐβάσταζον σκούταρον μικρὸν κεχρυσωμένον. Et an. 17. Heraclij: ἢ τὸ σκούταρον ἢ βαζάτης ὁλόχρυσον ἔλαβον πέταλα ρί. Libri Basilic. μιᾶς τίτλος ἰδιώτης τοῦς ἀγροῦς αὐτοῦ ἐπιθῆναι ἢ πίστιν, ἵνα τυχὸν θέσει ἐν τῷ ποιῶ ἢ ἀγρῷ πυκνίδιον, ἢ σκυτάριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, &c.

Σκύβαριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ἢ λιγόμμια τούτων (χοίρων) σκύβαρια, παίλλα δύσπεπτα καὶ δυσκαθάρτατα, καὶ δεῖ τοῦτο τούτων ἀπέχεσθαι χρή. Vetus interpres, seu Giraldus, seu Monthensaurus, *Pullos* vertit, Salmasius σκυλάρια, vel σκυβάρια, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, σικωτά. Bogdanus verò, recens interpres, *suis vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρύϊνα χοῖρα ξῦ. Δρύϊνα πυρὶ, τὸ λέγω δρυὸς ξυλόμμια, χόρια ἢ σκύβαρια ἐν οἷς αὐτὰ τὰ ἔμβρυα· ἐκ τούτου ἢ παρισᾷ πρὸς τροφὴν ἀφέντα. Verum κύλαμα præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verò σκύβαρα.

Σκυβάριος, *Scutarius*, *Scutatus*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Data vero sublatus nuper à pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus*, &c. Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. ὡς ἢ περίφας τὸ μὲν Πρασιανὸς, μὲν Βενδιμὸς, μὲν Παλμυλάριος, ἢ Σκυβάριος ἡλίσκ. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκυτάριοι appellantur, qui Scylitzæ pag. 612. Ἐξκυβίτωρες dicuntur. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap. 16. *Traditum est igitur & ipse eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis*. Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκυτάριος, Σκυτίρης, Σκυβίριος, *Scutifer*, *Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

—— Οἱ δ' ἐξῆς ἢ δυάτης,
Σκυβάριος, Προβοκούρος, ἀμυράλης ὁμοῦ τε, &c.

Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκυβίριος βαστάζει τὸ διβίλλιον, καὶ ἢ Βασιλίσσης σκούταριον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verò vestes & insignia recenset cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

ἅδε ἀπὸ ὅπλων πολεμικῶν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 434. παρασκευάζει διαφόρων ὑλοτόμων ὄργανα τε καὶ μηχανήματα, — κρίνε τε καὶ βελοστάσεις, πυρβόλα τε καὶ λιθόβολα, καὶ σκορπίδια ἃς τὸ βαλλίζ βίλη. Eadem habet Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 11. Vide Gloss. med. Latin. in *Scorpio*.

ΣΚΟΡΠΙΟΤΡΟΝ, *Heliotropium majus*. Pseudo-Dioscorides MS. de Pharmacis simplic. sect. 19. cap. 3. ἡλιοτρόπιον τὸ μέγα, σκορπίουρον καλούμενον. *Scorpioctonum* etiam appellari scribit Apuleius de Virtutib. herb. c. 49.

ΣΚΟΤΕΙΝΟΫΡΑ, Σκοτεινάδα, Σκοτιαὶ, Σκοτῦφλα, Σκοτιάγρα, *Obscuritas*, *Caligo*, ἀμυδρότης, ζόφος. Glossæ Græcobarb. Σκοτία, Σκότος, Σκοτοῦρα, Σκοτίασμα. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. nunc 3177. ἀεὶ θαμβώσεις ἢ ἴχνος ἡμᾶς ἢ αἴρῃ. Alibi ἀεὶ θαμβώσεις ἢ αἴρῃ ὅτει σκοτίρας· ἰὰν ἐν τῷ παρόντι ῥωὶ ὁ αὴρ θαμβώσῃ, ὑδηγὸν ποιῆ ἃς ἴδιον ὁμβρα, τὰ ἢ ὕδατα ἃς κόρη, &c. Ubi videtur legendum Σκοτοῦρας. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 340. de gratia divina: καὶ διασκορπίζει ὅλων τῶν σκοτοπάγων ἢ ψυχῆς.

ΣΚΟΤΗ. Vide in Σκότη.

ΣΚΟΤΙΌΨΙΣ, *Tenebrio*. Theophanes an. 27. Copronymi, de Constantino Patr. Constantinop. καὶ λέγοντας ἐπισκόπους, λαβὼν τὸ ὠμοφόριον αὐτοῦ ἀνεθεμάτισεν αὐτὸν, καὶ ἐπονομάσας Σκοτιόψιν, ἐξέωσεν αὐτὸν ἐπισθοφανῶς ἐκ ἐκκλησίας.

ΣΚΟΤΗΝΆΓΡΑ, *Venatio*, seu *ferarum interfectio*. Vide Σκόλωνας. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ μὴ λογιάζεις τὰ χαβὼς ἰδὼ ϛῶν σκοτιωάγρα,
Καὶ δίωξι λέοπάνων ϑν τῶν τόσων ἀμέλαγρα.

ΣΚΟΤΟΠΙΚΟΊ, Heritici quos *Circumcelliones* vocant. De iis Isidor. Pannormia, Gratianus &c.

ΣΚΟΤΟΥΛΆΤΟΣ, *Scutulatus*. Arrianus in Periplo maris Erythræi: φορμία ἢ ἐς αὐτῶν ἀποχαρᾶ, πορφύρα διάφορος, καὶ χυδαία, καὶ ἱματισμὸς Ἀραβικὸς χαμιδωτὸς, ὅτι ἁπλῶς, καὶ ὁ κοινὸς, καὶ σκυλωτὸς, διάχρυσος. Vide Gloss. med. Lat. in *Scutula*, & infrà in Σκύτλωσις.

ΣΚΟΤΏΝΕΙΝ, *Occidere*, φονεύειν. Nicetas in Man lib. 6. num. 4. οἱ ἢ τῶν σκιλώσαντες Πέρσαι, &c. Ubi Cod. al. ἀποκτείναντες. Et in Isaacio lib. 2. num. 1. οἱ ἢ ἀγχίλλοντες ἐκεῖθεν ἢ ἐπῆραν τὰ ἀβ τὸν Λαρδίαν καταστίχων χαρία, καὶ πλάσας μὴν σκιλῶσαι, ἐκ ἰλάντιος ἢ σωσπαφίνας. Ubi Cod. al. Νοκλῶναι ἢ συλλαβῶν. Nomocanon Cotelerianus n. 278. ἰὰν δύο πολεμίους σκιλωθῇ ὁ ἅς, &c. n. 482. ἕ τις ἢ ζωὴ ἀπὸ ἢ βῶν σκιλώσει, &c. Ita n. 274. & alibi. Syntipas MS. ἅτε ἐστὸς ἢ οἶκον ἀμόμβου, ἐφ' ἢ παῖδα κοιμώμβον ἀβλαβῆ ϑεωρῶ ἢ καὶ ἢ ὄφιν σκιλόμβον, καὶ φρὸς τῇ κεφαλῇ ἢ παιδὸς κάμβον. Chronicon Veneto-Byzantin. sub finem: ἐσκότησαν μέσα ἃς τὸ λευκὸν ἢ βιβλίον Ἀχμὰθ Μωσία. Historia Apollonij Tyrij:

Μιλάσρεφε ἢ λογισμὸν, κάλιο μὴ τὰ σκιλώσης.

Rursum:

Ὁ φύγας τὸ βαμβάκι, γιατὶ δὲν ἢ ἰσῶσαν,
Πῶς ἰγυμένασιν κακὰ, καὶ δὲν ἢ ἰσκιλῶσαν.

Stephanus Sachleces in Versib. Politic. MSS.

Ἀμὴ ὅταν ἢ ἰσκότωσιν ἢ Πάντοκλαν ὁ Ἕκτορ.

Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amorib. Rhodant. cap. 16.

Σκοτωμὸς, Σκίλωμις, Σκότωμα. *Cædes*, *Strages*, ἔντα ἔλιθρος, κτόνος. Gloss. Græcobarb. Ἀνδροφονίαι, φονικὰ, καὶ θάνατοι, καὶ σκίλεμοὶ ἢ ἀνθρώπων. Nomocanon laudatus n. 485. οἱ ἢ αὐτὸ παραμένων χωρὶς σκιλώμαλος, ἰὰν ὑπ ἴδῃ, &c.

ΣΚΟΥΒΙΤΟΡΕΣ, *Excubitores*, εἶδος φύλακες ἄγρυπνοι, in Glossis Basilic. Vide Ἐξκυβίτωρ.

ΣΚΟΥΒΟΥΛΟΝ, *Solanum hortense*, apud Interpol. Dioscor. c. 653.

ΣΚΟΥΔΌΝ, *Scutum*, Moneta quævis aurea, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athen. ἐκεῖνοι ἐπὶ νικῶσαν ἐς ἀγῶνας τὰς Ἰσθμικὰς, τὰ πίρνα δίκα χρυσᾶ σκοῦδα καθ' ὕνας, &c. Occurrit ibi non semel.

ΣΚΟΥΈΡΙΟΣ. Vide in Σκυτάριον.

ΣΚΟΫ́ΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ βάσας κὴ ὀρκηγόπυλα γεμάτην μίαν σακκύλαν,
Κ' οἱ ἄλλοι ἐπιστεύασιν λινάρι ἴνι ἡ σκύλα.

ΣΚΟΥΛΑΊΚΗ, Σκυλίκι, Σκύλικας, *Vermis*, σκώληξ, in Corona Pretiosa. Rursum: Σκυλίκιν, ἔλμινθος, Σίς. Fabulæ Æsopi Græcobarb. Σκυλίκι ὑγρὸν δὸν ἢ γλῶ, &c. Σκυλικάκι, *Vermiculus*, σκωλήκιον. Σκυλικιάζειν, *Verminare*, Σκωληκιᾶν.

Σκυλάκιν, pro Σκωλήκιον. Glossæ Græcobarb. Σκώληξ, Σκυλάκιν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ζωπαιὸν τὰ μίλη τυ ταφασὶν εἰ σκυλάκες.

Damascenus Studita Homil. 24. μαζώνετε κὴ ἀποθησαύζετε βίον ἰδὼ ἃς πῶ γλῶ, ὑπῦ κὴ τὸ σκυλάκιον ἢ πρώτα. Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei p. 327. μὴ τὸ ἁγίασμα ϕοβῆσι τὰ βλαβερὰ σκυλάκια ἢ γῆς.

ΣΚΟΥΛΚΑΙ, Κυλκαι, *Excubiæ*, *Vigiliæ*. Theophylactus Simocatta lib. 6. cap. 9. τῇ παρωνίᾳ τὰς εὐπραξίας ἀποδύσαντες, ἢ διαφορᾶς κατεμίλησαν. ὧν σκύλκαν σωσίπολις τῇ πατρίῳ φωνῇ Ῥωμαίοις καλῶν: Chron. Alexandrinum in Heraclio pag. 904. τῇ ὃν γυκτὶ δὸντίρας διαφυόσης, (ὡς) ἀδυπόησαν αὐτῷ μετὸχλα διαλαβὼν τὼν σκύλκων ἰμῷ, καὶ διαπεμάσαι. Et pag. 912. ὧδῆσιν πρὸς ἡμᾶς ἃς τὸ ἅπλησον ἰμῷ τὸ πλησίον ἢ Κανσάκων εἰ ἢ σκύλκας ἵνα Πέρσων. Mauricius in Strategicis lib. 1. cap. 2. ἴσι ἢ καὶ ἄλλως πῶς ἀναγκαῖον ἐν ἢ κύλκαις· ὑ διαφαίνοι γὸ μήκοθεν τῶν πολεμίοις αἱ ζάβαι. Ubi Rigaltius legit Σκύλαις. Ita Κύλκα rursum occurrit lib. 7. cap. 6. & apud Leonem in Tactic. cap. 14. §. 54. Idem Mauricius eod. lib. cap. 9. τὰς ἢ ἀφορίζομβίνας ἐπὶ τῦτο μὴ ὑποκῶδες σκύλκα, ἢ ἐτέρῳ. Et lib. 8. pag. 180. κ' δῶ ἐν πολλῇ δυνάμα πόλιν τις πολιορκῶν, ἀφυλακῆσ ποιῶν τὼν φρουρούσαν, ὅτι ἢ χάρακα ἀρκῶν ἠγήσῃ ἃς ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ σκύλκας ἰχεν προσέκα. Sic lib. 3. c. 16. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 1. 4. 12. 13. & Leo in Tactic. cap. 17. §. 95. 101.

Σκυλκεύειν, Κυλκεύειν, *Excubias agere*, *Excubare*. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. πῶς δῶ κυλκεύειν ἰχθρούς, καὶ πῶς δῶ ἐξπλοράτορας ὅτει κατασκόπους ἀρεῖν, λαϑάραν ϑέλοντας ἐν τῷ φρουρῷ. Idem lib. 12. pag. 338. τὰς ἢ ἐκ πλαγίων ἐκατέρωθεν αὐτῷ περιπολῶν, ἵνα ἅμα μὴν καὶ σκυλκεύσαι καὶ γινώσκοσι μὴ ἰγκρύμματος ὄφιν ἰχθρῶν. Utitur præterea lib. 7. cap. 9. ut & Leo cap. 12. §. 56. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. ἵνα γὸ συγκλῶν πίμπας μὴ ἅκοσι χιλιάδων καβαλλαρίων πρὸς τὸ σκυλκεῦσαι τὸ μέρῃ ὅπω ἰῶ ὁ Ῥωμαίων ἢ Αἰθιόπων. Infrà: ἀκολούθων τοῖς κυλκεύσι.

Προσκυλκεύειν. Leo in Tactic. cap. 14. §. 52. & Mauricius lib. 4. Strateg. cap. 4. extr. δῶ καὶ αὐτὸς τὸς ἐς ἐνέδραν ἀπερχομένους προσκυλκεύειν ἀσφαλῶς, &c. Hinc *Proculcatores*, apud Ammianum lib. 27.

Σκυλκάτορες, *Excubitores*, *Vigiles*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ γινόμβυ τῦτο δέκα ἢ σκυλκατόρων ἰμῷ. Leo in Tactic. cap. 4. §. 24. Σκυλκάτορες ἢ οἱ κατάσκοποι λέγονῆ), οἵ τινες μανθάνοσιν τὰ ἢ ἰχθρῶν ἀπαγγέλλωσι. Ita Mauricius lib. 1. cap. 3. lib. 2. cap. 10. lib. 7. cap. 17. Idem Mauricius lib. 9. cap. 5. τὸς ἢ γε σκυλκάτορας πεζοὺς ἢ), καὶ ἀβλ σώμαλος, καὶ ψυχῆ, καὶ ὁπλίαλ, ἀνδρείους τε, καὶ ἢ λοιπῶν διαφέρων, &c. Infrà: ὅταν ἢ ἐπὶ τὸ καβασχῶν τινὰς ἢ ἐπιδρομὴ ἢ, ἀναμιμνῃσκῶμεν τύτες τυγχάνοσιν τῶν σκυλκάτορσι, &c. Vide eundem Mauricium lib. 7. cap. 10. & pag. 372. 376. 378. Leo cap. 12. §. 56. σκυλκάτορας ὄχυν βιγλευσῶσας. & §. 120. δύο ἢ σκυλκάτορας ὄχυν καβασκόπους, ἢ βιγλάτορας χρεῖμους καὶ ἀγρύπνους καὶ ἀνδρείους ἐπιλέγεσθαι.

Sculcatori.

Sculeatoria navis, in classe Ravennate, apud Senatorem lib. 1. Epist. 20. Adde eundem Leonem cap. 17. §. 91. 98. 100. 105. Vide Gloss. med. Lat. in *Collocare*.

ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΙΑ, *Inaures*. Achmes in introduct. in Astrolog. δηλοῖ πάλιν κοσμία δραμία, καὶ ἱλιόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκυλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcogr. Crusij scribitur σκυλλαρίζια. Vide Σχολαρίκιον.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ. Vide Σκυλίν.

ΣΚΟΥΛΟΥΠΑΝΔΡΟΣ, *Scolopendra*. Glossæ Græcobarb. ζῶον ὃπου ἔχει πολλὰ πόδια, ἢ ποδάρια. τὸ ὀνομάζουν καλῶς σκολόπανδρος, ἢ κολόπανδρος.

ΣΚΟΥΤΑΤΑΙ. Vide in Σκέλαι.

ΣΚΟΥΜΠΡΙΟΝ. Vide in Σκόμβρος.

ΣΚΟΥΠΑ, *Scopa*. Isaacius Tzetzes ad Lycophron. p. 175. ὀφιλτρεύσουσι, σαρώσουσι. Σκῦπα γὰρ καὶ ὄφιλτρον, καὶ ὄφιλον, καὶ ὄφιλμα, ἡ σκῦτα λέγουσι. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 54. ἴσασι τὸ πλῆθος καλὰ, καὶ μὴ μίαν σκῦπαν τὸ τρίφυλλο δωσιλά. Infrà: καὶ τότε βράσεις ζάκτλον μὲ τιρὸν γυρτὰ μίαν, καὶ τρύφυλλο καλὰ μὲ μίαν σκῦπαν.

ΣΚΟΥΡΑ, Σκυρία, *Rubigo*, *Ferrugo*, ἴος, ἰὸς σιδήρου. Corona pretiosa: Σκυρία, *Rubigo*, ἰός. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Ἔλυσμα, ὅτοι ἡ σκυρία τῆ ἀτημίν. Rursum: Καθμία, σκυρία τῆ σιδήρου. Alibi: Λιθάργυρον, σκυρία χρυσῦ καὶ ἀργύρου. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἔλυσμα, ἡ σκυρία τῆ ἀργύρου. Alibi: Κόπρος βόος, ἡ σκυρία. Σκυρία, apud Paulum Æginetam lib. 7. pag. 230. 254. & Myrepsum sect. 41. cap. 108. Σκυρά, apud Agapium in Geopon. cap. 203. 219. Σκορία, apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij pag. 150. 156. Σκώρια, in Orneosophio p. 194. Σκωρία, apud Auctorem Etymologici in Κιβδηλία. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 51. & infrà in Σκωρία.

Σκυρίδιον, apud Olympiodorum Alexandrinum Chymicum MS. καὶ οἱ τῆ δαιμόνων χρεμοὶ ἐξίδωκαν, σκυρίδια καὶ τόφους Μαρίας. Occurrit ibi pluries.

Φάκη σκορία, & χαλκὴ σκορία, in Glossis Chymicis MSS. ὅτι τὸ χρυσάνθεον. De variis verò scoriis vide Commentatores Joan. Mesuæ in Antidot. p. 117.

Σκυριάζειν, *Rubigine infestari*, καθύβρισμ. Σκυρισμένος, *Rubiginosus*, ἰώδης. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὐδὲ πολλὰ ἀλάβραστα λαμπρὰ, ἢ σκυρισμένα.

Idem lib. 6.

Τὰ σκυρισμένα ἅρματα ἀπάνω τὸ κάρμιλο τυ.

Et lib. 9.

Καὶ μὲ σκοπὸν ἰμπόδυση, ἐκεῖθεν καὶ παρῆλθ',
Γιανοῦνθη καὶ τὰ πλευθὴ ὁτούτου σκυρισμένα.

Apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 340. δῆξε τὰ χάση καὶ τὰ βασάξη τῶν φαλιῶν, καὶ τὰ λαμπρωμένα τὰ σκυρισμένα πράγματα, &c.

ΣΚΟΥΡΑΠΟΛΟΝ, *Pyrocorax* avis, Plinio, πυρρόκαξ Aristoteli, Gallis *Choüette*, vel *Choucas*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΑ, Pestis, λοιμὸς. Σκυρδυλιάρης, *Peste laboratus*, ὁ λοιμώξας. Leonis sapientis ænigmata MSS. τέρα πόσα τὸ ἠβοῦσι, ὅγιον τόσον τὰ σκυρδύλδια τὰ παιδία, αὐτὴ καὶ μανάδες, αἱ γυναῖκες ἐκ τοὺς ἄνδρας.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΛΙΟΝ, *Piscis genus*. Σκόρδυλος, & Σκορδύλη. Orneosophium: ἢ πάλιν μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ δὸς δότε σκορδύλια αἰγανα πόσα. Rursum: τὰ ὅλα ἢ σκορδύλια δόθητόσαν αὐτὸ μὴ κρέας ἰωμένα.

ΣΚΟΥΡΔΟΥΜΑ, *Allium*, Σκόροδον. Paralipomena de S. Pachomio num. 15. ἐργάζομαι ψεύδια μὴ τῶν ἀδελφῶν, λογισμένους ἵνα μόνον ἐπαρκῶν ἐκ τῆ μαγερίᾳ πρὸς τὸ καθαρίσαι τὰ μικρὰ βρώματα τῶν ἀδελφοῦ, ἄπερ ἔδιν λαχάνια μὴ ὄξυς καὶ ἁλατὰ, ἢ σκορδόμας ἢ λιπόλαχανα.

ΣΚΟΥΡΓΙΑ, *Flagellum*, Μάστιξ, *Scortea*: Ital. *Scorreggia*; & Gall. *Escourgée*.

Σκυρτζία, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄρδυς, μάστιξ. βόνδυρος, μίτυβρος, σκυρτζία. Vide Σκυρά.

ΣΚΟΥΡΙΑ, *Urina retentio omnimoda*. Leo Philosophus lib. 6. Synopseos jatricæ MS. c. 4. ἡ σκυρία, ὅτιν ὅταν ἐπίχῃ τυλάους τὸ οὖρον. Matth. Silvatic. *Scurria, id est ablatio urinationis*.

ΣΚΟΥΡΟΣ, *Obscenus*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus: Διασύτωσα, ὅτι κοκίνα ἢ σκώρα, ὡς τὸ, χλορὶ ὅταν τὸ ζαφύρι. Vide Σγῦρος.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*. Glossæ Gr. Lat. Σκυτάριον, *Cirra*, seu *Ceira*. Scholiast. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 735. σάκος, σκυτάριον Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2061. ἄρθμος, ὃ ἔστι λῶρος, ἐξ οὗ ὑφαίνῃ τὸ βαλάντιον, ἢ τὸ σκύλαριον, ἢ ἕτερόν τι. Alibi: ἀσπὶς, τὸ σκυτάριον. Lexicon MS. Cyrilli: Θυρεὸς, ἀσπὶς, ὃ καθ' Ῥωμαίους καλῶς σκύλαριον. Herodiani Epimerismi MSS. Βοὸς, Θηλυκὸν, τὸ σκυτάριον. Justinianus in Nov. 85. cap. 4. ἀσπίδας ἤτοι σκυλάρια. Utuntur passim Tactici, & alij, Leo cap. 6. §. 25. 32. 35. 36. 37. cap. 12. §. 81. cap. 14. §. 38. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. de Adm. Imp. cap. 38. 51. Nicetas Barbarogr. in Manuele lib. 5. num. 3. Codinus de Offic. Palat. c. 5. n. 63. c. 6. n. 26 c. 15 n. 20. cap. 19. n. 11. &c.

Σκυτάριον. Theophanes an. 7. Justini Jun. καὶ ἐκ τοῦ ἐπάνω αὐτῶ, ἐβάσαζεν σκύλαρι μικρὸν κεχρυσαμένον. Et an. 17. Heraclij: καὶ τὸ σκύλαρι τῆ Ῥαζάτε ὁλόχρυσον ἔλαβεν πέταλα ρέ'. Libri Basilic. μηδεὶς τίτλος ἰδιωτικὸς τοῖς ἀγροῖς αὐτοῦ ἐπιβάλῃ τῆ Πίπτης, ἵνα ἐν τυχὸν θέσει ἐν τῆ ἀσόδῳ τῆ ἀγροῦ πινακίδιον, ἢ σκυτάριον, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο, &c.

Σκύλαριον, *Vulva*. Symeon Sethi de Facultatib. cibor. τὰ ἢ λαγάρισμα τούτων (χειρῶν) σκύλαρια, παχέα δύσπεπτα καὶ δυσκαθάρτα, καὶ διὰ τοῦτο τούτων ἀπεχέσθαι χρή. Vetus interpres, seu Giraldus, seu Monthensaurus, *Pullos* vertit, Salmasius *ovaliaria*, vel *ovalaria*, in suo exemplari legit, & *jecora* esse adscripsit, *ovata*. Bogdanus verò, recens interpres, *suis vulvam* intelligi contendit, idque firmat verbis Scholiastæ Theocriti Id. 9. ad vers. 19. ἐν πυρὶ δρύϊνο χερία ζῆ. Δρύϊνον πυρὶ, τὸ δότε δρυὸς γενόμενον, χέρια ἢ σκύλαρια ἐν οἷς ἀεὶ τὰ ἔμβρυα· ἐκ τούτων ἢ παρισᾷ πρὸς τροφὴν ἀφθονα. Verum *vitalia* præferunt editiones ejusdem Scholiastæ, non verò *scytalæ*.

Σκυλάριος, *Scutarius*, *Scutarius*. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 79. *Daia vero sublatus nuper à pecoribus & silvis, statim Scutarius, continuò Protector, mox Tribunus*, &c. Marc. Antoninus de Vita sua lib. 1. καθὼς ἢ προῆλθε τὸ μὲν Πρασινοῦς, μέτα Βενέτους, μέτα Παλμυκλάριος, ἢ Σκυλάριος ἠμίλλης. Apud Symeonem Logothetam in Porphyrog. num. 2. Σκυτάριοι appellantur, qui Scylitzæ pag. 611. Ἐξκουβίτωρες dicuntur. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap. 16. *Traditum est igitur & ipsa eidem clarissimo Comiti Iacobo, & custoditur tam à devotissimis Scutariis, quam ab honestissimis Palatinis*. Vide Henr. Valesium ad Marcellin.

Σκυτάριος, Σκυτάρης, Σκυλάριος, *Scutifer, Armiger*. Dignitas in Palatio Constantinop. apud Codinum cap. 1. num. 42. & Matthæum Monach. qui hanc in decima pentade reponit:

—— Οἱ δ' ἐξῆς ἢ δικάτης,
Σκυλάριος, Πρωτοκυνήγος, Ἀμηράλης ὁμοῦ τε, &c.

Hujus officium ita describit idem Codinus cap. 5. num. 63. ὁ Σκυλάριος βαστάζει τὸ διβόλλιον, καὶ ἢ Βασιλέως σκύλαριον, &c. Ita etiam cap. 6. num. 26. ejus verò vestes & insignia recenset cap. 4. num. 45. Anonymi Catalogus offic. ex Cod. Mazarino:

Ὅρα καὶ Σκιλάριον ἐν τῷ αὐτοῦ
Τῆς βασιλικῆς λαχούσῃ τιμῆ αἴξιον.

Maximus Planudes in Epist. δίδου δ' αὐτῷ καὶ παρὰ τοῦ ἐμοῦ τιμίου ὑμῶν φίλου τὸ Σκιλάριον ὑποζωλή. Meminit etiam Acropolita in Chron. cap. 66. 68. Xylex Σκιλάριε, ut & Ephræmius in Chronico:

Ἐν ᾧ Πρωτάρῳ Σκιλάριον Βυλίνον.

Occurrit pariter Glabas Σκιλάριος, apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 69. At apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS. famulum domesticum significat, quomodo interdum apud Latinos inferioris ætatis:

Σκιλάριος καὶ παιδάριον, Λυμπαδάριος καὶ Στιβάριος.

Σκιλάριος, *Scutifer*, *Armiger*, ordo militaris apud nostros, eorum scilicet quos *Escuiers* dicimus, unde efficta vox. Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 42. initio: ἔκ τι γὰρ τῶν παρὰ Λατίνοις Καβαλαρίων καὶ Σκιαρίων λεγομένων ἦσαν πολλοί, καὶ τῶν ἄλλως παρ' αὐτοῖς ὑπαρχόντων. Πεζοσκιλάριοι, *Protectores*. Glossæ Basilic. Πεζοσκιλάριοι, ὑπερασπισταί, οἱ νῦν λεγόμενοι Πρόβικτορες.

Σκιλαράτος, idem quod Σκιλάριος, *Scuto armatus*. Leo in Tacticis cap. 14. § 69. τῶν ὁπλιτῶν, ἤτοι τῶν λεγομένων σκιλαράτων ἀκίας. Et §. 78. μέση δὲ τάξις τῶν ἀσκουταράτων λεγομένων, ἤγουν ὁπλιτῶν ἔστιν. Adde §. 84. 87. Constantinus in Tacticis pag. 6. γύμναζε δὲ τὸν στρατηγὸν δεῖ τὸν τοιοῦτον τρόπον, καὶ ὁπλιτῶν ἀνμάτων, καὶ πρῶτον μὲν τοὺς σκιλαράτους ἵνα ἔχωσιν στρατιώτας πεζοὺς φερούσας τὰ ὅπλα αὐτῶν ἐναλλὰξ μετ' ἄλλων, καὶ γύμναζε αὐτοὺς εἰς μετομαχίαν· θωρακίτωσαν καὶ σκιλάριοι, καὶ βαργία. pag. 8. ἔχε δὲ καὶ φιλὰς, ἤγουν τοξότας καὶ ἱππάριους, καὶ σφενδοβολισὰς τοὺς ἡμίσεις τῶν σκιλαράτων. pag. 9. ἁρμόζει δὲ ἵνα μὴ περίσσευσι τὸ παραλαγὲς φυλάττης ὀπίσθιον δεῖ βαίνειν ὁλίγως καὶ σκιλαράτους καὶ φιλὰς, &c. Occurrit præterea p. 18. 38. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Οἱ ἑκατὸν τζαγγράτοροι, καὶ οἱ ὅλοι σκουταράτοι.

Rursum:

Καὶ τζαγγραδόρους ἑκατὸ, καὶ ἑκατὸ σκιλαράτους.

Σκιλάτος, eodem pariter significatu. Glossæ Basilic. Σκουτάτοι, οἱ πάλαι ὁπλῖται. Leo in Tacticis cap. 4. §. 56. οἱ μὲν γὰρ ἀρχαῖοι πολὺ πλῆθος ἔχοντες στρατεύματος τοῦτο λεγομένων ὁπλιτῶν, νῦν δὲ σκουτάτων καλουμένων, &c. & §. 57. τῶν ταξίων τῶν λεγομένων ὁπλιτῶν, ἤτοι σκιλάτων. Adde §. 58. cap. 6. §. 24. 25. cap. 7. §. 56. 57. cap. 9. §. 74.

Σκουτεύειν, *Protegere*, *Scuto defendere*. Leonis Tactica cap. 9. §. 49. τοὺς αἰχμαλώτους διδυμίους ἐξαίρου τῆς τάξεως παράγειν, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀσπαὶ σκουτεύεσθαι. Constantinus in Tacticis pag. 39. μέσῃ δύο, τρεῖς, ἢ τέσσαρας φιλὰς ἱππάριους ἔχοντας καὶ τὰ σκιλάρια αὐτῶν, ἵνα ἂν γλάσῃ χρεία σκιλεύσεως καὶ ἱππλομίσεως οἱ αὐτοί. Eadem habet Mauricius lib. 12. cap. 20.

ΣΚΟΎΤΑΡΟΝ, species quædam medica, à loco sic dicta, *Scutario* fortè oppido Asiatico. Constantinus à Secret. MS. c. 64. μαλατρίσπερμα, ἀλόη, σκύταρον ἀνὰ οὐγγίαν α. c. 78. ὀξυσάκχαρ, ἀλόη, τῶν σκύταρον, τύπῳ ὕτω καλούμενῳ. Alibi: λαβὼν ἀμμωνιακὸν, —— καὶ τῆς γλυκύῤῥιζης, ἀλόην, σκυτάριον, &c. Matth. Silvaticus: *Scuteram*, *id est fumus terræ*.

ΣΚΟΥΤΛΟΝ, *Lanx*, *Catinus*, πάροψις. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1062. Τρυβλίον, Σκύτλον.

Σκιλίλα, Σκιλίλη, & Σκιλίλι, eâdem notione in Corona pretiosa. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ σοὶ τὸ πιάσω, χάνῃ καὶ φύγῃ ἐκ τὸ σκιλίλιν.

Excerpta Jatrica MSS. Meletij Cocini: ἐπάρας τετίμου πιτριλίου ἴλιον α. καὶ βαλε εἰς σκιλίλιν γιφόμβιον. Agapius in Geopon. cap. 144. καὶ μάζωνε εἰς ἵνα σκιτάλι τὸ παχύ. Ita cap. 151. 179. 188. 206. & alibi. Vide Σκαφιδόπυλο.

Σκιλίλιον, in Gloss. MSS. & in Epimerismis Herodiani, τρυβλίον. Nicetas de Statu urb. Constantinopol. ex Cod. MS. Barbarogr. ἐπερα ᾗ αἱτὶ σκιλιλίων, καὶ πινακίων, καὶ οἰνοχόων ἢ ἰωυτῷ τραπέζας ποιήσεται. Cod. Reg. 945. f. 444. ἐπαρε τὸ ἄγιον σκιλίλιον ἡμέρα σαββάτου, &c. Prochoprodromus MS. de sua paupertate:

Καὶ ὦ βασιλᾶ σκιλίλια τως πρῶτος καθαρεμένα.

Adde Sguropulum in Hist. Concil. Florent. sect. 4. cap. 16. & Codinum cap. 7. num. 33.

Σκυτέλλιον, *Scutella*, in Gloss. Gr Lat.

Σκιλίλλιον. Anonymus de Oxymelite: οὐδ' αὐτὸ πᾶς σκιλίλλιον καθαρὸν, &c. Nicetas in Murtzuphlo n. 3. τὰ δὲ εἰς σκυτέλλια καὶ πινάκια ἢ ἰωυτῷ τραπέζας παρέφερον οἱ ἀδιαχρίστου πρόδρομοι.

Σκιλιτζίν, *Minor catinus*. Idem Prochoprodromus MS.

Καὶ σκυτελίτζιν μ' ὅλαι γέμαζον τὸν λαπάραν.

Σκιλιλόπλης, ita cognominatus nescio quis Nicolaus apud Symeonem Logothetam in Michaele Theophili F. num. 28 perperam Σκιλιλότης. apud Contin. Theophanis lib. 4. num. 31. idem qui Σκυτελοφις, apud Nicetam Paphlag. in Vita Ignatij Patr. Constantinop. pag. 1209. edit. Labbei, quod scilicet oculorũ cõcava instar scutellæ haberet. Vide Σκιλοφις.

Σκυτελογλύφις, *Catillo*, Λιχνος, Τρυβλία λιχνον.

ΣΚΟΥΤΑΩΣΙΣ, *Scutulatio*, *vestis prætexitura*, *insitia*, *ornatura in ima vestis parte*. Hero in Isagog. περὶ εὐθυμετρικῶν. Εὐθυμετρικὸν μὲν ὃν ἔστι πᾶν τὸ κῶλον μέτον μετρούμενον, ὅσαπερ οἱ ἀπὸ σκιλάσεως γραφικοὶ, καὶ οἱ τοὺς ξυλικοὺς τὰ κυμάτια, καὶ ἴσα πρὸς μᾶλλον μέτρῃ). Vide Σκιλάτος.

ΣΚΟΥΤΟΥΡΑ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS. de meretrice:

Καὶ κανὶ τ' ὀπουρινῇ, ἀλίχω τὸν σκιλίφαν,
Ἐσὺ με ξιφαίρωσες, καὶ κόυσε με σύρα.

ΣΚΟΥΦΙΑ, *Cuphia*, *Birretum*. Corona pretiosa: Σκυφία, *Capitium*, κιτῶν. Portius: *Capillare*. Σκύφια, Κιρρίφαλος, Τριχωλῶν. Sic fortè dicta Scuphia, quod Σκύφος, seu Scyphi formam referat, quasi σκυφία. Nicetas Barbarogr. MS. de Excidio Urb. num. 5. τὰ δὲ γειλαμπὰ τυμπάνια, καὶ τὰς σκυφίας μὴ ἢ ὧν ἄρχων μιτρῶν ἐκ τριχῶν ὁμαλῶν καὶ ξανθῶν τὰ ἄλογα αὐτῶν σολισσεῖς ἵσυρεν. Ubi Codex edit. τὰ δὲ ὅλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἐπιρρόφια καθήματα τῶν ἵππων πεμπλίσιαν. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. de Cortinariis: καὶ αὐτοὶ δ' ὅτε πανία φορῦσι κόκκινα ἐκ τῆ ἢ κόρτης παλαιῶν πανίων, ἐξ ὧν καὶ ἐπὶ κεφαλῆς σκυφίας μόνον ἐμποιοῦσι, ἐστὲς μὲ ἢ αὐλῆς, ὁ μιλῶ ἢ καπασάια. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ σκυφίαν ἄλλως διδυτὸν μι τὸ πολλὸ λογάριν.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὡς χιμιζῇ φάλκονας ὅταν ξίβα κτλῶ σκύφια.

Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap. 18. τότε ἐλθοῦσαν καβὰν εὐλογίαν ἐπὶ ἢ ἀπελθὰν ὡς ἢ Πάπαν, ἅπιν αὐτοῦς ὁ Πατριάρχης μὲ δρμιτῆ, ἐκβάλλῃ τὰς σκυφίας. Ita porrò appellant Græci *birretum*, seu pileum, quo Sacerdotes Græci utuntur, etiam inter sacræ Liturgiæ proœmia, & ut aiunt ἐσκυφιασμένοι, quod etiam observatum ab Alcuino de divin. offic. cap. 38. ubi ait Græcos *pileatos divina mysteria celebrare*, *& cuphias in capite gestare*, *dum assistunt altaribus*. Ejusmodi *cuphiarum* formam exhibet Goarus ad Euchologium pag. 157. quem consule etiam pag. 314. Adde quæ observamus in voce φακιόλιον. Vide etiam in Μπαρβύτα, & Gloss. med. Latin. in *Cuphia*.

Σκυφεύειν, *Reticulum detrahere*.

Σκυτίον, in Lexico Botanico MS. τὸ ὑπεράνω ἢ ἐσθὶς ἢ κεφαλῆς. Ita etiam nostri pellem hanc *coiffe* vocant.

ΣΚΡΊΒΑΣ, *Scriba*. Glossæ Basilic. Σκρίβα, Γραφεύς. Novella 11. Constantini: ὅτι ὁ σκρίβας οὐκ ἔστι δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ ἢ θεμελιῶν κριτῆ, καὶ

αὐτῆ

αὐτῷ τ ἀδιγραφίων ὑποβάλλων, &c. Harmenopulus lib. 5. tit. 11. σωὶ ἀκριβάσ ὃ ἡ αὐτὸς ποιῶν διαγραφὴν παρίσῳ ἡ σκρίβα, ᾧ ἡ ἐπὶ τούτων ὀρολὶς ἐπίτριτος. Jus Græcorom. p. 168. ἡ Ῥωμαϊκὴ λέγεται ἡ Σκρίβα.

ΣΚΡΙΒΩΝΕΣ, *Scribones*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Suidas & Glossæ Basilic. Σκρίβωνες, καὶ Λατῖνοι Σωματοφυλάκων ὑπηρετήριόν, ex Theophylacto Simocatta lib. 1. cap. 41. Agathias lib. 3. pag. 90. ὃς ἡ γε ἐμοὶ ὑπὸ τῶν ἀμφὶ τὰ Βασίλεια δορυφόρων, ὡς δὴ Σκρίβωνας ἰσομάζουσι. Eustathius in Vita S. Euthychij Patr. Constantinop. num. 70. ἰσάλαβ τοὺς ἡγεμονικωτάτους Σκρίβωνας φησὶ τ ὄσιον, &c. Theophanes an. 15. Mauricij: καὶ ἐκπέμπει Σκρίβωνα ἐτιμωμένον τ ἐπίσκοπον φησὶ αὐτὸν ἀγαγεῖν. Et an. 20. καὶ δεσπόζει βούλεται τ Σκρίβωνα μὴ ταυτολίας τ διαπράσαι τ λαὸν. Adde eundē an. 7. Phocæ & Joan. Moschū in Limon. c. 164.

Σκρίβωνες deinde dicti qui vulneratos in acie curarent, qui & Διπλάτοι appellati. Leo in Tacticis cap. 4. §. 6. καὶ ἕτεροί τινες φησὶ τὰς χεῖρας ἀφορισμένοι, οἵ Σκρίβωνες, καὶ οἱ λοιποὶ. Et §. 15. Διπλάτοι δὲ φροντιστέον τὸ παλαιὸν οἱ νῦν λεγόμενοι Σκρίβωνες, οἱ τοὺς παρακολουθοῦντες τῇ παρατάξει, τοὺς ὀφ τῇ μάχῃ πεσουμένους ἀναλαμβάνοντες ὡς ἰατροὶ, καὶ περιποιοῦντες.

ΣΚΡΙΜΙΑΔΟΡΟΣ, *Gladiator*, ὁπλομάχος, in Corona pretiosa: ex Ital. *Scrimitore*.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ, *Scrinium*, *Arcula*, Glossæ Basilic. Σκρίνιον, ὅτοι τὸ κιβώτιον. Rursum: Σκρινία, αἱ ἄρκαι. Σκρινίον δρυφακτικὸν λαρνακα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Julianus in Epist. ad commune Judæor. καὶ πυρὶ παρίδωκα τὰ βρίθια τὰ καθ' ὑμᾶς ἐκ τοῦς ἰμοῦς ἐκρινίοις ἀποκόμμα. Codex Canon. Eccl. Afric. c. 135. ἐκ τ ἐμβίρας ἐκκλησίας σκρινία. Concilium Constantinop. sub Flaviano: καὶ τότε προλαβὼν τὸ σχιδάριον ἀπὸ τ θείου σκρινίου τ λιβέλλων ἐκ τ θείων πολιτίων. Chronicon Alexandrin. an. 5. Justiniani: καὶ μένει τ αὐτῷ Πραιπόσιτ, ὅπου τὰ σκρινία. Evagrius lib. 3. cap. 29. de chrysargyro, ὡς καὶ μέρος ἐκ ὑλάκεσι τ ἀρχῆς καθιστάναι, ἐκ τ καλυμβῶν ἀδικῶν σκρινίων τύχῃ. Extat in Anthologia lib. 4. Agathiæ Scholastici Epigramma, ὃς ἀπένθ ἀναλθόσαν ἐν τοῖς Μακίδνι ὑπὸ τ τ νέᾳ σκρινίᾳ. Vide Zachariam Pap. lib. 1. Dialog. cap. 8. interpretem Gr. Concilij Lateranensis pag. 100. 122. 131. 150. 200. 241. &c.

Σκρινιάριος, *Scriniarius*. Glossæ MSS. ex Cod. Cæsareo: Σκρινιάριοι, λαμπροφόροι, τιμῖοι χαρτουλάριοι. Lexicon MS. Cyrilli: σκρινιάριος, ὑπογραφεύς. Suidas, & Glossæ Basilic. Σκρινιάριος, ὁ χαρτουλάριος τ Ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρινίον, ὅτοι τὸ κιβώτιον. Eædem Glossæ: Σκρινιάριοι, Σκηπτροφόροι, ἤγουν χαρτουλλάριοι. Ubi emendant viri docti, Σκριπτοφόροι. Rursum: Σκρινιάριοι, οἱ χαρτοφύλακες τ βασιλικῶν χαρτῶν. Auctor Etymologici: Σκρινιάριος ὁ δικικὸς ὑπάρχων τάξεως, Λατῖνοι φασὶ, ὁ ὅτι Νοτάριος, Ἑλληνικῶς, ὁ Χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὸ δρυφακτικὸν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Martyrium S. Eustratij & socior. MS. Εὐστράτιός τις σκρινιάριος τ δικικῆς Ὑπάρχου τάξεως, ἐν πρωτείοις ἐν τῇ τότε χρόνῳ, ἀνὴρ θεοσεβὴς. In margine leguntur quæ ex Glossis Basilic. attulimus: Χαρτοφύλαξ· σκρινίον γὰρ τὸ δρυφακτικὸν λάρνακα οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσι. Ex his nescio an apud Liuthprandum in legat. pro *Scilicorum custos*, ubi mendum esse palam est, non scribendum sit *scriniorum custos*. Martyrium S. Basilæ & filiar. διπτίρασιν τὸν αὐλητῆρας γλῶ, καὶ δίρεθα ἐν ἄλλοις τόπῳ τ Ἑλλησπόντῳ, ἐν ᾧ ἐκάθ ὑπὸ τινος Φιλίππου Σκρινιαρίου τ ἡγουμένου τ Ἑλλάδος, ὅτε παρῆλθ ἐν τ τιμαρίας αὐτῷ ἐν Μακεδονίᾳ. Σκρινιάριοι τ ἄρχοντ, in Nov. 128. Just. c. 18. Paulus Alexandrinus in Isagoge ad Apotelesmaticen MS. fol. 103. ὅτι ὃ καὶ ἐκτελεσμένος, ἢ σκρινιάριος, ἢ ἀντιγραφίας, ἢ τελωνίης, ἢ δικολόγος, ἢ σωματορος, ἢ τομικὸς, ἢ ἰχνιλάτης, ἢ τραπεζίτης ἀποδείκνυσι. Vide Ecl. 57. Basilic. tit. 1. sub fin. & Nilum Monach. lib. 1. Ep. 82. 208. 231. 327. lib. 2. Ep. 150. 156. 232. 320.

Σκρινιάς, ὁ ὑπογραφεὺς, in Lexico MS. Eudemi.

Πριμοσκρίνιος, *Primiscrinius*. Glossæ Basilic. Πριμοσκρίνιοι, οἱ πρῶτοι τ τάξεως. Vita MS. S. Sebastiani: σύζυγος Νικηφόρου, ὃς ἦ τ Πριμοσκρινίου τάξεως ἐπῆρχεν. Theophanes an. 7. Nicephori Generalis: Θεοδόσιον Παπρίκιον καὶ Πριμοσκρίνιον, τ ἐπίκλην Σαλιβαρᾶν. Vide Gloss. med. Lat.

ΣΚΡΟΠΟΤΛΟΝ, *Scrupulum*, *Scripulum*. Oribasius MS. de Mensuris & ponderibus: τὸ σκρόπολον ἔχῃ τουρίσιον α. Σκρόπολον, apud Agapium in Geoponico cap. 154. extr.

ΣΚΡΟΦΑ, *Sus*, ὅς, *Scrofa*, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 84. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673: γροφὶς, ὁς, ἡ παλαιὰ σκρόφα. Glossæ Græcobarb. αἰμαράδες, αἱ χοῖροι, αἱ σκρόφες.

Σκρόφα, *Asellus*. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. ὀνίσκος καλουμένος ἡ ὑδρηρὸς, —— ὁ ἀσκὸς τῶν πολλῶν σκρόφα καὶ κυβαρὶς λέγεται. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ὀνίσκια, αἱ κυβαρίδες, αἱ λεγόμεναι σκρόφαι.

Σκρόφα, *Scrofa*, Machina bellica sic appellata; de qua in Gloss. med Lat. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὅς εἶδεν ὁ μισὴρ Τζιφρὶς, ὁ ρεζεφίρων ξύλα,
Νὰ πάσῃ σκρόφας ἀλαδὰ, μάλον καὶ τριπυργίτας.

Σκρόφα, *Porcina*, in Gloss. Gr. Lat.

Ἀγριόσκροφα, *Aper*. Georgius Contares lib. 1. Hist. Athenar. ἐκαλεῖτο ἐκεῖ, ὡς λέγουσί τινες, μία ἀγριόσκροφα, &c.

ΣΚΥΒΑΛΑ, *Magna palea*, in Turcogr. Crusij pag. 155.

ΣΚΥΒΕΛΙΤΗΣ οἶνος, *Vinum sponte distillans*, in Cod. Reg. 2216. fol. 28. ὁ σκυβελίτης ὃ οἶνος, ὁ αὐτομάτως ἀποσταζων ἐκ τ πατητάδος σταφυλῆς, καὶ τ οἷον ἀποβαλλόμενος. Ita etiam Galenus lib. 6. de Curandi Rat. pag. 98. Aetius lib. 9. cap. 14. & Aretæus lib. 1. de Curat. Chron. cap. 5. 181.

ΣΚΥΘΑΡΙΟΝ. Scholiastes Theocriti Id. 2. v. 88. Θάλφ γάρ ἴδι ξύλον τι ὁ καλοῦ σκυθάριον, ἤγουν Σκυτικὸν ξύλον, ὡς φησὶ ὁ Σκηφώ.

ΣΚΥΘΙΟΣ, *Dulcis radix*, Γλυκύῤῥιζα, apud Interpol. Dioscor. cap. 412.

ΣΚΥΘΟΠΩΜΟΝ, *Buglossum*, Piscis species: Glossæ Jatricæ Neophyti MSS. Σκυθόπωμον, ὁ ἰχθὺς τὸ βύγλωσσον. Symeon Magister de Piscib. MS. Βύγλωσσον, τὸ λεγόμενον παρά τινων Σκυθόπωμον, &c.

ΣΚΥΛΗ, Σκύλος, *Canis*, κύων, in Corona Pretiosa, & apud Portium. Nicetas in Manuele lib. 7. ὡς καὶ ὄνομα τιθέναι τούτῳ ἐκ κυνὸς τὸ ἐπίκλησιν ἔχων· Σκυλεϊωάννης γὰρ ἐκάλουν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Ἀλλοῖος ἐσκυλώθησαν καὶ πάλι τὰ σκυλία τους. Eodem lib.

Ἄλλοι σωτῆρας ἔπραξαν, ἄλλοι σκυλία μαθόντες. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

Σκύλοι ὀπίσω τὸν ἔτρεχον, ἐν ἐκράτει ἰράκιν.

Syntipas MS. ἄλλοτε γὰρ ἀγαγοῦσα, ἐν τοῦτο μιᾷ ὕδατος ὡς ζύμῃ σμίξασα, πυκνοῖς ὕστερον πολλῷ χαμίζει τὸ ζυμάριον, ἐν ὕπνος αὐτὸ ὡς ἓν μιᾶς κλασκιάζει, ἅπερ ἰχνάσασα, καὶ τ ἄρτον λαβοῦσα, ὅτι ὃ καὶ ἡ ἄλλη σκύλαξ μιᾷ ἰκανῇ, πρὸς τὸν κύριον πορεύῃ.

Σκυλίον, eâdem notione. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Κυνὸς, Κυνὸς, κυσὶ, τὸ αὐτὸ· σημαίνει τὰ σκυλία.

Σκυλόπνλον, *Catellus*. Demetrius Constantinop. lib. 1. Hieracosophij cap. 63. σκυλόπνλον γαλαθινὸν ἀπεχθίσας. Θερμὸν ἔτι ἐν διδύμοις φαγὸν τῷ ἰδρακι ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶν ἡμέραις. Cap. 73. δὸς σκυλοπύλῳ μικρῷ, ἢ δὸς γεράκιῳ, δίχ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸ θρέψεις. Orneosophium: ἅτα ἐμπλάσας αὐτὸ ἡμέρας δ'. ἐν τῷ σπιπτίλῳ

λαβὼν σκυλόπυλον μικρὸν, δὸς αὐτῷ, &c. Occurrit ibi non semel, p.181. 188. 231.

Σκυλόμυγες. Vide in Μύγα.

Σκυλόμαγγος, *Mango canum*, Κυνοτέρφος, in Glossis Lat. Gr. Codinus de Offic. Palat. cap.5. num.62. de Venatore primario: ἄρχει δὲ καὶ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων Σκυλλομάγγων.

Σκυλλιάζειν, *Rabire, Rabie furere*, Λυσᾶν. Σκυλιασμὸς, *Rabies*, Λύττα.

Σκυλόχορτον, Κυνόγλωσσον, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg.848. *Lingua canina*, *Cynoglossum*.

ΣΚΥΛΗΝΑΙ φρὸς τινα, *Venire*, seu *veniendi laborem suscipere*. Phrasis Gallica, *Prendre la peine de venir*: quam vocem vetus Interpres Concilij Constantinopol. sub Flaviano, & Calchedonensis, per *Fatigare* semper exponit, ut & Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap.126. 128. 132. &c. Glossæ Gr.Lat. Σκύλλω, *Fatigo*, *Vexo*. Epistola 1. Abagari, apud Eusebium lib.1. Hist.Eccl. cap.13. διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἠξίωσέν σε σκυλεῦσαι φρός με, καὶ τὸ πάθος ὃ ἔχω θεραπεῦσαι. Supplicatio Eutychis in Concilio Constantinopol. καὶ ἀντιβάλλιζε ὁ Ἀρχιπίσκοπος, λέγων, ὦ χρὴν σκυλεῦσαι ἐνταῦθα τὸν αὐτὸν μεγαλοπρεπέστατον νοῦν Ἔπαρχον. Ubi Interpres: *Dicens, quia non oportet hic fatigari eundem virum*, &c. Concilium Calchedon. act. 3. ἡμᾶς πρὸς τοὺς κατασταθέντας Μαγιστριανοὺς οὐκ ἀποστέλλειν, ἀλλὰ πρὸς τὸν σεμνότατον, ὥστε σε καθῆκεν σκυλεῦσαι, καὶ καταλαβεῖν τὸν ἅγιον σύνοδον. Ubi interpres: *Quatenus digneris fatigare te, & pervenire ad sanctum Concilium*, &c. Vide præterea pag.153. 201. 204. 220. 401. 535. & 611. edit. Labbei, ubi hæc vox occurrit hac notione. Ammonius Episcopus in Epistola de Vita & Conversat. SS. Pachomij & Theodori num.10. Δέομαί σου, καθῆκέν σε τῶν ἐμῶν μὲ σκυλεῦσαι, καὶ προτρέψασθαι αὐτόν. Utitur rursum n. 123. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Joannis Solitarij num. 24. γίνωσκε ὅτι κἂν ἔλθῃς, οὐ θεραπεῖς με· μὴ οὖν σκυλεῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπόμενον. Idem in Vita MS. S. Sabæ: ἡ μακαρία Σαβᾶς μεγαλομάρτυς, παρακάλει σκυλεῦσαι ἐως τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν. Martyrium S. Theodori Magistri militum MS. ὅτι πρέπον ἡμᾶς ἔδειν σκυλεῦσαι πρὸς αὐτόν. Periodus & Martyrium S.Philippi Apost.MS. ὅτι ἐποίησαν ἡμᾶς σκυλεῦσαι ἄχρι τῆς πόλεως ταύτης. Vita MS. S. Euphrosynes: καὶ ἐγὼ διὰ τοῦτο ἔσκυλα, ἵνα τελειώσῃς μου τὴν ἐπιθυμίαν. In Basilicis lib.10. tit. 37. cap.2. ἢ τὴν μέλλουσά μοι σκύλαν, ubi JC. in lege 1. D. de Al. jud. mut. *aut alium qui me vexaturus est*. Adde to.3. p.369. & to. 7. pag. 506. & Nilum in Vita S.Theodoti n.12.

Σκυλμὸς, *Fatigatio*. Epistola Theodosij & Valentiniani, in Concilio Ephesino part.1. cap.32. ἐπιτρέψει δ' ὑμῖν διὰ τὸν σκυλμὸν τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας γενέσθαι. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 51. τοὺς χάριν τοιούτου σκυλμοῦ ὑπέμεινας; Marcianus Imp. in Concilio Calchedon. Act.6. ἵνα μὴ κάμωμεν τῇ ὑμετέρᾳ ὑλαβείᾳ καὶ σκυλμὸν ἐποιήσωμεν, &c. Infrà: κεκμηκόσι τῷ καλῷ διαγήματι ὑπομένουσι, &c. Ita etiam laudatum Synodicum cap.55. *Si igitur possibile est, fatigationem usque ad nos facias*. Vide Moschum in Limon. cap.215. & Gloss.med. Lat. in *Fatigare*.

ΣΚΥΛΟΚΡΟΜΜΥΔΟ, seu τὸ Σκυλλικὸν ὄξος, vel acetum quod fit σὺν τῇ σκύλλῃ, de quo Agapius Cretensis in Geoponico cap.24. 26. 64. qui ita appellari in mediterraneis regionibus observat, in insulis verò maris mediterranei, Ἀσκίλλιον, Σκιλιτῆριον.

ΣΚΥΛΟΜΥΙΑ, *Cynomia*, Κυνομύια.

ΣΚΥΝΘΙΑΙΟΝ. Vide in Κυνθίλιον.

ΣΚΥΡΟΣ, ὁ γύψος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190.

ΣΚΥΤΑ, ἡ κεφαλὴ, *Caput*, apud Psellum MS. de Morborum nominibus.

ΣΚΥΤΑΛΗ, *Ferula*, Protecdico propria. Balsamon ad Can.9. Concilij Constantinopol. sub Photio: ἐπάτησε δὲ ἐκκλησίαν ἡ τοιαύτη τῶν διδασκάλων πλανὴ, ὡδὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ κληρικοὶ διὰ σκυτάλης ἵνα ἰσοφορίζωσι καὶ προτροπὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὰς ἀμαθαίνοντας δήλας καὶ ἰλιγγιώσας τῇ Προτυδίκῃ προστρεχούσας. Infrà: Πρωτυδικὴ σκυτάλη appellatur.

ΣΚΥΤΑΛΙΔΑ. Hesychius: Ῥάχεως, σκυταλίδα παριστέον, ἤ λεπτοχῶσι τὸ μέτρον. Vide conjecturas Salmasij, Palmerij, & al.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ, *Scutum*, Hesychius: ἀσπίδα, σκυτάριον ἢ ὅπλον. Vide Σκυτάριον.

Σκυτάριον. Vide in Σκῦτλον.

ΣΚΥΤΕΙΣ, *Cerdones*, in Monasteriis, quibus calceorum Monachorum cura incumbit, de quibus extant hi jambi ex Cod. MS. Thuaneo:

Εἰς τοὺς Σκυτεῖς. *sic.*
Πεδιλοποιῶν ὡς ἄριστος ἦν τέχνῃ,
Ἀπεστάλη γὰρ ἡ Παύλου δεῖ ἡ πάνυ,
Ζηλοῦσις αὐτὸν τοὺς ἱδρῶτας τῶν κόπων,
Δίκαιοι θερμῶς τοὺς πόνους καθ' ἡμέραν,
Εἰς ἰχνος Χριστοῦ φῶς ἦν φαεσφόρος,
Δίψῃς τι θέρους ὡς δίον τιμιώτατος,
Παλαιὰ καινουργοῦσις, ὥστε ζέα,
Μὴ τυφρότητι πρὸς παράχρησιν λέγω,
Ῥυπῶντες ἄν τι τῆς ῥιφῆς ὑκ ἀξίων,
Ἢ τῷ τομεῖ φέροντες ἱλαπῶς ὑπὲρ
Ἅπαντα γὰ ποιοῦντες ἀξιοχρέως,
Τῶν μαρτυρόντων ἐξανύσῃ δρόμον.

ΣΚΥΦΟΣ, *Cymba*, Σκάφος. Σκυφικὴ, in Antiquitat. Constantinop. *Camera in modum scyphi convexa*.

ΣΚΩΛΗΚΟΚΑΜΠΗ, Vermis genus. Euchol. pag.697. in Orat. pro hortis, vineis, & arvis: κάμπη, σκώληξ, σκωληκοκάμπη, σκώθαρος, βρῦχος, ἀκρὶς.

ΣΜΑΓΔΟΣ, *Encaustum, Pigmentum metallicum*, Ἔμπαστον. Gallis, *Email*, Italis, *Smalto*. Σμαλτόνειν, *Ligatis metallis colores inurere*, ἐμπαίειν.

ΣΜΑΡΑΛΔΟΣ λίθος, pro Σμάραγδος, *Smaragdus*, apud Myrepsum sect.1. cap.459. ex Cod. MS.

ΣΜΑΡΗ, *Examen apum*, Σμῆνος μελισσῶν.

ΣΜΑΡΙΔΕΣ. *Pisces olim Diana sacrificari soliti.* Moschopulus: μαρίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες. Perperam Meursius *mulieres furiosas* interpretatur. Scholiast. Oppiani lib.1. Halieut. v. 110. μαρίδες, σμαρίδες. lib.3. v.188. μαρίδι, σμαρίδι.

ΣΜΕΛΑΤΡΙ, *Lapis viridis*. Anonymus Græcobarbarus de Lapidibus, MS. σμελάτρι ἔν πέτρα πρασσίν, καὶ ὑδὲν ἔνι καλὸν πράσινον, καὶ ἄνθρακι τῷ λίμα τῷ τζάκπαν, &c.

ΣΜΗΣΤΡΙΔΑΓΗ, ἡ Κιμωλία, in Glossis Jatricis MS. Neophyti. *Terra cimolia*.

ΣΜΙΜΕΝΟΣ, Σμιγμός, *Mistus*. Glossæ Græcobarb. συγκερασμένον, σμιμένον, ἢ σμικτόν. ἀ σμίγειν, *miscere*, μίγνυμι.

ΣΜΙΛΑ, Σμιλάριον, Σμιλαράκι, *Scalpellum*, *Scalprum*, Σμίλη, Σμίλιον. Vide Apophthegmata Patrum in Agathone num.7. 25.

ΣΜΙΛΑΚΙΑ, *Smilax*, apud Petr. Belonum lib. 1. Observ. cap.45.

ΣΜΙΟ, *Subito*, in Turcogræcia Crusij p.208. In Corona pretiosa legitur ἐμιὸ.

ΣΜΠΙΡΟΣ, *Satelles*, *Lictor*, Δορυφόρος. Ex Ital. *Sbirro*.

ΣΜΥΡΝΟΒΟΤΑΝΟΝ, *Petroselinum*, *Cilicium*, vel *Amanicum*, Græcis Σμυρνῶν, sic appellatum

latum ab odore myrrhæ. Lexicon Neophyti : Πετροσίλινον, Σμύρνιον. Glossæ aliæ MSS. Σμυρναβότανον, τὸ Πετροσίλινον. Vide Dioscoridem.

ΣΟΒΕΆ, Ægyptiis, *Chamaleon niger*, apud Interpol. Dioscor. cap. 416.

ΣΟΒΕΡ, iisdem Ægyptiis, *Cornulaca*, τραγίον, apud eundem Interpolat. cap. 632.

ΣΟΒΡΑΚΌΜΗΣ. Vide in Κόμις.

ΣΟΓΧΊΤΗΣ, *Hieracium parvum*, apud Interpol. Dioscor. c. 480.

ΣΌΔΗΜΑ, *Reditus*, *Proventus*, Εἰσόδημα, ὕδωρ.

ΣΌΔΙΟΝ, *Fimentum*, Κοπρών.

ΣΟΖΆΤΟΣ. Anonymus de Nuptiis Thesei :

Ἔπειτα κᾆ σὺ δώδυσιν, ὡς χρόνον γὰ σοζάτον
Μὴ πόνες κιναγγιαλμὸς σῦ Βασιλίως τὼ κάρτιλο.

Alio loco :

Τρία μίλια τὸ διάστημα, ἀκίεια καὶ ζάτα.

ΣΌΖΥΓΟΣ, pro ἰσόζυξ. Glossæ Græcobarb. ἀνίλιφρον, ἰσοβαρὶς, ἢ ἰζάδωμον, ἢ ἰσόβαρον. Ἄλλως ζυόβαρον, ἢ σόζυξον, ὕγων ἰσόζυγον.

ΣΌΚΑ, Σοκούιν. Vide in Σῦκα.

ΣΟΚΑΜΊΛΑΥΚΟΝ. Vide in Καμιλαύκιον.

ΣΌΚΚΟΣ. Olympiodorus apud Photium : ὧν ἔργα ἰρρῶσθαι καὶ θαυμάσαι ἄξια ὑπεδεξάμην, μόλις σώκκοις ἰζώγρησαν, καὶ ὕστερον ἀναιρῶσι. Ita præferre Cod. Henr. Stephani monet Hoeschelius, ubi alij σάκκοις habent. Schottus σάκεις vel σάκεσιν legendum putat : sed quid est *Scutis adhibitis aliquem capere?*

ΣΟΚΌΝΔΙΟΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΟΛΆΚΙΔΕΣ, Turcis, *Solacler*, Satellitum genus qui circum Sultanum equitantem in albis subuculis cursitare solent, inquit Leunclavius in Onomast. Turc. Ordo Officiorum aulæ Turcicæ MS. ἑτέρα τάξις, ὀνόματι Σολάκιδες· οἱ δὲ πιζοὶ ὁμοῦ ἐδόθησαν. αὐτοὶ δὲ σωτζοφιάζουν λιμπρὰν ὧς τὼ πόρλαν ἢ παλαῖν, ἢ ἰς τὰς πόρτας ἢ μέλι καπιζούσι· ἴσως ἐκεῖνοι γρίφουσι ἰς πόρτας τα γύρωθεν, καὶ ἰς τὼ μπόρλαν αὐθεντικὼ, ὅταν ὑπάγῃ ὁ παλάτιον.

ΣΟΛΑΤΖΑΡΊΖΕΙΝ, *Solatiari* ex Ital. *Solazzare*. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 59. extr. ὕπαγε ὡς πανδιάβασις, ἢ ἀδύνου βολῆ νὰ ἴδῃς δπὸ ἢ εἶπον, ζλατζάριζε ὀλίγω ὥραν, νὰ μή σε βλάψῃ τὸ φαγῆ, καθίζοντας ὡς ἢ ζομαχόν.

ΣΟΛΔΆΝΟΣ. Vide in Σολδάνος.

ΣΟΛΔΆΟΣ, *Solidus*. Theonas Paronaxiæ Metropol. in Epist. ad Zygomalam, apud Crusium in Turcogr. p. 168. σίλλυσί μοι ἐκεῖθεν μὴ ἢ ἡμίσεια καλογήρα σίλδαι πίλε.

Σολδὸν, Σόλδιον, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. λαμβάνουσι τὰ ζάμβρα, ἢ καρτζὰ, ἢ ζλδζὰ, ὕγων χρήματα. Alibi : δὸν ζάμβρα, ἢ δὸν ζλδζὰ, ἢ δὸν καρτζά. Codex MS. Reg. 618. f. 181. λαβὼν χρυσάφι μέρη γ'. δ'. μέρη ἀσήμιον δὸν παλαιὰ ζλδία, &c. Historia Apollonij Tyrij :

Ἠκουσπίνζε γὰ ζλδὶ ὕστερα τὰ ξοδιάζων.

Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 2. διδόασιν ἓξ ζλδία ἕκαστον φῶν ὁ τῇ ἐνιαυτῷ. Σόλδιον occurrit pluries in Anonymi Atithmetica practica MS.

ΣΟΛΕΆ. *Solinum*. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. ubi de Hippodromo : μὴ — ἢ ὁ σφενδόναις ζυθίων, καὶ συζριμμάτων, καὶ σαλίων, καὶ ζλιῶν, &c. Vide Σωλήν.

ΣΟΛΈΜΝΙΟΝ, *Honorarium*, *Stipendium*. Glossæ Græc. Latin. Σωίδας, *consuetum*, *solemne*. Suidas : Σολήμιον, ὃ ἀφῃροῦντο Βασιλῆς ἀναφαιρετὸν δωρεὰ διδομένη ἢ ἐκκλησίας. Glossæ Basilic. Σολήμια, καὶ σαλάρια· ἴσρηται ἀπὸ τὰ ἴδια ἢ ἐκκλησίας. Rursum : Σολήμια, ἱερατικὰ, καὶ πάλαι ζλήμιον ἐκάλουν τὸ διδόμενον παρὰ ἢ καὶ ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Ibidem : Σολήμια, τὰ ὑπὸ Βασιλέως ἢ ἐκκλησίας διδόμενα χάριν μισθοῦ, ἤτοι ἱερατικά. Nov. 128. Justiniani cap. 16. ἐπικειμένων τοῖς χρήμασιν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς καὶ σεβασμίοις ἢ πόλεων, ἤτοι ἀγωγεῖς ἢ πόλεων, ἢ ἄλλως εἴους δήποτε ζλημίους ἢ σαλαρίους ἀφορίζουσι. Adde ejusdem edictum 13. 18. 21. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 17. §. 9. ὑπὲρ ἧ ἢ λειπῶν ἐρατζυομένων, ἴσα ἐκ βασιλικῆς φόρας, ἀντίκου τε καὶ ζλημίων τύπτις ἀφαιρεμένους, τατίσιν ἀξιωματικοῖς, καὶ λοιποῖς ἅπασι, κομιζομένοις ἀπὸ βασιλικῆς φόρας, &c. Novella Basilij Porphyrog. de Præscript. 40. annor. ἀ ἧ ἂς τινα ἢ αὐτῇ ὑλήμιον σολήμια ἀφῇ βασιλίως, ἢ φαλαῖαι γενόμενοι, &c. Anonymus in Romano Lacapeno num. 50. ἀπίστερο ἧ καὶ ἐκεῖνοι μοναχὸς ἐβλακεύσις, τυπώσας καὶ σολήμια ἢ λαμβάνειν αὐτὸς ὑπὲρ διατροφῆς αὐτῆ. Ubi perperam edit. σελήμια. Synaxarium Maximi Cytherensis Episc. 31. Aug. καὶ εὐφραθῆναι ἠθέσπισαν μὲ χρυσόβουλον λόγον τὰ δίδειν σολήμιον κάθε χρόνον ἂς τὸ τειῦτον λῶμα. Vide Gloss. med. Lat. in *Solemnia*.

ΣΟΛΗ, pro σολὴν. Theodosius Zygomalas in Epist. de Athenienſibus hotdiernis : τὰ σῦκα σῦκα λέγουσι, ἢ βάτραχον, Παπαπᾶν, καὶ ἄλλα γιλᾶτ, ὡς καὶ ἢ σολὴν, σολὴν. Item *Barba*. Symeon Cabasilas in Epist. τούτων ἧ ἁπασῶν (γλωσσῶν) ἡ ἢ Ἀθωναίων χαρίσῃ βουλόμενος γὰ ἁπᾶν, Ἰδὲ πίσε, ὑπλιὰν, καὶ Ἑλλήνων δικαιοσύνη, λέγουσι ἀντὶ τούτων, Ἐπᾶ πίσι, ἐπᾶ σολὴ, ἐπᾶ ῥωμαϊκὴ κρῖσι.

ΣΟΛΗΝΊΤΗΣ. Vide in Σωλωνῖτις.

ΣΌΛΙΑ, *Soli*, in Gloss. Gr. Lat. legendum fortè *Solia*.

ΣΟΛΟΜΏΝΙΟΝ, *Elenium*. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σολομώνιον, τὸ ἐλένιον λέγουσι, καὶ ζυζανά.

ΣΌΛΟΝ, pro ὡς ὅλον. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλον ἢ Πριγκιπάτον.

Alter Anonymus de Amorib. Thesei :

Ἐγὼ νὰ σόλον ἢ κιρὸν χαράμβω γὰν κόσμον,
Οὐδὲ πόλε τὼ δέξασι νὰ μοῦ καλογορέσω.

Historia Apollonij Tyrij :

Σόλις ἢ χάρι ἢ καλαῖς, ἤτοι εὐλογημένα.

Infrà :

Ἄτυχος ὁ μακάρις γιατὶ χαρτωμένος,
Σόλαις ἢ πράξαις ἢ καλαῖς καὶ βαθυλυμένος.

ΣΟΛΤΆΤΟΣ, *Miles*, Ital. *Soldato*. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 709. καὶ ὅτως ὑγαλαῖ ἀφιλάσαν κατέργον μι σολτάτες πιεμὲς.

ΣΌΜΙ, Ægyptiis, *Absynthium*, apud Interpol. Dioscor. c. 431.

ΣΟΜΦΙΑ, Ægyptiis, *Veratrum album*, apud Interpol. Dioscor. c. 732.

ΣΟΠΆΝ, *Silere*, Σιωπᾶν. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

Καὶ λέγουν με, σίπασι, σαλὶ μιὼ σωπυχίνε.

ΣΟΠΈΔΙΟΝ, *Suppedaneum*. Concil. Florentinum pag. 33. Edit. Labbei : ἐκαθέζοντο ὁ μὴ θρόνων καὶ σοπεδίων, ἀλλ' ὁ τῇ πάλμαται, &c. Occurrit rursum infrà. Sed & ibidem interdum ὑποπόδιον appellatur.

ΣΟΠΌΛΙΟΝ, *Suburbium*. Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium, pag. 99. de Athenienſibus : τὰ ἔξω ἢ πόλεως προάστια, ἃ ἐξωπόλια ἴδια λέγουν, σοπόλια λέγουσιν.

ΣΟΠΡΑΒΈΣΤΑ, *Vestis superior*, ὑπενδύτης. Italis, *Sopraveste*, Gallis *Surveste*. Historia Apollonij Tyrij :

Κ' ὕπαρ τὼ σοπραβέστα μου μιτζοφόνιας ἐκεῖνας.

ΣΌΡΔΙΟΝ, *Solidus*, moneta. Assisæ MSS. Regni

Regni Hierosolymitani: δύτε πολλὲς φορὲς γίνετε τὸ νόμισμον χείζω ς'. σίρδια, καὶ γίνετε πολλὲς φορὲς τό τε χείζω ι. σίρδια, &c. Vide Σίλδιν.

ΣΟΡΓΣ, *Saga*, *Venefica*. Achmes Onitocrit. cap.275. ὁ ὕαινα ἀς φρόσωπον φαύλης γυναικὸς κρίνῃ, καὶ ὄρνιθα, καὶ φαρμακίστριαν, καὶ μαγδυτεία ἅμα. Fortè legendum σαγίδα.

ΣΟΡΜΠΑ, *Scorbum*, τὸ ὖον, ὄον.

ΣΟΡΤΙΑΖΕΙΝ, *Aptare*. Gall. *Assortir*. Glossæ Græcobarb. Ἁρμόζων, ἐπάνω ὅπου σφιγγάρια, ἢ μετ' ἄλλων.

ΣΟΣΤΟΣ, *Sufficiens*, *Idoneus*, ἱκανὸς, ἱκανός.

ΣΟΥΑΛΙΟΣ. Arithmetica adespota: ἡ σουαλὶς καμπανῶ, καὶ ἡ θαλασσὶν, ἡ βίγλας.

ΣΟΥΒΑΔΙΝΟΥΒΟΣ, Συβαδίνβα, *Subadinva*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Glossæ Basilic. Συβαίνβα, ὁ ἡ βουβῶ βουβός. Libellus Athanasij Presbyteri Alexandrini adversus Eutychem, in Concil. Calchedon. Act. 3. ὅθεν ἡ καθωσιωμένη Μαγιστριανῶ Σιβήρα ἡ γνωσιμένη Συβαδίνβα ἡ σχολῆς τῶ καθωσιωμένων Μαγιστριανῶν. Chronicon Alexandrin. an. 3. Phocæ: Θεοδόσιος ὁ Συβαδινβᾶ ἡ Μαγίστρ. Ubi Theophanes an. 5. Θεοδόσιον τὸ τιμὴ ἀξιδιναῖν προσιμένην ἀξίαν. Alij Codd. habent αὐδιναῖν. Miscella lib. 17. *Qui subdivæ dignitate habebatur insignis*. Rectius Anastasius, *Subadjuva*. Vide Epistol. 144. Synesij.

ΣΟΥΒΑΛΛΑ, *fluctuum collisio*. Eustathius Il. δ. pag. 497. παρ' οἷς ὁ τῶ ὑδάτων σύρρια συμβολὴ λέγῃ, βαμβαιζομένη μὴ κατ' ἐκείνας ἀπὸ ἀς συβάλλων.

ΣΟΥΒΑΙΤΑΤΙΟ, Ἐνιχυριασμός, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. Glossæ Lat. Gr. *Subditatio*, Ἐνιχυριασμός. *Subdito*, Ἐνιχυριάζω.

ΣΟΥΒΙΤΗΣ, Gallis, *Hedera*, apud Interpolat. Dioscoridis cap. 398.

ΣΟΫΒΑΛ, Σιβλὶ, Σιβλάκι, *Subula*, *Veru*, *Verutum*, ὀβελὸς, ὀβελίσκος. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. ὀβελὸς, καὶ ὀβελίσκος, ὁ σῦβλα. Ita etiam auctor Etymologici in ὀβελίσκος, & in Epimerismis MSS. Herodiani. Vita MS. S. Artemij: κέλδια τοίνυν ὑπογυμνώσας τὰ μάρτυρα, καὶ σύβλαις σιδηραῖς πεπυρακτωμέναις τὰς πλευρὰς αὐτῶ διαπερήσασι, καὶ τὰ νῶτον αὐτῶ τριβόλοις ἐξέσι καταξαίνεσθαι καὶ διαῤῥήγνυσθαι. Martyrium MS. S. Mercurij: καὶ τὰς μὲν πλάστρους τισὶν ἐξυτάτους τῶτον κινῆσι, τῶς δὲ πεπυρωμένας σύβλας διαπερσῶν ἐτέρας. Nectarius de Eleemosyna: φλογιεμοὶ πυρὸς, πολυιδῆς καὶ κακόπιχροι, ἰσχάραι καὶ λίβωλες, σύβλαι τε καὶ τήγανα, καὶ ὅσα τότε ὄργανα δαιτὸς τοῖς Χερσιανοῖς ἐπιβάλλε. Occurrunt passim ejusmodi *subula ignita* in Synaxariis, in S. Dada 29. Sept. in SS. Probo & Taracho 12. Oct. in Clemente 23. Janu. in S. Basilio Ancyrano 22. Martij, in S. Aquilina 12. Jun. &c. Theophanes in Rhinotmeto pag. 316. καὶ ἑτέρως τισαραίκοντα ἰμφανῶς καὶ ἀφιλίστως ἡ Χριστῶ ἀς σύβλας ξυλίνας φρεσαναβίσεσθαι, ἐπὶ πυρὸς ἄπλησαν. Adde Cedrenum p. 441. Prochoprodromus MS.

Καὶ δίδδε καὶ ἀγόρασα σιβλιὼ δὸν τζαγγάρᾳ.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 74. τρύγε τὸ ψητὸν ἀς τὼ σύβλαν μὲ ἰσσμαρὶν, ἢ γαρύφαλα. Adde cap. 159.

Σιβλίον, idem quod σῦβλα. Glossæ Gr. Lat. Σιβλίον, *Subula*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. ὀπτέτειον, σιβλίον, σακκοράφιον, μιθ' ὃ ῥάπτουσι τὰ βυρσέα. Moschopulus: πιρόνι, τὸ σιβλίον. Lexicon MS. Cyrilli: ὀβελίσκος, τὸ σιβλίον. Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosoph. cap. 153. τρύπα χῦ μέσον λοιπῦ σιβλίω. Menologium Basilij Imp. 10. April. in SS. XL. Martyrib. ὁρότερον γὸ ἐτύφθησαν ἵνα ἰφάνεσι τὰ σπλάγχνα αὐτῶ ἵστατο σιβλίοις πυρωθεὶς τὰ ψύα διετρυπήθησαν. Et 4. Maij in S. Olbiano: ἐτύφθε σφοδρῶς, καὶ σιβλίοις πεπυρακτωμένοις τὼ κοιλίαν, καὶ τὰς πλευρὰς, καὶ τὰ σπλάγχνα καθικνήθη. Ita in Synaxariis in S. Terentio 10. April. Leo in Tactic. cap. 6. n. 2. ἐν ᾗ τοῖς τοξαρίοις, ἰμία καὶ σιβλία. Adde cap. 10. num. 80. Constantinum in Tacticis pag. 14. & Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. ubi Edit. & Cod. Reg. 677. σιγλία præferunt. Eustathius Od. α' σιβλίῳ τρυπᾶν, ἀπᾶν dici à quibusdam scribit.

Σιβλόπυλον, *Subula*. Glossæ Græcobarb. ἀκροπόρπες, τὰς ὀβελίσκους, σιβλόπυλα, σιγλόπυλα.

Ξυλόσιβλον, *Qui subulas ligneas conficit*. Joan. Tzetzes Chil. 11. v. 223.

Πατρομαχασκοπάπυζον, Τζαγγάριον, ξυλόσιβλον.

Πιλίσιβλον. Eustathius Iliad. α. pag. 136. de voce πιστύβολον. Καὶ δηλοῖ ἐργαλεῖόν τι μαγειρικὸν πιλιδάκτυλον, καὶ ὡς ἄν τις ἰδιωτεύσειεν ἄπιν, πιλίσιβλον.

Σιβλίζειν, *Subulis configere*. Glossæ MSS. Regiæ: πυρῶ, τὸ σιβλίζω. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. πορεύομαι, σιβλιζόμενος. Moschopulus: πιρώνω σιβλιδώνω. Lexicon MS. Cyrilli: Παρῆναι, παρυπάρχειν. παρώνω ἢ ἀντὶ τῦ σιβλίζεσθαι. Rursum: διαπείρῃ, κινῆσῃ, σιβλίζῃς. Suidas: ἔπειρεν, ἐσίβλιζεν. Alibi: πείρω τὸ σιβλίζω. Scholiastes Oppiani lib. 3. Halieut. v. 193. πείρας, σιβλίζας. Et v. 526. πᾶρεν, ἐσίβλισεν.

ΣΟΥΒΡΙΚΙΟΝ, *Subricula*, in Glossis Græcolat. Cod. MS. habet Συβρικίνιον, qua voce intelligi putat Salmasius ad Vopiscum, *Operimentum capitis muliebre*, *quod sub rica gestabant*: hincque emendandas Glossas Basilic. συρρίκιον, τυφικὸν, ubi legendum existimat, συβρίκιον, τυφικὸν, vel τυφικὸν, ita ut *Rica* & *Tufa* idem fuerint.

ΣΟΥΒΣΕΛΛΙΟΝ, *Subsellium*. Glossæ Basilic. συβσέλλια, σκαμνία, κλῖναι, κἂν ὦσιν ἐργυρωμέναι, γρώμαται, προκεφάλαια. Occurrit in lib. 44. Basilic. tit. 23. cap. 3. Vide Σέλλα & Σελλίον.

ΣΟΥΓΓΕΡΕΥΕΙΝ, *Suggerere*, apud Theophilum Antecessor. lib. 1. tit. 5. §. 4. ubi Scholiastes: συγγιρεύσῃ, ἀναφέρῃ.

Σύγγεσιν, *Suggestio*, *Relatio*, ἀναφορὰ, in Glossis Basilic. Occurrit præterea in loco laudato Theophili.

ΣΟΥΓΑΛΑΡΙΟΝ, in Glossis Basilic. ἐργαλειδάριον. *Sigillarium* vertit Meursius. Vel potius *Theca subula*. Nam Σύγλη, est *subula*. Vide Σύβλη.

ΣΟΥΓΛΗ, Σιγλόπυλον. Vide in Σύβλη.

ΣΟΥΓΛΑΪΟΝ. Lexic. MS. ad vet. testam. κμάσραι, βίλες ἢ σιγλία, pro σιβλία, fortè. Vide in hac voce.

ΣΟΫΓΛΑΥ, *Succus*, *Sapor*, χυλὸς. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 115. ἔπαρε ἀσβίσλιο ἄσβυσον φιλὸν, καὶ κοπιωσιμένον, λίτρας ἓξ· βάλε τὸ μέσα τιμὸν ψυχρὸν ἀνακάτωσε τὸ, τὰ ῥῆγε ἀς τὸ ἄχαμνον σῦγλυ, ὅγδοον χυλὸς, ἔπειτα βάλε δύδεκα λίτρας ἄσον δημάσιον, ἢ δὸν βιλατσίδιον, &c.

Σιγλίσαρια, vox ejusdem, ut videtur, notionis. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἐκῶ βρακρίας καὶ ψίνασιν σιγλίσαρίαν μίζα.

ΣΟΫΔΑ, *Fossa*, sed propriè *Fossa fudibus munita*, qua Castra muniri solent. Chronicon Alexandrinum pag. 906. καὶ τὼ σῦδαν ἰῶ ἐποίσεν ὑρξάλο καλαλύσεν. Theophanes an. 9. Nicephori Generalis: οἱ δὲ τὴ ἡ σύδας πυρὶ, οἱ ὃ ξίφεσιν ὥλοντο σωὶ αὐτοῖ. Auctor Incertus post eundem pag. 435. & Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 11. ὑρξάλο κλίσεν ἔτιρεν τᾶχῦ ἔξωθεν τάχως ἡ Βλαχιρίτης, πύλας καὶ τὼ σῦδαν πλαίσαν. Constantinus de Adm. Imp. cap. 42.

καὶ

καὶ μίσγειν ἐν ᾧ καὶ σῦδαν εἰ παλαιὰ πυκτάμβρια διαβάσαν τὸν Θάλασσαν, &c. Mox: ἐκ ἧς ἡ πολλὴν ἐτῶν παλαιώσιν ἡ αὐτὴ σῦδα, ἧς ἀεὶ διάδος ἐμβύσσο πολύ. Idem in Tacticis pag. 46. ὅταν ἀπλησιάσῃς δὲ τὸν χάρακα ἡ ἐχθρῶν, ποιεῖν γίνεσθαι σῦδαν βαθεῖαν. pag. 48. ὀφείλας ἀσφαλίζεσθαι αὐτὸ, ἢ ἡ ὁρύγματα ποιῶν, ἢ πάλιν πάσσειν, ἢ σῦδαν ὀρύσσειν, &c. pag. 49. ἔχεσθαι ἧ ἡ σῦδας μήτε τριβόλια. pag. 50. ἔσεσθαι ἧ ἡ σῦδαι, &c. Μεγάλα σῦδα, locus sic dictus apud Scylitzem p. 660. Hero in Parecbolis MSS. Ἐπιτάσσας φύλακας ἔχειν ἡ σῦδας. Occurrit apud Leonem in Tacticis cap. 14. Joannem Cananum de Bello Constantinopolit. pag. 189. 190. 194. & Georgium Contarem lib. 7. Hist. Athen. pag. 163. Scribit Symeon Logotheta in Michaele Balbo num. 4. Agarenos Hispanos in Cretam insulam appulsos statim castra sua vallo muniisse, locumque inde χάρακα appellasse, ut & urbem χάνδακα ædificasse: ubi interpres rectè, opinor, conjectat χάρακα videri urbem, quæ nunc *Sunda*: ut *Candacem*, quæ nunc *Candia*. Sed & ab hac voce nomen inditū vidi Orontis fluvij ostio admodum probabile, quod per fossam manu factam eo in loco fortè egeratur. Vide Notas ad Alexiadem p. 368. Neque fortè aliunde nomen sortita est σῦδα, περὶ λίμνη ὕδατα, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi pag. 1040. edit. Photij.

Συδάτον, *Munimentum valli è sudibus fieri solitum.* Urbicius pag. mihi 73. & apud Mauricium pag. 368. βαρβαροὶ παπυλαμένοι, ἀσχολίαι δὲ τὸν τοῦτον κατάπηξιν, φοινάτων ἡ συδάτων ὑγιείας. Chronicon Alexandrinum pag. 906. καὶ τῷ νυκτὶ ἔκαιον τὸ συδάτον αὐτῶ καὶ τὰς πυργοκαστέλλας, &c.

ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ, *Sudarium.* Moëris Atticista MS. Συδάριον. Ἕρμιππος, τὸ ὑφ' ἡμῶν Συδάριον. Glossæ Basilic. Συδάριον ἔστιν ἱδρῶτος διαχεόμενος ὕγρα, ὃν ἱδρῶτα, ἢ τὰ τοιαῦτα. Lexicon Cyrilli MS. & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. συδάριον, λινοῦν τι εἰδύσμα. Aliæ ex Cod. 2062. κεφάλεον, συδάριον, κεφαλεδίσμιον. Aliæ ex Cod. 1673. κρήδιμνον, κεφαλοῦδις συδάριον. Scholiastes Aristophanis ad Plutum: ἀμίλλιον ἀντὶ τῆ συδαρίῳ. Suidas: Κεφάλεον, σαβανάδιον, συδάριον. Nonnus in Paraphr. Joan. cap. 11.

Συδάριον τόπειρ ἅπτε Σύρων ῥόμα.

Et cap. 20.

Συδάριον τόπειρ ἅπτε Σύρων ἐπιδήμιος αὐδή.

Ubi de vocis etymo Hebraico consulendus Franciscus Nansius pag. 135. Hesychius Presb. Hierosol. orat. in Dominic. Resurrect. p. 753. ἀλλὰ ἡ τὸ συδάριον ὃ ἐπὶ τῆ κεφαλῆς αὐτῶ. Germanus Patr. Constantinop. orat. in Dormitionem Deiparæ pag. 113. Πέτρος ἡ ἰδὼν τὰ δραμόντα τὰ ὀθόνια, καὶ τὸ συδάριον ἐνόησε, ἐπίστευσεν ἡ χειρὸν ἔφασκεν. Joannes Damascenus in Synodica Oriental. pag. 116. τὸ ἐπιμαγὲν ἡ ἁγίας μορφῆς αὐτῶ ἐν συδαρίῳ ἀπομαξάμενον. Adde eundem lib. 1. & 3. de Imag. pag. 27. & 151. edit. Rom. Ducas hist. cap. 39. τὰς μὲν ἀρρένας συὸ καλυδίοις, τὰς ἧ γυναῖκας συῶ τῶ συδαρίοις αὐτῆ. Synaxarium festi Paschalis in Pentecostario: ἡ τὸ σουδάριον ἄνθρωπος ἡ συδαρίῳ. Utuntur præterea Julius Pollux lib. 2. cap. 16. Athanasius in Homil. in S. Parasceven, Eusebius Monach. in Vita S. Philippi Presb. num. 16. 30. Menæa 11. Martij in S. Trophimo, Synaxaria 23. Octobr. in S. Nicephoro, Symeon Thessalonicensis de Templo pag. 221. & alij. Vide Σιμικίνθιον.

ΣΟΥΤΖΕ, pro *Vade*, πήρων, Athenienses hodiernos dicere observat Symeon Cabasilas apud Crusium pag. 462.

ΣΟΥΚ, κράμβα, λάπο λέγει, ita Glossæ Jaticæ Græcobarb. MSS. Alibi: Σοὺκ, κράμβα. Matthæus Silvaticus: *Suc*, *Succ*, *Arab. Graecè succum, & Latinè Gallia muscatā.* Vide Σοῦχ.

ΣΟΥΚΑΝΙΑ, *Genus vestis muliebris.* Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Λατινικὰ τὰ ῥοῦχα ἡ ὅλον ἡ ὀρνίμβρικα,
Ἐπάνω χρυσοκόκκινα ἐφόρει συκανίαν,
Μακρὰ ὡς γλῶ σύριζ λαμπροχρωμαλιμβρίν.

Nescio an inde vox *Soukenille* apud nos orta fuerit.

ΣΟΥΚΕΝΣΟΣ, *Successus.* Vide Salmasium de Militia p. 38.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ, *Succinum.* Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap. 5. σύκινος ἧ ἀνεφύλιος, καὶ ὅσοι δακτύλιοι γίνονται, γυναιξὶ μόναις συμφέρει. Ab eo hausit Suidas quæ habet in Σύκινον.

ΣΟΥΚΙΝΟΣ, ὁ εὐνοῦχος, in Glossis Basilic. *Eunuchus*, *Succisus*, unde fortè leg. Σκιπτός.

ΣΟΥΚΚΑΙ, ἄκανθα λέγει. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Infrà: Σκκαὶ, λεγκάκανθα, ἡ ἄκανθα.

ΣΟΥΚΟΝ, pro Σῦκον, *Ficus.* Theodosius Zygomalas in Epist. apud Crusium pag. 99. de Atheniensibus hodiernis: τὰ σύκα σῦκα λέγουσιν, ἡ βάτραχον πεκάσαν.

ΣΟΥΚΟΣ, *Succus.* Glossæ Jaticæ Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 1047. ἐπιβάλσαμος, ἀ ἔξι σύκου βαλσάμι.

Σάκος ῥοζάρος, *Succus rosaceus*, seu *saccarum rosaceum.* Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 150. ex Cod. Reg. συκάσια αὐτὶ δὲ ἡ δὴ ῥοδοζυλάτα καβαβικὴ, ἡ ἐκ παρ' Ἰταλοῖς λεγομένη σάκα ῥοσάρα. Adde cap. 151. 443. & vide Fuchsium ad cap. 449.

ΣΟΥΚΟΤΑΧΟΣ, *Helxine*, apud Interpol. Dioscor. cap. 621. 667.

ΣΟΥΔΑΝΗ, *Brevem visum habens*; *Lusitè*; Μύωψ.

ΣΟΥΛΑΔΑΤΟΣ, Σολδάτος, *Miles*, ex Ital. *Soldato.* Glossæ Græcobarb. ἀλλότριος, στολισμὸς, στολισμὸς, ξίφος ὄγον σολδάτος μισθοῦς. Malaxus in Hist. Patr. καὶ αὐτοὶ ἀπεμίσθωσαν Νορτιζοῦς, τυτέστι Τυρζάρους, Φραγγικὰ λεγομένους Σολδάρους. Ex his emendandæ Glossæ Basilic. Κολδάτος, στρατιώτης. Legendum enim Σολδάτος.

ΣΟΥΛΔΙΟΝ. Vide in Σόλδος.

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ, Σολδάνος, *Sultanus*, Turcārum Princeps ita vulgò appellatus. Nicephorus Briennius lib. 1. num. 9. ἡ Σαρακηνοὶ αὐτοὶ κύριοι ἡ Περσῶν γενόμενοι, Σολτάνον ἡ Στραγγολιπίδα συμαινοῦς, ὅπερ συμαίνει παρ' αὐτοῖς, Βασιλεῖς Βασιλέων, ἡ παντοκράτορα. Zonaras in Basilio: καὶ ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν ἐκάλει, Σολδάνος καλούμενος. Joannes Cinnamus lib. 1. cap. 6. Μαχομένῳ ἐπὶ ἡ ἀρχῆς κατασκὰς διάφορος τῶ Φιλάρχῳ ἡ Γαυρὰς ἡνίκα τὸ σέλας, ὃν ἧ Σολδὰν ἡ ἄλλον ὑπερθέσεως, ὀνομάζουσι Πέρσαι. Occurrit passim, ut & Σολδάνος. Sed de hac voce consule, si tanti est, Dissertat. 16. ad Joinvillam, ubi nos plura.

Σολδάνα, *Regina*, *Imperatrix.* Sic Deiparam appellat Cyrillus Lucaris nuperus Patr. Constantinopol. in Homilia in Dormitionem ejusdem Deiparæ, τὸν μεγάλου βασιλίσσαν, τὸν μεγάλου Σολτάνου ἡ παντοίας μας, τὸν κυρίας μας, τὸν ἰδίας ἡ (Χριστὸν) μήτηρα.

Σολτανίκιον, *Dignitas Sultani.* Anna Comnena lib. 6. pag. 169. καὶ προσελθὼν τῶ Ἀμὶρ Σολυμὰ, δικαίωσε τοῦτον ἐς πολυοχλίαν ἡ ἀντιοχίας, τὸν ἡ Σολτανικὸν τιμωκαῦτα περιβεβλημένον ἀξίαν. Ita pag. 171. τὸν ἡ Σολτανικὸν ἀξίαν περιβάσεσθαι οἰόμενος. Adde pag. 179. Σολτανικὸν ἀξίωμα, lib. 9. p. 250.

Σουλτάνικον, *Sedes & Palatium Sultani.* Eadem Anna Comnena lib.5. p.95. Σολυμᾶ τ' ἰσὰς ἁπάσης ἐξουσιάζοντος, καὶ ὡς τῶν Νικαίων αὐλιζομένων, ὃ δὴ Σουλτανικὸν ἐκεῖ, ὅπερ ἂν ἡμᾶς Βασίλειον ὀνομάσαιμεν. Et lib. 15. pag.460. ἐπιόντες δὲ αὐτῇ μάχῃ τ' ἴσον ἐκράτησαν, καὶ καθιρέτατον τ' μετ' ἀπῆ σωμηράξαι πόλεμον· καθὸ καὶ τὸ Σουλτανικὸν τῇ Κλιτζιασθλᾶν διεμερίσω.

ΣΟΥΛΗ'ΝΑ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Καὶ μὴ σὺν γόμοι, διεπόλα, τὰ ἐλίτια, τας συλλύας,
Καὶ φαβατίτζιν ἀλισῶν, ὁμίζιν, μιταμίλιν.

ΣΟΥΛΗΝΑ'ΡΙΟΝ. Vide Συλλωάριον.

ΣΟΥΛΑΥΜΑ'. Vide Agapium in Geopon. c.159.

ΣΟΥ'ΛΦΑΡΑ, *Sulphur*, θεῖον, occurrit apud Myrepsum lib.de Antidot. cap.304.in MS.Reg.298.

Σύλφαρον, eâdem notione apud Portium: nisi legendum sit σύλφαρον.

ΣΟΥ'Μ, *Vitex*, Ægyptiis, Ἄλιξ, Interpolatori Dioscorid. cap.136 *Sum*, Arabibus, *Toxicum*, sonat. Vide Matth. Silvaticum. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Σὺμ, τὰ θέμματα.

ΣΟΥΜΑ'ΚΙ, Σύμακα, *Rhus*, seu *Rhos syriacus*, Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. ex Cod.Reg.190. ῥῦ μαγειρικὸν, τὸ συμάκι. Aliæ Glossæ ex Cod. 1047. ἀπαγγέλλα ἢ ἴση συμάκα. Aliæ ex Cod.1177. ῥῦ Συμακῦ, τὸ συμάκιον. Glossæ aliæ Jatricæ MSS. ex eodem Cod.190. Ῥῦ Συμακῖν, τὸ ῥοῦσιν. Ῥῦ βυρσοδεψικὸν, τὸ συμάκιν. Ῥῦ σκύλις, τὸ ῥοδί. Occurrit apud Nicol. Myrepsum sect. 1, cap. 157. in Cod. Reg. & 155. edit. Fuchsij. Vide Matthæum Silvaticum in *Sumach*, & ejus Commentatorem, Ruellium lib.1. cap. 125. P. Belon. lib.1. obseru. cap.52. & infra in Ῥοῦσιν.

ΣΟΥΜΒΟΥΛ, *Sumbul*, *Spica nardi*, apud Matth. Silvaticum. Anonymus de Oxymelite: καὶ χαπὰ, βιλσὶν, καὶ σύμβυλ, καὶ ἀζαρόν, καὶ κρόκου ἀνὰ δύο ταρία ζοθμιά.

ΣΟΥ'ΜΜΑ, Σῦμα. *Summa*, *Certa quantitas pecuniæ.* Glossæ Basilic. Σῦμα, Κεφαλαίωσις. Anonymus in Arithmetica Practica MS. καὶ τὸ ὁμαδιαθὲν, ἤγουν τὸ σῦμα. Vide Ὁμαδιάζειν. Joannicius Cartanus serm. 5. κάμνον μίαν σῦμαν τ' ζαμβῶνι, καὶ λέγει κῇ λέγει, τόρα συ, ἰδάτσα ἕνα δυκάτο, καὶ ἄθελες νὰ μῦ τὸ δώσῃς καὶ τὸ κράτη τόρα καλᾷ τὸ ζαμπὶ δίκα ἄσπρα, &c.

Συμμάριοι, *Summarij*, *Milites cohortis Comitiana*, de quibus in Gloss.med.Lat.sic dicti ab æstimationibus faciendis, inquit Cujacius. Justinianus in Nov. 30. cap.1. §.1. καὶ πάλιν ὑπόσοι τ' αὐτῶν Κομιτιανῆς ἀπὸ τάξεως, Συμμάριοί τε φαμβῶ, ἅτινα τυγχάνει ὑπερόν ὄντα, κατακόσιοι τὸν τὸν. Adde c.7. & Nov.64.

ΣΟΥ'ΜΜΟΣ, *Summus*, *Locus*, *seu linea in Tabula lusoria sic appellata.* Agathias in Tabulam Zenonis lib.1. Anthol. pag.86. edit. Henr.Steph.

Ἑπτὰ μῶν ἐστὶ ἔχειν, μίαν ἄνεσιν, αὖταρ ὁ Σῦμμος
Διοσὶς ἀμφίπυον ἴσον ἴλιον δεκάτῳ.

Vide in Δίβος.

ΣΟΥΜΟΥ'Ν, οἱ θέμμοι, in Lexico MS.ex Cod. Reg. 1843. Vide Σὺμ.

ΣΟΥΜΠΕ'ΡΙΟΝ, *Suspirium*, *Malleus*, Morbus jumentorum. Absyrtus in Hippiatricis lib. 1. cap.2. ἔστι δὲ τὸ πάθος, ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ καλάβρον, Ῥωμαῖοι δὲ συμπίεσιν· ἔστι δὲ ὃ φθείρει. Ubi Ruellius, *Romani suspirium vocant*: proinde legendum συσπίεσιν. Vegetius lib. 1. Mulomed. cap. 4. ubi de malleo arido: *Hunc suspirium vocant*, &c.

ΣΟΥΜΠΟΥ'Α, τὸ ζάχος, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΣΟΥΝΑ'. Confectio atramenti, sive σκέυασία τ' μέλανος describitur in Cod. Reg. sign. 2732. fol.272. v. λαβὼν ὕδωρ ὄμβριμον λίτρας μίαν, λαχανὸν καθαρὸν τετριμμένον ὑγρὸν μίαν, καὶ σκιπὰς ζ'. δ. ἑψήσον ἀρώτον τ' σκιπὰ, καὶ διυλίσας, ὅτου σαυλίσας, ἄναχον τ' ζωμὸν ἐς τζικάλι γαυτόν, &c.

ΣΟΥΝΑ'ΡΕΙΝ, *Sonare*, *Canere.* Historia Apollonij Tyrij:

Ἐκράτησεν ἐς τὴν χέρα τῆς μίας ἅρπα, καὶ σύναρε.

Eadem pag.

Τὴν ἅρπαν ἐς τὸ χέρι τ' δίδει νὰ σύναρῃ.

Rursum:

Εἰς τὸ σύναρε παρ' αὐτὴν καλὸς ἠρξήσ καὶ νύσ.

ΣΟΥΝΕΤΙΣΜΟΣ. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.841. καὶ ἠμοιβῆς σωδὰ ἀρχηρίων, ἰφίων, ἐκ παιδὸς λαοῦ, εὐγῆναι οἱ ἄθιοι κληρικοὶ, καὶ τ' ἀλείφειν ὅτι ἄναι συνετισμός.

ΣΟΥ'ΝΙΝ. Sguropulus in Hist.Concilij Florentini sect. 4. cap. 8. ἵνας μὴν ὃν ὁ ἄνεμος τ' ναυὶν ἐπ' εὐθείας ὁσοδιὰ φέρωσιν, — ἂν μέλλῃ καὶ τὸ λεγόμενον σῦνιν, τὸ τὴν κεφαλὴν καθίχειν, τίμιεσθαι ἤρξαντο, &c.

ΣΟΥΠΆΣΙΣ. Vide in Μπασία.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΟΝ, Ὑπερῷον, in Glossis Basilic. *Superficies.* Σκεπαστικὸν ἐργαστήριον, *Superficiarius*, ἔχων αὐτὴν ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει, in iisdem Glossis, ubi alia.

ΣΟΥΠΙΑ, *Sepia*, Σηπία, apud Agapium in Geoponic. cap. 139. 159.

ΣΟΥΠΠΕΔΙΟΝ, *Suppedaneum*, *Scabellum cui pedes sedentis insistunt.* Nicetas in Alexio Man. F. num.7. ἐπὶ τινὸς μιλιαρίᾳ σκεπαστὶν κῇ τ' Μάκρινα παρεμβολῆς, &c. ubi Cod. ed. συμποδίσκα. In Isaacio Angelo: ἐχ ὅτου ἦ γόνου, ἀλλὰ καὶ οἱ τὸ ἡμῶν παρ' ἐκείνοις, ἐκποδὼν μὲν παρελκυσμένον σκεπαστὶν τῆς Βασιλείου σωμάτρεσι ἅπασης. Idem in Isaacio & Alexio num. 1. καὶ σκεπαστὶν χρυσῶν ἀνεξιθιάλων, σωμαθέντο μῆ τῆδ Βασιλέων. Et de Reb. post excid. Urb. num. 5. exit. τὰ ἦ τ' χειρῶ καὶ τ' ἁγίων θεῶν ἀναθήματα ἐς ποδαρέλια & σκεπαστὶα κατεσκεύαζον. Ubi Cod. altet, ἐς ὕδρας & ποδῶν ζρανίδας παρῆγον. Utitur præterea Codinus de Offic. Palat. cap.7. num.32. ubi Codd. alij *ισοποδίου* præferunt. Cæterum hic observandum in ea imagine, in qua Manuel Palæologus cum uxore & filiis effinguntur, & quam delineari curavimus in Familiis Byzantinis, eas figuras omnes insistere σκεπαστὶν ejusmodi.

Σκεπάστιον. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.4. cap. 22. ἔχει καθημένους τοὺς Καρδιναλίους ἐν καθέδραις ἴσαις κῇ πάσῃ, & ὁμοίαις τῷ ὑποποδίῳ ἦ Πάπα, ὃν τὸ ὕψος ἴσον ὂν τοῖς παρ' ἡμῖν σκεπαστὶοις. Et cap.30.de Exocatacœlis: διὸ καὶ πρὸ τ' Ἀρχιερέων ἐκάθιζοντο, καὶ προκαθήμενοι τ' σωμάτων ἐπιφημιζόντο, ἐν σκεπαστὶοις ἴσως καθήμενοι, τ' Ἀρχιερέων μόνον ἐν σκάμνοις ζρονοδίοις καθημένων.

ΣΟΥ'ΡΑ, Σύριγξ, *Mendacium*, vel *pratexta*, Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Κλύσιτε χίλιες ἀτομικῆς μεθόδου τὰ ὕμνα,
Καὶ ἐν τῷ ἅπαξ δῶ ψεμιὰ, λέγε σκλήρις.

Rursum:

Ἐσύ μι ξιφατίρισες, τὰ κέλυσί μι σῦρα.

Σκυλεύειν, *Detrahere*, Διασύρειν.

ΣΟΥΡΑ'ΤΙΣΤΟΝ, ἄμυσ, in Glossis Basilic.

ΣΟΥΡΑΥ'ΛΙΟΝ, *Instrumentum musicum.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.11. de Pallade:

Ἔβλεπαν τὰ ζωγράφισα, σωρύλια τὰ ζωμαίνει,
Τὰ ἄτοια κάτω, ἀπ' ἀρχὴς ἤβρει τὰ σάμαινά.

Ita editum, non Σωρύλιον, uti descripsit Meursius: Unde conficitur vocem confictam ex αὐλὸς, *Tibia.* Sed & observat Goarus etiamnum Græcos σωρύλια appellare ejusmodi instrumenta musica, quæ nos *cornets à bouquin* vulgò dicimus: ut & Dervisios ejusmodi instrumenta pulsantes,

Σαυρολισται, seu Σαυρλισται, quomodo sanè legi debuit apud Codinum de Offic. Palat. cap. 6. n. 19. ἐστανται παῖδες οἱ λεγόμενοι Παιγνιῶται, ὅτε σαλπίζεται, βυκανάτορες, ἀναπαρεται καὶ σαυρολισται.

Σαυλάδες, idem quod Σαυράλια. Idem Anonymus de Nuptiis Theseï lib. 1.

Καὶ τότε ἀχλωίσαται τρεμπίτες, καὶ παιγνίδια,
Σαυλάδες, καὶλλα τύμπανα, &c.

ΣΟΥΡΒΟΝ, *Sorbum*, ου. Lexicon Cyrilli MS. μιμαίκυλον, τὸ σοῦρβον. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1047. ὀρεσφὶς, τὸ σοῦρβα. Occurrit apud Agapium Cretensem in Geoponico cap. 43. 126.

Σορβιά, *Sorbus*, arbor, apud eundem Agapium cap. 170.

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ. Vide Σιργούνιδες.

ΣΟΥΡΔΟΥΛΑ, *Pestis*. Vox Macedonica, ut scribit Romanus Nicephorus in Grammatica linguæ Græcæ vulgaris inedita. Vide Σορδοῦλα.

Σοῦβερ, *Suber*, φελλός. Ex Ital. *Surro*. Agapius in in Geoponico cap. 201. ἔστιν ὑλοτομῆσαι δένδρα μέσα, μὴ τὸ φλοιὸν, ἤγουν σοῦβερ, καὶ βίβλους, &c. Infrà: καὶ τότε ἂν πίσῃς ἐς τὸν θάλασσαν, ἢ δένδρο φυβίσαν, ἢ ἄλλο πειρίσσιν, δὶς σε αφλοῖν ὁ σοῦβερ τὰ βυλόγες καὶ γλιτώσας τὸν ζωλὸν σε.

ΣΟΥΡΟΥΜΑΛΙΖΕΙΝ; *Comam dispergere*, τὸν κόμον διασκεδάννυμι.

ΣΟΥΡΦΙΚΟΝ, τιαφικὸν, in Glossis Juris MSS. & in Glossis Basilic. *Sulfureum*. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Σούφαιον, ὁ τιάφος.

ΣΟΥΣΑΡΙΖΕΙΝ, *Narium sordes emungere*, ἐκπομύττειν τὸν ῥῖνα. Συσαρίσω vetustissimi Comici meminit Diomedes lib. 3.

ΣΟΥΣΕΝΕ, ἡ ἶρις, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. In alio Lexico MS. σουσὼ scribitur: *Lilium*, *Iris*, Σοῦσον, unde ἔλαιον σούσινον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Σούσινον, μύρον ὃ ἢ ὅτως, σούσινον μύρον, ὃ καὶ κρίνον. Passim apud Galenum in Lexico Hippocratis. Vide præterea librum Coetanidis MS. l. 1. Matth. Silvaticus: *Susanum*, Arab. *Sosen*, *lilium*, *inde oleum Susinum*. Vide Auctorem Etymologici in Σούσιον, Salmasium ad Plinium pag. 1224. & mox in Σῶσον.

ΣΟΥΣΟΝ, *Vestis genus*. Joannes Tzetzes Chil. 1. cap. 29. de vestimento Antistenis Sybaritæ:

Τοιοῦτον τὸ ἱμάτιον ὑπῆρχεν Ἀντισθένους.
Ἦν σῶσον ἀλυφὶς πυλικαιβικαπαχυῶν,
Ἔχον μὲν ζῶα, καὶ θεὰς, καὶ Περσικὰ, καὶ σῶσα,
Μαργάρους ἐσκιρθωμα τι, καὶ λίθους τιμαλφεῖς.

Aliàs, Σῶσον, est, τὸ κρίνον, seu *lilium*, καὶ Φρύγας, ut est in Lexico MS. Cyrilli. Vide supra in Σούσινον.

Σουσίνον, Σωσάνιον, *Lorica*. Vox, ut videtur deducta ex priori. Moschopulus: Θώραξ, μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ φολιδωτὸν ὅπλον, καὶ τὸ ἐξ ἀλύσεων, ὃ κοινῶς λέγουσι τὸ ἀπὸ Λατίνων γλώσσης, σουσίνιον καὶ λωρίκιον λέγουσι. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: τοῖν γὰρ θώραξιν σουσάνιν. Joannes Diaconus ad Scutum Hesiodi: Θῶκα ἦσε τὰς ὦμους αὐτοῦ σωσάνιον, καὶ τοξοθήκαν ἐκρέμασεν ἐκ τοῦ στέρνου αὐτοῦ. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. Θώρηκας δ' ἄρχον, &c. σωσάνια. Vide Gloss. med Lat. in *Boanosa*.

ΣΟΥΣΟΥΜΟΙΑΖΕΙΝ, Σουσμιάζειν, *Assimilare*, ὁμοιάζειν. Σουσμίασμα, *similitudo*, ὁμοιότης. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Τὴν φυλακὴν μεφανῆ πάλιν τὰ σουσμιάσαι,
Ὡσὰν τὰ περγαλίσεων, &c.

ΣΟΥΣΟΥΝΙ, *Papaver*, Μήκων.

Σουβὶ, τὸ κορμὶ μιᾶς καλάμης, *Scapus*, Στύλος. Portius.

ΣΟΥΣΟΥΡΑΔΑ, *Calicilegia*, Καλιολόγος, avis sic dicta Cretensibus, ut testatur Belonius lib. 1. observ. cap. 9. Gerasimo Ulacco Cretensi, *Avicula*, Σουσούρα dicitur.

ΣΟΥΤΕΜΕΡΙΑΙ, κόκκοι ἰγνίδων, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Matthæus Silvaticus: *Piper Æthiopum*, *i. Enigrum*, *i. Habelzalin*.

ΣΟΥΦΑΙ, Ægyptiis, *Stœchas*, apud Interpol. Dioscor. c. 436.

ΣΟΥΦΡΑ, *Ruga*, Ῥυτίς. Hypatus de Partibus corporis, MS. ex Cod. Reg. 2216. pag. 206. ὑποκύτιον, ἀφ' οὗ μέλλουσι ῥυτίς, ἤγουν ἡ σόφρα.

Σοφρώσαι. *Corrugare*, *Crispare*, *Cogere*; ἀλλὰ, μετὰ δὲ, κυρίως.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ, *Suffragines*. Absyrthus in Hippiatric. lib. 1. cap. 52. ῥύμαται ὑμπίπλα ἐς τὰς πόδας, ἃ τινες ἄπιον σάρας, ἔτεροι δὲ χειράμαται, Ῥωμαϊσὶ δὲ λέγουσι συφράγια.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ, *Suffragium*, quod pro adipiscenda dignitate datur, δῶρα, ψῆφος. Glossæ Basilic: σουφράγιον, ἀποστροφὴ. Σουφράγια, βοαὶ, ἅσπερ καὶ τὰ παραχώρια ἐπὶ τοῦ βασιλῆναι, Σουφράγια καλεῖ Justinianus in Nov. 8. in protem. §. 1. δὲ ἐπαίνοις δὲ ἐπὶ ἀρεταῖς τῶν καλλυμμένων ζουφραγίων. Adde Nov. 29. c. 2. &c. præterea Gloss. med. Lat. in *Suffragium*; & infrà in ψῆφος.

ΣΟΥΧ, τὸ ἀβρότονον, in Glossis MSS. ex Cod. Reg. 190. Vide Σάκ, & Σόχ.

ΣΟΦΙΑ ὀρθοῖ, Acclamatio Diaconi in sacra Liturgia, post lectum Evangelium, qua plebs admonetur περὶ θεοῦ καὶ τῶν μυστηρίων ἐπιλέγειν, ut ait Cabasilas cap. 9. & ut ὀρθοῦ τῇ διανοίᾳ σοῦ τῶν ἱερῶν ῥημάτων μεταλαβοῦσι, ut est apud Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagogia pag. 178. Symeon Thessalonicensis de Templo p. 222. μικρὸν πρότερον ἡ διακόνισσα μὲν τοῦ ναοῦ ἢ σοφὸς τὸ ναοσχῆμον κατέχουσι, ἐκφωνεῖ τὸ, Σοφία ὀρθοί, ἡ ἀνάστασις καὶ ἀνάκλησις σημαίνουσι ἡ Σοφία. Liturgia Chrysostomi: καὶ ἡ τελευταία ἡ πρόσοψις πληρωθῇ, πάλιν ὁ Διάκονος ἐς τὸ μέσον, καὶ τὰς ἐμπροσθίου ἡ Ἱερέως, ἀνυψῶν μικρὸν τὰς χεῖρας, καὶ δεικνύων τὸ ἱερὸν δισκάριον, λέγει ἐκφώνως, Σοφία, ὀρθοί. Id etiam acclamabatur in aliis officiis, ut colligere est ex Philotheo Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag. 4.

ΣΟΦΙΑΛΙΑΖΕΙΝ, *Aptare*, ἁρμόζειν. Σοφιλιάσεις; *Compago*, ἁρμὸς, γόμφωσις.

ΣΟΦΙΣΜΑΤΕΥΟΝΤΕΣ, in Glossis Basilic: Κυβεύοντες, στρεβλοῦντες.

ΣΟΦΟΕΦ, Ægyptiis, *Aristolochia sarmentaria*, apud Interpol. Dioscor. c. 411. & Apul. c. 19.

ΣΟΦΟΤΡΟΣ. Vide in Τράπεζα, & in χαρτὶ.

ΣΟΧ. Stephani Magnetis Empirica MSS. σφύκτης, καὶ τὸ λεγόμενον σὰκ, σημεῖον κολάμβου ὁμοίως. Idem forte quod Σάκ, *Abrotanum*. Vide supra.

ΣΠΑΓΜΑ. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 186. δεῖ τοῦτο δὲν καθόλου τὰ παράζωμα ἡμιλυτοῦσι ἄκρατα σπάγματα.

ΣΠΑΓΟΣ, *Restícula*, *spartum*, σχοινίον, σπάρτον. Ex Ital. *Spago*. Agapius in Geoponico cap. 184. μετὰ δὲ ἀφαιροῦσι τὰ ὑγάτια ἀπὸ τὸν κυρβᾶνα, ἀφ' ὧν ὑγάτων, καὶ τὰ δένδρα μὲ σπάγον, ἢ τὰ κρεμνίζουσι, νὰ στενύξουν. Maximus Cythærensis Episc. 4. Aug. ἢ ἵππους τὸν, τὸν ἐκολοπάνεσαν γομῶν μὲ τὰ καλάμια, καὶ συφίγγοῦσι τὰ μὲ λεπίδες σπάγοις δυνατὰ, τὰς ἔπηξαν ἐς ἕλα τὰς τὰ μέλη.

ΣΠΑΓΟΥΛΕ, *Spargula*, herba, apud Myrepsum de unguentis cap. 46.

ΣΠΑΖΙΜΑΡΕΙΝ, Σπασμᾶσθαι, *Membrorum convulsione laborare*. Italis *spasimare*.

ΣΠΑΘΑ, *Spatha*, *major gladius*, Vegetio lib. 1.

cap.15. Georgius Acropolita in Chron. cap.87. de de ense Balduini Imper. Constantinopolit. καὶ σπάθη σιδηρᾶ κοκκυβαφὲς ἐνδεδυμένη σφενδόνυμμα. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Spatha*.

Μακροσπαθὴς, *Qui longo ense utitur*, apud Luithprandum lib.2. cap.10.

Σπαθάριον. Chronicon Veneto-Byzant. ἐτάξεν ὁ Σπανίας τῷ Γένσβον ἀπὸ σπαθάριος.

Σπαθάκι, *Gladiolus*, ξιφίδιον.

Σπαθίον, *Minor spatha*. Mauricius lib.1. Strateg. cap.2. σπαθία, πεντεχάλκια στρογγύλα καὶ τὸ ἓν λάβαρον ἐχόμενα. Apud eundem lib. 12. cap.4. σπαθία Ἐρουλίσια. *Herulorum spatha*. Constantinus de Adm. Imp.cap. 51. ἀναλαβέσθω· τὰ σκυλάρια καὶ σπαθία αὐτῆς, &c. Leo in Tactic. cap.5. §.3. σκυτάρια, καὶ ἕτερα σκυλάρια μεγάλα, ἅπερ λέγουσι θυρεοί, ἕτερα σκυλάρια τὰ πρὸ τοῦ λεγόμενα πέλτη, ἕτερα σκυλάρια σιδηρᾶ στρογγύλα στεφανωτὰ. c.6. §.2. ἔχειν ὃ σπαθίον ἀποκρεμάμενον ἓν ὅμοιον αὐτῆς τῷ Ῥωμαϊκῷ τάξει, καὶ ἕτερα παραμήρια, ἅτινα μαχαίρας διαζωννύουσι.

Σπαθὶν, pro *σπαθίον*. Theophanes an.17. Heraclij: λιθίνην αὐτὸν τῷ κεφαλῷ, καὶ τὸ σπαθὶν ὁλόχρυσον. Infrà: σπαθία ὁλόχρυσα. Epistola Sultani Ægyptij apud Cantacuzenum lib.4. Hist. cap. 14. καὶ τὸ σπαθὶν σὺν αἷς τὰς ἰχθρὰς σὺν φαρέτρῃ καὶ τὸ τοξάριν.

Σπαθίζειν, *Gladio cædere*. Vide Gauminum ad Theodorum Prodromum de Amor. Rhodant. cap.4.

Ξισπαθόνειν, *Gladium è vagina educere*.

Σπαθομάχαιρον, *Spiculum, contus brevior instar Spathæ*. Lexic. Gr. MS. Reg. ex Cod. 930. Ἀκοντάκιον, μικρὸν δορύ, ἤγουν κοντάριον, ἢ σπαθομάχαιρον Περσικόν. Vide Κοντάριον.

Σπαθᾶς, *Qui gladios & spathas facit*. Glossæ Græcobarb. ξιφοποιὸς, σπαθᾶς, μαχαιροποιός.

Σπαθάτος, *Spathatus, Spatha armatus*: seu ut est apud Ennodium, *Spatha cinctus*. Julius Aphricanus de Apparatu bellico cap.66. μαχέμβιοι ὃ ὅτι μὲν ἐπιδιάκονοι τῇ ἐμφράξει οἱ Κατάφρακτοι, ἐπαὶ οἱ Σπαθάτοι, καὶ οἱ Ῥιπλάκιοι. Idem etiam qui *Spatharius, Armiger*. Leo in Tacticis cap.7. §.55. ἡ ὃ τέρμα γυμνάζειν, μᾶλλον ἐμφράξειν περιπάλιν, ἢ μὲν Τερμάρχιον καβαλλάριοι μὲν Μανδατόρων δύο, Καμπιδουκτόρων δύο, Στράτωρ ἷππεις, καὶ Σπαθάτοι ἷππεις, ἅτινα τὰ ὅπλα τοῦ ἄρχοντος φέρουσι. Perperam in Cod. MS. apud Rigaltium legitur σπαθὶς.

Σπαθάριος, *Spatharius, Armiger*. Cedreno in Julio, ὁ Σωματοφύλαξ. Μαχαιροφόρος βασιλικὸς, & Βασιλικὸς ξιφηφόρος, apud Menandrum Protector.p.100. Σπαθάριος τοῦ βασιλέως, in Apophthegm. Patr. in Pœmene num.14. Chronicon Alexandrin. in Juliano: καὶ αἰτήσασθαι οἱ Κυβικουλάριοι ἰσῦχοι καὶ Σπαθάριοι. an. 5. Justiniani: Ναρσῆς ὁ Κυβικουλάριος καὶ Σπαθάριος. Theophanes an.17. Heraclij: καὶ πολλὰς φονεύσας, λιθίνην ζώνας κδ'. ἐν οἷς λιθ καὶ ὁ Σπαθάριος τοῦ Ραζάτου. Vita S. Theophanis Conf. num. 10. ὑψηλόφρων ὃ βαθμῷ, ὅτι τοῦ Σπαθαρίου καβαλλάριος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τιμηθείς. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. Σπαθάριος τῷ ἀξίᾳ καθιστᾷς. Vita S. Lucæ Junioris pag.1001. Φίλιππος, κοσμικὸς ὤν, καὶ κοσμικῷ ἀξιώματι τιμώμενος· Σπαθαρίου αὐτὸν σωνήθως καλοῦμεν. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. τότε οἱ αἰρούμενοι γυμνὰ τὰ ὅπλα τοῦ Βασιλέως οἱ λεγόμενοι Σπαθάριοι, ἀντέτιμον τοὺς τοῦ δύο Θυγατέρων τοῦ ἁγίου. Leo in Tacticis cap.14. §.81. πάλιν τοῦ Τερμαρχοῦς, καβαλλαρίων, καὶ Μανδατόρων δύο, καὶ Καμπιδουκτόρων δύο, καὶ Στράτωρ ἷππεις, καὶ Σπαθαρίοις ἷππεις, &c. Mauricius lib.1. Strateg. cap.9. ὅπισθεν ὃ αὐτὸν (στρατηγὸν) εἶδος τοὺς Σπαθαρίους, καὶ μετ' αὐτοὺς Βιγλλαρίους. Vide Nilum lib.1. Epist. 227. Zachariam Pap.lib.3. cap.6. & Notas ad Alexiadem p.259.

Ἀσπαθάριος. Vide in Ἀ.

Σπαθαροκανδιδάτος, *Spatharocandidatus*, dignitas supra dignitatem *Spatharij*, cui scilicet adjuncta erat *Candidati* dignitas. Constantinus de Adm.cap. 51. γέγονεν ὁ Θεόδοτος ἐκ τῶν Πρωτοσπαθαρίων, τοῦ τότε καιροῦ σφιλάτης ὤν, τιμηθεὶς καὶ διαφόρως παρὰ Κανδιδάτου, Στράτωρ, Σπαθαρίου, Σπαθαροκανδιδάτου, ἢ μὴ ταῦτα ὁ τοῦ Φιάλης. Infrà: διὰ γὰρ ἀπὸ παλαιᾶς ἐγένετο ἡ ἐτιμήθη Πρωτοσπαθαρίου τοῦ βασιλέως, ἀλλ' διὰ Σπαθαροκανδιδάτου, ἀλλ' ἢ Κανδιδάτου, ἢ Στράτωρ, ἢ τὸ παλαιὸν Σπαθαρίου. Rursum: ἐτιμήθη Σπαθαρίου, ἢ μὴ ταῦτα Σπαθαροκανδιδάτου. Ita cap. 52. Occurrunt præterea alij hac dignitate donati apud eundem Constantinum cap.42. 50. Photium in Epist.30.147.151. Gregorium II. Pap. in Epist. 1. ad Leonem Isaurum initio, Luithprandum lib.3.cap.7. Continuatorem Theophanis lib.3. num. 28. Anonymum Combefisianum in Romano Juniore num. 1. Eustratium Patr. Constantinop. in Jure Græcorom. pag. 268. &c. Vide Scholiastem Basilic. ad lib.25. p.26.

Σπαθαροκουβικουλάριος, *Spatharius simul & cubicularius*. Concil. VIII. Act.4. init. Νῦν ὃ τοῦ συγκλήτου γραμμάτου Σπαθαροκουβικουλάριος. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Θεόδωρος ὁ τοῦ τῆς Σπαθαροκουβικουλαρίου διατρίπων τάγματι.

Πρωτοσπαθαράτος, in Decreto quodam Augustæ, inter opuscula Pselli in Cod. Reg. fol. 42. ubi pluries occurrit.

Πρωτοσπαθάριος, *Protospatharius*. Codinus de Offic. Palat. cap.5. num.55. ὁ Πρωτοσπαθάριος λέγει, ὅτι ἐμοὶ καὶ μοὶ τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν Σπαθαρίων παραμενῶν. Vita MS. S. Sampsonis Xenodochi: Πρωτοσπαθαριός τις γὰρ ἐμοί, ὡς σωνήθως ὀνομάζειν, ἐπὶ τοῦ μαγιστριανοῦ. Infrà: Καλλιόπης τοῦ Πρωτοσπαθαρίου. Nicephorus Presbyter M. Ecclesiæ Constantinopol. in Vita S. Andreæ cogn. ἐξ ἀγκύρας Σαλοῦ. Ἦν τις ἀνὴρ ΚΠ. ὄνομα αὐτῷ Θεόδωρος, τῷ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου τετιμημένῳ ἀξίᾳ παρὰ τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως, &c. Anonymus Combefisianus in Leone Philos. num.15. ὁ ὃ τότε παρεδρεύων τῇ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου τιμῇ ἀξιοῦται, καὶ εἰκὸν ἰωνῶν καθιστᾶται. Joannes Cameniata de Excidio Thessalon. cap. 9. Πατρικὸς ὃ ὕστερον ἐκαλεῖτο, τῷ καλαλόγῳ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου ἐναριθμούμενος. *Protospatharium* præterea mentio occurrit apud Theophanem an.5. Leonis Chazari, an. 9. Nicephori Generalis, Nicetam Paphlag. in Vita Ignatij Patr. Constantinop. p.1197. Photium Epist. 16.22.85. &c. Atque ij Primæ olim dignitatis censiti: unde inviti in testimonium vocari non poterant, ut est apud Michaëlem Attaliat. tit.16. ἐξαιρούμενοι ὃ ἀρχιρεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ Πρωτοσπαθάριοι, καὶ οἱ μείζονες ἀξιώματος, ὅσοι μὴ μαρτυρῶν ἀκούειν. Adde Mich. Psellum in Synopsi legum v.935. & Eclog. Leonis & Constantini tit. 10. §.10. ubi μεγαλοσπαθαὶ indigitantur, & cum Patriciis junguntur. Idem Psellus v. 1257.

Εἰ μὲν Πρωτοσπαθάριος, ἢ πόλις τις τυγχάνει.

Et v.1402.

Ἐπεὶ ὃ νόμος ὥρισε τοὺς Πρωτοσπαθαρίους,
Καὶ τοὺς ἄνω συγκλητικοὺς, &c.

Atque inde docemur cur in Glossis Basilic. Ἰλλούστριοι exponantur Πρωτοσπαθάριοι. Erant enim postremi ex illustrium ordine. Harmenopulus lib.4. tit.2. δεῖ τοὺς ἐν ἀξιώματι μέχρι καὶ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου γάμους μὴ συναλλάσσειν, ἢ καὶ μὴ ἀρεσκόντα συγγράφειν συμβόλαια. Adde Scholiastem Basilic. ad lib. 21. pag. 536. & Gloss. med. Lat. in *Protospatharius*.

Σπαθοποιὸς, *Ensium fabricator*, ξιφοποιός.

ΣΠΑΘΕΑ, Σπαθέα, Σπαθία. Rude seu *bacillo sillus insillus*; nam Σπάθα, Græcis est *rudis*, *baculus*. Theophanes an. 17. Heraclij: πολλὰς ὃ καὶ σπα-

θίας

θίας ἐν τῇ ὄψει αὐτῆ ἴλαθι. Achmes Onirocrit. cap. 119. ὁ ἢ πάλιν ἴδῃ Βασιλεὺς, ἢ ἕτερός τις, ὅτι ἴλαθι δύλῳ σταθέντι, ἐν ὀρθότητι δουλεύσει. Mox: γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἴλαθι σταθέντι, ἢ ἴδιαις δίκαις, &c. Utitur rursum cap. 249. extr.

Σταθίζειν, *Fustigare.* Martyrium SS. Alexandri & Antoninæ num. 6. ἐῤῥαπίσθησαν ἐν ἑαυτῇ ὁ ἡγεμὼν, ἐκέλευσεν κριμαθιῶναι, καὶ σταθισθῆναι. Et num. 9. καὶ κριμάσας αὐτὴν κριμαθιῶναι, ἐπέτριψε σταθισθῆναι. Ita num. 10. Menologium 18. Junij: ἡ ἁγία Θεόδωρα σταθίζεται, καὶ ὕστερον τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐκόμισθῆναι.

ΣΠΑΘΗΤΟΣ οἶνος, vinum passum; Πατοῦς apud Myrepsum sect. 41. cap. 78. & Aëtium.

ΣΠΑΘΟΒΟΤΑΝΟΝ, *Gladiolus*, fortè. Stephani Magnetis Empirica MSS. σπαθοβότανον λάωδες ὁμοίως.

ΣΠΑΘΟΦΟΙΝΙΞ, *Fructus Palmæ adhuc florentis involucrum*, apud Nicolaum Myrepsum sect. 16. cap. 42.

ΣΠΑΛΑ, Σπάλα, *Dorsum*, *Humerus*, Νῶτον. Σπαλάτος, *qui habet latos humeros*: Italis, *Spallato*. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. p. 122.

ΣΠΑΛΑΞ, pro ἀσπάλαξ, *Talpa*. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σίφνις, ὡς εἶμαι σημαίνει ἡ σπάλακα. Σκάλοψ, ὁ σπάλαξ λέγεται παρ' Ἀττικοῖς. Vide Phavorinum.

ΣΠΑΛΙΩΝ, Παλίων, *Plutei*. Suidas: Παλίωνες, πλέγματα μηχανικά. Agathias lib. 3. extr. οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῆς διώξεως ἐπανελθόντες, τύρσεις τινὰς σπαλίωνας εἰσήραντο, καὶ ὁπόσα ἄλλα Περσικὰ μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τεῖχος ἐκαλίλαπτο.

ΣΠΑΝ, vel Σπῶν, idem quod Σπίζειν. Vide in hac voce.

ΣΠΑΝΑ, mensura quæ Græcis σπιθαμὴ dicitur. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἰχέτω ἢ τὸ Π... — αὐτῆ ἡ ὑδρὸς σπάνας μίας πρὸς τὴ τείχη. Vide supra in Οὔρβα, & Gloss. med. Lat. in *Spanna*.

ΣΠΑΝΑΚΙ, *Lingulatum blitum*, ἀνάβλιτον. Vide Agapij Geoponica cap. 91. 93. 100.

ΣΠΑΝΟΔΡΟΜΟΣ. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 16. ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, παρὰ ἐμπόρου Σπανοδρόμου. Ubi interpres, *Patre mercatore*. Fronto Ducæus addidit *Hispanico*. Meursius cursorem vel mercatorem designari putat, qui in Hispaniam negotiandi gratia excurrit. Nam σπανία, Hispaniam tunc vocabant, ut in Epist. Constantini M. apud Theodoritum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 10. scribitur. In Excerptis Rosveidi, σπανοδρόμου, *qui pergebat in urbem Panes* exponitur. Ea fuit patria Nonni Poëtæ Christiani.

ΣΠΑΝΟΣ, *Cui rara est barba*, Σπανοπώγων.

ΣΠΑΝΥΔΡΙΟΝ, *Locus siccus, in quo aqua defecit*. Vita S. Nili Junioris pag. 148. δύρων ἐν τοῖς ἁγίοις μέρεσι τοπάρχαις, ἀληθῶς δ' ἀπὸν σπανύδριον. Ubi editum σπανίδριον.

ΣΠΑΝΤΙΟΝ, *Species quædam*. Achmes in introduct. in Astrolog. δηλοῖ χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ κοκκία δρύμια, σπανίον τε καὶ τίμιον, καὶ τὰ ὅμοια.

ΣΠΑΟΓΛΑΝΟΙ, nobiles adolescentes. Leunclavius in Onomast. Turc. *Spahoglan Aga, Tribunus equitum*. Ordo officiorum Portæ Othomanicæ MS. ἔχει ἢ ἐν πρώτῃ τάξει ὀνόματι Σπαογλάνοι, ἄγων ἀρχοντόπουλα ἐξαίρετα, οἵτινες ἐπαρχίαν ἐμπροσθεν ἢ Λιμερᾶ καβαλάρεοι. Infrà: οἱ Σπαόγλανοι, ἔχουν τὴν ἡμέραν ἀλοφὰν δοὺ δίκα ἄσπρα ἑκάστου πάλιστα, ὁ καλίτερός τους ἀμὲ τὸ καβαλλικόν του ἔναι δοὺ ἄσπρα κ'. ἡ κά. τὴν ἡμέραν.

ΣΠΑΡΑΓΓΙ, *Asparagus*, Ἀσπάραγος. Vide Alypij Geoponica cap. 92.

ΣΠΑΡΑΓΧΝΑ, *Branchæ*, *Fauces piscium*. Schol. Oppiani lib. 1. Hal. ad v. 160.

Οὐδὲ τὰ βράγχια, ὑγρὰ ἢ πλύχας ἀμφὶς ἔχουσι, Βράγχια, βρόγχια, σπάραγχνα. Damascenus Hieromon. serm. 4. βλίτα καὶ τὸ δακτυλίδιον τὰ ὡς τὰ σπάραγχνα (ἢ ψάρια) seu piscis.

ΣΠΑΡΜΟΣ, Σπαρμὸς, *Semen*; Λατ. Georgius Contares lib. 1. Hist. Athenarum: ἀκόμα ὁ Πανέγυρις τὰ πλερώνει τὸ δίκαιον ἀπὸ τὰς σπαρμὰς, καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ἀράλματα, &c. Σπαρμὸς, *Seminatus*; Σπαρτός.

ΣΠΑΡΓΑ, *Inaures*.

ΣΠΑΡΤΖΑΜΙΑ. Nicetas in Manuele lib. 6. n. 4. ὁπλισμοῦ τε γὰρ ἐκπρεπίστου ἐκάζετο, καὶ τοὺς ἵππους ἡνιοχικοὺς ἔχων, ἀλλοῖός τε κόσμοις λαμπροτάτοις, ἀλλὰ δὴ καὶ ἱππαυχενίοις ἀγλαίσμασιν, ἐκ τριχῶν συνειλημμένοις ἱππείων εἰς ἑκατὸν καθημμένων, καὶ περιπεπλεγμένοις ἐχυσῶν ἠχμίνους κώδωνας. Ubi Codex Barbarogr. habet σπαρτζάμια μὴ κωδώνων. Meursius σπάρτους, sive *lineas*, interpretatur. Quin potius ita videtur ita appellatum equinum ornamentum, quod σπαρτζίῳ instar esset. Est autem

ΣΠΑΡΤΖΙΟΝ, *Sparta*, Scopulæ species ex spartis confecta, qua sordes corporis è balneis eluuntur. Eustathius Odyss. Θ. πολλὰ ἢ καὶ ἄλλα πάλαι χρηστῶν λικτῆ παρίφθαρῃ, ὧν ὅτι καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λιγομένον σπαρτζίον· σπαρτίον ἐφόλκιον λέγεσθαι καὶ τῷ ἀπὸ καθυ χρόα· δύρεθρα γὰρ τοῖς τοῦς λιγομένοις αὐτὶ σπάρτων πλέγμα τι λεπτὸ σπάρτων, ὡς εἰκός. Alibi: καὶ τῷ σπάρτῳ, ἐξ ὧν παρίφθαρῃ χυδαϊζόμενον τὸ πλεκτὸν σπαρτίον, ὃ σωμάτων ῥύπους ἐκτρίβει ἐν λουτροῖς. Idem Il. γ. pag. 421. καὶ τὸ σπαρτίον ἢ καὶ τὸ σχοινίον, ὡς καὶ προγράφει, ἐκ παλαιᾶ ἔργα κραῖα λέγεσθαι, παράνομα ὄντα φυτοῖς ἐξ ὧν ἐγίνατο, ἤγουν τῇ φυομένῃ σχοίνῳ ἐν τόποις ὑγροῖς, καὶ τῇ σπάρτῳ, ἐξ ὧν παρίφθαρῃ τὸ χυδαϊζόμενον τὸ πλεκτὸ σπαρτίον, ὃ σωμάτων ῥύπους ἐκτρίβει ἐν λουτροῖς. Ubi leg. σπαρτζίον.

ΣΠΑΡΤΙΝΑ, *Restis piscatorum*. Eustathius Iliad. β. pag. 191. λέγει ἢ πυκνῶς γλῶ σπαρτοφόρον ὁ Γεωγράφος· καὶ σχοινοπλοικῶς σπάρτον, καὶ μέλλει ἢ νῦν ὅδε τι σχοινίῳ οἱ ἰχθυοβόλοι σπαρίνας ἐνσμάζουσι.

ΣΠΑΣΙΜΑΡΕΙΝ, Σπασμάρειν, *Spasmo* vel *hernia laborare*, σπασμῷ κάμνειν.

ΣΠΑΣΟΤΡΑ, *Vestiaria scopula*, *Penicillus*, κερίψιον, καλλωστρον.

Σπασυρίζειν, *Vestes detergere*; ἐκκαθαίρειν τὰς ἐσθῆτας.

ΣΠΑΣΤΡΑ, Σπασμὰ, Σπασμοσύνη, *Mundities*, Καθαρότης.

Σπασρίσιον, Σπασρύσαι, Σπασρίζειν, *Verrere*, *Cemere*. Glossæ Græcobarb. μαδὶ καλλωπίζῃ, μαδὶ σαρώνῃ, μαδὶ σπασρίσῃ. Rursum: ἀκαλλώπιστος, ἀσάρωτος, ἀσπάσρυτος. Alexij Comneni Monita ad Spaneam, MSS.

Δυλεύει ἢ σπασρύσι σι ἐξ ὅλης ἡ καρδίας του.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλες ἰδὰ σπασρίσιδε, ὅλες εὐμορφόδατε.

Jatrosophium MS. ἀς ἰμπάσι τὸ φαρμάκι ἀς κάποιο σπασρικόν. Prochoprodromus MS. in Hegumenum:

Καὶ γὰρ λειπλοσοῦσιν τὸ ὡς οἱ χαβιαροπῶλοι;
Καὶ λέγει μας, σπασρίσασαι, Παῦρε, μὴ βλαβῆῃ.

Σπασρικὸς, *Mundus*, *Detersus*. Maximus Cythærensis Episc. in Synax. 11. Aug. ἔσπασε βάσιντάς τινα (ἀκάνθας) ἀς σπασρικὸν σκρίνιον, τοῦ ἐσφάλισεν.

Δεσπασρία, *Detersionis incuria*. Otneosophium p. 142. ἡ βλάβη ἢ ὀρίτων ἐκ δὲ τρῶς αἰτίας· δὲ πολυφαγίαν, δὲ ἀσπασρίαν ἢ παραβάλματος, ἢ δὲ χολὴ, ἤτοι κόπον.

ΣΠΑΤΑΛΟΧΡΟΜΙΔΗΣ, *Qui πράμνια*, seu *cepas*, *pro deliciis habet*, *vel manducat*. Prochoprodromus

dromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. MS. Καὶ οἱ παῖδες τα μι κράζουσιν, ὁ σπαθολεκρομίδης.

ΣΠΆΤΙΟΝ, *Spatium*, in Chronico Alexandrino p.164. ubi perperam editum σπάθιον, rectius apud Cedrenum pag.147. & Joannem Antiochenſem: τὰ ἑπτὰ σπάτια τ᾽ δρομου ἑπτὰ πλατύτατα. Philemon in Lexico Technologico MS. Σπάθμη, σπαλίον ἔστι λεπτὸν, ὁ μίλτῳ κεχρισμένον, ἢ ἑτέρῳ χρώματι γραμμὰς ἄνω τῇ ἰκαλίφιδον τάσσ, ἐφ᾽ ὧν τὰ ξύλα ἰσθμεύουσ).

ΣΠΑΦΗ, pro Σπάθη, *Sparba*, occurrit in Turcograecia Cruſij.

ΣΠΆΧΙΔΕΣ, *Filij principum in aula Turcica miniſtrantes*, qui Sultanum cum peregrè proficiſcitur, ad dextram velut protectores comitantur; *Queſti gieuani*, inquit Menevinus, *ſono la maggior parte di quelle ch'eſcono fuori del ſerraglio*. Laonicus Chalcondyl. lib.5. τούτων δ᾽ αὐθις ἰόντες οἱ Σπάχιδες καλύμμασι ἀμφὶ τὸς διακοσίους: ὕστερ δ᾽ ἀεὶ οἱ τ᾽ Ἀρχόντων παῖδες, ὧν τὸς μὲν ἀπὸ τ᾽ κειτῆ ἐκβαλὼν ἀς ταύτλω αὐτὸς καθίστησι χώρας, τὸς δ᾽ ἐπιλεξάμενος ἐσθῆτι ἔχει ὡς ἀνδρῶν παῖδας ἀγαθῶν ἡγεμόνας. Ita lib.8. extr. Hiſtoria Politica: μὴ στρατεύματων, Γενιτζάρων, Σπαχίδων, καὶ πεζῶν τεχίτων. Σπαΐδες dicuntur Malaxo in Hiſt. Patr. Conſtantinop. Ἀγάδας, Φλαμπουράριους, Σπαΐδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Nec quicquam hic emendandum; nam & *Spahi* & *Spachi* promiſcuè dicuntur, ut eſt apud Menavinum de Orig. Turc. p.42.v. apud Sanſovinum, ubi de eorum officio, plura. Leunclavius in Onomaſt. ad Hiſt. Muſulm. *Iſpahileri*, *Equites Prætoriani. Vocantur & Spahileri. Iſpahi meidan*, *locus ſpatioſus*, *Iſpahilerum, vel equitum area*, *ludicris ſcilicet exercitiis eorum equeſtribus deſtinata*.

Σπαχηλάτης, *Spachidum Capitaneus*: *Spaioglan*, Menevino, loco laudato. Leunclavius in Onomaſt. *Spahoglan-Aga*, *Tribunus equitum*, Græcis antiquioribus στρατηλάτης. Laonicus Chalcondyles lib.9. pag.264. τὸν ὃ Τραπεζοῦντα ἀς μοῖραν δηλόμενος, τὸ μὲν παρ᾽ ἑαυτῷ καλιεράτησε, ποιήσας Σιλιδαρίας, καὶ Σπαχηλάτας, ὕστερον ἀς τὰς θύρας αὐτοῦ. Codex Reg. habet Σπαθοχλάτας.

ΣΠΕΔΟΥΜΝΟΝ, ξύλον, in Gloſſis MSS. ex Cod. Reg.1673.

ΣΠΕΙΡΑΤΟΙ αἰγὸς, ὁ κάπρος τ᾽ αἰγὸς, in Gloſſis Jatricis MSS. Neophiti: *Fimus*, *Stercus capræ*.

ΣΠΈΚΑΟΝ, *Speculum*, in Gloſſ. Græcolat. Gloſſæ MSS. Reg. ex Cod. 930. σπίκλον, ὁ ὑαλός. In aliis eſt σπίκλον. Suidas: ὑάλιον, τὸ σπίκλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1708. σπίκλον, ὁ ὑάλος. Michaël Pſellus de Operat. Dæmon. pag. 50. καθάπερ γὰρ αὐτὸς ὕτως ὕτοι χρώματα καὶ μορφὰς λαμβάνων ἀς τὰ πιφυκότα δίκαιος διαδίδωσιν, ὡς ἐπὶ τ᾽ ἐσόπτρων καὶ τ᾽ σπίκλων ὁρᾶν ἔστι, &c. Baſilic. Eclog. 44. ὥσπερ τὰ ἱμάτια τ᾽ ἀργυρῶν σκευῶν, καὶ τὰ σπίκλα τ᾽ οἴκου, &c. Scholiaſt. Baſilic.ad lib.20. p.461. ὕρις ἵρμιον τ᾽ οἴκου θυρίδων, σπίκλων, καὶ ἑτέρων τινῶν.

Σπικλοποιὸς, *Specularius*, in Gloſſ. Gr. Lat.

Σπίτλον, pro σπίκλον. Dorotheus Doctr. 5. ὥσπερ λύχνου φαίνου δῆ σπίτλον. Joan. Moſchus in Limon. cap.148. ὕτως δίκαιον ἐν πᾶσιν ἐν τῷ μοναστηρίῳ αὐτοῦ, ἐ θύραν, ἐ θυρίδα, ἐ σπίτλον, ἐ κανδήλαν, ἐ τίποτα.

Σπικλάριον, *Specular*. Lexicon MS. Nicomedis Jatroſophiſtæ: διαφανὲς, γύαλον ὅμοιον, ὃ καλοῦ Σπικλάριον. Gloſſæ aliæ habent Σφικλάριον. Rurſum Gloſſæ Jatricæ ex Cod. Reg.618. Σπικλάριον, οἱ ὃ δῆθ᾽ τ᾽ Σφικαρίων, ὁ τινες ἀντὶ σφίκλων ἐν τ᾽ Θυρίσι χρῶνται), διὸ καὶ διαφανὲς προσλαμβάνει, γυαλοῦς ὑπάρχον τῷ ὑαλῳ, &c. Quæ quidem ſumpta ſunt ex Paulo Ægineta lib.7. Galenus lib. 4. de Compoſit. medic. pag.360. edit. Baſil. καὶ τὸ διαφανὲς ἢ καλλίμβρον, ὃ σπικλάριον ὀνομάζουσι Ῥωμαῖοι. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 190. διαφανὲς ἔστι τὸ καλλίμβρον σπικλάριον, κεκαυμένον καὶ λειοτριβέμβρον, &c. Infrà: Τὸ σπικλάριον γυαλοειδὲς ἔστι τῇ ὑσίᾳ. S. Baſilius in Homil.3. in Hexaëmeron pag.1330. ἡ τ᾽ σπικλαρίου φύσις ἐσ μιζόλεως σπουδαμβίου λίθου, &c. Ubi aliquot Codd. habent σπίκλου, uti monet Fronto Ducæus. Vetus Inſcriptio, in Roma ſubterran. lib.3. cap.1. p.244. ET SCAMNA TRAS SPECLARA, &c. *Specularia*.

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ, *Speculator*, *Carnifex*, de qua voce egimus in Gloſſ. med. Lat. Suidas: Σπικουλάτωρ, τ᾽ δορυφόρου. Gloſſæ Græcobarb. MSS. ex Reg. Cod.2062. Σπικουλάτωρ, ὁ δήμιος. Gloſſæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Σπικουλάτωρ, Λωμιφαλιστὴς. S. Athanaſius in Apol.2. de Fuga ſua: πῶς ὃ σπεύδων ἀναμένειν τόλμας, ἢ Κόμης προκαθῆτο, καὶ παρὰν σπικουλάτωρ, καὶ Κερδιτάριος ἀμᾶς ἐσπέμπε αὐτῷ διακόνων τ᾽ ἐκκλησίας. Rurſum pag.800. ὁ μὲν γὰρ γράψας αὐτὰ, Ῥοῦφός ἔστιν, ὁ νυνὶ ἐν τῇ Λιγυστιλιανῇ Σπικουλάτωρ, καὶ διώκων μαρτυρῆσαι. Martyrium S.Georgij ex Cod. Cæſareo: καὶ προσελθὼν ὁ σπικουλάτωρ, ἀπέτεμεν τ᾽ ἡγιασμένον ἀυτοῦ αὐχένα. Martyrium S. Irenæi Epiſc. Sirmij in Pannonia: καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ μακάριος ἱρηναῖος, πλησὶς τῷ ξίφει ὑπὸ τ᾽ σπικουλάτωρος, ἰδρύεται ἀς τ᾽ ποδαμὸν τ᾽ λεγόμενον Σαὸν, τ᾽ ὄντα ἐν τῇ Σιρμίῳ. Martyrium S.Acyndini & Socior. MS. καὶ ἀποτέμνει τὸν κεφαλὴν ἀυτοῦ ὁ σπικουλάτωρ. Martyrium S.Marinæ MS. καὶ εἶπεν τῷ σπικουλάτορι, Κύριε τὸν μάχαιραν, καὶ ἀποκεφάλισόν με. Sed in hac Vita legitur σπιρεκλάτωρ crebrius, ut in Vita S. Joannis Baptiſtæ conſcripta, ut fert titulus, à Joanne ſeu Marco ejus diſcipulo, apocrypha. Martyrium S.Samonæ MS. τῷ ὃ σπικουλάτορι καλεῖν τὸς μάρτυρας παραλαβῶν. Martyrium S. Æcatherinæ ab Athanaſio illius ſervo conſcriptum: προσελθὼν ὃ ὁ σπικουλάτωρ, ἀπέτεμεν αὐτῆ τ᾽ αὐχένα. Syntipas MS. ἰρίσαντ) τῷ τ᾽ βασιλέως σπικουλάτορι, ἵνα τὸν σπαθίῳ πρὸς τὸν σφαγὶν τ᾽ παιδὸς ἑτοίμῳ φέρηται. Ducas Hiſt. cap.40. extr. καὶ λέγει τῷ σπικουλάτορι, Παίζων τὸ καλλιθέν. Occurrit præterea apud Marcum cap.4. in Martyrio SS. Maximi, Dadæ, & Quintiliani num.9. in Martyrio S. Baſilici num.14. in Paſſione SS. Tarachi, Probi & Andronici cap.1. in Martyrio MS. S. Procopij, in Vita S. Bacchi jun. pag.114. apud Theodorum Iconienſem Epiſc. in Martyrio SS. Cyrici & Julittæ, Joannem Phocam in deſcript. T. S. cap.12. in Synaxar. in S. Babyla 4. Sept. &c.

Neque porrò alij ſunt *Speculatores* vel *Spiculatores* ab iis, quos *Scurrones* appellat vetus Martyrologium in S.Victore: *Amputatum eſt caput ejus ab ſcurrone*. Infrà: *Fecit eos incendi ante ſe ab ſcurrone*. Gloſſæ Iſidori: *Scurra*, *Paraſitus*, *Buccellarius*. Quæ poſtrema vox *Satellitem* etiam ſignificat, ſeu *Confectorem*. Gloſſæ Baſilic. Βουκλάριος, ὁ δορυφορούμενος, καὶ φῶν τινά. Atque adeo ſcurræ & ſcurrones iidem videntur, quos S. Athanaſius in Epiſt. ad Solitar. p.868. δημίους τ᾽ τάξεως vocat. Sed de hac voce conſulendum Gloſſ. med. Lat.

ΣΠΕΚΤΑΒΙΑΙΣ, *Spectabilis*, Περίβλεπτος, in Gloſſis Baſilic. Titulus honorarius, de quo agimus in V. Περίβλεπτος. Σπεκταβίλιοι, in Nov.20. Juſtiniani in præfat. & in Nov.25. cap.4. Scholiaſtes Juliani Anteceſſ. cap. 63. *Spectabiles dicuntur Comites Conſiſtoriani*.

Σπεκταβιλία, *Spectabilis titulus & dignitas*, in Nov. ejuſdem Juſtiniani 21. cap. 5. Nov.26. cap.5. Nov. 28. cap.5. in edicto 4. cap.1.

ΣΠΕΚΤΟΥΣ, in Gloſſis Nomicis Vaticanis MSS. Διάπλα ῥάβδου, ἅτινα ἔχει ὕδατος, ἐφ᾽ ἃς ἐφορᾷ τὸ ὕδωρ. Σπέκτα, τὰ αἰλίβιμβρα τ᾽ σφόλιγξ ὀστρακοῦς καὶ ἀγχαῖς

φχαῖς ἢ ὀχετῷ ἐξ ἀναδύτου ὕλης εἰς τὸ ἰδιαίτερον ὕδωρ, καὶ ἡ αὐτὴ, ὁ σωλὴν, ὁ μεταφέρων. *Specus, per specum aquam ducere*, apud Cujacium lib. 16. observ. cap. 17. vel certè quod *Regard* dicimus, adeo ut vox à Latina *Specilare* deducatur.

ΣΠΕΛΕΦΡΕΝ, *Palafredus; Equus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Εἶτον ἀπαίνω σπιλεφρὲν ἀλέλδινον ὡς χιόνα,
Καὶ τὰ σκυλία τὸ γύρα της, βάκτο τὸ πλευρόν της.

Pro ὡς πιλεφρὲν.

ΣΠΕΛΗΞ, vestis muliebris species. Suidas: Σπίλαξ, ἀμφιπαλλίδιον, γυναικεῖον ἱμάτιον. *Palla.*

ΣΠΕΛΤΟΝ, ζέα, in Lexico MS. Nicomedis Jatrosophistæ, *Spelta, Far.* Vide Gloss. med. Lat. in *Spelta.*

ΣΠΕΡΑ, pro ἑσπέρα. Corona pretiosa: Καλὸν σπέρα, *Bonus vesper*, Καλὸν ἑσπέρα.

ΣΠΕΡΜΑΤΟΘΗΚΗ, *Seminarium.* Michaël Psellus in Synopsi legum:

Ἐπὶ τῇ χρησιμότητι ἀγρῷ Σπερματοθήκας.

ΣΠΕΡΜΟΛΟΓΟΣ, *Grm.* Etymolog. MS. γέρων, — ὅτις καὶ σπερμολόγος· καλῶ ὅτι γὰρ ὁ γεωργὸς σπείρει, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτὰ, ἐκεῖνος συλλέγει ἐκεῖνα.

ΣΠΕΡΝΕΙΝ, pro Σπείρειν, *Seminare.* Stephanus Sachleces in versibus Politic. MSS.

Καὶ φίντι μὴ σπείρω τὰ λόγια μου σὲν ἄμμον.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ὑγιὰ σε ἰάσει, κυκία σε σπείρει. Anonymi Doctrinæ MSS. καὶ ἴδε ἢ γεωργὸν πῶς σπείζει ἢ ὀφθαλμόν του εἰς καλαισθησίαν καὶ φρῶτον, ὅταν σπείρει, μὴ βροχλῷ, μὴ χίονα μηδ' ὅλως λογιζόμενος. Georgius Contares lib 1. Hist. Athenarum: εἰς ἢ ὁποῖον ἢ καιρὸν εὗρεν πρῶτον τὰ ἀμάξια, ἢ μάλιστα πῶς τὰ σπείρουσι τὰς καρπάς.

ΣΠΕΣΟΣ, *Spissus, Opacus.* Vide in Τζιλιεζῶν.

ΣΠΕΤΖΙΑΙΣ, Σπίτζας, *Species, Aromata,* Ἀρώματα. Portolanus MS. ἢ ἢ σπίτζις δύρισας.

Σπλίτζας, eâdem notione. Agapius in Geoponico cap. 63. ἀ ἢ πρώτη τῶν μὲ ὀφέλειαν, βάτα καὶ πιπέρι, ἢ ἄλλο τι ὅμοιον. Et cap. 81. μὲ σπλίτζας ἢ ἄλλα ἀρώματα. Ita cap. 131.

Σπλιτζιαρεῖ, & Σπλιτζιρία, *Speciaria, Officina aromatariorum,* Ἀρωματοπωλεῖον,

Σπλιτζίεσ, *Aromatarius,* apud eundem Agapium cap. 199. Depingitur in Cod. Reg. Nicolai Myrepsi qui est 1177. tabella, in qua exhibetur Medicus in cathedra sedens, hoc titulo, ὁ ἰατρὸς, deinde æger, cum hoc lemmate, ὁ ἀσθενὴς, denique Apothecarius, sive Μυρεψικὸς, cum sua apotheca, hoc titulo, ὁ σπιζιαλ.

Σπιτζερικὰ, Aromata, eidem Agapio cap. 130. & Theophylacto Hierodiacono Homil. 6. pag. 102.

ΣΠΕΤΖΙΑΛΙΟΣ, *Specialis.* Glossæ Basilic. αὐτὴ ἁρμόζει δύο μερίδικαῖς διαστάσεις ἀναλόγως τῇ ἑκάστῳ ἁρμόζον διπλοῦσα δίχα ἢ σπιτζιαλίας ἐν ἓν μέρος διάστιχε.

ΣΠΕΤΛΟΝ. Vide in Σπίκλον.

ΣΠΗΓΩ, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect. 27. cap. 11. Vox ignota Fuchsio, in cujus Cod. legebatur *σπίγω.*

ΣΠΗΛΑΙΟΝ, *Monasteriolum in spelæo,* seu *antro, ædificatum.* Martyrium SS. XX. Patrum Sabaitarum num. 47. ὁ μὲν θεόκτιστος αὐτὸν ἐκκλησίᾳ σπήλαιον ὑπάρχῃ εὐρύχωρον, θύραν δὲ καὶ προσόψιν τοιαύτῃ λαχόν, ὡς τύπον ἐκκλησίας ἔχεσαν, ἢ δὴ τοῦτο ταύτῃ τῇ ὑποτυμπίου δεξαμένῳ. Martyrium S. Niconis num. 9. καὶ δὴ τούτων ὕπας τελειωθέντων, πορεύεται ἐς τὴν μονὴν ἐκείνην ἢ σπηλαίου ἢ ἐς τὸ ὄρος ἔτη τρία. Vide num. 8. Nilum Monachum Narrat. 5. pag. 70. præterea Dissertationem nostram de Capite S. Joannis Baptistæ cap. 3. num. 8. ubi observavimus, primis Christianismi sæculis antra & spelæa elegisse monachos, ubi & habitarent, & ædiculas sacras erigerent, quæ postmodum evasere in monasteria. *Quæsiverunt*, inquit Gisleberttus Abbas Svvinshetensis, *antiqui patres loca horrida & arida, ut exercendæ haberent abstinentiæ materiam, & distendendi per solitudines non habterent causam.* S. Paulinus Carm. ult. de redim Nicetæ ad Natal. S. Felicis:

O vices rerum, bene versa forma,
Invij montes prius, & cruenti,
Nunc tegunt versos monachis latrones;
Pacis alumnos.
Sanguinis quondam, modo terra vitæ est,
Vertitur cælo pia vis latronum,
Et favet Christus superæ occupanti
Regna rapinæ.
Mos ubi quondam fuerat ferarum,
Nunc ibi ritus viget Angelorum,
Et latet justus, quibus ipse latro
Vixit in agris.

Spectavit ista Isaiæ, 35. *In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & junci, & erit ibi semita, & via sancta vocabitur.* Meminit Theophylactus Hieromon. Monasterij in Morea Μεγάλου σπηλαίου dicti, in Homil. 1. p. 31.

Σπηλάδιον, *Parva spelunca.* Vide in Προσωπαλάδιον.

Σπηλάριον, *Parvum spelæum*, seu *Monasteriolum.* Vita S. Nili Jun. pag. 42. ἐν τῷ μικρῷ τῷ ὑπ' αὐτὸ λαλατομημένῳ σπηλαρίῳ.

ΣΠΙΘΑ, Σπίνθα, *Scintilla.* Σπίθις, *Scintilla,* Σπινθῆρες. Σπιθίζειν, *Scintillare*, Σπινθαρίζειν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Καὶ κτὲν ἰῷ ἐξίβασε τὰ μάτια τύχον σπίθες,

Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 315. Διὰ τὰ κάρβουνα εὐγαίνουν οἱ σπινθῆρες.

Σπινθοβολῶν, *Scintillare, Scintillas emittere.* Maximus Cythereus in Synaxar. 4. Sept. καὶ ἐκκαίονται ἵνα πηγάσῃ, ὅτι ὅπου ἀσπινθοβόλα, ἤγουν ἐκεῖ τὸ ἀγίασμα γυμνόν.

ΣΠΊΚ, species quædam, *Spicæ* nomine, cujusmodi plures recensentur in Pandectario Matthæi Silvatici. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὰ δικάμπα ἢ σπὶκ κιλίνει τὸ δίκιον τὰ πάρα εἰς τα ρ....

ΣΠΗΤΙΟΝ, Σπίτιον, Σπῆτις, Σπηταλῶν. Vide Ὀσπήτιον.

ΣΠΙΝΑΚΙΟΝ, *Spinacium*, Scutlomalachon, de quo Ruellius lib. 2. cap. 147. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ φόρτωσί μα λάχανα, σίλινα, καὶ αὐτίδια,
Σπινάκια, καὶ μαρούλια, βάπανα καὶ ἀμπάδια.

ΣΠΊΝΘΑ. Vide in Σπίθα.

ΣΠΙΝΤΆΤΖΗ, τὸ ψιμύθιον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237. *Cerussa.*

ΣΠΙΟΛΗΣ, *Babylonicum*, in Gloss. sancti Benedicti.

ΣΠΊΡΗ, *Granum*, κόκκος, in Corona pretiosa. Sic dictum quia rotundum, sphæræ, seu sphærulæ speciem habet. Vide Gloss. med. Lat. in *Spera.*

ΣΠΙΚΆΤΟΝ, *Spicatum*, genus *unguenti.* Actius: ἔστι δὲ καὶ ἕτερον μύρον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) ὁ καλοῦσι σπικάτον.

ΣΠΊΡΟΣ, *Satelles*, δορυφόρος, Italis, *Sbirro.*

ΣΠΊΤΗ, Σπίτι, Σπίτια. Vide in Ὀσπήτιον.

ΣΠΑΆΧΝΟΝ, βρίσκω ὅπου εὑρίσκω εἰς τὰ δίνδρα,

in

in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Mussim.*

ΣΠΑΕΤΖΑΙΣ. Vide in Σπίτζας.

ΣΠΑΙΝΑ, *Lien*, Σπλὴν, in Corona pretiosa. Interpolator Dioscoridis in libr. 1. cap. 65. ἐκ τῶν ὑπλίων τῆ βοὸς κρίμνειν ἐς τὸ κατιὸν. Utitur tursum infrà. Liber botanicus ex Cod. MS. Reg. 1673. ὅταν δὲ σφακελίζῃ ἡ σπλήν.

ΣΠΑΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ, herba cujus meminit Mytepsus sect. 8. cap. 82. ubi Fuchsius *Asplenon* intelligi putat. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Σπληνοδάπανον, ἀκτοφάλαιον.

ΣΠΟΓΓΑΡΙ, *Spongia*, Σπόγγος. Glossæ Lat. Gr. *Penicillum*, Σπογγίον, Σπογγάριον. Joannes Jatrosophista MS. cap. 13. ζειμάτιζε πίτυρα καὶ βλιτυρίν, ἢ σάκλιστι αὐτὰ, βρέχειν σπογγάριον, καὶ πυρίαζε τὸπον, &c.

ΣΠΟΓΓΙΤΗΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum, & Psellum de lapidibus pag. 346. edit. Mussaci.

ΣΠΟΓΓΟΣ, seu ἅγιος σπόγγος, *Sacra spongia* in sacris Liturgiis à Græcis adhiberi solita, qua non modo sacram Mensam interdum detergunt, ut est in Euchologio in officio de Ablutione sanctæ Mensæ magna Feria quinta pag. 627. sed præsertim calicem post dominicum sanguinem à Sacerdote diligenter delibatum, ipsumque sanctum discum, particulâ sancti panis in eo contentis in unum collectis, & in sacrum calicem demissis. Ejusmodi spongiam μῶσιν etiam vocant, de qua voce, supra. Liturgia Chrysostomi: καὶ μὴ τῷ μιλάνῳ, σφεγγίζει τῇ καλύμμαλι τὸ ἅγιον πόλιριον. Infrà: τότε λαβὼν ὁ ἅγιον δίσκον ὁ διάκονος ἐπάνω τῆ ἁγίᾳ πόληρίου, ἀποσπογγίζει τῇ ἁγίᾳ σπόγγῳ πάνυ καλῶς, καὶ μὴ φροδοχῆς ἢ ὑλαβάνας σκεπάζει τὸ ἅγιον πόληριον τῇ καλύμμαλι. Typicum S Sabæ cap. 41. ὅταν ὁ ἁγιασὼς ἔμφροσθεν τῆ ἁγίου βήματος, βασάζων τὸ ἀποπόγγισμα τῆ ἁγίας τραπέζης, καὶ χέρι πάντες τὺς ἀδελφὺς, &c.

Σπογγιόπανιζον, *Penicillum*, seu *Spongia*, qua mensa abstergitur: occurrit apud Crusium in Turcogræcia p. 255. Ἀρχισπογγίτης, in Lexico Stephani. Vide Cujacium lib. 13. observ. cap. 13.

Σπογγίσιον, apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij p. 76.

Σπόγγος θαλάττιος, in Glossis Chymicis MSS. ἔστι καθαρὰ, καὶ χρισόλιθος, καὶ ἱερὸς λίθος, τὸ ἀκάθαρτον μιστέριον, τὸ αὐτὸ καὶ σπεδὶς ἀχύρου, καὶ σμάραγδος, ἢ πυρίτης.

Σπόγγος, *Nerium*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 664.

ΣΠΟΔΙΟΝ, *Cyprium atramentum*, quod Galeno in Lexico, μίλαν τὸ Κύπριον, ἡ κυπρία σποδὸς, dicitur. Lexicon Jatricum: Κυπρία σποδὸς, τὸ λειόμβρον σπόδιον· τινὲς ἢ ὅταν καλῶσι πρὸ τῆ ἐξῶν ἰλιφαντίνην σποδὸν. Vide Salmasium de Saccharo p. 86.

ΣΠΟΝΖΑ, *Sponsalia*. Theophanes an. 19. Coponymi: ἐν τῇ ἐκλείψει τῆ Φάρα ἐχρημάτισε τὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Εἰρηναῖον τῆ βασιλέως Λέοντος σπόνζα.

ΣΠΟΡΤΑ, *Sporta*, Σπυρὶς. Cedrenus pag. 169. ἰσπόρτα, ὡσεὶ τοῖς αὐτοῖς, (Ῥωμαίοις) ἡ σπυρὶς, ἣ καὶ φίσκος καλεῖται, κἂν διαφέρωσι τῇ φίσκου μόνῳ καλεῖσθαι τῇ βασιλικῷ πλουτείου· ἰσπόρτι ἢ φλοιώδη. Ubi fortè leg. ἡ σπόρτα. Synaxarium Maximi Cythær. ἐκαμνέ ἢ πολλὰ μὲ σπόρτες, ποτὲ ἢ μικρὰν γλῶ, ἐβάλασσας ἐς αὐτὸν σπέρματα.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΑΟΝ, Σπόρτυλλον, *Sportula*. Glossæ Lat. Gr. *Concessiones*, Σπόρτυλλα: malè editum, *Concussiones*. Glossæ Basilic. Σπόρτυλα, χρήματα. Δημόσια, τὰ ἐκ σπυρίδι διδόμενα ξένια. Σπόρτυλα, ἐκβιβασικὰ, ἰφόδια, σπιάδιαρ. Item, τὰ διδόμενα τοῖς ἐκβιβασικοῖς, σκολέσια ἢ τὰ διδόμενα τοῖς συμπόροις. Σπόρτυλα, δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ, ἔτι ἢ καὶ τὰ παρ' Ἀθηναίοις καλύμενα Πρυτανῆα. Scholiastes Aristophan. ad Nubes, & Phavorinus: Πρυτανῆα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ Ῥωμαίοις σπόρτυλλα. Concilium Calchedonense act. 10. pag. 651. ἔτι παρὰ τῆ ἐμπιπλόντων Ἑλλήνων ἀμαρτυθυσίας λαμβάνει Δανιὴλ ὁ Ἐπίσκοπος στήλυλα, ἀφίησι τῆ ἱερέμιαλ, &c. Novella Heraclij Imp. de Episcop. τῶν τοῖς ἱστορίοις ἐμβρὶ νόμοις διορισμένων ἐπί τι τῆ δικαστικῆς ἀσφαλείας, ἐπί τι τῷ μίσῳ τῆ σπορτέλων αὐτοῖς φυλαττομένων ἀτρύτων. Infrà: ἐπί τι τῆ σπερμένων ποσότητι, &c. Occurrit præterea in Nov. 8. Justin. cap. 6. in Nov. 75. cap. 6. Nov. 112. lib. 6. Basilic. tit. 3. cap. 6. apud Photium in Nomocan. tit. 9. c. 1. &c.

ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ, Σπυργίτης, *Passer*, στρουθὸς, pro πυργίτης. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Στρουθὸς, Σπυργίτας. Ita etiam in Corona pretiosa. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τόνις ἀπάνω γὰν ναὶν ἄδει τὰ ξαπίδια,
Σπυργίτας πιρσίζεται, πολλὰ τὰ πιρπατῦσι.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS ὅλα τὰ πυλιὰ διαβαίνει, καὶ οἱ σπυργίτας λέπομβον. Michael Psellus de Medicina, MS. lib. 1.

Χίχλα καὶ κόττυφος, ἢ ἢ πυργίτης,
Τὰ παθ' ὅμοια τοῖς προπομβμίοις,
Σκληρὰν δ' ἔχουσι σάρκα καὶ τῆ ἄλλων πλέον.

Vide P. Belon. lib. 3. observ. cap. 11. & supra in ξέφρα.

ΣΠΟΥΡΔΑ, *Pharetra*, Φαρέτρα.

ΣΠΟΥΡΙΟΣ, *Spurius*. Eudemus in Lexico MS. Σπούριοι, οἱ ἐκ πορνείας, ἢ ἐκ δυσὶ χυμβίοις μίξεως γινόμενοι. Glossæ Basilic. Σπούριος, Νόθος. Σπούριος, πορνογβενὴς. Σπούριος, συρφετὸς, πορνογβενὴς.

ΣΠΡΙΖΕΙΝ. Vide in Ἀσπρίζειν.

ΣΠΡΟΖΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum, idem quod Σπρωνεῖν, *pellere*.

Ποτὲ θέλω νὰ σὲ ἰδῶ τὸ πῶς ἢ θέλεις σέρνει,
Καὶ σπρώσεις ἢ λαιβίσεις ἢ ἔξω ἢ πυλῶ.

ΣΠΡΩΚΝΕΙΝ, *Pellere*, *Impellere*, ὠθεῖν, ἐλαύνειν. Σπόρχνιν habet Damascenus Studita Hom. 14. Infrà, σπρόχνιν. Κρπαξε ἢ ἅγιον δότο ἢ βουνὸν καὶ δίρνοντας ἢ σπρόχνοντας, ἐνγαλάν τον ἔξω. Ita Homil. 18. pag. 356. Vide Σπρίζειν.

ΣΡΟΡΔΟΝ, *Allium*, Σκόροδον, apud Romanum Nicephor. in Grammat. inedita.

ΣΣΑΡΑΝΤΑ. Vide in Σάραντα.

Σσαρακοστὴ. Vide Σαρακοστή.

ΣΣΟΦΟΡΙΝ, *Peplus muliebris*, Μαφόριον, vel potius ἰσωφόριον. Glossæ Græcobarb. ἀναχαλάσα ἢ πέπλοι, ἢ ἢ μαθὸν δπαύνεσα. ὁκάτι ὅτε σύρει ἀπάνω τὸ βῆχα ἢ, ἢ ὅτε σύρει τὸ ισοφόριν ἢ, ἢ δάχνα τὰ βόλια ἢ.

ΣΤΑ, pro ἐς τὰ. Passim occurrit. Hinc Στάμβολ Turcæ Constantinopolim: Σταλιμβὸ, urbem Mitylenæum. Στάγκυ, urbem Cō vocant, quod Græci ἐς τὴν πόλιν, ἐς τὴν Μιτυλήνην, ἐς τὴν Κῶ dicerent. Vide Belon. lib. 2. cap. 12.

ΣΤΑΒΑΡΑ, *Valli*, *Pali*, *Paxilli*, *quibus castra & oppida muniuntur*. Vox formata ex σαυρὶς, quæ apud Thucydidem non uno loco munimentum ex vallis & sudibus significat; unde σαυροῦν apud eundem, *vallum seu palum depangere*: σαύρωμα, *plures valli seu pali in terram depacti*, & σαυρωσις, *palorum defixio*. Eustathius Il. α. λέγουσι ἢ οἱ τοιοῦτοι σκόλοπες ἢ σαυροὶ, ὡσεὶ τὸ ἴσταβαι κατ' ἐμέ. Mox: ὡς ἢ τὺς τοιούτους σαυροὺς οἱ ἀπεριστιπλα κῦ παραφθορὰν λαλοῦντες σάβαρα καλοῦσι, δῆλόν ὅτι. Idem Eustathius Il. α. σαυροὶ, οἱ σκόλοπες, ἢ ὡς ἀλλαχοῦ ἰέρθω, τὰ κῦ φθορὰν λεγόμβα Σταύαρα, ὡς ἵνα καὶ ἰμὶν τείχη αὐλῆ φράττοσι.

φράτης). Et in Odyss. ξ. σαυραὶ, ὑφὲ καὶ λίπεξυμμένα ξύλα, τὰ καὶ σαύαρα καλῶ τοὺς μὲν λαλοῦντα ὑγρούς. Hesychius: σαυραὶ, αἱ καλαπετηγότες σκόλοπες, χάραξες, ἢ πάσσαλοι τὰ ἰσοῦντα ξύλα, λίθοι ἢ ἰσόπλευροι σαυραὶ, &c. Hero in πνευματικ. MSS. καὶ φυσικὰ σχήματα, ὅτου ἢ ἀντλήσεται, πῶς δεῖ ταῦτα συναλλάσσειν ὥστε ἢ ὀρυγμάτων, ἢ σαβάρων. Ubi perperam scriptum ταβάρων. Julius Aphricanus de Appar. bellico cap. 69. ἴσασιν ὃ ἢ πάσσε, ἢ μὴ ἐστι ἄμαξαι, ἢ σαβάρα, ἢ ἕτερον ἀναδόμημα ἐπισκευάζεσθαι. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 10. ex Cod. Barbarogr. μὴ ξύλων ἢ σωρυμάτων ἢ χάρακα αὐτῷ περιχυμένης. Adde Scylitzem pag. 643. Zonaram to. 2. Annal. pag. 41. 1. Edit. & Isaacium in Lycophronem p. 56. Rursum Nicetas: ὅτι ἄρχειν ἀπλακεῖσαι, τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸ ἄπλακτον φερούσας, τὰς μὲν ἀποκαπτὸν, τὰς δὲ σαβάραις ἀπέρμασι. Vide Auctor. Etymologici in Κολόσσης, & in Σταυρός.

Σταβαροῦν, *Vallis munire*, Σταυροῦν. Leo in Tactic. cap. 11. §. 8. ἔχει δὲ καὶ βίγλας ἔξωθεν, ἀλλὰ καὶ ἀμάξας ἢ χαρακώσεις, ἐὰν πρὸ, λίαν δυνατὸν, ἢ καταπέξεις, ὃ λέγεται σταβαρῶσαι. Constantinus in Tact. pag. 48. ἢ δὲ αὐτὴ ἄμαξαι, καὶ σάπιες αὐτὰς γόμφοις ἢ ἀπλάκτῳ, πολὺ δεῖ ἰσχυρὰ ἢ κλῆσιν δίδυμα, ἢ σαβάροις αὐτὸ, ἢ μὴ ἢ τοιούτων δίδυμων, ἢ μὴ ξύλων μεγάλων.

ΣΤΑΒΛΟΣ, Σταβλίον. Vide in Σταῦλος.

ΣΤΑΓΓΑ, *Vellis*, μοχλός. Italis *Stanga*, *Sbarra da apponellare*.

ΣΤΑΓΓΟΣ, *Stannum*, Κασσίτερος, in Corona pretiosa. Vide Gloss. med. Lat. in *Stagnum*.

ΣΤΑΓΙΟΝ, idem quod Ἐξάγιον, quod scilicet ita vocem contraherent descriptores, cum ϛ'. ἓξ significet: quod pridem observatum à Scaligero in lib. de Re nummaria; & aliis. Oribasius MS. de de Mensuris & ponderibus: ἡ ὑγιὰ ἔχει σάγια ϛ'. Mox: τὸ σάγιον ἔχει ἐξάγια α'. ὁ Στατὴρ ἔχει ἐξάγια γ'. &c. Rursum: τὸ σάγιον ἔχει κεράτια κδ'. Expositio ponderum & mensuratum subjecta Nicandro Gorræi: τὸ ἀναάμιον, δίναμμι, ὅτου σάγιον ἓν ὕμνου. Occurrit ibi pluries.

ΣΤΑΓΜΑ, *Aqua*: unde Ῥοδόσταγμα, *Aqua rosacea*. Nonus de Morbor. Curat. cap. 118. Τρίψας σὺν ἐλαίῳ, διάχριε, ἢ ὄφομα μὴ σταγμοῦ διάκλυζε.

ΣΤΑΓΝΟ, *Stannum*, apud Crusium in Turcogræc.

ΣΤΑΓΝΟΝ, *Stagnum*. Procopius lib. 1. Vandalic. τὸ δὲ σάγνον ἰφαίνετο σφίσιν ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα σταδίων Καρχηδόνος διέχον.

ΣΤΑΔΙΟΝ, *Statio* seu *locus in choro monachis assignatus*. Triodium Fer. 2. primæ Hebdom. Τὴ τεσσαρ' καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας ἀκάνας ὀν τοῖς σταδίοις ἡμῶν, ὡς σωθῶμεν. Ita *Stadium* usurpatum à scriptoribus ævi inferioris observatum à nobis in Gloss. med. Latin.

ΣΤΑΚΟΣ, *Piscis ex aspratilibus*. Prochoptodromus contra Hieromonachum ex Cod. Reg. de Xerophagia Monachorum:

Ἰχθυῶ γὰρ ὠὰ λεθύσιον, κλαῦε, πόσις ἐσθίῃ,
Εἰ μὴ ψαμιτζίῳ, καὶ κραγὶν, σακὶς, καὶ ὄρια παλύρια.

ΣΤΑΚΤΗ, *Cinis*, τέφρα, σποδὸς, in Corona pretiosa. Glossæ Botanicæ seu Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 848. Κονία, ὅτοι ἡ σάκτη. Alibi: Μολυβδίνα, ὅτοι μολυβοσάκτον. Zacharias Pap. lib. 1. Dialog. cap. 11. ἴδιον ὃ λοιπὸν ἐν τῇ ἀνθρακιᾷ ὑπὸ τὴ σάκτης ὁ αὐτὸς ἄρτος ἐκρύπτετο. Syntipas MS. ὦρε τόπον τινα μοναχὸν, καὶ σύναξιν σάκτην, καὶ κονορτὸν ἢ γῆς πολλὴν, &c. Demetrius Constantinopol. lib. 2. Hieracosophii cap. 18. καὶ ὅτως καθαρίσεις ἢ ἱέρακα μὴ σάκτης λάβῃ κλαματίδων. Et cap. 54. ἀξιόγλωσσον χοίρειον, καὶ σάκτῳ κλαματίδων μέσον, &c. Agapius in Geoponico cap. 144. ἔπαλα ψῆσαι καὶ σκέψον ἐν τῷ σάκτῳ. cap. 158. ἔπαρε σάκτης, ἔχων ἐδὼν τῷ παραφύσιον, &c. Ita cap. 49. &c. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. cap. 10.

Στάκτῳ pro Lixivio etiam usurpant; quod, inquit Ruellius lib. 1. cap. 98. extr. cineris elotio sit; ita ut addant vel subaudiant κονίας; quomodo legitur apud Nonum de morbor. curat. cap. 255. ubi perperam editum σκαπὸ κονίας, pro σκαπῷ. De stacte Græcorum, vide Commentatores in Mesuæ Antidot. pag. 180.

Σταττίνειν, *Cinere conspergi*, apud eundem Richardum pag. 336.

Σταττιμόλυβδον, *Stannum*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Σταλιμόλυβδον, τὸ κασσίτερον.

Καθσαλάκτα, pro καλαφάκτα. Anonymus de Remediis subjectus Moschioni: ὅτε καθσαλάκται ἢ σάπωσ ὑγρασία ἔσῃ. Lib. 2. Hieracosophij cap. 16. ἢ ὑπὸ πλοῦτον ἐκ γομφάλῳ, καλαφαλάκτῳ δίλιτρίνῳ δὸς αὐτῷ πιεῖν. Idem cap. 18. ἢ ὅτως καθαρίσεις ἢ ἱέρακα μὴ σάκτης λάβῃ κλαμαλίδων ἡμερίνης· καὶ θέρμαν πλὴν αὐτὸν καλαφαλάκτῳ ἔσῃ ἢ χεῖρ σε πλὴν θερμὸν βαφῆναι. Et cap. 55. καὶ ὅτως περιποίησαι καταφαλάκτῳ ἐν κλαματίδων, δὸς αὐτῷ ἐκ πιεῖν, καὶ ἰαθήσῃ.

ΣΤΑΛΑΓΜΑ, vox Chymicorum, quibus esse dicitur, λάβε ἢ ἀτμῷ ἢ ὑγρότητος, καὶ ἢ ἢ ἀχλὺν ἀναπτὰν, ut scribit Petrus Theoctonicus in lib. MS. de Archemia.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΑ, seu Σταλαμαλίδα, ut est in Geoponico cap. 141. καὶ τότε ἔπειρε ἀπ' ἐκείνης ἢ σταλαμαλίας. Georgius Contares lib. 1. Hist. Athenar. ἐφόραξε τὰς ὀμφὰς, ἐκ μὲν βρίξειν ἐς τὸν γλῶ ὅτι μίαν σταλαγματιὰν ὕδωρ.

Σταλαμαλίζει, *Stillare*. Eædem Glossæ Græcobarb. σάβουν, ἢ σταλάσσουν, ἢ σταλαματίζουν.

Σταλαγματῶλα, *Gutula*, ψεκάδιον.

Σταλαγμὸς, *Stillicidium*, apud J. C. Græc.

ΣΤΑΔΗ, *Stabulum* Ital. *Stalla*. Hesychius: Στάλη, ταμεῖον ἵππων.

ΣΤΑΛΙΚΙ, *Terminus*, *Limes*, *Finis*, ὅρος, ὁρόθεσία. Ex Gr. σάλος, *Paxillus*, qui fixus limitem designat.

Σταλικεύειν, *Terminare*, *Limitare*, *Fines statuere*, ὁρίζειν, περιορίζειν.

ΣΤΑΜΑ, *Sedes*, *Statio*, στάσις. Glossæ Græcobarb. αἱ στάσαι καὶ οἴκησιν μὴ ἐχούσης ἐκάστης ἐπὶ δὶν ἔχειν ζυσιμὸν, ἢ στάμαν ἢ καλοῦσιν. Pars Circi ita dicta, Theophani an. 27. Copronymi, ubi de Hippodromo: ἐνίκησεν ὃ αὐτὸ αἱ τὸ στάμα, ἵδρυσεν αὐτὸ ἐκ ἢ ἄνω. Et Codinus in Orig. Constantinop. num. 17. ἐπὶ δὲ τῆς ἱσταμένου ἡμέρας διέταξεν ἐπὶ τῆς ἐφεξῆς χρόνοις πλὴν αὐτὸ φάλλειν ὁράδαν μὴ ἢ ἀρμόνιος τιμῆς, ἐπαινεῖ ἀγομένης, τῷ καιρὸν βασιλεύοντι, καὶ τῷ δόμῳ, καὶ ἀνέρχεσθαι μέχρι ἢ στάματος. num. 45. τύχῃ ἢ πόλεως ἐς τὸ στάμα αὐτὸν. Στάμα verò Cancellis oppositum erat. Idem Codinus num. 68. ἦγεν ἐως ἢ στάματος λέβε ἢ καγκέλλων. Denique num. 87. καταβίτζια ἀγαζήλης μὴ ἀμένα, καὶ ἐπάνω ἢ τροχῶν ἢ ἄμαξης θέσεως, ἄλλως λέβε ἢ καγκέλλων μέχρι ἢ βασιλικῆς στάματος, καὶ στάσεις ἐνὸς ἑκάστου ἢ βασιλέως, ἐπιβάσεων, &c. Ex quibus colligitur hanc Circi partem ita appellatam, vel quod equi è cancellis educti, peracto cursu, in ea tandem starent & consisterent, vel potius quod in ea Circi regione Imperatoris καθίσμα (de quo suprà) seu sedes ac thronus consisteret.

Στάμα, *Quies*, *Cessatio*. Theophanes an. 17. Heraclij, pag. 266. ἦν ὅτι ἐν ἓν τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν στάμα ὁ πόλεμος.

Σταματίζειν, Σταμαλᾶν, Σταματᾶν, *Sistere*, *Consistere*, *Morari*, Ἐφιστᾶν, προσδιατρίβειν, Ἐπέχειν. Testamentum MS. Salomonis: καὶ πλὴν μὴν ἄρον σχα-

ζομβῶν ϛαματίζω. Codex Reg. MS. 618. fol.287. τύπτω ϛαμαΐσεως ὑδραργύρου. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἤρχιζεν, ἐϛαμάτιζεν με ἡ Θεῦ τὴν χέρα.

Anonymus de Nuptiis Theſei:

Ἐγύριζεν τὰ δῶ, καὶ κᾶ σὰν τὴν ἐϛαμάτιζεν.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib.ζ.

Καὶ εὐθὺς ἐϛαμάτισεν, φάλτ ὃ ἀγαμέμνων.

Et lib.θ.

Κ' ἐπατήβαιν ϛὴν ἴδαν ἀς τὸ ὑψηλὸν τὸ ὄρ@,
Πλησίον ἐκεῖ τὴν Τροίαν, ὅπου εἶπεν ἀς ναὶς ἡ,
Κ' ἐϛαμάτιζε τὸς ἵππους ὁ πατὴρ Διὸς καὶ ἀνθρώπων.

Idem de Excidio Troiano:

Καὶ τὰ ϛαματίζω ἐμαφές τες, καὶ ἀχέβατ@ τὰ μβύα.

Agapius in Geopon. cap. 83. de ovis: καθαρίζουσιν τὴν φωλεὰν, καὶ ϛαμαβύει τὸ πίδημα ἡ αἵμαϛ@. Vide Panagiotam p.36.

Σταμαβοσιὰν, *Ceſſatio*. Idem Georgillas:

Καὶ τὸ σπάθι ἡ χαρσὶ@ τάχε ϛαμαβοσιὰν.

Σταμαλικὸς, *Conſiſtens*, *Stans*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Σταμαλικὰς ἀς μίξαν ὅλες μὶ τὰ πεδάρια.

ΣΤΆΜΕΝΟ, *Pecunia*, *Nummus*, Νόμισμα, Κέρμα. Corona pretioſa: ϛάμβρο, *Nummus*, Νόμισμα. Gloſſæ Græcobarb. ἀναλεῖα. ὁβολοὶ, νομίσματα, ϛάμβρα. Alibi: λευὸ ϛάμβρα, ἢ λευὸ σόλδια, ἢ λευὸ καρτζά. Romanus Nicephorus in Grammat. τὸ ϛάμβρα *in utroque caſu ſignificant pecunias multas*, *à Græco* ἐϛάμβρα. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Πατὴρ, δυὸ δίκα ϛάμβρα πρατῶν με λουδίλιν.

Idem infrà:

Ἂν δίνει ϛάμβρα ποτὲ ἡ χρόνον νὰ ψυίσῃ.

Anonymus de Nuptiis Theſei:

Ὅμοιος πάλι ἐϛάπηϲε ϛάμβρα γιὰ σὰ ϛότα.

Joannicius Cartanus ſerm. 5. de avaritia: καὶ θέλει τινὰς πλουσίους ὅπου δίδουν ἡ ἐπλουχῶν δῶ ἀζῦρα, καὶ ὑπάρει τὺς μιτζῦν τὰ ϛάμβρα, τὰ μιτζῦν δυὸ καὶ τρεῖς φορὰς δῶ νὰ μιλῶ λαβαδῶν· καὶ ὑπόταν οἱ πλουχοὶ τὺς φέρνει τὰ ϛάμβρα, ἢ ἐ τίνου ἁρπάζουϲε ἢ μιτζῦν ἐϛὲ ὑτότες, &c. Fabulæ Æſopi Græcobarb. pag. 334. ὅτι δῶ ϛάμβρα τὸ κάμνουσιν. Ubi Gr. Cod. ὑπὶ γὸ φγυρίφ τοῦτο πεισθεν. Hiſtoria Beliſarij MS.

Δίδα των ϛάμβρα πολλὰ, καὶ ἀμετρίτο λεγάειν.

Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Καὶ ϛάμβρα ἐ ἔβαλα ἀς τὸν καπελοπύλα.

Rurſum:

Λοιπᾶ καλὸς τὰ ϛάμβρα σᾶς τὰ μιγαλάδα.

Vide in χαρτὰ, Fr. Richardum part.1. pag.286. Salmaſium de Uſuris pag. 581. & Gloſſ. med. Lat. in *Stamma*.

Σταμβαρία, *Moneta*. Idem Prochoprodromus ex Cod. Reg. MS.

Φέρ' ἐ Βλαχικὸν τυρὸν, ἄλλον ϛαμβαρίαν
Καὶ δός με τὰ προσιβόμαι καὶ τό τι νὰ πιτζόνω.

Τὰ ΣΤΑΜΈΝΙΑ, *Feneſtra valvulæ*, αἱ ἡ θυρίδ@ δίλιδες.

ΣΤΑΜΙΝΆΡΙΑ, *Statumina*, *ſeu tabulata navis*, *ligna erecta circa Peritonum navis*, ϛαμῖνες. Euſtathius Od. ι. p.1533. οἱ ἢ φασιν ὅτι ϛαμῖνες τὰ ἐκ τῆ πλοίω ἐξέχοντα τὰ ὀρθὰ ξύλα ἡ ἐφ' ἃ τὸ περίτονον τόπτ' ἐ φέρῃ ὁ λέξις μέχρι καὶ νῦν ἐν Κρήτῃ, ὅθα ϛαμινάρεια τὰ τοιαῦτα λέγουϲι. Vide Στημεάρια.

ΣΤΑΜΙΟΝ, pro Στάμν@. *Urna*, *Hydria*. Gloſſæ Græcobarb. τὰ κεραμικὰ ἀγγεῖα, ὕδρια ϛάμια, κορίνια, λαγήνια, πιθάρια. Occurrit in Typico S. Sabæ cap. 2. pag.3. v.

ΣΤΑΜΠΙΝΟΣ, *Impreſſus*, Ital. ϛαμπάτο. Occurrit non ſemel in indice MS. Bibl. Monaſterij S. Trinitatis inſulæ Chalces.

ΣΤΑΝΙΚΟΣ, *Violentus*, *Coactus*, *Invitus*, Malaxus in Hiſt. Patr. p.167. ἀμὰ τοῦτο ὑπῦ ἐκάμθη, ὕβρι ϛανικὸς μας.

Σταικῶς, *Coacte*, *invitè*, *vi*, ἀκουσίως, ϛανικῶς γενόμενα. Gloſſæ Græcobarb. ἀναγκαίως, ϛανικῶς, idem Malaxus, de Gennadio Scholario: ἐ ϛανικῶς ἀυτὸ ἔκαμαν αὐτὸ Πατριάρχλν. Et in Chron. MS. pag.1023. ὅτε τὸς ἔπιρναν ϛανικῶς ἀπὸ τὸ μίρ@ τ Μαύρ Θαλάσσης.

Στανὸ, Στανερὸ, idem quod Σταικῶς. Fabulæ Æſopi Græcobarb. p.77. ἀμὰ ὅϐι τὴ πλούσιοι ϛανὸ τες ϛέκουν, καὶ πίπτουσιν ἀς τὰ χέρια τ ἰχθρῶν. Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Εἶτουι χρία τὸ θέλημα τὰ φύει τὸ δικότης,
Καὶ τὸ θέλει ὁ κῦρις τες, τὰ κάμν ἐ ϛανὸ τες.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib.5.

Καὶ πᾶς ϛανὸ μυ πολεμᾶ, κάμν πολλὰ θλιμμέν@.

Ibidem:

Θέλει θέλει πάρλον κυπᾶ μι τὸ ϛανό του.

Σταυιάρειν, *Siſtere*, ἵϛασθαι.

ΣΤΆΝΝΙΟΝ, *Stannum*, κασσίτερ@. Στάνι, apud Agapium in Geoponico cap. 204. Σταυιάζω, Σταυιάρειν, *Stanno illinere*, κασσιτερῶν.

ΣΤΆΟΛΑ. Anonymus de Locis Hieroſolym pag. 81. ὑπάρχουν καὶ πολλοὶς μαρμαρίνας ἐκτὸ, καὶ πολλὰ ἐκεῖ ἐξ αὐτῆ τὰ ϛόλα· καὶ κάτω ἴδαφ@ ἔνα πολλοὺς ιϛ. Ubi Interpres: *Sunt & columnæ marmoreæ illo extra ſtationes*, *& in pavimento columnæ ſederim*.

ΣΤΑΟΥ, τὸ περιπάτιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΤΆΠΑΡΟΣ. Gloſſæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ἄλλας ἀμμωνιακὸν, ὅπερ ἔχουν οἱ ϛάπαροι, ἄλλοι ἢ λέγουν ὅτι τὸ νίτρον ἔϛιν.

ΣΤΑΠΙΣ, pro ϛαφὶς. Jatroſophium MS. ἀρσενικὸν κίτρι, ἀμίδαλον, ϛαφίδας μαύρας, &c. Hermas Medicus in Mathematicis MSS. κόπρ@ κυνὸς@, νίτρον, ϛαφὶς ἀγρία, ἄσβ@ λίβ@, &c.

ΣΤΑΠΥΔΊΤΖΑ, fortè *Staphyla*, ſeu *pedicularia*. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μαλίτζια ἢ ἐ φείσιας, ἰσχάδας καὶ καρύδια,
Καὶ ϛαπυδίτζας χιώνικας, ἐ λευὸ τὸ διακόνι.

ΣΤΆΡΙ, Στάρι. Vide Σίδηρι.

ΣΤΑΣΙΆΡΙΣ, *Refractarius equus*, Gallis *reſtif*, qui ſcilicet reſiſtit equitanti, & cum urgetur, *ſtat*, nec movetur. Anonymus in Rhetoricam Ariſtotelis p. 36. ἢ ἢ δίδουμί μοι ἡ ἵππον, οὐδὲς ἂν ἡ φαῦλον, ἢ φασὶν, ὅτι ἄλλο πάθ@ ἔχοντ@.

ΣΤΑΣΊΔΙΑ, *Sedes*, *Cathedræ*, in *Eccleſia*, *Patriarche*, *Hegumeni & Monachorum*. Demetrius Gemiſtus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὁ ἢ Πατριάρχης κατηρχόμθ@, ἀ μθὺ ϕάλλουσιν ἡ ὄρθρον, φορεῖα ἴμφορδιν ἡ ϛασίδιν ἀυτὸ, &c. Philotheus Patr. Conſtantinopolit. in Ordine ſacri miniſterij, pag.4. καὶ θυμιᾷ πὶ ἅγιαν εἰκόνα, πὶ ἀς τὸ ϛασίδιον ἡ προεδρ@, &c. Typicum S. Sabæ cap.5. μὴ ἢ τὸ πληρῶσαι ἡ θυμιᾷν, βαλὼν μιλάνιαν ἴμπροθεν ἡ ἁγίων θυρῶν, καὶ ἀς τὰς χορὰς, ἀς εἰώθει, ἀπέρχετ' ἐκ τῆ ϛασιδίῳ ἀυτῦ. Infra pag.5. de Monacho, qui ſerius venit in Eccleſiam: ἐὰν ἔρχηται ἀς τὸ ϛασίδιον ἀυτῦ, ποιῶν μιλάνιαν τῶν ἀδελφῶν. cap.10. καὶ ἀπέρχεται ἀς τὸ ἰδιόν ϛασίδιον, ϕάλλομθ &c. cap.30. καὶ ἀσπαζόμεθα τὰς ἁγίας εἰκόνας ἐν τοῖς ϛασιδίοις ἡμῶν σανίσιν. Marcus Hieromon. de dubiis Typic. cap.100. πρότερον ποιῶν μιλάνιαν ἐν τῷ ϛασιδίῳ ἡ προεδρ@. Ita denique Pachymeres lib.8. cap.15. ϛασίδιον, Patriarchæ Cathedram vocat. Euchologium ex Edit. Veneta: καὶ προσκυνήσας ὁ ἀδελφὸς τρὶς, ἀσπάζετ' αὐτὸ, (τὸ εἰκαστήριον) ὅτε ἡ ἱερεὺς, καὶ ἡ προεδρ@, καὶ καθεξῆς τὺς ἀδελφὺς ἐν τοῖς ϛασιδίοις αὐτῶν. Vide Goarum ad Euchol. pag. 19.31.

ΣΤΆΣΙΣ, *Jejunium.* Vide Petavium ad Epiphanium pag 356. & Gloss. med. Lat. in *Statio.*

Στασις, Stylitarum Vitæ ratio V. Nicol. Uran. in Vita S. Symeonis Styl. n. 28. 72. 115. 248.

Στασις, *Divisiones cathismatum in Psalmis*, sic dictæ, quod *Stationes* stantes recitent Græci, vel quod Lectionem finientes stent, & quasi respirent. Ita Allatius in Dissert. de libr. Eccl. Græcor. p. 55. Phavorinus: στάσιμον τὸ μέλος τῆ χορῷ ὁ τὸν γῦρ ὁ χορὸς μὴ πᾶν παρὸν διατίθηται τὸ μέρος ἀκίνητος, πρὸς τὸ ὑπόθεσιν ἂν ἀκότως στασιμον λέγοιτο. Geronticon, apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. serm. 29. καὶ μὴ τὸ πληρῶσαι τὸ Ἐξάψαλμον, ἢ ἅπαξ τὸ Πατὴρ ἡμῶν, ἠρξάμεθα τὰς ψαλμὰς αὐτῶν, ἢ ἁπλῶς πᾶν πρώτιμον στάσιν τῆ ν'. ψαλμῶν, ἤρξατο ὁ γέρων τὸ Πατὴρ ἡμῶν, &c. Triodium: ψάλλει ὃ ἢ ὁ ἅγιος ἐκ στάσεις δύο σὺν τοῖς εὐλογητάριοις, &c. Et Fer. 2. hebd. 4. Jejun. in Lychnico: ὁσαύτως καὶ τὰς ἑτέρας ψαλμὰς τῆ ἀποδόσεων εἰς τὸ ἀλληλούια, μιᾷ στάσει γ'. καὶ αὖθις ἀρχόμεθα τῆ ἑτέρας στάσεως, τὸ Πρόσεχε, κύριε, ἤγουν πᾶν ψαλμὸν μα, ἢ τὰς λοιπὰς δύο ψαλμὰς, &c. Sabbato 2. hebd. ἅπαξ τῆ ἅγιον, ποιοῦσι αὐτῆ στάσεις β'. Sabbato sancto: ἅπαξ σωματῆν μικρὰ, καὶ ἐκφώνησις εἰς πᾶν πρώτιμον στάσιν, Ὅτι ἐδόξασται σου τὸ ὄνομα. — ἦχ Θυμιάσεως ἀρχεῖ τῆ δευτέρας στάσεως. Mox: στάσις δευτέρα· ἀρχεῖ ὁ ἁγιστὸς &c. Rursum: καὶ ἀρχόμεθα τῆ τρίτης στάσεως, Θυμιᾶσθαι τῆ ἱερέως· στάσις τρίτη, ἄρχεῖ αὖθις μὴ μέλλει ὁ διάκονος, ἤγουν ὁ πρῶτος χορὸς εἰς ἔχει γ'. Typicum S. Sabæ cap. 6. ποιοῦσι τὸ καθισμα στάσεις β'. Vide Horologium initio.

Sed & singulos Psalmos longiores in στάσεις pariter dividunt Græci. Describitur in Euchologio μεγαλικὸν, in quo tres Psalmi decantantur, ac primo, quinquagesimus, post quem scribitur, στάσις πρώτη. Deinde sequitur Psalmus 118. qui dividitur in duas στάσεις. Nam post versic. 72. dicitur, δόξα καὶ νῦν, &c. Deinde scribitur, δευτέρα στάσις, sequiturque versicul. 73. usque ad versicul. 94. ubi scribitur μέση, fortè quod sit media pars τῆ στάσεως. Post versic. 131. dicitur δόξα &c. Deinde subit στάσις γ'. complectens reliquum psalmum. Vide pag. 527. 546. & Horologium sub initium. Antiphonas etiam εἰς στάσεις pariter dividunt versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Αἱ τρεῖς στάσεις συμβαίνουσιν... τῆ ἀνθρώπου
Τὸν γὰρ πρωτοπλάστην τῆ Θεοῦ βρότου λόγου,
Ἐξ αὐτῆ ὁ ἡμέτερος μίσει τῆ καλυμβήθρας,
Ἐν τρισὶ διαιρέμβοις τάσεις τῆ δικαίου,
Ὡς προδηλοῖ ἢ τῆ αὐτῆ ἀκολουθίας τρόπου,
Τὸ γὰρ πρῶτον παρίστη τῆ Μητρὸς τῆ πρεσβείας,
Τὸ δεύτερον ἀναγῆ πρεσβείας τῆ ἁγίων,
Ὁ δὲ ἐν ἁγίοις θαυμασὸς τὸ τρίτον προσεισάγει.

Στάσις, sumitur etiam pro quovis intervallo. Euchol. pag. 545. ὑπάρχει ὁ Καθολικὸς, ἢ κρίνει τὰς βαρείας, ἐπὶ τῆ σιδηρῶν, ποιῶν στάσεις τρεῖς. Typicum S. Sabæ cap. 5. Χαιρετιζόμεθα ὃ εἰς τὸ ἅγιον ὠδαγήλιον, εἰς τῆ χερουβικὸν ὕμνον, εἰς τὸ, Πάτερ ἡμῶν, ὃ καὶ ποιοῦμεν στάσεις ζ'. ἢ εἰς τὸ, Πλησιάζατο τὸ στόμα σου. Adde cap. 5. &c. Typicum Casulense cap. 6. ἢ ὃ πρώτη ὥρα συμπίπτει μὴ τῆ ὀρθρου παύλῃ, ἀ μὴ περιπέσῃ μεγάλη δοξολογία, ποιοῦσι ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν. Adde cap. 24.

Στάσις ἱερατικὴ, *Ordo Sacerdotalis*, *munus Sacerdotis.* Nomocanon Photij tit. 9. cap. 19. πότε τὸν καθέδρας μὲν, ἢ στάσεως ἱερατικῆς μείζω, ἐκ ὀφείλῃ ὃ τι τῆ λοιποῦ.

ΣΤΑΤΑΡΙΟΣ, *Statarius*, *Stans.* Gloss. Græcobarb. ἀμαξὶς, ἤγουν ψαφύλης, λέγει ἀναδυόμενος, ἤγουν ψαφυλὶς, ὅπερ ἐστὶν, ἢ γινομένη εἰς τὸν κληματίδιον, ἤγουν ψαλαρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΑ, Στατὴρ, *Statera*, Σταθμὸς, Πλάστιγξ, in Corona pretiosa, & apud Portium.

ΣΤΑΤΊΩΝ, *Statio.* Gloss. Lat. Gr. *Officina* ὁ Σωμάργιον, ἐργαστήριον, ψατήριον, ψατίον, περιπολεῖον. Hesychius: σωμάρια, ἢ ψάσις, ἰδίως τῶν ψαλίωνα λέγουσι Gloss. Basilic. Στατίονις, ψάσεως. Στατίον, ἢ λιμένος. Στατίο, ὁ τόπος τῆ ἀσφαλισίρας τῆ πλοίμων προσορμίσεως. Στατίονες, τὰ πράκτορα τῆ δημοσίων τελῶν. Lib. 14. Basilic. tit. 10. c. 25. ὁ δημόσιος ἐν διαφόροις ἐπαρχίαις ἔχῃ τὰς πραγμάτων, διοικητὰς ἢ λήγῃ ἑκάστη φροῦδις Στατίωνες, ex l. 1. Cod. de compensat. Occurrit apud Justinian. in Nov. 44. cap. 1. §. 1. 2. Balsamon. ad Photij Nomocan. tit. 13. cap. 2. pag. 142. 1. Edit. &c.

Στατιωτάριοι, *Stationarij*, in Basilic. lib. 60. tit. 7. cap. 1. ubi Scholiastes: Στατίζοντες λέγουσι, οἵτινες ἐν τόπῳ ἑτάχθησαν ἢ καὶ καταμένουν, καὶ ψάσιν ἔχουν ὑπὲρ φυλάττουσιν.

ΣΤΑΤΟΎΤΟΝ, *Statutum*, *numerus statutus.* Justin. in Nov. 3. cap. 2. §. 1: καὶ τὸ μὲν ὕπω τὸ τῆ κληρικῶν ἐλαττώτω μίτρον, ἀλλ' ἔτι πλειοτάζουσιν, ὃν πρὸς τὸ ὥρισθεν ὡρισμένον, καὶ τὸ καλούμενον ψατῆτον, μισθωσίαν γίνεσθαι αὐτ' αὐτῆ χειροτονίαν, μέχρις ἂν ἀριθμὸς εἰς ἑαυτὸν ἀποκαλύψαιν. Ita lib. 3. Basilic. tit. 1. cap. 49. nam editio Scrimgeri habet *Statutum*, scriptum Latino charactere. Adde Nov. 16. cap. 1. ubi ψατῆτον etiam scribitur.

ΣΤΑΤΟΎΡΙΟΣ, *Obliquus, distortus.* Gloss. MSS. Reg. Cod. 2062. Στατόριος, σκόλιος.

ΣΤΑΥΆΡΟΝ. Vide in Στάβαρον.

ΣΤΑΥΛΟΝ, Σταῦλος, Στάβλος, *Stabulum*, Ἔπαυλις, ψαθμὸς. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: Σταθμοὶ, καὶ οἱ οἶκοι ἔνθα ἱστῶσιν οἱ ἵπποι, ἢ βόες, ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι ψαῦλοι. Rursum: Ἔστι ὃ ψαθμὸς ἡ θύρα ἢ αἱ παραστάδες, ἢ κοινῶς ὁ ψαῦλος. Eustathius Odyss. ω. ὥσπερ μὲν τοῖς ἀθλητικῆς τὸ κλίσιον, ἀμαξῶν ἢ ζευγῶν δὲ διαλεκτὸν, ὁ λέγει τῆς Ῥωμαίοις ὥσπερ τῶν ψάσιν ψαῦλον καλῶν. Thomas Magister habet παραστάδες. Infrà: Σταῦλος, ἐν ᾧ ἵστανται ἵπποι, ἢ ὄνοι, ἢ ἕτερα κτήνη, καὶ ἔστι καθολικὸν ὄνομα. Apophthegmata Patrum in Antonio num. 18. ἡ αὐλὴ αὐτῆ ἐκ ἔχει θύρας, ἢ ὁ θηλυς ἐσέρχεται εἰς τῆ ψαῦλον, ἢ λύει τῆ ὄνον. Occurrit præterea apud Theophanem an. 23. Justiniani, an. 8. Leonis magni, an. 8. Justini Jun. an. 2. Irenes, Cedrenum an. 25. Constantij, Leonem Grammatic. in Michaële Theophili F. pag. 463. Codinum in Orig. Constantinop. num. 46. 88. Scholiastem Basilic. ad libr. 10. p. 456. in Hist. Apollonij Tyrij, &c.

Σταυλίζειν *Stabulari.* Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 11. ψαυλίζων βόας χιλιάδας δύο, Adde Auctorem Incertum post Theophanem p. 434. Procheiprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἐκεῖνοι τὰ ψαυλίζοντες ἐκ τὸ ψαῦλον καθαρόν.

Σταυλιστικὸς, *Stabularius.* Octava Synodus act. 9: βιλανάριος, ψαυλιστικὸς, ἱππιάτρου, ἢ ἕτεροι ὅμοιοι. Ubi Anastasius: *Multi enim ex iis & stabularij & equorum medici sunt.*

Σταυλάρχης, *Mulio.* Zacharias in Dialog. Greg. M. lib. 3. cap. 8. κλαίοντες ὃ ἐρώτων αὐτῆ, λέγοντες, Τίνα μέλλεσι, πάτερ, ποιμένα ἐσχηκέναι μέλλομεν; πρὸς ὃν εἶπε τῆ ἁ προφήτας πνεύματος ἀπείρηκα, λέγων, Μετὰ κωφάντων ψαλάξω, ἀναβαίνω. Infrà: ὃς τις πάλιν τῆ ψρατιωτῶν βιβλίων τοὺς ψαύλους τῆ ἵππων ἐφύλαττε.

Σταυλεπάρχης, *Comes stabuli.* Anonymus de Castrametat. μὴ ὃ τῶν ψάσιν τῆ τῆ ψαύλου ἀρχόντων, καὶ τῆ Σταυλεπαρχῶν, ἢ μεγάλη Ἑταιρεία πρὸς ἀναλογίας ἀπλησιάζοντες. Idem alibi: ἔμπροσθεν ὃ καὶ ταύτης (σκηνῆς) οἱ τῆ ψαύλου ἄρχοντες σὺν τοῖς βασιλικοῖς ἵπποις ἱστάθησαν. Vide Κόμης τῆ ψαύλου.

Στάβλος, idem quod Σταῦλος. Hesychius: Καμηλοστάσιον, ψάβλος ὅπου τὸ κάμηλοι ἵστανται. Auctor Vitæ S. Hypatij, qui Arcadij Imp. ævo vixit: πλησίον τῆ

μονῆς σαβλᾶ ὑπῆρχεν, ἐν ᾗ ἦσαν οἱ ἵπποι τῆ δρόμω. Theomnestus in Hippiatr. lib.1. cap.34. ἵππα αὐτῆ ὁ σάβλω μικρῷ, καὶ ὁ κύκλω αὐτῆ περίκαυσα ἄκαντας Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 44. ἡ ξυνοδοχεῖον καθίδρυσιν ἀς τὰ Μανουὴλ, καὶ σάβλας ποιήσας καὶ ὑπήντια κάλλιστα. Idem in Constantino Porphyrog. num. 19. ἐν τῆ μιλιαρησιαδείσῃ σάβλα ἀς γεφυρωμάτων. Occurrit etiam in Basilic. lib.16. tit. 1. cap.13.

Σταβλίον, eâdem notione. Florentinus in Geoponic. lib.15. τῆ γὰ σταβλίω χωρὶς τῆ ἀέρα μὴ λαμβάνοσῃ ὕσπερ πνίγμῳ διάλλω.

Σταβουλάριος, *Stabularius*, *Campo*. Glossæ Basilic. Σταβουλάριος, ὁ τὸ σάβλον, ὅγιν καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.

ΣΤΑΥΡΊΔΙΝ, *Perdicium*, *Helxine*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg.2690. περδίκιον, σταυρίδιον, ὕσσωπον, οἱ ἦ πιερσιμώνια ὀρθία.

ΣΤΑΥΡΊΟΝ, *Crux*, *Crucicula*. Concilium Calchedonense Act. 10. σταυρία χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ. Concil. Constantinopolit. sub Mena Act. 5. ubi plebs exclamat: τὸ σταυρίον δός ἡμῖν, ἵ σταυρὸν ἱλίασον καὶ ἀσίφραξον. Ubi vetus Interpres: *Crucifernm da nobis*, &c. Id est, qui crucem in processibus Ecclesiasticis nobis præferat, cum seditiosi cruciferum prostrassent, & crucem lapidibus impetiissent. Theophanes an. 7. Justini Jun. σφενδόνας ἦ καὶ ἀς τὸν ἐκκλησίαν ἵ ἁγίας Θεοῦ ἐν τὰς δύο ἀψίδας, ἵ τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ὁ τῆ μεγάλῃ ναῆ, καὶ ἐποίησε τὸν ἐκκλησίαν ἐν σταυρῷ. Chron.MS.ab Adamo ad Leonem Philos. in Mauricio: ὕτῳ κτίζη καὶ ἵ ναὸν ἵ ἁγίων τεσσαρακοντήλα ἴσα πλείσιν ἵ σταυρῷ. Typicum MS. Monasterij ἵ Κεχαριτωμένης cap.34. καθ' ἑκάστην ἦ σάββατον καὶ σταυρία ἐφάλλεσι φοιτασαμιζόμενα ὑπὲρ τῆ φοιτασαμιζομένων γενίων, &c. Infrà: ἐν καθ' ἑκάστῳ Κυριακῶ ἕτερα σταυρία ἐπίσης τῆς κεκοιμημένης φοιτασαμιζονῆ. Ubi σταυρία, videntur esse processiones Ecclesiasticæ, ut & in Vita MS. S. Theodori Syceotæ: λιταυόντων ἦ ἵ λαῶν, ἠρξαντο κλονεῖσθαι τὰ σταυρία, καὶ σασιάζειν, θεάματι φοβερῷ καὶ ἰλιγγῷ ἐπιδικνύμενα. Infrà: ἵ σταυρίων σεισμὸς πολλὰ σημαίνει ἡμῖν ἐδωρα. Nicephorus Presb. in Vita S.Andreæ Sali, MS. κατεχόντων βαΐα καὶ σταυρία ἀσραπῆς διαύγασι ἐκπέμποντος. Rursum: ἐκθὲν ἦ ἀπήρχετῆ δρεμαίως ὁ τῆ σταυρίῳ, &c. Vita MS.S.Stephani Junioris: ἰδοῦ ἦ ὕτῳ εἶπεν πρὸ τὸ ἵ βασιλικῆς δημεσίας λευφόρα πρασὶς, ὁ ᾗ ἴδρυτῆ καὶ ἐπιλίγετῆ τὸ ἅλυσιον, ἐξ ἧ πρὸς τὰ κάτωθις μέρη πολὺ εὐμηχάνως οἰκίαι προσαγορευόμεναι τὰ Κόγκα. Adde Theophanem an.6. Copronymi. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Crux*, ubi processionem significat.

ΣΤΑΥΡΟΒΟΤΑΝΟΝ. Vide in Σταυρόεζον.

ΣΤΑΥΡΟΡΑΘΑΝΑ. Vide in Γαϊτάνιον.

ΣΤΑΥΡΟΔΟΧΟΝ. Vita S. Theodori Archimandritæ Syceorum, in Concilio Nicæno II. Act. 4. ἀπήγαγον ἦ αὐτὸν ὁ τῆ εὐκλινῆ οἴκῳ ἵ ἁγίου Ἰωάννου ἵ Βαπτιστῆ, τῆ ὄπῃ πλησίον ἵ χωρίου, καὶ ἀνέλαβον πρὸς τὰ ἄβατα ἵ θυσιαστήρια, ἐπάνωθεν ἦ αὐτῆ, ὁ τῆ σταυροδόχῳ ἔστηλε εἰκὼν ἵ σωτῆρῳ ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῆ. Ubi Interpres: *Parrò super illud in receptaculo crucis stabat imago Salvatoris &c.* Id est in loco ubi Crux collocari solet.

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΟΝ, nempe Τροπάριον, vel σταυροθεότοκα καινὰ, *Crucis & Deiparæ junctas laudes*, vel *saltem mixtam utriusque mentionem complectens*. Triodium in Dominica Tyrophagi: Κανὼν ἵ ἑκταῖος, ὁ ἀναγάσιμος, ἁ σταυροθεότοκα ἵ Θεότοκα, ἀς ἅ, καὶ ἵ τριῳδία ἀς ἵ. ποίημα Χερσοῦρα ἵ Πρεσβυτέρου. Euchologium p.188. Θεοτόκιον, ἢ σταυροθεότοκιον.

ΣΤΑΥΡΟΠΆΤΑΙ. Vide in Σταυρός.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, *Equuleus*. Martyrium MS. S.Marini: ὁ ἦ βασιλεὺς ἰδυμεῖον λίαν, ἧ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τὸ σταυροπήγιον, καὶ ἀπαχθῆναι ἵ μακάριον παῖδα Μαρῖνον, καὶ ἱπαιρισθῆναι ἐπὶ ἵ σταυροπηγίου. Infrà: ἐκέλευσεν αὐτὸ καθαιρεθῆναι ἀπὸ ἵ σταυροπηγίου. Rursum: ὁ ἦ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸ ἱπαρθῆναι ἐπὶ ἵ σταυροπηγίου, ἧ ξυμβὰν λόγου διδύναι.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ, *Ius figenda crucis*, seu *Crucis defixionem in loco sacro*, cum scilicet ædificatur & consecratur, propiè significat, juxta illud quod præcipitur in Justiniani Nov. 5. §. 1. (quod etiam refertur in lib.4. Basil. tit.1. cap.1. & in Nov. 67. cap.1.) Episcopum, πεζάμβωνα ὁ αὐτῆ τὸ ἵ ἱμοτίρας σύμβολον σωτηρίας, ædificationem inchoare debere: ubi Basilic. Eclog. 4. ἵ οἰκοδομᾶν βουλόμενον μοναχέων, προσκαλᾶν δὰν φασὶν ἵ ἱπίσκοπον, ἧ ποιῆν σταυροπήγιον. Vide Euchologium Goari pag.607. 608. Chrysostomus Homil. in Baia: ποῖα πόλις ἡ μὴ ἔχουσα τὸν βασιλικὸν ἧ ἵ σταυρὸν ; ποῖα ἐκκλησία ἡ μὴ τῆ σταυρῆ τιτευχισμένη; Balsamon ad Can. 7. septimæ Synodi: ἡ μὲν πᾶσις ἵ Θεμιλίου δῆλῃ ἐν ψυχᾶς μόνις ἧ σταυροπηγίου ἵ ἐν χώραις ἐπισκόπων· ἡ ᾗ καθύπερθε μὲν ἵ ἀπαρτισμὸν ἵ ναῆ, ὅτι τιλῶν) τὰ ἀνοίξια καὶ ὁ ἐνθρονισμός. Adde eundem ad Can.1.Pseudosynodi Photianæ pag.331 edit. Oxon.

At posterioribus sæculis alia notione usurpatam hanc vocem observare est, scilicet pro eo jure, quod Patriarchæ competebat, in quacunque Diœcesi Episcopali Ecclesiam dedicandi & consecrandi, defixa in ea, quam in hunc finem mittebat, lignea cruce, in concha, retro altare, cum inscriptione continente annum & diem, aliosque characteres temporis defixæ eo in loco Crucis: cujus ritus vi, ipsa Ecclesia jam non Episcoporum, in quorum Diœcesi extructa fuerat, jurisdictionis erat, sed tota Patriarchæ, adeo ut visitatores in eam mitteret, illiusque solius ἀναφορὰ, seu in sacris Liturgiis commemoratio, fieret. Quæ quidem ab ordinario exemptio, σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν appellatur. Atque inde percipere est quæ fuerint monasteria illa Πατριαρχικὰ, de quibus quædam attigimus in Gloss. med. Lat. in V. *Abbas*, & *Monasterium*.

Hæc paulo latius explicanda: ac primo quidem delibanda quæ in Euchologio pag.609. cap. περὶ σταυροπηγίου, habentur: τὸ ᾗ σταυροπήγιον ᾗ ὕτως· ἀναφέρῃ τῆ Πατριάρχῃ περὶ ἵ οἰκοδομῆς ἵ ναῆ, ἧ ᾗ γράμμα προτρεπτικὸν πρὸς ἵ Ἔξαρχον αὐτῆ, ἢ πρός τινα ἵ ἀρχιερέων, ἐπὶ τῆ Θεμιλιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ ἵ ναὸν τιλειωθῆναι ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῆ. Addit deinde Notarium Patriarchæ hæcce verba Cruci inscribere, in parte altera, Σταυροπήγιον Πατριαρχικὸν ἁγιασθὲν ἐπ' ὀνόματι ἵ ἁγίου τῆ δε, ὁ τῆ Θεσσαλῃ πόλει τῆ δε, ὁ τῆ ἐπαρχίᾳ τῆ δε, ὁ τῆ ἰδίῳ Θεμελίῳ, ἐπὶ ἵ δε ἵ ἁγιωτάτου Πατριάρχου. Et in altera: ἐπὶ ἵ βασιλείας ἵ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν ἵ δε, ἧ μηνὸς ἵ δε, ὁ ἔτος τῆ δε. Missa à Patriarcha in hunc modum cruce, is ad quem mittitur, factis primum in fundamentis extruendis fieri solitis precibus, quæ in eodem Euchologio describuntur pag. 606. cum ædem consecrat, hanc crucem retro Sacram mensam defigit, ita ut supra emineat, facta ad id oratione, ibidem descripta.

Jam verò Patriarchæ solius esse jus, ut σταυροπήγιον dare possit in quavis Provincia, modo jam Ecclesia non sit ædificata, aut dedicata, sed in ædificanda, docet inprimis Matthæus Blastares in litt. π. cap.8. τῆ δε Κωνσταντινουπόλεως πρώδρου ἔξεστι καὶ ἐν τοῖς ἵ ἄλλων ζρόνων ἐπαρχίαις, ἐν αἷς ἂν ἦσι προκαθήμενος ναῶν, σταυροπήγια διδόναι· ἃ μὲν ἄλλα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζρόνους γνωμένας ἀμφισβητήσεις ἐπιφέρειν, καὶ διορθοῦσθαι, καὶ

πέρα

χείρας ἐπίθεσιν τῆ πρίσιν, ἀσπάσεις καὶ μετανοίας, καὶ ἐπιτροφὰς ἀμαρτημάτων, καὶ αἱρέσιν αὐτὸς καὶ μόνος καθίστη διαφορά τι ἐν γνώμαν. Similia habet cap. 9. ut & Balsamon ad Can. 12. Concilij Sardicensis, & Eclogæ Leonis & Constantini tit. 3. §. 10.

Sed id ægrè semper tulere Episcopi, ut docet idem Balsamon ad Can. 31. Apost. Extat in Jure Græcorom. lib. 3. Sancitum Germani Patr. Constantinopolit. pag. 232. in quo queritur Artæ Episcopus monasterium extructum à suo Metropolitano in Artensi Diœcesi, ἐπὶ σταυροπηγίῳ ejusdem Metropolitani: præterea quod dejecerit τὰ ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια à suis monasteriis, (ea scilicet quæ fiunt ab Episcopis cum consecrantur Ecclesiæ) cùm τὸ σφυέμιον τῆ παρ' ἑτερίαν σταυροπηγίων μὲν τῆ Πατριαρχικῆ μεγαλότητι, τῆ δὲ Μητροπολιτῆ ὕδατι competat. Presbytero etiam ex mandato Episcopi Stauropegium facere licet. Nicephorus Homologeta Can. 30. κατ' ἐπιτροπὴν τῆ ἐπισκόπου ποιῆ σταυροπήγιον καὶ σφυβύτερον.

In iis σταυροπηγίοις, seu Monasteriis Patriarchalibus; solius Patriarchæ nomen in sacris Liturgiis recitatur. Sancitum aliud ejusdem Germani Patr. Constantinop. quo id privilegij uni Patriarchæ asseritur: ὅτι ἀναφορὰν τῆ Πατριαρχικῆ ὀνόματος ἐν ἑκάστοις μόναις καὶ κρατεῖν ἐν ἐκκλησιαστικῆ τρανότητι, ἐν οἷς ἡ ἀνάγραφις ἐξῆ σταυροπηγίων Πατριαρχικῶν ἐγγένοιτο, καὶ μοναστήρια ὦσι, καὶ ἐκκλησίαι καθολικαὶ, καὶ ἐπίλοιποι οἶκοι. Ita ut Diœcesis antistiti in iis sacram Liturgiam celebrare, vel Abbatem benedicere, aut aliud quippiam quod ad spiritualem jurisdictionem pertinet, exequi non liceat. Sed & qui Abbates in iis præficiuntur, Πατριαρχικοὶ habentur, & appellantur, eoque nomine Exarchi Monasteriorum jurisdictioni subditi. Quo in Sancito pag. 237. 238. ejusmodi monasteria, μοναὶ Πατριαρχικαὶ, vel ἐπὶ σταυροπηγίοις Πατριαρχικοῖς συνισταμέναι dicuntur: de quibus præterea extant sancita Manuelis Charitopuli, Alexij & Georgij Xiphilini Patr. Constantinopolit. pag. 242. 255. 283. quibus addenda Theophylacti Bulgariæ Archiep. Epist. 27. pag. 40. edit. Meursij, & quæ habet Crusius in Turcogræcia lib. 4. Epist. 16. 17. 18. denique Balsamon in Medit. de Chartophylace: ἐξῆ τούτοις καὶ ἐξ πᾶσαν τὸν οἰκουμένην σχεδὸν Πατριαρχικὰ καθιδρύειν καὶ δίδοσι σταυροπήγια. Ea verò describit ὁ ἄρχων τῆ ἐκκλησιῶν, ut est in Catalogo officiorum Allatiano & Medoniano: γράφει τὰ ἀπτιμήσεια ἐν τὰ σταυροπήγια.

Sed Patriarchale istud privilegium abrogavit Michael Palæologus Imp. ea Novella, quam attigit Pachymeres lib. 6. cap. 11. ὅπως βασιλικὸν παρὰ σφυβαίνει ἐπὶ τοῖς σταυροπηγίοις. Deinde: σφυβαίνει γὰρ παρὰ βασιλέως, ἀλλαττᾶ πλῆθος διοριζομένη καὶ τάξεως, ἐν τὸ, τὰ ὑπεναντίων Πατριαρχικὰ, ὅσα ἐν χώραις καὶ μοναῖς, ὑπὸ τὰς ἐπισκόπους, ὧν αἱ ἐπαρχίαι, τιλεῖν. ἐγκλημα γὰρ φαίνεται, ἐν ἐξῆ καινὰς ἐκ παλαιῶν γενομένων, ὑπερόριον κινεῖσθαι τῆ Κωνσταντινοπόλεως δίκαιον μετὰ τῶν ἀδίκων, τῆ λέγειν, ὡς καλῶς τῆ Πατριάρχη τὸ οἰκουμενικὸν, ἐστὶς αὐτῆ περιορίζειν τῆ Κωνσταντίνου, μετ' ἐπαρχίαν ὅτα καὶ τῆ τυχόντος ἐπισκόπου, πρωτίμων. Vide cap. 10. extr. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgiis pag. 341. Synodalia statuta de Stauropegiis sub an. 1192. ab Eustathio Chandreno Magnæ Ecclesiæ Chartophylace subscripta apud Manuelem Malaxum in Nomocanone, communi Græcorum lingua conscripto, cap. 483. De Stauropegiis scripsere præterea Meursius in Gloss. Gretzerus tom. 1. de Cruce lib. 2. cap. 8. & in Apolog. pro S. Cruce cap. 8. Goarus ad Euchol. Morinus de Ordinat. p. 2510. Possinus ad Pachymerem in Gloss. tom. 1. Altaserra in asceticis pag. 396. &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ita appellatur *Dominica tertia* τῆ Νηστῶν, seu *Quadragesima*, in qua celebrant Græci S. Crucis adorationem. Hujusce instituti rationem describit Synaxarium Triodij, hac die, ubi & Adorationis ritum pluribus prosequitur idem Triodium & Anthologium, ut & Methodius Novarum Patrarum Episcopus. Evagrius lib. 4. cap. 26. ἄρτι ὁ Θωμᾶς ἄμφω τὰ χάρα, τὸ τῆ ἀρχαίας καθάρσεως ἐξαλειπτήριον τῆ σταυρῆ ξύλου ἐπιδόκου, πάντη τῆ Θεῶν ἀνακλίτου πειρισῶν, ὅσπερ ὁ τῆ κυρίας τῆ προσκυνήσεως ἡμέρας ἄθλος. Theophylactus Bulgariæ Archiep. Homil. in Adorat. S. Crucis in media jejuniorum Hebdomada: τὸ δ' ἐν τῆ μεσότητι τῆ νηστίμων ἡμερῶν πρόθεσις κοινῆς εἰς προσκύνησιν (τῆ σταυροῦ.) &c. Infrà: ἐν ᾗ τῆ μέσῃ νομοθετήθηκεν πάνδημον τῆ προσκυνήσεως. Idem Triodium sabbato 3. Hebdom. jejun. τῆ σαββάτῳ ἑσπέρας τῆ Σταυροπροσκυνήσεως, &c. 4. Feria ejusdem Hebdom. ἀ ᾗ σταυροπροσκύνησις ἦν ἐν τῆ πρώτῃ ὥρᾳ, ἐν ᾗ ψάλλεται τὰ προγεγραμμένα τροπάρια. Κυριακὴ τῆ Προσκυνήσεως, apud Theophanem Cerameum Homil. 22. Sguropulum in Hist. Concilij Florent. sect. 12. cap. 1. & Codinum de Off. cap. 9. num. 1. Descripsit Gretzerus in libris de Cruce varias Homilias, atque in iis Homiliam Philothei Patr. Constantinopol. εἰς τρίτην τῆ νηστῶν Κυριακὴν, ἡ τῆ Σταυροπροσκυνήσεως. Laudatur alia Macarij Chrysocephali eodem pene titulo, εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῆ νηστῶν, ἐν ᾗ κατ' ἐξαίρετον ἡ τῆ τιμίου σταυροῦ τέλη προσκύνησις. Vide Ὕψωσις.

ΣΤΑΥΡΟΣΗΜΕΙΩΤΑΙ, *Cruce signati*, scilicet ad expeditiones sacras, apud Interpretem Concilij Lateran. an. 1215.

ΣΤΑΥΡΟΡΙΖΟΝ, *Aliſma*, *Damasonium*, de quo præ cæteris Ruellius lib. 3. cap. 73. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1177. Δαμασώνιον, οἱ ἤ τινες σταυρίζειν. leg. videtur σταυρίζειν, quod ejus radix crucis figuram efficiat. In aliis,

Σταυροβότανον, Δαμαζόνιον. Anonymus MS. de Avibus: ἔχει ξυλόκολαξ. καὶ βοᾶνος ἀγριελαίας κάρας ζ'. ἔχει σταυροβοτάνης κεφαλὰς, &c.

ΣΤΑΥΡΟΣ, *Crux*, dicitur *longior ille Bacillus aureus in crucem supernè desinens*, quem Imperator in dextra semper portat, instar sceptri. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 37. τῆ ᾗ γὰρ σταυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρουσι, ἐν ᾗ τῆ ἁγίας βλάττιον κοῖλον καλεῖ, διάτρυμμον μὲν μανδύλιν, ἐ βλάττιον ἔχει χῶμα ἐντός· καὶ καλεῖ Λάβαρα. Et cap. 17. num. 34. de Imp. καὶ τῆ μὲν δεξιᾷ χειρὶ καλίχῃ τῆ σταυρὸν, ὡς συνήθως ἔστι φέρειν τῆ Βασιλέα, ὅταν τὸ ζίμμια φορᾷ· τῆ ᾗ ἁγίας κατέχῃ ἑτέρα. Vide Dissertat. de Impp. Constantinopolit. Nomismatibus. n. 13.

Σταυρὸς, *Nota musica hodierna*, apud Rutgersium lib. 2. Var. lect. c. 11. extr.

ΣΤΑΥΡΟΥΣΘΑΙ, *Cruce subscribere*, de quo more egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Crux*. Leonis Nov. 72. κἂν τι τῆ συμφωνήσῃ ἰδιόχειρον ὑπόγραμμα τῆ Θεῖον σταυρὸν ἐντάξῃ τοῖς γράμμασι. Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinop. βίᾳ τῆ τῆ ἁγίου χαρτὶν ὁ Μαρμαϊδάρης κρίθας, καὶ χάρτιν λαβὼν, ἔπεξεν ὡς δὴ ἐστὶ σταυρὸν, &c. Nicetas Episc. Thessalonic. in Respons. pag. 347. ἅ τε ἱερωμένῳ, ἃ καὶ λαϊκὸς φορᾶσθαι ἔξ τῆ οἴκου ἐπισκόπου, ἃ καὶ ἀρχοῦσι, ἃ καὶ ἰδιώτα ἁπλῶς, ἃ τῆ τυχόντος ἀνθρώπου, σταυρὸς ἐν χαρτῳ ἀκεραίοις ποιῶν, ἃ καὶ συνεδνὰς κατ' αὐτῆ, ἃ καὶ λιτουργίας ἐκμελετᾷ, τοῦ ἐπιλιμπάνοντος. Leo Grammaticus pag. 465. & Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num. 40. καὶ τῆ Πατριάρχου ἔχοντος τὸ τίμιον σῶμα ἐν αἷμα τῆ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, χαίροντες ὅτι Βασιλεὺς ἐν Βασιλέως τὰς τιμίας ὑπέγραψαν σταυρὰς, &c. Scribit Nicephorus Gregoras lib. 9.

pag.102. 1. edit. ab Andronico Palæologo seniore, cum imperio à nepote dejectus, cucullum induere coactus fuisset, sacramentum exegisse Synadenum Protostratorem, quo se imperatoriam potestatem nunquam quæsiturum polliceretur, illudque subscripsisse, licet invitum: & quia cæcus erat, ὑφ' ἑτέρου τοῦ χεῖρα χειραγωγήσαντος, ἅπερ μὴ ἐρυθρὸν πρόσωπον ἔχοντα ἢ τὸ ὄνομα σταυροῦ τύπον, κάτω ἦν μέλαν, subscripsit, nempe ut Imperator & Monachus. Laudatur præterea à Lambecio lib.5.ex bibliotheca Cæsarea,Professio Theodoræ viduæ Imperatoris Andronici Palæologi senioris ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀφαλμάτων, ὡσπερ δὴ αἰτιοχέρου σταυροῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐπιστώσατο. Alios locos laudavimus in Gloss. Lat. id duntaxat addimus ex Nov. Basilij Macedonis in Jure Græco-Rom. tom. 2. pag. 138. eos potissimum qui literas nesciebant, cruce subsignasse: ἃ ἢ ἀγράμματοί εἰσι, πειστέντας τὰς τιμίας σταυρὰς, καὶ τὰ λοιπὰ γραφέντας δὴ ἢ χειροχρήστων. In Concilio Constantinopolit.sub Mena Act.5. pag.136. Sabbatius Presbyter & Hegumenus monasterij Hypatij, eidem Concilio subscribit, hac formula: ὑπογράψας δὴ χαρὶς Ἰωάννου διακόνου ἢ ἀπὸ μανδρῶν, δὴ τὸ ἰδιὸ γράμματος μὴ εἰδέναι. Sed tum propria manu crucem effingebat ille, subscribebat verò alter, ejus mandato. In eod. Concil. Act.1. pag. 33. Stephanus Presbyter & Hegumenus Monasterij Constantis, subscribit hac formula: *χαρὶ διακόνου Ἰωάννου, κατ' ἐπιτροπὴν ἰδιοῦ γράψαντος, πρόλαξας τῇ ἰδίᾳ μου χειρὶ ἢ τίμιον σταυρόν.* Ita pag.36. Zoticus Presbyter & Hegumenus Monasterij S.Andreæ: *χειρὶ Μάρκου πρεσβυτέρου καὶ δευτεραρίου, ἰδιοῦ ὁρισταξαντος ἢ τίμιον σταυρόν.* Incertum verò an ij aliena manu subscripserint,quod nescirent litteras: id constat pleraque vetera ex Latinis diplomata, quæ testium crucibus insigniuntur, non ipsorum testium iis adscripta eorum manu nomina, sed notariorum, hæc formula, *signum talis*: unde una eademque manu hæcce scripta leguntur: quemadmodum notarij hodierni eorum signaturis, qui scribere nesciunt, addunt, *Signatura*,vel *signum talis, qui scribere se non didicisse professus est.*

Σταυροπάτης, *Perjurus*, *Qui fidem scripto confignatam,ac cruce firmatam mentitur: παραβάτης ἢ ἰδίων σταυρῶν*, in Synodica ad Theophilum Imp. quomodo ὁρκοπαλῶν dixit Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ὁρκοπατῶ ἢ λόγῳ ἢ νοῒ, ἀρτῶμαι ὑδὶν τὸ λέγω.

Appendix ad Synodum VIII. Εἴλοιθεν δίκαιον πολλάκις (leg. *πολλάκις*) οἱ σταυροπάτ᾽ τὰς ἰδίας σταυρὰς ἰδίτησαν. Infrà: καὶ ὕστας ἰδίτησαν τὰς οἰκείας σταυράς. τοῦτο ἦν πίσαχθαι μέχρι ἐνταῦθα ἀδίκους ἢ οἰκείαν ἰδιοχέρων, ἃ ἐποίησαν δὴ πρόλαξῆς ἢ τιμία σταυρῶ, καὶ οἱ Ἀρχιερῆς, καὶ οἱ Μοναχοί, καὶ ὁ κοινὸς λαὸς ὅλα βία. Anonymus in Pœnitentiali apud Morinum pag.119. ἑσταυροπάτησάς πῶν δὴ πορίσαι, ἅτι δι' ἄλλων τρόπων. Alter Pœnitentialis MS. Joannis Chrysostomi falsò nomen præferens: ὁ σταυροπάτης ἀφορίζεσθω ἔτη γ'. Alibi: ἐάν τις ὀμόσῃ παρθένον, ὡς ἔχῃ ὁ κανὼν ἵνα χριθῶσιν δὴ τὸ μὴ πατάσσειν ἢ ζωστεῖν σταυρόν. Nicetas Paphlago in Vita S.Ignatij Patr. Constantinopolit. καὶ πάλιν μὴν ἀποστολικὸν κανόνα, πᾶσαν ἢ παράδοσιν ἐκκλησιαστικὴν καθιστάλλοντας, καὶ πάλιν μὴν ἢ οἰκείαν ὁμολογίαν χειρογράφων ἀθλίους, πάλιν ἦν σταυροπάτας, εἶτα ἐνόχους, γίνεσθαι καθαιρέσεως, &c. Infrà: τοῦ μυριάκις ἢ τίμιον ἢ χειρὶ καθιστηκότι σταυρόν. Ex his emendandus Auctor Incertus post Theophan. p.435. de Leone Armenio: καὶ ἐπιλαθόμενος τὸ ἰδιόχειρον, καὶ ἐποίησεν καὶ ἢ σταυρὸν, ὃν ἔπηξεν μὴ ἢ σὺν αὐτοῖ. Ubi legendum videtur ἐπάτησεν. Idem pag.436. καὶ ἀθλίους ἢ σταυρὸν, καὶ τὸν ἐπιγραφὴν ἣν ἐποίησεν, ἐγράφη ὡς τὸ ἐναντίον μέρος. Et pag.439. ποιήσεις σταυρὸς καὶ ἔγγραφα ὡς ἀλλήλας ἢ μὴ χωρίζωσι. Rursum pag.440. καὶ πέξωνες σταυρὸς, σχεδὸν πάλις ἐγράφησαν ὡς τὸ ἐναντίον. Denique pag.441. *καὶ τινας ἐπισκόπους ἀσεβῶς παρεσκεύασεν πῆξαι σταυρὸς κῦ ἢ ἀληθίας.* Scylitzes pag.750. ἡμᾶς σταυροπάτην Καλαφάτην Βασιλέα ὁ Θλομβ.

Σταυροπατία, *Perjurium*, *Fides mentita.* Simon Byzantius in Epist. ad Joan. Nomophylacem: καὶ αὐτὸς ὡς ἀσέβειαν ἀποκλίνη, καὶ πάντας σχεδὸν λόγῳ ἢ εἰθάσας ὁδῷ ἐπὶ τρίβους καλασύρη σκολιὰς, καὶ ἢ καθαρᾶς πίστεως ἢ Χριστῷ ἀποβιωσολίσῃ, καὶ ὡς σταυροπατίαν καλαστήσῃ, καὶ καλαφρονητὰς ἢ ἱερῶν κανόνων ποιήσῃ, &c. Ubi perperam Allatius, *& in adulterinum crucis cultum compellat*, vertit.

ΣΤΑΥΡΟΦΑΝΕΊΑ, *Inventio S.Crucis*, Chronicon Alexandrinum in Constantino M.Dalmatio & Ancio Paulino Coss. τότε τοῦ τῆς τῶν ὑπάτου γήρους τὰ ἰδιαίτια ἢ ἐκκλησίας ἢ ἁγίου σταυροῦ ἢ οἰκοδομηθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μακαρίου ἢ ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ιζ', ἐντεῦθεν ἀρξαμένου ἡ σταυροφανία. Est etiam

Στροφανία, *Processio Ecclesiastica cum cruce prælata.* Alexander Monachus in Encomio MS. S. Barnabæ. *συνάγαγεν ἅπασαν ἢ ἱερὰν Κλῆρον, καὶ ἢ φιλόχριστον λαὸν, καὶ ἐξῆλθεν μὴ σταυροφανίας εἰς ἢ τόπου ἢ ἀναχθῆναι αὐτοῦ.* Martyrium S.Anastasij Persæ: *κράτησεν μὴ σταυρὸν καὶ λιτὰ ὑπολύτησεν τοῦ ἁγίου λειψάνου.* Hic porro observare licet à Græcis in præliis, maximè contra paganos, prælatam Crucem. Leo Diaconus MS. lib.1. ubi de prælio contra Agarenos, sub Romano Porphyrogenueta filio: ὁ ἦν ἢ Ῥωμαίων στρατηγὸς Νικηφόρος πρὸ τοῦ φάλαγγα διαλάξας, —— καὶ τὸ ἐναντίον παρασίας, τό τε σταυρικὸν ἱκειλιναμένος προσορμίσθη τρόπαιον, ἀντιμάστωσε τοῖς βαρβάροις ἔτος. Et lib.8. in Joanne Tzimisce: ὁ ἦν χαμιενὴς καλαφείας εἰς ἱερολῶ αἰχμίαν μεταβαλόντας, τὸ σταυρικὸν σημεῖον εἶδος ἅρας ὁ Βασιλεὺς, κῦ ἢ Ταυροκτόνου ἀπήγαγε.

ΣΤΑΥΡΟΦΌΡΟΙ, apud Græcos dicuntur *præcipuæ ac primariæ in Ecclesia Sophiana dignitates*, quinario primum, deinde senario numero comprehensæ, quod qui his donantur, crucem in capite, scilicet in Pileo, gerendi prærogativam habeant. Symeon Thessalon. lib. de Sacramentis: τοὺς ἦν ἢ πρώτους πρεσβυτέρους, ἤτοι οἱ σταυροφόροι ἢ ἀρχιμανδρῖται ἦ τινες καὶ ἡσυχαστικὰ ἴχνος· τοῦτο ἦν κῦ διαφέρει ὅτι ἀρχιερατικῶν, ὡς ὁ σταυρὸς, ἐδεῖς γὰρ πλὴν ἢ ἀρχιερέως τοὺς σταυροὺς τε ἐν τῷ φαινολίῳ καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, καὶ ἐπιγονάτιον φέρει διπλοῦν· τούτοις ἦν ἔμπροσθεν ἢ πρώτης ἢ ἄλλων χειροτονῆσαι, ἢ ἐπὶ κεφαλῆς ἴσχειν σταυρὸν μόνον, καὶ ἐπιγονάτιον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ φέρειν διπλοῦν, ἐπεὶ μετὰ ἢ ἱερωσύνης καὶ κρεῖττ χαρίσματα οἱ μὲν ἴσχυσι, καὶ διακονίας μείζονος ἐκκλησιαστικῆς τινος· οἱ ἦν πομβρίως ψυχῶν καὶ οἰκονόμοι καθίστανται, καὶ σημεῖά τινα φέρουσι ἢ πρώτου πομβρίου αὐτὰ ἐκείνου καὶ ἐκμιμοῦνται. Rursum cap.3. τοὺς ἐκκρίτους ἢ διακόνων τάξιν τιθέασι, καὶ σταυρὸς μὲν ἴσχουσιν ἐπὶ ἢ κεφαλῆς, κρατεῖ ἦν τιλοῦσι. Atque ij sunt, Magnus Oeconomus, Magnus Sacellarius, Magnus Scævophylax, Chartophylax, Præfectus Sacelli, & Protecdicus. Adde caput 5. extr. Historia Concilij Florentini præfixa eidem Concilio pag.17. εἶτα ἐκάθισαν οἱ σταυροφόροι ἄρχοντες κύκλῳ ἢ Πατριάρχου. Sguropulus in Hist. ejusdem Concilij sect.2. cap.22. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ παλαιστρικὸν, σταυρὸν ἐκεῖσε ὀλίγους τινὰς ἔστε ἢ ἀρχιερέων καὶ ἢ σταυροφόρων, καὶ δημογερῶν. Occurrunt ij rursum cap.25. 27. sect.3. cap. 6. sect.4. cap.21. & 30. quo quidem capite eosdem esse cum *Exocatacœlis* docet. Joann. Plusiadenus pro eod. Concil. Florent. pag. 601. Ἀρχιεπίσκοποι, Ἐπίσκοποι, ἡγούμενοι, σταυροφόροι, ἱερομόναχοι, ἱερεῖς καὶ διάκονοι. Ubi observandum post Hegumenos recenseri, ut & pag. seq. Id juris postea sibi arrogarunt

strogarunt aliarum Ecclesiarum Officiales præcipui, extremis sæculis, Certè in Thessalonicensi, Joanne Cantacuzeno imperante, οἱ πρῶτοι τῆ Θεσσαλονικέων ἐκκλησιαςικῶν, ἔβαλον τὰς χαίρας ἐν τοῖς σταυδίοις αὐτῆ, ut est in Salutat Epist. Pontif. apud Habertum & Goarum. Vide Allatium in Creygtonum p.29. & supra in Ἐξωκαλάκουλος.

ΣΤΑΥΡΟΦΥΛΑΞ, *Custos Crucis*, quæ scilicet Hierosolymis asservabatur: Clericus, vel Presbyter, cui illius servandæ cura incumbebat. Joannes Moschus in Limonar. cap.49. ubi de æde S. Anastasios Hierosol. ὁ ἦν φίλος μεγάλου σαμψόμου, ἐπὶ τὰ ἔσωθεν ἀναπόδιστα, τοῦ ἦν παρηγῶτι Σταυροφύλακι λέξαμι καὶ τοῖς παρηγῶσι φρεγιλίτας, λέγειν αὐτῷ, &c. Theophanes an. 21. Anastasij: ἐχειροτόνησε Ἰωάννης Νέα Σταυροφυλάκων. Victor Tunnunensis de eodem Joanne: *Elias Episcopus Hierosolymitanus—— exilio traditur, & pro eo Ioannes Crucis Custos Episcopus ordinatur.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Euthymij num.57. Ἰωβινάλιος ὁ (Patr. Hierosol.) ἀπὸ ἐκ Μελίτωνος Στέφανον Ἐπίσκοπον Ἰαμνίας χορίων, Κοσμᾶν ὁ τοῦ Καπιτωλίνου τοῦ κλήρου τῆ Πρεσβυτέρων ἐκκλησίας, ἐν τῷ φυλακίῳ αὐτῆ τῆ σταυροῦ ἀναθέσει. Et num. 60.74. eundem σταυροφύλακα appellat. Idem num.103. Κοσμᾶς μὲν ὁ Σταυροφύλαξ Ἐπίσκοπος αὐτ' ἐκάνε χειροτονεῖ· χρόνῳ ὁ τῷ τοῦ Σταυροφύλακος ἐγκειρίζει λειτουργίαν. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos Crucis*.

ΣΤΑΥΡΩΝΕΙΝ, *Crucifigere*, ἀνασταυροῦν. Item *Cruce signare*. Catalogus Officior. M. Eccl. Allatianus: καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει τὰς εὐχάς· ὁ ὁ Ἀρχιερεὺς σταυρώνει τὸ ὕδωρ, &c.

ΣΤΑΥΡΩΣΙΜΟΣ ἡμέρα, dicitur *Festum exaltationis S. Crucis*, ἡ Ὑψώσεως ἦ τιμᾶ ἐν ζωοποιῷ, in Nomocanone Coteleriano num. 418.

Σταυρώσιμοι ἡμέραι præterea dicuntur dies Passionis Christi memoriæ dicati, seu Majoris Hebdomadæ. Psellus de Operat. dæmon. pag.62. κῆ ζδ τὰς σταυρωσίμους ἦ ἡμερῶν, καὶ αὐτὰ τῷ παρ' ἡμᾶς σπεῖρα ἀνάγειν, &c.

Σταυρώσιμα, *Troparia, vel Canones in honorem S. Crucis.* Triodium Fer.6. hebd.1. jejun. τῆ παρασκευῆ ἦ α'. ἑβδομάδος, ἡς ἦ ὄρθρου τὰ σταυρώσιμα, μὴ ὂν τῷ πρώτῳ στιχολογίᾳ λεγομένῳ καθίσματα σταυρώσιμα ἦ ἑκτωήχου, ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ita Feria 2. Hebd.2. & alibi, ac præsertim Feria 2. Hebdom. 5. ubi complura exstantur ejusmodi σταυρώσιμα.

Σταυροαναστάσιμα, *Canones*, vel *Troparia in honorem S. Crucis & S. Resurrectionis.* Typicum S. Sabæ cap.1. ἴστον ὅτι ἑορτάζει ὁ ἅγιος ἦ μεγάλου, καθολικοῦ ὁ σταυροαναστάσιμος κανὼν ἦ ἑκτοήχου. Vide Euchol. pag. 156. & Allatium de libr. Eccl. Græcor. pag.65.

ΣΤΑΥΡΩΤΟΙ, ναοὶ, vel Σταυροειδὲς ædificatæ factæ ædes dicuntur, quæ intus in structura, crucis formam exhibent, πλευραῖς σταυροῦσθαι τέτρασι τετμημένοι, ut est apud Gregorium Nazianzenum Carm. 9. de Somnio Anastasiæ: κῦ σταυρίον, ut est apud Theophanem & Cedrenum an.7. Justini Junioris, ubi de Ecclesia Blachernæa, de qua ita Zonaras: καὶ τὰς ἀψίδας ἄμφω τοῦ ναοῦ ἐν Βλαχέρναις πρεσβύτατα ἔκαμψε, εἰς ὃν τοῦτο σταυροειδῆ: ubi Cedrenus: ἐποίησεν αὐτῷ σταυρωτόν. Evagrius de Templo S. Symeonis Stylitæ ad Antiochiam: ὁ ὁ ἦ τοῦ εἰσόδου σύγκειται μὲν σταυροῦ δίκην, ἐκ ἦ τεσσάρων πλευρῶν ἴσας κατμηθέν. Vita S. Lucæ Junioris pag.1009. ἐν οἷς ἱερὸν οἰκοδόμησεν ὁ σταυροειδῆ τοῦ σχήματι παλαιὸν μεγαστοῦσιν. Phocas cap. 27. ἐν ναὸς ἐπὶ τοῦς ἦ σκηλαίου τούτου ἐκπεπλήσθαι, βλέπειν ἐτιμήκης ἐν παμμήκης σταυροειδῶς, ἐξ ἀσήπτων ξύλων σανιδωθέν. Ethelvvolfus de Abbatib. Lindisfarnens. cap. 22.

——— *patuerunt septa sacelli,*
Quæ Crucis in speciem pulcrè fabricata manebant.

Σταυροβολοειδῶς, *Tholus in modum Crucis efformatus*, apud Anonymum de Locis Hierosol. cap.7. καὶ ὁ Γολγοθᾶς σταυροβολοειδῶς. Infrà: ἐν σταυροβολοειδῶς, καὶ καμάραις εἰς ἦ ναὸν λ'.

ΣΤΑΥΡΩΜΑ. Vide in Στάβαρον.

ΣΤΑΦΙΔΑ, *Uva passa*, Σταφὶς. Σταφιδιάζειν, *Uvam sole durare*, Σταφιδᾶν.

Σταφιδίχρως, *Ex uvis passis fœtens.* Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Δός μι ἐλαίγον ἔλαιον, δός μι δαμιλὶ μαγάρικο,
Λαπάριον ἐντιλὶ λαπάρων σι ἐξ αὐτιλὶ ἦ βαγάζει;
Τιλὶ ἐνδαρμόλιλο πάλοτι, καὶ μὶ παχυμοθρίλιο
Τιλὶ ὕτον σταφιδόχρωτον, τιλὶ ἀκρατοχυμοθρίλιο.

Vide Χιότης.

ΣΤΑΦΥΛΑΡΜΙΑ, *Uva muriâ seu salsugine condita*, apud Agapium in Geopon. cap.186.

ΣΤΑΦΥΛΑΪΣ. Vide Πατζυνάκιον.

ΣΤΑΦΥΛΟΠΑΣΤΟΝ, *Instrumenti genus*, quo uva in Gurgulio attollitur. Nonus de Morbor.curat. cap.122. ξηρὰ ὁ δεῖ σταφυλοπάστου ποιῆσαι.

ΣΤΑΧΕΙΤΖΗΣ. Rhuzanus in Paraphrasi Valticin. ὅτι ἦλθε ὁ σταχάτζης, καὶ συνέτριψεν τὰ πλατά τε.

ΣΤΑΧΥΣ, *Nardus Indica, Syriaca.* Glossæ Jatricæ MSS. Νάρδου Συριακὴν, τὸ στάχυ. Rursum: Νάρδου Ἰνδικὴν, τὸ στάχυ. Alibi: Νάρδου Συριακὴ, Νάρδου στάχυ. Neophytus Monachus MS. Νάρδου Συριακὴ, τὸ στάχυ. Vide Salmasium ad Plin. p. 1060.

ΣΤΑΧΥΣ, *Lumbus.* Eustathius: ἐν ὁ τῇ αὐτῇ ἰατρικῷ βιβλίῳ καὶ ὁ στάχυς ἐπὶ μέρους σώματος οὐρίθιον κῶλον, ὃ καὶ πολλοῖς ἀπέτι τῶν φέρει, οἱ τυὲς, ἢ προβάτου στάχυα φασὶ τὰ ἀπὸ τὰς ψόας. Vide Pollucem & al.

ΣΤΑΧΟΩΝΕΙΝ, *Librum compingere*, κατασκευάζειν γραφῆς, apud Galenum de libris suis. Agapius in Geopon. cap.198. νὰ κάμῃς παιδὶ δωρεὰ, νὰ στάχώσῃς βιβλία χωρὶς ταυίδα.

Σταχιάδες, *Compactores*, seu ut vulgo dicimus, *Religatores librorum.* Idem Agapius cap. 227. βάλε εἰς τὸ νερὸν ἦ ἄσπρας ἦ ἀβραῖνε χαρτία, ἕνα ἐκαινα ἀπὸ μέσα οἱ στάχιάδες ἦ βιβλίων.

ΣΤΕΑΤΟΝ, pro Στέαρ, *Adeps.* Zosimus Panopolita, seu Anonymus MS. de fotundandis margaritis: ἐν ἔμβαλον στέαρ ἕως εἰς βολβὸν μίαν.

ΣΤΕΓΑΙ; *Contignationes, Tabulata*: vox frequens in libris J C. Græcor. Hinc τρίστεγον, *domus triplici contignatione constans*, apud Theophan. an. 40. Theodosij jun. Ita πολύστεγον, an.8. Justini Thracis ἑπτάστεγον, apud alios.

ΣΤΕΓΝΑΤΟΝ, *Patina.* Anonymus de Oxymelle: ἐν μὴ ταῦτα σίρῃς τὸ ὕδωρ, ἐν τὸ καθιζόμενον κάτω, εἰς ἦ κόλον ἦ στέγνατα, λαβὼν ἔχε εἰς φύλαξιν.

ΣΤΕΓΟΝΟΜΙΟΝ, in Glossis Basilic. τὸ ἐνοίκιον, *Pretium conductæ domus.* Nov. 88. Justin. c.1. διόπερ μέλλοντι τὰ στεγανόμενα σώζειν ἦ οἰκείων λαμβάνειν. Eustathius Odyss. ξ. καὶ τὸ στεγανόμενον, ὃ δηλοῖ, φασὶ, παρ' ἡμῖν μισθὸν ἦ τόπου ἐν ᾧ ἰδιώτης, παρ' Ἀττικοῖς ὁ ἦ μισθὸν ἦ κατοχήν. Auctor MS. Vitæ S. Marciani Oeconomi: ὡς ὁ οἶκος ἦ οἰκοδομῆσαι ἐκ μεγαλοπρεπῶς, ἐν ἦ ὕστερ ἦ μεγάλου φημὶ Κωνσταντίνου πᾶσι οἰκονομίαν ἐκ μακρᾶ λαχόντων, οἰκείως τε τοῖς στεγανομένοις ἐν ἦ δι' ὅτου προσόδοις ἐκπεπλωσμένος. Occurrit præterea in Basilic. to.2. pag. 214. 436. apud Harmenopul. lib 2. tit. 1. §.12. tit.3. tit.8. §.68. &c. Vide Cujacium lib.6. observ. cap. 6. & supra in στέγαι. Lycophron pag. 169. στεγανόμους ὄρνιθας gallinas vocat, τὰς ὑπὸ οἴκῳ νεμομένας.

ΣΤΕΓΩΣΤΙΑ

ΣΤΕΓΩΣΤΊΑ. Maximus Cythar. in Synaxar. 3. Julij: ἐβίαζέ τον τὰ καθεσυάζη ἀς τὸ καλλιώτερον πλὼ καμάραν τ᾽ στηνοχίας, ὑπὸ ἦτες τὰ ὀδότερα μέρη.

ΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ, *Foramen securis per quod mabrium inseritur.* Eustathius Odyss. 1. pag. 1531. Στάλαιον, ὐδήρως, τὸ ἐνάρθμον ξύλον ἀς πλὼ θηλυκῶς λεγομβύλω φαλεαὶ, ἤγουν ας πλὼ ὁπλὼ τ᾽ σιδήρ᾽ ᾗ φυλάσσ᾽ μάχες τ᾽ νυῶ ἡ λίξις, Σταλάεσιν λεγομβύν ἐξῆ τοῖς πελεκῶς, ἰῶ φαλεαὶν, ἤγουν ὁπλὼ, οἱ μβῦ παλαιοὶ, καὶ τρῦμα ἁρμολώσνοι. Damascenus Hieromon. serm. 3. ἐκᾶ κόπτοντες τὰ ξύλα, ἔπιστον λάβ᾽ ὑπ᾽ φιλιάρι τὸ σίδηρον τ᾽ πελεκίν. Vide Στίλι᾽, & Στύλο᾽.

ΣΤΈΚΕΙΝ, Στίκεσθαι, *Stare, versari, commorari*, ἱσήκειν, διάγειν, ὑφίστασθαι. Glossæ Græcobarb. Λαγιὸς, ὁ παρὸ τ᾽ θυρῶν ἱσὼς βωμὸς ὃν σχήμαλι κίονος· τὸ θυσιαστήριον ὑπὸ στίκα ὁμαρὲς τ᾽ ξυστρίν ἀς σχῆκα τ᾽ κιονίν. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Opinat. Græcor. n. 12. ἄλλη φορὰ τ᾽ βλέπον ἀς στράτον, καὶ πειρεσία᾽, ἢ στίκ᾽. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἐστίκεσαν οἱ ἄθλοι ἐκᾶ λεπτομβύοι.

Historia Apollonij Tyrij:

Κ᾽ ἴνα κλαδάνα στίκ᾽ ἀς τὰ δικά του χέρια.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

στίκα σ᾽ ἐκεῖνον τ᾽ κριτὴν, ὑπὸ μας θέλει κρίνη.

Στήκειν, eâdem notione semel occurrit in Epistolis S. Pauli, quæ ex vocibus vulgaribus, quibus passim scatet Novum Testamentum, censetur. Olympiodorus pag. 196. apud Photium, de Joanne Tyranno: ἰφ᾽ ᾧ καὶ τ᾽ ἀναῤῥήσεως ἠγημβύης, ἰῤῥέθη ὥσπερ λόγ᾽ τιν᾽ προφήτου πραχθὲν, Πίπλει, ᾧ στήκ᾽. καὶ τὸ πλῆθ᾽ ὥσπερ ἀναλύσεις τὸ ῥῆμα, ἀναφωνῶσι, Στήκα, ᾧ πίπλα. Testamentum Salomonis MS: καὶ ἰδὼ στήκ᾽ παρὸ τ᾽ θυρῶν τ᾽ βασιλέως ἕν. Auctor Incertus post Theophanem pag. 419. ἰταλαιτούρησαν ἐν τῷ καίσονι στήκοῦσις τ᾽ θύρας. Catalogus Offic. M. Eccl. Medonianus: ὁ μέγας Οἰκονόμ᾽ φορῶν τὸ σιχάριον αὐτὸ, καὶ στήκ᾽ ἐν τῇ δεξιᾷ τ᾽ ἁγίας τραπέζης, ὅταν λειτουργᾷ. Vide Theophan. an. 2. Constantis filij Heraclij.

Ἱσήκειν. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ὅταν παγλῦσιν, καὶ ἤρχυσ᾽, καὶ ῥάθυ πῶς ἱσήκειν.

Infrà:

Καὶ γὼ θωρῶτις πῶς πρώγω, καὶ ὡσὰν βυβὲς ἱσήκειν.

ΣΤΕΚΟΥΛΙ, *Consolida major*, Σύμφυτον. Vide Petr. Belon. lib. 1. obs. cap. 18.

ΣΤΕΛΈΝΕΙΝ, Στίλλειν, *Mittere*, Στίλλεσθαι, occurrit non semel in Epistolis Græcorum recentiorum in Turcogr. Crusij.

ΣΤΕΛΕΌΣ, *Manubrium securis*, apud Auctor. Etymologici. Martyrium MS. S. Hieronis: ταχέως ἀγριωτικῶς, ὡς ἄχε, τ᾽ σιλὲν τ᾽ μᾶ χῆρας δικέλλης ἐκβαλὼν, τύπῳ τὸν ἐπισώρε ἡμιόλιο.

Στηλεὰς, eâdem notione. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. n. 58. φέρα ἢ ἀντὶ δικωνικὸν, λῶ ἰδιωτικῶς καλῶσι Ματζούκα, ἀγγυρὰν, κιλχυσαμένω, ὃς ὁ σηλεὰς ἐσθεδυμέν᾽ βλέλιφ κουκίνφ. Vide Στειλάεσιν.

ΣΤΕΛΛΙΟΝΆΤΟΥΣ, *Stellionatus*, Ἐπίθεσις, κακουργία, in Glossis Basilic. Occurrit apud Harmenopul. lib. 6. tit. 15. & in Basilicis.

ΣΤΈΜΜΑ, ita appellabant Græci Byzantini Camelaucium illud constantinianeum, quo deinceps Augusti caput redimiti cernuntur, tum in eorum nomismatibus, tum in eorum figuris: & cujusmodi describitur ab Anna Comnena lib. 3. Alexiad. loco in V. στέφανο᾽, allato. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 33. δεῖ ἢ γινώσκειν ὅτερ καλεῖ νυῶ Στέμμα, ὁποῖ μαζίζ᾽ πάλαι διάδημα· τοῦτο ἢ λῶ βλατίον μᾶ λίθον καὶ μαργάριον, κᾷ τὸ ᾗ Βασιλέως περίσωπον κίμβυον μβῦ, δι᾽ δεμένον δ᾽ ὀπίσθεν ἀβὲ ᾗ ἰγκέφαλον, (δὶ καὶ ἐκαλεῖτο Διάδημα) ὅτερ ἐκ ᾗ κᾷ μικρὸν ἀμαφθὶν, ἰβλέπτο εἰς ὁρᾶ᾽ πλὼ σήμερον, καὶ ὀνομάζε᾽ Στέμμα. Idem cap. 10. num. 6. ὅτε ὁ Βασιλεὺς, κ᾽ ὁ υἱὸς αὐτ᾽ ὁ Βασιλεὺς ἀ παρατύχοι, ἐς δὰ ἀ ἰτιμμέν᾽ ὄζι, φορῶ στέμμα καὶ ὕτ᾽, ὡς ὁ πατήρ, &c. Adde cap. 17. num. 19. 27. 34. 42. De ea coronæ Imperatoriæ specie intelligendus Theophanes an. 19. Mauricij: Σοφία Αὐγούστα ἡ γυνὰ Ἰουστίνου ἅμα Κωνσταντίνῳ γαμβρὶ Μαυρικίῳ στέμμα κατασκευάσασα ὑπέρτιμον, τῷ Βασιλεῖ προσήγαγον. ὁ ᾗ Βασιλεὺς τοῦτο θαυμαβύ᾽, ἀπιδὼν ἐς πλὼ ἐκκλησίαν, τῷ Θεῷ τοῦτο προσήνεγκεν, καὶ ἐκρίμασεν αὐτὸ ὑπὲρ τ᾽ ἁγίας τραπέζης ἐξῆ διχάλαξι ἀλυσιδίοις διελθὸν καὶ χρυσῷ. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 15. τὰς βασιλικὰς στολὰς, κ᾽ τὰ ἐκπάλαι στέμματα, καὶ διαδήματα θαυμάζε᾽ ἐς ἀνακαίνισιν διωρίσατο. Michael Psellus in Hist. MS. ubi de Isaacio Comneno, Cæsare appellato: ἀλλὰ κ᾽ στράτη φορέτω λαμπρότερον, στέμματι, ἀλλ᾽ ὑ στέφανο᾽ πλὼ κεφαλὼ ἀναδύμβο᾽, ὑ καὶ μὴ τὸ τοιοῦτον τὸ σχῆμα τ᾽ Καίσαρο᾽. Constantinus Manasses:

Τί μοι ἰοδὶς πολύχρυσο᾽, πῶ τὰ στεμμάτων κάλλη.

Achmes cap. 247. τὸ στέμμα ἐς πρόσωπον Βασιλέως κρίνε᾽ καθόλω· ὁ ᾗ στέφανο᾽ ἐς δεύτερον λόγ᾽ Βασιλέως. Adde cap. 248. 260.

Στεμματογύριον: ita appellat coronam Despotarum Codinus cap. 18. num. 4. à quo sic describitur: ἀναφέρε᾽ δὲ ὁ Βασιλεὺς περιβάλλειν εἰκονίζοντας τῇ αὐτ᾽ κεφαλῇ στέφανον ὅλῳ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ὑπερθέν τε καὶ ὀπίσθεν, κ᾽ ἐκ πλαγίων, ἃ ἄρα ὁ χρηστόνυμβος Βασιλεὺς ὑπὲρ ᾧ ἢ ᾗ γαμβρὸς τύχοι ὤν, ὑπερθέν μόνον· ἃς δὲ στέφανο᾽ καλεῖ καὶ στεμματογύριον. De hac corona Despotica, sic Georg. Acropolita in Chron. cap. 77. ubi de Michaele Palæologo Despota creato: καὶ πρῶτα μβῦ ἐν τῷ Δεσποτικῷ τοῦτον ἀνήγαγον ἀξιώματι, κ᾽ ταινίαν Δεσποτικὴν τῇ τότε στεφανίσαι κεφαλῇ. Vide infra in Στέφανο᾽, & Dissertat. 24. ad Joinvillam.

ΣΤΕΜΦΊ, Prophetis, *Polygonum*, apud Apul. c. 18. & Interpol. Dioscor. cap. 586.

ΣΤΕΝΆΔΑ, *Semita*, *Via angustior*. Portius: Στενάδα, Στενόχωρον, *Diverticulum*, Καλαγώγιον, παρόδο᾽, ἀτραπὸς, παρατροπή. Vide Στράτα.

ΣΤΕΝΊΤΑΙ, qui circa Στενὸν seu Fretum, quod Byzantium inter & Pontum interjacet, habitant, & quod ᾗ αὐχένα ᾗ Εὐξείνου vocat Constantinus in Basilio num. 93. ed. Comb. Joannes Damascenus lib. 2. Orthod. fid. c. 25. ὅτε ὁ Παφλαγὼν λέγυσα ἀς χαλκηδόνα κ᾽ Βυζάντιον, ἔνθα τὰ στενὰ, ἀφ᾽ ὧν ὁ Πόν᾽ ἄρχε᾽. Concil. Constantinop. IV. pag. 1404. ᾗ Φώτιον ἐκ ᾗ καλυμένῃ στενῇ ἀνακαλίσαλο πρὸς τὰ βασίλεια. Στενὸ᾽ πλώσμεν, nautæ qui in in Steno navigant, apud Constantin. de Adm. Imp. cap. 51. Vide Nostram Constantinopolim. Christ. lib. 4. sect. 10. num. 1.

ΣΤΕΝΟΔΟΙ, *Angustiæ itinerum*, *clusuræ*, apud Theophanem an. 25. Heraclij.

ΣΤΕΝΟΡΥΤΜΙΟΣ, *Angiportus*, in Basilicis to. 6. p. 788.

ΣΤΈΡΑ, *Uterus*, Τ᾽στέρα. Glossæ Græcobarb. ἐγὰ ἄλλ᾽ ἐξω λάβ᾽ τὸν τὸν στερὰν, ἤτοι τὸν μάναν. Alibi: Ἔμφικας, ὑστέρας, στέρας.

ΣΤΈΡΓΩ cum τὸ, solo, vel cum τὸ & νὰ, vel cum νὰ solo, *contentus sum de hoc*, vel *de illo*, ut στέργω τὸ νὰ ἴρθω, vel στέργω μετ᾽ ἐσένα, *contentus sum venire tecum*. At cum accusativo personæ, vel rei, significat *volo*, ut ἴστρξα ᾗ Πέτρον, *volo Petrum*. Ἐγὼ δὲν στέργω τὸ νερὸν, τὸ κράσι, *ego volo aquam in vino*. Ita Romanus Nicephorus in Grammatica inedita. Priori significatione, nempe pro *contentum esse*, vel pro *approbare*, usurpat Pactum Boëmundi cum Alexio Imp. apud Annam Comnenam lib. 13. pag. 410.

καὶ

καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ ὑπογεγραμμένα στέργω ἀμεταβλήτως. Rursum: καὶ στέργω καὶ τοῖς τε διδομένοις καὶ τοῖς ἀφωρισθεῖσιν ἀγαθίοις, &c. Ita pag.415. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 22. καὶ ἔστερξεν ἡμῖν τὰ ἀγαντία ἐν ἅπασι ἐνώσεως ὁ Πατριάρχης. cap. 2. καὶ ἔστερξεν οἱ σωσθῆναι ἵνα ποιήσωσι πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῆς. Utitur cap. 25. & alibi non semel, ut & Codinus de offic. cap. 16. num. 3. cap. 17. num. 4. Vide lib. 8. Basilic. tit. 1. c. 19.

Pro *velle*, *decernere*, usurpat Sigillum seu Diploma Rogerij Comitis Siciliæ apud Ughellum tom. Italiæ sacræ: καὶ στέργω ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγιωτάτου ἐκκλησίαν ἔχειν ἀταλάντου ἀφ' ἡμῶν, καὶ δοῦ ἡ ἡμέρων ὑπηκόων, &c. Mox: ἔτι δίδω, στέργω, ἡ ἐστίλλομαι, &c. Rursum: στέργω ἡ θέλω &c. Infrà: ταῦτα πάντα παρ' ἡμῶν δοθέντα, στερχθέντα, στερωθέντα, καὶ κυρωθέντα, &c. Theophanes an. 15. Mauricij: καὶ ὅτως ἐκ μοίρας δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλότα σκῦλα ἀναλαβόντες, στέργουσι τοῦ αἰρῆσθαι. ΣΤΕΡΕΥΕΙΝ, *Privare*, Στερᾶν, Ἀποστερᾶν. Item *Tardare*, *Morari*, ex ὑστερῶν. Glossæ Græcobarb. ὑστερίζουσι, βραδαίνουσι; ἐκεῖνος ἐκεῖ στερούσης τὸν χαιρόν.

Στερήσαι, *Privare*, *Auferre*. Eædem Glossæ: ἀφαιρεῖ, λαμβάνει, στερεῖ, στερήσῃ, πίρνα, πιάνει.

Στερησὶς, Στερίζιμον, *Privatio*. Eædem Glossæ: ἀποστέρησις μισθοῦ, στερησὶς, ἢ στερίζιμον ἢ πλεονάσμα. Rursum: ἀφαίρεσις, ἤγουν στερίζιμον τοὺς πράγματος. ΣΤΕΡΕΩΜΑ, *Firmamentum*, *Calum*, Genesis cap. 1. Zonaras lib. 1. cap. 1. Στερέωμα ἡ ἐκκλίθη, ὅτι στέγασον τὸ σῶμα τοῦτον, καὶ ὁ λεπτὸν ὑδ' ἀφαὶ ἢ φύσιν ἔχῃ, καὶ τὰ ὕδατα, ἐξ ὧν ἢ σύστασιν ἔσχηκεν, ὃ ἡ ἀφανὸς ὀνομάσθη. Symeon Logoth. in Chron. MS. στέρωμα ἡ ἐκλίθη, ἤγουν τὸ πᾶν φύσιν ἢ ὑπερκειμένων, ἢ ὑπακειμένων ὑδάτων λεπτὸν ὄντα ἡ ἀφανῆ. Vox frequens in libris sacris.

ΣΤΕΡΙΑ, *Continens terra*, Στερεὰ, Ἤπειρος.

ΣΤΕΡΙΟΝ, *Stella*, Ἀστὴρ, Ἀστέριον.

ΣΤΕΡΙΣ, *Lychnis agrestis*, apud Interpol. Dioscor. c. 521.

ΣΤΕΡΝΑ, *Cisterna*. Manuel Palæologus in Oniroeritico MS. ὁ ἢ ἐμπίπτει ἐν τῇ τοιούτῳ φρέατι, ἢ ἐν τῇ σίρνᾳ, ἢ λίμνῃ, &c. Vide Κισέρνα.

ΣΤΕΡΝΟΝ, Στέρνον. Hæ voces sæpius ab Alexandro Tralliano usurpantur, ac interdum ponuntur inter genera piscium testacea cute præditorum, ut lib. 7. cap. 1. 10. & 15. interdum inter carnis species, ut lib. 7. cap. 3. sed & lib. 2. inter duriores pisces etiam recensentur. Goupylus verò ad eundem scriptorem observat ab homine doctissimo se accepisse, recentioribus Græcis, has voces significare ὀστρακόδερμα ἅδρα. Vide Guinterij observationes ad pag. 297. edit. Basil.

ΣΤΕΡΟΔΕΡΜΑΤΟΣ, *Testa operta*. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. ὀστρακόδερμοι, στερεόδερματοι. Vide supra στέρνον.

ΣΤΕΥΜΑΤΑ. Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. ἀριθμὸς ἢ ἱερῶν σκευῶν χιλιὰς μία, ἐνδυτὰς ἀξίᾳ λίθων σκιλωτὰς, τ'. στέμματα ἑκατὸ, ἵνα ἔχωσι μία ἑκάστη ἑορτὴ ἴδια πολυτελῆ στέμματα, διπλοκαλύμματα ὁλόχρυσα ἀξίᾳ μαργαριτῶν καὶ λίθων τιμίων χιλιάδος μιᾶς. Ita hæc interpungenda: nam στέμματα non referuntur ad πολυτελῆ καλύμματα, legendumque indubiè στέμματα, ut intelligantur *corona* quæ altaribus imminebant, uti docuimus in Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 43.

ΣΤΕΦΑΓΝΑ, *Circulus*, in Turcogr. Crusij p. 255. pro στεφάνωμα.

ΣΤΕΦΑΝΕΑ πέτρα, Στεφανεία, *Marmoris species* in Originib. Constantinopol. apud Combefisium pag. 248. & apud Codinum in Orig. n. 137. Eustathius Il. ν. στεφάνη, ἡ παρὰ ἢ ὄρους ἐξοχὴ φησὶν, ἡ καλά τινες, παρὰ πλαδύτητα, ὅθεν καὶ ἡ παρὰ φράσει στεφανεία τινὰ πέτρα λέγει.

ΣΤΕΦΑΝΗ, *Corona*, seu Tonsura Clericorum. Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 14. στεφάνην καὶ ὑπωρίδα κεφαλῆς ἐχέτωσαν ἐκκλησιαστικήν. Ubi Lat. *Coronam & Tonsuram habeant congruentem*. De voce στεφάνη, consule Eustathium in Homerum tom. 1. p. 1166. 1175.

Στεφανίτης, *Coronatus*, *Corona clericali donatus*, *Clericus*. Theophanes an. 25. Copronymi de Constantino Patriarcha Constantinopol. ἡ τοῦτον παραυτὰ στεφανίτην ἀντὶ μοναχῆ ἔπεισε γενέσθαι, ἡ κριῶν μέλαν λαμβάνειν. Eadem habet Cedrenus p. 465. Auctor Incertus post eundem Theophanem pag. 441. αὐτὸ ἢ ἢ Θεόδοτον Σπαθαροκανδιδάτον ἔστα συνεπεῖσον τῷ δόγματι αὐτῆ ἐκύρωσεν στεφανίτην, ἡ ὑπέστρωσεν Πατριάρχην. Ex his patet falsam esse Goari sententiam ad Cedrenum, per στεφανίτην hic indicari *Conjugatum* existimantis, quasi Copronymus Constantino Φιλοπατρίαρχη uxorem ducere suaserit: immò, cum ex ordine Monachorum, ad hanc dignitatem evectus esset à Copronymo, statim ille ei suasit, ut dimisso habitu monachico, clericalem indueret, & clericorum instar carnibus deinceps vesceretur, cum Monachi, etiam in dignitate constituti, ab iis, ex vitæ instituto, abstinerent. Vide Gloss. med. Lat. in *Coronatus*.

Στεφάνη, *Sertum*, Στέφος, in Corona pretiosa. Vide Auctor. Etymologici. Στεφάνη ἢ τάχος, *Cortina*, apud Theophanem an. 5. Mauricij.

Στεφάνη, Ægyptiis, *Thymus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 449.

Στεφάνη Ἀλεξάνδρεια, *Laurus Alexandrina*, *Laurago*, apud Apul. c. 58.

ΣΤΕΦΑΝΙΤΙΚΟΣ κανών, *Auri Coronarij collatio*, de qua egimus in Gloss. med. Latin. apud Photium in Nomocanone tit. 12.

ΣΤΕΦΑΝΟΥΝΕΙΝ, *Coronare*, Στεφανοῦν. Glossæ Græcobarb. ἀβίλλα, στέφα, στεφάνα.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ, recentioribus Græcis non semper sumitur pro diademate augustali, & pro quavis corona: sed interdum pro serto aureo, quo caput cingebant qui infra dignitatem imperatoriam erant. Nam imperatorum & Augustarum coronas στέμματα vocabant, cæterorum verò, quibus jus etiam erat coronæ, στεφάνους, quod quidem discrimen observat Achmes Oniroeritic. cap. 247. τὸ στέμμα, ὡς πρόσωπον Βασιλέως καθόλου κρίνῃ· ὁ ἢ στέφανος ὡς διάτιμον δηλῇ ἢ Βασιλέως, ἢ ὡς πιστῶ ἀνδρὸς μαρτύριον ἢ πίστεως. Infrà: ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐτέθη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ (στέμμα) ἐκ λιθίων λίθων ἡ μαργαριτῶν, ἀναλόγως ἢ κόσμου ἡ ἢ κάλλους ἢ στέφους, ὅσης ἂν ᾖ, δύρισε πλοῦτον, καὶ ὕψος, ἡ δόξαν. Ita apud Codinum cap. 17. num. 16. uxor Imperatoris στέμμα dicitur ferre, junioris verò Imperatoris, seu filij Imperatoris, in Imperatorem pariter coronati, uxor, στέφανον duntaxat: ἡ μὲν ὢν φοιτιμμένη, ἡ μήτηρ ἢ ἀναδεδομένου φέρουσα καὶ τὸ ἰδιον στέμμα, ἡ ἢ τέκνα Βασιλέως φορῶσι στέφανον. Ita in cap. 18. quod inscribitur, Θεὶ φορεῖσθαι ἢ διαφόροις, num. 4. ἀναφάρτος ὢν, ὁ Βασιλεὺς περιτίθησιν οἰκειοχείρως τῇ ἰδίᾳ κεφαλῇ στέφανον ἐξ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καμάρας μικρὰς τέσσαρας ὑπερεχούσας τε καὶ ὑπεθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, ἃ ἄρα ὁ χαρέσιος Βασιλεὺς ἦτε ὅδε· ἡ ἢ γαμβρὸς τύχοι ὤν, ἔμπροσθεν μόνον, ὃ δὴ Στέφανος καλεῖ ἡ Στεμματοχύσιον. Adde cap. 19. num. 1. ubi στέφανον Sebastooratoris & Cæsaris pariter describit: nam iis solis jus στέφανου erat.

Sed id in primis discrimen advertere est ex Hist. MS. Michaëlis Pselli, ubi de Isaacio Comneno Cæsare

appellato : ἀλλὰ καὶ στέφανα φοράτου λαμπρότερα, σίμματι, ἀλλ' ὑ στεφάνῳ τῷ κεφαλικῷ ἀναδύμβου, οἱ δὲ μὴ τοιοῦτον τὸ σχῆμα τ Καίσαρος. Et ex Anna Comnena lib. 3. Alexiad. pag.78. quo loco describit, ut Alexius parens fratrem natu majorem Isaacium nova, & à se tum primùm inventa, Sebastrocatoris dignitate, & ut circulo aureo, quem στέφανον, ut Imperatoriam coronam, διάδημα vocat, donáverit : τὸ μὲν γὰρ διάδημα βασιλικὸν καθάπερ ἡμιστράλιον ὑψοῦσι, τῷ κεφαλικῷ διαδᾶ πανταχόθεν, μαργάροις κεκοσμήμενον, τοῖς μὲν ἰσαρίθμοις, τοῖς δ' ἐξηρτημένοις· ἐκαλίρουν γὰρ τ χρύσεον ὁρμαθοί τινες ἀπαιωρῶν· ἦν δὲ μαργάρων καὶ τὰς παρειὰς ἐπιξύνει καὶ δὴ τοῦτο ἐξάριθμόν τι χρῆμα τοῖς βασιλεῦσι φωλᾶς, οἱ δὴ τ Σεβαστοκρατόρων καὶ τ Καισάρων στέφανοι, ἐποράθην ὅτου ὅπου τ μαργάρων καὶ λίθων μείζοσίς ἄλιν τ σφαιρώμασ. Vide imagines à nobis descriptas in Familiis Byzantinis Michaelis & Manuelis Palæologorum,& Gloss. med.Lat. in *Circulus*.

Στέφανος Ἀφροδίτης, *Sisymbrium*, apud Apul.c.105.

Στέφανος γῆς,*Chamaecissus*,apud Interp.Dioscor.c.708.

ΣΤΕΦΑΝΟΙ, vel Στέφανα τ γάμου, *coronæ nuptiales*, quibus scilicet inter benedictionem nuptialem sponsus & sponsa à sacerdote donantur. Exactis enim aliquot precibus, quæ in Euchologio leguntur, in Officio seu ἀκολουθίᾳ τ στεφανώμασ, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ στέφανα, στέφει πρῶτον τ νυμφίον εἰς τὸ ὄνομα τ Πατρὸς, καὶ τ Υἱοῦ, καὶ τ ἁγίου Πνεύματ· εἶτα στέφει καὶ τὴν νύμφην, λέγων, Στέφεται ὁ δοῦλος τ Θεοῦ εἰς ὄνομα τ Πατρὸς, &c. εἶτα εὐλογῶν αὐτοὺς τρὶς, λέγων ἐκ τρίτου, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφάνωσον αὐτούς. Ubi coronatio præcedit benedictionem nuptialem. Euchologium Bessarionis paulò aliter hæc effert : στέφει ἀμφοτέρους λέγων ἑκάστῳ τῷ ἀνδρὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν· ἐπὶ δὲ τῇ γυναικὶ, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν· καὶ συμπλέξας ἀλλήλων τὰς δεξιὰς, λέγει, &c. Codex verò Barberinus : εἶτα ἐπαίρει ὁ ἱερεὺς τὰς ἀπαρχὰς, & στέφει αὐτούς, λέγων, Στέφεται ὁ δοῦλος τ Θεοῦ ὁ δεῖνα, στέφανον ἀφθαρσίας εἰς ὄνομα τ Πατρὸς,&c. ὁμοίως καὶ ἡ γυνὴ στέφει, παραδίδοι τῷ χεῖρα τῷ δεξιὰν τ νύμφης πρὸς τὸν χεῖρα τὸν δεξιὸν τ νυμφίου.

Ejusmodi Corollas nuptiales hodie ex olivæ ramo, candida purpureaque seta circundato, apud Græcos vulgò componi observat Goarus:istius vero ritus occurrit passim mentio apud scriptores. Chrysostomus in Homil.3. in cap. 3. 1. ad Timoth. δεῖ τοῦτο στέφανοι τ κεφαλαῖς ἐπιβιβῆναι σύμβολον τ νίκης, ὅτι ἀήττητοι γεγόμεθα ὑπὸ προσέρχεσθαι τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Theophanes an.1. Heraclij : καὶ ἔλαβεν ἀμφότερους ἐκεῖ Σέργιος τ Πατριάρχης τοὺς στεφάνους τ γάμου, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ λουσάμενοι & νυμφικῶς ἀναπέπαυνται, & an.19. Copronymi : ἐτέθη δὲ ἐν τῷ τετελίνῳ τ Λύγκου ὁ Βασίλισσα Εἰρήνη, καὶ ἀπελθοῦσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῇ, Δάφνῃ ἔλαβεν τὰ τ γάμου στέφανα σὺν τῷ κυρίῳ αὐτῆ Λέοντι τῷ Βασιλεῖ.Leo Gram. in Constantino Leonis F. p.506. Ῥωμανὸς ὁ Βασιλεὺς τῷ υἱῷ Στεφάνῳ γυναῖκα ἠγάγετο Θυγατέρα ὄσαν τ Γαβαλᾶ, — ἅμα ἦ τῷ νυμφικῷ στεφάνῳ καὶ ὁ τ Βασιλέως στέφανος ἐπεβιβάσθη.Ita etiam Scylitzes p.619. Anonymus in Lacapeno n.23. καὶ ἡ εὐλόγησεν Πέτρον τε καὶ Μαρίαν, καὶ τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους τ αὐτῷ ἐπέθηκε κεφαλαῖς, Scholiastes Epitomes Canon.Harmenopuli: ἀνάδεσθαι φασὶ Μοναχὸν δέκατον παῖδα ὑπὸ τ ἁγίου βαπτίσματος, καὶ κρύβδην στέφανος γάμων, καὶ ἀδελφοποίας ποιᾶν. Theophanes Cerameus Homil. 6. καὶ τ στέφανον ὑποστολῆς, καὶ τὸν παράδεισον, καὶ τ ὑμεναίων. Novella 5.Alexij Comneni,lib.2. Juris Græcorom.p.137. περὶ τ εὐλογίας τ γάμων, καὶ περὶ τ στεφάνων. Historia Bertrandi Romani MS.

Καὶ τ Πατριάρχου φέροντος δύο τὰ τ εὐλογήσεων.
Ἐλθόντος εἰς τὰ στέφανα, καθὼς τὸ δίδει τάξις,
Ὁ Ῥήγας τ Βαλδούϊνος δὲ ἐπῆρε τὰ στέφανα,
Χρυσάτζα πάλιν ἐπῆρε στέφανα Φελιππάζας,
Ἔπειτα εἰς ξιφάνδρεσιν, ἔπαιξεν, ἐχόρεψαν.

Vide Vitam S. Tarasij Patr.Constantinop.num.55.& Theodorum Studitam lib.1. Epist. 25. apud Baronium an.802. num. 26. & alibi.

Στεφανῶ, Στεφανῶσθαι, *Matrimonio conjungere*, vel *conjungi*. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. διὸ συζυγνύουσιν αὐτῷ Εὐδοκίαν τὴν τ Διαπολίτου, μεθ' ἧς στεφανοῦται ἐν τῷ ἁγίῳ Στεφάνῳ. Ita Symeon Logotheta in eod.Michaele n.9.Idem Leo in Constantino Leonis F.p.495. δίδου ἀρίστων γαμετῶν συναλλάγματον αὐτῷ Κωνσταντίνου Βασιλέως Ἑλένην τῇ θυγατρὶ Ῥωμανοῦ, καὶ τῇ τρίτῃ τ Πάσχα, τῇ λεγομένῃ τ Γαλιλαίας, εὐλογᾶται καὶ στεφανοῦται ἅμα αὐτῇ ὑπὸ Νικολάου Πατριάρχου. Adde Symeonem Logoth.in Theophilo n.1.in Michaele n.9. & Anonymum Combefisianum in Lacapeno n.23.36. Novella Basilij Maced. lib.2. juris Græcorom. p. 87. μεθ' ἃς μυστικῶς στεφανοῦσθαι, ἀλλὰ παρίδιον πλέον. Ejusmodi porrò nuptiæ clandestinæ dicuntur ἀστεφάνωτα καὶ ἀνύμφευτα γαμετάλια, apud Nicetam de Stam urbis Constantinop.n.3. extr. Manuel Malaxus in Chron. MS.in Nicephoro Botaniata : ἔλαβεν ἡ γυναῖκα Μαρίαν τ πρώην Βασιλέως Μιχαὴλ, καὶ ἐστεφανώθη αὐτῷ. Vide Epist.5. Photij ex Additis.

Primitus Bigami & trigami non coronabãtur S.Niceph.Homologeta in Canonib.δίγαμος ὁ στεφανοῦται· ἀλλ' ἔχει ἐπίλυσιν τὸ μὴ μίλαλιβᾶν τ ἀχράδιον μυστήριον. Nomocan. Cotelerianus n.456. τοὺς δισγάμους ἀφίζομβι μὲν εὐλογᾶσθαι καθ' τ πρώτου στεφανώσεως, ἀλλ' ὕστερον τ ἄμβωνος, ὥστε μὴ στεφανοῦσθαι καθ' ἑκάστην. Pœnitentialis MS. ex Cod.Colberteo : οἱ δὲ τρίγαμοι οὐ εὐλογοῦνται ἐν ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν ἀκουστασίῳ, οὐδὲ στέφανον.

Sed successu temporis id immutatum, ex quo Copronymus Eudociam in tertiam uxorem sibi adscivit, ut autor est Theodorus Studita in Epist.ad Naucratium, scribens,διὸ τ ἡμερῶν τ ἀσεβοῦς Κωνσταντίνου, τ συμβῆναι τ δισγαμικῷ στεφανώματος, ἐν τ κατ' αὐτὸ τραγικώματος obtinuisse.Hinc Nicetas Metropolita Heracleensis in Responsis : ὁ μὲν ἀκρίβεια τοὺς δισγάμους οὐ εἰσὶ στέφανον· ὁ δὲ ἐν τῇ μιᾷλῃ ἐκκλησίᾳ τὰ τοιαῦτα οὐ παραλαμβάνει, ἀλλὰ καὶ τοὺς δισγάμους τοὺς νυμφικοὺς στέφανος ἐπίθεσιν. Idem Theodorus Studita in Vita S.Platonis: ὁ γὰρ Βασιλεὺς Κωνσταῦνος, ὁ τ φιλοχρίστου Εἰρήνης υἱός, τ ἰδιοτ σύμβιον ἐξώσας, καὶ δεκαέτιν ἄκουσαν, καὶ μὴ βουλομένην, ἑτέραν αὐτ' αὐτ ἠγάγετο, καὶ ὁ μὲν Ταράσιος (Patr.Constantinop.) ὅλως οὐ τοῦτο ἠθέλησεν, ἀλλὰ πρεσβύτερός τις ἐκκλησίας, ὄνομα Γρηγόριος, ἐστεφάνωσεν αὐτούς. Scribit Allatius etiamnum, Græcos omnes digamos ubique sine ulla hæsitatione coronare,tametsi id Ecclesiæ statutis contrarium sit : ὁ γὰρ στέφανος, ut ait idem Studita in Epist. ad Theophilum, τίθεται ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῶν ἀκράτων, καὶ τὸ τ παρθενίας κλέος ἀπεσαμένων· ὁ δὲ δισγάμων πρὸς τὸ μὴ ἄξιος τῆς στεφανώσεως, καὶ ἐπιτιμίοις ὑποβάλλεται κανονικοῖς. Sed & in Euchologio p.495.in officio seu ἀκολουθίᾳ τ δισγάμων, coronari dicuntur sponsus & sponsa.

Octava denique post benedictionem nuptialem die detrahuntur corollæ à Sacerdote, præmissa ad hoc oratione, quæ habetur in eodem Euchologio p.399. diciturque, εὐχὴ ἐπὶ λύσει στεφάνων τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ. Adde Synesium Epist.3.Cæterum corollarum in nuptiis ritum à veteribus observatum,annotarunt Carolus Paschalius lib.2.de Coronis cap.16.17.Brissonius de Ritu Nuptiar.Pantinus ad Basilium Seleuciensem deVita S.Theclæ p.56. & alij. Tantum addo in Gloss. Gr. Lat.παρὰ ἐπὶ νύμφης.exponi *Obtentum*, *Coronationem*, *Thalamum*. Vide Gloss. med. Lat. in *Corona*.

Στέφωσμα, *Nuptiæ*, *Matrimonium*. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. pag.86. καὶ ἂν ᾖ ἡ ἱρύτησις ἐπὶ στεφώματος, ἰσχυρὸν ἔσται. Infrà : δηλοῖ στέφωσμα

τυχηρόν,

τυχφὴν, καὶ κάλλει δὲ ἰγκώμιος καὶ μεγάλου ἀνθρώπων.

ΣΤΕΦΑΝΟΥΝ, pro *Adornare, Exornare*: Vetus inscriptio Hierapolitana apud Jacob. Sponium tom. 3. Itinerarij pag. 150. τοῦτο τὸ ἡρῶον στεφανοῖ ἡ ἱερασία τῆ βαφίων. Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 10. de nuptiarum Mauricij solemnitate: ἡ ἡ πόλις ἐπαγγέλεται ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, ἐξωρίοις τε ἐστεφάνωτο σανίσι. Id est, ubique ad ædium fenestras exponebantur vasa argentea. Georgius Hamartolus in Chron. MS. & Theophanes in Constantino M. τὴν πόλιν στεφανώσαντες, ἀπεδέξαντο μὲν χαρᾶς ἡ νικητὴν Κωνσταντῖνον, nempe appendebantur corollæ in plateis in quibus publicus fiebat Processus. Gregorius Nazianzenus 2. in Julianum pag. 129. μετὰ ἄνθινα στέμματα ἀγυιὰς, μετὰ μύρων αἰσχύνας τραπέζας, &c. Socrates lib. 3. Hist. Eccl. cap. 1. ubi de Juliano Imp. ὡς ὃν ἡ πολιτικὴν ἀπελθόντα ἀυτῆ, στέφουσι, ἐφ' ὧν τὰς πόλεις κατοικῶν, ἐν μέσῃ τῆ κώμῃ ἐν καλυδίνῳ ἐξηρτημένῳ, τῇ περιφερῆ κατὰ τὴν ἰσχὺν ἅρμασιν. Ubi Epiphanius Scholasticus *Coronam lauream* interpretatur. Zonaras in Nerone ἐν ᾧ ὁ δῆμος ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπὶ ἡμέρα ἑβδόμῃ, ὑπερήχαιρον, καὶ τὴν πόλιν στεφανωμάτων ἐπλήρωσαν. Dio ubi de Severi Imp. in urbem ingressu, & ex eo idem Zonaras & Xiphilinus: ἅ τε γὰρ πόλις πᾶσα ἀνθεσί τε καὶ δάφναις ἐστεφάνωτο. Marcus Diaconus Gazensis in Vita S. Porphyrij apud Baron. an. 401. num. 28. *Erat vero coronata & ornata universa civitas holoserico & auro & omni alio ornamento*, &c. Isidorus Pelusiota, in Concil. Nicæno II. Act. 1. καὶ λόγος ἐστὶν, ἐν ᾧ στέφανος ἄγαλμα. Sed maxime ædium postibus affixas corollas testatur præ cæteris Rutilius Numatianus lib. 1:

Festa dies, pridemque meos dignata penates
Poste coronato vota secunda colat.

S. Ephrem Homil. in S. Crucem: ὅταν οὖν τιμήσωμεν τὰς ἡμῶν ἑορτὰς, μὴ κεκμηκότες, ἀλλ' ὑπερασπίσωμεν· μὴ θριθύρα στεφανώσωμεν, μὴ χορὰς συστησώμεθα ἀναίσχυντους, μὴ κοσμήσωμεν ἀγορὰς, &c. Infrà: ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς στεφανώσωμεν θρίθυρα, ὡς Χριστιανοὶ καὶ μὴ ὡς Ἕλληνες δάφναις καὶ ἄνθεσι, ἃ ἑτέρᾳ ὕλῃ, ἕτερ δεῖν Ἕλλησιν ἢ Ἰουδαίοις. Pandulfus Pisanus in Vita Gelasij II. Papæ *Tunc sanctus Papa levatur, nivenm ascendit caballum, coronatur, & tota civitas cum eo coronatur.* Alia vide in Gloss. med. Lat. in *Coronari.*

ΣΤΕΦΕΛΙ, *Circulus*, στέφος. Agapius in Geopon. cap. 28. κάμε ὕσα στρῶλι μολυβίνων, καὶ ζῶσι ἡ δίδρον ἵνα πωλάσει δὲ τῶν γλῶ φλάτηρα.

ΣΤΕΨΙΜΟΝ, *Coronationis cerimonia*; *dies qua quis Imperator inauguratur*. Chronicon MS. Georgij Hamartoli: φιλοτιμησάμενος ὧν πάντας ἐν τοῖς στέψιμοις. Continuator Theophanis lib. 2. num. 1. Συμβαλὼν ἡμῖν στέψιμον μίλιον μαθεῖν Κωνσταντῖνον, &c. Auctor incertus post eundem Theophanem pag. 428. Μιχαὴλ ὁ Βασιλεὺς — ἔστεψε ἡ υἱὸν αὐτῆ Θεοφύλακτον, προειπόντες καὶ ἡμερῶν αὐτῆ Προκοπίας, καὶ παραγαβόντες ἡμαρτύρων ἡ Θεοτοκίου, καὶ ἰδόντες τὸ στέψιμον ἡ υἱῆ αὐτῆ. Adde Symeonem Logothetam in Leone Armenio n. 14.

ΣΤΗΒΑΝΙ, *Coburnus*, Ἐμβάς. Italis *Stivalli.* Vide Gloss. med. Lat. in *Æstivales.*

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ, *Imago pectore tenus*, quam Latini *Thoracidam* vocant. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. n. 66. διηγήσατο ἡμῖν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, λέγων, ὅτι, ἐν ὁράματι ἡ νυκτὸς ἐπαίθλιος μοι δίδωσιν τὰ ἐχόμενα στήθεια ἡ δύο Ἰησοῦ καὶ Σοφίας ἡ αὐτῆ συζύγου. Chronicon Alexandrinum pag. 258. ubi de Romulo: καὶ ποιήσας ἡ αὐτῷ ἡ αὐτῆ αὐλοφῶ ἐκλύτωμα ἡ χαρακτῆρα αὐτῆ χρυσῶν στήθειον, φίλιμ ἔθηκεν ἐν τῷ θρόνῳ αὐτῆ ἐν ᾧ ἐκαθέζο. pag. 260. καὶ ἔστιμεν ἐκάστῳ πόλει ἕνα Ῥωμαίος ὕσαι στήθεια ὁλόχρυσα αὐτῆ, &c. Idem an. 6. Theodosij Jun. αὐτῷ τῷ ἔτει ἀφιερώθησαν στήθεια ρ'. ἐν τῇ συγκλήτῳ θρόνῳ καὶ Θεοδοσίου λόγῳ, καὶ Πουλχερίας λόγῳ, &c. Idem an. 5. Justini: χρυσᾶν βασιλικὴν ταῦλιν, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στήθιον ἀληθῶς μικρὸν ἡ βασιλικῆ χαρακτῆρος Ἰησοῦ. Theophanes an. 7. Justini Jun. διξόμβου ὧν τῷ ἡ βασιλεὺς εἰκόνας, καθιέλωσι τῷ σφραγίδα τῷ ἔχουσαν τὸ στήθειον ἡ βασιλέως. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Constantino M. καὶ παραχρῆμα κελεύσας ὁ Ἐπίσκοπος τῇ ἰδίᾳ διακόνῳ ἐπιτίθησι τὰ στήθεια τῆ ἁγιασμάτων αὐτῆ ὁ σανίσι, &c. scilicet SS. Petri & Pauli.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ, *Pectorale*, munimentum Pectoris equi bellici. Leo Imp. in Tacticis cap. 5. n. 4. πίδακα στιλωτὰ σιδηρᾶ μὴ καρφίον αὐτῆ, ἡνία, σαβάλια, σφεμβώτια ἵππων, ἡ δὲ κυνδύκλων, περιστραχήλια ἵππων ὁμοίως. Constantinus in Tacticis pag. 11. μιλώτια ἱππαρίου, ἡ σιδηρᾶ, ἡ δὲ κυνδύκλων. Ita pag. 15. ex quibus emendandus Mauricius in Strateg. lib. 1. cap. 2. pag. 23. ubi perperam Editum στηθιάρια. Vide Gloss. med. Lat. in *Pectorale.*

ΣΤΗΘΟΚΟΡΥΖΑ. Vide in Λαθροκόρυζα.

ΣΤΗΘΟΠΑΝΟΝ, *Pectorale*, Στητόδεσμον. Vide in Πάνον.

ΣΤΗΘΟΣ, seu potius Στήθια, Columellæ ordinatim dispositæ, Epistelio supernè junctæ, quæ cancelli intercurrentis vicem præstant, ita dictæ quod ad pectus duntaxat pertingant. *Pectoralia*, in gestis Innocentij III. Papæ, ut monuimus in Gloss. med. Latin. Lexicon MS. ex Cod. Colberteo 6076. Θωρακίοις, στρομαχίοις, δρυφάκτοις, λυρικίοις, ζώσεις. Supra: Θώρακ, πύργος, τάχος, σῆθος. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. κιόνια, ἅτινα τὰ στήθια διαχωρίζουσι τὸ βῆμα ἀπὸ ἡ λοιποῦ ναοῦ, καὶ κάγκελλα, &c. Theophanes an. 1. Leonis Isauri: περιχαρακώσαντες ἡ τὸ χειρόσιτον τάχος, ἀρύξαι φῶσαν μεγάλου, καὶ ἐπάνω αὐτῆ περιτείχισμα στήθιον ἀξιόν ξυρολίθου ἐποίησαν. Leo Grammaticus in Michaële Theophili F. pag. 467. & Symeon Logotheta num. 45. τὸν ἡ λάρνακα ἡ Κοσμοκύμα πρόεσιν ὕσαν καὶ θαυμασίως διατρήσας, ἐποίησε στήθια ἐν τῇ ὑπ' αὐτῆ κιονίδι ναοῦ ἐν τῇ πελατίῳ. Idem Leo in Porphyrog pag. 507. & Symeon Logoth. num. 49. οἱ λεγόμενοι ἐν τῇ ἐσωκιῷ δῶμα κατέσεσεν, — καὶ σωπήσαντα τὰ ὑπερκάτω μάρμαρα, καὶ στήθια λεγόμενα. Ubi Scylitzes p. 631. σωπήσαντα τὰ κάτωθεν αὐτῆ βάθρα, καὶ τὰ στήθια. Anonymus Combefisianus, in Lacapeno num. 47. habet στηθία. Codinus in Orig. Constantinop. num. 62. καὶ ἡ περιπάτων οἱ κίονες μὴ ἡ κιφαλῶν καὶ ποδίσκων αὐτῆ, καὶ ἡ ἐν σφενδόναις στήθιον, καὶ συστεμμάτων, καὶ σκαλίων, &c. Idem n. 134. κίονάς τι, καὶ συστέμματα, στήθιά τι καὶ ἀβδάκια. Rursum num. 145. ἐποίησε ἡ καὶ κιβώδιον, καὶ τοὺς κίονας, ἕ τὰ στήθια καὶ τὸ θυσιαστήριον ἐξ ἀργύρου.

Στηθαῖον eâdem notione. Moschopulus: γῶνυς, καὶ γόνατα, τὸ πρόσχον ἡ ὑποβύρα, ὅμοιον τὸ κοινῶς Στηθαῖον. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 47. καὶ σωπήσαντα τά τι ὑπόκαθεν αὐτῆ βάθρα, καὶ τὰ στήθια λεγόμενα.

ΣΤΗΘΟΣ. Ἀπὸ ἡ στέθος, Ἐκ στέθος, *Memoriter.* Eustathius ad Iliad. ξ. pag. 974. ἀναβιβάζειν τὰ τραγικὰ, ὁ δὲ καὶ δεῖ μεμβράνας, ἢ δεῖ βιβλίου. Vita S. Pachomij num. 6. καὶ ἀχόμβου ἀναγινώσκειν, ἢ μελετᾶν τὸς λόγους ἡ Θεοῦ δεῖ στέθος, &c. Socrates lib. 7. cap. 22. de Theodosio Juniore: καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα δεῖ στέθος ἀπαγγελεῖν.

Ἀποστηθίζειν, *Memoriter dicere, recitare*, ἀπομνημονεύειν, de qua voce Consulendus Suidas. Philemon in Lexico Technologico MS. ἀπαγγελία, τὸ τὰ ἱερὰ ἁρμόδια ἢ γεγραμμένα δεῖ στόματος λέγειν. Nicephorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ cap. 5. de Pa-

triarcha Isidoro: δημοσίᾳ δίδει παντὶ δεῖ τῷ σώματι δεσποτάδιον ὅσπερ δεῖ βιβλίῳ, &c. Eustathius Il. β. laudans Porphyrium: ἱστορῶν καὶ ὅτι νόμος τινὶς ἐξέθετο, δεσποματίζειν τὰς παρθενεμβύτας ἢ ὁμόφρονας καλέσειν. Glossæ Lat. Gr. Ἀποχίδωσις, δεῖ τῷ σώματι. S. Athanasius in in Vita S. Antonij: δεσποτίζειν τὰ ὀνόματα παραζηλώματα. Apophthegmata Patrum in Macario n. 3. λέγει αὐτῷ ὁ Γέρων, Νήφειν ἐστὶ φῶς, καὶ ἄσκησις, καὶ δεσπόζει ἡ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν ἄλλων γραφῶν. Hieronymus Dalmata in Hist. MS. Sanctorum Ægypti fol. 160. καὶ τὰς γραφὰς ἀπιστίζειν. Palladius in Hist. Lausiaca in Ammonio: παλαιὰν ἢ καὶ καινὴν γραφὴν ἀπιστίζειν. Vide eundem in Marco, ubi semel ac iterum hac voce utitur. Nicon in Pandecte MS. lib. 1. serm. 28. μὴ τὰς ψαλμὰς καθίζειν ὡς ἐργόχειρον, καὶ ὅτι θέλει, δεσποτίζει, &c. passim ibi, ut & apud alios scriptores, Theosterictum in Vita S. Nicetæ Confess. num. 13. Paulum Mon. lib. 1. Collect. Anonymos in Martyrio SS. XX. Patrum Sabaitarum n. 73. in Vita S. Nili Junior. pag. 144. in Vita MS. S. Theodori Syceotæ, & in Concil. Nicæno II. Act. 4. pag. 281. &c.

Ἀποστιχισμὸς, *Recitatio ex memoria*, apud Epiphanium de Fide pag. 466.

Ἐκ στίθους λέγειν. *Memoriter dicere.* Joan. Carpathi Episcop. de Anachoret. MS. οἱ ἀφορῶν τὰ βιβλία ἐπείσαν, καὶ ἦλθον οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ἀργάσαντο αὐτὰ, εἰ δὲ μετ' αὐτὸς ἐξέλαβον αὐτὰ ἐκ στίθους, ἦλθον δὲ ἠ γῆρας αὐτὴ καὶ ἔγραψεν αὐτὰ, καὶ ἐθεσαν εἰς πυξίδας ᾠγά. Joannes Tzetzes Chil. 1. v. 277.

Οἶδας δὲ πάντας ἀκριβῶς πᾶς πᾶσαν εἶδα βίβλον,
Ἐκ στίθους τε καὶ στόματος ὕστις ἑτοίμως λέγει.

Bessarion in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: ἐξ ἁπάντων ὡς μαθὼν ὁ καθὼς ἅπαντες ἐκ στίθους ἵνα προφύλημα τὸ πλέον μικρὸν εἰς ἢ Πάσαν, &c. Hinc

Ἐκστιθίζειν, eâdem notione. Paralipomena de S. Pachomio num. 29. ὡς ἄνθρωπον λύχνον ἔπλεκεν τὰ σχοινία, ἀλλ' ἐν τῇ σκιᾷ καθήμενος, καὶ ἐκστιθίζων τὰς γραφάς. Occurrit rursum num. 35. (Ubi utrobique perperam editum ἐκπλίζειν,) & apud Gregorium Alexandrinum in Vita Chrysostomi semel ac iterum.

ΣΤΗΚΕΙΝ. Vide in Στέκειν.

ΣΤΗΛΕΙΟΣ. Vide Στειλεὸς.

ΣΤΗΛΗ, *Statua*, sed ea propriè quæ columnæ est imposita. Malchus initio Hist. τὰς τε Ζώσιμος στήλας καταβάλλουσι πάσας. Constantinus Manasses p. 11.

Σιμὸς ἦν πρῶτος ἤρξατο χρῆσθαι γλυπτοῖς καὶ στήλαις.

Vide Suidam in στήλη, & in Βιρίνη. Continuator. Theophan. lib. 4. n. 34. Anonymum Combefis. in Lacapeno n. 21. &c. Occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Pro quavis effigie usurpat Codinus de offic. Palat. cap. 6. num. 25. καὶ ἕτερον ἦν (φλάμμουλον) τοῦ βασιλέως ἔχον στήλην ὑφάσσον.

Στηλογράφημα, *Imago in Statua expressa.* Constant. Manasses pag. 97. καὶ τὰ στηλογραφήματα ἢ ἱερῶν προσώπων.

ΣΤΗΜΟΝΑΡΙΟΝ, *Funis.* Anonymus Tacticus MS. de Tuenda urbe obsessa: καὶ δεσμεῖσθαι ἐν τοῖς προμαχῶσι λίθους μόλωνας, καὶ μικρὰς, καὶ βαρεῖς, καὶ δοκοὺς, καὶ στημονάρια παχέα, καὶ πολλὰ δρῦνα καὶ τὰς ἄκρας ἔξω.

Στημονάριον, instrumentum architectonicum. Eustathius Od. ε. pag. 1533. δῆλον ἦν ὅτι τοῖς ὀρθοῖς λαρίοις, εἶτα καὶ τισὶ κρίκαις, περιβάλλονται πυκναὶ σαμῖνες, ἐκτὸς δίκην στημόνων, ἁρμόττουσι πρὸς ναῦν· δοκοῦσι γὰρ αἱ σαμῖνες σῴζειν πρὸς φόρτον καὶ σύσταιν γόμου, ἀφ' ἧς καὶ οἱ γόμοι· διὸ ἦν ἢ Ὁμηρικὴν τούτων σαμίνην, καὶ τὰ τοιαῦτα φαίνεσθαι παρὰ τοῖς σημαίνειν, ὡς ἄν τις εἴποι σαμινάειν.

ΣΤΗΛΙΤΕΥΕΙΝ, *Infamare, Publicare*, tametsi interdum in bonam partem usurpetur, ut observatum à Grammaticis. Vox veteribus scriptoribus fere ignota. Glossæ MSS. Ἐξωλστηλιτεύθη, ἀναγεγραμμένῳ. Lexicon MS. Cyrilli: Θριαμβεύσας, στηλιτεύσας, δημοσιεύσας. Rursum: Στηλιτεύσας, δημοσιεύσας, παραδειγματίσας, ὡς ἐπὶ τῶν φύλων δημοσίᾳ προσθιρθέντων. Scheda Basilica: Στηλιτεύω, ὅπερ κυρίως ἐπὶ κατηγορίας λέγεται. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios: ἡ μὲν ὑστεροῦσα πίστις κηρύττουσι, τοῦτ' ἔστι λόγοις αἵρεσιν ἀναθεματίζουσι, καὶ τοῦ μιάσματος Οὐρανίου καὶ Θαλείας στηλιτεύουσι. Theodoritus lib. 4. Hæretic. fabul. ὁ δὲ πάντων ἄθεος Ἀμφιλόχιος, ὁ δὲ Γαϊανὸς τοῦ ἐκκλησίαν ἰδιώσας, ἀκριβέστερον τοῦ αἱρεσιν (ἢ Εὐθυσιαζῶν) ἐστηλίτευσε. Pantaleon Byzantiorum Hegumenus in Exaltat. S. Crucis: στηλιτεύουσι δαίμονες, καὶ τὰ πονηρματικὰ ἢ πανηρίας φυγαδεύουσι σφῶν. Vox passim obvia.

ΣΤΗΛΟΓΡΑΦΙΑ, *Tituli inscriptio*, apud S. Maximum in Psalmum 59. p. 335.

ΣΤΗΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Æstimare.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Ἔχει τῶν σταμαρίζεσθαι ὡς τίχνιλον ἢ ὡς βάρος,
Πηλίκωσις καὶ ἰκατὸ φλυρία δικαίστια ὡς θάρος.

Infrà:

Τρίαττα ταξίζουσι φλύρια τα τὰ σταμάρια δίκια.

Στημάζειν, Στιμάζειν, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ἄξιον ἠγέμονος, ἄγειν ὑπὲρ λογίζεσθαι, ἀλογιάζειν, ἀλογαριάζειν, ἀνομίζειν, ἀφορίζειν, ἀ στημάζειν ἄξιον. Alibi: θέλει με φορίζειν, ἀ θέλει με στιμάζειν πρίμετρίαν δεῖ ἢ ἄλλας.

Στημιασάδες, *Æstimatores*, δοκίμαται, in iisdem Glossis.

ΣΤΗΜΟΝΙΖΩΝ, de veste rasa, cujus *stamina* apparent: *dont on voit les cordes*, ut vulgò dicimus. Eustathius Od. ξ. δεῖ ἦ, φασὶ, βάκος μᾶλλον τὸ διαῤῥηγός, πρίσιν ἢ τὸ ἀπαβιβλικὸς τὰς κροκύδας, ὃ καὶ στημονίζειν οἱ ἰδιῶται φασίν. Est igitur στημονίζειν ἀποβάλλειν τας κροκύδας.

ΣΤΗΡΤΕΙΝ, Στίφειν, *Maculare*, Μιαίνειν, βυπαίνειν. Στῖγμα, *Macula*, *Labes*, Στίγμα, μόλυσμα.

ΣΤΗΡΙΟΝ, *Staphis agria*, apud Interpol. Dioscor. c. 638.

ΣΤΙΑ, *Focus*, Ἑστία, ἰσχάρα. Glossæ Græcobarb. τὸ μέσον πρὸς τὸ πῦρ φλῶσι... τὰ ξυλᾶ μεσαχὰ καλὰ ὡς λαμπρὸν, ἢ ὡς τῶν σῖον, ἢ νησίον, ἄγων δεῖν. Agapius in Geopon. cap. 141. τὸ ὀπτὸν ἀντάμα μὲ τὸ ἄνθρακα πρὸν βράσῃ ὥραν πολλὰ μὲ ὀλίγον σῖαν.

Παρασία, idem quod σία. Joan. Canabutzes MS. fol. 59. ὁ ὦ ἁπλῶς πῦρ ὁ τόπος ἐκεῖνος Ἑστία καλεῖται, καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο ἢ θύειν λέγεσθαι· ἢ γὰρ λεγομένη βαρβαρικῶς Παρασία, ἐκείνη ἦ τινῶν πυρασία, αὐτὸ τοῦτο σημαίνει ὅπερ ἔπρεπε ἄνωθεν· πῦρ γὰρ θύειν ἐφάλλειν λέγεσθαι, βαρβαρικῶν Πυροσία λέγεσθαι. Idem Agapius c. 158. ἔπαρε σάντιλο ἄγιον ἄθον δεῖ τοῦ παρασίαν. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 338. κιμινεῖ δεῖ τὸ τραπέζι, πάγε εἰς τοῦ παρασίαν, καὶ βαστάλας ἢ ταντοῦ ἀπάνω σῶ κεφαλῶ του, &c.

ΣΤΙΑΤΑ, *Ossa*, Ὀστία. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ τ' ἄλλα σίαλα πᾶ τῷ αὐτῷ δᾶν τῷ ἐκτὰ κερμία τως.

Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag. 208.

ΣΤΙΒΑΖΕΙΝ, *Accommodare*, Ἁρμόζεσθαι.

ΣΤΙΒΑΛΙΑ, *Ocrea*, *Æstivalia.* Ita Portius. Vide Gloss. med. Lat. in postrema voce.

ΣΤΙΒΊΔΕΣ, *Stibæ*, Στιβάδες.

ΣΤΙΑΒΩΝΕΙΝ, Στιλβόνειν, Στλιβόνειν, *Levigare*, *Polire*, Στίλβειν, λειαίνειν, λειαίνειν. Glossæ Græcobarb. Στίλβει, λάμπει, φλβόννει, φλβόννει, ἢ φιλβόνει.

ΣΤΙΑΙΠΙΠΊΣ, *Passer troglodytes*, apud Myrepsum sect. 1. cap. 60.

ΣΤΙΑΛΌΝΕΙΝ, *Erigere*, *Attollere*. Glossæ Græcobarb. Ἀγωίρων, ὁ ἐπαίρων τὰς ὀρῦς· ὅτν φιλόνει τὰ φρύδιά τν, ἢ ὅτν τὰ φιλόνει, ἢ ὅτν τὰ σκάνια.

ΣΤΊΜΗ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 848. χειλὶς θαλάσσις, ὁ λεγόμενος πορφύρεος. In al. Cod. πορφύρα. meminit Aëtius l. 1. Vide Τζιτάριον.

ΣΤΊΝΝΕΙΝ, pro ἱστάνει. Glossæ Græcobarb. τὰ λῖνα ἃ ἱστᾶτι πρὸς ἄρμον τ λινόπων· ἔχων τὰ πάμαθα, ὅτν ῥίπτωσιν τὰ κωπήδια, καὶ τὰ πλέκτα τὰς λίνης.

ΣΤΙΟΞΥΛΑΟΝ, *Lignum cremium* Stamatius in Epist. in Turcogr. Crusij: ξύλον τῶν ἀφύλλα σν ὕδατι ὕραν ξιάζυλλα τζυκὰ πίπλι μὲ τ παρὸν καραβοκύρη.

ΣΤΙΠΟΤΆΟΝ, *Firmum*. Glossæ Basilic. στιβάλον, ἰσχυρόν. Ex Paulo lib. 5. sentent. ubi *stipulationes* ait *appellatas, quod per eas firmitas obligationum constringatur. Stipulum enim veteres firmum appellaverunt.* Ita etiam in Institut. Justiniani lib. 3.

ΣΤΙΡΆΚΙ, *Torcular*, Λίνος, Πιεῖον.

ΣΤΙΤΙΚΌΣ, *Astrictorium*, Στυπτικόν. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

> Ἐρρὲ πῦ τὰ δῦρ τηρὸ, τὰ πίτα δὸν γιρίτα,
> Διότι ἦτα φίλιον, καὶ φλοῦ τῶν κιλάν.

ΣΤΙΧΆΔΑ, Herbæ species. Στιχὰς fortè Dioscoridis. Anonymus Botanicus MS. ἡ στιχάδα ἔχ ἐπὶ πετρώδεσι βυτοῖς, βθάνν ξυλώδη, &c.

ΣΤΙΧΆΡΙΟΝ, Στιχάριον, *Sticharium*. Glossæ Gr. Lat. Στιχάριον, *Tunica*. Gloss. Lat. Gr. *Strictoria*, Στιχάριον. Vox formata ex Στίχιον, *Tunica*. Hesychius: Κβολον, ὄνομα στιχῶν, ubi perperam editum στοιχῶν. Glossæ Isidori: *Stigium*, *genus vestimenti*. *Stigia*, *Tunica*, pro *Stichium* & *Stichia*. Glossæ Lat. Gr. *Palleatus*, Στιχολόγος. In Basilic. lib. 20. tit. 4. cap. 25. *Tunica*, στιχάριον exponitur. S. Athanasius in Apol. 2. pag. 604 ἡ πλατεῖα ἐρώτων καθηγουμένν αὐτοῦ στιχαρίων λινῶν, &c. Testamentum Gregorij Nazianzeni: βούλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμιζον ἀ. στιχάριον ἀ. πάλλια β'. Liber Apocryphus de Martyrio SS. Petri & Pauli: στιχάριον ναυκληρικὸν φορίσας. Vita MS. S. Martiniani: ὑπακούσαν μοι βυρὶν καὶ στιχάριν τρίχινον. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 5. ἐν τῷ φωτιστηρίῳ ὅλης τῆς κατηχήσεως τ νεοφώτων, λευκοστιχαρίων καὶ ἀνυποδήτων ὅλων, ὑπομιμνήσκοντων αὐτοὺς τ Διακόνων, &c. Occurrit passim. Vita MS. S. Pauli Thebani: τότε καὶ ὁ Θεῖος Κύριός τὸ τ μακαρίν Παῦλον λαβὼν στιχάριον, γνόντος ἔσπερ καὶ ὁ φωτὸς καὶ τ φύσ κληρονόμος, ἔσπερ ἐκεῖνος ἐκβαίνων φοινίκων ὑπῆρχε καλλασβάνασις, ὑπὲ τὸ μανδήλιόν τι ἀπέρχεσθαι. Occurrit passim, apud Moschum in Limon. cap. 55. & in edit. Coteleriana cap. 87. 106. 171. Palladium in Hist. Lausiaca cap. 135. in Chronico Alexandrino an. 4. Justini Thracis, apud Theophanem an. 5. ejusdem Augusti, Pseudo Eustochium in Vita S. Eusignij, Zachariam Pap. lib. 3. Dial. cap. 15. extr. (ubi *tunicam*, στιχάριον vertit) in Vita S. Eupraxiæ Virg. n. 28. in Vita S. Eudociæ Mart. n. 27. 30. in Vita S. Maximi Confess. n. 31. in ejusdem Actis pag. 59. (ubi στιχάριν scribitur,) apud Gregorium in Vita S. Basilij junior. num. 47. (ubi στιχάριον pariter scribitur) & alios. Adde Bollandum ad Vitam S. Auxentij cap. 1. & Salmasium ad Hist. Aug. p. 398. & ad Solinum p. 1062. Vide in Παλλίον.

Στιχάριον appellatur præterea *vestis strictior Ecclesiastica*, quæ est Antistitum, Presbyterorum, Diaconorum & Subdiaconorum propria. Ac de Antistibus & Presbyteris, testatur id in primis Symeon Thessalonic. lib. de Templo pag. 218. ubi de Presbytero: τῷ στολῷ τῷ ἱερεῖ ἐνδύματι, πρότερον τὸ στιχάριον περιβαλλομ, &c. Liturgia S. Joannis Chrysostomi p. 59. edit. Goari: ὁ ἱερεὺς λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ στιχάριον, εὐλογῶν αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος ἐνδύν, &c. Gregorius Protosyncellus in Responsi. ad argumenta Marci Ephesij: ἀλλ' ἅμα τῷ παραχθῆναι τὰς τοπαρσίας τ Πάπα, καὶ τῷ Φωτίῳ κεμίσαι τὰ σαλτίλα, τότε ὠμοφόριον, καὶ τὸ στιχάριον, ἢ τὰ σανδάλια, &c. Matth. Blastares lit. K. cap. 32. μὴ στιχάριον τὰ ἅγια μιλαχοιριζομβίων. *Sticharia* Patriarcharum & Antistitum ornata sunt quibusdam segmentis, quæ σκλαμοὶ dicuntur, & trigonis & gammis, ut est apud Balsamonem in Meditat. pag. 449. qui & pag. 447. ea vocat τὰ μὴ σκλαμοῖον στιχάρια. Vide in Γάμμα, & Πατερμός.

Στιχάριον Diaconis perinde adscribit Liturgia Chrysostomi: εἶτα ὑποχωρῶ ὁ Διάκονος καθ' ἑαυτ ἐς ὃν μέρος τ ἱερείου, καὶ ἐνδύν τὸ στιχάριον, στιχόμβος ὕτως, &c. & Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag. 2. & 3. καὶ λαβὼν τὸ στιχάριον ὁ Διάκονος, καὶ τὸ ὠράριον &c. pag. 8. καὶ εὐλογήσαντος τ ἱερέως τὸ στιχάριον, ἐνδύν τοῦτο ὁ Διάκονος σανίδας, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐνδύν ἱπτασχίλιον. Codinus de offic. cap. 9. n. 2. de Archidiacono: φέρων μβὸ τὸ σανίδιον αὐτοῦ στιχάριον. In Catalogo offic. M. Eccl. Medoniano, Magnus Oeconomus ex ordine Diaconorum, dicitur φορᾶν τὸ στιχάριον αὐτοῦ, & φαίνεσθαι ἐν τῇ δεξιᾷ μερεᾷ τ ἁγίας ἐξαπτέρυγος, ὅταν λειτουργῶ ὁ ἀρχιερεύς. Idem habetur de M. Sacellario.

Στιχάριον, præterea est vestis Monachica. Vide Euchologium Goari p. 484.

Στιχάριον, Subdiaconorum etiam est. Sed Goarus ad Euchologium p. 247. στιχάριον Subdiaconi differre ait à Sticharo Diaconi, cùm Subdiaconorum *strictior & brevior tunica* sit, Zona subcincta, quomodo apud Latinos Subdiaconorum *subtilis & strigilla tunica* dicitur. Idem Euchologium ubi de Ordinatione Subdiaconi: κελεύει ὁ Ἀρχιερεὺς τοῦτον τὸ φαινόλιον, ἢ τὸ μανδύιον, καὶ ἐνδύσασθαι στιχάριον, καὶ ζωσθῆναι.

Sticharium Ecclesiasticorum color albus est. Germanus Patr. Constantinop. in Hist. Eccl. ubi de Diaconis: πρῶτον μβὸ τὸ στιχάριον λευκὸν ἐν, ὃ ἐνδύεται τῷ αἰγλῷ ὑμφαίνον, καὶ τ ἱερεῖς τῷ λαμπρῷ πολιτείαν. Simeon Thessalonicensis de Sacris ordinat. cap. 3. τὸ λευκὸν στιχάριον, τῷ καθαρεύοντι τ δέξει τ Θεῦ περιβεβλῆσθαι ἀπαθῆ ὑμφαίνον ἐνδύν. At in Quadragesima, excepto festo Annuntiationis Deiparæ, Palmarum, & Magno Sabbato, purpureum Sticharium gestant. Codinus de Offic. Palat. cap. 9. 7. εἰδέναι δὲ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τ ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς, οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ Διάκονοι πορφυρᾶ στιχάρια καὶ φελῶνας φορῦσι, πλὴν τ Εὐαγγελισμοῦ ἑορτ, καὶ τ Βαΐων, καὶ τ μεγάλου Σαββάτου. Is nempe color signum est luctus, ut ait Demetrius Chomatenus in Resp. ubi de sacco & sticharo: πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ ταῦτα τὰ ἐνδύματα. Symeon Thessalonic. lib. de Sacram. ad Quæst. 71. τὶ δηλοῦσι τὰ λευκὰ ἐνδύματα τ Ἀρχιερέως, καὶ τὰ τ ἱερέων καὶ τῶν ὑποδιακόνων; ita reponit: λευκὰ ταῦτα δηλοῖ τὸ καθαρὸν χαρίσμα τι καὶ φωτεινὸν· πολλάκις δὲ καὶ πορφυρᾶ καὶ ἡμεῖς τ Νοεμβρίου, δηλοῖ τὸ αἷμα ὑμῶν ἐκμαρτύρασθαι, καὶ δηλοῖ ἡ σφαγὴ ὑπὲρ ὑμῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Sticharo Phenolium superinducitur. Euchol. in Ordinat. Subdiaconi: φορεῖ ὁ χαρτοφύλαξ τ Χαρτοφυλακείου ἐνδεδυμένος στιχάριον, καὶ ὑπάνω περιβεβλημένος φαινόλιον. Et Codinus de Offic. Palat. cap. 9. num. 2. περὶ τὸ

τὸ τέλος φέρει ἡ σταυρὸν λευκὸν ἐν ἡ Παλατίῳ ἐκκλησίας μὴ ἔχῃ ψαλτῆν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σακκίδιον ἀπὸ στιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτῷ καὶ φαιλόνιον. Lucas Patr. in Sancito: λέγων αὐτοῖς ὅτι τοὺς μὴ φαιλόνιον καὶ στιχάριον τὰ ἅγια μεταχειρίζομένους κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι.

ΣΤΊΧΗΜΑ, *Sponsio, Certatio pignoratitia, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμολογία.* Βάζειν στίχημα, *depositio pignore spondere.* Damascenus Studita Hom.24. ἴλατι τὰ βάλαμεν στίχημαν ἐκ μέσου μας, &c. Agapius in Geoponico cap.189. καὶ περιέλαινε τὸ στίχημα. Vide Στιχῶν.

ΣΤΙΧΗΡΟΝ, *Versu paulò longior ab Hymnographo Ecclesiatico conscriptus.* Vide Goarum ad Eucholog p.32. 206. Vox inde videtur deducta, quod sancti Patres singulos sacræ scripturæ libros στιχηρὰς βίβλους vocarent, ut Gregorius Nazianzen. Carm.33. & Amphilochius Iconiensis in Carm. Jambico ad Seleucum: στιχήρεις verò Epiphanius lib. de Ponderib. & Joan. Damascenus lib. 4. Orth. fid. cap.18. στιχηρὰ βιβλία Polychronius in Prolegom. in Job. στιχηρὰ denique, nudè, S.Cyrillus in Catech.4. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij pag.5. καὶ ψαλλομένων ἐν τῷ δεῖπνῳ στιχηρῶν, περιπερυσμένων λαμπάσιν, εἰσέρχεται πάλιν ἐν τῷ ναῷ. Mox pag. 6. πληρωθέντων ἐν τῷ δεῖπνῳ στιχηρῶν, λέγει &c. Infrà: μὴ τῶν δεῖπνῳ στίχων στιχηρῶν συμπληρωθέντων, ὁ μὲν ἱερεὺς εἰσέρχεται ἐντὸς ἐν ἁγίοις βήματος. Continuator Theophanis lib.3. num.16. καὶ τὸ στιχηρὸν ἢ τὸ κοντὸν τοῦ Βαϊοφόρου, Ἐξέλθετε ἴδωμεν, &c. Ita Scylitzes & Zonaras. Constantinus Acropol. in Serm. de S. Joan. Damasceno num.63. κοσμεῖ μὲν ἐν τοῖς πρώτοις τοῖς στιχηροῖς αὐτοῦ μιλησόμενος τοῦ ἐν Σιωνίτῃ φαιλονίου ἐξανάστασιν. Gennadius ὀρθ. ἐν Παλαίοις ἐν ἁγίοις, cap.4. καὶ τροπάρια, καὶ ἰδιόμελα, καὶ κανόνια. Codinus in Orig. Constantinopol.num. 128. ex Cod. Reg. de Icasia: κανόνας πολλοὺς καὶ στιχηρὰ, καὶ ἄλλα τινὰ ἀξιοθαύμαστα ποιήσας. Synodus Hierosolymitana an.1672. pag.329. τὰ ἐν γραφῇ ἀεὶ ψάλλομεν ἐν ἑκάστῃ ἐν ὕμνοις λεγομένοις τροπαρίοις ἢ ἐν καὶ Στιχηρὰ, καὶ ἄλλας τοιαύτας παλαιὰς παραδόσεις ποιησάσας εὐχὰς ψάλλομεν καὶ ἀναγινώσκομεν, &c. ubi perperam edit. Θησαυρῶν. Laudatur ex Bibl. Augustana Hesychij Presbyteri Hierosolymitani στιχηρὸν ἐν ἰβ'. Προφητῶν, καὶ ἐν ἑξῆς, ἔχον ἐν παραθέσει τὰς ἐν δυσχερισίαις ἱμερώσας. Habetur præterea in Bibl. Colbertea Codex sign. 837. in quo describuntur στίχηρα, cum notis musicis, quæ canuntur singulis annis in festis in cujus fine στιχηρὰ ἀναλωτικὰ, προσόμοια, κατ' ἀλφάβητον, &c. describuntur, ut & in Paracletico pag.35. 47. 58. 154. &c. στιχηρὰ verò ἀναβάσιμα, in Anthologio Arcudij part. 1. pag. 179. & seqq. στιχηρὰ θεοτόκια, p.150. Vide Eustathium Iliad. α. p.12.

Στιχηράριον, liber in quo describuntur *Sticharia*, apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 238.

ΣΤΙΧΊΣ, *Umbilicus Veneris*, apud Interpol. Dioscor. cap.694.

ΣΤΊΧΟΣ, & στίχος, *Versus* è Psalmis Davidicis, vel è sacra Scriptura excerpti: proinde differt à στιχηρῷ, versu scilicet qui ab hymnographo Ecclesiastico, licet prolixiori sententia, ad longiuscularum etiam periodorum normam compositio: Ita ut στίχος *versiculus*, στιχηρὸν *versus* reddi possit. Ita Goarus ad Eucholog. p. 32. 206. Idem Euchologium in Liturgia Præsanctificatorum: καὶ ψαλλομένου τὸ ἰδιόμελον ἑνὸς ἑκάστου δίς, καὶ τὸ μακάριος, καὶ τὰ τρία προσόμοια ἐν τρισὶ δίς, καὶ ἐν μιᾷ τὰ τρία, εἰς στίχος δ'. &c. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerij: καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν ᾧ τόπῳ πρότερον ἦσαν, περιμένων τοῦ ἐν στίχοι ἐκπλήρωσιν. Horologium: τίνες τῶν Τριῳδικῶν ὕμνων. Εἶτα ἡ στιχολογία ἐν ψαλμῷ καὶ τὰ καθίσματα εἰς τὸν τάξιν αὐτῆς καὶ μὴ τούτων λεγομένων ἐν τυπικοῦ ψαλμὸν, καὶ οὐδὲν ἡμῖν ἐν ἐν ὕμνοις. Typicum Casulense cap.19. χρὴ γινώσκειν ὅτι εἰς ἕκαστον ὄρθρον δίκα στίχος ἐστὶν ὡρισμένος μὴ ἔχων ἀριθμὸν, ἢ ἐν δεξιᾷ καὶ τοῦ, &c. Ptochoprodromus in Hegumenum, ex Cod. MS.

Τὸ πῶ ἦτον εἰς τὸ ἑσπερινὸν εἰς τὸ ἐκβάλλειν ἔχω,
Τὸν στίχον βάλε λοιπὸν ψυχῆς, καὶ φώναξε μεγάλως.

Vide Codin. de offic. cap.6. num.43. cap.14. n.2. & Suicerum in Thesauro Ecclesiastico.

Πενταστιχῶν, *Collecta quinque constans versibus.* Euchologium pag.429. ὁμοίως ἢ καὶ εἰς τοὺς ἑκτοὺς ψάλλει ὁ ἱερεὺς τοῦ τρίτου ᾠδικοῦ, καὶ ἑπτὰ ἐν πενταστιχῶν, καθὼς προγέγραπται.

Ἀποστιχὶς, Ἀποστίχος. Triodium. τῇ τρίτῃ τῆς ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, τὸ στιχηρὸν ἐν Μιμαίῳ, εἰς σωμάτων· Ἀποστιχὶς· τὸ ἰδιόμελον· ἦχος α'. Paracleticum pag. 22. τῇ παρασκευῇ πρωΐ, Ἀποστίχος, ἐν αἴνοις, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος α'. Anthologium 24. Febr. εἰ μὲν οὖν ἐξῇ μ'. ψάλλεσθαι Ἀποστίχους τὰ προσόμοια.

Στιχολογῶν, *Psalmos per versus recitare, decantare.* Concilium Oecumenicum VIII. Act.2. extr. ἵστω τὸ ἱππικὸν——τὸ Κύριε συγχώρησόν μοι, πράξεις ρ. καὶ στιχολογῶν ἐν ς'. ψαλμοὺς, &c. Triodium in Dominica Tyrophagi: μὴ ἐν προηγιασμένοις ψαλμοὺς, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Feria 2. hebd. 1. jejun. ὅτε στιχολογοῦμεν ἐν καθίσματα ἐν ψαλτηρίῳ. Infrà: εἰς τοὺς τρίτους ὄρθρους, οὐ στιχολογοῦμεν τὰς δ' λοιπὰς ἡμέρας στιχολογοῦμεν, καὶ ποιοῦμεν καθ' ἑκάστην μίλιον ἐν ἀντίφωνον μίλιονας ρ'. Philotheus Patr. Constantinopol. pag.10. καὶ στιχολογῶν ἐν Τιμιωτέρα. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib.1. serm.43. καὶ στιχολογήσας ἀπαστανίζας τὸ ψαλτήριον. Gregorius Decapolita de Visione Saraceni in æde sacra S.Georgij num. 47. ἵνα μὴ δὲ καὶ τὸ ψαλτήριον, καὶ ἔστιχολόγησε αὐτὸ καθ' ἑκάστου. Vide Joannem Moschum in Limon. cap. 106. 160. Occurrit passim in libris Ecclesiasticis Græcorum.

Στιχολογία, *Psalmorum secundum singulos στίχους, seu versus, recitatio, seu decantatio qua fit in Ecclesia.* Triodium: ἐν τῷ ὄρθρῳ μὴ τοῦ σωμάτων στιχολογίαν ἐν πρώτου καθισμοῦ ἐν ψαλτηρίου, ψάλλομεν, &c. Horologium: ἅτινα ἡ στιχολογία ἐν ψαλτηρίου, καὶ τὰ καθίσματα, εἰς ἐν τάξιν αὐτῆς. Philotheus Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij: ἐν ᾗ δ' ὧν ἔστι στιχολογία, ἐσθίει, &c. Vita S.Lucæ Junioris p.1001. κατακλιθῆναι αὐτὸν ἐπέτρεπεν, ἀλλὰ τῶν καὶ τίνας ἐν προηγιασμένων ὕμνων, καὶ ἐν ὅτε καλεμένης στιχολογίας. Joan. Moschus in Limon. cap.25. ἔστιν τοῦ προηγιασμένου εἰς ἐν τάξιν ἐν στιχολογίαν.

Στιχομετρία, ita inscribitur *laterculus in quo exposita est mensura versuum universorum operum veteris ac novi Testamenti.* Vide Salmasium in Præfat. ad Plinium.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ. Apomasar in Mysteriis: καὶ λεοντοῦν γυναικῶν, ἰσπίκων, στιχοπλόκων, καὶ παιγνιοτῶν, χρεκόπων ἀνδρῶν. Et mox: ἰδαῖον ἐν στιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνδρῶν. *Ornatrices* hic fortè intelliguntur, quæ capillos discriminant, ordinant, & in lineas dividunt.

ΣΤΊΨΥ, *Alumen*, Στυπτηρία.

ΣΤΛΙΒΊΤΖΗΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Στλιβίτζης ὁ ταλαίπωρος καλόμοιρος πολλάκις
Ὁ λεγόμενος ἀπίμηνα δῆθεν τὰς ἐνδυσίας.

ΣΤΛΙΒΩΝΝΕΙΝ. Vide in Στιλβόνειν.

ΣΤΟΑ, *Musculus*, Vegetio: recentioribus Latinis scriptoribus, *Catus*, de qua machina & ejus usu pluribus egimus in Gloss.med. Lat. & in Notis ad Joinvillam pag.68. Sic porro dicta machina, quod in modum porticus compingatur. Procopius lib. 2. de Bello Gotth. cap.19. τινὰς ἐν ἐπιλύσαντο ἐν τῷ ὁμαλῷ δεῖν ἐν ῥαβδῶν ἑπάγειν ξύλων ὅτου γὰρ καλῶν τοῦ μηχανικοῦ ὀνομάσαιεν ταυτὶ. οἱ δὲ αὐτὰ ὀστᾶ ὀνομάζουσι

ἰβαδίζο-

ἐράδιζον τι, ἢ τὴν τοῦ ἐφάλλου, τὰς πολεμίους λανθάνοντες. Biton in Mechanicis MSS. ὑπ' ἀν γεφυροχιλίων, ὑπ' ἀν τοιᾶ, ὅτι χιλίων μαδίων φορτωθᾶν. Philon in Belopœcis MSS. τὰ δὲ μηχανήματα ὑπορύχια καὶ περιακτα σκεπάζειν, καὶ φοινικᾶς σανίδας ἴχνιας, ἵνα μὴ σωτρίβωνται, καὶ τὰς τοῖς οἰκοδομᾶν, καὶ τὰς ἱππηδάνας ὑπορύττειν. Anonymus Tacticus M S. de Tuenda urbe obsessa: οἱ προισῶτις τῆ πολιορκουμένων ὤρυττον τάφρον ἴσαν ἐναργῶς παράλληλον τῇ πόλει, καὶ τῇ τοῖχῳ τῆ πύργων.

Στοίδιον, eâdem notione. Athenæus de Machinis bellic. ὧδε δὲ τὰ ὑπορύχιον καὶ στοίδιον καλασκεύᾶς, καὶ τὰ ὧδε αὐτὰ πραγμάτιας, ὃν τρόπον δᾶ γίνεσθαι, γεγραφότω Φίλων ὁ τοῦς Πολιορκητικοῦς, ὡς ἔφημα τοῖς καλῶς ἁρμόσιος ὑπ' αὐτοῦ αἰτιλέγαν.

ΣΤΟΙΧΆΡΙΟΝ. Vide in Στιχάριον.

ΣΤΟΙΧΕΙΑΤΑΙ. Orig. Constantinopolit. ineditæ: ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἀρκαδιανὸς ἐν τῷ Ἀρκαδίῳ ἐκλίσθη, ἐπιλεξάμενος καὶ ἐκ τῶ πεντήκοντα στοιχειατῶν σ'. ἃς ἐφίκιον αὐτῷ, ἃ ἐς τὰ πρόπυλα, &c. ubi Codinus habet ἐκ τῶ πεντήκοντα, nudè. Vide Constantinopolim Christianam lib. 4. p. 114.

ΣΤΟΙΧΕΙΝ, *Pacisci, Convenire.* Theophanes in Phoca an. 7. στοιχήσαντες ἵνα ὅς τις προλάβοι καὶ νικήσοι τὸ τίμπανον, βασιλεύσῃ. Idem an. 10. Heraclij: καὶ στοιχήσαντες πάλιν, ὑπέστρεψαν. Et pag. 324. οἱ δὲ ἔφασκον, Στοιχῆσον τῷ ἡρακλείῳ, καὶ τότε ἀναχωρήσωμεν. pag. 385. καὶ ἐβιάσαντο ἀμφότερα τὰ μέρη τῆ πεῖσαι ἡρακλείῳ, ἐπ ὑποσπάσῃ ἀλλήλες ὅτι Λιγύης καὶ ὁ Καρὰν ξένια πολλὰ, στοιχήσαντες καὶ ἐξ χαμὲν τελῶν αὐτοῦς. Et pag. 407. καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῷ, ἐστοίχησαν ἡρακλείῳ. Adde pag. 282. & 285. Στοιχεθν, *Pactum*, apud Harmenopul. lib. 1. tit. 8. §. 1. Στοίχημα, *Pactum, Conventio.* Theophanes an. 25. Heraclij: Δέσποτα Κύριε πρόσπασαι αὐτὸς ἀναχωρῆσαι τὸ Λιγύῃ, τῷ πρώτῳ στοιχήματι. Occurrit præterea an. 25. Constantis, an. 9. Pogonati, &c. apud Arsenium in synopsi Canonum pag. 777. & in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani passim. Vide Στίχημα, & Salmasium ad Solinum pag. 1072.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ, *Dæmon*: existimabant enim Platonici καθ' ἕκαστον τῶ στοιχεῖον in æthere, igne, aëre & aqua, esse spiritus, aliàs invisibiles, ut auctor est Alcinous de doctrina Platonis cap. 5. Testamentum MS. Salomonis: καὶ ἐκέλευσα παρῆναί μοι ἕτερον δαίμονα, καὶ ἀπέλθισαν πνεύματα συμβεβηκότα ὥμορφα τῇ ὕλῃ, κ'ἀγὼ Σαλομὼν ταῦτα ἐθαύμασα, καὶ ἐπηρώτησα, λέγων, Καὶ ὑμᾶς τινὲς ἔχει; οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἔφησαν μιᾷ φωνῇ, καὶ ἄπον, Ἡμᾶς ἰσμὸν τὰ λεγόμενα στοιχεῖα, οἱ κοσμοκράτορες τοῦ σκότους τούτου, Ἀπάτη, Ἔρις, Ἐλεύθων, Ζάλη, &c.

Στοιχεῖα præterea appellabant solem ac lunam, & reliquos planetas, ut ex Chrysostomo Homil. 2. observat Henric. Valesius ad Euseb. lib. 3. Hist. cap. 31. Eustathius Odyss. λ. ἀναστέχειν ἡ στέχειν πρὸς οὐρανὸν ἴσως λέγει, ἀφ' τοῦ στοῖχος, ὃ ὅστι τάξις, περίαν αὐτοῦ· ὅθεν καὶ στοιχεῖον τῆ τις μεγάλων ἀμείρων λέγει αὐτοῦ. Sed & cœlum ipsum, ut Theophanes Cerameus in Homil. 18. & 41. Vita S. Acepsimæ & soc. num. 4. ὁ δὲ, λοιπὰ δρᾷν ἡμᾶς λέγειν τολμᾷς, ἔφη, τηλικοῦτῳ προσκαιρεύοντας στοιχείῳ καὶ ζωηγόνῳ ὕλῃ; Nicetas in Man. lib. 7. num. 6. ex Cod. barbarogr. ὅτι καὶ στοιχεῖα τοῦ οὐρανοῦ ὡς ἐν σωμαχθήσῃ. Hinc

Στοιχεῖον, pro eo quod Τέλεσμα vocant Græci, usurpant alij, quod principia vitæ hominum ac fortunæ in planetis & signis Zodiaci posita esse existimarent. Lexicon MS. Cyrilli: Στοιχεῖον, ὕσια ἁπλῆ, ἑλίσσως τίρας, ἢ μοῖρα, &c. Leo Grammaticus in Alexandro: οἱ καὶ πεπαίκασιν αὐτὸ ὡς τὸ τοῦ ἀναγνῶ στοιχεῖον τὸ ἐν τῇ ἱππικῇ. σὺ καὶ τῇ σῇ ζωῇ προσανάκειται. Ita Anonymus Combefisianus in eodem Alexandro num. 4. Symeon Logotheta num. 1. Zonaras, Scylitzes p. 608. & Glycas pag. 375. Codinus in Orig. Constantinop. num. 46. ὑπακάτω ὁ κίονος τοῦ φέρει ἐπίθεν καὶ τὸ Παλλάδιον στοιχεῖον, καὶ ἕτερα σημαφορικὰ πολλά. Idem num. 64. ἤτοι τὸ Βασιλικὰ Θεάσασθαι τὰ ἐν τῇ ἱπποδρομίῳ στοιχεῖα, &c.

Στοιχεῖν, *Magicis præstigiis initiare, Consecrare*, Apollonius Mathematicus ἐν τυχθημέρῳ, de secunda hora: ἐναρξον οἱ ἰχθύες τοῦ Θεὸν καὶ τὸ τοῦ πυρὸς βάθος, ἐν ᾧ ἐφάλλα στοιχεῖσθαι ἀποτελέσματα ἐκ δράκοντας καὶ τὸ πῦρ. Cedrenus in Claudio pag. 197. de Apollonio Tyanæo: ὅτος ἐν Βυζαντίῳ ἐλθὼν παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ ὀστοπίων, ἰσοιχήσων ὄφεις μὴ καὶ σκορπίους μὴ πλήσαν, κέλωπας ἢ μὴ παρῆναι, ἵππον μὴ καλωφορᾶσθαι, μήτε μὴν ἀγραίνεσθαι κατ' ἀλλήλων, ἢ καὶ καλὰ τινος καὶ λυσιτελῆ τοῦ πόλεμον ἰσοιχήσωσι, ὅτι μὲν πλημμυρίσαντα τὸ Βυζαντίων καλλυμαίνεσθαι. Codinus in Orig. Constantinop. num. 39. μέσον ὃ τοῦ σωτὴρ ἡ τύχη τοῦ πόλεως, καλλίνικον κλεοδόμων καὶ ἰσοιχειωμένον, &c. Idem num. 62. de eodem Apollonio Tyaneo: ὁμοίως καὶ ἐπὶ πάσης τοῦ πόλεως τὰ ἀγάλματα ἰσοιχίσασθαι. Ita num. 77. ubi de eodem Apollonio. Apud Juvenalis Interpretem sat. 15. *Statua Memnonis magice consecrata, id est præcantationibus consecrata.* Vide Zonaram in Lacapeno pag. 152. 1. edit. Sed & huc referenda quæ scribit Isaacius Tzetzes in Lycophronem, ubi de Palladio: Λεώς τις μαθηματικὸς ἀροσκοπήσας καὶ ἀστρολεγήσας καλῶς, τὸ τὸ καλισκεύασεν, εἰς τὸ δόπαθεν τῇ τῶν πόλιν, τῶν ἄσυλον τοῦτο φυλάξεσαν· ἴδιον δ' ἐκ τῶν ἀροσκοπίων καὶ τὸ ἀστρολόγημα ἐμιθυσαντο ὡς ἐξ ὁραιὸ καλιτέκτωκεν.

Στοιχίωσις, *Incantatio, verba magica*, apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 7. Symeon. Logoth. in Michaele Theophili F. num. 2. Scylitzem pag. 537. Vide Gloss. med. Lat. in *Elementum*, & quæ de hac voce observat Suicerus.

Στοιχειομαλικὸς, *Præstigiator, qui magicis artibus mira operatur.* Cedrenus in Claudio pag. 199. ἐπὶ τούτου ἦν Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἐν φιλόσοφος Πυθαγόρου στοιχειομαλικός.

Στοιχειωλικοὶ λόγοι, *Magica carmina, Susurri magici*, apud Scylitzem in Michaele Theophili F. pag. 537.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ, in Musica recentiorum Græcorum, idem est quòd Πνεῦμα. Sunt autem Πνεύματα quatuor. Hagiopolites, seu liber MS. de Musica Ecclesiastica: τὸ δικαπέντε ταυτῶ τόνων συναριθμουμένων, καὶ τὸ τεσσάρων πνευμάτων λεγομένων στοιχείων, τὸ δύο φωνέντων, καὶ τὸ δύο βαρυνομένων, συμπληροῦ ὁ ὄγδοα καὶ δέκατος ἀριθμός. Rursum: ὥσπερ σῶμα πολλὰ ἰχνοῦς μέλη ἀνυπέρηλπά ἐστι, εἰ μὴ ἀφῇ τὸ στοιχίων ἐνεργῶνται, ὕτω καὶ οἱ τόνοι εἰς μέλη πολλὰ σωματοῦ πειθήνιοι θέλουσι, ὅτε μέλλουσιν ἐνεργεῖν, ἐν οἷς ἐπινοήσαντο ταῦτα τὰ στοιχεῖα, ὧν τὰ μὲν δύο φωνήεντα, τὰ δὲ δύο βαρυνόμενα, ἐν ἐν τούτοις ἐνεργοῦσι μὲν καὶ αὐτὰ, πλεῖν γοῦν ἔστιν ἢ τούτων ἐνέργεια, &c.

ΣΤΟΛΗ, *Stola*, vestis Pontificalis & Sacerdotalis, quæ περιβόλαιον τῆ ἱερωσύνης appellatur in Concilio Calchedonensi act. 11. pag. 690. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. ὁ φελὴ τῆ ἱερεὺς ὑπάρχει καὶ τῆ ποδήρη Λαρὼν, τυτέστιν ἱματίων, ὃ ἔστιν ἱερατικὸν ἔνδυμα τὸ μέχρι τῆ ποδῶν τὸ τιμιώτατον· ἔστι δὲ πυρφυροῦς, &c. Patriarcha Hierosol. in Epist. ad S. Ignatium Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopolit. IV. act. 1. φελωνίῳ τῆ ποδήρει, καὶ τῷ ὑπομίδα σὺν τῇ μίτρᾳ, τῷ ἱεραρχικῷ στολῷ τῆ ἁγίᾳ ἑαυτοῦ τῆ ἀδελφοθέου τῇ σὺν περιποθήτῳ κεφαλῇ, cum qua idem S. Ignatius sepeliri voluit, ut narrat Nicetas Paphlago in illius vita. Vide Gloss. med. Lat. in *Stola*, & Tabellam IX. & X. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΣΤΟΜΑΝ,

ΣΤΌΜΑΝ, *Os*, Στόμα. Glossæ Græcobarb. τὰ πέρατα ὀπτὰ ἀπὸ τὸ στόμα.

Στομαλάκη, *Os exile*, Στόμιον.

ΣΤΟΜΆΧΗ, Στομάχη, *Stomachus*, Στόμαχος.

ΣΤΌΜΙΟΝ, Græcis est ἐκβολὴ πόλαμοῦ ἐς θάλασσαν. At in Sylloge Historica edita à Scaligero, & à Cedreno usurpatur pro aggere: αὕτη δὴ ῥεύματα τοῖς ποταμοῖς προέβαλε χώματα. Vide eundem Scaligerum ad Eusebij Chron. p. 16.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μανικόν.

ΣΤΟΝ, pro ἐς τὸν, ut Στὼ, pro ἐς τὼ. Στὸ, pro ἐς τὸ. Passim occurrit.

ΣΤΟΡΙΑ, Ἱστορία. Vide in Ἱστορῶν.

ΣΤΟΥΠΗ, Στυπὴ, Στύπη, Στύππα, *Stuppa*, Στυπὸς, ψυπίον. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τις ἐλίγω μὲ ψυπῶ τὼ ἐκαλαφάτησαν.

Στυπίον, Στυππίου. Anonymus Medicus MS. de Urinis: καὶ ἐπίθες ψυπία ζεστὰ, καὶ δῶδον αὐτὰ μὴ τὸ μανδήλιω καλῶς. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. pag. 197. ἄλλαι ἢ (γυναῖκες) ἐκρατῆσαν αὐτὰ καὶ ψυπία, καὶ τὰς λαβομένας ἰατρεύων.

Στυπὶ, Στυπῖον, *Ellychnium*, quod & ἅπτιον, & corruptè τυβὶν, sive τυβίον dicitur, inquit Goarus ad Euchologium p. 431.

Στύπωσα. Vita MS. S. Auxentij: ἦλθον φέρουσα ἐπὶ ζώσις πεφορλωμένις ἔλαιον, οἶνον, ἄρτους, τυρὸν, ὄσπρια, ψύπωσαν, κηρὸς, &c.

Στυπώσαν, Στυμπώσον, *Obturare*, *Oppilare*, Πεφράττειν, καλαφύσσειν. Cosmas Hieromonachus MS. de Arte auri conficiendi: ἅτινα δύρων πινάκια δύο, ὡσεὶ πομμώνας ἁρμοσμένα. Infrà: καὶ ψάμπωσι τὼ τρίπον ἢ κανεῖν, &c.

Στυπίζειν, eâdem notione, apud Agapium in Geoponico cap. 123. ψυπιζέτα μὲ τὸ σκόρδον. Et cap. 155. ὕπειτα ψύπισε, καὶ τὴ λιξὶ τὼ ἐς τὰ ὑπεῖα βάλε καμπόσον λαδὶ.

Στυμπομύτης, *Valde nasutus*, cujus nasus vice esse potest obturamenti. Vide Μύτη.

ΣΤΟΎΠΟΣ, pro χύμωμα, poni apud Myrepsum de Antidotis cap. 304. putat Fuchsius, ubi σιδήρου χύπου meminit.

ΣΤΟΥΠΤΡΟΝ, πυὸν. Στυπτρῶ, διαπυοῦν, in Glossis Basilic.

ΣΤΟΥΡΆΚΙΟΝ, *Pampinus*, *Corymbus*. Moschopulus: Ἕλιξ, ὅταν κύκλον, καὶ τὸ κῆ κύκλον γραφόμενον, ὡς τὰ κοινῶς φυράνια ἕλικες λέγουσι.

ΣΤΟΥΧΟΣ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀπὸλ, τὸ σβέχω.

ΣΤΡΑΒΆΡΑ, *Luscitia*, vitium oculorum. Vox formata ex στράβω. Glossæ Græcobarb. ἀλαοσκοπὴ, τύφλωσις ἢ ὀφθαλμῶν, στραβάρα ἢ ἀμμαλιῶν. Alio loco: τυφλάρα, στραβάρα.

ΣΤΡΑΒΟΚΆΜΠΟΥΡΟΣ. Vide in Καμπύρης.

ΣΤΡΑΒΟΚΟΛΑΪΖΕΙΝ, *Nugari*, *Ineptire*. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Τί τζαμπουνίζεις, γάδαρε, καὶ τι στραβοκολίζεις;

ΣΤΡΑΒΟΜΆΤΗΣ. Vide in Ὀμμάτι.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΣ. Vide in Μύτη.

ΣΤΡΑΒΟΜΥΤΗΣ. Vide in Μύτη.

ΣΤΡΑΒΟΞΥΛΟΝ. Glossæ Græcobarb. Ἀμφιμάχεια, τὰ μὴ τὼ τρόπον ἢ τοὺς ἐξ ἐναντίας μέρους ἐνιτιθεμένα στραβόξυλα.

ΣΤΡΑΒΟΠΈΦΤΕΙΝ, *Dormire collo obverso*, vel *malè locato*, apud Hieron. Germanum.

ΣΤΡΑΒΟΠΌΔΑΡΟΣ, *Varus*, *Valgus*, *cui pedes sunt obliqui*, Βλαισὸς, βαιοσκελὴς.

ΣΤΡΑΒΟΧΈΡΑΣ. Vide in Χέρα.

ΣΤΡΑΓΆΛΙΝΟΣ, *Cardinalis*, avis, nostris *Chardoneret* dicta, Cretensibus sic appellata, ut scribit Petrus Belonius lib. 1. observ. cap. 11.

ΣΤΡΑΓΓΊΑΙΟΝ. Historia Apollonij Tyrij:

Εἶτον ἀφίντες φίλω τε, στραγγίλιον ἢ λέον,
Εἰς τὰ μαθηγια λόγω τὸ, ἦλθι νὰ ἢ καλέσω.

ΣΤΡΑΓΓΙΖΕΙΝ, *Exprimere*, Στραγγίζειν.

ΣΤΡΑΓΑΊΟΝ, *Stragulum*, lib. 2. Basilic. tit. de verbor. signific. cap. 45. τὸ ὁπόσαι ἢ στρωμῆς πᾶσα ἐθὼς περιέχει, καὶ τὰ στραγλία καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλόμεθα τῷ ἢ ὁπόσαι ἢ τροφὴς, ἢ ἐθὼς, ἢ μᾶλλον τὰ στραγλία περιέχει. Ubi Glossæ Labbei habent, στραγαλία, in v. στρωμνή.

Στραγλομαλωτάριον, *Stragulum*, *Lecti cooperterium*. Symeon Logotheta in Leone Armenio n. 9. λαβόντες τὰ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ Ἀρμενιακὰ στραγλομαλωτάρια, καὶ ταπιδαπτὰ αὐτοῦ, καὶ ἱματισμὸν πολύν, &c. ubi *Stragula Armenia* ea interpretor, quæ ex Armeniacis pellibus, quas inde *Erminas* vulgò dicimus, confecta erant. Eadem habet Auctor incertus post Theophanem pag. 434. apud quem malè editum στραγλομαλάρια. Vide Gloss. med. Lat. in *cooperterium*.

ΣΤΡΑΜΠΟΥΛΊΖΕΙΝ, *Luxare*, *Eximere*, *Demere*, *Ejicere*, λαβαίνειν, μαθίσθαι. Στραπούλεμα, *Ossis luxatio*, ἐξάρθρημα.

Ἐξστραμβυλίζειν, eâdem notione. Nicetas barbarogr. MS. in Isaacio & Alexio n. 3. μετ' ἐκείνου καὶ τὸ Τριγλινὸν καὶ Σάμον πρασὶν πίνοντες μετ' ἀυτῶ ἀκριβῶς, τὰς ἐξστραβυλισμένας χάρας ἐκεῖνου τὰς ἀθρόπλικὰς πρατῆσις καὶ καταφιλήσεις, ubi Cod. edit. τὰς ἐξστρεμμένας.

ΣΤΡΑΝΕΎΩ, *Morosum sum*, Δυσκολεύω.

ΣΤΡΑΠΗ, *Fulgur*, Ἀστραπὴ, in Gloss. Græcobarb. & στράπλαν, & στραφταν, pro ἀστράπτειν, in iisdem Glossis: ἀστεραπτὴς, ὅπου ἀστράπλα, ἢ στράπλει, ἢ στράφλει.

Στραποπιλίκιν, *Anceps securis*, quod fulguris cadentis formam referat, eædem Glossæ Græcobarb. ἀμφῆκες, στραποπιλίκιν, ὁ σταυλὼ, ὄγιον μάχαιρα. Item pro fulmine. Eadem Glossæ: ἀγὴς, ὁ κεραυνὸς, τὸ στραβοπιλίκιν. Vide Ἀστροπιλίκιν.

ΣΤΡΆΤΑ, *Via*, *Trames*, ὁδὸς, ex Italico & Latino *Strata*, & *Strada*. Vide Gloss. med. Latin. Lexicon MS. Cyrilli: Βαμβάκιλις, ὁδὸς, στράτα. Alibi: ὁδὸς, ἢ στράτα, ἢ ὁ βίος. Procopius lib. 1. de Bello Pers. cap. 1. στράτα γὰρ ἡ ἱππήλατος ὁδὸς τῇ Λατίνων καλεῖται φωνῇ. Theophanes an. 20. Mauricij p. 140. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ ἄκρου μιλίων ἢ στράτας τὼ διατριβὼ ἐποιεῖτο. Ubi Anastasius & Miscella: *Petrum autem viginti millibus procul ab exercitu morabatur*. Unde conjicit Combefisius legisse ἢ στρατ', à *castris*. Nicetas Barbarogr. in Joanne n. 11. ἀλλὰ πάλιν ὁ πρὸς Συρίαν στράτας ἐφίετο. Et in Manuele lib. 3. num. 2. ὡδὶ αἱ ἄμφοδοι ἦσαν ἀδιακόπτοι. Ubi Cod. Barbarogr. ῥύμαι, στράτ), habet: utitur etiam in Isaacio & Alexio num. 1. 2. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ὁ Διατάκτω πιτραπῆ ὑπηρετῶν ἢ Ἀρχιερίως, καθαρίζει ἢ λαὸν ἀπὸ τὼ στράτων. Nomocanon laudatus ab Allatio lib. de Opinat. Græcor. num. 12. ἄλλο φορὰ ἢ βλίτων εἰς στράτων, καὶ πιτσαλῆ, ἢ σίκιται. Prochoprodromus MS.

Τὼ στράτω ἠχόμεν πᾶν μὲ πάσαν ἢ μὲ δίφαν.

Historia MS. Bertrandi Romani:

Ὡς δ' ἄχνη ἀπαραίτητον ἢ ξυνῆλας τὼ στράτα.

Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐτὸ σκάνιλω τὼ σκληρὸ τὼ στράτα ἢ ὁδεύω.

Occurrit ibi pluries. Anonymus de Nuptiis Thesei: lib. 5.

Ὁδήγησε τὼ στράτα μου, ὡς ἔποικος ἐκεῖνος.

Occurrit

Occurrit præterea semel ac iterum apud Astrampsychum in Pythagorico λεξλντ. Ex his emendare licet Glossas Basilic. ὕπιρ, ἀναμέσον, τυτίςι στράτα. Legendum, ὕπιρ, τυτίςι στράτα. Scholiastes Theophili Antecess. lib.2. tit.3. ὁδὸς, ὁλκὰς, στράτα.

Est etiam *ratio rei conficiendæ*: Historia Apollonij Tyrij:

Στέλω στράτον τὰ σ' ὕδατι τὰ τῶν δαπανῶν σ'.

Alibi:

Μὰ βούλομαι γινωσκέτω ἡ στράτα τὰ χορίσω.

Στρατεύειν, *Deducere*, *Ducere*, *Agere*, Ἡγεμονεύειν.

ΣΤΡΑΤΟΚΌΠΟΣ, *Victor*, ὁδοιπόρος. Στρατοκοπία, *Iter, peregrinatio*. Glossæ Græcobarb. ἄλλος διαβάτης, ἄλλος στρατοκόπος. Syntipas MS. στρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὁρᾷς. Fabulæ Æsopi Græcobarb. p.58. Στρατοκόπος ἐπιρράτα. Ubi Cod. Gr. ὁδοιπόρος πολλὰ κόπους ὁδοῦ, &c. Adde pag.131. Occurrit etiam apud Georgium Contarem in Hist. Athenar. p.251. & Panagiotam p.75.

Δισράτον, *Bivium*, *Compitum*, ἄμφοδον, δίβαμον, Portio, quasi *duplex strata*, seu via. Glossæ Græcobarbaræ, ἄμφοδα, δίοδα, δισράτα, ζαρίπια.

Μισόστρατον, *Via*, *iter unius Dici*. Synaxar. Maximi Cythær. 26. Nov. in S. Jacobo: ὑπάγω ἐς τὸ μισόστρατόν ἐκεῖνον τ' ὑπηρέτου. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Λεύω, βλίπω καὶ μακρὰ σάρανδα μισόστρατα.

Vide Μίσα.

Τρίστρατον, *Trivium*, Τριόδιον.

Παράστρατα. *Quidquid est extra viam*, *stratam*. Epiphanius de Locis SS. p.51. καὶ νῦν μέσον τ' ἁγίας πόλεως ὡς κὰτ μιλίων δύο, παράστρατα, ὃν Ῥαχὴλ ὁ τάφος.

Παρασταλῶσαι, Παρασταλίζειν, *Deviare*, *à via deflectere*: Historia Apollonij Tyrij:

Ἐκεῖ τὸ κάτοχον καλὰ, καὶ δὲν παρασταλίζει

Alibi:

Καὶ ὅλοι παρασταλίζουσι ταχίως τὰ πιράσι.

Anonymus de Vulpe & Lupo:

—— Θύρα τῶν μπόσιλά σου
Νὰ μὴ παρασταλίσωμι, &c.

Ἀστράβυτον, *Invium*. Glossæ Græcobarb. ἀστράβυτον, Ἄτοπον, ὅπου δὲν ἔχει στράτα, ἤγουν ὁδόν.

ΣΤΡΑΤΆΡΧΗΣ, *Dux exercitus*. Corona pretiosa: Στρατάρχης, *Ductor exercitus*. Nicephorus Bryennius in Præfat. ad Histor. num. 8. ἅτε καὶ ὑπ' αὐτοῦ στρατάρχῃ πολλὰς αὐδραγαθίας διαπραξάμενος. Theodorus Prodromus Carm. ad filium:

Καὶ σ' ἀριλείτους αὔλακας στρατηρχίας.

Στρατάρχον, apud Anonymum in Porphyrog. n. 17. Historia Belisarij MS.

Νέαν αὐθέντης, στρατηγὸς, στρατάρχης, ἢ κραταρχὸς.

Occurrit non semel apud Constantinum Manassem, Joan. Canamum de Bello Constantinopolit. & al. Vide Στρατηγάρχης.

ΣΤΡΑΤΕΊΑ, Στρατιὰ; *Militia*; *Munus quodvis*, quomodo hanc vocem sumi apud scriptores Latinos indicavimus in Gloss. med. Lat. Στρατίᾳ σχολάζειν, in Can.83. Apost. ubi consulendi Zonaras & Balsamon. & ad Can.7. Concilij Calchedonensis. Dorotheus Doctr. 12. τῶν σύλλυπον, τὸν Πατρίκιον, Στρατηλάτας, Ὑπάρχους, Σιλεντιαρίους καὶ ὁλοὺς αὐτοὺς τοὺς λοιπὸν στρατιώτας. Concilium Calchedonense act. 1. pag.175. ἡ εἷς ἕκαστος ἐκομπάτο ἀξιώμασί τε, ἢ διαφόροις στρατίαις. Act. 3. pag.398. in libello Theodori Diaconi Alexandrinæ Ecclesiæ, qui prius in Schola Magisterianorum militaverat: στρατίας τοιαύτης χάριτος καὶ διαφορώτατα, μᾶλλον τῶν ἐν ἱεροστάσει τάξει ἠγωνισμένος. Ibidem, patre 3. cap. 3. ὁ ἐν στρατίᾳ κοσμικῷ τῶν ζώντων ἀφαιρούμενος. &c. Concil. VI. Oecumen. act. 13. pag. 951. ἅμα καὶ τοῖς ἐν ἀξίαις ἢ στρατίαις διαλάμπουσι. Epistola Nicolai Pap. cap. 1. in Concilio VIII. Oecumenico act. 7. φύσει ὁ ἐκ κοσμικῆς ὑπηρεσίας, ἢ στρατείας, καὶ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀφορισθείς, &c. Ita passim usurpatur in Novell. Justin. 6. cap. 6. 8. Nov. 8. cap. 6. Nov. 15. init. Nov. 27. cap. 1. Nov. 43. cap. 1. Nov. 53. cap. 5. Nov. 117. cap. 4. 11. & alibi non semel. Alia vero est ἴππλος στρατία, in Nov. 117. cap. 11. in edicto 9. cap. 6. lib. 9. Basilic. tit. 3. l. 6. &c. Στράτευμα, eâdem notione apud Theophylactum Simocattam lib. 8. cap. 9. Hinc

Στρατεύεσθαι, *Militare*, *officio aliquo* vel *dignitate fungi*. Concilium Calchedon. act. 6. ὁ ἐν στρατιώταις ἐκ τῆς ἰδίας στρατίας, καὶ ὁ κληρικὸς ἐκ τῆς ἰδίας βαθμοῦ κινδυνεύσει. Ibid. pag. 839. μηδεὶς δὲ κληρικὸς, ἤγουν στρατευόμενος, ἤγουν ἰδίας αἱρέσεως ὢν δέχηται, &c. Vide Justiniani Nov. 8. cap. 2. Socratem lib. 2. cap. 2. lib. 3. cap. 9. lib. 7. cap. 12. Sozomenum lib. 2. cap. 3. &c. Apud Ammianum, *Notarius militans inter primos*. Hinc στρατιδιώτης, *Palatinus*, *Regius Comitatus*.

Στρατιὰ, *Militia cohortalis* præsertim, officialium & Apparitorum dicta, ut observat Henric. Valesius ad Ammianum Marcellin. & ad Philostorgium lib. 3. cap. 15.

Στρατεία, *Militia*, inter onera vel tributa recensentur in Novella Manuelis Comneni, lib. 2. Juris Græcorom. pag. 153. ἤτοι οἱ κλασμάτων, ἤτοι οἱ συμπαθῶν, ἤτοι οἱ τὸ τακτικὸν εἴχων, ἤτοι οἱ τὸ ἀνομαζόμενον τὴ χορηγίᾳ, ἤτοι οἱ στρατείᾳ συμπαθοῦντες. Et Nov. 4. pag 158. ἢ ἐκκλησίαι τινὰ τελέσματα, ἢ σφαγικὰ, ἢ στρατεία, ἢ δημόσια.

ΣΤΡΑΤΕΛΆΤΗΣ. Vide in Στράτα.

ΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΊ, Sic appellati è Numeris militaribus, qui tributorum exactioni inserviebant. Zonaras in Nicephoro Phocâ: ὁ δὲ λοιπὸν ἐκ τῆς χώρας ἀπάσης, ἀπὸ βασιλικοῦ, λόγῳ γραφῆς συλλέγοντες; Ἐπὶ τοῦτο τι καὶ Στρατευτικοὶ, καὶ οἱ καταλεχθέντες Πραιτοριανοὶ, οἱ παντοίας κακώσεσιν ἐξασκοῦσι τὸ ὑπήκοον.

ΣΤΡΑΤΗΓΆΡΧΗΣ, qui Nicephoro Bryennio στρατάρχης, vel *qui exteris exercituum ducibus imperat*. S. Basilius in cap. 6. proverb. τὴν ἐταξιν ταύτην ἐγὼ νομίζω εἶναι τῶν ταξιάρχων, τῶν στρατηγάρχων, ἐφ' οἷς λαμπρότητας τὰ ταξιακὰ μιλιτάρια ἐπὶ τῷ τῆς ἀρίστων τάξεως.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΝ, pro *Prætorio* usurpari à veteribus nemo nescit. Philon in Belopœecis MSS. καλαμβάνει δ' ἐν τῇ ἀλώσει μάλιστα δὲ τὰ τύχη, καὶ τῶν ἀγορῶν, ἢ τὸ στρατήγιον. Adde Synesium Epist. 109.

Στρατήλιον βάλλον. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 1. ex Cod. Reg. τὸ δὲ λοιπὸν ὅλον δυνάμεως ταξιωτικὸν ἐπάρας τῶν πόλιν τῆς Θετταλῶν, ὑφ' ὅπως ὅτις ὁμοθυμαδὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἢ βάλλοντες ἐν στρατήγιον; ἵνα τινι συμπαλαίωσι ἀπειθαρρήσειν τιμήματι. Ita etiam Cod. edit. In indice, lego, στρατήγιον διαφερὸν βάλλον, loco non indicato. Ubi στρατήλιον βάλλον, videtur idem esse quod βάλλον χάραξ, vel *Castra metari*. Nam pro Castris à Sophocle usurpati observatum à Grammaticis.

ΣΤΡΑΤΗΓΌΣ, *Prætor*; in Gloss. Lat. Gr. & Basilic. *Strategus*, *Rector provinciæ*, vel *urbis*, apud Modestinum in l. 15. §. 9. D. de Excusat. ὁ ἐν πόλεως ἄρχων, τυτίςι ὁ στρατηγὸς. Justinianus in Nov. 19. cap. 2. καὶ καλέσας μὲν, καθάπερ εἰπόντες ἔσημεν, ἐν ἐπὶ τούτοις ἠγήμονα Πραίτωρα Παφλαγόνιας ὑπεσήμανε· ἔξεσι δ' αὐτὸ Ἑλλάδι γλώττῃ ἢ Στρατηγὸν καλεῖν. Theophanes an 2.

Leonis Isauri: Σίργιος ὁ Πρωτοσπαθάριος καὶ Στρατηγὸς Σικελίας. Ita Strategius Patricius eadem dignitate donatur an.25. Coptonymi. Apud Cedrenum pag.442. Στρατηγὸς Ἀφρικῆς. Apud Scylitzem pag. 656. Στρατηγὸς τῆς Μαΐρης ὄρους. Apud Nicetam Paphlagon. in Vita S. Ignatij Patr. Constantinopol. Στρατηγὸς τῆς ἀνατολικῶν, & in edicto 15. Justiniani c.2. Στρατηγὸς τῆς Πραιτωριανῶν ἀνδρόπολις τῆς Θρᾴκης Πραιβέντε, in Concil.Constantinop.sub Mena, act.5.p.233.Leo Ostiensis lib.1. cap.52. *hic Symbaticius cum esset Imperatoris Protospatharius, & στρατηγὸς, id est Dux Macedoniæ, Thraciæ, Cephaloniæ, atque Longobardiæ.* &c. Vide Gloss. med.Lat. in *Strategus.*

Στρατηγοὶ præterea dicti *municipales Magistratus*, seu *Duumviri* in Nov.46. Leonis Imp.in Basilic.lib.7. tit.6.c.16.tit.7.c.1.lib.8.tit.2. c.106.lib.38. tit.1. c.6. &c. lib.60.tit.21.c.13. &c. Glossæ Gr.Lat. Στρατηγὸς. *Magistratus, Duumvir.* Στρατηγία. *Magistratus.* πολιτικαὶ ἀρχοῦσαι καὶ στρατηγαὶ, apud Sozomenum lib. 5. cap.3. Vide Fabrotum ad Theophilum Antecessl. lib.1. tit.20. §. 4. & Henricum Valesium ad lib. 31. Ammiani, & ad Eusebij Histor. Eccl. lib.7. cap.12. & ad Evagrium lib.1.cap.18.

Στρατηγὸς ἱκάλιρχος δυνάμεως, *Magister utriusque militiæ*, apud Olympiodorum.

Στρατηγοὶ dicti qui postea Κόμητες, apud Constantin. lib.1. them.1.

Ὑποστράτηγος, in Concilio Constantinopol. III. act.3. initio.

Πραιτοριάτης τῆς Ὀφικίου, apud Theophanem & Cedrenum in Philipico.

Στρατηγία, *Pretura*, in Gloss. Lat. Gr.

Στρατηγάτον, ut Δουκάτον, *Prefectura* στρατηγῶν, seu *Pretoris provincialis.* Anna Comnena in pacto Boëmundi cum Alexio Imp. lib.13.pag.412. τὸ στρατηγάτον Πηγῶν. τὸ στρατηγάτον Γαλατζᾶ. Occurrit pag. seq. ubi promiscuè

Στρατηγὶς etiam scribitur, ut & pag. 412. ὁ ἅγιος Ἠλίας ἡ στρατηγὶς μὴ τὰ ὑπ' αὐτῷ πολυχείρια, ἡ στρατηγὶς τὸ Βορζῆ, καὶ τὰ ὑπὸ ταύτῃ πολίχνια, ἡ ὑπὸ τῷ στρατηγίδα τὸ Σίτιφ ἅπασα χώρα, — καὶ τὸ Ἀρτάχ καὶ τὰ τελοῦχ αἱ στρατηγίδες μὴ τῆς ἱκείσης πιστοχῆς, &c. Constantinus lib.1. de Themat. cap. 9. καὶ ἱκαλεῖτο τότε, καὶ ἐγγύθεν ὑπὸ ὄνομα στρατηγίδος. Idem lib. de Adm. Imp. cap.50. ἴσιον ὅτι ὁ τῆς Καππαδοκίας στρατηγὸς τὸ παλαιὸν τέρμα ἔλαβε τῆς ἀνατολικῶν στρατηγίδος. Infrà Καλαβρίας στρατηγὸς, &c. Ita in Justin. Nov. 158. init. & apud Continuatorem Theophan.lib.2. num.22.& alibi. Vide Gloss. med. Lat.

Στρατηγὶς, *Prefectura, dignitas* στρατηγῶν, in Nov. 84. Leonis Imp. Constantinus in Basilio num.19. ed. Combef. ὃς καὶ τὸ Ὀφίκιον ἠγάπα στρατηγίδος.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΑΙ, *Magistri militum*, quibus scilicet exercituum in singulis provinciis cura demandabatur. Glossæ Gr. Lat. Στρατηλάτης, *Magister militum.* Damascenus Studita Homil.19.initio: στρατηλάτης ὃν ὀνομάζουσι ὁ αὐτὸς τῆς στρατιωτῆς τῆς Βασιλίσσης, αὐτὴ ὅπερ λέγομεν ἡμεῖς τυραννίτραν Γιωσηφάραγα. In provinciis enim Præsidum alteri politicarum, alteri militarium rerum cura demandata erat. Constantinus lib.1.de Themat. pag. 10. καὶ ἄλλος μὲν τῆς δημοσίων πραγμάτων ἦρχεν, ἄλλος δὲ τῆς στρατιωτικῶν. Scholiastes Basilic. ad lib.60.tit.35. τῷ στρατηλάτῃ. Ἐκάστῃ γὰρ ἐπαρχίᾳ δύο ἄρχοντες προῆσαν, ὁ μὲν πολιτικὸς, ὁ δὲ στρατιωτικὸς· ἐπὶ μὲν τὸ ἀπαιτῆσαι τὰ δημόσια τέλη ὁ στρατιωτικὸς· ἐπὶ δὲ τὸ δικάζειν τὰς ἀναφυομένας δίκας ὁ πολιτικός. Eunapius in Maximo: Εὐθὺς δὲ τῷ πολιτικῷ ἀρχῷ ἄρχοντος Ῥωμανοῦ δὲ τοῦ κατ' Αἴγυπτον στρατιώτας πέμπειν ἐνόμιζον, &c. Vide Ἄρχων στρατιωτικός. Scribit Zosimus Constantinum instituisse Στρατηλάτας τῶν μὲν ἐπὶ πεζῶν. Macarius Homil.16. ἄλλος ἐστὶν ὁ στρατηλάτης ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ ἄλλος ἐστὶν ὁ ἡγούμενος. Socrates lib.6. cap.6. στρατηλάτης Ῥωμαίων ἱππικῆς καὶ πεζικῆς ἀναδειχθῇ, *Magister utriusque militiæ.* S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. ἅπερ ὁ Βασιλεὺς, ἢ στρατηλάτης, ἢ ἄλλος δικαίως ἀτίμωσε &c. In Concilio Calchedon. act. 1. Anatolius dicitur μεγαλοπρεπέστατος καὶ ἐνδοξότατος στρατηλάτης, καὶ νῦν ὑπάτων πάτριος. Damascius in excerptis Photianis: μὴ ταῦτα ὁ μέγας ὁ ἐν στρατηλάτης ἐπιχείρησεν. Chronicon Alexandrin. an.2. Leonis M. Ἄσπαρ ὁ στρατηλάτης. an. 12. ἐφάγη ὑπὸ Ἀναγάστου τοῦ στρατηλάτου Θρᾴκης. an. 4. Zenonis: ἐπιμένει Ἀρμάτου τοῦ στρατηλάτου τῆς Πραισέντε. Ita an. 10. ejusdem Zenonis. Idem Chronicon. an. 1. Justiniani meminit Petri στρατηλάτου τοῦ νῦν Νοταρίου, & Diogeniani & Loxeni νῦν στρατηλάτου, ut an.5. Belisarij τοῦ στρατηλάτου. Menologium Basilij 25.April.in S.Saba Duce: τῷ στρατηλάτῃ ἐτέχθη ἀφχιὼ ὁ βίος τῷ πόλῳ. Theophanes an. 6. Justini Thracis: ἐξ προῄρηντο τὸν Πατρίκιον ὑπάτιον στρατηλάτην Ἀνατολῆς. Vide eundem anno 13.Leonis M. & an. 1. ejusd. Justini. Rursum an.1. Justiniani: προῃρέθη ὁ Βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας τζίτων. ἄνδρα πολεμικὸν καὶ ἰκανώτατον· ἐν γὰρ ἔχων ὁ Ἀρμενία στρατηλάτην, ἀλλὰ δύκας καὶ κόμητας. Vide eundem an.2. & 12.ejusdem Justiniani, Dorotheum Doctr. 12. Porphyrog. lib.1. Them.1. pag. 8. lib.6.Basilic.tit.1. cap.36.&c. Neque alij sunt Στρατηλάται ab iis qui interdum Στρατηγοὶ appellantur. Id evincit locus Theophanis an. 6. Zenonis: ἐπιστεῖλε αὐτῷ Στρατηγὸν ἐφ' ἑκάστης πάσης, ὃς αὐτῷ ἐξουσίαν πᾶσαν ἔδωκε καὶ δύκας ποιῆσαι. Sed & in ejusdem scriptoris Codicib. MSS. sæpe στρατηγὸς vocem occurrere, ubi alij στρατηλάτης habent, monet Goarus.

Στρατηλατικὸς, officialis τῆς στρατηλάτου, *Agens in rebus, Magistrianus.* Apud Theodoritum Epist. 79. occurrit ὁ Καθεσιώμβρος Εὐφράτης ὁ Στρατηλατικός.

Στρατηλάτης τῆς βασιλικῆς βήλης, in Concilio VI. Oecumenico act. 14. pag. 982. idem qui Κόμης τῆς ὀφικίου.

Στρατηλάται, Tacticis, dicti etiam qui aliis Μιράρχαι. Leo in Tactic. cap.4. §.43. Μιράρχαι εἰ λεγόμενοί ποτε Στρατηλάται, νῦν ὄντες τῇ σωτῆρι καλούμενοι Τυρμάρχαι. Et §. 65. Τυτίζειν ἐκ δεξιῶν τὴν ἀρχὴν ὁ δεξιὸς Μιράρχης, ἤτοι Στρατηλάτης, ὁ τυρμάρχαις καλούμενος. Ita etiam Mauricius lib.2. cap.4.

Στρατηλασία, *Prefectoria.* Justinianus in Nov.59. in procem. §. 3. τὰς γὰρ δίχα μόνων τιμίων διδομένας τοιαύτας ἀξίας (τὰς Πραιφεκτωρίας φαμὲν ταυτὸν ἔστιν εἰπεῖν καὶ Στρατηλασίας) ἐκ ἐξουσίαν τῆς βουλευτικῆς λειτουργίας τούτων τυχόντας ἀθετήσαμεν. Adde Nov. 70. in procem.

Στρατηλατία, *Magisteria militum*, apud Theophanem an.3. Zenonis.

Στρατηλατίσια. Ita vocabant quædam in vestibus Imperatorum ornamenta, quæ Στρατηλάτας olim fuisse peculiaria vero simile est. Codinus de Offic.Palat. cap.3. num.3. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ὅπερ τὸ βῆλον αὐτῶν (Δεσπότου) ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν, μὴ ῥιζὸν ἄνδρα στρατηλατικόν.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ, videntur quibusdam milites ita speciatim appellati inter Imperatoris custodes, ex hoc Gregoræ loco lib. 8. Hist. τῶν ὡς τῆς Βασιλέα Πυλεπυφόρων, καὶ Στρατιωτῶν, καὶ Σκηπτόρων καλουμένων. Et ex Codino de Offic. Palat. cap.5. num. 46. ἐν τῇ αὐλῇ παλαιὸν Στρατιωτῶν ὀνομαζόμενοι ὄντων Παραμονῶν, ἴσχοντες ἄλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀναβαίνουσι, καὶ μετ' αὐτὸν ἵπποι, Παραμοναὶ μὲν καὶ ὄπισθεν, πλὴν ἄνευ ἀλόγων, &c. Sed ex his locis non clarè evincitur *Senatores* fuisse

fuisse peculiare custodum Palatij genus. Certè *Stradiotas* Albanos nostris militantes vulgò appellant, quod ij se se στρατιώτας indigitarent, voce patria. Sed an extrema Græcia in Imperatorio excubitu fuerint, haud planè constat.

Στρατιώτης, *Officialis, vel qui in aliquo actu est*, quomodo vox *Miles* usurpatur à scriptoribus med. ætat. uti in Gloss. med. Lat. docuimus. Nomocanon Cotelerianus num.63. ἤ τις ἐπίσκοπος καζαλαλήσει ἱερον ἐπίσκοπον ἢ λαβὼν πλὴν ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, ἢ ἡγούμενος ἢ λαβὼν ἑτέρα τὸ μοναχέσιον, ἢ ἱερεὺς ἢ λαβὼν ἑτέρα στρατιώτης οἰκονομίαν, χωρὶς πλαγιμῆ τινὸς, &c. Et n. 105. κἂν τε ἐπίσκοπος, ἔτε ἡγούμενος, ἔτε στρατιώτης. Denique num.113. ἀπὸ ἱερεὺς διερμήνευε στρατιώτῃ ἀξιωματικῷ, ἢ ὁ στρατιώτης πεζεύσαμενος τὰ ὅπλα αὐτοῦ, αἰχμάλωτισθεὶς ἢ ἱερεύς, &c. Vide Στρατιά.

Στρατιώτιδες, uxores militum. Canon Pœnitentialis MS. στρατιώτιδες ἢ αἱ ἢ ἀνδρῶν ὕβρεις γαμεθῆναι, τῷ αὐτῷ ὑποκεινῇ λόγῳ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΣ. Scylitzes in Theophilo pag.528. φησὶ ὁ ἡ Γεωργίῳ τῷ Στρατιωτικῷ ἢ καλλαφάτα αὐτὸ θανατῶν ἐν τῇ φρενδόνῃ. Ubi Continuator Theophanis lib.3 num.27.& Symeon Magister n.14. ἡ Γεωργίῳ ὁ τῷ τὰς στρατιωτικὰς δίλτας ἐπαλαμβάνῳ, &c. Ita igitur appellabatur qui militares Catalogos servabat: vel is qui *Præpositus Tabularij rationis Castrensis* dicitur in vet. Inscript. apud Reinesium pag.559. Anonymus Combefisianus in Romano Juniore num.1. ἔπαρχον πόλεως ἢ Παυσίνικον θεόδωρον ἢ δὲ Στρατιωτικῶν, ἢ λογόθετην Δαφνοπάτιον, ἐπέστησε.

Στρατιωτικοὶ, in Ægypto appellati Hæretici *Gnostici*, ut est apud scriptorem de initiis hæresεon num. 16. Illorum meminit VI. Synodus act.11. ut & Epiphan. hær.25. n.2. & hær.26. n.3.4.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΣ, dictus Ægyptiis *Scriniarius Augustalis*. Justinianus in edicto 13. cap.13. ὥρᾳ Σκρινιαρίῳ ἢ σῆς ὑπαρχίας, ὃν ἐκ ἢ στρατιωτικὰ δίκαια, Στρατιώτην καλοῦσιν Αἰγύπτιοι. Eundem quidam censent qui Στρατήγου dicitur in eodem edicto cap.15.16.

ΣΤΡΑΤΟΚΟΠΟΣ. Vide in Στράτα.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ, *Comitatus, Domus* seu *familia Regia*. Zonaras ad Can.7. Concil.Sardic. στρατοπέδου ἢ ἰμπίου, ὅτι ὡς ἐπίσκοποι βασιλικῆς στρατίας ἐσχόλαζον. Epistola Constantini M.apud S.Athanasium in Apol.2. de Fuga sua pag. 787. ἵνα τοίνυν ἢ ὦν ἐπιθυμῆς τύχοιμι δούσης, ἐπιτρέψαι σου δῶν φίλον ἔχοντα ἐπιβλῶναι δημοσίῳ, ἢ ὡς τὸ στρατόπεδον ἢ ἰμῶς ἰμιρότητος σπουδάσαι. Idem Athanasius in Apol. ad Constantium p.675. ἐξελθὼν ἀπὸ ἢ Ἀλεξανδρείας, ἐν ὡς στρατόπεδον ἀδιλφῶ σου, &c. Utitur præterea in Epist. ad Solitarios p.834. 839. Concil. Sardicense Can.7. πολλοὶ γὰρ ἢ ἐπισκόπων ὑ διαλάπτουσι ὡς τὸ στρατόπεδον ἐξυμνοῦσι. Ita Can. 8. 9. 20. ubi Dionysius exiguus & Isidorus Mercator *Comitatum* vertunt.Epistola Theodosij & Valentiniani Impp. in Concilio Ephesino part.1. cap.35. ἢ καὶ τὸ ἅπαν ἰμῶν στρατόπεδον καλαλαβῶν βουλόμενον, ἢ ἀλλαχῦ ἀφιικέσθαι προηιρεῖται, &c.Utuntur passim scriptores, Julianus Imp. in Epist. 31. S.Basilius in Epist.59. 234. 242.264. 331. 394. 406. 421. Liturgia ejusdem Basilij & Chrysostomi, Socrates lib.1. cap.25. 34. Sozomenus lib.4. cap.22.lib. 6. cap.4. Evagrius lib.2. cap. 5. 9. Isidorus Peluſiota lib.1. Epist.485. 490. Palladius in Vita Chrysostomi pag.58.61.98.145.147.161. Macarius in Homil. 15. p.212. &c.

Est etiam στρατόπεδον statio militum circa palatium Imperatoris, *Prætoriani*: atque ita usurpat Dio, & ex eo Zonaras in Nerone, in Galba, in Pertinace, & alibi. Unde apud Herodianum, στρατοπέδων ἔπαρχος, est Præfectus Prætorio. Meminit Balsamon de Chartophyl. Σκευοφύλακος ἢ βασιλικῆς στρατοπέδου. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Castra*.

Qui porrò erant in Palatio, seu qui ex domo regia, vel denique ex regiis officialibus, quos Latin *Castrenses*, & *Castrensianos* vocant, Στρατοπεδόμοροι dicuntur apud Socratem lib.2. Hist. cap.2.lib.3. cap.9. lib.7. cap.12. & Sozomenum lib. 2. cap. 3. & lib.4. cap.20.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ, *Præfectus Castrorum*, in Gloss. Lat. Gr. *Castris*, vel *Copiis præfectus*. Juvenalis sat. 11.

> *Cognatorum aliqui titulo ter Consulis, atque*
> *Castrorum Imperiis, & Dictatoris honore*
> *Functus*, &c.

Ubi vetus Scholiastes, *Dux, Magister exercitus*. Concil. Calchedonense act.4. καὶ πρὸς ἢ μεγαλοπρεπέστατον ἐν εὐδοξόταζον Στρατοπεδάρχην ἢ ἰῶν. Ubi vetus Interpres: *ad Magnificentissimum & gloriosissimum Præfectum exercituum Orientis*. Eunapius in Præoresio: ὁ ἢ καὶ ταῦτα εἴδωκεν, ἐν προσλίβανε τὸ μέγεθος ἢ ἀξιωμάτων, στρατοπεδάρχαν ἐπιτρέψας καλεῖσθαι. Vide eundem in Ædesio pag. 50. Zonaras in Nicephoro Phoca pag.163. Πέτρον ἐκλομίαν, δρασήριον ὄν καὶ ἐμβριθῆ, καὶ ἀρχεῖν αὐτὸν στρατιωτῶν, Στρατοπεδάρχην ὀνομάσας, κατέλιπεν, ἐν ὀ Κιλικίᾳ δυὴ χάσκω τῇ στρατιᾷ ἢ χειμάῤῥα διαλαγῶν. Ita etiam Scylitzes pag.656. Anna Comnena lib.8. δῶν ἐγὼ Ἀλέξιος τὰ κῦ τὴν Κύπρον ἀσφαλισάσθαι, καὶ ἢ Φιλοκάλλην Εὐμάθιον τὸν ταύτης ἀναθέρμου φρουρὸν, Στρατοπεδάρχην προεχειρίσατο, ναῦς πολεμικὰς δίδυμους αὐτῷ καὶ ἱππαγωγὰς, ἐφ᾽ αἷς τὰ κῦ τὴν Κύπρον διὰ τὸ θαλάσσης καὶ ἠπείρου ἀσφαλίζεσθαι. Et lib. 12. de Aspiete: στρατοπεδάρχην τιτιμικὸν. Supra: στρατοπεδάρχην αὐτὸ ἀξιώσας πασῆς ἀνατολῆς.

Στρατοπεδαρχία, *Stratopedarchæ dignitas*, apud Scylitzem in Theodora p.791.

Μέγας Στρατοπεδάρχης, dignitas Palatina ordine nona, apud Codin. de Offic. Palat. cap.19. num. 9. cujus munus ita describit cap. 5. num. 20. ὁ Μέγας Στρατοπεδάρχης ὄξιν ἐπιμελείας ἢ ἡ στρατείας ἐπίσδοιον, ἤτοι τροφίμων, ποσῆ, καὶ πάντων ἢ χρεωδῶν. Ejus vestes & insignia idem recenset cap. 4. num. 12. ut & Matthæus Monachus, scribens ex iis fuisse quibus concessum erat uti Pileo rubeo:

> —— ἓν ἰρυθρὰ τὰ πίλα
> Διάχρυσα ἰμφέροντα τὸ μέρος ἄνω μόνον.

Ita etiam Anonymus ex Bibl. Mazarina:

> Στρατοπεδάρχης ὁ μέγας ἰστὶ τούτοις
> Τούτων ἰρθαῖς ἐκ χρυσῆ ἢ καλύπτραις
> Ὁρᾷς κιφαλὰς ἀὴ κιοσμημένας.

Occurrit præterea ejusce dignitatis mentio apud Georgium Acropolitam in Chron. cap.60. Pachymerem lib. 2. cap.13. lib.5. cap. 26. Nicephor. Gregoram lib.7. & Cantacuzenum lib.1. cap.18. 53.lib. 2. cap.25. lib.3. cap.36. 76. Erant & inter Palatinas dignitates Στρατοπεδάρχαι alij, scilicet ἢ Μυρτάτων, ἢ Τζαούλων, ἢ Μονοκαβάλλων, & ἢ Τζαγγράρων, de quibus singulis agimus in his vocibus.

ὁ ΣΤΡΑΤΟΥ, Ὁ ἐπὶ ἢ στρατῦ, dignitas in Palatio Constantinopolitano, apud Codinum cap 3.num.40. & in Catalogo officior. Palatij MS. in Cod. Reg. 52 ubi recensetur post Πρωτοσπαθάριον, ut & apud Matthæum Monachum de Offic. Palatij Constantinop. Anonymus de ejusdem offic.

> Ὅρα καὶ στρατῦ ἢ καλὸν ἐπιζάτου.

Illius munus sic describit idem Codinus cap. 16. n. 3. ὁπλοῦχα δύκα πιζεῦσαι τὸ φοράτιν, πραιπίτης ὁ Ἐπὶ στρατῦ, καὶ ἐκλέγει ὁ ἂν αὐτὸς διαρίτα καλλιδίπιον. Designabat igitur locum figendis tentoriis idoneum.

ΣΤΡΑΤΩΡ, *Strator, Equorum curator.* Glossæ MS.Reg. Παλεδάμνης, ὁ στράτωρ, ὁ τὰς πώλους δαμάζων. Vetus Inscriptio, 1161. 2. ΒΑCΙΛΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΩΡΟC ΚΑΙ ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟC. Constantinus in Basilio num. 11. edit. Combef. αὐτὸ ἀτίλαβί τι ἢ ὡς βασιλικὸς καλίτταξις Στράτωρας. Theophanes an.10.Leonis Isauri: Κωνσαντῖνος ὁ τὴς Στράτωρ Ἀρταβάσδου, &c. Idem an. 1. Leonis Chazari: ὡς ἐπιβουλὴν συνάζων κατ' αὐτοῦ μὴ Σπαθαρίων τινῶν ἢ Στρατώρων, ἢ βασιλικῶν ἀνδρώπων. Atque ij inter viles habiti: Vita S. Theophanis Confess. num.9. διὸ γὰρ καὶ βασιλικῆς ἀξιώματος, ὃ τῷ ὄντι τίλει, ἀλλ' ὑπηρέτης τῶν βασιλικῶν κυνηγημάτων ἦσαν, ὡς ὁ Στράτωρας καλεῖν ἡ τάξις ἔθηκε. Idem testatur Pachymeres lib. 5. cap.23. καὶ ἰδοὺς ζῶλος ἀνέδυ τὴν ἱππίαν· Καὶ τί ὁ, φησὶ, καὶ δεῖ τινῶν ἀρχηρῶν τῆς ἄξιον, ἢ μαγάρας, ἢ Στράτωρας, ὃς ὑποκλίνειν ἀναγκάσει, κἂν ὅτι πίλοις; Lexicon MS.ad Schedographiam:

Οἰκονόμος ὁ ὢν ὁ Στρατωρ τῶν ὑπτ.

Δομέστικος τῶν σχολῶν, apud Theophanem pag. 325.

Στράτωρες, *Stratores militares*, de quibus pluribus egimus in Notis ad Cinnamum pag. 474. & in Gloss. med. Lat. Leo in Tacticis cap. 14. §. 81. μεδὶ ἐν καιρῷ μάχης ἔμπροσθεν τῶν παραλάξεως πιεσθῆναι, πλὴν τῶν τυρμάρχων, Καβαλλαρίων, καὶ Μανδατόρων δύο καὶ Καμπιδυκτόρων δύο, Στράτωρος ἑνὸς καὶ Σπαθαρίου ἑνός, &c.

Στρατωρίκιον, *Stratoris* dignitas. Vita MS. S. Stephani Jun. ὡς βαθμὸν προαναβίβασι στρατωρικῆς ἀξίας.

Πρωτοστράτωρ, *qui Stratoribus praerat*: ὃς τῶν βασιλικῶν τζιμίκια ἱπποκομείων ἡφεῖτο τότε, Πρωτοστράτορα καλοῦσι Ῥωμαῖοι τὸ λαβύρινθον, inquit Cinnamus lib.3. cui concinit Continuator Theophanis lib.3.num.19. & ex eo Scylitzes pag.523.ἱπποκόμων ὁ πρῶτος ἡγούμενος, Πρωτοστράτορα τοῦτον φασί. Et Zonaras p. 132. τοὺς οἰκείους ἱπποκόμους ἐπέστησε, Πρωτοστράτορα τοῦτον εἶδον ὀνομάζειν οἱ διάδοχοι κοινῶς. Theophan.an.25.Coponymi: Κωνσαντῖνος Σπαθάριος ἢ βασιλικὸς Πρωτοστράτωρ. Πρωτοστράτωρ τῶν ὁπλίτου, apud eundem an.2. Philippici. Continuator Theophan.lib.1.n.9. de Michaele Balbo: ἐπιμελητὴς τῶν τοῦ Λέοντος ἵππων τυγχάνων. Et num. 12. πρωτοστράτωρ appellatur. Gregorius in Vita S. Basilij Jun. num.12. καὶ κτᾶται μὲν ἐν πρώτοις τῶν αὐτοῦ Πρωτοστράτορα, &c. Cinnamus lib. 4. num. 4. Ἀλέξιον τοίνυν, ὃς τὸ τῶν Πρωτοστράτωρ ἀνιζώνυτο τότε λαβύρινθον. Adde Constantinum in Basilio num.7. edit. Allatij, & 14. Combefisij.

Ea porrò dignitas inter illustriores semper habita. Nicephorus Bryennius lib.2. num.2. Θάτερος ὁ τότε ὑπὸ Κωνσαντῖνος ἵππων ἄρχων τῆς Βασιλέως· πρεσβύτερος γὰρ πρὸς αὐτοῦ Πρωτοστράτωρ, τυτὶ ὁ τὸ ἐφέτιον μέγα ἐν αὐτοῖς Βασιλεῦσι, καὶ μεγίστοις ἐδίδου. Et Zonaras in Michaele Theophili F. καὶ πρώτων καὶ Πρωτοστράτορα τῶν ἄνδρα ἐτίμησεν· ἢ ὁ ἄξια τῶν ἐπιτέμνων, καὶ τῶν οἰκειουμένων τῷ Βασιλεῖ. Apud Codinum de Offic. Palat. cap.1. octava esse dicitur dignitas, tertia nempe in secunda Pentade: Catalogus Offic. Palatij ex Cod. Reg.

Καὶ τρίτος αὐτῶν Πρωτοστράτωρ ἀξίαν.

Et Matthæus Monachus:

Τῶν ὁ δευτέρας Δέκ, μέγας Δομέστικός τι,
Ὁ Πρωτοστράτωρ πέφυκεν, &c.

Protostratoris munus varium fuit: neque enim equili duntaxat Imperatorio præerat, sed & cum Imperator equum ascensurus erat, apprehenso fræno huc adducebat usque ad quartam vel quintam Palatij partem: tum succedebat Chartularius, equo usque ad portam adducto. Idem observabatur cùm Imperator in Regiam redibat: tum enim Chartularius à porta Palatij equum ducebat ad locum ubi Protostrator solebat succedere, adducto ab eo perinde equo ad locum ubi solebat descendere Imperator: ita Codinus cap. 5. num.5. & 6. Id etiam muneris Protostratori adscribit Nicetas in Alexio lib.1. n.2. ἐξιὼν ὁ τῶν, ἐν μέλλοντι ἐπιβαίνειν τοῦ ἁρμάτος, ὁ μὲν ἱππος προσάγει αὐτῷ τῶν Πρωτοστράτωρ, δεῖ δὲ χαλινοῦ ἐλευθέρου. Addit denique Codinus eodem n.5. Protostratorem absente magno Domestico deferre Imperatoris Spatham: ὁ Πρωτοστράτωρ τὸ μεγάλου Δομεστίκου δούλος φέρει πρὸ τῶν Βασιλέως σπάθιον. Ferebat etiam Imperatoris βαρδούκιον, clavam scilicet seu venabulum, si quando ad venationem exiret. Scylitzes p. 564. κυνηγεσίας ὁ τότε ἡγεμόνος καὶ τὸ φιλεπάτιον, προπορεύετο τούτου ὁ Πρωτοστράτωρ ἱππεύς, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον.

Sed & militare Protostratoris munus fuit: nam ut ait Codinus in laudato cap.5. num. 16. in bellicis expeditionibus defensor erat eorum qui excursiones faciebant: ὁ Πρωτοστράτωρ ἔτι καὶ διείπετο τῶν περιβόντων· τούτων γὰρ μέτε τάξιν ἐχόντων, μήτε φάλαγγας ἴδιον, ἀλλ' ἀτάκτως ὥσπερ ἀκολουθοῦντες, ὁ Πρωτοστράτωρ ὑπὸ τούτοις διεπόμενος διεφύλαττε τούτους, ἐὰν ἄρα πόλεμον ἔχωσιν. Deinde subdit Protostratorem appellatum, ἀπὸ τοῦ προηγεῖσθαι παιδὸς τῶν στρατῶν, quo in etymo hallucinari Codinum pridem observavimus in Notis ad Cinnamum pag. 475. cum Protostrator militaris appellatus fuerit, quod Stratoribus militaribus præfectus esset, de quibus ibi pluribus egimus.

Jam verò excursores tutatum, docemur præterea ex Anna Comnena lib. 5. Alexiad. pag. 142. ὁ ὢν τὸ Πρωτοστράτωρ θυσιάρχους τοὺς ὑπ' αὐτῷ καὶ μικρὸν ἐκπρεπεῖς, καὶ ἀντιχομένους ἀεὶ τῶν ἐχθρῶν, καὶ αὐτούς. Agitur enim hoc loco de velitationibus bellicis inter Latinos & Græcos. Adde pag. 196. & 219.

Neque prorsus omnino diversum fuit apud Latinos Marescalli munus, ut ex Fleta alibi docuimus, cum is *cum foratoribus, vexillo explicato, singulis diebus ire debeat in protectionem.* Unde non mirum si Nicetas in Balduino ubi de Gaufrido de Villaharduini Campaniæ Marescallo agit hæc ait: Μαρισχαλκὸς ἐπὶ τοῦτ' ἀξιώματος ὁ αὐτὸς ἁπλοῦ καθ' Ἑλλάδας ἐν φωνῇ τῶν Πρωτοστράτορα. Neque alia notione hanc vocem usurpavit Anonymus MS. de Bello sacro, de eodem Gaufrido:

Μισὶρ Τζιφρὶ τῶν ἴλλαν, Βαλλαρδουὶ τὸ ἐπίκλιν,
Καὶ μέγας πρωτοστράτορας ἦτον ἐς τὸν Τζαμπανίαν.

Alibi:

Τῶ μιγαπρωτοστράτορ Μισὶρ Νικολᾶ ἐκεῖνν.

Cæterum istius apud Constantinopolitanos dignitatis insignia describit idem Codinus cap.4. num. 10. ubi & de illius *Dicanicio*, quod Πρωτοστρατορικὸν βεστιάριον vocat Gregoras lib. 7. p.120. Protostratorum vero passim occurrit mentio, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. epist. 29. Scylitzem p. 756. Georgium Acropolitam in Chron. cap. 24. 77. Nicephor. Gregor. non uno loco, Cantacuzen. lib.2. cap. 15. 16. Phranzem lib.1. cap.9. lib.2. cap.8. 18. &c.

Στρατώριον, *Locus in Palatio, ubi Imperator à stratore in equum tollebatur*, ut Gretzero: vel, *locus ubi consistebant stratores*, ut Goaro placet. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num.9. ὅταν καβαλλικεύῃ, ἀπερχόμενος ἀλλαχοῦ μὲν ἱππεύς, ἔως ὁ καὶ μόνον τῶν στρατωρείου.

Στρατόρια, *Stragula* quibus equi insternuntur: *Stratoria*, in Vita S. Benedicti Anianensis num. 28. *Stratura*, apud Fredegar. Scholast. cap.38. Cyrillus in Lexico: Σαμάλια, στρώματα ἁλόγων.

ΣΤΡΑΦΤΕΙΝ. Vide in Στρωνὺς.

ΣΤΡΑΧΥΣ, Στραχύδων, *Arista, Spica.* Glossæ Græcobarb. τὸ ἀς ἡ ϛαχιὼ ἢ εἶτα ἄνω ἀς κέντρον· ἐκεῖνον ὅπου ϛίκει) ἀπάνω ἢ ϛραχυδία ἢ σιταρία ὡσὰν κέντρον, ἤγουν σκέλη. Alibi: ἐπὶ ἢ ἀσταχύων, ἀς τὰ ϛραχύδια. Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de formica: ἀς ἢ σῖτον ἀσύρχῃ), ἢ κυπία σιωπᾷ, καὶ ϛραχυδῶν, &c.

ΣΤΡΕΜΑ. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Κύρα μα ἢ παλίρα μυ σ' ἀφλύω κιακηβίρα,
Ὥϛι καμὸς τὸ ϛρίμαμυ ἐκεῖθο νὰ τὸ φέρα.

Idem lib. 4.

Τὸ ϛρίμα τε ἐκ ἢ Θησέυς θάνατον πιειμόζῃ.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Ὀπίσω ϛρίμαν ἔπιαν ἐκεῖ πρὸς ταὶς καλέναις.

Vide Στειμός, & Στρίμαν.

ΣΤΡΕΜΦΥΛΟΝ, pro ϛίμφυλον, *Vinacea.* Moſchopulus: Στίμφυλα, τὰ κοινῶς ϛρίμφυλα.

ΣΤΡΕΠΤΑΡΙΟΝ. Gloſſæ MSS. ad Hippocratem: ϛρύβλιον, ϛρεπτάριόν τι. Ubi Galenus in Lexico Hippocr. habet ϛρεπτὸν.

ΣΤΡΕΠΤΟΝ, *Tortile*, in Gloſſ. Lat. Gr. Rurſum: *Torques*, Στρεπτοὶ, Μανιάκαι. Themiſtius in Orat. 14. pag. 338. τισὶ μὲ ποιᾷ βασιλεῖ, ὑδὲ κάνδυς, ὑδὲ μανδύα, ὑδὲ ἀκινάκης χρυσᾶς, ὑδὲ ϛρεπτοί τι καὶ ψέλλια. Codinus de Offic. Palat. cap. 6. num. 34. οἱ τύραννοι φρῶτον ἀφῆρον ἢ ζώνης, καὶ ἢ ϛρεπτῆ, τὰς ἢ Μαρτύρων ἐσθῆτας ἢ χρυσὸν ὁμολογοῦσας, ἵνα ϛῶ παριδοῦν τύτυς βασανιϛαῖς· ϛρεπτὸ ἢ ὅϛιν ἠλεκτρίῳ χρυσὸς, ἐκ τριῶν πιπλισμῶ καθάπερ σχοίνιον, ὅπερ ἐφόρυν ἐπὶ τραχήλυ. Adde num. 48.

ΣΤΡΕΥΛΟΤΗΣ, pro ϛρεβλότης, apud Zachariam Pap. lib. 2. Dialog. cap. 3.

ΣΤΡΕΦΟΓΥΡΙΖΕΙΝ, *Torquere, Contorquere*, Περιάγειν, συϛρέφειν.

ΣΤΡΕΨΙΜΟΝ, *Reſtitutio, redditio*, Ἀπόδοσις, Ἀποκαθάϛασις.

ΣΤΡΙΓΓΑ, *Ligula aſtrictoria*, Σφιγκτήρ.

ΣΤΡΙΓΓΙΑ, *Rupicapra tergus*, vel *Corium*, τὸ ἢ ἀγρίας αἰγὸς δέρμα.

ΣΤΡΙΓΓΙΖΕΙΝ, *Clamare, Vocare.* Hieracoſophium pag. 121. ἀλλὰ μὴ βίας ἀπερισπάϛῳ ϛριγγίζειν. Nomocanon Cotelerianus num. 124. ἱερεὺς ἐὰν ϗ τυχὸν βούλῃται θῦσαι ἐν ἀλλότρῳ τόπῳ, ἐφάλη ϛρεγγίσαι, οὐκ ἐϛὶ ἄνθρωπῳ σφάξαι ἢ βῦν. Anonymus de Amorib. Callimachi:

Κράζα δακῶ Καλλίμαχον, Καλλίμαχον ϛριγγίζει.

Alius MS. de Amorib. Lybyſtri & Rhodamnes:

Ἐϛρίγγισα ἀς ἢ ὑρανὸν, ἢ ἠλάλυν ἀς τὰ νέφη,
Εἰς γλῶ κατιμαβύρισέ, ἢ ἀς ἄερα ἤκεσά το.

Rurſum:

Περδίκλυν ἀς τὰ ἀνύχιά τυ κάκιϛον νὰ κραῖῃ
Καὶ ἀς ὑρανὸν ἐπέτῃο, καὶ ἐϛρίγγιζεν τὸ περδίκλυν.

Ἀναϛριγγίζειν. Idem Nomocanon Cotelerianus n. 213. ἐὰν δύρεθῇ ἄνθρωπῳ ποιμαίνων βόϊκολα ἢ χώρας αὐτῆ, ἢ ἢ κάπυ, ἢ ἢ ἀμπελῶνῳ καὶ ἀναϛριγγίϛῃ, αὐτῷ, ἢ δόϛῃ πρὸ βάβδον αὐτῆ ἐπὶ πρὸ γλῶ, ἢ τυχὸν πεσῇ καὶ ἀποθάνῃ, &c. τῦτο γὰ δαιμονικόν ἐϛι, καὶ ὕφεμα διαβόλυ.

ΣΤΡΙΓΓΛΑ, *Striglis*, ξυϛρὶς. Στρίγλισμα, *Strigmentum*, ξύσμα.

ΣΤΡΙΓΛΟΣ, Præſtigiator, Γόης. Στρίγλα, *Strix, malefica.* Στρηγλίαι, *magiæ*, apud Fr. Richardum in ſcuto fidei part. 1. pag. 209. Vide Allatium de Opinat. Græcor. pag. 116. 128.

ΣΤΡΙΚΤΟΣ, *Strictus.* Suidas: Στρικτὸν, ὕτω καλῶ ϗ Ῥωμαῖοι τὸ ἰϛωμένον καὶ ἁπλατὲς ἐπὶ παλῆς ὁδῦ, κυρίως ἢ ἐπὶ ὑποδήμα. Gloſſæ Baſilic. ϛρικτὸ, ϛενὸν, ἀναμφίβολον.

ΣΤΡΙΜΟΣ. *Arboris ſpecies.* Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 11.

Ἀλλ' ἢ διαφεῖδόμεν ἐκ τὸ καλὸ ἐκεῖνον;
Οἶκα σφυτὰ μυ καὶ ἰϛρία, πυξὶς, ϛρμὸς, ἢ λεύκη
Τὰ κυπαρίϛια ταμορφα, &c.

ΣΤΡΙΜΩΝΕΙΝ, *Movere, pellere, impellere.* Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 653. ἢ ἐπῆφτηκε τὸ μηλάει ὑπὸ ἢ τᾶχον, καὶ ἐϛρεμώθηκε τὸ σχοινὶ, καὶ ἐκλύθηκεν ἢ καμπάνα, &c. Id eſt, *malus ad murum ſtetit, & motus eſt funis, campanaque ſonum edidit.* Damaſcenus Studita Homil. 27. de S. Maria Ægyptiaca: ἤβλεπε ἢ ἀνθρώπυς τὸ νάϗ ὅπε ἀπάνῳθεν ἀς τὸ ἐκκλησίαν, — ὅϑεν ἢ ἐϛρεμώθηϗε τὸ σίβυ ἀς τὸ θύρεν, μὲ ἐϛρέμωναν ἄλλοι, καὶ δὲν μὲ ἀφλῶναν τὸ σίβυ. Ubi vita edita n. 22. πάλιν ἐμαυτὸν ἑτέρᾳ ἑαυτὴν μιξάσῃ ἐβιαζόμην ὡς ἔϑεν τε παραϗινιζομένην, ἢ ἐμαυτὸν ἀσυϑῆσαι.

ΣΤΡΙΝ. Anonymus MS. de Matellis, ſeu de urinis: ἐὰν ὅϑεν κλέκιον καθαρὸν ἔχον μικρὰς ἀφρὰς ὡς ϑύκας μικρὰς, ἐκ ἢ ἀρίϛερᾶ μέρες ἦλθεν τὸ νόσημα, τῦτο γὰ ὅϑεν τὸ νόσημα ὑπὸ ἢ ϛρίϛ. Fortè, ex renibus.

ΣΤΡΙΝΙΑΖΕΙΝ. Phyſiologus de Natura animalium, MS. πάλιν κῆτ, ἤγουν ψάϱειον, αὐτὸς πολλάκις ὡς τὸ γλῶ ὡς ἢ ἄμμον ἰϗβύει, ἢ πέζῃ μὴ ἄλογα ἢ γῆς, καὶ ὅταν ϛρινάσωσιν τὰ ψάϱεια ἢ θάλασσαν, περιέϱχῃ) ἢ ὕδατα ἐκ νότε καὶ βορέως, αἱ θαλὺ πάϱυ ἐμφοδοῦν, αἱ ἄμμοι ὀπίσω, &c.

ΣΤΡΙΣΠΑΙ *Tetradines.* Gloſſæ Botanicæ Colbertæ MSS. τιεδόναι, αἱ ϛρίσπαι. Fortè pro πέτραι.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ, *Struthio*, Στρυθὸς, in Corona pretioſa.

ΣΤΡΙΦΟΚΕΡΙ, *Ovis* ſpecies, apud Cretenſes, quarum cornua recta, non vero incurva, ſunt Petro Belon. lib. 1. obſerv. cap. 13. 14. ubi etiam appellatur ϛρεφικήρῳ.

ΣΤΡΟΒΑ, *Rhombus*, quem pueri ludentes torquent. Euſtathius Il. ξ. Ἴτηρον ἢ τὸ παιζομένῳ βόμβυκα, ὃν καὶ ϛρόβαν βάλλῃ) λέγυσι οἱ ἰδιωτίζοντες. Vide Στρόμβα. & Ῥόμβα.

ΣΤΡΟΒΙΛΟΝ, *Nux pinea.* Moſchopulus: ϛρόβιλος, ὥϛε μὴ τῇ πολλῇ χρήσει οἱ κοινῶς λεγόμενα τραβίλια, καὶ τὸ ποιῶν αὐτὸ δίνδρον.

ΣΤΡΟΒΗΛΙΟΝ, ſeu potius ϛροβίλιον, vas in modum nucis pineæ effictum, apud Continuat. Theophanis lib. 3. num. 43. Nicetas Paphlago in Vita S. Ignatij Patr. Conſtantinop. ἀλλὰ ἢ ἢ τετραπλύρα μοτολίθυ κίνῃ ἐν τῇ ὑποσϗρομίῳ τὸ ἐπὶ ἢ καμφῶς ἐχόμενον χαλκῦν ϛροβίλιον βαρύταλον ἐν ὡς περιφλάτῳ συμπεῖβα ποιῶν. Conſtanſtinus in Baſilio num. 84. edit. Combefiſij, ubi deſcribit Phialam Novæ ædis: ἧς διαϛρῳ) αἰνίϛμα ϛρόβιλῳ.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣΤΕΓΟΣ ναὸς, *In rotundum tecta ædes ſacra.* Codin. in Orig. Conſtantinopolit. p. 116. ὁ ἢ Πρόδρομῳ ὁ ϛρογγυλόϛεγῳ. Ubi Codex Reg. addit, ὁ ἔχων τὰς κόγχας.

ΣΤΡΟΓΑΛΑΙ, *Fiſſuræ.* Euſebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri num. 8. ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἐκεῖσε τόποις ὑπάρχει) — ἐν ᾧ πολυμάτων ἀκανθάδων τοπικὴ μιξάβασις γίγνεται, ὑπὸ Ἱερουσαλὴμ μὴ τὴν αἰχμαλωσίαν ἢ πόλεως, ὑπελθόντῳ ἢ Ναβυκοδονόσορ ἐν τῇ πόλει, καὶ καθαῤῥαξάντων τὰς πύλας ἢ ναῦ, τύρσεων αὐτὰς ἐν σκύλοις χαλκοῖς ὑποκλεισμένας· ὑπολαβόντες ἢ ὅτι χρήματά ἐϛιν, λύσαντες αὐτὰς, καὶ παραυτίκα ἐξίδρασαν ἐκ ἢ ἐκεῖσε, καὶ κατοικοῦσιν ἐν ταῖς ϛίτραις ἐν τῷ προκειμένῳ τόπῳ ἢ Ἀργυρίᾳ, ἄντικρυς ἢ ὄρυς ὑπιλεγομένυ λίτρυ. Martyrium apocryphum S. Theodori Tyronis MS. ὁ ἢ τόπῳ ὅπυ λῶ ἡ πηγὴ ὅϑεν φρικτὴ καὶ φοβερὰ, ἔχυσα ϛρογγὰς καὶ σχίσματα, ἀσίδυς τι καὶ ἐξόδυς. Vide Στρυγαι.

ΣΤΡΟΜΑΝ, pro ϛρῶμα. Stephanus Sachlece-

in versib. Politic. MSS. *διὰ ὑπὸ νεφρίμου τὸ τρέμον ἢ κυμάζ.*

ΣΤΡΟΠΙΤΖΑ. Anonymus de Nuptiis Theseï lib. 11.

> Τὸν πάτον γὰρ ἰσυίπασαν ἀπὸ κλαδῶν κλημάτων,
> Καί με τροπιτζεῖς ἰμορφαῖς, ἐκ τῶ δένδρων τῆς κλότσας
> Χοντρὰς μεγάλας καὶ φλαῖς τὸ ὕρσον ἐπλήρωσαν.

ΣΤΡΟΥΓΑΙ, Bulgarica lingua, dicuntur *Fossæ, stagna, vivaria, in quibus delitescunt pisces.* Ita autem propriè appellabantur paludes circa Achridam, è quibus magnus piscium proventus eruebatur. Theophylactus Bulgar. Archiep. in Epist. 41. καὶ γὰρ ἐπίτε τοῖς μύλοις δίπλασίω οἱ Κλησιανοὶ, ἢ οἱ λαϊκοὶ ὑπεβίλοσαν, καὶ ἐκεῖ τῶ Βυλγάρων μᾶλ γλώτζλας λεγομένας στρυγὰς, (Ἑλλὶω δ' ἀνὴρ Διώρυχας ταύτας ἂν ἰρᾶ) ἰχθύων ἄγραν ἀφειδούσας, καὶ ἐπὶ ταύτας ἢ πολλαπλασίω τῶ τῶ κοινῶ πλήθος ἰζημιώθησαν. Anna Comnena lib. 3. pag. 135. καὶ ὅτως ἀμετρήτως καὶ μεγίστης δικυφυῶν κινδυνώς, αὖθις σώζεῖ δῆξ τῶ στρυγῶν διελθὼν ἐς Λιμνίδας. Joannes Phocas in Descript. Terræ sanctæ num. 20. ἔχει γὰν σχήμαΘ ἡ πᾶσα ἴρημΘ καὶ ὁ Ἰορδάνης ἅμα τῇ Νεκρᾷ τῶ Σιδόμων θαλάσσῃ κῦ τ' ἠμίτερον φοχασμὸν τῶ τῶ Θαιμαΐζ Θέσεις Ἀχζιδ Θ, ἐς τοῦτο τὸν ἐναλλαγὸν μόνον φαινομένου ἐς τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῶ λίμνης Ἀχζιδ Θ ἐξέρχεσθαι ὕδωρ ἐκ διαφόρως τῆς γῆς πεελιμναζόμενον φάραγγας, ἃς στρύγας οἱ τῶ ἐκεῖσε γῆς οἰκήτορες ὀνομάζουσιν, ἐνθεῦ καὶ ὁ Ἰορδάνης ἐπιχωρίζει τὸν λίμνην. Vide Notas nostras ad Alexiadem p. 296. & supra in στρόγλη.

ΣΤΡΟΥΓΑΊΤΗΣ, *Passer*, Τρυγλίτης. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. τὰ νεφρὰ, καὶ τὰ βάζαρα, χαλκίδια ὅμοιον, ψιμμίθιον, φοινία, σύκα, γαφύλα, στρυγλίτην, δορκάδα, &c. Vide in Πάσσερ.

ΣΤΡΟΥΘΊΟΝ non modo pro *passerculo*, ut apud Græcos veteres, sed etiam pro qualibet *avicula* usurpari observat Moschopulus. Postquam enim dixit, τρώγλη ἡ τρύπα, ἀφ' ἧ τρωγλίτης, ὃς καὶ στρυθὸς λέγεῖ, ad neutram illam vocem veniens, addit, στρυθία ἢ κδίδιόν, πάντα τὰ μικρὰ τῶ ὀρνίθων. Unde Henr. Stephanus in Dial. de parum fidis Græcæ linguæ magistris, hanc significationem aptari posse existimat Matthæi loco cap. 5. οὐχὶ δύο στρυθία ἀσσαρίου πωλεῖται; ubi vetus Interpres, *nonne duo passeres asse veneunt?* Ita ut vertendum fuerit *avicula*.

ΣΤΡΟΥΘΟΠΙΑΣΤΗΣ, *Auceps*. Etymologic. MS. ἰξευτὴς, ἰξευτικὸς, στρουθοπιαστὴς. Vide Πιάστης.

ΣΤΡΟΥΚΤΟΝ, *Instructum*, vox J. C. Scholiastes Theophili Antecess. lib. 2. tit. 20. §. 17. Στρῦκτον, κυρίως ἔστιν ἡ ὑποτύπωσις, τὸ αὐτὸ ἢ ἔστι ἐνεγραμμένον.

ΣΤΡΟΥΚΤΩΡ, ὁ τὰ ὦτα σωσίπολιν. Ita Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. sed videtur legendum, ὁ τὰ ὦτα σωσίπολιν, quæ vis est vocis *Structor* apud Latinos, de qua egimus in Gloss. med. Latin. Vetus Inscriptio apud Reinesium p. 233. C. MEMMIVS THEODORVS SEVERI AVG. STRVCTOR. Adde p. 584.

ΣΤΡΟΫΜΒΑ, Στρῦμπα, *Trochus*, *Rhombus*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Στρόμβον, τὸν τρόμβον. Scholiastes Pindari ad Olymp. Od. 13. βόμβΘ, ἢ κοινῶς στρῦμπα; ἔστι καὶ βόμβιξ λέγεῖ, καὶ τρόμβΘ. Lacapenus in Schedis Grammaticis: ἰλαύνει τὸν τρόμβον, ἤτοι τὸν λέγειν, στρύμπαν ἐπὶ παιδιᾶ.

ΣΤΡΟΥΜΕΝΤΆΡΙΟΣ, *Instrumentarius*, *Instrumentorum*, seu *chartarum custos*. Lexicon MS. Cyrilli: στρουμβάριΘ, χαρτοφύλαξ. Vide Gloss. med. Lat. in *Strumentum*.

ΣΤΡΟΫΠΤΟΝ, *Stuprum*. Mich. Psellus in Opusc. MS. περὶ διαφόρων νομίμων. Περὶ μοιχείας ἡ γράπτη. Glossæ Basil. στῦμπτρον, ποπὴ. στῦπρον, μοιχεία, ὅθεν ποπή.

ΣΤΡΟΥΦΊΖΕΙΝ, Στρυφίζειν, Στρυφογυρίζειν, *Voluere*, *Volutare*, *Involuere*, *Tegere*, συρίφειν, ἀνελίσσειν. Physiologus de Natura animalium MS. de Basiliseo: στρυφίζει τὸν ὑφὰν τὸν ὄφιν τὸ σύμπαν χρυσοειδὲς. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 58. καὶ ὅταν ὑπάγῃς τὰ κυμβῆς, μὴ στρυφογυρίζεις ζυρβὰ, μὴ δίξιά. Idem cap. 172. καὶ μὴ βιδωτὰ στρυφίζῃ γυρὰ εἰς τὸ τὸ χέστο.

Στρυφισμὸς. Glossæ Græcobarb. στρυφισμὸς, ἢ γυρασμὸς, καὶ ἰσάμαζ.

ΣΤΡΟΥΘΟΚΆΜΗΛΟΣ, pro στρουθοκάμηλΘ, in Physiologo MS. de Natura animalium, semel ac iterum.

ΣΤΡΟΦΗ, & Ἐκτροφὴ, παῦσις καὶ λύσις, in Gloss. Chymicis MSS. Vide in his vocibus.

ΣΤΡΟΦΊΟΛΟΣ. Heronis Isagogæ περὶ Εὐθυμητικῶν, MS. Εὐθυμητικὸν μὲν οὖν ἐστι πᾶν τὸ κῦ μόνΘ μένον μετρήμενον, ὅσπερ ὁ τῶ στατῆρος οἱ στροφίλοι, καὶ ὁ τῶν ξυλικῶν τὰ κυμάτια, ἢ ὅσα ὁρᾶς μόνΘ μένον μετρᾶ. Ex Lat. *Strophiolum*.

ΣΤΡΟΦΊΔΙ, *Cardo*, Στρόφιγξ.

ΣΤΡΩΓΝΟΣ, *Halicacabus*, Interpolatori Dioscoridis, pro φυσαλὶς.

ΣΤΡΩΝΕΙΝ, pro Στρωννύειν, *Sternere*, *instruere*, *tendere*, *expandere*, καλαφορᾶν, ἐπιστρώννυσθαι, σκηνᾶν. ἐσταμμένΘ, *expassus*, ἐσκηνωθὼς, ἐξεπλαμένΘ.

ΣΤΡΩΣΙΑ. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. n. 7. δῆλ ἢ γινώσκειν ὅτι ἰδΘ ἔξει καθ' ἑκάστω ἐτείμως ἵππους ἵππλα, οἱ καλοῦΘ Στρώσια, ἐνδυχομένους τ' Βασιλέα καβαλλικεύσαι, εἴτ' ἂν ἐκ τούτων βούλεσθ' οἱ ἢ λευκοὶ ἵπποι ἀκολουθῆσαι, οἱ ἢ καλοῦΘ Συρλά. Ita igitur appellabant *equos sagis instratos*, quos scriptores mediæ Latinitatis, *Vestitos*, *Palliatos*, *Coopertos* vocabant *Stratos* Anselmus Havesbergensis, uti docuimus, in Gloss. med. Lat. in V. *Equus*. S. Basilius Homil. εἰς ΠλεῖονΘς, de equis: ταπεῖλες ἀλωρεῖ ποσμοῦντες τὸν ἵππους, ὅσπερ νυμφίους. Theodorus Prodromus Carm. εἰς Πρόκλον:

> Ἵππων ἢ ταύρων ἀγέλας ὅλας τρέφει;
> Ἐν Θετταλῆς γῆς, καὶ πέδας ἐλφαβίας,
> Χρυσοῦς ἢ τούτοις ἐσφαλίζει φαλάρας.

Apud Constantinum de Adm. Imp. cap. 51. extr. ἵππεια ἐσταμένα καὶ χαλινωμένα. Vide Notas nostras ad Villharduinum num. 83. & ad Alexiadem p. 227.

ΣΤΡΩΤΗ, in Glossis Græcolat. *Strata*. Sellam equestrem hic interpretatur Meursius ex Gloss. Lat. Gr. *Strata*, Ἐπίπωσις.

Στρωμνίδιον. Cyrillus in Lexico MS. Τετράδια, στρωτηρίδια.

ΣΤΥΒΆΔΙΟΝ, *Pheos spina*, Græcis Στοιβὴ. Neophytus Monachus MS. Στοιβὴ, οἱ ἢ στοιβίδα, οἱ ἢ στυβάδιον, Ῥωμαῖοι σίπαν γινόμενα.

ΣΤΥΒΗ ξύλων, *Congeries lignorum*, *rogus*. Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 32. ἔλεγε γὰρ ὅτι μεγίστη στυβὴ ξύλων ἑτοίμη ὑπῆρχεν. Ubi Gregorius M. *Paratus fuerat rogus ingens*. Mox: ἑτέρα ἢ στυβὴ ξύλων ἑτοιμάζετο, *alius autem parabatur rogus*. Vide Gloss. med. Lat. in *Stuba*.

ΣΤΥΠΗ, *Stuppa*. Glossæ Latin. Gr. *Stuppa*, Κάνναβις, στύπη, ἄγναθα.

ΣΤΥΛΙΤΗΣ, *Stylita*, *Monachus qui in columna vitam exigit*: cujus instituti autor fuit S. Symeon cogn. Stylita. Theodorus Lector Eccl. 1. Συμεὼν, ὃσὸ κώμης λῶ Σιλὰ καὶ πρῶτΘ τ' κίονων ἐπιτήδευμα ἐπενόησεν. Evagrius lib. 1. cap. 13. de eodem S. Symeone: πρῶτΘ τὸν ἐπὶ κίονΘ στάσιν ἐπιλεδίσας δίπηχυ μόλις ἐσδιαίτημα τὸ περίμετρον. Adde lib. 5. cap. 23. Vita MS. Sancti Theodosij Cœnobiarchæ,

Cœnobiarchæ, de eod. Συμεὼν ὁ φύλαξ πρῶτος. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 114. ad Nicandrum φυλίτην. Σὺ δὲ μεθ' ἑκατοντάδας ὑπαρχόντων, καὶ ὑφάντας στήσας ἐφ' ὑφαλῆ τοῦ φύλακος, καὶ βυσσῆ μιγίσῃ τυγχάνων εὐφημεῖσθαι. Et Epist. 115. ἀτοπον ἂν ἦν ἐφ' ὑφαλῆ μὲν τοῦ πλοίου ἑστάναι τοὺς πᾶσι φανερῶς ὠφελοῦντας, κάτω δὲ τοῖς λογισμοῖς σύρεσθαι. Vita S. Lucæ Junioris pag. 980. ὁ Πάτρας ὁ Ἀχαΐας φυλίτης ἐνίστατο βίῳ μιαιφονήσαντι ὑφυλλίῳ. Vide Joan. Moschum in Limon. cap. 28. 29. 36. 118. 119. & alios passim.

ΣΤΥΛΟΜΑΧΊΑ, *Invectiva*, Στηλίτευσις. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἐξάρας τὰ στυλομαχία, καὶ τὰς ἀδρολαλίας.

Vide στυλίτευσις.

ΣΤΥΠΤΗΡΊΑ, in Glossis Chymicis MSS. ὕδωρ θεῖον λευκὸν καὶ ἄσηπτον χαλκός.

ΣΤΎΡΑΤΡΑΞ, *Cuspis lanceæ*, Στύραξ. Vide in Οὐρισχυσ.

ΣΤΥΦΩΝΊΑ, *Stæchas*, apud Interpol. Dioscor. cap. 436.

ΣΤΥΡΆΚΙΟΝ, *Columella, instar hastilis*, quæ vis est vocis Græcæ. Codinus in Orig. Constantinop. num. 129. ὁ δὲ γυναικεῖος φύλαξ ἐσφήνη εἰς τὸν φιάλην τοῦ ἱπποδρομίου, εἰς τὸ στυράκιον, ἔφιππος ἦν ὁ Ἀθλωσίας. Idem num. 132. ὁ Σωτὴρ εἰς τὸν χαλκοῦν Ῥωμανὸν ὁ γέρων ἀπήγαγεν, ὑπὸ στυρακίων μικρῶν δύο, &c. Ubi Cod. Reg. ὑπὸ φυλῶν δύο μικρῶν. Antiquitates Constantinopolit. ὃν δὴ τῇ σφῷ βοηθείᾳ πόρτᾳ τοῦ αὐτοῦ κάστρου ἐσάλε στυράκιον ἠχμωδὲ καὶ φύλα γυναικεῖα διώρθωσε. Ubi fortè leg. αἰχμωδὲ, *acutum*. Vide Menologium Basilij 29. Martij in SS. Jona & Baracheso.

ΣΤΆΣ, *Piscis genus*, apud Nicetam in Manuele lib. 1. num. 3. καὶ τὰ τιμιώτατα πολλάκις τοῦ ἰδωδίμου ἀνέτιμητον εἰς τὸ πωλεῖσθαι, ἡ δᾶγμα, εἰς ἰχθύας, σύαινα ἢ λάβραξ, &c.

ΣΤΒΑΛΤΑΡΕΆ: Codinus de Offic. Palat. cap. 4. num. 21. ὁ δὲ διακονικὸς, αὐτῷ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλα χρυσᾶ, τὸ δὲ ἑξῆς συβαλταρία χρυσοκέντητα. num. 36. τὸ δὲ διακόνικον αὐτῷ χρυσόπρασον συβαλταρία, ὥστιν τὸ τοῦ Πρωτοβεστιαρίου, χρυσοκέντητον. Vox adverbialiter sumpta, quam per *subalterna*, id est, *alternatim*, explicat Meursius: Goarus vero à συμβάλλω deductam putat, ita ut συβαλταρία sit in storeæ modum commissus ac complexus: sed potior videtur Meursij conjectura.

ΣΥΒΆΑΤΗ. Constantinus in Tacticis pag. 12. πρὸς δὲ χαιροπολίμους ἔχει μεγίστην διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας, συβάλλας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπιτήδεια.

ΣΎΒΒΑΛΜΑ, *Vestis*. Glossæ Græcobarb. ἀλλῦπα, χλαμύδα, οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλλικεχάρα. Χιτὼν ἢ χλαμὺς πορφυρᾶ, ἃ ἱμάτιον χαμαιζωνὶν, ῥοῦχον κάκκινον, ἄλλοι σύβαλμα τοῦ κοκκίνου. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἅμα ἔτζι τὰ συβάλματα ὑπᾶν τοῦ κόσμου τούτου.

Vide Σύβαλμα.

ΣΎΒΛΑ, *Fibula*. Eudemus MS. περόνη, σύβλα, ἢ κόσμος τις. Vide Σύβλα.

ΣΥΒΟΥΚΊΖΕΣΘΑΙ, submurmurare intra *buccam*. Prochoprodromus de sua paupertate, MS.

Ἐγὼ δ' ὡς εὗρον κάμμον τὸ σύμπλεγμον ἀπάκλου,
Ηρξάμην συβυκίζεσθαι, καὶ ὡς ἡ τῶν μυλόνων.
Οὐκ ἄμ ἐγὼ ἡ ἀλιγον ἢ διάβα ὡς λαρυγγά σου.

ΣΥΓΑΡΆΤΗΣ. Constantinus in Tacticis pag. 6. ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ τοξεύειν σωτήμως ἐπάνω ἐπταρίῳ τρέχοντος, καθὼς ἤρμοζ, καὶ ἵππων συγαράτζας μίαν, καὶ δύο σαγίτζας, &c. Fortè τζαγγράτζας. Vide Τζαγγρα.

ΣΎΓΓΑΜΒΡΟΣ, *Congener*, in Glossis Græco-Lat. Hesychius: Ἄλιτες, οἱ ἀδελφὰς γυναῖκας ἠγημότες, ἤγουν σύγγαμβροι. Auctor Incertus post Theophanem pag. 441. συγγάμβρη ὄντος Κωνσταντίνου τοῦ καβαλλίνα καὶ πάλιν τρίτου αὐτοῦ γυναῖκα. Vide Sisinnij Patr. Constantinopol. Sanctum in jure Græcorom. pag. 199. & Responsum Basilij Achriden. pag. 309. præterea Petr. Arcudium de Concord. lib. 7. cap. 30. Notas ad Alexiadem pag. 274. & Gloss. med. Lat. in *Congeneri*.

ΣΥΓΓΕΝΕΙΝ, *Coire, rem habere cum muliere*. Anonymus in Pœnitentiali, apud Morinum: σωτηρίῳ γυναῖκα ἀβάπτιστον, σωτηρίῳ μοναχία.

ΣΎΓΓΙΛΙΝ, pro σιγίλλιον, *Sigillum, Pactum, Diploma*. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 902. πεῦμβῳ σύγγιλιν πρὸς τὸν Σάλβαρον. Macarius Hieromonachus in Epist. apud Crusium lib. 4. Turcogr. Ep. 18. extr. ἃ ἔχομεν καὶ ἕτερα πλεῖστα ἐκ τῶν μονῶν μὴ χρυβόβουλα, καὶ ἑτέρων ἁγίων Πατριαρχῶν συγγίλια. Vide Σιγίλλιον.

ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ αἰτεῖν, voces Monachorum, cum ab invicem discedunt. Vita MS. S. Theoctistæ Lesbiæ: τοῖς περὶ προπυστόλης ἡτῶν μοῦ ἠχῶ καὶ συγγνώμην ὁ ὢν καὶ ἠυξάμην, καὶ παρελύσαμεν πρέπειν λόγους, καὶ προέχειν ἐπίλυσιν αὐτοῖς, καὶ μὴ ἀθυμεῖν. Vita S. Bartholomæi Junioris: συγγνώμην τε αἰτήσας καὶ λαβών, οὕτω δὴ χαίρων ὑπέστρεφε. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Venia*.

ΣΥΓΓΡΟΤΑΊΖΕΙΝ, *Pulsare tympana, aut instrumenta musica*, pro συγκρούειν. Sic auguror apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS.

Καὶ πρώτην ἀς τὸ κάπαλον διατί τὴν συγγριλίζα.

Συγγριλίστρις, *qua instrumenta musica pulsant*. Idem Sachleces:

Καὶ ἀς τὴν ἀλίπιρα μερίαν ἐπάτζαν οἱ μαυίστρις,
Ὅπου καλίχνι τὰ πελλὰ, ἵνα καὶ συγγριλίστρις.

ΣΥΓΚΆΘΕΔΡΟΣ, *Collega*, veteti Interpreti, apud Modestinum in l. 10. §. 6. D. de Excusat. *Adsessor*, Antonio Augustino, & in utroque Glossario. Adde Harmenopul. lib. 4. tit. 1. §. 11.

ΣΥΓΚΑΤΆΘΕΣΙΣ, vox Asceticorum, quæ sic definitur à Joanne Climaco, πίστις ἐπίδοτος τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ ἀσθὲν γινομένη.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ, *Concellaneus, Domesticus, qui in eadem cella habitat, tanquam socij vitæ testis*: quod obtinuit maximè in Monachis & Episcopis, uti pluribus docuimus in Gloss. med. Lat. in V. *Syncellus*, de quo more præter ibi allata, præmittendus S. Basilius in Epist. 79. ἐπεὶ δὲ λοιπὸν ἐκλείπομεν εἰς τὴν πρεσβείαν τῆς ἐκκλησίας, τὰς μὲν παραδόσεως ἡμῶν φύλακας καὶ ἐποπτὰς τοῦ βίου οἱ προπαίδευτοι δῶδεκα βουθύας καὶ καινοὺς ἀγαπητούς, &c. Idem de Monachis, in Epist. 295. πολλὴ δὲ ἡ ἐπιθυμία καὶ ἰδεῖν ὑμᾶς συμπαρόντας, ὅτι ἐχεῖ ἡ ἁμαρτωλὸς ἀγαπᾶν βίον, ἀλλὰ μᾶλλον καλλιέχεσθε πάλιν, φύλακες τῶν ἀλλήλων ἀκριβεῖς ὄντες, καὶ μάρτυρες τοῦ καλοφθομοῦντος. Supplicatio Basilij Diaconi, in Concilio Ephesino parte 1. cap. 30. §. 4. ὁ μόνον ὢν τῆς αὐτοῦ δόξης κληρικὸς, ἀ συγκελλιώτης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωθεν παροικιῶν προσβαλλόντων τύπος, &c. Concilium Constantinop. sub Flaviano act. 6. ἀσὶν ὢν οἱ ἐπιζεύξαντες παρ' ἡμῖν Νικαίας ὁ πρεσβύτερος καὶ συγκελλος αὐτοῦ, Μάξιμος Ἀρχιμανδρίτης ὁ φίλος αὐτοῦ, καὶ Κωνσταντῖνος Διάκονος καὶ ἐκπαρισίαριος τοῦ αὐτοῦ Εὐτυχοῦς. Libellus Ischyrionis Diaconi Alexandrini, sub fin. in Concilio Calchedon. act. 3. ὡσὶν ὢν ἴσον καὶ τοῦ ἐκδοθέντων παρ' ἡμῖν μαρτύρων, συγκελλον αὐτοῦ ὄντων, καὶ μετ' αὐτοῦ μέχρι καὶ νῦν ὄντων καὶ παραφιλοῦντων. Adde libellos Ischyrionis & Sophronij sub fin. in ead. act. 3. & Joannem Moschum in Limon. cap. 127.

Σύγκελλος, & Σύγκελλος, (promiscuè enim hæc vox, tametsi pravè postrema, scribitur) Dignitas Ecclesiastica. Glossæ MSS. Σύγκελλος, ἀξίωμα. Ita præsertim appellabantur Patriarcharum Metropolitarum, & Episcoporum Concellanei, velut eorum Vitæ testes. Horum dignitas magna, ut qui ex eorum ordine Patriarcharum & Metropolitanorum successores, plerumque, neque tamen semper, deligerentur, quod præ cæteris testantur Scylitzes pag.775. & Zonaras pag.204. scribentes, Seriphos apud Saracenos eundem obtinuisse apud Chalyphas gradum, quem Syncelli apud Patriarcham: ὡς γὰρ Σύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Θωμᾶς ὡς ὁ ἐκεῖσε τόπον ἀπληστίσας, οὕτω καὶ ὁ Σηρίφου τοῦ χαλιφᾶ φιλτάτου τιμιώτατος διαδέχεται. Leo Diaconus lib.10. Hist. MS. de Patr. Antiocheno, qui antea Syncellus fuerat: δ' μόνον ἦν, ἀλλὰ καὶ τοῦ πρωτοσύγκελλου αὐτῷ ἀξιώματος περιζόμενος· τοῦ γὰρ συγκέλλου τὸ πρότερον ἠτιμάτο ἀξιώματι. Unde apud Zonaram pag.152. Romanus Lacapenus Theophylacto filio natu minimo τὸ δρόνου τῆς Ἀρχιεπατικῆς Βασιλίδος τῆς πόλεως μητροπόλεως, hunc ἀντὶ τοῦ κλεινοῦ δὴ τοῦ Πατριάρχου προεχειρίσατο, καὶ Σύγκελλον. Syncellorum ejusmodi crebra occurrit mentio apud Scriptores, Anonymum in Chronico Alexandrino pag.886.900. Nicetam Paphlag. in Vita S. Ignatij Patr. Constantinopol. pag.1229. Theophanem an.23. Theodosij Jun. an.13. Leonis Isauri, an. 5. Constantini filij Irenes, in Concilio Nicæno II. act. 4. pag. 324. in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 203. &c.

Syncellorum porrò dignitas magna fuit, adeo ut sub Romano Argyro confessus prærogativam in sacris Liturgiis supra Metropolitas sibi arrogare ausi fuerint. Scylitzes pag.723. ἐψήφιτο ὁ κῦρ Θεὸς ὑμῖν τοῦ ἁγίας Παλαιστῖνης τάραχη, δηλ. τοῦ καθίδρυσε ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καθ' ὑπεξαιρέσιν τοῦ Μητροπολίτου προκαθεσθαι αὐτοῦ τοὺς Συγκέλλους ἐν τῷ συνόδῳ. Erant quippe hac una & simul dignitate plures donati, ita ut horum numerum ad duos in singulis Ecclesiis reduxerit Heraclius in Constitut. descripta in jure Græcorom. Cum igitur plures essent hac donati dignitate, qui inter eos primas obtinebat, dictus

Πρωτοσύγκελλος, *Primus inter Syncellos.* Liturgia Chrysostomi: ἅτε τὸ ὑπογονάτιον λαβών, εἰ δὲ Πρωτοσύγκελλος τοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλο τὶς ἔχων ἀξιώτερά τινά, &c. Balsamon in Medit. de Chartophylace: κἂν τύχῃ τοῦτον καὶ βασιλικὸν ἔχειν ἀξίωμα, ὑπερτίμιον, ἢ Πρωτοσυγκέλλου τυχόν, &c. In jure Græco-Rom. pag.106. & 210. fit mentio Nicetæ τοῦ ἐσωτάτου Πρωτοσυγκέλλου καὶ Χαρτοφύλακος τοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Michael Psellus in Carmine de S. Gregorio Thaumaturgo ad Protosyncellum:

Σύγκελλος ὡς συνοικος, ἀλλὰ τοῦ λόγου,
Καὶ πρῶτος ὡς πρόεδρος, ἀλλὰ τοῦ πόλου,
Πῶς οὖν τὶς αὐτὸ Πρωτοσύγκελλον λέγει,
Ὃς οὐρανοῦ πρόεδρον, ὡς Θεοῦ φίλον.

Apud Zonaram in Michaele Stratiotico, Leo qui nudè primùm Σύγκελλος, infrà Πρωτοσύγκελλος appellatur, ut & à Scylitze pag.796. Meminit denique Protosyncellorum Codinus de Offic. Palat. cap. 20. num.16. εἰ ὁ Ἀρχιμανδρίτης, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ δὴ καὶ καθηγούμενοι τοῦ ἑβδόμων μοναστηρίων, &c. Adde Lambecium lib.6. de Bibl. Cæsar. pag.45. Quinetiam neque is unicus fuit, sed plures perinde fuere interdum *Protosyncelli*, quorum primus

Πρωτοπρόεδρος τοῦ Πρωτοσυγκέλλου deinceps appellatus est, quod in Syncellorum & Protosyncellorum consessibus, primas partes haberet. Nec nupera hæc dignitas, cum illius meminerit Scylitzes in Michaele Parapinacio pag. 845. ἐπεπλάθειτο ὁ δηλ. τοῦτο τοῦ Σίδης Μητροπολίτου ὡς τὸ τὰ καινὰ διοικεῖν, ἰσχυρὸν μὲν τῷ φύσει, δραστήριον ὁ καὶ ἀμφιδέξιον, Πρωτοπρόεδρον τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τυχόντα, ἄνδρα πᾶσι τοῖς ἐθνικοῖς συμπαθοῦμενον. Laudatur præterea à Lambecio ex Bibliotheca Cæsarea Νικολάου τοῦ Κπόλεως τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Πατριάρχου Νοταρίου, καὶ Πρωτοπροέδρου τοῦ Συγκέλλου, καὶ Νομοφύλακος τοῦ τοῦ Ῥωμαίων Βασιλέως τοῦ Δουκαπρὶ, Ἐξήγησις τοῦ Τετραστίχων ἰαμβικῶν Παραφράσεως τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Atque is denique videtur appellatus, extrema Græcia,

Μέγας Πρωτοσύγκελλος. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.2. cap. 19. ἐξελέξατο ὁ αὐτὸ ἐκείνου τοῦ πρώτως ἀπιόντος ὡς τοῦ Μαρδίνου, Ἡγουμένου τοῦ προεδρεύοντος, καὶ μέγαν Πρωτοσύγκελλον. & sect.7. cap.14. ὑπογράφουσιν ὧν αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς τὸ τοῦ μεγάλου Πρωτοσυγκέλλου ὀφφίκιον. Meminit etiam Phranzes *Magni Protosyncelli* lib. 2. cap. 9. Vide Morinum de Ordinat. pag. 247. & quæ de Syncellis observavimus in Gloss. med. Lat.

Συγκέλλων dignitas & nomenclatura ad ipsos postmodum Pontifices transiit, atque adeo etiam Metropolitas. Nec id omnino nuperum: nam apud Scylitzem in Basilio & Constantino, occurrit ὁ Σύγκελλος Στέφανος ὁ τοῦ Νικομηδείας Πρόεδρος. Idem in Romano Argyro pag.723. ἐτίμησε ὁ Συγκέλλους μητροπολίτας τῆς, τοῦ ἱερᾶς Κυρικοῦ, ὡς τοῦ Πατριάρχου ὁμαίμονα, Δημήτριον τοῦ Κυζίκου, ὡς λίαν αὐτοῦ καὶ πρὸ τοῦ βασιλείας πεφιλημένον, καὶ Μιχαὴλ τοῦ τοῦ Εὐχαίτων καθ' αἷμα τούτῳ ἐγγίζοντα. Inter Epistolas Pselli MSS.188. inscribitur τοῦ μητροπολίτου Κυζίκου τοῦ συγκέλλου κυροῦ Ῥωμανοῦ. Habetur in eod. Cod. ejusdem Pselli ἐγκώμιον ὡς Ἰωάννου τοῦ Θεσσαλίας μητροπολίτου Εὐχαίτων, καὶ Πρωτοσυγκέλλου. In Edicto Michaelis Cerularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allatium de libris Eccl. Græcor. pag. 161. & 171. Theophanes Cyzici, Nicetas Calchedonis, Laurentius Dyrrachij, Leo Athenarum, Michael Sylæi, & Nicolaus Euchanæ ἱεράρχαι & Σύγκελλοι indigitantur. Sed & aliquot Præsulibus Italicis eandem dignitatem attributam docuimus in Gloss. med. Lat. qui *Pontificales & Augustales* Syncelli inscribuntur. Ex quibus emendandus Nicolaus Myrepsus sect.1. cap. 192. ubi sic; *Antidotus alia Michaëlis Angeli regij*, legendum enim ex MS. Reg. *Syngeli*, seu συγγένεια βασιλικοῦ. Jam vero Præsulibus Syncellorum dignitatem attributam par est existimare, ut in publicis & Ecclesiasticis consessibus Patriarchales Syncellos præcederent, duplici donati dignitate, cum Syncelli, ut supra attigimus, ipsos præsules antecederent, vel certe ex hac Syncellorum dignitate ante cæteros etiam metropolitas & Episcopos.

Σύγκελλοι denique iidem qui *Episcopi suffraganei.* Vvillelmus Tyrius in Notitia Ecclesiæ Antiochenæ: *Et quoniam iterum eundem Patriarcham oportebat habere præter supra dictos Metropolitanos, familiares suffraganeos, quos Græci Cyncellos vocant, subtraxerunt prædictis Metropolitanis quosdam Episcopos, & quosdam de novo creaverunt usque ad viginti quinque*, &c.

ΣΥΓΚΕΡΑΣΤΟΝ, *Vinum aqua dilutum.* Apophtegmata patrum in Petro Pionita num. 1. οἶνον ὡς ὕπνον, ὅτι ὧν ἔβρασεν, ἐποίησε εἰ ἀδελφοὶ μικρὸν συγκεράσῃ, καὶ παρεκάλεσε αὐτὸ εἰ ἀδελφοὶ δίδαξαι, καὶ ὅλοι, Θαρρᾶτέ μοι, ὅτι ὡς κατέδιτεν αὐτὸ ἐχω· καὶ ἔκεσεν ἐκεῖ ὡς τὸ συγκεράσῃ. Ubi Codd. alij habent συγκερασμόν.

ΣΥΓΚΑΪΩΨ, *Stæchas*, apud Interpol. Dioscor. cap. 436.

ΣΥΓΚΑΗΤΙΚΟΙ, *Senatores, Proceres*, apud Modestinum in l.15. §.3. de Excusat. & alios, ubi Consulendus

Consulendus Ant. Augustinus. Gloss. Gr. Lat. Συγκλητικὸς, *Senatorius*, *Senator*. Συγκλητικὸς ἀνὴρ, ὁ ἔχων πορφύραν, *Penulatus*. Theophanes an. 9. Arcadij: ἐπέστειλε αὐτῷ συγκλητικὸν. Adde eundem an. 6. Zenonis, &c. ejusmodi συγκλητικοὺς habentur scriptæ aliquot Epistolæ apud Nilum Monach. lib. 1. Epist. 1. 8. 184. 316. 320. Occurrit etiam passim in Libr. JC. Græc.

Συγκλητικὸς, *mare procerum*, *Senatorum*. Niceras in Alexio Man. F. συγκλητικὸς ἐξυφασμένον ἢ ψαλὸς κάλυμμα.

ΣΥΓΚΟΜΑ ἐπιληψία, apud Nonum de morbor. curat. cap. 184. vide in ἀθυρία.

ΣΥΓΚΟΠΗ, *Opus tessellatum*. Continuator Theophanis lib. 3. num. 7. ἐκ συγκοπῶν ἢ καὶ διαφόρων χρωμάτων τὸ ἔδαφος τῶν. Codinus in Orig. Constantinop. num. 19. ἐπάτησε ἢ τὰς αὐτὰς πιπάτας μὴ συγκοπῆς. Vide Μυσικός.

ΣΥΓΚΟΥΡΙΟΝ, *Avis venatica genus*. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum, pag. 245. τὰ συγκύρια τὰ Μιλυλωνῶν κρατοῦντα ἢ ἄλλων.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ, *Cucumis silvestris*, apud Interpol. Dioscor. c. 736.

ΣΥΓΚΡΙΤΗΣ, *Adsessor judicis*. Synaxarium 8. Martij in S. Theophylacto Episcopo Nicomediensi: πρὸς Κλέλιον ἦλθον, ἐν ᾧ ἐδίδου Ταρσίῳ τῷ ἀγιωτάτῳ τότε πρώτῳ Σελεύκου ὑπάρχειν· ἐπεὶ ἦν Πατριάρχης οἰκουμενικός, &c.

ΣΥΓΚΤΗΣΙΑ, *Massa*. Glossæ Lat. Gr. *Saltus*, Συγκλεισις. In aliis, *compossessio* exponitur. Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 56. ἐκέλευσε Ἐπίσκοπον τὸ οἰκεῖον ἐφυλάχθη, ἵνα ἐκ τῆς συγκλησίας τῶν παροικιῶν μηδὲν ἀποδιορισθῆναι πρὸς τὸ ἴδιον οἰκειωθῆναι Ἐπίσκοπον, &c. Ubi interpr. *Ut ex massa diœcesium nulla careretur*, &c.

ΣΥΓΛΑ, Ὕρνα, Ἀντλία. Italis, *Secchio*. Vide Σίγλα.

ΣΥΓΝΟΦΟ, *Nubes*, Νεφέλη, in Corona pretiosa. Συγνεφια, *Caligo*, ζόφος. ἀχλύ. Συγνεφος, Συγνεφαμβος, *Caliginosus*, Γνοφώδης. Georgius Contates lib. 4. Hist. Athenar. καὶ ἐπεκλίθη ὁ ἥλιος, ὥστε σχεδὸν ἐφανῆναι καὶ ἄστρα τινὰ, χαρὰς καὶ ἡδονῆς συγνεφια καὶ ἐμπεδίζουσι, &c. Vide Συνοφος.

ΣΥΓΟΥΡΟΣ, *Securus*, ex Ital. *Sigouro*. Vide in Σιγοῦρος.

ΣΥΓΧΑΡΙΑΡΙΑ, *Præmia nuntiatæ lætitiæ*. In lib. 56. Basilic. tit. 17. ita concipitur: τοῦ ἀναλισκῶν δημοσίων ἢ ἐν ἢ πόλει ἢ δημοσίων ἀναλισμάτων ἀναλιζόντων, καὶ τοῦ συγχαριτηρίου. Rursum ibidem ex l. 1. C. publ. lætit. οἱ τὰς δημόσιας ἰλαρίας, ἅτ' ἂν χαρμόσυνα ἐπιφερόμενοι, μηδὲν παυλῶς τοῦ ἐπαρχιακοῦ λαμβανέτωσαν, &c.

Συγχαρίκια, eadem notione. Theophanes an. 22. Heraclij: ὁ βασιλεὺς ἢ ἐνδὸν πέμπει συγχαρίκια τῷ Ἡρακλείῳ ἐν τῇ Πισῶν νίκῃ μαργαρίτας καὶ λίθας τιμίας ἱκανάς. Ubi Miscella: *Munera congratulatoria*: quo loco Cedrenus habet συγχάρεια. Historia MS. Bertrandi Romani:

Δίδων πρὸς ἢ Ῥοδόφιλον ἴκελα μορφὰ συγχαρίκια.

Anonymus de Amoribus Callimachi & Callirhoes:

Ὡς εἶδον ἀνίλιτάζον ἢ ἢ Διοπείθης ὕπνον,
Οἱ φρούρεσι τοῦ Βασιλῆ, καὶ φύλακες ἢ κύρις,
Καὶ πλὴν ἢ ζρίων καὶ κλειθρῶν καθάπαυσιν ἐκάνων,
Τὸ συγχαρίκιν γράψουσι ὡς φρὸς ἢ Βασιλία,

Πέμπουσι ταύτην πλὴν γραφὴν μὴ σπουδὴς μεγάλης.

ΣΥΓΧΑΟΣ, *Herba genus*. Demetrius Constantinopol. lib. 1. Hieracosophij cap. 171. λαβὼν βοτάνην Σύγχου καλουμένου, καὶ ζέσας τοῦ ὕδατι, καθάπτει τὸν τόπον ἢ κλασμάτων ἐπὶ ἀμίγας ἑπτά.

ΣΥΧΥΤΙΚΟΙ, Hæretici, μιᾶς φύσεως δοξάζοντες ἐπὶ ἢ Σωτῆρος Χριστοῦ, μὴ πλὴν ἑνώσεως ἢ διττὴν φύσιν, inquit Zonaras in Anastasio. Vide quæ ibi adnotamus.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΙΣ, *Venia*, *Absolutio*. Glossæ Gr. Lat. Συγχώρησις, *Indulgentia*, *Concedentia*, *Remissio*, *Judicia*. Liturgia Chrysostomi: καὶ πρεσβεύων ὁ διάκονος, πολὺ μᾶλλον ἡμᾶς, αἰτῆσθαι συγχώρησιν. Triodium fer. 2. hebd. 1. jejun. ἰσχὺν ἔτι ἢ πρεσβῦτος ἢ ἔλεγχον λέγοντος, ἡμᾶς τὸ Εὐλόγησον δεσπότα δεόμεθα, λαβόντες πλὴν συγχώρησιν καὶ παράθεσιν. Horologium: ὁ πρεσβύτερος, δι' εὐχῶν ἢ ἁγίων πατέρων καὶ λαμβανόμεθα οἱ πάντες συγχώρησιν δεῖται ἢ πρεσβῦτος. Symeon Thessalonicensis lib. de Sacram. μετ' εὐλογίας καὶ συγχωρήσεως, καὶ μετὰ ὑποκλαυθμοῦ τε καὶ ἀφιλίας, τὸ ἢ δικαιοσύνης ἐκπλήσαι ἅπας ἔρχεται. Vita S. Nili Junioris pag. 70. οἱ ἢ καταπλαγέντες, ἐπὶ τῷ θαύματι, ἔβαλον μέλανας, καὶ συγχώρησιν ἐξήτησαν. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrog. num. 4. ἢ ἢ μοναχῶν κραζόντων τὸ, Κύριε ἐλέησον, καὶ δακρυόντων, ἐπὶ ἐκάστῳ βαλὼν μετάνοιαν, συγχώρησιν ἔστω. Nicephorus Gregoras lib. 4. hist. ineditæ cap. 30. ἔγραφεν ὁ Πατριάρχην τίνας Ἰουδαίους ἐπ' ἀμβωνος ἀναβιβάσας, διελέγχειν συγχώρησιν. Georgius Pachymeres lib. 5. Hist. cap. 17. ἀπτοήτους ἐκ λίπας ἐκάνου διά τε πλὴν ἀπ' ἐκάνου συγχώρησιν. Historia Apollonij Tyrij:

Ἀτελῶ ἐγάμησεν κωμῆν ἰούδα ἠγεμόνα,
Συγχώρησιν ἐκάλεσι, καὶ τότες ἐδεήθησ.

Istius porro συγχωρήσεως habetur formula in eadem Chrysostomi Liturgia apud Goarum pag. 98. ubi Sacerdos ad Diaconum: ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ, συγχώρησόν μοι ἁμαρτωλῷ. Et infrà de Diacono: καὶ βαλὼν μετάνοιαν, τῷ ἱερεῖ λέγει, Εὐλόγησον, δέσποτα; &c. Occurrit hæc formula non semel, apud Dorotheum doctr. 11. pag. 816. Joannem Moschum in Limon. cap. 98. & in Apophthegm. patrum passim. Vide Scylitzem pag. 637.

Συγχωρεῖν, Συγχώρησις, Συγχώρημα, eâdem notione, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. cap. 5. ubi de Indulgentiis Pontificiis.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΝ; *Ignosce*: Formula familiaris: qualis illa hodie apud nos, *Pardonnez-moy*. Vita MS. S. Xenes: ὁρᾷ γὰρ ἐγὼ πρόσχημα ἔχοντα Ἐπισκόπου ἔφη αὐτῷ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, Συγχώρησόν μοι, ἀδελφὲ, ἄνθρωπος ἁμαρτωλός. Apophthegmata Patrum in Arsenio num. 24. καὶ ἔβαλεν αὐτῷ μετάνοιαν, λέγων, Συγχώρησόν μοι, ἐγὼ ἤμην &c. Occurrit ibi sæpe, apud Joan. Moschum, Pelagium, Palladium in Vita Chrysostomi pag. 40. in Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num. 31. in colloquiis Zosimæ pag. 292. 294. &c. Quam quidem formulam fortè spectavit auctor Glossarij Gr. Lat. Σύγγνωθι, *Ignosce*.

Κύριε, Συγχώρησόν μοι, precatiuncula indicta in ἐπιτιμίοις. Concilium Constantinopol. t. IV. act. 1. extr. ubi de pœnitentiis impositis Photij sectatoribus Episcopis: ποιῶν τι χρυσαλλίας καθ' ἡμέραν ν'. καὶ τὸ Κύριε, συγχώρησόν μοι ν'.

ΣΥΓΧΩΡΗΤΙΚΟΝ σύμφωνον, *Pactum de remittendo & non petendo*, apud Harmenop. lib. 5. tit. 9. §. 29.

ΣΥΓΧΩΡΟΧΑΡΤΙΟΝ, *Venia*, *Remissio*; *Indulgentia*, *absolutio à peccatis*: ὁ ἢ ἁμαρτωλικὸν ἀχειροτονητικὸν ἄνεσις. Συγχωρητικὰ γράμματα, in Epistola Hieremiæ Patr. Constantinopol. apud Chusium lib. 4. Turcogr. Epist. 9. Nicephorus Gregoras lib. 4. enarrans ut Michael Palæologus Imp. ob perjurium & excæcatum Juniorem Lascarim veniam à Germano Patr. Constantinopolit. expetierit & impetraverit: πρῶτος μὲν ὁ Πατριάρχης ἐπισκὰς αὐτῷ καὶ μύθῳ, συγχωρήσεως ἐγγράφου τινὰ διεξόδου λόγου, καὶ μετ'

αὐτὸν ἕκας⊙ τῆ ἀρχιρίων καὶ τῷ ἑκάστῳ προσέκυσαν τάξιν διαδεχόμεν⊙, αἰτήσασαν ἅπαντες ἐφεξῆς ἐπ' αὐτῷ τὴν ἐπιμέλειαν τῆ συγχωρήσεως λόγον. Idem lib. 9. πρὸ μὲν οὖν λαῷ πρὸ τι ζώνῃ καὶ τῷ τιθεῖσι, συγχώρησιν ἔγραφον ἐπ' ἄμβωνα⊙ αἰτήσαντα τῷ ἱερατικῷ περιβαλόμεν⊙ στολῇ ὁ ὥρᾳ τῆ μυσταγωγίας ὁ Πατριάρχης.

Arcudius de Concordia lib. 4. pag. 373. scribit Græcos Patriarchas solere ejusmodi diplomata, instar indulgentiarum vel Jubilæi, concedere, hacque de causa ea appellare Συγχωροχάρτια, quasi dixeris *Condonatitias literas*. Concedunt autem tum his qui apud eos confitentur, si postulant, tum aliis quos jam supponunt confessos fuisse: cujus etiam confessionis auricularis mentionem in literis faciunt. Sed Jacobus Goarus in Euchologio pag. 680. tradit quosvis pontifices, præsertim Episcopali dignitate superiores, diplomata quædam à Pœnis & Canonibus non plenè impletis pœnitentes eximentia, maximè circa decessum ex hac vita, extra sacramenti susceptionem, ut fiant πασῖ τρόπῳ συγκεχωρημένοι, concedere: & hæc Συγχωροχάρτια, seu Chartas condonatitias, indulgentiarum vicem apud Græcos obtinere. Describit Crusius in Turcogræcia pag. 104. ejusmodi συγχωρητικὸν, concessam Theodosio Zygomalæ à Michaele Patriarcha Antiocheno, hoc titulo: Συγχωρητικὴ ἰσχὺς τῆ Πατριάρχου Ἀντιοχείας Μιχαὴλ, ἐπὶ αὐθεντεύοντι ὑπάτῳ τῆ κεφαλῆς τῆ εἰς αὐτὸν ἐξομολογουμένῳ⊙, φέρων καὶ τὸν ἀρχιρατικὸν στολὴν, καὶ ἐπιτυγχάνομεν⊙ τὰ συλλείπεα, καὶ ἐνθετῆ ἐκκλίνειν δεῖ κακῶ, καὶ ποιῶν ἀγαθόν. Sequitur deinde ejusdem Michaelis diploma, ex quo cujusmodi sit τῆ συγχωρητικῆς formula, lector percipere potest. Alias describit Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 2. cap. 5. §. 4. pag. 130. 131. ut & Arcudius pag. 371.

ΣΥΔΟΡΟΚΕΦΑΛΟΝ, *Sudarium*, Nomocanon Cotelerianus num. 251. ἐὰν ἀνδρόγυνοι, ἀλλήλας ἔχουσαν ὡς μίαν σάρκα, καὶ οὐδὲν τικτοτοιοῦσιν, ὁ τῆ θανάτῳ αὐτῆ, μερίζων ὕπως γαμβρῶ καὶ νύμφης τὰ συδιρεκφάλα αὐτῆ, τὰ ἢ προσφιρόμενα, ἤγουν ὑπ' αὐτῆ ἀναλεθέντα μεριζέσθωσαν ὁ μίσω, &c.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ. Aristophanis Scholiastes ad Ranas: σύκον, ἀδ⊙ παθύμαλ⊙, ἀπὸ ὁ τῶς ὀφθαλμοῖς, καὶ ἀπ' ὁ ἄλλῳ τινὶ μέρει τῆ σώμαλ⊙, ὁ φασιν ἰδιωτικῶς Συκάμινον.

ΣΥΚΟΤΙΝΑ, pro συκοτρίνα, *Succotricitrina*, apud Myrepsum sect. 32. cap. 17. quæ ita appellatur, inquit Fuchsius, ob nimiam aloës copiam: hodie *Sucitrina* dicta. At in Cod. Reg. Συκοτρίνα legitur.

ΣΥΚΩΤΟΝ, *Ficatum*, *Iecur*, Recentioribus Græcis. Vide Salmasium ad Solinum p. 1319.

ΣΥΚΟΤΟΚΥΑΟΝ. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. n. 38. ait eundem Patr. accusatum ab inimicis, ὅτι συκόκυλα ὠρισθίων ἔφαγε, καὶ ὅτι πολλὰς ὥρας γουκλισίας ποιῶν ὑγιᾶ. Fortè legendum συκόλοχλα, *succos jecorum*, vel συκόκηλα. Vide Σικότι.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΊΑΣ ἐναίσιμα, *Actio calumniæ*, in Basilicis & libris JC.

Συκοφαντικὸν, *Sacramentum*, seu *juramentum de calumnia*, vox etiam Jurisconsultorum Græc. Nicetas Metropolita Heracleæ in Respons. τὰ ἐγκλήματα ἃ δεῖ συκοφαντικῆ καὶ τιλαύ λύσῃ. Occurrit in jure Græcorum. p. 119. 120. &c.

ΣΥΚΟΦΑΣ, *Ficedula*, Συκαλίς.

ΣΥΚΟΝΕΙΝ. Vide in Σικάνειν.

ΣΥΛΕΜ, ὁ ὥρας τὸ ἀλλῆρον, in Glossis Jatricis MS. ex Cod. Reg. 190. ὁ ὥρας, in Cod. 1843. Farinal olij, αὔρας. Matthæus Silvaticus: *Silem est herba nascens inter frumentum, cum est tempus pluviosum, & est gramen.*

ΣΥΛΗΓΟΥΔΙΝ. Vide in Τυχοβαύσης.

ΣΥΛΙΓΟΤΡΑΟΝ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg. de Medicis Imperatoris:

Λήγει, ποῖτε τὰ ἐγ τὰ, καὶ ἀς ἡμῖν τόδε τόδε,
Καὶ ἀς φέρει συλίγυρδον, καὶ ἀς βαλεῖν ἀπαντα.

Vide Συλλιγῦδι.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ, inter excubitores aulæ Turcicæ recensentur à Laonico Chalcondila lib. 5. Hist. pag. 122. μῦ ὁ Συλικτάριδις ὄνομ⊙ ὁ Βασιλίως Θυρῶν ἀμφὶ ὁ τριακοσίων, οἱ ἵππους ὅλως δεῖ ὁ τοπλυδῶν ἐπὶ ταύτῃ παραγίνοντ⊙ τῷ χόρᾳ. Apud eundem in fine libri 8. scribitur Σελιλαρίδις, in libro verò 9.

Σιλιλάρια. Videntur intelligi ij de quibus Menavinus apud Sansovinum de Reb. Turcic. pag. 37. cap. *De servitori continovi del palazzo. Il terzo è siestar, che porta l'arco & la saette, & la sua spada: & questi sono i piu propinqui al signore, & hanno per provisione dieci ducati d'oro il mese per ciascuno, & sono due volte l'anno vestiti del broccato d'oro, & quando sono d'età d'anni 24. gli togliono da qual servigio, & mettongli in magior grado, &c.*

ΣΥΛΊΤΡΑ, *Dulcis radix*, γλυκύῤῥιζα, apud Interpol. Dioscorid. c. 412.

ΣΥΛΛΑΒΑΊ, *Apices*, in Gloss. Gr. Lat. *Literæ, sacri affatus, Rescripta principum.* Vox apud JC. Græcos passim obvia.

ΣΥΛΛΕΓΕΙΝ, *Collectam agere, in sacram ædem coire*, quomodo, *colligere*, usurpant scriptores Latini, ut in Gloss. med. Lat. docuimus. Joan. Chrysost. Homil. in Cœmeterij nomen: ἐξεῖθεν ὧν δεῖ τοῦτο συλλεγόμεθα· τίνος ὁ ὄνομα τῷ μαρτυρίῳ τούτῳ, καὶ ὑγιὲ ὧν ἑτέρῳ; utitur mox, & alibi.

ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ, *Lectoris missa inservientis ministeria*; quo nomine inscribitur liber Ecclesiasticus Græcorum Edit. Venetiis an. 1635. hoc nempe titulo, ἀκολουθία ὁ ἀναγνώστου, ἤγουν τὰ Συλλειτουργικά. Deinde in ipso libri initio: ἄδωκε ὁ ἀκολουθίας ὁ ἱσπερινῦ. μῦ ὁ εὐλογητὸν, ὁ ἀναγνώστης λέγει ὁ ἑξαψαλμὸν ψαλμὸν, ὕπως ἡσύχῳ καὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ, Διὸτι ἑξαψαλμώσωμεν, &c. In Liturgia Chrysostomi apud Goarum ad Euchologium pag. 98. Sacerdos sic Diaconum compellat: ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργὲ, συγχωρεῖς μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Pachymeres lib. 11. cap. 20. ὁ δ' ἀποκρίνεται ὕτω πως ἐκεῖνος· Πατριάρχῃ μὲν αὐτὸ μὴ λειτουργεῖν ὅλως, ὡς ἂν μὴ συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τὸ σκέος διακόνου. Vide eundem Goarum ad Euchologium p. 12.

ΣΥΛΛΗΒΑΡΙ, *Frenum*, κημὸς, ἵππος. Συλλιβαρώνειν, *Frenare*, ἀναχαιτίζειν. Vide Σελιβάρι.

ΣΥΛΛΗΓΟΥΔΙΑ, *Angina*, Συναγχὴ, ἀγχόνη.

ΣΥΛΛΙΓΟΥΔΙ, *Lacertus*, Σαυρίς. Vide Συλίγηρδον, & Τυχοβαύσης.

ΣΥΛΛΟΓΗ, apud Suidam, ὄνομα ἀρχῆς, nomen dignitatis, *Collector* scilicet tributorum. Procopius in Anecdot. τότε λῃστὴς ἦνομ⊙ ὄνομα τῷ Συλλογῷ, ὁ ἐπὶ τοῖς τιμήμασι ὁ ἀρχῆς καταβεβλημένων χρημάτων ὑπ' ἰχύσης τινὰ ἐλπίδα ὁ ὁ ἁμαρτανομένων ἐπιτροφῆς.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ, *Contractus*. Vox JC. familiaris, cujus vim sic explicat Scholiastes Basilic. scribens τὸ μίγμα ὁ βουλημάτων ὁ συμβαλλόντων προσώπων, συμβολὴν λέγουσιν· δὲ, inquit, καὶ δύο ταύτας ἔγραφον συντάγματα Συμβολὴ καλῆ⊙, ἧς ὑπόμνημα ὁ συμφωνοῦντων μεθ' ἑτέρου ὁ συμβαλλόντων, ὅτοι συμμιξάντων καὶ συναινεσάντων, καὶ ὡς ταυτὸ τὰς ἰδίας ἀγαγόντων γνώμας. Lexicon MS. Cyrilli: Συμβόλαιον, τὸ γραμματεῖον, ἀφ' ὃ καὶ Συμβολαιογράφ⊙. Quæ postrema vox occurrit in Nov. Justiniani 7. 44. &c. Idem Lexicon: χειρόγραφον, συμβόλαιον, γραμματεῖον. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de Bello & pace:

Pace : συμβολαὶ ἀντὶ τὰ ἐπὶ γάμῳ γινόμενα γράμματα.

ΣΥΜΑ, Συμᾶναι, Συμαζώναι. Vide in Συμά.

ΣΥΜΒΑΣΜΑ, *Tranſactio.* Συμβασὶς, *Tranſactor*, Διαλλακτής.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ, *Sacra cena, Divina Euchariſtia.* Palladius in Vita Chryſoſtomi pag. 66. de Libellis accuſationis adverſus eundem Chryſoſtomum : ἔχοντας ῥᾳδίᾳ ἀληθῆ εἶδον, πλὴν τοῦτο, ὅτι παρόντι παρὰ, μὴ πλὴ κοινωνίαν δεξηθῆναι ὕδατος ἢ παρέλθῃ, ἵνα μὴ ἀκουσίως τῷ σίτῳ, ἢ τῷ φλέγματι, συμπλύσωσί τι τὸ συμβόλου.

Σύμβολον, *Symbolum Apoſtolorum, brevis fidei confeſſio Religionis continens elementa*, inquit Euthymius Zigabenus in Panoplia, initio. Theodorus Lector & Cedrenus an. 23. Conſtantij, de Petro Fullone Antiocheno Patr. καὶ ἐπὶ πάσῃ συναξει τὸ σύμβολον λέγεσθαι, præcepit, παύτιρον τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ καὶ μόνον λεγόμενον. Paſſim.

Σύμβολα, *Codicilli datorum officiorum*, apud Juſtinian. in Nov. 81. Vide Cujacium ad Nov. 8.

Σύμβολα τὰ φιθμᾷ, in Nov. 118. Juſtin. cap. 1. Galli *Chiffres* vocant. Vide Cujacium lib. 1. obſerv. cap. 3. & lib. 12. cap. ult.

Σύμβολον, *Signum*, *Campana.* Typicum MS. Monaſterij τῶν Κεχαριτωμένης cap. 35 : καὶ τὰ τῶν ἑνιαυτῶν ὥρας μεσύρια ἐν τῷ καιμηλίῳ ὑμῶν ψάλλειν βυλόμεθα, τῷ μικρῷ συμβόλῳ κρουόμενα. Typicum S. Sabæ cap. 40. ὅτι ὁ ἱπιστὴ ὁ κρούων τὸ ἱσπιτεῖν, κρουόμενος τὸ συμβόλου ; συναγόμενα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Cap. 41. ἐν ᾗ ὥραν ἵστηλι, κρουόμενος τὸ συμβόλου ; συναγόμενα ἐν τῷ νάρθηκι. Cap. 45. αἱ λοιπαὶ λιταὶ ψάλλονται ὑμῶ λίαν ἐν τῷ νάρθηκι μὴ τὸ κλίνειν τὸ συμβόλου κρουόμενον καθ' ὥραν ς'. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Signum.*

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ, *Conſiliarius*, *Aſſeſſor*, πάρεδρος, Σύμβουλος. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Τὸν ἐκ τοὺς ἰδίους τὸν καὶ συμβουλάτορας του.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. ϛ'.

Ἔμεινε μόνος ὁ Νέστωρ συμβουλάτωρ τῶν Ἑλλήνων.

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ, *Conſilium*, in Gloſſ. Gr. Lat. & Lat. Gr. *Concilium*, Συνέδριον, Συμβούλιον. Alibi : *Collegium*, Συμβόλιον. S. Athanaſius de Synod. Arimin. pag. 878. εἰς τὸ συμβόλιον ἑαυτὸν καταγαγεῖν ἑαυτόν. Theophanes an. 34. Juſtiniani : ἐν ᾗ ὥραν ὁ ἑνιαύτιος συμβόλιον ἐποίησε καὶ ἐπιμέλειαν τῆς Ὑπάρχου, &c. Martyrium S. Procopij : συμβόλιον ποιήσαντες, ὥστε ἐμπροσθεν αὐτῶ &c. Vita S. Eudociæ Mart. num. 35. συμβόλιον ποιήσαντες ἀπέσταλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸν πρωτοπρόεδρον βασιλέα καὶ τὸν μακαρίας Εὐδοκίας.

Συμβόλιον maximè in malam partem ſumitur, cùm de aliquo opprimendo conſilium initur. Vita S. Maximi Confeſſ. num. 16. συμβόλιον ὁ πανσάμβρος βασιλεὺς ἅμα καὶ Πατριάρχης, ὡδὲ ἦλθε ὁ Πυλαίτης ὁ ἐνδαίμων ἐπὶ τὸν ἐμὸν Ἰησοῦ, &c. In ejuſdem Actis pag. 40. συμβόλιον ποιήσωμεν οἱ τῆς ἐκκλησίας, ὅπως ὁ βασιλεὺς ταύτην αὐτὴν καταρρῆξαι πρὸ πικρὰν καὶ ἀπάνθρωπον ἐξορίαν. S. Joannis Theologi Commentarius apocryphus de Jeſu-Chriſto, MS. συμβόλιον ὁ ἐπίσκοπος λέγει καὶ Καϊάφας. Pſeudo Euſtochius in Vita S. Euſignij : συμβόλιον ὁ πανσάμβρος μὴ τὸν ἀνελεῖν, φησὶν, Σεβαστὸν μου παῖδα ὕμορφον καὶ ὡράιον, &c. Ubi συμβόλιον ποιῶν, idem valet quod apud Latinos inferioris ætatis, *Conſiliari*, pro *conſpirationem moliri.* Utitur præterea Symeon Logotheta in Leone Philoſopho p. 4. Occurrit etiam non ſemel apud Matthæum & Marcum.

ΣΥΜΜΕΤΡΟΣ. Joannes Epiſcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : δύο πραγματευταὶ ἦσαν φίλοι, ὁ μὲν πλούσιος, ὁ δὲ πένης σύμμετρος. Id eſt *modicè dives.*

ΣΥΜΠΑΘΕΙΑ, *Venia*, *Abſolutio*, *Remiſſio.* Gloſſæ MSS. ἐπιχώρησις, συμπάθεια, παραχώρησις. Corona pretioſa : συμπάθιον, *Indulgentia*, Συγχώρησις, Συμπάθιον, Portio, συμπάθιον, Hieron. Germano. Bulla aurea Alexij Comneni apud Annam filiam lib. 3. pag. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις μείζονος, καὶ προσθήκας δίκτυα, καὶ συμπαθείας τῶν λεγομένων σανδαλίων, καὶ σχιδυλίων καὶ δεσποτσχιδυλίων, &c. Paulò ante : συμπαθείαι δημοσιακαὶ ὀφλημάτων. Novella 2. Manuelis Comneni Imp. lib. 2. Juris Græcorum. πᾶσα ἡ πρόσοξις γενοῖτο ἅπαν ὅτι ὀφεὶ τῶν πραφοειλομένων, ἅπαν ὅτι ὀφεὶ κλασμάτων, ἅπαν ὅτι ὀφεὶ συμπαθειῶν, ἅπαν ὅτι ὀφεὶ τῶν ἀπὸ ταπανῶν ἐτέχων, ἅπαν ὅτι ὀφεὶ τῶν ὑποκειμένων τῆς χαραγῆς, ἅπαν ὅτι ὀφεὶ στρατιῶν συμπαθαμένων, κἂν μὴ ἀθλιώσωσις ἐγκλήτῳ, &c. Idem Jus Græcorum. lib. 2. pag. 104. καὶ πολλάκις μὲν ὅρους διαβιβαζόντων ἐν ὑποκειμένων δένδρων τῇ βασιλικῇ τῆς ἐπιλιμίνι συμπαθείαν. Codinus in Orig. Conſtantinop. num. 149. ἐπιλύτευσαν τῇ ἐαθεῖ, αἰτῶ λόγου συμπαθείας τῆς μὴ φοβεθῆναι. Damaſcenus Studita Homil. 20. ἐν ἴζνοις συμπάθειαν.

Συμπαθῶν, *Crimen condonare.* Epiſtola Sultani Ægyptij apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. ἀλλὰ ἐφύλαξε τὸν ὑὸν τῆς Βασιλίσσης, ἐν ἐσυμπάθησε τὸν ἐχθρὸς σὺ, καὶ ἐχάρησε ἐπὶ τούτῳ πολλά.

ΣΥΜΠΑΙΓΝΙΑ, *Colluſio.* Vox Juriſconſultorum in Baſilicis ; &c.

ΣΥΜΠΑΜΟΣ, *Accidens*, Σύμβαμα. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſol. cap. 269. ἐὰν γὰρ τὸ ἄτυ κάτυα σύμπαμα ἢ δῷ κανέν κακὸν, &c. Ubi verſio Veneta : *Per alcuna mala ſorte*

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ, *Conſocer.* Leo Grammaticus in Leone Philoſopho pag. 484. ἀπέστειλε ὁ βασιλεὺς Γρηγορᾶν Δεμεστικὸν τῶν σχολῶν τὸν λεγόμενον Γαβριτζέλιον, συμπένθερον ὄντα Δάρδανου, καταπολεμῆσαι αὐτόν. Idem in Porphyrogenito p. 494. Νικήτας ὁ Πατρίκιος ὁ συμπένθερος Ῥωμανοῦ, &c. Adde Anonymum in eod. Porph. n. 11. & in Lacapeno n. 22.

Συμπενθερὰ, *Socrus*, Πένθερα, apud Portium. Συμπενθερία, affinitas inter duos, ex filiorum vel filiarum nuptiis, ſic ut uterque ſocer dicatur, hic quidem reſpectu nurus, alter reſpectu generi. Conſtantinus de Adm. Imp. cap. 29. συμπενθερίας μὴ τοὺς Τόρκας, ἐν ἀγάπας ἔχοντες. Balſamon interrog. 43. ἡ συμπενθερία τῶν σωλήνων μέχρι πόσε βαθμοῦ κωλύει. Adde Nomocanon. Cotelerianum n. 492.

Συμπενθερίζειν, *Affinitatem contrahere per matrimonia liberorum.* Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 13. ἀ—ατίμων βοσίων γένων αἰτήσῃ συμπενθερίσαι μὴ τῆς Βασιλίσσης Ῥωμαίων, ἐν ἡ Θυγάτηρ αὐτοῦ εἰς γάμους λαβῶν, ἀπέδωκεν εἰκόνα Θυγάτηρ, &c. Occurrit ibi rurſum ſemel ac iterum. Vide Notata ad Alexiadem Annam p. 253. 281. & Gloſſam. Lat. in *Conſocer.*

ΣΥΜΠΕΣΜΑ, *Accidens.* Anonymus de Nuptiis Theſei :

Γιατὶ λιπὸ τὸ σύμπεσμα ἀθλίω τῆς Ἀριάτε
Ἡ νύφη ἐκαλίβαλεν, ἐκρίβιον ἡμέρα.

Vide Σύβασμα, & Συμπαμός.

ΣΥΜΠΕΦΩΝΕΙΝ, *Concordare*, *Convenire*, Ὁμολογεῖν, συμφωνεῖν.

ΣΥΜΠΙΣΤΕΝΕ, *Sebeſten*; Myrepſo de Antidotis cap. 99. Actuario; & aliis. *Mixa*, & *Mixaria.*

ΣΥΜΠΛΕΥΡΟΝ, *Perna.* Prochoprodromus MS. lib. 1.

Σύμπλευρον ἐμαγάρισεν σύλλαβόν ἐν ταξύρι.

Infrà :

Ἐγὼ δ' ἂς ὕρα κάμβρον σύμπλευρον τὸ ἀπάλω.

Vide in Ἀπάλιν.

ΣΥΜΠΛΑΙΟΝ, *Proximè.* Anonymus de Locis

Hierosol. num. 4. ἀυτῆ σύμπλιον ἴναι τὸ σπήλαιον, ὅπου ἦτον ὁ Χριστὸς μὲ τὰς ἁγίας Ἀποστόλας κεκριμένος. Et num. 12. ἀυτῆ σύμπλιον ἴναι ὁ οἶκος τῆ Ἰακώβ.

ΣΥΜΠΟΝΟΣ, *Assessor judicis*, in Basilicis. Glossæ Lat. Gr. Assessor, Σύμπονος.

ΣΥΦΑΜΙΛΟΣ. Vide in Φαμιλία.

ΣΥΜΦΕΡΜΑ, *Symbolum, collatio.* Alexij Comneni monita MSS. ad Spaneam nepotem:

Καὶ λίψιν τὰ χαρίσματα, καὶ τὰ συμφέρματά σου.

ΣΥΜΦΑΙΡΟΥ, Ægyptiis, *Lilium*, apud Interpol. Dioscorid. c. 512.

ΣΥΜΦΕΡΝΕΙΝ, *Assimilare, Comparare*, Παραβάλλειν, ἀπάζειν.

ΣΥΜΦΟΙΝΑ, *Cicada.* Vide Petr. Belonium lib. 1. observ. cap. 18.

ΣΥΜΦΩΝΗΣΙΣ, *Pactum, Contractus.* Catalogus offic M. Eccl. Allatianus, de Protonotario: συμφάμβῳ ἢ ἡ συμφωνήσις, φράσις, διαθήκαι, &c. Liuthprandus in Legat. *Symphona, id est consonantiæ scripta juramento firmata sunt.*

ΣΥΜΦΩΝΗΤΗΣ, *Socius, Sodalis.* Apophthegmata Patrum in Petro Pionita num. 3. ἔλεγεν ἀβὴ Ἡ ἀββᾶ Πέτρου καὶ Ἡ ἀββᾶ Ἐπιμάχου, ὅτι συμφωνηταὶ ἦσαν εἰς Ῥαθῦ. Ita in Sereno num. 1.

ΣΥΜΦΕΔΡΙΟΝ, *Subsellium.* S. Athanasius in Epist. ad Solitar. οἱ Χριστόμαχοι, τοῦτο ἡ Κόμης ἡ ὁ Καθολικὸς παρήγγελλεν, ἁρπάσαντες τὰ συμφέδρια, ἡ Ἡ θρόνον, καὶ τὸν σφέτερον. Epiphanius hæresi 58. num. 1. ἀλλὰ πολλάκις καὶ ξένος παρερχόμενος, καὶ παρ' αὐτοῖς ὑποξενιδεύσας ταυτῃ διέβαλε τῇ διαγωγῇ, εἰς πολὺ αὖθι τότε θρύλλῃ λόγος· ἁρπάζουσι γὰρ τὸν τοιοῦτον ἴσως καὶ ὑπὲρ συμφελίους δίκαιος, μὴ ἀνάξιος τὸ χειροτονῆσαι ἱεράζοντα ἢ Ἡ μικρὸν ἀφαίρετος. Hanc vocem non intellexit Petavius. Vide Gloss. med. Lat. in *Scamnum.*

ΣΥΜΦΗΦΟΙ, Græcis dictis, *qui populi clerique suffragiis simul ad Episcopatum eliguntur*, seu *proponuntur.* Nam, ut fieri solet in ejusmodi electionibus, alij alium postulant, ἄλλοι ἄλλον ὑποζητοῦσι, ut ait Socrates lib. 5. cap. 2. lib. 6. cap. 11. tanquam τὸν ὑποκοπὸν ὑποβολέας, ἢ προδικαμβίους, ut loquitur Sozomenus lib. 7. cap. 3. donec conspirantibus omnium suffragiis, unus eligatur, vel è tribus ad Principem delatis, horum unus ad Episcopatum provehatur: quod postremum obtinuit extremis saltem Græciæ sæculis, cui in Patriarchæ Constantinopolitani electione id competiisse juris constat: immò etiam prioribus, ut testatur idem Sozomenus lib. 7. cap. 8. Quippe, ut scribit Nicephorus Gregoras lib. 9. p. 201. 1. edit. ut Imperatores olim Ecclesiæ privilegia concesserant, sic δίδοσι δ' αὖ ἡ ἐκκλησία τῇ βασιλέᾳ, τὸ Πατριάρχου, ὃν ἂν ἰδίοις Ἡ ψηφισθίσιν προβάλλεσθαι. Theodorus Lector Ecl. 1. Ἀναστολὴν τελευτήσαντος, Γενναδίου προεχειρίζοντο πρεσβύτερος Ἡ ἐκκλησίας, Λεκκίου Ἡ Ὀρφανοτρόφου συμψήφου γενομένης. Theophanes pag. 116. ubi de electione Palladij Episcopi Antiocheni: συμψηφίσθη ὑπὸ καὶ Παλλαδίου καὶ Ἰωάννης ὁ Κωνσταντίνου, ἡ Ἀνυσάσιος Σιλιστρίας ὁ καλὸς βασιλεύσας. Ubi observandum tres ibi συμψήφους appellari, licet plures fortean essent, quod ex iis unum Princeps, vel certè Metropolita seligeret pro arbitrio: quippe, uti docemur ex Novella 138. Justiniani cap. 2. mortuo Episcopo, coibant κληρικοὶ ἡ πρῶτοι Ἡ πόλεως, iique propositis sanctis Evangeliis ὑπὲ τριεῖ προσώπους ψήφισμα faciebant, seu *decretum*, ὡς ἐκ Ἡ ψηφιζομένων τριῶν προσώπων ὁ βασιλεὺς χειροτονῇ τῇ ὑπολοιπῇ ἡ τῷ κρίματι Ἡ χειροτονήσῃ, qui quidem tres electi invicem σύμψηφοι appellabantur, interdum etiam ὑπόψηφοι, ut apud eundem Socratem lib. 5. c. 5. συναγαγόντες τοὺς ὑποψήφους εἰς ἐπισκοπὴν, ἐψήφισαν τοὺς πάντας Ἡ ἀριθμῷ ἓξ.

ΣΥΜΨΥΧΑ, Συμψύχους. Vide in Ψυχή.

ΣΥΝΑΓΕΙΝ, *Synaxin celebrare, in Ecclesiam coïre*, ἐκκλησιάζειν. Vide in hac voce. S. Athanasius in Apol. ad Constantium p. 683. ὁ γὰρ μακαρίτης Ἀλέξανδρος, συνὼν ὅλῳ Ἡ ἄλλῳ τόπῳ, ἡ οἰκοδομῇ τῷ τότε μαίζονα νομιζομένῃ ἐκκλησίαν Ἡ καλυμένῃ Θεωνᾶ, συνῆγεν ἐκεῖ ὅλῳ τὸ πλῆθος, καὶ συνάγων ὡς ὁμιλεῖ ἡ οἰκοδομῆς. Infrà: ἀλλὰ ἡ ὁ μακαρίτης οὐ διέλυσε τὸν ἐκκλησίᾳ τοιαύτης οὔσης συναξίως, συνῆχθη, ὅτου κἀγὼ πεπείσμαι, ἡ γέγονεν ὡς ἰσχαίνει, ἀλλὰ συνάξις ὠχῆς. Et in Apol. 2. de Fuga sua pag. 747. διαβεβαιωμένου καὶ Ἡ σὺν αὐτῇ, μηδὲ ὅλως αὐτὸ πρεσβύτερον γενήσεσθαι πόλε ὃν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μηδὲ συναχθῆναι αὐτὸν ποτε ὃν τῇ ἐκκλησίᾳ ὡς πρεσβύτερον. Vide Sozomen. lib. 8. cap. 3. & observata ab Henrico Valesio ad Euseb. lib. 3. de Vita Const. cap. 65. 67.

Συναξις μεγάλη. Joan. Catpathi Episc. in Narrat. MSS. de Anachoret. ὡς ἦ ὁλίγα ὑφῆλε, ἐπίασεν μεγάλαν συνάξιν· ἡ ἦσαν, Καζαλύομβι δι' ὑμᾶς, ὅτι δὲν εἴσαν ἴσι. Infrà: ἡ παρέβαιναν αὐτοῖς ἄρτας ξηρὰς ἡ ἅλας, ἦσαν, ὅτι, Χρεία ἔχει δι' ὑμᾶς ἰφτὰν ποιῆσαι, ἡ ἔβαλεν ὀλίγον ἔξω εἰς τὸ ἅλας, καὶ ἀναστὰς ἔβαλεν συνάξιν ἴσως πρωΐ.

Συναξις, *Collecta.* Acclamationes in Concil. Constantinopol. sub Mena act. 5. Κράξει τῷ συνάξει, ἀγωμβῳ, ἀσίλθωμβι ἴσω εἰς Ἡ Θεοδόσιον. ποιᾶν συναξίας, apud Socratem lib. 5. cap. 22. & alios passim.

Παρασυναξις, *Illegitima collecta, conventus Schismaticorum.* Idem Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 1. παραδίδωσι τοῖς σχισματικοῖς Ἡ ὑπάρχειν ὅλον Ἡ Θεοδόσιον καθιερῶτα τοῖς δεῖ Ἡ πόλεως, ἐκκλησιάζειν ἐν αὐτῷ τολμήσας, καὶ παρασυνάξεις καὶ παραβιάσματα πληρῶσαι. Ita etiam act. 1. pag. 13. Utuntur præterea S. Basilius in Epist. ad Amphilochium, & Socrates lib. 4. cap. 29.

Παρασυναγωγὴ, *Conventiculum*, in Hist. Concilij Nicæni II. cap. 6. Atistenus ad Can. 1. Epist. 1. S. Basilij: οἱ μὴ κοινωνοῦντες τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἀς πρία διαιρέσεις, ἀς αἱρετικὰς, ἀς σχισματικὰς, ἀς παρασυναγώγας. Deinde: Παρασυνάγωγός ἦ ἐστιν οἱ καθαιρεθέντες ὑπό τινος πλαισμασιν Ἐπισκόποι, ἡ πρεσβύτεροι, καὶ μᾶλλον ἐκεῖνος ἡ λειτουργίας, ἡ μὴ ὑποκύψαντες τοῖς κανόσι, ἀλλ' ἰδιωτικὰς αὐθεντικὰς ἐκδικήσεις τῷ προεδρίαν καὶ τῷ λειτουργίαν, ἡ διατηρήσαν παξάμβρας ἴτερον, καὶ ἡ γνώμης αὐτῷ ψηφίσας τινὰς παρατάσεις, ὡς συναναλυθῆναι αὐτοῖς, ἡ τῷ καθολικῷ καταλιπὼν ἐκκλησίαν.

Ἀποσυνάκτος, *Qui à Synaxi seu Collecta abstinet*, apud S. Cyrillum in Epist. ad Celestinum Papam.

Συνάξις τῶν Μαρτύρων, in Concilio Gangrensi Can. 20. *Concilium Martyrum*, de quo egimus in Gloss. med. Lat. Epistola ejusdem Concilij de Eustathianis: καὶ τὰς συνάξεις Ἡ Μαρτύρων, καὶ Ἡ ἐκεῖ συναρχομένων καὶ Ἡ λειτουργίων καλαγινώσκοντες. Ubi Balsamon, ἐν μνήμαις ἁγίων μαρτύρων ἐγίνοντο συνάξεις ἡ πανηγύρεις ἐν τισι ναοῖς, &c. Et Zonaras: κατιφρόνουν γὰρ Ἡ τόπων ἐν οἷς μαρτύρων ἀπέκειντο λείψανα.

ΣΥΝΑΓΡΙΣ, *Vermis species*, in Oratione S. Thryphonis. Vide in Ῥιξιφυλάτης.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ, *Oratorium Judæorum*, locus ubi simul coëunt. Socrates lib. 7. cap. 13. ἐφ' ᾧ κινδύνῳ ὁ Κύριλλος σὺν πολλῷ πλήθει ἐπὶ τὰς συναγωγὰς Ἡ Ἰουδαίων παραγενόμενος, ὅτου γὰρ τὰς εὐκτηρίους αὐτῶν ἀνομάζουσι τόπους, τὰς μὲν ἀφαιρῶ, τὰς δ' ἐξελαύνει ἡ πόλεως.

ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ, *Ejusdem artis, ejusdem professionis ac muneris*, quomodo *Confreres* vulgò dicimus. Nomocanon Cotelerianus num. 475. οἱ τεχνῖ οἱ ψήφοντες τὰς τεχνὰς Ἡ συναδέλφων αὐτῷ.

ΣΥΝΑΖΕΙΝ, pro Συνάγειν, colligere. Theophylactus

phylactus Hierodiac. Homil. 13. pag. 252. ὅτι συνάζει μαθητὰς καὶ πλῆθος λαῶν.

ΣΥΝΑΚΟΜΒΙΖΕΙΝ. Vide in Ἀνεμβίζειν.

ΣΥΝΑΚΤΗΡΙΟΝ, *Conventiculum, Concilia-bulum*, apud Theophanem an. 38. Juſtiniani.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΙΟΝ, *Pactum, Contractus.* Conſtantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 13. συνεχύσατο καὶ μετ' αὐτῆς Χαζαρίας γαμικὸν συναλλάγιον, ἐν τῷ θυγατέρα αὐτοῦ εἰς γυναῖκα ἐδίξατο.

ΣΥΝΑΛΛΑΤΤΕΙΝ, *Coire.* Ita hanc vocem Interpretantur Zonaras & Balſamon ad Can. 69. Epiſt. S. Baſilij ad Amphilochium.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ. ita vocant Græci *Vitas Sanctorum in compendium redactas*, & ſuccinctas expoſitiones ſolemnitatis de qua agitur: quæ quidem in Menæis aliiſque Eccleſiaſticis libris inſertæ paſſim leguntur. Circumferuntur porro Synaxaria præſertim Nicephori Calliſti Xanthopuli, qui vixit ſub Andronico ſeniore, quæ variis ſubinde hæreſibus ſcatere oſtenſtit Leo Allatius in Diſſert. 2. de libris Eccleſiaſticis Græcorum, ubi de Triodio, in quo eorum lemma ita concipitur: Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου συναξάρεια εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς τοῦ τριῳδίου μιᾶν ἑκάστῳ αὐτῶν αἰτιολογοῦσα, πῶς ποτὲ κατ' ἀρχὰς ἐγένετο, καὶ διὰ ἣν αἰτίαν ὕστερον τοῦτο ἔσχεν, καὶ ὅθεν ὁ ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἱτάχθησαν μετά τινων ἐπισήμων μελῶν, &c. Ejuſdem etiam Synaxaria alia in Pentecoſtario & alibi aſſumuntur. Utraque vero & Triodij & Pentecoſtarij Synaxaria ejuſdem Xanthopuli in linguam Græcam vulgarem converſa tum à Marthæo Cigala Cyprio, tum à Maximo Cytherenſi Epiſcopo ſeorſim edita ſunt Venetiis an. 1637. & 1649. in 4. Xanthopuli Synaxariorum meminit præ cæteris Gennadius cap. 2. de Azymo, ubi ea legi Conſtantinopoli non fuiſſe ſolita annotat, ſed etiam ſuggillat ut ſchiſmatica.

Varia extant in Bibliothecis ejuſmodi Synaxaria, quorum quædam hunc titulum præferunt, Συναξάριον τοῦ συνόλου τοῦ ἐνιαυτοῦ ὅλου χρόνου, ὃν ἔχασιν, καὶ ἐκ τινῶν τόμων, καὶ ἐν οἷς χρόνοις, καὶ ἅτε τὸ δεῖγμα μαρτυρίου, ἅτε δὲ διὰ ἀσκήσεως ἐδέξατο θάνατον. Atque illud quidem quod legi, duobus voluminibus continetur. Laudantur etiam in Typico S. Sabæ cap. 21. pag. 48. alia & antiquiora Synaxaria: καὶ γὰρ τῷ τυπικῷ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἀκολουθήσαμεν, καὶ ἀκριβέστερον συναξάρια ἐδεξάμεθα, τά τε ἀεὶδιμα μοναχῶν τοῦ Στουδίου, καὶ λοιπῶν, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, &c. Infrà ead. pag. ἀλλ' ὧν εὕρομεν ἐν τῷ συναξαρίῳ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς τὰς ἑκταρίους εἶπεν ὁ Θεοτόκος γίνεσθαι προσομοιδιὰ, καὶ τελέσαι λειτουργίαν. Sed hic non tam vitarum SS. compendia, quam τυπικὰ intelliguntur.

Συναξαριστὴς, *Synaxariorum ſcriptor*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. p. 104. & Theophylactum Hierodiac. pag. 154. Index MS. Bibliothecæ Monaſt. S. Trinitatis inſulæ Chalces: συναξαριστὴς μελῶν ἔχων ἑξ. Infrà: Συναξαριστὴς χαμψός.

ΣΥΝΑΞΙΣ. Vide in Συνάγω.

ΣΥΝΑΠΤΕΙΝ, *Conjungere, Connectere.* Vox Liturgica, cùm ſcilicet Horæ Eccleſiaſticæ invicem converruntur, & nullo temporis interſtitio alia poſt aliam decantatur. Pentecoſtarium: καὶ εὐθὺς συνάπτομεν τῷ πρώτῳ ὥρᾳ τριψάλμου καὶ τὸ συνήθες. Triodium 2. Feria 1. hebd. Jejunior. καὶ συνάπτομεν τῷ πρώτῳ ὥρᾳ, καὶ πληροῦμεν τὰ τρία ψαλμῶ, λέγομεν, &c. Ita Sabbato ejuſdem hebdom. Rurſum Feria 5. Magni Canonis: συνάπτει δὲ καὶ ἡ πρώτη ὥρα ὠδὴ στιχολογίας. Codinus de Offic. Palat. cap. 14. num. 27. ψάλλει ἔξω ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς τρικλίνου τὸ ἱπιλοιπὸν τῆς ὀρθρου, ἅτε συναπτομένης ἡ ἀκολουθία τῆς ἁγιασμοῦ.

Ἐπισυνάπτον, eâdem notione. Triodium Feria 6. hebd. ἐπισυνάπτομεν καὶ τῷ γ'. ὥρᾳ. Infrà: ψαλμὸς τὸ ἐπισυνάπτον. Liturgia Chryſoſtomi pag. 75. καὶ ὁ διάκονος περιλύσας τὸ ὠράριον αὐτοῦ, ἐν προσευχῇ τῆς, καὶ ἐπισυνάπτει ἐκφώνως, τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν. Vide Can. 17. Concilij Laodicenj.

Συναπτὴ, Græcis dicitur, quod Latini ſcriptores Eccleſiaſtici *Collectam* vocant: quandam ſcilicet orationé quæ inter Pſalmos, aut alias quaſvis prolixiores preces, à Diacono, ut plurimùm, pronuntiatur, & Pſalmos invicem connectit, idque ex veteri inſtituto: nam in Concilio Laodiceno Can. 17. μὰ δεῖν ἐπισυνάπτειν ἐν ταῖς συνάξεσι τοὺς ψαλμοὺς, ἀλλὰ δι' μέσου καθ' ἕκαστον ψαλμὸν γίνεσθαι ἀναγνώσεις ſtatuitur: quæ quidem verba ſic vertit Dionyſius Exiguus: *Quod in Conventu fidelium nequaquam Pſalmos continuare conveniat, ſed per intervallum, id eſt per Pſalmos ſingulos, recenſeri debeant lectiones.* At Iſidorus mercator alio prorſus & minus idoneo ſenſu hæc eſt interpretatus. Typicum S. Sabæ cap. 2. ἅτε τοῦ συναπτοῦ, ἐν ἑκφωνῇ, &c. Triodium: ἐν ᾗ τῶν συναπτῶν πασῶν ευχολογίας καὶ τῶν κανόνων, μνημονεύομεν οἱ πάλαι οἱ προαπελθόντες πάλιμ, &c. Idem Feria 5. Magnæ hebd. μετὰ τὴν παροιμιακὴν ψαλμὸν ἡ συναπτὴ τό, Κύριε ἐκέκραξα. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florentini ſect. 4. cap. 5. καὶ ἐν τῷ ὥρᾳ τῶν Ἐσπερινῶν ὕμνῳ παρεμβαλόμενα καὶ ἡμᾶς, ὁ ὢν τῷ συνόλῳ συναπτῷ λέγων Διάκονος. Quinetiam αἱ προσευχαὶ ἐν διάκου συνάπτουσιν ὑμᾶς τῷ Θεῷ, ut ait Anonymus in Homil. MS. in Dominic. τῶν Διακαινισίμων. Collectarum verò aliæ ampliores, aliæ contractiores. Ampliores.

Μεγάλαι συναπταὶ dicuntur. Typicum S. Sabæ cap. 2. πληρωθέντων ἓξ τῶν ψαλμῶν, εἶτα συναπτὴ ἀπὸ τῶν Διακόνου. Pentecoſtarium: ἀστράψαντος ἐν τῇ Γερᾷ, ἐν τῷ Βήματι, ποιεῖ μεγάλην συναπτὴν, μεθ' ἣν ἐκφωνεῖ, Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα. Philotheus Patr. Conſtantinopol. in Ordine ſacri miniſterij: καὶ μετὰ τὸν συμπληρωσαι λέγει μεγάλην συναπτὴν. Adde Eucholog. pag. 766.

Συναπταὶ μικραὶ, appellantur contractiores collectæ, eæque propriè ſunt quæ ad Tertiam, Sextam, & Nonam dicuntur. Triodium 2. Fer. 1. hebd. Jejunior. & Typicum cap. 2. ὅταν ἐν ψάλλῃ ἡ προηγιασμένη, ποιεῖ ὁ ἱερεὺς ἐν ἑκάστῃ ἀπὸ ψυχολογίας μικρὰν συναπτὴν, Pentecoſtarium: ψάλλει εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἔσωθεν τῆς ἁγίας Βήματος συναπτὴν μικρὰν ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ἡμέρᾳ. Eſt &

Συναπτὴ αἰτήσεως, collecta ſcilicet in qua crebrius τοῦ κυρίου ἐλεήσωμεν repetitur, vel εἶτα τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα. Pentecoſtarium: ἐν ταύτῃ τῇ ἀναγνώσει πληρωθείσῃ, ψάλλεται τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, 7. καὶ εἶτα ὁ ἐκλεκτός, Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ τὰ λοιπὰ, εἶτα ἡ συναπτὴ τῆς αἰτήσεως. Sed de Synaptis videndi Goarus ad Eucholog. pag. 46. 47. Morinus de Sacris ordinat. pag. 227. & alij.

ΣΥΝΑΠΤΗ, *Sacra Liturgia*, Συνάξις. Pachymeres lib. 3. cap. 2. extr. μνήμην δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ συνόλῳ ἐποιοῦντο, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ Καίσαρι ἀλεξίῳ προσεπιφιλοτιμοῦντο, ὡς δι' αὐτοῦ ἀλώσεως τῆς πόλεως, τὸ μέλλον τε τῶν βασιλέων ἐν τῷ Πατριάρχου ἐν τῇ συναπτῇ μνημονεύεσθαι.

ΣΥΝΑΡΠΑΓΗ, *obreptio*, vox JC. in Baſilicis. Vide Cujacium ad Nov. 13.

ΣΥΝΑΦΕΙΑ, *Coitus*, apud Moſchionem de Morbis mulierum, cap. 25.

ΣΥΝΑΧΗ, *Catarrhus*, Κατάῤῥους. fortè pro συναγχὴ, *Angina.*

ΣΥΝΔΙΜΑΝ, Συνδισμὸς, in Gloſſis Græco-barb.

ΣΥΝΔΟΥΧΙΟΝ. Vide in Σινδών.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ, Asceticis quod sit, ita docet Joan. Climacus Grad. 18. ubi ait, esse, τὸ συλλαλεῖσθαι τῇ πανίδι κ᾽ πάθῳ, ἢ ἀπάθει.

ΣΥΝΕΔΡΟΣ, *Assessor*, in Basilicis, &c.

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΙ, *Extraneæ*, *subintroductæ mulieres*, quarum consortia interdicuntur clericis. Vox Antiochenorum, ut testatur Eusebius lib. 7. Hist. Eccl. cap. 30. τὰς ἢ συνεισάκτους αὐτῶ γυναῖκας, ὡς οἱ Ἀντιοχεῖς ὀνομάζουσι. Synodus Nicæna Can. 3. ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε Ἐπισκόπῳ, μήτε Πρεσβυτέρῳ, μήτε Διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ ἐν Κλήρῳ, ἐξεῖναι συνεισάκτου ἔχειν. Ad quem locum consulendi Zonaras & Balsamon, ubi de hac voce plura habent. Palladius in Vita S. Joannis Chrysostomi pag. 47. κ᾽ ἀσχήμων κακοζηλίας ἀφεῖ τῆ καλυμμάτων συνεισάκτων, (καλαῖσθαι τὸ λόγον) Georgius Alexandrinus in Vita ejusdem Chrysost. ὁ μέγας Χρυσόστομος παραυτίκα τὰς ἔχούσας συνεισάκτους ἢ ἴδιος ἐξέκοψε. Epiphanius contra Origenem: καθηγοῦσι ἢ δῆθεν ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς Ἀγαπητὰς λεγομένας συνεισάκτους γυναῖκας κεκλημένων. Vide Matth. Blastarem litt. Γ. tit. 19. Petr. Arcudium lib. 6. de Concord. cap. 10. Jacob. Billium lib. 1. observ. sacr. cap. 39. Langum ad Niceph. Call. lib. 6. cap. 30. Rhenanum ad lib. 7. Rufinij, Suicerum, & Gloss. med. Lat. Sed & συνεισάκτους, spurios & ex illegitimo concubitu natos liberos videtur appellare Eudocia Augusta in Joniis MS. ubi de Nereidibus: οὐκ οἶ φασιν διαφέρειν τὰς Νηρήδας, ἢ ἢ Νύμφας Θυγατέρων, καὶ τὰς μὲν ἐκ Δωρίδος γνησίας αὐτῶ Θυγατέρας νομίζεσθαι, τὰς ἢ ἐξ ἄλλων κοινότερον Νηρήδας καλεῖσθ᾽ πιθανὸν ὧν τὰς μὲν ἐκ μιᾶς ἢ Δωρίδος γνησιωτέρας ἢ ἄλλων ὔσας, Νύμφας Θυγατέρας λέγεσθαι, Νηρήδας ἢ τὰς συνεισάκτους.

Παράσκλ, eadem notione, apud auctorem de initiis hæreseon num. 100. Glossæ Gr. Lat. παράσκλ, *abinductum*. Lexicon MS. Cyrilli: Παρασάκλους, ἀλλοτρίους.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ, *Collatio bonorum*, apud Harmenopul. & al JC.

ΣΥΝΕΚΚΛΗΤΙΚΑΙ *Epistola accusatoria, criminatoria*: est enim ἐκκαλεῖσθαι, *vocare in jus*. Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap. 95. *Sed deliberavimus potius ego & sanctissimus Andreas Episcopus, non Synecclitucis litteris, sed amicabilibus, hac tua innotescere sanctitati.*

ΣΥΝΕΚΛΕΤΣΙΣ, *Consultatio*, in Basilicis to. 1. p. 477. *Consolidatio*, vox IC. ita Schol. MS. Theophili Antecess. instit. de usufructu.

ΣΥΝΕΡΓΙΟΝ, *Officina*, in Gloss. Gr. Lat.

ΣΥΝΕΡΓΟΝ, *Instrumentum quodvis*. Vide in τζιμπᾶν.

ΣΥΝΕΣΙΣ, *Prudentia*, titulus compellatorius in epistolis, apud S. Basilium & alios.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΤΩΡ, *Conviva*, Συμβιωτὴς, in Gloss. Lat. Gr. pro Συνίσιος.

ΣΥΝΕΣΤΩΤΕΣ. Vide in Σύρασι.

ΣΥΝΕΦΟΝ, *Nubes*, Νιφὰς, Νίφ. Συνεφάκι, *Nubecula*, Νεφέλιον. Συνεφιὰ, *Nubilum*, Σκέπασον νίφ. Hesychius: Συνεφὲς, σκέπασον. Occurrit in Genesi cap. 19. Manuel Malaxus in Chron. MS. p. 402. τότε ἐφάνησαν καὶ ὡς τὰ συνέφια ὕσπερ ἄνδρες ἐμπεσόμενοι. Vide Σύνοφος.

ΣΥΝΗΒΑΣΜΑ, *Conspiratio*, συνωμοσία. In Corona pretiosa, συνβασμὸς, exponitur, *Pactum*, συνθήκη, Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

ὅθεν ἢ ἀνέῳξάμεθα τὰ συνβάσμαλά τις.

Ἀσυμβασία, *Discordia*. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ἐκὼ ἢ ἀσυμβασία, μὴ ἢ διαφωνίαν.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ, *Advocatus*, *Patronus causæ*, in Gloss. S. Bened. Scholiastes Basilic. lib. 8. tit. 1. Συνήγορός ἔστιν ὁ τῇ δίκῃ παραγινόμενος, ἡ μὴ ὁ τριταιΐζων. Συνήγορος ἢ ταμείου, *Advocatus fisci*, apud S. Basilium in Epist. 84. Συνήγορος ἡ ἐκκλησίας, *Advocatus Ecclesiæ*, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis Can. 45. Συνηγορία, *Advocatio*. Συνηγορικὸς, *Patronatus*, *Advocati officium*, in lib. 8. Basilic. tit. 1. cap. 24. Συνηγορῶν, *Postulare*, in iisdem Basilic. eod. lib. cap. 1. Συνηγορῶν, ἔστι τὸ προθύμως τινὶ εἰκαίως ἐν δικαστηρίῳ βοηθεῖν, ἢ τινὶ ἢ φίλῳ ἐκδικῆσαι τῇ ἐχούσῃ δικαιοσύνην. ἢ τῇ ἑτέρᾳ θελούσῃ αὐξηθῆν. Scholiastes eorumdem Basilic. ad lib. 21. pag. 560. συνηγορεῖσαι ἔστι τὸ ἐν δικαστηρίῳ παραθεῖναι εἰκαίως, ἢ ἢ φίλῳ θέλοντι ἐκδικῆσαι τῇ ἐχούσῃ δικαιοσύνην, ἢ τῇ ἑτέρᾳ θελούσῃ αὐξηθῆν. Συνηγόρων vero σύστημα, seu collegium erat sub dispositione Primicerij. Balsamon ad Nomocan. tit. 8. cap. 13. ἀλλ᾽ ὡς τοὺς τότε συνηγόρους τοὺς τιμαλφίνους ὡς τὰ πολλικὰ δικαστήρια, καὶ λαμβάνοντας βασιλικὰ σιλιγνίκια, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίου ὄντας, ἐξ σφραγιζομένους ὑπὸ κοσμητῶν ἀρχόντων, &c. Mox: ὅτι ὁ τὸ συνήγορον ἐφάπαξ λαβὼν τοτε κοσμικὸν, καὶ σιλιγνικα λαμβάνων δημοσιακὰ οἱ τιμαλφίνοι συνήγοροι, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίου ὄντων δῆλόν ἔστιν ὑπὸ πολλῶν. Deinde addit illos σφραγίζεσθαι à Præfecto. Vide 86. Novellam Leonis Imp.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ, *Consuetudo*, *Tributum*, *Vectigal*. Κίρδη, ἃ δοκεῖ τῇ νόμιμα πεπάσθαι ἡ συνήθεια, apud Synesium Epist. 62. Novella Leonis & Alexandri in Jure Græcorom. lib. 2. καὶ παράσχειν τὸ τιλούμενον ἐμφυτεύσεως τέλος, καὶ τὰ συνήθεια. Idem Leo in Tacticis cap. 19. §. 18. παραγγέλλει καὶ τοῖς ἄρχουσι, μηδένα ἢ ὑπ᾽ αὐτοὺς στρατιώτην ἀδικεῖν, ἢ τὸ εἰωθὸς δῶρον παρ᾽ αὐτῶ λαμβάνειν, ἢ τὰς λεγομένας συνηθείας. Extant præterea in eodem jure Græcorom. pag. 120. 123. Novellæ aliæ Isaacij & Alexij Comneni περὶ ἢ ὑπὲρ χειροτονίας διδομένων συνηθειῶν, καὶ περὶ ἢ κανονικῆ. Mandatum datum Exarchis Monasteriorum in eodem jure Græcorom lib. 6. & apud Habertum in Archierat. pag. 572. καὶ πρὸς γε τούτοις ἐν πάσῃ ἀφελείᾳ καθαρὰν αὐτὴν καὶ ἀμόλυντον διαλήψεται, καὶ μήτε τὰς λεγομένας συνηθείας, ὅπερ δέκατα ἐπισκευὴν ἢ ὁπωσδήποτε. Aliud mandatum datum Metropolitano, in eodem Jure Gr. Rom. pag. 430. μηδὲ σημεῖῳ ὁτῳοῦν συνηθείας ἐπιτυπώζειν τινὰ ἢ ἁρπαγῆς καὶ τυραννίδος ἀπηγορευμένου φάξιν. Anna Comnena lib. 3. pag. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσας ῥητῶν, καὶ προσθήκας δόντων, συμπαθείας ἢ λεγομένων συνηθειῶν, &c. Utuntur alij, Justinianus in Nov. 30. cap. 7. Nov. 112. cap. 3. & in aliis passim, Eclogæ Leonis & Constantini tit. 5. §. 6. lib. 7. Basilic. tit. 4. §. 2. &c.

Συνήθειαι, *Stipendia*. Glossæ Lat. Gr. *Salarium*, ὀψώνιον, παροχὴ, συνήθεια, ἀλλήλων. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. καὶ ἴσχειν ταῦτα πάντως μὴ ἀπολύτως φρίς τε τὴν ἰκάστου ποιότητα, καὶ τὰς χορηγουμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας. Id est stipendia in pecunia numerata, quæ infrà vocat χρυσικὴν ῥόγαν. Ita συνηθείας salaria judicum & scribarum dicuntur in Novella Constantini Porph. περὶ συνηθειῶν, & περὶ συνηθειῶν ἢ σκρίβα. Vide Gloss. med. Lat. in *Consuetudo*.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ, τὰ Συνήθεια, *Menstrua mulierum*, ἔμμηνα, in Canonario Joannis Monachi pag. 112. in Pœnitentiali Anonymi apud Morinum pag. 120. & in Nomocanone Coteleriano, locis indicatis in Gloss. med. Lat. in V. *Consuetudo*. Theophilus, aliis Timotheus, Patr. Alexandr. in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ ἴδῃ τὸ κατ᾽ ἰδίαν ἢ γυναικῶν αὐτῆ, &c. Formula loquendi ipsis mulieribus familiaris in quibusdam provinciis: qua etiam utitur Theophylactus Simocatta lib. 5. cap. 14. Καὶ ἡ ἡμέρας ἐκείνης ἡ Συρὰ τὸ εἰθισμένον ἢ γυναιξὶν ἐκ ἔδει. Ab eo hausit Evagrius lib. 6. cap. 20. Vide Μῆνα. Gregorius M. ad Augustinum: *Quippe cum & sine partus causa, eum*

ini

a consuetis menstruis detinentur, viris suis commisceri prohibeantur. Solinus: *quamdiu sunt in lege sua.*

ΣΥΝΗΘΗΣ, *Familiaris.* Hesychius, συνήθεις, ὁμοιοτρόπους, ἐν ὁμοίοις ἤθεσι τετραμμένους. Nicetas de Statu urb. Constantinopol. num. 2. ἰδοὺ ἐν ὁμοίοις συνήθεσι καὶ συνέσει ἐκ τῆς Βασιλίσσης ζῶμεν, &c. Et num. 3. ὡς δὴ ἑκάστοις συνήθεσι καὶ συγγνώμῃ, &c.

ΣΥΝΘΕΝΕΙΝ, *Componere, Constituere*, συνθεσθαι.

ΣΥΝΘΗΚΑΡΙΟΣ, Συνθηκίζειν. Populares acclamationes, in Concilio Const. sub Mena act. 5. ἔξω βάλε τὸν συνθηκάριον καὶ Μανιχαῖον· ὁ Ῥωμαϊκὸς δόλιος ἐστι, τὸν Ῥωμαϊκὸν ἔξω βάλε, τὸν Μανιχαῖον ἔξω βάλε. καθαίρει τὰς ἐκκλησίας, μιλᾷ σε ἔστι, καὶ συνθηκίζει τοὺς ἐπισκόπους. Editio Binij habet *συνθηκάριον*, quæ vox, *conjuratorem* significat, seu eum qui cum altero pactum iniit ut alium opprimat; Galli dicunt, *complotter*. Pachymeres lib. 3. cap. 10. ἄρμος δ' ἐκεῖνος ἡ συνθῆκαι, καὶ ἐμπεδώσεις φέρεται, &c. Utitur etiam lib. 11. cap. 22. Manethon apotelesmaticus MS. *λοιόχους*, καὶ ἡνιοχοὺς, συνθηκαίους, ἄθλους, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Sinthicia*, & infrà in Συνθηκίζειν.

ΣΥΝΘΗΚΗ, *Pactum, professio monachica*: vox Patribus Græcis familiaris, uti à nobis observatum in Gloss. med. Lat. in *Pactum*. S. Basilius in Epist. ad Virgin. lapsam: αὐτὰς ἁπαρὴ τὰς πρὸς τὸ ἀληθινὸν νυμφίον συνθήκας, ὅτε τῇ παρθένῳ, ὅτε ὑποσχέσθαι ποτὲ βεβαίως. S. Ephremius in lib. MS. de Perfectione vitæ Monasticæ: σὺ μὲν ἀκριβεστέρας δεῖ τῆς συνθηκῶν, ὧν ἕνεκα χάριν τῆς αἰωνίου ζωῆς. Mandatum datum Exarchis Monasteriorum, in jure Græcorom. §. 9. pag. 435. δεῖ τοίνυν τοὺς ἡγουμένους ἐν ἑτέροις μοναστηρίοις τάς τε συνθήκας καὶ ἐξαγορεύσεις ποιεῖσθαι ἀνδρογύνους ἢ ἀκατηράτους μὴ προσδέχεσθαι. Aristenus ad Can. 16. Concilij Calched. ὅτι ἡ ἐπαγγελία αὐτῆς ἀθλίωσεως, ἀκαταστασίας ὑπάρχει. Theodorus Balsamon in Resp. 27. εἰ θέλει κανὼν ἢ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων συχάσεις καὶ εὐκαμψίας συνθῆναι, ἢ λεγομένης ἀ. καὶ β. διορίζειν καὶ τὸ ἀπαραίτητον εἰς μοναστήρια τὰς ἀκατηκάρους γίνεσθαι, καὶ τὸν ἀναδέχεσθαι τὰς συνθήκας ἢ ἀκατηκαρμένον δέχεσθαι. In officio Parvi habitus in Euchologio pag. 475. Abbas sic Novitium alloquitur: βλέπε, τέκνον, εἴας συνθήκας δίδως τῷ δεσπότῃ Χριστῷ. Joannes Climacus: ψυχὴ ἡ μὲν φυλάξασα συνθήκην, ἱλαρὸν πνεῦμα. Laudatur Homilia Symeonis Hegumeni S. Mamantis, ἐφ' ᾧ ἔστι καλῶς ὑπέδειξεν, καὶ μὴ ἐπιλαθέσθαι τῶν συνθηκῶν, ἃς πρὸς Θεὸν συνέθεντο. Eustathius Il. ι, de voce συνθεσία. λαμβάνεται ἡ πόλις ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν καινῶς λεγομένων συνθηκῶν, ἤτοι συμφωνιῶν. Vide Theodorum Edessenum in capitulis practicis num. 43.

ΣΥΝΘΗΚΙΖΕΙΝ, *Pignore depositio certare*: Gallis *Gager*. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 13. cap. 19. ὡσαύτως ἐστὶ τὸ συνθηκίζειν τοὺς πλουσίους μιᾷ ἢ δυσὶ νομίσμασι. Infrà: καὶ ἐπὶ τῆς πέμπτης ἡ παροῦσα ἡ ἐπιγεγραμμένη, συνθηκίζειν καθὼς τοῖς μέρεσι δόξῃ, ἢ δ' μιᾷ νομίσματι ἢ δυσὶ καὶ τῷ παλαιῷ νομισθέντι. Vide suprà in Συνθηκάριος.

ΣΥΝΘΗΜΑ, *Evectio*, in Gloss. Gr. Lat. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 31. καὶ ὑπομνηστικὸν ἐπὶ συνόδου πάσης δύσεως δημοσίοις συνθήμασιν ἀπεσταλέντων εἰς Κωνσταντινούπολιν. Extat formula *Evectionis* apud S. Athanasium Apol. 2. de Fuga sua, pag. 787. Vide eundem in Epist. ad Solit. pag. 821. Gregorius Nazianzen. contra Julianum sic vocat literas *Formatas*: ἐν ἐπιστολαῖς συνθήμασιν, οἷς ἡμᾶς ἐξ ἔθους εἰς ἔθος τοὺς χαίροντας παρατίμπτομεν. Vide Gloss. med. Lat. in *Evectio*.

ΣΥΝΘΡΟΝΟΝ. Vide in Θρόνος.

ΣΥΝΙΠΠΙΑ, in Gloss. Gr. Lat. Ἀγέλη ἵππων; *Equitium.*

ΣΥΝΟΔΙΚΑΡΙΟΣ, *Qui ad Synodum proficiscitur Episcopus*, vel *Episcopi Vicarius*. VI. Synodus act. 18. αἰτήσεται Θεία σάρξ ἡ βασιλικὴ πρὸς Λιβέριον Πάπαν Ῥώμης, συνοδικὰ δέξῃ ἡ ἐκεῖθεν ἀποσταλεῖσα συνοδικὴ πίστις ἀρχιερέως Ἀγαθωνος ἡ τῆς ὁσίας μνήμης, pag. 213. 216. edit. 1618. Extat in operibus S. Maximi tom. 2. pag. 116. Ἱστορία Θεοδώρου Διακόνου Βυζαντίου Ῥήτορος καὶ Συνοδικὰ Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ, Συνοδικὸν, Epistola à Patribus Synodi, ad Summum Pontificem, vel alios Episcopos, missa, qua Decretorum in Concilio ratio & series exponitur. Interdum etiam ita appellatur Epistola à recens electis Episcopis de Fide sua ad Summum Pontificem aut Metropolitam missa. Codex Canonum Ecclesiæ Afric. cap. 90. ἵνα καὶ τῷ συνοδικῷ ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη τὴν ἁγιωτάτην χειρὶ βεβαίαν ὡς αἰτήσῃ, &c. Concilium Ephesinum parte 1. cap. 14. ἐγὼ ὁ ὁμολογῶ καὶτοι βουλοῦς συνοδικῷ γράμματι φανερὸν αὐτὴν καθεστῶσαι, ὅτι ταῦτα λέγομεν καὶ φρονοῦμεν καὶσπερ ἂν δυνάμεθα. Photius Tyri Episcopus in Epist. ad Marcianum Imp. in Concil. Calchedonensi act. 5. τοσαύτην ἡ ὁ μνημονεύθεις ἐσπούδαζε ἐπίσκοπος εἰς τὸ περιγράψαι τὰ ὑπὸ τῇ ἐκκλησίᾳ δίκαια ἑστάσει ἰχνίσαι, ὡς ἂν συνοδικὸν πρός με παρασκευάσαι ἐπιμεφθῶναι, καθαιρεῖν ἀπειλῶν, ἃ μὴ γὰ τοιοῦτον ἐπισημαίνομαι χαρῆν. Idem Concil. Act. 10. καὶ συνοδικὰ πεμπόντες, — ἀπέστειλε ἡ τῇ ἡ πόλει, καὶ τοῖς ἐπισκόποις. Et Act. 11. καὶ ἐπέμψατε συνοδικὰ γράμματα, καὶ εἰς τὰ δίπτυχα αὐτὴ ἔταξεν. Agatho Diacon. de VI. Synodo: ἄτινα (acta Synodi) ἐν μιᾷ τῶν ἐξ ἔθους συνοδικῶν γραμμάτων ἐξεπέμψαμεν. Cyrillus Scythopol. in Vita MS. S. Sabæ c. 56. ἐπεστάλλη ἡ ἐκεῖ συνοδικὰ τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἡλίᾳ, cap. 50. Theophanes an. 15. Zenon. ἐν φθορεύτων τῶν Λατρικρισιαρίων Φραύτα μιᾷ τῶν συνοδικῶν, ἀτίμως τότε ὁ Φιλίξ ἀπεπέμψεν. Et an. 17. ejusdem Zenonis: τότε τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐφημίου φιλίξ ἐπεδέξατο, ἐν οἷς ἐρρέθη αὐτῷ πρεσβύτερα. Idem an. 21. Anastasij: ἰωάννου ἡ Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐτάξατο, ἐν συνοδικὰ πρὸς αὐτὸ ἔγραψεν. An. 5. Constantini Irenes filij: ἐχειροτονήθη ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ταράσιος Πατριάρχης ΚΠ. καὶ ἀποστάλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ, ἀπεδέχθη ὡσεὶ ἡ Πάπα Ἀδριανὸς. An. 1. Michaëlis Curopal. ἐν Νικηφόρῳ ὁ ἁγιώτατος Πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Λέοντα τὸν ἁγιώτατον Πάπαν Ῥώμης. Vide Gloss. med. Lat. in *Synodica*.

Συνοδικὸς τόμος. Novella Constantini Porph. in Apostatas, seu defectionum auctores: Νεαρά — ἣ καὶ τάξιν τόμου συνοδικοῦ ἐπέχουσα. Leo Grammaticus pag. 506. χειροτονεῖ ἡ Πατριάρχης ὁ προῤῥηθεὶς ἡ Βασιλέως ὑπὸ Φυλακῆς, — τοποτηρητὴν ἐν Ῥώμῃ ἀπελθόντων, ἐν τόμον συνοδικὸν ἐπιφερομένων ἐκεῖ ἡ αὐτοῦ χειροτονίας διαγορεύοντα.

Συνοδικὸν denique peculiari appellatione donatur Synodalis illa sententia promulgata in Concilio Constantinopolitano contra Iconomachos, Theodora & Michale filio Imperantibus, quod deinceps legi quotannis decretum prima Dominica Jejuniorum, quæ ob restitutionem cultus imaginum, *Orthodoxia* nomenclatura donata est. Typicum S. Sabæ cap. 11. ἀπερχόμεθα ἐν τάπῳ ἑσπερινῷ, ἐπεὶ δὲ ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν. Similia habent Triodium in 1. Dominica Quadragesimæ, & Codinus de Offic. Palat. cap. 15. Legi autem consuevit à Chartophylace. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus: ἰστέον ἡ ἐν τούτοις ὅτι τὸ Συνοδικὸν καὶ ἡ ἀνάθεσις ἅπασα, ὁ Χαρτοφύλαξ ἀναγινώσκει αὐτά· ὁ ἡ ἐστὶ ὁ Χαρτοφύλαξ, οὗ περιλείπει τὰ ἀξιώματα.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ & Συνοδῖῃ, dicti Catholici qui Synodum Calchedonensem admittebant. Apophthegmata patrum in Phoca. num.1. καὶ εὐθὺς σὺν τῷ λόγῳ δίριθα σφὸ τῆ Θυρῶν τῆ ἁγίας ἐκκλησίας τῆ ὀρθοδόξου τῆ συνοδικῶν. Leontius de sectis act.5. ἰυστινιανῦ βασιλεύσαντος, καὶ τῆ συνοδικῆῃ ὄντος. Infrà: ἐφάλαν ἢ πᾶσαι ῃρίσις συνοδικὸν, ἢ καθολῶν αὐτόν.

ΣΥΝΟΔΙΤΑΙ, *Conventuales*, alij à Monachis, ut sunt in Ecclesia Latina *Patres oratorij*, & similes οἱ ἐν συνοδίᾳ ζῶντες, apud Symeonem Magistrum in collectaneis. Collectio constitut. Eccl. lib. 1. Cod. Just. in Paratitl. ad tit.3. pag. 1266. μυδὲς κληρικὸς, ἢ μοναχὸς, ἢ καλέμενος Συνοδίτης ἁρπαζέτω, ἢ καθιχέτω τῆ κατάκειθεν. Ita fere pag.1270. 1273.

ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΟΝ, *Contubernium*, in Gloss.L.G. *Matrimonium*, γάμος, in Concil. Calchedon. Can.27. in Concil. Quinisexto Can. 3. 53. 92. in Nov. Justiniani 14. in Nov.1. Basilij Macedonis, in Nov.Leonis 89, in Nov. Basilij & Romani senioris, & alibi non semel. Glossæ Gr. Lat. Συνοίκεσιον ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, *Conjugium, Matrimonium*. Notum illud Greg. Nazianzeni: τὸ σφῶτον συνοίκεσιον, νόμος· τὸ δεύτερον, συζυγίας· τὸ τρίτον, παρανομία. τὸ τέταρτον, χειρόδικος βίος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Ἀλλ' ἔστιν δὺ γαμαρτυρία ἐνώπιον ἐκ παίδας,
Πῶς γὰρ τὸ συνοίκεσιον τῶτο ὐκ ἔβλαστε.

Vide Photij Bibl. pag.1073.

ΣΥΝΟΠΤΟΝ, τὸ συνάπι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Synapi*.

ΣΥΝΟΡΙΣΤΙΚΑ, *Certatim*, Ἐραμίλως, φιλοτίμως.

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΙ, Apollinaristæ Hæretici, contra quos scripsere Theodorus Episcopus Antiochenus ad Heraclidem, & S. Cyrillus Episcopus Alexandrinus.

ΣΥΝΟΧΗ, ὁ φιλασιμὸς, in Lexico MS.ex Cod. Reg.1843.

ΣΥΝΟΨΙΖΕΙΝ, *In conspectum alicujus venire*: εἰς ὄψιν ἔρχεσθαι, apud Leonem Grammaticum in Theophilo pag.452. Theophanes an.6. Apsimari: ἠτήσατο τῆ τῆ χαλάρων χαριτὸν συνοψισθῆναι. Utitur rursum an.24. Copronymi. Idem Leo Grammaticus in Basilio pag. 473. Φώτιος ὁ τῶτον Βασιλείου βασιλῆ μυσταγωγὸν, καὶ συνοψίζει. Id est *in conspectum admittit*. Λύει δὲ ὄψεως ποιῶν, *conspectu privari*, apud eundem p.473.

Ἀποσυνοψίζειν, *In conspectum alicujus redire*. Idem scriptor in eodem Basilio pag.473. de Leone ejus filio: ἐποίησεν ὁ λύει ὄψεως μιῶας τῆς ῥιζῶν καὶ ὀδυρόμενος, καὶ δι' ἐπιστολῶν πολλὰ δυσωπῶν τὸ Βασιλέα· μεγάλως ὁ πίστις τῆ Βασιλίως ἴχνος εἰς ἅγιον Ηλίαν, λάθε συνοψίζει Λεὼν ὁ Βασιλεὺς ἐν τῆ τῆ ἁγίε Ηλίε μνήμη. Idem in Leone pag.483. ὤθλιεν γὰρ ὁ Βασιλεὺς λάθε συνοψισθῆναι αὐτῆ. Infrà: ἐκάθισεν Σαμωνᾶς ἐν τῆ ἔξω τῆ Βάρδα· ἀπεσυνόψισεν ὁ ἐν τῆ αὐτοκρατορία τῆ Βασιλίως. Ubi Anonymus: ἐποίησε Σαμωνᾶς λύει ὄψεως μιῶας τίνα ἐν τῆ Καίσαρος καθίμενος· καὶ μὴ ταῦτα τῆ βασιλικῆς. ὄψεως καὶ ὁμιλίας καλῆξιόν.

Συνοψισμὸς. Vide Typicum S. Sabæ pag.70.

Συνοψίζειν, *In synopsin redigere, breviare*. Passim apud Balsamonem in Nomocanonem Photij.

ΣΥΝΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ, *Commilito*, apud Modestinum in l.9. §.11. D. de Excusat. Glossæ Lat.Gr. *Commilitat*, Συστρατιώτης.

ΣΥΝΤΑΓΗ, *Constitutio*. Συντὴ μὴ παραγγελίας, *Conditio*, in Gloss.Gr.Lat. Ita Lat.Gr. *Conditio*, Συντάγη. Vox J C.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΣΘΑΙ, apud Hesychium exponitur ἀσπάσασθαι. *Vale dicere*, seu ut vulgò loquimur, *prendre congé de quelqu'un*. Concilium Calchedon. act.1. οἱ ἡμᾶς συντάξαμενοι, ἐξίλθαμεν. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Euthymij num. 54. ἔπαθε μυθοι συντάξαμενος αὐτῆ, καὶ Συνόδιος ἀπαίρει τὴ Λαύρας, &c. Adde n.57. 84. 101. Vita MS. S.Dalmati Archimandritæ: Συντάξαμενοι ὁ αὐτῆ, καὶ τὸ τέλειον ταπείνωσιν ἀπόδυκε, ἀπῆλθεν αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἀναλλὸν, &c. Joannes Colobus in Vita MS. S.Paisij: οἱ συντεταγμένοι ὑπανδίων χαίρων καὶ ἀλλομένος. Zonaras in Michaele Theophili F. ὁ Καῖσαρ πρὸς τὸ τῆ Θεοδότης γάμον, τὸ τῆ Ὁδηγῶν καλέμενον, ἀπῆλθε τῆ Θεομήτορι συντεταγμένος. Cantacuzenus lib.1 Hist. cap.3. ἀλλήλοις συντασσόμενοι, *vale invicem dicto*. Hinc

Συντακτήριον, in Vita laudata S. Dalmati, pro *Valedictione*. Theophanes Cerameus Homil. 6. οἱ μέλλες ἐπισκήπτονται τῆ μητρὶ τὰ τελευταῖα καὶ συντακτήρια. Συντακτικὸς λόγος, *Oratio qua quis vale dicit*. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ ex Cod. Reg. 930. συντακτήριοι, οἱ ἐν ἐξόδοις τῆ τῆ πόλεων ἐπὶ τῆ ἀγχόνων ἀποχαρτισμὸς, εἴς ὁ τῆ μεγάλε Γρηγορίε τῆ Θεολόγε. Inter Epistolas MSS. Psselli, 94. inscribitur συντακτήριος πρὸς τὸν Βασιλέα. Vide Scilitzem p.835. 842.Francisc. Scorsum ad eundem Theophanem, Henr. Valesium ad Eusebij lib.1. de Vita Constantini cap. 21. lib. 3. cap.21. & ad Evagrij lib. 4. cap.40. & Suicerum in Thesauro Eccles.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ, *Mandatum*. Passio S.Basilei Episcopi Amaseæ num.18. καὶ Ἐλπιδηφορος, Τμᾶς, ἔφη, τὸν πόνον καὶ τὴν συντάξιν πεπληρώκαμεν.

Συντάξις, *Comitatus*, *Obsequium*. Vide in Τάξις.

ΣΥΝΤΕΚΝΟΣ, *Compater*, *Pater spiritualis*. Constantinus de Adm. Imp. cap.26. ὕστερον ὁ τῆ Περσίδος ἀπελθὼν εἰς Βερόεαν, ἀπήλαυνεν αὐτὸν Θαυμάστος ὁ συντεκνος αὐτε. Cap.32. ὁρμώμενοι ὁ καὶ μὴ Συμεὼν τῆ ἄρχοντος Βουλγαρίας, ὅστις καὶ συντεκνος αὐτὸν ἐποίησε. Leo Grammaticus in Michaele Theophili filio pag. 457. ἐξελαύνει τι τῆ ἐκκλησίας καὶ τῆ πόλεως ὁ Πατριάρχης Γωάννης συντεκνον αὐτὸν ὄντα. Continuator Theophanis lib.3. num.26. & Scylitzes pag.517. ὃν καὶ Μαγίστρος τιμᾷ, καὶ συντεκνος ἔλεγε χρεμάλιζε αὐτὸν, καὶ Δομέστικος προεβιβάζεν τῆ σχολῆς. Nomocanon Cotelerianus num. 54. ὅτι ὁ πρῶτος συντεκνος ὁ ἱερεὺς ἔστιν. Adde num.159.181.301.303. Symeonem Logoth. in Michaele & Theodora num.1. Balsamonem in Can. 53. Trull. Joannem Episc. Citri in Resp. pag.326. &c.

Συντέκνωσις, *Commater*. Joannes Monach. in Canonario: ὅτι ὁ ἀνδρόγυνος ἡ αἱμομιξία εἰς δύο διαιρεῖται, εἰς ἣν τις ἐβάπτισε θυγατέρα, καὶ εἰς αὐτὴν ἐκείνου τὴν ἰδίαν συντέκνωσιν. Anonymi Pœnitentialis: ἐποίησε εἰς συνέχυσιν σε.

Συντεκνία, *Compaternitas*, *Affinitas spiritualis*. Constantinus de Adm. Imp. cap.32. δόλῳ ὖν ἐπιβάντες οἱ Βέλζαροι, καὶ συντεκνίαν μὴ αὐτῆ ποιησάμενοι, καὶ ὅρκῳ βεβαιώσαντες μὴ παθεῖν τι παρ' αὐτῆ ἐναντίον, ἐπάτησαν αὐτόν. Mandatum ad Archimandritas in Jure Græcorom. & apud Habertum in Archieratico pag. 575. διακωλύειν τὰς ἐν τῆ πόλεσι προόδους, πᾶσάν τε προσπάθειαν συγχῦναι καὶ φίλων, καὶ τὰς λεγομένας συντεκνίας τελέως ἐκκόπτειν. Nicephorus Chartophylax in Epist. ad Theodosium Inclusum: συντεκνίας ὁ ἀδελφοποιήσας ποιεῖν μοναχὸς κεκωλυμένον ἔστι. Occurrit præterea apud Scylitzem pag.649. Vide Cujac. lib.6. observat. cap.6. & Gloss. med. Lat. in *Compater*.

Συντελιτὴς, *Conciliator nuptiarum*, *Paranymphus*, πληρωτὴς τῆ γάμε, in indice ad Nicetam: ὁ τῆ συναφοσωσις καὶ ὁμονοίας διάδοχος, apud Symeonem Thessalonicensem. Euchologium pag. 382. ἅτα ἀλλάσσουσιν οἱ παράνυμφοι, ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι Συντελεῖς, τὰ δακτυλίδια τῆ νεύμφου. Adde pag.392.404.405. Nomocanon Cotelerianus num. 197. σεφανοῦν συντελὴς

λέγουσι,

χθόνος ς. μίασμάτος ρ'. Ita autem appellari συμφύμφων ait Goarus, p.398. à ſpe prolis è conjugio, quod promoveat, concepta.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑ, Σωτιλάα κοσμικὴ, Σωτιλάα τ῀ αἰῶν῀, *Mundi conſummatio & finis*, apud Matthæum Evang. Paulum Apoſt. &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ, *Oblator*, in Gloſſ. Lat.Gr. Alibi: *Conlatoribus*, (ita leg.pro *Condatoribus*) σωτιλιςαῖς. Gloſſ.Gr.Lat. Σωτιλιςαὶ, *Tributary*: iidem qui Evagrio lib.5.cap.13. δασμολογίαν σωτιλιῦσις, dicuntur: Σωίλας, nudè, cod. lib. cap. 8. lib.3. c.42. & in Conſtitutione Anaſtaſij apud Cujacium ad leg. 8. Cod. de Exact. tribut. Gloſſæ Lat.Gr. *Funguntur*, διατιλῦσιν, σωίλεσιν. Σωτελῶσις, apud Syneſium Epiſt. 79. nos *contribuables aux tailles* vulgò appellamus. Ejuſmodi Σωτιλιςαὶ occurrunt paſſim, in Chronico Alexandrino an. 20. Conſtantini M. apud Leonem in Tactic. cap. 19. §. 35. Rufum in legib. militarib. §. 23. & Mauricium lib.1. ſtrateg. cap.7. apud quos perperam Janus Rutgerſius lib.2. Variar. Lect. cap. 11. *Caculam militarem*, & Leunclavius *Collectorem*, interpretantur præterea apud Socratem lib.4. Hiſt.Eccl.cap.24.in Nov.Juſtiniani 7.cap. 10.Nov.17. cap.9. Nov.128.cap.5.Nov.Romani Senioris de Potentib. &c.in Baſilicis to.2. pag.230. & alibi, &c.

Σωτιλάαι δημόσιαι, *Fiſcalium tributorum præſtationes*, in Nov. Juſt. 17. cap.8. Nov.128. cap.12. Τὰς σωτιλάας κυρίσας αὐτοῖς, apud Socratem loco laudato. Καρὸς σωτιλάας, apud Theophyl.Bulgar.Archiep. Epiſt. 41. Σωτιλάα, *Capitatio*, in lib.19. Baſilic. tit. 8.17. Gloſſæ Lat. Gr. *Penſionum*, τ῀ Σωτιλαῦ. *Penſitatio*, Σωτιλάα. Gloſſæ Lat. Gr. *Conlatio*, Σωνεφορὰ, Σωνεισφέρειν. Σωτιλάαι βοῶν, apud Cedrenum pag. 367. Ἀναιτήτους τ῀ δημοσίων σωτιλειῶν, apud Balſamon. Can.11. Apoſt. Vide Scylitz. pag. 367.

ΣΥΝΤΖΕ, σπέρ῀ ςαμψύχου, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΣΥΝΤΖΕΛΕΤΗ, *Relatio ad judicem*, *Libellus ſupplex*, Ἀναφορὰ, Theodoſio Zygomalæ. Vox Turcica. Malaxus in Hiſt. Patr. pag.165. καὶ ἐσώκαζων τὰς ἀρχιερᾶς αὐτὰς ὅλας, καὶ σωτζιλίτη τὰς ἅπαντας ἐς τ῀ Καδδῆ.

ΣΥΝΤΖΕΦΑΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Καὶ πιάσω καὶ σωτζίψω τα, καὶ σφίξω τὰς ὀδόντας,
Καὶ σωτζιφλὸν λαφύξω τ῀ καθάπερ ἄρτα λίαν.

ΣΥΝΤΖΗΛΕΥΕΙΝ, *Cingere*, *Circumſedere*, *Obſidere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἀπάλθασιν τὰ κάστρα ὅλοβα ἐς τὰ Ἀνάπλι,
Τὸ κάστρον ἐσωτζίλευσαν ἐκ μέρ῀ τ῀ Θαλάσσης,
Καὶ ὁ Πρηγκίπας ἐκ τὸν ςρατὸν μ῀ φωνάτο ὅλα.

ΣΥΝΤΟΝΑΡΙΟΣ, *Pedicularius*, in Gloſſ. Gr. Lat.

ΣΥΝΤΟΠΙΤΗΣ, *Compatriota*, *Conterraneus*, Συμπατριώτης, ὁμοπάτριος.

ΣΥΝΤΡΕΧΕΙΝ, pro Συμβαίνειν, paſſim uſurpat Moſchion de Morbis mulierum.

ΣΥΝΤΡΙΒΗ, *Contritio*, *Devotio*. Euchologium pag.614. ψαλλόντων ἐν σωτριβῇ αὐτῶν τ῀ ν'. ἦχος, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ΣΥΝΤΡΙΜΟΣ, pro σώτριφις. Anonymus de Nuptiis Theſei lib.11.

Κρότ῀ καὶ μίγας σωτριμὸς ἠχιῶν στεκάνες.

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ, *Socius*, *Comes itineris*, *Contubernalis*, ὁμόσιτος, ὁδοιπόρος. Corona pretioſa: Σωλτρόφ῀, *Comes*, Σωτρόφ῀, Zacharias Papa lib.3 Dialog. cap.24. σωτροφὴ, διά τι τοῦτον ταχὺν ἀνίσκεις Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Καὶ ἀρζει σωτρόφους τὸν, καὶ ὑπηκούοντο τὼ ὥρα.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 5.

Ὁ σωτροφ῀ ἀπίθανε, ἐκαὶ ἐγ πᾶς τα πόσα.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib. 1.

Μὴ ἐξὺ ὃ ὑπανιςάμενος ὀδυσσεὺς μὴ τὰς σωτρόφους.

Vide Nomocanonem Cotelerianum num.521.

Σωτροφία, *Societas*, *Comitatus*, ὑποδία, σωνοδία. Gloſſæ Græcobarb. κυς῀ωδία, σωτροφία ξίνων. Anonymus de Nuptij Theſei eodem lib.5.

Με τὼ καλὼ τὸς σωτροφία ἐξυρίσ῀ οἱ παῖδες.

Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Τὼ σωτροφία τὸν ὑμαζοξεν, ὑμίσ῀εν τὼ ὥρα.

Vide Cruſium lib.4. Turcogr. Epiſt.37.

Σωτροφάζειν, *Comitari*, παρεμβαῖν. Eadem Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Καὶ ὅλοι τ῀ σωτροφάζουσι, καὶ ὀπίσω ὑςρέφοντο.

Rurſum:

μαζὺ κ' ὁ Συγκλητικὸς τὰ δύο σωτροφιασθῆν.
Εἶχεν τὰ ἑκατὸν τὰ παιδία ὅμορφος ὡσὶ μῆν.

Σωτροφεύειν, eâdem notione. Anonymus Aſtronomus MS. καλὸν σωτροφεῦσαι, ὡραῖα μαλεύσασθαι. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 1.

Καὶ μὲ μεγάλην τὼ χαρὰν θέλει σωτρόφευσαι.

Ἀσωτροφίας῀, *Inſociabilis*, *Incomitatus*, ἀνακόλου῀. Portius.

ΣΥΝΤΥΧΑΝΕΙΝ, *Loqui*: ut, ὁ δυλεντὴς μὲ ἐσώτυχεν δξὲ τ῀ ἀνίψιόν του ἂν θέλω τὰ θέλω νὰ τ῀ πάρω, *ſervus meus locutus eſt mihi de nepote ſuo ſi volo illum accipere*. Σωτύχαι πάντα τὼ ἀληθίαν, *loquere ſemper veritatem*. Ita quidem in continente Græci: at Cretenſes μιλᾶν pro *loqui* uſurpant. Romanus Nicephor. in Grammat. MS. Canon Pœnitentialis MS. S. Joannis Chryſoſtomi nomen præferens: ὅτις σωτυχαίν῀ ἐν τ῀ χαρῷ τ῀ λατρείας, ἢ ἐπικατάρα῀. Prochoprodromus MS. de ſua paupertate,

Καὶ λέγουν μι, Σέμασε, σαλὲ, μὴ σωτυχάνες.

Anonymus MS. de Amorib. Lybiſtri & Rhodamnes;

Καὶ πρὸς τ῀ ἰὼν χόπολιν τὸν σύλλογον ἐκάτι.

Manuel Malaxus in Chron MS. pag.618. ὁ ὃ ἀδελφὸς τ῀ Βασιλέως ἔκαι ὅτι βλασφημᾶ ὁ κόσμ῀ τ῀ Βασιλέα, καὶ ἐλυπᾶτο. ἅμας ἐσωτύχαι πρὸς αὐτ῀.

ΣΥΝΩΝΗ, pro *Annona*, occurrit ſemel atque iterum apud Procopium in Hiſt. arcana, ubi Alemanus reſtituendum putat ἀνωνία. Hunc vide pag.99, 100. edit.1. Nov. Juſtini de Sacris domib. cap. 6. α' —σωνιλῶ τινα ἀδὲν ἠθέλησαι συμβαίνη. Ita pro comparatione frumenti vel ſpecierum hæc vox uſurpatur in Baſilicis lib.56.tit.9.Gloſſæ Gr. Lat. Σωνὴ, *Comparatio*, *Commercium*. Gloſſ. Lat. Gr. *Comparare*: Σωνεῖσθαι. Vide Cujacium lib.1.obſerv.c.35.

ΣΥΡ, *Dominus*: ex Gallico *Sire*. Pachymeres lib.4. cap.31. ἐκᾶσι τοίνυν τ῀ Μέγαν κύριν καταλαμβάνει ὁμευμοῦλά οἱ, Σὺρ Ἰωάνης γὰ κῦ γλῶσσαν ὑλίγον. Ducas hiſt. cap.44. Σὺρ Νικόλ῀ Γατιλοῦζ῀. Σὺρ γιάνης apud Joannem Cantacuzenum lib. 1. cap. 2. *Sire Jean*: ut in Aſſiſis MSS. Regni Hieroſolymitani cap.213. σὺρ τζύαν, non ſemel. Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Σύρι, τὰ φύγε ὀπόδω πλέοι, καὶ μὴ ἀγάνες.

ΣΥΡΑΥΑΙΟΝ. Gloſſæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. κύπελον, πόδιον μ῀ συραῖον, κυπέμιον.

ΣΥΡΓΕΝΤΗΣ. Vide in Σιργέντης.

ΣΥΡΕΙΝ, *Ire*, *Proficiſci*, quomodo nos dicimus, *tirer en quelque part*, aliquò proficiſci. Corona pretioſa: Σύρι ὅπᾶ, *Vade illuc*, Κύπελον ἐκάτσι.

Infrà : Σύρι, *Abi*, Κτιλθι. Σύρ τὰ κοιμᾶς, *Abi dormitum*, ἴθι κοιμηθησόμενος.

ΣΥΡΕΜΒΟΛΟΣ, Συριγξόμβολος. Vide in Ἔμβολος.

ΣΥΡΕΠΤΑΟΝ, *Serpyllum*, apud Nicolaum Myrepsum de Antidot. cap.90.

ΣΥΡΗΜΗ, Συρμα *Corrigia*, *calcei ligula*, *lorum*, ἱμὰς, ῥητὸς.

ΣΥΡΙ, *Mustum*. Glossæ botanicæ : Γλεῦκος, τὸ σύρι. Σύριον, τὸ ἴφημα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Sapa*, *Defrutum*, Σίραμ, apud Galenum. Matthæus Silvaticus : *Sirenum*, *id est vinum coctum*, *epsima*, *vel decoctio ficuum*. Vide Gottæum in Definit. Medic.

ΣΥΡΙΑΡΧΗΣ, *Sacerdos provincia Syria*. Συριαρχία, Dignitas Συριάρχου, apud Scholiast. Basilic. ad lib.38. pag.18.19. Acta Martyrij SS.Tarachi, Probi & Andronici cap.10. ἐπέλυσεν λίαν πῶν δεσποτάσαν αὐτῷ ἀρχὴν Ἡρώδου τοῦ Ἀντιοχίας Συριάρχου ἀφθῶς, &c. Vide Jacob. Gothofredum ad leg. 1. Cod.Theod. de Præd. Senator.

ΣΥΡΙΚΟΝ, *Sandix*. *Syricum* verò dicitur *pigmentum quod Phœnices in Rubri maris littoribus colligunt*, inquit Isidorus lib.19. cap. 17. *Rubri coloris pigmentum* exponitur in Gloss. Arabicolat. Neophytus Monachus MS Σῦρι, ἢ τὸ Συρικὸν, ὃ ἢ Σανδὺξ λέγεται. Alibi : ὃ ἀπὸ τῶν ζωγράφων συρικὸν, τοῦτο τῶν ἰατρῶν Σανδὺξ λέγεται. S. Joannes Damascenus orat. in Constantinum Caballinum pag.675. συρικὸν colorem etiam facit, quem μίλτωσι opponit. Vide Σανδύξ.

ΣΥΡΥΓΓΙΤΗΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de Virtutibus lapidum.

ΣΥΡΙΣ, Ægyptiis, *Saponaria*, ῥιζίον, apud Interpol.Dioscorid.c.381.

ΣΥΡΜΑ, unus è 19. tonis musicæ Græcanicæ. Vide in Φωνὴ.

ΣΥΡΜΑ, *Aurum* vel *argentum ductile*, vel in fila diductum. Zosimus Panopolita MS. de Rotundandis margaritis : ἰχθὺν ἢ ἑκάστῳ σύρμα ἀγχύλον, καὶ δίχα ταύτης ἐνδίξιον δι' αὐτοῦ. Infrà : πτύσον ἢ ἐπὰς λεπίδας ἐν αὐτῷ, καὶ πάγυνε δὲ τὸ ἥδιστον μέρος τοῦ τετράτας ἐπᾶς τὰ συρμάτια. Eustathius ad Odyss. κ. pag. 1645. ὡς τὸ ἀγχύλιον μίτου, ὃ σύρμα φασὶν οἱ ἰδιωτίζοντες, σφιγκτότερον πλέγοντος, ὅπερ ὁ σχοῖνος, καὶ βαθύτερον. Physiologus de Natura animalium, MS. ubi de Basilico : ῥυφνίζα πῶν ὑράν τον, ὥσπερ τὸ σύρμα χρυσοχόοι.

Sed maximè hæc vox sumitur pro quovis filo aureo vel argenteo etiam molis tuso, quo serica fila circumvestiuntur, ex quibus panni, quos aureos vel argenteos dicimus, (*Draps d'or ou d'argent*) confici solent. Nicetas in Manuele lib.6. n. 5. ex Cod. Barbarogr. ἰδὼν ἢ καὶ ἐπανωκλίβανον, ὃ ὁ Βασιλεὺς ἐπάνω τῶν φόμάτων ἐφόρει, ὁλόχρυσον ὂν μᾶλλον σύρμασι, &c. Ubi Cod. alter : Θεασάμενος ἢ Γαβρᾶς ὡς ἄρα σκιάδα ἐπὶ τοῦ Θώρακος Βασιλικὴν, &c. Idem in Isaacio & Alexio num.3. καὶ τὰ ἄγια σκευάσματα τὰ πολύτιμα τὰ ἐκ σύρματος χρυσοῦ ὄντα. Ita in Cod. MS. ubi perperam emendat Salmasius, σύρματος ἢ χρυσοῦ, quasi σύρμα non etiam diceretur de argento, ut de auro, quod satis firmat locus Eustathij allatus. Codinus cap.6.num. 47. ὥσπερ καὶ μαργέλλια μὴ σύρματος. cap.4.num.15. τὰ τοῦ Πρωτοσπαθαρίου φορίματα, οἷα τὰ τοῦ μεγάλου Κονοστάυλου, πλὴν τὸ σύρμα τοῦτο (al. ἢ τὸ) βλάττιον. Raimundus Montanerius in Chron. Catalanico cap.212. describens vestes Rogerij Cæsaris : *E el Cesar porta capell blau, e totes ses robes blaves, ab fres dor estret.* Quibus verbis expressit ista Codini cap.3. num.21. τὸ τοῦ Καίσαρος σκιάδιον συρματάνον χρυσόπαστον. Id est cum fimbriis ex auro *ductili* : nam *fres*, apud Montanerium, *Phrygium* interpretor, quod *frenges* dicimus.

Συρμογράφων, pro *aureas aut argenteas literas in Codicibus exarare*, videtur dixisse Theodorus Studita in Vita S. Platonis Hegumeni num.16. ποῖα γὰρ χεὶρ ἢ ἐκάνα δέξιᾶς μυσπώτερον ἰουρμαγράφησεν, ἢτις ἰπποσιώτερον ἢ ἐκάνα σφεδμιᾶς ἰσπυδαγράφησεν ; ubi Interpres : *Quæ enim manus elegantius quam illius dextera literarum formabat tractus ?* Et Auctor Vitæ S.Nicolai Studitæ pag.901. ἀλλ' ὦ ἢ χεροὶ ποσῶν, καὶ δίκλινες ἄρθρα συρμογράφων, ὡ καὶ ἄλλος. Ubi Combefisius, συρμογράφων, longo literarum ductu seu uncialibus literis scribere esse observat. Sed & huc referri posse videtur quod habet Anonymus in Arithmetica practica MS. ὡ γράφειν ἄνωθεν, ἐπεῖ ἀὴν τὰ ψηφία μὴ τὰ σύρματος.

Χρυσόσυρμα, *Filum auro ductili vestitum*, vel *pannus ex filis ejusmodi textus*. Pachymeres lib.5.cap. 1. κοπὼ ἄλλως ἐκ χρυσοσύρματος καλύπτρας ἐσθήματος. Ubi loquitur de Joanne Despota, dignitatis pileum deponente, qui ἐκ χρυσοσύρματος erat, id est χρυσοκεκεντημένος συρματίνου, ut est apud Codinum.

Συρμάτινος, *Ex auro ductili*. Nicetas in Murtzuphlo n.3. τὰς συρματίνας πεδίας ἢ χρυσᾶς. Ubi Cod. al. τὰ σκευοφυλακεῖα ἢ ὑποδήματα.

Συρματόϊνος, Συρματινος, eodem significatu. Codinus de Offic. Palat. cap.5. num. 1. de sciadio Despotæ : ὁ κὰρ αὐτῷ ἔχων ὀνόματος τοῦ φορίου αὐτὸ, χρυσοκλαβαρικὸν, συρματόϊνον. Ita num.15. & cap.6. num.47. Συρματόϊνα φορίματα, cap.7. n.3. Idem Codinus cap.3. n.17. de Sebastocratoris calceis n.17. τὰ ὑποδήματα ἰπράτια, ἔχοντα αὐτὰς συρματόϊνας ἢς αἵρα κόκκινα. Georgius Acropolita in Chron.n.82. extr. ἐν τούτοις ἢ τὰ τοῦ Σεβαστοκράτορος δίφορα, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτάδελφος τοῦ Βασιλέως τοῖς κυανοῖς πεδίλοις ἐχκεκεντημένοις ἦν, ἢ χρυσοῦς αὐτὸς, ὁ ἢ Τυρίνου γεμὰ τούτων τὰ πέδιλα ἐποδεδύκει. Nicephorus Gregoras id ipsum enarrans lib.4. statim initio : ἐποίει δ' ἐπίσημον πῶν ἐκ τοῦ πωθεροῦ διαφορὰν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις, καὶ χρυσοῦς αὐτῷ ἐνεμόζοντο αἱτοί. Ubi observandum voces συρματόϊνος & χρυσοῦς, apud hosce scriptores, esse synonymas, proindeque σύρμα non esse aurum vel argentum ductile solidum, quod vult Goarus. Matthæus Monachus de Offic. Palatij Constantinop.

Τρίτα μὲν τοι πεδίλας χρυσᾶ πέλας συρματίνους.

Συρματῆρες, eâdem notione. Catalog.Offic. Pal. ex Cod.Reg. τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια φορῶσιν οἱ δύο τοῦ Πανυπερσεβάστου μέχρι τοῦ μεγάλου Στρατοπεδάρχου· τὰ ἢ συρματῆρα, οἱ δύο τοῦ μεγάλου Πριμμικηρίου μέχρι τοῦ Κυροπαλάτου.

Σύρτη. Harmenopulus lib.2. tit.4. §.63. αὐτὸς ἢ τὰ ἱερὰ ἀσφαλιζέσθω σκεύματα, καὶ ἀθυρώτα φυλαττέσθω, ὅτι ἐξῆ τοῦ ἀνοικτοῦ καλυμβίου καθήλων, ὅτε ἐξῆ τοῦ συρτῆ. Ubi interpres, *vel sapibus* : quin potius σύρῃ videntur esse fila ex metallo quovis : unde &

Συρλάειον, appellatur instrumentum quo metalla in fila diducuntur. Cod. Reg. MS. 618. καὶ ἐστὶ σύρα (σύρι) νίμμα ἐν τῷ σκρίμματι. Locum integrum vide in Κλαπωτά. Et in pag.286. hæc lego : ἐξῆ τοῦ ποιῆσαι σύρμαν κύριον. Ἔσπαρον ἀσήμου φύσιν σεσιρίου ἢ καλκεφύτου, ἢ χύρι τὸ ἰς σιδηρον χρῶζυλον, ἐπειτα βαλεῖν ἰς τὸ σύρτλιν, ἢ σύρε τὸ μίαν φορὰν κόπτε μι ῥύπα, ἢ ποιεῖ βάκιτον, καὶ βάλετο χρυσίον, ἢ βάλε ἄσωθεν ὕλιον θήλυς ἄσπρον, καὶ κόλλιζον. Eod. fol. ἐξῆ τοῦ συρμάτου τοῦ χρυσοκοπτοῦ τέχνης. Infrà : καὶ ποίησον τὸ νίμμα ὑγρὸν ἰς τὸν σύρτλιν.

ΣΥΡΝΕΙΝ, *Trahere*, Σύρω. Glossæ Græcobarb. ἐξαπλόω, ταυρίζω, σύρω, σύρει. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Κλω

Ἄλλοι γυμνὰ βάσκαλα, ἄλλοι συρτὰ ἵππων.

Lib. 9.

Τῶν ἵππων τὰ ἱππάρια ἢ ξυλάμβων ἐκάνιν.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ πρὸς ἢ ἄδλιν μὲ σπυδλιὰ μας σύρτσιν οἱ χρόνοι.

Anonymus MS. de Amoribus Lybistri:

Πεζίνω λὸπ τὸ ἄλογον, κ᾽ σύρτω τὸ σπαθίν μν.

Ptochoprodromus de sua Paupertate, MS.

Καὶ τὸ τραπίζιν μίβνεν, κ᾽ σύρτσι μὲ μασδύλιν.

Vide Fabulas Æsopi Gr. barb. pag. 133. & supra in Γυλίκια.

Ἀποσύρειν. pro ἀποσύρειν, *Retrahere.* Ἀποσύρισθαι, *Recedere, Retrogredi.*

Κολοσύρειν. Historia MS. Apollonij Tyrij: οἱ ἢ ταρσικλότησαν ἢ δισιχλιὰ ἢ γλῶσ, πάμπα, καὶ κολοσύρτων ἢ κόπλων τὼ κεφαλιὼ τν. Maximus Cythærensis Episcop. in Synaxar. 3. Nov. in S. Arbdemonide: ἀκόμι ἢ καὶ λὸπ τὰ φορίματα, ἱπρόξει νὰ ἢ κολοσύρνν γυμνὸν ἢ φυσᾶτε τὰ καμίλια, φορῶντα μόνν διάζωσμα.

ΣΥΡΟΠΙΟΝ, *Syrupium*, in Geoponico Agapij cap. 95.

ΣΥΡΠΕΝΤΙΝΑ, *Serpentina*, Machinæ bellicæ manualis species, nostris olim nota. Hist. MS. Belisarij:

Σκίνν κ᾽ πνευματροβόλιρδες, τομφάκια, συρπεντίνας.

ΣΥΡΤΆ, *per vim trahendo.* Auctor Incertus post Theophanem pag. 440. παρασκευάζα— σύρλα καταβάσαι αὐτόν.

ΣΎΡΤΗ. Vide in Σύρμα.

ΣΎΡΤΗΣ, apud Mechanicos quid sit docet Apollodorus in Polioreticis MSS. ἐ ἢ σύρλις ὅτν κάμνν μίγα ἐπίμνεις τροχιλίαν.

Σύρτης, *Calcipes* Ὑποδήματα ἁμὰς.

ΣΥΡΤΟΘΗΛΙΆ, *Laqueus*, *Pedica*, ἀγχόνη βρόχ, πάγα Glossæ Græcobarbaræ: ὅπν κάμνν συρτοθηλάα, ἤγνν βρόχν, καὶ πνίγει. Vox confecta, ut videtur, ex Σύρτης, quæ χαλινὸς exponitur apud Hesychium.

ΣΥΡΤΟΝ, *Equus, qui manu trahitur, ducitur, Dextrarius*; ἱπισυρόμβ ἵππ, apud Nicephorum Callist. lib. 18. cap. 18. qui πάρχ Evagrio, uti in hac voce docemus. Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 13. ἱρᾷ ἢ ἱππικόμιον ἵνα ἢ Βρεττίν ἵππον τινα ἢ Βασιλικὸν ἱπισυρόμβον, τῇ τε ἀλύσῳ ἱφιγρίδι κατασκμβόν, κ᾽ καλαίχρυσα τὰ φαλαρα ἔχοντα. Auctor Incertus post Theophanem pag. 440. παρασκευάζα λέζθαι ὑπὸ τινῶν τὺς στρατιώτας ἀπελθεῖν ἀς τὸ Πατζιαρχεῖον, κ᾽ συρτὰ καταβάσαι αὐτ. Constantinus in Tacticis pag. 44. καὶ τὰ σαλμάρια ἢ, καὶ τὼ λοιπὼ ὑποζυγὼ, καὶ τὰ συρτὰ, ἵνα καταλιμπάνωσ κ᾽ ἢ τύλδν καὶ γδ μὲν ἀς τὰ κῦρτα, καὶ τὰς ἄλλας ἐπιβρομὰς, ἔχοντι οἱ στρατιῶ τὰ συρτὰ μετ᾽ αὐτῦ, μέχρι καὶ αὐτ τυχόν ἢ ἡμέρας ἢ πολέμν, πουῦνις ἀς αὐτὰ χώρων πολλὼ ἀσφάλειαν. Infrà: ἅτι ἢ, ἵνα ἔλθωσιν ἀς ἢ στρατ, ὑποπόδια ὑπὸ ἢ τύλδν ὁρὸς ἢ πόλεμον οἱ στρατιῶ), ἐφάλλει βασκάζειν ἀς τὰ συρτὰ, ἢ τύλδας μικρὰς, ἢ σαγίδιπλὰ, ὁρὸς τὸ ἔχειν ἐν ἀς τύλδαν, καὶ τὸ ἄλλο σκεπάζεσθαι. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysorrhoes:

Καὶ μῦ ἢ ἀλόγων μας, καὶ ἢ συρτῦ μας μόνν,
εἰς ἄνδρις ἀναβράμομβν ἀερονεττοβόνιν.

Habebant autem Imperatores ejusmodi aliquot *συρτὰ*, seu *dextrarios vestitos*, id est stragulis instructos, quos etiam *χρύσια* recentiores Græci vocabant, ut essent ad manum, cum is equitaturus erat, ex iis delecto quem vellet. Cujus quidem instituti Theophilum Imperatorem auctorem facit Manuel Malaxus in Chron. MS. loco allato in voce Γυλίκια. Codinus de Offic cap. 5. num. 7. Σημάνει διά τι οἱ συρτοὶ ἵπποι ἢ Βασιλέως, κ᾽ διῤῥ τὼ αἰτίαν. Deinde: δεῖ ἢ γινώσκειν ὅτι ὦν δεῖ καὶ ἑκάστν ἑτοίμως ἔχειν ἵππους ἑπτὰ, οἱ καὶ καλοῦνται Στρώσια, ἐνδυχομβύσ ἢ Βασιλέα καβαλλικεύσαι, οὓῤ ἂν τύχν βούληται· οἱ ἢ λοιποὶ ἵπποι ἀπολυθῶσι, οἱ κ᾽ καλοῦνται Συρτά. Quæ postrema verba absunt à Cod. Reg. Ejusmodi est equus Bryennianus, cujus supra mentio est in allato Annæ loco. Vide Ἀδίστρατα, & Παράχ, & Gloss. med. Lat. in *Dextrarius.*

Παρασυρᾶται, *Famuli qui συρτὰ*, seu *equos illos ducebant.* Nicephorus ἐν παραδρ. στρ. cap. 11. ἀναλαμβάνεσθαι ἢ λαὸν αὐτῦ, καὶ τὺς παρασυρᾶτας, κ᾽ ὁμοῦ σὺν τῷ ὁδῷ καθ᾽ ὧν οἱ πολέμιοι διήρχοντο.

ΣΎΡΩΜΑ, seu Σίρωμα, *Aqua* vel *succus oporobalsami.* Aëtius: σύρωμα ἐστὶ, τύλιγι τὸ ὕδωρ ἢ ἐποβαλσάμν. Myrepsus sect. 16. cap. 34. ex Cod. Reg. σύρματ, τὸ ὕδωρ ἢ ἐποβαλσάμν. Cod. Fuchsij habuit, ἢ ὑδάτ.

ΣΎΣΓΟΥΔΟΝ. Vide in Κίθαρις.

ΣΥΣΚΑ̃Ν. Leo Grammaticus in Basilio p. 474. ἠθρίτ ἢ Συσκὰν κῦ ἢ Βασιλέως ἀδελφ ἢ Ἰωάννν ἢ Κυρκυᾶ, &c. Ubi Interpres, *Conjuratio*, vertit. Quo loco Symeon Logotheta num. 22. habet μελετᾶ ἀντορία ἀδελφ ἢ, &c. Fortè legendum συσκὴν, ut pag. seq.

ΣΎΣΚΟΥΤΟΝ, *Scutorum conjunctio.* Leo in Tactic. cap. 18. κ᾽ μῦ ἢ βαλλομβύων κατ᾽ αὐτῦ καταπλήσσειν τὰ σύσκυτα πειρᾶτ καθιρῶσι. & cap. 19. μάστοτι οἱ ἐκείλιοι σύσκυτα ποιήσωσις, καὶ τὰς βολὰς ἐπισῦ δέξωμβοι, ἅτα τύτων πληρωθίλων, κ᾽ ἢ βαλλόντων ἀπεκαμόντων, ἀζρόν ἀναστάντις ἢ σπάθας καὶ τὰς μβρεύλας ἀμιώσας. Mauricius lib. 11. c. 10 pag. 381. καὶ ἰσῶς σύσκυτα ἐμπροσθεν ἀλλήλοις ἁρμοζομβων ἓ συσφιγομένων αὐτοῖς κῦ τὰ ἄκρα κ᾽ ἢ ἄλλων μερῶν.

ΣΎΣΣΗΜΟΝ, *Signum*, vox quam ab Atticis nusquam usurpatam contendit Phrynichus, Menandrum incusans. Usus etiam Hedylus poëta:

Ὃς μόνν ἢ ζώνλιν, ἢ ἐσθῆτιν, ἵνα τοῦτον
Σύσσημον, &c.

Atque inde deinceps alij: Marcus cap. 14. de Juda, διδάσκα ἢ σύσσημον αὐτὺς, λέγων, Ὃν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστιν. S. Cyrillus in Catech. 6. διῤῥ συσσήμν μόνν ἐκλυθῶ. Vita MS. S. Euphrosynes: πρὸ μβῦ κυνήλλιν κατεπάλυψιν τὸ αὐτ πρόσωπον, ἵνα μὴ διῤῥ συσσήμν τινὸς ἀναγνωρισθῇ αὐτῇ. Auctor Incertus post Theophanem pag. 432. καὶ καθίκρυφεν αὐτὺς ἐν δωμαΐοις τισὶν ἢ Γάλλας, ἐξωθεν ἢ πόρτας ἢ Βλαχερνῶν, δώσαντες αὐτῖς σύσσημον. Mox: σημᾶον appellat. Eadem voce utuntur Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 8. Æneas in Polioreceticis MSS. cap. ἀδὲ συσσήμν, Leo Imp. in Tactic. cap. 17. §. 112. Georgius Acropolita in Chron. cap. 9. Auctor Etymologici in Σωμάλμα, & alij. Vide Salmasium de Modo usurarum, pag. 449. 584.

ΣΎΣΤΑΜΝΑ, Ægyptiis, *Ricinus*, Σίκις, apud Interpol. Dioscor. c. 746.

ΣΎΣΤΑΣΙΣ, Quartus gradus Pœnitentium; cùm scilicet ij cum fidelibus admittebantur ad κοινωνίαν ἢ εὐχῶν, sed χωρὶς προσφορᾶς, ut est in Concilio Ancyrano Can. 4. & 5. S. Basilius de Pœnarum locis: Σύσκεις ἔστν ἡ μέχρι συμπληρώσεως ἢ θείας μυσταγωγίας μῦ ἢ πιστῶν στάσις· συνίστα μβὺ γὰρ, καὶ ἀξιῖ ἢ ἐκκλησία, ἕως πληρώσ ἢ ἀριθμὸν χρόνον. Idem in Epist. ad Amphilochium cap. 4. ἀλλ᾽ ἀκριβείας αὐτὺς ἀξιῶν ἐν δύο τισὶν, ἢ τρισὶ καὶ μῦ ταῦτα ὑπερβῆναι συγκλᾶ μβύ, ἢ ἢ κοινωνίας ἢ ἀγαθὸ ἀπέχειν. Adde Can. 56. 57. 58. 61. 64. 75. 77. 81. 82. 33. Canones S. Gregorij Thaumaturgi Can. 11. ἡ σύστασις, ἵνα συνίστα τὺς πιστὺς, κ᾽ μὴ ἐξέρχῃ μῦ ἢ καλαχνμβόνν. Idem Concilium Ancyranum Can. 25. οἱ συ-

τοῦτος ἐκκλιθέντας ἐν δικαίῳ διχθλῶσι πρὸς τοὺς σωσσῶντας, καὶ τοὺς ὁρισμένους βαθμούς. Alia & plura vide apud Allatium de Narthece pag. 85.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ, *Commendatitiæ litteræ.* Glossæ MSS. συσταλικαὶ, ἐπιστολαὶ αἱ ἐγχειρίζομεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφικνουμένοις, ἃ ἀναγνόντας ἐν ἑτέρᾳ χώρᾳ ἀπιέναι. Scholion ad Can. 33. Apost. Συσταλικὴ ἐπιστολή ἐστιν ἡ κινδυνούντων τινῶν καθηγουμένων, καὶ πρὸς συκοφαντίαν ἀπιλπιζόντων, τὸ ἀντιπλήττειν τῇ ἐπιφερομένῃ φορτικαθυγάτρα. Εἰρηνικὴ ἡ ἐστὶν ἡ ἄλλου σκανδάλου τινὸς ἢ ἐπικεκινημένης ἐγχαριζομένη ὑπὸ τῆς ἀρχιερατικῆς φρὸς τινας διορθώσεως. Scholion ad Harmenopuli Epitom. Canon. in jure Græco Rom. συσταλικὴ ἡ ἐστιν ἐπιστολὴ, αἱ διδόμεναι παρὰ ἐπισκόπου κληρικοῖς ἢ ἱερομένοις, πρὸς ἑτέραν πόλιν ἀπιέναι, καὶ σωσσῶσαι τύπους τῇ ἐκεῖ ἐπισκόπῳ, ὡς παρατάσσειν ἀναγτίως. Alibi: συσταλικὴ ἡ ἐστιν αἱ διδόμεναι τοῖς ὑπὸ ἐπίλημιν ὡς ἀθώοις, ἑτέρῳ αὐτοὺς ἐπισκόπῳ σωσσῶσαι πρὸς κοινωνίαν. Adde Zonaram, Aristenum, & Balsamonem ad Canon. 11. Concilij Calchedon. & Matth. Blastarem in Syntagm. juris Canon. Synodus Sardicensis Can. 9. παρέχων αὐτῷ καὶ συσταλικὰς ἐπιστολάς, &c. Adde Concil. Calchedon. Can. 11. 13. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 1. pag. 20. ταύτας τὰς δικαίας ἡμῖν αἰτήσεις ἀφορίζομεν ὁ ἁγιώτατος ὁ ὅσιος αὐτὸς, ἐν μὴ συσταλικοῖς γράμμασι γενομένους, &c. Michaël Anchiali Patriarcha Constantinopol. in Dial. cum Manuele Comneno Imp. πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συμπρεσβύτας συσταλικὰς ἐκπέμπει ἐπιστολὰς ἱλαρὰς, ἵνα ἐν ἡ εἰκαμένης ἀπαλλαχῇ πλοῦ εἰκόνων διαταραχῆς εὐσέβειαν. Vide S. Basilium Epist. 11. Petrum Antiochen. Patr. in Epist. ad Dominic. Grad. Episc. n. 26. &c.

Συστατικὸν, eadem notione, in Nov. 6. Justin. cap. 3. in Jure Græcorom. pag. 128. 252. & in Euchologio pag. 935. ubi ejus formula describitur. Glossæ Lat. Græc. *Commendatitiæ* litteræ, Συσταλικά. Συσταλικὰ γράμματα, in Concilio Constantinopol. sub Mena Act. 1. Συσταλικὰ, in Nomocanone Coteleriano num. 295. Συστατικὰ, *Litteræ patentes*, Hieron. Germano. Describitur apud Anonymum MS. de Arte Notaria fol. 169. Συσταλικὸν ἰσῶς ὁ παρὰ ἐπισκόπου. Vide Cujac. ad Nov. 6. & Gloss. med. Lat. in *Commendatitiæ*.

ΣΥΣΤΗ. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. καὶ οἱ μὲν σκάλας ἔφερον, — ἄλλοι δὲ τζόνες, καὶ ἕτεροι πῦρ. Infra: ἄλλοι δὲ ἐτρυπῶσαν μὲ συσὰς τὰς πύργους. *Trabes* vertit Allatius: sed quo fundamento, incertum.

ΣΥΣΤΗΜΑ, *Collegium, Corpus.* Σύστημα ἑταιρικὸν, in Basilicis. Vide Cujac. lib. 7. obser. cap. 30. & Eustathium Iliad. β. pag. 239.

Συστημαλικοὶ, *Collegiati*, de quibus in Cod. Theodorus Balsamon in Responsis: οἱ γὰρ τελμάσιοις κλητικοὶ, πολλῷ δὲ πλέον οἱ τῆς βήματος, δημοσιακῶν ἐνέργειαν ἀναδέχεσθαι, ἢ συστημαλικῶν πόλεσιν καὶ μεταχείρισιν ἐμπορικὴν, καλλιτέχνου τυχὸν γεωμέτρου, ἢ πραγματευτοῦ, ἢ οἰνοπράτου, &c.

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΟΝ, ædis pars in qua complures simul stant columnæ. Symeon Logotheta in Basilio num. 5. αὐτὸς δὲ ὁ φιλόθεος εἰς κίονα ὑπὸ συσταματίου ξυλοῦ μὴ καὶ ἑτέρων δύο ἐκρύβη. Leo Grammaticus habet ὑπὸ συσταμάτων. Codinus in Orig. Constantinop. num. 77. συσταμάτια δὲ ἦσαν μέθοδοι ἢ φόρμαι ἐξωσθαι ἐπὶ κίονων, ἐν οἷς διελθὼν ἐν ἱστορίαις τὰ μάλιστα γεγενῆσθαι ἐν τῇ πόλει, &c. Idem num. 134. κίονές τι, καὶ συσταμάτια, ζῴδιά τε καὶ ἀβδάκια, καλλιεθύεια. Quibus locis Interpres συσταμάτια ἔξωσθα, *compages* vertit, seu *coagmenta compactilia*, quibus vel figuræ insculptæ, vel impositæ fuerunt: nam ζῴδια passim *figuras* & *statuas* appellat Codinus.

ΣΥΤΡΑΣ, Σάμψυχον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΦΑΙΟΝ. Diploma ex Græca Lingua in Latinam versa, apud Rocchum Pirrhum in Notitia Archimandritatus Messanensis pag. 56. *Dono Monasterio ornamenta altaris octo ex serico: quatuor alba Syphaa aurea habentia, duo quadragesimalia, & reliqua duo rubea Græca habentia eminentias aureas.*

ΣΥΧ, τὸ ἀβρότονον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΧΑΙΝΕΣΘΑΙ, *Abominari, Abhorrere, Detestari*, βδελύττεσθαι, καλαπλύειν. Σύχαμα, Σύχαμος, Συχασμὸς, *Abominatio, Execratio, Nausea*, μῖσος, βδέλυσμα, ἄτη. Συχάρις, Συκαδάρις, *Stomachosus*, δύσκολος, ἀηδὴς.

ΣΥΧΑΡΟΣ, *Hilaris, Latus, Alacer*, ἵλαρὸς, φαιδρὸς, εὔθυμος.

ΣΥΧΕΜ, τὸ ἀμυλάχανον, ὅπως ἡ δρακοντία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΣΥΧΑΙΟΣ, *Humidus, Tepidus*, χλιαρὸς. Vide in Χλιὸς.

ΣΥΧΟΥΜΟ. Agapius in Geoponico cap. 184. δεῖ τὰ πίπλῃ τὸ συχόμο μέσα τὰ μὰ χάνῃ, &c. Infrà: καὶ ἀφοῦ τὰ ζοιβάσεις εἰς τὸ ἀγγεῖον ἐπιμελῶς, τότε βάλε μέσα καὶ τὸ συχόμον, ἐπὰ ἐξράγιζεν δὲν ταῦτα.

ΣΥΨΕΛΙΟΝ, *Subsellium.* Vetus Epigramma:

Καίρετ' Ἀριστάνδ ἢ μήτηρ ἐσᾶ μαθεταὶ
Τέσσαρις εἰ τύχαι, ἢ τρία συψέλια.

Vide Συμψέλιον.

ΣΦΑΓΗ, *Plaga*, apud S. Athanasium de Imagine Berytensi. Locum vide in Βύσα.

ΣΦΑΓΙΣ, Σφαγὶς, *Culter Macellarij.* Glossæ Lat. Gr. *Cultra*, Μαγείρου σφαγὶς. *Culirum*, Σφαγὶς. *Jugulat*, Σφάζει. Σφαγῆ, *jugulatores.* Hinc Σφάγιον, *Victima.*

ΣΦΑΓΝΟΝ, μάλαθρον ἔστι τῆς ὡς τὰ βωτὰ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Musæus arboreus*, Aëtio appellatur. Vide Ruellium lib. 1. cap. 66.

ΣΦΑΓΙΖΕΙΝ. Vide in Τζουκανίζειν.

ΣΦΑΙΡΙΤΗΣ, in Glossis Botanicis MSS. ὁ κυπάρισσος, *Cupressus.* Occurrit apud Aëtium. Vide Ruellium lib. 2. cap. 94.

ΣΦΑΙΡΙΑ, *Tragemata* fortè in sphærularum speciem, quas vulgò *dragées* dicimus. Vita MS. S. Symeonis Sali: σιλίγνια, καὶ σφαῖρια, καὶ ὀψάρια, καὶ οἶνον διάφορον, καὶ φαθύεια, καὶ γλυκαῖα, &c.

ΣΦΑΚΕΛΟΣ, *Digitus medius.* Scholia inedita in Æschyli Prometheum vinctum: Σφακελος, νόσος, καὶ σφακελισμὸς, ἢ παραπληξία., καὶ ἡ σῆψις ἢ μυελῶν· λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος ἢ χηρὸς δακτύλος. λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς. Σφάκελον δὲ ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι ἢ ὀστῶν, καὶ σφακελίσαι τὸ ἀναπαῆναι. Σφάκελος, καὶ ἡ συλλογὴ ἢ ξύλων. Nicolaus Malaxus ὡς ὁ σημασίας ἢ ἐνομένων δακτύλων ἢ χορὸς ἵλιγγος ἐν τῷ εὐλογῶν, &c. Τὸ μὲν ὄρθιον ἢ λιχανὸν, καὶ τὸ ἐπιμήκης ἢ μέσου, ἢ καὶ σφακέλου λεγόμενον, τὸ δὲ ὄνομα προδήλως χαρακτηρίζει. Vide in Φάκελος.

Σφάκελος, eâdem notione. Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Σφάκελος ὁ τρίτος δάκτυλος, πίταρος ἐπιβάτης.

ΣΦΑΚΤΟ, Σφακτὸν, *Capra, Pecus*, Αἶξ, Κτηνος, Βόσκημα, Θρέμμα. Glossæ Græcobarb. Αἶγες, Σφακτά. Alibi: Ἀμέλγε, ἐπισπᾷ τὸ γάλα, σύρε τὸ γάλαι δὸν ἢ βυζὶν ἢ σφακῆ, ἤγουν ἢ αἰγὸς, ἢ αἰγὰς.

Αἰγοσφάκτιον, *Rupricapra.* Eædem Glossæ: Αἰγαγρον, Αἶγα ἄγριαι, Ἀγριόφακτον.

ΣΦΑΛΆΓΚΙ, *Talpa*, ἀσπάλαξ. Fabulæ Æsopi Græcobarb. τὸ σφαλάγκι ἢ ζῶν τυφλόν.

Σφαλάγκια, *Aranea*, ἀράχνης, in Corona pretiosa.

ΣΦΑΛΙΆΖΕΙΝ, *Errare*, *falli*, *delinquere*, pro σφάλλειν.

ΣΦΑΛΊΖΕΙΝ, Græcis antiquis, est *vincire*, *ligare*: at recentiores usurpant pro ἀσφαλίζειν, δεῖν κλείειν, ut Latini sequioris ætatis, *Firmare*, nos *fermer*, Corona pretiosa: τὰ σφαλίσει, *Claudere*, κλείειν. Orneosophium pag. 250. ☩ φασὶ δὲ μαθηματικοὶ — ξηρᾷ νέοι σημεῖα ταῦτα· ἀνοίγει καὶ σφαλίζει τὸ στόμα αὐτῆ συχνὰ δηλ. τῶν στενοχωριῶν ἰδίᾳ ἴχει. Id est *Claudit*. Malaxus in Hist. Patr. in Gennadio: καὶ σφῆσι ☩ ταῖν ἐκείνοιν σφαλισμοῖν. Rursum pag. 135. ἵνα βάλλωσι αὐτὸ τὸ λάφυρον, ἢ ἵνα τύχωσι, τὰ τὸ σφαλίσουν, καὶ τὸ βυλώσουν. Vide Hist. Athenarum Georgij Contaris pag. 156. & Fr. Richardum part. 2. pag. 181.

Σφάλισμα, Σφαλιστῆρι, *Claustrum*, Κλεῖστρον.

ΣΦΑΜΌΣ, *Ingulatio*, *Trucidatio*, σφαγή. Σφαμὸς, *Interfectus*. Glossæ Græcobarb. σκίλομβοι, ἢ θανάλωμένοι, ἢ φονεμένοι, ἢ σφαμένοι.

ΣΦΑΝΤΆΖΕΙΝ, φαντάζειν, *Ostentare*, *inspiciendum se dare*, φανῆναι, ἐπιφαίνεσθαι.

ΣΦΑΡΆΓΓΙ, *Asparagus*, ἀσπάραγος.

ΣΦΆΧΤΗΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Ἂν τὲς ψαμμὸν ☩ δρέπειν, ἀν τὲς φαγὸν ☩ σφάχτειν.

ΣΦΕΚΛΆΡΙΟΝ. Vide in Σπίκλιν.

ΣΦΕΚΛΗ, Σφίκλα, Σφίτλη. Vide in Φίκλη.

ΣΦΕΝΔΆΚΗ, lignum ex quo conficitur Græcorum in Ecclesiis σήμαντρον, corruptè, inquit Allatius in Dissertat. de Rec. Græcor. templis, quod nomen aliud fuerit, ut ipse existimat, quam σφενδαμνος Theophrasti, & *acer* Plinij. Vide Σφενδάμνη.

ΣΦΕΝΔΟΒΌΛΟΝ, *Annuli pala*. Etymologicum MS. σφενδόνη, τὸ σφενδόβολον, ☩ δακτυλίου τὸ περιφερές.

ΣΦΕΝΔΟΒΌΛΟΝ, *Fundibulum*, Machina bellica, de qua egimus in Gloss. med. Lat. Constantinus in Tacticis pag. 4. οἵ τε τοξεύοντες, ἢ βιπταρίζοντες, ἢ λίθους βίπτοντες, τὰς μὲν δηλ. χεῖρας, τὰς δὲ δηλ. σφενδοβόλους. Rursum pag. 6. καὶ ὡς τὸ βίπτειν δεῖ μακρόθεν βιπτάσεως καὶ σφενδοβόλου. Pag. 11. σφενδοβόλα μεγάλα. Adde pag. 18. 19. Mauricium lib. 12. & Leonem cap. 6. num. 26.

Σφενδοβολιστὴς, *Fundibularius*. Idem Constantinus in Tacticis pag. 8. ἄρχει δὲ καὶ φυλῆς, ἤγουν τοξότας, καὶ βιπταρισὰς, καὶ σφενδοβολισάς. Infrà: τὰς δὲ φυλὰς, ἤγουν τὲς τοξότας, καὶ βιπταρισὰς, καὶ σφενδοβολισὰς, δηλ. τὸ δεῖ ἐλαφρὲς καὶ γοργὲς, προτάσσων ἰδίως, ἢ ὁμαρτεῖν ἐκ τὸ δίωξαι τὲς ἐχθρὲς ἀν τραπῶσιν, &c. Adde pag. 42.

ΣΦΕΝΔΌΝΗ, *Pars circi extrema in funda formam flexa*, Σκάμματι, *oppositæ*, quam Καμπὴ vocat Chronicon Alexandrinum an. 25. Constantini: καὶ περιέρχεσθαι τὸ ὄχημα ☩ ἄνω καμπῆ, καὶ ἔρχεσθαι ἕως τὸ σκάμμα, καλουμένῃ ☩ βασιλικῇ καθισματι. Sed de Sphendone, vide quæ congessimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 1. num. 9.

ΣΦΕΝΔΥΛΗ, *Vertebra*, Σπόνδυλος.

ΣΦΕΝΤΆΜΗ, *Acer*, Arboris species. Σφένδαμνος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

ἀλλ' ἢ διαφυντεύθκιεν ἐν τὸ κακὸν ἐαυτῶν,
Ὄξια, σφενδάμνα ☪ ὀρτία, πυξὸς, σχινὸς, καὶ λεύκη,
Τὰ κυπαρίσσια τάμορφα, μὴ πῶ μυρόδια τύς.

Vide Σφενδάκη.

ΣΦΕΝΤΊΛΑΙ, *Harpæ*, Ἅρπαξ.

ΣΦΕΝΤΌΝΑ, *Balista*, Σφενδόνη.

ΣΦΕΡΔΟΚΛΟΣ, ostrei species, quam Græci τριβλίον, Latini *Vertibulam* vocant. Petr. Belon. lib. 2. de Piscibus pag. 433.

ΣΦΕΡΙΑ, τὰ κυπαρισσόμηλα; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè leg. σφαῖρα.

ΣΦΕΤΕΡΊΖΕΣΘΑΙ, *Peculari*. Σφετερισμὸς, *usurpatio*. Σφετερισμὸς δημοσίων χρημάτων, *Peculatus*, in Gloss. Gr. Lat. Voces Jurisconsultorum.

ΣΦΗΓΑ, Σφήκα, Σφίκα, *Vespa*, Σφὶξ.

ΣΦΙΖΕΙΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 127. ἡ μάρτυς οὐδὲν πρέπει τὰ τὲς σφίζειν, τὸ φέρειν μαρτύριον ἀς τὸν αὐλὸν δηλ. κατίνας σφάλματος. cap. 208. τὸ δίκαιον αἰτεῖν τὸ ἐνβρικὲς οὐδὲ πρέπει τὰ τὸν σφίζειν τὰ ἀμαρτήματα μετά τυ.

ΣΦΙΚΤΟΥΡΙΟΝ, *Strictorium*. Glossæ Lat. Gr. *Strictoria*, Στιχάρια. Recentiores Græci, inquit Salmasius ad Lampridium, appellarunt hoc genus vestimenti, quod nulla parte apertum esset, sed totum corpus includeret & stringeret. Hesychius: Σφιγγὶς, χιτὼν, Τυρρηνοί. Joannes Tzetzes ad Hesiod. ἔργ. & ἡμ. χλαῖνα ἢ καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον σφιγκτῆρα, καὶ πᾶν σκληρὸν ἱμάτιον. Achmes cap. 232. ἡ ἢ κοιλὰ, καὶ ὑψηλὰ δίκλιν σφίκτουρίον, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα λύπην ἀναλόγως. Ubi leg σφιγκτουρίον. Catalogus offic. M. Ecclesiæ Allatianus: οἱ δύο διαμέτρους ἴσους ἐν τὲς δύο χορὲς, καὶ φαλλοὺς φορῶσι σφικτῆρα, ὡς Πρωτοφαλλοὶ. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 148. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτῶν, καὶ τὸ ὑποκαμισβράκιον, καὶ τὸ σφικτῆριον, καὶ τὸ φακιώλιον αὐτῶν λαβάν, συνίδυσιν αὐτά.

ΣΦΊΚΤΡΑ, *Vis*, *Necessitas*. Glossæ Græcobarb. ἐξ ἀνάγκης, δεῖ βίαν, δεῖ σφίκτραν. Iterum: ἀνάγκη βία, σφίκτρα.

ΣΦΙΡΊΖΕΙΝ, *Sibilare*, Συρισμα, *Sibilus*, Συρισμός.

ΣΦΥΓΟΎΝΑΣ, Σφυγγίνας, *Pulmo*, Πνεύμων.

ΣΦΟΝΤΥΛΙΝ, pro σφονδύλιον, *Verticillus*; bis occurrit apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 219. 220. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 226. καὶ δηλ. τῶν τοῦτον δεῖ ☩ ἴκειν ☩, καὶ προφέρει ἕξω. καὶ τζαμίζει ☩ σφοντιλὸν τὸ, &c. Σφονδύλιον in Nomocanone Goteleriano num. 407. Σφοντύλια, eadem notione habet Gerasimus Ulaccus.

ΣΦΌΡΑ, pro Σφόδρα, *Vehementer*, apud Myrepsum sect. de Salibus cap. 5.

ΣΦΟΥΓΓΆΡΙ, *Spongia*, Σπόγγος, apud Agapium in Geoponico cap. 176. 212. &c. Cod. Reg. MS. 618. fol. 288. σύφει γῦν τὸ λάνιον ☩ οὖδ μι σφουκάριν. Damascenus Studita serm. 9. ζωάρια ἢ λιγοῦ ἀεὶ τὰ σφογγάρια, ὁπὸ ἴχουσι μὴν αἴσθησιν, &c.

Σφογγίζειν, *Abstergere*, *Spongia detergere*, Ἀποσπογγίζειν, ἐκμάσσειν. Canon Pœnitentialis Chrysostomi nomen falso præferens: ὅτις γυνὴ λάβῃ ζύμωμα, καὶ ἀποσφογγίσῃ τὸ σῶμα αὐτῆ, ἴσως ἀκουσίως ἔστι ξ'. &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Καὶ μὴ τὰς χάρας τὰς λάνιας ἐκατισφόγγιζε τῶν.

Rursum:

Τὸν ὕδρωτα σφογγίζωσι μὲ δίωσπα μεγάλα.

Manuël Malaxus in Chron. MS. pag. 582. καὶ ἔπαθε ἔκφυσιν ἅνα μανδύλιον, καὶ ἐσφογγίσθη, &c. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 260.

Σφογγάριον, *Spongia*. Stamatius in Epist. ad Theodos. Zygomalam: ἴλαβα καὶ τὸ ζυνάρι, ἐπῆ μας ἀπίσταλες, καὶ τυλωτάδι, καὶ τὰ σφογγάρια, &c. Vide Menæa 23. April. in S. Georgij Miraculis: & in Ἀμβλὺ, in Addit.

ΣΦΟΥΓΓΆΤΟ, *Ova frixa*, τὸ τηγανιστὸν ὠόν. Damascenus Studita Homil. 14. καὶ λέγε, λέγω ἔσπερα, βαλοῦσί μι κάνιστρον, καὶ ἐγὼ τὰ σὶ φέρω ἅνα σφογγάτον

καλὸν· τὸ ᾗ σφυγλάτον ἐξούρλο τὶ ᾗ αὖγα σωτριμμένα ἢ τηγανισμένα μὲ κρομίδια ἢ ἄλλα μυρωδικά. Ptochochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Ἐξάφις τὰ προζύμαζε, ἢ τὰ δίπλοσφυγλάτα. Alibi:

Καὶ φῶτον μίζον ἴξισον, δεύτερον τὸ σφυγλάτον. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ἤπιαν ἢ ἰγιάδωσα σιὼ δύο τὸ σφυγλάτον.

ΣΦΟΥΝΊΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 181. σφαλίζη τότις τὸ χέρι του νιπρὸς, καὶ τρῖς τάξις μόνον δὲν τὸ βρωμοκαύστερον ᾗ σάπημα δὲν σφυνίζη, καὶ ῥίκλονίας ᾗ ἀς τὸ πρόσωπον ᾗ σωτζόφ ᾗ, πτυπᾷ ᾗ τὸ μέτωπον.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Signaculum*, vel *sigillum* quod imponitur rebus mobilibus, ut *titulus* immobilibus. Nov. Justiniani 164. τοῖς μὲν κινητοῖς πράγμασι σφραγίδας ἐπιβάλλοντες, τοῖς δ' ἀκινήτοις τιτλους ἐπιτιθέντες. Vide Σανίς.

Σφραγὶς, *Syngrapha*. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ἤρχοντο τὴν φίρων σφραγίδα πιλαπορίων νομισμάτων, καὶ λέγ ἀυτῷ, Λάβε τὼ σφραγίδα ταύτῳ, καὶ ὅτι χρέαν σχῶ, παρέσχες μοι κῦ μέρ.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Suffragium*, quomodo hanc vocem usurpat Ecclesia pro orationibus quibus Dei clementia invocatur per Sanctorum preces. Paulus Silentiarius in Descript. ædis Sophianæ part. 2. v. 565. ubi de Patr. Constantinopol.

Σῷ μὲν τεὸν σφραγῖδι φυλάσσῃ ἴσχε Ἀνάκτων. Vide Gloss. med. Lat. in *Suffragium*.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Signum Crucis*: Σφραγὶς ᾗ σταυρῶ, apud Nilum lib. 3. Epist. 98. 278. τὸ σημεῖον ᾗ κυριακῆ σταυρῶ, apud S. Athanasium in lib. de Virginitate, & Gregorium Nazianz. orat. in Julian. Apostat. Rationem nominis indicat Chrysostomus in Homil. de Adorat. S. Crucis: διὸ Σφραγὶς κικλῄ, ὅτι πάσης ᾗ Θεῦ τὰς παρακαταθήκας, ὅσας ἂν λάβωμεν, τύτῳ καθάπερ τινὶ σιμάντρῳ βασιλικῷ ἢ δακτυλίῳ σφραγιζόμεθα, &c. Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. ἡ σφραγὶς, ἣν ὁ Ἀρχιερεὺς ἄνθι ποιῶν ἐν τῷ τίλα ᾗ τελετῆς, &c. Quomodo verò signum Crucis faciant Græci, accipe ex Panagiota in Catechismo Russorum, seu Græcorum pag. 73. πῶς χρεωστόμεθα νὰ σημειωνώμεθα μὲ τὸ σημεῖον ᾗ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυρῦ. Μὲ τὼ δεξιὰν χῶρα σφίγα νὰ κάμωμεν ᾗ σταυρὸν, βάνοντας ἀς τὸ μέτωπόν σου τὰ τρία μεγάλα δάκτυλα, καὶ νὰ λέγωμεν, Εἰς τὸ ὄνομα ᾗ Πατρὸς, καὶ τότε καταβάζομεν τὸ χέρι ἀς τ' Θώρακα, καὶ ᾗ Υἱῦ· ἢ ἀπ' ἐκεῖ ἀς τ' δεξιὸν βραχίονα, λέγοντας, Καὶ ᾗ ἁγίᾳ Πνεύματος, παλιὸν ἀς ἀς τὸ ἀρίστερον· ἢ ἀφ' ὧ σημειώσεις ᾗ ἑαυτόν σου μὲ τὸ ἅγιον τοῦτο σημεῖον ᾗ σταυρῦ, πρέπει νὰ τιλειώσῃς μὲ τὸ λόγον τοῦτον, Ἀμήν. ἢ ἢ ἐτέραν κάμνῃς ᾗ σταυρὸν σου, ἠμπορεῖς νὰ λέγῃς, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, Υἱὲ ᾗ Θεῦ, ἐλέησόν με ᾗ ἁμαρτωλὸν, ἀμήν. Adde Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. cap. 2. pag. 52.

Σφραγίζειν, *Signare*, *Crucis signo munire*. S. Athanasius de Virginitate: καὶ ὅταν καθεύδῃς ἐπὶ ᾗ πραπέζης, ἄρχῃ κλᾶσαι ᾗ ἄρτον, σφραγίσασα αὐτὸ πρότον τὸ σημεῖον ᾗ σταυρῦ, ὕτως εὐχαριστῆσα, λέγε, &c. Idem in Vita S. Antonij pag. mihi 49. σφραγίζῃς ᾗ μᾶλλον ἑαυτὸς, καὶ ᾗ εἶκον, εὐχέσθε. S. Cyrillus in Catech. 4. μὴ τοίνυν ἐπαισχυνθῶμεν τῷ σταυρῷ ᾗ Χριστῦ, ἀλλὰ κἂν ἄλλος δουκρύβῃ, σὺ φανερῶς ἐπὶ μετώπῳ σφραγίζου, ἵνα οἱ δαίμονες τὸ σημεῖον ἰδόντες τὸ βασιλικὸν, μάκραν φύγωσι πρόμοιλις. ποίει ᾗ τῦτο τὸ σημεῖον, ἐσθίων καὶ πίνων, καθεύδων, καλαζόμενος, ἐξανιστάμενος, λαλῶν, πᾶσαπαντῶ. ἁπλῶς ἐν παντὶ πράγματι. Vita S. Eliæ Junioris pag. 198. καὶ σφραγιζομένης τοῦ σημείου ᾗ τὸ πρόσωπον, &c. Liturgia S. Basilij: καὶ ὁ ἱερεὺς πρὸς ᾗ λαὸν ἐπιστρεφόμενος, σφραγίζει τρίτον ἀς τὸ μέσον, ἀς τὸ ἀρίστερον, καὶ ἀς τὸ δεξιόν. Occurrit passim. Vide Morinum de Sacris Ordinat. exercit. 14. cap. 4. ubi locos alios veterum Patrum collegit.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Baptismus*. Scholiastes MS. Joannis Climaci ad cap. 107. τὼ σφραγίδα, τὸ βάπτισμα. Σφραγὶς ᾗ Κύριε, Eusebio lib. 3. Hist. Eccl. cap. 23. Σφραγὶς δωρεᾶς πνεύματος ἁγίου, in Euchologio pag. 359. Σφραγὶς ἐν Χριστῷ, in Vita S. Basilij Cæsareæ Archiep. S. Athanasius orat. in Pascha pag. 545. edit. Combefisij: σύμπραν δὸς δώσωμεν τὼ φορεμένῳ ἱδιότητα, ἀλλὰ μὴ δώσωμεν τὼ κεκρυμμένῳ σφραγίδα. Gregorius Nazianzenus orat. 40. de Baptismo: Δῶρον καλοῦμεν, Χάρισμα, Βάπτισμα, Χρίσμα, Φώτισμα, Ἔνδυμα ἀφθαρσίας ὑδατος, Λυτρὸν παλιγγενεσίας, Σφραγίδα, πᾶν ὅτι τιμιον. Synodus Constantinopolitana I. Can. 7. καὶ σφραγιζομένους ὕστερον χρεμένους πρῶτον τῷ ἁγίῳ μύρῳ τό τε μέτωπον, καὶ τὺς ὀφθαλμὺς, καὶ τὰς ῥῖνας, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ σφραγιζοῦσι αὐτὺς, λέγομεν, Σφραγὶς δωρεᾶς πνεύματος ἁγίου. Concil. Constantinop. sub Mena, Act. 5. pag. 229. ἐλθόντος αὐτοῦ ἐν τῷ φωτιστηρίῳ ᾗ αὐτῦ ἁγίας ᾗ Θεοτόκου Μαρίας, διαλεγομένῳ γυναικί τινι, μέτρα μεθύσκῃ ἡμερινῇ, ἣ λέγω τῶν ἁγίων μυστηρίων, ἀλλ' ὅδε τ' ἁγίας σφραγίδος, &c. S. Hippolytus de Antichristo pag 904. εἰ τὼ σφραγίδα ᾗ πίστεως ἄθραυστον διαφυλαξεῖς. Vita S. Eudociæ Mart. num. 7. πρῶτον μὲν λαβὲ τὸ λυτρὸν ᾗ ᾗ Χριστῦ σφραγίδος. Vita S. Mauritij ex Metaphraste, n. 19. πρότερον τὼ ἐν Χριστῷ σφραγίδα ἐκεῖ ᾗ ἁγίου διξάμενον. Elogium S. Pantaleonis:

Ὁμῦ ᾗ Θάτλει αὖθις ἀς τὼ εἰκίαν
Τῦ προσβύτου πρόβασεν, ἣ τὼ φασφόρον
Σφραγίδα σπατὼ ἀς τρισύλλιον φάος
Ἔθετο πιστεύσῃ, &c.

Σφραγὶς ᾗ Βαπτισμαλος, apud Joan. Moschum cap. 198. & Cyrillum Scythopolit. in Vita S. Euthymij num. 39. φωνὴν σφραγὶς, in Periodo & Martyrio S. Philippi Apostoli MS. Joannes Climacus: ἵνα ἂν αὐτὸ τὼ σφραγίδα λαβόντα θάσσῃ), (dæmones) ubi Scholiastes MS. τὼ σφραγίδα τὸ βάπτισμα φησι. τὼ ᾗ Χριστῦ σφραγίδα φορῦσις, apud Basilium Seleuc. in Homil. in Olympia, ubi malè edit. φορῦσιν. Infrà: τῷ ᾗ Χριστῦ σφραγίδι τιλιμμένοι. Eundem vide in S. Thecla pag. 68. 90. 108. 122. & ibi Pantinum pag. 230. Vita Sancti Neoti Abbat. num. 2. apud eruditum Joan. Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. *Salutari traditur à parentibus lavacro regenerandus, sicque expurgato in eo veteri fermento massa corruptibilis, factus est nova conspersio, sigillum accipiens superna hæreditatis.* Adde præterea Theodoritum lib. 4. Hist. Eccl. cap. 18. Arcudium lib. 2. de Concord. cap. 8. Morinum de Pœnitent. lib. 8. cap. 16. num. 9. 10. 11. & Combefisium tom. 1. Auctarij Bibl. Patr. pag. 991. 992. ubi observant Σφραγίδα sæpe usurpari pro Confirmationis sacramento, quod conferebatur statim post Baptismum. Vide Τελείωσις.

ΣΦΡΑΓΙΣ, *Electio*, *Designatio*, *ordinatio*, *Benedictio*, quæ fit Crucis signatione. Periodus S. Bernahæ MS. ὅτε λειπὸς ὢν ἐκαθαρίθη ἐν Λιλιοχεία, ὃν καὶ ἐσφράγισεν ὁ Παῦλος καὶ Βαρνάβας ἀς Ἐπίσκοπον. Quæ quidem vox pro ordinatione usurpari solet in Lectoribus, Subdiaconis, & Diaconis. Catalogus offic. M. Eccl. Allatianus; ἐξὸν ᾗ γινώσκειν ὅτι τὰ ὅμοια ἐφρίκια καὶ κληρικάτα δίδασι ἀς τρῖς σφραγίδας ταύτας· καὶ ἄν τις ὢν δ' ἴχῃ ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν σφραγίδων, ἀναβιβάζεται ἀς τὼ τάξιν ᾗ κληρικῶν. Alter Catalogus apud Goarum ad Eucholog. pag. 275. ἐν ὀφθαλμῷ δὲ τῷ ἱερέα κληρικόν. Euchologium in Ordinatione Lectoris: καὶ τρίτον τὼ τύτε κιφαλαὶω σφραγίζων, ἐπιτίθησιν αὐτῷ τὼ χῶρα. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus de Hieromnemone: σφραγίζει ᾗ καθιώσας. Theodorus

dorus Balsamon ad Can.14. Syn.VII. διὰ γὰρ τῶν ἐγκολπίων προσττίθη ἐπὶ τῆς ἁγίου πατέρων τὸ τῆς πάσης ἱερᾶς τῶν ἐγκολπίων, ἀλλὰ δῆλον τῶν ἀναλύσεων σφραγῖδα ὡς δυνατὸν μὴ ὅλον ἐπὶ ἀσπρᾷ καθολικῶν ἀναλύσεων σφραγισθῆναι. Idem ad Can. 51. Epist. S. Basilij ad Amphil. κἂν τι δῆλ μόνης σφραγῖδος ἐπίργειαν ἔχουσιν ἱερατικὴν, ὡς αἱ ἀναλύσεις, ἢ φαιλαὶ, καὶ αἱ θυμιαὶ, καὶ αἱ ὅμοιαι. Utitur rursum infrà, ut & ad Nomocanonem Photij tit.1. cap.35. Sancitum Lucæ Patr. Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorom. pag. 236. καὶ αὐτῶν (ἐπισκόπων) ἴσως ἡ ἀναφορὰ, ἡ σφραγὶς, ἡ ἐξέτασις, ἡ πρόσοδος τῶν κατοικιῶν, αἱ χειροτονίαι, &c. Joannes Episc. Citri in Respons. p.327. αἱ τοίνυν (ἀρχαῖαι) σφραγῖδες τῶν θυλήματος τῶν Ἀρχιερέων ἐξήφθη. Vide Codinum de Off. cap.20.num.16.

Σφραγὶς μικρὰ, quid sit, hisce docet idem Codinus cap.20. num.13. δεῖ γινώσκειν ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι Ἀρχιερεῖς χειροτοῦσι σφραγίζουσι ἐν δευτέρῳ τῶν μὲν πρώτων σφραγῖδα καλοῦσι μικρὰν, τῶν δὲ δευτέρων μεγάλην, ἥτις δεῖ χειροτονίαν ὁ τῆς Πατριάρχης χειροτονεῖ μόνον, ἐπεὶ ὁ τοῦ Βασιλέως σφάλλεται αὐτὴ τὴν μικρᾶς λαμβάνει. *Pittacium quod mittit electus.* Apud Habertum in Archierat. pag. 559. ἐπὶ — ἐγκολπίου ἐκ τῶν καθ' ὑμᾶς ἁγιωτάτου ἐκκλησίου, ἢ καὶ κατεδέξαμεθα δῆλ τῶν ἀσπασμὸν, καὶ τῇ τελεταρχικῇ τοῦ πνεύματος χάριτι, ἐκ ποιμάνε ὑμῖν καὶ διδάσκαλον ἐτελέσθημεν δῆλ τῶν χειροτονίας, καὶ ἐδεξάμεθα καὶ τῶν μικρὰν σφραγῖδα, δῶλον καθιστῶμεν τοῦτο τῇ ὑμετέρᾳ ἀγάπῃ δῆλ τῶν παρόντα ἡμῖν γράφειν.

Σφραγίζειν, *Ordinare.* Sancitum Germani Patr. Constantinopol. lib. 3. Juris Græcorom. pag.233. καὶ ἐσφράγισεν ἐν ταύτῃ (μιᾷ) ἐγκύκλιον. Balsamon in Canon. Apost.36. διακόνους χειροτονεῖσθαι μὴν, τυτέστι σφραγίζεσθαι ἐμάθομεν. Codinus de Offic. Palat. cap.9. num.5. ὅταν δὲ ὁ Πατριάρχης σφραγίζει τοὺς τοιούτους ἐξωκατακοίλους, &c. Adde cap.10. num.13. Martyrium S. Aretæ & socior. MS. δεῖξαι τῇ σφραγισμάτι παρθενίας, καὶ τὸ ὑπὲρ τὸ πρόσχημα τῶν ἀζύμων περιβλήματα αἱ ἀναξίαι. Hinc

Σφραγίζειν vox usurpata etiam in civilibus promotionibus: Blastares lit. K. cap. 32. τοὺς στωικόρους φησὶν ὁ πρ'. παρὰ τῶν Βασιλέως λόγου τοὺς ἐν πολιτικοῖς τιταλμοῖς διακρίσεις, καὶ ὑπὸ Πριμμικηρίου ὄντας, καὶ ὑπὸ κομμερκίων ἀρχόντων σφραγιζομένους, &c. Sancitum Lucæ Patriarchæ Constantinopol. lib.3. Juris Græcorom. pag.225. Τὸ γὰρ συμβόλαιον κλειστὸν, ὡς οἱ κομμερκοὶ ὀφφικάλιοι, καὶ δίδασιν σφραγῖδα λαϊκὴν, μισᾶ καὶ κολάζει. Ita etiam Balsamon ad Nomocanonem Photij. Locum damus in Σιωπήσας.

Ἀσφράγιστος, *Inordinatus*, absque ullo charactere clericali. Interrogationes Monachorum extra urbem in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno: ὁ κανὼν ἡ παραχωρᾷ ἐπ' ὄμβρων φάλλειν ἢ ἀναγινώσκειν ἀσφράγιστόν τινα, ἢ μοναχὸν, &c.

Σφραγὶς, *Corona clericalis*, seu potius Benedictio Pontificalis, cum ea fit. Symeon Thessalon. de Sacram. ἐπάνω τοῦ σφραγῖδος σφραγίζει ὁ Ἀναλύσης, θεμένου τὸν χῆρα ἐπὶ τῇ σφραγῖδι δι' ἱερέως. Balsamon ad Can. 62. Apost. οἱ σφραγῖδα ἐπισκοπῆς λαβόντες, &c. Zonaras ad Can.33. Concilij Trull. ὃς δ' ἂν ἢ ἱερατικὸν στοιβόσαν τὸν κόμιλον κίκερ), ὑπὸ ἢ εἰκόνα ποιμένος ὑλογηθὲς κατοικῶς, ἤγουν τὸν στοιβὸν σφραγῖδα δεξάμενος. Idem Balsamon ad Can.77. Synodi Trull. ἀσκηταὶ ὄντες οἱ μοναχοὶ ὅδοι ἐκ ἐπισκοπικὸν σφραγῖδα δέχεσθε, ἀλλὰ μόνον ἐπανρῖδα μοναχικὸν· οἱ γὰρ σφραγῖδα δεξάμενοι ἐπισκοπικὸν μοναχοὶ, κληρικοὶ λέγονται. Vide eundem ad Can.15. Concilij Laodiceni, & Goarum ad Eucholog. pag. 241.

Σφραγίδας, vocant recentiores Græci, quod alij, ἀναφοράς, scilicet panum oblatorum particulas, quæ decerpuntur ad sacrificium, præterea in honorem Deiparæ, S. Joannis Baptistæ, &c. quod hæ particulæ in ipso pane sanctæ Crucis signum impressum habeant. Liturgia Chrysostomi: ὅταν λαμβάνῃ ὁ ἱερεὺς ἐκ μὲν τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τὸν προσφορὰν, ἐν ᾗ δεξιᾷ τὸν ἅγιον λόγχην, καὶ σφραγίζων σὺν αὐτῇ ἐπάνω τοῦ σφραγῖδος τῆς προσφορᾶς, τρὶς λέγει, &c. Infrà: καὶ νύσσει πλευρὰν τοῦ ἁγίου λόγχην ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρη τοῦ σφραγῖδος, &c. Liturgia ἀρχιερατικὸν pag.190. καὶ ἀφαίρει τὸν ἅγιον λαβίδα μὲν τοῦ ἁγίου σίμαλος βεβαμμένον, καὶ ἰγγίζει αὐτὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἄρτου σταυροειδῶς, ἐκ τῆς μέρη ἐν ᾧ ἐκάρχθη ὁ σταυρὸς ὑπὸ τὸν λόγχην, καὶ λέγοντος τοῦτον ἐκ τῆς ἀριστερᾶς. Nam ut observat Arcudius lib.3. cap.17. apud Græcos, in Prothesi plures panes à populo oblati apponuntur, quandoque unus, è quo particulas omnes sumunt. Cum plures offeruntur; è primò majorem hostiam: è secundo particulam in honorem Dei matris: ex alio particulam in honorem S. Joannis Baptistæ: & è singulis aliis singulas particulas. Cunctique hi panes προσφοραὶ appellantur in Liturgia S. Joannis Chrysostomi, quos auctor rubricarum Euchologij ultimò editi σφραγῖδας vocat. Idem Euchologium: ὁ ἱερεὺς λαβὼν ἐκ αὐτῆς σφραγῖδα, καὶ τὸν ἁγίου λόγχην, μνημονεύει ὧν βούλεται τούτων. Sed de ejusmodi *signaculis* audiendus præterea Allatius lib.3. de utriusque Ecclesiæ Consens. c.15.§.18 Σφραγὶς inquit, est pars illa panis, signaculo crucis pro more Græcorum, aut quadrato aut circulari obsignata: in quo est signum crucis cum literis Græcis Ἰησοῦς Χριστὸς abbreviatis, IC XC NIKA; *Jesus-Christus vincit.* Græci etenim cum panem ad sacrificandum conficiunt, ut plurimum non rotundant, sed in quatuor ramos ad modum crucis extendunt; postea sigillum jam dictum imprimunt in medio crucis, & in ramorum extremitatibus. Sacerdos celebraturus, in Prothesi acceptum panem in partes dividit, ita tamen ut singulæ partes sigillum integrum habeant, vocanturque illæ partes σφραγῖδες, *signacula.* Quotiescumque itaque dicitur accipere signaculum, intelligitur sumendam esse novam partem panis sic assignatam, ex quo excidendæ sunt, quas ipse dicit, particulæ: & si unus panis non sufficit, accipiunt alium. Hæc tamen non ita religiosè servantur, ut, si non ita sint, neque ipsi celebrent, neque alios celebrare sinant: sæpè enim pane rotundo, nullo signato sigillo, utuntur, & partes illius licet sigillo careant, σφραγῖδας nuncupant, & particulas ab iis pro sacrificio excidunt. Ipsam vero Eucharistiam σφράγισμα πνεύματος vocat Ducas Hist. c. 37. pag. 147.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ Σολομῶντος, *Signacula Salomonis.* Signa scilicet impressa annulis ex præscripto testamenti Solomonis, in quo ea describuntur in Cod. Reg. nunc signato 1843. ubi hæc habentur: ἐδόθη μοι ἐπὶ κυρίου Σαβαὼθ, δῶρ Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχαγγέλου δακτύλιον ἔχον σφραγῖδας γλυφὰς λιθίδος τιμίου, &c. Liber MS. Phylactetiorum: δῶρ τοῦ τιμίου σταυροῦ σου, καὶ τῶν σφραγῖδα, ἵνα ἱλαρίσω Σολομῶντος. Aliud Phylactetium: ἐκ τῶν δύναμιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ τούτου, ὃ ἐκ χέρας ἱλαρίσου ἐπὶ θεοῦ κατιοῦς, καὶ δῶρ τοῦ ἐπισκεμέντων σφραγῖδων Σολομῶντος, ἃ σωζόμενος ἅπαντα, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Signum Salomonis.*

ΣΦΥΡΑΙΝΑ, Piscis quem σφύραιναν Græci vocant; sic dictus Mitylenæis, ut auctor est Belonius lib.1. cap.4.

ΣΧΑΔΑ, Σχάδιον, *Carica, Ficus arida*, ἰσχάς. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S Joannis Solitarij n.25. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν λαβὼν ὁ ἅγιος ὕστερον γέρων ῥιπίσματα ἐκ σχάδια. Mox: καὶ τοῦτο ἀπὼν, προέπλασεν τῇ ἀρίστου ξαίνῃ πίστᾳ τῶν σχάδων——Infrà: καὶ ἁπλῶς ἀπὼν, τῷ χρόνῳ ἐδὼ τρία σύκα ἐκαρποφόρησεν. Vide Χάδιον.

ΣΧΑΙΩΜΑΤΑ, Ornamenta equi Imperatoris circa collum & ponè sellam. Codinus de Offic. palat. *Ὧν ὁ φρότειρ μὲν συνήθεια φορᾶν τὰ τῆ Βασιλίσσης ἵππου ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει δεῖ τὰ πρόκλειν, καὶ ὅπισθεν τὰ σέλας ἵππου τῆ σκαπυλίου, ἅπερ ὀνομάζουσι Σχαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συνκέμματα.*

ΣΧΑΛΑ. Vide in Σκάλα.

ΣΧΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ, *Echinus terrestris.* Glossæ Jatricæ ex Cod. Reg. 1334. *χερσαῖος ἰχθύς, ὃς καὶ ἀκανθίας ἐπίκλην λέγεται, ὁ κοινῶς λεγόμενος σχαντζόχοιρος.*

ΣΧΑΡΑ, pro *Ἐσχάρα, Focus, Ignis.* Vita S. Pachomij n. 50. *ἄρχε γὰρ ἡ ὁ λόγος ἀπὸ σχάρας σφόδρα.* pro *σχάρα.* Martyrium SS. Alphij, Philadelphi, & Cyrini num. 43. *ἀπιλθὼν ἄναγε ἡμῖν τὴν σχάραν καὶ τὸ τήγανον, καὶ τὰς ὀξυπόδας, ἃ ἐπίλαξαμεν ἀς ἀπάλαιαν αὐτῷ.* Occurrit præterea n. 44.

ΣΧΑΡΙΟΝ, sive Σκαρίον, pro *Ἰσχάριον, Basis.* Nam *Ἰσχάρα Basim* significat, ut testatur Vitruvius lib. 10. cap. 16. & 22. Athenæus de Machin. Bell. *ἔχει τὸ μὲν μῆκος τῆς σχαρίας πηχῶν μβ'. πλάτος ὃ, πά. τὰ ὃ σκέλη τὰ ἐπὶ τῆς σχαρίας πολύεδρα δ'. τίθενται.* Occurrit illic pluries. Apollodorus in Poliorcet. *καὶ ὃ τὰς ὀρθοστάτας λέγει τῆς διπλῶν ἐπὶ τὰ διπλᾶ ἐπιβιβάζουσιν ἕτερα ξύλα τετραγωνίζοντα τὸ σχῆμα, καὶ τὸ σχαρίον συμπληροῦσιν.*

Σκαρίον, *Machina qua recens exstructa naves in mare devehuntur & pertrahuntur.* Eustathius ad Odyss. ά. *Λιθόναῦς ὁ καὶ ἰσχάριον παραλογώτερον εἴδει, δι' ὧν καθέλκουσιν νῆες ἃς θάλασσαν· ὅθεν ἡ ἀποσκαρίσις γλῶσσα παροφθέγματα, τὸ κοινὸν πλοῖον λέγει σκαρίον τινὲς φασὶ, βυλομένην παῦλαν λέγειν ἰσχάριν ἀπᾶν.* Vide Henric. Stephan. in Thesauro, & Bernaldinum Baldum de Verbor. Vitruvianor. significat.

ΣΧΑΤΗΣ. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 26. *ἡ λοιδορεῖται ὅτι ὁρᾷς τὴν Εὐλόγιον, καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ δύσφημα, ὡς καὶ λοιδόρειας λειπὰν πλυῖναν τῆ ἄνδρα, ἐπιλίγων αὐτῷ, Σχάτα, γλύπτων, φυσικεύειν, ἀλλότρια χθήματα ἔκλεψας.* Ubi viri docti legendum censent *σκαλογλύπτων*, quod idem esse volunt quod apud Aristophanem, *σκαφοφάγος, Stercoriverorum.* Non videntur tamen jungi debere voces, cum singulæ suum convitium ferant, siquidem pro *σχάτα*, legendum sit *σκάτα, stercus*: vel si jungendæ sint, legi posset *σκατογλύπτων, insignis glutto*, ut *σκαλόγηρως*, usurpatur in Ecclesiaste, pro *ἰσχαλόγηρως, senex capularis.*

ΣΧΕΔΑΡΙΟΝ, *Σχιδάριον, Schedula*, vel *Armarium reponendis schedis proprium.* Glossæ MSS. Cod. Reg. 2062. *Δίκλος, πινακίδιον, σχιδάριον.* Suidas addit *τῆλάριον.* Glossæ Basilic. & MSS. *Σχιδάριον, ὠμάριον.* Eustathius Il. γ. *καὶ ἡ σχιδία ναῦς, καὶ ὁ σχίδιος λόγος, καὶ τὸ κοινῶς καλούμενον σχιδάριον, ὃ σχιδίων λόγων ἔστιν ἰδάριον, δίκ κᾶ δίβ. τὸ κάριον.* Codex Canon. Eccl. Afric. Can. 100. *ἐπαναγνωσθήτω ἡ σχιδαρίου, ὅπερ φρασάντως Πλάκιλλος.* Ubi vetus Interpres, *cum lecta fuisset schedula.* Concil. Calchedon. act. 1. *δότε σχιδάριον — αἴτησιν θεῖον γράμμα.* Acta Synodi Ephesinæ: *τὸ σχιδάριον ἡ δώσεως τὸ δόσγαλὸν παρ' ἡμῶν.* Adde S. Athanasium Dial. 1. contra Macedon. pag. 261. & Leontium mechanic. de Sphæra Arati p. 128. edit. Morelli, &c.

Σχιδάριον, Jurisconsultis Græcis, dicitur *Exemplum Prototypi.* Scholiastes Basilic. ad lib. 22. p. 51. *τὸ σχιδάριον γὰρ ἴσον ἔστι, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ περιβλεθὲν· ἀλλ' ἡ αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, ἢ ὃ περιβληθῇ ἐκ δότε σχιδαρίου, ἀλλὰ ἡ κώδικος, ἤτοι ἡ θέσεως ἡ Σικάτου, τοῦτο γὰρ πρωτότυπόν ἐστι.* Adde pag. 78. & to. 1. pag. 809.

ΣΧΕΔΟΣ, artis Grammaticæ pars ea dicta quam Latini inferioris ævi *Partes* appellant: qua scilicet docentur pueri orationem per *partes* ac verba singula examinare. Glossæ MSS. Reg. Cod. 930 *Σχίδος, τὸ διαχωρίζον τὰς λέξεις.* Ita Basilius de Exercitat. Grammat. *Σχιδογραφῶν, πόθεν ἔχῃς, ἐκ ἡ σχίδος, καὶ ἡ γραφὴ· τὸ ὃ σχίδος, ἀπὸ τοῦ χέω, χίδος & σχίδος, οἱονεὶ τὸ διαχίζον καὶ διαχωρίζον τὰς λέξεις ἀπ' ἀλλήλων· ἢ ἀπὸ τοῦ σκιδάζω, σκιδάσω· σκιδαζόμεθα γὰρ αἱ λέξεις, καὶ οἱονεὶ μεριζόμεθα, ἂς γνῶσιν παραλαμβάνουσι.* Eadem habent Phavorinus & Auctor Etymologici. Novitium ac suæ ætatis inventum esse scribit Anna Comnena lib. 15. pag. 485. *ἡ ὃ σχίδος ἡ τίχνη εὕρημα τῶν νεωτέρων ἐστὶ, καὶ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἠθροίσθη.* Deinde subdit illius usum inductum à nescio quibus Longobardis: quibus verbis intelligit quendam hoc nomine appellatum, cujus liber de Schedographia laudatur in indice bibliothecæ, in Cod. Colbertino, & in indice MS. librorum Græcor. Bibl. Vaticanæ, hoc titulo: *Λογγιβάρδου ἡ Ὁσῶ παρεμβόλαιον ἡ σχιδογραφίας.* Neque alius videtur à Joanne Longobardo, in quem describitur in Cod. Reg. Pselli oratio Encomiastica, hoc titulo: *Εἰς τὸν Λογγίβαρδον ἐπίσκοπον Ἐπαρχίας.* Verum id in dubium vocari potest, cum ejusmodi extent 12 primorum versuum Æneidis Virgilianæ à Prisciano editæ partitiones. Vide Glossar. med Lat. in *Partes edere.*

Σχιδογράφος, *primorum Græcæ linguæ Elementorum Præceptor*, quem sic designat Anna loco laudato: *ὃν ὃ τῶν δεξιῶν ἡ μεγάλη τιμῆσις παιδεύτριαν ἔθηκε τῶν Γραμματικῶν παισὶν ἐρασμιωτάτην ἐκ παιδὸς ἥβης συναλείμμενον, ὃν ὡ παιδεύτης τις προσεῖπεν), καὶ παῖδας αὐτῷ ἐγκεῖσθαι, οἱ μὲν αὐτῷ ἐρωτήσεις ἐκλεμβάνει γραμματικὰς, οἱ ὃ ἐξηγήσεως ἡ λεγομένων σχιδῶν.* Joannes Euchaitorum Metropolitanus pag. 25.

Τὸ γὰρ σαφὲς τε καὶ σφίδνιον λέγειν,
Λογογράφους ἔδιξεν, ἢ σχιδογράφους,
Καὶ ταῦτα κλῶσι τὸ σχίδνιον κακῶμενοι.
Τρίτους ὃ δι πλέκουσι τοὺς ἐν τῇ σχίδνι,
Ἐπαχθὲς ἔξω πᾶν πρόσχαρον, καὶ σχίδνιον.

Alludit ad vocem *σχίδνιον, Pedetentim, sensim.*

Σχιδογραφῶν, *Edere partes.* Σχιδογραφία, pars hæc Grammaticæ. Scholiastes ineditus Hesiodi, ubi affert rationem discendæ Grammaticæ, quæ suo tempore (& multò etiam ante fortasse) in usu erat: *τυχόν τις ἰδίαν γραμματικὴν ἐπιβάλλεται φιτεῦσαι, καὶ οὐ εὐθὺς αὐτῷ ἔξεστι μέτοχος· ἀλλὰ πρότερον διδάσκει αὐτὸν τοῖς στοιχείοις γράμμασιν, ἅπερ ἡ συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ πρότερα· ἔπειτα τῇ Διονυσίου βίβλῳ προσέχει, καὶ τοῖς Θεοδοσίου κανόσι, καὶ Ποσειδωνίου· ἅπερ σχιδογραφίας ἀπαρχή, καὶ πολλοῖς μοχθήσας τοῖς χρόνοις, μόλις τὴν γραμματικὴν φιτεῦσαι ἐπιβάλλει.* Basilius de Exercit. Grammat. *ἡ τῶν ἀρξαμένων ἡ σχιδογραφῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν Εὐλόγιον ἡ σχίδνος.* Horum porrò vocabulorum *Σχίδος*, & *Σχιδογραφῶν* vim & notionem multis expendit Henricus Stephanus in Dial. de Bene instituendis linguæ Græcæ studiis pag. 7. 8. &c. 23. 24. ubi vidisse se ait Moschopuli scriptum exemplar, quod multò plura, quam leguntur in excusis habebat, & de eo opere judicium suum prodit. Vide Indic. Auctorum.

Σχίδος. Extant Senarij Jambici apud eundem Joannem Euchaitorum Metropolitanum pag. 50. quos ut *αἴνισμα*, lectoribus propono: cum ejus interpretationem se non assecutum profiteatur Matthæus Bustius editor:

Τεσσαράκοντα συμμάχους θάνε ἴχνη,
Τεσσαράκοντα ὁρῶσομαι παρεστάτας.
Τίς πρὸς τοσούτους χάρας ὁπλίτας ἄρει;
Τίς πρὸς φάλαγγα μαρμάρων σθένει μάχῃ;
Ὅρα σχιδόντα πρὸς τινὰς μοι συμπλοκὴν,
Πόσον γραφεῖ ὃ συμβαλὼν τολμᾷ μάχῃ.

Verùm, ni fallor, hic intelligitur scriptum, vel Chirographum,

Chirographum 40 testium Ecclesiasticorum signis & subscriptionibus munitum ; adeo ut nemo sit σχιδάντης, & *infractor* tam audax, qui illud σχίζειν seu *infringere* audeat.

ΣΧΕΣΙΣ, Σχίσις, *ita dicitur affectiva imaginum adoratio*, quarum cultus in Prototypum transit : est autem Σχίσις, quivis affectus. Michael Psellus in Synopsi legum, v. 79.

Συλλήψεις, ἡδυπάθειαι, σχίσεις, συναφάς.

Anonymus MS. de Cultu imaginum, ex Cod. Reg. 1595. ὁ ἀκὸν σχίσιν ἔχει πρὸς ἀρχέτυπον, &c. Mox : Σχίσις ἡ ἔστι δυνάμεως φύσεως σωματικὴ τῶν ὁμοειδῶν· λέγω δὲ σχίσεις, ὅταν διάφορα πράγματα καλά τι κοινωνῶσιν ἀλλήλοις, &c. Theophorus Episcopus Myrorum, in Concilio Nicæno II. τὰς εἰκόνας δέχομαι καὶ προσκυνῶ, οὐχ ὡς θεὰς, μὴ ἡδόμενος, ἀλλὰ τῷ σχίσιν καὶ τῷ πόθῳ ψυχῆς μου, ὃν εἶχον πρὸς αὐτὰς τὸ πρῶτον, &c. Tarasius Patr. Constantinopol. in eod. Concilio, act. 2. καὶ ταύτας σχίσεως πόθῳ προσκυνοῦμεν. Synaxarium 10. Octobr. ἤρξατο ἡ διαλήψεσθαι αὐτοῦ τιμῆς καὶ σχίσεως τῶν σεβασμίων καὶ ἁγίων εἰκόνων. S. Joannes Damascenus orat. in Constantin. Caballinum pag. 669. ἀσπάζομαι αὐτὰς (εἰκόνας) οὐχ ὡς θεὰς, ἀλλ' ὡς προῶπον, ἐξῇ πόθον καὶ τῷ σχίσιν αὐτῇ. Constantinus Manasses in Theodora :

Καὶ τῆς ἀπαυσίσμασι χειρῶν καὶ τῶν μαρτύρων,
Τῶν ἀπτίμωτας αὐτοῦ τὸ κῦ σχίσιν σέβας.

Cæsarius de Usu Imaginum : ἔστι δὲ καὶ σχίσιν καὶ ἀσπασιν προσκύνησιν ἐκ φιλικῆς διαθέσεως καὶ εὐνοίας, εἰκάσαι καὶ εὔνοιαν τοῖς ἀπεικονίσμασιν ἐπαγγέλλομένην. Theophanes an. 10. Leonis Isauri : ὃ μόνον γὰρ ἐξῆν τῷ σχιτικῷ τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσσεβὴς ἐσφάλλετο προσκύνησιν, &c. Demetrius Chomatenus in Responsis pag. 321. καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς τιμωμένων ἁγίων τῷ σχίσει προσκύνησιν καὶ τιμῇ ἀπονέμει.

Σχίσις, *Affectivè*, *Relativè*. Gregorius II. Papa in Epist. 1. ad Leonem Isaurum Imp. ταύτας (εἰκόνας) προσκυνοῦμεν, οὐ λατρευτικῶς, ἀλλὰ σχίσεως. Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confessoris num. 16. κῦ τὴν ἡμέτερον τῶν διαφερὰν προσκυνήσιν εἶδεν ὁ λόγος, τῷ μὲν κῦ λατρείαν, δὴ ἐπὶ τῆς πρώτης καὶ θείας φύσεως ποιεῖν ἐδιδάχθημεν, τῷ δὲ σχίσεως καὶ ἀναγωγικῆς, ὡς καὶ ὁ μέγας Διονύσιος φησίν. Vita S. Theophanis Confessoris num. 16. ἀλλ' οἱ προλαβόντες ἐξ ἄγνοιας συνόδου προσκυνοῦντες τὰς ἁγίας εἰκόνας σχίσεως ἐκ ἀπεκρύψαν, δοκοῦσι τούτου χάριν. Vita S. Nicolai Studitæ p. 908. οἱ χειρῶν τῷ εἰκόνα σχετικῶς σεβαζόμενοι. Continuator Theophanis lib. 4. n. 10. ἀντιλαμβάνων ἡ αἱ τῶν ἁγίων εἰκόνων μορφαὶ, ἃ θεῖκῶς ἡμῖν λατρευόμεναί τε καὶ τυπούμεναι, σχίσεως ἡ καὶ σεβασμίως τῷ ἀεὶ αὐτῇ πρὸς τὰ πρωτότυπα ἡμῶν τιμῷ πως διαπορθμεύουσι. Ita apud Theophanem Cerameum Homil. 20. in Menologio Basilij 13. Maij in S. Sergio, &c. Michael Psellus de dogmate, ubi de Christo :

Καὶ φύσιν ἀνειλήφθη τῷ ἡμῶν ἐκ παθῶν,
Οὐσιωδῶς καὶ σχίσεως, φύσιν, ὃ φασὶ λαοί.

Vide Davidem Chytræum de Statu Ecclesiar. Orient. p. 131. & Notas nostras ad Alexiadem p. 293. De alia verò hujus vocis notione, consule Frontonē Ducæum ad Epist. Dionysii Alexandrini Archiep.

ΣΧΗΜΑ, *Quævis hominis conditio, vel quivis status*, præsertim *Ecclesiasticus*. Justinianus in Nov. 6. c. 6. de Diaconissis : ἔστι γάρ τι χειροτονεῖσθαι, καὶ τί τοῦτο πράξει, καὶ σχήματός τινι μὴ τῶν ῥᾳθύμως ἐνόντων, ἢ σχήματος, ὃς ἰδιωτικῷ διαγωγῷ μᾶλλον σχηματίζεσθαι. in Nov. 123. c. 10. καὶ διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, καὶ ἀναγνώστας, καὶ παντὶ ἄλλῳ οἱῳδήποτε ἐκκλησιαστικῷ τάγματος ἢ σχήματος καθιστῶντες, &c. In Leonis Nov. 7. τὸ κλῆρικὸν, καὶ λαϊκὸν σχῆμα.

Σχῆμα *Habitus Magistratus*. Chronicon Alexandr. an. 11. Theodosij Jun. ἀπελθόντος Λίτου Ἐπάρχου πόλεως μὴ τῶν σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, &c.

ΣΧΗΜΑ præterea interdum pro *habitu Monachico* usurpatur, quem ἄγιον σχῆμα vocant Theosterictus in S. Niceta n. 19. Moschus in Limon. cap. 144. 146. Nomocanon Cotelerianus n. 445. &c. Ἀγγελικὸν σχῆμα Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. & alij quos laudamus in v. Ἀγγελικὸς βίος. Vita MS. S. Joannicij : τοῦτο τοιγαροῦν τὸ μοναζόντων σχῆμα ἐνδὺς ὁ μοναζῶν καὶ πρὸ τῆς σχήματος. Vita MS. S. Galactionis : τὸ σχῆμα μοναχὸς, τὸ τέκτον ἀγαθός. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ & Theophanes p. 415. καὶ τὸ τῆς μοναχῶν ἱερὸν σχῆμα, τὸ τῷ κῦ Θεοῦ φιλοσοφίας γυμνάσιον. Florentius in Martyrio SS. Senatoris & Soc. ἐνδυσάμενος τὸ ἅγιον σχῆμα τῆς μακρᾶς βίου. Josephus Episc. Methonensis in Respons. ad libellum Marci Ephesij pag. 697. Ἰωάννης ὁ τῆς σχήματος τῆς ἁγίου Δομετίου ἔπαρχος. Apophthegmata Patrum in Dioscoro n. 3. μεγάλη αἰσχύνη ἡμῖν μὴ τοιοῦτον χρόνον φορέσαι ἡμᾶς τὸ σχῆμα, διὰθλῶσαι ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀναγκαίας μὴ ἐχούσας τὸ ὕδωμα τῆς γαμ. Ita in Epiphanio n. 4. in Theodoro Phermensi n. 2. in Joanne Cœnobita, & in Pœmene n. 11. 182. Μοναδικὸν σχῆμα; in Serapione n. 4. & apud Theodorum Studitam in Testamento. Idem in Epist. ad Gregorium filium : τὸ τῆς μοναχῶν σχῆμα παθοντίας ἔδει ἐπάγγελμα, καὶ μυστήριον ἔδει μοναχικῆς τελειώσεως. Sic etiam apud Moschum c. 78. 118. & alibi non semel, Justinianum in Nov. 5. cap. 2. 4. Nov. 6. c. 6. Nov. 123. c. 35. Cantacuzenū lib. 1. Hist. c. 31. 52. lib. 2. cap. 14. in Euchologio p. 471. 483. 484. &c. Τῶν μοναχικῶν πολιτῶν σχῆμα, apud Zachariā Pap. lib. 3. Dial. c. 11. Observare porro hic licet Jobum Monachum τὸ ἅγιον σχῆμα inter septem Ecclesiæ sacramenta recensere, ut & Damascenum Hieromon. serm. 3. hisce verbis : ἐν τῷ (μυστήριον) ἡ καλογηρικὴ, ἤγουν τὸ μέγα σχῆμα. Aliud porro fuit σχῆμα monachorum, aliud Anachoretarum. Joan. Episc. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis : αὐτοὶ ἦσαν μοναχοὶ τῶν καιρῶν· ἄλλο ἦν σχῆμα ἔχειν ἦτοι, καὶ οἱ ἐρημῖται ἄλλο.

Duplex autem, vel potius triplex est apud Græcos τῶν μοναχῶν σχῆμα, vel certè monachorum tres sunt gradus : Ἀρχαρίων, seu *Novitiorum*, quorum vestes sunt ῥάσον, seu *tunica*, χιτὼν & Καμηλαύκιον, seu *Cingulum & Pileus* : Μιχροσχήμων, eorum scilicet qui votis perpetuis Monachicæ vitæ sese obligarunt, quorum vestis est Μανδύας, seu *Pallium* : Μεγαλοσχήμων denique, seu eorum qui ad summam perfectionis apicem pervenerunt, & severiorem vitæ rationem inierunt, quorum est Κουκούλιον, ut habetur in Euchologio, ubi de exequiis Monachorum : περιβάλλουσιν αὐτῷ κουκούλιον, ἤγουν μεγαλόσχημός ἐστι. Extant in eodem Euchologio p. 473. & 499. utriusque habitus Ἀκολουθίαι. Ac prioris quidem inscribitur Ἀκολουθία τῆς μικροῦ σχήματος, ἤτοι τῆς μανδύου. Alterius verò, Ἀκολουθία τῆς μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος. Utriusque habitus non semel mentio occurrit apud Græcos scriptores : ac de Magno, ita Anonymus in Vita S. Lucæ Junioris p. 973. ἐπὶ τῆς κῦ τῆς θεοῦ καὶ μεγάλου σχήματος τελειωτικῆς χάριτος ὑπὸ τῶν τυχόντων ἐλθὼν &c. Nicetas Barbarogr. ex Cod. Reg. in Isaacio & Alexio n. 3. καὶ οἱ ἐπικαλαράζοι τῶν μοναχῶν, οἱ μακρὰ ῥάσα ἔχοντες καὶ ἐς ὑπερτελῆ αὐτῷ τὸ μέγα καὶ θεῖον σχῆμα φορῦντες. Synaxaria 17. Decembr. in S. Donale : καὶ τὸ μέγα σχῆμα ἐνδῦσαι τῆς πατριαρχικῆς ἀμφιασάμενος. Joannes Cantacuzenus lib. 3. c. 50. ἱμάτια μοναχῶν ἐνδύσασθαι, καὶ τὸ λεγόμενον μέγα σχῆμα ἐπιθέσθαι, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 11. cap. 1. initio, de Metrophane Cyziceno Metropolitano : ὅτε τοίνυν παρεσκευάζετο καὶ αὐτὸς ἐξελθεῖν ἐκ τῆς Φλωρεντίας μὴ καὶ ἑτέρων ἀφιερίων, ἔχει μὲν τὸ μέγα σχῆμα ὁ περιβαλὼν ἀντεμβόλιον ἀνωθεν τῆς ἰδίας καλυπτῆρας. &c. Damascenus Hieromonachus Thessalonicensis Homil. in Epiphan. ἡ καλογηρικὴ, ἤγουν τὸ μέγα σχῆμα. Anonymus de Vulpe & Lupo :

Καὶ δ' ἄχνω μεγαλοσχήμων, καὶ μικρὸν ὧν γενέσθαι.

Hinc μεγαλοσχημῶν, *Magnum habitum induere*. Phi-

lippus Cyprius in Catalogo Patr. Constantinop. p. 14. ἀκριβῶς παρῃτήσας καὶ μεγαλοσχημίας, ἐτελεύτησεν. & pag. 15. καὶ ἀπιὼν ἐκ τοῦ ἀγιωνύμου ὄρους τοῦ Ἄθωνος, καὶ μεγαλοσχημίας, ἐκεῖσε φοιτήσομι. De parvo vero habitu, Nomocanon Cotelerianus num. 148. Μοναχὸς μικροσχήμων ἐὰν πορνεύσῃ, &c. Vide Matth. Blastarem lit. E, cap. 19.

Neque tamen semper post exactos in vita monastica aliquot annos, ad illud perfectioris vitæ genus perveniebatur, sed statim, saltem morituri, Angelicum illum habitum induebant, *Monachi ad succurrendum*, Latinis, vocati. Phranzes de se ipso lib. 3. cap. 30. *in tam graviem morbum, quod non putaram, incidi, ut perfectè Monachus μεγάλου σχήματος factus sim.* Et Malaxus in Hist. Patr. pag. 164. de Hieremia Patr. Constantinop. ἦγεν ἢ ὡς τὸν αὐθέναιον αὐτοῦ μεγαλόσχημον, καὶ ὑμέναιον ἐμέλπετο Ἰωάννης.

In Pœnitentiali Joannis Jejunatoris Patr. Constantinop. p. 79. stuprum in Monacha Magni habitus, tanquam in conjugata; in Monacha parvi habitus, tanquam in meretrice perpetratum, in pœnitentiarum judiciis æquatur: *αἱ γὰρ μικρόσχημοι, ὡς πόρναι κρίνονται· αἱ δὲ μεγαλόσχημοι, ὡς ὕπανδροι.* Adde p. 87. 93. præterea Joannis Monachi Canonarium p. 106. 108. Id porro discrimen Magni & parvi habitus improbatum olim à Theodoro Studita in Epist. ad Nicolaum discipulum, scribenti, quemadmodum in Ecclesia est unus Baptismus, ita & unum esse debere habitum Monachorum: *ὁ δέκα ὅπερ λέγουσι μικρὸν σχῆμα, ἅτε μὴ χρόνοις ἴσταται ὡς μέγα· ἐν γὰρ τὸ σχῆμα, ὥσπερ καὶ τὸ βάπτισμα, καθὼς οἱ ἅγιοι πατέρες ἐκθέσθαι.* Qui quidem Studitæ locus affertur à Gregorio Palama Archiep. Thessalonicensi in Epist. MS. πρὸς τὸ ἰσωτάτῳ περὶ τοῦ ἀναλήψεως τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος. Ubi hæc de ejusmodi Monachorum strictiori vita: *δεῖ ἢ σωτὴρ ἔντεθ, κεχαριτωμένη, μὴ σχημάτων ἁπλῶς ὑπαλλαγὴν, ἀλλὰ πολιτείας βελτίωσιν πρὸ λυσιτελούσων αἰδέσιμ τὶς ἢ πολιτεία; τὶς δὲ ταύτης ἐπαγγελία; τίνα ἢ βίου τελειοτέρου τὰ σύμβολα ὁπὸ τοῖς τάφοις κειμένοις, ἢ τοῖς λοιπὸν ἐκλείπουσιν ὕλην τοῦ βίου, καὶ ὁρᾶς ἑαυτοῦς ὄντας ἐτοιμοθάνατους.*

Ἀποσχηματίζων, *habitum monachicum detrahere.* Apophthegm. Patrum in Cronio num. 5. *ὅτι δύο μοί τινες μεγάλου τοῦ ἐκεῖ, καὶ ἐὰν γυμνώσω με, ἀποσχηματίζει με, καὶ φέρει πάλιν εἰς τὸ σκήνωμα αὐτοῦ.*

Σχηματολόγιον, *Liber continens ἀκολουθίαν dandi sancti habitus.* Ita inscribitur liber MS. in Bibliotheca Scotiacensi: Σχηματολόγιον περιέχον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ μικροῦ καὶ μεγάλου σχήματος. Euchologium p. 477. ubi de Officio parvi habitus: *τίθησιν ὁ ἱερεὺς ἐπάνω αὐτοῦ τὸ Σχηματολόγιον, καὶ λέγει τὴν εὐχὴν ταύτην εἰς ὑπήκοον, &c.* Ubi perperam interpres vertit, *totius monastici congeriem.* Canones S. Nicephori Patr. Constantin. MSS. *δεῖ ἀθλήσαντα τὸ τῶν μοναχῶν ἅγιον σχῆμα, καὶ πάλιν ἐπιστρέψαντα ἐνδύσασθαι δεῖ τῶν ἐκείνων πᾶρα καὶ γνῶσιν, ἐὰν μὲν ἢ ἐκ τῶν τοῦ σχηματολογίου καλουμένων, φέλλιν ἢ τὸ καινὸν ἐν τῷ ταῷ, &c.*

Πρόσχημα, *vestes quibus induitur Novitius monachus.* Habetur in Euchologio p. 469. ἀκολουθία τῶν προσχημάτων τοῦ ἀγχαρίου. Ubi Barbetinum: ἐὰν ἐπὶ τοῦ λαμβάνει μέλλοντος σχῆμα μοναχῶν. Venetum: τάξις γινόμενος τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον, καὶ καμηλαύκιον.

ΣΧΗΜΑΤΑ, Tacticis, dicuntur varij exercituum ac copiarum motus, Κινήσεις, cum sese scilicet explicant in diversas formas. Ἐναλλαγὴ σχημάτων, apud Anonymum MS. de Tactica. Σχημάτων μεταβολὴ, apud Continuator. Theophanis lib. 3. n. 25. Leo in Tacticis c. 7. §. 67. γίνονται ἢ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς διαφόρους ἀναγκαίας αἰτίας. Cap. 17. §. 92. τοσαύτης τοίνυν διαφορᾶς ὕσης ἐκ τε τῆς τάξεως, καὶ ἐκ τῶν σχημάτων, &c. & § 113. ἐκ ἄτοπον ἢ, ἀλλὰ καὶ σχήματα καὶ μανδάτα διδόναι, καὶ ἐν ἴδιᾳ φύσει τοῦ φυλάττειν. Denique c. 18. §. 9. αὐτὸν ἔν διαφορᾷ τῆς τάξεως τοῦ κοινοῦ σχῆμα φυσικῶν τρόπου, &c. Vide Mauricium lib. 12. Strateg. c. 14. Hinc, Μετασχηματίζειν, apud eundem Leonem c. 7. §. 39. ἀσύμφωνα σχηματίζεσθαι, apud Mauricium lib. 11. c. 4. ἐκ τοῦ σχηματίσεως μὴ γυμνασίᾳ, apud Julium Africanum MS. de Apparatu bellico cap. 67. Et c. 69. τὸ ἢ σχῆμα τοῦ φανάτου ἐὰν δὲ προσγένηται ἐξ τὸ ἰσχυρὸν ὑπὸ τῶν πολεμίων πολλὴν καθαπολαμβάνειν. Vide Rutgersium in Var. lect. p. 130.

ΣΧΗΜΑ, in Nov. Justiniani 46. c. 2. dicitur *titulus pro soluto*: ἃ μὲν ἂν ἰδιώτης τὰς ἐφαλήμματος ἀπαιτῇ καὶ τὸ *pro soluto* σχῆμα, λαμβάνειν ἀκίνητος κτήσεις, &c.

ΣΧΗΝΟΚΟΛΑ, πρόσωπα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1161.

ΣΧΙΑΡΙΟΝ, Ἁρμάριον, *Armarium*, in Gloss. Basilic. Vide in Σχιάριον.

ΣΧΙΔΕΤΜΟΣ, *Rescissio stipendiorum, vel donativorum*, in Bulla aurea Alexij Comneni apud Annæ filiam lib. 3. p. 85. ἀλλὰ καὶ αὐξήσεις μισθῶν, καὶ προσθήκας δόσεων, καὶ συμπαθείας τοῦ λεγομένου Σκιδωτοῦ, καὶ σχιδωτὰ καὶ ἀποσχιδωτὰ, &c. Vide ibi notas nostras p. 270.

ΣΧΙΖΙΟΝ, *Fruſtum.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 24. δίδωσιν Ἀγαπητῷ τὸ μεγαλύτερον δίκα ἔχον σχίζια ἄρτου ξηροῦ, ὡς λέγειν δίκα ἐξ ἡμέρας ἐσθίειν ἔχοντα. Occurrit rursum infrà cap.

ΣΧΙΝΗ, *Lagena*, Κράδιον, in Corona pretiosa. Alibi scribitur Σχοινή.

ΣΧΙΝΟΠΟΤΑΛΟΝ, *Turdus*, Gr. κίχλα, apud Petrum Belonium lib. 1. observ. cap. 10.

ΣΧΙΝΟΣΤΡΟΦΟΣ, *Cannabis satiua*, apud Interpol. Dioscor. cap. 572.

ΣΧΙΣΜΑΔΑ, Σχισμάδα, *Segmentum.* Phortius de Re militari:

Καὶ ποίει σχισμάδας μίαν,
Νὰ ἢ κιλίδει μαχρίαν.

Syntipas MS. ὡς τὸν σχισμάδα τοῦ δένδρου ἀπῆλθε.

ΣΧΙΣΜΑΤΙΚΟΙ, *Schismatici.* Zonaras ad Can. 33. Concil. Laodiceni: Σχισματικοί ἢ οἱ ὁπωδήποτε μὴ τὸν πίστιν καὶ τὰ δόγματα ὑγιῶς ἔχοντες, ἀλλὰ τινὰς δ' αἰτίας δεσχίζοντες καὶ αἰτιασάμενοι. S. Athanasius in Vita S. Antonij p. 116. μὴ ὑγιάζειν ἢ Μελιτιανοὺς τοὺς σχισματικούς. Concilium Constantinopolit. I. Can. 6. πρὸς ἢ τούτοις (τοὺς αἱρετικοὺς) καὶ τοὺς τὸν πίστιν μὲν ὑγιῆ προσποιουμένους ὁμολογεῖν, δεσχίσθαι ἢ καὶ αὐτοσυνάγωγος τοῦς κανονικοῦς ἡμῶν ἐπισκόπους. S. Basilius in Epist. 1. ad Amphiloch. Can. 1. σχίσμα ἢ τὸ ἐκτὸς ἢ μιλιτείας διαφόρους ἔχον πρὸς τὸν ὀρθὸν ἢ ἐκκλησίας. Ubi consulendus Aristenus. Idem Epist. 62. οἱ σχίσματα καὶ καταδρομὰς ἐφεύρόμενοι, καὶ μὴ τὸν σωτηρίαν τοῦ μιλοῦ ἢ σώματος ἢ χριστοῦ τὸ μέγιστον τοῦ ἀγαθῶν τιθέμενοι.

Σχισμαλάριος, eadem notione. Palladius in Vita S. Joan. Chrysost. p. 151. Ἐπιφάνιον γὰρ τὸν μακάριον τῆς Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἐπίσκοπον——δυσφημήσας ὡς αἱρετικὸν καὶ σχισμαλάριον.

ΣΧΙΣΤΑ. Theophanes an. 7. Justini Jun. κἂν ἢ γαστρὸς ἐφόρει σχιστὰ δέκα μαργαρικῇ τιμίαν, καὶ ἐν τοῖς βραχίοσι ἀνὰ πέντε κλαδίον, &c. Ubi Miscella lib. 16. *Circa ventrem verò portabat vestimenta scissa cum margaritis.* Pollux lib. 7. cap. 2. ὁ ἢ σχιστὸς χιτὼν περίνας καὶ τὰς ὤμους δίπλοῦ. Nicetas in Andronico lib. 2. num. 6. ex Cod. Barbarogr. φορῶν ῥᾶκος σχιστὸν ἐκ χρωμάτων δύο. Ubi Cod. al. ἐπιδυόμενος ἀμπιχόνιον ἐς γλυπτὴ ἀμφισχιδῆ καταβαίνοντα. Et de rebus post excid. urb. gest. num. 4. τὰ χάρβαλα ταῦτα καὶ ἰσχισμένα ῥάκη. Sed an apud Theophanem vox Σχιστὰ, vestimenta scissa, aut fissa, significet, non plane constat. Paulus Ægineta lib. 7. pag. 145. Aëtius lib. 1. & M. Psellus in lib. de Lapidib. inter pretiosos lapillos Σχιστὸς memorant. Apud Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 16. Occurrit Anastasius Σακελλάριος καὶ ἄρχων τοῦ χρυσοσχίστου, locus, seu

ædes

ædes fuerit ubi conficiebantur, vel servabantur Σχισά. At apud Leonem Grammaticum vocatur Ἅρχων χενδυχός pag. 497. Vide V. C. Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri p. 143.

ΣΧΟΙΝΗ, *Funis*, Κάλως, in Corona pretiosa. Σχοινίον. Vide Σχινὴ.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΟΚΙΟΝ, *Funiculus plexus*. Codinus de Offic. Palat. cap. 4. num. 1. ὁ ἢ τέταρτος καὶ ὁ δεύτερον ἐστιλωσμένος σχοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ. Adde num. 9. Anonymus alter Interpres MS. Rhamplij: ὁ ἢ... ὄνομα ἔχει Ῥωμαϊκὸν, καὶ τάξιν τοιαύτην, ὁ σχοινοπλόκος.

ΣΧΟΛΑΙ, *Scholæ Palatinæ, Cohortes ad custodiam Imperatoris vel palatij destinatæ*, de qua voce pluribus egimus in Gloss. med. Lat. αἱ ἀπὸ τὰ βασιλέα σχολαὶ, apud Palladium in Vita Chrysostomi p. 197. Procopius: αἱ ἀπὸ τῶν παλατίων φυλακῆς λόχοι, ὅσπερ σχολὰς ὀνομάζουσι. Theophan. in Just. αἱ σχολαὶ, καὶ οἱ πρόκλιτορες, καὶ οἱ ἀεθμοὶ. An. 1. Leonis Isauri: ὀφικιουμένη ἀπὸ τῶν σκηπτρων ὑπὸ τῶν σχολῶν. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 8. καὶ βέλτιστον ἡγεῖσθαι τὸν ἀρχομένων ὑπ' αὐτὸν, ὅταν σχολῶν ἐπ' ἀκρίβειαν. Martyrium S. Arethæ & Socior. MS. καὶ αἱ τῶν βραβευμάτων σχολαὶ θεὸς αὐτὰς ἀπεκάλυψε. Vita MS. S. Stephani Junior. ἐν ταύτῃ ἢ ἡμέρᾳ πρώϊον συλλαβόντας ἐπὶ τὰς τῶν σχολῶν φυλάς, &c. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 17. καὶ τὸν θέλον τὸ ἐπιλαύχνιν, ὁ καὶ μέχρι τῶν σωζομένων ἔνθεν τῶν σχολῶν. Idem num. 100. ex Cod. Vatic. αἱ σχολαὶ καὶ τὰ τάγματα.

Erant porro scholæ variæ. Primæ Cyrillus Scythopolitanus, secundæ Vita S. Dalmati, sextæ vero meminit Chronicon Alexandr. an. 3. Gordiani, ubi ait *Candidatos* ab eo institutos ἐκ τῶν ἕκτης σχολῆς fuisse: septimæ, idem Chronicon an. 5. Philippi, scribens Candidatos Juniores ab eo institutos, ἐκ τῶν ἑβδόμης σχολῆς fuisse. Agatho Bibliothecarius M. Ecclesiæ, de Bardæ tyrannide: τὸ μὲν δὴ πρῶτον ἀναθεῖναν ἀυτὸν τῶν ἐπὶ αὐτῷ ἀγίας ἕδρας σωμάτων πλησίον καὶ μεταξὺ τῶν τετάρτης καὶ ἕκτης σχολῆς, ἐν τοῖς φρεσκίοις τῶν βασιλικῶν παλατίων, καλουμένοις φροντάξι. Vide Nov. 128. Justin. cap. 17. Theophanem an. 32. Justiniani, &c.

Σχολάριοι, *Scholarij, Custodes Palatij vel Imperatoris: Qui in scholis Palatinis militant.* Glossæ Basilic. Σχολάριοι, ἄνδρες φυλάκων. Agathias lib. 5. p. 159. ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκείνων, οἱ ἐς τὸ δημόσιον τε καὶ διακτηρίσιν ἐν τῇ αὐλῇ ἀποκήρυκτοι, ὃς ἢ Σχολάριος ἀποκαλοῦσιν· ὅτοι ἢ στρατιῶται μὲν ἀνομάζοντο καὶ ἐγγεγράφαται τοῖς τῶν καβαλλάρων βιβλίοις. Mitto reliqua, ubi militiam hanc pluribus perstringit, ut venalem, & ex Urbanis ac splendidè vestitis, ad Processuum publicorum pompam duntaxat conflatam, cujusmodi sunt hodiernæ ad Principum custodiam militiæ. Concil. Calchedonense Act. 3. καλούμενοι ὑπὸ τῶν καθωσιωμένων Μαγιστριανῶν καὶ Σχολαρίων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 38. ἑωσότου ἢ τῇ κλίσει ἐκείνῃ ὁ αὐτὸς τῶν Σχολαρίων σχολῆς, &c. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: ὅτος ὁ ἁγιος Δάλματος Σχολάριος ὑπῆρχεν, στρατευόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ σχολῇ τῶν Σχολαρίων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Βασιλέως. Procopius in Anecdot. pag. 106. 1. edit. ἕτεροι στρατιῶται ὀκτακόσιοι καὶ ὀκτωχίλιοι, τὰ ἐξαρχῆς ἐπὶ φυλακῇ τοῦ Παλατίου κατέστησαν, ὅσπερ Σχολαρίους καλοῦσιν. Auctor Chronici Alexandrini. an. 3. Gordiani, ait eundem Augustum *Candidatorum* cohortem instituisse, hancque selegisse potissimùm ἀπὸ τῶν ταγμάτων τῶν λεγομένων Σχολαρίων. Eundem vide an. 5. Philippi. Idem an. 5. Justiniani: Περὶ τῶν Σχολαρίων καὶ τῶν Πρόκλιτορων, καὶ τῶν Κανδιδάτων. Vide Theophanem an. 6. Zenonis, an. 32. & 35. Justiniani, an. 25. Copronymi, an. 6. Constantini filij Irenes, an. 3. ejusdem Irenes, Leonem Grammaticum pag. 454. Symeonem Logothetam in Theophilo num. 17. Nilum monachum lib. 1. Epist. 226. Justinianum in Nov. 30. cap. 7. §. 2. Concilium Nicænum II. pag. 37. edit. Labbei, Moschum in Limon. cap. 25. Agathiam lib. 6. pag. 154. 1. edit. &c.

Scholariorum militia, ἢ βραβιωτῶν vulgarium militiam dignitate superabat, ut est in Novella Constantini Porpyr. ἀπὸ δωματῶν, &c. αἱ ἢ ἐκ τῶν περιφανεστέρων ἢ ὁμαλῶς ἀφῆς ἴσως, ἢ ὀλίγον ὑποβιβασάντας ἐν ἀξιώμασι, τυχὸν σχολαρίων πρὸς βραβιώτας, &c. & in Novella Basilij Porphyrog. de præscript. 40. annor. ubi de Romano Lacapeno: οὗτος γὰρ αὐτὰς τὰς σχολαρίους ὠνόμασεν. Id est, potentibus viris hos accensuit. Vide lib. 6. Basil. tit. 1. §. 33. Vita S. Nicolai Studitæ pag. 910. ἐν τῇ τῶν Σχολαρίων βραβείᾳ καλλιγράμμου.

ΣΧΟΛΑΖΟΥΣΑ ἐκκλησία, Σχολάζων Ἐπίσκοπος, *vacans Ecclesia, vacans Episcopus.* Zonaras ad Can. 16. Concilij Antiocheni: Σχολάζων ἐστὶν ἐπίσκοπος ὁ μὴ ἔχων ἐκκλησίαν, ἢ ὑπὸ ἰδιωτῶν πραττομένην, ἢ ὑπὸ τῆς λαοῦ τῆς πόλεως ἐκ ψήφου ἐγκριθεὶς μὴ δι' ἐχθρὰς, ἢ ἀπὸ δίκης τινὸς, ἀλλ' ἀπαχθήσεσθαι τοῦ λαοῦ. Σχολάζουσα δὴ ἐστὶν ἐκκλησία, ἢ μὴ ἔχουσα ἐπίσκοπον. Vide Ἐπίσκοπος.

ΣΧΟΛΑΡΙΚΙΟΝ, *Inauris.* Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 202. ἐνώτιον, σχολαρίκιον. Suidas in Etymologico: ἐλλάβια, τὰ ἐνώτια, ἃ ἔστι σχολαρίκια. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. & Moschopulus: ἐνώτια, κόσμος γυναικῶν, ἤγουν τὸ καινῶς σχολαρίκια. al. σκολαρίκια. Synopsis legum MS. ex Cod. Colberteo: ἐὰν κλάσῃ κιβωτὸν ἐπὶ τῷ κλέψαι ἐνώτια ἐκ κόσμου. Ubi ibi in margine scriptum, σχολαρίκια. Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. extr. ἀπολάβῃ καὶ παραπαίσια λίτρας, καὶ τῷ ζυγῷ τὰ σχολαρίκια, ἢ τραπεζίτης τὸ ἀνάγλυφον, καὶ διακρύβῃ ἀσήμου, &c. Niceras Græcobarb. in Alexio lib. 1. n. 8. γυναῖκες ἐμβιβασμέναι, καὶ κοχλαμέναι, καὶ σκολαρίκια φορέσαι. Ubi Cod. edit. ἐπιδιδόασι γυναιξὶν ὑποδημάτων καὶ στολισμάτων. Nicolaus Lucanus in Iliade Barbaro-græc. ις'.

κ' ἔβαλε σκολάρικια μὲ ἀδαμάντως ὀρτζόνες

Vide Σκολλαρίκια.

Σχολαρίκιον, longè alia notione usurpat Gerontikon, apud Niconem in Pandicte MS. lib. 1. serm. 45. διηγήσατό ποτέ τινες, ὅτι ὁ Ἀββᾶς Πιαμοὺ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἠργάζοντο σχολαρίκια, ἤτοι πρωτοχώρια ἕως τὸ μὴ ἔχειν αὐτὰ ἀγοράσαι λιτρίαν. καί τις αὐτῷ ἀγαπητὸς διηγήσατό τινι πρᾶγμα τοιοῦτο· ὁ ἢ Ἀββᾶς Πιαμοὺ ἐκ θέλει λαβεῖν παρά τινος τίποτε, ἕως τοῦ ἔρχεσθαι ὁ ἢ ἀφεντικάριος θέλει πεῖσαι ἕνα τῷ γέροντι, προσφωνήσατο χρόαν ἔχειν τὰ σχολαρίκια, καὶ ἐκίνησε τοὺς καμήλους, καὶ ἔλαβεν αὐτά. &c.

ΣΧΟΛΑΡΧΑΙ, *Professores*, in Gloss. Lat. Gr. Σοφισταὶ, καθηγηταί.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ, *Disertus, Eloquens, Facundus.* Zonaras ad Canon. 10. Concil. Sardic. καὶ σχολαστικὸς, τινὲς μὲν λόγως σχολάζων. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 26. ὅτος ὁ Εὐλόγιος σχολαστικὸς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν ἐγκυκλίων παιδευμάτων. Macarius in Homil. 26. ὃς χωρίον, ἐὰν τις ἀπέλθῃ, ὀλίγα γράμματα αὐτοῦ, ὅπερ ἐστὶν ἰδιωτῶν, δεξάζονται ὑπ' αὐτῶν σχολαστικοὶ, ἔνθα χωρικοὶ εἰσιν ὀλιγόλογοι, μὴ αὐτοῦ δοκιμάσαι· αὐτὸς ἢ ὅτος ὁ τὰ ὀλίγα αὐτοῦ γράμματα ἐὰν ἀπέλθῃ εἰς πόλιν. ὅπου εἰσὶ ῥήτορες καὶ σχολαστικοὶ, ἢ τόλμα παραφανῆναι αὐτὸς, ὅτι λαλῶν ὡς χωρικὸς δοκιμάζεται ὑπὸ τῶν σχολαστικῶν. Vide Synesium Epist. 105.

Σχολαστικοὶ præterea interdum appellati Gentiles, respectu Christianorum ὑπὸ φιλοτιμίας λόγων κομπάζοντες, ut est apud Sozomenum lib. 1. c. 8. Colloquium

Joviani Imp. cum Arianis, tom.2. operum S.Athanaſij pag.29. ἕτερός τις σχολαστικὸς Παλαλᾶς ἦσαν, Κλήτορίων ἴχνος κατ' Ἀθανασίου· ὁ βασιλικὸς ἦπτ, Καὶ σὺ τί καινὸν ἔχεις πρὸς Χριστιανὸς, Ἕλλην ὤν; ita paulo ſuprà ſimili ſenſu hæc vox uſurpatur.

Σχολαστικὸς, *Advocatus*. Synodus Sardicenſis Can. 10. ὥστε ἐάν τις πλούσιος, ἢ σχολαστικὸς ὑπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀξιωθῇ ἐπίσκοπος γενέσθαι, &c. Eadem habentur in Synodo VIII. Conſtantinopolit. Codex Canonum Eccleſiæ Africanæ cap.97. αἰτήσωσιν δὲ τὸν ἐκδεξάμενον βασιλέα, ὥστε δοθῆναι ἄδειαν τῆς καθαιρέσεως ἐκείνους σχολαστικούς, οἵ τινες αὐτὸ τοῦτο τὸ λατόμημα τῆς ἐκκλησίας τὰ πράγματα ἐπιδιδόασιν ἔχειν, &c. Macarius Homil. 15. pag.225. ἀπέρχῃ πρὸς τὸν σχολαστὴν τῶν γραμμάτων, καὶ ὅτι πάλιν ἐκεῖ ὅλον ἴσχατος ἐν ἀρχαῖς ἦτα ὅταν γένῃ σχολαστικὸς, ὅλων τῶν διωλόγων ἀρχαῖος καὶ ἴσχατός ἐστι· πάλιν ὅταν ἐκεῖ γένῃ πρῶτος, τότε ἔσῃ ἡγούμενος, &c. Nilus Monach. lib. 1. Epiſt. 76. ad Ruffinum Scholaſticum: ἐγὼ σοὶ τοὺς νόμους τοὺς δημοσίους καὶ τὸν Θάσιν μαχαιρίζῃ γράφων, ὅπερ ἦν πολυμαθίας ὑπάρχον τιμώριον, &c. Habentur apud eundem Nilum complures Epiſtolæ ſcriptæ ejuſmodi Scholaſticis, ut & apud Syneſium Epiſt.155. 156. Adde Epiſt. 105. extr. Theophanes an. 23. Theodoſij Jun. Ἐπιβιώσας τις σχολαστικὸς τῆς βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως. Ubi Cedrenus pag. 338. habet σχολαστικὸς τῆς βασιλίσσης. Sed legendum Βασιλικῆς, de qua copiosè egimus in Conſtantinopoli Chriſtiana lib.2. Extat apud S. Marcum Eremitam, ejuſdem Ἀπόκρισις πρὸς σχολαστικὸν, qui mox τὶς τῶν ἐν λόγοις δικανικῶν. & alibi nudè δικανικὸς dicitur: ita hanc vocem uſurpant præterea Leontius de Sphæra Arati init. Zacharias Epiſcopus Mitylen. in lib. de mundi opificio, initio, Suidas in Agathia, &c. Apud Photium Cod. 75. Joannes Patr. Conſtantinop. qui vixit ſub Juſtino Jun. dicitur Ἀποσχολαστικῶν. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Scholaſticus*.

Σχολάζω, ſeu σχολαίω, *Lento*. Typicum S.Sabæ c.2. ἔστω ἀπέρχῃ ἐν κρύᾳ τὰς βαρείας σχολάζων. Cap.5. ὡς ἦ τῆς ὥρας κρύα ὁ κανδηλάπτης τὰς βαρείας πρῶτον σχολαζέτωσαν, ἀχρὶ τῆς γ'. Vide Auctorem Etymologici in Σχολή.

Σχόλη, *Feſtum, Feſtivitas*, Ἑορτή. Μεγάλαις σχόλαις, Δεσποτικαῖς ἑορταῖς, *Feſta mobilia, Dominica*.

Σχολή, *Fel*, χολή.

Σχολιογραφεῖν, apud Euſebium lib. 6. cap.25. eſt brevibus ſcholiis illuſtrare, quod fit cum obſcuras voces aliis vocibus magis uſitatis explicamus. Ita Henricus Valeſius. Auctor Etymologici: σχόλιον ἀπὸ τῆς τὸ καὶ σχολὴ παραβιβάζον πρὸς ἀφαίρεσιν ἀμαυρώσεως τῶν δυσνοήτων ῥημάτων. Conſtantinus Porph. lib.1. de Themat. cap.17. καθὼς φασιν οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιάσαντες. Ubi Cod.Reg. σχολιογραφήσαντες. Verſus præfixi Joan. Tzetzæ Scholiis in Heſiodum in edit.Baſileenſi, de eodem Tzetze:

Τῷ λεκραϊκῷ ἡμερῶν ταύτῳ βίβλον
Σχολιόγραφῶν, ἐκ τοὺς καλαρτύη.

Σχολικὴ συνόψις, inſcribitur liber Arethæ in Apocalypſin.

Σχόλιον, *Scholia*. Lexicon MS.ex Cod.Reg. 1078. Λογᾶον, τὸ μαθᾶον, καὶ τὸ σχολᾶον. Alibi: Μυσᾶον, τὸ σχολᾶον. Lexicon MS. Cyrilli: διδασκαλᾶον, παίδευσις, ἢ τὸ σχόλιον. Hiſtoria de Judæo Conſtantinop. ex Cod. Reg.973. ἦν ὅτι ὑπὸ αὐτῷ παρέδωκεν εἰς σχόλιον μαθάσαι τὰ γράμματα. Vita MS. S. Symeonis propter Chriſtum Sali: καὶ ἀπερχόμενος ἔβλεπε ἦ πόρτις, ὅτι πλησίον ἔστι τὸ σχολεῖον τῶν παιδῶν. Infrà σχολᾶον ſcribitur. Catalogus Offic. M. Eccl. Allatianus, de Didaſcalo: κρατεῖ καὶ τὰ σχόλια ἦ Ἐπισκοπῆς. Vide Σχόλιον.

Σχοτρνοῦκα, Piſcis ſpecies, cujus meminit Petr. Belonius lib.1. obſerv. cap.53.

Σωβάριον, *Supparium*, *Abolla*. Achmes Onirocrit. cap. 158. ἐὰν ἴδῃ ὅτι φορεῖ ἀναβόλιον, ἤτοι σωβάριον, δύρισιν γυναῖκα καὶ τὸ κάλλος, καὶ πλοῦτον πᾶξιν αὐτῷ. Puto leg. σωδάριον.

Σώδονες, in Vita MS.S.Andreæ Sali cap.22. ubi de Medicis. Vox incertæ notionis.

Σώζειν, *Ire, Pergere*. Anonymus de Nuptiis Theſei in prologo:

Λοιπὸν ἀφ' ὧν ἐσώσατε πρὸς πόλιν πρὸς Ἀθῆνας,
Στρῶ φυλακῶ τὰς ἴθαλας μὲ δίψαν καὶ μὲ πόνα.

Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib.1.

Εἰς ἦ ἰαυτὸ πάλιρα ἔσωσε κ' ἡ Θέτις τότε.

Hiſtoria Apollonij Tytij:

Καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἔσωσιν εἰς τὸν Ἀντιόχειαν.

Mox:

Ὁ φύγας βαρέθηκε, γιατὶ δὲν ἦ ἐσῶσαν.
Πῶς ἐγυρίψασιν κακὰ, δὲν ἦ ἐκαλῶσαν.

Rurſum:

Ἀπῶ σῶν ταύλαν ἔσωσιν, κοῖλα σῶν ἀφυλία τε.

Epiſt.22. apud Cruſium lib.4. Turcogr. ἔσωσα μὲ τὸν δώκημεν ἦ Θεῦ εἰς τὸν παπᾶ μου, &c. Vide Διασώζειν.

Σώζουσα, *Arteriſia*, apud Interpol. Dioſcor. cap.534. & Apul.cap.10.

Σωθία, Σωθικὰ, *Interanea, Viſcera*, Ἔντερα, pro ἐσώθικα, vel ἐσώτικα. Anonymus de Nuptiis Theſei lib.10.

Δάχτη πῶς κίν τὰ σώθιά μου, ὁ φόβος κ' ἡ ὀρμή του.

Georgius Contares lib.3. Hiſt. Athenar. καὶ τοῦτο τὸ μικρότατον ἐκ ἀδυναμώτατον παθος ἦ φθόνε τὰ μοῦ ἔχῃ ὀλιγῶ δυώαμιν νὰ τὸ καθαπονίσῃ, ἀλλὰ τὰ τὸ ἀφίνῃ τὰ ζρίφῃ τσιγόπλας μέσα τὰ σωθικά του. Scribitur etiam Σωτικὰ, cum T. ut apud Cruſium σωφικὰ, eâdem notione.

Σῶκος, *Laquei* ſpecies: undè Σωκῶσαι, & Σωκίζειν, *Laqueo irretire*; quemadmodum *retiarij* apud Romanos ſolebant. Chronicon MS. Georgij Hamartoli in Theodoſio Juniore: αὐτὸς ὁ Πέρσης ὑπέμενε· δεκαφόρος ἦ τότος δύξιν πλαγιάζειν, ἰσοκίνειν αὐτὸ κῆ τὸ Γοτθικὸν ἔθος, καὶ ἅτον ἐκ ἦ ἵππου καλαζαγὼν αὐτίκα ἔσφιξι. Theophanes an. 12. Juſtiniani: καὶ ἐν τῇ ὑποχρέωσιν αὐτὸς μὴ χαρᾶς, ὑπλώτησαν αὐτὸς ἄλλοι Βυλγάροι, καὶ ἰσώκισαν αὐτὸς φυζογῖας, Κυιχώτιον καὶ ἦ Λικὸμ καὶ Γογίλλαν. καὶ ὁ μὲν Γογίλλας μὴ ἦ παραμυρίῳ, αὐτῷ κόψας ἦ σῶκον, ἐξέλασεν. Eudocia Macrembolitiſſa in Joniis MSS. de Pittaco Mitylinæo: ἐκ Φρωντοῦ στρατηγὸν Ἀθηναίων πολιορκοῦντα ὑπὲρ ἦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκλεισε, δίκτυόν περιβαλὼν αὐτῷ.

Σύκαειον, *Menſura agraria ſpecies*: *Funiculus*, cujus paſſim mentio in libris ſacris. Hero in Geodæſia MS. ὁσοὶ δὲ καὶ μέτρα τὰ δι, δάκτυλος, κόνδυλος, παλαιστὴ, δίχας, σπιθαμὴ, πῆς, πῆχος, βῆμα, ὄργυιά, συκάειον, πλέθρον, ἰούγερον, &c. Infrà: τὸ συκάριον ἦ σπορίμου γῆς ἰ. ὀργυιὰς ἑφάλλει. Vide Ὀργυιά.

Σωρός, in Vita MS. S. Andreæ Sali cap.22.

Σωλάριον, *Solarium*. Suidas in Etymolog. & Gloſſæ Baſilic. Σωλάριον, Ἡλιακὸν. Eædem Gloſſæ: Σωλάριον, ἐξοχὴ ἦ ἐξέτα. Lex 11. quæ eſt Zenonis Imp. Cod.de ædific. privat. ἐπὶ ἦ Θεσπίζομεν τὰ καλούμενα σωλάρια μὴ ἦ παρόντα νόμον, μὴ ἐκ μόνου ξύλων τι καὶ σανίδων γίνεσθαι. lib.58. Baſilic. tit. 2. cap.2. ἢ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῇ τοίχῳ ἦ γάτου, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον.

Σωλάριον, *Tributum quod pro ſolo pendebant qui in publico edificaſſent*. Eadem Baſilica: ἐὰν ἦ μὲν βλάπτῃ τὸ ἐλεῖθον, φόρου ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ, ὃ λέγεται λοιὸν ἦ ἐδάφους σωλάριον.

Σωλέας, Σολία, Pars templi quæ Bemati obverſatur

versatur, quæ uno aut altero gradu ædis sacræ pavimento eductior est: cujusmodi est solea ædis Sophianæ etiamnum binis gradibus inter utramque pilam orientalem elevatior, uti scribit Gelotius in Descriptione ejusdem ædis, quam ex Ichnographia nostra, suppresso nostro nomine, adornavit, pag. 147. ubi tradit hos gradus Turcos versus *Koble*, seu Mahumetanorum altare, postmodum obliquè detorsisse. Lexicon MS. Cyrilli: σιλλὶς, τὸ τῆ δικαστηρίου καλύπτειν, ἢ ἡ τῆ ἱερᾶ σωλαία, quia scilicet in solea erat Cancellus Bematis. Theophanes an.27. Copronymi: ἐπέλευσε ὁ αὐτὸ ἀς φορᾶσι βασκαβλιᾶναι, ἐν ἀπιλθόντα καθίσαι ἐν τῆ Gλαία τῆ μεγάλης ἐκκλησίας, &c. Georgius Monachus in Leone Armenio num.21. εἴ τι θᾶει κύριος, καὶ αἱ Σωλαῖαι αἱ καλύμματα, εἰ τὸ σιβάσμιον τῆ ἱερᾶ διαλαχίζουσι θυσιαστηρίου. Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag.481. & Symeon Logotheta num.11. τῆ βασιλέως ἀπιλθόντος ἀς τὸ ἅγιον Μάμας, καὶ ἀσυδίνοντος, ὅτι ἦλθεν πλησίον τῆ Gλίας, ἐξιλθών τις ἐξ ἄμβωνος, &c. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Anastasio: ἐν τῆ Βασιλέως τῆ σωλαίᾳ πλησιάσαντος, &c. Ita apud Georgium Monach. in Theophilo num.8. Pachymeres lib.3. cap.2. τό τε βῆμα, καὶ ἄμβωνα, καὶ σωλέας, καὶ ἄλλατα βασιλικὰ ἐξόδους ἀνακαθόμεν. Euchologium in Ordinat. Diaconi: ἐξιλθόντες δύο διάκονοι ἐκ τῆ ἁγίου βήματος, λαμβάνουσι τὸ μίλλοντα χειροτονᾶσθαι διάκονον ἱστῶτα ἐν τῆ σωλέᾳ. Idem in Ordin. Presbyteri pag.192. μὴ τὸ πληθυθῆναι τὸ χερουβικὸν ὕμνον, ἵνα ἐν τῆ Gλαία ὁ μίλλων χειροτονεῖσθαι ἀντιβύτερος, καὶ ἐξαρχόμενοι δύο διάκονοι, λαμβάνουσιν αὐτὸ ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ φέρουσιν αὐτὸ ἄχρι τῆ ἁγίων Θυρῶν. Idem Euchol. pag.482. τότε ὁ ψαλμῳδὸς, ἀρχὴ ἐν τῆ σωλέᾳ, ὅτις ἐν τῆ μέσῳ τῆ ναῦ. Demetrius Gemistus MS. de Ordinationib. ὅτε Πρωτοπάπας καὶ ὁ Δεντερεύων τῆ ἱερέων διερχόμενοι δίχα τῆ Θύρας τῆ διακονικῆ, προπαφθορμένων τῆ Ἐπὶ τῆ ὑπαξίας, διέρχονται δίχα τῆ σωλέας, μέχρις ἂν φθάσωσι ἐς τὰς ἁγίας Θύρας. Σωλέα, in Eucholog. pag. 931. Symeon Thessalon. de Sacris Ordinat. cap.7. pag. 158. παρακρατοῦσι δύο πρεσβύτεροι δίχα τῆ διξιᾶ μέρους τῆ ναῦ καὶ τῆ σωλέας ἄχρι τῆ βήματος ἔρχεται. Alia vide de Solea apud Allatium in Syntagmate de eadem Solea to.2. Symmictor. & nostram Constantinopolim Christ. lib.3. sect.73. ubi docuimus Clericos & Psaltas seu Cantores extra Bema constitisse. Proinde ea videtur ædis sacræ pars, de qua loquitur S. Athanasius lib. de Synodo Ariminensi pag. 887. ἐπέβαινον ὧν οἱ τὸν μὲν ἕξιν αὐτῆ τόπος ὁ πάλαι τολμηρὸς, καὶ οἱ τῆ τῆ Κληρικῶν τόπου καθιζόμενοι, ἀναγινώσκει τὰ διατάγματα. Vide Tabellam I. & II. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ, *Tubus*, *Tubulus*, Σωλὼ. Lexicon MS. Cyrilli: ὀχεῖον, φύλαξ, σωλωάριον. Glossæ Basilic. Τύβυλα, σωλωάρια. Suidas: Σωλὼ, τὸ παρ' ἡμῖν Σωλωάριον. Moschopulus: Σωλὼ τὸ σωλωάριον. ita etiam in Epimetrismis MSS. Herodiani. Hero Alexandrin. in Pneumaticis MSS. ἐπὶ ὃ τῆ ὕδατος ἐπιστηρίζεται λιβάδιον, τὸ δ' ἔχον ὀβελὸν σωλωάριον, &c. Utitur ibi non semel. Alexander Trallianus lib.11. cap. ult. καὶ ἐσθύσας ὡς πῦρ γηράνει, εἶτα ἔμπιον τῆ στενοῦ σωλωαρίου πιάσας. Infrà: καὶ πιάσας σωλωάρια, καθάπτει. Harmenopulus lib.2. tit.4. §.95. ἐάν τις ἡμῖν χρὰν ὑπαλλαγῆς ὀχράνων καὶ σωλωαρίων τῆ καθιδρίων, &c. Malaxus in Hist. Patr. pag.152. αἷμα δεῖ τὸ σῶμα ἐστὶ, καὶ κάτω δεῖ τῆ τούτου τῆ ἐστηχὸς καθὼς τὸ νῦν δεῖ τὸ σωλωάριον. Damascenus Studita serm.30. de Cisterna: δεῖ τι ἄχρι πίδι καμάρας, καὶ πίδι σωλωάρια, &c. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag.149.

Σωλωάριον, apud Tacticos maximè sumitur pro *sagittarum theca*, *in modum tubuli confecta*. Leo cap.5. §.4. σωλωάρια μὴ μικρὰν σαγίτων, καὶ κυκύρων μικρῶν, ἀσὶν ἐν ἐπὶ πολὺ διάστημα ῥιπτοῦσι δίχα τῆ τεξαρίων. Similia habent Constantinus in Tactic. pag.11. 19. & Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 4. Pigafetta in notis Italicis ad Leonem pag.64. *Che cosa siano* σωλωάρια, *cioe solinari, veramente in fino adhora non ho potuto sapere: mà secondo il giudicio di dotti Greci, è una maniera di ferro da porre nelle lunate saette che non si possa cavar piu della carne, ò rigittare contra l'aversario*, &c.

Σωλωάριον, idem quod Σωλωάριον, *Tubus*. Damascenus Studita Homil.18. ὅτι τὰ κάμινοι σωλωάρια μεγάλα, καὶ νὰ σκάψωμεν τὸν γλῶ βαθέα, ἔπειτα τὰ χύσον τὰ σωλωάρια, τὰ ἔρχονται τὸ νερὸν εἰς τὸ μοναστήριον. Utitur rursum Homil. 32.

ΣΩΛΗΝΩΤΟΣ. Cedrenus an.1. Tiberij Thracis: ἠμπλίου ὁ ἱππικῶ ἡμερῶν, καὶ τῆ Μερῶν φορίσαν σολὰς σωλωωτὰς δύο βλατίν ὀξίας, καὶ χλαμύδας παραπλησίας τῆ βασιλικῆ, ἵπασι ταύτας, &c. *Imbricatas* vertit Xylander, quæ scilicet sua amplitudine σωλήνων, tubulorum, vel imbricum figuram demissæ conficiunt. Verùm hac voce aliud significari indicat Anonymus de Templo S. Sophiæ pag.259. ἀριθμὸς τῆ ἱερῶν σκιῶν χιλίας μίαν· ἐσθύτας δίχα λίθων σωλωωτὰς τ. &c. Ubi Combefisius *internulas*, *vaginasque tubi in morem lapillis interstinctas* vertit. Atqui ἐσθῦται non sunt internulæ, sed altaris pepla, vel etiam ædium sacrarum aulæa, uti in hac voce observamus. Goarus censet Σωλωωτὰς dici vestes multifido taeniolarum textilium ordine variegatas: directis scilicet, vel obliquis interdum canaliculis distinctas. Manuel Malaxus in Chron. MS. eadem ex Anonymo enarrans pag.500. ita habet: ἔκαμε δὲ ὁ βασιλεὺς ἱερὰ σκεύη τῆ ιβ'. ἱερατῆ, — καὶ ῥίπτα, ἤγουν τίμπλα τῆ δώδεκα ἱερατῆ ἀνὰ ιβ'. ἐμοῦ φορίματα τῆ ἱερέων ἐκατὸν σάρανθα τέσσαρα, Gλωνίτας τριακοσίας, πδηρακαλύμματα καὶ αἴρας χρυσοΰφαντον δίχα λίθων μαργάρων χιλιάδας γ'. Vide Gisbertum Cuperum in Apotheosi Homeri pagina 190.

ΣΩΛΊΝΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μίλα τῆ ἄλλων, Δέσποτα, εἶδια, καὶ τὰς σωλίνας.

Vide in Περιφαγῶν.

ΣΩΜΑ, *Homo*, *Persona*. Eclogæ legum Mosis: ἀφεῖ τῆ ἐλεύθερα κλεπόντων σώματα, καὶ κλεπόντων σώματα, καὶ πιπρασκόντων. Ibid. ἀφεῖ τῆ ἀγοράζοντος ἐλεύθερον σῶμα. Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 1. καὶ τῆ ἐκάστου τάγματος ἄρχοντα προκαθιστᾶν τὰ κοντουβέρνια, καὶ ἀναπληροῦν τὰ λείποντα σώματα. Sozomenus lib. 1. Hist. cap.9. καθότι ἐν ἀρχῇ πολλῷ τῆ νόμου ἔτυχεν ὀλιγανθρώπου τὰ σώματα ἐν ἐμφυλίοις πολέμοις. Quæ sic vertit Epiphanius Scholasticus: *Quia non multum ante has leges plurimos in civilibus bellis amiserant.*

Σώματα, τὰ δοῦλα σώματα, *Mancipia*. Vox veteribus nota, & à recentioribus etiam usurpata, de qua Maussacus & Henric. Valesius ad Harpocrationem pag.258. Theophanes an. 8. Nicephori Generalis: τοὺς ἐκ πάππων ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαφθείρας, ἐκ τῆ αὐτῆ χρόνου ἄπασι, ἐξαναδίδοναι τῆ δημοσίῳ τοὺς πένητας, καὶ τοὺς ὑποταμβόντας ἔξω τῆ Λιβύης σώματα εἰκοσιπλᾶ ἀνὰ δύο νομίσματα τελέσαι ὑπέταξεν. Idem an. 4. Tiberij: ὁ ὃ βασιλεὺς ἀγοράσας σώματα ἰθνικῶν, καλέσαντα ἑκάστου ἐκ ὄνομα ἴδιον, &c. Constantinus Porph. in Basilio num.61. edit. Combef. καὶ πολλὰ σώματα λαμβάνων αἰχμάλωτα. Adde num. 76. Ita Leo in Tactic. cap.16. §. 10. Cedrenus pag. 394. & alij. Vide Stuckium ad Arrianum in Periplo maris Erythræi pag.23.

Σωματεμπορῆ, Mancipiorum mangones. Codinus in Orig. Constantinopol. num.57. καὶ ἀφιστάμενοι οἱ σωματεμπορῆ

συμβολοφύλ) ἐκᾶσι πιαρρήσιαν τὰ εἰκεῖτικὰ πρέσβεια. Plutarcho, Straboni, & aliis συμβίμπορα dicuntur, ut & in Basilic. lib. 2. tit. de verbor. significat. cap. 207. in Gloss. Gr. Lat. &c. Suidas, Ἀνδραποδοπάπηλ, ὁ Συμβίμπορ. Vide Artemidorum lib. 3. cap. 17. συμβιμπορᾶν, apud Strabon. lib. 14.

Αἴλισμον. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 1. ἵνα ἡ ἄνθρωπον τοῦτον ἡ αἴλισμον ὑπὲρ αὐτῆ παρίχω. Ubi Gregorius M. *Ecce hunc hominem pro ea vicarium prabeo.* Servum scilicet pro servo.

ΣΩΜΑ, *Corpus, Codex, Liber compactus*, qua voce usus est Cicero in Epist. ad Atticum. Concil. VI. Oecumenicum act. 10. λαβὼν ὁ Πέτρ — τὸ αὐθεντικὸν βιβλίον ἡ σκληροτραχηλίᾳ ὑπάρχον ἡ ἐνδεῖξαι ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας ἐν σώμασιν ἀχυμένοις. Act. 14. ἀνάγνωθι τὰ αὐτὰ δύο ἐν σώμασι βιβλία, καὶ τὸ χαρτῶον πλυτάριον ἡ ἑβδόμης πράξεως συμφωνοῦτα μᾶλ αὐτοῖς, &c. Ubi σῶμα & αἰλίδριον opponuntur: aliud enim est *Codex* compactus, quem σῶμα vocant, aliud *volumen*, quod αἰλίδριον. Occurrit pluries in hoc Concilio. Vide Salmasium ad Hist. Aug. & ad Solinum.

Σωμάτιον, in Glossis Gr. Lat. *Membrana & Corpus*, exponitur, id est *membraneum Codex*, uti censet Salmasius de Modo usurar. pag. 405. Glossæ Lat. Gr. *Membrana*, Διφθέρα, Σωμάτιν. Epistola Constantini M. apud Theodoritum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 16. πρέπον γὰ κατιφάνη δηλῶσαι τοῦτο τῇ σῇ σωτείρᾳ, ὅπως ἂν πεθήκοιεν σωμάτια ἐκ διφθέρας ἐγκαλασκεύως εὐκαλλωπισμά τι καὶ πρὸς τὸν χῶρον ὑπαρκόμισμα, &c. S. Basilius in Epist. 395. τὸ δεῖν ἡ πνεύματ βιβλίον γέγραπται μᾶλ ἡμῶν καὶ ἐξάργ), ὡς αὐτὸς οἶδας λέγοντα ἢ ἐν χάρτῃ γεγραμμένων ἐκόλυσάν με οἱ μετ' ἐμοῦ ἀδελφοί, ἀπόθες δεῖ ἡ ὠχρότητας καὶ ἐσθλὰς ἔχειν ἐν σωμαλίῳ γράφαι. Macarius in Homil. 26. pag. 340. ὥσπερ σωμάτιον γραφόμενον ἔξι, διαφόρως θελήσας ἔγραψας, πάλιν ἀπαλείφας· δίχη γὰ τὸ σωμάτιον πᾶσαν γραφήν.

Σωμάτιον, *Corporinum*, in Gloss. S. Benedicti, cap. de Laneis.

Σώματα, ἕξιν ἡ σωθρεις, καλῶ χαμαιλέων. Ita Glossæ Chymicæ MSS.

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ, *Corpus, Collegium.* lib. 2. Basilic. tit. 5. cap. 27. πραγματικὴς ἢ θᾶ τύπ μὲ ἐκφωνεῖθαι πρὸς ἰδιωτικλίου τιν ἰδιωτικῦ πράγματ δίκασιν, ἀλλὰ μόνα πρὸς σωμαλεῖον, ἢ ἴτιρον σύστημα, ἢ πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν, &c. Adde cap. 8. lib. 7. tit. 8. cap. 11. tit. 11. cap. 20. Biblioth. Juris Canonici pag. 119. &c.

Σωμάτιον. Scholiast. Basilic. lib. 7. pag. 139. πραγματικοὶ τύποι, πρὸς σωμάτιον ἢ σύστημα, ἢ πόλιν, ἢ ἐπαρχίαν.

ΣΩΜΑΤΙΚΟΣ ὅρκ, *Corporale juramentum*, apud Harmenopul. lib. 1. tit. 3. §. 22. Σωματικῶς ὀμόσαι, *corporaliter jurare*, lib. 1. tit. 1. §. 17. Σωματικὴ λέξ, eadem notione, in Concilio Trullano act. 14. pag. 996. Vide Gloss. med. Lat. in *Juramentum corporale.*

Σωματικὸν ἁμάρτημα. Vide in Ψυχικὸν ἁμάρτημα.

ΣΩΜΑ, *Summa*, seu *quantitas pecuniæ.* Rationale peræquatorum Alexij Comneni Imp. MS. καὶ γράφει ἐν τῇ δοσδάξει ἡ τιλοῦντ χαρτ, ὅτως· ὁμῶ ια. ρ. (id est νομίσματα ἑκατ) δισχίλια, μιλιάρισια ἑκατ, ὧν ια. γ'. (id est νομίσματα τρία) ἐξάφολλον μιλιάρισια κέ. ια. ις. (νομίσματ ἥμισυ.) σωνθῶσι ια. γ'. ἢ ἑλατικὸν νόμισμα ἓν· ὁμῶ σωὶ δισχιλιοεξαφόλλῳ, τῇ σωνθείᾳ, καὶ τῷ ἐξαφόλλῳ νομίσματα ἑκατὸν δικατέσσαρα, τριτὰ δωδέκα.

ΣΩΝΕΙΝ, Σώσαν, *Salvare, servare, sufficere, suggerere*, Σώζειν, Σώσειν. Glossæ Græcobarb. σώζει, ἱλεύθερῶ, σώσει, ἱλεύθερώσει. Σώσει, *Sufficit*, ἀρκᾶ, apud Crusium pag. 208. Theodosius Zygomal. Thesmato Epist. 46. apud eundem: ἀλλὰ ἂν ἰσὺ ἦσι γίρ, καὶ τὰ χρυσᾶ παιδία, καὶ ἡ καλὴ μάτα αὐτῆ, σώσα μᾶς καὶ τοῦτο, Fr. Richardus in Clypeo Fidei part. 1. pag. 323. σώσει τὰ καιά, ὑπὸ δίχ ἡ ἁμαρτίας μας, μᾶς ἐπλάσασα, &c.

Ἀποσώσαι, *Pervenire*, Ἀφικνεῖθαι, περιέχεσθαι. Vide Σώζω.

ΣΩΠΑΝ, & Σωπαίνειν, pro Σιωπαίνειν, *Silere*, Σιωπᾶν. Glossæ Græcobarb. σωπᾷ, μιλλάνα, Σωπάνα. Anonymus de Amorib. Callimachi & Chrysorthoes.

Σώπα ἡ λέγ, Βασιλεῦ, ἀπάρτι μὴ μιμήσα.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀρ' ὃν ἔπαυσε ὁ Θησεὺς, καὶ σώπασε τοὺς λόγους.

ΣΩΠΑΔΙΟΝ. Vide in Σαπαδίδιον.

ΣΩΡΑΝΘΙΣ, *Solastrum*, Ἀνθυλλὶς, apud Interpol. Dioscor. cap. 559.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ, *Cumulare*, Σωρίζειν, σωρεύειν, in Gloss. Græcobarb.

ΣΩΣΑΝΔΡΟΝ, *Delphinium*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 489.

ΣΩΣΤΟΣ, *Integer, plenus, salvus.* Historia MS. Belisarij:

Καὶ τρὶς ἡμέρας ἔπεμψε σωσᾶς πιπλεμμύρας,
Μή τι φαγεῖν καὶ πεῖν μή τι ὕπνε προσφεῦσαι.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Εὖ ἔχεις ὅλαν σωσᾶ, πάντα ἐν τα πιδίξια.

Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 379. & alibi.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ. Vide in Σῶσγ.

ΣΩΤΗΡΑΣ, *Servator*, Σωτὴρ, in Corona pretiosa.

ΣΩΤΗΡΙΑ, *Latrina.* Ita appellabantur Smyrnæ latrinæ publicæ, in quas habentur Agathiæ & aliorum epigrammata lib. 4. Anthol. cap. 28. pag. 371. 372. cum hoc lemmate, εἰς σωτήρια ἐν Σμύρν. Constantinus Acropolita in sermone de S. Joanne Damasc. num. 48. ὅλων τὸν λαύρων πιμελητὴν, καὶ τὰ ἡ οἰκεῖον, ἃ δὴ καλοῦμεν σωτήρια, σαροῦντα τὰ λύματα. Ubi Joannes Hierosol. Patr. num. 30. πᾶσαν δηλαδὴ τὸν ἡ λαύρας περιοχὴν, καὶ δ' ἐαυτ ἐκποθάρας τὰ ἐν ἡ κέλλαις ἡ μοναχῶν ἡ ῥυπισμάτων οἰκεῖα. Neque aliter hanc vocem usurpat Suidas: Ἀφεδρών, λοὺ ἡ ἱδρῶν· ἵδρας γὰ λέγουσ αἱ σέλλαι Σελλάρια, σωτήρια. Rursum: ἵδρας λέγουσ καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια. Ubi Phavorinus: ἵδρας λέγουσ αἱ σέλλαι, καὶ σελλάρια σωτήρια. Quo loco vox σωτήρια effertur ut apud Acropolitam. Idem Suidas alibi: σέλλαι, σελλάρια, σωτήρια, ἵδρας. Idem Phavorinus: Ἀφεδρῶνες, σέλλας σελλάρια, σωτήρια, ἀναγκαῖα. Atque hinc omnino lucem accipit Suidas. At

ΣΩΤΗΡΙΑ, aliud sonat apud Tacticos, *sellam* scilicet *equestrem.* Constantinus in Tacticis pag. 15. σκεπάζουσαν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῆ (ἵππων) ὑφὲ μικρῶν λεπερισμασμάτων λοὺ ἡ ἀφιλίγων ἡ σωτηρίων. Ubi Leo Imp. cap. 6. num. 8. ὑφὲ μικρῶν λεπερισμασμάτων, λοὺ ἡ λεγομένων ἀφιλίγων ἡ σέλας. Idem Constantinus infrà: κρεμάζου καὶ τὸ τοιοῦτον τζικούριον μὴ θπαρὰ ὑπερμέτρια εἰς τὸν σωτήριαν.

ΣΩΤΗΡΙΚΙΟΣ, Moneta Constantini M. in qua expressa Labari, vel S. Crucis figura, quam σωτήριον Eusebius in orat. de laudibus Constant. c. 9. seu ut Codd. MSS. præferunt, σωτήριον σημεῖον, Synodus vero Trullana Can. 73. ἡ ζωποιοῦ σταυρὸν σωτήριον vocant. Anonymus de Antiq. Constantinopol. ἐν οἷς καὶ χαραγὴ βασιλικὴ Κωνσταντίνου ἡ λεγομένη Σωτηρικὸς χίλια τετρακόσια. Vide quæ de hac moneta diximus in Dissertat. de Inferioris ævi Imperij Nomismatibus n. 26.

ΣΩΤΙΚΑ, Σωτικά. Vide in Σωδικά.

ΣΩΦΟΒΙ, Ægyptiis, *Rubia*, ἐρυθρόδανον, apud Interpol. Dioscor. c. 566.

T.

ΤΑΒΕΆΛΑΙΣ, *Vari*, ἴσθοι, ἀκναὶ.

ΤΑΒΕΛΛΆΡΙΟΣ, *Tabellarius*, in Glossis Basil. ὁ ἐν ταυίοι γράφων, τάβυλλα γὰρ ἡ ταυία. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 27. καὶ Εὐσέβιος Κομίτωρ ὁ Ταβελλαρίου.

ΤΑΒΕΛΛΙΏΝ, *Tabellio*, Suidæ, ὁ τὰ τῆ πόλιως γράφων συμβόλαια. Hisce addunt Glossæ Basilic. ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος, ἅπαντα ἐπιστέλλων τὰ τῆ πολιτικῆ γραμματεῖα, ἅπερ αὐτῆ αἰσίας ἐπιτραγίζων γράμμασι. Quæ postrema verba sunt Procopij in Historia arcana pag. 124. 1. edit. *Ἰούστα* ὁ Μαμμωνὰς πιριὼν, δέξωτι πολλῶ ἐπί τι ἀληθάς καὶ τῆ ἄλλη αὐτῆ ἴχων, ἅπαντα ἐπιστέλλει τὰ τῆ πολιτικῆ γραμματεῖα, ἅπερ αἰσίας ἐπιτραγίζων γράμμασι, ὑπερ Ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Eadem verba laudat Suidas in Πρίσκος. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. Βασιλεὺς ὁ χολωθεὶς, αὐτὶ μοῦ τῆ Κριτῆ τῆ Βώλυ, ταβελλίωνας ἀπέστελλεν ὄψιδας. Occurrit apud IC. non semel. Glossæ juris MSS. ταβελλίωνος ταβυλαρίου.

ΤΑΒΈΡΝΑ, *Taberna*. Lexicon MS. Cyrilli: Ταβερνῶν, πανδοχείων. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 201. ταβερνῶν, καπηλείων. Glossæ Basilic. ταβέρνα, ἐργαστήριον. S. Lucas Act. cap. 28. ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις Ἀππίου φόρου καὶ τριῶν ταβερνῶν. Ab eo Euthalius de Peregrinat. S. Pauli: ἐξελθόντων ἀπῆλθον εἰς Ῥώμην ἀπαντησάντων αὐτοῖς τῶν ἀδελφῶν ἐκ Ἀππίου φόρου, καὶ Τρῶν ταβερνῶν. Ubi Theophylactus cap. 28. τὸ ἢ τῶν ταβερνῶν, πανδόχων τινῶν, ἢ καπηλείων χώραν αἰνίσσεται, τῶν Ῥωμαίων φωνῆ οὕτω ὀνομαζομένων. Scævola in l. 34. de Pignorib. & Hypoth. εἶδος γὰρ ἀκριβὲς, ὅτι καὶ ἡ ταβέρνα, καὶ οἱ δοῦλοι μὲν οἰκοῦσι καλίχουσι.

Ταβέρνιον. Lexicon MS. adespoton, & Suidas: ταβέρνια, καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Pseudo-Eustochius in Vita S. Eusignij: καὶ καλέσασα ἡμᾶς κἀκεῖσε ἐν τῷ πανδοχείῳ πρὸς τὸν Ἑλληνα· προσδόσαντες δὲ τὰς ἵππους αὐτῆ ἔξω τῆ ταβερνίου, καὶ ἀσπαζόμενοι ἔσω, &c.

Ταβερνεῖον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. ταβερνεῖα. καπηλεῖα.

Ταβερναῖος, *Tabernarius*, *Caupo*. Theodorus Prodromus in Lexico: Ταβερναῖοι, οἱ κάπηλοι.

Ταβερνάρισσα, eâdem notione. Ταβερνάρισσα, *Tabernaria*, *Cauponis uxor*, apud Portium. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Δωδεκα ἔχει πελλὰ, δῶτε τῆ ταβερνάρη,
Ἐπάρατι πολλὰ κρασὶ, καὶ πίνετι μετ' αὐτός.

ΤΆΒΛΑ, *Tabula lusoria*. Suidas: τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. Glossæ Gr. Lat. τάβλα, *Tabula*. Rursum: Μονόχωρος, ἡ τάβλα. Apollonius contra Cataphrygas, apud Eusebium lib. 5. Hist. Eccl. cap. 18. ἔπειτα μοι, φάσκοντες; προφῆται συνίζουσι; προφῆται φιλονεικοῦσι; προφῆται τάβλας καὶ κύβους παίζουσι; Ex eo Sophronius in versione libri S. Hieron. de Scriptoribus Eccles. in Apollonio: τάβλας δὲ βολίους παίζει.

Ταβλίον, idem quod Τάβλα. Vita MS. S. Symeonis Sali: ἔρριψε τὰ ταβλία τῆ πλακωτῆρίου. Nicetas in Isaacio & Alexio num. 3. ex Cod. Barbarogr. καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐπαίπαιζον ταβλία καὶ ζάρια.

Ταβλίζειν, *Tabulâ ludere*. Hesychius: Κυβεύειν, Ταβλίειν. Glossæ Gr. MSS. ex Cod. Reg. 2062. πιττεῖν καὶ πινεῖν, τὰ βόλια ἐν οἷς ταβλίζουσι. Glossæ aliæ ex Cod. 930. Πίττειν, Ταβλίζειν.

Ταβλιστὴς, ταβλοστάμοχος, in veteribus Glossis: qui scilicet tabulam lusoriam exhibet, porrigit.

Ταβλοδόχος, & Ταυλοδόχος, eâdem notione, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 60. tit. 8. ὁ παρέχων τοῖς κάτω βυλομένοις κυβίζειν, ταβλοδόχος λέγεται. Infrà, ταυλοδόχος scribitur.

Ταβλιόπη, *Dea Aleatorum*. Ita dicta per lusum. Palladas in Anthol lib. 2.

Πάσιν μυζοπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἔστι,
Σοὶ δ' ἡ καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται.

Ταβλία, *Tabula*, *Clavi*, *quibus vestes ornari solebant*: *Tabula & orbiculi*, Anastasio in vitis Paparum non semel Chronicon Alexandrinum pag. 274. in Numa: οὗτος ὁ Νουμᾶς, ὁ καὶ Πομπίλιος, διξάμβους ἀρισβύτας ἐν τῆ χώρᾳ τῆ λεγομένῃ Πυλασγῶν φορύτων χλαμύδας ἐχούσας ταβλία ῥόδινα, καθάπερ οἱ νῦν τῆ Γεωργίας χώρας, καὶ τετραθεῖς τῆ σχήματος, ἐποιήσατο αὐτῶ ἐν Ῥώμῃ χλαμύδας φορεῖσθαι, τὰς μὲν βασιλικὰς πορφύρας ἐχούσας ταβλία χρυσᾶ, τὰς δὲ τῆ συγκλητικῶν καὶ τῆ ἄλλων τῆ ἐν ἀξίᾳ καὶ στρατείας χλαμύδας σήματα ἔχειν τῆ βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ ἀξίαν δηλοῦντα Ῥωμαϊκῆς πολιτείας, &c. Similia habet Cedrenus pag. 19.

Ταῦλις, eâdem notione. Idem Chronicon Alexandrinum an. 4. Justiniani, de Lazorum Rege: φορέσας στιφανὸν Ῥωμαϊκὸν, καὶ χλαμύδα ὁλοσηρικὴν, ἔχων ἀντὶ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν ταῦλιν, ὃν ἦ ὑπῆρχεν ὁ μέσῳ σηθάσιν ἀληθινὸν μικρὸν τῆ βασιλικοῦ χαρακτῆρος ὑφάσιν. Quibus quidem verbis nescio an intelligatur segmentum illud aureum, quod vestibus circa pectus non tam assutum, quam depictum cernitur, in Græcorum imaginibus aliquot: verbi gratiâ in vetustissima imagine Theodosij M. Imp. in qua exprimitur Synodus secunda contra Macedonium, in Cod. Reg. S. Gregorij Theologi: præterea in alio Cod. Reg. ejusdem Sancti Gregorij 2196. fol. 59. in Sancti Cypriani, fol. 194. v. in Sancti Basilij, fol. 409. & in S. Athanasij Imaginibus: in priori vero Cod. in imagine Cæsarij, Patris ejusdem Sancti Theologi, quam in nostra Constantinopoli lib. 3. pag. 77. & lib. 4. pag. 125. descripsimus, & in effigie mulieris, quæ ad sinistram Consulis stat, in Diptycho Consulari, quod dedimus in Dissertat. de Nomismat. Imperatorum Constantinopolit. cujus quidem moris (nam in aliis similibus ὁμοίοις non semel observare licet) rationem nondum sum assecutus: nec scio an eò spectarit Achmes in Onirocriticis c. 258. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἐν τῆ στέθει αὐτοῦ ὡς χοῦμα χρυσοῦν, δήλωσιν θλίψεως καὶ στενωσιν καὶ νόσου.

Ταυολίτα, *Pugillares*, in Turcogræcia Crusij pag. 208.

Ταῦλα, *Tabula*, *Mensa*, *Tabula lusoria*. Corona pretiosa: Ταυλίς, *Tabula*, Σανίδις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Στεφῆ ταύλαις ἐκαθίσατο, ἅλο χαρὰ γεμάτη.

Isaacius Porphyrogenitus, in Characteribus Græcor.

cor. & Trojanor. ubi de Palamede : ἐρίσαλο τὼ ταύλαω, ἤτοι ἢ πίνακα ἢ παῖνιν, &c. Cedrenus de eodem Palamede : ὅτε δὴ Παλαμήδης, ὁ καὶ τὼ ταύλαν ἐφεύρων. Ismenius : τῇ λεγομένῃ ταύλᾳ. Βασιλεὺς ἰδίοις τοὺς λόγους ἢ ἰδίων δίωξας. Agathias lib. 1. Anthol. pag. 87. edit. H. Steph.

Ταύλῳ φεύγῃς παῖνις, ἐπὶ καίρου αὐτὸς
Κάνις τὰς ἀλόγους ὄχ ὑπάλυξι τύχας.

Historia Apollonij Tyrij :

Εἶπεν τὺς καὶ τὰ βύκινα, νὰ παίξουν νὰ σχολάσουν νάσων.
Καὶ ἄλλως ςοπάτλω ἴδιξι ἢ ταύλας παρδωκάτων.

Joannes Cananus de Bello Constantinopol. p. 196. τὰς ταύλας ὑπὸ ἱππέων, &c.

Ταυλίον, *Tabula lusoria*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. & Basilius de Exercit. Grammat. Κύβος, τὸ ταυλίον. Corona pretiosa : ταυλὰ, *Fritillus*, ταυλίον. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. pag. 62. ἔχῃ κοινωνίαν πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἀγχιναῖς ἰυνύχους, καὶ παιδιὰ, καὶ ζαρίκια, καὶ ταυλία, καὶ ἵππα. Nicetas barbarogr. in Isaacio & Alexio n. 1. ὡὴ κυνολομῶν καὶ ἐξοδιαίζειν (ἰλιγίζουσι) ἀς τρυφὰς καὶ ταυλία καὶ ζάρια πιεινότερον τύπτων.

Ταυλίζειν, idem quod Ταβλίζειν. Auctor Etymologici : Πετλεύειν, τὸ ταυλίζειν. Isaacius Porphyrogen. loco laudato : ὁ ἢ δὴ φωτὸς τὸ ταυλίζειν, ἤτοι κυβεύειν ἐξεύρῃ. Moschopulus : ἐπικράτησε ἢ ἰδίως λίγιδες κύβους τὰ ἐζαρμένα ὀςᾶ, οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Eadem habet Thomas Magister, ubi in edit. Rom. pag. 59. rectè edit. ταυλίζοντες, contra quam in posteriori, ταυλίζουσιν. Auctor Etymologici : Πετλεύειν, τὸ ταυλίζειν. Ita Eustath. Od. α. Lexicon MS. Reg. ex Cod. 1708. Πετλεῖ, καὶ πιπτεῖ τὰ βόλια ἐν οἷς ταυλίζουσιν. Nov. Justiniani 123. cap. 10. Ἀπαγορεύομεν τοῖς ὁσιωτάτοις Ἐπισκόποις καὶ Πρεσβυτέροις, — ταυλίζειν, ἢ τοιαῦτα παίζόντων κοσμικὰς ἢ θεωρίας χάριν παραχωρεῖσθαι.

Ταυλώματα, *Tabulamenta*, *Tabulata*. Scholiastes Aristophanis ad Equites : τὰς δρυφάκτους, τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα. Idem ad vespas : ταυλώματα ἢ δικαστήρια.

Ταυλώσεις, *Tabulationes*. Callisthenes in Vita MS. Alexandri : ἐξῆλθον αἱ ταυλώσεις ἢ ἵππων, λωσήσαν ἢ ἀφετῆρες ἢ κατεκέλλων, πρισπίδωσαν πάντες, ἐξα ἅρματι χρησάμενοι.

Ταυλωτὸν, *Tabulatum*. Scholiastes Aristophanis ad Vespas, & Suidas : δρυφάκτοι, ξυλινοὶ θώρακες, τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περίβλεπτα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταυλωτὰ καλούμενα, τὰ ἢ οἰκοδομήματα ὑξίχοντα ξύλα.

Ταυλάδα, eâdem notione, in Corona pretiosa, ἱκεῖον.

ΤΑΒΛΑΙΣ, *Vannus*, in Glossis Servij laudatis à Meursio ; sed vereor ne legendum sit, *Pannus*, ut ταβλίδες fuerint *Panni segmenta*, seu *clavi*. Vide supra Ταβλίον.

ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟΣ, Ταβυλλάριος, *Tabularius*, de quo vide Henric. Valesium ad lib. 18. Ammiani. Glossæ Basilic. ταβυλλάριοι, Δημόσιοι. Scholiastes Basilic. ad lib. 60. tit. 9. ὁ ταβυλλάριος ἢ, τυπῶσι, ὁ λογογράφος. Eusebius de Martyrib. Palæstinæ cap. 9. τὰς ἐν ἁπάσαις πόλεσι λογιστὰς ἅμα γραμματεῖς καὶ ταβυλλαρίοις ἐπίσπαρχον. Al. Ταβυλαρίοις. Concil. Ephesinum part. 2. act. 4. ὡς ἢ ἐπίμφαμεν ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἔφασαν, ὅτι καὶ ἐπὶ ταβυλαρίων ταῦτα ὑ παρατέτμηται ἀπῶν. Infrà : κλητεύσει ἰσμεν, καὶ ὑ ταβυλάριος. Synodica Hadriani II. Papæ in Synodo VIII. part. 3. cap. 10. Φώτιον ἢ ἀγορᾶιον, ἢ βυλλέτικον, καὶ ταβυλλάριον, &c. Chronicon Alexandrinum pag. 918. καὶ ἀπελύσαμεν μετ' αὐτῶ Εὐσέβιον ἢ μεγαλοπρεπέςατον ταβυλάριον. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 26. §. 7. ὁ μαγιρίνος μὴ πωλείτω ταβυλαρίῳ. Joannes Botaniata de versib. Jambicis, MS.

Τὰ βυλεύματα ταῦτα Ταβυλαρίῳ.
Βοτανιάτας Ἰσιδώρῳ φιλάτῳ.
Βλαςῷ Χίῳ, Κρὶς ὑπατικὸς Ἰωάννης.

Occurrit præterea in aliquot veteribus inscriptionibus apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 96. & Gruterum 595. 11. apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 214. in Nov. 73. Justin. cap. 8. Nov. 112. c. 2. & apud Jurisconsultos.

ΤΑΒΟΥΛΙΟΝ, *Tympanum* quod nostri *Tabour* olim, nunc *Tambour* vocant. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8. initio :

Κρεμβᾶ, βύκινα, φωνᾶς, ταβύλια καὶ τυμπάνας.

ΤΑΒΡΙΣΜΟΣ. Vide in Ταυρίζειν.

ΤΑΓΑΙ, *Quidquid ad victum, equi præsertim, τάττεται, ordinatur, decernitur* : Latinis sequioris ætatis, *Prebenda equi*. Nam ταγὴ, Græcis, est *commeatus, & comparatio rerum necessariarum*. Leo in Tacticis cap. 20. §. 81. Ἰωϊκὰ θεὸς παρέσχε δι μαχομένῳ περίφαδαι τὰς ἐχθρὰς, μὴ ἐάσας τὰς ςρατιώτας λύσασθαι τὼ ταγὼ διαρπάζειν, ἢ τὰ ὅπλα, ἢ τὰ σκεύη ἢ πολεμίων, &c. Anonymus de Castrametat. ἢ μὴν τὰ τύλδα ἀποδιαχωρίζομεν, ἀναλαμβάνειν δὲ δεῖ ἐπὶ ςατιμὸν ἢ λαῶ, καὶ ταγὰς ἢ ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βαςαζομένας εἰς ταχεῖς ἡμιόνους, &c. Nicephorus ὁδὶ παραδρ. πολέμ. cap. 22. καὶ τὰς μὴ παεπαφαριάτας, καὶ τὰς ταγὰς ἢ ἵππων ὑπιφερομένας, μάκυθεν ἀποτέλλειν ἐν ὀχυρῷ τόπῳ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 102. ἐκοσκίνιζεν ὁ αἱρέλικος ταγὶ, δῆθε τὰ φαγὴ τὸ ζῷ, &c. Hinc

Ταγίζειν, *Pascere, Cibare*, in Glossis Græcobarbaris : φρίβαζει γιγνόμενα πόας, πρίβαλον ταγισμένον βότανα. Theophanes an. 17. Heraclij : οἱ ἢ ἢ Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκὶ ὑπότινας καὶ ὑπάγειν τὰ ἄλογα αὐτῶν. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. c. 15. n. 6. λέγῃ ὕτως Ἄρχοντες, ἑτοιμάθητε, δεσπόσατε, καὶ δότε τροφὴν τοῖς ἵπποις. Ubi Cod. Reg. ταγίσατε τὰ ἄλογα. Agapius in Geoponico cap. 174. βρώσει τὸ βρωμᾶει ἢ κριθάει, ἢ ἅτι ἄλο ταγίζας τὰς ὀρνίθας, μὴ ἢ σπόρῳ ἢ ἀτζικιτίδας, &c.

Ταὴ, idem quod ταγὴ, *Cibus, Pastus*.

Ταΐζειν, pro Ταγίζειν, *Cibare*, Σιτίζειν, τρέφειν.

Ἐκλογιάζειν, *Damnare in expensas, in sumptus*. Ἐνταλμα πρακτικὸν, apud Anonymum de Arte notaria, MS. κρίναν τε παρεμπεπλέκασας ὑποθέσεις, παρεσιῷ ἢ δικαλοῦσῃ καὶ δικαλεμένῃ, καὶ μετεμιφὼς καὶ δεῖν ἀσυμφόρως καὶ ἢ ἀναφαρόμενον ὑπαίτιον παιδεύειν καὶ ἐκλογιάζειν πρὸς τὼ ὑπάθεσιν καὶ τὸ πλαῖσμα.

Ἐκταγὴ, *Sportula*. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes : τὰ πρυλαικᾶ, τὰς ἐκταγάς. Infra : ἄνομα καὶ τύτ' ἰσθ' ὅτι θέλω πρυλαικᾶ ἢ μικίτι ζῶ ἐγὼ τοῖς δικασταῖς καὶ ἐκλογάς. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philosoph. in Pogonato : καὶ ἐκ ἢ εἰκοτέρων ἢ πόλεως ἀπαιτήσεις καὶ ἐκλογὰς ἀπροφασίςως πεινμένῳ μισθὸν ἢ Βασιλεία τῇ πόλῃ πεποίκειν.

Ἐκλογιαλικὰ, vel Ἐκταγιαςικὰ, *Sportula*, quæ judicibus dantur, sic dictæ non λόγῳ ἢ ἐκταγῆς, *à delegatione*, uti hæc vox redditur in Gloss. Gr. Lat. ut censet Carol. Labbeus ad Novellam 8. Constantini Porphyrog. ἢ ἐκλογιαλικῶν, sed ex voce ταγὴ, quæ *commeatum*, & res ad victum necessarias denotat, quidquid scilicet cuique ad victum decernitur, quomodo ταγὰς equorum & jumentorum *prabendas*, seu victum quotidianum, appellari diximus. Eadem Novella : μὴ ὑφιβαπίτω ἢ ἀπαίτησις ἢ ἐκλογιαλικῶν τὰ κατ' ἐνιαυτὸν. Et Nov. 9. φωνάτων τε ἱππευτικῶν, καὶ

καὶ πολίμων ἀπαλλαγμένοι, ἰχθύσασι καὶ τὰ τῆ ἐκβαγιατικῶν. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Species.*

Ταγησίσιον, *Mensura annonæ prabendariæ ad equos, Prabendarium.* Ducas Hist. cap. 45. ὥσπερ τῆ διεπόζοντος τὰ μέρη τῆ Ἁρμηνίας, καὶ γαλιαζόντος τῶς Κόλχους Οὐσῶν Χασᾶν, αὐτῷ παρ' αὐτῆ τινὲς παραφορήσεως πράγματα, λέγων εἰχρισῶδαι αὐτῷ τίλος ἱππέσια, ἐπῇ ξ. τῆ δύαι κατ' ἔτος χίλια σαγίσματα δῆξ τὴν ἵππους αὐτῆ, ἢ χίλια ταγησίσια, ἢ χίλια κιφαλόδερμα. ubi perperam tapetes vertit eruditus Interpres, quasi legisset ταπησίσια. Vide Gloss. med. Lat. in *Prabendarius.*

Τάγισρον, eâdem notione. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 2. extr. ὁ ὢν Βασραλίτης τρεῖς τὸν τῆ Βαλάτζη κιφαλὸν ἐνθύμος, ἵζων τῶν ἵππων ἐς Βασιλέα. Ubi Cod. Barbarogr. habet ταγίσρον. Vvolfius ταρίδιον, *Capsulam* vertit.

Ἐκβαγισράτοι, *qui pabulum equorum parant in exercitibus, Pabulatores, Fodratii.* Nicephorus Βρ. περὶ παραδρ. πολίμου, cap. 15. τὲς Παιππαρμάτας ἢ Ἐκβαγισράτες διαχωρίζων ἐξ αὐτῆ, ὡς ὀχυρώματα, ὅτι κάστρα δύσκολλα, ἢ τύχῃ πλησίον. Et cap. 22. ἢ τὲς μὴ παρεπαμαριάτας, ἢ τὲς ταγὰς τῆ ἵππων ἐπιφερομένους, &c.

Ταγάριον, *Cribrum*, quo fortè ταγαὶ equorum seu avenæ excernuntur. Zosimus Panapolita MS. de Rotundandis margaritis: ἢ λαβὼν κόσκινον, ὃ ταγάριον καλοῦσι, πείθει ὑπὸς λεπίδας ὀν αὐτῆ. Occurrit ibi rursum mox.

ΤΑΓΕΟΝ, καὶ ταύγιον, *διώνυμον μόλι, τὸ φρύγιον ἅλας.* Ita Neophytus in Glossis Jatricis MSS. *Sal Phrygium.*

ΤΑΓΤΝΟΝ, *Sartago, Patella,* Τάγανον. Glossæ Græcobarb. Καθίδριον, καθίσιν, καθίσμα, σκαμνὶν, τάγηνα, ταγάνια. Vide Ταγή.

ΤΑΓΙΝΑΡΙ, *Attagen*, avis sic dicta Cretensibus. Petr. Bellonius lib. 1. observ. cap. 9.

ΤΑΓΜΑΤΑ, *Numeri militares.* Sozomenus lib. 1. cap. 8. ἐξ ἑκάτου ὃ καὶ τὰ Ῥωμαίων τάγματα, ἃ νυνὶ ἀριθμὸς καλοῦσιν, ἕκαστοι ἴδιον σκέλους καθιερώσαντο. Apud Eusebium lib. 4. de Vita Constantini cap. 51. στρατευμάτων ταγματα πεζῶν. Ita cap. 2. & ibi non semel. Παιδικὰ τάγματα, apud Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 43. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Leone Chazaro: καὶ ὥμοσαν ἀπὸ τῆ θεμάτων ἴσα ταγμάτων, ἢ τῆ πολιτῆ παίδων, &c. In Constantino & Irene: τῆ ὃ ταγμάτων ἢ τῆ θεμάτων ὀν τῆ πόλει ἱπποκαχθέντων, &c. Passim.

Ταγματάρχης, Ταγματαρχος, *Tribunus numeri militaris*, vel etiam *Dux exercitus.* Glossæ vett. ταγματῶς ἡγεμὼν, *Factionarius.* Theophylactus Simocatta lib. 3. cap. 1. οἱ ταγματάρχαι ἀπλώτων τῆ στρατηγῶ, &c. Theophanes an. 3. Mauricij: χειρολονήσας τῆ ἀντιφῶν καθηῶδαι λαῶν, καὶ Στέφανον Ταγματάρχην προστεάμενος. Constantinus Manasses pag. 86.

Πατζινὸς καθίσας ἢ Μίγας Ταγματάρχης.

Rursum:

Καὶ ταγματάρχας ἰσχυρὰς, ἢ κραταιὰς ταγματάρχας. Pachymeres lib. 4. cap. 16. οἱ δ' ὑπὸ ἑκάτου πολλοί τε ὄντες καὶ μίγιστοι ὡς λοχαγοὶ ἢ Ταγματάρχαι, ἢ Κόμητες, ἢ Ναυάρχοι ἐτάττοντο. Ducas Hist. cap. 16. παρίταξε πάσας τὰς Ταγματάρχας ἢ χιλιάρχας.

Συνταγματάρχαι, apud Sozomen. lib. 8. cap. 4. ubi consulendus Henr. Valesius.

Ταγματικὰ, *Numeri militares.* Iidem qui ταγματὰ, in Glossis Basilic. Scylitz. pag. 620. τῆ Ῥαιδάρα ἐκάστου ἅμα λίτρᾳ καὶ πέδῃ τῶς Ἀργυρῶς ἐκτίμητε μῆ πλέους ἑκατὸ. ἴσως τῆ βασιλικῆς Ἑταιρείας, ἢ τῆ ταγματικῶν. In Novella Constant. Porphyrog. cap. de Fundis Armeniac. ἀρχοῦσι θεματικὰ ἢ ταγματικὰ. Ita apud Zonaram in Alexio p. 236. ταγματικὰ ἀρχοῦσι. Leo Grammaticus p. 498. πλῆθος ἐστὶ τῆ βασιλικῶν, ἢ τῆ τῆ Ἑταιρίας, ἢ τῆ ταγματικῶν. Vide Βασιλοφόρος, in Appendice.

Ταγματοφύλαξ, dignitas, cujus meminit Alexius Comnenus in Nov. de Testibus.

ΤΑΔΕΠΟΙΟΣ, *Talis*, Τοῖος, Τοιοῦτος.

ΤΑΖΑΝ. Jatrosophium MS. fol. 375. Cod. Reg: καὶ ἀς ἐπάρει τὸν χολὸν τῆ ταζᾶν, καὶ ἀς τὸν ζωλόπλευμα.

ΤΑΖΕΙΝ, *Vovere, Votum facere, polliceri*, εὐχάζ, ὑπισχνῆσθαι. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἐδῶ τὰ ἱματιδάκτυλα, ἢ ἐπάνω τάζω δῆξ ταῦτα.

Historia Apollonij Tyrij:

Τάζω καὶ νὰ σ' ὑγιάλω ἐγὼ κλαχίμα τῆ μητάνε.

Vide Georgium Contarem lib. 6. Histor. Athenar. pag. 158.

Ταγμὸν, Τάμμα, *Votum*, Εὐχὴ, Ἀρά. Eadem Historia Apollonij:

Τὸ τάσιμον ὑπόκυσιν, ἰχάρλω ὁ καρδιάτης.

Vide Τάξιμα.

Ταμμῆς, *Votivus*, ὠδικός.

Ἀπιλάζειν, *Adipisci, Acquirere*, ἐπιλυγχάνειν, σπάνιοποιῆσθαι.

Τάξιμον, *Pollicitatio, Votum.*

ΤΑΗΝ μαχτὴμ, Λημνία σφραγίδα, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Terra sigillata, Lemnia*, de qua præ cæteris Martinus Rulandus in Lexico Chymico.

ΤΑΪΖΕΙΝ. Vide in Ταγαί.

ΤΑΪΤΗΣ, Lapidis species. Cœranis MS. lib. 1: ταΐτης λιθος ἔστιν ὁμοίως ποικίλος, ὁμοῖος τῆ ταῶνι, ὁ καὶ Παῶνος καλούμενος ἔστ' ἀνάκα τῆ ταῶνι, πλὴ τὸ πολύχρωμον, ὡς καθὼς καὶ ὁ ταῶν.

ΤΑΚΑ, *Stigma, Macula, Labes*, στίγμα, κηλὶς, λώβη. Ex Gall. *Tache.*

ΤΑΚΙΣ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 132. καὶ νὰ ἅπτω, λάβῃ, εἴρῃ, τὸ αὐτὸ χαρίζει, φίλλις σας τὸν ὁ Βισκόντης τὰς τάκις, ἢ ἡ ρίλαιδες, ἢ μένα σας τὰ πιστεύσῃ τὰ γεγραμμένα ὀν αὐτὲ, ἢ τὸ χάρτι νὰ λάλι ὁ Βισκόντες, καὶ ἡ ρίλαιδες τὰς τάκις φέρνει μαρτύριον τῆ μαρτυρος, ὅ (*vel*) τῆ τζέλα τὸ πὰς ὁ τζιφαρτ ἰμολόγησεν ἰμοῖος τὰς τότας τὰ, &c. cap. 298. ὡς πάλας τὰς χρυσᾶς, ὅτι καλίκωσι ὡς τὴν ἐξουσίαν μας, τηλίφωνον μέτοχι ὡς τὸν ἱπποκόμον τῆ τάκις, &c. Cap 299. ἀπὸ τὸν ἰφγασίαν τῆ χόμαλος τὸ φέρνει ἀπὸ τὴν Σαρεπτίαν ὡς τὸν τάκλα, κιλίβι τὸ δίκιον, &c.

ΤΑΚΤΙΚΑ, *Acta publica, Commentarij publici.* Vide in Τάξις. Balsamon de Incens. pag. 471. ἀλλὰ μεμβράνας βίβλων ἱστορικῶν, ἢ συγγραφὰς ἰακωβικῶν ἀναστασιακῶν κυρᾶ Στεφάνου, &c. Nilus Doxapatrius de V. Patriarchatib. ἢ ὅσων ἀναγεγραμμένα ἢ αὐτὰ αἱ ἐκκλησίαι ὀν τοῖς ἰακωβικοῖς τῆ Νομοκανόνι ὀν τοῖς Φρύσους Κβέλλης. Infrà: διὸ ἢ ὅδε ἔχει ἱπποκόπας ὑφ' ἑαυτὸν, πλὴν ὀν τοῖς ἰακωβικοῖς ἀριθμᾶ), ἢ αὐτὸν ὀν τοῖς Φρύσους Κβέλλης.

Τακλικὰ, libri quos *Ceremoniales* dicimus. Continuator Theophanis lib. 3. num. 53. ὡς καὶ τὰ τακλικὰ διαφωνεῖν. Sic etiam dicuntur libri Ecclesiastici, qui apud Latinos *Ordinarij* vulgò appellantur, in quibus *ordo* & regula divinorum officiorum continentur, & quid singulis diebus in rebus sacris peragendis præstandum sit præscribitur: hos Græci præterea τυπικὰ appellant. Apud Panagiotam in Catechismo Russorum seu Græcorum pag. 131. Τὰ ἀγχιφωνίκα εὐχολόγια τὰ λεγόμενα ἰακωβικὰ dicuntur, quæ unà cum Orationibus in Ecclesia recitari solitis Ecclesiasticum ordinem seu ritum continent. Ea etiam Typica vocant, quæ varia interdum fuere in variis Ecclesiis. Unde Gregorius Protosyncellus & Patr. in Apologia adversus Marci Ephesij Epistolam:

καὶ γὰρ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία ἐν τῇ ψαλμῳδίᾳ ἄλλην τάξιν ἔχει, καὶ ἄλλαι αἱ μεγάλαι μοναί.

Ταξιῶται, *Milites*, στρατιῶται, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. Philemon in Lexico Technologico MS. ταξιακά, τὰ στρατιωτικὰ ἢ πολιτικά. S. Cyrillus de Recta in Christum fide num. 3. διὰ τῆ ἀκτιστῶν ὑμπαρίας τῆ ὑπὸ χῆρα χθόνιον, &c. Constantinus in Basilio num. 36. Ed. Combef. de militibus: γυμνάσας τύτες τῆ ταξικαῖς μελέταις, &c. apud Eustathium Il. δ. Menestheus & Nestor Ταξιώτατοι dicuntur. V. Danielem cap. 6.

Ταξικὰ denique dicuntur *libri de re militari conscripti*: οἷον Ἀρριανῆ ταξικῆς, seu ταξικὰ λόγοι, uti inscribitur liber Arriani à Scheffero primùm editus: οἷον ταξικῆς θεωρίας, οἷον ταξικῆς ἱστορίας, uti aliorum Tacticorum libri, apud Ælianum cap. 1. qui suos de hac arte libros οἷον στρατηγικῶν τάξεων Ἑλληνικῶν inscripsit, ubi videndus Sixtus Arcerius. Ταξικὰ συγγράμματα, apud Constantin. in Basilio num. 35. Apud Eudociam Augustam in Joniis MSS. Polyænus Macedo Rhetor dicitur scripsisse ταξικῶν βιβλία πρία, ut Damocritus Historicus, ταξικὰ ἐν δυσὶ βιβλίοις. Sed στρατηγικὰ Ducem potissimum spectare, Ταξικὰ verò milites, ex inscriptione lib. 7. Mauricij, rectè observat idem Schefferus, quomodo στρατηγικὰ, libros suos appellarunt Polyænus & Frontinus, quod ii *artem imperatoriam*, uti vocatur à Fabio lib. 11. cap. 17. duntaxat spectent. Et certè ita Ταξικὰ usurpavit Scylitzes pag. 491. ἐκπέμπει οἷον Βασίλειος ταξικὰ διδάσκων ἢ ὑπὸ χῆρα λαὸν, id est milites. Neque aliter S. Chrysostomus in homil. 3. ad Epist. 3. S. Pauli ad Thessalon. μῆ ἢ διδασκάλων ἢ τὰ ταξικὰ διδασκόλων αὐτός, & Gregorius Nyssen. orat. Catechet. 35. ὥσπερ γὰρ οἷον ἢ πιτιῶδ Δυμῶν τὰ ταξικὰ πρὸς τὸν ὁπλίτικὸν ὑμπεσίαν ἀνάγων, ἢ ἂν βλέπειν εἰ πρὸς τὸν ὑγειῶν τι ἢ ὕποπλον κίνησιν παῤ ἀνόμου.

Ταξικὰ, *Exercitus*. Nicephor. Constantinopol. in Brev. pag. 160. 1. edit. καὶ τὰ Ἰταξικὰ διελύεθ.

Ταξικὸς κρῖτης, *Index ordinarius*. Ἐξαιταξικὸς, *extraordinarius*, apud Græcum interpretem Concilij Lateran. cap. 38.

ΤΑΛΑΓΟΎΡΙ, *Quadra*, *Orbiculus*, Πίναξ, Τετράγωνον. Vide Ταλίερ.

ΤΆΛΑΝΤΟΝ, *Talentum*, *centum viginti libra*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Ἰτάλαντον, λίτρας ἑκατὸν εἰκοσιπέντε. Pro centenario, seu centum auri signati libris usurpat Theophanes an. 9. Nicephori gener. τάλαντα ἢ ἐῶ ιγ'. γενόμενα λίτρας χιλίας τριακοσίας. Hac voce alibi non semel utitur idem Theophan. an. 2. Justiniani M. an. 4. Focæ an. 16. Leonis Isauri, an. 24. Copronymi, an. 1. 22. Michaëlis Curopal. Zonaras pag. 179. &c. Sed an in hisce locis semper centenarium sonet, nolim asserere, cum Anna Comnena pro libra auri Talentum usurpet, uti monuimus ad Alexiadem Annæam pag. 400.

ΤΑΛΙΈΡΗ, ex Italico *Tagliere*, *Orbis*, *Orbiculus mensarius*, in quo scinduntur dapes: nostris *Tailloir*. *Talhadorium*, in Monarchia Lusitana Brandaonis tom. 5. pag. 304. *Scissorium*, aliis de qua voce nos in Gloss. med. Lat. Corona pretiosa: Ταλίερ, *Orbis ligneus*, κύκλῳ ξύλῳ.

Ταλιέριον, cădem notione. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 6. cap. 2. καὶ ἢ ἀσημογράφου καθημένου ἐφ' ὑψηλῆ, καὶ γραφούσης τὰ εκιὰ, ἐπὶ παντὸς ἤτοι ἀργύρου μίσχει ἢ ἢ ταλιερίου.

ΤΑΛΙΚΌΣ, *Fragilis*, εὐθραυσῆ. Ταλικότης, *Fragilitas*, *delitia*, *mollities*, *cultus mollitia*.

ΤΕΜΑΡΈΝΤΙ, *Acida palmula*, vulgò *Tamarindi*. Lexicon Græcobarb. post Apsyrti Hippiatrica, in Cod. Reg. ὀξυφοίνικα, Ἰαμαρίνδι, τὸ λέγων Περσικὰ Δαμασκηνά. Τιλαρχίδι, in Glossis Græco-Arabicis MSS. τὸ ἐξυφοίνικον.

ΤΑΜΕΊΟΝ Θεῶν, *Sacrum erarium*, *Cellarium*, seu *Cubiculum sacrum*, uti interpretatur Cujacius ad Nov. 30. & 149. cap. 1. ἢ ταμεῖον ἐκκλησίᾳ, apud Procopium lib. 1. Vandal. cap. 10. βασίλειον ταμεῖον, in Concil. Constantinopol. sub Mena act. 1. pag. 44. apud Nicetam in Man. lib. 4. n. 7. extr. &c. ἢ βασιλικῶν θησαυρῶν ταμεῖα, apud Theophanem an. 9. Valentiniani. Vide Scylitz. pag. 641. Phavorinus: Πρυτανεῖον, τὸ κοινῶς ταμεῖον, καὶ οἰκίαν οἷον τῶν Ἀθηναίων, ἵνα αἱ κοιναὶ εἰσφοραὶ καὶ εἰλήσεις ἐτίθεντο.

Ταμειακὰ, *Possessiones*, *Patrimonium Principis*. Scholiastes Juliani Antecessor. ad cap. 83. *Tamiaca*, *id est Fiscalia*. *Nam* Ταμεῖον *appellant Graci erarium*. *Ergo Tamiaca ad fiscum pertinentia*. Justinianus in Nov. 30. cap. 1. de Cæsarea Cappadociæ: καὶ μεμερισμένα ἦ τὰ μὲν πόλεώς ἐστι καὶ τὰ μὲν τι ταμειακὸν ἔστιν αὐτῆ· Ἐλευθερικοὶ ἦ καλοῦσι θέατρον, καὶ μία μέν ἐστι ἡ πόλις πᾶσι περίβολος. Et cap. 5. §. 1. ἀφεσιχήτω ἦ τὰ μάλιστα ἢ νυν τῇ ἢ ταμειακῶν διοικήσει πραγμάτων. Cap. 7. ταμειακὴν εἰσιν. Adde Nov. 68. hinc fortè emendandus Manethon in Apotelesmatis ascendentium MSS. καὶ ποιῆ ἀρχοῦας πλουσίας ἀπαμειακῶν πραγμάτων μιλιχοῦας. Legendum enim videtur ταμειακῶν. Ταμειακὰ ψήφοι, *Fiscales rationes*, apud Palladium in Vita S. Chrysostomi pag. 28.

Ταμειακοὶ, *Qui tractant patrimonium Principis*, in eadem Nov. 30. cap. 1. §. 1. Eorum officium ταμειακὴ ζώνη dicitur cap. 7. Scholiastes Juliani Antecess. cap. 83. *Tamiacum cingulum*, *id est*, *si Palatinus sit vel Apparitor Comitianus*, *is est qui ante Comes domorum dicebatur*.

ΤΆΜΜΑ. Vide in Τάζον.

ΤΑΜΟΎΤΖΑ, *Simia*, in Turcograecia Crusij pag. 208.

ΤΆΜΠΑΚΟΣ, *Exactor reliquorum*. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τότε καὶ ἀνήρχετο ὁ σκύλῳ μοναχὸς Ἰω,
Ἀμ ἤρχετο ἢ ἰφίρι μου Ἰὸς ἀγρίνος Ἰαμπάκης
Σκυλίρις καὶ παῤόπυλα, Δημπάρδης ἢ Γκυδίσιος.

Ταμπάκια, *Reliqua*, Gallis, *arrerages*. Diploma Græcanici Antistitis MS. Communicatum à V. C. Ulrico Obrechto Argentinensi: μῆ πῶ κείμενον ἢ κυρίῳ Λεοντίῳ, δίδωκα αὐτῆ ἢ τέκνοις, ὡς ἐπιλείψει ἡ παραμύθης ἐκ μὲ τοῦτον τρόπον, ὅτι τὰ σωαίξομεν ἡμᾶς τόμπακι (sic) ἀῆ τὸ χαράτζιον. Infrà: καὶ ἐξαπίσθαλα καὶ Ἐξάρχος μετ' αὐτῆ ἡμᾶ ἐκέσι, τὰ σωαξιν ταμπάκια ἢ κυρίῳ Λεοντίῳ. Patriarchicon Exarchicon, quo Hieremias Patr. Constantinopolit. an. Mundi 7085. Chr. 1577. potestatem concedit suis Exarchis, exigendi ab Antistibus & Presbyteris Græcis tributum, quod quotannis pendi solet Sultano, ab eodem viro doctissimo communicatum: οἷ Ἰους πρῶτον μῶ ὀφείλουσι, ἢ πᾶσαν ἀδυναμίαν ἔχουσι σωαίξαι ἢ παραλαβῶν τὰ αὐθεντικὰ χαράτζια, καὶ τὰ ἀλλὰ δικαιώματα ἡμῶν, κῆ τὸ δεθὲν αὐτοῖς Πατριαρχικὸν καλάσιχον, ἢ ἢ ἐ.... τὰ Ἰταμπάκια (sic,) ἤτοι τὰ ὀφειλόμενα ἐκ πολλῶ.

Ταμπακίδες, *Librorum compactores* videntur appellari ab Agapio Cretensi in Geoponico cap. 229. fortè ex *reliquiis* pergameni ab iis projectis: ὅταρι δὲ τὰς Ταμπακίδας, ὅπῶ γράφουσι τὰ πετζὰ ἢ δερμάτια ἢ βοδίων ἢ τράγων, ἢ ἄλλων ζώων, τὰ ἄκρα ὁπῶ ῥίπτουσιν ὡς ἄχρηστα τὰ ὁποῖα εἰς τῆ ἡμᾶ, &c.

ΤΑΜΠΆΡΙΟΝ, *Chlamydis*, vel *Sagi militaris* species, Italis *Tabarro*, Gallis & Anglis *Tabars*.

Nicetas

Nicetas in Manuele lib. 4. num. 1. καὶ τῷ μὲν ταμπουρίῳ τῷ σώματος περιάλλεται τὸ λύγον, τὸ δ' ὑπὲρ κρατὸς πίλον ὑπέθηκεν ἄνωθεν. Ubi Cod. al. χλαμύδα habet. Codinus de Offic. Aulæ Constantinopol. cap. 3. num. 4. τὸ ταμπούριον αὐτοῦ κόκκινον, μὴ μαργιλλιον. Adde n. 16. Chlamydis verò Imperatoriæ mentio est præterea in Euchologio Goari pag. 925. ubi de Imperatoris inauguratione: μὴ τὸ φορέσαι τὸ μίλιαρισ σοι Θεὸ βασιλεῦον πάλια τὰ βασιλικὰ ἱμάτια ἀλλὰ τὸ χλαμύδος, τὸ σίμματος, καὶ φίβλας. Infrà: καὶ μὴ τὸ, Ἀμὴν, ὑπαίρῃ τὸ χλαμύδιον ὁ Πατριάρχης, καὶ ὑπενδύσειν αὐτὸ τοὺς βασίτορες καὶ τὰ φίβλαν. Quo loco idem Goarus ejusmodi Chlamydis figuram ex Codd. MSS. descripsit. Vide Gloss. med. Lat. in *Tabardum*.

ΤΑΜΠΟΥΡΑΟ, *Tympanum*. Ταμπουρίζειν, *Tympanizare*. Ex Ital. *Tamburlo*.

ΤΆΝΑ, *Navis pars interior*, Italis *Tana*, nostris *Tane*, vel *Dane*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ὅταν τὰ θάλασσα φθάσῃ, καὶ σίβασι τὸ τάνας.

Alius de Vulpe & Lupo:

—— Τὰ πᾶμι ὡς τὰ τάνα,
Καὶ θέλι νὰ ἡ πλέρι μας μέσα σὰ τζιμισιάνα.

ΤΑΝΆΛΙΑ, *Forceps*, πυράγρα, in Corona pretiosa. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Πυράγραι, τὰ τανάλια. Ex Ital. *Tanaglia*.

ΤΑΝΆΧΙΟΝ, *Coniza major*, apud Interpol. Dioscor. c. 541.

ΤΆΝΕΒΑΣ, Clypeus, quem *Talevas* nostri appellabant, de quo egimus in Gloss. med. Lat. in *Talevacium*. Assisiæ MSS. Regni Hierosol. cap. 255. καὶ νὰ τὸ δίδι ὁ αὐλὴ τὸ ἴλιμαν κόκκινο, καὶ ὁ πλάτζις κόκκινα, καὶ τὸ τάνεβας, καὶ τὸ χαῖδι. Ubi versio Veneta cap. 236. & *la corte li deve dar li vestimenti vermigli, & le calce rosse, & le targe, & bastoni*. Rursum cap. 157. καὶ ἐδίχθη νὰ ἴνι τὰ σκιλάεια τὰ λεγόμενα τάνεβας κόκκινα.

ΤΑΝΗΚΑΡ, ἡ μπυράνα, in Lexico MS ex Cod. Reg. 1843.

ΤΆΝΤΖΑ, *Chorea*: ex Ital. *Danza*, & Gall. *Dance*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πιάνει ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ φιλώσασι τὸν τάντζα.

ΤΑΞΑΤΊΟΝ. Vide in Τάξις.

ΤΑΞΑΤΟΙ, *Milites quivis*, à voce τάξις, nisi quis malit sic appellatos, quòd iis taxetur certa in stipendium pecuniæ summa. Vita S. Symeonis Montis mirabilis: ὅλων ἦν αὐτῷ ὁ ταξάτες, καὶ τὸ σιώνθις ταξάτες τῶν λαμπρῶν κατῆλθον εἰς τὸν παραθαλασσίαν. Theophanes an. 17. Heraclij: ἱδίλασέν μοι, ἵνα τῇ ιγ'. τῆς Μαΐου μίνος λάβω ταξάτας πεντήκοντα, καὶ εἰς τὸν ποντοπόρον τῆς Τιγρίδος πεζεύω ὑπαντήσω αὐτῷ. Codd. alii habent ταξάτας. Ubi Miscella ταξάτας, *Iuniores* interpretatur. Sed

Ταξάτοι, maximè dicuntur *Milites Præsidiarij*, seu *qui in Castrorum præsidia inducuntur*. Constantinus Porph. in Basilio num. 70. edit. Combefisii, & 49. edit. Allatij: τινὲς τῶν διαβατῶν τῶν ἔλεγον λαὸν τῆς κῶμης Πελοποννήσου Μαρδαϊτῶν καὶ Ταξάτων τυγχάνουσι, &c. & in lib. de Adm. Imp. καὶ ὁ κύριος Ῥωμανὸς καὶ αὐτὸν ὁ Βασίλιος ἐπέζήτησε τὸ κάστρον τὸ Κιτζίον τῆς ἀναλαβεῖν αὐτὸ, καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτας. Theophanes an. 2. Artemij: ἐπιλεξάμενος αὐτῶν οἰκεῖα σῶμα τὰ ὑδρόμια σκάφη, ἔβαλε ταξάτας ὧν τῆς Θρᾴκης θέματος, &c. Ubi Miscella, *misit taxatos ex themate Opsicio*. Ita usurpat pag. 321. 324. 326. 376. 377. 410. &c. ubi θεμάτων ταξάτοι, non semel memorantur, milites scilicet ex iis qui in Provinciarum præsidia seligebantur.

Ταξατεύειν, *Præsidium imponere*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 46. καὶ ἵνα δύσῃ ὁ βασιλεὺς βοήθειαν τῆς ταξατεῦσαι τὸ κάστρον.

Ταξατεία, *Præsidium militare*. Vox Tacticorum: Theophanes an. 3. Leontij: τότε τῷ ἔτει ἐπιστράτευσαν οἱ Ἄραβες τῷ Ἀφρικῷ, καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τῆς οἰκείας γῆς ταξατείαν ἐν τούτῳ κατέστησαν. Ubi Miscella: *& ex proprio exercitu taxatos in ea quosdam constituerunt*. Mox: ἄπαυλα τὰ τῆς Ἀφρικῆς κάστρα ἀλλοθέρους, καὶ καθολικὴν ταξατείαν ἴδιον, τῇ βασιλεῖ ταῦτα εἰσήγαγον. & an. 1. Michaelis Curopalatæ: οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς σάτους μαθόντες τῆς στρατεύματος, καὶ ὅτι πλοῦμβοι ἦν πάλιμοι, καὶ ἡ ταξατεία ἀτακτεῖ, πλέον κατεσχύσαν Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας. Leo Imp. in Tactic. c. 8: §. 4. ἐὰν τις τολμήσῃ βαστάσαι ὑπὲρ τὸ χρέος τῆς κομιάτου, ἤγουν τὸ δικαίωσις τῆς στρατιᾶς, εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους, εἰς δικαίαν ταξατείαν καθαρᾷ. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 22. καὶ ἐκ τῆς οἰκείας στρατῆς ταξατείαν ἐν αὐτῇ (πόλει) καθίστασιν. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. pag. 460: καὶ λαζόμενοι τὰ τοιαῦτα θέματα, ἡ Θεοδώρα ταξατείαν ἐποίησεν. Ubi Symeon Logoth num. 12. ἡ Θεοδώρα ταξατείαν πέμψασα, τύπος τῆς ῥώμης ἔστιν.

Ταξατία, *Taxatio*. Vox Jurisconsultorum. Glossæ Basilic. Ταξατίαν, ἡ δικαία διαίρεσις· ἡ φερομένη ποσότης τῆς ὀρθῆς καὶ ἀληθοῦς διανεμήσεως· ἐφ' αἷς καὶ ὁ ὅρκος ἐπελειτουργήθη. Liber 7. Basilic. tit. 1. cap. 13. ἀνὴρ ὅρκον ἐπαγαγεῖ περὶ τῆς διανεμάτων ὁ δικαστὴς τῷ πεπιστότι; διδοὺς μὴ τῆς φερομένης αὐτῷ ὀρθῆς ἔχει ποσότητος; ἀλλὰ δὴ ταξατίαν καλοῦσιν οἱ νόμοι, &c. Vide Nov. 55. cap. 2.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ, ταξίδιον, *Expeditio bellica*. Philemon in Lexico Technologico MS. in κλινίδιον. ἢ —— ταξίδιον, δαμαλίδιον, &c. Agatho Diaconus de Actis VI. Synodi: τῆς ὑπ' αὐτὸν ἐπαρχίας ταξιδιώτης διαπαλαίσῃ δεῖ θαλάσσης. Inter Epistolas MSS. Pselli, 13. 75. & 76. inscribuntur Alexio Comneno Imp. ἐν ταξιδίῳ ὄντι. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 29. ἦν Πατρικίου Βασιλείου Ἐξωμιλήτου καὶ στρατηγοῦ τῆς Κιβυραιωτῶν ταξιδίου χάριν διαγράφειν. Leo Grammaticus in Michaele Theophili F. pag. 466. ἐπεφύκει, Καλὸν ταξίδιον ἐποίησας, ὦ Βασιλεῦ. Adde pag. 465. Utuntur passim scriptores, Leo & Constantinus in Eclog. tit. 26. §. 8. Idem Constantinus de Adm. Imp. cap. 30. 40. 51. 52. 53. in Tacticis pag. 13. in Nov. tom 2. Juris Gr. Rom. pag. 166. Basilius Porph. in Nov. Simeon Logotheta in Michaele num. 40. 41. Scylitzes pag. 658. Nicetas Batbarogr. in Alexio lib. 2. num. 2. Achmes Onirocrit. cap. 158. 160. 165. 172. 235. 263. Jus. Gr. Rom. in Patr. Constantinopol. pag. 303. Joannes Mon. in Canonario pag. 111. 114. Euchologium Goari pag. 865. Nomocanon Cotelerianus num 340. Synaxaria in S. Domna 28. Decemb. Ducas Hist. cap. 43. Codinus in Orig. Constantinop. num. 100. 101. 132. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. &c. Cujacius ad Nov. 43. ait apud Cedrenum, ταξίδιον esse locum in quo acta & insinuationes fiebant: sed aliud sonat locus à me ex Scylitze indicatus.

Ταξιδεύειν, *Expeditionem bellicam suscipere*, *iis expeditionem pergere*, vel *in expeditione esse*. Glossæ Græcobarb. ἀπεδήμησε, ἐστρατεύθη, ἐταξιδεύσεν. Constantinus in Tacticis pag. 13. δεῖ ἐξοπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας δηλ. τῶν ἰδίων αἰχμῶν, καὶ ἑτοιμάζειν τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν καιρὸν, ἂν τι παραχαράξαι μέλλει τὸ φοιδέρατον, ἀπὸ τοῦ ταξιδεύειν. Idem pag. 27. τοῦτο γὰρ ὁ ἡμέτερος πατὴρ καὶ βασιλεὺς ἐπόησεν, ὅτε κατὰ Γερμανικίας ἐν Συρίᾳ ἐταξιδεύσαμεν. Idem lib. de Adm. Imp. cap. 51: δηλ. τὸ τάγμα τῶν ἀριθμῶν καὶ τὸ παλαιὸν τύπον ἐπιτρέψαν μὴ τῶν δημοσίων τῶν σχολῶν ταξιδεύειν, &c. & sub finem capitis: ἐρωτήσατε οἱ αὐτοὶ Πλουσιανίσιοι μὴ ταξιδεύσαι; ἀλλὰ δίδασι ἐπτάκοντα χίλια ἱσταμένα καὶ χαλκαμίνα. Anonymus de Castrametat.

ὅπως γνωθῶσιν ὅτι μὴ πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι σύνασιν τῇ αὐτῆς αὐτῇ Βασιλείᾳ. Achmes Onirocrit.cap.158. Δόξομεν ἴσαι, ταξιδεύειν, ἐπὶ τούτου ὅτι ἱππεύσει. Cap. 161. εἰς τὸ πλεῖστον ἑαυτὸν θαλάσσαις ταξιδεύσει. Adde cap. 213. Ptochoprodromus inversibus Politicis de sua paupertate lib.1. extr.

Τὰς τίγαρας περιβάλλομαι, θώρηκα, μισίτας,
τὰς μαρμαρώσας τοῖς σοῖς ὑπὲρ χειρῶν σωτῆρος,
γάντια, δερμάτιον, τάρκια, σαγιλλάτιλα,
Οἱ δὲ ταξιδεύσειν ἐν πᾶσι ταξιδίοις,
ἐν σωσθεισπείσει σὺν τῷ τρισκρατίστῳ κράτει.

Συνταξιδεύειν. Constantinus de adm. Imp. cap.45. Ὁ βασιλεὺς Ἡρακλεὼν καὶ Πέρσης ἐκρατήσαντος, ἐωάθησεν καὶ συνταξιδεῦσαι αὐτῷ. Infrà: ὁ ὢν Μάγιστρος Παγκράτης συνταξιδεύσας τῷ αὐτῷ Μαγίστρῳ ἐν Θεσσαλονίκῃ, &c. Utitur rursum cap.50. pag.178. ut & Balsamon ad Can. 4. Concilij Constantinopol. sub Photio.

Ταξιδεύειν, *Navigare*, *Navigio iter facere*, πλεῖν, διαπλεῖν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ὁ Πέρσης ἐταξίδευσεν μακρὰν ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.60. ἔτυχε καὶ ὅταν γαλεὸν μεγάλον λοιπὸν ἐπιθύμησε νὰ ταξιδεύσῃ εἰς πραγματείαν. Ubi Cod. Gr. ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. Vide Georgium Contarem in Hist. Athenar. p.79.

Ταξιδευτικὸς, *Navigabilis*, ναυσίπορος.

Ταξίδι, *Navigatio*, πλοῦς, ναυτιλία. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 46. ἐὰν ὁ ἄνθρωπος τὸ ναύτης συμπάσχει μὲ τὴν καραβέλλαν, καὶ πίσω ἔνα ταξίδι, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ νικητὴς ταξιδεύσου, καὶ γαμβρὸς σωτρεφίσου.

Rursum:

Μόνος ὁ ἀπολούσης ἀφέσει τὸν τὸ πλοῦν
Εἰς τὸ ταξίδι τὸ μακρυὰ, ἐπῆ τὴν ἀναμβλάν.

Ἀταξίδευτος, *Innavigabilis*, ἀπλοῦς.

Ταξιδάριος, Idem qui Ταξάτος, *Miles gregarius*. Apomasar in Mysteriis: πλῆθος κλειστὸν καὶ λεγόμενον ταξιδάριον. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ δολιότητας τῶν χαραγμάτων, καὶ τῶν χημίας, φέρει ταξειδαρίων, πολλὰ ὄχλησιν, καὶ πολέμους. Scribit Nicolaus Alemannus in Notis ad Anecdota Procopij, in diversis antiquis monumentis Ταξιδάριον, *Ordinarium* vocatum Justinum Thracem Imp. quemadmodum & alios Imperatores, Julianum, Jovinianum, Valentinianum, Valentem, Theodosium, qui militari deposito sago purpuram induerunt.

Ταξιῶται, *Apparitores*, *Cohortales*, *Officiales judicum*. Glossæ Gr. Lat. Ταξιώτης, *Apparitor*, *Officialis*: ταξιωτικὸς ῥαβδοῦχος, apud Eustathium Iliad. ε. pag.104. Concilium Constantinop. sub Flaviano Act. 7. μὴ πολλῶν πλήθους στρατιωτῶν καὶ μοναχῶν, καὶ ταξιωτῶν τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου Ἐπάρχου τοῦ Πραιτωρίων. Supra Ἐπαρχικοὶ appellantur. Palladius in Hist. Lausiaca cap.63. γυναῖκα ἰδόμενον σύρων φυγαδεύθησαν ὑπὸ τοῦ ταξιωτοῦ Ἄρχοντος, καὶ τοῦ Βιλλιτοῦ, ἤγουν χιλίου δημόσιον ἀνδρικόν, &c. Adde cap.67. Macarius in Homil.15. καὶ τοῦτον οἱ διάκονοι τοῦ Ἄρχοντος, καὶ οἱ ταξιῶται ἁρπάσωσιν πρὸς ἑαυτὸ, &c. Occurrit passim apud Scriptores, Justinian. in Nov.5. cap.1.4. Nov.15. cap.3. Nov.30. cap.10. in Edicto 10. & alibi sæpe: in lib.6. Basilic. tit.1. cap.58. lib 7. tit.3. cap.27. tit.15. cap.20. lib.9. tit.3. 69. &c. in Chron. Alexandrino an.8. Phocæ, in Martyrio S. Bonifacij pag.322. in Anonymi Narrat. apud Combefisium to.2. auctarij Bibl. Patr. pag.324. apud Joelem in Chron. in Philippico, Socratem lib. 7. Hist. Eccl. cap.14. Porph. in Nov. 11. de Scribis, Aristænum ad Can. 80. Apost. Codinum in Orig. Constantinop. num.40.76. &c.

Ταξιῶται, *Milites Præsidiarij*. Constantinus de Adm. Imp. cap.30. ἐπὶ ὧν οἱ ταξιῶται ἀπεστάλησαν ὑπὸ Σαλώνων. Occurrit rursum infra. Idem cap.45. μέχρι τοῦ Σάρκελ τοῦ τῶν Χαζάρων κάστρου, ἐν ᾧ ταξιῶται καθίζονται, τὰ καὶ χθόνιον ἐκαλλαινόμενοι. Continuator Theophanis lib.2. num.11. ἐστάθη ἐν δῶλοι καὶ διεπρεσβεύσατο, καὶ στρατιῶται καὶ ταξιῶται, καὶ λοχαγοὶ καὶ στρατηγοὶ τῶν χώρων φανῶσαν καθώπλισεν. Adde lib.3. num.28. ubi Ταξιῶται quendam militarem gradum supra milites gregarios videtur denotare.

ΤΑΞΙΑΡΧΟΣ, Ταξιάρχης, *Dux manipuli militaris*: *Centurio*, Ἑκατοντάρχης, Suidæ. Glossæ Basilic. ταξιάρχου, ἡγεμών, στρατηλάτης. Glossæ Gr. Lat. ταξιάρχης, *Ordinarius*: Manipularius in aliis, *Evocatus* exponitur. Theophanes an.15. Mauricij: ὁ ὢν στρατηλὸς τῶν ταξιάρχων τῶν προτεταγμένων χαλεπῶς ἐμαστίγωσεν. Idem an. 20. pag.241. μίλιαρησίαρχος ὢν τῶν ταξιάρχων τοῦ λαοῦ, &c. Ubi λαὸς pro *exercitu* sumitur. Anonymus MS. de Castrametatione: οἱ ὢν ιβ'. ταξιάρχαι ὧσιν ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ, ἐν τούτοις ἑκάστῳ τὰς ἀνὰ διακοσίας ὁπλίτας ἔχει, &c. Utuntur alij, S. Basilius in cap.6. proverb. pag. 34. edit. Cotelerianæ, Acta Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici cap.1. Synesius Epist.62. Eusebius lib.4. de Vita Constantini cap.51. Porphyrogenit. lib.1. de Themat. cap.1. in avi Vita cap.42. edit. Combefisij, Sancitum Eustratij Patr. Constantinop. lib.4. Juris Græcorom. p. 268. &c. Vide Salmasium ad Vopiscum pag.473. & Eustathium Iliad. α. pag.80.

Ταξιάρχης, Epitheton S. Michaëli vulgò attributum, quod sit *Dux & Capitaneus cælestis militiæ*, & ψυχοστάτης. Hirmologium: ἔχω σε προστάτην καὶ βοηθὸν, φύλακα, καὶ σκέπην τῆς ψυχῆς μου τοῦ ταπεινοῦ, Μιχαὴλ πρωτάρχα καὶ μέγα Ταξιάρχα, ἐν ὥρᾳ τῆς θανάτου σύ μοι βοήθησον. In Anthologio 9. Novembr. ταξιάρχης τῶν ἄνω δυνάμεων Μιχαὴλ, πρωτοστάτης τῶν θείων ταγμάτων. Apud Nicetam Paphlagonem in Vita S. Ignatij Patriarchæ Constantinop. τοῦ μεγάλου Ταξιάρχου μετὰ. Ducas cap.34. τοῦ ναοῦ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ. Adde Anonymum de Locis Hierosol. cap.8. Laudatur Macarij Chrysocephali λόγος εἰς τὰ ἐνέια ταγματα τῶν ἀύλων δυνάμεων, καὶ εἰς τὴν παμμέγιστον Ταξιάρχιν Μιχαὴλ τὴν Ἀρχιστράτηγον. Et alter, εἰς τοὺς δύο Ταξιάρχας καὶ πρωτοστάτας τῶν ἀϊγγέλων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ. Οὐράνιοι ταξιάρχαι, apud Zonaram pag.14. 2. edit. id enim Epitheti S. Gabrieli etiam adscribitur in eodem Hirmologio: δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους καὶ φωταυγεῖς, Μιχαὴλ τὸν μέγαν, καὶ Γαβριὴλ τὸν θεῖον, τοὺς δύο Ταξιάρχας τοῦ παντοκράτορος. Vide Anthologium 8. Novembr. & I. Sponium tom. 2. Itiner. pag. 284.

Ταξιάρχης, in Monasteriis, idem qui ὁ ἰωβηλαῖος, de quo officio egimus supra. Illud potissimum describunt subjecti Jambi ex Cod. MS. Thuaneo.

Εἰς τὸν Ταξιάρχην.

Τῶν Ταξιαρχῶν ὁ λόγος δοξολογῶν,
Ὡς Ταξιάρχης τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου,
Ταξιν φυλάττει πανσὶ καιρῷ καὶ τόπῳ,
Ἐν ᾠσίαις ὑμῶν τε καὶ δοξάσεις,
Ἐν τῷ ὑπνῷ ὄψιον τὸ ἐξόχως,
Ἐν τοῖς ἀθροισμοῖς τοῦ λαοῦ διεσπάρη,
Χειραγωγῶν ἁπαντας ἁρμῷ καὶ λόγῳ,
Τυπῶν ἑκάστου τὸν ψυχαγωγικὸν σάλον,
Στολαῖς ἀπαστῶν, καὶ βαδίσμα τὸ πρέπον,
Εἰ ταῦτα ποιῶν ἐμφρόνως καὶ σωφρόνως,
Θεοπρεπῶς τε, πραέως, κεκριμένως,
Ἔξεις χάριν καὶ μισθὸν ἐκ Θεοῦ μέγαν.

ΤΑΞΙΜΑ, *Votum*. Ex voce Τάξαι, de qua supra. Panagiota in Catechismo Russorum pagina 241.

na 241. ubi de tertio mandato, & quid doceat, *Non accipies nomen Domini in vanum:* τίταρτον, ὅτι ἐκάστου ὑπὸ κάτωσι τὰ ταξίματα, καὶ τὰ δόσεις ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἢ καὶ τὰ πληρώσει, καθὼς ἡ γραφὴ παραγγέλλει, λέγουσα, Ἐὰν εὔξῃ εὐχὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, &c.

ΤΆΞΙΜΟΝ, *Pars.* Stephanus Sachlices in Narrat. MSS.

Ἡ τάξιμον, ἡ σάμβυκα τῷ αὐθεντίκῳ να δόσει.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 59. καὶ τὰ τζαπίσματα τὰ ἴδωσαν ἀπὸ τὸ τάξιμόν του, &c. Vide Τάσσα, & Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 330.

ΤΆΞΙΣ, *Manipulus militum.* Ælianus in Tactic. cap. 9. αἱ δύο Τετραρχίαι καλοῦνται Τάξις, ἀνδρῶν μὲν λόχοι ἢ καὶ ὁ τούτων ἀριθμὸς καλεῖται Τοξιαρχία. Ubi Suidas addit, νῦν ἢ Ἑκατοντάρχης. Lexicon Cyrilli MS. Τάξις, τὸ στρατιωτικὸν σωμάτιον, ἐξ οὗ καὶ τακτικόν.

Τάξις, *Apparitor, Officium:* Militaris scilicet manipulus ad summorum magistratuum custodiam, ut fuit *Cohors Consulis*, aut *Prætoris*, apud Tullium variis in locis. Glossæ Græcolat. Τάξις ὑπηρέτου, *Apparitio.* Ἀξιωμάτων τάξεις, apud Eusebium lib. 1. de Vita Constantini cap. 54. Ἐπαρχικὴ τάξις, *Officium Præfecti prætorio*, apud eundem lib. 2. de Vita eiusdem Constantini cap. 46. & Theodoritum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 15. Μεγίστη τάξις, in Concilio Calchedon. act. 3. pag. 414. Epistola Ecclesiæ Alexandrinæ apud Athanasium ad solit. pag. 868. καὶ γὰρ πολλάκις ἀπίσταλκε τὴν τάξιν δήμιον, καὶ τὸ στρατηγὸν, θέλων αὐτὸν ἆραι. Ubi δήμιος τῆς τάξεως, est qui *scurra* apud Liberatum Diaconum dicitur. Passio SS. XLII. Martyrum num. 2. Ἀρπακὸς ἅπτει τὴν τάξα, Καλόγατι φιλήμονα τὸ χαμύλιον μὴ τὸν αὐλὸν. Mox: ἅπασα ἢ σχεδὸν περιελθοῦσα ἡ τάξις τὸν δῆμον ἀναίλε, &c. Martyrium SS. Theodoræ & Didymi num. 1. προκαθίσας ἦν ὁ ἄρχων ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπὶ τῆς Ἀλεξανδρίων πύλης, ὅπου φρὸς τῷ τάξιν. Martyrium MS. S. Mercurij: ἡ ἢ τάξις ἦγε τὸν ἅγιον. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 63. ὅτως ἡ τάξις βάλλῃ αὐτὸν εἰς δεσμωτήριον.

ΤΆΞΙΣ, *Satellites Regij, Comitatus Regius, Imperatorius, Obsequium.* Τάξις τῶν παπῶν, apud Gregorium II. Pap. Epist. 2. ad Leonem Isaurum. Anonymus apud Basilium in Grammat. ἐκάθισεν μὲν ὁ τύραννος μὴ ὕβρει τοῦ θρονιάζου, καὶ πλησίον αὐτοῦ αἱ δυμοφόροι τάξεις. Disputatio Gregentij: πάσης τε τῆς τάξεως ἀφροιδιάσας παρούσης, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, παρεγένετο ὁ βασιλεὺς, &c. Theophanes an. 7. Constantini filij Irenes: καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν τὸν μέλιφα αὐτοῦ ἐν τοῖς θερμοῖς σὺν τῇ βασιλικῇ τάξει, καὶ τοῖς ἄρχουσιν, &c. ubi Miscella, *una cum ordine regio universo atque Principibus.* Rectius Goarus, *cum omni Imperatorio comitatu.* Continuator Theophanis lib. 3. num. 4. παρεγενήθη ἕως τοῦ πρώτου ὕπνου τοῦ νυκτὸς, ἀκολουθούσης τῆς τάξεως. Lib. 3. num. 43. καὶ τὸ πολίτευμα μὴ τῶν περιλοιπῶν τοῦ τάξιν ἐπλήρου τοῦ βασιλικοῦ. Apud Nicetam Barbarogr. in Manuele lib. 1. τάξις, exponitur δορυφορία. Vide Continuat. Theophanis lib. 3. num. 4. Zonaram tom. 3. pag. 191. 1. edit. Novell. Justiniani, Martyrium S. Acacij num. 4. 10. Leonem Imp. Homil. 6. pag. 365. lib. 1. Basilic. cap. 16. lib. 50. tit. 18. cap. 20. & alibi, Cujac. lib. 7. observat. cap. 6. & supra Ἀρχαὶ.

Παράταξις, eadem notione. Chronicon Alexandr. & Theophanes an. 20. Constantij: ὑπὸ τὸν δῆμον Κωνσταντίνου ἐσύλθαν μὴ πολλὰς φαντασίας καὶ παραλάξεις. Idem Chronicon in eodem Constantio: ἡ ἰσχὺς πολλὰ Κωνσταντίνου ἐν τοσαύτῃ παραλάξει, καὶ δόξῃ βασιλικῇ προῆλθ, &c.

Συνταξις, simili notione. Codinus de Offic. Palat. cap. 5. num. 22. de Magno Primicerio: δίφτυχ καὶ ἀπὸ τὸ φωτάτου κεφαλὴ τοῦ βασιλικῆς συντάξεως. Et n. 58. εἰ μεγάλοι τζαούσιοι δίφτυχοι ὑπαγένοντο πρὸ τοῦ βασιλικοῦ συντάξεως, ὑπὸ τὸν μέγαν Πριμικήριον ἤτοι. Ita num. 74. cap. 6. num. 26.

ΤΆΞΙΣ, *Curia.* Ταξιώτης, *Curialis, Curia obnoxius.* Justinianus in Nov. 123. c. 1. ἀλλ' οὐδὲ βουλευτὴν, τινὰ τῶν ὑφιζομένων τῇ γερουσίᾳ. Et cap. 11. μὴ ἢ πρὸ χειροτονίαν ἢ δικαίως ἢ ἐκποιητὸν τύχῃ τινὸς ἐπισκόπου ἐλευθέρου ἢ κτιλιουμβοῦ· ἢ μὴ ταξιώτου, ἀλλὰ πρὸ προτιμήσεως παραθέρου χειροτονηθέντος τοιούτου τῶν ἐπισκόπων δεσπόσμους, τῇ τάξει δεσπαθίσαθαι κτιλιουμβοῦ. Et cap. 15. ἀλλὰ μηδὲ ταξιώτας κλερικοὺς γίνεσθαι· ἵνα μήτις ἐν τούτῳ τῷ ἰσχυρῷ εἶναι ὕβρις προσῇ. Theognostus Archimandrita de causa Ignatij Patr. Constantinopol. ubi de Photio: ταξιώτης ἦν, ἢ ἐκ λαϊκῆς ταύμαλος. Et Nicolaus Papa de eodem Photio: νεόφυτος, καὶ ἐκ ταξιωτικῆς καὶ λαϊκῆς τάγματος προέχθη. Synodica Hadriani II. Papæ: Φώτιον τὸν ἀγοραῖον, τὸν βαλλιώτην, ἢ ταβουλλάριον, τὸν νεόφυτον, &c.

ΤΆΞΙΣ, *Acta publica*, libri seu commentarij publici in quibus actarum rerum series & ordo continetur. S. Athanasius in Apol. 2. de Fuga sua, pag. 774. ταῦτα γράψας, ἐκέλευσα ἢ τὰ φρότερον παρ' αὐτοῦ γραφέντα κατ' ἐμοῦ ἐν διαβολῇ τῆς αὐτοῦ εὐσεβείας, ἀναιρεθῆναι ἢ ἀφανισθῆναι ἀπὸ τῆς τάξεων τῶν Δικῶν, καὶ τῆς Ἐπάρχου, ἢ Αἰγύπτου· καὶ ἀπεστάλης Εὐσέβιος ὁ Διακρίτων, ἵνα βιβλίον αὐτὰ ἀπὸ τῆς τάξεων. Vide supra in Ταξιναί.

ΤΆΞΙΣ, *Ordo Ecclesiasticus, Officium Ecclesiasticum.* Isaac in invectiva 2. in Armenios: οἱ ἢ αἱρέσεις ἐν τῇ παραμονῇ τῆς φώτου ψάλλουσι τάξιν ἰσαγγελισμοῦ. Infrà: ἀκολουθίαν vocat. Vide Goarum ad Eucholog. p. 11.

ΤΆΞΙΣ, *Ordo monasticus.* S. Ephrem in lib. περὶ ἠλεύτου τῆς Μοναχικῆς πολιτείας· ὁ τῆς μοναχῶν βίου ἀγγέλικος ἔστι, καὶ ἡ τάξις αὐτῆς θείας λειτουργίας πεπλήρωται, &c. Gregorij Papæ confessio fidei Latinorum ad Germanum Patr. Constantinopolit. sic clauditur, apud Combefis. tom. 2. operum S. Maximi pag. 693: ταυτῶν τῆς πίστεως ὁ λόγος τῆς τάξεως τῆς Κυρίου, τῆς Κυρίου Πάπα Γρηγορίου τῆς προσβυτέρας Ρώμης Ἐπιτελοῦντα Ἀποστολικοῦ ὑπογράφου, καὶ ὕστερ πιστεύω. Occurrit ibi rursum: Cantacuzen. lib. 3. cap. 82. καὶ πέμπουσι δύο ἀπὸ τῆς τῶν Μετεώρων τάξεως μοναχούς. Alia vide in Προστάκτωρ.

ΤΆΞΙΣ, *Sacramentum ordinis.* Joannes Palæologus Imp. Andronici Junioris filius, in Professione fidei: ἄλλο ὅτι τὸ μυστήριον τῆς τάξεως, ὅπου τῆς χειροθεσίας. Vide Leonem Allatium lib. 3. de Consens. c. 16. n. 4.

ΤΑΠΕΙΝΟΊ, *Pauperes*, apud Modestinum, ut observat Anton. Augustin. pag. 332.

ΤΑΠΕΙΝΟΤΗΣ, *Humilitas*, titulus quo utuntur Patriarchæ, ut est apud Ignatium Diaconum in Vita S. Nicephori Patr. Constantinopol. num. 68. & alios: sed & Metropolitæ cum ad magistratus & plebem scribunt, ut est in salutat. Epistol. Pontif. apud Habertum & Goarum. Archimandritæ institutio apud eundem Habertum pag. 570. λέγει τῷ Πατριάρχῃ, Ἡ Μετριότης ἡμῶν, ἢ τῆς ἀρχιερίας, Ἡ Ταπεινότης ἡμῶν. Charta Landerici Episcopi Parisiensis pro Monasterio S. Dionysij: *quod Domnus Gloriosissimus Cludovicus Francorum Rex divino irradiatus lumine humilitatis nostræ extremitatem popescit, ut &c.* paulò aliter Bertefridus Episcopus Ambianensis in privilegio pro Corbeiensi Monasterio: *Sancto igitur amore succensi nostræ vilitatis extremitatem petierunt, ut &c.*

ΤΑΠΕΙΝΩΝΕΙΝ, *Humiliare*, Ταπεινῶν. Glossæ Græcobarb. Μαλάσσει, μαλακίζει καὶ, Ταπεινοῖ καὶ.

ΤΑΠΙΟΝ, *Tapes*, ταπης. Theophanes an. 17. Heraclij: τινὲς ἢ καὶ ἄσημον (ὕφος) ἢ ὁλοσηρικὰ ἱμάτια, ταπιδαπίδες ἢ ταπία δὲ τοῦτο βελοῦς. Ubi quidam Codd. habent ταπήτια.

Ταπίτιον, eâdem notione. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. lib.10.

Καὶς τὺς ζρόνες τὲς καθίζει μὶ τὰ πορφυρὰ ταπίτα.

ΤΑΠΑΛΡΑ. Rhuzanus in Paraphr. Vaticin. ὅτι ἦλθε ὁ σαχάτζης, καὶ σωτζιφὴ τάπλαρά του. *Tabularia* hic Meursius interpretatur.

ΤΑΠΑΗ, βὰς μαγαρικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg.2843.

ΤΑΠΥΡΑ, vel Τάπυρα. Nicetas in Isaacio.lib.1. num.10. extr. ἃ γὰρ οἶνῳ προσελθόντα οἱ ταπύραι ἀποβαρίζουσι, οἱ ἢ σμύλακες καὶ ἢ ῥαφὶς προσαίχουσι, &c. Videntur esse ista animacula quæ se in vasa vinaria immittunt.

ΤΑΡΑΒΕΊΝΑ. Manuel Palæologus in Oniroctitico MS. τὸ δ' αὖ λίον κρίνῃ ὡς ταραβίνας ὑτιλὰς ὑπὸ θέτως. ἃ ἢ διπράττῃ, δηλοῖ παρασάλευσιν ἢ ὑπισχνουμένων πραίγματος ἢ συμφωνίας.

ΤΑΡΆΖΕΙΝ, *Turbare*, Ταράσσειν.

ΤΑΡΑΣΟΎΚΤΗΝ, χαλκὰ κακαυμένον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Æs ustum.*

ΤΑΡΔΗΛΟΤΆΡΙΟΝ, *Plantago minor*, apud Interpol. Dioscor. cap.340.

ΤΆΡΔΕΙΛΟΝ, τὸ Κρῆτικὸν σκεῖλι, in Glossis Jatricis MSS.Neophyti. *Sesseli Creticum.*

ΤΆΡΓΑ, *Pelta, Cetra*, ἀσπὶς, πέλτη. Glossæ Græcobarb. ἀσπίδιον, ἤγουν σκιλάριον, ἢ ὅπλον, ἢ ἁμάτιον, ἢ τάργιον. Alibi: τὸ μανίκιν ἢ σκουταρίου, ἤγουν τάργας. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ταργιοσπαθοκόντραρον, ἢ σκλίμας ἀγαπήσω.

Vox confecta ex τάργα, σπάθη, & κοντάριον. Extat liber Francisci Richardi Soc. Jesu inscriptus, Τάργα ἢ πίστεως ἢ Ῥωμαϊκῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν διαγίνδυνον ἢ ὀρθοδοξίαν. edit.Paris. an.1658. Vide Gloss.med. Lat.in *Targa.*

Ταργικὰ, *Clypeatim.* Glossæ Græcobarb. ἀσπιδὸν, ταργικὰ, μὲ ἢ τάργας.

Ταργοπέλτα, *Parva pelta*, Πελτάριον.

Ταργοφορμιδῶν, *Peltasta, Cetratus*, Πελτασὴς.

ΤΆΡΔΟΣ, *Iaculum*, Gall. *Dard.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Σιλάρδους καὶ δεξάρια, σαΐτις ἢ λατζόνια.

Vide Gloss.med. Lat.in *Dardum.*

ΤΑΡΘΟΥΝΙΟΝ. Prochoprodromus in versibus Politic. MSS. de sua paupertate:

Καὶ τζίκνια γλίσσαν πολλὴν ταρθούνια μου τὴν φράτραν.

Vide Νταρδούνι.

ΤΑΡΙΔΕΣ, Ταρίδ, *Naves contractæ Longitudinis*, uti eas describit Pachymeres lib.5. cap.30. καὶ καλιτόλμων ἀπὸ (Εὐξείνου πόντου) καὶ μέσου χαραδῶν ὁ συγκλυσμὸς καὶ μᾶλλον ταυτὸν, ἃς ἐκεῖνοι Ταρίτας λέγουσι, πλοίους. Nicetæ in Alexio lib.3. num. 9. ταρίδες, δρόμωνες dicuntur. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Εἰς κάτεργα ἀσίβησαν, καράβια καὶ ταρίτας.

Infrà:

Ἐξέβησε κάτεργα ἤλθασιν, καράβι, καὶ ταρίτας,

Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1275. *duas galeas Ianuenses circa Messanam unam Venetorum taridam capiunt.* Vide Gloss.med.Lat.in *Tarida.*

ΤΆΡΙΟΝ, ponderis apud Medicos species. Anonymus de Oxymelle: καὶ σίζαρθ καὶ κρόκου ἀνὰ δύο τάρια ψαλμίου καὶ χύλου παπαρίνας ἡμισυβίου, &c. Fuchsius apud Myrepsum sect. 10. cap. 94. quale sit pondus ignorare se fatetur: βέβαιον ξηρῶν, καρπαβάλσαμον ἀνὰ ταρίου ἕν. σμύρνης ταρίου β'. Ad Sect. 1. c.193. pro σιλίκιον usurpari putat: apud Nicandri verò Scholiastem σιλίκια quatuor faciunt κεράτιον, seu siliquam. At idem videtur quod *Tarenum* apud Matthæum Silvaticum, qui appendere dicitur 10. grana: nam *Tarinus*, dicitur etiam *Tarù* Italis, uti monemus in Gloss.med.Lat.in voce *Tarenum*, de qua moneta pluribus ibi agimus. Vita S. Nili Junior. pag.121. ἀγαγὼν τὺς μοναχὺς καὶ φιλοφρονησάμενος προσέτλας, καθεζομένου τι δεῖ ὑπόμνησιν ἢ καύχημα τὸ βορβόριον, ἀπέλυσεν αὐτὺς σὺν τοῖς ταρίοις. Hinc fortè orta vox *Tariffe* apud Gallos & Italos.

ΤΑΡΙΧΕΊΑ, Ταριχεία, *Ars Chymica.* Zosimus Panopolita MS. de Lapide Philosophor. ταριχεία ἢ ἀρχὴ ἐκ ἢ τὰ ὑγρὰ χέει, καὶ ἀναίλει, καὶ ἐνιαυσμοποιεῖ τοῖς πλουσίοις δηλοῦσα, &c. Alibi: τέτε ἀσαφέσεως ἕνεκεν μυρεψικὴ ταριχεία. Olympiodorus Philosophus MS.in eundem Zosimum: ἔστι ἢ ταριχεία θεῖ ἢ παλαιᾶς γῆς μέχρι ἂν τὸ παλαιὸν ἐξέλθῃ, καὶ εἰς ψαμμον καταλήξῃ, ὅτε ἡ τέχνη αὐτὸ δέχῃ πυρὸς ἡ ζέσις. Infrà: τὶς ἡ ταριχεία, καὶ τὶς ἡ πλύσις, καὶ τὶς ἡ ξήρωσις, &c.

ΤΑΡΙΧΙΝ, *Salsamentum*, τάριχος, in Apophthegm. Patr. in Romano num.1.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ, Ταρκάσιον, *Pharetra*, Italis *Tarcasso*, sive *Carcasso*, nostris *Carquois.* Glossæ ad Iliad. Græcobarb. φαρέτρα, τὸ ταρκάσι. Corona pretiosa. Ταρκάσι, *Pharetra*, Φαρέτρα. Glossæ Græcobarb. ἅρπις πλουτιστικὸς φαρέτρας, ταρκάσια, ἰσοδόκας, βιλοθήκας. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. καὶ δύσεως πάσης δίδωσι τέτων ἑκάστῳ δὸς δέκα ὡς ἄκεσι σαγίττας ἢ τόξον, ἀλλὰ καὶ πλείονας τέτων ἐδέξατο ἢ πολέμου τῷ ὥρᾳ, ὁμοίας τὸ ἁμαξοφυλάκιον ἔχει ἢ Τάρκα, καὶ τὰ ταρκάσια ἢ φυσάτα. Anonymus de Nuptiis Thesei & Æmiliæ lib.5.

Κ' ὡς τὸ πλοῖον της ἔχασιν ὁλόχυτον ταρκάσι,
Σαΐτις χυτζήλιτζης ἄτον τι χὰ χαμάτα.

Et lib.6.

Ταρκάσια πλουσιακάμωτα ἄτον ὁ νιὸς χαμένος.

Lib.7.

Καὶ τὰ ταρκάσια τόμανον ἢ ἴμερτες Διάνας.

Et lib.9.

Ταρκάσιά τε ἴδωκεν ἴμερτα καμωμένα.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Καὶ τὰ ταρκάσια ἰβάσαζεν, τὸ πιλάλιον ἐκράτη.

Ταρκαζδέξαρον, *Pharetra cum arcu.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.11.

Κλοὶ ταρκαζδόξαρα χαμάτα ἢ σαΐτας.

Vide Δοξάρι.

ΤΆΡΜΕ, *Terminus*, ex Gallico *terme.* Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.68. ἰὰν ἔχῃ τὸ ὡς ἀνθρωπος ἴχι ἢ χειροπλίτλω, καὶ ὀρχίζι ἀς αὐτὸ ἢ ἀς ἢ κερὸν ἢ λέγῃ ἀς τὸ ταρμι, καὶ ζίτα τοῦτον βίον τω, &c. Vide in voce Λμαχὶ.

ΤΑΡΟΤ, ὁ κυβος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΆΡΠΗ. Pachymeres lib.11. cap. 13 Cod. Reg. Γενιτζὴ ἢ αὐτόθεν καὶ Ἰταλὺς βύτζους, ἢ τάρπας, ἢ σανίσιν ἀσφαλισθέντων κύκλῳ, &c. Ita etiam editio Romana cap.14. ubi Possinus, fortè, inquit, τάργας. Sed aliud hic sonat à *targa*, seu Clypeo. Vide Hesych. Gloss. med. Lat. in *Tarpetum* & Add. in Ταρπίον.

ΤΆΡΤΑΡΟΝ, *Tartarum*, fæx vini indurata, & doliis adhærens, apud Myrepsum de Antidotis c.76. & Petrum Theoctonicum de Archemia, MS. ubi ejus virtutes exponuntur.

ΤΑΡΤΖΗΝΗ, & Ταρτζῆ, Κλυσμοῦ. in Glossis Jatricis Græcobarb. MS. In aliis ex Cod. Reg.

Ταρτζίων,

ταρτζλιὸν, τὸ κιναμωμον. In aliis ex Cod. 1237. Ταρτὸν, τὸ κιναμωμον.

ΤΑΡΤΕΜΠΕΛΊΤΗΣ, τὸ μακροπίπερι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Longum piper.*

ΤΑΡΤΕΡΌΝ, pro Τάλαρον, de qua voce infra. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ τίας ὁ κάπυ λῶμα τὸ ταρτερὸν τὸ λίγον.

Infrà:

Μετὰ βελόνης, ταρτερῶ καὶ ῥαμαΐῳ ϛαμβόν.

Idem lib. 2.

Καὶ σὺ πῶλι ὰκ ἠγόρασε κὰν ταρτερῶ καβιάρλιν.

ΤΆΡΦΗ, μυρίκης τὰ φύλλα, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Myrices, seu Tamarices folia.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ταρφὶτ, ὁ μυρσίνη. Matthæus Silvaticus: *Tarafa & Tarfe, Tamariscus.* Rursum: *Tarfa, Tarmazit, Arab. id est Tamariscus.* Vide Ruellium lib. 1. cap. 91.

ΤΑΡΧΆΝ, Dignitas apud Persas, de qua Menander Protector in excerptis de Legat. pag. 154. edit. Reg.

ΤΆΣ. Vide in Τᾶλας.

ΤΆΣΙ, vox Italica, inquit Nicolaus Mytepsius sect. 8. cap. 42. Pro thapso usurpari putat Fuchsius. At Italis *Tasso*, est *tartarum.*

ΤΑΣΙΝΑΡΊΑΙ, ita appellati viri quidam ob fortitudinem illustres, apud Armenios: Anonymus de Castrametat. & Nicephorus περὶ παραδρ. cap. 5. ἀλλ' ὑπὸ αὐτοὶ οἱ μὴ μισθῷ καὶ ἀνένεκτοι λεμβίοις ὄπλες, καλῶς πλὴ τῆ βιγλῶν ὑπερβῶσι δύλαιον δὲ τῆ δόρυ-ϛολλομβίων καλασκόπων, χὴ τὰς κινήσις τῆ φοιτάντων ἀναμανθάνειν καὶ τραπιζίτας ὑπολήψεσθαι ἡμιόνους καὶ ἀνδράνες, ὡς οἱ Λεμβίοις Ταϛναρίας καλῶσι· καὶ ἐκ ματριλίου δὲ τοῦ γράφειν, καὶ ἀφιχνῶς ἐν αὐτοῖς ἱφιστάναι. Alibi: τὰς τραπιζίτας δὲ τοῦ ϛόλλου, ὅτου τὰ σπάκια, καὶ καλασκόπους πλάϛας. Ita etiam apud Nicephor. cap. 10. sed emendat Meursius, Ταϛναρίας.

ΤΑΣΙΜΆΝΗΣ, qui Leunclavio in Historia Musulmanica *Talismanus*, qui scilicet apud Turcos Meschitis & precibus præst. Gregorius Palama Archiepiscopus Thessalonicensis in Epist. MS. ad Thessalonicenses, de sua captivitate, ubi funus Turcicum describit: καὶ τὸ καβάτιον σπόδιον ἱσαλμίου λάνακι ὁ τ' νικρὸν ἴδιϑ ὄφιμι σωφράμβιμι πλάνις ἐπὶ τ' κύβα κεμμίς ἴθιϑλε· ἀτα περιϛάντις αὐτ', μίσον ἄχον παρ' αὐτοῖς ταϛιμάτλιν ἴνα· καλῶν ϛ' ἀάθεσιν ὅτω τὰς ἀναπαμίνας τῷ κατ' αὐτὰς ἱερῷ, &c. Occurrunt ii ibi pluries.

ΤΑΣΚΟΔΡΟΓΊΟΙ, Hæretici, qui & Montanistæ & Cataphrygæ: sic dicti à τάσκϑ. Phrygio idiomate, *Paxillus*, & δρῦϑ, *nasus*, quia solebant, quo tempore Deum precabantur, naso medium supponere digitum: hoc nimirum signo se ad justitiam ultro amplexandam paratos esse significantes. Timotheus Presb. περὶ τούτου δὲ ὁ τρίτος λέγων Γαλάδης τασκοδρῦγας, ὅπερ ἰρμηνεῦϑ Παυσαλεμβρίχϑ. De iis agunt præterea Synod. VI. act. 11. Theodorit. contra hæretic. serm. 1. Epiphanius hæresi 48. Nicetas in Thesauro fidei Cathol. lib. 4. pag. 193. Scholiastes Basilic. ad lib. 21. p. 581. &c.

ΤΆΣΣΑ, ταξάρισμα, *Taxatio, æstimatio*, τίμησις. Ex Ital. *Tassa.* Ταξάρω, *Taxare*, *Æstimare*, τιμᾶν, ὑπολογίζεσθαι.

ΤΆΤΑΡΟΣ, *Centaurus.* Glossæ MSS. ad Batrachom. Homeri: εἶϑ κιλλάρων ϛρατὸς ἴρχϑ' ὅπερ τατάρων φοιτάντων. Nisi Tartari intelligantur, quos Græci posterioris ævi *Tatares* vocant.

ΤΑΤΆΣ, ὁ αὐλᾶς, 56. officium aulæ Palatinæ, cujus munus ignotum postremis sæculis, testatur Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. cap. 5. num. 57. Sed cum τατὰς, *Pedagogum* significarit, uti docemur ex Duca in Hist. Byzant. cap. 55. fuit ille fortè filiorum Imperatoris adhuc impuberum nutritius ac Pædagogus: quæ est etiam sententia Possini: Acropolita in Chron. cap. 66. de Theodoro Lascari Imp. ἀφῆκε Θεόδωρον Καλαμπάκαλλι, ὃν καὶ ταΐδν ὁ αὐλᾶς καλοῦμαζον. Pachymeres lib. 4. cap. 29. καὶ ὁ τρίτος ὁ ἐκ Χριϛοπόλεως Τζαμπλάκωτα Ταΐδν ὁ αὐλᾶς ἰγνατίδιον. Idem lib. 6. cap. 32. ὁ Λιβάριος ἐκβιβάϑη Ταΐδν ὁ αὐλᾶς ὄϑϛ τῷ πότε. Τᾶ ὁ αὐλᾶς, in Codice Reg. Codini dicitur: Τὰτ αὐλᾶς, in Catalogo Offic. Constantinopol. ex Bibl. Mazarina: Τᾶς verò Matthæo Monacho. Vide Gloss. med. Lat. in *Tatas.*

ΤΑΫΆΛΑ, Ταῦλις, Ταυλίζειν, &c. Vide in Τάβλαι.

ΤΑΥΡΑΙΆ, *Tuba species qua tauri mugitum efferebat.* Est enim ταυραία, φωνὴ ἡ ταύρου, Suidæ. Mauricius lib. 12. c. 16. γίνονϑ δὲ τὰ σχήματα ταῦτα διὰ τὰς ταύτας, φωνῆ αἰτίας ὅτοι νεύματι διὰ σημάτων τινὸς, κινῆσι τῆ ἴππωϑ· καὶ ὅτι θέλει κτῆσαι, σημαίνει βυκίνη, ἢ τῆ ταυραία ὁ Καμπιδάκτωρ, ἢ τῆ φωνῆ, καὶ κινῆσιν· εἰ δὲ ϛαλῶσι, ἢ τῆ τύβα, ἢ τῆ φωνῆ, καὶ κινῆσιν. Leo cap. 7. §. 31. ὅταν δὲ θέλη ϛαλῶσι, τὸ σημᾶον ἢ τῆ φωνῆ σε, ἢ τῆ ἄχρι τῆ σκηλαρίου, ὅτοι τύβα, ἰδὼ λίγουσι εἰ νεῦ βύκινο, ἢ τῆ ταυραία. Idem §. 68. φωνῆς τοίνυν ἢ νεύματϑ ὄϑϛ σημάνοντϑ κινῆσι καὶ ἴππωϑ· ὅτε δὲ θέλη κτῆσαι, σημαίνει ἢ βυκίνη, ἢ ταυραία ὁ Καμπιδάκτωρ. Frustra Meursius *Tympanum è pelle taurina*, & Scheffer. *Taurea scutica* interpretantur. Procopius lib. 2. de Bello Gothico cap. 23. duas tubarum fuisse species docet, alteram æream, qua in equitatu, alteram ex corio, lignoque tenuissimo, ἐκ βύρσης τε καὶ ξύλου ὑπηργασμένη, qua in peditatu urebantur: postremam ταυραίαν dictam putem. Sed & de hac tuba forte intelligendus Eustathius recensens varias tubarum species, Ἢ σ' τάβρα ἢ Παφλαγονικὴ, ἧς ὁ κύκλος βοὸς ἰδὼ προβιὸν βαρύφωνϑ, ἀναφυσᾶν καλῶται δὲ, φασὶ, βοῦνϑ. Vide Gloss. med. Lat. in *Taurea.*

ΤΑΥΡΊΑ, ταυρία, *Scutica, Taurea*: βοΐα, Sozomeno lib. 6. cap. 19. lib. 8. cap. 24. S. Athanasius in Epist. ad Solitar. καὶ ποικιλίας ἀς τὰ νῦτα ταυρίαις ὅτα ϑανάτῳ καϑεσπιλῶσι, &c. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 18. παραϛᾶς ὁ δαίμων ἐν νυκτὶ, ταυρίων καλίκων, ὥσπερ εἰ δήμιος, σχῆμα ἔχων ϛρεβλοῦντος βασανιϛοῦντος, φόβους ἐργαζόμενϑ τῇ ταυρίᾳ.

ΤΑΥΡΙΆΡΙΟΣ, *Taurearius*: Glossæ Lat. Gr. *Pila*, ταυριάριοι, ταυροκαθάπται.

ΤΑΥΡΊΖΕΙΝ, *Trahere, vim inferre.* Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Ἀναλίνω, Ταυρίζω. Rursum, Ἕλκει, Ἑταύρισεν. Glossæ Græcobarb. Τάνω, ἐξαπλοῖ. ἐξαπλίνω, ταυρίζω, σύρω, σύρνω. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 945. pag. 100. ἐὰς ὁ ἐκ κόμπου δύσις τὸ ῥάμα, καὶ ὅτι μίλει, ἔκβαλε, ἵνα ταυρίσῃς τὸ ῥάμα. Cananus de Bello Constantinopolit. πύργους ξυλίνους μηχάνας μὲ τηλέχως σιδηροδεσμουμένους πολλοὺς ἐποιήσαμεν τότε, ἴδιον τὸ ὕψϑ τ' πύργων τ' πόλεως μᾶλλον καὶ ὑπῆρχον ἐπάνω, καὶ ζωϊκὰ βοῶν καὶ βουβαλίων ἀπάρων ἄχασιν ἐξ ἑτοίμου, ἵνα τοὺς πύργους ταυρίσωσι μὴ σχοινίων, καὶ πλοκίων τ' σάλας φέρωσιν. Thomas Magister in Scholiis MSS. ad Nubes Aristophan. σκαφιδᾶν, Τὸ καθ' ἑαυτὸν τὸ μίλε ἐκλύσαι σκαφδπάδαι ἴλιγον, ἢ ἀποταυρίζειν. Joannicius Cartanus in serm. de Avaritia: καὶ ἐπέτυχε οἱ ἐκβαλεῖν ἐκ φέρνης τὸ ϛάμβωμα, καὶ τ' ἴσον, ἁρπάζωνϑ καὶ μετρῶνϑ ἀτοίτως, καὶ μετρῶνϑα ἀτοίτως, καὶ ταυρίζοντα γλίγωρα, ὥσπερ λύκοι ἀάμερι καὶ ἄγριοι, ὅταν ἁρπάζωσι τίποτε ϑήραμα. Historia Apollonij Tyrij:

Ἐδάβησε ϛὸ μυῆμα τῆς, ἀπανοθὲν ἰϛάθη,
Καὶ ἰὲ μαλιὰ τε ἰταύρισε, καὶ σὰν γυναῖκα ἰδάβησε.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἀπὸ ϛ' ἴπποις ταυρίζει κάτω ϛα ϛ' ἱρίζια.

Ταβεσμὸς, pro Ταυρισμὸς, *Raptus.* Nicetas in Manuzuphlo

zuphlo num.4. *αἱδρῶν εἱμενγαὶ, γυναικῶν ἐλελυγαὶ, ταβρισμοὶ, διαχωματμοὶ, ἰλιτσμοὶ, αἱδραποδισμοί.*

ΤΑΥΡΟΚΕΡΩΣ, *Tribulus marinus*, apud Interpol. Dioscor. cap.597.

ΤΑΥΡΟΚΟΛΛΑ, in Glossis Botanicis Colbertei MSS. *ἡ λεπτὸν τῶν βύρσων κόλλα, Gluten ex coriis.*

ΤΑΥΡΟΥΡΑ, *Cauda Tauri*, Constellatio : *ταύρου οὐρά*, Gemino in elementis Astronomicis. Theophanes pag.316. *ἡ ὁ πρὸ πολλοῦ φθαρτὸς ὁ τῇ τοῦ ἄρτου ἐπιλοιπῇ, τῇ λεγομένῃ ταυρουρᾷ.*

ΤΑΥΤΟΠΑΘΕΙΑ, Taliònis pœna, in Concilio Nicæno II. Can. 4. in Basilicis, & apud Michaelem Psellum in Synopsi leg. v.864. & Harmenopulum non semel. Vide Balsamon. ad Concil. VII. Can.4.

ΤΑΦΑΤΑ, Pannus sericus, in Turcogr. Crusij, pag.188. Gallis, *Tafetas.*

ΤΑΦΙ, *Catinus argenteus*, vel ex quovis metallo. *Συωζακίζω τὰ ἀβγα μέσα ϛὸ σκυτιδάρι*, vel ϛὸ *ταφι*, vel ϛὸ *πινάκι*, vel ϛῷ *λεκάνῃ*, *δβξ τὰ τηγανίσω ϛὸ τηγάνι μὲ τὸ βούτυρον ἢ μὲ τὸ λάδι. Contero ova in scutella, vel in catino argenteo, vel catino ligneo, vel in pelui, ut ea frigantur cum butyro vel cum oleo.* Ex Romano Nicephoro in Grammatica inedita. Hinc fortè docemur quid sit.

Ταφίω, in Glossis Basilic. quæ vox exponitur τὸ ἔνδον τῶν πυραμιδίων οἰκίας κάμαρον, κιονρυμμάριον, καὶ τοῦ θησαυρισμάριον. Ubi leg. fortè, *ταφίαν*, ut sint vasa argentea *recondita*, *defossa*, vel *pecunia sepulta.*

ΤΑΦΘΕΙΝ, *Tumulare*, Θάπτειν. Vide Ταύθειν.

ΤΑΦΙΑΡΙΟΝ, *Ligonis species*, qua fossæ, vel sepulcra effodiuntur. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag.388. *ἡ τόδον βίᾳ ἐμαζώχθη, ὅτι τὰ τζαπία καὶ ταφιάρια, τὰ μυτρία τῶν μαγίφων τὰ ἐκαμαν ἀγκυρά.*

ΤΑΧΑ, vox præmitti solita à Græculis nomini dignitatis, in demissi animi ac humilitatis argumentum. Verbi gratiâ in Georgij Phranzæ historiæ titulo : *αἰκτρὸς Γεωργίῳ ὁ Φραντζῆς Πρωτοβεστιάριος, καὶ Γραμματικός, ταχα μοναχὸς, ταῦτα ἔγραψεν ὑπὲρ τῶν καθ' ἑαυτὸν ἢ τινῶν μικρῶν γεγονότων, ἐν τῷ τῆς ἀθλίας αὐτῷ ζωῆς χρόνῳ.* Theodulus Trapezuntius Episcopus : *ἐγράφησαν αἱ βίβλοι αὗται — δβξ χερὸς ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ταχα δὲ καὶ ἀναξίου ἐπισκόπου τοῦ Θεοδούλου τοῦ ποτὲ Τραπεζοῦντος*, &c. Et ad calcem Typici in Cod. Vatic.784. *χειρὶ ἁμαρτωλῷ γραφίως Νήλου, τάχα Γερμανάχου, γραφήσα*, &c. Ad calcem Cod. Reg. in quo continentur Dialogi S.Gregorij à Zacharia in linguam Græcam conversi, habentur hi Jambi :

Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ ἰωάννου πόνος,
Τλημαθοῦς ἔργον καὶ τάχα θύτου.

Vide Allatium de Symeonibus pag.181.

ΤΑΧΙ, species quædam. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. *ἀπὸ τοῦ τάχι, τὸ δίκαιον.* Apud Matthæum Silvaticum, *Tachie*, est *Ebulus. Tachir* verò, *Papaver.*

ΤΑΧΥ, *Manè matutino tempore*, ὄθεν, ὀρθῶς. Achmes in Præfat. MS. Onirocrit. *καὶ ἄλλα τῶν ὀνειράτων ταχέως, καὶ ἄλλα βραδέως γίνονται.* Damascenus Studita Hom.18. *καὶ τὸ ταχὺ ἐσυκάθη ὁ Καισαλάπλης, καὶ ὑπῆγε τὰ ἀνάψη τὰ καισάλια ἡ ἐκκλησίας.* Et Homil.27. *ἡ τὸ ταχὺ ὅταν ἐξημέρωσεν, ἐκατέβασε κάτω εἰς τὸ ποτάμιν.*

Ταχιά, eâdem notione, in Glossis Græcobarb.

Ταχύτζικα *sub matutinum tempus.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.3.

Ἕνα πῦρον ταχύτζικα ἐγέρθηκεν ἡ κόρη.

Eodem lib.

Κάθι πυρῶ ταχύτζικα πᾶμε τὴς ὥρας σφάλη.

Alio loco :

Λιμᾶτας καὶ ὁ Παλαμὰς κάθι πυρῶ πορεύτην
Ταχύτζικα μὲ τὸ αὐγὸ τὰς λεγομένας γεμάτας.

Ταχινὸν, *Matutinum tempus*, ὄρθρος. Agapius in Geoponico cap. 152. *καὶ πίνει τὸ ὑμέτερον πρὸς ταχινὰς*, &c.

Ταχινὸς, *Matutinus*, ὠθινός.

ΤΑΨΙ, *Patera*, Italis *Tassa*, Gallis *Tasse*. Manuel Malaxus in Hist. Patr. pag.126. *ἡ ἔβαλε μέσα εἰς ἕνα ταψὶν ἀργυρὸν φλωρία χιλιάδας δύο.* Mox : *τὸ ἐρώτησον, ὅτι τὶ ἦτον ταῦτα τὰ φλωρία μετὰ ἀργυροῦ ταψίου.* Theophylactus Hierodiac. Homil.5. pag. 61. *ἤρξε γῦρ ἡ χρυσοχόον, καὶ ὑπάγαλιν τον, ὅτι τὰ μὴ κάμας δύο ταψία ἀσήμωτα*, &c. Et serm.6. pag.89. *ἡ τὰ ἴσαμον ταψία καὶ μαργαρίτας.*

ΤΑΨΙΑ, ἡ Ταψία, in Lexico MS. ex Cod.Reg. 1843.

ΤΕΛΦΗ, Τιάφη, *Sulphur*, pro Θιάφη, vel Θειάφιον, ut habet Joannes Tzetzes Chil. 11.v.750. Lexicon MS. Reg. *Θῆον*, ἡ Θιάφη. Moschopulus pag. 112. *Θῆον ὁ ἄσπρον, ἡ κοινῶς τιάφη.* Glossæ Biblicæ MSS. *ναῦτον, Θιάφλω, Θῆον.* Glossæ aliæ MSS. *Θῆον, τὸ Θιάφιον.* Glossæ aliæ ex Codd. Reg. 848. & 1177. *Θῆον ἄσπρον, τιάφη ἄβραστον.* Michael Psellus in Grammat. MS.

Θαμάλωπις, ἡμίφωλος· τιάφη, Θήοις ἴσον.

Synaxaria 3. Sept. *ἔβαλαν πίσσαν, καὶ ἄσφαλτον, καὶ τιάφον.* Orneosophium cap. 23. *ὅταν ἀφοδεύσῃ τιάφη, — ἰὰν κόψουν τὰ πίρα αὐτῦ λεπτὰ τὰ πληρώσουν, καὶ ἐπὶ τῶ μίλαφρινῶν αὐτῦ πίρα ϛύσουσι καὶ ἀφοδεύσῃ ὡς ἴταφον. καὶ φαίνῃ ὡς ἀμανίλαεν*, &c. Adde cap.43. Ducas Hist. cap.30. *ἐξ ὀπισθεν ὧν ὁ χαλκᾶς καλάμου βολαῖς σκληρασία ἐκ νίτρου τιάφης καὶ καρβώνου ἰτέας πλέρας.* Ita Τιάφη usurpat Nicolaus Myrepsus sect.12.cap.27.

Θειάφι etiam in Dictionariis Græcobarb. Glossæ Gr. Lat. Θειάφιον, *Sulphurium.*

Τειφικὸς *Sulphureus.* Glossæ Basilic. *συρφικὸν, τειφικὸν, τιαφικὸν.*

Τιάφη. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Τὸ χῶμα τῆς ὁλόχλωμον σὰν τὰ ἄσπρο τιάφη.

Et lib.9.

Καὶ ὅπου ἀπιτᾶ ξιλάμωμον, λαμπρὸν ἀπὸ τὸ τιάφη.

Τιάφι, apud Agapium in Geoponico cap. 183. *βρέχει ἀπῦες, ὅγιον τιάφι μὲ νερὸν.*

Θειαφωλίες, *Solfanello*, apud Hieronymum Germanum.

ΤΕΓΟΣ, *Lupanar*, apud Clementem Alexandr. lib.3. Stromat. Chrysostomum in Orat. de S. Babyla contra Gentiles, & Eusebium lib.2. Hist. Eccl. cap. 13. ut observatum ab Henrico Valesio.

ΤΕΙΧΟΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Κάστρον.

ΤΕΙΧΟΜΑΧΙΟΝ, *Machina bellica diruendis muris.* Nicetas in Andronico lib.1. num. 2. *ταχομάχια ἰσῦν, βελοστάσιά τι, καὶ ὀρυκτῆρας ἐπιλοχεύοντας.* Apud eundem in Manuele lib. 6. num. 2. *ταχομάχαι μηχαναί.*

ΤΕΙΩΣ, *Saltem*, Τίως.

ΤΕΚΕΝΔΕΤ, τὸ πύρεθρον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod.Reg. 190. In Lexico MS.ex Cod.Reg. 1843.scribitur τικεντέτ. De Pyrethro, vide Ruellium lib.3.cap.49.

ΤΕΚΝΑ & Παῖδες, *Liberi* : Filij ἰρὸ dicuntur Modestino. Vide Anton. Augustin. ad eundem pag. 297. 362. & Nicol. Fullerum lib. 2. Miscell. sacr. cap.20. Gloss. Lat.Gr. *Liberi*, τίκνα. Ita in Gloss.Gr. Latin.

Τικνοποίησις, ὑιοθεσία, *Adoptio*, in Gloss. Lat. Gr.

τικνοποίημα,

τυποπίαμα, in Gloss. Basilic. Theophanes an. 7. Mauricij, τυποποιεῖται ὁ Βασιλεὺς Μαυρίκιος Χαρτίλλιον τῆς Βασιλείας Περσῶν.

ΤΕΚΝΑΔΕΛΦΟΣ, *Filius fratris, ex fratre nepos*, in Apophthegm. Patrum, in Arsenionum. 34.

ΤΕΛΕΊΑ. Vide in Τέλισμα.

ΤΕΛΕΙΟΙ, *Perfecti*, dicti qui Baptismum jam consecuti erant, in Clementina epitome de gestis S. Petri n. 34.

ΤΕΛΕΙΟΝ *consequi*, dicebantur Pœnitentes, qui exactis pœnitentiæ βαθμοῖς, seu *gradibus*, ad Sacramentorum participationem, τῶν ἁγιασμάτων μεθέξεως, admittebantur. *Perfectionem consequi*, dixit Concilium Triburiense Can. ult. *Ad Perfectum susci pi*, Ordo Romanus cap. 6. Concilium Ancyranum Can. 4. Ἔδοξεν ὅσοι αὐτῶν ἀπρεπῶς, ὑποπεσόντες ἢ τρία ἔτη, εὐχῆς ἢ μόνης κοινωνήσαντες ἔτη δύο, καὶ τότε ἐλθόντες ἐπὶ τὸ τέλειον. Et Can. 5. ὁ μὴ ἴσχων, δύο ὑποπεσόντες ἔτη, τῇ τρίτῃ κοινωνήσατω χωρὶς προσφορᾶς, ἵνα τῇ τετράτῃ τὸ τέλειον λάβοι. Adde Can. 6. 9. 10. 12. Id Can. 16. τυγχάνειν τῆς προσφορᾶς vocat.

ΤΕΛΕΙΟΥΝΝΕΙΝ, *Perficere*, *Absolvere*. Glossæ Græcobarb. ἀλείφει, ἀναπάυσῃ, ὑπὸ ἢ καλλωπαύει, ἤγουν δὲν τελειώνει.

Τελειοῦν *vitam finire*, *præsertim martyrio*. Eusebius lib. 7. hist. Eccl. c. 16. παρὼν τελειοῦται τελειωμένῳ τῷ μάρτυρι. Apophthegmata Patrum in Bessarione n. 4. ἡ ὡς ἀναλθωσῶμ, ἐρώμβω αὐτὴ τελειῶσαι. S. Ephrem de Miraculo in puero facto &c. de S. Clemente: καὶ τῆς τῆδε τῆς μαρτυρίας τελειώσεως μεταλαχοῦσα. Clemens Alexandr. lib. 4. Stromat. pag. 206. αὐτίκα τελείωσιν τὸ μαρτυρίου καλοῦμεν, οὐχ ὅτι τέλος τοῦ βίου ὁ ἄνθρωπος ἔλαβεν, ὡς οἱ λοιποὶ, ἀλλ' ὅτι τέλειον ἤργον ἀγάπης ἐπιδοῦναι. Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 6. οἱ δὲ τελειούμενοι δῆθεν ποικίλων κολάσεων, τούτων τὰ σώματα κυσὶν ἐρριπτοῦτο πρὸς ἀνάλωσιν. Chronicon Alexandrinum an. 5. Constantini M. Λιγύπιος ὁ Παλὺς ἐν Νάλῃ ἐπισκοπεῖ μεθ' ἑτέρων δῆθεν πυρὶ τελειοῦται. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 76. Edit. Cotelerianæ: Ἀποστέλλει ἐπὶ τὸ Λαύρων πρὸς τὸ ἐν κελλίῳ τελειωθῆναι. Apud Balsamonem de Rasophoris num. 2. τελειωθῆναι δι' ἀποκάρσεως. num. 15. Τελειοῦσθαι δι' ἀποκάρσεως. num. 17. τελειοῦσα ἀποκαρσις. Utuntur Zacharias Papa lib. 2. dial. cap. 24. 35. lib. 4. cap. 9. Leo Imp. in Nov. 87. & alij passim. Vide Hœschelium ad S. Athanasium in Vita S. Antonij pag. 137.

ΤΕΛΕΊΩΣΙΣ, vox usurpata à Patribus Græcis pro Baptismo, ut multis probat Henricus Valesius ad Euseb. lib. 4. de Vita Constant. cap. 61. & ad Theodorit. lib. 4. cap. 3. vel pro Sacramento Confirmationis, ut Petr. Arcudius lib. 2. de Concordia cap. 1. quia scilicet Confirmatio, præsertim apud Græcos, in Baptismo exhibetur, cui Confirmationis effectus sæpe tribuunt scriptores, cùm tamen per unctionem in baptismate non accipiatur Spiritus sanctus, siquidem quæ antecedit Catechumenorum est. Clementina Epitome de gestis S. Petri num. 18. & num. 141. τελειωθῆναι δῆθεν βαπτίσματος. Martyrium S. Polyeucti MS. μέλλων γὰρ ὕδατι τελειοῦσθαι, καὶ δῆθεν τῷ αἵματι σου τῷ ἱερῷ, τὸ θεῖον βάπτισμα, καὶ πῶς ἐν χειρῷ σφραγῖδα λαμβάνειν, &c. Vita MS. S. Hilarionis: καὶ τῇ μακαρίᾳ ταύτῃ χειρὶ, τὸ μύρον ὡς ἔχει ἰδίᾳ ὑποσχὼν, σφραγισθῆναι τῇ τῆς χειρὸς σφραγῖδι, καὶ τελειωθῆναι δῆθεν τῆς βαπτίσματος. Michael Psellus in Epist. MS. ad Neophotistum: ἡμέρα ἡ ϛι τῆς τελειώσεως ἀφώρισται, ἀπὸ μὲν πεντήκοντα τῶν κορυφαίων Ἀποστόλων κυριακὴ. Constant. Manasses pag. 59.

Ἀπάγωσι, καὶ λυτρῶ τῷ θεῷ τελοῦσι.

Ita apud Continuator. Theophanis lib. 4. num. 12. & Scylitzem pag. 519. Locos vide in Μύρον. Joannes Cyparissiotus de Palamitis cap. 2. τὸ μύρον τῷ ἁγίῳ τετελειῶσθαι μυροῦ.

Τελειοῦν, *Baptizare*. Geronticon apud Nicetam Monachum in Pandect. MS. lib. 1. serm. 29. Ὑποδιάκονος ἢ καὶ διάκονος δῆθεν τὸ διακονεῖν τῷ θυσιαστηρίῳ· ὁρισθεὶς ἢ δῆθεν τὸ ἱερουργεῖν, καὶ τελειοποιεῖν, καὶ βαπτίζειν.

ΤΕΛΕΙΌΤΗΣ, *Integritas*. Titulus Compellatorius, in Epistolis S. Basilii, & Photii 191.

ΤΕΛΈΣΜΑΤΑ vocant J. C. Græci *Completiones instrumentorum*. Prius enim solent tabelliones contractus scribere in scedulis, deinde complere in mundo. Justinianus in Nov. 73. τὰ συμβόλαια τὰ ἐπ' ἀγορᾶς σωστιλλόμενα, καὶ τῷ τῆς συμβολαιογράφων ἔχει πλήρωσιν, προσλαμβανέτω καὶ αὐτὰ φησὶ τῆς τελέσματος, τῷ ἐν γράμματι τῆς μαρτύρων, ὡς ὅρος ἐστὶ, παραμένειν.

ΤΕΛΈΣΜΑΤΑ, *Operationes diabolicæ*. Andreas Cretensis in S. Patapio pag. 206. ἰδοὺ δὲ ὡτὸς τὰ χαροποιητὰ, καὶ πάλιν τῆς δαιμόνων τὰ μυσαρὰ τελίσματα καλάλιλυ). Præsertim verò ac peculiari notione, ita appellantur *Magica consecrationes*, statuarum videlicet, vel aliarum rerum quarumvis, ad hostium transitus aut superventus prohibendos, vel morborum ingruentium aut bestiarum incursum avertendum. Ejusmodi porrò statuas τετελεσμένας vocant Græci: unde *Talisman* dicuntur Arabibus. Ἀπολλωνίου τελίσματα, apud Justinum Martyr. quæst. 24. Olympiodorus: περὶ αὐδριάντων ἀγνώτων τελεσθέντων ὑπὸ βαρβάρων δεσπόσεων. Infrà: ἱερὸν τῆς τύχης ἦν, καὶ ἐξ ἀρχαίας τελετῆς ἀνθρώποις ὁ αὐτὸς ἀφιερώθη. Chronicon Alexandrinum: ἐπὶ τούτου τῆς Τυπώτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἤκμαζεν, περιπολεύων πανταχῆ, καὶ ποιῶν τελίσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας. Idem Chronicon, ubi de Perseo & Medusa: καὶ κρεμάσας αὐτῆς τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς, ᾧ ἐφάσκουσι καθοδηγοῦσαι ξίφει, ἀπέτεμεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, ἣ λαβὼν αὐτὰς ὁ Περσεὺς, εἰδώλου ἐτέλεσε τὴν χάρον μυστικῶς, καθὼς ἐδιδάχθη ὑπὸ τῆς ἰδίας πατρὸς Πάλλας τῆς καὶ Διός. Symeon Logotheta in Chronico MS. τὸ Παλλάδιον λεγόμενον, ξύλινόν ὑπῆρχεν ἄγαλμα τῆς Παλλάδος· ἦτοι εἶλεγον τέλεσμένον ἀῤῥήτοις τισὶ καὶ δαιμονικοῖς τελεσμοῖς, ὅτι μυσαρῶς μυστηριακῶς ἐσκευασμένον, &c. Scriptor alius: παλλάδιον τοῦτο λίθινον ξόανον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τέλεσμένον, φυλάττειν τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας. Aliis verbis Joannes Antiochensis περὶ ἀρχαιολογίας. Τὸ δὲ Τροίας Παλλάδιον ξύλινον λίθου μικρὸν ὑπὸ λίθου τινὸς φιλοσόφου κατασκεύασθὲν εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως. Hunc porro Κάτον, τελεσφόρον vocat Suidas: ut Laium Philosophum, τελεσφόρον & μυστικὸν, Tzetzes: & Libanium quendam, τελεστικὸν, Olympiodorus. Meminit Scholiastes Aristophanis Eudami cujusdam Pharmacopolæ, φυσικὸς δαιμόνιος ποιοῦσθαι περὶ δαίμονας καὶ ὅρας, καὶ τὰ τοιαῦτα. Agunt etiam de hisce magicis consecrationibus scriptores Latini, atque in his Spartianus in Heliogabalo: *Dictum est à quibusdam per Chaldæos & Magos Antoninum Marcum id egisse, ut Marcomanni P. R. devoti semper essent, atque amici, idque factis carminibus, & consecratione: cum quæreret quæ illa essent, aut ubi esset, supressum est. Constabat enim illum ob hoc consecrationem quærere, ut eam dissiparet spe belli concitandi.* Et Vopiscus in Aureliano: *In illo autem timore, quo Marcomanni cuncta vastabant, ingentes Romæ seditiones motæ sunt, pavenn-*

tibus ne eodem quæ sub Gallieno fuerant provenirent. Quare etiam libri Sibyllini noti beneficiis publicis inspecti sunt, inventumque, ut in certis locis sacrificia fierent, quæ barbari transire non possent. Ita apud laudatum Olympiodorum mentio fit statuæ consecratæ in Sicilia, ἀγάλματος τίλιτος, ad ignem Ætnæ compescendum, ἣ φῶς καῦσιν παρέδω δῆθ θαλάττης βαρβάρων. Vide Στιχηρόν, & Epistolam Joannis Tzetzæ ad Patrarum Metropolitanum Chiliadibus subditam.

Τιλὰς, eadem ferme notione. Chronicon MS. Georgii Hamartoli in Leone Isauro: καὶ δὴ τῆ λοιπῆ ἀναβαλλομένη ἡ διαφθορὰ, πρὸς τὸ ἀκριβέστερον τῆς ἱερᾶς τιλάδος ἀφορισθῆναι, &c.

ΤΕΛΕΤΡΟΝ, pro Τέρετρον, *Terebella*. Philemon in Lexico technologico MS. Τέρετρον, τὸ τρύπανον. ὁ δίλιτρον ἢ τίλιτρον Ἀσιανή τις γλῶσσα φησὶ παραφθείρασα. Paullò aliter Eustathius Odyss. ι. τὸ ἢ τέρετρον ὁ δίλιτρον ἢ τίλιτρον Ἀσιανή τις γλῶσσα φησὶ παραφθείρασα. Vide Δίλιτρον.

ΤΕΛΗ, *Intestina*. Epiphanius de Ario, Hær. 69. num. 10. οὗτος πίπλῃ ἐν τῷ δυσὶ τόπῳ διαῤῥήγνυται τὰ τέλη.

ΤΕΛΜΑ. Vide Adamantium Sylburgij ad pag. 188. 7. 234. 7.

ΤΕΛΩΝΟΥ καὶ Φαρισαίου Κυριακὴ, Dominica quæ Latinis *Tertia post Epiphaniam*, sic dicta à Græcis quod in ea Evangelium S. Lucæ de Publicano & Pharisæo legatur. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 9. & Allatium de Domin. & Hebdomad. Græc. n. 8.

ΤΕΛΩΝΙΑ, τὰ ἢ αἰρῶ δαιμόνια, apud Maximum Mazari Monach. in Canone MS. Anonymus Astronomus in Cod. Reg. sign. 3004. τὰ φαντάσματα ἅρπαγα καὶ πίπλησιν· τινὲς λέγουσιν ὅτι ἀσίριγξ ἐστὶν· ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι τελώνιά ἐστιν πονηρά. ὅτι ἀσίριγξ οὐκ ἔστιν τελώνια, ἀλλὰ δαιμόνια ἐστιν ἢ ὑραγὸς πυρός. Infrà: ἀσίριγξ δὲ ὑδάτινοι πίπλησιν, ἃ μὲν οὖν τῇ ἢ Χριστοῦ παρουσίᾳ· τότε γὰρ καὶ αἱ ἀσίριγξ πεσοῦνται, ὁμοίως καὶ τὰ τελώνια πνεύματα τότε πεσοῦνται εἰς τὴν πυρὶ αἰώνιον. Damascenus Hierodiac. serm. 3. καὶ ἄλλοι ἐρχόμενοι εἰς τὸν γῆν, καὶ ἄλλοι εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἄλλοι ἐρχόμενοι εἰς ἢ αἶρα, αὐτοὶ ὅπερ λέγουσι δαιμόνια Τελώνια. Eadem, φορολόγα πνεύματα, vocat Maximus Cythærensis Episcop. 18. Novemb. fol. 97. v. βάτον καθαιμάτων εἰς ἢ τῶν μυ ἢ κριτῶν, καὶ τὰς καθοδρομὰς ἢ φορολόγων πνευμάτων. Georgius Hamartolus in Chronico MS. in Constantino Heraclii filio: καὶ ἀναφιρόμενοι βύρσινοι τελώνια φυλάττοντα μὴ πολλὰς ἁμαρτίας τῷ ἀνδρὶ, καὶ κωλύοντα τὰς ἀπερχομένας ψυχὰς, καὶ λογοθετοῦντα καθ' ἕκαστον τελώνιον τῷ ἑκάστῃ ἁμαρτίαν, τὸ μὲν ἢ ψεύδος, τὸ δὲ ἢ φθόνου, τὸ δὲ ἢ τοῦ λοιδορίας, καὶ ἁπλῶς ὅτι καθ' ἑξῆς ἕκαστον παθῶ ἰδίως τελώνας ἔχει καὶ διαλόγους, &c. Mox: καὶ πρὸς τῷ πύλῃ ἢ ὑραγὸς φθασάντων ἀμφὶ ἐν ᾗ τὸ τελώνιον ἢ προνοίας λῶ, &c. Rursum in eodem Augusto: καὶ τὰς ἀδοξάστας ἢ αἰρῶ, καὶ διαλόγους, ὡς τελώνας καὶ φορολόγους ἡ θεόγραφος προσηγορία. Non quidem sacra Scriptura, sed illius interpretes ad illum locum Lucæ cap. 12. v. 20. ubi Christus, ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σε ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σου. Vide Theophylactum ad hunc locum. S. Cyrillus, de dæmonibus: αἱ τελωνάρχαι, λογοθέται, καὶ πραιτοφύλακες. Anastasius Sinaita orat. in defunctos: αἱ δεινοὶ τελῶναι, καὶ λογοθέτης. Nilus Monach. lib. 2. Epist. 22. πειρατήριον ἀναστήσουσιν αἱ πραίτορες ἄγγελοι. Sed & Ἐμπόρους in Apocalypsi appellari δυνάμεις θείας, ὑ δαίμονας, observat Arethas cap. 55. Euchologium in officio agentis animam: λύσατέ με, ἄγγελοι παντοῖοι θεῖ ἢ παγκρατόρῳ, ἢ λυτρώσασθε τελωνίων πάσῃς πονηρῶν. ἐπεὶ ἴχνη γὰρ ἔργων ἀγίως ἁθμίζων ἢ ζυγὸν ἢ φαύλων πράξεων. De iis dæmonibus turfum initio: ἰδοὺ ἐφίστανται ὀχλος ἢ πονηρῶν πνευμάτων καλίχοντες ἢ ἐμβρὶ ἁμαρτιῶν ἐγγραφὰς, ἢ κρίζουσι σφοδρῶς, ἐκζητοῦντες ἀναιδῶς ἢ ταπεινὸν μου ψυχήν. Ejusmodi porro exacti à Dæmonibus ægrum Monachum sub vitæ exitum circumstantibus λογοθέταις historiam narrat Joannes Scholasticus, seu Climacus, grad. 7.

ΤΕΜΑΡΧΕΝΤΙ, τὸ ὀξυφωνικὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΕΜΑΧΙΟΝ, *Frustum panis*, Nicephorus Monachus de Custodia cordis pag. 423. τὰ ὃ πάντα ἐν ἢ τὸ αὐτὸ δηλοῦσιν, ὡς ἄλλοι ἐποι ἄρτον, καὶ ὁ Ἰωμάχιον, ἢ τὸ βυκίον.

ΤΈΜΠΗ, dicti quivis *Montium* συνοικοὶ, quos Κλεισούρας vocant Græci ævi sequioris. Lexicon Herodoti: Τέμπεα, τὰ συνεχῆ ἢ ὄρεσι, καὶ οἱ σωληνώδεις τόποι. Τέμπη ἢ Κιλικίας, apud Nicephor. Bryennium lib. 1. num. 21. τέμπη ἢ Λίμνης, apud Annam conjugem lib. 7. Solinus in Pontico:

Vos quoque qui resono colitis cava tempea cœtu.

Aliàs τέμπη Hesychio & aliis, dicuntur σωληνώδη χωρία. Vide Auctorem Etymologici, & Notas nostras ad Historiam Comnenicam pag. 206. 328.

ΤΈΜΠΛΟΝ, Pars ædis sacræ: sed quæ illa sit non liquido constat ex scriptoribus. Theodorus Studita in Jambis, ὡς τὸ τέμπλον.

Θεὸν τράπεζαν πρὸ προσώπου σου βλέπων,
Λιθῶ τὸ στῆθος, ἢ ὅλως σῶθι φόβῳ.

Eusebius Monachus in Vita S. Philippi Presbyteri n. 7. ubi de ejus adventu Romam: ἐξιόντων Φιλίππῳ ἅμα Εὐσεβίῳ τῷ μοναχῷ, ἤρχοντο ἐμοῦμαί τε τῷ ἐκκλησίᾳ. (S. Petri) ἢ σώσαν ἀμφίβιον ὑπὸ τὰ ὑπόνομα ἢ ναῦς, ἔνθα τὸ Τέμπλον ἢ ἐκκλησίας ἔστι, αὐθις κἀν θᾶσιν οἰκονομίαν ἀποκαλύπτῃ τῷ Πάπᾳ· ἢ ἀποσάλας ὕσα ἢ διακόνου, λέγῃ αὐτῷ, Κύριε ὑπὸ τὰ ὑπόνομα ἢ ναῦς, καὶ εὑρήσεις ὕσα ἢ διακόνου φέροντα φιλόνιον, σὺν ἑτέρῳ μοναχῷ, &c. Ecce in sinistra S. Petri ædis sacræ parte *Templum* statuitur: quippe perperam vertit Eruditus Interpres: *Constiterunque in læva templi parte.* Ita enim vertendum fuit: *constiterunque in læva ædis sacræ parte, in qua est templum Ecclesiæ.* Proinde *Templum* pars fuit ædis sacræ. Id præterea exertè indicat Typicum MS. Monasterij ἢ Κεχαριτωμένης, cap. 59. κυρία ὃ πλησθῶσαν μὴ βαμβακηῷ νήματος ὅτε ἢ λάμνακι ἢ τέμπλου, ἢ ἢ προσκυνήσεως. Cap. 60. ἐν ὃ ἱερεῖ ἢ ἡμιπάστας ἢ Θεοῦ ἐνάλωσιν ἀπόλυσιν δότω ἢ ἱσταμένων κυρίων ἐν τοῖς δεδεκαφύλλοις ἀνὰ ἓξ, ὡς τὸ Τέμπλου ἓξ. Eadem habentur cap. 61. 66. 67. 68. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Θέλουν καὶ παράγγελμα ἀφ' αὐτὸ λαβάτε
Μὴ παραπιράσι ὁ κῦρις ἐκεῖνος καὶ ὁ χρόνος,
Τὰ ἔργα τὰ μοναχὰ τὰ θέλουν εἰς στερέωμα,
Στὸν ἅγιον Ἰάκωβον, ἐκεῖ εἰς τὸν λεβράβδαν,
Στὸν ἐκκλησίαν τοῦ ἅγιου, ἓξ ὕδρυσιν ἐν τέμπλῳ,
Τὸ κιβούριν ὅπου ἔπεσεν, ὅπου ἔσον ὁ πατήρ του.

Ubi monendus Lector per Κιβούριον, hoc sepulcrum intelligi, uti in hac voce docemus. Proinde sepulcrum extructum est in Templo. Sguropulus in Historia Concilij Florentini sect. 4. cap. 16. ubi de Joanne Palæologo Imp. Venetias appulso: ἀπῆλθε πρῶτον εἰς ἢ ναὸν ἢ ἁγίου Μάρκου, καὶ τὰ ἐκεῖσε ἱερὰ κειμήλια ἰδιαίτερα πολυτίμα ὄντα καὶ πολυπλάστως. Mox: ἔνθα δὴ καὶ

τὰς

τὰς τῆ ἱερᾶ καλυμβῆς Τέμπλου θείας εἰκονογραφίας κατάστιχον τῆ αὐτῆ τῆ χρυσῆ μαρμαιρούσας, &c. Deinde eas imagines olim ablatas è *Templo* Ecclesiæ Sophianæ Constantinopol. cum urbs à Francis & Venetis est expugnata, se accepisse tradit: πλὴν ἀ καὶ ἐκ τῆ Τέμπλου τῆ ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας ἀνάκειμθα τῆ ταύτας, &c. Ubi observare licet, Τέμπλον τῆ μεγάλης ἐκκλησίας, peculiari appellatione, dici, ita ut *Templum* aliud fuerit ab ipsa æde sacra, & illius duntaxat pars quædam. Neque alia notione hanc vocem usurpasse videtur Malaxus in Historia Patr. pag. 180. ubi de Hieremia Patr. Constantinop. à quo ædes sacra Deiparæ τῆ Παμμακαρίστου instaurata est & adornata: καὶ ἐν τῆ ἅμα ὅλον τὸ Τέμπλον, μετὰ ὤγια θύρα, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, τὸ σταυρωμένον, τὸ ὑψηλὸ καὶ ἐκαμθὲν αὐτὸ νέον, ὅλον γλυπτὸν μὲ καθαρὸν χρυσάφι, καὶ τὰς θύρας τῆ βήματθ. Deinde scribit supra Templum stetisse crucem, cui affixus erat mundi Salvator: πλὴν ἦ τρίτιλον (κανδήλαν) ἄνωθεν τῆ Τέμπλῳ τῆ χρυσῆ, ὅπου ἦναι ὁ σταυρὸς μὲ τὸ χρυσάφι, καὶ ἦναι σταυρωμένθ πὸς αὐτὸ ὁ κύριθ καὶ σωτὴρ τῆ κόσμου αὐτὸς ὁ Χριστὸς, πλὴν δι' ἐπιμάρτιον ἐκρίματον ἀπὸ τῆ μέσου τῆ ναῦ λέγω ἦ ἀπὸ τῆ χόρου. Et infrà p. 184. ἔχῃ ἦ αὐτὸς ὁ ναὸς τῆ Παμμακαρίστου ἀπὸ τῆ φωτὸς τῆ ἁλίου τὸ ὑραιότατον καὶ λαμπρότατον χρυσὸν Τέμπλον, ἐπάνω μέσα τῆ ζωστοῦ χρυσῆ σταυροῦ, ὁπὸθ ἦναι πὸς αὐτὸ ἐσταυρωμένθ ὁ κύριθ καὶ σωτὴρ παντὸς τῆ ἀνθρώπου γένους, καὶ αἱ ἁγίαι τῆ ιβ'. δεσποτικαὶ ἑορτὲ καὶ κάτωθεν τῆ Τέμπλου, ὁ ἁγίος τῆ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεγάλη καὶ λαμπροτάτη, &c. Exornatum igitur erat Templum cereis, & variis imaginibus duodecim Festorum; quæ Græci Dominica appellabant: quod idem Malaxus observat in Chronico MS. in Justiniano pag. 500. ἔκαμε ἦ ὁ Βασιλεὺς — καὶ εἰκόνας, ἤγουν Τέμπλα τῆ δωδεκα ἑορτῶν. Sed præsertim in apice crux eminebat, ut scribit Malaxus: unde licet conjicere *Templum* nihil aliud esse quam *Ciborium*, cui crucem imponi solitam docuimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 3. cap. 61. Sed & Ciborium Ecclesiæ S. Marci Venetiis variis adornatum imaginibus & candelabris habent Sansovinus & Stringa lib. 1. Descript. Venet. cap. 41. 42. Enimvero *Templum* appellatur, quod ædis cujusdam à cætera æde discretæ figuram exhibeat: unde Chrysostomus exponens νεὼς ἁγιασθῆς, in Actis Apostol. ἴσως περίοικα μικρὰ dixit, quod ciboria quatuor altioribus columnis innixa Templi revera formam referant: quæ quidem, cum altari superimposita illud tegant, cælum exhibere dixit Germanus Patr. Constantinop. in Mystagogia: quò referri possunt quæ scribit Sallustius Philosophus in libro de Diis & mundo c. 15. εἰ μὴ ναὸς τῆ ὑρανῦ, οἱ ἦ θεμὲ μιμῆσῃ πλὴν γλῶ. Denique *Templum* seu *Ciborium* Sophianum, urbe expugnata à Francis & Venetis, Venetias translatum scribit pariter Malaxus in eodem Chronico MS. pag. 790. ubi de Capta à nostris Constantinopoli agit: καὶ ἐσυνάξαν ὅλα τὰ ἅγια λάψανα καὶ τὰ ἱπάρχα, καὶ σκευήματα, τζαικὰ καὶ μικρὰ πόλιρα ἐκκεσμηθῆνα, βεμβύρια, Τέμπλα, παστάκια, ἅγιας, καλύμματα ἐκλειτὰ μὴ μαγιάνω, τὰ πολύτιμα Τέμπλα τῆ ἁγίας Σοφίας, τὰ ὁποῖα δύσκολθ ἦναι πὸς πλὴν σήμερον εἰς τὸ τριζόρι τῆ τῆ Βενετίας. Mox: ἱπάρχει ἦ καὶ τὰ θυμιάματα τὰ μαλαμαθίντα, — ὁμοίως καὶ τῆ Τέμπλα ὁ ὁποῖθ ὅταν ὅλθ ἀξυμβολιάζουθ, πολύτιμθ, γλυπτὸς, μὴ τῆ ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ἱπάρχουν, Μαρίας, ὑπὲρ, ἔχων ἐν τῆ μέσῳ ἅπαντα τῆ Κυρίου ἡμῶν τῆ Χριστοῦ, καὶ πλὴν Δεσποτικῶν Θεοτόκου μὴ τῆ Προδρόμου. Idem scribit Anonymus in Epistola ad Innocentium III. Papam edita ab erudito Cotelerio tom. 3. monument. Eccl. Gr. Præallatis addere lubet diploma Scholarii Abbatis S. Pantaleonis ex Gr. Lat. versum à Constantino Lascari, apud Rocchum Pirrhum in Archimandritatu Messanensi pag. 56. *Item dono imagines perpulcras, & coopertas auro, & Templum pulcrum: his omnibus intra ornatur Monasterium.* Ubi perperam Pirrhus ædem sacram Monasterij ibi innui existimavit.

ΤΈΜΠΛΟΝ, *Templum*, seu ordo *Templariorum equitum.* Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Μητροπολίτας, Ἀρχιερᾶς, τὸ Τέμπλο, τὸ Σπιτάλι.

Alibi:

Στὸν ἐκκλησίαν πλὴν ἔτσιν, ἐν ἴδιον ἐδὲ Τέμπλθ.

Τεμπλιμαίστωρ, *Magister-Templi: toti Templariorum ordini præfectus.* Joan. Cinnamus lib. 4. n. 21. τῆ Σαλήβα τὸ ὅλον ὑμᾶς, ἄνδρα Ἰταλὸν, καὶ τῆ τοῖς ὁ Παλαιστίνῃ ἱδρυθέντα ἱππότων, ὃν Τεμπλιμαίστορα Λατῖνοι ὀνομάζουσι. Vide Gloss. med. Lat. in *Templum.*

ΤΕΜΠΟΡΕΣ, *Quatuor tempora*, quibus jejunium indicitur. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: ἀν ἐνίστωσι τῆ τεσσάρες τῆ ἐκκλησίας, ἃς πλὴν νηστεύωμεν, τῆ τέμπορες.

TENANTION, *Fibula* qua quid tenetur, ex Gallico *Tenant*, aut Italico *Tenente.* Oratio in Festum τῆ ὀρθοδοξίας, seu restitutionis imaginum, pag. 723. βλέπῃ τὸ τῆ ἡγεμόνος τενάντιον ὃ τῆ τραχήλῳ αὐτοῦ, πλὴν ἀγίων καὶ ἀπαραλλάκτων εἰκόνα τῆ ὑψίστου ἐμφέρεθ. Infrà: καὶ δὴ τιβεθθ τῆ τενάντιν ὃ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ, &c. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 3. χλαμύδα ἁδθνὴν μίσθ ἀστεῖλφαν ἄλλ τῆ δι' ὤμον πτερυγίλιν. Ubi Cod. Græcobarb. μὴ τριτείλιν, ὅτι βύκλας ἐκφαλεσμένλιν. Sed legendum Τενάντιν. Vox deducta fortè à Τένας, de qua mox, quæ collum significat, quod ejusmodi encolpia collo aptarentur.

ΤΈΝΑΣ, pro Τένων, *Collum, Cervix.* Martyrium MS. S. Theodori Magistri militum: κελεύει ὁ Βασιλεὺς σφαῖρας μολυβδίνας τῆ τένατθ αὐτοῦ τῆ μάρτυρθ τῆ Χριστοῦ τύπτεσθαι ἀνελεῶς, καὶ ὄνυξι σιδηροῖς ξέεσθαι τὰς σάρκας αὐτοῦ. Occurrit eâdem notione in Vita MS. S. Andreæ Sali cap. 7. ξέσθ τῆ τένατθ, &c.

ΤΈΝΑΑ, *Tentorium, Tabernaculum.* Suidas: Παπυλεῶνθ, σκηνῆς, ὅτοι τένδας. Rursum: Τένδα παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου. Glossæ Basilic. Τένδα τὸ σφαιρικὸν διαλιθόμενον ὕφασμα· τένδω γὰρ τὸ διαλύω. Theophanes an. 1. Theodosij M. καὶ ἐκτρίψαντες τὰς τένδας ἀπεχώρησαν. Leo in Tactic. cap. 5. §. 9. ἐκαμάσιας καὶ τὰς λεγομένας τένδας, καὶ ἀτιγάνας μὴ τῆ αὐτῆ ἐξοπλίσεως· αἵτινες καὶ βροχὰς καὶ καύματα ἀναδέχονται. Constantinus in Tactic. pag. 16. δὴ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς τένδας. Adde pag. 12. 44. 45. 50.

Τέντα, eâdem notione, quomodo Galli *Tente* efferimus. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Κλισίας, τὰς τέντας. Idem Leo cap. 10. §. 12. τέντα διπλᾶ. Cap. 18. §. 54. τυμπανῇ τέντ. Occurrit præterea cap. 11. §. 16. 20. Julius Africanus MS. de Apparatu bellico c. 69. τῆ ἱππείου ταγλῶν τέντας. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. καλὸν ἦ ὄντα τὰς τέντας ἐν τῷ σχήματι τῆ ἀβάκου, ἢ Τύκων, φησίν, ὅτι καὶ κομπαὶ ἐν χρείαις εἰσί. Occurrit præterea infrà, lib. 5. cap. 3. lib. 11. cap. 3. lib. 12. cap. 22. 24. apud Leonem Grammat. in Michaele Theophili F. pag. 465. Georgium Monachum in eod. Michaele, Nicetam in Manuele lib. 3. num. 2. ex Cod. Barbarogr. & in Murtzuphlo, Anonymum de Locis Hierosol. num. 1. Codinum de Offic. Aulæ Constantinopol. cap. 3. num. 11. cap. 16. num. 1. Joannem Cananum de Bello Constantinopolit. & Ducam Hist. cap. 16.

Τενδίνειν, *Tabernacula figere.* Ducas Hist. cap. 17. κατὰ τενδίσας ἐν τῆ πελιχνίου τῆ Φωκίων, &c. Utitur rursum cap. 28. pag. 106. Malaxus in Hist. Patr. pag. 161. ὡσὰν ὅλθαμε μὲ τὰ φυσάτα ἐδῶ μὲ τῆ Συκλάνου,

ἐντελέσαμεν ἔξω, καὶ ἐκαθίσαμεν, &c. Anonymus de Nuptiis Theſei lib.1.

Ἐτζ' ὅριον καὶ Νίλεων ἦ Νίλας ὁ Θησεύς.

Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Διὸ τῇ αὐτῇ ὀπῇ τὸ συχνὸν ἀς ἰδς κάμπτες ἐντυλόνει.

Vide Hiſtoriam Athenatum Georgij Contaris p.65.

Ντίνζε, in Chronico MS. ejuſdem Malaxi pag. 838. αὐτεὶ ᾖ ἐπόρεν κὴ τ' μεγὰν τὰ ἄρματα, τὰς ἱλίζας, ἦ βίον, &c.

ΤΕΝΙΑΖΕΙΝ. Vide in Καστριάζειν.

ΤΕΝΤΑΛΙ, apud Myrepſum de Unguentis c.42. Vide in Λίλαλι.

ΤΕΠΠΙΤΟΠΟΤΙΟΥΜ, πάλις εἰ ἐν τῇ πόλει ἀγρεὶ, in Gloſſis Baſilic. Legendum videtur Τιρίτιρεμμ.

ΤΕΡΑ, *Terra*. Pachymeres lib.11. cap. 12. quo loco ait Carolum Comitem Vadenſem, ducta Catharina Balduini II. Imp. Conſtantinopol. filia, Imperatorem Conſtantinopolitanum à Papa ſolemni ritu coronatum: ὃν κὴ ἀς βασιλία ςέψας ὁ Πάπας, καὶ δίχα τέρας, ἤγουν χῆς, ἐπεκυρόξας κράτορα, &c. Quibus verbis innuit Carolum ea tempeſtate donatum eodem epitheto, quo Joannes Anglorum Rex, qui Regno pulſus & exactus, *Sine terra*, ab Anglis & Francis noſtris cognominatus eſt.

ΤΕΡΑΓΝΟΥΠΗΑ, τὸ ὑδρόμελι, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΡΑΡΕΙΑ. Vide in Τετραρία.

ΤΕΡΒΕΤ, in Gloſſis Saracenicis MSS. ἡ λευκὴ ἄλυπα, *Alypia*, *Turbet album*, Aetio.

ΤΕΡΒΗΣΙΔΕΣ, *Dervij*, qui apud Turcos Calogeris Græcorum & Monachis noſtris reſpondent, in Chronico Veneto-Byzantino an. 1522. Vide Pandectem Turcic. Leunclavij num.34. 64.171. ubi de eorum inſtitutis.

ΤΕΡΓΙΑΖΕΙΝ, *Comparare*, *Conſonare*, *Convenire*, *Concordare*, παραβάλλειν, &c. Gloſſæ Græcobarb. τὰ συμφωνῶν, τὰ τιργιάσιν, τὰ ὁμοφωνάσιν. Τιργιασὸν, σύμφωνον, in iiſdem Gloſſis. Ἀτιργιασὰ, ἄφωνα, ἀνάρμοστα, ibidem.

ΤΕΡΕΜΠΕΠΟΥΛΑ, κὴ τὰ ῥαμφιδία, τὸ πίπιρι μακρὸν, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΤΕΡΕΝΟΥΘΙΝ. Vide in Ὦτις.

ΤΕΡΙ, *Æqualis*, *Iugalis*, ἴσος, ὅμοιος. Anonymus MS. de Amorib. Lybiſtri & Rhodamnes, de turture:

Πάλως ἀς ὄρος πέτῃ, κὴ ἀς ἀέρα ἐνπέῃ,
Καὶ ἰὰν φανῇ τὸ ἴδιον τὸ, κὴ λάφα δὲν ἦ κέρα,
Εἰς δένδρον ἢ κατίζῃ, &c.

Τιριάζειν, *Æquipare*, *Comparare*, ἐοῦν, παραβάλλειν. Τιρίασμα, comparatio, παραβολὴ. Paulus Lagnius in Enchiridio Orthodoxo pag.48. κάμε κὴ μίαν ξηγορίαν ἀπ' ὅσα ρήματα ἔκαμες ἀς ἐκεῖνον ἦ χρόνον ἐξετάζοντας τὰ τιρτιὰ ρήματα, καὶ τριάζοντας τὰ μὴ ἰσόνια.

Ἀτρίαστος, *Impar*, *Incomparabilis*, *Diſpar*, ἀνόμβλητος, ἄνισος, ἀνόμοιος, ἀπαράβλητος, ἀνόμοιος. Ἀτρίαστα, adverbialiter, ἀνίσως, &c. Ἀτριαστωία, *Diſparitas*, ἀνισότης.

ΤΕΡΜΕΝΤΙΝΗ, *Terebintina*, θέρμινθος, Dioſcoridi: occurrit apud Nicolaum Myrepſum MS.ſect. 1. cap. 87. & alibi: Τερμίνθη, in Euchologio pag.638.

ΤΕΡΜΙΝΟΝ. *Terminus*, Gloſſæ Baſilic. τέρμινος, ὅρος. Alibi: προθεσμία, ἡ ῥητὴ κὴ τελαμβάνη ἡμέρα ἀς τὸ ᾧ τι, ἤγουν συμπεφωνημένη, ἢ παρ' Ἰταλοῖς λεγομένη τέρμινον.

Τέρμινον. Innocentius IV. Papa in Conſtit. pro Cypriis: ἀ μὴν ὅτας ὅταν ἴδῃ τὰς Κληρικὰς ἀμελοῦσας, κὴ μὴ βυλομένας ἐκλέξασθαι ἐπίσκοπον, ἐφάλα αὐτὰς, ἵνα δώσῃ αὐτοῖς τέρμινον δύο καὶ τρεῖς φορὰς. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Δότε μοι μιλίων τέρμινο, ὅπως διὰ τα μιλίων.

Anonymus de Nuptiis Theſei lib.6.

Τὸ τέρμινο πῦ ἔχασι ἀφίλης ὁ Θησεύς.

Infrà:

Μέσα σε τοῦτο κόνιβι τὸ τέρμινο ἀ ἡμέρα.

Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Σύρε τὰ φεύγις δόσο ὦ πλέον κὴ μιλὼ ὠχήσις,
Καὶ τρισσὰ μέρες τέρμινα σὺ δίνουσι γυρεύς.

Rurſum:

Τλὼ ὥραν δὲν ἰβλέπασι, τὰ Ἴερμινα νὰ σώσῃ.
Σανίσωσιν τὸ τέρμινον, ὁ ῥύγας τ' ἐκαζεῖ.

Vide Τέρμι.

ΤΕΡΜΟΤΡΥΧΟΣ. Gloſſæ Baſilic. τερμόπυλοι, τερμότρυχος. Neſcio an huc referri debeant Gloſſæ Lat.Gr. *Margum*, τερμάτιχος ἐκχελεῦν ἱππικὸς. Quæ verba mendo non carent.

ΤΕΡΝΕΜΕΝΤΟΝ, *Torneamentum*, *Decurſio militaris*, *Haſtiludium*. Joannes Cantacuzenus lib. 1.Hiſt. cap.42. de Latinis: κὴ τλὼ λιγεμβρίου τζυστριον, καὶ τὰ τιρνεμέντα αὐτεὶ πρώτει ἰδιδάξαν Ῥωμαίους, ὅπου πρότερον οὐδὲ ἰσιόταν αὐδόνας οὐδὲν. Vide Gloſſ.med.Lat. in *Tormentum*, & Diſſertat. 6. ad Joinvillam.

ΤΕΡΟΝΑΤΖ, ἡ κυδρία, in Lexico MS.ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΡΠΩΝ. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: παραλίων σωὶ χωναιξὶν καὶ τίκνες, βασάζοντες φορτία μεγάλα τέρπωνας ἀμαμπελίνων παραπλήσια. Et infrà: κὴ ἁρπάζεσιν ἐπί τινας ἡμέρας, ὑποχρώσαντες ἑαυτὸν τὰς τέρπωνας, καὶ ἀπαρύσειν ἀς τὰ ἴδια ἀς τὺς ἰσυλίμους τόπους.

ΤΕΡΣΕΝΗ. Vide in Τερσενῆ.

ΤΕΡΤΕΡΙΑΖΕΙΝ. Orneoſophium cap. 62. pag.224. ἱέραξ ὅταν ἄρξῃ τερτριαζεῖσθαι, ὕτως αὐτὸ πιερποιῆσι. Neſcio an hæc Gloſſarii Græco Lat. ex Cod. Reg. 85. huc ſpectent: Τύμπίζω, *Biſcanto*, *Facio tenorem*. In Cod.Reg.1596. ubi voces animalium deſcribuntur. Τερτίζειν dicuntur ἀηδόνες.

ΤΕΡΤΙΑ, *Tertia*, ἡ τρίτη, Heſychio, apud quem ut & apud Phavorinum Τέρτια ſcribitur.

ΤΕΡΤΙΟΔΕΛΜΑΤΑΙ, dicti *officiales ac Domeſtici Moderatoris Phœnicia Libanica*, in edicto 4. Juſtiniani ubi τὸ ἀριθμὸν τῶν ἀνδραπόδων Τερτιοδελμάτων, legere eſt. In collatione ſeptima Concilij V. in Synodico adverſus tragœdiam Irenæi cap. 72. fit mentio *Tertioſtabiliſianorum*: ubi vox *tertio* præponitur, quod ii eſſent ex tertio numero legionum *Dalmaticarum*, & *Stabiliſianorum*, & ut Δελματάς, ἀνδραπόδας Juſtinianus, ita *fortiſſimos* hos vocat idem Synodicon. Neque enim placet eorum ſententia qui has voces à Syriaco acceſſunt.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΘΗΜΕΡΟΝ, *Jejunium quadrageſimale ante Paſcha*: ἡ κῦ τλὼ ἴων τεσσαρακονθήμερον νησία, Balſamoni Idem in Reſponſo 53. μία γὸ τεσσαρακονθήμερος νησία ἔχει, ἡ τ' ἁγία κὴ τ' μεγάλα Πάσχα, cum aliæ ſcilicet νησεῖαι ἑπταήμεροι ſint ex præſcripto: nempe jejunia ante quatuor feſta, ut SS. Apoſtolorum, Natalis Chriſti, Transfigurationis Chriſti, & Deiparæ Aſſumptionis: ita ut ſi jejunium SS. Apoſtolorum & Natalis Chriſti ultra ſeptem dies protendatur, id ſponte & ultro fiat, vel διὰ εὐλογιᾶς τυπικῆς, ſeu ex Monaſterij libro ordinario. Ita Balſamon. Michaël Patriarcha Conſtantinopolitanus; ubi de Liturgia Præſanctificatorum: ἡ τοιαύτη γύμνοσις νηστείας ἐξ ἀνάγκης συνδρομὸς ὅτι τῷ κηρύσσαλι, κὴ ἅμα τ' τεσσαρακονθημέρου νηστείας παραδόσεως συμβαίνουσα, ἰσὶ τὰς τὰ αἴτια ἀναλίζῃ

ἀναλίξῃ δι' ἀπὸ τινα κεφάλαιον αἱ ἐν τῇ ἁγίᾳ τεσσαρακοστῇ γινόμεναι, &c. Sic etiam appellatur in Novella Manuelis Comneni de Feriis, ubi ait μετέπειτα δὲ τεσσαρακοστὴν ἡμέρας feriatas & ἀπράκτους esse. Vide Epist. 2. Photij in Additis.

Τεσσαρακοστὴμερον præterea dicitur *Jejunium quadraginta dierum*, quod *ante Christi Natalem* observant Græci, sed maximè Monachi. Nam postea, refrigescente paululum pietate, illud ut cætera alia ante Sanctorum festa jejunia, ad septem dies redigunt, adeo ut si ultra jejunium producatur, non ex necessitate, sed ex mera devotione fiat, aut ex præscripta monasterio lege. Qui porrò quadragenarium dierum numerum observant, jejunium auspicantur 15. die Novembr. ut scribit Goarus in Euchologio pag. 207. cui concinit Anthologium Arcudij, in quo dicitur is dies esse ἀρχὴ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. Georgius Protosyncellus scribens contra Marcum Ephesium, qui Latinis in Concilio Florentino utriusque Ecclesiæ in ritibus dissonantiam objecerat, eandem in Græcis ipsis Constantinopolitanis sua etiamnum ætate rituum diversitatem obtinere aliquot exemplis ostendit, ac præsertim in Christi Nativitatis jejunio: quidam enim, inquit pag. 764. ἀπὸ τῆς δευτέρας τετράδος τοῦ Νοεμβρίου ἄρχονται νηστεύειν τὸ Τεσσαρακοστὴμερον, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς ια'. τοῦ Δεκεμβρίου, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς εἰκάδος. Ubi ἀπὸ, significat post 14. Novembris, à quo jejunium S. Philippi interdum appellatur. Nomocanon Cotelerianus num. 433. de hoc jejunio: καὶ πλὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως, Τεσσαρακοστὴμερον ἀπὸ τῆς ἁγίου Φιλίππου τετράδι, τῇ τρίτῃ ἑσπέρᾳ· οἱ δὲ παρασκευῇ, τῇ πέμπτῃ ἑσπέρᾳ· οἱ δὲ τῆς Χριστοῦ γεννῶν ἑορτῇ, ἡ τετράδι, ἡ παρασκευῇ, ἀκολύτως ἐσθίειν. A Festo porro S. Philippi, à quo initium ducit hæc quadragesima, τεσσαρακοστὴ τοῦ ἁγίου Φιλίππου interdum appellant Græci, ut est apud Arcudium 15. Nov. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 89. τὰς δὲ δύο τεσσαρακοστὰς, τήν τε ἁγίου Φιλίππου, καὶ τὴν ιβ'. Ἀποστόλων, κρέατος μὲν μὴ μίξαι τοὺς κοσμικοὺς ἐρίζομεν. Sua denique ætate ἐπιλάμπειν fuisse auctor est Balsamon Resp. 53. Vide Christophor. Angelum de Hodierno Græcor. statu cap. 6.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΆΡΙΟΙ, *Milites quorum stipendium erat aureorum quadraginta.* Scylitzes in Michaële Balbo pag. 511. μή τις οὖν τῶν τότε ἀνὴρ τις πολεμικὸς, καὶ φρονήσεως, καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἄπορος, τὸ ἐπώνυμον Ὀρφανὸς, στρατόν τινα προσλέξῃ ἀξιόμαχον βασιλικῆς, τεσσαρακοντάρειον τότε καλούμενον, ἐκ τῆς διαμυθίας αὐτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα χρυσίνους. Aliam nominis rationem videtur suggerere Symeon Logotheta in eodem Michaële num. 4. ubi de infausta in Cretenses Agarenos Oryphæ Ducis expeditione: καὶ ἐπὶ Κρήτης στρατηλάτης, ἄπρακτος ἐκ τῆς πολέμου ὑποχώρησεν, οἱ πλέον ἢ ἐπὶ κατασφαγῆτε, ὧν καὶ τοὺς λεπτολογίδας Τεσσαρακοντάρειος ὠνόμασαν. Nescio porrò an huc referri possit quod habet Synesius de Calvitie, sive in Elogio Anysij: Οὐκ ἀρδμὸν μὴ ἀνοίκειον Ῥωμαϊκῇ χερὶς πεσὼν ἄλσος ἢ τόπος καὶ τὰς τεσσαράκοντα τὰς παρθένας ὑπερῴου μοῖραν ἔχει τῆς ῥώμης, ἡγιάσατο ἢ τῆς γνώμης ὁ βέλομαι.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, quadragesimus dies à morte alicujus, quo officium defunctorum pro eo agitur. Clemens lib. 8. Constit. Apostol. cap. 42. ἐπιτελείσθω δὲ τριτα τῆς κοιμηθέντων ἐν ψαλμοῖς καὶ ἀναπαύσεσι καὶ προσευχαῖς, — ἔτι δὲ καὶ τὴν ἐνιαύσιον τῆς περιόδου καὶ κοιμηθέντων καὶ τεσσαρακοστὰ καὶ ἑβδομάδων καὶ πολλῶν τύπων. Typicum S. Sabæ cap. 30. pag. 66. τὰ δὲ τεσσαρακοστὰ ἐστι γίνεσθαι, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐκεῖ πληρωθῇ. Vide Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. cap. 21. num. 3. & infrà in Τρίτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ, *Quadragesima, Quadragesimale jejunium*, quod & τεσσαρακοστὴμερον appellatur. Cùm verò quatuor Quadragesimas celebrent Græci; ea quæ Paschatem præcedit, κατ' ἐξοχὴν, appellatur Μεγάλη. Symeon Thessalonicensis in Responso 57. καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον τῶν ἄλλων Μεγάλη λέγεται, ὅτι καὶ ἐντολαί εἰσι, αὐτὴν ὑπερέχει. Phavorinus: τεσσαρακοστὴ δὲ σύμβολον καθαρισμοῦ ἢ ἐμείλιξε σύμβολον δὲ παρασκευάσεως δοχῆς ἢ ἁγίου σώματος ἢ Χριστοῦ· τύπος γὰρ ἢ Χριστοῦ ἐστι, τὸ σῶμα τῆς λεγούσης· ἡ δὲ ἀνάστασις ἀυτῆ ζωὴ, πάντες ἀναστήσεται. Licet porro jejunium Quadragesimæ apud Græcos numerum 40. dierum excedat; ut quod septem hebdomadas continet, Τεσσαρακοστὴ tamen appellationem semper servavit. Socrates lib. 5. cap. 22. οἱ δὲ ἐν Ἰλλυρίοις, ἔτι δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, περὶ ἑβδομάδων ἓξ, τὴν πρὸ τοῦ Πάσχα νηστείαν, Τεσσαρακοστὴν αὐτὴν ὀνομάζουσι.

Sed & jejunia septem aut plurium dierum ante festa Sanctorum observari solita eandem nomenclaturam obtinent. Vide Τεσσαρακοστὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, apud Joannem jejunatorem loco supra allato: Atque hæc quadragesima prima post festum Pentecostes septimana initium, finem verò die 29. Junij; hoc est in eodem festo SS. Petri & Pauli sortitur, ut scribit Christophorus Angelus de Hodierno Græcorum statu cap. 6. Habetur in Paschalio MS. Nicephori Gregoræ caput hoc titulo: ὅτι δεῖ ἀρίστην ἢ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων νηστείαν.

Sunt & duæ aliæ Quadragesimæ, quarum altera est quæ τεσσαρακοστὴμερον dicitur, & observatur ante festum Nativitatis Christi, ut innuimus in hac voce: altera est quæ observatur ante festum Assumptionis Deiparæ, initiumque sumit à 1. die Augusti; ut habet idem Angelus cap. 7. qui cap. 8. discrimen inter harum trium Quadragesimarum jejunia esse scribit, quod in Quadragesimis festorum Nativitatis Christi & SS. Apostolorum, non solum pisces; sed etiam iterata vice de die: in quadragesima Virginis bis quidem de die, sed pisces nequaquam comedere liceat. Præterea observandum Græcorum majorem Quadragesimam, seu jejunium Quadragesimale in feriam sextam ante sabbatum Lazari, hoc est in diem Veneris ante festum Palmarum desinere. Ita exertè Theophylactus Homil. in Mediam jejuniorum hebdomaden p. 1501. sed & Anonymus in Tractatu contra Græcos apud Stevartium: *Nec Quadragesimam celebrant, cum Quadragesima sit jejunium quadraginta dierum. Ipsi verò majorem septimanam à numero Quadragesimæ secludentes, sex hebdomadis Quadragesimam claudunt, tot enim sunt à prima eorum septimana, usque ad sabbatum, quod Palmarum ramos præcedit, in quo universaliter ab illis cantatur: Quæ anima utilis est complemus Quadragesimam.* Vide quæ in hanc rem commentatur Henricus Valesius ad Eusebij lib. 5. cap. 24.

Τεσσαρακοστίζω, *Quadragesimam agere*, apud Theodorum in Epitaphio matris suæ MS.

ΤΕΣΣΑΡΑΝΤΟΛΙΤΟΥΡΓΗΜΑ, *Missa per 40. dies celebranda.* Vide Goarum ad Euchолog. p. 678. & in Σαράντα.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΙ, sic dicti quidam Hæretici in Asia, qui Pascha quarto decimo die observabant, licet in sabbatum incideret. De iis agunt Concil. Laodicen. Can. 7. Ephesinum act. 6. p. 674. 682. sexta Synod. act. 11. Trullana Can. 95. Socrates lib. 5. Hist. Eccl. cap. 22. lib. 6. c. 1. lib. 7. cap. 29. Sozomenus lib. 7. cap. 18. Theodoritus serm. 3. Contra hæres. Epiphanius pag. 182. Photius in Bibl. Cod. 115. Harmenopul. de sectis, Auctor de initiis hæreseon num. 50. Nicetas in Thesauro Orthod. fid. lib. 4. pag. 195. Matthæus Blastares pag. 9. & alij.

Adde novam Collectionem Conciliorum Baluzij pag. 651. & Petavium l. 2. de doctr. temp. c. 58.

ΤΕΣΣΑΡΟΚΑΝΤΟΤΝΟΣ, *Quadratus*, Τετράγωνος. Τετραγωνίζειν, *Quadrare*, *in quadram figurare*, τετραγωνίζειν.

ΤΕΣΣΑΡΟΣΤΡΑΤΟΝ, *Quadrivium*, Τετράοδος. Vide Στρατα.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ, *Tesserarius*. Plutarchus: ὁ δὲ τούτοις, Ουλιάδης καὶ Βάργος, ὁ μὲν Ουλιων, ὁ δὲ Τεσσεραρίος· ὅτου δὲ καλοῦσι οἱ Ρωμαῖοι δηλοῖ ὑπήρων ὑπηρέσια τελοῦντες. Vide Vegetium lib. 2. cap. 7.

ΤΕΣΤΑ, *Latinus testaceus*. Euchologium pag. 624. ὃν ἡ ψαλμῳδὸς λεγομένων, κεμίζει ὁ Σκευοφύλαξ μόνας τὸ, καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα, καὶ ἕτερα ὁ λέγει λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ, *Parvum mantile*, in Turcograecia Crusij pag. 188.

ΤΕΣΤΑΜΕΝΤΑΡΙΟΣ, *Testamentarius*, ὁ γραφεὺς τῶν διαθήκων, in Glossis juris MSS. Qui in Testamento scribitur.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ, Monetæ species tum primum cusa à Nicephoro Phoca Imp. Scylitzes pag. 658. ἐλάττωσι τὸ τὸ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τεταρτηρὸν ἐπιτείνας. Vide Salmasium ad Lampridium pag. 217. 218. & quæ de hac moneta observamus in Dissertat. de inferioris ævi Nomismatibus n. 87. & in Gloss. med. Lat. in *Tartaron*.

ΤΕΤΑΡΤΙΑΖΕΙΝ, *Quadripertiri*, τετραχῶς μερίζειν.

ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΑ, *Hostia præsanctificata*, προηγιασμένα δῶρα, apud Pachymerem lib. 7. cap. 28. Euchologium in Liturgia Præsanctificatorum pag. 191. προηγιασμένα γάρ ἐστι τὰ τελειωμένα αὐτὰ θυσία. Chronicon Alexandrinum an. 5. Heraclij: ἐδὲ θυσία τετελειωμένη δεμφορᾶ. Vide Τέλεσμα.

ΤΕΤΕΡΙΖΕΙΝ. Vide in Τριμερίζειν.

ΤΕΤΙΟΣ, τέτοιος, τοῦτος, *Talis*, τοιοῦτος. Historia Apollonij Tyrij:

Γυναῖκες, ἄνδρες, καὶ παιδία, τὰ κάμνει τέτιο κλάμα.

Anonymus de Nuptiis Thesei:

Εἰς τέτιον τρόπον ὁ Θησεὺς μιλῶν πολλὰς ἰσάθη.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΟΝ. Vide in Βῆλον.

ΤΕΤΡΑΒΗΟΝ, *Quadrivium*, ita dictum quoddam ædificium quatuor portis pervium Constantinopoli, quod postmodum τετράπυλον appellatum fuisse scribit Codinus in Origin. Constantinopol. num. 53. De eo pluribus egimus in nostra Constantinopoli.

ΤΕΤΡΑΒΟΛΟΣ. Auctor Incertus post Theophanem in Leone Armenio, pag. 434. πρὸς δὲ τούτοις παρασκευάζει διαφόρων ἐλεπόλεων ὄργανα τε καὶ μηχανήματα, καὶ μαγγανικὰ πάμμεγίστα, τριβόλους δὲ, καὶ τετραβόλους, καὶ χηλώνας. Vide Gloss. med. Lat. in *Tribulus*.

ΤΕΤΡΑΓΑΜΙΑ. Scylitzes in Basilio & Constantino, de Nicolao Chrysoberga Patr. Constantinop. ὅσοι καὶ τοὺς διακριθέντας λοιπὸν ἤδη τὴν τέταρτον. Ita Meursius. Sed editio Regia pag. 702. rectè τετραγαμίαν præfert. Univit nempe eos qui ab Ecclesia se separaverant ob controversiam ortam sub Leone Philosopho Imp. de quartis nuptiis.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΤΡΟΝ. Vide in Λυγίσειον.

ΤΕΤΡΑΙΚΑΝΘΟΝ, pro τραγάκανθον, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 96. 97. ex Cod. Reg. & alibi.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ, *Quadrangulus*. Phortius ad Gregor. Naz. lib. 2.

Εἶργε φιλὸν κεφαλάων
Καθ' ὅσσον τετράγωνος.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, *Quadriporticus*, in atriis Ecclesiarum Theophanes an. 8. Leonis M. τότε τοῦ ἐντὸς τετράγωνον τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τὸ ἀγιασίειον. Ubi Cod. Palatinus τετράστοον præfert.

ΤΕΤΡΑΔΑ, τετρὰς, *Quarta feria hebdomadæ: Dies Mercurij*. Clemens Alexandrin. lib. 7. Strom. οἶδεν αὐτὰς καὶ ὁ ποιμὴν τὰς σημειώσεις τοῦ ἡμίσεως τούτου, ὁ τετρὰς καὶ παρασκευὴν λέγει. Socrates lib. 7. cap. 22. de Theodosio Juniore: νηστεύει τε τὰς πολλὰς, καὶ μάλιστα τὰς καλουμένας τετράδας καὶ παρασκευὰς ἡμέρας. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 88. καὶ μὴν τετράδα ἢ παρασκευὴν φυλάττων ἐν τούτῳ. Petrus Alexandrinus in Epitome Canon. τετράδι γὰρ καὶ παρασκευῇ νηστεύειν, &c. Ita apud Philostorgium lib. 10. cap. 12. τετράδος καὶ παρασκευῆς νηστεία. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 44. καὶ τετράδων καὶ παρασκευῶν ἵνα δίδωσι — ἵνα ἅπαξ ἀθροῖσαι αὐτὰ φυλακῆς δικαστῇ. Nicetas in Man. lib. 4. num. 6. τετράδα καὶ παρασκευὴν νηστίμους ἡμέρας vocat. Vide Nomocanon Cotelerianum num. 160. 279. Occurrit passim.

Τετραδοπαρασκευὴ, *Tertia & quinta feria hebdomadis*. Joannes Jejunator in Pœnitentiali pag. 88. δευτέραν μὲν, καὶ τετραδοπαρασκευὴν ἰσχίον ἰλαρὸν καὶ ὄσφεον μὴ λαχάνων μόνον. Occurrit ibi non semel, & in Canonario Joannis Monachi pag. 113. apud Anonymum de Discrimine Græcorum & Latinorum; in Nomocanone Coteleriano num. 417. in Epist. 44. Joannis Zonaræ, quæ est 45. apud Lambecium lib. 3. Comment. de Bibl. Cæsar. p. 156. &c.

Τετραδίται, Hæretici Sabbatiani, sic dicti, inquit Constantinus Harmenopulus de sect. cap. 15. ὅτι τὸ Πάσχα ἑορτάζουσι, καὶ καλύουσι, ἀλλὰ νηστεύουσιν αἰρούμενοι, ὡς ὁ τετράδην ἡμᾶς. Interrogationes de Jejunio post Typicum pag. 131. καὶ μὴν τοι τυροφάγον οἱ αἱρετικοὶ οἱ λεγόμενοι τετραδῖται μεγάλων νηστειῶν παρατηροῦσιν. Horum præterea meminere Synodus Trullana Can. 95. Balsamon ad Concil. Constantinopol. Can. 7. Theophanes an. 1. Michaelis, Scholiastes Bibl. Photij ad p. 404. Nicephorus Callist. lib. 18. cap. 49. Matthæus Blastares p. 9. &c.

ΤΕΤΡΑΔΕΡΜΑ. Vide in Δέρμα.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ, *Excubia extra castra, quæ quatuor militibus constabant*: Gallis, *Garde avancée*. Anonymus MS. de Castrametatione: τὰ δὲ ἐξ ἴδιας ἐξαβίγλια καὶ ἰσαβίγλια τὰ καὶ πλησίστιον ἰσαμβα, δῶ τοιῶν ἀκοιλίτων καὶ τοξοτῶν πεζῶν· τὸ ἰσαβίγλιον ἔχοντα ἄνδρας δώδεκα, δύο τάμβα ἕκαστα ἀπὸ τῆς χαράκος ὡσεὶ τόξου βελῶν, ἢ καὶ μικρόν τι πλέον. τὰ δὲ ἐξαβίγλια μακρύτερον σταθέντα ἀπέχοντα τοῦ ἰσαβίγλιον μὴ πλέον λιθοβολῆς· ἔχοντα δὲ ἀπὸ τεσσάρων ἀνδρῶν ἕκαστα, ἅτινα καὶ καλοῦσι Τετράδια. Infrà: αἱ δὲ προβολίαι γεμόμεναι (βιγλαι) αἱ καὶ ἐξάβιγλα καλοῦσι τετράδια ἔχουσαι. Nicephorus ἀπὸ παραδρ. πόλεμ. c. 9. ἔπεσθαι δὲ καὶ τέσσαρα ἕτερα Τετράδια ἕκαστος, ἐφίππους καὶ αὐτούς, ὅθεν καλοῦσι τοὺς φουράτους ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένους. Aliàs,

Τετράδιον στρατιωτῶν, apud S. Lucam Act. cap. 12. v. 4. & Nicetam in Man. lib. 1. est *quaternio quorumvis militum*.

ΤΕΤΡΑΔΙΣΙΟΣ, nempe λίθος, *lapis quadratus*, majoris magnitudinis. Codinus de Orig. Constantinop. pag. 21. ἔστωσαν ἐκεῖσε δύο ἵππους κινοῦσαι ἀντζοκοπημένας, λιθίνας τετραδισίους σωρηδὸν τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Rursum pag. 24. ὅπισθεν δὲ τοῦ μεγάλου κίονος τοῦ τετραδισίου, &c. Atque inde fortè dictum Constantinopoli τετραδίσιον τὸ ἑπτάστωον, juxta Chalcen, constans octo porticibus, in quo morabantur 12. Oecumenici Doctores, quos una cum ipsa æde ac libris igne consumpsit Leo Isaurus, quod illud ex lapidibus

lapidibus quadratis constructum esset. Vide eundem Codinum pag. 42.

Τετραδιαῖος, eâdem notione. Anonymus in Paraphrasi oraculor. Leonis Imp. pag. 177. πλατῶν ὀδὸς καὶ λιθόστρωτος ἔχουσα λίθους ξυστὰς καὶ τετραδιαίους. Vide Gloss. med. Lat. in *Quadratarii*, & infrà in Τετραπέδιον.

ΤΕΤΡΑΕΝΤΟΝ. Chronicon Alexandrin. ubi de Seditione Victoriatorum: καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία πᾶσα σὺν τοῖς φαβρικῆσι καὶ θαυμασίοις κίοσι πᾶσι ἐκτίλασθαι κατέπεσεν. Paulò aliter Theophanes an. 5. Justiniani pag. 157. καὶ τὸν μεγάλον ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφιθύροις κίοσι, καὶ πᾶσα ἐκ τέλους καθεῖλεν. Ubi Goarus Interpres: *Tota vero quadripartito in ruinam concidit.* Vide Τριλιθον.

ΤΕΤΡΑΕΤΑΓΓΕΛΙΟΝ. Vide in Εὐαγγέλιον.

ΤΕΤΡΑΚΑΝΘΗΛΟΣ. Vide in Κανθήλιον.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ. Vide in Κεράτιον.

ΤΕΤΡΑΚΙΟΝΙΝ, *Quatuor columnæ.* Epiphanius Hagiopolita de locis SS. pag. 50. κάτωθεν ὑπὸ τὸ οἶκον ἔχει τετρακίονα, &c. Adde pag. 57.

ΤΕΤΡΑΜΕΡΟΝ, Τετραμέριον. Vide in Μέρα.

ΤΕΤΡΑΝΣΙΤΟΝ. Anastasius Bibliothecarius in Collectaneis pag 257. meminit *Plutini beatissimi Imperatorii Pistoris*, id est, *qui super omnes pistores publicos est, eorum videlicet qui annonas Scholarium omnium solvunt, quod appellatur Tetransiton.* Vox videtur formata ex τετράσιτος, *quadruplex annona*, ut monui in Gloss. med. Lat.

ΤΕΤΡΑΝΥΜΦΟΝ, ædes sic appellata Hierosolymis, quatuor Nymphis fortè dicata. Aut potius regio sic dicta à quatuor Nymphæis, seu aquarum receptaculis ibi extructis, de quibus videtur intelligendus Libanius in Monodia de Nicomedia terræ motu subversa: πῦ λυτρὰ χαρίτων καὶ Νυμφῶν αὐτῇ, ἃν τὸ μέγιστον ὠμόνυμον Βασιλῆ τῇ ἐπωνύμῳ, πόλιν αἴθων ἀξίων. Hæc enim verbis non balneas publicas, sed aquarum receptacula intelligit, Gratiis ac Nymphis dicata. Chronicon Alexandrin. an. 3. Hadriani: καὶ καθολικὸν τὸ Γηροβάλμειον, ὅλιστα τὰ δύο δημόσια, καὶ τὸ θέατρον, καὶ τὸ τριπάμφορον, καὶ τὸ δωδεκάστυλον, τὸ ἄρτι ἀναμαζόμενον ἀναβαθμοῖ, καὶ τὸν Κόδρον.

ΤΕΤΡΑΟΥΓΓΙΟΝ, *Trions.* Chronicon Alexandrin. an. 18. Aurelij Antonini: ἐπὶ ἔτους ὑπάτου νόμου ἐτέθη, ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομῆν τὰ πάππα τὰ ἴδια, καὶ τῷ ἀχαρίστῳ ὑὶ παιδὶ τὸ τετράουγγον δίδοσθαι τοῦ πατρὸς περιουσίας.

ΤΕΤΡΑΠΕΔΙΚΟΣ. Constantin. de Adm. Imp. cap. 29. αὐτὸ καίτοι ὄντι δεῖ βασάλων ἔχειν ἐκλεμβίου, ὄντι δεῖ ἐγχωρίων, ἀλλ' δεῖ λίθων τετραπεδίκων ἐχόντων ὡς μῆκος ἀνὰ ὀργυιὰς ἑ, πολλαχοῦ καὶ ἀνὰ δύο, καὶ τὸ πλάτος ἀνὰ ὀργυιὰς μιᾶς, &c. Ubi Meursius *lapides quadratos*: putabant legendum Τετραδιαίων, de qua voce egimus supra.

ΤΕΤΡΑΠΕΖΟΝ, *Cœnaculum*, Τριλίθιον, in Corona pretiosa.

ΤΕΤΡΑΠΑΑΤΕΙΑ, *Quadrivium*, vel *quadriporticus*, seu potius *forum quaterna porticu cinctum.* Chronicon Alexandrinum an. 10. Hadriani: Ἁδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ καὶ ἀγορὰς ἐποίησε καὶ τετραπλατείας, καὶ τὰ τοιχία. Interpres *quatuor regiones* vertit.

ΤΕΤΡΑΠΛΗ *Quadrupla*, exactio inducta fortè sub Constantio, vel sub Juliano. S. Basilius Epist. 374. ὑδὲ γὰρ οἱ Πελοποννήσιοι τισοῦτον ἀποτίμησιν τῷ Τετραπλῷ, ὅσην οἱ νῦν ἐκλέγοντες τὰ δημόσια τῷ Τετραπλῷ καὶ τριπλάσιον τὸ ἐπαγόμενον ἀνὰ μῆνα, ἀφαιροῦσι τὰ, καὶ ὑποφέρειν λόγον τοιοῦτον, αὐτὴ ἡμῖν ἡ τῶν τετραπλασίων ἔλλειψις ἀποκλήσει.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ, *Mensa quævis*, sed maximè illa in qua vasa ad ornatum reponuntur: *Abacus.* Martyrium S. Placidæ, seu S. Eustathij, ex Cod. Cæsareo: ὑποβάλλων παῖδας τοὺς ὀδόξους, ἐστὶ κλίμασιν, ἢ χθόνιον, ἢ φρυγίῳ, ἢ τετραποδίοις, ἢ τῇ λοιπῇ περιουσίᾳ.

Τετράποδιον, *Mensa quadrupes*, in qua panis cum frumento, vinum, & oleum benedicenda offeruntur, quæ interdum in Analogio reponuntur; ut in voce Ἀναλόγιον observatum: vel etiam ad alios usus Ecclesiasticos. Philotheus Patr. Constantinopol. de Ordine facti Ministerii pag. 6. καὶ τὰ μὲν μανδήλια τίθησι παρ' ἑκάτερα τῆ ἁγιοτριποδίῳ τετραποδίου, ἐν ᾧ καὶ μέν ἐστι, καὶ πίνει ἄρτων, δίσκος, &c. Adde Euchologium pag. 615. 898. Typicum S. Sabæ cap. 11. καὶ ὅτως ἀσεδεύσα μὴ ἡ τιμὴ σεαυτῷ, καὶ οὐδὲ ἰωάννου μνήμη τετραποδίου, τίθησι ὁ τίμιος σεαυτὸς ἑκάστου αὐτῶν.

ΤΕΤΡΑΠΟΡΤΟΣ. Vide in Πόρτα.

ΤΕΤΡΑΠΥΛΟΝ, *ædificium quatuor portis pervium.* Joannes Carpathi Episcopus, in Narrat. MSS. de Anachoretis: σὺ τετράπυλον ἄ, καὶ ὁ θέλων εἰσέρχεται ἐξέρχεται. Vide Martyrium S. Anastasii & Sophronium Patr. Hierosol. de SS. Cyri & Joan. miraculis, in act. 4. Concilij Nicæni II. pag. 216. 215. & Constantinopolim Christ. lib. 2. pag. 178. 179. τετράπυλα δ' Ἀντιοχείας meminit Theophanes an. 1. Joviani.

ΤΕΤΡΑΡΕΓΑ, *Petraria*, Λιθοβόλον. Ita tùm efferebant, pro Πετραρία. Parecbolæ Heronis: οἱ δὲ μηχανοποιοὶ ἐκεῖ ταῖς μηχαναῖς κινοῦσι ἔργα, ἔξ τετραρίας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λιγομβικὰς ὑλακέλλας. Similia habet Anonymus MS. de urbe obsessa. Leo in Tacticis cap. 15. §. 27. πέμπει καὶ ἐμπύρευσι ὕλαν πυρὸς προσαγομένῃ τῇ σαγίτῃ ἐξῆς τῶν πετροβόλων μαγγανικῶν τῶν λιγομβικῶν ἀλακελλίων, ἢ τετραρίων τῶν πετρῶν πυρὸς ἐπιπληρομένων δι' ὕλας, καὶ βαλλομένων ἐξ τῶν ἐπιμετρησῶν οἴκων, &c. ubi Pigafetta, *co' dificii detti petrarii*, rectè vertit. Apud Nicetam in Manuele lib. 5. num. 7. ex Cod. Barb. MS. τετραρίαι καὶ μαγγανικὰ ξύλα. Ubi alter, ἰλιοπόλας. & in Alexio lib. 3. num. 10. λίθος μετ' αὐτῆς τετραρίου ῥιπτουῖος. In Balduino num. 2. ex eodem Cod. MS. ἵνα ᾖσιν τετρασίας ὅπως διαφορῶσι τοὺς δύρσεσι μόνους ἐκτός. Infrà: διὰ τετραρίας ἢ λέγουσι σπολματικῶν.

Τιραραία, perperam, ni fallor, pro τετραρία; apud Theophanem an. 1. Artemii: κλίνας τοξοβολίστρας καὶ τιραραίας ἐς τοὺς πύργους, καὶ μαγγανικά. Ubi Miscella: *Sistens arcobalistas, & magnas in turribus, & & argumentosas alias machinas.* Cod. al. habet τιμαρίας. Vide Gloss. med. Lat. in *Petraria.*

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ, vox Tacticorum, quam sic explicat Leo in Tacticis cap. 4. num. 13. Τετράρχης δὲ τοῦτό ὁ καὶ Φύλαξ, ὁ λιγόμβου Ὀργανὸς καὶ τηλυγαῖου ἰσόμβου ἢ ἀκίας.

ΤΕΤΡΑΣ, Τετράδιον, Τετραδίσιον, *Quaternio*; Quaterna folia simul juncta. Glossæ Basilic. ἰσέον ὅτι μὲν ἐν σχήματι τετράδι ἐξ οἱασδήποτε ὕλης εἰσὶ βιβλίων καὶ διχόμενον τῷ διαβάλῳ, τέσσαρα λέγει τὰ ἓξ ἐξαλλάγματα χάρτα, αὐτὸ χάρτης καλεῖ. S. Cyrillus in Epist. ad Clericos Constantinopolit. ἵν' ἓξ ὡς ἐν σχήματι τετράδι ἀλλάσσων ἔχῃ τὸν ἐπιτραχήλιον. Basilius Seleucienfis lib. 2. de Miracul. S. Theclæ cap. 16. καὶ ἀναιρῶσθαι μου τὴν χεῖρα τῷ τετράδα, ἐν ᾗπερ καὶ ταῦτα ἐν τῇ βίβλῳ μεγαγραφόμεθα. Nilus Monachus de Octo vitiis, ubi de desidè lectore: πάλιν ἀναστρέψας αὐτίκα μικρόν, καὶ ἀναπλύνων, τὰ τίλα τῶν λόγων περιεχόντων, φύλλα τὰ φύλλα, καὶ τετράδας ἐπιφυλίζα. His similia habet S. Antiochus in Homil. de Acedia. Concilium Ephesinum part. 1. cap. 1. cap. 17. διχόμηνος — τετράδας ἐξηκόντων παρ' αὐτῷ Νεστορίου δι' ἀλλήλων, &c. Synodus VI. Constantinopolit. act. 14. ἀλλ' ἐν προθύροις μὲν τῆς τρὸς τετράδας ἢ φρυκτὰ βιβλία ἢ ἐζίκει

ἁγίας πλιπλῆς σαββάτου. Adde Synesium Epist. 141.

Τετράδιον, eâdem notione. Idem Synesius Epist. 143. ὁ τετράδιον τῆ ἰαμβείων ὕβρει ἐπὶ τίλος τὰς δώδεκα στίχους γραφίδας ἅμα, ὡς ἐπιγράμμα. Joannes Tzetzes Chil.9. v.291.

Λαβών δέ τι τετράδιον μέγιστον, ἐγγράφων,
Τριφταγισμοῖς ὁ στιχισμοῖς τετράδια ὡς δέκα.

Laudantur non semel in Concilio Ephesino act.1. Τετράδια Νεστορίου Patr. Constantinopolit.

Τετραδίσκιον. Idem Tzetzes Chil.9. v.284.

Λιθ' ὧ γράφων ἐξήγειρεν Ὁμήρου τῆ λύρᾳ,
Ἔχουσαν ἐν μιλίφρασιν ἡμαξιμένους στίχους,
Πρῶτον μὲν τίτραδίσκια τῆ ἐμπρόσθεν γράφων.

Vide Τετράδα.

ΤΕΤΡΑΣΈΡΟΝ. Vide in Σίρα.

ΤΕΤΡΆΣΣΑΡΟΝ. Vide in Λατάριον.

ΤΕΤΡΆΦΥΛΛΟΝ, *Corona Imperatoria species*, è qua emergunt quatuor folia aurea, cujusmodi fuere, quas Latini *Hetruscas* appellatas scribit Plinius, sicque describit Tertullianus de Corona milit. *Præferuntur etiam illis* (Magistratibus) *Hetrusca: hoc vocabulum est Coronarum, quas gemmis & foliis ex auro quercinis ob Iovem insignes, ad deducendas thensas cum palmatis togis sument.* Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.6. num.18. de Imp. φορᾷ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ δοκοῦν αὐτῷ φόρημα, ὡς ἡ κεντυνίαν, ἢ τετράφυλλον, ἢ τι ἕτερον ὅμοιον τούτοις.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ, *Canon quatuor odis constans*, in Sabbatis, Quadragesimæ præsertim, cani solitus. Triodium in Sabbato 2. Hebdom. jejunior. Λαὸ ὁ τῆ ς'. ὥρας εἰσέρχονται τὰ τετράδια ἐν καθολικῇ ὁ κανὼν τῆ ἁγίᾳ τῆ μωΐ. In sabbato mediæ Hebdom. ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆ Μωσέως, καὶ τῆ ἁγίᾳ τῆ μωΐ· ἐν τοῖς παρόντι τετραῴδια κατὰ τὸν τάξιν αὐτῆς. Ex his Tetraodiis Canonibus, extat ille qui in Sabbato sancto canitur, à Cosma Monacho, Majumensi Episcopo, inter Melodos præcipuo, primùm compositum, deinde auctus & completus à Marco perinde Monacho, Episcopo Hydruntino, Leonis Philosophi Imp. suasionibus. Leo Grammaticus in eodem Leone p.482. μετ' ὀλίγα τινα χρόνον ἀνῆλθεν Μάρκος ὁ φιλόσοφος οἰκειούμενος τὸν αὐτὸν ἐκκλησίας ὤν, ὃς καὶ ἀναπληρώσας τὸν μεγάλου σαββάτου τετραῴδιον τοῦ κυρὶ Κοσμᾶ. Similia habent Anonymus Combefisianus in cod. Leone num. 19. Scylitzes, Symeon Logotheta & Zonaras pag.144. Laudantur ab Allatio in Dissertat. de Georgiis pag. 419. Gregorij seu Georgij Metropolitæ Corinthi in Cosmæ Monachi Canones expositiones, in quibus una est, quæ sic inscribitur: εἰς τὸν κανόνα τῆ ἁγίᾳ καὶ μεγάλου σαββάτου, ποίημα Μάρκου μοναχοῦ, ἄρχει ὁ πεμπτῆς φδῆς ἐν αὐτῷ· τῆ ὁ ἐξῆς φδῶν Κοσμᾶ μοναχοῦ. Canonis autem istius principium est,

Προσάββατόν τε σαββάτῳ μίλπω μέγα.

Sed de hoc Tetraodio, consulendus omnino supralaudatus Allatius in Dissertat. 1. de libris Eccles. Græcor. p.71.73.74.76.77. præsertim ex Theodoro Prodromo, Nicephoro Callisto, & aliis. Vide Typicum S. Sabæ p.73.78.

ΤΈΤΤΑΝΟΣ, pro *Calx*, occurrit non semel apud Nicolaum Myrepsum. Vide sect.9. cap.71.

ΤΕΤΥΠΟΜΈΝΗ, *Formata*, *Epistola τύπῳ, seu sigillo Episcopi munita.* Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap.23. ἃ μὲν αὐτῶν Πρωτόνοτος κατεξαιρέτου λάβῃ τόμου, ἤτοι λιβέλλου, τετυπωμένου, ἤτοι παρθένου. Ubi Concil. Carthaginense III. c.28. habet *formatam*. Vide in Τύπος, & Gloss.med. Lat.in *Formata*.

ΤΕΎΞΙΝΟΝ, *Aristolochia longa*, apud Interpol. Dioscor. cap.410.

ΤΕΤΤΕΡΤΈΡΗΣ, ita *Quæstor* dictus apud Turcos. Malaxus in Hist. Patr. pag.129. καὶ ὕστερον εἰς τὸν πόρτα τοῦ Σουλτάνου πεσκέσιον τὰ χίλια φλωρία, — καὶ ὁ Τετερίφης δὶν τὰς ἰδίαις πλάσεις. Sic pag. 141. 168. 178.

ΤΕΎΤΡΙΟΝ, τὸ Πόλιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΎΧΟΣ, *Volumen*, in Gloss. Gr. Lat. & apud Harmenopul. lib.1. tit.1. §.11. Moëris Atticista MS. Τεῦχος, τὸ ἀγῶνος· τὸ ὃ βιβλίον λέγουσι Ἕλληνες. Typicum MS.Monasterij τοῦ Κεχαριτωμένης cap.77. τετραδία τεύχη.

ΤΕΦΈΣ, ἄγριον πόαμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΕΦΈΣΙΑ, τὸ καστόρειον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod.Reg. 1237. Aliæ ex Cod.190. τιφεία, τὸ ἄγριον πόαμον.

ΤΕΦΛΌΤΙ, Τεφλίτι, serpentis species, apud Cretenses. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 18. extr. & cap.31.

ΤΈΦΡΑ, *Rogus*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Μετὰ μεγάλης τῆ τιμῆς μνημόσυνόν τε πόμπης,
Καὶς τέφραν ἐκατόβοστον ἐκάνυσε τὸ κέρμα τε.

Infrà:

Μνημόρια τὰ τὺς κάμοντι, ἐς τέφρα τὺς πόντον.

ΤΕΦΡΑΤΊΤΖΗΝ, *Panis in cinere coctus*, vel *cinereus*. Prochoprodromus de sua Paupertate, ex Cod. Reg.

Ὁρμοῦσα τάχα καὶ ἐγὼ τῆ ἐμῆς τζαγκάρας,
Ἵνα χορτάσω τὸ φαμιλιὸ τὸ λέγουν τεφρατίτζιν,
Ἀλλὰ τὸ μιζεράβιλον τὸ λέγουν κιβαρίτζιν.

ΤΕΧΝΙΚΟΊ, & Τεχνολόγοι, *Grammatici*, seu *Grammaticæ artis doctores*, ut est apud Eustathium, Iliad. α. pag.14. 22. & alibi passim: quomodo *Artigraphi* apud Latinos sequioris ætatis dicuntur. Idem Eustathius Il. β. pag. 368. ait τεχνικὸν nudè Herodianum Grammaticum appellatum. Apud Stephanum de Urbib. & Auctorem Etymologici, Apollonius Alexandrinus cognomento Dyscolus, Grammaticus insignis, Τεχνικὸς indigitatur: ut & Georgius Chœroboscus, in arte Grammatica sua ætate pariter singularis, apud Allatium in Syntagm. de Georgiis pag. 320. & ex quo Phavorinus Camers pleraque in sua cornucopia collegit. Laudatur in eodem syntagmate pag.363. Georgii Lecapeni Τεχνολογία περὶ Γραμματικῆς. Denique Manuel Phile in Carm. in obitum Georgii Pachymeris:

Ὁ γὰρ καλὰ σε τεχνικὸς διδάσκαλος
Λέγουσι ἐκλήσαλο, ἐς φίλον τέλος
Ἀναλύσιως ἐκδοθὶς τοῦς πατράσι.

Psellus in Synopsi disciplinarum MS.

Ὁ τεχνικὸς μὲν τίθησι φιλὰ ἐς δασία.

Et Joannes Tzetzes Chil.6. v. 406.

Οἱ ποιηταὶ καὶ συγγραφεῖς, ῥήτορες, λογογράφοι,
Ἱστορικοὶ ἐς χρονικοί, καὶ τεχνικοὶ παιδεῖαι.

Ubi perperam Interpres Τεχνικὸς *artifices* vertit. Adde Chil.9. v.376. Idem rursum Chil.13. v.560. Τέχνῃσι pro Grammatica usurpat:

Πᾶς ὃ κανόνων ἰθυντὴς, ἐς τέχνης ζυγοστάτης.

Apud Eudociam in Joniis MSS. & Suidam, idem Apollonius Dyscolus, dicitur pater Herodiani τοῦ τεχνογράφου, cujus scilicet extat Grammatica.

Τέχνιον, *Artificium*, in Gloss.Græc.Latin. τέχνου τοῦ Γεωργοῦ, laudatur ab Eustathio Il. σ. pag.107. Chœroboscì, fortè, quem sæpius laudat. Τεχνικὴ γλῶσσα, apud eundem pag. 140. Prochoprodromus MS. de sua paupertate:

Λαὸ ὧ ὃ τάχα γέγονα γραμματικὸς τεχνίτης.

Vide Gloss. med. Lat. in V. *Ars*.

ΤΖ, pro Σ, usurpant passim recentiores Græci scriptores. Eustathius in Dionysij περιήγησιν pag 100. edit. Henr. Steph. Τύπτειν γὰρ Σαίνειν φασὶν, ἰδιωτικώτερον ἢ τζάνειν, ὡς παρὰ Κυπριοῖς, Καλτζιοῦσι καὶ παρὰ χώραν ἢ τὸ Σαίνειν Τζαιρίζειν λέγουσιν οἱ παρὰ ὁρᾶσιν ἰδιωτισθέντες. Vide Casaubonum ad Hist. Aug. pag. 343.

ΤΖΑΒΑΡ σιαχχιῆλ, κίρχθ indicis, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΑΒΟΥΣΗΡ, τὸ ὑποπάιξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΑΓΑΝΟΣ, *Cancer*, ex Hispanico *Zangano*, Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 280. καρκῖνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοί.

ΤΖΑΓΓΑΙ, Τζαγγία, *Calcei*, seu potius *Cothurni*, cum crura & pedes tegerent: *Soccos* vocat Liuthprandus lib. 1. cap. 3. Glossæ Basilic. Τζάγγα, τὸ ὑπόδημα. Ita vero præsertim dicti Imperatorum coccinei coloris Cothurni, qui, tacito licet Tzangarum nomine, ita describuntur à Procopio lib. 3. de Ædific. Justiniani cap. 1. ὑποδήματα μέχρι τε γόνυ φοινικῆ χρώμενα, ἃ δὴ Βασιλεῖ ἐκ μόνου Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν ὑποδεῖσθαι θέμις. Leo Diacon. hist. MS. lib. 3. de Nicephoro Phoca: ὁ δὴ καλαδίχης τῷ ἀγχοῦ, καὶ τὸ ἐρυθρὸν πέδιλον, ὃ δὴ Βασιλεῖς παράπαν μέχρι νῦν φοροῦσιν, ὑποδύεται. Eæ autem Tzangæ quas Sycioniis calceis similes fuisse innuit idem Liuthprandus in Legat. ubi Nicephorum Phocam Imp. describit *Sycioniis calceamentis calceatum*, asservabantur in Vestiario Regio cum vestes cæteræ essent in Ruchario. Aquilis ex margaritis & lapillis interstinguebantur, saltem extremis sæculis, ut est apud Codinum de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 5. num. 14. ἔστι δὲ ἕτερα πάλιν ὑποδήματα, ἃ καλοῦσι τζαγγία, ἔχοντα ἐν πλαγίοις καὶ τὰς κιόνας ἐκ μαργάρων, ἄτινα ἐν φορᾷ ὁ Βασιλεὺς ἐκ τε τῶν πατριαρχῶν καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ὁ ταῦτα ποιῶν ὁ Τζαγγάριος, ἤγουν σκυλεύς, ὡς οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ Τζαγγίας ὀνομάζουσι. Addere debuerat colorem Tzancharum Imperatoriarum, Rubeum scilicet seu purpureum, uti passim ii cothurni describuntur ab auctoribus à nobis laudatis ad Villharduinum, & in Gloss. med. Latin. in V. *Tzancha*, ubi multa de Cothurnis istis annotavimus, quibus addi possunt quæ habent Scylitzes pag. 485. Theophylactus Bulgar. Archiep. de Institut. Reg. part. 2. cap. 27. Contin. Theophanis lib. 1. num. 24. Zonaras pag. 134. 172. Nicetas non uno loco, Constantinus in Avi vita num. 25. ed. Combefisij, Pachymeres lib. 2. cap. 4. 24. lib. 6. cap. 34. Cantacuzenus lib. 3. cap. 17. lib. 4. cap. 37. & alii sine numero.

At cùm ejusmodi Tzangæ Imperatoriæ ex *pellibus rubricatis*, ut ait Liuthprandus lib. 3. cap. 9. quas *Parthicas* vocat Pollio in Claudio, confectæ dicantur, quid hac voce intelligatur dubitari potest: tametsi in Gloss. med. Lat. ubi de *Parthicis pellibus* egimus, à Parthis populis, apud quos reperiebantur, dictas fuisse innuerim. Sed hujusce sententiæ, ne quid dissimulem, videntur refragari, quæ habet Mandevilla in Itinerario, si tamen fidem aliquam meretur autor meo judicio cæterà futilissimus. Is enim ubi Tartarorum Chami aulam describit, animalia ita fuisse appellata docet. Sic ille porrò: *Les murs d'entour sont couvers de peaux rouges qu'ils font de bestes qu'on appelle Patres, qu'ils sont bien fort odorans, tellement que pour la bonne odeurs des peaux nul mauvais air ne puet entrer au palais, & sont les peaux aussi rouges que sang, & luisent si fort contre le soulcil, que a tres grant peine les peut l'en regarder, & plusieurs gens adorent ces bestes, quand il les voient, pour la grand & bonne odeur qu'elles ont, & prisent plus les peaulx, qu'ils ne feroient plates de fin or.* Atque hinc discere est, si, inquam, fidei adhibenda huicce scriptori, quæ fuerint *Parthica pelles*: nam Paulus Venetus lib. 2. cap. 20. parietes tentorii Regij, non ejusmodi pellibus coccineis, sed Armellinis & Zebellinis vestitas fuisse scribit. Nescio tamen an ad has pelles coccineas & rubro tinctas colore, quibus ædium parietes exornabant, referri debeat quod scribit Lactantius in libro de Mortibus persecutorum num. 4. Decio Imperatori à Sapore Persarum Rege *exutam visceribus pellem, infectam rubro colore, ut in templo barbarorum Deorum ad memoriam clarissimi triumphi poneretur.* Sed & Ammianus lib. 23. scribit Persas pellibus solum stravisse, in quas expuisse nefas. Thephanes an. 2. Michaëlis Curopalatæ meminit pariter καυκίνου δέρματος. Utcumque sit, constat primitus Imperatorum calceos ex corio rubeo confectos, quod an sequioribus sæculis obtinuerit dubitari potest. Synesius in Orat. de Regno pag. 16. ὁ γὰρ Βασιλικὸς ἀνὴρ, μὴ θέλει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ τὸ ὑποδήματον τεθραῦσθαι. Et suprà, calceos ejusmodi Augustorum margaritis exornatos fuisse innuit. Scribit Anna Comnena lib. 3 Alexiad. pag. 79. acto in ordinem Michaële Duca Imp. à Nicephora Botaniata Constantino Porphyrogenito illius filio, ut certis in locis cothurnorum color intermisceretur coccineus indulsisse, cum ut planè rubris uteretur non concederet: τὰ μὲν μέλανα ἐκεῖνον ἀποβαλεῖν διωρίσατο, ἐν ποικίλοις ἢ σπαρτοῖς ὑφασμάτων ὑποδήμασι προσίεσθαι περιδέσει, ἄστερ ἢ ποικίλον ἐπαγχωνόμενον, ἢ καὶ κάλλους ἕνεκα ἢ ἧττον ἀγαλλόμενον· τὸ μὲν κόκκινον δι' ὅλου ἀπαραράπτων αὐτὸ τοῦ πεδίλου εἶναι ἐφθόνει, τὸ δὲ τινας τόπους ἐν τῷ ὑφασμάτων αἰθεῖν τὸ κόκκινον ὑπεδίδου.

Summarum deinde dignatum Fastigia per Tzangarum colores & ornamenta distinguebantur. Eæ porro erant, Despota, Sebastocrator, Cæsar, Panhypersebastus, & Protovestiarius. Anonymi Catalogus postquam hos recensuit:

Οὗτοι καὶ τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς πεδίλοις
Τὰ ἀετώματα ἐσχήκασι ἐν τάξει τάξιν.

Despotæ, Sebastocratoris, & Cæsaris Tzangæ aquilarum figuris interstinctæ micabant. Matthæus Monachus in Catalogo Offic. Palatij Constantinopol. de iisdem:

Ὧν κεφαλὰς τὸ κάλυμμα κατακοσμοῦσι μαργάροις.
Τῶν δ' αὐτοῦ τοῖς σχήμασιν αἱ τῶν πόδων ἐμβάδες.

At licet aquilis ejusmodi exornarentur, harum dignitatum Tzangæ, erat tamen color diversus. Despotæ quippe τὰ ὑποδήματα erant διβολία, seu duplicis coloris, πορφυροῦν ἐξίτιον καὶ λευκοῦν, violacei & albi: ἔχοντα αὐτὰς μαργαριταράνους ἐν πλαγίοις τε καὶ ἐπὶ τῶν ἰμάντων, ἤτοι ἐπάνω τοῦ ὑποδήματος τοῦ μυζακίου. Ita describuntur à Codino cap. 3. num. 5.

Despotam excipit Sebastocrator, cujus erant τὰ ὑποδήματα ἰσάντα, ἔχοντα αὐτὰς σωμαλάνους ἐκ λίθων κόκκινον, ἀφ' ὧν ἄρτι τόπων τοῦ δ' Δεσπότου. Ita Codinus eodem cap. num. 17. ex quo discimus ea coloris fuisse cærulei seu cyanei, interstincta aquilis auro ductili adornatis in campo rubeo. Acropolita in Chron. num. 82. extr. ἐν τούτοις δὲ τὰ τοῦ Σεβαστοκρατόρων διάφορον, ἐν οἷς ὁ μὲν αὐτοκράτωρ τοῦ Βασιλέως τοῖς κυανοῖς πεδίλοις ἐξυακολλημένους ἔχει, ἐν χρυσοῦφαῖς αὐτοῖς, ὁ δὲ Τορνικίου γαμβρὸς τούτων τὰ πέδιλα ἐπεδίδυτο.

Cæsaris Tzangas ἰσάντα coloris pariter extitisse scribit idem Codinus num. 23. in eo tamen differebant à Despoticis, quod aquilas non haberent. Nicephorus Gregoras lib. 4. init. ὁ δὲ μέγας Δομέστικος

ἐς τὸ ἅ Σιδηροκράτερος· ἐστέον δ' ἐστίσημον τῶν ἐκ ἅ πυθιρᾷ διαφορὰν, ὅτι οἱ τῶν κυανῶν πεδίλοις καὶ χρυσοῦφοῖς αὐτοὶ ἐνημόζοντο αὐτοῖ.

Post Cæsarem erat Παυπιρσεβάστος, cujus τὰ ὑποδήματα erant κίτρινα, ut habet Codinus cap. 4. num. 4. Scribit Nicephorus Gregoras lib. 7. Panhypersebasti dignitatem Theodoro Metochitæ Logothetæ cursus publici datam, angustiorem, quàm prius fuerat, effecisse Andronicum Palæologum Seniorem, concessis vestimentis, calceis, & equi ornamentis coloris lutei. καὶ τῷ ἅ Παυπιρσεβάστῳ ἀξιώματι, ᾧ τῶν καὶ αὐτὸ, ὅσῳ τῶν πρὸς αὐτὸ στοργαὶ, εὐδοξότερον ἦν πρότερον ἔσχε, πολλῷ κατισχύσαν· ἐνδύμασι γὰρ καὶ πεδίλοις αὐτῷ, καὶ ὅσα ἅ ἵππων τούτω κοσμῆ, κιρρὸς τῆς ἄπασι χρῶσθαι κεχάρισται.

Protovestiarii verò ὑποδήματα erant φοίνικα, secundum eundem Codinum num. 5. quomodo etiam ea describit Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. ἀμίλλα καὶ τὰ ἐν τῇ σκιᾷ διηλόμβοι, ἐν οἷς ὧν καὶ τὰ βατράχια τὸ χρῶμα πεδίλων Πρωτοβεστιαρίων. Et in Isaacio & Alexio num. 5. ὧν γὰρ φοινικίδι αὐτῷ ὑπὲρ ἁπάντες, Πρωτοβεστιαρίοι ὦν, καὶ φοίνικα φορῶν ὑποδήματα. Utriusque porrò Tzangas sic pariter attigit Matthæus Monachus:

Ὁ Πρωτοβεστιάριος, ὁ Παυπιρσέβαστός τε,
Οἱ σκιαδίοις ἐρυθροῖς χρυσῷ καθυφασμένοις,
Ἐξ ἀμφοῖν ἅ μηρῶν χρῶνται νομίμως μόνοι,
Πρασίνοις δ' ὑποδήμασιν ὁ μὲν, ὁ δ' κιτρίνοις.

Enimvero cæterorum ex plebe, vel etiam eorum qui dignitatibus Palatinis fulgebant μίλακα erant ὑποδήματα, ut est apud Theophanem an. 1. Nicephori general. Annam Comnenam lib. 3. pag. 79. Nicetam in Andronico lib. 2. & alios. Georgius Hamartolus, & ex eo Cedrenus de Heraclio: καὶ ἀναβὰν εἰς τὸν ἐκκλησίαν μίλακα ὑποδήματα περιβαλλόμενος ἐνέβαλε ὃν ἰδεῖν ὁ Γεωργὸς ὁ Πισίδης μὴ ἅ τοιαύτης ταπεινώσεως, ἴφη, ὦ Βασιλεῦ:

Μὴ μιλάκεφις πέδιλον ἀλίσας ποδὸς,
Βάψεις ἐρυθρὸν Περσικῶν ἐξ αἱμάτων.

Leo Diaconus lib. 7. Hist. MS. de Phoca Tyranno sub Tzimisce: ἰρᾶσαι τοὺς πεδίλους ἅ ὀφθαλμὸν· ἰρᾶσαι δὲ φυλακὴν ἡγεῖσθαι ἀλλοιοῦν· δέξει γὰρ ἐν ἐμοὶ ταῦτα τυχόντες, ἀκαριαίως ἂν μιλιμβαφῆ, &c. mox ea vocat ἰδιωτικὰ πέδιλα. Vide Tabell. I V. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Τζαγίον. Chronicon Alexandrinum an. 4. Justini Thracis: τὰ γὰρ Τζαγία αὐτοῦ δεῦτε ἅ χάρις αὐτοῦ ῥυσαῖα Περσικῷ σχήματι ἔχοντα μαργαρίτας. Ita etiam Theophanes an. 5. ejusdem Justini. Idem Theophanes an. 15. Heraclij: ἐν γὰρ ἅ ἀληθῶν τζαγίων ἐνυφίζετο. Et an. 2. Constantini & Irenes: καὶ περιδίνης σίφανον καὶ τζαγία. Leo Grammaticus pag. 466. καὶ οἱ Πραιποσίτου ὀνίγκαυλις διβδίλιον καὶ τζαγία ὁλόσυρα Βασιλικὰ. Adde pag. 468. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Σὺ παρατρίχας τὰ ὀδὸν πεζὸς μὴ τζαγίον.

Historia Belisarii MS.

Πρῶτα φιλῆ τὰ χώματα, ἔπειτα τὸ τζάγλιν του.

Vide Symeonem Logothetam in Michaele Theophili P. n. 47. Codinum de Offic. cap. 5. n. 14. & c.

Τζαγγάριος, *Calceolarius*, *Sutor calcearius*, σκυλεὺς, qui ὑποδηματοράφος, Constantino Porph. in Basilio n. 36. edit. Combef. dicitur. Moschopulus: σκυλέμβολος, παρ' Ἀττικοῖς, σκυλεὺς, ἤγουν ὁ κατὰς τζαγγάριος. Anonymus Tacticus MS. de Urbe obsessa, &c. ἐξ ὁμαδοποιοὺς, μαχαιροποιοὺς, τζαγγαρίους, ῥάπτας, &c. Joan. Tzetzes Chil. 11. v. 223.

Πατσομαχασκοπάπτικτζον, τζαγγάριον, ξυλόσυβλον.

Occurrit præterea apud Zachariam Pap. lib. 4. dialog. cap. 38. Auctorem incertum post Theophanem p. 436. Symeonem Logothetam in Leone Armenio n. 4. & Codinum de Offic. aulæ Constantinop. c. 5. n. 14. &c.

Τζαγγάρης, eâdem notione. Corona pretiosa: Τζαγγαρὶς, *Cerdo*, σκυτεύς. Alibi, *Coriarius*. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σκυλοτόμος, ὁ τζαγγάρης. Σκυλοδίψης, τὸ αὐτὸ. Prochoprodromus de sua paupertate:

Νὰ ἅ ἀπῶ τίμασθι τὸ τζαγγάρι τὸ παιδίν σου,
Γύρναν ἔχω πιτζουλὺ τάχα ψιλοτζαγγάριν.

Maximus Cythær. 13. Febr. ἤτον τζαγγάρης εἰς ἅ τίχνιν, Fabulæ Æsopi Græcobarb. καὶ ἰδοὺ τοῦτον ἅ τιχνίτην, μόνον ὁ τζαγγάρης δὲν ἐσυντυχαίνει παρ' Infra: καὶ διὰ τοῦτο ἐσυμβῆ ὅτι ὅλοι οἱ τιχνίται θὰ ψιλοῦσι; καὶ πλέοτερον οἱ τζαγγάριδες. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. Τζαγγάρης ἀξυπόλυτος, ῥάψις παραλυμένη. Galli dicimus, *il n'y a pas de plus mal chaussé que les cordonniers.*

Τζαγγάρος, Τζαγγούρος, eâdem notione. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. ἐφαμιλλᾶτο, καὶ λακῇ, μυρίῳ, καὶ τζαγγάροι. Nomocanon Cotelerianus n. 475. καθὼς καὶ οἱ τιχνῖται οἱ ψιλοῦσι τὰς τίχνας ἅ σκυτάλων αὐτῶν, καὶ ἅ μισθὸν αὐτῶν κρατοῦσιν, ὅτε τζαγγάροι, ἢ ῥάπται, ἢ σκυλέχναι, &c. Cæteris MS. ἰρὼς ἰλλυσιὸς γο... δ' μαυρὸς τζαγγάρις καλὸς δ'.

Σαγγάριος. Hesychius: σκυλεὺς, σαγγάριος, καλιγάριος. Nomocanon Cotelerianus num. 182. ἰφεῖς ὁ ἡξιώμενον χαφλίχνας, καὶ τὰ ῥάπτης, καὶ τὰ σαγγάριος &c.

Τζαγγᾶς, *Calcearius Imperatoris*, cum alij τζαγγάριοι dicerentur: ita Codinus cap. 5. n. 14. cujus verba supra descripsimus, & cap. 15. num. 10. cap. 18. n. 1. De ejus prærogativa, Vide in Διβδίλιον.

Τζαγγαικὴ, *Ars sutoria*, apud Nicetam in Cod. Barbarogr. Τζαγγαικὴ, ἡ ῥαπτική, ἡ βαλμαδική. Michael Patr. Constantinop. in epist. apud Crusium lib. 4. Turcogr. ep. 11. καὶ τζαγγαρικῷ τίχνῃ ἐπιτηδ.

Τζαγγάρια, locus dictus Constantinopoli ubi habitabant τζαγγάριοι, apud Theophanem an. 5. Justiniani p. 155. ubi Cod. alter habet τζαγγαρᾶσι.

Τζαγγόπους, *Qui tzangas & tibialia induit.* Ita cognominatus nescio quis apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 23. Vide Τυβίον.

ΤΖΑΓΓΟΣ, *Sinister*, ex Italico *Zanco*, Occurrit in Scholiis ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑ, *Arcus Balistarius*, *balearis*, Græcis pridem incognitus, qui unde id nominis acceperint, non tradiderunt: alius proinde ab eo quem χειροβαλλίστραν vocant, cujus descriptionem habemus ex Herone Ctesibio. Heron alter in Parecbol. δὲ μελλήσῃ πάντα τὰς δὲ ἐλίζειν (leg. ἀκριβίζειν) μὴ ἅ τετροβαλλιστρῶν, ἤτοι ἅ τζαγγρῶν. Perperam scriptum in Cod. Colbertco τζαγχῶν. Anna Comnena lib. 10. Alexiad. pag. 291. βαλλοῦ ἢ τις ἦτον ἅ Λατίνων δηλ. ἅ τζάγγιας καὶ ἅ κουμβ. ἢ ἢ τζάγγρα τεῖχον μὲν ἔστ βαρβαρικὸν, καὶ Ἕλλησι παντελῶς ἀγνοούμενον. Deinde multis arcum hunc balearem describit, cujus verba omittimus, dum brevitati studemus. Nicetas in Manuele lib 4. num. 3. ex Cod. barbarogr. μὴ τζαγγρῶν καὶ ἑτέρων ὅπλων. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὰ πνευματζίτα λούρικον, χύρθιν εἰς τὰς ἴπχας,
Ἢ τζάγγραις ὡς ἀφλώσειν ἄνθρωπον νὰ φονεύσῃ.

Cantacuzenus lib. 1. Hist. c. 36. ὑπῆρχον ἢ ἐκκλησίᾳ, ξύλινον πύργον καλαφώματα ἔχοντα πόλει, ἐξ οὗ ἐκάστῳ δὲ κατεσκώματι ἅ ἐκτὸς Λατινικῶν, ἅ λεγομένων τζαγγρῶν, ἀφιλῶν βέλη ἐβάλλομεν ἐκεῖσε οἱ ἐμιλλῶντο τοῖς ἐπὶ ἅ τείχης καλλοῦσθαι. Joan. Cananus de Bello Constantinop. ἐκ πλοιαρίας δὲ τοξεύματα ἐμπροσθεν ἅ πασιν, ἵνα δίκην τὰς σαγίτας ἅ τοξευόντων ἐκ ἅ τζαγγρῶν ἅ Ρωμαίων. pag. 189. μὴ ζαγρῶν τε καὶ τοξευόντων. Vide quæ annotamus ad Alexiadem pag. 357.

Μαγγανότζαγγρα, apud Heronem in Belopœecis.

Τζαγγράτωρ.

Τζαγγράτωρ, *Arcubalistarius*. Nicetas in Manuele lib. 2. num. 2. Προξάμβοις τι ὡς ἄχρι καὶ τάχρι τοξότας καὶ ζαγγράτορι. Pachymeres lib. 11. cap. 21. πίμπει τινὰ Σέρβι, ζαγγοπιδάρχλιν ἢ τζαγκαλλάριον τίλιμβόμον. Meminit ejusdem dignitatis Codinus cap. 2. num. 68. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 12. ἰρωτιθέντες ἢ αὐτὸν ἢ πατριάρχης ἢ ἐξέδωκεν, ἰσιέφασκε, καὶ ἅπαξ ὅτι ὄντι χρὴ τζαγγραλάριον τριακοσίων, ἢ κατέρχεσθαι τρῶν, ἀφ' ἧς φυλακλὶν ἢ τέλους. Cap. 23. ἢ ὁ μὲν ὡς ἐξ αὐτοῦ γραφὴ πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ οἰκονομίαν κάτεφσε καὶ τζαγγράτορας, ἵνα σώζῃ, &c. Adde sect. 3. cap. 8. sect. 8. cap. 3. & idem Concilium Florentinum pag. 7. ult. edit. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea :

Καὶ τζαγγρατόρους διακοσίους, ἐκκλέκτους χῶ ὡς ἄνδρας.

Rursum :

Τοὺς τζαγγραλάριους ἔβαλαν, ἢ πόλεμον ἀρχήσαν.

Ducas cap. 27. ἵνα λάβωσι γλῶ ὅλης ὅλους τότων ὑπὲρ τοὺς πιλακοσίους φράγγους τζαγγραλάριους καὶ δουκάμπτας. Cap. 39. ὡς ἡ τεξότης, ἡ τζαγγρότης, ἡ πιτροβολισκὴς. Utitur etiam Phranzes lib. 2. cap. 14. Ex his emendandus Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 18. μηδεὶς αὖ κληρικὸς τεξοτῆλ, ἢ τζαγγραλάριον, ἢ ἢ τοιότων ἀνδρῶν ἀμάτων προηγάσθω. Ubi Lat. *Nullus quoque clericus Rottariis, aut hujusmodi viris sanguinum præponatur.* Perperam edit. τζαγαρίων.

Τζαγγραλεξόη, eàdem notione. Nicetas in Alexio τριακοντάριον, ὡς ὀπλίτας δισμυρίους, μάλιστα ἢ ὡς τοὺς καλυμβίους τζαγγραλεξότας. Et num. 10. οἱ ἢ τοξοτοπλάντων κριὸν κραδιαίμβολον, ἢ τοὺς τζαγγραλεξότας πάλλακῆ πιεζόντωλς, ἢ ἀφ' ἑνὸς σωβίμαλ ποιοῦ τὸν σύρριξιν.

Τζαγγράβολ, *Tzangra*, seu *Arcubalistæ spiculum*, quod describitur ab Anna loco supra laudato. Ducas hist. cap. 7. ἢ βίλ ἀφιεὶ τζαγγράβολ κατ' αὐτῶ. Cap. 37. ἀφ' τζαγγραβολικῶν βολῶν. Infrà : τὰ βίλη τζαγρῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Quadrellus*.

Τζάκρις. Vide in Μπαρβότα.

ΤΖΑΓΔΑΡΟΣ. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea :

Χαλὰ τζιωὰς ἢ συγγρὸς, φίλους χῶ ἢ γαλόνους,
Τζαΐδαρες καὶ λημαδικὸς βυλὴ ἢ ἐβουλεύθη.

Alibi :

Καὶ αὐτὸς νὰ ὕσει ὁ τζάγδαρ, ἴρημ ὡς ἢ κόσμου.

ΤΖΑΓΙΟΣ, pro ἅγιος. Historia Apollonij Tyrij pag. 2.

Μ' αὐτὸς ἐκάλεσε τὸν φορὰν Θεῦ δὲν ἐθυμά του,
Γιὰ τὸν καλὸν ἢ ὄρεξιν ἄλως τζαγίος φτώτου.

ΤΖΑΓΚΟΥΡΝΙΖΕΙΝ, *Ungibus lacerare*, καταξαίνειν. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Κναντζανίζω βλέπω τη, κ' ὕστον τζαγκυρισμόμ.

ΤΖΑΚΑΠΑΝ, φασὶ ὁ ἐπὶ ἢ τιλμάτων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1845. Lens paluſtris.

ΤΖΑΚΙΖΕΙΝ, Τζακίζειν, *Frangere*, *Confringere*, ἀναῤῥήγνυσθαι, συντρίβειν. Nicetas in man. lib. 6. num. 5. ἢ τὰς τραυδάσης, ubi Cod. Barbarogr. habet, τζακιδάσης. Idem in Andron. lib. 2. num. 12. ἵνα τι κάλλιον σωληνριμμόνα προσπιελᾶτε ; ubi idem Cod. τζακίζητε. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1514. ἔδοκαν πόλιμον ὡς ἢ ὕπνον τὸν Σοφὴν, καὶ ἐτζάκισαν αὐτὸ Σοφὶς. — καὶ ἐμύεσιν ὁ Σαλάμης τζακισμόν. Rhuzanus in Paraphr. Vaticinior. ἔφαγε τὸ μικρὸν πεδίλιον τὸ μασάγι ἢ καδάλας, καὶ ἐτζακίσθη ἡ καδάλα. Prochoprodromus MS.

Καὶ βάλω τὸ χαρίτζλω μου, σωτρίβω, καὶ τζακίζω

Monita MSS. Alexii Comneni ad Spanemi nepotem

Καὶ ὥσπερ χαλαίζλω ἄμπελον ὅταν τὸν καλαφάτη,
Τζακίσει καὶ τὰ κλήματα, καὶ βγάλῃ τὰς καρπὸς τη.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. ὕστερον τα αὐγὰ λὸν τὸν ποδίον τα, καὶ ἐτζακίστησαν, occurrit passim.

Τζακὶ, *Fissura*. Glossæ Botanicæ MSS. Colbertinæ : Ἀριστολοχία, ἢ κάρις τὸ τζακὶ.

Τζάκισμα, *Fractio*. Glossæ Græcobarb. Κάτεσμα, τζάκισμα, κλάσις. Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum : ἐκ σωθλάσματος λὸν ἰμπλαστῆς, ἤτοι τζακίσματος. In Fab. Æsopi pag. 59. τζακίσματα ἀμυδάλων, κέλυφοι dicuntur. Τζακισμὸς, eàdem notione in Synaxario Maximi Cythær. 2. Martii.

Κατατζάκισμα, *Fissura*, *Præcipium*. Eædem Glossæ : ἀῤῥηξις, παραῤῥαύσεις, ῥαγάδες, κατατζακίσματα. Rursum : παραῤῥαύσεις, κατατζακίσματα, διαῤῥῶγες, κατασχίσματα.

Ζακίζειν, pro τζακίζειν, semper habet Romanus Nicephorus in Grammatica MS. Chronicon MS. Georgii Hamartoli in Justiniano Rhinotmeto : τὰς μὲν γὰ φορτωτὰς ἔσφαξεν, τὰς ἢ πυλὰς ἐκάκιζε.

ΤΖΑΚΟΣ, *Lorica*, Θώραξ. Vide in Τζίκ.

ΤΖΑΚΟΤΑΡΙΟΝ. Index MS. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis insulæ Chalces : Βιβλάριον ὁ μεμβράνας μικρὸν, σπειῖχον τὰς Πτωχοπροδρόμου ἐξηγήσας, καὶ ἐρωταπαρίσεις, ὁ δὲ καλῶς ἐν κλεθῆν τζακοτάριον. Idem fortè quod τζάκ.

ΤΖΑΚΩΜΑΝ. Anonymus aliter interpres MS. Rhamplij : ὕστερ σφάγμα φανερὸν ἔσχημον, ὕστερ τζάκωμαν, κάπλαν, καὶ πλήωμαν ἢ ζωνμβὸν ἔργου.

ΤΖΑΚΩΝΕΣ, dicti, extremis sæculis, qui prioribus *Lacones*, seu Peloponnesi, & Lacedemonii tractus incolæ : maximè qui 14. pagos inter Nauplium & Monembasiam seu Epidaurum inhabitant; qui, ait Gerlachius in Epist. ad Martinum Crusium in Turcogr. pag. 489. antiqua Græcorum lingua, sed multifariam in Grammaticam peccante, utuntur : qui Grammaticè loquentem intelligunt ; vulgarem verò linguam minimè. Hos quidam à monte, qui antiquis *Cronion* dicebatur, appellatos volunt ; ex descript. Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta pag. 231. ubi hæc leguntur : Κρόνιον, τὸ ἢ νῦν Τζακονίας, quasi ita mons iste Τζακονίας appellatus fuerit ; ut censuit Ortelius : imò *Mons Tzaconiæ* dictus fuit ; quod in eo tractu, qui *Tzaconia* appellatur, situs sit, ab eoque nomen sit sortitus. Ex quibus situm *Tzaconia* percipere licet, quàm esse, quæ olim *Laconia* dicebatur, scribit Leunclavius in Pand. Turc. num. 120. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea :

Ἐτριφτῆς ὡλθασαν, νὰ ἴχῃ τὸν Τζακονίαν

Alibi :

Ἄρχησαν νὰ κυρεύσουν ὅλον τὸ μέρος Τζακονίας

Portolanus MS. Ἀπὸ Ναύπλιν νὰ βάλῃ τὸν πλόϊ τὸ ξυλόκερμα ἐδὲ σημάδι, νὰ ἐλθῇς ἐλάχιστα μίλια ἑξήντα, νὰ ὕστερ ἀπὸ μέσης τὸν Τζακονίαν, καὶ ἢ σπίτζες δύσεως φάνῃ καθαρόν. Itinerarium MS. Theodosij Zygomalæ : ἀπὸ κεῖθεν Ναυπλίου ἐς Τζακονίαν, μέσον Ναυπλίου καὶ Μονεμβασίας, &c.

Tzacones verò cum uxoribus & liberis ; capitâ recens Constantinopoli, in urbem traduxit Michael Palæologus Imperator, ut exertè scribit Pachymeres lib. 4. cap. 26. ἄλλοι τι πλῆθος ἐκ ἢ Λακεδαίμονος, ὃς καὶ Τζάκωνας παραφθείρουσι λέγοντες, ὃς ἔστι Μωρέως καὶ ἢ δυσμῶν μερῶν, ἅμα μὲν πολλοὺς, ἅμα ἢ καὶ μαχίμους, ἅμα γυναῖκας καὶ τέκνοις ἐς Κωνσταντινούπολιν μεθίστησιν ὁ Κραταιός. Et Nicephorus Gregoras lib. 4. σωλῶν ἢ ὑπὸς (Ταμόλας) καὶ σφατὲς ἐκ τῶν ὅπλων θαλάττης, Κάκωνες ἄρτι προσαγορεύεσθαι ἐκ Πελοποννήσου τοῦ Βασιλῆ, ὃς ἠκριβῶς γλῶσσα Τζάκωνας μεθερμηνεύουσιν. Atque

hi audaces & fortes censebantur : quos non in militiam suam modò, sed & in custodiam Palatinam adscivit Michael, iis Præfecto Duce, qui Στρατοπεδάρχης τῶν Τζαούσων dicebatur, in officialium Palatinorum numerum relatus, ut ex Codino docemur cap.2. num.6. & cap.5. num. 47. 50. ubi πιλαλίκια & καπάσια gestisse observat. Vide Leonem in Tact. c.7. num.88.

ΤΖΑΛΑΒΥΤΕΙ̃Ν, *supervadere*, διαπηδᾶν.

ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΙ̃Ν, *Calcare, pedibus premere, Vadere*, Καλαπαλᾶν, διαπηδᾶν, ποσὶ διαβαίνειν. Occurrit apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part.1. pag.42.

ΤΖΑΛΟΠΕΡΙΠΆΤΗΣ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Ὥσπερ αὐτὸς ὁ λεγυρὸς, ὁ τζαλοπερπάτης
Ὅπου λατζάτζης ὁ χοιδρὸς ὁ λειπομυοῖζόχ☉

ΤΖΑΜΑΝΔΑΣ, *Pera, in qua vestes includuntur* : nostris, *Portemanteau*, quasi *saccus* τῶν μανδύων. Thomas Magister pag.122. edit. Rom. φάκελλ☉, ὁ ἐκ δέρματ☉, ὁ λεγόμεν☉ ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν.

ΤΖΑΜΗΛΟΤΙΟΝ, & Τζαμπιλότο, *Capripilium*, pannus ex camelorum pilis confectus, *Ciambelloto*, Italis, nostris *Camelot*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μοῦραν ἀπαύτας να φορῦν βιλύδα τζαμελότια.

Idem sub extremum :

Πολλοὶ φορῦν μαλαξιᾶδ, βιλύδα, τζαμελότια.

Excerpta Jatrica MSS. in Cod. Reg. 1843. ἰὰν ἦ τὸ τζαμελότιον, ἢ ὁ τζόχας, ἢ ἕτερόν τι ῥῖξις, &c.

ΤΖΑΜΠΕΡΑΝΑ, *Cambellana, Cameraria, Abra, ancilla honestior*. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap.86. ἰὰν ἂς ἀνθρωπ☉ κρατεῖσι ἕνα σκρῆτι, ἢ μίαν τζαμπιρλάνα ἂς τὸν δέλφιν του, &c. Ita non semel in Capitibus 87. 88. 89.

ΤΖΑΜΠΊ, Τζαμπίον, *Racemus vuæ*, βότρυς, *Pampinus*, in Lexico Cyrilli : ἐσταφυλλίδες, τὰ τζαμπία. Ex Italico *Zampa*.

Τζαμπυνίτζειν, *Tricari, nugari*, φλυαρᾶν, ληρᾶν, quod faciunt qui de acinis vuæ contendunt. Anonymus de Vulpe & Lupo :

Τὶ τζαμπυνίτζες, γάδαρε, ἢ τὶ γραβουλίζεις;

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ὅσα ἠ αἰτιτζαμπώνιζι τιποῦ ὠφελάτιον.

Τζαμπυνισμα☉, *Nuga*, φλυαρίαι. Τζαμπυνιστὴς, *Nugator*, φλυαρὸς, in Corona pretiosa. Vide mox τζαμπύρια.

ΤΖΑΜΠΟΎΡΝΑ, Ἀσπετζαμπύρια, *Fistula*, Σύριγξ, αὐλὸς, ex Italico *Zampogna*.

ΤΖΆΜΠΡΑ, *Camera, Cubiculum*, ex Gall. *Chambre*. Lexicon Cyrilli : Θαλαμπόλον, τζάμπρας δῶλον. Rursum : Θάλαμ☉, ὁ κοιτὼν, ἢ τζάμπρα. Corona Pretiosa : Τζάμπρα, *Thalamus*, Θάλαμ☉. Anonymus MS. de Bellis Peloponnesiacis :

Ἐπῆσαν κριβάτιν του, ἐκάτζον σκὼ τζάμπραν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.2. extr.

Εἰς τζάμπραν μίαν ὀλόχρυσην, ἐκεῖ χθ τὰς ἔκλεισαν.

Idem lib. 4.

Οἱ τζάμπρις εἰ ὀλόχρυσις, ὑπῆσαν μέσα ταῦτα.

Et lib.7.

Οὕτως ἰσχάφη ἢ λυγιρὴ, ὡς ἦταν μαλεμμένη,
Δαλεσκοπάσα δωματὰ σκὼ τζάμπραῖς ἀπίσω.

Infrà :

Ἀκόμα ὡς τὸν τζάμπραῖς ἰσκίσεν ἐαῦτ☉.

Et lib.12.

Εὑγῆκαν ἐκ τῆ τζάμπρις τους, κύπαν ὡς τὸ πελάτι.

Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.264. σρίπι τὰ ἔχι κλείδις ἐνοχ☉ ὡς τὸν κύλλαν του, τὸ λέγον τζάμπραν.

Τζαμπριλιαν☉, *Cambellanus*. Idem Anonymus MS. de Bellis Peloponnesiacis :

Νὰ τ' δίχθὰ ὡς τὸ κάστρι μὰ ἦταν τζαμπριλίανον.

ΤΖΑΝΔΑΝᾺΝ. Cosmas Indicopleustes, ubi de insula Taprobana : δίχα δὲ μίαξιν, ἀλόη καρυόφυλλον, ξυλοκαμώφυλλον, τζανδανὰν, καὶ ὅσα κρ͂ χόρτα ἀεὶ, &c.

ΤΖΑΝΝΌΣ, *Stultus*, ex Italico, *Zanno*. Eustath. ad Odyss. ξ. ὁ τὰ τοῦδε ἁπλῶς δαλεῖ, ἀλλὰ τὰ μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ καινὴ γλῶσσα τζανὸν καλᾶ. Vide Τζουάζαν.

ΤΖΑΝΌΣ, *Ioannes*, ex Ital. *Iano*, apud Crusium in Turcogr. p.217. 218.

ΤΖΑΝΤΖΑΛΙΆΡΗΣ, Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Καὶ ἰλίκεσσι καλόγηρον ἐκ τὴς ῥαχοσυκάλλας,
Ἢ τζαντζαλιάρην τζύμηχον δοὺς τὸ δυμακάλλιν.

ΤΖΆΝΤΖΑΛΟΝ, *Nugamentum*, φλυαρία, apud Portium : vel certè quidpiam vile ac tritum. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Καβάλλιν ἄχιν σύπιτον τζαντζαλο φαμιλιόν.

Rursum :

Καὶ φαίνεσι κρ͂ εἰ σάρκις μου, κρ͂ ὁμοιάζω τοῦλο-
κλείδις,
Ξυραφισικὸς κακότυχ☉, λεπερχεσουκάχθας,
Καὶ τζαντζαλιαρηζόμεν☉ δοὺς τὸ δυμεσίαν.

Demetrius Metropolitanus Cyzici de Jacobitis & Chatzizariis, ait Jacobitas dici à quodam Jacobo hæretico, qui δέκα τῶν ἄγαν εὐτελείαν Τζαντζαλ☉ vocatus est : propter nimiam *parsimoniam* nempe, non verò propter *prosperam fortunam*, ut vertit Interpres : unde colligitur τζάντζαλον, fuisse vile aliquid.

ΤΖΑΝΤΖΑΡΊΖΕΙΝ, *Iocari*, ex Ital. *Zanzeare, Zanzerare*, quasi muscas capere : est enim *Zanzera*, musca. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.MS.

Ἅπαξ τ' χρόνον ἄλεγεν πολλάκις ἐξαίσιον,
Νὰ ὑγῶ νὰ ἴδω φίλον μου μικρὸν νὰ τζαντζαρίσω,
Καὶ τὰ φανὸς τοῖς γάτοις ὅτι με καβαλάρις.

Vide Τζαντζαλιάρις.

ΤΖΑΝΤΖΉΡΙΝ, Herba quæ Græcis ὑζωμ☉ appellatur. Cœranis MS. lib.1. ὑζωμ☉ βοῶσι, τζαντζήριον λεγόμενον.

ΤΖΑΞΊΡΙ, *Ocrea*, in Turcogr. Crusij p.208. Τζάγσα.

ΤΖΑΟΤΡΣΗΡ, & Τζιαούς, ὑπασπάκ☉, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS.

ΤΖΑΟΎΣ, τὸ λεγόμενον μεσοκαπίδας, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.1237. *Nux Myristica*. Lexicon MS. ex Cod.Reg.1843. Τζάους, τὰ μυριστικὰ κάρυα.

ΤΖΑΟΎΣΙΟΙ, *Zauzij*, Officiales Turcici, quorum opera Sultani in expediendis variis negotiis uti solent, ut est apud Busbequium in Legat. Asiat. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulm. *Tzauz, Commissarius aulicus, hoc est cui varia res à Sultano & Veziribus committuntur, ut eas expediat : cujusmodi sunt diversæ legationes, exterorum legatorum deductiones, aut quum literas ad Principes extraneos & alios proceres perferre jubentur*. His præest *Tzauz-Bassa, sub quo Tzausii pius minus* 700. *militant*. Vide eundem in Pand. Turc. num. 171. 228. Anonymus Astronomus ex Cod. MS. Colbertco 2079. καλὸν ποιῆσαι ζήτησιν δοὺ σαμιδοφυλάκων καὶ τζαουσίαν. Occurrit rursum infrà. Σιαὼς apud Annam Comnenam pag. 170. Τζαούσ, apud Malaxum in Hist.

Patr.

Patr. pag.134. & alibi, cui aliorum supremus, qui & *Vizirus* dicitur, Μέγας Τζαούσ τῆς Βασιλίσσης appellatur. Transiit à Turcis eadem appellatio, atque adeo dignitas, in Aulam Imperatorum Constantinopolitanorum. Nam (ut omittam Stylianum, cujus filiam Zoen in uxorem duxit Leo Philosophus, quem Στυλιανὸν Τζαούτζαν vocat Leo Grammaticus, ut & Codex Regius 1023. Ζαουτζᾶν Scylitzes & Zonaras, cùm incertum sit an cognomen fuerit Styliani, an verò nomen dignitatis) scribit Acropolita cap.60. Constantinum quendam Margaritem seu potius *Margaritem*, id est Saracenum, ex Neocastris oriundum, in eo Themate primùm militiæ operam navasse, Τζαούσιον deinde factum, Joanni Vatatzæ Imperatori, ὡς ἐντεῦχθεν erat, καὶ ὑπηρετῶν ἱκανὸς ἐν τοῖς ἀκκιλίτοις, cognitum, indeque ab eo amotum, τζαούσιον τῆς αὐτῆ τάξεως, seu obsequij Palatini, (nam id sonat vox Τάξις) creatum, Magni exinde addita appellatione, quæ ad hæc tempora nemini concessa fuerat. Verba ejus sunt: Ἐκ Νικαίας ἦν ὅτος ὁρμητο, καὶ κτίλαι τὰ πρῶτα ἐν τῇ Θεμάτῳ τουτεστι γραλᾷ, ἔπα καὶ Τζαούσιος γίνεται δόξαν ἦν παρασχὼν τῷ Βασιλεῖ Ἰωάννῃ ὡς ἐντεῦχθεν ἦν, καὶ ὑπηρέτην ἱκανὸς ἐν τοῖς ἀκκιλίτοις, ἐκεῖθεν ἐκβαλὼν, Τζαούσιον τῆς αὐτῆ πεποίηκε τάξεως· ἔπα αὐτῷ καὶ τὸ, Μέγας, προσέθηκε· ὁ ἦν Βασιλεὺς Θεόδωρος Ἀρχοντα τῆς αὐτῆ καλουμένης τάξεως, ὅπως μέχρις αὐτῆ τὸ τοιοῦτον ὢν ἴσι γνώσεις· ὁ ἦν καὶ τὸ Μέγας προσέγραψε τῷ ὀνόματι. Ex his discimus Margaritem illum in Neocastrensi legione militasse, in eaque postea Τζαούσιον, id est *Mandatorii*, munus gessisse: inde amotum à Joanne Imp. factum Magnum Τζαούσιον obsequii Palatini, cui tandem præfectus est à Theodori Lascari Imp. μεγάλου ἄρχοντος τῆς τάξεως dignitate donatus. Ex hinc Μεγάλου Τζαουσίου mentionem fieri videmus inter officia Palatina, præsertim apud Pachymerem lib. 7. cap. 1. lib. 12. cap.30. lib.13. cap.22. & Codinum de Offic. cap.2. num.58. ubi ejus munus sic describitur: οἱ Μεγάλοι τζαούσιοι (Λύριοι) ἰωτακίζοντες τῷ τῆς Βασιλίσσης συντάξει, ἤτοι τῆς Μέγιστ Πριμμικηρίου ὄντες. Sed pro συντάξει, Cod. Reg. habet τάξει, quomodo legitur apud Acropolitam. Cap. vero 4. num.40. illius pileum Cabbadium, & Scaranicum describit, additque hunc φέρειν δὲ τῆς ἀριστερᾶς μέρος τῆς ζώνης αὐτῆ Σεραμάσιον, ὃν κοινῶς καλοῦσι Σαλίβαν. Quid sit verò Σεραμάσιον & Σαλίβα, alibi indicamus. Τζαούσιον præterea mentio fit in aurea bulla ex Cod. Reg. 1598. f. 3. & apud Theophylactum Hierodiac. Homil.6. pag.102. 112. Vide Οὐσιας.

ΤΖΑΠΑ, Τζάπα, Τζαπίον, *Ligo*, ex Ital. *Zappa*. Glossæ Græcobarb. δίελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον ἀγαλαῖον τῶν γεωργῶν, τζάπα.

Τζαπίον. Scholiastes Theocriti Idyll. 4. v. 10. σκαφίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον τζαπίον. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β pag.100. κρατεῖ μαχαίρᾳ, τὸ σκάφος τοῖς κοινοῖς τζαπίον. Hero in παραβολ. MSS. Δεῖ ἐπιστρέψαι τὸ σταλὲν τζαπία, καὶ ἀξινοράγια, πλυάεια, τζόχας, &c. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.331. καὶ λαβὼν τζαπὶ μὲ καὶ φιλίαν πολλὴν, ἐσκαπλιν ἐως ἄκρου πίχεως. Et pag.388. τὰ τζαπία, ἡ ἰατρεία, τὰ μυρία τῆς μαγόρων τὰ ἐκαμαν αἰχμᾷ. Fabulæ Æsopi Græcobarb. δεῦτε ἴδητε ἐλάβαν τὰ τζαπία καὶ διέλλια, καὶ ἔσκαπταν τὸ ἀμπέλι, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Sapa*.

Τζαπαευὸς, Τζαπυρικὸς, *Fossitius*. Rhases de Peste cap.11. ἀσὶ τοίνυν νίτρου γαλατρινὸν, ἅλας τζαπαευικὸν, ἀδάμα, καρδῶ κικαυμένου. *Sal Ammoniacum, Fossitium*. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: Ἅλας Ἀμμωνιακὸν, ἢ τζαπαρικὸν. Anonymus MS. περὶ Λιθωνυμίων βοτάνων ἰατρικῶν· ἅλως Ἀμμωνιακὸν, ἢ τζαπυρίκιον. Zosimus Panopolita, seu Anonymus MS. de Rotundandis margaritis: καὶ λέγει ὁ οἰκονομβίλης δεῖ ὁ ἀσβέστου τζαπαευοῦ. Cosmas Hieromonachus MS. de Chrysopœa: ἅτα ἴνοδον τὸ μίγμα ἔσω καλῶς ἐν τζαπαρικῷ.

Τζαπαρικὸν, nudè, pro sale fossitio, non semel usurpatur in Cod. Reg. 618. f.282. v. &c. Vide in Μιλχαδάριον.

Τζαπίτζειν, *Fodere, Suffodere*. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect 7. cap.2. καὶ ἴσι γε ὅταν τζαπίτζητε τὰ ἀμπέλια ὑμῶν, ἢ λέγεσθε, ὅτι τζαπίσατε ταῦτα ὡς ἔτυχε, ἀλλὰ παραγγέλλετε σκάπτειν καλῶς ἐν ἐπιμελῶς.

ΤΖΑΠΙΟΥΝΙ, *Campio*, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap.255. editionis verò Venetæ 236.

ΤΖΑΠΟΣΩ. Historia Apollonij Tyrij:

Ἐπίασε τὸν ἀγάπη τῆς ἀπὸ τὸν καρδία τζαπίσου.

ΤΖΑΠΩΤΟΣ, Idem videtur quod Κλαπωτὸς, de qua voce supra egimus: ὁλοτζάπωτος, apud Emmanuelem Georgillam de Mortalitate Rhodi, MS.

Τρίαλα ταξίζουσι φλυρία νὰ τὰ ξυμάρῃς δίκια,
Διατ' ὅπου ὁλοτζάπωτα χρυσοκλαβαρισμένα,
Μὲ λιθομαργαριτάρια περιγύρω ξολισμένα.

Χρυσοτζάπωτος, in Hist. MB. Belisarii:

Σκάλια χρυσοτζάπωτα πολλὰ ὡραιομένα.

ΤΖΑΡΛΑΤΑΝΟΣ, *Circulator*, ex Ital. *Ciarlatano*, ex Gallico *Charlatan*.

ΤΖΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ. Vide in Ἅρμα.

ΤΖΑΡΟΥΚΑΣ, *Gurgulio*, Ταργαριών.

ΤΖΑΡΤΖΙΡΗ, ἁρπάκη, in Glossis Jatricis MSS. Græcobarb. Vide Ἅρπακα, & Μπαζάρ.

ΤΖΑΣΜΑΖΑΝ, σπέρμα πλατῦ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΖΑΡΙΖΕΙΝ. Occurrit in indice ad Nicetam, loco non indicato. *Zazzeare*, Italis, est *tempus malè collocare*. Vide Τζαϊλζαριζαν.

ΤΖΑΤΖΙΟΙ. Achmes in Introduct. in Astrolog. ἃ ἦν ἔθνη ὁ ἅλως, διελεῖ διώκων Βασιλίων, καὶ μεγιστανῶν τῆς ὑφαλῶν, ἀπώλειαν τῆς κακῶν καὶ φθαρτοποιῶν, τζατζίων καὶ μυρεψῶν. Τζάτζαν occurrit nescio quis apud Theophanem pag.166.

ΤΖΑΤΗΡ, τὸ χαλβάνι, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 1237.

ΤΖΑΤΟΥΝΙΝ, *Pannus fericeus*, quem *satin* appellamus. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Βελόνι ἢ καὶ τζαλωλεῖ, ἢ καμυχὰ αὐτὸν μπέζαν,
Τὸ πλάτος πλέον πιθαμῆς νάχῃ τὸν κυβαμπίζαι.

ΤΖΑΝΟΥΧΕΪ, Osthani, *Buglossum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 710. *Tzannechi*, apud Apul. cap.41.

ΤΖΑΦΑΡΙΑ, *Cohors*, Σπεῖρα.

ΤΖΕΑΝΑ, Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.272. ἃ εἰωθάσι νὰ κλέψωσι, ἃ πιεζάσι ἀπ' ἐκεῖνα τὰ θέλουν νὰ πλερώσι ἐἰς τὴ φελίταν ἃ ἐἰς τὴν τζεάναν, ἃ ἂν τὰ πάσι ἔξω ἢ ἄπισω τῆ γραφίμα, &c. Ubi Versio Veneta cap. 251. *è vetien dal haver che si da al fontego, è al comerchio, & questo fa per il suo consiglio falsa, è per sua scrittura falsa*, &c. Videtur per τζεάνα, intelligenda *Doana*, seu *Deana*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat.

ΤΖΕΓΡΕΚΙΑ, *Rhadachne Blitum*, herba de qua Botanici. Neophytus in Gloss. Jatric. MSS. Ῥαδάχνη, ἡ τζιγρεκία, ὅτοι τὸ βλιτὸ, ἕτερον πῶν ἐγκυκλάδα λέγουσι.

Τζιτζιμακία, eâdem notione, apud eumdem Neophytum.

ΤΖΕΚΗΝΙΟΝ, *Sequinus*, Monetæ species notâ. Occurrit apud Franc. Richardum in Clypeo fidei part.1. pag.141.

ΤΖΕΚΙΟΝ, pro ζυγὸν. Stumaticus in Epist. ad Theodosium Zygomalam apud Crusium in Turcogr.

pag.126. ζύλου πρὸ ἀφυλίας σου, δηλ. πρὸ ὥρας, συνζύλα τζικάλια πίλι, μὲ ἓν πάγιον καραβοκύρη. Ubi idem Zygomalas ζυγῶ ligna vendi Constantinopoli, seu ponderatione observat.

ΤΖΕΚΟΎΡΙΟΝ, Τζικούριον Τζικύριον, Τζικύριν, *Securis*. Anonymus de Nuptiis Thesei :

Λοιπὸν αὐτὸς μίσωτερφία ἦ ἀχρίν ἦ παρμάρα
Βάζει τζικύρια ἰπίασεν, καὶ μιθυμὸν μεγάλον.

Manuel Malaxus in Chron.MS. pag 488. ἔδραμεν μὲ τζικύρια, καὶ μὲ ἄλλα ἅρματα, &c.

Τζικύριον. Corona pretiosa : Τζικύρι, *Securis*, πέλεκυς. Constantinus in Tact. pag.6. βιπλάριον, καὶ σαλίβαν, ἢ τζικύριον.

Τζικύριον. Leo in Tact. cap.5. §. 3. τζικύρια, ἕτερα τζικύρια ἀμετίσομα, ἐφ' ἑνὸς μέρους οἱονεὶ σπαθίον, ἐπὶ ἕτερον, ὅπ ξίφος καλεῖται. Cap. 6. §. 11. 25. & ex eo Constantinus pag.10. βιπλάρια, τζικύρια, καὶ ἕτερα τζικύρια δίσωμα, ἅπερ οἱον εἰς μᾶλ τὸ ἓν μέρος ὡς σπαθίον, ὡς ἓν τὸ ἕτερον ὡς ξιφάριον καλεῖται. pag. 10. ἁρμόζει ἓν καὶ ἦ καβαλλάριον σφαλιάτον ἔχει τζικύριον δίσωμον, &c. Adde pag. 18. & eundem Leonem cap 7. §. 58. cap.14. §.69. πέλεκυς ἑτερόσωμος, apud Nicetam in Joanne n.4.

Τζυχάριον. Idem Nicetas in Alexio lib. 2. num.5. δίδωκε καὶ ζυχάρια ἀνὰ χεῖρας, ὥστε κόπτειν τὰ ξύλα, ἐξ ἰσίας ἄπτειν, καὶ θερμαίνεσθαι. Vide Notas ad Alexiadem p.157.

ΤΖΕΛΆΔΑ, *Galea*, Κίρι. Ex Ital.& Gallico, *Salada*, *Salade*.

ΤΖΕΛΕΣΤΡΙ̃ΝΟΣ, *Celestinus*, *Cæruleus*. Anonymus MS. Græcobarb. de lapidibus : Κυριλία, ὑδὶ ἄσπρα ὑδὶ πράσινα, ἴνι ὡς χλωρὶ τζελισρίνα, ἐχ ἴνι σπάνια, ἐχ ὑδὶν λάμπει.

ΤΖΕΛΥΜΟΙ, *Solymi*. Eustath. ad Iliad. β'. pag. 369. δῆλον ὅτι μέχρι καὶ νῦν μέρος Λυκίας ὑπονοοῦσι καὶ οἱ Σόλυμοι, ὄρεμνον μᾶλλον χωρίον ὄντες. βαρβαρικώτερον ἓν Τζέλυμοι ὑπὸ ἦ ἰγχωρίων καλεῖσθαι. Eadem iterat ad Iliad. ζ'. pag.611.

ΤΕΜΠΟΡΆΧ, ἡ ἀγρία μολόχη. in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Malva Silvestris.

ΤΖΕΝΑΡΆΛ, ex Gallico *General*. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Ὁ Δούκας ἓν ἦ Ἀθλιῶν, ἐκλιὼς ὁ Γκιλιάμος,
Μπαϊλὸς βικάριος τζενεράλ ὅλου ἦ Πριγκιπάτου.

Vicarius Generalis. Τζενεράλις, in Chronico MS.Manuelis Malaxi p. 887.

ΤΖΕΝΚΑΡΗ, τὸ ἱάρι, *Æs*, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΖΕΝΙΟΝ, *Sannium*, *Subsannatio*, Italis. *Zane*, & *Zani*, circulatorem, scurram, ludionem sonat. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ κάμνει ἐχ τὰ τζένια τις σὰν τοῦ μαθηρόμ.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄλλα τζένια πειρνικὰ κανὸς νὰ μὴ κοπιάσῃ.

Τζενιάζειν, *Illudere*, *Subsannare*, *Decipere*. Glossæ Græcobarb. ἀπατῶ, γελῶ, τζενιάζω.

Τζενιαρὶς, *Planus*, *Sannio*, *Impostor*. Eædem Glossæ : ἀπαλιὼν, γελαρὶς, πλάνος, τζενιαρός. Vide Salmasium ad Hist. Aug. p.283. & supra, Τζάνος.

ΤΖΕΝΤΖΆΒΡΟΥ, *Zinziber*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod.Reg.1690. ζιζίβερ λέγε τζιντζάβρι.

ΤΖΈΝΤΖΕΡΙ, Τζίντζερι, *Zinziber*, Ζιγγίβερι. Ital. *Zenzero*, & *Zenzenero*.

ΤΖΕΝΤΖΙΔΕΣ Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.857. ubi de Turcis : ὁ ἓν ἀεὶ ἔκαμε μάχλα μὲ ἦ Τζιντζιδων, ἐχ ἐπολέμα ὡς τὸν Καραμανίαν ὡς τὰ Ἄδανα. Nescio an sit nomen proprium Gentis.

ΤΖΕΝΤΟΓΆΛΗ, *Centrum gallinæ*, vulgò *Salvia silvestris*. Occurrit apud Myrepsum sect. de Unguentis cap. 61.

ΤΖΕΟΥΣΗ, ἐπισάγξ, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.1237. Vide Τζιδούρι.

ΤΖΕΠΠΗ, Τζέπα, *Vidulus*, *Crumena*, Πήρα.

ΤΖΕΠΟΥΝΗ, *Sagum*, δισκὰς, in Corona pretiosa, ex Ital. *Giuppone*.

ΤΖΕΡΒΊΝΑ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Ἀτάγλωσσον ἢ ἰσὸν τζερβίνα πλανῆνα.

ΤΖΕΡΒΟΥΛΙΑΝΟΊ. Vide in Σέρβουλα.

ΤΖΈΡΓΗ. Apomasar in Mysteriis : δωάριν ἦ ἐσκυφίων ἀς τὰς τζέργας ἐχ χαμάδας τζῆτι Ταρταρίαν ἐχ Τύρκων. Meursius Gallicum *Charge* interpretatur, quomodo dicimus, *charger quelqu'un*, impetum facere in aliquem.

ΤΖΕΡΔΕΛΑ, *Sardinia*, Pisces : ex Ital. *Sardella*. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Τοπὰς τὰ ζῶα ἐξαπορῶ μαθὼν αὐτὰς τὰς τζερδέλας.

ΤΖΕΡΈΜΠΟΥΛΟΝ. Vide in Ἐμβολον.

ΤΖΕΡΙΜΟΝΊΑ, *Cerimonia*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag.34. & alibi.

ΤΖΕΡΚΗ, Τζέρκι, Τζέρκουλο. *Circulus doliaris*. Hinc fortè *Zercola* dictum capitis è filtro tegumentum apud Turcos, latam auream fimbriam habens, (instar circuli) qua parte capiti imponitur. Vide Leunclav. in Pand. Turc. num.21.

ΤΖΈΡΜΑ, vitii vel morbi genus in avibus, de quo in Oneirocritico pag.248. est caput, hoc titulo, περὶ τζέρματος.

ΤΖΕΡΟΝ, *Serum*. Agapius in Geoponico c.116. ἕτερα ἄλατα ἀρμόνιακον, ἀσκαλώνιον μὲ ξύδι, καὶ ὄξυμα ὀξὺ τζέρου. Vide Τζέρος.

ΤΖΕΡΟΎΠΟΣ. Synodicon Pappi MS. cap.67. μάλιστα ἦ Χρυσάφιον ἦ Τζερόνιον ἐπιτιμώμενον Πραιτώριον ἐξημαλιῶσαι, καὶ οἱ αὐτῷ ὡς μεγάλα ἰσχύοντος Θεοδόσιον.

ΤΖΈΡΤΟΣ & Ἀντζέρτος, *Certus* & *Incertus*, apud Michaelem Psellum in Synopsi legum v.144.

ΤΖΕΣΜΕΖΈ. τὸ λεγόμενον μαυρούκιν ἰνδικὸν, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΤΖΕΣΤΟΤΆΡΙΑ, *Zedoaria*, apud Myrepsum sect.1. cap.1.36. 38. &c.

ΤΖΈΣΤΟΣ, *Cestus*, Κίστος. Glossæ Græcobarb. αἰγυλὶς, λυγὸς, φύλλον ἐλαιῶδες, ἴσως τὸ πλόκιν, ὅπου πλέκουν μὲ τὰς κίστας, ἤγουν τζίστας.

ΤΖΕΤΆΡΙΟΙ, *Prædones variis ex locis coacti*. Joannes Anagnosta de Excidio Thessalonicæ num.7. ὡς δ' ἀνέβημεν διαμιᾶς ἐκεῖσε ἐχ διανυκτέρευον σαββάτου, ἐχ διέκρινεν ὑμᾶς οἱ κρατοῦντες ἦ πόλεως, Λατῖνος καὶ Ῥωμαῖος, καὶ τὸν πλῆθος τὸν μιγαδικὸν μιγερχομένης αἰτιῶς ζητούσης· ἐχ γὰ πιστεύω ὑμῶν καθαρῶς ἔχειν. καὶ Θαλάσσιν τοῖς φρονοῦσιν φρονοῦσιν ἀπάλησεν. τὸν Τζεταρίους, ὡς ἦ κοινὴ φωνὴ τότε ἐκάλει, (λοιπὸν δ' ὅταν ὅτου σωτήρια ἐν διαφόροις τόποις σωφρονιζόντες) φύλακας ἀς τὰς ἐπισκοπάς. Horum præterea mentio occurrit num. 13. extr. Vide Gloss. med. Lat. in *Zeta* & *Zetarius*.

ΤΖΕΤΖΕΝΊΚΙΑ. Glossæ Jatricæ, MSS. Neophyti : Ἀδράχνη, ἡ ὄγκλυσις, ἡ τζετζενίκια, καὶ ἀγριάνα λέγεται.

ΤΖΈΤΖΗΣ, *Cæcus*. Ita Joannem & Isaacium Tzetzes, fratres, ac scriptores recentioris Græciæ sat notos, appellant Theodorus Gaza in lib. de Mensib. Aldus Manutius, & Leonicus Thomæus in libris variarum Historiarum. Verba Gazæ sunt ex cap.5. Κίνδυνος ἦ πρόκλυσις χλιαίνειν, &c.

ΤΖΕΤΑΏΣ, *Balbus*, ψελλὸς. Τζετζίζειν, *Balbutire*, ψελλίζειν. Τζετζισμὸς, Τζετζισμὸς, *Balbuties*, ψελλισμός. Nicetas in Isaacio Angelo lib 3. num.1. ὡς κόμβῳ διαθλίζειν καὶ τῷ ἐπιτυ ὑποξανθίζεσαν,

καὶ

καὶ ϑ. ϑ γλώττης ϑ παιδὸς καὶ Βασιλίως σχηματίζεσθαι τζυδισμὸν. Ubi Cod. al. ϕιλισμὸν præfert.

ΤΖΕΦΈΣ, *αἷμων νυκτερίδων*, *Sanguis noctuæ*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Τζυφὸς.

ΤΖΕΦΕΤΌΝ. Vide in Ζαπέτιον.

ΤΖΕΦΑΙΝ. Petrus Theoctonicus de Archiemia, MS. καὶ τρίψαι αὐτὴ καλῶς, καὶ καῦσον αὐτὴ ἐς τζίφλιν, ἤτοι εἰς μαυρίσιν.

ΤΖΕΦΑΌΣ. Vide Σωύτζιφλος.

ΤΖΈΧΟΙ, *Bohemi*, sic dicti à Zecho, seu Zechio primo eorum Duce, de quo Æneas Sylvius in Hist. Bohem. cap. 4. & Luccarius in Annal. Ragusin. lib. 1. Laonicus lib. 5. Hist. μὴ ὢν καὶ πρὸς τοὺς Βοημίους τζίχνος καλουμένους ἐπί συχνόν τινα χρόνον ϑ πόλεμον διαφορὰς μεγάλας καὶ ἀπείρους ἀλλήλοις.

ΤΖΗΒΉΤ, τὸ λελάκκιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΗΒΟΥΤΣΗΡ, τὸ ὀποπάνακας, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Opopanax*, *Succus panacis*. Vide Τζιουσή.

ΤΖΗΓΑΡΊΖΕΙΝ, *Incantare more fagarum*. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Διάτι ϑ βάλ' ἡ φυλακὴ πολλὰ ϑ τζηγαρίζει,
Ἀμὰ ἐπῆ ἴμπη καὶ μαθῇν ὅλως ἀναπτικιάζει.

Rursum:

Ὁποῦν πιάσῃ πολυλιὰ πολλὰ ϑ τζηγαρίζει.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 4.

Τόσα ἰλιγγίσει πολλὰ, τόσα ἐτζηγαρίσει
Εἰς ϑ χαμὸν ϑ δολερὸν ἐκείνου ϑ Θλιμβρίου.

Alter Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Τὸ πόσα με ἐτζηγάσεσεν ἐκ ἴλαβέ σε ὁ πόθος.

Alius Anonymus de Amorib. Callimachi:

Λούσιμα καὶ ϑ χαμὸν, ἀνάθεμα τῷ ὕδρα,
Ὅταν αὐτῷ τῷ δίσπουσαν εἰς τοῦτο τὸ παλάτι
Ἀπίρασιν, ἰσίρασιν τὰ μαγικὰ ϑ γραίας,
Αὐτῷ ἐξετζάρισεν, ἡμᾶς ἀγανακτοῦμεν.

Τζυγαρίζειν, cum α. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Ἔχει τὸ ὄνομα παλὸν παράξενα ἀκάτι,
Καὶ τζυγαρίζῃ καὶ ἂς ἀκ ἔχῃ ϑ νὰ τοσσίλιχϑ

Infrà:

Ἐδὲ κεφάλιν σπορδαφὸς ἀκάτι ἐχῶ ἀμαθεύσει.

Rursum:

Ἴδι ϑ βρῶμα πῶ ἴκαλο καὶ γω τζυγαριζόμαν.

Τζυγαρισμὸς, *Incantatio*. Idem Anonymus de Amoribus Lybistri:

Καὶ πάλιν βάνῃς με ἀκ τζυγαρισμὸν ϑ πόθα ϑ ἰδικῦ σου;

Ταῦτα μυστζυγαειζόμενοϑ δέϑ τῷ ὑπόσχισίν σου.

Τζυγάσεις. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 89. *ἀσίζα ὁρίζει τὸ ὃ ἐγγάλαβεν ἀπὸ ἄλλον τί ποτὲ ἐς τὸ φίσμάν του ἰδικὸ του, καὶ χρόσι του τῷ τζιγάσεώς του, δίκιον ἔχει νὰ δίδῃ ἐκείνϑ ὅπα χάσι τὸ σφάλμα πάσα ὅσα χρόσι δέϑ τὸ αὐτὸ ῥέχνο.*

Τζιγαρᾶς, *Incantator*. Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 360.

ΤΖΗΓΚΟΥΝΑΣ, *Scaturigo*, Κρουνὸς. Τζιγκουνίζειν, *Scaturire*, ἐκμάζειν.

ΤΖΗΚΆΛΗ. Vide in Τζικάλη.

ΤΖΗΚΝΊΔΑ, *Urtica*, Glossæ Jatricæ MSS. Græcobarb. Πιζερονίτζυρα, τὸ σπέρμαν ϑ ἀκαλήφης. Aliæ: Πιζαρῶν τζύρ, τζικνίδας σπέρμα.

ΤΖΗΚΟΥΔΑ, *Cortices nucis*, Στύμμουλα.

ΤΖΗΚΟΥΡΈΑ, *Cicorea*. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. *μυελόβλαν*, τζικούρια.

ΤΖΗΚΟΥΡΙΟΝ. Vide in Τζικούριον.

ΤΖΗΛΑ, *Pruritus*, *impetigo*. Apud Constantinum Asecretis MS. caput 137. inscribitur, Περὶ ϑ τῶν τσιμπούντων καὶ μυρμηκιάζοντων ϑ ἰδιωτῶν τζήλας.

ΤΖΗΛΗΠΟΥΤΡΕΙΝ, *Iocari*, *Ludere*, *Nugari*. Anonymus de Mulo, Lupo, & Vulpe:

Οἱ σκύλοι σαν γριούσιν, τζηλιπουρδῶ κ' φεύγω,
Καὶ δίν τους χρίζω τιπούς μὰ τρέχουσας χορεύγω.

Mox:

Κ' ὡς τὰ τζηλιπουρδίσματα, κ' ὡς ϑ πηδιξιοσιὼν.

Rursum:

Συχνὰ πηδᾶ τζηλοπουρδᾶ, κ' τζιὼ ὥρεα σκούνα.

Vide Gloss. med. Lat. in *Burdare*.

ΤΖΗΜΟΛΕΆ, ἣ ἐχὶ ἐν ταῖρα τι πανία, in Glossis Jatricis Græcobarb. ex Cod. Reg. 1047. *Cimolea*, *quæ est in terra Hispania*.

ΤΖΗΜΟΥΡΙΑ. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1047. Κράτζιους, τὰ τζημούρια.

ΤΖΗΜΠΑΕΙΝ, *Lippire*. Lexicon MS. Cyrilli: Λημῶ, τὸ τζημπλῶ. Vide Τζίμπλα.

ΤΖΗΜΠΑΌΤΙΝ, ἰγλαμὰν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΗΜΠΑΓΌΣ, *Gemellus*, Δίδυμοϑ. Τζημπαλώνειν, *Geminare*, Διπλασιάζειν.

ΤΖΗΝΊΑ. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 739. ubi de Theophylacto Patr. Constantinopol. ἔκαμε ἕνα ἀχῶρι μι τζίωνα, καὶ τὰ ἔβαλε μέσα.

ΤΖΗΝΤΖΙΚΑΣ, *Cicada*, τζίτζι, in Corona pretiosa. Portius habet τζιντζίκας, Fabulæ vero Æsopi vernaculæ pag. 150. τζήτζικας. Ita etiam Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. τζίτζικας ἰλαλοῦσι, μαύρα ῥόγα ὑάλιοι. Italis *Zinziculare*, idem sonat quod Gallis *Gazouiller.*, fortè, more cicadarum.

ΤΖΗΝΤΖΗΦΑ. Anonymus Philosophus Græcobarb. MS. de ciborum facultate, ubi de plantis: ϑὲ τζιωτζίφων· καυόχυμα ἐστὶν κ' χολάδη, κ' διέπεπλα; κραῦκα ϑ κοιλίας.

ΤΖΗΝΤΟΥΑΡ, vulgatum, *Zedoaria*. Demetrius Pepagomenus de Podagra cap. 33. ἀριστολοχίας, ἀγαρικῶ, εἰὼ, τζιωτύνηϑ, ἀνὰ γραμμάτια ε'.

ΤΖΗΠΑ, Τζίπα, Τζύπα, *Membrana*; *Vena*; *Musculus*, *Pellicula*. Glossæ Botanicæ MSS. καυλὶδενας, ἰὰς τζίπας. Alibi: Μῦς, οἱ τζῖπες. Glossæ aliæ ex Cod. Reg. 1673. ὑμλὼ, ἡ τζύπα ϑ μυελῶ. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: τὸ τέταρτον ἰσὶ ἔξω ϑθεν, καὶ ἔχῃ ἐπάνω τζίπαν, ὥσπερ ἰλαίδιν, φράσσει ὅτι ἔσῳ ἐσὶ ϑ χολῆς ξωθῆς. Infrà: ὁ ἔχῃ ἐκ ἔχῃ νόσον ϑ μαῦρον, καὶ ἔχῃ τζίπαν ἐκ πλαγίου, ὥσπερ ἔσῳ ἐσὶ ϑ χολῆς, &c. Anonymus MS. de Avibus: ὃ ἔχῃ ὑμλὼ, ἤγουν τζίπα πεπεσῇ φρὸς χάλα διηρωγότα κ' τραχήλου κ' γλῶτταν. Anonymus Medicus in Cod. Reg. 945. ϑ φοινίκι ἐσὶ ὀξῦν ἔχῃ ὀσὰν τζύπα, ταύτιν ἔπαρον καὶ κολάτον ἐς τὰ χάλα. Alter Anonymus ex Cod. 1595. ὥσπερ τὸ αὖον ἐν τῇ μέσῃ αὐτῇ ϑ κρόκον ἔχῃ κύκλοθεν ϑ κρόκου δαὶ τζύπα κυκλῶ, μὴ ὢν τζὼ τζύπαν τὸ λοιπὸν ϑ αὖ ἔνει, &c.

Ἀποτζυπιάζειν, *Membranam auferre*, vel *pelliculam*. Idem Anonymus Medicus: καὶ βαλὼν ὕδωρ ὀσὰν λίτρων μίαν, καὶ ἀποτζυπιάσας, δὲς πίνειν τρεῖς φορέας. Ἀποτζυπῶν, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 338. & part. 2. pag. 81. pro *expellere*.

ΤΖΗΡΊΤΗΣ, Herbæ species, cujus mentio est in lib. MS. Coeranidis l. 1.

ΤΖΗΡΆΚΙΣ. Manuel Palæologus in Oniroctitico MS. c. 10. *ἐὰν ὢν ἴδῃ τις ὅτι ἔπλυνεν αὐτὰς καθαρὰς, δίρισιν κίρδοϑ ἀγόρασεν πρὸς ζωαρχίαν, εἰ ὢν ῥίζαν, εὐθηνίαν, εἰ ὢν ἴδῃ ὅτι ἐτίμησε ἄρτους καθαρούς, ἢ ἐδίδαξε αὐτὰς παρά τινοϑ, καὶ μιλεῖσκεν πρὸς ἄλλους, μέλλει δίρειν κίνδυνον κ' ἀγχόνην, κ' ἀποτίμησιν, καὶ καταβολὴν ϑοῦ ϑ ἐχθρῶν αὐτῆ. καὶ αἰχμαλωσίαν ἄπιρ σωαριθμῇ τοῦ γραϊσιλιοῦ καλοῦσιν, ὅσην τζηρακὶς ἐκεῖνοϑ ὁ μισοθωσάτης, καὶ ὁ Λεοντόπαρδοϑ ὁ Πρωτοσπαθάριοϑ· ὅτις ὁ τζηρακὶς αἰχμαλωτεύθῃ ϑοῦ ϑ πολεμίων ἰδισμῷθη καιρὸν ἱκανὸν· ὁ*

ἢ λοιπ

ὁ Ἀσσέπαρδος καὶ βαρὶων διξάμβυκος καὶ ἡ σόματος αὐτῶ. Videtur esse nomen proprium.

ΤΖΗΡΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.Reg.

Σκάφα κιφάλια δύδυκα, ἢ τζήρας δικαπίδη.

Italis *Ziro*, est amphora olei, seu vas olearium.

ΤΖΗΤΖ, ἀναγάλλος, in Glossis Jatricis Græcobarb.MSS. *Anagallis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τζητζὴ, τὸ ἄλαρον ἢ ἀναγαλλίδος.

ΤΖΗΤΖΟΥΝΙΟΝ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἡ πολύπλη ἢ καύχη τις κάμη μῶτον τζητζύνια, Κ' ἢ μάνα τις μαλάνη τω ὡς διαναφίρη ψύνια.

ΤΖΟΥΑΟΥΝΑΡ, Βαλάυστιον. Βαλαύστιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. *Balaustium*, *Flos punicæ*.

ΤΖΗΦΕΣ, τὸ αἷμον ἢ νυκτιρίδος, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sanguis noctuæ*. Vide Τζιφίτ.

ΤΖΙΑ, *Tibia*. Demetrius Zenus in Batrachomach.

Κυκία κλορὰ ἰσχίσασι, καὶ σαίπαζον τὰ τζία τυς. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ἡ βαρλεσπύλα πξίχόϊλα τὰ τζίατις ἐλίυσῦσα.

ΤΖΙΑΒΟΥΣΙΔΕΣ, ita appellantur Temiris regiæ viri præcipui. Ducas Hist. cap.16. ἠξαῖο ὧν ὁ Παγιαζὴτ ἀδολισχῶν καὶ ὑβρίζων τὰς μαγισσάσας αὐτῶ καὶ τὰς τζιαβέσιδας ὑποβιβάζων ἐ δίρων, ὡς ὁ καλῶς ἢ πόλεμον ἀνίτιθεν.

ΤΖΙΑΚΝΙΑΣ, Avis species. Lexicon MS. Nicomedis Jatrosophistæ: ἰμέρος, ὄρνις, ὁ τζιακνίας. Vide Τζικνία.

ΤΖΙΑΡΙΟΝ. Acta Concilij Florentini sess. 16. ἵππους γὰρ φοινίσσουσαν λόνκις δύδυκα μὲ τζιαρίων καὶ ἐνδυμάτων λαμπρῶν. Ubi Cariophyllus, *Equos albos* 12. *phaleris & operimentis superbis ornatos paraverant*.

ΤΖΙΒΕΛΙΣ, *Civilis*, in Glossis Basilic.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ. Vide Τριβίκιον.

ΤΖΙΓΑΡΙΖΕΙΝ. Vide in Τζιγαρίζειν.

ΤΖΙΓΚΙΣΜΟΣ. Theodorus Studita in Catechesi MS. καὶ ἕτερος, ὁ οἷος τζίγκισμὸν ἔχει, φασὶ, καὶ τὸ ἔψημα ἀνάλογον.

ΤΖΙΕΡΜΙΠΟΣ. Vide in Ῥαζῦρα.

ΤΖΗΚΑΡΙΑ, ἡ ἐξὰ μίλιον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg.1047.

ΤΖΙΚΗΤΖΙΠΗ, vox incertæ notionis apud Myrepsum sect.7. cap.23.

ΤΖΙΚΝΑ, Τζύκνα, *Fumigatio*, καπνισμὸς, Portio. *Cinerem* exponunt Glossæ Græcobarb. Τζίκρα, κόνις, τίφρα, κονιορτός. *Odorem ex cibis* intelligere videtur Prochoprodromus MS.

Καὶ πῶς λάτὸ τα κρίατα μοσχεμυρίζη τζίκνα.

Rursum:

Καὶ τζίκνον φίρυσι πολλὼ ὡς λάτὸ τὴ βρυμάτων.

Infrà:

Καὶ τζίκνα γίμισαν πολλὼ ταρθήκα μυ σὼ σρέτας.

Deinde:

Τὼ τζικνίσω ἀκολύθησα, κ' ὡς μαύλιον μὲ πάγει.

Alibi:

Καὶ πῶς πελλάκις ἢ κριῶν λάπελυσίδων τζύκνας.

Τζικνύειν, *Ustulare*, *torrere*, καυτηριάζειν, ἐσθίειν. *Odorem ex cibis haurire*. Idem Prochoprodromus:

Καὶ γὼ τζικνύσω δῆθ φουμὼ, καὶ ὡς ἴχω τι τὰ φάγω.

ΤΖΙΝΕΑ, & ζυνία, *Cygnus*, Κύκνος. Omeosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum, pag.244. τὺς γλαίρους, ἢ τζικνίας, τὼ αἰθυίαν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὀφόλας ἵνα φορτίζης αὐτά. Et pag.254. τζυκνία σάρκας, ἢ πελαργῦ, ἢ γλαύρου, ἢ αἰθυίας μὲ πολὺ παραβάλλης ὀρίζα. Anonymus MS. de Avibus: τὸ ὃ ὧν ἢ ἴβις, ὄγνν ἢ τζικνίας, διώκει θηρία.

ΤΖΙΚΟΤΔΟΝ, *Bacca*, Λαρίδριον, σίμφυλον. Τζικυδάκι, *Baccula*, Κοκκίδιον.

ΤΖΙΚΟΥΡΙΟΝ. Vide in Τζικούριον.

ΤΖΙΚΟΥΤΑ, *Cicuta*, Κώνειον, apud Agapium in Geoponico cap.171.

ΤΖΙΛΙΑΚΟΝ, *Ventris profluvium*, κοιλιολυσία. Τζιλιάρις, *Qui ventris profluvio laborat*, Ὑγρόκοιλος.

ΤΖΙΜΒΑΛΑ, Τζίμβλος. Vide in Τζίμπλα.

ΤΖΙΜΙΑΛΑΡΙΟΣ. Vide in Ἀμμυδάριος. Hic tantum moneo in Cod. Reg. Harmenopuli sign. 558. nunc 2522. legi, ὁ ἢ ἀμμυδαρίων, καὶ ὁ ἢ καπήλων τόχων.

ΤΖΙΜΙΣΚΗΣ, *Adolescentulus*, Armeniorum lingua. Leo Diaconus MS. lib. 4. Sub finem, de Joanne Tzimisce Imp. ὃς καθεπιλλω Τζιμισκὴς ἐκαλῶτο τύτο ὃ τὸ ἢ Ἀρμβμίων διαλίκλω πρόσρημα ὄν, ὡς τὼ Ἑλλάδα μιθιρμιλωσύμβυον μιζαχιτζίω δυλῶ. βραχύτατος γὰρ τὼ ἡλικίαν τιλῶν, ἐπωνυμίαν ταύτην ἐκίκλητο. Sed legendum μειρακιτζίω docent Excerpta historica MSS. ex Cod. Reg.1334. ubi de eodem Joanne: τὸ Τζιμισκὴς πρόσρημα, τῇ ἢ Ἀρμβμίων διαλίκλω, μιθιρμιλωσύμβυον, μειρακιτζίω δυλοῦ ἐπικλήθη ὃ ὕτος ἦβ τὸ βραχὺ ἢ ἡλικίας. Constantinus Manasses:

Τῷ τζιμισχῇ ὃ κλῆσις ἦν βραχέων ἰσάντας.

ΤΖΙΜΜΙΖΕΙΝ. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἦσαν ὅτι ἔβαλλον τὰς χῆρας αὐτῦ τὰ ἄσπρα δύμα ὡς ἢ κόλπον αὐτῦ, καὶ ἐσίαμον αὐτὰ, καὶ ἐκόσιζον, καὶ ἐτζίμμιζον αὐτά.

ΤΖΙΜΟΥΡΙΟΝ, *Ricinus*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Κρότων, τζημούρι. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. Κρότων, τὸ τζιμοῦριν, καὶ τὸ σκυλάκιον. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1334. Κρότων, τὸ τζυμούριον, ὃ καὶ προλύσιον λέγεται. Vide in Ζαδόαρ, & Ruellium lib.3. de Nat. stirp. cap.144. Nonus de Curat. morbor. cap.43. ἀναστρώσας ταύτας, πρῶτον τζιμουρίου αἷμα ἐπίχειν.

ΤΖΙΜΠΕΙΝ, *Extremis digitis carpere*, *rostro impetere*. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod.MS.

Πάλλω ἐξωπατίσω τὼ, μαλάσσω καὶ τζιμπῶ τὼ.

Τζίμπημα, *Rostro perstrictio*.

Τζιμπίδιον, *Ungula*. Damascenus Studita Homil. 25. βασῶλις ὡς τὰ χίρια τυς σαβδυτικὰ σιώργαν ἄλλος σπαλίαν, ἄλλος μαχίριον, ἄλλος βίτζαν, ἄλλος τζιμπίδιον, καὶ ἄλλος φιρώτατα ὄργανα.

ΤΖΙΜΠΛΑ, Τζίμπλα, Τζύμβλα, Τζιμπλιὰ. *Lippitudo*, λάμη, ξιροφθαλμία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Λάμη, τὸ τζίμπλη. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. Λάμη, λαπὸν ὑγρὸν ἐκ τῷ ὀφθαλμῷ σιναγόμβυον, ὅπερ ῥέζει ἡ τζίμπλα. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. σιῦος παρὰ τὼ νύφ μας, ὡσὰν ἡ τζίμπλα ἢ πάνα τυς.

Τζιμπλᾶν, *Lippire*, Λημᾶν, in laudatis Glossis. Lexicon MS. Cyrilli: γλάμων, ὁ λημῶν, ὅτοι τζιμπλῶν τὺς ὀφθαλμύς. Glossæ MSS. ex Cod. Colberteo 2218. Λημᾶ, τὸ ἔζιμπλᾶ. Aliud Lexic. MS. Λημᾶν, τὸ τζημπλώτζιν.

Τζημπλιάζειν, eâdem notione. Τζιμπλιάρης, *Lippus*, Λημῶν, γλάμυρος.

Τζίμβλα. Suidas in Etymolog. λάμη, ἢ τζίμβλα.

Τζίμβλος, *Lippus*. Idem Suidas: Λημαλίος. Τζίμβλος. Rursum: Πίλος, ὁ μαδαρὸς τὸν βλιφάρους, τζίμβλος. Lexicon Stephani: πίλος, τζίμβλος.

Τζύμβλα,

Τζύμβλα, τζύμπλα. Moschopulus: Λέμνη, ἣ κοινῶς τζύμβλα, ἀφ' ἧς λεμνᾶν, τὸ τζυμβλώτιον. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 2. Hieracosoph. caput 75. inscribitur ἀς τζύμπλαν. τζυμβλώτιον, apud Phavorinum, λεμνᾶν pariter exponitur. Glossæ MSS. in Aristophanis Nubes: ἃ μὴ λεμνᾶς κελεύουσας. Τζυμβλωτίας.

Τζυμπλότὴ, ἰγλαμὰν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΖΊΝΑ, *Fraus.* Glossæ Græcobarb. δόλος, δόλῳ, ἀπάτη, τζίνα.

ΤΖΙΝΆΜΩΜΟΝ, *Cinnamomum.* Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Cod Reg. 1047. Κιννάμις δρόδι, τικουσότας μι ἴσι τζιναμώμον το λέγον κανέλλιν ῥωμαϊκα τριφύλλιν.

ΤΖΙΝΖΕΎΡΟ, *Gingiber*, in Corona pretiosa, ex Ital. *Zenzevero.*

ΤΖΙΝΤΖΊΒΑ, *Gingiva*, Ἔνκλον.

ΤΖΙΝΤΖΊΚΑΣ, *Cicada*, Τέττιξ. Vide in Τζιωτζίκας.

ΤΖΙΝΤΖΙΑΟΥΚΙΟΣ, ita cognominatus quidam Cosmas Monachus, apud Joëlem in Zoe.

ΤΖΙΝΤΖΙΦΟ, τζιντζίφον, *Zizipha*, ζίζιφον. Joannes Iatrosophista MS. cap. 140. ἤ σύκαμον, ἤτοι τζιντζίφα.

Τζιντζιφοζύλαπον. *Julepon ex zizyphis.* Anonymus MS. de Methodo urinarum: καὶ πότιζον αὐτὸ τζιντζιφοζύλαπον, καὶ σαλέπιωσι, ἢ χλιὸν μέλι, καὶ εὖ θιὸν ἐστὶ.

ΤΖΊΝΤΟΣ, *Cingulum*, Ital. *Cinto.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Σπαθία σαι ἢ μπουτάλια σας, ἢ τζίντος χρυσομένους.

ΤΖΙΠΆΤΑ. Heronis Patecbolæ: ἀντὶ τούτου καλασκιάζειν ἢ τζιπάτα ἀκίδες ἢ τυφρόν. Vide Τζάπα.

ΤΖΊΠΟΤΟΣ, Ἀπόζιπόζ, Ἀπόζιπομένῳ, *Temerarius.*

ΤΖΊΠΟΥΡΑ, Τζιπούρις, *Vinacea, flores*, Στίμφυλα, πιεπισμαζ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ζίγαρλά, τὰ κοινῶς λεγόμενα τζίπουρα.

ΤΖΙΠΟΎΡΕΣ, Piscium species. Theodosii Zygomalæ itinerarium MS. ὅτι κύμαι ἢ χαφὶς πολλὰ κάμνουν δὲ τὸ λίμνι τὸ ἰχθυώδους ἢ Θαυμασίας, τὸ πλήθος ὀψάρια πολλὰ ἢ ἀγαθά. λεγόμενα ἐκεῖ εἶ τόποι τζιποῦρες.

ΤΖΙΠΠΑ. Glossæ Græcobarb. τὰ ποσήματα ὁπὸ ἔρχονται ὑποκάτω ἢ λαιμὸ ἢ ἐφθαλμῶ ὅπως τὰ λέγουσιν, ἤγουν τζίππαν.

ΤΖΙΡΕΜΒΟΛΟΣ. Vide in Ἐμβολος.

ΤΖΊΡΟΣ, *Serum lactis*, ὀρὸς, ὀρρὸς γαλακτος. Vide in Τζερὸν, & Τζηρός.

ΤΖΙΤΑΡΙΟΝ, pro σιτάριον, *Frumentum.* Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 91. in Cod. MS. al. 93. καταρτὶ σκόρπιλον ἀ. τζίπαρίν σιμεν, ἢ ζυλάπιλω ἢ ῥόδιν τὸ αἷμα. Fuchsius legendum putat κιτρίν σπέρμα. Sed videtur indicari *cochlea frumenti.* Vide in Στίμ.

ΤΖΊΤΖΗΣ. Vide Τζίτζιος.

ΤΖΙΤΖΙΑΙΆΝΟΣ, *Siculus*, ex Ital. *Siciliano.* Glossæ Græcobarb. οἱ Σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι. Τζιτζίλια, *Sicilia* insula, in Chron. MS. Manuel. Malaxi pag. 574 &c.

ΤΖΙΤΖΙΝΙΚΊΑ, *Portulaca*, Ἀνδράχνη. Neophytus in Lexico Jatrico MS. Ἀνδράχνη, ἡ ἁγκλυστρις, καὶ τζιτζινιαία, ἢ τραύλη λέγουσι.

ΤΖΙΤΖΙΡΊΖΕΙΝ, *Stridere*, τρίζειν, βρύχειν.

ΤΖΙΤΖΊΠΕΡ, *Gingiber.* Anonymus MS. in Methodo de Urinis: ἴσταρ γαμόφαλον, μοσχοκάρυδον, τζιτζίπερ, κανέλλαν, καὶ κίνναν.

ΤΖΊΤΖΙΡΟΣ, *Nudus.* Glossæ Græcobarb. ἀνάμεσα μὲ ὄχοσις ἐμάτια· ἐκεῖ ὁπὸ δὲν ἔχαν ῥοῦχα, γυμνοὶ τζίτζιροι. Prochoprodromus contra Hegumenum MS.

Ὁ τηλιτζίτης ὁ πλούσιος ὁ γυμνὸς ὁ ἀπερβρυσόλης.

ΤΖΙΤΡΆΚΟΤΑΑ. Glossæ Jatricæ Græcobarb. ex Cod. Reg. 1047. ἐξιστζιόμιλος, τζιὼ σύκας τὸ τζιτζιάκυλα.

ΤΖΙΤΟΥΑΑ; *Cithara*, Κίνυρα, φόρμιγξ.

ΤΖΊΤΤΑ, *Civitas*, ex Ital. *Citta.* Constantin. de Adm. Imp. cap. 27. ἐξ ὧν ὀνομάζῃ τζίτλα νόβα, τουτέστι πόλεις. Adde cap. 28. extr.

ΤΖΙΦΕΣ, ἢ ὖτ, ἢ ὠὰτ, ὃ ἔχει τὸ αὐτὸ, ἔχει τὸ αἷμα ἢ νικήριόν. Ita Glossæ Saracenicæ MSS. *Sanguis meilus.*

ΤΖΊΦΡΑ, *Nota numeri*, *Cifra*, de qua voce egimus in Gloss med. Lat. ubi ex Valla indorum nomen esse docuimus, quod & innuit Maximus Planudes in Psephophoria Indorum MS. τιθέασι ἢ ἀ ἕτερον σχῆμα, ὃ καλοῦσι τζίφραν. Infrà: ἃ ἢ δυνάμενα, γράφε τζίφραν, ἅτις σημαίνει ὑδέν. Scholion MS. Neophyti Monachi ad Characteres Numerorum Indicorum: τζύμφρα ἢ καὶ λέγῃ τὸ ἑπόμενον ἀκάφ ἢ στοιχεῖον δεῖ ἢ δέκα, ἢ ἢ καθιξῆς ἀριθμῷ κάμνον. ὡς ὁ μηδὲν σημαίνει ἢ δὲ ταύτης ἢ Ἰνδικῆς φωνῆς τὸ τοιοῦτον πᾶν ἀναλογίαν ἢ ἀριθμῷ.

ΤΖΊΧΛΑ, *Turdus*, Κίχλα, in Corona pretiosa & apud Portium.

ΤΖΟΓΕΣ, τζόγιον, *Res*, ex Gall. *Chose*, inquit Meursius. Glossæ Græcobarb. τὰ σκεύη μαζ, ἤγουν τζόγες. Alibi: νικηλήρια, τζόγες, βραβεῖα. Rursum: ἀέθλιον, τὸ βραβεῖον ἢ νίκης ἀπὸ Θάλλον· ἢ τζόγια ἢ νικης. ὁπὸ Θαλλῇ παίζει. Vide Τζόχα.

ΤΖΟΙΜΑΡΟΛΚΟΣ. Portolanus MS. ἢ μέλῳ ἔναι νησὶ μεγάλο, ἢ ἔχει βάνα τρία τζοιμαρόλκια, τὸ μισὸ ἰς ὑφιλὸ. &c.

ΤΖΌΚΑΡΑ, *Soccus*, *Calceus ligneus*, ξύλινον ὑπόδημα. Ital. *Zoccolo.*

ΤΖΌΚΟΣ, *Stipes*, *Truncus*, Ital. *Zocco.* Heronis παραβολαὶ MSS. Δεῖ ἐπιφέρεσθαι ἢ φραγμὸν τζαπία καὶ ἀξινοφύτια, καὶ πλυάρια δι' ἐργασίαν σιδήρου, ὁμοίως ἢ τζόκους δηλ. τοὺς εἰς σιδηρουν ἐπιτηδευμένους πίτσας ἐν τῇ γῇ. Rursum: σιωπαζῶν πλῆθος λαῶ δεῖ ἢ χώρας μὴ ἀξιῶν, ἢ τζαπίων, ἢ τζόκων. Ubi leg. τζόκων. Joannes Cananus de Bello Constantinopol. ἢ οἱ μὲν σκάλας ἐφιεν, — ἄλλοι ἢ τζόκας, ἢ ἕτεροι συρίας, καὶ ἕτεροι πῦρ μὴ μαζαλάδων, &c. Infrà: ἄλλοι ἢ ἐσχυπῶσαν με συρίας τὰς πύργους, ἄλλοι ἐχαλάσανε με τζόκας τὸ κάστρον. Ubi Allatius *Stipites* interpretatur. Vide Gloss. med. Lat. in *Zoccus*, & infra hic in Τζόχα.

ΤΖΌΜΑΧΟΣ, pro Στόμαχος, *Stomachus.* Liber de Antidotis ex Cod. MS. Reg. 1673. ἢ ἐνδυναίμι ἢ τζόμαχον. Occurrit ibi pluries. Καποτζομαχία, *Dolor stomachi*, ibidem.

ΤΖΟΝΑΡΊΣ, *Dulciarium.* Apud Constantinum Meleriniotem MS. de Medicamentis Persicis hæc vox passim occurrit in capit. cujus titulus ita concipitur: ἀρχὴ ἢ γλυκισμάτων, ἅτις τζοναρισιῶν. In contextu semper scribitur τζοναρὶς, adjunctis variis specierum nominibus Persicis.

ΤΖΟΝΝΊΖΕΙΝ, *Siphone instillare*, τὸ σίφων, ψικάζειν.

ΤΖΟΠΕΛΟΥΣ, Græci hodierni vocant eos qui semper utuntur τζ. sive τζίπλα, id est talibus verbis quæ sic incipiunt aut desinunt. Crusius in Turcogr. p. 209.

ΤΖΟΥΒΆΧΑ. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS. ubi de Meretricibus:

Καὶ ἀνοίγῃ ἢ ἀνοίξει τσιναπὶ ἰγλαλοὶν τζὼ τάχα,
Καὶ τάσσιλο ἰς ἀνδραγαθίαν ἀς ἢ παλαιὰν ἢ τζουβάχα.

ΤΖΟΥΒΑΛΟΝ, *Stola Persica.* Nicetas in Man. lib. 6. n. 8. ἦσαν τζούβαλα ἢ πάρας ἐνδίς ἰδὲς πυγισίμαλλος. Ubi Cod. edit. στολαὶ Περσικαὶ.

ΤΖΟΥΒΆΡΙΝ. Achmes in introd. in Astrolog. *δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, ποιεῖ δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ τζυβάριν, ἤγουν ἐν τοῖς καρδίας πάθεσιν.*

ΤΟΥΓΚΡΙΑΝΙΖΕΙΝ, *Scabere, unguibus radere, κνίζειν, ὀνυχίζειν.*

ΤΖΟΥΖΕΙΝ, *Exugere, Sugere, Ἐκπιπίζειν, Ἐκθηλάζειν.* Pro *Fulgere*, usurpat Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Κάπνα λυχνίδεια τὰ τζύζουν ὡς ἡ φλόγα.

ΤΖΟΥΊΖΑ, *Indicium, judicium Dei*, seu purgatio Canonica per duellum, vel perferrum candens; vel per sacramentum: *Iuisum*, scriptoribus Latinis inferioris ævi, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 125. *ἐὰν γένηται τὸ ἂς ἀνθρωπος ποιήσει παιδίαν κορασίῳ, καὶ οὐδὲν ἠμπορῶν νὰ τὴν κρατήσῃ ἔνοχον μαίνοντες μάρτυρας, καθὼς ὁ νόμος καὶ ἡ ἀσίζα ἰδιάσπασεν, ἐπάνω ἀς τὸ ἄλλον πράτσιμον κακὸν ἔχουσι ἀς τὸν φίλαχτα, λάλη, ἢ ἀφίνει τινὰν νὰ πέσῃ δίχ λόγο ἠμφοσθεν ἢ Βισκούντ, καὶ ἠμφοσθεν ἢ κριάδα τὸ θέλει νὰ ἐν πίσω τζυζάρ τὸ δίδει ἔπεσεν αὐτὸ τὸ κάμομαν τις κεφάλλας, τὸ κίμβουν ὁρίζα τὸ πρέπει νὰ βάλει ἀς τὸν τζυζάρ νὰ μένῃ, καὶ δεσποζαλμβος, καὶ δὲν κάνει τὸν κακουργίαν μὲ τὸ κίμβουν τὸ ἐπάνω ἢ ὅρκου καὶ τὸν μαβιρίαν ἢ Θεοῦ*, &c. Et cap.248. *ἂν θέλῃ νὰ βαστάζῃ καμίαν τζυζάρ*, &c. Ubi Editio Veneta cap. 229. *& alcun d'essi vole portar el judicio per monstrar che non l'ha ferito*, &c. Adde cap.249. Denique cap.251. *πρέπει νὰ δισταχθῇ τινὰν νὰ βαστάζῃ ὁρκομόλικον λεγόμενον τζυζάρ.* Ita cap.167.168. De hac formula pluribus agimus in Gloss. laudato.

ΤΖΟΥΚΑ. Ptochoprodromus MS.

Στενάζω καὶ λυπόμβρος ἄλλον ὕδωκα βούλω,
Κὰν ἄμον ἐξυγαλάδι ἐξυγαλον νὰ πάλιν,
Τὸν τζύκαν ἢ ἢ ἐξύγαλον ἀς τὸ ἄμον μου ἐκράτουν.

Rursum:

Καὶ ἀνακομβόμαδα πολλὰ καὶ βλέπω τότε ἀγούρες
Λὶ τζῦκα ἔπου τὰ ἰχνάρια καὶ παρ' ὀλὶν ἰσχύθης
Ἐκεῖνο βαπτιστῆρα ἦτον ἐκεῖνο τζῦκα νὰ ἦτον.

ΤΖΟΥΚΆΛΙ, τζυκάλη, τζυκάλι, *Olla fictilis*, κεραμῶν ἀγγεῖον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Λοπὰς ἡ χύτρα καλεῖται, ὅπερ ἐστὶ τζυκάλι.

Liber Chymicus MS. ex Cod. Reg. 930. *λαβὼν ὑγράργυρον ὅσον θέλεις, βάλλον τοῦτο ἀς τζυκάλιν κυνήργιον.* Joannes Jatrosophista MS, cap.16. *βάλε ὕδωρ ἀς τζυκάλιν, καὶ ἀγρυπνορίαν, καὶ τὰ μικρὰ λυπλωάρια.* Demetrius Zenus in Batrachom.

Οὐδ' ἄλλα ὅσα φαγιᾶ σου βράζῃ μιτζυκάλια.

Alibi:

Μασσαλοφόρος ἔβαστε ὁ ἰμπαζτζυκάλης.

Agapius Cretensis in Geoponico cap. 34. *βάλε ἕνα τζυκάλιον ἀνω κάτω.* Adde cap. 81. &c. τζυκαλάκι, *Testula*, ὀστράκιον.

Τζυκαλᾶς, *Figulus*, Κεραμεύς. Emmanuel Georgillas MS. de Mortalitate Rhodi:

Ἂν ἔσως καὶ ὁ τζυκαλὰς ἔχῃ μεγάλου ἄδραν,
Καὶ κάμῃ ἄγλωσα ὑμορφα χιλιὰ μυ σημάδια.

Syntipas MS. *σινίαζον ὅτι κόσκινον ἀντὶ τζυκαλίδ ἐνόμισεν.*

Τζυκαλοκάγκαν, *Olla facta instar lagenæ.* Nicetas Græcobarb. in Man. lib. 4. *ἔτυχε γὰρ δοῦ μιλιάρι ἢ βασιλέως βλέπειν ἀς τὸν θάλασσαν κολύμβο ἢ ἀλλάς τζυκαλοκάγκαν ἔχοντα τὰ ἀγώγιμα.*

Τζυκαλίδα. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνο βαπτιστῆρα ἢ νὰ ἦτον τζυκαλῖδα.

Τζυκαλοπούλαν, *Ollula.* Joannes Jatrosophista MS. cap.133. *ὅταν ἐκβάλλῃς ὃ ἔξω τὸ τζυκαλόπουλον ἐπὶ ἔχῃ τὸ μέλι.*

Τζυκάλη, *Olla*, χύτρα in Corona pretiosa. Anonymus in Canonico Mathematico: *τὸ τζυκάλιν*; ἢ *τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψῃ.*

Τζυκάλι, τζυκάλιον. Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: *κεραμεῖαι χύτραι, σκόλιαι τζυκάλια.* Glossæ MSS. Colbertinæ: *χύτρα, τὸ τζυκάλιον.* In Epimerismis MSS. Herodiani, τζυκάλιον scribitur. Vide Ὀλλάρια.

Τζυκαλάρης, *Ollarum artifex.* Codinus in Orig. Constantinopol. num. 24. *καὶ διάχυτο ἀς τὰς πλατὰς κίονας ἢ τζυκαλάριον.* Idem n.77. meminit, ἢ τζυκαλάριον ἢ χαλκῆς.

ΤΖΟΥΚΑΝΙΣΤΉΡΙΟΝ. Vide τζυκανιστήριον.

ΤΖΟΥΚΑΛΙΆΖΕΙΝ. Vide Παρατζυκαλιάζειν.

ΤΖΟΥΚΝΊΑ, τζυκνίδα *Fumigatio, Vaporatio*, Κνίσα, ἀτμισμός.

ΤΖΟΥΚΝΊΔΑ, *Urtica*, ἀκαλήφη, in Corona pretiosa, & apud Portium. Scholiastes Oppiani Halieut. lib.2. vers. 429. *τὰ κνίδα, ἢ τὰς τζυκνίδα.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *ἀκαλήφη, ἢ τζυκνίδα ἢ ἴσμορ.* Vide Ἀτζικνίδα.

Τζυκνᾶν, *Pungere, Urticare.* Agapius Cretensis in Geoponico cap.141. *τὸ ἔσπειρε ἀνίσμα καὶ τὸ ἄνυθον ἢ πρὸν βράσῃ ὥραν πολλὰ μὲ ὀλίγο σίαν, τὰ μάτο τζυκνάσῃς, καὶ ἀνακαλυπτὸ μὲ ἕνα ξύλον ἕνα ὥραν τὸ βράζῃς.*

Τζύκνισμα, *Punctura.* Glossæ MSS. Reg. Cod. 1708. & 2062. *μύγματα ξύσματα, τζυκνίσματα.* Lexicon MS. Cyrilli omittit vocem ξύσματα.

Τζύκνισις, eâdem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Λεμὸν ὅλον ἐκπλήξῃς ἀς τζύκνισα ἢ λύσσα.

ΤΖΟΥΛΑΝΑΡ, *Balaustium.* Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843. τζυλανάρ, τὰ *βαλαύστια.* Constantinus Afecretis in Viatico MS. lib.1. cap.50. *δὸς πίνειν ξηρασμικὰ φάρμακα καὶ κολλητικὰ ὅπως ῥοῦδα τζυλανάρ, ἀκακίαν, τραγακάνθιν*, &c. Infrà: *λάβε τζυλανάρ ῥοῦδα ἀπὸ ἑκάστης β.* &c. Vide τζυλαράρ.

ΤΖΟΥΛΈΒΗ, *Iulepum.* Constantinus Afecretis in Viatico: *πάντα ἢ ὑμφακίνες σταφύλες ζυλάπιον καὶ σάκχαρ, ἢ τζυλίβιον, ἢ ὑδρομέλι.*

ΤΖΟΥΛΟΥΚΩΝΕΣ, *Calones.* Georgius Acropolita in Chron. cap.43. *τοὺς ἐπὶ μισθῷ ἵππους σκαπάντας δυλείας, ὡς καὶ τζυλάνους ἢ χυδαῖα γλῶσσα καλοῦσαι, σωμοφόρους.*

ΤΖΟΥΛΟΥΡΝΆΡ, τὸ βαλαύστιον, in Glossis Saracenicis. Τζυλανάρ, τὰ βαλαύστια, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Vide τζυλανάρ.

ΤΖΟΥΚΟΥΦΙ, *Antia, Apex, Frontis capillitium*, πρακόμιον, ex Ital. *Ciuffo.*

ΤΖΟΥΛΑΤΖΟΥΛΑΈΝΗΝ, σέσαμον καυμβίον, in Glossis Jatricis Græcobarb. *Sesamum ustum.*

ΤΖΟΥΝΊΠΕΡΙΝ, *Iuniperus*, apud Nicolaum Myrepsum MS. sect.1. cap.36.

ΤΖΟΎΝΕΙΝ, Hieronymo Germano, *Sgbizzare, Saltare qualche liquore.* Fr. Richardus in Scuto fidei part.2. p.181. *ὃ κακορίζικα, ἔχουσι ἀπόμα, καὶ δὲν θὲ νὰ σώσῃ τὸν ψυχικόν σου.*

ΤΖΟΥΡΆΚΙΟΝ, Avis venaticæ species. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum p. 145. *τὰ τζυράκια ὀφείλουσι ἔχειν κοσίφια, τιτράγωνα, πλατυκέφαλα.* Mox: *κράτησον ὃ τζυράκια τὰ μελανικεφάλικα καὶ μιγιωτικά.* Anonymi Hieracosophium ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib.7. hoc titulo: *Ἱερακοσόφιον εἰς ἰατρίαν ὀρνίων, καὶ εἰς κοπὰς καὶ χρῶμα, ἔχῃ ζαγάνιον, φαλκόνιον, πελεκᾶν, ἱεράκιον, τζυράκιον, καὶ ἐξυπνισμόν.*

ΤΖΟΥΡΗ, Herbæ species. Jatrosophium MS. *Πρὸς μίγμασιν, τζοῦρε τὸν ῥίζαν ἐλάφου, δὸς πίνειν, καὶ ὑγιαίνει.*

ΤΖΟΥΡΊΧΗΝ. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. λαζύριον, τετράδια μαδιταία, γόνατα καὶ νῦφα, ὑδράργυρος, ἄσβεστος, φάβα, καὶ ὅμοιον, καναβόσπορον, τζυρίχιον, καὶ μάντζον.

ΤΖΟΥΡΙΧΟΣ. Joannes Tzetzes Epist. 57. ex MSS. ἐπιπλαχ, ἐπιτηρεῖ, Πρωτοπαλληλαρίοις, μανδατορσι, δομεστικοῖς, καὶ πάσῃ τάξει τῇ ὑπαρχούσῃ οἱ ἢ ῥηθέντες ὅτι τζυρίχιον, καὶ τζυριχοχαρδιόνιον ἅγιον ἀπὸ βάρης τοιοῦτο, &c.

Τζυριχοάγιος, *Irrisor sacrorum*, fortè; quasi συρίσκος τῶν ἁγίων. Idem Tzetzes Chil.9.v.276.

Τηρῶν, μὴ ὑποπαλίπλιεζε, καὶ ἀπαλᾶσθαι δόλους,
Τοῖς τῶν κλεπτοαγίων τὸ καὶ τζυριχοαγίων.

Et vers. 369.

Εἰ λίτρας κλεπτλαβέσαι τι καὶ τζυριχοαγίους,
Ἐπὶ ἐνὶ τῷ μόλῳ τι δυρᾶσθαι, καὶ τῇ ῥαῇ.

ΤΖΟΥΡΊΖΕΙΝ, τζυρᾶν, *Circumvolvere*, περιπλίσσειν.

ΤΖΟΥΡΌΣ, *Serum lactis*, ὀρὸς, ὀρρὸς γάλακτος Agapius in Geoponico cap.184. ὑπὸ ἔχει τὸ ὀρὸν, ἤγουν τὸ χυμᾶν, ἢ τζύρον τοῦ γάλακτος. Portius habet τζίρος eâdem notione. Ptochoprodromus de sua paupertate MS.

Νὰ ἄσιγα ἀμμάρω μου νὰ τὸ βρίσκω γιόμτον;
Ψωμὶ, κρασὶν πλυθυσίκιν, καὶ θωμαγρίαν,
Καὶ παλαμιδοκόμαζα, καὶ τζίρας, καὶ σκαμπρία.

Sed hoc loco τζίρος sumitur pro pisce. V. τζύρος.

ΤΖΟΥΡΟΥΧΟΣ. Vide in Τζαντζαλιάρης.

ΤΖΟΥΡΤΖΟΥΝ Ã Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ κάνι ὑπὸ γλύβοντι ἐκ τὸν ὑρὰν τ' ἀζιλίν,
Κ' ἡ γιάνυμα τοῦ τζυρτζυνᾶ, ὑπὸ καλὸν τὸ θίλιν.

ΤΖΟΥΣΤΡΑ, Τζυσρία, *Monomachia ludicra, Hastiludium singulare.* Nicephorus Gregoras lib.10. pag.339. edit. Geneu. ὅτε καὶ ἀγῶνας ἐξήλασεν δύο, οἱ δὴ τοῖς Λατίνοις πάλαι ἱππονόλῳ γυμνασίας ὕπερα σώματος, ὑπότε σχολὴν ἄγων τοῦ πολιμικοῦ τούτου ὁ μὲν ὡς μονομαχίας ἴνδοξιν ἴσχῃ, καὶ Τζῦστρα τοῦτο Λατῖνος καλεῖ. Joannes Cantacuzenus lib.1. hist. cap. 42. de Latinis: καὶ πλὴ λιθομβόλῳ τζυσρίαν, καὶ τὰ τερπνότατα αὐτοὶ πρῶτοι ἐδίδαξαν Ῥωμαίους, ὅπερ πρότερον οὐδὲ τοιοῦτον ἐδόκει. Historia Apollonij Tyrij:

Νεβὸν μεγάλου καὶ μικροῦ σλῶ χάρα με τὰ σώσα,
Καὶ ἐάμπυσιν ὡς ὁρδωλία πλὼ τζύστρα γιαναδώσιν.

Infrà:

Σπλὼ τζύστραν ὁπογλιοῦ, σύρε, καὶ σὺ τὰ κάμες.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.5.

Κοσδάεια ὡς ἄχασι οἱ δύο καλοὶ σραλιοῦ),
Γιατοῦτο ὡς ἐδώκασι ὡς τζύστρα σὰ κοσδάεια.

Et lib 6.

Ἐκάμασαν τζύστρας ἴμορφας πολὺ χάρας μεγάλας.

Τζυστρίζειν, *Hastiludio singulari certare, contendere.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib.6. extr.

Τὸν πλέον κερὸν οἱ νιότεροι ἔπαιζαν, ἐτζυστρίζαν,
Εἰς πεσιβόλια χαίροντας μὲ ἴμορφα κοράσια.

Τζυστράρης, eâdem notione. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τότες Ἀπολλώνιος θελ' ἴλθι νατζυστράρι,
Καὶ θέλομβο ἰδῆ καλὰ αὐτοὺ παλικάρι.

Vide Dissertat. 6. ad Joinvillam.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΙΟΝ. Vide in τζυκούριον.

ΤΖΟΦΕΣ, ὕτλα ἰκτερίδας in Glossis Jatricis Græcobarb.MSS. ἰκτερὸς, Græcis *Galbulam* avim, & *morbum ictericum* sonat. Sed an idem valeat ἰκτερὸς, hoc loco, alij disquirent.

ΤΖΟΦΑΙ, τζόφλιον, *Cortex, Cutis, Liber*, φλοιὸς, λέπισμα, δέρμα. Item, *Limacis concha.*

ΤΖΟΧΑ, *Pannus ex filis & lana animalium contextus*: unde Illyrici, inquit Allatius in Creyghton. pag.671. τζόχας vocant *indumenta ex panno laneo ad talos usque demissa.* Portius: τζόχα, *Pannus*, ῥάκος, φάτνη, ὕφασμα. Italis, *zocca*, est *floccus*, Codex Reg. MS. 1299. ad calcem: τζόχαι πράσιναι πήχεις ς΄. ἕτεραι τζόχαι βιολέτιαι πήχεις δ΄. Thomæ Israelitæ lib. Apocryphus de Infantia Christi: περιερχόμην δὲ τὸ ἱερεῖον ἀδελφὸν τινα ἐργαστήριον, καὶ τινα νεανίσκον βάπτοντα εἰς λεκάνην ἱμάτια ἢ τζόχας τινὰς διαφόρους φαιάς, &c. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect.4. cap.12. ὑπερθέν τε τούτων πιλαίοις κακοβαφέσι κυλινδρικῶς διεσκυασμένοις ὡς ὕφος ἱκανὸν ἐπερμένας, ἐφ' ὧν ἐπίβλημα περιβάλλεται ἐκ κωλίνων τζοχῶν, χρῶνται σκέπης ἕνεκα ἀνδρὶ τίφλοις ἐκπλήρων. & sect.6. cap.16. τὸ δὲ ὕδατος ἅπαν καθιερωμένον λιῶ τζόχας πρασίνας. Vide Τζαμαλάτιον, & Τζόγιος.

Τζοχαρικὰ, *res Pannaria.* Diploma Andronici pro Monembasiotis, apud Phranzem: δῆλε προσφαγίων, παστῶν, ἢ πιτζίων, ἢ παστῶν, ἢ λιτσάρικα, ἢ τζοχαρικῶν, ἢ τετραπόδων, &c.

Τζόχα. Joan. Tzetzes Chil. 12. v.165.

Ησίοδος ὁ πρότερος, καλά τινας, Ὁμήρου
Καλά τινας δ' ἐπόχρησε, ὕστερος καὶ ὕστερος,
Κατὰ ἡμᾶς δ' τζίτζιλον ἦ, τὰς τζόχασμαι τὰς μίας;
Ὀλίγον ὑστερούτζικος χρόνους τετρακοσίους.

Ubi Meursius Τζόχας, *Calculos* interpretatur.

ΤΖΟΧΗΝΟΣ. Vide in Καβαλλίων, in Append.

ΤΖΥΓΑΡΙΖΕΙΝ. Vide in τζηγαρίζειν.

ΤΖΥΚΑΛΗ. Vide in τζυκάλη.

ΤΖΥΚΑΝΙΟΝ, *Ludus pila in equis*, de quo dissertationem instituimus ad Joinvillam, quæ est 8. Nicephorus Blemmides in libro MS. cujus titulus; ὁποῖον δὴ τῷ βασιλεῖ. Ποτὲ μὲν ἐν τῇ δίξει, ποτὲ δὲ ἐν τῇ φιστρᾷ ἐν τῷ μιλιαρίζειν ἐκ ὕφος δῆθεν τοῦ σφαῖραν, ὃ δὴ καινῶς ἀνομάζουσι τζυκάνιον. Meminit Michael Psellus in Hist. MS. ἵππων τῶν πρὸς τὸν σφαῖραν ἐπιδόσιν.

Τζυκανίζειν, *Pila in equis ludere.* Achimes Onir. cap.156. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἵππος ἅμα τῷ Βασιλεῖ αὐτοῦ, ὅτου μαίζουσι, ἐλαύνει τὸν σφαῖραν, ὅτου τζυκανίζει, σύρσει χάραν καὶ δόξαν παρ' αὐτοῦ ἀναλόγως ἡ ἐπιδυχίας τοῦ σφαίρας, καὶ ὁ ἰδιότιλος τοῦ ἵππου. Rursum: ἐὰν ἴδῃ ὁ Βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκάνιζεν, σύρσει ὀρθότιλα.

Τζυκανιστήριον, *Locus in quo Pila ludebant in equis; Zucanistrium*, Luithprando lib.5. cap.9. Βασιλικὴν αὐλὴν, καθ' ἣν μιᾷ ἵππῳ σφαιρίζειν Βασιλεῖον, καὶ τοῖς ἰδιώταις παισὶ καθίστασι σπάνιος, ut ait Constantinus in Basilii vita cap.55. edit. Allatii, & 85. edit. Combefisij. Theophanes an.30 Copronymi: πᾶσα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τὸν ὑπὸ τοῦ θεμάτων τοῦ Θρακησίων ὄντας σωθῆναι εἰς Ἔφεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς εἰς πεδίον λεγόμενον Τζυκανιστήριον, ἔφη πρὸς αὐτούς, &c. Ita etiam scribit ejusdem Continuator lib.3. num.43. pag.89. Constantinus de Adm. Imp.cap.9. ὁ δὲ τοῦτο θραμὸς τοιοῦτόν ἐστι γένος, ὅπερ τὸ πλάτος τοῦ τζυκανιστηρίου. Καθάπερεὶ τοῦ τζυκανιστηρίου, apud Leonem Grammaticum p.480. Τριπύμβαλον τοῦ τζυκανιστηρίου, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num.4. Idem in Romano Juniore num.5. καὶ τῇ δ' ἐν τῷ τζυκανιστηρίῳ σφαίρισας μὲ τοῦ δοκίμων καὶ ἱππάρων, καὶ πολλάκις νικήσας, &c. Vide Scylitzem pag. 751. præterea Constantinopolim Christianam lib.2. sect.4. num. 30.

ΤΖΥΚΝΑ. Vide in τζίκνα.

ΤΖΥΚΝΕΑ. Vide in τζικνία.

ΤΖΥΜΒΑΛ, τζυμβαλώτιον. Vide in τζίμπαλ.

ΤΖΥΜΦΡΑ. Vide in τζίφρα.

ΤΖΥΠΑ. Vide in τζίπα.

ΤΖΥΡΕΜΒΟΛΟΣ. Vide in Ἔμβολος.

ΤΖΥΡΟΣ, τζυρὸς. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Σκυμπρία παχὺ μὴ ἅλατι, ἢ τζίρκι δικαίως.

Alibi:

Καὶ παλαμιδοκόμαλα, καὶ τζίρκες, ἢ σκυμπρία.

THBENNA, Τήβεννα, *Toga*, vestis Romana, cujus mentio apud Polybium, Plutarchum, Synesium, Artemidorum lib. 2. cap. 3. & alios. Auctor Etymologici: Τήβεννα, ἱμάτιον, ὃ χλαμὺς, ἢ φορεῖται τύραννος. Lexicon MS. Cyrilli: Τήβεννα, μανδύας, καὶ πέπλος. Eunapius in Juliano sub fin. ἐπέδυσεν ὁ αὐθέντης ἐκ τῆ Ῥώμης, καὶ τὴν περιπορφύρα ἀνατείνων ἐσθῆτα, Τήβεννα αὐτὴν Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, &c. Justinianus in Nov. 103. cap. 1. χλαίνῃ ἢ καὶ τῇ στενῇ καὶ ἀχαλάστῳ τριβώνῳ, (φαιμὴ ἢ τῇ περιπορφύρα στολῇ) ἐν τῆ ἱερωσύνης αὐτὴν περιθήμην. Περιπόρφυρος τήβεννα, apud Theophylactum Bulgar. Archiep. in Institut. Reg. cap. 3. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 4. ὁ ἢ ταβεννοφορῶν, ἢ διαδᾷ ἀχινῷ στιφανώματι. Joannes Cantacuzenus lib. 3. Hist. cap. 81. Βασιλὰ ἢ ἡ πατὴρ τήβεννον ἐχοντα, καὶ χιτῶνα, πορπόρφυρα. Ταβεννοφόρος, *togatus*, in utroque Gloss. Vide Cujacium ad Nov. 103. & Petrum Fabrum lib. 2. semestr. cap. 10.

THGANÁPION, Avis species. Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: τὸ ἡμὶ τῶν ἁπάντων τῶν πλωῶν ὀρνίθων, ἐλαφρότερον, τῶν ἢ τετραπόδων ὑποπλότερα ἢ ὡ τῶν πλωῶν, ἢ μᾶλλον πέρδικος, τηγανάριον, περιστέρας καὶ ὀρνιθίων ξηρότερον ἢ τέτων κίχλαι κοτζηφοὶ, καὶ τὰ μικρὰ σγυβία, &c.

THGANÓSTROFON. Phavorinus: Λατῖνον τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον· οἱ ἢ μέσον τι μεθ' ὃ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλλυρον ἐπιχεύουσι.

THKEA, Τήκεια. Glossæ MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 2062. τήκεα & τήκεννα, τὰ κατλίκια.

THL ἁμυδὶ, ὁ ἁμυδρὸς βόλος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

THLÍGEIN, Τηλύγειν, *Involuere*, ἐλιλίτλειν. Τηλιμυδρὸς, *Involutus*, ἐναλιμυδρὸς. Τηλεῖδες, *Involucrum*, ἐνάλημα.

Τηλυγάδιον, *Involucrum*. Index MS. Bibl. Monasterij S. Trinitatis insulæ Chalces: τηλυγάδια πλᾶστα περιέχοντα λαμπρίας χρυσόμυ, Βασιλάου, καὶ τὼ προγιαμβρίω, &c.

THN, τὰ σύκα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ficus*.

THNIOLÍA, *Tineola*. In Orneosophio caput 13. pag. 185. inscribitur, ὡς τραῦμα τηνιόλας. Infrà: ὅταν ἴδῃς ἢ ἰάματα ὅτι τὼ κοιλίαν αὐτῆ μαδίζα, ἢ τὸ κῶλον αὐτῆ, ἤδη δᾶ σε νοᾶν, ὅτι τηνιόλας ἔχα.

TÝRBET, ἡ ἀλυπία, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Glossæ aliæ Græcobarb. MSS. τυρβίθ, ἀλλπιάν, ὅτι τύφτῃ. *Alypia*, quæ Actuario *turpet candidum* appellatur.

THPHTHS, *Custos, qui servorum operis invigilat*. Apophthegmata Patrum in Romano num. 1. καὶ ἐπερώτησεν αὐτὸ, λέγων, Πόσας χώρας ὃ ἢ λέγει Λιβύπτιος, — ἢ λέγ[illegible] τί ὧν ἔργον ἐν ἀς τὼ κοπίω ἐν; ἢ λέγω Τηρητὴς. In Macario num. 31. ἀβᾶ, ἆρα ὅταν ἢ καμηλίτης, καὶ ἐκλείψῃς νίτρον, ἔ ἐπάλας αὐτὸ, ἐκ ἰδιόν σε οἱ Τηρηταί;

THRÍDION. Vide in Ταγιστήριον.

THRΩN. Vide in Τίρων.

THΦÓNION, Zoroastri, *Hiosciamus*, apud Interpol. Dioscor. cap. 651.

TIALOS, *Lilium*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 522.

TIÁFI. Vide in Τιάφι.

TIBÁPYRI, apud Myrepsum sect. 1. cap. 295. Cod. MS. editi vero, 301. pro θεῖον ἄπυρον, id est *sulphure ignem non experto*, seu *sulphure vivo*, sumi putat Fuchsius. At capite 296. τιμάπυρι scribitur. Vide Τιμάπυρι.

TIBERÍAS, ἢ Περδίκιον, τὸ ἄγριον κάρδαμον, in Gloss. Jatric. MSS. Neophyti. *Cardamum*, Herba de qua Botanici.

TIBOTAS. Vide in Τίπιθι.

TIGGAVARÍNOS, *Color*. Damascius in Vita Isidori Philosophi, apud Photium: ἢ γραμματῶ ἀνίδειξιν ἡμῖν ἐν τῇ λίθῳ γεγραμμένην, χρώματι τῇ καλαμένῳ τιγγαβαρίνῳ καλλιχρωσμένην. Legendum fortè κινναβαρίνῳ.

TÍGKA, *Tinca*, Piscis, ψῆλον.

TÍGNON, *Tignum*. Lexicon MS. adespoton, Suidas & Hesychius: Πίταυρα, τίγνα Glossæ Basilic. τίγνον, λίθος, βώκαλον, καθ' ἑκάστην, πᾶσα ὕλη. Ex Theophilo de rer. divis. ἀλλὰ γὰ καὶ ὁ λίθος ὁ βώκαλον, ὁ κίονα, τῇ γὰ ἢ τίγνα ἀριστερία ἅπασα ὕλη σημαίνεται.

TIELATÍTZE. Vox incognita Fuchsio apud Myrepsum sect. 1. cap. 314. Cod. MS. editi vero 310.

TIθÓMALON, *Tithymallus*, Herba: Τιθύμαλος, apud Agapium in Geoponico cap. 172.

TIKOLIθOS, apud Myrepsum sect. 1. cap. 427. in Cod. Reg. in edito vero 433. ubi Fuchsii Codex prætulit τικόλιθος, quem *Judaicum lapidem* vocari observat à Paulo Ægineta lib. 7.

TÍMARION, *Honorarium*. Damascenus Studita Homil. 17. in Martyrio S. Theodori, scribit, Tribuno militum, virtutis & rerum fortiter gestarum nomine, à Licinio Augusto datum, vice τιμαρίου, castrum Heracleæ: quam vocem retinuere Turci, quibus etiamnum *Timar* dicitur pensio, vel stipendium, vel reditus assignatus in prædiis, & possessionibus castrorum, oppidorum, pagorum, agrorum, vel in percipiendis decimis aliisque fructibus. Duo enim sunt stipendiorum genera apud Turcos, quorum alterum vocatur *Ulefe*, estque illud quod more nostro militibus vel aulicis solvitur à Rationalibus vel Quæstoribus, apud nos menstruum vel annum, apud Turcos, in singulos dies. Hi *Ulefedzii* dicuntur. Hæc ferè Leunclavius in Pandecte Turcico num. 186. prius vero ῥόγα Græcis appellatur, quibus & Romani olim & Franci etiam nostri, militibus interdum agros, vel in ipsum stipendium, vel in laboris bellici mercedem, assignare soliti erant. De postremis Imperatoribus Constantinopolitanis, id testatur Cantacuzenus lib. 1. Hist. cap. 33. Vide dissertat. 17. ad Joinvillam. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli, de Mahumeto II.

Ῥόγες δίδα παράξιες, δέξις τιμᾶς, τιμάρια,
— Καὶ καθ' ἡμέρα δίδα δι, λαμβάνει ἢ ῥόγες.

Idem Damascenus Homil. 17. loco laudato à Leunclavio: ἄξιος τότε ἦν ἀγὴ τιμαρίου τυ. Et serm. 25. ἡμᾶς, κράτιστε Βασιλεῦ, μικρὰ βίον σε γυμνώσῃ, μήτε τιμαῖς, &c.

Τιμαράτοι, *Timariotæ*, vocantur ejusmodi apud Turcos Τιμαρίοις donati. Leunclavius in Onomastico ad Hist. Musulman. *Timarati, qui Timariis fruuntur, iidem & Timariotæ dicuntur*. Laonicus lib. 8. extr. ὑπαρχεῖα τε καὶ ἀρχοντίαι, καὶ στρατιῶται, καὶ Τιμαράτοι καλούμενοι, μεγίστῳ ἀποχρῶσι τῷ ὀφελήσει. Idem Leunclavius: *Timarchana, Græcis* νεβιομῶν, *locus ubi pascuntur & curantur agri certis è reditibus ad hanc piam causam edificio cellatis*.

TIMÁPTYPI. Nicolaus Myrepsus sect. 1. cap. 148. in Cod. Reg. καρδαμώμυ ἀνὰ ἰξάγ. γ'. τιμάπυρι ὕλ. δ'. ubi Cod. Fuchsij τιμάρτυρι prætulit, cui hæc vox incognita. Vide Τιβάπυρι.

TIMASÍA, *Opprobrium*, pro ἀτιμασία, ἀτιμία. Glossæ Græcobarb. ἄτιμος, ἀτιμία, ἀτιμασία, τιμασία.

ΤΙΜΗΡ, τὰ φονίκια, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΙΜΗΤΗΣ, *Censor*, apud Romanos, ψυχὴ θρεπτικὴ, in Gloss. Græc. Lat. Vide Suidam in Ἀπία ὁδός.

ΤΙΜΙΌΤΗΣ, *Veneratio*, *Reverentia*, *Dignitas*: titulus compellatorius, apud Joannem Patr. Hierosol. in Vita S. Joannis Damasceni, ubi illius pater sic Monachum alloquitur, num. 10. τοῦτο ἢ μόνον πρὸς ἃ σὲ αὐτῷ τιμιότης, &c. Ita etiam in Epistolis S. Basilii, & aliorum non semel.

ΤΙΜΌΝΗ, Τιμόνι, *Gubernaculum*, πηδάλιον, in Corona pretiosa, & apud Portium: ex Italico *Timone*, & Gall. *Timon*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ πρὸς τάξη μερώματα, ἔχασαν τὸ τιμόνι.

Damascenus Studita Homil. 20. ἐφάνη ὁ μέγας Νικόλαος ὡς τὸ πρύμνιον τῆς καραβίου, καὶ ἐπίασεν τὸ τιμόνιον, &c. Agapius in Geoponico cap. 60. ὁ μυδυσμὸς γίνεται ὅταν ἕνα καράβι χωρὶς τιμόνι ἀπὸ τὸ μέσον τῆς πλάγιο.

Τιμονεύειν, *Clavum tenere*, *Regere*, οἰακίζειν.

Τίμια, in Glossis Basilic. αὐχὴν πλοίου κάθισμα τιμονεύοντος αὐτό, ἢ τὸ γυβερνήσιον, ὅγουν ἀναπαυτήριον. *Temonum præstatio*, in l. maximar. C. de Excusat. muner. l. 4. C. de dignitat. &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Temonaticum*.

ΤΙΜΩΝΙΤΗΣ, judicis pedanei species apud Byzantios, cujus non semel meminit Theodorus Hermopolites MS. locis allatis in V. Ἀλκπάς.

ΤΊΜΩΡΟΣ, *Cicuta*, apud Interpol. Dioscor. cap. 661.

ΤΙΝΆ, *Aliquis*, pro τὶς. Glossæ Græcobarb. τὰ παραλογίζη τινά.

ΤΊΝΑ, *Cupa*, *vas balneatium*. Alexander Trallianus lib. 12. διόπερ ὑδὶ τὰς ἴσχυρας ἀθύτῳ πάνυ τῷ δυώκμῳ δῶ καθολικτρῶν, ὃ δὴ παρὰ Ῥωμαίοις, Τίναν ἰμβαλῶν. Prochoprodromus in Hegumenum, ex MS.

Τίναν λάχνι ἐλὸ δημὰς ἢ πάλιν τίναν,
Καὶ τὸ παραβατὸν, καὶ τίναν τὸ ἢ ἀρόβας.

Vide Gloss. med. Lat. in *Tina*.

ΤΙΝΆΖΕΙΝ, *Agitare*, *Quassare*, κραδαίνειν.

ΤΙΝΆΡΙΟΝ. Anonymus Interpres MS. Rhamplii: σημᾶν δὲ δυνάμεις τὰς πλουσίους, τοὺς ἢ μόνους, καλὸν τινάριον σωλλθε, οἱ ἢ πλουτοὶ καὶ πένητες δικάδας δικῦσιν· οἱ ἢ..... καλὰ τινάρια. Δηλοῖ, ἢ δικάδας.

ΤΊΠΟΤΑ, Τίποτε, Τίποτις, *Nihil*, οὐδὲν, μηδὲν. Glossæ Græcobarb. οἱ ἐκ διαγωγῆς τι πράττοντες, ὅπου κάνουν τίποτις δὲν τῷ διαγωγιῷ τους. Cosmas Hieromonachus MS. de Chrysopœa: ὅσις ἐφύδιον καὶ τίποτες μικρὸν ἐκ ταύτης τέχνασμα. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 34. καὶ ἤρξεν ἐσθίειν, καὶ ἐσιάθη τὰ τῷ γάιδαρο, καὶ τὰ ἢ δόσει τίβοτ' ἢ ἃ δὲν ἤθελε τῷ γάιδαρο, τὰ μιλοῦ ἢ δόση τίποτις.

Τίβοτες, eâdem notione. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἀμὴ ὡ ἴχῃ καὶ τίβοτες πραῖμα νὰ τὸ πωλήσει.

ΤΙΡΙΚΤΆ, Aftis, Herba quæ Græcis γιγγίδιον. Interpolat. Dioscorid. cap. 355.

ΤΙΡΩΝ, Τίρων, Τύριον, *Tyro*.

Τίρων. Macarius in Homil. 43. ὥσπερ ἢ ἐν φαρσάλοις πολέμῳ συκροῦμβοι, ὡς ἀπίρχῃ οἱ θεοὶ καὶ μεγιστᾶνες ἐκεῖ, ἀλλὰ φοβοῦμβοι ἢ θάνατον ἀποῦμβοι· λοιπὸν σποβάλλουῃ οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πίνιδες, καὶ οἱ ἰδιῶῃ, &c. Vita S. Pachomij, num. 1. de Constantino M. καὶ πρὸς τινα τύραννον πολεμῶν· ἐκάλεσεν λοιπὸν πολλοὺς τίρωνας στρατιώτας, &c. Triodium: ἐπιτίμησεν ἢ μέγας αὐτὸς ἀθλοφόρος Θεόδωρος, ἢ δὲν ἢ τίρωνικὸν τάγμα τῷ Τίρωνα ἐπιστεμαζόμβοντα.

Τίτων. Gloss. MSS. Reg. ex Cod. 1708. & 1062. τίτων, ὁ νέος στρατιώτης, ὁ νεολέκτος στρατός. Nicetas Paphlago in laudat. S. Eustachij pag. 69. καὶ τότε ἀς τίρωνας ἀπὸ ξένης ἐθνῶν οἱ καμπῆ προσβάλοντο.

Τύρων. Menologium: ἀφλὶ ἢ τῇ στρατάρ ἢ τυρώνη καταλογὴ, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν ἢ Πραιτωρίτου βρίσκε τυχόντων. παρ' αὐτὴ ἀς ἐξέτασιν κατέσχε. Acta S. Eustachii pag. 29. καὶ ἐγράψησαν κῆ πᾶσαν πόλιν ἐκ κώμου ἢ Ῥωμαίους πεμφθῆναι εἰς τύρωνας. Theophanes an. 7. Phocæ: ἀς τὸ κοιλάδιον, ἀς ὁ γυμνάζοῃ οἱ τύρωνες.

Τιρωνάτον, *Rudimen*, *Exercitus ex Tironibus conscriptus*, νεολεκτοστράτευμα in Glossis MSS. Reg. Cod. 1013. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ cap. 90. ἀλλ' ὅτι ἢ αὐτὴ Νουμιδίας τοποτηρητὴ πεμφθῆναι ἐκ ἐδυνήθη, ὅτι ἀκμὴν τῇ θορύβῳ ἢ τιρωνάτα οἱ ἐπίτροποι ἰδίας ἀνάγκας ἐν ἢ πόλεσιν αὐτῆς ἀπασχολοῦῃ ἡμᾶς ποδηγέμβοντι. Infrà: ἀπελογήσατο δὲ ἀκάιον γραμμάτων αὐτὴ ἢ δὲν ἢ τιρώνου ἐμποδισμῶ. Vide l. 21. Cod. Th. de Tironib. ubi *Tironatus*, sumitur pro eo tempore quo tirones militiam exercent.

Τιρωνικὸν, *Stipendium quod in Tironum stipendium exigebatur*. Synesius in Epist. 79. ad Anastasium: ἐν ἐπὶ ἢ διεσμοῦῃ ὄντα ἢ ἀπαιτήσεσιν ἔταξε ἢ στρατιωτικῆ χρυσὸν ἢ καλυμβρὺν Τιρωνικῦ, καὶ σωθῆναι τὰ Λιβύλαναῖα.

ΤΊΣ, Ægyptiis, *Mentha*, apud Interpol. Dioscor. c. 446.

ΤΙΣΆΝΗ, *Tisana*; in Gloss. Gr. Lat. πτισάνη, vel πτισάνη.

ΤΙΤΆΝΙΣ, ιος, pro τίτανος, apud Alexandrum Trallianum lib. 10. cap. 1. & apud recentiores rei medicæ scriptores, sæpe poni, observavit Jacobus Goupylus ad eundem Trallianum.

ΤΊΤΑΝΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. ἴδε ἀσβέστος ὡς.

ΤΙΤΖΗΝΗ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. Ἀργιβάν, τιτζιωὰ, τὸ ῥέον.

ΤΊΤΛΟΣ, *Titulus*, in Gloss. Gr. Lat. in Lexico MS. Cyrilli, ἀβάκιον, σανίδιον; in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. ὁ ἢ διακαλοχῆς αἰτία: Hesychio, πλυχίον, ἐπίγραμμα: Moschopulo, ὁ ἐπιγραφὴ: Cedreno, πυξίον, ἐπιγραφὴ ἢ ἀξιωμάτων. Psellus in Glossis Juris MSS. τίτλος, ὁ προγραφὴ ἢ ἀξιώματος. Nonnus Panopolitan. in Joan. cap. 19.

Καὶ Πιλάτος ἄνωθ ἐπίγραφε μάρτυρι γόμφῳ
Γράμμα, τόπερ καλέουσι λατινίδι τίτλον ἀοιδῇ.

Michaël Psellus in Nomocanonem Photii:

Παῦλος ἐς ἐν σανίδαχθον ὥσπερ ὑπὸ τίτλος.

Martyrium S. Euphemiæ MS. τίτλος γραμμάτων ἐμφέρων ἢ τὰς ἐπισήμους προθήκας. Theophanes in Canone Theodori Grapti: ἢ τίτλον ἢ σὰς τιμίας ὄψεις ἰδόντα παραχρῆμα, τὰ χειρόβιβλα ἢ ξύλα ἢ ζύμης. Apud Justinianum in Nov. 19. cap. 4. τὸ μὴ συγχωρῆσαι τίτλους ἐπιτίθεσθαι χωρίοις τισὶν, ἀναγράμματος ἐς τοὺς ὄροις, &c. Occurrit præterea in Cod. Canon. Eccl. Africanæ cap. 33. in Martyrio S. Glyceriæ num. 1. apud Joan. Damascenum orat. in Constantin. Cabalinum pag. 671. Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 2. interpretem Gr. Concilii Lateran. Can. 54. Xanthopulum in Synopsi Evangel. in Synopsi Basilic. lib. 7. tit. 10. & alibi passim.

Τιτλάριον. Lexicon Cyrilli MS. δίπτυχον, πινακίδιον, τιτλάριον, σχιδάριον. Eadem ferè Suidas & Phavorinus. Arrianus ad Epictetum lib. 3. cap. 22. ἀλλ' ὅτε πρὸς γραμματιστὴν λάβοιεν πινακίδια ἔχοντα γραφὰς, τιτλάρια, καὶ τύπους κραβάττιον ἑτοιμάσαι.

Διὰ πάντων τίτλος, ita inscribitur S. Athanasii Στοιχάωσις, de qua Petrus Morellus in Parergo ad Nicetæ Thesaurum Orthodoxæ fidei pag. 273.

Παράτιτλα, *Appendices titulorum*, seu *collectio*

eorum quæ ad certum titulum spectant, quibus scilicet supplentur ea quæ ad titulum pertinere videntur. Atque ita hanc vocem interpretantur Janus à Costa, Franciscus Florens, Fabrotus, & noviſſimè V. Cl. Ægid. Menagius in Amœnitatibus juris cap. 15. Matthæus Blastares in Præfat. διὸ πάλιν εὑρὼν καὶ ἐγὼ τὰ λεγόμενα παράτιτλα, καθ' ἑκαστον τίτλον ἀναπληρώσεις ἔχοντα τῶν παραλειπομένων χρησίμων. Justinianus in Epist. ad Tribonianum, seu præfatio de Conceptione Digestor. *Sufficiat per indices tantummodo, & titulorum subtilitatem, quæ* Παράτιτλα *nuncupantur, quædam admonitoria ejus facere.* Ita in alia ad Senatum. Scholiastes Basilic. ad lib. 22. pag. 53. σημαίνει δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα παράτιτλον, ὅτι καὶ ἀγράφως συνίσταται γάμος. Adde eundem Schol. ad lib. 41. pag. 521. Laudatur Theodori Balsamonis Diaconi collectio Græca Constitutionum Ecclesiasticarum, ex titulis lib. 1. Cod. Justinianei, quæ perperam à Leunclavio inscribitur παράτιλα, cum MS. Cod. συλλογὴ præferat, additis Paratitlis in singulos titulos, cum hac inscriptione, Ὅσα παράτιλα, quibus ex reliquis titulis supplentur ea quæ ad titulum pertinere videntur. Laudatur præterea liber Photii Patr. Constantinop. Παράτιτλος ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγάρων ἱστορίας, αὐτῷ τῷ ἱερᾷ οἰκουμενικῶν συνόδων. In editione Justelli post Nomocanonem, deest vox παράτιτλος. In Codice Colberteo 581. describuntur Canones Africani, & aliorum Conciliorum: deinde subduntur sequentia: ἐκ τῆς μὴ τοῦ Κυρίλλου θείων νομῶν διαλήξεων τῆς τοῦ θείου λήξεως Ἰουστινιανοῦ διάφοροι διατάξεις συναθροίσαι ἐξαίρετος τοῖς θείοις καὶ ἱεροῖς κανόσι, καὶ ἐκ περιουσίας τῶν οἰκείων ἰσχυὸν νόμωσαι, αἷς τάξιν τινὰ καὶ ἀριθμὸν ἐπιθέκαμεν πρὸς συντόνου ὕφεσιν τῆς ἐπιζητουμένης κεφαλαίου, ὅθεν τὸ, ὡς ἄμεμπτος, ἐκ διαφόρων διαλήξεων τῶν τὰ συναχθέντα ὡς ὑποτέτακται τοῦ ἐγκαμμένος μὴ τοὺς κανόνας τῶν συνόδων διαλήξεως τὰ κεφάλαια. In fine ejusce collectionis, adduntur καὶ ὅσα παράτιτλα, quæ desumuntur ex variis libris Codicis.

Τιτλοῦν, Προτιτλοῦν, *Titulare, Titulum inscribere.* Eustathius ad Iliad. *i.* initio: ὅτι λιτὰι ἀραφοδίκι ἐπιγράφουν αὐτὴν, ὑπὸ μιᾶς ταύτης τιτλουμένης λιτῆς. Idem Il. μ. ἄλλως ἡ δὴ μιᾶς λίτης ἐπιγραφὴ· ταχυμαχία γὰρ, ὅτου προτιτλωσάντων τῶν παλαιῶν.

Ὑπότιτλον. Michaël Psellus in Synopsi legum v. 47.

Διακρινῶν ὑποτίτλων εἰκότως καὶ δικαίως.

Τίτλωμα, ἡ ἐπιγραφὴ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708.

ΤΙΚΕΡΑ, *Fortuitò, Commodum*, τυχερῶς. Demetrius Raules Cabaces in Epist. ad Manuelem filium: ἀλλὰ τιχερὰ καὶ δὸς διηγήσεων ἐκλίμβιον ἄκουσον.

ΤΑΆΩΝ. Jatrosophium MS. τλάωνος ἀφοδεύματος σὺν ὄξει λαύσας, &c.

ΤΌΒΙΟΝ, *Scabiosa*, Στοιβὴ, apud Interpol. Dioscor. c. 594.

ΤΟΓΑ, *Toga.* Chronicon Alexandrinum an. 1. Theodosii Jun. ἔμρυσεν αὐτῷ κλῆ ἐν δεξιᾷ μίρος σίθωνος, ὅστι τὸ ποιώλιον αὐτοῦ, καὶ τὸν τόγαν περιβλῶσθαι.

ΤΟΙΧΟΒΑΎΣΤΗΣ, τοιχοβάτης, *Lacertus.* Simeon Magister de Quadrupedibus, MS. ξυλόβαλός ἐστι ζῶον, ὃ τινες τοιχοβαύσιλιν καλοῦσιν. Ubi ad marginem, ἢ τοιχοβάτιλιν, ἢ εἰ πολλοὶ σωλῆνες συμβαίνει λέγουσιν, ἕτεροι συλληβδόν. Vide Συλληβδόν.

ΤΟΙΧΑΡΜΆΡΙΟΝ, *Armarium ad parietem positum.* Leo Philosophus de Regno, MS. cap. 50. ὁ μὲν ἐστὶν σωλὴν ὃν τὸ πλατὺν, ἀφ' οὗ τοιχαρμάριον, ἀφ' οὗ σκεπασθῆναι. Anonymus de Amorib. Callimachi:

Καὶ τὸ κλειδὶν ἀνάλαβε δὸς τῆς πρωτοφάλου,
Ἐκεῖνο τὸ τῆς δράκοντος βλέπεις τὸ τοιχαρμάριον,
Τὸ τοιχαρμάριον ἄνοιξε, &c.

ΤΟΙΧΟΔΑΊΜΩΝ, in Glossis Botanicis Colbert. MSS. στρουθὸν μικρὸν, *Passerculus.*

ΤΟΙΧΟΚΑΣΤΡΟΝ. Vide in Κάστρον.

ΤΟΚΑΡΤΔΙΟΝ, *Usurula*, in Gloss. Gr. Lat.

ΤΟΚΟΛΗΠΤΗΣ, *Usurarius*, Δανειστής.

ΤΟΛΛΑΜΠΡΟΝ. Vide in Λαμπρόν.

ΤΟΛΜΩΝ, Τολμηρῶς, Τολμήσας, voces usurpatæ in epistolis, quæ ad Imperatorem, vel ad Despotam Imperatoris filium scribebantur à Patriarchis, Metropolitis, & aliis, hac formula: Τολμῷ ὁ δοῦλος καὶ ὑιχέτης σου πρωταῖς καὶ ἁγίας βασιλείας σου, Δεσπόταμ ἄγιε. Et in fine: τολμήσας ἀνέφορον. Michaël Glycas in Epist. 39. MS. ad Manuelem Comnenum Imp. τολμῷ ὑπομιμνήσκων τὸ προγεγραμμένον γράμμα σου Βασιλεῦ σου, &c. Vel τολμηρῶς ἀναφέρω τῇ βασιλείᾳ σου, Παναγιώτατε Δέσποτα. In Jure Græcorom. lib. 2. pag. 132. suggestio Joannis Thracesii Curopalatæ ad Alexium Comnenum Imp. sic clauditur: ὡς δοῦλος ἀναξίως τολμήσας ἀνωμίλησα. Ptochoprodromus in versibus politicis MSS. contra Hegumenum:

Τολμήσας ἀναφέρω ἐγὼ τῷ κράλιῷ δεσπότῃ,
Τῷ ὑποποιῷ, κράλιῷ, στεφανηφόρῳ.

Nec recens hæc formula. Epistola Epiphanij Episcopi Cypri ad Ignatium Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopol. IV. Τολμῷ ὁ ἀνάξιος καὶ παντελὴς τῶν πατέρων καὶ ἰσαγγέλου δεσπότου μου δοῦλος γράφω. Vide Epistolam Eugenij Episcopi & Abbatis Montis Sina, apud Davidem Chytræum de Statu Eccles. Oriental. pag. 79.

ΤΟΛΟΙΠΟΝΊΝ, pro τὸ λοιπόν. Glossæ Græcobarb. λοιπὸν, τολοιπὸν, ταλοιποῦν.

ΤΟΛΟΥΤΕΓΟΝ, vox tactica apud veteres Gallos, cujus vim ac significationem prodit Arrianus in Tacticis pag. 67.

ΤΟΜΑΡΗ, Τομάρι, *Scortum, Corium, Pellis*, σκύτος, δέρμα. Corona pretiosa: Τομάρι, *Cutis*, Δέρμα. Malaxus in Hist. Patr. pag. 128. ὅλοι ἐξεπλάγησαν καὶ ἐθαύμασαν, διότι δὲν ἦτον σαρκὸς σημεῖον εἰς αὐτὸ, ὅμως τὸ αὐλῆ, ἀμὰ μόνον ὀλίγον κομμάτι τομάρι. Id est, μέρος δέρματος, ut ibi interpretatur Zygomalas. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὸν ἔδυσε καὶ ἐγνοίσεν λάφι μὲ τὸ τομάρι.

Occurrit apud Agapium in Geoponico cap. 226.

Τομάρινος, *Pellicens, Coriaceus*, σκύτινος, δερματίνος. Glossæ Græcobarb. σκυτοτρίεια ἐν δέρματος, ὅπου τὰ τομάρια σκυτάσματα.

ΤΟΜΟΣ, *Membrana explicata, Libellus, Epistola.* Constantinus in Basilio num. 58. edit. Allatii: ubi de liberorum ejus imaginibus in æde Sacra: ὧν εἰ μὲν ἄῤῥενες τόμους ἐπιφερόμενοι δήπουθεν τὰς θείας ἐντολὰς, αἷς σοιχεῖν ἐπαγγέλονται περιέχοντες· τὸ δὲ θήλυγλυφος καὶ αὐτὸ βίβλους τινὰς καλίχον ὁρᾷ, νόμων θείων ἐχόντας περιοχήν. Joannes Cinnamus lib. 2. ἰδόντα τοίνυν αὐτῷ τόμους ἐς Βυζάντιον ἐκπεμφθῆναι, καθεσταμένους δῆθεν τοὺς ἄνδρας καθυποβάλλοντας, &c. Ita τόμοι habet Codex edit. Nicetæ in Isaacio lib. 3. num. 5. & de urbis statu num. 1. ubi Barbarogr. γραμμάτιον & χάρτιν præfert.

Τομάριον, eâdem notione. Concil. Constantinopolit. III. act. 14 pag. 978. αἱ τὰ δύο τούτων τὰ θεῖα τὰ πατρόγραμμα τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς πίστεως συνόδου, ἢ τομάριον τῆς ἑβδόμης οἰκουμενικῆς πράξεως τῆς αὐτῆς ἁγίας πίστεως συνόδου.

Τόμος, *Libellus, acta & decreta synodi & totum illud, quod fidei professionem & expositionem continet, complectens*, indeque interdum *ipsa dogmata*: ut Tomus Leonis Papæ contra Eutichen dicitur ipsum dogma Ecclesiæ contra eundem hæreticum: cur autem Τόμος dicatur ejusmodi libellus, hic

explicat

explicat Philotheus Patr. lib.2. contra Nicephorum Gregoram : τομογραφῶν, ὅτι τὸ συντιτμηθὲν ἐκδιγάναι, καὶ ὅτι ὁριζόμενος τὰ ἀμφὶ μακρῶν διαλαλιῶν, καὶ βραφίνα τελλακις. Diurnus Romanus cap. 3. tit. 6. *Sanctæ & beatæ recordationis Leonis Apostolicæ sedis Antistitis Epistolam ad Flavianum Constantinopolitanum Episcopum datam, quæ & Tomus appellatur*, &c. Et pag.40. de Concilio VI. *Cui Apostolicæ recordationis Agatho Papa per Legatos suos & Responsales præfuit, cujus venerabilem Tomum celebriter exequentes*, &c. Ubi *Tomus* nihil aliud est quam *fidei juxta concilia professio*. Ita passim in Conciliis & in Hist. Eccles. τόμος ἀγὴ πίστεως, apud Zonaram in Marciano : τόμος συνοδικὸς, apud Harmenopul. lib. 4. tit.6. §.30. Vide Cantacuzen. lib.2. Hist.cap.40. Georgium Monachum in Theophilo num.7. & alios laudatos scriptores in Gloss. med. Lat. in V. *Tomus*.

Τόμος, *Decretum*, seu Epistola cleri & populi, qua quempiam in Episcopum electum esse Metropolitano significatur : vel etiam commune suffragium scripto exaratum. Pachymeres lib.4. c. 13. ἐν τῇ τῆς ἁγίας Πνεύματος ἑορτῇ, ὅτε τόμου κοινοῦ γεγονότος, Πατριάρχης ἀναγορεύεται. Hinc

Τομογραφεῖν, *Decretum Synodale conscribere, electionem Decreto firmare*, apud eundem lib.6. cap.29. ubi de Andronici Imp. coronatione.

ΤΟΝΆΔΙΟΝ, instrumenti musici species. Vide in Χαράγματα.

ΤΟΞΆΡΙΟΝ, *Arcus*, τόξον. Constantinus in Tacticis : οἱ δὲ ἱππόται μὴ τὰ τοξάρια, ὡς εἴπαμεν ἱπποτοξόται. Adde pag 6. Mauricium lib. 1. cap. 2. Leonem cap.5. §.3.cap.6. §.2. 6. 23. 28. Chronicon Veneto-Byzant. τὰ ὑποῦν ἵππευσι μὲ τὰ χόρδαν τῶν τοξαρίου.

Τοξάτωρ, *Arcarius*. Hist. MS. Belisarij :

Τζαΐκρας καὶ μπαλαιστρηάδες, τόξα καὶ τοξαλόρας.

ΤΟΞΕΥΤΗΣΊΑ, *Arcuisia*, apud Interpol. Dioscor. cap. 534.

ΤΟΞΙΚΉ, *Fenestra quævis* : sed propriè *Fenestricula oblongior & strictior in urbium & castrorum muris, per quam sagittæ emittuntur in hostes* : τοξικὴ φωτίζουσα, Constantino de Adm. Imp. cap.29. τοξικὴ, nudè, Harmenopulo & aliis. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης, cap. 73. δεῖ ἐν τοιούτῳ τοίχῳ βούλεσθαι ὅλως ἀνοιγεῖναι πόρτας πλὴν, ἢ παραπόρτιον, ἤτοι θύραν πλὴν εἰκονῶν, ἢ θυρίδα, ἢ τοξικὴν, ἤτοι μικρὰν ὀπὴν εἰκονίσματα. Vide Cujac. lib.13. observat. cap.30. Fullerum lib.6. Miscellan. cap.13. & Gloss. med.Lat. in *Archeria*.

ΤΟΞΟΒΟΛΊΣΤΡΑ, vel τοξοβαλλίστρα, *Machina quæ sagittas plures unà emittit*. Theophanes an.1. Artemij : καὶ τὰ παράλια ἦν ἀπειλούμενα τάχα, ἀφαύτως καὶ τὰ χερσαῖα, κλίσας τοξοβολίστρας, καὶ πετραρίας ἐπὶ τοὺς πύργους, καὶ μαγγανικά. Leo in Tacticis cap.5. §.7. ἑτέρας ἀμάξας ἰσχύρας τοξοβαλλίστρας, μαγγανικὰ ἁλλαξάτια *i.* cap. 6. §.27. ἑτέρας ἁμάξας ἰσχύρας τοξοβολίστρας καὶ σαγίττας αὐτῆς, καὶ βαλίστρας, ἤτοι μαγγανικὰ τὰ λεγόμενα ἁλλαξάτια, &c. Et cap.14. §. 83. τὰς δὲ βαλίστρας. Adde cap.15.§.61.cap.19. §.53. Constantinum in Tacticis pag. 11. & in Basilio num. 59. edit. Combef.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ, *Zonæ è quibus arcus pendent*. Mauricius lib.2. Strateg. cap.2. ἐν τοῖς τοξοζωνίοις ῥησία καὶ σεβλία. Eadem habet Leo cap.6. §.2. ubi perperam in edit. Meursij τοξαρίοις editur.

ΤΌΞΟΝ, *Arcus cœlestis*, *Iris*, nostris *Arc-en Ciel*. Hesychius : Εἶρις, ἡ ἢ ἀλὶς ἐν ἢ νεφέλαις χρόα, τὸ λεγόμενον τόξον. Lexicon MS ex Cod.Colberteo 6076. Ἶρις, νέφος ὑγρὸν καὶ ἴμπλωσιν, ἡ ἁλὶς πεποικιλμένη, ἡ καλῆ τόξον. Infrà : Γέρις, τόξον, χώνα ἀλὶς ἡ ὑρανοῦ Scholiastes MS. Joannis Climaci ad cap. 324. Γέρις ἐδὲ τὸ ταινόμενον ἐν τῇ νεφέλῃ τόξον. Alibi : τὸ πολύχρουν μὲν ἢ ὅμοιον ἐν νέφει τόξον, Γέρις λέγεται. Vide Genes. cap.9. Aretham in Apocal.cap.10. &c.

ΤΟΞΟΦΆΡΕΤΡΟΝ. *Arcus cum Pharetra*. Mauricius lib.1. Strateg. cap. 2. καὶ πᾶσας τὰς νεωτέρους Ῥωμαίους δίχα τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μέχρι τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν ἀναλαμβάνεσθαι, ἅτε καὶ λόγον εἶναι τοξεύειν, ἅτε καὶ μετρίους τοὺς πώγωνας τοξοφαρέτρας φορᾶν. Lib. 12. cap. 5. τοξοφαρέτρας ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναβασταζόμενα, ἔχοντα κοντὰ μεγάλα χωρὶς δόρατα τριάκοντα, ἃ καὶ τσαπράζοντα σαγιττᾶς. Cap.20. pag.337. τοὺς δὲ ψιλοὺς σκιλαρίους μικροῖς, καὶ ἐλαφροῖς τοξοφαρέτρους, &c. Adde Leonem in Tactic. cap.6. §. 5. & Constantinum in Tacticis pag.14. 18.

ΤΟΠΑΡΧΗΣ, *Toparcha*. Procopius lib.1.de Bello Gothico cap.12. Αὔγαρος ἐκεῖνος τῶν τοῦ ἄνω χώρους Ἐδέσσης τοπάρχης, ὅτῳ δὴ τοὺς πρὶν ἰθνος Βασιλέας τιμᾶσθαι ἐκέλευε.

Τοπάρχαι, *Urbium ac civitatum præfecti vel judices*. Nov. Justin. 128. cap.21. κελεύομεν δὲ πάντας τοπάρχας, τοῦτο μὲν στρατιωτικὸς, τοῦτο δὲ καὶ πολιτικὸς, δὶ ἑαυτοῦ ἀναζητεῖν τὰς ληστάς, &c. Supra cap.10. ἄρχοντας πολιτικὸς τε καὶ στρατιωτικὸς appellavit.

Τοπαρχία, *Pagus*, in Gloss. Græc. Latin. & in Lat.Gr.

ΤΟΠΆΤΖΗ, *Topazius*. Anonymus Græcobarb. MS. de Lapidibus, τοπάτζι ἐστὶ πέτρα κίτρινη, ὡς τὸ χλόεον τῆς ἀλιφαλίνε, ἴλαμπρι, &c.

ΤΟΠΗΤΕΣ, *Loci incolæ*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.4.

Ἀγρίμια, λάφια καὶ λαγώς, πλαδόνια, μιζομάτες,
Ἔπιασαν μὲ δίκτυα καὶ μὲ σκυλία τοπάτες.

Vide Τοπικοί.

ΤΟΠΙΑΤΙΚΌΝ, *Locarium*, uti à Varrone dicitur merces quæ datur ab eo qui locum quo consisteret conduxit in taberna, vel in stabulo : sic autem appellatur à recentioribus Jurisconsultis πραιτώριον κέρδος, lucrum ἐξ ἐποχῶν, seu ex *Tranis*, de quo Cujacius lib.14. obser.c.1. ubi hæc de iis affert : πλὴν καὶ ὁ πρίτωρ ἢ πραιτώρια διεπότης λαμβάνει ὑπὲρ ἢ πραιτώρια τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπιατικὸν, ὃ καὶ κέρδος πραιτωρίου ἐνομάζετο, ὡς ὑπὲρ ἢ πραιτώρια διδόμενον. Quo loco Michaël Attaliotes in Synopsi tit. 95. τοπικὸν habet : πλὴν μηδὲ ἢ διεπότην ὑγιαίνειν ἢ πραιτώρια κέρδος, ἀλλὰ λαμβάνειν τὸ ἐπιλαγχάνον αὐτῷ τοπικὸν. In Leonis Imp.Nov.56. dicitur ὁ ὑπὲρ ἢ τόπου προβάτου. Michael Psellus in Synopsi legum :

Δεῖ καὶ πλὴν συνήθειαν πλὴν πάλαι τυπωθεῖσαν
Τὰς ἐποχὰς ἐρίζεσθαι ἀλλήλων ἐν θαλάσσῃ
Ταῖς ἀκεραίοις ἀργυραῖς, καὶ προδιαλαχθείσαις
Πίλῃ πρὸς ἢ ἐξόπλοια καὶ τελωνείας,
Εἰς ἣν τὸ μὲν ἥμισυ τούτου παῖδες ἢ μίτρας,
Ἐκ ἢ ὁρίου, Διεπόλα, ἢ γε Θαλίρα μέρος,
Μίζει ἢ γεωμετρούσης ἢ λειπὸν τέλεσμα.

ΤΟΠΙΚΗ, Vectigalis species : idem fortè quod τοπιατικὸν, *Locarium*. Joannes Cantacuzenus lib.2.c.1. καὶ ἐπ' αὐτῇ ἦν ὃ, τι ἂν κελεύῃ ποιεῖν, καὶ ἀναλωμάτων ἕνεκα αὐτῆς τι ἐκ ἀνέλιπεν, ἀλλ' ὅτε τὸ ἢ δημοσίου φόρου πλὴν λεγομένων παρέχειν τοπικὴν, φέρουσα ἐπ' ἐνιαυτῷ δισχιλίας ἐπὶ μυρίοις χρυσοῦς, &c. Et lib.4. cap.42. καὶ ἐκ ἢ ἐν Βυζαντίῳ δημοσίου φόρου πλὴν τοπικὴν ἀναμεμιγμένου, μυρίων χρυσῶν ὀλίγῳ πλείους ἴσους φέρουσαν. Nescio an quis probet conjecturas Gretzeri & Pontani ad hunc locum pag.1058.

ΤΟΠΙΚΟΊ, *Loci incolæ*, *qui in loco habitant*, Ἐνόικοι. Clemens lib.2. Constitut Apostol. cap. 9. ὑχ οἱ πόρρωθεν οἰκοῦντες. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4.

καὶ

καὶ τὰς ἐσθῆτας ἰωϐδαρπαδάκατο. Ubi Cod. Barbarogr. οἱ τοπικοί. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τινὰς ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀλλ' ἀδῆ ἀπειτὰς ξένας.

Occurrit etiam in epistola Sultani Ægyptii apud Cantacuzenum lib. 4. cap. 14. pag. 757. Vide Τοπάρχας.

ΤΟΠΊΟΝ, pro τόπος, sed non tam *Locus*, quam *ager*, *Prædium*. Glossæ Basilic. ὁ τόπος, μέρος ἀγροῦ ἔστιν· ὁ δὲ ἀγρὸς, ὁλόκληρός ἐστι, καὶ ὡς ὑπάτων χωρὶς τῶν οἰκημάτων. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 41. πολλὰς δὲ καὶ πλείστας πόλεις, κάστρα, καὶ χώρας, καὶ καστέλλια, καὶ τοπία τῶν Ἀγαρηνῶν ἐχειρώσατο. Idem in Porphyrogenito num. 15. καὶ ἐξωπεραμβίους ἢ ὑπερεμβίους, καὶ καταπαλάτους τοπία ἢ ἀγρὰς ἢ χωρία &c. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 9. καὶ μόνῳ τῷ ὠχῷ ἑαυτῷ ἐπιτρέπας, τῷ πλάμῳ ἐπέλθοντι, ἵνα ἀκολουθήσῃ αὐτῷ ὅλῃ τοπία, ὡς αὐτὸς σωθῇ, τῷ σκαλιδίῳ πάλιν γῆν παρύσῃ. Ubi Gregorius, *ut sequeretur per loca quæque ei visa sint*. Et cap. 10. de flavio qui agros Ecclesiæ inundaverat: παρεβιᾶτο τῆς ἐκκλησίας ἀνίσχιλον. καὶ ἐκ τῶν ἰδίων τόπων ὑποσχίσας ἐξελθεῖν τῷ λοιπῷ ὡς τὰ τοπία τῆς ἐκκλησίας ὠκ ἐτόλμησεν. Extat Novella Constantini Porphyrog. περὶ στρατιωτικῶν τοπίων, *de militaribus fundis*, ad quam consulendus omnino Carolus Labbeus, qui horum prædiorum eandem fuisse conditionem observat, quæ fuit apud nostros *feudorum*, quæ militantibus primùm attributa constat. Novella Romani Lacapeni de Potentibus §. 8. περὶ τῶν λαϐόντων τὰ μοναστήρια τῶν ὑπὲρ δεσποζῶν διδομένων τοπίων τὰς τιμὰς, καὶ ὑπὲρ τῶν τόπων. In Novella 1. & 2. Phocæ iidem fundi militares, τόποι pariter dicuntur. Novella 4 Manuelis Comneni, lib. 2. juris Græcorom. pag. 159. ὅτι ὁ ἀναγραφὴς δικαίως, ὡς ἐπίκειται τῶν περιορισμὸν καλίχη ἢ μεσὴ τοπία, ἢ παρείνης, ἢ ἄτερος δίκαιον. Infrà: ἀπὸ πάροικοι εἶν ἀπὸ τόποι, ἀπὸ αὐτέργια. Eustathius de Tempor. intervall. οἱ ἄτερα κραϐίδες τοπία, &c.

Τοπαράκι, *Prædiolum*. Maximus Cythærensis Episc. in Synax. 13. Oct. in S. Niceta: μετεϐόλης λοιπὸν ἀπ' ἐκεῖ, ἐπῆλθε εἰς κατοικίαν, καὶ διρίσκουσας μικρὸν τοπαράκι, τὸ ἠγόρασεν, καὶ κτίζουσας ἐνα ναὸν, &c.

ΤΟΠΊΤΖΙΝ. *Locus*, τόπος. Anonymus de Anonymphis Callimachi & Chrysorrhoes:

Εἰς τὴ ἀφρόδιτεν καλὸν τοπίτζι ἐκειμᾶτο.

ΤΟΠΟΘΕΣΊΑ. Anonymus Combefisianus in Leone Phil. num. 32. γίγνει δὲ καὶ ἐμφανισμὸς εἰς τὰ καμηλάεια, καλίδιον τοποθεσίαν καὶ χαρϐοθεσίαν τῆς Παστρικαρχικῆς ἐπαύλης. Vox τοποθεσίαν abest à Scylitze: sed legendum λεξιθεσίαν. Vide in hac voce.

ΤΟΠΟΤΕΝΕΙΝ, *Collocare*, *Locare*, καθίζειν, ἐγκαθεζέσθαι.

ΤΌΠΟΣ, *Sepulcrum*. Vetus Inscriptio apud Aringhum lib. 4. cap. 37. τόπῳ ἀναπαύσεως ἁμωμοις καὶ εὐτυχοῦς θρηπῆ. Quomodo *locus* usurpatur passim in inscriptionibus Latinis apud Reinesium pag. 901. 905. 911. 915. 921. 922. 932. 933. 937. 940. 946. &c.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ, *Vicarius*, *Loci servator*, *Locum tenens*: τόπου ἐτέρων. in Concil. Calchedon. act. 1. & Nicæno II. act. 3. &c. Gloss. Gr. Lat. Τοποτηρητὴς, *Vicarius*. Balsamon ad Can. 21. Concilij Carthag. Τοποτηρηταὶ δὲ εἰσι λέγειν, ἀφ' ὧ τὸ τὴ τόπον τηρῶν ἔγκυρον, καὶ ἀναπληρῶν τὴ ἐπισκοπίαν αὐτοῦ. Justinianus in Nov. 8. cap. 4. ὑπὸ δὲ ἡ Ἀρχιεῖς πολιτικῶς ἐπιτρόπων, εἴτε πολιτικῶ, εἴτε στρατιωτικῶ ἐκπέμπειν ὁ τὴ πόλεως τὴ ἐπαρχίας, ἢ ἄρχῃ, τοὺς καλουμένους τοποτηρητὰς, &c. Adde Nov. 128. cap. 19. Concilium Calchedonense act. 1. καθιζήσων τὴ θειοτάτων τοποτηρητῶν τὴ θεοφυλάκτου καὶ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τὴ σεπτῆς βίμας ἡμῶν. Joan. Moschus in Limon. cap. 186. ἀπεκατέστησέ με ὡς τόπον μου, πεῖσας με καὶ τοποτηρῆσαι. Chronicon Alexandrinum an. 5. Justiniani: καὶ ἐξῆλθεν ὁ τότε ὁ παλαιὸς ὁ Πατρικίου Βασιλίσκος ὁ πεῖσαν τὴ τόπον τῆς Μαγίστρου Ἑρμογένους ὁ κπ. Infra, de eodem: τῆς Πατρίκιον Βασιλίσκου Καισαρέως, τὴ τοποτηρησίαν τὴ Μαγίστρου, ὡς προεῖπον. Vide Theophanem an. 41. Theodosij jun. an. 1. Leonis Isauri, Leonem Grammaticum in Porphyrogen. pag. 497. 506. Continuatorem ejusdem Theophanis lib. 4. num. 32. Anonymum Combefisian. in Porphyr. num. 4. in Lacapeno n. 5. Vitam S. Theophanis num. 10. 13. & alios scriptores laudatos in Notis ad Alexiadem pag. 273. & in Gloss. med. Lat. in V. *Loci servator*.

Τοποτηρητὴς τῶν βασιλικῶν πλοίων, *Vicarius* dromonum & agrariorum Imperatoriorum, de qua dignitate, Constantinus de Adm. Imp. cap. 51.

Τοποτηρητὴς τῶν σχολῶν, apud Anonymum de Castrametatione, MS.

Τοποτηρησία, *Vicariatus*. Scribit Porphyrogenitus lib. 1. de Thmat. cap. 16. στρατηγίδας, seu Thematum & Provinciarum Præfecturas, divisas fuisse εἰς Τύρμας. Turmas verò εἰς ἑκάστα, ἤτοι τοποτηρησίας, de quibus rursum agit in lib. de Adm. Imp. cap. 50. καὶ τὴ Θρακησίου τῶν Βουκελλαρίων εἰς τὸ Καππαδοκικὸν Θέμα ... τῶν τοιούτων ταῦτα τὰ ἑκάστα, ἤτοι ἡ τοποτηρησία ... ἡ τοποτηρησία Βαλβαδώρου ἡ τοποτηρησία Δαυΐτου, &c.

Τοποτηρησία, *Legatio*. Codex Canon Eccl. Afric. cap. 14. ὁμοίως ἤρεσεν δεῖ τριάδας, ἀφ' ἑνὸς τῶν χόρης ἑνδεκα, ἵνα ἐπίσκοπον εἰς τοποτηρησίαν ἐλθεῖν, καὶ ... πρεσβύτερον ἕνα δεῖ μὴ ἀπὸ ... &c. Adde Can. 94.

ΤΌΡΑ, *Abacus*, ἄβαξ, Πινακίς.

ΤΟΡΑ, τῶρα, *Nunc*, νυνὶ. Τόρα, τώρα, *Iam*, *iam*. Τόρα δεῦ χαρὸν, *Iamdiu*. Bartholomæus Mo... lus in Elencho Agareni: ἀφ' τόρα λέγας, ὡς εἰ σ ... Joannicius Captanus serm. 5. καὶ τὸ τρόπον τόρα τελεῖ τὸ σάμπα δίκα ἄστρα. Demetrius Rhules Cabaces in Epist. ad Manuelem filium: λοιπὸν τόρα ἐφάνη ἡ ἐμὲ καλὸν, καὶ τὰς ἀρχαίας τῶν προσμάτων τύπους φῶς τὸ νὰ εἰ φέρωμεν ἐσταῦθα. Occurrit passim.

Τόρα, in Epistola Sultani Ægyptii apud Cantacuzenum lib. 14. pag. 756. eâdem notione, & apud alios scribitur.

Τοράτζι, pro Τόρα ἴρατζι, *Ita nunc*. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τοράτζι ἐν ὡς ἤμπορῶ ἐσένα νὰ διαγάρω,
Εἰτε ἀφ' ἐν ἠμένα λοιπὸν ὡς τέτοιον τρόπον.

Ἀπὸ τόρα, *Ab hinc*, Ἀπὸ τυδὶ, ἐνθένδε.

Τωρινὸς, *Hodiernus*, *hujusce ævi*. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 383. ἅλοι οἱ τωρινοὶ ἑρμοὶ ὀρθόδοξοι, καὶ τὰ μέλη ἀδοξολογοῦσιν τὴ αἱρετικὴν καὶ βλασφήμου Παλαμᾶν.

ΤΟΡΑΚΕΤΟ. Vide in Παπαλᾶς.

ΤΟΡΑΠΆΛΗ, *Cæsum*, *Colaphus*. Moeris Atticista MS. Τροφαλὶς, Ἀτλικοὶ, Τορακάλη, Ἑλλήνες.

ΤΌΡΜΗ. Vide in Τύρμα.

ΤΌΡΜΟΣ, vox quæ crebro occurrit apud Heronem in Belop. & de Chirobalistra, pag. 9. 16. 22. 23. 25. &c. 66. &c. Ubi Bernardinus Baldus Interpres, *Cardinem* vertit. δίτορμία, *Duplex cardo*, pag. 20. 24. ἁπλότορμος, pag. 14.

ΤΟΡΝΑ, *Diverte*, *Desiste*, vox hac notione à Tacticis usurpata: Galli dicerent, *Tournez*. Vox, ut videtur, traducta ex Græco ταινία, & τορνὸς, de quibus vocibus agunt Eustathius Odyss. e. p. 1533. & alii. Mauricius lib. 3. cap. 5. κατὰ πάλιν, Τορνα μικρὰ, καὶ ἀνθυποστρέφειν, ὡσαὶ κῦ τὸ ἑκάστου. Nescio

an

an ab Avaribus & Pannonibus hauserint, quibus olim in usu fuit. Theophanes an. 3. Mauricii: ἐκ γὰρ ζεύγους τῶν φόρων διαρρέοντος, ἑνὸς τοῦ δυσπόλου τοῦ ζεύγους ἀφαιροῦνται τὸ φόρτον ἀτρεμίσαντες τῇ παλιρροίᾳ φυγῇ τόρνα, τόρνα, θράτρι, μιγίσακ φωναῖς ἀναπεζεύοντες· ἐγὼ ὁ μὲν κύριος τοῦ ἡμίσεος τοῦ φωνῆς ὡς ἀκούσαντες, ἐγὼ τὴς πολεμίους ὑποχωροῦσι αὐτοὺς ὑποτοπάσαντες, ὡς φυγὴν ἐπράξαντο, τόρνα, τόρνα, μιγίσακ φωναῖς ἀναπεζεύοντες.

Ρετόρνα, Gallis, *Retournez, Redite.* Theophylactus Simocatta lib.2.cap.15. de iisdem Avaribus: ἐπιχείρημά τι γλαφυρὸν ἐς τέρψιν σχήσειν ἄλλος ἄλλο προσπαίζει, Ρετόρνα, μὴ μιγισσὸν ταραχὴν φθεγξάμενος. Vide Gloss. med.Lat. in *Tornare* & *Retornare.*

ΤΟΡΝΕ, *Torneamentum, Hastiludium*, ex Gallico *Tournoi.* Nicephorus Gregoras lib.10.pag.339. edit. Geneu. ἅτε καὶ ἀγῶνας ἐξίλιτεν δύο, οἱ δὴ τοῖς Λαλίνοις παλαιὸν ἐπιτέλουσι γυμνασίας ἕνεκα τυμαῖς, ὁπότε σχολὴν ἄγειν τῶν πολεμικῶν. τέρτιον ὁ μὲν ἐς μονομαχίας ἔνδοξον ἔχει, ἐν τῷ ὕστερα δὲ καὶ Λαλίνας καλοῦσι, ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἀγώνων Τόρνι προσαγορεύεται.

Τορνίσειν, pro *Hastiludio contendere*, in Cod. Barbarogr. Nicetæ reperiti aiunt. Galli *Tournoier*, dicunt. Vide supra in Τιμιμβότα.

ΤΟΡΝΕΜΕΝΟΣ, pro τετορνευμένος. Glossæ Græcobarb. πολύρριον τετορνευμένον. πολύπλεον τορνευμένον.

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ, Minutior moneta, nostris *Turonensis*, Gallicè *Tournois*, dicta, de qua pluribus egimus in Gloss. med.Lat. *Semiassis*: vel etiam Pondus apud Medicos. Glossæ Græcobarb. ζεμάτιον, ἢ σάμβυκα, ἢ τορνίσια, ἢ χαρτζέα. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Καὶ σὺ πῶς οὐκ ἠγόρασες κἂν τορνησίου χαμαίρλιν.

Joannes Jatrosophista MS. cap. 292. τῆς χιλιάρας μίλι καὶ βυλύρι ὑγιείας ἀ. καὶ κηρὸν τζίον τορνήσιον. Theonas Paronaxiæ Metropol. in Epist. ad Theodosium Zygomalam, in Turcogr. pag.268. ζήλωσει μοι ἐκεῖθεν μὴ τὴν ἡμίλιρα καλογήρου βλάβαν ὁ. ἅτινα οὐδὲ πολιτικὰ τορνήσια ς' καὶ κριθῆς πίνακα β. Bessarion in Epist. ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: καὶ δ' μόνον καταγινώσκουσι τὰ μὲν υἱοῖ βύλοις τὰ ἐξαδιάζωσιν ἵνα τορνήσιον πλέον. Oribasius de ponderibus & mensuris, ex Cod. Reg. 1177. τὸ σκρόπυλον, ἔχει τορνήσια ά. Myrepsus sect. 8. cap. 116. datur vero Rheubarbarum, ὅσον καμπανον τορνησίου ἰσόν.

ΤΟΡΤΑ. Vide in Τύρτα.

ΤΟΡΤΖΑ, *Fax*, ex Gall. *Torches*, & Ital. *Torchio.* Theodosius Zygomalas in Turcogr. Crusij: τόρτζαι, φῶς ποιοῦσαι, κηρὸν τίνος χρὶς ἅμα κεκολλημένον.

ΤΟΣΙΤΖΟΝ, *Toxicum*, apud Myrepsum sect. 1. cap.89. Vide Βιτζιτότζι.

ΤΟΣΟΣ, ὡς τὰς τόσας, familiaris loquendi formula apud Græcos hodiernos, cùm mensis dierum numerum incertum exprimunt. Epitaphium Similis Præfecti Prætorio sub Hadriano Imp. apud Xiphilinum & Zonaram: Σίμιλις ὁ δεῖνα κεῖ, βιὼς μοῦ ἔτη τόσα, ζήσας ὃν ἐπλά. Ubi Cedrenus pag. 249. βιώσας μοῦ ἔτη ζ'. &c. Apud Joannem Gazensem ἐν ἀγκυρολογίαις, laudatum à Salmasio ad Spartianum, habetur, βιὰς μοῦ ἔτη γ'. At Leunclavius ex relatione Theodosij Zygomalæ, in antiquo ejusdem Cedreni Codice legi ait, Σίμιλις ὁ δεῖνα κεῖ, βιὰς μοῦ ἔτη ος'. ζήσας ὃν ἔτη ἐπλά. Verum quidquid sit de scriptura Cedreni, apud Dionem, ut dixi, & Zonaram τόσα rectè legitur, licet mendum inesse putet Leunclavius, cùm iis vitæ anni incerti essent, quod Græcorum vulgus voce τόσος exprimere solebat. Ita apud Codinum de Offic. cap.16. num.6. καὶ μέσα τῶν ὃν, ὡς τὰς τόσας, (supple ἡμέρας) ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐνδιδοῦσι τῷδε ἕως τῶν ἔτους. Theodorus Studita in Catechesi MS. πάλιν ἄλλος (φησὶ) εἰ μὴ ἔχω τόσα βαλαντάρια, ἢ ἐγὼ προστιφάλακος, ἢ ἐγὼ ἄλλαγμα κατάπλουτον, ὃ ἀναπαύομαι. Vide in Τριπέφαλον.

ΤΟΥΒΑ, *Tuba.* Leo in Tactic. cap.7. §.31. ὅταν ὁ βίλη σφίγγῃ, τὸ σημεῖον ἢ τὸ φῶς ἐν, ἢ τῇ ἄχρι τῶν σκηνῶν, ἤτοι τύβα, ἢ τῷ ταυρείῳ, καὶ αὖτη μὲν μιᾷ κίνησει. Mauricius lib.3.c.5. ἐν τῇ χαμηνύσῃ, ἤτοι τύβα. Lib.7. cap.10. δοθῶσι ὃ μανδάτα τοῖς παλλικοῖς, ἐν σημείῳ ἐν ὑψηλοτέρῳ καὶ διαφόρῳ τόπῳ καθισταμένῳ, ἢ τύβας βαλλομένας, τουτέστι τὸ ἀναπλήσειν σημαίνοντας. Utitur alibi non semel.

Τυβάκιον, *Minor tuba.* Historia MS. Belisarij:

Τρομπίτης, ὄργανα, τυβάκια, ἀναπαιδές.

Τυβάτωρ, *Tubicen, Tubator.* Mauricius lib.12. cap.11. καὶ προπορεύονται τῶν ἄρχοντος ἅμα τῷ βανδοφόρῳ, ἐν μανδάτοις, καὶ καμπιδούλιοι, ὑπαπολυθῆναι ὡς ἀριθμὸν οἱ λοχαγοί. Et cap.22. δεῖ ὃν τὸν στρατηγὸν ἀεὶ αὐτὸ ἔχειν τυβάτορας ἐν βυκινάτορας, &c.

ΤΟΥΒΙΟΝ, *Tibiale.* Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi in Boristenitico: ἀναζωρίδας, τὰ Αἰολικῶς ἐπικαλούμενα βρακία λέγεσθαι, δεῖν τῶν ῥάκια πλεκόμενα Αἰολίων τὸ β. τοῖς δεῖν τῶν ρ. ἀρχομένοις τῶν ἐνομάτων. νυνὶ μέν τοι ἀναζωρίδας, τὰ ἐν τῷ συμβάλλειν φασὶ τυβία. Leo Grammaticus in Basilio pag.473. καθησυχάζειν λιὼν ὁ βασιλεὺς τῷ Σακλαβαρίῳ εἰς τὸ πάλιρα αὐτοῦ, ὡς ὅτι μαχαίριον ἐπιφέρῃ βυλόμενος ἀνελεῖν ἐκ μετ' αὐτοῦ· ὅπερ αὐτὸ μαχαίριον ἐξῆν δολίας συμβολῆς ἐπάνω λίνου καλασειωτὸν ἐν τῷ τυβίῳ αὐτοῦ. Ita etiam Georgius Monachus num.24. Achmes Oniroctit. cap.244. ἐὰν ὃν ἴδῃ τις ὅτι ἔβαλε τυβία νέα, δύσιν νέαν χαρᾶς, δηλοῖ πᾶσι ἀπ' αὐτῆς σκελῶν· ἐὰν ὃν ἴδῃ ὅτι ἐρυθρὰ λῶν τὰ τυβία, ἴσως ἢ χαρὰ διαφθαρήσεται. Occurrit illic pluries. Rursum cap. 268. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει τυβία, ἢ ὑποδήματα γυναικὸς, &c.

Τυβία præterea appellabant segmenta fericei panni, quæ ad pedum, seu tibiæ articulos, equorum Imperatoris, ornamenti gratia, aptabantur: cujusmodi videre est in Bulla Balduini II. Imperatoris, quam ad Villharduinum, & Alexiadem, præterea in Familiis Augustis Byzantinis, & in tabella V. ex iis quas initio Glossarij describi curavimus. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 17. num.47. ubi varios equi Imperatoris ornatus refert: μικρὸν δ' ἄνωθεν (ἐκεῖ) τῶν ἀσπαλίων περιδεδεμένας μιλάξας ἐρυθρὰς, ἅπερ ἐνομάζουσι τυβία. Additque, licet ij quos describit ornatus sua ætate defierint, adhuc tamen τὸ τῶν τυβίων γίνεσθαι. Idem videtur quod

Ημιλύβιον. Damascius in Vita Isidori Philosophi pag.1063. edit. Photij: κράδεμνον, φασκώνιον, ὀράριον, ἢ προσώπου ἐπιμάγειον, ἡμιλύβιον. Scholiastes Aristophan. ἡμίτυβον exponit διπλοῦν φακιόλιον & σουδάριον. ἡμίλυβιον habet eâdem notione Hippocrates de Morb. lib.2. & alibi, ubi Galenus in Lexico Hippocr. Ἡμιτύβιον, μέρος ὀθονίας πάχους. Psellus in Grammatica MS.

Τὸ δίπλωσιν ἐξόφασμα ἡμίλυβιον λέγει.

Τυβιάζειν, *Tibiale induere.* Theodorus Studita in Catechesi MS. σφίγξη με καλέσαι, καὶ δ' πάρεστί μοι ἀλλαγὴ ὁρλαρίων ἑτέρων, καὶ τετυβιασμένος ὡς ὁ ἅλλος ἐφίλουν (ἦ), καὶ ἄπιρ, φησι, ἔχω, ὡς οὐσὶ πρόσβολα.

Τζαγλοτυβος. Vide in Τζάγλι.

Χαλκότυβον, *Æneum tibiale.* Constantinus in Tacticis pag.4. κλιβάνια, ἐν κασίδας, ἐν μανικίλλια, ἐν χαλκότυβα, ἐ κοιλάεια μαυρότερα. Idem pag. 18. ἐχίτωνας ὃν καὶ χαρμάνικα, ἤγουν χαρόφιλλα σιδηρᾶ καὶ ξύλινα, καὶ πεδόφιλλα, ἤγουν χαλκότυβα. Adde Leonem cap. 6. n.25. & 36. cap.7. n.75. Apud Scylitzem pag.739. occurrit nescio quis Leo χαλκοτύβης cognominatus.

ΤΟΥΒΙΝ, *Ellychnium.* Vox formata ex σύριγξ seu σύριγξ. Euchologium ex Cod. Barbarino p.428. ubi de Officio sancti Olei: ἐν λέγων τῶν ὠχλῶ, ἅπλα τὸ τυβὶν τῶν ἴδιον, ποιῶν τύπον σταυροῦ. Pag. 429. καὶ ἁπλῶς ἵνας τῶν ἰφίων ποιῶν, μὴ τὸ τυβὶν ποιῇ σταυρὸς τρεῖς, καὶ ἅπλα αὐτό. Denique pag.430. καὶ σβεννύει τὸ τυβὶν αὐτοῦ ἵνας. Hinc

Ἀπρότυβον, seu potius ἀπτότυβον, eâdem notione apud Nicephorum Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἑτοίμασόν μοι κανδίλιον, καὶ ἔλαιον, καὶ ἀπρότυβον, καὶ ζώνιον, καὶ πῦρ. Mox: λαβὼν τὸ ἔλαιον, ὑποψιθυρίζων καὶ ἐπικαλούμενος, ἐν τῷ κανδίλῃ ἔβαπτε, καὶ ἀπάρας τὸ ἀπρότυβον, ἅψιν αὐτοῦ. Occurrit rursum infra.

ΤΟΥΒΛΟΝ, *Later*, *later coctilis*, πλίνθος. Moschopulus in Lexico Philostrati: ὀπτὴ λίθος, τὸ τοῦβλον. γράφεται δὲ καὶ χοῦς ὀρθῶς, τὸ αὐτό. Nicetas in Manuele lib. 3. num. 2. πύργος ἢ οἶκος ὅλος ἐκ πλίνθου ἅπας ὀπτῆς. Ubi Codex Barbarogr. ἐκ τούβλων. & in Isaacio & Alexio num. 2. ἐκ τούβλων κλιθῆναι καμάρας. Agapius in Geoponico cap. 212. ἔπαρε——κομάτι σφογγάρι, κάμινος ἀσὰν τοῦβλο, καὶ βρῖξε το ἐκ αὐτὸ τὸ λάδι, &c. Damascenus Studita Homil. 25. ἔλιστι ἀπομπροσὰ τὸ τόπον μὲ τοῦβλα καὶ ἀσβίστιλο.

Τουβλώνειν, *Pavimentum struere*, τὸ ἔδαφος καλαπλώζειν τοῖς λίθοις. Τούβλωμα, *Pavimentum lapidibus stratum*. Τουβλᾶς, *Laterarius*, πλινθουργός.

Τούβλον, idem quod τοῦβλον. Malaxus in Hist. Patr. pag. 169. ὅλον τὸ περιφραγμὸν τοῦ Πατριαρχείου ὑπὲρ ἦτον γύρωθεν μὲ παλαῖα πέταυρα σταυρωμένα, ἔρριξεν αὐτὰ, καὶ ἤνειγεν ἀσβίστιλο, καὶ λιθάρια, καὶ καραμίδες, καὶ τούβλα, καὶ ἔλιωσεν αὐτὸ γύρωθεν.

Τούβλον, alia notione, *Tubulus*, *Sipho*. Glossæ Basil. Τούβλα, Σωληνάρια.

ΤΟΥΔΟΥΝΟΙ, Turcis, *Locum tenentes, vicarii*. Etymologicum MS. τοῦδουνοι, οἱ τοποτηρηταὶ παρὰ τούρκοις. Phavorinus rectiùs, τοποτηρηταί.

ΤΟΥΛΒΗΛΑ, *Centaurium minus*, Dacis, apud Interpol. Dioscor. cap. 414. *Stirsozila*, apud Apul. cap. 35. perperam scribitur.

ΤΟΥΛΑΚΑΤΗΡΙΔΕΣ, *Phrygiæ majoris* incolæ, quam *Durgutili* Turcæ vocant. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 851. ὅτι ἤθελαν οἱ Βαρσάκιδες, καὶ οἱ Τουλκατήριδες, καὶ οἱ Καραμανοὶ τὰ τοῦ κάμου αὐθέντου. Vide Onomasticon Turcicum Leunclavij in *Durgutilli*, & in *Turgaturius*.

ΤΟΥΛΔΟΝ, τοῦλδος, *Sarcina militares*, *impedimenta*, Gallis *Toudis*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. δέποσιλα, τὰ λιγόμενον παρ' ἡμῶν τοῦλδον. τὰ σαλμάκεια, τὸ παρ' ἡμῶν λιγόμενον τοῦλδον, τὰ βαστάζοντα τῷ δεποσίλῳ καὶ τῷ μετζεκομισλῷ ἐπιλάκιον. Vide præterea Glossas Basilic. Theophylactus Simocatta lib. 2. Hist. Mauricii cap. 4. τῷ τε Περσικῷ ἐχειρώσατο, ὧν σώμασι Ῥωμαίοις τῇ ἐπιχωρίᾳ φωνῇ τοῦλδον δεποκαλᾶν. Theophanes an. 3. Tiberii: παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τῶν Περσῶν τοῦλδον, καὶ τὸ βασιλικὸν σκιωπήγιον, ἐν πᾶσι τῷ δεποσίλῳ. Idem an. 4. Mauricii: καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. Ita an. 7. ejusdem Imp. an. 14. & 17. Heraclij: & pag. 215. 400. 410. 416. Leo in Tacticis in præfat. ὧν τι τῶν λεγομένων τοῦλδα καὶ ἀπλήκτων. cap 4. §. 29. καὶ τοῦλδον ἔστιν ὁ δεποσίλης, καὶ ἅπαξ πᾶσα τῶν στρατιωτῶν, τοῦτ' ἔστι παῖδες τε καὶ ὑποζύγια, καὶ τὰ λοιπὰ ζῶα, καὶ ὅτι ἕτερον σκεῦος πρὸς ὑπηρεσίαν τοῦ φοιτάτου ἐπεισῆλθεν, (eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 3.) Adde §. 52. cap. 6. §. 15. cap. 8. §. 20. cap. 9. §. 36. 46. 58. 60. cap. 10. §. 1. c. 16. §. 6. cap. 17. §. 33. 60. Constantinum in Tacticis pag. 16. 31. 43. 44. 46. & Mauricium cap. 5. Nicephorus Bryennius lib. 4. num. 9. συνέχοντας δὲ ἐν ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ ἡμοιμένης τῆς τάξεως, ὅτι τῷ ὄντι τὸ τοῦλδον Ῥωμαίοις καλούμενον, εἰς αὐτὰς καταφυγόντων δίκην τοῦ τῶν Σκυθῶν, &c.

Τουλδοφύλαξ, *Impedimentis militaribus custodiendis præfectus*. Mauricius lib. 3. Strateg. c. 7. βάνδον τουλδοφύλακος ὅταν σώσῃ. Lib. 7. part. 2. cap. 17. καὶ χρὴ τουλδοφύλακα ἐκ τῶν σκαλαμάρων καὶ τζαμήλων ἵνα στρατιώτου ἀφορίζεσθαι. Idem ὁ ἐπάνω τοῦ τούλδου dicitur lib. 5. cap. 3. ὁ δὲ τῶν τούλδων φύλαξ καταλοπόρδος, apud Harmenopul. lib. 2. tit. 6. §. 8. uti emendat Cujacius lib. 9. observ. cap. 1. pro τούλφους, uti duos MSS. Codd. præferrè, præter editos, monet Fabrotus. Anonymus de Castrametat. τοὺς δὲ φυλακὴν τοῦ τούλδου τῶν πελαμίων ἐν τοῖς χωρίοις μὴ ἔχειν χόμβους.

ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ, *Turbannus*, Turcicus pileus, apud Crusium in Turcogræcia pag. 188.

ΤΟΥΛΦΟΣ. Vide in Τοῦλδον.

ΤΟΥΜ, τὰ θύρματα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΤΟΥΜΠΕΣ, *Tumbæ*, *Tumuli*, *Colles*. Glossæ Græcobarb. ἀκάμαλον, τζαχῶνα, σκληρὸν. τῷ γλῶ ὑπὸ δὲν ἴστι ἴση, παρὰ μιβλιὸν ψηλὸ, καὶ μιβλιὸν χαμηλὸ, ἤγουν τοῦμπες καὶ λαξιές. Vide Gloss. med. Lat. in *Tumba*.

ΤΟΥΜΠΙ, *Tympanum*, Τύμπανον, τυμπάνιον, diminut. Historia MS. Belisarii:

Παίζων τζυμπίτες, ὄργανα, τυμπάνια, ἀνακαρδίς.

Vide Τύβα.

ΤΥΜΠΙΚΕΣ, Suidæ: οἱ Βασιλῆς τῶν Ῥωμαίων. Quid sibi hæc velint minime liquet Meursio & aliis.

ΤΟΥΤΕΣΚΟΣ, *Theuto*, ex Ital. *Tudesco*, *Alemannus*, *Germanus*, in Corona pretiosa.

ΤΟΥΡΔΑΤΟΣ. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Πρῶτον διαβαίνει τὸ ἴχνος φιδίτικον τυρδάτος.

ΤΟΥΡΗ, *Turris*, Πύργος, in Gloss. ad Iliad. Græcobar.

ΤΟΥΡΙΤΖ, μῶλον ἰνδικὸν, in Lex. MS. ex Cod. Reg 1843.

ΤΟΥΡΚΟΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. Vide in Καλογήρος.

ΤΟΥΡΚΟΠΕΡΣΑΙ. *Turci Iconienses*, apud Ducam Hist. cap. 21. quos scriptores alij Byzantini nudè πέρσας ferè semper vocant.

ΤΟΥΡΚΟΠΟΤΑΟΙ, *Turcopuli*, *Milites levis armaturæ*, de quibus pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Niceph. Gregoras lib. 7. καὶ ὅσαι τῶν τουρκοπόλων φάλαγγες ἦσαν. Adde pag. 111. 1. edit.

ΤΟΥΡΚΟΣ, Ægyptiis, *Caprifolium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 596.

ΤΟΥΡΛΑ. Vide in Τρύλλα.

ΤΟΥΡΜΗΤ. Vide in Τυρμὶτ.

ΤΟΥΡΜΑ, *Turma*, Leo in Tacticis cap. 4. §. 9. μέρος γάρ ἐστιν ἡ Τύρμα, ἐκ τριῶν μοιρῶν, ἤγουν δρούγγων συγκειμένη ἀθροισμα. Μοῖρα δ' ἐστὶ, ὅταν δρουγγάριος, τὸ ἐκ τάγματων, ὅταν ἀνδρῶν τῶν λεγομένων Κομήτων συνεπέρχωνται πλήθος. Adde §. 44. 45. 47. c. 7. §. 55. c. 9. §. 5. 6. c. 13. §. 1. c. 16. Leo Grammat. in Theophilo p. 450. τότε Θεοφίλου προσέτυχε Θεόφιλος Πέρσης ἅμα τῷ πατρὶ αὐτοῦ μὲ Περσῶν χιλιάδων ιδ'. ὡς δὲ νικηθεὶς ὕστερον ἐν τοῖς Θήμασι κατασκευάσας, καὶ ἐκ τύρμας δεκαπέντε ἔστησας, αἱ μέχρι τοῦ λεγομένου Τύρμαι Περσῶν. Adde Symeonem Logoth. n. 3. & Chr. MS. Georgii Harmartoli. Continuator Theophanis lib. 3. n. 29. ἀλλὰ καλῶς σκεψάμενος ἐκάστῳ Θήματι χιλιάδας δύο ἀπέστελλεν, ὑπὸ χεῖρα τιλᾶν τοῖς ἐκ στρατηγίας τεταγμένοις· ἐφ' ὧν καὶ τὸν Τυρμάρχας ἐπιστελῶν ἐξέπεμπτο, ὅσον ἄχρις ἐκεῖσε τῶν φρουρίων Περσῶν αἱ τῶν Θημάτων τύρμαι κυκλεύοιεν), ἐφ' οἷς διεπράσσετο.

Τύρμα, pars Θέματος, vel στρατηγίδος: nam Provinciarum præfecturæ distinguebantur εἰς τύρμας, *Turmas* verò εἰς βάνδα, seu τοποθησίας. Sic autem propterea appellatæ, quod ejusmodi militares Turmæ in præsidiis essent in statis regionibus provinciarum. Constantinus lib. 1. de Themat. c. 7. διήρηται δὲ τὸ Θέμα τῶν Σάμων εἰς τύρμας δύο, μίαν μὲν Ἐφέσιον, ἑτέραν δὲ Ἀτραμυττιωνῖ. Idem de Adm. Imp. c. 47. ὁ ὢν Δαβὶδ ὁ μέγας τοῦ ἰεωὺ χώραν ἐν ἰδίᾳ τοῦ βασιλέα, κἂν τάχα σωσῃ τῷ τύρμαν τοῦ Ἀκαμψὴ καὶ τῇ Μεργάλη. cap. 50. ὁ δὲ Καππαδοκίας στρατηγὸς τὸ παλαιὸν τύρμα ἐῶ δὲ τῶν ἀναλοίπων στρατηγίδων. Occurrit ibi non semel eodem significatu. Rectè igitur τύρμας, seu τύρμας, *regiones* esse dixit Eustathius ad Iliad. ω. καὶ τόποι Λιβυκοὶ Νόμοι ἰδιαίτεροι λεγόμενοι, κατά τινας ἂν ἄποικοι ἰδιῶται, ἢ τύρμαι, ἢ μᾶλλον ἐπαρχίαι.

Τυρμάρχης, *Turmarcha*, *qui turmæ militari præest*, qui olim ὑποστράτηγος, deinde Μυράρχης. Vel etiam qui *Turmæ*, seu regioni vel tractui alicujus Θέματος seu

seu Provinciæ præfectus erat. Leonis Tactica cap. 4. §. 7. νυῦ ὁ Ὑποστράτηγος ὁ γνωρίζων, ἀ μὲν ὁ καλούμενος Μιμάρχης καὶ Τυρμάρχης ἔστιν ὁ ποτὲ καλούμενος Μιμάρχης, ἤτοι ὁ τῆ μίρης τοῦ ἱππικοῦ ἐμπιπτόμενος. Et §. 42. τὰς ὁ μοίρας ταύτας, ἤτοι τὰς δρόμους, σωλάξους ἀς μίρα, ὅγων τύρμας, καὶ ἐπιτίθηται αὐτοῖς κόμης τῶ βασιλέως ἀμφὶ Μιμάρχαι, εἰ λεγόμενοι πόλε Στρατηλάτη, νυῦ ὁ τῆ σωιθείας καλούμενοι Τυρμαρχαι. Adde §. 65. cap. 7. §. 55. cap. 12. §. 61. cap. 13. §. 3. cap. 17. §. 52. 54. Constantinus Porphyrog. lib. 1. de Themat. cap. 1. οἱ ὁ λεγόμενοι Τυρμάρχαι ἐκ ὑπηρχίαν τῶ στρατηγῶν Παχθίαν· σημαίνει ὁ τὸ τοιοῦτον ἄξιωμα τῶ ἔχοντος ὑφ' ἑαυτὸ στρατιώτας τοξοφόρους πενήκοντα, καὶ πεζικὰς τριακοσίους, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Idem de Adm. Imp. cap. 46. καὶ ἀναλαμβάνει τυρμάρχας χρησίμους, καὶ ἄρχοντας, καὶ λαὸν μέχρι τ'. &c. Adde cap. 45. pag. 154. & ejus Tactica p. 9. 17. Theophanes an. 17. Heraclii: πίπλα ὧν ὁ τῆ πολέμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τυρμάρχαι τῶ Πιρσῶν. Idem in Rhinotmeto p. 317. ὁ χρυσοφόρος τυρμάρχαις τῶ Θρακησίων. Adde pag. 325. 326. 339. 396. Leo Grammaticus pag. 495. τυρμάρχαι ὅλης ἀμφότερι. Vide Continuator. Theophanis lib. 3. num. 5. 29. Symeon. Logoth. in Porphyrogen. 14. Zonaram in Leone Armenio, &c.

Τυρμαρχάτον, *Præfectura Turmarchæ*, in Themate, seu Provincia. Constantinus de Adm. Imp. cap. 50. ἐκράτησε ὁ καὶ τὸ Συμπάσιον, ποιήσας αὐτὸ Τυρμαρχάτον.

ΤΟΥΡΤΟΥ. Nicephorus Gregoras lib. 5. hist. ineditæ c. 10. ubi Genuensium cum Græcis prælium circa Constantinopolim enarrat, καὶ ἅμα εὐθύνομεν τῶ ἱππέων πεζόμενοι ἴξωθεν ὑπὸ τῶ ἀλαφρῶν ἐκείνων τυρτῶν, τὰς ψυχὰς θορυβῆσαι. leg. fortè τυρμῶν.

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ, *Turma*, Constantinus in Tacticis pag. 16. προσάπτομεν ὁ ἵνα ἕκαστον τυρμάριον ἔχῃ ἐν δρέπανα καὶ ἀξινάριον, ὅθεν τὸ ἐξ ἀναγκαίου ἐν τῶ χρείαν αὐτῶν.

ΤΟΥΡΜΗ, ὁ Θέρμος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΝΕΣΕΙΝ. Vide in Τόρνος.

ΤΟΥΡΝΕΥΕΙΝ, *Tornare*, *Torno elaborare*. Historia Bertrandi Romani MS.

Ὅτινα ἅπαξ ἐκ παντὸς ἔτι ῥωμανιτζίων
Ἐξῆμανοτόρνευσε, σαθμόσας ἐπιξίν τα.

Τύρνευμα. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἀπάνω ἀς τὰ τραχήλια τῆ ἀς τὰ τυρνεύματά των.
Χρειά να ἔχουν γυρλίσια μέχρι καὶ τὰ βιζιάτων.

ΤΟΥΡΟΝ. Leo in Tacticis cap. 6. §. 10. καὶ τυρία ὁ (ἐξέτω) ἀς τὰς ὀπισθίνας τέσσαρα, καὶ κορυφάδιον ἕν ἵππου τυρὸν, καὶ ὑποζώσιον ὁμοίως. Hanc vocem non habet in versione sua Checus: sed Pigafetta legisse videtur τυρίον: *Habbiamo nelle coperte delle groppe quatro tuphi, cioe pertuggi, ò buchi, per metterui i flamuli, overo penoncelli, ò di altro ornamento, & in cima della testa del cavallo, un altro tuphio, e sotto il mento parimente.* Certè ita præfert Cod Reg. laudatus à Rigaltio: τυρία ἀς τὰς ὀπισθίνας τέσσαρα, κορυφάδιν, καὶ ὑποζώσιον τυρίν. Vide in Τυρίον, & in Νυρτίον.

ΤΟΥΡΟΥΠΙΝΑΣ, *Ciconia*, Πελαργός.

ΤΟΥΡΠΗ, ἡ ῥαφανὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1743.

ΤΟΥΡΠΑΙΝΑ, *Turpana*, apud Alexandrum Trallianum lib. 11. pag. 197. edit. H. Stephani.

ΤΟΥΡΠΕΤ, τυρπίτη, *Alipia*, herba quæ Actuario dicitur *Turpet album*. Κλήσιον, τυρπίτη, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Aliæ ex Cod. Reg. 1237. τυρπὲτ τὸ τυρπὶτ. Aliæ ex Cod. 190. Πετύωσα, τὸ τυρμπιτ. Interpolat. Dioscorid. cap. 740. τὸ τύρπιτ θερμὸν ἔστι ξηρὸν καὶ πλὴν τρίτου λεπτομερές. Vox Afrorum. Vide Ruellium lib. 3. cap. 132.

ΤΟΥΡΣΑ, τὸ λάπαθον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΡΤΑ, Τόρτα, *Placenta*, Gall. *Tourte*. Corona pretiosa: τόρτα, *Placenta*, Πλακοῦς. Erotianus in Lexico Hippocratis: Ἄρτοι ἱερουσίαν παρ' Ἀττικοῖς ὕτως ὀνομάζοντο ὁ σωτηθέμενος ἐκ τε φοινικῶν λιπαρῶν καὶ ἀλεύρου καὶ ὕδατος· ἀνὰς ὁ λέγει τὸ ἐν θερμοστοδίᾳ ἱερουβίτζα, ἐπιπλοῦσαι, ἃς τόρτας καλοῦσι. Ab eo hausit Neophytus in Glossis Jatricis MSS. At de loco Erotiani ita sentit Hieron. Mercurialis lib. 2. var. lect. cap. 5. ut Glossema sit temerè in textum immissum. Vide Commentatores Mesuæ in Antidot. p. 463. & Gloss. med. Lat. in *Torta*.

ΤΟΥΡΤΟΥΡΙΖΕΙΝ, *Algore inhorrere*. Gall. *Frissonner*. Ptochoprodromus in versibus politicis MSS. de sua paupertate:

Τάρταρον ἢ τυρλιεσμὸν ἢ τυρλιρίζω τόρα,
Ὡς ἐκ χειμῶνος παγεῖν, καὶ τι φορῶν οὐκ ἔχω;
Καὶ γὰρ οὐκ ἔχων τὸ φορῶν, μεγάλως τυρλιρίζω.

ΤΟΥΤ, ἡ Τία, τὰ μέρα, ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΤΑΟΥΜΠΑΝ, τὸ δυμάκιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΟΥΤΙΑ, *Tutia*, cujus passim mentio in libris recentiorum Medicorum. Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 848. τυτία, ἄδε μυκῆνι. Glossæ aliæ Jatricæ MSS. ex Cod. 1334. Καδμία λιτθὶ, ἡ τυῖα. Lexicon Nicomedis MS. Καδμία, τυῖα. Glossæ Jatricæ MSS. Neophyti: Καδμία, ἡ κυπρία, ἡ καὶ βατρυῖτις, καὶ τυτία λιγέη. Rursum: Καδμία λιτθὶ, ἡ τυῖα: Hinc emendanda Joannis Garlandii Synonyma: *Cadima, id est tucia* Legendum enim, *Cadmia, Katimia, i. tutia*. Zosimo Panopolitano Θεῖα dicitur. Myrepsus de Unguentis cap. 69. *recipit aloes flavæ, succi lycii, caphuræ, τετίας, sing. drach. 2.* Rhazes lib. de peste cap. 11. ἰθίνε τιμῆμα, μαμιρὰ, τεῖα, αἱμαλίτης. Diodorus Euchyon Polychemiæ lib. 1. c. 2. *plumbi, stanni, acachymia argenti & auri, tutia, floracis non liquidæ.* Ubi Meursio nihil aliud est quam lapis Lydius, ex idiomate Italico, Gallico, & Hispanico. Dictionarium Medicum Hispanicum: *Tutia, la atutia, medizina para los ojos, adonde vos duxeron algunos el Ponfolia, spodio que es sucudas de Avicena, y otros hollines.*

Τετζία, apud Agapium Cretensem in Geoponico cap. 159. Τέτζια, ὅτις λέγει Ἑλληνικὰ πομφόλυξ. Adde cap. 143.

ΤΟΥΤΟΥΜΑΛΟΥ, *Tithymallus*. Vide Γαλατζίδα.

ΤΟΥΤΡΑΣΤΡΑ, Dacis, *Cucurbita silvatica*, apud Interpol. Dioscor. cap. 757.

ΤΟΥΦΑ, *Tufa*, *Apex cassidis* ex indicorum boum caudis, ut tradit Cosmas Indicopleustes: ἀγνοεῖτε ὅτι μικρὰ ἡ Ἰνδικὴ τοῦτο τὸ ζῶον, ἐξ οὗ ἔχειν ἡ λεγομένη τοῦφα, ἣ κοσμοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ βάνδα οἱ ἄρχοντες ἐπὶ τοὺς κάμπους. Φασὶ ὁ περὶ αὐτῶ, ὅτι ἰσὸν ἀνθρώπῳ δυνάμει ἡ ὁρᾶς, ἐκ ὅτι κλίνῃ, ἀλλ' ἴσα ἀνθρώπου ἔχων ὅλην μίαν τρίχα ἐξ αὐτῶ. λοιπὸν ἔρχεται οἱ ἰσχυροὶ ἐν κόπτειν τὸν ὦμον, καὶ ὅτι φεύγῃ, τὸ πᾶν ἡ ὁρᾶ ἀπολίσας. αὐτὸ ἡ φύσις τῶ ζώου. Huc spectant ista Scholiastæ Homeri MS. Iliad. μ'. τριφαλήας ἱπποκόμους λέγει τὰς τριπτοφαλείας, ἰχύσας ἀνθρώπου ἀπὸ τὸ μέγα ἡ κορυφῆς ὑπερπεφυκυίας τῇ τίκτη τρίχας ὑραίας ἱππείας. Sic potissimum dictus ille qui Justiniani Galeæ, seu potius Camelancio imminebat, in ejus statua Equestri, quæ Constantinopoli stetit in Augustæo. Georgius Hamartolus in Chronico MS. & Leo Grammaticus

in Theophilo pag.456. ἐπὶ αὐτῷ ἵστητι ὁ χρυσῆ τύφα ἀφηνιωθῆ, ἤ λιγομβύα λίγδσίως. Eadem habet Symeon Logotheta num. 25. apud quem expungendæ voces ἤ φανθ. Joan. Tzetzes Chil.8. cap.184.

Τιάρα σκέπη κεφαλῆς ὑπῆρχε παρὰ Πέρσαις,
Τζιμὲν δὲ ἤ τίκας ἦ ἡμῖν οἱ σκιφοφόροι
Σφαῖς κεφαλὰς ἐπιθύλο τιάρας, ἤτοι τύφας,
Οἷον ὑφιπτῆ φορᾷ ὁ ἀνδρικὸς ἐνδῆ
Ὁ ἱδσπιάνῆ ἤ κίονῆ ἱππάνω.

Ubi videtur legendum τύφας. Zonaras in Basilio Porphyrog. τιάρα ταινιωδὴς ὀρθία, ᾗ τῦφαν καλῶ ὁ δημώδης, ἢ πολὺς ἄνθρωπῆ, τύφον εἶναι ὀνομασθήσαι, ὡς τῦφῶθαι ποιῆσαι τὸς ἑαυτῆ ἀναδεμάτας. Nicetas in Man.lib.3. num.3. καὶ πῖλον ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς ἢ τιάραν ἐπικλινῆ. Ubi Codex barbarogr. pro τιάραν, habet τῦφαν. Vide in φᾶσλα, præterea Dissertat. 14. ad Joinvillam pag.291. & Gloss. med. Lat. in *Tufa*.

Τυφίον, eâdem notione Leo in Tacticis cap.6.§.2. & ex eo Constantinus in Tactic. pag.13. ἰχίτωνας ἢ καὶ καπίδας σιδηρᾶς ἐσταμωμένας, λαμπρὰς πάντῃ, ἐχούσας ἄνω ὡς τὰς κορυφὰς τυφία μικρά, ἤγουν λιβρία. Pag. 14. ἰχίτωνας ἢ καὶ τὰς ἐπιθυλίνας τίαρας, ἢ ἀς τὸ κορυφάειον ἤ ἱππαρίν τυφίον, καὶ ὡς τὸ ὑπο-χθόνιον ὁμοίως. Adde pag.18. & Leonem d. cap.6. §.10.Mauricius lib.1.Strateg. cap.2. καπίδας ἰχούσας ἄνωθεν τυφία μικρά. Lib. 12. cap.4. καπίδια ἔχοντα τυφία μικρὰ καὶ φλάμουλα μῆκὸ ἤ μάλον. Nescio cur Pigafetta ad cap.6. Leonis, §.2.& 10. *Foramina* interpretetur, in cassîde scilicet, cui infigi possit *Plumatile*, seu quodvis aliud ornamentum, cum sit ipsum ornamentum. Vide in Τυρὸν.

ΤΟΥΦΈΚΙ, τυφέκιον, *Sclopus*, *Tormentum bellicum minus*, *quod manu gestatur*, Καλαπίλτης διάπυρῆ, Portio, nostris, *Mousquet*. Historia Politica pag.41. ἄχθη γὰρ μπομπάρδας καὶ τυφέκια πολλὰ, καὶ ῥίψαντες πῶλῶ, ἐχθρὸν καπνός. Manuel Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag.16. καὶ λάβὸ ἤ λαμπάρδας, καὶ λάβὸ τὰ τυφέκια, ᾗ λάβὸ ἤ πλάθυς ἤ λαῶ, ἐκολίνιασεν ὁ κάσμῆ. Infrà: καὶ ἡμᾶς ὡς τὸς Ῥωμαίους πολλὰ κάμαλον ἐκάμαρθν ὡς αὐτὸς μὶ ἤ λαμπάρδας, καὶ μὶ τὰ τυφέκια. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Λαμπάρδις κάχῃ μπρύτζιπς, τυφέκια γεμισθήσα.

Agapius in Geoponico cap.173. καὶ τότε πλὰ κάμε κομάτια, ἔ ῥίξε τα πρηγῦρε ἐκεῖ ὁπῦ ἄσαι κρυμμένῆ μὶ τὸ τυφέκι. Adde cap. 175. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib.5. pag. 126. ἔπῆ οἱ παλαιὸς τυκια ποτὲ δὲν ἐπιχειρίζονῆ, &c. Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 201. ait vocem τυφέκιον formatam ex sono τυφ, ut Bombardæ ex sono βομ. Hinc apud Turcos mansit vox *Top*, pro tormento bellico, & *Topschi*, seu *Topgibassi*, Præfecto munitionum bellicarum: & *Topcapisi*, Portæ bombardiex, Constantinopoli, de qua Leunclavius in Pand. Turc. num.220.

Τομφάκιον, eâdem notione in Hist. M S. Belisarij:

Σκεύη ἔ πυμπαρδίριδες, τομφάκια, συρπεντίνας.

Ντυφέκιον, crebro in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag 866. &c.

ΤΌΧΑ, pro τάχα, *Fortè*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ αὐ ἴσχα ξυύρῖω, ἄτυχῆ ἦ ἤδικα σαφάσει,
Τὸν κάσμον ὅλον ἀνήμελα, ἤ ἤδικα γυρίσῃ.

Vide Τάχα.

ΤΌΧΜΕ ΧΑΡΠΟΥΖΆ, σπόρῆ πέπονῆ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Τόχμι κιμπίτ, σπόρῆ ἀγούρι, in eod. Lexico.

Τόχμι καχῦ, σπόρῆ ζριδακῆ, in eod. Lexico.

Τόχμι κάσλατα, σπόρῆ φράσυ, in eod. Lexico.

Τόχμι σαζάτ, σπόρῆ πηγάδι, in eod. Lexico.

ΤΡΆΒΑ, *Trabs*, Δοκὸς, Ital. *Trava*. Τραβοσιὰ, *Tectum*, *Contignatio*, Δόμησις.τραβάνα, *Tegere*, &c.

ΤΡΑΒΑΖΆΡΕΙΝ, *In aliud vas refundere*, ex Ital. *Travasare*. Agapius in Geopon. cap.48. σφίγγῃ καὶ μιζιγίζῃς ἤ οἶνον, ἤγουν καὶ τὸ τραβαζάρῃς, καὶ μὴ χαλάσῃς.

ΤΡΑΒΈΑ, τραβαῖα, *Trabea*. Suidas: τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες, παρὰ Ῥωμαίοις. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopol. num. 31. τραβέαι ἦ λέγουῆ αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Joannes Lydus lib. de Mensibus: τραβέα ἦ ἄρμῆ ὡσανὰ τρίβαφῆ ἐκ τριῶν γὰρ ἀποτελεῖῆ χρωμάτων, πορφύρας, κόκκῳ, καὶ ἤ λιγομένῆ ἰσαλίδῆ βελάνου. Pæanius seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropii lib.1. ὀνόμα τὸ σχῆμα, τραβέαν τόγαν αὐτὸν ὀνομάζειν, ἐκ ἤ ἐπλίσιος ἤ Ῥωμύλῳ μίλιτι χθῶνα ἀς φάρῆ. Vide Gloss. med.Lat.in *Atrebatica*.

ΤΡΑΒΊΖΕΙΝ, τραβᾶν, *Trahere*, *Attrahere*, ἕλκειν, σύρειν. Τράβιεμα, *attractio*, ἕλκυσις. Damascenus Studita in Homil.21. καὶ τραβίζοντες τὰ μάλια τῆς &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.8.

Τότε τὸς ἐτραβίξατι τάλογα ἔ τὸς δύο.

Portius: *Monerès*, ἵνα καράβι μ' ἕναν ἄνθρωπον, ὁπῦ τραβᾷ τὸ κατὶ σὶ κάθε πάγκο. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. pag. 652. καὶ ἐπίασε τὸ σχοινίον ἤ καμπάνας, ᾗ τὸ ἐτράβα, καὶ ἤκουε ἡ καμπάνα. Rursum pag. 595. ἐτράβιξεν πλὶ σκάλαν ὁπῦ ἰσέκοσλο. Georgius Contares lib.5.Hist. Athenar. pag. 120. ᾗ τραβίζοντάς τα ὡς τὰς ὀφθαλμὰς ἤ εαυτῆ, ἐφίλησεν. Γλυκοτραβίζειν, *dulciter attrahere*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part.1. pag.50. A voce Latina, *Trahere*, deducit Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΤΡΑΓΑΝΌΣ, *Citus*, *velox*. Nicetas in Murtzuphlo num.4. ὁ ἄσθῆ γνώμη, ὁ ταχὺ καὶ τραχαλὸ λαλιὰ, καὶ μόνον ὡς ἐπερχομένῃ ταῖς χάλαις. Ubi Codex Barbarogr. ὁ τιθρωμένῃ ᾗ τραγανὸ εωυτυχία, præfert. In Gloss. Gr. Lat. τραγανὸν, *Callosum* exponitur. In Gloss. S. Bened. *Cartilago*.

ΤΡΑΓΟΔΊΝΟΣ. Vide in Ἀστραγαλῖῆ.

ΤΡΑΓΌΚΕΡΑΣ, *Cornulaca*, τραγίον, & τράγῆ, apud Interpolat. Dioscor. cap. 632. Vide Ruellium lib.3. cap.99. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843. τράγκερως, ὁ ἀλὸς.

ΤΡΑΓΌΛΑΣ, *Stragula*.Suidas: τραγόλας, ὅπλον ᾧ χρωμένῃ ὁ Κόπλας ὅτε βίαν ἰσῆγε πληγὴν, ὅτι ἤ βλυθίζε δῆθ ἤ Θώρακα, καὶ δῆθ ἤ σαλεύῃν διαπῦρα, καὶ τῇ γῇ ἐροτελῶσαι. Vide eundem in Κόπλας.

ΤΡΑΓΌΝΑΤΟΝ, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. c.521.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΊΝ, *Canere*, *cantum edere*, *modulari*, ᾄδειν, ᾠδὴν, μέλπειν, λιγυρίζειν, ex τραγῳδεῖν. Nicetas Barbarogr.MS.in Murtzuphlo num.4. καθίσασα σωύφρονα, ἐτραγώδει καὶ ἐρχῆτο. Ubi Cod. edit. κυκλασμένον ἀφῆκε μέλῆ. Achmes Onirocrit. cap.254. ὁ ἦ ἐτραγώδει ἔ μέλον αὐτὸς ἀδυφώνως, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ τραγώδω γλυκὰ εἶπα τὰ πλὸ ἐδιακενῦτι.

Alibi:

Μόνο νὰ πῶν ἤ Ταρσίας ναρθῆ νὰ τραγώδεσι.

Mox:

Καὶ τραγώδι τὸ ὁ ἄτυχῆ μὶ τέλιαν μελῳδία.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.97. λάβὸ μίαν θυρίδα ἐκρέμασεν ἵνα τρυγᾷσι, ἤγουν γρύλλῆ, καὶ ἐτραγώδει, καὶ ἡ γυναῖκα τὸ ἐρώτησε δῆθ τι αἰτία πλὸ ἤμερα ἠσυχάζε, πλὸ ἦ νύκτα τραγῳδᾷ.

Τραγώδι, *Cantilena*, ᾠδὴ, in Corona pretiosa:

Glossæ

Glossæ Græcobarb. τὰ τραγώδια, καὶ ὕμνοι, καὶ δοξολογήματα. Anonymus de Nuptiis Theſei :

Τότε μὲ λόγια δεινὰ, καὶ μὲ γλυκὺα τραγώδια,
Κλαῦσαι ἔφυγε τὰς, &c.

Et lib 6.

Ἦμαι τραγώδια καὶ χαραὶ, παιγνίδια τὰ σημαίνει. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι ἔχει, πολλὰ τραγώδια ξύφα. Apud Panagiotam, pag.248. τὰ ἄσημα τραγώδια.

Τραγῴδημα, eâdem notione. Luithprandus lib.1. cap.11. *poſt nonnulla inutilia* τραγῳδήματα, *id eſt cantilenas, ſomno ſeſe dedere.*

Τραγωδάκιον, *Cantiuncula.*

Τραγωδητὴς, & τραγωδιστὴς, *Cantor, Cantator,* ἀοιδὸς. Scholiaſtes Theocriti Idyll. 7. συρίττων λέγει, ἢ ἐστὶ κωμῳδητὴς. Fabulæ Æſopi Græcobarb.pag. 103. δίκαια ἔπαθα, ὅτι ἰσόβιος τὰ ἄμαξα μάγαρος, δὶν ἔφυτι τὰ ἠθὼ τραγωδιστὴς. Et pag.105. τραγωδιστὴς κακόφωνος ἰτραγώδα συχνὰ ὡς ἴνα σπάσῃ θελοκάπαρον. Stephanus Sachleces in verſibus Politicis :

Τραγωδιστάδες πειρατῶν, παίγνιος κατάκρισιν.

Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag.849. ἴμαθε ὃ ἔστι οἱ Ρωμαῖοι γράφουσι τὼ φωνὴν ἢ φαλτῆν, καὶ ἢ τραγωδιστάδων, &c.

ΤΡΑΓΟΤΑΛΟΣ, *Caper, Hircus,* ὁ αἴξ, in Gloſſis Græcobarb.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ, *Tradere*, vox frequens apud J C. Græcos. Reſponſum de Nudis pactis, in jure Græcorom. tom.2. pag.193. ἰμὶ γάρ τις, φησὶ, *τραδίτευεν ἀγρὸν ἀπ' ἐμοῦ τραδίτευε ἐμὶ ἢ ἀγρὸν*, &c. Utitur præterea Scholiaſtes Baſilic. lib.2. pag. 99.

ΤΡΑΪΤΟΥΡΗΣ, *Proditor, Traditor,* προδότης. Τραϊτυρία, *Inſidiæ, Proditio,* ἐνέδρα, προδοσία. τραϊτυρεύειν, *Prodere.* Hiſtoria MS. Beliſarii:

Ἀνὶ ὦ γῶ φοῖξα ποτὶ δόλον δημηγιρσία;
Ἂν ἰτραϊτυρεύτικα ἢ μέγα Βασιλία.

ΤΡΑΚΑΔΑ, *Strues lignorum,* apud Cruſium in Turcogræcia pag.255.

ΤΡΑΚΤΑΪΖΕΙΝ, *Tractare.* Gloſſæ MSS. τρακταΐζια, συσπιζία. Gloſſæ Baſilic. τρακταΐζει, ψηλαφᾷ. Τρακταΐζυσι, ἀναπαύουσι. Τραϊλάσαι, σκοπῆσαι, ἐξετάσαι. Codex Canon. Eccl. Afric. καθὼς ὁ ὑμίλιρα ἀδιαπαύστως παρ' ἑαυτῷ τρακταΐζει. Et Can. 56. ὅθεν ὃν πάντα τιμίζω τῇ τετρακταΐσμβια, &c. Menander in Legat. τὰ δὲ ἢ ἀμιλὼς κακῶς ἰλάλησαν ἢ ἰτραϊλαΐσαν τὼ ἀμιλὼν πυθόμενοι ἐσιωπῆσ. Chronicon Alexandr. an. 5. Juſtiniani : ἢ λοιπὸν τραϊλαΐσαν οἱ ἐν τῷ παλατίῳ ἴνες, ἴλαβον τὼ δίρυθρον ἴσω βαΐδιον. Sic ibi legendum. Photius in Bibl. Cod.18. ἀνεγνώσθη τρακτικὰ ἢ ἰ. συνόδ., ἐν οἷς τὰ λεγόμενα τρία κεφάλαια ἰτρακταΐσθη ὑπὸ Ἰουστίνου. Niceras Nicænus, ubi de Canonibus Synodi Trullanæ : ἃ τινες ὑδὶ φασὶν διχοθλῶσι τῶν Ρωμαίων, ἢ τραϊλαϊσθλῶσι. Occurrit præterea, in Baſilicis lib. 8. tit.1. cap. 17. 38. & alibi non ſemel, in jure Græcorom. lib.3. pag. 217. apud Theophilum Anteceſſ. lib.2. tit.12. Harmenopulum lib.2. tit.3. §.9. &c. Vide Τράκτον.

Τραϊλαϊσμὸς, *Tractatus.* Græcus Interpres Concilii Lateranenſis an.1215. cap.12. τοῦτο ὃ τὸ καπίτουλον τινὶ μὲν ἡμέρας συμβαῖνε, καὶ τὸ ἰθῷ ἢ Κισίλιας, ἐπιλαλήσθω, ἐν ᾗ ἀκριβὶς κραϊλάσθω τραϊλαϊσμὸς ὑπὸ ἀναλυπώσεως ἢ τάξιος καὶ φυλάξιος κανονικῆς.

Τραϊλύειν, idem quod Τρακταΐζειν. Apophthegmata Patrum in Niſteroo, num.5. καὶ ὕτως τραϊλύσῃς ἑαυτὸν τὼ πᾶσαν ζωὴν. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num.27. καὶ λοὶ τὸ ἄφαμα καὶ μοὶ τὸ φιλόμβρον ἐτέρου, ἃ ὃ χαὶ ἄβεσαλὸμ ἃ τῦτο τραϊτύωσα. Mauricius lib.2. Strateg. c.7. ἃ γὸ δυνατὸν ἔζι διύντας τραϊλύειν τινα τάξιν ἐπάνω ἵππων ἐν τῇ ἀριστερᾷ σκύλαμβ καὶ χομίνῃ καὶ τόξῳ. Conſtantinus de Adm. Imp. cap.53. καὶ δὴ κατελθόντων αὐτῷ ἀμφοτέρων ἐν τῷ πεδίῳ πρὸς τὼ μονομαχίαν, ἢ τραϊλυόντων ἰαυτὸς, &c.

Τραϊτωτὴς, *Tractator.* Lexicon MS. Cyrilli : τοῖς τραϊλυτῆ, τοῖς τὰ ἢ δημοσία φραΐσματα διοικῦσι. Τραϊτωτὴς ἢ Ἐπάρχυ, apud S. Baſilium Epiſt. 420.

Τραϊλυτικὴ ἢ δημοσίων φόρων, in Nov.28. Juſtiniani cap.84. Nov.147. cap. 2. & in edicto 13. cap.12. Horum nomen ut odioſum abolevit idem Juſtinianus Nov.30. cap. 2. 3. Euſtathius in Vita S. Eutychij Patr. Conſtantinopol. num.68. συνέβη πάντας τοὺς τὼ ἐπαρχίαν ἢ Πόντυ διοικοῦντας, τραϊλυτὰς φημὶ καὶ αὐτοὺς ἢ δημοσίων, ὅτι γε μὴν τὰ ἢ Μοδεραΐσιανῆς τάξεως ἐμπεπιθυμήκασι, ὁρμᾶσθαι πάντας ἐκ ἢ Ἀραβησσιῶν πόλεως, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S.Sabæ cap.54. οἱ κῦ κομὲν Τραϊλυτοὶ, ἢ Βινδίκις ἢ κῦ Παλαιστίνης δημοσίων, ἑκατὸν χρυσῆς λίτρας ἐξ ὑπάρχων ἐφοδίων καὶ δυσφορίων ἀνυδρίας μὴ δυναμένας ἐκπραττόμενοι ἰκάλεσθησαν ἐπιτρέψαι τὼ τύτων ἐκπραξιν τοῖς κῦ Ἱεροσόλυμα σωτιλιστᾶς κῦ ἀναλογίαν ἢ ἐκάς δυνάμεως. Et cap.73. κελεύσας τοῖς τραϊλυτῆ Παλαιστίνης χρυσίον ὑπουργῆσαι εἰς τὼ οἰκοδομίαν.

Τραϊλυτικὰ, quæ ab ejuſmodi tractatoribus ſeu exactoribus, præter conſuetum tributum exigebantur, in eadem Nov.30. c.3. Vide Ἐκπρακτικὸν, & Gloſſ. med.Lat. in *Tractatores.*

Τραϊλάτου, *Tractatus.* Gloſſar.Lat.Gr. *Tractatibus,* (ſic leg.) τοῖς τραϊλάτοις, ἢ δικαιολογίαις. Gloſſæ Baſilic. Τραϊλάτος, Ἀναπαύσεως, Συνόψις, Ἐπιλογή. Pſellus in Gloſſ.MSS.eadem habet, niſi quod τράκταβ præfert. Codex Canonum Eccl. Afric.cap.47. al.51. ὃθεν ἢ πίστεως γῦ ἢ ἐν Νικαίᾳ τραϊλάτυ ἐκτεθειμβι. Ubi Balſamon : ἐν τῇ ὅθεν ἢ πίστεως τραϊλάτῳ, ἤγουν ἐν τῇ καθηξιλάσει ἢ πίστεως τραϊλάτου γάρ ἔζι κῦ Λεόντιος ἡ δεκαπρωτία. Vide Gloſſ.med. Lat. in *Tractatus.*

ΤΡΑΚΤΕ κακεκμπικὸν, δίνδρον ἢ ζφύκε ἐλάτρυ. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843.

ΤΡΑΚΤΟΝ, *Cera alba.* Gloſſæ jatricæ MSS.ex Cod. Reg. 190. κηρὸς τραϊλὸς, ὁ λευκός. Neophytus in Gloſſis Jatricis MSS. κηρὸς τικτὸς, τὸ τραϊλῦ. Auctor Etymologici, & ex eo Phavorinus : τραϊλαΐζω, τὸ λευκαίνω, καὶ καλασπαλάζω, ἐξ ὧν τὸ τραϊτ., ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λευκός. Gloſſæ MSS. habent poſt καλασπαλάζω, δότο ἢ τραϊτ κηρῦ. Orneoſophium cap. 46. pag. 214. κηρίον τραϊτ ἢ μέρμαρον καλῶς κεκοπανισμένον, καὶ κοχλίας, ἢ τὸ λευκὸν ἢ ὠῦ μίξας καὶ κοπανίσας εἰς τὸ κλασμα ἐπιθὶς, ἢ ἐμβάσῃ. Ubi Interpres Gyllius *Ceram albam* vertit. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. κηρῦ τράκτε, ῥίζιτλω τίλεμμιτλω, πρόπολι, &c. Sic apud Paulum Æginetam lib.4. cap.21. ubi Cornarius ita ceram albam appellari cenſet, quia tractu & tractionem eò devenit, ut alba evadat, quo modo fieri docet Dioſcorid. lib.2. cap. 105. viderique vocem à Latinis ſumptam eſſe, & à Græcis uſurpatam : quæ eſt etiam ſententia Ant. Saraceni ad eundem Dioſcoridem. De *Tracta* veterum vide Hieron. Mercurial. lib.1. var. lect. cap.12.

Τράκτωμα, *Emplaſtrum quod ex cera alba*, & aliis ſpeciebus, confici ſolet. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. τράκτωμα ἐς ἰσχία πόνε. Occurrit apud Aſyrtum, & Demetrium Conſtantinopolit. in Hieracoſophio pag.146. 147. & Medicos recentiores.

ΤΡΑΚΤΩΡΙΑ, τραϊλωρία, *Tractoria*, de qua voce diximus in Gloſſ. med. Latin. Gloſſæ Baſilic. τραϊλωρία, κέλευσις Ἐπάρχυ, ἢ κομβίνα, ὅτου σώθημα ὑπὸ ἢ δρομικῶν ζώων. Euſtathius Anteceſſor de Tempor. intervall. τραϊλωρίαι κλίγουσι αἱ κελεύσεις αἱ ὑπὸ ἢ Ἐπάρχου προφάσῃ ζώων δρομικῶν γθυίσθαι.

ΤΡΑΜΙΟΝ. Vide in Δράμα & in Φατζαλεύσιον.

in Theophilo pag.456. ἐπὶ ἀυτῆ ἔστιν ὁ χρυσῆ τῦφα Ἰφφιανός, ἢ λιγομβρα Λύγδινος. Eadem habet Symeon Logotheta num.25. apud quem expungendæ voces ἢ φασῖ. Joan. Tzetzes Chil.8. cap.184.

Τιάρα σκέπη κιφαλῆς ὑπῆρχε σοῖς Πέρσαις,
Γ'ερον δὲ ἢ νίκας ἢ ἡμῶν οἱ στιφοφόροι
Σφαῖς κιφαλαῖς ἐπιθεῖλο τιάρας, ἤτοι τύφας,
Οἷον ἱππότης φορᾶ ὁ ἀνδριὰς ἐκεῖνος
Ὁ Ἰσπανίους ἢ κίονος ἐπάνω.

Ubi videtur legendum τύφας. Zonaras in Basilio Porphyrog. τιάρα ταινιωθὲς ἱμάτιον, ἰδοὺ τύφας καλῶ ὁ δημώδης, ἢ πολὺς ἀνθρωπος, τύφον οἶμαι ὀνομασθήναι, ὡς τὶλυφῶσθαι ποιῆσαι τὰς ἰαύτη ἀναδυμάσεις. Nicetas in Man.lib.3. num.3. καὶ πῶλον ἔχων ἐπὶ κιφαλῆς ἢ τιάραν ἐπιπλεῖν. Ubi Codex barbarogr. pro τιάραν, habet τύφαν. Vide in Φᾶσλα, præterea Dissertat. 14. ad Joinvillam pag.292. & Gloss. med. Lat. in *Tufa*.

Τυφίον, eâdem notione Leo in Tacticis cap.6.§.2. & ex eo Constantinus in Tactic. pag.13. ἰχίτωνας ἢ καὶ καπίδας σιδηρᾶς στεφανωμένας, λαμπρὰς πάνυ δὲ, ἰχόντας ἄνω ὡς τὰς κορυφὰς τυφία μικρὰ, ἤγουν λιβρία. Pag. 14. ἰχίτωνας ἢ καὶ τὰς ἐπιθυλίνας τίσαρας, ἢ ὡς τὸ κορυφάριον ἢ ἱπταρίου τυφίον, καὶ ὡς τὸ ὕπογλώσσιον ὁμοίως. Adde pag.18. & Leonem d. cap.6. §.10.Mauricius lib.1.Strateg. cap.2. καπίδας ἰχόντας ἄνωθεν τυφία μικρὰ. Lib. 12. cap.4. καπίδιον ἔχοντα τυφία μικρὰ καὶ φλάμουλα μικρὰ ἢ μόνον. Nescio cur Pigafetta ad cap.6. Leonis, §.2.& 10. *Foramina* interpretetur, in cassîde scilicet, cui infigi possit *Plumatile*, seu quodvis aliud ornamentum, cum sit ipsum ornamentum. Vide in Τυφὸν.

ΤΟΥΦΈΧΙ, τυφίκιον, *Sclopus*, *Tormentum bellicum minus*, *quod manu gestatur*, Καλασίλτης διάπυρος, Portio, nostris, *Mousquet*. Historia Politica pag.41. ἔχον γὰρ μπομπάρδας ἢ τυφίκια πολλὰ, καὶ βόλεις πάνυ, ἰχθύλο καπνὸς. Manuel Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag.16. καὶ δὸτὸ ἢ λαμπάρδας, καὶ δὸτὸ τὰ τυφίκια, ἢ δὸτὸ ἢ πλήθος ἢ λαοῦ, ἰσκοτίνιασεν ὁ κόσμος. Infrà: καὶ ἡμᾶς ὡς τοὺς Ῥωμαίους πολεμῶ κάμαλον ἐκάμαμβο ὡς αὐτοὺς μὲ ἢ λαμπάρδας, καὶ μὲ τὰ τυφίκια. Anonymus de Vulpe & Lupo:

Λαμπάρδες νάχῃ μπρότζινες, τυφίκια γεμισμένα.

Agapius in Geoponico cap.173. καὶ τότε τῶ κάμε κομμάτια, ἐ ῥίξε τα τηγύρι ἐκεῖ ὑπὸ ἄσαι κρυμμένο μὲ τὸ τυφίκι. Adde cap. 175. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib.5. pag. 126. ὅπου οἱ παλαιὸς τυφίκια ποτὲ δὲν ἐπιχειρίζουν, &c. Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 201. ait vocem τυφίκιον formatam ex sono τυφ, ut Bombardæ ex sono βομ. Hinc apud Turcos mansit vox *Top*, pro tormento bellico, & *Topschi*, seu *Topgibassi*, Præfecto munitionum bellicarum: & *Topcapisi*, Portæ bombardicæ, Constantinopoli, de qua Leunclavius in Pand. Turc. num.220.

Τυμφάκιον, eâdem notione in Hist. M S. Belisarij:

Σκεύη ἐ πυμπαρδίριδες, τυμφάκια, συρτυλίνας.

Ντυφέκιον, crebro in Chron. MS. Manuelis Malaxi pag 866. &c.

ΤΌΧΑ, pro τάχα, *Fortè*. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ ἀν ἴσχα ξεύρω, ἄτυχος ἢ ἤθελα σαφήσει,
Τὸν κόσμον ὅλον ἀνήμελα, ἢ ἤθελα γυρίσῃ.

Vide Τάχα.

ΤΌΧΜΕ ΧΑΡΠΟΥΖΆ, σπόρος πέπονος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Τόχμι κιτιμι, σπόρος ἀὐγόμι, in eod. Lexico.
Τόχμι καχῦ, σπόρος ῥιδικός, in eod. Lexico.
Τόχμι κάσλατα, σπόρος φράου, in eod. Lexico.
Τόχμι σαζὰτ, σπόρος πηγάνι, in eod. Lexico.

ΤΡΆΒΑ, *Trabs*, Δοκὸς, Ital. *Trave*. Τραβοσιὰ, *Tectum*, *Contignatio*, Δόκωσις. τραβώνειν, *Tegere*, &c.

ΤΡΑΒΑΖΆΡΕΙΝ, *In aliud vas refundere*, ex Ital. *Travasare*. Agapius in Geopon. cap.48. σφίγγῃ νὰ μιζιγίζῃς ἢ εἶναι, ἤγουν νὰ τὸ τραβαζάρῃς, νὰ μὴ χαλάσῃ.

ΤΡΑΒΈΑ, τραβαῖα, *Trabea*. Suidas: τραβαῖα, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες, παρὰ Ῥωμαίοις. Similia habet Codinus in Orig. Constantinopol. num. 31. τραβέαι ἢ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες. Joannes Lydus lib. de Mensibus: τραβέα ἢ ἄρα ὑάκινθος τρίβαφος ἐκ τριῶν γὰρ βαπτελῶν χρωμάτων, πορφύρας, κόκκου, καὶ ἢ λιγομένης ἱσαλίδος βλάστης. Pæanius seu Capito Lycius in Metaphrasi Eutropii lib.1. ἐσθῆτα τὸ σχῆμα, τραβέαν τόγαν αὐτῶν ὀνομάζουσιν, ἐκ ἢ ὑπλίσιας ἢ Ῥωμύλο μίμησθαι ἐς φάρος. Vide Gloss. med.Lat.in *Atrebatica*.

ΤΡΑΒΊΖΕΙΝ, τραβᾶν, *Trahere*, *Attrahere*, ἕλκειν, σύρειν. Τράβισμα, *attractio*, ἕλκυσις. Damascenus Studita in Homil.21. καὶ τραβίζουσι τὰ μάλια τους &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.8.

Τόσο τὸν ἐτραβίξασι τάλογα ἐ τὸν δύο.

Portius: *Moneris*, ἵνα καράβι μ' ἕνα ἄνθρωπον, ἐπὲ τραβᾷ τὸ κῦμα εἰ κάθι πάγκο. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Theophilo Imp. pag. 652. καὶ ἐπῆρε τὸ σχοινίον ἢ καμπάνας, ἢ τὸ ἐτράβα, καὶ ἔκρουε ἡ καμπάνα. Rursum pag. 595. ἐτράβιξεν πῶς σκάλα ὑπὲ ἐξέπεσε. Georgius Contares lib.5.Hist. Athenar. pag. 120. ἢ τραβίζουσάς τε ὡς τὰς ὀφθαλμὰς ἢ σαγῆς, ἐφίλησεν. Γλυκοτραβίζειν, *dulciter attrahere*, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part.1. pag.50. A voce Latina, *Trahere*, deducit Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΤΡΑΓΑΝΌΣ, *Citus*, *velox*. Nicetas in Murtzuphlo num.4. ὁ ἄσχημος γνώμη, ὁ τορὸς καὶ τραχὺς λαλιὰ, καὶ μόνον ὡς ἐπορχομένη ἐκ χάλασι. Ubi Codex Barbarogr. ὁ τιθρωμένος καὶ τραγανὸ σωστυχία, præfert. In Gloss. Gr. Lat. τραγανὸν, *Callosum* exponitur. In Gloss. S. Bened. *Cartilago*.

ΤΡΑΓΟΔΊΝΟΣ. Vide in Ἀσφαλῶς.

ΤΡΑΓΌΚΕΡΑΣ, *Cornulaca*, τραγὸς, & κέρας, apud Interpolat. Dioscor. cap. 632. Vide Ruellium lib.3. cap.99. Lexicon MS. ex Cod. Reg.1843. τράγόκερως, ὁ ἁλὶς.

ΤΡΑΓΟΆΛΑΣ, *Stragula*.Suidas: τραγόλας, ὅπλον ᾧ χρωμένῳ ὁ Κύπλος ὅτε βίαιον ἐφῆκε πλῆθος, ὅς τ' βλαθέντα δὴ τ' Θύρακος, καὶ δὴ τ' πλάνην διασπάσαι, καὶ τῇ γῇ φροντίσαι. Vide eundem in Κύπλας.

ΤΡΑΓΌΝΑΤΟΝ, *Lychnis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. c.521.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΊΝ, *Canere*, *cantum edere*, *modulari*, ᾄδειν, ᾠδὴν, μέλπειν, λιγυρίζειν, ex τραγῳδῶν. Nicetas Barbarogr.MS.in Murtzuphlo num.4. καθίσασα συώφρονα, ἐτραγῴδει καὶ ὀρχεῖτο. Ubi Cod. edit. κυκλαμίνου ἀφῆκε μέλος. Achmes Onirocrit. cap.254. ὁ ἢ ἐτραγῴδει ἐ μόνον αὐτὸς ἰδυφώνως, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ τραγῴδῃ γυναῖ κλυτὰ νὰ τῶ ἰδιακονῆσι.

Alibi:

Μόνο νὰ πῶν ἢ Ταρσίας ταρβῆ νὰ τραγῳδήσι.

Mox:

Καὶ τραγῴδι τὸ ἡ ἄτυχος μὲ τίλιαν μελῳδία.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag.97. δὸτὸ μίαν θυρίδα ἐκρέμασεν ἵνα πετζέσι, ἤγουν γρύλλος, καὶ ἐτραγῴδια, καὶ ἡ νυκτερίδα τὸ ἐρώτησε δι' τι αἰτία τῶ ἡμέρα ἠσυχάζει, τῶ ἢ νύκτα τραγῳδῆ.

Τραγῳδι, *Cantilena*, ᾠδὴ, in Corona preciosa:

Gloss.

Glossæ Græcobarb. τὰ τραγύδια, καὶ ὕμνοι, ἢ δοξολογήσεις. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Τότε μὲ λόγια δοτικὰ, καὶ μὲ γλυκὺα τραγύδια,
Κλοῦσι ἢ φωτίζας τὰς, &c.

Et lib 6.

Ἤμα τραγύδια καὶ χαραὶ, παιγνίδια τὰ σημαίνει. Hermodorus Rhegius in Proverbiis MSS. ὅτε καὶ λέγω ἢ χορῷ, πολλὰ τραγύδια ξυῤῥα. Apud Panagiotam, pag. 248. τὰ ἄσημα τραγύδια.

Τραγύδημα, eâdem notione. Luithprandus lib. 1. cap. 11. *post nonnulla inutilia* τραγυδήματα, *id est cantilenas, somno sese dedere.*

Τραγυδακάι, *Cantiuncula.*

Τραγυδιστὴς, & τραγυδίστρια, *Cantor, Cantatrix*, ἀοιδὸς. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. συρίσδω λέγε, ὃ ἢ κωμῳδὸς τραγυδιστὴς. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 103. δίκαια ἔπαθα, ὅτι ἰσόζως τὰ ἄμαξ μάγαρθ, δὶν ἔφασκε τὰ ἡμῶ τραγυδίστρια. Et pag. 105. τραγυδίστρια κακόφωνθ ἐτραγύδα συχνὰ ἀς ἴνα σπάδι θολοσιπάσθαι. Stephanus Sachleces in versibus Politicis:

Τραγυδιστάδες πειρατὴν, παίγνιστις κατάκρυσιν.

Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 849. ἴσμαθι ὃ ὅτι οἱ Ρωμαῖοι γράφει τὼ φωνὰν ἢ ψαλτὴν, καὶ ἢ τραγυδιστάδαν, &c.

ΤΡΑΓΟΤΑΛΟΣ, *Caper, Hircus*, ὁ αἶγα, in Glossis Græcobarb.

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ, *Tradere*, vox frequens apud J C. Græcos. Responsum de Nudis pactis, in jure Græcorom. tom. 2. pag. 193. ἰμὲ γάρ τις, φησὶ, τραδίδωσιν ἀγρὸν ἀυτῶ· τραδίδωσι ὃι ἢ ἀγρὸν, &c. Utitur præterea Scholiastes Basilic. lib. 2. pag. 99.

ΤΡΑΪΤΟΥΡΗΣ, *Proditor, Traditor*, προδότης. Τραΐτουρια, *Insidiæ, Proditio*, ἐνέδρα, προδοσία. τραϊτουρεύειν, *Prodere.* Historia MS. Belisarii:

Ἀνὶὼ ἢ γῶ ἀρπξα ποτὶ δόλον δημηγορία;
Ἂν ἐτραϊτουρεύτικα ἢ μέγα Βασιλία.

ΤΡΑΚΑΔΑ, *Strues lignorum*, apud Cruſium in Turcogræcia pag. 255.

ΤΡΑΚΤΑΪΖΕΙΝ, *Tractare.* Glossæ MSS. τρακταϊστία, σκοπισία. Glossæ Basilic. τρακταίζω, ψηλαφῶ. Τρακταίζωσι, ἀνακινῶσι. Τραϊλαῖσαι, σκοπῆσαι, ἐξετάσαι. Codex Canon. Eccl. Afric. καθὼς ὁ ὑμέτερα ἀγιωσύνη παρ' ἐκατὸ τρακταΐζει. Et Can. 56. ὅθεν ὧν πάντα νομίζω δεῖ τετρακταϊσμθία, &c. Menander in Legat. τὰ ὑπὲ ἢ ἀρμένις κακῶς ἠλάλησαν ἢ ἐτραϊλαΐσαν τὼ ἀρμένω πολίτικα ὀνόματθ. Chronicon Alexandr. an. 5. Justiniani: ἢ λοιπὸν τραϊλαΐσαλθ αἱ ὁ τῆ σαλατίφ ὅλις, ὅλαθον τὼ σύμβουλον ἴσω βαίθεσι. Sic ibi legendum. Photius in Bibl. Cod. 18. ἀνεγνώσθη φραντικὰ ἢ ἱ. συνόδθ, ὁ ὡς τὰ λεγόμθνα τρία κεφάλαια ἐτρακταίσθη ὑπὲ εἰρηνίου. Nicetas Nicænus, ubi de Canonibus Synodi Trullanæ: εἴ τινες γὰρ φαίνοιθ δεχθῆναι παρὰ Ρωμαίων, ἢ τραϊλαϊσθῆναι. Occurrit præterea, in Basilicis lib. 8. tit. 1. cap. 17. 38. & alibi non semel, in jure Græcorom. lib. 3. pag. 217. apud Theophilum Antecess. lib. 2. tit. 22. Harmenopulum lib. 2. tit. 3. §. 9. &c. Vide Τράκτος.

Τραϊλαϊσμὸς, *Tractatus.* Græcus Interpres Concilii Lateranensis an. 1215. cap. 12. τοῦτο ὃ τὸ κανόνιλον τινὶ μὴ ἡμέρας συνηχῶς, καὶ τὸ ἰδθ ἢ Κισίλας, ἐπιβιλάσθω, ἐν ᾧ ἀκριβὶς τραϊλάσθω τραϊλαϊσμὸς ὑπὲ ἀναβυπάτους ἢ τάξιος καὶ φυλάξους κανονικῶς.

Τραϊλίειν, idem quod Τρακταΐζειν. Apophthegmata Patrum in Nisteroo, num. 5. καὶ ὅταν τραϊλιόσιλις ἑαυτὸν τὼ πᾶσαν ζωλὰν. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num. 27. καὶ λῶ τὸ ὅρμια καὶ μὸν τὸ ἐβόμθον ἑτέρου, ὁ ὃ χὴρ Λβυσαλὰμ ὁ τῶτο τραϊτούσας. Mauricius lib. 2. Strateg. c. 7. ἴ γὸ δυνατὸν ὅτι διάτασε τραϊλιόν τινα τόξω ἑτάσω ἔτασθ ὁ τῆ ἀριστερᾶ σκέλαρι καλιχομένῳ καὶ τόξῳ. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. καὶ δὴ κατιλθόσλιν αὐτὸν ἀμφόλιρον ὁ τοῦ πιδίου φὸς τὼ μονομαχίαν, ἢ τραϊλιόσλιν ἑαυτὸν, &c.

Τρακτάτωρ, *Tractator.* Lexicon MS. Cyrilli: τοῖς τραϊλαῖς, τοῖς τὰ ἢ δημοσία φραίσματα διοικῶσι. Τρακτάτωρ ἢ Ἐπάρχθ, apud S. Basilium Epist. 420.

Τραϊλάται ἢ δημοσίων φόρων, in Nov. 28. Justiniani cap. 84. Nov. 147. cap. 2. & in edicto 13. cap. 12. Horum nomen ut odiosum abolevit idem Justinianus Nov. 30. cap. 2. 3. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 68. σωλὲν πάσλις τὰς τὼ ἐπαρχίαν ἢ Πόλις διοικόσας, τραϊλάτας φημὶ ἢ ἀυτὰς ἢ δημοσίων, ἐτι γε μὴν τὰ ἢ Μοδεραλιανῆς τάξιος ἐμπισιδύμους, ἐρμᾶσαι πάσας ὁπ ἢ Κραβατσιλῶν πόλις, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 54. οἱ κῦ χωρὶν Τραϊλάται, ἢ Βηδλαίας ἢ κῦ Παλαιστίνθ δημοσίων, ἑκατὸν χρυσᾶ λίτρας ἐξ ὀνόρων προσόπων καὶ δυσφόλλων ἀναθλῶναι μὴ δυναμένας ἐκπρατῆρθαι λυαλκάθησαν ἐκπρᾶξαι τὼ τότον ἐκπραξιν τοῖς κῦ Ἱεροσόλυμα σωτιλιστᾶς κῦ ἀναλογίαν ἢ ἑκάστ δυναμένας. Et cap. 73. κελεύσας τοῖς τραϊλάτ Παλαιστίνης χρυσίον ὑπουργῆσαι εἰς τὼ οἰκοδομῶ.

Τραϊλάτικα, quæ ab ejusmodi tractatoribus seu exactoribus, præter consuetum tributum exigebantur, in eadem Nov. 30. c. 3. Vide Ἀσπαγιὰν, & Gloss. med. Lat. in *Tractatores.*

Τραϊλάτος, *Tractatus.* Glossar. Lat. Gr. *Tractatibus,* (sic leg.) τοῖς τραϊλάτοις, ἢ διαλογίαις. Glossæ Basilic. Τραϊλάτης, Ἀναλάβρσις, Σκέψις, Ἐπιλομὴ. Psellus in Gloss. MSS. eadem habet, nisi quod τράκταθ præfert. Codex Canonum Eccl. Afric. cap. 47. al. 51. ἀφὲ ἢ πίστις γὸ ἢ ἐν Νικαίᾳ τραϊλάτθ ἀκύραθθ. Ubi Balsamon: ἐν τῇ ἀφὲ ἢ πίστις τραϊλάτῳ, ἤγουν ἐν τῇ καθεξίλάσει ἢ πίστις τραϊλάτου γάρ ὅτι κῦ Λεόντιος ἢ δεκιμασία. Vide Gloss. med. Lat. in *Tractatus.*

ΤΡΑΚΤΕ κακκυμπιὰν, δίνδρον ἢ ζωφερὸν ἀλίπτρθ. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΑΚΤΟΝ, *Cera alba.* Glossæ jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. κηρὸς τραϊλὸς, ὁ λεύκος. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. κηρὸς τικτὸς, τὸ τράϊλον. Auctor Etymologici, & ex eo Phavorinus: τραϊλαΐζω, τὸ λευκαίνω, καὶ καθαρεύζω, ἐξ ὧ τὸ τρακτὸν, ὁ κηρὸς ὁ πεποιημένος λεύκος. Glossæ MSS. habent post καθαρεύζω, λέγε ἢ τρακτὸν κηρῶ. Orneosophium cap. 46. pag. 214. κηρίον τρακτὸν ἢ μάρμαρον καλῶς κεκοπανισμένον, καὶ κοχλίας, ἢ τὸ λεύκιν ἢ ὠῶ μίξας καὶ κοπανίσας ἐς τὸ κλάσμα ἐπίθις, ἢ ἐπάσσῃ. Ubi Interpres Gyllius *Ceram albam* vertit. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. κηρῶ τράκτθ, ῥίζιλω τιλειμμένω, πρόπολιν, &c. Sic apud Paulum Æginetam lib. 4. cap. 21. ubi Cornarius ita ceram albam appellari censet, quia tractu & tractionem eò devenit, ut alba evadat, quo modo fieri docet Dioscorid. lib. 2. cap. 105. videriquo vocem à Latinis sumptam esse, & à Græcis usurpatam: quæ est etiam sententia Ant. Saraceni ad eundem Dioscoridem. De *Tracta* veterum vide Hieron. Mercurial. lib. 1. var. lect. cap. 12.

Τράκτωμα, *Emplastrum quod ex cera alba*, & aliis speciebus, confici solet. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. τράκτωμα ὰς ἰσχία πόνι. Occurrit apud Apsyrtum, & Demetrium Constantinopolit. in Hieracosophio pag. 146. 147. & Medicos recentiores.

ΤΡΑΚΤΩΡΙΑ, τραϊλωρία, *Tractoria*, de qua voce diximus in Gloss. med. Latin. Glossæ Basilic. τραϊλωρία, κέλευσις Ἐπάρχθ, ἢ κομβεῖνα, ὅτου σώθμα ἐβόλ ἢ δρομικῶν ζώων. Eustathius Antecessor de Tempor. intervall. τραϊλωρίαι λέγονται αἱ κελεύσεις αἱ ἐβόλ ἢ Ἐπάρχου προφάσ ζώων δρομικῶν ἐξιόντα.

ΤΡΑΜΙΟΝ. Vide in Δράμια. & in Φατζαλιόσιον.

ΤΡΑΜΠΟΎΚΑ, *Trabucha*, Machinæ bellicæ species, de qua pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Theseï lib.1.

Καὶ παρθῦς γὸ ἔφιστ ξυλόκαστρα τὰ ποίνυν,
Καὶ μαγγανίλας φοβεραῖς, καὶ πύργυς, καὶ τραμπούκα.

ΤΡΆΝΑ, *Trana*, Maris ἰτυχαὶ, in quibus *Piscatoria* fiunt, de quibus egimus in Gloss. med. Lat. Michaël Attaliates in Synopsi tit.95. καὶ ἐτυπώθη τὸ ἐν μέσῳ διάστημα ἀπὸ τράνας ἕως τράνας ὀργυιῶν τξέ.

ΤΡΑΝΣΛΑΤΕΎΕΙΝ, *Transferre*. Glossæ Basilic. τρανσλαδιόμβων, μεταθιόμβων. Vide Gloss. med. Lat. in *Translatare*.

ΤΡΆΝΤΑ, Τραπάεια. Vide in Τράπα.

ΤΡΆΠΑ. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect.4. cap. 22. de Patriarcha: ἐκᾶσι ὁ ἀποβαίνῳ καὶ αὐτῷ, ἀναλθόμβῳ μετ' αὐτῷ, καὶ διαθόσις τὰς ἐν τῇ αὐτῇ πύλῃ ὑπηρέτας τῆ Πάπα τὰς τὰς ἀργυρέας τράπας κατέχοσας ὑπὲρ ἄκρου ὄβδας, ἀναλθόμβῳ ὡς τὸ τρίκλινον. Idem sect.16. c. 15. ἀκολουθῶ ὁ αὐτῷ (τῆ Πάπα) σαμβὸς, καὶ κανσινοὶ, καὶ οἱ Πραιτοσηλάριοι, καὶ οἱ τὰς ἀργυρέας τράπας καλίχοσις, &c. Hos *servientes armorum cum argenteis baculis* vocat ceremoniale Romanum pag. mihi 120.

ΤΡΆΠΕΖΑ ἱερὰ, *Altare*, *Mensa sacra quæ in Bemate consistit, in qua sacrificium conficitur.* ἡ θέα, καὶ ἱερὰ, καὶ λίτυργῳ τράπεζα, apud Basilium Seleuciensem lib.1. de Vita S.Theclæ pag.122. τράπεζαι τῆ αἱματίων θυσιῶν, apud Theophanem an. 12. Heraclii. Vide eundem an.32. Justiniani: πανταχὸς καὶ θυμιᾶς τράπεζα, apud Nicetam in Isaacio lib. 3. num.1. extr. Versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Ἡ δ' ἁγία τράπεζα τὸν φάτνον ὁμοιώσει,
Ἐν ᾗ Χριστὸς κατέκλιθ' ἡμῶν ἐκ παρθένε.

Vide in hanc sententiam S.Maximum & Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagog. Palladius in Vita S. Chrysostomi pag.51. δίδωσι χιλίας χρυσίνους, ὁρκώσασα αὐτῷ κῦ τῆ σώματῳ τραπέζης, &c. Idem Theophanes an.3. Leontij: προδοσία γέγονε ἀπὸ τῆ μονάζοσας ὑπὸ ἰδιωτικῶν ἀρχόντων τῆ τὰς κλῆς τῆ χειρωτόνου μεθ' ὅρκυ φρικῆ ἐν τῇ ἁγίας τραπέζης ἐμπεδωτίλων. Theophanes Cerameus Homil. 55. ἡ ὁ θέα τράπεζα τῆ ἐξ ἀργύρυ καὶ χρυσῆ μαρμαρυγαῖς ἀναστράπτουσα καθαπλέτα τῆ διατῶ. Constantinus Manasses:

Καὶ τράπεζαν τὸν μυστικὸν καλαφυγὸν ποιῆ.

Pachymeres lib.7. cap.17. ἀπέρχη τὰ ἄδυτα τῆ ναῦ, καὶ ὡς ἱερᾶ αὐλιὰ τῆ μυστικῆ τραπέζῃ χρώμβῳ, ἐκεῖθεν ἀντιτίμπαν τὸς ἀπειρῶτας μὴ ἐξιέναι, μήτε μέλι ἀφιδές, κἂν ὅτι ἐκ πράτου. Vide nostram Constantinopolim Christianam lib.3.num.53.54.55. & Gloss. med.Lat. in *Mensa*. præterea Symeonem Logothetam in Basilio num. 9. Tabellam I. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Nec Bematis τράπεζα duntaxat ἱερὰ appellata, sed & illa quæ in Diaconico stabat. Euchologium Goari pag.245. τῆ ἀρχιερέως ἐσαμβὸς πρὸ τῆ ἁγίας τραπέζης τῆ ἐν τῷ διακονικῷ, &c. nimirum priusquam μεγάλη ἄβδος sactæ Liturgiæ fiat, in ea disponuntur panis & vinum ad sacrificium, quæ quidem τῶν ἁγίων nomine donant, licet nondum consecrata, ut ex Liturgiis passim docemur.

Τράπεζα, *sacra Eucharistiæ participatio*. Synesius Epist. 66. ἐκλησία μὲν ὠνόμασέ μοι αὐτῆ, ἡδὺ τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα. Synodicon adversus Tragœdiam Irenæi cap.3. *Sermo Nestorii Constantinopolitani Episcopi, quem dixit dum tardius intrasset ad mensas, eo quod necessitates popoposcissent in secretario.* Id est ad celebrandam sacram Liturgiam, & cap.133. *nec patris senectam miseratus, nec communionem mensæ formidans, nec naturam reveritus, &c.* Vide Παρατραπέζιον.

Τράπεζα, *Mensa*: dicitur interdum quidquid ad mensam, seu ad victum, infertur à collatoribus, vel in specie, vel in adæratione, (ἐξαργυρισμῷ) Præsidibus, judicibus, atque adeo militibus. Illa autem erat duplex, altera *δημοσία*, altera *ἰδιωτικὴ*. Utriusque meminit Edictum 13. Justiniani cap. 6. 21. ubi dicuntur inferri ὡς ἀποτροφὼ τῆ ἀρχόντων, ἤ τῆ τάξεων, τάς τε στρατιωτικὰς, τάς τε τῆ ὁλυμπίων. Unde colligere licet *ἰδιωτικὴν τράπεζαν* videri appellari, quæ Præsides spectabat: *δημοσίαν* verò, quæ milites vel donativa. Adde cap.23. §.2. & lib. 56. Basilic. tit. 17. §.19. & Gloss. med. Lat. in *Mensa*. Atque ita intelligendus Synesius Epist. 127. ubi de Rufino Præfecto Prætorio: τάτλαι ὁ στρατιώτας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ὡς φῄς, τὰς ἀνδραπόδας, καὶ ἰσονεκτάτας, ἵν' ᾗ σοὶ βίᾳ πράξοσιν τὸ χρυσίον ἀναπεμπέτω πιστῶς, ὡς τὴν τράπεζαν τὴν αὐτῆ.

Apud Codinum, caput 7. inscribitur περὶ τῆ Βασιλίκης τραπέζης. Et cap. 14. num.24. γίνεσθαι τράπεζαν dicitur, cum Imperator in Festis solemnioribus publicè convivabatur cum Proceribus. Vide Gloss. med. Lat. in *Mensa*.

Ὁ ἐπὶ τῆ τραπέζης, *Præfectus mensæ Imperatoriæ*. Acta S. Maximi Conf. num.6. pag. 36. καὶ Σέργιῳ ὁ Εὐκράλας ὁ ἐπὶ τῆ τραπέζης βασιλικῆς. Leo Grammaticus in Basilio pag.472. Νικήτας ὁ τῆ ἐπὶ τῆ τραπέζης τῆ Ξυλίτζη καθηγεμονεύσαντος, &c. pag.476. ἀπέστειλεν Κωνσταντῖνον τὸν τῆ τραπέζης, &c. pag. 5. Κωνσταντῖνος ὁ τῆ Βουλᾶ ὁ τραπέζης. Ita de eodem Constantino Anonymus in Leone Philosopho num.2. & Symeon Logotheta num.6. Apud Annam Comnenam lib.13. Alexiad. pag. 377. occurrit alter Constantinus ἐκλομίτης ἐπὶ τραπέζης, qui pag. seq. dicitur ὁ ἐπὶ τῆ τραπέζης. Georgius Acropolita in Chron. cap.36. Ταρχανειώτης Νικηφόρος, ὃς ἐπὶ τῆ τραπέζης τῆ βασιλικῆς ὑπῆρχε τότε, μέγας δομέστικος τετιμημένος ὕστερον. Adde cap. 40. 68. Joannes Cantacuzenus lib.1. cap.41. διακριθεὶς ὁ αὐτὸς ὁ ἐπὶ τῆ βασιλικῆς τιταλμῷ τραπέζης. Pachymeres lib.4. cap.29. τῆ μὲν Λιβαδάρεων Παλαιολόγου ἀπαναβιβάσει, τῆ ὁ Βρυέννιον ἐπὶ τῆ τραπέζης τιμῆ. Ita lib.11. cap. 15. huic præterea primitus incumbebat cura agrariorum vel Dromonum Imperatoris, ut τῆ ἐπὶ τραπέζης Augustæ cura τῆ ἀγραρίων vel *δρομωνίων* Λυγουστιακῶν, ut scribit Porphyrogenitus lib de Administr. Imp. cap.51. sed hæc postea translata ad Præfectum Phialæ, τῆ τῆ Φιάλης. Scribit seu potius fingit, Gregoras lib.7. jam inde à Constantini M. temporibus Russiæ Principem habuisse τῆ ἐπὶ τραπέζης dignitatem.

ΤΡΑΠΕΖΆΡΗΣ, exponitur à Goaro ad Euchologium pag.867. *Refectorarius*, cui, uti scribit, in Monasteriis Refectorii & mensæ sternendæ cura incumbit.

Τραπεζαρία, idem munus & officium in monasteriis Puellarum. Typicum MS. Monasterij Deiparæ τῆ Κεχαριτωμένης cap.25. προχαρεῖν ἡ Ἡγουμένη καὶ Τραπεζαρίαν, διακονοῦσαν μὲν καὶ τάλλα ὅσαπερ ἡ Κελλαρία αὐτὴ ἐπιτρέψει, καὶ ἐν αὐτῇ ὁ ἱερεὺς παρέρχεσθαι τὴν τράπεζαν ἡσυχῇ καὶ ἡρεμαίως ὀφείλουσαν· καὶ ἤ τινας ἄδει τῆ ἀδελφῶν διοχλέσας καὶ ταραττομένας ἡ ψιθυρίζουσας, ὁρᾶσθαι ταύτας ἡσυχίας ὑπομιμνήσκειν, καὶ συμβουλεύειν αὐτῆ φαίλλειν κῦ νῦν, καὶ ὁμιλίας ἀπέχεσθαι καὶ προσέχειν μελέτην ταύτῃ καὶ ἡ τῆ ἀδελφῶν ἀκριβολογία, καὶ τὸ μὴ ἀγανάκτησιν τινὶ μὲν αὐτῆ δ' παρεῖν ἐν τῇ δύχαριστίᾳ, τινὶ ὁ ἀπολέσθαι ὡς τὸν ἱερέα, καὶ ἀεὶ ἑκάστῃ ἀναγινώσκειν τῇ προσευχῇ. Adde c.47. Ejusmodi porro Refectorariorum munus

Τραπεζαρῶν

Τραπεζαρῶν videtur appellari à Paulo Monacho lib. 1. Collectan. μὴ γὰρ τὸ παρελθὸν τ᾽ χωρίον τ᾽ τρυγητ᾽, παραδίδοῦ δηλώσειν ἀς τὸ τραπεζαρῶν.

ΤΡΑΠΕΖΙΑΤΙΚΟΝ, *Sumptus pro mensa*, seu *pro quotidiano victu*. Typicum MS. Monasterii Deiparæ τ᾽ Κεχαριτωμένης cap. 7. Δωρεὰν ἢ προσλαμβάνεσθαι καὶ διανέμεσθαι, τοὺς προσόντας βουλόμενα, ἐκ τῆ ἰδίαν τ᾽ αὐθεντῶν καθεσταμένους τοιούτῳ δίσκου ἄνδρ τινὸς· ὅτι γὰρ διδάσκαλῳ παρέχει τις, ἢ τε συνήθεια, ἢ τε προσιόντες ἐπιζητοῦσι, ἢ τὸ λεγόμενον τραπεζιωτικὸν, ὃ τ᾽ ἄλλο τι ὁποιῳ δήποτε ὀνόματι κατονομαζόμενον. Vide Gloss. med. Lat. in *Cœnaticum*.

ΤΡΑΠΕΖΙΤΑΙ. Vide supra in Ταπεταρίαι.

ΤΡΑΠΕΖΟΓΙΓΑΝΤΕΣ, *Summi helluones*, in invectiva in Constantem ac Maximi judices.

ΤΡΑΠΕΖΟΚΡΑΒΒΑΤΟΝ. Vide in Κραββατῶν.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ. Vide in Μανδύαι.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΙΟΣ, *Structor*, *Infertor*. Hesychio, ὁ τ᾽ πάσης ἕδρας τὰ συμπόσια παρασκευῶν ἐπιμελούμενος. Similia habet Auctor Etymologici. Synesius de Regno pag. 15. Σεμνὸν ἴχνος τ᾽ δῶρον, καὶ ὁ τραπεζοποιὸς, καὶ ὁ ἕδρας τ᾽ ἐπιὼν, ἢ ὁ ἀμφιμασφόρος.

ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ, *Trapezophorus*, apud Paulum JC. in l. 3. D. de supellectile leg. quam vocem variè interpretes vertunt. Quibusdam enim dicitur mensa, in qua vasa potoria reponuntur, quam ita recepti significatione appellatam suæ ætate scribit Julius Pollux. Glossæ Gr. Lat. Τραπεζόφορα, *Caliclare*. Hac etiam voce utitur Artemidorus lib. 1. Oniroc. cap. 76. Alij τραπεζόφορα columellas esse volunt, quibus mensa ipsa sustentatur. Vide Auctorem Etymologici. At si recentior spectetur ætas,

Τραπεζόφορον, erit Mappa quæ mensæ sacræ insternitur: nam ita *Pallam altaris*, quæ alteri, quam Καταπέτασμα vocant, insterni solet, & quæ interdum ἄπτυσμα dicitur, uti in hac voce docemus, appellant. Symeon Thessalonic. lib. de Templo pag. 216. καθαίρεται ἢ τὸ λεγόμενον εὐθὺς καὶ μετ᾽ αὐτὸ, τραπεζόφορον κάλυμμ, ὅτι τάφῳ ἔστι καὶ ζῶντ᾽ τ᾽ Ἰησοῦ· ἢ τὸ μὴν ἔξω ὡς σινδὼν ἢ περιελίττουσα τὸν· τὸ ἢ ὡς δόξης περιβολή. Et lib. de Sacrament. Καθαίρεται τίθη, ὁ δηλοῖ τὸν σινδόνα ὑπὸ τ᾽ νεκρωθέντα δι᾽ ἡμᾶς θάνατ σώματι. ἅτε τὸ τραπεζόφορον, ὅπερ λαμφρότερον, ὃ ὡς τύπον τ᾽ δόξης τ᾽ Θεοῦ ἔστιν, ὅτι καθίρα Θεοῦ τὸ θυσιαστήριον. Græcus Interpres Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 9. καὶ τὰ σκεύη τ᾽ διακονίας, καὶ τὰ ἐνδύματα τ᾽ διακόνων, καὶ τὰ τραπεζόφορα. &c. Ubi Lat. *Vasa ministerij & vestimenta ministrorum, ac pallas altaris*, &c. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 17. τὶς ἢ χρεία τ᾽ τοσούτων ἱερῶν σκευῶν; ἢ ἐν ποίας τραπέζης μεγίθει ἀπλωθήσοῦ τὰ τοιαῦτα ἱερὰ τραπεζόφορα.

ΤΡΑΠΕΆΛΑ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ τ᾽ παπάδων ὀλοσῶν καὶ κάμισα τραπέλα.

ΤΡΑΠΗΔΑΝ, τραπηδᾶν, *Tripedare*, τριποδίζειν, ut est in Glossis Græcolat. Glossæ Græcobarb. αἰωλαίζω, ἀλλόμενος τῇ ἑτέρᾳ ποδὶ. τραπηδάτω μὲ τὸ ἑνὰν ποδίν. Alibi: ἀθυρόω, παίζω, σκιρτῶ. τὰ παίζοντα, τὰ σκίρτα, τὰ τραπηδᾶ. Vide Salmasium ad Hist. aug. pag. 244.

ΤΡΑΠΑΓΑ, Navigij barbarici species. Arrianus in Periplo Maris Erythræi: τούτῳ χαίρει ἀεὶ αὐτ᾽ τ᾽ πάντων βασιλικὰ ἀλιᾶς ἐλέφαντος πληρώμασι μακρῶν πλοίων, ἃ λέγοῦ Τράπαγα ἢ Κάτυμβα, ὁρῶς ἀπάσῃσιν ἐξέρχονῦ.

ΤΡΑΤΈΡΕΙΝ, *Tractare*, ex Ital. *Trattare*, *agere*. Theodosius Zygomalas Epist. 6. apud Crusium in Turcogr. ἰχθὺς τὸ ταχὺ ἅπαν ὕστερον μιγάλως δεῖ λόγου σου, πῶς νὰ μὲ τραλάρῃς. Et Epist. 36. σὺ ἢ δὲν ἠξεύρῳ πῶς μὲ τραλάρῃς, ὁπᾶ δὲν ἔμεινεν γραφεῖον σε ἐλάβα.

ΤΡΆΦΟΣ, *Fossa*; *Vallum*, τάφρ. Corona pretiosa: Τράφ, *Fovea*, βόθρ. Herodiani Epimerismi MSS. Σάραξ, ὁ τράφ. Glossæ Basilic. μετὰ τὸ τραλόπιδον ἀπ᾽ τ᾽ πολεμίων γῆν ἔσωθεν ἄρξῃ πᾶσαν τράφον, ἔστι παρεμβολὴ, &c. Scholiastes Hermogenis: τοιοῦτόν ἔστι καὶ τὸ, ἐὰν περὶ τάφρον τράφον ἄνῃς, ἢ τ᾽ καλιᾶς, ἄφον καλιάν. Adde Eustathium Il. ε. pag. 582. & Il. θ. pag 706. Leo in Tacticis cap. 11. n. 8. ἀσφαλίζεσθαι ἢ ὀρύγματα, ἢ πάλαι, (al. πάλιν sed leg. πάλαις) ἢ ὁπλοπλήκτῳ τράφῳ, ὃ λέγουσι φόσσα. Et cap. 20. §. 2. ἔστι τράφος ὀρύσσειν, ἔστι τράφος περιχαννύειν. Julius Africanus MS. de Apparatu Bell. cap. 69. ἔσωθεν ἢ τ᾽ τράφου, μᾶλλ᾽ ἀσὶν ἄμαξαι, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἐπικαθάζειν. Cyrillus nuperus Patr. Constantinopol. in Homil. de Publicano: καὶ ἂν ἴλθῃ κλαίων, ὀλακεῖν ὁ κύων, καὶ δεῖ τ᾽ τράφου τ᾽ διωχνύειν. Ubi, ut & infrà, sumitur pro septo seu vallo quo muniuntur oves à lupis. Damascenus Studita Homil. 18. καὶ ἔκαμαν χαλάκια μεγάλα, καὶ τράφος, &c. Vide Theophylact. Hierodiac. in Homil. p. 6.

ΤΡΑΧΑΙΑ, *Bellaria*, Gallis *Dragées*, δραγήματα. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1323.

ΤΡΆΧΑΛΟΣ, pro τράχηλος, *Torques*; seu *collum indusii*, apud Crusium in Turcogr. pag. 188. est etiam idem quod τράχηλος, *Collum*. Eustathius: τὸ δὲ τραχάλου μέχρι αἰδοίων κύτος τ᾽ εὐμεγέθους δίχα τ᾽ χοιρῶν, ἢ θώρακά τινες καλοῦσι.

Τραχαλᾶς, *qui est crasso collo*. Symeon Logotheta in Chronico MS. & ex eo Cedrenus de Constantino M. pag. 269. ὑφύτιρος τὰς ὦμους, καὶ παχὺς τ᾽ αὐχένα, ὅθεν καὶ τραχηλᾶς αὐτ᾽ ἐπωνόμαζον. Aurelius Victor in Epitome, ubi de eodem Augusto: *Irrisor potius quam blandus; unde proverbio vulgari, Trachala, decem annis Præstantissimus, duodecim sequentibus latro, decem novissimis pupillus, ob profusiones immodicas nominatus.* Solent porrò Græci scurrilia ista vocabula fere per ας semper efferre, ut φαγᾶς apud Procopium, Δακνᾶς, apud Agathiam, φακᾶς, apud Eudociam & Suidam in Dioscoride, Κεφαλᾶς, apud Symeonem Logothetam & Joelem in Michaele Theophili F. num. 11. Τοξαρᾶς, num. 41. Βουκεφαλᾶς, apud Zonaram MS. & Manassem pag. 170. qui aliis *Bucephalus dicitur*, &c. Apud Polemonem in Physiognomon. τράχηλος, παχὺς ἅμα καὶ ὑπήκοος θυμικὸν αὐδρα ἢ μεγαλαυχον ἢ αὐθάδη σημαίνει. Ita etiam apud Adamantium lib. 2. Physiogn.

ΤΡΆΧΑΝΑ, condimenti species. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 59. lib. 2. cap. 7.

ΤΡΑΧΗΛΆΓΧΗ, *Funis collo injectus* quo quis strangulatur, apud Eunapium in Maximo pag. 115.

ΤΡΑΧΗΛΕΟΝ, apud Nicetam Græcobar. in Isaacio lib. 3. n. 7. init. ubi editus habet περιδέραιον. *Monilia, torques.*

ΤΡΑΧΥΣ, *Asper*: vox Monetariorum. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. ex Cod. Reg. MS. ἐπὶ ἢ ἀπαιτήσει τ᾽ νομισμάτων τὸ τραχὺ παλαιὸν ἢ ἀπαλὸν βαρέως ἐλογίζοντο πρὸ ἀπαίτησιν. Rursum: καὶ δεῖ σταθῆς ἀφεσίταξι λύσιν τὸ μὲν χρέωμα δεῖ τραχέων ἀσπρων νομισμάτων ἀπαιτᾶσθαι, τὰ ἢ λεπτὰ ψηφία δεῖ νομίων χαλκῶν, &c. Typicum MS. Monasterij τ᾽ Κεχαριτωμένης cap. 59. ψωμίον μὲν μεδίμν τριῶν, νομμία ἢ νομισμάτων τραχέων ἓξ παρχίδων. Occurrit ibi pluries. Vide Gloss. med. Lat. in *Asperi*.

ΤΡΑΧΩΝ, Herba ignota Dioscoridi, & aliis, nuperque inventa, de qua vide Geoponicum Agapij cap. 96.

ΤΡΈΒΑ, Τρύα, *Inducia*, Gall. *Treve*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Στὸ κάστρον ἐπλησίασαν, καὶ τρίβαν ἐζήτησαν.

Alibi:

Τραίβαν ἐπίκιν μι ταυτ', ἀγάπλω χρόνον ἴνα.

Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 14. n. 12. ὡς ἐποίησε ἐξῆ τοῦτο ἀγάπλω τιλάων, ἀλλὰ τρύαν μέχρι τινὸς ἐλίγω καιρῷ. Ubi Cod. Reg. τρίβαν præfert.

Τριβά. Pachymeres lib. 13. cap. 34. ὅθεν καὶ τὰ κατ' ἀναβολὴν, ἐξ ἧς τριβὰς ἐτίθει, ὡς αὐτίκα ἐφεξόμενος ἴδῃ, λῶν γε ἐπιεικῶς ἁμάρτοι. Vide Gloss. med. Latin. in *Treva*.

ΤΡΕΖΆΖΕΙΝ. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. pag. 167. πῶς ἐτριζάζετε καὶ ἔγραφε μέσα εἰς τὸ αὐτὸ συναξάριον.

ΤΡΕΖΟΥΡΙΈΡΗΣ, *Thesaurarius*, ex Ital. *Tresoriere*. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Πρωτοβεστιάριον ἔβαλεν, ὁμοίως, καὶ τριζυμιάριον.

Suprà:

Πρωτοβεστιάριον ἄλαξεν, ὁμοῦ τριζυμιάριον,
Τοὺς πρωτοβεστιάριους τοῦ κάστρου, τοὺς καστελάνους ὅλους.

Ubi leg. Τριζυμιάριον.

ΤΡΕΚΑΌΣ, *Mutilus*, *mancus*.

ΤΡΕΛΟΣ, Τριλὸς, pro στριβλὸς, *Vesanus*, *Stolidus*, Ἀνόητος, ἠλίθιος. Τριλλότης, *Delirium*, Παραλήρησις. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 141. καὶ πολλὰ μοῦ φαίνῃ τὰ ὄντα τριλὲς καὶ ἄλογος. Ubi Gr. Cod. στριβλὸς ὑπάρχοις, ὥστε εἶμαι, καὶ αἰσθάνων. Portius: *Contremisco*, τρέμω, Εἶμαι τριλός.

Τριλὰς. Manuel Malaxus in Chron. MS. in Andronico tyranno, pag. 705. καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπέκαστεν τριλὰς, ὅτι γυρεύων καλογερικὰς, καὶ τὰς ὄπιν, &c.

Τριλάδα, *Vesania*, *Vecordia*, *Stupor*, ἀφροσύνη, ἀποπληξία, &c. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 33. ὦ κύρα μαϊμοῦ, τίτοιαν τριλάδαν ἔχεις, καὶ θέλεις νὰ γένῃς βασίλισσα τῶν ζώων. Ubi Gr. Cod. τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 401. καὶ αὐτὴ τῇ ἡμέρᾳ ἐγκύλο παράφρον, καὶ ἀπὸ τὴν τριλάδαν ὑπάγει εἰς τὸ χαλκίωμα τοῦ λυτροῦ, ὅπου ἔβραζε.

ΤΡΕΜΑΝΤΊΝΗ, *Terebinthus*, apud Myrepsum sect. 3. cap. 15. & alibi passim, pro Τερεβινθίνη.

ΤΡΕΜΟΥΛΙΆΡΗΣ, *Humerus & capite subsiliens*, *Tremulus*. Ita Goarus ad Cedrenum p. 46. Vide Τρεμυχιάζειν.

ΤΡΕΜΟΜΥΤΆΝΑ, *Boreas*, *Aquilo*, *Septentrio*, ex Ital. *Tramontana*. Portolanus MS. ἡ Σαπιδίζα ἔστι ποὺ καὶ στὸν μεριὸν τοῦ τριμυτάνα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 2.

Καὶ κεῖθεν μὲ τὸ βόρεμα, καὶ μὲ τὸν τριμυτάνα,
Ἀπὸ τὸ τόπον μόστραν ὁλόχαροι τοὺς ὅλοι.

Alius de Vulpe & Lupo:

——Τὰ πᾶν μου ἐς τὸν τάνα
Καὶ θέλω νὰν ἡ πλέουμας μέσα τὸν τριμυτάνα.

ΤΡΕΜΟΥΧΙΆΖΕΙΝ, *Tremere*. Glossæ Græcobarb. νὰ τρέμω, νὰ τριμυχιάζω. Alio loco: περπάτεσεν. Nostri *Tremousser* dicunt. Τριμυχίασμα, *Tremor*. Eædem Glossæ: ἀτρέμας, ἠρέμα, ἡσύχως, χωρὶς τριμυχίασμα.

ΤΡΕΝΆΝΤΙΟΝ. Vide in Τενάντιον.

ΤΡΕΝΣΙΈΡΑ, *Vallum*, ex Ital. *Trinciera*. Phortius apud Strat. strag. lib. 1.

Τὸ τάχος νὰ σημάσῃς,
Τρινσίραις νὰ ἑτοιμάσῃς.

Rursum:

Πάλιν καὶ τρινσίρας,
Μιλιὰ τοὺς λομβαρδιάρας.

ΤΡΈΞΗΜΑ, Τρέξιμον, *Cursus*, Δρόμος. Glossæ Græcobarb. ἀγάππον, ἄγαν βοῦδα, ὅπου ἔχῃ δυνατὸν ῥοῦμα, ἢ τρέξιμον. Rursum: τὰς χαράξας τοῦ τροχοῦ, καὶ ὁμοδρομίας· τὰ σημαδεύματα τοῦ τρεξήματος· τὰ τρεξήματα ὁποῦ ἔτριξεν αἵλαμα.

ΤΡΈΣΠΙ, *Tripes*, τρίπους, τρισκελὲς. Gallis, *Trespié*.

ΤΡΈΥΑ. Vide in Τρίβα.

ΤΡΈΧΑΤΑ, *Cursus*, *Curriculo*, Δρομαίους, δρομάδων.

ΤΡΈΧΩΝ, *Argentum vivum*, sic dictum quod hinc inde currat & moveatur, nec stabile maneat. Nicolaus Myrepsus MS. sect. 3. cap. 97. τρέχων, ὅτου ἀντζίνιν βίβα ἰξάγ. β'. Ita alibi non semel.

ΤΡΗΓΥΡΕΊΝ. Vide in Γυρεύειν.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ, τροπάρια, vel στιχηρὰ, in honorem S. Trinitatis in sacris Liturgiis decantari solita, maximè in μισονυκτίῳ, seu μισονυκτικῷ mediæ scilicet noctis, officio, ut ait Allatius. Hinc in Octoëcho: τῇ κυριακῇ, εἰς τὸ μισονυκτικὸν, κανὼν τριαδικός. Triodium: καὶ ψάλλομεν τὰ τριαδικὰ τὰ εἰς τὸ ἦχον, &c. Feria 5. Tyrophagi: τὰ τριαδικὰ τοῦ ἤχου. 2. Feria 1. hebdom. Jejun. καὶ ψάλλομεν τὸ τριαδικὸν τροπάριον τοῦ τριῳδίου. Deserbuntur porrò ὕμνοι isti τριαδικοὶ integri in eodem Triodio in officio vespertino sabbati sancti, & in Horologio.

ΤΡΙΆΝΤΑ, *Triginta*, τριάκοντα. Lexicon MS. adespoton: Παρασκεύης, ἀδελφὸς μήτρου Παρασκεῦ, στάδια τεσσαράκοντα. Anonymus de locis Hierosol. cap. 8. παρὰ μίλια τράπλα ἔναι ἡ ἁγία μονὴ τοῦ ἁγίου χαριτωνος. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ τριάντα μίρας τίμιθρο σὲ δίδω τὰ χωρίσης.

Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ὀπρὸς ἐπάνω ἐξέβασαν πρὸς ἄνεσι καὶ τριάπλα.

Τράντα etiam dicunt, ex Ital. *Trenta*, & Gall. *Trente*. Hinc τραπλαρία, *Tricenarius*, τριακὰς. Glossæ Græcobarb. τριακάδες· δέκα, τραντάρια.

Τετραπλάφυλλον, τραπλάφυλλον, τριπλοπλάφυλλον, *Rosa*, ῥόδον. Glossæ Botanicæ MSS. Colbertæ: ῥόδα, τὰ τριαντάφυλλα. Corona pretiosa: τριπλάφυλλο, *Rosa*. Ῥόδον, *Rosa alba*, Ulacco. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἀλήθειαν τετραπλάφυλλον ἀπὸ τὰ χαίειν της ἐβάφτα.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Καὶ ὡς καθὼς ἐβλέπομεν τριαπλάφυλλον καὶ ῥόδον.

Τραπλάφυλλον. Glossæ Græcobarb. ἄσπρα, ῥόδα, τραπλάφυλλα. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Αὐτὴ ἐμπαίζει αὐγερινὸν, ἔλαμπεν ὡς ἀστέρας,
Καὶ τοῦ Μαΐου τραπλάφυλλον, καὶ ῥόδα μυριεμβόλιν.

Ita lib. 3. & alibi. Vide Σαρακηνός.

Τριακοπλάφυλλον, eâdem notione. Moschopulus περὶ σχεδῶν pag. 199. ῥόδον, τὸ κοινῶς τριακοπλάφυλλον, Joannes Jatrosophista MS. cap. 130. τριακοπλάφυλλον σπόρον κοπανίζει, καὶ φιλὸν πίνεις, μίξε τὸ μὲ μέλι, καὶ ἅλειφε τὸ ὄγκον. Joannes Tzetzes Chil. 3. v. 218.

Τῇ δυσθεμίας χυμοῦ τοῦ τριακοπλαφύλλου.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 80. καὶ τὰ βιβλία ἐπάνω τοῦ σκαμνοῦ κρέατα τὰ φύλλα, καὶ βασιλικὰ, καὶ τριακοπλάφυλλα, καὶ κάσσιες, καὶ σαμψυχα, καὶ βάλσαμα ἐρίπτουσιν. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Καὶ πῆς τὸ ἐν τὸ χαίρει της τριακοπλάφυλλον ἐμάτα.

Vide Joan. Tzetzem Chil. 3. cap. 70. sub fin.

ΤΡΊΒΑ. Vide in Τρίγα.

ΤΡΙΒΑΊΑ, *Ptisana*. Lexicon MS. Cyrilli: Πτισάνη, ἡ τριβάια, ἢ τὸ πίτυρον.

ΤΡΙΒΑΚΟΣ, *Pannosus*, in Glossis Græcolat.

Alibi:

Alibi : Τειβακὰ, *Trita.* Hinc Τριβακὸν, nudè, ἱμάτιον exponitur apud Hesychium, ut Τριβακὰ, apud Suidam, καθαρισμὸν ἐθνικὸν. Scholiastes Theocriti Idyll. 7. v. 17. Τριβακὸν ἱμάτιον, ὃ ἔστι παλαιὸν. Ubi perperam editum Τειβαλὸν. Ἡμιτριβακὸς, *Semitritus.* Regula S. Pachomii num. 29. δύο λαδίνιακα, καὶ ἡμιτρίβακον χρῶμα, δίμμα, μιλωτὴν. Vide Gloss. med. Lat. in *Trebax.*

ΤΡΊΒΕΙΝ, *Terere*, τρίβειν. Glossæ Græcobarb. ἅλμα, σωτρίμμα, σμάγμον ἐστὶ τρίβειν μὲ ἄλλον πρᾶγμα, ὁπὲρ τρίβεται σμιλὶν μὲ ἄλλον.

ΤΡΙΒΈΛΛΙΟΝ, *Terebellum*, Ital. *Trevella, Trevelline.* Agapius in Geoponico cap. 35. μὲ ἕνα χοντρὸν τειβέλλιον ὅλον τὸ κλῆμα ; καὶ πιράσετο λιὸ πλὼ τρύπαν τὴν δενδρῶν, &c.

ΤΡΊΒΗ, *Satureia*, herba Græcis Θύμβρα dicta.

ΤΡΙΒΗΚΟΝ, vas Chymicum, cujus confectio describitur in Cod. Reg. 618. fol. 81. vox formata ex βίκος, de qua supra.

ΤΡΙΒΙΚΙΟΝ, *Ricinus.* Didymus seu Anonymus ad Homeri Odyss. 17. τὴν ἢ λίχνιν ἄλλα ζῶα ἐγίνεσθαι, ἃ λέγει Κιναιθεῖς βαίνει γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῆς, ἀντὶ ἢ ταῦτα τὰ καλούμενα τριβίκια. Ita editiones an. 1530. & 1539. Meursius legit Τζιβίνια.

ΤΡΙΒΟΎΛΙΟΝ, *Murex ferreus*, τρίβολος. Constantinus in Tacticis pag. 11. δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, τριβόλια, σκέπαρα, τριβόλια δισδιδυμόμυα μὲ σφυκαμάτων. pag. 19. τριβόλια δισδιδυμόμυα μὲ λεπτὴν σφυκαμάτων εἰς ὁλόγυρα σιδηρᾶ, ἅβρὰ τὰ ὑπόλοιπα σπαρῆναι αὐτά. Denique Pag. 49. ἔξωθεν ἢ τὰ σάλπιγγα ῥιπτὰ τριβόλια, ἃ ἔβγουσι λάκκους μικρούς, καὶ πᾶσαν πάλιν ἔσωθεν αὐτῆς. Aliud porrò est à murice vox ista.

Τριβολος, apud Anonymum post Theophanem pag. 434. ubi pro Machinæ bellicæ specie usurpatur. Vide Gloss. med. Lat. in *Tribulus.*

ΤΡΙΒΟΛΟΚΡΆΤΗΛΑ, σκληρὰ, in Lexico MS. *Dura.*

ΤΡΊΒΟΛΟΝ. Metaphrastes in S. Demetrio in Synaxario 26 Octob. ἐποίησε μᾶλλον ἐν τῷ ναῷ ἔξωθεν τρεῖς ἢ τὸ λεγόμενον τρίβολον ἡμίμβυσ· ἐφ' ὧν ἢ τοῦτο ἦν πρὸ τῶν παίδων. Ita Cod. MS. Colbertinus, & Maximus Cythærensis Episcop. Sed videtur legendum περίβολον. Vide in hac voce.

ΤΡΙΒΟΥΔΑ. Historia politica pag. 10. καὶ ἀφίστις σκύλων Λομβάρδων (Μπομπάρδων) λεγομένου, ὃν τὸ καλίρχων, ἐβύλοσαν τὰ τριβοῦδα, καὶ ἐπιτήδευσαν οἱ θαύμασοι νέοι ἐκεῖνοι, καὶ ἐν ὕδασιν ἐπίτηδευν. Ubi Crusius, *Celocem submersisse.* Meursius malè legit τζιβοῦδα.

ΤΡΙΒΟΥΝΆΛΙΟΝ, *Tribunal.* Pfellus in Glossis Juris MSS. Τριβουνάλιον, δικαστήριον. Philostorgius lib. 11. cap. 3. ἐν τῷ λεγομένῳ Τριβουναλίῳ πρὸς αὐτοὺς τοὺς τοῦ βασιλέως περὶ τῆς μαχαίρας καθιστάμενος. Theophanes an. 21. Constantij : καὶ ἐποίησεν ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ Ῥωμῃ ἐξελθὼν ἢ ἐν τῷ τριβουναλίῳ κάμπῳ, καὶ στὰς ἐφ' ὕψους, συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ συγκλήτου, καὶ τῶν Βρετθιανίων, ἰδιωτικῶν, πεζῶν τε καὶ ἱππέων, &c. Chronicon Paschale an. 5. Theodosii : ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λαμπάδιος αὔγουστος ἐν ΚΠ. ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῆς Ἑβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Νέου αὐτοκράτορος. An. 7. Arcadii : ἐπὶ τῶν Θεοδοσίου τοῦ αὔγουστος ἐν ΚΠ. ἐν τῷ Ἑβδόμου ἐν τῷ τριβουναλίῳ. Euchologium pag. 811. τάξις γινομένη ἐν τῷ τριβουναλίῳ ἐν τῇ ἐξ ἔθους ἀπαρχομένῃ ἑκάστου νέου. De his processionibus ut & de Tribunali, plurib. egimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 6. pag. 135.

Τριβουνάλιον, in Martyrio S. Eupli num. 1. τότε ἐκέλευσεν ὁ Καλβισιανὸς τὸ τριβουνάλιον αὐτοῦ τεθῆναι ἐν τῇ λεγομένῃ Ἀχιλλίῳ.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ, *Tribunus*, in Glossis Græc. Latin. ὁ χιλίαρχος aliis Leo in Tacticis cap. 8. §. 150. Πεζικοστάρχαι ἢ ἓξ οἱ Τριβοῦνοι λεγόμενοι. Theodorus Lector Eccl. 1. Μαυρικιος τὸ ἡμίσυ τριβοῦνος ὤν, &c. Basilius Epist. 208. Λεόντιος στρατιωτικὸς ὢν Τριβοῦνος. Constantinus *Tribunus ordinis primi* fuisse dicitur apud Lactantium de Mortib. persecutor. num. 18. Martyrium S. Petri Patr. Alexandrini pag. 190 ἄνδρας δεκαεξάμβους πίστει ἢ ἀριθμὸν. Τριβούνου τάξις ἡ τάξις ἐκάλουν. Eustathius in Vita S. Eutychii Patr. Constantinopol. num. 67. τριβούνας τὰς ἢ καθ' ἑξάμβυσ ἀριθμὸν ἐν ἁμάξαις. Martyrium S. Mauricii num. 3. τριβοῦνος ἐχθεμάτιστι ὑπατικοῦ ἐπάρχου νομίμου.

Τριβοῦνος ἀριθμὸς, apud Zonaram de Valentiniano : Ammiano, *Protector Domesticus*, qui Theophani χιλίαρχος dicitur. Sub tempora Alexii Comneni Imp. hoc est circa an. 1100. Tribuni videntur habuisse curam Aquæductuum. Typicum MS. Monasterij τῆς Κεχαριτωμένης cap. 69. ubi de aqua in idem Monasterium inducenda : ἅπαξ ἢ ἀγωγὸς κλάσμα ἐν τῷ ἀγαλῷ τοῦ ἀσάγοντι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ, ἐσαλλ γίνεσθαι σφαλιὰν παρὰ τοῦ τῆς τριβούνας, καὶ διδόσθαι τῷ ἐξόδῳ ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν μοναστηρίων.

Τριβοῦνος θυμέλης, in Acts S. Maximi Conf. n. 12. pag. 38. qui *Tribunus voluptatum*, Latinis, de quo in Gloss. med. Lat.

Τριβουνοβιλάριος, *Tribunus Notarius*, conjunctim, quomodo habetur passim in Nov. 8. Justin. cap. 15. Theodorus Iconiensis de Martyrio SS. Cyrici & Julittæ pag. 233. Μαρτυρία τοῦ ἁγίου φιλοχρίστου τριβουνοταρίου καὶ καστελλάνου ἡμῶν ἐγκειμένη ἢ βασιλεῖς. Apud Isidorum Pelusiotam lib. 1 Epistola 292. inscribitur Sereno τειβούνῳ Νοταρίῳ. Vide Gloss. med. Lat. in *Notarius.*

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ, *Tributum*, φόρος, τέλος, in Gloss. Basilic.

ΤΡΙΓΕΝΕΙΆ, *Tertius consanguinitatis gradus*, apud Harmenopulum lib. 6. tit. 6. §. 17.

ΤΡΙΓΑΙΤΗΣ, Lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de virtutibus lapidum.

ΤΡΙΓΟΝΟΠΟΥΛΟΝ, *Turturella.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 11.

Καὶ τότε τριγωνόπουλα ἄφιραν, καὶ στάξε τα.

ΤΡΙΓΥΡΊΖΕΙΝ, *Circumdare.* Niceras Barbarogr. in Alexio lib. 3. num. 10. μὲ ξύλων σταυρωμάτων ἢ χάρακα αὐτῆς τριγυρίσαντες. Vide Γύρωνα.

ΤΡΙΔΆΚΤΥΛΟΣ, *Vitex*, λύγος, Interpolatori Dioscoridis cap. 136.

ΤΡΊΕΙΟΝ. Thomas Magister in Scholiis MSS. in Nubes Aristophanis : θρυαλλὶς, τὸ κοινῶς λεγόμενον φυτίλιον· ἔχει ἢ λύχνος φῶς τριῶν. Occurrit vox τριεῖος, non semel apud Constantinum in Tacticis, & τριῶν. Ubi Meursius emendat τέλεος & τελῶν. Pag. 13. καὶ τὸ τρίτον ἐκ τῶν χαμηλῶν τῆς πολέμου. Eadem pag. λωρίκια τρίτα μάχης τῆς ἀσφαλείας. Et pag. 18. ἐξόπλισιν τῆς ζεύξεως σκηνοπάγιον, ὥστε ἔχειν σπαθίον καθαρὸν, σκηπάσιον, ὅταν μὴ ἡ χρεία ἐπίμακρον μὴ ὄντως λέγειν θυρεὸς· ἢ ἢ μὲν, τρεχύλον τρίτον. Pag. 43. ὁ γὰρ φρίκας αὐτὸν σπουδάζει ἵνα μάτι ἐκπλαγῇ βλαβῇ, καὶ κερδίσῃ μᾶλλον τὰ τῆς ἐχθρᾶς ἢ ὑποπέσῃ βλαβῇ, ἢ τρίτους φιλῇ τὸν πόλεμον, &c.

ΤΡΙΖΟΜΑΝΤΕΊΑ, *Stridor, strider dentium*, βρυγμὸς, τρισμός.

ΤΡΙΘΕΊΤΑΙ, Hæretici, qui ἐν τρισὶν τριακοντάτοις πρόμαχοι, in Concil. Trullano act. 11. dicuntur, qui ex sententia Joannis Philoponi, ὑείας καὶ φύσεις τρεῖς μυστικῶς ἐπὶ ἢ ἁγίας τριάδος admittunt, &c.

Ita Leontius de sectis pag. 474. Photius in Bibl. Cod. 24. Nicetas Byzantius pro Concilio Calched. pag. 715. Timotheus Presbyter de iis qui accedunt ad Ecclesiam, Victor Tunnunensis in Chron. Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45. 45. 46. 49. &c.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ, τεσσάκτη, *Tertium & sextum canticum Canonis in Matutinis horis cantati.* Duo verò illa cantica seliguntur præ aliis in Liturgia cantanda, eo quod inter tertiam & sextam horam, & post tertiam & ante sextam Officij, illa celebratur. Ita Goarus ad Euchолog. pag. 124. 625. liturgia Chrysostomi pag 67. ἐνταῦθ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τῷ τριθέκτῳ. Triodium Fer. 6. quartæ hebdom. jejunior. μὴ τῷ δοξολογίαν ἢ ὥραν, ἢ αἴρῃ ὁ τίμιος σταυρὸς εἰς τὸ τριθέκτῳ. Typicum cap. 21. ἢ ἡ τριθέκτη ἅμα εἰς τὸν τάξιν αὐτῆ, ὡς εἰώθει. Pentecostarium: ἐχέτω ὅτι ὅτι ἐν ἐχομεν λειτουργίαν, ψάλλομεν τὸ τριθέκτῳ ὥραν ἐν τῷ ναῷ, καὶ ψάλλομεν τυπικά.

ΤΡΙΘΤΡΟΝ, *Triforium.* Macarius in Homil. 27. pag. 384. ὁ δὲ πολύπλοκος διάβολος ἔχων μάχαιραν, καὶ τρίθυρα, καὶ ποικιλίαν πολλὴν, παίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Triforium.*

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΣ. Vide in Καβαλλ.

ΤΡΙΚΑΜΑΡΟΝ, idem quod Τρίκογχον, *Ædificium tribus cameris vel conchis constans.* Vide in Τετράκυμβον.

ΤΡΙΚΕΑ, μύσπιλα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΝ, *Numnus trino capite insignitus*, uti hanc vocem interpretati sumus in Dissert. de inferioris ævi nomismatibus n. 72. Liber in Bibl. Reg. inscriptus, Τύπος τέχνης τῶν γραμματέων. ἠριθμήσαμεν καὶ κατεβάλομεν δηνάρια τῶν σῶν χειρῶν εἰς τὰς χεῖράς μου τόσα νομίσματα τρικέφαλα. Rursum: ἐπὶ τιμήματι ὑπερπύρων τρικεφάλων τόσων, καθὼς ἀμφότεροι συνηρίθμησαν, καὶ τὰ τοιαῦτα τόσα χαράγματα τρικέφαλα χαροδότας ἅμα καὶ μητρητὰς δοὺς τῶν σῶν χειρῶν λαβόντες, &c. Astrampsychus in Cælo Pythagorico MS. p. 56. καὶ σὺ ἀπωλείας σφαγμάτων, ἐλεοτότι ἄστρων, ἢ τρικεφάλων, καὶ τῶν ὁμοίων. Ex his lucem mutuatur Balsamon de Incensis Patriarchæ, die Catecheseos, pag. 473. ἐστὶν ὅπως ἡ διά τι αἴτιον τῶν ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν μὴ ἢ καθήκησιν θυμιάματα δίδωσι, καὶ τῷ Βαΐῳφόρῳ σταυρῷ, καὶ αὖθις καὶ μεγάλῳ τετράδι κυρίᾳ, καὶ καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα ἀσπασμοῖ καὶ τρικέφαλον. Leges MSS. Cypriorum Græcor. sub Latinis: ἐξάκοντα σόρδια τυρίσια, ἢ τῷ ὁ μέδα τρικέφαλον. Gloss. MSS. Τρικέφαλος, τρικάρηνος.

ΤΡΙΚΗ, *Trica*, *Fraus*, Gallis *Tricherie.* Synaxarium vitæ S. Joannis τοῦ νέου, 18. April. in Anthologio: ἐκ ὅτι ὅτι ὅτι ὁ τὸν Χριστὸν αὐτῶ ἐν τρίκῃ αὐτῶ ἐξωμοσάμην. Infrà: διὰ γὰ ἐξωμοσάμην ἴνωνα ἄλλοτε, ὅτ' ἐν τρίκῃ, ὅτ' ἀλλαχῶ, μὰ ἡ μου γλῶσσα τάτα.

ΤΡΙΚΗΡΙΟΝ. Vide in Κηρός.

ΤΡΙΚΛΙΝΩΝ, *Triclinium*, Τρικλίνιον, apud Anonymum de Nuptiis Thesei lib. 6.

Οἱ ῥίμνις καὶ τὰ ξύστρα, καὶ οἱ ψιλοὶ τρικλίνιαχ.

Idem lib. 4.

Τὰ παραθύρια τάμοφα, καὶ οἱ ψιλοὶ τρικλίνιος.

Eustathius Odyss. κ. καὶ ὁ κατῶς λεγόμενος ἀνδρὼν, ἀνδρεὼν καθ' παρ' Ἡροδότῳ εἶναι καὶ αὐτὸς μέγας, ὁ παρ' ἄλλοις ἀνδροδρόμος, ἢ τρίκλινος.

ΤΡΙΚΡΙΑΝΙ, Tridens, fuscina, Τρίαινα. Τριαινοβάστακτος, τριαινοφόρος.

ΤΡΙΑΛΑΤΟΝ, *Regulus*, *Regaliolus*, avis, Cretensibus, apud Petr. Belon. lib. 1. observ. c. 10. & Portium.

ΤΡΙΛΙΘΟΣ, quid sit in Chronico Alexandrino anno 1. Theodosij M. quærunt viri eruditi: κατέλυσε καὶ τὸ ἱερὸν Ἡλιουπόλεως ἢ Βαλανεῖα τὸ μέγα, καὶ πυριατήριον, καὶ τὸ τρίλιθον, καὶ λατόμιον αὐτὸ ἐκκλησίαν Χριστιανῶν. Reinesius lib. 1. Var. lect. cap. 25. πολυσφύλλιον legendum censet. Holstenius vero triplex lapidum genus hanc vocem significare putat, ita ut Heliopolitanum templum ex triplici lapidum genere constructum fuerit. Possit etiam existimari τρίλιθον fuisse marmor triplicis coloris, sic ut triplex marmor effinxerit, atque adeo τρίλιθον appellatum fuerit. Sed rem ni fallor, aliter explicare videtur Lampridius in Alexandro Severo: *Alexandrinum opus marmoris de duobus marmoribus, hoc est Porphyretico & Lacedæmonio primus instituit, Palatio exornato hoc genere marmorandi.* Ubi observare est marmorationem hanc rectè τρίλιθον posse appellari, ut quæ ex tribus marmoribus constiterit, Alexandrino primario, deinde Porphyretico & Lacedæmonio, quibus Alexandrinum marmor incrustatum fuit. Nam ut ex Plinio lib. 35. cap. 1. docemur, duæ sunt ὑφεβολίας seu vermiculationis species: altera quæ crustis marmorum varij coloris, animalium, aut rerum quarumvis aliarum species referret: altera, quæ marmoris alterius coloris maculas alteri marmori insereret, crustas scilicet vel orbiculatas vel ovatas. Ita enim ille de hac postrema marmorationis specie, postquam de ptiori egit: *Neronis vero* (principatu inventum) *maculas, quæ non essent, in crustis inserendo unitatem variare, ut ovatus esset Numidicus, ut purpura distingueretur Sinnadicus, qualiter illos nasci optarent delitiæ.* Quò hæc referunt viri docti ex Seneca Epist. 87. *Pauper sibi videtur ac sordidus, nisi parietes magnis ac pretiosis orbibus refulserint: nisi Alexandrina marmora Numidicis crustis distincta sint.* Ecce Alexandrinum marmor de alio marmore incrustatum, ac de *unitate* variatum: proinde, inquit Casaubonus, ejusmodi marmorationis inventor Alexander Severus censeri non debet, siquidem ejus repertor dicitur Nero. Quod ita conciliat, ut Alexander fortasse nova aliqua è Porphyretico & Lacedæmonio inventa incrustatione illius auctor haberi debeat. Ut ut res sit, eâdem ratione, non aliud fuerit, ἑκατόλιθος, quam marmor distinctum multis ac variis crustis: hic enim centenarius numerus pro multiplici sumitur. Symeon Thessalonicensis in Chron. MS. de Philippico Imp. ὁ ἢ Θεοδόσιος ἀβλαβῆ τοῦτον τηρήσας, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν· ἀνευρέθη ἢ τὸ σῶμα αὐτοῦ μὴ τὸ ἀναρθλῶσι σαθρὰ λίθοις, ἀλλ' ἐντὸς ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν ἑκατολιθίῳ λαρνακι, ἢ Κοχλωτίτῃ λίγουσι. Origines, seu Πάτρια Constantinopoleos à nobis ex MSS. laudata lib. 3. Constantinopol. Christ. pag. 110. ubi de sepulcris Imperatorum: ἐτέρα λάρναξ ἑκατολίθου, ἐν ᾗ Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Ἡρακλέως. Infrà: ἑτέρα λάρναξ λίθου ἑκατοζωλίθου, ἐν ᾗ Κύριος Κωνσταντῖνος ὁ τοῦ Μαυρικίου γαμβρός. Quod vero istiusmodi lapidem Κοχλωτίτην vocet Logotheta, id fortè causæ fuerit, quod crustæ illæ cochlearum, ut aliæ apud Plinium, ovorum & orbium, figuram expresserint. Nescio porro an ex hisce annotatis emendari posse locum alterum auctoris ejusdem Chronici Paschalis anno 5. Justiniani quispiam existimet, ubi ait, in seditione Victoriatorum, μεγάλην ἐκκλησίαν πᾶσαν σὺν τοῖς φοβεροῖς καὶ θαυμασιοῖς κίοσι πᾶσι ἐκ τετραύτου καθυποχθῆναι, cujus vocis ἐκ τετραύτου notionem nemo, opinor, est assecutus: tametsi eandem hoc loco usurpet Theophanes, auctorem Chronici, ut videtur, secutus. Ita enim ille: καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς ἀμφοτέροις (ita legit, pro φοβεροῖς) κίοσι, καὶ πᾶσαν ἐκτετραύλῳ κατωίχθη. Ubi legendum, κίοσι πᾶσι ἐκ τετραύλου. Quæquidem postrema vox, cum nihil sani significet, scribendum censebam, facili & prona emendatione,

tione, ἐκ τετραλίθου, ita ut columnæ istæ stupendæ ex marmore fuerint crustis triplicis marmoris distinctæ, quod inde τετράλιθον appellatum fuerit. Videat tamen lector an hanc conjecturam probet, vel potiorem proferat, cui lubens manus dederim.

ΤΡΊΜΕΡΟΝ, *Triduum*, Τρίμερον. Vide Μίμα.

ΤΡΊΜΗΝΑ, quæ ærario publico tertio quoque mense Principi præbentur. Scholiastes Synopseos Basilic. apud Car. Labbeum: τρῖς αἱ τάξεις τῆ βασιλικῶν κλίσεων, μία μὲν, αἱ λαργίσιονες, τοῦτ' ἔστιν, ὅταν αἱ δημόσιαι ἔξοδοι ἀπὸ δημοσίας ἀναλίσκωνται χρείας καὶ τῆ κοπῆ, οἵπερ δικαίως λέγονται, ἡ Παροχαὶ, αἱ ἢ λέγονται Πριβάτα, ὅταν αἱ δημόσιαι ἀποφορὰι εἰς ἰδικὰς τῆ Βασιλίσσης παρέχονται χρείας, οἷα εἰσὶ τὰ διδόμενα Τρίμηνα τῆ Βασιλῆ, ἅτινα εἰς ἕτερον ἀποφέρονται· καὶ ἢ λέγονται Πατρημόνιαι, αἵτινες μετάφέρονται, οἷς τὰ ἴδια κτήματα καὶ προσῆκαν τῆ Βασιλίσσης.

ΤΡΙΜΗΠΗΛΟΝ, τὸ ἡμίμα, ἐποῦν δίκωλον κῶλον. Τρημίπυλον, τερμίτρυχον. Ita Glossæ Basilic.

ΤΡΙΜΊΣΙΟΝ, Τρημίσιον, *Tremissis*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 81. ἡ παροῦσα ἐν τῆ ἁγίᾳ πόλει τὸ κῦ καφὶν οἰκονόμῳ τρημίσιον ἓν ὑπὲρ εὐχαριστίας. Leontius Episc. Neapoleos Cypri in Vita MS. S. Joan. Eleemonis: δὸς μοι ἓν τρημίσιον. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: δὸς ἡ μοι ἓν τρημίσιον τῆ διανεῖμαι τοῖς πένησιν ὑπὲρ ψυχῆς σου σωτηρίας. Theophanes an. 27. Copronymi: ἡ ὅτως πρῶτον οἱ βασιλεῖς ῥίπτουσι ὑπαλλάγια τρημίσια, ἡ σημεῖα καὶ νομίσματα καινούργια, ἅπερ τῆ μεγάλης ἐκκλησίας. Leo Grammatic. in Porphyrog. pag. 504. Anonymus in Lacapeno num. 27. & Logoth. num. 38. δηλαδὴ ἡ τὰ μονιαῖα τρημίσια ἐν τῆ ἐκκλησιαῖς τοῖς πένησι διανέμεσθαι. Vetus Inscriptio Romana apud Reinesium p. 964. QVEM SE VIVO COMPARAVIT SOL. TRIS ET TRIMISSE. Vide Dissertat. nostram de Nomismatibus Impp. Constantinop. num. 86.

ΤΡΊΜΟΣΙ, Τρίμοξι. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Στὸν τρίμοσι ἐσίβασιν δῶρ' ἦ ἀδελφόν τε.

Infrà:

Ἐκεῖ πυ τρίμοξι βλέπει ὅλη πὼς ἀναδίβαν.

ΤΡΊΜΠΟΥΛΟΝ μαρίνου, *Tribulum marinum*, apud Myrepsum MS. sect. 3. cap. 43.

ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΈΤΟΝ, Machinæ bellicæ species, quæ Latinis inferioris ævi Scriptoribus *Trebuchetum* dicitur. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Τὰ τρμπντζέτα ἔσπασαν κῦ πάλιν τρεγῆφι.

Alibi:

Ἔδοσαν τὰ σκαλτζία, ἦ πόλεμον ἀρχίσαν,
Τὰ τρμπντζέτα ἰσύρασιν γυρόθεν ἐς τὰς τάχις.

Occurrit non semel apud hunc Scriptorem.

ΤΡΙΜΦΑΛΊΤΗΣ, *Cyclaminus*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 382.

ΤΡΙΌΚΟΚΑ, *Mespila*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. τρίκοκκα, μίσπυλα.

ΤΡΙΞΕΛΛΑΣ, *Grillus*, in Gloss. Gr. Lat. ubi leg. τριξαλλὶς, ut in aliis.

ΤΡΊΞΙΣ, *Ricinus*, κίκις, apud Interpolat. Dioscor. c. 746.

ΤΡΙΌΦΘΑΛΜΟΣ, lapidis pretiosi species, apud Anonymum MS. de lapidum virtutibus.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΟΡΊΑ, *Triumviratus*, in Chronico Alexandrino. p. 438. 456. 1. edit. ubi de Julio Cæsare.

ΤΡΙΟΓΓΙΟΝ. Vide Δισγίον.

ΤΡΊΟΥΛΟΝ; ἡ ἀσφάλη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod Reg. 1261. *Asphalion*, vel *asphaltites*, Trifolii species.

ΤΡΊΠΑ, *Foramen*, pro τρύπα. Corona pretiosa: τρίπα, *Foramen*, ἐνν. Glossæ Græcobarb. αἱ τρίπαι ὄγκου τρίπος τὰς ἀλυπάς. Liber Chymiæ Orphei & Cleopatræ MS. ποιῶν ἢ ἐπάνω τρίπαν μικρὰν, ὅσον βαλόντων.

ΤΡΙΠΆΓΙΝΟΝ. Vide in Πεζόν.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΑΟΝ, *Marrubium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 525.

ΤΡΙΠΑΔ τετεύσθαι. Vide in Διπλᾶ, in Additionibus.

ΤΡΊΠΟΔΟΝ, *Incessus equi moderatus & ordinarius*, nostris, *le trot*, à pedum strepitu. Leo in Tact. cap. 7. §. 35. μὴ τῆ σκέλεσιν ἐπιπλέοντα ὑπτάλλως τριπόδῳ μόνῳ, ὅπερ καπάλλη συμμέτρῳ τῷ λιγομένῳ κάλπα, ἡ μὴ βιαίως. Pelagonius lib. 1. Hippiatr. cap. 34. 128. καὶ ἀναβάτην ἐπιτιθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ δὲ κάλπα γύμνασε, ὅπως τῷ λιγομένῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζειν, *Trepidare*, in Gloss. Gr. Lat. Vide Salmasium ad Capitolinum pag. 245. & supra in Κάλπα.

ΤΡΙΠΟΚΑΡΊΔΗΣ, τριγλοδύτης, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. Græcis τριγλοδύτης, est *Passer*. Sed an hic herba aliqua intelligatur, nescire me fateor

ΤΡΙΠΟΤΑΊΑ, *Casus*, *Lapsus*. Phortius lib. 2. de Re militari:

Μόνον ἐκ τῶν τριπτωΐων,
Ὡς τῶν ὁμοιβραδύων.

Τριπτωΐζω, Idem Phortius lib. laudato:

Καὶ ποιοῦν τὰς μίαν κάτω
Τριπτωΐζουν ὡς τῆ πάτου.

ΤΡΙΠΩΛΑ, *Trigæ*, in Gloss. Gr. Lat.

ΤΡΙΣΆΓΙΟΝ, *Hymnus*, *sic dictus à ter repetita voce*, ἅγιος, nempe Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς, qui τῆ τρισαγίου δοξολογίαι, & τρισὶν τῆ ἁγιασμοῦ τῆ Θεᾶς ὑμνολογίας ἐκφύσεως dicitur S. Maximo in Mystagogia cap. 19. Versus Politici MSS. de sacra Liturgia, ex Cod. Reg.

Ὁ δ' ὕμνος ὁ Τερσάγιος δηλοῖ τὰς ὑποστάσεις
Τῶν Πατρὸς καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου,
Κἂν ἑφ' ἑκάστου τῆ τριῶν ἁρμόζῃ παραδόξως,
Καὶ γὰρ ἅπαξ ἅγιος, ἡ ἰσχυρὸς ὑπάρχει,
Καὶ σοῦ τέτοις ἀθάνατος, ὡς Θεὸς ἡ δυνατός.

Atque hac quidem oratione nulla frequentior, ac majoris dignationis apud Græcos, quam non modo in sacris Liturgiis adhibent, sed è lecto surgentes, in Ecclesiarum ingressu, atque adeo morituri pronuntiare amant. Ac de Missæ solemniis, ita Jovius lib. 6. cap. 25. apud Photium: καὶ ἅμα τῷ ὁρᾶν τὸ θυσιαστήριον πεσόντας τοὺς ἱερεῖς, ὁ ἱεροφάλλης ἄνωθεν ἀναβοᾷ τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ἕως τοῦ ὑμνολογίαν συλλαβεῖν φασιν ἐν τῆ τῆ Σιμεῶνι φερομένῃ ὁμολογίᾳ. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 185. ubi de sacra Liturgia: ἐν πολλοῖς ἦν ὥρᾳ ἀνίσταντο ἐκ τῶν ἱερῶν, ἡ ψάλλοντα τὸν ψαλμῳδίαν, τοῦτον οἱ ψάλται, ἐπιστάντες ἀναβάντες ἀπὸ τῆ τρισαγίου, καὶ αὐτοῖ ἐξαμβῶνα, πᾶς ὁ λαὸς ἐπαύετο καὶ ὑπήκουσε τῆ τρισαγίου, ἡ μὴ πὼς ἀκούσειεν τῆ ὑμνῳδίαν, ἐξ ἔθους τῆ Θεᾶς λειτουργίας ἐπιτελουμένης, καὶ τῶν Θυρῶν κλεισθεισῶν, καὶ τῆ ἁγίου Μαθήματος κῦ τὸ σύμβολον λεγόμενον, &c. Adde Cyrillum in Vita S. Euthymij c. 78.

Hunc hymnum tum primum cani in Ecclesia cœptum aiunt, Theodosio Juniore imperante, atque hunc edoctum δι' ἀποκαλύψεως, uti scribit idem Jovius, Proclum Patriarcham Constantinopolitanum. Quippe sub an. 30. ejusdem Theodosii terræ motu quatuor mensium spatio urbem Constantinopolitanam concutiente, Byzantios terrore consternatos, in campum urbi vicinum secessisse ferunt, dies noctesque orationibus & supplicationibus cum Proclo Antistite vacantes: accidisseque ut quodam die,

terra violentius agitata, populoque universim Κύριε ἐλέησον conclamante, sub omnium conspectu, circa horam dici tertiam, puer in aërem sublatus, divinam vocem audierit sibi præcipientem, ut Episcopo pl bique nuntiaret, λεξάτω ὅτι, καὶ λέγει, Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς· μεθ' ὅτι τρὶς προσθεῖναι, quo facto, cessaverit terræ motus, indeque Pulcheriam ac Theodosium, per universum orbem hunc hymnum decantari præcepisse: ἐξ οὗ τότε παρέλαβον πᾶσαι ἐκκλησίαι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾄδειν αὐτὸ τῷ Θεῷ. Ita Theophanes, ut perinde alii, Felix Papa, Acacius Patriarcha Constantinopol. Quintianus & Justinianus Episcopi in Epistolis ad Petrum Cnaphæum, Joannes Damascenus lib. 3. de Fide orthodoxa, idem Jovius loco laudato, Auctor Narrationis de recta fide Armeniorum apud Combefisium pag. 273. Alexander Monachus in laudatione S. Barnabæ, Cedrenus, &c. Id porrò περὶ τὴν ἀναστάσεως accidisse testantur Menæa, unde in die Parasceves hunc hymnum cani solitum apud Latinos quidam volunt.

Enimverò cum Petrus Fullo Antiochenus Episcopus Trisagio hæc verba addidisset, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, eo postmodum pulso, Calandio Catholicus ejus successor, eidem Trisagio hæcce verba interseruit, Χριστὲ βασιλεῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Petrus verò Fullo, pulso Calandione, eandem Antiochenam sedem rursum adeptus, verba, Χριστὲ βασιλεῦ sustulit. Rem ita narrat Theophanes sub an. 16. Zenonis, postquam de Fullone recepta sede quædam præmisit: πρότερον δὲ τῷ Τρισαγίῳ προσθεῖναι, Χριστὲ βασιλεῦ ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· Πέτρος δὲ πάλιν ἐλθών, παρέλαβε τὸ, Χριστὲ βασιλεῦ. Ubi ex Theodoro Lectore Ecl. 2. & Nicephoro Call. lib. 15. cap. 28. post πρότερον, omissam vocem, Καλανδίων, observat Henricus Valesius: neque enim hæc de Petro Fullone dici, ut qui reversus ex exilio sententiam mutaverit. Ita porrò Lector: Καλάνδιονα λέγει προσθεῖναι τῷ τρισαγίῳ, Χριστὲ βασιλεῦ, ὅ ἐστι τὰς προσθήκας, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Quippe Fullo hæc verba longè antea Trisagio addiderat, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, factusque Antiochenus Episcopus, à sede statim ejectus fuerat, uti narrat idem Theophanes an. 7. Leonis. Quò igitur dissidia ex his additamentis in urbe Antiochena enata sedaret Calandion, omnique dubietate sublata, hæc de secunda persona intelligi debere doceret, hæc verba Fullonianis addiderat, Χριστὲ βασιλεῦ, tametsi longè alia mens fuerit Petri Fullonis, cum προσθήκαις illam adjecit, ut qui non Filium in mente haberet, sed Deum crucifixum adstruere cum Theopaschitis satageret: quod maximè ex eo colligitur, quod Antiochiam reversus, addita à Calandione verba statim sustulerit. Nam constat veteres omnes Trisagium hymnum nunquam de Filio solo accepisse, sed de Deo trino, quem τρισάγιον ὕμνον ea de causa nuncupant.

Quinetiam Τρισάγιον pro sancta Trinitate usurpatum legere est apud Theophylactum Simocattam lib. 1. cap. 2. Σταυρωθεὶς porrò se addidisse profitebatur Petrus Fullo propter Nestorium, ὅτι τὸ αὐτὸ παρεξηθάδει ἐν τύπῳ τῷ θεότητα ἐν τῇ σταυρώσει αὐτοῦ, ut est apud Asclepiadem Episcopum Trallium in Epist. ad eundem Petrum. Sed quod παθητὸν τὸν ἀπαθῆ τοῦ Θεοῦ θεότητα conficeret, in eum insurrexere Catholici, à quibus ille & ejus sectatores Θεοπασχῖται, habiti sunt: in iisque S. Joannes, ut est in ejus synaxario 12. Nov. σαφῶς τὸν ἐν τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ προσθήκαν κολούσας, σκοτισθείσαν γνώμῃ κακόργῳ τινῶν, τὸ Ἅγιος ἀθάνατος ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Subsequuti deinde alii, atque in primis Felix III. Papa, Acacius P. Constantinopolit. Quintianus Episcopus Acullianarum, Justinus in Sicilia Episcopus, Antheon Arsinoes Episcopus, Faustus Apolloniadis Episcopus, Pamphilus Abydarum Episcopus, Asclepiades Trallium Episcopus, & alii quorum Epistolæ ad eundem Petrum Antiochenum describuntur in Conciliorum Collectione. Vide Suidam in V. Ἅγιος.

Hanc postea hæresim fovit amplexusque est Anastasius Imperator, & in Ecclesia, Trisagio dum caneretur, eadem verba, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, addi præcepit reluctante licèt populo, & seditionem excitante, ut habent Cyrillus Scythopol. in Vita S. Sabæ cap. 32. Idem Theophanes anno 20. & 22. ejusdem Anastasij, Marcellinus Comes, Victor Tunnonensis, Evagrius lib. 3. cap. 44. Constantinus Manasses, Cedrenus, & alii. Sed & sub Justiniano eandem additionem adhuc Trisagio insertam observare est ex Chronici Alexandrini auctore sub an. 6. ejusdem Imperatoris, scribente, in quodam Terræ motu, πᾶσαν τὴν πόλιν ἐκ τοῦ φόβου τοῦ Κωνσταντίνου secedentem, supplicasse, & dixisse, Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. Perstitit porro hæc hæresis apud Syros Monophysitas, ut Theophanes an. 5. Copronymi, & apud Armenios, ut Nicon de Relig. Armenior. scribunt. Sed tandem proscripta, præsertim in Synodo Trullana Can. 8. Ephræmius Patr. Antiochenus, apud Photium Cod. 228. hæc videtur velle conciliare: φησὶ δὲ ὁ Ἐφραίμιος τὸν τοιοῦτον ὑμνολογίαν τοὺς μὲν τῶν ἀναστολῶν οἰκείους, ὡς τοῦ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀναφέρειν, καὶ μὴ τοῦτο μηδὲν ἐξαμαρτάνειν, ἐπισυναπτούσας τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· τοὺς δὲ τὸ Βυζαντίων τι καὶ τῶν ἑσπερίων νεμομένους, ὡς τῶν ὑπερθέτων καὶ πανίερον πεπλωκότα ἀγαθότητα, τῶν ὁμοίων τριάδα, τῶν δοξολογίαν ἀνάπαλιν, δὲ μηδ' ἀνέχεσθαι τούτους ἐπισυναπτόντων τὸ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθῃ τῇ Τριάδι περιφέρωσιν ἐν πολλαῖς ἢ ὑπερβολαῖς αὐτὴ ἡ, Ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸ λέγειν Τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς ἐπάγειν. Tum addit rectè utrosque facere; neque ullam reperire rationem cur alterutra sententia reprehendatur, vel in disquisitionem revocetur. Ita sanè, modo constet de Filio hæc dici, ut ait Sirmondus ad Epist. 3. Aviti Viennensis.

Sed an ante Petrum Fullonem hæc verba, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, Trisagio Patripassiani olim addiderint, subdubitant plerique. Certè id videtur innuere Theophanes, scribens Puerum in aërem sublatum nuntiasse Proclo Episcopo Constantinopolitano, ita hunc hymnum decantare in posterum debere Catholicos, cum nullo alio additamento, μηδὲν ἑτέρως προσθέντας. Et Zonaras pag. 37. de eodem puero, λέγων μυστικῶς, μὴ δεῖν προσθεῖναι τῷ τρισαγίῳ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Præterea Constantinus Manasses:

Ἐν μιᾷς ἐξιβάσεσι πᾶς χῶρ ἦν ὕμνον πλέκων,
Ἦσαν γὰρ ὅ πρὸ πολλοῦ πρὸς τοῦτον ἐκπαλθέσι.

Denique Codinus in Orig. Constantinop. num. 25. historiam eandem enarrans, ait id potissimum evenisse, cum Amalechitæ & χατζιττζάριοι in urbe habitantes, in Trisagium blasphemarent. Sed Jovius loco laudato tum primùm sub Proclo ab Angelis decantatum hymnum hunc scribit, eundemque deinceps cani præcepisse: λέγει ὁ αὐτὸς ἱερὸν ἄνδρα, καὶ τοῦτο αὐτὸ ἐκδιδάξασθαι, καθὰ καὶ ἑτέρους ἐξετέρπη, ὡς τοῦ μακαρίου Πρόκλου (Κλόκιος ὁ πρόεδρος λεγόμενος) ἐν τῇ ἀρχιεμβόλῳ μελῳδήματι δι' ἀποκαλύψεως ἐμπίπτοντος αἰσχίστων μὲν τῶν ἱερολογίων ταύτῃ ἀναμεμιγμένων, ἐκείνου δὲ τοῦ μύστου πρώτου ἐκπαθόντος ἐκδιδαχθέντος. Alij contra sentire videntur, longéque ante Proclum in Ecclesia Trisagium hymnum decantatum volunt, tum quod in sacris Liturgiis, Jacobi, Marci, Basilij, & Chrysostomi, passim reperiatur (quibus alij

alij post Proclum insertum putant) tum etiam quod hymnus Cherubicus, qui non alius est à Trisagio, etiam ante Christum obtinuerit, uti ait Nicephorus Call. lib.18. cap. 51. & pluribus probat Leo Allatius in Dissertat.de Liturgia S. Jacobi num.16.17.18. Sed tametsi vox ἅγιος in Cherubico ter, ut in Trisagio, occurrat, in eo tamen quæ in Trisagio dicuntur verba non habentur, quorum aliàs mysticam significationem variè tradunt Jovius loco laudato, Joannes Damascenus de Orthodoxa fide cap.57. S. Maximus in Mystagog. cap. 24. & Germanus Patr. Constantinopol. in Theoria pag.157. edit. Morelli, qui præterea observat λέγεσθαι ἐπὶ τρίτου τὸ Τρισάγιον ὑπὸ ἁρμόζει καὶ διὰ ἐκεῖνο τῆς τριῶν ἡμερῶν ἀναστάσεως καὶ μιᾶς θεότητος, τὰ σεῖα ταῦτα ἅγια· ἅγιος γὰρ τέτων ὁ ἅγιος ἔστι, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ ἀθάνατος. Trisagium præterea efferri vel cani à militibus solitum in castris, monent Mauricius lib.12. Strateg. cap.22. & Leo Imp. in Tactic.cap. 11. num.21.scilicet vespere adveniente; ubi cœnassent: δεῖ τὸ στράτευμα ἅπαν αὐτὸ ἔχειν τυμβάτορας τε καὶ βυκινάτορας, καὶ τὸν τύφον· τρισσὰς σημαίνοις ἅπαν ἐπάρασι τὸν πόνον, καὶ δοπούσας ψάλλειν τὸ Τρισάγιον ὕμνον. Ita rursum idem Leo cap.12. num. 115. & Porphyrogenitus in Tacticis pag.51. Scribit Eustathius Il. β. pag.258. ex Ælio Dionysio, ὅτι καὶ ὁ ἱερατικὰς καὶ ἄλλας πράξεσι, τὸ Θεὸς, Θεὸς, ἐπελέγετο, quod & ex alio scriptore rursum tradit.

In morborum curationibus etiam τρισάγιον dicebatur. Vide Myrepsum sect.21. cap.1.

Τρισάγιον ποιῶν, *Trisagium dicere.* Joannes Jejunator in Ordine Confessionis: ποιήσας ὧν τρισάγιον, καὶ τὸ προγεγραμμένον τρόπον αὖθις ἅπαξ, &c.

Εὐχὴ τρισαγίου, dicitur ea oratio quam Pontifex sacra faciens, μυστικῶς, seu secretò dicit, dum chorus Trisagium hymnum canit, ἐν χορῷ ψάλλοντος τὸ τρισάγιον, ut est in Liturgia Chrysostomi pag.68. edit. Goari, ubi illa describitur, ut in Liturgia Basilij pag.160. in qua præ cæteris Pontifex hæc orat: αὐτὸς, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτολῶν τὸ Τρισάγιον ὕμνον, &c. Qua quidem expleta oratione, ψάλλουσιν οἱ αὐτοὶ, ὅτε ἱερεὺς καὶ Διάκονος τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες ἐμὸν τὰ προκειμένα σεῖα ἴμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης. Aliam in eandem ferme sententiam orationem descripsit ex Cod. Barberino idem Goarus pag.98. Euchologij, in qua hæc pariter habentur: αὐτὸς, φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτολῶν τὸ Τρισάγιον ὕμνον προσφερόμενον παρ' ἡμῶν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν λαόν σου, καὶ καθάπερ ἐμόν ἡμῶν πλοῦτον τὰ ἐλέη, καὶ τὸς οἰκτιρμός σου. Apud Balsamon. ad Concil. Constantinop.sub Photio Can.5.semel ac iterum, οἱ μὴ τρισαγίου μεταφορίσωσι ad laicalem habitum redire non sinuntur, ὃ παραχαρακτήριζον μεταχρηματισθῆναι ἐς λαϊκούς.

ΤΡΙΣΚΕΛΛΙΟΝ. Vide in Διτρίλλιον.

ΤΡΙΣΟΥΡΟΣ, *Thesaurus*, ex Gall. *Tresor*.Epistola Solimi Sultani ad Venetos,apud Crusium lib.4. Turcogr. Epist.60. μιᾷ ἐλπίδι τῶν τριζύρων σας.

ΤΡΙΣΠΕΡΜΟΝ. Nonus de Morb.curat. c.182. καλαπλάτισόν μοι τὸ τρισπέρμον μὴ τρίλινος, μάννης, πίσσης, &c.

ΤΡΙΣΤΑΤΑΙ, in Lexico MS. Cyrilli, τριτὰς μοίρας ἀρχοῦσι.Lexicon aliud MS. Colbertеum,& Hesychius: τριστάτας, τοὺς ἀπὸ χῆρα τοῦ βασιλέως τοὺς ἔχοντας λόγχας ἀνὰ τρεῖς ἐν χῆρα. Gloss. Græc. Lat. MS. τριστάτας, *ternes ferratores.* Sic Cod. Reg. Occurrit in Exodo, apud Arrianum in Indic. Zonaram lib. 2. Annal. num.17. Manassem in Heraclio, Eustathium Iliad. δ. &c. Vide Henr. Valesium ad Euseb. lib.9. cap.4. & Gloss.med.Lat. in *Tristata.*

ΤΡΙΣΤΡΑΤΟΝ, *Trivium*, Τρίοδος. Vide in Στράτα.

ΤΡΙΣΩΜΟΝ, Sepulcrum quod tria duntaxat corpora capiebat, in quo plura condere fas non erat: *neque* enim *licet mortuum super mortuum poni*, ut est in Concilio Antisiodorensi Can. 16. Hujusce instituti rationem videtur aperire Ammonius de SS. Monachis Sinaitis pag.129. ὃν τινα πάλιν βαστάζοντες, εὑρέθη, ὃ μὴ ἦν τὸ ἅγιον, ἀλλὰ χωρὶς ἐκ ἴνα τόπον πλησίον αὐτοῦ, ἵνα μὴ πάλιν ἀνοίξωμεν τὸν τάφον αὐτοῦ, καὶ ὄχλησιν ποιήσωμεν τοῖς ἁγίοις καὶ Μαρτυσιν τοῦ Χριστοῦ. Hinc formula in illa in quodam Epitaphio apud Aringum lib.1. Romæ subterraneæ cap.26. pag.89. SI QVIS ALTERVM OMINE SVPERPOSVERIT ANATHEMA ABEAS DA TRICENTI DECEM ET OCTO PATRIARCHÆ QVI CANONES EXPOSVERVNT ET DA SCA XRI QVATVOR EVANGELIA. Extat Joannis Euchaitorum Metropolitani Epigramma in ejusmodi Trisomum, cum simili fere anathemate, hoc titulo:

Εἰς τάφον.

Κοινὸς τριῶν ἐς χιλίων ὢν τάφος,
Μοῦνος ὁ τέταρτον ἄλλον ἐμβάλοι,
Ἔξω γὰρ ὤν, ὅστις ἂν σὺ ἐ τύχοι,
Τολμῆς ἀμοιβαῖα τλῆναι θείᾳ φρικτὰ δίκῃ.

Trisomi vero *Bisomi*, & *Quadrisomi*, non semel mentio habetur in inscriptionibus Christianis, apud eundem Aringhum, & apud Reinesium in inscript. pag. 964. 976. 981. 999. Jacob. Sponium in Itinerario, &c. Vide Gregorium M. lib. 3. Dialog. cap.23. & Gloss. med. Lat. in his vocibus.

ΤΡΙΤΑ, *Officium Ecclesiasticum pro defuncto, tertio ab ejus obitu die celebratum.* Clemens lib. 8. Constit. Apostolic. cap.42. ἐπιτελείσθω ὁ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, ἐν ἀναγνώσεσι, ἐν προσευχαῖς, διὰ τὸ τριῶν ἡμερῶν ἐγηγέρθαι· ἐν ἑνὶ γὰρ ἐκ ὑπέμεινεν τὸ περιόντων καὶ κεκοιμημένων· καὶ Τεσσαρακοστὰ δὲ τὸ παλαιὸν τόπον, &c. Synaxarium in Triodio, ubi de mortuis: τρίτα ὁ ποιοῦμεν, ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ ἄνθρωπος ἀλλοιοῦται τῷ ὄψει. Ἕνατα ὁ, πάλιν τότε διαιρεῖ ἡ πλάνις, σωζομένης τῆς καρδίας μόνης· τεσσαρακοστὰ ὁ ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ καρδία τότε ἀπόλλυται· καὶ γὰρ ἡμέρας ὕτω προβαίνει· τῇ γὰρ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ζωγραφοῦται ἡ καρδία· τῇ ὁ ἑνάτῃ, πήγνυται ὡς σάρκα ἡ καρδία· τῇ ὁ ἑνάτῃ, πήγνυται ὡς σάρκα, τῇ ὁ τεσσαρακοστῇ, ὡς τέλειον ὄψιν διαλυτοῦται· διὰ ταῦτα τῶν αἰτίων τῆς ψυχῆς μνήμη ποιοῦμεθα. Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: ἐκάλεσεν ὁ πατὴρ πάντα ἐπ' αὐτῷ ποιῆσαι, ἃ νόμος ἐστὶ τεθνεῶτι ἔστι, τρίτα φησὶ, καὶ ἔνατα, καὶ ἀκολούθως δὲ τεσσαρακοστά. Extat apud Philippum Solitarium lib. 4. Dioptræ, caput περὶ τῶν ἐπιτελουμένων Τρίτα, Ἕνατα, καὶ Τεσσαρακοστὰ, cujus capitis verba delibantur apud Crusium in Turcogr. pag.203. integra vero describuntur ab eruditissimo Cotelerio ad Constitut. Apostol. pag.324. ubi doctè, ut solet, de hoc ritu. Idem Triodium in Dominica Tyrophagi: ἐὰν γένηται ἀδελφῶν ἐκδημῆσαι πρὸς κύριον ἐν τῇ ἁγίαις ταύταις ἡμέραις ἕως μέσης ἑβδομάδος, παννυχὶς δὲ γίνεται τῇ Τρίτων αὐτοῦ ἐως τῆ παρασκευῆ ἑσπέρας, —— τὸ ὁ ἑπτὰ σάββατον γίνεται τὰ ἔνατα αὐτοῦ, —— τὰ ὁ τεσσαρακοστὰ αὐτοῦ γίνεται, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ πληρωθῇ. Adde Typicum S. Sabæ cap. 30. pag. 66. Palladius in Hist. Lausiaca in Eulogio: καὶ σωθῆναι τῆς μὲν μακαρίᾳ Εὐλογίᾳ τὰ τεσσαρακοστὰ ἐπιτελοῦσι, τῆς ὁ λελουσμένης τὸ σῶμα τὰ τρίτα ἀδελφότητος. Joannes Damascenus de iis qui in fide mortui sunt pag. 147. edit. Veronensis: ἐγὼ γὰρ οἶμαι ἀφορμὴν ἰδεῖν δόναι τὸ μνήμαλον ἐπὶ τῶν ἀναιμάκτου θυσίας ποιεῖσθαι τῶν προκεκοιμημένων, καὶ πάλιν τρίτα, καὶ ἔνατα, καὶ

τιεσαρακοστὰ, καὶ τὰς ἑπτὰς μετάνοιας, καὶ τιλιτάς. Vita S. Lucæ Junioris pag. 977. δακρυά τε αὐτῷ πολλὰ καταπαύσας, καὶ τρίτα, καὶ ἑπτάτα, καὶ τεσσαράκοντα τούτῳ πολυτίμους ἐκδιλίσας. Vide Gloss. med. Lat. in *Tertius dies*.

Τριτινάζ, id est, Τρίτα καὶ Ἕκτα. Typicum S. Sabæ cap. 30. παυόμεθα καὶ αἱ ἀδελφαὶ τὰς διατυπώσεις τῶν πεντήκοντα ἐγγραφόμεναι μοῖραι, καὶ σωὶ ταύταις αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι, ὑμνῳδίαί τε, καὶ ψαλμῳδίαι, τεσσαρακοστὰ σωὶ τριλιτάτας, καὶ ἑπτάσεσι μετάνοιαι, καὶ τιλιταὶ, αἵτινες ἐκ τῆς μάτλω ἐπιτιθέασιν.

ΤΡΙΤΆΚΙΟΝ, *Spissior Charta*, quam vulgò *carte* dicimus. Euchologium pag. 611. & 616 λαμβάνουσι οἱ ἐκ ταύτα τὰ σαλμία χαρτία δὸς τριλακιν. Ita enim in plerisque MSS. legi monet Goarus, pro πιττακιν. Et pag. 832. in offic. dedicationis Templi: ζώνας τρεῖς, ταπῆλα ἕνεν ἐπὶ τῷ χάρτλω χάρτινον, ἢ τριλάκιον τρεῖς τὸ πάχος τῶν ὑπερίδοντων κίονων τῆς τραπέζης. Adde pag. seq.

ΤΡΙΤΖΕΙΝ, *Terere*, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. Locum vide in Ὀλισθαίνω.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ, *Triremis*. Moschopulus: τρίημις, ἡ τρεῖς ἐρετὰς ἔχουσα ταῖς, ἕνεν τὸ κοινῶς τριτζίεον. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 1. κάτεργα διτζίεια, καὶ τριτζίεια πεξάμβωμα. Ubi Cod. al. τῶν δικρότων καὶ τριήρων, &c. Vide Διτζίριον.

ΤΡΙΤΖΕΡΊΖΕΙΝ, *Stridere*, Τρίζειν.

ΤΡΙΤΖΟΝΙ, *Bubo*. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 97. Ἀπὸ μίαν θυρίδα ἐκρίματος ἕνα τριτζόνι, ἕνεν γρύλλος, καὶ ἑτεροῦδια. Ubi Gr. Cod. habet Βενζάλις.

ΤΡΙΤΖΟΥΛΟΣ, *Merula*. Stephanus Sachlices in Narrat. MSS. ubi de concessa meretricum:

Ἡ Μαργαρίτα πίσωσε τὸ πολυλικαδάκιν,
Ὁπόκαμε μὲ τὴν κύρτον τριτζύλαν τὸ παιδάκιν.

ΤΡΊΤΗ, *Tertia*, Officium Ecclesiasticum quod hora tertia decantatur. Joan. Moschus in Limon. cap. 136. ἐν μια λῶ ἀς τὸ σπήλαιον μα πλησιον τῆ ἁγίου Ἰορδάνου· καὶ ὡς ἐψαλεν τὴν τριτλων, ἰδοὺ Σαρακηνίσσα ἐλθοῦσα, &c. Vide Achmetem in Onirocrit. cap. 72. & Gloss. med. Lat. in *Tertia*, & supra Τριθίκτη.

Τρίτη μεγάλη, *Feria tertia Majoris Hebdomadis*, apud Zonaram in Nicephoro Botaniata, initio, & alios.

ΤΡΙΤΆΠΕΖΟΝ, *Cœnaculum*, Τρικλίνιον, in Corona pretiosa.

ΤΡΊΥΓΕΙΝ, *Terere*, Τρίβειν. Agapius in Geoponico cap. 142. καὶ καμιαν φορὰν παλιν τὰ τρίγε μὲ ψυχὰν ψωμίν.

ΤΡΙΦΘΙ, *Tyrocnestis*, in Turcograecia Crusij.

ΤΡΙΦΙΛΟΣ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τριφιλόν με λίγυσι ἀδδήφαγον, γυλάειν.

ΤΡΊΦΑΙΟΝ. Physiologus MS. de Natura animalium, ubi de Struthocamelo: κάμνουν χολὰ εἶα ἀνθρώπου δῶ τὰς ὀφθαλμούς τους, καὶ βάλλουν τριφλιῶν ἀὰ στρυθοκαμήλου.

ΤΡΙΦΤΕΙΝ, pro Τρίβειν, *Morari*. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 653. καὶ ἐκεῖ ἐτριβῆκα τὸ μυλάρι δὸ τὴν χεῖρα.

ΤΡΙΦΤΟΝΤΖΙΚΟΣ. Prochoprodromus ex Cod. Reg. MS.

Λέγω, κύρα μαλίπιστα, τὸ πῶς ἀκούᾶς ὦ ἄδα,
Δὲς καὶ μᾶς τριφλοντζικον δαμῶ νὰ γυκανήσω.

ΤΡΊΦΥΛΛΟΝ, *Herba pedicularia*, apud Interpol. Dioscor. cap. 738.

ΤΡΊΦΩΤΟΝ, *Lychnus tribus cereis*, aut *lucernis olearijs instructus*, in honorem S. Trinitatis. Symeon Thessalonic. lib. de Templo, quærit, τὶ τὰ πολυφῶτα, καὶ δωδεκάφωτα, καὶ τριφωτα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀναπλόμβια ἐν ἐκκλησίᾳ; & Mox: τὰ μὲν τριλαμτὴ δῆλῳ τὴν Τριάδα, ὡς καὶ Τελικεῖα. Vide Τριλίκιον.

ΤΡΊΧΑ, *Pilus*, Θρὶξ, in Corona pretiosa.

Τριχαράτος, *Crinosus*, ὑπόλοκαμος. Prochoprodromus MS.

Καὶ τόρα καλοκίλινος, καὶ μακροτριχαράτος.

Vide Κειρᾶζ.

Σταβοτριχάρης, quidam cognominatus apud Scylitzen p. 739.

ΤΡΙΧΑΊΟΣ, *Scarabei species*. Scholiastes Oppiani lib. 3. Halieut. v. 339. ad illud:

——— Ἀγαθὸς δ' αἰνῶς ἰχθὺς
Κάνθαρος, ὃς πέτρησιν ἀεὶ, λιπαρῆσι μέμυλε.

Ἀγαθὸς γοῦν ὡς τὸ ἀγριώδες τὸ ἁλιᾶ ὕτως πετρῶδι κάνθαρος· ὅτω γὰρ ἀεὶ γλυκὺ καὶ θαρρεῖ, τὸ μὲν ἐν ὁ καλεῖται ἐν πολλοὶ Τριχαῖος· τὸ δ' ἕτερον γραμματικὸν ὄνομα.

ΤΡΙΧΑΠΤΟΝ, *Vestis hirsutissima* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Τριχαπτὸν, θαμβαίνουσι ἱμάτιον. Pollux lib. 1. Τριχαπτὸν δέ φασι πλέγμα ἐκ τριχῶν. Vide Gloss. med. Lat. in *Gambeso*.

ΤΡΙΧΑΡΑΣΣΟΜΕΝΟΣ. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Ὅταν γὰρ ἴδῃ τὴν αὐχένα τριχαραττομένην.

ΤΡΙΧΑΡΆΤΟΣ. Vide in Τριχα.

ΤΡΙΧΑΡΊΚΙΑ. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 945. τὸ διακαλαμβὰν, τὸ διαπρασεὰ, καὶ σωὶ τούτοις κοκκία τὰ λιγύμβια τριχαμικία.

ΤΡΊΧΕΣ κεφαλῆς, Prophetis, *Anethum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 472.

ΤΡΙΧΗΛΆΒΟΣ, *Volsilla*, *Forpex*. Marcellus Sidetes in Jatricis p. 7.

Ἤπαρ δ' αὖτε χολῆς τε φιλοσκοπίλαι θυμοῦ,
Οὐκ ἐᾶ ὄρνυσθαι θαμινὰς τριχὸς ὀφθαρσίοι,
Νύασσας ὕτ' ἂν κε τριχηλάβου ἰξυρότητος.

In Glossis Philoxeni & Benedicti, Τριχολαβὶς scribitur, & τριχολάβιον apud Aetium.

ΤΡΊΧΙΝΑ, *Vestes monachorum ex pilis camelorum contextæ*. S. Ephrem in Actis SS. Abramii & Mariæ num. 24. ἐν γὰρ τοῖς πυθμέσι τῶν ἱστῶν τὸ ασπίστας αὐτῶν, ἅπερ ἐνεδίδυσκέλο τρίχινα, ὕτως διαρκῶς ὑπηρέτησαν, ὡς καὶ ἑτέρας καλοξαιθώσαι τὸ παλαιοβύσσιον περ' αὐτῶν ὑπερῆσαι. Idem num. 27. χίλων τριχίνων. Vita S. Eupraxiæ num. 6. ὧν ἦ καὶ τὰ ἐνδύματα αὐτῆς χειδώνια τρίχινα ἑκάστῃ καθακαλυπτοῦσα τὸ ποδῶν τὰ ἄκρα. Et num. 14. ἐπίλδιστον ἐκ λίβυος κεμιζάδος, ἐξ τιβύνας ὑπὸ τὸν κιτῶνα τὸ αἰδοῖον ὑπὸ τὸ σάκκου, καὶ τέρμα ἐπάνω τῆς τριχίνης καταρμίδος. S. Dorotheus Doctr. 3. ἐχέτω τρίχινον, ἐφ' ὅτου ἐκ θέλει ἀλλαξαι αὐτὸ, καὶ λαβὼν ἄλλο, ἐνδύσῃ, ἢ ἰδιάσῃ, &c. Nicon MS. lib. 2. f. 768. αἱρετικοί τινες μετάζοντες τριχινοφόροι, &c. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ μοναστήριον ἅγιον γυναικῶν ἐπέκτισεν Τριχινάρας τοῦτο ἐπωνύμους, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῆς τόπου καὶ δύσβατον, ἢ καὶ διὰ τὴν τῶν ἐνδυμάτων ἀκανθώδη καὶ σκληρὰν τραχύτητα καὶ ὑπόδυσιν. Herodiani Epimerismi MSS. τρίχινον, ῥάκος τὸ τραχύ. Vide Vitam Sancti Maximi Confess. num. 5. Ammonium Mon. de SS. Monachis Sinaitis pag. 117. 126. Menologium Basilij Imp. 20. April. in S. Theodoro Trichino. Continuatorem Theophanis lib. 1. num. 3. Hoeschelium ad S. Athanasium in Vita S. Antonij pag. 138. 151. & Notas ad Cinnamum p. 456. 457.

ΤΡΙΧΟΒΑΠΤΑΙ & Τριχοπλάσαι, Balsamoni ad Can. 96. Synodi Trullanæ dicuntur, πᾶσαν σπυδὴν ποιούμενοι κομᾶν, καὶ γυναικείας φορεῖν ἐσθῆτας μηδὲ ζωσίῳ καθιμένους, ἢ ὅπλων, — καὶ βαπτεῖν ἢ ἐν οἴνῳ ξανθαὶ ἢ χρυσίζεσθαι, καὶ ὕδατι τὴν τρίχα τῆς κεφαλῆς

καραλῆς πεσῆσι διαβροχεῖ, ἀλληθιρᾶδαμ ταύτῃ ἐν ἀκμῇ θέρμης ἀνίσχυϊ, ἵν' αὐτοῖς τὸ μέλαν μεταβληθὲν τὸ τ' τριχῶν· ἀεὶ δ' οἱ καὶ νῦν πλοκάμους περιτιθέασιν ἰουτεῖς, τῷ ἰγγλῃῆ καὶ ξυμφυῆ ξυμβόλοι τρίχωσιν. Vide præterea Zonaram ad hunc Can. & Matthæum Blastarem lit. T cap. 9. Cæterum mitto quæ in hanc rem habent criticorum filij.

ΤΡΙΧΟΒΕΛΌΝΑΣ, *Discerniculum*, Καλαμὶς.. Vide Gloss. med. Lat. in *Discrimen*.

ΤΡΙΧΟΒΌΤΑΝΟΝ, *Adiantum*, Herba de qua Botanici. Glossæ MSS. Botanicæ: ἀδίαντον, τὸ τριχοβότανον. Glossæ Jatricæ MSS. Neophyti: Ἀδίαντον καὶ καλλιτρίχιον, τὸ τριχοβότανον. Anonymus MS. in Methodo de Urinis: λαβὼν τριχοβότανον, καὶ σέλλινον, καὶ καλάμινθον, καὶ μέλαν, καὶ ῥιβιθια μαῦρα, &c.

ΤΡΙΧΌΔΕΣΜΟΣ, *Fascia qua crines religantur & continentur*. Glossæ Græcobarb. Ἄμπυξ, Χαλινός, Τριχόδεσμον.

ΤΡΙΧΟΚΟΥΡΊΑ, *Prima capillorum detonsio, quæ fit in Ecclesia, cum orationibus à Sacerdote recitatis*, quæ habentur in Euchologio pag. 375. Sacerdos verò κάρα τῷ κείρῳ τετραμέρως ἐς τὸ ὄνομα τ' ἁγίας τριάδος. Ubi consulendus Goarus. Vide etiam Dissertat. 22. ad Joinvillam, & suprà in κειρόομαι.

ΤΡΙΧΟΛΑΎΔΗ. Cod. Reg. MS. 3178. f. 285. cap. ἀβλ τ' σιμμάτων ἡ χρυσοχοϊκῆς τίχνης. Infrà: Θὲς τὸ ἐν τῇ πυρὶ, καὶ ἀκάθλιβον καλῶς, ὅστε τα ῥῆγι κάλλα, ἔπειτα ἔπαρον τριχολαυίδιον, καὶ ἔπαρον πρὸς ὕα σύρμαν, &c.

ΤΡΙΧΟΡΑΧΆΤΑΙ. Vide in Κειρά.

ΤΡΊΧΩΡΟΣ, *Trichorus*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 968. SIBI SARCOPHAGVM ET PANTHEVM CVM TRICORO DISPOSVIT AC PERFECIT.

ΤΡΊΨΑΛΜΟΣ, *Tres Psalmi Davidici*, 3. 6. & 62. qui in libris Ecclesiasticis Græcorum nudè τρῆς ψαλμοὶ dicuntur, ut in Euchologio Goari pag. 48. & in statis officiis decantantur. Triodium 2. Feria Magnæ hebdom. ἰσέον ὅτι ἡ πρώτη ὥρα καὶ ἡ ἑνάτη συχολογᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἑβδομάδι, ἀλλὰ μόνον ψάλλεται τρίψαλμος, ἡ δὲ τριθέκτη συχολογᾶται. Typicum cap. 15. συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν τὰς τρῆς ὥρας τριψάλμους, ὕστερον εὐλογοῦσι τ' ἱερέως, ἀρχόμεθα τὸ τριάγιον, ἅτα τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρὶς, καὶ συχολογοῦμεν ψαλμοὺς τρῆς. Cap. ult. ψάλλοντες τῷ τρίτῃ ὥρᾳ τριψάλμους. Infrà: συμμιμοῦνται δὲ ψάλλομεν καὶ τῷ ς'. ὥρᾳ, καὶ αὐτῷ τριψάλμους. Marcus Hieronom. de dubiis Typicis cap. 41. & 42. ψάλλομεν τὰς τρῆς ὥρας τριψάλμους ἐν τῇ νάρθηκι.

ΤΡΙΨΗΔΙΝ, τὸ κιννάμωμον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Cinamomum*. Gloss. Botan. MS. ex Cod. Reg. 2690. ξυλοκινάμωμον, καὶ κινάμωμον, κοινῶς τὸ τριψίδιν. Glossæ aliæ Jatricæ Græcobarb. ex Cod. 1047. ξυλοκινάμωμον, καὶ κοινὸν τριψίδιον, ξανθίν ἔστι σίραξ. Τριψίδιν, apud Nicolaum Myrepsum sect. 1. cap. 410. in Cod. Reg. MS. in edito vero 416. ubi Fuchsio vox ignota. Ptochoprodromus. MS. contra Hegumenum:

Ἔχουσι σάχα, σύσγλον, καρύφαλλα, τριψίδης.

Vide in Βαβαλίζειν.

ΤΡΊΨΙΜΟΝ, *Intritum, farcimen*. Glossæ Græcobarb. ἰντρίμμα ἐκ πλειόνων κρεῶν, Τρύψιμον δὲ τὸ πολλὰ κρίαζε.

ΤΡΙΏΔΙΟΝ, *Triodium*, Τριῴδι, recentioribus Græcis. Hæc vox duplici significatione sumitur apud Græcos: est enim *Triodium*, ut ait Allatius in Dissertat. de Georgiis pag. 417. Canon omnibus diebus jejuniorum, præterquam in Dominicis & in celebriori aliqua solemnitate, usitatissimus: Quare liber ille in quo jejuniorum officia, à Dominica nempe septuagesimæ ad diem Paschatis continentur, Triodium dicitur. Idem de libris Ecclesiast. Græcor. *Triodium appellatur liber Græcorum Ecclesiasticus, in eorum Ecclesiis recitari solitus, à Dominica septuagesima, quam ipsi vocant, Publicani & Pharisæi, ad sabbatum sanctum continetur: quod cum Canones & hymni in solemnitates D. N. Jesu Christi, & B. Mariæ Virginis, & aliorum Sanctorum, qui in eo describuntur, novem habeant strophas, ὠδὰς nuncupatas, liber canones hujusmodi, ternas, ut plurimum, non excedentes ὠδὰς, complectatur.* Hæc autem Dominica τ' Τελώνου, seu Septuagesimæ, à qua Græci τρῆας, seu jejunia sua, auspicantur, Triodia, inde nudè interdum vocatur Τριῴδιον, ut in Paschaliis passim hæc formula usurpatur: Τριῴδιον ἄρχῃ—τ' Ἰανουαρίου. Nicephorus Xanthopulus Callist. in Synaxario istius diei: κῇ τῷδε παρόσαν ἡμέραν σωὶ Θεῷ ἀ τ' τριῳδίου ἀρχόμεθα. Typicum S. Sabæ cap. 15. ἀρχόμεθα δὲ λέγειν τῶδε ψάλλειν τριῴδια ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς, ἤχῳ β'. Idem Xanthopulus de primis Triodij inventoribus hæc subdit de eadem Dominica: ἀρχαῖοι ἦ πάλαι τ' τ' ἱστόρησε, τὰ τρῆς φασὶ τ' ὠδῶν, ἃς τύπτει, εἶναι, τ' ἁγίας ἀ ζωαρχικῆς τριάδος, ἃ μέγας ποιητὴς Κοσμᾶς, ὁ τῆ μεγάλῃ ἀ ἁγίᾳ τ' παθῶν τ' κυρίου ἀ Θεοῦ ἀ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑβδομάδι, κῇ τῷ ὀνομασίαν σχεδὸν ἑκάστας ἡμέρας, δῆλ τ' ἀκροστιχίδων ἐποιήσας τὰ μέλη ἐξ ὑπαρ ἀ οἱ λοιποὶ τ' πατέρων, καὶ μᾶλλον τ' ἄλλων, Θεόδωρος καὶ Ἰωσὴφ οἱ Στουδίτ), κῇ ζῆλον ἐκάνε κᾶν τ' λοιπᾶς ἑβδομάδι τ' ἁγίας μεγάλης τεσσαρακοστῆς σωταξάμβους, τῇ αὐτῇ μοιῇ τ' Στουδίου πρώτου παραδώκασιν, ἐπὶ μᾶλλον τας ὠδὰς καταλάξασθαι καὶ ῥυθμίσασθαι, καὶ τ' ἄλλα τ' Βιβλίᾳ, ἅπιν δήπεθεν ἀφῆκε τ' πατέρων ἀξιόκαστος, ἀ ἐρευνώμενοι. Ut porro singulæ Triodij odæ singulis jejuniorum Hebdomadis diebus recitentur, sic idem Nicephorus: ἐπεὶ ὧν τῷ πρώτῳ τ' ἡμερῶν ἡ κυριακὴ περιπλέα, ὡς ἀναστάσιμος πρώτη τις οὖσα, ἀ ὀγδόη ἀ τελευταία, ἀφ' ἧς διαφαντόρωμος, τῇ δευτέρᾳ τ' ἡμερῶν τῷ πρώτῳ ἀνέθηλο τ' ὠδῶν· τῇ δ' αὖγε τρίτῃ τ' ἡμερῶν, τ' ὠδῶν τῷ δευτέρᾳ· ἀ τῇ τετάρτῃ τῷ τρίτῳ· καὶ τῇ πέμπτῃ τῷ τετάρτῳ, καὶ τῇ ἑκτῇ τῷ πέμπτῳ, τῇ ἁ ἑβδόμῃ, τῇ σαββάτῳ δυλαδὴ, αὐτῷ τε τῷ ἕκτῳ, ἀ ἑβδόμῳ, καὶ τας λοιπὰς δύο, ἃς ἐποιήσας τ' ἡμερῶν, ὡς κυριώτερας ἔχουσιν, ὥσπερ δὴ ἀ ὁ Θᾶς Κοσμᾶς ἐν τῇ μεγάλῳ σαββάτῳ τίθησι, τετραῴδιον ἑαῦτ πεποιηκώς, κᾶν ὑστέρου ὁ Φωτᾶς βασιλεὺς Λέων κελεύσας ἐς τέλεον κανόνα δῆλ τ' ἐπισκόπου Ἱερουσαλὴμ τ' μοναχῦ Μάρκου ἐργάσατο καλλιχρηςικῶς ἁ Τριῴδιον ὀνομάζειν, ἀ γὰ δὰ τριῴδια ἔχῃ, ἀλλ' οἶμαι δὰτ τ' πλειοτέρων τῷ ἐποιημίαν λαβεῖν, ἀ δῆλ τὰ τ' μεγάλης ἑβδομάδος, ὡς ἄρτι, πρώτως γινόμενα. Triodij porrò συνθέσιν, versibus Jambicis conscripsit supra laudatus Nicephorus sub finem carminum Basilex an. 1536. editorum. Vide Τετραῴδιον, ubi de Cosma Triodii autore quædam attigimus, & Allatium de Georgiis pag. 419. ubi laudat Gregorij Metropolitæ Corinthi expositiones in Troparia & Canones.

ΤΡΟΓΙΆΝΟΣ, *Trojanus*. Glossæ Græcobarb. ὠδὴ Φρυξίν, κοινὰ ἀς τὺς Τρογιάνους.

ΤΡΟΓΊΖΕΣΘΑΙ, *Tabescere*, Συνθλίβεσθαι.

ΤΡΟΔΗΛΆΣΠΕΡΜΑΝ, apud Myrepsum sect. 1. cap. 405. in Cod. MS. ubi Fuchsius cap. 411. pro τορδιλίου σπέρμα poni censet.

ΤΡΟΜΆΡΑ, *Tremor, Pavor*. Threnus de capta à Turcis Constantinopoli MS.

Μετὰ τρομάρας τῶν πολλῶν, μεθρόλυσμὸν καρδίας.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἐμφρὶς γὰρ Δῶνα πρόσκωμά μι τῶν πολλῶν τρομάρων.

ΤΡΌΜΥΞΟΝ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 848. τὸ ἀγριομάρουλον. *Lactuca silvestris.*

ΤΡΟΞΑΛΛΊΔΑ, pro Τρυξαλλίς. Glossæ Græcobarb. ἀδιγὲρ, τρυξαλλὶς, τροξαλλίδα.

ΤΡΟΠΑΪΚΌΝ, *Victoriatus*, Moneta. Hero, seu Africanus apud Scaligerum de Re nummaria: διαφορᾷ ἢ ἐν πιεσείσις καὶ τὸ δίωιόεσσον κῷ Ῥωμαίοις ἐς μὲν ἀργυρ. ἔχει γὰρ τροπαϊκὰ β. νόμισμ. δ'. ἀναλόγια ις'.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΊΑ, *Corona Imperatoria species.* Codinus de offic. aulæ Constantinopol. cap. 6. n. 36. ἐπὶ ἢ μεγάλης φορέματος διάφορα (φορᾶ) ποτὲ ἢ τὸ ὁπομαξόμενον τροπαιοῦχιον, ποτὲ ἢ ἐνδυτικάνεον, &c.

ΤΡΟΠΑΙΟΦΌΡΟΣ, Epitheton unicè ferè S. Georgio à Græcis attributum. Joannes Euchaitorum Metropolita p. 23.

Αὐτὴν τι ἢ σύμμαχον καὶ προστάτιν,
Ὧ τὰ τρόπαια κλῆσιν ἄξιον ἴδῃ.

Idem pag. 51. Carm. εἰς Τροπαιοφόρον.

Τὸ πρός σε φίλτρον, ὦ σὺ ἐν ψυχῇ φέρω,
Ἔργοις ἔδειξα, λαμπρὲ τροπαιοφόρε.

Adde pag. 69.

ΤΡΟΠΆΡΙΟΝ, vox generica, & canticis in Ecclesia Græca receptis communis: *modulum* semper vertit, & Antiphonis Latinorum quadantenus respondere observat Goarus ad Eucholog. pag. 32. cui concinit Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 36. ὃς ἀντιφώνων τὸ τροπάριον αὐτὸς ἑαυτῷ ἰαυτῷ ὑπέλαβε, λέγων, Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης. Ubi Gregorius M. *quibus tamen antiphonam ipse per semetipsum de semetipso imposuit, dicens, &c.* Allatius in Diatriba de Georgiis pag. 418. *Canones*, inquit, *in Odas* dividuntur: *Oda* in *Troparia* ex quibus componuntur. Singulæ namque Troparia continent aut plura aut pauciora, cum eorum numerus determinatus non sit. Troparia quandoque libera ac vaga relinquuntur, quandoque primis litteris, quasi annulis in verbis veluti catenula inseruntur, quam Acrostichida autores vocant, &c. Vide in Ἀκροστιχίς.

Unde porrò dicta Troparia, indicat Zonaras ad Canon. Anastasim. Joan. Damasceni: τροπάρια ἢ λέγουσι ὡς πρὸς τὰς εἱρμικὰς τριπόμβια, καὶ τῷ ἀναφορὰν ἢ μέλους πρὸς ἐκείνας ποιήμβια, ἃ καὶ ὡς τρίσονα τῷ σωλῷ ἢ ἀδόντων πρὸς τὸ μέλος καὶ ἢ ῥυθμὸν ἢ ἁρμονίαν· εἰ μὲν γὰρ πρὸς ἐκείνας ὁ ἢ αὐτὰ ψαλλόμενα φθόγγος ἰσόνομος, ἵνα ἴσορυθμον ἔσται τὸ μέλος, εἰδὲ ἑταρμόνιον, εἰδὲ μέλος λέγοιτο, ἀλλ' ἀπηχὲς, καὶ ἀνάμετρα, καὶ ἄρρυθμον φάσμα. Tropariorum verò scriptores varij recensentur, atque in his Josephus & Nicodemus à Germano Patr. Constantinopol. in Theoria pag. mihi 155. præterea Anthimus & Theocles, qui Leone Macela imperante vixere, ut est apud Theodorum Lectorem Eccl. 1. Theophanem & Cedrenum an. 8. ejusdem Augusti. Joannes Hierosol. Patr. in Vita S. Joannis Damasceni pag. 160. edit. Rom. δυσωπῶ ἢ τοῦτον ὁ πιθῶν καὶ τι αὐτῷ μελιρρῶσαι τροπάριον ἐκλιπαρῶ, παραχορῶν τὸ πίθος ἐν τῷ ψυχικῷ καταψῶν. Vita S. Nili Jun. pag. 143. πολλάκις γὰρ ἅπαν ἠκούσαμεν ἄσμα, ἢ γνώμῃ, εἴτι τροπάριον ἐκ τῶν κανόνων, καλόφωνον ἦχος διδάσκοιεν, &c. Vita MS. S. Auxentij: τινὰ ἂν τροπάρια δοὺς δύο ῥητῷ ἢ τριῶν λίαν τερπνὰ ἐν ὑποφειλῇ μὴ ἦχον ἁπλοῦν καὶ ἀπειράγωγον διελιπάνας, &c. Joannes Archiep. Nicænus de Christi Nativitate pag. 310. ὡσαύτως ἐν τῷ τῷ ἡμέρᾳ τῶν ἡγουμένων καὶ ἢ βαπτίσματος ἑορτάζομεν, ἑκάστων τελουμένων ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ, καὶ μὴ τελείων ἀναγνωσμάτων, τροπαρίων ἐν κανόνων ἢ ὕμνος ἐν ἢ αὐτῷ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τροπάρια ἢ κανόνων, apud Joannem Plusiadenum pro Concil. Florent. p. 643. Vide Cedren. pag. 371. Horologium: τροπάρια ἀναστάσιμα ψαλλόμενα μὴ ἢ ἤμωμεν ἐν ἢ πυριακῇ ἢ ὅλην ᾠδήν.

ΤΡΟΠΙΚΗ, pars ædificij. Anonymus MS. de Amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Τὰ πρῶτα ἀσίβλω τῷ τροπικῷ, καὶ ἅπαν ὁ πάτος ἐλᾷ
Ἀπὸ χρυσλιθόματος ἰμοῦσιστριμβώς.

Infrà:

Καὶ ἔχει ἀπαίω ἰσομοιρῶ ἢ τροπικῆς τὸ ῥῆμα.

Continuator Theophanis lib. 3. num. 43. κῷ τῷ ἁρμβώλῳ μαρμάρου τροπικῷ. Anonymus Combefisianus in Porphyrogenito num. 4. ἐνδυσάμενα αὐτὴ ἡ Θεοδώρα, ἀσπάσηται αὐτὴ ἐς τροπικῷ.

ΤΡΟΠΟΔΕΜΈΝΟΣ, *Versutus, Callidus.* Glossæ Græcobarb. πανοῦργος, πολύτροπος, τροποδιμβώς, παράβουλος.

ΤΡΟΠΩΣΕΙΣ, in Glossis Basilic. αἱ ἢ τρόπων γνώσεις.

ΤΡΟΥΓΑΝΙΣΜΌΣ, *Stridor, crepitus dentium*, Βρυγμὸς, ἢ ὀδόντων ψόφος.

ΤΡΟΥΓΑΝΟΝ ἢ αὐτὶς, ἢ ἢ μύτης, *Cartilago auris vel nasi*, χόνδρος, λοπός.

ΤΡΟΥΔΑΤΟΣ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Πρῶτον διαβὰν τὸ ἅζιστον ψιτίπυλον τρυδάτου.

Vide in Βαβαλίζειν.

ΤΡΟΥΛΛΑ, Τρυλίον, Τρῦλλα, Τρυλλίον, Τρυλλίον, *Trulla*: vas de quo Cujacius lib. 11. observat. cap. 7. & alij. Glossæ Gr. Lat. τρῦλλα, *Trulla.* Olympiodorus apud Photium pag. 189. οἱ Οὐανδάλοι τὰς τίνδυς Τρύλλας καλοῦσι, διὰ τὸ λιμῷ πιεζομένους αὐτοὺς, τρῦλλαν εἶτα ἀφ' ἢ Οὐανδάλων ἀγοράζειν ἐν χρυσίῳ· ἃ ἢ τρῦλλα διὰ τρίτου ξίστου χωρῇ. Liber 44. Basilic. tit. 13. cap. 3. κανδυλάβρα, λύχνοι, τρύλλαι, χαλκᾶ σκεύη.

Τρυλίον, Τρυλλίον. Lexicon MS. adespoton: ὑπαρυτρίδες, ὑλαμύχιλοι· ἐστι ἢ μικρὰ τρυλλία ἐν τοῖς λυχνάρις. Glossæ MSS. in lib. Job: Ἐξάλαστρον, ἐναλάστρον, τρυλλίον ὀστρέου. Hierocles lib. 2. Veterin. c. 74. ἢ ὥρας δοὺς ἢ πυρὸς τὸ τρυλίον, ἐπιβαλὼν τῷ ἄσφαλτον, καὶ κινῶν αὐτὸν, &c.

Τρυλλίον. Olympiodorus in Psalmum 106. pag. 596. τὸ ἐξάλαστρον, τρυλλίον μύρου.

ΤΡΟΥΛΛΑ, Τρῦλλος, *Testudo* orbiculata, Græcis Θόλος, sic dicta quod *Trulla* fundum seu imum specie sua referat. Ita porrò appellant vulgò scriptores Byzantini Hemisphæria in medio ædium sacrarum, ut est etiamnum Trulla, seu Trullus ædis Sophianæ Constantinopoli, & S. Petri Romæ. At ex iis paulò antiquiores scriptores hanc vocem masculino, posteriores verò feminino genere efferre solent.

Τρῦλλος. Metrodorus in Martyrio S. Dionysij: τόπον ἰδίῳ ἐφάλοις συλάτταν ἢ ἁγίων Μαρτύρων τὰ ὀστᾶ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ καλιζάντων, καὶ δίρυσα μέγα τρῦλλον, οἰκοδομῶ ἐφράγισεν. Theophanes an. 32. Justiniani: ἐτρύπησαν τοὺς πόνους τοὺς βασιλίσσας ἢ τρῦλλος. Mox: ἤγαγον ἄλλους πλοῦς, καὶ ἰδίξατο τὸ τρῦλλος. An. 10. Pogonati: γίγνεται σεισμὸς μέγας κῷ τῷ Μεσοπλαμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ βατὰν, καὶ ὁ τρῦλλος ἢ ἐκκλησίας Ἐδέσσης. Leo Grammaticus in Theophilo: εἴκονα ἐκ λίθων λαξευτῶν κολασκευάσας, ὃ Τρῦλλος μέχρι ἢ νῦν ὀνομάζεται. Ubi Symeon Logothera num. 13. habet τρῦλος, ut & Georgius Hamartholus in Chr. MS. Constantinus lib. 1. de Themat. cap. 13. Δαλίσανδος, ἐν ᾗ τὸ σκηπάριον ἢ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου ἐν τῷ τρύλλῳ ναῷ αὐτῆ ἀποκρίνεται). Adde cæteros scriptores quos laudamus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 3. sect. 33. & 35. ubi de Trullo Sophiano, & in lib. 1. sect. 4. n. 20. ubi de Triclinio Magni Palatii, quod τρῦλλον vocabant, in quo habita Quinisexta Synodus, *Trullana* inde appellata.

Τρύλλα, eâdem notione. Anonymus de locis Hierosol. num. 1. ὁ μὲν ναὸς τ῀ ἁγίᾳ Ταφὰ ὑπάρχει στρογγυλοειδὴς, ὄξιν ἐν τῷ μέσῳ τ῀ ἁγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔχει τρύλλας δύο. Occurrit ibi pluries. Idem n. 12. ἦναι καὶ ὁ ναὸς μέγας στρογγυλοειδὴς, καὶ μὲ τρύλλα μολιβοσκεπασμ῀ ἰσοϋψισμένην ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν μ῀ μονίτι. Adde num. 14. Sed & Codinus de Offic. cap 4. num. 31. sciadij ambitum τρύλλαν vocat. Cruſius pag. 208. ait τρύλλαν τὰ῀, *Campanile* Græcis dici.

Τύρλα, pro τρύλλα, uſurpat ſemper Manuel Malaxus in Chron. MS. ἡ ἓν μία τύρλα ἐπὶ τ῀ ἁπάσης τ῀ ἁγίας Ταφῦ. Ita alibi paſſim. Vide Tabellam I. & III. ex his quæ initio hujuſce operis delineantur.

Τρυλλωτὸς, *In Trulli formam adificatus*, θολωτός. Joannes Phocas in Deſcript. T. S. num. 12. ὑπάρχει ἓν ὁ ναὸς τ῀ τοιαύτης μορ῀ τρυλλωτός. num. 14. ὑπάρχει ἓν ὁτοιοῦτ῀ ναὸς τετραεπάρχ῀ τρυλλωτός. Infrà: ὁ ἓν τοιοῦτ῀ ναὸς ἔξι πάνυ παρικαλλίστ῀, τρυλλωτὸν ἔχων τὸν ὀροφόν. Codinus in Orig. Conſtantinop. num. 88. τὸ ἓν σῴζεται τὸ τρυλλωτὸν ἕκτιστ Μιχαὴλ, &c. Ex his emendare licet Gregentij diſputationem cum Herbano Judæo, quæ facta dicitur ἐν τῷ Θριλλίτῳ, pro τρυλλωτῷ. Vide Lambecium lib. 3. comment. de Bibl. Cæſar. pag. 129.

Τρύλοτον, *Lignorum ſtruem* interpretatur Portius.

Τρυλοῦν, *In trulli formam adificare*. Codinus in Orig Conſtantinop. num. 144. ἐν ἑτέρᾳ ὁπῇ, βάλλοντες διάφορα λάφυρα ἁγίων πάλιν, ἕως ἂν τρυλοῦν ὁ τροῦλ῀.

Ξυλότρυλλ῀, *Trullus ligneus, ex ligno confectus*. Michael Glycas in Chron. pag. 269. ἡ ἓν τ῀ ἁγίου Δεσπόλου ἐκκλησία δρομικὴ ξυλοτρυλλ῀ ἐκλίσθη τὸ πρότερον ὑπὸ τ῀ μεγάλου Κωνσταντίνου. Codinus in Orig. Conſtantinopol. num. 95. πρώην γὰρ ἰνατέθειτ μικρὸν ἔξω ἡ ἁγία λούσασις καὶ ξυλότρυλλ῀. Idem num. 128. ὁ ἅγι῀ Μάρκ῀ ὁ πλησίον τ῀ Ταύρου ἐκκλησία ἔξω μεγάλη ξυλότρυλλ῀. Adde n. 149.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ, *Tuba*, Σάλπιγξ. Ital. *Trombetta*, Gall. *Trompete*. Hiſtoria Beliſarij MS.

Παίζων τρουμπέτης, ὄργανα, τυμπάνια, ἀναπαράδες. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 2.

Καὶ τότε ἐφλυάσασι τρομπέτες ἐς πιτήδια. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 1023. ἔπειτα ἐκτύπησαν τὰ τύμπανα, καὶ οἱ τρομπέτες. Fabulæ Æſopi Græcobarb. pag. 155. μόνον αὐτῷ τῷ τρομπέτα λαλῶ. Occurrit etiam apud Contarem in Hiſt. Athenar. lib. 11. pag. 293. Dorotheum Monembas. in Synopſi Hiſtor. non ſemel. Theophylact. Hierodiac. Hom. 7. pag. 143. &c.

Τρομπίλιον, *Tubicen*, σαλπιγκτής, in Corona pretioſa, τρομπίλαες, in laudatis Fabul. Æſopi Græcobarb. ubi Gr. σαλπιγκτὰς. Gloſſæ ad Iliadem barbarogr. Κῆρυξ, σημαίνων ὅλον τρομπίλαεν.

ΤΡΟΤΠΗΤΗΝ, *Turpetum*, apud Nicol. Myrepſum MS. ſect. 1. cap. 30. 31. &c.

ΤΡΟΥΖ, τὸ ῥαπανόσπερμον, in Gloſſis MSS. Jatricis ex Cod. Reg. *ſemen raphani*: in Lexico ex Cod. Reg. 1843. ὁ ῥάπα῀.

ΤΡΟΥΝΤΖΟΥΘΑΡΙΟΝ. Aſtrampſychus MS. in cælo Pythagorico: χρυσίον, μάργαρ῀, λυχνῖτης, λαζούλιον, τρουτζουβάεσι, τρυγὼν, κοζὰν. &c.

ΤΡΟΧΑΛΟΣ, *Currax*, in Baſilicis lib. 19. tit. 10. c. 5. Gloſſæ Gr. Lat. τροχαλὸς, *Velox*, *Loquax*. Τροχαλῶς, ἐπὶ δρόμου. *Curſim*. Nicetas in Murtzuphlo, num. 4. ὁ ἄσπρ῀ γνώμη, ὁ τορὸς καὶ τροχαλὸ λαλία. Ubi Cod. Barbarogr. ὁ τραχὺς σωφυχία.

ΤΡΟΧΑΝ, *Acuere*, *Exacuere*. Fabulæ Æſopi Græcobarb. ὡς ἀγαθόχειρ῀ ἔχειν σὺ ἵνα δένδρον κάτωθεν, καὶ ἐτρόχα τὰ δόντια σ῀. Ubi Cod. Gr. τὰς ὀδόντας ἐπιτρόχω. Infrà: δῷς τροχᾶν τὰ δόντια σ῀, ubi Gr. τὰ σὰς ὀδόντας θήκεις.

ΤΡΟΧΟΣ, pro Τροχίσκ῀, *Paſtillus*, uſurpat Nonus de curat. morbor. cap. 120. 132. 161. 167. & 168.

ΤΡΥΓΥΡΙΖΕΙΝ. Vide Τριγυρίζειν.

ΤΡΥΑΛΑ, *Trulla*, vas, apud Myrepſum ſect. 9. cap. 71. Ita Codex Fuchſij, at Regius habet βάλλε ἐς τρύλλαν. Vide Τρύλλα.

ΤΡΥΠΑ, *Præfurnium*, *os furni*, in Turcogræcia Cruſij. Eſt & *foramen*. Syntypas MS. ἡ πιεζιφρὰ ἀκολουθᾷ ὄπισθεν τ῀ διεζῶν σωκγνα τ῀ σίτου, καὶ ἐσθίουσα: ὡς ἓν ἐχόβλαν, τὸ πίμπτον εἶδαες ἐσωάξει ἐς τπα τρύπαν τ῀ τοίχου, &c.

ΤΡΥΦΕΡΙΜΑΝΝΑ, Herbæ ſpecies, quam ita deſcribunt Stephani Magnetis Empirica MSS. ὁ μοιως πότιζε καὶ τὸν τρυφερίμανναν λεγόμβλον ἄλλον, τ῀ δῷς τ῀ πιτζῶν φυσμβλον, καὶ τιμεμβλον ἐλυζικὸν γάλα, μ῀ γάλακτ῀ βοός.

ΤΡΥΚΕΡΟΤΗΤΑ, *Mollities*, Τρυφερότης. Vide in Μαλακίσκοπία.

ΤΡΩΑΥΝΗ κυρμὰκ, ὕφασμα κοῦον ὁ πλούσιοι τὰ ἱμάτια. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΩΓΑΛΑΙΑ. Vita MS. Sancti Symeonis propter Chriſtum Sali: τυτίζι τὰ φάβαλα, καὶ τὸν φακὸν καὶ τὰ τραγάλλια.

ΤΡΩΓΑΝΙΖΕΙΝ, *Crepare*, *Crepitare*, *Crepare dentibus*, ἐπιψοφᾶν, δοτουρᾶν.

ΤΡΩΓΑΙΤΗΣ, *Paſſer*. Manuel Moſchopulus in Lexico Philoſtrati: στρυθὸς ἓν κυρίως ὁ λεγόμβλ῀ τραγλίτης. Similia habet Euſtathius ad Iliad. β διαζωγραφᾷ τ῀ στρυθὸν ἴσως αὐτὸ τῷ ὁ λεγόμβλ῀ ἰδιωτικώτερον τραγλίτης.

Τραγλῖται, & τραγλωδῦται dicti Eunomiani & Aëtiani hæretici, ὡς ἐν οἰκείᾳ λαυθανούσας τὰς σωσδυς ποιούμβνοι, inquit, Theodoritus lib. 4. Hæreticar. fabul.

ΤΡΩΓΟΠΩΓΩΝ, in Gloſſis Botanicis Colbert. MSS. τὸ λάδανον. *Ladanum*.

ΤΡΩΚΤΑ καὶ πόδα, *Edulia & Potus* offerri ſolita in Feſtis Sanctorum & in exequiis mortuorum, apud Græcos Balſamon in Reſponſ. τὰ ἓν τρωκτὰ καὶ πόδα συνήθως ἐν μνήμαις ἁγίων, ἃ ὑπὲρ μνημοσυνῶν κατοιχομβνων ἀσκαμιζόμβνα τ῀ ναῷ, καὶ τὰ ὑπὲρ ψυχικῶν διαδόσεων τ῀ ἐκκλησίας παρά τινων προσφερόμβνα, τοῖς Ἐπισκόποις δίδοσθαι κανονίζει.

ΤΡΩΚΤΟΣ. Mauricius lib. 12. Strateg. p. 178. τὰ πλοῖα ἓν τ῀ ἀλόγων, καὶ τὸν πιρωλὴ δοτοκιλίων ἐν τοῖς ἰδίοις καλαλιμπάνειν ἐν ἀσφαλαςίρα τόπῳ, μ῀ μετρίας παραφυλακ῀ ἡ ἀρχοῦ῀· τοὺς ἓν δρόμωνας καλαςᾶσαι ἐν τοῖς τρωκτοῖς τοῖς ἀναλκαίοις. Schefferus legendum opinatur τρακτοῖς, ut ſit à Latino *tractus*, id eſt χώρα, quod vix putem.

ΤΡΩΝΝΕΙΝ, *Vulnerare*. Gloſſæ Græcobarb. ἀτρω῀, ἐπὶ δὲ τρώνω῀, ὁ πλαίσιο῀.

ΤΡΩΞΙΜΑ, *Acetaria*, in Gloſſis Lat. Gr. μαρίλιον, ſeu *Lactuca*, in Gloſſis Botanicis. Gloſſæ aliæ: Τρώξιμα, λάχανον, *Acetaria*. Gloſſæ S. Benedicti: *Eſcaria*, Τρώξιμα. Geoponica ex Didymo: Σέρις, τυτίζι τρωξιμα ἐν ἑξῆ βαπτόμβνα καὶ ἐσθιόμβνα, σομάχῳ καλάλληλα.

ΤΥΒΙΟΝ. Vide in Τυβίον.

ΤΥΒΟΥΣ, Ægyptiis, *Stratiotes*, apud Interpol. Dioſcorid. c. 684.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ. Codinus in Orig. Conſtantinopol. num. 70. καὶ τύμβολοι Ἑλλήνων ἡ λατινῶν ὑπῆρχον ἐν τῇ πάτῃ. Ita perperam legi in aliquot MSS. obſervat Lambecius, ſeu potius Holſtenius, ubi meliores præferunt, καὶ τύμβοι ἓν πολλοί. &c. Unde Meurſius *Tumulum* vocem τύβολ῀ expreſſiſſe putavit.

ΤΥΜΒΟΡΑ. Jatroſophium MS. ex Cod. Reg.

φλιβολομῶμβυ μιρῶν μὲ τιτρατίναρα ἐκ τῆ ὑτίων ἐξ ἀβλιλογιας, τελίςιν ὕδωρ τυμβορα δέξ τῶ πρόςχυσιν τῆ ὀρθελμῶ.

ΤΥΜΠΑΝΟΝ, *Fustis*, Suidæ, Damascio in Vita Isidori apud Phot. p. 1060. unde τυμπανίζειν & ἀποτυμπανίζειν, *fustibus cædere*, apud S. Paulum, de quibus vocibus vide Scaliger. ad fragm. veterum Græc. post libros de emendat. temp. pag. 15. & Suicerum.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ, *Plici mulierum Constantinopolitanarum, in formam tympani*, cujusmodi videre est in Theodoræ Michaelis Palæologi Imp. & Helenæ Manuelis Palæologi Imp. uxorum figuris, quas delineavimus in familiis Augustis Byzantinis, in syntagmate de inferioris ævi Impp. nomismatibus, & in Tabella VI. ex his quæ initio hujusce operis delineantur. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 3. προεκάθητο λαμπρᾶς διεσκευασμένη λίθοις τε καὶ μαργάροις τὸ τυμπάνιον ἀναδίσεα. Idem de Reb. gest. post excidium Urbis num. 5. τὰ ὧν γωνιακᾶα, καὶ τὰ τῆ ὅλου ἐγλυκῶν τριχῶν ἐπικρέμαια καθίμαλα, τοῖς ἵπποις πιεσίδιεσι. Strabo quoque lib. 3. ait mulieres Hispanas, τυμπανιον πιεσχῆθαι, πρὸς μὲν τῆ ἴνιον πιεσφερὲς, ἐς σφίγγον τῆ κεφαλῆ μέχρι τῆ παρειδίων, ἐς ὕψος ὃ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ἐλίγον.

Τυμπάνιον. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. ἄλλοι ὃ μὴ ξυῶν καὶ καπῆρίων, ἕτεροι ὃ ἐξ αὐτῆ ὑποῤῥέοντα, ἀλλὰ τὰς ταύλας ὑπὸ ἕτημεν, καὶ τὰ τυμπάνια τῆ βυτζίων ἴδιοα μὲ σχοινία, ἐς ἰβάσαλον ἀντὶ σανταρίων. *Asseres quibus compinguntur dolia.*

ΤΥΜΠΑΝΙΤΑΙ dicuntur Græcis recentioribus qui in excommunicatione mortem obierunt, & quorum cadavera post obitum ad *tympani morem Turgentia*, nigra, deformia apparent, eaque incorrupta, & quæ tum resolvuntur, postquam excommunicationis & interdicti à Sacerdote data est absolutio. Vide Christoph. Angelum de Hodierno Græc. statu cap. 25. Goarum ad Euchologium pag. 688. 689. & Allatium de Opinationibus Græcor. Portius: *Tympanites*, ὅταν ἡ κοιλιὰ τῆ ἔτζι φυσιωμένη, καὶ καρδιωμένη, ὁπὲρ σημαίνει καὶ ὕδα τυμπί. Gregorius Protosyncellus Patr. Constantinopol. pag. 432. ἡ γὰρ ἁπλῶς ἀφορισμὸν ἐπισύρει δι' ἐξάμηνός τις, τυμπανίας ὁρᾷ, ὡς καὶ τῶν ἄδεμβυ, ἐς τῆ συγχωρίσει τῆ Ἀρχιερέως διαλύεῖ. Malaxus in Hist. Patr. pag. 133. ἡ γὰς δὲν λύει τὸ κερμᾶ ἐκείνου τῆ ἀφορισμένου, ἀμὲ μένει ἐκεῖ τύμπανον. Et pag. 151. de excommunicato: καὶ ἀρίθη μὲ καιρὸν ἀπὸ κερμᾶ μαῦρον καὶ τυμπανιαῖον. Ita pag. 165.

ΤΥΠΑΡΙΟΝ, *Figura seu τύπος in Moneta*, ἀρχέτυπον σφραγιςήριον. Glossæ Basilic. Μονίτα, τὸ τυπάριον νομίσματος. Sic leg. pro μονίτατος. Cod. Reg. MS. 618. f. 285. αἷς τῆ ποιῆσαι φύρμας. Deinde: ποιοῦσι χύματα ἐκ τὰ μέταλλα, ἐ ἀλείμλιν, ἐς χύδην αὐτὰ ἐς τυπαρίν, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 11. v. 475. Vide Gloss. med. Lat. in *Typarium*.

ΤΥΠΟΙ, *Decreta, Constitutiones Principum, Forma, Decreta de fide*. Concil. Calchedonense act. 13. μάτε τὰς τῆ εὐσεβέας ὑμῶν ἑστηκότας, συγχέειν καὶ καταῤῥάσσειν ἐν τῆ Βιβλίων ἐπαρχίᾳ παρᾶ τὰς κράλησανλας ἐν τῆ ἐκκλησίας βασιλικὰς τε καὶ κανονικὰς τύπους. Balsamon ad Synod. Trull. Can. 38. δίον γὰρ ἔξεν ἀκολυθῆν τῶ ἐκκλησιαςικῶ τάξει τοῖς πολίτικοῖς καὶ δημοσίοις τύποις, ἅτοι τοῖς βασιλικοῖς προςάγμασι. Cedrenus in Zenone: τοῦτον ὁ Βασιλέως μὲν τύπῳ ἐς Ἀλεξανδρέαν ἐξέπεμψε. Θῶοι τύποι, Θέαι κελεύσεις, in Nov. 113. 152. Justiniani. τύποι πραγμάτικοι. Vide Πραγματικὸν. Adde Theophan. an. 2. Zenonis, &c.

Τυπῶν, *Decernere*. Nicetas in Man. lib. 3. num. 1. γράμμα ἱερορεάμαιον — τυπῶν αὐτοῖς ἀργύρια ἱπόσια κέρματα. Ubi Cod. al. τάσσον.

Τυπώσαι, *Formare, Effingere*. Glossæ Græcobarb. τυπώσαι καὶ ἀπαίζειν τῶ δέξαι.

Τετυπωμένον, *Formata*. Codex Canon. Eccl. Afric. c. 23. ubi vetatur Episcopus trans mare proficisci, ἐ μὴ δοθῆ τῆ Πρωτόσε κατ' ἐξαίρεσιν λάβη τῶν, ἅτις λέγεται δεπλώματα, τύποις τετυπωμένα, ἅτοι παράβασιν. Adde Can. 73. & Gloss. med. Lat. in *Forma*, & in *Typus*.

Τυπικὸν, *Edictum, Præceptio*. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. ὅτι τὸ τυπικὸν αὐτῆ (Regis Bulgarorum) Βασιλικὸς παρέβλεψε. Ubi Cod. Barbarogr. διάταξιν præfert. Τυπικὸν χρυσόβουλλον, & τυπικὸν, nudè in Novella 1. Alexij Comneni de Canonico, &c.

ΤΥΠΙΚΟΝ, Liber Græcorum Ecclesiasticus, in quo, ait Allatius, à primo die anni singulis diebus, quid inter missarum solemnia, quid ad vesperas, quid ad Horas, quid ad Matutinum, quid denique ad reliqua divina officia, sive dies illi feriales sint, sive festi, recitandum, quid psallendum aut legendum sit, quibus diebus jejunandum, quibus & quomodo solvendum jejunium, verbis clarissimis ac facillima methodo præscribitur, variisque est distinctum pro materiæ varietate capitibus. *Ordinarium* ejusmodi librum Ecclesia Latina vocat: qui scilicet *ordinem recitandi officij* complectitur, sic dictus porrò, quod sit τύπος, seu forma ac norma officii recitandi, & Ecclesiasticarum cerimoniarum. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Constantino & Irene: τῆ ὃ δευτέρᾳ τῆ ἁγίᾳ Πάσχα, ἀπιλθῶσα ἡ Βασίλισσα ἐπὶ τῆ κῦ τύπον ἠμοιμένη προελεύσει ἐς τὸς ἁγίους Ἀποςόλους, &c. Habebant autem Ecclesiæ ferè omnes sua τυπικὰ, quomodo apud nos suos *Ordinarios*. Sed præsertim obtinuit illud quod S. Sabæ nomen præfert, & quod S. Saba Monachis suis Hierosolymis præscripsit à SS. Euthymio & Theoctisto acceptum, à Sophronio Patr. Constantinopol. & Joanne Damasceno restitutum ac renovatum, cum illud scilicet barbarorum incursione excidisset, ut auctor est Symeon Thessalonicensis in Dial. contra hæreses, & in Responsis ad Quæstiones Gabrielis Pentapolitani Metropolitæ, à quo etiam ἱεροσολυμιτικὸν τυπικὸν interdum appellatur: ut & à Theodoro Balsamone in Epist. de jejuniis num. 5. Ita porrò inscribitur: τυπικὸν τῆ ἐκκλησιαςικῆς παραδόσεως καὶ ἀκολυθίας τῆ ἐν Ἱεροσολύμοις ἁγίας Λαύρας τῆ ἐσίν καὶ Θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Σάβα τῆ ἠγιασμένου. Ἐκκλησιαςικὸς κανὼν dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Theodosij Archimandritæ.

Varia denique pro varietate Ecclesiarum & quandoque in eadem Ecclesia, fuisse Typica, docemur ex ipso Typico S. Sabæ: ταῦτα πάντα πατέρες ἐ ἀδελφοὶ ἔχ ἁπλᾶς, καὶ ὡς ἔτυχεν, ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν, ὡς ἂν τις οἰηθῆ, ἀλλὰ διαφόρως ἐστυχόντες τυπικοῖς τῶν πραξμάτων τῆ λόγε. Nicon in Pandecte MS. Serm. 57. τοῦτο ὃ ἕτερον λογισμὸν ἡμῶν ἐνέθηκε πάλιν· καὶ γὰρ τῆ Ἱεροσολύμων μὲν τὸ τυπικὸν ἡμέρας ἑκτὰ ἑορτάζει τῆ ὃ Στουδίου τέσσαρας, τῆ ὃ μεγάλης ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἅτοι τῆ Πατριάρχου ἓ τύπος μίαν ἡμέραν ἑορτάζει. Apud Scylitzem pag. 635. τυπικαὶ προσταξεις, quæ in typicis præscribuntur. Ejusmodi fuere τυπικὸν τῆ Λαύρας, apud Joannem Euchaitorum Metropolitam pag. 37. & aliquot alia quæ in Bibliotheca Barberina asservari num. 75. & 76. observat Allatius. In indice MS. Bibliothecæ Monast. S. Trinitatis laudatur τυπικὸν τῆ ἁγίου Ἀθανασίου τῆ ἐν τῷ Ἄθῳ. Scribit Pachymeres lib. 12. Athanasium Patr. Constantinop. sub Andronico seniore Palæologo τὰ μονῶν τυπικὰ immutasse. τυπικὸν τῆ μεγάλης ἐκκλησίας meminit Symeon Thessalonicensis Respons 57. Meminit etiam ibidem τυπικὸν τῆ Ἱεροσολυμιτικοῦ, quod non aliud est à Typico S. Sabæ, ut diximus: ut Balsamon loco laudato, Studiani. Ejusmodi est etiam Typicum MS. Monasterij τῆ Κεχαριτωμένης Constantinopoli

stantinopoli ab Irene Ducena Alexii Comneni Imp. conjuge exstructi, quod asservatur in Bibliotheca Regia: quod non modo Officij Ecclesiastici ordinem, sed etiam Regulas monasticas sanctimonialium continet. Agit pariter de Fundatorum Typicis Balsamon ad Canon. 1. Concil. Constantinopol. sub Photio ἠρώτησέ τις, πῶς χρὴ τὸν τύπον (Ἐπισκόπου) περιλαμβάνειν εἰ τὸ μοναστήριον δομήτορος τυπικὰ τε ἐκτίθεται, καὶ ὃ μόνον ἠγιάσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐφόρους ἐν αὐτοῖς καθιδρῦσαι, καὶ ὅρον ὅτι ὑποτυπῶσαι σοὶ ἑτέρους ἀκριβεστέρους τινὰ, καὶ τὸ μὴ ἔχειν πάροδον ἐν αὐτῷ ἢ κτῆσιν χώραν Ἐπίσκοπον. De iisdem præterea agit ad Nomocanonem Photii tit. 2. cap. 1. Atque ea.

Τυπικὰ, κτητορικὰ proprio nomine appellabantur, ut quæ à Monasteriorum conditoribus & institutoribus fuerant exarata. Scholion in sect. 2. tit. 6. sacrorum Canonum Constantini Harmenopuli, & Balsamon in Responso 53. ἀφ' ἧς τις καὶ πλέον ἢ ἑπτὰ ἡμερῶν καὶ τὰς ἑορτὰς τύπων, ἃ δεῖ κτητορικῷ τυπικῷ συνῳδάμενον ἑορτάζει, ἢ καταισχυνθήσῃ. Idem ad interrogationes Monachorum, &c. Interrog. 3. εἰ ἢ δεῖ τὰ κτητορικῶν τυπικῶν συνῳδάμενα μεταχειρίζεσθαι ἑορτὰς ἐπὶ πλέον, — καὶ ἄκοντες ἀναλαμβάνουσι τοῖς κληρικοῖς αὐτῆς τυπικοῖς ἀκολουθεῖν, ὅτι τοῦτο καινοτομία καὶ σκληρόν ἐστιν, &c. Titulus Typici quod in Barberina Bibliotheca asservatur: Τυπικὸν σαὶ Θεῷ ἢ δόξῃ χρὸν ἔχειν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κάλεσιν ἁπάντων τῶν ἢ διεπόντων ἑορτῆς, καὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, καὶ τῶν ἐπισήμων ἁγίων, καὶ ὅλης τῆς ἑσιωτῆς καὶ τὴν παράδοσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἁγίων Σάββα, καὶ τῆς Στουδίτου, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἁγίων ὄρους ὄμμιλον ἢ ἄλλα καὶ μέρος τῆς παραδόσεως τῆς ὁσιωτάτης πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τῆς κλίτορος τῆς ἁγίας μονῆς τῆς ἁγίας Νικολάου τῆς Κασούλων. Typici κλητορικῆς meminit etiam Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Τὸ τυπικὸν τῆς κλήτορος βλέπω ἠμελημένον.

Rursum:

Τὸ τυπικὸν τῆς κλήτορος ἰσχυρίσειν αὐτούς.

Infrà:

Τὸ τυπικὸν φυλάττοιεν, καὶ νόμους τῶν πατέρων.

Τυπικὰ præterea dicuntur versuum ex Psalmis hinc inde congestorum, & ad solemnitatis arcana exponenda aptiorum eclogæ: quæ quidem in Festis Christo & B. Mariæ dicatis, quæ Δεσποτικὰ vocant, recitantur, variè pro solemnitatum diversitate concinnata, cum aliis diebus Dominicis non dicantur; sed loco eorum Psalmus, qui Græcis Ἄμωμος nuncupatur. Ejusmodi porro Typicorum duo sunt genera, alterum quod in precibus dum Vigiliæ, quod eam noctem insomnes traducant, recitari aut cani solet, in festis scilicet Dominicis quæ sola vigilias habent. Alterum Typicorum genus est, quod inter Missarum solemnia diebus etsi non omnibus dicuntur, eaque sunt πρῶτα & δεύτερα, quæ non alia sunt à Psalmo 102. qui πρῶτα, & 145. qui δεύτερα dicuntur. Quando vero ea dicuntur, docet Typicon S. Sabæ: ἰστέον ὡς δεῖ τὰ τῆς κυριακῆς, ἴσως τὰ ἁγίων πάντων ἀλλάττει ψάλλειν ἡ ἐκκλησία, καὶ ὁ τυπικὸς, ὁμοίως καὶ τῶν δωδεκαημέρων, τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν, καὶ ὡς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἃς ἑορτάζομεν, τὰ ἀλλάττα ψάλλομεν τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τοῦ χρόνου ψάλλομεν τυπικά. De iis Typicis agit etiam Liturgia S. Basilii: μετὰ τὰ ἀρχαῖα, ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ, ἐὰν ἔῃ κυριακὴ, &c. Vita S. Lucæ Junioris pag. 985. καὶ θυμίαμα πολύ, τὸν τῶν τυπικῶν ψαλμὸν, ἢ τὸ τρισάγιον ἐπάδας μετὰ τοῦ συμβόλου πίστως. Vide Goarum ad Euchologium pag. 124. 186.

ΤΥΠΟΣ. Stephanus Alexandrinus Philosophus in Apotelesmatis MSS. ἀνὴρ δημοσιεύων, τυπὸς, λασιόφρις, &c.

ΤΥΡΑΓΝΙΖΕΙΝ, pro Τυραννίζειν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Ἐκεῖνος γὰρ ἀπίθανος, πολλὰ τυράγνισέ τις.

Utitur non semel.

Τυραννισμὸς, *Tyrannis*. Idem Anonymus lib. 10.

Νὰ σίβω ὡς τυραννισμὸν γυναῖκ' γλυκύτατά μου.

Et lib. 4.

Παρευαρέσκω τέτιον ζωὴν πολλὰ τυραγνισμένην.

Τυραννία, eâdem notione. Idem Anonymus lib. 1.

Φόβον μόνον καὶ κόλασιν καὶ τυραννίδα μεγάλην,
Θάνατον ἄχρι ἐπ' αὐτῇ, λέγω ἢ κεφαλίδες.

ΤΥΡΕΥΕΙΝ, pro *Moliri*, *struere*, usurpari observat Eustathius ad Iliad. λ. Concilium Calched. Can. 18. ἡ φρατριάζουσας, ἢ καζακευὰς τυρεύσας ἐπισκόπους. Ubi Balsamon: καὶ τινὰ μηχανώμενοι, τοῦτο γὰρ τὸ τυρεύσας, ἀντὶ τοῦ σκηφὰς καὶ πονηρὰ κατασκευάζοντες, καὶ τὸ, καὶ ἐτυρεύθη ἡ καρδία αὐτῆς, ἀντὶ τοῦ, ἐκλήρωσθη. Constantinus Manasses pag. 91.

Τυρεύει τὴν ἐπιβουλὴν, φεῦ, καὶ τοῦ φιλέτου.

ΤΥΡΗ, Τυρίτζη, *Caseus*, Τυρὸς. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Λύγα καὶ δικαίως ἂν Κρητικὸν τυρίτζιν.

Supra, Creticum caseum etiam commendat:

Καὶ τὸ τυρὶν τὸ Κρητικὸν τὰ γλάρα τοῦ λιμένος.

Commendat etiam Blachicum. Vide Ἀβέτυρον.

ΤΥΡΙΝΗ. Vide in Τυροφάγος.

ΤΥΡΟΒΟΛΟΝ, *Fiscella*, *Calathus vimineus*. Glossæ MSS. ad Aristophanis Ranas: ταλαρῶν, τυροβόλοις. Apud Scholiastem Theocriti Idill. 11. v. 37. τυροβόλιον scribitur. Ταρβῶ, τὰ κοινῶς λεγόμενα τυροβόλια. Vide Τυροψύκτης.

ΤΥΡΟΓΑΛΑΟΝ, *Serum lactis*. Moschopulus: ὀρρὸς, τὸ κοινῶς καλούμενον τυρόγαλον.

ΤΥΡΟΦΑΓΟΣ, *Hebdomada quæ subsequitur Dominicam* ἀπόκρεω, sic appellata à Dominica quæ hanc perinde excipit, cui *Tyrophago*, à caseo esu nomen est, ut τυροφάγῳ nominetur: quæ quidem Hebdomada Latinis *Quinquagesima* appellatur, qua scilicet Græci caseo ac ovis, quando jam præterita Dominica carnibus vescendis finem imponunt, vescuntur. Symeon Thessalonicensis in Responso 57. scribit, etsi in Magna Quadragesima cum προηγιασμένοις sacra Liturgia celebratur, exceptis Sabbato & Dominica, in ea tamen Hebdomade quæ τυροφάγου appellatur, Feria quarta & sexta, τελέαν λειτουργίαν confici: hancque rationem addit, ἐπεὶ καὶ ἡ τυροφάγου ἑβδομὰς ὀφείλει τοῦτο ποιεῖσθαι διὰ τὸ ἀποκαθαρσίαν ἡμῶν, καὶ ὁρᾶν τὴν ἀπὸ ἁγίαν νηστείαν ἑτοιμασίαν· ἵνα προκαθαρθέντες τῇ νηστείᾳ προσέλθωμεν, καὶ δεῖ βρωμάτων λιπαρῶν καὶ σαρκῶν ὁρᾶν ὀλίγον ἱκανοῦσθαι ἡμᾶς, ἵνα νηστείας ἀφόμοια καθαρεῖ ἢ καθαρώτατος, καὶ ἁγίου ἢ ἁγνοῦ δεῖ καὶ ὁρᾶν πρότερον μὲν εἰ πάλιν τὴν ψυχὴν ἀκαθαίρητον ἑβδομάσιν ἀπὸ τιμὴν τῆς Τριάδος τὰ ὦτα ἢ νηστείας κηρύσσοντες τῆς εὐαγγελικῆς ἢ σωτῆρος βήματι πρὸς μετάνοιαν καὶ τὴν κάθαρσιν ἡμᾶς ἀκαλούμενοι. Laudat Lambecius lib. 8. Bibl. Cæsar. pag. 451. excerptum ἐκ τῶν ὅρων τῆς ὁσίου πατρὸς Θεοδώρου καὶ ὁμολογητοῦ τῆς Στουδίτου, περὶ τῆς ἑβδομάδος τῆς Τυροφάγου· Ὅτι ὁ ταύτην εἰ μὴ μιᾶς τυρῷ, ἀναθέματι καθυποβαλλέσθω. Hebdomadam τῆς τυροφάγου instituisse ab Heraclio Imp. nescio an verè, prodit Synaxarium in Triodio: ὡς μέν τοι τῆς τυροφάγου φασί τινες τῆς βασιλέως Ἡρακλείου ταύτην ἐντάξαι, κρεωφάγιον ὄντα τὸ πρότερον. Καὶ Χοσρόης γὰρ ὁ Περσῶν ἐπὶ ἔτεσιν ἐκράτησας, ἐλθὼν τῷ Θεῷ, ἀκατ' ἐκείνου ἰσχύσε, ταύτῃ μεθεμπῆψαι, καὶ μιᾶς τῆς πάσης καὶ τροφῆς καθέστησε, ἐν καὶ ὑπόσχεσιν ἴσχε ὁ οἶκος καὶ τότε συμβαίνῃ ἴσως, τοῖς ἁγίοις ὑποσθῶναι καὶ ταύτην πατρὸς ὀφθῆναι προκαθαρσίου τινα, ὡς ἂν μὴ ἐκ κρεῶν καὶ ἀλλοφαγίας αὐτίκα ἐς ἀσιτίαν ἀγόμενοι δυσχεράνωμεν. Idem Triodium, ex Nicephori

Patr. Constantinopol. Canone: δεῖ νηστεύειν τὰς μοναχὰς τῇ δ'. καὶ τῇ ς'. ἡ τυροφάγου· καὶ μὴ πλὼ ἢ πρεσβυτέρου λύπλυσιν ἰδίαν τυρὸν καὶ ὠά, ὅπου ἂν βούληται. ἀνατείνῃ ὃ ὅτῳ ὁ κανὼν τὸ δίσμα ἢ ἐκκλησιῇ, καὶ πλὼ ἢ τετραδιτῇ αἵρεσιν. Κυριακὴ ἡ τυροφάγος, apud Theophanem an. 5. Leonis Chazari. Anna Comn. lib. 8. Alexiad. pag. 221. κῇ πλὼ ἑβδομάδα ἡ τυροφάγου. Adde pag. 224. Pachymeres lib. 11. cap. 3. τὰ γὰρ ἡ τεσσαρακοστὴ ἐφεστήκει ἀσίδια, καὶ τυροφαγίας ἦσαν ἡμέραι. Vide præterea Nomocanonem Coteleriauum num. 288. 299.

Τυρινὰ, eâdem Dominica & Hebdomada, quæ τυροφάγος. Michael Cerularius Patr. Constantinopol. in Epist. ad Petrum Anthiochenum num. 12. καὶ τὸ κῇ πλὼ πρώτου πλὼ ἁγίων νηστειῶν ἑβδομάδα, καὶ πλὼ δεσποτικὸν ἐν ταύτῃ, καὶ πλὼ τυρινὰ ἐκτιλῶν. Isaac Catholicus in invectiva 2. in Armenios: ὅτι πλὼ τυρινὰ, λὼ παρίλαβεν ἡ ἢ Χριστιανῶν ἐκκλησία, — καταφρονοῦσι. Τὸ σάββατον ἡ τυρινῆς, apud Annam Comnenam lib. 1 Alexiad. pag. 51. ἑβδομὰς ἡ τυρινῆς, in Triodio. Pachymeres lib. 7. cap. 28. ἡμέρα μᾶλλον ὖν ἡ τυρινῆς κυριώνυμος τοῦτ' ἐφέλκεται. Christophorus Angelus de Hodierno Græcor. statu cap. 11. ἡ ἑβδόη Κυριακὴ πρὸ ἢ Πάσχα καλεῖται τυρινὰ, ἀφ' ἧς τὸ ἰδίαν τυρὸν καὶ ὠά, πᾶν ἄλαμμα, καὶ χαίρειν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τάξιν τῇ ἡμέρᾳ ἡ σπλώκις ἄρχειν νηστείαν. Adde Nomocanon. Coteleriauum num. 417. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1391. &c.

Τυροκαθάρσιος, septimana qua Græci à caseo abstinere incipiunt, quæ est post Dominicam ἡ τυροφάγου. Laudatur à Lambecio lib. 5. Commentar. de Bibl. Cæsarea Clementis Λόγος ἐξ de Paschate, hoc initio: γίνεται τῇ πλὼ ἀρχὴ ἡ τεσσαρακοστῆς λόγος ἡ δευτέρας ἡ τυροκαθάρσιος, ἣν ἡ παρασκευὴν ἢ βαΐων, &c.

Ἀπόλυσις, eâdem notione. Extat Damascenus Studitæ Homil. 16. dicta τῇ κυριακῇ ἑσπέρας ἡ λειτουργίαν.

ΤΥΡΟΨΥΚΤΗΣ. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: ταρσὸς, ἐπὶ χειρὸς λαμβανομένῃ λέγεται ὁ τυροψύκτης. Vide Τυροβόλιον.

ΤΥΡΡΊΔΙΟΝ, *Turricula*. Vetus inscriptio Messanæ apud Gruterum 213. ΑΧΡΙ ΠΟΤΙ ΤΑΝ ΡΕΙΝΑ ΤΑΝ ΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΤΥΡΡΙΔΙΟΥ. &c.

ΤΎΡΧΗ, *Furca*, in Gloss. Gr. Lat. Puto legendum φύρκη. Vide φέρκα.

ΤΥΡΩΝ. Vide in Τίρων.

ΤΥΦΑ. Vide in Τύφα.

ΤΥΦΛΆΡΑ, *Cecitas*. Glossæ Græcobarb. σκότωμα ἢ ὀμματίων, τυφλάρα, σκοτάρα. Τυφλάρα, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 290.

ΤΥΦΛΟΚΩΜΕΊΟΝ, in Miraculis S. Anastasij Persæ Mart. c. 12. *Hospitium cæcorum*.

ΤΥΦΛΟΠΑΝΙΆΖΕΙΝ, *Colaphum impingere*. Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. κολαφίζειν, πυξμῇ πλήσσειν, τύπτειν, ἐπικαλύπτειν τὸ φῶς, ἢ τὸ τυφλοπανιάζειν. Vox formata videtur ex Τυφλοπάνιον, id est, Pannus qui cœci oculis aptatur, ut alapa præstet quod τυφλοπάνιον.

ΤΥΦΛΟΎΝΕΙΝ, pro τυφλοῦν, *Excæcare*. Glossæ Græcobarb. σκίζα, σπαράσσω, ἢ ὅσα τυφλόνουσι. Theophanes an. 27. Copronymi: τυφλόνουσι βιοσιτῶν, μάσιξι ξαίνων, &c.

ΤΥΦΩΝΙΟΝ, Zoroastri, *Hyoscyamus*, apud Apuleium cap. 4. *Dracontea*, c. 14.

ΤΎΧΗ, *Status*. Περὶ ἡ τύχης ζήτησις, *Quæstio de statu*, in Basilicis.

ΤΥΧΟΔΑΊΜΩΝ. Nonus de Curat. morb. cap. 274. πρὸς λίθους λαβὼν τυχοδαίμονα, ἐς καρκίνος πάλαμνις κεῖσθαι ἐν χύτρᾳ.

ΤΩΘΟΣ, pro τῶθασμός. Vita S. Bartholomæi Junioris Cryptoferratensis: οἱ γὰρ παῖδας λῶ σχολάζων καὶ ἀθύρμασιν, ἤδη τούτοις, ἐς δρόμοις, καὶ ἅλμασιν, οἷς εἰ τὰ πολλὰ ἡ νέοις φιλεῖ τέρπεσθαι, &c.

ΤΩΡΑ. Vide Τόρα.

ΤΩΣ, pro τοῦτο, seu αὐτό, Idiotismus Thessalorum hodiernorum. Verbi gratiâ apud Georgium Contarem in Hist. Athenarum lib. 3. ἐσίκασαν μὲ πλὼ μεγάλου τως φρόνησιν καὶ μεγαλοψυχίαν τὸν πλέον δυνατὸς αὐτοκράτορας ἢ ἀκόμι ἐς δημοκρατίας. Sic apud hunc scriptorem passim, ubi alij ἢ scriberent.

ΤΩΤΟΙ, pro τοίνυν, *Igitur*. Nicetas in Man. lib. 6. num. 1. τώτοι καὶ ἀλλέλοις ἀντεκάλει τι καὶ πρεσβεύει. Ubi Cod. barbar. Gr. τοίνυν.

Υ.

ΥΑΙΝΟΨΟΛΟΝ, *Ocimastrum*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 610.

ΥΑΛΗ, *Vas vitreum colli angustioris*, nostris inde *Fiole*. Interpolator Dioscoridis lib. 1. Parabil. cap. 170. πύριτρον καὶ γαλαζίαν ἀνὰ Lγ, τρίψας, ἵνωθεν μὴ ζάμβακος, Γα. γ, βαλὼν αὐτὸ ὡς ὑαλίω, καὶ κρίμαθον ὡς ἄλευ ἡμέρας λ. &c.

Ὑάλιον, *Speculum*. Damascenus Studita Homil. 25. ἐκπτύζα ὡς τὸ ὑάλιον τὸ πρόσωπόν μου, &c. Vide Ὑάλιον.

ΥΒΡΙΣΣΊΑ, *Injuria*, ὕβρις, in Corona pretiosa.

ΥΓΕΙΑ, Ædes sic dicta Alexandriæ. Vide in Γαστ.

ΥΓΡΑ, vox incertæ notionis Fuchsio, apud Myrepsum de Antidotis cap. 403.

ΥΓΡΟΠΙΣΣΗΝ, Ὑγροπίσσην, *Pix liquida*. Anonymus MS. περὶ ἀπλουστέρων βοτανῶν ἰατρικῶν. Κεφάλαιον, τὸ ὑγροπίσσιον. Infrà: Σισάγρα, τὸ ὑγροπίσσιον. Scholiastes Nicandri ad Alexipharm. ὅτι ἡ μὲν ὁσμὴ ὁμοία ἐστὶ πίσσῃ χυτῇ, τῇ ὑγροπίσσῃ· ἡ ἢ γεύσις, κέδρίσι. Demetrius Constantinopol. lib. 2. Hieracosoph. cap. 8. ὑγρόπισσον καθαρὸν μὴ μιλτῶ αὐτῇ δύσεως πισσῶν ὀφὶς πᾶς. Cap. 11. ἐν ἐξ αὐτῇ ἡ ἱέρακα ἀσθένειας, ἢ δεῖ ὑγροπισσίᾳ ἀλοῦφας. Alibi: ὑγρόπισσιν scribitur.

ΥΓΡΟΣΑΓΤΗΣ. Vide in Σαίτης.

ΥΔΑΤΟΣΤΑΤΟΣ. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ μὴ ἴσχειν τι ἀσπράξασθαι, δύσκολον πολὺ ὑδρόσταν ἐπὶ ἡ λιμένος, ὡς δεῖ ὑπὸ γεγονότα, &c. Vide Ὑδροστάσιον.

ΥΔΑΓΩΓΙΟΝ, *Ius aquarivo ducendæ*, apud Harmenopulum lib. 2, tit. 4. §. 122. 125. Glossæ Lat. Gr. *Aquarium*, ὑδραγώγιον.

ΥΔΑΓΩΓΌΣ, *Laureola mas*, Δαφνοειδὲς, apud Interpol. Dioscor. cap. 731. & Apul. c. 27.

ΥΔΆΣΤΙΝΑ, *Cannabis*, apud Interpol. Dioscor. cap. 571.

ΥΔΡΕΙΟΝ,

Τ᾽ΔΡΕΙΟΝ, *Aquarum receptaculum*, apud Theophanem an. 36. Justiniani : propriè, *Nymphæum*, ut docuimus in Constantinopoli Christ. lib. 1. ubi de Nymphæis. Chron. MS. Simeonis Logothetæ in Leone Isauro, ubi de Crumo Bulgarorum Rege, καὶ ἡ χαλκῆν λίστρα ἡ ἱππικὴ σὺν ἄρκυ καὶ τῷ δράκοντι ἡ ὑδρεῖ, καὶ μαρμάρους ἐπιλίθους ἐν ἀμάξαις, ὑπέρφυ. Ubi apud eundem Theophanem perperam editum ὑδρίῳ, quam vocem non videtur intellexisse interpres.

Τ᾽ΔΡΟΜΙΚΤΑΙ, *Caupones qui aquam vino miscent*, apud Joannem Jejunatorem serm. de Confess. & pœnitent. pag. 93. ubi Anonymi Pœnitentialis, apud Morinum : ἔβαλες ὕδωρ εἰς οἶνον, καὶ ἐπώλησας;

Τ᾽ΔΡΟΜΤ᾽ΑΗ, *Aqua molina*, in Gloss. Gr. Lat. seu *Aquimola* : ὑδρομύλιον, in Basilicis lib. 58. tit. 19. cap. 10. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philos. de Constantino M. ἀργάζῃ ἡ ὑδρομύλος ἢ λάστρα μέχρι τοῦ τίνος μὴ γνωριζόμενα. Vide Gloss. med. Lat. in *Aquimola*.

Τ᾽ΔΡΟΜΤ᾽ΣΤΗΣ. Habetur Epistola Synesij 121. inscripta Ἀναστασίῳ Τ᾽δρομύστῃ. Meursius eum censet qui aquæ lustrali in vestibulo Templi præfectus, ineuntes exeunteſque aspergebat : quasi vero is obtinuerit unquam ritus, qui nusquam legitur. Sed indulgendum Heterodoxo, cui mores nostri Ecclesiastici minimè noti fuere. Alii legunt Τ᾽δροκοιτῆ.

Τ᾽ΔΡΟΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ, *Aquarij*, Hæretici qui & Ἀκουάριοι, voce hybride, ex Latina, *Aqua*, & φέρειν Gr. qui scilicet aquam offerebant in sacrificio : οἱ ἀντὶ οἴνου μόνῳ τῷ ὕδατι ἐν τῇ εἰκαίᾳ θυσίᾳ κἀχρῶντο, ut est in Synodo Trullana can. 32. Agunt de iis Synod. VI. act. 11. Theodoritus serm. 1. de Hæretic. S. Basilius in Epist. 1. ad Amphilochium can. 1. Timotheus Presbyter, S. Augustinus hæresi 64. ubi Danæus : Aristenus, Balsamon & Zonaras ad Canon. 32. Concil. Trull. Matthæus Blastares pag. 8. & 151. &c.

Τ᾽ΔΡΟΠΙ᾽ΠΕΡΟΝ, *Persicaria*, herba, juxta quosdam, licet contra sentiat Ruellius lib. 2. de Natura Stirpium cap. 92. Agapius in Geoponico c. 144. ἔνιοι ἵνα χόρτον ὀπῶ τὸ λίζωνι οἱ Ἰταλοὶ Περσικάριαν, καὶ ἡμεῖς Τ᾽δροπίπερον.

Τ᾽ΔΡΟΣΆΤΟΝ, Τ᾽δροσάτιον, *Aqua rosacea*. Joannes Jatrosophista MS cap. 143. πότιζε ἢ τοὺς τοιούτους, ὑδροσάτιον, τὸ λεγόμενον ζελάπιν μὴ ὕδατος ψυχροῦ. Occurrit passim apud Alexandrum Trallianum, Nonum, Symeonem Sethi, & alios medicos.

Δροσάτιον, contractè, vox Nicolao Myrepso peculiaris, inquit Fuchsius ad eundem, sect. de Antidotis cap. 12. 97. & sect. 8. quæ est ὕδωρ δροσάτιον, pro *Serapio*, seu uti hodie loquimur, *sirupo*. Utitur etiam Demetrius Constantinopolit. Hieracosophij lib. 1. cap. 87. apud quem interdum ὑδροσάτου, & ὑδροροσάτου scribitur, *Aqua rosacea* : item Orneosophium pag. 186. Prochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Ὁ μὲν τὸ σακχαρόθυμον, ἄλλος ἢ τὸ δροσάτον.

Τ᾽ΔΡΟΣΤΆΣΙΟΝ, *Stagnum, Lacum*, in Gloss. Gr. Lat. *Stillicidium*, in Lat. Gr. Glossæ Basilic. ῥεῦμα ὑδροσάσιον καὶ λίμνης διαφέρει. Λίμνη γάρ ἐστιν ὁ δι᾽ιλυωδεῖς ἔχουσα ὕδωρ. Τ᾽δροσάσιον, τὸ ἀφὸς ῥεῦμα, καὶ ὡς ἐπίπαν ἐν χειμῶνι συναθροίζομενον. Ὄρυγμα ἢ, δεχόμενον ὕδατος χαροποιόν. Suidas : Τ᾽δροσάσιον, λίμνη μικρά. Παραμεταφέρει τὸ μέγα τοῦτο ὑδροσάσιον, ἀφικνεῖσθαι δὲ τὰ λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμελούμενος δοκεῖ ὁ Καφαὼ πολλάς. Verba sunt Menandri Protectoris in legat. pag. 109. qui supra Λίμνιον vocat, quod postea ὑδροσάσιον. Occurrit præterea in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 10. lib. 58. tit. 21. cap. 1.

Τ᾽ΔΡΟΣΤΆΤΗΣ, *Tubus, canalis, quo aqua ad restinguenda incendia ejicitur*. Vita MS. S. Stephani Junioris : ἐν ἀνδρεμβῷ φησὶ τὸν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐσαμβώνας ὑδροσάτας ἢ ὑμφορεμβῷ, ὅπερ Σίφωνας καλοῦσιν, καὶ ἐξ ἐνὸς τούτων μεγάλῃ λαβίδι, ὅπερ αὐτῶν λέγουσιν, ὑρύλλας ἀνθρακιάσας, — καὶ ᾧ ἢ μελίσσῃ κηρὸς, δίκλιν κωὶς παρωτὰ ἢ ἄγιον περιέδυκεν.

Τ᾽ΔΩΡ, *Aqua potus ac refectio*, extra prandium, apud Græcos Monachos. Typicum S. Sabæ cap. 10. extr. ᾗ δῆλον ὅτι παραλάβοιμεν, ὅλον ἢ χθόνα, μὴ τὸ ᾠῤῥῆσαι ἐν τῇ τραπέζῃ, μὴ πίνειν ὕδωρ μίχρι ἢ δεκλύσεως ἢ ἐσπέρας· παραλάβομεν ἢ καὶ καθ᾽ ἑκάστην ἐν τοῖς δεσπότοις ψάλλαν κενὴν παρακλήσεως ἢ ἁγίας Θεοτόκου. ἀς ἢ τὸν ν᾽. ἐπιδοῦναι ὁ καθολικὸς ὕδωρ τοῖς ἀδελφοῖς. Cap. 41. Διακλύσεσθε ἢ οἱ μεγαλαμβάνοντες ὕδωρ, ὡς ἐν τῇ τετάρτῃ, ποιοῦντες ὕτως καθ᾽ ὅλον τὸν ἁγίαν τεσσαρακοστὴν ἐν τοῖς φραγελλομβίοις. Similia ferè occurrunt alibi semel ac iterum. Vide Christophorum Angelum de Hodierno Græcorum Statu cap. 34. & supra in Διακλύσεσθε.

Τ᾽δωρ ζέον. Vide in Ζέον.

Τ᾽δωρ θᾶον, in Glossis Chymicis MSS. ἐδιάλυσον ὅτι, ὑδράργυρον πιπερόμβιον μὴ ἁλῶν. Illius confectio describitur in Cod. Reg 618. fol. 83. Stephanus Chymicus MS. μὴ ὢν τὸ ὑπερθέσθαι τὸ θᾶον ὑγρὸν, ἐκαλύσαν ὕδωρ θᾶον τὸ δεκλυόμβον ἔλαιον. Alibi : ὑγρὰ ἢ ἐκάλιστον, ὡς ὕτως αὐτὰ δι᾽ ὑγρῶν δεκλυθέσθαι, τύλιζι δι᾽ ὕδατος θᾶν. τι ὢν ἄρα ἐστὶ τὸ θᾶον ὕδωρ τοῦτο, καὶ διά τι αὐτὸ θᾶον ἐκάλεσα; μίγα ὄνομα, ἐξὸν τοῦτο ὑπὲρ πάντα τὰ λοιπά. Mitto cætera nugacis scriptoris. Habetur præterea apud Christianum Chymicum MS. cap. hoc tit. ὕδωρ θᾶον ὕδατος, ἢ πόσα τὰ ὕδατα ἐν ἑλληνικῇ ἢ θᾶα ὕδατος, &c. Rursum : Τ᾽δωρ θᾶον, λεπτὸ ὑδραργύρου, λέγω ἢ μεθρίους καὶ δρακόντος χολὴ. Mox : Τ᾽δωρ θᾶον, πιπερόμβιον μίλαβολὰ ὕδραργύρου ἐστὶ ἡ λεπτὸ... τύλιζι ἡ τετρασωμία.

Τ᾽δωρ πιζῆς οἰκουμένης, cujus confectio describitur in eod. Cod. fol. 289.

Τ᾽δωρ λευκὸν, ἀφχαῖον ὄμβριον ὕδωρ ἐκάλισαν, in eod. Cod. fol. 190.

Τ᾽δωρ Σκυθικὸν, ἐξὶ ἀφσενικὸν, in iisdem Glossis Chymicis MSS.

Τ᾽δωρ μολύβου, καὶ ὕδωρ χαλκοῦ, καὶ ὕδωρ πύρινον, καὶ ὕδωρ ὑάλου, ἐξ ὕδωρ ἀργύρου, καὶ ὕδωρ ἀφσενικοῦ, καὶ ὕδωρ σιδάμινον, ἡ νηφάλιον ἐξὶν, ibid. Vide in postrema voce.

Τ᾽δωρ θᾶον, ἐξὶ θᾶον, ibid.

Τ᾽δωρ ὑδραργύρου, λευκὸν βαφικὸν ἐστιν ἡ λεπτὸ Θ... γνεσμβὸν ἡ νηφάλιον, ibid.

Τ᾽δωρ χαλκοῦ, καὶ νίτρου, καὶ ἀργύρου, ἐξ ὕδωρ σιδάμινον, ἐξὶν ὕδωρ θᾶον, τὸ εἰς τὸ λευκὸν σωθὲν ἀπηχρωσμβον, ibid.

Τ᾽δωρ ἁπλοῦν τῆς τριῶν θᾶον σωθέντων δι᾽ ἀσβίστου, ibid.

Τ᾽δωρ τὸ λεπτὸ ἀσήμου, λέγω ἀφρὸς καὶ δρόσος καὶ ἀφρίστρου ὑγροῦ, ibid.

Τ᾽δωρ κίτρου, τὸ ὕδωρ ἐξ θᾶον τὸ ἐλικὸν.

Hisce addo quæ habet Nicephorus Blemydes de Chymia, MS. τοῦτο λέγω ὕδωρ θᾶον, καὶ ὕδωρ θαλάσσιον, καὶ ὄξος, καὶ λεβάργυρος, καὶ γάλα παρθένου, καὶ ὑρὸν παιδὸς ἀφθόρου, ἐξ ὕδωρ συπλησίας, καὶ ὕδωρ σποδοκαμβίας, ἐξ ὕδωρ νίτρου, καὶ ὕδωρ σφαλοσάλβης, καὶ ὕτιρα ἐκάμασα, τοῦτο ὑπάρχει τὸ θᾶον ὕδωρ, δι᾽ οὗ λευκαίνει τὸ σῶμα ἐξ μαγνησίας.

Τ᾽ΕΛΑΟΝ. *Vitrum*. Georgius Lecapenus de Syntaxi pag. 114. ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος δι᾽ ἐξὸς μέσου ὑάλου, ἡ ὕδατος τὰς ἀκτῖνας ἐκπέμπει τὸ φῶς.

Τ᾽ΗΛΙΟΝ. Typicum MS. Monasterij ἐν Κεχαριτωμβίνης cap. 73. ἀλλὰ κἂν ἄχρι ὧδε ὑπλίσῃ ἡ μέσης ἡμέρας.

ΥΈΛΙΟΝ, *Urina*, vel *Color urinæ in scypho vitreo*. Habetur in Cod. Reg. 957. *διαΐτησις ὑελίου τοῦ ὕρου, περί τε χρωμάτων ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ αἰτίας ὅθεν συμβαίνει, καὶ ἰφιξῆς θεραπείας αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσα ἐκ τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη.* Deinde sequitur: *λεπτὸν ὑέλιον δηλοῖ ψυχρότητα καὶ πόνον νεφρῶν*, &c. Describitur præterea in Cod. Colbertco Anonymi *μέθοδος τοῦ ὑελίου Γαληνοῦ φιλοσόφου*, in quo tractatur de coloribus urinarum. Mox: *καὶ βλέπε ὅτι ἔχει διεκψίαν, καὶ ἐὰν ἔχοις καὶ πιάσεις τρία ὑέλια καὶ ὄζει τὰ τρία ὁμοία, δηλοῖ θάνατον σημαίνει.* Prochoprodromus contra Hegumenum ex MS. ubi de Medicis Manuëlis Comneni Imp.

> Ἔχοι), βλέπειν εἰδὼς, κρατῆσι τοῦ σφυγμοῦ τυ,
> Θωρῆσι καὶ τὰ σκύβαλα, μὴ τοῦ ὑελίου.

Id est inspiciunt excrementa cum urinis, neque enim hæc ad specilla spectant.

Ὑέλια, Monilia. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Κλάεια, ὑάλια βραχιόνων.*

Ὑέλινος, ὑάλινος, Vitreus, seu *pellucens ut vitrum*, vel *encausticè opere confectus, adornatus.* Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 4. num. 5. *τὸ διακόνικον τοῦ Πρωτοβεστιαρίου χρυσοπράσινον, χρυσοχοϊκὸν, ὑαλοειδὲς.* Cod. al. habet *ὑάλινο ελίο.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Phil. in Theophilo: *καὶ τὰ δύο μίσγισα ὄργανα ὁλόχρυσα διαφόρους λίθους καὶ ὑαλίσεις καθαλλιώσας αὐτά.* Ita apud Georgium Monachum in eod. Theophilo num. 5. ubi perperam Interpres *ἰλίοις* edidit. Vide Gloss. med. Latin. in *Limogia*, & *Smaltum.*

ΥΈΛΩΠΗ, vitium in Accipitribus, cum scilicet *oculos* quasi *vitreos* habent. Apud Demetrium Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij, cap. 62. inscribitur, *εἰς ὑελωπὼ ἐφθαλμῶ.*

Ὑελωπίζειν, hoc vitio laborare. Ibid. *ἐὰν ὁ ἱέραξ ὑελωπίσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὕστερον αὐτῷ γοήσεις.*

ΥΙΟΘΕΤΕΙ̃Ν, *Adrogare.* *Ὑιοθεσία, Adrogatio, ὑιοθετούμενος, Adrogator*, in Basilicis tom. 1. pag. 153. apud Harmenopul. &c. Vide Glossas Basil. in *Ἀδοπίλιον*, Glossæ Gr. Lat. *ὑιοθεσία, Adrogatio, Adoptio.* Scylitzes in Stratiotico pag 803. *αὐτὸ μὴν ὑιοθέτωσι τοῦτο τὸ Βασιλέως*, &c. *ὑιοποιὸν*, apud Constantinum in Basilio n. 18. edit. Combef. Cedrenum an. 10. Justini Jun. &c.

Ὑιοθεσίας, seu *Adoptionis in filium*, ritum apud Græcos ita describit Euchologium pag. 706. *ἵνα ὁ μέλλων ἀναγινώσκειν ὑιὸς, ὁ θυγάτηρ, ἔσωθεν τοῦ πυλῶνος τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου, καὶ ἀνάδοχος ἐξωθεν, ἀμφότεροι κηροὺς κατέχοντες ἀπόμοιους*, tum Presbyter quasdam orationes præmittit ibi descriptas, quibus exactis, *λαμβάνει ὁ πατὴρ τὸ ὑιὸν ἐκ τοῦ θυσιαστηρίου, ὁ δὲ ὑιὸς πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς, καὶ παῖδα αὐτὸ ὁ πατὴρ εἰς τὸ τράχηλον, λέγων, Σήμερον ὑιός μοι σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. καὶ ἀνίστᾷ αὐτὸ, ὅτα ἀσπάζονται ἀλλήλους· ὁ δὲ ἱερεὺς ποιεῖ δέησιν, καὶ εὐλογᾷ αὐτούς, καὶ διδάσκει αὐτούς.* In aliis Euchologiis alio ritu ad optiones fiunt: quippe post lectum Evangelium, adoptans Bema ingreditur; tum facta à Sacerdote oratione, adoptandus manus protendit ad *διάσυλα*, seu ad cancellos altaris, & salutato Sacerdote, ab eo in Bema inducitur, & ad sanctam mensam, quam ille adorat. Tum *κυκλοῖ τὸ ἅδυτον ταχθεῖσαν πατέρα τρὶς*, designatum sibi patrem ter circuit, pedesque illius osculatur. Deinde Sacerdos orationem dicit, quæ describitur in Euchologio pag. 708. Ejusmodi adoptiones ante Bematis cancellos factas testatur præterea Michael Psellus lib. 4. hist. MS. de Zoe Augusta Michaelem adoptante: *ὁ μὲν γὰρ δὴ τοῦ τοῦ Θεοῦ προβάτου βήματος εἰς ὑὸς τάξιν ἀναλαμβάνει.* Alios ritus adoptionis apud Græcos, vide in Dissertat. 22. & 23. ad Joinvillam.

Ὑιοθεσία præterea dicitur *Adoptio per baptismum.* Hesychius: *ὑιοθεσία, ὅταν τὸν θεὸν ὑὸν λαμβάνῃ, καὶ τὸ ἅγιον βάπτισμα.* Ubi Salmasius reponit *κῦ*. Alij nihil mutandum volunt. Sanctus Maximus ad calcem computi Eccl. *ἐν ἔτει ιδ΄ τοῦ βασιλέως Τιβερίου ὁ τοῦ Ἰορδάνου βαπτιζόμενος (Χριστὸς) καὶ τῷ ἐν πνεύματι ἁγίῳ τοῦς πιστεύουσιν ὑοθεσίαν χαρίζεται.* Procopius in Anecdot. initio: *τοῦτον λοιπὸν τὸν λιβέλλον ἀπαλλὰς ὑμᾶς ἔλαθεν μοῦ ὁ βουλευτὴς τὸ θεῖον λυτρὸν, καὶ χρῆσιν ἐσθῆτος αὐτολόμβου οἰκέας, αἰσχυνθεὶς ἐπεκάλεσε σὺν τῷ γυναικὶ παῖδα.* Continuator Theophanis lib. 1. num. 12. *ὃν ὑὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ θείου λουτροῦ ὑποσπασάμενος.* Ita rursum lib. 2. num. 7. lib. 4. num. 21. S. Nicephorus in Breviario pag. 35. 1. edit. *καὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἀρχοῦσι τοὺς Ὀσωνικοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς ἐκείνων γαμβροὺς οἱ τούτων αὐτοῦ τοῦ θείου λουτροῦ ἐπεκύρωσαν ὑίοῦσθαι.* Ita alibi, Photius Epist. 97. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 7. in Michaele Theophili F. num. 14. & alij à nobis laudati in Dissert. 22. ad Joinvillam. Vide Gloss. med. Lat. in *Adoptio.*

ΥΙΟΠΑΤΟΡΊΑ, Patris & Filij eadem persona: hæresis Sabellianorum. Synodus Constantinopolitana I. Can. 7. *καὶ Μαρκιανιστὰς, τοὺς ἐντεῦθεν λεγομένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς ὑοπατορίαν διδάσκοντας.* S. Cyrillus Catech. 11. *ἀπίστησεν γὰρ οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐφῆς πίστεως· καὶ οἱ μὲν ὑοπατορίαν καλαγελλίωσιν, οἱ δὲ τοῦ Χριστὸν ἐξ οὐ ὄντως ὡς τὸ ὄν παντοκράτορα λέγειν τολμῶσι.* Adde Gregor. Nyssen. orat. 12. contra Eunomium pag. 733. & al.

ΥΙΌΤΗΣ, *Filiatio*, titulus honorarius, quo Episcopos compellare solent summi Pontifices. Basilius Achridenus in Epist. ad Hadrianum Papam *τὸ ὖν πρὸς ὑμᾶς ἡ παραβολὴ τοῦ πλανητοῦ πρόβατος, ἁγιώτατε Πάπα· τί ὃ ἡ σὴ τοῦ Πέτρου δραχμὴς; ὑμεῖς γὰρ ὅτι ἐκπεσούσας ἑαυτὸς τῶν κόλπων φαμὲν, ὅτι τῷ ὑιότητα, ἢ τῷ ποιμαντικῷ Πνεύματι, ὃν καὶ ὄντως ἀναδιζόμεθα.* Vide Luithprandum lib. 5. cap. 11. & Gloss. med. Lat. in *Filiatio.*

Ὑλιᾶς. Auctor Incertus post Theophanem p. 435. de quodam Joanne: *ὃν ὑλινα Ὑλιᾶν ἐπονόμαζον, ὡς τινές φασιν, ἑρμηνευόμενον Ἑβραϊστὶ λέγει Πρόδρομος καὶ σωτήρ τοῦ διαβόλου.*

Ὑλισμὸς, Fusio, Εἰσφορὰ δημοσίων, in Gloss. Lat. Gr. Rursum: *Fusiones, Ὑλισμοὶ, Συλλογαὶ, Εἰσφοραὶ. Fusionaticum, Ὑλικὸν.* Vide Gloss. med. Lat.

Ὑλογραφία. Vide in *Κηρόχυτος γραφή.*

Ὕμνος, Hymnus. Gregorius Nazianzenus in Definitionibus:

> Ὁ δ' ὕμνος, αἶνος ἐμμελὴς, ὡς οἶσμεν

Vide Gloss. med. Lat.

Ὕμνος Ἀγγελικὸς, Angelicus Hymnus, Gloria in Excelsis Deo, de quo pluribus egimus in eodem Gloss.

Ὕμνος Ἁγγελικὸς, sic etiam appellatum *Trisagium, Sanctus, Sanctus, Sanctus*, &c. Nomenclaturæ rationem, ita aperit Nicolaus Cabasilas in exposit. missæ cap. 20. de Hymno Angelico, seu Trisagio: *ὁ δὲ ὕμνος οὗτος ἅλπη μὲν λέγεται τοῦ ἀγγέλων· ἅλπη δὲ καὶ λέγεται καὶ βίβλος τῶν ἱερῶν τε Προφητῶν ψαλμῶν· σωζέσθω δὲ καὶ ἐκ τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας, καὶ ἀντίθεν τῷ Τρισαγίῳ· τὸ μὲν γὰρ Ἅγιος προσβοώμενον, τῶν Ἀγγέλων· τὸ δὲ, Θεὸς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἀθάνατος, τοῦ μακαρίου Δαβὶδ, ὃν εἶς φησι, Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα*, &c. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 6. pag. 152. *ἔστι τὸ τρισάγιον ὕμνου τῶν ἀγγέλων ὑμνῳδία.* Cap. 7. *μὴ γὰρ τὸ τρισάγιον ὕμνον, τῶν ἀγγέλων φωνὴν*, &c.

Ὕμνος Σεραφικὸς, idem supradictus Hymnus appellatur ab aliis, *ἡ ἐκ τῆς Σεραφὶμ Θεολογία*, apud S. Cyrillum in Catech. myst. 5. *ὁ τετράγιος τοῦ Σεραφὶμ ὕμνος,*

ὕμνος, apud Aretham in Apocal. cap. 1. Narratio de Rebus Armeniæ pag. 273. τῷ δὲ ἔτει τῆς μετὰ Θεοδοσίου τῆς Βασιλίσσης, ἐνιαυτῷ δὲ τρίτῳ σωσθέντος τοῦ σ'. πάλιν, εἴ τινες ἀνεθεμάτισαν τὴν Νικαίαν, καὶ μὴ ταῦτα ὑμνοῦσι τὸ, Ἅγιος ὁ Θεός, ἀλλὰ τὴν μακαριωτάτην Πρόκλου τοῦ Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ὑπὲρ τὸ δίκαιον ὕλιος ἀλλὰ κυρίου τοῦ Θεοῦ, δεῖ τῷ ἐπιλύσεως συμφορὰν τοῦ στόματος καὶ λύσαι τότε παρελαβεν ἡ ἐκκλησία τὸν ὑμνον τοῦ Τρισαγίου, καὶ τῷ δοξολογίαν τοῦ Σεραφίμ, ἵνα καὶ ἀλλὰ τοῦ Προφήτου Ἡσαΐου μεμαθήκαμεν. Infrà pag. 366. τὸν ἅγιον πάλιν συμφώνως τοῦ Τρισαγίου ὕμνου ἐκ τῷ ἁγίαν Τριάδα Σεραφικῶς καὶ ἀγγελικῶς ἀναπεμπόντων, &c.

Ὕμνος Κερουβικὸς, idem Hymnus interdum etiam dictus. Photius in Bibl. Cod. 228. in Ephræmio Antiocheno Patr. τὸ γὰρ Τεκάλου Θεολογίας ὕμνον ἔδει τὸ Θεολόγημα· ἐπὶ καὶ ὁ χερουβικὸς ὕμνος ἐν τῇ Τρισαγίῳ φωνῇ τοῦ ἀγιότητος ἀριθμόν, ἀπ' αὐτῆς τοῦ ὑπὲρ πᾶσαν ἁγιότητα καὶ ἀγαθότητα Τριάδος μελῳδήματα ἐνεργίζεται. Liturgia S. Chrysostomi: καὶ οἱ μὲν ψάλλουσι τοῦ Χερουβικὸν ὕμνον. Alia editio: οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τοῦ τρισάγιον ὕμνον ᾄδοντες, &c. Euchologium Goari pag. 106. οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ τριάδι τοῦ τρισάγιον ὕμνον ᾄδοντες, πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν εἰς τοῦ βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι τοῦ ἀγγελικὰς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν, Ἀλληλούϊα. Tum verò cani primitus cœptus Justino Juniore Imperante. Cedrenus an. 9. Ἰουστῖνος ψάλλεσθαι καὶ ὁ Χερουβικὸς ὕμνος. Hymni finem declarat Germanus Patr. Constantinopolit. in mystagogia: ὁ δὲ χερουβικὸς ὕμνος ᾀδόμενος παρακολουθεῖ παῖδες ὀπτώδιον καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἱερουργίας φρικωδεστέρου ἔχων τὸν νοῦν, πᾶσαν βιωτικὴν μέριμναν κάτωθεν ἀριθμοῦντες, ὡς βασιλέα μέγαν μέλλοντες ὑποδέχεσθαι δηλ. τοῦ καινοῦ. Decantatur quippe in sacra Liturgia post Catechumenorum missam, ut est in Liturgia S. Joannis Chrysostomi. Vide eumdem Germanum Patr. Constantinopol. in Mystagog. pag. 168. edit. Morelli.

Ὕμνος ἐπινίκιος, dictus denique idem Hymnus. Liturgia S. Chrysostomi: Ἐκφώνως, ὁ ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντες, βοῶντα, κεκραγότα, καὶ λέγοντα. Ὁ χορός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος κύριος Σαβαὼθ, &c. Vide Simeonem Thessalonic. de Templo pag. 227. & Goarum ad Eucholog. p. 135.

Ὕμνος Ἐπιλύχνιος, Psalmus 140. qui post παροιμιακὸν canitur in ea Liturgia quam Λυχνικὸν vocant. Vide Goarum ad Euchologium pag. 30. & supra in Ἑσπερινόν.

Ὕμνος ἑωθινὸς, *Matutinum officium*. Scylitzes pag. 714. ἅρτι ἡ τελευτὴ τοῦ ἑωθινοῦ ὕμνου, &c.

Ὕμνος μυστικὸς. Ordo officij in Ordinatione Presbyteri, apud Morinum de sacris Ordinat. pag. 77. καὶ ὕστερον ὄπισθεν τοῦ Πατριάρχου ἀναβάντων πληρωθῆναι τὸν μυστικὸν ὕμνον, &c. Id est fortè qui secretò à Sacerdote dicitur, seu μυστικῶς.

Ὕμνοι τριαδικοὶ, Hymni octo in honorem S. Trinitatis, qui ἐν ὄρθρῳ decantantur. Describuntur ij in Horologio.

Ἐφύμνιον, *Replica Antiphoni*, Goaro ad Euchologium p. 124. versus scilicet qui Antiphono seu Psalmo subditur, ac respondetur. Vide eundem p. 123. Joannes Damascenus in Dormitionem Deiparæ: μὴ μόνον τις ἂν εἰδείη τὰ ἐν τοῖς ἀρολαβοῦσι λόγοις καὶ τὸ παρὸν ἐπεισάκτιον ἐφύμνιον τῇ μητρὶ τοῦ Θεοῦ μου, ὕπνῳ δοῦναι ἐξόδιον, &c. Idem in Jambis de Christi nativitate:

Εἰκὼς μελίσαι ἐφύμνια, &c.

Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. σταυρὸς ἡ πρὸ τέλους τοῦ φρικτοῦ λειτουργοῦ, τὸ, Τὰς ἁγίας δέησιν τοῦ Θεοτόκου σώσον ἡμᾶς τινὸς χάριν ἡ παῖδας βοῶντας τὰ πρότερον ἀριθμόν, οὗ τοῦτο τὸ ἀσπαρέντα, ὡς ἐπὶ αὐτὸ φρουρᾶς διακονίας, καὶ ἀληθῶς ἀκουσμένος τοῦ δευτέρου ἡ τὸ Ἐφύμνιον, Τὰς ἁγίας σου, &c. Adde Symeonem Thessalonicensem de Templo pag. 2[illegible]. Theophanes Monachus in Vita MS. S. Josephi Hymnographi: ὁ μεγαλόφρων ἐκεῖνος ἀπαρξάμενος τὰ ἐφύμνια, ὡς πρὸς ῥᾴστα ταῦτα φρολογίσκειν. Ἐφυμνῶν voce, hac fere notione, usus est Arrianus in Epictetum lib. 1. cap. 16. ταῦτα ἐφ' ἑκάστῳ ἐφυμνῶν ὄφει, καὶ τὸ μέγιστον καὶ θειότατον ὕμνον ἐφυμνῶν, ὅτι τὰ δυάμενα ἴδια τοῦ παρακολουθεῖν τούτων καὶ ὁδῷ χρησθαι.

Ὑπαγορεύειν. Vide in Ὑπαγκλιτόν.

Ὑμπορεῖν. Vide in Ἐμπορᾶν.

Ὑπακοή, Hymnus in Ecclesia Græcanica sic dictus, de cujus appellationis ratione haud benè constat, etiam apud ipsos Græcos, quorum sententias refert Goarus ad Euchologium pag. 57. Typicum S. Sabæ cap. 2. τροπάριον ἀναστάσιμον, ἦχος πλ. α, τῆς ἑβδόμης ὁ δεύτερος, καὶ τὰ λοιπὰ· ἡ ὑπακοὴ, καὶ ὑπακοὴ, καὶ ἡ ἀνάστασις. Horologium: τῇ ἁγίᾳ κυριακῇ λέγομεν τὸν ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος ἦχου. Marcus Hieromon. de Dubiis Typicis cap. 10. ὁ Κύριος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχος. Occurrit ferè semper hæc vox post ἀμὴν, ita ut statim post hunc Psalmum dicatur. Paracleticum pag. 29. v. μετὰ τοῦ Κύριος ἡ ὑπακοὴ, ἦχος β'. Deinde illa describitur. Anthologium pag. 122. v. ἴστεον ὅτι ὅτε λέγομεν ὑπακοὴν, καθίσμα ἢ λέγομεν, ὡς ἐν τοῖς τυπικοῖς εὑρομεν. Describuntur portò aliquot ejusmodi ὑπακοαὶ, ibid. pag. 100. 155. 129. &c. & in Paracletico δ'. 3. v.

Ὑπακουστὸν, eâdem notione, in Martyrio S. Clementis num. 21. τοιγαροῦν ὁ ἅγιος πάντων ἀγαλλιώμενον, ὑπακουστὸν ἦπι, τῷ πόλεμῳ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ.

Ὑπακούτερος, Ὑπακούτιος, *Obediens*, *Obsequens*, Εὐπειθὴς, Πιθανὸς, Ὑπήκοος.

Ὑπαναγνωστικὸν, idem quod Ἀναγνωστικὸν, *Commonitorium*, in sexta Synodo Act. 11. Vide in Ἀναγνωστικόν.

Ὑπανδρος, *Maritata*, in Gloss. Græc. Lat. Glossæ Nomicæ Vaticanæ: Μαρίτατα, Γεγαμημένη, Ὑπανδρος. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἐκ πρὸ ὀλίγων ὑμερῶν ἐῶ περιοῦσας αἰ ὕπανδροι.

Ὑπανδρία, *Matrimonium*, *Conjugium*. Nomocanon Cotelerianus num. 332. ὅτε ἐὰ ὁ πάρη αὐτοῦ, καὶ δυστυχῇ ἡ ὑπανδρίας, &c. num. 452. ἐὰν ἀνδράσιν συμμιχθῇ, καὶ αὐτὸν καθαρὸν, μὴ ἡ ὑπανδρίας, &c.

Ὑπανδρεύεσθαι, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. ὥρων γάμου, καιρὸν ἐπιθέσεων ἡ ὑπανδρεύεσθαι καὶ ἁρμοσίας.

Ὑπανδρεύειν, *Conjugio illigare*, *Nuptui dare*, Γαμίζειν, Ἐγγαμίζειν. Ὑπανδρος γυνὴ, *Mulier subjecta viro*, in Epist. 7. ad Rom. & apud Clementem lib. 2. Constit. Apost. cap 58. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Τρεῖς ἀδελφάδις ὑπανδρευτῆς κ' ἑκατὸν παιδία.

Nomocanon Cotelerianus num. 334. οἱ τινῶν τέκνα ἀγαπιθῶσιν ἡ ἐπέραι ἀλλήλας, καὶ ἔσται τὸ ἓν μέρος πλούσιον, ἡ εὐθυμότερον, καὶ ὁ θέλουσι οἱ τούτου γονεῖς ἡ ποιῆσαι ἄλλο, καὶ ὑπανδρεύθῃ τὸ ἓν μέρος, καὶ τὸ ἕτερον δυστυχῇ, &c. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὸν πρωτὸν γὰρ ἐπανδρεύσαν ὑπὸ ἡ κληρονόμον,
Με ἀδελφὴν ἡ δεύτερον τὸν Ῥάγκ ἢ ἡ Φράντζαν.

Infrà:

Καὶ ἀφ' τα γὰρ ὑπανδρεύσαν ὁ Κύριος ἡ Πριβίντζαν,
Ταῖς Σαγαλίραις τέτακ τρεῖς, καθὼς τὸ ἀρχάμαν.

Πανδρεύειν, & Πατρεύειν, eâdem notione. Πατρεύ-

ουσαν

ιδαι, *Nuptias inire*, γαμῆσαι. Παντεγαμβρὸς, *Conjugio illigatus*, συμπλοκῇ γαμβρῷ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 124. ὁ δὲ ὢν ἐν ἀξίᾳ τοῦ πατριάρχου. Historia Apollonij Tyrij:

Διατὶ οὖν καὶ πανδρευτῆ θέλημι λόπλογίασει.

Alibi:

Ὡς τε νὰ βρίσκῃ μαζὺ ποτὲ δὲν πλὼ πανγάμι.

Joan. Glycas de Vanitate vitæ:

Παιδία καὶ νύμφαι, καὶ γάμοι, καὶ ἑορτὴ, καὶ πανδημία.

Πανδρειὰ, Πανδρέα, Πανδριγιὰ, *Nuptiæ*, *Matrimonium*, *Conjugium*, Ὑπανδρία. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Λειπόνει χέρι καὶ φρίκην μεγαλεῖον τὰ σκοπέλου,
Γιατὶ χαρές τες δίδηλο καίνει ὁ ὑπανδρέας.

Idem lib. 7.

Νὰ ἤμε ἐς ὑπανδρειὰ κ' ἐς γάμου ὑπανδρίαν.

Ὑπαντὴ, & Ὑπαπαντὴ, Festum *Purificationis B. Mariæ*, & *occursus* seu obviationis tunc factæ à Sene Symeone & Anna vidua. Nicolaus Patr. Constantinopolit. ad Anastasium Hegumenum:

Ἡ τότε αὖθις ἔλευσις, ὡς ναὸν τι καὶ ὁ Θεὸς,
Ἣν πάλαι ὑπεμάζευεν Ὑπαπαντὴ κυρίου.

Theophanes an. 15. Justiniani: καὶ τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἡ ὑπαπαντὴ κυρίου ἔλαβεν ἀγκὼ ὑπηλιάδος ὁ τῇ Βυζαντίῳ τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in eodem Justiniano: καὶ ἡ ὑπαπαντὴ ἔλαβεν ἀγκὼ ἰουδαίζοντος Φεβρουαρίου δευτέρᾳ, γινομένῳ σαββάτῳ τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. ὅ τις ὢν ἔστιν ἀναρίθμου τοῦ διαπλασιασοῦ ἰωβ. Adde Nicephorum Callist. lib. 17. cap. 28. Chronicon Joëlis, &c. Occurrit passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Hypapanti*.

Ὑπάρχοντα, *Bona*, *Fortuna*, in Gloss. Gr. Latin.

Ὕπαρχος, *Præfectus*, in Gloss. Gr. Lat. qua de voce vide supra in Ἔπαρχος.

Ὕπαρχος τῆς στρατοπέδου, *Quæstor exercitus*. Procopius lib. 1. de Bello Vandal. c. 11. ἐφίλετο ὃ καὶ ἀρχίλαος, οὐδὲ ἐς Παφλαγόνας τελῶν, ἦν μὲν ὁ αὐτὸς Ὕπαρχος ἐν τῇ Βυζαντίῳ καὶ Ἰλλυριοῦ γενόμενος, τότε δὲ τῆς στρατοπέδου καλῶς Ὕπαρχος· ὅτῳ δὴ ὁ τῆς δαπάνης χορηγὸς ἀπεμάζου.

Ὑπατεῖα, *Fasti Consulares*. Chronicon Paschale an. 7. Phocæ: πλὴν ἀλλὰ καὶ τῷ Πασχαλίῳ, καὶ τοῖς Ὑπαλείοις ἐντυχὼν, λίβρον τὴν ψηφοφορίαν ταύτην συμφέρουσαν. Vide ibi nostram Præfat. n. 41.

Ὑπατεῖα, *Missilia*, seu *sparsiones Consulum & Imperatorum in populum*, cum procedebant. Theophanes an. 1. Tiberij: καὶ ἔρριψεν αὐτοῖς λίτρας. καὶ ἔρριψεν ὑπαλείαν πολλήν. Idem an. 1. Justiniani: τῷ ὃ Ἰανουαρίῳ μηνὶ, ἀφ' ἧς καὶ ἐβδομὰς ἐτῶν, ἐποίησεν ὁ Βασιλεὺς ὑπαλείαν, καὶ τοσαῦτα ἔδωκεν χρήματα, ὅσα οὐδεὶς Βασιλεὺς ὑπατεύσας. An. 2. Justini Jun. ἐποίησεν ὃ ὑπατείαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα πολλὰ, ὅσα πολλοὶς πλούσιοις. Et an. 2. Phocæ: φρεσὶν θυμὸς ἐν τῷ ἱερῷ, ῥίψας ὑπαλείαν πολλήν. Ita an. 1. Tiberij, an. 3. Leonis Isauri, an. 28. Copronymi, & an. 2. Irenes, & Leo Grammaticus in Michaele pag. 462. & in Basilio pag. 470. Nicephorus Constantinopol. in Breviario, sub fin. προῆλθε καὶ τὸ ἀνδρὸς ἐπὶ τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἑλομένης, ἐποίησαν, καὶ τοῖς παρελθοῦσι χρήματα διένεμον. ἐκ τῆς παλατίου μέχρι τῆς ἐκκλησίας τοῦτο ἐπιτελοῦντες. Ita Cedrenus an. 7. Justiniani. Adde Antiquitates Constantinopol. pag. 18. edit. Combefilij. Ὑπάτια πεσὼν, dixit Codinus in Orig. Constantinop. num. 146. ubi de Justiniano post confectam ædem Sophianam: καὶ ἐποίησεν ὑπάτια, καὶ ἐδόκει κενολογία τῷ λαῷ δῆθεν Στεφανίτης Μαγίστρου. Hinc *Consulatus dare*, in veteri Chronico laudato à Lambecio. Vide Gloss. med. Lat. in V. *Consulatus*, cui hæc addenda ex libello Episcoporum Arelatensis Provinciæ oblato Leoni Papæ: *in hac urbe quicunque intra Gallias ex tempore prædictorum ostentare voluit insignia dignitatis, consulatum suscepit & dedit.* Quæ quidem formula occurrit etiam apud Marium Aventicensem, ubi de Belisario Consule: *Hoc Consule, eo anno quo Consulatum dedit, Siciliam ingressus, eam Imperio Romano restituit.* Occurrit præterea crebrius in excerptis Chronologicis ex Eusebio, Africano, & aliis, editis à Scaligero post Eusebium, quæ in veterrimo Codice Regio, olim Puteano, Georgio Episcopo Ambianensi, vel Victori Episcopo Turonensis litera paulò recentiori, videntur adscribi: ac primò quidem ubi de Julio Cæsare: *Hic & Consulatum unum quemque annum fieri instituit.* Deinde, *& sumpsit Imperium Octavianus qui & Augustus annos 56. & dedit Consulatus* 13. quoties scilicet Consul fuit. De Tiberio: *Dedit Consulatus* 7. atqui Consulatum quinquies tantum gessit. De Caligula: *Dedit Consulatus* 4. De Nerone: *Dedit Consulatus* 14. quartum verò tantùm Consul fuit. De Vespasiano: *Dedit Consulatus* 9. quoties etiam Consul fuit. De Tito: *Dedit Consulatus* 2. sed pro II. scribendum fuit VII. nam septies Consulatum gessit. De Domitiano: *Dedit Consulatus* 9. totidem enim Consul fuit. De Valentiniano & Valente: *Dedit autem Valentinianus Consulatus* 4. *& Valens Consulatus* 6. quæ quidem quadrant cum eorum Consulari dignitate, ut quæ habentur de Theodosio: *Dedit Consulatus* 3. ex quibus confici videtur apud Socratem lib. 2. cap. 29. & lib. 6. cap. 2. ὑπαλείαν ἐπιδιδόναι, idem sonare quod *Consulatum dare*, tametsi vir doctissimus *Circenses dare* interpretetur; nam & Consulatum suscipere & dare dicebantur Consules, cum unà & simul Consulari dignitate donarentur, & munus in populum spargerent, quod ὑπαλείαν vocabant. Quæ superius sunt allata ex Chronologicis excerptis, à Græcis scriptoribus sunt desumpta, quæ ὑπατείαν ἐπιδιδόναι indubiè habuerunt, quorum auctor *Consulatum dare* vertit. Ita rursum

Ὑπαλείαν, *Est munus* seu ὑπατείαν *in publicum spargere*. Theophanes in Justiniano pag. 170. ὁ ὃ Βελισάριος μὴ τῶν ἡμάτων ὑπατεύσας, καὶ παμπληθῆ χρήματα ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ὁ δῆμος τῆς Βυζαντίου αὐτῷ ἔσυρε, ὅτε ὑδὲ πάλι. Constantinus Porphyrog. in Basilio num. 23. edit. Allatii: & 29. Combefilij: προῆλθε δὲ ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τὸ μίγαν τοῦ Θεοῦ ναὸν, ἐν ᾧ ἐνάτου Σεπτεμβρίου ἐπώνυμον, πομπεύοντος, καὶ τὰς ἐξ ἐπάλξεως ὑμῶν εὐχαριστίας αὐτῷ ἀποδόντος, ὡς τοῦ ἐπιστρέφειν ὑπατεύσαντος, καὶ χρήματα πολλὰ, οὐκ ἐκ τοῦ δημοσίου, ὑδὲ γὰρ ἦν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδίων ἃ ἐνεδύσατο πρότερον, τοῖς ὑπηκόοις διανέμων. Vide Procopium lib. 1. de Bello Gothico cap. 5. extr. & Cujacium ad Nov. 105.

Ὑπάλιος χαρὶς βασιλικὴ, apud Scilitzem pag. 835.

Ὑπατικὸς, *Consularis*. Occurrit sæpius in Actis Martyrij SS. Tarachi, Probi & Andronici, apud Socratem lib. 7. cap. 12. Cyrillum Scythopolit. in Vita MS. S. Sabæ cap. 56. & alios.

Ὑπάτοι, sequiori ætate, interdum & crebrius ὑπὸ ὑπάτων, dicebantur *Consules codicillares*, seu *honorarii*, uti observat Nicolaus Alemannus ad Procopij hist. arcan. ubi Belisarius ad Photium: ἐγὼ ὑπάτων ἀξίωμα ἔσχε, &c. Qui quidem Photius in Fastis Consularibus non legitur. In Synodo VI. act. 11. sub finem nominantur Constantinus & Anastasius Πατρίκιοι καὶ ἐνδοξότατοι ὑπὸ ὑπάτων, anno scilicet Chr. 680. & Act. 18. καθηγήσατο τε ἡ τοῦ ἐνδοξοτάτου Πατρικίου καὶ ὑπάτου, &c. Qui quidem ii sunt qui ὑπὸ ὑπάτων supra indigitantur.

Senescente

Senescente denique Græcia, consularis dignitas, qua μᾶζον ὑδὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων πολιτείᾳ fuerat, ut ait Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 15. omnino viluit, ἐκ τοῦ πρὶν δόξης τῆς μεγαλοπρεποῦς ἐπὶ τὸ ταπεινὸν μεθεστηκυίᾳ σχῆμα, ut loquitur Leo Imp. in Nov. 94. Passim tamen viris primariis concessa ab Imperatoribus legitur, maximè urbium ac Civitatum Præfectis, quod aliquot exemplis firmavimus in Gloss. med. Latin. V. *Hypatus*. Theophanes an. 1. Theodosij III. τίμιον ἐπὶ αὐτῷ δύο Ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, &c. *Consules* vertit Miscella. Vita MS. S. Joannicij, qui vixit sub Leone Armenio: Κωνσταντῖνός τις ὕπατος χειροτονεῖται. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. in Præfat. pag. 80. τοὺς ἐνδοξοτάτους Ὑπάτους καὶ ἀνθυπάτους. Apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 101. ΣΤΕΦΑΝΩ ΥΠΑΤΩ S. ΒΑΣΙΛΙΚΩ ΣΠΑΘΑΡΙΩ. Ejusmodi sunt perinde Paulus & Theodosius Ὑπατοι missi ad S. Maximum, in Narratione de gestis in ejus exilio, & in illius vita num. 27. 31. 32. & Leo Ὑπατος in Synodo VIII. act. 9. Descripsit Laurentius Schraderus in monumentis Italiæ hocce epitaphium, quod legitur Neapoli in Ecclesia SS. Joannis & Pauli: Θεοδώρῳ ὑπάτῳ καὶ δὶς ὑπὲρ τὸ θεμιτὸν ἐπὶ ταῖς εἰκοδομίαις καὶ πλείοσι διακονίαις ἐν πᾶσι αὐτοῖς ἐν ὑδρεί. τετάρτῳ ἐπάρχῳ βασιλίδος ἐπάρχῳ καὶ Κωνσταντίνου τοῦ Θεοφίλων καὶ τῷ βασιλέων σεμνῷ βιώσας ἐν πίστει καὶ τρίτῳ ἔτει μηνὸς ἐπιφωσκούσης ἡμέρας βιώσας χρίστῳ ἔτη ιθ.

Ὑπατοι, denique dicuntur *Viri primarii, Proceres*, apud Theophanem an. 1. Joviani, & an. 6. Theodosij M. An verò Consulatus apud Arabes viguerit, quod vult vir doctissimus, supra examinavimus in V. Πρωτοσύμβουλος.

Ὑπατοι δηλωθησόμενοι. Formula literis vel actis adscribi solita, cum scilicet hoc anno quo scribuntur, an Consules creati erant ignoraretur, de qua sat multis egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Consul*, ex scriptoribus præsertim Latinis. Id porrò ex Græcis rursum nobis probandum incumbit. Apud Athanasium ad Solitarios pag. 860. Epistola Ecclesiæ Alexandrinæ sic clauditur: τῶν μὴ πάνυ ὑπαλίων Ἀρβαζίου καὶ Λολλιανοῦ τῶν λαμπροτάτων δεδεικνυμένων ὑπάτων, Μεσορὴ ιζ'. ἤτις ἦν πρὸ μιᾶς εἰδῶν φεβρουαρίων. Hoc est anno 355. quo tum tempore qui designati vel designandi essent Consules, Alexandriæ ignorabatur, quia fortè necdum erant creati. Sed & accidit, cum divisum ac partitum esset Imperium, ut qui Romæ imperabat alterum Consulem, qui Constantinopoli alterum perinde renuntiaret, diversis interdum temporibus. Procopius in Anecdotis pag. 114. 1. edit. ὑπατεύσαντος Ῥωμαίων ἀεὶ κατ' ἔτος ἑκατέρου δύο, ἄτερος μὲν ἐν Ῥώμῃ, ὁ δὲ ἕτερος ἐν Βυζαντίῳ. Hinc Synesius Epist. 132. χθὲς καὶ πρώην ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ὑπάτου, ὃν ἕτερος ἦν κεκοσμηκὼς τὸ γὰρ συνάρχοντος οἶσθα. Apud Polemium Silvium (cujus nominis extitit Consul an. 338.) in latercule: *Ab urbis exordio mille & ducentis annis, Postumiano & Zenone Consulibus, Asterio Consule tanquam primus annus incipit.* Ubi Bolandus in Præfat. ad Tom. 1. cap. 4. §. 3. rectè conjectat Protogenem, qui designatus est Consul cum Asterio, an. 449. hic non adscribi, quod necdum Romæ, ubi Polemius scribebat, qui Constantinopoli Consul designatus fuisset sciretur. Vicissim sub diem 6. Id April. eodem anno Constantinopoli Protogenes designatus ac creatus erat Consul, cum quis esset ejus collega adhuc nesciretur: quod exertè docet subscriptio quæ habetur in Concilio Constantinopolitano sub Flaviano act. 7. pag. 235. edit. Labbei: φλαβίῳ Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου ὑπάτου πρὸ ἓξ εἰδῶν Δεκεμβρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει, at sub mensem junium, Protogenis Consulatus notus erat Romæ. Nam Epistola Leonis Papæ ad Flavianum Patr. Constantinop. in Concilio Constantinopol. ita subscribitur: Ἐδόθη εἰδοῖς Ἰουνίαις, ὑπατείας Ἀσπαρίου καὶ Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου ὑπάτων. Describitur præterea in eodem Concilio Calchedonensi act. 1. Epistola Imp. ad Dioscorum Alexandrinum Patr. cum hac subscriptione: ἐδόθη εἰδοῖς Μαΐαις ἐν Θηραλλῳ ὑπατείᾳ Πρωτογένους τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Extat in eodem Concilio Epistola Valentiniani & Marciani Impp. ad Anatolium Patr. Constantinop. data πρὸ δεκάτης Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν ΚΠ. ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Anno scilicet Christi. Ita idem Concilium Calchedonense cœptum dicitur, ὑπατείᾳ τοῦ δεσπότου ἡμῶν Μαρκιανοῦ τοῦ αἰωνίου Αὐγούστου καὶ τοῦ δηλωθησομένου εἰδοῖ Ἰδῶν ὀκτωβρίων. Proinde Adelphius necdum creatus erat Consul mense Octobri, vel potius ignorabatur ejus creatio, quæ ante mensem Julium facta erat, nisi mendosa sit subscriptio Epistolæ Leonis Papæ in eodem Concilio pag. 73. nam Græca consulem non habent, sed tantum diem. Anno seq. 451. Constantinopoli mense Julio ignorabatur Consulatus Herculani, collegæ Sphoracij: quippe Epistola Valentiniani & Marciani ad Palladium Præfectum Prætorio Orientis, in eodem Concilio Calchedonensi, sic clauditur: Ἐδόθη πρὸ μιᾶς Νωνῶν Ἰουλίων ἐν ΚΠ. ὑπατείᾳ Σφορακίου τοῦ λαμπροτάτου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Denique cum Concilium Ephesi cœptum est an. 431. 10. Kal. Julij, nulli adhuc erant designati Consules: tertio verò Kal. ejusdem mensis, unicus tantum Consul designatus erat Antiochus: quod docet Epistola Theodosii & Valentiniani Impp. ad Patres Synodi, in Actis adversus Cyrillum, quæ sic clauditur: Ἐδόθη τῇ πρὸ τριῶν Καλανδῶν Ἰουλίων ὑπατείᾳ Φλαβίου Ἀνικίου Βάσσου, καὶ τοῦ δηλωθησομένου. Quo tempore necdum Anicius Bassus designatus erat Consul, vel certè ejus creatio haud nota erat Constantinopoli. Idem Polemius vulgò suffectos Consules, & Prætores designari solitos 5. Non. Januarii scribit.

Ὑπατος τῆς αἰωνιᾶς. Inter Epistolas MSS. Theodori Studitæ in Cod. Segueriano habetur una inscripta Σεργίῳ τῷ Ὑπάτῳ τῆς αἰωνιᾶς. De hac dignitate nulla aliàs quod sciam occurrit mentio. Quid verò sit Αἰωνιὰν, diximus supra in hac voce.

Ὑπατος τῶν φιλοσόφων, *Supremus Philosophorum*, dignitas Palatina: recensetur in Catalogo Reg. vicesimus nonus inter officiales Palatij. Sed quæ fuerit illius functio, non planè constat; nam licet dicatur Καθηγεμὼν τῶν φιλοσόφων, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 10. ac proinde Professoribus publicis accensendus videatur, præter quod dignitas in Palatio fuisse dicitur, Philosophi inter Professores apud Græcos ejusce ævi non habebantur, ut testatur Michael Attaliata in Synopsi tit. 49. οἱ δὲ Φιλόσοφοι οὐ παρ' ἀνθρώποις συναριθμοῦνται· τὸ μὲν γὰρ πρᾶγμα ἦν ἱερὸν καὶ σεβάσμιον δι' ἃ τῆς χαράγματος ὀφείλεται. Videtur tamen magnifica illa & illustris nomenclatura spectasse viros eruditione & sapientia conspicuos: est enim ὕπατος, apud Scholiast. Homeri ad Iliad. τ. θεῖος, μέγιστος, & in Lexico MS. Colbertco, ἐξοχώτατος, μέγιστος. Atque id causæ fuit, ut eorum nomina subinde legendo annotarim, quæ hic subjungam: ac primus quidem mihi occurrit

Constantinus Eparchus Prætospatharius & Mystici, de quo ita laudatus Anonymus in Porphyrogenito: καὶ αὐτὸν προεχειρίσατο ἔπαρχον Κωνσταντῖνον Πρωτοσπαθάριον τὸν Μυστικὸν καὶ Καθηγεμόνα τῶν Φιλοσόφων, λόγῳ καὶ ἔργῳ ἀξιέπαινον. Hunc excipiunt

Constans Vestarcha, sub Constantino Monoma-

cho, in Edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constantinop. de projecto pittacio, apud Allatium in Dissertat. de libris Eccl. Græcor. pag. 169.

Ioannes Italus, apud Annam Comnenam lib. 5. Alexiad. pag. 144. cujus Encomium scripsit Michaël Psellus, de quo quædam attigimus in Not. ad eandem Alexiadem, sed plura congessit Eruditus Cotelerius tom. 1. Monument. Eccl. Græc. vixit autem ille sub Michaële Duca. Ilius varia laudantur in indice MS. libror. Græcor. Bibl. Vaticanæ, hoc titulo, Ἰωάννου ὑπάτου καὶ διδασκάλου τῶν φιλοσόφων τῶν Ἰταλῶν, &c. ut & in Codd. MSS. apud Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 148. 257.

Constantinus Psellus Hypertimus sub Stratiotico & Romano Diogene, apud Scylitzem pag. 803. 855. 843. 846. quem Zonaras pag. 225. & 229. Michaëlem vocat, qui non alius est à Michaële Psello sub eodem Duca, de quo Allatius in Dissert. de Psellis pag. 44. & qui in Cod. Reg. in quo illius opusculum de Grammatica continetur Ὑπερτίμου, & Πρώτου τῶν Φιλοσόφων, inscribitur.

Amyrnæus, sub Alexio Comneno Imp. apud Theophylactum Archiep. Bulgar. Epist. 40. cui dicitur ὁ ἐν Φιλοσόφοις Χριστιανῶν, ἢ ὁ ἐν Χριστιανοῖς φιλοσόφων Ὕπατος, ubi legendum fortem *Smyrnæus*, ut sit

Theodorus Smyrnæus, hac dignitate donatus in Cod. Cæsaræo apud eundem Lambecium lib. 3. pag. 115. ubi ejus scripta laudantur.

Michaël Curcuas, qui & Anchiali cognominabatur, postea Patriarcha Constantinopolit. sub Manuele Comneno, in Jure Græcorom. p. 6. 227. & apud Balsamon. ad Can. 65. Synodi Trullanæ, & in Præfat. ad Nomocanonem Photij.

Theodorus Irenicus, deinde Patr. Constantinopolit. sub Theodoro Lascari, apud Ephræmium, & in jure Græcorom. pag. 307.

Cyprianus, sub Andronico Palæologo Seniore, ad quem extat Epistola 42. Nicephori, seu Nathanaëlis Chumni, Præfecti Canicleo, in Cod. Reg. 1751.

Ioannes Diaconus, cognom. *Padiasimus*, Primæ Justinianæ & totius Bulgariæ Chartophylax, cujus extant Scholia in Hesiodum, & in Cleomedis sphæram, sub Andronico Palæologo Juniore. Denique

Emparis Magnus Chartophylax, in Pseudosynodo Palamitarum, sub Joanne Cantacuzeno, is, ni fallor, cujus meminit Demetrius Cydonius adversus Palamam pag. 414.

ΥΠΕΙΣΕΡΧΕΣΘΑΙ, *Adire hereditatem*. Ὑπεισέλευσις, *Aditio*, in Glossis Basilic.

ΥΠΕΚΚΑΘΊΩΝ, qui vices Imperatoris ἐν ἐκκλησίαις, seu in *Silentiis* publicis, seu confessibus fungebatur, ejusque nomine orabat: non verò ut Meursius, qui Imperatoris partes in Ecclesiasticis rebus obibat. Neque enim ullam partem habuit Imperator in rebus Ecclesiasticis, ut hodie Principes apud Hetærodoxos. Quò spectant ista Cinnami lib. 6. num. 13. καὶ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ τὸ σιλλίου ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς ξυνελέξατο λόγων, ὃν οὐκ ἔστιν ὅπως ἔδιεν, τῶν λειτουργῶν αὐτῷ ἐκ Βασιλέως ἄθλον ὑπαλορύσαντος, ubi consulere licet quæ ad hunc Cinnami locum annotavimus. Est igitur ὑπεκκλησίων, qui pro Imperatore orabat, ὑπὲρ τοῦ βασιλικοῦ ὑπεφώνημα, ut est apud Ignatium Diaconum in Vita Nicephori Patr. Constantinopol. Disputatio Gregentij pag. 101. ἵνα τὸ σιλλίου ἀντὶ τῶν ἀπόρων, Ὑπεκκλησίου ἀντὶ πολέως, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι Πατρίκιον καὶ Καικλήνου φρουράρχου.

ΥΠΕΝ, τὸ μολίβδου κεκαυμένου, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Plumbum ustum*, seu *scoria & recrementum plumbi*.

ΥΠΕΞΟΥΣΙΟΣ, *Filius-familias*, Ὑπεξουσιότης δίκαιος, *Jus-patria potestatis*: λύσις, *emancipatio*, passim in libr. JC. Glossæ Gr. Lat. ἐν ὑπεξουσιότητι, *in sacris*, (paternis.)

ΥΠΕΡΑΙΤΗΣΙΣ, *Plus petitio*, vox JC. quæ in Basilicis non semel occurrit.

ΥΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙΟΣ, *Octobet mensis*, apud Macedones. Vide Suidam & alios passim.

ΥΠΕΡΗΜΕΡΟΣ, *Qui ultra diem distulit*, apud Harmenopul. lib. 3. tit. 5. §. 66. in Gloss. Græc. Lat. ὑπερημερῶ, *ὑπερημερία*, nulla addita explicatione.

ΥΠΕΡΘΕΜΑΤΙΣΜΟΣ, *Licitatio*, ἡ ὑπεράνω τῶν τιμώντων ἐν πράσει, in Basilicis to. 2. p. 31. 50. 381. &c. & in Gloss. Gr. Lat. Πλειστηριασμὸς, ὁ ὑπερθεματισμὸς, *Licitatio*. Alibi: Πράσεις καὶ ὑπερθεματίσεις, *Auctio, Asta*. Rursum: ὑπερθεματίζω, *Licitor, Licor*. ὑπερθεματιστὴς, *Licitator*. ὑπερθεμάτισις, *Adjectio*. Utitur hisce vocibus Harmenopulus non uno loco.

ΥΠΕΡΘΕΣΙΣ, *Dilatio, Mora*, in Basilic. apud Harmenopulum, &c. Vide Glossar. Græc. Latin.

Ὑπέρθεσις, *Superpositio jejunii*, de qua egimus in Glossario mediæ Lat. in hac voce. Dionysius Patr. Alexandrinus in Epist. ad Basilidem Can. 1. ἵνα μηδὲ τὰς ἐξ ἡμέρας ἴσας μηδὲ ὁμοίας πάντας διαμένειν· ἀλλ' εἰ μὲν καὶ πάσας ὑπερθέσεων ἄξιοι διατελοῦσιν εἰ ἓξ δύο, εἰ ἓξ τρεῖς, εἰ ἓξ τέσσαρες, εἰ ἓξ πέντε· καὶ τοὺς μὲν πάνυ δικαιοτάτους ἐν τῇ ὑπερθέσει ἅπαν δέκα ἡμέρας, καὶ μονοτρόφῳ ἐπιτρέπειν, συγχώρημα τῆς ταχυτέρας λύσεως. Evagrius lib. 1. cap. 21. εἰ πολλάκις μὲν τὰς καλουμένας ὑπερθέσεις πράττοιεν, δίμηνοι καὶ τρίμηνοι τὰς νηστείας ἐπιτελοῦντες, &c. Epiphanius in Epilogo libri de Hæresib. καὶ οἱ ἑπταδαῖοι δεκάδας καὶ τριπλᾶς καὶ τετραπλᾶς ὑπερθέσεις. Ammon Episcopus de Vita & conversatione SS. Pachomii & Theodori num. 13. de quodam monacho qui furtim comederat: καὶ τοῦτο ἐν μέσῳ τῷ μοναζόντων παθεῖν ὁ κλέπτης, παραβάτης τῆς εἰκούσης προθέσεως γεγόμενος, ὡς μὴ αὐτῷ ὑπερθέσεως. Vide Δύο δύο. Sed hæc pluribus sumus prosequuti in laudato opere, ubi hæc addi velim ex Cumeano Abbate de Mensura pœnitentiarum cap. 1. *qui dederit aliquos liquores, in quibus fuerit mustella, milvus*, (l. f. viva) *vel mortua inveniatur, tribus superpositionibus pœniteat: qui non noverit, postea quod talis visus est, potum si perponat.* Idem cap. 2. *veniam omni hora roget, superpositionem faciat in unaquaque hebdomada, exceptis quinquagesimis diebus: post superpositionem pane sine mensura utatur, & ferculo aliquatenus butyro impingnato, hoc est quadrante, & die Dominica sic vivat.* De linguæ seu silentij superpositione agit eod. cap. 1. *Qui psallere non potest, in lingua superponat.* Et cap. 5. *Mendax vero per ignorantiam, & non nocuit, confiteatur ei cui mentitus est, & Sacerdoti, & hora tacendi damnetur, vel* 12. *Psalmos cantet: si vero de industria, tribus diebus tacendi, vel* 30. *Psalmos, si praest.* Cap. 9. *Si vero verbositatem diligens fratri deroget, uno die, vel* 2. *diei tacens pœniteat.*

Ὑπόλειψις, *Superstitio*. ὑπόλειψις τῆς ψυχῆς, apud Moschionem de Morbis mulierum cap. 65. ita vetus Interpres vertit.

ΥΠΕΡΘΥΡΟΝ, superlimen, in vett. Gloss. apud Harmenopulum lib. 2. tit. 3. §. 59. & alios. Constantinus in Basilij vita num. 83. edit. Combefisij: καὶ αἱ τῶν ἐκτὸς διάρχουσαι τὰ θυσιαστήρια κιγκλίδες, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ περίφυλα, καὶ τὰ ἄνωθεν αὐτῶν ὑπέρθυρα χρυσοκολλήτα.

ΥΠΕΡΛΑΜΠΡΟΣ, dignitas in aula Constantinopolitana,

stantinopolitana, Inventa ab Alexio Comneno Imp. qua ab eo donatus Scaliarius, Turcicus Satrapa, apud Annam Comnenam lib. 6. Alexiad. pag. 180. Vide in Λαμπρός.

Ὑπερίστης, *Ædituus*. Glossæ Biblicæ MSS. in Act. Apost. Νεωκόρῳ, κοσμήτορ τοῦ, ὑπερίστῃ. Idem qui *Superista* apud Anastasium Biblioth. de qua voce vide Gloss. med. Latinit.

Ὑπεροχή, *Excellentia*, titulus Compellatorius summarum potestatum, verbi gratiâ Magistri officiorum, &c. in Concilio Constantinop. sub Mena act. 5. pag. 233. In Nov. 19. Justiniani ad Joannem Præfectum Prætorio, ἡ σὴ ὑπεροχὴ, ubi vetus Interpres, *tua Sublimitas*: in Nov. verò 25. cap. 5. vertit, *Excellentia*: in Nov. 21. in Procem. *Celsitudo*.

Ὑπερπασίδιον, *Passus*, Angustiæ & claustra itinerum & montium, seu potius, quæ *ultra passus* sunt regiones. Constantinus in Tacticis pag. 30. ὅταν ὁ μέλλῃ λαμβάνειν μὴ τὰ στρατὰ ἀς ὁρεινὰς τόπους καὶ στενὰς, καὶ δύσκολον χώραν, ἀναλαβεῖν δεῖν ὑπερπασίδια μίρα ἐκ τῆ στρατιώτη, καὶ κρατεῖ τὰ ὑπερπασίδια καὶ κλεισούρας, πρὶς τὸ μὴ προλαβεῖν τὰς πολεμίους. Vide Gloss. med. Lat. in *Passus*.

Ὑπερπαῖον, *Residuum alicujus majoris summæ*: quod summam aliquam excedit, Gallis, *Surplus*: tributi genus inventum & exactum ab Alexio Comneno. Zonaras in eodem Augusto pag. 237. ἐντεῦθεν δὴ πραγματεῖς παντοίας τὰ ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφυγόντα τοὺς ὑπηκόους ἐξέλεγξε κλέπτειν, καὶ τὰ καπὰ τὰ ἀσωμάτων ὑπονοίᾳ, τὰ Ὑπέρτιμα λέγω, καὶ τὰ Ὑπέρπαια, καὶ ἄλλοθι ἄλλοι τρόποι ὑπηρῶν καὶ τὰ ὑπηκόων ἀσήμων. Hausit à Zonara Glycas pag. 332. Novella 4. Manuelis Imp. lib. 2. Juris Græcorom. pag. 159. ὡς ἐξεῖναι ὧν ἀθλιγραφῶ — τὰ τῆ μοναστηρίων ἀκίνητα ἀναγράφεσθαι, ἢ καπνολογᾶν, ἢ ἀναζυγῶν μίτρα γῆς, ἢ παροίκων ποσότητα, ἢ γῆς τὸ Ὑπέρτιμον, ἢ τὸ ἁπλῶς καλούμενον ἐξαίρετον. Vide Gloss. med. Lat. in *Superplus*.

Ὑπέρπυρον, *Aurea moneta Imperatorum Constantinopolitan.* de qua copiosè egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Hyperperum*: & in syntagmate de inferioris ævi Nomismatibus n. 80. Theorianus in Legat. Armen. ἔφασαν ὡς ἐν ὑποθήκῃ ἐνεῖναι ὑπέρπυρα σφία, μιᾶς ὕλης φύσεως, χρυσῆ δηλονότι. Mox: τότε νυὶ ἀντὶ τούτων τὰ ὑπέρπυρα. Balsamon ad Concil. Nicænum Can. 24. κἂν γὰρ, φησὶν, ὡς ἁπαντᾶ ὁ κλῆρικὸς ἐκτεσταίνες τόκες βαρίλατος, ἤτοι ὑπὲρ ἑκάστης ὑπέρπυρα νομίσματα δώδεκα, &c. Vide eundem ad Can. 85. Synodi Trull. Liber MS. Reg. cui titulus, τύπος τίχνης τῆ γραμματίκου. Ἀλλὰ χωρὶς λόγου ἡ ἀμφιβολίας τοὺς καθυπισχνέμαι, δώσουσιν τὰ κινημισθμένα ὑπέρπυρα, δῆλον εἶτα ἓξ ὧν μίσα, &c. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὸν τόπον τῆ ἱσιμάδουαν, ὑπέρπυρα ἰδανίσιον.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὅλοι τὰ πράσματα ἀγάπων, τὰ ὑπέρπυρα σκοπῶσιν.

Historia MS. Belisarij:

Τί μοι ὠφελῶ τὰ ὑπέρπυρα, τίμι φιλᾶ ὁ πλοῦτος.

Codinus in Orig. Constantinopol. num. 117. δίδωσι τῇ κομήτῃ ὑπέρπυρα ἑκατόν. Ubi Cod. alius, νομίσματα. Idem n. 136. ὡς ἀπελιμίθη ὡς ὑπέρπυρα λίτρας ε'. Ita idem Codinus de Officaulæ Constantinopol. cap. 5. num. 22. Scholiastes Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §. 3. & alij.

Ὑπερπυράκης, ab Hyperperis cognominatus nescio quis occurrit apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 69.

Πίπιρι, truncatè. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Αὐτὸς ψυρίζει πίπιρα, καὶ γράφει ἐς στρογγύλια.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Μὲ πίπιρα καὶ χρήματα ἐξαγοράσουσίν τον.

Vide Histor. Corcyrensem pag. 245.

Πιπιρίνες, *Cambitrices*. Idem Sachleces:

Οἱ Πιπιρίνες ἤλθασι ὅλα αἰλιλφεσσών,
Ἐτσιμίζουν οἱ κυράδες με τάτα καλοσών.

Ὑπερστρόγγυλος, *Malva terrestris*; Ἀνάγυρις, apud Interpol. Dioscor. cap. 573.

Ὑπέρτερον, *Calyptra Imperatoria* species. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. num. 36. ἐπὶ ὁ κιφαλῆς φορίματος διάφορα, παρὶ ὁ ὀνομαζόμενον Τροσαμικίον, παρὶ ὁ ὑφασμάτιον, ὃ ἄλλως ὁ Ὑπέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἑκάστων ὧδε θὲς τοῦ μέρος λέγειν.

Ὑπέρτιμον, Tributi genus ab Alexio Comneno Imp. institutum, ut scribunt Zonaras & Glycas. Vide in Ὑπέρπυρον.

Ὑπέρτιμος, titulus Metropolitanis attributus: sed à quo & quando juventus, non omnino constat. Illius certè mentio occurrit circa tempora Alexij Comneni: tradit quippe Anna filia eo donasse Patriarcham Venetorum: Ὑπέρτιμον ὁ καὶ τὸ Πατριάρχου σφῶν (Βενέτων) ἀξίωσε μὴ τὸ ἀναλόγου μέγας. Ex hinc Dyrrachinus Antistes & Metropolita sic appellatur in jure Græcorom. pag. 285. sub Joanne Camatero Patr. Constantinop. Denique in notitia Episcopatuum exarata sub Andronico seniore, observare est generaliter omnes Metropolitas Ὑπερλίμους μόνον γράφεσθαι. Nam alij sunt Metropolitæ qui non modo Ὑπέρτιμοι, sed & Ἔξαρχοι, Provinciarum scilicet sibi subditarum appellantur: verbi gratiâ, in Synodico Dominicæ Orthodoxiæ recitari solito Niphon, Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης, ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος τῆ Θεσσαλίας dicitur. Erant & alij, qui suprà Hypertimos & Exarchos erant, atque in iis Metropolitanus Cæsareæ Cappadociæ, qui Ὑπέρτιμος τῆ Ὑπερλίμων, καὶ Ἐξάρχου πάσης Ἀνατολῆς, dicitur. Theodosius Zygomalas in Itinerario MS. ὁ ὢν Καισαρείας Ὑπερλίμος τῆ ὑπερλίμων, τοῦτέστι Πρωτοπάνδρος καὶ πρῶτος ἐν τιμῇ τῆ Ὑπερλίμων, τοῦτέστι τῆ ἀρχιεπισκοπικαθίδρας, εἰ τιμᾷ τὰς ἐπὶ τῆ Ἐπισκόπων αὐτῆ, καὶ ἐπὶ τῆ λαοῦ καὶ ἄλλων. Ephesinus verò Ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος πάσης Ἀσίας, inscribitur in eadem notitia, ut Heracleensis Metropolita, πρόεδρος τῆ ὑπερλίμων καὶ Ἐξάρχου πάσης Θρᾴκης καὶ Μακεδονίας, apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini sect. 7. cap. 9. ὡς τοποτηρητὴς τῆ Ἀλεξανδρείας, καὶ ὡς πρόεδρος τῆ Ὑπερλίμων, καὶ πρώτου Μητροπολίτου. Is etiam in Concilio Lugdunensi Præsul Honoratorum appellatur. Idem Zygomalas: Πρόεδρος λέγεται ὁ Ἡρακλείας, ὅτι ἡ καθέδρα Κβύζικος ὑπεκοπὴ ἦν αὐτῆ, ὅθεν καὶ ὑπερλίμων Πρόεδρος λέγεται. Eorum verò qui Ὑπερλίμοι & Ἔξαρχοι erant, nomina eadem notitia recenset, ubi hæc subdit: οἱ δὲ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ γράφονται Ὑπερλίμοι. Neque porrò Metropolitis duntaxat is titulus concessus: nam in Jure Græcoromano lib. 4. pag. 284. Joannis Xiphilini Patr. Constantinopol. Sancitum an. 1197. subscribit Ἰωάννης Χαρτοφύλαξ ὁ ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας, καὶ Ὑπερλίμος ὁ Κυματηνός, qui scilicet postmodum Patriarcha Constantinop. extitit. Ita Aristænus Magnus Chartophylax ὑπερλίμος appellatur à Balsamone ad Can. 6. Apost. & ad Can. 37. Concil. Trull. &c. Vide Joan. Morinum lib. 1. exercit. 10. & subscriptiones Pseudosynodi Palamitarum pag. 170.

Sed & Ὑπέρτιμος titulo donatus passim legitur Michael Psellus, apud Cedrenum sub initium Annalium, Zonaram in Romano Diogene, Theophylactum Archiep. Bulgar. Epist. 15. qui de Psello verba faciens tum extincto, τρισμακαριώτατον Ὑπέρτιμον καὶ παράμιλλον πάσῃ γλώσσῃ vocat, & in ipsius Psselli opusculis editis & ineditis. Verùm id Epitheti ipsi-

met superstiti ob eruditionis amplitudinem vulgò indultum constat, adeo ut plurimorum suæ ætatis ipsi invidiam conflarit: quod testatur illius oratiuncula: πρὸς τὰς βασιλικὰς αὐτῷ ἃ αὐτῷ ὑπερτίμα τιμᾶς, qui inter varia ejus optata habetur in Cod. MS. Reg. fol. 64. ubi ob doctrinæ præstantiam illud sese adeptum innuit, hisce potissimum verbis: καὶ ἵνα συλλήψας ἐγὼ, εἶδεν δραμᾶν ὑμῖν πλέον διδράμασα· συρμὸν πρόσετο, καὶ συλλιώτερον ἃ ἄλλων ἐγὼ δίσκε βολὴν, ἢ ἀνίππλα ὑμῖν ὑψηλότερον, &c.

ὙΠΕΡΤΟΝΟΝ. Eustathius Il. β. pag. 245. λέγεται δὲ μίλαθρον μὲν καὶ τὰς παλαιὰς, ἢ ὁ ὄροφος, ἢ τὸ μέσον ἃ σίγκε ξύλον, ὃ φασι καλεῖσθαι ὑπέρτονον.

ὙΠΕΡΦΥΗΣ, & ὑπερφυεστάτη, titulus datus Senatui Constantinop. Ὑπερφυεστάτη Σύγκλητος, in Concilio Constantinopol. & Calchedon. act. 1. Ὑπερφυὴς σύγκλητος, in eodem Concil. pag. 61. 97. 155. &c. Ὑπερφυεστάτη πατρίκιος, in Synodo VII. act. 1. pag. 161. in Leonis Nov. 19. &c. Stylianus Magister officiorum ὑπερφυέστατος, qui in Nov. 1. περιφανέστατος, indigitatur. Sed & Ὑπερφυὴς appellatur Joannes Zonaras à Balsamone in Can. 36. Apost. & Matthæo Blastare litt. E, cap. 11. fortè ob obitas dignitates, antequam monachum induisset.

ὙΠΕΡΩΟΝ, *Superficies soli*, τὸ ἄνωθεν κατασκευαζόμενον ἃ μισθωτὸς ἰδάφους οἴκημα, in Glossis Basil. quas vide in Σκηνοφύλαξ, ut & Harmenopulum. Glossæ S. Benedicti, *Cœnaculum*, ὑπερῶον.

Ὑπερῶον, *Basilica*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. ὄλβος ὁ ὢν πτύσεως τὰς κρίσεις, καὶ τὰ ἃ μυρεψικῶν· τὸ ἃ τύφλον, ὑπερῶον λεγέσθω.

ὙΠΗΚΟΥΤΕΡΟΣ. Vide in Ὑπακούτης.

ὙΠΗΡΕΣΙΑ, *Famulitium*, *Familia*. Eusebius lib. 4. de Vita Constant. cap. 43. περὶ ὧν τούτοις ἅπασι βασιλικὴ τις ὑπηρεσία. Petrus Patricius in excerpt. pag. 27. μὴ ταῦτα ὧν πρὸς τὸ ἄδηλον ἃ πολέμου ἀποβλέπων, ἅμα τι ἐξ ὅτι οἱ ἃ λιπεῖν ἰφόδῳ λαθραίως χωρήσουσι, τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ μὴ ἃ βασιλικῆς ὑπηρεσίας κατίσχον, δίκην αὐτόν. Ubi Valesius. τῷ βασιλικῷ ὑπηρεσίαν, *Supellectilem regiam* interpretatur. Malim, *famulitium* hic intelligere, & *obsequium*, ut interpretatur apud Eusebium. Theophanes an. 3. Copronymi: καὶ ἐνέφρασε τὰ φλάμπρα, καὶ ἡ ὑπηρεσία. Nicephorus Bryennius lib. 1. num. 2. ἴδιος γὰρ τοῦτο βασιλεῦσι Ῥωμαίων τοὺς τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν παῖδας, καὶ ἃ οὐ γεγενότων, τῇ σφῶν αὐτῶν ὑπηρεσίᾳ συνεταλίζειν. Nos dicimus, *estre au service de quelqu'un*. In Basilicis lib. 9. tit. 4. cap. 6. *operæ*, ὑπηρεσίαι, exponuntur, ut & lib. 16. tit. 7. Vide Ὑπουργία.

Ὑπηρεσία, *Ministerium*, vasa sacra & Ecclesiastica. Concil. Calchedonense act. 10. καὶ ταῦτα ἐπράχθη ἃ ἔχοντος τὸν ἐξουσίαν ἃ ὑπηρεσίας ἰδόντος. Ubi vetus Interpres: *Conscio eo qui potestatem ministeriorum habebat*. Vide Glossar. med. Lat. in *Ministerium*.

ὙΠΗΡΕΤΑΙ, *Subdiaconi*, qui & *Ministri* Latinis interdum dicti. Concil. Laodicenum Can. 21. ὅτι δεῖ ὑπηρέτας ἔχειν χώραν ἐν τῇ διακονικῇ, καὶ ἅπλωσιν διακονικῶν σκευῶν. Adde can. 22. 25. 43. & Glossar. med. Lat. in V. *Minister*.

Ὑπηρξε ἀρχοῦσι. Codinus de Offic. aulæ Constantinopol. cap. 14. num. 1. ἐξέρχεται ὁ πρωτοσπαθάριος ἃ ἐκκλησίας μὲν ἃ Ἀρχιδιακόνου ἐξ τινῶν ἃ Δικαιοφόρων, καὶ δίδωσι λαμπάδα τῷ βασιλεῖ, καὶ οἱ ὑπηρξε ἀρχοῦσι, ὧν πολλάκις ἐμνήσθημεν, δίδωσι πᾶσι τοῖς Ἄρχουσι, ὡς καὶ ἐν ἃ προῤῥηθείσαις ἐορταῖς, κηρός. De iisdem cap. 8. num. 2. δίδεται δὲ καὶ μὴν ἃ Πατρικίῳ τῷ Βασιλεῖ λαμπὰς· καὶ δὲ ἃ ἃ προῤῥηθεῖσι ὑπηρξε, τοῖς ἀξιώμασι, καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ οἴκου ἃ παρασάσεως Ἄρχουσι. Goarus Lectores & Canonarchas intelligi censet, de quibus idem Codinus cap. 6. num. 2, 3. aitque appellari ὑπηρέτας, quod Protopapæ sint subditi: ἄρχοντας verò, quia Palatini. Malim hic intelligi eos è clero qui dignitates Ecclesiasticas possidebant, quas Ἀρχοντίκια appellabant, de quibus supra in hac voce.

ὙΠΝΙΧΟΝ, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 1690. μανδραγόρα. *Mandragora*.

ὙΠΟΒΟΛΕΥΣ, in Gloss. Gr. Lat. *Subjector*, *Submissor*. Socrates lib. 5. Hist. Eccl. cap. 22. ἐν τῷ αὐτῷ ἦν ἀναγνώσται, καὶ ὑποβολὰς ἀδιάφορον, ἅτε καθηκόμενοι ὄντες, ἅτε πιστοὶ, ἃ παλαιᾷ ἐκκλησιῶν πίστεως ὡς τὸ τάγμα τοῦτο προβαλλομένων. Quam vocem ὑποβολὰς Musculus & Christophorsonus, *Interpretes* vertunt. Nicephorus Callistus pro ὑποβολὰς, legit ὑπογραφὰς, id est *Notarios*, quos idem ferè muneris objisse in Ecclesia quod ἀναγνώσται, *Lectores*, probare conatur Henricus Valesius, quem consule, si lubet. Goarus ad Eucholog. pag. 30. eum esse ait, qui Canones Hymnosque per membra concisos suggerit, decantandaque cuncta edicit, & voce præit, Καντάρχης hodie, *Canonum dux & incæptor*, non præfectus nuncupatur. Vide Cujacium ad Nov. 3. Justiniani, & Arcudium de concordia pag. 465.

ὙΠΟΒΟΛΟΝ, apud auctorem Etymologici, exponitur ὑποκείμενον πρὸς δόσιν ἢ τόκον. Eustathius Thessalonicensis Odyss. α. pag. 1405. ἐκεῖθεν καὶ ὑποβολον, ὃ μόνον ἐπὶ τῶν γαμικῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑποβεβλημένον, ἤγουν ὑποκείμενον πρὸς δόσιν ἢ τόκον, ἅτε ἄγρος, ἅτε οἶκος, ἅτε ἄλλό τι. Φερεκράτης, Οὐχ ὁρᾷς τὴν οἰκίαν τὴν Πολυίνου κειμένην ὑπόβολον. δῆλον ὅτι ἢ ἑτέραν ὧν ὑποβολον ἐκείνου τὴν προπαραλήγουσαν, ἢ δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀφλήματι τόκῳ, τοῦτο μήν τοι, ὡς ὑπὸ ἃ βούλης, ἢ ἃ θέλω, ἀλλὰ ἐκ ἃ ὀφλοῦ. Sed Recentioribus Jurisconsultis Ὑπόβολον dicitur incrementum dotis, vel quod mortuo marito uxori superstiti redditur supra dotem; λύτρον ἃ ὑποβάλλειν, quod est majori rei vel summæ minorem adjicere, ut censet Cujacius lib. 5. observ. cap. 4. vel eadem planè res, quæ Gallis *doarii*, hoc est *dotarii* nomine nuncupatur, ut vult Salmasius. Suidas, ὑπόβολον, δακτυλίδιον interpretatur, annulum scilicet pronubum. Eclogæ Leonis & Constantini, Ἀββάβολα. Rectius Glossæ Basilic. Ὑπόβολόν ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι ἃ πρικὸς ὑποβαλλόμενον παρὰ ἃ ἀνδρὸς, ἢ ἐὰ πλέον ἀναβιβαζομένης ἃ πρικός. Georgius Phorbenus Dicæophylax Thessalonic. in Tract. περὶ ὑποβόλου. Τὸ ὑπόβολον, ὃ ἢ προγαμιαῖα καλεῖ δωρεὰ, ἰδία τις συμφωνία ἐστὶν, ἥτις κυρία ἃ πρικὸς συμφωνήσασα ἀπαιτεῖσθαι, διὸ καὶ ὑπόβολον λέγεται· ἴσχει ἢ τοῦτο πρωτόμιτι. Θεσμοῖς γὰρ ἃ ἀνδρὶ, ἀπαιτεῖ κατὰ τὴν ἃ πρικὸς ποσότητα, καὶ ἡ μὲν συμφωνία, τὸ ἡμισυ ἃ ἐγκυμόνης πρικὸς δίδοται καλεῖται ἢ τοῦτο καὶ πρὸ γάμου δωρεὰ, διότι πρὸ ἃ γάμου συμφωνεῖται. Et Eustathius Magister Romanus in tractatu MS. de Hypobolo: ἰστέον ὅτι μὴν τὸ παλαιὸν ἰσότης λοῦ ὑποβόλου ἢ πρικὸς· ἢ ὕστερ ἡ πρικὸς λίτρας λοῦ· ὑποβαλλε αὐτὴν λίτρας ρ. ὃν γὰρ ἃ ὑποβάλλων αὐτῷ τὰ ἴδια, ἐκαλεῖτο τὸ ὑπόβολον· γίνεται ἢ ὕστερον Νεαρᾷ ἕκαστον γάμος τὸ ὑπόβολον ἃ πρικὸς· τοῦτο ἢ ἡ πατρὶς ὅτι ὁ προικίζων ἐκ ἃ ἰδίων, καθὼς ἔχει βούλῃς ἢ γνώμης συμφωνῇ, ἢ δοκῇ περιγράφειν τῷ θυγατρὶ. Mitto reliqua quæ ibi de Hypobolo suggerit idem Eustathius. Aliud igitur fuit, à dote vel donatione propter nuptias: quippe ad constituendum in bona viri tale mulieri hypobolum, ratio habebatur quantitatis ipsius dotis, quam mulier afferebat. Verbi gratiâ si nongentos aureos in dote haberet, Hypobolum in trecentis constituebatur, ut constat ex libro cui titulus, Μικρὸν κεφάλαιον. ἔστι, inquit, ἐὰ μία λίτρα ὑπάρχῃ ἡ προικὶ, τὸ τέταρτον ἃ λίτρας, ὅπερ ὄντων νομίσματος κδ', καὶ τότε μὴν πρὸς τοὺς νέους ὡς ἄρτι κρατῆ, πρὸς ἢ τοὺς παλαιοὺς τὸ ὑποβολον ὧν ἃ ἡμίσεως ἃ προικὸς ἐλαττοῦσθαι. Ubi & dicitur

tur locum habere, si vir priot decesserit, quod & scribit Demetrius, Chartophylax Archiepiscopus Bulgariæ quæst. 55. ut & Harmenopulus & alij. Atque ita vocem hanc usurpant J C. Græci, idem Harmenopulus lib. 1 tit. 10. §. 14. lib. 4. §. 7. lib. 5. tit. 9. §. 22. Michael Attaliates in Pragmat. tit. 27. & alij. Sed de Hypobolo consulendi iidem Eustathius, Phorbenus, Cujacius loco laudato, & Salmasius de Modo usurar. pag. 150. 151. 585. 586.

Ὑποβολοθωράκιον. Anonymus MS. in Formulario Notariorum: *ἡ ὃ αὐτὸς σφὲ αὐτὲ ἅπαξ ἢ ἀδιαθέτῳ φθάσῃ, ἀποθανεῖν, ἵνα λαμβάνῃ αὐτὸ χάριν ὑποβολοθωράκιον αὐτῇ τὸ τρίτον τῆς ἐπιδοθείσης αὐτῷ μεριδος ἐκ γλωσσῶν κληρονομίας.* Ubi mirari licet cur hic ὑποβολοθωράκιον junctis vocibus efferatur, cum diversa fuerint Διάφραγον & ὑπόβολον: nam viduæ ὑπόβολον tantum accipiebant, virgines ὑπόβολον, & Διάφραγον, quod ultimum ob pretium virginitatis ipsis competebat. Vide in hac voce.

Ὑπογένειον, *Submentum*, ornamentum equi, quod ejus γλώσσις supponitur. Constantinus in Tactic. pag. 15. ἰχθύσαν ὃ καὶ τυρία ἀς τὰς ἐπιθυμίνας τίσαρα, καὶ ἀς τὸ καρυφάειον τῆς ἐπαναρίς τυρίου, καὶ ἀς τὸ ὑπογένειον ὁμοίως. Ejusmodi ornamenta intelligit Nicetas de statu urbis Constantinopol. num. 4. τὰς ἀγλαὰς περίσσας, καὶ τὰς ἐθνικοτάτας περικεφαλαίας καλύπτρας τῆς καρφαῖς τῆς ὀχυμάτων περιθήσεις, καὶ τὰ κῦ νῦτα λαμπόμενα τῆς ἐπωμάδος γλώσσῃ αὐτῆς περιδοῦσις, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ τῆς πόλεως ἐπωμάζουσι.

Ὑπολάσσιον, *Laurus*, Δάφνη, apud Interpolat. Dioscor. cap. 729.

Ὑπογονάτιον, & Ἐπιγονάτιον, *Mappula*, cujus vicem fortè obtinuit, vel ornamenti species, Episcoporum apud Græcos propria. Figura est quadrangula, latitudinis sesquipalmi, vel circiter, à zona dependens, & super femur ad usque genu fluitans, nullo inferius loco constricta, rhombi formam efficiens: inde vocis Etymon. Atque hanc quidem mappulam in veterum è Græcia Episcoporum imaginibus licet passim observare, ac præsertim in iis quas in æs incidi curavimus in Dissertatione de inferioris ævi nomismatibus, & in Constantinopoli Christiana. Liturgia Chrysostomi: *ἔπα ὑπογονάτιον λαβὼν, ἡ ὃς Πρωτοσύγκελλος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει*, &c. Euchologium in Ordinatione Episcopi pag. 510. *καὶ εὐθὺς ἀνίστᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς, καὶ πάλιν οἱ Ἀρχιερεῖς μετ' αὐτοῦ· ἕως ὃ ἐξ αὐτῶν φορᾷ τῷ ὑποφορίῳ τὸ ὑπογονάτιον, καὶ πολυχρονᾷ οὕτως ἀπάντων ὁ ἱστάμενος ὁ χειροτονούμενος.* Adde Morinum de sacris ordinat. pag. 124. Symeon Thessalonicensis lib. de Templo pag. 219. *ἐν τῇ ζώνῃ τὸ λεγόμενον ὑπογονάτιον ὁ ἱερεὺς περιδεδῇ ἐξαβύσας ἕως τῶν κῦ τῆς θεκτῆς νίκης, καὶ τῶν ἀθανάτων τῆς ἐμπύρου φύσεως, καὶ τὸ μέγα τῆς τῆς Θεοῦ ἰσχύος κῦ τῆς ποινῆς τυραννίδος ἐμφαίνον· διὰ καὶ σχῆμα ῥομφαίας ἔχει, ἢ ἐπὶ τῆς ἰσφύος ἐκπέμπει, ἵνθα τὸ δικάζειν ἀθρόως ἔνδειξιν φασί.* Idem de sacris Ordinat. cap. 7. ubi de Episcopi ordinatione: *ὁ ὑποφορεὺς ὃ ἐν τῇ διακονικῇ φορίσας, καὶ ἐπιγονάτιον περιθέμενος, ἅτε γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, τὸ σεμνὸν δῆθεν σῶμα ἐν ἁγίᾳ καὶ καθαρτήλῳ νίκῃ καὶ ἀναστάσει τῆς ἁγίας νυμφίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Θεοῦ ἡμῶν. ταῦτα γὰρ δηλοῖ τὸ ἐπιγονάτιον, ὡς ῥομφαῖα κῦ τῷ ζώνῃ ἐκπεμπόμενον, τέλη σωμάτων ἐλύτρων, καὶ τῷ ἀνίσχοντι γεγραμμένῳ ἔχον, τὸ κῦ τῆς Θεοῦ κράτος δηλῶν.* Similia habet in lib. de Templo p. 219. Sed & Nicolaus Cabasilas de Veste sacra, *καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περιζώννυται αὐτῇ τὸ λεγόμενον γονάτιον, ὁ φῶς σχῆμα ξίφους ἰσχνοτάτου.* Ubi γονάτιον vocat, quod alij ἐπιγονάτιον. Theodorus Balsamon in Responso 37. *ἡ τῆς ἐπιμανίκιον καὶ τῆς ἐπιγονατίου ἐφαπλοῦται ἐνδυμάτια μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοδιμηθῇ, ὡς τὸ τύπος ἐπίσχυσι τῆς κυρίᾳ καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.* Infra: *τὸ δὲ ἐπιγονάτιον ἀς τύπον τῆς λεπίδος ἔχει, ὃ ὁ κύριος ἐνδύσηται, καὶ τοὺς πόδας τῆς μαθητῶν ἔνιψεν.* Idem in Medit. de Patr. *τῆ γονατίου τὰ ἐπιβλήματα, τὸ λεπίδιον τὸ ἰσχυρίδιον, δι' ὧ τοὺς πόδας ὁ κύριος τῆς Χριστοῦ ἀνίψεν.* Mappulæ speciem referre, reveraque primitus Mappulam fuisse supra observavimus, idque firmat Petrus Antiochenus Patr. in Epist. ad Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolit. *χειροφορῶμεν ἐν αὐτοῖς ἐγχάρια, καὶ ἐπιμανίκια, ἐν ἐπιτραχήλια περιεσθλημένοις χρυσοπάσσα.* Ubi ἐγχάρια vocabulo intelliguntur Ὑπογονάτια. Vide Ἐγχάριον.

Ἐπὶ τῆ γονάτων, Dignitas Ecclesiastica: qui Pontifici sacra facturo, ἐπιγονάτιον seu ὑπογονάτιον zonæ ejus alligat. Catalogus Officiorum M. Ecclesiæ Medonianus: *ὁ Ἐπὶ γονάτων, ὅταν ἱερουργῇ ὁ Ἀρχιερεὺς, αὐτὸς τὸ ὑπογονάτιον αὐτῷ φορίσει.* Demetrius Gemistus de Sacra Patriarchæ Liturgia, ex Cod. MS. *ὁ ὃ Ἐπὶ τῆ γονάτων λαβὼν τὸ ἐπιγονάτιον, ἔρχεται πρὸς τὸ Πατριάρχου, & εὐλογῆσ καὶ ἀσπάζεται αὐτὸ καὶ περιθέσιν αὐτὸ ὁ Ἐπὶ τῆ γονάτων κάτωθεν τῆ ζώνης δεξιῷ μέρος, λέγων, Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τῆ μηροῦ, εὐδυνάμει*, &c.

Ὑπογραμμόν, *Exemplum*, *Exemplar*. 1. Petr. 1. *ὅτι Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν.* Paralipomena de S. Pachomio num. 2. *ὅτως ἠγωνίσατο πάσῃ αὐτῇ, ὥστε αὐτὴ ὑπογραμμὸν γενέσθαι ἀς πᾶσιν ἀγωνιᾷ Θεοσεβείας πᾶσιν τοῖς ἀδελφοῖς.* Utitur præterea Ammon Episcopus in Epist. de Vita & conversat. ejusdem S. Pachomii & S. Theodori nnm. 15. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. *ὥσπερ ὑπέρ τοῦ ὑπογραμμοῦ καὶ τύπου.*

Ὑπογραφεύς, *Descriptor*, *Tributorum exactor*. Vita MS S. Joannicij: *ὑπεγράφευσι καὶ παράλογος πᾶσαν ὁμοῦ κώμην διαλαμβάνει.* Vide Gloss. med. Lat. in *Descriptor*.

Ὑποδέκτης, *Susceptor*, in Gloss. Gr. Lat. *Exactor*, *Coactor tributorum*. S. Athanasius in Epist. ad Solit. pag. 861. *νῦν ὃ πάλιν γεωργεῖν τινα Καππαδόκιον ἄνδρωπον ὑποδέκτην ἐν Κωνσταντινουπόλει ταμιακῶν χρεμάτων*, &c. Idem de Synodo Arimin. pag. 881. *καὶ τῶν Ὑποδεκτῶν γεώργιον.* Vide Justin. in Nov. 163. cap. 2. Basilic. lib. 56. tit. 11. cap. 12. lib. 60. tit. 27. & Harmenopulum lib. 2. tit. 6. § 2. Χρυσοδέκτης, *Susceptor aurarius*, in Gloss. Gr. Lat. Ὑποδέκτης χρυσοῦ, in Lat. Gr. Ἀργυροδέκτης, *Argenti susceptor*, in iisdem Gloss.

Ὑπόδημα, pro *Calciario*, uti hæc vox sumitur in Digestis, usurpatur in Basilicis lib. 11. leg. 8. §. 7. Vide Gloss. med. Lat. in *Calciarium*.

Ὑποδηματάριος, *Calceamentarius*, *Caligarius*, in Glossis Græcolat.

Ὑποδήσια, *Calcei*, Ὑποδήματα, in Glossis Græcobarb. Vide in Πέδημα.

Ὑποδιάκονος, *Subdiaconus*. Leo Grammaticus in Porphyrogenito pag. 502. *ἀλλὰ καὶ Θεοφύλακτος ὁ ἐμὸς υἱὸς ὁ Πατριάρχης ἀνέκαθεν κληρικὸς, χαροτονήσας Ὑποδιάκονος*, &c. Passim.

Ὑποδιακονικόν, *Ædicula Ecclesiæ adjuncta*, *in qua consistebant subdiaconi*, ut Διακονικόν, in qua Diaconi. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 5. pag. 227. *καὶ πλέον ὁ σακελλάριος καὶ ὁ πρεσβύτερος Ῥωμανὸς, λέγων ὅτως, (τῇ διακόνῳ μιλαδίδεσι ἐν τῇ φωτιστηρίῳ) ἦν ὕπαρχον τῶν κοιτώνων, καὶ ἄπελθε, μιλάδιος ἀς τὸ Ὑποδιακονικόν.*

Ὑποδοχάριοι, appellati *milites qui alios à pugna redeuntes excipiebant*: vel *qui in subsidium servabantur*. Lexicon MS. Cyrilli: Δεκτῆρες, ὑποδοχᾶς. Nicephorus Βρεν. παραδρ. πολεμ. cap. 11. ἵνα ἐκ ἐφε-

ουσιν ἐκᾶσι αὐτῇ, ἀλλ' ὑποδοχαρίας πάρ αὐτῆ καθαληφθέντας. Mox: εἰς ὑτέρας πάλιν αἰσαγᾶν ὑποδοχαρίας, ἢ στρατηγῶ ἴσως πάλιν μὴ κατάκαιθ. Et cap. 21. καθαλιμπανέτω ἢ ἐν ᾧ τόπῳ ἰκαλίζετο ἐξ ἄνδρας, ἢ ἑκατὸ, τὰς ὑποδοχαρίας καλυμβάς, μᾶ καὶ τῶ ἄρχοντ ἢ χρείαν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ, *Negotium*, *Materia*, *Lis*, *Actio*, Ὕλη, Ὑποκείμενον. Synodus Calchedonenſis Can. 9. ἤτις κληρικὸς πρὸς ἢ κληρικὸν πρᾶγμα ἔχοι, μὴ ἰσαβαλιμπανέτω ἢ ἴδιον Ἐπίσκοπον, καὶ ἐπὶ κοσμικὰ δικαστήρια καθαγέτω, ἀλλὰ πρότερον ἢ ὑπόθεσιν γυμναζέτω ὑπὸ τῆ ἰδίῳ ἐπισκόπω, &c. Codinus de Offic. cap. 1. num. 5. de Chartophylace: κριτὴς ἢ ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν. Num. 7. de Protecdico: καὶ κριτὴς ἢ ἱλικιματικῶν ὑποθέσεων. Ita δημοσιακὴ ἢ ἀρχοντικὴ ὑπόθεσις, num. 9. Adde cap. 5. n. 72.

Ὑπόθεσις, *Præceptum*, *Conſtitutio Imperatoris*. Nicetas in Manuele lib. 1. n. 3. initio: μελετῶν ἢ μετιόντα καὶ ἢ εἰκαίαν ὑποδρησῦραν διαβαλμάτων. Ubi Cod. al. habet ὑπεθίσεων.

Ὑποθέσεις, *Preces quæ ſini hymnorum ſubjecta adduntur*. Vide in Παράθεσις.

ΥΠΟΘΕΤΟΝ, ſeu βάλαν, *Suppoſitorium*, apud Paulum Æginetam lib. 7. cap. 12. Myrepſum ſect. 6. cap. 1. &c. Vox medicis nota. Damaſcenus Studita Hom. 18. ὁ ἢ ἰατρὸς ἔδωκέν τινες τὰ λεγόμενα ὑπόθετα.

ΥΠΟΘΗΚΗ, Ὑποθήκη, *Obligatus*, *Obligatio*, *Fiducia*. Ὑποθηκαῖ, *Fiduciarius*, in Gloſſ. Græc. Latin.

Ὑποθικαρία, *Reſciſſoria*, ἀκαλίθικὴ, in Gloſſ. Baſilic.

Ὑποθῆκαι, *Mandata* quæ dantur his qui extra ordinem in Provincias mittuntur. Vide Cujac. ad Nov. 17.

ΥΠΟΘΗΣΙΑΡΙΟΣ, *Subditus*. Michael Balſamon, ubi de Synodo Florentina: καὶ τρίτον δὲ κριτὰὶ ἔχομβο ἢ ἁπαξαῦς ἢ ἀμφοτέρων τὰς λόγως ἀκουσόμβον, καὶ τὰὶ δικαίαν δοσδώζᾶ ψῆφον, ἀλλ' ἰσμὲν ὑποθησιάρισι πάντις. Allatius vertit, *ſed ſumus omnes Hypotheſiarij*. Locum integrum dedit lib. 3. de utriuſque Eccleſ. Conſenſ. cap. 2. num. 4.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ. Vide in Καμίσιον.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ, *Subſtitutio*, in Gloſſ. Gr. Lat. ἡ ἐξ ἀπλυχίας ἢ πρώτυ κληρονόμυ ἰπὶ ἕτερον ἢ κληρονομίας καλάθεσις· ὡς ὅταν ἄπαι ὁ κληροδότης, Ἔγω μοι ὁ δᾶνα κληρονόμ, ἃ ἢ μὴ, ἔγω ὁ δᾶνα. ita Gloſſæ Baſilic. Vide Blaſtarem lit. K. cap. 38. & Cujac. in Præfat. ad lib. 60. Baſilic.

Ὑποκαλάσατ, *Subſtitutus*, in iiſdem Baſilic. tom. 1. pag. 509. 542. &c. Item *ſubrogatus Index*, in Gloſſ. Gr. Lat.

ΥΠΟΛΗΨΙΣ. Concilium Calchedon. Can. 11. δῆλ τὸ τὰς συγκλητικὰς ἐπιστολὰς πρεπόντως τῶς ἐνιμένοις ἐν ὑπολήψι παρέχεσθαι πρεσώποις. Ubi Dionyſius: *propterea quod commendatitias literas honorationibus tantummodo perſonis præſtari conveniat*. Iſidorus verò Mercator, *qui in opere ſunt clariores*, vel *in opinione*, ut Codices alij præferunt. Zonaras denique & Balſamon hic *perſonas ſuſpectas* interpretantur, quam poſtremam interpretationem amplectuntur Cujacius ad Nov. 6. Bernardinus Ferrarius de Epiſt. Canon. Hervetus & alij. Sed Iſidori & Mercatoris longè veri ſimiliorem contendit Albaſpinæus, eamque eſſe, ὑπόληψις, vocis vim variis veterum ſcriptorum auctoritatibus probat: quibus certè omiſſis, Albaſpinei conjecturam firmat omnino locus inſignis reſcripti Valentiniani & Marciani in eodem Concilio part. 3. cap. 11. ὑπόληψιν δόξα τῆ θαυμάτῳ ἢ ἐνδόξων ὀνόλυ, ὅτι συναισθάνεται τῶν τελόντων αἱ ἀριταὶ μᾶλλον ἢ ἢ ἀγαθῶν ἡ ὑπόληψις αὔξη τῆ τιλόντι, ὑποὑπερ ἅπας ὁ κῆ ἢ τελόντων ἐκποδὼν ἔχῆ φόβ. Ubi vetus Interpres, *exiſtimatio augetur proborum hominum*. Alios locos ex veteribus Græcis affert Henricus Stephanus in Theſauro, quibus unicum addam ex Nov. 3. Juſtiniani: παραγίνεσθαι μάρτυρας ἢ ἐξ αὐτ ἢ πόλεως ἀξιοπίστους, ἢ κατηρθμῶν ὄσιαν, καὶ ἐπὶ χρησῖς ὑπολήψεις ὄντων, &c. Pro exiſtimatione & bona fama utitur etiam Zonaras in Annalib. tom. 2. Annal. pag. 12. 1. edit, ut & Michael Pſellus in Hiſt. MS. lib. 5. ἐπιστρέφ ἢ ἐκ πασὼν ὧν ἀξιώματ ὕπνα, ἢ ἢ κράτ ὑπολήψις.

ΥΠΟΛΟΓΙΟΣ. Vide in Λόγ.

ΥΠΟΜΑΝΙΚΙΟΝ. Vide Ἐπιμανίκιν.

ΥΠΟΜΑΣΧΑΛΟΝ. Liber Miraculor. SS. Coſmæ & Damiani: καὶ ὁ ἀνὴρ ὡς ἀπάμενον ἰλθὼν ἢ διαγήματ, ὃ ἄχρι ὲ τῆ ὑπομασχάλυ ἐκτῆ τὸ ἢ ἁγίων ἐν ἀκονιδίῳ ἐκτύπωμα, &c. Ubi vetus Interpres in Synodo VII. act. 4. *ſub axilla ſua*, ſed malè, ut opinor: nam hic ὑπομάσχαλον, arcam, aut quid ſimile ſignificat. Videtur etiam uſurpari pro *Pera* ſeu *Mantica ad veſtes viatorias ſub alia equi ſuccincta*, in Narratione de uxore Conſtantini Laodicenſis MS. ἄχρι ὲ τῆ ὑπομασχάλυ ἐκτῆ τὸ ἢ ἁγίων ἐνκαίνισμα. Vide Λάβρα, & Budæum in Pand. part. 2.

ΥΠΟΜΗΝΙΣΚΕΙΝ, *Ferre*, *Tolerare*, Ὑπομβῆναι. Gloſſæ Græcobarb. ἐκᾶν ἴσυ ὑποφέρ, ἢ ὑποφέρ, καὶ ὑπομβέρ, καὶ ὑπομένειν, ἢ ἀνταλαίσειν.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΩΝ, *Monitor*, *Suggeſtor*. Dignitas in Eccleſia Conſtantinopol. apud Codinum cap. 1. à quo ſtatuitur Prima quartæ Pentadis, num. 18. ejuſque officium ſic deſcribitur: ὁ Ὑπομιμνήσκων, ὡς τὸ ἐνθυμίζειν ἢ Ἀρχιερία μυσικῶς. In Regio Cod. is primus tertiæ Pentadis ponitur, hiſce verbis: ὁ Ὑπομιμνήσκων, ἀσχολούμβ τῷ Πατριάρχ, ἐν τῆ λατρηία τὰς ψυχὰς καθ' ἑαυτοῦ ὑπομιμνήσκων. Longè porrò aliud huicce dignitati officium adſcribit Codex Allatianus: ὁ Ὑπομιμνήσκων, διεχόμβ τὰς ὑπομνήσις ἢ ὑπομνημάτων ἢ ἀρχομβίων ἐν τῆ κρίσ, καὶ ἀναφέρ τῷ Ἀρχιερᾶ ἢ τῷ Κλήρ. Ἐπιμιμνήσκων dicitur in Catalogo Reg. additurque, ὡς τὸ ῥυθμίζειν ἢ Ἀρχιερία μυσικῶς. Iſtius dignitatis meminit preterea Michael Pſellus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Ὀσιορίως, ὑπομιμνήσκουσί τι
Κλητοὶς, ἀκλήτοις, γνωρίμοις, ἀσυνόμοις, &c.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ, *Actuarius*, *Memorialis*, in Gloſſ. Græc. Latin. Dignitas Eccleſiaſtica, apud Codinum cap. 1. num. 12. ubi ejus munus ſic deſcribit: Ὑπομνηματογράφων, ὡς τὸ γράφειν τὰ ὑπομνήματα. Codex Allatianus: ὁ ὑπομνηματογράφ καθιζόμβ ὡς ψάλτ ἐπισκόπου, καὶ γράφ, ἅ τι ἢ ὁμιλοῦν ἀκριβῶς. Joannes Epiſcop. Citri in Reſp. lib. 5. Juris Græcorom. νοοῦντ μᾶλ τι ἢ Χαρτοφύλακ, ἡ δοσδημοῦσ, αὐτ ἐκείνυ τῆ Ὑπομνηματογράφυ ἀπᾶ ἡ ἴδιότις καὶ ἀνάγκις ἢ ἢ χαρτοφυλακικῆ ξιρίτυ ὑπομνηματισμῆ. Michaël Cerularius Patr. Conſtantinopol. in edicto de projecto Pittacio: διὰ δόκιμόν ἢ πιστὸν λίπλα Μαγίστρ, ἢ ἐπὶ ἢ δοίκιον, καὶ ἢ Σκευοφυλακίου Χαρτοφύλακ, ἢ ἢ Ὑπομνηματογράφ, &c. Euchologium pag. 623. ἐξέρχ ὁ Χαρτοφύλαξ ἅμα τῷ Ὑπομνηματογράφῳ καὶ τῷ Ἱερομνήμονι. Nicephorus Call. lib. 14. cap. 7. Ἰωάννης, ὃς ἢ τὰ ὑπομνήματα Βασιλῆ γραφόντων.

Ὑπομνηματογράφ, *Commentarienſis*, *Cuſtos carceris*, in lib. 60. Baſilic. tit. 35. c. 20. 21.

ΥΠΟΜΝΗΣΤΙΚΟΝ, *Commonitorium*, in Gloſſ.

Gloss. Græc. Lat. Glossæ Basilic. Ὑπόμνημα, ζήτημα, ὅτου τὸ ὑπομνηστικόν. Glossæ Lat. Gr. *Commentarium*, Ὑπόμνηστικόν. Concil. Calchedonense Act. 1. Σπουδάσεσθε ἵνα θεὸς κατισχύσῃ δόξῃ τῇ αὐτοῦ καθὼς αὐτὸς ὑπομνηστικὸν δοῦναι ἐλπίδα κόμπου. Adde Act. 10. pag. 638. Concilium Constantinopol. sub Flaviano Patr. Δεδεόμεθα—εὐτυχῆ τὸ γραφὲν αὐτοῦ ὑπομνηστικόν. Occurrit passim in Conciliis Gr. apud Basil. Epist. 58. 59. Palladium in Vita Chrysostomi pag. 31. in Chronico Alexandr. pag. 912. 916. apud Theophanem an. 21. & 22. Anastasij, in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap 93 &c.

Ὑπονόριον. Hero in παρισβολ. Ἢ ὁ λαὸς καὶ ἡ ἐχθρὸν ἐξερμήνευτος, ἀντὶ δὲ παραπετάσματος, ὅτε δὲ ἡ ὑποστρώματος. Videtur legendum ὑποσυρμάτιον.

Ὑποντμφίς, *Paranympha*. Suidas, & Scholiastes Aristophanis in equitibus : δημόφυγας ἐκάλουν τοὺς νεωστὶ λειτουργήσαντας Ὑποσυρμίδας, τοῦτεστι τὰς παρεστώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας. V. Hesych. in δημόφυγας.

Ὑποπάτριος, *Filius-familias* in Glossis Græc. Lat.

Ὑπόπτωσις, tertius gradus Pœnitentium, qui scilicet ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἵσταται ὀπισθεν τῶν ἀμβώνων, καὶ μὴ τῶν καλιχουμένων εἰσέρχεται, ut est apud Scholiastem Epitomes Canonum cap. 58. & Matth. Blastarem. S. Basilius de pœnarum locis : ὑπόπτωσίς ἐστιν ἡ ἔσω τῆς περιβολαίου τῆς ἐκκλησίας ἐν τῷ ἐντεῦθεν μέρει τῶν ἀμβώνων στᾶσις· ὁ γὰρ ὑποπίπτων σωίζεται μὲν ἐν τῇ ναῷ, οὐκ ἀξιοῖ δὲ τῆς κοινωνίας, ἵνες πληρώσει τὸ ἐσεσημμένον χρόνον. Theorianus in legat. Armen. ὅτι τὸ φωνὴ ὁ κανὼν καὶ ἐπὶ ἴση πιστοῦται· τοῦτο δέ ἐστιν ἐντὸς μὲν ἐκκλησίας ἀπάρχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ἔνδοθεν μέρει τῶν ἀμβώνων ἵστασθαι, καὶ εἶναι μὴ τῶν καλιχουμένων. Canones S. Gregorij Thaumaturgi, Can. 11. ἡ δὲ ὑπόπτωσις, ἵνα ἴσωθι τῆς πύλης τοῦ ἱεράματος, μὴ τῶν κατηχουμένων εἰσέρχεται. Concilium Ancyranum Can. 1. ἔδοξεν ἐνιαυτὸν ἀκροᾶσθαι, ὑποπεσεῖν δὲ τρία ἔτη, εὐχῆς δὲ μόνης κοινωνῆσαι ἐπὶ δύο, καὶ τότε ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ Τέλειον. Ita Can. 5. 6. 8. 16. 22. Laodicen. Can. 5. 6. 15. & alia Concilia, S. Basilius in Epistl. ad Amphilochium Can. 56. 57. 58. 59. 61. 64. 75. 77. 80. 81. 82. &c. Gregorius Nyssenus in Epist. ad Letoium : ἐν τρισὶ μὲν ἔτεσι καθέλου τῶν εὐχῆς ἀποβλήτους εἶ), ἐν τρισὶ δὲ τῶν ἀκροάσεως μετέχειν μόνης· ἐν ἄλλοις δὲ τρισὶν μὴ τῶν ἐν τῇ ἱστορεῖᾳ ὑποπιπτόντων φοιτᾶν, καὶ τότε μετέχειν τῶν ἁγιασμάτων. Vide Allatium de Narthece, pag. 81. & Joan. Morinum lib. 4. de Pœnit. cap. 7. 8.

Ὑπόστωσιν verò non nudam fuisse genuum flexionem, quod vult Allatius, monuimus in Gloss. med. Lat. in V. *Prostratus*. Quò præterea referri potest, quod tradit Socrates lib. 3 Hist. Eccl. cap. 13. de Ecebolio Sophista, qui ejurato Christianismo, ut Juliani Parabatæ gratiam demereretur, eo mortuo, rursum Christianus factus fuerat : καὶ αὖθις μὴ ἰουλιανοῦ χριστιανίζων ἔθελε· φίλος γὰρ ἐκεῖνος ἐφοίτα πρὸς τὸν πύλας τῶν ὑπατικῶν οἴκων, Παλάσατέ με, ἔφασκε, τὸ ἄλας τὸ ἀναίσθητον. Sed & Sozomenus lib. 7. cap. 16. ait in Ecclesia Romana ἔθος εἶναι τόπον τὸ ἐν μετανοίᾳ ὄντων, in quo ἑστῶτες κατηφεῖς, καὶ οἰκτρὰ πενθοῦντες, ἔδη τῆς πληρούσης τὸν θεῖα λατρείας, μὰ μετέχοντες δὲ μύστας θέμις, σὺν ὀλιγῳ καὶ ὀδυρμῷ ἐφέλκονται ἐπὶ γῆς ῥίπτοντες ἑαυτοὺς· ἀνίστησι δὲ ὁ διακονῶν ὁ ἐπίσκοπος ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἑδάφους πίπτει σὺν ὀλολυγῇ, καὶ τὸ πᾶν τῆς ἐκκλησίας πλῆθος δακρύων ἐμπίπλαται. μετὰ τοῦτο δὲ ἐφίστησι ὁ ἐπίσκοπος ἐξαίφνης, καὶ τὰς εὐχὰς ἐξαίρεται. &c.

Ὑπορθώματα, *Vitium pedamenta*, in Basilic. lib. 16. tit. 1. §. 10.

Ὑπορρίνιον, μύξαξ, Moschopulo. Glossæ Lat. Gr. *Infranares*, μύξαξ.

Ὑποσελλιακός. Vide in Σέλλια.

Ὑποσημαίνειν. *Subscribere*, ut notat Cujacius lib. 6. observ. cap. 6. & ad Nov. 82. Glossæ Basilic. ὑποσημαίνω, τὸ ὑφ' ἑτέρου ὑπογραφόμενον· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐν ὑποσημασίαις ἐνόμιζον, ἀντὶ τοῦ ὑπογραφῆς χάριν αὐτὸ θέσεων. Glossæ Gr. Lat. ὑποσημαίνομαι, *Adumbro*; *Designo*. Vide Σημείωσις.

Ὑπόστασις, apud Favorinum, ἔστιν ἡ τῷ ἐκκλησιαστικῷ καὶ ἀποστολικῷ παραδόσει, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτὴρ, ἡ φησὶν ὁ Ἀπόστολος, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, τοῦτεστι πρόσωπον ὁμοούσιον τῷ χαρακτῆρι, ἢ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ τῷ Πατρός. Πρόσωπα δὲ λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ, ἀσωμάτως καὶ ἀπερίγραπτως, καὶ ἀσχηματίστως ὑπάρχοντα, οὐσίαν μὲν ἰδιωμάτων, &c. Vox Christianis scriptoribus passim usurpata in S. Trinitate. Epiphanius hæresi 73. n. 17. ἐὰν μὴ παραστήσω τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα τίνας· ὅτι τοῦτο γὰρ ὑποστάσεις εἰώθασι λέγειν, ἵνα τὰς ἰδιότητας τῶν προσώπων ὑφιστάσας ἢ ὑπαρχούσας γνωρίσωσιν.

Ὑποστατικά, *Bona*, *Substantiæ*, *Hereditas*, χωρία πατρικά, Portio : Ὑπάρχοντα Græcis. Glossæ Lat. Gr. *Prædator*, ὁ παρὰ ὑπαρχόντων, ὑπόστασις, apud Theophanem an. 29. & 35. Justiniani. Nicetas in Balduino num. 1. ex Cod. barb. Gr. ὅτι ὅμαδι πλουσίοις τοῖς, καὶ γοναῖς ὑποστατικαῖς πολλαῖς ἐχούσαις. Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. p. 244. τίνα, ὑποστατικά, καὶ ἄλλα ὅσα πράγματα ἄχαν ἐς τὸν χώραν τους.

Ὑπόστεγον, *Suggranda*, in Gloss. S. Benedicti.

Ὑποστροφῆς δίκαιον, *Jus Postliminij*, in Basilic. tom. 1. pag. 714. apud Harmenopul. lib. 2. tit. 7. §. 1. lib. 5. tit. 8. §. 50. &c.

Ὑπόστρωμα, *Stragulum quod equi sella substernitur*. Anna lib. 4 Alexiad. καὶ μὲν καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ ἀκμὴν ἔτι νήπιον παῖδα ἐδάκρυσε, τὸ ἄκρον ἐπιστρῶσαι, ὑπόστρωμα λέγουσιν, ἀκλινίστερον ἵππου ἐπιβαίνειν. Vide Στρῶσον.

Ὑποτακτός, *Subjectitius*, *Subditus*. Germanus Patr. Constantinop. in Epist. ad Cyprios n. 8. πρῶτον γὰρ ὄφειλεν ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι καλαμάρας, ἢ ἵνα ἐκκλησίας συναγωγὰς μὴ τῶν Λατινοφρόνων ὑποδεχαμένας.

Ὑποτακτῖται, *Subditi*, quæ quidem vox non semel occurrit in legibus Cypriorum hodiernorum MSS.

Ὑποταράτης. Monita MSS. Salomonis ad filium Roboam MSS. υἱὲ μου, ἀπέχου μυσταγῶν, ἅτις ὑποζυγάπλω, καὶ συνταγὴν τινοτε, βλέπε μὴ τῶν κεκρυμμένων τὸ χάσεμα, τὴν ῥίζαν του, καὶ τὴν φιλήμειαν του, καὶ ὄχυν κρίμεν ἐν Θεῷ, καὶ ἁμαρτίαν μεγάλην. Quæ quidem nescio an ita interpretari liceat : *Fili, dimitte diabolum, illiusque consortium devita : vide ne hunc tibi adjungas, ejusque munera ac dona & honores accipias : quod si feceris, in Deum peccabis, & in opprobrium magnum incurres.* Nam hic videtur innui *Dagon*, qui & Ἀταργάτης dicitur, de quibus vocibus consulendus præ cæteris Seldenus de Dîs Syris synt. 2. c. 3.

Ὑποτομὴ σελήνης, Compotistis Græcis; *Saltus lunæ*, Latinis. Vide Petavium lib. 8. dissertat. ad auctor. oper. de docte. temp. c. 14.

Ὑπότονον, *Tabecula mediana textum intersecans*. Scholiastes MS. Oppiani ad lib. 2. Halieut. μέλαθρα, ἐκάστῳ. μέλαθρον κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς σχίνης ξύλον, τὸ ὑπότονον λεγόμενον, ὑπὸ τῆς μεσαίνης ὑπὸ τῆς κεντεῖ.

Ὑποτύπον. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Ἐκ τῶν ἀναγνώστου, ἐκ Κρήτης τυρίζω,
Ὑπότυπα τῶν ὕδατα, ἐκ Βλαχίας τετάρτου.

Kai

Καὶ λίτραν μίαν ἅλατος, πιπερίου, φάκελον μίαν.
Athenæus ὑπόλυρίδα Edulium ex lacte & melle vocat.

ΥΠΟΥΤΕΛΙΟΣ. Vide in Διαγίλαος.

ΥΠΟΥΡΓΙΑ, *Ministerium*, *Officium*, seu *officiales minores domus regiæ*: qui scilicet in variis ministeriis subserviunt; ὑπουργοῦσι, quomodo hanc vocem usurpat Porphyrogenitus in Novella 8. & Harmenopulus lib. 1. tit. 5. §. 3. Ita δυλάτας Palatina officia vocat Nicetas in Alexio lib. 3. num. 2. μεγάλας δυλάτας τῆς βασιλείας ποιῶν. Ubi Cod. al. χαρίζων μεγίστας ἀρχάς. Theophanes pag. 327. περιέχων ἡ τῆς Θεοδότου ὑγίν, χειρὶ τοῦτον μὴ πάσης τῆς βασιλικῆς ὑπουργίας, καὶ τῶν ἐν τῷ αὐλῇ τῆς παλατίου, & pag. 390. ἐξῆλθε πᾶσα ἡ ὑπουργία καὶ ἡ κόρτις ἕως τῆς Μαλαγίνας. Adde pag. 270. 395. Leo Grammaticus pag. 496. & 497. & Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 16. & in Lacapeno num. 5. mentionem agunt Theocleti Νοταρίου τῆς ὑπουργίας. Ubi Notarius idem videtur qui in Palatio Regum nostrorum *Clericus* dictus Ejusmodi ministris præerat Domesticus, qui Δομέστικος τῆς ὑπουργίας dicebatur. Idem Porphyrogenitus de Adm. Imp. cap. 43. ἐξαπέστειλε αὐτὸν αὐτῷ Κωνσταντῖνος ὁ Δομέστικος τῆς ὑπουργίας, τὸν Λιβὸν, ὁ τῶν Λιβυπαίδων, Πατρίκιος καὶ Μέγας Ἑταιρειάρχης. Quæ quidem ita capienda videntur, ut is Constantinus filius fuerit Constantini Libis, conditoris Monasterij *Libis* dicti, de quo pluribus egimus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 4. pag. 91. Sed de voce ὑπουργία, vide præterea Joannem Euchaitorum Metropolitam p. 70. & Chronicon Alexandrinum pag. 916. Vide etiam supra in ὑπηρεσία.

ΥΠΟΦΩΝΗΤΗΣ, *Succentor*. Epistola interpolata S. Ignatij ad Philadelph. num. 4. extr. τίς γάρ εἰμι ἐγώ, ἢ τις ὁ εἰκός με, ἵνα ἐντίμου ἐμοῦ ἐκείνου εἶπω, ἀλλ' ὡς συγκατιόντης ὑμῖν, ὑποφωνῆ τάξιν ἐπέχων.

ΥΠΟΧΑΡΤΗΣ, Ὑποχάρτωσις, *Opus tectorium*. Glossæ Græcolat. Ὑποχάρωσις, *Tectoria*. Polychronius in Canticum Canticor. pag. 88. εὔρυθμός τις καὶ καλὸς διαπεπλεγμένος, ὁ λίθος Ὑποχάρτης. Anonymus in Exaltat. S. Crucis pag. 1285. ἅλως ἐκολίζετο, καὶ ὡς ἐν ἐδάφει ἡ ὑμῶν, καὶ τὸ φαινόμενον στερέωμα, ἢ κόσμος περίβολον, ἢ ἡ ἐλίσσουσα ὄροφον, τοῦ ἡ πανδήμου οἰκίας κεράμωσιν, τοῦ ἀπαλαμνῆ στίγλου, τοῦ ὑδροπαγῆ καμάρας, τοῦ κρυσάλλινον φιάλης, τοῦ ὁμαλοῦ ὑποχάρωσιν, τοῦ χρυσογράμματον βίβλου, &c. Epistola Hadriani Papæ ad Carolum M. *de Camarado autem quod est Hypocartesa*, &c. Prior vox occurrit in Vet. Inscriptione apud Reinesium pag. 1031. DVM AEDICVLA MEDIAM PART.... QVAE EST SVB SECVND. ASCENS.. CAMARATVM EMIT MLX. Vide Gloss. med. Lat. in *Camaradum*.

ΥΠΟΧΕΙΡΙΟΙ, *Famuli*, *Subditi*. Pactum Boëmundi cum Alexio Imp. apud Annam lib. 13. Alexiad. ὥστε λίζιον ὑμῖν τῆς σκάπτης σου ἄνθρωπον, ἢ ἵνα σαΐσιμον ἄπομι καὶ φαιρώτερον, οἰκέτλιν ἢ ὑποχείριον. Infrà: καὶ ὁ βασιλικὸς ῥάβδος (δῶλον τοῦτο) καὶ λίζιον ὑποχείριον.) Nicetas barbarogr. in Manuele lib. 6. num. 2. τὰ σαλμάεια, ἢ καλῦναι, καὶ οἱ ὑποχείριοι, αἵ τι ἅμαξαι. Ita Leo Grammaticus in Theophilo pag. 452.

Ὑποχείριος, *Captivus*. Glycas in Annal. pag. 334. ὁ δὴ Βασιλειὸς δεῖ τόπων δυσβάτων, ἢ τῷ παρεμβολῷ αὐτῶν καταλαβών, ὑποχείρια ποιεῖ. Ubi Cod. al. ὑπὸ χεῖρα præfert. Vide Theophanem an. 18. Coptonymi, & Eustathium Odyss. δ. p. 1788.

ΥΠΟΨΗΦΟΣ, Ὑποψήφιοι, *Cleri ac populi ψῆφος, seu calculis electus in Episcopum, vel etiam in Abbatem*: nec dum confirmatus & consecratus. Ψηφίζεσθαι quippe dicebantur qui ad Episcopalem dignitatem eligebantur. Pachymeres lib. 8. cap. 13. καὶ δὴ ψηφίζονται τρεῖς γε καὶ τὸ σταῦθεν· πρῶτον μὲν Γεννάδιον, ὃς δὴ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐψηφίσατο ψηφοδοτῶν, καὶ τὸν ἕτερον δεξάμενος, ἐπιδημήσας ἐγχειρίσας, ἅπαντα παρητεῖτο, &c. Sed & ψῆφος ipsas Episcoporum electiones vocat lib. 10. cap. 11. Idem scriptor lib. 6. cap. 5. γίγονε ταῦτα καὶ ὡς ὑποψηφίου ἐστοῦδον προεφερόμενος ὁ Κραστῆς, τὰ φιλικά τε ἐπίστιλλε. Georgius Corcyrensis in Tractatu de communione: οἱ τοῦτον λέγοντες ὑπῆρχον ὁ Ἀλβιλιανὸς ἐπίσκοπος, καὶ ὁ τῆς Βηθλεὲμ ὑποψήφιος. Ephræmius in Chronico:

Σαλίεσχός τις Παιόνιος τυγχάνων,
Τελῶν ὑποψήφιος Δίλιοχάας.

Codinus de Offic. Palat. cap. 20. num. 4. de Patriarcha Electo: ἔρχεται ὁ ὑπόψηφος Πατριάρχης, (ὑπόψηφος γὰρ μέχρι τότε λέγεται) καὶ καθίζει ἐπ' αὐτῷ (Θρόνου.) Ita vocem hanc usurpant passim scriptores, Isaacius Angelus in Nov. 2. descripta in jure Græcorom. Euchologium apud Goarum pag. 305. & seqq. 490. & apud Morinum pag. 117. 119. Symeon Thessalonicensis in dialogo de Hæresibus, Ignatius Patr. Antiochenus in Tomo contra Isidorum Patr. Constantinopol. Malaxus in Hist. Patr. Constantinopol. pag. 154. &c.

Sed & vox ὑποψήφιος usurpatur in dignitatibus politicis & Palatinis, apud eundem Codinum c. 18. num. 2. ubi de Despota creato, necdum solemni ritu inaugurato, Dorotheus Monembasiota, de Theodoro Lascari Imp. καὶ ἔτζι ἐπῆρεν αὐτὸ τὸ ὑποψήφιον Βασιλείας, καὶ ἐπῆγεν ἐν τῇ μητροπόλῃ Φιλαδελφίας, ὅτι ἔκαμεν τὸν Θρόνον τοῦ Βασιλέως.

Ὑποψήφιοι & Ὑπόψηφοι præterea dicebantur qui ad dignitatem Episcopalem eligebantur, seu proponebantur, cum ex iis tamen eam unus duntaxat consequeretur. Ita usurpant Socrates lib. 5. cap. 5. & Sozomenus lib. 2. cap. 20. lib. 7. cap. 8. præterea Pachymeres d. lib. 8. cap. 13.

ΥΠΠΙΟΝ, *Ferulago*, *Thapsia*, apud Interpol. Dioscorid. c. 739.

ΥΠΩΡΟΝ, *Fructus*, ὑπώρα. Georgius Contares lib. 7. Hist. Athenar. ubi de hortis: καὶ νὰ μὴν ἐμπεδίζουν ὑδάτα δὲν ἔσας ἤθελαν νὰ πλαίσουν μέσα, καὶ νὰ τράγουν δὲν τὰ ὕπωρα.

ΥΣΚΑ, *Fomes*, *Ignitabulum*, Hispanis, *Hiesca*. Suidas: Ὕσκα, ἐψάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Guido II. in statutis Ord. Cartusiensis cap. 38. §. 5. *Ad ignem*, *focile*, *esca*, *lapis ignitus*, *ligna*, *securis*. Leo in Tactic. cap. 5. §. 4. συλλοπύγια μεγάλα, πυρίβολα, καὶ ὕσκας. Sic enim rectè legit Interpres, pro ἴσκας, uti præfert Meursij editio, nisi quod *Iscas*, vertit: Pigafatta verò *Focili* & *Esca*. Sed & ὕσκας legere est apud Constantinum in Tacticis pag. 11. ubi eadem verba habet quæ Leo. Vide Ἴσκα.

ΥΣΚΑ, Suidæ, ὀψάριον, id est Piscis. *Sturjonem* apud Symeonem Sethi de Aliment. interpretatur Martinus Bogdanus: ὁ ἰχθὺς ὁ ποιῶς Ὕσκα ἀνομαζόμενος φλεγματικὸν δύσπεπτα χυμόν, &c. Certè ab hac notione non abludit Michael Psellus de facultatibus aliment. MS. οἱ ἰχθύες ποιῶς ὕσκαι ἀνομαζόμενοι, φλεγματικὸν δύσπεπτα χυμὸν κακόχυμον ἢ δῆτα, δῆλα ἢ ἰδίως σχεδὸν ἅπασίας τοῦτο προσφέρεσθαι, ὡς αἰκεστικά τινα ἔχοντες τῆς σαρκὸς αὐτῶν πρὸς τὴν ἁμίλιψιν, εἴπερ ἢ ὅτι δῆτα τῆς μεταλήψεως τὸ ὄνομα αὐτῶν δεῖ τῆς ὑός, ὃ σημαίνει τὸν χοῖρον, &c.

ΥΣΟΡΟΠΟΣ, τὸ κυόσπερμα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Semen lini*.

ΥΣΤΕΡΝΟΣ, Ὕστερος, *Supremus*, *Ultimus*; ὕστατος, ἔσχατος. Ὕστερα, Ὑστερά, *Supremò*, *ultimò*, ἐσχατῶς

ὑσχάτας, ὕστατον. Ὑστερότζικος, *Posterior*, Joannes Tzetzes Chil. 1.

Ὀλίγον δ' ὑστερότζικος χρόνος τετρακοσίας.

ΥΣΣΩΠΟΣ, Ὕσσωπος, *Hyssopus*. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. Ὕσσωπος, ἡ βοτάνη, καὶ ὁ ἱστὸς τῆ ἱερᾶ τῆ σφραγίδος. Nempe recentioribus Græcis dicitur id quod veteribus οἴσυπος, *Lana succida* simpliciter appellatur. Ita usurpant Aretæus lib. 1. de curat. Acut. cap. 7. Paulus Ægineta lib. 4. cap. 28. Nicolaus Myrepsus de Unguentis cap. 2. 25. ubi Fuchsius. Hinc Ὕσσωπον, in Glossis Chymicis MSS. dicitur esse λιθάργυρον τῆ χυτρᾶς ἱερᾶς.

ΥΦΑΔΙΟΝ, *Textum*, ὑφή. Glossæ interlin. MSS. ad Homeri Batrachom. χρυσαμφὶ γὰρ ὕφλως· διυφασμένῃ ὑφάδιον.

ΥΦΑΝΤΗΣ, *Aranea*. Aetius lib. 1. ex Cod. Reg. de Arachne, ὁ καὶ ἀπὸ τῆ ἰδιωτικῆ καλᾶς ὑφάντης, ἀπὸ τὸ μιμεῖσθαι τὸν τῆ ὑφαντῆ τέχνην, διπλοῦν ἱστὸν, ἢ λέγοις ἱστὸς ὑφάντης.

ΥΦΟΣ, *Textus Evangeliorum*, seu liber Evangeliorum cujusque Evangelistæ. Verbi Gratiâ in Præfat. ad Evangelistarium: ἱστέον ὅτι τὸ ὕφος τῆ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου ἀναλύσεως, &c. Pentecostarium pag. 76. v. 125. v. 149. 172. εὐαγγέλιον ἰωθινὸν τῆ ὕφους. Sic non semel in libris Ecclesiast. Græcor. ubi ὕφος intelligitur ipsum Evangelistarium, in quo describuntur undecim Evangelia ἰωθινά. Τὸ τῆ διασπόρου ἐκκλησίας εὐχῆς ὕφος, in Vita S. Nili Junioris pag. 22. Ita ὕφος pro ipsis Notariorum scripturis usurpat Martyrium SS. Maximi & Dadæ num. 4. Μαγνιλιανὸς ὁ Νοτάριος ἀπεμβὰς, Καὶ κελεύσας ὁ ἡγεμὼν ὑμῶν, ἀναλεγέσθω τὸ ὕφος.

ΥΦΗΛΗ, unus è quatuor spiritibus, seu Pneumatibus, in Musica Græcanica. Vide in Φωνή.

ΥΨΗΛΟΝΕΙΝ, Ὑψοῦν, *Sustollere*, *Evehere*, ἐπαίρειν, ὑψοῦν. Glossæ Græcobarb. ἄρας, κυφίσας, ὑψώσαντας, φιλώσαντες.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΙ, *Hæretici*, qui, ut ait Hesychius, τῆ ὕψιστον σέβουσι. Etymologicum MS. Ὑψίστους, αἵρεσις αὐτὸς ἀνθρώπου γάρ τινος αἱρετικοῦ ὅτε πατέρα, ὅτε υἱὸν ὁμολογοῦντος, ἀλλὰ μόνον ὕψιστον, quo nomine vulgo donabatur Deus Judæorum, ut est apud Philonem in Legat. ad Caium, de quo scribens, διαλαβὼν ἐκ τῆ ἰδίου προσόδου ἀναλῶσαι θυσίας ἑστιάσεις τῆ Ὑψίστῳ θεῷ καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Quomodo etiam reperire est in ejusdem Caligulæ edictis appellari, quia in eorum libris ita ferè semper indigitantur. Gregorius Presbyter in Vita Sancti Gregorii Nazianzeni: καὶ τὸν τῆ Ὑψιστείου λατρευομένου δαιμονίου καὶ πλάνου, γνώσεως μύστης ἀνεφάνη καὶ χαρίσεως. Ipse Nazianzenus in Orat. funebri in Patrem: Ὑψιστέοις τοῖς ταπεινοῖς ὅμοια. Eorum rursum meminit in Orat. contra Eunomium, ubi malè edit. Ὑψιστιανοῖς, pro Ὑψιστείοις; observarunt viri docti.

ΥΨΟΣ, *Gypsus*, Γύψος.

ΥΨΩΜΑ. Vide in Παναγία.

ΥΨΩΣΙΣ, nempe τῆ σταυρῆ, Festum Exaltationis S. Crucis, 14. Sept. Theophanes an. 22. Anastasij: ἐν τῆ μὴ κινεῖσθαι ἐν τῆ ὑψώσει τῆ ἐν Χαλκηδόνι συνόδου. Typicum S. Sabæ cap. 12. pag. 13. v. σαββάτου μὲν τῆ ὑψώσεως. Mox: κυριακῆ μὲν τῆ ὑψώσεως, ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν τῆ ς'. συνόδου, &c. Infrà: δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἀπὸ τῆ β'. ἕως κυριακῆ μὲν τῆ ὑψώσεως ἔστι, ἄρχεται ἀναλύσιμος, &c. Alibi dicitur ὕψωσις τῆ τιμίου σταυροῦ. Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: τόπος δὲ τοῦτο τῆ καθέδρας ἔστι, ὁ Κωνσταντῖνος τῆ μέγας ἐν Βασιλείοις ἀνεσκεύασε λίθου· καθ' ἓν δὲ καὶ ἕτερος ἐκάστῃ τῆ τιμίου ὑψώσεως σταυρὸν ἵστη ἐν παστοῖς εὐωπρεπέσιν. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num. 35. Φωτίου τὸ τίμιον σταυρὸν εἰς τὴν ἑορτὴν ὑψώσεως, &c. Nicephorus Constantinopol. in Brev. pag. 67. 1. edit. de S. Cruce ab Hierusalem in urbem ab Heraclio allata: καὶ πρὸς τὸν μεγίστου ἐκκλησίαν εἰσαγὼν ταῦτα ἀνύψωσε. Hinc festum Exaltationis S. Crucis initium cepit. Vide Bedam de Locis sanctis cap. 20. Luitprandus in Legat. *Post biduum, decimo octavo scilicet Kal. Octobr. pretiis muneribusque effectâ, ut vivificum atque salutiferum adorarem lignum, &c.* dum scilicet Constantinopoli moraretur. Vide Euchologium pag. 828. Chron. Alexandr. an. 4. Heraclij, Scylitzem pag. 719. Vitam S. Mariæ Ægyptiacæ num. 19. 24. & suprà in Σταυροπροσκύνησις.

Ὕψωσις ἀγίου, in Liturgia Chrysostomi, *Sacra hostiæ elevatio* in sacra Liturgia, quæ apud Græcos fit longè post orationem dominicam & paulò ante ante communionem juxta Jacobi, Basilij & Chrysostomi Liturgias: tum enim Dominicum corpus, non ita tamen ut à populo conspiciatur, elevat Græcus Sacerdos. Ita Goarus ad Euchолog. pag. 145. eadem Liturgia Chrysostomi: ὅταν ὁ ἱδρὼς ὁ διάκονος τῆ ἱερέως ἐκλύσωσι τὰς χεῖρας, καὶ ἀπλώσωσι τῆ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, &c. Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. ἐν μιᾷ συναξέων τῆ θείας λειτουργίας ἐπιτελουμένης, ἐν τῆ ὑψώσει μέλλων τῆ ἀρχιερέως τὸν μυστικὸν καὶ ἁγίων ἀναιμακτὸν ἀναφορὰν, &c. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 4. σταθεὶς εἰς τὸν ἐκκλησίαν, ὅτε ἤμελλεν ὁ Πρεσβύτερος ὑψώσειν τῆ Θεῖον καὶ ἅγιον ἄρτου, &c. Apud Codinum cap. 17. num. 41. ὕψωσις τῆ δισποτικῆ καὶ ἁγίᾳ σώματος. Adde num. 42. & Catalogum offic. M. Eccl. Allatianum ubi de Protonotario.

Est & alia ὕψωσις τῆ ἁγίου, quæ fit in fine Lychnici, tempore quadragesimali, quo τὰ προηγιασμένα conficiuntur: tum enim quæ in sacra pyxide ad ejusmodi sacrificia reservantur, sub exitum λυχνικῆ, à populo adoranda à Sacerdote elevantur & proponuntur. Nicetas Pectoratus, & ex eo Joannes Claudiæ Metropolitanus de Azymis & suffocatis: ὅταν τύπου παραλαβόντες ἡμᾶς, Σαββάτου λειτουργοῦμεν, καὶ κυριακῆ, καὶ τὸν τρίτον τῆ ἡμέρας, (sacrificio scilicet perfecto) ὅτι ἐκ τὰς θείας Ἀποστόλους κελεύθου τὸ ἅγιον πνεῦμα· διὸ καὶ προσκομίζοντες ἐν αὐτῆ ἀγκαζόμεθα τὸ δῶρα, ἐξ ὧν ἀφαιροῦμεν ἴχνος τῆ ἑβδομάδι ὅλῃ, καὶ ἐν τῆ ἕκτῃ ὥρᾳ συμπεράσαντες πᾶσαν ὑμνολογίαν ἐν τῆ πληρώματι τῆ Λυχνικῆ, ἀπολύομεν τὰς τυπωμένας ἐκεῖ τῶν Μεγάλου Βασιλείου ἰσχὰς, ὑψοῦμεν τὰ ἅγια, λέγοντες, Πρόσχωμεν, τὰ προηγιασμένα ἅγια τοῖς ἁγίοις. καὶ τότε τελοῦσι ἡ τάξις τῆ Θείου λειτουργίου, &c. Vide Allatium in Dissertat. de Missa Præsanctificat. num. 16. 20. In Euchologio Allatiano apud Goarum pag. 641. hæc leguntur: ἡ δὲ τῆ ὑψώσεως τελετὴ ἄρχεται ἐκ τῆ συμπληροῦσθαι τὴν τετάρτην τῆ ἑορτῶν ἑβδομάδα· καὶ γὰρ τὴν παρασκευὴν, καθ' ἣν ἄνθιον ἡ τῆ τιμίου ἄρσις ἠγόμεθα, &c. Quæ quidem verba de elevatione τῆ προηγιασμένων capienda esse arbitror.

Ὑψωθέντος κλάσματος, Panis ex quo desumpta est hostia, quæ supersunt, in Ecclesia à fidelibus edi solita. Responsa ad Monachos in Synodo Constantinopol. sub Alexio Comneno: τὰ μὲν τῆ ὑψωθέντος κλάσματος ἐκεῖ, ἀλλ' ἐν τῆ ἐκκλησίᾳ μόνῳ ἰωθίνων, ἵνα τὰ ἐν ἄπαυστον διασπείσωσι τὰ δὲ περιττὰ τῆ ἄλλων μὲν μὴ γαλακτὸς ἢ τυροῦ καὶ ὠῶν καὶ ἰχθύων, ἀλλ' ἀποτιθέμενον καὶ ἰδιαζόντως.

Φ.

ΦΆΒΑ, *Faba*, in Glossis Servij. Neophytus & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 190. Ἔτος, τὸ φάβα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 184. ἔτος, ἄδος ὀσπρυ, ὑδιτέρως, ὁ ἰωὼ φάβδα οἱ ἰδιῶται καταχρηστικῶς, ἢ ἀγρικοι καλοῦσιν. Auctor Etymologici: ἔτος, ὑδρίλιρας, τινὲς φάβα ἢ ἰδιῶται ἢ ἄγρικοι ὀνομάζουσιν. Hesychius: Φάβα, μίγας φαῦλος, ἢ τὸ σωμάτιον ὀσπρίου. Glossæ MSS. ad Batrochom. Homeri: Κυάμους, φάβαδας. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Ἔτος τὸ φάβα γίνεται, ταῦτα φιλογραφοῦσι.

Anonymus MS. de Alimentis ad Imp. Pogonatum: σῖτος ὑγρὸς, φάβα. αὖχος, λοβὸς ἢ φασυλίων. Leo Philosophus in *Carcinis*. Λάβε φαγε μίγα φάβα. Hippiatrica: φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ λιπαρὸν μὴ μίλιτος. Vide pag. 31. 79. 68. 185. Ordo Monasterij Casulorum: τῇ πέμπτῃ δ πρώτης ἑβδομάδος μὴ τοῦ λειτουργίου ἢ προηγιασμένου ἰωθίσματα ἄρτον, καὶ φάβα βραστὸν, καὶ ὑδρία τι ἄλλο. Ubi observare licet vocem φάβα, neutro genere efferri, ut in Glossis laudatis & in Gloss. Lat. Gr. ubi *Fabarum*, φάβαδος κάκκος, exponitur, ut & in Orneosophio pag. 100. καὶ κάκκον φαβάδος μὴ ἄλατος. Ita in Orneosophio Michaëlis Imp. pag. 247. 248. Ptochoprodromus contra Hegumenum ex Codic. MS.

Καὶ ψηφίζεις φάβαδα, ἢ γράφεις κοντάτα.

Vita MS. S. Symeonis Sali: τύτεσι τὰ φάβαδα, ἢ, τρυγάλλια, &c. Anonymus MS. de ciborum facultate: τὰ φάβαδα τὰ καμυβαρικὰ, κακοστόμαχα, ἢ ὑπάρει ἰργάζεσθαι.

Φάβαδα βιβρασμένα, apud Anonymum MS. de Tuenda urbe obsessa. Feminino gen. usurpat Christophorus Angelus de hodierno Græcorum statu cap. 34. ἢ ἰδίοις φάτναις μὴ ζωμῷ. Utitur etiam Moschion de Morbis mulierum cap. 158.

Φαβάλιτζα, diminutivum ex φάβα. Idem Prochoprodromus:

Καὶ φαβατίτζια ἄλιστον, ὀψίζω μὴ μίλι.

Φαβάτον, *Puls fabaria*, quæ *Fabata* dicitur Apicio: φαβάλιων ἄλλυρον, Paulo Æginetæ pag. mihi 126. Phæmon in Cynosophio cap. 14. pag. 271. φαβάτου λόγῳ ξίστω ἀ ἐξύγιν ἄλιστο τὸ ἴδιον. Anonymus MS. de Matellis, seu de Urinis: ἰὼν ἔστι κλύσιον χλερὸν ὡς βιστάζοντα, ἢ ἔχῃ φυσικὰ ὡς φαβάτου ζωμὸν, &c. Vide Salmasium ad Lampridium p. 187.

ΦΆΒΡΙΞ, *Fabrica armorum*. S Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 820. ἢ πιπτώκασιν ὑπὸ τῶν ὑπὸ καλαμίνης φάβρικος δίκλων λαϊκῶν ὑποβληθῆναι τὰς κεφαλὰς. Justinianus in Nov. 85. cap. 2. σωπάσομεν τὸ τῶν ὑπλοποιίας ἔργον μεθ' ὑπ' ἰδιώτου ἰργάζεσθαι, μόνις ὃ ἐκείνοις τὰ ὅπλα καθεσκευάζειν τῆς ἐκ τῆς δημοσίας καλλεγομένης φάβρικης. Mox: ἐν τῷ σεκρίτῳ τιθεμένης τῆς φαβρίκου.

Φαυσικὸν. Anastasius Sinaita in Hodego: καθ' ἑτέρων καίδδων σωκχθέντων ὡς διάλυξιν ὁμοίως ἐν τῇ φαυσικῇ τῇ δημοσίᾳ.

Φαβρεκήσιοι, φαυσικήσιοι, *Fabricenses*. Cedrenus pag. 168. οἱ φαυσικήσιοι, οἱ τῶν ὅπλων δημιουργοὶ. Justinianus in Nov. 75. cap. 2. ἅπαντες φανῶν ἢ Διουλάτου, ἢ φαβρεκήσιοι διαπεφοιτήκασιν, φρονέσουσι οἱ κῆ τάπερ ἀρχοῦσις τιμωρίαις τὰς τοιάτας ὑποβάλλειν. Φαυρικήσιοι, apud Scholiast. Basilic. ad lib. 45. tit. 1.

ΦΑΓΑΣ, *Helluo, Edax, vorax*, φαγὸς, ἀδδυφάγος, λαίμαργος, &c. Portio. Procopius in Hist. arcana: καὶ ἰωάννης, ὅπερ ὑπεκλησιν φαγᾶν ἐκάλουν. Apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. pag. 213. πλουσιοφαγὰς dicitur *dives avarus* Evangelij. Vide Τραχηλᾶς.

ΦΑΓΕΝΗ, *Dolium*, apud Crusium in Turcogræcia p. 255.

ΦΑΓΗ, φαγὶ, *Cibus, Edulium, Opsonium*, βρῶσις, τροφὴ, ἴδισμα. Corona pretiosa: φαγὴ, *Pabulum*, βορά.

Φαγητὸν, idem quòd φαγή. Occurrit non semel in Geoponico Agapij Cretensis, apud Georgium Contarem in Hist. Athenar. pag. 126. Richard. & alios.

Φαγᾶν, eâdem notione. Vita S. Pachomij num. 40. ἢ λέγ αὐτῷ, Τί τοῦτο ποιῇς, πάτερ, ὡς ἢ τῷ φαγεῖν; ἀπεκρίθη αὐτῷ, Τὸ φαγᾶν, ἵνα μὴ ἔχω ἰδιτεῖν ἐν τῷ φαγᾶν.

Φαγίον, simili significatu. Lexicon MS. adespoton: ἰδίσματα φαγία. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: Σύγγνωθί μοι, ἀδελφὲ, ὅτι οὐκ εἶδα αὐτοὺς καλῶς, ἢ ἴσως οὐκ ἰθιρατεύθης ὑπὸ τῷ φαγίου. Apophthegmata patrum in Sisoë num. 52. ἢ ἄλλον ἔχω μεταλαβεῖν, ὅτι ἐπεσάλη φαγία. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Ὁρίζει ταῦλαν, τίνυσιν φαγία, ποτὰ, καὶ θέρμ.

Historia MS. Belisarij:

Μήτε φαγίου καὶ ποτοῦ, μήτε ὕπνου ἀφοσιώσεως.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 12.

Καὶ τὰ φαγία εἰς σιωπῶ ὀτίουν τίνα πλῆθος.

Vide in Δαλιπάτος.

Φαγοπότιον, *Cibus & potus*. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Συμφαμιλοι τὰ τζίχνοι μὲ φαγοπότια ὅλοι.

Occurrit apud Theophylactum Hieromon. serm. 1. p. 8. serm. 18. pag. 351.

Φαγοδότης. *Ciborum dominus*, *Helluo*, vel ut interpretatur Salmasius ad Vopiscum, *Magister Comedo*. Palladius in Historia Lausiaca in Eulogio: ἢ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ δύσφημα, ὡς λοιπὸν πλεῖον τὸ ἄνδρα, ὑπιλέγων αὐτῷ, σκαιοχλιτῶν, φαγοδότην, ἀλλότρια χρήματα ἁλίσκειν. Quem vertò σκαιοχλίτην hic compellat, Aristophanes in Pluto p. mihi 74. σκατοφάγον *Merdivorum* vocat.

Φαγοπάλης, *Canis vorax*. Collatio S. Maximi: κακοχαλὲ, φαγοπάλη. Colloquia Zosimæ, ἐκάνου ὃ μανομβρὸς ἢ λέγοιδ καὶ φαῦλε φαγοπάλη, ταῦτα λέγω ἵνα δόξῃ σφᾶς φανίζειν.

Φαγλὼ, *Mensa in qua cibus exponitur*. Glossæ Græcobarb. τράπεζα, ταῦλα, φαγλώ.

Ἀποφαγλὼ, ἀποφαγὶ, *Quidquid à mensa vel cibo sumpto remanet*. Roman. Nicephor. in Gram.

Ἀποφάγια, *Tragemata*, Τραγήματα.

Προσφάγι, προσφάγιον, *Stipendium*, σιτηρέσιον, Portio. At pro *Pulmento* & *Pulmentario*, usurpant Glossæ Lat. Gr. & Gr. Lat. ut & Herodianus in Epimerismis MSS. ὄψον, τὸ προσφάγιον. Hieronymus Dalmata in Historia MS. Sanctorum Ægypti fol. 161. ἄρτον ἢ ἰλαίας, ἢ τι τῶν παραπεμφθέντων ἀπλάμβανον, ἢ ἱκάνου προσφαγίου

Φαγὶν ἅπαξ γενόμενον. Zacharias Papa lib. 3. dialog. cap. 14. ἀνέβλε, καὶ ἡ ἰγδαρὶς ἀμῶν προσφαγιον ἐφάνη. Ubi Gregorius M. *Ite, & operariis nostris pulmentum coquite.* Ctitodemus in Apotelesmatis MSS. ἰχθύσια ἢ τινα προσφάγια ἑτοιμάσετε. Moschion de Morbis mulierum cap. 55. ἁπλᾶς ἢ τροφάς, τυτίσι ἄρτον ἢ ὕδωρ, ἢ προσφάγια ἢ καὶ ῥοφήσιμα ἄνευ. Utitur præterea cap. 86. 115 116. ubi vetus interpres *Pultes* vertit. Diploma Andronici Jun. pro Monembasiotis: ἅτε δὴ οὖν ἐν ἐξ οἵας δύναθε χώρας διακομίσαι τάτους, ἢ δὴ προσφάγιον, πασῶν, ἅτινι μείζον, ἢ πανὶν, &c. Glossæ laudatæ: *τρίμμα προσφάγιον, Infusura.*

Ὀψοφάγια, *Condimentum.* Lexicon MS. Colbertæum: Καρύκια, ἀφύτια, ἢ ἐδύτια ἢ ζωμὸν ὀψοφάγια.

ΦΑΓΊΛΙΟΝ, Φαγόλιον, Φαγόλιων, *Marsupium, Uber, Sumen.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 2062. Φαγίλιον, μαρσίπιον. Codex alius Reg. 1673. habet φαγόλιον, Suidas verò φαγόλιον. Hesychius: Φάκελλοι, δασθοί, Μάρσιπποι. Glossæ Isidori: *Phaculla, Perna, Petaso.*

ΦΑΓΚΡΙ, *Phagrus*, Piscis, φάγρος, apud Agapium in Geoponico cap. 138.

ΦΑΓΟΠΟΤΙΟΝ, *Cibus & potus.* Emanuël Georgillas de Mortalitate Rhodi:

Συμφάμιλοι τα τρίχυσι μι φαγοπότια ὅλοι.

ΦΑΓΟΣ, *Vorax.* Moschopulus: ἐσθίων, ἀφ' ὃ φιλοσράτῳ, οἱ πολλὰ ἰδιοσίας, ὅγων οἱ κοινῶς φαγεῖν Anonymus de Nævis corporis: ἰὼν ἀς πλὺ κοιλίαν, φαγὸν ἀμφότερα ἰδών.

ΦΑΓΟΥΡΑ, *Pruritus, Prurigo*, Κνησμὸς. Φαγόνειν, *Pruritum movere*, Κνίζειν. φαγόνιδζ, *Prurire*, κνήθεθαι.

ΦΑΓΟΥΣΑ, *Cancer*, Καρκίνωμα, καρκίνωμα. Agapius in Geoponico cap. 106. ςύπθει τὰ φύλλα, βάλλε τα ἀς πλὺ φάγανον, ἢ ἄλλῳ πλησίον, &c.

ΦΑΓΙΝΕΙΝ, *Polire, Limare, Dolare.* φαγίνω τὸ παλῶκι μὲ τ ξυλοφᾶ δῆθ ια τὸ βάλω ςλὺ πύτα ἢ σιδήρου, *polio palum cum lima, ut ponam illum in foramine ferri.* Τὸ σχοινὶ φαγόνα πλὺ πίτραν ἢ πηγαδιὸ, *Funis radit lapidem putei.* Ετ ἡ ςαλαμαλία πίτρας συχνὰ φαγόνα πλὺ πίτραν, *pietra cadens sæpe cavat lapidem.* Ex Romani Nicephori Grammatica MS.

ΦΑΔΙ, *Trama*, Κρόκη, πλωτόν. Φαδιάζω, *Texere.*

ΦΑΖΟΣ, Coloris nomen, forte pro φαιός. Agapius in Geoponico cap. 119. τὰ ἀσπρα (σῦκα) ἢ καλλίτερα, δεύτερα τὰ φαζὰ, ἢ τὰ μαῦρα ὕςερα.

ΦΘΟΡΑ, in musica quid sit, docet Higiopolites MS. ἔςι ἢ καὶ ἡ λειοσιδὴν φθορὰ, ἡ δύτο ἢ κοιλόμαλθ ἢ ἢ φιλὴς ἔχυσα πλὺ δύο τόνους, καὶ γὸ δὲ αὐτὴ μόνη ὑπάρχᾶ, ἀλλὰ μζ ἕξαις· ἡ ἢ καὶ δύο, ἡ καὶ τριῶν ἕξαιν, ἡ καὶ δύο δύοτόνου, καὶ ὀξαῖς, δύοτιλᾶ κοιλόμαλθ δυάκμιν· ὅτι ἢ ἐπάνω, πλησὶ δυάκμιν ὑφαλῆς, ἡ ἢ μὰ δὲ ὅλη. Rursum: φθορὰ ἢ αὐτομάθησις ὅτι ὅπ ἢ ἴδιον ἔχυν ἀπάρχειθ· πλησὶ ἢ ἀς ἑτέρων ἔχυν φθορᾶς αἱ θέσεις αὐτῆθ καὶ δύοτελίσμαθα. De iis agit ibi pluribus. Vide Μέζι ἔχοι.

ΦΑΪΑΖΑΧΑΡΑΤ, τὸ λάκκι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΪΔΡΑ, *Equisetum*, ἱππουρὶς, apud Interpol. Dioscor. cap. 628.

ΦΑΪΚΙΣΕΝ, καςόρεον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Castoreum.*

ΦΑΪΝΟΤΚΛΟΝ, *Fœniculum.* Suidas in Etymologico: Μάραθρον, Ῥωμαῖοι λέγουσιν αὐτὸ φαινικλον, παρ' ὅτι φαῖνον ποιεῖ τ ὅλον, ἤγουν τ ὀφθαλμόν. Ubi videre licet de ineptia etymi.

ΦΑΙΝΊΔ. Constantinus à secretis MS. cap. 91. μαγειρίσιος, λιπάσμα ἄνα ςρ. φαγὶδ, ἀμύγδαλα, &c.

ΦΑΙΝΩΛΗΣ, Φαινόλιον, φαιόλιον, Φαιόλιος, Φαιόνιον, &c. voces unius ejusdemque significationis, quarum Etymon vident peti à φαινόλης, vocabulo quo utitur Athenæus lib. 3. qui καὶ ὁ ἀδύπνο ὁ χλαῖνα γλωμύλον scribit: unde Lucianus in Lexiphane, illud barbaris accensèt, fortè quia à Latinis acceptum, quibus *Penula* idem sonat. Gloss. Lat. Gr. *Penula* πανίλιον. Est autem φαιόλιον, seu φαιόνιον, vestis Sacerdotum propria, absque manicis, talaris, & totum corpus ambiens, ita ut Latinorum casulæ antiquæ omnino respondeat: quæ quidem in Presbyteris est purpurea, ut testantur Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagog. & Symeon Thessalonic. in lib. de Templo. Sed licet φαινόλιον, propria sit vestis Sacerdotum, ea tamen utuntur *Exocatacœli*, seu præcipui in Ecclesia ἀρχόντες, quibus id peculiari privilegio ob dignitatis excellentiam conceditur, ut & Archidiacono Cleri Palatini in Festo adorationis S Crucis, uti pluribus tradit Codinus de Offic. Palat. cap. 9. num. 2. 4. 5. 6.

Φαινόλης, τὸ φαιόνιον, *Penula.* Glossæ MSS ex Cod. Reg. 930. φαινόλη, χιτὼν οἱ ἢ παλαιὸ, ἱμάτιον. Aliæ ex Cod. 1708. & 2061. Φαινόλης, χιτὼν ἱερατικὸς οἱ ἢ παλαιὸ ἱμάτιον ἱερατικὸν. ἢ φαινόλης, ὁ ἀποςολικὸς, ἢ φαινόλιον, ἱμάτιον, ἢ ἀρχιερατικὸς χιτών. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. Τόγα, εἶδος ἱματίου, ὃ ἢ φαινόλης λευκὸς ποδήρης, δύο ἢ ἄμων ἐκατέρωθεν μίχρι ἢ ποδῶν περφυρᾶς ἐφάπτεται καλουμένης. Artemidorus lib. 2. Oniocrit. cap. 3. τὸ ἢ αὐτὸ ἢ ὁ λεγόμενος φαινόλης. Eustathius ad Od. T. Περικὰν ἄνομα καὶ μανδύας ἴσως ἢ, φασὶν, φαινόλην. Maximè verò sumitur pro indumento proprio Sacerdotum & Episcoporum, quo cæteri è Clero carent, ut ex variis auctorum locis colligere est.

Φιλόνης. Theophylactus Simocatta lib. 7. cap. 6. scribit post mortem Joannis Jejunatoris Patr. Constantinopol. nihil inventum aliud in ejus æde, præter σκίμποδα ξύλινα, ἢ σισύραν ἐξ ἧς ἐκ τὸ μαλιςα ἰσθλᾶ, φαινόλιόν τι ἀκαλλὲ. Lucas Patr. Constantinopol. in Sancito 15. lib. 5 Juris Græcorum. τὰς μὲν φαινολίων καὶ ςιχαρίων τὰ ἅγια μιλαχημένα, κοσμικὰς ςολὰς ἐνδυόμενα, &c. Symeon Thessalonic. de Sacris ordinat. c. 2. ubi de Lectore: ἀναγνώςη πάλιν ἤδη ἀναλαθὼν δὴ αὐτὸ κύριε, καὶ φαινόλιν εὐλογημένον, ἅτοι καμισίν, ὅπερ ἢ ἱερῶν ἐνδυμάτων ἔςιν ἀπαρχὴ. Cap. 5. ubi de Ordinat. Sacerdot. φαινόλιον περιβάλλει, ὅπερ ἱερὸν ἔνδυμα λευκὸν ἔςι. δίχα μανικίων, ὅλον τὸ σῶμα περιεσίλλον λευκὸν μόνῳ δῆθ πλὺ καθαρότηθ καὶ ἁγιοσύνῃ, καὶ ἢ θείας ἐνέργειθ περιβολῇ, — ὡς ἔχει ἢ μανίκια, ἐκπετῶν ἢ χεῖρες, ὧν ὁ Σωτὴρ ἐπιπαίζομένῳ ἐνεδύσατο περιεσίλλον ἢ τὸ σῶμα, ἄχρι καὶ ἢ ποδῶν ἔνθ κιφαλῆς, &c. Vide eundem lib. de Templo pag. 210. Quæritur apud Demetrium Chomatenum pag. 318. an consentaneum sit ἐν μέσῳ τῷ ςιχαρίῳ τὰς πόλαμις, καὶ ἐν τῷ φαινολίῳ ςαυρὸν ponere. Erant enim *Phænolia* crucibus ubique interstincta. Balsamon de Privileg. Patr. ubi de ejus vestib. pag. 447. τὰ δὴ πολυτελῆ φαινόλια, ἢ τιμίῳ ςαυρῷ πλὺ πάλαισμιν δίζαν ἢ δυάκμιν significare scribit.

Φιλόνης, Φιλώνης, idem quod φαινόλης, unde detorta vox, ut volunt plerique. At Salmasius ad Spartianum pag. 7. contra cenſet, aitque vocem formatam ex Lat. *Penula.* Glossæ S. Benedicti: φαινόνης, *Penula.* Sed quicquid hac de re sit, constat idem sonare apud posteriores Græcos, quod φαινόλης. Methodius Patr. Constantinopol. in Miraculis S. Nicolai ex Cod. MS. καὶ ἢ φιλόνη ἐξαπλώσας ἐν φορᾷ πολιτικῇ, ςιχάσας ἢ τάτον δῆθ ἢ βλὸ περιπολῆσα, &c. Constantinus Porphyrogenitus in Basilio n. 11. edit. Combefisii: τῶν ἄμως τὰς φιλόνας μεταμφιάζει.

Utitur præterea S. Paulus ad Timoth. 2. cap. 4. v. 13. Vide Περόλης. Inde

Φελόνιον, Φελώνιον. libet 20. Basilic. tit. 4. cap. 25. ὥσπερ ἐπὶ δύσει φελώνιον, ἐπὶ τὸ λαβεῖν ςιχάριον. Ubi Jurisconsultus: *Sicuti si penulam dederint, ut tunicam acciperent.* Germanus Patr. Constantinop. in Mystagog. τὸ δὲ ἀπιζωσμένον τὰς ἱερὰς πιερπατᾶν φελωνίοις, δήλωσιν ὅτι ὁ Χριςὸς ἐν τῷ ςαυρῷ ἀπιρχόμενος, ὕτως ἐαυτὸν βαςάζων ἢ ςαυρὸν αὐτῷ. Infrà: τὸ φελώνιον ἐμφαίνει τὸν ἐκ πορφύρου, ὡσπερ τῷ Ἰησοῦ ἐμπαίζοντες ἀσταῖς ἐφόρεσαν· ὅςι δὲ καὶ ὁ ςολὴ ἢ βασιλικὴ. Theognostus Archimandrita de causa Ignatij Patr. Constantinopol. κῷ γὰρ τῶν Ἑβδόμων αὐτὰ ἀπλωτέρων ἱματιά τι καὶ φελώνια καὶ ὠμόλινα. Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone Armenio: ὡς οἱ ἱερεῖς μὴ φελωνίων ἀσθῆσθαι, ἢ δὲ βασιλέως ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσταλθῆναι, &c. Symeon Logotheta in eod. Leone n. 14. οἱ δὲ σωμαχθέντες, καὶ φελόνια ἐκ ἱερᾶς φορέσαντες. Philotheus Patr. Constantinop. in ordine sacri ministerij pag. 2. ἀλλ' ὁ ἱερεὺς μόνον ὁρατικῶν, καὶ μόνον ἐνδύνῃ ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον. Et pag. 4. καὶ ὁ ἱερεὺς κιχαλασμένον ἔχων τὸ φελώνιον. Pag. 7. ὁ δὲ ἱερεὺς ἀνοίξας τὰ ἅγια θυρία, χαλάσας τι τὸ φελώνιον, ἐξαμβὼν ἢ διακόνη ἐξῆλθεν ἐκ δεξιῶν, &c. Pag. 9. ὁ δὲ ἱερεὺς χαλάσας τὸ φελώνιον, καὶ βαςάζων τὸ ἅγιον ἐυαγγέλιον ἐμαρσῆσιν ἢ γύθος, ἐξέρχῃ, &c. Adde Euchologium pag. 233. 236. 294. 295. 246. 607. Eusebius Monach. in Vita S. Philippi Presbyt. num. 7. καὶ λύσεις διάκονον φορῦλα φελόνιον, &c. Ita num. 24. Isaac Catholicus in invectiva 2. in Armenios pag. 413. ἔτι τὸ φελώνιον τὸ κυκλῶν ὥσπερ τεῖχος παλαὶ τὰ μέλη ἔνδοθεν δέπυλάσει, καὶ ἀκαίρει μὴ φόβῳ θεῷ ἀπελθεῖν ἐς τὸ ἔνδοθεν ἢ τοὺς οἰκείους, καὶ ἐκέτι ὁμιλῆσαι θεῷ, nempe καταφρονῆσει. Vide Bolandum ad cap. 1. Vitæ S. Auxentij 14. Febr. & Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

Φαιλόνιον, apud Sguropulum in Hist. Concil. Florent. sect. 10. cap. 4. Malaxum in Hist. Patr. pag. 183. & in Euchologio ex Cod. Reg. apud Goarum p. 233. & 244. Est etiam

Φαιλόνης, *Volumen chartaceum.* Lexicon MS. Cyrilli: φαιλόνης, πλατὺν τομάριον μεμβράνινον, ἢ γλωσσόκομον, ἢ καὶ χιλώνιον. Similia fere habent Auctor Etymologici, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930.

ΦΑΪΤΩΝ, *Cibus*, Ἔδισμα, σῖτος, pro φαγητὸν. Vide in Φαγή.

ΦΑΚΑΡΙΣ, *Fulica*, λάρος, in Glossis Lat. Gr.

ΦΑΚΕΠΑΙΟΝ, Φακιόλιον, Φακιόλιον, & Φακιωλίς. *Fascia qua caput involuebant olim Saraceni*, atque adeo Græci ipsi Byzantini, ut hodie Turci: ita enim hanc vocem usurpatam pro fasciola, instita seu loro, indeque acceptam opinatur Salmasius ad Vopiscum, Nonnosi apud Photium auctoritate præsertim fultus, cujus hæc sunt: ὅτι τὰ σκιδάλια νυνὶ λεγόμενα ὀφθάλμοις ἔλεγον οἱ παλαιοί, καὶ τὸ φακιόλιον, φακιόλλιν. Sic quippe emendat, pro φακιόλλω, qua certè notione usurpasse videtur Germanus Patr. Constantinopol. in Mystagogia pag. 150. πιερπαχήλιόν ὅτι τὸ φακιόλιον, μεθ' ὃ ἐπιφέρῃ ὑπὸ ἢ Ἀρχιερέως διδόμενον καὶ συρόμενον ἐπὶ τὸ σφόδρα. Grammatici verò omnes φακιόλιον, *capitis tegumentum*, interpretantur. Suidas: Φάκελλος, τὸ ἢ κεφαλῆς φόρημα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγῃ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Θέριςρον, τὸ δρέπανον, καὶ τὸ φακιόλιον. Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: ἱματύδιον, λινοῦν τι φακιόλιον. Scholiastes MS. Joannis Climaci gradu 15. τῷ Θηρίςρῳ, ἤτοι φακιολίῳ. *Theristrum* autem interdum sumi pro capitis tegumento, observamus in Gloss. med. Lat. Scholiastes ineditus Æschyli in Prometheo vincto: διαφέρει ἢ σφάκελος φακέλου· σφάκελος γὰρ μόνον ὅταν ὁ σπασμὸς ἢ κεφαλῆς· φακελος ἢ ὁ δεσμὸς, ἀφ' οὗ καὶ φακιόλιον· φάκελος γὰρ ἐδεῖ Ρωμαίοις τὰ δεσμά. Glossæ Basilic. σιμικίνθια, φακιόλια, ἢ ζωνάρια. Denique Scholiastes Aristophanis in Pluto: ἱμιλύβιον, ἀντὶ ἢ σκιδάριον, ῥάκος ἱματιβίδος· λινοῦν, δεῖγμα ἐσθῆτος· καὶ Σαπφώ, ἱμιλύβιον ςαλάσσον, ἢ δίπτυχον φακιόλιον. Licèt porrò hic pro mappula, seu oratio, videatur sumi, non obstat tamen quin φακιόλιον fuerit capitis Καλύπτρα, complicatum scilicet, seu potius circa caput convolutum: quippe explicatum mappulæ seu orarii vicem præbebat. Joannes Moschus in Limon cap. 196. οἱ δὲ τῶν, οἷς ἔφερον, ἐβρόντιζον. Et Anastasius Sinaita in Psalm. 61. κῷ τῷ ἰδίῳ φακιολίῳ τὰ δάκρυα ἐκμάσσων, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Infrà: ὅλως τὸ φακιόλιον ἢ δακρύων αὐτῷ ἦν. Idem, ἐν κεφαλῆς σημειώμασι pag. 972. Commentarius S. Joannis Theologi de JC. apochryphus MS. κῷ ἐκβαλὼν τὸ φακιόλιον αὐτῷ ἔπλωσιν χαμαί.

Ea verò mappula, rursum ὡς φακίολον, seu φάκελον, *in fascem*, quodammodo convoluebatur, circa caput: unde fortè vocis arcessendum etymon potius quam à *fascia*, vel *faciali*. Nam φακιόλους pro *fascibus* usurpat Nicetas in Alexio Man. F. num. 13. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 6. n. 46. 47. ejusmodi Calyptras à Medis & Persis fluxisse innuit; apud quos, κριταὶ ἐφόρουν ἐπιλήμματα, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς φακιόλιον· ἐν ᾧ φακιολίῳ ἐκείνῳ, addit ille, κρίματαί τι κῷ τὸ ἀμίςιον μέρος μαργαρίτων συμμαῖσον, κῷ ἕτερον ἢ φορεῖον ἢ ὑπὲρ καλύπτου· δῆλον ὡς τὸ ἀσπιδὲς ἢ ἱκανώτατον ἦν, τὸ ὃ σκιπάσμενον ὡς, ἢ καλυπτόμενον μόνον, μὰ παρέδωκε ὅ. Regi Homeritarum, qui Persis vicini erant, φακιόλιον pariter adscribit Theophanes an. 7. Justini Jun. ὃν ὃ τῇ κεφαλῇ λινόχρωμον φακιόλιον ἐφεσδυκεμένον —ἐφόρει. Ubi videre licet φακιόλιον nihil aliud esse quam *fasciolam* circa caput convolutam. Sed & Saracenorum pariter fuit. Vita S. Nili Junioris p. 156. de iisdem Saracenis: κῷ ἐδὺ ὑπὸ ἀρχοῦσι ὧσι δίκα καβαλλάριοι, ἐνδύματα, κῷ ὅπλα, κῷ φακιόλια, ἅλον τὸ σχῆμα ἔχοντες ἢ Σαρακηνῶν.

A Saracenis ad Turcos transiit. Leunclavius in Pand. num. 240. *Tulipantum est lineum illud tegmen, quo capita Turci candidis involvere spiris solent. Graci nunc* φακιόλιν. Atque in his Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. ubi de Chaichosroe Iconiensium Turcorum Sultano: φακιόλῳ χρυσῷ ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων. Ubi Cod. edit. κυβαίαν præfert. Et Ducas Hist. cap. 37. de Turcis hodiernis: κρατίςοτερόν ὄςιν ἐδύσαι ὃν μίτρᾳ τῷ πόλει φακιόλιον βασιλικὸν Τύρκων, ἢ καλύπτρον λαμπρόν.

A Saracenis denique φακιόλια accepere Græci, quo, jam ab ipsis Justiniani temporibus, utebantur Byzantij, si qua hac in re fides præstanda Codino in Orig. Constantinop. num. 148. ubi de quodam Architecto: καὶ τὸ ἱματίον αὐτοῦ, κῷ τὸ ὑποκαμισόβραχιον, καὶ τὸ σφιγκτήριον, κῷ τὸ φακιόλιον αὐτοῦ λαβών, σκυλεύσαν αὐτὰ, &c. Liuthprandus in legat. teristratos Græcos non semel depingit: *Mihi mandavit fas non esse quempiam, ubi Imperator esset, pileatum, sed teristratum incedere.* Mox: *manicati enim, fasciati, fibulati, criniti, talari tunica induti pedes incedunt, equitant, mensæ assident: & quod nobis omnibus turpe videtur, ipsi soli capite aperto Imperatores nostros deosculantur.* Quæ postrema verba potissimum observanda. Rursum: *Gracorum Rex crinitus, tunicatus, manicatus, teristratus*, &c. Denique *molles, effeminatos, manicatos, tiaratos, teristratos*, eosdem vocat in Hist. lib. 3. cap. 5. *Qui cum eodem perveniissent, inter cætera qua Imperatori Romano Rex Hugo miserat munera, duxit duos canes, quales in eadem patria non sunt alicui visi. Qui cum ante ejus præsentiam adducti fuissent, nisi multorum brachiis constricti fuissent, cum protinus morsibus laniassent.*

laniassent. Puto enim quod dum hunc Græcorum more theristro opertum, habitumque insolito viderunt indutum, non hominem, sed monstrum aliquod putaverint. Michaël Psellus lib.7. Hist. M S. de Græcis: ἀναδεσμοῦσι ταρίαις τὰς κεφαλάς. Certè ejusmodi theristris seu calyptris usos etiam Byzantios sub Michaele Stratioco videtur innuere Scylitzes pag.793. scribens hunc Augustum veteres Consuetudines reduxisse: & præ cæteris statuisse, τοὺς ἐν πολιτικῇ κεφαλὰς σκέπεσθαι, μὴ δὴ γραμμάτων, ὡς νῦν, ἀλλὰ δὴ μεγαλογράμμων ἱματίων ἐκ βυσσοῦ πορφύρας ἐξυφασμένων. (Vide in γράμμα.) Sed & ejusmodi fasciolis utebantur, cum Franci nostri Urbem expugnarunt, ut testatur Nicetas de Statu vrb. Constantinopol. num.5. τὰς ἀγυιὰς πυρίπνοων, καὶ τὰς ὀθονοσκιπτοὺς πυρκαϊὰς καλύπτρας ἢ κεφαλῆς ἢ ὀχημάτων περιβόλης, καὶ τὰ κῆ νώτα λευκόλινα ἢ ἱππάδος ἡθύνει αὐτῆ περιδίωλις, ἄλλη καὶ ἄλλη ἢ πόλις ἐξιππάζοιτο. Ubi Codex Barbarogr. τὰ χρυσόφαντα σινδόνια, σάβανα, καὶ σουδάρια. Idem in Alexio Man F. num.18. τὰ συλλαλίτικως ἐξυφασμένα ἢ κεφαλῶν ἐξωτικόλης καλύμματα, ἢ ἢ κῆ νώτα λευκολίνων λαβόμενοι, διάλυον αὐτὰ ὡς σφαῖρας, χορεσταῖς τοῖς ἐκ τριόδων. Logothetæ cursus φακιωλίδα, καὶ ἐπιλωρίκιον tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.4. num. 30. atque adeo ipsi Imperatori, cap.6. num.55. ὁτὶ γῶν ὁ Βασιλεὺς τὸ σίμμα φορᾶ, ἕτερόν τι ἔνδυμα ἢ φορᾶ, ἢ μὴ ἢ σάκκον καὶ τὸ διάδημα· καὶ ὁτὶ μὴν τοῦτα, ὁτὶ ἢ ἐπιλωρίκιον καὶ φακιωλίδα φορᾶ, ἀλλὰ καβκάσιον καὶ φυαλὴν. Immò omnibus Archontibus: οἱ ἢ ἄρχοντες φορῶσι σκαράμπα, φακιόλια, καβκάδια. Dénique Phaceolia Græcos gestasse testatur præterea Nomocanon Cotelerianus num. 500. ὅτις ἢ πλουσίων αὐτῶν, φακεόλιον, ἤτοι μανδήλιον, ἤτοι σῆμα, ἢ ἕτερόν τι ἢ βίου ἀποκλίνῃ, &c. Ita porro Græcanica ista Calyptra describitur à Coresio Chiensi apud Goarum: Φακιωλὶς *tiara est, & militum pileus, propriè, inquam, capitis* καλύπτρα, *Turcicæ persimilis, qua caput velut zona vel cingulo circumcingitur.* In hoc tamen à Turcica differebat quod teniæ illius caput circumducentis extrema ad aures dependerent, quemadmodum Codinus ait fuisse Medorum seu Persarum Phaceolia. Quippe ita effinguntur in *Vineolis* editionis Regiæ Historicorum Byzantinorum, ubi Josephi Patriarchæ Constantinopol. in urbem Romam ingressus, & illius cum Summo Pontifice colloquium effinguntur. Vide Tabellam V. ex his quæ initio huiusce operis delineantur. Prælatis addo quæ habet Achmes Onitocrit. cap.226. ἰὼν ἴδῃ ὅτι ἰφόρεσι φακιώλιον, ἰυρίσει ἄξιωμα στρατηγικὸν μέγιστον, ἀναλόγως ἢ ἐκ μέσης κυκλώσεως ἢ φακιωλίου. Sed & quidam existimant. Timotheum Patriarcham Alexandrinum, qui in ea dignitate Proterio successit, dictum Σαλαφακίολον, quod *albo faciali* caput tegeret: Nam *Salaphaciolus* sive *Albus* dicitur apud Liberatum Diacon. cap.16. Σαλοφακίολος nuncupatur ab Evagrio lib.2.c.12. quod si ita est, Σαλὸς Ægyptiis *albus* fuerit. Theophanes an.3. Leonis M. Τιμόθεος ὁ ἄλλος, ἐπίκλην Λεύκος, καὶ ὁ Σαλοφακίολος.

ΦΑΚΖΗ. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles lib.7. initio: καὶ ἑωσπερ μὲν ὁ χριστὸς ἔχων τὸν φακζὸν, τὰς βιλάξιδας καλυμμένας, ἐπῆσι ἐπὶ ἢ ἢ Ἀσίας στρατόν. Ita utraque editio: unde nescio cur Meursius legerit φάκλον. Fabrotus monet in uno è Regiis Codd. legi *Factionem.*

ΦΑΚΗΤΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ αἷμα ἢ φάσσης, *Sanguis columbæ*, exponitur.

ΦΑΚΙΑΛΙΟΝ, *Facialis*, vel *Faciale*, *Orarium.* Palladius in Hist. Lausiaca cap.1. ἵππος ὁ ἄγιος μίκης αὐτῆ ἢ τελευτῆ τὰ ὀθόνια ἰφόρεσεν, ἐκλὸς φακιαλίου. Vide Gloss.med. Lat. in *Facialis.*

ΦΑΚΛΑ, *Verbascum*, arbor. Vide in Κάλαμος.

ΦΑΚΛΑΡΙΖΕΙΝ. Ptochoprodromus de sua Paupertate ex Cod.MS.

Καὶ βλέπω πῶς ἱστίαντον πῶς συχνοφακλαρίζει
Καὶ πῶς δὸν τὰ κρέατα μεσχομυρίζα τζύκα.

ΦΑΚΛΗ, *Facula*, ἤγουν τὸ φάνον, apud Suidam in Etymologico.

ΦΑΚΟΨΙΣ, *Lentiginosus, sparso ore*, in Gloss. Gr. Lat.

ΦΑΚΡΑΣΙΣ, *Vino crapulatus*, ex κρασὶ, *vinum.* Ptochoprodromus MS. Contra Hegumenum:

Καὶ φακρασὶν με λέγετε, καὶ ἐγὼ δ' μυεισμένος,
Καὶ μεθυσλὼ ἢ ἐκ νερῶ τῶν ὑδροπικιασμένων.

ΦΑΚΤΟΝ, *Factum*, ἔργον, ποίησις, ἀρίθμησις σφάλμα, in Glossis Basilic. Leo I. Papa in Epist. ad Flavian. Patriarch. Constantinop. in Concil. Calched. part.1. σφαλερὸν τῇ αἰτίᾳ, θέλομεν ἢ εὖ φάκτου ἢ λογισμὸν μαθεῖν. Balsamon in Resp.72. ὁ μὲν φάκτου αἰτιάσας, οὗ ἂν καὶ ᾖτε, ἀξιοῦ κῆ νόμου συγχώμης. Νόμα καὶ φάκλα ἄγουσα, in Formulario MS. Notariorum. ὁ ἢ φάκτου ζήτησις, apud Photium in Nomoc.tit.9.cap.38. Vide Zonaram ad Can.69. Epist. S. Basilij ad Amphiloch.

ΦΑΚΤΟΝΑΡΗΣ, *Factionarius*, quivis ex Circi factionibus. Glossæ Basilic. Φακτοναίοι, ποιηταί, τιχνῖοι. Meursius legit φακλωάριοι, contra editi fidem. Leo Grammaticus in Theophilo pag. 453. ἱππικὸν ποίησας, καὶ τὸ σφῶτον βαΐον παίζας, ἅρματι λευκῷ ἱπποχρυσάμῳ, χρώματι ἢ πῇ Βενέτῃ ἀμφισάμῳ, καὶ νικήσας ἰσφανώθη, ἢ δήμων ἐπιβοώντων, Καλῶς ἦλθες ἀσύγκριτε φακτονάρη. Eadem habent Symeon Logotheta n. 11. extr. & Georgius Hamartolus in Chron. MS.

ΦΑΛΑΓΓΕΣ, *Ædes ligneæ*, à voce φαλάγγια, quæ Græcis ξύλα significat. Eustathius Iliad. δ. pag. 469. διὸ φασὶ καὶ ἡμᾶς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα φαλαγγας καλεῖμεν· καὶ μὰ πολὺ δὴ τοῦτο, καὶ τὰ ὁπωσοῦν ἢ δοκοῦς ἢ οἶκον τεχνουργοῦντα φάλαγγια, φαλάγγια λέγοι, ἴσως ὃ καὶ τὰ τοῦ πλοίου ὑποτεθέμενα ἅρματα ἐστιοῦσιν οἱ πολλοὶ φαλάγγια λέγοντες. Ita Iliad. α. pag. 140. Inde *Phalanges* dictæ. Idem Eustathius ad Iliad. δ. Εἶεν αἱ στρατιωτικαὶ φάλαγγες, ἔστιν ξύλους οἱ πάλαι καὶ δοκάλους καὶ κορυφὰς ὑμάχοντο, διὸ φασὶ καὶ ἡμᾶς τὰ ἐκ ξύλων οἰκοδομήματα φάλαγγας καλεῖμεν.

ΦΑΛΑΓΓΗΝ, ἤτοι ἀράχνης ὠά, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg 848. *Ova aranea.*

ΦΑΛΑΝΤΖΑΜΕΤ, σπέρμα βασιλικὸν, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΦΑΛΒΑΣ. Theophanes pag.266. de equo Heraclij Imp. ἐπληγώθη ὑπὸ ἢ σκέλους ὁ βασιλέως ἵππου, λεγόμενος Φάλβας, ὁ καὶ Δόρκων. Si Φάλβας & Δόρκων, idem sonant Φαλβὰς capream significaverit: si verò binis nominibus vocatus fuerit equus Heraclij, Φαλβὰς dici potuit à colore fulvo, quem *Fauve* dicimus, & Procopius lib.1. Gothic. cap.18. φάλιον appellat, id est, ut ipse interpretatur, φαιόν. Tametsi τὸ φάλιον, τὸ λευκὸν esse dicat Eustathius Il.γ. Hinc fortè Βουκεφαλᾶς, equus Alexandri celeberrimus, quem Zonaras tom.1. pag.136. 1. edit. Βουκεφαλᾶν semper vocat, licet à bovino capite appellatum communis sit sententia, ut bovi fulvo similis fuerit. Vide supra in Βάλιον & Gloss.med.Lat. in *Bagus.*

ΦΑΛΕΙΑ, pro ἀσφάλεια. Stephanus Sachlices MS.

Δι' αὐτὸ ὡς τὸ διαλαλήσωμεν, καὶ φάλειαν τὰ μὴ ἴχων.

ΦΑΛΕΡΑΙ. Joannes Moschus in Limon.cap.85. συνιδόντα λοῦ κῆ μεγάλου ἁγίου πάππου ἱερωσύνης ἐνδεῖ τὰς πλευρὰς, καὶ ἐρφανὸς ἢ ταύτης χάριτος, ἢ λαμβάνειν

αὐτὰς λεπὸ ἡμίστεως μεδίμνου εἶναι, ὅταν ᾖ λεπὸ σίτου εὐλογιῶν, ᾖ λεπὸ φαλερῶν ι. ᾖ λεπὸ ξυστὰ οἴνου, καὶ λεπὸ ἡμίστεως ξυστὰ μέλιτος. Quam vocem omisit interpres.

ΦΑΛΕΩΣ, *Brassica canina*, *Apocynon*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 663.

ΦΑΛΗ. Myrepsus sect. 36. cap. 82. ταρίχου κεκαυμένου, φάλης κεκαυμένης. Vox Fuchsio incognita. Vide an non legendum φάβης.

ΦΑΛΙ, *Umbilicus*, *venterculus*, ὄμφαλος, γαστρίδιον. Agapius in Geoponico cap. 149. ᾖ ἔνοξον αὐτὰ μὲ κομμάτι ψύχου ψαμμὺ ζεσθὲν, καὶ βαλτὸν ἐς τὸ φάλι. Ita cap. 217.

ΦΑΛΙΑ, φάλπα, *Error*. Glossæ Græcobarb. Ἁμαρτία, σφάλμα, φαλία. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Διὰ αὐτὸ ἐς τὸ διαλαλήθρυβν, ᾖ φάλπαν τα μὴ ἔχειν. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Λοιπὸν τίρτ τὰν πισὸν ὀλίγλωσ ἀ φαλία.

Φαλιάζειν, φαλιᾶν, *Fallere*. Eædem Glossæ: ἐφαλίασε, ἔσφαλε. Alibi: τὰ φαλιᾶ, τὰ σφάλματα. Φαλίασμα, *Error*, *Peccatum*. Eædem Glossæ: ἁμάρτημα, φαλίασμα, ἁμάρτημα, σφάλμα.

ΦΑΛΙΟΣ. Vide in Φάλβος.

ΦΑΛΚΑ, *Falx*, *Falcastrum*, genus armorum, de quo in Gloss. med. Latin. in eadem voce *Falcastrum*. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. p. 194. ἄλλοι δὲ σιδηρᾶ μάχιμα ὅπλα δρεπανηφόρα μὲ κοντάρια μακρίσια, τὰ ὑπονομαζόμενα φάλκας. Infrà pag. 197. καὶ τὰς μὲν ἀναβαίνοντας μὲ τὰ φάλκας ἐπάνω τῶν ἐξωπάρτων τὰς κεφαλὰς ἀφαιτιμεν τούτων.

Φαλκὶς, ὁ κόπλων, λεπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρεπάνου, in Gloss. Basilic.

Φαλκιδία, *Falcidia*, vox J C. τὸ τέταρτον τῆς καθαρᾶς περιουσίας, λεπὸ τοῦ φάλκος ὁ δηλοῖ τὸν δρεπάνου, ut est in iisdem Glossis. Hinc φαλκιδόκειμαι, *Falcidiæ subjacere*, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 3. ubi perperam σ' φαδικῶν scriptum in prima edit.

Φαλκίον, idem quod φάλκα. Leo in Tacticis, cap. 6. n. 27. κοφίνια, κιλίκια, φαλκία, τζικούρια.

Φάλκιν, eâdem notione. Glossæ Basilic. & Scholiastes Harmenopuli lib. 5. tit. 10. §. 2. ubi de lege Falcidia: ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκὴ, δηλοῖ τινὸς λεπὸ τοῦ φάλκου, ὁ δηλοῖ τὸν δρεπάνου, ᾖ τὸν τομὸν τὸν λεπὸ τοῦ δρεπάνου, παράγωγος.

Φαλκίδιον, *Falcula*. Suidas in Etymologico: φαλκίδιον, δρεπάνιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 2216. Φαρκὶς, τὸ φαλκίδιον. Leo in Tacticis cap. 5. num. 5. ἀξίνας, φαλκίδια, κιλίκιας, σκάφας, &c. Constantinus in Tactic. pag. 10. δρέπανα, ἀξίνας, φαλκίδια, κιλίκια. Pag. 19. πλοῖα δύο, κόφινα κιλίκιον, φαλκίδιον, τζικούρια. Eadem habet Mauricius lib. 12. cap. 6. nisi quod scribit φαλκίδιν, & κιλίκιν.

ΦΑΛΚΙΝΗΝΟΝ. Abyrtus in Hippiatr. lib. 1. cap. 96. περιδέματα ἃ λέγει, ἃ Ῥωμαῖοι καλοῦσι φαλκινίωνα· εἰσὶ δὲ ἐνδεδεμαὶ ἐκ τοῦ σώματος ἔμεσαι δέρεσι, καὶ μάζουσι, καὶ πυόν. καὶ ἔπειτα λαμβάνουσιν αὐτόμαον. Ubi Ruellius Interpres: *Cum tubercula prosiliunt, quæ Romano sermone falcinina nominantur.* At Meursius φαλκίμιον emendat; ex Vegetio lib. 1. artis Veterinar. cap. 7. qui *Farciminum* vocat.

ΦΑΛΚΩΝ, *Falco*. Suidas: Φάλκων, Φάλκωνος, ὄνομα καὶ ἀετὸς ἱέρακος. Achmes Onirocrit. cap. 287. ὁ ἱέραξ, ᾖ ὁ φάλκων, ὡς δεύτερον ἐξουσίας λεπὸ τοῦ Βασιλέως κρίνει. Sidonius in Panegyr. Aviti:

Quid volucrum studium, dat quas natura rapaces
In vulgus prope cognatum? quis doctior isto
Instituit varias per nubila jungere lites?
Alter vincit aves, celerique per æthera plausu
Hoc nulli melius pugnator militat unguis.

Sed præ cæteris hoc genus aucupij præclare describit Michaël Psellus in Isaacio Comneno lib. 7. hist. MS. οὗτος ὁ τῶν ἱεράκων θήρων ᾖ μᾶλλον ἰσχυρότερος, καὶ τὸ ῥῶμα αἰθροδρομήσας ὑπὲρ ἀπτέρυγας, ἀλλὰ καθύπερθε τῆς ὄψεως· καὶ δὴ ὡς ἐκεῖθεν ὑδεὶς μεγυμένῳ θαύματι τὸ μὴ ὁρᾶν θαῦμα, ὅτι παμμεγέθης ὢν ζῶον τοῖς ποσὶν ὄρνεα δόρασι χρώμενον, καὶ τοῖς νέφεσιν ἅδην ἐρυθριόμενον, ὑπὸ βραχυβίου ἀλίσκεσθαι· τῷ ὁ ἰδοὺ ἡ πλῆσις ἰδίδυ· ὑπιστὴ γὰρ ἡ γέρανος ἐπερχομένη τὸ θάνατον, καὶ τοῦ μὲν τὰ φρενᾶν, τοῦ δὲ σπουδὴ τὰ ὕπλα. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

Φαλκόνιον, *Junior Falco*, vel etiam *Falco adultus*. Leo Philosophus de Regno MS. cap. 50. ἐς τὸ ἀετοὶ φαλκόνιον, ἱέρακον, λανάριον, πέρδικα, &c. Constantinus de Adm. Imp. cap. 52. καὶ ἐκάστου ἀντίδωρον αὐτῷ χάριν ξυστὰ φυχάρια δύο, φαλκόνια δύο, σκύλλια δύο, &c. Otneosophium pag. 244. τὰ φαλκόνια ἐξωπίσω κρίστινα, παρ' ὃ τὰ παλάτσοφα. Historia Bertrandi Romani MS.

Ἤμην παρώτα λαγὼν, κ' ἴλυσαν τὸ φαλκόνιν.

Φαρκόνι, in Assisis MSS. Regni Hierosol. cap. 241. locum vide in Σάκρι.

Φαλκόνιον. Machina bellica, quam vulgo *Fanoneam* appellamus. Joannes Cananus de Bello Constantinopolit. pag. 190. ἀλλὰ καὶ φαλκόνια ἐπάνω, ᾖ χαλκᾶς, ᾖ φευδάμαξα, καὶ ἄλλα πολλὰ ξύλινα καὶ μηχανικώτατα ὄργανα, ᾖ ἐλεπόλεις κατασκεύασαν. Historia MS. Belisanij:

Καὶ κάστις ὅτας τὰ ἀπὸς φάλκους καὶ πετρίτας,
Τζαγίτας καὶ μπαλαστρερίδις, τόξα καὶ τοξεύρας.

ΦΑΛΣΟΜΑΝ, *Falsus paries*, ut videtur. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Τύτουνα ἔχω κοσκινᾶν, φάλβομα μας χωρίζει
Ἀπ' αὐτὰς, ὅπου σπίγωσιν κ' κάμπου ματζώκας.

ΦΑΛΣΟΝ, *Falsum*, ψεῦδος, in Gloss. Græcobarb. Synodus VI. Constantinopol. act. 12. φορίζει ἀ ἐκ παρέδου λόγου ἀναγνώσεις καθίστασθαι, ὄχλου πλῆθος καὶ φάλσου ὄντος.

Φαλσία, *Falsitas*. Anonymus de Nuptiis Theseï lib. 7.

Καὶ τὰ κριφὰ τὰ σιδηρᾶ ἅδη δημοσιάκαι,
Καὶ ἐκ φαλσίας συγγίνου, ᾖ μάχαιραν δικαιοσύνης.

Idem lib. 4.

Τῶ παιδιδίν ἀν τίχνημα χειμάτον ἐκ φαλσίας.

Φαλσεύειν, *Falsare*. Sexta Synodus Constantinopolit. act. 3. ἐφαλσεύθη ᾖ αὐτὴ ἀ βίβλος, &c. Et act. 14. τοὺς δὲ φαλσεύσαντας τὰ ἡμίνα δύο βιβλία Occurrit ibi non semel. Theophanes an. 17. Heraclij: ᾖ φαλσεύσας ἐκ χειρὸς ἐπιστολὰς, &c.

Φαλσάτωρ, φαλσογράφος, *Falsator*. In Pseudosynodo contra imagines acclamatum Τοῦτον τὸν Φαλσάτορα ἐκ πατερικῶν διδασκαλιῶν, ἀνάθεμα. τῷ ἀκριβολάτρῃ ᾖ φαλσογράφῳ Μαισῆρ, ἀνάθεμα.

ΦΑΜΑ, *Textum*, Ὕφασμα.

ΦΑΜΑΪΖΑ, *Massa*, *Polenta*. Glossæ MS. interlin. ad Theocritum: καλλαΐσαλε μάζας. ὕφαλε φαμαΐζας, ἀπαξιμάδια.

ΦΑΜΗΛΙΑ, Φαμιλία, *Familia*, λαὸς. Item περιουσία ἀ συμπεχυσα καὶ ἀνδράποδα ᾖ ἄλλα πολλὰ, in Glossis Basilic. Glossæ Juris MSS. Φαμιλίας, οἰκετῶν ἀνδραπόδων. Chronicon Alexandrinum in Heraclio pag. 900. καὶ σώσαι ἑαυτὸς καὶ τὰς φαμιλίας ὑμῶν. Theophanes an. 1. Philippici: φαμιλιῶν καὶ κλεινῶν ἀμυτήτων ἀλωτὸν τοιοσάρδιον. Adde pag. 326. 330. 390. Codinus in Orig. Constantinopol. num. 19. καὶ τὰ τίκνα, καὶ τὰς φαμιλίας. num. 20. ᾖ λαβοῦσι τὰς φαμιλίας ἐκ συγκλήτου. Adde num. 21. occurrit præterea

apud

apud Theophanem pag. 326. Diophanem in Geopon. lib. 2. Zachariam Papam lib. 4. Dial. cap. 32. 40. 41. in Novellis Constantini Porph. apud eundem lib. de Adm. Imp. pag. 66. 77. 123. 200. 203. Simocattam lib. 6. cap. 5. Mauricium lib. 11. Strateg. cap. 5. Achmetem Oniroctit. cap. 79. 83. 104. 113. 130. 142. 149. 159. 299. apud Jureconsultos, & alios passim.

Φαμιλία, hodie. Ducas Hist. cap. 42. αὐτὸς ὁ καταλῄψας φαμιλίας, &c. cap. ult. μεζοίσας ἐκ τῆ Πελοποννήσου φαμιλίας δισχιλίας.

Φαμιλίτης, *Domesticus.*

Φαμιλιαρικὸν, quidquid alendis *Familiaribus*, seu famulis, militibus datur & subministratur. Mauricius lib. 1. cap. 2. pag. 24. χρὴ ἀναλαίζεσθαι τὰς στρατιώτας, καὶ μάλιστα τὰς τὰ φαμιλιαρικὰ λαμβάνοντας, πάντας, παῖδας παῖδας ἑαυτῶν ἐπιόντων, ἢ δούλους, ἐλευθέρους κατὰ τὸν ἡμερήσιον διαλόγισιν.

Φαμιλικὸς. Cedrenus in Rhinotmeto pag. 447. τὰς μὲν σφετέρους Χερσῶνος, τεσσαράκοντα δύο ὄντας, φαμιλικῶς σφὸς ἐβασίλευεν. Id est *cum suis familiis*, quidquid contra censeat Meursius.

Φαμίλιος, *Famulus.* Φαμιλιάζειν, *Famulari.*

Συμφάμιλος. Theophanes an. 15. Copronymi: ὁμοίως ὁ καὶ ἐν τῇ πόλει ἐλιγωβίλιον τὸ εἰκόνισμα αὐτοῦ ἐν τῷ Θεάτρῳ, ἰδόντες συμφαμίλιοι ἐν τῷ νάῳ καὶ Ἑλλάδος, καὶ τῶν καθολικῶν μερῶν, καὶ ἐποίουν καθοπλίσαι τὸν πόλιν, καὶ καθεύρεσιν αὐτοῦ. Ubi alij Codd. habent συμφαμίλιε, & συμφαμίλιες. Miscella verò vertit, *cum familiis.* Emanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Να πᾶν ταξιφαλίσουσι πᾶσα ἰσρὶν καὶ σκόλα,
Συμφάμιλοι τε πίζουσι με φαλσπότια ὅλοι.

ΦΆΜΩΣΣΟΝ, φάμυδον, *Famosus libellus*: φλυαρία, nudè, apud Harmenopulum lib. 5. tit. 1. §. 24. lib. 6. tit. 9. §. 5. 6. 7. Glossæ Basilic. φάμωσα, λίβελλος ἤτοι ἀνωνύμων βιβλίων ἢ δηλούσης φλυαρίας. Rursum: φάμυδον λέγει τὸ γραφεῖον. Alibi: καὶ ἔστι (ἡ κοσμημάλια) καὶ προθέσει, καὶ φαμώσῃ, ἤγουν γραφῇ. Joannes Tzetzes Chil. 13. v. 489.

Φάμωσα ἦ μοι λεγόσθαι τοῖς νομογράφοις τύπι,
Τὰ ἔγγραφα λιβέλλους καὶ ἢ ὑπερόχων,
Ἅπερ λαπζαίως καὶ κρυφῇ ἢ ἀγοραῖς ῥιπτοῦσι),
Εἴτε καὶ μέσως τοῖς, ἢτ' ἂν ἐνίοις τόποις,
Οἱ νόμοι τιμωροῦσι ὁ τοὺς ταῦτα γεγραφότας.

Joannes Antiochenus in Chron. MS. & apud Suidam in Ἰοβιανός. ἐνίσκοπεῖτο ἂν αὐτὸ φόβος καὶ παρρησίας, καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσεσι, ὅθεν τῷ ἢ Νεσιβιδος πρόδοσιν. Basilic. lib. 35. ὁ αὐτὸς ὅτι διαλύθη), ὅτι μαρτυρῶν ἐκ διαθήκης δοκεῖ), ὅτε ὁ ὅθεν φάμωσιν καλοδικαθείς. Anna Comnena lib. 13. pag. 377. φάμωσά τινα γράψαντες, καὶ τῷ ἢ βασιλέως ἴδρυσιν ἐκκλησίᾳ. — δηλοῖ ὁ λέξις τὰ φάμωσα, λοιδορήματά τινα ἔγγραφα. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap. 36. ὁμοίως ἢ ὑβριζόντων, ἢ τυπτόντων, ἢ ποιούντων φάμωσα. Pachymeres lib. 6. hist. cap. 24. ἐκπεπεμμένης τοίνυν ἢ παῤῥησίας τοῖς ἐλευθέροις ἔπαθ ἑαυτῶν φάμωσα ἐῤῥιπτοῦντο, τῷ ἢ ψυχῆς παραβασίαν ἐλλέγοντα. lib. 9. cap. 22. σφάλλος γὰρ γραμμάτων καὶ τόμος, ὁ δὲ λέγει φάμυδος, ἀς χῶρας τῇ βασιλῇ ἔχῃς. Adde lib. 13. cap. 5.

ΦΆΝΑ, *Myrica* species, de qua Consulendus Petr. Belonius lib. 1. observ. cap. 53.

ΦΑΝΆΡΗ, Φανὸς, *Laterna*, λαμπὴρ, in Corona pretiosa, & apud Crusium pag. 208. Agapius in Geoponico cap. 172. κάμε ὅτα φανάρι μὲ γαλιὰ, κρύσταλλα, &c. Vide Galenum in Lexico Hippocrat. in Λαμπὴρ.

Φαναρὰς, *Laternarius*, *Laternarum opifex*; λυχνουργός.

ΦΑΝΆΡΙΟΝ, *Speculum.* Eustathius Odyss. ν. ἐν τὸ φανὸν ὁ ἐν ᾧ φανὸς παρίσταται, ὃ καὶ χαλκῆ κάτοπτρον Μενάνδρου ἔστι φανὸν, τὸ ὑποκείμενον παρέχει καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον φανάριον. Moschopulus in Lexico Philostrati: Κάτοπτρον, ὁ λαϊκῶς λεγόμενος Καθρέπτης· ἕκαστον ὁ τὸ κοινῶς φανάριον. In descriptione Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta: προσζωὴ πόλις, φαναρίου.

Item *Furnus*, *Caminus.* Scholiastes Oppiani lib. 5. Halieut. v. 430. ἐστὶ, ὅθεν φαναρίου.

ΦΑΝΕΙΝ, pro φαίνω, crebrò usurpat Fr. Richardus in Clypeo fidei.

ΦΑΝΕΡΩΝΝΕΙΝ, *Manifestare*, Φανερῶν. Glossæ Græcobarb. ἀναφαίνειν, λέγειν, τὰ φανερώνειν.

ΦΑΝΕΡΩΣΕΟΣ δικαστήριον, *Iudicium de tabulis exhibendis*, in Basilicis.

ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ, cum Christus primo se manifestavit. Euthymius Zygabenus in Præfat. ad Psalmos: πρῶτον Θεοῦ σύλληψις, εἶτα γέννησις, εἶτα κλῆσις καὶ περιτομὴ, καὶ προσαγωγὴ πρὸς ἢ ναὸν, καὶ ὑπάλυσις, εἶτα μετὰ τριάκοντα χρόνους ἡ βάπτισις, ἡ φανέρωσις, ἡ διδασκαλία, τὰ θαύματα, καὶ παθῶν ἔκβασιν ἡ ἀνάστασις. Infrà: ὁρᾷς ὅτι τῇ μὲν ἐφόδῳ ἡ λύτρωσις, τῇ δὲ ἡμερῶν ἡ συναφὴ, πάλιν ἀνάληψις, μεταμόρφωσις, εἶθ' ἡ γέννησις, εἶτα παθῶν ἔκβασιν ἡ φανέρωσις.

ΦΑΝΙΖΕΙΝ, *Apparere.* Gregorius Hieromonachus in Synopsi Ecclesiastic. dogmat. cap. 4. de Spiritu Sancto: καθὼς ἐφάνην καὶ πρὸς ἢ Ἰορδάνην πεδιάδα ἐν εἴδει περιστερᾶς πρὸς αὐτόν.

ΦΆΝΙΟΝ, *Facula.* Anonymus MS. de œconomia belli: ἐπὶ δοράτων ἀναβιβάσεα φάνια καλίζουσι. Ubi describuntur ejusmodi Faculæ militares, ut & apud Annam Comnenam in Alexiade.

ΦΑΝΤΑΣΊΑ, *Pompa*, *Apparatus.* φαντασία βασιλικὴ, *Pompa regia*, apud Nilum lib. 3. Epist. 14. S. Lucas Act. cap. 25. τῇ ὑπ' ἐπαύριον ἐλθόντος ἢ Ἀγρίππα καὶ ἢ Βερνίκης μετὰ πολλῆς φαντασίας. S. Athanasius in Epist. ad Solitarios pag. 817. ἐκ παλατίου μετὰ στρατιωτικῆς ἐξουσίας καὶ φαντασίας ἀπίσακλα. Adde pag. 861. S. Proclus orat. 9. ἐπὶ τῷ λοιπῷ φαντασίαν ἰδὼ αὐθαίρετοι οἱ πρόεδροι βασιλέως ἐν ταῖς προόδοις ἐπιδείκνυσθε. Gregorius in Vita S. Basilij Junioris num. 16. μιᾷ ὑν ἢ ἡμερῶν μετὰ πολλῆς φαντασίας ἢ Σαρωνίτου ἀπερχομένου πρὸς τὸ παλάτιον, &c. Martyrium S. Basilei num. 3. ἦλθεν μετὰ μεγάλης φαντασίας πρὸς τὸν καθ' ἡμᾶς Νικομήδειαν. Vita S. Nili Jun. pag. 91. καλιλθόντος ὁ αὐτῷ μετὰ πολλῆς ἐπάρσεως καὶ φαντασίας, &c. Acta S. Maximi Conf. p. 60. ἐξέρχονται πρὸς αὐτὸ — οἱ Πατρίκιοι μετὰ πολλῆς περιβολῆς καὶ φαντασίας. Chronicon Alexandrinum an. 20. Constantij: Κωνσάντιος αὖγος τῷ ἰδίῳ ἀποστηρίδα μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παραλάξεως ἔσηλθεν ἐν Ῥώμῃ, &c. Similia habet Theophanes pag. 37. ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ Κωνσάντιος ἀσῆλθεν μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παραλάξεως, &c. Adde pag. 100. Vide Salmasium ad Lampridium p. 210. Fronton. Ducæum ad S. Basil. pag. 30. & Gloss. med. Lat. in *Phantasia.*

Φαντασία, *Somnus venereus.* Apud Petrum Chartophylacem quæritur, an ἐφικτὸς ἐὰν ἐν σωματικῇ φαντασίᾳ γένῃ, λατρεύσῃ τῷ ἁμάρτῃ ἑκάστῃ, ἢ κατακοίτῃ μοιχεύσῃ).

ΦΑΝΤΑΣΙΑΣΤΑΙ. Hæretici qui Christi corpus incorruptibile esse, id est naturales affectiones in Christo non reipsa, sed specie & apparentia fuisse, seu τὰ ἐν οἰκονομίᾳ ἀπαθῆ φαντασίαν ἔχῃ, asserebant, de quibus Liberatus Diacon. cap. 9. 19. 20. Synod. VII. act. 5. Chronicon Alexandrinum pag. 279. Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45. &c. Vide Concil. Nicænum II. act. 5. p. 361.

Φαντασιοδεῖς, iidem dicuntur apud Theophylactum in cap. 4. Joan. p. 605.

ΦΑΝΤΖΑΚΟΥΣΤ, τὸ πιτάφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΖΗ, ἡ φαφανὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΝΤΙΖΕΣΘΑΙ, *Somniare*, *Somnio deludi*. Theodorus Patriarcha in Responsis MSS. λαϊκὸς ὢν φαντασθῇ ἀξιωθῆναι αὐθήμερον τῶν τοῦ θεοῦ ἀγιασμάτων μεθέξεως ἢ ὑ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Ἦλθε Χρυσὸς ὁ βασιλεὺς, σήκου, ἱρύτα τζω,
Πῶς ἐφαντάσθην, διάτι ἦτον τὸ ἐφαντάσθην,
Καὶ ἀπόρω ὁμολογῶτον ὕπνον ὡς ἦτον.

ΦΑΝΤΙΝΑ, *Virgo*, *Puella*, ex Italico *Fantina*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1. extr.

Εἶπεν τὸ πῶς ὁ ἀδελφὸν κυρὸς ζῶ ὁ Ῥηγίνας,
Ἐμίλια λέγων τοῦτομα ἑκάστης ὁ φαντίνες.

Et lib. 3.

Καὶ φρὲς τὸν Τζάμορα κίνησε ἡ ὄμορφη φαντίνα.

ΦΑΡ, *Far*, apud Aretæum lib. 2. de curat. Acut. cap. 2. ubi φὰρ τὸ τυρρηνικὸν, *Far tyrrhenum* commendat. Adde pag. 144. Vide Φάρος.

Φάρα, eâdem notione. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ζία, τὸ ὑπολεγόμενον Ἰταλιῶται γλαύξ φάρα, &c.

ΦΑΡΑΓΓΙΖΕΙΝ, *Precipitare*, *in vallem detrudere*. Glossæ Græcobarb. Ἐκβαλεῖν, ὠθῆσαι, φαραγγίσαι.

ΦΑΡΑΚΛΟΣ, pro Φλακρὸς, *Calvus*. Lexic. MS. ἴφαρος τὴν λέξιν· Κύριλλος, ὁ ἀναφλαντίας, (fic) φάρακλός. Ita occurrit in Chronico MS. ab Adam ad Leonem sapientem, nescio an errore antiquarij.

Φαράκλωμα, pro Φαλάκρωμα. Glossæ Græcobarb. Φαλακρώματι, ἤγουν τὸ φαλάκρωμα, ἢ φαράκλωμα.

ΦΑΡΑΣ, Φαρὶς, Φάρις, *Equus Arabicus*, & *qui vis equus sella instructus*, de qua voce pluribus egimus in Notis ad Alexiadem pag. 408. & in Gloss. med. Lat. in V. *Farius*: quem quidem à Pharaone sic appellatum videtur innuere Achmes Onirocritic. cap. 1. ἰὰν ἴδῃ ὅτι ἐκάθισεν ἐπὶ ἵππον τοῦ Φαραὼ, ὅτι στρατήσει, &c. Idem cap. 152. ἰὰν τις ἴδῃ ἱππογύμνον τοῦ φάρος τάξει διήκοντα ὑπόκωφον τοῦ ἵππου, &c. & cap. 152. ἄδου κατ' ὄναρ φάραι ξανθὸν ἄλογ μαλὶς ἱππογύμνον ἐμὶ ἐκάτερον, &c. Adde cap. 233. Anonymus Combefianus in Romano Juniore num. 14. Χαβδᾶς ἠχειρώτο, σαθίνου καὶ ἀκλάσαντος τοῦ φάρα, ὅτινος, ἐστάμενι, ἃ μὴ ὁ μαγαίρης ἰώσινης ὁ ἅγιος τοῦ αὐτοῦ κρατηθίνου, καὶ τοῦ ἀλάζονος περιαθίνου. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 2. Θέλων γὰρ ὁ Καῖσαρ τὸν ἱππικὸν νέμειν ἀναπαλίσαδες, ἱππατῶν, ἢ ἐκαβαλίκευσιν Ἀραβικὸν φάρον. Ubi Cod. edit. ἵππον Ἀραβικῷ ἴσοχον.

Φάρις. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Φάρλον ἐκαβαλίκιβε μίγα, χοντζὸν, ὡραῖον.

Rursum:

Ἦτον ἀπάνω σε φάρλον ὅμορφον καὶ μιγάλον.

Ibidem:

Εἰς χαλιδονικὸν φάρι ἦτον κυβιβλιασμένον.

Mox:

Εἰς φάρλον μίγα θαυμαστὸν μαῦρε τρίχας ὡραῖον.

Φαρὶον. Leo Imp. In Tacticis cap. 18. §. 137. de Saracenis: ὅτω γὰρ τοῦ ἵππων αὐτῶν τοξευομένων, τοῦ λεγομένων φαρίων, καὶ τοῦ ἀνθρώπων, καὶ τοῦ ἄλλων τοξοτῶν αὐτῶν, &c. Historia MS. Bertrandi Romani:

Λέγει τοῦ τὰ φάεσε εἰς ερώντε τα εἰ πάντες.

Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εἶχεν Φλαμέγγους ἑξακοσίους, καὶ τριακοσίους Φράγγους,
Ὁπού ἄσαν ἐκλεκτοὶ ἱππάσω ἐς τὰ φαρία.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Φαρία ἐκαβαλίκιβεν, καὶ πᾶν παλαφρία.

Hæc vox passim pro quovis equo usurpatur, præsertim Generoso, apud Poetastros Græculos.

ΦΑΡΑΣΙΟΝ, τὸ πράσιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΡΑΤΟΣ, *Latus*, *Largus*. Leo in Tacticis cap. 5. num. 4. κίνυκλα φαρδία ἐσδυόντα ἐς ερμίτλιν μὴ ἔσπλων. Mauricius lib. 2. Strateg. cap. 2. χὴ κυνία, (leg. γυνία) ἤγουν νέφρικα ἀπὸ κινήκλων σκαλία, πάνω, ἔχοντα μανίκια φαρδία ἱππεῦσαι αὐτάς. Ubi Porphyrogenitus habet κίνυκλα ὑφύχωρα. Absyrtus lib. 2. Hippiatr. cap. 15. δῶ ταῦτα ἔχειν ἡ ἵππος, μακρὸν τράχηλον, μακρὸν κερμὸν, καὶ μακρὰς πόδας, φαρδὺ στῆθος, φαρδία ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδῆς ῥῶμας. Orneosophium pag. 245. φαρδία τὰ ῥαθύνια αὐτῆς, τὸ στόμα μίγα, ἀγλῶσα μαύρα. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Πολλοὶ φορῦν μεταξιᾶ, βιλοῦδα, τζαμπλότια,
Πάσα λογὶς καλύκοπα, φαρδία τὰ μανικότια.

Φαρδαίνειν, *Ampliare*, *Dilatare*, μεγεθύνειν, πλατύνειν. Vide Philipp. Pigafettam ad Leonis Tactic. lib. 5. pag. 66.

Φαρδὸς, *Latitudo*, apud Petrum Theoctonicum de Archemia, M^S.

Φαρδυρώθινος, *Qui habet latas nares*. Idem Orneosophium pag. 244. μιγαλόμυαλος, μιγαλόστομος, φαεύσηθος, φαρδυρώθινος. Et pag. 245. τετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυρώθινα, μιγαλόμυαλα.

ΦΑΡΙΖΕΙΝ. Vide Δυσφαρίζειν.

ΦΑΡΚΟΝΙ. Vide in Φάλκων.

ΦΑΡΧΟΥΣ. Hesychius in ἄλλων καὶ ἐπὶ φαρκούντος προσώπου, ἐξ οὗ ἀλλαντοπώλης.

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. Ὃν αἱμάλη συστᾶσα δῴῃ ὁ αἰσυμίας.

ΦΑΡΟΓΑΜΗΜΕΝΟΣ. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Τὸν ἀνιχιὰν τις ἴσυρι τὸν φαρογαμημένον.

ΦΑΡΟΣ, *Far*, ζεά. Neophytus in Glossis Jatricis MSS. ἡ ζία λέγῃ καὶ φάρος. Myrepsus sect. 42. cap. 18. in Cod. MS. ζίας, ὅπερ φάρον οἱ Λατῖνοι λέγουσιν. Aëtius lib. 9. τὸ ὃ λεγόμενον Ῥωμαϊστὶ φὰρ ὃ τῶν ἐν Ῥώμῃ μέρει σκληζόντων ὕτως, &c. Asclepiades apud Galenum lib. 7. & 9. Καλὰ τέπως, meminit ejusmodi farris. Vide J. Sponij Itinerar. to. 2. p. 390. & supra in Φὰρ.

ΦΑΡΣΩΜΑΝ. Prochoprodromus de sua paupertate, ex Cod. MS.

Γιτόνιαν ἔχω κίσσιλιν φάρσωμαν μαὶ χαρίζα.

ΦΑΡΤΖΑΓΚΟΥΣΙΟΝ, Stirpis species. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. φαρτζαγκουσίου ἄνθη τράμια ιἑ. φαρδίου πράμιν ἀ. τηγὸν βροχῆς ὀζίαν ἀ. &c. Jatrosophium MS. ἀβὲ κυφωμὸν αὐτίου. Φαρτζαγκουσίου ἄνθη πεταύμαλα, μῦ ιἑ. φαρδίου, &c.

ΦΑΡΦΙΟΝΙ. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 945. καὶ ὅταν τὸ πάβαβάσης, ἀς τὸ ἀλόσει ὡς πάνλω, καὶ ἀπικῆ ἀς ὑμπάσει τὸ φαρφιόνι τρίμβων λίτρ ἀς καύκλω σπαρτικόν. Occurrit paulò supra, Jatrosophium MS. ἀβὲ κυφωμὸν αὐτίου· φαρτζαγκουσίου ἄνθη τραμία ιά. μιλὰ ιἑ φαρβιόνι, &c. Pro καρφίον, seu καρφὸν fortè usurpatur.

ΦΑΣΙΑΣΜΑ, morbus quidam Accipitris. Orneosophium Michaëlis Imp. jussu scriptum p. 250. ἢ φασιάσμαλός ἐσι· ἔχει μὴν δύο· τὸ μὲν ἐν ξηρὸν, τὸ δ' ἕτερον ὑγρὸν, &c.

ΦΑΣΙΝ, *Phasiolus*. Φασὶν λεβκῦν, apud Nicolaum Myrepsum sect. de Antidotis cap. 430.

ΦΑΣΙΟΝ

ΦΆΣΙΟΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. ἀπὸ τῆ φάσις· τὸ διπλόμωμ τῆ φασὶς καὶ τῆ σίλλα, τὰ ὑβάτια ἔξω τῆς χόρας, &c.

ΦΆΣΧΑ, *Pascha Iudæorum.* Vox frequens in Paschaliis & computis Eccles. Græcorum. Damascenus Hieromon. serm. 8. τὸ Πάσχα ὑπὸ λέγομεν ἡμᾶς, οἱ Ἑβραῖοι τὸ λέγουσι Φάσχα· δηλοῖ ὃ Φάσχα τὸν διαβατὸν, ὅτι πῶς ἐπέρασαν τὸν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, ὅτου ἔκαμαν τὸ Πάσχα αὐτοὶ οἱ Ἑβραῖοι. Vide Πάσχα.

ΦΑΣΚΊΑ, *Fascia.* Glossæ Gr. Lat. φασκία, τοῦτ' ἔστι παλαιῶς ταρία, *Fascia.* Eustathius ad Dionysium pag. 43. εἶδον ἴις ταρία, ὅτοι φασκία. Adde pag. 15. Scholiastes Aristophan. in Pluto: ταρία ὃ ἐστιν τι καὶ ἐπίμηκες ὕφασμα, καστόριον ὃ ἐστῶν, φασκία. Moschopulus: καρία, ὁ ὑπάτων διαμὲς, ἤγουν ὁ κενὸς φασκία. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1703. Καρία, ὁ λεγόμενος φασκία. Rursum: Καρία, οἱ διαμοὶ, τὰ σχοινία. Auctor Etymologici: λέγουσι οἱ πρῶτοι φασκίαι σπαργανώματα, ὕθεν διαμῶνται οἱ παῖδες ῥυθμιζόμενοι ἐπὶ τὸ ὀρθότερον. Vide eundem in Μίτρα, & in Ταρία, & Phavorinum. S. Basilius in Epist. ad Monach. lapsum: καὶ φασκίας μὴν ἁπαλῆς τὸν χῆτον ἀπορνίου. Hippiatrica pag. 93. καὶ ἐπίδεσον μὲ φασκίας. Ita lib. 2. cap. 77. Moschion de Morb. mulier. cap. 34. ἡ αὐτὴ τὰ γαστέρα, ἐ τῆ βάρει πλέον κρίματ, φασκίας ἐπιμελῶς ἐφιλμόνιον παραδίχεθαι. Adde cap. 68. 100. Phavorinus: Πόδια, ἐπιλήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκία.

Φασκία scribitur apud Nicetam de excid. urb. n. 3. ex Cod. Barb. gr. μὲ φασκίας βυζάντ. ἀραλῶν.

Φασκίδιον, *Fasciola.* Lexicon MS. Colberteum: μίτρα, δίαδημα κεφαλῆς, φασκίδιον, ζώνη, χαλκῆ λεπὶς. Joannes Episcop. Carpathi in Narrat. MSS. de Monachis: λέγ τῆ μαθλῆ αὐτῆ, Ἔνδυσον ἐκεῖνα ὧν ἐφόρεν ἐφόρει ὃ φασκίδιον σιβίνιον ἔκαθεν καὶ κιλίνιον.

Φασκιόνειν, *Fasciis involuere, alligare,* Σπαργανοῦν. Theophanes an. 2. Leonis Isauri: αὐτὸς ὃ ἐ ῥῷ Βασίλειος σὺν τῆ μονοχαλίνῳ αὐτῦ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιώσας, τῷ βασιλῆ δῶ Σπαθαρίων ἀπέστειλεν. Vide in Φάσα. Moschion de morb. mulebr. cap. 62. ἡ κατ' ὀλίγον σφιγγόμενοι τῇ χερὶ αὐτὸς τὰς μασθὸς φασκιόνειν φιλόμεθα. Ubi vetus Interpres *Fasciare* vertit. Adde cap. 68. 89. 102. 107. 138. Liber Jatricus MS. ex Cod. Reg. 1673. χρίσμα σουίσας, ἐπάλειφε μίλλω, καὶ ἐπὶ πᾶσαν συμπτῶν, καὶ πίρατ συμπτρεμμένον, καὶ μάρμαρον, καὶ φασκίωσον.

ΦΑΣΧΟΜΗΛΙΆ, *Lens, Lenticula*: aliis, *Salvia.* σφάκ. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 54. βρέχον φασκομηλίαν, ἤγουν φακὸν, καὶ διεθρολάβασον, &c. Adde cap. 56. 159.

ΦΑΣΚΩΛΙΟΝ, *Crumena, Marsupium.* Hesychius: Φασκώλιον, βαλλάντιον δερμάτινον· φάσκωλ ὃ τὸ μέγα, ἐς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλ. Scholiastes Homeri Od. Θ. Θυλάκους, φασκώλους. Scholiastes Dionis Chrysost. orat. 7. φασκώλια, ταπεινὰ βαλάντια ἐξ ὑφασμάτων λεπίων. Hinc liquet vocem deductam à Latina *Fascia.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. φασκώλιον, ἱμάτιον, ἢ σακκίον. Nicetas in Manuële lib. 7. num. 2. τὰ φασκώλια σφραγίδ διασημαίν. Ubi Cod. Barbarogr. habet σακκία. Theodorus Prodromus in Testrati. chis, ἐς τὸν ἢ κλοῦν διάθεσιν.

Ἰχθὺς τὸ φασκώλιον ἔδη τῇ λίχνῳ,
Κύκεσον αἱ κλῆς, ἐς ἐωτὸν τὸ χρυσίον.

Occurrit præterea apud Hieroclem in Facetiis MSS. laudatum à Salmasio ad Jus Atticum pag. 35. & apud Photium in Bibl. pag. 4. ex Cod. Margunij, ubi alij habent φασκίλλω, &c. Adde Suidam, Auctorem Etymologici, & quæ observat Henr. Valesius ad Harpocrationem pag. 194.

ΦΑΣΟΣΤΗΘΟΣ, *Qui palumbi pectus habet.* Oneosophium: ὁ Πυθίτης ὑφάλει τῇ κυβερνήτῃ, μακρὸ ἀκίλυλ, μακρυκέφαλ, μεγαλόμματ, μεγαλόστομος, φασόστηθ.

ΦΆΣΟΤΛΟΝ, Φασόλιον, genus leguminis, φασίολ Dioscoridi lib. 2. cap. 130. Vide Ruellium lib. 2. cap. 37. initio, & lib. 3. cap. 136. extr. Glossæ Botanicæ MSS. Colbertæ: Δολιχοὶ, οἱ φάσυλοι. Lexicon MS. Cyrilli: Δολιχὸν, λόβιον, φασῦλιν. Lexicon MS. adespoton: λοβῦ, ἐπὶ τῆ ἐτερίᾳ, τὸ φασυλῶδες. Rhazes de peste cap. 12. ἄλυδρον κυάμου ἢ ἰρεβίνθου, καὶ φασύλων. Symeon Sethi de Alimentis: οἱ φάσυλοι θερμοὶ εἰσὶ καὶ ὑγροὶ καὶ τῶν δ. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Φασύλιν ἐξοφθάλμιστον, ἐλαίαι, καὶ χαμαιρίτζιον.

Anonymus MS de Alimentis ad Imp. Pogonatum: φάβα, αὔχ, λοβοὶ τῆ φασυλίων, καὶ αὐτὰ λαθῆς. Anonymus Philosophus MS. de Ciborum facultate: λεμπιτάριον, φασύλια, τυρόμη, βαλάνια, &c. Agapius Cretensis in Geoponico c. 59. τυρὸν παλαιὸν, κυκία, φασύλια, φυλάδες, &c. Adde cap. 88. Jatrosophium MS. φασύλια ἐξοφθαλμίσας, μὲ ὄξος ἐψήσας, ἐπίχρι, &c.

Φασόλιον, *Phaseolum montanum.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: αὐτὸς ἐκεῖ ἔφη μικρῶ κυδριδίῳ, τὸ λεγόμενον ὀρεφάσυλον.

ΦΆΣΣΑΣΑ. Constantinus à Secretis MS. cap. 91. σπέρμα εὐζώμου καὶ ἀγριοδάκου, σπέρμα φάσσασα, ἄμμι, ἢ ναυῦχα.

ΦΑΤΕΙΆΖΕΙΝ, *Deferre, Accusare.* Antiquit. Constantinopol. spectac. 4. τὸ δεύτερον φατναδῆς ὁ αὐτὸς Γαλλὸς ἀφῆ τῆ Καλλιράτε, τενέντες ἐμπαῖμὸς ἐπ' ἐσαυτῆ, καὶ βουλὰς ὑπόμενον, ὥστ, &c. Vide Φατριάρχαι.

ΦΑΤΑΊΟΝ, *Candela, Cereus.* Constantinus Porph. in Basilio n. 22. edit. Allatij, & 27. edit. Combef. καὶ ψόφον ἀκόλαστον δεδὸ τῆ μιαρᾶς ἀφίλῳ γαστρὸς ὕστε βαρυὰ, καὶ σφοδρὸς καβαιγίζοντα, ὥστ καὶ τὸ φαῖνον φατλίον διατεινθλῶναι. Ubi Allatius: *ut apparens phatlium dimoveretur.* Combefisius verò *ut lucentem faculam flatu extinxerit.* Φυλλίον, id ipsum enarrans, habet Continuator Theophanis lib. 4. num. 21. ἄλλως πῶς χρολεγῦσι καὶ τὸν τραπεζῶν, καὶ ψόφον ἐκ τῆ βιβλίου αὐτῦ γαστρὸς καὶ φρόσωπον τῆ βασιλέως καὶ τῆ τοῦ σπαθαρίου ἀφίνοντι, ὡς καὶ τὸ φυτλίον τὸ τότε φαβλογῦν ἐκ τῆ τελικότου ψόφου καταβῆναι, &c. At Simeon Logoth. num. 14. Φυλλίον præfert. Ex quibus exertè docemur φυλλίον seu φυτλίον, nihil aliud fuisse quam *candelam:* quod præterea firmant quæ habent Leo Grammaticus p. 485. & Anonym. Combefisianus in Leone Philos. n. 26. Symeon Logotha n. 22. συμβαλεῖν ὃ τίνες τῆ βασιλῆ φιλοφρονεῖσθαί τινα τῆ Πραιτορίῳ Σαρακηνῶν, καὶ δεσποζαλίσαι ἐν Συρίᾳ μὲ λόγω ἐπιστολῆς. τοῦτο δὲ καὶ πεποίκεν ὁ γαιλικὸς, γράψας δῶ καταβάσιος, καὶ δεσπόλως μὲ χρυσοβυλλίῳ ὑπόθεν φατλίν βραχέως πράττ. Ubi quod ἰϊ φατλίον, Scylitzes pag. 603. & Zonaras, κηρὸν λαμπάδ προσωπόντα, habent. Vide in Τραπέζ, & Φύλλα. Simile quid legitur in Vita MS. Dalmati Archimandritæ: δέκαδες γὰρ τῶν ἐπιστολῶν, καὶ ἐσθῆτες ἴσα καλάμης &c. Eadem habentur in Concilio Ephesino p. 752.

ΦΑΤΡΙΆΡΧΑΙ, dicti interdum Patriarchæ Hæretici, vel pravis moribus, tanquam seditionum & conjurationum auctores. Vita MS. S. Stephani Jun. Φατριάρχας γὰρ ὑπὲρ Πατριάρχας ἐξέφανεν, αὐτῆ τῆ τυράννῳ ἐκφωνήσαι, λέγ. Vide Vitam S. Theophanis Confess. n. 13. Symeon. Logothetam in Michaële & Theodora n. 1. &c.

ΦΑΤΛΑΤΆΣ, *Nugator, Garrulus,* Σπερμολόγ, Μαλακολόγ. Φαυλάτιζε, *Tricari, Nugari,* φλυαρῆν. Φαυλάτισμα, *Nuga, Garrulitas,* φλυαρία, πολυλογία.

ΦΑΤΡΙΚΟΊ, Φανερώσιοι. Vide in Φάβριξ.

ΦΆΧΗΤΕ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ αἷμα ἢ φάσσης. *Sanguis columbæ.*

ΦΕΓΓΆΡΙΟΝ. Vide in Φέγγ.

ΦΕΓΓΕΙΝ, cum accusativo, *Illuminare*, Gallis *Eſclairer*, ἵνα ὅπῳ φιγγὰ, *jam illuceſcit*. Ex Grammatica MS. Romani Nicephori.

ΦΕΓΓΕΓΟΝ, *Nimbus*, qui Sanctorum capita circumdare ſolet in eorum imaginibus. Symeon Theſſalonicenſis de Ordinationibus: διὸ καὶ φιγγίον ἴσχ ὁ αὐτὸς, ὡς τὸ θεολογικὸν καὶ κεχαραγμένον δηλῶν. Demetrius Gemiſtus de ſacra Liturgia Patriarchæ, MS. ζωγραφῶ ὁ ἐπὶ τ ἰσταξίας αὐτ μ φιγγῶν. Vide in Αὐτός.

ΦΕΓΓΙΤΑΙ, *Perſpicilia*, διόπτρα. *Occhiali*. Neophytus in Gloſſ. Jatricis MSS. Σπίκλον, τὸ τ φιγγίτου ὑάλιον. Iſaacius Tzetzes in Lycophronem p. 22. καλάμβαι ἢ οἱ φακοὶ, ὅταν οἱ φιγγῖ ἰδιώταις, ὡσὲ τὸ σίλας δι' αὐτ βαίνειν.

ΦΕΓΓΟΣ, *Luna*. Heſychius: φίγγ, φῶς ἡμέρας, φίγγ. Herodiani Epimeriſmi MSS. Σελήνη, τὸ φιγγ. Lexicon MS. Cyrilli: Σελήνη, τὸ φίγγ, ἤ τις μ τ ἄστρων ἐτάχθη φωτίζειν τὴν νύκτ. Mauricius lib. 9. Strateg. cap. 2. ἐν ᾗ νυξὶ τοιαις ᾗ χρὴ ἐπιλήσιον, τύλιξιν ἢ ἐν πανσελήνῳ, ἢ ἐπαρωγῇ τ φίγγους τ διαχύμαλι τ ὅλης πορείας. Vide Leonem in Tacticis cap. 17. §. 22.

Φιγγίζειν, *Lucere*, φίγγιδζ.

Φιγγάρι, Φιγγάριν, *Luna*, σελήνη, ſeu *prima luna viſio, luna corniculata*. Gloſſæ Græcobarb. αἴδης, ἢ σελήνη, ὡσὲ Χαλδαίοις, τὸ φιγγάριον. Andreas Hieroſolymitanus in computo paſchali: ἡ βίβλ δύρᾶν τὸ Θεμέλιον τ φιγγάριόν, ὁπότε λίθν ᾠξ. &c. Nicetas in Alexio lib. 1. num. 2. τὴν ἱερουσιαζομένην τ' σταφὴν ἀφίτορον φάλαγγα ὡς πλησίφωτον σελήνην τότε καθιπτάμενος. Ubi Cod. Græcobarb. φιγγάριον. Idem in Iſaacio & Alexio num. 5. ex cod. Cod. MS. καθὼς καὶ τὸ φιγγάριον, ὅταν ἴσχ τὴν ἀπὸ δύσεως. Iſidorus Metropolita Theſſalon. in Ephemeridib. σκέπτ ὖν ἀκριβῶς, ὅταν πτερύων χρόνοι δύο, καὶ μιῶς ἑπτὰ, τιλεῖ ἡ σελήνη φιγγάριον ἴν. Joannicius Cartanus in ſerm. de Avaritia: καὶ τοῦτ ὁ ἰωὴφ ἄδην ἵνα ὄναρ, πῶς τ ἱπροσωπῶσεν ὁ ὗλ καὶ τὸ φιγγάρι, καὶ ὑδατα ἄστρα. Orneoſophium Michaëlis Imp. juſſu ſcriptum pag. 254. μ τὴν δύσεως τ φιγγαρίν, δὲ αὐτ θυμικὴν, &c. Threnus Captæ Conſtantinopol. MS.

Νύχτ χαθὼν ὁ ἥλι, τ' ἄστρ καὶ τὸ φιγγάρι.

Hiſtoria Apollonij Tyrij:

Καὶ σκοτίωσεν ὁ καιρὸς, τ' ἄστρα καὶ τὸ φιγάρι.

Alibi:

Καὶ ἄστραπτεν ὅλ μόλωτ, ἢ λάμπει σα φιγάρι.

Φιγάριν. Anonymus de Nuptiis Theſei:

Καὶ πως ἰσιχνοκαίρεμε ἀς ἥλιν καὶ φιγάριν.

Alter de Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes, MS.

Πολλὰ ἦταν τὰ ἰωάλα σα ἀς ἰσίνα τὸ φιγάριν.

Rurſum:

Ἦλθεν ἡ νυξ, ἰσκότωσεν, ἰφάνη τὸ φιγγάριν.

Vide Scaligerum de emendat. tempor. pag. 9. 377. & in Canonib. Iſagogic. pag. 145. 283. 313. 2. edit.

Φιγγαράκι, *Lunula*, μιωσις, σελωνίδιον.

Φιγγαρικὸς, *Lunaticus*, σελωνιζόμενος.

Φιγγαρίζειν, *in cornutam lunam effingere*, ἀγκυλοῦν.

ΦΕΔΟΥΛΑ, *Puella*, fortè ex Italico *Fedele*. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 1.

Καὶ μὲ ταυτίνιν ἔρχιτον μία ξελάμπρα φεδούλα,
Ἐμπλία ἀνεμάζοσν, &c. Lib. 3.
Ἡ ἴδια πὰ τ χερνὴ ἡ ὄμορφα φεδούλα.

Et lib. 7.

Καὶ δίχ φόβον τίποτις ἡ ὄμορφα φεδούλα,
Ἀπὸ θωρὶ τὴν σχάπιζαν ἀπάνω.

Φεδούλα, eâdem notione. Anonymus MS. de Amorib. Libyſtri & Rhodamnes:

Καὶ κάναν τύχη κατ' ἐμὲ νὰ ἰργάζετ φεδούλα.

Occurrit ibi pluries.

ΦΕΔΟΥΡΑ, *Vas ligneum*, apud Cruſium in Turcogr. pag. 255.

ΦΕΙΤΙΦΑΝ, vox Turcica, νόμου, καὶ ἰρώτησιν, ſignificans, uti exponit Theodoſius Zygomalas apud Malaxum in Hiſt. Patr. pag. 156. καὶ τυγάλαν φατιφᾶν, ὅτι ὅποιον κάστρον ἐπάρθη μ τὸ σπαθὶ, χωρὶς νὰ προσκυνήσ ἀς αὐτὸ τὸ κάστρον ἐκκλησία Ῥωμαϊκὴ νὰ μὴ δὶν φάλλετ, οὐδὲ νὰ ἦναι μόνον νὰ τὰς χαλάσεν ἐκ βάθρων γῆς. ἄχον ᾗ τοῦτον ἡ φατιφᾶν οἱ Τοῦρκοι κακρυμμένον. Occurrit rurſum pag. 164.

ΦΕΚΛΑ, Φίκλα, *Facula*, *Fax*. Gloſſæ Chymicæ MSS. φίκλα, τρυγία οἴνου, ἢ ἀς τὰς πορφύρας προχωροῦσα ἄσβεσ. Julius Africanus de Apparatu bell. μίσον τ ἀφυδίν καὶ τρυγὸν ἐπιλὼ, λῶ φίκλαν καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Nicolaus Myrepſus ſect. 9. cap. 71. ex Cod. MS. σάπωνος Γαλικοῦ, τουτέστιν ζώσης, φίκλης ἀμμωνιακοῦ θυμιάματος. Infrà: ᾗ τὸν τετάρτον μ καὶ φ φίκλης, &c. Stephanus Chymicus MS. ᾗ ἢ ἄσβεσος, ᾗ ἢ γύψος, ἢ ἢ φίκλα καλυμμένη.

Φίκλα, Suidæ, Τρὺξ κεκαυμένη.

Σφίκλα, eâdem notione. Alexander Trallianus lib. 11. σφίκλας, τουτέστι τρυγίας οἴνου κεκαυμένης. Ita etiam ſcribitur apud Paulum Æginetam.

Σφίκλα, in Gloſſis Chymicis MSS. ἔστιν ἀφρὸς ὑγρὸς, καὶ σχισὴ ξυπηρία.

Σφίκλος, ὁ κεκαυμένος τρύγος οἴνος, in Gloſſis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

Σφίτλα, idem quod Σφίκλα. Gloſſæ Botanicæ ex Cod. Reg. 177. σφίτλα, ὅταν τρυγίαν οἶνον κεκαυμένον. Pſeudodioſcorides de Pharmacis ſimplicibus ex Cod. MS. ſect. 15. cap. 3. ἔχει ἄσβεστιν ζώσαν, σφίτλα δρυΐνη, occurrit ibi rurſum. Vide Ant. Saracenum ad Dioſcor. lib. 5. cap. 132.

ΦΕΚΟΥΛΗ, *Furca tricuſpis*, in Cruſij Turcogræcia.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ. Vide in Ἀφίλετρον.

ΦΕΛΙΑΖΕΙΝ, *Congruere*, *Convenire*. Ex ἀφίλαν. Gloſſæ Græcobarb. ἁρμὸς, ἁρμοσὸς, ἱτιρχίσεις, ἐφιλιάσεις.

Φιλιαστὸς, *Conveniens*. Eædem Gloſſæ: ἁρμὸς, ἁρμόσεις, καλλιεργίασις, φιλιαστὸν.

ΦΕΛΛΟΣ, *Crepida*, Italis *Pantafola*, ἰμβάς. Φιλλάς, *Crepidarius*.

ΦΕΛΛΟΥΡΙΑ. Lexicon Botanicum MS. Reg. Βαλάβαθρον, ἢ φιλλυρία. Ubi legendum fortè vel intelligendum μαλάβαθρον, nam eſt in ſerie litt. M.

ΦΕΛΟΝΗ, Φελόνιον. Vide in Φαιόλης.

ΦΕΛΟΣ, *Suber*, φελλὸς. Phortius de re militari:

Εὗρον φελὸν κομιδάκι,
Καθ' ὅσπιρ τετράγωνον.

Vide in Σῦρος.

ΦΕΛΟΣ, pro ὄφελος, *Emolumentum*, *Lucrum*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS

Ῥῦχα, δλωσίμια, ἢ φελὸς, ἢ ψώνια ἀς τ' ἀμμάρι,
Καὶ ὅταν εὕρ ἀκρότον, κάμνη τ ἀφορμάρι.

Infrà:

Δίδη τὴν ῥῦχα, καὶ φελὸς, δλωσίμια ταξιδεύει.

ΦΕΛΤΕΡΑ, *Centaurium magnum*, apud Interpol. Dioſcorid. c. 413.

ΦΕΛΤΖΑΙ. Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 69. ὡς τὸ σάρτις οἱ μὲν καλοῦσι σίλοτὸ σάρτζο, οἱ ᾗ φίλτζαι, καὶ δοῦ τὸ λιγόμενον ὕσπι, ἢ τὸ ἀφρότονο, ἢ τὸ ἡδύοσμον.

ΦΕΛΟΤΡΑ, *Falcula*, noſtris, *Serpe*. Anonymus de Nuptiis Theſei lib. 11.

Ἐκεῖνοι γὰ ἐκόψασι τ φιλυρᾶς τ τόσας,
Ὅτου ἐκ τὰ κλουβιά τους ἐντὸν ἐξεφορθίσα.

ΦΕΛΩΝΙΟΝ. Vide Φαιώλιον.

ΦΕΜΕΛΙΟ, *Fundamentum*, θεμέλιον, in Turcogr. Crusij.

ΦΈΜΠΡΕ. Nota marginalis ad marginem Cedreni in Cod. quo usus est Xilander, ubi de mense Februario: καὶ τὰ αὖθι τ̃ μηνὸς τούτου ἄλλως εὕρον ἐγὼ ἐν ἑτέροις ἱστορικοῖς, ἅπερ δὴ τὸ ἀπίρασλον γράφειν ὑ δυνάμει· ἀφεὶς ὃ τοῦτο μόνον, ὅτι Ῥωμαῖοι φίμπρι τὸ πολὺ ψύχ⊖ λέγουσι, τ̃ μῆνα τοῦτον, ὡς ψυχρότατον Φιβρουάριον ἐκάλεσαν. Febrim forte intelligit.

ΦΕΝΟΥΓΑΙΝ, *Fœniculum*, ex Gall. *Fenoüil*, apud Myrepsum sect. de Antidot. cap. 37. 77. 492.

ΦΕΝΤΙΑ, φέντσα. Vide in Ἀφέντης.

ΦΕΡΑΓΟΛΑ, φεραγιόλα, φεραγιόλι, φεραγιόλα, *Penula*, *Pallium*, φαιόλα, μανδύας, ex Ital. *Feraiuolo*.

ΦΕΡΑΚΛΑ. Cœranis MS. lib. 1. ὁ γάρ τις αὐτ̃ καθαπτόμενος, ἢ μίξας ἰλαρὸν φερακλᾶν, περιχαρῆ, &c.

ΦΕΡΓΑΔΑ, navicula, quam *Fregate*, dicimus. Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. pag. 37. Ὧν ἑσμὸν μίαν φεργάδα καλὰ ἀφαλιμμένην ἔξ τὰ ἔβγη ἔξω πρὸς τὸ πέλαγ⊖, τὰ μαθ' τι δαιμόνιον ἀφανὰ τ̃ λάβωσιν. Utitur rursum lib. 4. pag. 88. lib. 9. pag. 232. &c.

ΦΈΡΕΙΝ, *Ducere*, *Adducere*. Eustathius Il. α. pag. 57. ubi de vocibus φέρειν & ἄγειν· ὅμως ἴσως ἔστι διαφορᾶσιν, ὡς ἀλλήλων λαμβάνεσθαι, καὶ ἐπὶ ἑτέρων ἢ τινων ἐπιφορμένων τίθεσθαι, ὡς πολλαχοῦ φαίνεσθαι. ἢ μάλιστα ἐπὶ τ̃ ὕδατος, οἱ μὲν τὸ προσφέρειν καὶ τὸ προσάγειν διαφορᾶν εἶδεναι. S. Athanasius tom. 2. p. 667. μετὰ δὲ τὸ λιβλῶσαι τ̃ πῶλον ὑπὸ τ̃ μαθητ̃, φέρειν αὐτ̃ πρὸς τ̃ Ἰησοῦν, χαίρειν χαρὰν μεγάλην. Vita MS. S. Dalmati Archimandritæ: τὰς ἀδελφὰς τὰς ἐρχομένας δὸς τ̃ ἁγίας Ἀναλήψεως ὧδε ἵνα φέρ μεν ἅδι. Synodus Sidæ habita contra Massalianos apud Photium Cod. 51. ἔφη, Φέρε μὲν κόρῳ πρὸς ἐμὲ καλῶ, καὶ δώσω σι ἀγωνοῦμαι. Moschus ex edit. Cotelerij cap. 139. ἔτι πολλὰς ἱστορίας καὶ προβλήματα καὶ ἄλλας τινὰς ὑμῖν φέρω πρὸς ὑμᾶς, &c. Testamentum Abraæ MS. ἀπέλθατε εἰς τὸν ἀγέλην τ̃ ἵππων, καὶ ἐπίλεξατε δύο ἵππους, ἰσομήκεις ὄντας καὶ ἡμέρους. Zacharias Papa lib. 1. Dial. cap. 4. ἐν τῇ τ̃ Ῥωμαίων πόλει εἰσχθῆναι ἐκέλευσεν. Ubi Gregor. M. *Ut ad Romanam urbem duci debuisset*. Occurrit passim, apud Evangelistas, Joan. Damascen. in Cabalin. p. 685. Theoph. an. 23. Justiniani, an. 2. Phocæ, &c. Codinum cap. 5. num. 6. cap. 12. n. 4. cap. 17. num. 47. cap. 20. num. 6. in Concilio Nicæno II. act. 2. in Vita S. Bartholomei Junioris pag. 453. in actis S. Maximi Confess. num. 29. 30. in Euchologio p. 292. 294. &c. Προσφέρω, apud Morinum de sacris Ordinat. p. 117. 119. &c.

Φορᾶν, eodem significatu. Codinus cap. 17. n. 47. ἓν ὃ πρότερον μὲν σπανίως φορᾶν τ̃ Βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει ἀφὶ τράχηλον, &c.

Φέρειν, idem. Glossæ Græcobarb. ἀγάγας, ἀγαγῶν, φέρωζα, φέρωζα. Joannes Glycas de Vanitate vitæ:

Καὶ ἄλλα ἃ δὲ μας τὰς φέρνειν ἐκεῖ ὑπὸ καθεικόμενον.

ΦΕΡΕΤΖΕ, *Vestis*, *Cyclas*, Κυκλάς. Vestis exterior Tzanicij Turcici dicitur in Turcogræcia Crusij, ubi φερζὲ scribitur.

ΦΈΡΙΟΣ, *Dies festus*. Sententia lata, post Alexij Comneni Imp. Novellam 1. tom. 2. Juris Græcorom. pag. 184. τὸ ἐντὸς τ̃ τριμήνου καὶ τὰς ιδ. ἡμέρας ὑπομφαρύσῃ, ἐν αἷς ὁ παράσιτος τ̃ μαρτύρων ζ̃ῇ, ἐκ τ̃ τὰς φορίνας, ἤγουν ἑορτασίμους ἡμέρας καὶ ἀπράκτους ἐντὸς τ̃ χωρ̃ τ̃ λογιζομ̃.

ΦΕΡΙΠΟΝΙΟΝ, Syris, *Vetonica*, apud Anton. Musam cap. 1.

ΦΕΡΜΠΙΟΝ, τὸ ἐφόρβιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Euphorbium*.

ΦΕΡΜΟΥΛΑΑ, τύπον, in Glossis Basil. edit. & MSS. *Formula*.

ΦΕΡΟΜΒΡΟΣ, *Cucumis silvestris*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 736.

ΦΈΡΟΥΛΑΑ, *Ferula*, ἡ νάρθηξ, in Suidæ Etymologico, & in Glossis Basilic.

ΦΕΡΟΥΜΒΡΟΣ, *Lactuca silvestris*, Zoroastri, apud Interpol. Dioscor. cap. 354. Vide φέρομβρ⊖.

ΦΕΡΟΥΣΑ, *Carduus*, Σκόλυμ⊖, apud Interpol. Dioscor. cap. 421. Apud Moschionem de morbis mulierum cap. 82. Φίρεων, *Cinerem* vertit vetus Interpres.

ΦΈΡΣΙΜΟΝ, *Tolerantia*. Maximus Cythrensis Episc. in synax. 19. Nov. οἱ ἐντεῦθεν τὸ ἱμπεδίζειν διὰ τὸ φέρσιμον τ̃ τιμωρίων, ἐπίστευσαν εἰς τ̃ Χριστ̃ν.

ΦΕΣΚΈΤΙΟΝ, *Ἀπορφανιστήριον*. Goarus ad Codinum de Offic. cap. 4. vocem esse ait Tinctorum Græcorum, & significare φλογόλευκον, *Flammeum colorem in album declinantem*.

ΦΈΣΤΑ, *Festum*, ex Ital. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Γενὶς ἄκουσι τίνατρε, ἡ τ̃ Προδρόμου φέστα.

ΦΈΤΖΑ, *Fex*, Τρύξ. Ex Ital. *Feccia*.

ΦΈΤΟΣ, pro ἐρίφ⊖, *Hœdus*, *anniculus*, ἔτα⊖, ἐπίτα⊖.

ΦΕΥΓΆΤΟΣ, φλυγὲ, *Fugitivus*, *Perfuga*, *Transfuga*, πρόσφυξ, αὐτόμολ⊖.

ΦΕΥΓΙΟΝ, *Fuga*, *Exilium*. Glossæ Græcobarb. ἀποφυγία, τὸ ἀπὸ φυγαδεύσεως, τὰ παιδόπουλα φλογίου. Alibi: συγχεφλὼ, φυγλὼ, φλυγὼν, σρίψιμον, σπάμμα.

ΦΕΥΚΤΗΝ, ἀλαθινὸν, in Glossis Chymicis MSS.

ΦΕΥΣΑΣΠΊΔΙΟΝ, *Polium montanum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 530.

ΦΈΧΙΤΖΕ, in Glossis Saracenicis MSS. τὸ καθάριον. *Cafforium*, herba de qua Botanici.

ΦΗΚΆΡΙ, Φακάρι & Φακάριν, *Theca*, *Vagina*, θήκη. κύλι⊖. Glossæ Græcobarb. ἀγγεῖα θήκη, ἀγγεῖα φακάρια, ἢ θηκάρια. Alibi: διαῖτα ὅπου τὸ ἀπαστικόν τ̃ ἀπὸ τὸ κρέας ἢ θήκης, ἢ τὰ κρεπίλλια, ἢ κρεπίλια ἢ φακαρίν. Occurrit præterea in Turcogræcia Crusij.

ΦΗΚΑΗ. Vide Φίκλα.

ΦΗΚΡΆΤΟΝ, Φικράτον, Φικράτον. Historia Apollonij Tyrij:

Ἤρχισεν ἢ ἀθίκλω ὁ ξέν⊖ ἢ δηγάτον.
Ὁ φύγας μὲ ἢ λυπρίω ἴσως ἢ φικράτον.

Alibi φικράτιν scribitur:

Ἤλα λέγω ἡ Τάρσια, τὰ ζῶα τὰ φικράτια.

Rursum:

Καὶ μετ' αὐτ̃ ἐγράφησεν ζλὼ χάρτ⊖ ἢ δηγάτον,
Τὰ πάθη ὅπου ἢ σίβιλας ὁ γέρ⊖ καὶ φικράτον.

ΦΗΜΗ, pro εὐφημία, *Acclamatio*, & *vitæ diuturnioris, seu πολυχρονίου adprecatio*. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 10. μ̃ τὸν ἀδόσει ὃ ἡ φήμη κάτω ἐ ζ̃ῇς, ἀλλ' ἐς ἐν ἀγκυρίας χαρᾶς ἐν σωφρόνῳ. Infrà: καὶ τότε ἡ φήμη ζ̃ῇ.

ΦΗΜΙΝΑΛΙΑ, Φημινάλια, *Feminalia*. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Καὶ φημινάλιόν ἐσι, φίλε μου, τὸ βραγίον.

Endemus MS. περισκελῆ, βραγία, φημινάλια. Glossæ MSS. φημινάλια, βραγία, περισκελα. Glossæ Græcobarb. βρακομέρ⊖, ὑπὸ φορᾶ φημινάλια, ἤγουν βραγία. Lexicon MS. Cyrilli, & Suidæ: Ἀναξυρίδες, φημινάλια, βραγία. Glossæ Lat. Gr. *Vastrapes*, Φημιναλίαι. Auctor Etymologici: Ἀναξυρίδας, φημινάλια βραγίδα. Ita variè hæc vox scribitur.

ΦΗΝΗ τὸ ὄρνεον, apud Arcadium in Grammatica MS.

ΦΗΤΙΛΙΝ, *Ellychnium.* Canonicum Mathemat. adespot. Ϛ λυχνάρι τὸ φυτίλι ἀπὸ κλωστά. Φυτίλι dicitur Portio.

Φυτίλιον, eâdem notione. Thomas Magister in Scholiis MSS. in Nubes Aristophanis: ϕυτίλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον φιτίλιον. Ὁ δὲ φίτιον τρίτον. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 17. Ἀπὸ ϛ Ϛ κυρτευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζουϑ φυλλιά, ἰϑϑ ὅϑι λαμβάνει ὁ πρωτοσπάθαρος. Ubi Codd. Reg. habent, Ἀπὸ Ϛ ζώων κυρτευομένων, *ex animalibus præda abactis.* Goarus ad hunc locum, hæc verba sic interpretatur, *ex animalibus præda captis, quæcumque pili colore sunt varia*, id enim ποικίλα sonare ait: ita porrò hanc prædarum partem, quæ Protostratori cedit, φυλλιὰ appellari, ex voce, quæ hodie apud Græcos, ut *Fitil*, apud Turcos, *Funem pyritem*, nostris, *méche d'arquebuse* significat, familiari apud eos loquendi formula, quasi in levem officii sui mercedem.

Φιλυλόγλωσϑ, Omeosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum pag. 245. τὰ τζυράκια ὀφείλουν ϖῆ κεντόφια, τετράγωνα, πλατυκέφαλα, φαρδυκέφαλα, μεγαλόμματα, φιλυλόγλωσσα. Id est quæ habeant linguam instar Ellychnij Vox videtur formata, à φύτλιον, de qua vide in Φύτλιον.

ΦΘΑΖΕΙΝ, pro Φθάνειν, in Antiquitatib. Constantinop. spectac. 7. φθαζέμβοι ὁ πρόμος τοῦ βασιλικοῦ, &c. Et Constantinus de Adm. Imp. ϗ φθάζοντες Ϛ κλυϑ πόλεμον.

ΦΘΑΙΣΙΜΟΝ, Φθαῖσμα, *Culpa*, Λύπη, ἔγκλημα, αἰτίασις.

ΦΘΑΡΤΟΛΑΤΡΑΙ appellati Orthodoxi ab Hæreticis Aphtartodocetis, ut scribit Eusebius Thessalonicensis Episcopus apud Photium Cod. 162. vide Nicephor. Callist. lib. 18. cap. 45.

ΦΘΕΓΡΑ, *Pediculus*, φθεῖρ. Joan. Carpathi Episcop. cap. 95. μηδὲ ἅπτεσϑαι, κἂν φθεῖρα ἀπὸ Ϛ πώγωνϑ. Vide Φθεῖρα.

Φθειράριϑ, *Pedunculosus.* Φθειράριϑ, ἐπὶ ἀλόγου ζώου, *Ricinosus*, in Gloss. Gr. Lat.

ΦΘΕΙΡΟΚΤΌΝΟΣ, Φθόνος, *Staphys agria*, apud Interpol. Dioscorid. c. 738.

ΦΘΗΝΑ, *Ubertim, abundè*, Ἀφθόνως. Φθηνιά, *Ubertas, Abundantia*, Ἀφθονία, εὐπορία.

ΦΘΕΙΡΑ, *Pediculus.* Glossæ MSS. ad Plutum Aristophanis: φθειρῶν τ' ἀριθμὸν ϗ κανάπαν· οἱ κοινῶς λεγόμενοι φθεῖρας. Vide Φθεῖρα.

ΦΘΙΣΙ, Prophetis seu Chymicis, *Peonia*, apud Interpol. Dioscor. c. 563.

ΦΘΟΡΑ, *Stuprum*, κυρίως ἐπὶ Ϛ παρθένου λέγεϑ καὶ ἐπὶ Ϛ ἀνύβρε, ait Balsamon ad Can. 25. Epist. 1. S. Basilij ad Amphiloch. Glossæ Basilic. τὸ διαφέρον φθορὰ Ϛ μοιχείας ἔστι ἡ μοιχεία, ὡς τινες δεξάζουσιν, ὡς πρὸ γεγαμμένης· ἡ δὲ φθορὰ ὡς πρὸ χήρας πλημμελεῖϑ· ἡ δὲ ϖᾶσι μοιχείας λόγϑ ἀδιαφόρως τοιοῦτο τῷ λόγῳ χεῖϑ. Item *Stuprum in vidua vel sanctimoniali.* Theodorus Hermopolites MS. καὶ πρὸς παρθένον, καὶ ϖαντὸϑ φθορὰν, ἐφ' ᾗς ἡ φθορὰ κυρίως λέγεϑ· κατεχρηστικῶς δὲ φθορὰ λέγεϑ πλημμελεῖσϑαι καὶ ἐπὶ χήρας, ἡ πρὸς ἱερωμένῃ, ἤτοι μοναχῇ, &c. Vide Cotelerium ad lib. 7. constitut. Apostol. cap. 3.

ΦΘΟΡΙΟΝ, in Concilio Ancyrano Can. 21. dicitur ἅπαν φάρμακον φθόριον τὸ ἐξυγιοποιοῦν, *omne medicamentum, quod in utero conceptum perimit*, ut ait Balsamon. Vide Nomocan. Photij tit. 13. cap. 10.

ΦΙΆΓΚΟ, *Difficultas urinæ*, δυσουρία. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 97. ὁμοῦ ἐπιϑεῖϑ τὸ ϖολυτρόχι, κινδυνεύει τὸν κύριον φονεῦσαι. Idem cap. 107. de raphanis: Ἔτι ὁ ἀφεψὸν αὐτὰ εἰς τὸ φαγεῖν, &c. Φυσῶσι scribitur cap. 127. & cap. 126. ϗ ὅϑι ἔχουσι δυσουρίαν ἤγουν φιάγκο, &c. Ita cap. 152.

ΦΙΑΙ, Φίαι, *Feudum*, seu ut efferebant, *Feuum*: ex Gallico *Fié.* Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Ἐλάω καβαλάρω μὲ τοῦτ', ϗ δάβεκά στρῆτας,
Καὶ ὅϑι κράτους καὶ ἔχουσι ἄλλα φίαι τόσαρα,
Νὰ δόσουν καὶ λιὰ ἐπλόρια εἰς τὸ καϑένα φίαι,
Σεγγήτας δύο εἰς ἄλογα ἢ ἴνα καβαλάρω,
Οἱ καβαλάροι ἴνα κρατοῦν ἀφ' ἕνα φίαι καβαίνας,
Οὐτὲς τὸν ἐφάλαν ϗ χλιαρὸν δυλειὰ ἀπ' τὸ φίον τον.

Φῖον, apud Græcum Interpretem Concilij Lateranensis an. 1215. cap. 45. Φιεῦ, apud eundem Anonymum de Bellis Peloponnesiacis, sub finem:

Καὶ ἴδασιν Ϛ εἰς γοῦνιν ὁ Μορίας τὸ φίον.

Φιεῦϑ, *Feudatarii*, apud eundem Interpretem eod. cap. Vide Gloss. med. Lat. in *Feudum.*

ΦΙΑΛΗ, *Phiala, Fons*, seu *Receptaculum aquarum*, in locis publicis ad civium utilitatem. Theophanes an. 9. Copronymi: Θέλων ὁ ϖρὸ τέσσαρα ϖεῖσαι φιάλας, καὶ βεβῆναι κίονας Ϛ δήμου Ϛ Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχωϑ Ϛ Βασιλέα. Ubi Cedrenus: πλησίον ὄντ Ϛ ϖλατείας βουλομένϑ βεβῆναι Ϛ Βενέτων καὶ φιάλαν εἶναι, εἰς τὸ τιλίσαι ἐκεῖ τὸ Σοχιμεδίζιμον. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 24. καὶ ϖερφερὰν φιάλαν ἴμαϖϑεν Ϛ κοσμοῦϑ ἐκεῖ ὑδρεῖον, δεχομένην ὕδατος ἀμετρήτους. Michael Psellus lib. 5. hist. MS. ubi de æde S. Georgij à Monemacho ædificata: ὑδάτων ὄντων ἐκεῖσε, καὶ φιάλαι ἐνέϑεν πληροῦμεναι. Codinus in Orig. Constantinop. num. 43. ἐν ᾧ (οἴκῳ) καὶ αὐτοῦ λιθιναὶ, καὶ φιάλαι, καὶ βαθμοὶ, καὶ βαμοὶ τετράγωνοι εἰς διακεκομμένα Ϛ πόλεως ἴσως. Vide Gregorium in Vita S. Basilii Jun. n. 38.

Ita etiam appellabantur labra seu fontes in ædium Sacrarum atriis, unde perennes saliebant aquæ, in medio Ϛ τετραγώνων. Extat in Euchologio Goari pag. 449. ἰὼν ἐς τὸ ὕδωρ Ϛ ἁγίου βαπτισμάτου Ϛ ἁγίου Θεοφανείου ἐν τῇ φιάλῃ Ϛ μεσαύλου Ϛ ἐκκλησίας. Pag. verò 465. in Cod. Barberino λουτὴρ Ϛ μεσαύλου dicitur. Constantinus Porph. in Basilio num. 55. edit. Allatij, & 84. Combefilij: φρὶς ἱσπέρας μὲν καὶ αὐτὰ Ϛ ναοῦ τὰ ϖροαύλια φιάλαι δύο ἱρύησαν, &c. Mitto reliqua, quibus ex pluribus describuntur. Continuator Theophanis lib. 3. num. 43. ἐν ᾧ τότε ὑπαρξάντι καὶ ἐξάρειν κέλευϑ, μιᾶσι μὲν φιάλῃ ἴσχει χαλκῆ, ἐξ ἀγνοίας τὸ χαλκὸν ἴσχυεν ἰσομοιρεῖν. Typicum MS. Monasterij Ϛ Κεχαριτωμένης cap. 72. ubi de Mandato Feriæ 5. majoris hebdomadis: ἐν τῷ ἅγιον, — ἐν ᾧ καὶ φιάλη ἐστίϑ. Balsamon ad Can. 76. Synodi Trull. ἃ μὲν τὰς φιάλας, καὶ τὰ ἕτερα μέχρι Ϛ Θεοῦ ναοῦ, &c. Pachymeres lib. 7. cap. 7. ἃ δὴ τελεσθέντων Ϛ ὑμεναίων, ἐπὶ ἴδεϊ καὶ πλῆ Ϛ ἀγκαλισμοῦϑ γίνεται τελετῆ, σωμίσχοιϑ μὲν ἀμφὶ πλῆ φιάλῃ Ϛ ἐκκλησίας. Vide nostrum Constantinopolim Christ. lib. 2. sect. 13. num. 6. & lib. 3. num. 6. & lib. 3. num. 22. & Rebellium I. initio hujusce operis. Sed & quadriporticus ante ædes sacras, & Phialas scitè describit Alexander Monach. in Encomio MS. S. Barnabæ, ubi de ejus templo: κϑ ὁ τὸ κλιτϑ Ϛ ναοῦ ϖρὸς λίβα, ἱπτίνεον αὐλὴν μεγάλην τέσσαρας ϖοὰς ἔχουσαν, καὶ αἰκίσμασι ἴϑεν καὶ ἴϑεν Ϛ αὐλῆς οἰκοδομήσας, καὶ μέσην ἐν αὐτῇ ϖερίστυλον τὴν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ναῷ λαμπρότητος ἱκανὴν ἐπιδεῖξαι μεταχύ· Ϛ ὃ ὑγραγωγὸν ἐκείνης ἄνωϑεν ϖλησίον αἰσθέσθαι ϖεποίηκεν ἐν μέσῳ Ϛ αὐλῆς, ὑδροχέον κελλίσιν οἰκοδομήσας, ἔνϑεν οἱ ϖαροικοῦντες ἐν Ϛ τόϖῳ καὶ οἱ ξένοι ἔχουσιν ἄφθονον πᾶσι Ϛ ϖοτάτου ἀπόλαυσιν.

Φιολὶς, idem quod φιάλη. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἤρξατο δὲ Ϛ ἁγίου ϖροσβύτερον καὶ

καὶ πλησίον ἡ αὐτὴ τοῦ φιαλίου καθιδρύσις ὅθεν τὸ ὕσυχον τῆ τόπου, ὑπέρθεν πάλιν ἱρυτῆν αὐτόν.

Φιάλη, dictus Alexandriæ locus ubi recondebatur publicum frumentum, apud Procopium lib. 5. de Ædif. Justin. cap. 1.

ΦΙΑΛΗ, φιάλιον, Georgio Coresio Chiensi, apud Goarum ad Codinum, dicitur esse πολυχρώματος ὑφασμῶν καὶ πεπλεγμῶν κάλυπτρα. Meursius *velum* hac voce designari contendit, cui assentitur Gretzerus, scribens etiamnum Germanis *ein Vnail*, *Vnail*, seu *Vneil*, id significari. Hanc conjecturam firmat Hesychius, ἄρμβων, φιάλιον exponens: & Theophilus Protospatharius lib. 2. de Humani corp. fabr. ἔστι δὲ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικεῖον φιαλίον, τὸ κοινῶς λεγόμενον Σλομομανίκιον. Certè ex his licet conjicere calyptram illam veli speciem fuisse, qua caput cingebant Græcorum primarij, quibus illud potissimum adscribit Georgius Acropolita in Hist. num. 11. ἐστεῖλεν ἰφασιάδη τὸ τῆ Βυλγάρων φυλῆν ἡμῶν λᾶον πολλῶ ἐκ τῆ Ῥωμαίων κεφδέσαι· ἀλλὰ δὴ ἐν τῆ ἐν τῆ Βασιλείων παρασήμων τὰ τιμιώτερα· τὰς τε ζδ τῆ Βασιλίως πυραμίδας ἀνελάβετο, ἡ φιάλας τῆ ἱππέων, καὶ ζῶμα ἐς πλάθ, ἡ αὐτὸ δὴ τὸ Βασιλικὸν ςαυρὸν. Quæ quidem perperam Interpretes Dousa & Allatius verterunt. φυλὴν vocat cum, υ, & Imperatori tribuit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 6. n. 35. ἡ ὁτὲ μὲν ταῦτα, ἡ ὁτὲ ἡ ἐπιλυρίκιον καὶ φακιωλίδα φορᾶ, ἄλλοτε καβάδιον καὶ φυαλὴν. & num. 40. ἀ ἡ μὲν, τὸ σωμᾶς ἱμάτιον αὐτῆ, ἵνας ὕδυμα, καὶ ἐπ' αὐτῆ τὸ λεγόμενον φυαλὴν. Cap. 10. num. 6. ἀ ἡ μὲν, ςέφανον ἡ φυαλὴν, ὡς προεῖπομεν. Goarus putat sic appellatam hanc calyptram à Fialæ figura posse existimari. Apud Cosmam Hieromonachum MS. de Chymia occurrit φυαλόβωμος, & βωμὸς φυαλοειδὴς.

ΦΙΑΜΕΤΑ, *Flammula*, ex Italico *Fiametta*. Anonymus de Nuptiis Thesei in prologo:

Τυτίνας καὶν ἡ ὑμορφα τὰ ξιλάμπαρα φιαμέτα,
Πῶ τὰ καρδίτζαμα σφάζι μὶ τῆ χρυσὰ φαΐτά.

ΦΙΑΜΠΟΛΙ, *Tibia*; *Fistula*, αὐλός.

ΦΙΒΛΑ, *Fibula*. Hesychius, & ex eo Phavorinus: φίβλα, πόρπη, φιλὸν, πυρόνη. Suidas: πόρπη, ἡ ἀφ' ἡ Ῥωμαῖοι φίβλα. Glossæ Græcolat. φίβλα, *Fibula*. Adde Auctorem Etymologici in Πυρόνη. Chronicon Alexandrinum pag. 102. οἱ μὲν πυρβόλαια, οἱ δὲ φίβλας, ἡ μαλλᾶς ἱστιάσεων ἑαυτῆς πορφυρᾶς ἡ ῥυσσᾶς, βάκλιδας τὰ δὲ βίλανον. Euchologium pag. 925. ubi de Imperatoris inauguratione: μὴ τὸ φορέσαι τῆ μέλλοντος σὺν θεῷ βασιλέως πάντας τὰ βασιλικὰ ἱμάτια, ἤγουν τὸ χλαμύδος, τῆ ςέμματος, ἡ τῆ φίβλας. Infrà: ἡ μὴ τὸ λαμπὰ, ἑταίρα τὸ χλαμύδιον ὁ Πατριάρχης, ἡ ἐπιδίδωσιν αὐτὸ τῶς βιςίτορσι, ἡ τῆ φίβλαν. Ubi videtur designari vestis Imperatoriæ species, atque eadem, quam

Φιβλατόριον, *Fibulatorium*, vocat Suidas, aitque esse πυρβόλαιον Περσικὸν. Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. φίβλα, πυρόνη, ἐλλιβὸν ἡ καὶ φιβλατόριον, ὁ ἐξῆς πυρόνης συμπέρασμα μανδύας ἐπὶ τῆ ὤμου. Martyrium S. Acyndini & Sociorum, MS. παλαιχὼν τὸ φιβλατόριον ἐφῶ, ὃς τὸ ἱδαφος αὐτὸ καλύπτειν. Vide conjecturam Goari ad locum Euchologij, præterea Salmasium ad Pollionem pag. 502. & Gloss. med. Lat. in *Fibulatorium*.

Φιβλίον, *Fibula*: πόρπη, in Gloss. Lat. Gr.

Φιβλῶν, *Fibulæ*. Suidas: Πορπῶσαι, φιβλῶσαι. Hesychius: ἐμπορπῶσαι, φιβλῶσαι. Palladius in Hist. Lausiaca, in Eulogio: σωμᾶν ἡ τῆ ἄλλων ἱμέρων ἰλθὼν τῆ μέγαν ἱστόρων βαθέων, ὡς χρόν ἡ διηγήσαθ, ἐμπεφιβλωμένον χλαμύδα διρματίνην.

Φιμβλῶδες. Lexicon MS. Cyrilli: ἐμπεμπῶδες, φιμβλῶσαι. Ubi leg. ἐμπορπῶσαι.

Φιβλατόρια, *Fibulatura*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. παρέχομεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς ἀνδρίαντα χρυσοῦν, μὴ καὶ χλαμύδ βασιλικὴν, καὶ φιβλατόρια, ἡ ςέφανον χρυσοῦν.

Φίλβα, pro φίβλα, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 21. pag. 602.

ΦΙΓΟΣΤΑΛΟΣ, *Equile*, in Turcogræcia Crusij.

ΦΙΔΑΓΕΝ. Anonymus de Oxymelite pag. 884. λελύμεθα, φιδδὶν, ἡ δίχηνον, καὶ κίραλλον ῥύσιον, &c. In Lexico Chymico Joan. Garlandij *Fedenum*, est *Crocus*.

ΦΙΔΕΪΚΟΜΙΣΣΟΣ, *Fideicommissum*: vox Jurisconsultorum. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. & Hesychius: φειδικόμισσ, ἡ ἐξῆς μαρτύρων πίςις. Suidas: φιδικόμισσα, παρὰ Ῥωμαίοις, τὰ ἐν πίςει καταλειπόμενα ὑπὸ τῆ μέλλοντ τελευτῆν. Glossæ Basilic. Φιδικόμισσον, τὸ τῆ πίςει τῆ κληρονόμ κάθεσθαι. Gregorius Nazianzenus in Testamento: πλεῖ ἂν ἀν ἐν ταύτῃ τῇ διαθήκῃ μα τιοὶν ἰδιωτικῶς καθέλιπεν λεγάτ, ἡ φιδικομίσσ χάρι. Vide lib. 1. Basil. tit. 1. c. 33. Photium in Nomocan. tit. 2. cap. 1. &c.

Φιδικομισσάριος, *Fideicommissarius*, ὁ τὴν πίςιν ἔχων, in Glossis Basilic. ἐπιτροπαὶ φιδικομισσαρίαι, lib. 11. Basilic. cap. 23. φιδικομισσαρία ἐλευθερία lib. 45. tit. 1. cap. 14. & alibi passim.

ΦΙΔΕΡΑΤΟΣ. Vide Φιδιράτοι.

ΦΙΔΗΙΟΝ, τὸ ςόμα τῆ ὑςέρα, apud Psellum MS. de Morborum nominibus. *Os secundarum*.

ΦΙΔΙ, φιδὶ, φίδιον, *Anguis*, *Serpens*, ἔχις; ὀφίδιον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Καὶ σὰν ἡ ξύρις πάλιδις τὸ δόξη τῆ φιδιῦ,
Πρῶτα δαίκατη κάτλωσε μικρὰ δαιμοσατία, &c.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 153. ὡς γιαργῦ πρόθυρα ἰφόλυε φίδι, ἡ ἰδέξασε τὸ παιδὶ τῆ γιαργῦ. In tit. ὀφίδιον.

Φιδίδαρμα, Φιδέδαρμα, *Serpentis exuvie*; λεπυρὶς, σύφαρ.

ΦΙΘΟΦΘΕΘΕΛΑ, Dacis, *Adianum*, apud Interpol. Dioscor. p. 718.

ΦΙΚΟΠΕΤΡΟΣ, cognominatus quidam Gennadius apud Theophanem an. 18. Anastasij.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ, *Xanthium*. Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. ξάνθιον, ὁ φιλάνθρωπ. Suprà: Ἀπάρινη, ἡ φιλάνθρωπ.

ΦΙΛΑ, τὸ σάρτζις, ἡ ἡ τὸ σάρτζις. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS.

ΦΙΛΑ, *Fibula*, φιλὲ, *oculus cui fibula inscritur*, in Turcogræcia Crusii. Vide φίβλα.

ΦΙΛΑΚΟΥΟΝ, Ægyptiis, *Ambuxus*, *Clematis*; apud Interpolat. Dioscorid. cap. 161.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ, pro Θεομιμία, seu ira divina, usurpant Theodorus Lector, Chronicon Paschale & Theophanes an. 17. Leonis M. & idem Chronicon ad an. 2. Justiniani.

ΦΙΛΑΕΝΑ, *Amasia*, *Amica*, Ἑταίρα, παλλακὶς.

ΦΙΛΕΤΑΙΡΙΟΣ, *Pes Philetarius*, mensuræ agrariæ species. Theonis Isagogæ, περὶ ἐμβαδομετρικῶν; MS. ὁ πὲς ὁ μὲν βασιλικὸς, καὶ φιλεταιρικὸς λεγόμενος, ἔχει ποδας δ'. δακτύλους ιϛ' ὁ ἡ Ἰταλικὸς πὲς ἔχει δακτύλους ιη'.

ΦΙΛΕΥΓΕΙΝ, *Amicè excipere*. Glossæ Græcobarb. τὰ φιλεξινᾶ, τὰ φιλεύγ, τὰ ὑποδέχη.

ΦΙΛΙΤΟΥΚΑ. Vide in Ῥάμα.

ΦΙΛΗΜΑ, *Insitum*, Ἐμφύλισμός.

Φίλημα τῆ μυς ῥυομῶν, de quo Zonaras ad Can. 98. Synodi Nicænæ, & nos in Gloss. med. Lat. in V: *Osculum*.

ΦΙΛΙΚΑ ΣΥΜΠΟΣΙΑ, ea dicuntur convivia

quæ ad parentum & affinium sepulcra fieri solebant, de quibus Epiphanius in Ancorato cap. 87. nos etiam in Gloss. med. Lat. in V. *Festum epularum*. Chronicon Paschale in Romulo : ὥθεν ἐν τοῖς συμποσίοις τοῖς λεγομένοις φιλικοῖς ἕκαστος τῶν συμπεσόντων εἰς τὸ συμπόσιον, τὸ ἴδιον βρῶμα καὶ πόμα μεθ' ἑαυτοῦ κομίζει, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ παῖδα παραλιθῇ, ἐξ ἑθίσεως, καλοῦσι τὸ ἀρχαῖον ἔθος.

ΦΙΛΙΚΑΛ, *Bétonica officinalis*. Ita Glossæ Jatricæ MSS. Græcobarb. *Filicula*, seu *Polypodium*. Vide Ruellium lib. 3. cap. 155.

ΦΙΛΙΚΟΝ, mercedis species data Navicularii Alexandrinis, *quasi amicale*, *& quod datur amicè*, inquit Cujacius. Lex 4. Cod. de Navicular. lib. 11. *Solatiis pro mercedula præstitis ex tributaria pensionis immunitate*, *& eo quod vocatur* φιλικόν. Glossæ Lat. Gr. *Salarium*, (sic leg. pro *Salialium*,) Στρατιωτικὸν, φιλάργυρον. Vide Chron. Alexandr. p. 168.

ΦΙΛΙΠΕΔΟΥΛΑ, *Filipendula*, apud Myrepsum de Antidot. cap. 40. Herba de qua Fuchsius to. 1. Commentar. de Stirpib. & Ruellius lib. 2. de Natura Stirp. cap. 142.

ΦΙΛΙΤΟΎΜΑΣ, *Æs Damascenum*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 297. τὸ δαμάσκηνον ἢ ῥαμασκηνὸν, λεγόμενον, φιλιτύμας, δαμάσκηνον ὄξος.

ΦΙΛΟΚΑΛΕΊΝ, *Exornare*, *Verrere*, *Everrere*, παρασαρῶν, ἐκκαθαίρειν. *Munditias facere*, ut Monachi loquuntur. Joannes Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoretis : ἀνθρωπός τις ἦλθεν χωρίον, καὶ ἐξ ἀμελείας αὐτοῦ ἐχερσώθη, καὶ ἐπλήρωθη ῥύπου καὶ ἀκαθαρσίων· ἰδὼν ὁ αὐτὸς φιλοκαλῶν, &c. Alibi : ἐπανελθὼν εἰς τὰ ἴδια, ἤρξατο φιλοκαλεῖν ἀγρὸν, καὶ ἐτίμα κλίσιν. Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Σαίρω, τὸ φιλοκαλῶ. Theophanes an. 32. Justiniani : Φιλοκαλυμένου τοῦ πρώλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, &c. ubi Miscella lib. 16. *ædificatus est trullus magna Ecclesia*, &c. Apud Nicetam, σεσαρωμένη, exponitur φιλοκαλυμένη. Catalogus offic. Ecclesiæ ex Cod. Allatiano : ὁ καθαρισμὸς, φιλοκαλῶν τὴν ἐκκλησίαν, ἅπλει καὶ τὰς καντήλας, φέρει ὄν καὶ λαμπρόν.

Φλοκαλῶν, Φρυκαλῶν, *truncatè*, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. μισὶ καλλωπίζῃ, μισὶ σαρώνῃ. ἦγον φλοκαλῶ, ἤ φρυκαλῶ, ἤ φυρκαλῶ. Occurrit etiam in Turcogr. Crusij pag. 210.

Φλοκάλι, φρυκάλι, *Everriculum*, *Scopa*, σάρωθρον, κάλλιωτρον. Occurrit apud Crusium ibidem. Φλοκαλα, φρύκαλα, *Purgamenta*, τὰ ῥύμαλα.

ΦΙΛΟΆΛΒΙΟΝ. Vide in Φίλβιον.

ΦΙΛΟΜΗΔΕΙΟΝ, *Chelidonium magnum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 399.

ΦΙΛΟΜΗΛΑ, *Philomela*, Piscis. *Cuculus*, de quo Aristot. lib. 4. de Animal. Lexicon MS. Cyrilli : φιλομήλα, ὄνομα ἰχθύος. Glossa MS. interlinaris ad excerpta Oppiani : Κόκκυγες, φιλομήλι. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex MS.

Αὐτὸς ψοφίζει πάντοτε λαυράκια, φιλομήλας.

Infrà :

Καὶ μίσα κῆν κόκκυγα μεγάλα φιλομήλα.
Καὶ κέφαλον τριπόδαμον αὐγάτον ἐκ τοῦ ῥηγλιοῦ.

Rursum :

Φιλομηλίτζας τριφορὰς, κοβίδια, γαλέας.

ΦΙΛΟΠΆΤΙΟΝ, locus sic appellatus juxta & intra Constantinopolim, arboribus consitus, & venationi idoneus : nam bina φιλοπάτια recensent scriptores Byzantini. Leo Grammaticus in Basilio pag. 470. ὁ μὲν Ἰακωβίτζης κυνηγῶν μὲν τὸ βασιλέως ἐν τῷ Φιλοπατίῳ, &c. Constantinus Porph. in cod. Basilio n. 14. edit. Combef. κυνηγετοῦν καλαγιλθίζῃ εἰς τὸ λεγόμενον φιλοπάτιον. Vide nostram Constantinopolim Christianam, & Notas nostras ad Villhardu.num.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, *Vita Monachica*. Φιλοσοφία μοναχικὴ, apud Isidorum Peluſiotam Epist. 1. Sozomenum lib 3. cap. 14. 16. lib. 6. cap. 32. 34. lib. 7. cap. 28. lib. 8. cap. 19. Theodorit. lib. 4. Hist. cap. 27. Justinian. in Nov. 5. cap. 3. Joan. Anthiochenum de Charisticariis num. 14. &c. Θεία φιλοσοφία, apud eundem Isidorum Epist. 260. & Theophanem pag 66. Φιλοσοφία πτωχαλέα, apud Nilum Monach. lib. 3. Epist. 72. eundem Theophanem pag 425. ἡ κατ' ἐνθέου φιλοσοφίας γυμνασίαν, apud Joannem Patr. Hierosol. in Vita Joan. Damasceni num. 8. Φιλοσοφία φιλοθέου, in Vita S. Pauli Eremitæ. Ἀσκητικὴ φιλοσοφία ἀσκεῖν, in Vita MS. S. Marcelli Archimandritæ Acœmetensis, & in Vita MS. S. Abramij. Nicephorus seu Nathanael Chumnus opusc. 12 MS. ad Thessalonicenses, ubi de eorum urbe : μοναζόντων ἐκεῖσε ἄφθονα τὰ ἐμπόρια, ὁρᾷς ὑπόσα : καὶ πλὴν ἐκείνων σκότος φιλοσόφοις, καὶ ἡ ἀγχιβιωτὸς βίου, καὶ πλὴν σφῶν τὰ ὑράνια μίμησις. Joannes Tzetzes Chil. 10. v. 198.

Φιλοσοφία μὲν ἔνδυς, ἡ λόγους ἔκαμόν,
Οὗτος φιλοσοφία ἦν τῶν μοναχῶν τὸ ὕλος,
Αὐτὴ θανάτου μάθησις, ἐγκράτεια παρόν, &c.

Φιλόσοφος, *Monachus*. In Cod. Cæsareo Isaaci Syri Episcopi Ninevitæ sermones Ascetici dicuntur inventi ὑπὸ τῶν ὁσίων πατέρων τῆς Λάβρας Παυσίου, καὶ τῆς Λαβρᾶς Λύβρακίου, τῶν φιλοσόφων καὶ ἡσυχαστῶν, ἐν τῷ Λαύρᾳ τῆς ἁγίας πατρὸς Σάββα. Apud Sozomenum lib. 6. cap. 38. ἐκκλησιαστικοὶ φιλόσοφοι Monachi dicuntur.

Φιλοσοφεῖν, *Monachicam vitam profiteri*. Philo de vita Theophilæ, ubi de Essæis : τὰς μὲν οὖν ἐξ ἡμέρας χωρὶς ἕκαστοι μονάζουσι παρ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς κατὰ κώμας μοναστηρίοις Φιλοσοφοῦσι. Apud Diadochum cap. de Perfectione spirituali, ἀκριβεῖς νῆες, dicitur ὁ τῶν φιλοσοφούντων, ὁ τῶν ψαλμῳδῶν ἀμίλλα. Nilus Mon. in Ascetico cap. 1. Φιλοσοφεῖν ἐπαγγέλλονται μὲν καὶ Ἕλληνικῶν τελεταὶ, καὶ Ἰουδαίων οἱ ἐκ βάλκων, μόνοι δὲ πλὴν ἀληθῆ Φιλοσοφίαν ἐζήλωσαν οἱ τῆς Χριστοῦ μαθηταί, &c. Socrates lib. 6. Hist. cap. 7. ἰωάννης ὁ ὅμιλος ὅτι μὴ ἐφιλοσόφουν ὡς ἔθος, τῇ ἀσκήσει προσεμάρυνε. Leo Grammaticus in Theophilo, ubi de Icasia : μετὰ καλλιτεύσασαν, ὡς μὴ δεκαεπαμένη ἀσκῆσαι καὶ φιλοσοφῆσαι, καὶ Θεῷ μόνῳ ζῶσα διηλλάγη. Θεῷ Φιλοσοφῶν, apud Sanctum Basilium in Epist. ad Monachum lapsum. Ἐν Χριστιανισμῷ Φιλοσοφῶν, apud Sozomenum lib. 6. cap. 34. 35. Κρείττω Φιλοσοφῶν, lib. 8. cap. 2. Φιλοσοφεῖν καὶ τὸ ἐν ἐκκλησίᾳ διατρίβειν, cap. 9. Νόμῳ Χριστιανῶν Φιλοσοφῶν, lib. 9. cap. 1. Vita & Martyrium Sancti Gregorij Archiep. magnæ Armeniæ, MS. παραγυμνοῦσθαι τείχεσιν ὕστι, καὶ τὸ μὲν ἐκκλησιάζεσθαι καλαλαβεῖν, τὸ πλὴν ἐρημίαν Φιλοσοφεῖσθαι, &c. Michael Psellus lib. 4. hist. MS. εἶδα ὃν κἀγὼ τὸν ἄνδρα — καὶ φιλοσόφοις ἀνδράσι προσεμάρυνε, καὶ ὑπερφυῶς θεραπεύοντα. Φιλοσοφεῖν δὲ φημὶ, ὃ τινὲς τὰς ὑσίας τῶν ὅλων διερευνησάμενοι, ὑδὲ τὰς ἀρχὰς μὲν τοῦ κόσμου ζητήσαντες, τὸν δὲ ἀρχῶντα τῆς οἰκείας σωτηρίας καταμελήσαντες· ἀλλὰ τὴν κόσμου κατάφρονησιν, καὶ μὴ τὸ ὑπερασπιεζήσαντας. Vide eundem Sozomenum lib. 1. cap. 12 & 13. lib. 5. cap. 10. 16. lib 6. cap. 15. 27. 28. 29. Photium Epist. 191. Vitam S. Maximi Confess. num. 5. Vitam S. Nili Junioris pag. 164. Cantacuzenum lib. 4. Hist. cap. 16. &c. Luithprand. lib. 5. cap. 9. 10. præterea Henric. Valesium ad lib. 1. Eusebij cap. 17. lib. 7. cap. 31. & Gloss. med. Lat. in *Philosophia*.

ΦΙΛΟΤΙΜΟΝ, appellant Græci hodierni munus, quo Patriarcham donant, cum quarto aut quinto quoque anno cum suis comitibus Metropoles Ecclesiæ Græcanicæ subjectas lustrat ac circumit. Ita Crusius in Turcogræcia pag. 502.

ΦΙΛΟΤΗΣΊΑ, νόξ nota veteribus. Vide Suidam in φροντίσαι, ubi eadem verba recitantur ab Eudocia Augusta in Joniis MSS. præterquam quod sub finem illa ita scribit: καὶ ἐκαλοῦτο αὐτὸ τοῦτο φροντίσαι, ὅπερ ἡμεῖς λεγόμεθα φιλοτιμίαν. Suidas verò, ἃ ἦν ἡμῖν φιλοτιμία.

ΦΙΛΟΦΑΡΕΣ, *Marrubium*, Πράσιον, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 525.

ΦΊΛΤΖΑ, Φίλτρα. Vide in Σάρτζις.

ΦΙΑΤΡΟΠΌΣΙΜΟΝ, *Potio amatoria*. Liber Coeranidis MS. lib. 1. ἔχει ἢ καὶ ἄλλαι ἐνεργείας πρὸς φιλτροποίσιμα.

ΦΙΜΒΛΟΎΣΘΑΙ. Vide in Φίβλα.

ΦΙΜΙΝΆΛΙΑ. Vide in Φημινάλια.

ΦΊΝΑΙ. Anonymus in Descript. S. Sophiæ pag. 261. edit. Combefisij; de Justiniano: τὰς γὰρ τέσσαρας φίνας ἢ τὰς ὠτόμασε τὰς δ'. πλαμὰς ἐξερχομένας ἐκ τῆ παραδείσου, καὶ εἴσοιν νόμον, ἵνα κῆ τὰς ἁμαρτίας ἔχωσθαι ἐν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστον ἀφοσιούμενος. Ab eo hausit quæ habet pag. 502. Manuel Malaxus in Chron. MS. ubi φίναις scribitur. Per φίνας verò Nartheces, seu porticus exteriores ad ædis Sophianæ aditum videntur intelligi, cum in iis consisterent pœnitentes. Hanc vocem, licet alia forsan notione, usurpat etiam Historia Apollonij Tyrij:

Βάλε δὲ Ἀντιζαμαλωσίαις, καὶ διάλιξι ἢ φίναις.

ΦΙΝΙΒΙΚΙΝΙΟΥΜ, ὀργυρίδιον, ἀργυρίδιον, εἴτινες ἀδὲ ὄρον ἔχουσι φιλοσοφίαν, in Glossis Nomicis Vaticanis MSS. *Finivicinium*, seu *actio finium regundorum*.

ΦΊΝΟΣ, *Merus*, *Excellens*, *Præstans*. Codex MS. Reg. 618. f. 284. ἀσήμου φίνου κοκκίνου ὑφαλᾶ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Μετέδαν ὑπυβρισμῖον, χρυσάφη κ' ἴππον φίνον.

Portius: *Percautus*, πολλὰ φροντιστικὸς, φῶς. Emmanuel Georgillas MS.

Καὶ ἐξέλαβεν ὁ θεὸς ἢ ἀτυχεῖ ἢ φίνει.

Idem sub finem:

Ἀλλὰ δὲ Ὀρφάσιος ὁ ἰατρὸς ὁ φίνος.

Vide Gloss. med. Lat. in *Finus*.

ΦΙΌΛΑ, *Ampulla*, φιάλη, Corona pretiosa, nostris *Fiole*. Vide Γίλιον, & Φιάλη.

ΦΊΟΝ. Vide in Φίαι.

ΦΙΡΜΈΝΟΣ, *Attonitus*, ἐκπαγλὸς, ἐκπλαγείς.

ΦΙΣΚΊΝΑ, *Piscina*, Fons in hortis *aquas emittens*. Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Καὶ μένει τὰ ἀφηγήσομαι τῷ κήπῳ τῷ φισκίναι.

Mox:

Καὶ μέσα εἰς αὐτὸ κάτι τὸν ὑαλάκτιν φισκίνα.

Rursum:

Εἰς τῷ φισκίναν γύρωθεν ὄξινον ζωδία.

Infrà non semel *βισκίνα* scribitur.

ΦΙΣΚΊΟΝ, pro σφαῖον, nisi mendum subsit, apud Michaëlē Psellum de Grammatica, in Cod. MS.

Δάκτυλος, ὑπογράμματα. Δίλιθος, τὰ φισκία.

Ita Codex Regius. Varinus: Δίλιθος, τὰ σφαῖα. Hesychius: Δίλιθος, σφῖκις, ἢ ζῶον ὅμοιον μαλίῳ. Vide Φίσκος.

ΦΊΣΚΟΣ, *Fiscus*, *Sporta*. Cedrenus in Julio: ἡ σπυρὶς ἀδὲ τοῖς αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) ἡ σπυρὶς, ἢ καὶ φίσκος καλεῖ. καὶ διαφέρει, τῷ φίσκῳ μὲν καλοῦσι τῷ βασιλικῷ πλεῖστον· ἡ σπυρὶς δὲ τῷ φλαύδιν. Item *Fiscus publicus*. Glossæ Basilic. φίσκος, ὁ δημόσιος. Glossæ MSS. φίσκος, δημόσιος. Addunt aliæ, ut & Auctor Etymologici, Ταμεῖον, ut & Glossæ Basilic. Cod. Reg. 2013. φίσκος, κόφινος ἱδὲ, ἐν ᾧ τὰ ἢ δημοσιεύοντα ὑπὸ τὸ χρῆμα· μὴ ταῦτα δὲ ταμεῖον γίγνει Καίσαρος ἐν ᾧπερ φυλάττουσι τὰ φισκάλια χρήματα, καὶ ὑμνοῦσι φαμιλικὰ, ἅτινα τὸ παλαιὸν ὅλα ἢ δήμου, μετενεχθέντα τῇ ἢ Βασιλίων ὑπὸ. Vetus Inscriptio apud Eruditum Sponium: Ο ΔΕ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤΑ ΤΟΛΜΗΣΑΣ Η ΒΙΑΣΑΜΕΝΟΣ ΔΩΣΕΙ ΕΙΣ ΜΕΝ ΤΟΝ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΦΙΣΚΟΝ ΔΗΝΑΡΙΑ ΧΕΙΛΙΑ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ. Alia apud Gruter. 749. 4. ΕΙ ΔΕ ΤΙΣ ΕΚΒΑΛΗ ΤΗΝ ΜΥΡΤΑΛΗΝ ΔΩΣΕΙ ΤΩ ΦΙΣΚΩ.... In indice MS. Bibliothecæ nescio cujus ex Cod. Colberteo, Zosimus Κόμης καὶ δοὺ φίσκου συνήγορος indigitatur. Ita φίσκου συνήγορος, *Advocatus fisci*, apud Nilum Monach. lib. 2. Epist. 178. qui unica voce dicitur Φισκοσυνήγορος, apud Hesychium, ubi exponitur ὁ ταμείων συνήγορος. Hinc emendandæ Glossæ Græcolat. φίσκου συνήγορος, *Fisci A.* Id est advocatus. Occurrit passim apud JC.

Φισκίον, eâdem notione. Lexicon MS. Cyrilli: φισκίον, δημόσιον ταμεῖον.

Φισκῶν, *Confiscare*. Balsamon ad tit. 3. Nomocanon. Photij cap. 10. φισκᾶσθαι, ὅτοι δημοσιεύειν. Interpres Gr. Concilij Lateranensis Can. 3. ὅτως ἂν τὰ ἀγαθὰ ἢ τοιούτων καθαιρέτων, ἐὰν λαϊκοὶ ὦσιν, φισκωθῶσι, ἃ ὃ κληρικοὶ, προσκυρωθῶσι ἢ ἐκκλησίας, παρ' ὧν τὰ ὑφάσια ἐδέξαντο. Dositheus sentent. lib. 3. δεῖ βιβλίδια λέγοντός τῶ πατέρα ἴδιον δεσποτικῶν ὄντα.

ΦΙΣΤΟΎΚΙΟΝ, *Fistuca*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult: τὸ διάφορον ἢ φιστικίς, ἢ ἢ φίλη ἢ κορβελίων, &c.

ΦΙΣΤΟΥΛΑ, *Fistula*. Κασίας φίστουλα, apud Myrepsum sect. de Unguent. cap. 2. 10. In Stephani Magnetis Empiricis MSS. extat caput περὶ φιστούλας, ubi *Fistula* est morbi species, seu potius vulneris.

ΦΙΤΕΝΕΙΝ, *Defodere*. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 266. τὸ δίκαιον κρίνει τὸ παρ' ἢ ἐναντίου ὅτι ὅσον ὡς τὸ αὐτὸ κακὸν, ἐντίχῃ τὰ τὰς φιλίφων ὀλοζωντάνες ἀπακάτω τῆς γῆς τῷ κεφαλῷ κάτω, καὶ τὰς πόδας ἄνω, &c. Ubi editio Veneta cap. 246. *Debessi esser piantati interi cosi vivi, la testa sotto, & li piedi sopra suor del semiterio.*

ΦΙΤΖΟΠΑΙΓΝΙΔΟΝ. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Οὔτε σὺ φιτζοπαιγνίδων λύπῃ ἢ δάφνης κλάνας,
Ἢ ἐκ τὸ σιληνόμορφον σιφάνι σὺς Νιμίνς.

ΦΙΤΩΓΑΩΣΣΟΣ. Vide in Φιλίλιν.

ΦΙΩΤΗΣ. Vide in Φίον.

ΦΚΕΡΕΪΝ, Φκερίνειν, *Stillare*, *Fluere*. Glossæ Græcobarb. σταλάσσειν, ἢ σταλαμάζειν, καὶ φκερῶσι καὶ φκερίνουσι. Alibi: αἷμα, διαῤῥεῖ ἀπ', ὅπου τρέχει πάντοτε, καὶ δὲν σήκει, ἢ δὲν φκερίνει. Rursum: λύσπασε τὰ, τὰ φκερίνει, ἢ τὰ ἀφίνει.

ΦΛΆΒΑ. Demetrius Constantinop. lib. 2. Hieracosophij cap. 64. τὰς μὲν λύει ἢ καπνὸ χλωμὰς φλάβας θεραπεύσας ῥᾴδιως. Recentioribus Latinis, *Flava*, est *ictericia*, morbus regius. Vide Gloss. med. Lat. in hac voce.

ΦΛΑΒΈΛΛΙΟΝ, *Flabellum*. Athenæus lib. 14. ἐὰν ὃ μὲν ἢ κοσκίνια, φλαβελλίοις καρπῶς χρῶ, ὃν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζῃ.

ΦΛΑΒΊΟΝΕΣ, *Flavi*. Sic dicti Franci nostri à Græcis scriptoribus xvi inferioris, uti docuimus in Gloss. med. Lat. Nicetas in Isaacio & Alexio n. 2. Τοὺς ἢ φραντζίσκους, (οὓς δὲ φλαβίους ὀνομαζόμενος,) Πισσανὸν δὲ Βενετικῶν μοῖραν λαβόντες, &c. Ubi Codex ed. habet φλαμίνους. Id est *Flandrienses*, quos *Flamens* dicimus.

ΦΛΑΓΈΛΛΙΟΝ, *Flagellum*. Glossæ MSS. Reg. Cod. 1062. σαυτάλιν, τὸ φλαγέλλιον. Hesychius: σαυτάλια, βακτηρίαι, καὶ αἱ ἱππικαὶ ὕλαι, καὶ ὄφιον οἱ φλαγέλλια, λῶρα. Occurrit apud Zachariam Papam lib. 1. dialog. cap. 2. lib. 3. cap. 1.

Φλαγελλατος

Φλαγιλλώσαι, φλαγιλλῶν, *Flagellare, flagris caedere, μαστίζειν, καταπαίειν.* Metaphrastes in Vita S. Theclæ: ἡ μὲν Παῦλον φλαγιλλώσας, ἐκβάλλει τῆς πόλεως. Vide Φραγίλλιον.

ΦΛΑΓΓΙΟΝ, *Latus*, Gall. *Flanc*. Glossæ Græcobarb. μέρος τι τῆς ὑπαίθρου, μερικόν τι τῆς φλαγγίου, ἤγουν σπλῆνος.

ΦΛΑΓΚΙΑ, *Latera*, Ital. *Fianci*, Gallis *Flancs*. Glossæ Græcobarb. ἀκρῶα, σπλάγχνα, φλαγκία, ἴντιρα. Vide Φιάγκο.

ΦΛΑΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Flammas emittere*. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Ὅταν ἴκβυν καὶ πτίχνειν αἱ δύο αἱ καρῦχαι,
Καὶ βλέπω πῶς ἰσίαν πῶς συχνοφλαμαρίζει,
Καὶ πῶς πολλάκις τῆς κριῶν δοπλούσιον τζύκναν.

ΦΛΑΜΟΝΆΡΗΣ. Vide Φλαμυλάριος.

ΦΛΆΜΟΥΛΟΝ, Φλάμπουρον, &c. *Flammulum, Vexillum. Flammeum vexillum*, Ammiano lib. 20. Glossæ MSS. & Basilic. σημαία, τὸ φλάμουλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Σιώθημα, γιώεισμα, σημεῖον, βάνδον, φλάμουλον. Theophanes an. 7. Rhinotmeti: ἡ δὲ ἀρλώτις ἔγραφεν λόγον λύσαιτο, καὶ ἐπὶ ὑψηλῆς ἄρας ἀντὶ φλαμούλου φορέσαι κερμάσαιτο, καὶ τῆ Ῥωμαίων ὥρμησαν. Ubi Cedrenus, ἐπὶ φλαμουλίῳ. Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. καὶ ἀναλαβόμβοι τά τε ὅπλα αὐτῆβ, καὶ τὰ φλαμούλα, ἔτι τὰ λοιπὰ πολεμικὰ σημεῖα, &c. Idem cap. 46. ὁδὶ Πατζίκιβ Κώτζας ἄρχι παρ' ἑαυτῆ φλάμουλα, καὶ ἐπιδίδωσι τῆ Πατζικίῳ λαυτίῳ τῆ καὶ Κισκάσῃ· ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸ, ἀς κοίλαρσιν περιθεῖναι, καὶ ἐπιδίδωσι τῆ Πατρικίῳ Κωτζωλίνῳ, ἀπὸν, ὅτι Ἐπίτροβ ἄνωθεν ἀς τοῖχοβ, ἵνα γνῶσι πάντες ἡ Βασιλέως ἡ δεξιὰ τὴν σήμερον ἡμέρας τὸ τοιοῦτον κάρτος. Adde cap. 30. 49. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. χρὴ τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν βάνδων ἑκάστου μέρους ὁμοχρόους γίνεσθαι, τὰ δὲ φλάμουλα ἑκάστης μοίρας ἰδιόχρωα εἶναι. Eadem habet Leo cap. 6. num. 18. Eundem vide cap. 7. num. 31. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 10. ἐφαιδρύνατο ἀνδρὶ τῶν βαρβάρων — τὰ φλάμουλα, ἅτινα καὶ ἐνεδύσαντο ὁ Πέτρβ καὶ ὁ λοιπὸν φορομβολούμβοι ἔμπροσθεν τοῦ στρατοῦ αὐτῆβ. In Alexio lib. 1. n. 4. φλάμουλον κρεμάμβον. Laudatur ab Allatio in Dissert. de Psellis Carmen ἀς τὸ φλάμουλον τοῦ Μουσμάκου ἔχον ἐσφαιρωμένους τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν βασιλέα ἱππεύοντα, φέροντα λόγχαν, καὶ τὸν βαρβάρου διώκοντα. Occurrit passim apud Scriptores. Vide Gloss. med. Latin. in *Flammulum*.

Φλαμουλίσκιον, dicebatur Panni segmentum, quod humeris militum, vel etiam hastis ipsis aptabatur, ὅπερ ἐστὶ κόμπον τῆς παρατάξεως, ut ait Leo in Tactic. cap. 12. num. 55. Ac ad humeros quidem: idem Leo cap. 6. num. 3. καὶ φλάμουλα μικρὰ ὑπάνω τῶν ζαβῶν καὶ τῶν ὤμων. Eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 2. Rursum Leo num. 25. καὶ ὁ τοὺς ὤμους τῶν ζάβας φλαμουλίσκια μικρά. Constantinus in Tacticis pag. 18. καὶ ἀς τοὺς τῶν λοιπῶν φλαμουλίσκια μικρά. De Flammulis hastarum, idem Leo cap. 5. num. 5. & Constantinus pag. 11. ὁμοίως φλάμουλα μεγάλα, φλαμουλίσκια τῶν κοντάριων. Ea verò, si prælium ingrueret, deponebantur. Idem Leo cap. 12. num. 55. ἀλλὰ μὴν δεῖ τὸν κόμπον τῆς παρατάξεως, ὥστε φαίνεσθαι μόνον ἔχειν τὰ φλάμουλα ἀς τὰ κοντάρια, ἕως ἂν οἱ ἐχθροὶ φθάσωσιν δοῦ μιλίων ὑᾶς, δότε τότε ὁ ἵνα συστέλλωσιν αὐτὰ, καὶ ἐν τοῖς θηκαρίοις αὐτῆβ δοτοποθῶσιν. Et §. 118. τὰ δὲ φλάμουλα τῶν κοντάριων ἐν τῷ καιρῷ τοῦ πολέμου μὴ ἀφίεν, ὡς ἄρτι, ἀς τὰ κοντάρια, ἵνα μὴ τοῖς ὄπισθεν καὶ αὐτοῖς ἔχουσιν κοντάρια ἐμποδίζωσιν. Mauricius lib. 2. cap. 9. φλάμμουλα δὲ ἐν καιρῷ μάχης τὰ κοντάρια ἔχειν δ' συμβουλεύομβ· ὅθεν γὰρ ἀς ἀμυντικὰ καὶ πολιορκίαν, ὅτου ἐπιδέχεται καὶ κόμπον ἀναγκαῖα ἐστι, τοσοῦτον ἐν τῇ μάχαις ἀχρεῖα ἦσαν. Similia habet idem Leo c. 12. num. 54.

Φλαμουλάριβ, *Vexillifer*. Glossæ MSS. φλαμουλάριοι, ὧν ἐπὶ τὸ ἄκρας τῆ δόρατβ φοινικᾶ ῥάκη ἐξαρτῶσιν. Glossæ Basil. habent φλαμβυλάριοι.

Φλάμυρον. Moschopulus περὶ σχεδῶν pag. 54. σημαία, τὸ φλάμυρον. Theophanes an. 33. Copron. καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμυρα, καὶ ὑπηρεσία. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Νὰ ἠκολυθῦν τὰ φλάμυρα τῆ Μιγαπρωϊσράτορ,

Rursum:

Οὔτι φλάμυρα ἐσίμωσαν, ἢ πόλιμεν ἔδωκαν.

Historia MS. Belisarij:

Ἔβρεξι τὸ καράκι, ἔστεσαν φλάμμυρα πολλά.

Rursum:

Συκοῦσι τὰ φλάμυρα τῆ βασιλέως τότι καζαμάτε
Ταῦτα ὃ μὴ κορδυνίσω, &c.

Φλαμπράριβ, *Vexillifer*. Damascenus Studita serm. 14. ἐν μιᾷ τῶν στρατιωτικῶν τάξεων ἦτοι φλαμπράριος. Ita leg. serm. 35. ubi perperam editum Φαμπάριος. Maximè & fere semper pro eo qui apud nos *Miles bannereius* seu *Baro*, appellatur, usurpat idem Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Οἱ ὃ ἄλλοι φλαμπράριοι ἐσὰν ἐ πλούσιοι ἄνθρωποι.

Rursum:

Ἀρχιρὶς, φλαμπράριος, καὶ ἀς τὺς καβαλάρις.

Alio loco:

Ὁσαύτῃ οἱ φλαμπραριοὶ, ἐ οἱ αὐτοὶ τῆ φουσάτε.

Passim toto libro.

Φλαμπραριάτον, *Baronatus*. Idem scriptor:

Τὸ ὃ πλῆθβ τῆ λαῆ, καὶ τὸ φλαμπραριάτον,
Οὐκ ἠμπορῶ νὰ τὸ ἅπω δίχ τῶν πολυγραφίων.

Φλάμπουλον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σημαία τι τῆ φλαμπούλ, καὶ Σελιμβρία τόπβ.

Φλάμπουρον. Corona pretiosa: φλάμπουρον, *Vexillum*, Σημαία. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 4. καὶ οἱ μὲν ἀς τὰ ἴντιρα διρισάμβοι ἄρχοντις, ὡς κεφαλαὶ, ἐσῶσι τὸ σώνθος βασιλικὸν φλάμπουρον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Μπαϊλῆβ πᾶ τὸ φλάμπουρον ἄχι σὲ φύλαξίν τε.

Infrà:

Φλάμπουρον εἶχε καθὼς σημαίδιν ἰδικόν τε.

Anonymus Græcobarb. λοιπὸν αὐτοὶ Χριστιανοὶ ἀπαρτιθῦν νὰ δῶσιν σημαίδιν μίαν φλάμπουρον, ἢ σταυρὸν ἢ κυρίε. Hist. MS. Apollonij Tyrij:

Καὶ ὁρίζα τὰ ἴμπεν χωρὶς σημαίδιν φλάμπουρον
Ὅλα μαυροβοϊδέα, &c.

Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. καὶ φλάμπουρα ἄχυ μίαν ἀς ἑκάστα τὰ κάστρα. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Histor. καὶ τότε ἐμπῆκαν τὰ φουσάτα τὰ ἄλλα, καὶ ἔβαλαν πασσίρις ὅτου φλάμπουρα ἀς τὰ τοιχῶα.

Φλαμπουράριος, *Flamularius*, Vexillifer. Damascenus Studita serm. 33. ὁ ἐπῖβ ὅτου φλαμπουράριος ὅλως ἦν ἀναπολῶς. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522. καὶ ἐποίησι αὐτῆ Σαλίαντ, ἤ αἰδελφὸς λῶ φλαμπουριάριος ἀς τὴ Μωραΐαν, quo loco *Sangiacum* rectè interpretatur Bulialdus. Quippe, ut scribit Leunclavius in Pandecte Turcico cap. 2. *Sangiac*, dissyllabum, vexillum significat, à quibus quidem signis dicti *Sangiacbegi*, Provinciarum scilicet Præsides, qui cùm ad expeditiones suscipiendas mandato Sultani evocantur, curant ante se vexillum, cujusmodi ibi describit, cum strepitu tympanorum & aliorum instrumentorum, quibus utuntur, gestari. Mox addit, Turcicum illud *Sanzac*, *Flambarum & Flambulum* Græcos appellare: *Sanzacos* autem, *Flambularios*. Ita Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἐμίλασράφη τὸν Δριὰν ὑπῆ τῆ φλαμπουριάρε.

Et

Et Malaxus in Hist. Patriarch. pag. 161. ἀγάλλις, φλαμπυράριοι, παῖδες καὶ ἄλλοι πολλοί. Historia MS. Belisarii:

Πρῶ ἐγενήθ τυφλὸς, & σὺ ὄντ φλαμπυράρης.

S. Demetrius Martyr φλαμπυράρης ac præses Thessaliæ nuncupatur etiamnum apud Græcos. Φλαμπυλαράριοι, apud Crusium in Turcogræcia Crusii pag. 201.

ΦΛΑΡΓΑ, *Nuga*, φλυαρία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μὴ ταῖρι τὸ συμπάθιόν τ ἐς τὰ κρίματα τὰ ποῖεν,
Καὶ ἡ λαλίας, ἐκ ἡ φλαρίας παντάπασι ναφῆιεν.

ΦΛΑΣΚΗ, φλάσκι, in Corona pretiosa, *ἐποφόρων*, ἐποφόρων.

Φλασκίον. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1078. & 2061. Κιβώτιον, Φλασκίον. Glossæ aliæ: πυθὼν, φλασκίον. Vita S. Marci Athenienſis num. 3. τότε ἔβαλον ἐς φλασκίον ὕδωρ. Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 18. ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν μὴ ἀνθρώπου αὐτῷ φλασκία δύο. Leo Imp. in Tacticis cap. 12. §. 53. ἀναλέγειν ἢ ὄζειν τὰς λεγομένας Διπλάτας ἐς φλασκία ὕδωρ βαστάζον ἀπὸ τὰς πολλὰκις λαπόθυμήσεις τραυματίας. §. 123. χρὴ ὖν ἐν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἡ πολέμου ἕκαστον τραλλιτίλο ἐν ἡ σίλλακ αὐτῷ ἐπιφέρειν ὕδωρ ἐς τὰ λεγόμενα φλασκία. cap. 13. §. 11 ἔχειν ἢ ἐν φλασκὶν μικρὸν ἐν τῇ ἀγγαβίᾳ ὕδατ γέμον. Adde Mauricium lib. 2. cap. 8. extr. lib. 7. cap. 11. Leonardus Phortius ad τραλ. στρατηλ. φλασκία γεμάτας μαλάκιρ ὀρτιλαρία. Rursum lib. 2. ξίστας ἔτι ἐν φλασκία παλαιὰ μὴ ἐν χρῖα. Vide Agapij Geoponicon cap. 206.

Φλασκίκι, *Lagunculæ*, λαγηνίσκοι.

Φλάσκας. Galli *Flacon* dicunt. Hesychius: φυβάσκαλον, κοῖλον, ἢ φλάσκας· φλάσκον ἢ ἄδ πότηρ. Ita emendat Meursius, pro φάσκας. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Ὃν βλέπετε ἐν φλάσκαιν παίζων ὁ Τζέτζης λέγω.

Φλασκόφαρον. Vide in ὄφαρον. Vide Gloss. med. Lat. in *Flasca*.

ΦΛΑΣΚΟΜΗΛΙΑ, *Salvia sativa & agrestis*, Ἐλελίσφακ, Φάκ.

ΦΛΑΣΜΙΑ, pro βλασφημία. Monita MSS. Salomonis ad Roboam filium:

Καὶ ἔχεις κρίμαν ἐκ Θεῦ καὶ φλασμίαν μεγάλαν.

ΦΛΕΒΑ, *Vena*, φλὲβ, in Corona pretiosa. Item *Fodina metallorum*.

Φλίγα, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. Λίμακίτης, ἢ φλιβ, ἢ φλίβα, ἢ φλίγα. Ita etiam Portius.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ, *Februarius mensis*, Φεβρουάρ.

ΦΛΕΓΑ. Vide in φλίβα.

ΦΛΕΜΜΟΝΙ, *Pulmo*, πνεύμων, Πλεύμων. Agapius in Geoponico cap. 169. ἢ φάγι φλεμμόνι τ αἴγας ψημμένον. Vide Πνέμονας.

ΦΛΕΜΟΥΝΟΣΤΕΡΑ, *Fumus terræ*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλεμουνόστερα, λέγ ὁ καπνὸς τ γῆς. Vox ex Lat. formata, ac malè à Græculis elata.

ΦΛΕΣΣΑΔΑ, apud Zacinthios, *Stragulum*.

ΦΛΕΥΟΤΟΜΙΑ, pro φλεβοτομία, in Methodo MS. Anonymi de Urinis: καὶ βλέπει ἐκ τρῶς ἡμέρας τὸ ποιῆσαι φλεβοτόμιαν.

ΦΛΕΒΑΡΑ, pro βλέφαρα, in Cod. Jatrico Reg. 945. nunc 3177. fol. 336.

ΦΛΙΜΕΑΙΟΝ, *Flemen*, *Flegmen*. Apſyrtus in Hippiatricis lib. 1. cap. 51. ἀναγκαῖον ἐς τοῦτο πρόσωπα, ῥύσματα ἐς τὰ γόνατα ἐμπλάσσειν, ἅπερ Ῥωμαϊστὶ λέγουσι φλιμόλια, ἃ ἐστ τίμιον. Et Hierocles, in eod. cap. ἐμπλάσσειν τὰ γόνατι ῥοῦμα καλοῦσι ἢ αὐτὸ Ῥωμαϊστὶ φλιμόλιον, ὃ ἐστ τίμιον. Ubi Ruellius *Flimelia* vertit.

ΦΛΙΣΚΙΝΑ, *Piscina*. Historia MS. Bertrandi Romani:

Λοιπὸν παρέξω ἐκ λυτρῶ ἐκεῖθο ἡ φλισκινία,
Ὡραῖα, πανέξαιρέτη, ὅλη λιθαρομβίη.

Mox:

Τὴς ἢ φλυσκινίας κάλωθεν, κἀκ ἐκ ζωδίων ἐκάστοις
Εὗρον βρύσιν καθαρὰ πολλὰ διαδιςάτα.

Vide Φισκίνα.

ΦΛΙΣΚΟΥΝΗ, Φλισκούνιον. Anonymus Philoſophus Græcobarb. de ciborum facultate MS. ἰσχάδια —βλαβερὰ καθάπερ καὶ τὰ σύκα, καθὼς πλεῖτα τὰ γλυκαῖα, ἰμπυρφαλρόμια ἢ καὶ σκληρομβία, ἤγουν τὰ σπαλέγχια μὴ ἐσώτερ, ἡ φλισκουνὶς λεθιώμβρα, μεγάλως ὠφελοῦσιν. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ψυχίτζας ζεματίσῃ μικρὰς ἐς τὸ πιάλιν,
Καὶ ψασι τι μικρότζικον κιφάλιν κρομμίτζιν;
Καὶ βάλετι λιγάτζικον ἰλάδι τὰ μυρία,
Καὶ φλισκουνίτζιν ὀλίγον ἀπὸ τὴν ἰνοδίαν,
Εἰ ἢ δεκφόρι δότε τὸ νηστίκικον ὀλίγον.

ΦΛΙΣΚΥΣΙΝΙΑ. Vide in Πινία.

ΦΛΟΓΑ, *Flamma*, φλόξ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Εἴπατον καὶ ὑγιάνῃ ἴτον ὡς δακτυλίδιν,
Λύτόφωτ, αὐτοκάματον, κάκκιστ ὡς ἡ φλόγα.

ΦΛΟΓΙΝΟΣ, *Color igneus*. Joannes Prisdianorum Episcopus de Urinis MS. αὖθις ἢ τὸ ὑμφρὸν γινόμενον ὑπὸ ἐχυροπόῦς αἵματ, ὡς τὸ ἐκ λύχνῦ χρῶμα τ λαμπρὸν προέλθοντ, ὃ καὶ οἱ βαφεῖς φλογινὸν ὀνομάζουσιν, οἱ ἢ ἀπὸ τ Γαλλῶν φοινικῶν καλοῦσι.

ΦΛΟΓΟΤΟΜΙΖΕΙΝ, pro φλιβοτομίζειν, occurrit non ſemel in Aſſiſis MSS. Regni Hieroſolymitani cap. 225.

ΦΛΟΚΑΛΕΙΝ. Vide in Φιλοκαλῶν.

ΦΛΟΚΤΙΣ, *Puſtula*, *Papula puſilla*, *Peſſula*, in Gloſſ. Gr. Lat. Glossæ Græcobarb. φυσαλίνας, καυσίματα, φλοσίδας.

ΦΛΟΜΟΝΕΙΝ, *Inficere*, *Corrumpere*. Præterea *Taxare*, *rei pretium imponere*, μολύνειν, τιμᾶν. Historia Apollonij Tyrij:

Κ' ἐγὼ κεν ἐς τὸ πίλαγ, εἰ φλομοβρῶν φάρ,
Πυδὶν ἐξίβρι τὼι ἐδὸν, ἢ ευπορίας τὰ πάρ.

ΦΛΟΜΟΝΙΔΙΟΝ, *Symphytum* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλομονίδιον, τὸ σύμφυτον.

ΦΛΟΜΟΣ ἰδαῖ, *Helenium*, apud Interpolat. Dioſcorid. cap. 27.

ΦΛΟΊΟΙ, Cretenſibus, aves quas ἄντας Græci, noſtri *Bruans* vocant. Vide Petr. Belon. lib. 1. obſerv. cap. 11.

ΦΛΟΎΔΑ, φλοῦδι, *Cortex*, φλοιός. Φλυδάκι, *Corticula*, φλοιάριον, ſeu ut eſt in Lexico MS. Cyrilli, τὸ φλούδιν. Joannes Jatroſophiſta MS. ὅταν κιφαλὴ οἱ ὀφθαλμοὶ, ὑπάρχει φλυδὶν ῥοδίνι ὀζέλαιν, καὶ φρύξ τὸ ὡς ἢ ὕλιον, &c. Demetrius Zenus in Batrachom.

Χλερῶν μὲθεων ἄχασι φλοῦδις ἐς τὰ κιφάλια.

Agapius Monach. in Geoponico cap. 15. ὅσα κλαρία ἔχουσιν τὼι φλοῦδα κοντρὼ καὶ ζυμερὼ, αὐτὰ κοντρεύῃ ἐς τὼι φλοῦδα. Paſſim apud hunc ſcriptorem. Φλυδάκι, Φλυδαράκι, *Corticula*, Φλοίδιον. Φλυδιρὸς, *Corticoſus*, Λεπτώδης.

ΦΛΟΥΜΠΑ, Φλουμπίδα, *Fibula*, Πίρνα, Περόνη. Φλουμπίδιον, *Fibulare*.

ΦΛΟΥΡΗ, Φλερία. Vide in Φλωρία.

ΦΛΟΥΡΟΣ. Anonymus Jatricus ex Cod. Reg. 945. φλύρᾳ χολὴ μίξον μὴ μίλτος τὸ λεγόμενον ἀκαπνὸν, &c.

ΦΛΟΥΣΣΟΣ, *Ventris fluxus*, κοιλίας ῥύσις. Agapius Cretenſis in Geoponico cap. 65. χοντραίνει τὸ αἷμα, ἀγῶ τὸ χωνεύῃ, καὶ κάμνει φλῶσον ἢ σώματ. Adde cap. 133. 150.

Φλαγελλάτας, φλαγιλλᾶν, *Flagellare, flagris caedere, μαστίζειν, καταπαίειν.* Metaphrastes in Vita S. Theclæ: ὁ μὲν Παῦλον φλαγιλλώσας, ἐκβάλλει τῆς πόλεως. Vide Φραγέλλιον.

ΦΛΑΓΓΙΟΝ, *Latus*, Gall. *Flanc*. Glossæ Græcobarb. μέρος τι τῆς ἡπατος, μυελοῦν τι τῆς φλαγγίου, ἤγουν σικάλιν.

ΦΛΑΓΚΙΑ, *Latera*, Ital. *Fianci*, Gallis *Flancs*. Glossæ Græcobarb. ἀκρῶα, σπλάγχνα, φλαγκία, ὄντιρα. Vide φιάλκο.

ΦΛΑΜΑΡΙΖΕΙΝ, *Flammas emittere*. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Ὅταν ἔκβυν καὶ πρίχνειν αἱ δύο αἱ παρῶχαι,
Καὶ βλέπω πῶς ἰσιον πῶς ευχροφλαμαρίζει,
Καὶ πῶς πελλάκις τῆς κριῶν ἀπολυόμεν τζύκαν.

ΦΛΑΜΟΝΑΡΗΣ. Vide Φλαμυλάριος.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ, Φλάμπυρον, &c. *Flammulum, Vexillum. Flammeum vexillum*, Ammiano lib. 20. Glossæ MSS. & Basilic. σημαία, τὸ φλάμυλον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Σώβημα, γνώρισμα, σημεῖον, βάνδον, φλάμυλον. Theophanes an. 7. Rhinotmeti: ὃ δὲ ἀρίωνις ἔγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἀντὶ ὑψηλῆς ἄρας ἀντὶ φλαμύλου φρεάτων κρημάσαντες, καὶ τῆς Ῥωμαίων ὥρμησαν. Ubi Cedrenus, ἀντὶ φλαμυλίκ. Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. καὶ ἀναλαβόμενοι τὰ τε ὅπλα αὐτῶν, καὶ τὰ φλάμυλα, καὶ τὰ λοιπὰ πολεμικὰ σημεῖα, &c. Idem cap. 46. δεῖ Πατρικίῳ Καίσαρος ἔχει παρ' ἑαυτῷ φλάμυλα, καὶ ὑποδίδωσι τῷ Πατρικίῳ Ἀσωτίῳ τῷ καὶ Κικάστρῃ· ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸ, ὡς κοιλάριον περιθῆται, καὶ ὑποδίδωσι τῷ Πατρικίῳ Καισαλίνῳ, ἅπτον, ὅτι Ἐπίσκοπος ἄνωθεν ὡς τοῦχος, ἵνα γνῶσι πάντες τῆς Βασιλίσσης τὸ δοθὲν τῆς σήμερον ἡμέρας τὸ τοιοῦτον κάστρον. Adde cap. 30. 49. Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. χρὴ τοὺς μὲν κεφαλὰς τῆς βάνδων ἑκάστου μέρους ὁμοχρόους γίνεσθαι, τὰ δὲ φλάμυλα ἑκάστης μοίρας ἰδιόχρωα εἶναι. Eadem habet Leo cap. 6. num. 18. Eundem vide cap. 7. num. 31. Nicetas in Isaacio lib. 1. num. 10. ἁρπάσαντας αὐτῷ τῆς βαρβάρου — τὰ φλάμυλα, ἅπερ καὶ ἐπεδύσαντο ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἀδελφὸς ἀφορεβούμενοι ἔμπροσθεν τῆς σφῶν αὐτῶν. In Alexio lib. 1. n. 4. φλάμυλον κρεμάμενον. Laudatur ab Allatio in Dissert. de Psellis Carmen ὡς τὸ φλάμυλον τῆς Μουσμάκης ἔχον ἐστεφανωμένους τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν βασιλέα ἱππεύοντα, φέροντα λόγχην, καὶ τοὺς βαρβάρους διώκοντα. Occurrit passim apud Scriptores. Vide Gloss. med. Latin. in *Flammulum*.

Φλαμυλίσκιον, dicebatur Panni segmentum, quod humeris militum, vel etiam hastis ipsis aptabatur, ὅπερ ἐστὶ κόμπος τῆς παρατάξεως, ut ait Leo in Tactic. cap. 12. num. 55. Ac ad humeros quidem: idem Leo cap. 6. num. 3. καὶ φλάμυλα μικρὰ ἐπάνω τῆς ζαβῶν καὶ τῶν ὤμων. Eadem habet Mauricius lib. 1. cap. 2. Rursum Leo num. 25. καὶ τοὺς ὤμους τῆς ζάβας φλαμυλίσκια μικρά. Constantinus in Tacticis pag. 18. καὶ ἐπὶ τοὺς τῆς λαιᾶς φλαμυλίσκια μικρά. De Flammulis hastarum, idem Leo cap. 5. num. 5. & Constantinus pag. 11. ὁμοίως φλάμυλα μεγάλα, φλαμυλίσκια τῆς κοντάρια. Ea verò, si prælium ingrueret, deponebantur. Idem Leo cap. 12. num. 55. ἀλλὰ μὴν ὅπερ ἐστὶ κόμπος τῆς παρατάξεως, ὅταν φαίνεσθαι μέλλοι ἔχειν τὰ φλάμυλα ἐπὶ τὰ κοντάρια, ἅπερ ἂν οἱ ἱππεῖς φθάσωσιν λαβεῖν μιλίου ἑνὸς, λαβὲ τότε ἵνα συμβάλωσιν αὐτοὶ, καὶ οἱ τοῖς δικαίοις αὐτῶν ἀποτελῶσιν. Et §. 118. τὰ δὲ φλάμυλα τῆς κοντάρια ἐν τῷ καιρῷ πολέμου μὴ ἀφίεσθαι, ὡς ἔφην, ἐπὶ τὰ κοντάρια, ἵνα μὴ τοῖς ὄπισθεν καὶ αὐτοῖς ἔχουσιν κοντάρια ἐμποδίζωσιν. Mauricius lib. 2. cap. 9. φλάμμυλα δὲ ἐν καιρῷ μάχης τὰ κοντάρια ἔχειν ἐπὶ συμβουλεύομεν· ὅθεν γὰρ ἐπὶ ἀμφοτέρωθεν καὶ πολιορκίαν, ἤτοι ἐπίδειξιν καὶ κόμπον ἀναγκαῖά ἐστι, τοσοῦτον ἐν τῇ μάχῃ ἀχρεῖα ἔσται. Similia habet idem Leo c. 12. num. 54.

Φλαμυλάριος, *Vexillifer*. Glossæ MSS. φλαμυλάριον, ὃν ἐπὶ τῆς ἄκρας τῆς δόρατος φοινικᾶ ῥάκη ἐξηρτημένη. Glossæ Basil. habent φλαμβυλάριος.

Φλάμυρον. Moschopulus de schedis pag. 54. σημαία, τὸ φλάμυρον. Theophanes an. 33. Copron. καὶ ἐπέρασε τὰ φλάμυρα, καὶ ὑπερησία. Anonymus MS. de Bellis Francorum Peloponnesiacis:

Νὰ ἐκολυθῇν τὰ φλάμυρα τῆς Μιχαηλοσράτερ.

Rursum:

Οὔτε φλάμυρα ἐβλάσαν, οὐ πόλεμον ἔδωκαν.

Historia MS. Belisarij:

Ἔβγαξι τὸ καράκι, ἔβγαλεν φλάμυρα πολλά.

Rursum:

Συκοῦσι τὰ φλάμυρα τῆς βασιλέως τότε καβαλλάτε
Ταῦτα ἢ μὴ κορδύλιον, &c.

Φλαμυράριος, *Vexillifer*. Damascenus Studita serm. 14. ἢ μὴ τῷ στρατιωτικῷ τάξει ἦγαι φλαμυράριος. Ita leg. serm. 35. ubi perperam editum Φαμουάριος. Maximè & fere semper pro eo qui apud nos *Miles banneretus* seu *Baro*, appellatur, usurpat idem Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Οἱ ἢ ἄλλοι φλαμπεράριοι ἐπὰν ἢ πλάσιν ἄγρυπνοι.

Rursum:

Ἀρχιερεῖς, φλαμπεράριοις, καὶ ἀς τοὺς καβαλλάρης.

Alio loco:

Ὁταύτου οἱ φλαμπεριαροὶ, καὶ οἱ αφούτοι τῆς φοτάτε.

Passim toto libro.

Φλαμπεράριον, *Baronatus*. Idem scriptor:

Τὸ ἢ πλῆθος τῆς λαοῦ, καὶ τῆς φλαμπεράριαν,
Οὐκ ἠμπορῶ νὰ τὸ ἅπω δίχ τῶν πολεγραφίαν.

Φλάμπυλον. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Σημαία τι τῆς φλαμπύλης, καὶ Σολιμβρία τόπος.

Φλάμπυρον. Corona pretiosa: φλάμπυρον, *Vexillum*, Σημαία. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 5. num. 4. καὶ οἱ μὲν ἀς τὰ ὄπιρα ὑρπεπόμβοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαὶ, ἰσοῦσι τὸ σώβιος βασιλικὸν φλάμπυρον. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Μπαϊλῖος πε τὸ φλάμπυρον ἄχι σε φύλαξι τε.

Infrà:

Φλάμπυρον εἶχι καθὼς σημαῖλιν ἴδιόν τε.

Anonymus Græcobarb. λοιπὸν αὐτοὶ Χριστιανοὶ ἀναρτῶσι τὰ δύσιν σημαῖλα μίγα φλάμπυρον; ἢ ζωφὸ ἢ κυρὶε. Hist. MS. Apollonij Tyrij:

Καὶ ὁρίζα τὰ ἴμπεν χωρὶς σημαῖλιν φλάμπυρον
Ὅλα μαυρεβομένα, &c.

Georg. Contares lib. 9. Hist. Athenar. καὶ φλάμπυρα ἄχω μέσα ἀς ἐκεῖνα τὰ κάστρα. Dorotheus Monembasiensis in Synopsi Histor. καὶ τότε ἐμπῆκαν τὰ ζευγάτα τὰ ἄλλα, καὶ ἔβαλαν παλίρια ἔτσι φλαμπέρα ἀς τὰ τοιχεῖα.

Φλαμπεριάριος, *Flamularius*, Vexillifer. Damascenus Studita serm. 33. ὁ ὀπίσω ἔτσι φλαμπεράριος ὅλης ἡ ἀνατολῆς. Chronicon Veneto-Byzantinum an. 1522. καὶ ἐπέστειλεν αὐτὴ Σελίμην, ἵνα ἀδελφὸς ἰδῶ φλαμπεριάριος ἀς τῆς Μωρέαν, quo loco *Sangiacum* recte interpretatur Bulialdus. Quippe, ut scribit Leunclavius in Pandecte Turcico cap. 2. *Sangiac*, dissyllabum, vexillum significat, à quibus quidem signis dicti *Sangiacbegi*, Provinciarum scilicet Præfides, qui cùm ad expeditiones suscipiendas mandato Sultani evocantur, curant ante se vexillum, cujusmodi ibi describit, cum strepitu tympanorum & aliorum instrumentorum, quibus utuntur, gestari. Mox addit, Turcicum illud *Sanzac*, *Flambarum & Flambulum* Græcos appellare: *Sanzacos* autem, *Flambularios*. Ita Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 8.

Ἐμπαίζράφη τὸν Δρυὸν ἐπὲ τῆς φλαμπεριάρης.

Et

Et Malaxus in Hist. Patriarch. pag. 161. ἀγάδες, φλαμπυράριοι, παῖδες καὶ ἄλλοι πολλοί. Historia MS. Belisarii:

Περὶ ἧς γνωμῆ τυφλὸς, ἣ σὺ ἔστι φλαμπυράριος.

S. Demetrius Martyr φλαμπυράριος ac præses Thessaliæ nuncupatur etiamnum apud Græcos. Φλαμπυλαρίου, apud Crusium in Turcogræcia Crusii pag. 101.

ΦΛΑΡΙΑ, *Nuga*, φλυαρία. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μὴ ναύρῃ τὸ συμπάθιόν τε ὡς τὰ κρίματα τὰ ποίκιν,
Καὶ ἓν λαλίαις, ἢ ἓν φλαρίαις παντάπασι ταφῆναι.

ΦΛΑΣΚΗ, φλάσκα, in Corona pretiosa, *amphora*, ἀμφορεύς.

Φλασκίον. Lexicon MS. Cyrilli, & Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1078. & 2061. Κιβώριον, Φλασκίον. Glossæ aliæ: πυθὼν, φλασκίον. Vita S. Marci Athenienſis num. 3. τότε ἔβαλον ὡς φλασκίον ὕδωρ. Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 18. ἔπεμψε πρὸς αὐτὸς μὴ ἀνθρώπου αὐτοῦ φλασκία δύο. Leo Imp. in Tacticis cap. 11. §. 53. ἀναλίσκειν ἢ ἔστιν τοὺς λεγομένους Διπλάτας ὡς φλασκία ὕδωρ βαστάζειν ἀλλὰ τοὺς πολλάκις λαστουμοῦντας τραυματίας. §. 123. ἐκ δὲ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἓν πολίμῳ ἕκαστον τραβούτῳ ἐν ἓν σίλλακ αὐτοῦ ἐπιφέρειν ὕδωρ ὡς τὰ λεγόμενα φλασκία. cap. 13. §. 11 ἔχειν ἢ καὶ φλασκὸν μικρὸν ἐν τῇ ἀγκαλίᾳ ὕδατος γέμον. Adde Mauricium lib. 2. cap. 8. extr. lib. 7. cap. 11. Leonardus Phortius ἀπὸ τραπ. σκαλμαῖ. φλασκία γεμίσας μετάλλιρ ἀργυραρία. Rursum lib. 2. ξίφας ὅτι καὶ φλασκία πολιτικὰ μόνον καὶ ξυλία. Vide Agapij Geoponicon cap. 206.

Φλασκάκι, *Lagunculus*, λαγήνιον.

Φλάσκων. Galli *Flacon* dicunt. Hesychius: ψυβάσκαλον, κοίλη, ἡ φλάσκων· φλάσκων ἢ ἄδος ποτηρίου. Ita emendat Meursius, pro φάσκων. Joannes Tzetzes Chil. 13.

Ὃν βίωνα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.

Φλασκόφαρον. Vide in ὄφαρον. Vide Gloss. med. Lat. in *Flasca*.

ΦΛΑΣΚΟΜΗΛΙΑ, *Salvia sativa & agrestis*, Ἐλελίσφακος, Φάκος.

ΦΛΑΣΜΙΑ, pro βλασφημία. Monita MSS. Salomonis ad Roboam filium:

Καὶ ἔχεις κρίμαν ἐκ θεοῦ καὶ φλασμίαν μεγάλην.

ΦΛΕΒΑ, *Vena*, φλὲψ, in Corona pretiosa. Item *Fodina* μέταλλον.

Φλίβα, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. Αἱμασίτης, ἡ φλὲψ, ἡ φλίβα, ἡ φλέβα. Ita etiam Portius.

ΦΛΕΒΑΡΗΣ, *Februarius mensis*, Φεβρουάριος.

ΦΛΕΓΑ. Vide in Φλίβα.

ΦΛΕΜΜΟΝΙ, *Pulmo*, πνεύμων, Πλεύμων. Agapius in Geoponico cap. 169. ἡ φάγι Φλεμμόνι ἓ αἴγας ψημμένον. Vide Πνέμονας.

ΦΛΕΜΟΥΝΟΣΤΕΡΑ, *Fumus terræ*. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλεμουνόστερα, λέγεῖ ὁ καπνὸς ἓ γῆς. Vox ex Lat. formata, ac malè à Græculis elata.

ΦΛΕΣΣΑΔΑ, apud Zacinthios, *Stragulum*.

ΦΛΕΤΟΤΟΜΙΑ, pro φλεβοτομία, in Methodo MS. Anonymi de Urinis: καὶ βλέπε ἵνα τῆς ἡμέρας τὰ ποιήσεις φλεβοτόμιον.

ΦΛΕΒΑΡΑ, pro βλέφαρα, in Cod. Jatrico Reg. 945. nunc 3177. fol. 336.

ΦΛΙΜΕΛΙΟΝ, *Flemen*, *Flegmen*. Apſyrtus in Hippiatricis lib. 1. cap. 51. ἀναγκαῖον ἐν τοῦτο ποιῆσαι, ῥεύματα ἐκ τὰ γόνατα ἐμποιῆσαι, ἅτινα Ῥωμαῖοι λέγουσι φλιμίλια, ἃ δὴ τίμιον. Et Hierocles, in eod. cap. ἐμπίπλα τὰ γόνατα ῥεῦμα· καλοῦσι ἢ αὐτὸ Ῥωμαῖοι φλιμίλιον, ὃ ἃ δὴ τίμιον. Ubi Ruellius *Flimelia* vertit.

ΦΛΙΣΚΗΝΑ, *Piscina*. Historia MS. Bertrandi Romani:

Λοιπὸν παρῆλθε ἓ λητρῦ ἵνα ἴδῃ ἡ φλισκίνα, ἤγουν, πισίκαστρα, ὅλα λιθόκτιστα.

Mox:

Τῆς ἢ φλυσκίνας κάθιδον, κἀκ ἓ ζωδιὰν ἐκάστης
Εὗρεν βρύσιν καθαρὰ πολλὰ διαδιφάτα.

Vide Φισκίνα.

ΦΛΙΣΚΟΥΝΗ, Φλισκούνιον. Anonymus Philosophus Græcobarb. de ciborum facultate MS. ἰσχάδια —βλαβερὰ καθάπερ καὶ τὰ σύκα, καθὼς πλεύτα τὰ γλυκαῖα, ἐμπιφαρμόμα ἢ καὶ σκληρόμα, ἤγουν τὰ σπλάγχνα μὴ ἰσύπτα, ἡ φλισκουνιὰ ἰσθιόμενα, μεγάλως ὠφελοῦσι. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Τυχόντες ζωματίσῃ μικρὰς ὡς τὸ πιάλιν,
Καὶ ψησε τι μικρότζικον κεφάλιν κρομμυδάτζιν,
Καὶ βάλετι λιγώτζικον ἰλάδιν τὰ μύρτα,
Καὶ φλισκουνάτζιν ὀλίγον δίχα τὴν ἰωδίαν,
Εἰ ἢ δεκφέα δότε τὸ γιρώτζικον ὀλίγον.

ΦΛΙΣΚΥΣΙΝΙΑ. Vide in Πισία.

ΦΛΟΓΑ, *Flamma*, Φλόξ. Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

Εἴπατον καὶ ὑγιάναθε ὅτον ὡς βαβυλιδίν,
Λύτέρνον, αὐτοκάματον, κόκκινον ὡς ἡ φλόγα.

ΦΛΟΓΙΝΟΣ, *Color igneus*. Joannes Prisdianotum Episcopus de Urinis MS. αὖθις ἢ τὸ ἐρυθρὸν χιόνιμον δὲν ἐχωρεσθῆς αἷμαθ, ὡς τὸ ἐκ λευκοῦ χρώματος τὸ λαμπρὸν φρύλθον, ὃ καὶ οἱ βαφεῖς φλογινὸν ὀνομάζουσιν, οἱ ἢ ἀπὸ ἓ Γαλλῶν φοινικοῦν καλοῦσι.

ΦΛΟΓΟΤΟΜΙΖΕΙΝ, pro φλεβοτομίζειν, occurrit non semel in Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap. 225.

ΦΛΟΚΑΛΕΙΝ. Vide in Φλεκαλεῖν.

ΦΛΟΚΤΙΣ, *Pustula*, *Papula pusilla*, *Pessula*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Græcobarb. φυσσαλίναι, καυσίματα, φλυσσίδες.

ΦΛΟΜΟΝΕΙΝ, *Inficere*, *Corrumpere*. Præterea *Taxare*, *rei pretium imponere*, μολύνειν, τιμᾶν. Historia Apollonij Tyrij:

Κ' ἐγένετο ὡς τὸ πίλαγθ, σὰν φλομοβόν φάρι,
Πυδὶν ἐξέβρε πὼ ὁδὸν, ἓ σαπρίας τὰ πάρα.

ΦΛΟΜΟΝΙΔΙΟΝ, *Symphytum* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. φλομονίδιον, τὸ σύμφυτον.

ΦΛΟΜΟΣ ἰδαία, *Helenium*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 27.

ΦΛΟΡΟΙ, Cretensibus, aves quas ἄντας Græci, nostri *Bruans* vocant. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΛΟΥΔΑ, Φλούδι, *Cortex*, φλοιός. Φλουδάκι, *Corticula*, φλοιάριον, seu ut est in Lexico MS. Cyrilli, τὸ φλούδι. Joannes Jatrosophista MS. ὅταν κνίφῃ εἰς ὀφθαλμοὺς, ἐπάρον φλούδι ῥοδίου ὀζώδες, καὶ θρῦξε τὸ ἐς ἥλιον, &c. Demetrius Zenus in Barrachom.

Χλωρὸν ῥιβίθιον ἄχαι φλούδες ἐς τὰ κεφάλια.

Agapius Monach. in Geoponico cap. 15. ὅτα κλαρία ἔχωσιν πὼ φλούδα κοντρὸν καὶ ζωμρὸν, αὐτὰ κιντρεύῃ ἐς πὼ φλούδα. Passim apud hunc scriptorem. Φλουδάκι, Φλουδαράκι, *Corticula*, Φλούδιον. Φλουδερὸς, *Corticosus*, Λεπιδώδης.

ΦΛΟΥΜΠΑ, Φλουμπίδα, *Fibula*, Πόρπη, Περόνη. Φλουμπώδιον, *Fibulare*.

ΦΛΟΥΡΗ, Φλωρίον. Vide in Φλωρίον.

ΦΛΟΥΡΟΣ. Anonymus Jatricus ex Cod. Reg. 945. φλοῦρο χολὴ μίξον μὴ μίλιζε τὸ λεγόμενον ἀκαπνον, &c.

ΦΛΟΥΣΣΟΣ, *Ventris fluxus*, κοιλίας ῥύσις. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 65. χοντραίνει τὸ αἷμα, ἀγγῆ τὰ χυμοῦ, καὶ κάμνει φλοῦσον ἓ σώματος. Adde cap. 133. 150.

ΦΛΟΪΣΤΡΟΝ, *Putamen.* Lexicum MS. Jatricum: *εἶδια φλοῖστρα ῥοῖδίων.* Vide Ruellium lib. 1. de Plant. cap. 122. extr. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. *φλοῖστρα ῥοῖδίων.* Vide in Σίδια.

ΦΛΤΑΡΙΑΙ, *Famosi libelli*, in lib. 6. Basil. tit. 21. & tit. 60. Glossæ: *φάμωσα, λιβίλλους, οἷς ἀνωνύμων βιβλίων ἐκλείπων φλυαρίας.* Vide Cujac. lib. 6. observ. cap. 6.

ΦΛΤΣΚΥΝΙ. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 86. *ἀμὴ ὅταν τὰ βράγχῃ μὴ βοσκάσει, ἢ σκάρδον, ἢ ῥίζας πιτροσπλίνου, ἢ μὴ φλυσκύνι*, &c.

ΦΛΩΡΙΟΝ, *Florenus*, Moneta aurea, de qua egimus in Gloss. med Lat. Sguropulus in Hist. Concilij Florentini sect. 2. cap. 12. *καὶ φασὶν*) *ταῦτα ἐκ φλωρία χιλιάδας ὀκ*, cap. 13. *ὅτι ὑμεῖς νομίζετε ὡς ἐνθάδε ἔχομεν τὰ φλωρία πειρατά*, &c. Adde cap. 18. 23. sect. 3. cap. 12.

Φλωρὶ, Φλωρὴν, Φλωρίον, Φλωρίνιον, eâdem notione. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἔχῃ πᾶν σημαρίζιδεν ἐκ τέχνου κ᾽ ἐκ βάρος.
Πυλίκοντα καὶ ἑκατὸν φλυρία διακόσια ἐκ θάρος.

Infrà:

Τρίακοντα ναξίζουσι φλυρία τὰ τὸ σημάρι δίκια.

Joannicius Cartanus in serm. de avaritia: *ἐπὸ θέλος τὰ μὲν δύσης ἄκουσι μίστρα χρυσὰ ἀπὸ καρᾶ, καὶ μᾶ ἄλα τ᾽ φλυρὰ ἐπῦ εἶδωσι τ᾽ ἐπλυχᾶ τ᾽ πέρην ἄκουσι μίστρα χρυσὰ, ἐπῦ ἀξίζουν δικαπίλι φλυρία.* Anonymus in Arithmetica practica MS. *τόρα γᾶν δύρίθν ἐκ τὼ πάλιστν ἐκ καθως τ᾽ ἐπρόσαξα, ὅτι ἔχα κέρδος φλυρίνια γ᾽, καὶ ἄλαν τρίτων τ᾽ ἀπῦ.* Occurrit ibi plures.

ΦΝΙΑΖΕΙΝ, *Φοιδιάζειν, Luxare, detorquere*, Λοξδαίνειν, ἐξαρθρῶν. Vide Auctorem Etymologici in Φνὰ.

ΦΟΒΕΡΑ *Mina, Terror.* Glossæ Græcobarb. *Ἀπειλὴ, ὀργὴ, Θυμὸς, φοβέρα, φοβέρισμα.*

Φοβαρίζειν, Minari, Deterrere, in Gloss. Lat. Gr. *Ἀπειλεῖν.* Glossæ MSS. in Batrachom. Homeri: *Ἀπειλήσαντες, φοβερίσαντες.* Vita S. Pachomij num. 65. *τὸ ἔνδυμα ἀπῦ σπάξας ἐκ μίζον τ᾽ μονῆς ἔκαυσεν, φοβερίζων πάντας μὴ καθαφονεῖν τ᾽ ζωῆς αὐτῦ.* Paralipomena de eodem S. Pachomio: *φοβερίζων αὐτὸς ἐπὶ τῇ τ᾽ πόλι ἐκοικεῖλιν ἀπωλάς.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Θέλσι τὰς γυναῖκας τ᾽ ὅλας τ᾽ φοβερίζν.

Alter Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Πάντα ὑπάσλω λέγοντα τὺς Φράγγους φοβερίζειν.

Stephanus Sachleces MS.

Νὰ μηδὲν παθν τίβοτας, κ᾽ ἄλλως τὰ φοβερίζει.

Φοβέρισμα, Φοβερισμὸς, Mina, Terror. Chron. MS. Malaxi pag. 662. *τὺς φοβερισμὺς τ᾽ Θεῦ ἐπῦ ἔβλεπεν.* Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Ὅλος ὁ τόπος ἔδειχνε, ἄγριος καὶ χολιασμένος.
Ἀγρίως γὰ φοβερισμὸς, κ᾽ ὁμιλάτλω μαλόν.

Utitur etiam Anonymus MS. de Amoribus Lybistri & Rhodamnes:

ΦΟΒΕΡΟΣ, *Φοβερόβαφος.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: *καὶ λῶ ἐκ πανοῖον ἀνθίον πεπλισμένος σίφανος· ἀλλὰ κ᾽ ὑποδήματα ἐπὶ τ᾽ ποδῶν μὲ ζώνω ἦ ἅμιλλα δηζωσμένος ὡς κόκκινον φοβερόβαφον τὸ χρῶμα ἔχοσαν.* Infra: *καὶ λῶ ἐκᾶσι φοβερὸν καλαπίτασμα, ὡς ἀλεκτρὸς ὑπέρλαμπρον καὶ σφόδρα καθαρώταλον.* Videtur esse intentior rubeus color, cujusmodi est in vultu minitantium.

ΦΟΒΗΤΖΑΡΟΣ, *Timidus, Meticulosus*, Δαλὸς, ἔμετος, apud Agapium in Geopon. cap. 177. *Φοβητζιάρης*, apud Portium: *Φοβιτσιάρης*, apud Hieron. Germanum. Glossæ Græcobarb. *Δέλεμις, δαλὸς, φοβιτσιάρης, ἄχαρος, χαμιλοπίστεμος, κακὸς. Φοβητζιάρικος.* eâdem notione. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. *ἐχώτας τὰ ἴδ᾽ ὁ λαγὼς ἵνα ζῆσι τόν φοβητζιάρικον*, &c. *Φοβητζιαρικὰ, Timidè*, Δειλῶς. *Φοβητζιάρικον, Timor.* Eædem Glossæ: *ἡ δειλία, ἡ φοβερὸ ἡ φοβητζιάρικον.*

ΦΟΓΑΤΖΑ, *Panis subcinericius*, ex Ital. *Focaccia.* Agapius Cretensis in Geoponico cap. 53. *ἡ κάμε μιὰ πίτα, ἤγουν φογάτζα κίμινα, βάλε τζῶ ας τὸ κρασί.* Et cap. 85. *ἡ μάλιστα ἐκεῖο ὁπῦ ἐχῇ τζῶ ἰρὰν καὶ ἡ φογάτζα, ἤγουν λαφόπιτα, ὁπῦ φάσιν ἀς τζῶ αἰθαλίω.* Fortè leg. *Φογάτζα.* Vide Gloss. med. Latin. in *Focacia.*

ΦΟΔΕΡΑ, *Pellitium*, ex Ital. *Fodra, Forura. Φοδραρίζειν, Φοραρίζειν, Foderare.* Vide Gloss. med. Lat. in *Fodera.*

ΦΟΔΕΡΑΙ, *ἐρίζαι*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. ex Lat. *Fodere*, ubi Psellum laudat.

ΦΟΔΕΡΑ, seu potius *φοίδιρα, Fædera.* Mich. Psellus in Grammatica MS.

Φάτνωμα, τὸ σανίδωμα. φοίδιρα κ᾽ σανίδωμα.

Cod. al. habet *φόδιρα.*

ΦΟΔΟΣ, *Stercus, ἄρδος.* Nonus de curat. morb. cap. 124. *φόδον χοίρου λεύσας μὲ μέλι*, &c.

ΦΟΙΒΕΡΑΤΟΙ, apud Scylitzem pag. 477. 500. 755. alij sunt à *Fœderatis* de quibus mox, si Goaro credimus: sed *non ego credulus illi.* Scribendum enim utrobique *Φοιδεράτοι.*

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ, *Fœderati.* Scholiastes Basilic. ad lib. 22. pag. 23. *τὸ ᾧ ἴδιος τὸ μᾶλλον παλαιὸν ἔτως ἐθεματίζετο· ἦσαν τινες οἱ συμμάχους Ῥωμαίων ἐπίγραφον ἑαυτὺς. ἦσαν ᾧ ἔτσι φοιδεράτοι, καὶ ἐξῆ τῦτο πολλαὶ φορᾶ. Ῥωμαίους ἔχειν τροσόμια*, &c.

Φοιδεράτοι, Fœderati, ita appellati Gothi asciti à Romanis in Fœderatos, uti pluribus monuimus in Gloss. med. Lat. quibus qui præerat, Κόμης *φοιδεράτων* dicitur Theophani pag. 134. Cedreno pag. 341. & aliis: *τυρμάρχης*, Zonaræ pag. 104. unde videntur emendandæ Glossæ Basilic. *Φοιδεράτοι, οἱ ὑπόσπονδοι τ᾽ Σκυθῶν.* Legendum enim videtur *Γότθων*, nisi per Scythas Gothi intelligantur. Emendationem adstruit Malchus in Ecl. de legat. *ἐπὶ Ζήνωνος πρέσβεις ἦλθον ἐκ Θράκης τ᾽ ὑπεσπόνδων Γότθων, ὡς δὴ κ᾽ Φοιδεράτους οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. *φοιδεράτος, ἀξίωμα.* Mauricius lib. 1. Strateg. cap. 2. *βικελλαρίους καὶ φοιδεράτους.* Horum præterea meminit lib. 2. cap. 5. 10. lib. 3. cap. 6. ut & Olympiodorus apud Photium pag. 179. Procopius locis alibi laudatis, Justinianus in Nov. 103. 116. 117. Continuator Theophanis lib. 1. num. 3. 4. 12. 21. lib. 2. num. 11. Cedrenus pag. 487. Scylitz. pag. 755. Harmenopulus lib. 4. tit. 12. §. 28. &c. Habetur denique apud Nilum Monachum Epistola 284. lib. 1. inscripta *Julio Φοιδεράτῳ.*

Φοιδερατικὰ, Fœderatorum cohortes, apud Laudatum Mauricium lib. 2. cap. 5. *φοιδερατικαὶ discussiones*, in Nov. Justiniani 147. cap. 2. Nov. 149. cap. 2.

ΦΟΙΚΑΡΙΝΟΝ ὄξος, apud Myrepsum sect. 38. cap. 123. in Cod. MS. & 125. in edito. Vox ignota Fuchsio.

ΦΟΙΝΙΚΕΣ, *φοινίκια*, Extremæ vittarum aut tæniarum quarumvis partes, uniombus aliquot in dactylorum, atque adeo uvarum, speciem quodammodo dispositis, adornatæ, cujusmodi videre est in vittis Calyptratum posteriorum Imperatorum, in nummis & figuris à nobis delineatis. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap. 3. num. 2. de calyptra Despotæ: *τὰ Σᾶα, οἷα τὰ βασιλικὰ, πλὴν τ᾽ κόμβε τ᾽ φοινίκων.* Infrà num. 9. ubi de equo ejusdem: *ἐπὶ τ᾽ μετώπε τ᾽ κεφαλαρίε τ᾽ χαλινάριε, δισβολίας καὶ αὐτὸ, ἀπτάρνη τέσσαρα μὲ φοινίκιον, οἷα καὶ ἐπὶ τ᾽ βασιλικὸ, ἤ μέλι ᾧ καὶ κόμπωσιν.*

ΦΟΙΤΗΑΙ. Vide in φοίτην.

ΦΟΛΑ, φόλλα, φόλις, φόλλις, *Follis*, *Obolus*. Φόλα. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορβὴ ἡ ἔστιν ἡ τροφή. Φολὰς τι καὶ ἡ φόλα.

Petrus Theoctonicus de Archemia, MS. λαβὼν τὰ ἄνυδρα ἀρμόλυσα, τί μι αὐτὰ σίνωπα φόλας. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg.

Λύτὸς μ' φόλαν δ' δὶς ἴχας, τὰ δὶς δῷς ἢ ψυχλοὶ σε.

ΦΟΛΑ. Glossæ Græcobarb. ὁμοίως ὁβολὸς, ὁμοιως φόλα.

Φόλις, Moschopulus pag. 43. Epimerismi MSS. Herodiani, & Basilius in Grammat. φόλις ; ὁ ὁβολός. Lexicon MS. Cyrilli : Ὁβολισμὸς, ὁβολὸς, ὁ φόλις. Vita S. Mariæ Ægyptiacæ num. 26. ἐξερχομένῳ ἡ τις ἐμπορικός μὲ, ἐπιδίδωσιν μοι τρεῖς φόλεις, δίξαι ταύτας, ἐμοὶ μὲν, αὐτῷ. Joan. Moschus in Limon. cap. 134. ἐλάμβανεν ἡμιφόλιον φόλεως πίσης. Et cap. 185. ἐμίζωσα ἢ ἐ. ἢ ἐ. φόλιον αὐτῷ στερρόκινον. Ita scribitur apud Theophanem an. 14. Anastasii, Anonymum Combefisianum in Lacapeno num. 44 in Chronico Alexandrino an. 6. Leonis M. Symeonem Logoth. in Theophilo num. 10. &c. Vide varias lect. ad Theophanis pag. 147.

Φόλλις, cum duplici λ. Cedrenus : Κέρατα ἦ αἱ δώδεκα φόλλεις ἐνομάσθησαν. Chronicon Alexandr. an. 16. Heraclij : ὁ γὰρ λιχθὰς Ἰωάννης ὁ Σπαμὸς γ' φολλίων πεπρασκομένων ἢ ψωμίου, αὐτὸς ἡ φόλλιον αὐτὸ ἐβουλήθη ποιῆσαι. Theophanes An. 7. Justini Thracis : γεμίσασα τὰς πόλεις, ἐλάμβανον κῦ ἑξαγιάσιον φόλλιν μίαν. Eustathius Iliad. α. pag. 136. καὶ ὡς ἄν τις ἐρῶ ἐπιτίδως ἐπώλησαν ὁβολὸς τὰς λιγομένας φόλλεις. Syntipas MS. Φόλα ἐστ μοι δώσει ἐν τῷ πίναξ φόλλεις ὅσας ἴχας. Sed & hujus vocis mentio passim occurrit apud scriptores, Eusebium lib. 10. hist. Eccl. cap. 6. Epiphanium de Ponderib. Procopium in Hist. arcana, Achmetem oniocrit. cap. 257. Zonaram tom. 3. pag. 86. Constantinum Manassem pag. 63. edit. Reg. Harmenopulum in legib. Georgic. lib. 6. tit. 2. §. 1. 10. &c. Apud Hispanos obtinet etiamnum minutissima moneta *Follaz* dicta, quæ tertia pars est Denarij Turonensis.

Erat & φόλλις majoris pretij, de quo ex Zosimo lib. 1. & Hesychio Milesio quædam attigimus in Gloss. med. Lat. & in Dissertat. de Nomismatib. Impp. Constantinopolit. Sed de Follibus consulendi inprimis qui de re Nummaria commentarios ediderunt, Hotomanus, Scaliger, Casaubonus, Salmasius, Petavius, Bolandus ad cap. 1. Vitæ S. Auxentij, & alii.

Φόλλερα, φόλλιρα, *Follera*, *Folleralis*, *Follis aereus*. Geronticum apud Niconem in Pandecte MS. lib. 1. sect. 45. ποιοῦν ὧν ἐκ τῆ μισθῆ αὐτῆ φόλλερα τεμίσματα τρία. Moschus in Limon. cap. 61. ex edit. Coteleriana, ἐνθεν ἔμφοσθεν αὐτῆ — τὰ φολιρὰ ἡ κάκεθεν ἐλάμβανεν αὐτὰ ὁ πλοιάρχης. Cap. 111. λέγει ὧν μοι ὁ ἀββᾶς Σεβηριανῆ, Δός μοι φόλιρα, καὶ θαυμᾶς τῷ ἡγουμένῳ ἢ ἐρχομένῳ δίδωμι αὐτῷ πίσης φόλλεις, ὁ ἦ λαβὼν δίδωσι τῷ φαρμάκῳ σαλῆ, &c. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali : ὁ ἦ σκορπίζων τὰ φόλερα, ἐχρῆτο φυγῆ. Supra : καὶ ἀπήχησε ἐκεῖ κατέχων τὰ φόλερα, ὡς δῆθεν παίζων. Vide Gloss. med. Lat.

Δικεφαλοεξάφολλον. Vide in Κερατίον.

Ἐξάφολλον, *superindictum sex follium*, inventum ac impositum ab Leone Isauro : Rationale Peræquatorum sub Cæsare Augusto MS. λεγὸν ἦ γνώσεσθε, ὅτι ἐξάφολλον φουσβίκιν ἐπέγραψε Λέοντ ἢ Ἰσαυρ.

ΦΟΛΑΒΙΟΝ. Vide in Ἐφόλβιον.

ΦΟΛΕΑ, Nidus, Καλιὰ, in Coron pretio sa. Φωλεός.

ΦΟΛΕΑ, *Bombarda*. seu *Bombardæ canalis*. Ducas Hist. cap. 38. pag. 153. ἄρχι γὰρ ἐκ πλαγίε φολέας δύο κατασκευασμένας, χωρούσας πέτρας ἐκ λιτρῶν.... αὐτοφυῶς τετρημένας. Infrà : pag. 156. ἄλλον λίθον καὶ αὐτὴ παμμεγέθη τῆ φολέᾳ ἢ χοάνῃ ἐνέμεσεν.

ΦΟΛΕΡΑ. Vide in Φόλα.

ΦΟΛΙΣ, *Follis*, *Saccus*. Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Φολὶς ἔστιν ὁ στόμαχος, ἴντερ καρδίας τόπος.

Nescio an stomachum vel pulmonem intelligat Agapius Cretensis in Geoponico cap. 62. de aceto : ἐμὲ βλάπτει τὰς χολερικὰς, τὰ νεῦρα, ἢ φόλιστς, καὶ ἡ στόμαχον. Vide Φόλα.

ΦΟΛΚΟΣ, *Strabo*. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορὰς, ὁ καλαθίσκος. Φολκὸς καὶ ὁ στραβός τι.

Moschopulus : φολκὸς, ὁ παράβλωψ. Vide Hesychium, &c.

ΦΟΛΟΝΙΑ. Vide in Ζιζηνία.

ΦΟΝΔΩΜΑΤΑ, *Fundi*, in Turcogræcia Crusii pag. 255.

ΦΟΝΕΑΣ, *Eupatorium*. Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Εὐπατώριον, ὁ κοινῶς φονέας.

ΦΟΝΕΜΕΝΟΣ, *Interfectus*. Glossæ Græcobarb. σφαγιασμένος, ἢ θανατωμένος, ἢ φονευμένος.

ΦΟΝΙΑΔΕΣ, *Homicidæ*, Ἀνδροφόνοι, in Glossis Græcobarb.

ΦΟΝΙΣΚΟΣ, *Homicida*. Stephanus Sachlices in versibus politic. MSS.

Τῶν νόμων πέρνει περπατῶν ἐν κλέπῃ ἐν φονίσκου

ΦΟΝΟΚΟΠΙΟΝ, *Cædes*. Theophanes an. 36. Justiniani M. τῷ δ' λιγύπῳ μετὰ ὀλίγον λέβητι ὕδατος, ὥστε σφαλισθῆναι τὰ δημόσια λυτρὰ, καὶ γενέσθαι φονοκοπίαν εἰς τὰ ὕδατα. Ubi Cod. Barberin. habet φονοκοπία.

ΦΟΡΑΙ, ἃ κῦ ἄλλα τούτου ἐναλλαγὴ, apud Auctorem Etymologici : recentioribus, *vices*. Corona pretiosa : μία φορὰ, *semel*, ἅπαξ. Rursum : πόσας φοραῖς, *quoties*, ποσάκις. Glossæ Græcobarb. ἀγρίμων, ἐπιδίδωμι, ὅτα θυσιάζει μίαν φορὰν ἢ μίαν. Theophanes an. 20. Heraclij : καὶ τῷ αὐτῷ φορᾷ πλῆσις ἢ ψωμοῦ στρατ. *Prima vice*. Leo in Tacticis cap. 6. num. 30. ἐπὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων τῶν μὲν ἐπωνύμων τάξιν ἐκ δύο φορὰς ὑπλίτας ἐποίουν οἱ στρατηγοὶ, μίαν μὲν κατάφρακτον λιγομένην, καὶ ἢ ἑτέραν ἢ καλαφράκτον. Menologium Basilii Imp. 8. April. in S. Pausilypo : καὶ τύπτῃ ῥάβδοις ἑξακοσίαις τριάκοντα φοραῖς. Græcus Interpres Concilij Lateran. cap. 24. τῇ αὐτῇ φορᾷ ἢ ἐ ἐκλογῆς κύριε στρατηγήσαι, *ea vice*. Nomocanon Coteleriarius tit. 46. ἐμοὶ ἐὰν βασίλειον παιδίον δύο φορὰς, &c. *Bis*. Nicolaus Myrepsus MS. de Antidotis cap. 511. ἐπισρεφόμενον ἕως φορᾶς δ'. ἢ καὶ πλέον. Idem sect. 8. cap. 7. φορὰς τρεῖς, *Ter*. Occurrit passim.

ΦΟΡΑΔΑ, φοράδιον, *Jumentum*, ἢ ἵππος, apud Leonem in Tactic. cap. 18. §. 53. Hesychius : φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Moschopulus pag. 43. φορβὰς, τὸ φοράδιον. Lexicon MS. ad Schedographiam :

Φορβὰς ἦ τὸ φοράδιον, φασὶν οἱ στρατιῶται.

ΦΟΡΑΚΙΔΕΣ. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni : καὶ οἱ μὲν μυσικοὶ κρίνουσι τοὺς μυσικοὺς τοὺς μυσικοὺς, οἱ ἦ φορακίδες ὀρχοῦνται ἀκολάστως κιθάραι καὶ κοσμικοὶ, καὶ οἱ λαϊκοὶ μὲν ἢ παιδῶν αὐτῶν κρίνουσι τοὺς ἰδιωτῶν χόρους, καὶ ἀναιδῶς φωνάζουσι, ἢ οἱ κιθαρῳδοὶ ἀρχοῦνται, καὶ ὅταν καλαπίσθωσιν.

ΦΟΡΑΣΑΙ. *Conjicere*, *Conjecturare*, Στοχάζεσθαι. φορασιὰ, *Conjectura*, Στοχασμός.

ΦΟΡΕΙΝ, *Venire*, *Accedere*, *Adesse*, quomodo

sese aliquo transferre Latini dicunt: qua notione vocem hanc passim usurpat Sguropulus in Historia Concilij Florentini: sect.10. cap. 6. ὁρίζει ὧν ἵνα ἐπιγράψῃ μὴ τ' ἄλλων καὶ ὑμῶν, καὶ φορίσῃ ἄνεμον καὶ ὡς τῷ ὄντι. Infrà: καὶ πάλιν μανθάνω ὁ βασιλεὺς ὅτι ὧν ἐπιγράφομαι, ὧν φορίζομαι. Ita φορῶν, & συμφορᾶν eadem sect. sub finem, sect.7. initio, & cap.4.10. sect. 11.cap.4. sect.12. cap.5.

Φορῶν, *Adducere.* Vide in Φίρω.

ΦΟΡΕΙΝ, Φορίνω, *Vestem induere, amictum gestare, veste uti, ἀμφιέννυσθαι* τ' χιτῶνα. Eustathius Il. δ. τὸ ᾧ, ἐφόρει, δηλοῖ ῥᾳδ τὸ ἔφορ· καῖ ᾧ κοινότερον καὶ ἐπὶ ἐσθῆτος, φορᾶ γὰρ ἱμάτιον, &c. S. Athanasius Orat. illud Lucæ, *Eunte autem illo*, &c. Εὖα, γυνὴ Μαρία, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς ἄνθρωπος ὁ λόγος, ἄνθρωπος ὢν ἐφόρεσε ὁ Χριστός. Joan. Moschus in Limon.cap. 134. δός μοι σακκομάχιλα, ἵνα φορέσω λῶ γὰ γυμνός. Et cap.168. ex edit. Coteleriana: φαγὼν καὶ πιὼν παλαὶ, καὶ φορέσαι καλὸς διακάμηθι. Apophthegmata Patrum in Panephio num.1. καὶ ἀσπάσθην ἀπὸ τῶν κέλλων, καὶ ἐφόρεσεν ἱμάτια ἐπαιτικά, καὶ ἐξελθὼν ἐνέφρασεν ὁ μέγα αὐτῷ, καὶ πάλιν ἀσελθὼν, ἐφόρεσε τὰ ἴδια ἱμάτια. Theorianus in legat. pag. 192. περίεργ τ' ἁγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν Πατριάρχιλα φορέσαι τὰ ἱερατικὰ αὐτοῦ, ἔπα φορᾶν αὐθὶ τῷ θείαν ἐκλειλῶν λειτουργίαν. Symeon Thessalon. de sacris Ordinat. cap.7. pag.157. ὁ ὑποφήτης ᾧ ὁ τῷ διακονικῷ φορέσας, καὶ ἐπιγονάτιον περιθμῷ, &c. Vide Philotheum Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag. 3. litteras Pontific. apud Habertum in Archierat. pag. 561. &c.

Φορμῷ, *Vestitus*, ἐνδυμῷ, apud Portium: φορμῷοι πάντες, *omnes cum sacris vestibus*, in Concilio Florentino sess. 16. & in Euchologio Goari pag 667.

Φορίναι, *Induere.* Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὅταν τοίνυν ἄρξῃ φορίνειν ὁ Πατριάρχης, &c. Catalogus Offic.Eccl.Constantinop. ex Cod. Reg. Ὁ ἐπὶ τ' γονάτων φορίων τῷ Πατριάρχῃ τὸ ἐπιγονάτιον. Euchologium Allatianum apud Goarum pag.284. καὶ φορίνη αὐτ τὰ ὑπομάνικα, ᾧ λέγω, &c. Adde pag. 607.

Φόρεμα, *Vestis, Vestitus*, ἐνδὺς, ἔνδυμα. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Ἐνδῦται, Ῥῆχε ᾧ φορέματ. Glossæ Basil. φραιλίξτα, τὸ φόρεμα Ῥωμαϊκὸν. Apophthegmata Patrum in Josepho Panephio num.1. μὴ ἀλλάξω δὲ τ' ἀτίμου φορέματ. Nicetas in Manuele lib.6. n.8. γυναικέαν σολὴν περιπεμφθεν. Ubi Codex Græcobarb. φόρεμα præfert. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Opinat. Græcor. num.12. καὶ ὅτι ᾧ ἔχειν καθαρὰν πίστ ὡς τ' θεὸν μίλας χηματίζῃ διάβολ, ᾧ ἐνδὺς ἄγων φορίνη ὡσὰν φόρεμα τ' ἀπιθυμίαν ἐκείνα σώματ. Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat.cap. 5. extr. τοίνυν οἱ διάκονοι ᾧ ἱερᾶς ὁμοῦ ἱματίοις ἄνωθεν ἐνδύνῃ ἀμφία, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σταιδία, ᾧ λοιπὰ στιχάθι φορέματ, &c. Utuntur præterea, Acta Concilij Florentini pag. 8. edit. Labbei, Codinus de Offic. cap.4. num. 15. cap.6. num. 29. 31. 36. 37. cap. 11. num. 2. &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 158. Demetrius Zenus in Batrachom. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 135. &c.

Παφόρεμα, *Tota vestis, Vestes omnes*, apud Crusium in Turcogr.

Φορεσιὰ, *Forma habitus, vestimenti.* Corona pretiosa: φορεσία, *habitus*, σχῆμα. Chronicon Alexandrinum pag.274. σύμπαντον τ' βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ ἀξίων ἀλιῶν Ῥωμαϊκῆς πολιτείας. Theophanes an.31. Justiniani, de Avaribus: ἃ ᾧ λοιπὴ φορεσία αὐτῷ ὁμοία τ' λοιπῶν Οὔννων. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. p.134. ὡς βραδιλικὴν ἐξουσίαν, ἢ διὰ πάντων αὐτῶν, ᾧ ὡς φορεσίαν, &c. Joannes Antiochenus pag.825. & ex eo Suidas in Ἀδιανῶ· ὡς ᾧ συμμάχους παρ' αὐτῶ λαβὼν, ᾧ τ' σύμβιο φορμὴν, καὶ τ' φορεσίαν αὐτῷ χαλάσας. Mauricius lib. 12. Strateg. cap.8. de ocreis: ὡς τοῦτον ὁ τ' ἀδοιπορίαν τὰ ὑποδήματα ὄντα, ἀλλὰ ᾧ ἐκεῖ τῷ φορεσίαν βραδύνα. Et in Præfat. pag.5. λιτὸν τι ᾧ ἁπλοῦν ἐκεῖ τῷ διαίταν ᾧ φορεσίαν, ᾧ μὴ ποικίλον ᾧ κομπὸν ἐκεῖ τῷ ὡς ἑαυτὸ θεράπειαν. Anonymus Astronomus MS. Colberteus: ὥσπερ χρύσια φορεσία αὐτῶ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ σι ςολίσω φορεσίες πολλὰ μαργαριτάρια.

Alibi:

Καὶ γυναικὸ μάθρλο φορεσιὰν ςόλισε ᾧ ἀνεμαθὸν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Πολλοίχνο τύτιον φορίσιον ἀποτὸς ἰδικούς τυ.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μίαν ἄχασι τῷ φορεσίαν Φραγκίσις καὶ Ῥωμίοις.

Vide Cedrenum pag. 19. Nomocanonem Photij tit. 3. cap.1. 10. &c.

Φορίσιν, apud Codinum de Off. Palat. cap.6. num. 31. ex Cod.Reg.

ΦΟΡΙΑΜΟΣ, τὸ κιβώτιον, in Lexico MS.

ΦΟΡΊΜΗ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ὑγρὰ ςυπτηρία, *Alumen liquidum.*

ΦΟΡΚΊΑ, apud Paulum Æginetam lib.3.cap.18. *Forceps*, ut quidam volunt.

ΦΟΡΜΆΡΙΑ, *Formula, sententia mortis.* Suidas: Φορμάρια, ᾧ Ῥωμαῖοι, Χειρόγραφα θανάτου. Ammianus lib.14. *ablato pretioso Regina monili id assecuta est, ut ad Honoratum tum Comitem Orientis, Formula missa, lethali odio, scelere nullo contactus idem Clematium, nec hiscere, nec loqui permissus, occideretur.*

ΦΟΡΜΊΖΕΙΝ, *Exulcerare.* Maximus Cythærensis in Synax. 4. Sept. ταῦτα τὰ λόγια ἐξεφόρμισεν τ' Βασιλέα, ᾧ τὺς σὺν αὐτῷ.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ πτώματα. Vide in Τελώνια.

ΦΌΡΟΙ, *Imagines Imperatorum.* Isidorus Peluſiota lib.1. Epist.337. τὸ ἄχρις Λιπαίου φέρε, ᾧ Τριῶν ταβερνῶν τῷ Λιπᾶ. ὁ τ' τ' Ἀποστόλων πράξεων ἁρμόσας, τόπος τινὰς ἐκμαίνει πρὸ τ' Ῥώμης, τ' μὲν ἀπὸ τινὰ Λιπαίου ἔχοντα, ὡς ἐκεῖ, ᾧ φόρον ἐκάνου καλούμενον, ὡς μέχρι νῦν αἱ τ' βασιλέων εἰκόνες τῶδε φόρου προσαγορεύνῃ. Eadem habent Oecumenius in Acta Apost. cap. 40. & Theophylactus in eadem Acta cap.18. Sed unde orta hæc vox, alij fortè indicabunt: in Glossis Basilic. φόρῳ, εἰμαιδόδαξε.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΙ. Vide in Τελώνια.

ΦΌΡΟΣ, *Forum*, Ἀγορὰ, in Glossis Græcolat. Suidas: Φόρῳ, τὸ πωλητήριον, ὁ τόπῳ ὃν ᾧ πωλῶν τὰ ὄνια. Scholiastes Oppiani lib.2. Halieut. Ἀγοραὶ, τὸ πλῆθῳ, ὁ τόπῳ ὡς ὃν καθίζων, ὁ φόρῳ. Olympiodorus: ἐπισύδρομαι, ᾧ φόρους, ἤγουν, καὶ πυκνὰς, καὶ πυκνὰς, &c. Scholiastes Theophili Antecess. lib.2. tit.1.§. 40. ὡς τ' φόρου ᾧ ὡς τ' Αὐγούστου. Justinus Apol.2. ὃν τῷ φόρῳ τ' Τραϊανῦ. Chronicon Alexandr. in Constantino M. ubi de Constantinopoli: εἶσας ᾧ φόρου μέγαν. Acta S. Maximi Confess. pag.65. ἀναγομὲν σε ὡς τῶν πόλιν, ᾧ ἱςῶμεν ὡς τ' φόρου διδιμίνου, &c. Constantinus Porph. in Basilio num.91. edit. Combef. ᾧ τῷ ἀγορᾶν, ἢ φόρῳ φροσαγορεύῃ. Utuntur passim scriptores ac præsertim Byzantini, Evagrius lib. 18. Anna Comnena pag. 52. 68. Zacharias Papa lib.3. Dialog. cap.7. & alij à nobis laudati in Constantinopoli Christ. lib.1. ubi de Foris urbis.

Item *Forum juridicum.* Phebamon Sophista de Figuris Rhetoricis, MS. ὡς ἂν ἄπω, Ὁ δῶτα ὁ σχολαστικὸς ὧδε, ᾧ ὧδ ὁ φόρῳ. Auctor innominatus: ὡς ὑπεναίσιον τοῖς νόμοις τοῖς διαιρζομένοις τῷ φόρῳ τὺς ἐπάγομένοις

γομβίων τῷ φόρῳ τὰς ἐσάγουσας ἵππους. Φόρι παραγραφὴ, *Fori præscriptio*, in basilicis tom.1. p.750.

Ἀπίφορον, *Locus ante Forum.* Nicephorus Presbyter in Vita MS. S.Andreæ Sali: ἐν μιᾷ τῶν τῇ ἡμέρᾳ παιζόντων ὁ ἅγιος ἐντὸς ἀπιφόρου, &c.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ, *Coactus*, Βιβιασμένος, in Corona pretiosa.

ΦΟΡΤΟΥΝΑ, Φυρτοῦνα, *Tempestas, maris æstus*, Ζάλη, Πλημμυρὶς, Κύματων ἰμβολή. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Τρικυμία, Φυρτοῦνα. Chronicon Manuelis Malaxi MS. pag.567. ἀπέστειλε κάτεργα πολλὰ τὰ φέροντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Χαζαρίας, καὶ ὑπάρχοντα τὰ κάτεργα τὰ ἔνερα φορτοῦνα μεγάλα, καὶ ἐκάθησαν ἡμᾶς μῆνας ἑξήκοντα. Dorotheus Monembasiota in in Synopsi histor. ὅταν κάμνει φορτοῦνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνει νύκτα φορτοῦνα, ἡ θάλασσα ὅλη κάμνει νύκλα φοβερά. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 61. λοιπὸν ὅσον τύχει τὸ ὕψος αὐτὸ τὸ νερὸ ἀπὸ φορτοῦνας, ἢ χίονας, καὶ παραχας ξυχῶν τοιοῦτον ὕψος βλαβερώτερον. Idem in Præfat. ἡ τὰ θαλάσσια (ζῶα) ἐνεργίζειν ὅταν θέλῃ τὰ ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς, τὰ ἔνερα φορτοῦνα. Adde cap.101. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἀμὰ ἐξῶντες τὰ ἐσυκώθη μία φορτοῦνα μεγάλη ἢ χαλάζι ὁμοῦ, &c. Vide pag. 96.113. Maxim. Cythær.28. April.&c.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ, *Onerare*, *Onus imponere*, Βαρεῖσθαι, φορτίζειν, φόρτον ἐπιτιθέναι. Corona pretiosa: Φορτωμένος, *Onustus*, φορτιζόμενος Pantaleon de Miraculis S.Michaëlis, MS. πλεύσας καμάλους φορτώσεως κριθῆν καὶ ὕλαιον. Theodorus Episcopus Paphensis in Vita MS. S.Spiridonis: φορτώσας τὰ ἄλογα, ἢ ἀπιτιθὲν ἐς τὸ ἅγιον τάφον, &c. Anonymus post Theophanem pag.434. λαβόντες ὁ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, — ἐφόρτωσαν πάντα ἐς τὰς ἁμάξας. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 3. ἀσῶσαι τὰ ζῶα ἀφὸς τὸ φορτώσαι αὐτὰ μέχρι ἢ τὸ ἄμβωνος. Anonymi Doctrinæ MSS. τὸ ἐπάνω ἐς τὸ ἐφόρτωσαν τὸ σαυρὸν ἐς καλάθρια; &c. Historia Apollonij Tyrij:

Εἰς σὲ καράβιν ἔβαλε, ἢ φόρτωσε μὲ τζόμον
Σιδήριν ὅσον πάνιμε; καὶ κίνησε τὸ δρόμον.

Alibi:

Τρίχα πιεζαμβάνει τὸν μὲ δάκρυα φορτωμένον.

Vide Theophanem an.12. Constantis, Simeon. Logothet. in Leone Armenio n.10. &c.

Φόρτωμα, *Onus*, *Sarcina*, ἄχθος, φορτίον.

ΦΟΣΣΑ, *Fossa*. Glossæ Basilic. κάτεργον, τυτέστι φόσσαν, ἢ ὑμᾶς καλύμβου κατέχειν. Julius Africanus de Apparatu Bell. ἔξωθεν ὁ τοιοῦτος τάφρον καθεστήκειν τριβόλους σιδηρᾶς πήγνυσι, ἢ φόσσας μικρὰς ἐχούσας ὕδωρ ἐνδοθεν σκόλοπας, πεδάγρας, ἢ παγιδεύσεις. Mauricius lib. 4. Strateg. cap.3. τὰς πλάγιας τῶν ἐχθρῶν ἀπώλειαν, τὰς μὲν ὡς ἐμπιπτούσας ἐν τῇ φόσσῃ, τὰς ὁ ὡς τραπείσας ἐπὶ τὸ ἀδυνάτῳ συμπλήματι. Adde lib. 10. cap. 4. Leonem in Tact. cap.11. §.8. cap.14. §.43. cap.20. §.40.

Φῶσα. Theophanes an.1. Leonis Isauri: ὤρυξεν φῶσαν μεγάλην, &c. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. φῶσα, ὀρύξαι exponitur.

Φωσίσαι. Scholiast. Demosth. in Orat. Chersonn. εἰρὰς ἐκάλουν οἱ Θρᾷκες ἢ οἱ Λίβυες, ἃ νῦν φωσιὰ ἰδιωτικῶς.

Φωσᾶν, *Fossam facere*. Apomasar in Myster. Θεμελιάσαι, ἱσοπλισίαν, φωσατίσαι, iterum: κωνγιλίσαι, φωσατίσαι. ἑτοιμασίαν.

Φωσίσαι, eâdem notione, apud Mauricium lib.8. Strateg. cap.1. πάλαμῶ διάβασις ἀκωλύτῳ, τὸ φωσῆσαι αὐτὸ τὸ πάλαμον, καὶ βαθέαν ὀρύξαι τάφρον, &c.

ΦΩΣΣΑΤΟΝ, *Fossatum*, *Fossa*. Procopius Gazæus in lib.1 Regum cap.20. ἀπὸ μὲν Ἕλλησι τάφρον, ἀπὸ ὁ Ῥωμαίοις, φωσάτον. Glossæ MSS.ex Cod.Reg. 1727. ἅματρι, τὸ καλύμβιον παρ' Ἕλλησι τάφρον, καὶ ἀπὸ Ῥωμαίοις φωσάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἅματρι.

Φωσάτον, Φοσάτον, Φυσάτον, Φυσάτον, *Castra fossis circumducta*, atque adeo ipse *exercitus*. Glossæ Basilic. Φόσσα δὲ δοχεῖον ὕδατος χαροποιητ, ἐξ οὗ ἡ φοσσάτον ἐφάλει καλῶν, μεθ' ὃ τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τῶν τ πόλεων γλῶ ἀσυλλόγιστον ἄρξῃ ποιῶν τ φρον, ἤτοι ταραμβολὴν, ἤγουν κάστρον, τυτέστι φόσσαν, ἵνα ὑμᾶς καλυμβῦ καθέναι. Eædem Glossæ: Κάστρον, ἤγουν φοσσάτον. Basilius in exercitat. Grammat. φοσσάτον, ὁ στρατός. Maximus Mazari Monachus in Canone MS. φοσσάτον, τὸ πλῆθος τ στρατεύματος. Chrysostomus Homil.23.in Epist.ad Ephes. ὁ παρὼν βίος ὁδός τις ἐστὶ στρατιᾶ, καὶ ὡς ἂν ὄπεσθε, τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς φοσσάτον. Leo in Tactic. cap.17. §.19. καὶ ὀλίγον διάστημα τὸ φοσσάτον, ἤγουν τὸ ἄπλητον, μιλιάσιον. Idem cap.10. §.40. ὑπὸ χαρακὸς πῶς ἢ φοσσάτῳ φρορεύεσθαι. Mauricius lib. 12. Strateg. cap. 22. πῶς δεῖ ἁπλῆλα γίνεσθαι, ἤτοι φοσσατα. Urbicius: βασταγαὶ παπυλειώτων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τυπων κατάτηξιν φοσσάτων ἢ σιδάτων ἐργασίαν. Constantinus de Adm. Imp.cap.46. καὶ βιαζόμενος κτῆσαι ἐχεμῦθ φοσσάτον κατά τι τ κάστρα Λόμβαρτζίας, καὶ τ χώρας αὐτῆς, ἃ αὐτ τ Ῥωμανίας. Anna Comnena lib.11. pag.312. καὶ τὸ ἀποροπλυθὲς τ Φραγγικὸν φοσσατον. Pag.330 τὸ τ Νορμάνων φοσσάτον καθίλκυσεν. Pag.340. μετ τ ἱππικὴν φοσσάτου παραλαμβάνει τὴν λογγιάδα. Meminit denique Procopius lib.3. de ædific. Justiniani, castri quod Λεοντος φοσσάτον appellabatur. Occurrit passim apud Tacticos, aliosque Scriptores, Cedrenum an.32. Justiniani, Michaëlem Attaliatam tit. 56. Achmet. cap.300. in Actis S.Maximi n.1. 31. &c.

Φωσάτον, φωσάτον, cum, ω, interdum habent, & sæpe scriptores: Chronicon Alexandrin. pag. 906. 914. &c. Theophanes pag.329. Harmenopulus lib. 1. tit.16. §.8. Martyrium SS. XL. Patrum Sabaitarum num.9. 12. Vita S.Bacchi Junior. pag. 101. Ducas Hist. pag. 33. 108. 115. 122. Joannes Cananus de Bello Constantinop. &c.

Φωσάτον. Glossæ Græcobarb. ἄγορα, ἄθροισις, σύρλησις, στρατὸς, φωσάτον, στρατία. Theophanes pag. 198. καὶ ἐποιήσαλο φωσάτον, καὶ ἠξάλο πιέζειν τινὰς ἐξ αὐτῆς. &c, pag.424. στρατοπεδεύσας ὁ ἐς Βερσωνίαν ὡς ἀπὸ σημείου τριάκοντα τ βασιλικὸν φωσάτον. Ilias Græcobarb. Nicolai Lucani lib.3. initio:

Ἀφ' ὧν μὲν τὰ δύο φωσάτα ἐντειναίδυσαν ἐς μάχλιν.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.1.

Ὅπου αἴξιαν τὰ κρατῶν, φωσάτα τὰ δηλίβων.

Occurrit etiam apud Leonem in Tactic. cap.8. n.14. in Hist.Politica, &c.

Φωσατεύειν, Φωσατεύειν. *Metari*, *Castra locare*, *eáque fossa circumducere*. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ σὺν τῷ Βασιλεῖ κῦ τ Σκυθῶν ἐπὶ τὸν Εὐρωπὸν ἐφωσάτευσεν. Theophanes an. 7. Justiniani: Βιλισάριος ὁ ἐς Δίκιμον ὢν, ὑδὲν τούτων ἴσμενε· ἀλλὰ χαράκωμα περιβαλὼν, ἐφωσάτευσεν, an.7. Constantini & Irenes: καὶ πλησαμὸν φωσατεύσαι μίλλων ἐπὶ τὰ ἀνάλολικὰ μέρη, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἰδόντες ὁ λαὸς τ Μιχαὴλ τυραννοῦντα, ὁμαζόθεν πολὺς λαὸς, καὶ ἐφωσάτευσεν ἐν νίσι ὁ Μιχαὴλ καθυπάτου τινός. Anonymus MS.de Bellis Francorum in Morea:

Βυλλὼ ἐζήτησεν ὅλων, τόπον να φωσαλιάσῃ.

Παραφωσᾶν, *Juxta castra metari*. Theophanes anno 24. Heraclii: κατὰ πρῶτ τ Βαρσανάσιον πόλεμον παραφωσᾶν. Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an.3. Carini: ἡ παραφωσεύσασις οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτ αἰχμάλωτον, &c. Legendum enim παραφωσεύσεις: nisi hæc vox, *declinantes*, vel *recedentes à via*, significet, legendumque sit παραφωσεύσεις.

Φωσαλιῶς, *Cum exercitu*, Galli dicunt, *en corps d'armée*. Theophanes an.3. Leontij: ἡ ὡς περίδρομον λιτὴν ὕδατα παραλαβὼν, ἐξῆλθεν φωσαλιῶς ἐπαλλάσσων.

sese aliquo transferre Latini dicunt: qua notione vocem hanc passim usurpat Sguropulus in Historia Concilij Florentini: sect.10. cap. 6. ὁρίζει ὧν ἵνα ὑποχρεώσῃ μὴ τ' ἄλλων ἢ ὑμᾶς, καὶ φορίσῃ ἄνεσιν καὶ εἰς τὼ ἴσωσιν. Infrà: καὶ πάλιν μαθὼν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄτε ὑπογράψομεν, ἄτε φορίζομεν. Ita φορᾶν, & συμφορᾶν eadem sect. sub finem, sect.7. initio, & cap.4.10. sect. 11.cap.4. sect.12. cap.5.

Φορᾶν, *Adducere.* Vide in Φέρω.

ΦΟΡΕΙΝ, Φορέειν, *Vestem induere, amictum gestare, veste uti,* ἀμφιέννυσθαι τ' χιτῶνα. Eustathius Il. δ. τὸ ᾧ, ἐφόρει, δηλοῖ μὲν τὸ ἐφόρ· καὶ ᾧ κοινότερον ἐπὶ ἐνδύσεως, φορᾷ γὰρ ἱμάτιον, &c. S. Athanasius Orat. illud Lucæ, *Eunte autem illo*, &c. Εὖα, γυνὴ Μαρία, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Χριστὸς· ἄφρων ὁ Ἀδάμ, ἄνδρα φορεῖ ὁ Χριστός. Joan. Moschus in Limon.cap. 134. δός μοι σακκομαχίαν, ἵνα φορέσω· ἰδοὺ γὰρ γυμνός. Et cap.168. ex edit. Coteleriana: φαγεῖν καὶ πιεῖν πολλὰ, καὶ φορέσαι καλῶς δυνάμεθα. Apophthegmata Patrum in Panephio num.1. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν κέλλαν, καὶ ἐφόρεσεν ἱμάτια ἐσαιτικὰ, καὶ ἐξελθὼν ἐκάρεσεν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πάλιν ἀπελθὼν, ἐφόρεσε τὰ ἴδια ἱμάτια. Theorianus in legat. pag. 192. περίεργ τ' ἀγιώτατον καὶ οἰκουμενικὸν Πατριάρχου φορέσαι τὰ ἱερατικὰ αὐτοῦ, ὅσα φορᾷ ἅπαξ τὼ θείων ἐκλιλῶν λειτουργίαν. Symeon Thessalon. de sacris Ordinat. cap.7. pag.157. ὁ ὑποψήφιος ᾧ ἐν τῇ διακονικῇ φορέσας, καὶ ἐπιγονάτιον περιθέμενος, &c. Vide Philotheum Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag. 3. litteras Pontific. apud Habertum in Archierat. pag. 561. &c.

Φορεμδύω, *Vestitus*, ἐνδεδυμένος, apud Portium: φορεμδυοι πάντες, *omnes cum sacris vestibus*, in Concilio Florentino sess. 16. & in Euchologio Goari pag 667.

Φορέσαι, *Induere.* Demetrius Gemistus MS. de Sacra Patriarchæ Liturgia: ὅταν τοίνυν ἄρξῃ φορέσαι ὁ Πατριάρχης, &c. Catalogus Offic.Eccl.Constantinop. ex Cod. Reg. Ὁ ἐπὶ τ' γονάτων φορέσας τῷ Πατριάρχῃ τὸ ἐπιγονάτιον. Euchologium Allatianum apud Goarum pag.284. καὶ φορέσα αὐτὰ τὰ ὑποκάμισα, ᾗ λέγει, &c. Adde pag. 607.

Φόρεμα, *Vestis, Vestitus*, ἱμάτιον, ἔνδυμα. Glossæ ad Iliadem barbarogr. Ἐνδύτας, Ῥοῦχα ἢ φορέματα. Glossæ Basil. σκαῦλξτα, τὸ φόρεμα Ῥωμαϊκόν. Apophthegmata Patrum in Josepho Panephio num.1. μὴ ἀλλάξῃ δὲ τ' ἀτίμου φορέματος. Nicetas in Manuele lib.6. n.8. γυναικεῖον σολὴν περικόμβου. Ubi Codex Græcobarb. φόρεμα præfert. Nomocanon laudatus ab Allatio in lib. de Opinat. Græcor. num.12. καὶ ἐὰν ᾖ ἔχῃ καθαρὰν πίστιν εἰς τ' Θεὸν μίλας χηματίζῃ διάβολος, ᾗ ἐνδύῃ ἄγιον φόρεμα ἢ ἀπεθαμένου ἐκείνου σύμαλος. Symeon Thessalonic. de sacris Ordinat.cap. 5. ext. τοίνυν οἱ διάκονοι ᾗ ἱερεῖς ὑμεῖς ἱματίοις ἄγαθοι ἐνδύῃ ἀμφία, καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ σκιάδια, ᾗ λευκὰ σκιάδια φορέματα, &c. Utuntur præterea, Acta Concilij Florentini pag. 8. edit. Labbei, Codinus de Offic. cap.4. num. 15. cap.6. num. 29. 31. 36. 37. cap. 11. num. 2. &c. Malaxus in Hist. Patr. pag. 158. Demetrius Zenus in Batrachom. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 135. &c.

Παφόρεμα, *Tota vestis, Vestes omnes*, apud Crusium in Turcogr.

Φορεσιὰ, *Forma habitus, vestimenti.* Corona pretiosa: φορεσία, *habitus*, σχῆμα. Chronicon Alexandrinum pag.274. σύμπαντες τ' βασιλικῆς φορεσίας ταβλία πορφυρᾶ ἄξια δηλονότι Ῥωμαϊκῆς πολιτείας. Theophanes an.31. Justiniani, de Avaribus: ἡ ᾗ λοιπὴ φορεσία αὐτῆς ὁμοία τ' λοιπῶν ὄντων. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. p.134. εἰς σφαιριστὴν ἐξοπλισιν, εἰς δαπάνην αὐτοῦ, ᾗ εἰς φορεσίαν, &c. Joannes Antiochenus pag.815. & ex eo Suidas in Λέων ὡς ᾗ συμμάχους παρ' αὐτοῦ λαβὼν, ᾗ τ' σύμαλος φροντὶς, καὶ τ' φορεσιὰς αὐτῆς χαλάσας. Mauricius lib. 12. Strateg. cap.8. de ocreis: ὡς τούτων ἐν τ' ὀδοιπορίαις ὠφελιμώτατον ὄντων, ἀλλὰ ᾗ ἀεὶ τὼ φορεσίων βραδύτατον. Et in Præfat. pag.5. λιτὸν τε ᾗ ἁπλῶν ἀεὶ τὼ διαιτῶν ᾗ φορεσίων, ᾗ μὴ ποικίλον ᾗ κομψὸν ἀεὶ τὼ εἰς ἑαυτὸ θεραπείαν. Anonymus Astronomus MS. Colberteus: ὥσπερ χρεία φορεσίας αὐτοῦ, &c. Historia Apollonij Tyrij:

Νὰ σι σολίσω φορεσίες πολλὰ μαργαριτάρια.

Alibi:

Καὶ γιατὼ μάθρίω φορεσιὰν σίνου ᾗ ἀνεμώνῃ.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Πολλοίχαν τίτιον φορέσιον ἀπιτὺς ἰδικύς του.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Μίαν ἄχασι τὼ φορεσίαν Φραγκάνις καὶ Ῥωμέσις.

Vide Cedrenum pag. 19. Nomocanonem Photij tit. 3. cap.1. 10. &c.

Φορέσιν, apud Codinum de Off. Palat. cap.6. num. 31. ex Cod.Reg.

ΦΟΡΙΑΜΟΣ, τὸ κιβώτιον, in Lexico MS.

ΦΟΡΊΜΗ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ὑγρὰ στυπτηρία, *Alumen liquidum.*

ΦΟΡΚΊΑ, apud Paulum Æginetam lib.3.cap.18. *Forceps*, ut quidam volunt.

ΦΟΡΜΆΡΙΑ, *Formula, sententia mortis.* Suidas: Φορμάρια, ἀπὸ Ῥωμαίων, ἀπόφασις θανάτου. Ammianus lib.14. *ablato pretioso Regina monili id assecuta est, ut ad Honoratum tum Comitem Orientis, Formula missa, lethali odio, scelere nullo contactus idem Clematius, nec hiscere, nec loqui permissus, occideretur.*

ΦΟΡΜΊΖΕΙΝ, *Exulcerare.* Maximus Cytherensis in Synax. 4. Sept. ταῦτα τὰ λόγια ἐξεφώνησεν τ' Βασιλεὺς, ᾗ τὰς σὺν αὐτῷ.

ΦΟΡΟΛΟΓΑ πνεύματα. Vide in Τελώνια.

ΦΌΡΟΙ, *Imagines Imperatorum.* Isidorus Pelusiota lib.1. Epist.337. τὸ ἄχρις Ἀππίου φόρου, ᾗ Τριῶν ταβερνῶν τῇ Λύκῃ ἐν ᾧ τ' Ἀποστόλων πράξεων ἐμνήσθην, τόπους τινὰς σημαίνει πρὸ τ' Ῥώμης, τ' μὲν ἑπτὰ τινὰ Ἀππίᾳ ἴχνεσθαι, ὡς ἐκεῖ, ᾗ φόρον ἐκάστῳ καλεῖσθαι, ὡς μέχρι νῦν αἱ τ' βασιλέων εἰκόνες τῶδε φόρου προσαγορεύονται. Eadem habent Oecumenius in Acta Apost. cap. 40. & Theophylactus in eadem Acta cap.28. Sed unde orta hæc vox, alij fortè indicabunt: in Glossis Basilic. φόρῳ, εἰμαιδόδαξι.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΙ. Vide in Τελώνια.

ΦΌΡΟΣ, *Forum*, Ἀγορὰ, in Glossis Græcolat. Suidas: Φόρῳ, τὸ πωλητήριον, ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὄνια. Scholiastes Oppiani lib.2. Halieut. Ἀγορὰ, τὸ πλῆθος, ὁ τόπος εἰς ὃν καθίζουσι, ὁ φόρος. Olympiodorus: ἱππόδρομοι, ᾗ φόροι, ᾗ ναοὶ, καὶ πηγαὶ, &c. Scholiastes Theophili Antecess. lib.2. tit.1.§. 40. εἰς τ' φόρου ᾗ εἰς τ' Αἰγύπτιον. Justinus Apol.2. ἐν τῷ φόρῳ τ' Τραϊανοῦ. Chronicon Alexandr. in Constantino M. ubi de Constantinopoli: εἶδεν ᾗ φόρου μέγαν. Acta S. Maximi Confess. pag.65. ἀσάγομέν σε εἰς τὼ πάλιν, ᾗ ἱστῶμεν εἰς τ' φόρου δεδομένου, &c. Constantinus Porph. in Basilio num.91. edit. Combef. καὶ τὼ ἀγορᾶν, ἢ φόρῳ προσαγορεύῃ. Utuntur passim scriptores ac præsertim Byzantini, Evagrius lib. 18. Anna Comnena pag. 52. 68. Zacharias Papa lib.3. Dialog. cap.7. & alij à nobis laudati in Constantinopoli Christ. lib.1. ubi de Foris urbis.

Item *Forum juridicum.* Phebamon Sophista de Figuris Rhetoricis, MS. εἰς ἀνάπαυσιν, Ὁ δεῖνα ὁ σχολαστικὸς ἦλθε, ᾗ ὅλῳ ὁ φόρῳ. Auctor innominatus: εἰς ἀναιτίους τοὺς νόμους τοὺς διορίζομένους τῷ φόρῳ τὰς ἐπάγομένας

γομάσιν τῷ φόρῳ τὰς ἐναγωνίας ἔτιθεν. Φόρι παραγραφὴ, *Fori præscriptio*, in basilicis tom.1. p.750.

Ἀπὸφορ, *Locus ante Forum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S.Andreæ Sali: ἐν μιᾷ δὲ τῇ ἡμέρᾳ παίζων ὁ ὅσιος ἐπὶ ἀπὸφορῳ, &c.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ, *Coactus*, βιβιασμένος, in Corona pretiosa.

ΦΟΡΤΟΥΝΑ, Φυρίωνα, *Tempestas, maris æstus*, Ζάλη, Πλημμυρὶς, Κύμων ἰμβολή. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Τρικυμία, Φυρίωνα. Chronicon Manuelis Malaxi MS. pag.567. ἀπίσω τὰ κάτεργα πολλὰ τὰ φέρνει τὴν γυναῖκαν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Χαζαρίας, καὶ ὑπάγουν τὰ κάτεργα τὰ ὕστερα φορτώνα μεγάλα, καὶ ἐχάθησαν ὁμοῦ μὲ ἀνθρώπους. Dorotheus Monembasiota in in Synopsi histor. ὅταν κάμνει φυρίωνα, ἡ παλαίστρα ὅλη κάμνει νύκτα φυρίωνα, ἡ παλαίστρα ὅλη κάμνει νύκτα φοβερά. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 61. λοιπὸν ὅσον τύχει νὰ ᾖ αὐτὸ τὸ νερὸ ἀπὸ φυρίωνας, καὶ χίονας, καὶ ταραχὰς στοιχῶν τούτων ᾖ βλαβερώτερον. Idem in Præfat. καὶ τὰ θαλάσσια (ζῶα) ἐτυραΐζουσιν ὅταν θάλασσα νὰ ἀλλάξῃ ὁ καιρὸς, νὰ γένῃ φορτώνα. Adde cap.101. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. ἀμὰ ἐσώθησε νὰ ἐσυνάθῃ μία φορτώνα μεγάλη εἰς χαλάζι ὁμοῦ, &c. Vide pag. 96.113. Maxim. Cythær.18. April.&c.

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ, *Onerare*, *Onus imponere*, Βαρεῖσθαι, φορτίζειν, φόρτον ἐπιτίθεναι. Corona pretiosa: φορτωμένος, *Onustus*, φορτιζόμενος Pantaleon de Miraculis S.Michaëlis, MS. πλησας καμήλους φορτώσαι εις καιρὸν καὶ ἴλαον. Theodorus Episcopus Paphensis in Vita MS. S.Spiridonis: φορτώσας τὰ ἄλογα, εἰς ἀπυλῶν ἀς τὸ ἅγιον ταφοι, &c. Anonymus post Theophanem pag.434. λαβόντες ᾖ καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ, — ἐφορτώσαν πάντα ἀς τὰς ἁμάξας. Nicetas Barbarogr. MS. in Murtzuphlo num. 3. πεῖσαι τὰ ζῶα σφὸς τὸ φορτώσαι αὐτὰ μέχρι εἰς τὸ ἀμβωνος. Anonymi Doctrinæ MSS. τὸ ἐπάρασ ἀς τὸ ἐφόρτωσαν τὸ σαυρὸν ἀς καλάμριον; &c. Historia Apollonij Tyrij:

Εἰς σὲ παράθλω ἔβαλε, καὶ φόρτωσε μὲ τρόμον
Σπάρλω ὅλον πάτερα; καὶ κίνησε τὸ δρόμον.

Alibi:

Τρέχει πεταλαμβάνει πλοῖα μὲ δάκρυα φορτωμένος.

Vide Theophanem an.12. Constantis, Simeon. Logothet. in Leone Armenio n.10. &c.

Φόρτωμα, *Onus*, *Sarcina*, ἄχθος, φορτίον.

ΦΟΣΣΑ, *Fossa*. Glossæ Basilic. κάτεργα, τυτίζει φόσσαν, ἕως ἡμᾶς καλύμβου κατώναν. Julius Africanus de Apparatu Bell. ἔξωθεν ᾖ τοιοῦτο τάφρου καθεστῶσι τριβόλοις στυφελιστοῖς, ἢ φόσσαις μικραῖς ἐχούσαις ὑδάτων σκόλοπας, πεδάγρας, ἢ πεδοκλάστρας. Mauricius lib. 4. Strateg. cap.3. τοὺς πλάγιους ᾖ ἐχθρῶν ἀπάλεσαν, τοὺς μὲν ἀς ἐμπεσούσας ἐν τῇ φόσσῃ, τοὺς ᾖ ἀς τραπείσας ἐπὶ τὸ ἀδύνατον ἐυμπλώματι. Adde lib. 10. cap. 4. Leonem in Tact. cap.11. §.8. cap.14. §.43. cap.20. §.40.

Φῶσα. Theophanes an.1. Leonis Isauri: ὄρυξεν φῶσαν μεγάλην, &c. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1708. φῶσαι, ὀρύξαι exponitur.

Φωσίσι. Scholiast. Demosth. in Orat. Chersonn. εἰρὴκε δηλονότι οἱ Θρᾷκες καὶ οἱ Λίβυες, ἃ νῦν φωσία ἰδιωτικῶς.

Φωσᾶν, *Fossam facere*. Apomasar in Myster. Θεμελιατίσεν, ἰφοπλισίσεν, φωσατίσεν, iterum: κωνσταλίσεν, φωσατίσεν. Ἑτοιμασίσεν.

Φωσάσεν, eâdem notione, apud Mauricium lib.8. Strateg. cap.1. πάλαμῶ διάβασις ἀκωλύτῳ, τὸ φωσᾶσαι δεῖ ᾖ πάλαμον, καὶ βαθέαν ὀρύξαι τάφρον, &c.

ΦΩΣΣΑΤΟΝ, *Fossatum*, *Fossa*. Procopius Gazæus in lib.1 Regum cap.20. ἀπὸ μὲν Ἕλλησι τάφρον, ἀπὸ ᾖ Ῥωμαίοις, φωσάτον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1727. Ἀματαρὶ, τὸ καλύμβιον παρ' Ἕλλησι τάφρον, καὶ ἀπὸ Ῥωμαίοις φωσάτον, τοῦτο παρ' Ἑβραίοις ἀματαρὶ.

Φωσάτον, Φοσάτον, Φυσάτον, Φυσάτων, *Castra fossis circumducta*, atque adeo ipse *exercitus*. Glossæ Basilic. Φόσσα δὲ δοχεῖον ὕδατος χαρακτὴ, ἐξ οὗ καὶ φωσάτον ὀφείλει καλεῖν, μισθὸ ὁ τὸ στρατόπεδον ἀς τὴν ᾖ πόλιν γλῶ ἀσυλλόν ἀρξῃ ποιεῖν τάφρον, ὅτε παραβολὴ, ἤγουν κάστρα, τυτίζει φόσσαν, ἕως ἡμᾶς καλύμβου καθίναι. Eædem Glossæ: Κάστρα, ἤγουν φωσάτον. Basilius in exercitat. Grammat. φωσάτον, ὁ στρατός. Maximus Mazari Monachus in Canone MS. φωσάτον, τὸ πλῆθος ᾖ στρατιώτης. Chrysostomus Homil.23.in Epist.ad Ephes. ὁ παρὼν βιος ὁδός τις ἐστὶ καὶ στρατιὰ, καὶ ὡς ἐν ἐρημίᾳ, τὸ λεγόμενον παρ' αὐτοῖς φωσάτον. Leo in Tactic. cap.17. §.19. καὶ ὀλίγον διάστημα τὸ φωσάτον, ἤγουν τὸ ἄπλετον, μιλιαρίσιος. Idem cap.20. §.40. ὑπὸ χάρακος πᾶν ᾖ φωσάτον φρουρούμενον. Mauricius lib. 12. Strateg. cap.11. πῶς δεῖ ἀπλοῦν γίνεσθαι, ἤγουν φωσάτα. Urbicius: βασιλεὺς παυλικίανον, ἀσχολίαι δεῖ τὸν τύπον κατάπηξιν, φωσάτων ᾖ συβάτων ἰργασίαι. Constantinus de Adm. Imp.cap.46. καὶ διαζώματα καῦσαι ἔχεσθαι φωσάτου κατά τι ᾖ κάστρα λάβρακτζίου, καὶ ᾖ χώρας αὐτῆς, ἐς αὐτὴ ᾖ Ῥωμανίας. Anna Comnena lib.11. pag.312. καὶ τὸ ἀπεράντλητον ᾖ Φραγγικὸν φωσάτον. Pag.330. τὸ ᾖ Νορμάννων φωσάτον καθίλοιβεν. Pag.340. μὴ ᾖ ἰππικὸν φωσάτον παραλαμβάνει τὸν Λογγιβάρδα. Meminit denique Procopius lib.3. de ædific. Justiniani, castri quod Λογγίνου φωσάτου appellabatur. Occurrit passim apud Tacticos, aliosque Scriptores, Cedrenum an.32. Justiniani, Michaëlem Attaliatam tit. 56. Achmet. cap.300. in Actis S.Maximi n.1. 31. &c.

Φωσάτον, φωσάτου, cum ω, interdum habent, & sæpe scriptores: Chronicon Alexandrin. pag. 906. 914. &c. Theophanes pag.329. Harmenopulus lib. 1. tit.16. §.8. Martyrium SS. XL. Patrum Sabaitarum num.9. 12. Vita S.Bacchi Junior. pag. 101. Ducas Hist. pag. 33. 108. 113. 122. Joannes Cananus de Bello Constantinop. &c.

Φωσάτου. Glossæ Græcobarb. ἄγορᾶ, ἄθροισις, σύρρυσις, στρατὸς, φωσάτου, στρατία. Theophanes pag. 198. καὶ ἰποκάθητο φωσάτου, καὶ ἤρξατο πιέζειν τινὰς ἐξ αὐτῆς. &c. pag.424. στρατοπεδεύσας ᾖ ἀς Βερσινικίαν ἀς μετὰ συμμάχων τριάκοντα ᾖ βασιλικῶν φωσάτου. Ilias Græcobarb. Nicolai Lucani lib.3. initio:

Ἀφ' οὗ μοῦ τὰ δύο φωσάτα ὑπερηφάνεσαν ἀς μάχην.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib.1.

Σπεῦσαι ἀξίας τὰ κρατῶν, φωσάτα τὰ δηλήθην.

Occurrit etiam apud Leonem in Tactic. cap.8. n.14; in Hist.Politica, &c.

Φωσατεύειν, Φωσατεύειν, *Metari*, *Castra locare*, *eáque fossa circumducere*. Vita MS. S. Stephani Junioris: καὶ σὺν τῷ Βασιλεῖ κῦρ ᾖ Σκυθῶν ἐπὶ τὸν Εὐρίπιλον ἐφωσάτευσεν. Theophanes an. 7. Justiniani: Βελισάριος ᾖ ἐκ Δίκιμον ὢν, οὐδὲ τότον ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα περιβαλὼν, ἐφωσάτευσεν, an.7. Constantini & Irenes: καὶ πλησαμὸν φωσατεύσει μίλλιον ἐπὶ τὸ ἀνάπαλιν μέρη, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: ἰδόντες ὁ λαὸς ᾖ Μιχαὴλ νικήσαντα, ἐμαζώθη πολὺς λαὸς, καὶ ἐφωσάτευσεν ἐκ τὸν ὁ Μιχαὴλ καὶ πάπα τους. Anonymus MS.de Bellis Francorum in Morea:

Βιλλοῦ ἐζάτησεν ὅλων, τόπον νὰ φωσαλιύσῃ.

Παραφωσεύειν, *Iuxta castra metari*. Theophanes anno 24. Heraclii: κ'καὶ ᾠκῆσ ᾖ Βαρβαράσσου πόλιν παραφωσεύσα. Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an.3. Catrini: καὶ παραφωσεύσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτὴ αἰχμάλωτον, &c. Legendum enim παραφωσεύοντες: nisi hæc vox, *declinantes*, vel *recedentes à via*, significet, legendumque sit παραφωδεύοντες.

Φωσαλιᾶς, *Cum exercitu*, Galli dicunt, *en corps d'armée*. Theophanes an.3. Leontij: καὶ ὡς περίδρομον λίτον ὁδὸν παραλαβὼν, ἔξωθεν φωσαλιῶς ἐπαλλάσσων.

Et an. 15. Copronymi: ἐξῆλθον φουαλικῶς, καὶ ἦλθον ἵνα τῇ μαχῇ τάχῃς. Ubi Miscella, *exierunt hostiliter.* Vide Gloss. med. Latin. in hac voce. Constantinus de Adm. Imp. cap. 29. 91. ἀπῆρεν πάλιν φουαλικῶς, καὶ κτῇ τῶν Σελόνων ὥρμισεν. Concilium Nicænum II. pag. 40. edit. Labbei: ὅτι τὸ ἰθὺ τῆ Καρθαγένων φουσατικῶς ἐξέρχεσθαι.

ΦΟΡΤΑΖΕΙΝ, *Onerare*, pro φορτίζειν, apud Scholiastem Basilic. ad lib. 20. pag. 472.

Φορλώσειν, eâdem notione, in lib. 60. eorund. Basilic. tit. 3. pag. 53. & apud Theophanem in Leone Armenio pag. 417. Scylitzem in Romano Argyro pag. 727. &c.

ΦΟΤΕΙΑ, *Ignis*, πῦρ, in Corona pretiosa. Vide infrà Φωλιά.

ΦΟΤΙΝΓΈΣΤΗ, *Plagiola*, in Gloss. Lat. Gr.

ΦΟΥ̃, ὁ Κύπρῳ κύσῳ, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. Vide Ruellium lib. 1. cap. 32.

ΦΟΥΓΑΆΡΟΝ, *Focularis*, *Ignitabulum*, Πυρᾶον.

ΦΟΥΔΟΥΛΊΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ βράκιλον σου ἐφαίνετο ὑπὸ τῆ φουδουλίας.

ΦΟΥ̃ΓΝΑ, *Gena*. Auctor Etymologici: παρειαί, ἤγουν τὸ πιφυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθους, ἤγουν τὰς παρειάς, αἱ καὶ φύσιγγες λέγονται.

ΦΟΥΔΟΥΛΑ, Vide in Φιδύλα.

ΦΟΥ̃ΕΝ, τῷ φυσίων τῆ βαφίου. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. Aliæ: Φυσία, φυὶ τῆ βαφίας, *Phu*, *Nardus creticum*, de quo Ruellius lib. 2. cap. 9.

ΦΟΥΙΑΚΆΧ. Constantinus à Secretis MS. lib. 4. σχοινάνθη, ἡ λεγομένη φοϊακὰχ, &c. *Flos schœni*. Lexicon MS. Botanicum ex Cod. Reg. 1845. φάκακα, τὸ σκαινάνθη.

ΦΟΥΚΑΊΤΑ, φάκα ἄσπρα, ἤτοι κυρίλλια, in Etymologico Suidæ.

ΦΟΥ̃ΚΑΡΟΝ, Φυκάριον, *Fucus mulierum*. Hesychius: Λίκνισα, ῥίζα τῆ φυκίου τὰ γυναῖκα. Rursum: Λιγκνιζόμενον, ἐντρίβεται τῆ παρειᾶς, οἷονεὶ φυκάριον. Vide Φυκαρεῖ.

ΦΟΥΚΑ̃Σ, *Camum*, cervisiæ species, quæ φύκια dicitur Paulo Æginetæ, & φυσικὰ. Alexandro Tralliano lib. 7. cap. 5. in edit. Rob. Stephani, p. 109. πάκια, in edit. Guinterij. Lexicon. MS. Nicomedis Jatrosophistæ: ζύθου, φυκᾶς πινόμενος. Glossæ Botanicæ Colbertæ MSS. ζύθου, τὸ φυκάδι. Symeon Sethi de Facultat. cibor. ὁ λεγόμενος φυκᾶς, ἁπλῶς μὲν καλαστενιζόμενος, ψυχρός ἐστι, σὺν δὲ ἁλύμαι θερμὸς ἔστι. Matthæus Sylvaticus: *Fuca*, *vel Fucach*, *vox Arabica*, *est potus factus ex ordeo & aliis rebus calidis*, *ut zinziber*, *& similia*, *quæ ponuntur in vasis parvis terreis*, *& bene obturantur. Cum aperiuntur*, *salit in altum*, *& vocatur cervisia.* Rursum: *Fuchala*, *Fulchalia*, *potus qui fit de ordeo & aqua*, *Fucadion*, *Gr. i. Focha.* Vide eundem in *Camum*, Cujacium lib. 24. observat. cap. 39. Ruellium lib. 2. de Natura stirp. cap. 18. & infrà in φυκάδιον.

ΦΟΥΚΑ̃Χ, ἰδιχὸν τὸ σχοινάνθη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΎΚΙΟΝ, ἤτοι βρύον θαλάσσης, in Glossis Botanicis ex Cod. Reg. MS. 848. *Alga*, φύκος. Vide Salmasium ad Plinium pag. 1146.

ΦΟΥΚΙ̃Χ, forte pro φυκὸς, seu *Phycos*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 120. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ λαχανιτζίου ὡς φυκὶν, μὴ ὀστρυδομιδίτζια.

Vide in Σπορόφαγον.

ΦΟΥ̃ΚΤΑ, Δρακ. Κλέδυλος. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7. extr.

Καὶ ἀς τὸν φοῦλλον τῆ σπαθὶν πάντα τῆ χέρα τύχοι. Fr. Richardus in Scuto fidei, part. 1. pag. 30. ἡ ὑμπόρεσι τὰ κάμη ἄλλο, ὥσῳ πῶς ἡ μὲ τὸν φοῦστάν τε, ἡ μὲ ἄλλο τίποτις ἔπιρον ἀπ' ἐκεῖνο τὸ γυρὸ, &c. Adde part. 2. pag. 182.

Item Mensuræ genus, δεσμὴ, quantum manu capi potest. Atithmetica adespota: ὁ θαλασσινὸς μόδιος ἐφάλη χωρᾷ εἴτε καθαρὸν καὶ δόντος λιτρας μ'. ἡ φύκιας καὶ ἡ γῆ φύκια, ἡ κύμινον, ἡ λεγομένη αἰθιοπία, ἰσοῦται λίτρας, &c. Alexander Trallianus lib. 4. cap. 1. πιτύρου εἴτε φύκιου μίαν, ῥόδα ξηρὰ ὀλίγα, κικκάβου φοίνικας πίσσι. Ptochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. MS.

Καὶ λίτραν μίαν ἔλαιον, συπίρι φοῦλλαν μίαν.

Occurrit præterea apud Michaelem in Synopsi medicinæ, & alios.

ΦΟΥΤΤΙΑ, *Unguis animalis*, Hieronymo Germano: *Pugio*, Portio, ξυρίδιον.

ΦΟΥΧΧΑ, ἰδιχὸν τῆ σχοίνου τὰ ἄνθη, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Flos schœni*, vel *schini*, seu *lentisci*. Glossæ aliæ Græcobarb. φυκκαα, τὸ σκαινάνθη. Ibid. φυκχὶ ἰδιχὸν, κιναίθη.

ΦΟΥΛΙΑ, *Antrum*, *nidus*, Φωλεός. Physiologus MS. de Natura animalium: ἡ πέρδικα ὅπου ἔχασιν τὰ ἀὐτῆ δα τῆ φωλίας τῆ, τρίχῃ ὡς τὰ ὄρη, τὰ βυσκὰ, ὡς τὰς ἰάπας, ὡς τὰ λαγκάδια.

ΦΟΥΛΙΆΤΟΝ, *Foliatum*, unguenti species. Aëtius: φυλίατον, ἤδῳ μύρῳ θέτον, ὅτου ἀφῇ Ῥωμαίοις καλύμμου χρῶνται ἢ τούτῳ παρ' αὐτοῖς αἱ φλυσίαι τῆ γυναικῶν. Ex eo habet Neophytus. Joannes Jatrosophista MS. cap. 125. καταφέρει φιλὸν μίξαι μὶ τὸ ἔλαιον λεγόμενον φυλιάτον.

ΦΟΥ̃ΛΚΑ, φυλάξεις. Vide in Φύρα.

ΦΟΥ̃ΛΚΟΝ, *Cuneus militum*. Theophanes an. 17. Heraclij: ὁ δὲ Ῥαζάτης καταλαβὼν ἐν αὐτοῖς παράταξιν τρισὶ φύλκοις, καὶ κτῆ τῆ βασιλέως, ἐχώρησεν. Ubi Miscella pag. 555. *Razates vero cum pervenisset illuc*, *& ipse prælium dirigit*, *in cuneis tribus contra Imperatorem procedit.* Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyrogenito num. 41. καὶ ἰδὼν ὁ Θάμβος τὴν ὕμπλεξιν τῶν ὁρῶν τῆ Νικητοῦ Νικηφόρου τὰς παρατάξεις τῆ δυνάμεις καὶ τὰ φοῦλκα τῆ αὐτῆ Χαββαδὰ στιλπνότητα καὶ λευκόχροιαν. Anonymus Tacticus MS. de Tuenda urbe obsessa: δὲ καλαφοκάζουσι τῆ κατὰ τὴ ὥρας, καὶ φοῦλκα φρουκάζουσι τῆ κάστρου μάπελι φρουκόμενοι τοῦτο, εἰ πολέμιοι, ὑπὸ γῆν ὀρύσσει βόθρους. Anonymus: εἰ δὲ ἄλλοι εἰς φυλακὴν καὶ ἐνδίκησιν καὶ βοήθειαν αὐτῆ ἔρχωσαν, καὶ ἡ μύχη, φοῦλκον ἔχω τῆ φασάτου τῆ πολιμίου ἐσάμβωσι. Nicephorus Περιδρ. πολ. cap. 11. ὑποτριφύλλια φοὺς τὰς σκιὰς αὐτῆ καὶ τὰ φοῦλκα τούτους φυλάττοντα. Anonymus de Castramet. MS. ἀ δὲ καὶ εἰς φοῦλκον τὸ εἰς φυλακὴν τῆ διαφορτιζομένων φορὲς λαὸν πολεμίαν ὑπάρχον σωσιλίσει ὁ τραπηγὸς, &c. Rursum: εἰς τὸ φοῦλκον ἐσάμβωσι πολέμιοι. Leo Imp. in Tacticis cap. 7. §. 66. ἰδιζοῦσι δὲ αὐτὸς δύο φορὲς ταῦτα φωνῇ, ἢ νεύματι, δῆλ. σημαίᾳ τινὲς, ὅτι κινᾶν καὶ ἑτοίμους τὸ βαθῦ τῆ ἀκιῶν, φοῦλκα ποιεῖσθαι ἴσως συστιζομένους ἐπὶ στόμα, ἤγουν ἐπ' εὐθείας. καὶ κατὰ κοίλους τόπους, καὶ διαφόρους πυκνοῦσθαι, ἤτοι σφίγγεσθαι κατὰ βαθῦ καὶ νικᾶν φοῦλκα περισσοῦν, συμβάλλειν εἰς ὃ τάξει μὴ σχήματος. Idem §. 74. φοῦλκα δὲ ποιεῖσθαι λέγει, ὅταν ἐξιζώσι τῆ παρατάξιον τῆ τὰ ὑμόπτερα καὶ τῆ τῆ ἐναντίου, μέλλῃ ἄρχεσθαι ἡ τάξις γίνεσθαι. Hæc paulo aliter efferuntur apud Mauricium lib. 12. cap. 16. φοῦλκα ποιεῖσθαι, ὅτ' ἂν ἐξιζέσωσι τῆ παρατάξιον τῆ τὰ ὑμόπτερα, καὶ τῆ ἐναντίου μέλλῃ ἄρχεσθαι ἡ τάξις γίνεσθαι, τῆ δ' φεύγουσι οἱ ἐν τοῖς μέσοις τεταγμένοις ζάβοι, ἡ γουνκλάρια, παραζώματα, λόγχαι καὶ τῆ ὑποζυγίων καὶ τὸ πυκνότερον τὰ σκεύεσι αὐτῆ μέχρι τῆ ἰζήζου τοῖς βυκόλοις καταστοῦσι προσπαλαιομένως τοῖς ἐχθροῖς αὐτῆ μέχρι τῆ κτήνους. Idem

Mauricius

Mauricius cod. cap. 1. καὶ τὸ μὴ ἀ. ἢ β'. ἢ τρίτον ἑκάστης ἀκίας ὡς φύλκον καθίσασθαι, τυτέστιν ἐν τῷ σκιλάσειν, καὶ τὰ σκίλασια αὐτῶν ἔχειν ἢ σκουτάρια ὅρθια προβαλλομένους αὐλιζέσθαι χθαμαὶς τῇ γῇ, &c. cap. 24. ubi de mandatis: φύλκῳ περιπατῶν, καὶ παραγγέλλων, *Amisulco*, ubi leg. *ad Fulcum*.

Ex quibus percipimus φῦλκον, esse turbam condensatam, maximè, militum, quæ vis est vocis Germani cæ *Folk*. Quod omnino testatur Mauricius, cum ait mandatum *Ad Fulcum*, idem sonare quod πύκνωσιν, *densa*, *addensa*: quod faciunt milites cum se addensant ac constipant, scutis ita junctis, ut se totos tegant, nihilque nisi scuta cerni faciant. Codex Regius Leonis ad d. §. 67. φύλκῳ περιπατῶν, ἤγουν τὰς ὄπισθεν σκέπουσας ἢ ὑπερέχειν κεφαλὰς τῶν σκουταρίων, καὶ οἱονεὶ περαμβίζας περιπατῶν. Id est *Fulco ambulare*, est cum milites ita procedunt, ut qui in primo sunt ordine, sua ipsorum capita, atque adeo eos qui retro sunt tegant suis scutis, quæ vicem tecti præstent.

Sed nescio an huc pertineat, quod habet auctor Saracenicorum, quem Macarium Xinum vocat Meursius, pag. 24. ubi de Mahometico Alcorano: ἀνάγκῃ ἢ θεὶ αὐτῷ γενέσθαι ὅμοιον ὁμοίοις, μὰ φυλαὶ ἢ φυλαῖς, καὶ προθέσμασι ἢ προθεσμάτων. Ubi Sylburgius in Ind. Gr. *Si φύλκα legatur, significabit circulum circulorum, id est cœlum cœlestes sphæras ambiens, &c.*

ΦΟΥΛΑΕΥΕΙΝ, *Ferire*, *Obterere*, *Calcare*, è Gallico *Fouller*. Glossæ Græcobarb. τὰ πλησίον, τὰ κρίον, τὰ σαρόν, τὰ φυλλέον.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fama*, *Gloria*, φάμη. Historia MS. Belisarii:

Ἀνατολῆς καὶ δύσεως κύμη λύτσμάτωρ,
Καὶ ἢ Ῥωμαίων ὁ θρυλὸς, Χειστιανῶν τὸ φοῦμος.

Φαμίζειν, *Celebrare*, *Laudare*. Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ πάσα ἰμπρὸς καὶ πίσω τὸν φαμίζει καὶ παρά τον.

Alibi:

Καὶ ἀδὴ χθιζὰς ἐντρίτης ταπαὶ Χαιρημίστι.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Τόσα καὶ πλία καὶ πλιότερα τὰ μι ὑπερισσεύσαν,
Ἀματαχαλυράκιαμι τοῦρα ἀς ἢ φαμίσαν.

Infrà:

Ταραχόχαρα τὰ κάμνασιν πολλὰ τάχαν φαμίσαν.

Φαμισὲς, Φαμισὸς, *Famosus*, *Celebris*. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 5.

Οὐχὶ γιαυτὸ ὁ ἰυθμὸς καὶ φαμισὸς Κρήτας.

Eodem lib.

Καὶ ὡς καλὸς καὶ κιαπάδης, καὶ φαμισὸς φρατιώτης.

Laudatur à Lambecio lib. 5. ex Cod. Cæsareo, liber Græcobarb. hoc titulo: Δάμνασις ἢ φαμισῆς Βιττίας.

Φαμισμένος, eâdem notione: φαμισμένος. Idem Anonymus lib. 7.

Ἀρχέλαος ὁ θαυμαστὸς, Νίκης ὁ φαμισμένος.

Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

Ἡ Φράτζα τιμιωτάτη καὶ πολυφαμισμένη.

ΦΟΥΜΙΤΕΡΑ, ἤτοι καπνὸς, apud Nicol. Myrepsum sect. 3. cap. 57. *Fumus terræ*, *Fumaria*, herba de qua Ruellius lib. 3. cap. 124.

ΦΟΥΜΟΣ, *Fumus*. Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: ἴσως τι καὶ αὐδὴς ὅτι ἰυθμὸς φόμος ἰρυθρός.

Φόμος, *Fumosus*. Athenæus lib. 3. ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ ἐς ἢ φόρμιγξ, ὑποτάσσῃ τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐκτείνεται ὁ ἄρτος, καὶ ἔλαττον χρῆμα ἔσεσθαι δοκῇ τοῦ φυσήσαντος τυροῦ.

ΦΟΥΝΔΑ, *Funda*, *Marsupium*. Glossar. Lat. Gr. *Ventralis*, κοιλόδερμος, φόνδα. Item: *Ventrile*, φόνδαι. Scholiastes Dionis Chrysost. orat. 7. φασκόλια, ταριχοῦ βαλάντια ἐξ ὑφασμάτων λινέων, ἃ καὶ τοῖς βραχίοσιν, ἐπ' ἔτει καὶ ἢ ζώναις περιελίσσουσι καὶ ἃ καλοῦσιν ὡς βαρβαρικώτερον φόνδας.

Φόνδαξ, *Funda*, *emporium*, Belgis, *Beurse*: Latinis mediæ ætatis, *Fundacus*. Scylitzes in Michaele Duca pag. 850 φόνδακα ἐν τῇ Ῥαιδεστῷ καὶ μονοπωλεῖον σωιζήσατο, καὶ ὑσας καὶ ἀπηρξας τὰς πωλήσεις ἀπαιτῶν· τὸ βασιλικὸν ἢ πραίτωριον ἐμηχανήσατο. Michaël Glycas in eodem Michaele Patapinacio: αὐτὸς ἢ μόνος ἐν Ῥαιδεστῷ φόνδακα καὶ μονοπωλεῖον σωσάμενος. Vide Gloss. med. Lat. in *Funda*.

Φόνδικα, *Funda*, *Fundicus*, seu ædes in quam exportantur merces aliunde in portum aut civitatem advectæ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. ult. τὰ δικαιώματα τὰ ἐρχόμενα, καὶ λέγουσιν τὰ λαβεῖν ἀπὸ ἢ φόνδικαν. Occurrit ibi pluries.

ΦΟΥΝΔΑΙΤΑΙ, Φουνδαΐται, Φουνδαγιῆται, Hæretici Massaliani & Bogomili, sic appellati in Anathematismis ex Cod. Cæsareo, apud Lambecium lib. 3. pag. 170. 171. lib. 5. p. 38.

ΦΟΥΝΤΑ, Portio, & Ulacco, *Panicula*, *Apex*, *Floccus*, κύνλαρ, ἀθάλη, κλωφώ, Κρωμί. Alibi: *Antia*, Τζυλῶρι φύλλα, πράκιμα. Codinus de offic. aulæ Constantinop. cap. 4. num. 53. τὸ σκαράμπιον ἀντὶ διπλοῦν ἐστὶ, ἔχει ἐπὶ κορυφῆς μικρὸν φύλλον κοκκινόν. Ita Codex Regius & Colberteus. Ubi editus habet τύφον. Et cap. 5. num. 10. τὰς σέλας μὴ ἢ κομπανίαν, καὶ τὰς χαλινὰς ἅπαν μὴ ἢ φουντῆ. Ita iidem Codd. ubi edit. τυφῶν. Junius legit φουντῆ. Vide Gretzerum ad eundem Codinum lib. 2. cap. 4. num. 9.

ΦΟΥΝΤΑΝΕΛΑ, *Canterium*, Καντήριον. Vox Italica.

ΦΟΥΝΤΗΣ, *Fundus dolii*. Vide in Βυτζίον.

ΦΟΥΝΤΙΚΑ. Vide in Φόνδα.

ΦΟΥΝΤΟΣ, *Fundus*, *Ima pars maris*, nostris *Fond*. Portolanus MS. ἀπὸ πάνων τὰ πλησίον ἢ μικροκαράβι, βάζων ἀς φόνδ ὀργυιὰς ἕνα. Occurrit ibi pluries.

ΦΟΥΡΔΟΤΑΛΗΣΙΝ. Glossæ Græcobarb. Λίθος μαῦρ καὶ μάλακ, ἴσως φορδυλλῶν. Meursius putat hic exprimi Gallicam vocem, *Fleurs de lys*, cujus vim ignoraverit hic Grammaticus, qui nigrum florem esse putaverit.

ΦΟΥΡΙΑΖΕΙΝ, *Furere*, *Agitari*. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 345. de *Agno Dei*: μαρτυρῶν εἰ ταύτας, ὅτι βίβλους ἀς τὸν Θάλασσαν φθαρμένον ἕνα κομμάτι ἀγνοίρι, πολλὰς φορὰς θαυμαστὸ τρίτ ἡμαλώνει. Infrà: δὲν τοῦτο φοριάζει ὁ δαίμονας, &c.

ΦΟΥΡΚΑ, *Furca*, *Patibulum*, σταυρὸς, ἱκρίον. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 1673. & Phavorinus: ἱκρίον, σταυρὸς, φοῦρκα. ξύλον ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι ξένται. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: de Antichristo: ἢ ἢ σταυρὸν φοῦρκαν ὁμολόγει. Synaxarium Colberteum MS. in S. Anna, Euphemiano dicta, 29. Octobr. τὸ ξύλον ἢ κεφαλὴς αὐτῆς ὡς ἐν αἰχόνῃ ἀποτυπώσας τῷ ἐγχωρίῳ ἤτοι λεγομένῳ φόρκαν. In edito legitur φύρκα. Apud Achmetem MS. in Oniroc rit. caput inscribitur ὄρνεα φόρκα. Ubi in ipso contextu habetur ἀνασκολόπισις. Constantinus Porph. in Basilio num. 62. φύρκας στῆσαι προστάξει, καὶ τοὺς ὡς ἐξάρχους ἢ φυγῆς συμβόλους ἀνασκολόπισεν. lib. 48. Basil. & Rufus in legib. militarib. §. 63. ὁ πρὸς τὰς πολεμίας ἀποχωρῶν, καὶ ἀποστρέφας, βασιλεῖ, καὶ θείοις παραδίδοῃ. ἃ ὡς φῦρκαν καθαδικάζει. Ducas Hist. cap. 11. καὶ ἐπὶ ἡμῶν γοῦν θέαν πᾶσαν ὑπῆρ ὡς ἀμπέλους τὰς φύρκας, καὶ ὡς βότρυας τοὺς ἐν αὐτῇ κρεμαμένους. Anonymus apud Suidam in Ἰλλᾶσσα· Εὑρὼν ἢ Ἰλλᾶσσαν σθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμῳ ξύλῳ, τυτέστι ὡς φύρκαν. Vide Harmenopulum lib. 6. tit. 8. §. 2.

φυρκὴ

φυρίον, *Furcillâ*, δίκρων, apud Auctorem Etymologici in Μίκκος.

φυρκάτα, *Furcata*, *Furcarum* seu *palerum series*, *vallus*. Portius ἐπὶ τοῦ πρασμ. lib. 2.

Ἔτι τὰ ἐξηπιάσας,
φυρκάτας τὰ ἑτοιμάσεις.

φυρκίζειν, *In patibulo suspendere*, ἀπαγχονίζειν. Historia de Judæo Constantinopolit. cujus meminit Evagrius lib. 4. cap. 36. ex Cod. Colberteo 973. καὶ προτείπτουσιν αὐτῷ ἡμέραν Χριστιανὸν αὐτὸν ἢ μὴ πειθόμενον, κελεύουσιν αὐτὸν φυρκίζωσι. Vita MS. S. Symeonis Sali: καὶ ἐφοβήθη ἵνα φυρκίσῃ ὁ κύριος Συμεών. Utuntur passim scriptores, Moschus in Limon. cap. 74. Theophanes an. 5. Justiniani pag. 156. an. 29. ejusdem Imp. an. 1. Pogonati, an. 1. Rhinotmeti restituti, an. 24. Leonis Isauri, an. 4. & 21. Copronymi, Nicetas de Statu Constantinop. num. 3. Gregorius in Vita S. Basilij jun. num. 15. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 28. §. 51. Leges militares Rusi §. 60. to. 2. Basilic. pag. 622. tom. 7. pag. 853. Harmenopulus lib. 6. tit. 6. §. 25. & in Georgicis tit. 9. §. 2. Stephanus Sachleces MS. p. 86. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 59. &c.

φυρκοὺς, seu φόρκους, *Furca supplicium*. Apud Achmetem caput 88. inscribitur, Περὶ ἀπαγχονισμοῦ, ὅτοι φυρκώσεως.

φύλκα, idem quod φύρκα, *Furca*, non verò *Laqueus*, ut contendit Meursius, ut rectè observat Lambecius, seu potius Holstenius, ad Codini orig. pag. 190. Cyrilli MSS. & Gloss. Gr. MSS. Reg. Cod. 2062. ἱκρίον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ἢ ὁ σταυρὸς, ἢ ἡ φύλκα, ἢ σανιδώματα ἃ γνοῖς, καὶ τὰ τῆ θεάτρου. Cyrillus in Lexico MS. ἀγχόνη, βρόχος, καὶ πεδημοὺς, ἢ δέσις σχοινίς, ὡς φύλκα. Alibi: ἱκρίον, τὸ ὀρθὸν ξύλον, ὁ σταυρὸς, ἢ φύλκα, ἐν ᾧ εἰ κακοῦργοι κρεμῶνται.

φυλκίζειν, *In Furcam agere*, ut φυρκίζειν. Lexicon Cyrilli: ἀπήγξατο, δέδε σχοινὶς ἐφυλκίσθη. Cedrenus an. 29. Justiniani: ὡς ὁ βασιλεὺς δι' ἀδάμαντος ἐφύλκισεν, καὶ ἀπικεφάλισεν, καὶ ἄλλους ἐξόρισεν, πάσας ἂν ἠφάνισεν. Et an. 1. Pogonati: καὶ λοιπὸν ἐκράτησε τοὺς πρώτους αὐτῆς, καὶ ἐφύλκισεν ἐν Συκαῖς. Ita an. 24. Leonis Isauri. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 9. cap. 25. τῆ κεφαλικῆ τιμωρίᾳ τιμωρεῖσθαι, καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποτίμεσθαι, ἢ τὸ φυλκίζεσθαι. Codinus in Orig. Constantinopol. n. 91. ἢ κρεμάσας τινὰς ἢ τοιούτου εἴδους, ἀνεσκολόπισεν ἐκεῖσε αὐτούς, ἤγουν ἐφύλκισεν, ὅθεν καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη φυλκίσιος.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙΝ, *Scopare*, *Verrere*, *Purgare*. Glossæ Græcobarb. μαδὶ καλλωπίζειν, σαρώνειν, ἤγουν φλοκαλᾶν, ἢ φρυκαλᾶν. Assisiæ MSS. Regni Hierosol. cap. 184. καλὰ τὰ ὁ γοφίζετε τὸ ὰ κρίτις πωτὲς κδὶ πέρι δικέμαν τὰ ζ. σόλδια ἢ φυρκαλίμαδο ἢ στινὲ δὸ τὸ ὁ Ρὶ Μωατσῶν, ἔβαλεν αὐτὸ τὸ θέσπισμα, &c. Ubi versio Veneta cap. 263. *Ben sapete chel Visconte non prende miga con rason li sette solidi & mezo da li seevatori de le rive chel Re Baduin fece questo statuto &c.* Vide φιλακαλᾶν.

ΦΟΥΡΜΑ, *Forma*. In Cod. Reg. MS. 618. fol. 282. v. ἐπὶ ἢ ποιῶσι φοῦρμαν. Id est Τυπάριον, uti infrà exponitur. Vide in hac voce. Anonymi opus Chymicum, ex Cod. Cæsareo: ἀ θέλας ποιῆσαι φόρμας, καὶ τόλας δεῖ βραδύνειν, πρέπει ὕστερ λαβεῖν τὸ μίσμα ὅτι θέλος, &c. Anonymus MS. de Tinctura lapidum ex Cod. Reg. 311. φόρμας β' ερ φό. φόρμας δύο μ'. &c. Occurrit ibi pluries. Supra, ἰλαὶς ἢ φόρμας χθ'.

ΦΟΥΡΝΑΞ, *Fornax*. Epiphanius contra Ebionæos: καμίνους τοίνυν ἔξωθεν ἢ πόλεως πολλὰς ὁρυσσόμενοι ἠμείψαμεν τάχα ἢ ἀριθμὸν ἐσταὶ, φόρνακας ἢ ἐπιχωρίους ταύτας καλοῦσι. Mox: καὶ βάπτουσι ἐκάστῳ φόρνακι ὀκτὼ ἢ ὕδατος.

φυρνάριος, qui *Fornacarius*, in l. 27. D. ad leg. Juliam, apud Harmenopul. lib. 5. tit. 8. §. 40.

ΦΟΥΡΝΟΣ, *Furnus*, κλίβανος, ἰπνὸς. Etotianus in Lexico Hippocratis: ἰπνὸς, καμίνου, οἱ δὲ φύρνον· καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἰπνὸς λέγεται. Lexicon MS. Cyrilli: ἰπνὸς, φοῦρνος, ἢ καμίνος, ἢ φοῦς. Aliud Lexicon ex Cod. Reg. 1708. ἰπνὸς, ἢ ἰπνὸς, ὁ φοῦρνος, κυρίως ἢ καμίνος, καλαχρηστικῶς δὲ ἰσχάρα, &c. Glossæ aliæ MSS. ἰπνὸς αἰθάλη, καπνὸς φύρνου· ἰπνία, τὰ δοκαβάρμαζα ἢ φόρνου. Adde Auctorem Etymologici in ἰπνὸς & in Πυγνὸς. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ: ἐν ὥρᾳ χαμόνος ἁπλώσας τὰ ἑαυτοῦ βραχθέντα ἱμάτια ἐνδὺς ἐν τῇ θέρμῃ ἢ φύρνῳ. Scylitzes in Isaacio Comneno pag. 808. de Patriarcha: ἡ δὲ βασιλικὰς ἔκπλωσιν ἀπαλύμενος, (Isaacio) τὸ δημῶδες τοῦτο καὶ καθημαξεύμενον ἐπιλέγων, Ἕως σε ἔκτισα, φοῦρνε, ἰοῦ, ἵνα σε χαλάσω. Constantinus à secretis in Viatico MS. ἢ τίφρας φόρνου μετ' ὄξους. Utuntur passim Scriptores, Athenæus lib. 3. Joannes Moschus cap. 92. 184. Harmenopulus lib. 2. tit. 4. §. 26. tit. 42. §. 4. 82. Achmes cap. 159. Joan. Tzetzes Chil. 6. v. 800. Vita S. Eupraxiæ num. 16. 18. 32. Vita S. Nili Junior. pag. 31. Martyrium S. Zoes n. 8. Martyrolog. Basilij 2. Maij in S. Hespero, Hippiatrica pag. 24. 92. Omeosophium pag. 223. Scholiastes MS. S. Joannis Climaci ad cap. 58. Matth. Blastares lit. K. cap. 3. &c.

φυράκιον, *Minor fornax*. Zosimus Panopolita MS. de Rotundandis margaritis: ἔχει δὲ ἑτοιμασμένον ἐπὶ τούτῳ φυράκιον μικρὸν, &c.

φυρόπυλος, eâdem notione, apud Cosmam Hieromonachum in Chrysopœa MS.

φυρνίον, *Fornaculus*, nostris, *Fourneau*. Codex Reg. MS. 618. fol. 281. v. ὅτα βάλῃ ἐν τῇ γλίμπλι, δὶς αὐτὸ ἐν τῇ πύρᾳ ἐν φυρνιλίῳ εἰδικῷ, καθὼς ἡ τέλη ἔγκαυλον ἐν φυρνιλίῳ.

φυρνίτης ἄρτος, *Panis in furno coctus*, apud eundem Athenæum, & Eustathium Iliad. ν.

φυράρις, φυράριος, *Furnarius*, *Pistor*, ἀρτοποιὸς, in Corona pretiosa: ὁ φυράριος δοῦλος, in lib 60. Basilic. tit. 3. cap. 27. Occurrit in Synaxario Maximi Cythær. 20. Jan. in S. Petro Telona.

φυρνύτρα, *Pala Furnacea*, πάλετρον, τράπεξ.

φυράζειν, *Furnire*, *Prabere*, *Instruere*. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἤλθα μαὶ ὡς τὰ Γάδουρα, καὶ θέλω νὰ σχολάσω,
Καὶ τ' ἄμπυρα, ἢ τὰ κυπία θέλω νὰ τὰ φυράσω.

Vide Gloss. med. Latin. in *Furnire*.

φυρνίζειν, *In furnum immittere*, ἐς κλίβανον ἐμβάλλειν. Proverbia Græcobarb. MSS. ὦδε μίνω, καὶ ἄλλο φυρνίζω.

φυρνικὸς, *Textus in modum furni*, seu ut ait Leunclavius in Pand. Turc. num. 210. *Habens formam furni, hoc est rotundam, non in longum porrectam*, θόλωτος. Alii *Fornicatum*, interpretantur, in hoc loco Cedreni in Juliano: ἡ τρῦλλα ἢ ἁγίας ἢ Θεοῦ ἐκκλησίας φυρνικὴ ὅσα ἴσως. Vide Allatium in Dissertat. 2. de Recentiorum Græcor. templis.

φυρνικὸς, *Furno coctus*. Eustathius Iliad. π'. ὃν ἢ πρὸ τοιούτου τόπου ἢ φοῦρνον ἐκεῖσε φησὶ κειμένου, ὃν παρωνύμως ἰσχρᾶ φυρνικὸν ἄρτον, καὶ ἢ κλιβάνου, ἢ κλιβανικοῦ. Hausit ex Athenæo.

φυρνιτὸς, *Panis fermentatus*, *furno excoctus*, quo utuntur Græci ad sacrificium, ut & aqua calida, contra quam Latini, atque adeo ipsi Armenii. Anonymus de Rebus Ecclesiasticis Armeniæ, pag. 281. δὸ προστάξει πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ ἢ καθολικὸν Μυστήριον σὺν τοῖς ἁγιάσμασι ἢ παραβρίζειν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

πολιν ὁ ἢ Καθολικὸς Μυσῶν ὁ πεπίχλο τῶν φρυσαχθῆσι, λέγων. Οὐ μὰ γὸ παρίλθω ἢ πόλαμὸν Λζατ, ἀδὲ μὴ φάγω φυρητὸν, ἀδὲ μὴ πίω θερμὸν.

Προφύριον, *Prafurnium*. Ptochoprodromus de sua paupertate, MS.

Λὺ ἢ μυσταραζημιτὸς, ἢ δυλδύτὸς μαλαίπα,
Προφύρια τὰ χρτίνα, ἢ τὰ καλοπαθύμεν.
Καὶ γὸ δύβυνα φροχὸς πλησίον μαγειτίν.

Φυρηλάρης. Inter Epistolas Eustathij Metropolitæ Thessalonicensis, quæ in Pselliano Cod. MS. Reg. describuntur, habetur una fol. 145. inscripta τῷ Διευπατάτῳ ἢ φυρηλάρῃ, dignitas ne, quæve illa, alii docebunt.

ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ. Vide in Φορδύνα.

ΦΟΥΣΚΑ, *Vesica*, Κύστις, Φύσα Φυσοπόδλα, *Vesicula*, Κυστίδιον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. & Moschopulus: Φύσκα, ἡ κοινῶς φῦσκα. Corona pretiosa: Φῦσκα, *Vesica*, Κύστις. Lexicon MS. ad Schedographiam:

Φύσκα ἡ φῦσκα λέγεῖ, Φύραμα καὶ ἡ ζύμη.

Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 945. Κύστις, ὅταν φῦσκα αἴγὸς, ἢ προβάτου, καίσας ἢ λυώσας, &c. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 86. καὶ βλάπτυσι τὰ νεφρὰ, τὴν φῦσκα, καὶ ὅλα τὰ ἐντόσθια. Adde cap. 159. & 174. Zosimus Panopolita MS. de rotundandis Margaritis: καὶ ἐξελὼν τὰς τειάτας ἰχθίας ἀπὸ τῆ φυρακίδ, ἐλαῖον χλιανθλῶσι, καὶ ὕτως ἐμβαλε ἐξ αὐτῆ φύσκας. Suprà, dixit φύσκας. Anonymus MS. de Matellis, seu de Urinis: ἐὰν ἔστι κλύσιν καθαρὸν ἔχον μυρὰς ἀφρὸς, ὡς φύσκας μικρὰς ἐκ τῆ φλεγμῆ μέρος, &c. Infrà: ἢ ἔχῃ φυσκία ὡς φαβάτυ ζωμόν.

Φυσκαλίζειν, *Ebullire*, Ἀναβλύζειν, ἐκφυσᾶσθαι.

Φυσκώνειν, *Tumefacere*, *Inflare*, Ἐμφυσᾶν. Glossæ Græcobarb. ἀπ' ἴσου, ἡ δὲ μέσα κεμβῶ, ἢ φυσκομβῶ. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Χειρὶ μὲ νὰ τὴν ὑπίασα, σὰν ἦτον φυσκομβόν.

Joannes Jatrosophista MS. cap. 167. ἄτθα, ὅτι ὅταν ἢ ἀνθρώπε τὸ ζύμα φυσκόνῃ ἀπίσω τὰ ὦλα, &c. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 6.

Ὅταν φύσιν ἄνεμος, καὶ θάλασσα φυσκόνῃ.

Et lib. 8.

Λὺ ἡ σαλπία καὶ ὁ θυμὸς, αἰλάρα τε καὶ τὸ πρότῳ,
Τῆς φυσκομβύσ θαλάσσας, ὅταν τὴν ἰφυσκόνῃ.

Stephanus Sachleces in versibus politicis MSS.

Καὶ ἢ πατρός σου ἡ φιλία φυσκόνῃ μὲ τα κλάψα.

Adde Rharturum Doctr. 7. Historiam Apollonij Tyrij, Agapium in Geoponico cap. 207. Maximum Cythæreum 5. Oct. 2. April. &c.

Φύσκωσις, *Superbia*, *Inflatio*. Threnus MS. de capta à Turcis Constantinopoli:

Φύσκωσις ἀνατολῆς ἐπάρασι τὴν πόλιν.

ΦΟΥΣΚΑ, *Fusca*. Phæmon in Cynosophio pag. 264. Φῦσκα ἢ ὅταν ὀξῦ καὶ ὕδωρ θερμὸν, ἢ ὠὰ δυό. Adde pag. 273. 277. Paulus Ægineta lib. 3. cap. 45. ὅτε περίλημ φῦσκα, καὶ τὰ πρὸς τοῦτο συμβόμβυα κονδύτα. Idem lib. 7. pag. 260. φῦσκα καθαρίῳ. Adde pag. 271. Alexander Trallianus lib. 11. παρίχε ἢ αὐτῷ πρὸ ἡμέρας ὑπτίῳ ὄλῃ, ἢ ὡς ῥοιάτου, ἢ ὡς φύσκαν. Vide Gloss. med. Lat. in *Fusca*, & suprà in Φῦσκας.

Φυσκάριος, *Fuscarius*, *Fusca confector*; maximè verò pro *vini venditore*, Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: Θεωρῶ αὐτὸν ὡς φυσκάριον. Infrà: λέγῃ ἡ γυνὴ ἢ φυσκαρίῳ. Infrà: ἐπάρας ἐνθύς τὴν χύτραν ἢ φύσκας ἢ ζίγκς, ἔκαυσε τὰ χόλα ἢ δύο, ἵνα μὴ δυνηθοῦσι καλέσαι τότι ἦπον αὐτὸς ἴλαθεν ὡς ἰδῶ ὡς τὸ φυσκάριον τὸ αὐτὸ ἐν μιᾷ πανδώρᾳ, καὶ ἤρξατο αὐλᾶν, &c. Ubi φυσκάριον, est *officina Fuscarij*, seu potius vini venditoris. Infrà: ἄνοιξον φυσκάριον ἰφίτῳ, καὶ συμφέρει σε. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἀπῆλθεν ἐν φυσκαρίῳ, καὶ καθεζόμενος, ἦτον πριάμενος, ἔπινον. Occurrit rursum infrà.

ΦΟΥΣΚΙΖΕΙΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap. 246. ἂν ἐκῆνῳ ἔχῃ μάϊρας καλὰς ἀνθρόπους τὸ πὰς ἐκῆνον ἐτήμασίν τον, ἢ ἰφύσκισίν τὶν καλὰ, ἢ ὑλακοπάτησίν του. Ubi Versio Veneta cap. 226. *& havendo testimoni che li ha ditto villania, o dato pugni, o calzi*. Videtur vox deducta à φῦσκα, ut φυσκίζειν sit *alapis inflare alterius genas*. Ut φυσκισμὸς, *Ictus* quem *orbum* Latini inferioris ætatis vocant, ut docuimus in Gloss. med. Lat. Neque fortè aliud sonat.

Φυσκίζειν, apud Theophanem an. 2. Leonis Isauri: αὐτὸς ἢ ἢ μοῦ Βασίλειον σὺν τῷ μυεσρατήγῳ αὐτοῦ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φυσκίσας, τῷ Βασιλεῖ δῶῃ ἢ Σπανδάμιον ἀπέστειλεν. Ita Cod. Barberinus. Ubi alii φασκίσας, & φυμίσας. Ita si prior spectetur lectio, horum capita pugnis cæsa, ad Imperatorem missa fuere.

ΦΟΥΣΚΙΞ, *Rana terrestris*. Nicolaus Myrepsus Sect. 3. cap. 59. ex Cod. MS. βατράχῳ ἢ χερσαίῳ τὰς ὀφθαλμὰς, ὅτοι φέσκικῳ λεγομένῳ.

ΦΟΥΣΚΟΛΟΓΟΙ. Glossæ Græcobarb. Καλόγηροι, καζαλαλπαιδεῖς, ἢ φυσκολόγοι, ἢ κακολόγοι.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ. Anonymus alter Interpres MS Rhamplij: ἢ ὡς μαγήριον, ἢ ὡς πιζύλιον ἐλλιπμβόν, ἢ ὡς τόπον ὅμοιον φυσκυλάριν, ἢ ὡς ἄλλιν φλίαν, ἢ ὡς τόπον. Vide Φυσκάριον.

ΦΟΥΣΚΩΛΑΤΗΣ. Vide in Καμπανὸς.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ. Vide in Φῦσκα.

ΦΟΥΣΟΥΓΡΕΣΤΙΣ, *Atractylis*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 513.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ. Vide Φουσάτον.

ΦΟΥΣΤΑ, Φῦστις, *Minor Biremis*, *Fustis*, Δόμπος, vulgò *Fuste*. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1522. καὶ ζόλον διακόσιους ἑβδομήκοντα ἄρμβα, κάτεργα, καράβας, ἢ φύστις, &c. an. 1523. μὲ κατέργων καὶ φύστων. Malaxus in Hist. Patriarch. Constantinop. pag. 137. καὶ ἀρμάδα ἔκαμε, κάτεργα καὶ φῦστις διακόσια πενήντα. Damascenus Studita serm. 35. ὡς ἢ τὸν στράτευσε δεῖ πειρασμὸν ἢ δαίμων, φύστας ὑπίασεν τὸ καράβι ἐκεῖνο, καὶ ὑπῆρεν τὸς ἀνθρώπους αἰχμαλώτους. Vide Gloss. med. Lat. in *Fustis*.

Φυστάριδες, *Prædones maritimi*, *Pirata*, *Cursarii*. οἱ φυστάριδες, vel οἱ κυρσάριδες ὑπίασαν ἢ αὐτὸν μὲ σκλάβον. *Pirata ceperunt nepotem meum captivum*. Romanus Nicephor. in Grammat. MS. Idem Damascenus serm. 14. καὶ οἱ Κρῆτικοὶ φυστάρι ἐβάλασιν βυλλὶν νὰ αἰχμαλαλίσουν τὸν Μιλλιόλιν.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ, *Fustana*, Panni species, de qua in Gloss. med. Lat. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 3.

Μὲ φυστανέλλαμπον για πιρμία βασίτικ.

Demetrius Zenus in Batrochom.

Καὶ φόρμα ὑπείνα καλόλυκο φυστάνι.

Φυστὸχ, τὰ φυστίκια, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Vide in Πιστάχ.

ΦΟΥΤΤΑΣ, *Sudarium tersorium*, Ὠμίλιον. Vide Φοῦτζ.

ΦΟΥΤΡΕΙΣ, Φυτεὺς, *Carnifex*, Δήμιος, in Corona pretiosa, & apud Portium. Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ νὰ τὸν δίρῃ ὁ φυτεὺς δυνάχῃ μεγὰ βάρος.

ΦΟΥΦΕΛ. Constantin. à secret. MS. φόφιλ, σάγχος, καρυόφυλλον, κόστον, σχοῖνος ἄνθος, &c.

ΦΟΥΦΟΥΔΟΤΟΣ. Vide in Ῥίνδα, in addit.

ΦΟΥΧΤΑ, Φυχτὶ, *Pugillus*, *Pugnus*, *Manipulus*, Δραξ, Δράγμα. *Manubrium*. Glossæ Græcobarb. κύπτω, ὅλαβε ἢ ξύφος, τὸ πίασμαν, ἤγουν ἡ φοῦχτα ἢ σπαθίου. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ ὡς τὸν φοῦχταν ἢ σπαθὶν παυτῷ τὸν χέραν τσχι.

Damascenus Studita serm. 32. ἐπῆγα ὡς ἐκεῖ καὶ μόνον ὅτι ἴχνος μίαν φάσζον νηὸν ἐς τὸ πρόσωπόν μου.

ΦΟΨΑΛΟΣ. Anonymus MS. in Naturali theoria de terræ motu, in Cod. Reg. 1843. τιλ῀ ὃ βαρ῀ντ῀ τ῀ λόφου, ἐξῆλθε τὸ πνεῦμα πολλὸν, καὶ φύσαλον καὶ πολὺ πόρον ἀνήγαγε.

ΦΡΆ, *Frater*, ex Ital. *Fra.* Monachus. Gennadius in orat. de Spiritu sancto: διαλιάσας ἐξίκλιν, τ῀ μοῦ προσδιαλεγομένου Φρὰ Ἰωάννε βοῶντ῀, Φίρλι τ῀ Ἐφέσε ὦδε. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρᾶ Πέρρι δὲ Λβυσσὼ, καὶ μέγα ταρδιωάλιν.

Frater Petrus de Aubussone M. Magister ord. Hospital. occurrit non semel apud Sguropulum in Hist. Concilij Florentini cap. 23. 28. & alibi sæpe. Apud Cantacuzenum lib. 1. cap. 20. καὶ Καβαλλάριν Φραμπίρν τιμπινὸλ, id est Gallicè *Frere Pierre Chevalier du temple*, Frater Petrus vel Perrinus Eques templarius. Vide Φίρι῀, & Κάρυξ.

ΦΡΑΓΈΛΛΙΟΝ, Φραγίλλιον, *Flagellum.* Mœris Atticista MS. Σκυτάλη, βακτηρία ἀκροπαχὴς, ἢ φραγέλλιον. Scholiastes Anthol. lib. 1. cap. 1. pag. 3. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2062. & Auctor Etymologici: ὕστηλιγξ, φραγέλλιον, ἀφλαστία, βύκιστρον. Lexicon MS. Cyrilli: φραγέλλιον, σειρὰ ἐκ σχοινίου πεπλεγμένη, ἢ καλῶδ῀ μάστιξ. Eudemus MS. φραγέλλιον, Ῥωμαϊκὸν ὄνο. ὅτι ὃ μάστιξ ἢ τοῦ καλαμβῶν βίτζα. Michael Psellus MS. de Grammatica:

Σκυτάλη τὸ φραγέλλιον, Στύβη ψύχ῀ καὶ πάχη.

Idem in Glossis Juris MSS. Φραγέλλιον, ὁ ἱππικὸς μάστ῀ ἵππος. Theophylactus Hierodiac. serm. 13. pag. 261. τὸ φραγέλλιον λέγειν ὅτι τὸ τιμωρητικὸν ὄργανον, ὅπερ τ῀ δεσπότ῀ λεγόμενον, ἢ σχοῖνος πεπλεγμένη, καὶ δαίρουσι τοὺς κακούργους, ὥσπερ αὐτὸ ὀπὸ λέγομεν ἡμεῖς κ῀ τοῦ κοινοῦ γλώσσου, βίτζαν. S. Joannes Evang. cap. 2. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, ἐξέβαλεν ἐκ τ῀ ἱερ῀. Chrysostomus in Orat. de circo: λάβε καὶ τοῦ καυσίδα τ῀ σαυτοῦ, καὶ τὸ φραγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Vita MS. S. Theodori Syceotæ: καὶ δύς πρ῀ αὐτὸν φραγέλλιον, παρακάλει φέρειν τ῀ παῖδα, καὶ ἐξελάσαι τὸ δαιμόνιον. Paradisus Patrum MS. ἀπὸ ὃ αὐτ῀ λαβὼν φραγέλλιον, καὶ βάπτει χεῖρας. Uruntur passim Scriptores, Gregorius Nazianz. orat. in S. Athanasium, Palladius in Vita Chrysostomi pag. 126. Chronicon Paschale an. 11. Heraclii, Martyrium S. Sabæ Gothi num. 4. Vita S. Germani Hegumeni num. 19. Basilica lib. 57. tit. 17. cap. 1. Menæa 7. Aug. in S. Donato. Zonaras in Can. 27. Apost. Balsamon de Privileg. Patr. pag. 477. Suidas in Ἠλιοφωμίας, Theodorus Prodrom. in Tetrastic. in S. Matthæum, &c. Sed & locum Φραγέλλιον appellatum Hierapoli scribit auctor MS. Vitæ S. Abercij Episcopi Hierapolitani.

Φραγέλλι. Vita MS. S. Isaacii Confess. καὶ τ῀ φραγέλλαις ἐμάστιζεν αὐτὸν. Vide in Βέργα.

Φραγελλοῦν, *Flagellare.* Glossæ MSS. Colbertinæ: φραγελλωθὰς, μαστιχθάς. S. Matthæus Evang. cap. 27. τ῀ ὃ Ἰησοῦν φραγελλώσας, παρέδωκε ἵνα σταυρωθῇ. Adde S. Marcum cap. 15. Basilic. lib. 7. tit. 8. τὸ γὰρ ὅτι ὕβρεως ὕβρισεν ὁ πάσχων τ῀ ἀπειλήθησαν, τυχὸν φραγελλώσας. Vide Menæa in S. Mercurio 25. Novemb. Maximum Planudem in Orat. de Sepult. Dom. Auctorem Etymologici in Φραγελλῶ. & Theophylactum Hieromon. Hom. 13. p. 260.

Φραγελλίζειν, eâdem notione, in lib. 16. Basil. tit. 1. cap. 23. lib. 60. tit. 51. cap. 10. Epiphanius Hagiopolita p. 50. καὶ πλησίον αὐτ῀ ἵστ῀ ὁ λίθος ἐν ᾧ ἐφραγέλλωσαν τ῀ Χριστόν.

Φραγελλισμὸς, *Flagellatio.* Index capitum Historiæ Michaëlis Glycæ: περὶ φραγελλισμοῦ, καὶ περὶ τ῀ Πιλάτου, καὶ περὶ κρίσεως.

Φραγελλίτης, *Lictor*, Ῥαβδοῦχ῀. Joannes Moschus in Limon. cap. 49. πρ῀ ὃ παρεῖναι σταυροφύλακι ἅζαρίᾳ, καὶ τοῖς παρεῖναι φραγελλίταις, &c. Georgius Alexandrinus in Vita Chrysostomi: ἀναλθὼν ὁ πρ῀ ὑπατικοῦ, κελεύει ἀσφαλισθῆναι τὰς Θύρας αὐτ῀, καὶ τηρεῖσθαι ταύτας ὑπὸ τ῀ ὑπηρετ῀ καὶ φραγελλητ῀ τ῀ ἐκκλησίας.

ΦΡΑΓΓΙΆΤΑ, *Tugurium*, Καλύβη. Vide Φράκτα.

ΦΡΑΓΜΆΤΟΣ. Vide in Ποιμὴν.

ΦΡΆΖΕΙΝ, *Munire*, *Sepire*, φράσσειν. Φράζω τὸ ἀμπελῶ, *sepio vineam.* Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΦΡΆΚΤΑ, Φράχθη, *Sepes*, φραγμὸς, in Corona pretiosa: φράχθη, in Fabulis Æsopi Græcobarb. pag. 19. ἀλεπῶ ἀνέβαινον ἐς ἕνα φράχτελον. At pag. 61. φράκθη scribitur. Ænigmata MSS. Leonis sapientis: περίκλ καὶ διαβαίνει καὶ τ῀ πάσσει, καὶ τ῀ φράκτελον καθαλύτει. Angelophorus in versibus politicis MSS. de Constantinopoli:

Καὶ ἀπὸ ἔρχ῀ τὸ ἀμπέλι, κατασπάσθη πολέμια,
Καὶ τ῀ φράκτελα τ῀ κάλπ, καὶ τ῀ πάσσου τὰ ἀφανέα.

Procopius lib. 2. de ædific. Justin. cap. 3. ubi aggerem describit, quo amnis, duos scopulos interluentis, cursus aversus est: τοῦτο ὃ τὸ ἔργον οἱ περὶ ταῦτα σοφοὶ φρακτὸν ἢ φίδα καλοῦσιν. Hinc fortè φραγελλιοὶ dicti δορυφόροι, & satellites, apud Athenæum lib. 5. quod latus principis obsepiant.

ΦΡΑΜΌΣ, *Sepes*, φραγμὸς. Glossæ Græcobarb. Αἴσσεις, φραγμοὶ, φραμοί. Vide Φράζω.

ΦΡΑΝΤΖΆΖΕΙΝ, *Scabie Francicâ laborare.* Anonymus de Vulpe & Lupo:

Καὶ δὲν μὲ λέγεις κάνενα πολέμα, κ῀ μιδύσῃ,
Καὶ φραντζασμένη, κ῀ λεβῆ, κ῀ μέγα κακὸ μαυλίσῃ.

ΦΡΆΟΥΛΑ, pro φράγυλα, *Fragaria*, apud Myrepsum de unguentis cap. 46.

ΦΡΆΤΖΑ, *Francia.* Φρατζέζηδες, *Franci.* Threnus MS. de Capta Constantinopoli:

Ὦ Φράτζα τιμιώτατη καὶ πολυφημισμένη
Φρατζέζηδες πολεμισταὶ, ἄνδρες μὲ σπαθῶ῀.

Infrà:

Φραζζέζους κ῀ Οὐγγλιζήδες, Σπανίτους, Ἀλαμάνους.

ΦΡΑΤΖΆΤΟΣ. Vide Φραντζάτ῀.

ΦΡΆΤΗΡ, *Frater.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 930. φράτορες, διδάσκαλοι, ἢ πατέρες, ἢ συγγραφεῖς, παρὰ Ῥωμαίοις. Φράτηρ, παρὰ τὸ φράτωρ, ὁ σημαίνει τ῀ ἀδελφόν. Theophanes an. 5. Mauricii pag. 218. ubi ita Avares loquentes inducit, Τόρνα, τόρνα, φράτερα, quo loco Codd. alii habent, φράτερ.

ΦΡΆΤΗΡ, ὁ συγγραφεὺς, in Lexico Grammatico MS. Gloss. vetus nomicum: λέγου ὃ κατ' Ἕλληνας αἱ κυρίαι, κ῀ φρατρίαι, παρὰ τὸ τοὺς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀτρέπτως κ῀ ἀφόβως τὰ ἴδια βουλήματα, τάχα δὲ καὶ ὅτι τ῀ Ῥωμαίους κατωνόμασε λέγειν τ῀ φράτερ, ὁ ἑλλην῀ τ῀ ἀδελφόν.

ΦΡΑΤΟΜΕΝΟΎΡΙΟΣ. Vide in Μυσὸς.

ΦΡΆΧΘΗ. Vide in Φράκτα.

ΦΡΈΑΡ. Theophanes an. 22. Constantii: καθήγαγε τὸ σῶμα τ῀ μεγάλ῀ Κωνσταντίνου ἐς τ῀ ἅγιον Ἀπόστολον, πλῆσιν φροντιστηρίου τ῀ ναοῦ. τ῀ ὃ λαοῦ κωλύοντ῀, φόβ῀ γέγονε πολὺς, ὅτι πληρωθῇ τὸ φρέαρ, καὶ τοὺς αὐλοὺς τ῀ μαρμάρου, αἱμάτων, καὶ τὰς παρακειμένας πλατείας, &c. Ita etiam Cedrenus. Ubi αὐλὴ, est atrium seu quadriporticus ante ipsam ædem sacram: πλατεῖαι, porticus ipsæ, ac denique φρέαρ, fons in medio atrii, seu Phiala, de qua pluribus egimus in Constantinopoli Christiana lib. 3. n. 22. ejusmodi vero porticus, σταὶ φρεατικαὶ dicuntur, quod φρέατ ambirent, apud Anonymum in Descript. ædis Sophianæ.

Φρέαρ, *Puteus*, apud Athenienses, ut monet J. Sponius.

ΦΡΕΓΓΙΆΤΑ, φρίτζα, *Umbraculum, Tugurium, Pergula*, σκιάδιον, σκιαδεῖον. Vide Φρυγιάτα, & Φρυντζάτα.

ΦΡΈΝΑ, *Phrenesis*, Φρενῖτις. Φρενάζειν, *Phrenesi laborare*, Φρενιᾶν.

ΦΡΈΝΕΣΙΣ, pro Φρόνησις, *Prudentia*. Glossæ Græcobarb. ἐπιστήμη, ἡ γνῶσις, ἡ σωφία, ἡ φρόνησις, φρόνιον.

Φρόνιμος, *Prudens*, Φρόνιμος. Eædem Glossæ: σωφρὼν, φρόνιμος, Φρόνιμος.

ΦΡΕΝΏΝΗ, *Crassum cribrum*, in Turcogræcia Cruſii pag. 251.

ΦΡΈΡΙΟΣ, *Frater*, maximè ex Ordine Minorum vel Prædicatorum, ex Gall. *Frere*. Nicephorus Gregoras lib. 5. pag. 95. edit. Genev. τὸ ἐνδέκατον ἀναλαβόντες τῶν Φρερίων τινὲς ἱλαστήρασαν, ἅπαξ ὁπόταν τῷ ναῷ τῶν Βλαχερνῶν δεῖ χαρᾶς τινὰς τῶν αἰκάνων. Pachymeres lib. 5. cap. 8. ἔτι δ' ἐκεῖθι καὶ ὧν Φρερίους αὐτοὺς λέγουσιν, ἀδελφοὺς δ' ὅθεν, ὑπερχόρδους καὶ θαυτείους, &c. Idem lib. 7. cap. 6. τοῦτο ἦν γ'. Ἀρχιδιακόνους, τῷ τε Μιλετωνίου φασὶ, καὶ τῷ Μιλοχίτῃ, ὅτι σφίσιν ἐκπεμφθεῖσι παρὰ Βασιλέως ξιφήλατον τῷ Πάπᾳ λατεργοῦντι, καὶ γε σπασαμένου ἐπάτερ καὶ ἐτέθη αὐτῷ ἐμοὶ τὸ Πάραγρα Ἰωάννου, Φρέρεσι, καὶ αὐτοὶ παρὰ τοῦ Πάπα καὶ φρεσβῦται σκαλίδες. Et lib. 9. cap. 10. ὃς δὴ καὶ τοῦ Φαρίνι Ἰταλὸς ἦν. Ita lib. 13. cap. 23. Laudatur ab Allatio lib. 2. de utriusque Eccl. Consens. cap. 12. num. 1. Michaelis Anchiali Patr. Constantinopolit. Dialogus, in cujus titulo, — ὅτι πολλοὶ τῶν Ἀρχιερέων ὑπὸ τὸ Πάπαν, καὶ Ἐπισκόπων, καὶ Φρερίων ὡς τῶν Κωνσταντινουπόλεως καλέσαντος. Vide Φρὰ & Μονάστρια.

Φράρια, eâdem notione. Stephanus Sachleces in Narrationibus MSS.

Καὶ ἐπάνω Θεὸν σὺς ἐκεῖνος ἔσαν καὶ πίστι φράρι.

Φρέριοι præterea, ac præsertim, dicti *Fratres* seu *Milites Templi*, vel *Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani*. Nicetas in Andronico lib. 1. num. 4. διὰ τοῦ πρὸς τῶν Ἱεροσολυμιτῶν λεγομένων, ὧν Φρέριος φασὶν, &c. Cinnamus lib. 1. num. 8. καὶ οἱ λοιποὶ Λατῖνοι δυνάμεις Βασιλεῖ φιλοτιμήσασθαι, οἵτινες παρ' αὐτοῖς Φρέριοι λεγόμενοι, καὶ οἱ τῶν χώρων πυρίοικοι. Pachymeres lib. 11. cap. 12. ὅτῳ τῷ κὺρ Σιμῶνι Πτολεμαΐδι, ἔτ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἦν, καὶ τὸ πεῖσον ἐν πόλεσιν ἦχε, τῷ Τίμπλῳ κὺρ Φρέριος ἐπέστησε. Cantacuzenus lib. 2. Hist. cap. 12. ἔτι δὲ καὶ τῶν Λατίνων Ἀρχιερέως, ὃς τῷ τοῦ Κὶου ναῷ τῶν Πάπα ἱππέων ἱππικοτάτῳ ἱππικοτάτῳ, καὶ φρερίων τινῶν καθ' ἱερέων, &c. Ducas Hist. cap. 17. ἐν τῷ πολιχνίῳ τῶν Φρερίων. Idem cap. 22. ἀπαρτίσας ὧν καλῶς τὸ φρέριον, καὶ πύργους ἀκροβόλους ἁρμόσας, καὶ Φρερῶν ὕδωρ φύλακας ἱκανοὺς ἐπιστήσας, ἐπανῆκεν ἐς Ῥόδον. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Ἄρχοντες, πλούσιοι καὶ πλουσοί, μικροί τε καὶ μεγάλοι,
Καὶ ἀπὸ καθόλης Φρερίδες, ὑπόλοιπα τὰ κεφαλά.

Φρέριοι Ῥόδου, in Chronico Veneto Byzant. an. 1404. Vide Notas ad locum laudatum Cinnami.

ΦΡΈΣΚΟΣ, *Novus, recens*, ex Ital. *Fresco*, apud Agapium in Geoponico cap. 56. & alibi. Vide in Νωπός.

ΦΡΙΓΓΙΑΛΆΡΙ, Cretensibus dicta *Fringilla*, avis, nostris, *Pinson*. Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΦΡΙΓΉΤΗΣ, τὸ σκολοπένδριον, in Glossis Jatricis Græcobarb. MSS. mox: φιλλοδότης, τὸ σκολοπένδριον, τὸ ἐπὶ τῶν πόντων. *Scolopendra*.

ΦΡΊΔΗ. Vide Φρύδη.

ΦΡΙΚΤΟΤΡΟΜΙΣΜΈΝΑ, *Cum formidine & tremore*, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. pag. 326.

ΦΡΊΝΤΖΑ, *Tugurium, Umbraculum*, καλύβη σκιαδεῖον. Vide Φρυγιάτα.

ΦΡΟΚΑΛΙΔΑ, herba, quam Σαπώνιον vocant Lemnii & alii insularum Ægei Pelagi incolæ. Vide Petr. Belon. lib. 1. obs. cap. 26.

ΦΡΟΝΗΜΕΤΕΙΝ, *Sapere, Prudentia pollere*, Φρονεῖν. Φρονημάτιζεσθαι, eâdem notione. Scylitzes. pag. 808. ὁ δὲ Παπιφαχὴς τὴν τοῦ Βασιλίσσης ἀπλότητα τοιαῦτα θαρρύνας, ἰφρονεματίσθη κατ' αὐτῆς, ὡς αὐτίκα τῆς παραίτης, πλήμμυρᾶς, &c.

Φρονημάδα, Φρονιμάδα, Φρονιμὰ, *Prudentia*, σωφροσύνη. Corona pretiosa: Φρονημάδα, *Prudentia*, φρόνησις. Φρόνιμα, Φρόνιμα, *Prudenter*, ἐμφρόνως.

ΦΡΟΝΟΣ, pro Θρόνος, in Turcogræcia Cruſij.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ, *Monasterium*, Ædes Monachorum, qui Λαυριῶται καὶ οἱ φατὶ φρουλιζᾶδες dicuntur Basilio M. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: Φροντιστήρια, τὰ διδασκαλεῖα τῶν φιλοσόφων· λέγουσι δ' ἂν οὕτω καὶ τὰ παρ' ἡμῖν μοναστήρια. Ψυχῶν φρουλιστήρια dicuntur in Synaxariis 26. Decembris in Constantino Judæo. Ita Theosterictus in Vita S. Nicetæ Confess. num. 30. παλαιὰ ἀσκητήρια, παλαιὰ ψυχῶν φρουλιστήρια. Et Vita MS. S. Theodosij Cœnobiarchæ: καὶ τοὺς ἀσκητὰς, καὶ φρουλιστήριον ἐπροικοδόμησε, φρουλιστήριον ἀφ' ἑαυτῆς μᾶλλον ἀπᾶσι καλαγωγιον. ἡσκητὰ ἀτειχίστως ἐπὶ γῆς πυργοῦ καὶ ὕφους. Et Constantinus Manasses pag. 95.

Καὶ φρουλιστήρια ψυχῶν ἃ κατ' ἀγέλας ἴζων.

Hausérunt ab Aristophane in Nubibus:

Ὁρᾷς τὸ θυρίδιον τοῦτο, καὶ τηλίδιον.
Ὁρῶ, τί δ' οὐ τοῦτ' ἦν, ὦ Πάτερ,
Ψυχῶν ζοφῶν τοῦτ' ὄντι φρουλιστήριον.
Ἐνταῦθ' ἐνοικοῦ' ἄνδρες, οἱ τὸ ὕφαιθρ
Λέγοντες ἀναπίζουσιν, &c.

Sic hanc vocem pro schola usurpat Zacharias Scholast. de Mundo pag. 460. 464. Utuntur passim Scriptores hac voce pro Monasterio, Gregorius Nazianzenus orat. in S. Athanasium S. Basilius Epist. 23. Palladius in Vita Chrysost. pag. 96. Theodoritus lib. 3. Hist. Eccl. cap. 24. Evagrius lib. 1. cap. 21. lib. 4. cap. 7. 38. lib. 6. cap. 23. Nilus Monach. lib. 3. Epist. 98. Gregorius in Vita S. Gregorij, Zacharias Papa lib. 2. Dialog. cap. 21. Theodorus Studita orat. in S. Platonem num. 25. Joannes Diacon. in S. Josepho Hymnographo num. 7. 24. Photius Epist. 191. Vita S. Maximi Confess. num. 5. Simocatta lib. 1. Hist. cap. 14. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 49. in Romano Jun. num. 3. Simeon Logotheta in Theophilo num. 14. Anna Comnena lib. 15. pag. 482. 485. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 2. Cantacuzen. lib. 1. cap. 22. Jus Græcorom. pag. 434 tom. 2. pag. 159. Archieraticum Haberti pag. 572. 576. 588. Perdiccas Ephesius in Themat. Hierosol. Auctor Etymologici, &c.

Φρουλιστήριον, *Tribunal inridicum*. Martyrium Sancti Adriani, MS. καὶ ὡς ἤγγισαν τῷ κριτηρίῳ, ἀνήγγελε τῷ Βασιλεῖ ὁ ὑπηρεταγωγὸς τὰς δίκας, λέγων, Ἔστησαν ἐπὶ τῷ φρουλιστηρίῳ οἱ κατάδικοι ἐκεῖνοι.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ, *Curator, Procurator*, in Glossis Gr. Lat. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati; ἐπίτροπος, ὁ φρουλιστής. Lib. 1. Basil. tit. de Regul. Jur. cap. 2. de feminis: οὐ δικάζουσιν, οὐκ ἄρχουσιν, οὐ παρεμβάλλουσιν, ὑπὲρ ἄλλων, οὐ γίνονται φρουλισταί: *Nec procuratores fiunt*, in l. 2. D. eod. ita lib. 7. tit. 7. cap. 1. Vide Epistol. S. Ignatij ad Polycarpum num. 4. & Clementinas homil. 12. num. 10. In Vita S. Bonifacij Martyris, φρουλιστὴς exponitur *Procurator*, ubi de Aglaë nobili Romana: ἔχουσα ὑφ' ἑαυτὴν ἑβδομήκοντα τρεῖς φρουλιστὰς ὡς τῶν κλίνων αὐτῆς, καὶ ἕνα μαζώτερον ἐπάνω αὐτῆς, ἐπίτροπον Βονιφάτιον, ubi versio vetus: *Habens*

bens sub se septuaginta tres procuratores, qui curas agebant in possessionibus ejus, &c. Metaphrastes in eodem Martyrio: *διὰ ταῦτα τε καὶ ἑτέρων ἀφορητῶν ἔχουσα τιὴ τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆ, ἅτινα φροντιστῆ τῶν κλημάτων*, &c.

Præsertim vero dicti φροῦσται *Fisci procuratores.* Vetus Inscriptio 125. 1. Η ΟΙ ΧΑΛΚΟΛΟΓΟΙ Ο ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΣ ΟΙ ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ, &c. Liber Leonis & Constantini Imp. tit. 24. *ἀ ἤ τις ἐκ τῶν φρουστῶν, χαρτουλαρίων*, &c. *Φρουστὰ τῶν δημοσίων*, in Nov. Manuelis de Monaster. ad Urb. Theodorus Balsamon in Resp. 26. *ἀκαδίωτους ἐπίσκοπος, μοναχοί τε καὶ κληρικοὶ γίνονται φρουστὰ δημοσίων ἐφορίων καὶ καθυμένες φορολογημάτων ἀρχοντικῶν.* Nicetas in Manuele lib. 1. num. 3. initio: *ἱμείνοτ ἢ καὶ τῶν κατὰ τὸν Βατικὸν τὸν ἢ φράξιον, καὶ τῶν μὴ δημοσίων ἀσφαῶν φρουστικῶν καὶ λογιστικῶν μίγιστον τῶν ἐκ Πόντου ἐναντίων προσβαλλιῆ καὶ αὐτός*, &c. Extat apud Nilum Monach Epistola 185. lib. 2. inscripta Capitani Φρουστῶ, qua eum monet ne se exaltet beatumque prædicet, quod per manus suas & domum propriam, & plerosque alios nebulones atque infames sustentet, *κλήρους καὶ φαύλους.* In Epistola vero 178. eodem libro, scripta Tauriano ex Præfecto, queritur quod is *τὸν ἀπὸ σπουδῶν Πλάτωνος τῶν καλλινίκου μάρτυρος καλλιφυλάκας φρουστὰς τιδολμικὰς & ἀφορήτῳ βίᾳ* rapuerit, & in carcerem conjecerit: ex quo quidem loco, ut id obiter adnotem, patet ædem S. Platonis, si Constantinopolitana intelligatur, longè ante Anastasium, qui ejus conditor dicitur, in urbe stetisse. Scylitzes in Stratiotico p. 793. *καὶ δημοσίους φρουστὰς ἐ συγκλητικὰς φροσβάλλοι, ἀλλά τινας τῶν ἐν ἑκάστῳ τῶν ἀγκίων ἐσαυξηθέντων ταχυγράφων.* Vide Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 78. & Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 17.

ΦΡΟΥΜΑ. Cod. MS. Reg. 618. f. 293. v. *Βίβλος μεταλλικὴ, χυμευτικὴ, ἤτοι χρυσοπεῖας, ἀργυροπεῖας, καὶ ὑδραργύρου πήξεως, ἔχων αἰθάλας, βαφὰς, καὶ φρύμας δηλ βρέλλιον*, &c. Vide φῦρμα. Ubi *βρυτίσιον*, est *as*, quod *Bronze* appellamus.

ΦΡΟΥΜΕΝΤΑΡΙΟΙ, dicti *Milites qui ad investigandos reos, & ad colligendos rumores per provincias mittebantur.* Joannes Lydus lib. de Mensibus, ubi de Magistro: *ἐπάθλου ἢ αὐτῷ τάξις τις στρατιωτῶν τῶν ἀριθμὸν ἀνδρῶν, οἱ φρουμβουλάριοι καὶ κυρειῶσοι προσαγορεύονται, οἷς ἐστὶν καὶ περίεργοι· καὶ οἱ μὲν ἐστῶσι τῶν βιβλιαίων τῶν ἐν παλατίῳ ἀπόκρισιν· οἱ ἢ περίεργοι ἐγένοντο τῶν δημοσίων δρόμων.* Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 11. *Σαβῖνος αὐτῷ ὥρας φρουμβουλάριον ἐπιμέλειν ἐκ ἀναζήτησιν μυ.* Vide Gloss. med. Lat. in *Frumentarii.*

ΦΡΟΝΤΖΑΤΟΝ, φροντζάτον, φρατζάτον, *Ramata, locus Frondosus, opacus, arboribus consitus*, ex Ital. *Frondata*, vel *Frondato, Frondosus.* Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysorth.

Φροντζάτον θέλω ἱμερφερτὰ πεύσῃ ἐκ τῶν κῆπον,
Καὶ τὸ περὶ ἐκ μηχανῆς περιγύρου τῶν φροντζάτα,
Καὶ κορμάτζαν γύρωθεν, καὶ δενδρυτὰς ὁλόγυρα.

Et alibi:

Τοῦτο ὁ τόπος τὸ δένδρον, καὶ τὸ φροντζάτον τοῦτο,
Καὶ τὸ περιπεβάλισμαν ἔπαυσεν ὅλο τότε.

Occurrit ibi plures, scribiturque promiscuè φροντζάτον.

Φρατζάτον, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 1.

Λίγυτος, πεύσῃ μοναῖς, καὶ τίλις, καὶ φρατζάτας.

Vide infrà Φραξιάτα, & Gloss. med. Lat. in *Frondare.*

ΦΡΟΥΡ λιμβῶ, *Custos Portus* Constantinopolitani, dignitas cujus meminit Chronicon Alexandrinum an. 8. Phocæ, λιμβῶ φυλάκων, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos Portuum.*

ΦΡΟΥΣΤΡΟΝ, *Frustum.* Nicephorus Blemydas de Chymia, MS. *ἐφύλα ἢ λαμβάνων ἴτερα φρύγρα καυσὰ.... καὶ τρίψαι καλῶς.*

ΦΡΥΑΡΙΑ, Herbæ genus. Orneosophium pag. 210. *βολόνι τὸν λιγερμόλιν φρυαρίαν τρίψας καὶ μίξας μὴ εἶναι παλαιὸ, καὶ ἡμβαφὰς κρίας χοίρειον ζιζὸν, δ' ωσεις τῶν ἵππαις.*

ΦΡΥΓΙΑ, Φρυγῖτις, *Asplenum*, apud Interpol. Dioscorid. cap. 557.

ΦΡΥΓΙΟΝ, in Epimerismis MSS. Herodiani, φυτὸ, ἢ τὸ βασιλικὸν φασίλικον. Vide Gloss. med. Lat. in *Phrygium.*

ΦΡΥΔΙ, φρύδιον, φρύδι, *Supercilium*, ὀφρὺς, ὀφρύδιον. Gloss. Græcobarb. ἀβρῶλις, ὀφρὺς, ὀφρύδια. Alibi ἀγκύφρυον, ὁ τὰς ὀφρῦς ἐκπαίρων, ὅπου φλάσσει τὰ φρύδια. Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 4.

Τὰ φρύδια τύλα μαλακρὰ ἱμάζαν ἀχνὸν ζρύσταλλον.

Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Φρύδια ξυνοχάραγα, ὑφασμὰ μαλάκια.

Φρύδι. Idem Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 9.

Κύρια πολλὰ τῶν ἐδαχρυσὰ μάτια καὶ τὰ φρύδι.

Ὀμματόφρυδον, *Supercilium.* Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Τέρτον τὸ ὀμματόφρυδον, τῶλον, κύλας, τὸ λάκκος. Vide in Ὄμμάτιον.

ΦΡΥΞΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. ξύσιν, ὄπλοσιν, ἢ ξύσωσιν.

ΦΡΥΟΝ, *Olus album.* Agapius in Geoponico 186. *κάμνουσι καὶ μὲ ἄρμιλλα μόνον τὰ ἄσπρα λαχανάγκυα φρύα, καὶ τὰ λίγυσι λαχανάρμια.*

ΦΤΑΙΓΕΙΝ, Φταίειν, *Delinquere, Peccare*, παραπλαίειν, πλημμελῶν. Φταίσιμον, Φταίσιμος, *culpa, noxa, πλῆσμα, πλημμέλημα.* Φλαίσις, *Reus*, αἴτιος, ὑπόδικος. Damascenus Studita Homil. 20. *ἔδικα ὅρισεν τὰ φανέντα δὲ τὸν συγχρῶς ἄνδρα, χωρὶς τὰ φλάσεν.* Homil. 22. *τὰ μὲν συγχωρεῖν τὸ φταίσιμον μυ.* Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 153. 336.

ΦΤΑΙΡΝΙΖΕΣΘΑΙ, *Sternutare*, Πτάρνυσθαι. Φταίρνισμα, *Sternutatio*, Πταρμός.

ΦΤΕΛΗ, *Ulmus*, Πτελέα. Anonymus de Nuptiis Thesei lib 11.

Ταῖς φοιναῖς ἢ ἴμερφας ὅλας ἢ ἀφαίζεν,
Φιλαῖς ἐπὶ τὰ κλήματα πολλάκις ἀγαπάζεν.

Φιλέα, eâdem notione. Agapius in Geopon. cap. 160. *βράσαι τὸν φλοῦδα ἢ πτελέας, ἤγουν φιλέας, Ciceris.*

ΦΤΕΝΟΣ, *Tenuis*, ἰσχνὸς, ψιλός. Agapius in Geoponico cap. 175. *ἴσαμεν καιρὶ καπόσιον φλοῦν ἀπὸ μαχαῖρα*, &c. Φλοῦ, *Tenuiter*, λιτῶς, λεπτῶς. Φλυντζικὸς, *Subtenuis*, ὑπόλεπτος. Φλαίνειν, *Tenuare, Extenuare*, λεπτύνειν.

ΦΤΕΡΝΑ, *Perna*, Πτέρνα, in Corona pretiosa & apud Portium. Item *Calcaneus*, Πτέρνα.

Φτερνιστέα, *Calcar*, πτερνιστήρ, in Corona pretiosa: Prochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὸς ἢ καβαλλάρης δίλωσας, ἐδύη,
Βελλομβάς τοῦ ποδὶ φέρω τὰς φτερνιστήρας.

Anonymus de Nuptiis Thesei lib. 7.

Τὰ φθερνιστέρια τὰ χρυσὰ ὁ Πόλος καὶ ὁ Κάστωρ
Τ' Ἀμάντα τὰ φορέσαι μὴ καλὰς καρδίας.

Idem Prochoprodromus:

Καὶ τέρα βλέπεις γίγαν χρυσοφθερνιστράτος.

Φτερνιστρίζειν, *Calcaribus premere*, πτερνίζειν.

ΦΤΕΡΟΝ, Φτερὸν, Φτερύγα, *Penna, Ala*, πτερὸν. Corona pretiosa: Φτερύγιον, *Ala*, πτέρυγες. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. *ὅταν ὀρνιθῆ ὁ Θεὸς τὸν μύρμηκα, ἢ δίνει φτερὰ, καὶ πτῆ.*

ΦΤΗΝΙΆ, φτινιὰ, *Copia*, *Abundantia*, εὐθηνία, εὐπορία.

ΦΤΗΛΊΑ. Vide in φίλη.

ΦΘΊΑ, *Hecticus morbus.* Joannes Iatrosophista MS. cap.140. ὡς τόδε ἡ λήθαργον φθίσει οἱ χρονιοὶ, οἱ ἢ οἱ ἰατροὶ λέγωσιν ἐκτικὸν νόσημα.

ΦΤΙΑΝΕΙΝ, φθιάνειν, φθίζειν, *Facere*, exponitur in Glossis Græcobarb. ποιῶ, ἢ κάμνει, ἢ πράσσῃ, ἢ πράττει, ἢ φθιάνει, ἢ φθίζει. Rursum: ἔβλης, περιγὼς, τετὰ φθιασμένος. In Corona pretiosa, exponitur *Praparare*, κάλασκευάζειν. Prochoprodromus Contra Hegumenum, ex Cod.MS.

Ἔπιλθε, φθίσει τὸ θερμὸν, δὲς τῆμαν τοῖς παγάσιν.

Apud Portium denique *Fucare*, φυκῶν, & Ulaccum, φυκιάζειν. Ut φθίσις, φθισαίδι, φθισμὸς, *Fucus*, *Cerussa*, φῦκος, φυκιασμὸς, ἐμμιλθιον.

Φθίσμα, *Opus.* Malaxus in Chron. MS. pag.678. καὶ ἔκαμε δύο λιθίδεια, καὶ ὄρυα μεγάλα, καὶ ἄλλα διάφορα ἔργα ἐλάχιστα ἀπὸ τὸ ἐφορὶ καὶ ἀμάτι φθισμὰ ὅλα καλίμι.

ΦΤΙΆΡΙ, *Pala ferrea*, Hieronymo Germano.

ΦΤΊΟΝ, *Auris*, ὠτίον. Glossæ Græcobarb. ἀνήκοον, ἄνευ ἀκοῆς, χωρὶς ἀκοῆ, καὶ φθίσ, ἤγουν ὦτα. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Ἀπαυχὴ γὼ ἀς τὰ φτία τ' ἀφίλη ἢ Θησέα.

ΦΤΎΕΙΝ, pro πτύειν, *Sputre*, φθύμα, φθύσμα, *Sputum*, πτύσμα.

ΦΤΩΧΟΣ, *Pauper*, πτωχὸς. Historia Apollonij Tyrij:

Ὡς σὰν αὐτὲ φθῶ χώρα μας φθοχότερον τὰ τῦρ.

Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. τίδ ἴχῃ ὁ φθωχὸς πλὼ ὄφιλά τε, ἀεὶν ὁ ἄρχῃ τὸ βῆδί τε.

Φθωχαίνειν, pro Πτωχαίνειν, &c.

ΦΥΆΓΚΟ. Vide in φαῖλο.

ΦΥΆΛΙΝ. Vide in φάλη.

ΦΥΓΟΔΙΚΕΙΝ, *Tergiversari*, *Iudicium detrectare*, in Basilic. Glossæ Gr. Lat. φυγοδικία, *Tergiversatio.* Φυγοδικῶ, *Tergiverſor.* Ita in Lat.Gr.Voces JC. Utitur Demosthenes. Vide Pollucem p.395.

ΦΥΓΟΚΎΡΙΟΣ, *Fugitivus*, *qui à domino fugit.* Palladius cap.16. ἐρξαθῇ λίγαι κατ' αὐτῦ δύσφημα, — ἐπιλέγων αὐτῷ, σχάτα, γλύτλαν, φυγοῦρα, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας. Ubi Meursius legit, φασκύρα. Sed Paschasius & alij Interpretes in Vitis Patrum, habent *Fugitive.*

ΦΥΓΟΜΑΧΕΙΝ, *Fugiendo* vel *simulata fuga pugnare.* Mauricius lib. 7. Strateg. cap. 11. διὸ χρὴ ἀνάγκης καὶ περιστάσεως χωρὶς, μὴ δυνάμενον ἄνδρα μὴ ἐπιτηδεύειν, μὴ τὰς αὐτὰς ἡμέρας φυσικῶς συμβαλεῖν ἐν παρατάξεσι, ἀλλὰ δόλῳ καὶ ἀπάτῃ σοφίζεσθαι, καιροσκοπεῖν, αἰσχυνόμενον φεύγειν, καὶ τὸ λεγόμενον, φυγομαχεῖν, μέχρις ἂν ἐν λόγῳ ἢ δυνάμεως ἐπάνω γενόμενος ὁ στρατὸς, πάλιν ἀναρρωσθῇ. Utitur Polyænus.

ΦΥΓΟΠΟΛΕΜΟΣ, *Imbellis.* Theophanes an. 2. Valentis: εἰ ἢ Βυζάντιοι ὕβριζον αὐτὸ, ὡς ἄνανδρον καὶ φυγοπόλεμον.

ΦΥΓΟΥΡΆΔΟ. Codex Cæsareus, apud Lambecium lib.5. pag.159. καὶ τὸ χαρτὶ ἦν βομβάκινο φυγουράδο. Id est, ni fallor, *erat charta bombacina figuralis.*

ΦΥΚΆΡΙΟΝ, *Alga*, φῦκος, in Epimerismis MSS. Herodiani. Lexicon MS. Cyrilli: φῦκος, τὸ φυκος, τὸ φυκάεσσα, καὶ τὸ χορτώδες τῆ θαλάσσης.

ΦΥΚΑΡΙΣ, vox ignota Fuschsio apud Myrepsum sect.36. cap.52. in Cod.Reg.MS.& 53. in edito. Idem fortè quod φυκάεσσα.

ΦΥΧΙΡ, *Fucus.* Glossæ Jatricæ MSS. ex Cod. Reg.1673. φῦμα, ὁ τὰς ἰδέας ὄψεσι αἱ γυναῖκες χρίονται λέγω ἢ καὶ φύκια βρύα.

ΦΥΚΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. Βάμμα ἐξόθεν καὶ φασιόν.

ΦΥΛΑΓΕΙΝ, pro φυλάσσειν, *Conservare*, *Custodire*, *Cavere.* Glossæ Græcobarb. αὐλίζω, φυλάττω, ἢ φυλάτω, ἢ φυλάγω. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni: φυλαγὴ μὲν ὀνομάζω πλὼ αἰῶνα ἢ ἀναπροφάς, καὶ φυτεύσω σε. Fabulæ Æsopi Barbarogr.p. 50. ἄκου, ὦ καλὲ, σὺ ὅτι καὶ ἂν σε ἰδῶ, θέλω σε φυλάγωμαι. Gr. Cod. φυλάξομαί σε. Ita non semel in Hist. Athenar. Georgij Contaris pag.33.&c. Ubi & φυλακίσαι eâdem notione habetur p. 146. Cyrillus Chius in Sarantario:

Τιατί φυλάεις πλὼ ζυλω
Ἐκῶ ἢ πνεύματ᾽ μας.

ΦΥΛΆΔΕΣ, *Folia*, φύλλα. Agapius in Geoponico cap.187. τὰ χράμβια, ἤγουν φυλάδες, καὶ καρποφύλακα, &c.

ΦΥΛΑΚΆΡΗΣ, *Commentariensis*, *Custos carceris.* Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ δεσμὸν ἐποίησε ἐκῶ ἢ φυλακάρη,
Ἅπαν ἢ νάχυσι τιμλὼ καλὰ τὰ τὸς φυλάγω

Rursum:

Ὁμοίως πάλι ἐκέψατε χράμβα γενεδόσα
Τῶν φυλακάρων πύχαεε ἐκάτσε τὰ φυλάγω.

ΦΥΛΑΚΆΡΙΟΝ, *Amuletum*, φυλακτήριον. Ordo de Hebræo ad Christianismum recipiendo, in Euchologio Goari pag. 344. ἀποδύσομαι — καὶ τοῖς σαβάτοις, καὶ ἢ γονοκλαξ, καὶ ἐπιφδαῖς, καὶ τοῖς περιάμμασι, καὶ τῶν φυλακαρίων, καὶ ἢ συναγωγαῖς, &c.

ΦΥΛΑΚΆΤΟΡΕΣ, *Custodes*, in Chron. MS. Manuëlis Malaxi pag. 684. apud Portium in Narrationibus MSS. Stephani Sachlecis, apud Maximum Cythær.16. Aug. &c.

ΦΥΛΑΚΗ, *Pera Pastoricia.* Item id in quo quid recondi solet, *Cellarium:* Colloquia Zosimæ n. 131 λῶ ἢ λαβὼν αὐτὰ ὁ γέρων, ἵνα ἐλθὼν εἰς τὸν φυλακὴν ποιήσῃ παράκλησιν τῷ ἀδελφῷ.

Φυλακὴ, *Captivi*, *in carcere & in* φυλακαῖς *detenti.* Concilium Calchedonense act. 10. ὅτι καὶ ἐκ ἢ ἀφορισμένης μερίδος εἰς ἀνάλωμα ἢ φυλακῶν ; εἰς τὰς εἰκίας ἢ αὐτῦ συνεχῶν ἀναλίσκει. Ubi vetus Interpres, *in expensas captivorum.* Palladius in Hist. Lausiaca cap.15. ὁ μὲν γὰρ πάλαι διακοπίσας, ἴδιον ἀσκητήριον, καὶ ἐκκλησίαν, καὶ φυλακαῖς. Cap.39. ἐκ ἢ πραγματικῶν οἰκονομίας καὶ τὰ ἢ γυναικῶν μοναστήρια καὶ φυλακάς. Adde cap. 144. Ejusmodi φυλακαῖς præerat Ecclesiæ officialis, qui ἐπὶ ἢ φυλακῶν dicitur in Concilio Constantinopol. sub Mena act.3. Ἰωάννης ὁ Θεοφιλέστατος Πρεσβύτερος Ἐκκλησιάστικος, καὶ ἐπὶ ἢ φυλακῶν, ἤτοι. Ubi vetus Interpres: *Ecclesiæ advocatus*, *& super custodias.* Chronicon Alexandrinum an.23. Constantii: καὶ φυλακῶν εἰλουμένων φοίβιον πλέον μόνον, ὅπερ ὁ πάλαι αὐτὸ Κωνσταντῖνος ἐχαρίσατο.

ΦΥΛΑΚΕΙΑ vocabant Alexandrini τὰ ἐκμαγεῖα ἢ γυναικῶν μολυσμῷ, ut scribit Damascius in Vita Isidori. Vide Suidam in hac voce.

Φυλακῶν, *in carcerem conjicere*, in *carcere detinere.* Concilium Calchedonense act.10. φυλακίσας καὶ τῇ ἀρχῇ παραδὼς τὸς καλαβοίκλας. Φυλακίζω, & φυλακίσιον, eâdem notione. Anonymus de Nuptiis Thesei:

Καὶ μέτα τὸ. στιχ᾽ ἀλθὼς ἢ τὰ τὸς φυλακίσα.
Εἰς φυλακὴν πανίδεπῶ, &c.

Nomocanon Photij tit.9. c.5. ex Cod.MS. περὶ δικῶν

ἐπισκόπων καὶ κλησιῶν, ἢ οὗ ἢ τύπτεσθαι ἢ φυλακίζεσθαι Ἐπισκόπους.

ΦΥΛΑΚΙΟΝ, *Carcer.* Hesychius: ξυστὸν, ξύλον ἐν τοῖς φυλακίοις, ᾧ προσδεσμεύονται τοὺς κακούργους ἱμασιγοῦντι.

ΦΥΛΑΚΙΤΗΣ, *qui in carcere detinetur.* Clemens lib.4. Constitut. Apostolic. cap.2. δίψῶσι ποτὸν, γυμνοῖς ἔνδυμα, νοσοῦσι θέαν, φυλακίταις βοήθειαν. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num.44. ἵνα δίδωσι — τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ παῖδας τοὺς φυλακίτας ἀπὸ νομίσματος ἑνός. Nicetas in Andronico lib.2. num. 2. ἐπὶ τῷ τοὺς διατλῶσι τὰς κλῆς καὶ τοὺς ὀχλοῦντας ἢ δημοσίων φροῦρᾶν, καὶ τοῖς φυλακίταις τιθῶσι τὸ ἔξοδον ἀνίσον.

Φυλακίτης, *Carcerarius, carceris custos.* Glossæ Gr. Lat. φυλακίτης, *carcerarius.* Glossæ Lat. Gr. habent φυλακίτης. Occurrit apud Moschum in Limon. cap. 189.

Φυλακάτωρ, eâdem notione apud Damascenum Studitam Homil.14.

ΦΥΛΑΚΤΑΔΕΣ, *Custodes.* Glossæ Græcobarb. Γαρῳδὲς, ἢ φύλακας ἢ φυλακτάδες.

ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΑ, in veteri lege, secundum Chrysostomum, λέγουσι τὰ μικρὰ βιβλιδάρια, ἐν οἷς ἀπεγράφοντο τὰ δι' ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς αὐτοὺς ἀγαθά, καὶ τὰς καθ' ἑκάστην ὑπηρεσίας καὶ χάριτας, ἅπερ τὸ ἐνθυμεῖσθαι καὶ μνημονεύειν τούτων αὐτοὺς καὶ ἐναλείβειν ἅπερ τοῦ αὐτοῦ ὑπόθεσιν φυλακτήρια, ὅτι ὑφύλασσον τὸν μνήμιον τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Θεοῦ ἀναγεγραμμένων καὶ ἀνεξάλειπτον.

Φυλακτήριον, *Amuletum ad arcendos & depellendos morbos.* Glossæ Lat.Gr. *Amuletum*, φυλακτήριον. Concil. Laodicenum Can.36. οὐ χρὴ τοὺς ἱερατικοὺς ἢ κληρικοὺς μάγους ἢ ἐπαοιδοὺς εἶναι, ἢ Μαθεματικοὺς, ἢ ἀστρολόγους, ἢ ποιεῖν τὰ λεγόμενα φυλακτήρια, ἅτινά ἐστι δεσμωτήρια τῶν ψυχῶν αὐτῶν. Vide Horapollinem cap.24. & alios. passim. Describuntur complura ejusmodi Phylacteria in Cod.Reg.945. pag.313. 345. 427.

Φυλακτήριον, qui ejusmodi vetita Phylacteria distribuunt, in Synodo Trullana Can.61.

Φυλακτήριον, *Phylacterium*, Ἐμπλάστιον. Vide in hac postrema voce. Nicephorus Patr. Constantinopolit. Antirrhetico tertio: τὰ γὰρ ἀγχόθεν καὶ ἔνδοξα Χριστιανῶν ἐστι χρυσώματα κατασκευασμένα καὶ καλούμενα φυλακτήρια, ἃ δὴ καὶ κατ' αὐχένος ἐκπεριπτυσσόμενα, καὶ πρὸς τὸ στέρνον καλούμενα φέρομεν, Χριστοὺς πρὸς φυλακὴν καὶ ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ σωτῆρας τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν· ἐστιν ὅτε καὶ τοῦτο ἡμῖν ἐπικαλοῦμεν, πρὸς ἰάσεσί τε παθῶν, καὶ ἀποτροπὴν τοῦ τῶν ἀκαθάρτων δαιμόνων προσβολῆς ταῦτα καλοῦντες πιστεύοντες· ἐν οἷς δὴ καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ, καὶ τὰ θαύματα, καὶ ἡ ζωοποιὸς ἀνάστασις, ὡς τὰ πολλὰ ἀποτελούμενα δύναμιν· καὶ τούτων πλῆθος ἅπαν ἔνδοξα Χριστιανῶν σύρισμα. Gregorius in Vita S.Basilii Junioris num.11. πρὸς πίστωσιν ὧν καὶ τὰ ἴδια φυλακτήρια ἐξαπέστελλον. Adde num. 28. Theophanes an. 31. Copronymi: καὶ ἅπερ λάβοντες ἅγιον ἐφάνη τις ἔχων ἐπὶ φυλακτήριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρέδωκαν. Nicetas in Andronico lib.2. num.11. καὶ τι φυλαττὸν αὐτῷ περιφύλαγμα ἢ σταυρὸν θεοβλαβὲς ἀποτραχηλισάμενος ἐκῶν πυ, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Phylacterium.*

Φυλακτήριον, Prophetis, *Artemesia*, apud Apul. cap. 10.

Φυλακτὸν, idem quod φυλακτήριον, *Amuletum ad arcendos, vel pellendos morbos.* Germanus Patr. Constantinopol. in Antirrhetico 3. τί ταῦτα ἔνδοξα τῶν ἐθνικῶν λαλήσεται; βδελυκτὰ τὰ φυλακτὰ τὰ αἰρετὰ ἡγήσασθε. Vita MS. Sancti Symeonis Sali: καὶ ὅτι δεσπότης παῖδαι τινι δῶσι μαλάκιον, δῶσι φυλακτὸν. Vita S. Nili Junioris pag.4 ὅθεν καὶ ὑπῆξεν αὐτῷ τὸ μισοπόνηρον θέλημα, καὶ δυσχερείας τὰς ἐν τοῖς οἴκοις ἢ ἀχχόντων διαπτήσεις, μισῶν τι καὶ δεισιδαίμονας πᾶσαν περιεργίαν, καὶ ἐξενθενὸν τὰ λεγόμενα φυλακτὰ, καὶ τοὺς λεγομένους ἐξορκισμούς. Eclogæ Leonis & Constantini Imppt.tit.28. §.25. οἱ ποιοῦντες φυλακτὰ, τοῦ δοκεῖν ἐπ' ὠφελείᾳ ἀνθρώπων, &c. Harmenopulus lib.6. tit.10. §.3. φυλακτὰ ἐπὶ φιλίᾳ, φίλτρα ἢ φιλίας ποιητικὰ appellat, §.8. Apud Panagiotam pag.136. ὅθι βαστοῦσι φυλακτά.

Φυλακτολογραφοι, qui Latinis sequioris ætatis *Caragi.* Nicon Monachus in Pandect. MS. lib. 2. serm. 49. Ὅτι ἴδιος λαὸν ἐπισωρεύσαντες πρὸς τοὺς μυθολόγους, καὶ φυλακτολογράφους, καὶ ἡμαλογίας προσέχοντες.

ΦΥΛΑΚΤΟΝ, *Theca sanctorum reliquias continens, quam collo appendebant.* Anastasius Sinaita in Psalm.6. Ἀκούσας ὁ θεοτατος Βασιλεὺς Μαυρίκιος, διάτινος νεανίαν παιδὸς, τὰ ἴδια φυλακτὰ ἀπέσταλε τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ, &c. Theophanes pag.318. εὗρεν ἐν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ πιττάκιον ἢ ἁγίας τραπέζης ἢ θυσιαστηρίου ἢ ἁγίας Θεομήτορος, καὶ τῇ ἑτέρᾳ τὰ τίμια ξύλα, καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτὰ. Infrà: καὶ τὰ φυλακτὰ ἃς ἐν ἴδιον ἐξήβησεν τράχηλον. Georgius Hamartolus MS. & Leo Grammaticus in Theophilo p.451. καὶ δὲς τὸ ἴδιον φυλακτὸν, ἀντίσηλον ἂς Σκυθίαν δοῦναι λόγον ἀπαθείας ἁλόντα. Adde pag. 452. Symeon Logothera in eodem Thephilo num.11. καὶ δοῦναι αὐτῷ ἢ ἐνυπόγραφον λόγον, καὶ τὸ φυλακτὸν ἢ Βασιλίου. Ita supra num. 9. & in Michaele ejusdem Theophili F. num. 31. & Georgius Monachus in eod. Theophilo n.8.11.

ΦΥΛΑΚΩΝΕΙΝ, pro φυλάσσειν. Georgius Contares lib.6. Hist. Athenar. καὶ ἢ ἔβαλαν εἰς τὸν φυλακὸν χωρὶς καμίαν ἔξιτασιν, ἕως νὰ χαθῇ ὁκὼ φυλακωμένος, ὡς παρέκει ἢ πατρίδος του.

ΦΥΛΑΞ, *Ærarium Principis.* Constantinus in Vita Basilij num.17. edit.Combefisij: ἐβδομήκοντα γὰρ καὶ ἑνακόσια κεντηνάρια ἀσχαρισμένα χρυσᾶ, χωρὶς ἀργύρου τοῦτα ἀνάμα καὶ ἐπισήμου καταλιπόντος Θεοφίλου ἢ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ φύλακι ταρίμβᾳ τῷ βασιλικῷ, &c. & num. 18. προσκαλισάμενος ὁ αὐτὸς τὰ ἐ ψηφοίας πρόσχοντας, μετ' αὐτοῦ ἢ βασιλέων θησαυρῶν ἀνοίξει φύλακα, &c.

ΦΥΛΑΞ Ἀποστολικῆς θρόνου dicitur Paschasinus Episcopus primus inter Leonis I. Pap. Vicarios seu Legatos in Concilio Calched. Act. 1. infrà: Πασχασῖνος — ἐπέχων ἢ Ἀποστολικὸν θρόνον. Act. 5. τοποτηρητὴς Ἀποστολικῆς θρόνου. Anonymus de Rebus Armeniæ pag.290. δίδωκε ὁ αὐτὸς αὐθ' ἑαυτῷ ἢ μακάριον Μαστιτζίου φύλακα ἢ θρόνου αὐτοῦ. Vide Gloss. med. Lat. in *Custos.*

ΦΥΛΑΞΙΣ, *Custodia*, seu *custodes castrorum, Præsidiarij.* Gallis, *Garde, Garnison.* Codinus de Offic. aulæ Constantinop. cap.5. num.88. ὁ Στρατοπεδάρχης ἢ τζαπίνων, ἐπιμελεῖται ἢ ἐς τὰ κάστρα διριτοκομβίων φυλάξιων, οἵ τινες τζάκωνες ὀνομάζονται. Apud Nicetam in Man. lib.6. num.8. præsidiarij ἐς πύλαις φύλαξιν τελάσμβρα dicuntur. Chronicon Veneto-Byzant. an.1467. ἐκλεισεν ἢ πύργον ἢ Λέρνης, καὶ ἐβαλεν φύλαξιν, καὶ ἐκράτησεν αὐτό.

ΦΥΛΑΡΧΟΙ, veteribus Græcis, dicti οἱ κατὰ φυλὰς ἑκάστῃ ἢ ἑπτακαὶ ἄρχοντες, ὑποστηρίζοντες τὸ ἑπτάρχου, ut est apud Auctorem Etymologici; de iis Gruterus 457. 1. 490.1. Recentioribus verò ita appellati ut plurimum Saracenorum Principes: ii quippe divisi erant in Tribus, quæ suos habebant Phylarchos, ut scribit Sozomenus lib.6. cap. 38. extr. Apud Ammianum lib.24. occurrit quidam Phylarchus Saracenorum Assanitarum. Procopius lib. 1. Persic. cap.17. Σαρακηνῶν ἡγέμονες, οἱ Φύλαρχοι ἐπικαλοῦσιν. Malchus Rhetor in excerpt. de legat. ἐπιθυμῆ Ῥωμαίοις ὑποσπόνδους ἡγήσατο, καὶ Φύλαρχον ἢ τῶν Πατραίων τῶν Ῥωμαίων ὄντων Σαρακηνῶν. Nonnosus in Hist. Φύλαρχος ὁ ἢ Σαρακηνῶν ἡγεμόνευε Κυίνος. Joan.

Moschus

Moschus in Limon. cap. 155. Νεμὲς ὁ τῶ Σαρακηνῶν Φύλαρχος. Ita de eodem Evagrius lib. 6. cap. 22. Vita MS. S. Symeonis Stylitæ: φύλαρχος ἴτιρος Σαρακηνῶν ὃς καὶ αὐτὸς ἄρχων. Infrà: ἄλλος ἦν τις φυλῆς μὲ Σαρακηνῶν ὀξηγέμων. Vita S. Nili Jun. p. 120. ἀπίστειλεν αὐτὸν ἐν Πανόρμῳ, γράψας ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Νόλκιον τῶν ἐκεῖσε Φυλάρχων. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Euthymii num. 18. ἕως τις ἐκεῖθεν Πέρσας Ἕλλην, Λαζίβιος ὄνομα, Σαρακηνῶν φυλῆς ἄρχων γενόμενος. Adde num. 143. Theophanem an. 7. & 14. Anastasii, an. 4. Mauricii, & alios passim. Vide Gloss. med. Lat. in *Phylarchus*.

Sed & id nominis tribuitur interdum promiscuè aliis Principibus vel Toparchis. Φύλαρχοι Balogritarum, apud Synesium Epist. 104. Olympiodorus apud Photium pag. 183. καὶ Γυνθιαρίου, ὃς Φύλαρχος ἐχρημάτιζε τῶν Βυρσιωτίνων. Et pag. 189. ὃς τῶν Γότθων ἐχρημάτιζε Φύλαρχος. Eunapius in excerptis de legat. pag. 21. de Scythis: διαβάντων τῶν φυλῶν ἡγεμόνες. Justinianus in edicto 4. cap. 2. ἢ μὴ συγχωρῶν μήτε τοῖς ἐπὶ βλίτλοις Δυξὶ, μήτε τοῖς λαμπρίσιμοις Φυλάρχοις. Ubi vetus Interpres *Tribunos* vertit. S. Chrysostomus Homil. 26. in Epist. 2. ad Corinth. γλυκὺ θέαμα χρὴ σοφοῦσθαι Βασιλέα, ἢ ἱππικὰ ἁρμάτων ἰδεῖν, ἢ πανηγύρεις στρατηγοὺς, ἄρχοντας, Ταξιάρχας, Φυλάρχας, Ὑπάρχους. Constantinus Manasses pag. 174. edit. Meursii de Carolo M.

Ἦν ἢ Φράγγων Φύλαρχος ὁ Καρόλλος ἐκεῖνος.

Vide Cotelerium ad tom. 2. Monument. Eccl. Gr. pag. 612.

Φυλαρχία, *Dignitas*, vel *Districtus Phylarchi*, in Vita S. Euthymii num. 18. Constantinus Manasses in Justiniano:

Πᾶσαν καλιτροπήσατο Διβύων φυλαρχίαν.

Vide Theophanem in eod. Justiniano an. 37.

ΦΥΛΑΣΣΕΙΝ, *Festum* vel *jejunium observare*. Typicum S. Sabæ cap. 14. χρὴ γινώσκειν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ νυκτὶ ἡ αὐτὴ διαταραχὴ, (ante Christi nativitatem) φυλάσσομεν ἐν ἑκάστῃ ἑβδομάδι τὰς τρεῖς ἡμέρας, δ' τέτρας, τετράδα, καὶ παρασκευὴν ἢ οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, ἢ μὰ τύχῃ μεγάλου ἁγίου μνήμη τότε γὰρ καθαλύομεν, καὶ ποιοῦμεν ἀγάπην ἀλλ' τὸν ἅγιον. Vide Gloss. med. Lat. in *Custodire*.

ΦΥΛΑΤΤΕΙΝ. Vide Φυλάσσειν.

ΦΥΛΑΧΤΟΚΥΛΑΡΟ, *Theca cochlearia*, in Turcogræcia Crusii.

ΦΥΛΑΕΡΕΑ, *Tilia*, Φίλυρα. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 20. ὁ ἢ καὶ τὸς ἴσω ἐκ φυλλίας μήτε λίαν παχὺς, μήτε λίαν λεπτός.

ΦΥΛΛΟΝ, *Folium libri*. Chronicon Paschale an. 27. Anastasii, βαστάζων κάδικα γεγραμμένον, ἢ ἀναπτύξας φύλλα τῶ κώδικος, &c. Nilus Monach. de octo Vitiis, de Lectore desides: πάλιν ἐπιστρέψας ἀπίσω μικρὸν, ἢ ἀναπτύσσων, τὰ τίλια τῶ λόγου, σιμειοτάζων, ἀριθμῶν τὰ φύλλα, καὶ τετράδας ἐπιφέρει, &c. Vide Joann. Tzetzem Chil. 13. v. 485. & alios passim.

Φυλλορρίνειν, *singula folia evolvere*. Utitur Pachymeres lib. 8. cap. 2. 16. Vide Possinum in Gloss. to. 2.

ΦΥΛΛΟΡΥΗ, exitus autumni, cum frondes ex arboribus decidunt. Achmes in prologo MS. Onirocrit. ἡ ἢ ὀπωπώρα, ἢ ὁ φυλλορία, ἡ ἐκπτῶσις ἢ ἔκβασις. Vide Pollucem.

ΦΥΛΛΟΦΑΡΕΣ, *Marrubium*, φράσιον, apud Interpol. Dioscorid. cap. 525. & Apul. c. 45.

ΦΥΛΟΝ, pro φύλλον, *Folium*. Phortius ἐπὶ τραλ. φραγμ.

Πλήθει ἢ λεπτὸ ξύλον,
Δάμνα δὲ φιλεῖ οὐ φύλον.

ΦΥΡΝΕΙΝ, *Complicare*, Συμπλέκειν.

ΦΥΣΑ, *Matula*. Auctor Etymologici in Κύστις. Σημαίνει ἢ καὶ τὸ ὑγρόχουν ἀγγεῖον, τῶν λεγομένων φύσαν. Vide Moschionem de Morbis mulierum cap. 3. edit. Vvolphii.

ΦΥΣΕΙ, adverbialiter, *certè, re vera*. Apophthegmata Patrum in Arsenio num. 25. λαβὲ ὧν αὐτοῦ ὁ γέρων, φύσει, ἐὰν κάμνεται τις ἐν ὑγιείᾳ, καὶ ἐὰν ἢ φοβῆται τρυβεῖς, ἵνα ἴσχῃ ἡ καρδία τῶν αὐτῶν ὑγιείαν. Et num. 360. λέγει ἢ αὐτὸς· Φύσει, ἐὰν βλέπωσι τὸ πρόσωπον ἄρσενος, &c. Ita num. 34.

Φύσει, *Sponte*, in Clementin. homil. 12. n. 24.

ΦΥΣΗΜΑ, *Resina picea*. Galenus lib. 7. de compos. medicam. ὁ πίλινος καλεῖται δ' αὐτὸ ἴδιος φύσημα. Utitur Myrepsus sect. 10. cap. 59.

ΦΥΣΙΓΝΑΘΟΝ, ὁ βάτραχος ὁ χερσαῖος, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. *Rana* sic dicta, quod in Poëmate Homerico βατραχομυομαχία inscripto, Ranarum Rex ita indigitetur:

Εἰ μὲ δ' ἐγὼ βασιλῆα Φυσίγναθον, ὃς κῦδος ἀρίστου
Τιμῶμαι, &c.

ΦΥΣΙΖΟΝ. Vide in Κρυβκάισαρ.

ΦΥΣΙΘΕΣΙΤΑΙ dicti *Itali* hæretici sectatores, eo quod circa has voces, φύσις, & θέσις, argutarentur, dum adstruere nitebantur, quod à verbo divino assumptum est, fuisse factum natura Deum, ut est in Anathematismo ejusdem Itali, in Triodio. Scholion ad S. Maximum tom. 1. pag. 233. βλέπε τὸ μυστήριον, βλέπε τῶν ἀγχίνων τῶν Φυσιθετιτῶν, βλέπε τῶν Ἰταλῶν ἢ τῶν Νάλς ἢ Θάνατον.

ΦΥΣΙΚΕΥΕΙΝ, *Prænuntiare more augurum*; Latinis ævi paulò inferioris, *Physiculare*, φυσικολογεῖν. Leontius de Sphæræ constructione pag. 155. ὁ γὰρ Ησιοδος φυσικώτερον φησὶν,

Ἔνθα γὰρ νύκτας τε καὶ ἤματα χαλκὸς ἄκμων
Οὐρανόθεν κατιὼν, ἐννάτῃ δ' ἐς γαῖαν ἵκοιτο.

Glossæ MSS. ad Nubes Aristophan. δι' ὀστρεόμαντις ἢ φυσικόμαντις ἢ ἱρομάντεις. Ubi Thomas Magister MS. ἢ ἱρομάντις ἢ ὀξὺς ἢ ὀστέων, ἢ ἱππομάντις. Vide Gloss. mediæ æt. in *Physiculatus*.

ΦΥΣΙΚΑ. Vide in Φυκᾶς.

ΦΥΣΙΚΟΜΑΣ. Historia MS. Bertrandi Romani:

Κὼν ἢ καὶ βασιλεὺς, κὼν ἢ καὶ αὐθυπάτης,
Κὰν καὶ αὐτὸ ὁ λεγόμενον, τὸ φυσικόμας σύμμα.

ΦΥΣΙΜΑΝ, pro φύσημα. Glossæ Græcobarb. πνεῦμα, φύσιμον, ἄνεμος.

ΦΥΣΙΣ, *Natura*, *Virilia*, αἰδοῖα. Epistola S. Ignatii ad Philippenses num. 6. τί ἢ κακίζεις τὸν φύσιν ἢ παρθένε, ἢ τὰ μορία ἐκπαιδεῖς αἰσχρᾶ, &c. Theophanes an. 7. Phocæ: καὶ ἐκτυφλώσεως Ἀναστασίου ἢ μέγα Πατριάρχου Ἀθηνοχάδος, βαλόντος τὸν φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ. Utitur etiam Moschion de Morbis mulierum cap. 3. & 47. ubi vetus Interpres *Sexum* vertit, τὸ φυσικὸν, apud Anonymum de Nævis corporis. Adde Suidam in Καπρίαι, & Vide Gloss. med. Lat. in *Natura*.

ΦΥΣΚΙΝΑ. Vide in Πισκίνα.

ΦΥΣΟΥΝΙ, *Follis*, φύσα, κόρυθος. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. Φύσαι, τὰ φυσκάρια. Vide Φύσκα.

ΦΥΣΣΑ, *Matula*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. κύστις, λέγε ἢ κύθραν τὸ δηλοῖ σημαίνει ἢ τὸ ὑγρόχουν ἀγγεῖον, τῶν λεγομένων φύσαν.

ΦΥΤΙΑΙΟΝ. Vide in Φίλιον.

ΦΥΤΑΙΟΝ. Vide in Φυτάλιον.

ΦΥΤΟΒΑΣΙΑ, *Leontopodium*, apud Interpol. Dioscor. cap. 713.

ΦΥΤΟΡΙΟΝ, apud Anonymum MS. ἐπὶ γναφ-

γικῶν,

γικῶν, dicitur esse ἐν ᾧ τὰ φυλὰ τὰ μὴ φυλάσσειν μέλλοντα μιλιτάριος *Plantarium*, φυλακίσιον. Occurrit non semel in Geoponicis.

ΦΥΓΡΩΝΕΙΝ, *Emergere*, *Evadere*. Nicetas in Isaacio lib.3. n.2. καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πάλιν ἐκ πάλιν, καὶ ὅπου ἔστι ἑκάστοις ἀπᾶν, ἐφυγρώνησαν, ἢ καὶ ὡς σπάρτοι ἐφυτρώσησαν γίγαντες. Ubi Cod. alius ἀνεβλάστησαν. Agapius Cretensis in Geoponico c.81. de Lepore: ὁμοίως καὶ τὰ βρέφη ὅταν φυτρώσωσι τὰ ὀδόντια τοις, &c. & c.96. ὅταν ἐφύτρωσι τοιοῦτον χορτάριον, &c. Adde c. 161. Theophylactum Hierodiac. Homil.8. p.148. &c.

ΦΧΑΡΙΣΤΕΙΝ, pro Εὐχαριστεῖν. Anonymus de Nuptiis Thesei lib.7.

Καὶ τὰ μὲν δύβιλκι τίνα φχαριστμβῷ.

ΦΩΚΑΔΙΟΝ, *Myrotheca*. Glossæ Græcobarb. ἀλάβαστρον, φωκάδιον, μυροθήκη, κανίσκη, κανίσκ. At φωκάδιον, Græcis hodiernis, *Canum*, cervisiæ speciem, vocari, scribit Cujacius lib.24. observat.c.39. Vide in Φωκᾶς.

ΦΩΚΙΟΝ, instrumentum ferendis prunis vel ollis idoneum. Stephanus in etymologico: πύραυβῷ, ὁ χυτρόπους, τὸ λιγόμβιον φακίον.

ΦΩΚΙΟΣΚΑΤΟΝ, ἀλκυόνιον, in Lexico MS. ex Cod.Reg.1843.

ΦΩΛΙΤΖΑ, *Nidus*, φωλεός. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

Ἐβλιπί πω ἐκτίζαι φωλίτζις τὰ πυλία.

ΦΩΝΑΞΙΜΟΝ, *Strepitus*, *Clamor*. Glossæ Græcobarb. ἀνημένη βοὴ, ψαλμένη βοὴ, ἢ κραυγὴ ἐπαλλυμένη, ἤγουν φωναξιμον μεγάλον.

ΦΩΝΕΙΝ, *Vocare*, *Accire*. Gloss. Lat. Gr. *Arcessit*, μιλικαλεσαλο, μιλεπίμψατο, ἐφώνησεν. Leontius Presbyter in Vita MS. S. Gregorii Agrigentini: καὶ πάλιν ἐκ δευτέρας φωνήσας αὐτὸν, ἀπὸν, Γρηγόριε, &c. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap.10. ἡ φωνὴ τοῦ Χρύσπαν Οικονόμου ἔλλα τοῦ Λαύρας. Vita MS. S. Stephani Jun. ὁ Θεοφάνιστον μόνον Μαρῖνον Φωνήσας, &c. Visio cujusdam Monachi MS. πάλιν οἱ ἰωαῦχοι προσύψωσις, καὶ τὰς γυναῖκας φωνήσωσις, Ὑποστρέψαι, &c. Vita MS. S. Sampsonis: ὅτα καὶ ὁ σαμάνιον φωνήσας, &c. Joannes Episcopus Carpathi MS. λέγα ὅτι ὁ γέρων τῷ μαθητῇ αὐτοῦ, Φώνησόν μοι τὸν ἡγούμενον ἰωρῶς. Ita usurpant Palladius in Hist. Lausiaca cap.41. Moschus in prato spirit. cap.76.146. & alii non semel. Vide Gloss. med. Latin. in *Clamare*.

ΦΩΝΗ, *Suffragium*, *Decretum*. Concilium Calchedon. act.1. de Dioscoro: φωνὴν οὐκ ἔχει, ὑπὸ πάσης τῆς συνόδου καθῄρηται. & Act.11. ἐπεὶ καὶ τὰς φωνὰς τῆς ἁγίας συνόδου, ὅτε Βασιλικὸς, ὅτε Στέφανος οἱ ὑπαβίβασται, ἄξιοί εἰσιν ὑπάρχειν ἔδει. Occurrit ibi non semel. Concilium Constantinopol. sub Mena act. 1. pag.21. edit. Labbei: ὁ ἁγιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ ἡ ἐνδημοῦσα ἁγία σύνοδος ἅπαν, Οἱ πάλαι — ὅσα οὖν τούτων ἴσασι δίκαια πεῖσαι ἀξιώτατοι καὶ ἀνέγνω φωνὴν Μηνᾶς ὁ Θεοσεβέστατος ἀναγνώστης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθέδρας, &c. Deinde sequitur Decretum Synodi. Alibi: καὶ ἀνέγνω — τὸν τῆς, ἀναγνωσθέντος δὲ Ῥωμαϊκῶν λέξιν φωνῆς ἐρμηνεύειν, ὅτως, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Vox*.

ΦΩΝΗ, *Testimonium*, quomodo, *Vox*, accipi à scriptoribus recentioribus observavimus in Gloss. med. Lat. Concilium Calchedonense act.10. ἃ διεχόμεθα τὸν τῆς παραγγελμένων παρ' ὑμῶν τριῶν μαρτύρων φωνὴν. Chronicon Paschale in Leone M. an. 10. de Isocasio Quæstore accusato: παρεπέμφθη ὁ χαλκηδόνι — τῇ Ἀρχούσῃ Βιβωνίας Θεοφίλῳ, ὅσις καὶ τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Id est testium depositiones. Michaël Psellus in Synopsi legum v. 944.

Ἀρκοῦσιν αἱ καλλαβολαὶ δύο φωναὶ μαρτύρων.

Lactantius de Mortibus Persecutor. n. 13. de Christianis: *non de rebus ablatis agere possent, libertatem denique ac vocem non haberent. Nam servis testimonium interdicitur.*

ΦΩΝΗ, *Tessera militaris*, apud Continuator. Theophanis lib.3. n.25. Vide Gloss.med.Lat.in *Vox*.

ΦΩΝΗ, *Tonus*, in Musica Græcanica, in qua φωναὶ, seu *toni* 19. recensentur. Hagiopolites, seu liber MS. de Musica Ecclesiastica Græcor. αἱ τῶν ἰδιωτῶν ἐν ἐκκλησίᾳ παραδιδόμενον, προσῳδῶν τῷ Θεῷ ἀσὶν, εἰ δίκα ἰντία ποσήμβοι μὴ τῷ τεσσάρων πνευμάτων καὶ φωνῶν λεγομένων, ὧν καὶ τὰ ἰσομετά ἐστι ταῦτα, Γεον, Ολίγον, Οξέα, Πίλαγὸν, Κύφισμα, Βαφὰ, Λπόστροφον, Καταβασμα, Κύλισμα, Αναστρίχισμα, Απόδερμα, Λείπισμα, Ξηρὸν, κλασμα, Κρατεμα, Σύρμα, σὺν αὐτοῖς τὰ τέσσαρα Πνεύματα, Κόντημα, Υφολὴ, Χαμηλὸν, καὶ Ελαφρὸν, ὁμοῦ δίκα ἰντία, καὶ ἡ μετὰ τρία, Σάσμα, Κλάσμα μικρὸν, καὶ Παρακλητικὸν· ταῦτα ὀρθῶς, ἃ τις ἐπισκοπήσει, ἐρῶ ἐκ τῶν ἐν Μουσικῇ τόνων. De hisce tonis, & eorum notis, quædam attigit ex Græculi relatione Rutgersius lib.2. variar. lect. c.11. extr. De iis vero qui de Musica recentiorum Græcorum scripserunt videndus Philippus Labbeus in nova Bibl. MSS. librorum p.181. 182.

ΦΩΝΗ, gemina licet notione, sæpe reperitur in libris Ecclesiasticis Græcorum cum variis adjunctis. Quippe non unico ac simili tono peraguntur sacræ Liturgiæ, sed diverso, prout exigunt recepti in orationibus ac precibus recitandis ritus. Quædam enim alta quædam submissa voce dicuntur: quæ quidem tonorum diversitas variis vocabulis exprimi solet, secundùm eorum varietates. Nam etsi, verbi gratiâ, alta voce quid dicatur, non tamen eodem tono & eadem vocis inflexione pronuntiatur. Atque ut ab altiori voce ordiamur, prima occurrit quæ Ἐκφώνησις dicitur, cum scilicet Sacerdos contentiori voce quidpiam ad populum pronuntiat: quod quidem tum demum peragit, cum orationem concludit. Sæpissimè enim Græci preces Ecclesiasticas submissa recitant, sed conclusio semper alta & sonora voce profertur. Hinc passim in libris Ecclesiasticis ,ἐκφωνῶ, vel ἐκφώνως, pronuntiare dicitur Sacerdos Scholiast. Juvenal. sat.2. ἐκφωνὴ, *Ciceroni*, *proclamatio*. Philotheus Patr. Constantinop. in ordine sacri ministerii: ἐν ἐκφωνῇ μὴ μίλως τὸ, Κύριε εὐλόγησον. Typicum S. Sabæ cap.2. μὴ ταῦτα ἐκφωνῶ ὁ ἱερεὺς ἀς ὑπήκοον πάντων, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, &c. Triodium in Sabbato sancto: ὅτα συναπτὴ μικρά, ἐν ἐκφώνησις ἀς τὸν φρώτον τρόπον Οτι εὐλόγηται σου τὸ ὄνομα, — καὶ θυμιάσας ἄρχῃ ὁ δεύτερος τρόπος. Rursum: ὅτα συναπτὴ μικρὰ, ἐκφώνησις, ἢς τὸν δεύτερον τρόπον, &c. Occurrit passim in libris Eccles. Græcorum. Joan. Moschus, in Limon. cap. 196. ἐπὰ ᾧ ὃν τισι τόποις ἐκφωνῶν μεγάλως ἀκούσειν οἱ ἀριεβύτεροι, &c. Codinus de Offic. Palat. cap.17. num.17. ἐν ἀναγνώσκει ὕτῳ τὰς ἐπὶ χρισῷ Βασιλέων σωτευθαμένας ψυχὰς, τὰς μὲν μυστικῶς, τὰς ᾧ ἐκφωνῶν. Symeon Logotheta in Michaële Theophili F. num. 18. τὰς τε ἐκφωνήσεις αὐτῷ φορᾷ καὶ διαπρυσίᾳ ἐξεπλάγην ἐκφώνως. In Euchолog. pag.360. 391. 449. 456. ἐκφωνήσεως, pag. 449. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de Æschylo: ὅτι μὴ μίλως προῆγον τὰ τραγικὰ δοκᾷ μοι ὄχι ψαλμῶν μίλα, ἀλλά τινῶν τόνῳ φωνῆς, οἷς ταινιῶν ἐν ἔκ καὶ ἡμᾶς ἁγίας ἐκκλησίας τὰ ἐν τῷ ἄμβωνι ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν καὶ ἱερέων ἐκφωνούμενα.

Προφώνησις, idem quod ἐκφώνησις, in Concilio Laodiceno Can.19. καὶ τούτων ὑποχωρούντων, ὕτῳ τῶν πιστῶν τὰς ψυχὰς γίνεσθαι τρεῖς· μίαν μὲν πρώτην δηλονότι σιωπῆς, τὴν δὲ δευτέραν ἐν τρίτῃ δηλονότι προσφωνήσεως πληρουμένης.

Γεγωνόλιρα

Τηλαυγεστέρᾳ φωνῇ, *Altâ voce.* Liturgia Chrysostomi apud Goarum ad Euchol. p.96. καὶ βαλὼν μετ' ὐλαβείας μετάνοιαν, φησὶ τηλαυγεστέρᾳ φωνῇ, Εὐλογῶν δέσποτα, sic pag.98.458. Syllitургica lectoris: δέξαι καὶ τοῦτο, τηλαυγεστέρᾳ φωνῇ, Typicum S. Sabæ c.2. ὁ δὲ Καθολικὸς ἐκφωνῶν, Κελεύσατε, τηλαυγεστέρᾳ φωνῇ. Ita cap.5. 46. & Euchologium Goari pag.526.

Μεγαλοφώνως, in Euchologio p.387.456.754. Μεγαλοφώνως καὶ σιγῶς. Philotheus Patr. Constantinopol. in Ordine sacri ministerij pag.6. ψαλλομένου δὲ τοῦ τελευταίου ἀπολυτικίου μεγαλοφώνως καὶ σιγῶς, ὁ Διάκονος, &c. Adde pag. 10. μεγάλη φωνῇ, apud Codin.de offic. cap.17.§.30. Διαφωνίας καὶ μεγάλης φωνῆς ὑπάρχουσι πάντων, ἢ δεύτερον λίβελλον ζώσης φωνῆς ἀναγινώσκει, in Eucholog. pag.306.

Λαμπρᾷ φωνῇ, simili notione in eodem Euchologio pag.361. ὡς δεῖ μυστικῶς, καὶ λοιπὸν ἄρχεται λαμπρᾷ φωνῇ, Μέγας εἶ, Κύριε. Archelaus Philosophus MS. de sacra arte:

Καὶ λαμπρᾷ φωνῇ προσκαλεῖται κάμμορον
Τὸ σῶμα, &c.

Joannes Hierosol. Patr. in Vita S.Joannis Damasc. n.20. ὁ δὲ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ καὶ μεγάλῃ κήρυξ ἦν θαύματος γένηται. Anna Comnena lib.12. pag.347. Παῦσαν αὐτὸν λαμπρᾷ τῇ φωνῇ ἀνακηρύττων. Philotheus Patr. Constantinop. lib.10. contra Gregoram: ἐν ἐκκλησίαις φημὶ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ κηρυττομένους ἰωαγγελικοὺς λόγους. Martyrium MS. S.Philemonis: λαμπρᾷ ὡς ἄχαν ἀνέκραγε τῇ φωνῇ, ὁ Θεός, &c. Symeon Logoth. in Leone Armenio n.13. λαμπρᾷ φωνῇ καὶ καθαρᾷ. Adde Anonymum de cultu imaginum num. 3.

Φωνὴ λευκὴ. Nomus Panopolit. cap.16.

Ἕξαμαι αἰγύλλων ἐτιμήτροπα λευκαύλοι φωνῆ.

Ζώσῃ φωνῇ, *Vivâ voce*, & *elatâ.* Euchologium Goari pag.306. καὶ ὁ ὑποψάλτης διαπρυσίᾳ καὶ μεγάλῃ φωνῇ ὡς ἐπάνω πάντων ἢ δεύτερον λίβελλον ζώσῃ φωνῇ ὅπως ἀναγινώσκει. Theodorus Studita homil.in Nativit. S. Joannis Bapt. MS. Ἔλαβε τοίνυν τὸ σάμαρι ὁ Ζαχαρίας καὶ ἐλάλησεν τῷ πράγματι, σιωπηλὸν φθεγξῶς λειπόμενος, πρὸς φωνὴν ζώσαν, &c. Galenus lib.6.de compos. medicament. localium init. ἀλλοῖς μὲν ἀμέλει, καὶ ὃ λεγόμενον ὑπὸ τῶν πλείστων τεχνιτῶν ἔστιν ὁ λόγος, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' ἡμεῖς οὐ σαφῆ ζώσης φωνῆς μαθόντες, οὐ δὲ συγγράμματος ἀπολιπόντος. Zonaras: φύλλα δὲ δι' ὀργάνων γλυπτῶν, ἀλλὰ δι' ἀφῆς ζώσης φωνῆς ἐναρμόσιν τῷ Θεῷ. Theodosius Grammaticus in Grammatica MS. ζώσῃ φωνῇ τῇ φιλοσοφίαν πάλαι ἐπαιδεύσατο. Vide Theophanem an.9. Nicephori General. p.414.& alios passim.

Διαλήρῳ φωνῇ, Eucholog. pag.642. ἱμμελῆ τὸ διαπρὸ φωνῇ ὡς ἐπάνω πάντων, &c. *Sonora voce*, vertit Interpres.

Βοᾶν, *Clamare, altâ voce pronuntiare.* Eucholog. p.490. καὶ μὴ τῷ δευτέραν προσαγωγὴν, βοᾷ ὁ Ἀρχιερεὺς, Ἡ Θεία χάρις. &c. *Boari* verò ἄπαντου in psallendo vetantur in Synodo Trullana Can.75. ubi consulendi Balsamon & Zonaras.

Μελῳδικῶς, μὴ μέλως, *cum modulatione*, Anthologium p.147. ἴστέον ὅτι τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρώτην ὐλαβῶς, καὶ μεγαλοφώνως ἀφῆ ἢ Καισαρίου ἐν τῷ μέσῳ ἢ ναῦ· ὅτε ψάλλεται μελῳδικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν ὡς ἔχει πλ. α. Vide Μέλος.

Κύμα, vox scriptoribus liturgicis frequens, cum psalmos scilicet, seu preces quasvis in Ecclesia decantari debere dicunt sine cantu ac modulatione, seu ἀνευ μέλους, quasi *fusa*, ac *liquida* voce. Ita Goarus ad Euchol. p 30.Horologium: ὅτε ἀπαρχόμεθα λέγειν τὰς εἵξεις, ἤ μὴ μέλως, ἀλλὰ κύμα, ἁπλῶς, καὶ μεγάλῃ φωνῇ. Marcus Hieromon. de Dubiis Typicis cap.4. extr. καὶ τὸ Μεθ' ὑμῶν ὁ Θεὸς, κύμα καὶ ἀνευμέλως λεγομένῳ. Pentecostarium: λεγομένῳ τὸ, Χριστὸς ἀνέστη, ἐκ τρίτου, ἡσύχως, ἤγουν κύματι. Philotheus Patr. Constantinop. in Ordine sacri ministerii pag.3. λέγει ἡ προοιμιακὸν ψαλμὸν κύμα. Triodium Fer.6.Magnæ hebdom. ὅτα Μακαρισμοὶ κύμα, καὶ ἡ λιτὴ ἀνευλαβῶς. Fer.7. ἀλληλούϊα δ' ψαλλομένῳ, ἀλλὰ θύς. ὁ ψαλμὸς κύμα, ἦχος πλ. δ. Ἀνάστα ὁ Θεὸς, κρίνον τοῦ γένους, ὅτι εὐκαταπλήκτους ἐν πᾶσι τοὺς ἰδιώτας· καὶ ὁ ἀναγνώστης ἦ ψαλμὸν κύμα, Ο Θεὸς ἔστι ἐν σωτηρίῳ ἡμῶν, ὁ μέσος ὁ Θεὸς διακρινῶ. Καὶ ὁ ψάλτης, Ἀνάστα ὁ Θεὸς, &c. Typicum S.Sabæ cap.5. ὡς τὸ, τί σε καλέσωμεν, μιζανίας γ'. Τὰ διαβήματα μου, κύμα, καὶ χωρὶς μέλους. Infra: ἀ ὁ τύχῃ Ἀλληλούϊα, ψαλλομένῳ κύμα. Pag 6. ψαλλομένῳ τὰ τυπικὰ κύμα. Cap. 16. λέγεται τὸ Μνήσθη ἡμῶν κύριε, κύμα. Sic c.44. & alibi non semel. Adde c.39. 40. 41. 42. 43. Anthologium pag.148. &c. In Gloss. Gr. Lat. κύμα, *confusio*, *commixtio*, exponitur.

Σιωπῇ. Horologium: καὶ φχόμεθα ἦ ἐξαψάλμου πασῇ σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκριβούμενοι.

Λείως, idem quod κύμα. Typicum S.Sabæ c.45. καὶ αἱ λοιπαὶ λίβελοι ψάλλονται ὁμοῦ λείως ἐν τῷ ναΐσκῳ μὴ ἦ ἐλίπωσι ἦ συμβόλου προομένου καθ' ὥραν 9. cap.ult. ψάλλοντες τοῦ τρίτου ὥραν τριψάλμου. Κύριε ὁ τὸ πανάγιον πνεῦμα λείως, καὶ δὲ μὴ ἔχει, τὸ Θεολόγιον. Infrà: ὁ ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ, λιτῶς, de Tripsalmo.

Λιγυρὸς, *Stridula vox*, qua in sacræ hostiæ consecratione utuntur Sacerdotes. Symeon Logotheta in Michaele Theophili F.n.18. καὶ τὰς φδὰς ἐξεπλήρουν δῆθεν καθάρειον· καὶ τὰ μὲν μυστικὰ μεμελημένοι, λιγυρῶς ὑπήχουν. Adde continuat. Theophan. lib.4. num.38.

Ἀνειῶς, *Remissè*, *lentè*. Eucholog. p.624. ψαλλόμενα ἐν σωτηρίῳ ἀνειῶς ἦ ν'. ἤγουν τὸ, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς. Geronticon apud Niconem in Pandecte MS. lib.1.serm. 29. καὶ μὴ τὸ πληρῶσαι τὸ Ἐξάψαλμον, καὶ ἅπαξ τὸ, Πατὴρ ἡμῶν, ἐξάμυθα τοὺς ψαλμοὺς ἀνειῶς. Infrà: καὶ ἀναγάλλεται ἐξάμυθα τὰς φδὰς ἀνετῶς αὐθ' προπαρίων.

Σχολαίως. *Lentè.* Typicum MS.Monasterii ἦ Κεχαριτωμένης cap. 39. μὴ ὃ τὸ τελειοῦσθαι τὸ Τρισάγιον, ἢ Ἐκκλησιάρχισσα ἦ Ἐξάψαλμα ἀπάρξῃ. σχολαίως καὶ προσευκτικῶς ἄδουσα αὐτὸ, καὶ ἡσύχῳ ὑπαδοῦσα τῇ φωνῇ, ὃ ἴσχυον ἀκολουθῶν αὐτῇ αἱ λοιπαί.

Ἡρεμαίᾳ φωνῇ. Idem Typicum MS. cap.40. καὶ ὅταν ἦ σιωπῶσες ἐξάψαλμος ψαλμὸς ἡρεμαίᾳ καὶ καθαρᾷ τῇ φωνῇ, Codinus de Offic.Palat. cap.14. n.15. ἦ λατρείας ὃ, ὡς ἄρτι, ἡρέμα ψάλλομένου, ὡς μὴ ἐξανιέσθαι ταύτην, &c.

Λιτῇ φωνῇ, *Submissa voce.* Eucholog. p. 250. 252. 295. 295. 303. καὶ μὴ τὸ Ἀμήν, λέγει ὁ Ἀρχιδιάκονος λιτῇ φωνῇ, ὅσον ἀκούειν τοὺς συμπαρόντας διακόνους, καὶ ἀποκρίνεσθαι, τὰ διακονικὰ ταῦτα.

Φιλῇ βοῇ. Vide in Ἐμμελείᾳ.

Χθαμαλῇ φωνῇ. Triodium 2.feria 1. hebd. jejun. τὸ ὃ, Πλησίον εἰς ἐγγὺς Θεὸν, χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Ἡσύχῳ καὶ πρᾴᾳ φωνῇ, cùm scilicet sacrum officium absque modulatione, ἀνευ μέλους, peragitur & cantatur. Triodium feria 2. Hebdom.1. jejun. λέγεται πρᾴᾳ φωνῇ, καὶ ἀνευ μιζανίας καὶ μέλους, Κύριε ἐλέησον. Philotheus Patr. Constantinopol. in ordine sacri ministerij p.7. καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει ἡσύχῳ φωνῇ, Υπεραγία Θεοτόκε, — καὶ πάλιν ὁ ἱερεὺς ἡσύχως &c. Adde p.470. Euchologii. Apud Nicol. Cabasilam c.15. ἡσυχῇ καὶ καθ' ἑαυτὸν ἡσυχίᾳ ποιεῖ. Ita καθ' ἑαυτὸν, idem est quod ἡσυχῇ. Euchologium δῆλον ἰδίᾳ, ὅτι οὐκ ἐκφωνεῖ, ἀλλὰ τὸ Ἀμήν, καθ' ἑαυτὸν λέγει. Neque alia est πρᾴα φωνὴ, apud Joannem Moschum in Limon. cap. 3. 129.

Μυστικῶς, *Secretò*, *Submissa voce*; ita tamen ut à proximis Sacerdos μυστικῶς pronuntians intelligatur. Triodium 1 Fer. 1.hebd. jejun. καὶ λέγομεν καὶ τῷ ὠχλῳ μυστικῶς ἦ ὁσίου Ἐφραίμ, &c. Typicum cap.2. καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς τῷ ὠχλῳ μυστικῶς. Ita cap.19. & alibi. Euchologium pag.4. λέγει μυστικῶς ὅσον μόνον αὐτὸν ἦ ἱερέα, &c. Adde pag. 295. &c. Idem pag.361. καὶ ὁ

ἱερεῖς ἐν μυστηρίῳ τῷ ἰσχίῳ ταύτῃ (λέγε.) Infrà : ἵνες ἅδε μυστικαὶ, ἐν λεπτῇ ἀρχῇ λαμφθῇ φωνῇ. Hactenus de ejusmodi vocibus Ecclesiasticis.

Ἀπὸ ΦΩΝΗΣ, Formula sat frequens in Codicibus MSS. de Libris, qui, ut plerique volunt, alio dictante, ex auctoris *voce* ab amanuensibus vel antiquariis exscripti sunt: quemadmodum apud Hieremiam Prophetam cap. 36. v. 4. legitur, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάσας τὰς λόγους Κυρίου. Qua simili ferme loquendi formula, ἀπὸ γλώττης ἁπάσης, dixit S. Basilius Epist. 45. ἢ ὃ αἰδεσιμώτατοι ἀδελφοὶ ὑμῖν ἐνετειλάμεθα ἀπὸ γλώττης ἡμῶν, διότι ὑμῖν τὸ σφέτερον μεμαρτυρημένον ἔχει ἢ λόγου ὑπὸ τοῦ ἔργου. Sic Plato ἀπὸ τοῦ στόματος διηγεῖσθαι etiam dixit, cui phrasi opponit γράφειν Eustathius Il. ζ. pag. 631. Proinde ἀπὸ φωνῆς descripta censeri possunt, quæ ex ore vel docentis, vel conversantis, atque adeo dictantis, ab auditoribus vel à discipulis in Chartas referuntur, vel quæ jam olim ab iis relata sunt. Ita ex conversatione Ammonii Hermeæ Scholia Joannis Philoponi in librum Aristotelis de Anima dicuntur excerpta fuisse, in Codd. Regiis 2632. & 2636. his verbis: Ἰωάννου Ἀλεξανδρίως ἐκ τῶν εἰς τὴν ψυχὴν Ἀριστοτέλους Σχόλια, καὶ ἐπισημειώσεις, ἃς ἔσωσεν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου μετά τινων ἰδίων ἐπιστάσεων. Eudemus porro in Lexico MS. διαλήψεις, τὸ συνουσιάζειν, interpretatur. In Codice vero 2611. habentur σχόλια ἐκ τοῦ μείζονος ἄλφα τοῦ μὴ φυσικοῦ Ἀριστοτέλους ῥητορικοῦ ὑπὸ Ἀσκληπίου ἀπὸ φωνῆς ejusdem Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου. In Cod. 2640. fol. 33. Ἐξήγησις τῶν δέκα κατηγοριῶν τοῦ φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ Θεοφιλεστάτου φιλοσόφου. In Cod. 2914. Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Θεοδώρου ἡγουμένου τοῦ φιλοσόφου εἰς αἱρέσεις Ἀρείου. In Cod. 3092. fol. 36. Σχόλια ἀπὸ φωνῆς Στεφάνου φιλοσόφου εἰς τὸ εἰς ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. Et fol. 88. Σχόλια εἰς ἃ τοῦ προλόγου ἀναλυτικῶν ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου. In Cod. 2759. Σχόλια εἰς τὴν διαίρεσιν, ἀπὸ φωνῆς τοῦ Γεωργίου τοῦ μόνου Σοφιστοῦ Ἀλεξανδρίας, in Cod. 3231. τὸ πόσον τοῦ ὀρθογραφίας καὶ συντάξεων, ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου χειροβάκτου Βυζαντίου γραμματικοῦ καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου. In Cod. 3261. Ἐπιμερισμοὶ τοῦ ψαλτηρίου ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου ἐπικλήσεως χειροβάκτου. In Cod. 3179. ψυχὴ τοῦ ὕμνου ὑπὸ Μάγνου γραφέντων, ἀπὸ φωνῆς Φιλεθίου. In Cod. 3177. fol. 194. εἰς ἑσπερινόν, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης. in Cod. 1568. fol. 132. Πυθαγόρου ἐπαόχορδος λύρα διάγραμμα, ἀπὸ φωνῆς Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ. In Cod. 2701. Metaphrasis Israëlitæ Medici Arabis ἀπὸ φωνῆς Κύρου Μεμφίτου Ἰατροῦ. In Cod. 2732. pag. 70. opus ἀπὸ φωνῆς Ουαλίου. In Cod. Reg. 2111. habentur Σχόλια εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Γοργίαν, & in Cod. D. Hautini, in ejusdem Ἀλκιβιάδην, ἀπὸ φωνῆς Ὀλυμπιοδώρου τοῦ μεγάλου φιλοσόφου. In Codd. Colbert. 1758. & 3851. προθεωρία τοῦ Εὐκλείδου Διδομένων, ἀπὸ φωνῆς Μαρίνου φιλοσόφου. In alio Cod. Colbert. continente indicem nescio cujus bibliothecæ, laudatur Βίβλος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ. In alio Cod. Colb. 1476. describitur Apollinarii Psalmorum Davidicorum Paraphrasis, cum Commentariis & Notis interlinearibus Cosmæ Indicopleustæ, in quorum fine describitur Μετάφρασις τοῦ ᾠδῶν, ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου Γραμματικοῦ. Habentur edita, & in Cod. Colb. 2125. Σχόλια εἰς Λειτουργίας Καθηγορίας ἀπὸ φωνῆς Συμπλικίου διδασκάλου μεγάλου. Laudantur in Catalogo MS. cujusdam Bibliothecæ, in Cod. Colb. 2276. Σχόλια (sic) τοῦ ς'. ἐπιδημίας, ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου Σοφιστοῦ Τριμάσσου ἐστιν, ab Hodeschelio ex Bibliotheca Augustana, Codex inscriptus, ἀπὸ φωνῆς τοῦ ἁγιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου πάσης Βουλγαρίας Κυροῦ Θεοφυλάκτου ὑποθήκαι κῦ Λυκάν ἰναζηλίαν. A Lambecio vero lib. 3. de Bibl. Cæsarea Codex alter, hoc titulo: Σχόλια ἀπὸ φωνῆς τοῦ Θεοφιλεστάτου Λβ[illegible] καὶ σοφωτάτου φιλοσόφου, τῷ τε Θείου καὶ ἐξωτικῷ φιλοσοφήσαντος γραφῷ, quæ quidem scholia sunt Leontii Byzantii de Sectis & hæresibus, edita à Leunclavio. Ab Allatio denique laudantur in lib. de Georgiis, ex Bibl. Reg. Cod. 1383. προλεγόμενα τοῦ Θεοδοσίου κανόνων ἀπὸ φωνῆς Γεωργίου Διακόνου οἰκουμενικοῦ διδασκάλου, & ex Bib. Vaticana, Σχόλια εἰς ὕμνον Μάγνου, ἀπὸ φωνῆς Θεοφίλου, denique ab eodem Allatio in Diatriba de Psellis pag. 44. παράφρασις τοῦ εἰς ἑρμηνείας ἀπὸ φωνῆς τοῦ κυροῦ Βισσαρίωνος καὶ Ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ. In Bibl. Reg. Cod. describitur liber de Terræ motu de variis apotelesmatis, in quo laudatur σχόλιον ἀπὸ φωνῆς Συμεὼν Μοναχοῦ τοῦ ζωγράφου, & apud Theophilum MS. de mundialibus principiis, ex eadem Bibl. εἰς ὑστέρου δέκατον, ἀπὸ φωνῆς Σεργίου τινός. Inter opera S. Joannis Damasceni, describitur Εἰσαγωγὴ διαλεκτικῆς φιλοσοφίας, ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου τοῦ ἁγιοβυτίτου Μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ. Edita sunt Philostorgii excerpta, cum hac epigraphe: Ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Φιλοστοργίου ἱστοριῶν, ἀπὸ φωνῆς φωτίου Πατριάρχου: ut & excerpta Theodori Lectoris, hoc titulo: Ἐκλογαὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Θεοδώρου ἀναγνώστου, ἀπὸ φωνῆς Νικηφόρου Καλλίστου τοῦ Ξανθοπούλου. Apud Constantinum Asyncritum, seu à Secretis, laudantur quædam ἀπὸ φωνῆς Παύλου. Ἰατροῦ. Habetur denique ἐγκώμιον τοῦ βίου δηλῶν τοῦ μακαρίου Παλαμᾶ τέλεσιν, ἀπὸ φωνῆς Ἀνδρέου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης. Hactenus de hac Formula.

ΦΩΝΗΤΖΑ, *Vox*, *sonus*. Φωνητζικὸν, *fonticulus*, *vocula*. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

——— Καὶ μι γλυκὺα τραγούδια
Ἐλαξαν τὰ φωνήτζια τους, &c.

ΦΟΡΜΑ, Ὑπόφασις, in Lexico MS. Colberteo, *Forma*, *Sententia*, Τύπος. Vide Gloss. med. Lat. in *Forma*, & supra in Φόρμα.

ΦΩΡΟΥΣΘΑΙ, *Suspicari*, *Suspectum habere*, ὑφορᾶσθαι, ὑποχέζειν. Φυρασιὰ, φύρασις, *suspicio*, *conjectura*, ὑπόνοια, δόκησις. Φυρασιάρης, *suspicax*, ὑπόπτης.

ΦΩΣ ἅγιον, *Sacrum lumen*, quo Sabbato sancto quotannis accendebantur lucernæ supra dominicum sepulcrum appensæ, de quo pluribus egimus in Gloss. med. Lat. in V. *Ignis sacer Hierosolymitanus*. Anonymus de Locis sanctis num. 1. ἐκεῖθεν καίεται καὶ τὸ ἅγιον φῶς τοῦ ἁγίου ἐν μεγάλῳ σαββάτῳ ὥρᾳ ἑσπερινῇ, καὶ προσεγγίζει τὸ ἁγίου τάφου τοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾗ ὥρᾳ ἄπτεται αἱ καντήλαις τοῦ ἁγίου τάφου. Quinetiam id modò etiam obtinere constans est apud Græcos tametsi falsa opinio. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 888. ἐλθόντες γὰρ καὶ πάλιν εἰς τὸν Ἱεροσολύμων, καὶ προσκυνήσαντες τὸ ἅγιον τάφον, καὶ καὶ ἴδε καὶ τὸ ἅγιον φῶς. Vide Leonem Allatium de Opinat. Græcor. num. 50. Christophorum Angelum de hodierno Græcorum statu cap. 41. & Franciſc. Richardum de insula S. Irenes p. 157. & in Clypeo Fidei part. 1. cap. 16. pag. 405. 406. Vide Φῶτα.

ΦΩΣΣΑ, Φωσσάτον. Vide in Φόσσα.

ΦΩΣΤΗΡΕΣ, *Luminaria*, sol & luna. Gen. 1. γενέσθωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι. Chronicon Alexandrinum an. 6. Heraclii: σωμβαίνει ὃ ταῦτα καὶ τὰ πρεσβύμενα ὑπὸ τῶν ἀξιολόγων ἀνδρῶν ἐν τῇ τῶν φωστήρων φορᾷ. Vide pag. 176. 464. 500. 510. Apollinarius Episcopus Hierapoleos de Paschate: σεληνιάζομεν ὃ τῶν ἑβδομαδικῶν κύκλων τοῦ ἡλίου. ἐπεὶ τῷ κτίσει ἐποίησεν ὁ σωτὴρ ἡμῶν τοὺς φωστῆρας εἰς ἑαυτὸν δεῖξαι παῖδας ἀνακυκλουμένους, δηλοῖ τὰς ἐν ἐκείνῳ ἴσως ἐπακτὰς τοῦ ἡλίου, &c. Infrà: Ἴσμεν ὅτι ἐν ἡμέρᾳ τῶν φωστήρων, ἤγουν ἐν ἀρχῇ τοῦ τῶν κόσμου συζύγους, τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ κτίσει ἡ. καὶ κ'. ἐτησίου τοῦ ἡλίου ἐπακόλας ἐν ἴχθυ.

ΦΩΣΦΩΝΙΟΝ. Damascius in Vita Isidori Philosophi apud Photium pag. 1063. κατεισιμάλλω ὑπὸ τ̃ νυκ̃ ; καὶ πῶς ἀφροδισιαζόμεθ᾽ τοῖς ὑπάρχουσι, κρίθιμον, φωσφόριον, ὑράκιον, τ̃ ἀφροῦντα ἐκμαγεῖον, ἡμιλίβιον. Ubi Maximus Margunius existimat φωσφόριον, esse quod Græci σιχάριον vocant.

ΦΩΤΑ. Symeon Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 9. ubi de exequiis defuncti Patriarchæ : ἡ ψυχὴς ὢν, καὶ τ̃ πρώτων φώτων, καὶ τ̃ Θυμιάματ᾽, καὶ τ̃ μνημοσυνῶν, καὶ ὁ Δεσπότης αὐτ̃ τ̃ φώτα φῶτα τριπλᾶ τελεσθῆναι, &c. Id est *exacta benedictione cum triplici cereo*. Vide Τεκάριον, in Κηρὸς.

Φῶτα πωεῖν, *curare candelas & lychnos olearios Ecclesiæ, eosque subministrare*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Sabæ cap. 74. de quodam ægroto : ἐγὼ ὤν, φασὶν, ὑθέως ἐξῆλθον ἐπὶ τὸ μαρτύριον τ̃ ἁγίου Θεοδώρου, καὶ ἐπάνω ἐπὶ πέντε ἡμέρας τὰ φῶτα τ̃ ναοῦ ἐπὶ τ̃ καντήλων τ̃ θυσιαστηρίου, ἐβὼ ὤν μισθώτης, &c. Vide Φωταψία.

ΦΩΤΑ, *Festum Epiphaniæ*, S. Maximo in computo Eccl. cap. 32. Πάμφωτα καὶ ὑπερφωτα τ̃ Χριστ̃ βάπτισμα, sic appellatum ut plerique censent, quod eo die festum φωτισμ̃, seu *Baptismi* Christi, tum etiam quod multis luminibus accensis celebretur ; quemadmodum φῶτα appellatum solemne Encæniorum Machabæi scribit Josephus, quod per illos octo dies complures lucernæ accendantur, unde & Λυχνοκαΐαις festum vocatur. Neque enim diversa est τ̃ ἐπιφανίων solemnitas à Festo τ̃ φώτων, quod quidam volunt. Ecce exertè Georgius Alexandrinus in Vita Chrysostomi, ut alios omittam : τ̃ ἑορτ̃ τ̃ ἁγίων ἐπιφανίων, τ̃ λεγομένης φώτων, καταλαβούσης. S. Asterius in homil. 5. in festum Kalendar. φῶτα πανήγυριν ἄγομεν, ὅτ᾽ τ̃ ἁμαρτημάτων ἀφέσει, ἢ ἐν σκότει τινὸς διεσμηρίου τ̃ παλαιοῦ βίου πρὸς τ̃ φωτεινὸν καὶ ἀπαύστον ἀναζώμεθα. Concil. Constantinop. sub Mena act. 5. σύναξις ἐπιτελουμένης τ̃ φώτων ἐν τ̃ ἁγίων Στεφάνου, &c. Theophanes an. 17. Heraclij : ἐπάσχεν ὁ βασιλεὺς τὸν ἑορτὸν τ̃ φώτων ἐν Δασκυλίῳ. Auctor incertus post eundem pag. 439. φθασάσης ἢ τ̃ ἑορτ̃ τ̃ φώτων, Leo Grammaticus in Leone Philosopho pag. 483. ἐβαπτίσθη ὑπὸ τὰ ἅγια φῶτα ὑπὸ Νικολάου τ̃ Πατριάρχου. pag. 496. ἐν τ̃ ἁγίων φώτων ἡμέρᾳ, ἐν τ̃ φώτων πανηγύρει, apud Continuatorem Theophanis lib. 2. n. 7. Isaac in invectiva 2. in Armenios : ἐὰν τις διαχωρίζῃ τὰ Χριστ̃ γλῶσ καὶ τὰ φῶτα, ἐπικαθάρατός ἔστ. Ita nugantur Armenii. Infrà ἐν τ̃ παραμονῇ τ̃ φώτων. Adde Joan. Tzetzem Chil. 13. v. 149. Georgium Acropolit. in Chr. cap. 60. Jacob. Billium lib. 1. observ. sacrar. cap. 10. Gretzerum ad Codinum lib. 3. cap. 3. & Allatium de Dominic. & hebdom. Græcor. n. 32.

Ἀρχων τ̃ φώτων, dignitas in Ecclesia Constantinopolit. ἔχων τὸν ἐσοχὸν τ̃ νιφοβλήτων, in Catal. dignit. ejusdem Ecclesiæ.

ΦΩΤΙΖΕΙΝ, *Illuminare, Baptizare*, vox primùm usurpata hac notione à S. Paulo Epist. 6. ad Hebræos, à quo ad Græcos Patres passim promanavit. Concilium Neocæsariense Can. 6. ἐβὲ νυνφίους, ὅτι δῶ φωτισθ̃ ἐπάτει βάλῃ. Adde Can. 12. Concil. Laodicen. Can. 46. 48. &c. Timotheus Patr. Alexandr. in Responsis Canon. φωτισθῶσι ἐφάλει αὐτ̃ διὰ γδ πίλευ. Chronicon Alexandrinum an. 10. Leonis : ἡ κατηχθὰς ἐφωτίσθη, ἡ ἐτιμήθη ἀὸ τ̃ χώρου αὐτ̃. Idem an. 4. Justiniani : ἡ δηχθὰς ὁ Τζάνης αὐτ̃ τ̃ αὐτ̃ βασιλέως Ἰωάννου, ἐφωτίσθη, καὶ Χριστιανὸς ἐγένετ᾽, ἔτιμε γοῦν Ῥωμαίους. Theophanes an. 20. Constantini M. ἐπὶ τ̃ γενὰ τ̃ Κωνσταντίνου πλεῖστα μέρη τ̃ ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν. an. 1. Justiniani, de Hunnorum Rege : ἡ ἠγάπησε Χριστιανὸς, καὶ ἐφωτίσθη, ἡ ἐβάπτισε αὐτὸν ὁ βασιλεύς. Eundem vide an. 5. Justini Thracis, & an. 16. ejusdem Justiniani, & Joan. Moschum in Limon cap. 165. Martyrium S. Pelagiæ n. 8. ἐφώτισεν αὐτὴν ἀὸ ὀνόμα τ̃ Πατρὸς, ἡ τ̃ Υἱ̃, ἡ τ̃ ἁγίου Πνεύματ᾽.

Φωτιστικὴ ἐσθὴς, *vestis alba quam induebant recens baptizati*. Vita S. Bacchi Junioris Mart. pag. 84. τ̃ τεσσαρακοντάδος ἡμερῶν τ̃ ἑβδομαδ᾽ διελθουσῶν, ἡ τ̃ φωτιστικ̃ ἀφαιρέσεως ἐδόθη᾽, &c. Νιφοβλητικὰ ἐνδύματα, apud Joan. Moschum in Limon. c. 207.

Φώτισμα, φωτισμὸς, *Baptismus*. Concilium Laodicenum Can. 45. ἡ δῶ μ̃ δύο ἑβδομάδας τ̃ τεσσαρακοστ̃ δέχεσθαι τὸ φώτισμα. Adde Can. 47. & Concil. Trullan. Can. 59. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 140. ταῦτα ἦ πάντ᾽ ὑπαρξιν ἡ πρὸ τ̃ ἐκ Χριστ̃ μυσταγωγίας, ἀλλὰ μ̃ τὸ φώτισμα. Hieronymus de Baptismate. ἡ μέλιττα τ̃ κηρ̃ τ̃ ἱερατ̃ ἡ σωμάτων, ἡ φωτισμάτων ἐπιδημί᾽ τ̃ ἁγίου πνεύμα᾽ συναιρεῖ ἡ χάρις αὐτὸ ἡ καλουμένη ἐν τ̃ ψυχ̃ τ̃ ἀνθρώπου. Petrus Chartophylax M. Ecclesiæ in Resp. pag. 396. τὰ τ̃ θείων φωτισμάτων εἰσῆκα μυεῖς τοῖς φωτισμοῖς ἀφορίζεσθαι. Theophanes Cerameus Homil. 22. ἐπεὶ ἡ τὰ βαπτιζόμενα νήπια ἐξῆ τὸν τ̃ προσαγόντων πίστιν τ̃ φωτισμὸν τ̃ πνεύμα᾽ δέχεσθ̃.

Παραφώτισμα, *pravus baptismus*. Concil. Constantinopol. sub Mena act. 5. τολμήσας καὶ παρασυνάξας, ἡ παραφωτίσματα πλεῖστα. Alibi, παράβαπτισμα habetur.

Προφωτίσματα, videntur appellari ritus, observari soliti in Quadragesima circa μυσταγωγίας, laudantur Procli Patr. Constantinopol. & Leontii Λόγοι εἰς τὰ προφωτίσματα, εἰς τὰ βάια, ἡ εἰς τὸν ἔγερσιν τ̃ Λαζάρου.

Φώτισμα, *Baptisterium*, apud Moschum in Limonario cap. 214. 215. edit. Cotelerian. tom. 2. Monumentor. Eccl. Gr.

Φωτιστήριον, *Baptisterium*. Vita MS. S. Marciani Oeconomi : καθασκευάζεται᾽ αὐτ̃ παγκάλου φωτιστηρίου, ὃ δὴ ἡ βαπτιστικὰ καλεῖν εἰώθαμεν. Vita MS. S. Stephani Junioris : τὸ φωτιστήριον τ̃ ἁγιωτάτης τ̃ μεγάλης ἐκκλησίας καλούμενον τ̃ τ̃ ἁγίου σαββάτου ὀνόμ, καὶ τ̃ ἱερὸν ναοῦ προσφώνησιν πρὸς τὸ λυτρὸν τ̃ παλιγγενεσίας. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. Ἐμεσίτευ Μαρίνου — εἰσήγαγον ἐν τ̃ ἁγίῳ φωτιστηρίῳ. Chronicon Alexandr. an. 4. Zenonis ἔφυγε πρὸς τὸν μεγάλου ἐκκλησίαν — εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. Synodicon Nectarii Patr. Constantinop. lib. 4. Juris Græcorom. ἐν τ̃ φωτιστηρίῳ τ̃ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγιωτάτης καθολικ̃ ἐκκλησίας. Vide Palladium in Vita S. Joannis Chrysostomi p. 118. Joan. Moschum in Limon. cap. 207. &c.

Ἀφώτιστ᾽, *Non baptizatus*, apud Chrysostom. Homil. 19. in Acta, Severus in catena in cap. 3. Joan. & in Euchologio. pag. 90.

Μελλοφώτιστοι, *Baptizandi*, οἱ πρὸς τὸ φώτισμα ἑτοιμαζόμενοι καὶ κατηχούμενοι, apud Balsam. ad Can. 78. Synodi Trull. Scholion ad Can. 5. Synodi Neocæsar. Κατηχουμένους λέγει πιστοὺς βαπτίζεσθαι μέλλοντας. Φωτιζόμενοι, apud Clementem lib. 8. constitut. Apost. c. 7. 8. 35. Concilium Constantinop. sub Mena act. 5. ἡ ὅμως τούτων κρείττονα ὄντας, ἐν ὕστερον ἀπούεσθαι μᾶλλον τοὺς μελλοφωτίστους.

Νιφοβλητοὶ, *recens baptizati*, apud Clementem in Constit. Apost. lib. 2. c. 10. lib. 5. c. 6. Concil. Constantinop. sub Mena act. 5. ἐκ τ̃ φωτιστηρίου ἔθους ἐκ καλέσαντος τ̃ νιφοβλήτων λευκὰ σιχάρια ἡ ἀνυπόδυτον ὄντων, ἐπιφερόντων αὐτοῖς τ̃ διακόνων, &c. Vide Photium Epist. 2. n. 35. Codin. cap. 1. n. 16. Eucholog. &c.

Ἐμφότιον, *Alba amictus*, qualis esse solet Baptizatorum, seu τ̃ φωτιζομένων. Continuator Theophanis lib. 4. num. 11. de Zelicis hæreticis : ἐβρατίζθη, τε ἡ πρὸς Θεοτίβιον μελλούσης ἐκ προόδου βασιλικ̃, ὁ τ̃ μύρου μόνου μ̃ κεκτῶν ἐμφοῖον τε ἡ ἐθνικὰ κατεχόντων χρῖσις τ̃ ἀνιερουμένων αὐτοῖς, καὶ τελουμένων λαμπρῶς. Eadem habet Symeon Logotheta in Michaële Theophili F. n. 6.

ΦΩΤΑΓΩΓΑΡΙΑ, φωταγωγικὰ, *Preces vespertinæ*, seu *quæ in vespertinis officiis canuntur*, cujusmodi habentur complures in Horologio F. 3. edit. 1535. ut & in Triodio, in officio vespertino Sabbati sancti, quibus clauduntur Τριαδικὰ, seu ὕμνοι τριαδικοὶ, hæcce formula, vel simili: ὁ τὸ φῶς ἀναλλάλαν κύριε, πάντα ψυχικὰ μακάριον δὲ πάσης ἁμαρτίας, προσασίας τ' ἀτυμάτων, καὶ σῶσόν με, &c. Aliud: τὸ φῶς σε αἰδῶν ἐξαπέστειλεν κύριε ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τ' καρδίας μου, &c. Rursum: Φωτοδότα ὁ κύριε ἐξαπέστειλεν τὸ φῶς σου. Ita in plerisque vox τὸ φῶς repetitur, unde & φωταγωγικὰ appellantur. Describuntur etiam sub finem Paracletici pag. 186. v. τὰ φωταγωγικὰ τ' ὅλης ἑβδομάδος καθ' ἦχον, quæ eadem sunt cum Photagogicis Triodii. Triodium 5. Feria Tytinæ: ὅτε τὸ φωταγωγικὸν τ' ἦχου, &c. Feria 1. hebdom. jejunior. μέλανάων μέλαν, καὶ τὸ φωταγωγικὸν τ' ἦχου, πᾶς τις αὖτις, ἀς τὰ, Πᾶσα πνοὴ. Typicum S. Sabæ c. 5. ψάλλει τοίνυν καὶ τὸ κεφάλαιον τ' αἴνου, —— ὡσεύτως καὶ τὸ φωταγωγικὸν, ὅτι ὑπάρχῃ Ἀλληλούϊα. Horologium: λέγει τὰ φωταγωγάρια ταῦτα καθ' ἑαυτόν. Alibi: ὅταν ᾖ ἐν τῷ παρακλητικῷ, λέγομεν τὰ φωταγωγικὰ κατὰ τ' τυχόντα ἦχον. Vide Anthologiam Arcudii part. 1. pag. 124.

ΦΩΤΑΓΩΓΟΣ, *Lucerna*, *Lampas*: ὁ τὸ φῶς φέρων, Hesychio: *Luminarium* in Gloss. Gr. Lat. Cyrillus Scythopolitanus, seu Metaphrastes in S. Euthymii Vita num. 147. σὺν ἐλαίῳ τ' φωταγωγῷ πίνακι. Typicum MS. Monasterii τ' Κεχαριτωμένης cap. 38. καὶ τὰς τ' ναοῦ φωταγωγὰς ἀναπίσας. &c. Vita MS. S. Pauli Latrensis: καὶ φωταγωγὸν ἀνάψας ἐν ὑπνώσει τ' ἱμῷ, &c. Pachymeres lib. 11. cap. ult. τ' φωταγωγῷ ἐλαίου χειθάς, τὸ φωταγωγῶν, apud Continuatorem Theophanis lib. 4. num. 21. Anonymus Combefisianus in Lacapeno num. 27. πάσας τὰς τ' πόλεως ἐκκλησίας πίπλας διαφόρους, καὶ φωταγωγίας λαμπρῶς κοσμοῦσι καὶ καθιεροῦσιν. Idem num. 48. τ' ευαγλίτου πάσης προπορεύομένης, καὶ φωταγωγίας μεγίστης προαγούσης.

Φωταγωγὸς, *Fenestra*. Theodoritus serm. 4. ad Græc. ubi de Atomis: ἃ δὴ τ' φωταγωγῶν εἰσβάλλων ὁ ἥλιος, &c. φωταγωγὸν, in lib. 58. Basilic. tit. 11. ubi differunt ab iis quæ θυρίδες παρασπιστικαὶ dicuntur. Adde Novell. Zenonis.

ΦΩΤΑΨΙΑΙ, *Sumptus in lumina Ecclesiæ*, seu *ad luminaria concinnanda*. Novella Basilii Porphyrog. de Præscript. 40. an. ἃ ἂν ἅπαξ τινα τ' εὐκτηρίων φωτὸς ἀφῇ Βασίλειος, ἢ φωταψίαις χαρίσηται, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Luminaria*.

ΦΩΤΙΑ, *Focus*, *Ignis*, *Lux*, ἑστία, πῦρ. Item, *Incendium*. Hesychius: φωτία, λαμπρία, καὶ ὄμματα. Nomocanon laudatus ab Allatio lib. de Opination. Græcor. num. 12. καὶ μαζόνει ξύλα, καὶ βάνει φωτιὰ, καὶ καίγει ὅλον τὸ σῶμα, καὶ τὸ ἀφανίζει παντελῶς. Historia Belisarii MS.

Καὶ ὅταν ἤτανε γδύτη, κατέκαιε τὰ ξύλα,
Τότε νὰ βάλλει φωτιὰ, καὶ ὅλα νὰ τὰ καύσῃ.

Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Φωτιὰς νὰ κάμῃσι πολλὰς πάλα ἀς τ' αἰῶνα.

Rursum:

Καὶ τότι μὴ χάρια τις ἀνάψῃ τὼ φωτίαν,
Καὶ κάτιν καλλίφρεξιν μὶ οὖν καὶ μεγάλα.

Vide Hist. Athenar. pag. 126. Panagiota in Catechismo Russorum seu Græcorum pag. 162. ὡς ἂν τῇ φάναι, θαλάσσιν πόλεμον, φωτιὰ, καὶ ἄλλα ὅμοια.

Φλόϊνος, *Igneus*, Πυρώδης.

Φλόϊα, *Ignis*, πῦρ, in Corona pretiosa.

X.

X. Literæ sonus scripturâ nequit ostendi, inquit Portius in Grammatica: qui tamen Florentinorum C. noverit ejusdem literæ pronuntiationem non ignorabit, quamvis non tam asperè sit edenda. Sanè si *Chi* Gallicum careret sibilo, & Italicum *Sci*, non longè distarent à Græco χ. Hæc præmittenda fuere, ut Lector percipiat, cur eadem verba in libris recentiorum Græcorum interdum per κ. interdum per χ. efferantur: nam secundùm varias eorum dialectos, id fieri solere observat Theodosius Zygomalas apud Crusium pag. 99. cum ex iis quidam sint, verbi gratiâ, Athenienses hodierni, qui quæ alii in κ. in χ. efferre soleant, quod prioris literæ pronuntiationem respuant, vel quod potius assequi nequeant: ὑ γδ, ait ille, δυύνῃ ὅλως λέγειν τὸ κα, adeo ut pro Καπακξέ, dicere soleant χαπαχξέ, proindeque αὐτὶ πότε ἐν πάσῃ λέξει τὸ κα χδῶσῃ.

X. Hæc litera, inquit Scaliger ad Eusebium, frequentissima est in Scholiis Pindari & Aristophanis, ubi aliquid à Poëta novè usurpatur. Significabat enim Χρεὼν, vel *χρήσιμον*, quando apposita margini notabilem locum, aut sententiam ostendebat, ut Eclogarius haberet paratam, quam usus postularet. Unde & sententias selectas χρησιμαθίας Græci, Latini *Laudabilia* dixerunt. Vide Χρήσιμον.

ΧΑΒΑΛΑΔΑΙ. Apomasar in Mysteriis: δύναμιν Χαβαλαδῶν καὶ ἐμφόβων ἀνθρώπων.

ΧΑΒΑΡ, ἡ ἄγμα σάφιδα, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843.

ΧΑΒΒ ἰζζιλὶμ, τὰ κουκουνάρια, *Nuces pinea*, in Lexico botanico MS. Reg. 1843. in aliis χαββαλιζίμ, scribitur.

ΧΑΒΕΛΑΡΟΥΜ, Μάραθρον, in Glossis Jatricis MSS. *Marathrum*, *Fœniculum*.

ΧΑΒΕΡΑΣ, ἡ ἀγμοσαφίδα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Labrusca*. Aliæ habent χαρῦρας.

ΧΑΒΙΑΡΙ, *Garum*, γάρος, Gallis, *caviart*, Italis, *caviale*. Salsamentum quoddam, seu ταρίχος nigri coloris è piscibus, quod in deliciis, in Peloponneso præsertim, habetur. Arsenius Coronæ Episcopus in Epist. ad Theodos. Zygomalam, lib. 4. Turcogræciæ Crusii: τὸ χαβιάρι, ὅπερ ἰδόντες τ' Γιανόμπεϊ τ' Καλαφάτα, ἐλάβομεν, καὶ ἠυχαριστήσαμεν πολλά. Ptochoprodromus contra Hegumenum MS.

Αὐτὸς φοινίζει πάντοτε λευκαίνει φιλομήλας,
Καὶ σὺ πᾶσι ὠμὸν ἠγόρασες κἂν τορνεύῃς χαμαιφόρων.

Idem scriptor:

Καβδαμαρὶς παιδάν ποτ χαβιάρεκατιλύτου.

Rursum:

Καὶ μόλις νὰ μὲς φορῦσιν θωυόπομαν δαμάκιν
Λουσερον, ἀξίστον, σαχλὸν, ἀνάλατον, βρωμάριν
Καὶ χδ λιπόκοπῦσιν το ὡς χαβιαρόπιλοι.

Infrà:

Φασόλιν ἐξοθάλμιστον, ἐλάιας καὶ χαιαριτζίν.

Occurrit

Occurrit apud Francisc. Richardum in Scuto fidei parte 2. pag.386.

ΧΑΒΟΣ, *Capistrum*, *Frænum*. Scholiastes Aristophanis ad equit. Καμὸς, ὁ χάβος, ὁ περιβόμβος τοῦ ἵππου. Moschopulus: Καμὸς, ὁ κανὸς χάβος, ὁ περιβόμβος τῷ στόματι τοῦ ἵππου. Rursum: φιμὸς, ὁ λεγόμενος καμὸς, ἤγουν, ὁ κανὸς χάβος.

ΧΑΓΑΝΟΣ, *Chaganus*. Ita indigitabatur Rex Avarum, Hunnorum, & vicinarum gentium. Menander Protector in excerptis pag. 117. ὁ πρὸς τοὺς Οὔννους λεγόμενος χαγάνος. Nicephorus Constantinopol. in Breviario pag.123. 1.edit. αὐτὸν ὁ Χάζαρον ἡγεμόνα, χαγάνης ὁ τότε αὐτοὺς καλῶν. Constantinus de Admin. Imper. cap.38. ὁ ὁ χαγάνος ἄρχων Χαζαρίας, &c. Adde Joan. Tzetzem Chil. 3. vers. 237. occurrit passim apud Scriptores Byzantinos. Vide Glossmed. Latin. in *Caganus*.

ΧΑΔΙ, *Gestus*, *actio*, *corporis motus*, πῶμα, σχῆμα· ὅσοις ἔχει πολλὰ χάδια, *gestuosus*, ὁ πολλῶν σχημάτων ὑποκριτικός. Vide Fr. Richardum in Scuto fidei part.1. pag.316. & Paulum Lagnium in Enchiridio Orthodoxo pag.174.

ΧΑΖΑΝΑ, *Thesaurus*, *Fiscus Regius*. Vox Turcica, apud Malaxum in Hist. Patriarch. pag. 178. à quo πλοῦτος exponitur.

ΧΑΖΕΙΝ, *Amittere*. Corona pretiosa: τὰ χάσκα, *Amittere*, ἀπολέσαι. Versus flebiles Adami & Paradisi MSS.

Μακροθυμίας μίμησαι, ἢ χάσαν πλὴν ἐργολῦ σου.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Καὶ λοιπὸ ὁ ῥηλιὸς ὁ πολλὴ ἔχασε τὸ μεφάλι.

Alexius Comnenus in versibus Politicis MSS.ad Spaneam nepotem, de Roboamo:

Τὰ δίνα σκῆπτρα ἔχασεν δι' ἀκαθυμίαν.

Occurrit præterea in Fabulis Æsopi Græcobarb.pag. 104. 147. 160. Græcis, χάζειν, est *recedere*, unde fortè ea significatio: nam quidquid recedit, non comparet amplius.

Χαίμας, χαμὸς, *Iactura*, ζημία, apud Fr. Richardum in scuto fidei part.2. pag.181. Χαμὸς ἥλιου, *defectus*, *eclipsis solis*. apud Georg. Contaren. in Hist. Athenarum pag.87. Χάσις ὁ σεληνίου, *defectus lunæ*, cùm luna non lucet, apud Agapium in Geoponico cap.151.

ΧΑΪΔΕΥΕΙΝ, *Blandiri*, ὑποκορίζεσθαι. Χαΐδισμα, *Blanditiæ*, Θωπεία.

ΧΑΪΜΕΝΟΣ, *Attonitus*, ἐμβρόντητος. Vide Χάσκειν.

ΧΑΙΡΕΤΙΖΕΙΝ, *Salutare*, *Consalutare*, ἀσπάζεσθαι, δέχεσθαι. Corona pretiosa: τὰ χαιρετίσματα, *Salutare*, ἀσπασθαι. Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἰὼ γάρ τις ἂν σοφὸς ἀνὴρ, ἂν Χαῖρος, ἅτις ἐχαρίσατο. Amphilochius de non desperando: τὸν ὁ πρὸ παρηγορήσας ὡς ἄνθρωπος θρηνῶν σφοδρῶς, καὶ χαρίζων τὰ γένεθλα, &c. Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni pag.347. ἅτα χαιρέτιζε ἐκ τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ λέγων, Εἰρήνη ὑμῖν. Occurrit non semel.

Χαιρῶν, eadem significatione. Anonymus de nuptiis Thesei:

Ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Θησέως ὅλας τὰς χαιρῶσι.

Nicolaus Lucanus de excidio Troiæ:

—— ὁ ὁ Πρίαμος ὁ γέρων
Χαιρέτα τὸν Ἀχιλλέα, λέγει, πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα.

Χαιρέτισμα, *Salutatio*. Scholiastes Libanii ad Prosphonet. Juliani Imp. εἰ προσφωνήσαι λόγει μικροὶ ἀσὶ λίαν. γράφουσι ὁ ὅταν ἔρχηταί τις ἀὶ ἀς ἡμᾶς ἴλθει, ἢ βασιλεὺς, ἢ μέγας ἄρχοντας· καὶ αὐτὸ ὥσπερ χαιρέτισμα ὑπὸ τῆς καθεστώσης πάλαι πόλεως.

Χαρίσιμος, eâdem notione, *data redditaque visissim salutatio*, ἀσπασμὸς. Sguropulus in Hist.Concilij Florentini sect.2. cap. 26. ἀπενέμαμεν ὃν ἐκεῖνοι τοῖς ἁγιωτάτοις χαρισίμοις. Vide Codin. de Offic. c.17. num.37.

Χαρίσιμος, Festum Annuntiationis Deiparæ, passim apud Scriptores, quod Ἀγγελοχαρίσιμος appellatur apud Franc. Richardum in Clypeo fidei part.1. pag.381.

Χαρίσιμοι præterea dicuntur Hymni in Laudem Deiparæ, quorum odæ singulæ incipiunt à voce Χαῖρε, cujusmodi describuntur in Cod. Reg. 2216. fol.50. & seqq. quemadmodum etiam Hymni ij elegiaco carmine à Joanne Geometra compositi non semel editi, quorum initium, χαῖρε κόρη χαρίσσα, &c.

Ἀποχαρίσιμος. Lexicon Anonymi σταυροπήγιοι λόγοι, οἱ ἐν ἐξόδοις ἐπὶ τῶ ἀρχόντων ἀποχαρίσιμοι, οἷος καὶ ὁ τοῦ μεγάλου πατρὸς Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου σταυροπήγιος.

ΧΑΙΩΜΑΤΑ, ornamenta circa equi collum, cujusmodi inspicere licet in Balduini II. Imp. Constantinopolit. bulla aurea à nobis descripta in Famil. Byzant. pag. 216. & in Tabella præfixa huic Glossario. Codinus de Offic.Palat. cap.17. num.47. ἐν ᾧ ὁ πρότερον μὲν σωλῆνα φασὶ τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει, ἢ ἔπειθεν τοῦ σέλας, ἐπάνω τοῦ σπαπυλίων, ὅπερ ὀνομάζουσι χαιώματα ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκάμματα. Vocis Etymon, ut solet, ab Hebræo accersit Junius: sed cùm vox χαῖον, Callimacho, baculum incurvum significet, videri possunt inde appellata ejusmodi equorum ornamenta, quod circa collum, & alias equi partes incurventur, & circumvolvantur. Nisi quis malit sic dicta quod fuerint argentea: nam χαῖον *argentum* sonat, ut est apud Grammaticos. Sed vix in animum inducam, priscis istis vocabulis usos fuisse recentiores Græcos. Ut ut sit, nescio an huc spectent ista Anonymi de Amorib. Lybistri & Rhodamnes. πολὺ ἐξυπνῶ παρόπυλον σφύν με τὸ φέγον με λαμπρὸν, στιλβοχαλινῶν μὲ λαμπρῶν μαργάρων, καὶ ἡ χρυσὴ ἢ με πλὴ χλιαίνω βαμβάκι. Sed & vestigium hujus vocis videtur haberi in Hieracosophio Demetrii Constantinopol. pag.11. ἐκ τῶν ἀνῳξὶ δακτύων εἶα χαράγματα, ὄγκον ἐς τὰ χείλματα, λεπίδας, ὡς καλύμβου κυπρίου ἐχθὲς, καὶ ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσλυ ἢ πεδίκων. Nisi legendum sit σκιάμματα. Cæterum equorum circa collum & crines ornatus præclarè & eleganter describit Libanius, in ἐκφράσει 4. apud Allatium, ubi de equis cataphractis in Processu publico Regis Babylonici: τρίχες ὁ ἢ ἵππων ὅλαι δέσμιδες καθάπερ πλόκαμοι γυναικῶν, καὶ δέσθαι, καὶ περισφίγγουσι πορφυραῖς τε καὶ ποικίλαις ζώναις· αἱ ὁ ἐν ἢ ἱππασίαις ἴσθαι καὶ ἴσθαι σώμασι, καὶ καθιεῖσι κατ' ἢ αὐχένων, αἱ μὲν ἀπαλαὶ, αἱ ὁ ὀρθαὶ, αἱ ὁ ὅλαι, αἱ μὲν φύσει πεφυκυῖαι, αἱ ὁ ἀπὸ τέχνης λαϊκλασμέναι.

ΧΑΚΟΣ, pro Χαλκὸς. Anonymus de Oxymelei ῥίνισμα χαλκοῦ καὶ καστιτέρου, καὶ ἄνθρηκος, καὶ χάπλως ἀνθρακὸς, καὶ λαπάσης, ἀλαφῆ.

ΧΑΛΑΒΡΑ, *Ruina*, Καταστροφή.

ΧΑΛΑΔΡΙΟΝ, Χαλάδειον. Vide in Χαράδριον.

ΧΑΛΑΖΑ, *Margarita*, sic dicta quod grandinei globuli formam referat: vel uti censet Salmasius ad Plinium, à fusillis grans, quæ Græcis χάλαζαι dicuntur. Eustathius ad Il. λ. ἔστι ὁ, φασὶν, ὁ σαρκὶ ὀστέῳ καθὰ ἐν ὑσὶς κρίκοις αἱ χάλαζαι. ἀφ' ὧν ῥῆμα τὸ χαλαζᾶν· ὡς δὲ χαλάζας ἰρίβους οἱ ἰδιῶται φασι, διαφέρει ὁ, φασὶν, ὡς διαύγειαν ἡ καθαρότητα καὶ μέγεθος ὁ ἐκ τῆς ἰμβολῆς μάργαρος· ὡς ὁ καὶ ἑτεροῖόν ὄρακοι χαλαζᾶ, καὶ τὸ Κωμικὸν ἄπαν, χαλάζας τοιαύτας, ἢ ὅτι βίβλιοι πρὸς τοῖς ὑσὶ ἐκεῖνο καλοῦ. Idem Salmasius Græculum Anonymum laudat, hoc titulo: Μίθος

δι' ἧς ἀποτιλᾶσθαι σφραγιδὶς χάλαζα, καλασκευασθῆναι ποιῆσαι τὸ τεχνουργίᾳ πειρᾶσθαι ἄραβος τῆς Σαλμανᾶ. ubi, inquit ille, χάλαζα vocatur *margaritum*. Is porro habetur in Bibl. Reg. Cod. 618. fol. 141. ubi deinde hæc leguntur: λαβὼν λιπίδιάτας χαλάζας, μίβαλε αὐτὰς ἐν ὕδατι, &c.

ΧΑΛΑΖΕΙΝ, *Destruere, Evertere.* Græci χαλάζεσθαι, *Pessum ire*, dicunt, à χάλαζα, *Grando*. Scylitzes pag. 808. σὺ ἔκτισα, φῦρε, ἐγὼ σε χαλάσω. Nicetas in Manuele lib. 6. num. 1. ἴσως δ' ὅτι τὰ μὴ τάχα Μιδιολάνου ὑπ' Αλαμανῶν καλασφάρασαν. Ubi Cod. Græcobarb. ἐχαλάσασαν. In Isaacio lib. 3. ex eodem Cod. Græcobarb. πολλὰς ναὺς θεὶς ἡ αἰγιαλὸν ἐξαμβώνας ἀπρομηθεύτους ἐχάλασε. Anonymus de locis Hierosol. c. 5. αὐτῷ ἦσαν, ἃ ἐχάλασεν. Anonymus in otat. contra Gregorium Palamam: τὰ τάχα καθεχαλάσθησαν, αἱ ἐκκλήσεις ἠφανίσθησαν. Joannes Cananus de Bello Constantinop. ἔστωσαν πειράζως ὡς τέσσαρ ἐν ᾧ σῶδαν ἐκ ἔχειν ὁμοίως συδῶν τῆς ἑτέρων, ἀλλὰ κεχαλασμένα ὑπῆρχεν, καὶ ἐκπάλαι γέμουσαν χώμας. Adde pag. 190. 191. 196. Chronicon Veneto-Byzant. ἐχάλασαν πλεῖστα ἐκκλησίας, &c. Utitur alibi non semel. Historia Apollonij Tyrij:

Καὶ χῶρις ἐχαλάσασι, βασίλια ἐκάθησα.

Χαλᾶν, eâdem notione. Nicetas M S. in Isaacio lib. 3. num. 9. τὰ ἐξωθεν τῆς κάστρα ἐκκλησίας χαλᾶν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. pag. 83. τότε γυρίζειν καταπάνω τους, καὶ χαλοῦσι τους.

Χαλιᾶν, pro χαλᾶν. Georgius Contares lib. 8. Hist. Athen. pag. 192. ὡς ἔπεσαν οἱ Πελοποννήσιοι πᾶς ἐπῆγεν ἡ φιλία τῆς Αθηναίων, καὶ ἐκαζε χάλαν τὰς τέσσας τους, καὶ ταῖς χώραις ὡς τοῦτον πρέπει, &c. Utitur alibi non semel pag. 206. 207. &c.

Χαλασμὸς, & χάλασμα, *Strages, destructio, eversio*, ὄλεθρος, ἐξώλεια. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. ex Cod. barbarogr. ἀ ἐξ ἑτοίμου ἄχομαι τὰ πρὸς τὸν χαλασμὸν τῆς τάχης ἐπιτάξαι ὅπλα. Cantacuzenus lib. 4. Hist. cap. 14. ὅτι χάλασμα ἰδοὺ ἡ παλαιὰς ἐκκλησίας.

Χαλάστρα, eâdem notione. Catalog. Impp. Constantinopol. post Codinum: ἐς ἃ ἀπεπαύθη τότε παρ' αὐτῷ ὁ τῆ ἡμισυμβίῃ χαλάστρᾳ. Manuel Malaxus in Chron. MS. pag. 814. καὶ ἐφύλαττε τὰ μὲν δίκην ἔμπυρα εἰ τύρεις, καὶ μὴ ἀπεικάζω τῶν χαλάστραν ὅπερ ἐχάλασεν ἡ λυμβάρδα.

Χαλαστρία, simili pariter notione in Historia Politica p. 9. 10.

Χαλαστήριον, *Machina qua muros evertit.* Nicetas in Alexio lib. 3. num. 1. ὃ μόνον ἦ οἱ ἐξ ἀφετηρίου λίθοφιλοτεύμενοι σφαιροτοὶ λίθοι κακῶς ἐτίθουν τὸ χρήσιμα, &c. Ubi Cod. al. χαλαστρίων præfert. Idem in Murtzuphlo, in Cod. MS. habet χαλαστήριον· Καὶ τὰ ἐξαμβώνα ἦ χαλαστήρια ἐκ τὰς πύργους, &c.

ΧΑΛΑΙ, pro Χελαὶ, *Portuum moles*, quomodo eas vocari observat Scholiastes Thucydidis lib. 1. pag. mihi 20. Chronicon Paschale in Heraclio an. 15. πειράσαν αὐτοὶ οἱ Πέρσαι οἱ φρουρεύσαντες αρὸς τὸ χαγάνου, ἐν τῷ ἀντιπέρᾳ αὐτὸς δῆθ χαλᾶν ἐπὶ χρυσόπολιν ἐκ τὰς ἡμέρας χαράδρας. Infrà: ἀπέλθειν ἦ αὐτῇ τῇ κυμαινῇ ὁ χαγάνος ἐκ χαλᾶς, καὶ ἔβαλεν ἐκ θάλασσαν μονόξυλα, &c. Vide Notas nostras ad hoc Chronicon, & ad Alexiadem pag. 314.

ΧΑΛΑΙΑ, *Stillicidium.* Joan. Carpathi Episcop. MS. τὸ μιλος τ' αὐτὸ ἔχει ὁ ἀνθρωπος, ὃν τρόπον τὸ βαυκαλίον ἔχει τὸ μάθιον, ἐς τὸ φροχυρᾶν τὸ ὕδωρ ἡ καὶ χαλαία παραπίμπει τὸ ὕδωρ ἐκτὸς τῆς δώματος, &c.

ΧΑΛΒΑΝΙΝ, *Galbanum.* Neophytus in Glossis Jatricis MSS. χαλβάνη, ὁποῖς ἔστι ὁ ἐν Αιγύπτῳ ναρθηκος. Joannes Jatrosophista MS. cap. 133. κοπάσιον χαλβάνη, καὶ πάσει τὸ φιλὸν πολλὰ, &c.

ΧΑΛΕΥΕΙΝ, *Scrutari*, ἀναχαλᾶσθαι, διερευνᾶν.

ΧΑΛΙΚΙ, Χαλίκιον, *Silex.* Glossæ MSS. in lib. Job: χάλικες, ψηφῖδες. Item *cementum*, χάλιξ. Gloss. Lat. Gr. *cementa*, χάλικες. Vox Græcis hac notione etiam nota. Epiphanius de Locis SS. pag. 49. καὶ ἐκάσαν ἦ πύλης ἔστι τὸ ἱερὸν, ἔνθα κεῖ τὸ πάθειον ὅπερ ἔπασε ὁ Χριστὸς τὸ ὄζος καὶ πλὼ χαλίκι. ἔστι ἦ ὡς χαλίκιον πράσινον ἐσθ' ὑμῶν αἷμα.

Χαλικολέκος, *Cementorum cophinus*, ὁ τῶν χαλίκων κόφινος.

Χαλικωμάλα, *Cementa*, in Gloss. Gr. Lat. item *macerie, ædificii reliqua.* Glossæ Basilic. πειρᾶται ἢ ἔστι κἂν γὰρ ὁ οἶκος δῆθ ἦ χρόνῳ ῥηγῇ ἦ πλησιαῖος· θέλει γὰρ καὶ τὸ ἴδαφος ἀλλότριον· ὅμως τὰ καθ' ἕκαστον χαλικώματα δῆθ χρήσιμα ὁ δεσπότης, ὡς τὰ δίλιθα γὰρ θεὶ τούτου κινᾶ ὁ δεσπότης· ὁ γὰρ νεμόμενος ἦ οἶκον καὶ τὰς ὕλας ἐοίμιλο, τηλίκα τὸ καθ' ἕκαστον ἦ χαλικωμάτων. In Basilicis lib. 15. tit. 1. c. 23. lib. 26. tit. 6. cap. 13. *Cementum* exponitur.

Μεσοχάλικον. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 4. ὡς σφῦρας τινας καὶ μεσοχάλικα τοὺς ἑαυτῶν κασιτινίους ἐοίβυσι τῇ ὀχῇ. Ubi Cod. ed. βλᾶτρα, id est *pessulos, clavos*, uti vocem hanc interpretatur Suidas. Sed malim existimare, hic debuisse verti ab interpolatore *cementum medium*, quod lapidariæ materiæ in structuris inseritur.

ΧΑΛΙΑΔ, τὰ ξωθὰ μυρεβάλαια, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΛΙΝΑΡΙΟΝ, Χαλινάριον, *Frenum*, ἵππια, χαλινός. Lexicon MS. Cyrilli: ἐνάστια, ἵππια, χαλινάρια. Vita S. Nili Junioris pag. 142. τότε λαβὼν ὁ πατὴρ ἦ ἵππον, καὶ προσθὰς αὐτῷ μὴ ἦ σέλλας, καὶ τὸ χαλινάριον, &c. Occurrit apud Mauricium lib. 1. Strateg. cap. 1. Leonem in Tacticis cap. 6. num. 9. Zachariam Pap. lib. 1. dial. cap. 2. 4. auctorem etymologici in Παρίων. Nicetam in Man. lib. 3. n. 2. In fabul. Æsopi Græcobarb. pag. 133. &c.

Χαλιναρίων, *Equus ephippiarius*, qui fræno regitur. Cod. Reg. 3497. fol. 82. 83. τῇ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ, καὶ δεῖ φρῶν ἦ ἀ ὥρας ἦ ἡμέρας, ἄχρι ἦ τρίτης ὥρας, ἐφάλας λαβὼν τὸ χαλινάριον ὁ καβαλλικίνης, καὶ ἀπιλθὼν ἀς χαλκέα, καὶ κοφάτω ὁ χαλκεὺς δότω ἦ ἄκρας ἦ λύκυ ἦ χαλιναρίν ὀλίγον, καὶ κῦ πλὼ φρώτλιν σφύραν ὅτι τίλας κόψαι, λέγει &c. Infra: ἀ τάχα καὶ ἕτερα χαλινάρια καβαλλικίνης. Vide Codin. cap. 5. n. 9.

ΧΑΛΙΦΑΣ, *Chalifa.* Ita appellabant Saraceni supremum gentis suæ Principem, quæ vox passim occurrit apud Scriptores Græcos & Latinos mediæ ætatis, & de qua quædam fusius commentati in Notis ad Cinnami Histor. pag. 491. & in Gloss. med. Lat. Cantacuzenus contra Mahumetum otat. 1. cap. 6. ὅτι ὃς Χαλιφᾶς τὸ ἄξιωμα, τυτίζη ἀκρὸς δεδάσκαλος, ἰνδικὸς Χριστιανός. Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni, pag. 422. καὶ ἐκάθισεν ὁ Αποσάκρης Χαλιφάτης αντὶ ἦ Μυχαμὲτ. Ita alibi non semel.

ΧΑΛΚΕΥΣ, *Faber solarius*, Gall. *Mareschal.* Cod. Reg. 3497. fol. 83. καὶ ἀπιλθὼν ἀς χαλκέα, καὶ κοφάτω ὁ χαλκεὺς δότω ἦ ἄκρας ἦ λύκυ ἦ χαλιναρίν ὀλίγον, &c. Cod. alio 3502. fol. 228. ἄκμων χαλκέως λιθίνῃ ῥᾴξα σφαγὰν χριόμενος αἵματι, &c. aliàs, χαλκεὺς, Hesychio πᾶς τεχνίτης, καὶ ὁ ἀργυροκόπος, καὶ ὁ χρυσοχόος exponitur.

ΧΑΛΚΟΜΑΝ, pro Χάλκωμα, *Æs.* Cosmas Hieromonachus Chymicus MS. καὶτῇ γὰρ τὸ χάλκωμαν, καὶ ἔχῃ τοιοῦτον ὅταν πρίβεῃ ἄστιρ ἄλας. Codex Reg. MS. 618. f. 282. λαβὼν χάλκωμαν κόκκινον, καὶ παίλοφαρμακον κάκιστον, &c.

ΧΑΛΚΟΜΑΝΙΚΑΡΙΟΝ, *Æreum membrum*, λαβὼν χαλκῶ. Nicolaus Myrepsus sect. 36. c. 21.

ex Cod. Reg. λαβὼν χαλκομανικάειον, καὶ παιδίον ὅρον ἐς ὑπ' ἐμ. ἢ ἀ, πύρωσον τὸ χαλκὸν ὑπὲ ἀνθράκων ἰσχύοις, καὶ καλὰν θύδει, &c. Perperàm Fuchsius *et quod manibus tractatur* hîc intelligi putat. Vide Μανίκιον, & Χάλκωμα.

ΧΑΛΚΕΌΞΕΣΤΟΝ. Idem quod Χειροβόξεστον, de qua vox infra. Euchologium Cryptoferratense apud Goarum p.117. & Vaticanum apud Morinum de sacris ordin. pag.97. ἡ κιλίκη ἡ ἱμὰς——κομιδῶσι ἐν τῷ χαρᾷ αὐτῆ χαλκόξεστον, καὶ μάζαλον, καὶ μανδήλιον.

ΧΑΛΚΟΠΡΟΣΏΠΟΥΣ, vocabant *homines impudentes*, quemadmodum hodie dicimus, *qui ont le front d'airain*, qui nulla re moventur: quibus *os* est *ferreum*, ut loquitur Suetonius in Nerone: seu *os durum*, ut Terentius in Eunuch. S. Chrysostomus adversus Judæos: καὶ τὸ μέτωπόν σε χαλκοῦν, τοῦτ' ἔστιν ἀναίσχυντον· ὕτω γὰρ καὶ ἡμῖν ἔθος πολλάκις τοὺς ἱερωσύνης μὴ ἀξίους χαλκοπρόσωπους καλᾶν. Vide Artemidorum, cap.24.

ΧΑΛΚΟΠΥΡΊΤΗΣ βροντοπὴς, Θεὸν ἔχει ὑδραργύρου, in Glossis Chymicis MSS.

ΚΑΛΚΟΦΩΝΌΠΟΤΑΟΝ, *Tubicen*, *qui Tubam aeream inflat.* Anonymus de Amoribus Lybistri & Rhodamnes, MS.

Ἦλθαν ἄλλοι μυ, ἡ ἀναπαῦσι τὼ τίβλαν μυ τριγύρω,
Καὶ ὅχα φαλαφενόπυλα παιδόπυλάμυ δύο.

ΧΆΛΚΩΜΑ, *Quavis materia aerea.* Historia Apollonij Tyrij:

Σάνιν πλέα διάφορα τὸ ἐκὰν ὄπυτ' ἔλυ,
Τὰ σίμα ὀπὸ τὸ χάλκωμα ὀπό τι πλία μιγάλα.

Propriè, *Ahenum*, κρεοδόχη ἀγγεῖον, Κάπαβος. Agapius in Geoponico cap.170. βράσον ἀπ' ἐκᾶνο τὸ ὕδυ καμπόδιν, ὕγυν πίνλο χαλκώματα. Occurrit sæpe apud hunc scriptorem. Maximus Cythr. 24. April. ἡ βάνιη ἀς ὕνα χάλκωμα συρομβόν γεμάτον πίνων. Ita 31. Maij.

Χαλκωματᾶς, Æneus, Χάλκεος.

Χαλκιὰς, Χαλκωματὰς, *Faber ferrarius, vel aerarius*, χαλκεύς.

ΧΑΛΑΙΡΡΥΤΟΝ, Prophetis seu Chymicis, *Struthium*, apud Interpolat. Dioscor. 381.

ΧΑΛΟΥΜΙΟΝ, *Calamus.* Gall. *chalumeau.* Agapius in Geoponico cap.184. δῶ τὰ κάμυλ χαλύμια, ὕγυν γλύσαις ὀπὸ τυρί. Ibidem: ὅτι ἰὰν ἰμολωθῆ χαλῦσι τὰ χαλύμια, καὶ βρομίζουσι.

ΧΑΜΑΙΔΙΚΑΣΤΑΙ, *Pedanei judices*, qui & *Dativi*, & ἐξ ἰπιπέδυ, seu *de plano* judicant, nec tribunal habent in Basilicis lib.8.tit.1. pag. 408. Glossæ Gr.Lat. χαμαιδικαστὴς, *Pedaneus judex*, *Arbiter.* Vide Cujacium ad Nov.42.

ΧΑΜΑΙΔΎΟΣΜΟΣ, *Rosmarinus*, ξίφ, apud Apuleiam cap.79.

ΧΑΜΑΙΖΊΚΙΟΝ, instrumenti musici species. Nicetas in Manuele lib.3. num.4. ex Cod.Barbarogr. τοῦτο δ' ὦν, ἀὰ ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαιζίκιοις φορίβαλλε, ἡ ἰῶ καὶ τῷ βασιλῆ ἰωαπόδιλο. Ubi Codex alter: δίκαιον ἦ τὰ συμπόσια, ὁ βασιλῆ μόνη πλῆρα κιχάσιν, &c. Rutsum lib.7. num.4. ἔχαιρε καρυκίαις βρωμάτων, ἡ τοῖς ἀρὰ λύειν καὶ κιθάραν καὶ χαμαιζίκιον ᾠδῶν ἔχειν ἐκ ἀπήχθανίλο. Ubi Codex alter, συμφωσίαν ᾠδῶν.

ΧΑΜΑΊΪΟΝ, *Viola nigra.* Neophytus Monachus in Glossis Jatricis MSS. ἴον πορφυροῦν· οἱ ἦ βασιπόδιον, οἱ ἦ ἰὸν ἄγριον, κυνῶς ἦ χαμαΐνον. Hinc fortè nostrum *Camayeu.*

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΊΑ, *Suboles cerasi*, apud Mytepsum sect. de Drosatis cap.81.

ΧΑΜΑΙΠΆΤΙΟΝ. Vide in Πολύπους.

ΧΑΜΑΙΠΙΤΥΑΙΑ, Herba quam Græci Ἴτεα vocant. Petr. Belon. lib.1. observ. cap.42.

ΧΑΜΑΊΠΑΙΟΝ, τὸ ἰρύσιμον, Neophyto in Glossis Jatricis MSS. *Erysimon*, herba de qua Botanici.

ΧΑΜΑΙΡΙΦΗΣ, *Collectitius*, σύλλογος, in Gloss. Lat.Gr. infans expositus.

ΧΑΜΑΙΤΡΊΚΑΙΝΟΝ, *Triclinium inferius.* Vita MS. S. Auxentii: ἀσήκωσον αὐτὸν ἐν χαμαιτρικλίνῳ.

ΧΆΜΑΡΑ, vel Χάμαιξ, *Erysipelatis species ex flava bile orta.* Constantinus à secretis MS.cap.125. ubi de erysipelate: ἀ ἦ δὲν ἡ φλόγωσις ἦ αἱμαῖος ὑπὸ ξανθῆς χολῆς, ὅπερ καλᾶσι χάμαρα, &c. & cap. 126. περὶ ἰρυσιπέλατος, ὃ λέγοσι Σαρακηνοὶ χάμαιξ.

ΧΑΜΈΤΝΗ, *Cubile Monachorum.* Ita *hanc vocem* interpretatur Cujacius in Justiniani Nov.5. c.3. ἀλλὰ κοινῇ μὲν αὐτὰς ἔξεσθαι διατίζομεν, καθεύδειν ἦ ἅπασιν ἐν κοινῷ· ἰδίᾳ μὲν ἐπί τινος ἰδιαζούσης χαμεύνης κειμένης. Χαμεύναι ἡ γυμνότητες ἦ μοναχῶν, apud Nicetam in Isaacio lib.1. n. 7. Constantinus Manasses ex Cod. Allatij pag. 119.

Εὑρίσκων ἐν ταπεινῷ κάμβῳ χαμεύνιν.

Ubi Cod. al. habet ψιαθίῳ. Vide Hoeschelium in Vita S. Antonii pag.129. & ad Philonis opuscula p. 251.præterea Casaubonum ad Capitolinum in Marco ubi de *χαμεύνια* Philosophorum.

ΧΑΜΕΥΡΕΤΟΙ, *Infantes expositi, collecti*, in Novella Justiniani 153.

ΧΑΜΙΚΗΛΆΔΙ, Portio Καμηλαδί, *Corydalus*, Κορυδαλός. Nicetas in Isaacio Angelo lib.3. num. 3. ex Cod.barb. Gr. ὁ μὲν τὰ μίμηλα ἦ φρυθίον, ὕγνα κίσσας, χαμηκελάδας, ψιτίλακας, ἡ ἴτιμα κρέθρας. Ubi Cod. al. φθίσεως ἰρυθῶν συλλογὴν habet.

ΧΑΜΙΑΌΣ, Καμηλὸς, *Humilis*, *Vilis*, *Ignobilis*, ὑδαῖος, χυδαῖος, φαῦλος, ex χθαμαλὸς. Lexicon MS. ad S.Athanasium: χθαμαλοῦς, χαμηλοῦς. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Καὶ μὴ φορᾷς τὰ χαμηλὰ μὲ τὰς Μαρμμάτας.

Vide Auctorem Incertum post Theophanem pag. 437-440.

Χαμηλώνω, *Deprimere*, καταβιάζω. Anonymus de nuptiis Thesei lib.2.

Ἀλαζονία ἡ πολλὴ θέλει προσχαμηλέσει.

Lib.4.

Πῶς χαμηλώσῃς τὸ ψηλὸν αἷμα ἦ βασιλέων;

Καμήλωμα, Καμήλωσις, Χαμηλοσύνη, *Ignobilitas*, *Vilitas*, ἀγλωσσία, φαυλότης, ταπεινότης.

Χαμηλοθηλεσαμβῶν, timidus, de ave quæ alas humi dejicit, in Glossis Græcobarb. δειλὸς, φοβερὸς, ἄχαρις, χαμηλοπτερισμβῶν.

Χαμηλὸς, *Locus depressus*, *humilis*, in Portonaccio MS.

Χαμηλὸν, unum è quatuor Pneumatibus, in Musica Græcanica. Vide in Φωνή.

ΧΑΜΜΑΜΆ, πιριστερὰ, in Lexico MS.ex Cod. Reg.1843.

ΧΑΜΝΗΣΤΕΊΝ, *Insurgere*, *Aggredi*, *Invadere*: Anonymus de nuptiis Thesei lib.8.

Μετὰ καλὸν τὸ τὸ φάρι, βασιλᾶ τὸ σπαθᾶτο,
Ὅλοι ἐξεχαμήσανε ἀπάνω ἦ Ἀριάδνη.

Mox:

Τὸν ἔπιασι τὸ λαίμιον, καὶ μὲ θυμὸ μεγάλο
Λιπάνω τὸ χαμήσανε με τὸ σπαθὶ τὼ χέρι.

ΧΑΜΟΒΟΥΝΗ, Χαμοβούνιον, *Collis humilior*: Anonymus de nuptiis Thesei:

Πᾶ κοιλὰ σὲ θάλασσαν ἐν χαμοβούνια πάνω.

Alibi:

Ἄλλοι ἐψαμώσασι τὸ χαμοβούνι κῆπο.

ΧΑΜΟΒΙΟΛΈΤΑ, *Viola*, ἴον.

ΧΑΜΟΓΑΙΟΝ, *Planities*, ἰσόπεδον, ἰσόπεδος, apud Hesychium.

ΧΑΜΟΓΕΛΑΝ, *Subridere*, *Arridere*, προσγελᾶν, ὑπομειδιᾶν. Anonymus de nuptiis Thesei:

Σὰν ὁ Θησεὺς ἠρίκησεν ἐκεῖνο τὸ πιτλάκι,
Στὲς ἄρχοντάς του γύρισε, χαμογελῶντας λίγα.

ΧΑΜΟΣ, *Chamus*, Κημὸς, *Capistrum*, *Frenum* Martyrium SS. Timothei & Maurae num 2. ὁ ἢ ἠμμὲν ἅπτει, Λύσαλε αὐτὸν λὲπ ἢ πρόχυ, καὶ δήσαλας αὐτῆ τὰς χεῖρας, χάμον περίθετε αὐτῷ, κρεμάσαντες κ᾽ κεφαλῆς, &c. & N. 4. αὐτὸς ἢ λεπερίναξεν ὡς ἰδύνατο, ὥστε τὸ περιπεῖναι αὐτῷ ἢ χάμον. Vide Χάβω.

ΧΑΜΟΣ, *Iactura*. Vide in Χάζω.

ΧΑΜΟΥΧΑΣ. Vide in Καμυχᾶς.

ΧΑΜΟΧΙΑΛΑΙ, *Alauda*. Vide Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 11.

ΧΑΜΠΕΑ, τὰ μαυροβάλανα, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΧΑΜΠΕΣΙΑ, *Æthiopia*, apud Theophylactum Hierodiac. Homil. 12. p. 239. unde,

Χαμπίσιδες Hæretici, apud Theodosium Zygomalam MS. de Statu Ecclesiarum Orientalium, οἱ ἢ οἱ Χαμπίσιδες, ἅτινες ἔχουσι ἐν ἢ δυσεβείᾳ τέτων. Mox: ποιῶσιν ὕτω οἱ Χαμπίσιδες καὶ σίγμαῖα ὀβελισθέντα ἢ ἢ Θεὸς σωθῇ τύπον ἰσχαράσσωσι.

ΧΑΝ, suprema dignitas apud Tartaros. Apud Ducam Hist. cap. 15. ὁ μέγας χὰν Τεμὺρ, qui vulgo *Tamberlanus*. Vide Gloss. med. Lat. in *Caganus*.

ΧΑΝΑΡΑΓΗΣ, Dignitas apud Persas: *Dux exercitus*. Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 5. παριλθὼν ἢ ἢ τις ἐν Πέρσαις λογιμων, ὄνομα μὴν Γωσανασάδης, Χαναράγης ἢ τὸ ἀξίωμα, ἅν δ᾽ ἂν ἐν Πέρσαις σημαίνῃ τέτο γε.

ΧΑΝΔΑΞ, Χανδάκιον, Χαλάκιον, *Fossa*, *vallum*, χάραξ. Scylitzes pag. 509. ubi de expugnata ab Agarenis Creta insula: τάφρον μὴν ὑγερὰν αρῶτεν βαθῆναι, καὶ χάρακας ἐν ταύτῃ καθαπίξαντες, ὕθεν καὶ γυῶ λαβὼν τὴν ὑπωνυμίαν ὁ τόπος εὐζει τὴν περσηγορίαν, Χάνδαξ ὀνομαζόμενος, ἐκεῖσε διανυκτέρευον, & pag. 643. καὶ τὴν πασῶν ἐχυρωτέραν πόλιν, ἣν ἠχόντες χάνδακα ἐκάλεν, πιπρασκώ. Quibus locis loquitur de urbe ejusdem insulae, quam inde *Candiam* hodie vocant, à quâ toti insulae nomen deinceps manfit. Vide praeterea Continuator. Theophanis lib. 2. num. 21. 23. & Symeonem Logothetam in Michaele Balbo, &c.

Χαλάκιον, eâdem notione. Glossae Graecobarb. τὰ βαθὺ καὶ χαλάκια. Alibi: λαρτάκιν ξύλινον, ὅγον χαλάκιν, ἢ σπήλιον. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 7. τὰ ἢ κύκλῳ ὑποσκαπτοντες ταφρώματα καὶ διορυγάς. Ubi Cod. alter, χαλάκια. Et in Alexio lib. 3. num. 7. τετράπλευρον σωτίθησι, μηχανὴν ἴδιον ἢ χαλακὴν συμμιμησόμενον τῇ ὕλῃ ἢ τάφρῳ. Idem in Balduino num. 6. ex Cod. MS. βαλὼν χάρακα, καὶ μέγαν χαλάκιον γύρωθεν ἢ φρᾶξαι αὐτῷ ποιήσας. Infrà: μὴ ὃν κόπῳ καὶ μάχῃ ἢ χάλακα ἐκράτησεν. Occurrit rursum mox. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 846. οἱ ἢ Ῥοδίῳ ἔκαμαν μέσα λὲπ ἢ χαλάσρας χαλάκια, καὶ κάρφωσαν κοῖλόεια καὶ ἄλλα ἄρματα. Et pag. 871. ἐπροσκύνησαν ἢ, καὶ ὅπαν ὕλα τὰ κεμήματα, καὶ ἰδαξάν τε τὰ χαλάκια. Leonis sapientis aenigmata MSS. οἱ κυκύτζη Θαρσαλίων, ἔχω ὕργιον ἢ ἄνα, εἰς ἢ χάλακα πάλιν, &c. Vide Theophylactum Hierodiacon. serm. 1. pag. 6. & Damascenum Studitam Hom. 18.

ΧΑΝΕΙΝ, *Perdere*, Ἀπόλλυσθαι, διαφθείρειν. Nomocanon Cotelerianus n. 410. ὅτι λὲπ συμπλοκῆς αὐτῷ χάνει τὴν ἀκολυθίαν ἀυτ. N. 524. χάνει τὸ αὐτῷ μισθάριον. Historia Apollonij Tyrij:

Ὃ γυνὰ χάνει ἢ καιρὸν, τὰ ῥίκα τὰ δηνάτα.

Alibi:

Καὶ τ᾽ ἀγαστὰ ναξαρχῶν εἰ χάνω τὸ δικό μου.

Anonymus MS. de Amoribus Libystri & Rhodamnes:

Ψυχὴ γὰ ἰμαλότερον ὅστι ψυχοπονίσῃ,
Χάνει τὺς πόνες, ἀν γλυκαὶ μάθῃ ἢ πόθυ λέ᾽ ν.

Demetrius Zenus in Barrachom.

Λύθενα κράταμα σφιλὰ, μὰ πίστις καὶ σι χάσω.

Physiologus MS. de Perdice: ἐκεῖνο χάσκει ὡσὰ ἡ κᾶ, χάνει τὰ λογικά. Glossae ad Iliadem barbarogr. Ἀπολίσθοι, νὰ χαθοῦσι. Leges Cypriorum MS. ἀ ἢ ὁ δίδασκε ἐσπουδίσει ἢ χάμον, χάνει ὡς δίκαιον ἀῤῥαβῶνας. In Codice Regio 1334. haec legimus:

Ἐν ἰμβόλοις θρῦς, ἡ βοὴ ἢ, Μὴ λάβῃς.
Ἐν τοῖς δικάσαις καὶ τὸ, Δός μοι πλοσάκις.
Καὶ τὸ πλέον, Δὸς πρὸς τὸ λοιπὸν ἢ βίᾳ,
Πῶς ζήσεταί τις, πῶς βιάσῃ πίνε.
Χάνων τανῦν γῆ, τὴν πικρίαν δίκῃ;
Κύρ γὰ ὑδὲν ἐν βίῳ ζοῦς ἔτι.
Τὸν οἶνον εἶδα ἢ φρενῶν ἀναιρέτην,
Ὀδοσταλῶντα ἢ σκελῶν τοὺς τε βάσεις,
Τὸν δ᾽ μιτρετὸν, ἢ μάχας ἢ ἰρᾶτλον.

Deinde additur hic Κάμπτ, seu retrogradus versus:

Νόβν ἔβαλεν ὁ λιμὸς, ὃ ὄμιλον ἔλαβον ὅσον.

Χάνων, eâdem notione. Anonymus in Miraculo S. Georgii Mart. num. 2. λίαν τῇ συμβίᾳ αὐτῷ γυναικὶ, ἐκαίσαμβε τὰ ζίνγα ἢ βοῦν ἡ ἢ λέγει, Πῶς ἐχάνασθε ταῦτα, &c. Ubi fortè legendum ἐχάσαμβε, & ἐχάσατε. Vide Χαῦν.

ΧΑΝΙΑΖΕΙΝ, *Diducere*, *Aperire*. Ornithosophium jussu Michaelis Imp. scriptum pag. 246. καὶ χανιάσας τὸ ὄρνιν, βάλε τὸ βαμβάκιν. Pag. 247. καθίσον αὐτὸ ἵνα πὶν νηρὸ, καὶ ἔκτοθι χανίασον αὐτὸ, καὶ βάλλε κάτθιον κεμμάτια δύο. Infrà: καὶ χανιάσας τὸ ὄρνιν, βάλλε αὐτὸ μὴ ἢ δακτύλυς σου, καὶ ἔσται ἀνάρκιον. Pag. 248. γάγλρινον ἅλας ὅσον φάβαδ μήνυθ βάλε ἐς τὸ σῶμα αὐτῷ, καὶ μὴ ὄρνιν ἐκανὸν χανίασον πάλιν αὐτὸ, καὶ βάλε κάτθιον ἰσόποσον ἢ ἅλαδ. Pag. 251. βίττυρον ἄπαξον μὴ σκληρὸ χανιάσας τὸ ὄρνιν, βάλε ἐς τὸ σῶμα αὐτῷ. Occurrit ibi pluries.

ΧΑΝΤΑΚΙΟΝ. Vide in Χάνδαξ.

ΧΑΝΤΑΡ, ἀκανθα Αἰγυπτία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΝΤΡΩΣΙΣ, *Circumferentia dolii*, fortè pro κύντρωσις. Joannes Canabutzes MS. τινὰ κύκλον ἐκεῖνοι λίγουσι χάντρωσιν, καὶ μὴ ἢ ἴδιόν τύτο περιγράφουσι καὶ ποιῶσι φάντλιν ἴδιον καὶ κ᾽ πάντα ἁρμόδιον εἰς τὸν ἢ βυτζίου περιφέρειαν, ὃ εἰς ἐκεῖνοι λίγουσι, χάντρωσιν, ἃ μὲν ἰδιάζθησεν τῦτο παρὰ ἢ ἀσφάλου καὶ ἀκριβοῦς γεωμετρίας. Vide Βυτζίον.

ΧΑΝΤΕΡΗΣ, Ἐλχάδιες. Anonymus de Oxymelite: λαβὼν μόλιβδον κιλικομόρον, καὶ βάλλε Ἀρμβρίαν, καὶ χανδερῆς, μάλαγμα ὁμοῦ, καὶ χρῖε. Supra: μόλιβδον καὶ λιθοδαμόσιον, ἐλχάδερις, λύκας μεθ᾽ ὕδατ, ἄλευρα μὴ τὸ ξηραινθῶσι. Apud Matth. Silvaticum, *Alchandato*, *Thus* exponitur. Alibi, *Canthar*, *Libanus*. Vide Ἀρτεμερίτης.

ΧΑΝΤΡΕΣ, *Murenula cum margaritis*, apud Crusium in Turcogr. pag. 188.

ΧΑΟΥΝ, *Misceri*, *confundere*, *everti*, *absorberi*, quasi *in chaos convertere*. Theophanes an. 9. Justiniani: ἐχύθη γὰ ἡ γῆ ὑπὸ ἢ σεισμῶ, καὶ ἐχάνθη τὸ ἡμισυ ἢ πόλεως μὴ ἢ ἀκρίβεια. Nicetas in Manuele lib. 1. num. 5. γυρίων τὰ χαυθέντα φράγματα. Ubi Cod. alius, ἐξέτασεν αὖθις ἢ δεπολωλότων χρημάτων ποσόμβρ. Idem in Isaacio lib. 1. num. 1. ὡς δεσποτικὸς μόνον, ἤ τι ἢ πάλαι φρονήσιν αὐτῷ ὡς ἀφάνιστο. Ubi Cod. al. ἐχαῦτο. Et in Alexio lib. 2. num. 5. ἄλλα γὰ ἄλλοις καὶ παυθ᾽ ὁμῶ διεσπάσατο καὶ ἠφάνιστο. Cod. al. ἐχαῦτο. Et suprà num. 4. ὡς χαῷ ὑπάλαβ καὶ διέσπασαν. Anonymus MS. de significationibus astrorum: ὃν

δεξα

δοξαν ποιῶ ὡς ὑπαναίτιον ἀνατολικῆς βασιλείας καὶ ἢ ἐχθρὸν αὐτῷ, καὶ πολλοὶ τῶν ὑπατείων αὐτῷ χαυδίσουσιν, *in chaos detrudentur, peribunt.* Occurrit præterea apud Achmetem non semel; & in Turcograecia Crusii.

ΧΑΠΤΕΙΝ, pro Κάπλειν, *Vorare, comedere.* Eustathius ad Od. ϛ. κάπτω ἢ φάτμῃ, ἀφὸ τὸ κάπλω, τὸ χανδὸν ἰδίου, ὅθεν καὶ τὸ, ἀνάκαφε, ἀφὸ τῆς Κυμικῆς, ἀφ' ἧς ἴσμεν, ὁ φυμὸς, ὅταν βλαμὲς, ὡς Εὐπολις δ' γε λίλαπεν τὴν ἰμᾶν, δὲ ἴσμεν· οἱ χυδαῖοι ἢ τὸ τοιοῦτον κάπλω, χάπλω φασί. Idem ad Od. ρ. χῦσις ἢ ἢ ἰγκαφαι, ὁ ἔστι φαγεῖν, καὶ ἰδιωτικῶς, ἄκων, χάφαι.

ΧΑΡΑ, *Os* Galli *gallinacei ad pectus appositum* Cod Reg. 1497. fol. 61. v. ἢ ἀλίπλοπος τὸ διαφανὲς ὀστοῦν τὸ ἀφὲ τὸ στῆθος, ὁ καὶ χαρὰν λέγουσι, ἐπίθες ἐς τὸν καρδίαν, &c.

ΧΑΡΑΓΜΑ, *Pecunia, moneta signata.* Theophanes an. 6. Rhinotmeti, & ex eo Cedrenus: καὶ τὸ σαλὶν χάραγμα ἀφὲ Αθιμιλὶχ ποιῶσι ὧν, καὶ μαδίπλι γίνεται, ἃ προσδέχεται. Mox, μονήτα appellatur. Rationale peræquatorum Alexij Comneni Imp. ex Cod. MS. Reg. προστάξει ὁ βασιλεὺς μὴ τὸ δίχα χαλκῶν νομίων ἀπαιτεῖσθαι τὰ λοιπὰ ψηφία ἢ τελουμένου δημοσίου· καὶ πάλιν ὅτως ἰδὲ διορίζει ἀπαιτεῖσθαι τὸ μὲν χάραγμα δίχα νομισμάτων, τὰ δὲ λοιπὰ ψηφία, ὡς ἔρηται, δίχα νομίων, &c. Rursum: τοῦτο γὰρ προστάξει ὁ βασιλεὺς μὴ τὸ μὲν χάραγμα νόμισμα δίχα τραχέων ἀστρίων νομισμάτων ἀπαιτεῖσθαι, &c. Ibidem: καὶ τὸ μὲν χάραγμα δίχα νομισμάτων ἀπαιτεῖσθαι, τὰ δὲ λοιπὰ ψηφία ἐπὶ τῷ ϐ'. μιλιαρησίων τῷ νομίσματι συμπεσεῖσθαι. Alibi: ἰλαλικὸν φόλλεις ιϛ'. ἤτοι ιϛ'. καὶ τὸ μὲν χάραγμα, ἤτοι τὸ ἓν ιϛ'. μὴ ἢ διαιρεθεξαφόλλου ἔστι ἢ δημοσίου. Anna Comnena lib. 13. pag. 354. Ἀναλαβομένη τοίνυν ὑπόθεσιν δίχα χρυσοῦ καὶ ἄλλης ποιότητος φροντίδα αὐτῇ χάραγμα, ἢ ἑτερά τινα τῶν χρημάτων, ἔξεστι τὸ πόλεως. Adde lib. 5. pag. 128. Nicetas in Man. lib. 3. num. 6. ἢ ταῦτα χρυσός τε καὶ ἀργυρὸς κεκομμένος εἰς νόμισμα. Ubi Cod. alter, εἰς χάραγμα. Achmes cap. 88. σύρουσι δίχα χαράγματος χρυσᾶν νόμισμα καὶ τὸ μέσον ἢ φλωρίδιον. Ita cap. 105. 125. 206. 208. 220. 257. & apud Ducam Hist. cap. 43. Codinum in Orig. Constantinopol. num. 141. 142. &c. Vide Innoc. Cironium lib. 3. observ. juris Canon. cap. 2.

Χαραγὴ, eâdem notione. Manuel Malaxus in Chron. MS. p. 477. ἢ ἴσαμεν νέαν χαραγὴν, ἤγουν μοῖδα χρυσὴν καὶ ἀργυρᾶν. Vide Χαράσσειν.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΝ, *Matta*, vel *Pellis in qua cubabant monachi*, Vita S Syncletices num. 53. ἀλλὰ θαυμάζεις ἀκοπίλ ὅτι ἐν χαραδρίῳ καθήμενος καὶ ἐν τριχίνῃ στρώμνῃ; ἄλλοι ἢ χαμαιτύπαι δίλωνες. Paradisus seu liber SS. Senum MS. & Apophthegmata Patrum in Patri. Romano num. 1. βλέπω ἢ αὐτὸν ὁ Αιγύπλιος φορεῖον ἱμάτια τριφερὰ, καὶ χαράδριον, καὶ δίφθερα ὑπόκατω αὐτοῦ, καὶ προσκεφάλαιον μικρόν. Infrà: πάλιν ἰμὶ ἐν βλέπεις, κραβάτας ἄχον ὀλοχρύσους ἐχούσας πολυτίμους στρωμὰς, καὶ αὐτ' αὐτῷ δέδωκέ μοι ὁ θεὸς τὸ χαράδριον τοῦτο, καὶ τὸ δίφθερα. Ita in Sisoë, num. 50.

Χαλάδριον, eâdem notione. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 44. ὡς ἐπιτάλο πάλι χύτραν, ἢ μαξιράριον, ἢ χαλάδριον, ἃ μετέλαβεν εἶτα ἢ εὐκρατος. Apophthegmata patrum in Arsenio num. 36. καὶ λύσασι αὐτὸν εἰς τὸν διαλυσίαν, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς χαλάδριον μικρὸν προσκεφάλαιον ὑπὸ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἦλθε ἢ γερόντισσα ἐλθὼν ἐπισκέψασθαι αὐτὸν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν εἰς τὸ χαλάδριον, καὶ τὸ προσκεφάλαιον ὑποκάτω αὐτοῦ, ἐκκενδαλίζεται λέγων· ὕτος ἔστιν Ἀββᾶς Ἀρσένιος, καὶ εἰς ταῦτα ἀνάκειται, &c. Ubi Joannes Geometra de eodem Arsenio:

Μέμφεται Ἀρσένιον τις ἰδὼν ἐπὶ κώπην ὄπλα,

Id est *in Pelle jacentem*: qua notione χαλάδριον videtur usurpari. Acta S. Maximi Confess. n. 39. καὶ εἴ τι χαλάδριον βέργιον πεπλασμένον τοῦτο ἐνέβαλλον, μόλις καὶ κάτω διαβιβάζουσι, τὸ μακρὰν ὑπὸν ἐκπλῆσαι ἀπήγαγον.

Χαλάνδριον. Vita apocrypha MS. S. Alexii: ἢ φροντίζει ποιῆσαι εἰς ἢ κάρβουνα αὐτοῦ χαλάνδριον, ἵνα ὑποστρώσωμεν αὐτοῦ, καὶ ἐκπροσωμεν αὐτοῦ θυρῶν ἔνθεν. Ædiculam scilicet ad domus atrium & portam.

ΧΑΡΑΚΗΝΟΣ, *Miles gregarius*, à Χάραξ.

ΧΑΡΑΚΟΠΙΖΕΙΝ, *Deliciari*, χλιδᾶν, in Corona pretiosa.

ΧΑΡΑΚΤΑΙ, *Monetarii*, in lib. 54. Basilic. ubi titulus 16. inscribitur, Περὶ μονηλαρίων, ἤτοι χαρακτῶν, &c. Vide Theodor. Hermopolitem MS. lib. 6. tit. 1.

ΧΑΡΑΜΑΔΑ, *Rima, hiatus*, ῥῆγμα, ἔγχισμα. Nicolaus Lucanus de excidio Troiano:

Καὶ ἰφαίνετο δὲ ὅλως χαραμάδα, δὲ ἔγχισμα.

ΧΑΡΑΤΖΙ, Χαράτζιον, *Pecunia*, idem quod χάραγμα, de qua voce supra: proprie vero vectigal, seu tributum, quod in pecunia exsolvitur, τέλος, δασμός. Πληρώνειν χαράτζι, *Tributum pendere*; δασμοφορεῖν. Μαζώνειν χαράτζι, *vectigal exigere*, φορολογεῖν. Eleutherius Zebelenus de signific. eclipf. δυὸ λεῖ καιρικά τι ἢ χαρακτῆρα, καὶ συνοχωρίαν ἀνθρώπων ζήτησιν τι χαρατζίου ἀφὲ βασιλέως. Synaxarium Maximi Cythræt. 10. Jan. τὰ δίδει ἢ τέλος, ἤγουν χαράτζι ἢ Ρωμαίων. Historia Politica pag. 24. τελειοθέλος ἢ ἢ χρόνος, ἢ μὰ δυνοθέλος δῶναι τὸ χαράτζιον, δέλουσι ὅλος ἢ βασθέλος αὐτῷ, &c. Ita pag. 39. & alibi passim apud Crusium, Theophylactum Hieromonach. homil. 10. pag. 195. Contarem in Hist. Athen. pag. 113. &c.

Χαρατζιάρης, Χαράτζαρος, *Exactor, exactor tributorum*, φορολόγος. Threnus de Capta Constantinopol. MS.

Ἐγράψατε πολλὰς φορὰς δῶδ' τὸς χαρατζάρης·
Ὅτι ἀρέσει ὁ ἄπιστος Χριστιανὸς ὀρθοδόξους.

Χαρατζομένος, *Tributarius*, ὑποτελής. Χαρατζομάζώνειν, *tributa exigere*. Χαρατζοπλήρωσις, *Pensio tributi*. Vide Χαράτσιον.

ΧΑΡΑΤΤΕΙΝ, *Fulgere, oriri*. Anonymus MS. de amorib. Lybistri & Rhodamnes:

Τῆς νύκτας ἔλας ὁ καιρὸς ἰδέβκειν δυσῶν·
Ἐχάραξεν ἡ ἀνατολὴ, καὶ ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα.

Χάραγμα, *Aurora*. Hist. MS. Bertrandi Romani:

Ἤμεθα γὰρ ἀμφότεροι μέχρι μεθυστέρας,
Καὶ χάραγμαν ἀνέλαμψε ἐξέβαλε ἀπὸ μέσης.

Χαραματῆς, vel τὸ χαραματὴς ἡμέρα, vel ὡσεὶ ἐχάραζεν, *hoc manè*, Gall. *ce matin*. Roman. Nicephorus in Grammat. linguæ Græcæ vulgar. inedita.

ΧΑΡΒΑΚ, ὁ ἰλίβιος λεπὸς, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. 190. in aliis χάρπαν, legitur. Matthæus Silvaticus: *Carbatum*, id est, *elleborus*.

ΧΑΡΒΑΛΟΝ, *Pannus vilior, crassior, rugosior*. Nicetas de excidio Urbis num. 4. ex Cod. barb. græc. τὰ χάρβαλα ταῦτα ἢ ἰσχνόμενα ῥοῦχα. Ubi alius Cod. τὰ ῥικνὰ ταῦτα ῥάκη, ἢ μηδὲ ἢ παῖδες ἐξικνούμενα σώματος. Prochoprodromus lib. 1. de sua paupertate, MS.

Κάπα μοῦ, πάλιον κάπαμι παλαιὸ χάρβαλομένη.

ΧΑΡΒΑΣΙΟΣ, *Carbasinus*. Theophanes an. 17. Heraclii: ὕφαν ἢ ἢ ἄδα δεκομένα, ἀλαλὼ πολλὰ— ἢ μέταξαν πολλὰ, σίκαρ, ἢ χαρβάσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέτρον. Ubi Miscella, *Calbasias camisias multas*.

ΧΑΡΕΚ, ὑπερῶος λέγεται. Ita Glossæ Jatricæ Græcobarb. MSS. *Palatium* fortè, ὑπερῶα.

ΧΑΡΈΡΙΟΝ. Constantinus Porph. de Adm. Imp. cap. 6. βλαπλία, πράσδια, χαρίρια, σάμβυτα, πίπιριν. Ita in MS. ubi emendat Meursius, χιράσια, ut sint *armilla*, sed esse *pannum variorem* docet Zosimus Panopolita MS. de rotundandis margaritis: ἵνα ᾖ ὁ τοιοῦτος ὑπὸ ἱματισμένος μὴ πανὶς φαίῃ ἱστιλιγμένην χαρίριν.

ΧΑΡΤΆΝΙΟΝ, Χαρτζάνιον, *Scartanea, Lorum*, Leo in Tacticis cap. 7. n. 18. ubi de exercitatione militum: ἐὰν ᾖ βούλεις ἔχῃ ἢ γῆν ἢ ἢ γυμνάζουσι, τότε βάλλειν κίλλιν κατ' ἄλλιλων ἐν τῇ γυμνάσις ἢ συμβολῆς, ποτὲ ᾖ ἐν τοῖς λιγόμβοις χαρζάνια, ἢ τότις ὅμοια χρήσιμον ἐν τῇ μαχῇ. Ubi Onosander cap. 10. οἱ ᾖ τινα ἐν βαβυλασμένα σπλία ἔν, βούλις πολλὰν αἴροντας βάλλειν, ἐντὸν ᾖ καὶ ἱμάντων ἐκ ταυρίων, χρήσθω ἐπὶ ἢ μαχῶν. Est igitur χαρζάνιον idem quod *imàs*. Achmes cap. 221. ἐὰν αὐτὸς ἐκπέσῃ ὁ Βασιλεὺς ἔτυχέ τινα μαλαλαβίαν, ἢ χαρζανίῳ, δύρατο ἐξ αὐτῆ περίτμημεν καὶ μάγιστρα ἀξίωμα, ὑπὲρ καύχημα. Et cap. 249. ἐὰν εὕῃ τις ὅτι εὗρε Χαρζάνιον, δύρατι ἐξουσίαν ἱλαύσεται ἢ μαλαλαβίν. Meminit Scylitzes pag. 536. familiæ Constantinopolitanæ, Μορεχαρζανίων, ex qua ortum sumebat Joannes Patriarcha Theophilo imperante. At Continuator Theophanis lib. 4. num. 6. habet Μορεχαρζαμίων.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ, in Glossis Basilic. ἰσχὰ ἱστιλίων ἰσχαριστηρίων ἴσχυα. Glossæ Gr. Lat. χαριστήριον, *Amatorium*. Aliæ, *Donum, Donatum*. Rursum, χαριστήρια, *donaria*.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΆΡΙΟΣ, *Prabendarius, qui prebendam accipit à Monasterio*: nam apud Græcos monachorum alii sunt ἢ μεγάλου σχήματος, perfectiori nimirum vitæ addicti: alii ἢ μικροῦ, qui & μικρόσχημοι: & hi quidem cœnobiaci sunt, sed & alii sunt ἰδιορύθμοι, id est qui suo more vivunt, & ut illis collibitum est: quippe antequam habitum induant, certa pecunia corrogata, ad sui necessarios usus per monasterium subministrandos cellam obtinent, & quotidie panem & vinum, quæ aliis etiam tradi solent à cellario, ad victum accipiunt, reliqua sibi ipsis provident, & sic ab oneribus monasterii immunes, sua peragunt, & negotiis operam dant. Cum placet, & placet fere semper, dummodo in Monasterio commorentur, ne aliis obloquendi causa sit, ad officia celebranda cum aliis conveniunt. Hæc fere ex Allatio lib. 3. de utriusque Eccl. Consensione cap. 8. §. 3. ubi alia etiam de ejusmodi Præbendariorum bonis edisserit. Ex quibus non alii vel diversi videntur ab iis qui *Prabendarij*, aut *oblati cœnobiorum* apud nos dicuntur: de quibus copiosè egimus in Gloss. med. Lat. Balsamon de jure Patriarchico in Monasteria, lib. 2. juris Græcorom. pag. 142. καὶ ὁ δυρεαμβος λαμβάνων, ἢ ἐξ ἰδίας, ἀ μὲν ἔστιν ἰγκύκλιος, ἵνα ἐκδικήσῃ ἢ ἰγκυκλίους. ἀ ᾖ χαριστικάριος, ἐκδικησάτω λαὸ ἢ μονῆς. Infrà: ἔξεστι γὰρ ἀκώλυτον ὁ ἀγιώτατος Πατριάρχης τὸ τοιοῦτον μᾶλλον ὑπεροὶ χαριστικάριοι, κὰν ὑπομνήματα ἔχωσι. Sancitum Alexii Patr. Constantinop. ibid. p. 254. ἀναιτίους ᾖ καὶ ἀνεπιλήπτους, καὶ ὅλῃ μόνῃ ἱκάστου, ἐδίνε παρεκβολῇ ἢ ἱερωλάτου Μητροπολιτῆ, καὶ λοιπῶν Ἀρχιερέων, χαριστικάριον ἐξωθῆναι μονῆς· ἀ μή τις ἀναξίως ἑαυτῆ βούλοιτο συλτίνεσθαι, καὶ τῶν ἀδίκων ἀπαίξειν. Nec scio an de iis accipiendus sit. Anonymus MS. de arte Notaria: μνημονεύομεν ᾖ καὶ ἡμᾶς καθ' ἑκάστην ἐν τῇ ἁγίᾳ μονῇ ἐγγεγραμμένοι ὅλης ἐν τοῖς ἱεροῖς δισκύχοις μὴ ἢ λοιπῶν χαριστικαρίων μὴ ἢ ἡμῶν τελευτῶν εἰς τὸ δίπτυχον. De ejusmodi charisticariis copiosè egit Joannes Patr. Antiochenus, orat. εἰς τὰ μοναστήρια δῶρα δυρεὰν λαμβάνοντας n. 13. & 14. ubi de nomine: οὓς ᾖ τὰς δωρεὰς ταύτας λαμβανόντων, οὓς ἢ ποτὲ συνήθως Χαριστικαρίους ὠνόμασεν, ἀναίτιον ἀπᾶν.

Χαριστὰ, vetè dicitur ejusmodi *Prabenda monachica*, vel certè quodvis *Donativum*. Achmes cap. 125 ἐὰν τις εὕῃ ὅτι χαριστικὰ ἔλαβε παρὰ ἢ Βασιλέως, δύρατι πλοῦτον ἢ σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡΙΤΗΣΙΑ, *Philtra amatoria*. Interpres Irenæi in carpocrationis hæresi: *Artes etiam magicas operantur & ipsi, & incantationes: Philtra quoque & Charitesia, Paredros, oniropompos, & reliquas malignationes*. Ubi Epiphanius in eadem hæresi: ἐπῳδάς τι διαφόρως πρὸς πᾶσαν μαγγανὰν ἀπείρασίο πρὸς φίλτρα ἢ ἀγώγιμα. Ubi postrema vox idem sonat quod *Charitesia* apud Ireneum, qui priore etiam ista voce utitur lib. 1. cap. 30.

ΧΑΡΚΆΔΑ, *Onus*, Ital. *carica*, nostris, *charge*, Belgico-Gallis *carque*, Apomasar in Mysteriis: δύναμιν ἢ ἐπαναπλῶν ἐκ τῆς τζίρτας ἐν χαρκάδας ἢ τι Ταβλάρια ἐν τύροις. Mox: ἐλεπαναπλοῦν παρασματοδότῃ, ταξοὶ ἀρίων, φέρον ἢ ἐδῶ, δύναμιν ἢ ἐκ τῆς χαρκάδας. Vide Gloss. med. Lat. in *Carricare*.

ΧΑΡΚΟΥΣΙΝ, vel Κέρμεον, ἢ χαλκὸν ἢ πεπαυμένον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. in aliis Græcobarb. χάλκωμα πεπαυμένον. *Æs ustum*.

ΧΆΡΧΩΜΑ, pro Χάλκωμα, in Arithmetica practica MS. & in Cod. Reg. 945. fol. 340. v.

ΧΆΡΜΑ, in Glossis Reg MSS. exponitur κατάπα. Vocem Syriacam *Cherma* contendit Gaumianus ad Psellum de operat. dæm.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ, adverbialiter, *Eia*, Ital. *Allegramente*, Gall. *Courage*, dum adduntur animi. Roman. Nicephorus in Grammat. inedita.

ΧΑΡΟΥΤΡΙΤΑΙ, secta apud Arabes, Theophanes an. 19. constantis pag. 289. τοῦτο πρὸ ὅτο ἀπεφάνω αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμβοι χαρουγῆ), &c.

ΧΑΡΠΕΆ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. τὸ λεπτολόγον, χαρπὶλ, καὶ καπάρ.

ΧΑΡΠΟΔΑ, ὁ ἀκαθόχορ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΡΤΆΡΙΟΝ, *Scutulum quadratum*, seu alia figura, ex Gallico *cartier*, uti censent Junius & Meursius. Certè *quartarius panis*, est *quadra panis*, in Adalardi statutis Corbeiensibus lib. 1. cap. 4. Codinus de Offic. cap. 3. num. 19. ὁ τινὲς αὐτῆ λέγουσι, ἔχοντα χαρτάρια ἢ ἐφιλῶ ἱπράτα. Et num. 24. καὶ ὁ τινὲς αὐτῆ ὅμοια, οἵα καὶ ὁ ἢ Σεβαστοκράτορος μὴ χαρτίων ἱπρατῶν, ἔδυ αὐτῷ. Ubi Codex Reg. habet χαρταρίων.

ΧΑΡΤΆΣ, *Bibliopola*, Βιβλιοπώλης.

ΧΆΡΤΖΑ, *Moneta, Pecunia*, χάρτσιμα. Glossæ Græcobarb. χρήματα, ὑσάμβυτα, ἢ τοριτεία, ἢ χαρτζά. Vide Καρτζά.

ΚΆΡΤΗΣ, *Volumen chartaceum* Glossæ Nomicæ Vaticanæ MSS. ἰσέον ὅτι τὸ μὲν ἐν σχήματι τετράδος ἐξ ἴσης δίπτυξι ὕλης σωτιθιμβόν ἐν δ' χορμβίον τῷ διαβάλλω. Τάβουλα λέγεῖ τὸ ᾖ ἐξ ὁλοκλήρου χάρτης, αὐτὸ τοῦτο χάρτης λέγεῖ.

ΧΑΡΤΊΑ, *Ludus chartarum*, Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ τὰ· τυχόντα, ἢ τὰ χαρτία, ἢ ζάρια παίζουσιν.

Hinc patet id genus ludi notum saltem an. 1498. quo hæc mortalitas contigit, cujus origo aliàs incerta. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 789. καὶ ἔπαιζον τὰ χαρτία, καὶ ἄλλας μαργωλίας ἔκαμνεν.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ, *Tributum pro chartis*, impositum à Nicephoro Logotheta Imp. *quasi pro chartis officialibus*, sicut *cerarium*, pro cera, apud Tullium, ut ait Cujacius lib. 4. observ. capite 18. ubi præterea monet vocem *Chartiaticum* haberi apud Ulpianum in L. Divus,

vus, D. de bonor. damnat. in Pandectis Florentinis: Theophanes in eodem Nicephoro pag. 411. & ex eo Cedrenus: πρίτλω κακόνοιαν ἀποβλύσθαι πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας ἐκ χαρτιζίων ἴσως ἀπὸ κεφαλικὸν δύο. Ubi Codd. alii, χαρτικῶν præferunt. Similia habet Zonaras: ἐκόντας σφᾶς βασιλέως ἐπιτρόπων ἐπαίζειν εφᾶς τὰ δημόσια, ἀπαιτεῖσθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικὸν ἐπὶ τῷ κεφαλικῷ δύο κεράτια. Vide Novellam 8. Justiniani cap. 1.

ΧΑΡΤΟΘΈΣΙΑ, *Rationum scrinia*, in quibus asservantur chartæ. Codex Canonum Ecclesiæ Africanæ Can. 86. ἐκ τῆς χαρτοθεσίας καὶ ματζικίου τοῦ Νουμιδίας. In Canone vero, τὸ ματζίκιον ἢ σφίκτυπον τοῦ Νουμιδίας, legitur. Theophanes an. 19. Copronymi: τότε τῷ ἴσῳ φόβῳ τοὺς Χερσωνίτας ἐκέλευσεν κράβις ἐκ τῆς δημοσίας χαρτοθεσίας φῶς ὀλίγον χάσαι, &c. Leo Grammaticus in Leone sapiente pag. 486. γίγνεται δὲ καὶ ἐμφερισμὸς εἰς τὰ κυρολάβια τοῦ μεγάλου ἐκκλησίας, καίτοι γε τῆς χαρτοθεσίας πάντων ἐκ τοῦ σακέλλου. Ubi Anonymus Combefisianus in eodem Leone num. 32. καίτοι γε τοποθεσίου καὶ χαρτοθεσίου τοῦ πατριαρχικῆς σακέλλου. Proinde locus seu ædes intelligitur, ubi reponebantur & asservabantur Patriarchicæ chartæ.

ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΊΔΙ, *Chartarum ludus*. Vide Χαρτία.

ΧΑΡΤΌΠΟΥΛΑΟΝ, *Chartula*. Harmenopulus lib. 5. tit. 7. §. 1. καὶ λέγεται τοῦτο καβίκλιον, ἤγουν μικρὸν χαρτοπύλλιον, ἢ βιβλίδιον.

ΧΑΡΤΟΣΆΚΟΥΛΟΝ, sacculus in quo reponuntur chartæ vel instrumenta domestica. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ βλέπω χαρτοσάκουλα γεμάτα τὰ χαρτία,
Καὶ ἀνοίγω καὶ τὰ ἄρπλαν μου τὰ ὕφαν ψωμὶ καὶ φαγεῖν.

Mox:

Καὶ εὑρίσκω ἐκεῖσε κάμφαν πολλὰ πολλὰ χαρτία.

ΧΑΡΤΟΥΛΆΡΙΟΣ, *Chartularius*, *Scriniarius*, qui chartulas servat, κομμουλαρίσιος, in Lexico MS. Cyrilli, & in Gloss. Basilic. χαρτοφύλαξ, χαρτοφύλαξ, in Gloss. Gr. Lat. Eædem Glossæ Basilic. χαρτουλάριος, ὁ τὰς διαφόρους διαλύσεις δίκας, ἃς τῷ Στρατηγῷ ἐν τισὶν ὑποστάσεσθαι δεῖ. Eclogæ Leonis & Constantini Impp. tit. 17. §. 6. κλητεῦσι καὶ χαρτουλαρίοις, καὶ ἑτέροις τισὶν ἐν γονικῆς στρατιώτου ὑποστάσεως. Vide Nilum Monach. lib. 2. Epist. 275. lib. 3. Epist. 105. & quæ adnotamus ad Cinnamum pag. 452.

Χαρτουλάριος τῶν θείων κοιτώνων, *Chartularius sacri cubiculi*, seu Thesauri Imperatorii, in Novella 8. Justiniani. cap. 7. παρὸν ὁ τῆς κατὰ μεγαλοπρεπέστατος χαρτουλαρίου τῶν θείων ἡμῶν κοιτώνων, τῆς τοῖς συμβόλοις τούτοις τοῖς παρ' ἡμῶν ὑπερθεμένοις, tres fuisse simul indicat Notitia consuetudinum eidem novellæ subjuncta: τοῦ περὶ χαρτουλαρίου τῶν θείων ἱερῶν κουβουκλείου νομίσματα ἑπτά. Idem Justinianus Nov. 25. διὰ ὃ καὶ παρέχειν προφάσει συμβόλων ὄντως, τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλαρίοις περὶ τῶν θείων κουβουκλείων νομίσματα ἑπτά. Vide Κουβούκλειον.

Μέγας χαρτουλάριος, *Magnus Chartularius*, Dignitas in Aula Constantinopolitana, apud Codinum cap. 2. num. 26. & cap. 4. num. 28. ubi ejus vestes describit, munus verò cap. 5. num. 6; quo loco ait Imperatori peregre profecturo Protostratorem postquam Imperator equum conscendit, apprehenso fræno equum ducere usque ad quartam vel quintam palatii partem: postea subeuntem ejus locum chartularium, fræno pariter ducere usque ad portam: idem porro facere cum Imperator ex equo desilire paratus est, adducere enim equum usque ad locum ubi Imperator descendere solet, tum ei succedere Protostratorem: quo absente, ea omnia præstare Magnum Chartularium. Ex quibus conficitur ejus munus circa Imperatoris equile potissimùm versatum, proindeque cum esse qui Nicetæ in Isaacio lib. 3. num. 2. χαρτουλαρίου τῶν ἱππαγωγῶν dicitur: & de quo Zonaras in Leone Isauro pag. 83. Παῦλον τὸν τῶν βασιλικῶν ἱππων ἐπιστάτην, (χαρτουλάριον δὲ Ῥωμαῖοι εἶπον τοῦτον λέγειν φωνῇ) Πατρίκιον τιμήσας, &c. Ubi Theophanes an. 2. ejusdem Augusti: ὁ δὲ βασιλεὺς Λέοντα Παῦλον τὸν ἴδιον αὐτοῦ χαρτουλάριον, ex quibus elicitur Basilium Zizilucem, qui Nicetæ in Manuele lib. 1. num. 1. & lib. 3. num. 1. ejusdem Augusti χαρτουλάριος dicitur hanc objisse & obtinuisse dignitatem: ut & alterum apud Cinnamum lib. 2. n. 13. & Andronicum Lampardam, lib. 6. num. 7. ὁ χαρτουλάριος Βασιλεῖος ὠνόμαστο. Meminit etiam hujusce dignitatis Georgius Acropolita in Chron. c. 40. ὁ Πετραλίφας ὁ μέγας χαρτουλάριος ὀνομαζόμενος. Adde c. 45. meminit etiam Metaphrastes in S. Demetrio μεγαλοδέξιτάτης Δυνάμεως Θεσσαλονίκης καὶ χαρτουλαρίου κύριος Βασιλείου, sub Manuele Comneno Imp. Hinc hodiernis Græcis χαρτουλάριος, *equiso*, vel *strator* dicitur. Romanus Nicephorus in Grammatica MS. ὁ ἰδιώτικος ὁ χαρτουλάριος ἐκκαίρισεν ἐντεῦθεν τὰ νύκτα, καὶ δι' τοῦτο τοῦτο ἐστὶ ἄρρωστος, *noster curator equorum malè cubavit hac nocte, & ideo nunc est ægrotus.*

Χαρτουλάριος τῆς ἐξίας δρόμου, apud Constantinum de admin. Imp. cap. 43. *Chartularius publici cursus.* Vide Δρόμος.

Χαρτουλάριος τῆς ἐξαρίστως, apud Joannem Damascenum in Synodica ad Theophilum Imp. p. 130. *Chartularius Armamentorum navium.* Vide Ἐξάρισις.

Χαρτουλάριος τῆς Θήμης, Leoni in Tacticis cap. 4. §. 31. δεῖ πρὸς τὸν τῆς στρατῆς καλαγραφεῖον τε καὶ ἀναζήτησιν. Ejusmodi chartulariorum meminit Harmenopulus lib. 4. tit. 12. n. 28.

Χαρτουλάριος τῶν πλοΐμων, *Chartularius classis*. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἦν γὰρ χαρτουλάριος τῶν πλοΐμων, ὁρμώμενος ἀπὸ Λιμένος.

Χαρτουλάριος τῶν δημοσίων φόρων, apud Theophanem an. 2. Copronymi, *Chartularius vectigalium.* Apud Turcos, Imperii redituum ac vectigalium receptor, μέγας χαρτουλάριος τῶν ἀσεσημάτων τῆς ἐγκυμοσύνης appellatur à Duca Hist. cap. 30.

Χαρτουλάριοι μεγάλης Σκευοφύλακος. Horum meminit Euchologium Goari pag. 641. 642. ut & Balsamon in Meditato de Chartophylace & Protecdico p. 457. Aliorum vero Chartulariorum Ecclesiasticorum, Justinianus in Nov. 120. c. 6. §. 1. & Harmenopulus lib. 3. tit. 4. §. 10.

Χαρτουλάριοι τῆς μεγάλης σακέλλης, καὶ τῆς σκευοφυλακίας, dignitates Ecclesiasticæ ex ordine Lectorum, apud Joan. Episcop. Citri in Respons. p. 328. & in Catalogo Allatiano p. 273.

Χαρτουλάριος τῆς νεᾶς, in Synaxario Colbertco 8. Sept. in S. Artemidoro.

Χαρτουλαρίου ἐκκλησιαστικὸν, *Munus ejusmodi* chartulariorum, apud Balsamonem ad Epist. S. Basilii ad Amphiloch. can. 51.

Χαρτουλάριον, *Locus recondendis chartis, scrinium*, χαρτοφυλάκιον. Nicetas in Alexio lib. 2. num. 4. καὶ παρέντες τινὰ τῷ τόμῳ προσθήκας αἰτιάματα, ἐν τῇ δικαίᾳ ἀναμφιρίστῳ πάσης ἱερᾶς ἀποδεικνύντα λειτουργίας, τῇ τούτοις ἀλόγῳ τῷ χαρτουλαρίῳ ἐπιτιθέντι. Ubi Cod. al. χαρτοφυλακίῳ.

ΧΑΡΤΟΎΛΗ, *Chartula*, in Catalogo offic. Eccl. Constantinopol. ex Cod. Allatii. Locum vide in Χαρτοφύλαξ.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, *Notarius, qui instrumenta publica servat*: nostris, *Gardenotes*. Asterius in

Homil.1. in Psalm. 5. καὶ τὰς ἁγιωτάτας χαρτοφύλακας ὑπερβολάς, &c. & Homil. 3. in eundem Psalm. ὁ ἱερὸς Δαβὶδ ὡς χαρτοφύλαξ τὰς διαθήκας ἐφύλαξεν, καὶ ὁ Χριστιανὸς, ὡς ὑὸς, ἐκληρονόμησεν.

Χαρτοφύλαξ τῆς οἰκουμένης dicitur Joannes Patriarcha Constantinop. in catalogo Patr. antequam Patriarchalem dignitatem esset consecutus.

Χαρτοφύλαξ τῶν Ορμισδᾶ, *Chartophylax Palatii Hormisdæ*, Constantinopoli, apud Theophanem ann. 5. Phocæ. Vide nostram Constantinopolim Christian. lib. 1. sect. 4. num. 5.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ, *Archivi & chartarum Ecclesiæ custos*, dignitas inter eas, quas Ἐξωκαθημενικὰς vocant, quinta, apud Codinum de offic. Eccl. Constantinopol. cap. 1. ubi illius munus sic describitur: ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῶα διχωμάτια, κρίνει τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις· ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν λειτῶν τῶν κληρικῶν ὑποθέσιν ἔχει, ὡς δεξιὰ τοῦ Αρχιερέως χάρ. Catalogus officiorum magnæ Ecclesiæ Constantinopol. ex Cod. Reg. ὁ μέγας χαρτοφύλαξ κρίνει τῶν ὅλων ὑποθέσεων, ὡς δεξιὰ τοῦ Αρχιερέως χάρ. In alio Cod. ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, ὡς τὸ μεσάζον, καὶ ὡς τὰς συμφώνους. Rursum in alio, ἐπισκοπικῶν δικαίων θρονίζει, καὶ ἐστὶ δίκαιος τοῦ ἀνακάλει τοῦ Πατριάρχου. Denique in Cod. Allatiano: ὁ μέγας χαρτοφύλαξ, ὅταν λειτουργῇ ὁ Αρχιερεὺς, ἵσταται πλησίον τοῦ ἁγίου μυστηρίου· λέγει ὁ αὐτὸς Αρχιδιάκονος, Προσέλθωμεν τῷ βασιλεῖ καὶ θεῷ· ἵστι δὲ καὶ ὡς τὰς κρίσεις τὰς ἀπορρομβίας ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκ προσώπου τοῦ Αρχιερέως διδόναι παρ' αὐτῷ τὰς ὑποφάσεις πάσας· ἔχων δὲ καὶ τὰς ἱερολογίας τῶν μυστηρίων, ἱερολογῶν αὐτὰς, καὶ ὑποτίλλων τῷ ἱερεῖ τοῦ ναοῦ τοῦ δίπτυχα, λυσιλογῶν αὐτὰς. (Quod quidem perperam accepisse interpretem monuimus in V. ἱερολογῶν) ἵστι δὲ καὶ ὁ τοῦ χαρτοφυλακείου τοῦ Αρχιερέως, προσφέρων τοῦ χαρτοφυλάκου Αρχιερέως· ἔχων δὲ αὐτὸς χαρτύλλιον ἀναγράφει τὰς τῶν ἐπισκόπων ὑποφάσεις, καὶ αὐτὰς τῷ Αρχιερεῖ ἀναφέρει. Quæ postrema verba male etiam ita vertit eruditus Interpres: *Habet sub se chartularium, & Episcoporum sententias retenset, easque ad Patriarcham defert.* Quinimmo dicitur, chartophylacem adducere Patriarcham ut consecretur, habereque chartulam, in qua scribit Episcoporum sententias, easque ad Patriarcham referre. Neque enim aliud hic sonat vox χαρτύλλιον, ex Latino formata: quæ autem illa sit chartula, indicat Euchologium, ubi de Episcoporum ordinatione agit: καὶ προσάγει τότε αὐτῷ τῶν συμπαρόντων τριῶν Αρχιερέων ὁ χαρτοφυλάκιος μέλλων ἐν τῷ δεξιῷ μέρει (τοῦ ἁγίου τραπέζης.) Ὁ δὲ χαρτοφύλαξ ἐν τῷ φωτὶ δίδωσιν αὐτῷ χαρτίον, ἐν ᾧ γέγραπται, ὁ μὲν Πατριάρχης ὅσην ὁ χαρτοφυλάκιος, ταῦτα· φέρω καὶ δοκιμασίαν τῶν ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ Αρχιεπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων πρεσβυτέρων. Εἰ δὲ Μητροπολίτης, ταῦτα· φέρω καὶ δοκιμασίαν τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, καὶ τῶν ὁσιωτάτων πρεσβυτέρων, ἡ θεία χάρις, ἡ παντοῦ τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα, προχειρίζει ὁ δεῖνα τῶν θεοφιλεστάτων πρεσβυτέρων τῶν Ἐπισκόπων τῶν Θεσσάρων πόλεως τῶν δεῖ· ἐξόμνυμι ὧν ὑπὲρ αὐτοῦ ἵνα ἔλθῃ ἐπ' αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος. Denique Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. cap. 13. ita Chartophylacis munus describit: ὁ δὲ τὰ τῶν ἱερέων ἐπισκοπῶν, ἐκτελῶν τούτοις, καὶ ἀναφέρων τὰ αὐτῶν, προσαγομένους τε ἐξάζων, καὶ πρὸς τὸ ἱερᾶσθαι προσάγων, καὶ τὰ τῶν γάμων νομίμως θρονίζων, ἐξετάζων δικαίως μὴ γνώμης τοῦ ἱεράρχου, καὶ τὰ ὑπομνήματα φυλάττων, καὶ χάρ' ὅλως δὲ τοῦ Αρχιερέως δεξιά. Eundem vide præterea cap. 4. pag. 134. & cap. 6. pag. 151.

Neque Patriarchalium chartarum duntaxat custos fuit, sed & bibliothecæ Patriarchii, quod potissimum docemur ex Concilio VI. Oecumenico act. 1. καὶ πρὸς βραχὺ ὑπεξελθὼν τοιοῦτος ὁ ἱερώτατος διάκονος καὶ Χαρτοφύλαξ, καὶ παραγενόμενος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Πατριαρχείου, προσκόμισε τὰ βιβλία τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων. Ita in Act. 8. pag. 752. edit. Labbei, & alibi non semel.

Sed præ cæteris Charthophylacis dignitatis prærogativas multis prosecutus est Balsamon in Meditato de duobus illis officiis, Chartophylacis & Protecdici lib. 7. Juris Græcorom. pag. 453. ac nomen quidem ei impositum scribit, ἐπὶ τῷ φυλάττειν μεμβράνας, ἤτοι κωδίκια, Patriarchæ scilicet, esseque ἐπισκοπικῶν δικαίων θρονιστήν: ejus præterea βυλλώσεων ἀφὴ τοῦ στόμα ἀπορρομβίου deferre: sed & ἐγχειρίζειν τούτῳ χρυσῆν δικαιώσιν: denique appellari τοῦ Πατριάρχου στόμα καὶ χεῖρα.

Alias deinde dignitatis istius prærogativas prosequitur: ait quippe, ut & ad Canon. 18. Concilii Nicæni, quantumvis sit ex ordine Diaconorum, sedere tamen ante Episcopos, licet ὑπερθύται sint, vel πρωτοσύγκελλοι, quod quidem Alexii Comneni Imp. quod affert, decreto firmatum observat, seu Manuelis Alexii nepotis, ut scribit Matthæus Blastares lit. A. tit. 4.

Quinetiam olim tiaram auream in sacris Liturgiis, & in processibus publicis gestasse testatur, tametsi sua tempestate morem hunc desiisse scribat. Unde Crygton & Suicerus in thesauro Ecclesiastico, per vocem χρυσόφαλος, chartularium designari censent apud Sguropulum in Hist. Concilii Florentini sect. 3. cap. 20. & sect. 4. cap. 19. ubi tamen longè alii probabilius putant his locis nomen esse proprium viri, cum præterea constet hac tempestate tiaram auream non gestasse Chartophylacem, siquidem ævo Balsamonis hanc gestare desierant Chartophylaces. de hac porro tiara agit idem Balsamon ad Photii Nomocan. tit. 8. cap. 1. ὁ δὲ καιρὸς Χαρτοφύλαξ λευκὸν τοῦ παρίσου ἰδίαν καβαλικεύει καὶ τὸν λευκὸν τοῦ ἁγίου Νοταρίου τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μὴ δυνάμενος λαβεῖν· ἴδια δὲ τοῦ κεφαλοῦ ὡς Καδδιωαρίου Πατριαρχικοῦ σκέπεσθαι μὴ χρυσῆν τιάραν, ἥτις καὶ ἐν Χαρτοφυλακείῳ κεῖται.

Quoad verò Chartophylacis jurisdictionem attinet, multa congerit in eodem Meditato Balsamon, deque illius Tribunali, de quo quædam attigimus in nostra Constantinopoli Christ. ubi egimus de secretis Ecclesiasticis. Sed & ait ἐπιτρέπειν ἱεραῖς ψυχαῖς μεταχεῖν ἀθρόους δίκαιον λογισμούς, καὶ διαφόρων ἁμαρτημάτων χαρόγραφα.

Sed præsertim, ac præ cæteris, Chartophylacis dignitas in eo præclara censetur, quod ἐπειδὴ δικαίῳ τοῦ καὶ καιρὸς ἁγιωτάτῳ Πατριάρχῃ παντὶ τὰ τούτῳ ἀνήκοντα, ὡς ἐπισκόπῳ· ἀφορίζει γὰρ, διορθοῖ ψυχικὰ σφάλματα, διακόνους καὶ ἱερᾶς ἐπιτρέπει χειροτονεῖσθαι, τὰ τοῦ ἱερατείου πτῶματα ἐκτίθεται, καὶ ἄλλα τοιαῦτά τινα, καλῶς ἐπισκοπῶν κλιθήσεται τὸ χαρτοφυλάκιον. Ita idem Balsamon ad Can. 9. Concil. VII.

Is porro ad Can. 58. Concil. Carthagin. Michaelis Patr. Constantinopol. Synodicon describit, quo indicatur, neminem sacerdotali dignitate eo inconsulto donari: ἐπειδὴ τίσιν ἀπηγγέλθη τῷ ἱερῷ μητροπολίτῃ τοῦ τῆς ἁμιτίρης θεοφιλεστάτῳ χαρτοφυλακεῖ πολλούς τινας τῶν ἐν τῇ ἁμιτίρᾳ ἐπορίας τοῦ γνώμῃ αὐτοῦ πρὸς τὰς πέριξ ταυτησὶ τῆς μεγαλοπόλεως ἀπερχομένους ἐπισκόπους τι ἢ ἀρχιεπισκόπους ἱερατικῶν παρ' αὐτοῦ ἀξιώσεως χαρίσματος. Atque ex eo statum Canonicum Cartophylaci pensitabatur, à Presbyteris initiatis. Matth. Blastares lit. χ. cap. 17. ubi de eodem Synodico: δίδοσθαι δὲ κελεύει τοῖς τῆς ἐπισκοπῆς ὑπηρέταις, καὶ τοῦ χαρτοφύλακι τοῦτο τοῦ ἐξ ἴσου ἀγχαλὺ τετυπωμένα. Ubi ὑπηρέτης τῆς ἐπισκοπῆς,

κοπῆς, videntur esse qui Ἐπιτετραπωμένοι appellantur, de quibus supra egimus.

Jam vero etsi Chartophylax sit ex ordine Diaconorum, observare tamen licet, interdum Presbyteri gradum habuisse. Nam in Catalogo Patriarcharum Constantinopolit. post Thomam, qui Diaconus & Chartophylax M. Ecclesiæ fuerat, hanc dignitatem obtinuisse legitur Joannes, ὁμοῦ πρεσβύτερος καὶ Χαρτοφύλαξ ἦν αὐτῆς ἐκκλησίας.

Quod autem supra notavimus ex Codino & aliis catalogis ad Chartophylacem pertinere, matrimoniales omnes causas, id firmant præterea sancitum Joannis Xiphilini Patr. Constantinopol. lib.4. Juris Græcorom. pag.466. & Pachymeres lib.3. cap.24.

Sed de Cartophylace & ejus munere ac prærogativis, qui plura volet, consulat Allatium lib. 3. de consensu utriusque Ecclesiæ cap.8. §.6. Joan. Morinum de sacris ordinat. part.3. exercit.16.cap.4. Goarum ad Codinum & ad Eucholog. & Glossar. nostrum med. Lat. in V. *Chartophylax.*

Χαρτοφυλάκιον, *Chartophylacium, scrinium chartophylacii.* Balsamon in Can.9.Concil.VII καὶ ἰδιαίτως ὁ ὁρισθεὶς τῷ Σκρίνιῳ τοῦ Χαρτοφυλακίου τὰ Ἐπισκοπικὰ δίκαια. Sancitum Sisinnii Patr.Constantinopol. lib.3. Juris Græcorom. διὸ καὶ τὰ ὁρισμόμενα ἐνταῦθα ἐξέλθῃ, καὶ σφραγισθέντα τῷ Χαρτοφυλακίῳ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας, εἰς ὑπόμνησιν τοῖς ἰσομένοις, ὑφυλαττέσθω, &c. Nicetas in Alexio lib.3. num.4. καὶ παρ' ἕτερα τινὰ τῷ τόμῳ ἐφεδρεύοντα αἰτήματα, ἃ τοῦ δήπουθεν ἀναμφιρίστου πάσης τοῦ ἱεροῦ δόκου ἐξωθέντα λατρείας τοῦ τότε ἀλόγου τῷ χαρτοφυλακίῳ δόκου τίθησιν. Ubi Cod. al. habet Χαρτοφυλαρίῳ. In Chartophylaciis depositas Episcoporum fidei professiones cum consecrantur, docet Concilium VIII. Oecumenicum, act. 3. init. τοῦ τῆς πίστεως ὁμοῦ σύμβολον, ὃ δόκαμεν ἐν τῷ Χαρτοφυλακίῳ ἐν τῇ χειροτονίᾳ ὁμοῦ.

ΧΑΡΤΩΝΕΙΝ, *Pactum inire per chartam, contrahere cum aliquo, per chartam obligari:* propriè *despondere mulierem per chartam.* In Assisis MSS. Regni Hierosolymitani cap.151. titulus ita concipitur: αὐτὸς λέγει ἐν τίνα ὅπλα ἄνθρωπος ἐστέκεται γυναῖκα νὰ χαρτώσῃ, καὶ νὰ ὁρκισθῇ καὶ τίνα ὁρκωσίαν ἀξιάζει, καὶ τίνα νόμον ἀξιάζει, καὶ πόσα ἐκατὸν ἐπιθυμεῖ νὰ δόσῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκεῖνος, ὁποὺ ἐκεῖνος σπάσῃ τὴν τίνα μέρα ὁ γάμος ἀτέλιωθῇ. Tractatur porrò in hoc capite, ut titulus indicat, ut & sequenti, de eo qui mulierem per chartam seu contractum nuptialem despondit, & si à pacto recedere velit, in quam pœnam tenetur. Epigramma Palladæ lib.2. Anthol.

Οὐ δώσομαί δ' ἁλόχῳ σ' Ἀνδρομάχης ἀναχωρῆν,
Εἴργω χάρτης, ἠδ' ἢ νόμος Λυκίων.

Χάρωμα. *Obligatio* seu *despensio per chartam*, in iisdem Assisis cap. 151.

ΧΑΣΔΙΟΝ, *Villosum fericum*, Gallis *Velours.* Achmes Onirocrit. cap.158. ὁ δ' ἰδὼν τὸ τοιοῦτον (ἱμάτιον) ὅτι χάσδιον ἦν, &c. cap.226. ὁ δὲ ἰδὼν τὸ φακιόλιον ἀπὸ χασδίου ἦν, δύρισε πλοῦτον πλεῖστα. Occurrit illic pluries, & cap.228. 232. 249. ex quibus emendare licet cap. 220. ubi perperam χασάδιον editum, pro χάσδιον. Concil. Florentin. pag. 11. edit. Labbei: ἐκαθέζετο ἐφ' ὑψηλοῦ ἁρματάτου μέλανος καὶ δύσχρωτος θρόνου μετ' ἐρυθρᾶς καὶ χρυσοϋφάντου χασδίνης. Infrà: καὶ ἕτερος ἕτερος λευκὰς ἁρμάτας, ἐντεταμένους καὶ αὐτοὺς ὁμοίως, καὶ χρυσᾶς αὐτοὺς ἔχων ἐπὶ χασδίου, pag.15. ἐτοιμάσατε τὸν θρόνον τοῦ βασιλέως μὲ ἐρυθρὸν, καὶ χρυσοῦφάντου χασδίου. Sguropulus in Hist. ejusdem Concilii sect. 4. cap.22. ἐκ ἑτέρου ὁ τοῦ τριπλίτου πύργου ἐλθόντες, ὑπερμβὰν ἐν αὐτῷ ἄρχοντας πλείους, οἵμαι, τοῦ δίκα, ῥάβδους κατέχοντας σπιλεσπιδαμαίας, χασδίοις κοκκίνοις ἐσθιδυμβίας, καὶ μίζον φλουρδιαχρύσῳ κασσαμηλίας μεσαμβολήματι. Idem sect. 6. cap.16. καταυτικρὺ τοῦ αὐλαρίου ἐπιλοίου ἰδίου ὑφάλου χρυσοκεντήτου χασδίου πεμπταλωμμένου πάντοθεν, καὶ προκιφάλαιον ἐπικείμενον, ἔχον ἐν. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 1.

Ἀπεκλὼ πᾶσα τις μιρία φολαῖς μεγάλαις ἦχεν,
Μὲ χάσδια χρυσοραίτιστα, πλουσία ὑπὲρ μέτρον.

Idem lib. 2.

Χάσδια χρυσᾶ κιολάργυρα, ἢ ἀπὸ πλούτου ἄλλα.

Lib.6.

Εἰς τὸ διρμάτα λιστάριν, χάσδιον ἐντιμότον
Ἤλθεν Κρομῆς θηρίων ὅμορφα φολεμένον.

Et lib.7.

Καὶ ὁ τὴν σαχριφάσι, ἢ κατεφίλι σάντιν
Μὲ χάσδια χρυσοραίτιστα, κέντους καὶ ὁ ἄρκος.

Lib. 11.

Μὲ χασδίου ὀλόχρυσον ἐφόλισεν ἐκεῖνος.

Adde Codin. de Offic. Palat. cap.4. num. 53.

Σχάδιον, eâdem notione. Achmes MS. Reg.loco laudato, cap.26. pro ἀπὸ χασδίου, habet ἀπὸ σκαδίου. Historia MS. Belisarii:

Γιμάτες κάτι τὰ φλωρία τὰ κοκκινοχρυσία
Σχάδια χρυσοζάπουλα πολλὰ ὡραμμένα,
Λιθάρια ἄτιμητα, τρόπα μαργαριάρια.

ΧΑΣΕ, ὁ θῦμος, in Glossis Jatricis MSS.ex Cod. Reg.190. *Thymus.*

ΧΑΣΕΚ, in Glossis MSS. Saracenicis, τὸ τριβόλιον βοτάνη. *Tribelium, herba*, herba de qua Ruellius & Botanici.

ΧΑΣΚΑΧΙΑΖΕΙΝ, *Hiare*, pro Χασκάζειν. Glossæ Græcobarb. διακεχυμένους γελᾶν, τὰ γελᾷ κατακεχασμένα, ἄγαν χασκάζοντος. Occurrit mox iterum.

ΧΑΣΚΟΥΣΑ, σατύριον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. *Satyrium* herba de qua Botanici.

ΧΑΣΜΟΤΡΓΕΣΘΑΙ, *Ofcitare*, χασμᾶσθαι, in Corona pretiosa.

ΧΑΣΝΑΤΑΡΙΣ, *Ærarii Præfectus*, apud Turcos. Historia politica pag.33. ὁ πλοῦτος αὐτοῦ, ὑπὸ ζωὴν ὑδὲν φανόμενον, ἐφθάσθη αὐθεντικῶς, γνώσκεται ὑπὸ τοῦ Χασνατάρη Λαμπρωῶν, ὅτι κληρονόμει ὧν ἔχει. Occurrit mox iterum.

Χασναταρπάσης, *Chasnatar Bassa*, apud Malaxum in Hist. Patriarch. p.140. ubi Theodosius Zygomalas, Τσιμίσκῃ τῷ, χασνατάρῃ ὄντι, δίκτιρος.

ΧΑΣΤΟΥΚΙ, *Colaphus*, Ῥάπισμα. Χαστυκίζειν, *Alapis percutere*, Κολαφίζειν.

ΧΑΣΧΕΙΝ, *Vagari*, *Hiascere.* Epistola Bessarionis ad pædagogum filiorum Thomæ Palæologi: τὸ βλίμμα τους προσκυνᾶν, νὰ μηδὲν χάσχωσιν ἰδοὺ κακόθεν. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Κλαίουσι οἱ ῥοῦμις ἅματα, καὶ τὲ ζωνὲ ζηλεῦσι,
Καὶ χάσχουσι ἢ ἀκαρτιβᾶν τάχατα σὰς ἰδοῦσι.

ΧΑΤΖΙΖΑΡΙΟΙ, Hæretici, de quibus ita Anonymus in criminat. in Latinos num.59. χατζίζαριος ὁ λεγόμενος οἱ ζωγράφοι. Χατζὶ γὰρ, παρ' αὐτοῖς, ὁ ζωγράφος· καὶ δοξάζουσι ὁ ζωγράφος δυνατώτερον τοῦ Χριστοῦ. Vide Nicephor. Callist. lib.18. cap.54. à quo Χατζιζάριοι appellantur, ut & à Codino de Orig. Constantinopol. n.15. An ab hac voce χατζὶ, dictus Leo quidam χατζιλάκης, apud Leonem Grammaticum in Leone sapiente, incertum.

ΧΑΤΜΗ, ἡ ἀλθαία, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. Vide Ὀνθυει.

ΧΑΤΜΠΑ, ἢ χαρδῖνι, ζοῦν ὅτι παρόμοιον κρεμύδαλο. Ita Lexic. Reg. Cod.1843.

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ. Achmes in introd. in Astrolog. τὰ ἀδὲ τοῦ καθενάδου, παιγνιστῶν τι ἢ ἐνυπάρχον, ἐκ τοῦ Ἀφροδίτης. Vide Καθένα.

ΧΑΤΤΟΣ. Anonymus de Oxymelle: ῥύσμα χαλκᾶ, (forte χαλκᾶ) ἢ καστίτερο, ἢ ἀνίμερο, καὶ χάτιος ὀλιγαρᾶς, ἢ λευκὰς ἄλατο, ἢ γίνῃ γιρώσει.

ΧΑΥΕΙΝ. Vide in Χάειν.

ΧΑΥΙΑΡΙ. Vide in Χαβιαρι.

ΧΑΥΩΝΑ, vox Hebræa, ut quidam volunt. Hieremias, cap. 7. καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῆς πέψουσι φαῖς τὴν πεῖνσαν χαυῶνας τῇ βασιλίσσῃ τῇ οὐρανῷ. Ubi editores monent hanc vocem varie efferri, Χαμῶδας, & Καυῶνας. Sed χαυῶνας legit S. Hieronymus ad hunc locum: *Et mulieres conspergunt adipem cum farina, ut faciant* χαυῶνας, *quas nos Placentas interpretati sumus, sive praparationes.* Synodus VIII. Oecumenica act. 6. καὶ γὰρ οἱ τὰ Ἑλλήνων φρονοῦντες, ἐκ χυτῆς καὶ ἀγγύρου ἄδωλα καλουμένας, καὶ σπονδὰς ἐξ οἴνου ἐσπένδον, καὶ ἐξ ἀλίπτου χαυόνας τῇ βασιλίσσῃ τῇ οὐρανῷ οἱ τῶν Ἑβραίων ἀδελφοκτόνοι προσέφερον. Ubi vetus Interpres *Lagana* habet. Ad oram annotatur alios Codd. habere χαυλιῶνας, & χαύνους.

ΧΑΦΙΖΕΙΝ. Joannicius Cartanus Hom. in avaritiam: τότε ἐκεῖνος ἐπλαγχίδη, καὶ ἐχάφισεν τὰ τοῦ μυρία τάλαντα, &c.

ΧΑΧΑΛΗ, pro Μασχάλη. Maximus Cythær. in Synaxario 19. Jan. ἐμβᾶσα μία ἀσπὶς τῆ ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χαίρι, ὥστε ἢ πιάσαι τὰς πλὴ μίαν δύο τῆ χαίρια ἀπὸ τῆ χαχάλας, πλὴ ἔσχισε.

ΧΑΧΑΝΙΖΕΙΝ, Χαχαρίζειν, *Cachinnari in risum effundi, effusè videre*, καγκάζειν. Stephanus Sachleces in narrat. MSS.

Καὶ οἱ συγχῦσαι τῆ δάκρυσιν τάχα καὶ κλαῦσιν τον,
Καὶ κᾶνοι χαχανίζουσιν εἰς τῆ καρδίας τῆ μίσα.

Rursum:

Καὶ κλαίσι τὰ παιδάκιά τις, καὶ κάνη χαχανίζα.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ἀργᾶ καὶ παίζη, τερπνὰ μι χάχανα καὶ γέλια.

Χαχαλιρίζειν, eâdem notione. Historia Bertrandi Romani MS.

Νὰ ἴδῃς χαχατερίζουσι, συχνοπυνογελοῦσι.

Χαχλαδόϊλης, *Sanna*, χαυλιδης.

Χαχανογελᾶν, eâdem notione. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ αὐτὰ χαρὰν τις πλὴ πολλὰ ἐχαχανογελοῦσαν.

ΧΕΑΣΑΜΠΑΡ, ὁ κασία μιλάου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΛΟΠΟΤΑΜΟΝ, *Ripa, Littus*. Historia MS. Bertrand. Romani:

Οὕτω τὸ χειλοπόταμον περιπέτρχόν το.

ΧΕΙΛΟΥΡΙΟΝ, *Labrum*, χεῖλος. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ὅτι καὶ τὰ χειλούρια μου χαλάσι πικραμβία,
Ἀπὸ γυναῖκα καὶ παιδία ἀλύκριμα σκοῦπα.

Rursum:

Ἀμὲ τὰ χειλουράκια μου, τοῦρα ἀς τῆ φυμίσυν.

ΧΕΙΜΑΣΟΜΕΝΟΙ qui dicantur, nondum omnino quispiam definivit, in hoc Canone 17. Synodi Ancyranæ: τοὺς ἀλογοδυναμοῦντας, καὶ λεπρὰς ὄντας, ἤγουν λεπρώσαντας, τούτους προστάττει ἡ ἁγία σύνοδος εἰς τοὺς χειμαζομένους ἔσωθεν. Variæ enim in hac explicanda voce sententiæ producuntur; atque ut à vetustioribus initium ducam, audiendi præsertim primi Canonum interpretes, quorum alter Dionysius exiguus hunc sic vertit: *eos qui irrationabiliter vixerint, & lepra inusti criminis alios pollucrint, præcepit sancta Synodus inter eos orare qui spiritu periclitantur immundo.* Ubi λεπροὶ, & λεπρώσαντες, non sunt *leprosi & qui alios lepra inficiunt*, sed ita appellantur Bestiarii, qui non modo ἀλογοῦσι, sed & alios idem agere aut docent, aut suadent: ac proinde, ut graviori pœna puniendi, ad χειμαζομένους amandantur, quos ille esse ait *qui spiritu periclitantur immundo.* Neque aliter sensisse videtur veterum interpretum alter Isidorus Mercator: *Hos eosdem sanè non solum leprosos crimine hujusmodi factos, sed & alios isto suo morbo replentes, placuit inter eos orare, qui tempestate jactantur, qui à nobis Energumeni appellantur.* Codex vero Justelli paulò aliter hæc effert: *pro his quæ in animalibus, ut animalia fraciscunt, vel in masculis leprosi efficiuntur, de his præceptum est, ut cum eis qui tempestatem patiuntur, orent.* Quo loco ἀλογοδυναμοῦντας alij sunt à leprosis, quo vocabulo παιδιραστὰς seu Pædicones, juxta Mercatorem intelliguntur. Deinde ex his confici videtur quod in alia editione habetur, *qui à nobis energumeni appellantur*, glossema esse, temerè postmodum in textum immissum: licet ea fuerit interpretum sententia, ut χειμαζομένους nomenclaturâ *Dæmoniaci* & *Arreptitii* intelligantur, δαιμονιῶντες, ἐνεργούμενοι, & ὑπὸ πονηρῶ πνεύματος καλυπτόμενοι, præsertim S Maximi in Scholiis in Dionys. Areopag. de Eccl. Hierarch. cap. 6. Alexii Aristeni in eundem Canonem Ancyranum, & Scholiastæ Harmenopuli in Epit. Canon. sect. 3. tit. 3.

Sed hanc inprimis firmat Clemens lib. 8. constit. Apostol. cap. 35. & 37. quatuor ordines statuens eorum qui extra Ecclesiam sunt, seu qui Fidelibus ἐκκλησιάζουσι non accensentur, scilicet Καθηχούμενοι, χειμαζομένους, φωτιζομένους, & τῆ ἐν μίλασσι, qui ab Ecclesia educuntur à Diacono, cùm sacra Liturgia peragitur ubi φωτιζόμενοι rectè *Competentes* vertuntur, cum & ita appellentur à S. Cyrillo in Catechesib. qui à S. Chrysostomo dicuntur οἱ μέλλοντες φωτίζεσθαι, qui verò ii sint χειμαζόμενοι, indicat Clemens eodem lib. cap. 12. ὅτι παρακαλυμέν σι ὑπὲρ τῆ καθηχουμένου τῆ ἐκκλησίας, καὶ ὑπὲρ τῆ χειμαζομένου ὑπὸ τῆ ἀλλοτρίω, καὶ ὑπὲρ τῆ ἐν μίλασσι ἀδελφῶν ἡμῶν· ὅπως τοὺς μὲν τελειωθῆς ἐν τῆ πίστει, τοὺς δὲ καθαρίσῃς ἀπὸ τῆ ἐνεργείας τῆ πονηρῶ, τοὺς δὲ τῶ μίλασσιον προσδέξῃ, καὶ συγχωρήσῃ καὶ αὐτοῖς καὶ ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν. Ubi exertè χειμαζόμενοι, Dæmoniaci intelliguntur, nec desunt etiam ex recentioribus qui hanc interpretationem amplectuntur, in quibus est Salmasius de modo usurar. pag. 788. est enim χειμάζεσθαι, & ὑπιχειμάζεσθαι, *vexari, cruciari*, quomodo observat Phrynichus Alexandrinos vulgò hanc vocem usurpare. Anonymus de similibus & diversis vocibus: χειμάζειν, οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν, ὡς Μένανδρος ὁ Ἠθοποιός. Apud Euseb. lib. 9. Hist. Eccl. cap. 1. οἱ τὰς ψυχὰς κεχειμασμένοι. Cedrenus an. 6. Justiniani: ὁ δὲ Γελίμερ ἐλεεινῶς χειμαζόμενος. Zacharias Papa lib. 4. dialog. cap. 11. ὅτις ἐν ὕπνῳ τῆ δαίμονος ἐχειμάζετο μάστιγι. Ubi Gregor. M. qui cum flagello fatigaretur corporis. Idem lib. 1. cap. 10. de dæmoniaca: δεσμοῦται ἀπὸ βουβῶνος τῆ χειμαζομένης. Neque aliter Theophanes an. 1. Valentis: ἐπίκα καὶ Γαλάτης Ουάλεντος ὑπὸ χαλεπῶς χειμαθῆς ἀπέθανεν. Ubi Cedrenus: ὅτι καὶ Γαλάτης, ὑπὸ Ουάλεντος, καὶ ὁ σύμβιος Δομίκια, ὕστερ χαλεπῇ ἐχειμάθη. Proinde videtur de dæmoniacis intelligendus S. Chrysostomus in Homilia de pœnitentia: οἱ τῆ καταπονουμένου ἀντιλήπτορες, οἱ τῆ θλιβομένου σωτῆρ, οἱ τῆ χειμαζομένου πάροδοι, οἱ τῆ δεομένου ἔμφοροι, οἱ τῆ ἀπολλυμένου παρήγοροι, &c.

Sed an hac voce intelligantur omnino in laudato Canone dæmoniaci, subdubitant Zonaras & Balsamon, tametsi τοὺς δαιμονιῶντας χειμαζομένους quidem, inquiunt, appellent: cum iis, si lucidis gauderent intervallis, Eucharistia præberi posset, ex Timothei Alexandrini Can. 3. Martinus vero Braccarensis revera existimat χειμαζομένους esse Dæmoniacos, iisque assignatum olim semotum ab Ecclesia, & à Narthece in quo consistebant pœnitentes, locum, ubi, cum vexarentur, orare possent: atque adeo sceleratos illos & perditos in eum amandatos, ut cum energumenis ac dæmoniacis consisterent, & peccata sua deflerent. Neque plerisque probatur ejus-

dem

dem Balsamonis sententia ; qui sic dictos putat τὲς ἐν τῇ νάρθηκι ἑστημένες ἢ ἐκκεκομμένες ἢ ἀγίων γραφῶν τόπον ὑπέχοντας ἢ χειμαζομένους, καὶ ὡς ἢ ἐκκλησιαστικὸν λιμένα ἢ σωτηρίας ἀσυλίαν μὴ παραχωρημένον. Sed & minus arridet sententia Allatij lib. de Narthece, qui ita appellari putat eos qui variis voluptatum ac deliciarum fluctibus à vero bono ad inanes istos & varios mortiferarum delectationum vortices animum advertunt vere χειμαζόμενοι, & in continua semper hyeme ac periculosa tempestate fluctuantes.

Jam vero dæmoniacos extra Ecclesiam omnino constitisse, testatur in primis Theodorus Petræorum Episcopus in Vita S. Theodosii Cœnobiarchæ : τὸ ἢ ἐπὶ τύτοις ἀεὶ μίαν πάντας πλὴν ἢ δαιμονίζεσθαι πᾶν μεγάλων δὴ ἢ Ἑλλήνων ἐκκλησίαν ἀφορίζειν.

Alii χειμαζομένους, hoc loco, interpretantur eos ex ordine Pœnitentium, qui ob graviora delicta extra Narthecem consistere & orare jubebantur, pluviæ, hyemi, cæterisque aëris incommodis obnoxii, in quos tempestates & injuriæ omnes deplueret. Ejusmodi verò esse pœnitentes qui extra Narthecem & Ecclesiæ limina amandarentur, videtur indicare Tertullianus lib. de pudicitia : *reliquas autem libidinum furias impias, & in corpora, & in sexus, ultra jus naturæ ; non modo limine ; verum omni Ecclesiæ tecto subnovemus, quia non sunt delicta, sed monstra.* Quæ quidem supra allata Isidori Mercatoris interpretationi prorsus concinunt, in qua & bestiarios & pædicones sub leprosorum nomine comprehendit. Unde non est cur quærat Albaspinæus, quare hi *leprosi* gravius puniantur, quam alij, cùm hac voce pædicones intelligantur.

Jam vero graviorum delictorum reos extra Nartheces constitisse testatur omnino Gregorius Thaumaturgus Can. 11. ubi ait τὲς προκλαύσαντας ἔξω ἢ πύλης ἢ εὐκτηρίου, stetisse, ἀκροᾶσθαι verò & ὑποπίπτοντας, ἔνδοθι ἢ πύλης ἐν τῇ Νάρθηκι. Unde ejusmodi προκλαίοντες, qui est primus gradus Pœnitentium, *ejecti* dicebantur, ut qui omni ad Ecclesiam ejusque limina accessu prohiberentur, ut in U. προκλαίειν observamus, proindeque omnibus aëris injuriis exponerentur, iis vexati ac χειμαζόμενοι, qua notione non vocem hanc usurpat S. Basilius in Epist. 154. ad Libanium: ἐγὼ ἢ, ἂ μὰ σὺ παράσχῃς, ὑπαίθρῳ διαχειμάσω. Idem in Epist. 69. ubi temporis sui calamitates ob hæreticorum sævitiam describit : οἱ λαοὶ σὺν γυναιξὶ καὶ παισὶ, καὶ αὐτῆς τῆς ἀκροβύστας, πρὸ ἢ πυλῶν ἐκχυθέντες, ἐν τῇ ὑπαίθρῳ τιλῶσι τὰς τριχὰς, φίπτοντες πόας τὰς ἐκ ἢ ἀέρος πεπτωκότας σὺν πολλῇ μανιώδει, πρὸ σφῶν ἢ Κύριε ἀνίλεφον ἀναβοῶντες. Et in Epist. 338. λαοὶ ἢ ἱκετηρίων εἴκοσι ἐξελαθέντες ἐν τῇ ὑπαίθρῳ πρὸς ἢ ἐν τῶν ἐρημιῶν διετρίβοντο τὰς χεῖρας αἴροντες. Vide præterea opuscula Petri de Marca pag. 436. & Morinum de Pœnit. cap. 2. n. 7.

ΧΕΙΜΑΡΡΟΣ, pro Χίμαρρος, *Hirrus*, Τράγος, occurrit in Martyrio MS. S. Adriani sub initium.

ΧΕΙΜΩΝΑΣ, *Hyems*, χειμών. Χειμωνιάζειν, *Hyemare*, *Hybernare*, Χειμάζειν, Παραχειμάζειν. Χειμωνικὸς, χειμωνιαῖος, *Hybernus*, χειμερινός. Τὰ χειμωνιατικὰ σκήνια, *Hyberna tentoria*, τὰ χειμάδια. Glossæ Græcobarb. ἱμάτιον χειμερινὸν, μάνδυσμα, ἢ μάντισμα χειμωνιατικόν.

ΧΕΙΜΩΝΙΚΟΝ, *Annona Hyberna*, seu quæ Hyeme seri solet, *Hybernagium*, de qua voce in Glossis med. Latin. Nomocanon Cotelerianus num. 516. εἰ λαμβάνοιεν βοῦδιον ἐν καιρῷ σίτου ἕως ἢ χρόνε, ἢ ἔχῃ αὐτὸ ἐξουσίαν ἐν καιρῷ ἢ θέρους, ἐὰν δὲ σταδιάσῃ ὁ τὸ βοῦδιον ἔχων, δώσει τὸ ἥμισυ μέρος τὸ χειμωνικὸν, ἢ μένει τὸ ἥμισυ. δ'. εἰ ἢ τῷ σταδιάσῃ τῷ θέρει, καὶ ἀγωνισθῇ, δώσει μέρος τὸ πρῶτον ἢ ἥμισυ τὸ τέταρτον μέρος ἢ πάλαι κεῖται ἐκ ἔχῃ. Ubi ἥμισυ opponitur χειμωνικῷ & πρώϊμῳ, quod *trimense triticum* vocat Isidorus. Vide idem Gloss. in *Tremisium*.

Χειμωνικὸν & χειμωνιαῖον, *Melo hybernus*. Agapius Cretensis in Geopon. cap. 111. ὁ ἀχλὺς, ὅτιν τὰ χειμωνικὰ, ἢ ἄβλαβα.

ΧΕΙΡ, *Manus*, *Subscriptio*. Epistola Ischyræ, apud S. Athanasium in Apol. 2. de fuga sua pag. 782. ὑποδείκνυμι ἢ τῷ ἢ μὴ τῷ χεῖρα σοι τῷ Ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ ἐπὶ παρουσίᾳ ἢ πρεσβύτερον. In Nov. 18. Justiniani titulus cap. 8. concipitur, ἃ τις ἑαυτῷ χεῖρα προστερμίζων ἐξαρνᾶται. Vide Gloss. med. Lat. in U. *Manus*.

Χεὶρ, *Dipsacus*, apud Interpol. Dioscor. c. 418.

ΧΕΙΡΑ, *Manus*, χείρ. Leo Imp. in Tacticis cap. 18. §. 144. ἐπὶ τύτοις φύσις καὶ τὰ λεγόμενα κέρατα κατὰ χεῖραν, καὶ ἔμπροσθεν ἢ πρώτης τάξεως. Anna Comnena lib. 1. Alexiad. pag. 10. καὶ γὰρ τὸ ἄνδρε τύτο καὶ ἄμφω ἄγειν καλῶ ἐν ἡμιταίῳ, καὶ τὰ γε ὡς χεῖρα καὶ πᾶσαν ἰδεῖν, ὥσπερ ἐπὶ πρυτάνεως ἐσάμβης. Ita quidem editio Hoescheliana, sed Possini χεῖρας præfert. Vide Χέρα.

ΧΕΙΡΑΦΕΤΟΣ, *Emancipatus*. Χειραφετῶ, *Emancipare*. Χειραφεσία, *Emancipatio*, in Glossis Gr. Latin.

ΧΕΙΡΕΚΡΑΓΙΟΝ, *Marra*, in Glossis Gr. Lat. *Manus fissura*, *disruptio*. Vide Gloss. med. Lat. in *Marra*.

ΧΕΙΡΕΜΒΟΛΟΝ, apud Ulpianum in l. 1. D. Naut. caup. stab. & lib. 53. Basil. tit. 1. nauticorum vox vulgaris, apud quos χειρεμβολὸν facere dicitur exercitor aut Magister navis, si traditam sibi rem aut mercem statim dederit in manum custodis, aut dictarii, quasi avertens à se custodiæ periculum, idque in illum omne transferens. Vide Cujac. observ. lib. 27. c. 31. & Alciati Parerga.

ΧΕΙΡΕΡΓΟΝ, *Opus manuale*. Moschus in Limon. cap. 130. νυὶ ἢ πράττω ἐπὶ ἐμῷ χύτρᾳ, ἢ χείρεργον. Vide Synesium in Dione p. 46. ubi de opere manuali Monachorum.

ΧΕΙΡΟΒΙΩΤΟΣ, *labore manuum victitans*. Constantinus Manasses pag. 106.

Ἀλλ' αὐτουργοὶ ἢ πένητες, ἢ ἢ χειροβιώτου.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ, Machinæ bellicæ sed *ballistæ* species. Glossæ Gr. Lat. χειροβαλίστρα, *Falarica*. Constantinus de Adm. Imp. cap. 53. ἢ καθοπλίσασθαι ἅρμασι πολεμικὰ, ἢ ὁπλίσαι ἐν αὐτοῖς τὰς λεγομένας βαλίστρας, παραμόνους καὶ ἢ Βοσπορηνῶν πόλεις. Mox : ἐπεμέρωσε φυγεῖν, μὴ προσδεξαμένες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι καθοπλισμένας χειροβαλίστρας. Occurrit ibi rursum pag. 204. & 209. Vide Salmasium de Militia pag. 224.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ, *Manipulus*. Lexicon Cyrilli : ῥάγματα, χειρόβολα, δεμάτια. Moschopulus : ἢ τὸ ῥᾶγμα, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Isaac. Tzetzes ad lib. 2. ἴργ. Hesiodi : μεμφὶς χειρόβολον ἢ σταχύων τὸ εὖ χειρὶ κρατῆσθ. Idem ad Lycophronem : ἀμάλλη λέγει τὸ χειρόβολον ἢ σταχύων. Glossæ MSS. ad Homeri Batrachom. πολλῇ δράκα, χειρόβολον. Joannicius Cartanus in serm. de invidia : ἢ ἰθύριζα σίδηρον, καὶ τὰ χειρόβολα ἢ ἀδελφῶν τυ, &c.

Χειρβολιὰ, eâdem notione. Glossæ Græcobarb. δραῖμαλα, δέσμη ἢ σταχύων, ἀγκάλη, χειρβόλια.

Χειρβολιάζειν, *Manipulos conficere*, *in fasces congerere*. Eædem Glossæ : τὸ σύρβημα, ἢ σύρεμα, ἢ βύσμον, ἢ βυσάρμιον, ἢ βυσάζειν ἢ χειρβολιὰν, ὅτιν ἢ δραξιμάτων ; ἐπεὶ πιάσῃ τὰ χέρια, καὶ χειρβολιάζει.

ΧΕΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, ἢ ἀνδράχνη ; in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΙΡΌΓΡΑΜΜΑ, *Syngrapha*, χειρόγραφον. Χειρογραφῶν, *in chirographum redigere.* Eudemus in Lexico MS. χειρόγραφον, συμβόλαιον, γράμμα ἰδίων χρέος ὁμολογοῦντων. Vide Συμβόλαιον.

ΧΕΙΡΟΔΟΣΊΑ, *fides dextra, data præstita per hominium.* Germanus Patr. Constantinopol. in Epist. 1. ad Cyprios num. 17. de Latinis: ἵνα γὰρ πληρώσωσι χρήματα τὰς χεῖρας, δουλοῦσι τούτους τῇ τῆς χαροδοσίας ζημίᾳ. De iisdem Latinis num. 11. χεῖρας ἁμβαλεῖν ἀπαιτοῦσι τὰς ἡμετέρας τῇ ἑαυτῶν. Χειροδόσιον, *Manupretium*, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΕΙΡΟΘΕΣΊΑ, ferè semper sumitur pro ea manus impositione quæ χειροτονία aliis dicitur: χειροπραξία, Eusebio lib. 6. Hist. Eccl. cap. 41. Zonaras ad Can. 4. Concilii Nicæni: χειροτονίαν τὴν καθίρησιν καὶ χειροθεσίαν ὀνομάζει. Vita S. Maximi Confess. cap. 21. τὸ ἀφίζεσθαι αὐτὴ δόλματος καὶ ζήλου, ἢ γένους μᾶλλον ἢ βασιλίων ἕδρας, ἐπὶ τῇ τούτου αἰτήσει χεῖρα καὶ χειροθεσίαν, καὶ τὸ ἄρτου προσφορὰν, &c. At Tarasius Patr. Constantin. in act. 1. Concilij Nicæni II. χειροθεσίαν δὲ ἡ χαροτονίας distinguit, illamque pro Ecclesiastica benedictione, hanc pro sacro ordine intelligendam innuit. Unde rectè Symeon Thessalonicensis lib. de sacris ordinat. discrimen statuit inter χειροτονίαν, χειροθεσίαν, & σφραγίδα, ac χειροτονίαν quidem Presbyterorum & Diaconorum ordinationem spectare ait: χειροθεσίαν, Subdiaconorum: σφραγίδα denique Lectoris propriam esse, ejus verba sunt: Ἀναγνώστου ἔστιν σφραγὶς, Ὑποδιακόνου χειροθεσία, Διακόνου χειροτονία καὶ Πρεσβυτέρου. Idem cap. 1. δύο μοῦ εἰσι χειροθεσίαι ἔξω τῆς βήματος, ἡ τῆς Ἀναγνώστου καὶ τῆς Ὑποδιακόνου, — ἐξαίρετοι ὄντες χειροτονίας ἐντὸς τοῦ βήματος, καὶ ἐν τῇ ἱερατικῇ τραπέζῃ ἃς τούτου ἕνεκα τριάδος τῆς, αἷς ὧν καὶ ὁ ἱερὸς φωνὴν Διονύσιος, ἡ τοῦ Διακόνου, ἡ τοῦ Πρεσβύτερου, καὶ ἡ τοῦ Ἐπισκόπου. Vide cap. 13. pag. 189. ubi ritum χειροθεσίας quæ fit extra bema pluribus describit. Unde conficitur, inquit Goarus, χειροθεσίαν in Subdiaconis non esse formam sacramenti effectivam, quibus manus ita imponitur, ut sit duntaxat benedictionis impertiendæ comes, & σκιαγραφικὴ δύναμις τοῦ Θεοῦ, ut idem Symeon loquitur: quod secus est in Diaconi & Presbyteri χειροτονία, ἧ enim caput dexteræ Episcopi supponunt, ἢ δεικνύει τὸ ἐπισκιάζον τοῦ χαρίσματος, καὶ δοτὴν τοῦ Χριστοῦ μυστήριον. Et certè Subdiacono manus impositio denegatur, benedictio tantum sine manus attactu conceditur. Simili notione intelligi debet.

Χειροθεσία, quæ in fine Lychnici fit, cum scilicet priusquam populus dimittatur, post εὐχαριστίαν ἐπὶ λύχνων, seu orationem gratiarum actionem continentem ab Episcopo pronuntiatam, dicit Diaconus, κλίνατε τῇ χειροθεσίᾳ, quo dicto, Episcopus oratione alia, populo κάμψασι αὐχένα, benedictionem impertit, hacque expleta, idem Diaconus ait, πρόεισθε ἐν εἰρήνῃ, *exite in pace.* Hæc fusius haurire licet ex Clemente lib. 8. constitut. Apostol. cap. 37. & 39. Neque aliæ sunt χειρῶν ἐπιθέσεις, in Synodo Carthagin. can. 106. juxta Alexii Aristæni sententiam, qui ait intelligi debere τὰς χειροθεσίας ἐφὰ ᾗ λαὸς εὐλογίας τῇ ἐπισκόπου χειρί. At Zonaras aliter.

Χειροθεσία, in conjugibus, de qua Michael Psellus lib. 5. hist. MS. de Patriarcha: αὐτὸς ὁ τῷ χεῖρα τοῖς στεφανουμένοις ἐπιθεὶς, συζυγήτας ὁ τῇ στεφανοθέσει ἀσπάζεται. Vide Eucholog.

ΧΕΙΡΌΚΤΙ. Vide in Χειρότιν.

ΧΕΙΡΟΛΆΒΗ, *Manubrium.* Hero Ctesibius de chirobalistra: καὶ τετράγωνα ἡ α. β. γ. δ. χειρολάβη. Mox: ᾗ ὁ τὸ ξ. παραλληλογράμμως, καὶ ὅτως ἐπιμήκης ἡ χειρολάβη, ἔστι περίπου δίχα τῆ μή. διαιθῆναι, &c.

ΧΕΙΡΟΜΆΓΑΝΟΝ, Machinæ bellicæ manualis genus. Hero in Pareebol. καὶ τὰς λεγομένας ἑλικάτας, ἢ χειρομάγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ. Vide in Μανικὸν.

ΧΕΙΡΟΜΈΡΙ, *Perna*, Πέρνα, Πέδασον. Pro χειρομηρίς.

ΧΕΙΡΟΜΗΡΙΟΝ. Phavorinus: Ῥυπαρὸν, ἀθλιοπάθειον, χειρομάκτρον, ἀμυδρόχειρον, πενιχρὸν ἱμάτιον.

ΧΕΙΡΟΜΊΣΘΙΟΝ, *Manupretium.* Glossæ Gr. Lat Μισθὸς χειρῶν, *Manupretium.* Scholiastes Basilic. ad lib. 20. pag. 471. ἐμίσθωσα δι εἶπον ποιητὴν, συμφώνησας, ὅτι μίσχει ὁ χρὼς ἡμῖν λίθου ὁ τῇ ἵππῳ, ὑπὲρ ἃ λίθου καὶ ἃ λεγομένη χειρομίσθου, τότε μισθὸν ἃ ἐργασίας ὅτι μὴ δίδοναι σοι τῷ ἐργολάβῳ καὶ ἄλλο τι δίδα νομίσματα ζ'.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ, *Mola manuelis*, in Gloss. Gr. Lat. Syntipas MS. χειρομύλου πλησίον ἃ ψιλαπὸ θάσσα σωίσχροι, ἐξ ὧ εἶπεν ἐκύλο ὡς βροῦν. Constantinus in Tactic. pag. 11. σωίαγα ὁ καὶ πρίονα, ἢ ἀφύγια, σφυρὰς, πλύσεια, &c. pag. 19. βασανίζετο ὁ μία ἑκάστη ἅμαξα χειρόμυλοι, ἀξίνιλοι, &c. Adde Leonem cap. 5. num. 6. 17.

Χειρόμυλοι, apud Stephanum Sachlecem in Narrat. MSS.

Καὶ φάσκων οἱ κύλει τις μεγάλοι χειρομύλοι.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΕΙΝ. Cedrenus in Theophilo, & Continuator Theophanis lib. 3. num. 16. de eodem Augusto: φέρῃ ὁ καὶ τις λόγος, ὡς ἅμα ἃ μέλλει βαλλόμενος, ἢ τὸν μεγάλου ἐκκλησίαν, ὁ φαιδρὸς παιανίσειεν, ἢ περιβόητος τὸ χειρονομῆν. Ubi Goarus, ad Eucholog. vox portò χειρονομῶν, non est simpliciter, elata depressaque ad numerum manu modulandi moram normamque præscribere: sed Græcis ad pulpita cantaturis minimè convenire solitis, est, post κόμματα ψαλτικὰ à Canonarcha è libro suggesta, cantus moderatorem in omnium conspectu, variis manus dextræ motibus & gestibus, erectis nimirum, depressis, extensis, contractis, aut combinatis digitis, diversas cantus figuras, & vocum inflexiones characterum musicorum vice designare: atque ita hunc cantus ducem reliqui attentè respicientes, velut totius modulationis regulam sequuntur. Brevius, est quod nos dicimus, *battre la mesure.* Prochoprodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐκεῖνος ἂν Πρωτοψαπὰς, ἢ σὺν Καλοψάρχης,
Ἐκεῖνος ἂν Δομέστικος, ἢ σὺ Παρακλησιάρχης,
Ἐκεῖνος ἂν Λογοθέτης, σὺ ὁ ὢν Θερμοδότης,
Ἐκεῖνος Δοκεάνης, σὺ ὁ Κραμβοφύλαξ,
Ἐκεῖνος ἂν Γραμματικὸς τυχὼν, χειρόμυλος, &c.

Infrà:

Αὐτὸς δὲν καλοψάλτης τυχὼν χειρόμυλος,
Σὺ ὁ τυχὼν πάρεδρος, καὶ ψάλλειν οὐκ ἰσχύων.

ΧΕΙΡΟΠΕΔΑΙ, *Manicæ.* Vox formata, uti vult Eustathius ad Iliad. α. ex hisce Aristophanis, ἄχρι ἐπὶ χειρὸς πέδαι. Theophanes an. 2. Focæ: χειροπέδαις σιδηραῖς ἀτίμως αὐτὸν ὁ Βυζαντίου φέρω. Idem an. 4. Heraclij: ἄλλοι ὁ χειροπέδαις ἐδεσμήσαντο. Constantinus Manasses ex Cod. Reg. pag. 173. edit. Reg.

Ζυγρῆς μοῦ ὁ τύραννος, δεσμεῖ χειροπέδαις.

Et pag. 59.

Ἐκεῖθεν ἁρπάσαντες αὐτὸν σὺν χειροπέδαις.

Vita MS. S. Stephani Jun. κελεύει τοῦ ἁγίου Στεφάνου θυγατέρα ὀνόματι Ἀνθούσαν ἐν τῇ παιζόσῃ ἀρετῇ φυλαχθῆναι ἐν χειροπέδαις.

ΧΕΙΡΟΠΙΑΣΘΕΊΣ. Vide in Πιάσιον.

ΧΕΙΡΌΡΓΑΝΟΝ, instrumenti musici species. Anonymus Philosophus Chymicus MS. τὸ καλούμενον μέγιστον ὄργανον ψαλτήριον, καὶ χειρόργανον, ἢ καθιδιαιτέρου ἐστὶ διαφόρων, καὶ παιδικῶν, παιδικόν τι, καὶ σάλπιγξ,

σάλπιγξ, καὶ κέρατος. ἄνευ χάλκου ἢ μουσάλαμον, δισάλαμον, πολυσάλαμον, ἢ ῥᾶξ τετράφωνον καὶ τὸ πλάγιον τύπτεται ἢ καλύμβιον, ἢ κύμβαλα χαλκᾶ, ἢ ποδῶν, ἐξύβαφά τι χαλκᾶ καὶ ὑάλινα, &c. Ubi leg. τυπάνων, pro τυπάδων.

ΧΕΙΡΌΡΤΙΑ, Χειρίδια, *Chirotheca*. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. χειροθήκας, τὰ χειρίδια. Anonymi criminationes adversus Latinos, de Episcopis: φορῶσι καὶ χειρίδιας ὁ ἀμφιέσμας χειρὶ ἱερουργοῦντες. Nicetas in Alexio lib. 3. num. 4. ἡ δ' αὐτὴ καὶ χειρίδιον χρυσόπαστον ἔχουσα διεσχισμένον ὡς δακτύλους κωλύειν ἔχειν ὄφιθα. Ubi Codex alius habet: ἡ δ' αὐτὴ ἐν δορᾷ χρυσόπαστον ὑγιαίνειν ἔχουσα. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. cap. 4. de Protoieracario: φέρει ἢ ἐπὶ ζώνης χαρτίνην φιστικὴν, ἔχουσαν ἐπὶ τῷ ἑνὸς μέρει ἐρυθρὸν μαργαρίτην ὀφαντὸν, ἔχουσι αὐτὸς ἐξίνης. Adde cap. 5. num. 69. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea:

Εὐγάνει τὸ χειρότιλο τε, με αὐτὸν πῶ μὴ σκίσῃ.

Idem alibi:

Εἰς τοῦτο ἐδῶς ὁ Πρίγκιπας ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ χειρότιλο,
Ἔστιφεν ἢ Σὶρ Γαλεράν μπάϊλαν ἢ Πρεγκιπάτο.

Ubi observanda, per Chirothecam investituræ formula, de qua in Gloss. med. Lat. Agapius in Geoponico c. 226. ἵνατα τὸ ἄπλωσι αὐτὶ κομάτι τομάρι ἀπὸ χαρίλι.

ΧΕΙΡΟΣΗΜΑΝΤΡΟΝ. Vide in Σήμαντρον.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΑ, *Tubuli manuales*, seu *qui manu tenebantur: quibus ignem Græcum in hostes ejaculabantur milites*, à Leone Philosopho Imp. adinventi. Leo in Tacticis cap. 19. §. 58. χρήσασθαι ἢ καὶ ἄλλῃ μιθόδῳ ἢ ἀπὸ χαρὰς βαλλομένων μικρῶν σιφώνων ὅπισθεν ἢ σιδηρῶν σκεπαρίων ὀπίσω ἢ στρωτῆς κρατουμένων, ἅπερ χαρίσιφωνα λέγω, ὀπίσω ἢ ὑμῶν βασιλικὰς ἄρτι καταξυσμένα. βίπτουσι γὰρ καὶ αὐτὰ ἰσπυσμένα πυρὸς καὶ ἢ σφενδόνης ἢ πολεμίων. Anonymus Tacticus MS. de tuenda urbe obsessa: οἱ ἢ καὶ μαχαιροφόροι ἐχθροὶ κατεσκήνωσαν, προσνυστεύοντες δὲ δάδας καὶ σπόγγους, καὶ πίσσαν, καὶ χειροσίφωνα, καὶ διαῤῥῆξαι τὸν λαὸν εἰς πλείονα μέρη. Vide Σιφωνάτορ.

ΧΕΙΡΟΤΕΡΊΖΕΙΝ, *Pejus facere*, &c.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΆΡΙΟΣ, pro Χαρτίχης, *Opifex*. Uti exponitur in Gloss. Gr. Lat. Etotianus: χειροτέχνης, χαρτίχαι. Moschopulus in sylloge vocum Atticar. ἐργαστήρια, οἱ οἶκοι ἔνθα ἐργάζονται οἱ χειρίχαι. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ἀλλά τι τοῦτο ἔστι ἐπαινῶ τοὺς χειριχαρίους.

Alio loco:

Καὶ ἐκ ζηλίου παίδοι τοὺς χαριλιχαρίους
Ἐὰν ἴμαθον τῷ βασιλιῷ, ἐδίηχους ἐπισήμους.

Τὸ χαριλιχικὸν ἢ πόλεως, apud Nicetam in Isaacio lib. 1. n. 10. ubi Cod. edit. χαρτουλικόν.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΊΑ, pro quavis *electione*, & *inauguratione*, vox frequens apud veteres Scriptores, & recentiores in rebus secularibus. At in Ecclesiasticis varia & diversa notione sæpe accipitur: interdum enim pro *electione*, ut apud Paulum in Epist. 2. ad Corinth. cap. 8. in Nicæna Synodo Can. 4. Antioch. Can. 18. Laodic. Can. 5. Calched. c. 15. & alibi passim. Rursum pro ipsa *ordinatione* & *consecratione*, quæ fit à Præsule legitimis & statis adhibitis ceremoniis & precationibus, seu cũ *manuum impositione*, quam etiam χαροθεσίαν vocant, ut in Canonib. Apostol. Can. 1. &c. Tertiò χειροτονία sumitur pro utraque simul, *electione* nimirum & *ordinatione*, ita Habertus in Archieratico pag. 492. Vide Zonaram ad can. 1. Apost. ad can. 4. Concilij Nicæni. Balsam. ad can. 36. Apost. & ad can. 5. Concil. Laodic. & ad can. 13. Concil. Carthag. & infra in χειροθεσία.

Ἀναχειροτόνησις, *Reordinatio*, in Canonibus Eccl. Africanæ can. 48.

Ἐντάσσω ἢ χειροτονῶν. Vide in Ἐκκλησιάζω.

ΧΕΙΡΟΤΜΗΜΑ. Olympiodorus Philosophus Alexandrinus MS. in Zosimum Panopolitam: ἃ γὰρ καλυμβίων ἅπαξ τίχη, τετίχηκε ἀδιαλείπτως, ὡς ἐν ἀσχολίᾳ ἄπασιν οἱ ζηλοῦντες τὰ χειρότμητα ἄπασι, καὶ τὰς τιμὰς τίχας, τὰς τέτρατας φημὶ δεκάδιν τι πολῶν, &c.

ΧΕΙΡΟΤΡΌΦΙΟΝ, in Epimerismis MSS. Herodiani, τιμητηρίων ὄργανον, exponitur.

ΧΕΙΡΟΧΡΗΣΤΟΙ, *Qui scribere sciunt*. Novella Basilii Macedonis in jure Græcorom. t. 1. pag. 138. ἃ ἢ ἀγράμματοί εἰσι, ποιήσουσι τὰς τιμὰς σταυρὸς, καὶ τὰ λοιπὰ γραφήσουσιν ὑπὲρ τῶν χειροχρήστων.

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ, idem quod χαρμάνικον, *Manica ferrea militis*; sic dicta quod ψάλλειν σιδηρᾶν περὶ τὰς καρπὰς χειρῶν, ut est apud Xenophontem lib. 6. instit. Cyri, speciem quodammodo referat. Basilius in Naumachicis: δύραλι τὸ ἐν δρόμωνι, ἐν χαροψέλλα. Constantinus in Tacticis pag. 4. ὅτι γὰρ κλιβάνια, ὅτι λαρίκια, ὅτε παλοψέλλα, ὅτι χαροψέλλα ἢ θυρεὺς ἢ σκουτάρια ἔχει. Et pag. 18. ἰχθύσσουσι ἢ καὶ χειρομάνικα, ἤγουν χαροψέλλα σιδηρᾶ ἐν ξύλινα, &c. Adde p. 11. Alia vide in Χειρομάνικον, & apud Leonem in Tactic. cap. 118. §. 116.

ΧΕΙΣΓΆΡΙΟΝ. Etymologicum MS. Σκαφῶν σημαίνει ἢ τὸ χειρόκοιλον σκαφῶν ἢ, τὸ ἰγκαλᾶν.

ΧΕΛΆΝΔΙΟΝ, *Chelandium*, Navigii species, de qua multis egimus in Gloss. med. Lat. Theophanes in Rhinotmeto p. 316. πᾶσαν ναῦν δρομώνων μ. ἐν πρίραις, μυριοβόλων, ἐν ἀλιάδων, ἐν ἵππων χηλανδίων. Vide eundem pag. 333. 364. 368. 374. 376. 378. 398. 405. 432. Vita S. Nili Junioris p. 102. ὑλοτομοῦσι γὰρ ἐκ τῆς ἐκεῖσε ἢ τῆς Καλαβρίας πόλιν κατασκευάσαι τὰ λεγόμενα χηλάνδια, &c. Utuntur passim scriptores Byzantini, Constantinus de Adm. Imp. cap. 8. 39. 41. 51. Continuator Theophanis lib. 3. num. 28. Auctor incertus post eundem Theophanem p. 432. 6. Symeon Logotheta in Leone Armenio num. 8. Cedrenus pag. 466. Euchologium pag. 870. Codinus de Orig. Constantinopol. num. 130. & alii à nobis laudati in eodem Glossario, id duntaxat observare licet, videri posse emendari Eustathium, ubi hæc habet: οἱ ἢ τριηρικοὶ τὸ πλέειν ἅπαν φασὶν, ἐν ἰδιωτικῶς ἅπαν χηλανδικὸν, ἐπὶ καὶ ἄλλοτε καὶ τοὺς παλαιοὺς φιάλα πλοιοσδεῖς, &c. legendum enim videtur χηλανδοσιδεῖς.

Χηλανδῆρα. Idem Theophanes in Rhinotmeto pag. 416. ἄλλους ἢ ἄλλοσε ἐξαίφνης δήσαντες, καὶ εἰς χηλανδήρας προσδήσαντες, καὶ λίθους τούτοις γεμίσαντες, εἰς βυθὸν καθεῖσιν. Sed legendum fortean χηλανδοτρήρας, sic enim videtur legisse Miscella: *alios etiam* 20. *post tergum horum vinctis brachiis ad proram navis alligantes, & lapidibus hanc implentes, in profundum misernt.*

ΧΕΝΟΝΝΕΙΝ, *Fundere*, Glossæ Græcobarb. χωνεῦσαι, ἢ χοάνευσις.

ΧΕΡΑ, Χῆρα, Χαῖρε, *Manus*, χήρ. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7. extr.

Καὶ ὡς ἢ φάχλαι ἢ σταθῆν πάντα τῶν χέραν τάχι.

Χεράκιον, diminutiv. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Τὰ κάμναν τὰ χερακιά των, ἐν ἢ ἰωμορφοσιώτες.

Χέρων, eâdem notione. Macarius Hieromon. in Epist. apud Crusium: καὶ ἄλλα πράγματα, ἅτα ὑπῆρχον ὁπ ἢ μητροπολίτης ὡς τὰ χέρια ἢ ζωῆς, ἔλαβι αὐτά. Joannes Glycas de vanitate vitæ:

Τὰ χέρια ἐν τὰ πόδια μας τῷ διάβαμεν ἔχασαν.

Anonymus MS. de amoribus Lybistri:

Φρίξω, ὡς τὸ πῦρ το, βασιλέα ὡς τὰ χέρια τε.

Anonymus de nuptiis Thesei lib. 5.

Με τὰ σταθῆα σὰ χέρια τες ἰσάμωσαν οἱ δύο.

Passim.

Χοιρὰ, *Manipulus*, χειρόβολον. Item *Lapillus*, ψῆφος. Idem Anonymus de nuptiis Thesei lib 7.

Καὶ ὁ ναὸς ἱφαπτῶν ὅλος ἱστριμβῶς
Ἐκ χίεια πολλὰ, ψαλὰ, ἀπάτω, ἡ τριγύρω.

Ænigmata vulgaria MSS. ὅσον ὰν καυχῶμαι, χειρὶα πεφὴ πτίγα μι. Ubi Interpres:

Χειρία πτίγα μι πρὸν, ἀλλος τις ὕστερος λόγος,
Τὶς ὕστερος ὁ Πινηρόμβος ἀς ὕδωρ δράκα μίαν,
Καὶ τί τὸ πολύδαμον ὕδωρ ἢ παρεμίας, &c.

Ἐγχειρίζειν, *in manus tradere*. Nicetas Chartophylax Nicææ, de Schismatum Eccl. Latinæ & Græcæ causis, MS. ἐφ' ᾧ ἡ γράμματος ἐγχειρίζει ὁ Πάπας τῷ Ἀνδρολίῳ κῶν ὑδ' ὀφίλοντες

Χειρολιὰ, Χειρολιάζειν. Vide in Χερόβολον.

ΧΕΡΆΒΙΝ, *Pugillus*. Synopsis de urinis ex arte medica Persarum, MS. ἐσθίχῃ ὧν ἵνα γλύφῃ καθαρὸς μὴ μιροβαλάνου ἢ ξυθῶν, καὶ ἢ χειράβιν ἢ δαμασκιλωῶν ἡ ἢ ῥόδων, ἡ ἢ χειράβιν ἢ ῥοδοσάλμαι. Suprà: ἡ τὰς βιόλας τὰς σωλίτας, ἃ τὸ χειράβιν ἢ βιόλων. Rursum: ἡ τὸ χειράβιν ἢ βυγλώσσου, ἡ ἢ καπνῦ ἐ γῆς. Constantinus à secretis MS. lib. 3. καὶ ἴφυθρ ἵως γλύφ ἀς σύστασιν χειραβίου. Infrà: πάντα μὴ χειραβίου τύπτω.

Χειρὼν, *Principium*, cum scilicet operi manus admovetur.

Χειρὸπους, *Mann truncus*. Prochoprodromus ex Cod. MS.

Πλλαὶ ἵνα καλοφωνισῶς, ἵνα καὶ χειρὸπους.

Χειρὶδι, χειρίδι, *Chirotheca*, χειροθήκη. Vide in Χειρίδιον.

Χειρολάκκος, *Puteus in mari effossus, manu factus*.

Χειρομάσλιλον. Vide in Μασθίας.

Χειρομάχος, *Agricola*, Γεωργός. Χειρομαχικὴ, *Agricultura*, Γεωργία.

Χειροφώνι, χειροπώνιον, *Serræ manubrium*.

Χειρὶλι, *Manubrium*, in Turcogræcia Cruſij pag. 255.

Σκαμβοχίρας, *qui habet curvas manus*, ἀγκυλόχειρ, in Glossis Græcobarb.

Μακροχίρης, *Longimanus*. Ita quidam Paulus indigitatur apud Sguropulum in Hist. Concilii Florent. sect. 3. cap. 2.

Χριζόχειρ, apud Theophanem an. 3. Constantini filii Irenes, quidam sic cognominatus, & alius apud Photium Ep. 33. 134.

Μονοχειράρης, dictus quidam Saracenus Ameras apud Petrum Siculum de Manichæis pag. 70. *Unimanus*.

Προχειράρης, *Opifex*, *Artifex*, *Manuoperarius*, *qui manibus ſuis operatur*. Prochoprodromus in versib. polit. MSS. de ſua paupertate:

Ἔκβαλε τὰ παπαδικὰ, ἡ γίνε προχειράρης,
Φόρει καὶ τὸ καὶ πρίσυλλιν σοῦ, ἡ ἢ πολὺν σκαπάνην βάσε.
Καὶ τὰ χαλίκια σωλῆς, τὰ πίρνε ἢ μισθὸν σου.

Mox:

Καὶ πίσυλλον, βαρύμα τα γλῦν προχειράρης.

Vide Προχειρίζειν.

ΧΕΡΒΑ, ὁ κρότων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΕΡΝΙΒΟΝ, *Polubrum*: Χερνιβόνιπτρον. Athenæus lib. 9. pag. 408. ἡ πάλιν ὁ Ουλπιανὸς ἐζήτει, ὰ τὸ χέρνιβον ἄρρ καθάπερ ἡμᾶς λέγομεν ἐν τῇ σκαφίδα. Deinde ſubdit Homerum in Iliade hac usum voce, nempe Il. ω. v. 304. & in Odyſſ. Didymus, ſeu alius Scholiastes Homeri Il. α. λέβης· ἢ καθ' ἡμᾶς χέρνιβα. Vide præterea quæ de hac voce commentantur Pollux lib. 6. cap. 14. Harpocration, Pſellus, auctor etymologici in Λέβης, & Eustathius pag. 1351. 1400. 1401. 1460. Syneſius vero in Epist. 121. χέρνιβα vocat vasa ad ædium ſacrarum vestibula, in quibus erat aqua lustralis, ut videre est in Justinianeo musivo Ravennensi, quod ex Rubeo descripsimus in Familiis Augustis Byzantinis: ὡς ἔστι γε τὸ δημόσιον ξύλον οὐχ ἧττον, ὰ τὰ ἐν τοῖς προτεμβίσμασι χέρνιβα, πύλας καθαρίσεων. Vide Chryſostom. orat. 6. de Pœnitentia.

Χερνιβόξεστον, *Aquimanile cum urceolo*. Vox conflata ex χέρνιβον, ſeu χερνίβη, (uti effertur à Symeone Sethi) *Malluvium*, & ξέστης, *vas aquæ fundendæ*, de qua ſupra, ac proinde utrumque ſignificant. Gloſſæ Lat. Gr. *Trulleum*, *& Guttum*, *& Aquiminale*, χέρνιβον, ξέστον. Scylitzes in Theophilo: δίδωκε ἢ καὶ σκεῦη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτίμων κατασκευασμάτα, ἡ χερνιβόξεστα περιεχόντα. Continuator Theophanis lib. 3. num. 9. διὸ καὶ σκεῦη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε ἡ λίθων πολυτίμων τὴν σύστασιν ἔχοντα, ἃ ὁ κοινὴ γλῶσσα καὶ μὴ καθαρὰ καλῶ χερνιβόξεστα, αὐτῷ ὑπεδίδωκεν. Adde Zonaram pag. 117. 1. edit. Nicetas in Isaacio lib. 3. num. 7. καὶ ὡς χέρνιβα χαρῶν ὑδροχόου περιεφέροντο. Ubi Cod. barbarogræcus χερνιβόξεστον præfert. Euchologium in Ordinatione lectoris pag. 236. ὅταν λαβὼν ὁ χαροτονηθεὶς χερνιβόξεστον καὶ μανδύλιον, ὑπεδίδοται τῷ Ἀρχιερεῖ νίψασθαι. Eadem habentur in Ordinatione Subdiaconi pag. 244. & apud Morinum pag. 84. 92. ubi Symeon Thessalonicensis de sacris ordinat. cap. 3. de Episcopo Subdiaconum ordinante: ἢ ἢ χέρνιβον χερνιβον καὶ ξέστον παρέχει. Quo loco obiter observandum in his vocibus quæ statim sequuntur, nullum esse mendum, quod putavit Morinus, si vox νίπτρα, in τὸ νίπτρα, vel τὸ νίμμα, id est, *ablutionem*, efferatur: ὁ ἱεράρχης ἢ ἐφαπλοῖ τὰς χεῖρας, καὶ τὸ νίπτρα δίδωσι. Idem porrò Symeon c. 4. p. 140. χερνιβόξεστον dixit. Anonymus de Templo S. Sophiæ pag. 259. edit. Combefisij: ὑπάρχει ἢ ἡ σκέπη ὁλοχρυσα ἢ δώδεκα ἱερεῖς, ἄλλα καὶ ἄλλα, δέκατι ἢ ἐναγγελίων ἱερῶν, χερνιβοξέστων, ἐρεσιλίων, δισκοπετάρων, δίσκων. Occurrit præterea in lib. 44. Basilic. tit. 13. cap. 3. Vide Cujacium lib. 9. observ. cap. 13.

ΧΕΡΌΝΙΟΝ, Piscis species, cujus meminit Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 53.

ΧΗΒΆΔΙΟΝ, Χυβάδιον, Χιβάδιον, Ostrei species, de qua Atheneus lib. 3. Moschopulus: Χίμπι, ἄδος ὀστρίου, ὅγον τὸ κοινῶς χυβάδιον. Scholiastes Oppiani lib. 1. Halieut. v. 137. Χίμπαι, ὀμυδίοις, χυβαδίοις, χιβαδίοις. Infrà v. 330. στρόμβων, χυβάδων. Apud Cruſium pag. 208. χυβάδι, κυλάλι, *Cochlear*. Codex Chymicus MS. Reg. 618. fol. 280. v. καὶ βάλε ὕδωρ εἰς χυβάδιον, ἡ ἄρον αὐτὸ, ἡ πλυνὸν καλῶς ἐν τῷ χειρὶ σου.

ΧΗΛΑΜΟΣ, pro Χαμαὶ, *Rupes*. Eustathius ad Il. φ. καὶ ἆρα ὅτι χηραμὸς, ὁ κοῖλος πέτρα, καὶ ὁ ποιητὴς ἐξηγεῖται· καὶ μέχρι ἧς ἄρτι πολλοὶ τῆς Ἑλλαδικῆς, καὶ μάλιστα τῆς κατὰ Πελοπόννησον χηλαμὰς τὰς ἐπὶ θαλάσσαν ῥωγάδας πέτρας φασὶ κατὰ τινα παραφθορὰν. Et ad Od. β. ἐξ οὗ ὁ χηραμὸς, ὃν οἱ Δωριεῖς γῆς ἄρτι χηλαμὸν φασὶν ἰδιωτικῶς. Vide eundem Odyſſ. ι. pag. 1449.

ΧΗΜΆ, Χημὰ. Vide in Χυμὰ.

ΧΗΜΈΝΗ. Vide Χυμήν.

ΧΗΜΊΣ, Ægyptiis, *Elaphoboscum*, apud Interpolat. Dioscorid. c. 485.

ΧΗΜΩΝ, *Humor*, χυμός. Anonymus MS. de Macellis, ſeu de urinis: ἐὰν ᾖ ὁ κλάσις μέλανος, ὰ νόσος ἀσιατος ᾖ, λέγε μελαγχολικῶ χυμῷ ὄλθαι ἡ νόσος.

ΧΗΝΑ, *Anser*, χήν, in Corona pretiosa. Χηνάριον, in Epimerismis MSS. Herodiani.

ΧΗΝΑΐΑ, χλωὰ; Herbæ ſpecies: Salmaſio, *liguſtrum orientale*, quod Arabibus *Alchanna*, vel *henna* dicitur, Latinis, *borrui cyprii*. Vide Matthæum Silvaticum in *Alchanna*. Neophytus in Gloſſis Jatricis MSS. κύπρος, ἄλλως δὲ ὁ λίθρος ὁ Κύπριος, καὶ αὐτὸς αὐτῆς ἐστὶ τὸ λεγόμενον χλωΐον ἕτερον ἢ φασὶ τὸν ῥίζυφον. Symeon Sethi de Facultat. cibor. καὶ μηδεὶς θαυμαζέτω ὁ ἐλθὼν ὧδε μαζὸν ἰδὼν ἐπὶ ἰδίοις ποιητοῦ· ἰδοὺ ὁ λεγόμενος χλωὸς ἐρυθρὰ ὅλα, καὶ ἡ χροιὰ ἐναλλὰξ μέλαν, μίλαν ἄλλα τὸ ὕφος ὡς τὸ ἴδιον χρῶμα. Anonymus MS. de amoribus Lybiſtri & Rhodamnes ubi de equo:

Λαμπρὸν στιλπνοχαλινῶν μὴ λαμπρῶν μαργάρων,
Καὶ ὁ χλωὸς τὸ μὲν τοῦ χλωΐου βαμμένον.

Vide Χαλχάνα.

ΧΗΝΆΡΗ, *Anſer*. Anonymi Arithmetica practica MS. ὡς ἀνθρωπὸς μὲ ἔδωσεν σολδία ϛ', καὶ ἐστὶ μὲ τὰ ἀγοράσω ὀρτίκια γ. ὡς τὸ σολδὸν καὶ τὰ σολδία ὡς τὸ χλωάρι. Infrà: καὶ λέγω, δύο χλωάρια καὶ λ'. ὀρτίκια ὅσα πωλῶ λϐ'. κϐ. σολδία τὰ β. χλωάρια· καὶ ι'. σολδία τὰ λ'. ὀρτίκια, ὁ μὲν λϐ'. σολδία καὶ λϐ'. σολδία λήπτων σολδία ξϛ', ὡς τὰ ῥ'. καὶ ἀγόρασεν παρδίκια ξϛ'.

ΧΗΝΟΠΛΟΎΜΑΤΟΝ. Vide in Πτερόμ.

ΧΗΝΩ, Ægyptiis, *Atractylis*, apud Interpol. Dioſcor. c. 513.

ΧΗΡΑΙ, *Viduæ*, quæ ſervandæ viduitatis profeſſionem coram Epiſcopo emittebant, impoſita ab eo veſte viduali: de quibus agimus in Gloſſ. med. Lat. in V. *Vidua*. Palladius in Vita Chryſoſtomi pag. 47. μὴ τοῦτο φρενιτιᾷ τὸ τῶν χηρῶν τάγμα, ἐμπιεσοῦσι τὸ αὐτῶν τὰς ἐκ ὀρθῆς ἀναγραφομένης, παρίων ὑποσπᾶν ἀναλαβεῖν, ἀντιχορίσας βαλανάρι· καὶ πιεζόμενον ἐμαλίαν, ἢ θᾶττον χωρῆσαι εἰς δεύτερον γάμον, ἵνα μὴ ὑβρίζῃ ὁ νόμος τῆς κυρίας. Vide Clementem lib. 3. Conſtitut. Apoſtol. caput 1. 3. &c. à quo præterea.

Χηρεῖαι, *Viduarum ordo*, ſeu *gradus* appellatur eod. cap. 1. ἡ ἢ νεωτέρα καθιστάτω ἐς χηρείαν, &c. Et cap. 2. αἱ ἢ νεώτεραι χῆραι ἐς χηρείαν μὴ ἐκτασσέσθωσαν. Ita lib. 8. cap. 25. Clementina, Homil. 11. num. 36. καὶ προσβύτερος δώδεκα ὁρίσας, καὶ διακόνους δέξας, καὶ χηρικὰ συγκαλούμενος. Denique S. Ignatius ad Philipp. num. 15. ἀσπάζομαι τὸ σύστημα τῶν παρθένων, τὸ τάγμα τῶν χηρῶν. Sed & Viduæ ejuſmodi, Virgines appellabantur, ob continentiam. Idem S. Ignatius in Epiſt. ad Smyrnæos: ἀσπάζομαι τὰς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τὰς παρθένους τὰς λεγομένας χήρας. Niſi legendum ſit, καὶ τὰς λεγομένας, &c.

Χηρῶν, *Ædes viduarum*, ſeu viduis pauperibus receptandis ac alendis addictæ. Extat Gregorii Nazianzeni Epigramma εἰς τὸ μαρτύριον Ἡλίου, τὸ καλούμενον Χηρῶν, à Joachimo Zehnero primùm editum, ex quo docemur ejuſmodi ædes vulgò S. Eliæ dicatas, ob viduam Sidonienſem. En Epigramma:

Λυτὴ, ξεῖνε, Σαρεφθὰ ἡ Σιδονίας,
Οὗτος ἦν χήρας πύργος, ἣ φιλοξένους
Θεοῦ Προφήτου Ἠλίου ἐδέξατο,
Ἣ καὶ μικρὸν ἔλαιον ἐν τῇ καλάθῃ
Καὶ δρὰξ ἀλεύρου ὑδρίᾳ κεκρυμμένου
Τούτων ἀφενδὸς μισθὸν δεξαμένη τῷ ξένῳ
Πηλοῦ τρίφυσσαν οἶκον ὗρε τοῦ δόσιν.

Meminit iſtius ædis quæ Sidone extitit, S. Hieronymus in Epitaphio Paulæ matris, quam *Eliæ Turriculam* vocat. Quod vero Gregorius Χηρῶν

Χηροκομεῖον vocat Leo Imp. in Nov. 13.

Χηρεμὸς, *Viduitas*, χηρεία. Χηρικὸς, *Viduus*, χῆρος.

ΧΙΑΡΣΆΜΒΕΡ, in Lexico Græco-Arabico, ἡ κασία Μίλαμα, *Siliqua Ægyptia* quam vulgò *caſſiam* dicimus.

ΧΙΑΔΟΝΟΠΟΥΛΟΝ, *Parvula hirundo*, χελιδόνιον. Excerpta Jatrica MSS. Melanii Cocini: τὰ χελιδονόπουλα, αἰλόπουλα, &c.

ΧΙΛΙΆΣ, *Milliare*, *Mille paſſus*; Μίλιον. Chronicon Paſchale an. 16. Heraclii: κατέλαβε φρούριον ἢ Θερμιόπτα χαράκωμα ἀπὸ χιλιάδων τριάκοντα. Infrà: μετὰ πολὺ ἦλθον ἐχθροῦ ἀπὸ μιᾶς χιλιάδος ἱλαδίζων.

ΧΙΛΙΑΣΤΑΙ dicti hæretici, qui in priori reſurrectione mille nos annorum ſpatium iiſdem in vitæ inſtitutis, quibus nunc utimur eſſe confecturos ſentiebant, &c. Vide Epiphanium hæreſi 77. n. 26.

ΧΙΛΙΜΙΝΤΡΩΝΕΙΝ. Maximus Cythær. in ſynaxar. 11. Nov. in S. Mena: παρθένοι γὰρ χιλιμιντρῶντες μεγάλα ἐκ πυκνὰ ἴαμα, ἐκ ἰσχύων ἔξω αἱ πολλαὶ καὶ τὰ ἴδιοι, &c.

ΧΙΛΙΟΝΤΆΣ, *Millenarius numerus*, χίλιος. Andreas Hieroſol. de rat. inven. circuli ſolar. πρώτη τὰ κάτω ἓξ χιλιοπλάσια ἐκ ἑπταπλάσια ἓξ δεκὰ κτίσεως κόσμου. Occurrit mox iterum.

ΧΙΟΝΆΔΗΣ, *Legis doctor*, apud Perſas, ſeu Turcos. Georgius Chryſococcas in expoſit: MS. ſyntaxeos ſeu conſtructionis Perſarum: ἔλεγε τούτου ἕνεκεν, ὅτι χιονάδες τις ὁ Κῶλα τραφείς, &c. Infrà: Προσέταξε γὰρ βασιλεὺς τοὺς διδασκάλους σωφρονεῖν, ὁ δὲ ἀλόγῳ μᾶλλον ἢ περιδεῖ χιονάδι ἐοικώς. Neque alij ſunt χιονάδες, ab iis qui χιόνες dicuntur apud Gregorium Palamam Archiepiſcopum Theſſalonicenſem in Epiſt. MS. ad Theſſalonicenſes de ſua captivitate: παραλὰ πάντα μισθοσυλλόγους τοὺς χιόνας, ἀνθρώπους μηδὲν ἄλλο μελετῶντας, ἐκ ἀφ' ἧς Σαρακὰ διδαχθέντες βλασφημίαν καὶ ἀναισχυντίαν εἰς τὸν Κύριον ἐμῶν. Sequitur hanc Epiſtolam ejuſdem Gregorii πρὸς τοὺς αὐτοὺς χιόνας διάλεξις.

ΧΙΟΝΙ, *Nix*, χιών, in Corona pretioſa.

ΧΙΟΝΙΟΝ, *Columna marmorea*, apud Græcos continentis, apud Inſulanos verò Κολωνά. Ita Romanus Nicephorus in Grammat. MS.

ΧΙΟΥΚΑΣ, *Aquila*. Gloſſæ Græcobarb. ἀετὸς, αἰετὸς, ἀετὸς, ἢ χιόχας.

ΧΙΤΩΝ, *Tunica oculi*. Euſtath. ad Od. τ. ἡ ἢ σκιώδης καὶ χιτῶνά τινα περιβαλοῦσα τῷ ὀφθαλμῷ λέγει. Infrà: ὑπὸ περιβαλοῦς ὁ πρῶτος χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ΧΙΤΩΝΙΆ, *Veſtitus*. Anonymus de nævis corporis: ἰὼν ὡς τὸ ἀριστερὸν ὁ ἀνὴρ (τὸν γυναῖκα) ἀπρίσκοπον ποιεῖ ὑπὸ τὸ χιλιοστὸν, ἢ ἢ γυνὴ ὑπὸ τὸ ἑξηκοστόν.

ΧΙΦΩΝΑ, ὕλαμν δακτύλου, in Gloſſis Jatricis Græcobarb. MSS. *Oleum ex dactylis*.

ΧΙΧΙΈΝΤΕΡΑ, *Vernes*, σκώληκες. Apud Aëtium lib. 2. habetur caput, Περὶ τῶν ἐν γῇ ἑλίκων, τὰ καὶ λεγόμενα χιχίντερα.

ΧΙΩΜΑΤΑ. Vide Χωμάτα.

ΧΙΩΤΙΚΟΝ, *Vinum chium*, de quo Conſulendus Dioſcorides. Prochoptodromus contra Hegumenum ex Cod. MS.

Ἐκεῖνοι ἐστιζέτωσαν τὸ χιωτικὸν εἰς κέρας.

Infrà:

Ἐκεῖνοι πάλιν πινέτωσαν τὸ χιωτικὸν εἰς κέρας.

ΧΛΗΜΗΤΡΊΖΕΙΝ, pro Χαμιλίζειν, *Hinnire*: Anonymus de nuptiis Theſei lib. 6.

Ἐφίμαζε καὶ ξάγρου τὸν χύτλον χλημητρίζοντος
Ἐδῶ καὶ κεῖ τὰς πέδας τὰ χάμοσιλα γλὺ λαλίζει

Idem lib. 7.

Μὲ τὸ φύρλο ὁ θαυμοσὸν πάλλει χλημητρίζει.

Idem lib. 8.

Οὐδὲν ἐχλημητρίζασι τὰ ἄλογα, ὡς πρίσα.

Χλημητισμὸς. Idem ſcriptor lib. 6.

Εἰς φύρλο μέγα θαυμαστὸν, μαύρας τρίχας ἀραμὲ;
Χάρη ἀτάκτευσι ποτὲ ἐκ τὸ χλημητρισμὸν του.

Lib. 7.

Ἐγρίπνας ποδολακτισμὸν, χλημητρισμὸν μεγάλου

ΧΑΙΑΝΙΣΚΕΙΝ, pro Χλιαίνειν. Glossæ Græcobarb. ἀτμολύειν, αἰαζῆν, ἀξιατβρίζειν, ἢ χλιαίνειν.

ΧΑΙΑΡ, ἡ χλιαρὰ, τὸ μιαρώτερον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΙΑΡΟΨΥΧΙΟΝ, *Tepidarium*, in Glossis Gr. Lat.

ΧΑΙΔΑΙΝΕΣ, *Armilla*. Lexicon. MS. ex Schedis Combefisii: Βραχίλια, ἃ περὶ ἡμῶν χλιδῶνες καλοῦσι. Suidas legit Χλιδῶναι.

ΧΑΛΩΜΟΣ, Χλομὸς, *Pallidus*, χλωρὸς. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 4.

Ἀλλ' ἔνθα γίνεται χλομὴ κεμπάσιον ἡ φροντὶς τυ.

Idem lib. 7.

Τὸ χρῶμα τὸ ὁλόχλωμον τὰν τὰ τον Νὸὺ τιάρα.

Χλωμιάζειν, Χλωμαίνειν, *Pallescere*, χλωρίζειν. Idem Anonymus lib. 4.

Τίγαρι μόνον Ὠκεανὸς σὺν Ἴβιν χλωμιασμόν. Et lib. 7.

Κατά τι Φοῖβος χλωμίαινε πολλάκις ὡς ἡ Ἴλιος.

Χλωμάδα, Χλωμία, *Pallor*, χλωρίασις.

Λόχλωμος, pro ὁλόχλωμος. Idem Anonymus lib. 7.

Τὸν φόβον ἅδε λόχλωμον ἐκπέσει εμίαν μιρια.

ΧΑΩΡΑ. Arethas in Apocal. cap. 16. ὁ χλωρὸς ἵππος, ὀρθῶς εἰμβολεῖ· καὶ ὕπως ἡ χλόη ἡ ὑπὸ ἑαυτῶν καλυμβῶν χλωρά. Vide Gorræum.

ΧΑΩΡΟΚΟΥΚΙ, *Faba fresa*.

ΧΑΩΡΟΣΑΥΡΑ, *Lacerta*. Scholiastes Theocriti Id. 2. σαῦραν τὴν κοινῶς λιγομβίδα χλωροσαῦραν. Et Id. 7. ἡ ὁ σαῦρος, ἡ κοινῶς λιγομβὶς χλωροσαῦρα. Demetrius Constantinopolit. lib. 2. Hieracosophii cap. 54. χλωροσαύρας ζώσας, ὅτες μύσρες, ἡ σαβάδιν, ἡ πονηρὰς, ἡ πιλαργὸν, ἡ σφυρίνα δύσας αὐτῷ δίχ πρίων ἡμερῶν.

ΧΑΩΤΟΡΙΠΑ, Ægyptiis, *Blitum*, apud Interpol. Dioscor. cap. 331.

ΧΝΑΡΟΝ, Χναρὸν, Χνάρι, *Planta pedis*, *Vestigium*, ἰχνάειον, ἰχνίον. Glossæ Græcobarb. ἀπροβαμάτιζε, ἐπ' ἄκρις τοῖς βάμασιν ἴχνασι, ὡς τὰ ἀπρίχναρά συ σάτα, ἢ ὡς τὰ ἄκρα των ἰχνίων συ, ἤγουν χναρίων συ σάτα. Anonymus de locis Sanctis n. 5. ἔνθα ὁ τόπος ἡ ἁγία Πλαγίας, ἡ λέγουσι ὁ τόπος Νὸὺ ἡ τοῦχον ἐμεῖν χνάειον ἀνθρώπου. Agapius in Geoponico cap. 217. κάψαι τὰ χλωρὰ φυλλία ἢ καρυδίων, ἡ χνάει Νὸὺ παλιοπάπυζο, &c.

Παλιόχναρα, *Vetus solea*. Agapius ibidem: τότε βάλε Νὸὺ τὴν σάκτλαν Νὸὺ ἢ ἄνωθεν καρυδόπτζεφλα, καὶ παλιόχναρα, καὶ ἰδῇ.

Χνόπουδα, *Pedis vestigia*, ἴχνη ἢ ποδῶν.

ΧΝΟΤΟΣ, *Putor*, *Fætor*; Δυσοσμία. Prochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Τὴν ὅταν φαρδίχνοτον, τὴν ἀκροσαχνοσμόρλιν.

Χνοῦζειν, Χνοτᾶν, *Fœtere*, *Putere*, Υπόζειν, Δυσωδᾶν.

ΧΝΟΤΔΑΙΝ, pro Χνῦς. Glossæ Græcobarb. ὁ χνῦς, καὶ τὸ λιπλότατον ἢ ἀνθράκων, τὸ κνῆδιν, ἡ τὸ ὑφλότατον ἢ καρβώνων.

ΧΟΒΟΛΗ, *Mortarium*. Nicolaus Myrepsus ex Cod. MS. sect. 9. cap. 48. καὶ τσωμάσας μὲ ζύμης ἀσφαλῶς, χῶσον ὡς χοβόλιν, ὅτι τεφρωθῇ ὁ κάλαμος. Ubi Fuchsius: *Probeque eum fermento obturatum, sensim assato, donec calamus in cinerem redigatur.* Aliis verbis utitur cap. 47. καὶ τσωμάσας καλῶς μὲ ζύμης ὁλόκληρον, ὄχωσον ἐν θυΐᾳ, ἕως ἂν τεφρωθῇ τὸ καλάμιν. Et cap. 46. καὶ ὀχώσας ἐν θερμοπυδίᾳ, &c.

ΧΟΙΡΕΜΠΟΡΟΙ, *Suarii*, in Basilicis, ad Tit. *de Suariis*, Cod. lib. 11.

ΧΟΙΡΝΟΣ, *Porcinus*, χοιρικὸς. Χοιρὶν, χοιρόπαστον, *Caro suilla salita*.

ΧΟΙΡΟΒΟΤΑΝΟΝ, *Portulaca*, Ἀνδράχνη, in Lexico Jatrico MS. Nicomedis, & in Grammatica MS. Psselli.

ΧΟΙΡΟΓΡΥΛΛΙΟΣ, ἤγουν ἰχθὺς χοιρώδης, *Erinaceus*, in Gloss. Gr. Lat. Anastasius Monachus de Patribus Sinaitis MS. ἡ ἀρχοῦς οἱ χοιρογρύλλιοι, ἡ ἐσθίουσι ἡ ἀμμον αὐτά (κοδιμβύτα.) Infrà: χοιρογρύλλια. Joannes Episcopus Carpathi MS. ἐλθὼν ἦ τις ὀψὲ ὁ γεννῶν αὐτῷ ἀδελφὸς ὅτι τὰ χοιρογρύλλια ὠφέλησαν ἢ κῆπον, &c. Vide Gloss. med. Lat. in *Cirogrillus*.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ, *Suile*. Basilius de exercit. Grammat. & Moschopulus: συφιὸς, τὸ χοιρομάνδριον. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 5. ἀλλ' ὡς ἂν συφιὸν οἱ συφορβοὶ τὰς σῦς ἀπαξαπάσας ἀσυλλόγιστον ὡς ἔνα σαθμὸν, &c. Ubi Codex Græcobarb. ὡς χοιρομάνδριον.

ΧΟΙΡΟΜΕΡΙ, *Perna*, *Petaso*. Vide Χοιρομέρι.

ΧΟΛΑΝ, *Stibium*. Eustathius Il. θ. ἄτε καὶ τὸ στίμμι ὁ δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ τοῖς παλαιοῖς, καὶ αὐτῷ τοῖς ἀρχαίοις ἡ χολάν, ὃν κόχλον ἡ γοητικὴ γλῶσσα φιλᾷ καλεῖν.

ΧΟΛΕΔΡΑ. Philon in Belopœecis MSS. φραξας ἢ φοινίκας σανίσι, καὶ σιδηραῖς λαπίσι, ἡ μολίβδοις, καὶ χολέδρας ἄνωθεν καθεστώσαις, καὶ τὰς στεγοβόλους ἡ τὰς ὀξυβελεῖς ὑπερείσας. Vide mox, Χόλερα.

ΧΟΛΕΡΑ. Apollodotus in Poliorceticis MSS. ubi de scalis: ἡ πριμάδων κάμαξ μακρὰς, μύωπι ἀκκολαμμένῳ μὲ ἡμιπελίν, χολίφας τὸ σχῆμα ἔμπαν, ποδῶν μὰ ἑλατῖνον λέ.

ΧΟΛΙΑΖΕΣΘΑΙ, *Irasci*, ὀργίζεσθαι, in Corona pretiosa.

ΧΟΛΟΒΑΦΟΣ, Χολοβαφὴς, *Fulvus color*, qui *bilis* colorem refert. ξανθίζοντες, *Bilioſi* dicuntur Medicis. Hesychius: χολόβαφα, τὰ χρυσῷ ἡμφιεσμένα βεβαμμένα. Rursum: χολοβάφιον τοῦτο λέγεται ἅμα μὴ ὅτι τὸ φαιὸν βαφίδι χολῇ βαπτόμενον, ἅμα ἢ τὸ χρυσῷ ἡμφιεσμένον βεβαμμένον. Constantinus Manasses pag. 97.

Καὶ χρῶμα χολοβάφιον βάμμασι πορφύρου.

Nicetas in Manuele lib. 6. num. 5. Θεσσαλονίκης ἢ ταβράς ἐστιν ἔχει σχολάζει ἐπὶ τῷ Θυμιανῷ Βατατζῆς, τὸν χρυσὸν χολοβάφιον, &c. Liber Chymicus MS. χολοβαφὴς κατέπιτρος ὁ χρυσίζων Νὸὺ ἢ λεγομένης πανὸς χρυσαλεφῆς. Vide responsionem Salmasij ad Cloppenburgium pag. 18.

ΧΟΛΟΚΟΚΚΑ, *Lathyridis grana bilem expurgandi vim habentia*. Glossæ Jatricæ Nicomedis MSS. Λαθυρίδες, χολόκοκκα. Lexic. MS. ex Cod. Reg. 1843. πρίτσες, τὰ χολόκοκκα. Alii: *Ricini grana*, quæ eadem virtute pollent, interpretantur. Lexicon Neophyti: κίκις ἡ κρότωνες, τὰ χολόκοκκα, ἐξ ὧν ἔλαιον τὸ κίκινον. Glossæ aliæ Jatricæ ex Cod. Reg. 190. κροτῶνες, τὰ... χολόκοκκα, ὅπου εἶπα ὅμοια τζημοῦ γίνον. Alibi: κίκι, ἡ χολοκοκκία. Vita MS. S. Theodosij Syceotæ Episcopi Anastasiopoleos: ἐκβαλοῦσα ἐκ τῆς ὑγειρίδος αὐτῆς ὡς χολόκοκκα τρία, ἅπερ αὐτὴ, ἃ τοῖς δύσιν φαγεῖν, ἀνέστη τοῦτο ἡ γλῶσσα ὑγιής. Ubi Interpres Zinus: *è manu sua tria illi colocecca dedit. Grana mali punici* hic intelligi perperam putant viri docti. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Καὶ καλαπάνω πάλοτι χολόκοκκα πικράς.

Infrà:

Ἐκάνοι τα γλυκυδεμάλα μὲ ἢ δὸο καρύαν,
Ἡμεῖς ἦ χολόκοκκα καθ' ὥραν μὲ μόδι.

Historia MS. Belisarii:

Καὶ πάλιν κάποι δρχοῦς ὀπὲ ἢ ἰφθονοῦσι,
Βάλλων δίπλᾶν ζιζάνια ἐς ὅτα βασιλέως,
Πίρνων χολόκοκκα πικρὰ πλέρις φαρμακωμένα.

Rursum:

Καὶ τὰ πικρὰ χολόκοκκα τὰ δίδης καθ' ἡμέραν.

Vide in Κίκις.

Χολεσταία, eâdem notione, apud Myrepsum de Unguentis cap. 95. ubi perperam Fuchsius κολασίαν significari putat.

ΧΟΛΟΜΑΝΙΖΕΙΝ, Χολομανῶν, *Succensere, Ægrè ferre*, Νεμεσᾶν, Ἀγανακτεῖν, Δυσχεραίνειν.

ΧΟΛΟΠΟΙΟΝ, *Abrotonum*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 434.

ΧΟΜΟΚΗΛΑΔΙ, *Cassita*, *Alauda*, Κορυδαλός.

ΧΟΝΔΡΙΛΛΑ, Herbæ species, de qua Petr. Belon. lib. 1. observ. cap. 31.

ΧΟΝΔΡΟΒΟΛΙΑΣ, *Pavimentum*, ἔδαφος, in Gloss. Lat. Gr.

ΧΟΝΔΡΟΣ. Vide in Χονδρὸς.

ΧΟΝΤΡΟΣ, Χοντρίτης, *Stupidus, ineptus, rudis*, ἰδιώτης, ἀπαίδευτος, ἀνάρμοστος. Nicetas Stethatus in præfat. in sacras laudes: ταῦτα καὶ ἡμεῖς ὡς πάνυ μαθηλεύθιλοι, ἢ τὸ ὑλῶδες, καὶ βαθὺ, καὶ πλατὺ δ' αὐτῆ ὕφος αὐδότες δῆθ' ἢ ἀρμάτων καὶ ἢ παρόδου λόγω ἢ πάσῃ χοντρῶν καὶ ἀμύστων διαφθόμβῳ, &c.

Præsertim verò pro *crassus* sumitur. Phranzes lib. 3. cap. 9. Ὑάκινθος——μὴ ξύλων χοντρῶν καθικνεῖται. Joannes Iatrosophista MS. 36. ὕπαρον πανὶ χοντρὸν παχὺ, ἢ βρίχε τὸ ὡς τ' ἐξῆς, &c. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Κολόναις ἴσαν εὐθυρὶς, στελλὰ χοντρὶς μεγάλαις.

Et lib. 11.

Εἶχε βραχόνες ὤμορφες, χοντρὶς ἢ ἁπλομένες.

Anonymus de locis Hierosol. num. 1. κίονες χοντροὶ, *crassa columna*.

Χοιρυτζικὸς, *Subrusticus, subagrestis*, ὑπάγριος. Χοντρὰ, χοντρικὰ, *ineptè, incompositè*, ἀρρύθμως, ἀναρμόστως.

Χοντρύνειν, *Crassitudinem accipere*, παχύνεσθαι.

Χοντροσύνη, *Ruditas, rusticitas, crassitudo*, ἀμαθία, ἀγροικία, παχύτης.

Χοντὲς, pro χοντρὸς. Physiologus de natura animalium, MS. λαμβάνει εὐθυρὶν χοντὲν, ἄνοιξε τὸ ὡς πλοῦ μάτιν.

Χοντρικὸς. Georg. Contares lib. 9. hist. Athen. ἔτρωγεν ἀκομὶ ἢ χοντρικὰ φαγητὰ, ὡς ἂν τὰ μιλῶ ἦταν τοῦ ἰνγλιτελοῦ χώρας ἢ Αθηναίων ἐγγυμόθρ.

Χονδρὸς, idem quod χοντρὸς, *Crassus*. Nicetas in Isacio lib. 1. num. 8. μὴ φορῶν ἐκ τοῦ ἥρος ἅρματι, πανὶν ἢ χονδρὸν ὑφάσιον ἶχεν διπλᾶς τό. Myrepsus sect. 17. cap. 49. ex Cod. MS. δύσας ἀσφαλῶς χονδρῷ ἱδωνίῳ, &c. Anonymus de Oxymelite: ἢ τὸ ἐκπαιρόμενον ὡς τὸ παχὺν χονδρὸν ἓν αὐτό. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Θέλας ὁ μίγας ἢ χονδρὸς, ὁμίλαζε γιγάντα.

Joannes Cananus de bello Constantinopolit. ἢ λοῦ ἢ πᾶσα στρατὰ καὶ ἐχορωδάτα ἀπὸ ξύλων μεγίστων, ἢ χονδρῶν σανίδων.

Χονδρόγιλος. Ptochoprodromus MS.

Ἐκεῖνοι τὸ ἀφραλίδιτον ἀπὸ μὲ τὸ εὐκάμιλον,
Ἡμᾶς ἢ ἡ χονδρόγιλος ἢ σκιλοκυλισμένος.

ΧΟΝΙ, ita vocant Græci recentiores (rectius fortè, χοάν,) locum excavatum sub altari, aquæ quâ in missa Sacerdos abluitur, omnique alii post expurgata vasa sacra cluviei recipiendæ dispositum, quem Θαλασσίδιον ἢ ἁγίας τραπέζης vocat alicubi Euchologium. Ita Goarus. Vide Θάλασσα.

ΧΟΝΙΚΙΣ, *Madidum Rose*. Vide in Ῥοδί.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ, *Ratio*, ex Italico *Conto*, seu potius *contezzo* vel *cuntezza*, Gallis *compteresu*. Hieremias Patr. Constantinopolit. apud Crusium lib. 4. Turcogr. Epist. 7. καὶ ἤκουσε ἢ τὸ χοντζίτιον ἢ δύο ἀμπιλίων, ἅτινα ἠγόρασεν αὐτός. Infrà: ὅθεν ἀποφανόμεθα, παρακαλοῦντες αὐτὴν, δῦναι τὸ χοντζίτιον ἀπὸ τοῦ πρὸς αὐτόν. Smaragda in Epist. apud eundem Crusium: ὅπερ ἐδώλωσα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρέος στρατιώτου μὲ χοντζίτιον ἢ τότε καλόν.

ΧΟΝΤΖΙΑΣ, *Præceptor*, Turcis. Hist. Politica: πλὴν ὁ θυγατέρα αὐτοῦ ὡς ἴλαβεν, ἀλλ' ἔδωκεν πρὸς ἢ χοντζίαν αὐτοῦ.

ΧΟΡΑ, ἡ σχισὴ ἡ κατὰ μέσον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. apud Matth. Silvaticum, *Cora, est species yperican*.

ΧΟΡΑΣΕΝ, τὸ μάνα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΡΑΥΛΗΣ, *Quivis tibicen*. Martyrium MS. S. Philemonis: πλὴν τίχνλω αὐλητὴς, ὃς δῆθ' ταύτλω ἐκαλᾶτο μοῦ τοῖς ἐπιχωρίοις χοραύλης. Vide Balsamon ad Concil. Constantinopol. can. 4.

ΧΟΡΑΦΗ, *Ager, Campus*, χωράφιον.

ΧΟΡΔΑΙ, instrumenta musica, quibus in bellis utebantur Græci. Scylitzes in Theophilo. pag. 524. διὸ τυπὸς ὑποτιθεμένης, καθοφίσαθ τὺς Σαρακηνὺς ὁ Θεόφιλθ, τοῦ στρατιώτας ἰσκιλλοτάμβυθ κροτεῖν τε καὶ ἀλαλαγμοῦς χρῆσθαι, κινύρας τε ἢ χορδὰς, καὶ σαλπίγγων φωνὰς, ὡς τάχα βοηθείας ἐτέρας προσγινομένης αὐτοῖς. Vide Conjecturam Goari ad hunc locum.

ΧΟΡΔΟΚΟΙΛΟΝ, edulii species. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. Reg.

Νὰ τὸ παιδίν μου ἀγόρασα χορδόκοιλα δυκάτου.

Infrà:

Ἀφ' οὗ ἢ φθάνει τὸ τυρὸν, καὶ τὰ χορδοκοιλίζια,

Rursum:

Εὐθὺς ἂν βράσω τὸ θερμὸν, λίγον πρὸς τὸ παιδίν τοῦ
Καὶ τὰ παιδιά μου σάρωμαν ὡς τὸ χορδοκοιλίτζιον,
Καὶ φέρω με ἢ βλαχικὸν τυρὸν σαμβαρίσιον.

Χορδοκοιλίστρα, *ejusmodi edulii venditrix*. Idem Ptochoprodromus:

Τῇ μαυλάρᾳ τοῦ γιοῦ ἠξάμιλλα κελεύσαν,
Κυρὰ, Κυρὰ μαστέισσα, Κυρὰ χορδοκοιλίστρα, &c.

ΧΟΡΕΥΓΕΙΝ, *Tripudiare, saltare*, χορεύειν. Fabulæ Æsopi Græcobarb. ὡς μίαν μαζωξιν ἢ ἀλόγων ζώων, ἐχόρτων ἡ μαμῦ. Ubi Cod. Gr. ὠχόρτασε.

ΧΟΡΗΣ, pro χορὸς, apud Anonymum de nuptiis Thesei.

ΧΟΡΙΑ, seorsim. Stephanus Sachleces, in Nartat. MSS.

Ἐκάτζαν χορία ὡς τοῦ βαλλοῦ οἱ ντοπελὶς οἱ κλώστρες,
Καὶ χορία ἐκάτζασι ἄλλες οἱ τριβαρίστρες.

ΧΟΡΙΓΗ, Vox incertæ notionis Fuschsio apud Nicol. Myrepsum sect. 9. cap. 86. quæ abest à MS Regio.

ΧΟΡΙΟΝ, totam matricis compositionem vocat Moschion de Morbis mulierum cap. 6. nominis rationem defectibit cap. 57.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ. Apomasar in Mysteriis: μεγαλῶν ἢ κακῶν ἢ μὲ, ἰχνίλον χορμάτια ἢ αὐξησίας. Vide Κερμάτιον.

ΧΟΡΜΠΕΡΑΪΤ, καὶ Λυπαζὲ, τὸ μίλεχρι, in Lexico MS. Reg. Cod. 1845.

ΧΟΡΟΔΑΝΟΝ, *Spondylium*, apud Interpolat. Dioscorid. c. 495.

ΧΟΡΟΣ, *Chorus*. Suidas: χορὸς ἔστι τὸ σχῆμα ἢ ἱδρύσεως διαφόρως ἢ οἱ χορὶ ἐκ δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου ἢ υἱῷ ἢ μεγάλου Κωνσταντίνου καὶ Φλαβίου ἐπισκόπου ἐφευρέσθαι, δεχῆ τὴν ἀνθρώπινον φάλαγγα φέρουσι ; δεύτερ ἐν δυσὶ χοροῖς πρώτου ἀριθμοῦ εἰς πάντε πρῶτοι ἢ ἀκουμένης τὰ πέρατα. Quæ quidem hausit à Theodorito lib. 2. Hist. Eccl. cap. 24.

Dividebantur porrò χοροὶ in δεξιὸν, dextrum, & ἀριστερὸν, sinistrum. Triodium in Sabbato sancto: ἄρχῃ αὖθις μὲ μίλους ὁ δεξιὸς, ἄγιον ὁ πρῶτος χορὸς. In quo quidem dextro ac primo choro consistit Sacerdos qui sacræ Liturgiæ præest. Philotheus Patr. Constantinopolit. pag. 9. ἢ ἀφὺ κανόνων ψάλλομένων, ὁ μὲν ἱερεὺς

τερὸς ἐξέρχεσθαι, καὶ ἵστασθαι ἐν τῷ δεξιῷ χόρῳ ἀπὸ τῆ σωλέα τόπου. Typicum S.Sabæ cap.5. βαλὼν μετάνοιαν ἀσπάζεται τὰ ἅγια θυρῶν, καὶ ἀπὸ τῆς χορείας, ἀπὸ σωλέας, ἀπέρχεται ἐν τῷ στασιδίῳ αὐτῆ.

Χοροστασίαι, sedes in choro: Ordo officiorum Ecclesiæ ex Cod.Reg.MS. οἱ δύο δομέστικοι τῆ πρώτης καὶ δευτέρας χοροστασίας.

Χορὸς ἀφροδισίας, ἄχορος, *Acorus*, *Veneria*, apud Interpol. Dioscor. c.1.

ΧΌΡΤΑ, Χορταρι, *Herba*, χόρτος, βοτάνη. Maximus Cythær. in Synaxario 10. Febr. τὸ ἓν σπέρματος ἦτον ἵνα δίμετρι χόρτα σπερμένον μὲ πέτρας. Anonymus de nuptiis Theseï lib.4.

Ὑπόστρωμα τὸ γύρωθεν ἁπάνω εἶναι χορτάρια.

Χορταράκι, *Herbula*, βοτάνιον. Idem Anonymus:

Εἰς χορταράκια τρυφερὰ, ὡς δύνεται ἀπαλά.

Χορταρόπυλον, eâdem notione. Idem Anonymus lib.4.

Ἁπάνω χορταρόπυλα, καὶ δύνεται ἀπαλά.

ΧΟΡΤΑΊΝΕΙΝ, Χορτάνειν, Χορτίνειν, *Implere*, *Saturare*, pro Χορτάζειν. Glossæ Græcobarb. πληρῶσαι, τὰ γεμίζω τὰ γεμώνω, τὰ χορτίνω, τὰ χορτάνω. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod.MS.

Ἐγὼ ἓν πρίχω τὸ νερὸ, καὶ σκίβω καὶ χορτίνω.

Rursum:

Ἐκεῖνοι χορτίνουσιν τὰ σφῶτα τῆ ἰχθύων.

Historia Apollonij Tyrij:

Ἡ Ἀρχιτράπεζα χαίρει, γιατὶ τῆ ἀνεμῶσι,

Στίκα καὶ καμαρώνουν, καὶ δὲν ἐχορτίνει.

Fabulæ Æsopi Barbarogr. καὶ τὸ ἀηδόνι λέγει πρὸς τὸ γεράκι, Μὴμι φάγις, ὅτι ἐμὲ πολλὰ μικρὸν; καὶ δὲν σὲ θέλω χορτάσει πλὼ καλόν.

Χόρταλος, *Plenus*, *repletus*. Maximus Cythær. 3. Julij: ἤγιν χόρταλος ἀπὸ τὰ μαθήματα, &c.

ΧΟΡΤΙΝΟΣ, Χάρτης, Græcis dicitur *Charta ex lino vel cannabe confecta*, ad discrimen ξυλοχαρτίου, seu chartæ ex *papyro* confectæ, de qua in hac voce egimus, tametsi χόρτινον utramque hodie vocent, ad discrimen duntaxat pergamenæ. Euchologium Goari pag. 832. in Ordine & officio Dedicationis Templi, ubi de his quæ parantur ad hanc ceremoniam: τάπητα, ἅγνα ἐνδύματα, καὶ φροντιφάλαρα, χάρτινα χορτίνα, ἃ καὶ στρώσουσι ἀφὸς τὸ πάχος τῆ ὑπερῴου κιόνων τῆ τραπέζης.

ΧΟΡΤΟΒΟΛΟΝ, *Fenilium*, in Gloss. Gr. Lat. Χορτοβολὼν, apud Cedrenum an.1. Juliani.

ΧΟΡΤΟΚΟΠΙΟΝ, *Fenile*, *Feniscecinum*, in Glossis Gr. Lat. in aliis *Pratum* exponitur.

ΧΟΡΤΟΚΟΡΩΝΗ, Herba cujus mentio est apud Pseudodioscoridem MS. lib. de Pharmacis simplicib. sect.1. cap.35. φύλλα τῆ βοτάνης τῆ λεγομένης χορτοκόρης.

ΧΟΡΤΟΠΑΙΝΘΟΝ, *Cespes*, in Glossis Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. *Cespes*, χοιροπλυθὼ; χορτοβολὼ, πλῶθος.

ΧΟΡΧΟΡΟΣ, *Anagallis*, apud Interpol. Dioscor. cap.397.

ΧΟΣΒΑΙΤΗΣ, in Lexico MS. Cyrilli, & in Cod. Reg. 1708. exponitur βισιαρίτης. Vide in hac postrema voce.

ΧΟΣΙΆΡΙΟΙ, Glossæ Basilic. Ἴσαυροι, ἅρπαγες, οἱ φονεῖς, καὶ οἱ χοσιάριοι. In alio Cod. legitur χοσάριοι, ut monet Carolus Labbeus. Harmenopulus lib.1.tit. 4. §.9. ἡ διάταξις βάλλῃ τοὺς λῃστὰς, καὶ τοὺς Ἴσαυρους, ἅρπαγας, φονεῖς, (καὶ ὡς χοσιαρίους φασὶ,) καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν αὐτῇ ἁπλῶς ἡμέρᾳ τῆ Πάσχα ἐξαίρεσθαι, καὶ βασανίσει ὑποβάλλεσθαι. Sed unde inclusa hauserit Meursius, non planè video, cum absint ab editione Gothofredi, & à lib.7. Basilic. tit.17. c.25. & Synopsi, unde sua hausit Harmenopulus. Sic porro dictos putat idem Meursius *effossores parietum*, à χόσσω, *effossio*, & χόσσω; *parietem facere*. Sed cùm proximè homicidis jungantur, in animum ferè induxerint eosdem hic intelligi, quos *Assassinos* appellamus, ab *Assassinis* populis Phœniciæ, de quorum fiducia & temeritate in quibusvis occidendis, apud Rerum Hierosolymitanarum scriptores crebra est mentio, & quos χασισίους, Persica seu Saracenica lingua vocant Anna Comnena lib.6. Alexiad. pag.178.& Nicetas in Isaacio lib.1. num.6. & in Alexio lib.3. num. 6. & χασισίους, Phocas in Descript. T. S. cap. 3. ita ut legendum sit χασιάσιοι. Vide Notas nostras ad Alexiadem pag.325. & Gloss. med. Lat. in *Assassini*.

ΧΟΤΖΑ̃Σ, *Tripes*. Joannes Diaconus ad Ἀσπίδα Hesiodi: ἔστι ἓν τρίπους κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νῦν βαρβάρους λέγομεν χοτζᾶς.

ΧΟΤΡΌΣ. Vide in Χοντρός.

ΧΟΥΤΖΊΟΝ. Mauricius lib.10 Strateg. cap. 1. ἃ ἓν καὶ οἶκοι ἀσὶν ἐν αὐτῇ ἐπιδύσει πρὸς τὸ καῦσαι, δῆθεν πυρφόρων σαγιττῶν σώμαχον, δῆθεν πολλῶν τόπων, ἀνέμια μάλιστα σφοδρῶ κινουμένου πέμπειν, καὶ δῆθεν τῆ λεγομένων χυτρίων ἀπὸ πετροβόλων, ἃ αὐτῶν προσπιπτόντων, καὶ τῆ σκάλας, ὅταν κλιμάξιν, ἃ ἐπιδίχεται ὁ τόπος ἐπιβαίνειν, ἐν ὅσῳ ἀπὸ πλὼ τῆ πυρὸς ἐσοχλοῦν κατάσχωσιν. Vox videtur formata ex Latino *Excussio*: Germani *Churs* dicunt, ut autor est Schefferus.

ΧΟΥΤΑΙΆΡΙ, Κυτάλι, *Cochlear*, *Cochleare*, κοχλιάριον. Gallis, *Cueillere*. Joannes Jatrosophista MS. cap.192. πρὸς χυλίσρας μίλι, καὶ βυτύρι ὀλίγας ἀπὸ καὶ κηρὶν τρίων τορτσίων, &c. Theophanes Hieromonachus in Epist. ad Theodos. Zygomalam lib. 4. Turcogr. Epist.47. δῆθε μικρὰ ἓν εὐθυμίσει σῶλλι σου χυλιάρα τριανδᾶ. Agapius Cretensis in Geoponico cap. 63. τὸ ἓν ὄξος φύλαττε ἀκριβὰ, καὶ πίνε πᾶσαν ταχύμιλιν ὀλίγον ἀπὸ ἵνα χυλιάρι. Adde cap.164. 206.

Κυχιάρι, eâdem notione, in Corona pretiosa, ex Italico, *Cucciaro*. Constantinus Afecretis MS. καὶ σέρβιρε τὸ ἴλαιον μὲ σῆς σαλάμας, ἃ μὲ κυχιάριν, καὶ θὲς ἀς βυκίον ὑάλινον.

ΧΟΥΜΆ, *Serum lactis*, ὀρρὸς γαλακτὼ, fortè pro χυμός. Agapius Cretensis in Geoponico cap.65. ὅταν ὖν ἔχῃ τὸ γάλα πολὺ χυμᾶν, ἀναι ἀβλαβές. Suprà: τὸ γαλακτὸς τρεῖς ὑποστάσεις· ἃ πρώτη τῆ ὑδατὼ, ἤγουν ὁ χυμᾶς, ὅπου ἔναι νερόν. Et cap.184. ὅπου ἔχῃ τὸ ὀρὸν, ἤγουν τὸ χυμᾶν, ἃ τὸ τζύρον τῆ γαλακτὼ.

ΧΟΥΜΠΆΤΟΥ μπαρὶ, τὸ ἄγριον μόλοχον, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΟΎΜΕΛΙ, τὸ ἄμωμον, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg.190. & 1843. Alibi κυμέμαι, & κυμίς scribitur. *Amomum*. Zonaras ad Canon. Apost. 3. σημέρα ἓν δεῖ πᾶν τὸ ἄνθ οἶνο μεθύειν ὑμπορῶν, οἷα ἔσον ἃ ἐπιδυσύνειν ἄνθρωποι, ὡς ὁ λεγομένη χυμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκληζοῦσι. Vide observata à Guillelmo Beveregio.

ΧΟΥΝΗΝ. Anonymus Medicus Græcobarb. ex Cod. Reg.945. ἐπίδεσ αὐτὰ ἐς τὰ κάρβουτα, καὶ ἐς κάιστα, ἐπίβις ἐπάνω αὐτῆ χυτλὶ κυπὸν, ὅστι ἐμπείλει ὁ καπνὸς τούτων ἐς τὸ χυτλὶ, καὶ κάλαπα τῆ καπνὸν, καὶ ὑγιαίνεις.

ΧΟΧΛΆΖΕΙΝ. *Ebullire*, *Fervere*. Glossæ Græcobarb. ἀναβιβρασμῶν, ἀνακαιτημένη, ἀνακαλαμένη, χοχλασμένη. Alibi: ἀνέζειστον, ἀνέβραζεν, ἐχόχλαζεν. Chronicon Paschale p.225 edit.Reg. ἀνακαίχλασαν τὰ ὕδατα, ὅσπερ κεκερασμένον ὕδωρ.

Χοχλάσις, *Bulla quæ ex aqua bullientis motu conficitur*. Eædem Glossæ: μίλαρα καὶ πομφόλυγες, μαῦρις καὶ χοχλάσις, ὅπου τὰ σκώνουσιν ἀπάνω φλοιοτίδες.

ΧΟΧΛΊΟΣ, *Limax*, Κοχλὶς, in Corona pretiosa.

ΧΟΧΛΟΣ. Glossæ Botanicæ MSS. Colbert. φαλακὸς πεπωμβρῶ, ὁ λεγόμβρῶ χόχλῶ. Sed leg. χαλκὸς, *Æs ustum.*

ΧΡΑΒΟΤΡΙΟΣ. Vide in Ἀγριομάνυβιν, & in Βυβλίνη.

ΧΡΑΔΙΟΝ, *Color*, χρῶμα. Glossæ Græcobarb. χρωμάτων κρίσις, χρῖσμα ἢ χραδίων. Alibi: τὰ χρώματα, χραδία. Historia Apollonij Tyrij:

Καινὰ μυημόρα καίμενοι ὅμορφα στολισμβύ,
Μὴ χραδία ἐμὲ μὲλαμα ἔτοιν χρυβμβία.

ΧΡΑΣΘΑΙ, pro χρῆσθαι, & cum accusativo, non semel usurpat Moschion de morbis mulierum.

ΧΡΕΙΑΙ, *Latrina.* Glossæ Gr. Lat. χρέαι, ἐν αἷς διατρίβμβρ. Hesychius: Θακνίον, καθέδρα ἐπὶ τὰς χρείας. Joann. Moschus in Limon. cap. 43. καὶ ὕστερον αὐτὸν τλὺ μβὺ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν χρεῶν, Epiphanius hær. 68. num. 5. ἀσυλῶν ὁ Ἄρειος ἀπὸ Θάλειαν πρὸς τὰς ἀπῦ χρέας. S. Athanasius in Epist. ad Serapionem de eodem Ario: ἀσυλῶν ἀπὸ Θάλειας, ὡς ὅβῦ χρέων ἢ γαστρός. Et Mellitus in brevi temporum expositione MS. ex Bibl. Colbert. de ipso Ario: *divertens per forum Constantini ad necessariam causam, viscera ejus repente simul cum vita effusa sunt*, & Gilbertus Episcopus Londinensis in cantica cantic. de eodem Ario: *& ex necessitate ad publica purgatoria pervenisset*, &c. Vita S. Basilii, falsò, Amphilochio adscripta cap. 12. καὶ λέγῃ αὐτῷ, Κύριξον τλὺ Θύρων· ὁ δὲ ἔφη, Μὴ, ἄγιε Θεῦ, μὴ κιλίσεις ἀσυλῶν, ὅτι χρέα ὄβῖ ἢ εἶναι. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ propter Christum Sali: ὀπίσω καθαροπόλις τλὺ σαμαλικλὺ χρέων ποιόμβρῶ. In statutis Mediolanensibus part. 2. caput 268. inscribitur, *de necessariis in æstate non spatiandis*, id est non exportandis. Alia vide in Gloss. med. Lat. in U. *Necessaria.*

ΧΡΕΙΑΖΕΣΘΑΙ. Vide in Χρία.

ΧΡΕΙΑΚΟΣ, *Qui usui est*, *Minister.* Arrianus in Periplo maris Erythræi: ἀς αὐτλὺ ὠφέλεια τὰ πλόϊα κυβιρνήτας καὶ χρειακὸς ἅρμβρ χρόμβροις τοῖς κῦ σωμβθηναι ἐμ ἐπιλαμβρίαν ἴχειν, ἐμπάρεις τι ὕστι ἢ τοιόταν καὶ ἀ φωῖς αὐτῆς. Vide Χρία.

ΧΡΕΙΑΣΙΔΙ, *Utensile*, *Supellex.* Synaxarium Maximi Cythær. 27. Nov. ἢ τα σῦ δίδω ἐπιτίμιον, ὦ τέκνον, μλὺ μα δώσις τὸ χρειασίδι. Francisc. Richardus in clypeo fidei part. pag. 340. καθὼς ἡ φάλη χρήζα ὅβῆ τὰ παρίφα τὰ μολισμβμα πανὶ, ἐμ ἄλλα ἄπαρα χρειασίδια, &c.

ΚΡΕΪΟΣ, *Debitum*, χρῦ. Χρεωμβῶ, *Debitor*, ὀφαλέτης, χρυοφαλέτης. Χρεώνβῦμι, *Debere*, *alienum as habere*, ὀφαλεῖν.

Χρεάρις, *Indigus*, *Pauper.* Historia MS. Belisarij:

Νάχα τὸ φῶς μα τὰ βλέπα καὶ ὡς ἄμων εὐλα χρεάρις.

ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Appellare*, *Vocare.* Chronicon Paschale pag. 120. edit. Reg. de Pontio Pilato: καὶ ὡς λὲ ὁ πατρὶῶ Πόβλιῶ Πιλάτῶ ἐχρημάτισεν.

Item, *esse*, semel ac iterum apud Codinum in Origin. Constantinopol.

Χρηματισμὸς, *Nomen proprium.* Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. Νόμβρ, χρηματισμός. Liber 35. Basilic. tit. 2. cap. 4. ἐὰν δὲ τὸ κύριον ὄνομα, ἢ δὲ ὁ χρηματισμὸν, ἢ τλὺ πατρωνυμίαν, ἢ τλὺ προσηγορίαν ἢ κληρονόμα ῥήθῆ πλείν, &c. ex l. 4. Cod. de Testam. *si in nomine, vel prænomine, seu cognomine, seu agnomine testator erraverit*, &c. Ubi Scholiastes: χρηματισμὸς μβὺ κύριον ὄνομα. Πατρωνυμία ἢ, τὸ ἢ πρόγονος ἢ ἰδίᾳ προσηγορία ἢ τὸ ἐπώνυμον. Ἄλλως. Τίνες φασὶν ὄνομα τὸ κύριον, χρηματισμὸν τὸ πατρῶον, ἐπώνυμον τὸ ἐκ συμβεβηκότῶ, οἷον ἀπᾶν ὁ Γραμματικὸς, ἢ ῥάπτης, ἢ χωλὸς. Idem ad lib. 60. tit. 60. ἴσι ἢ χρηματισμὸς μβὺ ὡς ὅταν λέγωμβρ Παῦλῶ Αἰμιλιῶ, ἢ Αἴλιῶ Σέξτῶ· ὅταν γὰ ὄβῶ ἦν Βεργίλιος ὁ Τυρίως· πατρωνυμία ἢ, τὸ λὲ πατρῶν ὀνόματος, ὡς εὐθασί τινες προσάπλειν τὰ ὀνόματα ἢ ἰδίων πατέρων ἢ εἰκὸς προσηγορίας. Cedrenus in Mauricio pag. 402. ἰσαιδαλιζιῶ ἢ καὶ ὡς Φιλιππικὸν ἢ γαμβρὸν αὐτῦ, ὡς τὸ, φ, ἴχειν ὡς χρηματισμὸν ἢ τῦτο ἀναφύσηλα. Adde Theophilum tit. de legat. §. si quis, & Anton. Augustin. lib. 3. emendat. cap. 8.

Χρηματισμὸς, *Epoche annorum*, maximè Antiochenorum, ut quidam volunt, tametsi hæc eadem vox in aliarum gentium Epochis usurpata interdum legatur. Hinc σχηματισμὸς Ἀντιοχέων, apud Evagrium lib. 2. cap. 12. Chronicon Paschale in Julio Cæsare: χρηματίζει ὧν ἡ μεγάλης Ἀντιοχέας ὡς τιμλὺ αὐτῦ ὄντῶ ἐ. Et an. 1. Anastasij: ἔτους χρηματιζόντῶ κῦ Ἀντιόχειαν μεγάλλω, &c. Ita anno 1. Justini Thracis, & alibi. Collectio historiarum à Scaligero edita cum Eusebii Chronico: ἐντεῦθεν ἀριθμῶῦ ἢ Καίσαρῶ αὐταρχίας χρόνοι, καὶ ὁ τῆ Ἀντιοχέων χρηματισμὸς ἄρχῦ. Vide eundem Scaligerum ad Græca Eusebii pag. 430. & in canonibus Isagogic. pag. 172. 2. edit. Petavium.

ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ζήτησις, *Civilis actio*, *disceptatio*, in Basilicis. Sacra Theodosij & Valentiniani Impp. in Concilio Ephesino parte 1. cap. 35. χρηματικὴ ἢ ἰδιωτικὴ ἀντίδικος.

ΧΡΗΣΑΣΘΑΙ, manu designare. Eustathius Odyss. κ. Χρισάμβρῶ ἢ λέγῃ μαλλιάμβρῶ· ἴθεν καὶ ὁ χρισμὸς, καὶ τὸ χρισμαλίζειν: χρίσασθαι, τὸ χερὶ δάξασθαι ὑστεροφώνῶ ὄβῖ λέξις.

ΧΡΗΣΙΜΟΝ, vox frequens in Codd. MSS. Græcis, quæ ut plurimum breviari solet hac ratione χ. vel per Christi, uti effertur, monogramma; qua utuntur fere semper antiquarii, cum apud scriptorem sententia aliqua, quam vulgò χρῆσιν vocant, notatu digna occurrit: quam quidem vocem in *χρήσιμον* detorserunt posteriores sive Græci, sive Latini. Χρησὸν etiam dicebant: unde apud Senatorem ἄχρηστον repudiatione signabantur loca quæ contra regulas patrum dicta erant. Vide Petr. Pithoeum lib. 1. advers. cap. 3. & infrà in Χρῆσις.

Χρησομαθίαι, selectæ ex autoribus sententiæ, cujusmodi sunt Helladii Chrestomathiæ apud Photium. Vide Scaligerum ad Eusebium pag. 120. 2. edit.

ΧΡΗΣΙΜΟΣ, *Probus*, *Bonus*, *Magnanimus*, *Præstans.* ἀρχοῖς χρήσιμοι, apud Constantinum de Adm. Imp. pag. 64. χρήσιμοι ἢ Τειβούρνοι, apud Mauricium in Strateg. p. 351. Luithprandus lib. 3. c. 6. *Imperante quoque Leone Constantini hujus genitore, Romanus iste Imperator, quamquam πλοχῶ, id est pauper, ab omnibus tamen χρήσιμῶ, id est utilis habebatur.* Mox: *qui cum sapius & iterum ad ἢ μάχλω, id est in pugna, nonnulla χρήματα, id est utilia, faceret*, &c. leg. χρήσιμα. Vide Gloss. med. Lat. in *Utilis.*

ΧΡΗΣΙΣ, *Testimonium sumptum ex auctoribus.* Phavorinus Camers: Χρῆσις, ἀπὸ τὸ χράω, χράσω· διαφέρει ἢ παράδοσις· χρῆσις μβὺ γὰ λέγεῖ ἡ ἢ φυσικῶν ποιημάτων μαρτυρία· Παράδοσις ἢ, ἡ ἢ γραμματικῶν, οἷον τὰ μβὺ Ὁμήρῳ καλᾶῦ χρῆσις· τὰ ἢ Ἀριστάρχῳ γραμματικὰ, Παράδοσις. Nicetas in Gregorii Nazianzeni orat. 16. ἴσι ἢ χρῆσις ὅτα ἢ ἐκλαβίβλῳ ἢ Νεοτολικῶν διαλέξεων, &c. Theophanes an. 1. Constantii ὧ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπεραπολογᾶῦ Εὐσεβίῳ σπουδάζων δᾶξαι ὅτι ἐκ ἰῶῦ Ἀρειανόφρων. Auctor incertus post Theophanem pag. 436. ἤρξατο καὶ ἐν τοῖς βίβλοις ῥίπτειν τὰς χρήσεις, ἃς πρ αὐτὸς ἀρίστως καὶ ἀκριβῶς πρόφερεν, σαμάδας βάλλων ἐς τὰς τόπους. Et p. 477.

οἱ τινες ἀσφαλῶς ἴυρον ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλίοις χρίστις ἀποτετμήσας φροντιεῖτε τὰς ἀκόνας. Et pag. 438. καὶ ἀνηγόρευσαν πᾶσας τὰς χρίσεις τῆ πατρίδι, &c. Occurrit passim in Chronico Paschali locis indicatis in indice verborum, apud Georgium Syncellum in Chronico pag. 27. 28. & alios.

Χρῆσις, vel χρῆσις κάρπων, *Usus fructus*, *Usucapio*. Vide lib. 16. Basilic. tit. 1.

ΧΡΗΣΤΗΡΙΟΝ, *Quicquid necessarium est ad vitam*. Clemens lib. 2. Constitut. Apostol. cap. 4. ἡ γὰρ χήρα τὴν ὑπάρχουσαν ἢ δυναμένη ὑπαρχὴν ἐν τῷ βίῳ τὰ χρηστήρια, &c. Vide in Νηροχύτης.

ΧΡΊΑ, pro Χρεία, *Necessitas*, *Indigentia*. Historia Apollonij Tyrij:

Ἡσίκα μεγαλωσύνας, ἅτινα χρία νὰ νάφ.

Χριάζεσθ, Χρεάζεσθαι, *Egere*, *Indigere*, Ἐπορῶν. Eadem Historia Apollonij Tyrij:

Λύτινα ὡς χριαζόμενα τ' ἄκουεν ἐπιθύμα.

Χρεαζόμενα, *Indigens*, *Pauper*, Πτωχὸς. Item, *utilis*. Glossæ Græcobarb. χρήσιμα, χριαζόμενα.

Χρεαζόμενα, *Utensilia*, τὰ Ἔπιπλα, χρειώδη.

ΧΡΊΖΕΙΝ, pro Χρίειν, *Ungere*.

ΧΡΊΣΑΝ. Nicetas in Manuele lib. 7. num. 7. de lapide purpureo in quo Christus fasciis involutus conditus fuisse dicebatur: ὁ ἢ Βασιλεὺς τοῦτον διακομίσας ἐκεῖθεν, καὶ εἰ ἦν τοῦτο ἐπισφράγισας, ὡς ὁμόθεον τοῦτο μα, καὶ γεγονὸς ὅπερ τὸ χρίσαν βασιλεῦσι, &c. Ubi Vvolphius ait hæc verba, ὅπερ τὸ χρίσαν, se non intelligere: sed hic τὸ χρίσαν dicitur pro τὸ Χριστόν. Vide infra in Χριστὸς.

ΧΡΊΣΜΑ, apud Christianos, est *sacri olei consecratio*. Zonaras ad can. 6. Concilij Carthag. χρίσματος ποίησις, ἡ ἐπὶ τῷ ἁγίῳ μύρῳ δὴ τελετή. Vide Μύρον.

ΧΡΙΣΘΑΊ. Theophanes an. 26. Copronymi, sub fin. Ἀπὸ Ἀσίας καὶ Πόντου ἐκκλήσιας χιλίας, καὶ χριστὰς διακοσίους· ἐκ δὲ τῆ Ἑλλάδος καὶ νήσων ὀρφανοτρόφους πεντακοσίους, &c. Ubi Miscella lib. 22. *linitores* vertit.

ΧΡΙΣΤΕΜΠΟΡΟΙ, appellati hæretici Iconoclastæ, in Chronico MS. ab Adamo ad Leonem sapientem in Copronymo, ubi de Synodo Blachernea. Michael Psellus in Orat. MS. πρός τινα κάπηλον μεγαλαυχον καὶ φιλοσοφοῦντα διάκτορ· ἵνα δέ τι, κἀγὼ σοι ἀνθαποφήνωμαι, ὦ τῆ χειροπώγων ἐξάρχων, &c.

ΧΡΙΣΤΗΡΙΟΝ, Χρηστήριον, *Lavacrum*, *Unctorium*. Leges Cypriorum MSS. fol. 96. τὰς ὑποτεμένας κεράμους ὕστω δεῖ καθαίρειν καὶ ἐπαναβῦν, ἡχόμενον ἕκαστον δεῖ τῆ ἰδίαν τέκνων, μέχρι ἂν φθάσωσιν ἕτερον τροδιεπότα τόπον, ὅθεν χρισμάτων, καὶ ἀναλογίαν τῆ ἀνωθέν ῥοβίνων. Vide Harmenopulum lib. 2. tit. 4. §. 91. & 96. & supra in Νηροχύτης.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ, *Christiani*, sic Christi cultores primùm appellari cœpêre Antiochiæ, ut est in Act. Apostol. Basilius Seleuciensis lib. 1. de vita S. Theclæ pag. 68. Ἀνθιοχέας ὁ λέγω Σύρων, τὸ καλὸς καὶ μεγίστης, καὶ φρόντον τὸ καλὸν ἐκ μακάρων ὄνομα τὸ καλεῖσθαι Χριστιανὸς εἰσαμβρίας, &c. Vide Epiphan. hær. 29. n. 14. & alios passim. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1708. Χριστιανὸς ἀνθρωπος, οἷος χριστὸς δι' ἔργων ἀγαθῶν, καὶ δόγματων εὐσεβῶν σωτηρίαμβος· ἢ ὁ κῦ θεὸν ζῶν, ἐν εὐσεβῶς, καὶ χρηστῶς πολιτευόμενος· ἢ ὁ τὸ σῶμα δηλ. Χριστὸν σωθῆναι σπὸ τῶν παθήματα, ἐν τῆ ἐπιθυμίας. Liber 1. Basil. tit. 1. cap. 1. χριστιανὸς ἔστι ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα· ἐν ἴσῃ ἐξουσίᾳ τῆ Πατρὸς, καὶ τῆ Υἱοῦ, καὶ τῆ ἁγίου Πνεύματος· ὁ ἢ σῴζεσθαι τὰ ἀνομήματα δοξάζων, αἱρετικὸς ἔστι.

Χριστιανοὶ, deinde propriè dicti Fideles post susceptum Confirmationis sacramentum. S. Cyrillus homil. 3. ad Neophytos: τότε τῆ ἁγίου χρίσματος καταξιωθέντες κληθῆτε Χριστιανοὶ, ἐπαλθόντες τῆ ἀναγεννήσεως καὶ τὸ ὄνομα· σφὸ γὰρ τῆ βαπτίσματος ὑμᾶς ταύτης τῆ χάριτος, ταύτης τῆ προσηγορίας ἀνίους ἐκ ἦτε ἄξιοι, ἀλλ' ὀδίνουσα προβαίνετε ἐπὶ τὸ εἶναι Χριστιανοί. Vide Eruditum Cotelerium ad Clementis Constitut. Apostol. lib. 7. cap. 39.

Χριστιανὸν deinde dicti Baptizandi, cum priusquam baptizentur, unguntur Chrismate sancto à Sacerdote, in pectore, & scapulis, & fronte. Ordo servandus pro Manichæis ad fidem Christianam conversis: μὴ ὁ τὸ, Ἀμὴν, σφραγίζων αὐτὸν ἀπολύσῃ, καὶ λοιπὸν ὁ ἀναβιβάσας γίνῃ Χριστιανὸς, ἅτ' ἂν λογιζῃ ὡς Χριστιανὸς ἐβαπτίσθη, οἷα τυχὸν ὅτι παιδία τὰ μέλλοντα βαπτίζεσθ. Epistola missa Constantinopoli ad Martyrium Antiochiæ Episcop. de recipiendis in Ecclesiam Catholicis, in jure Græcorum. πάντας τὰς ἀπ' αὐτῆ (αἱρέσεως) θέλοντας προσίεσθ τῆ ἀληθείᾳ, ὡς Ἕλληνας διεχόμεθα, καὶ τὰν πρῶτον ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτὲς Χριστιανὲς, ἅτα τὰν τρίτον ἐξορκίζομεν αὐτὲς, μὴ ἢ ἐμφυσᾷν τρὶς ἐς τὸ πρόσωπον, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὕτω καθοχοῦμεν αὐτὲς, καὶ ποιοῦμεν χρεῖζεν ἐς τὰν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροᾶσθαι τῆ γραφῶν, καὶ τότι αὐτὲς βαπτίζομεν. Habetur in Missali Gothico pag. 332. *Oratio ad Christianum faciendum*, cujus collecta hisce verbis concipitur: *Accipe signaculum Christi, suscipe verba divina, illuminare verbum Domini, quia hodie confessus es Christo.* Alia, ibid. *Signo te in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: oculos, ut videas claritatem Dei: aures, ut audias vocem Domini: nares, ut odores suavitatem Christi: conversus, ut confitearis Patrem & Filium & Spiritum sanctum: cor, ut credas Trinitatem inseparabilem. Pax tecum.*

Χριστιανίζειν, *Christo nomen dare*, Fidem Christianam amplecti, in Concilio Nicæno II. can. 8. Theophanes an. 12. Constantii: ὁμοίως ὑμῖν χριστιανίζειν ἐπαγγειλάμθα. Liber de Synodis: ἵνα μὴ τότε ἐχριστιάνισαν. Chronicon Paschale pag. 237. edit. Reg. οἱ χριστιανίζειν μὴ δυνῶνται, &c. Passim.

Χριστιανισμὸς, *Christianismus*, in Glossis MSS. dicitur esse πίστις ἀπερίτμητος, ἡ θεῶ ὁμοίως, κῦ τὸ ἐσθιόμενα ἢ ἀνθρώπου, ἡ δόγμα ἢ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησῦ Χριστῦ, &c. Evagrius Monachus in sermonibus practicis MSS. Χριστιανισμὸς ἔστι δόγμα ἢ σωτῆρος ἡμῶν Χριστῦ, ἐν πρακτικῆς, καὶ φυσικῆς, καὶ θεολογικῆς σωτηρίας. Χριστιανοσύνη, apud Damascenum Hieromon. serm. 3.

Χριστιανομάτορες, sic dicti Iconoclastæ, quod Christianos accusarent, tanquam sacras imagines ut deos colerent. Vide Histor. Concilij Nicæni II. cap. 6. pag. 57. & act. 1. pag. 61. act. 5. pag. 389. & alibi non semel. Auctorem de initiis hæreseon num. 102. Joannem Hierosolymitanum monachum de ortu hæresis Iconoclastar. num. 1. Josephum Thessalonicensem Archiepiscopum homil. in S. Crucem pag. 1205. Tractatum de Synodis Oecumenicis in Synodo VII. &c. χριστιανοκλυζομὴν ἢ ἀνομοιμαχήτων αἱρέσεων, apud Nicetam Paphlagonem in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. p. 1183.

ΧΡΙΣΤΙΦΑΓΟΣ, piscis species, de qua sic Joannes Bruyerinus lib. 20. de re cibaria cap. 20. *Faber, sive Zeus, auctore Plinio & Columella, rotunda mole rotundus est. Antipelitani* Rode *vocant: Massilienses* Truie, *Hoc est suem, grunnium enim porcorum more*: Piscis sancti Petri, *Roma dicitur, & citula, ut censent eruditi: Aquitani quidam Iau, id est, Gallum, alii* Dorée, *Hispani* Gal, *Graci hodie χριστόφαγον, à Divo Christophoro, qui Christum humeris impositum tulisse fertur, & hunc piscem manibus complexum, vestigia digitorum impressa reliquisse.* Verùm legendum indubiè apud Bruyerium χριστόφορον, de qua voce agimus in U. ὑφαρπαγὴ, dictumque

dumque à Græcis hunc piscem longè potius existimem, quod unus fuerit ex quinque piscibus, quibus Christus multitudinem pavit in deserto.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, *Festum nativitatis Christi*, apud Codinum de Offic.cap.6.num.1.Cap.11.num.1. Cap. 13. num.1. & alios passim, præsertim vero in Paschalibus, & libris Ecclesiasticis Græcorum.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, *Servus Christi*. Vita MS. S.Babylæ Archiep.Antiochiæ: μετακαλεῖ ἐξ ἀλλοδαπῆς τὸν μητέρα ὁ βασιλεὺς, καὶ ὅπως αὐτὴν καλέσῃ, ἐξ ὧν μήτηρ ἐμάνθανεν ἐν Χριστιανισμῷ κελεύει· ἡ δὲ, Χριστόδουλε μέν μοι φησὶν, ὄνομα. Joannes Cantacuzenus imperio cedere coactus, ac monachus factus, sumpto nomine Joasaphi, scribendis libris animum adjecit, quorum plerosque sub Χριστοδούλου nomine edidit: ac historiam præsertim, & libros contra Judæos. Vide Pontanum in Præfat.ad eandem histor. Vide Gloss.med.Lat.in *Servus Christi*.

ΧΡΙΣΤΟΛΥΤΑΙ, Hæretici, λέγοντες ἐκ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν μὴ τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα τὸ ἔμψυχον σῶμα αὐτοῦ κατὰ λυόμενον, ἐξ ὑγιοῦς τῇ θεότητι ἀπολελυθέναι εἰς τὸν οὐρανόν. Ita Auctor de initiis hæreseon num.93. De iis agit etiam Nicetas in Thesauro fidei Catholicæ lib.4. pag.252.

ΧΡΙΣΤΟΜΑΧΟΙ dicti Arriani, apud S. Athanasium in Epist.de Synodo Nicæna,& in Vita S.Antonij p.117. 1.edit. Iconoclastæ, in Epist. Theodori Studitæ, apud Baron.an.814. num. 60. & in Chron. MS. Georgij Hamartoli & in Leone Armenio.&c.

Χριστομάχοι præterea dicuntur Judæi apud Andream Cretensem homil. in Baia, pag.96.

ΧΡΙΣΤΟΣ, *Christus*. Lexicon MS. Cyrilli: Χριστὸς, τὸ στεμματοφόριον, ἤτοι Θεὸς καὶ ἄνθρωπος τὸ Ἰησοῦς ἐναθρωπήσας, τὸ ἅγιον κύριος, ἀλλαχοῦ ἡ θεότης. Sed & cur ita Dei filius dicatur, docent SS.Patres.Theophylact. in 23.cap. Lucæ: τὸ Χριστὸς ὄνομα ἐκ ταυτὸ ἐμφαίνει καὶ τὸ πατέρα, καὶ τὸ χρίσμα, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ χρισθέντα ὑιόν. Gregorius Nazianz. χριστὸς δέ τὸν θεότητα· χρίσις γὰρ αὐτὸν ἡ ἀνθρωπότης, τὸ σπαργάνοις, καὶ τὸν ἄλλοις χριστὸν, ἀγιάζουσα παρουσία ἦν τοῦ χρίσαντος, ὃς ὤρεξεν ἀνθρωπον ἀλεῖψαι τὸ χρίον, καὶ ποιῆσαι θεὸν τὸ χριόμενον. S.Athanasius: Χριστὸς δέ τὸν τοῦ ἁγίου πνεύματος, δίκαιον ὑλάμψαι ἐπ' αὐτὸν ἡγιασμένου ὑφαντὸν ἔκχυσιν. Extat Homilia Macarij 43. διὰ τι Χριστὸς ἐπιγέγραπται. Sed & cæteri ex Patribus id argumenti prosecuti sunt. Georgius Trapezuntius in Epistola MS.ad quendam Nicolaum: τὸ Χριστὸς, ὄνομα λέγεται παρ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς ἐπὶ τοῦ θεανθρώπου λόγου, καὶ τὸ αὐτὸ δύναται ὅπερ Μεσσίας. Consule virum Eruditissimum Petrum Danielem Huetium in Demonstrat.Evangelica propositi.3.n.12.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΙ, dicti quidam sancti, quomodo Θεοφόροι, ut S. Paulus apud S. Athanasium in orat.contra gentes,orat.de Incarnat. Dom.. & de Passione Dom. cui interdum χριστοφόρος ἀνὴρ appellatur: S.Maria Magdalena, apud Theophanem Cerameum homil. 34. &c. S.Cyrillus in Catech. 4. mystagog. Χριστοφόρους eos vocat, qui corpus & sanguinem Christi in Eucharistia accipiunt.

ΧΡΟΑΚΟΣ, pro Χρωμὰς, *Colorem*.Cyrillus Scythopolit. in Vita MS. S. Euthymii cap.20. εἶπεν γάρ ὅτι χροακὸν ἱμάτιον φορεῖ. Vide Gloss. med. Latin. in *Coloreus*.

ΧΡΟΝΙΤΑΙ, appellati ab Aëtio & Eunomianis Orthodoxi, apud S.Athanasium in Dial. 2. de S.Trinit. pag.192. quasi novam & intra breve tempus extinguendam doctrinam habuissent, quod infrà indicat p. 193. Idem Aëtius in opusc. apud Epiphanium hær.76.n.10. ἐπαὶ ἐν χωρῷ τῆς ἐπιγνώσεως ἐμᾶς διαμένει νεὸν τῆς χριστῆς, &c. Cui vero ita Catholicos infectatus sit Aëtius, viderut etiam indicare idem Epiphanius in confutatione ejusdem opusculi num.1. dum χρονιτῆς vocabulum in ipsos retorquet Anomæos, aitque Catholicam Ecclesiam temporalem dici non posse, quod ab æterno fuerit, illorum vero fides nova esset ac nupera. Vide Petavium.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΕΙΟΝ, *Chronicon*, *Annales*, in Proœmio Theophanis, ubi alii Codd. χρονογράφιον præferunt, Adde Varias lectiones ad pag.121.

ΧΡΟΝΟΣ, *Annus*. Cyrillus Scythopolitanus in S. Joanne Solitario n.4. τότε τοίνυν ἦν θαυμάσιον ἰδεῖν ἐνιαυτὸν χρίνεσθαι ἐν τῇ ἐπισκοπῇ διαδιδόμενον,&c.Evagrius lib.4. cap.29. ἐ πρὸ τούτων δύο χρόνων. Anna Comnena lib.14. pag.446. τὰ ἔξωθεν καὶ ὅσα μετ' ἐκεῖνον συμπεπτώκει ὕστερα ἐ ὀλίγον ὑπεφλαύσαμεν χρόνον. Michael Psellus in Synopsi legum:

Πάντα γὰρ χαιρόντα πυθέσθαι μέσον χρόνον.

Apud eundem μακρόχρονος, *annus*, v.931. Hermodorus Rhegius in Adagiis MSS. ἓν χρόνον ἄκλαδος, τρίτος χρόνος ὕφαμα. Occurrit passim apud Pachymerem lib.1. cap.13. lib.4. c.21. lib.5. c.20. lib.6. c.10. lib.8. c.6.25.lib.10. c.9.&c. Et alios Scriptores recentiores.

Χρόνοι. Alexii Comneni Monita MSS.ad Spaneam nepotem:

Μακροβιᾶ καὶ χαίρῃ, αὐξάνα τοτὰ χρόνια.

Χρονικὸν & χρονιαμὸς, *Annus*, ἐτήσιος. Nicetas in Manuele lib.4. num.7. extr. καὶ ὡς τὸ βασίλειον ταμεῖον χρονικὰ ξυμφέρει χέρματα. Ubi Cod.al. ἐτήσια.

Χρονικὸν, *Salarium annuum*, quod cujusque Ecclesiæ Sacerdotibus certæ domus ab iis deputatæ solvunt: in Turcogræcia Crusij.

Χρόνιον, *Annuale*, *Anniversarium*; officium scilicet pro defunctis. Vide Gloss.med.Latin.Nomocanon Gotelerianus num. 186. χρὴ καὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων θυσίαν ἀναιμάκτου ἐπιτελεῖν, ἤγουν τρίτα, ἕνατα, ταφάκτα, καὶ τριμηνιαῖα, ἑξαμηνιαῖα, καὶ χρόνια.

Ἐγχρονία, *Anni designatio*, *Data*. Eucholog.p.611: ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἁγιωτάτου κυροῦ τοῦ δεῖνος Παλαιολόγου, ἐν μηνὶ τῷ δεῖνι, τῆς ἰνδικτιῶνος τότε.

ΧΡΟΥΣΟΜΙΟΝ. Assisæ MSS. Regni Hierosol. cap.ult. ἀπὸ τὰ ἀβασία, καὶ καρίδια, καὶ χρυσόμια πασὰ, πλὴν τὸ δικαιον, &c. Apud Matthæum Silvaticum *Chrisimum*, *Rubum* esse dicitur: nescio an huc spectet, ut & Abasia, sit *Athanasia*,artemisiæ species.

ΧΡΟΥΤΗ, Χρυτὴν. Prochoprodromus lib.1.

Λὸ δὲ ἡ φάγοι τὸ τορτὲ, καὶ τὰ χορδάκια τα,
Μὰν τίνοτα ἐ δίδασιν μὲ τὸ τζωὴν μα χρύτζιν
Καὶ πάνω τὰ καὶ ῥύζιν κιτρὸν τοι ἄλλοι ἴνα,
Καὶ παρδοῦς ὑπόδημαν ἴνάρι ἐ πετζάκι.

Rursum:

Ἀντὸ πετζόνι τὸ γλυκιὸ ἂς τὸ πτωὸ μα χρύτζιν.

Alibi:

Καὶ χιλιὰν τὰ ἐκάτζοτα κὰν τίνοτα μα χρυτία.

ΧΡΥΣΑΧΟΝΙΟΝ, *Lapis lydius*: quo aurum examinatur. Moschopulus: λυδία, καὶ ἡ διαφανὴς ἐ χρυσῦ λίθος, ἣ ἐξ βάσανος λέγεται, ἐξ ἧς τὸν κανὸν χρυσοκόνιον.

ΧΡΥΣΑΚΤΙΚΟΝ. Nonus de morbor. curat. cap. 189. δίδυ ἦ καὶ τὸ σπέρμα ἐ χρυσολαχάνου ἴσον δράγμα, ἀ μὴ ἐμβροχάλιος ἀ χρυσαλιώ.

ΧΡΥΣΑΛΟΙΦΗ, *Deauratura*. Vide in Χαλάβαρος.

ΧΡΥΣΑΜΜΟΣ, *Balnea*, in l. 1. Cod. de Metallar.lib.11. Glossæ Lat. Gr. *Balnea*, ἀχυάλη γῆ ἢ χρυσώδης. Glossæ Gr. Lat. χρυσὸν γάλιον ἀκαθάρτου; *Vallnea*. Vide Cujacium ad legem laudatam.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ, *Lustralis auri collatio*, in Basilicis lib. 56. tit. 12. de qua audiendus inprimis Cujacius ad titul. *de lustralis auri collat.* lib.11. Cod. Justin. lustrale aurum, inquit, χρυσάργυρον dicebatur, cujus auctorem Magnum Constantinum facit Zosimus. Id Evagrius & Zonaras describunt elegantes, & quarto quoque anno pendi solitum narrant, (unde τετραετηρικὸν dicitur Cedreno pag.457.) Onus erat negotiatorum, & mercatorum: & ob id *aurum ne-*

gotiatorum à Lampridio dicitur in Alexandro, quorum appellatione etiam tenuiores continebantur, qui quid corrogata stipe sibi comparabant, meritoriæ puellæ, & lenones, & fœneratores, non tamen qui vernacula distrahebant, vel qui manu sibi victum adquirebant. Erant & res quædam huic muneri obnoxiæ, ex lege testatoris vel fisci, ut constat ex L. ult. Cod. Th. de lustr. conlat. & ex constitut. Anastasii. Erant & propria quædam pensitationis scrinia, Præfectorum scilicet Prætorio, ut indicat Evagrius. Hactenus Cujacius, cujus verba præmittenda fuere, ut universim sciatur quid χρυσαργύρου voce intelligi debeat, antequam idem argumentum fusiori observatione prosequamur.

Atque ut à laudato Zosimo ordiamur, is lib. 2. ita loquitur, ubi de Constantino: ὅτῳ καὶ τὴν ἀφορὰν ὑπήγαγε χρυσίου τι καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἀπαλαχθῆναι μισθοῦσι τὰς ἐμπορίας ἐν ταῖς ἐν ἕ πόλεσι Παυσίας ἀφοτιθᾶσι, μέχρι νῦν ἕ ἰωλιαςάτιου· ἀφ' ἧς δυσχερὴς ἑτέρα ἐξ ταύτης ἔκφυσις ἕ φθορᾶς, ὅτι ἐῶ ἰδεῖν, μέλλοντῳ ἕ τετραετῆς εἰσπράξαι χρόνου, καθ' ὃν ἴδιον τοῦτο τὸ τέλῳ ἀφορίσθαι, θρήνους ἀνὰ πᾶσαν πόλιν ἐν ὀδυρμοῖς, ἐνεσταῦῳ ὃ μάστιγας ἐν βασάνοις ἐπιφερομένας τοῖς συμπασι ἕ δέῃ πενίας ἰσχάτης ζημίαν ὑπομένειν μὴ δυναμένοις, ἧδη ὃ ἐν μέσῃ τὰς παῖδας, ἐν παλλίῃ ἐπὶ πορνεῖα θυγάτερας ἐφίστασθαι, ἐκ ἕ τούτων ἐφασίας ἀργύριον τοῖς ἕ χρυσαργύρου φράκτορσιν ἀσυνήθων ἐπιτιμόρμοις.

Ex quibus Zosimi verbis non elicitur Chrysargyrum ex lenonibus aut meretricibus, eorumque turpi commercio exactum: sed ad id necessitatis adactos ejusmodi pensitationi obnoxios, ut auro & argento quod pendere tenebantur conficiendo Patres filios suos in Ephebiis, matres vero filias suas in prostibulis exponere cogerentur. Quo fit ut existimem perperam hæc verba Zosimi accepisse Evagrium lib. 3. cap. 39. ubi quale fuerit Chrysargyrum sic exponit: ἐπίεστο ὃ ἐτέρους τι πολλοῖς ἐξ ἰφάνῦ πλὴ τροφεῖα περίζωσι, ἐν τοῖς ἀπιμπολύσαις πλὴ ὥραν ἕ σώματῳ, καὶ χύδην πορνείας ἐπὶ τοῖς κιπρυμμένοις ἐν λαυβάνει ἕ πόλεως τόπους ἐπὶ χαμαιτυπεῖοις ἐκδιδομένας, ἐν φόρου τοῖς ἑταιρικοῖς, ἐν μὴ μόνον πλὴ φύσιν, ἐν τὸ πολύβλημα καθυβρίζουσι· οἷς αἴδὶ νόμῳ τινὲς πλὴ ἀσκουμένῃ βιᾶν, ἐπ' αὐτάσι ἄναι πλὴ τοιαύτην ἀθυμίαν τῶν βουλομένων. Deinde addit, καὶ ἕ ἐστύδιον ἀζρυζόμενον ἀνέκαθ τε ἐν ἑαυτῇ πόρῳ, ἐπὶ πλὴ αὐτὴν ἐν κορυφαῖαι ἰσῆγον ἕ ἀρχὴν ἀνὰ τετραετηρίδα εἰ τοῦτον ἐκαστοχῇ συλλήγοντες, &c.

Neque tamen dissimulandum longè ante Constantinum lenonum vectigal, & meretricum ac exoletorum Romæ viguisse, ex Suetonio in Caligula, & Lampridio in Alexandro. Verum aliud fuit Chrysargyrum, ut pote iis duntaxat impositum, qui ex mercaturis quæstum faciebant: tametsi fieri potuerit, ut ad alios, crescente auri siti, sensim propagatum fuerit, quomodo describitur à Zonara in Anastasio: ἐῶ ὃ ὁ χρυσαργύρου δασμὸς τοιοῦτῳ· ἅπασιν ἐν πρασιᾷ ἐν πέντε, ἐν πᾶσα πόρνη, ἐν ξύμπασιν ἀπολιθύροις ἐν ἀγροῖς τι ἐν πόλεσι διατριβούσης, ἀσφάρτη ἰωάλαίζοντῳ τῷ δημοσίῳ τέλῳ ἐτάσιον, ἐν ὑπὲρ ἕκαστον, ἐν ἡμίονον, ἐν βοῦν τι ἐν κυνῶν ἐφέλκυσμα φερολέγημα, ὑπὲρ ἑκάστῳ μοῦ ἀνδρὸς νόμισμα ἀργυροῦν, τὸ δ' αὖτε ἐν ὑπὲρ ἕκαστον, ἡμίονόν τε ἐν βοῦς, ὑπὲρ ἄνω ὃ φόλεις ἓξ, ἡμίονος ὃ ἐν ἐπὶ κυνός. Ut porro à Zosimo & Evagrio Zonaras, ita à Zonara, & fortè ab aliis relata Michaël Glycas & Constantinus Manasses exaggerant, dum addunt τριβώλων κοφινῶν, πρατῆτι καὶ ὥραν nomine argenteum etiam fisco illatum. Unde abunde conficitur, quæ fides hac in re adhibenda sit Græcis scriptoribus, qui quæ à Zosimo primum acceperant, aut certè accipere debuerant, susque deque invertunt, cùm ea mercatoribus duntaxat, & iis qui ex quæstu vitam agebant istiusmodi impositum vectigal exerte tradat: neque illud in annos singulos, ut recentiores isti scriptores volunt, sed singulis quadriennüs ac lustris, unde *lustralis auri collatio* appellabatur, exigeretur: cujusmodi fortè fuit aurum illud ab Antiochenis exactum à Theodosio M. cujus occasione excitatam famosam illam in ea urbe ob ejusdem Principis dejectas statuas seditionem scribit præ cæteris Libanius in orat. in eundem Theodosium: ἵνα τὰ ἀφ' ἕ χρυσᾶ γράμματα, πρᾶγμα πάλαι φαιδρὸν, &c. Jure igitur hac in re Zonaræ fidem elevat Baronius an. 330. num. 38. 39. &c.

Enimvero à Constantino M. inventum Chrysargyrum negat omnino Evagrius, hacque in re, ut & in aliis ejusdem Augusti carptis à Zosimo gentili, eóque Christiani Principis hoste gestis calumniæ scriptorem hunc insimulat. Et sane lustralis auri longe ante Constantinum obtinuisse præstationem in confesso est, hancque à decessoribus acceptam abolere in animo habuisse scribit Anonymus in Narratione de Synodis, ubi de Constantino M. ἐβούλῳ ὃ καὶ πλὴ ἕ λιγομβρίου χρυσαργύρου σωτίλεων ἐκκόψαι, ἵνα δοὺ ἕ πρεσβυτέρας Ῥώμης ἡ πόλις μισθάβῃ, καὶ πλὴ τελομβρίου βολὴν ἐπὸ ἕ ἐξ αἰσάλης πλὴ ἕ Πράιτωρῳ ὑποσοβίων ἀξιῶν, ἡ μὴ τοῦτο τάχιον τέλῳ ἕ βίᾳ κατέλαβεν.

Sed quod in animo duntaxat habuerat Magnus ac Christianus Princeps, absolvit tandem Anastasius anno 10. Imperii, ut tradunt Theodorus Lector Ecl. 2. & ex eo Theophanes, μυριάδες ἀνδρῶν ὠλαβοθὰς ἐστείχθη πεντακοσίους πρὸς αὐτὸν, ait Glycas: quod in annum Christi 501. incidit, qui fuit decimus imperij Anastasij. Quibus quidem scriptoribus concinit omnino Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 54. scribens ab Anastasio abolitam πεμπτεπταετίαν indictione 5. cum annis 13. antea Chrysargyrum extinxisset. Rem porro fusius describit Cedrenus: πρίσβας πέμπων διξάμβῳ ὁ βασιλὺς ἐπὸ ἕ ἐν Ἱεροσολύμοις μοναχῶν, ἐν Τιμοθέου ἕ Γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα ἕλλησι πεπαιδείαν πεπεκαμένῳ ὑπὲρ ἕ τούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. Καὶ ὃ ἕ αὐτὸν χρόνου, ἐν πεμβλεπτὸν φιλοδημίαν ἕ πολυλαλείαν καὶ πανοῦλα ἀσφορᾶς ἕ καλυμένου τετραπλοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλὺς, ἐν πυρὶ ἐν τῷ ὑπωδρόμῳ ἑναύλιον παῖσαν τὰ τοιᾶς δὲ σωτιλέαις καλάγραφα.

Quantam vero in conquirendis Chrysargyri chartis diligentiam adhibuerit Anastasius, pluribus describit Evagrius. Cæterum meminit istius Timothei Gazæi tragœdiæ in illius vita Suidas. Extat etiam ejusdem Anastasij constitutionis de extincto & abolito Chrysargyro Epitome in Basilicis lib. 56. tit. 12.

Neque tamen ex suprà allatis patescit omnino nomenclaturæ ratio. Nam cum Latinis *lustrale aurum* duntaxat dicatur, cur argentum auro additum fuerit à Græcis vix constat: nisi dicamus ejusmodi præstationes tum in auro tum in argento factas, σωτιλιςῶν, seu tributariorum arbitrio. At cum ab Anastasio abolitum fuerit, nescio cur adhuc Justiniano imperante viguisse scribere videatur Ephræmius, ubi de eodem Augusto:

Σοφὸς ἀπόρων χρημάτων χρυσαργύρου
Ἐκ παιδεσπασῶν ἐφαπτομένου τρόπων,
Ταῦτ' ἀφανῶς ἐκπιπτόντων ἐσπέρᾳ
Εἰς βαρβάρων ἄμιλλαν, ἃς ἱλίσσεις δόμων.

Verum aut vox, χρυσαργύρου, hic junctim auru & argentum sonat, quomodo duo simul vocabula jungere persæpe solent Græci recentiores: aut si revera χρυσάργυρον, de quo agimus, intellexit, illud fortè acceperit pro πεμπτεπταετία, quam idem Anastasius ex parte, Justinianus deinde omnino extinxit, ut narrat suprà laudatus Cyrillus. Ad Chrysargyrum porrò referri posse videtur quod habent Glossæ Gr. Lat. quæ χρυσαργύρου, *auraria* scilicet functionem interpretantur.

ΧΡΥΣΑΣΠΡΟΣ. Vide in Κοπρῷ.

ΧΡΥΣΆΦΗ, Χρυσάφιον, Χρυσάφι, *Aurum*, χρυσὸς. Corona pretiosa: χρυσάφι, *Aurum*, χρυσός. Ptochoprodromus de sua paupertate ex Cod. MS.

Καλὲς ὥ' ὁ Λιβάνιος, ὧν ἴχα καὶ χρυσάφιον.

Fabulæ Æsopi Græcobarb. ὑδρίας ἴλεφα χρυσάφιν, ὅτι αἰσίμα. Adde pag. 75. ubi χρυσάφι scribitur. Hist. Belisarii MS.

Λιθομαργαριτίδεια, αἰσίμων, καὶ χρυσάφιν.

Anna Comnena lib. 3. p. 94. ἀστραπηλάτου διαδήματος μὴ χρυσαφίου, Nicetas in Alexio lib. 3. num. 7. ex Cod. barbarogr. ἀντὶ τῆς βαλίας, καὶ τῆς αἰσίμου, καὶ χρυσαφίου, καὶ ἑτέρας ὕλης. Adde Codinum de Offic. cap. 4. n. 61. & alios passim; præterea Eustathium Il. δ. pag. 491.

Ασημοχρύσαφα, *Argentea & aurea supellex*, Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. pag. 42. ῥῆχα, φορέματα, σημάδια, ἀσημοχρύσαφα, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

Χρυσάφιος, *Aureus*, apud Codinum de offic. cap. 7. num. 31. ex Cod. Reg.

Χρυσαφοῦς, *Auratus, Aureus.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Καὶ τὰ μαλλιὰ χρυσαφοῦλα ἴσα ἦ ἡλιακῆς τυν.

Historia MS. Belisarij:

Ἐκ διξῶν καὶ φρυγίων τα ϛίκαν δύο παῖδες,
Τῶ Βασιλικὸς παιδόπυλα ὡς ἀκοῦσεν τὸ ἔτος,
Τὸ ἴνδυμα χρυσαφωτὸν, καὶ χρυσοκεφαλάδις.

ΧΡΥΣΕΤΗΣΙΟΣ λίθος, in Glossis Chymicis MSS. ὁ αἱματίτης. Vide Ετίτης.

ΧΡΥΣΕΨΗΤΕΙΟΝ, *Fornax, in qua aurum coquitur & conflatur.* Suidas: χρυσοψῆται, οἱ τὰ χρυσία ἑψοῦσι καὶ ἔψουσι ἦ χρυσόν. Item, *tributum auro flando impositum.* Glossæ: χρυσόψης, *Auricoctor.* Georgius Acropolita in Chronico compendiario edit. Allatij n. 79. ἀλλ' ἄπερ πρὸ ἐξ ἐμοῦ λαβὼν θέλατε αἰρήσεσθαι, ἐθέλω τοὺς ἐν Κωνσταντίνου Δαλίνους ἀφεῖς τοὺς Ῥωμαίων τελῶν ἀχλεῖ, μυρίδα μοῦ ἐκ ἦ κομιδῆς ἐμίσησαν, κἄν ἦ χρυσοψήφου αἰσιώτερος· οὐδ' ὧν ἀλλ' ἴσως μάχη. Aliis verbis eadem habentur in editione Douzæ: sed in ejusdem auctiori Acropolitæ historia, hæc vox desideratur.

ΧΡΥΣΙΑΣΜΟΣ, *Morbus ille ricus*: Gall. *la jaunisse.* Joannes Iatrosophista MS. cap. 184. πρὸς πρόσωπον, ὅταν ὠχρὸν κίτρινον, ὅπερ ἀφ' ἦ ἰατρῶν καλεῖται ἱστερὸς τὸ τοιοῦτον πάθος, ἀφ' ὃ ἦ ἰδιωτῶν, Χρυσιασμός. Cod. Reg. 3178. fol. 348. πρὸς ἴλιγον ἦ λέγειν οἱ χυμοὶ χρυσιασμοί.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ, *Aureus, Solidus*, in Glossis, Gr. Lat. Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati: χρύσινος, σατὴρ δηλονότι, ὁ τοιοῦτός τι ἐκ χρυσοῦ. Mox: τὸ δὲ χρύσινος μόνον ἀπὸ λέγειν, καὶ δηλοῖ νόμισμα ἐκ χρυσοῦ. Eusebius in Canone Chronico: Λιμὸς ἐν Ῥώμῃ γίγνεται, ὡς πραθῆναι μέδιμνον χρυσίνοις ιζ'. Concilium Calchedonense Act. 12. extr. πρὸς ὕπνα καὶ παραμυθίας καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἀνὰ διακοσίους χρυσίνους λαμβανέτωσαν. Dositheus lib. 3. ex MS. Goldasti: ὡς χρυσίνους ἐξ αὐτῆς ἡμῶν ἐπορισάμην. Synesius Epist. 129. ἰδιξάμην χρυσίνους ἑξήκοντα. Utuntur passim alii, Palladius in Vita Chrysostomi p. 51. 53. Socrates lib. 7. c. 25. Theodorit. lib. 2. hist. c. 13. Palladius in hist. Lausiaca c. 63. 65. 83. Apophthegmata Patrũ in Joanne Persa n. 2. Gregorius Patriarcha in Vita S. Lazari Galesii, Vita S. Nili Junior pag. 120. 122. Vita S. Germani Hegumeni n. 18. 20. Menologium Basilii 7. Martij in S. Calliopio, Vita S. Eudociæ Mart. num. 25. Anna Comnena lib. 11. pag. 319. Joan. Cinnamus p. 73. Constantinus Manasses p. 101. 224. edit Meursij. Joan. Tzetzes Chil. 9. v. 287. Balsamon in Meditat. p. 472. Basilica to. 3. pag. 27. Pachymeres lib. 7. cap. 35. extr. Niceph. Callist. lib. 11. Hist. cap. 48. Sguropulus in Hist. Concilij Florent. sect. 3. cap. 13. & alii sine numero.

Ημιχρύσινος, *Dimidius aureus*, apud Michaelem Apostolium Epist. 56. ad Quirinum. δωρῆται σοὶ ὑμῖν ἦ ἡμιχρύσινον ἔσμὸν, καὶ τοὺς Πατριάρχας ϛαῦρας.

ΧΡΥΣΙΣΠΕΡΜΟΝ, *Sempervivum*, Λάζουλι, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 671.

ΧΡΥΣΙΤΗΣ, in Glossis Chymicis, ὅτι τὸ σωθὲν ἦ αἰθαλῶν.

ΧΡΥΣΙΣΚΗΠΤΡΟΝ, *Chamæleon albus*, apud Interpol. Dioscor. c. 415.

ΧΡΥΣΙΩΝ, *Aurificina.* Theophanes an. 3. Constantini filii Irenes: θρυπτὸς καὶ ἀστραπὴς ἡμερόμις κτηθὲν μέρος ἦ βασιλικῆς ἐργοδότου ἦ χρυσοπλαθρίου, καὶ ἦ χρυσίου.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΑ, *Myrobalanus.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. χρυσόβαλα, τὰ μυροβάλανα ταῦτα.

ΧΡΥΣΟΒΕΛΑΙΑ, *Ziziphus*, arbor quæ folia habet non dissimilia olivæ, Neophytus: χρυσελαία, ἡ ζιζυφία. Ita etiam in Lexico MS. Cod. Reg. 1843.

ΧΡΥΣΟΖΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. καὶ ἰλλδριον, καὶ χρυσοκόλλιον, καὶ ἰὸς ἀσπίδος, τὸ θῦον λευκὸν ὄντος, καὶ ὑδράργυρος πᾶσα μὴ λευκὴ σταθμᾶται.

ΧΡΥΣΟΗΕΡΑΝΟΣ. Vide in Ηεράνος.

ΧΡΥΣΟΚΑΛΑΪΣ, Chamæmelon, apud Apuleium de virtutib. Herbar. c. 13.

ΧΡΥΣΟΛΑΧΑΝΟΝ, apud Nicolaum Myrepsum sect. 38. cap. 113. in Cod. MS. & 115. in edito, ubi Cod. Fuchsii prætulit χρυσόλυδον. Unde fortè legendum χρυσολάχανον. Vide Λάχανον.

ΧΡΥΣΟΛΩΡΟΣ. Vide in Λῶρος.

ΧΡΥΣΟΣ, in Glossis Chymicis MSS. ὅλαι αἱ φωμαὶ αὗται, καὶ τὰ πίτταλα τὰ ξανθαθέντα καὶ τελειωθέντα.

Χρυσὸν ῥίνισμα, καὶ χρυσόκολλα, καὶ χρυσῆ αὐθὸς, καὶ χρυσοξάμιτον, καὶ χρυσίτης, καὶ χρυσοκόλλιον, ἰὸς ὄντος, καὶ θεῖον, καὶ ὑδράργυρον. Ibid.

Χρυσῆ σφαῖρα, Κρίνος Κιλίκιος. Ibid.

Χρυσὸς λιτρὸς τὸ λευκὸν, τὸ ξυρὸν, καὶ τὸ ξανθὸν, καὶ χρυσωτὰ ποιοῦσι ἀφίνοντες τὰς βαφάς. Ibid.

ΧΡΥΣΟΣΑΥΡΑ, *Viridis lacerta*, χλωροσαύρα.

ΧΡΥΣΟΣΠΕΡΜΟΝ, *Atriplex*, χρυσόγονον, apud Interpol. Dioscor. cap. 638.

ΧΡΥΣΟΠΙΣΘΙΟΝ. Astrampsychus MS. in cœlo Pythagorico: τοῦτο τὸ στρατὸν δηλοῖ ὡς γυναῖκας, καὶ χρυσοποιΐαν φακὸν, καὶ κοχλον, καὶ ὅτι ὁμοῖα, &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΙΚΤΑΙ, Artifices qui auro opera interstingunt, apud Anonymum Combefisianum in Porphyrog. num. 22. idem n. 20. καὶ ταύτας (δίνδρων ἰδίας) χρυσῷ περιῤῥαίνουσας, &c.

ΧΡΥΣΟΣΤΥΛΑ, τὰ χρυσοφόρυτα, in Lexico MS.

ΧΡΥΣΟΣΥΡΜΑ. Vide in Σύρμα.

ΧΡΥΣΟΣΧΕΣΤΟΝ. Vide in Σεστὸς.

ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΔΟΝ, *Crumena auro repleta*, locus sic dictus Constantinopoli ob inventum ibi βαλάντιον χρυσίου λίτρας ἑκατὸν ἔχον. Vide Codinum in Orig. Constantinopol. num. 101.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΑΟΝ. Vide in Βοῦλλα.

ΧΡΥΣΟΓΑΪΤΑΝΟΝ. Vide in Γαΐτανον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΙ, *Scriptores aureorum literarum*, quibus libri complures, maximè Evangeliorum ac Ecclesiastici, exarati habentur in Bibliothecis, qui χρυσογράμματοι βίβλοι dicitur apud Anonymum de Exaltat. S. Crucis apud Gretzerum pag. 1285. vel qui aureas illas literas, quibus manuscriptorum Codicum tituli, vel capitum aut librorum initia adornantur, effingebant. Cedrenus de Theodosio Atramitteno Imp. pag. 450. ὅτε λοῦ καὶ χρυσογράφου. Symeon Logotheta de Artemio Imp. τὸν φασιν οἱ ἱστοριογράφοι καὶ χρυσογραφίᾳ ἄνω. Ita etiam Joëles in eodem Theodosio. In Cod. Reg. 2137. fol. 5. v. laudantur Scholia δεῦτε φωτὸς Συμεὼν μοναχοῦ ἦ χρυσογράφου ἐξ στιχηρῶν. Dexippus in legat. p. 8. ubi de Aureliano Imp. καλέσαι δὲ βασιλέως τὰ σώματα λοῦ ἦ ἐπιλέκτου στρατιᾶς· τὰ ἦ ἀσπίδα ἀλλὰ χρυσῆ, καὶ ἀκόντια βασίλεια, καὶ στρατιώτου καλλίστοις γράμμασι χρυσοῦς δηλώμενα, ἃ δὲ σώματα ἀναλλάμβανα πρεσφέρετο. Hinc,

Χρυσογραφία, apud Aristeam Eudocia Augusta in Ioniis MSS. ubi de vellere aureo: ᾧ χάραξ ἦ αὐτὸς μαθεῖν ἄνεμι λέγει χρυσογραφίας μεμβράνας ὑμπεπτυλεγμένου, δι' ὧν ὡς λόγος ἀξίων, ἢ ἐφ' ἅρπῶς καθαρισθεῖσαι φύλλων φύσει. Laudatur à Lambecio lib.7. Comment. Bibl. Cæsar. pag.95. Codex MS. in quo exaratur παλαιολόγος χρυσογραφίας, nescio an alia ab ea quæ habetur in Cod. Reg.MS. 618. fol.283. hoc titulo, Περὶ χρυσογραμμίας, quam hic apponam, tum præsertim cum prisca illa characteres istos aureos, cujusmodi habentur in Codicibus MSS.effingendi ars,nostrâ tempestate minus nota sit. Ea autem est: τρίψον βόλον ὅσσον κυναβάρλιν, ἔπειτα ἔσαρον τὸ ὦὰ τὸ λευκὸν, ᾧ θὲς ἐς ἀγγεῖον, ᾧ βάλε ὕδωρ, πάραξον καλῶς, καὶ ἐξάφρισον, ὥστε νὰ ἔνγη ὁ ἀφρὸς ὅλος· ἔπειτα βαλὲ ὀλίγο τὸ ὕδωρ ἦ ὠᾷ, καὶ μίξον μὲ τὸ βόλον ἅπὸ ἐκεῖνο ὁποὺ ἐβάλες τὸ ὕδωρ ἦ ὠᾷ τὸ λοιπὸν, ᾧ θὲς ἦ ἄσπρα ἦ χρυσὰ, ᾧ ἀφότες ξηραθῆ ἐκεῖνο τρίβε, ᾧ σθλίβον μὲ τὸ παρακάτω. Deinde sequitur caput aliud hoc titulo: Περὶ ἦ ποιῆσαι κεφάλαια ἐν βιβλίοις. Et fol. 287. v. ἄλλο ἦ ποιῆσαι γραμματα χρυσᾶ. Describitur præterea in alio Cod. Reg.signato 3004. fol.77. ejusmodi Græcas litteras in libris effingendi methodus, istis barbarogræcis: ὠχὶ ἀναβάλης χρυσάφιον ἂς τὸ χαρτὶ. Ἔπαρε γύψον, ἀφρογυψία τριμμένον φιλὸν μὲ τὸ νερὸν, καὶ μαῦρος, καὶ κινάβαρι· καὶ τρίψε τὰ μὲ τὸ νερὸν, ᾧ ὕστερις ἄφες τὰ νὰ ξηλώσουν ἂς βισάλιον, καὶ ὅταν ξηλώσουν, τρίψε τὰ ὅλα μὲ πετζουάλα πολλὰ περμένον ὁ μηδὲν ὖνε πολλὴ δυνατὴ, καὶ ἀπίκα τὰ σύρτα μὲ πινέλι λιωτὸν φιλὸν, καὶ τότε βάνε καὶ ὀλίγον ζαχάρι, καὶ ἀπίκα ἀλήθρις τὸ ἔπα θέλες, καὶ ὅδον ξηλώσουν πάλι τρῖξε μὲ τὸ μαχαιρόπετρα, πάλιδία ἔταν τὸ ὠ κόνισμα καὶ ἀβάλεις τὸ πολλὰ ἴμορφα, καὶ ἀπίκις βάνε τὸ χρυσάφι, καὶ πλακόνις τὸ μὲ τὸ βαμπάκιν, ᾧ ἀπίκα τὸ μπερίες, καὶ ὖνε ὄμορφο. Ita scribunt Græcobarbari hodierni quibus barbarolatina etiam addere lubet quæ habet vetus scriptor de Architectura sub nomine Palladij Burdegalæ editus, ex recensione Petri Pithoei: *Quomodo scribatur ex auro & cupro. Aurum vel cuprum cum cote teritur: & tritum scifo, id est bacimo, excipitur, quod cautè lavatur, quia melius cum aqua interdum projicitur: & idcirco ipsa aqua frequentius in diversis vasculis recipitur. Postea parato lucidissimo ex pergamenis glutine, in hypogæis aut calidis locis convenit scribere. Deinde limpidissima petra, id est onychino, aut simili re, convenit scripta detergere: quia sic & soliditatem accipient & colorem.* Alia in hanc rem vide in Gloss. med.Lat. U. *Aurigraphus.*

ΧΡΥΣΟΖΩΜΙΟΣ, Chymistis, *Sulfur album.* Glossæ Chymicæ MSS. χρυζώμιο, καὶ χρυσοκόλλη, καὶ ἰὸς σκυίας, θᾶον λευκὸν ὖνε.

ΧΡΥΣΟΚΑΝΘΑΡΟΝ. Thomas Magister in scholiis MSS. ad Aristophanis nubes: ὥσπερ μελετάτω τινὲς λέγειν ζῶν ὥστε ὖστι ᾧ φυσίζοον, ὁ λαμβανόμενοι οἱ παῖδες διεμοῦσι καὶ ἐκβαλόντες τὸ κοινῶς λεγόμενον χρυσόκανθαρον. τοῦτο ὖν, ὡς ἔπος, λαμβάνουσι οἱ παῖδες ἦ πατρίδα, διεμοῦσι λίνον δέσι ἦ ἀέρα ἀπιωρῶντα. Quibus verbis,ni fallor,expressit *cervum volantem* puerorum nostratium, qui serpentem papyraceum in aërem funi longiori alligatum, agitante vento in aërem sustollunt. In Glossis verò MSS. ex Cod. Colberteo 2218. μελάνθη καὶ μελολόνθη, ἄδηλα βοτάνων, exponuntur.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΣ, *Auroclavus, Auroclavatus.* Vita S. Eudociæ Mart. num. 14. ἐσθῆτα χρυσοκλάβου πάμπολυν ρξ'. Mox: βῆλα σημικὰ αὐρεκλάβα λιτρῶν ρλβ. Vide Gloss. med. Lat. in *Auroclavus.*

Χρυσοκλαβάριοι, *Phrygiones.* Theophanes an.3. Constantini filij Irenes: βροσῖς καὶ ἀσραπῆς γινομένης, ἀνήφθη μέρος ἦ βασιλικῆ ἐκκλησίας ἦ χρυσοκλαβαρίων καὶ ἦ χρυσίνης. Is porrò locus, dicebatur

Χρυσοκλάβος, ut est apud Codinum in Origin.Constantinopol. n. 18. &

Χρυσοκλαβάειν, *Officina* scilicet *Phrygionum.* Lexicon Cyrilli: Ἐργαστήριον, *χρυσοκλαβάειν.*

Χρυσοκλαβαρίζειν, *opere Phrygio variegare, intexere.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Νὰ χρυσοκλαβαρίζουσιν μ' ἀτόμια καὶ χρυσάφια.

Rursum:

Διατ' ἦσαν ὁλοτζάπουλα, χρυσοκλαβαρισμένα,
Μὲ λίθομαργαρίταρα στρογγύρα ξυλισμένα.

Χρυσοκλαβαρισταὶ, *Phrygiones.*

Χρυσοκλαβαρικὸς, Idem quod *χρυσοκλάβος.* Codin.de offic. aulæ Constantinopol. cap.3. ὁ αὖρ ἐπὶ ἔχει ὑπόμαλα ἦ φορῦλος αὐτὸ χρυσοκλαβαρικὸν, συμμαλλίνον. Et cap.4. num. 26. τὸ ᾧ ἦ σκαραμάγγιον αὐτοῦ βλατίον χρυσοκίτρινον, *χρυσοκλαβαρικὸν συμμαλλίνον.* Quibus locis, editio Fr. Junij, & Codd. Reg. & Colbert. 3558. & 3938. *χρυσοκλαβαρικὰ* præferunt: quam lectionem amplectitur Goarus, ut sit pannus aureus ramusculorum figuris distinctus & variegatus, quem nos *Ouvrage à ramage* dicimus.

ΧΡΥΣΟΚΟΚΚΙΝΟΣ, *Pannus coccineus auro textus.* Catalogus offic. Palat. ex Cod. Reg. τὰ χρυσοκόκκινα σκιάδια, φορῦσιν οἱ ὀπὸ ἦ Παντιφεβάρου μέχρι ἦ μεγάλου Στρατοπεδάρχου. Quæ quidem ita expressit Matthæus Monachus:

Οἱ σκιαδίαις ἱμυθρῆς χρυσῷ κεκυφασμένοις
Ἐξ ἀμφοτέρων ἦ μερῶν χρυσῷ νομίσμασι μόνοι.

Codinus cap.4. num.1. τὸ σκιάδιον ἦ μεγάλου Δομεστίκου *χρυσοκόκκινον*, κλαπωτὸν, &c. Ita alibi non semel.

ΧΡΥΣΟΚΟΛΛΑ, ᾗ Χρυσοχαλκῖτις, in Glossis Chymicis MSS. ὕδωρ ὄζει ὁ μόλυβδος, καὶ ὁ χαλκὸς. Rursum: *χρυσοκόλλα*, ὁ μολυβδόχαλκος, τυπίζει ὅλον τὸ σωμάτιον. Anonymus sub nomine Palladii à Vineto editus: *Chrysocella à Macedonia venit, fodiatur ex metallis erariis argentum & indicium ab ipsis ostenditur quibus in locis nascitur.* Ita præferunt Schedæ Petri Pithœi ex MSS. Codd.

ΧΡΥΣΟΚΟΓΧΥΛΗ, *Sulfur album*, Chymistis. Vide in Χρυσζώμιος.

ΧΡΥΣΟΞΥΛΟΝ, *Thapsia.* Scholiastes Aristophanis ad Vesp.: Θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Sholiastes Theocriti Id 2. v. 88. ᾗ τὸ σῶμα μὲ ὅμοιον ἐχούσης θάψου, τῇ κοινῶς λεγομένῃ χρυσόξυλῳ. Et infrà v.88. Θάψος γὰρ ὄζει ξύλου τινὸς ὃ καλεῖται Σκυθικὸν, ἔχει Σκυθικὸν ξύλον· τούτῳ ᾗ τὰ ἰσχία βάπτουσι, ᾗ ποιοῦσι μάλακα, ᾗ τὰς σάρκας ξαινίζουσιν· ὄζει ᾗ τὸ πυρ ἡμῶν λεγόμενον χρυσόξυλον. Quam facultate, inquit Gonpylus ad Alexandrum Trallianum, ubi hunc locum laudat, thapsiæ inesse nemo adhuc comperit. Vide Salmasium ad Plinium pag.1163.

ΧΡΥΣΟΠΕΡΣΙΚΟΣ, *Persicus color auro variegatus.* Symeon Logotheta in Michaele Theophili F. num. 42. & Leo Grammaticus pag. 465. αὖριον, ὦ δέσποτα, περιβαλοῦ ἦ χρυσοφρυγικὸν σε χλανίσκον, καὶ ὀφθήσῃ τοῖς ἐχθροῖς σε ὡσὶ φοβερώτατος σε φύσει. Vide Gloss. med. Lat. in *Persius.*

ΧΡΥΣΟΠΕΤΖΑ. Vide in Πέτζα.

ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΙΝΟΣ, *Color viridis auro interstinctus.* Index MS. Bibliothecæ Monasterij S. Trinitatis in insula Chalces ἱματίδιον ἐκ μεμβράνας ἐπιλεγμένον χρυσοπρασίνῳ σκεπῷ ὑφάσματι.

ΧΡΥΣΟΠΤΑ, in Glossis Chymicis, ἡ ἀσβόλη ἡ ξανθή.

ΧΡΥΣΟΠΟΛΗ, Χρυσόπολις, Herbæ species, cujus meminit Plutarchus de fluminibus, in Pactolo: γίνεται ᾗ βόλιτον πορφυρόχρουν, καλουμένη χρυσοπόλη· ἀφ' ἧς αὐτῇ γὰρ ἡ ἀσυγκόπτος πόλις ἦ ἀκήρατον χρυσὸν δοκιμάζουσι· ἅμα γὰρ αὐτὸν χανδρῶσαι, ἅπτεσι τῷ βοτάνῃ, καὶ ἐὰν μὴ ἀναθλιβὲν τὸ χρυσίον ᾖ, τὰ φύλλα χρυσοῦται. &c. Ex eo desumpsit quæ habet in hanc rem Joannes Tzetzes, à quo χρυσόπολις appellatur, ut & ab Aristæneto

Aristæneto lib.1. Epist.10. extr. ὥσπερ ἡ χρυσίτελις ἡ πόα τῷ χρυσῷ μίγνυται συμπίπτῃ ἀφορῴσῃς.

ΧΡΥΣΟΡΟΔΑΣ, Epitheton quo donatur S. Joannes Damascenus in Chron. MS. Georgij Hamartoli in Copronymo: ἐκάτεμεν ἡ ὁ Δαμασκηνὸς, ὃν χρυσορόαν ἐκάλεσαν, διὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ σοφίαν. Ita etiam Theophanes sub an.745. hunc indigitat.ut & Chron. MS.ab Adamo ad Leonē sap.in eodem Copronymo.

ΧΡΥΣΟΤΕΛΕΙΑ, Pensitationis genus inductum ab Anastasio Imp. post abolitum ab eo antea Chrysargyrum. Evagrius lib.3. Hist. cap.42. & ex eo Nicephor. lib.16. c.44. πέπραχε ἡ τούτων ὠνὴ ἄξια, τὴν τὸ καλαμβῶλον χρυσόλιτρον ἐρινεῖσαι, &c. Ubi Valesius existimat χρυσόλιτρον nihil aliud fuisse quam præstationem auri, quam pro tributaria functione à Provincialibus exigi primus instituerit Anastasius, cùm tributa in ipsis speciebus inferri consuevissent, puta in tritico, hordeo, vino & oleo: ex quibus in horrea publica convectis, annona militaris & civica erogabatur: sanctionibusque Imperatorum vetitum esset, ne pro speciebus aurum à provincialibus exigeretur, ex l.4. & 5. Cod. Theod. tributa in ipsis speciеb. inferri. Habetur in Typico MS. Monasterij τῶν Κεχαριτωμένης indiculus, hoc titulo: χρυσέλαια τῆς μονῆς ἐμοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κεχαριτωμένης τοπάρχου ἐν τῷ αὐλιῷ ἐμοῦ. Deinde recensentur variæ ædes cum adscripta pecuniæ summa.

Χρυσόλιτρος, *Auricola*, in Gloss Philoxeni.

ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ, *Aurifer*, *Aurarius*. χρυσοχοεῖον, *Aurificina*, in Gloss.vet. Apud Leonem Grammatic. pag. 497. occurrit Anastasius Sacellarius καὶ Ἄρχων χρυσοχόου. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Theophilo: καθεστῶτος δὲ τοῦ Ἀρχόντος χρυσοχόου λαμπρότατα πάνυ ὄντος, καὶ συνηθοῦς Αὐγούστου Πατριάρχου, τότε Πατριάρχου, καὶ τὰ δύο μίγνυσι ὄργανα ὁλόχρυσα, &c. Ita etiam Chronic.MS.ab Adamo ad Leon.sapient. Vide Constantinum in Basilio n.86. edit.Combefisij, & supra in Σχίσις. præterea Harpocrationē in χρυσοχοεῖον.

Χρυσοχοΐαι: Codinus de Offic.aulæ Constantinopol. c.3.n.13. παράπικον χρυσοχοΐων, λιθάρια καὶ μαργαρίτια ἔχον ὕπο λεπτόμβωα περίχυτα. Idem c.4.n.7. τὸ ὃ δὲ παπίκιον ἀπὸ φλουρῶν, χρυσοχοΐαι, γραμμαλίζον ἄνωθεν. *Ex auro vel argento fusili*, interpretatur Grevzerus. Sed quid est *Scaranicum*, seu vestis ex auro fusili? Immò, ni fallor hæc vox *Purpureus*, sonat: nam Græcis hodiernis, ut auctor est Hieronymus Germanus,

Χρυσόπαμπα, est *purpureus color*, Italis, *porporina*. Nihil tamen temerè definio.

Χρυσοχωνεῖον. Vox Chymistarum.Comarius Philosophus MS. μίλτῳ λευκάσεως καὶ ξανθώσεως ὄφιν ἢ χρυσοχωνεῖον.

ΧΡΥΣΩΝΕΣ, *Aurarii Monetarii*, in edicto 11. Justiniani cap.1. χρυσῶν, vero *ergasterium*, & *officina Auratorum*, apud Theophanem an.3. Constantini filij Irenes.

ΧΡΥΣΟΝΙΚΟΣ, *Hedera nigra*. Glossæ botanicæ MSS.ex Cod.Reg.2690. χρυσόνικος, κισσὸς μέλας.

ΧΡΩΜΑΤΑ *Factiones Circenſium*, quæ coloribus distinguebantur, de quibus Cedrenus p. 147. auctor Chronici Paschalis, & alij passim. Nicephorus Constantinopolit. in Brev. pag.215. 1.edit.in Foca: ὡς δὲ παρυβριστὴς ὑπ' ἐκείνου τυγχάνων, ἐκείνους τοὺς καθαρίους ἔτεμεν, ἵνα πλὴν οἱ ἐν ἀνθίστων χρώμασιν δημοῦ τῷ ἐκ θυμοῦ συμπορίγεται ἀνέστησι, ὅλην αὐτὸν μιᾶρχίαν Ita is non semel. Vide supra in βασᾶν, & Gloss. med. Lat. in *Colores*.

ΧΡΩΜΑΤΟΥΡΓΕΙΝ, *Coloribus depingere*. Synaxarium S.Styliani, in officio ejusdem seorsim edito: τὸ ἐκ ἁγίου ὄνομα ἐν μυθίοις ἐπικαλύμμασι καὶ τὸ τίμιον αὐτοῦ χρωματουργῆσαι εἰκόνισμα, πρὸς τιμωρίαν αὐθις μιαιφονίας.

ΧΥΒΑΔΙΟΝ. Vide in Καβάδιον.

ΧΥΔΑΪΖΕΙΝ, more vulgari ac populari loqui, utitur passim Eustathius.

ΧΥΔΙΑΖΕΙΝ, *Cum vulgo nugari*, Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἔτερος ὁ ἀείμνηστος ἀρχιμῆνις, κρότου καὶ ψόφου ἐκ χειρὸς ἀπτίλλων γελοίως καὶ χυδαϊζοντος αὐτοῦ.

ΧΥΔΡΩΝΑ, τὸ ἔλαιον ἐκ πυλαφύλλης, in Lexico MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΥΔΡΙΟΝ, in Lexico MS. Cyrilli, τὸ ὑδαρῶδες. *Humidum*, *aquaticum*.

ΧΥΔΟΠΙΤΑ. Vide in Πίτα.

ΧΥΔΟΥΣΘΑΙ, *Imbre madefieri*. Eustathius Od. ζ. πανὸς γὰρ καὶ μέχρι τοῦ ἔνδον ἐκ θύρης χυλῶσθαι, τὸ ἐξ ὑετοῦ τυχὸν ὑγράνεσθαι, καὶ ὁλοχύλου, ὁ λέγει τοῦτο παθεῖν MS. ex Cod. Reg.1843.

ΧΥΜΑ, Χύμμα, *Aqua*, *Liquor*, *Fusio*, Χύσις, Ὕδωρ. Nomocanon Cotelerianus n.117. λαὸς ἢ δυνάσται ὁ ἱερεὺς φυλάττειν ἀγίασμα, ἢ ἁγίων βαπτίσιον ἢ τὰ ἅγια Θεοφάνια χύμα, ἔτι ἅλας, ἢ φύλαξον αὐτὸν εἰς ἐπιτήμιος ἰερᾶς.

Χύμα, ponderis species, apud Medicos. Oribasius de Ponderibus: ὁ χύμα ἔχει σταγόνα β. νίτρου ς'.

Χύμα, alia notione, vide in Φωτί.

ΧΥΜΕΙΑ, Χημία, Χημεία, *Auri conficiendi ars*, quam vulgò *chimiam* dicimus: variè enim hæc vox scribitur, de cujus etiam etymo dissentiunt scriptores, quam in rem multa contulit Petrus Lambecius lib.6,Comment. de Bibl.Cæsar.p.174.Quædam etiam attigit Samuel Bochartus in Phaleco lib.4.cap.1.Illa porro ars χημευτικὴ dicitur Zosimo Panopolitæ, de illius porro repertoribus varia varii scripsere. Hanc quippe homines docuisse pravos angelos, seu dæmones, scribit idem Zosimus, cujus verba exscripsit Georgius Syncellus in Chronico p.13. ἐξ αὐτῆς φάσκουσι αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τῶν γιγάντων γενηθῆναι· ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ ἀρχαία παράδοσις χῆμα αὐτὸ τοῦτο ἢ τιχνῶν ἐκάλεσαντὸ ταύτην τὴν βίβλον χημᾶ, ἔθεν καὶ ἡ τέχνη χημία καλεῖται. Alij eò vellus aureum toties decantatum referunt. Anonymus ἀδὲ ἀνίσων cap.3.edit.ab Allatio: τὸ ἐν χάλκοις φυλαττόμενον ὑπὸ δύο δέρας ἀλωπὸς χρυσοῦ· τοῦτο γὰρ ποικιλανέμβολόν ἐστιν, ἀλλὰ βιβλίον ἐν δέρμασι γεγραμμένον, περιέχειν ὅπως δεῖ γίνεσθαι δηλῶ χυμείας χρυσοῦ. Similia habet Eudocia Augusta in Ioniis MSS. καὶ δέρας χρυσόμαλλον, οὐχ ὡς ποιηταῖς φέρεται, ἀλλὰ βιβλίον δύο ἐν δέρμασι γεγραμμένον περιέχον ὅπως δεῖ γίνεσθαι δηλῶ χυμείας χρυσοῦ. Hæc porro Eudocia, ut & Suidas, hausisse videntur à Joanne Antiocheno ἀδὲ ἀφανοῦς. Qui quidem in excerptis Valesianis, ubi de Diocletiano agit, hanc artem, quam *ἱερὰν τέχνην* vulgo vocant Chymistæ, τὴν κεκρυμμένην τέχνην ἢ χυμείας, Olympiodorus Alexandrinus MS. Ægyptiorum propriam fuisse subindicat,hisce verbis: ἐν τοῖς ἀδὲ χημίας ἀγνῶν καὶ χρυσῦ τοῖς παλαιοῖς αὐτῆς γεγραμμένα βιβλία διαφυλασσόμενα ἔασιν, πρὸς τὸ μηδὲν πλοῦτον Αἰγυπτίους ἐν ἢ τοιαύτης ἀπεργάζεσθαι τέχνης, μήτε χημάτων αὐτοὺς θαῤῥοῦντας πλουσίους ἢ λοιπῶν Ῥωμαίους ἀνθαίρειν. Unde percipitur hanc artem potissimum cultam apud Ægyptios, ab iis quos ἀφοπίτας vocabant, ut in hac voce docemus. Μεγάλην τέχνην appellat Physiologus MS. de natura animal. ubi de gallina: τὸ ἔσχατον ἢ ἰσχάλα μὲν τὴν χολὴν, μεγάλην τέχνην καὶ σοφὴν τὴν κυμίαν ἐπέχει, τὸ χύμον, καὶ τὸ χάλκωμον, καὶ κασσίτερον, χρυσὰ τὰ ὅλα ἔχαμεν μὲ τέχνην καὶ σοφίαν.

Χυμευτὴς, *Chymista*. Theophanes an.16. Anastasij: τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμευτὴς ὑπάρχων, &c. Cedrenus an.14.ejusdem Augusti: ἀνήρ τις χειμευτὴς, ὃν ἢ χήμης τεχνῶν ἰσχυρὸς ὢν ἢ ἁπάντας ἐφθαλμοπλανῆσαι, &c. Anastasius Sinaïta in lib. ἀναλογῶν· ὁ γὰρ δεῖ χρυσοχόος ἡμᾶς καὶ λιθουργὸς καὶ χειμευτὴς χρυσοκολλήτων λίθων ἀπεμφασεσθαι, ἡ γραφὴ βυλομένη καὶ παῤῥησιασα ταῦτα φησίν. Anonymus Philos. Chymicus MS. ἄνευ ἀρότου κυμμυῆς, &c.

Χύμβιον. Eustathius : τὰς ἢ καυσιλίρινας ὄρμους, σιδηρᾶ τινὰ ἀλοφόμβια καυσιλίρῳ εἰς ἀγκυρᾶ σχῆμα, ὡς καὶ τὰς κυπρίας ἴδιαυσιν ἰχάδας, ἢ χύμβιον μέλαιναν τὴν ἀδῆ κυάνεν. Joan. Tzetzes in Scutum Herculis Hesiodi : Ὀράχαλκος, ἄδος ὕλης ὕτω καλυμβύης, ὅτις γιῶ ἀφρίσεις ἄλλοι ἢ λέγουσιν ὅτι χύμβιός ἐστι χαλκὸς ἢ γιῶ ἀνεσκομβύη. Vide Etymolog. in ὀράχαλκος. Stephanus Alexandrinus in Apotelesmatis MSS. τὰς μεσικὰς ἐπαναλήψεις, τὰς χυμευτικὰς ἀλλοιώσεις, καὶ δυσυφάτους τάσεις, &c. Joannes Canabutzes MS. ἡ ἢ δημιουργικὴ μυστικὴ καὶ ἀπόρρητος τέχνη ἢ χυμίας τινὸς ἔστιν ἀποτέλεσμα, ἡ μὲν ἢ ὑγιείας καὶ θεραπείας ἢ φύσεως ἢ ὅλων φιλοσοφίας ; λέγεται ἢ χυμία, ἢ τινες ἢ Λατῖνοι βαρβαρίζοντες λέγουσιν Archymiam, ὀφείλουσι λέγειν ἀρτεμυμία, ὅτου τέχνη ἢ χυμίας· διότι ἢ τὰ μέταλλα πάντα διαλύει, καὶ ὡς ὕδωρ διακεχυμένον ποιεῖ αὐτὰ πυρὸς καὶ χωνεύσεως, διὰ τοῦτο χυμία λέγεται.

ΧΥΜΕΝΗ, Χυμένιον, Χυμίνη, Recentioribus Græcis, herba dicitur ex qua conficitur luteus vel suppallidus color. Scholion ad Theophilum de Urinis : χυμένη, ἔστιν ὅδε βοτάνης, ἢ οἱ βαφεῖς χρῶνται· ἡ ἢ βαφὴ αὐτῆς ἔστιν ὑποχρυς, ὡσαύτως. Ad ista : τὸ λευκὸν ὑγρὸν κατὰ μὲν πρῶτον λέγει ὑποχρυν γίνεσθαι ὡς ἀφέψημα χυμένης χρωμάτων ἢ ὕφεν. Eadem habentur apud Joannem Prisdryanorum Episcopum in lib. MS. de urinis. Vide Salmasium ad Plinium pag. 1162. 1163. 1358.

ΧΥΝΝΕΙΝ, *Fundere*, *Liquare*, χέειν. Nomocanon Cotelerianus n. 292. ὁ ἐσθίων αἷμα, τυτίσκει τὴν ψυχὴν τῆς ζώης, τὴν σάρκα μὴ ἐσθίειν· ὁ τὴν σάρκα, μὴ ἐσθίειν· τὸ αἷμα, χυνέειν.

Χυνίσεις, *Fusim*, Χύδην, Ῥυδόν.

ΧΥΟΤΑ, *Ventris flatus*. πίνω τὰ χύοτα σου, *bibo flatus ventris tui*. Romanus Nicephorus in Gramm. MS.

ΧΥΡΑΣ, *Tumor præter naturam durus & doloris expers* : σκίῤῥος. Leo Philosophus lib. 7. Synopseos Jatricæ MS. σκίῤῥός ἐστιν ἕλκος σκληρὸς μέλας αἱμὸν ἰδύνης γέμον ἢ ἐπὶ μελαγχολικῷ χυμῷ· ὅταν ἢ ῥέῃ ἐν τῷ τραχήλῳ, λέγεται χύρας.

ΧΥΡΩΝΑ, τὸ ἔλαιον ἢ πιπερόφιλλα, in Glossis Jatricis MSS. ex Cod. Reg. 190.

ΧΥΣΙΣ ΑΣΤΕΡΟΝ. Scylitzes p. 730. ὥρα β'. ἡ νυκτὸς, ἀστὴρ ἐνδόξου χύσεως ἐκ μεσημβρίας πρὸς ἄρκτον. Ita rursum pag. 735. Cedrenus an. 5. Justiniani : τῇ αὐτῇ ὥρᾳ γέγονεν ἀστέρων δρόμου πολὺς, ὥστε πάσας ἐκπλήττεσθαι, καὶ λέγειν, ὅτι, ἴδωμεν εἰ ἀστέρες πίπτουσιν, τί ἄρα ἔσται τὸ εἴδαμεν. Similia habet anno 31. ejusdem Justiniani. Eundem vide præterea an. 23. Copronymi. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 945. pag. 391. ὅλη ἐκχύσεως ἢ ἀστέρων, ὡς ἡ σαγίτα. Ovidius Metamorph.

——*Ut interdum de cœlo stella sereno.*
Quæ si non cecidit, potuit cecidisse videri.

ΧΥΤΡΟΤΡΟΦΟΝ, ἡ βετόνικα, *Betonica*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΧΙΒΙΗΖΑΝ, ᾧ Χχιεμασπαὰτ, τὸ γλυκάνιν, in eodem Lexico MS.

ΧΩΜΑ, Græcis hodiernis, inquit Goarus, est *terra frugifera*, *satis & plantis idonea*. Quinetiam pro humo & terra nude usurpant. Suidas : χῶμα χοῦς. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. c. 6. n. 37. de *Acacia* Imperatorum : ὁ βλάσιος ἴχα χῶμα ἐντὸς, καὶ καλῶς λιμάκια. Historia Apollonij Tyrij :

Λυτὸς ἢ οὐκ ἐφείσατο τῷ ἀπὸ χῶματι ὑποκάτω.

Anonymus Astronomus MS. ex Cod. Reg. καὶ τὸ ὕδωρ μὴ ἢ χώματος, &c. Nicetas de statu urbis n. 4. ἐγὼ ὁ βίψας ἐμαυτὸν ἀπὸ ἄκρου εἰς τὸ ὕδατος, μόνον οὐκ ἐμιμψάμην τοῖς τάχεσιν, ὡς μόνος ἀπολεῖσθαι, μηδὲ καθίκεσθαι δάκρυα, μήτι μοὶ ἀπὸ χῶμα κεῖσθαι, ἀλλ' ἐφίαν ἀείτι ζῶσαν ἴχνος. Joan. Cananus de Bello Constantinop. ἔτρεχον διερίζοντες χώματος εἰς τόπον ὃν ἐν εὐδίᾳ ὀλίγον ἐμοὶ εὐδὲν ἢ ἐπίπεδον, ἀλλὰ κυματώδη ἐπεῖχεν, καὶ ἀκραδὲς γέμοντα χῶμα. Histor. Belisarij MS.

Πάντα βιλισάριος ἔκλιπε τὰ κεφάλια,
Πίστιν εἰς γιῶ, καὶ πρακτικὰ ἢ μεγάλα βασιλία,
Πρῶτα φιλεῖ τὰ χώματα, ἔπειτα τὰ τζάγλια τε.

Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ ἐκδίκησις κακότυχος γυναικείου τοῦ ἔργου μα,
Νὰ πῆς ὅτι ἔτρεχαν ἢ ἀκάθαις εἰς τὸ χῶμα.

Vide Παράχωμα, & Notas nostras ad Alexiadem pag. 173.

ΧΩΜΑΤΟΒΟΤΝΟΣ, *Tumulus*, *Tumba*, *Sepulcrum*. Scholiastes Dionis Chrysostomi in Rhodiaca : ὁ μὲν ὢν τάφος ὢν ἔστι σημεῖον ἀρετῆς· ἦν δὲ ὁ χωμαλοφικτος, ὃν οἱ παλαιοὶ Τύμβον καὶ μνημεῖον ἐκάλουν, ὡς μήμαλιν φέροντα ἢ τιθέντος ἐπίκλησιν.

ΧΩΝΕΙΑ, Χωνία, *Bombarda*, ex ære scilicet *fusili* confecta. Ita non semel vocatur à Duca ; Hist. c. 38. pag. 153. 154. 156.

ΧΩΝΕΙΝ, pro Χωνεύειν, *Obruere*, *Abscondere*.

ΧΩΝΕΥΕΙΝ, Χωνεῦσαι, *Digerere*, *Concoquere*, πέπτειν, καταπέπτειν. Oneosophium pag. 147. τὸ μὴ τὸ χωνεῦσαι τὸ αὐγὸν, παράβαλε αὐτῷ ἀνθρώπαλον. Et pag. 152. Τρώγε πέπλα, καὶ χωνεύσουσιν.

Χωνεύτης, Καλοχώνευτος, *Digestibilis*, ὑπανθος. Κακοχώνευτος, Δυσχολοχώνευτος, *Indigestibilis*, *qui ægrè digeritur*. Χωνεψιά, χώνεψις, *Digestio*, πέψις. Occurrunt hæ voces passim apud Agapium in Geoponico.

Χωνεύειν, alia notione. Acta S. Maximi Confess. n. 30. pag. 63. ἡ παῖς ὑμᾶς χωνεύσειν ἔκαστον ἐν τῷ ἐπιτηδείῳ αὐτῆ τόπῳ, ὡς ἐχώνευσε Μαρτῖνος (Papa) aliud videtur hoc loco vox χωνεύειν sonare, quàm conflare : minatur enim judex eandem pœnam inflicturum se Maximo, quam subierat S. Martinus Pontifex.

ΧΩΝΗ, *Infundibulum*, in Turcogræcia Crusij pag. 255. pro χοάνη. Portius : Urceus, Urceolus, Χωνὶ, Τζυκάλι, Κεράμιον, Κέραμος.

Χόανος, & Χωνίον, *Vas in quo liquantur metalla*, χώνος. Maximus Cithærensis Episc. in Synaxario 22. Martij : ἐπρίσαξε τὰ καλασκιαδῆ μίαν χόανον μεγάλην, καὶ βαλθῆσιν εἰς αὐτὴν ἡ ὑμάδι μετ' αὐτοῦ χάλκωμα πολὺ, &c. Glossæ ad Iliadem Græcobarb. χωνίος, τὰ χωνία, ὅπου ἀναλύει τὰ μέταλλα. Zosimus Panopolita MS. de conficienda crystallo : τὰ ἢ ὀστρακα σοὶ ἢ ἐμβάλλων πήλας, καὶ βαλλὲ εἰς δύο χόανα, καὶ χρίσας πηλῷ ἐσχάρᾳ, &c. Cosmas Hieromonachus de conficiendo auro, MS. ὅτε χρίσει αὐτὰ μὴ πηλῷ ἐξ ὧν ποιεῖ τὰ χωνία.

ΧΩΝΝΟΥΒΑΡΙΑΣΜΟΣ. Anonymus Combefisianus in Constantino Porphyr. n. 8. χωννκαμασμὸς γέγονεν ἐν τῷ οἴκῳ ἢ Μαγίστρου Ἰωάννου ἢ Κυμινᾶ ἢ Ἀποθεμιστικοῦ ἢ σχολῶν, καὶ εἰς ἢ ἢ Μαγίστρου Ῥωμανοῦ Σαμωνίτου, καὶ εἰς διαφόρους οἴκους, καὶ διαρπαγὴν καὶ πλοκὴν αὐτῶν ἀφοιξίτησαν, &c. Ubi Interpres *terræ hiatum* interpretatur. Sed hic deprædatio publica aliquot ædium urbis intelligitur, quam nos *eurvari* dicimus Kero in Glossis : *Scandala*, *Zurnvarida*. *Scandalorum*, *Zurnvaridono*.

ΧΩΡΑ, Χωρίον, *Pagus*, qui nostris, vulgo, *Village*, , ut κάστρον, *Urbs*, apud Græcos in continente. At Cretenses & Insulani χώρα & κάστρον pro urbe : χωρίον verò pro pago seu villa usurpant. Ita Romanus Nicephorus in Grammatica MS. Constantinus Porphyr. in Basilio n. 37. edit. Combefisij : πυρπολῶν πάσας τὰς ὑπὸ ἢ χριστόχερα χώρας καὶ κωμοπόλεις. Scylitzes pag. 844. δι' ἐκείνου ἢ κατ' μὲν ἢ ἢ χωρῶν, *per illos vicos & urbes iter habebat*. Ita vertendum contendit Goarus, qui χώρα urbem appellari etiam observat. Manuel Malaxus in Chron. MS. fol. 809. κυρτώματα τὰ κάστρα καὶ τὰς χώρας ἢ Βυλγαρίας.

ΧΩΡΑΡΧΑΙ, *Provinciarum Præsides*. Michael Glycas in Annal. ἀλλὰ τοὺς χωραρχὰς γνωρίσας, κρίνειν τὸ τοιμητικάριον ἐκείνας, &c.

ΧΩΡΑΦΑΚΙ *Cobites*, Piscis ex apuarū genere, Κωβίτης,

ΧΩΡΆΦΙΟΝ, *Prædium, ager cultus, arvum:* χωραφίου ἀγρὸς, in Epimerismis MSS. Herodiani. Glossæ MSS. Colbertеæ & Moschopulus, in Lexico Philostrati: Λήϊον, χωράφιον, ἢ εἰλαφρὸν πάδιον. Ita etiam Lexicon MS. Cyrilli. Aliud Lexicon MS. Λήϊον, ὁμαλὸν χωράφιον. Glossæ MSS. ad Iliad. Homeri: Ἄρουρας, χωράφια. Scholiastes MS. Homeri Iliad. Δ. fol. 340. MS. Reg. ἀλλάσσουσι τὴν πολιτικὴν τῶν λαῶν ὄντων χωραφία. Scholiastes MS. Æschyli in Prometheo Vincto, ubi de Nilo flu. Μισεῖ ἡ τὸ φιλοῦσαι τοῦτον τὰ χωράφια σωπλθίσης ἐν ἐν τῇ Ἰνδίᾳ οἰκοῦσιν, φασὶ ἐκχαμιστῆναι μὴ κυμβάλων καὶ ἔχων ὀργάνων τύπῳ τῇ πλημμῦ ἀναπίμπασι. Nilus Monachus lib. 3. Epist. 153. ὡς εἶδε ἡ τὲς πόνες τὰ τὰ χωράφια φιλοπαλλίων καὶ φοτζιώντων. Astrampsychus in Theoria astrorum MS. καλὸν ἰδεῖν φιλοσόφους, αὐθέντας, φοτζιάσαι χωράφια. Nicetas in Isaacio lib. 2. num. 6. ἡ μὲν δὴ χωραφίων ἢ ἀμπελώνων διαλύσεως. Ubi Cod. al. δι' ἀγρῶν. Liber παιδλιῶν, seu *Pœnalis*, MS. ἀ ἡ τὲς τὸ παλάμιον τῇ ἰδίᾳ χωραφίᾳ, ἢ τὰς ἀκανθας βαλόμενος καῦσαι, &c. Nicolaus Lucanus in Iliade Græcobarb. κβ.

Ἄλλοι γὰρ τὴν θέλιν παρὰ τὰ χωράφια τῆ πατρὸς μου. Utuntur passim alii, Leo in Tactic. cap. 9. §. 15. Eclogæ ejusdem Leonis & Constantini tit. 28. §. 35. Harmenopulus lib. 3. tit. 3. §. 24. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem pag. 51. 51. Scholiastes Theocriti, sigillum Rogerii Siciliæ Comitis apud Ughellum to. 1. p. 1020. Syntipas MS. Euchologium p. 696. &c.

Χωραφάκι, *Prædiolum*, apud Maximum Cythereum in Synaxario 10. Octobr.

Χωραφόβρυσις, *Fons ruresitris.* Glossæ Græcobarb. ἀγροπηγὴ, χωραφόβρυσις, βρύσις τῆ χωραφίου.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ, *Chorepiscopus*, de qua voce multa congessimus in Gloss. med. Lat. Synodus Hierosolymitana apud S. Athanasium in Apol. 2. de Fuga sua pag. 801. ὁ Μαριώτης, καὶ φησὶν, χώρα τῆ Ἀλεξανδρείας ἔστι, ἡ ἐδίδοτο ἐν τῇ χώρᾳ χήρευε ἐπίσκοπος, διὰ χωρεπίσκοπος. Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, ubi de S. Basilio à quo Sazimorum Episcopus dictus fuerat:

Τούτου (*Sasimis*) μ' ὁ πανίσχυρος χωρεπισκόπους
Στενύμου δίδωσι.

Cyrillus Scythopol. in Vita MS. S. Euthymij cap. 13. ἔχων μεθ' ἑαυτῆ Παυσανίαν τὸν τὸν ἁγίου ὄντα τῆ πανσεβάστα χωρεπίσκοπον, καὶ τὸν μοναχὸν Ἀρχιμανδρίτου.

ΧΩΡΙΆ, Χωρισμὸς, *Separatim*, Κατὰ μόνας, κεχωρισμένως.

ΧΩΡΙΟΝ, *Pagus*, ut scribit Goarus ad Scylitzem. Vide Χώρα.

ΧΩΡΙΣΤΗΡΙ, *Discriminale*, quo crines capitis dividuntur. Χωρίστρια, *linea qua crines dividit & discriminat.*

ΧΩΡΊΟΝ, *Pagus*, hodiernis Græcis. Scylitzes pag. 762. πάντα ἔχων ἐν βιβλίῳ διασημάνας τὰ φρούρια ἢ χωρία. Vide in Χώρα.

Χωρίδιον, *Minor pagus*, κωμάριον, ἀγρίδιον, χώριον, in Glossis Græcobarb.

ΧΩΡΊΤΑΙ, Χωρῆται, *Rustici.* Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 40. ἀπλώτατε τὲς τῆ χωριτῆ. Vox à Luciano etiam usurpata, & deinceps ab Evagrio, Theophylacto, Michaële Psello, Anna Comnena, Duca, & aliis. Vide Henr. Valesium ad Harpocrat. p. 188.

Χωρεῖται, & Χωρῖται, apud Theodoritum serm. 5. ad Græc. καὶ δ' μόνον ἀστοὶ, ἀλλὰ καὶ χωρεῖται. Et serm. 9. ἐκ ἀστῶν, ἢ χωρῖται. Ita apud Balsamon. ad Carthon. 86. Concil. Carthagin.

ΧΩΡΙΆΤΗΣ, eâdem notione: Nicetas in Andronico lib. 2. n. 5. διαπρὰς ὧν μὴ τῆ ἀγρίλλων ἐκείνου. Ubi Cod. barbarogr. τῆ χωριατῆ. Idem de excidio Urb. n. 4. ex eod. Cod. οἱ ἢ Σαλυμβρίας ἢ χωρεῖαι καὶ χωρῖται. Ubi Cod. al. οἱ δ' ἀγρῖται. Anonymus de Bellis Francor. in Morea MS.

Θέσιν ἐς ὅλα τὰ χώρια, ὅλβασιν ἢ χωριάτας. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 7.

Χωρεῖλις ἰσπαράχθησαν τὸ φλάμπουρα ὑπὸ κάτοι Alter de mulo, lupo & vulpe.

Μαθὼν ξυλοσοφῖς πολλὰ ὅτι χωρίατης ἦσα. Occurrit etiam pluries in Historia Apollonij Tyrij.

Χωριάτικα, *Rustica*, χωρίτις, Χωριατικὰ, *mores agrestes*, κακοήθεια. Χωρεῖλοσύνη, eâdem notione, *rusticitas.* Glossæ Græcobarb. ἀγρὸν πλέον, ἀγροικίας πλέρωμα τῆ χωριατοσύνης.

Χωρεῖλικὸς, *Rusticus.* Georgius Contares lib. 2. Hist. Athenar. ἔβγαλε τὰ βασιλικὰ φορέματα, καὶ ἐνδύτικεν ἄλλα πιὸ χαμᾶ, καὶ χωρεῖλικά.

Χωρεῖλιότζικος, *Subrusticus*, ὑπάγροικος.

Χωρεῖλικὰ, *Rustice.* Anonymus de nuptiis Thesei lib. 10.

Γίασε ἡ θέλω πρὸς αὐτὸν χωρεῖατικὰ τὰ πάσα.

ΧΩΡΓΙΆΤΗΣ, idem quod χωριάτης. Glossæ Græcobarb. ἀγρικὸς, ἀγρᾶος, χωργιάτης. Rursum: χωρεῖος, χωργιάτης, ἰργάτης.

Χωρεῖοι, *Rustici*, in Gloss. Gr. Lat. Anonymus in Rhetoricam Aristotel. pag. 42. οἱ ἀπαίδευτοι καὶ χωρεῖοι. Sinodus Calchedon. μὴ φαλαγγὸς λαϊκῆς χωρεῖαις καὶ ἑτέρων τινῶν. Synodus VI. Constantinopolit. act. 8. ἐγὼ, δέσποτα, ἄνθρωπος εἰμὶ χωρεῖος. Chronicon Paschale de Remo & Romulo: καὶ ἔφυγον τὲς αὐτὲς παῖδας χωρεῖς τὲς βόσκοντας πρόβατα. Mox: ἐς ἢ τῆ χώρου ἐκείνου Λυκαίνας καλοῦσι ἴσως τιὼ τὲς χωρεῖας, τὲς βοσκούσας τὰ πρόβατα. Utitur etiam Eusebius lib. 6. Hist. Eccl. cap. 40. in Codd. MSS. uti monet Valesius, ut & Macarius Homil. 26. pag. 352. 353. Theophanes an. 26. Anastasij, Zacharias Papa lib. 2. dialog. cap. 31. &c. χωρεῖος, *Rustice*, apud Synesium Epist. 4. pag. 184.

Χωρεῖα, *Rusticitas.* Liber Pœnitentialis MS. ex Cod. Colbertеo: ἀ ἢ βλίτσιλις ἐς πλῆθος ἁμαρτημάτων, ἔχων ἐς ἢ πολλὰ ἐν πολλοῖς πιοῦν, καὶ χριστιανὸς ἢ δίχ φύσιν, ἢ χωρεῖαν, ἢ καὶ διαφόρως τρόπους, &c.

Χωραβοσκία. Theophanes p. 315. ἡ Χαζαλλεν πρὸς αὐτὲς δύο τραλιγὲς — μὴ τραλῆ, καὶ γεωργικῦ λαῦ χωραβοσκίας, πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐνδικῆξαι αὐτὲς. Ubi Miscella: *cum exercitu & aggresti populo rusticam operam dator.*

ΧΩΡΊΖΕΙΝ, *Excommunicare*, sed propriè à *consortio fratrum segregare*, apud Monachos. Vide Apophthegmata Patrum in Macario n. 21. Χωρισμὸν δοῦ θεῖ ἐκφωνῆσαι, *Anathema pronuntiare*, apud Cantacuzenum lib. 1. hist. cap. 19.

ΧΩΡΟΔΌΤΗΣ, *Qui fundum colendum dedit*; cui opponitur Μισίτης, colonus *partiarius*, in Georgicis Harmenopuli tit. 1. §. 20. 21.

ΧΩΡΟΚΩΜΗ, *Pagus.* Georgius Nicomediensis Episcopus in Encomio MS. S. Barbaræ: Νῦν γὰρ ἡ τῆ Εὐχαΐτῆ πολίχνη φαίδιμον δίκα δύο ἐν χωροκώμη, ὧν ὑπατείδας ὁ Διόσκορος. Vide Χώρα.

ΧΩΡΌΠΟΛΙΣ, *Oppidum.* Constantinus de Administr. Imp. cap. 46. τὸ κάστρον τὸ ὀβραντζῖν ἐχυρὸν ἔστι πάνυ ἔχει ἢ καὶ βασάτον, ὡς χωρόπολιν. Vide Κωμόπολις.

ΧΩΡΟΣ. Joannes Climacus: ὡς ἐν πάσῃ τῇ ἐλπίσι χώρῳ, ἁπαξ τιθέμενος ἅλως. Ubi Scholiastes MS. ὁ φανῆσα γῆ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ τῇ διαβάσα ὁ Ἰσραήλ.

ΧΩΣΤΆ, *Clam*, χωστὰ μέ, *Clam me.*

ΧΟΣΤΑΊ, Χωστὰ, *Monachi, qui seorsim, vel in speluncis vitam ducebant.* Theodorus Studita in Catechesi MS. 64. ὅτιν χώλω βιοῦντα, &c. Joannes Tzetzes Chil. 9. v. 319.

Μὰ δίχ θύρας βαίνω ἢ λέγω τὰς κλεισταβλάδας,
Χωστὰς, ἐγκλείστους, ἀλκοῦσι θηρία, σκολοβάτας.

Ψ.

ΨΆΘΑ, Ψαθίον, Ψάτα, pro Ψιαθος, seu ψιάθιον, *Storea*, *Matta*, *Teges*. Portius: ψάθα, *Canna*, *Cannarium*, Κάννα, δόναξ, κάλαμος. Idem alibi: *Gerra*, καλαμψία, στάμνα, ἢ ψάτα δὲ τὸ βρῶλον, τζαμπουίσματα. Triodium 1. Feria 1. hebdom. jejun. δίξα σοι τῷ δάξαλι τὸ φῶς, καὶ φαλίσαλι τ' κάμον, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς ψαθίοις ἡμῶν. Ita utraque editio: at infra eod. die: ἀθ' ὅτως ἀριθμῶν τ' δύο χορῶν, ἐν τοῖς ψιαθίοις λέγομεν, &c. Synaxarium Maximi Cythær. 16. Decembr. ἔκαμεν πάνυ ἀνάπαυσιν ὁ ἐς μίαν ψάθιν καὶ σάρκα τρίχινα. Utitur rursum 5. Jan. Bessarion Donatus in Vita MS. S Antonij: διατρέμα ἰσχαμνόθλων σε μία ψάθα. Ubi Athanasius pag. 13. 1. edit. ἐς ἣν ὕπνον ἠρᾶτο ψιάθιον.

ΨΑΘΥΡΙΟΝ, Placentæ species, de qua Eustathius Odyss. 1. pag. 1635. Galenus de cibor. facult. lib. 1. p. 324. & alii. Vita MS. S. Symeonis Sali: σταλίτια καὶ πλακοῦντα, καὶ ὀψάρια, καὶ οἶνον διάφορον, καὶ ψαθύρια, καὶ γλυκώδη, &c.

Ψαθυριανοί, Hæretici Ariani, Constantinopoli, qui patrem semper fuisse patrem asseverabant, etiam cum filius non existeret: ἐπαλοῦσι ἢ ὅτι Ψαθυριανοί, ὅτι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης, Σύρος τὸ γένος, διατύρου τὴν λέξιν τὴν ἢ σωίσαλο, ait Socrates lib. 5. hist. Eccl. cap. 23. Sozomenus lib. 7. c. 17. ὑπονοεμάζουσι ἢ ψαθυριανοί, ὅτι τὸ ἔτυθεν τὸ ῥῆμα, ὅτι Θεόκτιστος τις ψαθυροπώλης, ποτάνυ ἢ τοῦτο ἦλθε, πρεσβύμενος ταύτην τὴν δόξαν σωίσαλο. de his vero hæreticis agit præterea lib. 7. c. 6. Theodoritus lib. 4. hæreticarum fabularum, Suidas in Ἀρειανοί. Et Nicephor. Call. lib. 12. c. 30. ubi & Γοτθικοὺς appellatos ait.

ΨΑΙΣΤΑ, apud Psellum de Morborum nominibus MS. σπλάχνα καζικαυμένα. Vide Grammaticos in Ψαιστός.

ΨΑΛΊΔΑ, Ψαλίδι, Ψαλιδάκι, *Forficula*, ψαλίδιον.

Ψαλίτης, *Vermiculus*, cujus comma forficulæ speciē referunt, in Euchologio p. 697. Vide Παραψαλιστά.

Ψαλίδες, *Pampini*, *Capreoli*. Moschopulus in Sylloge vocum Atticarum: ἕλικες, αἱ τ' ἀμπέλου ψαλίδες, καὶ ἁπλῶς περιπλοκάδες. Joan. Diacon. ad Hesiodi scutum Herculis: ἕλιξ ἡ ἣν ἃ λεγομένη τ' κλήματος ψαλίς. Ibidem: ἑλίκεσσιν, ἤγουν ψαλίσιν. Rursum: ἐν φύλλοις αἰγείρου ἕλιξιν, ἃς ψαλίδας φαμὲν ἰδιωτικῶς. Joan. Archiater MS. c. 531. κοπάνιζον τὰς λεγομένας ψαλίδας ἀπὸ τ' ἰδιωτῶν, ἀπὸ ἢ τ' ἰατρῶν, ἕλικας ἀμπέλου. Vide Κακαλίδιον.

ΨΑΛΜΟΣ, *Psalmus*, Vox nota. Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalmos, ut cæteros præteream: ψαλμὸς ἢ τὸ πνευμάτιον καὶ τὸ μέλος. Infra: ἀλλὰ ψαλμὸς μέν κυρίως, ὁ μετ' ὀργανικῆς ψαλτηρίου ἐμμελοῦς ἀκροατοῦ. De variis vero Psalmorum appellationibus, vide in Ἀμωμος, Ἀναβαθμός, Ἑξάψαλμος, Προοιμιακός, &c.

Ψαλμικῶς. Macarius Chrysocephalus Archiep. Philadelphiensis de Exaltat. S. Crucis: σωφράμιλε ἢ πάντες οἱ καλουμένοις πάνυ ἐκκλησίαν, καὶ ψαλμικῶς τὰς χεῖρας κρόσιασθε, πνευματικῶς τὰς φρένας ὑψώσατε. Ubi Gretzerus, *ex Psalmista monitis*, vertit.

ΨΑΛΤΗΡ, Ψαλτήριον, *Psalterium*, liber Ecclesiasticus Græcorum, continens Psalmos Davidicos eo ordine quo habentur in sacris libris, in certas tamen classes, seu sectiones, quas Καθίσματα vocant, quasi diceres *Sessiones*, distributos. Quod quidem *Psalterium* πᾶσιν γινώσκειν, id est *memoriter tenere* debebant, qui ad Episcopatum promovebantur, ut est in Synodo VII. can. 2. Euthymius Zygabenus in præfat. in Psalmos: καζ' ἡμᾶς γοῦν λέγεται αὐτὸν (τὸ βιβλίον τ' ψαλμῶν) Ψαλτήριον, ὅτι ψαλτήριον ὀργανον ἦν Ναβλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον ἐν τ' ψάλλειν, ὡς ἰσοπλήθειν ἐν τ' ἰσχυθαι μετωλίχθη ἢ καὶ ἐπὶ πᾶν βιβλίον ὁ κλῆσις ἔλαβε, ἐν τ' πρὸν τὸν ψαλμόν. Porrò,

Ψαλτὴρ, pro Ψαλτήριον, non semel occurrit, ut in Chronico Paschali pag. 85. 86. 87. edit. Reg. in Euchologio p. 666. apud Alexium Aristænum in can. 2. Concilii Nicæni II. Nicephorum Blemmidem, cujus laudatur ἐξήγησις τ' ψαλτῆρος, & alibi passim. Alias,

Ψαλτήριον, eidem Blemmidæ, ut & Euthymio, συρίνξ, ὀργάνου ἤδους ἔστι μουσικὸν, Ναυλα παρ' Ἑβραίοις ὀνομαζόμενον. Anonymus Philosophus Chymicus MS. ὄργανα μὲν καθαιρεῖ τὰ πολλὰ τοῖς ἤδεσι διαφέροντα, πλατὺν τὸ δξὺ λβ'. λύρα ὁ δξὺ τ' ὀκτὼ, Ἀχιλλειακὸν τὸ δξὺ καὶ ὑπατοειδῆς, ψαλτήριον τὸ δξὺ τ' ι'. ὁ ἑλατῆρ, ὁ λ'. ὁ μί'. ὁ πλατὺ τὸ νήτ' γ'. κ'. λ'. &c.

Ψαλτήριον τοῦτον, in Lexico MS. Cyrilli, ἤτοι καθαρὸς ὕπνος πνευματικῆς κινήσεως γνώσεως.

ΨΆΛΤΗΣ, *Cantor*. Concilium Laodicenum can. 15. ἀλλ' τ' μὴ δεῖν πλέον τ' κατασκῆναι ψαλτῶν τ' ἐπὶ τ' ἄμβωνα ἀναβαίνειν, καὶ δι' διφθέρας ψάλλειν, ἑτέρους τινὰς ψάλλειν ἐν ἐκκλησίᾳ. Adde Can. 23. 24. erant porro cantores in Magna Ecclesia Constantinop. complures. Justinianus Nov. 3. διατίζομεν μὲν πεντήκοντα μὲν ἐξάκοντα σφενδυτήρων καὶ τῷ ἀγιωτάτῳ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἄναι, ἀναγνώστας δύο, καὶ ψάλτας ἄσαι πέντε. Vide Gloss. med. Lat. in *Cantor*.

Ἱερο-ψάλτης, Sacerdotes qui cantorum etiam officio funguntur, in Synodo Quinisexta can. 33. Jovius lib. 6. apud Photium: καὶ ἅμα τῷ πρὸς θυσιαστήριον εἰσιέναι τὰς ἱερὰς, ὁ Ἱερο-ψάλτης ἀναβοᾷ τὸ, Ἅγιος ὁ Θεὸς &c. Laudatur à Lambecio lib. 5. comment. de bibl. Cæsarea p. 294. Manuelis Peloponnesij λόγος πρὸς τ' Ἱερο-ψάλτην κυρὸν Ἱερόσιμον Ἱερομόναχον, &c.

Ψαλλαναγνώστης, qui simul & *Psalta* & *Lectoris* gradum in Ecclesia obtinet. Jus Græcorom. lib. 4 p. 291. ἤτοι πρεσβύτερος, ἤτοι διάκονος, ἤτοι ὑποδιάκονος, ἤτοι ψαλτανιστὴς. Sozomenus lib. 4. cap. 3. ὁ δὴ Μαρκιανὸς (ὧδε) ψάλτης καὶ ἀναγνώστης τ' θείων γραφῶν.

Πρωτο-ψάλτης, *Primicerius cantorum*, qui dictus etiam Δομέστικος τ' ψαλτῶν, uti docet Joannes Episcopus Citri in Respons. p. 328. à quo in ordine lectorum recensetur: ὁ Δομέστικος τ' ψαλτῶν, ὁ ἀφὲ τῶν λεγόμενος Πρωτο-ψάλτης. Nempe inquit Codinus cap. 17. n. 39. Ecclesiæ Catholicæ non habebant *Protopsaltas*, sed *Domesticos cantorum*, cum *Protopsaltæ* propriè essent cleri Palatini: ἀλλ' ὁ Πρωτο-ψάλτης ἦν ὁ ἐκκλησία, ἀλλὰ Δομέστικος, ὁ ἢ βασιλικὸς κλῆρος, καὶ ἀμφότερος· καὶ ὁ μὲν Πρωτο-ψάλτης τ' βασιλικῶ ἦρξε κλήρω, ὁ ἢ Δομέστικος τ' Διοσπολιτικῶ. De Protopsalta Palatino agit Zonaras in Leone Armenio: ἠγνόησε γὰρ τῶν αὐτὸς Θεόδωρος, ὁ τ' τῶ βασιλικῶ κανθῆλι κεκληρωμένον τηνικαῦτα ἐς χορωδίαν ἢ χοράρχης, ὃν Πρωτο-ψάλτην παρέλαβε καλεῖν ἡ συνήθεια, idem apud Continuat. Theophan. lib. 1. n. 20. τ' ἱερῶ συστήματος τὸ ὁ κλῆρ τ' βασιλικῶν ὕμνων ᾠχηγὸς, dicitur. Anonymus ex Cod. Mazarino describens clerum Imperatorium, duos habuisse Protopsaltas ait:

Καὶ τ' μελῳδῶν οἱ Πρωτο-ψάλτ δύο.

Vide in Κλῆρος. Verùm idem Codinus c. 1. in septima Pentade officiorum M. Ecclesiæ Protopsaltem, & duos Domesticos primi & secundi chori statuit: sed in

Domesticus

Domesticus nudè primùm dictus. Eundem vide cap.7. n.24. Illius munus sic describit in Catalogo Allatiano : ὁ Πρωτοψάλτης ἔστω μεθ' ἑαυτὸν δύο χορῶν, διότι καὶ ἐναντίαν ἀρχὴν ἢ ἐν τῷ ἔναρξιν τ' ψαλμῳδίας· μὴ ἢ ταῦτα ἐν ψάλτῃ ὅλαι· φορὰ ἢ ἐν ἑαυτῷ.

ΨΑΛΤΙΚΟΝ, *Merces quæ pro cantu exsolvitur.* Vide Goarum ad Euchologium p.287.

ΨΑΜΑΘΊΑ, pro Ψάμαθος, *Arena.* Descriptio Peloponnesi Gemisto Plethoni subjecta : Καινοπόλις, ὅπερ ὁ ψαμαθίας λιμήν. Auctor Vitæ S.Isaacii Confess. MS. ἐμείνας ἐν Ουάλῃ αὐτὸς ἐπέβη ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ μέρᾳ τ' πόλεως πλησίον Ελληνικῶν ἀς τ' καλουμένου ψαμαθίου. Ita quippe dictus tractus Constantinopoli ab Arenis, de quo vide nostram Constantinopolim Christ. lib.1. sect.16. n. 3. & Eustathium in Homer. pag.140. & 584. ubi de voce ψάμαθος.

ΨΑΠΊΗ. Synopsis de urinis ex arte medica Persarum MS. ἐνδίχεται ἢν ψαπίη τῷ θεοδώρῳ, ἐν τῷ λογαδίῳ, ἐν τῷ μοναχικῷ, καὶ τῷ λυλογίῳ, ἐν τῷ χειρίβιῳ τ' βυζλάνου, ἐν τ' καπνῷ τ' γῆς.

ΨΆΡΗ, Ψάρι, Ψάρας. Vide in Ὀψάριον.

ΨΑΡΌΣ, *Canus, albus,* Πολιός. Ψαρὰ, *Canities,* Πολιά. Ψαροὶ ἵπποι, cap.5. lib.1. Zachariæ.

ΨΆΤΑ. Vide Ψάθα.

ΨΆΧΝΕΙΝ, *Palpando aliquid quærere*; vox formata ex ψαίειν, apud Rom. Nicephor. in Grammat. MS. Fr.Richardus in Scuto fidei part.1.p.143. χωρίζει ὅλλο τῷ χαρᾷ, κλαίοντας καὶ λυπερῶς μιμολογοῦντας, ψάχνῃ πάλιν, καὶ ἱρωΐᾳ πρᾶς ἡμέρας ἀδὲ τὸ παιδί τ'ς.

ΨΆΧΝΙΟΝ, vestis summorum Pontificum & Patriarch. propria. Vide Gloss.med.Lat.in *Psachnion.*

ΨΑΧΝΌΝ, *Pulpa, Pulpa carnis,* Μυών. Agapius Cretensis in Geoponico c.131. βράσεις τὰ κόκκαλα, ἐν τὸ ψαχνὸν κοπανίζων μὲ πολυπόδιν, ἐν οἶνας τερὸν. Ita c.190.

ΨΕΓΆΔΙ, *Defectus, Imperfectio,* Ἔνδεια. Ψεγαδεύζειν, *Vituperare,* Ψέγειν.

ΨΈΜΑ, *Mendacium,* Ψεῦμα. Anonymus MS. de Bellis Francor. in Morea :

Καὶ ἔλεγαν τ'ς τα ψέματα, τα ἐκ ἔσαν τι ἀλήθια.

Alter Anonymus de nuptiis Thesei lib. 11.

Γίαν τὸν τὰ ῥιᾶν ἔξω ἰσίαν χαρὰ κανένα ψέμα.

Alexius Comnenus in versibus politicis MSS. ad Spaneam nepotem :

Λόγου τ' ξένας ἀληθινὸν, μὴ τ' ποιάσῃς ψέμα.

Malaxus in Hist.Patr. p.128. ἐν ᾧ χε τίνα κάμει ἀξίᾳ τὰ φανῇ ἢ ἀλήθια, καὶ πῶς αὐτοὶ λέγει ψέματα.

Ψευμαλέας, *Mendax,* ψεύστης, in Glossis Græcobarb. Anonymus de Bellis Francor. in Morea :

Οὐ σφίγα τὰ ἴσι ἐκβρὸς ἄνθρωπος ψευμαλέας.

Idem Alexius Comnenus :

Μὴ ἦσαι καὶ δίπρόσωπος, μὴ ἆσαι ψευμαλέας.

Rursum :

Φανὲς ἐν αὐτόλεπτος, ἔχει σι καὶ ψευμαλέας.

Ψευμαζάρικος, eâdem notione. Idem Anonymus de Bellis Francor. in Morea :

——Νὰ ἴ καλοπαίδισι

Διὰ λόγους ψευμαζάρικους, &c.

Ψευμαλάκι, *Mendaciolum,* ψευδύλλιον.

Ψευμαλίνω, *Mentiri,* ψευδολογῶν.

Ψευμαλὸς, *Falsus, Vanus, Fictus,* ψεύδης. Glossæ Græcobarb. πολὺ, μεγάλον βαρετὸν ἀνηχάεσεον ψευμαλόν.

Ψευματάριος. Assisæ MSS. Regni Hierosol. c.251. ὅταν λέγει αὐτὸ, ἡ κρίσις ἐνι ψευματάρια ἐ ἀδίκα. Infrà: δίδ τὰ μιδὲν ἠμπόρει τῷ αὐλιώτα κράξι ψευματάρια. Vide Gloss.med. Lat. in *Falsare judicium.*

Ψευμαλὰ, *Falsò,* ψευδῶς.

Ψεύμα, idem quod ψέμα. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Χάου ψυχλὸ καὶ τὸ κερμλὸ, ἐν τοῦτο ὑδὲν ἔνι ψέμα.

Rursum :

Ὁ ζαριὸς ὑδὲν ψυχὰ, αὐλὸ ἐν ὁ μάστι ψέμα.

Threnus MS. de capta Constantinopoli :

Καὶ ὑδὲν ἔνι ψέματα, καὶ ὑδὲν ἔνι ἀς τὸ γράφω.

Ψευμαλέος, *Falsus,* apud Fr.Richardum in Scuto fidei passim.

ΨΕΜΈΝΟ, *Tostum,* Ὀπτημένον, in Corona pretiosa. Ψήσιμον, *Coctio,* πέψις, ἕψησις.

ΨΕΊΝΕΙΝ. Vide Ψιώνειν.

ΨΕΥΔΆΒΒΑΣ. Vide in Ἀββᾶς.

ΨΕΥΔΟΒΟΎΝΙΟΝ, Plantæ species apud Aëtium lib.1. παραπλήσιον ὑπάρχει βυτίῳ τῷ ἰδίαν.

ΨΕΥΔΟΚΆΣΤΕΛΛΟΝ. Vide in Κάστελλον.

ΨΕΥΔΟΜΆΡΤΤΡΑΣ, φύ, *Phu*, de quo Botanici, in Lexico Jatrico MS.

ΨΕΥΔΟΚΟΓΧΎΛΙΟΝ, *Fucus.* Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τὰ ἀσυγχώρητα ἐσει ταῦτα· φῦκος ὁ καλοῦσι ψευδοσεσχύλιον, ἐν κόκκον, καὶ αὐθ' θαλάσσιον, λιθόκιγλον, κρημνὸς, ἰρυθρίδανον, &c. Vide Φῦκος.

ΨΕΥΔΟΜΕΛΙ, *Venenum.* Balsamon de Rasophoris n.3. ὁ σαθρομιλὴς τεθάζυνει, τὰ βίλα ψευδομέλλι χθίσης.

ΨΕΥΔΟΠΑΘΈΣ, Herba *pedicularia,* apud Interpol. Dioscor. cap.738.

ΨΕΥΔΟΠΆΤΙΟΝ. Vide in Πάτος.

ΨΕΥΔΟΣΈΛΙΝΟΝ, *Quinquefolium,* apud Interpol. Dioscor. cap. 624. & Apulcium cap.2.

ΨΕΥΔΟΤΆΦΙΟΝ, *Cænotaphium.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. p.66. ὁ Ελλὰς πᾶσα σπεύζει θριωῦσα τὰ ψευδοτάφια τ' ναυαγησάντων Ἑλλήνων, ἤτοι αὐτὸς ναυαγήσαντας Ἕλληνας, ἐκ ὀ τάφους καμφίνας, ἀλλ' ἐπὶ τ' θαλασσίων πετρῶν.

ΨΕΥΔΟΤΡΟΦΙΟΝ. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Sabæ c.44. τὰ ἢ πιπισόμενα ἐκεῖσε, ἤτοι λάχανα, ἤτοι ὄσπρια, ἃ ψευδοτρόφια, ταῦτα λαμβάνων ἀπέβιβάζε μεμεμμένα ἀς μίαν λεκάνην.

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ, *Falsa fores,* ψευδόθυρον. Gallis, *Fausse porte.* Vide Gloss.med.Lat. in *Pseudoforum.*

ΨΕΥΣΤΗΣ, *Tyrannus.* Theophanes an.14. Pogonati : τότε τῇ ἔτι Μιχὴλ ὁ ψεύστης τυραννήσας, ἐπικρατὴς γένετο τ' Περσίδος. Et an.1. Rhinotmeti : πέμπει Αβιμελὶχ Σίκελον τ' ἀδελφὸν Μιβὶς ἀς Περσίδα κῦ Μιχὴλ τ' ψεύστου καὶ τυράννου. *Mendacem* vertit Miscella.

ΨΈΨΙΜΟΝ, *Vituperatio, accusatio,* Ψόγος, Ψέγμα.

ΨΗΚΤΡΊΟΝ. Lexic.Gr.MS.Reg.Cod.2061. & Phavorinus δάνος, τὸ παρ' ἡμῶν ψήκτριον. Hesychius : ψῆκτρα, ξύστρα, σπάθη.

ΨΗΛΟΣ, *Altus,* pro Υψηλὸς. Glossæ Græcobarb. πλὺ γλὺ ἐτὺ δὲν ἔνι ἴσο, παρὰ μαβλικὸν ψηλὸ, καὶ μαβλικὸν χαμάλο. Anonymus de nuptiis Thesei lib. 3.

Ἀριάτας ἦτανε ψηλὸς, λαὸς ἀς τὸ κέρμα τον.

Et lib.4.

Πάνω τὰ σπίτια τ' ἀμορφα, ἐν τὰ ψηλὰ παλάτια.

Ψηλὰ, *Alte, Sublatè,* Επηρμένως.

Ψηλόνειν, *Efferre, Attollere,* Ἐπαίρειν. Glossæ Græcobarb. ὑψῶ, ψηλόνω. Alibi : ὁ τὰς ὄφρις ἐπαίρων, ὅπε ψηλόνει τὰ φρύδια τν.

Ψήλωμα, *Elatio,* Μεγαλαυχία. Eædem Glossæ : ὕψωμα, ὄγκος καύχημα, ψήλωμα.

Ψηλοσπία, *Sublimitas, Altitudo,* Υψηλότης.

ΨΗΜΊΘΙΝ, *Cerussa,* ψιμύθιον, apud Myrepsum sect.1. c.381. in Cod.Reg.ubi Cod.Fuschsij.cap.387. ψιμυθὶ præfert.

ΨΗΝΕΙΝ, Ψιώνειν, *Coquere, torrere,* Ἕψειν, ὀπτᾶν. Glossæ Græcobarb. βρῶμα δίχ πυρῶν καὶ γάλακτος, ἐψημένον, μαγείρημα ὅπε ψιώνῃ μὲ τὸ σίλφιν ἐ τὸ γάλα. Alibi : ἐσυσίωσεν, ἐ ἔβρεν τ' φοῦρνον δίχ τὰ ψιώνου τὰ ψέμια. Agapius Cretensis in Geoponico c. 85. ἐ ἡ πογάτζα ἴχνει λαφόπλα, ὁ πᾶ ψιώνει ἀς τὸν ἀβελλόν.

Ψημὸς, *Coctus,* Ἑψητός. Idem Agapius c. 71. τὸ γεῦμα τρῶγε μαγειρευτὸν, ἐ ἀς τ' δᾶπανεν τὸ ψημένον.

Ψιώτερον, *Decoctum.* Ψίσιν, idem quod ψιώσιν. Joannes Glycas de vanitate vitæ :

Καπῆ ὀπῆ ψίνα τὸ ψομὶν ὁ ἥλιος, ὡς ἂν τὸ λέγων. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1059.

ΨΗΡΑ, *Pediculus*, φθὰρ. Ψειρᾶσις, *Pediculosis*, φθειρίασις.

ΨΗΣΙΟΝ, *Passer*, Piscis, Græcis ψῆττα & ψῆνα. Schol. Oppiani lib. 1. Halieut. v. 99. πλατύρυγι, ψησίᾳ. Et v. 105. ψῆττ᾽, ψησία. Prochoprodromus contra Hegumenum ex Cod. Reg. MS.

Καὶ μιλῶ Θεοῦ τὰς βαβραμὰς, τὰς ἴσχας, τὰ ψησία. Alibi:

Στενάζουσι τὰ ὕφυσα ψεύτυλα καὶ βάτος,
Φιλομηλίτζαν πτυφεράν, κοβιτζίδια καὶ γαλάιας,
Γοργὸν τὰ μαγαρικύσειν σιὼ πάσαις ἰβλυσίαις.

Ψευτύλιον. Idem Prochoprodromus:

Πρῶτον διαβαίνα τὸ ἴγχιγον ψισύτυλον τυρδάτον.

ΨΗΦΑΣ, *Circulator*, *Præstigiator*, nostris *Joüeur de gobelets*. Vita MS. S. Symeonis propter Christum Sali: ἰθιάτριζον ποτὲ μῖμοι πε τὸ θέατρον· ἰῶ ἦ ἐξ αὐτῆς ψηφᾶς. Infrà: καὶ ὡς ἄδει ὁ ψηφᾶς ἀξιάμβυκα ποιῶν ἀθίμιλα πράγματα, βίπλα λίθων μικρὸν πάνυ, &c. Rursum: καὶ ἴλεγβ ὅτι ὥσπερ ὁ ψηφᾶς ποιῶ ὀφθαλμοφανίαν, ὅτως καὶ ὅτος ἐποίησεν. Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. p. 214. καὶ τῶ γαμετῶ φρατώτω τινὲς τὸ ἐπίκλιν Ψηφᾶ, &c. Extat inter Epistolas Michaelis Psselli MSS. Epistola 201. inscripta τῷ Ψηφᾶ. Iidem videntur cum his quos Athenæus ψηφοκλέπτας, alij ψηφοπαίκτας vocant. Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2373. Ψηφοβόλοι, ἀπὸ ψήφου μαλῶς. Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi orat. de virtute: πολλοὶ ἦ θαυματοποιῶν θαύματα ἐπιδεικνύμενοι τὰς ψηφοπαίκτας φασί. Inferior vero ætas apud Latinos, *Calculatores* dixit, qui calculis & globulis videntium oculos fallunt. Vide Gloss. med. Lat. in *Cauculatores*.

ΨΗΦΗΦΟΡΕΙΟΝ, locus in quo suffragia dantur pro electione Patriarchæ. Codinus de offic. aulæ Constantinopol. c. 20. n. 1. ubi de electione & inauguratione Patriarchæ Constantinopol. καθίζῃ ἐν τῷ ψηφοφορίῳ ἐξ ἀνάγκης ὅθι ἂν δύρεθῶσι, καὶ ἐκλέγῃ πὸς Πατριάρχλι ἁρότερα πρία, &c.

ΨΗΦΗΦΟΡΙΚΟΝ, *Electionis decretum*, ψήφισμα, Justiniano in Nov. 137. c. 2. Novella Isaacij Angeli Imp. lib. 1. Juris Græcorom. p. 172. ubi de electionibus Episcoporum: καὶ ὕτε τῆ μιωυθίλων ἢ αὐτοπροσώπως παρισιαζόντων, ἢ δι᾽ γραμμάτων ὁμοψήφων γινομένων, ἢ καὶ ἀπηγορευμενόντων, δύνας πάντως γινομένης τῷ ψηφοφορικῷ τῆ ἐγγράφω γνώμης αὐτῷ, &c. Infrà: καὶ ἐζήτα προκομιθῶναι καὶ τὸ ψηφοφορικὸν, καὶ ἀναθεωρηθῶναι τῦτο, εἰ ἄρα ὑφῃ ἐγγεγραμμένα τὰ ὀφθῆ τῆ συνοδικῶν αὐτῆ πρεσβυτέρων.

ΨΗΦΙΖΕΙΝ, *Eligere Episcopum* est autem ψῆφος, suffragium Episcoporum ad electionem alterius Episcopi. Zonaras in Nicephoro Phoca: ὅτα τῆ τότε ἀρχιερέων καὶ τῆ Ἀρχιποιμένος Πολυεύκτε διαφερομένων ὠδὲ τῆ ψήφων, καὶ τῆ μὴ ἐς ἑαυτὸς ἐκόντων τὸν ἄδεαν τῆ ψηφίζειν ὡς ἂν ἤθελεν, ἢ ἦ τὰς ψήφυς ἀριθμῆν, ὡς ἐκ ἀπαθῶς γινομένας, ἀλλ᾽ καὶ γνώμης ἰδιότητος, &c. Vide Scylitzem pag. 658. & 809.

Ψήφισμα, idem quod μείωμα, *Decretum Episcoporum*, quo electio alicujus in Episcopum indicatur, apud Codinum c. 20. n. 2. Novella 137. Justiniani: Θεσπίζομεν ἐσ᾽ας χρὰ γίνῃ ἐπίσκοπον χειροτονεῖσθαι, καὶ προκαμένων τῆ ἁγίων ἐναγγελίων ἐπὶ τρισὶ προσώποις ψήφισμα ποιῶν, &c. Balsamon ad Nomocan. Photij tit. 1. c. 23. hæc addit: τὸ ἦ ἐπὶ τρισὶ προσώποις γίνεσθαι τὰς ψήφυς ὡδὲ τῆ ἐπισκόπων, τῶ σήμερον, ὡς νομίζω, διὰ τῆ παρόντος καιρὸς ἰωλελυκασμένον ὄθι. Vide Μείωμα.

ΨΗΦΟΒΟΛΟΝ. Apud Cedrenum p. 125. Palamedem τὸ ἦ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία, invenisse dicitur. Suidas ψηφίβολον habet. Xylander Pyrgum vel turriculam, qua calculi mittuntur in tabulæ lusoriæ alveum intelligi putat.

ΨΗΦΙΝ, Ψηφὶν, *Rostrum avis*. Orneosophium jussu Michaëlis Imp. scriptum pag. 143. κεφαλὴν μικρὰν καὶ πλατὺν ἢ μίτε ἀπῆ λεπτὴν, χρῶμα ἦ μαῦρον, ἢ καὶ ξανθὸν, ἴσχει ψῆφιν λεπτὴν, τὸ κρῆσιν· τὸ γὰρ κάκιστον καὶ κιχλάτον τὸ ψῆφιν, ἀδύνιμον. Et pag. 246. μαύρη ἡ γλῶσσα αὐτῆς, τὸ ψῆφιν λεπτὸν.

ΨΗΦΙΟΝ, τὸ λιθάριδιον, *Gemma*, in Gloss. Gr. Lat. Vide Λεπτὸν. Scribit Evagrius lib. 1. c. 18. Antiochiæ extitisse ædificium ψηφῖδι ἐκμαζόμενον, fortè quod in eo lapilli pretiosiores, vel certè ψηφῖδες ad opus Musivarium distraherentur.

Ψηφὶον, *Numerus*. Vide in Ψῆφος.

ΨΗΦΙΣ, Ψηφῖδες, *Lapilli ad opus Musivum conficiendum*, seu ad ψῆφον, uti illud appellatur ab Harmenopulo lib. 2. tit. 4. §. 52. Gregorius Nazianzenus orat. 16. pag. 248. ἡμᾶς ἦ ἐκκλησίαν ἐκείνας ὑπερλάμπρας, λίθοις παλαίοις διλωδιεμένας, καὶ χρυσῷ καὶ ψηφῖδι διαστραπώσας, καὶ ψηφίδος λεπτῆς διαθέσει, καὶ ποικιλίᾳ γραφῆς, &c. Et in orat. 32. εὐ ἦ μοι πεφιαχὰ τὰ τοιχῶν καὶ τὰ πλακῶν, καὶ τὰ κεμφυλμένης ψηφίδος. Anonymus in miraculis S. Symeonis Montis mirabilis: ἰδὼν εἰκόνα ἐκ ψηφίδων ἐν τῷ τοίχῳ, &c. Synodus VII. act. 1. ἁγίας εἰκόνας τὰς ἐκ χρωμάτων καὶ ψηφίδος, &c. Epiphanius hær. 31. num. 44. ὅπερ τρόπον εἴ τις βασιλέως εἰκόνα καλῶς κατεσκευασμένης ἐκ ψηφίδων ἐπισήμων ὑπὸ ὄφθ τεχνίτε, &c. Leo Grammat. in Basilio pag. 472. πολλὰ ἦ μάρμαρα καὶ ψηφῖδας ἐκ πολλῶν ἐκκλησιῶν ἀνέλαβεν ὁ Βασιλεὺς λόγῳ τῆ Νέας ἐκκλησίας. Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 33. πολυανθῆ τινα καὶ ἰώδη μέρη ἐκδοσιν ἄνει, τῆ πολυχρόων ἀνθῶν, καὶ λιπεστάτων διαφόρων ψηφίδων, ἀνθῶν ἀβίωτων χροιᾶς μιμημένων. Joannes Phocas in descript. Terræ sanctæ num. 14. πετραῖας μαρμάρους καὶ ψηφίσιν ἰσκαλλιωπόμβ. Et num. 22. καὶ ψηφίσι κεχρυσωμένοις ὅλον τὸ ναὸν κατηπόσμησεν. Vita MS. S. Marciani Presbyteri: τῷ ὀροφῷ θόλοις καθαμετρήσας, καὶ χρυσαῖς ψήφοις τὰ ἐκείνης πάντα κοσμήσας. Ψηφῖδες μυσεργικαὶ. Apud Joannem Damascenum in Synodica. Χρυσαυγῶν ψηφίδων σωβίσας, apud Sophronium Patr. Hierosol. in Vita SS. Cyri & Joannis. Ψηφίδων λιπτὰ ἰνθέσεις, apud Nicetam in Alexio Man. F. num. 6. ψηφίδων χρυσῶν ἐνθέσεις, in Man. l. 3. num. 3. Vide eundem in Isaacio lib. 3. num. 1. Continuatorem Theophanis lib. 3. num. 3. 43. Symeon. Logoth. in Basilio n. 12. Theophanem Cerameum Homil. 55. & alios passim laudatos in Gloss. med. Lat. in *Musivum*.

Ψηφίτης, *Tessellarius*, *Tessellator*: ψηφολογία, *Tessellatus*, *Pavimentum*: ψήφωσις, *Pavimentum*, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ Lat. Gr. *Pavimentum*, ψηφολόγημα. *Pavimentum*, ψηφολογητὸν ἔδαφος.

Ψηφῶσαι, *Pavimenta*, seu potius *opus tessellatum conficere*, in Basilicis lib. 16. tit. 1. cap. 7.

Ψηφὶς, locus sic dictus Constantinopoli, ὅθα ψηφῖδας ἰῶ ἦ πωλῶν, lapillos scilicet Musivo operi Idoneos.

ΨΗΦΟΣ, *Nota numeri*. Theophanes in Rhinotmeto p. 314. ἐκόλυσεν γράφεσθαι Ἕλλησι τὰς δημοσίας τῆ λογοθεσίου κώδικας, ἀλλ᾽ Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, χωρὶς τῆ ψήφων.

Ψηφᾶν, vel Ψηφῶν, *Numerare*, *calculare*. Georgius Contares lib. 4. Hist. Athenar. τῆ ἦ Ἑλλήνων ἦσαν μοναχὰ τριακόσια, καὶ ἐξ τῦτο εὐλογεσῶς τὰς ἐψήφων τὰς Ἕλλησας.

Ψηφισὶς, *Numerarius*, dignitas seu officium, de quo in Gloss. med. Lat. Sozomenus lib. 4. cap. 27. ὃς δὲ ψηφισῆ δημοσίᾳ τῆ ἐπὶ τὰς Ὑπάρχας φραλιωτῆ, πλῆτον πολὺ συμβέβηκε, &c. S. Basilius in Epist. 250. τῆ διαψηφισῆ τῆ τάξεως τῆ Ἐπάρχου ἤδωκα τῷ ἐπιστολῇ.

ΨΗΦΟΣ, *Suffragium*, seu *pecunia quæ pro suffragio vel promotione in quodpiam munus Judici aut Præsidi datur*. Justinianus Nov. 8. cap. 7. ὠδὲ τῆ τὰς προσάτας διδόμενα ὄρκυ, ὅτι μηδὲν τῆ τῆ ψήφων δώσομεν χρήματα διδύσας. In ipso verò Novellæ con-

textu, ψηφάγιον, & δίκη promiscuè dicitur. Ibidem titulus cap. 1. περὶ τοῦ ἐπιλεγέσθαι τοὺς ἄρχοντας ἀψήφους. Vide Gloss. med. Lat. in *Suffragium*.

Ψῆφος, *Electionis decretum*, in Concilio Nicæno II. act. 1. pag. 52.

Ψῆφος, in Basilicis, *Sententia*. Ψηφίζειν, *sententiam dicere*. Vide Cujac. ad l. 17. Cod. de Dignitat. lib. 12. & Anton. Augustinum ad Modestinum p. 366.

Ψῆφος, *Arithmetica*. Nicephorus Presbyter Constantinop. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκεῖνος ἦν ὁ τοῦ παιδὸς ἐν τάχει ἐξιμαθὴς καὶ τὰς ψήφους, καὶ τὰ ἄλλα μαθήματα.

ΨΙΑΘΙΟΝ, *Matta, Storea, Teges ex junco aut papyro confecta*, in qua cubabant & considebant Monachi & Eremitæ. Mœris Atticista MS. Χαμάδυαι, Ἀττικοὶ. Ψιαθοί, Ἕλληνες. Philemon in Lexico Technologico MS. χαμάδυαι, καὶ ψιαθοὶ τοῖς παλαιοῖς, ψίατοι καὶ σπυρίδες. Lexicon MS. Cyrilli: ἐπιρρίπτεις, ἐπὶ ψιαθίου. Glossæ Lat. Gr. *Teges*, ψιαθοί, σκέπασμα. S. Ephrem in Vita S. Abramii num. 10. καὶ πάλιν μετ' ἡμέρας ὀλίγας ψάλλων τὸ μιζονάλιον ὑφῇ τὸ ψιάθιον αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἴσως ἐψαλλεν καιρίμβωμον σφοδρῶς. Idem n. 36. ὁ δὲ τὰ ν'. ἔτη ἡσυχάσας ἐν ἑνὶ ψιαθίῳ καθεύδησας, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκάθισας ἐπὶ κλίνης. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 2. ἀναπαύσηταί μου ποτὲ τοῦτον ἢ ἄγγιον μικρὸν ἐπὶ ἢ ψιάθα πιεῖν, &c. cap. 20. ὡς καὶ ἢ ψιαθον ἐφ' ὃν ἐκάθευεν πυρὶ παραδοθῆναι. Vita MS. S. Abramij: εὗδεν ἕτερον ἴχνος ἰωϊχεῖ, πλὴν μόνου ἢ ἀναπαύσεως ἰχνίων τῷ σώματι τὰ ἢ ἰῶ παλλίου, καὶ ῥάχεως τρίχινον ἀπιεικέστερο, ψιαθίου τε πρὸς κεφάλαιον βραχέως. Vita S. Eudociæ Mart. num. 32. Θεασάμενος ὁ φιλόχριστος τὸν δοῦλον ἢ Θεοῦ Εὐδοκίαν ἐν τοιούτῳ σχήματι ὄντα ἢ ταπεινοφροσύνης, καὶ κείμενον ἐπὶ ἢ ἰδάφους, ψιαθίῳ τε καὶ κιλικίῳ ἢ ὕπνον διαλυόμενον, &c. Vita S. Theophanis num. 12. ἰῶ ὁ αὐτὸς τὸ διαφυὲν ἐκ κοίτου ψιάθιον ἰώλλις, καὶ τρίχινον ἐσκαλυμμα, καὶ πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ λίθον. Typicum S. Sabæ cap. 5. ἀ μὲν ὄρθρου ἀλληλούϊα, ἀρχόμεθα τὸ Τρισάγιον, ποιοῦντες καὶ μετανοίας γ'. ἱστάμεθα ὁ ἀπὸ μέσου ἢ ἐκκλησίας, στιχηρὸν ἐπὶ ψιαθίου ἐνορδίνες, ἀπαίρων ἐκ τῆ ἅμα κλινοῦν τὸ γόνυ καὶ κεφαλὴν, καὶ ἀνιστάμενοι. Rursum: καὶ πάλιν ἀπιρχόμενοι ἐν τοῖς ψιαθίοις, καὶ ἱστάμενοι μὴ πλὴν πρόσωπον τάξιν, λέγοντες, &c. Adde cap. 10. init. Euchologium p. 561. Vitam S. Pachomij num. 15. &c. Vide Ψάθιον, & Gloss. med. Lat. in *Psiathium*.

Ψίαθος, apud Mechanicos. Apollodorus in Poliorceticis MSS. ἵνα ὦν ἐλάχιστος ὁ διάβασις γίνῃ δύο τετραμβίας καὶ παλυδίους ἡμισυμβίας τὰς καλυμβίους ψιάθους, ἐκ μικρῶν ξύλων ὑφασμβίας, στρώσεις ἔχουσας, &c.

ΨΟΑΙ. Assisæ MSS. Regni Hierosolymitani cap. 124. τὸ δίκαιον ὁρίζει καὶ τὸ κίμβωμον ὅτι ἐκεῖνος τοῦτο ἐκ γῆς, ἢ ἂν ἴσι κάτι καβαλλάρις κάτω βυργέσις, ἐστίχεσι τὰ ἢ κόψαι πάω ψόαι μὲ ὅλον τάλιωμπα, καὶ ἐβλέχσε τὰ ἢ ἐξορίσαι ἔξω τῆς χώρας ἐκείνης, &c.

ΨΟΜΑ. Vide in Ψίμα.

ΨΟΝΨΟΥΡΙΖΕΙΝ, Ψοφυρίζειν, *Mussitare, obmurmurare*. Lexicon MS. ad S. Athanasij voces: Ψιθυρίζει, ψοφυρίζει. Prochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Μὴ ψονψυρίζε, πρόσεχε κἂν ὅλος ἢ ὀδόντα.

ΨΟΥΜΙΟΝ, pro ψωμίον, *Panis*: & Ψωμοπωλίον, *locus in quo panes venduntur*, *Macellum*, ἀρτοπωλεῖον. Glossæ Græcobarb. ἀρτοπώλιον, ἔνθι ὁ τόπος ἐστὶ πωλοῦντες τὰ ψωμία, ἤγουν ψωμοπωλίον. Ψωμόπυλλον, *Panis exiguus*. Eædem Glossæ: ἀρτίδιον, μικρὸς ἄρτος, μικρὸν ψωμίον, ἢ ψωμὸν, ψωμόπυλλον.

ΨΟΥΝΙ, Ψοῦνος, *Villus, Quotidianus victus*, ψώνιον, ὄψον, τὰ σιτία, βίος, &c. Italis, *Companatico*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἐ ἢ μάνα τῆς μαλάνι τε, ὡς διανοίγει ψώνια.

Ψυνίζειν, *Victitare, Victum quærere*; ἐψώνιζον σιτοῦς, διαβιῶσαι. Emmanuel Georgillas MS.

Κραδοπυλία, ψαροπυλία, ψωνίζω ψάτιον μόδιον.

Ψάνισμα, *Expensa*, Δαπάνη. Ψωμιστὴς, ψωνιστὴς, *Promus, Cellarius*, ὁ ἐκ ἢ ταμείου ψωμίζων, διανομεύς.

ΨΟΥΨΟΥΡΙΖΕΙΝ, *Susurrare*, Ψιθυρίζειν. Prochoprodromus MSS. lib. 2.

Μὴ τριβίσαι, μὴ κοίσαι, μὴ περιψυψυρίζης.

Rursum:

Ἂς ἴσι καὶ ὀλιγώτερον ἐκ μὴ τὰ ψυψυρίσω,
Καὶ μυρμηκίου τιποτε καὶ ὀρμίσω τὰ τὸ στρῶμα.

ΨΟΦΕΙΝ, *Mori, Interficere*, de animalibus potissimum dicitur. Chronicon MS. Manuelis Malaxi pag. 653. ἐκ τὸ μυλάρι ἐπλήγωσε, καὶ ἔψησε, καὶ ἐπεσεῖν δόκι τὰ παζάρια, καὶ ἐψόφα δόκι τὸν πάτον. Infrà: διότι τὸ αὐγοῦσι ἐκ πεπαλῆ ἢ καπῦ ἐκ ψοφᾷ. Georgius Contares in Hist. Athenar. lib. 1. pag. 39. ἐπαῖ ἐκάνεν ὅπα ὅσαν χειμῶνι ἐψοῦσαν ἢ πάντες. Assisæ MSS. regni Hierosol. cap. 95. καὶ τὸ ἄλλον ψοφᾷ, &c. Adde cap. 214.

Ψοφίζειν occidere animal. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ψοφιεμβόν πάσιλε κιόκα νὰ σε δαίσωσι.

Ψόφος, *Morbus lethalis*. Jatrosophium MS. περὶ ἄλφου, ὅταν πίσει ἐς ψόφον.

Ψόφιον, *Cadaver*. Damascenus Hieromon. serm. 3. καὶ ὁ κόραξ εὑρὼν ὑπῆγε, καὶ ἤμπρι τὰ ψόφια δόκι τὰ ζῶα. Et serm. 12. τόσο ὀλίγαξεν, ὥστε καὶ κρίατα ἀνθρώπινα ἐτρώγασι καὶ ζῶα ψόφια. Georg. Contares in Hist. Athenar. pag. 437. εἰ ἐσεῖς πολεμοῦσιας ἀκὰ μέλαξὺ τους ἀξὶ πόλεμον ὅπε ἤμπρι ψόφον ἐς τὸ σπῆτι τους, ὀλίγον ἔλειπε τὰ φονεύθοσιν.

ΨΤΚΤΗΡ, *Poculum majus & latum*, σκύφιον μέγα καὶ πλατύ, apud Psellum MS. de morborum nominibus.

ΨΥΑΛΙΤΗΣ, pro Ψύλλα, *Pulex*, Euchologium pag. 697. in Orat. pro hortis, agris, & vineis: μύρμηξ, φθεῖρα, μυγίτης, ψυλλίτης, καυλοκόπος, ἰρυσίβη.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΣ, *Plagiarius*, Ἀνδραποδιστὴς, in Gloss. Lat. Gr. & Basilic.

Ψυχαγωγία, *Animi oblectatio*, apud Harmenopul. lib. 2. tit. 4. §. 60. Glossæ Gr. Lat. Ψυχαγωγῶ, *Animos Delecto*. Ψυχαγώμενος, *Animatus*.

Ψυχαγωγίαι, *notæ interlineares*, quæ in Codd. MSS. crebrius occurrunt, appellantur in indice librorum MSS. ex Cod. Reg. verbi gratiâ ubi de Sophocle: μὴ τῶν σχολίων ἐν τῷ μαργίτῃ καὶ ψυχαγωγιῶν.

ΨΥΧΑΝΑΤΡΕΦΕΙΝ, Ψυχανατρίζειν, *Adoptare*. Ψυχανάτριβος, Ψυχοπαῖδι, *Filius adoptivus*, ὑιοποιὸς, Θετός. Ψυχανατρίπης, *Adoptator*.

ΨΥΧΑΡΑΚΙ, Ψυχάλα, *Animula, Animulus*, Ψυχάριον.

ΨΥΧΑΡΙΟΝ, *Mancipium*. Constantinus Porphyrog. Nov. 5. περὶ φυλῶν ψυχαρίων, καὶ Χαλωλίτων εἰλώτων. Idem de Adm. Imp. cap. 9. τὰ ψυχαρία μὴ ἢ ἀλύσεσιν δῆσῃ ἢ ξυρῷ αὐτὰ διαβιβάζουσι. Et cap. 32. καὶ ἐκάνεν αἰχμάλωτα αὐτῷ χάρι ξυλίνα ψυχάρια δύο, φαλκόνια δύο, &c. Idem in Basilio num. 76. ed. Combef. διανεμήθη ὁ καὶ τὰ λοιπὰ ταύτης κλήματα, καὶ χρήματα, καὶ ψυχάρια, ὡς ἐκάνη κῆ τῷ διαθέλω αὐτὴ διαιρεσθῆ. Supra, ἀκίνητα ἀνδράποδα, dixit, Anonymus de arte Persica: ἡ θέλῃς σημάναι ὑβραίως, Ψυχάρια, Μαῖρες, καὶ λοιπὰ. Extat in Cod. Reg. Novella Joannis Comneni περὶ κομιδῆς ἢ ἀλυσίμων ψυχαρίων. Apud Hesychium, ψυχίμπορος dicuntur οἱ τὰς ἀνθρώπους ἀγοράζοντες καὶ πωλοῦντες. Describitur in Formulario Notariorum MS. ex Cod. Reg. 1904. fol. 161. formula manumissionis mancipii, hoc titulo, Κῦλος ἰλευθερίας ψυχαρίου.

Ψυχάρια, Δαιμονόληπτοι, exponuntur in indice ad Nicetam.

ΨΥΧΕΣ, *Medulla* seu *partes interiores arborum*, Manuel Moschopulus in Lexico Philostrati, & Phavotinus: ἐντεριῶναι, καρπῶν καὶ δένδρων λέγουσι τὰ ἐντὸς ἐν σαρκὶ ὄντα, ἤγουν αἱ λεγόμεναι ψύχαι.

ΨΥΧΗ, *Homo*. Joannes Damascenus lib. 3. de Orthod. fide cap. 65. ἴσμεν δὲ καθὼς τῇ ἁγίᾳ γραφῇ πολλαχοῦ ψυχὴ λέγεται ἄνθρωπος, &c. Chronicon Paschale can. 20. Mauricij: ὅτε τὴν αἰχμαλώτους ἀνελάβων ὁ βάρβαρος χαγάνος, ἐπέκλεσε αὐτὸν τὸ ἥμισυ νόμισμα ἀνὰ πᾶσαν ψυχὴν λαβών. Ita apud Theophanem eod. an. & p. 317. S. Ephrem. in Vita S. Abramij n. 13. ἐβάπτισεν αὐτὸν — σὺν μικρῷ ὄχλῳ μεγάλῳ αὐτῷ, ὡσεὶ χιλίων ψυχῶν. Constantinus de Adm. Imp. c. 53. ἀναγκαῖον ἐν τῷ εἶναι μεγάλης σ'. ψυχῶν ἐκπλοῦν. Chronicon Veneto-Byzant. an. 1512. ἐπῆρεν ὁ Σπανίας τὸν Γίνεβραν σὺν σπαθίοις, καὶ ἔκοψεν ἐν αὐτῇ ψυχὰς λέ. χιλιάδας. Vide Gloss. med. Lat. in *Anima*.

Σύμψυχα. Theophanes & Cedrenus an. 5. Pogonati: πῦρ θαλάσσιον καθασκευάσας, τὰ τῆ ἅλμῃ σαφῆ ἐσίφωνεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. Ubi Miscella, *una cum animalibus incendit*. Rectiùs Goarus, *cum ipsis hominibus*. Et pag. 314. καὶ πολλὰ σαφῆ ἐπαλλιθησαν σύμψυχα. Alibi pag. 331. de navibus: αἱ ἦ ἐκ τῆ βυθὸν αὐτανδρει κατεπολιθησαν, quod idem sonat.

Σάββατον ψυχῶν, sabbatum quo pro mortuis officium celebratur. Marcus Hieromonach. de dubiis Typicis c. 15. ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆ Ὑπαπαντῆς τῇ σαββάτῳ τῆ Ψυχῶν, ἢ μαθίορια, ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, &c. Adde c. 23.

ΨΥΧΗΤΖΑ, pro Ψυχὴ. Anonymus de nuptiis Theseï:

Καὶ τότες ἡ ψυχήτζα του ἐξέβη μὲ πικρία.

ΨΥΧΊΑ. Ita appellari scribit Goarus ad Euchol. p. 209. partem hostiæ, seu panis oblati ad Eucharistiam conficiendam, & cui lancea crucem imprimit Sacerdos immolans, τὸ μέρος ἐκ ᾧ ἐχαράχθη ὁ σταυρὸς, ut est in Missa præsanctificatorum.

ΨΥΧΙΚΟΝ, *Eleemosyna*, *stips collata*, vel *quod humanitatis causa cuipiam præbetur* & conceditur pro animæ salute. Prochoprodromus in Hegumenum ex Cod. MS.

Αὐτὸς ἦ κἂν δέκα κίλιοι λίτρας χρυσὰς λογάσῃ,
Καὶ σύ φόλλιν ἐδίου ἔχεις τὰ δὸς δι' ἀγάπην τὸν ψυχικόν σου.

Vita MS. S. Andreæ Sali: παρέχων αὐτῷ χρήματα, ἵνα διατάμαι τοῖς πένησιν ὑπὲρ τῆ ψυχῆς αὐτῆ. Harmenopulus lib. 1. tit. 18. §. 10. δίδοῦ ἦ καὶ τὸ τρίτον τῆ ὑπαρχόντος εἰς ψυχικὸν ἐκ συνθήκης. Eadem habentur lib. 5. tit. 8. §. 91. Novella Alexii de ætate officialium apud Balsamonem ad Nomocan. Photii tit. 1. c. 28. ἵνα ὡς ἂν λάβῃ ἄξιωμα ἢ ὀφφίκιον, ἤτοι δι' ἀργυρίλιον, ἤτοι δι' ἵππους, ἤτοι κῦ ἀναλλαγὴν, ἤτοι δωρεὰν, καὶ φιλοτιμίαν τῆ Βασιλέως μου, ἢ ψυχικὸν αὐτῆς, μὴ διχόθεν πρόσωπον τὸ τιμώμενον ἕλκοιεν τῆ ἄκρου χρόνου. Joannes Antioch. Patr. de Charisticariis num. 14. τοῖς ἦ θείοις ναοῖς τι καὶ Μοναχοῖς δόσιμόν τινα τιμηθέντων ἐκ πάσης τῆ προσόδου ἀπέσταλμι, κἀκείνων ὡς ἴδιον ψυχικὸν, μὴ πολλῶν αἰτήσεων αὐτοῖς παρεχόμενος. Leo Grammatic. pag. 480. Anonymus Combefisianus in Leone Philosopho n. 15. Georgius Mon. n. 20. Scylitzes p. 598. καὶ παρελθὼν μετὰ προσκαλέσαμενος Βασίλειον, δίδωσιν μυριάσια χιλιάδας ἕξ, ὡς δοῦναι ψυχικὰ τῆ αὐτῆ θείας Ζώης ἐκδιδόντα, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Μακεδονίαν, ubi Ψυχικὰ sunt eleemosynæ in animæ Zoes demortuæ levamentum. Ψυχικὴ οἰκονομία, apud Balsamonem ad Nomocan. Photij tit. 2. c. 1. Sguropulus in Hist. Concilii Florentini sect. 9. c. 2. μᾶλις ἦ πόλις ἰδοῦσα καὶ τὸ σύμβολον, ἀπόλεν τῆ Καμαμηρᾶ, ὡς ἐκεῖσε μετὰ τῆ Πατριάρχου, ὅτι δοθήτω καὶ τοῦτο τὸ ψυχικὸν τῆ Πάπα. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἂν δόσῃ τῆ ψυχικὸν ἀπὸ τῆ φιλοχρήστου.

Historia MS. Belisarii:

Δότε μοι πάλιν ψυχικὸν, Ἀρχοῦλες, ὀβολάριν.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἔδωκεν εἰς τὰ πλοῖα ψυχικὰ λεμοσύνης.

Historia Apollonij Tyrij.

Τὸ μοναστῆρι αὐτοῦ ἐκάη γιὰ ψυχικόν της.

Adde Malaxum in Hist. Patr. pag. 162.

Ψυχικάρης, *Beneficus erga inopes*, φιλόπτωχος, Epidot. Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. p. 299. ἐλεήμονες, φιλοχρήστοι, καὶ ψυχικάριδες.

ΨΥΧΙΚΟΝ ἁμάρτημα, *Peccatum mortale*. Harmenopulus in Epitome Canonum in jure Græcorom. ἃ καὶ τις αὐτῶν ἐλεγχθεὶς μὴ ἦ χειροτονίαν ψυχικοῦ κολάσεως ἁμάρτημα, καθαιρεῖσθω. Ubi Scholiastes: ἢ πᾶν ἁμάρτημα ψυχικὸν λέγουσι δηλ. τὸ εἰς ψυχὴν φέρον τὴν θανάτου, &c. Alius Scholiastes pag. 37. ad illud S. Basilii, Κληρικὸς τὴν περὶ θάνατον ἁμάρτων, &c. Πρὸς θάνατον ἁμαρτία ἡ ψυχικὴ δηλαδὴ, ἡ καὶ μέχρι φαύλους χωρήσασα, ὡς ἔτι μέχρι ἦ βουλεύσει μόνον, καὶ συνεβουλεύσεν, ἢ περὶ θάνατον. Nicon in Pandectæ MS. lib. 1. serm. 18. in Scholio ad alium locum S. Basilii: ψυχικὰ παθὴ καλῶ κενοδοξίαν, ὀργὴν, λύπην, ὑπερηφανίαν, καὶ τὰ ἐξ αὐτῆ γινόμενα, &c. Ψυχικὸς θάνατος, apud Theophanem an. 24. Leonis Isauri: quod aliis verbis extulit an. 13. Copronymi: τίθησιν τῇ ψυχῇ σὺν τῇ σωματι. In Sancito 2. Germani Patr. Constantinopol. Ψυχικῶν σφαλμάτων ἀνάκρισις. Novella 1. Alexii Comneni lib. 2. Juris Græcorom. p. 124. & apud Balsamonem ad VII. Synod. Can. 19. τὰ μὲν τοι ψυχικὰ ἁπλῶς, καὶ αὐτὰ δὴ συμπλέκεται ἐκεῖσε ἦ ἀρχιερατικόν καὶ ἱερατικὸν ἐφήλκει κρίσεως καὶ ἐναβιβάζεσθαι. Ibid. pag. 141. Ψυχικὰ σφάλματα. Inscriptio Corcyrensis apud Andream Marmoram in Historia Corcyrensi lib. 3. τοῦτον (ναὸν) κατεσκόμησεν ὁ κλεινὸς Θωμᾶς εἰς λύσιν αὐτῆ ψυχικῶν ἐφλημάτων. Ψυχικὰ βλάβη, apud eundem Balsamonem ad Nomocanon. pag. 138. 1. edit.

At cum ψυχικὸν ἁμάρτημα aliud sit ab eo quod σωματικὸν dicitur, jure quærunt viri docti quale sit istud discrimen. Idem Balsamon in Can. 1. Concilij Nicæni, ψυχικὸν ἁμάρτημα censet illud esse, quod perniciem affert animæ & interitum, ἐπάγον τῇ ψυχῇ βλάβην, quæ quidem nodum non solvunt. Alij, ut ait Zonaras, σωματικὸν ἁμάρτημα esse volunt, quod facultate corporea exercetur, καὶ ἐκ σωματικῆς ὀρέξεως δεξάμενον τὴν ἀρχὴν, à corporis enascitur concupiscentia. Ψυχικὸν verò, τὸ ἐκ ψυχικῶν παθῶν τυλίσμενον, οἷον ἐξ ὑπόνοιας, ἐξ ἀπιστίας, καὶ ἑτέρων τοιούτων τυλίσμενον, *ex animi passionibus, ut est superbia & inobedientia, & aliis hujusmodi*, ut ex Nicone attigimus.

Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali, ad quæsitum istud, τί λέγει ὁ Ἀπόστολος, ὅτι πᾶσα ἁμαρτία ἐκτὸς τῆ σώματός ἐστιν, ὁ ἦ ποιμήνων εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει, Andream sic reponentem inducit: πᾶσα ἄλλη ἁμαρτία ψυχικὴ ἔστιν, ἡ ἦ πορνεία σωματικὴ &c.

Enchologium pag. 685. λύσον τῆ κεκμηκότα δούλου σου δέσια, τῆ ψυχικῆ καὶ σωματικῆ ἁμαρτημάτων.

Theophanes an. 1. Michaëlis: ὁ μὲν γὰρ Πέτρος ὁ κομψὸς Ἀτταλέας καὶ Σάπφειρος ἐπὶ φύματι μόνῳ τεθνάτασιν, Παῦλος ἦ ὁ μέγας βοᾷ, ὅτι τοιαῦτα φρικώδεις, ἄξιοι θανάτου εἰσὶν· καὶ ταῦτα δὴ σωματικῆς μοχθοῦσιν ἁμαρτίας, πῶς ἂν ἐκείνοις αὐτῆ εἶεν οἱ τὰς πάσας ψυχικὰς καὶ σωματικὰς ἀκαθαρσίας ἐμπλήσαντες, καὶ δαιμόνων λατρείαις ὑπάρχοντας λυτρούμενοι ἦ ξίφους. In Lexico MS. Colbert. Ψυχικῶς, exponitur σωματικῶς. Quod si hæ voces Idem sonant, cessabit dubitatio & controversia. In expositione fidei MS, ψυχικὸς ἄνθρωπος, exponitur ὁ θυμῷ καὶ ἐπιθυμίᾳ δοῦλος τὸ δὲν χρόνου.

ΨΥΧΟΑΝΑΠΑΣΤΡΙΑ. Vide in Πάσχα.

ΨΥΧΩΠΟΝΕΙΝ, *Animo deficere*. Threnus de capta Constantinopoli MS.

Ὅλοι ψυχοπονοῦσι, κλαυσατε λυπημένοι.

ΨΥΧΟΤΡΟΦΟΝ, ἤτοι βήτονικα, in Lexico botanico MS. ex Cod. Reg. 1847. *Betonica*.

ΨΥΧΗΝ, ῥάπισον χρυσόμενος εἰς τὸ χεῖλος ἦ θαλάσσης, ὥσπερ

ὥστερ πόλιον, in Lexico botanico MS. Cod. Reg. 1845. *Herba quæ ad maris extrema nascitur, Polio similis.*

ΨΥΧΟΜΑΧΕΙΝ, *Extremum spiritum emittere, Agonizare*, Ἀγωνίζεσθαι. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Πατὴρ, ὡς λίγων ἐκ παιδὸς, ψυχομαχῶ ἀδελφός μου.

Stephanus Sachleces MS.

Ὁ πλούσιος ἐν ψυχομαχῇ, πολλοὶ ἦ παρεῖναι.

Ψυχομαχιαμὸς, *Animam exhalantis extremum certamen.* Glossæ Gr. Lat. ψυχομαχία, *Iurgium.* Vide Fr. Richardum in Clypeo fidei part. 1. p. 79. 340.

ΨΥΧΟΠΙΤΤΑ, Panis qui offerri solet pro defunctis, solent enim Græci panem in fragmenta longiora concisum, vinoque tinctum transeunti cuilibet, & degustare non detrectanti, offerre, ut eo sumpto repensam orationis vicem mortuis parentibus suis accipiant, desiderata ac voce audita, ὁ Θεὸς μακαρίσῃ τινὰς, id est *Beatos illos faciat:* panemque ita oblatum sic vocant, quasi *placentam animarum nomine* oraturis, pro eis oblatam. Hæc Goarus ad Euchol. p. 66. Vide Πίττα.

ΨΥΧΟΤΑΟΝ, *Mica, Fragmentum panis vel cibi.* Stephanus Sachleces in versib. Politic. MSS.

Καὶ ἐν τοῖς πίναξι, Φρατζίσκε, τὰ λέγια τὰ σὲ γράφω,
Βιβάλεις πάλιν ψυχάλα σου αὐτὸ ἰνφίρνα ἦ ταφεῖ.

Vide Ψυχαράκι.

ΨΥΧΡΟΤΡΟΦΟΝ, ὁ βάλσαμον in Glossis Jatricis MSS. Neophyti. Anton. Musa de Vetonica: *Cestron vocatur etiam & Psychrotrophon* (ita leg. pro *Psychotrophon*) *siquidem frigidis reperitur in locis.*

ΨΥΧΡΟΦΟΡΟΝ, *Frigidarium*, in Glossis Gr. Latin.

ΨΥΧΩΤΡΙΟΣ, Ψυχότριφος, *Vivus, anima præditus.* Constantinus Manasses p. 98.

Οὕτως ἀνθρώπων τεχνεργοὶ πολυμηχάνων χάρις
Ἀλλοφορίζουσι μακρᾷ τῇ ψυχωτρόφῳ φύσει.

ΨΩΜΑ, *Mendacium*, Ψεῦδος. Vide in Ψίμα.

ΨΩΜΑΤΑΡΙΟΣ. Vide in Ψίμα.

ΨΩΜΗ, Ψωμὶ, Ψωμίον, *Panis*, Ἄρτος.

Ψωμὶ. Historia Apollonij Tyrij:

Ἔφαγεν δίχως τὸ ψωμὶ, καὶ φάγει τὸ ψαράκι.

Anonymus de vulpe & Lupo:

Ὅπου ψωμὶ δὲν βρίσκῃ, ἐδῶ ναὶ δὲ βρύσῃ.

Ψωμὶ, Paradisus, seu liber SS. Senum MS. καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ κεῖμα, καὶ ἔβαλεν ψωμὶν εἰς τὸ στόμα μου ἦ ἀλατος. Ψωμὶ ἀγάπης, apud Crusium in Turcogr. pag. 203. Proverbia Græcobarb. MSS. ὁ κακὸς εἰς τὸ ψωμὶν ἦ μαχαιραν ἐκ ἔχῃ. Alexius Rharturus doctr. 14. τὰ μὴ εἰς τὰ κάλλη ὁ ἰχθὺς; διότι τὸ ψωμὶ ἔως ὧδε ἐστὶ εἰς τὸ ἐσωτέριον, καὶ δεύτερα καὶ δεῦτε κλίσεως, καὶ δεῦτε πονηρέ.

Ψωμὸν. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymij cap. 13. ἀπιλθὼν ὁ Δομετιανὸς εἰς τὸ μικρὸν κάλλιον, τὸ παρά τινι καλυμένου ἀβλάβιου, ἔνθα ὀλίγα ἔκειτο ψωμία, &c. Joan. Moschus cap. 91. ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἀδελφῶν πειναῦσαν ψωμία, ὑπάρχει ἦ φόρτος ὁ ἀδελφὸς Γεώργιος. Chronicon Paschale an. 16. Heraclij: ὁ γὰρ λιχθὰς Ἰωάννης ὁ Σεισμὸς γ'. φαλλίον παρασκομίσας ἦ ψωμίου, αὐτὸς ἡ. φαλλίον αὐτὸ ἀβαλίθη ποιῆσαι. Anonymus Combefisianus in Romano Lacapeno n. 44. διωρισάμην ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν δίδωσι ψωμία μυριάδες γ'. Typicum MS. Monasterij ἦ Κεχαριτωμένης cap. 59. διαδιδόσθω ἢ καὶ κῷ τῷ ἱερεῖ ταύτῃ ἐν τῇ συναλῆσι τοῖς ἀδελφοῖς ἐμβῇ πίνακι ψωμία εἰς μοῖραν τριῶν, νομμία ἢ νομισμάτων τραχέων ιξ', &c. Vita S. Basilij Jun. n. 33. κατέχων ἢ αὐτὸς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοίνον χλωρὸν, σὺν ψωμῷ ἄρτου.

Ψωμίζειν, *cibare.* Theophanes an. 1. Zenonis Ἡδυμίους τοὺς ἰχθῦς ἐβ, ὧ Πάτερ. ὁ ἢ ἀληθείας, Ναὶ, ἔτους ἡδύμισα.

Ψωμίγαρον, cibus cum garo seu adipe. Constantinus à secretis MS. lib. 1. περιῆτο ἢ σὺν ἦ ἡδυσμάτων ἦ διχομήνιον ψωμίγαρον.

Ψωμιζῆσαι, *Mendicare*, Ἐπαιτῆσαι, αἰτοζῆσαι, Fr. Richardus in Scuto fidei part. 2. p. 191. ἐπῶ ψωμεζητᾷ εἰς πόρτας μου. Ψωμοζήτης, *Mendicus*, Αἰτοζήτης. Ψωμεζησία, *Mendicitas*, Πτωχεία. Ψωμάπλα, *Artolaganus.* Symeon Sethi de alimentis: περὶ ψωμίων· ὁ ἦ ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς, &c.

Ψωμιτζὴ, *Frustulum panis.* Prochoprodromus contra Hegumenum, ex Cod. Reg.

Εἰ μὴ ψωμίτζιὸ κρασὶν, σκανὲς, κ' ὄρεια παγώρια

Ψωμόπυλαι, eâdem notione; apud Agapium in Geoponico cap. 170.

ΨΩΜΙΟΝ, in Glossis Chymicis, Ἐπὶ πέτρα, ὅπου σὲ φυραθῆσα, ἔπειτα ἐπορρίπτου τῇ καμίνῳ διὰ χύλου πάσῃ ὑγείᾳ.

ΨΩΜΟΣ, in iisdem Gloss. Ἐπὶ τὰ μιλάκωσσα τὰ ἄδικα.

ΨΩΝΙΖΕΙΝ, *Victitare*, Σιτεῖσθαι. Vide Ψωνίζειν.

ΨΩΡΑΡΙΟΣ, ψωρὸς, *Scabiosus*, *scaber*; in Gloss. Gr. Lat.

ΨΩΦΑΝ. Vide in Ψοφᾶν.

ΨΩΦΙΑΡΙΚΟΣ. Prochoprodromus MS. in Hegumenum:

Σκοῦλον πᾶσι ψωφιαρικὸν, τὰ γλῆθι, τὰ σὲ δάκνει.

Vide in Ψοφᾶν.

ΨΩΦΟΥΡΙΖΕΙΝ. Vide in Ψυφυρίζειν.

Ω.

Ω. seu ω, cum μ. transverso, hac figura ⱳ, crebro occurrit in MSS. Codd. ad margines, pro ὥραιον, qua loci elegantia indicatur.

ΩΑΝ, πρὸς τὸ ἀμφὶ ἦ ἱματίῳ ὅτε σῶμα τὸ σῶμα. Ita Eudemus MS. Græcis, ὦα, vestis limbum sonat.

ΩΑΤΟΣ, Ωατὸς, Ωαῖος, ita appellatum Triclinium magni Palatij Constantinopolitani, quod & τρῦλλος dicebatur, in quo celebratum Concilium, inde Trullanum nuncupatum, quod conditum esset, in speciem Trulli seu tholi, ovatam in superiori parte figuram referentis. Vide quæ de hoc Triclinio congessimus in Constantinopoli Christiana lib. 2. sect. 4. num. 20. laudatur præterea à Lambecio lib. 5. Comment. de Bibl. Cæsar. pag. 107. Germani Patr. Constantinopol. Synodicum, quod actum dicitur σωνοδικῶς προκαθημένου ὀικουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Γερμανοῦ ἐν τῇ κῷ τοῦ ἁγιωτάτου μητροπόλει Νικαίας Θέλῳ τοῦ ὁσιου, &c. Et in Synaxario MS. Colberteo 14. Octob. de Synodo Trullana: ὅτε σωνῆρεθη ἐν τῷ τρύλλῳ ἦ παλατίῳ, τῷ λεγομένῳ ὡάτῳ. Joeles in Chron. in Anastasio: ἐν ἰνδ ἦ καθολικῶν, ἤτοι ἡ ἐκκλ. Georgius Hamartolus in eodem Augusto: καὶ ἦ βασιλέως μεγάλῃ καταληφθέντος, ἐκεῖ τόπου εἰς τόπον, ἐν ἰνδ ἦ καθολικῶν ἦ λεγομένων ὡατῷ, κατέλαβεν αὐτὸν ἡ ὀργὴ ἦ Θεοῦ, &c. Rationale peræquatorum Alexii Comneni Imp. MS. ἵνα ἦ ὑπομνήσωσιν ὅτι ἢ καὶ ἦ ἐπὶ ταύτας ἐξηκριβωθεῖσῶν προσυ-

τοῦ βασιλικῶν λύσιν, ἢ παρεβλήθησαν ὑπὸ τῶν ἐναπο-κειμένων ἐν τῇ θολωτῇ ἀέτῳ τῆ μεγάλη παλαίᾳ ἀψίδος στερέωσις θείως τῆ ἁγιωτάτῃ Σπουσάλῃ, &c. Observat Eustathius Il. π. Lacædomonios vocitasse ὦα, τὰ μετάφρα τῆ ἱκεσμάτων· ὅθεν ὑπῳῶαι, το αἴτιον αὐτῶν, ὑποφύλλον. Vide Ωοτίς.

Ω Δ Η, *Canticum*, Zonaræ definitur, ᾠδὴ ὀργάνου ἠχουμένη, ἀλλὰ δι' ζώσης φωνῆς ἐναρμονίως ἐξομένη τῷ θεῷ. Eustathius ad Iliad. α. pag. 9. ᾠδὴ, ὁ μεμελισμένος λόγος. Euthymius Zygabenus in Præfat in Psalmos: ᾠδὴ ἡ φωνή τις μουσική τε καὶ ἐναρμόνιος ἀπὸ μόνου στόματος· καθ' ἑκάστοτε ἡ λέξις καθόλου φδὴ καὶ αὐτὸ ψαλμός, ἀφ' ἑκάστου ἡ ᾠδὴ, καὶ γὰρ Μωυσῆς ἦξε τοιαύτης, καὶ Δαβὶδ ἴσως. Geronticon apud Niconem in Pandectæ MS. lib. 1. serm. 29. καὶ ἀναστάσιμα, ἠρξάμεθα τὰς ᾠδὰς αὐτῶν ἄνω τροπαρίων. Horologium: καὶ λέγομεν τὸν ψαλμὸν, καὶ ἰσοὺς ἀρχόμεθα τῶν ᾠδῶν. ᾠδὴ α.

Κύριον βοήσατε Φαραὼ Μωσῆς λέγει.

Τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται ἵππον, &c. Ubi novem odæ describuntur ex veteri & novo Testamento desumptæ. Vide Allatium in Dissert. 1. de lib. Eccles. Græcor. edit. 1. p. 62. & Goarum ad Euchologium p. 434. 435.

Μεσῳδιον, Μεσῳδιον, *Medium canticum*. Euchologium p. 522. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ὅτι τὸ ἐχῆμα δίδοῃ, μεσῳδιον, ἦχος βαρὺς, ἴδιᾳ ἱμάτιωμα φυλάσσουσι. Geronticon supra laudatum: ἠρξάμεθα τὰς ᾠδὰς ἀπλῶς ἄνω τροπαρίων, καὶ ὅτι ἐς τὰ τριῴδια, ὅτε ἐς τὸ ἕκτον ἱστοῦσι μεσῳδια. Infrà: καὶ ἐς τὰ προοίμια τῆ κανόνος, καὶ ἐς τὰ μεσῳδια τῆ ὕμνων τῶν τριῶν παίδων, &c.

Ω Γ Μ Ὲ, Οἴμοι, *Hei mihi*, οἴμοι. Ex Italico *Oi me* Glossæ Gr. Lat. ὤμοι, Σχίλλασιον, *Ve mihi*. Historia Apollonij Tyrij:

Ὠιμὶ, παῖδί μου, θάρσος μου, μάτια μου, τὸ φῶς μου. Alibi:

Ὠιμοῖνα, θυγατέρα μου, θάρσος μου, καὶ ψυχή μου.

Ω Ί Τ Η Σ λίθος, in Glossis Chymicis MSS. λιθόμορφος καὶ τερετῶδης, καὶ χρυσόκολλα.

Ὠ Κ Α. Vide in Κόω, & Eustathium Il. α. p. 86.

Ὠ Κ Ι͂ Σ, ἡ μαγὶς, in Glossis Jatricis MSS. Neophyti *Halec*.

Ὠ Λ Ἐ Ν Η, *Acus crinaria*. Auctor Etymologici: καλαμίδας, τὰς νῦν λεγομένας ὠλίνας. Aliàs Græcis Ὠλίνα, est *ulna*.

Ὠ Μ Ά Ρ Ι Ο Ν, *Humerus*, ὦμος. Demetrius Constantinopolit. lib. 1. Hieracosophij cap. 4. πρὸς τὸ πλάσμον, ἢ πρὸς τὸ Ὠμάριον.

Ὠ Μ Η, in Glossis Chymicis MSS. ὑδράργυρος ἡ ἀπὸ μαγνησίας γινομένη. Vide Μαγνησία.

Ὠ Μ Ο Κ Ό Π Η Ν, *Dorsum* Georgius Sanginatius de partibus corporis humani, MS.

Τὸ ὠμοπλάτιον λέγουσι μιλάφρωνα τ' ὄπισθεν.

Ὠ Μ Ό Λ Ι Ν Ο Ν, *Mantile tergendis manibus*. Eustathius Od. υ. χειρόμακτρον δὲ δηλαδὴ τὰς χεῖρας ἀπομάττον τοῦτο δὲ ὠμόλινον ἄλλοι φασί. Vide Lexicographos.

Ω Μ Ο Φ Ό Ρ Ι Ο Ν, *Velum* quo caput & humeros tegebant mulieres. Lexicon MS. ex Reg. Cod. 2062. ὠμόλινον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων ὠμοφόριον. Lexicon MS. Cyrilli. Ὠμοφόριον, ὠμόλινον ἐπὶ τῶν ὤμων. Palladius in Hist. Lausiaca c. 138. de quadam virgine: ἱμάτιον καινὸν, ἢ ὠμοφόριον, ἢ ὑπόδημα δίδωσιν λαβεῖν ἐθέλοντι. Codinus in Orig. Constantinop. num. 104. de S. Anna: ἀλλὰ καὶ τὸ ἅγιον αὐτῆ σῶμα, καὶ τὸ ὠμοφόριον ἐπὶ τούτου (τοῦ) ἦκε. Leo Grammaticus in Michaele pag. 463. ὅτε μὲν ὑμνῳδίας τὸ ἅγιον ἐξαίρουσιν ἢ θεοῖνον ὠμοφόριον, τῇ θαλάσσῃ ἅμμῳ ποσίβαλλε, &c. Reconditum porrò erat Deiparæ Omophorium ἐν ἁγίᾳ σορῷ, unde ædi Blachernæ inditum nomen ἀπὸ ἁγίας Σοροῦ, apud eundem p. 499. 500. sed de his, pluribus egimus in Notis ad Alexiadem pag. 329.

Ὠμοφόριον, Ὠμόφορον, *Humerale*, ornamentum non Archiepiscopis modò, sed & omnibus Episcopis Græcis peculiare: longa scilicet fascia collum primò involvens, deinde à collo per medium dorsum & pectus longè infra genua descendens, crucibus intexta. Petrus Comestor in Hist. Scholiast. c. 64. Exod. *Secunda vestis erat Ephot, similis superhumerali Græcorum*. Tradit Luithprandus in legatione ad Nicephorum Phocam Imp. id Juris ac prærogativæ indultum Theophylacto Patriarchæ Constantinopolit Romani Lacapeni Imp. filio, à Joanne XI. Papa seu potius illius nomine, ab Alberico Romano Tyranno, ut deinceps Patriarchæ Constant. absque Paparum permissu Palliis uterētur: *ex quo*, inquit, *turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non solum Patriarchæ, sed etiam totius Græciæ Episcopi palliis utantur*. Dignitatem iniit Theophylactus an. 933. Verùm longè antea Episcopos orientis Omophorium detulisse videntur innuere scriptores, ac inprimis, Isidorus Peluſiota, qui vixit sub Theodosio Jun. lib. 1. Epist. 136. τὸ δὲ ἐπισκόπου ὠμοφόριον ἐξ ἰρίας ἐστὶ, ἀλλ' ἐξ λίνου, τῶν τῆ ἁγιωτάτου δορὰν σημαίνει, ὑπὲρ πλανῶν ζητήσας ὁ Κύριος, ἐπὶ τῶν ὠμῶν ὦμον ἀνέλαβεν. Ita etiam describitur à Symeone Thessalon. lib. de sacris Ordinat. c. 7. p. 164. ubi de Omophorio: διὸ καὶ τὰς σταυρὰς περιφέρει, καὶ ἐξ ἰρίου ἐστὶ, καὶ τῇ τραχήλῳ τῆ Ἀρχιερέως τοῖς ὤμοις τίθησι· μᾶλλον δὲ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ κύκλῳ τῶν ὤμων, καὶ ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν ἐπὶ τῇ τραχήλῳ λαμβάνει. Similia habet in lib. de Templo pag. 120. 214. 228.

Quod verò Omophorium ait Peluſiota designare ovem perditam, de qua Evangelium, id etiam traditur à Theodoro Patriarcha in Responsis MSS. μὴ ὃ τούτῳ τῆ ἀναμαλλώτου θυσίας ἀνάλογον τὰ προαύλια, ἐπιτρέπουσι καὶ τοῖς Ἀρχιερεῦσι τὸ μὴ ἐπωμάδιον ὠμοφόριον τὸ ἐκ τύπου τῆ ἀμνοῦ καλλιέχεσθαι ἀντιθέσθαι μᾶλλον ἢ τῆ ἀληθοῦς καὶ ζωσποιοῦ ἀμνοῦ τὸ μυστήριον, ἢ μᾶλλον οἱ ἐκκλησιάζοντες, ἐνθὺς μὴ τὰ ἅγια ἐναγγέλια αἰδαφίτας ὑποχωρήσουσιν, ὡς ἀρτιαθήλους. Idem etiam scribitur à Balsamone Resp. 16. & à Joannicio Cartano Hieromonacho in libro qui Κῆπος inscribitur. At Germanus Patriarcha in Theoria pag. 150. edit. Morelli, aliud ait significare in Patriarcha vel Metropolita, aliud in Episcopo: ac in Episcopo quidem eandem ovem deperditam; ὠμοφόριον verò τῆ Ἀρχιερέως, exhibere σταυροὺς τῆ Λαμπρὸν, ἐν οἷς περ ἐφόρουν οἱ ἐν νόμῳ Ἀρχιερεῖς, συνδρόμους μακρᾶς τῆ ἐνώτου ὤμου περιβολῆς, καὶ τῆ ζυγοῦ τῆ ἐπωλένου τῆ χειρῶν. Addit deinde cur cruces in eo effingantur, quod scilicet Episcopi ac Præsules, Christi crucem humeris deferre se profiteantur, ὅ ἐστιν ἡ κακοπάθεια· σύμβολον γὰρ τῆ κακοπαθείας ἡ σταυρὸς. Alias Omophori significationes tradunt idem Balsamon de privileg. Patriarch. & Nicolaus Cabasilas lib. de Veste sacra.

De Patriarcharum verò omophoris agunt passim scriptores. Palladius in Vita Chrysostomi pag. 54. de Theophilo Patr. Alexandr. ἐκάλει τῷ Λαμπαδίῳ ἀνδρὶ ἐλληνιστῇ (Monacho) τὸ ὠμοφόριον ἐν τῇ τραχήλῳ εἰκάσας χειρὶ, καὶ πλαγιάσῃ τῆ σιαγόνι αὐτοῦ ἐμφορήσας, &c. Cedrenus in Constantino an. 21. de Paulo Patr. Constantinopol. παραλαβὼν ἡ πάλιας τῆ Παύλου ἐξορίζει ἐν Κυπρῳ, κἀκεῖ ὑπὸ τῆ Ἀρειανῶν τῇ ἰδίῳ ὠμοφόρῳ ἀποπνίγει. Theophanes an. 6. Anastasij de Euphemio Patr. Constantinop. ἀσπαζόμενος ἐν τῷ Βαπτιστηρίῳ, ἀφιλῶν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ὠμοφόριον τῆ Ἀρχιδιακόνου προσέταξεν. Vide eundem an. 7. Copronymi. Concilium Constantinop. III. act. 8. p. 759. de Macario Patr. Antiocheno: γυμνώσαντα τῆ περικειμένου αὐτῷ ὠμοφορίου. Idem Cedrenus p. 456. Γερμανὸν μὲν ἐκβάλλει τῆ θρόνου, ἐν τὸ ὠμόφορον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ τῆ μεγάλης ἐκκλησίας θεὶς, ἀπολαβὼν τῷ ἱερατείῳ, καὶ ὑποχώρησεν. Synodus VIII. act. 2. ἐλαβεν ὁ Πατριάρχης τὰ ὠμόφορα τῆ ἱερατείου, καὶ δίδωσι τούτοις. Eadem Synodus act. 9. Λαϊκοὶ καὶ συγκελλιῶται φορῶσιν ὠμόφορα, καὶ ποιοῦσι τὸ δοκεῖν τοῖς τῆ Ἀρχιέρεων. Eadem Synodus Can. 14. Θεσπίζομεν τοὺς ἀρχιδιάκους ὠμοφορῶν ἐπισκόπους ὑπὸ τινι καιροῦ δεσποτικῶν

τοις

νοις, &c. Euchologium p. 292. de Ordinatione Sacerdotis: καὶ ὁ χαριζόμενος ἀσπάζεται τὸ γονυ τοῦ Ἀρχιερέως ἐκάτερον τοῦ ὠμοφορίου. Adde p.304. Martyrium S.Anastasij Persæ MS. ἐκ τινὰς λιθοκεφαλωτὰς, ὠμοφόρια τε περικαμβύκια, καὶ ὅσα ἐστὶ ἱερὰς στολῆς, καὶ ἔστι σημεῖον τοῦ Ἀρχιερέως ἐσθήματος, &c. De Episcoporum Omophoriis intelligendus Nicetas Paphlago in Vita Ignatij Patr. Constantinopol. sub fin. ὠμοφόριον ἢ καὶ ὠράριον ὠνόμασεν, καθ' ὅσα τοῦ ἱερατικοῦ σύμβολα χειροθεσίαν τελειότητος, &c. Alibi: ὅτε πρῶτον ἀναρρύμασε τὸ ὠμοφόριον, καὶ τὴν λευκὴν ἐνέδυτο, &c. Vide Joannem Moschum in Limon. c.36.139. Constantinum in Basilio n. 19. & alios passim, præterea Tabellam VIII. ex his quæ initio hujusce operis delineantur.

ΩΝΕΑΚΟΝ *Venditionis instrumentum*, in Basilicis lib.11.tit.2.c.38.& apud Scholiast.l.22.p.85.Adde p.11.

ΩΝΙΟΙ, τὰ ὀπὸ τοῦ ὑδρίας ξύλα, in Glossis Jatricis MSS. ex Codd. Reg. 848. & 1177.

ΩΟΝ. Ova ignita, vel certè calidissima, ad Martyrum cruciatus interdum adhibita ex Eirchenfrido in vita S.Colomanni,observavimus in Gloss.med.Lat. Idem restatur Socrates lib.2.c.38.ubi de Arianis: ἄλλων ἢ γυναικῶν τὰ αὐτὰ μέρεα, τοῦτο μὲν σιδήρῳ, τοῦτο ἢ ὠσὶ ἐς αἰκίαν θερμανθέντι προφέρουσι ἕκαστον· ξύλα τε καὶ ἀφθῆ τὰς Ἑλλήνων τιμωρίας, αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ χριστιανίζειν λεγόντων ἐχίνετο.

Ὠὸν, apud Chymicos, οἱ μὲν λίθον χάλκινον, οἱ ἢ λίθον Ἀρμενίαν, ἄλλοι λίθον ὑπόφαλον ἀξύστιον, λίθον Λιγύστιον, λίθον ἢ ὀ λίθον ἔτεροι ἢ τὸ ἢ κόσμου μίμημα. Ita Anonymus post Glossas Chymicas, ubi mystica multa de ovi partibus pariter commentatur.

ΩΟΤΟΣ. Corona pretiosissima, quam ex ovorum proventu confectam Ireni conjugi dedit Imperator Joannes Vatatzes Nicephorus Gregoras lib. 1. pag. 31. edit. Genev. οἱ ἢ τῆ ἐρινέου ἀγάλης ἐπισταθέντες ὁπόσα τίκτουσι ἀν τὰ ὠὰ πᾶν σωφρόνισεν ἔτος ἐπέφρασεν, ὡς ὀλίγων χρόνων φῶς τῆ σωφρόνων ἐσθῆτος χρημάτων στέφανον καθεσκευασθῆναι τῆ Βασιλίδι λίθοις καὶ μαργάροις πολυτελέσι διαυγεσμένον, ὃν καὶ Ῥωμαῖοι Βασιλεῖς ἐπαινέσαι, δῆτα τὸ ἐκ ἢ τῆ ὠῶν φράσεως καλλωπίζεσθαι αὐτὸν. Vide Ῥατος.

ΩΡΑ, *Horologium Arenaceum.*

ΩΡΑ μαΐ, *Iam*, ex Ital. *Hor mai* Theodosius Zygomalas Themato Epist.36. apud Crusium: νῦν ἐκαμίαν γραφὴν ἕως ἔλαβε ὥρα μία ἕως χρόνου.

ΩΡΑΙ, *Horæ canonicæ*, seu officia Ecclesiastica, quæ statis horis in Ecclesia peraguntur, de pluribus egimus in Gloss. med. Lat. Synodus Sidæ habita,apud Photium,Cod.51. καὶ ὅτι τὰς τὰς ὥρας ψάλλουσιν ἐξεμυσίζουσι καὶ δίσυρον. Vita S.Theodoræ Alexandrinæ MSS. δέσποτα—ψάλλειν τι σοφὸν, καὶ τὴν ἑσπερινὴν ὑσπερὶν, καὶ ὀρθρινὴν δοξολογίαν ἐπιτελεῖν· φησὶ ἢ καλεμβόμενον ὥραν μίαν μὴ παραλιμπάνειν. Nicon in Pandecte MS.lib.1.serm.28. σπεύδαζε ὦ φωτὸν ἢ κανόνα σου, καὶ τὰς ὥρας, Τρίτην, Ἕκτην, καὶ Ἑσπερινὴν, &c. Amphilochius de non desperando: ὅτι ὡς ἐμὲ ψάλλειν τὰς ὥρας, καὶ ὡς τὰς ἡμέρας ἢ Πεντηκοστῆς κωλύει με νυστάζειν διπλῶς. Achmes Onirocrit.c.72. ὁ μέγας ἢ δαίμονας, εἰς τὴν ἰσχὺν ἢ ὄρθρου· ὁ δεύτερος, ὅταν ὁ λιχανὸς κρίνῃ ὡς ἢ Τρίτης ὥρας τὴν ἰσχύν. Ὁ μέσος, ἢ ἕκτης ὥρας· ὁ ἀπ' αὐτῆ, ὅταν ὁ τέταρτος, ἢ ἑνάτης ὥρας· ὁ ἐλάχιστος, ἢ ἑσπερινῆς ὥρας. Ex porro Horæ cum *Mesoriis* desectibuntur in Horologio. Adde Codin.de offic.aulæ Constantinopol.c.6.12.c.13. n.1.& Nomocanonem Cotelerianum n.37.53. 131. 257. Extat Διασάφησις ἢ ἀκολουθίας ἢ ὡρῶν, διὰ τί ὅτω τίθενται αὐτὰς ψάλλεσθαι,edita post Liturgiam S.Marci à Joanne à S.Andrea. Vide Clementem lib.8. cap. 34.

Μεσώρια, *media hora*,quæ post Primam,Tertiam,Sextam & Nonam à Græcis decantantur: quarum ea quæ post primam canitur, μεσώριον ἢ Πρώτης dicitur,quæ post Tertiam, Μεσώριον ἢ Τρίτης, & sic deinceps, ea describuntur in Horologio,c.1.v.edit.1535. Triodium in Dominica ἢ Ἀπόκρεω· σχολάζουσι ἢ ὁ ἢ ταυτὰς ἑβδομάδι ἢ ἀπόκρεω, καὶ ἢ τυπικὸς, τὰ μεσώρια ἢ ὡρῶν. Typicum S. Sabæ c.5. καὶ ψάλλουσιν οἱ ἀδελφοὶ ὁ τοῖς καθίσμασι αὐτῆ τῷ Θ. ὥρᾳ, μὴ ἢ μεσωρίου αὐτ. Et cap. . . . ὡς ἢ ἢ μεσωρίων οὐκ ἐκάστη μὴ ταὐτομένου δίον ὅτι δηλῶσαι. Rursum: τὰ ἢ μεσώρια ἢ γ'. ὥρας, καὶ ε'. παίλοτε ὁ τῆ ἐκκλησίᾳ ψάλλομεν, ἀλλ' ἢ ἀγρυπνίαν, καὶ ἢ ἑορτῆ, ὁ ἅμα γίνεσθαι δοξολογίαν. Cap.12.Sept.22.ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ μεσώρια καὶ τοὺς ἑκατὸν κανόνας ἢ ὑπηρεσίας Θεοτόκου ὁ ἢ Δεσποίνους. Cap.27. Δεῖ τοὺς σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν σοὶ ἢ ὥρας, καὶ τὰ τούτων μεσώρια ὁ τῷ ναΐθκει. ἤγουν τριβίλης· τὸ ἢ μεσώριον ἢ ἁ. ὥρας, καὶ ἢ θ'. ψάλλομεν κεῖ ἢ παρακολουθήσασθε τύπου ὁ τοῖς καθίσμασι. Typicum MS. Monasterij ἢ Κεχαριτωμένης cap.33. καὶ καθεζόμενοι ἢ ἀναγνώσεως ὥρας ἢ μεσώρια τὸ ξύλον, κάμπτει ψάλλετε τὰ μεσώρια ἢ Πρώτης, τοῦ τε Τρίτου καὶ Ἕκτου ὥραν μὴ ἢ μεσωρίων, ἢ ἰσχὺν, καὶ ἢ μείζονος.

Ὡραῖαι πύλαι. Vide in Πύλη.

Ὡράριον, *Orarium*,χειρόμακτρον,λιγκάριον. Glossæ Basilic. Ὀδοπάρια, καὶ ὀδόνια, ὑφάσματα ἱερατικὰ, ἃ καὶ Ὡράρια παρά τινων λέγεται ταῦτα ἢ οἱ παλαιοὶ ἀσπίδες συνελίσσοντες ἐπιφερόμενοι, ὁ αὐτὸς καὶ ἀπομύστηλον, καὶ ἀνίπτιον. Ex quo loco liceat interim observare,quod in addit.ad D ssert. de Impp.Constantinopol.nummis notavimus ex Theophylacto,id quod manu gestant Consulum vel Senatorum Romanorum imagines in modum chartæ complicatæ, nihil aliud esse quam mappulam,seu orarium.Auctor Etymologici in Φώτιον, Προσέτι ἐκμαγεῖον λέγεται ἔτου καὶ ὁ σαββᾷ Ῥωμαίοις καλεῖται Ὡράριον. Vide eumdem in Μίτρα. Metaphrastes in Vita MS.S. Demetrij: ἢ ἐπωμὶς λαβὼν, ὁ σώνδυς ὡράριον ἐνομάζετο. At

Ὡράριον, in Liturgicis,dicitur *Stola Diaconorum*,quam ij in humero sinistro deferunt, & in quo ter repetita vox ΑΓΙΟΣ descripta,quæque interdicitur Subdiaconis, Lectoribus, & Cantoribus in Synodo Laodicena can. 22.23.Germanus Patr.Constantinop.in Mystag.οἱ ἢ Διάκονοι ὡς τύπον ἢ ἀγγέλων δυνάμιων ἢ λιπὲ ἢ λειτῆ ὡραρίων πλέγειν, ὡς λειτουργικὰ πνεύματα ὡς διακονίαν δεσποτικὴν λόγου, Quæ quidem hausit à S. Chrysostomo orat. de Filio prodigo: ἐσίσαλε ἢ πνευματικῶν ἐφοδιασμῶν οἱ ταύτης γεωσεμῶν ἢ φρικτῆ μυστηρίων, καὶ ἢ λειτουργῶν ἢ θείας λειτουργίας, ἢ μιμνήσκων τὰς ἢ ἀγγέλων πλέγειν, ἢ λευκαῖς ἐθνέσιν ἐοικὼς ἢ ἀριστέρᾳ ὤμῳ κειμένας, καὶ ὁ τῇ ἐκκλησίᾳ προσεχόντων. Euchologium de Ordinat. Diaconi: καὶ μὴ τὸ λαμβάνειν, περιβάλλεται τὸ ὡράριον πῆ χειροτονήσει, καὶ ἢ ἀριστερὸν ὦμον, λέγων, ἄξιος, καὶ ψάλλει σοφὸς τρίτον, ἄξιος, ἐπὶ ἢ ἢ βήματος, καὶ τρίτον ἐπὶ ἢ ψαλτῆ.

Oraria vero in sacris Liturgiis manibus tenent Diaconi, eaque expandunt. Liturgia Chrysostomi,de Diacono: κρατῆ καὶ τὸ ὡράριον αὐτοῦ ἐν τῇ δεξιᾷ. Rursum: κρατῆ καὶ τὸ ὡράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις ἢ δεξιᾶς χειρὸς, &c. Et p.69.edit. Goari: κρατῆ καὶ τὸ ὡράριον σοὶ τῷ ἀγίῳ ἐναγκάλιῳ ἁπλῶς τοῖς δακτύλοις. Adde p.67.79. At p.96. ὁ ἢ καθίζει καὶ τοῖς δυσὶ δακτύλοις τὸ ὡράριον, ὑποδέκνυσι αὐτῷ πρὸς ἀσφάλειαν. Philotheus Patr.Constantinop.in Ordine sacri ministerij p.4. ἵσταται ἢ καὶ ὁ διάκονος ὁν δεξιῶν ἢ ἱερέως μικρὸν ὀπισθίου, καὶ κύφας μικρὸν, κρατῆ καὶ τὸ ὡράριον αὐτοῦ τοῖς τρισὶ δακτύλοις ἢ δεξιᾶς χειρὸς, λέγων μυστικῶς, &c. Ita pag. seq. sub fin.6.7.11. quæ quidem observandum duxi, ut inde colligatur Diaconos intelligi in Tabella Caroli Calvi, Codici Evangeliorum præfixa, quam ad capitularia Regum Franciæ delineari curavit Steph. Baluzius.

Cur verò interdum summis digitis attollant Oraria Diaconi, indicat Matthæus Blastares in Synopsi Canonum: ὡράριον ἐξαρτῶσιν διάκονοι τοῖς ἱερεῦσι παριστάμενοι, καὶ τὰς ἢ ἱερὰς τελετὰς ἐπιτρέπουσι ἰσχὺς, καὶ τῷ ὡραρίῳ τοῖς ὁν ἄκροις σημαίνουσι διακόνους ἢ καιρὸν ἢ ἐφαλτικὴν γίνεσθαι ἐκφώνησιν ἤγουν Καλυπτόμενον, καὶ ἢ Πιστῶν. Iis consona scribit Chrysostomus in Homil.17.in Epist.ad Hebræos.

Enim vero Orarium quod ad humerum sinistrum gestat Diaconus, Presbyteri Collum utrimque ambit. Ordinatio Presbyteri apud Morinum p.111. καὶ μὴ τὸ Ἀμὴν ἀνίστησιν αὐτὸν, ἓν φέρε ὄπισθεν ἢ ὡραρίῳ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ

ἔμπροσθεν

ὑμπροσθεν τ̃ δεξιᾶ μέρος, λέγων, Κξ. Symeon Thessalonicensis de sacris Ordinat. cap. 4. p. 141. ubi de Diaconi orario: ὁ δ̃ περιβαλων αὐτὸ τὴν ἀριστερὰν ὦμον, ἐπὶ τ̃ ὑλαττομ̃ ἔτι ἑ̃ὸς τυγχάνει ἀ. ὑφαμίνης τοιαύτης, ὁ Διάκονος, ἡ τ̃ ἑνὸς ὄρους, ἑ̃ μόνος τ̃ λειτουργῶν, καὶ διακονῶν δῆτα ὑπηρέτης· ἔτι δ̃ τιλειοῦται πρεσβύτερος, τότε ἡ δεξιὰ τ̃ δεξιᾶ ὦμον τοῦτο λαμβ̃, ὡς ἡ διακονίαν, ἑ̃ τὰς τιλείας ἐνεργῶν λαικάς. Et c. 5. p. 144. 145. ait tum fieri & appellari Επιτραχήλιον, orarium istud collum amplectens. Ita etiam in lib. de Templo p. 218. unde Codinus de Offic. aulæ Constantinop. c. 9. §. 2. ubi de Archidiacono, ait illum ferre τὸ στιχάριον, φέρον δ̃ ἐπ' ὠτῶ καὶ φιλόνικον, ὅ μέλλ καὶ Επιτραχήλιον, ἀλλ' ὡράριον, quia scilicet Archidiaconus, etsi habeat jus deferendi sticharium, quod Presbyteroruni est, non tamen epitrachelium deferre ei licebat. Quod verò subdit idem Thessalonicensis c. 4. ὡράριον appellari, ὅτ̃ τὸ ὡραίζειν αὐτὸν τ̃ χαρίτι, καὶ τ̃ δεξιᾶ Θεῦ τ̃ καλλοπισμ̃, jure exploditur.

Neque tamen soli Presbyteri hac ratione orarium circa collum aptant, sed etiam Diaconissæ, cum ordinantur. Euchologium, ubi de earum ordinatione p. 263. ἡ μ̃ τὸ Αμλιὼ, περιλαβοῦσα τ̃ τραχήλῳ αὐτ̃ ὑποκάτω τ̃ μαφορίᾳ τὸ Διακονικὸν ὡράριον, φέρον ὑμπροσθεν τὰς δύο ἀρχάς. Cæterum de orario quædam habent Germanus Patr. Constantinop. Symeon Thessalonicensis, Zonaras, Balsamon, & alij, quæ consultò omittimus, habent etiam multa de orario Joannes Morinus de sacris Ordinat. p. 212. & seq. Goarus ad Euchologium p. 110. 160. & alij qui de rebus Liturgicis Commentarios ediderunt, nos etiam quædam attigimus in Gloss. med. Latin.

Ουράριον. Liber apocryphus de Martyrio SS. Petri & Pauli MS. δός μοι τὸ ὠράριόν σου. Mox φακιόλιον appellat. Vide Tabell. IX. & X. ex his quæ hujusce operis initio delineantur.

ΩΡΕΓΟΝ, Ὀρᾶον, Ὅριον, *Horreum*. Porphyrius MS. de Regulis spirituum: ὠρῶ, τὸ φυλάττω, ἀφ' ὃ καὶ ὡρᾶον. Lexicon MS. ex Codd. Reg. 1708. & 1062. & Moschopulus: ὠρᾶον, τὸ σιτοδοχεῖον. περίεργ γὰρ τὰ ὥρια καρπίμα. Ita in etymis nugantur passim Græculi. Glossæ servij: *Penus*, ὠρᾶον. Anonymus Tacticus de tuenda urbe obsessa, MS. χρὴ μὲν τ̃ σίτου ἡ τῶν κριθῶν, ἡ πᾶν ὅτ̃ ἐσωρίου ἐν τ̃ ἀποθήκαις ὁμοῦ τοῖς ἱματίοις καὶ τοῖς πλουσίοις ἀποματζῶν, καὶ ὡράοις ἀποτίθεσθαι. Theophanes an. 17. Anastasij: καὶ ἐπαίσιον ἐπλησίασε, καὶ ὥρια ἀπέθετο σίτου. Ubi Cod. alter, ὁρία habet. Idem an. 1. Artemij: ἡγουμένῳ τι πλῆσα εἰς τὰ βασιλικὰ ὥρια ἀπέθετο. Ubi Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem: καὶ ἡγουμένου τὰ ὥρια ἐπλήρωσεν. Eudocia Macrembolitissa Augusta in Ioniis MSS. ubi de Pyramidibus Ægypti: ἃς τινας Χριστιανοὶ μὴ λιγομὲν ἄνευ τὰ ὥρια τ̃ ἰωσὴφ. Adde Auctorem Etymologici in Πυραμίς, Achmetem Oniroc rit. cap. 299. Codin. in Orig. Constantinopol. n. 74. lib. 6. Basilic. tit. 18. cap. 6. &c.

Ὁρᾶον. Glossæ Gr. Lat. ὁρᾶον, *Horreum*. Eustathius in Vita S. Eutychij Patr. Constantinopol. num. 17. λιμὸς γὰρ βαρύτατος καθαλαβὼν πλείονα τὴν χώραν, κἀνδεὼς λῶν δ' μικρὸς ἡ δὲ τ̃ σίτου πωλοῦντες ἐκφορτίζοντο ἐκ τ̃ ὁρίου, ὄνομ ὁρᾶον καὶ μέτρις τ̃ σίτου. &c. Occurrit etiam apud Theophilum Antecessor. lib. 2. tit. 1. §. 45.

Ὅριον. Socrates lib. 7. c. 39. πολὺ γὰρ μέρ τ̃ πόλεως τὸ πῦρ καθιλωσεν, ὡς ἡ τὰ μέγιστα τ̃ ὡρίων ἀπολέσθαι.

Ὅριον. Hesychius: σιτοβολῶνες, ὧρια. Phlegon de Mirabilibus sub fin. de Hippocentauro: τ̃ γὰρ πεμφθέντα εἰς Ῥώμαν, ἅς τις ἀπιστῇ, δυνάμ ἱστορίαν λέγειν γὰρ ἐν τοῖς ὁρίοις τ̃ Αὐτοκράτορ τιθαρι χόμβρ. Joannes Moschus in Limon. cap. 28. ὁ δ̃ ὡς λέγ ἤγουν λαβὼν τὰ κλείθρα τ̃ ὁρίου, ἀνῆλθεν. Mox: σιτοβολῶνα vocat, utitur etiam autor Chronici Paschalis an. 15. Theodosij Jun. an. 7. Anastasij, & an. 10. Justiniani.

Ὅρριον. Zacharias lib. 1. Dialog. Gregorij M. c. 9. ἐκ τὸ ὅρριον ἀσιλθοῦσα, σχεδὸν ὅλον τ̃ σιτον ἴυρε τ̃ ὑπ̃ τοῖς πλευρικοῖς δεθέντα.

Ὡραῖρ, *Horrearius*, cui horrei cura incumbit, in veteri inscript. apud Reinesium pag. 460. &c. Eustathius in Vita S. Eutychij loco laudato: μὴ φέρων δ̃ τὴν αὐτούσιον ἐξ ἐθάδος ἐπίτασιν ὁ τιμιώτ ὁ ὡραῖρ, &c. Infrà: λέγει τ̃ ὡραίῳ, Δάβε τὰς κλεῖς, &c. lib. 6. Basilic. ἐξὶ ὡραίριον καὶ ὑποδιακ̃ καλυμβήριον. Adde to. 2. pag 439. 485. to. 6. pag. 733. to. 7. pag. 119.

Ωραρια, *Horrearia*, in Sanctimonialium Monasteriis, cujus officium describitur in Typico Monasterij τ̃ Κεχαριτωμένης MS. cap. 23.

ΩΡΕΙΧΑΛΚΟΣ, καὶ ὁ ὑπατὸς, ὁ δ̃ καθ' μίας γενόμεν, in Glossis Jatricis MSS. De confectione Orichalci quædam habentur in Cod. Reg. 3178. fol. 288.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ, sic dictus liber Ecclesiasticus Græcorum quod Horas diurnas & officia contineat, Horas nempe & Mesoria, & alia quæ singulis officiis necessariò dicuntur, ut Troparia, Psalmos, Preces varias, & Canones aliquot, cum ex SS Patribus excerptis orationibus. Hujusce libri binæ habentur editiones Venetæ, prior anni 1535. cum hoc lemmate: *Ωρολόγιον σὺν Θεῷ ἀγίῳ ἴχει ἄπασαν ἀκολουθίαν. Altera an. 1632.

*Ωρολογάριλον, *Parvum* nempe *Horologium*, quod ex majori contractum est, continetque, *postquam Christianus è lectio surrexit gratiarum actionem; officium media nocte & vesperis singulis diebus dici solitum; novem Cantica: Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam Horas: Typica, parvum Apodipnum, Exapostilaria, & Apolyticia totius hebdomadis, Preces in mensa, Preces brevissimas dicendas singulis diei horis, Menologium brevissimum, Paschalium annorum decem.* Editum illud Venetiis an. 1641. in 32. habetur in Cod. Reg. 3458. ejusmodi σύνοψιν Ωρολόγιον, continens Μεζώνυκτον, Εξάψαλμον, Απόλυσιν καὶ Θεοτόκια τ̃ ὅλης ἑβδομάδ, Τριαδικὰ, Τροπάρια, Εξαποστειλάρια, μεγάλων Δοξολογίαν, Μακαρισμούς, Ακολουθίαν τ̃ πραξίβ, ψυχὰς τ̃ πενταμαλκῶ ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς τ̃ μίλλοντ καταπέμψαι, Εσπερινὸν Απόδειπνον, Αἶνεσιν, καὶ Πασχάλιον. Codex autem scriptus Romæ an. 1478. manu Joannis Rosi Sacerdotis Cretensis.

ΩΣ, *Usque*, Ἕως, Μέχρι, Ωσαυτὼς, *Ut*, *velut*, *quemadmodum*, ὡς, ὥσπερ. Ὡς ὧδε, Ὡς τώρα, *in hanc usque horam*, Ἕως τ̃ νῦν. Ὡς τὰ, Ὡςτὰ, *Donec*, *usquedum*, *tantisper*, Ἕως ἂν, Μέχρι ἂν. Ὡς πόλι, *Usquequò*, Ἕως πότε. Ὡςτ' ἐπ', *Quamobrem*, δι' ὅ. Ὡς τότε, *Interim*, ἐν τούτῳ, &c. Ωσὰν, Σὰν, Σὰ, idem significat quod Latinè *cum*, vel *postquam*, & postulat subjunctivum. Ὥσγιον, *Veluti*, *quemadmodum*. Glossæ Græcobarb. ὡσανὰ, ὥσγιον, ὥσπερ.

Ω'ΤΙΟΝ σκίνος, *Ansa*, in Basilic lib. 50. tit. 1. cap. 25. Glossæ Lat. Gr. Ansa, ὠτίον, ὠτίον σκίνος. Occurrit etiam in Glossis Gr. Lat. ut ὠτάριον σκίνος, apud Demophilum in similitud. Vide Αυτὶ.

Ω'ΧΕΪ, *Atriplex*, Atreplexum, Ægyptiis, apud Interpol. Dioscor. cap. 133.

Ω'ΧΡΑ Αθληὰ, in Glossis Chymicis MSS. ὄξη ὁ χρὼς τ̃ ὠῶ· λέγ δὲ τὸ ὠχρινόν.

Ὤχραι δι' ὀπτάκις, λέγουσ βάσκανοι, in iisdem Glossis Chymicis.

OMISSA ET ADDENDA

IN GLOSSARIO

MEDIÆ ET INFIMÆ

GRÆCITATIS.

NOTUM illud Davidicum, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν, cui quidem sententiæ, id scitè possit aptari, quod legendo in dies doctiores evadimus, καινότερα ἀεὶ μανθάνοντες ἐκ τῶν καινοτέρων ἐντυγχάνειν ἀεὶ, ut scribit Gregorius Cyprius Patriarcha Constantinopolitanus in Matris encomio. Quippe cum nondum lectos libros evolvimus, iisque ut par est subinde incumbimus, nova plerumque nobis succedunt ejusmodi γνῶσεις, quæ inobservata, vel ignota suppeditant. Ea est in singulis disciplinis studiorum ratio, ut horum unica progressus prodat non modo in iis assiduitas, sed labens etiam sensim ætas: adeo ut tempori adscribendum sit, quod aliquid semper addiscere liceat, ac proinde non omnino pro certo haberi debeat quod ait Artemidorus lib. 1. cap. LV. παιδιακῶδες esse τὸ μανθάνειν. Ecce in Glossarium nostrum satis multa hactenus congesta, nedum tamen omnia quibus illustrari potuerit, quod nemo quantumlibet eruditus sibi unquam audeat polliceri. Interim enim dum sudant opera, & editos inspicimus, vel manu descriptos evolvimus Codices, vel denique è memoria elapsa revocamus, non modica sese offerunt quibus adaugeri possit quod in manus sumpsimus argumentum. Ea qualiacumque sunt, in Additamenta retulimus, ut vel inde Lector inventis non defraudetur, eique liceat in vocabulis insolentibus, si non genuinam omnino eorum significationem, saltem quidpiam in ea investiganda luminis expiscari. In illis porro complura inveniet, quæ rem Botanicam duntaxat spectant, eaque fere Arabica ac Saracenica, vel Turcica, quæ minimè posthabenda duximus, quandoquidem ipsimet Grammatici Græci ea in sua Lexica retulere, cùm Græcos ipsos Medicos, recentioris scilicet ætatis, atque adeo non paucos ex illis qui elegantiam & mundities orationis profitentur, iis passim usos scirent, quantumvis insulsis & prorsus barbaris, sed à vulgo, in cujus gratiam proinde scribebant, receptis. Id præ cæteris, ut alios omittam, testatur Scriptor Anonymus ex Cod. Reg. 3496. (qui in Cod. 3502. Theophanes videtur appellari) in libris de Dictis, quos Constantini Porphyrogeniti Imperatoris præcepto conscripsit, eique nuncupavit, ut ex ipso Operis initio percipitur. Ita enim ille lib. 1. Ἐπτιμήσει δ' ἡμῶν ἀδὲ εἰς τῶν καὶ μικρὰ λογίζοιτ' δυναμένων, ἐν ᾧ τῷ παρόντι συνήματι ὀνόμασι τε καὶ ῥήμασι τῶν ἐξ ἀγορᾶς καὶ τριόδου διειλημμένων καχρημένοις ἐρῶν· ἃ γὰρ ἀγοραίᾳ λέξιν τῶν καλλίστων καὶ συνηθεστάτων τῆς Ἑλλάδι βαρβάροις ὀνόμασι καὶ διεφθαρμένοις ὕστερ ἔπι κεχρήμεθα. Ἅτοπον γὰρ κομιδῇ μίσγια παιδευθέντας, ἀλλ' ὑπὲρ τὸ μηδὲν ἄχθεσθαι καὶ ἀγανακτῆναι τῷ μὴ παντελῶς ἀπὸ παιδίας τῆς Ἑλληνικῆς μετασχόντι, συνηθεστάτῃ λέξει καὶ καθομιλουμένῃ τὸτε διέγνωμεν ἀναγράψαι πρὸς εὐδοκιμησιν καὶ κατάληψιν τῶ προκειμένῳ σκοπῶ. Rursum libro II. πειρατέον δ' σὺν Θεῷ ἓ πρὸς σκοπὸν ἐχομένοις, τῆς ἰδιωτικῆς φημὶ καὶ ἀγοραιοτέρας ἐκδόσεως, ἀφ' τὸ μηδένα γνῶσιν ὑπολειφθῆναι τῇ ἰδιώτῃ καὶ πάνυ ἀγένυτα παιδίας Ἑλληνικῆς ἀφ' βραχυτάτων ἐκ περὶ τούτων ἀφελεῖν. Et infra: δεῖ γὰρ ὕτως κοινολεκτεῖν, καθὼς ὑποσχόμεθα, καθὼς ἕνεκα διδασκαλίας. Barbara vero, ut est in alio Cod. Reg. 1334. appellabant præsertim τὰ ὄχοντα ἐπὶ ἵππων, β. γ. δ. θ. κ. λ. μ. ξ. π. τ. φ. χ. Ex iis omissa potissimum in priori Glossarij parte hic exhibentur, quod cum Lexicon, ex quo desumpta sunt, in manus venit, penes Typographum Lugduni illa haberetur, cæteris, quæ alteram spectant suam in seriem relatis. In illis porro vocabulis Botanicis explicandis scrupulosius immorari non visum est pretium operæ, cum Ruellium imprimis, & alios qui rem Botanicam accurate pertractarunt, consulere cuivis liceat, & satis sit ea indicasse.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

PAg. II. *lin.* 27. *lege* Solone.

Pag. III. *in fine sect.* III. *adde.* Tatianus contra Græcos pag. 161. de iisdem: τῶν δ μόνοι ὑμῶν διαβέβληκε, μηδ' ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἀσφαλῶς· Διαφιλῶν μὲν γὰρ ἀεὶ ἡ αὐτὴ λέξις τοῖς μὲν ἀπὸ τῆς Ἀθηναίων. Ἀμιλλᾶς τι ἄλλο ὁμίλιας τοῖς Ἰωνι φθέγγονται· ἕκαστος δ ὅστις τοιοῦτος παρ' οἷς ἂν ἐχρῶν, διαρῶ τίνα με δεῖ καλεῖν Ἕλληνα· καὶ γὰρ τὰ ἅπαντων ἀπεστάτηκε, τὰς μὲν συγγενεῖς ὑμῶν ἑρμηνείας τιμήκατε, βαρβαρικαῖς τε φωναῖς ἐξ' ὅτου κατηχήμβυσε, συμβυρδην ὑμῶν πεποιήκατε τὸν ἑλληνισμόν· *nunc vero vobis contigit solis ne colloquio quidem convenire. Alius enim Doricus, alius est Atticus sermo: & Æoles non loquuntur ut Iones. Enimvero cum diffidij tantum sit apud illos ubi minimè decet, quem potissimum præ cæteris Græcum appellem, dubito. Quod namque absurdissimum est, dictiones minime nativas colitis, & barbaris aliquando vocibus abutentes, promiscuam linguam vestram efficitis.*

Pag. V. *In fine sect.* V. *adde.*

Theodorus Gaza in libro de Mensibus cap. VII. ait, translato in Græciam Romanorum Imperio, mensium nomina à Græcis veteribus, usurpata desiisse recenseri, eorum vice Latinis admissis: πρὸς γὰρ τὸ ἄρχον ἐτράπη, καὶ τὸ τῆς φωνῆς τὸ καθαρὸν καὶ κομψὸν Ἕλληνες ἀπολωλεκότες, πρὸς τὸν τῶν ἀρχόντων φωνὴν, ἣ φιλεῖ γίνεσθαι, ἐξέστησαν, καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ὀνομάτων ἄλλοις τε πολλοῖς, καὶ δὴ καὶ ταῖς τῶν μηνῶν προσηγορίαις τοῖς σφετέροις ἀναμιγνύντες ἐχρῶντο· μιξάμενοί τε ἀποικίαις Ῥωμαίων αὐτούς τε ἄχρι καὶ τῶν Ῥωμαίους αὐτοὶ Ἑλλήνων καλοῦσι, καὶ ὥσπερ οἰκείοις τοῖς τῶν Ῥωμαίων ἀμφὶ τοὺς μῆνας χρῶνται ὀνομασίαις. *Ad imperium externum, puritate eleganciaque sermonis amissa, Græci, ut fere fit, ad imperitantium Linguam transierunt, & Latina nomina cum aliis multis, tum in mensium vocabulis permiscentes, in usum suum verterunt: acceptisque Romanorum Coloniis, se etiamnum Romanos, non Hellenes vocant, & nominibus mensium Romanis tanquam suis utuntur.*

Pag. XI. *lin.* 31. *post*, obtineret. *adde.* Id autem adstruit imprimis Themistius in Philadelphis sub initium, ubi τὸν ἑλληνικὸν τὸν κρατοῦσαν, Latinam Linguam vocat, cui πάτριον καὶ Ἑλληνικὸν opponit, cum altera esset Principum, altera vulgi seu Græcorum: Et in Oratione ad Valentem de Pace, quem sic compellat: καὶ τόγε ἐπ θαυμαστὸν ἐστιν, ὅτι καὶ τῶν λόγων αὐτῶν σεσημειώμεθα ἄμεινον τοὺς ἡμετέρους τῶν ἐπιχωρίων: *Et quod eo admirabilius est, ex orationibus ipsis nostras atque peregrinas vernaculis ac tuis anteponis.* Ubi ἐπιχωρίους λόγους Romanam seu Latinam linguam appellat.

Pag. XII. *sub finem n. XVI. adde.* Hanc linguæ mutationem paulo ante contigisse, nempè sub tempora Tiberij Thracis, ac proinde Græcanicæ originis, adscribit Gregorius Abulpharaiius in Historia Dynastiarum ex versione EdWardi Pocockij pag. 95. *à tempore Augusti Cæsaris, donec imperaret Tiberius Cæsar* (Justini junioris successor) *spatio circiter annorum sexcentorum fuerunt Imperatores Constantinopolitani Patricii, & præcipua exercitus pars Romani, id est Franci, extra quod Consiliarij, Scriba, & Populus omnes Graci fuerunt, deinde regnum etiam Græcanicum factum est: Cujus causa fuit quod Iustinianus* (Justinus) *ultimus, cum morbo gravi cruciaretur, & de vita desperaret, neminem è domesticis suis, aut necessitudine conjunctis vidit, qui idoneus esset imperio moderando, præter Consiliarium suum Tiberium, qui vir Græcus erat. Illum igitur Cæsarem renuntiavit, diademate ipsi in manus tradito, atque ab eo tempore fuit Imperium Constantinopolis Græcanicum, donec ipsum recuperarent Franci anno Alexandri MDXV.* Heinæ DC. &c.

Pag. XVII. *lin.* 7. *post*, sed qui, *adde.* instar illius Heraclyti, quem σκοτεινὸν appellabant.

Ead. pag. lin. 12. *post*, usurpatis, *adde.* ἐλαττοῦσι κωμῳδίαν δυσφράστως ἔχειν, ut ait Lycophron.

Ead. pag. lin. ult. post est, &c. *adde.* neque enim, ut ait Tullius in Bruto, debet esse *scurrilis lepos, sed loquendi accurata & sine molestia diligens elegantia.*

ADDENDA IN GLOSSARIO MEDIÆ ET INFIMÆ Græcitatis.

A.

A LITTERA, præposita nominibus dignitatum, πρῶτος, significat: verbi gratia in Chron. MS. Symeonis Logothetæ fol. 261. v. καὶ τυγχάνει ὢν πρωτοβεστιάριος ἐπὶ τῶν ἀπὸ Βιγλαϊνῆς Μιχαὴλ υἱὸς, &c. Mox: ὁ μετὰ ταῦτα ἀ Νεπάρου γαμβρὸς. *Adde* pag. 271. &c. Id pluribus docemus in V. Σπαθάριος. Vide V. C. Stephan. Le Moine tom. 2. Var. Sacror. pag. 6090.

ΑΑΑΪΑΝ, καὶ Ἀσίρτα φιρὲ, τὰ ἄνθιμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Anthemis.*

ΑΒΒΑ̃Σ. *Ante locum Theophanis, adde.* Petrus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 70. de Michaële, Rhangabe Imp. Monacho facto: ἰδὼν δ Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ὁ Ἀββᾶς, καὶ λέων ὁ μετ' αὐτὸν βασιλεύσας, &c. *Post locum Tzetzæ, adde.* Idem Tzetzes Epist. 57. ex MSS. καὶ μετὰ δυσπνοίας καλογραϊδίου ἔχρῶ, ὃ καλοβαββαδιτζίου τινός, &c.

ΑΒΕΝΑ̃ΔΕΙΝ. Anonymus MS. de virtutibus lapidum: Καττζουνί, ἔστι πέτρα δεινὰ ὡς πολὺ καλὴ &c. Id est, ni fallor, *habet venas plurium colorum.*

ΑΒΗΝΑ, In Lexico MS. τὸ φορεῖον τοῦ βασιλέως πάγμα.

ABI BABOT

ΑΒΙΒΑΒΟΥ. Vide Αντιπάθαρον.

Ἄ ΒΙΟΙ, *post hanc vocem adde*, Homero dicti ὅι γυναιξὶ μὴ συνοικοῦντες, qui χωρὶς γυναικῶν vitam ducebant: ἀμιτιλὶς γὰρ χῶρος βίος, ut observat Eustathius Il. β. Posterioribus verò Ita appellati.

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ. *Post vocem*, advocatus. *adde* Leges Cypriorum MSS. αἱ δὲ μὴ ἔλθῃ, ἀπεῖπε ὁ ἀδυνάτος μὲ τὸ κεφάλι, καὶ ἂς πελεκήσει τὸ ἀγκάλεμαν.

ΑΒΡΑΣΑΞ, vox Basilidianorum hæreticorum, qua vim quandam rerum ac principium denotant, cujus vocis literæ numerum 365 efficiunt. Vide Epiphanium Hær. 24. n. 7. & alios: præterea Chiffletium de gemmis sculptis.

ΑΓΑΘΟΧΑΡΤΙ, dictam *membranam* observat Nicolaus Erythræus ad Virgilium, *in voce Pergama.*

ΑΓΑΔΑΚ, ἀβδέλλα, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843. Vide Αβδέλα.

ΑΓΑΝΑΚΤΕΙΝ. *In fine subde.* Ἀγανακτῆσαι, *in offensionem alicujus incidere.* Theophanes an. 34. Justiniani: ζηλωθείσης δὲ τῆς συνοδίσσης, καὶ μὴ κατορθιχθείσης ἀγανακτῆσαι ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐδημεύθη ὁ ἄνθρωπος αὐτῆς. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Cod. Justiniano: καὶ ἀκούσας Βιλισάριος, μηνίσας ἐγένετο, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκλησιν τοῦ Βασιλέως.

ΑΓΑΠΗ, *eleemosyna. adde.* Syntipas MS. ὑπῆρξεν ἀγάπην τοῖς στρατιώταις, ἄχρις οὗ ἐκείνου πολλὴν ἔξοδον καλλωπισμοῦ ἐν χρυσῷ ταῖς ἐκκλησίαις· ἅμα δὲ καὶ ἱματίοις, &c.

ΑΓΑΠΗΤΟΣ, *pag.* 7. *l.* 3. *post*, 78. *adde.* S. Athanasius in Syntagmate doctrinæ: μὴ ἔχειν γυναῖκα συνοίκιον, καθάπερ τινὲς Ἀγαπητὰς ἐπίθετο αὐτὰς ὄνομα.

Ἄ ΓΑΣ, *Aga*; dignitas Turcica, Tribunus, Colonellus: ex *Aga*, baculo, sceptro, officii & dignitatis indicio, inquit Leunclavius in Onomastico Turcico. Ordo MS. officiorum Aulæ Turcicæ: ὁ Ἀγᾶς Πανιτζάρων, ὑπατικὸν εἶναι εἰς μόνον, εἶναι μεγαλείτερον ὑπὲρ ὅλας τὰς τάξεις, τοὺς πρώτους Ἀγάδες.

Ἄ ΓΑΘΟΝ, *In fine subde.*

Ἀγαθὰ, *Bona*, substantia. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. Ἡ γάμου λυσμένου, ἂς πρέπῃ τὰ παιδία ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ πατρικοῦ, ἐὰν ἔχῃ οἱ γονεῖς τὸ ἱκανόν.

Ἄ ΓΑΘΟΣ, *vitis pedamentum*, Κάμαξ. Eustathius Il. ε. ὅτι δὲ ἡ ἄγναθος βαρβαρικῶς ἐκαλεῖτο, δηλοῖ ὁ εἰπών, Ἄγναθος, τὸ εἰς ἀναδενδράδα ξύλον, &c.

ΑΓΑΡΕΙΑ. *Post hanc vocem, adde*, ἡ ἀνώνυμος καὶ ἐκ βίας γινομένη ὑπηρεσία, in Lexico MS. cujus titulus, Ἕρμανος τῶν λέξεων.

ΑΓΑΣΤΑΡΑ, *vasculum.* Franc. Richardus in Scuto fidei part. 1. pag. 330. καὶ ὑπερεσίρνον τὰ τὸ θυλάξον ὡς μίαν ἀγγασίραν, ἢ κανίνα ἄλλο σκεῦος καλὰ βυλομένον. Vide Ἰάστρα.

ΑΓΓΕΛΙΚΟΣ ΒΙΟΣ. *Post locum Theodori Studitæ, adde.* Novella inedita Nicephori Phocæ Imp. Τὸν βίον ἀρμοῦσιν, βίων πατέρων ὃν Αἰγύπτῳ φημὶ, τὸν ἐν Παλαιστίνῃ, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸν ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ γῆς λαμπρύναντα, καὶ τοῦτον ὕστερον ἐπιτηδεύσαντα καὶ ἀσκήσαντα, ὃς σχεδὸν μόνην ψυχὴν ζώντας αὐτοὺς, ὑποφαίνειν, καὶ τῆς τῶν ἀγγέλων ἕνωσιν ψαύοντας αὐλίας. *Post loc. Sozomen. adde.* ἄνδρες ὃν γῆ μὲν ὅλη, ὃν ὑμνοῦσι δὲ τὸ ἐν λίτυμα κεκτημένοι, καὶ τὴν τὸν ἐξ Αἰγύπτου Πλουτῖνον, ὅστις συμάτων σφῶν πρεσβεῖον ἀσχυνόμενος, apud Theodulum in Epist. MS. ad Joan. Philosoph.

ΑΓΓΟΠΤΑΝ καὶ Ἀσὰλ, μέλι τὸ ἐκ σιδωνίας. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. *In fine subde.* Κιτεμάγγυρο Constantinus à secretis MS. lib. 4. λαβὼν σπέρμα κίτρου, καὶ ἀγγουρίου, καὶ ἀνηλάχνης, &c.

ΑΓΓΟΥΡΟΥΜΠΑΝ, καὶ Ἀνασπαλάθη, ὁ σρύχνος ὅπου ἔχει τὰ σαφύλια. Ita Lexicon MS. ex cod. Reg. 1843. *Solanum.*

ΑΓΓΥΣΤΡΗ, pro ἀγκιστρι. Vide in Σκαλιβάρι, in Addit.

ΑΓΕΙΤΟΝΕΤΤΟΣ, *absque vicino.* Eustathius in Od. ξ. ἔνθα δ' αὐλὴ ὑψηλὰ δίδυμα κατηρυχόεσσα λίθοιο, ἔχει περικλυσμένη ἀγειτόνεσσι, &c.

ΑΓΙΑΣΜΑ, *post locum Naucratii, adde.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Styl. n. 155. ἐγλίχετο μὲν οὐ τύπου τυγχάνοντες χειρὸς ἐπαΐειν τῶν ἁγιασμάτων μεταλαμβάνειν, δι' ὧν καὶ τὰ θαύματα.

ΑΓΙΑΣΜΑ, Aqua benedicta. *Lin.* 5. *post* denotet. *Adde.* Dorotheus doctr. 11. καὶ καπίχοντα ὅς τρυλλίον τι ἔχον ἁγίασμα, καὶ μίαν μύλην, καὶ ἔβαπτε τὴν μύλην ἐκείνην ἐν τῷ τρυλλίῳ, καὶ περιέρχετο ὅλας τὰς αὐλὰς καπνοφραγίζων ἕκαστον αὐτῶν. *In fine adde.* & Nicephorum Constantinop. in Epist. Synod. Interrog. 11.

ΑΓΙΟΚΕΡΙΑ, Vide in Κιρὶ.

ΑΓΙΟΡΕΙΤΑΙ, *Adde in fine.* Enimvero Montis Athos egregia descriptio habetur apud Nicephorum Gregoram lib. 2. cap. 12. secundæ partis Historiæ hactenus ineditæ.

ΑΓΚΑΘΙ, *in fine, adde.* Maximus Cythær. 15. Nov. τὸ ὑπόπιον εἶχε καρφωμένα ἑκάστου τῶν σιδηρᾶ ἀγκάθια.

ΑΓΚΑΡΕΙΑ, pro ἀγγαρεία, apud Artemidorum lib. 5. pag. 255.

Ἄ ΓΚΙΚΤΟΣ, pro ἄθικτος, *Intactus.* Maximus Cythær. 16. Nov. in S. Matthæo: καὶ προσέσται τὰ βαλθῆ εἰς αὐτὸν (κλίνον) τὸ λείψανον τὸ ἀκαλουμβὶν ἀγκίτον ἀπὸ τὸν φωτίαν.

ΑΓΚΟΥΡ, καὶ Αμάτ, ἡ σαφύλη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vva.*

Ἄ ΓΚΥΝΟΣ, ἀγχιβασίλικον, in Lexico Botan. ex Cod. Reg. 184. Ἄγκον, ead. notione ibid. *Basilicum silvestre.*

Ἄ ΓΚΥΡ, τὸ ἄκορον. *Acorum*, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843.

ΑΓΝΑΝΤΙΑ. *In fine, adde.*

Αγναντίων, Ex adverso se collocare. Damascenus Studita Homil. 18. μίαν ἢ τῶν ἡμερῶν ἔκαι ἀπέτειλον ὁ ἥλιος, ὑπῆρχε τὸ καλλικάρεον εἰς ἐκεῖνον τὸν σύλον, καὶ ἀγναντίους πᾶν ξύλον ὁ ἴσκιος τοῦ σύλου, &c.

ΑΓΝΟΗΤΑΙ. *Post locum Eulogii, adde.* & Timotheus Presb. Edit. Coteleriane.

ΑΓΝΟΚΟΚΑ, ἀλυσσοειδικὰ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. λιχαιόκυκα, in Lex. Nicomedis.

Ἄ ΓΝΟΣ, Pentaphylli species, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 91. ἐκάλουν ἢ τὸ πεντάφυλλον τοῦτο ἀγνόν· παρέχει ἢ αὐτὸ ὁ καλὸς λόγος τῆς Σύρων διαλέκτου, τουτέστι τὸ λίνδρον τοῦ Αβραάμ, ὅτι καθαρὸν ἐστὶ καὶ ἁγνὸν, καὶ συνεργεῖ σοφὸς ἐγείρει.

ΑΓΟΡΗΤΑΙ, *Litigantes.* Anonymus MS. de significationibus astrorum: καὶ εἰς τὸ ἕκτον ὁμοίως, καὶ αὐτὰ μέσων ἀρχιερέων καὶ γραμματέων μάχας, καὶ ζημίας ἀγορήτων, &c.

ΑΓΡΙΑ. *Adde in fine.* Adde Eustathium Odyss. ξ. pag. 1553.

ΑΓΡΙΑΔΙΑ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. ὕδνα ἀμπελικὰ, τὰ ἀγριάδδα, ἢ τὰ ἄκα-

πρίμαλα τῆς ἀρχίας ἀμπέλου.

ΑΓΡΙΑ ΜΑΝΟΥΒΙΝ. *Artemisia unicaulis*, de qua Ruellius lib.3. c 61. Gloſſæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. βυβλίνη, ἡ ἡ χραβύτερα, ἡ ἀβλημένα μονόκλωνα, τὰ ἀγριαμανέβιν.

ΑΓΡΙΑΝΟΣ, *Ruſticus, agreſtis.* Chronicon Alexandrinum in Romulo: ἡ πλῆθος ἦν ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ ἀγριανῶν.

ΑΓΡΟΙΚΙΑ, *Prædium ruſticum.* Joan. Tzetzes in Heſiodi ἔργ. lib.2. καὶμ. οὐχ ἡ πόλις, ἀλλ' ἡ μίζων ἀγροικία, ἤγουν τὸ μίκιστον χωρίον.

ΑΓΡΥΠΝΙΑΙ. *Poſt locum Baſilij, ſcribe.* ἄυπνα δεξολεχία, apud Nicephorum Preſb. in Vita MS. S. Andreæ Sali.

Poſt locum Allatij, adde. Epiphanius in Expoſit. fidei n.22. ἔν τισι δὲ πίστεις εὗρον μετὰ τὸ μίτραν ἀγρύπνιαν ἐπιφώσκουσαν εἰς τὸ ἀναάββατον, καὶ τὸν κυριακὸν μόνας.

ΑΓΥΡΟΤΣΑΚΡΥ. *Lapis Lingurius.* Liber Cœranidis MS. lib.1. λίθος λίγγυρος, ἐν τῷ ὄρει τῷ Λίγγυρι ὀνομαζόμενος· οἱ δὲ λίγυπα αὐτὸν Ἀγυβστάκρυν.

ΑΓΩΝ. *Poſt locum Modeſtini, adde.* Zonaras lib.7. num.17. ἐυθὺς ἐι τῶ πλήθους εἰς ἀγῶνα καπίσαν.

ΑΔΕΛΗ. Etymologicum MS. γελάω, ἡ τῇ αἰσχρᾷ ἀλλὰ.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ. *Poſt lin. ult.* Sed & ad Nomocan. tit.10. c.1. agit turſum de iiſdem ἀλληφάνις. Unde colligere licet ea fere ſemper conceſſa viris potentioribus.

ΑΔΕΛΦΙΑΗ, *Neptis.* Balſamon ad Can.19. Apoſt. Ἀδελφιδὴ λέγεται ἡ ἀνεψιά.

ΑΔΗΚΕΡΔΙΤΑΙ, *Adecerdita*, Hæretici ſic dicti, propter lucrum ſalutis in inferno. Vide Prædeſtinatum Sirmondi hæreſi 79.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. *P.27. lin.19. ante Leonis locum adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib.7. tit. 17. ἀλλ' ὧν ἀδύνιμα γραπώλικα, ἡ γυμνασίαι γίνοιαι. In *fine poſt locum Codini, adde.* In Cod. Reg. 2794. fol. 243. v. mentio fit neſcio cujus μεγαλ Ἀδυνάμεως.

ΑΕΙΔΑΡΟΣ. *Lin.2. poſt* cædatur, *adde.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 11. ὄνος γὰρ λέγεται διὰ τὸ ὀνῶ, τὸ ὠφελῶ, ἡ τὸ ὠφελῶ· ἀείδαρος ὁ, διὰ τὸ ἀεὶ σολὺ πάσεως ὠφελῶ τὸ ἀεὶ αὐτὸν ἐξαπατῶντα. Ibidem *l.26. poſt*, 2062. *adde.* Etymologicum MS. γαϊδάειν, ἀφὸ τὸ τῶν γαῖαν ἀρᾶν τῆς σοῖ. Infrà: γαϊδαρος, ἀφὸ τὸ τῶν γαῖαν ἀρᾶν, οἵτι ἀφὸ τὸ ἀεὶ ἀρώμενος, λέγεται γαϊδαρος, ἡ ἀείδαρος. Damaſcenus Studita Hom.25. ἡ ἐβοσκεν τὰ γαϊδάρια τῆ τόπου ἐκείνου. Ibidem, *poſt locum Bellonij, adde.* Lexicon Botanicon MS. Reg. ἄκανθα Ἀιγυπτία, τὸ ἀειδαράκανθον.

ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΙ. *Poſt locum Euſebij, adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Juliano: οἱ δὲ Γάζη ἡ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους ἡ ἀειπαρθένους αἰκιζόντες ἀνέβυσσον τὰ σκέλη αὐτῶν, &c.

ΑΕΙΠΟΤΕΣΥΝΟΣ, *ſempiternus.* Crebrò utitur Damaſcenus Studita in Homiliis.

ΑΕΛΑΡ, *Turbo.* Lexicon MS. Ex Cod. Reg. 1843. Ἀιλαῤ, ἡ κοινῶς ἀνεμοζέλα. Vide in hac poſtrema voce.

ΑΕΡΙΚΟΝ. In fine adde. Inter Epiſtolas ineditas Theodori Studitæ, una habetur inſcripta Σεργίῳ τῷ ὑπάτῳ ἡ ἀερικῷ.

ΑΕΡΙΤΗΝ, ἡ Αἰρίτην, ἡ Αἶμα ἀφιλίμου, ἡ Αἰτύρα, ἡ ἀναγαλλὶς, *Anagallis*, in Lexico MS. Ex Cod. Reg. 1843.

ΑΖΑΝΙΤΑΙ, ita dicti *Diaconi* apud Judæos. Vide Epiphan. in Hæreſi Ebionitar. 30. numer.11.

ΑΖΑΡΑΚ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. λαβὼν ὑφάρβιον, ἡ βύβλινον γλαυκὸν, ἤγουν ἄζαρακα, &c. Matth. Silvaticus: *Aſaray, vel aſaragi, i. virga paſtoris.*

ΑΖΑΡΙ. L.3. *poſt*, σπείρα, *adde.* Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: πόρναις ἡ κύβοις ἀβροβιβλημένοις, γυναῖξι ἡ ἀζαριεῖς ἀβροθωμένοις.

ΑΖΑΡΙΤ, ὁ ἐριγέρων, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Erigeron.*

ΑΖΟΝΤΟΡΙ. Vide Ἀνθέφορ.

ΑΖΟΤΤΡΙΩΝ. Eunapius in Proæreſio, de quodam Anatolio Berytenſi: οἱ δὲ παιδεύοντες αὐτὸν, ἡ Ἀζωτίωνα ἐπάλουν ἐθετο· ἡ ὁ μὲν τὸ ὄνομα σφόδρα βούλεται, ὁ καταδίκιμον ἴσως τῇ θυμελῶν χορός. Hic ſe torquent viri eruditi, Voſſius, Tanaquillus Faber, & alij, quorum omiſſis ſententiis, ne Lectorem diu detineam, Scriptoris doctiſſimi Stephani *Le Moine* conjectura vero proximior videtur, qui ἱστρίωνα legendum vel intelligendum putat, ſeu *Hiſtrionem.* Ubi fortè, α voci præpoſitum, φρῶτον ſignificaverit: ita ut is primus inter hiſtriones & mimos appellatus fuerit: niſi revera ejuſce ævi famoſus quidam hiſtrio, vel mimus, ita appellatus fuerit, ut *Harlequinus* hodie apud nos.

ΑΗΡ. *Poſt locum Triodij, ſcribe.* Officium Quadrageſimæ in Horologio MS. Reg. ἀλλὰ ἡ μὴ πλὴν ἀφεῖναι τὴν ἀέρα λόγον, πλημμελῶν δαλαδὴ τὸ ἡ Νῦν αἱ δυνάμεις, μετοικίας ποιοῦμεν γὰρ ἀπαιτῶν ἐντεῦθεν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας ἐκ τῶν ἀέρων, ἡ ποιεῖ αὐτὸν πλὴν ἀφορᾶν, ὅτι τὸν ἀέρα· ὅτως γὰρ εὐθέως καλῶν αὐτὸν ἐν τῇ τῶν Ἱεροσολύμων μέρεσιν· ὅταν ὁ μέλλει ὑψῶσαι τὸν ἄρτον, ἐκφωνεῖ, τὰ προηγιασμένα, ἅγια τοῖς ἁγίοις.

ΑΗΡ, *Sciadium. Subde in fine.*

Ἀήρ, pro parte balnei uſurpatur à Galeno; ut pridem obſervatum à Grammaticis. Utitur etiam Epiphantius Hæreſi 30.n.7.

ΑΘΑΝΑΤΟΝ, θεῖον ἄπυρον, in Lexico Nicomedis MS. *Calx viva.*

ΑΘΑΝΑΤΟΙ. *Poſt locum Scylitzæ, adde.* At Leo Diacon. lib. 6. Hiſt. MS. hos ait fuiſſe inſtitutos à Joanne Zimiſce: ἐυθὺς ὧν ἦλθον γενναίων ἡ γενικῶν ἀνδρῶν ἐκλεξάμενος, Ἀθανάτους τε τούτους κατωνόμασε, ὡς αὐτὸν εἶναι διακελεύσατο.

ΑΘΕΡΙΝΑ, Cibi ſpecies. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Κομμάτια, συγκόμματα, τριγλία μαγκάπα,
Καὶ διπλοπάγουρον παχὺν μηλὰς ἀθερίνας,
Καὶ λίβαργον ἐπιτηδικὸς ἀειμὲν μὲ τὸ χάρο·
Τὸ καρταβάδι ἀνωθεν πασμὲν ἴως κάτω,
Καὶ σάλτσι δαπλάκωσαν μηλὰς λαυραλίς.

ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ. *Adde in fine.* Sic porro appellantur quod ſe tangi à quoquam homine non ſinerent, ut eſt apud eundem Timotheum Edit. Coteleriana.

ΑΘΜΕΤ, ὁ κίχλος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΘΟΤΥΡΟΝ. *In fine adde.* Ita primò augurabar. Sed legendum vel intelligendum αὐθότυρον docent Gloſſæ MSS. Reg. αὐθότυρος, μυζίθρα, &c. Eſt autem μυζίθρα, vel μιζίθρα, urbs Lacedæmon, unde probi caſei. Vide in hac voce.

ΑΙΓΕΙΟΠΡΑΤΕΣ. Olympiodorus in Platonis Gorgiam cap.42. ὁ ἰατρὸς ἔχει τὸν ὑπηρέτην αὐτῷ, ὅταν καθάλλες δέῃ καλὸν εἶναι, ἡ Αἰγειοπράτης δέῃ

τὸ

τὸ κιλίνειν θάλπεσθαι τὸ σῶμα. Pellium Caprinarum mercatores videntur intelligi.

ΑΙΓΕΣ, juxta Artemidorum lib. 2. cap. 12. χεῖ συνήθειαν, τὰ μεγάλα κύματα dicuntur.

ΑΙΓΙΚΟ῎Ν. *Adde in fine*, Lexicon MS. Reg. Αἰγικὸν, ἢ ἀμαξότην, ἢ ἀνυφὶ, ἢ ἀπλόνμα, ἢ ἀπαλεία, ἡ ἀγχουσις.

ΑΙΓΙΝΑ῎Σ, ἢ Ἀπολίγων, ἢ Ἀμαύρωτος, ἢ Ἄφωνι, ἢ Ἀβίωτον, ἢ Ἀγλώωρον, ἢ Ἀπιμφὺ, τὸ κώειον. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΙΓΙΟ῎ΜΑΛΟΝ, *Pellis Caprina.* Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: τηχίοις τῶ κλίνε ὕπνε, τοῖς αἰγομάλοις καπηρύσιλε.

ΑΙΓΑΥΤΕ῎ΡΑ, *Anglia*, gall. *Angleterre.* Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonij ſub finem: εἰς τὴν Γαλατίαν ἢ εἰς τὴν Αἰγλυτίρων, ἢ εἰς τὴν Ῥώμην, ἢ εἰς τὴν Αφρικὴν, &c.

ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟ῎Ν, κατάμυ αἰγυπτίν τραχὺς κόκ, in Lexico MS. Nicomedis.

ΑΙΓΥΠΤΟ῎ΣΠΕΡΜΑ, κρίθαι, in Lexico Nicomedis MS. *Hordeum.*

ΑΙΘΙΟΠΙΣΣΑ, *mulier Æthiops.* Euſtathius ad Od. δ. ἰσέον ὅ ἢ ὅτι τὸ θηλυκὸν τῆ Αἰθιόψ, ἰδιωτικῶς μὲν Αἰθιόπισσα. Ita noſtris *Aithiopienne.*

ΑΙ῎ΛΟΥΡΟΝ ἢ Ἀφθιτε, τὸ βύφθαλμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Buphthalmus.*

ΑΙ῎ΜΑ. *Adde ſub fin.*

Αἷμα ἰσχυρὸ, ἡ βαλωτὸ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Αἷμα πίδτε, καὶ ἀρὸν, τὸ σκόλον, Ibid.

Αἷμα ταύρε, καὶ ἀφεδρὸν, χόρε ὄνε. Ibid.

Αἷμα πυρετῶ, τὸ κικίτο λιχμῶμεν, κρίτον. Ibid.

Αἷμα χοῦν, ἢ νιάμ, Ibid.

Αἷμα δρακόντων, χῦν αἰτιακὰ, ibid.

ΑΙΜΑΤΕΡΟ῎Σ. *In fine ſubde.*

Αἱματρία, *ſanguinis fluxus.* Cod. Iatricus MS. καθίρνει τὴν αἱματρίαν.

ΑΙΞΟ῎ΝΤΥΧΟΝ, τὸ λιθόσπερμον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lithoſpermon.*

ΑΙ῎ΡΕ, *Abi, hinc egredere.* Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: παλάσπαρι κύων, ἄιρε ἐντεῦθεν. Utitur alio loco.

ΑΙ῎ΡΟΣ, *Pauper, Egenus*, quomodo vulgò, *un pauvre aire* dicimus. Vox ſupra Sinopem habitantibus olim familiaris, qua *Irum* expreſſiſſe vult Euſtathius ad Odyſſ. σ. ἰσέον ὅ ἢ ὅτι τὸ τῦ ἴρε ὄνομα φέρεται μέχρι καὶ τῶν καθ' ἡμᾶς τοῖς ὕστερον Σινώπης, ὅτι τὸν λίαν πτωχὸν, ὑποβαρβαρίζοντες, πτωχὸν ἄειρον λέγουσιν. Lexicon MS. ἴρος, πτωχὸς, πίτης.

ΑΙΤΗΣΙΣ. Poſt locum gemiſti, *ſcribe.* Officium quadrageſimæ in Horologio MS. Reg. τῆ ϐ πληρεμένε, λέγεται ἡ αἴτησις τῆ ἱερέως ἐμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν.

ΑΙΦΝΙΔΙΑΖΕΙ῎Ν. *In fine adde.* Joannes Carpathi Epiſcopus de Anachoretis, MS. ἀπέρχεται πρὸς ἐκεῖνον τὸν ἀδελφὸν τὸν ὑποκρινόμενον τὴν μωρίαν, καὶ μὰ κρύπε, ἀλλ' ὑρίμα ἀνοίξας τὸ στόμιον, αἰφνιδίως τὸν ἀδελφὸν, ἐμβάλλει αὐτὸν καθιζόμενον εἰς τὸ καθίσμα, &c.

ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ, vox Aſceticorum, quæ definitur à Joann n Climaco, βιαία καὶ ἀκούσε τῆς καρδίας ἀπαγωγὴ, ἢ ὑπόμονε συνοῦσα πρὸς τὸ τυχὸν, ἢ τῆς ἀρίστης ἡμῶν κατασκόπου ἀφανισικὴ.

ΑΙΩ῎ΝΕΣ, dicti Angeli, SS. Patribus Græcis: *Sæcula*, Latinis interdum. Vide Cotelerium ad Conſtitut. Apoſt. p. 312. De Valentinianorum verò hæreticorum Æonibus, multa habent Epiphanius, & ex eo Petavius, Ioan. Croius in obſervat. ad eundem Epiphanium, idem Cotelerius p. 365. & alii.

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ. *In fine adde.* Iſaac. Tzetzes in Lycophronem p. 168. ὁ ἐχῖν ζῶον ἐστι παντῶργον ὁ καλέμεν ἀκανθόχοιρ, &c. Lexicon MS. ad vet. Teſtam. χοιρογρύλλιος, ἐχίνος, διείον ὅ ἐστιν ἀκανθόχοιρ. Etymologicum MS. τὸ δὲ ἐχῖν; πολλὰ σημαίνει, τὸν θαλάσσιον, ἐχῖνον καὶ τὸν χερσαῖον τὸν λεγόμενον ἀκανθόχοιρον, &c.

ΑΚΑΠΝΟΝ. Prochoprodromus Hegumenum:

Ἀμενίλαεν, ἐξ π, καὶ μέλιν εἰς τὸ ἄκαπνον.

ΑΚΑΡΤΕΡΕΙ῎Ν. *In fine adde.* Syntipas MS. ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε.

ΑΚΗΔΙΑ, *poſt hanc vocem adde.* Juxta Aſceticos, apud Ioannem Climacum, ἐστὶ πάρεσις ψυχῆς καὶ νοὸς ἐκλυσις, ὀλιγωρία ἀσκήσεως, μισῶ τῶ ἐναγγέλματος, κεσμικῶν μακαρίσεως, θεῖ διαβλήτωρ ἐν ἀσπλάγχνῳ καὶ ἀφιλανθρώπῳ, ἀτονία ψαλμωδίας, ἐν προσευχῇ ἀτενίσα, ἐν διανοίᾳ σιδηρᾷ, ἐν ἐργοχείρῳ ἄκνῳ, ἐν ὑπακοῇ δόκιμ.

ΑΚΙΔΟΫ́ΚΤΟΣ. *Poſt vocem*, aquæductus, *adde*: Gloſſæ nomicæ: ἀκκιδώκτως, τὸ ὕλκειν μὴ ὕδωρ δι' ὠλοτρίας ἀγρᾶ.

ΑΚΚΑΟΦΟ῎ΡΟΙ. *Adde in fine.* Verum hi in edit. Timothei Coteleriana, Σακκοφόροι appellantur.

ΑΚΚΕΟΥ῎Μ, καὶ Αγειτὶμ; συκῆ ἀγρία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ficus agreſtris.*

ΑΚΛΙΜΕΛΙ῎Κ, τὸ μελίλωτον, in Lexico MS. ex cod. Reg. 1843. *Melilotum.*

Ἄκνα, *Varus, tumor parvus in faciei cute*, ἴσον. Aetius lib. 8. cap. 24. περὶ ἰόνθων ἐν προσώπῳ. πρὸς δὲ ἰατροὶ ἔκνας καλέσιν, ἀλλοκαλία Αττική, Sic cod. Reg. At Gorreus ἄκνον apud eundem legit.

Ἄκοη, ita dicta *Echo* Nicomedienſis, in quam extat opuſculum, ſeu declamatio Michaëlis Pſelli in Cod. MS. Bibl. Reg. cujus initium hiſce verbis concipitur: θαυμάζουσι δὲ πολλοὶ τὸ ἐν Νικομηδείᾳ ἠχοῦν, ὃ δὴ καὶ Ακοὴν ὀνομάζουσι, &c.

ΑΚΟΙ῎ΜΗΤΑ. *Poſt vocem* ardent, *ſcribe.* Pantaleon de Miracul. S. Michaëlis, MS. καβὸν ἄγιον ἔλαιον ἐκπὸς ἀκοιμήτε τῦ Ασωμάτε &c.

ΑΚΟΙΜΗΤΟΙ. *Adde in fine* Ægyptius Monachus in Paradiſo de Oxyrynchitis Monachis: qui in ea Thebaidis urbe ad quinquies mille erant: καὶ ἐκ ἦν ὥρα ἡνιεκοῦ ἐν ᾗ τὰς λατρείας ἐκ ἐπετέλων τῷ Θεῷ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙ῎Α. pag. 41. l. 15. *adde.* Damaſcenus Studita Serm. 27. de S. Maria Ægyptiaca: ἔφθασιν ἡ ὥρα νὰ διαβοῦν τὴν ἀκολουθίαν σε.

ΑΚΟΜΙ. *In fine adde.* Syntipas MS. ἔλιπε γὰρ ὅτι ἐκ ἀκόμι ἐχάτασα. Schedæ parvæ MSS. σημαίνει δὲ ἐκεῖ τότε χάλαμος, καλάμη, ὡς ἐνταῦθα, καὶ τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ἀκόμη.

ΑΚΟΝΙ῎ΣΤΡΑ, *Examen per coremn.* Balſamon de Raſophoris. num. 3. χρὴ τοίνυν τὰς πολεμουμένας ὑπ' ἀκράτων ἐχθρῶν ἐφ' ἱκανὸν καὶ διακοίσεως μακρᾶς δοκιμάζειν.

ΑΚΟΥΒΑΙ, *Impetigo, Mentagra*, λειχὴν. Conſtantinus à ſecretis MS. & pag. 131. ἀλειλιχῆνα καὶ ἀκαθαίων φυμάτων. Ακοῦβαι, δύω εἰσὶ εἴδη ἐξ αὐτῶν, τετάρτων τῶν φυμάτων· ὑπάρχει δὲν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῦ σώματ καὶ γίνονται αὐτῶν, &c.

ΑΚΟΥΜΒΙ῎ΖΕΙΝ. *poſt locos ex Gloſſis*, *adde*: Ioannis Hieroſol. Archiepiſcopi Synodicon MS. quod ſub S. Damaſceni nomine editum eſt à Combefiſio in Hiſt. Monothelitarum, ex Cod. Reg. 2951. fol. 144. v. ὁι δὲ ἐπίσκοποι τῆς γενιᾶς τύπε χάριν ἄλλο μεμιμῆσθαι, εἰ μὰ πίτε ἀκιμβίσουσιν. ubi editio Combefiſij, p. 691. καὶ παραβλέπουσι καθ' ἡμέραν τὰς τράπεζας τὰς Συβαριτικὰς, &c. Vita MS. S. Stephani

Iun. καὶ τῶν ἱματίων τὸ ἀβρεβάτε ἐπιλαβόμενοι ἀνακλαβέσιν αὐτόν. *Post locum Athanasij, adde.* Acta Acta spuria S. Meletij num. 62. ἐκλιπόντι δὲ ὁ ἄγιος Μάξιμος ἑτοιμασθῆναι ἑαυτῷ πάντοθεν, λευκὴν τε καὶ ἄλλην ἐντίμην, ἢ ἀκριβῶς ἑτοιμασθῆναι ἢ ἐδίσματα παντοῖα μιμίσματα, &c.

ΑΚΟΝΙΖΕΑ. Liber iatricus ex Cod. Reg. 3177. fol. 335. περὶ πείσματα ποδῶν· ἴσαρον ἀκονιζίαν, ἢ βράσον, ἢ κατὰ πλασον αὐτῷ τὸ πάθος, καὶ ἰᾶται.

ΑΚΟΥΦΙΟΝ, gladij species, quem sic describit Leo Diaconus lib. 5. Hist. nondum editæ, ubi de cæde Nicephori Imp. ἐπὶ δὲ κατισχάδιζον αὐτὸν ἀνελεῖν. καί τις ἀκκεφὶν τὸ μὲν μεταφρένου αὐτῷ πλῆξας διαμπερὲς ἐπὶ τὰ στέρνα διῆλασε· τὸ δὲ πιεῖν τὴν ἔπλει σιδήρου ἐπίμηκες πέφυκεν, ἐροδίῳ βαμφὶ προσεικὼς ἀπχηνῶς.

ΑΚΓΑΡΟΥΦΑΤ, τὸ πυκνόκαμον, Πονπικοκρόμμυδιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pycnecomani.*

ΑΚΡΙΒΟΣ, *in fine adde.* Damascenus Studita Hom. 24. de Mercatore avaro: διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἄνθρωποι τὸν ὀνόμασαν Ακριβον.

ΑΚΡΟΚΙΟΝΙΟΝ, *capitellum columnæ.* Lexicon MS. vet. Test. τῷ χαβαρ', τὸ ἀκρικιόνιον, τὸ ἐπίθημα.

ΑΚΡΟΞΟΝΙΟΝ, *Modiolus rotæ*, σκλήμα. Ioannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis: Πλήμνη, ἡ τοῦ τροχοῦ τρύπα ἡ πλησμένη ὑπὸ τῶν ἀξονίων· ἢ πλήμνη αὐτὰ τὰ ἀκροξόνια.

ΑΚΡΟΧΕΡΙΟΝ. Priscianus lib. 5. *Spinter, quod ἀκροχείριον, aut fibulam in humeris, aut armillam significat.*

ΑΚΤΟΤΑΡΙΟΣ. *Adde post locum Pachymeris.* Habetur inter Opuscula Pselli in Cod. Reg. fol. 101. μοιφδία εἰς τὴν Ακτκαείᾳ ἀδελφὴν· Οκτμειον vocat Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Εἶδες πανσέσιον ἰατρὸν, εἶδες πυχίτην μάγον,
Δεῦρο τὸν Οκτμειον, ἢ τὸν Κατικλεῖα,
Δεῦρο καὶ τὸν Γαληνὸν, καὶ τὸν Αεσιστίλιν.

ΑΛΑ. Apud Eustathium ad Il. ζ. p. 665. proverbium vulgare esse dicitur, ἄνεμος πνέων, ἄλα. Id est, ni fallor, *Solis ardor Pastoribus venti vice est.* nam *haste* ardorem nostri dicunt.

ΑΛΑΛΑΗ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνοι τὰ λαλάγια συχνάχις μὲ τὰ μέλι,
Ἠμεῖς δὲ τὰ ἀλαλάκη τὰς συχνὰς μὲ τὸ Φαρμάκι.

ΑΛΑΠΑΤΩΡ, *Alapista*, de qua voce egmius in Gloss. med. Lat. Balsamon ad Can. 49. Concil. Carthag. ubi de Scenicis: ἀλλὰ οἱ παιγνιῶται, οἱ δράλαις καὶ γραπώπις, καὶ γυναῖκας, καὶ ἕτερα σχήματα μιμούμενοι, καὶ κατὰ κόρρης τυπτόμενοι. & Zonaras: τοὺς δὲ ἐν πανηγυρίσεσι, καὶ δήμων ἄλλως συναγομένους παίοντας, καὶ γέλωτα τοῖς ὁρῶσι κινοῦντας τοῖς ὑποκρίσεσι, καὶ τοῖς κατὰ κόρρης ῥαπίσμασι καὶ ψοφήμασιν, ἀτίμους ἡγοῦνται.

ΑΛΑΣ, Acetarium, Legumina cum sale & aceto. Nostris inde *salade*, S. Athanasius in Vita S. Antonii: καὶ ἐν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας. Epiphanius in Exposit. fidei n. 22. τὰς δὲ ἡμέρας τοῦ Πάσχα ἐν ξηροφαγίᾳ διαπλῶσι πάντες οἱ λαοὶ, φημὶ δὲ ἄρτῳ, καὶ ἅλι, καὶ ὕδατι τότε χρόμβοις σεὺς ἐσπέραν. Ioan. Carpathi Episcop. in Narrat. MSS. de Anachoret. καὶ παρέθηκεν αὐτοῖς ἄρτους ξηροὺς καὶ ἅλας, εἰπὼν, ὅτι χρεία ἐστὶν δὲ ὑμᾶς ἑορτὴν ποιῆσαι· ἢ βάλειν ὀλίγον ἔξω ἴσα τὸ ἅλας. Alibi: ὁ δεῖνα ὁ ἀδελφὸς ἡμῶν ἔθηκε ψόμα, φέρε αὐτῷ ἅλας. Occurrit non semel apud hunc Scriptorem. Ioan. Colobus in vita MS. S. Paësij: διὰ τῆς ἐβδομάδος ἅλας ἄρτον οὐκ ἐδέετο. διὰ δὲ τὸ σαββάτου, ἄρτος καὶ ἅλας αὐτῷ ἡ τροφὴ ἦν. Alibi: τῆς προλαβούσης μετὰ χειροφῆς ἄρτου βραχέως σὺν ἅλατι. Nicephorus Vranus in Vita S. Symeonis Stylitæ jun. n. 4. μὴ μόνον ἄρτου καὶ ὕδατος καὶ ἀλῶν γευομένη, & n. 5. κριθῶν ἢ ἴνυς· ἢ μετὰ ψίττας, ἀλλ' ἄρτου ἢ τροφῆς καὶ ὕδωρ αὐτῷ, καὶ μάλι καὶ ἅλες. Adde num. 186. Ejusmodi edulia in ascetis seu monachis improbat Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica, MS. πῶς τὸ ἅλας καὶ τὸν ἄρτον σιτοῦνται, ἀγνοοῦντες, οἶμαι, ὅτι γοιμότερα σάντων καὶ σπέρματα οἱ ἅλες γυναικεῖα αὖ ὄντα δὲ ἐν ἡμῶν ὑπάκουσαι σπέρμα, ᾧ τισοῦτον εἰ δύο ἐχλῶν τὸ σαθρὸν τῆς ὑδρωπικιώσης τὸν ἄκριτον τοῦ ὑποκαιμένου ζητῶν. διόπερ ἀναγκαῖον παραιτεῖσθαι τὸ ἅλας μάλιστα τὰ πολλά, &c. βρῶμα τοίνυν ἀσκητοῦ κατάλληλον ἐστιν ἄρτος καὶ ὕδωρ, ἢ καὶ λαχάνων ὠμά.

ΑΛΑΣ ἄνθιον. *Subde in fine.*

Ἅλας Καππαδοκικὸν, τὸ θυμίαμα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Suffitus.*

Ἅλας αὐτόρυκτον, ἢ ἁλισάχνη, in Lexico Botanico MS. Reg.

Ἅλας περιχυτὸν, τὸ θαλάσσιον. Ἅλας Καππαδοκικὸν, τὸ Αρμενικόν. Ἅλας Αμμωνιακὸν, τὸ νίτρον, In Lexico Botanico cod. Reg. 2147.

ΑΛΒΟΥΚΙΟΜ. Vide Ανθίφορον.

ΑΛΕΥΡΙ, *Farina*, ἄλευρον, apud Anonymum medicum MS.

ΑΛΕΚΤΟΡΙΣ, *Gallina.* Symeon Sethi de animalibus, MS. ὄρνις καπικιδία, &c. ad marg. Cod. Reg. ἢ λεγομένη ἀλεκτρίς.

ΑΔΕΞΑΝΔΡΑ, in Lexico MS. Botanico, ἡ χαμαιδάφνη, ἢ ἡ πικρὰ, ἐξ ἧς καὶ πικρόδαφνη λέγεται. *Chamedaphne.*

ΑΛΕΠΟΥ. *In fine adde.*
Vide in Πορτάκιον.

ΑΛΗΘΙΝΟΣ. *post locum Anonymi, adde.* Protevangelium S. Jacobi: *Sericum & Iacynthum, & Coccinum, & veram purpuram.* Græca ἀληθινὴν prætulerunt.

ΑΛΙ, Vox exclamationis. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 315. Αλὶ; πῶ γένεται ἐκεῖ, ἐσὺ ἡ γυναῖκα τῆς τὴν συνοδίαν ἐχεθάρρω;

ΑΛΙΑ, πῶ δημάκιν, in Lexico MS. ex cod. Reg. vide Δημάκιν.

ΑΛΙΑΣΤΡΟΝ, *Olea silvestris.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Μέσιον ἀγρελαίαν, λέγεται ἀλίαστρον.

ΑΛΙΕΦΟΣ, *Psoria.* Glossæ Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. Αλίφος, ἡ ψωρία.

ΑΛΙΚΡΟΥΔΑ. Lege ἄνυδρος. *In fine adde.* Hausit ex Eudemi Lexico.

ΑΛΙΜΑ. *in fine adde.* vide Απχά.

ΑΛΗΜΩΝ, ἡ ἀλόη, in Lexico Botanico MS. Reg. *Aloë.*

ΑΛΚΑΛΗ, Matthæo Silvatico, est *Alumen*: Rulando vero in Lexico Chymico, *Alcali, dicitur esse principium Chymicorum symbolorum.* Tum addit, *Est sal ex omnium rerum cineribus sine calcibus corperum extractum, idque omnibus rebus ineſt proprium, sive liquida sint, sive calida.* Petrus Theoctonicus MS. de Archemia: τὸ δὲ τὸ ἀλκαλὶ ἔστι χρειώδες εἰς τὴν παρῶσαν τέχνην, &c. Vide præterea Petrum Belonium lib. 3. de admirabili Operum antiquorum structura cap. 11. ubi multa de alcali, sive sale Chymistico commentatur, &c. & Bernardinum Gomesium lib. 2. de sale cap. 6.

ΑΛΚΕΑ, ἡ ἀγχίλα μαλάχη, *Malva ſilveſtris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΚΕΙΒΕΛΙΟΝ, ἢ Αλκιβιάδιον, ἡ ἄγχουσα, *Anchuſa*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΛΑΓΗ. *Poſt locum vitæ S. Nili Iun. adde*, Vita S. Baſilij jun. ἢ χιονῶδες ἔχοντα τὸ σεῖσωπον, ἢ ἀλλαγὴν ἀραιοσοίτου ἀμφιασμένου. Ibidem, *in* Αλλαξίματα. *ſub. fin. adde.* Cæterum ejuſmodi mutatoria, ex Homero, ἀμοιβάδις χλαίνας, ἑξαμοιβὺς χιτῶνας, ἢ τὰ ἑξαμοιβὰ ἄμματα, vocat Euſtathius ad Odyſſ. ξ. p. 1771.

ΑΛΛΑΓΗ, mutatio. *Poſt locum Anonymi, adde.* Cod. Reg. 3502. fol. 114. ἡ παρ' ἡμῶν ἐπιτιθεμένη εἰς ὑπουργίαν τῆς βασιλικῆς προσέξεως ἀλλαγὴ ὅλη τῶν κογλίφων, μόλια ς'. ἴσως τάλ. μί.

ΑΛΛΑΣ, pro Ἄλας, de qua voce ſupra. Beliſarion Donatus in vita MS. S. Antonij: ἢ τὸ φαγὲ τὸ ἦτον ἁλμὴ ἢ ἅλας ἰσαχεῖ, ἢ τὸ ποτὸν νηρὸ, ubi Athanaſius: ἢ ἦν αὐτῷ ἄρτος ἢ ἅλας.

ΑΛΛΙΑ, τὸ ἁγιάκιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Αγιάκιν.

ΑΛΛΟΣΚΟΡΔΟΝ, ἡ κάπαρις, *Capparis* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΟΓΟΙ. *adde in fine.* Vide Epiphanium Hæreſi 51.

ΑΛΟΗ Γαλλικὴ, *Gentiana*, herba de qua Botanici. Neophytus in Lexico MS. γεντιανὴ λέγεται ἢ ἑλόη γαλλικὴ, ἢ ῥίζα κοστουβίου.

ΑΛΟΥ, ἢ Αἰγίλιος, τὰ δαμάσκηνα, ἢ Αλυτζ, τὰ αὐτά, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pruna Damaſcena.*

ΑΛΟΥΔΕΛ. Petrus Theodonicus In Lib. MS. de Archemia: ἴωθεν ἡ ἀνοίξαι τὸ λαμπίκιν, τὸ μὴν ζωντανὸν ἀνοίγουσι τὸ ἀλουδὶλ, Joanni Garlandio in Lexico Chymico, *Aludel* eſt vas fictile: Martino Rulando, *vitrum ſublimatorium.*

ΑΛΟΥΦΑΤΖΗΔΕΣ. *In fine adde.* Ordo officiorum Portæ Otomanicæ MS. τρίτη τάξις ἔχει Αλουφατζήδες, ἔχουν προσοδάρια ἑπτακόσια, ἢ αὐτοὶ καβαλάροι, ἔχουν δυὸ καβάλες μέσον αὐτῶν.

ΑΛΥΠΗΝ Vide Αμμῶν.

ΑΛΣΕΛΑΜ. Vide Αρτεμάνη.

ΑΛΦΑΣΤΡΙΚΟΣ. Conſtantinus à ſecretis MS. Lib. 4. ὅλη συχνῶς χρᾶσθαι ἄκυμον εἶναι, τοῦτο ἀλφαστρικόν ἐστιν.

ΑΛΧΑΝΙΑ, τὸν κύπαρον, *Cyperus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΛΧΑΡΑΝΙΟΣ, *Herba Iovis.* Liber iatricus MS. ex Cod. Reg. 3177. fol. 337. τοῦ δὲ Διὸς ἡ βοτάνη Αλχαράνιος· ταύτης ἡ ῥίζα βυβῶνας ἰᾶται.

ΑΛΩΠΑΣ, Αλωπὸς, Judicis pedanei ſpecies, apud Byzantios. Theodotus Hermopolites MS. Lib. 7. tit. 3. ὃς ὀφείλει φροντίζειν ἀνελλῶς δικαστὴς, οἷος ἐστὶν ὁ Ἀλωπάς, ὁ Σιρβλίας, ἢ ὁ τιμωνίτης, ἀλλὰ τῷ ἔχοντι δικαιοδοσίαν ἢ κράτος, τῷ Δρουγγαρίῳ, ἢ τῷ Κοιαίστορι· ὅτινι δίδασι δίκαια κατοχάς· Infra: ἅπαξ οἱ μικροὶ δικασταὶ, ἤγουν οἱ ἐλάττονες, ἃ δύνανται ποιῆσαι οἴκοθεν; ὅσοι εἰσὶν οἱ κριταὶ ὁ Αυτοφιανὸς, ὁ Ἀλωπὸς, ἢ ὁ Σιρβλίας, ἢ ὁ τιμωνίτης· ὅτι γὰρ πάντες ὅτι δικασταὶ δύνανται δοῦναι, ὅτι εἰς νομὸν πέμψαι. Infra: ὅταν ὁ μέγας Δρουγγάριος, ὁ Κοιαίστωρ, ὁ Ἔπαρχος, ἡ μὲν ὁ Αλωπὸς, ἢ ὁ Σιρβλίας Rurſum: ἐπῆλθε τῷ κριτῇ τύχη τοῦ Αυτοφιανοῦ. & mox: ὅτι ζητεῖται δικαστὴν ἢ τύχην τὸν Σιρβλίαν, ἢ τὸν Αλωπὸν, ἢ κριθῆναι παρ' αὐτῷ, ὀφείλομεν προσελθεῖν ἢ ζητῆσαι δοθῆναι ἡμῖν δικαστὴν, ἀλλὰ τῷ κριτῇ τῷ Αυτοφιανοῦ, ἢ τῷ τιμωνίτῃ· ὅτι γὰρ ὅλα εἰσὶν ἀρχοντες τοῦτοι προκαθημένοι δικαστηρίῳ ἢ ὀφφικιάλιοι, ἀλλ' ἀνελλῶς κριταί. Eod. lib. tit. 6. Νόμος δικαστὴν ὁ ἄρχων, ἢ τοῦ ὁ μέγας Δρουγγάριος τὸν Σιρβλίαν τύχην, ἐντελάμβανε αὐτῷ δικάσαι τὸν Πέτρον καὶ τὸν Παῦλον, ἀναγκάζεται ὁ Σιρβλίας αὐτοὺς δικάσαι καὶ ὑποτάσθαι, καὶ ἡ δύναται τὴν ἐναθίσιν παραπέμψαι ἐπὶ ἄλλον δικαστὴν, πλὴν τὸν τιμωνίτην, ἢ τὸν Αυτοφιανὸν, διατί; διότι ὁ Σιρβλίας ὡς ἴσον ἄρχων καὶ προκαθήμενος δικαστηρίῳ καὶ ἔχων δικαιοδοσίαν. In Cod. MS. Epiſtolarum Joannis Tzetzæ, 44. inſcribitur τῷ Αλωπῷ κυρίῳ γεωργίῳ. Hæc porrò, licèt fortè prolixiora, deſcripſimus, ut aliis pedaneis Judicibus, quorum hîc mentio agitur, inſerviant.

ΑΜΑΝΙΤΗΣ. *In fine adde*, Photius Epiſt. 25. ad Zoſimum Monachum & Anachoretam: ὠφέλιά σοι τὰ δῶρα, κάπνα, καὶ ἀμανῖται, ἀλλὰ βασιλικῆς σωληνάλαις τὸ πλῆθος. Euſtathius ad Il. β. p. 290. πολυσάρκου ἢ ἡ ἐκ μύκητος λίξις· λεγομένη ἡ μύκης ἐπὶ τῶν ἐν γῆς φυομένων εὐδοκίμως ἐσθιομένων, ὁ δὲ ἀμανίτην φαιδρῶς κοινότερον. Thomas Magiſter in ſylloge vocum Atticar. μύκης, μύκητος, ὁ ἀμανίτης.

ΑΜΑΞΙΔΕΣ, *Cattucæ.* Joan. Tzetzes ad lib. 2. ὀργ. Heſiodi: ἐκ σταφίδων κιττῶν ἀμαξίδας ἢ ἀλιτηλοῖς, ἢ λοιποῖς τοιούτοις ἐπαφίεις, &c.

ΑΜΑΞΙΝΗ. Vide Ασυρία.

ΑΜΑΤ. Vide Αγκύρ.

ΑΜΒΡΩΣΙΑΝ, ἢ Ὠΐνιν, καὶ Λείχουσαν, τὸ αἰείζωον τὸ μέγα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sempervivum majus.*

ΑΜΒΥΞ. *In fine adde*, Vide Gloſſ. med. Lat. In *Ambix.*

ΑΜΕΙΛΑΛΑΑ, τὸ ἄγριον σήσαμον, *Ruta ſilveſtris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΜΙ, ſpecies Cimini, vel Juniperi, Matthæo Silvatico. Conſtantinus à Secretis Lib. 4. ἢ ἄμι, ταπὶς κανθίκα.

ΑΜΗ ἔλαιον, τὸ ζαβαχηλὰ τῶν λευκῶν ἰῶν, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. Vide Ζαβαχὴν.

ΑΜΑΛΑ, ἢ Αμαλατζ, τὸ νάσκαφθον, in Cod. Reg. 1843. *Naſcaphium.*

ΑΜΜΑ. *Poſt locum Vlpiani, adde.* Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 84. ἢ ἀποστείλαντες εἰς ἀβρόβρεκτα τόπους, καὶ συναγάγοντες ἀγυιάτρας, ἢ ἄμμας, ἢ μαχλὰς σιδηρᾶς, ἢ τὰ λοιπὰ τῆς κατασκευῆς ὄργανα, &c.

ΑΜΜΟΣ, ἁλόη χλόη, ἡ λιγνώδης ἁλόπαν, in Lexico MS. Nicomedis. *Aloe viridis.*

ΑΜΟΥΧΑ, *Nebula*, ſeu *aër nubilus*, vel *denſa caligo*, Ὁμίχλη. Aſtronomus Græcobarb. ex Cod. Reg. 1595. cap. περὶ νεφελῶν. Κύκλωθεν ἢ τῆς γῆς ὅλης αἱ τὰ ἰσόπυρα μέρη τοῦ Ὠκεανοῦ, ἔστι ἡ γῆ σφαιροειδὴς, χάσμα ἢ ἀσκαλὲ, ἢ ἀπέχει ὑγρὸν ἡ πυκνὸ τῆς γῆς, ὅσπερ ἀμίχλη, αὐτὸ λοιπὸν ἡ πνοὴ, &c. Infra: ὅσπερ ἐπάνω νεφέλη, ὅπως ἢ ἀμίχλη γίνεται. Vide in. Πάγος.

ΑΜΟΥΡΓΙΣ. Etymologicum MS. ἀμυργὶς, πρῶτος σύμβολος· λέγεται καὶ ἀμυμμυνὶς. Legendum forte ἀμὺρ μπὶς. Vide in poſtrema voce, & in Αμυραχάδειοι.

ΑΜΠΑΝΟΣ, καὶ Αμπὰν, ὕβελος in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè *Hiberis.*

ΑΜΠΑΡ. *In fine ſubde.*

Αμπαράτον, *Porio ambrata.* Aſtrampſychus MS. in Cælo Pythagorico: καὶ πράγματος αὐτοῦ μεγάλην τιμὴν, καὶ κράτησιν ψυχρὰν, καὶ ἀμπαράτου, καὶ ξυλαλόης, &c.

ΑΜΠΑΡΙΑ, pro, *tamen*, uſurpat, ni fallor Damaſcenus Studita Hom. 27. ἵνα γὰρ μὴ ἴδητε εἰς τὰ πτηλία ἐσᾶς πετᾶν εἰς τὸν ἀέρα, πῶς μηδὲ σπείρωμεν, μηδὲ θερίζωμεν, μηδὲ μαζώνωμεν εἰς ἀποθήκας, ἀμπαρὰ ἢ ὁ Θεὸς ὁ πατὴρ ὁλονῶν τὰ τρέφει καὶ αὐτά.

ΑΜΠΕΛΑΣ, *Cultor vineatum*, *Vinitor.* Leo Diacon. lib. 6. hiſt. MS. ἐς γεωργὸς ἀμπέλων καθίσασθαι, ἐκ τῆς ἐρασίας αὐτῆς τὸ ἐπώνυμον ἔλαβεν, Αμπελὰς καλούμενος.

ΑΜΠΕΛΑΚΙ,

ΑΜΠΕΛΑΪΚΗ, *Vva ſilveſtrium vitium cum florent.* Anonymus Botanicus MS. ἀμπελίκη ἐπὶ αἱ τῶν ἀγρίων κλημάτων σταφυλαί, ὅταν ἄνθῶσι.

ΑΜΠΕΛΟΣ. Vide in Πάσσειν.

ΑΜΠΗ τὸ κυδώνιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cydonium.*

ΑΜΠΕΛΟΥΚΙΑΜ'. Vide Αἰθυφόρῳ.

ΑΜΠΗΝΑ, ὕελος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vitrum.*

ΑΜΠΟΣΤΩΝΕΙΝ. Synaxar. Maximi Cytharenſis Epiſcopi 8. Jan. οἱ πιάσαντες ἵνα κοντέψει, καὶ ἀμπόδωντες τὸ κατὰ τῆς ἀγίας πλευρᾶς, τῷ ἔδωκεν θάνατον.

ΑΜΠΟΥΛΑ. *Lin. 2. poſt, &c. adde.* Idem c. 101. ἀγγεῖον ὑάλινον, ὃν ἔνιοι ἀμπελλὴν καλοῦσιν. Ita Cod. Reg.

ΑΜΠΡΟΣΣΑΝΑΜ, Μανδραγόρας, ῥίζα ἐστὶν, Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *Radix Mandragoræ.*

ΑΜΡΟΥΤ, τὰ ἄκρα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyra.*

ΑΜΠΟΥΣΑΛΑΤΗΝ, οἱ λαθυρεῖδες, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cicercula.*

ΑΜΥΡΟΝ, ἡ Ἀφύη, ἡ Ἀσφακιωλὶς, *Atractilis*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΜΦΑΚΙΟΝ, τὸ φάβα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Faba.*

ΑΜΦΙΒΑΛΛΟΝ. *Poſt vocem* ἀμφίμαλλον. *adde.* Lexicon MS. ſeu Ερανος τῶν λέξεων. Ἀμφίβαλλον, ἀμφωτίρωθεν φαλλὺς ἔχουσα· φαλλοὶ δέ, οἱ ἀσπίδισκοι.

ΑΜΦΙΔΕΑ, *armilla.* Lexicon MS. Ερανος τῶν λέξεων· ἀμφίδια, ψέλια, βραχίονια.

Ἀμφιπαίεις, herbæ ſpecies. Hermas medicus in Mathematicis MSS. ὅιον σφύχνῳ κοπιδῶν, ἰσσοῖ, κύμβει, ἀμφιτακόεις, σίεις, &c.

ΑΜΩΖΕΙΝ, *Iurare.* Paulus Lagnius in Enchyridio orthodoxo: ὡ ἴβαλις, ἡ ἔσφιγξις κατίνα εἰς τὸ νὰ ἀμώσῃ χνελὶς ἀνάγκην; paſſim ibid.

ΑΝΑΒΑΓΙΟΝ, *Inducia.* Georgius Contares lib. 8. hiſt. Athenar. p. 207. ᾧ δὴ τῷπ ἐβουλήθησαν ἀναπαῦσαι καὶ τὰ δυὸ μέρη νὰ κάμωσιν ἀνάπαυσιν εἰς μεσινὸν καιρὸν, διὰ νὰ ἐρηνύσωσι διὰ τὰ ἀναβάγια.

ΑΝΑΒΑΘΗ, τετζίνη, τὸ ῥέον, in Lexico Botanico Reg. Cod. 190. *Rheon*, de quo Botanici.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ. *Poſt poſtremum locum S. Germani*: Nicetas Paphlago MS. in Tetraſticha S. Gregorii Theologi: ὅπου δὲ καὶ ὁ σοφὸς τὸν θεὸν τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διατιθέμενον.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, in Etymologico MS. Cod. Reg. 1751. & apud Suidam, αἱ ἀναβάσεις· λέγουσι δὲ τὰ διὰ Βαβυλῶνος ἐς λαὸν ἐπάνοδον.

Alia notione uſurpat Euthymius Zygabenus in Præfat. ad Pſalmos: ἐνθένδε πολλαὶ φδαὶ, καὶ ὅπερ ἀναβαθμὸς, ἀναμὲν ψαλμὸς, ὅπερ μέσῃ ἐστιολεκτὶς ἀδῆς, ἐπὶ γὰρ τῆς ἀναβάσεως ἐστὶ ἄγιον πρὸς μονὴν τῆ Θεῷ εἰσιέναι.

ΑΝΑΒΑΛΙΣ, ἡ σφαῖρα, apud Arcadium in Grammatica MS. *Globus.*

ΑΝΑΒΑΠΤΙΖΕΙΝ, *adde in fine.* Euſtathius ad Iliad. α p. 80. ἡ βάπτισις, ἀναβάπτισις, σύνθεσις, δυτέρωμά τι δηλοῖ, ὡς ἐν τῷ ἀναβαπτίζειν, φαίνεται, καὶ ἀναπείνων, &c. Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ὅτι ὅσπερ ἀναβαπτίσας τὸν βαπτιζόμενον εἰς ὄνομα Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματος, ἀναβαίνεται τῆς ἱερωσύνης· ἐκεῖνοι γὰρ ἀναβαπτίζονται οἱ μὴ βαπτισθέντες.

ΑΝΑΒΑΣΕΙΣ, *Angeli dicti*, Apud Gregorium Nazianzenum orat. 34. extr. Vide V. C. Coteleriun ad Conſtitut. Apoſtol. p. 312.

ΑΝΑΒΑΤΙΑΝΟΣ, ſic dictus apud Caianitas Sectarios liber, quod contineret ἃ εἶδε ὁ Παῦλος, καθ' ὃν ἀνέβη καιρὸν εἰς τρίτον οὐρανόν. Glycas lib. 2. annal. ſtatim initio, ubi plura.

ΑΝΑΒΑΤΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de dicta, lib. 2. ubi de Pane: ὁ δὲ ἀλωεύτης καὶ καθαρὸς καὶ μὴ λισανάβατος, ὅσις ὑγιὰν ὑποτίθεται. Habetur apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. c. 12. §. 5. ejuſmodi quæſtio Græci diſcipuli: διὰ τί τὸ εὐλογημένον ὑμῶν Ἀνάβατον χρείζει δὸς τὰς φράγκας, καὶ Ἀντίδωρον δὸς τὰς γραίκας; deinde: διὰ τὴν τῶν ἀφορμῶν ὀνομάζεται δὸς τὰς φράγκας Εὐχυμον, διὰ τὰ χειροτονηθῆ τῶν διάφορα τῆς προσφορᾶς ἐπὶ ἱερουργεῖται εἰς τὸν λειτουργίαν, δὸς τὸ ἀντίδωρον ἐπὶ μοιράζεται μετὰ τῶν λειτουργίαν, &c.

ΑΝΑΓΓΕΛΟΣ, ἡ ἀγρία μυρσίνη, *Myrtus* ſilveſtris, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑΓΚΑΙ, *Demonſtrationes Logicæ, Geometricæ.* Michaël Pſellus lib. 5. hiſt. MS. διὰ τοῦτο ἀεὶθμῶν τι μιβόδιος ἑαυτὸν ἐντείνας, καὶ γεωμετρικὰς δεξιὰς ἀναλαμβάνων, ὡς ἀνάγκας πρὸς ὁμιλίζειν, &c. Beſſarion Cardinalis in Epiſt. MS. ad Michaelem Byzantium: ὁ γὰρ λοιδορίας τῷ ἀνδρὶ καὶ δεξιώσεσι καὶ λογικαῖς ἀνάγκαις τῷ φίλῳ συναγωνιστὴν, τὸν δὲ ἐχθρὸν ἀμυντῆρα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ. *Poſt locum Theodoriti, adde.* S. Epiphanius in Expoſit. fidei cathol. n. 22. καὶ μετὰ τοῦτον τὸν ἱερεσύνην λοιπὸν Ἀναγνωστῶν τάγμα ἐξ ὅλου τῶν τεγμάτων, τετάρτη παρθένων, καὶ μοναζόντων, καὶ ἐγκρατευομένων, καὶ χρυσοκάντων, καὶ τῶν ἐν σεμνῇ γάμῳ· οἱ δὲ ὧν ἀνάγκη, καὶ δεῖ τῶν μετὰ θάνατον τῆς πρώτης γυναικὸς σύντροφα συναφθέντων· καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἱερεὺς ὁ Ἀναγνώστης, ἀλλ' ὑπογραμματεὺς τῷ λόγῳ· Ex quibus patet ad Lectorum munus fuiſſe quoſvis fere admiſſos.

ΑΝΑΓΡΑΦΕΙΣ. *Lin. 2. poſt*, exactores. *adde.* Scholiaſtes MS. Gregorij Theologi in Julianum Peræquatorem: ἐξισωτὴν, ἤγουν ἀναγραφὰ καὶ τῶν δημοσίων φόρων διορθωτὴν. Infra: ἰσλικιός τις, οὐχ ὁ παραβάτης, ἀλλ' ὑπὲρ δεσποτικὸς ὢν βασιλικὸς εἰς ἐξίσωσιν τῆς ἑκάστῃ χώρᾳ, καὶ τῷ ἐπιβάλλοντι αὐτὴ τέλους, ὃν ἡμεῖς καλοῦμεν ἀναγραφὰ, &c.

ΑΝΑΚΑΚΑΒΕΑ, λωτὸς τὸ δένδρον, *Lotus arbor*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΑΚΑΛΑΣΤΑΡΙ. Conſtantinus à Secretis MS. αὐτὴ δὲ ἡ σύνθεσις τὸ λιχμήθρον ἀνακλασίου ὧν δὲ κοινῶ λαῷ.

ΑΝΑΚΤΙΤΗΣ, Lapis qui γαλακτίτης Græcis dicitur. Anonymus MS. de virtute lapidum: λίθος γαλακτίτης, ὁ ᾧ ἀνακτίτης, ᾧ ἄνθος λίγεται ὕτος. Ex quibus licet percipere quid ſit *Anax* & *Anactes*, apud Scriptores lat. de quibus egimus in Gloſſ. med. Lat.

ΑΝΑΛΑΒΟΣ. *Poſt locum Evagrij, adde.* Joannes Carpathi Epiſcop. in Narrat. MS. de Anachoretis: ἔλεγον οἱ γέροντες, ὅτι τὸ κακὸν θέλειν σημεῖόν ἐστι τῆς αἱμαλίας· ὁ ἀναλαβὼν τὸ σταυρὸν· καὶ ὁ ζώνη τῆς ἀνδρίας. Vita MS. S. Stephani Junioris: τὸν δὲ χιλῶντα ἄχρι δραμάτων καὶ μόνον, τοῦτο ἄμεσον κακοῦλιον, καὶ τὸν σταυροφόρον ἀνάλαβον. Infra: τὸν σταυρὸν τύπον ἀνάλαβον ἐξ βαλλον.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ. *Poſt locum Aguthiæ, adde.* Vita MS. S. Joannitii: ὁ δὲ σοφὸς τάξις καὶ τῶν τῆς στρατιᾶς ἐδίδασκε τάξιν, καὶ ὁ βασιλεὺς σοφὸς ἐνθὺς, ὡς ἂν μὴ τῶν μνήμην αὐτὸ διαφύγοι, γράμμασιν ἐκπίθεσθαι τῇ ὑπογραφῇ κελεύει. Huc etiam ſpectant quæ habentur in lib. Eſther cap. 6. de Mardochæo.

ΑΝΑΠΕΜΠΤΟΣ. Anonymus contra Latinos n. 35. δεῖ γράφουσιν ἐκ τῶν ἁγίων, σελὶν τῆς σταυρώσεως τὸ χειρὸς· ἐν ταύτην ὁ δὲ λοιογραφίας, ἀλλ' ἀναπέμπειν, ὥσπερ τῶν γλυφῶν, totidem verbis ſcriptor alius: *Hiſtorias Sanctorum præter paſſionem Chriſti in Eccleſiis ſuis non deſignant, & ipſam non picturæ,*

ſed

ſed opere plumario in ſimilitudine ſculptilium, & in terra ſimilium faciunt. Eſt igitur ἀνάπημα, *opus plumarium*; quod quale fuerit, in utroque Gloſſario attigimus. Idem porro valet hæc vox quod ἀνάπημα, in locis allatis in Gloſſ. med. Lat. in *Antipempton*.

Ἀναπιαύειν, *Scaturire*. Euſtathius in Il. ρ. δηλοῖ καὶ ὁ βρύει, ἢ σημαίνει τὸ βρύω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἀναβλύζουσι, ὁ καὶ ἀναπιάνει λέγεται παρὰ τοῖς. Infrà: ἀπὸ μὲν γὰρ τοῦ πηγὴ ἀναπιαύουσι. In Il. ε. ἢ ὃ πολὺ χύσις τῆς ὁμοιοκῆς λοιόπηος ἔχει καὶ ἄλλα οὕτως ἀναπιάνοντα τὰ σχήματα εἰς ψυχαγωγίαν τῆς φιλοκάρου. In Il. ω. πίσσα ὑγρὰν, ἀφ' ἧς ὕδωρ ἀναπιάνει φέρεται. Denique Il. α. ἐξ οὗ πηγαὶ πᾶσι ἀναπιάνουσι, &c.

Ἀνάρ, ὁ ῥοιᾶ. In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Malus punica*.

Ἀνάριον. *Imago certa*, quam *Agnum Dei* vocant. Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. p. 343. ἄλλοι ὅτι ἀνάγλυφα τὰ ἐχάριζον οἱ ἀξιωματικοὶ τοῖς.

Ἀνατολικὸν, τὸ ἀβακιόν, *Periclymenum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ἀβακιον.

Ἀναφαλάς. *Adde in fine*. Nicephorus Preſb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ ἰδοὺ γέρων τις μεγαλοφάλαιος καὶ ἀνάφαλος. Vide etiam Cedrenum in Mauricio an. 1.

Ἀνάθηστος. Vide Ἀπαλός.

Ἀναφορὰ, *oblatio*. *Poſt locum Palladii, adde.* Joannes Epiſcop. Carpathi MS. ζητήσαντες τὸ ἀντιφώνιον τῷ χειρὶ, ἵνα κινήσῃ τὸν ἅγιον ἀναφορικὸν τοῦ ἁγίου μυστηρίου.

Ἀναφορὰ, *relatio ad Principem*. *Ante locum Codini, ſcribe.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 54. πολλὰ ὑπὲρ μέρους μὲν αὐτῆς συμχωρήσαντος τῷ εὐσεβοῦς βασιλέως Ἰουστίνου, ἀναφορᾶς ἡμιόλιος ὑπὸ τῶν τοῦδε ἡμῶν Σάβα, καὶ τοῦ λαυριώτου τοῦ ἐρήμου ἡγουμένου.

Ἀναφωτίδες, *Feneſtra in ipſo tecto*. S. Epiphanius de menſur. & pond. de LXXII. Senioribus: ἀφ' οὗ δυεῖσιν τοῖς οἰκίσκοις ὀπαῖσιν ὀλίγοις ἐπίπαν, ἀφ' ἄνωθεν ὑπὸ τῆς ὀμμάτων τοῦ καλλιόπης ἀναφωτίδας αὐτοῖς.

Ἀνάσκαφος, *è tumulo erumendus*, nefarius, cujus oſſa projicienda ſunt. Ita hanc vocem uſurpat Chron. Alexandr. anno 8. Focæ, & 18. Heraclii.

Ἀνδιδάν, ὁ σείφιον, ὁ πλατυκόμιος, ἔστι ὃ λινοῦς καὶ μίλας. Ita Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Seriſum*.

Ἀνδρειότατος, *Strenuiſſimus*, titulus Magiſtrorum Præſentis utriuſque militiæ, in Concilio CPolit. ſub Mena act. 5. pag. 236. καὶ τῶν ἀνδρικοτάτων στρατηγῶν τῶν δύο Περσικῶν ἀκκίρων δυνάμεων.

Ἀνδριαντάριον. *Subde in fine*. Scholiaſtes Dionis Chryſoſtomi, in Rhodiaca: ὃ παρὰ τοῖς παροιμιάζουσι, λέγεται πλατυκόμα γύψινα ἀνδριαντάρια.

Ἀνδρολαλία, *Rumor, fama*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐξαφας δὲ σχίσματα, καὶ τὰς ἀνδρολαλίας.

Ανδρόττηον. *Poſt locum Camaldulenſis, adde.* Epiphanius 38. hæreſi num. 7. ἀνδρόγυνα δὲ ἀκοῦσι λούονται. De ejuſmodi balneis utrique ſexui promiſcuis, diximus in Conſtantinopoli Chriſt. ubi de balneis: de iis etiam agit Petavius ad hunc locum Epiphanii.

Ἀνδρόσαιμον, τὸ ὑπερικὸν, *Hypericum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Occurrit apud Aëtium.

Ἀνεγλαητος. *Adde in fine*: Emmanuel Georgillas MS. de Mortalitate Rhodi:

Καὶ πίπραι τοὺς χέρσους, καὶ θλίψει τοῖς μαιάδες, Τοῖς κόρες τοῖς ἀνύγλυπτες, καὶ τοῖς ἀκαυράδες.

Ἀνεμόνη, ὁ κοτζιαπάδι, in Gloſſ. MS.

Ἀνεμοπτρομαν. *In fine, adde.* Alius Medicus MS. ὁ ζωμὸς πιπάλιας μετὰ οἴνου καὶ ἐλαίου ἐξαλείφεται ἀνέμους δεῖ τὸ ὦτα· τὸ φύλλα τῆς βοτάνης βαίνει τὰς ἀνεμοπτέρωσας, καὶ ὑγιᾶ.

Ἀνεμοστρόφταλον, *Turbo, ventus vehementior*. Theophylactus Hierodiac. Homil. 12. φερομένου μεγάλου ἀνεμοστρόβου μὲ ἄνεμον δυνατὸν, καὶ ἀνεμοστρόφους, καὶ ἐσύκεψε τὰ μικέξυλά που.

Ἀνεμότρα. *Poſt lin. 3. ſcribe.* Etymologicon MS. ex Cod. Reg. 2751. ἀνεμούσιον, καὶ οὐκ ἀνεμοδούσιον, ὅθεν τὸ ἄνεμος καὶ τὸ οὖρος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτό.

Ἀνεμόχορτον, *Parthenium*. Lex. Botanicum ex Cod. Reg. 1847. παρθένιον, τὸ ἀνεμόχορτον ὀνομαζόμενον.

Ἀνεψιός. *Poſt locum Pſelli, ſcribe.* Euſtathius ad Il. ι. ἀνεψιοὶ ὃ οἱ ἐξ ἀδελφῶν ὄντες ἐξάδελφοι. Et ad Il. ξ. οἱ ἀνεψιοὶ καὶ αὐτανέψιοι αὐτοὶ, διαιωῦντες τοὺς ἐξαδέλφους.

Ἀνζειν. *Adoleſcere*, ἀνηβᾶν, πωπειζῆν, &c. in Gloſſis Græcobarb. Vide Ἀξιανηβώσιον.

Ἀνθεμα, ζωροῦσθαι διάδημα, ὃ μαλάχη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Malva*.

Ἀνθεοφόρος, pro ἀνθηρὸς, *Floridus*. Nicephorus Preſb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἐκ καλάμου τοῦ κάλπου ἀπὸ ἰδιόν τῆς θέας πόσου καὶ ἀνθεοφόρου τοῦ χαίμωνος.

Ἀνθετρινός, Ἀνθεινὸς. Iatroſophium MS. βάλε εἰς ζουκάλιν ἄγουσι διδῶ ἀνθυρινὸν, καὶ γάλα ὑψίους ἕως που λιποτακτῆ, &c. Hierophilus Sophiſta de alimentis MS. ὧν ὃ ἔχθιον σκορπίας, τεῖγλας, κεφάλους ἀνθεινοὺς ἀνθεινὰς καὶ μαλακούρους πηγάνου.

Ἀνθηβολή. Vide Ἀνθολή.

Ἀνθήροος, Ἀζοτικὸ, Ἀσφὰ, Ἀσκλοτεὶ, Ἀκοῦσιν, Ἀμπλακιὰμ καὶ Λαδέφι, τὸ ὄψιμον. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. *Alimon*.

Ἄνθος. *In fine ſubde.*

Ἄνθος λύκου, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 3169. ὁ πιπμίλη. Leg. fortè πομίλι.

Ἄνθος ἀκάνθης, ὁ κόπος. *Ibidem.*

Ἀνθοτυρος. Vide in Ἀθύρων.

Ἀνθρηνη, εἶδος μελίσσης, apud Arcadium in Grammatica MS. *Apis ſpecies*.

Ἀνθρωποδαίται. *In fine, ante, &c. adde.* Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ c. 57.

Ἀνθύπατος. *Ante locum Leonis Grammatici, ſcribe.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 5. ubi de majoribus Judicibus: ὡσαύτως καὶ τοῦ Ἀνθυπάτου. ἄξιόμα δὲ θεῖν παλαιὸν καὶ μέγα, πεῦτον ὄν καὶ ὁ λιγάνης αὐτὸ, καὶ ὁ ὢν ἀφεντάτου, ἔτυχεν ὀνειχρημάτιστον δεῖ τὸν νόμον διακέζειν καὶ δίδυαι καὶ διακατὲ τῶν αἰτίων, &c. *Ibid. pag. 79. l. 8. poſt*, inſcribitur, *adde*. Ita paſſim alii Auguſti. Vide Caſaubonum in Capitolin. pag. 49. & 104. 2. ed.

Ἀνίκητον, καὶ Ἀσκληπιὸν, ὁ σμίλαξ ὁ τραχεῖα, *ſmilax aſpera*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἀνίκητον καὶ ἄκακος, καὶ ἄνηθον, τὸ ἄνισον, *Aniſum*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἀνιορσιζε, ὁ ὀνοβρυχὶς, *Onobrychis*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

Ἀνισοῦν, πάνιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. *Aniſum*.

Ἀνκκιδάν, σείφιον, ὁ πλατυκόμιος, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Abſynthium*.

Ἀνοητοι, *Hæretici*, qui Joannis Evangelium & Apocalypſin rejiciebant: de his agit Epiphanius hær. 51.

Α᾽ΝΟΙ᾽ΞΙΑ. *Post locos ex Theophane, adde.* Nicephori CP. Epistola Canonica : πτύπτειν ἢ ἀδικεῖσθαι, ὑπὸ σκυφμάτων ὀπτικόπου, ἢ ἱερέως τὸ ἐνύξιμον ἢ ἀκκλησίας χίνδυνος ὑποφαινέσθω ἀνοίξαι, εἴτε εἰ τῶν ἡμῶν, ἢ ὁ λειτουργῶν ὀκτὼ ἐν ἀπαρδεν.

Α᾽ΝΟΙΞΙΣ. *Post* aperitur, *adde.* Theophylactus Herodiac. Hom. 12. ἐπλημμύρων ἢ αἰώνιοι συχνὰ μὲ ἴσης πλήσεις δὲν τὸν ἄνοιξιν, ἕως καὶ τὸ φθινόπωρον.

Ibid. in fine adde. Constantinus Porph. de Admin. Imp. c. 9. init. ὡς ὃν ὄρη αὐτῶν κάθηται τὸ μετόξυλα ἐν τῷ τῶν χιόνος καιρῷ, καὶ καταπάσωσι αὐτῶν, τὸ καιρὸν ἀνοιγμόν, ἵνα λοιπὸν ὁ παγὼς, ὡς τὰ πλησίον ὕσης λίμνας ἀποφύγωσι αὐτό. Quibus verbis illa indicatur anni tempestas, quâ *maria aperiri* dicuntur apud Hieron. in ep. ad Eustochium & in Antholog. epigr. Græcor. p. 123. quemadmodum, *Claudi ex die 3. Id. Novemb.* apud Vegetium lib. 4. cap. 29. Virgil. 1. Georg.

Candidus auratis aperit cum cornibus annum Taurus.

Ubi Servius: *aperit autem, ideo ait, aut quia Aprili mense Sol in Tauro est, quo cuncta aperiuntur: & aliud est aperire annum, aliud inchoari; nam nullus dubitat Martio mense (ut suprà diximus) annum inchoari, &c.* quo postremo sensu dixit Statius de XVII. Consulatu Domitiani:

Insignemque aperit Germanicus annum.

ΑΝΟΥ᾽ΒΙΑΣ, ἡ κονίζα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Conîza.*

ΑΝΣΗ᾽ΤΣ, ῥάμνου φύλλα, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Folia Spinæ albæ.*

Α᾽ΝΤΕΜΩΝΙΑΜ᾽. Vide Ἀρτημίν.

Α᾽ΝΤΖΑ. *Post locos Laonici, adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3167. ἔρυσε, τὸ ἀντζίν, *Ibid. post πάλαι, adde.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 8. οἱ καὶ ἄντζες τῶν παλαίων τῶν ὕπνου σκιρίσης. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Plutum: παχύνομαι. παχέας ἄντζας ἔχοντες.

ΑΝΤΖΑΣΙΦΑΝΤ᾽, πόλις ἱερὰ. ..... πυκεδάνος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1483. *Peucedanum*

ΑΝΤΖΗΡΑ᾽, ὁ κνίδη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cnidium.*

ΑΝΤΖΙΑΣ᾽. Vide in Ἀλοῦ.

ΑΝΤΙ᾽ΘΕΟΣ, *Diabolus.* Andreæ Cretensi orat. 2. in S. Patapium p. 222. Contrà Poëtis veteribus, apud Clementem Alexandr. lib. 4. Stromat. ἀντίθεοι dicuntur *electi Dei.*

ΑΝΤΙΘΕΣΙ᾽ΟΝ, τὸ ξάνθιον, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. *Xanthium.*

ΑΝΤΙΚΑ᾽ΝΘΑΡΟΣ. *Adde in fine.* Est autem propriè κάνθαρος ἔκτυπος κοσμικὸς μὲν, ἀνωθεν ἢ ὁμοίως πᾶσαν ὑποστεγάζων· ἐμοὶ συμπίστερ καὶ μίσει ἀπέφυγε, ἄκρον ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἀσφαλείας ἀσχολίᾳ, ἀφ᾽ ἧς πάντα δὴ διηγόμενον. Ita Excerpta MS. S. Sylburgiana ad Clementem Alexandr.

ΑΝΤΙΚΛΕΙ᾽Σ, *falsa clavis.* Clemens Alex. lib. 7. Strom. extr. ἀμὴ ὑδὲ ἢ κλεὶς ἔχοντες, αὐτὴ ἢ ἱερεύου, ψεῦδη δέ πα, ὡς φησὶν ὁ σωτήρ, ἀντικλεῖδα, &c.

ΑΝΤΙΚΥ᾽ΡΙΚΟΝ, τὸ σεσαμοειδὲς, *Sesamis*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΤΙ᾽ΛΗΨΙΣ, apud Asceticos, & Joannem Climacum, δὲ ψυχῆς ἀναπαύσεως κατασκεύης λύπη, τὸ ἀνάλωσιν δάκρυσι, ὡς ἀντίλωσιν διαμαχόμενος μετασκευάζεται.

ΑΝΤΙΜΙ᾽ΝΣΙΟΝ. *Lin. 4. post* alii, *adde.* Nisi legendum sit δυπτικεῖον, ut sit mensa ad quam Fideles communicabant, ut mox dicemus.

Ibid. pag. 87. lin. 12. post loc. Joann. Citri, *adde.* Sed longè probabilius id nominis à *mensa* deduci, quòd Ἀντιμήνιον vicem præstiterit *sacræ mensæ*, in qua sacrificium conficitur: eam vero afferri Fidelibus communicandum.

ΑΝΤΙΝΑ᾽ΡΘΑΡΟΝ, ἢ Ἀλκάλεξ, τὸ ἡμεροκαλὲς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Hemerocalles.*

ΑΝΤΙΡΑ᾽ΔΑΡΟΣ, ὀρχὶς ἄρκτου, in Lex. Botanico MS. Reg. *Testiculus ursi*, plantæ species.

ΑΝΤΙΤΑΚΤΙΚΟΙ᾽. *Lin. 2. post*, agunt, *adde.* Clemens Alexandr. lib. 3. Strom. Augustinus lib. de hæres. cap. 18.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ᾽. *Post locum Theophanis, adde.* Extat epistola Joannis Tzetzæ, quæ est 71. in Cod. Reg. inscripta τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἀναγκαρῇ ἢ ἐπισκόπῳ τῇ Ἀντιφωνῆς Ἰωάννῃ τῷ ἰαμβογράφῳ.

ΑΝΤΟΥΡΑ. Vide Λειρὶς.

ΑΝΤΟ᾽ΦΑΛΙ. *Lin. 2. scribe.* Aëtius lib. 10. c. 5. χαρόφαλα τὰ μεγάλα, τὰ ἐπισαμαζόμενα ἐπιπλὶξ γλαύκης ἀντόφαλι.

ΑΝΩΓΙΝ, ἀνώγαιον, *Cœnaculum.* Vide in στεγαῖα.

Α᾽ΝΩΘΕΝ. *In fine adde.* Can. 47. Apost. ἐὰν ἄνωθεν βαπτίσῃ, &c. ubi Zonaras: ἤγουν ἐξ ἀρχῆς, ἢ πλείως. Alia notione vocem hanc usurpat Theophanes an. 21. Copronymi: καὶ πέμψας ὁ Σαλὴμ τὰ στρατεύματα ἔξω ἦλθε, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. Id est, *contra illos*, quomodo dicimus, *venir sur quelqu'un*, pro *invadere, aggredi.*

ΑΞΑΝΕΛΟΥΑΡΤ᾽, τὸ ἀρίμου τὸ ἄνθος, *flos candicis*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΞΙΝΑ᾽ΡΙΟΝ. *In fine, adde.* Eustath. ad Il. β. p. 217. ζμυρὶν, ὅτι τὸ σκαφεῖον ὅτι ἀξινάριον, οἱ ἢ δίκελλαν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟ᾽Ν. *In fine, adde.* Nomocanon Photii tit. 8. c. 7. οἱ πτώματα αἱρετικὰ ὁ λαμβάνοντα ἐκ λιγύφρα Ἀξιωματικὰ λέγε τῆς διακονείου, ἢ τῆς ἐκλεκτοῦ. Vide lib. 1. Basil. tit. 5. c. 8. Est etiam Ἀξιωματικὸν, *ordo Nobilium*, in Synodico cap. 88.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ᾽. *P. 94. lin. 8. post*, &c. Sed qui extrema Græcia ii dicti fuerint, docet inprimis Theodorus Hermopolites MS. l. 6. tit. 1. Ἰουστῖνος δὲ πᾶς λέγουσι τοὺς σφραγισταῖς, καὶ τοὺς ὑπαριθμοῦντας αὐτοὺς, ἢ ὅτι καὶ διαίρεσις ὁ ἐνεγκάντων λέγων ἢ συμβολίνων ἢ ῥαμβοπαῖδ, οἱ δὲ ἐξῆς ἴσως ἀξιωματικοὶ ὦσι.

ΑΟΡΙΠΙΜΕ᾽ΝΤΟΝ, *Auripigmentum.* Petrus Theoctonicus de Archemia, MS. τὸ ἀορίπιμφον, ἤγουν λίθος κίτρινος, καὶ ἔστι χίτινα κοσμία ἢ χῆς, &c.

ΑΟΥΒΙΟΣ᾽, τὸ χελιδόνιον τὸ μέγα, *Chelidonium majus*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΑΙΤΙΤΗ᾽Σ. *L. 1. post*, exactores, *adde.* Lex. MS. ad vet. Testam. φορολόγοι, σφάκτορες, ἀπαιτητῶν.

Post locum ex Gloss. adde. Leges Cypriæ MSS. Ἰλαὸς λέγεται ὁ ἀπαιτητὴς, ἢ διδοὺς τῷ δημοσίῳ δημόσιόν τινος, καὶ ἀπαιτῶν ἔξω τὸ δημοσίου ὃν δίκαιον μισθάρμος.

ΑΠΑΛΑΡΕ᾽Α. *In fine subde.* Rursum:

Ἐκεῖνοι ὃ γλυκύμματα μετὰ ἢ ἀπαλαφείας.
Ἡμεῖς ὃ ὃ χολόκοκκα μετὰ ἢ πικρᾶς πικρίας.

ΑΠΑΛΑΑ᾽, τὸ σατύριον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Satyrium.*

ΑΠΑΛΤΑΛ᾽ΤΟΝ, *Edulium quoddam delicatius*, Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ καρυδάκια ὀλίγα, καὶ κυδωνάτα χύψας,
Γραπάκια σταφυλῆς, καὶ ὅτι ἀπαλωδέστι.

ΑΠΑΝΤΑ᾽Ν, *venire. Adde.* Vox veteribus haud incognita hoc significatu. Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. ἀπαντᾷ σημαίνει δύο· λέγεται γὰρ ἀπαντᾷ αὐτὸ τῷ ἐρωτῶσι καὶ ἐμβάλλει, ἢ, ἀπάντησα ἐρωτᾷ, ὅτι τοῦ ὑπερβάλλει ὠφέλησι. καὶ Δημοσθένης καὶ τὸ ἢ βουλὴ καὶ τὸς πανηγύρεις ἀπάντα, αντὶ τοῦ ἐρωτῶσι.

Α᾽ΠΑΣΤΡΟΣ. (*sic leg.* pro ἄπαγος) *adde in fin.* Belisarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ὑπὸ σεμνοπρεπὴς, ἢ ἄλλου ἄπαγρον ἠδονῆ, &c. ubi Athanasius, καὶ ἄπαγος γινομένης ἡδονῆς.

ΑΠΑΊΤ. Vide Αστειία.

ΑΠΓΑΝΑ', ὁ γάρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ligamen piscium*, &c.

ΑΠΕΛΑΙΌΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Jun. Stylitæ nu. 25. Ἁπαλίου ἢ μᾶλλον ὕστερον, ὃν Διαπέμψεως ἡμᾶτερα ἐξαλείπτρ καλοῦσιν.

ΑΠΈΞΩ, *Nymphæ montanæ.* Joan. Canabutzes MS. fol. 48. ubi de Nymphis: τὰς μὲν γὰρ λίγυραι ὀρεσιάδας, εἴπερ καπνοῦσαι τὸν τὸ ὄρος, ἤγουν ἢ ὀρεσιάδες λύτὸ τὸ ὄρους λίγυραι. ἔνιαι δὲ ἀπέξω, λύτὸ ἀφεδόπους Ἑλληνικῆς. ἔτι γὰρ οἱ χειστανοὶ ὑπέζωσι καὶ μειζονες ἑλληνικῆς ἀχημεσύνης. διὰ τῦτο γὰρ λέγυσιν ἔνιαι Ἀπέξω, ἤγουν ὡς καπνοῦσαι ἔξω ἐς τὸ ὄρος ἢ τὰς βουνές.

ΑΠΕΣΟ, *Hinc.* Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Ἀπέσω τὰ μαγειρά σου, ἀπέσω ἡ τραχηλία σου,
Ἐξάφις τὸ τὰ καθίσαι ποῦς ἐς τὸν τοῖχόν σου.

ΑΠΕΥΘΥΝΙΑΣ. *In fine, post* pluries, *adde.* Responsiones Synodales sub Nicolao Patriarcha Constantinopolitano, ubi de Sancti Basilii μικροῖς ὑπομνήμασι. Ἐκκλησιαστικὴ ἐυλογία ἐστὶ, τὰ ἐκ τῆς ὑπακόης καὶ τῆς ἐφίσεως ἐπ' ἐκκλησίας μύρια, ἃ διδόμενα πάντα ἐν ἀγχιλῷ καὶ εὐεγκτῶν τῷ κοινῷ λαῷ. ἕκαστος γὰρ καθ' ἀπλοτέραν τῷ ἰδίῳ σφάλματος, σιτεθεὶς ἢ ἐκκλησιαστικῆς ἐυλογίας.

ΑΠΑΛΆΤΙΟΝ, ἀπάγκλις. In Lexico Nicomedis MS.

ΑΠΑΝΚΕΥΈΙΝ. *Post*, diversor. *Adde.* Lexicon MS. Ἐχειν τὴν λέξιν. Ἀπανεύω, νεύω.

ΑΠΑΝΊΤΙΟΝ, ἄκυρον, ἀφροδισιακή. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Acorum.*

Α'ΠΑΞ. Liturgia Sancti Jacobi: καὶ εὐθέως ἄρχεται μελίζειν, ἢ σὺν πάντων διδόναι εἰς ἕκαστον κρατῆρα ἀπαλῶ. Infra: καὶ ὅταν δίδω μερίδα ἀπαλῶ, εἰς ἕκαστον κρατῆρα, λέγε, Μερὶς ἁγία, πλήρης χάριτος, &c.

ΑΠΑΟΥ'Σ, *Simplex Monachus, idiota*, σαλός. Joannes Episcopus Carpathi in Narratione MS. de Anachoretis: διηγήσατο ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἁπλοῦς, ὅτι ἔχει μαθητάς, &c. Vide Gloss. med. Lat. In *Simplex.*

ΑΠΑΣΜΑ. *Adde in fine.* Glossæ MSS. in Prophetas: ἐξαπασμάτα, ἐξαπασμάτα. Joannes Carpathi Episcopus cap. 43. μὲ κάθε ἅπασμα πλούσιον ἐν τῇ θεσσκευήματί σν. Præsertim verò *Mappa altaris*, &c.

ΑΠΟΖΩΝΝΎΕΙΝ, *Exauctorare*, Magistratu privare, quomodo *discingere* Latini scriptores usurpant. Chron. Alexandr. ann. 10. Leonis M. ἀποζωσθὶς τῆς ἀξίας αὐτῦ, παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, &c.

ΑΠΟΘΈΤΗΣ. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ num. 50. Ἐπέτρεψε λατρίῳ Θεοδώρῳ τῷ Ἀποθέτῃ, ἐπὶ τῇ οἰκοδόμῃ, &c.

ΑΠΟΚΑΡΣΙΣ, *Tonsura Monachica.* Apud Theodorum Balsamonem de Rasophoris, non semel occurrit hæc formula, πλακωθῆναι τὴν ἀποκάρσεως.

ΑΠΟΚΑΎΜΑΤΑ, *ulcera ex hiberno frigore*, nostris, *brustures.* Isaac Tzetzes in Lycophron. pag. 190. χίμετα τὰ ὀκ χιμῶνος ἀποφύματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν· πολῦσι γὰρ ἐν ψυχρὸν ἡ τῆς Μαιώτιδος Σκυθία, ὡς χίμετα ἤτοι ἀποκαύματα γίνεσθαι ὑπὸ τοῖς ὀνυξὶν τῶν χόρτων.

ΑΠΟΚΟΠΟΣ. *Post locum Gloss. adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀπόκοπος, ἀκρωμίας, καὶ ἀπὸ τῦ ἀφανοῦς εἶπεν. *Ibidem, post locum Athanasii, adde.* Et S. Epiphanius hæresi 58. num. 1. hæresi 69. n. 5.

ΑΠΟΚΡΕΩ. *Lin.* 15. *post*, ἀπολυθῆναι, *adde.* Ubi Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, καὶ ἐπίσης οἱ δῆμοι τῶν ἀποκρίσεων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. *Ante locum Moschi, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi MS. ἄλλος πάλιν ἀποκρισάρειος κοινοβίτης μεγάλης λαύρ, καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς ἀποκρίσεως ταύτης αὐτῦ τῦ κοινοβίου, εὐνοῦχος, &c. Alibi: ἐπέμπετο εἰς ἀποκρίσεις τῦ κοινοβίου. Dorotheus doctr. 3. διὰ τῦτο γὰρ μετὰ τὸ ἀπόλυσιν τῶν ἀγχωνίων ἐπιμελῶς μου ὁ οἰκονόμος εἰς τῶν ἢ τῶν ἀποκρίσεων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 49. καὶ ὅτι ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς ἀπόκρισιν, &c.

ΑΠΟΛΑΚΤΙΣΜΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πάλιν ἀπλάκτισμας μεγάλα λαιμαίν.

ΑΠΟΛΕΛΥΜΈΝΩΣ, *Absolutè.* Nomocan. non Photii tit. 1. cap. 33. αἱ τῶ μὴ χρεωπόδοτοι κληρικοὶ ἀπολελύμενοι, ἀμὲ πάσης εἰς ἐκκλησίαν ἢ μοναστήριον. Ex Synodo Chalcedon cap. 6. Vide Glossarium mediæ Latinitatis in voce *Titulus*, pro Ecclesia.

ΑΠΟΛΟΥ'ΣΙΑ. *Lin.* 23. *post*, ἀπόλυσιν, *adde.* Huc etiam spectant quæ habet Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Junior. Stylitæ num. 4. ἐδίδασκεν αὐθέντα ὠὴν τῶ ἀφειδολογῆν αὐτῦς, καὶ ἐπαίδευν τῦς φοβίζοντας ἀγγέλους τὰ παιδία ἑαυτῶν ἀπροῦν ἀπόδοσιν, ὥστε ὠ αὐτῦς δίζασθαι αὐτὸ ὠ τῦς ἡμίας ἀπολέσιας, καὶ μὴ ὠ τῦς ἀφειδολογίας αὐτῦν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. *Post locum Sancti Athanasii, adde.* Epiphanius in expositione fidei num. 22. ὠ πρὸ ἢ ὕπνος λατρεία οἰκουμένης ὠ τῇ πίστει γίνεται ὥρα ἑνὸς, καὶ ὕπνος ἀπολύν μφόντων ὠ τῇ ξηροφαγίᾳ. ὠ ἄλλας ἢ πίστις σὺ γίνεται λατρεία τῦς οἰκουμένης, ὑ μόνη ὑπφωσκύσης ἡ κυριακῆς, ὅτι ἀπολύ φθὲ τὸν τῆς ἁλικτόρων κλαγγήν, &c. Cyrillus Scythopolit. in Vita Sancti Sabæ cap. 60. λύτὸ μὴ τῦς τῆς λυχικῆς ἀπολύσεως, ἴσως ὥρας ἑνὸς, &c.

In fine adde. ἀπόλυσις τῶν κατηχυμένων, *Missa Catechumenorum.* Joan. Cassianus de pravis cogitationibus, MS. καὶ ἑωσὸν χρεωπόδοτος διάκονος, καὶ τῆς κατηχυμένης ἀπόλυσιν παρέχοντος.

ΑΠΟΛΥΤΊΚΙΟΝ. *Lin.* 1. *post* πχαρὸν, *adde.* ἐυχὴ ἀπολυτική, in Liturgia S. Jacobi.

ΑΠΟ'ΜΟΙΡΑ, in Etymologico MS. Codicis Regii n. 2751. ὁ λύτὸ τῆς οἰκείας κτημάτων ἀφιερθὶς τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ τῦς μοναχῦντας, καὶ τῦς γηροκομείοις. Vide Glossarium mediæ Lat. in v. *Intestatus.*

ΑΠΟΜΟΝΑ'ΡΙΑ, *Reliquiæ, Reliqua.* Maximus Cythærensis Episcopus in Synaxi 29. Octobris, in Sancta Anna, Euphemiano dicta: ἀποδόντος τὰ παιδία τες, καλέουσι παρὰ ἢ αὐτὴ, καὶ δίδυσι ἀπῖα ἐπῦ ἦσαν ἀπομονάρια τῆς σπυχοῦς, ἐπέρχεται σειγύει εἰς τῦς ἐκκλησίας; &c. Idem 8. Decembris, in Sancto Eugrapho: καὶ τὰ βαλῶ ἀπόνω τῆς μίας ἐχέσης πρὸς, καὶ τὰ ἀπομονάρια ὁ σῶμα τὰ ῥιφθῶ ἐς ὁν ποταμόν.

ΑΠΟΝΕΥΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Recalcitrare.* Eustathius Od. 30. ἴσυσιν ἢ καὶ τῆς Κυμικῆς τὸ, Ἀποπλάσεται· λέξις ἢ αὐτὸ σὺ σμικρὸ, ἀλλὰ σπουδαῖον τὸ λάξ πδί, καθ' ὁμηρον, Ἐκβαρῦν ἰχύν ἀφεκλίνατο, ἢ ὁ ἀποθυμαίνων ἄρχεται ὁν πόδα.

ΑΠΟΝΗΣΤΙ'ΖΕΣΤΑΙ. *In fine adde.* Vide quæ de hac voce congessit vir doctissimus Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. p. 965.

ΑΠΟΡΜΥΔΟΥΜΕΝΟΣ. Joan. Diaconus in Hesiodi scutum Herculis pag. 212. ex edit. Heinsii: εἰ μὴ ὅτ ἀκάτων ὁ δρεπάνας ἐξάγας ἰθέζει ὁ πόλα, ἤγουν ὁ καλάμας ἀπορμυδυμένας ἤτοι τῶν ἄκρων. Videtur leg. ἀπομυδρωμένας, *siccatas.* Sic

Α'ΝΟΙΞΙΑ. *Post locos ex Theophane, adde.* Nicephori CP. Epistola Canonica : πτύπτειν ἢ ἀθῶσαι, ὑπὸ σκευφύτου ἱστορίου, ἢ ἱερέως τὸ ἀντίδωρον ἀκκλησίας χάριν ὑποφωτιζόμενος ἀζύμου, ὅστις οὖν ἦν ἡγοῦτο, ἢ ὁ λειτουργῶν ἀκόλουθος ἐκ ἀπῴδει.

Α"ΝΟΙΞΙΣ. *Post* aperitur, *adde.* Theophylactus Herodiac. Hom. 12. ὑπολαμβάνει ἢ ἀνάπτη συχνὰ μὲν ἐκ πολίτας λόγῳ τῷ ἄνοιξιν, ἵνας καὶ τὸ φθινόπωρον.

Ibid. in fine adde. Constantinus Porph. de Admin. Imp. c. 9. init. ἐν ᾧ ὅρᾳ αὐτῶν κόπτουσι τὰ μισέλληνα ἐν τῇ τῶν χάμωνος καιρῷ, καὶ καταπίπτουσι αὐτῶν, τῷ καιρῷ ἀνοιγομένῳ, ἰδίκα λυθῇ ὁ παγετὸς, ἐκ τὰς πλοίοις ἔστι λίμνας ἀσάλευτον αὐτά. Quibus verbis illa indicatur anni tempestas, quâ *maria aperiri* dicuntur apud Hieron. in ep. ad Eustochium & in Antholog. epigr. Græcor. p. 123. quemadmodum, *Claudi ex die 3. Id. Novemb.* apud Vegetium lib. 4. cap. 29. Virgil. 1. Georg.

Candidus auratis aperit cum cornibus annum
Taurus.

Ubi Servius : *aperit autem, ideo ait, aut quia Aprili mense Sol in Tauro est, quo cuncta aperiuntur : & aliud est aperire annum, aliud inchoari; nam nullus dubitat Martio mense (ut suprà diximus) annum inchoari, &c.* quo postremo sensu dixit Statius de XVII. Consulatu Domitiani :

Insignemque aperit Germanicus annum.

ΑΝΟΥ'ΒΙΑΣ, ἡ κατίζα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Conîza.*

ΑΝΣΗ'ΤΖ, ῥάμνου φύλλα, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Folia Spinæ albæ.*

Α'ΝΤΕΜΩΝΙΑΜ'. Vide Ἀρτεμίσιν.

Α"ΝΤΖΑ. *Post locos Laonici, adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3167. σφενδὴ, τὸ ἀντζίν, *Ibid. post πάλαι, adde.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 8. οἱ καὶ ἄντζιν τῶν πλαρίων τῶν ἵππων ἀδρίνας. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Plutum: παχύνεται. παχίας ἄντζας ἔχοντες.

ΑΝΤΖΑΣΙΦΑΝΤ', πόλις ἐπαρ. ..... πευκέδανος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1483. *Peucedanum*

ΑΝΤΖΗΡΑ', ἡ κνίδη, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cnidium.*

ΑΝΤΖΙΑΣ'. Vide in Ἀλοῦ.

ΑΝΤΙ'ΘΕΟΣ, *Diabolus.* Andreæ Cretensi orat. 2. in S. Patapium p. 212. Contrà Poëtis veteribus, apud Clementem Alexandr. lib. 4. Stromat. ἀντίθεοι dicuntur *electi Dei.*

ΑΝΤΙΘΕΣΙ'ΟΝ, τὸ ξάνθιον, in Lex. MS. Cod. Reg. 1843. *Xanthium.*

ΑΝΤΙΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ. *Adde in fine.* Est autem propriè κάνθαρος ἔκτυπος κεντητὸς μὲν, ἄνωθεν ὂν ὁμοίως πᾶσιν ὑποκεκαμένον· ἐμοὶ σκληρὸν καὶ μέσον ἀπέρασιν, ἄκρα δ' ἀδιφανίας ἐσχάτοις, ἀφ' ἧς πτεροῖς ἀεὶ διηγόμενον. Ita Excerpta MS. S. Sylburgiana ad Clementem Alexandr.

ΑΝΤΙΚΛΕΙ'Σ, *falsa clavis.* Clemens Alex. lib. 7. Strom. extr. ἀμ' ἀλλ' ἢ κλεὶς ἔχοντες, αὐτὴ δ' ἐσόδου, ψευδῆ δὲ πᾶσα, ὡς φησὶν ὁ σωτήρ, ἀποκλείδα, &c.

ΑΝΤΙΚΤΡΙΚΟΝ, τὸ σεσαμοειδὲς, *Sesamis*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΝΤΙ'ΛΗΨΙΣ, apud Asceticos, & Joannem Climacum, ἐκ ψυχῆς ἀναπαύσεως καταπονούσης πόνῳ, τὸ ἀνάπαυμα δάκρυον, ἢ ἀνάπαυσις διαμονῆς μετανοούσης.

ΑΝΤΙΜΙ'ΝΣΙΟΝ. *Lin. 4. post* alii. *adde.* Nisi legendum sit διπτυχεῖον, ut sit mensa ad quam Fideles communicabant, ut mox dicemus.

Ibid. pag. 87. lin. 12. post loc. Joann. Citri, *adde.* Sed longè probabilius id nominis à *mensa* deduci, quòd Ἀντίμινσιον vicem præstiterit *sacræ mensæ*, in qua sacrificium conficitur : in eam vero afferri Fidelibus communicandum.

ΑΝΤΙΝΑ'ΡΘΑΡΟΝ, ἢ Ἀλληλοῦ, τὸ ἡμερολαὲς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Hemerocalles.*

ΑΝΤΙΡΑ'ΔΑΡΟΣ, ὄρχις κρύου, in Lex. Botanico MS. Reg. *Testiculus ursi*, plantæ species.

ΑΝΤΙΤΑΚΤΙΚΟΙ'. *Lin. 2. post*, agunt, *adde.* Clemens Alexandr. lib. 3. Strom. Augustinus lib. de hæres. cap. 18.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ'. *Post locum Theophanis, adde.* Extat epistola Joannis Tzetzæ, quæ est 71. in Cod. Reg. inscripta τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ ἀναγκαφῇ ἐπενέγκας τῷ Λιτροσιῷ ἰωάννῃ τῷ ἰσαυρίτῃ.

ΑΝΤΟΥ'ΡΑ. Vide Ἀσείρας.

ΑΝΤΟΦΘΑΛΙ. *Lin. 2. scribe.* Aëtius lib. 10. c. 5. χαρόφαλα τὰ μεγάλα, τὰ ἐπιπεμαζόμενα ἰτάλικι γλώττῃ ἀντόφθαλι.

ΑΝΩΓΙΝ, ἀνώγαιον, *Cœnaculum.* Vide in πατρᾶς.

Α"ΝΩΘΕΝ. *In fine adde.* Can. 47. Apost. ἐὰν ἄνωθεν βαπτίσῃ, &c. ubi Zonaras : ἤγουν ἐξ ἀρχῆς, ἢ πλέον. Alia notione vocem hanc usurpat Theophanes an. 21. Coprony mi: ἢ πέμψας ὁ Σαλὴμ τὸ γραπτόμενον ἐξ ἄνω, ὅλεθεν ἄνωθεν αὐτῶν. Id est, *contra illos*, quomodo dicimus, *venir sur quelqu'un*, pro *invadere, aggredi.*

ΑΞΑΝΑΛΟΥΡΓΥ', τὸ ὀρθρινὸν τοῦ ἄστρου, *stos candicie*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΞΙΝΑ'ΡΙΟΝ. *In fine, adde.* Eustath. ad Il. ϛ. p. 217. ζωνύν, ὑπὸ τοῦ σκαφίου ὑπ' ἀξινάριον, οἱ ὃ δικμαν.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟ'Ν. *In fine, adde.* Nomocanon Photii tit. 8. c. 7. εἰ πυθόμενοι αἱρετικοὶ ἢ λαμβάνοντες ἐκ λογάδων ἀξιωμάτων ἐκκλησιαστικῶν, ἢ ἐκ τοῦ διακρατείου, ἢ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν. Vide lib. 1. Basil. tit. 5. c. 8. Est etiam Ἀξιωματικὸν, *ordo Nobilium*, in Synodico cap. 88.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ'. *P. 94. lin. 8. post*, &c. Sed qui extrema Græcia ii dicti fuerint, docet inprimis Theodorus Hermopolites MS. l. 6. tit. 1. ἰλλυρίας δὲ πᾶς λόγιος πρὸς ἑσπέραν διείνει, καὶ πρὸς ὑπερβολικώτατα αὐτῆς, ἢ ὅπου κύριος διώκησιν ὁ συγκλήτου λόγιος ἢ στρατηλάτου ἢ νομοφύλακος, οἱ δὲ ἐκεῖθεν ἰοῦσι ἀξιωματικοὶ εἰσι.

ΑΟΡΙΠΙΜΕ'ΝΤΟΝ, *Auripigmentum.* Petrus Theoctonicus de Archemia, MS. τὸ ἀορίπιμέντον, ἐστὶν λίθος κίτρινος, καὶ ἐκεῖ γίνεται καφρὶν ἡ γῆς, &c.

ΑΟΥΒΙΟΣ', τὸ χελιδόνιον τὸ μέγα, *Chelidonium majus*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΑΙΤΙΤΗ'Σ. *L. 1. post*, exactores, *adde.* Lex. MS. ad vet. Testam. φορολόγου, σπάκτορος, ἀπαιτητοῦ.

Post locum ex Gloss. adde. Leges Cypriæ MSS. Ἰλαὼς λέγεται ὁ ἀπαιτητὴς, ἢ διδοὺς τῷ δημοσίῳ δημόσιοι πάλιν, καὶ ἀπλῶς ὁ τῷ δημοσίῳ ὀφείλων δίκαιον μισθώσεως.

ΑΠΑΛΑΡΕ'Α. *In fine subde.* Rursum :

Ἐκεῖνοι δὲ γλυκύμυκτα μετὰ ἢ ἀπαλαρείας.
Ἡμεῖς ὃ δὲ χολόκοκκα μετὰ καὶ πολλῆς πικρίας.

ΑΠΑΛΑΑ', τὸ σατύριον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Satyrium.*

ΑΠΑΛΥΔΑ'ΤΟΝ, *Edulium quoddam delicatum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum :

Καὶ καρυδάκια ὀλιγάρι, καὶ κυδωνάκια χύτρας,
Γραπάτα σκορδάτα, καὶ ὅπα ἀπαλουδάκια.

ΑΠΑΝΤΑ"Ν, *venire. Adde.* Vox veteribus haud incognita hoc significatu. Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. ἀπαντᾷν σημαίνει δύο· λέγεται γὰρ ἀπαντᾷν αὐτὸ τὸ ἀφικνεῖσθαι καὶ ἐμβάλλειν, ὡς, ἀπέστειλα ἄγγελον, ὅπως τοῦ ὑποτάξῃ αὐτὸν σοι· καὶ Δημοσθένης· καὶ εἰς ἢ βυλλὴ καὶ ἡ τῶν πανηγύρεων ἀνάπτυσις, αὐτὰ τὰ ἀφικνούμενα.

Α'ΠΑΣΤΡΟΣ. (*sic leg.* pro ἄπαφος) *adde in fin.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ἐπιδημίαν γυναικὸς, ἢ ἁπλῶς ἄπαφον ἀνδρὶ, &c. ubi Athanasius, καὶ ἄλλως γυναῖκες ἀνδρὶ.

ΑΠΑΤ. Vide Ασυεία.

ΑΠΓΑΝΑ, ὁ γάρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Liquamen piſcium, &c.*

ΑΠΕΔΑΙΟΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Jun. Stylitæ nu. 25. Ἁπαλόν ἢ μαλακὸν ὕστερον, ὃν Διακόμβειον ἁμαρτῶς ὀνομάζετε καλοῦντες.

ΑΠΕΞΩ, *Nymphæ montanæ.* Joan. Canabutzes MS. fol. 48. ubi de Nymphis: τὰς μὲν γὰρ λίγνυσι ὀρεσιάδας, εἴπερ καταικοῦσι τὰ ὄρη, ἀφ' ὧν καὶ ὀρεσιάδες λέγονται. ὧδε γὰρ οἱ σύμπαντες γυναῖκας καλοῦσι τὰς Ἀπείξω, λέγω δὲ ὀνομάζουσι Ελληνικῶς. ἔτι γὰρ οἱ χειμαρροὶ λέγουσι καὶ μειζόνως ἐλληνικῶς ἀρχαιοτέρως. διὰ τοῦτο γὰρ λέγουσι ὧδε τὰς Απείξω, ἤγουν οἱ καταικοῦσαι ἔξω εἰς τὰ ὄρη ἢ τὰς βουνάς.

ΑΠΕΣΟ, *Hinc.* Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Ἀπέσω τὰ μαϊμιά σου, ἀπέσω ἡ τροχαλία σου,
Ἐξάρις τὰ τὰ κάθουαι πασῶν ἐς τὸν τσελῶτα.

ΑΠΕΤΑΟΓΙΑΣ. *In fine, poſt* pluries, *adde.* Reſponſiones Synodales ſub Nicolao Patriarcha Conſtantinopolitano, ubi de Sancti Baſilii μικρᾷ ἐπιτιμίᾳ. Ἐκκλησιαστικὴ ἐυλογία εἶπε, τὸ σῶμά σου ἐκοπίασεν καὶ σὺ ἱρᾶσαι ὑπ' ἀκλησίας χιόμβα, ἢ διδόμβα πάτα ἐς ἄχλι καὶ σκεπασὸν τὸ κιπὶ λαῷ. ἕκαστε γὰρ καθ' ἀπολογίαν τὸ ἰσιὸν σφάλμασε, στρεβλὸν δ' ἀκκλησιαστικῆς ἐυλογίας.

ΑΠΑΑΤΙΟΝ, ἀπάγκιον. In Lexico Nicomedis MS.

ΑΠΑΝΚΕΥΕΙΝ. *Poſt*, diverſor. *Adde.* Lexicon MS. Ἐφεσος δὲ λέξιον. Απανκεῦον, ἀβῶν.

ΑΠΑΝΤΙΟΝ, ἄκαρον, ἀφροδισιακόν. In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Acorum.*

ΑΠΑΞ. Liturgia Sancti Jacobi: καὶ εὐθέως ἄρχεται μαλλιζειν, ἢ θεὸς πάντων δίδοναι εἰς ἕκαστον κρατῆσα ἀπαλῶ. Infra: καὶ ὅταν δίδω μεζόνα ἀπαλῶ, εἰς ἕκαστον κρατῆσα, λέγῃ, Μεγάλη ἁγία, πάντων χάεσις, &c.

ΑΠΑΟΥΣ, *Simplex Monachus, idiota,* απλός. Joannes Epiſcopus Carpathi in Narratione MS. de Anachoretis: διηγήσατο ὁ μακάριος Παῦλος ὁ ἁπλοῦς, ὃν ἔχει μαθητὰ, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. In *Simplex.*

ΑΠΑΩΜΑ. *Adde in fine.* Gloſſæ MSS. in Prophetas: ἀβρωπάσματα, ἀβρωπάσματα. Joannes Carpathi Epiſcopus cap. 43. μὲ κάτω ἄπανμα πολύτιμον ἐν τῇ φορεσιγνήματί σου. Præſertim verò *Mappa altaris*, &c.

ΑΠΟΖΩΝΝΥΕΙΝ, *Exauctorare*, Magiſtratu privare, quomodo *diſcingere* Latini ſcriptores uſurpant. Chron. Alexandr. ann. 10. Leonis M. ἀποζωσθεὶς τῆς ἀξίας αὐτοῦ, περιπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, &c.

ΑΠΟΘΕΤΗΣ. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ num. 50. Ἐπέβαλε λατρείαν θεοδώρῳ τῷ Ἀποθέτῃ, ἐν τῇ ἐπαύλει αὐτοῦ, &c.

ΑΠΟΚΑΡΣΙΣ, *Tonſura Monachica.* Apud Theodorum Balſamonem de Raſophoris, non ſemel occurrit hæc formula, πλανωδῶσι δι' ἀποκάρσεως.

ΑΠΟΚΑΥΜΑΤΑ, *ulcera ex hiberno frigore*, noſtris, *bruſture.* Iſaac Tzetzes in Lycophron. pag. 190. χίμετλα τὰ ἐκ χιμῶνος ἀποφύματα τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν· παῦται γάρ θα ψυχρὸν ἡ θεὸς Μαῦσον Σκυθίαν, ὡς χίμετλα ἔτοι ἀποκαύματα γίνεται ἐν ταῖς ἀκραυῖν τοῦ χιόνος.

ΑΠΟΚΟΠΟΣ. *Poſt locum Gloſſ. adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀπόκοπος, ἀκρώμος, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκίνητος κεῖται. *Ibidem, poſt locum Athanaſii, adde.* Et S. Epiphanius hæreſi 58. num. 1. hæreſi 69. n. 5.

ΑΠΟΚΡΕΩ. *Lin.* 15. *poſt*, ἀπολυσία, *adde.* Ubi Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, καὶ ἐπίσκοπος εἰ δύναι τοῦ ἀποκρίσεως.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. *Ante locum Moſchi, ſcribe.* Joannes Epiſcopus Carpathi MS. ἄλλος πάλιν ἀποκρισάριος κοινοβίου μεγάλου λαῦ, καὶ ὁ λαὸς τὰς ἀποκρίσεις παῦν αὐτοῦ τοῦ κοινοβίου, σωίβα, &c. Alibi: ἐπέμπετο εἰς ἀποκρίσεις τοῦ κοινοβίου. Dorotheus doctr. 9. διότι γὰρ μετὰ τὴν ἀπολυσιν τοῦ ἀγιωτάτου ἡγουμένου μου ὁ οἰκεῖός μου τοῦ ἦν τοῦ ἀποκρίσεως. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 49. καὶ ὅτι ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς ἀποκρισιν, &c.

ΑΠΟΛΑΚΤΙΣΜΑ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πάλι ἀπλάκτισμα μεγάλη λαυγκάνι.

ΑΠΟΛΕΛΥΜΕΝΩΣ, *Abſolutè.* Nomocan. Photii tit. 1. cap. 33. οἱ τὰ μὲ χρυσοβούλλια καισερικὰ ἀπολελυμένως, ἀγὰ πάσης εἰς ἐκκλησίας ἢ μοναστήριον. Ex Synodo Chalcedon cap. 6. Vide Gloſſarium mediæ Latinitatis in voce *Titulus*, pro Eccleſia.

ΑΠΟΛΟΥΣΙΑ. *Lin.* 23. *poſt*, ἀπόλυσιν, *adde.* Huc etiam ſpectant quæ habet Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Junior. Stylitæ num. 4. ἐβάσταν σάβανα ὡσὰν τὰ ἀβεσολαῖα αὐτῶν, καὶ ἐπιδίδου τῆς φωτίζουσι λυχνικὸς τὰ παιδία ἑαυτῶν ἀπορῦσι σπόγγια, ὅτε ἐν αὐτῆς δίξαθαι αὐτὰ ἐκ τῆς ημίας ἀπλάσεως, καὶ μὲ ἐν τῆς ἀβεσολαίας αὐτῶν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. *Poſt locum Sancti Athanaſii, adde.* Epiphanius in expoſitione fidei num. 22. ἐν τοῖ ἢ ὅτως λατρεία εἰκονομίας ἐν τῇ πέμπτῃ χίλιαι ὥρα ἐκάτε, καὶ ὅτως ἀπολύει μβρότως ἐν τῇ ξυροφαγίᾳ. ἐν ἄλλαις ἢ τάσις οὐ χίλιαι λατρεία τῆς οἰκονομίας, ἀ μόνον ὑπορασσούσης ἡ κυριακῆς, ὅτι ἀπολύει ἀβεῖ τὸν θεὸν ἀλικτῆρα κλητὴν, &c. Cyrillus Scythopolit. in Vita Sancti Sabæ cap. 60. ἀπὸ μὲν τῆς θεῖ λυχνικῆς ἀπολύσεως, ἕως ὥρας ἑκάτης, &c.

In fine adde. ἀπόλυσις θεῖ κατηχουμένων, *Miſſa Catechumenorum.* Joan. Caſſianus de pravis cogitationibus, MS. καὶ ἑαυτὸν χρησεῦσι διάφορον, καὶ τῆς κατηχουμένης ἀπόλυσιν παρέχοντες.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* πχρὸν, *adde.* ἐυχὴ ἀπολυτική, in Liturgia S. Jacobi.

ΑΠΟΜΟΙΡΑ, in Etymologico MS. Codicis Regii n. 2751. ὁ δὲ θεῖ εἰκόνι κτημάτων ἀφιερῶν εἰς ἐκκλησίαν, καὶ εἰς μοναστήριον, καὶ εἰς γηροκομεῖον. Vide Gloſſarium mediæ Lat. in v. *Inteſtatus.*

ΑΠΟΜΟΝΑΡΙΑ, *Reliquiæ, Reliqua.* Maximus Cythærenſis Epiſcopus in Synaxi 29. Octobris, in Sancta Anna, Euphemiano dicta: ἀποδόντες τὰ παιδία τες, καίουτι πολὺ ὧν αὐτὰ, καὶ δίδωτες ὀλίγα ἀπὸ ὅσα ἀπομένει εἰς πτωχούς, ἐπίγιαι τσιγάρα εἰς τὰς ἐκκλησίας, &c. Idem 8. Decembris, in Sancto Eugrapho: καὶ τὰ βαλῶ ἀπόμενα εἰς μίαν ἰχάραν πρὸς, καὶ τὰ ἀπομένει ὁ σῶμα τὰ ῥίψῃ εἰς ὃν ποταμόν.

ΑΠΟΝΕΥΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Recalcitrare.* Euſtathius Od. 30. Ἐοικὸς ἢ καὶ αὐτῇ τῇ Κωμικῇ τῷ, Ἀποπροέλεται· λέξις ἢ αὕτη οὐ σημαίνει, ἀπολύεται ἢ τὸ λέξ πρὸ, καθ' ὁμοιοτροπίαν, Ἐκβοηθῶ ἰσχύω ἀφεστῶτος, ἢ ὁ ἀποθυμαίνει ἄχετο ὃν πόδε.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΕΣΤΑΙ. *In fine adde.* Vide quæ de hac voce congeſſit vir doctiſſimus Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. p. 965.

ΑΠΟΡΜΥΔΟΥΜΕΝΟΣ. Joan. Diaconus in Heſiodi ſcutum Herculis pag. 212. ex edit. Heinſii: εἰ μὴ ὃν ἀκίνητον ἀ ἀφαλὴς ὀξέως ἰθέιζοι ὧν πόλε, ἤγω ὡς καλάμως ἀπορμυδωμένε ἴδῃ πρὸ ἄσχω. Videtur leg. ἀπορμυδωμένος, *ficcatus.* Sic

tamen prior editio, ut Manilius *torridam ſpicam* dixit.

ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ, *Reconditorium*. Vide Miracula SS. Cyri & Joannis num. 32. apud Bollandum.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ. *Adde in fine*. Præter Epiphanium hær. 61.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ, qui dicantur apud Judæos, docet Scholion adſcriptum Epiſtolæ S. Pauli ad Romanos, apud Oecumenium: Ἀπόστολος δὲ οὗτος ἦν καὶ τῶν ἐθνῶν ἐστὶν Ἰουδαίους ὀνομάζειν τοὺς ἐγκύκλια γράμματα φέροντας παρὰ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν ἀποστελλομένους. Et Epiphanius hæreſi 30. num. 4. ἔστι γὰρ Ἰούδαιος τὸν παρ' αὐτοῖς ἀξιωματικὸν ἀνδρῶν ἀναείθμους ἢ· ἀπὸ δὲ οὗπερ μετὰ τὸν Πατριάρχην Ἀπόστολοι καλούμενοι. σφραγίζουσι δὲ τῇ Παλαιάχῃ, ἐν τῷ αὐτῷ πολλάκις, ἐν ᾧ τυπτὸν ἐν ἡμέρᾳ συνεχῶς δέχονται δῶρα· τὸ συμβολοῦσι, καὶ ἀναφέρουσι αὐτῷ τὰ κατὰ τὸν νόμον. Infra, num. 11. Ἀποστολὴ, dignitas Apoſtolatus. De iis etiam agunt Lex 14. Cod. Theod. de Judæis, Juſtinus in Triphon. & alii.

ΑΠΟΣΤΟΜΑΤΙΖΕΙΝ, *Memoriter dicere*. Eudemus in Lexico MS. ἀποστομάτιστ, ἀπροφύλακτον. Alibi, λόγῳ μνήμης λέγων exponit. Euſtathius ad Il. β. pag. 263. ἰσρῶν ὅτι νόμος ἦν τοῖς ἐξίοῦσι κατὰ στόμα ἔχειν τοὺς παρὰ μνήμην τὸν Ὁμήρου καταλόγον. Vide eundem Euſtathium Il. 3. pag. 632. & Ἀποστίζειν, in Στίζος.

ΑΠΟΣΧΙΣΤΑΙ. *Poſt locum Cyrilli, adde*. & in Vita S. Sabæ cap 30. 36. 37. 57. 72.

ΑΠΟΤΑΓΗ. *poſt locum Paralipom. adde*. Caſſianus de Monachis Ægypt. MS. ἡ ὑποταγὴ ἐν ὑπὸ ἄλλο καθίστησιν, ἐ μὸ σωφρ καὶ θεοφίλη ὑπαγωγία, &c. *Ibid. poſt ult. lin. Adde*.

Ἀπόταξις, *Reſignatio beneficii*, uti vulgò efferimus. Scholium ad Can. Synodi Nicænæ 11. συμβαίνει δὲ πολλάκις ἀφ' ἑαυτῶν τὰς λειτουργίας ἀποτάξασθαι, ἢ πλοῦτος, ἢ ἀγροίκους ἀδιάφορα, καὶ διὰ τοὺς ἐπαχθέντας ὑπ' ἐκ μοναστηρίοις μετὰ δόσεως τοιαύτας. *Ibidem poſt locum Ammonis, adde*. Theophanes, & ex eo Symeon Logotheta in Chron. MS an. 6. Leonis M. Γεννήσας τὸν υἱὸν τῇ ἁγίᾳ Κυριακῇ ἔξω τῆς χυτῆς πόρτας ἔκειτο, καὶ ἀποτάξασθαι ὑ αὐτῷ.

ΑΠΟΤΑΚΤΙΤΑΙ. *In fine adde*. Horum etiam meminit Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 19. Epiphanius hæreſi 61. & Timotheus de receptione hæreticorum, edit. Cotelerianæ.

ΑΠΟΤΑ, τὸ τεῖχος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΟΤΡΙΟΣ, *Aſphaltites, trifolii ſpecies*. Vide λιτοτομέμδη.

ΑΠΟΧΗ. *In fine adde*. Vide Artemidorum lib. 4. cap. 82.

ΑΠΟΧΙΑ, retis genus, quod ὑποχὴ Græci vocant. Scholiaſtes ineditus Oppiani lib. 3. Halieut. ὑποχὴ, τὸ κατὰς λεγόμενα ἀπόχια.

ΑΠΟΧΥΜΑ, in Lexico MS. Botanico, τὸ ἀπόξυσμα τῶν πλοίων, ἢ παλαία πίσσα exponitur; *Pix vetus*. Lexic. MS. Neophyti. ζω..... τὸ ἐκ τῶν πλοίων ξυόμενον ῥυπῶδες μετὰ καπνῦ. ἔνιοι δ τὸ αὐτὸ καλοῦσιν ἀπόχυμα. ἄλλοι τὸ πυτίλιον ῥυπῶλιον ἀλάτινον ἀπόχυμα.

ΑΠΡΟΚΟΠΟΣ. *Sub finem adde*. Paulus Alexandrinus in Introductione MS. ad Apoteleſmaticen pag. 103. Cod. Reg. χρόνους τὸν τόπον ἴδιον ὑπάρχον ὁ παρύχους μὲν τοὺς πρώτους ἀπολλῶ. διπρωκτίους δ καὶ δυσπειθεῖς, καὶ ἀσεμνότους, καὶ ἀβρανῆς, καὶ δυσγάμους, καὶ ἀπαιδοτόκους, &c.

ΑΠΡΟΤΟΥΒΟΝ. Vide in τυ βίν.

ΑΠΡΟΥΣ, ὁ ξυρὸς, *Xyris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ruellium l. 3. cap 87.

ΑΠΣΑΛΑΑ, τὸ σατύριον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Satyrium*.

ΑΠΤΕΡΟΝ, ἡ νυκτερίδα, *Noctua*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΠΧΑ, καὶ ἄλμια, τὰ ὕδατα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aquæ*.

ΑΡΑΒΙΚΟΣ, ὁ λίβανος, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Thus*.

ΑΡΑΒΙΟΣ λίθος, ὀποπάναξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Opopanax*, ſeu *ſuccus Panacis Heraclii*. Vide Ruellium lib. 3. c. 12.

ΑΡΑΔΑ. *In fine ſubde*.

Ἀραχνῶς, *continuò*. Theophylactus Hierodiac. Homil. 12. ἐπὰ γῦν χρόνος ἀραχνῶς ὕπως ἐπιλιμπάνει.

ΑΡΑΚ. *In fine adde*.

Ἀραχὰ, ἡ ἄσφαλτος exponitur in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Sulfur*.

ΑΡΑΜΠΙΚΟΝ, Ἀμβίκιον, & Λαμβίκιον, *Alambicum*, promiſcuè legitur in lib. MS. Petri Theoctonici de Archemia.

ΑΡΑΠΙΔΕΣ. *Adde in fine*. Damaſcenus Studita Homil. 22. ὥδιν ὡς τὸν ὕπνον ἐν ᾧπερ ὅπου ἄλθωσι πολλοὶ καταπαῦσαι ἀράπιδες μὴ ἄπαξ χαράν, &c. Eadem ferè verba habentur Homil. 24. Idem Homil. 25. ὑπέρκειται ἀπάνω ἴνας ἀράπος πεζωμένος ὡς τὸ ἀπὸ τοῦ, &c. & Homil. 25. ὡσεῖ ἴδιόν τινος ἀράπιδος. Sic dæmones vocat.

ΑΡΑΡΑ, ῥίζα ἀριστολοχία ἡ στρογγύλη, in Lexico Botanico MS. *Ariſtolochia rotunda*, de qua Ruelleus & alii.

ΑΡΑΤΡΙΦΑΓΙΑ, τὸ ἄγνου σπέρμα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Agni ſemen*. Matth. Silvatic. *Aratrifagi*, i. *Canicularia*.

ΑΡΑΦΟΣ. Vide Ἀνάπαυσις.

ΑΡΑΧ, ῥίζα τῆ κισσοῦ, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Radix Hederæ*.

ΑΡΑΧΘΕΓΝ. Damaſcenus Studita ſerm. 30. καὶ ὑπέρκειται τὸ ἱερὸν ὑπῶς ἂν ἐφαπτόμενον ἀφύτης ἄθλιον ἀραχνιᾶν τὸ ἱερόν.

ΑΡΑΧΝΙΟΝ, velum tenue, vel nigrum, quo altare, eique impoſita ſupellex contegitur. Joannes Diaconus in Vita S. Joſephi Hymnographi num. 25. τὸ ἱερὸν τῆς τραπέζης ὁ φαιὸς ἀπεκάλεσας ἀράχνιον, ἆρα μὴ τὸ κυκλοῦν τῆ διαγλύπτου ἐμπάστου χειρὸς, &c. Vide conjecturam Papebrochii, & ſuprà, Ἀραχνιάζειν.

ΑΡΓΑ. *In fine adde*. Joan. Carpathi Epiſcop. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ᾧ ἐχρῆτο αὐτὰ, καὶ ἔδυεν εἰς δυείδας ἀργά.

ΑΡΓΑΔΙΝΗ. Damaſcenus Studita Homil. 22. εἰς δὲ τῶν ἡμέρας τῆς ἀσυνίας τυ, μίαν ἀργαδινὴν ἔπιτι πολὺν κρατεῖν, &c.

ΑΡΓΕΑΛΙΟΝ, *Juglans Indica major*, apud Coſmam Indicopleuſtem, ἐκ τῶν μεγάλων καρύων Ἰνδικῶν. Vulgò *Cocos* appellant.

ΑΡΓΙΛΛΑ, *argilla*, ſeu *terra cimolia*. Conſtantinus à Secretis MS. lib. 4. δῦ τὸ λαβὼν κιμωλίαν, πυτίσιν καὶ ἀρύσιμον, &c.

ΑΡΓΥΡΟΠΡΑΤΗΣ. *l. pen. poſt*, &c. *adde*. Gloſſæ MSS. in Dramate de Chriſti Paſſione, Gregorii Theologi: ἀργυροπρατεῖ, τῷ σωτῆρι τῷ λόγῳ. ubi Gloſſator: ἀργυροπρατῆται, ὡ πίστ καπηλεύει τὸν λογισμὸν ἐ τῆς σωτηρίας ἴχνεσι.

ΑΡΓΥΡΟΣ, ἐ ἀσημιλὸς, ἐ ἀφρολῆ, ὁ λιπαρώτατος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lineoſtis*.

ΑΡΔΗ γῆ, ἣν οἱ γεωργοὶ χώνυσι, apud Aëtium

lib. 11. cap. 116. *Terra qua fullones utuntur.*

ΑΡΔΟΣ, *Columna* vel *ſtatua lapidea.* Arcadius in Grammatica MS. ἀρδὸς, στήλη λιθίνη.

ΑΡΕΒΑΝ. Vide in πτζινὰ.

ΑΡΕΤΖΗΝΗ, *Reſina.* Anonymus medicus ex Cod. Reg. 3167. λαβὲ χολὴν βοὸς, ἢ προβάτου, ἢ ἀρετζίνης ϛ'. ἃ μασίχης, λίβανου, &c. Vide ρετζίνη.

ΑΡΖΗΣ, ὁ κασσίτερος, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *ſtannum.*

ΑΡΖΟΥΡΟΥΜ, fortè *Azarum.* Petrus Theoctonicus de Archemia MS. τὸ ἀρζουρουμ, ἐαν' καίτοι ζώντων τῶν θηρίων, ἐκ δὲ τῶν χρίεται, &c.

ΑΡΗΚΟΝ, *Fulmen.* Joannes Canabutzes MS. fol. 51. ὁ γὰρ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Ἰάκωβος ἀπέθανεν ὑπὸ τοῦ Σαμαρείτου ὑπὸ κεραυνοῦ· κεραυνὸς δὲ ἐστὶν ὅταν ἰδιώτης λίθος ἀφῇ.

ΑΡΗΝΑ. *In fine, poſt,* ludos, *adde.* Acta veteſtiora S. Thaleiæi num. 7. πίνων ἡδέως ἀρίστου πολυτελοῦς, ἢ ἀνιχθῆναι θείαν παιδιὰν, ἢ ἐμβάλωμεν αὐτὴν, ἵνα θεομαχῇ.

ΑΡΙΔΑΝ, ἢ Αλεκτριονὰ, τὸ ἔχον, *Echinus*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΡΙΘΜΟΣ. *In fine adde.* Et Theodor. Marſilium ad Suetonii Veſpaſianum cap. 5.

ΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ, *lin.* 2. *poſt*, ſolebant, *adde. Dieta, ſive cœnatiuncula*, apud Sidonium lib. 2. Epiſt. 2. *Præſertim*, de qua voce vide Gloſſ. med. Lat.

ΑΡΙΣΤΗΤΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Ita etiam apud Joannem Carpathi Epiſc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἢ λαβοῦσα τὸν χάρτην, ἐπέτυχεν αὐτὸν τῷ ἀριστάριον, ἢ ἐπίστευσε δῶρον παῖς ἀδελφῆς.

ΑΡΙΣΤΟΔΕΙΠΝΟΝ. *Adde in fine.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Philoſ. in Juſtiniano M. ἢ τὰ ἐξ ἑνὸς ἀριστόδειπνα τῇ δωδεκαμόρῳ ἐκ ἐπίλεκτα, ubi Agathias συμπόσια, Theophanes ἄριστα, Cedrenus denique κατάρχας habent.

ΑΡΚΛΑ. *poſt locum Suidæ, adde.* Etymologicum MS. ἁρύσκεται, ξύλινα διάκενα, ἢ τὰ καγκελλα, ἢ αἱ λιχνίδες παρ' ἡμῖν ἄρκλαι. *Ibidem poſt locum Zachariæ, adde.* Apophtegmata Patrum, ex edit. Poſſini, in Joanne Colobo: ὑπὸ δὲ τῶν ἐλαιῶν ἢ εὐδαιμόνων ἐκπιέζεται γεγένηται δωμάτιον ὅλόχερμα, διὰ τὸ ἐξεπιτήδευσθαι αὐτὴν πίσσῃ ἢ ἄρκλαις, ἐχούσης ὡς αὐτὴν ὀπὴν ἢ πραγμάτα, &c.

Ibidem poſt locum Prochoprodromi, adde. Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἔμως δὲ σκάφην μόνον τὸ βάπτον εἰς ὕδωρ ἄρκλης, ἢ τὸ φυλάττουν εἰς τὸ σπῆλ. Vide Athanaſium pag. 115. 1. edit. *Poſt locum Nicetæ, adde.* Occurrit apud Leonem Diacon lib. 4. Hiſt. MS. Caſtrum Ἄρκα, in Syria appellatum, eadem fortè ratione.

Ibidem poſt, numero 17. *adde.* Vide libr. quartum Regum.

Ibidem in fine, adde.

Ἀρκλάεια. Anaſtaſius Patriarcha Antiochenus de Synodo Epiſcoporum Orientalium coacta in Perſide fol. 236. Cod. MS. Reg. ἢ ζῶσι κίλινοι ἐις ἀρκλαείας κατηθίσας, μόνους ἰδίους καὶ τοὺς Σίλανον ἐκ λαμβάνειν. Narratio fabuloſa MS. de tribus Magis, ex Cod. Reg. ὡς γὰρ ὁ τῆς χρυσῆς ἀρκαρίας κείται ἐν τοις ἱεροῖς βίβλοις, λέξω, &c.

ΑΡΚΟΣ. *Poſt locum Suidæ, adde,* Euſtathius ad Odyſſ. ε. οὐ μόνον ἄρκτος τὸ ζῶον λέγεται παρὰ τ. ἀλλὰ ἢ ἄρκος διὰ μόνου τοῦ κ. βιβλοῦται ἢ ἀλλαχοῦ, ἢ ὡς τὸ ἀπ' αὐτοῦ, διχᾶ τοῦ τ. ἐν πολλοῖς εὑρηται δι' ἀφαιρέσεως. *Poſt locum Lennclavii, adde.* Baſilographe MS. ἔρχεται ἢ ὁ μέγας δράκων, ἢ ὁ μέγας λέων, ἢ ὁ βασιλικὸς, ἢ ἡ ἀρκουδία, ἢ ἡ ἀλουπού, &c. *pag.* 120. *lin.* 2. *poſt urſi, adde.* In aliis μυριόφυλλον exponitur.

ΑΡΚΟΌΦΥΤΟΝ. *In fine adde.* Anonymus Botanicus MS. Βοτάνη ἐν πετρώδεσι τόποις γίνεται, τὰ φυλλία ὅμοια τῷ φύκει ἀγκάθι, πλατύτερα δὲ ἢ ἀδρία.

ΑΡΚΥΜΙΑ. Vide χυμιά.

ΑΡΑΙΑ. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo pag. 146. ἀν ἔκαμες πόπες μὲ ἀγλίαι, πετυνοπες εἰς τῶν ἢ ἀκίνα. ὁπὰ εἶναι φυκιὰ σφάγματα, ὁπὰ τὰ πόπες, ἔχουν μὲ μαγίαι. Videtur legendum ἀγκίαι.

ΑΡΜΑΑΙ, ἢ Αρμαὰλ, εἶδος ἔστι χόρτου βιζώμου. Ita Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. Vide Matth. Silvaticum in *Armech*, & *Armation.*

ΑΡΜΑΡΙ. *lin.* 1. *poſt* armarium, *adde.* Manuël Moſchopulus in Collect. MS. vocabulor. Attic. τὰ λιχνίδια παρ' ἡμῖν ἁρμάρια, ἁρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι. ἁρμαῖ γὰρ αἱ Ελληνες ὀκάλουν λίθους πασὰ ὄμοιόν ὄψιν ἔχοντας, ὡς εἶς ἀγάλματα θεῶν ἀνάπτειν, ὧν τὸ ὑπογεγραμμένον ἁρμάριον.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ. *Poſt locum ex Gloſſis ad Iliad. adde.* Gloſſæ MS. interlin. ad ejuſdem Homeri Batrachom. ἀνάπαυσιν καθυποζίζεσθαι ἄπαυστον, καπάνιον ἁρματώνεσθαι.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ. *Sub finem adde.* Iatroſophium MS. γαλακτος πρὸς ἁρμογήθρου κράπεσον εἰς τὸ στόμα, &c.

ΑΡΜΕΛΑΤΣΙΑ. *lin.* 2. *poſt*, Lat. *adde.* Etymologicum MS. ἁρμαλάτσιον, ἀπὸ τὸ ἅρματος, ὑπάτιον ἀπὸ ὑπάτου

ΑΡΜΕΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 131. συμπέλιον, ἀχίαν σφαῖραν, βίβρακα, ἀμφορ, &c.

ΑΡΜΙΛΛΑ. *Adde in fine.* Synaxar. Maximi Cytherenſis 18. Oct. ἢ λαμπυρούμενα ἐξύδι μὲ ἁρμύλαι, &c.

ΑΡΜΠΕΡΓΑ, *Arberga.* Domus, familia. Joan. Canabutzes MS. fol. 61. οἱ γὰρ Αθηναῖοι ἦσαν μεμερισμένοι εἰς δήμους, ὥσπερ γινώσκομεν εἰς τὰ καλούμενα παρ' αὐτοῖς ἁρμπέργα. Vide Gloſſarium med. Lat. in *Heriberga.*

ΑΡΟΝ ἢ ἁρμάτιον, ὑδραυλικὸν, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Draconteum.*

ΑΡΟΥΚΑ, *Eruca.* Lexicon MS. Nicomedis: ἴνζελιον, ἀρούκα, ἢ ῥόκα.

ΑΡΟΥΔΑΔΑ. *Adde in fine.* Nicephorus Preſbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ἢ ἐπλήθυν ὁ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἔτσι ἦν ἡ ἄρουλα μεσὰ αὐθράκου. &c. Infra: ἔτρεχε δὲ ἢ τὸν δίξιὸν βεκχίνα ἀναπεκαλυμμένον, κατέχοντα τῷ χλαμύδα, καὶ τὸ χυθεῖσον παράσυρτα. καὶ ὅλως ἐκ τῇ ἀγύμνῃ ἀναχελύφρος. Anaſtaſius Patr. Antiochenus de Synodo coacta in Perſide Epiſcoporum Orientis, MS. fol. 228. Cod. Reg. οἱ δὲ πόπεροι εἶσιν, τοῦ κυδώνου ἐκ ὁ θέλεις πίειν. ἔτυχε πίνων ἄρυλλαν πεπληρωμένην αὐθράκου, σφόδρα ἐν μοχθῷ ὑπάρθη, ἵνα καὶ βιασθεὶς ἔβρεξεν εἰς τὸ ὕδωρ, ὃν ἢ πολλὰς ὠφέλησεν.

ΑΡΟΥΡΗΤΑΙ, qui dicti ſint apud Arabes, docet Theophanes ann. 26. Copronymi: οἱ ἢ παρ' αὐτοῖς ἀρυῆται, ὁ ἐρημίτης ζηλωτὴς, ἢ τῶν Παλμυρηνῶν ὑποκίσται ἐρημ. Horum præterea meminit an. 7. ejuſdem Imp. Vide ζηλωτὴς.

ΑΡΟΥΣΙΟΝ Vide Αὐγούσιον.

ΑΡΣΕΝΟΤΗ, ἡ ἀγρία σφῆξ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *vua ſilveſtris.*

ΑΡΡΑΒΩΝΙΣΣΘΑΙ. *Poſt locum Portii, adde.* Theodorus Balſamon in Reſponſis: ἀρραβώνισται τις γυναῖκα, καὶ ἐπλύνετο ἐκ τῇ ἐπιλογηθῆναι μετ' αὐτῆς, ὡς πεύμασι, &c. *In fine adde.* Beliſſarion Donatus in Vita S. Antonii MS. καὶ πόσας παρθένας ἀσκητικωτάτας βλέπετε τὸν μόνον τὸ ὄφελος ἀπεμιμήσασθαι μὲ τὸν χειρὸν παρθένις. Ubi Athanaſius

pag. 1135. 1. edit. πάσι ἢ καὶ μοναῖς ἔχουσι παρθένοι, &c.

ΑΡΡΕΝΟΓΟΝΙΑ, *Agnatio*: cui opponitur θηλυγενία, *cognatio*, apud Theodorum Hermopolitam MS. lib. 7. tit. 8. Theophilum Anteceſſ. &c.

ΑΡΡΕΥΣΤΩΣΙΣ τῶ μολύβδου, apud Chymicos. Vide in Γάλβ.

ΑΡΣΑΝΑ, *Navale*, noſtris, *Arſenal*. Damaſcenus Studita Homil. 18. de SS. Archangel. Mirac. 43. ἔπεσε ὑποῦλον ἐκ ὄκρυφας τὸ (πουρὸν) ἔξω τῶ μοναστηρίου, καὶ αὐτὸ ἔμεινε ἐις τὸ ἀρσανᾶ κάτω. Vide Αρσενάλης.

ΑΡΣΕΝΟΚΟΙΤΑΙ. *Lin. 6. poſt*, Empirico, *adde*. Gloſſæ interlineares MSS. ad ejuſdem Phocilidis verſus argenteos: ἄρσενες δύναι. ἢ ἀρσενοκοῖται.

ΑΡΤΕΜΟΝΗ, ἡ Αλπιλαμ', ἡ Αντμωνιαμ', ἡ ἀργεμώνη, *Argemone*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΡΤΖΕΝΤΟ. *Subde in fine*.

ΑΡΤΖΕΝΤΟΝΕΡΟΝ, *Aqua argenti*. Joannes Archiater MS. βρέχε μὲ ἀρτζυνέρι τὸ πῶν αἰγοπρόβατα μὲ τὸν χάργυρον.

ΑΡΤΖΙΝΗ, *Reſina*. Synaxar. Maximi Cythærenſis. 8. Nov. in S. Gemello: καὶ ῥίπτουν μέσα ἐις ἕνα πηγάδι γεμάτο ἀπὸ ἐξύγι, καὶ ἀρτζίνα, καὶ λάδι τὸ ὁποῖον ἦτον διακαὶ καυμένον.

ΑΡΤΖΟΥΡΗΤΗΣ. Iatroſophium MS. λαῖβε ἀρτζυρήτου λθυκὸν, καὶ παζὶν χαλωμῶ ἀσπρὸν, καὶ νοπατζία κάρδια, καὶ χαστρὶ ἕνα τὰ λεγόμενα πζίας, ὁ ἔχει χόμας ἐξύ, ὀφίλει πεζῶ αὐτά, &c.

ΑΡΤΟΣ. *In fine, adde*.

Ἄρτος τῆς μεγάλης πέμπτης, panis quintæ feriæ majoris Hebdomadis, quem Sacerdotes comedere faciebant, ἐφ' ᾧ τὰ συναφθέντα διρεθῆναι, ἐκ τῶ μὴ ῥαδίως πάντα καταπᾶν. Vide Gloſſ. med. Lat. *In Corſned*.

ΑΡΥ, τὸ δρακόντιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Draconiea*.

ΑΡΧΑΙΟΓΕΝΕΙΣ. Theophanes an 1. Philippici: ἔδοξε τῶ βασιλεῖ μετὰ πλειόνων ἀρχαιογενῶν ἀνεστῆναι. Ubi Miſcella, *cum civibus proſapiæ antiquæ prandere*.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ, *Princeps, Primus*. Damaſcenus Studita Homil. 24. ἕνας ἢ αὐτ' ἐκείνους τοὺς σπηλιώτες, ὡς ἀρχαιότερ ἐις τῶν ζώντων, &c. Infra dicitur ἄρχων τῶ σπηλίων.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ. *Poſt locum Palladii, adde*. Caſſianus de Monachis Ægypt. MS. μικρὸν ἔκπυξα τῶν διαφόρων παρῆλθε, διότι τῶν πολλῶν αὐθρώπων, ὃς περ' αὐτὸς εἰς ἀρχαίους, ἢ σχεδὸν τὸν κόσμον καταλείψας.

ΑΡΧΕΘΥΡΟΝ, *Principalis porta*. Eudemus in Lexico MS. ἀρίστρια, ἀρχίθυρα τὰ ἐπιφανέστερα. Suidas habet, ἀρχὴ, θύρα. Ita etiam Cod. Reg. Suidæ. Vide Salmaſium ad Solin. p. 925.

ΑΡΧΕΡΑΣ, ἡ Αρκασάδου, ἡ καταφάγη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Catanance*.

ΑΡΧΕΖΩΣΤΡΙΝ, ἡ βρυωνία. In Lex. Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Bryonia*.

ΑΡΧΙΕΤΝΟΥΧΟΣ. *Adde in fine*. Sed quandoquidem in hac voce verſamur, unde ortum ut Eunuchorum duntaxat Monaſteria apud Græcos extiterint, de quibus quædam attigimus in CPoli Chriſtiana, hîc liceat obſervare ex Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Sabæ cap. 63. quo loco ait, Juliana Patricia Areobindi uxore CPoli extincta, veniſſe Hieroſolymam ejus Eunuchos, rogantes in ejuſdem Sabæ admitti conſortium, quo ſibi liceret cum eo ἡσυχάζειν. Sabam verò, qui nullum hactenus in Laura imberbem aut eunuchum recipere decreverat, ut qui nequaquam ferre poſſet faciem muliebrem in Monaſteriis ſuis, præcipuè verò in Laura, quia tamen ſibi noti erant, hos Theodoſio Archimandritæ commendaſſe: à quo vitam monachicam edoctì, ab Archiepiſcopo Hieroſolymitano locum ſibi dari petierunt ὡσὲ τὸ ἡσυχάσωσι, à quo ad Alexandrum Abbatem miſſi ſunt, ut ad paucos dies in ſuum Monaſterium admitteret. At is poſthabito Antiſtitis mandato, διῶλε τὰ μοναστήρια, ἢ δὲν τὸν διαμεῖναι μοναχὸν ἐκεῖ Εὐσύχιον ἐπιτυμίαν ἐδίδαν.

ΑΡΧΙΜΗΝΟΣ, *Initium menſis, Kalendæ*. Joan. Tzetzes in Heſiodi ἔργ. lib. 2. μάχει τῶν τῶ μηνὸς ἔνας ἢ τίας, ὅτι τῆς ἀρχιμήνου.

ΑΡΧΙΠΑΤΡΙΟΙ, *Magnates, Proceres*, in Vita S. Symeonis Stylitæ ab Antonio ejus diſcipulo ſcripta n. 16.

ΑΡΧΙΠΕΖΟΣ, in Vita S. Siræ num. 14. & 25. ubi Interpres, *præfectum peditum* interpretatur.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ. *Pag. 132. lin. 11. ante*, Liber. *ſcribe*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. ἄρχων δὲν ὁ σεκκελάριος δικαιτείου, ὡς ὁ ἀρχιγράφος ὁ διαιτητὴς, ἢ ὁ Επαρχος ἢ οἱ λοιποὶ ἔχοντες ὀφφίκια, ἢ οἱ τῆς ἐπαρχιῶν ἄρχοντες. *Ibidem pag. 134. poſt lin. 16. adde*. Zonaras in Alexio, de Nicolao Patr. CP. εἶπε ἵνα ἐκ τῶν ὁρίων τῶν πατριαρχικῶν ἐκκλησιάζωνται ἕνα μὲν τῶ κύρου τῆς οἰκουμένης, τῶ δὲ τῆς ἁγιωτάτου δὲ τῶ βαθμοῦ, ἢ τῆς Πατριαρχικῆς σπουδαιότατος Αρχιγνώστης. Ex Exocatacœlis ſcilicet, qui ex ordine Diaconorum erant. *Ibidem, pag. 134. lin. 21. ante*, Joannes. *adde*. Idem ad Nomocan. Photii tit. 1. cap. 31. τὰ ἢ τῶ ΚΠόλεως καὶ μόνοι ἀρχοντικοὶ ἀπολύουν τὰς ὑποξυπόπτες πρὸς κανελικούς. Et ad cap. 36. ὅθεν καὶ ἀποδείξεις φαμὲν ἀξιωματικοὺς εἶναι τοὺς τῆς μεγάλης οἰκοδομίας ἄρχοντας, ἢ ὀφείλειν ἀπονὲ ἐμφάζ ὡς τῆς ἱερᾶς συγκλήτου λεγάδας, &c. *Ibid. pag. 135. lin. 48. Poſt, num. 3. adde*. In Concilio Nicæno II. act. 4. Leo Preſbyter Magnæ Eccleſiæ, ἢ ἄρχων τῶ μοναστηρίου, ἢ Ἔκδικος τῆς ἁγιωτάτης τῶ Θεοῦ οἰκοδομίας ſubſcribit.

Ibidem lin. 59. poſt habebat. *adde*. Nicephorus CPol. in Breviario pag. 172. 1. edit. ἢ Νικήτας ὁ πικλῆς Ἀνθεμᾶς, Ἄρχοντα πιχῶν. Theophanes in Leone Iſauro an. 3. habet τῶ πίχων.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟΙ. *In fine adde*. Ut & Epiphanius hæreſi 40.

ΑΡΧΟΝΤΟΠΟΤΛΟΝ. *Lin. 2. poſt locum Hiſtor. Apollonii Tyrii, adde*. Leges Cypriorum MSS. fol. 29. οἱ συγκλητικοὶ μὲ αἰχαλίσματα ἀπεμμένους γυναῖκας, τῶπιστι τὰ ἀρχοντόπυλα, ἢ οἱ ἔχοντες ἐξουσίας μηδὲν ἐπάρουν γυναῖκας ἀναξίας ἀπὸ τοὺς, ἢ δούλαν ἢ ζυγατέρας δούλης, &c.

ΑΡΧΩΝ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ. *Adde in fine*. Longè alii ſunt πίλαρχοι, de quibus ita Cod. Reg. ἔσιστι ἡ ἐκκλησία τοῦ. ὁ μὲν κυβερνήτης ἔδιν ὁ Χειρὸς, ὁ δὲ σκρυφὸς ὁ ἐδιάκονος. οἱ ναῦται, οἱ πρωτόβυρα· οἱ πίλαρχοι οἱ ἐξάρτοι· οἱ ναυπλόοι τὰ τῆς ἀναγκαίων ἢ ὑπηρετῶν πλοῖα. Sunt autem Polluci πίλαρχοι, qui lateri navis imperant.

ΑΣ, *Ut*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἂν δ' ἀμαύσῃ τε ἡμῶν, ἢ πίνος τὸν πάσα,
Γίνεται ὁ ἡγούμενος ἰδῶς, ἢ ἔωθεν σκληνάλει,
Ἡμέρας πρὸς ἀς κίνησιν, ἢ νησικὸς ἀς ἐξάβῃ.

Occurrit paſſim apud hunc ſcriptorem.

ΑΣΑ', ἢ ἀρκάφνος, τὸ βρέχον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Tuſſilago*.

ΑΣΑΛΟΗΡΙ'. Vide Ασάφορος.

ΑΣΑΡΑ'ΦΙ. Vide Ανθάφορες.

ΑΣΒΕΣΤΟΣ. *Lin.* 2. *post*, Calx, *adde.* Galenus de Composit. medicament. gener. lib. 4. p. 366. edit. Basil. ὧν ἢ τῇ τῶ Ανδρομάχῳ βίβλῳ ἐγκαλέσαιμι μὴ τὴν τῶν ἁπλῶν ἀναγκαίαν, ἢ ἢ τῶν ἀσβέστου μόνον ὄνομα γράψαι, πολλὰ καὶ ἄλλα τῶν ἐντῶν ἕνεκα σωτήριον λέξεως ὕπου ἐμνημόνευσεν. *Post locum Symeonis Thessal. adde.* Eustathius pag. 332. Ὅταν ἢ κωφείας τὸν κοῖλον φαρὺ, ἢ ἰδιωτικῶς ἀσβέστου ἢ ὁ λίθος καταμιγῇ χοώδης λευκὸν.

ΑΣΗ'ΜΙΝ. *Post locum* Cyrilli, *adde.* Etymologicum MS. ἀργύριον, ὁ τῶ ἀργοῦ· τὸ ἢ ἀργοῦς ἀπὸ τὸ ἀργὸς, ὁ σημαίνει τὸ λευκὸν· λέγεται ἢ καὶ ἄσημος, ἀνεπιτήδειος, καὶ ἀργός.

Ibidem, *in* Ασημόχυτος, *adde in fine.* Certi sunt apud veteres ministri *argento praepositi*, de quibus Africanus J C. & Servi *ab argento potorio*, & *Praepositi auri escarii*, in veteribus inscriptionibus, apud Laurentium Pignorium in Comment. de servis.

Ibidem in fine, *scribe.*

ΑΣΗΜΟΠΟΙΙ'Α, *Argenti confectio Chymica.* Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum: καὶ ἔργον αὐτῷ οὐδὲν, ἢ τὰ τῆς ἀσημοποιΐας σκεύη.

ΑΣΙΡΤΗΦΕΡΩ'. Vide Ακλίας.

ΑΣΚΑΛΑΒΩ'ΤΗΣ, ὁ καλοσαύρα, in Cod. Reg. 1843.

ΑΣΚΑΗ'ΔΑ, καὶ Ανάφυσις, ὁ ἐλλέβορος ὁ λευκὸς, *elleborus albus.* In Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΣΚΑΗ'ΠΙΟΝ, *Hamorrhois.* Leo Philosophus lib. 5. Synopseos Iatricæ, MS. cap. 10. αἱμορροΐδες δὲ ὅταν ἐκ τῆ σκωλήκου κενοῦται αἷμα, ἀκατεμιγὲς φλεβὸς ἢ μόνος, καὶ ἢ δύο μόνων, ὅσῳ οἱ ἰδιῶται καλοῦσι Ασκλήπιον.

ΑΣΟΥΡΙ'Μ, τὸ ὄζωμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Enzomum.*

ΑΣΠΑ'ΓΟΣ, τὸ ψύλιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Psyllium.* Vide Ἄσπαπος.

ΑΣΠΑ'ΛΑΝΘΟΣ, ὁ ἀσπάλαθος ὁ ῥοδώδης ἐκ κρήτης, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aspalathus Cretensis.*

Ἄ'ΣΠΑΝΤΟΣ, τὸ ψύλιον, In Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Psillium.*

ΑΣΠΑΣΜΟ'Σ. *In fine*, *subde.*

Ασπασμὸς, *osculum* sponsorum, de qua voce egimus in Glossario mediæ Lat. Leges Cypriorum MS. fol. 14. ἐὰν ἐν ζῶν ὁ πατὴρ ἐμπεσῶσιν τὸν ἀγαπέρα αὐτὸ, μετὰ δίκης καὶ ἀσπασμὸν, οὐδὲν ἔχῃ ἐξουσίαν ὁ βάπτοντας μετὰ βάλλειν τῇ παῖδι αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον μετὰ μήτηρα, &c. passim ibidem.

ΑΣΠΑ'ΣΤΙΚΟΣ οἶνος. *Adde in fine.* Concil. Constantinopolit. sub Mena act. 5. pag. 229. κατὰ τὸ ἴδιος σκευασίας γλυκάνης ὡ τῷ σκαφίῳ τῇ ὑμοῦ ὑποκοπίσω, &c. Infrà: ὅτι ὡς σκευασίας ἀναλόσαι ἢ νέᾳ κωμικῇ τῇ λυπέρου πάχα, &c. Pag. 232. κατρήμω κάρω ὡ ἢ σκευασίᾳ ἢ γλυκάνῃ ὡ τῷ ὑμοῦ ὑποκοπίᾳ, &c.

ΑΣΠΙΔΟΧΕΛΩ'ΝΗ, *Cetus.* Petrus Siculus in Hist. Manich. pag. 46. φασί τινες ὅτι βαλλάσιον κῆτος ἀσπιδχελώνη λέγεται, &c.

Ἄ'ΣΠΡΟΣ. *Post locum ex Concil. Constantinopolit. adde.* Cyrillus Scythopolit. in Vita MS. S. Euthymii cap. 20. ἄσπρον ἱμάτιον ἐνάρουν αὐτὸ φορεῖν.

ΑΣΣΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Cedreni*, *scribe.* Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. Constantinopolit. ὁ ἢ κυγκλίων, ἢ ἀσσάριον, ἢ ἡμιτρωβῶ κέντυφον, ἢ χρυσοῦν μιλιαρήσιον, &c. Nicetas ad ista Gregorii Nazianzeni ex orat. 16. Πέντε ἀσσαρίου δίφρους τριφόλους. Ὁ ἐκ δίφρου μόνου τριφῶν ἀσσαρίου ἐστιν μόνου, ὅγουν δικανοῦ ἐστιν, τὸν ἢ ἐκ δύο μὴ ἀκλινοπαζομένου βίβλων ἀπέλαστος.

ΑΣΣΥΡΙ'Α, καὶ Αμαξίνη, καὶ Λαπάτη, μαλξίνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Helxine.*

ΑΣΤΑΤΟΙ, sic dicti quidam è sectariis Sergii Manichæi, apud Petrum Siculum de Manichæis, pag. 70.

ΑΣΤΕΡΙ'ΣΚΟΣ, καὶ Αστέριον, ὁ Αστὴρ, Αστικὸς, *Asterium*, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΑΣΤΡΑΠΟΥ'ΦΑΝΤΟΣ, *lapillis fulgurantibus contextus.* Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: χιτὼν δέ μοι ἐσσῶν ἀστραπόφατος, ὡς χρυσοδὴς ἠέλιδες. Infrà: ἀστραπόφατος ὑπὸ ἡμῶν ἠλεκτρύπης λάμπε ἀναδιδόμενος.

ΑΣΤΡΙ'ΤΩΣΙΣ τῶ καπνέρου, apud Chymicos. Vide in Γίλις.

ΑΣΤΡΟΤΟΞΙ'Α. *Post vocem* Δολὸς, *adde.* Et διάτορος, ut observat Glycas in Annalib. pag. 30.

ΑΣΦΗ'. Vide Ανθέρικος.

ΑΣΦΟΔΗ'ΛΗ, ὁ Ἀσφόδιλος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Asphodelus.*

ΑΣΦΩ', καὶ Αρχὸς, τὸ κυκλάμινον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cyclaminum.*

ΑΣΩ'ΜΑΤΟΙ, *Angeli Paradisi*, ἢ ἀσωμάτων φύσιν σωζόμενοι, apud Amphilochium in Hypapantem. Theodorus Studita in Nativit. S. Joan. Bapt. MS. οὐχ ὑπαραιτήτως τῶ φλογερῶν καὶ ἀσωμάτων δυνάμεων Ναὸς τῶ ἀσωμάτων, apud Joannem Euchaitor. Metropol. Ασωμάτων πόλις, apud Cantacuzen. lib. 3. cap. 88. Αγγελικὴ ἀσωμία, apud Andream Cretensem orat. in S. Nicolaum. Vide Constantinopolim Christ. l. 4. sect. 3. n. 10. sect. 15. n. 35.

ΑΤΑ'ΣΙ, in Lexico Saracenico MS. τὰ ἀποκρουστικὰ καὶ ξηραντικὰ εἴδη λέγουσι. *Species repellentes & desiccantes.*

ΑΤΑΙ'Μ, ὁ ῥάμνος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Spina alba.*

ΑΤΖΕΜΗΡΟΝ, *Lagocuminum.* Lexicon Botanicum MS. Reg. Ἄμμος, ὁ ἀσπρος τῶ ἀτζιμάρου, ἢ δὲν λαγοκύμινον.

ΑΤΡΑΒΑΤΙΚΑΙ'. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀτραβατικαὶ τηλαὶ, ἱμάτια, ἃ ἐφόρουν οἱ ἱερεῖς ἐν ταῖς βαπτισίοις ἑορταῖς.

ΑΤΡΙΠΛΕΞΕΜ', ἡ ἀναφόξις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Atriplex.*

ΑΥΓΑΤΕΙ'Ν, *Augere.* Theophylactus Hierodiac. Homil. 7. de Constantinopoli. ὕστερον ἢ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὸ (κάστρον) αὐξάνειν ἐς τὸν δεύτερον ἐκεῖ φάσιν τεῖχος. Αὐξαίζη apud eundem, Homil. 24.

ΑΥΓΗ'. *Aurora.* Theophanes ann. 1. Leonis Chazari: ὥρᾳ αὐγῆς ἤλιθεν ὁ βασιλεὺς, &c.

Α'ΥΓΟ'. *In fine subde.*

Αὐγοβούτυρον, *ova cum butyro.* Anonymus Medicus ex Codice Regio 3496. ἐὰν δίξωσι τὸ ὠὸν ἔξω φλιμιτίδι, τίνον αὐγορρόδινον, ἢ αὐγοβούτυρον, καὶ βάθυς, τὰς ἐπὶ τὸν τυπτῆν, &c.

Α'ΥΓΟΤΑ'ΡΑΧΟ, apud Fr. Richardum in Scuto fidei part. 1. pag. 386. 387. exponitur, *ova mixta*, vulgo nostris, *emmelese.*

ΑΥΓΟΥΙΟΝ, καὶ Αρούσιον, ἡ ἰσάτις, *Isatis*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΥΓΟΥ'ΣΤΕΑ, τὸ λευκόϊον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Viola alba.*

Α'ΥΓΟΥ'ΣΤΕΙΟΙ, dicti qui *laudes* quæ Im-

peratori dici ſolebant, primi incipiebant. Dio apud Xiphilinum in Nerone: λαὸ τὸ καὶ ἴδιον ἀπὸ σώματος ὡς πανταχόθεν ἡγεμόνας περιεδυναμώνετο. Αὐγούστου ὃ ὀνομάζοντο, καὶ ἐξῆρχον τῆς ἐπάρου. Vide Sueton. in eodem Nerone cap. 20. & infrà in Ἀφορμῶν.

ΑΥΤΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΙ. *In fine, ſubdc.* Idem Porphyrogenitus in Baſilio num. 19. edit. Combefiſii: καὶ ὅπερ τῆς ὅλης τῶν τραπέζης χρυσωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ τὰς βασιλικὰς τε καὶ αὐτοκρατορικὰς στολὰς, ἃς παῖς ἀρχὴν μεγάλης ἁρμοζούσας ἐνδύσεως, &c. Adde Cedrenum pag. 568.

ΑΥΤΟΥΣΤΟΣ. *Lin.* 1. *poſt*, Imperator, *adde.* De qua inducta voce, ſic præ cæteris Paul. Oroſius lib. 6. cap. 20. *Cæſar victor ab Oriente rediens 8. Id. Januar. urbem triplici triumpho ingreſſus eſt, ac tum primum ipſe Jani portas, ſopitis omnibus, finitiſque bellis civilibus clauſit: hoc die primùm Auguſtus conſalutatus eſt: quod nomen cunctis antea inviolatum, & uſque ad nunc cæteris inauſum dominis, tantum orbis licitè uſurpatum apicem declarat imperii.* S. Chryſoſtomus Homil. in *Exiit edictum*, de Auguſto: καὶ πολὺν ἐπαινῶν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἡδέως ἀσπαζόμενον τῆς ἀξιώματος.

ΑΥΤΟΈΝΤΗΣ, *poſt locum Cantacuzeni*, *adde.* Beliſſarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ἀφιππάζεις τῷ πόνῳ. Paulò infrà: καὶ ἀφιππάζεις ἀνδρώπως τὰ καπίβη.

ΑΥΤΑΗ'. *P.* 155. *lin.* 27. *poſt*, dicta, *adde.* Mœris Atticiſta MS. μίσπυλος, ὁ μίσθιος τῆς ἀνθρωπίδος, καὶ τῆς γυναικωνίτιδος, διὰ μίσπυλος, Ἑλληνικῶς. *In fine ſubdc.*

Αὐλὴ, *tentorium.* Theophanes ann. 9. Nicephori gener. pag. 415. καὶ τὴν λιγομένην αὐλὴν τοῦ Κρούμου (Regis Bulgarorum) ἀπέφηνεν. Meminit rurſum an. 7. p. 410.

ΑΥΡΑΧ, τὸ νίτρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Nitrum.*

ΑΥΤΟΓΕΝΕΣ, ὁ Νάρκισσος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Narciſſus.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *Poſt lin.* 1. *adde.* Scribit Euſtathius ad Il. π. hanc vocem formaſſe Græcos videri, ex eo quod Homerus αὐτοκελεύστους Imperatorem appellavit, quam Imperatores, neglectu βασιλέως appellatione, affectabant. Syneſius de Regno: ὑμεῖς ὃ ἴδιον τίδητε, ἴδιον μὴ, παντὶ ὃ συγχορεύοντες, τὸν ὄγκον τῆς ἀρετῆς ἀναδυομένῳ ἐοικατε. οὐκοῦν οὔτε φεύγει πάλιν, οὔτε φεύγει ἰδιώτου, οὔτε φεύγει ὕπαρχον χάρητος, οὔτε φεύγει ἄρχοντα βλέψαντα ἀκαλουθίαν τῆς βασιλείας ὀνόματι, ἀλλ' αὐτοκράτορι ἴδιον πιεῖν· ὁ ὃ αὐτοκράτωρ, ὅταν ἐκατοντάς ὑπὸ πάντα τοῦτο ὑπεξάγῃς. Eudemus in Lexico MS. & ex eo Suidas: Αὐτοκράτωρ, δεσπότης, ἄρχων. Αὐτοκράτωρ, ἐπιλεικὴ φωνὴ. Ἔστιται ὃ αὐτὸ φέρει τι τῷ κύριος πλεονάζοντος καὶ κρατοῦντος τῆς ἐκείνου· ἢ διὰ καιρὸν φέρεσθαι ὑπὸ τὸ ἐκατὸν καὶ ὑπάτων.

Pag. 18. *poſt*, αὐτὸ *adde.* Meminit Galenus lib. 2. de compoſit. gener. cujuſdam Menecratis Medicilibri, hoc titulo, Αὐτοκράτωρ ἐλεοχάμματος ἀλλοίων φαρμάκων.

ΑΥΤΟΜΑΤΙΣΤΑΙ. Ita Athei, ſeu potiùs qui ſuam ſibi religionem conficiunt, apellati. Extat in Cod. MS. V. C. D. Renaudoti, Gennadii Scholarii λόγος περὶ τῆ ἐκὸς ὡ τεκάλ θεοῦ, καὶ πάντων ὄντων δημιουργοῦ, καὶ κύριον, ὅτι αὐτομάτως, ἢ κύριον πλυθέων.

ΑΥΤΟΠΡΑΚΤΟΙ. Vide Gloſſ. med. Lat. in Autopracti.

ΑΥΤΟΤΡΥΟΙ. *Poſt lin.* 10. Zonaras de Juſtino Thrace: αὐτὸς τὸ φόρτον αὐτουργῶν, ἃ βούκολος πυχίαν καὶ σφρδός. Wolfius perperam *operarius* verterat, nos *agricola* repoſuimus. *In fine ſubdc.*

Αὐτουργεῖν, *terram colere.* Georgius Syncell. p. 345. ὡς ἔξεστιν γῆς πεῖσθαι λθ'. μόνον, ἐξ ὧν καὶ τὸς φόρους ἀναφέρειν, ἢ αὐτὸς αὐτουργοῦντας ἔξεστι φυτεύειν.

ΑΥΧΟΣ. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3495. fol 121. ἐξὲ φασούλου καὶ αὔχου. Ita etiam ſemel & iterum apud Anonymum de Dieta ad Imp. Conſtantinum, MS. lib. 1.

ΑΥΤΟΡΕΙΑΝΟΣ, *judicii pedanei ſpecies* apud Byzantios, cujus non ſemel meminit Theodorus Hermopolita MS. locis indicatis in v. Ἀλιτήριος. Id verò muneris videtur obiiſſe Michaël Autorianus Patriarcha Conſtantinopolit. ſub Theodoro Laſcari, apud Georgium Logothetam: qui perperam Σαυειανὸς appellatur in Catalogo Patr. in Jure Græco-Rom. ubi alter præterea recenſetur triarcha Conſtantinopol. hoc cognomine, Arſenius ſcilicet ὁ Αὐτωρειανὸς, quem Pachymeres lib. 2. cap. 32. τὸν ἐξ Αὐτωρειανῶν πατριάρχην vocat. Vide Ἐξαπωρεία. Inter epiſtolas MS. Joannis Tzetzæ. 33. inſcribitur Theodoſio Αὐτωρειανῷ.

ΑΥΤΡΑ. Vide in Γαυρίζειν.

ΑΦΑΡΙ, *ſtatim, protinus.* Euſtathius ad Il. α. p. 158. τὸ ὃ ἄφαρ, ὁ μέχρι ἐξ ἐς ἄκρα ἀπείρητα ἔξω τῆς λέξεως ἀφορᾷ, τὸ αὐτίκα.

ΑΦΕΔΡΟΣ. Vide Ἀμφέδρη.

ΑΦΘΑΣΤΟΝ, τὸ ἰσίγγιον, *Iringium*, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΦΘΙΤΟΣ. Vide Αἴλουρος.

ΑΦΘΟΡΑ, *ulcera in ore* ex nimio calore: Græcis ἄφθαι. Conſtantinus à ſecretis MS. τῶν διαφθορῶν εἰς τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα τὰ κεκολυμμένα ἄφθας, διὰ ὅτων ἐν τῷ στόματι λέγει διαφθορᾶς.

ΑΦΙΚΑΑ. Vide Αφικέσθαι.

ΑΦΙΚΡΟΝΕΙΝ, *Audire, auditu excipere.* Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 27. τοῦ εἰ ἀκροώμενοι εἰς τὸ ἔνδον τῆς διανοίας τῷ νοῦ ἐξ τὰ ἀφικρῶντα τοὺς ὕμνους, καὶ τῶν θεῖον διδαχῶν ἐπέλαυνον καὶ διδασκαλίας. Part. 2. pag. 175. ἀφικρῶσι ἔχουσι ὁ Φιλάτερ, &c. Idem part. 1. p. 344. μετὰ χαρᾶς ἀφικροῦ.

ΑΦΙΟΝ, τὸ ὄπιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Opium.*

ΑΦΑΛΟΦΡΟΝΤΙΔΑΝ, ἡ παιωνία, in Lex. MS. Reg. 1843. *Paonia.*

ΑΦΟΤΡΑ. Nicephorus Preſb. in vita MS. S. Andreæ Sali: ἀφᾷ τῶν ψυχικῶν ὀφθαλμῶν πλῆθος δαιμόνων λιθίνων ἀδιατρήτων, καὶ τὸ, ὀνομ προσράτορα τῆ ψαλτήτων, κραζόντων, καὶ τῆς χφῆν ἀκοὰς μιᾶς ἀφύρας καὶ ἀπλοῦ καπχήτων, καὶ τὸ σφόδρα ἀπὸ βαπτόντων.

ΑΦΟΥΣΙΑ. *In fine*, *adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. ἀφουσία, τὸ τῆ σιδήρου λεπυρύσματα, τὸ ὃ τῆ χαλκοῦ, χαλκὸς κιναμώμου λέγεται, ἢ λιπίδος χαλκοῦ.

ΑΦΡΑΤΟΔΙΣΤΟΝ, *genus potus.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνοι τὸ ἀφραπόδιστον αἰὶ μὲ τὸ σπάμμα,
Ἡμεῖς δὲ τὸν χονδρόγλυκ, καὶ πεπκολεμβίον,
Ἐκεῖνοι τὸ λαλάγια σοχάχις μὲ τὸ μέλι,
Ἡμεῖς δὲ τὸ ἀλαλάλω τοὺς συχῶς μὲ τὸ φαρμάκι.

ΑΦΡΑΤΟΝΤΣΙΚΟΝ. *In fine adde.* Alibi:

Μὴ τὸ χορτάσου τὸ ψωμὶ τὸ λόγῳ ἀφρακόντζικον,
Ἢ λιτὸ μισοκάθαρον τὸ λόγῳ τῆς πωχείας.

ΑΦΡΟΔΙΣΤΑΚΟΝ χῶμα, μυρσίνη, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 214. *Myrtus.*

ΑΦΥΠΝΙΣΤΗΣ. *In fine*, *adde.* Officium Quadrageſimæ

Quadrageſimæ in Horologio MS. Reg. ἄρχεται ὁ δεὺτ τῆ παρόντος καὶ ὁ ἕκτος μετακὲ ἀριθμίζει τὰς ἑβδομάδας καθ' ἕλλο τὸν ἀγίου μ'. ἀπέρχεται δὲ πούχος, καὶ ἐπιζήτῃ τὰς ὑστεραίας, καὶ διχόμει ἐσὲς τὰν ἀκράταν, καὶ τὰν ἀποκαλυπτικὰν τάτην.

ΑΌΤΣΑ, τὸ κύμινον, ἢ τὸ ἄμμι, *Cyminum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΧΑ'Κ, ἡ ἄσβεστος, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843. *Calx viva.*

ΑΧΑ'ΝΤΙΟΝ, *ſpinula.* Euſtathius ad Il. δ. pag. 468. τὸ κεῖνον, καὶ βάθρακος, καὶ ἵππος, ἀκανθῶνα ἢ καὶ τινὰ τῆ κοινῆ καὶ ἰδιωτικῆ. τὸ γοῦν ἀκανθίον, ἀχάνθιά τινες φασι τὰν ἀνθρῶν. Ita rurſum Il. ι. pag. 746.

ΑΧΕ'ΤΑΩΣΙΣ, *Alba Bryonia.* Lexicon MS. ad Hippocratem: ἀχέτωσις, ἡ λευκὴ βρυωνία.

ΑΧΙΛΛΕΥ'Σ, τὸ μυριόφυλλον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Millefolium.*

ΑΧΚΑΗΜΙ'Α, ἡ καδμία, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cadmia.*

ΑΧΝΗΝ πυρός, ἢ Ἄχυρον, ἡ θυμαλία, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Thymelea.*

ΑΧΡΑ'Σ, εἶδος ἀπίου, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyri ſpecies.*

ΑΧΧΗ'Ν, ὁ σίδηρος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ferrum.*

B.

ΒΑΒΑ'ΘΗ, τὸ κώνειον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cicuta.*

ΒΑΒΑΛΙ'ΖΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Πρῶτον ἀβγίνῃ τὸ ἔκζιτον φιστόνλον σεσυδάτον,
Καὶ ὅτι παρέχυμαν μαζὸς βαβαλιεμένης,
Καὶ τεῖτον ἐξωσύγλωσσ', κροκάτη μαχιτέα.
Ἔλχουν ζάχος, εὐσχυδάν, καρυόφυλλον, τεψίδης,
Ἀμωμπέρ, ἐξοτε ἢ μόλη εἰς τὸ ἄκαιρον.

ΒΑΒΙΒΥΡΟΥ'. *In fine adde.* Botan. MS. Reg. Cod. 1843. βαβιζυρού, ὁ σταφυλῖνος. Ita etiam in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Paſtinaca agreſtis.*

ΒΑΒΟΤΤΖΙ'ΑΣ. *Poſt locum Suidæ, adde.* Eudemus in Lex. MS. ἱερώτης ὁ ἰδιωτικῶς λεγόμενος βαβουτζιάριος.

ΒΑΘΜΟ'Σ. *In fine, adde.*

Βαθμὸς, *gradus Eccleſiaſticus.* Scholion ad Can. 34. Concil. Carthag. σημείωσαι ἢ ἑρμηνίαν τῶ παρόντος κανόνος διδάσκουσιν ἀναγκαῖα πολλὰ σφὶ τῆ ἐκκλησιαστικῆ ἀρχοντείαν. μὴ ξενιζέτω ὄ, ὅτι βαθμὸς ὀνομάσθη τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχεῖα. ἐν γὸ τῆ ιζ'. καὶ ιθ'. φησὶν ἀγίων λόγων ἐχάφαμεν καταχρηστικῶς λέγεσθαι τοῦτα βαθμούς. Κυρίως γὸ βαθμοὶ τὰ κλιμακίδια λέγονται, ἤγουν οἱ ἱερεῖς, διάκονοι, ὑποδιάκονοι, καὶ ἀναγνῶσται. Vide Ορφικον.

ΒΑΘΥΙΝΟ'Σ. *Poſt locum Heſychii, adde.* Eudemus in Lex. MS. μελαίνα, βαθεῖα.

ΒΑΙΖΕΙΝ, *latrare*, ὑλακτῆσαι. Gall. *abaier.* Gloſſæ MSS. interlineares ad Theocriti Idyll. 8. ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτῆ, βαΐζῃ.

ΒΑΊΟΝ. *Pag.* 166. *poſt locum Ammonii, ſcribe.* Vita MS. S. Hilarionis: εἶχεν ὄ ἱματίκιον ἐκ τῆ βαΐου.

Ibidem pag. 168. *ſub finem, adde.* Hinc emendandum Chronicon Alexandrinum an. 5. Valentiniani: καὶ ἐφονεύθη τῆ βασιλεῖ Οὐαλεντιανιανῶ ἡ γυνὴ τῆ βαΐου πρεσ, ubi legendum φορίου.

ΒΑΓΟΤ'ΛΟΣ. *Poſt locum Scholiaſtæ Oppiani, adde.* Scholiaſtes Homeri MS. Il. ι. ὁ βαΐβλος τῶν τῆ Ἀχιλλέως ὁ Φοίνιξ φησὶ τὸν ἱματιόμβλον λίγα. Ita rurſum ad Il. ψ. fol. 335, v. MS. Reg. Phœnicem Βαΐβυλον Achillis vocat.

Ibid. poſt locum Theophanis, ſcribe. Epiſtola 11. Joannis Tzetzæ MS. inſcribitur τῆ Γαϊλωῦ Δουκὸς Θεσσαλονίκης, ὡς ἀπὸ ἴσης ἀνούχου βαΐβυλον Πορφυρογεννήτου.

ΒΑΪΣ. *Lin.* 2. *poſt*, βαϊὸν, *adde.* Gloſſæ MSS. interlineares in Dionyſii ἀλεύγων: ἀκρωμίοις Φοίνικες, ὑψίκομοι, ἴσως βαΐται.

ΒΑ'ΚΑΣ, τὰ ἀκροκόκκια, in Lex. Botanico MS. Reg. *Bacca lauri.* Matth. Silvaticus: *Baca, vel bacca, vel bacha, vel bachag, fructus olivæ, vel lauri, vel hederæ, & ſunt fructus vel grana rotunda.*

ΒΑ'ΚΙΝΟΣ ἢ βαδάκινος, εἶδος χυτροῦ, in Lexico MS. ex Schedis Combefiſii.

ΒΑ'ΚΛΟΝ. *In fine, adde.* Leges Cypr. MSS. fol. 107. ὁ ἢ γυναῖκα μαζίξας ἢ βακλώσας χοιρὶς αἰτίας, &c.

ΒΑ'ΚΟΣ, τὸ ὑάκινθος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Hyacinthus.*

ΒΑΚΤΡΟΠΕΡΙΗ'ΤΑΙ. *In fine adde.* Herodianus lib. 1. ἀνὴρ φιλοσόφου χρῆμα, βάκτρον ὃ ἰῶ ἀπῇ μετὰ χεῖρας, ὑμιγύμνῳ ἀπῇ ὀκτρεμὲς πέπλῳ, &c. Tatianus contra Græcos, ubi de Philoſophis Gentilibus: ἢ λέγοντες ἀθῆ δίδυμα μανδύας, καὶ ὃ ἢ Πρωτέα σκυτάλιον ἀθῆ χρήζοντες διὰ ἢ πέπλον, ὑφάντου ὃ διὰ τὸ ἱμάτιον, καὶ διὰ τὸ ξύλον ἀρυτῆρος, &c.

ΒΑΛΑΝΙ'ΔΙΝ, τὸ βαλάυστιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Flos punicæ.*

ΒΑΛΙΟ'Σ, *Fulvus, Cervinus color.* Michaël Pſellus in Hiſt. MS. in Michaële Duca: ὑπηνθίζει τὸ κόμη, καὶ καταδιώκει ἐλαφρὸν ἔλαφος. Vide in Βάλιος.

ΒΑΛΛΑ'ΝΙΟΝ, καὶ βαλλάνιον, ἡ λυχνὶς, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lychnis.*

ΒΑ'ΛΛΕΙΝ. *In fine adde.*

Βάλλῃ ἢ ἰυγγὶ, σιώπᾳ, ψαλμοὶ, ὄρθρια, &c. apud Joan. Carpathi Epiſcopum in Narrat. MSS. de Anachoretis fol. 144. Cod. Reg. Βάλλει μετάνοιαν. Vide in Μετάνοια. Dorotheus doctr. 11. ὡς ἔβαλλεν ἀρχὰν οἱ ἀδελφοὶ τῆ ψάλλῃ, &c.

ΒΑΛΛΙ'ΖΕΙΝ. *Poſt locum Suidæ, adde.* Euſtathius ad Il. π. p. 1051. εἰ ὄ ἢ τὸ βαλλίζειν, ἤγουν κομᾶζῃ, ἢ χρίνῃ, ἢ ὁ ἐξ αὐτῆ βαλλιεμὸς, ἢ σημαίνει ἢ βαλλίζῃ, ὃν τῆ βάλλῃ παρῆκται ἢ αὐτὸ, ἢ ἂν εἴη ἀναφώνημα σημεῖον.

ΒΑ'ΛΛΙΣ, εἶδος ἄνθους, apud Arcadium in Grammatica MS. *Florûm ſpecies.*

ΒΑ'ΛΤΑ. Lex. Botan. MS. Ἄλς, Ἅλατ, ἀκάνθου ῥίζα ἢ ἀκανθοπαιδύλας, ὃ ἔστι τὶς τὸ βάλτα.

ΒΑ'ΜΒΑΞ. *L.* 10. *poſt* notione, *adde*: Eudemus in Lex. MS. πάμβαξ ἢ παμβακὶς, τὸ σῶμα πολλοῖς λεγόμενον βομβάκιον. Idem Achmes, *& dele* ſcriptor. *Ibidem, in fine ſubde.*

Βομβάκιον. Eudemus in Lex. MS. Τείχαπτον, τὸ βομβάκιον ὕφασμα, ἰμάτιον πολύτιμον, pro βομβάκιον.

ΒΑΜΒΙ'ΚΙΝΟΣ. Theodorus Balſamon in Reſponſis: ὅτι γὸ ἐκ οἱ μετὰ τῆ αὐτοκράτορα ἐπέμφθη κληρικοὶ εἰς πολιάδας τὰ ἱερώτατα λειτουργεῖν διδασκαλίαν, καὶ μόνη τὰ εἰς ἐκκλησίαν ἀφιερωθὲν βασιλικὸν βομβάκινον οἰκιστήριον.

ΒΑ'ΝΔΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* vexillum, *adde.* Lexicon MS. ex Schedis Combefiſii: Βάνδα. οἱ Ἰταλοὶ βάνδα καλοῦσι, ὃ ὁ τῶν ὅπλων ὕφασμα, ἀπὸ τοῦτο ἐγένετο αὐτῶν, ἢ λεύτερι, ἢ ἀρκεβούσιερ ὑφάσματα, πεπλώσεις καὶ σφόδρα μικρὰ ἔχοντα. ἀκάζω τὸ ὅπλον σφόδρα ἐπιθυμῶ· ὅθεν μόνον γὸ ἐπιμελῶν ἰσῶσι πάντα, ἐσὲς τὸ πᾶν καθόλου ἴσως. *Ibidem pag.* 174. *lin.* 14. *adde.* In Codd. Reg. 3111. & 3147. Meletius Monachus, qui de natura hominis ſcripſit, dicitur fuiſſe ὁ Σίμωνος τῆ οἰκιάν, βάνδα τῆ βορρᾶ, χωρὶς Τζετζετσήνων, &c.

ΒΑΝΔΟΦΟ'ΡΟΣ. *Adde in fine.* Novella MS. Joannis Imp. de Mancipiis. Σκαπέλλῳ πεδρουῖ ἴνα ἀπὸ ἴης ὁ τῆ ὁρκωτῆ ὁμωμόσης, ἢ βανδοφόρος, ὅτι κό-

μας ἔτι χαλάσεις, ἢ ἵππος οἷος δύνατι τραλλίσαι, μικρὸς ἢ μέγας, ζαμαλικὸς καὶ ζαμαλικὸς ἀβασταλίστ φυχαφία, ἢ λιτοχαείσατί ἴλιι σὺ σωλαξιδαείαν αὐτὸ, &c. perperam ſcriptum Καλαφόρος.

ΒΆΝΝΑΣ. *In fine adde.* Sed videtur legendum Βαλῆνε, ex Euſtathio ad Odyſſ. ρ. λέγει ὁ ἐξ Αἰχύλου ὑπηκόπρον, καὶ εὐ κατὰ λίπωμ βαλίωα, τὸν βασιλέα, ὡ παῖ, βαλλιὺ· ἀρχαῖος βαλλιὺ, ὅθεν καὶ βαλιπαῖον ὄρος, ὅθεν Πλουτάρχῳ σὺν πομπῶν, αὐτὸ τῶ βαπλιών.

ΒΑΡΆΒΑΤΟΝ. Ptochodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἴδια τὸ βαρράβατον, ἐξ ἴδια τὸ ἀ σφόδρα.

ΒΆΡΑΓΓΟΙ. *Poſt locum Cantacuzeni, adde.* Hos ſic innuit Michaël Pſellus lib. 5. hiſt. MS. μεθ' ἃ ξιφηφόροι ἴσως καὶ ῥαδδοῦχοι, καὶ οἱ πὰς πλάνας λιτὸ τῶ λιξεῦ σιόντες ὤμου, &c. Et lib. 7. ἀφ' οἱ μὲν ξίφη περιζώσπωντο οἱ δ' δὲτὸ σὺν ὤμων ῥιμφαίας βαρυπλήρους ἀτόμου. Infrà: εὖτοι πιγαρεῦν ἢ κύκλοι ἢ ἀσπίδος ἐπλήρεων, ἐπιμάκη τι δόρατα φέροντες, καὶ αἰχμὰς ὑπροσόμους. ἀφ' ἑκάτερα μὲν, πᾶν ὤμου ὑπήρδον.

ΒΑΡΆΔΙΟΝ. *In fine adde.* Syntipas MS. μετὰ ὃ τὸ ἐξακοσιοστὸν τὸ μελάνιον ὀκτῶ βαρράδιον. Priùs dixerat, ἐξὸ μόνον μελάνιον κυρίου, *alveare.* Mox: ἐριπικὸς ἐξῆλθε ἀγορᾶσαι τὸ μελάνιον σὺν χειρί. Deinde: ἔλεγεν ἐγνακέναι τὸ μέλι καὶ τὸ βαράδιον.

ΒΑΡΒΆΡΟΥΣ, Judæos & Chriſtianos non modò à Gentilibus appellatos fuiſſe, ſed & ipſos Judæos atque Chriſtianos eo ſe nomine donaſſe, ex veteribus ſcriptoribus, doctè, ut ſolet, obſervat Cotelerius ad Homil. 3. ex Clementin.

ΒΑΡΒΎΛΗ καὶ Βρύωλος, ἡ ἀνεμώνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Anemone.*

ΒΆΡΓΕΙΝ. *Adde in fine.* Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: τὸ λοιπὸν, παιδία, αἷ μὰ βαρυιούμεθα, καὶ αἷ καπάζωμεν ὑὸ ἄσκεπεν, &c. ubi Athanaſius pag. 28. 1. ed. ἐχώμεθα οὖν πάντα, ὡ ἀσκέπους, καὶ μὰ ἀκαλύπτῳ.

ΒΑΡΈΛΙΟΝ. *Poſt, baril. adde.* Gregorius Protoſyncellus & Patr. adverſus Marcum Epheſium pag. 805. ὁ ὃ λιξάμενος ἢ σὺκ ἄμεινον φθέγγεται, ἢ λιτὸ τῶ ἀχίου, ἢ ὃ καὶ λιτὸ τῶ οἴνου μετὰ εὐσήπους ὀπαζομένου βαρελίου, λόγον ὑπέχει, &c.

ΒΑΡΙΆΔΩΝ, τὸ καρδάμωμον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cardamomum.*

ΒΑΡΝΕΩΤΙΚΟΝ, vinum ex regione circa *Varnam*, urbem Mœſiæ inferioris. Ptochoprodomus MS. contra Hegumenum:

Ἐκεῖνοι πάντα πίνουσι τὸ χωλικὸν ἐς κέρα,
Ἡμεῖς ὃ τὸ βαρνωπικὸν τὸ τριακοσιμήνιον.
Ἐκεῖνοι πάντα τὸ γλυκὺ μετὰ τῆ κουτρουβίας,
Ἡμεῖς ὃ ἢ τριπτζικὸν μετὰ τῶ πικαλίου.

ΒΑΡΣΑΜΈΛΑΙΟΝ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. quod Aëtius βαλσαμέλαιον vocat, de quo conſulendus Ruellius lib. 1. cap. 35.

ΒΑΡΤ́ΔΙΟΝ, *Perpendiculum.* Joannes Canabutzes MS. ἐὰν γὸ ἐρωτήσῃς οἰκοδόμους, ἵνα ἴδῃς λιθουργούς, ἢ ἴδῃς ξέοντας ἴδῃς λίθους, ἐξῆ ἴσα αὐτῶν τὸ χαράδιον πανταχοῦ ἴσας, καὶ τὸ βαρύδιον ἐσῆζει τὸν τοῖχον, ὀρθὸν, &c.

ΒΑΣΙΑΔΌΣ, ἡ χωλικὴ, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Gentiana.*

ΒΑΣΙΛΕΊΑ. *Pag. 180. poſt lin. 1. ſcribe.* Sic etiam in Epiſtolis MSS. Jacobi Monachi ad Irenem Sebaſtocratoriſſam, Iſaacii Comneni Sebaſtocratoris uxorem, ille ſemper Βασιλίσσης titulo compellatur: ut Theodorus Prodromus in Erotematis MSS. Sebaſtocratoriſſam, cui ea inſcribit, eodem titulo ſemper donat.

Ibidem in fine, poſt pag. 83. *adde*, ut & apud Theophanem p. 88. 100. 109. 195. 297.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ. *Lin. 1. poſt*, Imperium, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Zenone: ἴστε ὅτι τὸ βασίλειον ἐμπόριόν ἐστι. Occurrit præterea.

ΒΑΣΙΛΕΎΕΙΝ. *Poſt locum Zonaræ, adde.* Occurrit non ſemel in libris Regum. *Poſt locum ex Vita S. Lucæ jun adde.* Vide Zonaram lib. 4. Annal. n. 18.

ΒΑΣΙΛΙΚΌΙ. *Poſt locum Nazianzeni, adde.* Petrus Siculus in Hiſt. Manichæorum pag. 44. ὁ γὸ βασιλεὺς ἐκ εἶδ' ὅπως μαθὼν τὰ κατ' αὐτὸν ἀπεστάλκει βασιλικὸν ἴνα, Σομεῶνα καλέσῃσι, φθαρτίλας αὐτῷ λιθοξόλλους τὸν τῆς κακίας ἐργάτην. Ubi *Palatinus* perperam vertitur.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΎΣ. *Poſt locum Tzetzæ, adde.* Eudocia Auguſta in Ioniis MSS. & Suidas, de Syneſio: ἔγραψε βιβλία βίβλους, καὶ λόγους βασιλικοὺς περὶ Ἀρκαδίου ἢ βασιλέα, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΌΝ, libri Baſilicon. Hos ita ſemper appellat Theodorus Hermopolites MS. v. g. lib. 2. tit. 1. καὶ αὖτὸ ἡ περιμβολὴ σώφρις ἔδι τὸ μγ'. τῶ κεφαλαίω τῶ κειμένω ἐν τῶ βασιλικῶ.

ΒΑΣΙΛΟΓΡΑΦΕΙΟΝ. *Adde in fine.* Deſcribitur in Cod. Reg. 2980. Libellus nugax, Βασιλογραφεῖον inſcriptus, continens neſcio quas Prophetias de Imperatoribus, cujuſmodi ſunt illæ, quæ *Danielis* nomen præferebant.

ΒΑΤΖΈΑΙ. *In fine adde.* Petrus Theoctonicus de Archemia MS. ἐξ βάλε αὐτὰ εἰς ἄγγος γυάλινον εἰς ἀμέτρημα βατζέλιν.

ΒΆΤΙΝΟΝ, *Rubi fructus.* Galenus lib. 2. de alimentis. τὰ βάτια καρπὰ ὀνομάζουσι οἱ παρ' ἡμῖν ἄνθρωποι βάτους. Et lib. 6. de Compoſit. medic. local. pag. 241. μίγνυμι ὃ ἐς τὰ βάτια καρπὰ, ὁτὲ μὲν λευκὰ τὰ φυτὰ περιπεμάζοντα βάτους ὀνομαζόμενος.

ΒΑΤΡΆΧΙΟΣ. *Adde in fine.* Eudemus in Lex. MS. βατράχιον, εἶδος χόρτου, ὃπὸ ἔνιοι ἐς βατραχὸς ἰμάζουσι, ὁμοίως τὸ ὄνομα ἔχοντος ἐξ τὸ χῶμα.

ΒΑΤΡΑΧΟΒΌΤΑΝΟΝ, in Lex. Neophyti MS. βατράχιον, *Batrachium*, *Ranunculus*, vel *Chryſanthemon.* Vide Botanicos.

ΒΑΤΤΑΡΊΤΗΣ, Radicis ſpecies, de qua ſic Symeon Logotheta, & ex eo Cedrenus in Juliano: φασὶ ὃ ἐν τῇ κζ' ἡ Καισαρίας ἡ Φιλίππου, ἐν τῇ ἀρκτικῇ ὄντι ἡ φάραγγος, ῥίζαν γίνεσθαι φλογοειδῆ ἣν καλοῦσι Βαττάριτιν, ἀφ' ἧς σέλας ἡ ἔσπερα ἐξαίσιον φῶς ἀναστέλλειν ἴδιαι καὶ ἀσφάλειαν, ἐξὸ τὸ σῶμα ἡ ἐπὶ ζοντα διατηρεῖ. Mitto cætera.

ΒΑΎΚΗ. *Poſt locum Philoſtorgii, adde.* Sed & Alexandriæ, Eccleſiam cui præfuit Arius, Βαυκάλεως, vel Βαυκάλεω dictam ſcribit Epiphanius hæreſi 68. n. 4. hæreſi 69. n. 1. 2.

ΒΑΥΚΑΛΕΙΟΝ. *Poſt locum Moſchi, ſcribe.* Joannes Carpathi Epiſcop. in Narrat. de Anachoret. MS. ἐξ λαβοῦσα βαυκάλιον, ἔφυγε πὰ ἀδελφά.

ΒΕΒΕΑΣΆΡ, τὸ καρπήσιον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Carpeſium*, de quo Ruellius lib. 3. cap. 136.

ΒΈΒΡΑΚ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 7. δεῖ κατασπεῦσαι ἡ σώγου μετὰ βίβεργα ἐξ ὕδατος. Idem lib. 2. λάβε βίβεργα ἐρυθρὰν καλλίστην, ἐξ πέδε σὺν ἐλαίῳ.

ΒΕΔΙΈΣ, τὸ σώδαλον, *Far*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΒΕΔΟΝ, τὸ ἐλελίσφακον, λέγεται καλδία. in Lex. Botanico MS. Reg. *Salvia.*

ΒΕΖΗΡΉΔΕΣ. *Adde in fine.* Cæterùm non deſunt qui locum hunc ex Procopio l. 1. Perſic. ad Veziros referunt: ἐξ γραῦς ἀνὴρ Πέρσης, Οὐαρζὴν μὲν ὄ ἀξίωμα, &c.

ΒΕΙΣΙΤΑΛΟΣ, *Romipeta*. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Romipeta*.

ΒΕΚΟΣ, *Panis*, Phrygibus. Galen. lib. 2. de differ. pulſuum.

ΒΕΛΟΝΙΟΝ, *acus pyxidis magnetica*. Joannes Canabutzes MS. πῶς χαράσσουσι οἱ ναῦται τὸν ὄφιν καὶ χαράσσει, ὅτι ὁ λίθος αὐτὸ ὁ ἡράκλειος, ὁ μαγνῆτις, ἔχει ἴσην φιλίαν καὶ ἀντιπάθειαν, μετὰ τῆς ἀκίδος αὐτοῦ τὴν τραμοντανίαν, καὶ σφυγγίζουσι ἔπειτα καὶ κολλῶσι τὴν ὑπουκάτω τῆς σημείου τῆς τραμοντανίας ἐν τῷ παρ' αὐτῆς καλουμένῳ βελονίῳ σπιτικῷ, ὅτι μπαλαβῖν τὸ σπίτι δώσουν ἀπὸ τῆς λίθου, &c. ἢ ἴσως καποῦν τῶν ὑγατερμένου ἀστέρος τῆ λίθῳ, &c.

ΒΕΜΒΡΑ, ἰδὲ ἰχθύος εἶπλοῦς. χίνται ἢ ἐξ αὐτῆς ἐκθυασία ἡ σφυαγρδιμένη βιμβεφία, in Lexico MS. Regii Codicis 1843. *Mana*, *Halecula*, Cœranis MS. l. 1. ἅμως θαλασσία, ἡ ἴδιν βιμβεκᾶς, ἅμως ἢ λιμβρις λεπτὶ ζῶον ἐπιπόμφον, ὃ καλοῦσι μαρίδα.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟΣ. *Adde in fine*. Capitolinus in Vero: *Multas à Venetianis paſſus eſt injurias*. Porro Βενέτους Galenus appellat lib. 7. Therapeut, quos alii Βενέτους. οἱ ἀπὸ βενέτου καὶ σφόνου ἐπονομαζόμενοι, ἐσφαίνεται τὰ κάτοχα ἥλῳ ἔπειτα, ἔπειτα τῷ χρῶτι τοὺς καπνιάζονται τοῦ ζωοῦ.

ΒΕΝΘΙΣΙΤΗΣ, *Sphex*, Cypriis, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lactuca*.

ΒΕΝΤΖΙΟΝ. Anonymus Medicus Barbarogr ex Cod. Reg. 2147. ἢ ἅλμαν λαλῆ τῷ βεντζίου, ἢ ροδόμηλι, &c.

ΒΕΝΤΡΙΟΛΟΝ, *Vitriolum*. Ἐστιόλιον ῥωμαϊκὸν non ſemel in Cod. Reg. 1843.

ΒΕΝΤΖ, τὸ σαγαπηνὸν, in Lex. MS. ex Cod. Reg 1843. *Sagapenum*.

ΒΕΡΒΕΡΙΣ. *Adde in fine*. Aëtius lib. 9. σκευάσια τῷ ἁγ. ἀκαίθου Αἰγυπτίας, ἤτοι βέρβεριν, &c. Aliud eſt.

Βερβέρι, *Margarita Indica*, de qua ſic Euſtathius ad Iliad. 1. pag. 759. ex Cratino: ὁμοίως ὅπερ καὶ φέρε ἢ ὀστρακοζόμενον μαργαρίτου τίνος, ὃ καλοῦσιν Ἰνδὸν βέρβερι, &c. Adde eundem pag. 853. & Scaligerum ad Manilium pag. 440. Vide χάλαζα.

ΒΕΡΒΕΡΙΖΕΙΝ, *Balbutire*. Scholiaſtes Dionis Chryſoſtomi orat. 11. βαττολογεῖν, τὸ ὑπεστραμμένως φωνῆν, ἢ συγκεχυμένως, ὁ καὶ βερβερίζειν οἱ ἰδιῶται φασι.

ΒΕΡΓΑ. *Lin.* 3. *poſt* λόγον, *adde*. Nicetas in Feſt. omn. Apoſtol. βέργας τοῖς ὀφρυσι ξανθόμενα. Joan. Epiſcop. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ ὑπαντήσας μοι ὁ Ὀνούφριος, καὶ δίδωσι μοι βέργας, ἵνα οὕτω κατέχωμεν ὅλον τὸ σῶμά μου. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. cap. 16. χρυσᾶ λεπτὰ μετὰ βεργίου.

ΒΕΡΖΙΤΙΚΑ. *poſt locum* Τζετζε, *adde*. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Γλαύκους καλεῖς κἀν ὕπνοις ἀπόκια βερζίτικα.

ΒΕΡΙΑΔΑ, τὸ ἀγκαράθιον, in Lex. Botan. MS. Reg. *Cardamum ſylveſtre*.

ΒΕΡΙΑΔΑΡΙΟΝ, *ſub fin. adde*. Maximus Cythæreus in Synax. 13. Octob. in S. Niceta: ἢ σάκκους ὑπὸν ὡς μῶνος ἢ ἢ ἐρίνεα ἅλμους ὡς τὸ βερδαρίου.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. *In fine*, *adde*.

Πρικόκκια, idem quod βερικόκκια. Galenus lib. 2. de Facultat. aliment. laudato cap. ἐδὲ ἀραβικοῦ ἢ πρικοκκίων σφυγμίας. Ὅτι ἢ φόϊγκα ἢ τὰ πρικοκκία Ἀραβικὰ μᾶλα καλοῦσι ἀμφότερα. ἴσως ἢ Ἀρμενία δῆ πατρὶς συναλῶν, οὐ διὰ πάντ. Idem lib. 1. p. 305. edit. Baſil. βρικόκκια vocat, niſi mendum ſit typothetæ.

ΒΕΡΟΝΙΚΗ, *Pag.* 191. *lin.* 4 *poſt* 190. *adde*. Lexicon Neophyti: βερνικάριον, τὸ πυξίον ὕφος, *Ibidem in fine*. Βερνικός, color electrinus. Zoſimus MS de ratione confectionis cryſtallorum: ἢ βέρνικες κύπριον ὕλιον ἢ λιθάριον ἐρυθρικόν.

ΒΕΣΑΣ, ὁ κασσίτερος, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Stannum*.

ΒΕΣΠΟΥΛΑ, *Meſpila*. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Μούσπουλα, λέγεται Σίσπουλα.

ΒΕΤΕΚΑ, τὸ κυνόγλωσσον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Cynogloſſum*, *limonium*. Matth. Silvatic. *Betheta*, i. *melin*.

ΒΕΤΙΟΝ. τὸ δίκταμνον, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Dictamnum*.

ΒΕΩΝ. Epiphanius in hæreſ. 50. num. 3. ὑφίσταται ἢ ἐκ τῶν τὸ ὑμοούσιον τῷ Σίωνος, ὕτινι φυσικοῦ ὄφεως, διὰ ἢ τῆ Χριστῆ δωάμεως ὑποφερομένης, &c. Hîc hæret Petavius.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙΝ. *Adde in fine*. Conſtantinus Manaſſes pag. 130. ex Cod. Allatii:

Καὶ χαίδιος ἐμαλιαμῆν χαλκείοις ἐκκλησίοις.
p. 106.
Ἐπὶ τὸ σφυηλάτημα σωτῆμος βιμαλίζῃ.

ΒΗΜΟΘΥΡΟΝ. *In fine*, *adde*. Theophylactus Hierodiac. Homil. 14. pag. 129. κιμώτου χωῦ ἥβ δύο πύπτῃ μερῶν, ὅπου Σαμόθυρος μέγα ἀπολάμπει, καὶ ἐχώρεζε ἢ Θάλασσα τοῦ ἀπὸ μέρος τῆ Σίμωνος, &c. Vide Καταπίπτειν.

ΒΗΡΑΣΣΑ, τὸ μῶλυ, in Lexico Botanico MS. Reg. *Molix*.

ΒΗΣΑ. *Poſt locos Cleopatræ*, *ſcribe*. Epiphanius de menſur. & ponder. Ἀλάβαστρον, ὃ καὶ ἀγγειολήθης, χωροῦν λίτρας μίαν, ὄγκιον μίαν. *Ibid. pag.* 197. *l.* 6. *ante* hæ, *ſcribe*. Anaſtaſius Patr. Antiochen. de Synodo coacta in Perſide Epiſcopor. Orientis, MS. ἔσχε πίνακα ἄργυρον πεπληρωμένον ἀνθράκων, σφόνδυλα μὴ μεγάλα ἐπιβάντα, ἵνα ἢ ὑγιαίνῃ ἐρρίπτῃ εἰς πῦρ. &c. Ex ſupra allatis emendandum fortè teſtamentum Ermentrudis Matronæ, editum nuper à doctiſſimo Mabillonio lib. de Miſſa Gallicana pag. 463. *Item dulciſſimo nepoti meo Bertegiſilo Ichriario argenteo*, *& mancipia*, *&c.* ut legendum ſit *Bichefario*, ex βικαίριον.

ΒΗΣΑΛΟΝ, *poſt locum Gregorii M. adde*. Excerpta MSS. ex Nicephori Patr. Conſtantinopol. Chronologia, in Juſtiniano: ἀπίστιλε ὁ ὁ βασιλεὺς Τρόϊλον Σπαθαρικοῦκλάριον καὶ Θεόδωρον Ἔπαρχον, καὶ Σαμνίδιλον Κομίτεκα ἀπὸ τῆ τόπου ἢ Ῥόδου, ἢ ἐκαμναν ὁπόσα Σίσπλα μετὰ ἢ πλοῦ ἢ βοδίας ἰσοκλάτου ἐπιμάκη ἢ ἰσόπλημα. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. ἢ Σύσπλον δότε καθάτω παλαιὸν κεκαμμένον κόψας ἢ σύσας, &c.

ΒΗΣΑΠΑΓΟΤΡΟΣ, ὁ τζαγανὸς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cancer marinus*.

ΒΙΑΣΜΟΣ, *Teneſmus*, continua deſidendi cupiditas. Leo Philoſophus lib. 5. ſynopſeos iatricæ MS. cap. 11. πυρεμὸς, ὅταν φλεγμονὴ τῷ ἀντιδυσμῷ, ὅθεν λέγουσι οἱ ἰδιῶται Σισμοὶ, &c. Cod. Reg. 3497. fol. 125. verſo, ὡς Σισμοὶ ἢ πόνος ἔδρας πολὺς.

ΒΙΒΛΙΟΝ, *Epiſtola*. Eudemus in Lex MS. βιβλίον, ἐπιστολὴ. βιβλιηφόρος, χαμμαπφόρος.

ΒΙΓΚΑΣ. *In fine*, *adde*. Socrates lib. 11. cap. 31. τῶν σωμάτων τῶν Σαστιλίων βιγκάντων βουλόμενοι, &c. ubi Epiphanius Scholaſticus: *Clamaverunt omnes*, *Conſtanti Auguſte*, *tu vincas*.

ΒΙΓΡΙΝΟΣ, *Magus*, *incantator*. Nicephorus Preſb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὑποβάλλει οὖν αὐτῇ γυνὴ τὶς βιγκίνου ἄνδρα ἴσως δώσαν πάσαν παῖπ τὴ αὐτῆ καπνόμενος. Mox narrat ut incantationes

suas exegerit. Infrà: ὁ ᾧ ἔφη, βιχῖνος ὁ φάρμακος καὶ μάγος, &c.

ΒΙΔΕΟΥΤΑ'ΡΑ, vulgò *Bedouar*. Constantinus à secretis MS. lib. 3. ἡ ὀδύνιμον, ἡ σινκᾶν, ἡ βιδουάρα, ἡ μυρσαείτιν τῶ κόχλου.

ΒΙΖΑ'ΚΙΟΝ. *In fine adde.* Dositheus doctr. 4. ὥσπερ ὅτι πίπτως, οὕτω μικρὸν βιζάκιον ἐὰν ἐγγίσῃ διδύμου ποιῇ τραῦμα, ἡ σήπτει.

ΒΙΚΙ'Α. *L.* 2. *post* vicia, *adde.* Galenus l. 1. de aliment. sub fin. τὸ γεμιλὼ ὄσπριον τῶ βικίου παρ' ἡμῖν μὲν σώφρις ἐστι, ἡ μόνως γε ὀσπριζέσθω, ὥσπερ ᾧ τῆς Ατλικῆς ἀράκους (al. ἄρακος) ἡ κύαμος ἀκαλεῖτο.

ΒΙΛΑ'ΝΕΝΑ, *villana.* Emmanuël Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ἡ λίγερ γυναῖκα μία σφάκια ἔξη ἡ πλία,
Ἐ'ζαλεν ἀ βιλάνενα, ἀ κόλιτσα, ἀ χρία.

ΒΙ'ΛΑΙΝ, *pars qua viri sumus*, vox haud abludens ab usurpata apud nos. Arcadius in Grammatica MS. τὸ σίλος, ἡ βίλος, τὸ ἀνθρώπου αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βίλιν, ὥσπερ Ἐφέσιοι βαρβάτοι.

ΒΙΟ'ΛΑ. *In fine adde.* Ita etiam Eudemus in Lex. MS. Anonymus MS. de virtute lapidum: πασίφα, ἔστι εἰς τὸ κλάρι ἡ βιόλας, ὁπῶ ἡ λέγουσι φεγγικὰ βιολατζίτα. Constantinus à secretis MS. lib. 1. βιόλας πίνουν πλουσίφλου, ἡ ζύμωσιν &c.

ΒΙΟΛΟ'ΓΟΙ. *In fine subde.* Ex his emendare licet Eudociam Augustam in Ioniis MSS. & Suidam in Philistione: ἴχνη κωμῳδίας βιολογικαί. Ita utrobique scriptum, sed legendum βιολογικάς.

ΒΙ'ΟΣ. *pag.* 203. *lin.* 39. *post* 1. *adde*, Georgium Welherum in Itiner. pag. 402. 429. 438.

ΒΙΟ'ΤΙΚΟΣ. *Post locum S. Pauli scribe.* Joan. Episc. Carpathi, de Anachoretis, MS. ἀδελφός ἦς βιωτικὸς ἔχων παιδία τρία, &c.

ΒΙ'ΣΣΑ, *βίσα*, Herba quæ Græcis βράθυς dicitur. Cœranis MS. lib. 1. βίσσα, ὃ ἔστιν καίρεσις διόγωσις ἀντρικὴ ὀμοῖον κυπαρίσσῳ. διόγωσις γὰρ ὀνομάζει ἡ βράθυς. Rursum βίσσα ἔστιν καίρεσις θαλασσία. καλεῖται ᾧ βίσα, ἀφ' ἧ ὁμοιότητα τῆς βιδάλου.

ΒΙ'ΣΣΑΣΑ, *Ruta silvestris.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μόλις, ἡ βίσσασα, ὧν ἔνιοι ἄχιον πήγανον ὀνομάζουσι, &c. Idem lib. 10. cap. 25. βίσσασα σπέρμα, ὃ ἔνιοι ἁρμαλὸν καλοῦσιν, ἔνιοι ᾧ ἄχιον πηγάνου σπέρμα. Ita etiam cap. 26.

ΒΙ'ΤΖΑ. *Post vocem* Meursius, *scribe*, Joan. Episcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἀδελφοὶ ὡς Σκήτι ἐκάθισαν καθεξῆς σιρὰν, καὶ τις ἐξ αὐτῶν ἀδενῶν ἔδει ἡ ἀσκήσεως, ἡ βίσσαν ἀπέφερε πάγματα, ἡ μὴ θέλοντος αὐτὴ ἀπέρχεται ἔδει τῆ πύξιμαπος ἐνοίκ ἔνοις ἀδελφοῦ, &c. ubi pariter leg. βιτζῶν. Theophylactus Hierodiac. Hom. 13. pag. 161. ubi de voce φεγγάμενον. ὥσπερ αὐτὸ ὁπῶ λέγομεν ἡμεῖς ἡ ἡ κατὰ γλῶσσαν, βίτζαν.

ΒΛΑΡΙ'Α, morbi species, quam sic describit Leo Philosophus lib. 5. Synopseos Iatricæ MS. cap. 5. Ἄνω λέγεται ὅσα καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται βλαρίαν, ὅταν ἀδυμᾶ ἦς, ἡ αὐκ εἶδει ὅτι ἀδυμᾶ.

ΒΛΑΣΤΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Meletius Monachus MS. de urinis:

Ἔ'σω ᾧ ὀκῶπωπ ἡ ᾧ βλασείων σπέρμα.

Joannes Architer MS. χόνη βλασέεια τρυφερὰ καπώσει, &c. Idem: ἄκανθα ἡ λιγυρὰ ῥάμνος, ἔωπος τὸ φύλλα ᾧ τὰ τρυφερὰ βλασέεια ὑφαίτζε ἀερώνη, &c.

ΒΛΑ'ΣΤΕΟΝ, *Sarmentum*, pro βλαστὸν ex βλάστ. Galenus: ἄλλοι λέγουσι ᾧ τὸ ἡ ἀμπέλου τὸ ῥωδῶδες ἔναρθρον ὃ ἀπολαμβάνομεν τῆ χρήσεως τὸ παρ' ἡμῖν βλάστον καλούμενον.

ΒΛΕΠΑΡΙΠΑ'Σ. Occurrit apud Arcadium in Grammatica MS.

ΒΛΕΠΟ'ΜΙΟΝ. Georgius Hamartolus in Chron. MS. in Leone Armenio: καὶ καθάπερ ἐπὶ ἰδίοις καὶ ἀνοικτίστοις, καὶ ἡ τέως αἰσχρότερος· εἰ γὰρ ᾧ λεύκιστον πιθήκων, πιθῆκα τὸ βλεπόμενον, γίνεται, ἀλλὰ φαυλότερος τὸν ἔτερον, &c.

ΒΛΗΣΚΟΥ'ΝΗ. *Post locum Iatrosophistæ, adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Λέγουσι τὰ πιπέρια ᾧ αἱ ῥίζαι ᾧ ἔλη,
Ἂς φέρουσι συλίχουρδα, ᾧ αἱ ἔλλουσι βλησκούνια;
Καὶ σωθῆναι αἱ ῥίζαι παθῶν ἰατρεῖαι.

Infrà:

Καὶ βλησκούτζια ἔθεσθω ἀφ' ἑπτὰ μυρσίνας.

Constantinus à secretis MS. cap. 119. λεῖον καλὸν μίσυ πεπαμένον, καὶ ὀσμὴν, ἴσον βλησκούνιον, &c. Vide βλιχώνιον.

ΒΛΙ'ΚΑΣ, φύλλον συκῆς, in Lex. MS. Reg. *folium ficulneum.*

ΒΛΙ'ΤΗΡΙ. *Adde in fine.* Alii βλίτεα scribunt. Galenus lib. 3. de differ. pulsuum: καί που καὶ βλιτοειδόμενον ἰρὼ σφυγμὸν, καὶ σκιδαφοῦμενον, εἰ χρὴ λέγειν ὀνόματα μᾶλλον· ἀμφὶ ᾧ τὸ βλίτεα, φασὶ, καὶ τὸ σκίδαφος ἄπαμα πανταλῶς ἔθι. Eudemus in Lex. MS. βλίτυρον, χόρδης μίμημα. Vide in Σκίδαφος.

ΒΛΙΧΩ'ΝΙΟΝ, *Pulegium*, βλίχον. Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: ἡ γλήχων ἀνθοῦσα. τὸ κοπῶς βλιχώνιον. Vide βλησκούνι.

ΒΛΟΧΟΝ', τὸ βέλινον, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843.

ΒΟΛΝΘΕ'ΜΗΤΟΝ, τὸ πόλιον ἄλλιον, in Lex. MS. Botanico Reg.

ΒΟ'ΒΙΛΟΣ, ὁ πῶξ, in Lex. Botanico MS. Reg. legendum fortè βόμβυλος. τέττιξ, *Cicada.*

ΒΟ'ΔΙΟΝ. *Adde in fine.*

Βοδοχάλκωμα, *Bos æneus.* Damascenus Studita Homil. 21. ὁ ᾧ Μανασσῆς ἐφθονκάλκωσε τὸν θεὸν ἀπὸ μόνου τῆ βοδυγκαλκώματος ἐκείνου, &c.

ΒΟΘΡΙ'ΖΕΙΝ, *in foveam conjicere.* Utitur Amphilochius de non desperando.

ΒΟΘΡΥ'ΔΙΑ. *Adde sub fin.* Anonymus Combefisianus in Porphyrog. num. 20. κωλύσπιτος γὰρ ὀκταγώνους σωτῆδικτυ, ἡ ἔωπος ὀπαῖς ἡ ῥόμβοις πικίλοις διγλύφοις κακοσμικοῖς, ἰς ἀμπέλων ἕλυκας, ἡ φύλλα, ἡ δένδρων ἰδίας χαμαιζόμους, καὶ ἔωπος χρυσῷ ἀειρίαβδους, πανοῦν ὑφαντὸς παρέχει, ὡς ἐξίστασθαι πὰς ὁρᾶν θαυμάσια ὁρῶντας. Adde num. 33. Eustathius ad Od. ἡ ᾧ τῆ Πειραϊκῆ βασιλίκης (ἀβασιλήμβη ἀμπελος) λίθοκόλλητος χρυσῆ ἡ βασιλικὴ ὀκάσμη κειτῶνα, ὑφ' ἧ αὐτῆ φασὶ κλίνης οὖσα, ἔχουσα ᾧ βόθρους ὁκ τῆ πολυπλοκάπων ὑφῶν σωσθυδίους, λίαν πάνυ πολὺ καπηλεύσι τὸ ὑφάσμασον.

ΒΟΛΑ'ΡΙΟΝ. Iatrosophium MS. βάλλε ἅλας βολάρια εἰς ὑγίαν. Id est, *mitte in ignem salis pugillatam.*

ΒΟΛΕΤΟ'Σ. *Post locum* Contaris, *adde.* Theophylactus Hierodiac. serm. 1. pag. 6. διὰ ἔστιν ὅτι ὁ ἔωπος βολιτὴς, ἡ ἔβχε ἡ πολλὰ καπόφερον τὸ πρόσ. Et serm. 6. pag. 68. ἡ ὅταν βολιτὸν τὸ ἴχθ τρία ἡ πάσσεχ κοπίλια, &c.

ΒΟΛΙ'. *Pag.* 220. *l.* 16. *post* ἀγύρτης, *adde.* Etymologicum MS. πανοῦν, πὰς κύβοις, ἀπὸ τῆ παίζειν ἰχνηλάτησαν, ἀ ὥσπερ τὸ πάσην βολίους, τὸ πανοῦν, πανοῦν ἀφ' ὕφους.

In fine adde. Eudemus in Lex. MS. πετὸν, τὸ ζωλίον. πετοῦ, βόλιτε ἐν οἷς ζωνίζουσι.

ΒΟΛΙ'ΤΑΙ. Vide in Σκιομερόμμων.

ΒΟΜΒΟ'ΧΥΛΟΝ, ἡ μανδράγορα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Mandragora.*

ΒΟΝΙ'ΔΕΣ, τὰ ἰλύσματα, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 2147. *Mentha.*

ΒΟ'ΠΟΛΟΝ, τὸ μέσπιλον, in Lexico Botanico MS. Reg. exponitur. *Fructus Meſpili.*

ΒΟΡΑ'ΔΗΝ, τὸ σελοσέλινον, in Lex. Botanico MS. Reg. *Semen apii.*

ΒΟΡΑΤΗ, πόδος μεγάλη, & ἀχὶς κεπάλαιος, in Lex. Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. Nilus in Vita S. Theodoti Ancyrani num. 11. ἐν ᾧ περὶ τὸ ὕπνε χόρτος πολὺς, & δένδρα ἐσθίει φρούδια & βορέλια.

ΒΟΡΒΟΡΙΑΝΟΙ'. *Poſt locum Theodoreti, adde.* Epiphanius.

ΒΟ'ΡΔΩΝ. *Lin. 1. poſt*, aſinus. *ſcribe.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: Βόρδων, ἀπὸ τὸ τὰ βαρία δυνάσθαι.

Ibid. poſt locum Achmetis, adde. Symeon Sethi de animalibus, MS. ἃ ἐς χοῦ ἔχῃ φεγγῶν & καθ' ἥρεσιν, & κόρυζαν, & ἀπαύστως βήσσειν ἔχειν, ἰκθύσσειν. Ibidem in βορδονήριος. *Poſt locum* Moſchi, *adde.* Cyrillus Scythoplitanus in Vita S. Sabæ cap. 44. Ἀφροδίσιος τοῦ ἐπὶ βορδωνίων ἀρχιατρείας ἐγχειρισθέντος. Anonymus Aſtronomus ex Cod. Reg. 2733. fol. 18. verſo. ἐν' ὅτι & ἰσόψυχα λέγονται, τὰ ὄνακα, πρόβατα, βορδωνεῖοι, ἔλαφοι, πολυπόδαρα, ὑδρόχοος, βαλαντὶς, &c. Chronicon Alexandr. pag. 266. ὅτε δὲ ἰσχυρὰ συνεχάλασεν ὁ θεὸς ἐπὶ πόσον ἐπιπόρευτον βάπτισιν τῆς Ρωμαίων εἰς βουλγάρους.

ΒΟΡΙ'Ν, ἕλμινς, in Lex. Botanico MS. Reg. Vide Ruellium lib. 3. cap. 124.

ΒΟΡΤΚΝΙΟΝ, ὃ ἁλικάκαβον, ὅπερ ὁ πύρεθρον, ὃ & ἑψύχειν λέγεται, in Lex. Botan. ex Cod. Reg. 3118 *Halicacabus, Pyretrum.*

ΒΟ'ΣΚΕΟΣ, *Paſtoralis*, à βοσκὸς, ἤτοι νομεύς. Nicephorus Preſb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὁ δηρχόμενος ἦ & ὡς ἔπος αἰνίσσεσθαι ἀπὸ χιονόμβρων ἔχειν τὸ ὄνομα, χιονοπόμενος & αὐτὸς βόσκειν ἑαυτὸν, &c. Vide βοσκός.

ΒΟΣΚΟΙ'. *Adde in fine.* Et in Vita S. Sabæ, cap. 16.

ΒΟ'ΤΑΝΟΝ, pro βοτάνη. Syntipas MS. Σύντιπος ὃν διδάσκων ὁ διδάσκαλος, ὥστε ἐξ' τῷ Σοντίπου ευρώπησε ἔξεσθαι & διδασκαλίας ὁ αὐτὸς, & σχολάζοντα ἐν τῷ τοῦ Σοντίπου οἴκῳ ἰδιαιτᾶσθαι.

ΒΟΤΑΡΕ'Α. Anaſtaſius Bibl. in Conſtantino PP. p. 65. *Imaginem quam Graci votaream vocant, ſex continentem ſanctas ac univerſales Synodos, in Eccleſia B. Petri erexerunt.* Ad marg. ſcriptum *Pancarea.* Vide Gloſſ. mediæ Latinit. infrà in Cotæa.

ΒΟΤΖΙ'ΟΝ, *tumor*, Gallis, *boſſe.* Joannes Archiater MS. cap. 540. πρὸς ἕλκος, ἢ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τῶν χείρων & πολὺ πόδας ἃ καλοῦσιν οἱ ἰδιῶται βότζια. Infrà, ὡς τὰ ἕλκη, ὅταν τὰ λεγόμενα βότζια ἐξέλθῃ ἐπὶ τὸ χεῖλος.

ΒΟΥΒΑΛΗ'ΤΖΙΑ, ὃ τυχὸν κοχλίδιον. Sic in Lex. Botan. MS. Reg. fortè, πυρὸν.

ΒΟΥ'ΒΑΛΟΣ, Βουβάλιον. Joan. Epiſcop. Carpathi de Anachoretis, MS. ἵνα ὡς ἀναχωρητὴς ὢν τῇ ἐρήμῳ βοσκόμενος μετὰ τῶν βουβάλων, & ἐδόκει παιδίον εἰ αὐχμοῦσι ἀκεῖ πάσης βουβάλια, & ἔπιδεν ὁ χίτων μετὰ τῶν βουβάλων. *An bubali?*

ΒΟΥΒΑΙ'ΝΗ. *Artemiſia unicaulis.* Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. βουβάνη & ἡ χαλέπτρος, ἡ ἀρτεμισία μονόκλωνος, ὃ ἄχια μανύσιν.

ΒΟΥ'ΒΟΥ, ἡ σκύλλα, in Lex. Botan. MS. Reg. *ſcylla*, herba de qua Botanici.

ΒΟΥΔΙ'ΡΙΖ, ſpecies quædam anomatica. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. ἃ τὸ ὕδωρ τὸ λεγόμενον Σαφρωνικὸν βουδίριζ, ῥόσινον, & ἀνηρὸν, &c.

ΒΟΥΖΙ'Α, Plantæ ſpecies. Cod. MS. Iatricus Reg. χυμοῦ & ῥίζας & βούζιος ſ. τ. &c. βουζία, apud Aëtium lib. 10. cap. 54.

ΒΟΥΙΝΕΣΑ'Θ, ἡ ἄγχουσα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843 *Anchuſa.*

ΒΟΥΚΕΛΛΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde.* Abejuſmodi *Buccellariis* dicta Gallograecia. Eudemus in Lex. MS. ἰαμοχαμάδα, ἥτοι βουκελλαρίων χάρις. Vide Conſtantinum Porphyrogen. lib. 1. de Themat. c. 6. & quæ obſervamus in Gloſſ. med. Lat.

ΒΟΥΚΕΛΛΑ'ΤΟΝ. *In fine adde.* Βουκελλάτος καταπλασμὸς, apud Paulum Æginetam lib. 7. p. 260.

ΒΟΥΚΙΝΟΙΚΟΜΑ'ΡΙΚΟΝ *Murex, Buccinanum*, Plinio lib. 9. cap. 37. κήρυξ. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κρίτα, κάκκιες, οἱ λεγόμενοι πορφυρίται, λίγατα Σευκιτομιμάκιον.

ΒΟΥ'ΚΙΝΑ. *In fine ſubde.* Βουκινίζω. Euſtathius in Il. φ. & ὁ μελισσικὸς ἦχος, ἐξ οὗ παρῳδεῖται ταῖς πηχικαῖς σάλπιγξι τὸ Σουκινίζειν.

ΒΟΥΚΙ'ΟΝ. *In fine*, adde. Vide infrà in πυμάχιον.

ΒΟΥΚΟΥΡΜΕ'ΡΙΟΜ, ἀψινθίαν, in Lex. Botan. ex Cod. Reg. 1843.

ΒΟΥΚΡΑΝΙ'Α, herbæ ſpecies. Lexicon MS. ad Hippocratem: Ἀρτεμισία, πόκλις, ἢ & βουκρανίον καλοῦσι & λευκόιον.

ΒΟΥΛΒΑΛΗ'ΤΖΙΑ, τὸ πυρὸν κοχλίδιον, ita Lexicum MS. ex Codice Regius 1843. *Cochlea ignita.*

ΒΟΥΛΓΑ'ΡΕ, *vulgare*, ſeu liber quivis ſcriptus lingua Græca vulgari. In Indice Librorum Græcor. ex Cod. Reg βουλγάρι, τὸ ὅμοιον τῷ λέξιον. Alibi fol. 14. Συλλογὴ, ἥτις δὲ τις ἰατρία κεπῶν ἐκεῖ θέσεως φυτῶν & ἀμπέλων. Rurſum: ἔχει ἴσως χυδαῖον, ὅπερ ἐγὼ Συλλογὴν, &c. Infrà: ἰατρικὸν Συλλογὴν. Vide Cod. Reg. 2569.

ΒΟΥΛΙΑ'ΙΖ, Plantæ ſpecies. Conſtantinus à ſecretis MS. λαβὼν & φλοιὸν τῆς μυροβαλάνου τῆς ξηρᾶς, καὶ τὸ ἀλόδομον, κέδρελι, & βουλιάϊς, καὶ τὸ ἕλμιν, &c.

ΒΟΥΛΚΟ'ΛΑΚΑ. *In fine ſubde.*

Βουλκολακιάζω, ejuſmodi faſcino mortuorum cadavera infeſtare dicuntur dæmones apud eumdem Fr. Richardum in Scuto fidei part. 2. cap. 8. §. 3. ubi multa de Burcolacis, ut & part. 1. pag. 335.

ΒΟΥ'ΛΛΑ, pag. 220. lib. 2. *poſt* imprimitur, *adde.* Etymologicum MS. Ἴυγξ, ὅθεν τὸ Ἴυγγα χίγγα Ἴυγξ, ἀναφ' οὗ τὸ Σουλλατίκιον Ἰυγγάριος ὁ μάγειρος εἰκόνα ἀκοπλεῖ, εὕρηκε καὶ ὁ Ἴυγξ εἰκόνα ἀκοπλεῖ.

ΒΟΥΛΛΩΤΗ'ΡΙΟΝ. *Poſt locum Harmenopuli, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 11. ἐκλυπῶσι μὲν ὅτι τὸ ἀβὼ ἀκκυλίου ἢ τὸ βουλωτηρίου ἀπὸ ἐφεκτίου ἐν τῷ κυφῷ.

ΒΟΥΜΠΑ'ΡΔΑ. In λυμβάρδα. *Adde poſt* ſedem *addu.* Epimeriſmi MSS. Herodiani: ἐλέπολις, τὸ πυχομαχικὸν ὄργανον, ἢ λυμβάρδα.

ΒΟΥΝΙ'Ν, *carnis bubula*, hodiernis Græcis, ut auctor eſt Goarus ad Cedrenum p. 42.

ΒΟΥΝΙΑ', *ſtercus boum*, Hieron. Germano.

ΒΟΥΝΟΤΟ'ΠΗ, *collis.* Hiſt. MS. Bertrandi Romani:

Κ' ἐς ἔτε Ἰόπι ὑψηλόν, εἰς ἕνα Σουστόπλω.

ΒΟΥ'ΡΚΑ, *poſt locum Allatii, adde.* Synaxarium Maximi Cithærenſis Epiſc. 4. Jan. ἡ Σάντα ἡ εἰς ἕνα λέξιον χωμάτιον λεγό Σούρκον ὀπού ἐζήσεν. Et 28. April. ἡ ἁγία τὸ σῶμα αὐτὰ πολὺ ἡ Σούρκαι. *In fine ſubde.*

Βυρκολακιάζω. Vide in Συκόλακκα.

ΒΟΥ̃Σ, *fructus lauri*. Anonymus Medicus MS. βοῦς, τυπὸν καρπὸς δάφνης. τῷ ξύλῳ, ζάλαις τοῖς χάρταις, &c.

ΒΟΥ̓ΤΑ. *Post lin.* 2. *subde.* Βούττη. Joann. Archiater MS. pag. 202. μάλιστα ὃ οἶνος τοῖς συναλειφομένοις λουθῆρι, εἰ παρείη, εἰ δὲ μὴ ὠμὸν σκάφη, ἢ ᾗ καλουμένῃ βούτῃ ἐμβιβασάμενος.

ΒΟΤΤΊΖΕΙΝ. *Post locos Agapii, scribe.* Anonymus MS. de forma Baptismi: καὶ βαπτίζεις τὸ (παιδὶ) εἰς πρῶτ καταδύσεις, ἤγουν εἰς τρία βουτήματα, &c. Infrà: καὶ καταδύζεις τὸ εἰς κολυμβήθραν, καὶ βουτᾷς τὸ, ἤγουν βρίχεις τὸ ὅλον, &c. Fr. Richardus in scuto fidei part. 1. pag 344. τῶν τὸ κυρὶ βουλίζεται μάλιστα εἰς τὸ καθαρίζεται πρὸς τὸ βρύσις. *Ibidem, lin.* 48. *post*, &c. *adde.* Joannes Canabutzes Magister, de Samothrace insula, MS. οἱ δὲ πλεῖστοι οἱ τὰ λαϊκωτέρᾳ λεγόμενα βουτζία πιοῦσης, πίνει γινώσκουσι ὅτι βούλονται πιεῖσαι ὅτ αὐτὰ λέγουσι φωνῆσαι, καὶ λαμβάνουσι ὃ μετὰ τὸ λεγομένης σίτας, καπὸς ὃ σβέζας, τὸ ἔκπωμα τῷ κύκλου αὐτῶ βουτζίου, ὅτ ἴσα κύκλου λέγουσι χρῆσθαι, καὶ μετὰ τῷ ἔκπω τούτω πεπιεσμένου καὶ πιοῦσι φωνῆσαι ἴσπι καὶ κατὰ πάντα ὁμοίδιον, &c.

Ibid. in fine, adde. Totidem habentur in Etymologico MS.

ΒΟΤ̓ΧΟΡ. Lexicon MS. Botanicum Saracenicum: βουχουρμέλουμ, ἀψινθίου, hausit à Constantino à secretis MS. lib. 4. λαβὼν τὸ καλούμενον βοῦχορ, μελῶμ, ἀψινθίου, &c.

ΒΡΑΒΕΙ̃Α. Glossæ MSS. ad Herodotum: ἀναξυρίδες, τὰ ζαβία καὶ ζαπλικὰ τῆς ὑποδήματα, τὰ καὶ βρακᾶς λεγόμενα. Sed videtur legendum ζερκᾶς. Vide in Βράκα.

ΒΡΆΒΥΛΑ, τὰ δαμάσκηνα, in Lex. Botan. MS. *Prunæ Damascenæ.* Sed leg. Βράβυλα.

ΒΡΆΔΥ. *In fine, post* ζεσθιάζει, *adde.* Maximus Cythær. Episcop. in Synax. 14. Nov. in S. Philippo: ζεσθιάζοντας ἢ ἡμίεφθ, ἰδιόλεκτα σεσηψότος.

ΒΡΆΚΑ. *Lin.* 1. *post* femorale, *adde.* Eustathius ad Il. β. τὸ ὃ καὶ αὐτῷ ἀμφικαλύπτῃ, σεσημειωτέον ὅτι. οὐ γὰρ ἔκτη μία λέξις δηλωτικὴ τῶ καλύμματος ἡ αὐτῆς, ὅσῃ οἱ Ρωμαῖοι μὲν βράκας φασὶν, ὅπερ ὃ ἀναξυρίδα, ὃν τῷ ἀπορρίψας. Antipas MS. ἔλκει ἡ ζώνῃ τῷ ζερκίνου τῷ ἀναδεδῶσθαι ᾗ κοιλίᾳ. *Pag.* 225. *lin.* 7. *post*, cap. 268. *adde.* De braccis, & quando iis uti cœperint Romani, multa commentatur Casaubonus ad Sueton. in August. cap. 82. Vide. Isychium.

ΒΡΑΚΙΑΏΡΙΟΝ. Anonymi Criminationes in Latinos num. 70. ἐξ ὕλης ἱερῶν σκευῶν κατασκευάσαι ἑαυτοῖς ζώνας, καὶ τὰ καταλειπόμενα ζερκιλάρια, καὶ σπριτίσκια, καὶ τῶν ἑαυτῶν ὑποδέσεις δακτυλίους καὶ φίλους καὶ ὠσίλια. An expressit vocem, *bracelets*, an verò *braccarum lora* vel *cingula*, vel quid ejusmodi?

ΒΡΑΧΙΆΖΕΙΝ, pro ζερχίν, *strepere.* Theodorus Prodromus de Mure, MS. ὦ αἱ ἀκοαί μου ὑφῆκαν ἡ κραλλώ μου, ἐζερχίκασι κράζων, &c.

ΒΡΑΧΙΏΛΙΟΝ. *Pag.* 226. *post lin.* 2. *scribe.* Theodosius Monachus de expugnatione Syracusarum apud Rocchum Pirrum ex vers. Lat. *Jam enim unum atque alterum portus quibus interjacent Syracusæ, per vim hostes potiti fuerant, cum antea arces, quæ Brachiolia dicebantur, & ab ingressu portuum hostes arcebant, solo funditus adæquassent. Pag.* 226. *lin.* 5. *post*, &c. *adde.* Casaubonus ad Polybium pag. 179. 180. hanc vocem à *Brachiis* Latinorum deducit, quibus ita dicuntur munitiones quæ castra jungebant ad implendum orbem circumvallationis, ex Hirtio, & Frontino.

ΒΡΑΧΙΟΝΙΣΤΗ̃Σ, *Bracchiale*, ζερχόνιον. Utitur Zonaras lib. 7. Annal. n. 5.

ΒΡΈΔΟΝ, ὕλαφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου. Ita Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *cervus, vel cervi caput.*

ΒΡΕΚΤΌΝ. *In fine, adde.* Sed propriè dicitur, *panis vetus aquâ tinctus*: cibus Anachoretarum. Joan. Episcop. Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: καὶ παρέθηκεν τῷ γέροντι κανίσκ ἔχοντ ζερικᾶ. Et alibi: ὕδωρ εἰς τὸ κοῦλον ὀλίγα πεξαμάδια καὶ ζερικᾶ. Rursum: καὶ ζερίξας πὶς ἄρτις ἐκάθισεν φαγεῖν. Idem alio loco: πίνον ἡμῖν μικρὸν φαιὸν, καὶ ἐπίομεν, καὶ βρίξον μοι ἄρτις, καὶ ἔζερξεν. Basilius Maleinus Monachus de Vita Ascetica MS. ἀπερισπάστως ὃ τῷ σημαχοῦ καὶ πύπις ὅτι ἡ θεῖ ἐφῶν ἀπερμάτων χρῆσιν εἶναι. ἔστι ὅτι καὶ θεῖ ζερκτῶν, ἤγουν, καὶ ἄρτου χώρις. Vide Nicephor. Uranum in Vita S. Danielis jun. Styl. n. 14.

ΒΡΙΑΝΌΣ. Stephanus Alexandrinus Philosophus in Apotelesmatis MSS. ἀνὴρ ζριανὸς, πεπυμένα ἔχων τὰ ερμαῖα, &c. an leg. ζεκαρός?

ΒΡΊΖΑ. *Adde in fine.* Galenus lib. 1. de Facult. aliment. pag. 312. Edit. Basil. observat sua ætate in Macedonia ita appellatam segetem ἕρρ spica & culmo simillimam, de qua Ruellius lib. 2. cap. 23.

ΒΡΟΜΌΚΟΛΙΝ, ὅπι ὀψαρόκολλ ὀπομαζομένη. In Lex. MS. Cod. Reg. 1847. *Gluten ex piscibus.* Vide ὀψαρόκολλον.

ΒΡΟΝΤΟΛΟΓΙΟΝ. *Ante locum Niceta, scribe.* Describitur ad calcem Cod. Reg. Operum S. Dionysii Areopag. 2167. Βροντολογίον τῆς ϐ. ζωῆς, συνεχθὲν ὑπὸ Ηρακλείου Βασιλέως ἐκ τ ἁγιορείτ, κινήσεως, sed in fine mutilum. Habetur etiam aliud inter Opera Bedæ.

ΒΡΟΣΊΤΗΣ, ὁ κυρὸν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cornix.*

ΒΡΟΧΊΟΝ. *In fine adde.* Polemon in Physiognomicis lib. 1. φάρυξ τραχεῖα, κυφότερ σημαίνει, εἰ ὃ ὁπὸς τῆ βρόχη ἀποδόλαι ἐξέχει, &c. Melampus de Palpitationibus. βρυχὸν eadem fortè notione usurpat: ὑφεπόμενος ἀλλόμβρος βρυχὸς ἐπὶ ἄλματι, &c.

ΒΡΟΥ̓ΛΟΝ. *Post locum* Tzetzæ, *scribe.* Etymologicum MS. χοῖνιξ σημαίνει ὃ βρῦλον. Glossæ interlin. MSS. ad Homeri Batrach. ἴγχος δ' ὀξύχοος. ὀξύβρυλον. Eustathius ad Iliad. β. pag. 191. χοῖνιξ ὁπὸ τῆ φυτῆ ἡ χοῖνι λέγεται, ὑπὸ τὸ παλαιὸν ὁπὸ φυτῶν χοῖνιν ὑπέλεγον τὰ παῖδα, ὁ δὲ νῦν ἐπ πλοκῆ σβεσμένη, ὁ γῶν Πελοποννήσιος πλοκὴ ὕπνι πιοῦσης, ὑπολέγουσι κομψὸν βατράχιν ᾗ τῆ τοιάτ χοίνι ὁμοῖ, λέγοντες, Μαῖα βρῦλον, τοιᾶτα καίνεις.

Infrà in Βρυμία. *In fine adde.* Joan. Climacus gradu 15. περὶ καταδήκτ βρυμίᾳ, ubi Scholiastes MS. ἤγουν ἀπορίᾳ.

ΒΡΟΥΜΆΛΙΑ. *Lin.* 4. *post*, Can. 61. *adde.* Geoponica lib. 1. cap. 2. ἡ ὃ θεῖ βρομῶν ἑορτὴ θεῖ τῇ θεοῦ ἐκτὸ καλανδῶν Δεκεμβρίων. Adde cap. 5. Psellus de verbis Latinis Jurisconsultorum, ex Cod. MS. Βρυμάλια, καλαίριοι ἑορτὴ, ubi fortè legendum Καλάνδια. Chronicon MS. Georgii Hamartoli, in Romulo: ὅπως ὧν Ρῶμος καὶ τὰ Μεγάλια Βρυμάλια ἐπιτέλοιτο διὰπαν ἡ αἰτίας. φασὶ γὰρ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δίδυμον ὑπ πρώτης ἡχθῆναι, καὶ ῥιφῆναι ὑπ ἀλκεδὼ πέτρ, καὶ ὑπὸ λύκ ἀγωγικὸς θεοβαλῆ τιμώμενος Δημήτρ ἀνατραφῆναι. Ὁνενδεὲ ὃ ὑπαρχὼν παρὰ Ρωμαίοις τὰ ἐξ ἀλκεσίων ἀκατάσκαστ ἔθη, διὸ καὶ ὑπ τῶν ἐπιπόνως ἔκπας τὰ ἴδια βιβῶμα καὶ πόλ κομίζων, καὶ εἰς τὸ κοινὸν τὰ παῖδα ἀβροπενθῆσαι κάθιστ, τὰ ὀνειδὸς ἀκφύγωσιν μὴ ἀκίνων ἀπολειφόμεν. ἢ δὲ χάρ ὑπόπτως Ρῶμος τὰ Βρυμάλια ἐγκαινὸς ἀναγκαῖον εἶναι πρέφειν τὸν Βασιλέα ἡ ἑαυτῆ συγκλητον, ὡς ὑβρίσας ὑπ τῆ χειμῶνι, ὅταν ἡρέμησιν ὑπ τῆ πολέμῳ, καὶ ἡδέως καλὸν ἴσις δὲτὸ ἄλφα ἔχοντας

ὄνομα, ἢ ἀκολούθως ἔστι τὸ 32. καλδίτας ἢ ἢ σίδηρον καλῶν τῷ αὐτῷ χήματι, ἢ σαπρὸν φησι τὸ ὀρύσσειν ἄσκαλα. ὅθεν οἱ ὀρυκτῶντες τὰς τῶν οἴκων ἀποτίχας ἢ καλοῦσι τὸν αὐτὸν τρόπον, ἀφ' ἑπέρας πύλεως ἢ ἐμβόλων, ἐφεῖς τὸ γῶνιαι ταύτας ἢ παρ' αὐτῷ αὐλειον τραφῆναι. τῶν οὖν πτώκων ὁ Ῥῶμος, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸ ἀπαλλαγῆναι τῆ ὕβρεως αὐτοῦ, καλέσας τὸ ἔτος αὐτῷ ἀρίστου ἀκίνου Βρουμάλιον, ὃ ἔστι Ρωμαϊκὸν, ἐκ τῆς ἀλυσιτελοῦς τραφῆναι. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὑπάλιπεν ὃ καὶ τὸ καλούμενον Βρουμάλια, καθότι οἱ γεωργοὶ μετὰ ζέλου γεωπίαν ἀποπερατοῦσι, ἀμπελῶνι ἑαυτοὺς ὑποτάσσοντες, πανηγυρίζοντες ἢ ἀχαλινώτως ὅλη τῆς ἡμέρας ὑπόμενον.

ΒΡΟΥΤΙΑΕΣ. *Lin.* 2. *poſt locum ex Lex. MS. adde.* Suidas: βρυτίδες, χωμῶδες οὕτως καλούμενον, ᾗ ἢ σίβυλλα, ἢ σοφοκλῆς. πάππος ὃ τὰ ὠδυσσιάδος σκύλλας ὀκάλεσεν.

ΒΡΕΤΤΙΑ, *μέλαινα πίσα*, in Lex. MS. Reg. *Pix nigra.*

ΒΡΕΦΟΝΙΑ, ἢ Βριφόνιον, ἢ *κόνζα*, in Lex. Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Culex.* Herba, de qua Ruellius lib. 3. cap. 63.

ΒΡΥΝ, *vinum.* Lex. MS. Neophyti: φρῦνος, ὁ χειροῖος βάπταχος. βρωῦ ὃ ὁ ὖνος. Apud Ariſtophan. pueri balbi *βρωῦ* dicunt pro *πῶν.*

ΒΡΥΣΙΣ. *Poſt locum Georgillæ, adde.* Joan. Canabutzes MS. αἱ ὃ λίχνοι ὑδρεῖδες, ὅταν καπνοῦσιν εἰς τὰ φρέατα, ἥκιστα τὰ πηγάδια, εἰς τὰς βρύσεις, εἰς τὰς λίμνας, ἢ εἰς τοὺς ποταμούς. *In fine ſubde.*

Βρύσεις. Evagrius lib. 6. cap. 8. ubi de terræmotu Antiocheno: πάσχουσι ὃ καὶ τὰ πρὸς ἕ καλουμένης Ὀρφείτης, ἢ ὁ φρόδου ἔρευθρὸν ῥεῖθρον, καὶ σύμπαντα τὰ καλούμενα Βρύσεα. An locus fontibus ſcatens, ædificiiſque ornatus?

ΒΡΥΣΙΣ, *Cornix.* Cœranis MS. lib. 1. Βρύσις, κανὸν ὃν ζῶον κορώνη.

ΒΡΥΧΙΟΝ, & Ρρύχιον, Regio, ſeu Κλίμα & πόλεως Alexandriæ, in qua exiſtit *μουσεῖον*, cujus mentio fit apud Epiphanium lib. de Ponder. & menſur. & in Menæis in S. Hilarione, ubi Βρούχιον ſcribitur: quam vocem ex περιοχεῖον corruptam notat Scaliger ad Euſebium, & Caſaubonus ad Spartianum, quæ integra habetur apud Euſebium lib. 7. Hiſt. Eccl. cap. 32. ubi conſulendus Henricus Valeſius: de Muſæo verò Alexandrino Caſaubonus ad Sueton. in Claudio cap. 42.

ΒΡΥΩΝΙΑ, *Bryonia, vitis nigra.* Cœranis MS. ἡ ὃ ἄμπελος μέλαινα καλεῖται, διὸ καὶ ἔνιοι Βρυόνιαν καλοῦσιν, οἱ ὃ χειρόνιον. Vide Ruellium lib. 3. cap. 65. 163.

ΒΥΝΗΤΟΣ, apud Arcadium in Grammatica MS. fol. 245. verſo, εἶδος ἱματίου Αἰγυπτίου. veſtis ſpecies apud Ægyptios.

ΒΥΣΣΟΣ, *Byſſus.* Arethas in Apocal. cap. 57. ἡ βύσσος, φασὶν ἄνθρωπ Ἰνδικοῦ, εἰς λίνον καπνιζομένη.

ΒΩΛΟΣ, *Globus*, Gallis *boule.* Anonymus MS. de Confectione Horologii Perſici: εἰς ἢ μέσον δὲ πύρου καπνιζόμενος κάνναλος διὰ χαλκοῦ, εἰς ὃν ἐμβάλλονται οἱ βῶλοι. οἱ ὃ βῶλοι, ν'. ἕκαστος ὃ βῶλος ἀναπληροῖ ὥραν μίαν.

ΒΥΣΤΑΠΑΓΟΥΡΟΣ. *In fine adde.* Lexicon aliud Botanicum MS. habet Βυσταπάγουρος, ὁ ἐρεχθεύς.

Γ.

ΓΑΓΓΑΙΑ. *Adde in fine.* Vox Medicor. Vide Aëtium lib. 7. cap. 85. & Gorreum.

ΓΑΖΕΛΙΟΝ, Animalis ſpecies, *Gazela.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ἀφαλόν τὸ κρέας, ὃν ἢ γαζελίου λεγομένου ἀλχιμώτερόν ἐστιν, &c.

ΓΑΙΟΣ. *In fine adde.* Euſtathius ad Il. β. pag. 188. γαῖος, ὃ καὶ Ἰταλιώτης καὶ Ταραντῖνος, ὁ μάντις. ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ ταχὺς καὶ αἰσθητικὸς ἀνήρ.

ΓΑΙΣΟΣ. *In fine adde.* Eudemus in Lex. MS. γαισός, μακροκόντης, ἢ κοντὸς, εἶδός ἀμυντηρίου.

ΓΑΪΤΑΝΙΟΝ. *Poſt locum ex Cyrillo, adde.* Galenus lib. 13. Therapeut. extr. γεγόασιν δ' οἱ πιεῖν τὸν βρόχον ἐξ ὕλης δυσπέπτου, πεῖν δ' ὕδωρ ἢ Ρώμῃ μὲν ἢ τὸν γαΐτανον ὀνομαζόμενον, ἐκ μὲν τῶν Κελτῶν χώρας κομιζόμενον.

ΓΑΛΑΝΤΙΚΟΣ. *Dele.* Lacteus, albus, & *ſcribe, Feſtivus, amœnus, elegans:* ex Gallico, *galant.*

In fine, adde. Paulò antè:

Πεῦ ἔστι ἡ ὀφρὺς, ἡ λεπτὴ, καὶ ἡ εὐμορφοτάτη;
Οἱ φασιν οἱ πολῖται καὶ οἱ γαλαντοτάτοι.

Expreſſit noſtrum, *galanterie.*

ΓΑΛΑΤΖΙΔΑΙ, *Tithymalli.* Gloſſæ Botanicæ MS. ex Cod. Reg. 1690. Ὑδρόμελοι, αἱ γαλατζίδαι καὶ πίτυαι, λίχνοι ἱστυμάλου.

ΓΑΛΗΓΗΝΗ, κύπειρος, in Lex. MS. Nicomedis, *Cyperus.*

ΓΑΛΙΑ, ὁ ζακλὸς, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 843. Vide ἕλιον, ζακλός.

ΓΑΛΙΑΡΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 276. Ρωμαῖοι γάμων μυελάδας δ'. ὅρους τῆς σωφροσύνης αὐτῶν, τοὺς ὃ αἰχμαλώτους αὐτῶν καταδουλώσαντο, γαλιαρίους καλέσαντες αὐτούς. Vide Scaliger. ad Euſebii Chronic. & Goarum ad Georg. Syncell. p. 69.

ΓΑΛΙΨ, Planta urticæ ſimilis, apud Aëtium lib. 1.

ΓΑΛΛΑ, pro γάλα, *Lac.* Stephanus Sachleres MS.

Καὶ τὸ αὐτὸ ἐλήφθη ἀπρὸν ἀπὸ τὸ γάλα.

ΓΑΛΛΙΩΤΗΣ. Anonymus MS. contra Latinos: αὐτὸς ὃ μὲν ἀπορήσει, ἆρα γε ὕστερ ὁ τρίπους πάππας ἢ πάπας ἀποφαίνεται τοῦτ' ἔστιν ἀρχιερεύς, ἢ οἱ αὐτῷ συνόντες ἢ σοφοί, ὡς καλῶς δόξαι αὐτοῖς τοῦτο τύπῳ, ἵνα ἀλλήλοις τὸ ΠΠ σημῶσι ἢ αὐθρώπων ἡμῶν, ἢ ὅτ ἡ Λατίνων βασιλεὺς φάσκῃ γαλλιώτην, ἀναπειθάζῃ πειρῶνται τὸ πῖς σοφοῖς ἀπίνοις καλῶς δόξαντα καὶ αὐτῷ Πάπᾳ, ἄρα ἀνάγκη ἐστὶ ὁ ἀμαθὴς οὗτος γαλλιώτης, ἢ ἀναμαῖος ὢν πατὴς, ἐπεὶ ἢ ὁ βίος αὐτῷ καὶ ὁ λόγος, &c. An Legatum Apoſtolicum intelligit, qui navi vectus, quam *Galliotam* vocant, ad Græcos mittebatur? Vide Κάππα.

ΓΑΛΟΧΟΡΤΟΝ, *Tithymalus ſpinoſus*, apud eruditum Sponium tom. 2. Itiner. p. 227.

ΓΑΜΒΡΟΣ. *In fine adde.* Vide Euſtachium ad Il. ι. pag. 572.

ΓΑΜΠΗΡΕΣ, *crurium munimenta*, Ital. *Gambieri.* Ordo MS. officiorum aulæ Turcicæ: ὅταν τιδιωῦ μεγάλου ἀνάγκη, ὅλους ἕ πόρτας ἀμυνθῆναι, θέλει μὲ θέλει, οἱ πρῶτοι γαμπέρες, καὶ οἱ καβαλάροι μὲ γαμπέρες, &c. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Gamberia.*

ΓΑΝΑ, τὰ κεκονάκια, in Lex. Botan. MS. Cod. Reg. 1843. *Nuces pineæ.*

ΓΑΝΔΟΥΜΙΟΝ, *Cinericius panis.* Eudemus in Lex. MS. κόνιξ, τὸ γανδούμιον. Heſychius: γάνδυμα, πυρὸς. Legendum fortè γάνδυμα.

ΓΑΡΟΣ. *In fine adde.* Artemidorus lib. 1. cap. 68. ἔστι γὰρ οὐδὲν ἄλλο γάρος, ἢ σπυρίδιον. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πίτυ καὶ τὸ γάρισμα αὐτὸ τὸ ἐριεμβόν.

ΓΑΡΟΦΑΛΑ. *In fine, poſt*, 223. *adde.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 6. καὶ καριόφυλα Σαρακηνοὶ, γαροῦφυλα.

ΓΑΣΤΡΑ. *Poſt locum Coſmæ, ſcribe.* Cœra-

nis MS. lib. I. λαζὼν σάγμα ἱεράγων, καὶ χλῶ ὡ ἢ φύσιν, βάλε ὡς γάσρω ἢ χλῶ, &c. *In fine, scribe.*

Γάσρα, *Fundus navis*, quod illius sit quasi venter. Eustathius ad Odyss. ι. ἔδαφος ᾧ νεὼς, τὸ καταβάτιον αὐτὴ αὐτῷ χλῶ, ὅσῳ ἰδιωτικῶς πλέον λέγεται καὶ γάσρα, αὐτὴ λῶ καὶ τὸ ἄντρον συρρέον.

ΓΑΣΤΡΙΖΕΙΝ, pro ἀχυρίζειν, *equos gramine pascere.* Gall. *mettre les chevaux au verd.* Hipposophium MS. διὸ χασρίζειν ἴδιος ἵππος ἢ Ἀφρίλλιος μόνῳ. ὅταν ᾧ μέλλωσι χασρίζειν, πρὸν ἄρξασθαι ἐσθίειν τὸν χρατῆρ φλίσσομεν αὐτοῖς ἐκ τῆ πόσεως, καὶ ὕπως χασρίζωσι. ὡ ἀρχῇ κριθὰς μὴ δίδου φαγεῖν ἄχρι ἡμερῶν ἕξ, ᾗ ἄλας ἐσθίειν, ἵνα μὴ κύστρις πιοῦσι, τυπτοῦ σχίσιν. Vide χασρίζειν.

ΓΑΥΓΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Steph. Sachleres MS. γαμεῖν Κωνσταντῖνα, καὶ ὁ σκύλος ἢς γαυγίζη.

ΓΑΪΔΙΟΝ, terræ mensura, apud Indos. Cosmas Indicopleustes, ubi de Taprobana insula: ἐχεῖ ᾧ ἡ πῖνος μεγάλη, καθὼς φασὶν οἱ ἐγχώριοι, γαϊδία τριακόσια, ὧς τι μίλιος ἡμίσυς καὶ πλέον, τυγὸν μίλια ἑνακόσια.

ΓΑΦΕΤ. *In fine, adde.* Constantinus à secretis MS. cap. 79 σὺν τῇ ἐρχίσειν τῇ δύσεως, ὁ καλοῦσι Σαρακηνοὶ γαφετ.

ΓΑΩΝΤΑ, pro ὀγδώκοντα. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Εἰς πρῶς ἄρις ᾗ ἔκοψιν ὁ ἄγγιλος ἀνθρώπις,
Χιλιάδις γδόντα πάσαρις, κ' ἑνάριτα πὰς πόπις.

ΓΕΆΕΒ, vox Chymicorum. Michaël Psellus in Orat. MS. ad Synodum: ὁ χυμὸ κιχυμένος ἀγγοῦς ᾗ ἢ σανδαράχη, καὶ ἡ μαγνησία λίθος, καὶ τὰ τοιάμαχα σώματα, τὰ, τὰ κόμμι, καὶ τὸ ῥητάνιον ἔλαιον, σύσματα ὀκάτερ λαμφρὰ καὶ ὑπέρυθρα, ἀπὸ τῇ σφόδρα διαφημάτων, ἀπὸ συνοχεμῶν, ἀπὸ ἀπολίξεων. τὰ μὲν ὧν ἰδάσπιτα, τὰ ᾧ μαυζάλιτα, τὰ ᾧ ἰζητῖτα, ὡς μὲν ἡ τῶ χαλκῶ ἐξίωσις, ὡς ᾧ ἡ τῇ αδήρυ μάλαξις, καὶ ἡ τῇ μολύβδυ ἀῤῥύσωσις, καὶ ἡ τῇ κασσίτερυ ἀχρίωσις, ὧ ᾧ τὸ γύψ, πῶς ᾧ ἡ ξάνθωσις, &c. Arabibus *geleb alatiche*, est *corium vetus*, apud Matth. Silvaticum.

ΓΕΎΝΗΜΑ. *Post locum Theophanis, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem: καὶ γβυνημάτων τὰ ὠρῖα ἐπλήρωσε.

ΓΕΜΆΤΟΣ. *Post locum Corona pret. adde.* Syntipas MS. ἔστι ἵππ γεμάτης τῇ φρυτίσι καὶ νεύμασι σὺν πᾶς παισὶν ὁκείοις.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΆ. *In fine adde.*

Γενεαλογία, *Liber Geneseos*, in Chronico Alexandrino p. 50.

ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ. *Lin.* 1. *post*, Natale, *adde.* Eudemus in Lex. MS. ἡμέθλια, ἡ δι' ὑπαυτῆ ὑπορτῶσι τῇ πχθίσης μνήμη, ἡμέρα, ἑορτὴ, ἡ δι' ὑπαυτῆ ὑπορτῶσι τῇ πχθίσης μνήμη.

ΓΕΝΝΑ. *Pag.* 244. *post lin.* 2. *scribe.* Theophylactus Hierodiac. Hom. 14. pag. 276. ἡ ἐκπλῆξις τῇ ἡλίυ γίνεται ὅταν ἴδωμ σώματος, ἤγουν ἥλιος τῆς σελήνης.

ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ. *Lin.* 2. *post*, legumina, *adde.* Lactantius de moribus persecutor. num. 31. *Unde igitur hoc, dementissime tyranne, præstabo, cùm omnes fructus auferas, universa nascentia violenter eripias?* S. Athanasius in Syntagm. doctrinæ: ἐὰν γὰρ ἔχες ἡνύματα, ἡ ἀρτύσεις, καὶ ζήσῃ τὰς ἀκτίνας αὐτῆ σε, &c. Chron. Alexandr. pag. 896. ἐξῆλθεν ἐρεπῶσι μετὰ πολλακείων, ὀφείλοντες ὡς δεῦ δίκα μιλίων διρῆσαι ὀλίγα ἡνύματα.

ΓΑΡΑΚΑΝΤΑ κὼκ, ὁ λωτὸς, ἡ τριφύλλι, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Lotus*, sive *trifolium.*

ΓΕΡΑΚΗ. *Adde in fine.*

Γερακάρι, *Falconarii.* Ordo MS. Officiorum aulæ Turcicæ. ἔχῃ ᾧ γερακάρις. ὧδε καὶ αὐτὶ δεῦτο ἡ αὐτὸν τῇ ἀλυφατζήδων, ὀλίγος πολὺ ὄπισθ τῆς ἰζχυ ὁ ταπὶρ τε ὁ Αμιράτμπεις.

ΓΕΡΓΙΎΡ, *Eruca*, *cruca.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ διοκοπίμων ἐζώμαν, τυπὸς γεργὶρ, καὶ τῆς ωίλυς, &c. Matth. Silvaticus: *gergir, Eruca, Arab. gergirum*, , *id est eruca vel oxymum.*

ΓΕΡΩΝ. *Post locum Seldeni, adde.* Dicti etiam ἀρχιγέροντες, Primates Artificum, seu ἐργαστηρίων, in L. 1. Cod. Th. de Alexandr. pleb. primat.

ΓΕΡΑΤΙΟΝ, &

ΓΗΡΑΤΙΟΝ, *senectus*, apud Maximum Cythær. in Synaxar. 23. Febr.

ΓΕΝΕΣΘΑΙ. *Post locum Homologeta, adde.* Et Cyrillum Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 60.

ΓΕΥΜΑ. *Post locum Eustathii, adde.* Joan. Tzetzes in lib. 2. ἔργ. Hesiodi: δηνὸν δὲ τὸ σφύγμα· ἄρσαν τὸ χῦμα· δόρπος ὁ παρ' ἡμῶν μεσημβρινὸς δηνός.

ΓΕΥΜΑΤΙΖΕΙΝ. *In fine, adde.* Libellus de singulis diebus lunæ MS. οἵων χυμαπίζειν, οἵων σημείως ὑπαρχόντων, &c.

ΓΕΥΣΙΡ, σκοπιὰξ, in Lexico Botanico Saracen. MS.

ΓΕΩΡΤΙΟΝ, Agriculturæ opus. S. Athanasius in Syntagm. doctrinæ: τὶ μὲν μικρὸν τῆ ἀνθρώπων οἰκείᾳ, καὶ ἔχης χρεῖον, ἵππ χωρὶς ἐργάζεσθαι, &c.

ΓΖΟΥΛΟΥΝΑΡ. Constantinus à secretis MS. lib. 4. σπόδιον λευκὸν, καὶ γζυμωνάρ. Occurrit ibi hæc vox crebriùs.

ΓΗ Κρητικὴ, ὁ γύψος, in Lex. Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ΓΗΡΑΣ ὄφεως. *Adde in fine.* Vide Moschopulum in sylloge vocum Atticarum.

ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ. *Post locum Vita S. Theodosii, adde.* Zonaras in Alexio: ὅπως ὁ βασιλεὺς τῆ ὀρφανοτροφίᾳ ἐχαλκεύσε, ἀλλὰ μὲν καὶ ἄλλων χρεωμένων πολῶν, τὰς ποίας κτίσεις τῆ ὀρφανοτροφίᾳ σφετερίσας, καὶ αὐτὸς ἐπέρχες σφετερίσεως, ἀναχωνεύσῃ τι αὐτὸ, καὶ ἀπὸ τοῦδε πολλοῖς ἀναλώμασι, καὶ πλοῦτος χρυσοφόρων ἄλλῃ ἐχαπίσεως.

ΓΗΡΤΑΙΣ, ὁ ἀμπελόφασσα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Perrum agreste.*

ΓΗΤΕΙΑΙ. *Post vocem*, detorta, *adde.* Eudocia Augusta in Ioniis MSS. ἡμφόρα ᾧ μαχαῖρα χαπίας, καὶ χαπὶς φαρμακείας. ὅτι ἡ μὲν μαχαῖρα ὑπάκτεις ἐστὶ δημόσιον ἀγαθοποιῶν δεῖται φοὶς ἀγαθοῦ ἕνεκ σύσεως, ὥσπερ τὰ τῆ Ἀπολλὼς Τυάνεως διατάγματα δι' ἀγαθὸν χρόσεως. Γοητεία δὲ ὑπάκτεις δημόσιον κακοποιῶν ἐπὶ τοὺς ζῶντας ὑλημένων ὑπὸ κακῆ ἕνεκ σύσεως. χαπὶς ᾧ ἔστιν δεῖ τῆ χρῶ καὶ τῆ ὄψιν τῆ ἐπὶ τοὺς ζῶντας χυμένων φαρμακεία ᾧ, ὅταν διὰ ἕνες ἐκθυσίας διαπαφέρῃ δεῖ ἕνι φοὶς φίλῳ, ἢ καὶ ἄλλως πῶς διὰ ὑμᾶς. *In fine adde.*

Γητευτεία, *Maga.* Balsamon ad Can. 72. Epist. S. Basilii ad Amphil. λέγει ὅτι διάφορά ἐστι μαγίων, γοητευτῶν, καὶ γητευτῶν χρῶν διὰ ἐπαοιδῶν τοὺς ἀπλουστέρους ἀπατώντων.

ΓΙΑΊΡΙΝ, *ærugo*, Gallis, *verd de gris.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. χάλκου, ὁ λέγεται ἐπὶ χαλκῶ, ᾗ λέγεται ἐμφύεται. Vide ἰάειν.

ΓΙΑΜΠΡΟΥΤΖ, Γεμπρεζὶ, τῆς μανδραγόρας ἡ ῥίζα, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843. *Radix Mandragoræ.*

ΓΙΑΦΕΤ, τὸ ἐυπατόριον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Eupatorium.*

ΓΙΖΗ, *Ephemerum*, de quo Botanici. Constantinus à secretis MS. lib. 7. καὶ λάπαν, καὶ τάρ-

κιστην. καὶ τὸ ῥίζα, καὶ τὸ ὅμοια. Alibi: ἢ τὸ τῆ ἐφημέρου ῥίζα. Idem lib. 1. ὡς τὸ ἐφήμερον καλούμενον ῥίζα. Eodem libro: μετὰ ἐλαίου τῆ ἐφημέρου, ἢ λέγεται ἐλαῤῥίζα.

ΓΙΖΗΡ. *Adde in fine.* Galenus lib. 1. de remed. pag. 433. edit. Baſil. ὁ δὲ ὅλο τῆς οὐσίας αὐτῆ φύσις ἀδρομερεστέρα τυγχάνει τῶν ἀείση κασσίας, καλουμένης μὲν ὑπὸ τῶν καμιζόντων αὐτὴν ὀσμὴν βαρβαρικὴν διαπαίζειν, τὴν δὲ ἀρχαίαν συνακολουθεῖν ἐκ τῆ γ. καὶ ι. ἔχοντα, τὴν δὲ διυπάρχειν ἐκ τῆ ζ. καὶ ι. Ex quibus non γιζὴρ, ſed γιζὶ tum appellatam caſſiam colligitur.

ΓΙΆΩΨ, pro ἰάομαι, occurrit non ſemel apud Medicos Græcobarbaros.

ΓΙΜΕ. Gloſſæ MSS. Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. γίμε, τὸ σεσῆλμον, λέγεται λοξάπιν. Vide Πρεζύμη.

ΓΙΟΓΓΑΡΙΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. ἢ λαῶν γιογγάριν, καὶ τὸ ἄνδρες αὐτὴ, ὅταν εἰς τὸ ὠὸν αὐτὴ ὦσιν.

ΓΙΟΥΔΑΪΤΖΙΟΝ, *Judicium.* Vide in Πλάτης.

ΓΑΑΝΑΓΟΣ, *Piſcis ſpecies.* Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3497. fol. 116. v. χολὴν ἰχθύος τῆ γλαυκίσκου σὺν ὀποβαλσάμῳ, &c.

ΓΑΙΣΤΡΟΥΝ. *Poſt locum hiſt. Apoll. adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἐξηγλυκηθῶ ἐξέρχομαι γοργὸν εἰς τὸ πυλῶνα.

ΓΑΟΥΤΤΩΝ. *In fine adde.* Stephanus Sachlices MS.

Η' ἰσκουμίνα πίσωσι μι τὸ ξανθὸν τσιχάεσι,
Τῶ γλυτζονὶ τὸ μιδυσὶ ὅπου ἰχὲ ἄλλον χάεσι.

ΓΑΥΚΕΑ. *Adde in fine.* Nonus de morborum curat. cap. 95. πηγάνου φύλλα δραχ. ἡ. σὺν μυρσινελαίῳ καὶ ὀξυλεώσας, χρῶ, ἢ θεὶς γλυκεῖα λιγύδρα. Apud Conſtantinum à ſecretis MS. lib. 1. extat caput hoc titulo: περὶ τῆς ἀρρωστίας τῆ καλουμένης μιλτώδους, ἤτοι ἢ τῆ κοινῶ καλουμένου γλυκείας. Mox: συμβαίνει ὁ τὸ δίρματα τῆ κεφαλῆς πρόσωπα, καὶ ἔχειν ὁποῖς μικρὰ· ἐξέρχεται ἐξ αὐτῶν ὑγρότης πυκνὰ γλίσχρα ὁμοία τῆ μέλιτος, ἢ διὰ τῶν ἑλκῶν αὐτὰ ἢ τρῶσις μιλτώδης.

ΓΑΥΚΟΦΩΣ. *Poſt vocem* Euſtathius, *adde.* ad Iliad. ν'. ὅθι ἀμφιλύκη νύξ, τὸ παρ' ἡμῖν ἡλιοπωρινὸν λεγόμενον λυκόφως, ὅταν οὐδὲ ἡμέρα πάντα ἦν, ἀλλ' οὐδὲ νὺξ ἦν ἁπλῶς, νὺξ ἢ ἀμφιλύκη.

ΓΑΥΝΚΟΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Γλαύκους καλοὺς, καὶ ἴδετε ἀπάνω βρίζωνάκου.

ΓΑΥΚΥ'. *Adde in fine.* Ptochoprodromus contra Hegumenum:

Κρασὶν γλυκὺν πιοῦσιν, ἢ κρυῶνι, ἢ ὀκτώμου,
Ἕνα χυμοὺς ἐκβάλωσι ἀπὸ τῆ γλυκασμοῦ.

ΓΑΥΚΥΣΙΑ, ἡ παιωνία, in Lexico Botanico MS. Reg. *Paeonia.*

ΓΑΥΝΑ. *Poſt hanc vocem ſcribe.* Liber Iatricus MS. ex Cod. Reg 3177. fol. 336. μολοχῆς τὸ φύλλα καὶ χυμὸν γλαύκιον ἢ ῥιτζάνιλα, &c. Occurrit ibi rurſum.

ΓΑΥΟΣ. Conſtantinus à ſecretis MS. l. 7. λαμβανέτωσαν ἀπὸ τῆ ἡμέρα τῆς ἀβελόου τὸ γλοῦ τῆ φιλλίου μὲ ὕδατος, &c.

ΓΑΩΣΣΙΔΙΟΝ. Proclus in lib. 2. Heſiodi ἔργ. δοῦλον δὲ δῦε πρὸς ζ'. πολλάκις ἀναλῶσαι εἰς τὰ λεγόμενα γλωσσίδες ἑκάστης ἀφίδος τὸ ἁρμονικὸν τῆς εἰς ἄλληλους.

ΓΑΩΣΣΟΣΤΡΟΥΘΙΑ, *Lingua avis*, planta de qua Botanici. Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 91. τὸ πάγμα βιζώμου, ἢ ἄνθος βοτανῆς τὴ λεγόμενον γλωσσοστρουθίαν. Suprà, γλῶσσα ὀρτυγίου vocat.

ΓΝΙΑΖΕΙΝ. Hiſt. MS. Beliſſarii:

Καὶ πᾶς Γραικὸς νὰ μὴ γνιαστῇ, νὰ φύγῃ, νὰ γλυτώσῃ.

ΓΟΓΓΙΑΡΙΟΝ, *Congiarium.* Georgius Syncellus, de Numa: ὁ αὐτὸς χογγιάριον ἔδωκεν, ἀσσαρικὰ ξύλινα, ἢ σκύφια, ἢ ὀφράκια. Vide Κογγιάριον.

ΓΟΛΤΑ', τὸ σκάλαιον, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΓΟΜΑΡΙ. *Poſt lin. 2. ſcribe.* Gloſſæ MSS. ad Ariſtophanis Plutum: τὸ φορτίον, τὸ βάρος, γομάριον.

ΓΟΜΦΗΤΗ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. Reg. γομφίτη, τὸ ἀμμωνιακὸν.

ΓΟΜΦΟΣ. *In fine adde.* Iſaac. Tzetzes in Lycophron. pag. 109. ὁ χοῖρος τρίτοκος ἢ τριτόκου ἢ κεκλωὸς ἄχρι τῆ κεφαλῆς ἢ γομφιάσεως· γόμφος ἢ ἰχθὺς ὁ καλῆ Ὁδυσσεὺς φίλευς, &c.

ΓΟΝΑΤΙΟΝ, *Norma*, quòd genuflexi figuram referat, Gallis, *Eſquierre.* Joannes Canabutzes MS. εἰ χωλοὶ καὶ λιγόμβροι καὶ λειτουργοὶ, ἢ λιθάξουσι πάθει ἐλαφοὶ ἢ χαμαιτὰ, ὅσῳ ἀκριβῶς λέγουσι γονάτων, διὰ οὗ ξέουσι ἢ ἰσοζύουσιν εἰς γονίας καὶ χάμαπτα πικίλα πρὸς λίθους ἢ μὴ σῴζει τῆς γναμπτείας, &c. Vide Βαρυδίνη.

Γονάτων, *Dentale*, pars aratri. Proclus in lib. 2. Heſiodi ἔργ. pag. 102. γύαλα τὰ λιγόμβροι γονάτων τῆ ἀρότρου. Ita etiam Moſchopulus ibid. p. 100. edit. Heinſii.

ΓΟΝΕΙΑ, ἕδος ὀρνέου, in Etymologico MS.

ΓΟΝΙΚΟΝ. *Poſt locum Choniatæ, adde.* Vita S. Sabæ cap. 3. σφοδρότατα πολλάκις τῆ μοναστηρίου αὐτῆ ἀπεσῶσαι, φεύγει τὸ, φησὶ, αὐλιαμβάσιδος τῆ ἐαυτῆ γονικῶν χωρίων, &c. Suprà, γονικὰ αὐτῆ σεφάλαια. Ita c. 9. Aſtrampſychus MS. in Cœlo Pythagorico: ἀλλὰ καλὸν ἢ κἀκεῖθεν λαβὲ παῖδα ἐκ γονικοῦ. Alius Aſtronomus MS. ex Cod. Reg. 2752. fol. 221. v. καλὸν ἐξιόντων πάσῃ, ἐργάσασθαι τὰ ἴδια γονικά. Infrà: καλὸν σῴζειν καὶ γονικὰ ἐξωτικά. Bartholomæus Edeſſenus in Confut. Agareni p. 412. ἄπαθε εἰς χώρας Μακεδὼν εἰς ἓν γονικὸν τῆ πάππου σου, &c.

ΓΟΝΤΚΑΙΣΙΑΙ. *Pag.* 259. *lin.* 10. *poſt* vetitum, *adde.* Epiphanius in Expoſit. fidei n. 22. δίχα μόνης τῆ Παυλικιανῆς ὅλης τῆ ν'. ἡμερῶν, ὡ οἷς οὔτε γονυκλισίαν γίνεται, οὔτε ὑποκλίσεως σεσήμανται. Baſilius Maleinus Monachus de vita monaſtica MS. ἐρωτήσεις ἢ τῆ ἀγωνιῶν ἀπούσῃ, δίχα ἢ καθίσεως ἀκμὴν ἢ * ἀρτιλίσεως, σχολαζούσης, γονυκλισίων πολλῶν, ὕβρεως τῆ λογισμῶν, καὶ ὀδύνης, δακρύων χύσις ἀπὸ τῆ συντελείας παθήματος, &c. Concilium CP. IV. act. 2. extr. πᾶν τὸ γονυκλισίαν καθ' ἡμέραν τ'. ἢ τὸ, Κύριε ἐλέησόν με, κράζων τ'.

Ibidem poſt locum ex vita S. Pauli, ſcribe. Vita S. Bacchi Jun. τῶν κζ' διακόνων γονυκλισίας ἀκαθαιρέτου.

Ibidem pag. 259. *lin.* 10. *poſt* vetitum, *adde.* S. Athanaſius in Syntagmate doctrinæ: μὴ ὅτι οἱ πλανῆς ἐν ταυτῇ τῇ ὥρᾳ τῆ σῴζεται, μήτι γουνπετῆ τὸ παρόντα, μήτι ἐν Πεντηκοστῇ· ἐν ᾗ δὴ διαμένει ἀκωλύτως.

ΓΟΡΔΗΛΟΝ, τὸ σεσῆλι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Seſeli.* Vide Ruellium l. 3. c. 32. extr.

ΓΟΡΟΎΤΖΙΑ, *Vitis alba.* Gloſſæ Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. βρυωνία, ἄμπελος λάβρα, λέγεται χόντζια.

ΓΟΥΒΑΝΗΝ, *Ciſta aperta.* Lexicon MS. ad ad Vet. Teſt. κυβίτιον (ſic) κυβιτὶ, ὁ λέγεται ἐγκειόκ γουβάνιον.

ΓΟΥΛΑ *Adde in fine.*

Γουλάρις, *Guloſus.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τσιμπιλόν με λέγετε ἀλλ' ἀφάγον γουλάριν.

ΓΟΥΡΑ', *Turris.* *In fine poſt vocem* etymon,

adde. Theophylactus Hierodiac. Homil. 7. p. 119. καὶ ταῦτ' ἀν' ὀλιγιστον ἤκουσεν ὡς τὸ ὄνομα τῆς κυείας Θεοπίστου εἰς γυλὰν τῶν κάτω. Et Homil. 12. p. 238. καὶ ἔσχεν τὸ καταγάπτις εἰς τὸ μέρος τῆς ἑπτὰ γυλάδων.

ΓΟΥΜΟΥ̓ΚΑ, *Gummi.* Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κομίδιν, λίγνυ γουμοῦκα.

ΓΟΥ̓ΝΑ. *Lin.* 2. *poſt* Latin. *adde.* Eudemus in Lexico MS. διφθέρα, περγαμηνὴ ἀσπιδόλαιον, ἢ δερμάτινον, γουῦα. Bartholomæus Edeſſanus in Confut. Agareni pag. 425. καὶ γουῦα καπυδὶν φορῶν μὲ δίχοπι.

ΓΟΥΝἸΝ, *Herba ſpecies.* Hermas Medicus in Mathematicis MSS. μόρον ἴεκιον, κυπάμωμον, γουνὶν, σάμψυχον, ταρκίσιν, ἴλλω, ταρδὶν, &c.

ΓΟΥΡΙἈΖΕΙΝ. *Poſt hanc vocem adde.* Idem quod γουρκάζειν, *ſtrepere, clangere*, de qua voce ſuprà in Γυργός.

ΓΟΥ̓ΡΝΑ. *Adde in fine.* Charta Rogerii Regis Siciliæ ex Gr. in Lat. verſa, apud Rocchum Pirrhum in Archimandritatu Meſſanenſi pag. 96. *Donamus quoque cansâ condimenti menſæ Monachorum in territorio Phari à Salina gurnas ſive caſſettas quinquaginta.*

ΓΟΥΦἈΡΟΝ, γουφάριον, *Piſcis ſpecies.* Symeon Sethi de piſcibus MS. γόμφος, ἰχθὺς θαλάσσιος, &c. ad marg. Cod. Reg. τὸ γυφάριον. Ptochoprodromus contra Hegumenum, MS.

Ἐκεῖνοι δ' γοφάεια, πικὶ ἰχθὺς, δ' ψαρία.

Alibi:

Ἀκρόπαστα καὶ πάπαρα, γοφάεια ἐξ ἀγ μεγάλα.

ΓΟΦἈΡΙΟΝ. Vide Γουφάριον.

ΓΡἈΒΙΑ. Obſervat Caſaubonus ad Suetonium in Julio, ita appellari in Commentariis Græcorum, peculiares in uſum viatorum faces ſolitas incidi è ligno querno vel iligno, quæ γράβια vocabant.

ΓΡΑΙΚὈΣ. *Poſt locum Heſychii, ſcribe.* Pſellus de verbis Latinis Juris MS. Γραικὸς, ὁ Χαλδαῖος, Ἑλλὴν.

ΓΡΑΜΜἈΡΙΟΝ, *pondus trium obolorum.* Apud Adamantinum MS. de ponderibus & menſuris: τὸ γραμμάριον ἔλεγον τριῶν ὀβολῶν.

ΓΡΑΜΜΑΤΕἸΟΝ. *Poſt locum Heſychii, adde.* Scholion aſcriptum Epiſtolæ 13. Joannis Tzetzæ MS. γραμματεῖον, ὁ χάρτης, ἤτοι τὸ πιττάκιον γραμμάτιον ἢ ἡ χαρτί. Moſchopulus in Schedographia MS. διδασκαλεῖον τὸ σχολεῖον, καὶ γραμματεῖον τὸ συμβόλαιον, ἢ ψωμακεῖον, τὸ πῖλος, — ἢ γραμμάτιον τὸ χάρτιον.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚὈΣ. *Ante locum Codini, ſcribe.* Eudemus in Lexico MS. γραμματικὸς, ὁ τετάρτης γραμματικὸς ἐλέγετο.

ΓΡΑΜΜΙΣΤὈΣ, *depictus, deſcriptus, variegatus.* Euſtathius in Iliad. λ. ὁπόσα ἢ τῷ χάρτῃ, καὶ ἅπερ μὴ σῴζονται, — σαφῶς ὁπλίτης ἢ ἐξ ὁ καθ' ἑκάστην, ἤγουν ὡς τὸ κατὰ λαλίαν λαλῶ, γραμμιστὸς, &c.

ΓΡΑΝὈΚΟΚΚΑ, δ' ἀμύγδαλα, in Lexico MS. Neophyti. *Amygdala.*

ΓΡἈΝΟΝ, ὁ καρπὸς τῆ πεύκης, in Lexico Botanico MS. Reg. *Fructus nucis pineæ.* Lexicon aliud MS. ex Cod. Reg. 1843. γράνα, τὰ κυκωμάεια.

ΓΡΑΣΣΟΝἸΑ, *Fœtor alarum.* Aëtius lib. 8. cap. 10. ex Cod. Reg. πρὸς τὴν τῶν κατὰ σώματος δυσοσμίαν, καὶ τὴν καλουμένην γρασσονίαν. Vide Suidam in Γρασσονεῖ.

ΓΡΑΣΤἨ, *Gramen.* Vide Γασρίζειν.

ΓΡἈΤΖΙΑ, *Gratia.* Steph. Sachleces in verſibus politicis MSS.

Καὶ φωτιστὴ τὸν ἢ ἔκαμε πολὺ μεγάλην χάτζιν.

ΓΡΑΦΕΓΑ, *Hagiographa* appellari, ex Epiſt. 1. Clementis cap. 28. S. Epiphanio hæreſi 29. c. 7. & S. Hieronymo in Prologo galeato, docet Cotelerius ad eandem Epiſt.

ΓΡΑΦΙΚὈΝ. *In fine adde.* Cyrillus Scythopol. in vita S. Euthymii cap. 26. διὸ καμοὶ ἀμφοτέροις ἐπῆλθεν ὁ δαίμων γιγαντόπνιπτον τὸ χαφικὸν ἐκεῖνο, &c. Occurrit præterea in Concilio CP. ſub Mena act. 5. p. 224. edit. Labbei.

ΓΡἈΨΙΜΟΝ, *Scriptura.* Colloquia Zoſimæ n. 12. ὑπάπεξα βιβλία ἴνα καλιχάφῃ διφονῆ, καὶ μοῦ τὸ πλέον τὰ χάψιμα, &c.

ΓΡὨΣΙΟΝ, *Groſſus*, moneta minutior, de qua egimus in Gloſſar. med. Lat. Theophylactus Hierodiac. ſerm. 13. p. 257. ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητὴς λέγει ὅτι πῶς ἦταν ἀσυμφέρα τοιμάσωμεν, ἀσπὶ αὐτὰ ὑπὸ λέγουσι ἢ πέμπτον ἡμέραν χώνα. Loquitur de Argenteis Judæ proditoris.

ΓΥΓΑἸΑ. Lexicon Botanic. ex Cod. Reg. 2147. ἄγνος, ἡ γυγάια. An *vitex* vel *rhamnus*, Græcis ἄγνος?

ΓΥ̓ΖΗ, τὸ ἐφήμερον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Ephemerum.*

ΓΥΛἈΡΙΟΝ. *In fine adde.* Syntipas MS. αὐτὸ τριφυλλι φησὶ τὸ ἀσπάνι, ἐπιζῇ κῇ ἢ τῷ ἀρόζου σκαφιὰ ἢ γυλάει, ἀλοχῶ ἢ δύο, ἕως ὅπου ἔκεψι ὅλα. Rursum: ὀψάεια, γυμάεια λέγομοι. Mox: καὶ ἐχ ὕδρον τὰ γυλάεια, ἢ κομίσας δίδωσι τῇ γυναικί.

ΓΥΜΝἈΣΙΟΝ. *Lin.* 2. *poſt* corpora, *adde.* Eudemus in Lexico MS. γυμάσια, ἀλειπτήρια, ἢ βαλανεῖα, ἢ λυτρὰ, ἢ ἱππικὰ, ἢ κωμῳδία. Herodianus lib. 1. μάγειρον ἢ γυμάσιον καθαιρέσεως, ἀνθ' ὁμοίου ἀπῆκεν αὐτῷ. Acta S. Meletii n. 2. οἱ μὲν ἐξαμβύστης ὁ ὢν δημοσίᾳ λατρεῖ τῷ ὑπηλιγμένῳ Γυμασίῳ, &c. Adde n. 5.

ΓΥΜΝΟΚΡἸΘΗ. *Adde in fine.* Πτισάνη exponitur in Lexico Botanico MS. *Ptiſana.* Meletius Monachus de Urinis MS.

Τὸ κεκτημένον γυμνόκριθον ζύθῳ μοῦ αὐτόν.

ΓΥΝΑἸΚΙΑ, *Menſtrua muliernm*, Græcis γυναικεῖα. Joannes Archiater MS. cap. 535. δ' λιγόμενα σῴζει τὰ ἰατρῶν ὑμεῖνα, ἢ καθαίρεσις, ἢ σωτήρια, καὶ σῴζει τῶν γυναικῶν καλοῦσιν γυναῖκα.

ΓΥΝΑΙΚΩΝἸΤΙΣ. *Poſt vocem* ſemel, *adde.* Euſtathius ad Iliad. ζ. Θάλαμοι ἢ σῴζει μὲν τὰς ὕστερον, αἱ γυναικωνίτιδες. Schedæ parvæ MSS. γυναικωνίτης, τὸ σύστημα τῶν γυναικῶν.

ΓΥΠΝἈΠΙΑ. Nonnus de curat. morb. c. 175. ἡ ἢ ἄκρα λεπὶς ἢ ξηρὰ, καὶ χρῆς αὐθρωπῶν ὀφθαλμῶν συπλεκτικῶν ἢ τετραδῶν καὶ γυπάπια. Videtur legendum γυμνάπια, ut cap. 188.

ΓΥΡΕΥ̓ΕΙΝ. *Poſt locum Niceta, adde.* Tetraſticha Perſica MSS.

Ψωμὶν ἀπίχας, ἄπθρωπ, γυρεύεις ἀκατίαν,
Καὶ τεταρπίζεις εἰς ἰαβὶς τὰ λάδις ἀκατίαν.

Ibidem pag. 270. poſt lin. 21. ſubde.

Γαργαγνεῖζον. Hiſt. MS. Bertrandi:

Ἐπέρασεν τὸ πικρὸν γαργαγνείσασεν τὸ.

ΓΩΝΙΑΚὈΝ, *Cinnus*, γόμφος, Gallis *un Coin.* Gloſſæ interlinear. MSS. in Ariſtophanis Plutum: ἴνα γὰ μόνον γόμφιον φορῇ, γωνιακόν.

ΓΩΝΙΔἈΤΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κομάτιν βλέπω ἀπίδιριε καλὸν ἢ γωνιδάτον,
Καὶ μαχαιρίον φαπίσακον, ἢ πρὸ κομμάτια ἄλλως.

Δ.

ΔΑΙΜΟΝΆΡΙΟΣ. *Poſt lin. 8. ſubde.*

Δαιμοναρία, *Demoniaca.* Leges Cypriorum MSS. fol. 20. verſo: ἀναλαζόνω ὁ ἀὴρ πᾶσι ἐκ φύσεως τοιμῶν ὑπαρξίαν ποιῶ τ' γυναικὸς τῆς δαιμοναρίας, ἢ ζωχίζων, καὶ πυζων, ἢ ἀῶσιν, καὶ μαλὶν κεβαλὴ τὸν ἀφρίκα αὐτῆς καιὸν, &c. Ibid. fol. 23. τ' δαιμοναρίαν ὁ χαμὸς μὴ τηρίσῃ.

ΔΑΙΜΟΝΙΖΌΜΕΝΟΣ. *In fine adde.* Leo Philoſophus lib. 2. Synopſeos medicæ MS. cap. 6. Θεραπεία, ἤτοι ὅταν ποιῶ τις ἐξαίφνης σπᾶται καὶ ἀφρίζῃ, ὅσῳ λέγουσιν οἱ ἰδιῶται δαίμονα ἢ σελωνιασμόν.

ΔΑΚΡΎΔΗΝ, ἡ ἀσκαμωνία, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Aſcamonea.*

ΔΑΜΝΑΜΕΝΗ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. Δαμναμένη, βότανον τὸ χόρτο τὸ σπόρμα ἄπυρκάτον, *Planta ex qua enaſcitur ſemen agni caſti.*

ΔΆΠΟΣ, *quadrupedis ſpecies*, de qua ſic Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. ἔστι ὁ δάπος ἔσσε ὡς κύων· ἄλλοι δὲ ὡς λύκος· καὶ χρώμα ἐ τὸ δάπου ὁλόπυρ ἔσσι τὸ λιξὺ βεραχόμενος, μεγάλως ὠφελεῖ πὸς ἔχοντας λύθλον ἢ ἀμπυσσώων. ἰδίωμα γὰρ ἔσσι τὸ πιοῦν ὁλόπυρ ἢ πιοῦν ὑόρχια, διὰ καὶ ἐ τοιῶ καθαρῇ, ἢ ἐ λύθλο διώκῃ.

ΔἈΡ, nomen magnæ dignitatis apud Perſas in Martyrio S. Syræ n. 13. 14. 18. 23. Hinc fortè Darii nomen.

ΔΑΡΜΑΚὨΝ, τὸ βαφεῖον, apud Arcadium in Grammat. MS. fol. 94.

ΔΑΡΣΊΝΗ. Conſtantinus à ſecretis lib. 4. καὶ λιθοκαπάμωμον, ποιῶ δαρσίνη, μεχείλω, ἢ δαδοῦζον, ἢ κάμυν Ινδικὸν, καὶ ἄμω, ποιῶς ποιῶχα. Matthæus Silvatic. *Darſanum ſcribit Steph. pro darſeni, & idem ſunt, & eſt prima ſpecies cinnamomi*, &c. ubi multa.

ΔΑΦΟΥΦἘΡ, τὸ πίπερι τὸ μέλαν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Piper nigrum.* Matth. Silvat. *Darfulfei. Arabice longum piper.*

ΔΑΤΌΝ. *Poſt vocem* Suidas *adde.* Ex Eudemo in Lexico MS.

ΔΑΥΑΌΣ. *Adde poſt locum Anonymi.* Occurrit in Synaxario Maximi Cythær. 28. Nov. in Stephano jun.

ΔΈΔ. *Lin. 2. poſt MSS. adde.* Lexicon aliud ex Cod. Reg. 1845. Δεῖδ, τὸ Δέδιον.

ΔΈΔΩΡΟΝ, τὸ ἱύσημον, in Lex. Botanico MS. Reg. *Eryſimum.*

ΔΕΉΣΕΙΣ. *In fine*, *pag. 275. ſcribe.* Inter Epiſtolas MSS. Pielli, 92. inſcribitur τῷ Ἐπὶ τῷ διάπιων κυείῳ Λίστι τῷ Πατριάρχου.

ΔΕΙΔΊΑ, *Nox.* Euſtathius Odyſſ. μ. ἄμως γὸ ἡμερὸς ἔσιν, ἴζι καὶ τὸ κατάσημα, ὁ ὑπὲρ γῆς ποιῶ (ἅλιος) ἡμέρ λέγεται, ἔξ ἢ τινικαῦτα ὡ ᾧ ποιῶ ἡμερόπτη τὸν ἀπηνωτίαν τῇ νυκτὶ, ἰωῦ μᾶλλον ἔξ τὸ διτὸν διδίαν φαμέν.

ΔΕΚΆΔΑ. *In fine adde.* Non poſſum porro hoc loco, licèt fortè extra rem, omittere locum inſignem ex Zonaræ lib. 6. Annal. n. 16. ex quo non nuperam eſſe Curionum noſtrorum querelam colligere liceat, de decimis ſibi debitis ab Antiſtitibus contra fas uſurpatis vel retentis, dum ipſi interim ſoli animarum ſaluti invigilantes ad egeſtatem rediguntur: ἐς ποιῶν ἢ οἱ ἀρχιερῆς ἀναδίνοντο, ὡς καὶ τίμιον ἔσσι τὰς ἄλωνας, ἢ βίᾳ κομίζονται πὸς ἔσσι ἱερέων ὀφειλομένας δεκάτας, ἔσσι οἱ ἄποροι τῶν ἱερέων ὑπ' ἀνάγκης ἀπόνασκον.

ΔΕΚΑΝΟΊ. *Lin. 15. poſt* ſunt, *adde.* Catalogus MS. Eccleſiæ Cypriæ, paulò aliter Decani munus deſcribit: ὁ Δικανὸς, ὅταν λείπῃ ὁ Διακόνος, ἔσι εἰς τ' τόπον τν. ἔσσι ἢ ἐ πὸς ἱερεῖς ὁ πὸν ἐκκλησιάσῃ δικαίως τῶν καθεδρῶν ἢ ἱερέων. *In fine poſt* dictum vult, *ſcribe.*

Δικανοί. *In fine adde.* Galenus lib. 6. de ſimplic. medicam. facult. Ἐς χάφτης ὑφαδὲς, ἢ μαζαροφώνης τῶν βοτανῶν, ἢ δαμώνων ἱερὰ βοτάνας ἀνάχρῆ ἄν; Rhetorius de duodecim Signis Zodiaci MS. fol. 118. τὰ ζωδιακὰ κύκλα εἰς ιβ'. ἡμίμετα τριακόντα, τετάρτιν εἰς ιβ'. ζώδιά, ἕκαστα ἡμόμετα λς'. ὑπόκειται οἱ πλανῆται, ἄφ' ἑκάστου Δικανοὶ, καὶ τούτοις καταμένετον· ἑκάστῳ ζωδίῳ ἀπονέμονται δικανοὶ γ'. ἕκαστος ὧν δικανὸς κβ' ζώδιον . . . . ἔχῃ, διὸ ἢ δικανὸς καλεῖται. ὑπόκειται ἢ τούτοις τῆς δικανῆς οἱ σεσημασμένοι κύκλοι ἀβρακαδάβρα. ἔχουσι ἢ καὶ σχέσεις πρὸς ζ'. ἀστέρων, ἄλλοι συμπάθειαν ἔχουσι πρὸς τὰ ἱερεῖα ἢ θηλυκὰ αὐτῆς ἄρνες, &c. De his ita præ cæteris Joannes Camaterus Canicleo Præfectus in Poëmate de Zodiaco & Aſtrologia MS. cap. περὶ δικανῶν.

Τοὺς δ' αὖ δικανοὺς ἰὲ μαθεῖν αὖθις θέλεις,
Τριῶν ἕκα καθ' ἕκαστον ἐν τῷ ζωδίῳ,
Ἐξ Ἄρεως ἢ τῶν καθαρχῶν ἡμιζώνιον,
Τριῶν τῷ κριῷ δός, καὶ καθεξῆς αὖ πάλιν,
Τοῖς ζωδίοις ἅπασιν ἐκ τριῶν ἅμα,
Ὅπου φαίνοις τὸ σεὸς πολλοὺς ἀσιέρας,
Ἐξ ἀνακύκλου σεὸς καθαρχῶν τὸ χρέον,
Ἐπὶ ἢ μάθοις οἰκοδεσπότῃ λόγῳ,
Τ' ὑφωμάτων ἢ καὶ τεσσάρων κυείοις,
Καὶ τῷ ἑείῳ τῶν δικανῶν ζωδίων.

ΔΕΚΑΡΙἈ, pro δικαὶ, apud Fr. Roſſerium in Advocato Purgatorii pag. 173. 174.

ΔΕΚΑΤΙΣΜΟἸ, *Decimæ Eccleſiaſticæ*, non ſemel in Legibus Cypriorum MSS. initio: τ' αὐτὸν ἢ Λθυσσίας Ἀρχιπίσκοπον ἅπασα ἢ τὰ ἄμετα ἐξουσίαν ἐπέτρεψεν ἐπάνω τῶν Γραικῶν, καὶ ἐπάνω εἰς δικαίωμές, ἢ ὅπερ δίκαια. Infrà: πάσαρις ἀρχιεπίσκοπὸς Λαθίνων καθέδρας ἀκκλησιάσῃ, ὧν οἱ ἀρχιερῆς εἰς δικαίωσιν ἢ ὅπερ δίκαια ἐκκλησιαστικὰ, &c.

ΔΕΝΔΡΆΧΑΤΟΣ, *lapidis pretioſi ſpecies.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: λίθος ὑπέζαλος, ὁ ἢ δενδράχατος, διαμύλιμος ὡ πᾶς κέρατ τ' βοῦς ἢ τῶ σπόρυ κομῇ, ἢ κῇ τ' ἀφορεῖος, ὠφορείαν τῇ γῇ ἐκτίῃ ἰρᾶζεται ἢ πλυκαρπίαν.

ΔΕΝΔΡΊΤΗΣ. *Adde in fine.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. δενδρίτης θαλασσία, ἤτοι κοράλλιον.

ΔΕΝΔΡΌΛΙΜΝΟΝ. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κάχρις, τὸ δενδρόλιμνον. Græcis κάχρις, eſt *ſemen rorifmarini.*

ΔΕΝΔΡΟΡΌΔΟΝ, *Rhododaphne.* Lex. Botanicon MS. ex Reg. Cod. 3118. γένεται τὸ καλούμενον αὐτοῖς δενδροῤόδον, ἢ ῥοδοδένδρον, ἢ ῥοδοδάφνη.

ΔΕΞΙΆ, *In fine ſubde.*

Δεξιὰ βασιλίσσης, δεξιὰ ὁρκὸς, apud Epiphanium hæreſi 73. n. 23. Vide Gloſſar. med. Latin. in *Brachium Regis invocare.*

ΔΕΡΜΟΚΟΥΚΟΎΛΙΟΝ. *In fine adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis Junioris Styliteæ n. 117. θλίψεσιν ἢ πὸς μαθητὰς, ἢ Θεῷ εὐχαριστήριον, ἐκδύσῃ τὸ σωμάτιον ὅπερ λεγόμενον δερμοκούκουλον, αὐτὸς ἐνέδυτο.

ΔΈΣΙΜΟΝ. *Lin. 2. poſt*, redibat, *adde.* Theophanes an. 2. Philippici: ἔδοξε ἢ βασιλεῖ τῷ Φιλίππῳ ἐ ν'. καθημέρων μεθ' ὅρκῳ ἢ ὀργάνων ἐπαθεῖν. Ubi Miſcella, *cum ſuſceptione & organis.*

ΔΈΣΙΟΣ. *In fine ſubde.* Vide Petavium ad Themiſtii Orat. 24. edit. Reg.

ΔΕΡΊΡΕΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. cap.

34. λαμβανέτω δὲ τὸ διείρυ ἡ ἐξ ἧς οὐσίωσιν ἐπιμελοῦνται μέρος, &c.

ΔΕΣΔΟΥΞΕ', τὸ μάκρ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΕΥΤΕΡΕΝΓΗΔΕΣ, *Officiales quidam aulæ Turcicæ.* Ordo MS. Officiorum aulæ Turcicæ: ὁμοίως εἰ δύο Μπεκτάδες ἢ οἱ δύο Δβυπρίτζηδες, καὶ ὁ Καπλισπάρης. αὐτὰ εἰσὶν παύτης μὲ τὸν μπέρτα, ὅθεν ὑπάγη ὁ Αμηρᾶς ἀπαρέπτης.

ΔΕΥΤΕΡΟΛΕΠΤΟΝ. *Semiminuta.* Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. λέγω δὲ καμοὺς, μῶνας, ἑβδομάδας, ἡμερόνυκτα, ὥρας, λεπτὰ, δευτερόλεπτα.

ΔΕΥΤΕΡΟΠΡΩΤΗ. *Adde in fine.* Petavium ad Epiphanium pag. 61. 62. Casaubonum in Baronium p. 307. & alios passim.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ'. *In fine ante* Vide, *adde.* De hisce traditionibus sic Epiphanius hæresi 33. n. 9. αἱ γὰρ αἵρεσεῖς τῶν φαρισαίων δευτέρωσις αἵρεσίς τῆς Ιουδαίας λέγονται. εἰσὶ δὲ αὗται πάσαι· μία μὲν ἡ ὀνομα Μασσίας φρουδῆ· δευτέρα ἡ ἡ τῶ καλουμένη Ραββὶ Ακιβάτειτα, Αββὰ, ἤτοι Ιούδα· πάρτα ἡ ἧς ἦν Ασαμωναίου.

ΔΕΦΕΙΝ. Artemidorus lib. 1. cap. 80. εἶδε δὲ ἵππα δοῦλον, ὃς ἐδέξε τὸ διακόσια αὐτῶ δίφαι, ἢ ἐβόσκα τῶν παίδων αὐτῶ παιδαγωγὸς ἢ θρέφος. Ubi interpres *virilia tractare* vertit.

ΔΕΧΠΗ'ΙΕΝ. Vox ignota apud Anonymum de Oxymelle p. 884.

ΔΕ'ΨΙΟΝ, *Officina coriaria, fullonica*, apud Harmenopulum lib. 2. tit. 4. §. 51.

ΔΗΓΕΙ'Ν, pro ὁδηγῶν. Glossæ Græcobarbaræ: ἄγαγε, ὁδήγησον, δήγησι, δήγα, φέρι.

ΔΗ'ΓΜΑ, *buccea, frustum panis*, quomodo, *un morceau de pain* dicimus. Joannes Tzetzes in Hesiodi ἔργ. lib. 2. ἐκβόλιμον, ὅτου δήγματα ἴχνοντα, ἢ ἅλοι πυρόκλασεν ἄρτι. — βλωμὸς γὰρ τὸ δῆγμα. Adde pag. 103. edit. Heinsii.

ΔΗΛΑ'ΤΩΡ. *Lin. 3. post* Hesychius, *adde.* Scholiastes Demosthenis ex Cod. Reg. 2771. fol. 195. vers. προσαγωγὴ, αὐτῷ τῷ δηλάτορι.

ΔΗΛΗΓΑΤΙ'ΩΝ, apud Suidam, καὶ Ρωμαίους, ἢ ἐκλεγὴ τῶ στρατιῶν, ἢ ἡ ἀπόδειξις μιλιτιωδή.

ΔΗΛΗΓΑ'ΤΩΡ, *Delegator.* Etymologicum MS. δηρύλιον, ῥῶμος γὰρ δηρυλίων, ὅτω ἡ δηλιγάτωρ, ῥῶμος γὰρ δηλιγάτωρ.

ΔΗΛΙ'ΚΙΑ. *Post locum Plutarchi, adde.* Interpres Gr. Hieronymi de Script. Eccl. ἡ ὃ Αντίνοον ὁ τῷ μαζῷ ἢ δηλικίαν ἐχούσης Αδριανὸν ἔρως συνέφορησε. Hieron. *in deliciis.*

ΔΗΜΙΟΤΡΓΙ'Α. Chronicon Alexandr. in Heraclio: καὶ τῶν ἡμετέρων καὶ Θεῶ δημιουργίαν ὁπὸ τῶ ἁγιωτάτης Ἀναστασίου, &c. Infrà: καὶ δημιουργίαν τῶ ἁγαθοῦ καὶ φιλοκτίρμονος Θεῶ ἐξεύρομεν αὐτὴ οἱ Πέρσαι, *Dei nutu ac providentiâ.*

ΔΗ'ΜΟΙ. *Post locum Procopii, adde.* Lib. 5. Antholog. πολλὰς δήμους ἠνάγκασε, *diversarum sæpe factionum fuit.* Δῆμοι τῶν τόπων, pro *factionibus*, in Nov. 17.

ΔΗ'ΜΑΡΧΟΣ, *Factionum princeps, adde.* seu ut est apud Lampridium in Commodo, *Factionum dominus.*

In fine adde. Apud Neapolitanos Δήμαρχος olim ordinarius Magistratus vocabatur, ut docent Strabo lib. 5. & Spartianus in Hadriano.

ΔΗΜΟ'ΣΙΟΣ. *Post locos Constantini, adde.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. ἵνα οἱ ἄρχοντες καὶ ὕστερον εὐδαιμόνων καὶ πλουτῶσιν, ἢ ὁ ταμίας τῶν ἀπορραπτῶν· βασιλικὸν γὰρ ἴσως ταμεῖον καὶ ὁ δημόσιος.

Ibidem lin. 23. post λόγου, *adde.* Suetonius in Vespasiano c. 1. *Publicum Quadragesima in Asia egit.*

ΔΗΜΟΣΤΗ'ΡΙΟΝ, *Carcer, διωρυχεῖον.* Epistola Theodosii Monachi de Expugnatione Syracusarum, ex versione Latina, nam Græca hactenus inedita: *Tandem in Demosterium conjicimur, id autem locus est quatuor supra decem gradibus, depressum habens pavimentum, adeò ut illi ostiolum pro fenestra esset.*

ΔΗΜΟ'ΤΑΙ. *In fine scribe.* Adde Chronicon Alex. anno 5. Justiniani p. 778. 784. & anno 9. Heraclii.

ΔΗΝΑΔΙ'ΠΡΑ. Eudemus in Lexico MS. δηναλίπρα, καὶ Ρωμαίους, λυρὰ βασιλική. Non agnosco vocem Romanam seu Latinam.

ΔΗΝΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Hesychii:* Epiphanius de mens. & ponder. δηνάρεια, δηνάρια πιτάκια λίτρας. Infrà: δηνάρειον, ἐδήνατα ἀσάρεια ὑπῆρχεν, ὁ ὃ ἀγορεὺς, δηνάρεια. S. Amphilochius Hom. in S. Deiparam: χαίρας καλλίμορφε τῶ παρθενικῶ δηναρίου. *In fine subde:*

Δηναρισμὸς, *redactio monetæ ad denarios.* S. Epiphanius de mensuris & pond. καὶ φόλης δύο λιτρῶν, καὶ ἡ δηναρισμὸν, ἀπ' οὐ καὶ ἀργυρισμόν.

ΔΗΡΙ'ΡΕΝ. Constantinus à secretis lib. 2. εἰ ὃ συμβῆ ὡ ἡ ῥηϊν ἔμφρακτις, λαμβανέτω ἐξ ἴσου δὲ ἡ διείρυ οὐσίωσιν εὐθὺ ἐτοιμασθέσας μέρος, &c.

ΔΙΑΒΑ'ΖΕΙΝ. *Post locum Malaxi, adde.* Fr. Richardus in Clypeo fidei part. 1. pag. 199. οὗτος ὁ Ρεδῆς, ὁποῖος μπήκαφι ἡ εὐχὴ, ὁπου ἐξεβάζουσι εἰς πολλοὺς πόσις δὸν τοὺς πολυμαθεῖς Γραικούς, &c. Belisario Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ποτὲ ἀκεῖνον ὁποῦ ἐδιάβαζε, ἔζεμε τὸ φῶτο, καὶ ἄκουε. Infrà: καὶ πάλιν ὅπου ἐξεβάζοντο, πάσχω ἀκόμη μὲ φωνὴ μεγάλην λέγοντα, &c. Rursum: καὶ ὁ Βασάλιος ἐξεβάζοντας τὸν ὄπαλλιὸ, ἐγέλασε.

ΔΙΑΒΑΣΜΟ'Σ, *ambulacrum, transitus.* Belisarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ τὸν ἄζυμον ὡς πότε ἐξεβάζασιν. Ubi Athanasius: ἐλογίσατο ἄζυμον, ὡς ἐξέπεσεν.

ΔΙΑ'ΒΟΛΟΣ, *Diabolus, Dæmon.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὁ Σατανᾶς καὶ ἡ ἑῴαν φωνὴν κατρέπης λέγεται, διάβολος δὲ, ὡς ἡ Θεὸν φρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντίαν ἐξέπεσε.

ΔΙΑΔΕΤΗΣ, *Circinus*, διάβητης. Glossæ interlin. MSS. ad Aristophanis Nubes: ὕπα διάβητον λαβὼν, ὡ ἡ παλαίφατος διαμάνον ὑφήλιπ. διάβητον.

ΔΙΑΔΕ'ΧΕΣΤΑΙ, *Magistratum alicui abrogare, successore missо, vel mittendo.* Δεχηρονιῶν apud Simocattam lib. 3. cap. 11. Δεκαπόντιος apud Theophanem anno 9. Justini jun. πάντων ἡ ἀρχῆς apud Evagrium lib. 5. cap. 9. 19. &c. Chronicon Alexandrinum in Julio Cæsare: καὶ διαδοχὴς ἡ ὑπατείας, &c. In Valentiniano M. anno 1. διάδεξαν ἡ Ἔπαρχον τῶν πραιτωρείων, καὶ ὑπὸ ἐγγὺς αὐτὸν πάντας, &c. Idem anno 5. Justiniani: καὶ δεύτερος διάδεξαν ἡ Ἔπαρχον τῶν πραιτωρείων Ἰωάννου, καὶ ἐπίσκοπον αὖτ αὐτὸ Ἔπαρχον ἡ πραιτωρείων ἡ Πατρίκιον Φωκᾶν. Ita anno 10. Mauricii. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Tiberio: οἱ δὲ Τιβερίου φασὶν ὅτι βραδέως πὼς ἄρχοντας διάδεξεν φυσὶ τῶν ὑπατείων. Herodianus lib. 7. τὸν Ἰούλιον ὡ ὃ ἡ βασιλέως ἡμέρας ὀνόματι, διάδεχόν τι ἔπειτα, καὶ τῶ ἴσους ἀξιοῦσι ἐκάλουν. Capitolinus in Clodio Albino: *Quæ Commodum in Albinum exasperavit, statimque successorem misit Junium Severum*, &c. Lampridius in Alexandro: *Si unquam alicui Præfectum successorem dedit, semper illud addidit, Gratias tibi agit Respublica.* Ita Spartianus in Adriano pag. 5. & Pollio in Gallienis p. 181. edit. Salmasii, ut verbi invidiam mollirent.

ΔΙΑ'ΔΡΟΜΟΣ. Eustathius Od. ε. ὀχὰς ὃ φασὶ,

οὐ πᾶς ἔνδον μοχλός, ἢ δύο τοχῶν ὄντας, ἢ ἕνα μόν, ἐχημαλισμένον δὲ παιδευτικῶς καὶ χρῆμα πανοικόν, ἀλλὰ πᾶς λογισμὸς βελόνης ὡ ᾧ χιλωτὴν καταπλαττῶ τῆς κεφαλῆς, αἱ ἐξαίφνης φασὶ καὶ ἀναίρεται· διαῦτα ἢ αὐτὰ ἴδιαι, ἀπ' αὐτῶ ἐξαίρεσιμος φαρμ.

ΔΙΑΖΥΓΙΟΝ. *Poſt vocem* repudium, *adde.* Euſtathius ad Iliad. μ. ἐξαζύγιον φαμὲν ἢ λέπτ ἢ ἐναντίαν καὶ γάμου ζυγοῦ διαλυσιν.

ΔΙΑΚΕΊΤΡΙΟΝ. *Poſt locum Sethi, adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μαλίτζιά τι καὶ φαΐνικας, ἰχθύδια, ἢ καρύδια,
Καὶ ταπεΐτζας χιωτικὰς, ἢ λέπτ τὸ ἐξαυγοῦν.

ΔΙΑΚΟΝΙΆ. *In fine adde.* Διακονία videtur uſurpari pro ergaſterio ſeu officina, à Symeone Logotheta in Chron. MS. anno 34. Juſtiniani: καὶ εἰσήρχετο εἰς τὰ ἐξαπόδυσις κωμικὰς, καὶ ἥρπαζεν τὰ ὑποκάμενα. Ubi Theophanes habet, εἰς τὰ χαμηλίας.

ΔΙΑΚΟ'ΝΙΣΣΑΙ, in Διάκων. *Pag.* 297. *lin.* 7. *poſt* deſcribit, *adde.* Epiphanius in Expoſitione fidei Catholicæ n. 21. καὶ ἐξαίνιον ἢ καθίσματα εἰς ὑπηρεσίαν χωμικῶν μόνον, ἐξ τῶν σωμάτων, ἀν χεῖρ καθεζομένου λουσοῦ ἵνα, ἢ ὑπερίψους σωμάτων· καὶ αὖται ἢ μισόγαμοι εἰκραπυσάνθρωπ, ἢ χαρίσασα λέπτ μισογαμεῖ, ἢ αὐτοβάθιον οὖσα. *Poſt locum Balſamonis, adde.* Idem Balſamon ad Can. 15. Concil. Calched. ἐξαίνισα ἡμέρον εὐ χαρίεντως, καὶ καθεχρηστικῶς ἴσης τῶν ἀσκητριῶν ἐξαίνισαν.

ΔΙΆΚΟΣ, *diaconus*, διάκων, occurrit non ſemel apud Neophytum Rhodinum lib. de Sacramentis.

ΔΙΑΚΡΙΝΟ'ΜΕΝΟΙ. *Adde in fine.* & Combefiſium in Manipul. pag. 59.

ΔΙ'ΑΙΤΑ, *domicilium.* Balſamon ad Can. 20. VII. Synodi: τὸ ὄνομα ἢ ἐν διαίτης ἐκκλησιάζοντας εἰς ἐκκλησίας, καὶ τὰς γραμματικὰς, ἀλλ' εἰς καπήλους· διαῖτα γὰρ ἐστὶ τοῖς νομικοῖς, ἢ καπηλεῖα ἐστί.

ΔΙΆΛΟΓΟΣ. *In fine adde.* Luithprandus in Legat. *Romanus enim Clericus, poſtmodum univerſalis Papa Gregorius, qui à vobis appellatus eſt Dialogus, Eutychium Conſtantinopolitanum Patriarcham ab ejuſmodi hæreſi liberavit.*

ΔΙΑΜΑΡΤΥ'ΡΕΣΘΑΙ. *Adde in fine.* Cyrillus Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 57. δίνων ὅτι ἐξομολογήσεως χάριτος τῆ βασιλῆ, &c.

ΔΙΑΜΤΡΆΖΕΙΝ, pro διαμεσίζειν ſeu διαμείζειν, Gregorius Hierodiacon. in Synopſi dogmat. Eccl. ἢ χάρις θεῖα, ἢ οὐσία ἐξαμεσίζεται εἰς ἓ χρᾶς. Ita alibi.

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΙΟΣ, *ſacra vigilia*, quæ in Eccleſia peraguntur. Andreas Cretenſis in S. Patapio pag. 224. ἐξαγωνεῖον ἢ ἡγουμένη λέπτ ἐπαίρας ἕως σφοῦ, &c. Infrà, ἱερὸν παννύχιδα vocat.

ΔΙΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* & Sponium in Miſc. antiq. ſect. 10. n. 99.

ΔΙΑΣΩ'ΖΕΙΝ. *Lin.* 2. *poſt* præſtare, *adde.* ſeu *cum defenſione deducere*, ut loquitur Oroſius lib. 7. cap. 39.

ΔΙΑΤΟΜΙ'ΤΑΙ. *In fine adde.* Chryſoſtomus Homil. in Matth. 21. ex edit. Coteleriana: ἐμοὶ ἔστιν ἐρμήνευμα τὸ δόγμα ἢ οὐσίας, ἐξ παντὸς σαφῶς, ὅτε ὅταν ὁ μόνος ἐξαιρέτως Πατὴρ, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Υἱὸς ἐν τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· ὅταν Υἱὸς ἐξαιρέτως Παῖς αὐτοῦ· ὅταν Πατὴρ αὐτοῦ, Υἱοῦ ἀκούσῃ· ὅταν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπορρῆ, τῶ Παῖδος ἢ ἀφάτου. οὐ τίμιστος τῆς ἁγίας Τελάδος ἢ δόξα, ἐπειδὴ οὐ τίμιστος τὸ δόγμα ἢ ἀληθείας. S. Proclus Patr. CP. orat. 1. μὴ μαθητὴς Ἀρίου· ἀκούσας γὰρ ἀπλῶς τῶν οὐσίαν τίμιος, &c. S. Gregorius Nazianzenus de vita ſua, ubi de Ario: τιμῶν ἀνίσως τῶν ὁμοίαν οὐσίαν. Infrà de Arianis: οἱ ἢ ἀτιμάσαν φύσιν διαίτης. Avitus Viennenſis in fragmento edito à Baluzio lib. 1. Miſcellan. pag. 362. *Nec tamen, ut nuper habita conlocutione tractavimus, ſcinditur una perſonarum diſcretione divinitas.* Ita auctor de initiis hæreſeon Arianos Κόπλας vocat.

ΔΙΑΤΆΚΤΩΡ, *Dictator.* Iſaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 92. κέρκυρα ὁ Διοπάτωρ λέγεται· τύραννος ἢ ὁ βίαιος μοναρχὴς· βασιλεὺς δὲ ὁ νόμιμος καὶ δικαίως κρατῶν. Pſellus in Grammatica MS. Διοπάτωρ, ὁ Διόπατος.

ΔΙΑΤΡΙΒΗ'. Cedrenus pag. 569. in Baſilio: λέγεται ἀ'ὅτι καπηλεύοντι αὐτῶ εἰς ἢ ἐμπόριον ἐξαγειλίω, ὡς αὐλὶς ἔσχεν ἰσχαλῶν, &c. Conſtantinus in avi vita n. 24. habet, εἰς τῶ ἰουλιάνου ἐξαγειλίω. Xylander Cedreni interpres addidit loci nomen eſſe, in quo judicia exercebantur: Allatius, *ad eundem auditorii locum*; Combefiſius verò n. 31. *ad eum judicii locum atque palæſtram* vertunt. Sed hîc ἐξαγειλὴ nihil aliud eſt quàm *occupatio, exercitium*, ſeu judicia exercendi mos ſibi conſuetus.

ΔΙΑ'ΦΑΤΜΑ, *aurora*, noſtris *le point du jour.* Joannes Epiſcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐκάθητο λαλῶν αὐτῷ ἕως ἑσπέρας μᾶλλον ἀκρύων ἕως τὸ διάφαυμα. Occurrit turſum ſemel ac iterum. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 17. καὶ ἐξαπαρπάσας τῆ ἀσφυκῆ ἕως ἓ ἐξαφύματος, ἀνίζει, &c. Ita cap. 67.

ΔΙΑΦΟΡΙ'ΤΑΙ, *Acephalorum hæreticorum ſecta*; de qua Timotheus Preſbyter edit. Coteleriana p. 397.

ΔΙΑ'ΨΑΛΜΑ. *Poſt locum Heſychii adde.* Sanctus Chryſoſtomus in Pſalm. 139. τὸ γὰρ διάψαλμα ἀλλοῦ παῤῥησίου· καὶ ἐξεμῖτι ἢ Σιλὰ ἄρατε τὸ διάψαλμα, ὅσῳ δῆν αὐτ. Euthymius Zygabenus in Pſalmos: τὸ μὲν τὸ διάψαλμα, μεταξὺ ἀναμίξ τινὰς, ἢ μέλος, ἢ ἀναβολὴν ἵνα κρούμασιν· ἢ πανταχοῦ θεῖον πνεύματος ὑπαμφὶ εἰς τὰ ψάλλοντας· ἀπηχῆσαι γὰρ ἔοικε πάντα διὰ ἢ ἀκρίβειαν.

ΔΙΔΑ'ΣΚΕΙΝ. *Pag.* 305. *lin.* 14. *poſt* interpretarentur, *adde.* Ut eorum *adjutores*, quomodò ejuſmodi concionatores delecti à Prælatis appellantur ab Alcuino epiſt. 23. ex Mabillonianis. *Eâdem pag. lin.* 28. *poſt* Homiliæ, *adde.* Cyrillus Scythopolit. in vita MS. S. Euthymii cap. 13. καὶ ἢ πρωτοσιδήρου Ηεύχιν ἢ σφιεβύπρου ἐξ ἢ ἐκκλησίας διδάσκαλον — ἔχων μεθ' ἑαυτῆ. Vide Theophanem p. 75.

ΔΙΔΟ'ΝΑΙ. *Poſt locum ex vita S. Pachomii, adde.* Chronicon Alexandrinum anno 8. Leonis M. καὶ λαβὼν εἰς τοῦτις λίθον, ἔδωκεν αὐτὸν ἐξ ἢ ἀκμῆς, &c. Et anno 8. Focæ: καὶ ἐν πίστις αὐτῆ δίδωσι αὐτῆ ἓς μετὰ ξύλου, &c.

ΔΙΈΣΙΟΝ, *divortium*, apud Balſamonem ad Nomocan. Photii tit. 13. c. 30. Vide Διαίρεσις.

ΔΙ'ΚΑΙΑ. *Lin.* 3. *poſt* dicunt, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Juliano: ἀφιλεῖτο δὲ καὶ τὰ δίκαια ἢ πόλεως, ἐξ τὸ ὄνομα τῆ καλεῖσθαι αὐτῶ Καισάρειαν. Idem in Anaſtaſio, ubi de Anaſtaſiapoli: ἔκτισε ἢ ἐξ δύο δημόσια λουτρὰ, καὶ ἔδωκεν αὐτῆ δίκαια πόλεως.

ΔΙ'ΚΑΙΟΣ. *In fine, adde.*

Δίκαιοι, *Sadducæi hæretici* ſic dicti. Ecthеſis de Judæis ad Chriſtianiſmum accedentibus ex edit. Coteleriana: Σαδδουκαίους, τοὺς λεγομένους Δικαίους, οἵ λέγουσι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βλασφημοῦσι, &c. Vide eundem Cotelerium ad Recognit. Clement. p. 557.

ΔΙ'ΚΑΙΟΙ. *Poſt vocem* indigitari, *ſcribe.* Damaſcenus Studita Homil. 12. ἐκεῖ ἢ ἔκτισεν λέπτ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ λέπτ τοὺς ἐξαδέλφους τῆ Ἀποστόλων, πάρεδρους ἄλλοι ἵ ἐγένοντο μάρτυρες, ἄλλοι ἀσκηταὶ, ἄλλοι ὁμολογηταὶ, ἄλλοι δίκαιοι, ἄλλοι διδάσκαλοι καὶ ἱερεῖς, &c.

ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙ'Α. *Lin.* 2. *ante* Schol. *adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. πᾶς ἄρχων προσκαθήμενος καὶ ἔχων ἀρχεῖα, ἴχνη ἢ διαρρήσεις ἢ κρίσεις. προσκάθηται ὁ δικαστείων οἱ ὀφφικάλιοι, ὡς ὁ μάγιστρος Δρουγγάριος, ὡς ὁ Διοικητὴς ὁπὸς, ἀσηκρῆτις καὶ οἱ τῆς ὑπαρχικῶν ἀρχεῖς ἢ ἴχνοις ἢ διαρρήσεις, τυπῶν διώκοντι διδόντι δικασταῖς τοῖς ἴχνοις δίκας.

ΔΙΚΑΙΟΥ'Ν, *aquum censere, dicam* κρίνειν. Ita hanc vocem interpretantur Zonaras & Balsamon ad Can. 17. Nicæn. ad Can. 4. & 5. Concil. CP. ad Can. 1. Concil. Calched.

ΔΙΚΑΙΟΤΗ'ΡΙΟΝ, *Tribunal juridicum*, apud Maximum Cythær. in Synaxar. 4. Febr. καὶ πέμπτην εἰς τὸ ἀκῦ δικαιωτήριον, &c.

ΔΙΚΑΙΩ'ΜΑΤΑ. *Pag.* 309. *post* Scylitz. *scribe.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Justiniano: ἢ τε μεγάλη ἐκκλησία, ἢ αἱ χρυσᾶ δικαιώματα incensa sunt.

ΔΙΚΑΝΙ'ΚΙΟΝ. *Post locum Asterii, scribe.* Damascenus Studita Homil. 32. καὶ ἀκουμπῶντας μὲ τὸ δικανίκιον, &c. Ita alibi semel ac iterum.

ΔΙΚΑ'ΤΩΡ, *Dictator.* Georgius Syncellus p. 237. μᾶλ' ὡς λοιπὸν ὕπατον, — εἶτα δήμαρχοι καὶ δικάτορες. Ita rursum p. 248. & 251. Vide Δικτάτωρ.

ΔΙΚΤΑ'ΤΩΡ. *Post locum ex Hesychio, adde.* Zonaras lib. 17. n. 5. εἶπεν αὖθις λέων ὁ πρωτοδικτάτωρ ἄκρατον ἐξουσίαν ἐμπεπυθώς, καὶ πάσῃ προτίμου ὅσα καὶ βασιλεῦσιν αὐτοῖς ἀδίκως εἰληφώς, εἶπεν ἀν ὡς τῇ λαλίνων φωνῇ τὸ αὐθαίρετον. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Julio: ὅτος καὶ δικτάτωρ ἐκλήθη, ὅ ἐστι μεγάρχης· δικτατορία δὲ ἐστιν ἀρχὴ αὐτοδυνάμεως.

ΔΙΜΟΙΡΙ'ΤΑΙ. *In fine adde.* De iis copiosè agit Epiphanius hæresi 77.

ΔΙΟΙΚΗΤΗ'Σ. *In fine, subde.*

Διωδισκηταὶ, qui δικασταῖς actionibus invigilant, quomodo ii quos vulgò *Contrôleurs* vocamus. Leo Philosophus ex Cod. Reg. fol. 70. verso: οἱ ἀρχέται λαμβανόντων δούλους κριτῶν, καπηλείου, ἀκολουθητῶν, ὑπηκοπλήπων, καὶ τῶν λοιπῶν.

ΔΙΟ'ΡΘΙΜΟΙ, *adde*, pro ἰθύρθμοι, & *in fine adde*, & ἰθύρθμοι.

ΔΙ'ΟΣ. *Adde in fine.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 81. Δίου μοῦσ, ἐν ἡ παρ' ἡμῖν γλώσσῃ Νεύμεσιν καλεῖν εἴδεν.

ΔΙΠΛΑ'ΣΜΑΤΑ. Scholion ad Can. 75. Concilii Trullani ex Cod. Bodleiano: σημαίνει τὰ περίττα κασσύα κρούοντα τοὺ ζυμωτικὰς ψαλμῳδίας, καὶ τὰ λιγόμενα Διπλάσματα, ἃ ζυμώσεσι πῶς ἀναιδῶς γίνεται ἡ τούτων καθορόνησις.

ΔΙΠΛΗ', *Biduana. Lin.* 2. *post* jejunare, *scribe.* Amphilochius de Non desperando p. 265. καὶ τὸ χαλεπώτερον, ὅτι ἐν τῷ με φάλλειν τοὺς ὕμνους, ἢ ἐις τοὺς ἡμέρας ἢ Πεντηκοστῆς κρούῃ με πεισθεὶς δικαῖς. Infrà: τὸ ἢ δικαῖς πεισθεὶς, μόνις τοῖς ἀναχορήσας ἀμοῖζῃ. Rursum: τὸ μετασχεῖν ἡμᾶ, πάτερ, οὐκ ἄρτου, οὐκ ἐλαίου, οὐκ ἰχθύος ἄδει· πεισθεὶς δὲ δικαῖς. Mox: πλείστοι εἰσὶ, πίνοι, οἱ πεισθεὶς δικαῖς, ἐσθίοντι πεπλακαῖς, ἢ κοιμῶνῃ πεπλακαῖς. Ibidem: οἱ ἢ πεισθεὶς δικαῖς, καὶ πρόγραμμα δικαῖς, ἢ κοιμώμενοι πεπλακαῖς, &c. *In fine subde.*

Δικαῖ, *Diplomata quævis.* Apollonius Tyaneus in epist. ad Euphratem: ἐπιλύσις ἔσται, τὰ μαζεῖν τῆς Ἰταλίας, ὑπὸ Σουλπικίου ἀρξάμενος, ἐπιδίωκε παυσὶ ὦ ἢ τῶ βασιλέως λογοθέτου δικαῖς.

ΔΙΠΛΟΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΟΝ, *Cantici Ecclesiastici species*, iterata fortè precatio pro Catechumenis. Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. δεῖ ὑμνεῖν ὅλα τὰ δίφωνικὰ, ἢ ὧ δικλοκατηχούμενα, καὶ ἡ ὠχὴ ἀπὸ ἢ πατέρες ἄρχεται τῆς μεσονυκτίου, ἕως λέγεται μέχρι ἢ μεγάλης πατέρες. Infrà: καὶ ὁ θεῖος λειτουργίας δεῖ προσκομιδῆναι· ἀπὸ ὃ ὧδε ἢ ἡμέρας ἄρχεται ὁ ἱερὸς δεῖ αἰτήσεων ἢ δικλοκατηχουμένων, ἢ ἡ ὠχὴ λέγεται ὃ καθὼς προσήκασιν, οὐ μόνον ἐν ταῖς προσκομιδαῖς, ἀλλὰ ἢ ἐν αὐταῖς ταῖς ἁγίαις, ἢ ἢ κυριακαῖς, ἐν ταῖς τῶ χρυσοστόμου λειτουργίαις ἢ ἕ μεγάλου Βασιλείου μέχρι ἢ μεγάλης ἕ.

ΔΙ'ΠΛΩΜΑ, *Litera Principum signis obsignata, diploma.* Scholiastes MS. ad Philostrati imagines: πτύχες, αἱ δέρεαι, καὶ καπῶς δικλώματα. Vox à Latinis mediæ ætatis passim usurpata. Vide Budæum ad Pandect. part. 2.

Δίπλωμα, *Evectio, tractoria, combina*, de quibus vocibus egimus in Glossar. mediæ Latinit. Capitolinus in Pertinace: *quod sine diplomatibus cursum usurpaverat, pedibus ab Antiochia ad legationem suam ire jussus est.*

ΔΙ'Σ, pro ἶξ, in Laterculo Paschali Hippolyti Episcopi, *Bissextus.* Vide Scaligerum lib. 7. de emendat. temp. p. 730.

ΔΙΣΑ'ΚΙΟΝ. *Post locum Zachariæ, adde.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ ἔθεντο τὸ φαῦλον ὦ τῇ δισακίῳ ἐπάνω ἢ ὅτου.

ΔΙ'ΣΕΚΤΟΣ. *Adde in fine.* Poëma Iambicum MS. Michaëlis Pselli περὶ Κομήτου, Νοητῶν ἢ Εἰδῶν:

Εἰ δ' ἦν ὁ μὲν ὁ πρίσβις ἀστὴρ φέρων,
Δὶς τὸ σὸν ἐξ οὐρανοῦ ὡς θεὸς ἢ χρόνου,
Οὗ φῶς βίπτει γλῶσσα Ρωμαίων λιχὴ,
Δίπτυχον ὃν μᾶλλον φωνῇ γοερίμῳ.

ΔΙΣΚΕΥ'Σ, *species Cometæ*, quam sic describit Anonymus MS. de terræmotu & diversis apotelesmatis, ubi de variis Cometis: ὁ ὃ δικαιὸς ὁπωμαζόμενος πῦ . . . ἔτι πρηγόνος καὶ ὁμοιοτ ἔχῃ χρώματα . . . πλεκτὸν ἀμφώτερος. περὶ ὃ ἢ περιφέρειαν αὐτῇ ἀκτῖνες περικέχωνται ὁμοίως ἐξηκτιμένος.

ΔΙΤΑ'ΡΙΟΣ, in Glossis Basilic. πλυντικός.

ΔΙ'ΥΟΣ, *Divus*, in Nummo veteri, in quo scriptum, ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΔΙΥΟΣ, apud Gisbertum Cuperum in Explic. Nomismat. antiq. p. 143.

ΔΙΦΡΥΓΙΕ'Σ, τὸ σκευὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sandix.*

ΔΙΩΓΜΙ'ΤΑΙ. *Post locum ex Epist. adde.* Metaphrastes in vita S. Athanasii: ζημίαν ἔχωσι ὑφίξεν τὴ διωγμὸν, εἰ μὴ ἢ Ἀθανάσιον ζῶντα ἀφεῖναι.

ΔΟΔΟΡΟΣ, τὸ ἐρύσιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Erysimum.*

ΔΟΞΑ'ΡΙΟΝ, *Gloriola. In fine scribe.* Marcus Ephesius Archiep. in Georgium Scholarium MS. ἀλλὰ καπὶ σι τὸ χαρὸν δίξασον, καὶ ὁ ψευδώνυμος πλοῦτος.

ΔΟ'ΜΝΑ. *In fine adde.* & Scaligerum ad Eusebii Chronicon pag. 230.

ΔΟΡΤΦΟ'ΡΟΙ, *Prætoriani milites*: unde Δορυφορικοὶ apud Herodianum, Dionem, & alios, *Prætorianæ cohortes.* Vide Πραιτωριανός.

ΔΟΣΟΛΗΨΙ'Α, δίδυι καὶ λαμβάνειν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΔΟΥΒΕ'Ι, *stirpis species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. οἱ κόκκοι τῶ δουβεῖ οἱ πλοῦ ὑρίλωμοι εἰς ἢ νοῦσι τῶ ὠμῶ.

ΔΟΥΚΑ'ΤΩΡ. *Adde in fine.* In notitia Imp. occurrunt *Equites Ducatores Illyriciani, primi Ducatores Amidæ*, sub dispositi. Ducis Mesopotamiæ.

ΔΟΥΚΗΝΑ'ΡΙΟΙ. *In fine adde.* Vide Sponium in Miscellan. antiq. sect. 10. n. 51.

ΔΟΥΛΕ'ΒΕΙΝ, pro δουλεύειν. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἀβεπάτῃ, ἔμπορίν, ἢ δούλιδι τοὺ πώπας.

ΔΟΥΛΕΙ'Α. *Post locum Constantini, adde.* Idem cap. 51. ὅπ ὃ ἐπιτρέψαι ἐκ τῆ ζεξιδίου, πάλι ἔσας εἰς ἢ

ἰδίαν δουλείαν καθὼς καὶ σεσύπηχεν. Petrus Siculus lib. 1. hiſt. Manich. ὑπὸ δουλείας ὑπὸ βασιλικῆς ὑπῆρχεν ὑπὸ ἰδίαν αὐθαιρέτως, &c. Infrà: ἡ δὲ δουλεία ἡμῶν αἰχμαλότων ἐστὶν ὑπάρχη.

ΔΟΥΛΕΚΔΟΥΛΟΙ, *Ex ſervis nati.* Euſtathius ad Iliad. ε. pag. 1024. ubi οἱ δουλικῶν ὑπομάτων· καὶ οἱ σύνδρομοι, οἱ κοινῶς δουλεύοντες.

ΔΟΥΞ. *Pag.* 328. *lin.* 5. *poſt* haberent, *adde.* Tributa ac vectigalia exigerent, & militum cauſas dijudicarent. Theodorus Hermopolites MS. lib. 2. tit. 1. τὸ γὰρ παλαιὸν δύο ἄρχοντες ἀπεστάλησαν εἰς τὸ καθ' ἑαυτὰ θέμα, ὁ μὲν χάσει τῷ κρίνειν τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις, ἅπερ ἰδιωτικαὶ, ὁ λεγόμενος καὶ Κεντὴς· ὁ δὲ Δουξ, ᾧ τὰς στρατιώτας ἔχω ὑφ' ἑαυτὸν, & τῶν ἀπάντων πάντων. Idem lib. 9. tit. 1. τὸ παλαιὸν εἰς ἓν ἕκαστον θέμα ἀπεστέλλοντο δύο ἄρχοντες, εἷς στρατιώτης, ἅπερ ὁ Δουξ, ᾧ ὑπῆρχε Κεντής. & ὁ μὲν Δουξ εἶχεν ἄρχων τῶν στρατιωτῶν, ᾧ κρίνων αὐτοὺς ὡσεὶ στρατιωτικῶν ἀγωνισμάτων, ἅπερ τῶν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων. Zoſimus lib. 2. ἀλλὰ καὶ τῶν λεγομένων Δυκῶν, οἱ στρατηγὸν ἐν ἑκάστῳ τόπῳ ἔθνει ὑπῆρχον. *Ibidem lin.* 45. *poſt* &c. *adde.* Procopius lib. 2. Perſic. cap. 1. de Summo Duce Palæſtinæ: καὶ Σούμμῳ τῷ τῶν Παλαιστίνης στρατοπέδων ἡγουμένῳ.

ΔΟΥΡΟΥΝΙΖ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 3. λαδῶν σάκος Ινδικὸν, ᾧ λεπιδωτὰ μύωνα, καὶ ζουρουμδίνη, ᾧ δουρόμιος, &c.

ΔΟΧΕΙΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Vide Damaſcenum Studitam Hom. 18. de SS. Archangelis, mirac. 43.

ΔΡΑΓΑΣΙΑ. Damaſcenus Studita in Homil. 19. de S. Euſtathio: βλέπουσι δὲ τὰς στρατιώτας δύο ἐγκύκλιον, ἑκατέρωθεν δεδὸ τῶν θρόνου εὐ ἑκαθίζειν, ἔστι δὲ τὸ ὀδοῦ ἀνάκρις ἀυτῶν. Ex quibus videtur legendum ἀγωνίας. Vide in hac voce.

ΔΡΑΓΑΤΗΣ. *Poſt locum Stephani, ſcribe.* Nicephorus Preſbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: ἀλλ' οὐχ ὑπάρχει ὁ δραγάτης χρεικὸς, ᾧ πάντως ἔχει ὁ τῆς ζήτης αὐτὸν διαμῶσαι. Infrà: καὶ φησὶ, τί ἔστι, ἔξαχε, τίδις ὁ δραγάτης πῶς φυλάσσει τὸ ἀμπελῶνα κυρίου; πῶς δύναιτ' ἂν κόσμιος καὶ ὁ κερδίας; Baſilographe MS. ᾧ ἄλλα, ᾧ ἐδὼ τα ἄμπ δραγάτης τὰ τὸ βλέπε τὸ ἀμπέλια, &c.

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ. *Lin. penult. poſt* Draco, *adde.* Parthis etiam dracones pro vexillis attribuit Lucianus in lib. de conſcribenda hiſtoria, quos verorum draconum ſimulacra faiſſe ait, ea arte expreſſa ad terrorem hoſtibus inferendum.

ΔΡΑΚΟΣ, *Draco*, Δρέκων. Threnus MS. de capta Conſtantinopoli:

Ἐῤῥύφιση πὶς Χριστιανοὺς ὡς δράκας πικραδίνες.

ΔΡΙΜΑΛΙΔΑ, ἡ λάπαθος, in Lex. MS. Reg. Cod. 1843. *Lapathum.*

ΔΡΟΜΩΝ. *Poſt locos Theophanis, adde.* Michaël Pſellus in hiſt. MS. lib. 1. ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐπίχων, ὁπόσα εἰς τὰ τιμητῶν ὑπόχεοι ἐσαναί.

ΔΡΟΤΖΙΛΛΙΣ, *Prurigo.* Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 136. ὅθεν ἡ λιθοπρόδης κνησμὸς, ᾧ τὰς λεγομένης ἀπὸ ἰδιωτῶν δροτζίλας. Infrà: καὶ ἀπαστεζάμᾳ εἰς δροτζίλας, ᾧ ψεύσαι, & κνησμόν.

ΔΡΟΥΒΑΝΙΣΤΟΣ. Ptochoprodromus MS.

Ἐπάρτας δρυβανιστὸν ὀξύγαλον χωμάκα.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* De Drungarii tribunali non ſemel etiam agit Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 1. ὁ κοινὸς δικαστὴς, οἵοι εἰσὶν οἱ δύδεκα κριταὶ, ᾧ οἱ ἀπὸ δικαστείων σεσκαθήκασι, οἷον ὁ Δρουγγάριος, ὁ Δικαιοδότης. Tit. 3. ἅμα τῷ μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ ἢ τῷ Δικαιοδότῃ· ὅτι γὰρ εἰσὶ λόχοι, καὶ σεσκάθωνται βήματα, ᾧ διώκουσι δίδυμα δικασταὶ τὰς ζητήσεις. Infrà: κρίνει ὡς Δρουγγάριος ὁ δικαστής. Occurrit rurſum. Ibidem tit. 5. ἅμαδις δὲ τῶν κοινοῖς σεσυφορὸς ὅτι δικαστὴς ὁ πατρίαρχος· τῶν ᾧ λαϊκῶν τῶν μὲν συκλητικῶν μὲν ἀξιωματικῶν, ὁ Δρουγγάριος.

ΔΡΟΥΤΤΟΣ. *In fine ſubde.*

Δρῦγγος, vox Cataphrygum, quibus *naſum* ſonat, ut eſt apud Epiphanium hæreſi 48. n. 14. qui à Græco ῥύγχος detortam putat; unde globos, ſeu cuneos militum, *drunges* appellatos cenſet Petavius.

ΔΥΝΑΜΕΡΟΝ. *In fine adde.* Δυνάμερον Nicolai laudat Aëtius lib. 10. cap. 27. ejuſdem ſcilicet Myrepſi.

ΔΥΟ ΔΥΟ. *Poſt locum ex Paradiſo, ſcribe.* Joannes Epiſcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἔνθα ᾧ ἦν δύο, ἢ ἦν πέτρα οὕτως ὑπὸ ἴσων ἔτεμε. Joannes Colobus in vita MS. S. Païſii: τῷ σεσίρε ἰδιόμελα ὑπῆρχε σεσυδὶς, καὶ δύο δύο πεσῶσι. *Poſt locum Moſchi, adde.* Athanaſius in vita S. Antonii pag. 13. 1. edit. ἔνθα ἅπαξ ἡ ἡμέρας μετὰ δύσιν ἡλίου· ἐκεῖ σ' ὅτε ᾧ ἦν δύο, πολλοὺς ᾧ ἦν πεσόντας μπελάμδανε. Nilus de octo vitiis, ex edit. Coteleriana, de gula: τὸν ᾧ καθημερινὸν τροφὴν ἰδιώματος ἀφιλτατέρας εἶναι ἢ ὁ δύσις, ἢ πεῖσις, ἢ πόλαρτος, ἢ ᾧ μάχης ἰδιωτικὸς παρελκυθῆς.

Ibidem in fine, adde. Joannes Carpathi Epiſcopus de Anachoretis, MS. πάτερ, οὐκέτι ἐξαπόστας κυρίας ἐξ ἐξ.

ΔΥΣΩΠΗΣΙΜΟΣ, *Reverendus.* Palladius in hiſt. Lauſiaca apud V. Cl. Cotelerium in Ov: λαμπρὸς ἄγαν ᾧ φαιδρὸς τῷ σεσώπῳ, ὡς & ἐρώδιον ὠόν, δυσωπήσαι εἶναι ἢ ἀνδρα.

ΔΥΣΩΦΡΙΔΗΣ. Leges Cypriorum MSS. fol. 13. ἐὰν υἱὸν ἐν οἱ μόνοις ἄξιοι, ἐὰν ᾧ δι πλοχοὶ, τα μὰ δι ἀξιάζῃ τὸ ἰδιὸν ἀπὸ 11. ν'. χρυσὰ, ἐὰν ἐν πρισκὶ, ἐὰν ἐν δυσφείδι, ἐὰν ἐν ζαριφάδις, ἐὰν ἐφάσσιν εἰς ἄλλον τῶν ἐθίρων, &c. ubi legendum fortè δυσφρύδι, *ſupercilioſum.*

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ. *Poſt locum Anonymi, ſcribe.* Maximus Cythær. in Synaxar. 18. April. in S. Athanaſia: διὰ πὸ δὲν ἡμῖς περὶ ὧ φάει, ἀλλὰ τὸ ἄγιον Πάσχα, ᾧ ἡ ἡμέρας τῆ Δωδεκαημέρου.

ΔΩΜΕΘΑ. Vide in Σπιχῶ, in Addit.

ΔΩΡΟΝ, in Λιθίδαρον. *Poſt locum Portii, adde.* Anonymus MS. contra Latinos: ὅτι αἵρει ἡ ἐσφραγισμένον τύπον τῶ ἄρτου, καὶ τίθησι μὲ τὸ τὸ ἄγιον πνεῦμα ἐπάνω, ὕστερον ᾧ τὰ ἱερὰ δῶρα· ἡ ᾧ λοιπὸν ἔξω τῶ βήματος πᾶσι τὸ κοινωνίαν & μαγχιὰ ἁγιασμοῦ ὑποδίδωσι, ὃς ᾧ ἀζύμους λέγετε.

E.

ΕΑΣΦΑΤ, ὁ ἐλίσσορος ὁ μέλας, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Elleborus niger.*

ΕΒΔΟΜΑΣ. *Poſt locum Clementis, adde.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 99. ἡ τῶ Δίου Πάσχα λάμπουσι φαιδρὸν ἑβδομὰς, τὸν ἡμετέραν ὑπηγορεύουσι. *In fine ſubde.*

Ἑβδομὰς τῶ ἁγίου Πνεύματος, quæ feſtum Pentecoſten ſequitur, in Pœnitentiali à Morino edito. Obſervationem porro hebdomadum quæ hodie obtinet, ante tempora Theodoſii vulgò non receptam fuiſſe annotat Caſaubonus ad Suetonium in Tiberio cap. 32. tametſi Græci & Latini imitatione Judæorum ſeptimum diem atque adeò Sabbatum quodammodo obſervarint.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ. *Poſt locum ex vita S. Pachomii, adde.* Balſamon ad Canon. 13. in Trullo:

οἱ ὡ ἐφημερίᾳ αὐτῶν λειτουργοῦντες· οἱ ἑβδομαδικῶς λειτουργοῦντες.

ΕΒΔΟΜΑ. *Ante locum hist. Apollonii, scribe.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Εἰσῆλθεν, ὦ τῶν δαίμονες, καὶ τὸ μοναχοφρίζω
τραβαλμίζων ἐλιγὸν, καὶ πάμπαν ἐβδόμας.

ΕΒΟΥΛ, *Sabina*, herba, de qua Ruellius lib. 1. cap. 59. & alibi. Constantinus à secretis MS. lib. 4. τὸ ὃ ἐβολ, πατέρα βοΐνα, κατὰ τὸ ἐμβρυον ὡ τῇ κοιλίᾳ.

ΕΓΓΑΣΤΡΩΝΕΙΝ. *Post locum vitæ S. Symeonis, adde.* Syntipas MS. παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα ἐτύγχανον, καὶ σὺ γοιῶ ἄρτι ὡ χερὶ ἔχεις· πῶς ἐγὼ ἐγγαστρωθῶ ἡμέτερος ἡμέτερος;

ΕΓΓΡΑΦΟΝ. *Lin. 12. post* deponebant, *adde.* ὁμολογίαν, & ὁμολογίαν ἔγγραφον vocat Theodorus Lector in Anastasio.

ΕΓΓΩΝ. *In fine adde.* Ita Petrus Siculus in hist. Manichæorum pag. 40. 44.

ΕΓΓΩΝ, pro ἔγγονος, *Nepos.* Utitur Theophanes anno 1. Heracleonæ, an. 6. Rhinotmeti p. 318. & alibi non semel.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ. *Post locum Lactantii, adde.* Lampridius in Heliogabalo: *Lavacrum quod Antoninus Caracallus dedicaverat.* Vopiscus in Tacito: *Dedicata autem sunt sola argentea (statuæ.*

ΕΓΚΑΥΣΤΟΝ, *Atramentum.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἐφάνητο γὰρ ὡς δὴ ἐγκαύτου μέλανος.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ. *Post locum Cyrilli Scyth. adde.* Andreas Cretensis orat. 2. in S. Patapium p. 223. ἐπεὶ γὰρ ὁ πάπας τῆς ἀρχαίου ἐγκλειστείου ἠσυχαζούσης μαζῆς ὡ αὐτῷ. Suprà, κλειστὸν appellavit. Rursum infrà: ὑπὸν ταῖς ἀδελφαῖς φρὶν ἢ ἀποδοῦναι τὸ πνεῦμα, ἕνας καὶ αὐτὸν ἐμβάλωσιν εἰς τὸν ἐγκλείστραν, καὶ ἐκεῖ ἔ πλοῦτος ἐξιωθῇ.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΡΑ. *Post locum Theophanis, adde.* Joannes Tzetzes Epist. 14. MS. πάντα τὰ ἔ ἀνδρῶν κακομίχανον· ἔγκλειστραι παῖς ἐγκλείστραις πλείας φροντιστείων φρυαῖς, καὶ κοινοβίας πύπις ὑποζεμία. αἱ γὰρ ἐγκλείσταις γράπτανι ἀνδροπαχαριῶφια, & συμποσίων καὶ μαιχείας καζαχήματα.

ΕΓΚΟΙΜΙΣΜΑ, *Velum, vel Pallium, quo sepulcra tegunter.* Bartholomæus Monachus in Elencho Agareni pag. 363. ubi de sepulcro Mahometi: αὐ ἔχεις πάφορ ἔχοντα ἃ ἔξωθεν ἐγκοίμισμα πάνυ διαμαντὸν δὲτὸ χρυσίον καὶ μαργάρων, ἔσωθεν ὃ δυσωδίας καὶ σκωλήκων γέμει.

ΕΓΚΟΛΦΗ, *Encolpium.* Anonymus Astronomus MS. ἐγκόλφιον ἀς φορῶ τῶν θεῶν θυσίαν, πὰς ὀφθαλμοὺς αὐτὸ πάντα. Infrà: ἀς φορὶ ἔ ἅγιον σταυρὸν ἐγκόλφιον, καὶ μὰ διαχθῶ ἀβὲ τὸ σκοτίον, &c.

ΕΓΚΟΡΦΙΟΝ, *Amuletum ad sinum pendens.* ἐγκόλπιον. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Ἀμὲ τὰ ζώρια τὰ χρυσὰ πῦ κρεμιῶται σὰ πήδι.

Vide Κόρος.

ΕΓΚΡΑΤΕΙΤΑΙ. *Post locum Basilii, adde.* Epiphanius hæresi 47.

ΕΓΚΡΑΤΑΟΠΑΣΤΟΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Σκνιμβροπαλαμιδόπαστε, ἐγκρατολοπαστοφάγε.

ΕΓΚΡΙΣΜΑ, μύρον, in Lexico Nicomedis MS. *Unguentum.*

ΕΓΚΥΑΙΣΜΑ, *vox nautica.* Epiphanius in hæresi Apostolicor. n. 3. ubi de navi: καὶ ὃ πλώσας ἐπάνω, ἐβεκίνα τι ἢ σανίδες, καὶ τὰ ἐλωκάσματα τι, & μέρ φρύμνας, καὶ πίχαν, καὶ ζυγοφράτας, &c.

ΕΓΝΕΙΑ. *In fine adde.* Belissarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ἐκ τῶν ἴχνια τ μαγχῶν.

ΕΓΡΗΓΟΡΟΙ, dicti Angeli, qui, ut est Genes. cap. 6. assumptis filiabus hominum, ex iis gigantes procrearunt, de quibus in primis Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædagog. cap. 9. Georgius Syncellus ex libro Enoch apocrypho, & ex Syncello Cedrenus, & alii: ex recentioribus verò Scaliger in Notis ad Græca Eusebii pag. 404. 2. edit. & Goarus ad Syncellum pag. 6.

ΕΓΧΕΙΡΙΟΝ. *Post locum Germani, scribe.* Joannes Episcopus Carpathi cap. 42. ex MS. ἐγχείρια μὰ κρεμάσαι δὲ ἢ ζώνης, &c. Nicephorus Uranus in vita S. Danielis Stylitæ Jun. n. 6. μικρὸν ἃ μύρε (τὸ μύρον) ὑπολειφθὲν, ὃ ἀπὸ χεῖρα ἐβεύδοντο ἐγχείρι. Metaphrastes in S. Basilio: καὶ λύσας αὐτὸ τὸ ἐγχείριον ἔδωκε τῷ ἀσφαλίᾳ ζῶσαι ὡσπερ ἐκεῖ τὸ σύνηρον.

ΕΘΜΕΤ, ὁ κύκλος, in Lexico MS. ex Codice Regio. Vide Αθμέτ.

ΕΘΝΗ. *Adde in fine.* Arethas in Apocalypsin cap. 52. ait, sacram Scripturam, τὰ Ἑβραϊκὰ χωρὶς, καὶ ἅλους ἀνθρώπους ἔθνη προσαγορεύειν consuevisse. Michaël Psellus in Synopsi legum:

Νόμιμα ἐθνικὰ δὲ, οἷς τὸ βαρβαρῶδες,
Τὸ ἀμὶ γὰ τ ἔθνους ὄνομα κυρίως ἐρωμένον,
Γυναῖ συμπλοκὰν δὲ νόμοις ὑποκειμένην.

ΕΙΛΗΤΑΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Arethas in Apocalypsin cap. 18. εἰλητάριον ὁ Ἕλλην αὐτὸ τ παρ' ἡμῖν βιβλίον ὀνόμασε.

ΕΙΡΗΝΕΥΕΙΝ. *Pag. 355. post locum Socratis, scribe.* Joannes Carpathi Episc. de Anachoretis, MS. καὶ ἔκρινεν ὧν εἰσελθὼν, καὶ εἰρηνεῦσαι αὐτὸς.

ΕΙΡΗΝΗ. *Post locum Symeonis Thessalon. adde.* Huc porro pertinent ista Meletii Antiochiæ Episcopi, apud Epiphanium hæresi 73. n. 29. Εἶτα ἡ ἅμα ἐς τὸ λοιπὸν τῶν πρὸς ἡμᾶς ἀρχαὶ πολεμεῖν; ἢ δῆλον ὡς πάντες ἀρχομένῳ καὶ λόγου καὶ ἔργου, προσέτι τῶν εἰρήνων ἀρχαὶ πολέμου, καὶ πάλιν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἀρχομένης, ἐς ἐς αὖθις καθαλύεται· τῶν γὰρ φασὶ ὁ Λύκιος Δεσπόσπαδας ἐς ἔσπερίαν δῆθ τ ἡμῶν λύσιος, καὶ ἐπιχορηγίας τῶν πνεύματος, ὁ δίδωσι ἰσχὺς τῆς πίστεσιν ἐς αὐτὸν.

In fine adde. Paradisus ubi de Oxyrrhyncho civitate: ἀπ' ὑδὲ ἐς ἓν ἐκάτερ αἰρήσεις, ὑδὲ ἔσπερος ὡ τῇ πόλῃ, ἀλλὰ πάντες ὁμοῦ οἱ πολῖται πρεῖ καὶ κατοχούμενοι, ὡς δυνάσθαι δοῦναι ἢ ἔδίκασεν ὡ τῇ πλατείᾳ εἰρήνην τῷ λαῷ.

ΕΙΡΗΝΙΚΑΙ. *Post locum Sozomeni, adde.* Epiphanius hæresi 70. n. 9. ἵν π χόνος Πολυκάρπου καὶ Βίκτορος, ὡς ἀ ἀπαπὰ πρὸς τ δύσιν διαφερομένω, εἰρηνικὰ παρ' ἀλλήλων ἐπέδέχοντο.

ΕΙΡΜΟΣ. *Lin. 35. post* φρόνημα, *adde.* Anonymus Poëta de Animalibus, de Cygno:

Καὶ τῷ φυσικῷ τῶ πρεχάλου βαρύτητ
Κοπῆ ἢ εἰρμὸν τῆς μελῶν ὁ πτηνὸς.

ΕΙΣ, *quidam*, quomodo *un homme* Gallidicunt: εἷς Γότθος, in Chronico Alexandrino in Leone; εἷς φρυβάντης, in Theodosio jun. sic alibi non semel. Ita hanc vocem usurpasse Aristidem quidam volunt, loco non indicato. In Novo Testamento crebriùs occurrit, sed ferè semper cum adjuncto genitivo: εἷς τῆς μαθητῶν, εἷς τ γραμματέων, &c. *quidam ex discipulis*, &c.

ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟΙ, *Novitii monachi.* Joannes Colobus in vita MS. S. Pafnutii: ἐπὶ γὰρ ἐ τῶν ἐπαγομένων αὐτὸν κῆ μόνας ὡ τῇ ἐρήμῳ αὐτῶν. Infrà, νέον μοναχὸν, & εἰσαγόμενον ἀ χάσεων vocat.

ΕΙΣΟΔΟΣ, *Ingressus*, &c. *Post locum Anonymi, scribe.* Versus Politici MSS. de sacra Liturgia:

Η εἴσοδος φωτίζουσι λυχνοῖ τῇ τῶ Κυρίου,
Ἐν Ἱερουσαλὴμ αἰνίττεται τὴν τῶν ἁγίων πίστιν,
Ὡς συμφωνοῦσι δὲ ψαλμῷδοὶ τῇ ἀρχαίᾳ τῇ λόγῳ.

In Εἴσοδος μικρὰ, *lin.* 1. *post* qui est, *adde.* εἴσοδος τῆ ἀπάρχως, in Liturgia S. Jacobi,

In Εἴσοδος μεγάλη, *lin.* 1. *post* quæ, *adde*, Εἴσοδος τῆ σωτῆρος, in Liturgia S. Jacobi, &

Ibid. post, Nomocanonem Cotelerianum n. 25. *adde.* Εἴσοδος ἐμοῦ videtur appellari in Liturgia S. Jacobi, cùm communicato populo Pontifex redit ad altare.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΛΙΘΟΣ, *Lapidis, vel marmoris, seu marmorationis species*, de qua in v. Τελίδες.

ΕΚΔΟΣΙΣ quid sit, docet Balsamon ad Can. 12. VII. Synodi: ἔκδυσις δὲ, ἡ ὅτι σφοδρὸς ἡ χόλος ἀσεμνίζεσι σῶμα.

Ἔκδυσις, *Liber de Chymia.* Michaël Psellus in orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patriarcham CP. ubi de Chymia: ὡς ὧν ἔστιν μόνον ζώσημι ἡ ἀπὸ ἐσπουδάζετο καὶ θεόφρασι, καὶ ἡ καθ' ἑαυτὴν ἐζητῶν ἔκδυσις· ὅτω γὰρ ἐπιχειρεῖ τὰ βιβλία.

ΕΚΔΟΥΡΙΣ, *Decorticatus, absque pelle*, seu δορᾷ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Φθινεμελὸν, κατεμελὸν, πλωχὸν καὶ ἀπαλεμένον,
Ἐκδοῦρα, παλαιοκάλιγον, ὀρνιθῶν, κρεατζιάρικον.

ΕΚΘΕΣΙΣ. *Lin.* 1. *post* fidei, *adde.* Epistola Valentiniani & Marciani Impp. πρὸς συνήκεσι τῇ ὀρθῇ πίστει, καθὼς ἡ ἀλήθεια ἀπέφησι.

ΕΚΚΕΚΑΡΔΑΣΙΚΑΝ. τὸ θρασύτατον αἷμα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ. *Post vocem* de quibus, *scribe*, Epiphanius hær. 66. n. 30. &

ΕΚΚΗΚΑΡΔΑΣΙΚΑΝ, τὸ θρασύτατον αἷμα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΚΚΑΗΑ, τὸ δυσμενέστατον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΕΚΚΑΗΣΙΑ. *Post locum Procopii, adde.* Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 14. ἀπρήξαντες ἐκκλησίαν ἐκάπρου, καὶ βεννήσαντες, καὶ δεσμὸς φύλακας, &c. Ubi idem sonat quod πάς.

Lin. 25. *post* κάμπος, *adde.* Hincmarus Remensis tom. 2. edit. Sirmondi, pag. 466. *Lege gesta Synodi Chalcedonensis, & Breviarium de duabus hæresibus Nestorianorum & Eutychianorum collectum à sancto Liberato Archidiacono Ecclesiæ Carthaginis regionis sextæ.*

ΕΚΚΑΗΣΙΑΖΕΣΘΑΙ dicuntur *Libri qui ab Ecclesia admittuntur.* Chrysostomus in Matth. xxi. 23. ex edit. Coteleriana nupera: de 1. S. Joannis Epist. τῶν γὰρ ἐκκλησιαζομένων, ἡ τῶ ἀποκρύφων μὴ ἡ σφόδρα ἴσασι. Josephus Christianus Hypomnestici c. 158. πενθικαλίαις ἀκριβείας ὑπὸ Σολομῶντος ἐκκλησίαζε φασὶν ἡ τῶν ἀβδελυκτικῶν χαρὰ, ἀπ' οὗ καὶ ἴσιν τινὲς ἡ μόνοι οἱ ἐκκλησιαζόμενοι. Nicetas in Gregor. Naz. ὧν γὰρ ἡ ἐκ ἐκκλησιαζομένων βιβλίων ἀπέλυσεν.

ΕΚΚΑΗΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ, *Templum*, ὁ ναὸς, apud S. Isidorum Pelusiotam, ut observat Zonaras ad Can. 6. Concilii Gangrensis.

ΕΚΚΑΗΤΟΣ. *Post locum Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ἔστιν, ἡ λέγε τῶ ἐλαττόνως ὅτι τὸ μείζον διαφόρου· φησὶ γὰρ μισθώσεις. καλεῖται δὲ καὶ ἴζωσις, ἐ σῶμα τὸ ἰσταλεῖς καὶ παφαιτεῖσθαι καὶ φεύγει τὸ σφόδρα καὶ ἔλαττον διαφόρου. Sed legendum ἔκκλητος.

Ibidem in fine adde. Ea porro tribunalia, ad quæ provocare licebat, ἐκκλησίαι διαφοραὶ dicuntur apud Theodorum Hermopolit. lib. 9. tit. 2. Vide Balsamonem ad Can. 12. Concil. Antiocheni.

ΕΚΚΑΗΤΟΠΟΊΗΤΟΝ παιδίον, *Fœtus appellatorius.* Balsamon ibid. ἡ μὲν γὰρ ἐκκλησιαστικὴ ζήτησις ἐν ὑδρίᾳ, φασὶ παιδίον ἐκκλητόποιητον, id est, *causa ecclesiastica non parit appellationem.*

ΕΚΚΑΗΤΩΡ, *Appellans.* Extat Psalli Epistola 12. in Cod. MS. Reg. hoc titulo: σφηνικὸς σοὶ τῇ βασιλέα κύριε Αλέξιῳ τῇ Κομνηνῷ ἀφὶ τῆ πλειτῶν ἐκκλητῶρ. In ipsa verò Epistola: πάντα σου σφηνίζω ἐκεῖνα ἐμοῦ (πλὴν) καὶ φιλτάτης, &c.

ΕΚΑΙΑ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. τὸ ὑπνωτικὸν τῇ ὕδωρ αὐτῇ μετὰ ὕδατος ὀπῶν ἐψεδρίου, χαμαίμηλον καὶ ἀκόλλ, ἐ ἄνησον, &c. Idem lib. 1. καὶ ἄνησον, καὶ σπάνθυχον, ἐ ἀκόλλ ἐλμίνθ.

ΕΧΟΥ φασκοῦ, λέγεται τὸ κεδρέλαιον, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1843. *Oleum cedrinum.*

ΕΠΙΓΑΤΟΣ. *In fine adde.* Eruditus Cotelerius ὑπηκόους legendum conjicit.

ΕΠΟΙΗΣΙΣ, *Translatio dominii in alium.* Balsamon ad Can. 12. VII. Synodi: γίνονται ὃ ὅτε λοιπὸ τῇ νόμων κυρίως ἡ ἀκριβοῦς μὴ λέγεται, ἡ μισθώσεις τῆς ἐκποιήσεις.

ΕΚΤΑΓΗ, Εκδικητικά. Vide Ταγή.

ΕΚΤΗΤΩΡ, pro Κτήτωρ, non semel occurrit in Typico MS. in quo Monasterii Fundatorum, & eorum familiæ imagines effinguntur, verbi gratiâ Ιω. Κομνηνὸς Δούκας Σωμαδηνὸς ὁ μέγας Κωνσταύλης καὶ φὼς ἐκτήτωρ. Interdum etiam vox κτήτωρ habetur. Κτήτορας verò Græci vocant, quos nostri *Fundatores*, seu Conditores ac Dotatores Ecclesiarum.

ΕΚΤΕΝΗ. *Post locum Synesii Thessalon. adde.* Epiphanius in Expositi. fidei cathol. n. 23. ἐγχεῖ ὃ ἀδιαλείπτως προσέσεσι μετὰ πίστεως πανοπλίας, ἐ ἀκτινίας, καὶ γνησιότητος ἐν ταῖς πλημμύραις ἡμέραις, &c.

Pag. 368. *lin.* 17. *post* habet, *scribe.* Petrus Arcudius lib. 1. cap. 16. sub finem, ἐκτενὴ, subauditur προσευχὴ, id est, prolixa oratio, quòd Græci solent iterare preces, ἵνα καὶ ἐν ἀ εἰρήνῃ ἡ Κυρίε ἐλεήσῃ. *Ibidem post locum ex Liturgia S. Basilii, adde.* Officium Quadragesimale in Horologio MS. Reg. ἔτι ἐκτενὲς τῶν ἁγίων ἐκείνων.

ΕΛΑΙΟΝ. *Post locum Sophronii pag.* 371. *adde.* Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis. MS. λαβὼν ἄγιον ἔλαιον ἐκ τῆ κανδήλου τῆ ἁγιάσματος, &c. *Pag.* 370. *lin.* 23. *post* consulat, *adde.* Gregorium Hieromonach. in Synopsi dogmatum Ecclesiæ pag. 85. & 159. Neophytum Rhodinum de divinis Ecclesiæ Mysteriis lib. 1. cap. 8.

ΕΛΕΖΗΡ, quod vulgò *Elixir* Chymistæ vocant. Petrus Theoctonicus de Archemia MS. de oleo: ἡ φύσις αὐτὸ ἔθετ θερμὸ καὶ ὑγρὸ, καὶ ἔστ πνεῦμα λεπτὸν ὡς τὸ ἐλεζὴρ, δι' οὗ χρεὼς αὐτὸ οὐ δυνάσης ἀκαλύσαι, μοναὶ εἰσελθεῖν.

ΕΛΕΜΟΥΡΟΥΔ, *Cyclaminus.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ ἡ λεπτοῦσα χρόᾳ ἐλμόρροι, τυπίσι ὁ κυκλάμινος.

ΕΛΕΥΘΕΡΑ, *Scortum, Meretrix.* Moschopulus in Collect. vocum Attic. ἑταῖρες, ἡ σφοδρῶς πᾶν τὰς πρεσβύτας βουλομένας, ὅμως ἡ κατὰς ἐλευθέρας.

ΕΛΕΦΑΣ, *Lepra.* Gregorius Cyprius orat. MS. in S. Euthymium: ἐπεὶ ὃ κράσις ἐλέφαν σωφρόνη, καὶ ὅλος λιλίσφορα, &c. Vide Artemidorum lib. 3. cap. 47. & Grammaticos, & infrà in Κελιφός.

ΕΛΙΑΡΙΟΝ, *Sulfur album.* Vide in Χρυσόμυς.

ΕΛΙΚΤΟΝ, *Eclegma.* Nonus de morb. cur. c. 129. λοιὸ ὃ τὰς ὑγρὰς ἀμίγας δύσιν ἐλικτὸν δι' ἀμυγδάλων καὶ κύδος πέπεμπτ, &c. Infrà, ἔλιγμα dicitur.

ΕΛΚΟΥΑΗ, Ἕλκωσις τῆ λαιμῆ, in Lexico Botanico Reg. 1845. Vide Ελκύλ.

ΕΛΚΤΣΜΑ, *Scoria argenti.* Lex. MS. Neophyti: ἴλασμα, ὃ ἔ ἀργυρίου ἀκαθὲς, ἤτις καὶ ἔλκυσμα λέγεται.

ΕΛΑΜΨΙΣ, apud Aſceticos. & Joannem Climacum, ἕξις ἄῤῥητος ἀπράκτως τυφλῶν ἀγωνίας, ἢ ὁρμὴν ὀφέντος.

ΕΛΑΟΥΦΗ, *Stirpis ſpecies.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. φαγέτω ὃ ὁ τοιοῦτος τὸς τὸ ἀλιμοειδὲς ῥίζας ἐλαούφων μετὰ μέλιτος.

ΕΛΜΟΥΚΟΚΩ', ἤ μώλυνε, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Moly.*

ΕΛΜΟΥΚΟΑ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. καζεῖν ἀλείφω ἀπαπόδα, καὶ βδέλλαν ἐλμούκλ, ἢ καλοκυπάρῳ ὀπισθότονον, &c.

ΕΛΟΥΑΡ, *Roſa*, Saracenis. Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 1845. ῥοδόμηλον, τὸ ῥόδον, λέγεται Σαρακηνοῖς ἐλυαρ.

ΕΛΠΒΕΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. καὶ πλαρίτω ὃ μετὰ μοχλαΐου, λῤῥαζικοῖ ἐλπβέν.

ΕΛΣΙΤΖΗ, τὸ ἔλαιον τῆ ὀφθαλμίᾳ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ελτζίζη.

ΕΛΤΙΖΑΜΙΟΝ. Diploma MS. Græci Antiſtitis communicatum à v. cl. Ulrico Obrechto Argentinenſi: οἱ ὃ ὁπ τῆ Γηγορέου ἢ Ματζούκι πολλῆς ἐσχύσας καὶ ἐκπόδλα μὲ ἀπαιτήσου, ἐλλιζάμια, ἀνώζασις, ἢ ἀδειάς, ὁς ἐκ ἔχω ἢ χαρῆσαι. Infrà: καὶ ὑπίσω ἐξακόπα φλοῖα τῆ ἀελιβῆ ἐλλιζάμια ὁμοῦ μὲ ἀπαῖ τῆ ἀπίρου ὁ ἀφιχάψαμαι.

ΕΛΧΟΥΛ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ μελίλωτον, *Melilotum.*

ΕΜΒΑ. *In fine adde.* Sed & hæc vox nota veteribus. Euſtathius ad Iliad. ν. τὸ ἐμβαθὲς, ἐμβα λέγει ὁ Κωμικός· καθὰ καὶ τὸ καπόδαθι, καπόδα.

ΕΜΒΑΔΟΝ. *In fine adde.* Caſſius Iatroſophiſta Probl. 1. μικρὰ δὲ φαίνεται τῆ ὄψει· οὐ πιθανὸν δ' ὅλως, ἀλλ' ἔχ τῆ διαιρεῖ μείζονα τὰ ἐμβαδὰ ἢ φαίνεται. Ubi interpres, *majora ſpatia.*

ΕΜΒΑΣΙΑ, idem quod ἔμβολος, *Porticus.* Synaxarium Maximi Cythær. 10. Jan. ἔνιοι ὃ ἀπὸ μὲ ἢ τ ἀγίας Ἀναστάσις, (ναὸν) ὅπου εἶναι οἱ τοῖς ἐμβασίας τῆ Δομνίνου. Occurrit rurſum 25. ejuſdem menſis, & 21. Febr. Sumitur etiam pro ingreſſu. Vide noſtram Conſtantinopolim.

ΕΜΒΟΛΗ, *Additamentum*, quod ſcripto inſeritur, de qua notione egimus in Gloſſ. med. Lat. in v. *Embolis.* Occurrit porro hæc vox paſſim apud Nicetam in Collectione rei Chirurgicæ MS. ubi poſt deſcriptos auctorum locos, figuras operationum Chirurgicarum proponit: verbi gratiâ, ἐμβολὴ μορῶ ὁ δὴ ἢ ὀργανικῆς ἕνεκες καὶ τῆ ἑτέρων ἢ τῆ μέχλι χειρῶν. Quarum quidem figurarum delineatarum ita meminit in Iambis Codici præfixis:

Καὶ τοῖς μὲν ἀπὸ δακτύλου τῆ ζωχάφου
Μορφαὶ ἀπεῖρηνται ὡς καλ' ὑκόπα.

ΕΜΒΟΛΟΙ. *Poſt locum ex Gloſſis Colb. adde.* Euſtathius Od. χ. ὧν οἱ ἀν παιδίται λαῦραι, καὶ οἱ ὡ ἢ πόλιν λεγόμενοι ἔμβολοι. Vide Λαῦρα. Idem Odyſſ. α. ὁς καὶ ἔμβολος λέγῃ καθ' ὁμοίωσιν ἢ ἐμβόλω τ νηός. *Infrà, in* Τζιρίμπουλοι, *adde in fine.* At τζιρόμβολος ſcribit Euſtathius ad Il. ζ. p. 664. ἤδη ὃ καὶ ἢ ὡ τῆς φρουρᾶς συναγομένους, τζιρίμβολοι, ὅτ, ὡς ἐν ἀναχωῦ δηλοῦται ὁ ἀβέκοπος ὁμιλία τζυρίμβολοι ἀβγαλαῖ. Ita ferè ad Il. τ. pag. 1189.

ΕΜΒΡΥΜΙΟΝ. *In fine adde.* Hujus vocis etymon ſe neſcire fatetur Scaliger in Serrarium c. 26.

ΕΜΙΣΚΟΣ, ὄνος, ὁ τζιακάλας, in Lexico MS. Nicomedis.

ΕΜΑΕΓΖ, *Damaſonium* Saracenis. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. καὶ δαμασόνιον τὸ λεγόμενον Σαρακηνοῖ ἐμαιγζ.

Ἐμαὶχ ſcribitur in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΜΠΑ ΜΠΟΥΖΙΑ, ὁ ἐξώγκα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΜΠΑΣΙΑ, *Introïtus, limen.* Fr. Richardus in Scuto fidei part. 1. pag. 330. ἐξ τὸ ἐπίαν (αἰτίαν) βάλλουσι οἱ Φράγκοι τὸ ἀζύμου ἐς ἢ ἐμπασίαν ἢ ἀκαιρείας; Vide Εμπάσια.

ΕΜΠΕΡΤΟΝ, τὸ καὶ ὄπισθεν ὁπομαζόμενον, &c. apud Aëtium lib. 1. ex Cod. MS. Infrà: ἐμπὸν ὁ ἀφροδισιάζ ἔδιν φάρμακον, &c.

ΕΜΠΛΑΣΤΡΙΚΑ', *Medicamenta quæ poris corporis illita tenaciter hærent.* Ita Gorræus, quem conſule. Lexicon MS. Neophyti: ἐμπλαστρικὰ λέγονται ὑπ' ἄμολον, ἢ τὰ πιπλωθέντα τῆ μιξωτικῆ, οἷον πιμελίζ, ψιμυθίον, ἀμμωνία, σάρμιον ἀτὸν, καὶ τὰ ὅμοια ἕως ὡς χυλὸν ἐστὶ ξηρά.

ΕΜΠΟΡΙΣ. Michaël Chortacius Cretenſis lib. 1. de Sacerdotio: ὁπὸ ἢ ἐπράσις ἐμπόρια τὰ καθαγιάζεται. Suprà: καὶ ἢ ἀναγάσιος τε καθ' ἕνας ἐμπόρια τὰ τῆ ἐγκίζη. Lib. 2. πῶς πεῖ δὲν ἐμπόρια τὰ ἀναζίκη δίχως ἢ διώαμιν τῆ ἀνθῶν μυστείου, &c.

ΕΜΠΟΤΑΛΝ, in Lexico Saracenico MS. τὸ ὑάλινον βιδίον, *vas vitreum.*

ΕΜΠΟΥΛΟΝ ὑπέρος λέγεται Ἰταλίᾳ γλώσσῃ, Γραικοῖ ὃ ἀκάνθ, apud Aëtium lib. 10. c. 20. *Ebulum.* Græcis ἄκανθος, eſt *ſambucus.*

ΕΜΠΡΟΧΑΨΑΝ. Vide Καῦλα.

ΕΜΦΥΛΑΙΖΕΙΝ. *Dele*, idem quod ἐγκεντρίζειν, *inſere & ſcribe.* Εμφυτισμὸς, *ſpecies inſitionis.* Pſellus περὶ χωρικῶν, ſeu de agricultura, MS. πρῶτος ἔστι τῶν ἐξεντεκτισμῶν, ἢ ὁ μὴ ἐς κυρίας καλῶτας ἐξεντεκτισμὸς, ὁ ὃ ἕτερος ἐμφυτισμὸς, ἢ ὁ τέταρτος ἀφθαλμισμὸς· κρίνεται δὲ τῆ ἑτέρων δεῖν ὁ ἐξεντεκτισμός. De tribus iſtis inſitionum generibus agit Ruellius lib. 1. de natura ſtirpium cap. 19. Vide Κεντρίζειν.

ΕΝ, pro ἐνῶ, crebrò uſurpat Joannes Diaconus in Heſiodum: p. 199. edit. Heinſii, ubi de ſcuto, ὅλον γὰρ κύκλῳ καμακοῦ ἐλῶ ὡ χάλκῳ ἢ ἐλίφαντι ὀστέῳ.— ἐλῶ ἐζωγραφισμένος ὁράσεις ἐς ἴσιόν βαίνων ὡ ὀφθαλμῶς πυρωτῆ. Ita alibi paſſim, pag. 159. 193. 204. 209. 210. 211.

ΕΝΝΑΤΙΖΕΙΝ. *Ante locum Typici, ſcribe.* Idem S. Athanaſius in Syntagm. doctrinæ: ἡ ὃ ἢ πατρὸς ἢ ἀγεννησίας ἴσως ἄρχε ἑνώσεως ταυτὸν πλοῦτον ἔδι.

ΕΝΝΑΤΗΣ. *Poſt locum S. Athanaſii, adde.* S. Epiphanius in Expoſit. fidei n. 22. ὡ πατὴρ ἴσως ἀγέν. Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 55. ὡ ταυτὸν καὶ ἡμέτερον ἡμῶν ἄρχε ἀνατρ ἀβγαπάτου.

ΕΝΟΙΚΙΚΟΝ, *Locarium.* Scholiaſtes MS. Dionis Chryſoſtomi in Euboïco, in hæc verba: μισθὸν φαυλότερον ἢ διαζόντων ὅτι πάντες συχοῖς, ἀφ' ὧν ὅτι ἀνείκον περίκειται, ἐ τιμῶ ἀνωκὰ φασίν.

ΕΝΟΧΟΣ. *Lin. 26. poſt ἀσχολῶ. adde.* Aſtronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. καλεῖ πάντας ζῶντας ἀφεύκτως δεῖν μεγεθύνει ἢ ἀνοχῆς. Infrà: πολὺ ζῶντας δεῖ τῆ ἀέρος, καὶ μεγάλου, &c.

ΕΝΤΖΗΡ, τὸ σῦκα, *Ficus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΝΤΖΗΤ, τὸ πυπάρωλον, in Cod. Reg. 1843.

ΕΝΤΡΟΠΤΑΡΗΣ. *In fine ſubde.*

Ἐνύπνιος, eâdem fortè notione. Salomonis Monita MSS. ad Rhoboam filium:

Υἱέ μου ἀν ἔσαι ἐνύπνιος, βλέπε ἀκαιροχίνας.

ἐνύπνιον, Græcis eſt *verecundia.*

ΕΝΤΥΧΙΤΑΙ. *Hæretici quidam Simoniani*, quorum meminit Clemens Alexandr. lib. 7. Stromat.

ΕΝΤΥΠΝΙΑΖΟΜΕΝΟΙ. *Adde in fine.* Vide Petavium ad Epiphanium hær. 26. n. 13.

ΕΞΑΒΙΒΑΟΣ. *Lin. 7. poſt teſtatur, adde.* Michaël Pſellus in Synopſi Legum:

Εἶτα συνεπλήρωσεν τῶ Λέοντος βιβλίον,
Τὸ παῦ ἐξωκατάκλειστον παῖτας τὰς νόμους ἔχον,
Τὰς Κώδικας, τὰ Δίγεστα, τὰς Νεαρὰς συντάξεις,
Τὰ σύμφωνα, τὰ σύμπτυκτα τῶ ἑῳφόρου νόμου,
Διακρινοῦν ὑποδεικνοῦν εἰκότως καὶ χρείως,
Αὖτ' ἐστ δυσερμήνευτον, ἀπ' ἀσαφῆς ἐχάτας.

Neque tamen omnia habentur quæ in Digestis, Codice & Novellis complectitur, cùm ex eo quæ extra usum seu per desuetudinem extincta tum erant, resecata sunt. Idem v. 432.

Αἱ μὲ γὸ ἐκ ὑπάρχου τῆς Λέοντος βιβλίης,
Ὧν ἡ μὲν γῶσις ἀσαφὴς, βαρβαρικὴ δ' ἡ λαῖς,
Αἱ δ' εἰ καὶ καταγράφεται ἐχόλασεν σὺν χρόνῳ
Αἱ δ' ἄρχαιαι, ἀπείρων τῶ βίου διξαμβοῦ.

Lin. 15. *adde.* Factam hanc compilationem Basilicon à Leone, cujusdam Sabbatii Protospatharii operâ usò, auctor est Matthæus Blastarès: πλεονεῖται ὃ πάντων ὁ ὡ βασιλεῖων ἀοίδιμος Λέων ὁ σοφὸς μίαν τὲ πάντα πανσόφως συγκαταξάς βίβλον ἣν Σαββατίου Πρωτοσπαθαρίου, καὶ τὲ διάγνωσιν τῆ θείᾳ συνάψας εἰς ἕν, τὸν Δίγεστα τὲ τοὺς Κώδικας, τὲ πάλιν τῶν Ἰουστινιανοῦ πατρὸς ὡ βιβλίους μὲν ἐξήνεγκε, πύκνον ὃ αἰγάνων ἐξ, καὶ ἀκριβὲς καὶ τῆ χρῆσιν εὐ παρεχόμενον ὡ τῆς σοφίσμασι λοιπὸν καὶ ὑπεξιλεῶν, ἔβδ τὸ, ὡς εἰκὸς πάλαι τῆ ἀρχαίᾳ τερπνοδοξίᾳ παρδιδυμοδοξίᾳ τῆς ὕστερον, &c. De hisce porro Basilicon libris parum æquum judicium fert Antonius Augustinus in Præfat. ad Constitutiones Græcas Justiniani hisce verbis: *Extant tamen aliquot Basiliorum libri, ex quibus tanquam ex unguibus, ut dici solet, leonem cognoscimus. Sed planè leonem, hoc est rationis expertem, feram, & quæ magis casu atque impetu in ea quæ sunt subjecta sensibus, feratur, quàm ut cogitatione differat ac ratiocinetur: quæ tamen à me non ea de causa dicuntur, ut inutiles eos libros esse contendam; pernütiles enim esse arbitror, ut Græca præsertim cum Latinis conferantur, sed eos etiam multùm à perfectis abesse sentio.*

ΕΞΑΓΓΕΛΙΑ. *In fine adde.* Dorotheus doctr. 5. ἵνα μὲ θέλητε ὁμολογῆσαι, ἵνα αὐτὸ μὲ ἔχητε συνήθειαν τῆ ἐξαγγέλλειν.

ΕΞΑΓΚΩΝΑ, *manibus retro vinctis.* Theophanes anno 3. Rhinotmeti post receptum imperium: ἄλλος ὃ ὕπνων ἐξάγκωνα δέσαντες, &c. Historia MS. Belisarii:

Σιδηρᾶ εἰς πὰς πόδας των ἐξάγκωνα δήσας.

Infrà:

Καὶ δένουσι τὰς χεῖρας του, καὶ ἐξαγκωνίζουσι του.

Ita ἐπισάγκωνα passim usurpant scriptores Byzantini. Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni p. 403. καὶ δέσω σὸ ἐξ ἀγκῶνων, καὶ φέρω σοὶς ὑμᾶς. Mox: ἄλλον σοὶς σι ἐξ ἀγκώνων δήλιδον. Puto leg. ἐξάγκωνα.

ΕΞΑΓΟΡΕΥΕΙΝ. *Lin.* 2. *post* alere, *adde.* Lexicon Iatricum MS. ἐξαγορεύων, ἐξωμολογούμενος, ἀπαγγέλων. *Ibidem in fine subde.*

Ἐξαγόρευσις. Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica MS. ἐπιχειρήματα ὃ ἐμπαθῆ ἀγάπαν ἐπὶ πατρὶ, ἀχαρὶς, ἀφροσύνη, χαμέυνία, ἀλοιπία, γαμώτης, δίψα, ἀνοχία, σωπὴ, μολύσι, φυγὴ τ' χάσκειν, ἐκαγόρευσις κακῶν ἐφ' λογισμοῖς, καὶ ἐφ' ἄλλοις ἐφ' ἐξῆς, ἀχρὶς ἐ τ' ἀφροσυνάσαι, ἐ πάνυ ὕδατος, &c.

ΕΞΑΔΕΛΦΟΙ. *Adde post locum Phrynichi.* Schol. MS. Theophili Antecess. Instit. de Legit. agnator. success. *Consobrini*, ἐξάδελφοι. *Ibidem in fine, subde.*

Δισεξάδελφος. Glossæ MSS. ad Aristophanem: ἀνεψιάδης, ὥσπερ ἀδελφιδοῦς, ὁ τῶ ἀνεψιῶ υἱός, ἐ ἀνεψιαδῆ ὑμείων· ἀνεψίων ὃ, οἱ ἐφ' ἀνεψιῶν παῖδες, οἷς πως λέγομεν δισεξάδελφος.

ΕΞΑΝΕΨΙΟΙ, qui dicantur, docet Eustathius ad Iliad. 1. δῖα ὃ ἐξ ἀνεψίων ἐλέγετο, ὧν οἱ πατέρες ἀλλήλων ἀνεψιοί.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* habent, *adde.* Combefisius ad Andream Cretensem pag. 367. ita appellari conjicit, quasi sit *dimissorium*, vel *missa.*

ΕΞΑΡΤΙΟΝ. *Lin.* 12. *post* instruo, *adde.* Etymologicum MS. ἐξαρτῶ, τὸ κρεμῶ, καὶ ἐξαρτίσεως, τὸ κρεμάσεως, ἐξ ὃ ἐξ ἐξάρτα, ἔβ βασάζοντα ἔ χεῖρα ἐξ τῶ ὠθόνιον τῶ πλοίου.

ΕΞΑΡΧΟΝΤΗΣ. Luithprandus in Legat. *Haud multò post Magistro Exarchonta occurrunt.*

ΕΞΑΡΧΟΣ μοναστήριον. *Pag.* 398. *post locum Theophylacti, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 4. tit. 1. κεφάλαιον ὃ τῆς ἡγουμένης ἐνὸς ἑκάστου μοναστηρίου ὑπαρχόντων ὑπηρέτων, καὶ ἐφ' ὁρισμάτων διόρθωσιν ὑπαρχῆ, ἐ ἔ ἔξαρχον ἐφ' μοναστηρίων, εἰν οὖν κ' ἔ πάνυ, &c.

ΕΞΑΣΤΕΡΟΝ. *Post locum Eustathii, adde.* Tzetzes in lib. 2. ἔργ. Hesiodi: αἱ Πλειάδες αἱ ἑξ, αἵτινες λέγονται ἐ καπῶς ἑξάστερον.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ. *Post locum Schol. Theophili, scribe.* Acta spuria S. Meletii n. 13. τρανίαν μεγάλην ὡ τῆ ἐξερκέτῳ ὑμᾶς παρέχει. Utuntur præterea n. 49. 50. 54. 62.

ΕΞΗΧΟΣ. *Post* appellatur, *scribe.* Nicephorus in vita MS. S. Andreæ Sali: ὡς ἔξηχοι ἐ δυμενῶς. Passim etiam apud hunc scriptorem. Vide Παίρηχος.

ΕΞΙΤΗΡΙΑ. *Post* Phavorinus, *adde.* Ex Eudemi Lexico MS.

ΕΞΙΤΗΡΙΟΣ. *Lin. pen. ante vocem* alia, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἐξιτήριος λέγει, ἰφθίους τοὺς θεοὺς ἐξοδεύοντας, ἢ θεοὺς θύεται.

ΕΞΚΟΤΒΙΤΩΡ. *Post locos Simocattæ, scribe.* Vita MS. S. Joannicii: τότε δὲ καὶ ὁ Σκυμαχὺς ἦτος τῆ θεῖ ἐξκουβιτώρων ἀκατηχήτου ἔλαχεν. *Ibidem adde in fine.* Ridere interim licet de vocis etymo quod habet Etymologicum MS. ἐξούσιαι, (sic) ἐξ οὗ ἡ ζωὴ· βέλτ γὸ ἡ ζωή.

ΕΞΩΔΙΟΝ. *Post locum ex Glossis, scribe.* Etymologicum ex Orione Thebano MS. ἐξόδιον. ἔβ τὸ ἔξω ἐπὶ βίου. Michaël Psellus in Monodia in Joannem Patricium, MS. ὅτε τοὺς ἐξοδίους ἔλαχε φόρους τῆ θεῖ, ἡνίκα καὶ ἰλαρᾷ τῆ ψυχῆ κατεπτὰς πάλαι ἡσύχιος, καὶ ἵνα ἐφ' ὑπερδόλαν ἐξόδῳ σεσφιγξάμενος ῥήματι, — καὶ ἀκριδῶς σωδήσας τῆ σωτικῆ γράμματι, ἀπέδωκας ἀρίμα ἔ ψυχλὼ τῆ θεῖ.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, scribe. Nicephorus Presb. in vita MS. S. Andreæ Sali: σωθέντων ἀπὸ ἐξόδου μιγάδων ἴνας πλοίου πάνυ, καὶ πάντας λαῶ ἀναείθματι σὺν αὐτῶ.

ΕΞΟΔΟΣ. *Lin.* 2. *post* F. *adde.* Anonymus de natura animalium, de cygno:

Καὶ ἔ ὑρμῶν ἐφ' μελῶν ὁ πχέπις,
Πανγενεσὶς ἄρισθις τῆς ἐξόδου.

Ibidem, post locum ex vita S. Danielis, adde. Andreas Cretensis orat. 3. in Dormit. Deiparæ: ἔφριτε γὸ τῆ βασιλεῖ ἔ φύσις, πὸ δικαιῆς ἐφ' βιβλιοῦσιν ἀμαρτιῶν ψυχὰς, ἀφοδεπούσας ἔ ἔξοδον· ἡνίκα τι αὐτῆς, ἐ ἀφαμπύνει, ἐ ὦ ἐξόδῳ ἀφοκρίσιν ὑμολογήματα.

ΕΞΟΜΠΑΙΑΣΜΑ. Vide in Ἐμπαίσμα.

ΕΞΟΡΚΙΣΤΗΣ. *Post locum Nazianzeni, adde.* Vetus Epitaphium ex Puccinello in Zodiaco Mediolan. VALERIVS QVI VIXIT IN SECVLO AN. XL. MENS. X. DI. V. IANVARIVS EXORCISTA SIBI ET CONIVGI FECIT.

ΕΞΑΠΟΡΑΤΩΡ. *Post inscript. adde.* Epistola Marci Antonini Imp. apud Justinum Mart. post Apolog. 2. ἡνωμένων ὦ ἀνδρὲς ὑπὸ μιᾶς, ἐξαπορᾶτορες ἡμῶν ὑμῶν, &c.

ΕΞΤΗΛΙΟΣ, *Mensis Sextilis, Augustus*, in Chronico Alexandrino in Augusto pag. 456. Ita ΕΞΤΟΣ, *Sextus*, effert Galenus in Prognostic.

ΕΞΥΠΤΕΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide Ὑπέριον.

ΕΞΩ. *Post locos Chrysostomi, adde.* Cyrillus Scythopolit. in vita MS. S. Euthymii, sub finem: ὡς ἰδιώτης, καὶ μηδ' ὅλως ἐχθὲς ἢ τριδίας ἀπ' ἔξωθεν, καὶ ὡς ἄπειρος τῶν θείων λογίων, & βεβδύγνωστος. *In fine adde.* οἱ ἔξω ἐβιωτικοὶ, apud Epiphanium hæres. 76. pag. 960.

ΕΞΩΚΑΡΠΟΣ, *Palma manus.* Eustathius Od. 11. καρπὸς γὰρ καὶ μέρος, ὅπου ἀρθρον χειρὸς μακρὸν βραχίονος καὶ θέναρος, ἀφ' ὧ σφήκωται τὰ μακάρπια, καὶ ὁ κοινῶς λεγόμενος καρπὸς χειρὸς, καὶ ἡ σφὴξ τῆς ἰδιότητος ἐξώκαρπος πάλιν.

ΕΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ. *In fine adde.* Jam verò Καταιλα, Confessus Patriarchalis partem inferiorem vocabant, quomodo *cavam vallem* Circi Claudianus de VI. Consulatu Honorii:

— Flagrans studiis concordia vulgi,
Consensusque cava sublatus in æthera vallis,
Plebis adorate roboat fragor.

Quo quidem *vallis* nomine, depressiores Circi gradus donant idem Claudianus lib. 2. de laudib. Stilichonis, & Lucanus lib. 4. Ovidius lib. 2. Fast.

Quaque jacent valles, maxime Circe, tua.

Hinc *cava scamna* Circi apud eundem:

Et cava sub tenerum scamna dedisse pedem.

Et *cavea* apud Servium in 8. Æneïd. *ubi populus spectat.* Vide infrà in Κοιλα.

ΕΟΡΤΗ. *Lin.* 1. *post* Paschatis, *adde.* Gregorius Nazianzenus in orat. de Baptismo: πάσχα Κυρίου, πάσχα καὶ πάλιν ἑορτὴ, πάσχα ὑμῖν ἡ Τελειότης, αὕτη ἑορτὴ πᾶσι ἑορτῶν, καὶ πανήγυρις τῶν πανηγύρεων, πασῶν ὑπερφέρουσα πάσας, οὐ τὰς ἀνθρωπικὰς μόνον καὶ χθονίας ἐρχομένας, ἀλλ' ἤδη καὶ τὰς ἄνω Χριστοῦ εἰς ἄνω πλουμένου, ὅσον ἀστέρας ἥλιος. Andreas Cretensis orat. in S. Gregorium: ἡ παλαιότης καὶ σκιὰ προηγουμένη παντέρπης ἑορτῶν ἑορτὴ, λέγω δὴ τὸ βρωτείου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως Χριστοῦ, &c.

Ἑορταὶ διαπλάσιαι. *Post locum Nomocanon. adde.* Damascenus Studita Homil. 10. πᾶσαι ἡ ἑορταὶ ὅσαι εἰσὶ διαπλάσιαι καὶ εἰς ὅσας διαπλᾶται ὁ Θεός· διὸ μία ἐξ αὐτῶν ἡμῖν εἶναι ἡ ἁγία Τελειότης, κἀν ἡμῖν τῷ Χριστῷ ἑορτάζωμεν, συνδοξάζεται καὶ ὁ Πατὴρ καὶ τὸ Πνεῦμα, κἀν βαπτίσει ἡ Υἱὸν πανηγυρίζωμεν συμφωτίζεται καὶ ὁ Πατὴρ, καὶ τὸ Πνεῦμα, ὅτε καὶ τὴν ἀναστάσιμον ἑορτὴν, &c.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ. *Professio monachica.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐὰν ἀρνῆται τὸν Θεὸν αὐτὸ, ἐξ τὸ βάπτισμα, καὶ τὸ ἐπάγγελμα τῆς μοναχῆς. Theodorus Balsamon in Responsis: Μοναζουσῶν ἱερέων ἔχει ἐπάγγελμα, ἤγουν μετανοίας ἐπίρρωσιν εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς ὀρθόδοξον τρόπον, &c.

ΕΠΑΙΡΕΙΝ, *Creare, inaugurare*, de Imperatore, quomodo scriptores Latini *levare* usurpant, quod revera in ipsa inauguratione in clypeum tollerentur. Chronicon Alexandrinum an. 12. Constantii: καὶ ἐπῆρεν Μαγνέντιος τρὶς ἐν. Κεφαλῆν Μαρτίου. Utitur non semel, p. 698. 704. 712. 726. 738.

ΕΠΑΡΧΟΣ. *Lin.* 20. *subde.* Sed & hanc vocem pro quovis Præside interdum usurpari à scriptoribus rectè monet Combefisius ad Andream Cretensem pag. 339. ubi Andream Schottum carpit, quòd is apud Photium cod. 251. ubi de Epistola Sophronii, quam is missam ait ὁ Ῥώμης Ὁνωρείῳ τῷ τῶτε ἐπάρχοντι, *Honorio Romano Imperatori* verterit, pro *Pontifici*, seu Papæ Honorio.

Ibidem pag. 417. *lin.* 68. *post* &c. *adde.* Joannes Canabutzes MS. fol. 45. v. αἱ γὰρ ἐπαρχίαι ἔστιν οἱ ὑπὸ αὐ θεσσαλίαν ἅπασι ὑποκείσται ὑπὸ τὴν παλαιὰν, καὶ ἄλλαι ὑπὸ τὴν νεωτέραν. πάλιν μία μεγάλη ἐπαρχία ἦν πάντων αὐτῶν & μίαν καὶ δύο ἐπαρχίας μικράς, ὥσπερ Μακεδονία νῦν Θετταλίαν, καὶ Θρᾴκη & Μακεδονίαν, καὶ ἄλλαι πλείονες ἄλλαι πολλαί.

In Ἐπαρχώτης. *Post locum Schol. Theocriti, adde.* Epistola Hadriani Imp. post Apologiam 2. Justini Mart. ἀλ' ὧν ἔφησε τὶς τῶν τὰ ἀξίωμα οἱ ἐπαρχιῶται διώκονται διηνεκίζωσι καὶ τῇ Χριστιανῶν, &c.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΤΗΣ, in Can. 123. Concil. Afric. exponitur à Balsamone, ἰσχύειν ἐξάρχος; à Zonara, ἄρχειν τῆς χώρας, ὅτις ἐπεξεργάσεται διώκεται νῦν ὑποθήκη.

ΕΠΕΥΧΙΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Eudemus in Lexico MS. ἔστιν, ἔστιτο, εὐχέσθαι, τὸ εὐχόμενον, ἐπεύχει.

ΕΠΙΒΑΣΙΣ, inquit Matthæus Blastares litt. A. tit. 9. ἔστι τὸ καθ' αὐτοκράτορα, ὃ καθ' ἕνα φαυλικὸν οἰκοκράτορα τῇ χαλκῇ ἄγγιστρα, ἢ καθ' ἑκάστας οἰκοκρασίας ὀπισθόπου φορὰς χαριζόμενον οἰκοκρασίαν ἀβέλτερος ὑπαγωγή.

ΕΠΙΒΑΝΤΡΟΣ, *Haustrum, Emunctorium.* Glossæ MSS. in Prophetas: αἱ ἐπαρωγίδες, αἱ ἔχουσι τὸ ἅλατι, οἱ λιχνόβροι βόθυνοι. Exodi 25.

ΕΠΙΚΛΗΣΙΣ. *In fine adde.* Georgius Hamartolus in Chron. MS. καὶ ἡ τῶ μαχὶμ βάπτισις ἦν δημόσιον. Mox: ἡ ἢ γοητικὴ βάπτισις ἦν δημόσιον καταπαῦσαι ἀπὸ τῆς ἔφοδος ἰλιτικῶν.

ΕΠΙΜΟΤΡΑ. Synaxarium Maximi Cythær. 21. Jan. in S. Valeriano: ἐπειδὴ ἢ οἱ δήμοι καὶ καιρῶν ἀνδρῶν ἀκαίρων ὑπὸ τῆς ἐπιμορῶσιν, ὅπερ βάπτισμα. 26. ejusdem mensis: καὶ ἐκβαίνοντας μόνα εἰς τὸ σπήλαιον ὑπὸ ἐκφόβου τινὸ ὁ Μωσῆς, πέρατος βάπτισμα, ὑπερβάντας ἀπὸ σφαγῆς.

ΕΠΙΝΕΜΗΣΙΣ. *Lin.* 6. *post* Constans, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. in Nerone: ὅλη ἡ ἐπιτυμβία τῶ ἀποστόλω κώλου, ἡ μὴ βαμβάζουσα φωνὴ τὸ μύνυμα σημαίνῃ· μιμοῦ γὰρ ἡ ἀρχὴ & ἀδελφοῦ, & τῶν αὐτῆς ὄζῃ ἐνδικίων· ἡ ἢ Ελλὰς φθονήμονες ἔσται & βάπτισμα. οὐ γὰρ εἰς ἀφθέγκτων καὶ ἀσεμάλων βάρος τὸ παλαιὸν οἱ φόροι τῆς ὑπακούς ἐπέτεστο, ἀλλ' ἡ νῦν πληρῶν ἡδίως νῦν σωτῆρι αὐτῆς φιλανθρωπεύσασα, σπανίζουσα γὰρ ἐλάφρωνα, εὐδόκουσα ἢ ἐπ' ἰδάφωνα, καὶ διὰπλῆν ἀλύπως τῆς φοτολογωμένης τὸ ἀναλογον, & ὅπ χρῆμα ἀκαλῆ, μηδενὸς ἢ ὀπως τῆ βιαζομένου, νῦν ὅλως ὁ φόρος ἐκρατήθη, ἀλλ' ἐβλήθη ὁ πάνος ὅλος τῆς γεωργῶσιν.

ΕΠΙΝΙΚΙΑ. *Post locum Palladii, adde.* Hinc formula in Fastis Idatii: *Victoria nuntiata sunt adversus Gothos, Alanos, & Hunos die* 14. *Kal. Decemb.* Rursum: *His Coss. victoria nuntiata sunt amborum Augustorum.* Chronic. Alexandr. an. 16.

ΕΠΙΟΥΜ, ὅπιον, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Opium.*

ΕΠΙΠΑΑ. *Post locum Cyrilli, scribe.* Lexicon MS. ex schedis Combefisii: ἔπιπλα, κλινοστόεια, ἱμάτια· κυρίως ἢ τὰ ἐπὶ τῆς νεὼς ἐξηπλωμένα βλαῖα.

Ibidem post locum Nicetæ, scribe. Balsamon ad Can. 10. Concilii CP. sub Photio: καὶ τὰ ἐπὶ & νεὼν ἀμφιβόλια ἔπιπλα.

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΣ. *In fine subde.* Item *Inspector.* Synodus Constantinopolitana Photiana apud Beveregium pag. 285. μετὰ γοῦν τὸ ὑποκάμψαι πάντας, λαῶν ὁ θεοφιλέστατος & θεοπρεπέστατος ἐπίσκοπος, &c. Leo Philosophus MS. ex Cod. Regio fol. 70. ἐπὶ ἔχοντας λαμβάνοντας δούλους κριτὴν, καὶ

πιπόω, ἀνάδενδρων, ὑπερκειμένων, καὶ τῶν λοιπῶν.

ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΑΝΟΙ. *Ante hæc voces*, unde colligitur, *ſcribe*. Epiſtola 14. Joan. Tzetzæ MS. ad Chartophylacem magnæ Eccleſiæ: οὐ ἦ, ὡς φασι, μετὰ ὅλως τὸ Ἐπισκοπεῖον καλυμμένων μιᾶς ἀκριβῶς αὐτὴν τὸ κιονίου, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πλοῖα, &c.

ΕΠΙΣΤΑΤΗΣ. *Poſt locum Theophanis, adde*. Ita hanc vocem uſurpat Themiſtius in Decennali Valentis pag. 152. edit. Reg. ubi de operibus ejuſdem Auguſti: καὶ ὑπατικὸ ὁ Ἐπιστάτης.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΙ. *Adde in fine*. Theodorus Hermopolites MS. lib. 9. tit. 1. fol. 161. τὸ ἦ διακόσια ἕξ δισχιλίων ἑπτακοσίων καὶ ὑπολοίπων, ἤγουν ἑξήκοντα, &c.

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΣ. *In fine adde*. Item *Ab epiſtolis*, in vet. Inſcript. apud V. C. Joannem Mabillonium tom. 4. Analect. pag. 503. ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΕΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Galenus de Theriaca ad Piſonem. Ἀνδρόμαχος ὁ τοῦ ἰατροῦ ὑπατικὸς ἀπὸ (Impp.) σφάντιν πατριδιώτης. Vide Inſcript. Gruteri.

ΕΠΙΤΙΜΙΟΝ. *Lin.* 2. *poſt* impoſita, *adde*. Moſchopulus in Sylloge vocum Atticar. Ὑπόμνησις ὁ ὑπόμνησις, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑπομνήσω φαμέν.

Ἐπίσεμος, Ἐπίτριτος, Ἐπιπλάσιος, & Ἔρρητος, voces Arithmeticorum, apud Zonaram ad Can. 17. Concilii Nicæni, quòd totum & præterea ejus dimidiam partem contineant iſti numeri.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ. *Poſt locum ex Chron. Alexand. adde*. Epiphanius in Expoſit. fidei n. 22. σὺν ᾧ τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἐπιφανίου, ὅτι ἐβαπτίσθη ὁ κύριος ἔξῃ πρῴαν. Georgius Syncellus pag. 18. — ἀειμνήστων ἐτῶν πεντακοσίων πεντεκαίδεκα ἀπὸ τοῦ Ἐπιφανίου τοῦ ἁγιωτάτου λόγου, &c. *In fine ſubde*. De qua etiam agit Caſaubonus in Baronium pag. 185. & ſeqq. De voce verò Ἐπιφάνια apud ethnicos ſcriptores, multa commentati ſunt viri docti, ac in primis Stephanus le Moine tom. 2. var. ſacror. pag. 279.

ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΣ. *Ante locum Philoſtorgii, ſcribe*. S. Epiphanius de menſ. & pond. καὶ Θεόδοτος ὁ Συρμάτιστος, καὶ Ἀρκάδιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, & Ἰσόχριστος ὁ Ἀλλαφὸς αὐτοῦ.

ΕΠΙΦΟΡΕΙΝ, *in utero ferre, concipere*, in Concilio Ancyrano Can. 25. ut interpretantur Balſamon & Zonaras.

ΕΠΙΦΩΣΚΕΙΝ, *Illuceſcere*, cùm Sol oritur, apud Matthæum c. 28. Lucam c. 23. & alios paſſim, de qua voce Petavius ad Epiphanium pag. 187.

ΕΠΙΧΕΛΑ, φύλλον ἰδιόσμου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΕΠΟΠΤΑΙ. *In fine ſubde*.

Ἐπιπλώσαι, *Peraquare*. Theophanes anno 8. Nicephori General. ἐπιπλῶσαι πάντας, καὶ ἀναζεύξαι τὰ ζῶντα πάλιν, præcepit.

ΕΠΟΤΡΟΣ, Græcis hodiernis, Piſcis qui veteribus ἔπαρος dicebatur. Vide Joan. Bruyerinum lib. 19. de re cibaria cap. 22.

ΕΠΟΦΡΥΔΙΟΝ, *Supercilium*. Etymologicum MS. ὑπερώνιον, ἀπὸ τοῦ ἐπάνω, τὸ ἐπί μα, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφρύων, ὑποφρύδιον. Sed leg. ὑποφρύδιον.

ΕΠΟΧΗ. *Lin.* 2. *poſt* 104. *ſcribe*. Lexicon MS. ex ſchedis Combefiſii: Ἐπακτή, Κατακτή, ἢ Ἔκτακτα.

ΕΠΧΟΥΑ, *Sabina*, planta de qua Botanici. Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 98. σχίδα, σφάσιον, ἕβενος ἢ καλυδόνιον ἔπχουλ.

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ. Geſta S. Amphilochii: καὶ πολλοὶ ὑπεδύοντο, ἐξαιμάξασθαι ὡς τῷ πόλῃ λέγοντες, ὅτι ὅσον ἐχθροὶ τῷ Θεοῦ καὶ τῇ Χριστιανῶν· καὶ ὑπεδύοντο αὐτοὺς μετὰ τῶν μαθητῶν ἀπὸν εἰς τὰς ἐπαλλαγὰς, ἐξεδίδαξαν αὐτοὺς μετὰ τῶν μαθητῶν ἀπὸν εἰς τὰς χάρας ἀπὸν. Vehiculi ſpeciem putat interpres. Vide Conſtantinopolim Chriſt. lib. 1. ſect. 8. tametſi nihil ad hunc locum faciat.

ΕΠΩΜΙΣ. *Lin.* 1. *poſt* Επωμίδιν *ſcribe*. Eudemus in Lexico MS. ὑπωμίδα, τὸ φορεῖ τὸ γύναιον ἀπὸ ἀριστερὰ τὸ μαστοῦ, ὅπου ἦ τὸν ἐπωμίδα. Propriè ſtola, &c.

ΕΡΑΓΙΔΕΣ, *Nereides, Nymphæ aquaticæ*. Jo. Canabutzes MS. ubi de Nymphis: αἱ δυναμεῖς γοῦν τοῦτο ὀνομάζονται Νηρηΐδες, διὸ ἦ ὑπόμνησις αὐτῶν, ἀφ' ἧς καὶ γυναῖκας ἀκριβαζόμενα Ἐραγίδας.

ΕΡΑΝΑΡΙΟΙ. *Pag.* 433. *lin.* 6. *poſt* adjunguntur, *adde*, quos viros *theatrales* vocat. Erchempertus cap. 56. *Ille verò ſuggerente hoc vel maximè Guaifario Coloſſenſe, ex abditis Græcos, Neapolites, unà cum theatralibus viris & depradavit totam Capuam.*

ΕΡΓΑΣΙΟΤΑΡΙΟΙ, *Artifices* ſeu *Operarii*, in L. 1. Cod. Theod. de Alexandr. pleb. Primat.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ. *In fine adde*. Syntipas MS. καὶ τὸ μαστύλιον παρέδωκε πρὸς τὸ παιδίον τῷ ὑπουργοῦντι τὰ ἐργαστήρια, ᾧ αὐτὰ ἐπιτέτραπτο ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐπὶ τὸ ἀδέσποτον εἶναι τὰ πλησίον τὸ πανδοκεῖον ἐργαστηρικά.

ΕΡΓΟΠΡΑΤΙΟΝ. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 86. καὶ ἀπῆλθον ὁ τῆς ἐπαύλεως πάλιν διὰ τὸ κακοῦν αὐτοὺς ἐν τῷ ἐργοπρατίῳ διελθεῖν μέχρι τῆς σύμπαν καθόδου ἐν τῷ πλήθει ἀκατέσχετος ἀποδημίας.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ. *Subde in fine*.

Ἐργοχειρισταὶ, *Opifices*. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ an. 3. Rhinotmeti poſt reſtitutum Imperium; ἀπὸ τε ἀρχόντων, πρωτοπαλατίων, ἐργαστηριακῶν, ἐργοχειριστῶν, καὶ παντὸς ἄλλου ἐθνικοῦ. Quæ vox abeſt à Theophane, à quo exſcripſit, pag. 315.

ΕΡΙΑΔΕΣ, καρπεῖδες, in Lexico MS. Nicomedis.

ΕΡΙΒΟΛΟΣ, Græcis, *fertilis*, ut ἐριβώλαξ, *glebioſus*. Neſcio an hac notione uſurpaverit Maximus Cythærenſis Epiſc. in Synaxario 13. Octob. in S. Niceta: πυροφορηθεὶς ὁ ἀγρὸς, ἐγράφη εἰς τὰ ἐριβόλου, &c.

ΕΡΜΑΚΙΑ, *Maceria ex lapillis ſine luto*, Græcis, αἰμακιά. Gloſſæ MSS. ad Herodoti hiſt. αἰμακιὰ, τὴν ἀπὸ χαλικίων φαλακρωμένων ἄνευ πηλοῦ τοῖχον, ἢ τοῦ ἐρμακιὰ καλοῦσι. Vide Heſychium, Phavorinum, & alios in αἰμακιά.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΑΙ, *Interpretes*, inter gradus Eccleſiaſticos recenſentur ab Epiphanio in Expoſit. fidei n. 21. εἶτ' ἐξῆς πάντα, ὑπηρέται, καὶ ἑρμηνευταὶ γλώσσης εἰς γλῶσσαν, ἢ ὡς ταῖς ἀκαταστάτοις, ἢ ὡς ἢ ἀσυμφωνίας.

ΕΡΜΙΤΤΙΟΝ, *Lumbricus*, ἕλμις. Joannes Archiater MS. ὡς ἕλμινθας, ἃ μεγάλφα ἀπὸ τῆς ἰδιωτῶν ἑρμίγνια, &c.

ΕΡΜΟΪΒΑΙΝ. *In fine adde*. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. Ἑρμοβάτιον, παρθένιον.

ΕΡΜΠΑ ΓΑΣΑΡ, τὸ ὀσπάριον ἕλμιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Herba Gaſar.*

ΕΡΟΥΜ, τὸ ἕλμιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Blitum.*

ΕΡΡΙΝΑΙΑ, ἡ ἀγριὰ συκῆ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Ficus ſilveſtris.*

ΕΡΥΘΡΑΔΑ, *Rubor*, cùm cælum rubet. Anonymus MS. de ſignificationibus aſtrorum: ἐὰν ὁ ☿ παρῇ μίαν ἐρυθράδα ἢ ἀναπλῶν ἰδοὺ, &c. Occurrit ibi pluries.

ΕΡΥΘΡΙΔΗ, τὸ ἐρυθρόδανον, in Lexico Botanico MS. Regio, *Erythrodanum*, de quo Botanici paſſim.

ΕΡΧΟΜΟΣ. *In fine adde.* Beliſſarion Donatus in vita MS. S. Antonii: ἵζηπ πολλῶν ἐρίσωπτος ὁ ἔρχους τῶ εἰς ὀφίλειαν ἢ εἰς χάειομα. Ubi Athanaſius pag. 109. 1. edit. ἄφιξις αὐτ.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ. *Poſt locum ex vita S. Nili, ſcribe.* Joannes Epiſcopus Carpathi de Anachoretis, MS. σπούδαζε ὧν πολῦ ἡ καείνε σου, ἢ τὰς ὥρας, σείτιο, ἕκτιο, ὀψίτιο, τὸ ϗ ἀναλαβῶν, τὸ ἑσπερινόν.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide librum 4. Regum cap. 24. v. 50. ex verſ. LXX.

ΕΤΑΙΡΙΑ. *Lin. 3. poſt* cuſtodiam, *adde.* Id porro inſtitutum videtur Macedonum exemplo, apud quos erat cohors equitum, ex inſtituto Philippi Regis Macedonum, vel ut alii volunt, Alexandri, ut obſervat Henricus Valeſius ad Polybii Excerpta pag. 6.

ΕΤΑΙΡΙΑΣΤΑΙ. *Adde in fine.* Interim emendare liceat Confutationem Muhamedis editam nuper à viro doctiſſimo pag. 445. ὀνομάζων πὰς Χριστιανὸς, Αρειανὰς ὀνομάζει ϗ Επειτας. Legendum enim Επιεικεας.

ΕΤΑΙΡΙΣΤΡΙΑΙ γυναῖκες, *Meretrices*, apud Polemonem lib. 2. Phyſiognom.

ΕΤΕΡΟΦΘΑΛΜΙΑΙ, *Præſtigiæ.* Acta recentiora S. Thaleläi n. 10. καὶ φησι, Ποίας ἑτεροφθαλμίας πὰς ἀνθρωπίνης ὑποφάτθων νόσης;

ΕΤΟΥΝΗ. Maximus Cythær. in Synaxar. 3. April. ἡ κλίνη ἦν χρύσεα, σιχεὶ ὕμνοι εἰς τὸ εἶμε τε, τὸ ἐρρῶχθαι καλλιχαρίαν, ἡ πᾶσι ἑπωπὴ, ἀνάχυσις τῶ θείου χαρῶν. Infrà: μίτρας, ἄπλοὺς, ἀκίρμους, καὶ ἐς ἀκόλουθα ἑπωπῶν, &c.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. *Poſt locum Procopii, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logoth. ἐστὶν ὅτε ἔβρισεν ἀναγκίλια χέχαθαι, ἐξ ὧν πίσπερα μόνα κέκρυπται πὰς μακαρίας Απολλὼς ἀκκλησιάζειν.

ΕΥΓΕΝΗΣ. *In fine adde.* Inſcriptio Surrentina apud Sponium in Miſcell. pag. 197. *Imp. Cæſari Trajani Parthici F. D. Nervæ nepoti Trajano Hadriano Aug. Pont. Max. T. P. V. optimo maximo Princ. Decuriones Municipeſque ſtatuam nobilitatis ejus faciendam curavimus.* Vide pag. 198. & tom. 2. Miſcell. Baluzii p. 236. 263. & Gloſſar. med. Lat. v. *Nobilitas.*

ΕΥΚΡΑΤΟΝ. *Poſt locum Cyrilli, adde.* Idem in vita S. Sabæ cap. 60. τῇ καινοτέρᾳ μόνῃ καὶ τῇ δικράτῳ ἀρκυΐδρᾳ, μικρὸν ὑπερύσαι.

ΕΥΛΟΓΙΑ. *Ante* εὐλογία, *benedictio Monachi, ſcribe.* Εὐλογία ἀκκλησιαστική. Balſamon ad Interrogationes Monachorum in Synodo CP. ſub Alexio Comneno. ἀκκλησιαστικὴ εὐλογία εἰσὶ τὰ ἀρτία τῆ ἐπιτόπων ϗ τῶ ἱερέων ἐπ' ἀκκλησίας χυνόμενα, ἡ διδόμενα παῖδι εἰς εὐχλὴν καὶ τελειωσὶν τῶ κατὰ λαὸν. ἕκαστε γοῦν καθ' ἀναλογίαν τῶ εἰωθότε σράλματος σταθείη πῆς ἀκκλησιαστικῆς εὐλογίας.

Ibidem pag. 448. *lin.* 4. *poſt* conſecrata, *adde.* Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 121. ἔτα, φησὶ, τῆ ἐ εὐλογίας κρῦον λαβὼν, ἄνωθι, &c.

ΕΥΛΟΓΙΑ, *Potus ſpecies apud Monachos.* Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Απαξ ἐ χρόνε ἐὰν λαβῶ πολλὰς δι' ἀρρωσίας,
Καυκίῳ κρασὶ ἐ δίδωσι μα, τὸ λέγουσι εὐλογίαν.

ΕΥΝΟΣΤΟΣ. *Adde in fine.* Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ κωμαλίζουσι ὥνοσε, ϗ παίζουσι ἐ πὰς πίξους.

id eſt, *feſtivè.*

ΕΥΟΗ, *Luſcinia.* Cœranis MS. lib. 1. ὠδὴ, πλανὰ ὄρνις ἀοιδῶν.

ΕΥΣΕΒΕΙΑ, Ludi præbiti ab Antonino Cæſare in funere Adriani patris. Artemidorus lib. 1. cap. 28. ὠνόμασε ἐὲ ὁ Ιταλὸς ἀγῶνα ὑπὸ βασιλέως Αντωνίνου ἐπὶ τῷ πατρὶ Αδριανῷ. *Pialia*, de quibus Spartianus, ubi Caſaubonus.

ΕΥΣΤΡΑ, *Hordeum montanum.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀμφιφάλος, ἡ ὀρεινὴ κριθὴ, ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν.

ΕΥΤΑΚΤΕΙΝ. *Lin. 9. adde.* Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: καρωτίνης, ἡ εὐπειθὴς.

ΕΥΦΗΜΕΙΝ. *Lin. 31. poſt* laudes, *adde.* modulatas fortè, uti vocantur à Suetonio in Nerone cap. 20.

ΕΥΦΗΜΙΤΑΙ. *Adde in fine.* Vide Epiphanium hær. 80. & ibi Petavium.

ΕΥΧΑΡΙΟΝ, *Thuribulum.* Pſellus in Grammatica MS.

Τὸ δὲ θυμιατήριον εὐχάριον οὐ μοι κάλῃ.

ΕΥΧΗ. *Poſt locum S. Nicephori, adde.* Eo ſenſu fortè hanc vocem uſurpat Joannes Tzetzes in Epiſt. 50. MS. ad Metropolitam Epheſi: εἰ γὰρ ἀκούσας τῆ ἐμῆ κόμῃ ἐμαθήτευσεν, μὰ ϗ ἀξίαν εὐχλεῖ σου, τὴ τῶ μίτρου ἀκούσῃ φράσιν, &c. id eſt, *per tuam coronam*, ut Patres Latini loquuntur.

ΕΦΕΤΟΙ. Joannes Colobus in vita MS. S. Paiſii: ἀκούσῃ φίλον εἶναι δικαῖ τὸ κῦ μόνας τῆ θεῖ θεωρήμαν πὰς εὐχὰς, καὶ θεοσυμλεῖν, ϗ μὴ ἀκροᾶσθαι ἑφετῶν οἰκειοσθῶσι, καὶ θεραπεύειν, ἕως ἐ ἀκούσῃ ἐκκόψωσι.

ΕΦΗΜΕΡΙΑ. *Poſt locum Anaſtaſii, adde.* Pro *tempore geſti honoris* uſurpat Demetrius Chomatenus Bulgariæ Archiepiſcopus, de nuptiis, &c. μετὰ τοσαῦτα καὶ ἃ κῦ τῶν Κωνσταντινόπολιν ἀξίαι σώσαι ἐπὶ ἐ ἐφημερίας τῶ πὰς ἁγίας μόνης Θεοδόκου ϗ ἀγιωτάτε Πατριάρχου, &c. Et Balſamon ad Nomocanonem Photii tit. 13. cap. 2. p. 143. 1. edit. ὁ πᾶσι γὰρ ἀκολούθως διὰ τεμαιώματος συνοδικῆ ὅτι ἐ ἐφημερίας τῶ ἁγιωτάτε Πατριάρχου κυρίε Μιχαὴλ τῶ Οξείτου, &c. *Subde in fine.*

Εφημερίαι, apud Judæos quæ dictæ fuerint, docet Scaliger lib. 3. Iſagogic. p. 303. 304. 2. edit.

ΕΦΗΜΙΣΤΗΣ. Anonymus Interp. MS. Rhamplii: δηλοῖ ϗ — ἐπιχωριάσας τι καὶ ἐφημερὶς ἀναγλὶς ϗ ἀναχωρήσεις, &c. Vide Εὐφημῶν.

ΕΦΙΑΤΙΟΝ, ἡ ὕπερκλυσις, ἀλόη, in Lexico MS. Nicomedis, *Aloe.*

ΕΧΕΙΝ. *Poſt locum Macarii, adde.* Theophanes an. 7. Conſtantini & Irenes: ταῖς λόγοις οἷς ἔχειν μεῖ ἐμοῦ, μᾶλλον ἔχω τῆ βασιλεῖ.

ΕΨΕΜΑ, *Edulium.* Joannes Carpathi Epiſcop. MS. ὁ δῶρα ἀδελφὸς, ἐκ ἔθνη ἔψιμα, φέρε αὐτῆ ἄλλα. Idem cap. 29. ἐὰν πάσης αὐτῆ ἔψιμα, &c. Idem cap. 76. ἕως πρώϊμα ἔλαιον, ἡ ἔψιμα, ἡ ἐφάκιον, &c. Vide *Gorraum.*

ΕΨΕΤΟΝ, Ἕψητὸν, *Edulium*, idem quod Ἔψιμα. Joannes Carpathi Epiſc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐπίνον μικρὸν ὑδάτιον, ϗ ὑπῆρα αὐτὸ φαγεῖν. Alibi: καὶ πάσης ὑψητὸν, ἔφαγε.

Z.

Z pro Σ, cùm præponitur, non ſemel occurrit. Ita in libro Cœranidis MS. lib. 1. ζμάλαξ, ζμάραγδος, lib. 2. ζωστὴ, &c. Vide Euſtathium ad Il. β. p. 217. 228. edit Rom. Vetus Inſcriptio apud Mazochium fol. 121. D. M. TI. CLAVDIO ONESIMO VIATORI COLLEGI MAGNI CL. ZMYRNA CONIVX.

Z pro Ξ, ut ἰζόδις pro ἰξόδις in Canone Paſ-

chali Hippolyti Epiſcopi ſemel ac iterum.

ΖΑΔΟΥΛΆΡΑ, *ομίλακι*, in Lexico MS. Nicomedis, *Taxus*. Vide Ruellium lib. 1. cap 29.

ΖΑΖΙΑΝΑΊ, *τὸ μάλαθρον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Malabrum*.

ΖΑΚΑΙΆ, *τὸ πολύγονον*, in Gloſſis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Polygonum*.

ΖΆΚΑΟΝ. *In fine adde*. Iſaacius Tzetzes in Lycophr. pag. 141. τὸ ᾧ ἀρίστιον ἐξῆς Σικελοὶ ζάκυνθα καλοῦσι.

ΖΑΚΟΥΝ, *τὸ σανδὺξ*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sandyx*.

ΖΑΜΒΑΚ, *τὸ λευκόϊον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Matthæus Silvaticus: *Zambach, id eſt Sambucum, vel Jaſminum*.

ΖΑΜΠΕΤΗΣ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. Γαλλία ὁ ζαμπέτης. An *Gallæ*? Vide Γάλλαι.

ΖΑΝΑΧ ΠΟΥΛΑΧΑΊ, *ἡ ἱππουρις*, in Lex. MS ex Cod. Reg. 1843. *Hippuris equiſetum*.

ΖΑΝΖΑΦΗΛ, *τὸ ζωζήφ*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΠΒΑΗΣ. Vide in Γάλλα.

ΖΑΡΑΒΑΝΙΤΖΙΝΗ, *τὸ χόρτ βάρβαρον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΡΚΟΥΛΑΣ. *Adde in fine*. Ordo ad diſciplinam Turcicæ militiæ, ubi de Spacharum ſervis: *qui quidem ſervi capita quibuſdam, ut ipſi vocant, ſarcolis limbo aureo criſtaque pulcherrima exornatis obtegunt*.

ΖΑΡΜΟΖΑΙΤΟΥΝ, *κόμι ἔλαιον*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΑΡΟΝΕΙΝ. *In fine adde*. Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: ὁ πρ᾽ ἀσχατιᾷ τῆ γυναῖκα ἔσπε ἔχε, ζαρωνάδων.

ΖΑΡΟΡ, Ἀσκάλωνι, *τὸ μέσπιλα*, in Lexico Botanico Saracenico MS. *Meſpilum* Matthæus Silvaticus: *Zaror, Arab. vel Zareta, trionum, trigonum, vel tricoſtum, id eſt meſpillum, vel anzarola*, &c. ζαρώρ, *τὸ ἐξέα ῥόα, ἢ τὰ μούσπουλα*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Mala punica violacea, & meſpila*.

ΖΑΡΟΥΡ κατὰ Κύπρον, *λέγεται μολακόχυρ*, &c. in Lexico Botanico Reg. Cod. 1845.

ΖΑΤΑΤΖΑΌΥ, *ἡ χελιδωνία*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Chelidonia*.

ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* ſcacchorum, *adde*. Bochartus in Phalec lib. 2. c 2. ita ludum hunc vocatum ſcribit, quaſi Regis ludum, ex voce Perſica *Shacrang*, qui Hiſpanis *Axadres* dicitur Perſis enim *Shat*, Regem ſonat: quo refert Σακκῶν ἑορτὴν, de quo Dio Chryſoſtomus orat. 4. de Regno. Atque inde *Shac mat*, eâdem linguâ, *Regem mortuum eſſe* ſonare ait, ut in Hiſtoria Saracenica Erpenii lib. 2. cap. 7. pag. 129. & apud Teixeram in Hiſtoria Regum Perſiæ lib. 1. cap. 35. pag. 190.

ΖΑΦΗΡΗ. *Adde in fine*. Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Ἦτο τὸ τείχιον κλῖμα δὸτὸ ζαφύρ λίθου.

Infrà:

Κεῖς τὸ ζαφυροτείχιον καπλαζεν ἀπίσω.

ΖΑΦΡΑΣ. *In fine adde*. Onirocriticon MS. Græcobarbarum: χάβοι αὐτὰ μετὰ ζαφρᾶς. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. κρόκος, ὃς καὶ ἐπιμαζόμενος ζαφρᾶ.

ΖΑΧΑΡΙΣ, *Saccharum* Maletius Monachus de Unnis MS. ᾗ ζιγγίβα πάνυ ἄμα δίδυμα μετὰ ζαχάριος πρώτου, &c.

ΣΕΜΖΕΝΕΙΕ, *Medicinæ ſpecies*. Constantinus à ſecretis MS. καὶ τὸν ζιμζινῆν, ᾗ ἢ ἐξήρανδον, &c. Alibi: καὶ τὸν ζιμζινῆν, ᾗ λοιπὰ ἀνάλογα τοῖς ὁμοίοις. Rurſum alibi: πάντα ᾧ κάμνει τὰ ὑμέτερα ἐν αἷς οὐ χρῆται κατὰ τὸν διαπλοῦν, ἢ τὸ ἀφαρπαλὲμ, ἢ ἢ ζιγγίβερις, ἢ τὸν ἐξηκάρδιον, ἢ τὸ ὅμοια.

ΖΕΛΑΙΆ, *ἡ ἀλόη*, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Aloe*.

ΖΕΝΤΙΠΗΛ, *ζιζίφ*, in Lexico Botanico Reg. Cod. 1845. *Zizimber*. In alio ζιζιμὰλ ſcribitur.

ΖΕΝΤΖΙΑΝΕ. *Infrà adde*. ζεντζιανη, *ἥτις ἐστὶν λέξις Φερσικὴ, Γραικοῖ δὲ λέγεται . . . .* apud Aëtium lib. 10. cap. 4.

ΖΕΥΓΆΡΙΟΝ. *Poſt locum ex vita S. Symeonis, ſcribe*. Joannes Carpathi Epiſcopus MS. καὶ ἐνδύεται τρεῖς ἐνδυμασίας ζευγάρια, καλὰ φέρουσαλὴμ ἢ Θεὸν ὑφ᾽ αὐτοῦ.

ΖΕΎΜΑ, *κριθὴ σαπρία*, in Gloſſis Botanic. MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Hordeum putridum*.

ΖΕΥΣΙΊΡ, *Opopanax*. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. λαβὲ — καὶ ὀποπάνακα, ζευσὶρ, ᾗ ἀμμωνιακὸν, & ευφόρβιν, καὶ σπορὰ κικύου, &c. Infrà: ᾗ ὀποπάνακα, ἤτοι ζευσίρ.

ΖΗΖΑΊΡ, *κέγχρος Ἰνδικὸς*, *Panicum Indicum*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΗΖΑΡΑ, *αἱ κανθαρίδες*, in Lexico Botanico ex MS. Reg. Cod. 1843. *Cantharides*. Vide Ζεζαλα.

ΖΗΚΙΝΟΝ, *βάλανος*, in Lexico MS. Nicomedis, *Glans*.

ΖΗΛΕΥΤΗΣ. *In fine ſubde*.

Ζηλεύτης, eâdem notione. Salomonis Monita ad filium Rhoboam MSS.

Οὐκ κακὸς ᾗ ὁ πατρὸς σοῦ ζηλεύτης ἦν.

ΖΗΛΩΤΙΚΟΝ, *κνίδη*, in Lexico MS. Nicomedis, *Urtica*.

ΖΗΡΑ, *ὑμᾶς λεγόμενον*, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843.

ΖΗΡΑΡΑ, *αἱ κανθαρίδες*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cantharides*. Vide Ζεζαρά.

ΖΗΤΟΣ, *φοῦκος πυέφορος*, in Lexico MS. Nicomedis.

ΖΙΖΙ. Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 123. ὡς τὸ ὀφθάλμιον ἔλαιμμα τὸ λεγόμενον ζιζὶ, ἢ τὸ σύμπον, ᾗ τὸ τῶ μοὺς ἄπτ.

ΖΙΚΖΙΝΕΊΕΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. καθεψήσαι σχοῖνος τὸν φοινίκων, καὶ ἢ ζικζινῆν, ἢ τὸν διαπλοῦν τῆς ἀλγούσης ὀδόντος.

ΖΙΡΖΑΝΑ, *Helenium*, Saracenis. ζιζάνα, ᾗ σολομωνία, ἐλένιον, ita in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. καὶ γαλαγγᾶ, ᾗ ἐλένιον τὸ λεγόμενον ζιζάνα, & ζαφρανοῦ κομμὺλ, &c.

ΖΟΓΧΟΣ. *Adde in fine*. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3495. ζόγχος σωτερίας, δὸτὸ πάσας ἢ ζωμὸν χλιαίνας πόσῃ.

ΖΟΡΑ. *Adde in fine*. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. φαγὲτω ἀλεκτρύονα, ᾗ ὀρνίθια, & προυσὶον τὸ λεγόμενον ζορά. Vide ζωρά.

ΖΟΤΑΆΡΑΝ, ζυζυμπὴν, in Lexico MS. Botanico ex Cod. Reg. 1845. Matthæus Silvaticus: *Zurumbet, id eſt Zodoaria, cujus herba eſt ſimilis cypero, ſed major & minùs odorifera*, &c. Vide ζεδοάρια.

ΖΟΥΖΟΥΜΠΕΔ. Vide ζεδοάρια.

ΖΟΥΜΠΡΟΣ, *Animalis ſpecies* apud Tauroſcythas, quod ſic deſcribitur à Niceta in Andronico lib. 2. n. 6. ζοῦρ ᾧ ἐστὶ τὸ μέγεθος ὑφ᾽ ἅρπην μοσχίου, καὶ παραδέλλει ταύτῳ, ᾗ τοῖς Ταυροσκύθαις φυλᾶται μέλιτι ᾗ τριφόλιφ.

ΖΟΥ'ΝΤΖΑΣ, ὁ ὕλις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΖΟΥΡΟΥΝΙ'ΖΗ, τὸ ζαλδὴ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Zodearia.*

ΖΟΧΑ'ΔΕΣ, pro ἐξοχάδες, occurrit apud Medicos Græcobarbaros.

ΖΟΧΙ'ΟΝ. *In fine adde.* Anonymus Medicus MS. lib. 1. de dieta: καύχημα δέ εἰσι ἰχάτες ἀβὲ ἄχρι λάχανα, ἤγουν ἀχιναμάρουλοι, καὶ ζοχία, ἢ πικρίδες, ἃ ἐσθίουσι.

ΖΥ'ΓΓΙΟΝ, *Vulturis species.* Lib. MS. Cœranidis lib. 1. ζῶσίς ἐστι φῶλεον, εἰ μὲν ζύγιον καλοῦσι, οἱ δὲ ἄρπην· ἔστι δὲ ἄλλος γυπός.

ΖΥΓΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. α. pag. 70. ταλμᾶσθαι ἀβ', τὸ ζυγοστατῆσαι.

ΖΩΓΟΡΗΤΟΣ, καλλικάρηνος· ὁ ἄλλος, ζωγρέπης, βαλανάμου ὀπὸς, in Lexico MS. Nicomedis.

ΖΩΓΡΑΦΙΚΟ'Ν, διφρυγὶς, in Lexico MS. Nicomedis. Vide Διφρυγὶς.

ΖΩ'ΔΙΟΝ. *Post locum Gregorii Nyssæni, adde.* Codex MS. Reg. 3502. fol. 84. ὡς πῖς ἰϛ'. ζωδίοις ἡ ὑποχαφὴ αὐτὸ· ζώδιόν ἢ τινῶ λίγουβ ἢ ἡμέρατι ἢ ζωδιακά. *Post locum Balsamon. adde.* Georgius Chrysococcas MS. de Persica disciplina cap. ult. καὶ τῶν ἀστέρων ἀπορίαις, ὡς οἱ παρ' ἡμῖν σοφοὶ πλανήτας τι, ἀπλανεῖς, καὶ ζώδια ὀνομάζουσι.

Ibidem pag. 470. *lin.* 3. *post* ζῶδιν, *adde.* Glossæ Biblicæ MSS. μαζουρὼθ, τὰ σύστημα τῶν ἀστέρων· λέγεται ἢ ἓν ζῶδιον.

ΖΩΝΤΙ'ΜΗΝ, *Vermis qui in ulceribus nascitur, & ossibus adhæret.* Anonymus Medicus MS. ζωντήμιον οἱ ἰδιῶται λέγουσι σκώληκά ἔστι εἰς ἕρπητα ἢ μυκήματα, καὶ σφὶς αὐτὸ τὸ ὀστοῦν σφαγερωῦται. λέγεται ἢ ζωντήμιον, οἴμαι, διὰ τὸ ζῆν ἐν ζωῇ σφὰ τήμασιν· ποτὲ ἢ εἰς τῶν, ὅσφ οἱ ἰδιῶται λέγουσι μαῦρα, τῶν οἱ ἄλλοι μυντζίν.

ΖΩΟΣΤΑ'ΣΙΟΝ. Eustathio ad Iliad. π. p. 531. ταλμὸς ὁ ἐν πῖς ἀχοῖς, ὁ ἵππυλις, *Stabulum.*

ΖΩΠΗΣΣΑ'. *Lin.* 3. *post* mixta. *adde.*

Ζώπισσα, ῥητίνη ὑγρά, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Resina liquida.*

ΖΩΠΙ'Α, ῥητίνη ξηρά, in Glossis Botanicis MSS. ex Cod. Reg. 2690. *Resina sicca.*

ΖΩΡΑ', ὁ ζωείδης, τὰ μικρὰ ἀλιευτεῖδια, *Pulli gallinacei*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Vide Ζωρά.

ΖΩΣΤΗ'. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. β. pag. 258. ὑπὲρ ὧν ὁ φιλόμουσος αἰ πάλαι γυναῖκες ἔχον τὸ ζώστρον. ἀντύλας γοῦν πάλιν φασὶν, ὡς ἱστορεῖ Ἀλκμᾶνος, οὐ μακρὰν ὄσας Ἀλεξανδρείας, φορολογεῖσθαι πῖς ὑπὸ βασιλέων λιγυπλίνις τὴ καὶ Πέρσαις, εἰς ζώστρα ἢ γυναιξί. Locus Athenæi habetur lib. 1. pag. mihi 33. Vide Glossar. med. Lat. in *Zona Regina.*

ΖΩΣΤΗ'ΡΕΣ. *Ante locum Manassis, scribe.* Michaël Psellus lib. 7. hist. MS. ὥσπερ ἔνια φορεῖα καλοῦσι τὰ πλατίαν καλαλαῦν, ἄχρι τῶ πλατύτερον ζωστῆρες ἢ φόρτα ἴχουσιν, &c.

ΖΩΧΙΝΟ'Ν, *Sonchus*, de qua Botanici. Lexicon MS. Neophyti: σίγχος, τὸ ζωχόν.

H.

Η'ΕΡΑ'ΝΕΟΣ. *Post locum Ignatii, adde.* Quod verò ἠράνεον hi vocant, hyacinthinum videtur appellare Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 4. secundæ partis Historiæ, MS. ubi de Patriarcha: ξένος ἔπεμπε ἐπιστολὴ ἡμῖν παρισίκας τῇ πατριαρχικῇ δι' αὐτὸ σθιλωτῆ· αἱ ἢ ἦσαν, μᾶτ' ἐν ὑποχαφαῖς, μᾶτ' ἐν καλύπτρα κιφαλῆς ὑπῆρχε πῖς παλαιοῖς ἰδιώμασι, μᾶτ' ὑπολείμματι τῆς ἐμμέτρου ἕξ πιχῶσεως, ἀλλ' ἁπλοῦς μὲν αὐτὰς, πεπειραμένως ἢ καὶ χρυσῆς τινὶ καλύπτρᾳ ὑφάσματι κατακεκαλυμμένης· χώραν ἢ ὑπεῖδεν πῖς ἐπιστολῶν καὶ ψηφισμάτων ἐγχάρακτον ὑπόμνησις. *Ibidem lin.* 33. *post* notione, *adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. κάκτος, τὸ μεκτίχιον.

Rursum, in Τιράνης, *adde in fine.* Damascenus Subdiaconus Studita Homil. 10. καὶ πὸν φοίνικα λέγουσι, καὶ πὸν μαῦρον, πὸν ἠράνην.

Η'ΘΙΚΕΥ'ΕΣΘΑΙ, apud Zonaram in Præfat. ad Annales sect. 1. idem valet quod Latinis sequioris ætatis *moralizare*, γνωμολογεῖν καὶ ἀθικεύεσθαι. Hinc ἀηθίκευτος, qui mores alicujus non effingit, apud Isaacum Tzetzem in Lycophron. pag. 4. διὰ γὰρ τὸ ῥέπειν καὶ πανταχοῦ ἀστραμμάτου ἐν ἕν τῶν ἀρχαιοτέρων ἀφεστάναι, καὶ μὴ ἀηθίκευτος εἶναι.

Η'ΛΙΚΙ'Α. *Post locum Eusebii, adde.* Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii: ἵνα ἢ καὶ ὑποκόλουσις τὴ ἡλικίας, καὶ ὁλοπόλιος.

Η'ΜΕΡΗ'ΣΙΟΝ, *Pensum vel lucrum unius diei.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis, de quodam latomo: καθελεῖν ἐκ τὸ ἐργαχείρου αὐτὸ ἡμερήσιον ἓν κεράτιον νομίσμα. Occurrit ibi semel ac iterum. Ita nos Galli dicimus *Journée.*

Η'ΜΙ'ΝΑ. *Post locum Æginetæ, adde.* Eustathius Odyss. ξ. ἅτ' ἐπίσκλιον μέλι καὶ πλήρεις ἡμίνας, καὶ συμμάλαξιν εἰς ἓν. Epiphanius de mens. & pond. ὁ ἢ ξέστης διαιρεῖται κοτύλας δύο· αἱ ἡμίναι καλοῦνται. Infrà: ὁ ἢ ξέστης, ἡμίξεστα δύο, ἃ καὶ ἡμίνας ἐσοπτρίζουσι.

Η'ΜΙΟΛΙ'ΑΙ. *Adde in fine.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. ἡμιόλια, τὰ ἥμισυ τῆ κεφαλαίου. ἡμιόλιον, τὸ ἥμισυ τῆ ὅλου. Eudemus in Lexico MS. ἡμιολίαι, ἀσβολώσεις πλοίων, ἡμιόλιον.

Η'ΜΙΟΝΙΚΟ'Ν, *Mulus.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἑκατὸν ζεύγη, τὸ κοινῶς ἡμιονικόν.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ'. *Pag.* 480. *lin.* 34. *post*, initium, *adde.* qui iidem videntur, quos hodie Romæ, ubi ab Ecclesia exagitantur, *Quietistæ* appellantur. Vide Ομφαλόψυχοι.

Pag. 481. *post locum Cyrilli, adde.* Idem in vita S. Sabæ cap. 41. ὁ ἢ ἡγούμενος Σάβας δίδωσιν αὐτῷ ὠπλαὶ, ἵνα ψάλλῃ τι εἰς τὸ ἴδιον κελλίον, καὶ μεδεμνῶ σφοσύνην.

Η'ΧΟΣ. *Pag.* 481. *lin. ult. post* 66. *adde.* Extat Libellus editus Rotomagi in primis Typographiæ initiis, hoc titulo: *Utilissimum Gregoriana Psalmodiæ Enchiridion, tenorum artem & regulas apertè demonstrans*, &c. ubi musica ista Ecclesiastica in octo pariter tonos distribuitur, quorum regulas hisce versibus complectitur.

Sunt in D *vel in* A *primus tonus atque secundus,*
Tertius & quartus in D *vel in* E *relocantur.*
Et quandoque per A *quartum finire videbis.*
Quintus in F *vel in* C, *nec sextus ab hoc removetur.*
Septimus, octavus G *sumpserunt sibi finem,*
Attamen in D *septem quandoque quiescit acusa.*

Infrà: *In quolibet ferè tono diversa sunt differentiæ, non quidem auctoritate nostra, sed per artis musicæ moderationem, & similiter propter diversorum locorum diversos usus.*

Η'ΩΣ. *In fine adde.* Occurrit etiam non semel in Demetrii Triclinii Scholiis ad Sophoclem; ubi obiter notandus Henricus Stephanus in Præfat. ad editionem ejusdem Tragici, ubi carpit Turnebium, quòd in sua editione emendanda accuratam operam non impenderit, quod ex eo conjicit, *quòd fœdissimus quidam per totum librum* (Triclinii) *fuerit commissus error, nimirum* ὡς *pro* ἤγουν; *idque*, inquit, *ex non intellecta, vel potiùs ex non bene lecta veteris codicis compendiaria nota. Atqui*, subdit,

subdit, *ἥως Græcum non est. ὠὼς autem retracto in posteriorem accentu, est Aurora, quæ quid commune habere potuit cum particula ἤγων, videlicet, aut id est significante?* Hæc describenda visa sunt, ut vel inde pateat viros in recentiori Græcitate plerumque cæcutire.

Θ.

Θ cum α' numerali subscripto, ita ϑ'. apud Constantinum Porphyrogenitum, tum editum à Meursio, tum in Cod. Reg. 2661. significare vocem πρωτοπαθάριος, suprà monuimus initio litteræ A.

ΘΑΛΑΣΣΟΠΟ'ΡΦΤΡΟΣ, *Purpureus.* Eudemus in Lexico MS. ἁλυργὰ, θαλασσοπόρφυρα, αἱ μίτραι.

ΘΑΜΒΟΥ'ΡΙΟΝ, *Tympanum*, unde nostrum *tambour*, de qua voce egimus in Gloss. med. Lat. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 16. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου, ἢ τῶν θαμβουρείου, καὶ ἓν ἕνδυμα ἢ μουσικηρίαν, ἢ τὴν πρώτην, ἔστι ἄμφιον.

ΘΑ'ΜΕΝΑ, *frequenter, crebrò*, Hesychio, θαμινὰ, & θαμινῶς, συνεχῶς, πυκνῶς. Mœris Atticista MS. θαμινὰ Ἀττικοὶ, πυκνὰ Ἕλληνες. Georgius Lapithes Cyprius in versibus politicis MSS. σὲ τὴν ἀκαταπαύστων θαμίνα. Ita titulus concipitur, deinde:

Διήρχου μοι τὰ πλαγιὰ σεσθήμως ἰσείας,
Παραπορῶν θαμινῶς τὰς σφιξεις καὶ τὰς τύχας.

ΘΑΜΠΩ'ΝΕΙΝ. *In fine subde.* Θαμζώσιν scribit Anonymus MS. de significationibus astrorum: περὶ θαμζώσεως ἢ ἀέρος, ὅτι σκοτώσας. ἐὰν ὁ ὢν ἢ παρὸν μέλλει ὁ ἀὴρ θαμζώσει, ὑδρίζειν τινὶ ἢ ἐνδιαν ἡμέρα.

ΘΑΝΗ'. *In fine adde.* Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 369. καὶ σὺ τῷ ἀπλανῆ θεῶν αὐτὸν εἰς ἢ οὐρανὸν, εἶπε μοί, ὃ ἱστάζεις, ἢ καὶ ἔδει τὸν θεὸν αὐτὸ.

ΘΑΥΜΑΣΙΩ'ΤΑΤΟΣ. *In fine adde.* Id epitheti non semel occurrit in Epistolis MSS. Pselli.

ΘΕΑ'ΓΓΕΛΟΣ, ὄθεια, ἴεις ἀχία, in Lexico MS. Nicomedis. Rursum: διάγγελος, ἢ ἱερεών.

ΘΕΛΗΜΑΤΑ'ΡΙΟΙ. *In fine adde.* Vide Casaubonum ad Capitolinum in Marco pag. 73. 2. ed.

ΘΕ'ΜΑ, *Provincia. Post locum Τζετζα, adde.* Luithprandus in Legat. *Imperii nostri themata sibi usurpat.* Infrà: *Et duo illa themata, quæ ultra mare habes, tibi prævalebunt auferre.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 1. οἱ τιμώμενοι ἄρχοντες εἰς τὰς ἐπαρχίας, ἢ εἰς τὰ δίμοτα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΑΚΟΙ', *Jurisconsulti qui Legum casus proponunt & solvunt.* Theodorus Hermopol. MS. fol. 24. κῆ διάφορος θεμελιωδῶν ἐρμηνευθῆναι τὸ παρὸν κεφάλαιον. Infrà: οἱ θεσπεσιώτατοι θεμελιωδεῖς εἰς τὸ ἐρμηνευθῆναι παρ' ἡμῖν θεῖ τύπου θέματα, &c.

ΘΕΜΑΤΙΚΟ'Σ. Vide in Διαφόρως, in Appendice.

ΘΕΟΓΕΝΕΣΙ'Α, τὸ βάπτισμα, in Lexico MS. Reg. 3183.

ΘΕΟΔΟ'ΧΟΣ. *Adde in fine.* Habetur alia simili titulo, Timothei Presbyteri Hierosolymitani, in Cod. V. C. D. Renaudoti, εἰς ἢ θεοφάνειαν Σωμαὶν ἢ θεοδόχου, καὶ εἰς τὸ, Νῦν ἀπολύεις ἢ δοῦλόν σου.

ΘΕΟΛΟΓΙ'Α. *Lin. 8. post* prosequuntur, *adde.* ut Θεολόγοι ὀνομαζόμενα Orpheum laudat Galenus lib. 1. de Remed. quòd de Diis & eorum genealogia scripserit.

ΘΕΟΛΟ'ΓΟΣ. *Post locum Josephi Methonensis, adde.* In Cod. Reg. extat liber Marci Ephesii hoc titulo: τῶν ἐν ἁγίοις Μάρκου Ἀρχιεπισκόπου Ἐφέσου ἢ νέου Θεολόγου, ὅτι οὐ μόνον δεῖ φωνῆς τῆς διανοίας ῥημάτων ἀκριβοῦσθαι τὰ θεῖα δόγματα, ἀλλ' ὁπόσα ἢ μεθ' ὅσης δίκης; καὶ δι' ἀλογίας τῶν ἰφίτων, διαιρεῖται τὸ ἁγίου Πνεύματος.

ΘΕΟΠΑ'ΤΩΡ, David appellatur in vita MS. S. Joannicii, & à Georgio Syncello pag. 176.

ΘΕΟ'ΠΟΡΟΝ, ἀρτεμισία, in Lexico MS. Nicomedis, *Artemisia*, de qua Botanici.

ΘΕΟΣΕΩΜΟΣ τάφος, *Sepulcrum Christi.* Habetur in Cod. Reg. 3066. Maximi Planudis Monachi λόγος εἰς ἢ θεόσωμον τάφον τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς ἢ ὑπαπάντην Σιμεῶνος τοῦ θεοδόχου. Habetur etiam edita Oratio S. Epiphanii Episcopi Cypri, εἰς τὸν θεόσωμον τάφον τῶ Κυρίου, &c.

ΘΕΟΤΟ'ΚΟΣ. *In fine adde.* Ejusmodi habetur ex Cod. Reg. 3457. hoc titulo, βιβλίον καὶ θεοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, σθείχοι τριακὰ, σεσώμενα, καὶ καινὰς . . . . φαιδρύνας καθ' ἡμέραν ἐν τῆς ἀπεδυτηρίοις.

ΘΕΟΤΟ'ΚΕ βοήθει, *Formula invocationis Deiparæ in calamitatibus.* Theophanes anno 28. Copronymi: καὶ ὅπου ἂς ἐμπέσῃ, ἢ ἀλγῶν τὸν ἐνοίκου Χριστιανῶν ἀνάγκη φοβοῦ, τὸ, Θεοτόκε βοήθει, &c. Vide Dissertationem nostram de Impp. CP. Nomismatibus n. 30. & Notas nostras ad Zonaræ hist. p. 106.

ΘΕΟΦΑ'ΝΙΑ. *Lin. 4. post* dicitur, *adde.* Georgius Trapezuntinus in Epist. MS. ad quendam Nicolaum: ὀνομάζεται ὁ Θεοφάνεια ἐν μὲ ἡμέρᾳ ἢ ἐν Ἱορδάνῃ βαπτίσεως, διότι τότε τῆ ἀνατολῆ φανῆ μάγοις θεός, καὶ τῆ ἢ ἁγίου Πνεύματος ἐν εἴδη περιστερᾶς καταβάσει ἐφανερώθη ἢ ἐφάνη τοῖς ἐπὶ γῆς θεὸς, καὶ τὸ διαγγελικῶν κηρύγματος ἤρξατο. ἐλέγεται ὁ καὶ τὰ Χειτούθημα, καὶ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἐπειδὴ θεὸς ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις ἤδη ὑπὸ δοξολογούντων ἀγγέλων, ἰδίᾳ τῶν ποιμένων, &c.

ΘΕΡΜΑΛΑΤΑΙ'Α. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὁ δὲ γὰ καθηγούμενος καλεῖ θερμαλαταίαν
Φὼς μὰ καλῶς ἀκούζουμεν ἤδη ἢ ὠμοτμίαν.

ΘΕ'ΣΙΣ, *Sepulcrum, tumulus*, in Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Styl. n. 32. 33. 40. 47. 48.

ΘΕΩΡΕΙ'Ν. *In fine subde.*

Θεωρεῖν, *Spectacula, Circenses edere.* Chronicon Paschale an. Chr. 416. καὶ ἐπιπλέον διάφορα, θεωρήσαντος Οὐρσου τοῦ Ἐπάρχου πόλεως.

ΘΕΩ'ΡΗΤΡΟΝ. *Post locum Moschopuli, adde.* Leges MSS. Rhodiorum Græcorum sub Regibus Latinis lib. 1. tit. 1. §. 37. περὶ χαλκώματα λεγόμενα, ὅτι πολλὰ ἀνθρώπου φέρει ἢ γυναῖκα, θυμάτρα, ὑποζόλα, καὶ χαμικὰ κέρδη. θυμάτρα τὰ διδόμενα ὁρκοι τῆς ἐρμασίας; ὑποζόλα, τὰ πολλὰ ὁ χαμιδρὸς μετὰ τὸ ἐρμασεῖν χαμικὰ κέρδη, τὰ μετὰ θάνατον, ἤγουν τὸ πάπαρτι ἢ οὐσίας τοῦ ἀνθρώπου.

ΘΕΩ'ΡΙΑ. *In fine adde.* Glossæ MSS. θεωρεῖν ὁ ἱππόδρομος. Hinc θεωρεῖν vox potissimum usurpata de editione Circensium in Chronico Paschali anno 5. Valentiniani: ἐπιπόνου ζωόπωσιν εἰς τὸν ὁριστέντα τοῦ ἱππικοῦ, ὡς θεωρῆ τὸ ἱππικόν. Infrà: ἀπέλθωσιν τῆ γυναικὶ σφενδόνῃ τῷ βασιλεῖ, ὡς θεωρῆ τὸ ἱππικόν. Id est, dum Circenses eduntur. Ita an. 2. Gratiani, an. 8. Theodosii jun. & an. 4. Zenonis.

ΘΗΚΑ'ΡΙΟΝ. *Lin. 2. post* Thebaid. *adde.* Etymologicum MS. θηκάριον, θήκη.

ΘΗΛΕ'Α. *Adde in fine.* Georgius Lecapenus de Grammatica MS. λέγεται βροχὸς ὁ κοινῶς λεγόμενος θηλέα, ὡς Εὐριπίδης, Βρόχοι κριμασῶν ἁρπάσας ἀπὸ ἅμα. *In fine adde.*

Θηκάριον, *Theca reliquiarum.* Vita S. Marthæ matris S Symeonis jun. Styl. n. 67. καὶ πέμπει σανιδάριον χρυσοῦν, καὶ ἐγκλείσας ἐν μέσῳ αὐτοῦ μικρὸν τῶ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, καὶ βαλὼν αὐτὸ ἐν θηκαρίῳ, δίδωσιν τῶ ἀρχιδιακόνῳ, &c.

ΘΗΡΑΦΟΣ. Liber MS. Cœranidis lib. 2. θήραφος, ἢ φαλάγγιον, ἢ ἀράχνη· ἔστι ὁ ζωύφιον μικρὸν ἱστὸν ποιοῦν· ὅθεν ἐν πέρσαις ὑφαίνων, καὶ γνέφουσι δὲ τῆς πάσης, ὁ καλεῖται θήραφος, &c. Vide Θύραφος.

ΘΛΑ'ΣΠΙ, *Naſturtium ſilveſtre.* Anonymus Botanicus MS. θλάσπι ἢ τὸ λιγόφυτον ἀγριοκάρδαμον.

ΘΟΥ'ΡΙΤΟΣ, ἀσφόδελος, in Lexico MS. Nicomedis, *Aſphodelus*, planta, de qua Ruellius & alii.

ΘΡΙΑΜΒΕΥ'ΕΙΝ. *Ante locum Symeonis Logothetæ, adde.* Eudemus in Lexico MS. τιλπνόω, διμορφόω, θριαμβεύω. Zonaras in Coprenymo: ἐμίμησε ἢ πλουσίως ἔτιμεν, ἢ Αρτάξεοδον ἐν τοῖς παῖδας αὐτοῦ ὡ μέσῳ τῷ δικτύῳ ἐβιβασεν ἐθριάμβευσεν. Mox: ἔλιμας εὖτω ἐν αὐτὸν ἐθριάμβευσεν. In Michaële Rhangabe: ἐν ὅτῳ ἔπεδάσατο, θριαμβεύῃ ἢ ἅλιμον θρίαμβον.

ΘΡΟ'ΝΟΣ. *Pag.* 497. *poſt lin. penult. ſubde.* Θρόνος Ιακώβου, *Sedes Hieroſolymitana.* Cyrillus Scythopolit. in vita S. Euthymii, MS. cap. 33. Ανεχώρησε ἢ ὁ πολλοῖς μνημονεύθεις ψάφῳ τῷ λεοῦ παιδὸς εἰς ἢ Ιακώβου θρόνον ἀναγκης.

ΘΡΥ'ΑΛΛΙΟΝ. *Poſt locum Mœridis, adde.* Excerpta MSS. laudata à Sylburgio ad Clementem Alexandrinum: ἡμίκαιοι, λέγε Θεοκλείους τῶ ἐφεσίους· ἔκτυπωμα σφραγιδὸς τῇ πυθμῆι, τὸ ἔπικείμενον ἔχον κυνοκεφάλῳ, ἀφ' ἧ πεῖν ἔδει ὕπνος.

ΘΡΥ'ΜΒΗ. *In fine adde.* Θρύμβος habet Euſtathius ad Odyſſ. ρ. ὁ ἢ, ἢ εὐπλοῶς διατυπῶσι, ὡς θύμβρις ἀρκεῖδαι, ἄφ' ἡ χυδαῖα γλῶσσα θρύμβους λέγει.

Θριμβόξυλον, *Lignum thymi.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ βάλῃ ἐν θριμβόξυλα ἀπὸ σοῦς μυρεῖλας.

Nicephorus Blemides de Urinis, MS.

Μελαγχόλιζα ἐν θριμβόξυλα τῶν δί, &c.

ΘΡΥ'ΜΟΣ, idem quod θρύμβη, *Thymus.* Etymologicum MS. θρύμος, θρύον, εἶδος πόας.

ΘΥ'ΡΑΘΕΝ. *Lin.* 3. *poſt* extremi, *adde.* Scholiaſtes MS. Ariſtophanis ad Plutum: γυμνὸς διέκειτο ἐξόπιθεν ὡ ἀρχαῖῳ χόρῳ. οἱ διέκειθεν σοφοὶ, ἀντὶ τοῦ, ἔξωθεν σοφοί. Andreas Cretenſis in S. Patapio: τῆς μὲν τοῦ διέκειθεν πυελοῦχος καμπύλης πηδήσας τὸν δι ἢ λόγον ἀπορ. ῥήγνυ, &c. Idem in Dormitionem Deiparæ, de Dionyſio Areopagita, MS. τοῦ δὲ τὸ σοφὸν καὶ τοῦς διέκειθεν καμόντων καμψίας ὑπαπόπτης.

ΘΥ'ΡΑΦΟΣ. *Poſt* aranea, *ſcribe.* In Lexico MS. Neophyti rectius ſcribitur διέκφις, ὁ ἀεράχνης. Vide in hac voce.

ΘΥΡΩΡΟ'Σ. *In fine ſubde.*

Θυρώσεων. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymii: καὶ ταύτῃ ἢ τὸν πολλὰ ὃν πόρρω ἐπέκεινα, ἐν τὸ τοῦ καινείου ἀκάλλη θυρώσεων.

ΘΥ'ΤΗΣ, *Preſbyter, Sacerdos.* Verſus deſcripti in calce Codicis Regii 2748.

Θεοδώρῳ τάδε μνῆμα καὶ ἔλαχε δύτῃ,
Εὐχὰς ἀμοιβὸν, ὅπως τύχῃ ἐλάσης.

Matthæus Monachus de Offic. Palatii CP.

Οἰκεῖῳ μοναχοῦ τοῦ Ματθαίου δόμου.

Ita rectè præfert Codex Cæſareus apud Lambecium, pro οἰκεῖῳ, uti edidit Goarus.

I.

ΙΑ'ΣΙΣ, *Ædes balnearia*, ſic dicta Alexandriæ. Chronicon MS. Symeonis Logoth. an. 5. Leonis M. τῷ ἀπὸ τῆς ἱπποδρόμου Αλεξανδρεῖς ἄνδρας τειχιλίους· καὶ ὁ μὲν λάκκος ἀκόμη τὴς τοῦ Ιουλίου, ἔ τὸ δύο βαλανεῖα, ἡ Υγεία, καὶ ἡ Ιασις· καὶ ὁ πλατὺς ὁρίζει ὡ Αλεξανδρεῖς δεῖ χέειν ὕως τῶ Κόσμου.

ΙΑ'ΤΡΕΥΧΟΣ. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. de ſerpentibus: ἐὰν δὲ ἴδῃ ὄφι ἰατρεύχοις κράζοντας, &c. An legendum βαθεύχοις?

ΙΑΤΡΙ'ΝΗ. *Poſt locos Baſilic. adde.* Euſtathius ad Il. λ. ait hanc vocem non agnoviſſe Græces, tametſi apud Technicos ſeu Grammaticos reperiatur. Vide pag. 859.

ΙΑ'ΤΡΟΣΟΦΙΣΤΗ'Σ. *Poſt locum Theophili, adde.* De quo ita Joannes Priſcianorum Epiſc. lib. de Urinis MS. ἀκολούθως δὲ πύτης ὀνομάζεται ὁ Μάγνης, ἰατρὸς μὲν τῇ λόγῳ, ἄπειρος ἢ ὅ σοφίσματος. Galenus de Theriaca ad Piſonem, de quodam Andromacho: ἁπλῶς πεπαιδιωμένος ἢ πάχνῃ, μὲ μόνον τῇ πείρᾳ τὸ ἔργων, ἀλλὰ καὶ τοῖς λόγοις ἢ ἐπ' αὐτοῖς λογισμοῖς ἀκριβῶς ὑπεμφέρει. Idem in Prognoſt. Hippocrat. lib. 3. ὧδε γὰρ δὴ ἐξηκρίνατο, ὑπ' ἰατρῶν, τὸ Διὸς, οὐδὲ τῶν τοῖς πάχνης ἔργα σκοπούντων, ἀλλὰ σοφιστῶν λόγοις χαλεζόντων, οἳ διὰ τῶν οὐδὲ μὴ πεύτων ἀσυλλογίστων ἐφ' ὑψηλῆ θρόνου καθήμενοι, σοφοῖς πάνυ καταπλήττων λόγοις οἱ πολλοὶ τῶν μαθητῶν, ὁπόταν δί ἃ ἠρώτησαν τῇ καθηγητῇ μᾶλλον αὐτοῖς λέλυται, ἢ τῆς ἀληθείας χάις. Hos infrà λογιάδας videtur appellare: ἵνα ἢ σοφιστὴ καὶ λογιάδης, &c. ut & alibi tom. 4. pag. 126. & 362. edit. Baſil. *Ibidem adde in fine,* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Γίνεται πάντ μακάριον, ἐν πίστοισιν καὶ σοφίᾳ,
Ἐκεῖ δὲ ἰδεῖν ἀδύνατον ἀπτῶσις, ἢ ἀδεψοφία.

ΙΓΑΛΑΜΑ'Ν, τὸ ζυμπλέξιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1845.

ΙΔΙΚΤΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* &c. *adde.* Ubi Symeon Logotheta in Chron. MS. bis habet ἴδιπτον, ut & an. 38. Juſtiniani, & alibi, ubi idem Theophanes ἴδιπτον præfert.

ΙΕΡΑΚΙ'ΤΑΙ. Ιέρακες. *Poſt hanc vocem adde.* Manichæorum ſecta. Joannes Carpathi Epiſcopus de Anachoretis MS. πλανᾷ αὐτὸν δόξα ἢ ἀληθοῦς πίστως, καὶ ἀγὰ αὐτὸν εἰς τὸ φρόνημα τῶν λεγομένων Ιεράκων, οἵτινες λόγοις μὲ ἀνθρώπου σῶμα ἀνειλήφασι ἢ ζωῆς, μόνῃ ἐχιδνιδῶν τὸ ἀμάρτον σῶμα ὁ ἀθεμίτοδα· καὶ δὴ τρεῖς ἴσην ἀρχαὶ, Θεὸς, ἡ Υλη, ἡ Κακία, ἐξ ὧν κακοποιοῦνται, μοδὲ ἀνωθρωπίνοις ἢ λόγοι, ἡ πλάνοι ἀνελκυφλῶσαι ἀνθρώπου, μόνῃ μιὰ σύζυξ, τὸ ὕπαρ ἵνα ἢ πάντων αἴτιον. Infrà, ſemel ac iterum Ιέρακας vocat. *Ibid. in fine, adde.* Quo loco Symeon Logoth. in Chron. MS. habet, ἱερακῶν.

ΙΕΡΑ'ΝΕΟΣ. *Pag.* 474. *poſt locum Hier. Germani, adde.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 190. ἱερανὶ, τὸ χῶμα τὸ ἱεράπιον.

ΙΕΡΑΤΙΚΟΙ'. *Lin.* 3. *poſt* &c. *adde* ἱερεῖς ἱερατικοὶ, apud Andream Cretenſem orat. in S. Nicolaum pag. 194.

ΙΕΡΑΤΙΚΟ'Ν, *Potionis medicæ ſpecies.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. σφηκίπεδα ἢ πανάκεια τῶν πεῖν τὸ ἱερατικὸ τὸ μεγάλα. Idem lib. 1. ἔπι ἢ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ λαμβάνου καὶ αὐτῷ τῷ ἱερατικῷ. Infrà: πολλοῖς καὶ εἰς τὰς σφηκίας πίνειν αὐτὸ ἡ ἱερά. Vide Πικρά.

ΙΕ'ΡΕΟΙ, ſic dicti apud Judæos, qui potiores erant Archiſynagogis & Patribus Synagogarum, L. 4. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. qui diſtinguntur à Preſbyteris ab Epiphanio in hæreſi Ebionitar. 30. n. 11.

ΙΕΡΟΚΗ'ΡΥΞ. *Lin.* 5. *poſt* Κήρυξ, *adde.* Huc ſpectat quod narrat Glycas, S. Paulo in Hiſpania degente, vidiſſe quandam mulierem ſcriptum in illius fronte litteris aureis, Παῦλος ὁ τῶ Χριστοῦ κήρυξ.

ΙΊΖΗΟΥ'Ρ, *Cinnabaris*, apud Theoctonic. MS.

ΙΊΚΑΝΑ'ΤΟΙ. *In fine adde.* Niſi ita appellentur, quòd qui in hanc militiam adſcribebantur, ſuæ erga Principem fidelitatis ἰκανὰ δεῖγμα tenerentur. Neſcio an huc referri poſſit quod legitur apud Theodorum Hermopolitem MS. lib. 7. tit. 3. fol. 106. καὶ σφηκίαξιν ὑπερόφους ἵνα λέγε ἢ σοφὸς τῶ Σο-

πλησίον μιλίου ἡ ϛ'. Ινδικτιῶνες κρίνει ὡς Δρουγγάριος ὁ ἱκανάτης, οὐ δυνάτης ὁ ὢν τινὶ μέγας Δρουγγάριος, ὅτι ὁ γὸς τῦ Σκεπτικράτορος διδόται δικαίως ἡ Σχολάρι, καὶ ἀνάλογον αὐτῷ δικάσαι ἡ Πίζαι ἢ Παῦλον· μιᾶ ἡ Λύζοντι τῆς ι'. Ινδικτιῶνος, διὸ καὶ ἡ κριτὴς ἀκόντων διέκοπτεν ὅπερ Δρουγγάριος ἱκανάτης.

ΓΑΛΑΡΙΑ, *Feſtum ſolenne paganis.* S. Maximus in Scholiis ad Epiſt. 8. S. Dionyſii Areopag. ἔτυχόν τινες ἡμῶν τῶν ἱδιωλολάτρας, ἃ ἱλαρίας ἀκάλουν, &c. Ita etiam appellatum Feſtum Matris deûm. Vide Caſaubonum ad Lampridium in Alexandro Severo pag. 167. 2. edit.

ΓΑΛΑΡΩΔΕΓΝ. Vox quæ inter theatricas recenſetur ab Athenæo lib. 14. Euſtathius Odyſſ. φ. ἔστι ὃ καὶ τὸν πανίσκον χρῶνται, καὶ ὃς ἱλαρῳδία, εἰ καὶ ὄνος ἄλλος, ἢ ἱλαρῳδὸν τραγῳδῶς εἰκάσαι.

ΓΑΛΜΟΣ, *Oratio propitiatoria*, cujuſmodi eſt δέησις τῦ ἱλασμοῦ, deſcripta in Liturgia S. Jacobi.

ΓΜΠΕΧΕΜ. *Adde in fine.* Conſtantinus à ſecretis MS. λαβὼν — κάρυα Ινδικὰ, ἴμπχιμ πιμπὶ, λαγῶν, ὑοσκυάμου σπέρμα, &c.

ΓΝΔΙΚΟΠΛΕΥΣΤΗΣ. *In fine adde.* Ita porro vocantur negotiatores, vel quivis alii in Indiam commeare ſoliti: de qua quidem navigatione ſat pluribus egit Caſaubonus ad Vopiſcum in Quadriga Tyrannor. pag. 148. 2. edit.

ΓΝΔΙΚΤΟΝ. Vide in *Ἰδικτον.*

ΓΟΥΓΕΡΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de menſuris agrariis: τὸ ἰσόχωρον ἔχ ἀμπέλους ντ'. πάντα υ'. ὀργίας φλγ'. πλέθρα β'. ἄκανας δ'. πήχεις αὐ'. σπίδας βυ'. &c.

ΓΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΙ, *Veredi.* Etymologicum MS. ex Cod. Reg. 2750. διρίδιος, ἱππαγωγός. Vide Κόντορες.

ΓΠΠΟΣΤΑΣΙΣ. *Adde in fine.* Anonymus contra Latinos n. 62. ναοὶ καὶ λιψανα ἁγίων ναῶν ὑπὸ ἐκκλησίαν.

ΓΡΙΚΗΝΗ, καλαμόκρεμ, καὶ τὴν ἅλικ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ΓΡΟΣ, *Miſer*, inſtar Iri Homerici. Hiſtoria MS. Beliſarii:

Διὰ τὴ φθόνον τὴ πολλὰ, ὃν ἄχαν ἐις τὴν ἴρον.

Occurrit ibi non ſemel. Vide Αἶρος.

ΓΣΑΣΜΟΣ, *Compoſitio inter partes litigantes.* Bulla Innocentii PP. in Legibus Cyprior. MSS. εἰς αὐτὸν ὃ ἐκκλησιὸν ἐείζομεν, εἰ ἴλις, &c. paſſim ibi.

ΓΣΑΥΡΙΚΑ'. *Poſt locum Evagrii, adde.* Scribit Agathias lib. 5 pag. 159. tum primùm Iſauros in ſcholas Palatinas admiſſos ab Zenone Iſauro Imp. *Ibidem adde in fine.* Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ n. 3. τῶ τῶν σπαθαρίων ὡ Αλεξανδρίας ὡ τοῦμαρχ τῶν Ισαύρων ἀφοσιαρχιδίκων.

Ισαύρας porro pro lapicidis vulgò apud Nicephorum Uranum in vita S. Symeonis Stylitæ Jun. non ſemel uſurpari obſervare eſt, quomodo Lemovices hodie dicimus, quòd ii huicce arti operam impenderent, n. 201. πλησίον τῆ Λογγινης Λαύρᾳ, Ισαύρων ἐργαζομένων ἐκεῖ, χαραττόντων ὡ ἢ οἰκοδόμων καὶ λατόμων τὰς πέτρας τοίχων. Adde n. 225. Vita S. Marthæ matris ejuſdem S. Symeonis n. 50. ὡς ὃ δικαίρτης αὐτὸν (ταῦτ) ἐδεῖ πλῆθος τῶν οἰκοδόμων σωληρίσθη ἐκ τῆ τῶν Ισαύρων χώρας, καὶ ἐξ ἑτέρων τόπων, &c.

ΓΣΜΟΣ, ἢ σίμος, Chymicis dicitur ἀφρώδης ἀκαθαρσιῶδης πρός. Ex Cod. MS. Reg. 3185.

ΓΣΟΝ, Græcis recentioribus eſt, quod veteribus ἀνίχναον, ſimile quodvis ſcripti exemplar. Vide Gloſſar. med. Lat. in *Paricla.*

ΓΣΧΑ', *Scintilla.* Syntipas MS. ἀπ' ὧσπερ ἐκ τῆ λίθου ψυχρότερον, ἀπ' ὑπ' ἐκφρότερον ἰσχὰς ἢ ὁπ ξύλου γινομένης. πῦρ ἀκολουθήσει ὃ τῆ λίθου μᾶλ' σθένει καὶ ἴσχας φλόγα ῥιπῶσιν. Vide Υσκα.

ΓΣΤΙΑ. *Lin. 1. poſt* ignis, *adde.* Joannes Canabutzes MS. fol. 93. v. λέγ ἢ αἰτία ὑμῖν, λέγοντο τὸ πῦρ βαρβαρίζοντες ἰσίαν, διότι ἐις ἢ ναὸν ἢ Εστίας ὑπῆρχεν αἰεί τινα τὸ πῦρ ἄσβεστον.

ΓΤΝΟΝ, *Tuber.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ὕδνα τε καὶ ἴτεα ἐσπαλόμενα, ψυχρά εἰσι καὶ ὑγρά, &c.

ΓΧΘΓΟΥ. Aëtius lib. 1. ex Cod Reg. ὄνυξ, ἢ καὶ ἰχθύος καλούμενον, ἤγουν κοινὸς ἰχθύς, &c.

ΓΩΒΗΛΑΓΑ, ſic dictus apud Epiphanium hær. 39. n. 6. *Liber apocryphus*, quem μυρίοι ψεύσται alii vocant, de qua copiosè egit Cotelerius ad veteres Patres.

K.

ΚΑΒΑΔΗΣ. *Poſt locum Prochoprodromi, adde.* Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: οἱ Γιανιτζάροι ἔχουν τὸν ἀμοιρὸν λεγόμενον ἕνα ἀσπρον ἕνας πίνει, καὶ καθένὶ τοχίωνι ἢ χρόνι, ἢ παράμιτα, σωβρέτα, & ἄσπρα τεσσάρα ἕξ ἀκέρια.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ. *Pag. 527. lin. antepen. poſt* τράπεμα, *adde.* Scribit Symeon Logotheta in Chron. MS. Gallienum Imp. σφῶν ἐπινοίᾳ ζῶμα inſtituiſſe, cùm antea πρὸ κῦ τὸ παλαιὸν οἱ στρατιῶται τῶν Ρωμαίων eſſent.

ΚΑΒΗΦ, αἷμα ἀμνείσιον, in Lexico Botan. MS.

ΚΑΒΟΣ, *pro Congiario, in fine adde.* Apud Epiphanium de ponder. καῦς inter pondera recenſetur. Vide in Αλυσιφάτζιδις, & in Κάρατ.

ΚΑΔΕΝΑ. *Poſt* ἄλυσις, *adde.* Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi MS.

Τῶν ἄλυσι ἢ ἀργυρᾶν ἢ μίσις τῶν καδένα.

ΚΑΘΑΡΑ'. *Lin. 4. poſt*, docti, *dele reliqua, & ſcribe.* Perperam: nam per hanc vocem intelligitur *panis candidus*, ſeu *mundus*, qui *cibario*, quem *Tertiarium* vocat Bruyerius de Re Cibaria lib. 6. cap. 9. id eſt tertiæ notæ, opponitur; quod diſcrimen præſertim docent Ænigmata ſeu dicta vulgaria MSS. καθαρὰ καὶ κίβαρι, ὅλα ἡ χάρις λίγουν. ubi interpres:

Καὶ καθαρὸν καὶ κίβαριν λίγουν πῶ ἡ χάρις,
Καὶ χάρις τῆ παιδίσκης Θεῦ τὸ φιλανθρώπου,
Κἂν γὰ ὁπ σπου καθαρῶ ἢς ἤρτε ἐφυρέθη,
Λεμβίως τῶν λίγουν, καὶ πάν φιλανθρώπως
Ὡς καθαρὸν τῆ καθαρῆ καλῶς ἐφυπαιχθήκα,
Καὶ ἐξ ἀλφίτων ῥυπαρῶν ἐπάγη ἢ σωτία.

Gloſſæ MSS. in Proverbia Salomonis: κιβάριν, ἀρτίδιν μικρὰ καθαρά. Galenus de Cibis boni & mali ſucci: λέγω δ' εἶναι τὰ καθαρὰ καταγελάσιμον καλῶς, ὁπόταν τι τῆ ὕλῃ χρήσαιτο, καὶ τῆ σὺ αὐτὸ φαίνηται· ἢ ζύμῃ συμμίγῃ, ἢ ἄλλῳ μίξῃ, &c. Lib. de Medic p. 434. edit. Baſ. ἐμοὶδὲ ἢ πάνυ τις καλλίστοις — ὅταν μὲν χώνδρον εἶναι φαλιζέσι πῶν ἄνευ καὶ πάνυ καθαρὸν ἢ παρεσκευασμένον ἢ καπαλίς, καὶ ἀφ' ὧν αὐ' ἀπορῶμι καθαροῦ, ἄνευ καὶ ἐδίαν ἢ πυρίου καλουμένου. Καθαρὰς ἄρτις porro appellabant ex farina, quam τὴν δίζημον vocabant, confectos: ἄρτις δ' ἐν πυρὸς πλεῖστον ἐν ἐκείνοις ἔχουσι τὸ πίτυρον, οὓς ἀζύμους ὀνομάζουσιν· ὅτου ὃ τῶν σεμιδάλιν, οὓς ἀζύμους ἀποκαλοῦσιν. Ita idem Galenus lib. 2. Therapeut. ad Glaucon. pag. 216. quò ſpectant iſta Artemidori lib. 1. cap. 71. de Panibus: καπάλλοι μὲν ἐν πίτυρα, οἱ ῥυπαροί· πλουσίων ὃ οἱ ἁπλῶς καθαροί. Hinc

Μεσοκάθαρτος, *Panis medius*, id eſt cui aliquid furfuris admiſceretur. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Νὰ μὴ χορτάσω τὸ ψωμὶ, τὸ λέγουν ἀφεγγάτζι,
Ἢ δὲν μοσκάθηκε, τὸ λέγουν φ πλυχίας,
Τὸ ἐπιθύμουν χαμαλικὰ κ καλοστχυπάκι.

id est, cujusmodi apponitur in Ptochiis seu Xenodochiis. Anonymus MS. de Diæta lib. 2. ἄρτος καθαρὸς καὶ καλῶς ἐκκαυσμένος. Infrà : ὁ ἢ τὸ μοσκάθηκε ἀφεγγαρόμενος, μέτε πῶς ἔλη κ᾽ διώαμαι τὸ καθαρὸν τ καὶ κάθαρον.

ΚΑΘΑΡΟΠΩ'ΤΑΙ. *Dele*, qui vinum purum propinant, *& scribe*, qui panem candidum & potum vendunt. *Deinde subde in fine.*

Καθαροπώλιν, *Popina in qua panis & potus venundantur.* Nicephorus Presbyt. in vita S. Andreæ Sali MS. σωίζει αὐτὸν ὑπολαβὼν ἐις ἓν τῶν καθαροπώλιν, ὅνθεν ἐφιμνιεμβόν εἶνον ἔπιτι. Infrà : ὑπολάβοντες πάλιν ἐν ἑνὶ τῶν καθαροπώλιν, ὅπερ ἦν ἄρτον κ οἶνον, & ἴχθυα, κ σαρδέλλας ἐις ἐδώδιμ. Rursum : ἤρχοντες μετ᾽ αὐτοῦ ἐν καθαροπώλῳ, καὶ ὑποκάθηρος ὁ παῖς ἄρτον κ οἶνον, καθεδόντες ἔδον. Occurrit adhuc infrà, ut & Καθαροποῦς.

ΚΑΘΕ'ΔΡΑΙ, *Latrinæ. Subde in fine.*

Καθέδρια. Leges Cypriorum MSS. fol. 96. ἐάν τις ζήτει χρέα ὑπαναγῆς ἐγκάκου βιλλιμείου τῆ καθεδρίου, ἔκατις δὲν τὸ ἰδίου καθεδρίν ἀρχόμενος διορθώσαμμέχρι ἂν φθάσει ἐπάνω γωνιὸς καθέδρια.

Καθέδρα, *Podex.* Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni pag. 425. ἄλλος φησὶ, μὴ σφόγγῳ χρεῖσθαι. τῷ ἄλλῳ εἶπον, βάλε τ δάκτυλόν σου εἰς τὴν καθέδραν σου, καὶ πάλιν ἐαυτὸν, ἐξένεγκε τ δάκτυλόν σου, & βάλε εἰς τὸ στόμα σου, &c. Infrà : καὶ δὶς τ ἵνα δάκτυλον τ χειρὸς αὐτοῦ εἰς τὸ ὠτίον, ἢ τὸ ἄλλο δάκτυλον τ ἑτέρας χειρὸς εἰς τ καθέδραν αὐτοῦ, ἢ βοᾷ οὗτος, &c. Hinc

Καθεδρεῖον, *Locus Moschais Turcicis adjunctus, in quo Muchemetani, priusquam eas ingrediantur, podicem eluunt.* Id eruere licet ex ejusdem scriptoris loco, qui non mendo caret, fol. 427. nisi fortè ita ex conjectura restituatur : τὸ ἢ μασχίδιον ὑμῖν πιοῦ ἴδον· ὅταν μέλλες αὐτὸ διμελιῶσαι, διμελιεῖς ἐκεῖ ἀπῷ, ἢ ἀφὲς τὸν καθέδραν σου (καθεδρεῖον) χρεμαστὸν ὑπέρεν μέλλει (μέλλον·) ἔχις καὶ ὕδωρ ἢ ὕδωρ, ὡς μετὰ τὰ καθαρεύσαί σε (καθαρεύσωσί σε) ἀκριτὰς τὸν σωλῆν σου καθέδραν, ἢ μετὰ ἔδωκε ὄχιο. ἔστι ἢ τὸ μασχίδιον ὑφασμάριον, ὅπερ κλίνη, ἵνα μὴ μαίνεται ἀβλεπτεῖται τὸ ἀνθρώπου ἄνωθεν αὐτοῦ. Ἀλλὰ ἢ σωλῆν ἔδι τὸν ἐκεῖσε ἄνωθεν ἢ χύρωθεν τ μασχιδίου, ἢ τὸ σωτόμενον αὐτοῦ καθεδρεῖον οὐ μαίνουσι.

ΚΑΘΙΕΡΟΥΣΘΑΙ, *Dedicare.* Chronicon Paschale anno 6. Valentiniani : καθιερώθη ἐκκλησία τῆ ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλ. Anno 6. Constantii : ἀπῷ τῆ ἐτι ἀφιερώθησαν ἐνδέκατα ιγ'. ἐν τῇ συν. κλήτῳ, &c. Anno 7. Theodosii jun. καὶ ἀφιερώθη ἀνδριὰς χρυσοῦς ἐν τῇ συγκλήτῳ, &c. Ita an. 13. Theodosii M.

ΚΑ'ΘΙΣΜΑ, *Thronus. In fine adde.* Meminit Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 14. 29. & in vita S. Euthymii, τῆς τῶ καθίσματος τ Θεοτόκου ἐκκλησίας, à quadam Icelia ædificatæ ; cui etiam τῶ καθίσματος ἐκκλησία nudè dicitur.

ΚΑΘΟ'Ν, pro καθὼς & καθὰ, *velut, sicut*, occurrit non semel in Chronico Paschali pag. 534. 386. 448. 450. 456. 616. edit. Raderi.

ΚΑΘΟΣΙΟΥ'Ν. *Lin. 2. post* Can. 18. *adde.* Zonaras lib. 7. Annal. n. 15. ὅ ἐστι αὐτὸς ἔργῳ ἢ λόγῳ σεσκρύσι, καὶ ἱσότιμος αὐ, καὶ ἄρχων, ἴσος τ ὢν, ἢ τῇ ἀγῇ ὑπέχοντα· τὸ γὰρ ἴσον ὄνομ, ἀπολελόιπε ἰωῦ. οὕτω γὰ καὶ ὅσῳ ἂν ὦσι ἢ δόμα εἰς σφαγὼ καθηρῶσι ὑπέμασι. Ubi auctor Synopseos ad marginem, οὕτω λέγει, καταιῶν. *Adde in fine.* De hac voce multa commentatur Petavius ad Epiphan. pag. 79. & 453.

ΚΑΘΟΣΙΩΜΕ'ΝΟΣ. *In fine adde.* Vide Gothofredum ad L. 7. Cod. Th. de diverf. rescriptt.

ΚΑΘΡΕ'ΠΤΗΣ. *Post locum Moschopuli, scribe.* Schedographia MS. in Agapetum : κάπτῶν λέγεται ὁ καλῶς καθρέπτης. Schedæ Regiæ MSS. κάπτωσιν, ὁ καλῶς καθρέπτης. —ἔστω ἢ, τὸ καλῶς φαίνειν. Syntipas MS. ἐμφανίσει ἢ πύτο καθρέπτῃ σεαυτὸν τῆς ὀφθαλμοῖς τῶ ὀρέως, ὡς ἀκριβῶς ἀσφαλῶς ἀποτίμητον. Belisarius Donatus in vita MS. S. Antonii : καὶ ἔλεγε εἰς τ ἑαυτ τν, ὅτι φρέαρ τ ἀσκητῶ δὲν τ πλησίον τῶ μοναστηρίου, ὡς ἂν εἰς τ καθρέπτη τὰ διορθώνη τῶ ζωῶ τν.

ΚΑΘΥΠΑΤΕΥ'ΕΙΝ, *Consulatum dare*, seu munus in populum spargere, novè dictum. Leo Imp. Nov. 94. ἔστι ἐς τὸ ὑπατεύειν καθίστασθαι, ἰωῦ ὁπόταν τῶ ἀξιώματος αὐτὸ προσλαβὼν φιλοτιμίαν ἀλλοφρόνως τῇ πλησίον ἀξιωσίως, φιλοτιμίας ἀφορμὰς τοῖς πολίταις καθιστάσθαι.

ΚΑΙ'ΣΑΜΟΝ φασὶν εἶναι τ καρπὸν τῶ βαλσάμου, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. *Fructus balsami.*

ΚΑΙ'ΣΑΡ. *Pag. 542. lin. 2. post* Ita enim, *adde.* Lucius Ælius Verus ab Hadriano adoptatus, *primus Cæsar est appellatus, & in eadem statione constitutus periit*, ut est apud Capitolinum in Vero. Deinde Commodus *appellatus est Cæsar puer cum fratre suo Severo*, ut scribit Lampridius. Sed ut, &c.

ΚΑΙΣΑ'ΡΙΟΝ, in Καῖσαρ, *in fine post* Vide, *adde.* Epiphanium hæresi 69. n. 2.

ΚΑΙΤΑ'Ρ, ὁ ἀκανθόχοιρος, *Echinus*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843

ΚΑ'ΚΑΜΠΡΙ. *Adde in fine.* Aliter ni fallor. Aëtius lib. 10. cap. 27. κάκαμπρι, τὸ ὑπολιγόμον ἀραιόσπορον, περίλιον ἐρυθρὸν, &c. Ita lib. 11. cap 67.

ΚΑ'ΚΑΡΟΝ, *Cranium.* Eustathius ad Odyss. π. ὅθεν μέχρι καὶ τινῶν ἔνιοι μὲν κ᾽ γλῶσσαν λεγάδα ὁμολογοῦσιν τὸν ἄπληστον χοῦν εἶναί φασι, ὡς τὸ κάκαρον, ὁ κρᾶνιον σαφῶς.

ΚΑΛΑ'ΝΔΑΙ. *Pag. 548. lin. 10. ante* Vide, *adde.* Michaël Psellus in Poëmate MS. de Calendis, Nonis & Idibus :

Η ἦν Καλανδῶν Ἰπάλιος ἡμέρα,
Ἑλληνικῆς ἀφάσκα χρωμένης ἴφυ,
Καὶ λαμπρὸν ὑπόχαμα τῆς σκηπτούχιας·
Ῥώμης μὲν οὖσα δίκαια ἡ παλαιτέρας,
Εὐάγγελον δ᾽ ἄθυρμα τῆς νεοτέρας,
Η δέξα κ᾽ χρὼ ἡ παλαιὰ Λαβέωνι
Τρεῖς οἶδι ὧδας ἡμέρας σκιρτήσεως,
Εἰδοὺς, Καλάνδας, ὧδες ἢ & Νόνας, ἄναξ.
Νεῦσ᾽ ἁπαλὰ χαρίτεσσιν Εἰδοὶ καὶ Νόναις,
Τοῖς χὼ Καλάνδας οἶδι ἡ Κωνσταντίνου·
Πρὸ τῶν Ἰουλῶν δὲ συμβέβηκα μοῖραι,
Σκιρτῶντες ἁδὺ, κ γελῶντες ἀφρόν,
Εὐάγγελον σύμπαμα τῶ πανὸς χράτευ
Εὐηχον οἰκέτημα, κήρυγμα ξένον.

ΚΑΚΟ'ΣΧΟΛΟΙ, *Qui pravas scholas frequentarunt.* Apud Eustathium ad Odyss. ι. pag. 1638. ὀνομάμενοι ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἀβελτεστέρους κ κακοχόλους σοφίζοντας. Lexicon MS. vocum Herodoti : σωφρονῶν, κακόχολον.

ΚΑΚΟΥΓΕ'Ν, ἔλεγον μακάριον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. Constantinus à secretis MS. lib. 1. ἢ πάντα τὰς κάκιας τῶ κακοῦς.

ΚΑΚΟΥ'ΓΑΕ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ σαθρὰ, ἢ ἄνουν, & κάθουν, ἢ κακοῦλον, καὶ κριθὰν. Idem lib. 2. κακοῦλον μεγάλως ἐξαγ. σ'.

ΚΑΚΟ'ΦΩΝΟΣ, *Avis Noctua similis.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. πώπος, ὃν ζῶον ἐκεῖ λεγόμε-

ἡμέρ. κάθαλος ὃ καὶ μικρὸν τὸ ὄρτυγ. ὅτις δὲ καπόφωνος αὐτὸ καλοῦσι. Vide Phavorinum ex Horo Mileſio.

ΚΑΛΑΚΑΣΣΙΟΝ, *Cepa agreſtis.* Vide in Συλλογομμων.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ. *Poſt locum Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: καλαμάειν, ἀφ' ᾧ τὰς καλάμους αἴρει. *Poſt locum Scholiaſtæ Oppiani, adde.* Anonymus MS. de Dieta cap. 3. κεφαλή, ὀφρῦς, παρεῖαι, κρόταφοι, κληδόνες, ὀπτάνδια, σπόνδυλοι, μυελός, κνῆμαι, βάσις, μυῖαι, ῥῖνες, ὀφθαλμοί, κόκκυξ, σκορπίδες, τένλαι, ὀφρύες, φάρυγξ, &c. Occurrit rurſum cap. 14. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὀκτὼ πέδιτζια ἀγγεῖα, ἃ τὰ καλαμαείτζια.

ΚΑΛΑΜΙΟΝ. *Poſt locum Euſtathii, adde.* Scholiaſtes MS. in Ariſtophanis Plutum: αἰτιώνται ὅτι τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα καλάμια τοῦ πόδος, κάμη ὃ ἡ λεγομένη ἄντζα.

ΚΑΛΑΜΙΤΑ. *In fine adde.* Joannes Canabutzes MS. πόθεν ἐξῆλθε, καὶ ὡς ἰδιώτης καπήλευε ζωῦν, εἰ μὴ παλαιοὶ γεγράφηκε τὰ φιλόσοφοι, τοῦτο ὃ διώκομεν τῆς μαγνήτιδος λίθου, διὰ οἱ Λατῖνοι λέγουσι σφιντικαλαμίτα; Adde fol. 10. verſo Cod. MS. ubi σφιφτ eſt noſtrum, *pierre de*, &c.

ΚΑΛΑΜΟΣ φαγμίτης, ἡ βούλιτες, in Lex. MS. Reg. 1843.

ΚΑΛΑΝΔΟΛΟΓΙΟΝ. *In fine adde.* Deſcribitur idem Καλανδολόγιον in alio Cod. Reg. 1497. fol. 111. hoc titulo: τῆ σεσφήνου Εσφρα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ζ. ἡμερῶν.

ΚΑΛΑΝΘΡΩΠΟΣ, τὸ σεσάμον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Marrubium.*

ΚΑΛΑΝΟΣ, *Fimus, ſordes.* Nicephorus Preſb. in vita MS. S. Andreæ Salt: ζωὸς εἶπε τὸ ἔργα τῶν ζιούτων ἀνθρώπων τὰ καὶ γυναικῶν, οἱ ἀφ' ὧν τοιούτων ταῦτα ζόζουσιν ἀπαπὶς καλάμου ἢ κόπρου. Καλαμώδης. Idem alibi: καὶ οἱ μεῖ' αὐτῶν ἡ κλίνης κύκλῳ ἀμφιτρέχοντες, ῥύπαρον καὶ καλαμῶδες ὕδωρ, ὡς ὄρνιτι, τῇ σεσωπῇ τὸ τι πώποτε ἀπόβραστον.

ΚΑΛΑΣΤΡΟΓΘΙΝ, *Paſſer.* Gloſſæ Iatricæ ex Cod. Reg. 1354. τρυγόνι τὸ καλαστρογθιν.

ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ. *Ante locum Zonaræ, adde.* Michaël Pſellus in Hiſt. MS. de eodem Calaphata: οὐ δημοτικῶν, ὑπὸ λόγων ἐκπέδια τὰ ναυτικὰ ξύλα, ὑπὸ λῃμώττων ζῶντα, καὶ συμπεζεύμενος, ἀλλ' ἐπιδὴ συμπεζαγὼ ἕτερος αὐτὸς τῷ μᾶλλα συμπεπαιμένα τῇ πίστῃ διέχειν.

ΚΑΛΕΓΝ. *Poſt lin. 2. ſcribe.* Chronicon Paſchale in Romulo: ὡ τῇ χειρῇ τῆ χειμῶνος, ὅτι τὰ πλεμικὰ ἐνδύσει ἔχῃ, καὶ ὕβρεως σεσῶσος κρηπῖδ ἀφ πρόσωπ τοῦ ὑπὸ τῆ Α. ἔχοντος ὄνομα, ἃ λοιπὸν ἀκολούθως ἔως τῆ, &c. Mox: οἱ ὧν ἑκάστου ἀειθμοῦ πυθόμενοι ὑπὸ ἐσπέρας εἰς τὰς ὕπνους ἀπέστης τῆ κομιστῆτον, ὡς ἤθελον ἐπ' ἀείστω εἰς τὸν ἐξῆς πύλεων σφᾶς τὸ χρῶναι ἀκίνητ, ὅπ πάρ' αὐτῇ πρόσωπα ἄφειτ. Euſtathius ad Odyſſ. λ. ὅθεν ὃ καὶ τὸ, Πάντες κλήϊσι, κατόπτρου βαθὺ ὄντ τῆς ὡς ἄλλοτε κλάπας. Joannes Carpathi Epiſc. in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἀδελφὸς εἰς τὸ κελία ἤνυσεν ὦ ψωμία αὐτῷ ἐνεφὰ, ἢ ἐκάλεσεν μίαν πρόπιζαν χορτου, καὶ ὡς ἔφαγεν ἔκαστος, &c. Nicephorus Preſbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: μικῶ τῆ χορτου αὐτῷ ὦ τῇ πρασίζῃ καθίσθης, ἢ ἰωῶν φιλοσόφων σεσφιλῶν τῷ τότου πικρὸ συλλεκαιθρον, &c. Fr. Roſſerius in Advocato Purgatorii pag. 115. ἐμπροῦσι τὸν κοκκαλὸν τὰ χελώνου ὦ κάγόμενα, τοῖς ὠόρνις, ὦ ζάκκα, ὦ χρῶμα, ὦ μαλαγόμενα, ἢ ἄλλα παρόμοια.

ΚΑΛΙΓΑ. *Pag. 550. lin. 50. poſt* χωλίζειν, &c. *adde.* Huc pertinet Inſcriptio reperta Auximi in Piceno, neſcio an edita: C. OPPIO C. F. VELINA BASSO PPPC. P. R. I. D. AVG. LEG. IIII. FL. FEL. ET LEG. II. TR. FOR. ΣΥΟΣ. AVG. AS. ACT. FOR. PR. PR. MIL. COH. II. PR. ET COH. XVIII. ET XIIII. VRB OMNIBVS OFFICIIS IN CALIGA FVNCTO CENTVRIONES LEG. II. TRAIAN. FORTIS. Et alia Inſcriptio apud Gruter. 179. 3. HONORATI ET DECVRIONES ET NVMERVS MILITVM CALIGATORVM.

ΚΑΛΙΚΕΡΕΑ. *Adde in fine.* Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3118. καλίκεις, ἡ τύλις, ἡ αὐτὸ ἢ αἰγίκερας λέγεται. *Fœnogræcum.* Aliud Lexicon MS. habet; καλικρία ὕλη.

ΚΑΛΙΚΕΡΗΣ, ἡ τύλις, in Lexico Botan. MS Reg. Cod. 1843.

ΚΑΛΙΞΕΝΟΚΟΥ, ἡ ὕπνος, *Calx*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΛΙΩΝΙΟΣ, *Piſcis ſpecies.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἁλιπόειος, ὕδρος ἰχθὺς θαλάσσιος, ὃ ὑπὸ τινος τεθραμμένου καλιώνι καλοῦσι. ἔστι ὃ τὸ θαλάσσιος αἰδοῖον.

ΚΑΛΛΑΪΝΟΣ. *Poſt locos Etymolog. adde.* Vide Heſychium in Κάλμαι.

ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΟΣ. *Poſt locum Simocatta, adde.* In Cod. Reg. 3497. fol. 156 v. deſcribitur ἀνάπαυσις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν Λουκᾶ, Δωδεκάδιον ὀνομαζόμενον, ὑφηλωθὲν εἰς πύπτα τῶ πόδος, ἐξαίρετος εἰς ἀμόλυνσιαν, ᾧ ἢ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται. *Ibid poſt locum ex vita S. Marcelli, adde.* Epiphanius hær. 67. n. 3. de quodam Hieraca: φασὶ δέ τινες αὐτὸν, ὅτι ὑπὸ ἀνακλίσεως ἐπὶ βίβλους, ἵνας ἢ ἐμέρας ἦς ἐπιλύπη ἀκαλλιγράφῃ· καλλιγράφος γὰρ λοῦ, ἔμβρυ γὰρ αὐτὸ σαυτοῦ ὀφθαλμός. Joannes Epiſcopus Carpathi MS. εἶχεν ὃ ἱερόγλωσσον καλλιγραφικὸν, καὶ λάβων ἐξῆς τῆ ἀδελφῆ χάρτα.

ΚΑΛΛΙΚΕΡΕΑ. Vide Καλικρία.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. *In fine ſubde.*

Καλοκαιρία, *Feliciras, res ſecunda.* Melampus de Palpitationibus: ὑποδομένου δίξιον ἀπόφυσιν, ψόφον σφυγμικῆς, ὡ ἄλλως καλοκαιρίας δηλοῖ.

ΚΑΛΟΚΤΕΝΙΣΤΟΣ, *Pulcrè plexus.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πέρα ἔτι καλοκτένιστος ἢ κεμμοπεζεγένης.

ΚΑΛΟΚΥΜΙΝΑΪΑ, *Cumini ſpecies.* Aëtius lib. 11. cap. 54. λαβὼν τὸν πάνυ ἢ κεγκρίδιον τὴν Ἰταλοῖς ἄβα, Γραικοὶ ὃ καλοκυμινάϊα, &c.

ΚΑΛΟΛΕΩΝ. *Poſt hanc vocem adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Κακάβλω ἔτι, δίαιτα, δυόπλω μάτραι πατέρα,
Καὶ ἕως ἄκρα οἱ μαζικοὶ γομίζουσι τὸ ὕδωρ,
Καὶ βάλλουσι κρομμύδια εἶκοσι καλολέοντας,
Καὶ πῦρ ἐξάπλουσι πολὺ κρὶ λίπος καπαλίου.

ΚΑΛΟΣΤΡΟΓΘΙΟΝ, αἰγίλωψ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Aquila.*

ΚΑΛΟΥΕΝ, ἔλαιον μακάδιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190.

ΚΑΛΟΧΡΟΝΙΑ, *Proſperitas.* Anonymus MS. de ſignificationibus aſtrorum: καρπὸν, καὶ ὑπάρξεις ἢ εὐθυμίαν, ἢ διαφορὰς τῶν ἀνθρώπων, καὶ καλοχρονίαν, ἢ ῥοπὴν πανταῖαν, &c.

ΚΑΛΠΑΣΟΣ, *Planta ſpecies.* Zoſimus MS. de rotundandis margaritis: βάλε αὐτὸς, ἢ πᾶσι ὑπὲρ σωτῆρος, ἢ ἔξυμάλυ, ἢ κάμπου.

ΚΑΛΤΖΗΝΑΡΕΙΝ, *Calcinare.* Vox Chymicorum. apud Petrum Theocton. de Archemia MS.

ΚΑΛΤΙΚΙΑ. *Lin. 2. poſt* Caligæ, *adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. de Anaſtaſio Imp. λέγεται ὃ μοῦ πολὺ τὸ μοῦμα ἀποχρῶσαι, καὶ ὑπερθῶσαι αὐτὸν ὑπὸ πάνυ φαγόντα τὰς βεκχίνας αὐτῷ, καὶ τὸ κάμακα ἢ ἐφόρῃ, ἀφ' ᾧ ἄνω αἴρεσθαι Ἀναστάσιον.

ΚΑΛΑΧΑ'ΝΑ, τὰ φύλλα τῆ κάσσου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Folia Cyperi.*

ΚΑΜΑΡΟΤΡΙΧΑ'ΡΗΣ, *in Camera ſpeciem tonſus.* Prochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ πέρα ἴτι καλοκύπιστος ἢ καμαροτριχάρης.

ΚΑΜΑΣΙ'Α, *Labor.* Aſtrampſychus in Cælo Pythagorico MS. δυλοῖ — καὶ καθόλυμα τῆς δυλείας ἢ καμασίας, ἢ διαπάμει, &c. Alibi: καὶ θέν ὁ ἐρώτησε περὶ δυλείας ἢ καμασίας. Ruſſum: δυλοῖ ἀμαθῶ δύσχέρα, ἢ ἄνοιξιν δυλείας καὶ καμασίας. Alio loco: ἢ διαμὸν δυλείας καὶ καμασίας. Ita paſſim in hoc libro.

ΚΑ'ΜΑΣΟΣ. *In fine ſubde.*

Καμάσιος, *Camaſinus.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 28. Ὅτι ὁ τῆ θεῦ δόλος Συμεὼν ὁ ἁγίαμα ἢ τυκτὸς διωρῆ λυθμεν διηγεῦ. ὥσπερ ἢ καμασιὸς ἀπὸ μολυβῆς ὁκ δίξιῶν ὑπερμεμβόν ἀυτῆ, &c. Adde n. 46. 56.

ΚΑΜΑΤΕΡΟ'Σ, *Laberioſus.* Proverbia ſeu dicta vulgaria MS. κάμιλ ὁ κύεις, ἢ ἀκούλ ὁ κύρε καμαπηλεύ.

Καμαπρὰ, *Aranea*, quòd interdiu & noctu in telis ſuis texendis operetur. Symeon Sethi de animalibus, MS. Ἀράχνε, ὁ ἀσάχνος, ὃς καὶ φαλάγγιον λέγεται, ὑπὸ ἢ τῆ πολῶν καμαπρὰ, παρ' οἷας δὶ ἐλαμβάνη.

ΚΑΜΒΥ'Λ, τὸ σπέρμα τῆ ἡλιοτρόπιου, *Semen heliotropii*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. In aliis Lexicis ſcribitur καμπὰλ & καμβάλ.

ΚΑΜΗΛΑΤΚΑ'ΔΩΝ, οἱ κάχλαι οἱ μεγάλοι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑ'ΜΗΛΟΣ, ſeu potiùs κάμιλος per ι, ut auctor eſt Scholiaſtes Ariſtophanis, & ex eo Suidas, *Funis craſſior nauticus.* S. Cyrillus explicans illud Matthæi 19. *Facilius eſt camelum per foramen acus pertranſire*, &c. κάμιλον ἐδῶθά φησι, τὸ τὸ ζῶον τὸ ἀχθοφόρον, ἀλλὰ τὸ παχὺ χοιρὸν ὃ ἢ διαπλέουσι τὰς ἄγκυρας οἱ ναῦται. Hinc fortè vox *Cable* noſtris, quaſi *Camle.* Vide Gloſſ. med. Lat. in *Cabulus.*

ΚΑΜΙΝΙ'ΤΗΣ, *Plumbum.* Gloſſæ Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. καμινίτης, τὸ μόλυβδος; & in Lexico MS. Neophyti: καμινίτης λιθάργυρος.

ΚΑΜΙ'ΣΙΟΝ. *In* Επικάμιον, *poſt locum* Τζεζζα, *adde.* Euſtathius in Iliad. χ. ὡ πύπις γὰ οἱ πολλοὶ χειτῶνες ἐκ ἂν εἶεν ὑπικάμιοι, καὶ τὸ κοινοὶ ἀθροπέλεκον. Et in Odyſſ. α. εμφάνεσι ὃ ἐδῶθα ὡ τῆ, Εκδῦναι χειτῶνα, ὅθα τὶ μὴ χειτὼν ὅτι τὸ ὑπικάμιον, γνωμὸς ἀεὶ καὶ ἴσος ἀρχαῖον καμᾶτη ὁ Τηλέμαχος. Theodorus Prochoprodromus MS. lib. 2.

Σὺ σ' ἤλθες ἀνυπόδυτος, ἢ δίχα ὑπικαμίου.

Ibidem lin. 42. *poſt* Υπικάμιον, *adde.* Etymologicum MS. χιτὼν, ὑπικάμιον, τὸ τῆ ἀνδρὸς ἱμάτιον, &c.

ΚΑΜΠΑ'Τ, τὸ ἧπαρ, *Hepar*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΜΠΤΟ'Σ. *Poſt hanc vocem ſcribe.* Lexicon MS. Reg. βάμβις, βαθμὸς, ἡ βάσις, ἡ καμπύλη.

Ibidem poſt locum Etymologici, adde Eudemus in Lexico MS. βαλβὶς, βάσις βαθμὸς, ἡ ἀφιπεία τῆ καμπῆ. Scholiaſtes MS. Oppiani ad lib 3. Halieut. νύσσα. τὸ ἀφιπείαν, περίαν. νύσσα, ὁ καμπὸς, ἀφ' ὃ τὸ νύσσω, τὸ κάμπλω, ἢ τὸ πλήτλω, ἐπὶ ἀπῆ νυσσῆ οἱ ἵπποι, &c. Extat Libanii μελέτη hoc titulo: Ἀφέσεως ὅτι δίκαιον κλαθεῖς, βουλόμενος ἀκέσθαι ἀκουσίως. ἵππον ἐβλαβῶν ἢ ἐξ ἱππομανίου, ἦλθον ὡς ἢ οἰκίαν τῆ κακληκότος. βουλῆ ὃ ἵνα ἀφεθῆ ἢ αὐλικὸν δόγμα· καμπὸς ὃ καμπὸν ἦναι ἢ βουλὴ, ὁ ἵππος ἕκαμψε, καὶ ἐκύρησεν ἢ ἀφέσεως, ἢ μάνας ἄδικος, τῆ ὑπαρξ ἐκαπὸν ἀφεσεγκόντι. Theophilus Protoſpatharius de pulſibus MS. ἔσονται οἱ πρίχοντες δύο, ἢ ἀφῆναι καὶ ἢ δύσπνοι· ὡ οἷς ἡμεῖς μοῦσι οἱ πρίχοντες, δῆλον ὅτι ὁ ἕλκων πρίχει ἴσους τὸ βῆμα ἀφῆς δὲ τῆ ἀφέσεως καμπῆ μάχει ἢ δυσπνοι, καὶ εἰ μὴ ὡ τῆ δυσπνοι καμπῆ ἴσον χρόνον ἡμεῖσαι ἀμφότεροι, ἀνάλογ τὸ ἕλκον πρίχοντα δυσύνοι, καὶ τὸ δύσπνοον διάστημα ἀφέσεως ἴσως τῆ ἀφέσεως καμπῆς, &c.

ΚΑΜΥ'ΕΙΝ, pro καθαμύειν, *inclinare, connivere.* Gloſſæ interlineares ad Batrachom. MSS. ἀπ' ὀλίγον καθαμῦσαι. καμῦσαι.

ΚΑΜΦΟΥ'Τ, αἷμα χλωὸς, *Sanguis anſeris*, in Lexico MS. ex Cod Reg. 1843.

ΚΑΜΨΑ'ΚΗΣ. *Poſt locum Epiphanii, adde.* In lib. de pond. & menſur. ait, καμψάκης ὕδατος, &c. ξέστης ὕδατος εἶναι τὸ μέτρον.

ΚΑΜΨΑ'ΡΙΟΣ. *Poſt locum Epiphanii, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 1 tit 1. τὸ παρὸν κεφάλαιον διδάσκει πῶς ἀκκλησίας μὲ λειτουργῶν ἐγκρῖναι λειτουργίας, ἢ μὴ χίνδυνος πὸς κλεπτὰς ἁρπάσους ἢ καμψαρίους, ἢ δυσσεβῶν ἀχρόνων μαθηφόρους.

ΚΑΝΑΑΝΖΗ'Ρ, ὁ ἀδύσμος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΝΑ'ΔΗΣ. *Poſt locum Cedreni, adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. rem eandem enarrans, habet, πὸς καναλίας κεράσους καβαλλάσας.

ΚΑΝΑΘΑΛ. *Lin.* 12. *poſt* olearia, *adde.* Epiphanius hæreſi 68. n. 6. καὶ τῶν Μιλησιῶν σωμάτων, χίσιον ὡ τῆ κλέους ἢ μιᾶς Αθηναίου διδάσκει ἴσως ἐπιπλοΐζε, μιᾶς ἢ ἴσως τῆ δεῦ τῆ λαοῦ καπάξαι καναθάλας ὡς ἔχει ὁ λόγος, ἢ μάχιμ ἠρίδιος. Infrà: οἱ καπήλοι ὧν σφυλάσσει τῆ βασιλῆ, ἐκδίος ἢ μυτικὸν λέγεται ἴσως ἐκαθ καναθάλαι ἴσως ἔφασαν, ἰῶ σφυῶσι. Euſtathius ad Odyſſ. ε. λιμὴ ὃ ὁ Νειμπτώνος ῥίπαρ, ἢ ὅθι λυχνοκαιῶσαι ἔφα Καφισιόδωρος, ἰῶ οἱ πολλοὶ λυχνοψίαν· κεῖται ὃ παρ' αὐτῆ καὶ καναθάλας χθῶς, ἢ, Δικαίου καναθάλας φῶς, ἤγουν ἐξώπευμ. Theodorus Prodromus de mure, MS. ὡς πὸς ἐλαιόχυς καναθάλας ἁπαυτεῖς; *Poſt locum Theoſteriti, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis Jun. Stylitæ n. 39. 40. 43.

Καναθαλίδιον. *In fine ante* Vide, *ſcribe.* Officium Quadrageſimæ in Horologio MS. Reg. εἰ ὃ θέν ἔτος, καὶ μετάνοια, δίδοται ἀμῖν τὸ κανάκλιτον ἀφῆ τῆ ἱερέως, ἢ ὕδωρ ἀφῆ τῆ Καναθαλίδιον μεθ' ἁγίαλιτ τῆς λειτουργίας.

ΚΑΝΔΙΔΑ'ΤΟΣ. *Poſt locum Nicephori, ſcribe.* Vita MS. S. Hilarionis: καὶ γὰ πλὶ λιγμήνοι καὶ δάκτυλοι, ἢ ἢ μάλιτα ὁ βασιλικὸ ἦδιτ ἢ φοιτικὸν, ἀμέμπτως ὡς ὁκ πυθιαῦς ἢ φοιτικῆς ἡδυπάθειας, &c.

ΚΑΝΘΑΡΙΣ, τὸ λυκοπεμύμενα, in Lexico MS. Reg. 1843.

ΚΑΝΙ'ΚΛΕΙΟΝ. *Lin.* 25. *poſt* deducit, *adde.* Apud Clementem Alexandr. lib. 6. Strom. κανὼν pro atramentario ſumitur: ἔχων πλιρὰ θὲ τῆς κιφαλῆς, βιβλίον ἢ ὡ χερσὶ, ἢ κανίκα, ὡ ᾧ τὸ χαφικὸν μέλαν, ἢ χεῖρες ἢ γράφουσι. Ubi fortè legendum *kanîn*. Ex his emendandus auctor Operis imperfecti ad Matth. cap. 25. v. 31. *Criminoſas perſonas judex auditurus in publico, tribunal ſuum collocat in excelſo, circa ſe conſtituit vexilla regalia, ante conſpectum ſuum ponit ſuper menſam calliculam, unde tribus digitis mortem hominum ſcribat aut vitam.* Ubi vir doctus f. *caliculum*: ſed indubiè legendum *canienlum*.

ΚΑΝΙΣΚΟΥ'Τ, τὸ καπιχουδὶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΑΝΟΝΑ'ΡΧΗΣ. *Pag.* 583. *poſt locum Dorothei, ſcribe.* Geronticon MS. ὡς ὃ ἐλθὼν καμὲς ἢ σωτῆρος, ἐπιλθὼν ὁ κανονάρχης βλῆθ τὸ θυμίαμα, ὕρα πάντα ἢ ἀφαμένοντα.

ΚΑΝΟΝΙ'ΖΕΙΝ. *Pag.* 581. *poſt locum Zonaræ adde.* Balſamon ad Interrogationes Monachorum in Synodo CP. ſub Alexio Comneno: εἰ χρὴ κῆ τὸ καπιτικὸν ἢ Νεοβῆ καπιζειν ἴσως; τὸ μὲν καπιτικὸν

πολῦ συλλαβάσῃ χρεπάμενον, πολλοὺς ἀπώλεσεν· διὸ οἱ ὦ γνῶσι τὸ καλοῦ ὄντος, χρὴ ἐν τῷ σφαλερῷ ὑπερθέσθαι.

ΚΑΝΟΝΑ'ΡΧΗΣ. *Post locum S. Basilii, adde.* Chrysostomus homil. 36. in 1. ad Corinth. καὶ ὁ ψάλλων ψάλλῃ μόνος, καὶ πάντες ἀπέχωσιν ὡς ἐξ ἴσης τύμπανος ἢ φωνὴ φέρηται. Vide Philonem de vita contemplat. sub finem.

Κανταρχῶν. *Post locum Symeonis, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio Reg. MS. ἡ δὲ πανδέκτη τῆ ἴχοῦ μετὰ μέλους ἐν ἀρχῇ καταρχούσῃ φῶς ἡ ζωοδόχος μοναχοῦ.

ΚΑΝΟΝΙΚΑΙ'. *Pag.* 580. *post locum S. Antiochi, scribe.* Joannes Carpathi Episcopus MS. μοναχὸς ὑπατικὸς καισαρείας κῦ ἡ εἶδεν, &c. Mox earum ἡγουμένης meminit.

ΚΑΝΟΥ'ΛΗΣ, *Canalis, Tubulus.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. χρὴ ὑδατοδύσαι, καὶ πιεῖν καυλὸν κῦ τὸ ἴσον τῷ ὕδατι, ὑπομένειν διὰ τῆ ὥρας ἡ καυλοῦ, &c.

ΚΑΝΣΑΛΙ'ΔΕΣ, τὰ νάρκισσοι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Narcissus.*

ΚΑΝΤΖΕΤΟΝΗ'. Anonymus MS. de virtutibus lapidum: καντζετονὴ, ἔστι πέτρα ἀζυάδη ὡς πολὺ κλέφτ, ἡ πῶλις κῶν πτζουϊς, &c.

ΚΑ'ΝΤΙΟΝ. *In fine adde.* ἄνοιξον τὸ περάτζιν, καὶ ρίψον τὸ κάτσιον, καὶ ἂς ἴχῃ ἡ κάψον τα μέσα, &c. Compositio atramenti ex Cod. Reg. καλαμίδη ὑγρὰς α'. πυπέρ ἀλόν ἑκάστου ἑξάγ. γ'. βδέλλης ἑξάγ. γ'. πυπέρ χέρσης, κάτσιον ἑξάγ. γ'. ἄλας ἀλεξανδρινὸν ἑξάγ. γ'.

ΚΑΝΩ'Ν, *Liber pœnitentialis. Lin.* 92 *post* pœnitentia, *adde.* Quomodo usurpat etiam Vita S. Basilii Amphilochio falsò adscripta cap. 11. ἔκλαιον αὐτὸν ὡ ὑὶὸ ὕπνῳ, ἕως ὅτ ἱερῶν ἀναζόλων, καὶ δὶς ἀπῆ κανόνα, καὶ σύναμαι ἀπῆ τρῖς ἡμέρας, ὑπεπέφαν αὐτὸν, &c.

ΚΑΠΑ'ΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Ubi Scholia MSS. in eundem Blemmidam: εκδὺν ὀρφάνια, ἃ καλοῦσιν κλωνία μετὰ καταστάσεων ὑπλίνων· ἄλλα κλωνία ὑπλία, — ἡ τὰ καπάσια αὐτῶν.

ΚΑΠΕΤΩ'ΛΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* Capitolium, *adde.* Observat Casaubonus ad Polyb. Græcos hoc nomen bifariam scribere: quosdam enim, ut Plutarchum per καπιτώλιον, plures, ut Diodorum, Eusebium, Hesychium & alios per ι. καπιτώλιον, haud dubiè, inquit, à voce Græca κάπτω, fossa, tumulus.

ΚΑΠΗΓΕΛΑΤΕΡΙ'ΔΕΣ, Officiales quidam Aulæ seu Portæ Turcicæ, qui *Capigi* dicuntur. Vide in Τζαούσης & Καπιτζιδὴς

ΚΑΠΗΛΟΜΑΓΗΡΕΙΟΝ, *Officina affaria.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἐκεῖ γὰρ ἐβεστιῶν ἀμοιβὴ ἰδὴς καπηλομαγηρεῖον, ἡ πανσάσας ἐν τῷ παρίχεσθαι τὰ μαζαλάζης ἡ τῆ κριῶν ἀπαθυμάσιας, &c.

ΚΑΠΗΝΙ'Τ, τὸ ἄγάπινον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sagapenum.*

ΚΑΠΙ'ΣΤΡΙΟΝ. *Ante locum Portii scribe.* Eustathius ad Iliad. ι. pag. 539. ἡ φορβεία, τὸ ἐν βεστιῶσι ἐν σύμοι, Ῥωμαϊκῶς ἡ ἀπῆ, καπίστριον. Joannes Diaconus in Hesiodi scutum Herculis: χαλινὸς, δεσὺ τῆ χαλᾶν τὰ ἵππα. φορβεὰ ἡ τὸ καπίστριον, τὸ τῆ φορβῆ τῆ ἵππου ἁρμόζον.

ΚΑΠΙΤΑ'ΝΟΣ. *Post locum Ducæ, adde.* Belisarius Donatus in vita MS. S. Antonii: ἐπειδὴ ἐλείπετο τῆ λόγου σας ὀπῦ δὲν δύωμαι ἡ ἐμέλω ἡ ηχνίδου τῆ κανόνου, ἡ ἡ καπιτανέου εἰς ἡ σκαλώσιαν.

ΚΑΠΙ'ΤΖΗΔΕΣ, *Ostiarii Aulæ Othomanicæ.* Leunclavius in Onomast. Turc. *Capitzi, vel Capitschi, Janitores, Ostiarii.* Ordo MS. Aulæ Turcicæ: ἐξ αὐτοὶ ἢ Γιαπιτζάρης, ἕως ὀγδοήκοντα ἴσοι Καπιτζίδες, ἤγουν πρπάρι ἡ αὐθεντικὸς πόρτας. His qui præst, *Capitzi-ler*, vel *Capitzi Bassa*, vel *Aga* nominatur.

ΚΑΠΝΕΛΑΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ναῦτα, *Naphta.*

ΚΑ'ΠΝΙΟΝ, τὸ χαλκοῦν λεχάνιον, apud Aëtium lib. 10. cap. 20. 25. & alibi.

ΚΑΠΟΥΚΑ'ΝΟΣ, *Pelecanus.* Scholion MS. ad Symeonem Sethi de animalibus: πελεκὰν, ὁ ἀμφικαλάπτης, ἤτοι ὁ δισφυάλαφος, ὅπερ φασὶ πλησιάσαι ἡ καπυκάτερ.

ΚΑ'ΠΤΡΟΝ. Isaacus Tzetzes in Lycophron. pag. 173. ταινίας τ πλατείας εἶσὶν ὑποζωμίται, ὑποδηλήμασι τὰ κῶλα ὑποδήματα, καὶ ῥᾴδιον καπίχουσιν· ὄρνεις ἢ πῆς καπτῆς· τὰ γὰ βάμματα φαρμακικά.

ΚΑ'ΡΑΒΟΣ, *Cloaca, ὀχετὸς. Adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 96. εἰ ἢ ἐν κῆπον παρίχεται ὁ αὐτὸς ὑπεσομαῖος καρβὸς ἡ κύειν τῆ κήπου, ὀφείλει πλὼ ἀρλουσιδίλω γλῶ, καὶ ἀνακαθαίρειν ἡ πλησιδίλω τῆς μεροπιήσεως, ὀφίλουσι ἡμίσειαν ἐν τῆ νέμοντος ἡ πανῦν κῆπον ἡ ἐφορίας ἐπιλαβῆς ἐξω πανῦν κήπου. *Pag.* 583. *post lin.* 18. *subde.*

Καραβοσάμι, *Navale.* Etymologicum MS. παρασκὸς, τὸ καραβοσάμι.

ΚΑ'ΡΒΩΝ. *Post locum Phoca, adde.* Leo Philosophus lib. 6. Synopseos Iatricæ MS. cap. 19. Κίσσα λέγεται, ὅταν ἐν χασμὶ ἔχουσα ἡ χωὶ αὖλ ἡ ἀνύπαρ ἡ πέτρα μέσα ὁρίζεται φάσσαν ὕδατ, ἢ ὄρασκα, ἡ λιθὸς, ἡ κάρβουναρ, &c.

ΚΑ'ΡΔΑΜΕ, in Glossis Botanicis Saracenicis MSS. τὸ ἤλεκτρον, *Electrum.*

ΚΑΡΔΑ'ΡΑ, *Mensura species.* Anonymus in Arithmetica practica MS. καρδάρα τὸ ἀνδύρα χρῖζ ας ιή. ἢ ϛ. &c. Occurrit ibi pluries.

ΚΑ'ΡΔΟΣ, *Cardus.* Eustathius ad Odyss. ρ. ἡ ἢ διὰ τῆ ἵππα κυάρα, ὑπρίσας ἔχῃ· ὡσάτως γάρ φασι κάπτειν λεχμηρίαν ὑπὸ Ῥωμαίων μὴ καλεῖσθαι κάρδον, ὑπὸ Ἑλλήνων ἢ κυάρον.

ΚΑ'ΡΔΟΥΛΑ. Vide Καρδίτζα.

ΚΑ'ΡΗΠ-ΓΗ'ΤΑΕΡΟΙ, ita dicti quidam Officiales Portæ Othomanicæ. Ordo MS. Officiorum Portæ Turcicæ: πάρτα τάξις ὀτόμαν Κάρπε-γήταερι· ἰσὶ πεντακόσιοι, καὶ αὐτὶ καβαλάρι· ἔχουν ἢ αὐτὶ δύο κάβους μέσα αὐτῆ.

ΚΑ'ΡΚΙΝΟΣ. *In fine adde.* Quos verò Allatius Leoni Philosopho ascribit, Codex Regius 2809. fol. 51. partim Joanni Tzetzæ, partim Prochoprodromo tribuit. Vide Anthолog. Græc. lib. 6. c. 13.

ΚΑ'ΡΝΥΞ, *Tuba Celtica species.* Eustathius ad Odyss. ρ. ubi tubarum species recenset: τέτη ἡ Γαλλικὴ, χωνὶπὶ, οὐ πάν μεγάλη, ἡ κώδωνα ἔχουσα δυσεύμορφον ἴδεσ, καὶ αὐλὸν μολύβδινον, εἰς ἐν ἐμφυσῶσι οἱ βλέποντι, ἵν ἢ ὀξύφωνος, καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Κελτῶν κάρυξ.

ΚΑΡΟΜΦΙ'Α, τὸ καρύφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Caryophyllum.*

ΚΑΡΟΥ'ΧΑ. *Post locos Chron. Alexandr. adde,* Cosmas Vestitor de relat. corp. S. Chrysostomi MS. de Proclo Patr. CP. ἡ πῆς ἑαυτὴ κόλπος σφογγίσας τὸ λείψανον, δεῖ ἡ ἑαυτὸν τῆ ἁγίου Ἀποστόλου λιπαθύμενος ἔσχεν. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ ὀκαθάζι, ἡ ἴδλεπε πῶς τρίχωσι αἱ καρῦχαι.

ΚΑΡΠΙΣΙΧ, ἄδυς ἀρώματος, ἔστι καλυάνθεμον. Ita Lexicon Botanicum MS. Reg. *Species aromatis.* Vox Arabica.

ΚΑΡΠΟ'Ν, *Elleborus.* Anonymus Botan. MS. ἐλλέβορος δὲ τὸ καρπὸν, in aliis Glossis καρπὸν scribitur.

ΚΑΡΠΟΠΤΎΣΙΟΝ, κιδάρι, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΚΑΡΤΑΝΑΝΟΓΑ', *Mappa mundi*, uti vocant, vel potiùs *Portolanus*. Joannes Canabutzes MS. εἰ μὴ ὁ καθηγητὴς τῆς σφαιρικῆς πλάσεως τόπων καὶ ζώων, ἀκριτείων τε καὶ λιμένων, & κόλπων, καὶ τῶν πνεύτων, ὡσὶ οἱ Λατῖνοι λέγουσι καρτανατογιά.

ΚΑΡΤΖΑΜΙ'ΔΑ, μελίλοτος, in Lexico Botanico MS. Reg. *Melilotus*.

ΚΑΡΣΕ'ΝΑΙ, τὸ ἀριδάλευρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Farina eruina*.

ΚΑΡΥΔΑ'ΤΟΝ, *Nuces*, vel *Edulium ex nucibus*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ πανδίτζας Χιωτικὰς, καὶ δότε τὸ ἡγουμένῳ,
Καὶ καρυδάτου ὀλιγὸν, καὶ κολυμπᾶτε χύτραν.
Τσιτάτα ζεχρά τι, & ὅτι ἀπαλυδάτου.

ΚΑ'ΡΦΗ. *Post locum Cyrilli, adde.* Eudemus in Lexico MS. ὕλος, καρφίον. Etymologicum MS. χόμφος, κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον.

Ibidem post locum Scholiorum Æschyli, adde. Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ὥσπερ κατὰ φρασπεζαλιύσου ζυτοί. Κληρώσω. *Ibid. in fine subdc.* Χρυσόκερφος, χρυσόλαπις, in iisdem Glossis.

ΚΑΡΦΟΥ'ΦΟΥΛΑ. *In fine adde.* In Lexico Botanico Saracenico legitur καρούφουλ.

ΚΑ'ΡΧΑΡΟΣ. *In fine adde.* Verùm καρχάρος vocant Græci animalia ferociora, & quæ dentibus quosvis mordent. Lexicon MS. ex Cod. Regio 2752. καρχαροδόντες, πραχεῖς ὀδόντας ἔχοντες, ἢ ὀξεῖς. σφόδρα χρήσιμος, κάρχαρος, ἀντὶ ἀναβίβασαι· τὸ γὰρ πρακὺ καὶ πλατὺ χρήσιμον. Alius Codex Reg. 2647. fol. 228. ubi de speciebus animalium: καρχαρόδοντα ἢ ὅσα ὀξυγλύπτους καὶ ὀξεῖς, καὶ ἀναλόσιμα αὐτῶν, ὀδόντας ἔχει· ὡς λύκος, λέων, κύων, πάρδαλις, & τὰ ὅμοια τούτων. ὅτι ἢ καὶ τῶν ἰχθύων τὰ τῆνος καρχαροδοντῶ, εἰς ἃ ἀφικόμενος συμβέβηκεν ἄνω. Joannes Diaconus ad Hesiodi scutum: χαρχαρόδοντα κυνῶν. χαυλιόδοντα μὲν λέγονται, ὅσα ἔχουσι τοὺς ὀδόντας ἐξιτηλοὺς τῷ σώματι, ὡς ἐλέφας καὶ ὁ χοῖρος· καρχαρόδοντα δὲ ὅσα ἐντὸς μὲν ἔχουσι τοὺς ὀδόντας, ἀπὸ ὀξεῖς, ἢ οἷον κεκαρακτηρισμένους, ὡς λέων, πάρδαλις, λύκος, κύων. Eustathius ad Iliad. α. pag. 65. ὅτι ἢ λαίλαψ κυρίως, τὸ ῥοφῶν, ἀναπαυόμενον καὶ κυκλοκερδῶν ὅθεν τὰ κυνῶν, ἢ λύκων, & πικρὸν ζώων κληρόχαρον. Idem ad Iliad. β. pag. 308. σῶμα ἢ τῷ πολέμῳ πᾶσι ἄλλοις ἀντίφορα κρ' τῶν πάντων, ἢ ὡς τὰ θεῖα ζώων, καὶ μάλιστα θεῖα κληρόχαρον. Phavorinus: κάρχαρον, πρακὺ, ἢ ὀξύ. Vide Suidam in Καρχαρώδης.

Κληρόχαρος, Hesychio est σκληρὸς κύων. Epiphanius hæresi 33. n. 12. ὅτε μὴ γὰρ συνέχωσιν ἑαυτὰ, ὡς δότε σκλήρωσις ἀντιθῶν κληρόχαρος, ἢ ἰχθὺς περιπλοῦμος, &c.

ΚΑΣΕΒΕΡΙ'ΔΕ, κάλαμος ἀρωματικὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. fortè *Casia viridis*.

ΚΑΣΣΑΠΑΔΑΡΙΣΣΑ', ὕγρον ὑπνῶν ἀγρίου σπέρμα, apud Anonymum Med. MS. ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. *Semen ocimi silvestris*.

ΚΑ'ΣΣΟΣ, vestimenti species, fortè *Casa*, *Casula*. Arcadius in Grammatica MS. fol. 142. τὸ ἢ κάσσος δότε τῇ κάσσῃ γίνεται, κρ' πλεονασμὸν τῆς σ. ὅτι ἢ ἡ δόξα ἰωνὶς ἱματίου οὕτω καλουμένη. Vide Κασῆς.

ΚΑΣΤΟΥΡΙ', *Castor*. Cosmas Indicopleustes: κάστωρ, ὃν τὸ ζῶον ὅτι μόχλος· καλοῦσι ἢ αὐτὸ οἱ ἰσχυόμενοι κάστωρ. λύκοντος ἢ αὐτὸ ὀξύοντα, καὶ τὸ σπαργάνωμα αἷμα ἐφ' ᾧ ὁμοῦ λυμφόντος κόπτουσι, καὶ ὅτι τῶν ὑδάτων πάνυ, ὁ μὴ ἡμεῖς λέγομεν μόχλος.

ΚΑ'ΣΤΕΛΛΟΝ. In κεστυλάτος κάρκελος *Post vocem* Trullano, *adde.* Tzetzes ad Lycophr. p. 206. ἰούδαια γὰρ ὡ ἢ κασσὶ μοχλοῦσῃ ἢ πᾶν πύργος ξυλίνης.

ΚΑΣΤΖΑΡΙ'Α, *Chamædrys*. Glossæ Iatricæ ex Reg. Cod. 1334. χαμαίδρυς λέγεται ἡ καστζαρία.

ΚΑ'ΣΤΡΟΝ. In Κυλόκαστρον, *post vocem* Phavorinus, *adde.* Etymologicum MS. ἐρυμάλις, οὗ τὸ ξυλόκαστρον, ἀπ' ἢ πάζουσι ἢ ῥύουσι ἢ πόλιν.

ΚΑΤΑΒΑ'ΣΙΑ. *Post locum Hirmologii, adde.* Habentur etiam in Cod. Reg. 1334. Νικηφόρου Πατριάρχου καὶ Ἀνδρέου τοῦ Μιτυληναίου ᾠδὴ κατάβασι ις. εἰς τὸν πεντηκοστὸν τῆς ις'. μηνῶν. Μέλη Σισηνίου, &c. qui quidem nihil aliud ferè continent quàm Sanctorum nomina singulorum mensium, nulla subdita oratione.

ΚΑΤΑ'ΒΑΤΟΝ. *Lin.* 2. *post* βιβλίου, *adde.* Etymologicum MS. πλυχίον, καταβατὸν, βιβλίου σπλις. Epimerismi MSS. ὅθεν καὶ ὁ τῆς μετρίας τῆς καταβατοῦ ὑπομνηματίζων τὰς ὑπομνήσεις.

ΚΑΤΑΒΟ'ΛΑΙΟΝ, quidquid à convivis in commune pro convivio confertur, *Symbola*. Joannes Tzetzes in 2. ἔργ. Hesiodi: ὁ τῆς συμπόσιον καὶ εἰσφορῶν, ἢ ἐράνου, & ἃ καλοῦμεν καταβόλια, ὅταν κοινῶς διδόντες δεκτόλια ἐκεῖς συμπαίζουσι.

ΚΑΤΑ'ΒΟΛΟΝ, inquit Scholiastes Thucydidis, nunc vulgus vocat quodvis emporium, quod Græci ἐμπόριον. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem, in Nicephoro Logotheta, de Bardane: πατὴρ κάβρα τῆ κατὰ ἄλλη ἀφῆς τὸν μετὰ Ἡρακλείου ὁ τῆ καταβόλῳ, ἢ πλησὺ χίμει μετακέε. Ubi Scylitzes habet, ὁ τῆ καταβολίῳ, Theophanes verò, κατῆλθεν ὁ τῆ Κίῳ τ Βιθυνίας, &c. Occurrunt urbes aliquot hoc nomine in Geographia Longobardica nuper à D. Placido Benedictino edita.

ΚΑΤΑ'ΔΥΣΙΣ. *Post locum Theophanis, adde.* Synodica Joannis Damasceni: πῶς τὸ περὶ βαπτίζου, πονηρὸν ἢ τοῦτο καθαρὸν ὕδωρ;

ΚΑΤΑΚΕΦΑΛΑ. *Lin.* 1. *post* pronus, *adde.* Martyrium MS. S. Joannis Baptistæ apocryphum: τὸν κλεινὸν αὐτὸν κρημνίζωσι ὅπῃ ξύλου καθαιρεφαλὰ ἐπὶ ὄρους πυρίνου, &c.

ΚΑΤΑΝΤΙΚΤΙΚΑ'. *Post lin.* 4. *scribe.* Canones Nicephori GP. ubi de Monacho, qui abjecto habitu rursus ad monasterium admittitur: ἢ φαίνεται τ καθιερωθέντ κατὰ τὰ πάλαι ἦχου.

ΚΑΤΑΠΑ'Ν. *Post hanc vocem scribe.* adversus, contra. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni p. 402. καὶ συνέχυσεν πᾶσαν αὐτὸ, ἢ ἄλλον καθαιρῶν τ περιθεσπίσαν τ Μωαμέτ.

ΚΑΤΑΠΕ'ΑΤΗΣ. *Adde in fine.* Andreas Cretensis in decem Martyres MS. ὧ ἢ ὦ ἱερὸν ξυστῆρες καὶ ἁγναὶ ἀθῦραι, ἢ μάχαιραι, & σιδηλαι, καὶ ὀξυλίσκοι, ἢ πάγκα, ἀφριμόλαι τε ἢ καπέλλαι ἔχοι τε ἢ ἔχαντῆρες, & ἄτομος, καὶ ἰκρία, ἢ βέσσα, & βέσπλα, κάλαμοι τε σιδηραῖοι ἢ κρανίδες ὕλαις πυρφυρίδαις, καὶ τῶν ἀσφάλτῳ ἢ πίσσῃ & δεῖμα ἢ τυπίῳ τριφύλλοις, &c.

ΚΑΤΑΠΕ'ΤΑΣΜΑ. *Lin.* 2. *post* separant, *adde.* Lexicon MS. ad vetus Testam. καταπέτασμα, βῆλον, καταπέτασμα.

Ibidem lin. 12. *post* Συναγωγὴ, *adde.* Describitur in Liturgia S. Jacobi, ἐν ᾗ ejusmodi καταπέτασμα.

Ibid. post locum Moschi, adde. Nicephorus Uranus in vita S. Symeonis jun. Styl. n. 148. πάντοτε τὴν χεῖρα ἀνδρῶν ἁγνὰ καὶ ἀπαθῆ καὶ φόβῳ θεῖῳ ἐλαφρᾶς ἐξαπτομένων, ἢ ὥσπερ ἐκ καταπέτασμα διαπαντὸς κατασκιάζοντα.

ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΤΗΣ. *Adde in fine.* Καταπλεύστης, *Pirata*, apud Zonaram lib. 10. Annal. pag. 510. edit. Reg. Eudemus in Lexico MS. βίαιοι, καταπλεύσαι. Lexicon MS. ad vetus Testam. πειρατῶν, καταπλεύστων, ἐν ὕδατι λῃστῶν. Vide Casaubonum ad Suetonium in Augusto cap. 68.

ΚΑΤΑ'ΡΑΧΑ, idem valet quod κάτωμον, *in dorso, in spina dorsi infixus ictus.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ραβδίας καλὰς καπέρχα πλίζιων τ' ἡ ὑπάχ.

Infrà:

Ραβδίας πολλὰ καπέρχα, ἡ δίυξι τ' ἀπίσω.

Vide Glossar. med. Lat. in *Catomus.*

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗ'Σ. *In fine adde.* Καταστεύζειν, *insidias comparare, conficere;* καταστεύζωσις, *insidiis appeti,* in Chron. Paschali an. 5. Zenonis.

ΚΑΤΑ'ΣΤΑΣΙΣ, *Ordo legitimus. Post locum ex Concilio CP. adde.* Chronicon Paschale anno 9. Justini senior. ὅτις βασιλεὺς Ἰουστῖνος μεγάλαν ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κπόλ, πέμψας θείας σάκρας εἰς τὸ ἁγιαρτίζων τοὺς ἀπὸ ξένους ἀποῦσας. Theophilus Simocatta lib. 8. cap. 11. ὅτι τύπος οἱ βέλτιστε γελασείοντος τῷ Ἀλεξάνδρου ἐζώγραφε δημώδες βοᾶς, ἃ δὴ οἶσθα· ἔωτα γε (καλὸν γὰρ καὶ τὸ ἰδιώτιδος φωνῆς μιμεῖσθαι πολλάκις) Τύπτε, μάστιγα τὸν καθίστανε, ὁ Μανιάκιος ἐκ ἀπήδασεν.

ΚΑΤΑ'ΣΤΙΧΟΝ. *Post hanc vocem, scribe. Scriptum quodvis,* vel *instrumentum.* Glossæ interlin. MSS. in Aristophanis Nubes: κρὶν φέρε τὸ χαρτιανὸν, ἵν' ἀναγνῷ λαοῖσι, τὸ καθίστηκεν.

ΚΑΤΑΦΥΓΗ'. Fragmentum ex Πανείοις ΚΠ. editum in Constantinopoli Christ. lib. 4. pag. 110. ὃν ἡ τῇ καθιφυγῇ τ' αὐτῆς μιᾶς σφὸς ἀναπλάς ἐξ ἀριστέρα, ὃν ἡ ἵστατι λάριακ, καὶ ὑπτίγατο τὸ σῶμα Μανιάκιν ἐφαλήτης ὑπὸ Φοκᾶ.

ΚΑΤΑΦΥ'ΓΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* hostes, *adde.* Glossæ MSS. ad Herodotum: κρυφύγιον, καταφυγὴ, ὀχύρωμα.

ΚΑΤΑΧΘΟΝΙΣΜΟ'Σ, *Morbi species,* quam sic describit Constantinus à secretis MS. lib. 1. ὁ μὲν καταχθονισμὸς ἔστι τὸ ὑποκινεῖσθαι τὰς ὄψεις μετὰ καβαλύσεως ὀφθαλμῶν· καὶ τὸν γίνεται δι' ὑδρωπισμόν· ἢ ὅτι εἰς ὄψεις βαθὺ πρίσπαι, καὶ δυσκόλως εἰς ἐχύγρυσι ἐγκίρεται· ἢ ὅτι ὑπάρχει ὁ ὕπνος αὐτῷ καῦρος, &c.

ΚΑΤΕΛΑΝΙΚΟ'Ν ἔλαιον, *Oleum Catelanicum, Sabinum.* Lexicon MS. Neophyti: ἔλαιον σάβινον, τὸ γλυκὺ καὶ λεπόμερὲς, οἷόν ἐστι τὸ καπλανικόν. Matthæus Silvaticus: *Oleum sabinum, vel salinum, id est fitionum.* Rursum: *Oleum fitionum, quod fit de cucumeribus agrestibus.*

ΚΑΤΕΠΑ'ΝΩ. *Pag.* 617. *lin.* 4. *post* Εὐσεβῆ; *adde.* Leo Philosophus de Regno & Principibus, ex Cod. Reg. 1732. fol. 70. v. ἐκεῖ ἀρχόντων λαμβανόντων δούλους κριτῶν, καπηλῶν, ἀνδραποδιστῶν, βασιλέντων, ἢ τῶν λαϊκῶν.

ΚΑΤΣΑΡΑΙ'Α. *In fine subde.* In alio Lexico MS. κατζαρία, ἄρκευθος, seu *Juniperus,* exponitur.

ΚΑΤΣΑΡΟ'Σ. *Adde in fine* Codex Reg. 3497. fol. 84. ubi de tineis curandis: καρύας βάζε μαζὶ ἢ λυναμμωνίου καπίσιον, ἢ βάλε εἰς ἔλαιον κατζάρι.

ΚΑΤΖΟΥ'ΡΟΥ, ἡ κέδρος, in Lexico Saracenico MS. *Cedrus.*

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ'ΡΗΣ. *Lin. penult. ante* Vide, *scribe.* In Catalogo MS. Ecclesiæ Cypriæ, καπηλειάεις, ἤγουν εἰς τὸ ὄπιν τῶ Πιερολιτῶ.

ΚΑΤΗΛΙΣΚΑ'ΡΙΣ, Officium Turcicum, *Cadileschet,* Judex major, aut Castrensis, aut Exercituum Judex, inquit Leunclavius. Vide in Δεβτερόγηδις, & in Κάδις.

ΚΑΤΗΡΑ', *Tetranenanthen* Iatrosophium MS. ἢ πατρίκιανδεν, ὅθεν λέγω οἱ Τοῦρκοι Κατηρὰ, &c.

ΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΟΙ. *Post locum Synodi CP. adde.* Petrus Siculus in hist. Manichæor. pag. 28. οὐ γὰρ ἐδυνοῦς ἓν οἷοι Παῦλε, ἢ Τίτε, ἢ ἄλλοι Πνεύματος διηγούμενοι μυστήρια, ἀλλ' οἷοι μυστείων ἓν κατηχουμένων λόγῳ καλοῦμεν, ἀλλὰ πολλὰς λέγομεν ὑπαναπιμένους, ἵνα οἱ χειρότεροι τύπου, ἢ εἰ μὲ ἰδίοις μὲ βλαβῶν *Post locum Cabasila, scribe.* Vita MS. S. Pelagiæ Antiochenæ: καὶ ὅτε μίχει τῶ κατηχουμένων ὄχλῳ τῶ ἱερίως περιελάμπετο.

ΚΑΤΗΧΟΥ'ΜΕΝΑ. *Lin.* 5. *post* erant. *adde.* Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio c. 9. βαλά τι ὄφελος ἐπίλθοι κρίμασιν ὧν τοῖς κατηχουμένοις, ὑβριστικάμενος ταῖς χαιρέξι, ὡς ἂν ἓς ἔξω τῶν βάλων ὀφθῆ ὑβριούμενος, ἢ διὰς κατηφορίας χαιρέξ, ἐξωσθῆναι τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀκαιρότατον εἶναι. Paulus Episcopus Monembasiæ de S. Martha Hegumena: σωίζει αὐτὴ αἰωρῆσιν, καὶ ὅτε ἢ αὐτὸν ἐδύνατο ἐν τοῖς κατηχουμένοις ἐχέλαζεν ἢ ἀπὸ ναοῦ.

ΚΑΤΟΓΥΡΙΑ'ΡΙΣ. Vide in Καπηλειάρις.

ΚΑΤΟ'ΞΙΜΟΣ. Synesius Chymicus MS. Ὅτι καὶ καπίλιμος γίνεται ἢ αἰκατομίας ταῖς ὑβὲ τῶν ζωμάτων ἢ τῶν ὑλῶν αὐτῆς.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΑ'ΤΑ. Vide in Πλάτης.

ΚΑ'ΤΟΣ. *Post locum Scholiasta, scribe.* Cœranis MS. lib. 2. ἔλουρος, ἤτοι κάτθα παῖσι γουρί. *Post Gloss. Iatric. scribe.* Psellus de verbis Latinis Juris ex Cod. MS. κάτθα, ὁ ἐπιπλέον αἴλουρος. Ubi perperam scriptum δάτθα.

ΚΑΤΚΑ'ΛΙΟΝ. *Post locum Achmetis, adde.* Alexander Aphrodisiensis de dubiis medicis: διὰ τὸ μόμφα καυκάλιε ὧν τῷ παροῦσαι ὕδατις φόρον ἔνια ἀπαλεῖ, &c. Infrà γλυκάλιον vocat.

Ibidem post locum Palladii, adde, Cyrillus Scythopol. in vita MS. S. Euthymii cap. 18. χειμῶνος αὐτῆ τὸ καυκάλιον ὕδατος, καὶ δίπης αὐτὸ χαμαὶ, ἐγράφη. Hippocrates MS. στρυχνὸν ἐκπιαθῆται ἢ ζωμὸν καυκάλια β'. &c.

ΚΑΥ'ΧΟΣ. *Post locum Astrampsychi, adde.* Anonymus alter Interpres MS. Rhamplii: εἰ ἢ . . . ἢ δὲ καύχας ἢ δούλης.

ΚΑΦΟΥ'ΡΑ. *Lin.* 3. *adde.* κάφορα, & κάφουρα, passim apud Constantinum à secretis MS. Vide Κάμφουρα.

ΚΕΒ'ΡΑΝ. Vide in Νιχάνωρ.

ΚΕΙΜΗΛΙΑΡΧΕΙ'ΟΝ. *In fine scribe.* Adde vitam S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 70.

ΚΕΙΣΣΑΠΑΡΑΔΙΣΣΑ', *Ocymi silvestris semen.* Vide in Καπνίζειν.

ΚΕΚΕ'ΝΖ, ἑλικάκαβος, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Helicacabus.* Vide Κικυτζ.

ΚΕΚΡΑΓΑ'ΡΙΟΝ. *Lin.* 3. *post* μυ, *adde.* S. Chrysostomus in hunc Psalmum: Οὗτος τῶ ψαλμοῦ ἓς ἐξῆ ῥήματα ἔστιν, ὡς ὑπὸν, ἵππος, ἢ διὰ πάσης ὑλικίας διαπλοῦσι ψάλτης, τῶν ἢ διαείων τῶν ἱερωμένων ἀγγέων. Infrà ἐνθάδε ψαλμὸν vocat.

Adde in fine. Codex Reg. 3502. fol. 92. v. ubi de vocibus animalium: σωκρίων πῶς ἢ ἀνθρώπου φωνὴ, βοὴ, φωνὴ, λαλιὰ, φθέγγω, φθόγγος, κράυγάω, κεκραγὼν; λόγοι; ἢ λέγε κεκραγὼν περάστης.

ΚΕΛΕΜΙΑ', ἡ καδμία, *Cadmia,* in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕ'ΛΕΥΣΙΣ, *Jussio sacra.* Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 73. ἐφ' ὅτι μὲ γίνεται θεία κελεύσις ἐφὸς τὸν Ἀρχιπόστον Πέτρον, ἢ ἐφὸς ἓς τῆ Παλαιστίνῃ ἀρχιερεῖς, διατίζουσι, &c. Ita alibi non semel.

ΚΕΛΕΦΟ'Σ. *Lin.* 1. *post* leprosus. *adde.* Epiphanius hær. 66. n. 10. καὶ εἰ ἓς, φησὶ, ἐφόρουν ἄνθρωπον, μετὰ τὸ σώματος ἀπαλλαγὴν, αὐθὶς καθαιρέσθαι ἢ αὖτὸ ψυχὴν εἰς κελεφῶ σῶμα. Adde n. 28. Constantinus à secretis MS. lib. 7. εἰ μὲν ὁ κελεφὸς ὁ πολὺ ἢ εἶναι, ὅς ἓς ὁ ἀπὸ καπνίσει ὁ ὄφις.

Κελεφία, *Lepra.* Epiphanius hær. 55. n. 8. φασὶ δὲ ἐφὸς ἢ ἄρχειν μεδὲν ἀδικεῖν ἢ ἀκαιρόμενον, χρόνῳ δὲ ἓν τὸ σῶμα ἀφαιζεῖσι, ἢ εἰς λεύκωσιν κελεφίας ἓως ὅλον τὸ μελῶν ἄχει ἢ ὑπόνυλλοδέτον. In Anonymo Iatrico MS. ex

Cod. Reg. 945. fol. 68. habetur cap. περὶ κιλιφίας. Apud Constantinum à secretis MS. lib. 7. extr. caput concipitur, περὶ ὑλοφαλάσιος, ποῖα λούειν καὶ κιλιφίας. Idem alibi: ἡ διαφορὰ μέση τῆς κιλιφίας καὶ τῆς μελανῆς ἀλφῶν, ὅτι οἱ ἀλφοὶ εἰς ὃν μέλες γίνονται, ἡ δὲ κιλιφία εἰς ἅπαν τὸ σῶμα. Leges Cypriorum MSS. fol. 21. πάλιν ἐὰν συμβῇ τὸν ὃν σφοσάπτῃ ἀπὸ ἀνδρομάδος, καὶ ἔχῃται κιλιφὶς, ἤγουν ἀλφοὶ κιλιφίας δὲν χρείζουσιν, ἀλλὰ ἰδίους οὖπας. Codex Iatricus MS. Reg. ὑλίφας λέγεται, ὅθεν λέγουσιν οἱ ἄλλοι κιλιφίαν. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ἡ ἀρχή μου ἀκιλιφίαν δὸς ἡ ἀλουσίαν.

ΚΕΛΛΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum ex Gloss. Basil. adde.* Etymologicum MS. φρυπάριον, τὸ κιλλάριον.

ΚΕΛΛΙ'ΤΗΣ. Moschopulus in Schedographia MS. ζωμίας, ὁ κιλλίτης, καὶ ζωμὰς, ἢ ζωμῖτν τὸ κελλῖτν.

ΚΕ'ΛΠΗΣ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Codice Reg. 2690. κίλπις, τὸ σάχος.

ΚΕΝΑΟΥΠΕΡΙ', τὸ ἄγριον κάνναβι, *Cannabis silvestris*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΝΗ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Est autem ἠείον, *sepulcrum*. Vide Grammaticos.

ΚΕΝΤΗΝΑ'ΡΙΟΝ. *In fine subde.*

Κεντηνάριον, appellatam magnam turrim Palatii Constantinopolitani habent scriptores Byzantini, quam inde dictam volunt, quòd in ea condenda impensum sit centenarium, auri fortè, ut indicamus in lib. 2. CPol. Christ. sect. 4. n. 31. *Basilicas centenarias* apud Capitolinum in Gordianis, à pedum mensura dictas contendit Casaubonus, ut *Porticum milliariam*, apud Sueton. in Nerone, quæ *miliarensis* dicitur Vopisco. Idem Capitolinus mox: *Instituerat porticum in Campo Martio sub colle pedum mille*, &c. Vide Eustathium ad Iliad. β. pag. 197. edit. Rom.

ΚΕΝΤΟ'ΚΟΥΡΑ, τὸ πόλιν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Polium.*

ΚΕ'ΝΤΟΥΚΛΟΝ. *Adde in fine.*

Κεντύκλα, genere femin. idem quod κέντυκλον. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Προκύψατε βυλλευτικῶς, ὑπάρτατε κεντύκλας,
Καὶ τὰς σαφρουσίτλας μου νὰ τείξητε σπείρειν,
Καὶ ὡς καλοσπείσπατε ὀκάτους κιρράδας,
Καὶ τὰς κεντύκλας νὰ ἔφρατε καὶ τὰς σαφρουσίτλας.

Infrà:

Καὶ τὰς κεντύκλας νὰ ἔπαρτε, καὶ τὸ ζωμίον νὰ ἰζήτατε.

ΚΗΠΙ'ΝΗΤΖ, τὸ ἀγάπανον, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sagapenum.*

ΚΕΡΑ' ἀζάειον, ὁ ἠεχίρων, *Erigeron*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΡΑ'ΔΑ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Κορέδαις χειρομάχαις καλοσπεδάσσαις μου.

Infrà:

Καὶ ὡς καλοσπέσπατε ὀκάτους κιράδας,
Καὶ τὰς κεντύκλας νὰ ἔφρατε καὶ τὰς σαφρουσίτλας.

ΚΕΡΑ'ΜΒΕΛΟΣ. Etymologicum MS. ἀγάλματα, ξόανα, ἀφιερώματα, εἰκόνες, ἀνδριάντες, κεράμβελοι, καλοῦσι.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΓΟΝ. *Lin. 1. post figulina. adde.* Historia MS. Imaginis Christi in sindone expressæ: καὶ ἦν ὕφασμα καθ' ὅλα ὅτι ὅσος ἐκαίρατ ἔμπαιν ἐξω τῆς Ιερουσαλὴμ ὡς κερκυρίου, &c. Occurrit rursum infrà.

ΚΕ'ΡΑΜΟΣ, Cypriis, *Carcer*, λιθοπύργιον. Ita Eustathius ad Iliad. ε. pag. 560.

ΚΕΡΑΤΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Eustathius ad Iliad. ο. ὅθεν καὶ ὑπάρχει τὸ κέρας τῆς ἰσῦ, ὁ κυνόπρον κερατάριον καλοῦσι.

ΚΕΡΑ'ΤΙΟΝ. *Post locum ex Rationali, adde.* Fol. 17. μὲ τὸ ὑπακολουθοῦν ἐξ ἀρχῆς τῷ τιμίῳ διαφερόμενον, ὅτι φόλεις τεσσάρων σβεσχῶν, ἀλλὰ μόνας φόλεις l. τὸ περὶ διλεπτὸν τῆς τεσσάρων.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, τὸ πύρεθρον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Pyrethrum.*

ΚΕΡΑΥΝΟΥ'ΣΘΑΙ. Artemidorus lib. 2. cap. 8. περὶ καθαίρεσθαι ἐν τῇ σωματικῇ περιουσίᾳ φαίνῃ.

ΚΕΡΕ'ΒΕ. Vide Καρπάσιον.

ΚΕΡΚΕ'ΣΙΟΝ. *Post locum ex Cedreno, adde.* Symeon Logotheta in Chronico MS. de Romulo: ὃς κτίζει σφόδρα ἐπισὼ ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὁ Κρίσπος Ρωμαίοις καλοῦσι γλάσσας.

ΚΕ'ΡΚΕΤΑ. *In fine ante* Vide, *adde.* Nicephorus Presbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: καὶ δὲ σωματῷ αὐτὸ τὸ κέρατον, καὶ καθόλου πάντας, δίκαιος ἔσται. Suprà βίγλας appellavit, vigiles nocturnos.

ΚΕ'ΡΜΑ, *Pecunia.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἦλθεν γὰρ σφὸς αὐτὸν ἀλλαχοῦ θέλων χρήματος κέρμα. Adamantinus MS. de ponderibus & mensuris: ὀβελίσκος χρύσεος νομισμα πλησίος, ἀσσον ὃ χαλκοῦ, ἀφ' ὧν σβεννύει τὸ πλῆθος ἵνα καὶ τοῦ κερμάτου ὀβολοὺς καλοῦσιν.

ΚΕΡΜΑΚΟ'ΑΟΤΘΟΣ, *Servus aut libertus simul cum debitore navigans, & pecuniam nauticam sua die cum usuris repetens.* Vox Jurisconsultorum Græcorum. Vide Cujacium lib. 5. Observat. cap. 38.

ΚΕ'ΡΟΜΑ, vox Chymicorum, fortè pro κέρωμα. Petrus Theoctonicus in lib. MS. de Archemia: κέρωμα δὲ ἔστι σφάγματος στρεπτοῦ καὶ οὐ πρίχοντος· καὶ τὸ μὲν στρεπτὸν εἰς τὸ διαιρεθῆναι πάσης ἀχαμοῦ καὶ ἀχαμαϊζον.

ΚΕΡΟ'Σ. *In fine subde.*

Συρίοις. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 386. καὶ ἀπαλαβοῦσα ἡ σαλπίζα τὸ ὀρφανὸν παιδίον, ὅπερ ἦν Μουχαμὲτ, ἦλθεν εἰς τὸν τοῦτον, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖνον ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς, &c. Ubi doctus interpres, *in locum amicum*, mallem, *in locum opportunum.*

ΚΕΤΑΝΤΟΠΗ'ΤΑΝ, τὸ ἀγνεκὸν, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΕΦΑ'ΛΑΙΟΝ, *Sors*, &c. *Post locum Thomæ Mag. adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀρχαῖα, ἢ κεφάλαια τῆς χειρὸς.

ΚΕΦΑΛΙ'ΔΕΣ, *Volumina.* Chronicon Paschale pag. 290. Ἱερεμίας ὁ προφήτης προστάσσει τῷ Κυρίῳ κεφαλίδα βιβλίου λαβεῖν, καὶ γράψαι ἐν αὐτῇ πάντας τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου. Ubi Hieremiæ cap. 36. λάβε σεαυτῷ χάρτην βιβλίον. Infrà idem Chronicon: καὶ ἔλαβεν ἐκεῖνον κεφαλίδα βιβλίου. Ubi Herem. καὶ ἔλαβε βαρὺχ χάρτην ἕνα. Interpr. *tulit volumen libri*, mox: *tulit volumen aliud.* Michaël Psellus in Orat. MS. ad Synodum contra Michaëlem Cerularium Patr. CP. ἀπ' ὀλίγου ὁ διφθέρας ὅσος ἐγίνετο, ἢ ὁ τιλαπτείοις ὢν, ἢ δὲ κεφαλίδας βιβλίων ἔτι φασι, ἀπαλύσει τι καὶ ἀπτίμητον. Vide Andream Hierosolymit. in Annuntiat. Deiparæ pag. 996.

ΚΕΦΑΛΟΥΡΓΙ'Α. Brontologium Lunare MS. καὶ εἰς τὸ β'. διπλοχαί, ἢ κεφαλουργίαι, καὶ οἱ δοῦλοι ἐπωίησαντο.

ΚΕ'ΦΟΣ, pro κίφος, *Avis marina levissima, & captu facilis*: item, *homo stolidus, levis.* Glossæ MSS. ad Aristophanem: Κίφος, ὁ ὄνος, λύπη κούφου ζῴου ἐρισθενοῦς ὑμοζυγιείου, ὡς Λυσίφρων ὁ Αλιξάνδρε, Κίφος ὡς ὀνίκατ' ὀνλέγιστ' οἱ ἰδιῶται Κίφος.

ΚΕΧΑ'Μ, vox Arabica notionis incertæ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. *λαβὼν φούσ Αφελιλώ, κιχάμ, χαίδλ, ὕλιαν λιγύπλιν*, &c.

ΚΗ'ΒΟΣ, *Simia species*, apud Damascium in vita Isidori pag. 1048.

ΚΗ'ΛΟΣ, *Canalis*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. *ἐχίνηγὸς, ὑφαγωγὸς, ὀχετὸς ὁ καλούμενος κήλος.*

ΚΗ'ΡΚΕΟΣ, *Falco, Accipiter*, Κίρκος. Cœranis MS. *λαβὼν ὃν ἱέρακα, ὃν καλοῦσιν κίρκον*, &c.

ΚΗΡΟ'ΧΥΤΟΣ. *Pag.* 648. *lin.* 21. *post* ἀπίξυσι, *adde*. Procopius Diaconus *εἰς τὸν ὀρθόδοξον*, MS. *καὶ ἄλλος τὸν κηρόχυτον ὑγατικῶς χαράξω, ἐμοῦ*, &c.

Ibid. lin. 23. *post* scriptores, *adde*. Agathias Scholast. in Anthol. cap. 5. de Thoma Pictore, qui scortum insigne pinxerat:

Δυσχερὲς ὅσσον ἰδεῖν τόδε· ὦ φρενὸς ἔσπε δόλ' ἀπτῇ
Κηρῷ πικλώψῃ, τάκεται ἡ κραδίη.

Joannes Barbucallus Poëta in imaginem Socratis:

Ζωγράφε, τὴν μορφὴν δείκνυσσε, ἀλλ' ἐνὶ κηρῷ,
Καὶ ψυχὴν ἰδέαις Σωκρατικὴν βαλέων.

Pag. 649. *lin.* 38. *post* mixtura, *adde*. Eudemus in Lexico MS. *ἀνδρικέλεον, ὁμοῖον ἀνδρὶ. σημαίνει δὲ τὸ μίγμα τῆς ζωγράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρᾶσις.*

Pag. 650. *lin.* 26. *post* ligno, *subde*. Justinianus Institut. de rer. divisione §. 34. *Si quis in aliena tabula pinxerit, quidam putant tabulam picturæ cedere*, &c.

Pag. 651. *lin.* 24. *post* καθίστασι, *adde*. Alter Anonymus MS. de cultu imaginum: *οὕτως δὲ καὶ τὸ τῆς Χριστοῦ ὁμοίωμα, κἂν ἐν διαφόροις ὕλαις ἐκτυπωθῇ*. Infrà: *αἱ δὲ ἰσότιμοι ὕλαι μὲν καὶ αὐταὶ, ἀγιασμένοι δέ, τῆς ἀποστολικῆς ὁμοιώματι τῆς ἀξίας*. Zacharias Mitylenæus Episcopus in Disput. ubi de templo Berytensi: *καθιστορικῶς γὰρ φασὶν ἀπ' ἀρχῆς ὕλαις πεποιῆσθαι καὶ διαμονῇ*, &c. Infrà: *καὶ ὡς πεποίηκε κάλλη ἡ ζωγραφία ἐν τῇ ὑλῇ τὸ δύκρουν καὶ γλαφυρὸν, καὶ τὸ δύχρουν.*

ΚΗΡΟΚΟΛΛΗ'ΡΙΟΝ, apud Cœranidem MS. lib. 2. *Collyrium ex cera, Ceroma*. Vide Κολλύριον.

ΚΗΡΟΜΑΤΙ'ΤΗΣ, *Ceromatarius*. Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 45. *ὅπου ὁ Γερόντιος, ἐν οἷς ἐκλάθη, ὅτι εἰσῆλθεν ὁ κηροματίτης, ὃς αὐτῷ ἐπηγγείλατο θεραπείαν.*

ΚΙ'ΒΟΣ. In Κίβωρις. *Post locum Symeonis, adde*. Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 10. *εἰ δὲ ἴδοις ὅλα ἑτέρους ἄρτους κιβαρεῖς*, &c. ubi hos opponit καθαροῖς. Anonymus MS. de Diæta lib. 1. de pane: *ὁ δὲ πυρίτης καὶ κιβαρὸς λεγόμενος, οἷος ἐν μαλαχολικοῖς*, &c. Michaël Psellus de facultate alimentorum MS. *καλοὶ μὲν οὖν τῶν λοιπῶν ἄρτων οἱ κλιβανῖται, καθ' ὃν ὑφαίνεται ζύμη ἀπλόμορφος καὶ σφοδροκαυμένη· ἐφεξῆς δὲ οἱ φουρίται, ἐξ ὧν μὲν ὁμοίως ἐπλάσθη καὶ βάσις τῆς κλιβανίτιδος αὐτῶν ἀπολειπόμενον· ὅταν δὲ ὦσι καθαρὸς ὁ ἄρτος, ζυμοῦται καὶ χρήσιμον αἷμα κατεργάζεται καὶ εὐφυέστερον πέφυκεν. οἱ δὲ ξυναρεῖ ἄρτοι ἐκ κιβαρεῖ ὁμοιάζοντες ὀλιγώτερά εἰσι, καὶ ἐκ χείρους ὑφίστανται*, &c.

ΚΙΒΥΡΡ'ΑΙΩΤΑΙ. *In fine adde*. Symeon Logotheta in Chronico MS. *Κιβύρρα ἡ, νῦν Κιβύρρου ἀδελφοῦ Μαρκοῦ τοῦ Κιβράμου τοῦ νῦν Σαρδίων πόλεως· ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Πάκτια, ἀπὸ ἡγεμόνος τοῦ Δημόκριτος Πακτίου· ἀπὸ δὲ Σάρδεων τὸ ἔθνος τῶν Περσῶν ἡγεῖτο, ἀπολύτως τῆς βασιλείας Λυδῶν Ἔρμακα, ὁ χρόνος διέφθειρε, καὶ εἰς κώμας καθίστανται ἤδη.*

ΚΙ'ΔΑ, *Modiolus rotæ*. Etymologicum MS. *κιδάρας σημαίνει τὸ ξύλον τοῦ ἁρματος, ἀφ' οὗπερ κίδας καλοῦσιν, εἰς ἃς ὁ ἄξων ἐνηρέρεται.*

ΚΙΚΑΙ'ΔΙΟΝ, *Capreolus*, ἔλιξ. Joannes Archiater MS. *ἀμπελόφυλλα χλωρὰ κατάπλασσε, ἢ τὰς καλουμένας ἀπὸ τῶν ἰδιώτων κικίδα, ἢ φακῆς, ἀπὸ ὧν καὶ ἰατροὶ ἕλικας ἀμπέλου.*

ΚΙΚΟ'ΜΗΛΟΝ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. *Δαμασώνιον, ἤτοι χαμαίκισσος, ἢ τὰ κικόμηλα λεγόμενα.*

ΚΙΛΑ', *ὕσσωπος τὸ ἔδεσι, Hyssopum edule*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΙΜΟΥ'ΤΑΣ, *σπέρμα κώνου*, in Lexico Botanico MS.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙΣ. *Lin.* 2. *post* rubeus, *adde*. cujus primam confectionem seu *ἐφεύρεσιν* inveniisse dicitur quidam Callias Athenienſis, in collectione historiarum Scaligeriana pag. 323. 2. edit.

Pag. 656. *post lin.* 5. *adde*. Notat Dio lib. 40. nomina Imperatorum in vexillis inscribi *φοινικοῖς γράμμασι.*

ΚΙ'ΡΚΟΣ. *Post vocem* Circus, *adde*. Cod Reg. 3502. fol. 113. *περὶ ἱπποδρομίου*, ex quo excerpsit V. Cl. Stephanus *le Moine*: *αὐτὸ δὲ τὸ κίρκος ἦν καλλος ὑπόμηκες, τῷ ἡλίου δυσμὰς ἔχον ἐκόμματος, καὶ εἰς ἴσιλιν ἕκαστον δύο τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι συρτὸν ἐν Ἰταλίᾳ ἐπίλεινον· ὃς δὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ ὠνομάσθη Κίρκος.*

ΚΙΤΑΡΑ'Κ, τὸ πηρᾶσθαι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Tetracanthum.*

ΚΙΤΑ'ΡΙΟΝ. Lexicon Iatricum MS. *κίδαρις, κράνος, σκέδιμα κεφαλῆς, εὐκόσμου καλύπτρα. κίδαρις ἡ, πῖλος καμηλαυκίου, ὃ καὶ ὄκρεκα τοιοῦτος. ἔστι δὲ κατέχον λίαν ἀσκεπάστου πλῆθος.* Vide Hesychium in Κίτταρις.

ΚΙ'ΤΡΟΝ, *Malum citreum*, vulgò *Citron*. Eustathius ad Iliad. π. *ἔξ οὗ μῆλα καὶ τὰ κιτρία· ὃ δὴ νῦν Ῥωμαῖοι καλοῦσι, ὡς φησι Πάμφιλος ἐν ᾧ περὶ γλωσσῶν, λέγων ὅτι τὸ δένδρον αὐτὸ φέρει τὰ μῆλα τοῦτο· ἃ μὲν γὰρ ἀφέψεται, τὰ δὲ αὐτοῦ, ἃ δὲ ἀκατάβρωτα.* Joannes Climacus: *ἡ μὲν ἀκαρπία φύσει ἐστὶν ὕψος πρὸς τῷ λιγυμμένῳ κέρατι κλάδος πέφυκεν ἀνυφοῦν*, &c.

ΚΙΤΤΑ'ΡΙΟΝ, ἡ κάπη, in Lexico Botan. MS. Reg.

ΚΙ'ΧΩΡΑ, ἡ μικρὰ ὕπαιθρα, ἢ ἡ μικρομάρυλλα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3176. *κίχορα, οἱ πικρίδες.*

ΚΛΑΠΩΤΟ'Σ. *Post locos Ptochoprodromi, adde*. Idem Ptochoprodromus lib. 1.

Γράμματα τὰ γραμματικῶν τῆς κλαπωτῆς ἀσυγκρίτως
Rursum:
Καὶ ἔμαθα πίχλου κλαπτοῦ, καὶ τὰ ζῶ ἀπ' ἐκείνης.

ΚΛΑ'ΡΙΟΣ. Georgius Syncellus pag. 247. *ὁ Ῥώμης κλεινὸς ἀγὼν ἑκατοντετηρὶς ἤχθη πρῶτος.* Ubi Hieronymus in Chron. Eusebii: *Roma clarior agon centenarius primus actus.* Sed vice πανηγυρικὸν hanc vocem positam rectè opinatur Goarus.

ΚΛΕΙΔΟΥ'ΧΟΣ. *Lin.* 2. *post* Latinis, *adde*. κλειδοῦχος ἐκκλησίας, Petro Siculo in Hist. Manichæor. *Adde in fine*. Et in vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 51. ubi tamen ii appellantur qui infrà παρεφύλακες, de qua voce agimus suo loco.

ΚΛΕΪ'ΖΕΙΝ. Eustathius ad Iliad. δ. pag. 449. κλύειν καὶ τὸ κλύον, ὃ ἔστι κλύζειν καὶ δεξάζειν.

ΚΛΕΙΟΝ, pro κλέος, *Gloria, fama*. Anonymus MS. de significationibus astrorum: *καὶ οἱ ἰδιῶται εἰς κλέος ἀπιστίνος ἔσονται ἐπὶ τῇ βασιλέως ἀναβάσει.*

ΚΛΕΙΣΟΥ'ΡΑ. *Lin.* 4. *post* Suidam, *adde*. Eustathius ad Iliad. β. pag. 207. *ὅπου ξυσμοὶ λέγει οὕτω, ζωστῆρ ἢ εἵπερ κλεισοῦρας καὶ στεφάνας.* Eudemus in Lexico MS. ἐμζολῶ, κλεισοῦρα, εἴσοδος, πλησμὸ, ὁρμιὸς. Leo Diaconus lib. 8. hist. MS. *ἀναμεῖξαι τε φησὶ τῇ*

σκοπῶν, ὡς ὑπάγοντα τὴς τῶν Μυσῶν διοίκησιν καὶ ἐστιν ἀφρα, ἀπρακτικὸ, ἀφ' ὧ καὶ κλησούχος, ἀφ' ὧ οἱονεὶ τελωνικῶν ὄντα, καπηλεύοντα, &c.

Κλειτυροειδῶς. Eustathius ad Iliad. φ. στενωτὰς ὁδοὺς ἤτοι στίνας ὁδοῦ κλειτυροειδῶς ἐφρίκτας.

ΚΛΕΨΙΑ, *Furtum*. Syntipas MS. μίγα κακὸν ἡ κλοπίαν ποιοῦν. Infrà: ἡδὶ καὶ κλοπίαν ἐποίουν.

ΚΛΕΨΙΓΑΜΕΙΝ. *In fine adde*. Leo Grammaticus Calabriæ Archiepiſc. ὁ παρθένος κόρων ἁρμοσάμενος, — καὶ μετὰ τὸν χειροτονίαν τούτου ἐκπορθητεύειν βουλόμενος, ἵνα μὴ ὅπερ ἢ κλοπίσαιτο ἑαυτὸν πάρεστιν. Leges Cypriorum MSS. fol. 47. γυναῖκα κλοπιμαῖον τῷ ἀνδρὶ, πωπότε ἔφυβε ἀπ' αὐτοῦ ἄνδρα αὐτῆς, καὶ ἐγένετο πόρνη εἰς πολλούς, &c. Infrà: διὸ ἂς ἐγίνετο πόρνη, ἡ ἐκλεψε τὰς γάμους τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. Euſtathius ad Iliad. ρ. τὸ ὃ ἀναφανδὸν ὑπόνοιαν, τὸν τόμον ὁμιλίας δηλοῖ· ἢ ἀπατῶν μᾶλλον ὀλίγα, τὰ πλειόξαστα λάθρα, ὁ ζωὸν δὲ τὸ κλοπιμαῖον. S. Methodius de libero arbitrio pag. 359. edit. Combefiſii: ἵνα ἐρωτᾷ, ὃς τὸ κλοπίσαν γυναῖκα παίζειν ἤθελε, λυτεύων γάμου ἀλλότριου, &c. Protevangelium S. Jacobi: *virginem quam acceperat ex templo Domini fœdavit, & furatus eſt ejus nuptias*. Infrà: *ſuffuratus eſt ejus nuptias*. Lycophron v. 170. κλοπίμορον, *adulterum* vocat. Phocylides:

Μὴ γαμοκλοπίδη, μήτ' ἀρότας κύαρα ἑαυτῶ.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ. *Lin.* 1. *poſt* ſunt, *adde*. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: οἱ μὲν τῷ κῷ τόμῳ δυσὶ τι ἐκ λειτουργίας ἐφεσταμένοις Λβίταις κελεύουσι· οἱ δὲ τῷ δυσὶ χάρτης ἱερουργοῖ Κλῆροι ἐφεστηκότες, διὰ τὸ μεμφθαι· ἵνα δὴ τῆς Λβίταις κλῆρος ὦ Ισραὴλ, ὁ γὰρ κύριος μέρος αὐτῶν ἐκ κλῆρος.

ΚΛΗΣΕΙΣ, *Claſſes*. Dionyſius Halycarnaſſeus lib. 4. ἐγίνοντο ὃ συμμορίαι μὲν ἓξ, ἃς καλοῦσι Ρωμαῖοι κλήσεις, κῷ τὰς Ἑλληνικὰς διακρίσεις πληροῦσαι.

ΚΛΗΣΙΣ, *Feſtum Circumciſionis Chriſti*, dies ſcilicet à nativitate octavus, quo nomina imponebantur. Euthymius Zygabenus in Præfat. in Pſalmos: σφῶν Θεοῦ σύλληψις, εἶτα γέννησις, εἶτα κλῆσις καὶ ἀκτιστικὰ, ἐκ σφαγμοῦ σφῶν ἐστὶ, & ὑπάντησις, &c.

ΚΛΗΤΩΡΙΟΝ. *Poſt locum Bartholomæi Mon. adde*. Perperam edit κτητόριον. Inſcribitur Epiſtola 176. Pſelli in Cod. MS. τῷ μαΐστορι τῆς Χηνοσφαγῶν, ὅτε ἀπεκάλεσεν αὐτὸν ἐκ ἀργυρᾶ τὸ κλητόριον, καὶ οὐ σφράγιδι αὐτὸ, διὰ τὸ ζωῆς πλέον. Georgius Monachus in Leone Philoſopho n. 41. καὶ ἐνδυσι αὐτὸν καμικὰ, ἐκ ἐκέρασε τὸ βασιλέα εἰς τὸ κλητόριον.

ΚΛΙΒΑΝΑΡΙΟΣ. *In fine ſubde*. De Clibanariis pluribus etiam egit Samuel Bochartus in Phalec lib. 3. cap. 13.

ΚΛΙΜΑΚΤΗΡ, quivis *morbus*, vel *difficultas*, *anxietas*, &c. Anonymus MS. de ſignificationibus aſtrorum: εἰ ὁ τῇ ἀπλῇ φωνῇ, κλιμακτῆρα ἐ ὄχλησιν ἀνθρώπου δηλοῖ. Alter Aſtronomus MS. ex eodem Cod. Reg. καὶ διὰ ὑπουδρογυναικῶν ζημιῶν, κλιμακτῆρες λάβη εἰς τὸ κ. χρόνος, ἐ εἰς κ'. & εἰς κα'. ἐ ἐὰν ζῶσι πάντα πάρεδρι, ζήσῃ ἔτη ο'. καὶ ἀρρωδιᾷ, πλευρίτιδι εἰς τὸ κινδύνως αὐτῷ, &c. Infrà: πολλῶς πολλὰ χρόνια κλιμακτῆρες ἴχῃ μέχρι ἐ λ'. ἐνῶν· ἐὰν ζῶσι δύλῃ, ζήσῃ ἔτη ος. &c. Occurrit hæc formula ſæpius. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Probo: βικτωρῖνος ὃ ἐφη ὑφ' ἑαυτῷ τῶν ἡμέρων, αἰτησάμενος μικρὸν ἄρξαι τῶ σφετέρου· ἀρχὴ γὰ πᾶσι, ἐφη, μετὰ κινδύνων καὶ κλιμακτήρων. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Tiberio: ἐρωτήσαντος ὃ τιβερίου τῶν αἰτίας, ἀπεκρίναντο (Mathematici) αἰθάνεσθαι κλιμακτῆρα ἐγγὺς αὐτοῦ.

ΚΛΙΝΗ. In Κλιάσεως. *Poſt locum Procopii, adde*. Epiphanius hæreſi 76. n. 1. de Georgio Epiſcopo Alexandrino: καὶ κλίνας ἐπύθετο τῆς σκηνῆς ὅτι ἐξ-

δυόντων πίσσης ἐν ἀκαθαρσίᾳ ἦν, & ἀπὸ τότε ἐκεῖ αὐτὸ ὑποπλασμένον ἐν ἐξουσίᾳ ἔσται τῆς πλείστους, δίκαιον ὃ τῆς ξένου, ἢ διὰ ξενοφιλίαν, ἀλλὰ καλῶς ἔλεγον, διὰ παντὸς βιώδη. ἓν ἢς γὰ ἕκαστη δι' ἑαυτῆς σῶμα, πλείονων ὑφίστατο. οὕτως ὃ ὑφ' ἑκάστῳ τῆς ἀκριβείων χέρδος & ἀπὸ φορτίου.

ΚΑΙΝΟΚΑΘΑΡΙΟΝ. *In fine adde*. Heſychius: καινὸς, δίφορος ἀνάκλιτος.

ΚΛΟΒΟΣ. *Pag.* 669. *poſt lin.* 3. *ſubde*.

Κλωβομαχῶν, de avibus quæ in cavea invicem diſſident. Joannes Clymacus: ἄλλοτε ἀλλαχῆθεν ἐξω καὶ ἐκ χειρὸς ἀνδρῶν ἀποχαζόντων, ὡς ἀφίκοντο ἐν τῇ κέλλῃ ἐκ πικρίας καὶ δυσθῦ κλωβομαχεσάντων, &c.

ΚΛΩΒΟΣ. *In fine adde*. Syntipas MS. τὸ ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλών. Infrà: λαβοῦσα ἡ φιτιλὴν μετὰ τῆ κλωβοῦ.

ΚΛΟΚΙΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* matula, *adde*. Etymologicum MS. ἀμὶς, ὑροδοχεῖον ἀγγεῖον, ἢ τὸ κλυσῆρ. Codex Chymicus MS. Reg. σκόλυ ὀρνέκια, ἃ καλοῦσιν κλωκία μετὰ καπνοῦ ὑάλων. ἄλλα κλωκία ὑάλινα εἶα, &c. Nicephorus Blemmides de auri confectione MS. λαβὼν τὸ ὑάλινον λβυκὸν, ὃς αὐτὸ ἐ κλωκίον, καὶ ἐ τῷ σώματι τῷ κλωκίου ἔνθες ἄχνας μαστιχῆ, ὅσῳ λέγεται ἔμβυξ.

Ibid. poſt locum Anonymi, adde. Meletius de natura hominis MS. lib. 2. cap. 3. σκεῦ ὑάλινον: ἐὰν ἓν τὸ κλωκίον πορὸν καὶ ὑπόξυλον, &c.

ΚΑΟΡΟΣ, Κλόος, *Color*. Paſſim occurrit apud Anonymum MS. Græcobarbarum de virtute lapidum, ex Cod. Reg.

ΚΑΟΤΖΑΝ. *Poſt locum Demetrii Zeni, adde*. Beliſſarion Donatus in vita MS. S. Antonii: καὶ ἀναλαζαν τὰς ἐθικὰς λόγῳ τῷ ἐργασίᾳ τὸ σωμάτιον, ἐ ὅταν ἦσαν ἀπόμα, ἐκάμνεν μὲ τῶν αὐτῶν ὡς ἤθελαν, τὸν ἐγυρίσαμεν ἡμᾶς ὅλα τῷ κλοτζίσματα ὁποῦ ἐφάσαν, &c. Paulò antè: ἔπλεν ἀλλομολάσια ἀκλότζουσαν μέσα, καὶ ἄλλαν ἀπολύσας, ἐγίνεν πάσημα τῆ κτιῶ. Ubi Athanaſius p. 108. 1. edit. λακκίσματα.

ΚΚΟΤΖΑΤΟΝ. *Poſt* notione, *adde*. Gloſſæ MSS. ad Ariſtophanem: ῥαδιουργίζει, τὸ σημῆ τῆ πολὺ ἐ γλυκὺν πάρεστ, ὡς τύραννι ὦ ἐπιτῦσι λεπτοφύσις, τὸ λιγόμενον σκληρὸ τῆς ἰδιώτης κλοτζάτου.

ΚΝΗΜΙΔΕΣ, *Pilæ lapideæ*, noſtris *Jambages*. Proclus in Heſiodi lib. 2. ἔργ. pag. 102. ἐφ ὃ ἡ ἀψὶς, ἡ ἀβακίσκου τὰς λιγομένας κνημίδας, τὰ ὁ ἔξω τὸς τῶν ἀψίδα τυτύσας.

ΚΝΙΣΜΑΡΑ, pro κνησμὸς, *Prurigo*. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 7. σκεῦ τῆς λειτουργοῦσις κνισμάσις.

ΚΝΙΣΣΑΡΙΟΝ. *In fine dele* Vide, *&c. & ſcribe*. Euſtathius ad Iliad. α. ἢ δὲ κνίσης ἡ σεσηκφώσης ὄγμα σώζειν μίχει καὶ τῶν ἐξῆς τὸς κνισαρίου καλοῦσιν αὐτῶ.

ΚΝΥΣΜΟΥΡ, ὁ κόσος ὁ πικρὸς, in Lexico Botanico MS. ex Cod. 1845. *Coſtus ſilveſtris*. Vide Ruellium.

ΚΟΓΧΗ. *Poſt locum vitæ S. Theodori Syceotæ, adde*. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 46. κύκλιον τ σκάφεσιν ὑπεδέχοντο τρεῖς κόγχας ἔχοντες, μίαν καὶ ἀπατολὰς, καὶ ἑτέραν ὁ λιβῶν, καὶ ἄλλο ἐξ ὑσσώπου, &c. Et n. 49. ἐκάλεσεν ἐξαχαλκῶσαι τ ὑπάτειαν αὐτοῦ τέσσαρα, καὶ τ ὑπεδεχθέντα αὐτῷ τόπον, &c. Infrà: ἀρξαμένη ὃ αὐτὸν οἰκοδομεῖ τ ἀπατολικὸν μεγάλου κόγχου, καὶ τὰς ἐξ ἑκατέρου μικρὰς δύο, &c.

ΚΟΓΧΥΛΗ. *In fine adde*. Vide Chronicon Paſchale pag. 100.

ΚΟΓΧΥΛΕΥΤΑΙ. *Adde in fine*. Cæterùm extat apud Eudociam Macrembolitiſſam in Ionis MS. caput περὶ πορφύρας διλοξυκόπτου καὶ τῶν ἀλλῶν

ἰσχείων, ὅπως τὼ ἀγκίλω διρίσῃ, καὶ πῶς ἓ ζῶν τῶν οἱ Φοίνικες θηρεύουσι. Ubi poſtquam de purpuræ per canem inventione egit, hæc ſubdit de conchylegulis & murilegulis, atque adeò de muricis piſcatione, quæ neſcio an alius deſcripſerit. Τὰ δ' τῶν οἱ Φοίνικες ὧδε θηρῶσί τε καὶ ζῶν· χοίνικι πλεξάμενοι πίμμακος ἰσχνόν τι, καὶ καρηβόν, ὡς ὠκιστεῖδίων διώκουσι· τοῦτο σωτηρίῃ ὥσπερ κράνος ἐξαρτῶσι ἀπὸ μετώπου ἀφεστηκὸς, κυφίλαι δὲ ἁπάντων ἐοῦσι ἢ χοίνικι πλεξάμενοι. ἀκωκὴν δ' ἐσὶ καὶ τῷ ὀπιθεν· ἓ γὰρ ἅμα ἁπάντων, ἢ ἅμα φείγων πάλιν ὀπὶ τῆς τίμμακα ἅμα κυφίλαι ἐξεπίπλεις ἀνίσχειν ἐῶσιν, ὡς τῇ μὲ πεφύκε ῥᾳδίως πᾶσι καὶ διῶκειν, ἀναχωρῆσι δ' ἐς τὰ τίμμακα μὴ δὲ ἀνεσορᾷν τῇ παριθόντα ἀδηδόκει. Τοῦτο τὰς κυφίλας ἀλιεύσασις οἱ πορφυροῦς, ὡ τὰς πορφύρας καίουσι, τὸ καλούμενον φρυῶ ἐοῦς ἐξέψασις, ὡς ἀνίσχειν τὸ ὄγκωμα. ἀμελησάσης δ' νύκτα καὶ ἡμέρην ὑσάσης, ὡς ὑπὸπλοῦ τὰς κυφίλας ἅμασιος ἅμ' ζῶον ἀνίλκουσι· ἔπειτα καθαίρουσι τὸ ὀστράκιν, ὡ ἔνιοι δὲ τῶν ὠῶν καὶ ἐπιχέουσις ἐς ἀνοησίαν ὕδατι ἓ ἄσαν ὑπεναθήρωσις, ἀνεψῦσον ἐμπόρῳ λίθῳ τὸ ὄγκωμα τὸ σκλήρινον. τὸ δ' αἷμα ἐπειδ' ἂν πυεῖ ἁμιλήσῃ, χρῶσί τε δὲ ἐξωθὲν καὶ τὸ μὲ ξυσδίζεται, τὸ δ' κυκεὼν αὐτὸς γίνεται, τὸ δ' ἄλιο ἐς ἄλιο χρέαι τρίπται· ἓ δὴ ἂν καθεὶς πῶν τὸ συβηρύθρου ἓ αἷμα, φεὶς τῶν ἀλίων χρέαι, μεθχρόνῳ· χρίρῃ δ' ὑλὶφ ἁμιλεῖται ἓ πορφύρας ἡ βαφὴ, ἢ ἡ ἀκὶς αὐτὴν ἀναπορθύῃ, καὶ πάνυ ταῦ, ἓ φαιφρίτερα τῶν ὠγκίλω ἀκφαινοκαθίλω ἐκ τῷ ἄλιο πυρός.

ΚΟΔΔΙΑΝΟΙ'. *Adde in fine.* Sic porro dictos ſcribit Epiphanius hær. 26. n. 3. à voce Syriaca *Codda*, id eſt parapſis aut catinus, quòd nemo eum illis cibum capere velit, ſed peculiaris iis catinus apponeretur.

ΚΟΙΓΔΟΣ, ᾧδε Μακεδόνι, ὁ οἰκονόμος, apud Arcadium in Grammatica MS. *Oeconomus.*

ΚΟΙΝΟΛΑΪΤΑΙ. *In fine adde.* Theodorus Balſamon in Reſponſis: πεῖ κοινολαΐτης, σεχνιτεύτης, καὶ λοιπῆς, &c.

ΚΟΙΝΩΝΙ'Α. *Poſt locum S. Baſilii, adde.* S. Amphilochius orat. de Pœnitentia: de diabolo, ὅτας ὃ εἰς τῶν ἀδάκτων καὶ ζωσποιὸν κατανύξι σεφανεδυάζῃ ὑπόπτῶν, καὶ ἀνιᾶδας ἓ ἀναβάλλεις, φιλὸν ἀρὸν ἔχοντα λέγον, καὶ φιλὸν εἶναι, καὶ ὑὸν ὕπαρ.

ΚΟΙΤΑΪΑ. *Lin.* 2. *poſt* Homer. *adde.* Iliad. o.

ΚΟΙΤΩ'Ν. *Poſt locum ex Lexico, adde.* Euſtathius ad Iliad. ζ. τὸ βασιλικὸν δωμάτιον, θάλαμον κρύπτα λέγῃ.

ΚΟΙΤΩΝΙ'ΤΑΙ. *Lin.* 1. *poſt* Principis, *adde.* Vox ſerius apud Græcos recepta, ut teſtatur Galenus lib. de Prænotione pag. 455. edit. Baſil. ἀνθρωπίνη ἴσως χρεία λαμπτῆς, τῶ κοιτωνίτῃ λεῖ, ὡς ἅπαντες οἱ τῶν Ἑλλήνων ὀνομάζουσι, δημοφύλακας ἢ, ὡς οἱ σεβέρους ἀντλίζοντες, &c. Infrà meminit cujuſdam Critolai κοιτωνίτου. Ita variè hæc vox ſcribitur.

Poſt locum ex Zonara, adde. Joannes Antioch. de Eutropio: ὁ τῶ Ἀρκαδίου σεβάσματος.

ΚΟ'ΚΑΛΟΝ. *In fine adde poſt* ὀστῶδες. Cæterùm obſervat Euſtathius ad Odyſſ. ρ. vocem hanc notam fuiſſe veteribus Græcis: ὅθεν καὶ ὁ παῖς ῥαθῶν καὶ τὸ, κεκάλων, καρὸν μὲν ὂν τῇ χρόᾳ, κείμενον δὲ ἰδοὺ καὶ σεβῆ σαφῶς παλαιοῖς. Ubi hæc laudat: πῶς ἂν χάνθρον φάγοι ἓ ὀρκυάδων καὶ ἓ κολάκων ἄλις ἔχοντα. *In fine ſubde.* Gregorius Hieromon in Synopſi dogmatum Eccleſiæ pag. 130. καὶ ὁ Ἀδὰμ ἔπραξε ἓ Εὔα κάκαλον ἓ πλυσῆς τι, &c.

ΚΟΚΚΙ'ΟΝ. *Adde in fine.* Κοκκία præterea vocant Medici *Pilulas*, de quibus deſcribitur tractatus iatricus in Cod. Reg. 2147. fol. 49. verſo, ὡδὶ κοκκίων inſcriptus, cujuſmodi ad 41. refert.

ΚΟΚΚΟΝΑ'ΡΙΟΝ. Hierophilus Sophiſta MS. de alimentis: ὧν ἢ ἡ ἐπιρῶν, σφῆδες, ἀμύγδαλα, κοκκονάρια, πεπόνια, καὶ μῆλα ὠπά.

ΚΟΚΟΒΟΙ'Α. *In fine adde.* κοκκοβόας ἴρις, Sophocli, apud Euſtathium ad Odyſſ. δ. Vetus liber editus hoc titulo, *Mirabilia Romæ*, incerto anno: *ſuper quam arborem quadam cucumagia ſedebat, dulciterque canebat.* Occurrit rurſum infrà.

ΚΟΛΗΤΖΙ'ΔΑ, *Xanthium.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. ξάνθιον, ἡ κοινῶς κολητζίδα.

ΚΟΛΙ'ΑΝΔΡΟΝ. *In fine adde.* Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κόριον, τὸ κολίανδρον, λέγεται κυλίανδρον.

ΚΟΛΙΜΗ'ΣΤΗ, ἢ Αἰγύπτιος ῥόδον, in Lexico ex Cod. Reg. 1843. *Roſa Ægyptia.*

ΚΟΛΟΣΑ'ΦΡΑ. *In fine adde.* ἰὼν δίλης νὰ πιῇς ἥμισυ, πάντα τῶν κολοσάφρα ἓ σφαγάνιν, &c.

ΚΟΛΛΕ'ΤΑΣ. *In fine adde.* Leonardus Aretinus de Republ. Florentina, MS. σεσκηρῶσι ἓ τύπος καὶ κολλίχας, ὥσπερ ἐς εἶπε σωιάρης.

ΚΟΛΛΕΚΤΑ'ΡΙΟΣ. *Lin.* 1. *poſt* Collectarius, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἀρχεσκαιδεῖ, κολλεκτάριον.

ΚΟΛΛΟΤΝΑ'Ρ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. ἡ μεῖζ' ὄξος ἐφαδὲν ἐς αὐτὸ ῥόδα καὶ κολεσωφ'.

ΚΟΛΛΥΡΙΔΙΑΝΟΙ'. *Lin.* 3. *poſt* ita, *ſcribe.* Epiphanius hær.

ΚΟΛΟ'ΒΙΟΝ. *Lin.* 2. *poſt* Lat. *adde.* Etymologicum MS. χιτωνίσκος ἱμάτιον διφθέρῃ· χιτωνίσκος μὲν, ὁ κολοβὸν, ἱμάτιον δ', αὐτὸ τὸ ὠμοφόριον. Epiphanius hæreſi 69. n. 3. de Ario: ὠμοφόριον γὰρ ὁ Θεὸς αὐτὸ καὶ κολόβιον ἀνέδυσε τὸν ἄνθρωπον, γλυκεῖ λόγῳ τῇ θεοσεβείᾳ. Caſſianus de Monachis Ægyptiis MS. ὑδὲς αὐτὸ ἄλλο ἓ κέκτηται, πλὴν κολόβιον καὶ ἱμάριον (ſic) καὶ σανδαλίαν, ἓ μηλωτὴν, καὶ ψαλτήριον.

ΚΟ'ΛΛΥΒΟΝ. *Poſt locum Palladii, adde.* Gloſſæ interlineares MSS. ad Ariſtophanis Plutum: κομῶν καθαίρματα. Τὰ ῥαπίσματα, τριχάλια, κόμυσμα καὶ ἄλλα τραχήματα. *Poſt loca ex Nomocanone, adde.* Extat in Cod. Reg. 2954. Commentarius Matthæi Hieromonachi hoc tit. *Quid ſibi velit cibum in memoriis Mortuorum, & in Sanctorum liturgiis.*

ΚΟΛΟΥΜΠΟΥ'Ν. *Adde in fine.* Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Εἰς ἓ βυθὸν ἓ λύμης ἐν ἀπίῳ κολυβούσι.

Stephanus Sachleces in verſibus politicis MSS.

Ὅλις ὡσὶ ἓ κουλυμπιοῦ τῶν ῥῶπα πλαλούσων.

Infrà:

Ἀκοῦσι τῶν ἓ συμβολῶν, ἀσέβουσι ἡ φωνὰ,
Τῆς κουλυμπιοῦ ἱμιῶσι, ἔ ἦλθε ἡ βδελυμία.

Rurſum:

Ἦλθεν ἡ κουλυμπόλιτα μοῦ ἄσπρα μαλλιὰ πες.

ΚΟΛΟΥ'ΤΖΙΑ, τὰ γαλαγιαὶ, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Galanga.*

ΚΟΜΑ'ΚΤΩΡ. *Lin.* 2. *poſt* Gr. *adde. Coactor*, κομάκτωρ, ἀνάγκης. Ubi Vulcanius, ἀναγκάστης, Theodorus Marſilius verò ἀβγυροκόπος emendant. De Coactariis agit idem Marſilius ad Veſpaſianum Tranquilli.

ΚΟ'ΜΒΕΝΔΟΣ. *Lin.* 2. *poſt* &c. *adde.*

Κόμβωμα dixit Symeon Logotheta in Chronico MS. ὅπως Μαλίου τῶ καπηλείου ἐκ κομβώσῃ τῶν ἀναθόντος, καὶ ἀμαθὲ συμβουλεύσαντος, &c. Idem in Juſtino Thrace: γοῦν ὃ Θεὸς Κωνσταντῖνος, ἀπέλθοι κόμβωμα ἡνίοχον, ἤγουν, φασὶ, πεῖσαι ἓ ἀὸν βασιλέα.

ΚΟΜΒΩ'ΣΑΣΘΑΙ. *In fine ſubde.* Heſychius: κομῶμαι, δεσμὸς, ἀνάδεσμα, ἢ ἐγκόμβωμα. Suidas in hac voce, ἀνάδεσμος ἢ κόμβος τῶν χειρίων. Nicepho-

rus Presbyter in vita S. Andreæ Sali MS. καὶ ἰδοὺ ἀκίδι φοβερᾷ καθοπλισμένα, — ὧν ἀναμφιβόλως καὶ χεὶρ πεσεῖται, &c.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΗΣΙΟΣ. *Ante vocem* ejusmodi, *adde.* Martyrium MS. S. Platonis: Σωφρόνιος ἔτυμα, τῶν ἁγίων Κομενταρήσιος. Martyrium S. Samonæ & socior. MS. σφοδρότερα τῶν κομενταρησίων πωθάνδων, &c. Habetur etiam in vita MS. S. Barbaræ.

ΚΟΜΗΣ ἡ ἰδιωτικὴ οὐσία. *Post locos Basilic. adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 2. καὶ τῶν ἐνδόξων τῆς Κόμης τῶν ἀπαιδεύτου θείαν ἰδιοκτησίαν.

ΚΟΜΗΣ τῶν πόλων. *In fine adde.* Cæterùm præterea mentio fit istius dignitatis in Diptycho Consulari, quod servatur in scrinio viri eruditissimi Philiberti *de la Mare* Senatoris Divionensis, cujus ectypon nuper publicavit vir doctus; at cùm in eo descriptos characteres sibi esse ignotos is fateatur, horum explanationem hîc dabimus. Ii sunt:

EXC. SAC. STAB. ET. MM. P. OR. EXC. C. OR.

qui quidem hæc sonant: EXcomite. SACri. STABuli. ET. Magister. Militum. per. ORientem EXconsule. CONSul. ORdinarius. Ex quibus omnino colligitur Diptychon vistud esse Stilichonis II. Consulis, cujus nomen in priori Diptychi parte descriptum fuit, uti fieri solitum colligimus ex Diptychis Bituricensi & Leodiensi à Wilthemio descriptis: Diptycha enim appellantur, quòd essent tabulæ binæ plicatiles. Hos autem Magistratus hîc recensitos gessisse Stilichonem, docet in primis eidem dicata inscriptio, apud Gruterum 412. 14.

BIS. CONSVLI. ORDINARIO MAGISTRO VTRIVSQVE MILITIAE. COMITI. DOMESTICORVM. ET. STABVLI. SACRI.

Bis enim Consul fuit, ut hîc & in Diptycho indicatur, ac primùm solus anno Christi CCCC. secundùm cum Anthemio anno CCCCV. Magistri Militum per Orientem dignitatem (cujus præ cæteris meminit Notitia Imperii) obtinuisse cùm secundum Consulatum adeptus est, testatur Claudianus Panegyr. I. in laudes ejusdem Stilichonis:

Libya post prælia crinem
Concidit Eoum, rursusque Oriente subacto,
Consule defensa surgunt Stilichone secures.

ΚΟΜΙΖΕΙΝ. *In fine subde.*

Κομίζομαι, *Quæstum ex re aliqua facere*, apud Epiphanium hæresi 66. n. 1. Galli *remporter* dicunt.

ΚΟΜΙΤΑΤΟΣ. *Post locum ex Concilio Ephesino, adde.* Epiphanius hæresi 30. n. 11. ἄνιπν ὃν τὸν κομιτᾶτον, καὶ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ φιλοῦντα. Ita hær. 68. n. 5. 6. 8. hær. 69. n. 11.

ΚΟΜΜΕΝΤΟΝ. *Post locum Scylitzæ, adde.* Leo Diaconus lib. 9. hist. MS. in Tzimisce: τὸν ἐξ ἀρχιερέως ἡμῶν, βουλῇ ὁ Στεφανοβλάβις τῆς ἀξίας ἀπέθετο, καὶ ἐς Κυβέλην τὴν σφετέραν ἐβαλάκτα φασὶν.

ΚΟΜΜΕΡΚΙΟΝ. Scholiastes MS. Theophili Antecessoris Instit. de legatis: κομμέρκιόν ἐστιν ὃ φ' ἧς πραγματεύεται.

ΚΟΜΠΕΡ. *In fine adde.* Aliter Constantinus à secretis MS. κομπὲρ, ὁ λέγεται καρπέρα.

ΚΟΜΠΟΛΟΓΙ, precationis species, quam vulgò *Rosarium* appellamus. Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 164. τὸ κομπολόγι, ἢ τὰ ἀλυσιδωτὰ στρόφια τῆς Παναγίας. Pag. 170. ἢ ἐβγάλασι τὸ κομπολόγι τῆς τσιμῶν, λέγοντας ἀπάνω εἰς τὰ κοντὰ κόμπια τὸ Πατὴρ ἡμῶν, &c. Pag. 188. ἐβγῆκε τὰ φλόγες τῆς Παναγίας τσιμπόσημες χιλιάδαις κερώσαις, ἢ κομπολόγια.

ΚΟΜΠΟΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Syntipas MS. ἐπὶ σωτηρίᾳ βίου ὡς ἔδει πλεῖστα κινδύνων τοὺς γωναῖκας, καὶ κομπάσαι, ὁπόταν ἴδωσι πάντων εὐθυμῶ· ἡ γὰρ ἀφειδὼς τῶν ἰδίων ἀρχιὺς ἡ φύσει τῆς γωναικῶν, ὡς ἀδυπείρατος καὶ ἀπείρως γίνεται τῶν ὅσα τύχοντι εἰ δύο μόνι λαλῶ· ὅτι γὰρ ὦ μακαρία χαρακλίζων ἡ γωνὴ φρεὶς σωσίαις, καὶ φθεγματῶ ἡ τέκνι εἰς ἀκατάρωσι ἡ ὑπεδρομίας ἀπαῖ.

ΚΟΜΦΕΚΤΩΡ. *Post locum Eusebii, adde.* Acta spuria S. Meletii n. 39. πλησιάσαν ὃ ἀπαῖ τῶ ἐυχλεῖ, φοβηθὲν ἀπῆ ὁ κομφίκτωρ, καλυψαντας τῶ Μαξίμου ἀρθῶαι αὐτὸν, καὶ φρλεῖ ἄψηται αὐτῆ ὁ κομφίκτωρ, καπῆλθεν τηφίλα φωνὴ, ἐ ἰδίζαν αὐτῆ ἡ ψυχλεῖ.

ΚΟΝΔΟΣΤΟΛΟΣ. Etymologicum MS. βιτζῆκες, αἶγες γῆος, ἐρεθεμένοις, ταχυτέρις, κονδόπλους, ὀλιγάλιθος, ἀπλησιαστὰς Χριστοῦς, ἃ ἔχει βάσιν ὡς γῆ δηλῶν, ἀλλ' οἰκεῖ ἐν βαρέσφ θαλάσσης, ἔνθα κακῶς ἡ βίον ἔχῃ, καὶ ἡ θάλασσα ἐξάγῃ. Sic scriptor ille Venetos perstringit, iis parùm, ut videtur, amicus, ut qui ex naviculis duntaxat, quas *Gondolas* vocant, classes suas componant. Vide Κουμπαρεῖ.

ΚΟΝΔΡΑΝΤΗΣ. Scholiastes MS. in Aristophanis Nubes: σκαὶρ ὃ κιμόμαται φρὲν, ὃ δὲ δίδραχμα δύο, ὁ καλοῦσι ἢ κονδρά τες. Vide Κοῦρσες.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ. *Post locum Georgillæ, adde.* Anonymus Interpres MS. Rhamnii: ἔστιν ὃ μετὰ κονδυλίου βαδιζόμενον ἐν μέλαι. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Λοιπὸν ἐξάρις ἡ ἐυπεῖαν, ἢ πάσι τὸ κονδίλιν.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Καὶ ἐγὼ πολλὰ ἔβαλα τὰ πάσα ἡ κονδίλια.

ΚΟΝΙΑ. *Adde in fine.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1847. κονία, ἔστι ἡ σκετὸ ἀσβεζόμενα. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. κονία ἔστι τὸ ἀφρόπλομα τῆς παροδίτου ὑλῆς, &c.

ΚΟΝΙΑΔΟΒΟΤΑΝΟΝ, ἡ σφύλη ἀχλὶς, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Uva silvestris*; an quòd πὶ κονίδας, seu *lentes* curet?

ΚΟΝΤΑΣ. *In fine adde.* Apud Petrum Siculum in Hist. Manichæorum occurrit nescio quis Παρακοιμώμενος ἔξαρχος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ. *Lin. 8. post fustis, adde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. πίκος, τὸ κοντάριον. Theodorus Balsamon in Responsis: ἀνθέχοντα ἔχοντες τῆς σωτῆσιν ἀγίων εὐχῶν ἀναθήματα, ὡς μαθαφίνια ἢ κοντάρια, &c.

ΚΟΝΤΟΒΟΛΟΝ. Eustathius ad Iliad. β. pag. 282. διτὰ ἡ τῆς δορατοφυσὶ χεῖρας· ἡ μὲν ἀκ χειρὸς ὅτι ἐξ ἀγχιμαχεῖ καὶ ἐρεπτὰ λέγει· ἡ ὃ ὡς ἐκ πάλης καθὰ ἔ ὁ κοντὸς, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἀποδίδωσι συσκάλλω, τι γὰρ ἐξ κοντοβολεῖται.

ΚΟΝΤΟΖΑΒΡΙΟΝ, ὄμμαμα κοντὸν, in Lexico Botanico MS. Reg.

ΚΟΝΤΟΛΟΓΙΑ. *In fine adde.* Item *Missa privata.* Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: λοιπὸν ἂν ἤκουσε τὴν λειτουργίαν εἰωθὸς κοσκινὸν τοῖς ἡμέραις, ἢ χαλεῖ, καὶ εἰς κατηλοίαν ἢ ἡμέρας ἐπὶ εὐχὴς χρέος τὰ τῶν ἀκούσας.

ΚΟΝΤΟΥΡΟΝ, *Equus.* Epistola Pselli 127. ex MSS. ὅταν ἀνείσηται καὶ ἐκόντως κόπτωσι εἰς τὰ ἀλλαχὰ τὰ πληπεζούσας, &c. Vide Κουΐδωρας.

ΚΟΝΤΡΙΑΡΙΚΟΣ. Vide in Ἐκδύσεις.

ΚΟΝΤΡΟΝ. Schedæ parvæ MSS. ξυσὸν, λέγεται τὸ κοινὸς ὁ ξυσὸν, καὶ γίνεται ἀπὸ τῶ ξύω, ὁ ἐξ ξύσο λέγεται. Apud Grammaticos ξυσὸν, *hasta*, exponitur.

ΚΟΞΑ. *Post locum ex Glossis, adde.* Etymologicum MS. Cod. Reg. 2750. ἰοὺς, ἢ σκέλη, ἀπὸ κόξω· τὰ ὀπίσω τῆς χειρὸς, &c. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Τὰ δίπτα τὸ ὑπόπτου, τὸ μάτην τὸ δολάτα,
Καὶ ἀσελέστου τὸ ἦθος τὸ, κ' ἡ κάξις τὸ κυρτόν.

ΚΟΠΑΝΙΖΕΙΝ. *Lin.* 8. *poſt* piſtillum. *adde.* Proclus in Heſiodi opera pag. 102. ὕσσον ἢ τὸ κόπανον. Moſchopulus ibid. pag. 100. ὡς ὑπόρου ἢ καθασκευλοὶ, ἤγουν τῷ κανῶς κατασύου. Rurſum: ὕσσον, λάκτιον, ταχέα, σελίδα, ἢ κόπανον. Vide Heſychium.

ΚΟΡΑΚΑΣ. *Lin.* 3. *poſt* λευκόφυος. *adde.* Neſcio an huc pertineat quod habetur in Martyrio S. Philetæri n. 15. κάλθυσεν αὐτὸν ὁ τῇ καλουμένῃ Προικοννήσῳ ἐξορισθῶσι. ὁ γὸ τῇ Προικοννήσῳ ἐκεῖνα ὑπουργῇ σῶμα τῇ παλαιῶν βασιλέων ἄρχειν ἀξίων καθεδίσαι, λίθους τιμίους, ἢ κόρακα ὑπηδόσαι σιδήρου τῷ τότε τῇ ἐξορισμένῳ, ἢ ὅτως χῇ μικρὸν ἢ τῇ καθαρίσαι τιμιώσαι μέλλω.

ΚΟΡΑΚΙΟΝ, Machina quam *Corvum* & *Gruem* vocat Vitruvius lib. 10. cap. 19. Euſtathius ad Il. α. pag. 73. δεῖ τῷ ζύου τὰς κορώνας ἀλύσεις ἐχούσης ἢ ἀγκύλον, ἢ τῇ ξυλίνῃ κορώνῃ μανίσκους· ὥσπερ χῇ δεῖ τῷ κοφίνῳ, ὁ κόρακ, δηλαδὴ τὸ κοφίνιον. Vide Bernaldinum Baldum, & ſuprà in Κόρακας.

ΚΟΡΑΛΙΟΝ, *Jaſpis.* Gloſſæ interlinear. MSS. in Dionyſii Periegeſin: λίρόσιον ἴασπιν· ἔνιοι τὸ λεγόμενον κόραλιον.

ΚΟΡΙΟΝ, *Coriandrum.* Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 1847. κόριον, ἤτοι καλάνδρον λεγόμενον. Vide Ruellium lib. 3. cap. 74.

ΚΟΡΙΑΝΟΝ. *In fine adde.* κοριὸν ἢ κορί, τὸ καλάνδρον, in Lexico Botanico MS. Reg. In alio, κοριάνδρον. Vide Ruellium lib. 3. cap. 45.

ΚΟΡΙΤΖΙΑΡΗΣ, *Puellarius, mulierarius.* Vide in Ἐκδοῦλος, & ſuprà in Κοράσιον.

ΚΟΡΚΟΜΟΝ, *Capiſtrum.* Nicephorus Preſbyter in vita MS. S. Andreæ Sali: ἢ ὥσπερ ὅρων τῷ κορκομῷ σὺν τι δαίμονι.

ΚΟΡΚΟΝΙΛΟΣ. *Ante locum Malaxi, ſcribe.* Epiphanius de Prophetis: τῷ γὸ ὑδάτων οἱ θῆρες, οἷς καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι μῆφοὶν, Ἕλλησι ἢ κορκοδείλους. Ubi Codex Reg. habet κορκυδίλους. *Corcodilon*, in Ægypto habet Geographus Longobardus nuper editus à D. Placido Benedictino. Κορκοπίλος ſcribitur in Chronico Alexandr. pag. 366. & apud Georgium Syncellum pag. 59. *In fine adde.* Ethici Coſmographia MS. interprete Hieronymo, liber fictitius & nullius frugis, ex Bibl. Dom. Hautini: *Strutionum vel Corcodillorum & Scorpionum genera ſunt inter alias gentes.*

ΚΟΡΝΙΑΚΤΟΣ. *In fine adde.* Belliſarion Donatus in vita MS. S. Antonii: ὡς ὀνίκα λύκα ἐσίμων ἕνεν κορνιακτὸν λαμυκῶν ὡς ἢ ἰουῶ τυ, &c.

ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ. *In fine adde ante* Vide. Vetus inſcriptio apud Sponium in Miſc. p. 333.

ΑΦΙΕΡΩΘΗ ΑΙΜΙΛΙΩ ΡΗΓΕΙΝΩ. ΤΩ ΕΞ ΟΥΑΠΙΑΣ ΡΗΓΙΛΑΗΣ ΚΑΙ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΣΑΜΕΝΩ ΕΤΗ ΙΣ ΒΟΗΘΩ ΚΟΡΝΙΚΟΥΛΑΡΙΩΝ ΕΤΗ ΜΕΧΡΙ ΠΑΝΗΜΩ....

Ubi videtur legendum *μιλὶ πεζίμῳ.*

ΚΟΡΟΜΗΛΟΝ. *Adde in fine.* Prunum Damaſcenum eſſe docet Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. οἷον δαμασκήνον, ἤτοι κορομήλον, &c.

ΚΟΡΩΝΟΠΟΥΣ. Planta, cujus meminit Aëtius lib. 10. cap. 31. κορωνοπόδιον vocat lib. 11. cap. 54.

ΚΟΡΟΠΗ. Vide Κουρούπη.

ΚΟΡΟΥΦΟΥΛΑ. *Caryophyllon.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. καὶ καρυόφυλλον, Σκυθικιστὶ καρουμφυλ, ἢ καυρουπίπερον δαρφύλλυλ, &c.

ΚΟΡΡΑΝ, *Alceranum.* Cantacuzenus Orat. 1. contra Mahumetum cap. 2. ὅπερ συνεχράψατο βιβλίον δείων ψευσμάτων, συναγωγὴ κακίστης αὐτὴ, Ἀρράζιτι ἢ ὀνομαζόμενον Κορράν. Confutatio Mahumedis: ὁ δὲ τούτου τῇ Ἰσμαηλιτῶν ὁ ὀνομαζόμενος Κορράν, ὁ καὶ αὐτὸς τῇ Μαχουμὴτ λεγόμενος, &c.

ΚΟΡΡΗΓΙΑ, *Corrigia.* Etymologicum MS. ἱμὰς, ἀντζόδιον, δίπος, ἢ σιώδιον τῇ κορρηγίαν τῇ ὑποδήματος.

ΚΟΡΣΙΤΗΣ, *Lapidis ſpecies.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: λίθος καρσίτης, πυρόμορος μικρὰ μέλιτος, καθαίρει ἢ ὑγρὰς, &c.

ΚΟΡΤΙΝΑ. *Poſt locum Cyrilli, adde.* Leo Philoſophus de Regno & Principibus, ex Cod. Reg. fol. 158. ἐὰν δὲ βασιλεὺς ἢ στρατηγὸς ἢ πόλεως κορίνης ἢ αὐλῆς, ἢ ἐκλεκτὰς ἐκ ἐξαίρετον πολέμου, ἢ ἐκ ἀσχολίαν ὁπ ἢ ἐκ ἐκ, &c.

ΚΟΡΥΦΑΓΟΣ. *Lin.* 9. *poſt* vocantur. *adde.* Chryſoſtomus de S. Petro: ἔκκριτος ἦν ἢ Ἀποστόλων, ἢ σώμ τῇ μαθητῶν, ἢ κορυφὴ τῇ χορῷ, &c.

ΚΟΣΚΙΝΟΤΡΟΣ, *Cribri circulus.* Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: εἰ πεζαιέ γ' ὁ ἀκατάλλος ὢν πλέα, κοσκινότρυπος. Vide Scholiaſtem pag. 100.

ΚΟΣΚΙΝΟΝ. ἢ δίκτυον; & ex eo factam antidotum commendat Aretæus, ut & βισίμου antidotum (fortè βυσσίνου, ut lib. 1. de curat. chron. cap. 5. ubi incertum an κόσκινον ſit *onoſcus* ſeu *millepeda*, an verò *cicada* ſeu τίτλιξ, quam cap. 9. commendat ad grumos ſanguinis veſicæ.

ΚΟΣΜΙΟΝ. *Poſt locum ex Leontio, adde.* Liber Enoch apocryphus: καὶ τὸ χιτὼν τῶν ἐρχόντων ἢ πάντων αὐτὸ κόσμια τῶν γυναικῶν, καὶ ἢ ὑάκυνθος. *Lin. antepenult.* Apud Clementem Alexandrinum lib. 2. Pædag. κοσμόσμια, ejuſmodi mundus muliebris vocatur.

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ. *Poſt locum Œcumenii, adde.* Scholiaſtes MS. S. Gregorii Nazianz. Orat. in Julianum Peræquator. φύσαιλφ ἢ κλάτου κόσμου, πυτίσιν τῶν πλουσίων πικρὰς κακίας, ἀφ' ἧς ἢ διάβολος κοσμοκράτωρ λέγεται, ὑχ ὡς ἢ δημιουργὸς τῶ κόσμου κρατῶν, ἀπαρχὰ, ἀλλ' ὡς τῆς κακίας ἄρχων, ἡμάρτηκε καθαρῶς τῇ πίστεως, πυτίσιν ἀκριβῶς, καὶ πλοῦς, ἢ ἀμιγῶς, μᾶλλον διαφερόμενος τῆς κοσμικῆς ἀφροσύνης, ἢ ἢ θεὸς τὸ παντὸς χίσμας.

ΚΟΣΜΙΚΟΙ. *Poſt* ſæculares. *adde.* κοσμόφρονες apud Amphilochium de non deſperando p. 266.

ΚΟΤΖΗ, *Coxa.* Hippoſophium MS. αἷμα ἀφαιρῶν ὁ τῇ μίσου, κιτῶν ὁ ἢ ἴσωσιν μέρος, ἢ ὁ τῇ ἐξωσιν. ἢ ὃ φλὲψ κεῖται ἄνωθεν ἢ στρατοῦ ὑποκάτω τὸ κότζιλο· ἔσθε φλεβοφόνος, &c.

Κότζιον, eadem notione. Anonymus Medicus Græcobarbarus, ex Cod. Reg. 2147. fol. 78. ἢ κότζια τῇ λευκοῦ ἢ ὀπισθεν πιδικείου τῇ χιτῶνα κοπέντου, &c.

ΚΟΤΖΙΦΑΣ. *In fine ſubde.* Occurrit κότζιφας hac notione apud Anonymum Philoſophum MS. de cibis.

ΚΟΤΖΟΝΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ἀλλ' ἅμως ἐκ ὑπάκουσι ὅτε τὰ τῶν κοτζόνου.

Rurſum:

Ἐκεῖνα τὰ κοτζόνουσι τὸ χαυκὸν ἐκ κόρου.

Alio loco:

Αὐτὸς κοτζόνῃ τὸ γλυκεῖν ὡς τὸ τρυφὸν μου χρῶτα.

ΚΟΤΖΟΥΜΒΡΙΟΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 3. καὶ σύκα, ἤδης ὅτι τῇ κοτζυμβείου.

ΚΟΤΡΑΦΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Symeon Logotheta in Chron. MS. πύτῳ τῷ ἐπὶ Χαμώσους ὁ Αὐγουστάλις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκροσφίξη ἐν τῇ καινῇῳ, καὶ ἀπέθανε.

ΚΟΥΑΡΤΟΠΑ'ΡΘΟΙ. *In fine adde.* Et certè non alii sunt ab Parthis illis equitibus, vel Clibanariis in diversos numeros partitis, ex quibus occurrunt in Notitia Imperii *Equites sagittarii Parthi seniores & juniores: Equites primi Clibanarii Parthi*; quemadmodum *primi, secundi, tertii & quarti Theodosiani, primi & quinti Constantiniani*, & sic de aliis. Hîc verò *Quartoparthi* dicuntur, quemadmodum *Sextodalmatæ*, unica voce, in eadem Notitia. Atque ex ejusmodi numeris Legionum vel Cohortium, *numeri* seu ἀριθμοῦ nomenclatura iis subinde indita. Vide eandem Not. Orient. cap. 152. 153. &c.

ΚΟΥΒΑΛΕΊΝ. *Post locum Ptochoprodromi adde.* Rursum:

Καὶ φέρει τὸ σφυρόμιόν του, καὶ τ' ἀλόγου κεφάλι,
Καὶ τὰ χαλίνια σύμπαντα, καὶ ἐπάρης τ' μισθόν σου.

ΚΟΥΒΕΤΟ'Σ. Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ λαχάνων ἢ κευδιτῶν φυμάτων.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙ'ΣΙΟΣ. *Post locum Juris Graecorum. adde.* Judicium Synodicum sub Alexio Patriarcha CP. ex Cod. Reg. παρὰ Ἰωάννης Κουβουκλείσης ὁ ἐξ Εὐείπου ὁρμώμενος. Moschopulus in Schedographia MS. καταφοίνισσα, ἀφηρμένος, — ὧν τὸ ἴχνος τὸ ἰός, τὸ δὲ κουβουκλίσσης, &c.

ΚΟΥΓΧΟΥΛΑ. Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 17. καὶ δότω ἡ καρυοφούλης μέρος ἕκαστον αὐτῶν εἰς χούγχουλας. Codex alter habet, χούχουλα, alius χούλχυπα.

ΚΟΥΔΟΥΜΈΝΤΟΝ, *Condimentum, Petroselinum Macedonicum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αὐτὸς ψαρίζῃ, πάλιτσι, καὶ κέφαλ', ἢ σκαγύλι,
Σὺ δ' ψαρίζεις φάσσα, καὶ κέφαις κουδουμάτα.

Vide Κοδίμφιον.

ΚΟΥΔΟΥΝΙ. *Lin. 1. post κώδων. adde.* Lexicon MS. Reg. 1843. κώδων, τὸ κωδώνιον.

ΚΟΥΚΑΊΕ, *Plantæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ σπουδὴ ἡ τοιούτη τῶν πικρῶν ὁρῶν, καὶ τῶ κυκαὶ τῆς κόκκος, ἢ ἡ μαστίχης, &c.

ΚΟΥΚΙ'Α. *Post locum Lexici, adde.* Anonymus Philosophus MS. de ciborum facultate: κύαμος δὲ λιγόμφιον κυπία, αἱ μὲν λεπτότερον ῥυπλικὸν φυσῶδες δὲ ἔδεσμα.

ΚΟΥ'ΚΟΥΛΟΣ, *Cucullus.* Isaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 70. κόκκυξ — ὁ παρὰ Ῥωμαίοις κόκκυλος καλοῦται. Vide Κυκούλιον.

ΚΟΥΚΟΥΡΗΙ'Σ, *Verruca dolens, quæ sub cute exit durior & paulo asperior:* Gr. ἀκροκορδών. Constantinus à secretis MS. lib. 7. περὶ ἀκροκορδόνων καὶ ὠλῶν, τὰ λιγόμφια παρὰ τῶν λαῶν Κουκουρίδες.

ΚΟΥΚΟΥΤΑ'Σ, τὸ κοινῶς τὸ σπέρμα, in Lexico MS. Reg. ex Cod. Reg. 1843. *Semen cicutæ.*

ΚΟΥ'ΚΟΥΤΖΟΝ. *Adde in fine.* Glossæ Iatricæ ex Cod. Reg. 1334. χονδρὸς ὅτι τὸ κοινῶς λιγόμφιον κυκούτζιον.

ΚΟΥ'ΚΟΥΦΟΣ. *Subde in fine.* Cœranis MS. lib. 1. ἔπαφ, ὄρνεόν ὅτι λιγυρόν, — ὃ καὶ καλοῦσι κούκουφα. Occurrit apud Horapollinem cap. 55.

ΚΟΥΛΑ'. *Lin. 11. post 368. adde.* Simili notione hanc vocem usurpat Joan. Canabutzes MS. fol. 83. v. ὅπως ὁ Ἴλιος ἐπάνω τῆ ἀκροπόλει τῆ Ἰλίου, ἐπὶ ὧν ἔστι πύργος κουλαί, &c.

ΚΟΥΛΗΚΙΟΝ, pro Κόμιξ, *Panis subcineritius.* Basilographe MS. ἀρχέται μιγάδα ἀπὸ μίλου, καὶ βάσε σκαλὶ αὐθρίου, καὶ διπλάκιο ῥηγανάδου, καὶ ζυμώσ' τὰ κουλήκια τὸ γλυκόξυμον σπέρμα, &c. Manuel Palæologus in Ostrocritico MS. τὸ κυλήκιον τὸ μέγα κρίνεται ἐκ κρόνου ἐνὸς ἀζυμομιγοῦς μετ' ὀλιγοζυμίας, ὅμ τὸ καθαρὸν τὸ ὃ κίλεφον, ἐκ χρόνου ἑνὸς, ὁδοιπόρου καὶ στρατείας· τὸ δὲ μικρὸν κυλήκιον ἐκ ἑνὸς μηνὸς ἀζυμομιγοῦς, καὶ ἡ κατάλληλα μικρὰ ἐκ ἑβδομάδων ἐπλάσθησαν ὁρόμων. Vide Σταυρακίτιον.

ΚΟΥΛΙΟΥ', *Testes*, ex Gall. *Couille.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. Ἀριπάζαρις, ὄρχις ὄφεως. λέγεται κυλιοῦ τὸ ὄρχεον.

ΚΟΥΛΟΥ'ΚΗΣ. *Post lin. 2. scribe.* Proverbia seu dicta vulgaria MSS. ὡς κόλλα κουδεζόμενα πρὸς κουλούκια ἐβρασεν.

ΚΟΥΛΟΥΤΖΙΑ', τὰ χαλάσια, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cyperus Babylonius.*

ΚΟΥ'ΜΟΥΛΟΝ. *Post locos ex Glossis, adde.* Hinc apud Epiphanium lib. de mensuris & pond. pag. 178. κάπος ait esse μόδιον ἐκ ξύλων. *Subde in fine.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 127. v. δίκυλος, ἴκλος, κούμουλος, ὔκυλος.

Κυμουλάπις. Epiphanius de mens. & pond. βάπτε δὲ μόδια κυμουλάπτα, ὡς εἶναι μόδιον ἕν.

ΚΟΥΜΟΥ'ΝΑ. Brontologium MS. ὁ τῇ σφύρᾳ ἢ ἀκμονὶ ἢ τῇ β'. ἢ τῇ γ'. φλισοπμῶν λέγω ἐκκλῆσι, πχεῖα κυμούνα, νάσις.

ΚΟΥ'ΝΔΟΥΡΟΣ. *Post locum Etymologici, adde.* Eudemus in Lexico MS. κόνδυρος, ὁ κοιλίδυρος σκεῦος τὸ κόνδυλι ἢ εὐρύ, ἢ ὁ κολοκύθι εὐρὺ ἔχων.

ΚΟΥΝΤΟΥ'ΡΑ. *Post κρατίδιον. adde.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: ὦ ἀμάδια. αἱ κοιλοπύραι.

ΚΟΥ'ΝΤΡΑ, *Contra.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ ὡς ἐδέξω ἡ κύμισι ἐπῖσε σαὶ τῆ φάτα,
Καὶ ἔπω κουῦφα λέγ' Θεῶ, ἐγὼ ξύρω τὸ τὰ χάει.

ΚΟΥ'ΠΑ. *In fine post πυτίκιον. adde.* Arithmetica practica MS. μία κοῦπα ἐπῖσε ἴσχυ γ'. ὅρχα, ὁ πάπφ ἢ κούπας ἴσι ὡς κάμπτον τὸ φέπτ ἴλας τῆς κούπας, &c. Infrà: ὁκαμπαπίδι ἡ κοῦπα ὅλα, καὶ ἴσχυ λίτρας β'.

ΚΟΥΡΑ'ΛΙΝ. *Post locum Arriani, adde.* Eustathius in Dionys. pag. 135.

ΚΟΥΡΑ'Ν. *Post locum Cantacuzeni, adde.* Confutatio Mahumedis pag. 435. ζώντων τῶν τοιούτων διδάξας τὸν λαὸν, καὶ κουρὰν ζώντων ὁκάλιστο, τουτέστι ὁλοκλήρων τοιούτων.

ΚΟΥΡΑ'ΤΩΡ, in Κυρατωρία. *Post locum Balsamonis, adde.* Epistola 156. Pselli, ex Cod. MS. ὅτι καὶ περὶ τῶν περὶ τὴν κυρατωρίαν ἀρχόντων μικρὰ ἢ ἀκριβεστέρα διαγραφὴ ἐκκέσται.

ΚΟΥ'ΡΒΟΥΛΑ. *In fine adde.* Basilographe MS. τὰ παλαιὰ ῥίζαλον κάτω καὶ θὲ φάφαν καζόλατα τὰ κουρβούλια ἐξυρίζεσθαι τὸ κρασὶ ὁκαπλεμβίν. Infrà: καὶ ἢ φάφαν καζόλατα, καὶ τὰ κούρβουλα ἐξυρίζοντα τὰ ταφίλια δίλα φάλω.

ΚΟΥΡΔΟΥ'Μ, ὁ κίνις, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Cnicus, Cordum.*

ΚΟΥ'ΡΙΚΟΣ, *Curruca, Carruca.* Epiphanius hæresi 79. n. 1. ἐκεῖς γυναῖκες κοσμοῦσι ἑαυτὰς κοσμοῦσαι, ἤτοι δίφρον πτεράγωτον, &c.

ΚΟΥΡΚΕ'ΖΑ, *Lapidis pretiosi species.* Anonymus MS. de virtutibus lapidum: κουρκέζα, λίθ' ἄσπρος, λίθ' σφαιρόν, ἔτι ὡς κλέπτ τζιλεπίτα, &c.

ΚΟΥ'ΡΚΟΥΜΟΝ. *Post locum Cyrilli, subde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. κυμὼς, ὅλος χαλκοῦ, ἢ φυμὸς, καὶ τὸ κούρκουμον.

ΚΟΥΡΚΟΥ'ΤΗΝ. *Post locum Neophyti, adde.* Scholion MS. in Aristophanis Plutum: ἀσκὸς λέγεται ἰδιαιτέρως κουρκούτα. Anonymus Medicus MS. de Diæta lib. 1. cap. 30. ὀρύζη ἐπὶ γαστρὶ· δυσκοίλιόν ἐστι δὲ ὅτι τὸ χόνδρο, ὁ λόγιοι οἱ ἄρχοντες κυρκούτιο, καὶ

ἀφόπρωτα

ἀξιόπιστον. Mox: ἀπὸ χόνδρου. χόνδρος τὸ κυρκυόμενον λεγόμενον ἀπὸ τῆς ἀγκινῆς, &c.

ΚΟΥΡΟΎΣΥΝΑ. *Post locum Suidæ, adde.* Eudemus in Lexico MS. κυρούσιον, ἢ ἐν χῷ κυρεῖα τῆς ἡμιόνου.

ΚΟΥΡΟΥΝΑ. *Post locum Agapii, adde.* Joannes Archiater MS. cap. 561. σμίξε τὸ μιᾷ αἵμα βατράχου, ἢ ἅπαξ κυρούσης, &c.

ΚΟΥΡΟΥΠΙ. *Post locum Constantini, adde.* Idem lib. 3. cap. 13. καὶ ὅτις ἰς βινὸν, ἢ ἰς κυρύπι λεῖον. Codex alius: ἰς τὸ κορόπι λεῖον.

ΚΟΥΡΟΥΠΑΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ φύεται σὺν μέλιτι ὑπαφρισθέν, καὶ ὑπάρχει ἰς κυρύπιον. Legend. κυρύπιον. Vide Κουρούπι.

ΚΟΥΡΣΟΝ. *Post locum Cyrilli, adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. σκύλα, ἔ κούρσα. Eudemus in Lexico MS. ἀνδράκια, σκύλα ἐξ ἀνδρῶν, κούρσα.

ΚΟΥΣΒΑ, ἡ κυμάχη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΚΟΥΣΜΟΥΡ, ὁ κύπρος ὁ πικρός, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΚΟΥΣΟΥΘΕ, *Planta species.* Matthæus Silvaticus: *Cuscute Romanum, id est absinthium.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. καὶ ἀλλοδίου ῥωμαϊκοῦ, ἢ σπέρμα κατοῦσα, ἔ φύλλα κατοῦ γῆς ξηρά. Infrà, κατουδὶ scribitur. In alio cod. κατουδί.

ΚΟΥΣΠΟΆ. *Adde in fine.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. κνασπά, κάρπα μουσικά. Aliud Lexicon ex Cod. 1847. κνασπά, τὰ μουσικὰ ῥόδα.

ΚΟΥΣΠΟΣ. *Post locum ex vita S. Luciani, adde.* Symeon Logotheta in Chronico MS. ὡς ξύλῳ τοὺς πόδας καθηλώσαι, ὃ δὴ ἢ κεῦσπος λέγεται.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΝΟΝ. *In fine adde.* Etymologicum MS. ὄχη, ἄδες ἔνδρυ, καρύνι, κυσουμένη, μόλις, ἀπιδία. Extat apud Aëtium lib. 5. cap. 139. in MS. Cod. Reg. 2688. ὑδρομύλη ἢ κυσουμένου σκόπελος.

ΚΟΥΤΑΆΗ, *Morbi species.* Habetur apud Joannem Archiatrum MS. caput 290. hoc titulo: ὡς κυπάλης τῇ ὑδρώπου.

ΚΟΥΤΖΙΚΙΟΝ. *Morbi species.* Constantinus à secretis MS. ζυλάζειν τὸ κατοῦ ἔ γῆς ἰς μελαγχολίαν, ἢ ψώραν, καὶ κυτζίαν, ἔ ἐκλαμπρωϊὰ τὸ σῶμα, &c.

ΚΟΥΤΖΟΣ. *Post locum Nomocan. adde.* Manuel Palæologus in Onirocritico MS. cap. 11. εἰ ἢ (ἓξ ἀκαλαίφους ἴστιε) χαντὸν ἢ κυτζὸν, καὶ δύσκολον, &c. Joannes Canabutzes MS. fol. 57. v. καὶ ὑβρίσαν ἰμὸν κυλοὺν, ἤγουν τὸ ἰδιωτικῶς ὀνομαζόμενον κυτζόν, Ἕλληνες λεγόμενον.

ΚΟΥΤΖΟΥΓΑΛΑ, *Anemone.* Lexicon Botanicum MS. ἀνεμώνη, ἢ κυτζούγαλα.

ΚΟΥΤΖΟΥΜΒΕΡ, τὸ συαφάκι, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Styrax.*

ΚΟΥΤΖΟΥΡΑΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ χάσε τὸ ἡγεμονικὸν τὸ ὄχι ἰς ἔ πόλιν,
Καὶ τῶν χίλιες κούτζουρες δὲν καλὲς δὲν πάν.

ΚΟΥΤΟΥΓΕΡΟΣ. Manuel M. Rhetor in Apolog. MS. adversus Franciscum Prædicatorem, de Papa: αὐτὸς ἢ οὐκ ἔ ἐκβολικῆς ἀναζητήσεως ἔ ἑαυτὸν— ὡς τῆς παλαιᾶς διαφορᾶς κῇ τοὺς λεγομένους ταυροπόπους, οἵτινες κατευχάροι ἐπονομάζονται κοινῶς.

ΚΟΥΦΟΚΑΡΙΔΟΝ, *Nucula.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Δι' ὅτι κυφοκάρεδον τε σφάξῃ μίαν χιλιάδα.

ΚΟΧΛΑΝΙΤΗΣ λίθος. Vide in Τελίτης.

ΚΟΧΛΙΑΣ. *Lin. 1. post* cochleæ, *adde.* Lexicon MS. Grammatices: κοχλίας, ὁ σφόγγυλος τόπος. Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 18. ἤνοιξαν τὰς θυρίδας τοῦ κελλίου ἀπὸ κοχλίου ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ ἀπὸ τῆς ὀμφαλοῦ ἕως ἔ πόρνη, &c.

ΚΟΎΨΙΧΟΣ, pro Κίχλος, *Merula.* Eustathius ad Odyss. ζ. & ψ. ὁ κόψιχος, ὃν φασὶ τὸν κίσσυφον.

ΚΡΑΎΒΑΤΟΣ. *In fine subde.*

Κραββατόπους, *Pes lecti.* Etymologicum MS. ἰμὶς σημαίνει κραββατόποδα. Infrà, κατόποδα.

Κράβατος, semel ac iterum habetur in vita S. Bartholomæi junioris pag. 439.

ΚΡΑΖΕΙΝ. *Post hanc vocem, adde.* Clamare; propriè in tumultu. Chronicon Paschale anno 42. Theodosii jun. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ ἔ μέρη ἰς τὸ ἱππικὸν ἄλλα τινὰ ὑμέτερα. Ita anno 10. Leonis M. & alibi.

Item infrà in Καζακράζαι. *In fine scribe.* Chronicon Pasch. an. 16. Heraclii: καὶ κατέκραξαν ἰωάννου ἔ θησαυροῦ Σπουδῆ, ὡς θελήσοντες ἐπάραι ἔ ψῆφον τῆς χελῶν.

Pag. 751. post lin. 9. subde.

Κράζειν, pro εὐφημεῖν, *fausta adprecari*, πολυχρονίζειν. Chronicon Paschale pag. 732. καὶ ἔκραξαν αὐτῇ (Eudociæ Aug.) εἰ ἔ πλοῦτος. Ita pag. 736. καὶ ἔκραξαν αὐτῷ ἔ μέρη ἰς τὸ ἱππικὸν, &c. Vide Casaubonum ad Vulcatium in Avidio Cassio pag. 89.

ΚΡΆΜΑ γλυκὺ, οἶνος μαγειρικὸς, ὕφαμα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Vinum dilutum*, vel factitium. Vide Κράμμα.

ΚΡΑΜΒΗΤ. Vide in Νιχόδημ.

ΚΡΑΊΣΙΜΟΝ, *Appellatio ad superiorem judicem.* Leges Cypriorum MSS. καὶ τὸ αἰδέσιμον μέρος, ἀν θέλῃ, ἔσω τῶν ἰ. ἡμερῶν ποιῇ κράξιμον ἰς μαχαίραν κριτόν.

ΚΡΑΊΣΑΜΟΝ, βαλσάμου καρπὸς, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147.

ΚΡΑΤΑΊΠΑΛΛΟΣ, ἄδος νομίσματος, apud Arcadium in Grammatica MS. species nummi, nescio an apud veteres.

ΚΡΑΤΟΠΟΥΛΙΟΝ, pro ἀκρατοπώλιον, *Taberna.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ τῶν βλέπω τὸ κελλὶ, καὶ χίπτω τὸν Ῥόδον
Κρατοπωλεῖα, ψαροπωλεῖα, ψουνίζω σ' ὅπου μόδι.

ΚΡΑΤΟΥΣΑ, Piscis, aspratilis fortè, species. Anonymus Philosophus MS. de Ciborum facult. κεφάλια, σκαροί, κεφαλίδες, κραπῦναι, καρίδες, πίναι, &c.

ΚΡΕΚΑ, idem quod κορυφαία, in Lexico Rhetorico laudato ab Eustathio ad Odyss. ι. Certè vulgus apud nos etiam *Creque* vocat galli gallinacei cristam, pro *creste*, crista.

ΚΡΕΥΑΛΙΟΝ, *Caro*, Suidæ. Michaël Psellus lib. 7. Hist. MS. ἀφιδοῦς ἢ τῶν αἱμάτων, καὶ τῶν κρεωλίων καθαρσιωτέρους.

ΚΡΙΘΑΡΙΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ, ubi de Prophetiis: ἄλλο ἢ δημοτικὸν ὡς πῖς τῶν δημοτῶν διεκπυτᾶς ἀπηγεῖται· πολύβιος ἢ αὐτὸ, οἷα δὴ οἱ ἀλληγοριαῖς λεγόμενοι, καὶ κριθαιαῖοι, &c. Ita etiam appellantur à Clemente Alexandrino in Protreptico.

Κριθεμπορία, *Maga.* Anonymus Astrologus MS. ἰς κριθεμπορίαν μαίνεται μὲ ἀπίλδι, &c. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ χόρια ἐκάτζαν ὅλες αἱ κριθεμπόρες,
Καὶ ἰς ἔ ἀπίπερα μέσαν ἔκατζαν οἱ μανιάρες.

ΚΡΙΤΟΛΟΓΟΙ, & ζυγοστάται dicti in L. 1. Cod. Theod. de frum. Alex. qui excutiendo admetiendoque frumento CPolim convehendo præerant.

ΚΡΙΚΕΝΟΝ, τὸ κριθάλευρον, in Lex. Bot. MS. Reg. *Farina hordeacea.* Legend. fortè κρίμνον, quæ vox apud Dioscoridem crassiorem ex zea triticoque farinam sonat.

ΚΡΙΜΑ. *In fine adde.* Ita κρίμα pro peccato occurrit passim apud Joan. Carpathium Episcopum in

Narrat. MSS. de Anachoretis. Proverbia seu dicta vulgaria MSS. Δὸς κλίπῖω κλίψας, ἢ κρίμας ἰκ ἔχεις. Seu ut alius Codex præfert: κλίψον ἀκ κλίπου, καὶ πάντως κρίμα ἰκ ἔχεις. Paulus Lagnius in Enchiridio orthodoxo: τὸ φεσπαρικὸν κρίμα ἐστὶ ἀκοῦσαι μὲ τὸ ἐπίσης ἡμεῖς σὺ παιδιὰ ἢ ἀνυπακόην γενίσθαι. Ita non semel in hoc libro, ut κριμαπζειν, *peccare*. Ἀκκριμάτως, *absque peccato*, apud Balsamonem in Resp.

ΚΡΙΟ'Σ, *Cicer nigricans*. Lexicon MS. Neophyti: κριὸς ἢ πράσης λέγεται ἢ μέλαινα ἐρεβινθίνη.

Ἐπὶ τῆ ΚΡΙ'ΣΕΩΝ. *Post locum Balsamonis, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 5. ὡς τῷ μεγάλῳ Δρουγγαρίῳ, ᾧ Διηγοδέτῃ, τῷ ὄντι τῆ Κείσεων ἐν τῆς σωνθήκας συγκεχώρηται διδόναι δικαίως, ἤγουν ἢ διηγοδέσιας λαῦ ἔχειν ὡς ἀρχοντας.

ΚΡΙΤΗ'Σ τῆ βάλω. *Post locum Nicetæ, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 7. εἰδέναι ὅτι ὁ κριτὴς τῆ βάλω, ἢ τῆ ἐπαρχήμου. *In fine subde.*

Κεντὰ ὤρεια, dicuntur in Basilicis, οἱ τῆ δικαστείων ἀρχαιδίμοι, iique duodecim esse dicuntur apud Theodorum Hermopol. MS. lib. 7. tit. 2. quemadmodum, inquit, ὁ Δρουγγάριος & ὁ Διηγοδέτης: tum addit, ut ab arbitris distinguat, τὸ μὲν ὧν κύριον δικαστήριον πιστεύω ἐχὶ δυάμων· ἀναιρῶ γὰρ ἢ ἤδη ῥηθέντων δίκαιο, ἢ δίδωσι ἀγωγὴν τῶν ἐνδικάνων τῷ πυνόματι.

Pag. 757. lin. 7. ante Vide, *adde.* Ita Gennadius Scholarius, postea Patr. CP. in Cod. Reg. inscribitur, καθολικὸς Σικριτάριος ἢ βασιλίως Ἰωάννου, ἢ καθολικὸς Κεντὴς τῆ Ρωμαίων, ἢ διδάσκων ἐν τῷ τρικλίνῳ ἢ βασιλίως κῦ ἀποστολῶ ἑκάστῳ παρούσης ἢ συγκλήτου, ἢ πλήσιον τῆς πόλεως ἢ λόγον τῆ Θεοῦ.

ΚΡΟ'ΚΑ, *Floccus*. Eustathius ad Odyss. ξ. τείλων ᾗ, τὸ ἀπόξεσμα τῆς κροκώδας, εἴπερ κρόκας.

ΚΡΟΚΟΤΤΑ. *In fine adde.* Κροκόττα dicitur Agatharchidi lib. 5. cap. 40. quam Æthiopicam vocat.

ΚΡΟΝΟΚΟΛΑ'ΠΤΗΣ, Aranei species, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 119. τὸ ᾗ ὁ κροκολάπτης ὑπόμακές ἐστι καὶ χλωρὸν, κίνδυνον ᾗ ἔχει ὅσοι ἢ πράσσουσι, ὅσῳ περισσότερον κῦ τῆς κηφαλῆς αὐτοῦ, πλείονα πόνον.

ΚΡΟ'ΤΕΣ. Glossæ Botanicæ MS. ex Cod. Reg. 1690. κρόκος, ὡ τζημούεια. Vide Τζημούειον.

ΚΡΟΥ'ΣΜΑ. *In fine subde.*

Κρῦμα, *Signum*. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. de Anachoretis MS. λαῷ ᾗ ἰδίᾳ αὐτοῦ πάσης (Monachas) ὡς ἐπὶ λίθων ἀκινήτων ἀλαλήτως· διὰ κρύσμασι ᾗ πάσα ἡ ἀπόκρισις αὐτῶν ἐγίνετο. Vide Glossar. med. Lat. in *Signum*.

ΚΡΟΤΣΤΕΝΙΟΝ, *Os, ossa*. Symeon Logotheta in Chronico MS. ubi de Oreste, fol. 46. Cod. Reg. τῶν Πανθικλίου πάππου Θαλασσίου ἐξαπεσέντος ὄρθιον ὡς μάλιστα Θεοῦ, ἢ ἔζωσι αὐθρώπων ὀστᾶ ἐρρεμμένα, ἃ καὶ κροτίνια ἐχώνευε καλῶ γλώσσα, &c.

ΚΡΟΤΦΙ'ΚΙ, Vasis Chymici species. *Adde in fine.* Rursum: ἡ ᾗ τῆξις γίνεται δι' ἀφρισίου, βάλε εἰς βαλλίον, ἢ εἰς κρυφίου, ἢ σκεπάσαι σὺν ἄφρῳ, &c.

ΚΡΥΠΤΑΡΚΆ, *Latibulum, Caverna, Specus*. Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἔχει ᾗ ὁ χῶρος κρυπταρίαν ἔσω τῆς κέλλης αὐτοῦ. Deinde: καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν σκοτεινὸν ἐκεῖνον, μετανόησον ἐξ ἀληθείας.

ΚΡΩΜΑΚΩΤΟ'Σ, *Petrosus, Asper*, pro κωμακώδης. Eustathius ad Iliad. β. observat κλώμακας apud Lycophronem dici veteribus ὕπνους ἢ λόφους ὑψηλούς. Deinde addit: φυλάττεται ᾗ ἡ λέξις εἰς ὄνος καὶ νῦν, εἰ ᾗ μὴ ἀκριφῶς, ἀπ' ἐπιβάσεως οἷόν που τοὺς Πελαγόνας εἰ κρωμακωτοὺς ὄντας, τοὺς πετρώδεις, & οὐ ῥᾴδιον ἀπελαυνομένους φασί. *Dele reliqua.*

ΚΤΑ'ΡΑ, *Piscium species*. Eustathius ad Od. ψ. ἀπλέγεται δ' ὧν ἰχθύων, ὅσῳ ἡ κῶπις ἴσως· ἐμφαίνῃ ᾗ τῶν ἡ Βυζάντιος ὀψοφάγος, κέφους τε πιαίνειν λέγουσα.

ΚΤΑΣΜΟ'Σ. *Cades, Homicidium*. Anonymus MS. de significationibus astrorum: καὶ ὁ Ρωμαϊκὸς κλεινὸς, ἢ ὁ Βαβυλωνίας ἀκαθαρσίας, &c. Occurrit pluries.

ΚΤΗ'ΜΑΤΑ. *In fine adde.*

Κτημαπζειν. Eustathius ad Iliad. ψ. κτίσας δίδυμον ὀπτάριον, ἢ ὡς εἰπεῖν, κτημάπζε.

ΚΥΆΜΙΑ, *Testiculi*. Eustathius ad Iliad. ν. ὅθεν τὸ κύειν ᾗ ἅμα σύλλεπτον οἱ κύαμοι, ὧν ἡ κῶπις ἔπι σαζεται πολλαχῆ τῶν ἰῶν, οἱ κυάμοι φασὶν, αὐτοῖς ὑποκείζοντες.

ΚΥΒΆΣΙΑ, *Terebinthus*. Iatrosophium MS. ἔστιν πρίσδυος, ἤγουν κυβάσια, ἢ ἄλλα ζῶντα, &c.

ΚΥΒΊΤΟΣ. *Scribe post locum Erotiani*. Eustathius ad Odyss. α. ὃν κύβος, ὁ κυλινδὸν βάσιν ἔχων, — ὅθεν ἢ κύβιστα, τὸ ἄλμα, Ρωμαῖοι.

ΚΥΒΟΣΤΟΛΊΤΗΣ χλὼν, *Chlamys militaris quadrata*, quam vulgò *Cotte d'armes* dicimus. Theodorus Ptochoprodromus in Encomio MS. Joannis Comneni Imp.

Οὐδ' ἔφθης ἀπολάσαι ᾗ τῆ κιλίκου κάπι,
Οὐδὲ πὰς κυβοστολίτας χλῶνας ἐν Σαγίοις.

ΚΥΒΩ'ΡΙΟΝ, τὸ χλωρὸν κυάμου καρπὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Fructus fabæ viridis*.

ΚΥΔΩΝΆΤΟΝ. *Post* Cydoniatum, *adde. Vinum fulvum*. πυῤῥὸς οἶνος, ὁ κυδωνάτης, in Lexico Botanico MS. Reg. Extat apud Aëtium lib. 5. cap. 140. κυδωνάτου σκευασία.

ΚΥΙΝΚΕΝΝΑ'ΛΙΑ, *Quinquennalia*, in Chronico Paschali anno Chr. 407.

ΚΥ'ΚΛΟΣ. *Subde in fine.*

Κύκλος, *Rota*: hinc πεντάκυκλον apud Dionem in Hadriano, rheda quatuor rotis constans, πεντάκυκλον ὄχημα apud Eunapium in Ædesio.

ΚΥΛΑ'ΚΙΟΝ. Vide in Τζημούειον.

ΚΥΜΙΝΟΘΕ'ΡΜΗΝ, *Calda cum cymino*. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Τὸν ᾗ δίψαν ποῦσι μοῦ κυμινοθέρμιν.

ΚΥΝΑΙ'Α, *Stercus caninum*. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: οἱ ᾗ τῆ κοίλη πύου σβεσθέντος, κυναίαν μοῦ ἄνωθεν ἐπέθηκαν εἰς τὸ σφάκωμα αὐτοῦ ἀκατάῤῥητον· πολλὴ ᾗ ἀνωδία ἐξέρχεται ἀπ' αὐτοῦ ἐκείνου.

ΚΥΝΟΚΑΥΜΑ. *Adde in fine.* Idem in Dionys. fil. Perieg. p. 13. ὃ μέρος ὁ πίσσης ἀσφὰλτος, — ὅπ ἀποπλύνεται ὡς παρ' ἡμῖν ᾗ ἢ καθαρμοῦ γλώσσαν λιγόμενα κωνηκαύματα.

ΚΥ'ΝΑΣΤΡΟΝ. *Post locum Lexici, adde.* Isaac. Tzetzes in Lycophron. p. 70. τῆ ἀγρίᾳ κωνὸς, ὃν οἱ ἰδιῶται ᾗ ὅλη κωνὸς ὀνομα κωνάστρον ἀφοσαγορεύουσι. Niceph. Blemydes in Geogr. Epitome MS. ὁ τῆ ὀπηλῆ τῆ κωνάστρου, ὅθεν καὶ σέλι οἱ ὀκεῖοι Αἰθίοπες ὀνομάζουσι, &c.

ΚΥ'ΝΕ, τὸ χαλβάνη, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190. *Galbanum*.

ΚΥ'ΝΗ, ὡ σίδια, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Cortices mali granati*.

ΚΥΝΗ'ΓΙ. *Lin. 1. post* pretiosa. *adde.* Georgius Lecapenus de Grammatica, MS. Θήκη μὲν λέγεται τὸ κοινῶς λιγόμενον κωνάριον· θήκαμα μὲν, τὸ ἐν ἐκθέσι.

ΚΥΝΗΓΟΙ'. *Post locum Zonaræ, adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ὥσπερ ὁ τραπεζης ἢ ὁ κυνηγὸς ἀναχώρησις ἢ ἀγρίνα, ἡ φρονήσουσι ἢ ὑπρασσεται ἡ σύλληψις ἄλλος, ἀλλ' ἕκαστος ὑφ' ἑαυτῷ μόνῳ ἀγρίᾳ, ὥστε χὴ εἶναι ἢ μοναχόν.

ΚΥΠΡΙΑΝΑ'. *In fine adde.* Vide Casaubonum ad Capitolinum in Gordianis.

ΚΥΠΡΙΟΝ. *In fine adde.* Κύπριον & ἡμικύπριον meminit Pollux lib. 4. cap. 24. Hesychius: Κύπριος λίθος πύρειος, ὁ κεφάλωτος ἀσβόλιον. Vide præterea Epiphanium de mens. & pond. sub finem.

ΚΥΡΑΝΙΔΕΣ, ita inscribuntur libri Χρονολογικαί. Georgius Syncellus pag. 35. ὡς ἐν ταῖς ἡμετέραις Ἑρμοῦ, καὶ ταῖς κυρίαις φύσεσι. Adde pag. 51. Extat Codex MS. in Bibliotheca Reg. hoc titulo: Βίβλος κυριακὴ φυσικὴ δυνάμεων καὶ ἀνθρωπολογίας . . . ὡς στοιχεῖωμα Κυριακοῦ βασιλέως Περσῶν, τῆς . . . . . τῆς κυριακῆς, καὶ ὡς τῆς Ἀριστοτέλους τῆς Ἀλεξανδρέως φωνὴς ἢ εἰκαίας αὐτοῦ συγκρίσεως. Præmittitur alterius, ut videtur, scriptoris prologus, in quo titulus & nominis ratio exponitur, quam quidem vocem ab Arabico accersit Scaliger, quod improbat Goarus ad eundem Syncellum. Porro liber dudum Latinè versus, editus est ab Anonymo Medico in Germania an. 1638. de quo præ cæteris agunt, præter editorem, Mansfacus ad Harpocrationem, Aldrouandus, à quo erebriùs laudatur, & Barthius lib. 11. Adversar. cap. 16. Vide nostrum Indicem Codd. MSS.

ΚΥΡΙΑ, *Uxor, Materfamilias.* Moschopulus in Sylloge MS. vocum Atticarum: Κυρία λέγεται οὐ μόνον ἡ βασιλὶς, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν οἴκων δεσπότις, ἰδίᾳ ἰδιωτικῶς κυρία φασί. Georgius Monachus in Michaële Theophili filio, ubi de Basilio Macedone: Δούλους αὐτῷ Εὐδοκίαν τὴν Ἰγνατίαν, δεσποτίδος αὐτῷ κυρίας αὐτὴν ἔχειν. *Adde in fine.* Vide Cotelerium ad lib. 1. Hermæ initio.

ΚΥΡΙΑΚΗ. *Post locos Athanasii, adde.* Allocutio Theophili Alexandriæ Episcopi, de die Dominico: διὸ καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς καὶ σεσῶσι κέκληται, ὡς ἀρχὴ ζωῆς ἀπὸ ἐκείνου ὑπαρχούσα.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ *Adde post locum Arriani.* Verùm an è Christianismi usu hæcce in Gentilismum recepta fuerint, addubitat Vossius in lib. 1. de Theologia Gentili cap. 2.

ΚΥΡΟΠΡΕΣΒΕΥΤΡΙΑ. Vide in Πρεσβεία.

ΚΥΣΤΙΝΟΙ, ὦ ἄνθη ἢ ῥοιδίας, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 190. *Flores mali punici*

ΚΩΔΙΞ. *Post locum Symeonis Logothetæ, adde.* Nicephorus Gregoras lib. 2. cap. 12. secundæ partis Historiæ, MS. ἐξηρτῆσθαι τῶν ὀρῶν πολιτῶν καὶ ὡς τῆς Παπαφλαγόνος ὑποχαμαιζήλους κώδιξι.

ΚΩΔΟΚΑΤΙΝΟΣ. Vide in Σπαμάτζης.

ΚΩΜΑΓΡΙΔΙΟΝ, *Vicus agrestis.* Martyrium S. Philetæri n. 19. ἀκούσαν ὃ ἐλθόντες ἐν κωμαγρίῳ τινὶ, πλησίον τυγχάνει τῆς πατρίδος, &c. Infrà rectiùs scribitur κωμαγελδιον.

ΚΩΝΑ. *Adde in fine.* Hesychio κώνα, δίμυξ exponitur.

ΚΩΝΟΝ. ἡ κωνωπεῖος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Nux pinea.* Vide in Κωνη.

ΚΩΤΟΚΟΥΡΑ. Constantinus à secretis MS. cap. 79. τάχος, πόλιν, ἢ κοινωνίαν, ῥίζαν συκαμίνου, &c.

Λ.

ΛΑΒΡΟΝΙΟΣ, apud Clementem Alexandrin. lib. 2. Pædag. cap. 3. κατασυλᾷς ἱκανὰ, ἀφ' ὧν δεῖ λαβρῶς ἐμφορεῖσθαι τὸ πίνειν, definitur in Excerptis MSS. Sylburgii.

ΛΑΓΓΑΣ. Joannes Canabutzes MS. fol. 89. v. ἀνήλθε πρὸ τῆς μιᾶς φάσεως, ἤγουν πρὸ κοινῆς λεγομένου λαγγάδα, ἥτις ὑπῆρχε πλησίον τῆς κοίτης, &c.

ΛΑΖΟΦΟΡΔΑΤΟΣ. *Lin. 4. post σκυτέως, adde.* Paullo aliter hæc aut similia verba describit Basilographe MS. ἀλλαντοποιὸν δύο ἀνδριάντων τὸ ἓν δίλουτον σκόρδα μετὰ τοῦ πρασοπαπάτου καὶ ἀλλαντικὸν κοπάρι, & πάροδον λαζαφορδάτου, καὶ μὲ βύτζαν σφιγμένην,

ΛΑΙΜΙΟΝ, *Vas amplum & capax.* Eustathius in Iliad. ρ. ἰσέον δὲ ὁ λαμὸς, ὁμωνύμως τῷ μίσῃ τῶν πόμπης λέγεται, καὶ οἷόν τις ὕστερον ἰδιωτικῶς φασὶ ζωχαφικὴ λαμίον λεγόμενον.

ΛΑΚΕΝΤΙΝ. *In fine adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: παρακαλῶν αὐτὸν τὸ ἴδιον μαθητὴ ὥστε ἡμέραν ἀπὸ μικρὸν λακέντιν. ἀπολῦσαι ὃ ἐποίησεν, καὶ ἔνεγκεν ἀπὸ φαγεῖν.

ΛΑΚΤΑΡΑ. *Post ἴμερος adde.* Franciscus Rosserius de Purgatorio pag. 135. εἰς τὸ τὰ σφίγξ μὲ πολλὴ ὑπομόνην καὶ λακτάρα τῆς ἁμαρτίας, &c.

ΛΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ. Andreas Cretensis de humana vita pag. 235. πῶς ὁ μητρῳ ζωχάφος εἰκόνας ἐνεχαφῶ, καὶ χρυσοπυρχῖ ζῶν, ἢ χρυσὸς ἐλάμπει, καὶ χάφαι πιάστης & λαμμαπίζῃ βάφῃ, ἢ χρωπέρα ἐπιέλπει. Sic MS. codicem præferre monet editor, qui in hac voce hæret. Videtur leg. βαμματίζῃ, *tingit.*

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ. *Post lin. 5. adde.* Qui porro hîc Lampadarii, Δαδοῦχοι videntur appellari in veteri inscriptione apud Sponium tom. 3. Itiner. part. 2. p. 18. ΠΡΟΝΟΙΑΙ ΦΛΑΒΙΟΥ ΠΟΜΠ. ΔΑΔΟΥΧΟΥ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΜΗΤΩΝ. Unde patet Lampadariorum dignitatem haud ex infimis fuisse, siquidem Comitibus interdum adscriberetur. Erant autem ii qui summis Magistratibus lampades præferebant, ut Consulibus. S. Chrysostomus homil. in Eutropium Eunuchum: τοῦ τῶν ὑπάτων λαμπαδοῦχος ἢ ὑπατικῆς ἀξιώσεως; τοῦ δὲ αἰ φαιδραὶ λαμπάδες; Sed de hocce more alia attigimus in Glossario med. Lat. ubi etiam observavimus excipi solitos fuisse cum lampadibus viros illustres; quod præterea testatur Petrus Siculus in Hist. Manichæorum pag. 52. & Chronicon Alexandr. pag. 756. Vide quæ de hoc more annotat Casaubonus ad Sueton. in Caligula n. 13.

ΛΑΜΠΗΝΗ. *Post locum Hesychii addi.* Lexicon MS. vet. Testam. λαμπὴν, ὕλης ἁμάξης δέσιν, ὡ ᾗ ἐπιχειροῦσι οἱ ἀρχαῖοι, οἷας καρούχας λέγουσι.

ΛΑΜΠΡΑ ἡμέρα. *Lin. 2. post* Dominicæ, *adde.* Vita MS. S. Hilarionis: ἡ τῶν ἁγιασμῶν πάντα ἑορτάζει, καὶ λαμπρὰ ἡμέρα αὐτῆς ἀναστάσιμος. Vide Ἡμέρα.

ΛΑΜΠΡΟΜΟΙΡΙΑΙ, *Partes lucidæ Zodiaci.* Vox recentiorum Astrologorum. Joannes Camaterus in Zodiaco MS. cap. περὶ λαμπρομοιριῶν:

Ἐπὶ δ' ὅπου ἐστὶ τῆς ζωδίου
Μοῖραι φαειναὶ, καὶ σκότος πολυμόρφιον,
Ὡς τῆς μὲν ἄκρου ἢ φαεινῆς ἀστέρος
Παρεμπεσόντος, εἰ μὲν ἀγαθοῦ φύσει
Ἐπευξάσθαι μᾶλλον ἢ καλὰ πάσχειν.
Εἰ δ' αὖ κακοῦ, σφεύγειν κακὰ, &c.

ΛΑΜΠΡΟΝ. *Post locos ex Glossis Græcobarbaris, adde.* Galenus lib. 2. de Composit. medic. local. p. 170. καὶ ὅτι δεῖ τὸ πῦρ ἥδιστον, λαμπρότερον τοῦ περὶ χρώμενος. Cui mox μαλθακὸν πῦρ opponit. λαμπρὸν πῦρ Democrati in Φιλιάτρῳ:

Εἶτ' αὖ μᾶζαν ὀπτᾶσθαι τὸ λαμπρὸν πυρί.

Cui mox μέσον opponit. Λαμπρὸν πῦρ, apud Eustathium ad Iliad. α. pag. 134. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 47. καὶ λέγει ὁ μακαρίτης Σάββας τῷ ξενοδόχῳ, Φέρε λαμπρὸν ζέον, καὶ βάλε ξυμίαμα. Philoponus de Mundi creat. τὸ συνεσθίειν λαμπρὸν αὐτὸ τὸ πῦρ ἀναμάζῃ. Chronic. Pasch. in Heraclio: εἰς τὸ αὖθις τὸ πῖσος βάλλοντες αὐτῷ τῷ ἡμέρᾳ λαμπρὰ εἰς πολὺ σφοδρότατα, &c.

ΛΑΜΠΡΟΣ. *Lin. 1. post* candidus, *adde.* Thomas Magister in Sylloge vocum Atticar. λαμπρὰ ἰδίως κεκλῆσθαι λέγει, ἡ λευκή.

ΛΑΝΤΖΟΤΡΟΝ. Cod. Reg. 1847. fol. 146. ἔταρον λάντζωρον, καὶ ὑπηρέτην τοῦ βασιλικοῦ.

ΛΑΠΑΡΙΜΑΙΟΝ, idem fortè quod λαπάρα, *Abdomen.* Ptochoprodromus MS. lib. I.

Καὶ τὸ ἄσπρον ἐμπεδόπουλον χιμάτιν τὸ κρασίον,
Καὶ μονοκύτι μαγικὸν ὀπὸ λαπαρομαῖα,
Καὶ χὸ δὸν τὸ χόλες μασὰ ὄβίσια ἐ λαπάρεν.

ΛΑΊΡΔΤΣ. Theophylactus Symocatta lib. 8. cap. 13. de quodam Constantino Lardy à Phoca cum Mauricio interfecto: ὃν τ λιχόμην ἐφ' ᾧ πλέον Λάρδω, &c. Chronicon Paschale hunc vocat Λάρδιν.

ΛΑΊΣΑΝΟΝ, *Matella*, Scholiastæ Sophoclis in Ajace, & Moschopulo ad Hesiodum. Vide Πυρσάτης.

ΛΑΤΖΑΚΕΆ, ἡ κέδρος, in Lexico Botanico MS. Reg. *Cedrus.*

ΛΑΥΡΑ. *Post locum ex Eustathio, adde.* Idem Eustathius ad Od. χ. Λαύρας ὁ χῶρος καὶ ἀφ' οὗ τὸ Διόπετρος ὁ τὸ, Λαύρας ἀπασθῆναι, τοῦτο ἴσως ἔστι, καὶ πλήσιον τοῦ θεοῦ κάλλιστον· ἢ ἀ' ἂν πλεῦται λαῦραι, ἃ οἱ ὦ ἐ πόλεν λιχόμην ἐμβολαι.

ΛΑΦΡΟΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Μὴ νὰ λαφρόσῃ ὁ ςόμαχος ὰκ ἐ πλυφαγίας.

ΛΑΧΑΝΑΣ. *Lin.* 1. *post* olitor. *adde.* Joannes Episcopus Carpathi MS. ἢ ὁρᾶ ἄγγιλον λίχανα ἀπὸ ὕπνο ἐγρόν κ ἐ λαχανᾶν πῶσιν ὁ πρὸς ᾧ ὕπνο;

ΛΑΧΑΣ. Vide in Λάκκα, Ινδικοπλάτης, & Ελαιούλη.

ΛΕΒΗΤΩΝ. Joannes Carpathi Episcopus MS. διαρήξας ὁ ἐ λιθόκτιτά μου, ἢ τὰ μέσα ἐμαυτῷ ἴασις.

ΛΕΒΗΤΟΝΑΡΙΟΝ. *Lin.* 3. *post* Levitonarium. *adde.* Vita MS. S. Joannicii: ὧν ἐφεγγυρώσατο, οὗτοι ἢ χαῖρε, λιθοπλάσει αὐτὸν εἴδη ὁ ἰχθύες γλῶτλα καλοῦ, ὁκ ἔχῶν ὁ αὐτῷ ὁ σωθῆναι, τῷ αὐτῷ ἰχθυόσατος, ἀπομάτησεν.

ΛΕΓΑΤΟΝ. *Post loc. ex Gloss. Basil. adde.* Etymologicum MS. λιγάτα, πικύλια, ὁκ ἔν λιγάρια, ἤγουν δουλεύσιμα· ἀφ' ὧ δὲ τὸν ἵππον ἱκανὰ δουλεύῃ ὁ ληφόμβρος.

ΛΕΓΕΝΤΙΑ, in Lexico MS. κῦ Ρωμαίους, ἀμπωσία, βασιλικὴ χάρις. Sed legendum Ἐνδικτιῶνα, licèt in ordine literæ Λ. vox inseratur. Vide Ἐνδικτιῶνα.

ΛΕΓΕΩΝ. *In fine adde.* Sed & interdum usurpatur hæc vox pro ipso diabolo. Vita MS. S. Hilarionis: καὶ ἐύχλῳ ἴσια ἐπιπὸν, φυγαδεύῃ τ ἀδρόν ἐ πονηρὸν λεγεῶνα.

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΝ, pro Λιποταξία, occurrit in Actis recentioribus S. Thalelæi n. 12.

ΛΕΙΨΑΝΟΝ. *Post lin.* 1. *scribe.* Capitolinus in Pio: *Adriano apud Baias mortuo, reliquias ejus Romam pervexit.* Passim.

ΛΕΙΨΥΔΡΙΟΝ, *Aqua defectus.* Vide Eustathium ad Iliad. η. pag. 461.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΣ. *In fine adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 30. καὶ ἦραν αὐτὸν, τῷ λεκτικαρίῳ διακυλοδυκιῶτῃ αὐτῆς, &c.

ΛΕΚΑΝΗ. *Adde in fine.* Aliud Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. λεκάνη, τὸ λιθωτόν.

ΛΕΜΟΣΥΝΗ. *In fine adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Τὰ ἔδωκαν εἰς ἃ πολλὰ ψυχὰ, λεμοσύνης.

ΛΕΝΤΙΟΥ. *Post locum Arriani, adde.* S. Amphilochius orat. in Mulierem peccatricem: εἰ ὁ πόλεμος ὑπόμονον, τὸ λοιπὸν πληρωθῆς χάμα.

ΛΕΟΝΤΟΓΛΑΑ. *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. Reg. λεοντόγλαα, τὸ ἀμωμακάν.

ΛΕΟΠΑΡΔΟΣ, *Leopardus*, apud S. Ignatium in Epist. ad Romanos cap. 5. Vox, inquit Bochardus, merè Latina, cùm Græci λεοπάρδαλις dicant, ut est in vita S. Antonii tom. 2. operum S. Athanasii pag. 458. Verba Ignatii sunt: ἐπιδιώξομαι δίκην λεοπάρδου, ὁ ἐὰ φαλώσῃσι ζῶμα.

ΛΕΠΤΟΝ. *Post locum Hesychii, adde.* Codex Regius 3502. ubi de mensuris: δίωβόλον ἰδοῦ ἓ ἑξάντα ἀσσάρια, ἃ ἢ λεπτὰ λέγονται. Rursum: λεπτὰ καλοῦνται ἓ ἀσσάρια, ἃ ἓ τυμμία. Apud Artemidorum lib. 2. cap. 63. λεπτὰ ἢ χάλκια τεμάχια.

ΛΕΠΤΟΥΡΓΟΣ. *Lin.* 3. *ante locum Eustathii, adde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. τέκτων, καινὸς τεχίτης, ὁ λαξεύων, ἢ ὁ τ ξύλων, ἤγουν ὁ λεπτουργός.

ΛΕΣΕΩΝ. Constantinus à secretis MS. lib. 3. ἓ ὃ ὄρχαμος τ φωνῆς, ὁ λιχόμβος λεπτὸν, καὶ ὁ λάρυγξ, ἢ ὁ τραχήλος, &c.

ΛΕΤΕ, pro λίτε. Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 89. μὸ φοβᾶσθε, λίγουσι οἱ ἀρχιφάσγοι, ἐμεῖς ἢ λέγ τὸ Δούκα σας τῶ Εὐβοίου τὸ, πῶς ἔπεμψέ μας ὁ Θεὸς ἵβρ νὰ τῶ δώσωμεν βοήθειαν, &c. Pag. 96. ἀν τύχῃ ζητεῖτέ με λίγον, καὶ ἀπατζαπαμβάνω ἔβραϊκάτερα, καὶ τὸν ἀληθινὸν λέγ, ἐμὲ δὲν ἔπαγ ἔβρ λόγο μου, &c. Ita pag. 86. 148. 183. δὲν pro ὔδλη.

ΛΕΥΚΟΓΡΑΦΙΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ὁ ὃ μάρξος, ὃν δὲ καὶ λευκογραφίδα καλοῦσι, &c.

ΛΗΓΑΤΟΝ. *Post hanc vocem adde.* Legatum. Eudemus in Lexico MS. ληγάτον, τὸ ὑφ' ἑβδόμης λιμπανόμενον, ἀφ' Ρωμαίους. ληγατάριος, οἷος ἀρχὸς, ἀφ' Ρωμαίους.

ΛΗΞΙΑΡΙΧΟΣ. *In fine adde.* Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 138. ἀφ' τὰ ἄλλα ἄρχει καὶ κοδουλεύουσι ἓ ψυχικὰ εἰς τριάδας ἢ λοξιᾶς, ἓ εἰδίσι τῶ κυρίου θῦ, ἢ τ' ὀνόματός, &c.

ΛΗΞΙΣ, *Memoria, recordatio.* Justinianus: Λήμμασὸ ὁ τῆς εὐσεβοῦς λέξεως. Chronicon Paschale anno 1. Mauricii: μετὰ τὴν ἐπανάκλησιν Τιβερίου Κωνσταντίνου τῶ τ θείας λήξεως. Ita anno 1. Focæ, & alii.

ΛΗΣΤΑΡΧΕΙΟΝ, *Confugium latronum*, id est locus in quem sese recipiunt latrones. Joannes Canabutzes MS. fol. 19. καὶ πλὲς δὲν θῦ χρημάτων τῆς λησταρχείας ἐκβῆναι ἢ τὸν Ῥώμυλον, ἵνα ἔχωσι αὐτὸν λησταρχεῖον, ἤγουν ὅπῃ λέγουσι οἱ κατὰ λησταρχῶν.

ΛΗΣΤΟΔΙΩΚΤΑΙ. *Adde in fine.* & Miscellanea eruditæ Antiq. Sponii pag. 202.

ΛΙΒΑΣ pro Λίψ, *Ventus Africus*, in Cod. Reg. 2147. fol. 59. v. ὁ ὃ λίβας ὰκ ἔ πυρὸς θερμὸς ἢ ξηρὸς, &c. titul. περὶ λίβα.

ΛΙΒΕΛΛΑΡΙΟΣ. *Post locum Scylitzæ, adde.* Extat in Cod. Reg. MS. Psselli opusculum, hoc titulo: ἐρμηνεία περὶ θῦ ὅτι πατέρων ταχέως ἐσχαφῶσι καὶ ἐκπνεύσι φοὺς ὁ Βιτάρχῃ τῶσι Ιωάννῃ ὁ Λιβελλάριος, &c.

ΛΙΒΕΡΤΙΝΟΙ, *Libertini.* συναγωγὴ λεγομένη λιβερτίνων, Act. cap. 6. v. 9. Glossæ Basilic. λιβερτῖνος, ἀπ' ἐλευθέρου.

ΛΙΓΓΑΒΙΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 11. c. 6. λιγγάβου, ὅπερ ἔστι λέξις Ἰταλικὴ, Γραικιστὶ δέ . . .

ΛΙΓΓΙΟΝ, *Pampinus*, ἕλιξ. Glossæ interlineares in Dionysii Periegesin MSS. fol. 63. v. ζαπῆρις ἡ ἑλικὶς ἡ πλεγόμενος ἕλικος· ἃ ἓ λίγγια πλουτόφορα ἀμπέλου.

ΛΙΓΗΡΟΣ. Vide in Λιγιάτζης.

ΛΙΘΕΑ. *In fine adde.* Lexicon MS. ex Cod. 3183. ἄλικτος, χάλκωμα καθαρὸν, ἢ ἀλιάσιμον χαλκὸν μιμούμενον ὑάλῳ καὶ λιθάκι, ᾧ ἐὰ καθαρθῆς ἡ τῆς ἁγίας Σοφίας τράπεζα.

ΛΙΘΟΛΟΓΙΟΣ, *Fructuum custodis in horto edicula*, sic dicta, quòd is lapidibus collectis aves & fures abigat. Lexicon MS. vet. Testam. ὁπωρο-

φυλάκων, λιθολόγος, ὅπως ἐφ' ᾧ ἢ σκηλῷ ἔχῃ ὁ φυλάκων ὑπόχρεω πατρίαν.

ΑΙΘΡΙΔΙΟΝ, τὸ ἐρυθρόδανον, in Lexico MS. Neophyti. *Erythrodanum.*

ΑΙΜΗΤΑΝΕΟΣ. *Poſt locum Lexici adde.* Eudemus in Lexico MS. λιμπατεῖν, οἱ Ῥωμαῖοι βασιλῆς ἐν τῇς ἄνω χρόνις. Etymologicum MS. λιμπατέων, ἐν τῇ ἐχελαίᾳ φρονέσι, λίμπα Ῥωμαῖοι καλέσι, τὰς κλισούρας.

ΑΙΜΙΤΟΝ. *Poſt locum Procopii, adde.* Symeon Logotheta in Chron. MS. an. 1. Juſtiniani: κιλλίσις — ἀπεστάλη πάλιν ὁ Φοίνιξ Λιβυσσίας εἰς τὸ λιμὴν τὸ ὑπάρχον, τὸν καλούμενον Πελμύριον. Idem infrà: λαβόντις τὸν παράδοσιν καὶ τὴν αἰχμαλωσίας, ἤλθε τὸ ὑπάρχον λιμανοῦ ἔρυμνον. Mox: ὑπῆλθεν εἰς τὸ ὑπάρχον λιμανίν.

ΑΙΜΙΤΑΤΟΣ. Leges Cypriæ MSS. fol. 168. λιμπάτης ἀχὸς ἔστιν ὁ δεῖ πολεμίων ληφθείς.

ΑΙΜΩΝΟΝ, τὸ βούγλωσσον λιχήμονα, apud Aëtium lib. 10. cap. 20.

ΑΙΝΤΦΙΚΟΝ. *In fine adde.* Caſſianus MS. ἐγὼ ὁ κωνσὶς τῆς Θυβαΐδος ἤμην ἔρχει ἔχων τὸ λευφικόν.

ΑΙΠΙΜΟΝ, καστανέας ἄνθος, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Flos caſtaneæ.*

ΑΙΣΕΝ. *In fine ſubde.* Conſtantinus à ſecretis MS. ζουλάβι τῇ ἀργυλάβου, Σαρακηνὶ λιπὶλ χαμὶλ, &c.

ΑΙΣΣΑΝΑΣΦΑΛΑ, idem quod παπαροιώα, apud Anonymum Medicum MS. ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. vide παπαροιώα, & χαντιζίν.

ΑΙΣΣΟΜΑΜΟΥΔΟΝ, *Aſphaltites*, trifolii ſpecies. Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀσφάλτης, τὸ τρίφυλλον, ἢ λιπομάμουδον, ἢ ἀπούειος. Vide Μάμουδον.

ΑΙΤΖΑΤΖΗΣ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ὡσπερ αὐτὸς ὁ λίγηρὸς ὁ τζελεσζιπάσης,
Ὅπου λιτζάτζης ὁ χαϊδὸς ὁ λιπεσμυστζόχος.

ΑΙΤΡΑ, vox ex Lat. *Libra*, à Græcis confecta. Galenus lib. 1. de Compoſit. medic. gen. καί τι διαμάσσειν ἂν ἕις, ὅπως ὁ Ῥωμαῖος ἐρεῖ, αἰτῶ λιτρῶν ὠόμαζι κατύλας· ὑπερχώσα γὰρ ἔσται ὀύμαπα, ὅτι τῆς λίτρας, ἢ τὸ τῆ ξέσει, ἢ τὸ τῆ σὐγκρασι. Et lib. 8. p. 397. χρήσιμος τῆ Ἀνδιμάχου μίγματος χλιῶν ἢ ὑπὸς, ὅσῃ ἔστιν ἐλαίου κοτύλη· πέσσει γὰρ σὐγκαῖ τὰς ἐκ τῆς Ῥωμαϊκῆς λίτρας ὧν βούλεται κατόπιν, ἐκ δὲ λίτρας καὶ ἢ βέλτιον ἔστω ὁ Ῥωμαῖος βαθυκάπα λιτρῶν μὲν καὶ ξέσει καὶ σὐγκρασιν μαλάσσειν, παχυλοτέρων δὲ τὰς κατύλας ὄντας τῆς ἕξω τῆ Ἰταλίας πάλιν Ἑλληνικῆς ὑπάρχον ὁ χρόνος, &c. Denique lib. 4. de tuenda ſanitate: καὶ τῆ κατύλῃ Ἰταλῇ, ἥ δὴ καὶ λίτρας ὀνομάζοσι. Philoſtorgius lib. 11. cap. 7. de quadam grandine: ἄχει δὲ ἐκτὸς τῆ λεγομένῃ λιτρῶν ἕλκουσα βάρος.

ΑΙΤΡΙΔΟΣ, ut habent Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. ἀγγεῖα μικρὰ, *parvi cucumeres.*

ΑΙΤΡΙΣΚΩΡΙΑ. Democritus in Phyſicis & Myſticis MSS. ἑλὼν ὡς λίτρας μίαν περφύρας δύο ὅλον λιτρισκωρίας θλ'. ὡς ὕδρου ξέ'. ὑπὸς δὲ πυρᾶς, &c.

ΑΟΒΙΟΝ. *Lin. 2. poſt &c. adde.* Aëtius lib. 19. cap. 15. ὥσπερ ἡ καπία ἐμέλαν, ἣν καλοῦμεν λόβιον τῆ φύλλου.

ΑΟΓΑΔΙΟΝ, *ſpecies medicamenti.* In Codice Reg. 2686. in Collectione medicamentorum ab Euphemio Siculo & Philippo Xero, eximiis, ut ibi dicuntur, Medicis confecta, fol. 457. λαβὼ φωτὸς φιλίστου ἑκτοῦ τῆ ξηροῦ σώδους λογαδίου.

ΑΟΓΑΡΙΟΝ. *Poſt locum Typici, adde.* Salomonis Monita ad Roboam filium MSS.

Τὸ πᾶσι, τὸ λοιπὸν σου, ὡς ἄτιμος ὑπάρχῃ.

ΑΟΓΟΘΕΤΗΣ. *In fine ſubde.*

Λογοθεσία, *Dignitas Logothetæ*, apud Theodorum Hermopolitem MS. lib. 7. tit. 12. fol. 127.

ΑΟΓΧΗ. *Poſt locos Germani, adde.* Anonymus MS. contra Latinos: καὶ οὕτως ἐστὶν, πάντοτε ἡ ἀρχὴ λόγχῃ ἔστι τὸ δεξιὸν πλάγιον τῆ ὤμου, ὡς τὶς αὐτὴν ἐκτείνῃ ἢ ἄνω πάντοτε τῆ χεροῦ, πάλιν ἀπιτυπάσῃ τῆ ἐσπεροῦ τραπέπου. ὁ γὰρ γὰ λογχεύῃ ἵνα ἄρῃ ὡς ἡ γῆς πάλιν ζωλιὰ αὐτῆ· ὁ δὲ λογχεύῃ ἵνα ζωλιὰ πάντας καρπώσηται αὐτόν.

ΑΟΓΧΙΑ. Leges Cypriorum MSS. fol. 78. γυναῖκις ἐ μάρτυρον, πάλιν ὁ βαλαίφ καὶ λογίας, ἔστω ἄνδρις ἐπιλῦσῖν εὐ διάφορα· ἐστὶν γὰ μόνοι αἱ γυναῖκις μάρτυροῦν.

ΑΟΓΧΩΤΟΝ. *Adde in fine.* *Atramentum ſutorium.*

ΑΟΚΤΟΠΑΤΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

Εἰκρίωσον πὺ ἄλογον, ἐν λοκτοπάτησί τι.

Threnus MS. de capta Conſtantinopoli:

Τὸν πίστη ἐν ἢ σκυλικὸν τὰ τὸν λοκτοπατῆν.

ΑΟΥΕΤ, τὸ αἰθυσσόμενον, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ΑΟΥΛΟΥΦΕΡΟΝ, ἢ νύμφεα, *Nymphæa, Nenuphar*, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΟΥΜΝΕ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. τὸ καυτζούμενον τὸ καθαρὸν, τὸ καλούμενον λοῦμι.

ΑΟΥΠΑ. *In fine adde.* Eadem verba habentur in Collectione Hiſtoriarum Scaligeriana pag. 383. 2. edit.

ΑΟΥΠΗΣ. *Poſt locum ex Herod. adde.* Etymologicum MS. ex Cod. Reg. 2750. ἴκτις, ἤτοι πτηνοῦ, ὁ λίγαν λεύκην.

ΑΟΥΠΙΝΟΣ. *Poſt locum Noni, adde.* Meletius Monachus MS. de Urinis: πίνουσι ζωλάπιν μαῦ πλίνου ῥίζῶν λευκοπαρύχρων. &c.

ΑΟΥΠΟΠΟΥΤΗ, *Upupa*, ὄνομ. Symeon Magiſter de quadrupedibus MS. ὁ ἅρμαν ἵππος τῆ ὀρνίου. Ad marginem Cod. Reg. ὦος τῆ λευκοῦ adſcribitur.

ΑΟΥΣΤΡΟΝ. *Dele reliqua, & ſcribe.* Scribit Scaliger in Notis ad Euſebium pag. 224. & in Canonibus Iſagogicis pag. 179. 2. edit. & in libris de Emend. Temp. id nominis per 2. in nummis antiquis ſignificare, ut 18. vel 17. notent λύσρον λύτρον, τέσσαρα: cui ſubſcribere videtur Marſhamus in Canone Chronico Ægyptiaco pag. 60. Sed hanc ſententiam profligavit Petavius lib. 11. de Doctr. Temp. cap. 10. ubi exemplis ex ipſis nummis petitis probat hanc literam Latinam, non Luſtrum, ſed aliud quidpiam deſignare quod annuum ſit, niſi annus ipſe intelligatur, inquit. Petavium ſequuntur alii, atque in iis Spanhemius de Præſtant. vet. Numiſmat. pag. 873. & Noriſius in Nummo Licinii pag. 9. qui pariter aliorum opinionem de hoc charactere jure explodunt, qui cenſuere eo denotari vocem Λυκάβαντα, quæ apud Poëtas annum ſignificat: quaſi, ait Caſaubonus ad Sueton. in Aug. cap. 87. voces poëticæ, & ab uſu communi remotiſſimæ, in nummis qui omnium manibus teruntur, ſcriberentur; præterquam quod non effingitur ut litera Græca Λ, ſed ut L Latinum. Is porro eo videtur concedere, ut hæc nota non litera ſit, ſed quod Grammatici *circumductionem* vocant, cùm ſcilicet ambitus non capiebat omnes literas, reliquæ infrà aut ſuprà, præmiſſâ notâ L rejiciuntur, quod etiamnum obſervatur. Id probare conatur aliquot exemplis, quibus expendendis vacare liceat Antiquariis.

ΑΟΥΤΡΑΚΙΖΕΙΝ. Neſcio an idem quod λου-

περιζέση, de qua voce mox. Theodorus Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Καὶ πρὸς λυπηρίζεται τέτλω τῷ ἰδιωμάδαι,
Ο νύλπης τυ βυρζόεζιν φθίσεις ἀμυγδαλάπας,
Καὶ πρὸς τὰ νομίσματα μοῦ μαυηλάτα.

ΛΟΥΤΡΑ'ΡΗΣ. *In fine adde.* Syntipas MS. ἰδοῦ ὁ αὐτὸς πηχὺ ἅμα καὶ εὐμηχάνης, ὡς ἂν τῷ πήχει μὴ καθυφεῖναι τὸ πύτυ αἰδοῖα. πάνυ διακάμψας ὁ λουτράρις, ὡς κακοῦ ὄντος τῷ παιδὸς, ἔκλαιεν.

ΛΥΓΟ'ΚΛΩΝ. Anonymus MS. de Diæta cap. 23. ῥιπάται, χρηγύλια, σπάπται, λυχάκιον, ἐνωθίται πλαλάκιοι δι' ὕδατος, ἰδίωματα ξυμπλοκὰ γίνονται.

ΛΥ'ΕΙΝ. *Post loc. ex Synodo Trull. adde.* Amphilochius de non desperando pag. 269. λύσα. σύμφωνα ἀπ τῇ τῶν ἁγίων ὀρτῇ, καὶ ἐν τῷ τῶ Εὐαγγελισμοῦ, ἐν τῇ μονῇ μου, λύσαν εἰς οἶκον, ἢ ὕλαον, & ἰχθύας. *In fine, ante ult. lin subde.*

Πιειλύων. Epistola Dionysii Alexandrini Episcopi: πανδοκεύμενος καθ' ἑαυτὸν ἔφερε ἀπαρασίτευτον διὰ τῆ τῶ πάχα ἀνειλύσι. Id est, *in solutione paschalis jejunii.*

ΛΥ'ΚΟΣ, *Lupatum.* Vide in Χαμαίλεων.

ΛΥ'ΣΙΓΓΑΣ. *Post locum Iatrosophistæ, adde.* Codex Reg. 3175. fol. 352. περὶ ὅταν ἰχὼ ἄνθρωπος τὸ λιγόμενον ἀφ' ἑ ἰατρῶν λυγμὸν, ἀφ' ὃ ἑ χρειαζῇ ἡ λύσιγας, ἴσως ἢ λίγμιον πάνυ ἢ πάσης κακόξεως. Adde fol. 359.

ΛΥ'ΣΕΙΣ. *Lin.* 2. *post* Judicum: *adde. Decisiones* vocat Justinianus in L. 2. de Cod. confic. *Post locum Zonaræ, adde.* Theodorus Hermopol. MS. lib. 1. καὶ ἐπείσαμεν λύσιν ἀποδέχεσθαι, πάνυ ῥητῶς ἀνειέχουσαν, &c. Eâdem pag. ἡ παναρχικὴ λύσις.

ΛΥΣΣΟΜΑ'ΜΟΥΔΟΝ. Codex Regius 3492. fol. 83. v. ἀχλοσταφίδας σείψαι, τὸ ὀλίγωσον, ἢ λυσιμάμουδον, καὶ ἰᾶται.

ΛΥΧΝΙ'Α, *Pharus, Candelabrum.* Eustathius ad Odyss. ε. ἰσέον ἦν ὅτι λαμπάδεσε λύχα, ἃ πῶ οἱ ἀγοραῖοι λυχίας φασὶν, ἐφ' ὧν δᾷδες κηΐδιναι καὶ δόρατα ἀναπλέονται.

ΛΥΧΝΙΚΟ'Ν. *Post locum ex Actis S. Maximi, adde.* Epiphanius in Exposit. fidei n. 23. ἐώθεσαν ἡ ὕμνοι ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ διανυκτὸς γίνεσθαι, λυχνικοὶ ἅμα ψαλμοὶ καὶ ἀναστυχαί. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 250. μοῦ τοῦ ὁσίου λυχνικοὺς φόβους καὶ τοὺς σωσίθεις διξολογίας, καὶ πῶ, ὡς ἔθος, παρ' αὐτοῦ τοῖς ἀδελφοῖς ἢ διδομένου εἰρήνου, &c. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis junioris Stylitæ n. 3. ὡ ὀλίγως ἦν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ, λυχνικῶν καὶ ἑωθινῶν ἐν ἀπαλιμπάνοις. *Ibidem pag.* 833. *lin. penult. post* Reg. *adde.* & in Horologio Græcorum vocatur Antigenes Martyr, (is Clementis Alexandrini ævo vixit, ejusque ad calcem Protreptici extat etiam Hymnus in honorem D. N. J. C.) qui quidem, &c.

ΛΩΒΟ'Σ. *Post locum Zonaræ, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Hadriano, ubi de Hierosolymis Ælia nomen indito: πάνυ ἦν ἐπίκλην, ἀφ' ἑ τὸν ἐπίκλην αὐτοῦ λαβεῖν, ὅτως εὐρέση ἔσται.

Λαῦρα. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. lib. 7. ἐκεῖ ἐπιφανέσης, ἢ λαῦρας.

Λαυρεωτῶν. *Adde in fine.* Porro ut Xenodochiorum Oratoria S. Joanni Eleemoni, ita Lobotrophiorum S. Job videntur fuisse dicata, quantùm colligere licet ex Nicephoro Urano in Vita S. Symeonis jun. Styl. n. 76. πατρὸν ἦν ἀφ' ἑ τῶν ἀφορεσίων ἡ Ἀνδρέχη, καὶ πῶ ἐν τῷ ναῷ ἦ ἁγίου Ἰὼβ, ἐς ἀφ' ἑ τῶν πύλεως ἵδρυτο, λεπροκομείῳ ἰδίῳ, &c.

ΛΩΔΙΚΙ'ΝΗ. Vide in Ψιθυρισχύλιον.

ΛΩΡΙΚΑΤΙ'ΩΝ. *Lin.* 1. *post* rectorium, *adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 1. fol. 17. λαικαπάτης ἦν λόγοις καὶ φρονεῖν σοφίζ.

ΛΩΡΟ'ΠΟΥΣ, *Loripes.* Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: καπήχει πιεὶ οὐτῖσι ὄντας λαμπάδας. Infrà: καὶ ἀφ' ἑ αὐτὸς οὐ τοιοῦς λοιπὸς ἐξέφλυσε.

ΛΩ'ΡΟΣ. *Post locum Mauricii, adde.* Scholiastes MS. Homeri ad Iliad. ϑ. παρῆν λύχ ἢ χαλκοῦ ἀπηρτῶτο λῶρος, καὶ κύκλοι ὦ τῇ παρειᾷ τῇ ἵππου. Et ad Iliad. ε. μελάνδυτον δὲ φάσγανον τὸ πάνυ κρύπτον ἔχον διδυμόκυλλον ὦ μέλανος λώρα τυχόν, ἢ πάνρυ. &c. Leo Philosophus lib. 4. Synopseos iatricæ MS. cap. 8. ἴσως ἦν ὅπω κτίνωσθῆ ἡ ἔκτη ἄκρη ἰμᾶ, τοῦτον λῶρος.

ΛΩ'ΡΟΣ, *Vestis. Pag.* 838. *lin.* 3. *post* vocabant, *subde.* Huc etiam fortè pertinet locus Cassiodori lib. 5. Var. 25. ubi de Tribuno perpetuo: *habens in utroque quod tuam consoletur ætatem, lori commodum, & lætitiam voluptatum.*

M.

ΜΑΑΤΖΟΥ'Ν, vox Persica seu Turcica pro *medicamento* vel *antidoto*, passim occurrit apud Constantinum Meletiniotem MS. de medicamentis Persicis.

ΜΑΓΑ'ΡΙ. *In fine adde.* Scaliger in Notis ad Fragmenta pag. 32. & 33. post libros de Emendat. Temporum, hanc vocem corruptam ex μακέλλη ait.

ΜΑΓΑΡΙ'ΖΕΙΝ. *Post locum Leunclavii, adde.* & Scaligerum lib. 2. de Emend. Temp. pag. 111. ubi de vocis origine.

ΜΑ'ΓΓΑΝΟΝ. *In fine subde.*

Μάγγανα. Acta spuria S. Meletii n. 22. λαβίστης οἱ μαφορῖς τὰς πηχέσις, καὶ ἓ χαλκουργήματα, ἢ καπόστης μάγγανα, & μέτα ὄχλε βαστάσεως ἢ ἀφαλλὼ τὰ χαλκουργήματα ἤνεγκαν, &c.

ΜΑΓΙ'ΣΤΡΟΣ. *Post locum ex Menologio Basilii, adde.* Priscus Rhetor: ναοῦν γὰρ τὸ βασιλέως βιβλῶν ὁ μάγιστρος κατανὸς ἐβῆ ἓ τῶν ἀγγελοφόρων, καὶ ἁρμενίων, καὶ γραπτῶν ἀμφὶ τὸν βασιλέα φυλακὴν ἐπ' αὐτῶ ἐστελμένων.

Μαγιστρίων. *Post* magistri, *adde.* Moschopulus in Schedographia MS. εἶσι μαγίστρια, σφενδόνια, γραπτόνεια, αὐτοκρατόνεια, κυνεγετόνεια, μαγίστρια.

ΜΑΓΚΟΥ'ΡΙΟΙ. *Adde in fine.* Leunclavius in Onomastico Turcico, *Mangur*, ait nummum esse æreum, quem Romani veteres *Assem* dicebant, Græci ἀσσάριον.

ΜΑΪΟΥΛΑΟΝ. *Post Gloss. Rutgersii, adde.* Eudemus in Lexico MS. μάτωρ, μαΐουλαν· μάτρωνα ἢ νὸς τῶ σφίγγει.

ΜΑΓΓΑ'ΔΑΡΙΣ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ῥίζα τῶ σιλφίου, *Radix Laserpidii.*

ΜΑ'ΔΑΛΚΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ βδέλλιον, *Bdellium.*

ΜΑΔΒΥ'ΕΙΝ, idem fortè quod μαδιῶ. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Εἰς ἕνα μιῶσαι σώματα ὅλοι τα μαδυπῦσαι
Μέτα τὰν Ἀνδριάνα πλὴν ἐμαφθοῦσι εἰς ἓ αἰθέντιωσ.

ΜΑΔΙΝΑΙ'Α. Astrampsychus in Cælo Pythagorico: λαζούειν, πτερύξῃ, μαδινάιαν, γύπτα καὶ νῆσα, ὑλακάργυρος, ἄσβεστος. φάβα, καὶ ὅμοιον.

ΜΑΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ. *In fine post* scribitur, *adde.* Anonymus MS. de Diæta lib. 1. cap. 18. δαμάσκηνα, ῥοδάκινα, μαζιζάνια, βερίκοκκα, ἐλαίον αἱ μαῦραι, λεπτοκάρυα, καὶ μάλιστα μικρὰ, &c. Ita cap. 24. Michaël Psellus MS. de Alimentorum facultate: τὸ λεγόμενον μαζιζάνιον δηλοῖ ὅτι καὶ ξηρὸν καὶ τῶ δυνάμεως ὑπάρχει. Anonymus MS. de Ciborum facultate: ἡ μαζιζάνα ὑπηλίου χυμὸν, μάλιστ χάλιω καὶ ἀγχόνι. Alius:

ῥαδίωνα, μαζιζάνια, βιζίνικα, &c. Aëtius ex Cod. Reg. τὸ ὃ ἄχειον μαζιτζάνιον, ὃν καὶ ἐνίοχον τῶν καπνομαγείρων, &c.

ΜΑΘΗΤΑΙ, *Monachi recèns ex novitiatu egressi.* Theodor. Balsamon in Responsis: ἐπὶ γοῦν ἀρχιμάνδριτος μόνου μετὰ ἐμβρεσθίας καινισθῆς ἐκ τῆς ἱερουργίας ἀπέχεσθαι τινες, ἤγουν τὸ μετὰ τὸν ἀπόκαρον εἰς ὅσον μαθηταίτων καὶ μετανοούντων ἐλθεῖν, κρίνοῦσιν ἀπολογισμῶδες τὸ διδασκάλου ἀξιώματος, τινὲς οἱ ἱερεῖς καὶ ἁπλῶς οἱ τὸ βήματος ἀπαρτιμπάζειν καὶ μετὰ τὸν ἀπόκαρον, μαθητὰς ἢ ὑποτακτικοὺς ἔσαν τι καὶ εἶναι.

ΜΑΘΗΤΕΥΕΙΝ. (*Dele* docere.) *Discipulum agere, Doctorem sectari.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: Λεοντόπολις τὸν Πλάτωνι μαθητεύσας ἔτεσι ιζ'. χρόνου δὲ ὑστέρας αὐτόν.

ΜΑΪΣΤΩΡ, *Magister.* Eudemus in Lex. MS. μάϊστωρ, μαΐστωρ, βυλλοῦλις, ὕμνος. Vide Μάγιστρος.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ, ut habent Gloss. Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ὁ ἰξός, *Viscum.*

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ. *Lin. antepenult. post* Vide, *adde.* Galenum lib. 1. de Remed. pag. 435. edit. Basil.

ΜΑΚΕΛΛΟΝ. *Post locum Damasceni Sindita, adde.* Auctor Quæstionum ad Antioch. quæst. 93. ὥσπερ τῶν μακελλικῶν ἐν βρόμῳ συνηθείας.

Μακελλάριος. *Post locum Suidæ, scribe.* Scholiastes MS. Dionis Chrysostomi in Euboïco: μάγειρον γὰρ, ὅτι μακελλάριοι ζώντων ὠνοῦνται. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: δηλοῖ ὅτι ἡ ἀνθρωπος μακελλάριος ἢ μάγειρος.

ΜΑΚΕΛΛΗΣ. *Lin. 4. post* Patricium, *adde.* Capitolinus de Macrino: *In vernaculis vel aulicis tam impius, tam pertinax, tam asper, ut servi illum sui non Macrinum dicerent, sed Macellinum, quòd macelli specie domus ejus cruentaretur sanguine vernularum.*

ΜΑΚΟΥΑ, ὄγκος Φύμος, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. *Thymus.* Vide Θρύμον.

ΜΑΛΑΚΙΟΝ. *Post loc. Palladii, adde.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. καὶ ἐὰν ὑπάλθει μοι λογισμὸς ἀγαθὸς, βάλω ψῆφον εἰς τὸ δεξιὸν μαλάκιον, &c. Idem cap. 75. μὰ εἶπος, Πλησίον ἐν μικρὰ θελήσῃ, ἢ τὸ μικρὸν μαλάκιον. Rursum: καὶ ἐσέρχεται καὶ φέρει τὴν χάριν τὸ μαλάκιον ἔχει σαφίδας, ῥόας, ἰχάδας, ἐν τέλει κέκρυπται κύρμας. Idem in Capitulis ad Indiæ Monachos cap. 34. ἐὰν ἀκούσῃς φέρ' ἴσως μισῶ τις ἢ χλευάσῃ τις, πίμψον ἢ δὸς αὐτῷ μικρὰν εὐλογίαν καὶ ἢ δωρεάν σου, ἢ μικρὸν κέρας, ἢ μαλάκιον, &c. *In fine adde.*

Μαλακίσκιον, *Spertella* Nicephorus CP. in Epist. canonica sub finem: ἀμείψωσι οὖν ἀπὸ Θεοῦ τὸν ἄξιον μισθαποδοσίαν, καὶ ζωὴν δὸς μαλακίσκια εἰς ὑπόμνημα φιλίας.

ΜΑΛΑΚΟΣ, *Mollis*, de qua voce in Glossar. med. Lat. Leges Cypriorum MSS. fol 32. ὅτι βοῦς βίνοῦχοι ἐστὶ, ὁ θηλείας, ὁ κεχρὰς, καὶ ὁ μαλακὸς ὁκ κεν λίας. Glossæ MSS. in Paræmias Salomonis: μαλακὸς, οἱ ὁ χρίματα γυναικῶν ἐσθῆς τὰς γυναῖκας ἐστίτης, ἢ ἁπαλὸς.

ΜΑΛΗ. *Lin. 2. post* lanugo, *adde.* Etymologicum MS. Cod. Reg. 2750. ἐστὶν γὰρ λέγεται τὸ μαλθακὸν καὶ ἔως, ἢ χνοῦς. Glossæ MSS. interlineares ad Theocritum: καὶ ὕεια τῇ ὃ πατήσις. μάλια ὠλοῦσα πατήσις. Eædem ad Idyll. 8. περίθεσχον. ξυνθεμένων. Aëtius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. καὶ κράτων δὲ ὁ κεφαλὴς ἐν μαλία, &c.

ΜΑΪΑΣ. *Post locos Abstyrii, adde.* Hippocrates MS. ἐπὶ μάλιστα ὑγιᾶ, Ἱέρωνος. εἶτα μάλιστα γεγαὼς δ'. ὑγιᾶ, ξηρὰ, ἰρῶτα καὶ ὑποδερμάτιος, &c.

ΜΑΛΩΤΙΣΚΟΣ, idem quod μολωπίσκος. Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali: ἀφανιζομένου τῆ ὑπλεῖ αὐτῆ μαλωπίσκου, ὅσῳ ἀκλίδιν, ἔνορμι αὐτὸν ἔνδον.

ΜΑΜΕΡΦΑΟΥ, *Lindyri* Aegicirii, in Lexico Botanico MS.

ΜΑΜΟΥΔΙΟΝ, idem quod μαμουίν, de qua voce infrà. Joannis Archiatri Iatrosophium MS. cap. 407. ἐὰν δὲ λουθῇ μαμούδιν πίρωτα καπνίζειν, &c.

ΜΑΝΔΗΛΙΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Nicephorus Blemides MS. de Urinis:

Ἐπειτα μανδήλιον πάνυ ὄμορφον, καὶ ἀνοίγων ὀλίγον.

ΜΑΝΔΡΑ. in Ἀρχιμανδρίτης. *Post locum Cyrilli Scythopol. adde.* Idem in Vita S. Sabæ cap. 30. ἀφικνεῖσθαι καὶ καλῶ ψῆφον Θεοδόσιος καὶ Σάβας ἀρχιμανδρίται καὶ ἔξαρχοι πάντων τῶν ὑπὸ τὸν ἁγίαν πόλιν, &c. Mox: ὁ μὲν ἅγιος Θεοδόσιος ἀρχηγὸς γέγονε καὶ ἀρχιμανδρίτης πάντων τῶν κοινοβιακῶν κανόνος, &c. Rursum: ὁ δὲ πατὴρ ἡμῶν Σάβας ἦρξεν κατεσκεῦ καὶ καθιδίτης πάντων τῶν ἀναχωρητικῶν ζήλου καὶ πάντων τῶν ἐν κέλλαις ἀσκητηρίων. Adde n. 57. 65. 83. *Adde in fine.*

Μανδήριον, *Stabulum.* Moschopulus ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: σκεὺς ὃ λίγα τὸ κοινῶς μανδήριον.

Pag. 864. *lin.* 11. *post* alii, *adde* Scaliger lib. 6. de Emendat. tempor. pag. 539. *Mandra nomine agmen bestiarum vocatum fuisse nemo paulò doctior ignorat. Cur suos Monachos eo nomine dictos voluerint, ipsi viderint, nam ego nescio.* Ex his igitur discere poterat vir eruditus.

ΜΑΝΔΥΑΣ. *Post locum Eustathii, adde.* Idem ad Odyss. ρ. ὁ ὃ δίπλοχος ἀμφ' ὦμοις λώπη, ἐξείλαμα δηλονότι μανδυοειδῆς ὄπαι. Ad Odyss. ο. καὶ τὸ μέγα φάρος ἐπὶ ἐπαρῶς ὤμοις βάλεται, ἤγουν ἔοικε γὰρ μανδυοειδῆς ἢ πως τὸ φάρος ἦναι. Et ad Odyss. τ. τὸ ὃ διπλοῦν αὐτῆς, (χλαῖνας) καὶ ἡ μία ἐφόνη, μανδυοειδῆ κατὰ ἦναι δηλοῖ, οὐ κύκλῳ ἀμπίχουσα, ἀλλὰ διπλωμένη καὶ τὸ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν δηλ' ἐπὶ ἀριστερῶν, ἀφεῖται ὃ ἄκρα, ὡς ἐ προβλήτην τὸ δέξια. Lexicon MS. vet. Testam. μανδύου, ἱμάτιον, ἢ βαρβαρικῶν ἐξειλόμενον. *In fine subde.*

Μανδυλίδιον. *Adde in fine.* Theodorus Prodromus MS. de mure: καὶ πῶ ἐπομὲ ἔδη, ὅσῳ λέγεται ἐξαμανδύλιον.

ΜΑΝΔΥΑΙΟΝ. *Lin.* 40. *post* &c. *adde.* Synopsis Annalium Zonaræ lib. 16. n. 20. ἐξεῖ τὸ ἁγίου μανδυλίου. Ubi Zonaras ἁγίου χειρόμακτρον habet.

ΜΑΝΗΣ. *In fine adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μάνης, τὸ λιζάριον. Aliud Lexicon MS. μάνις, τὸ λιπόπαν τῶ λιζάριου.

ΜΑΝΙΑ. *Lin.* 17. *post* Μανιάκιον, *adde.* Eusebius Patr. serm. de Eleemosyna MS. παῖδες ἐσχηνίχοντες, καὶ ἀκολουθοῦντες μανάκια ἐξειχοντες, ψάλια καὶ ὀρμίσκους, ἐ ἀπαξαπλῶς ὁ μεγάλη φαντασία ἐξειόντες.

ΜΑΝΙΓΟΡΔΟΣ. *In fine subde.*

Μανίορδος, eadem notione. Idem Georgillas:

Οἱ μανίορδοι μὲ χρὼς ἐ σώματα τα φθίνου,
Καὶ ἄλλοι τα θάλουν, καὶ κεῖνοι τα δροχάτουν.

ΜΑΝΙΚΟΤΙΟΝ, idem quod μανίκιον, *Manica.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ λιθαμιδρόπεσεν τάχεως εἰς μανικότα.

Infrà:

Πᾶσα λογὶς καζικότα φορδία ἐ μανικότα.

ΜΑΝΙΠΟΣ. Eusebius Patriarcha Alexandrinus MS. serm. de Eleemosyna: καλῶ οὖν δικαίαν καλύπτον, μανίπιν ἐξελεημοσύνη.

ΜΑΝΙΤΑΡΙΟΝ. *Post locum Iatrosophistæ, adde.* Synaxarium de alimentis MS. ὄδινα, μανιτάρια, καὶ κυμάρια καταχύνει ἐ δύσπεψίαν.

ΜΑ'ΝΝΑ. *In fine post &c. adde.* De Manna veterum & hodierna scripserunt Salmasius & Joannes Chrysostomus Magnenus.

ΜΑΝΟΥ'ΡΑ. *Adde in fine.* Vide in Ζωπύρω.

ΜΑΝΣΟΥ'Ρ. *In fine adde.* Vide Seldenum de success. Hebr. pag. mihi 27.

ΜΑΠΙ'Α, *Spongia.* Etymologicum MS. μαπία, σπογγιὰρια, ἀπὸ τῦ μάσσω, &c.

ΜΑΠΠΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde.* De Mappa Circensium consulendus præ cæteris Petrus Faber Sanjorianus ad tit. 2. de orig. Juris pag. 755.

ΜΑΡΚΙΑ'ΤΟΝ. *Adde in fine.* Anonymus Medicus MS. βαλὼν εἰς ζωμὸν ἀνθύλλιον, πηγανύλλιον, — βούτυρον, ὑδροχαλασικὸν, μῦρσίνην, πύπερι ἐκτρμαίας καὶ ἐπικλύσας, &c.

ΜΑΡΜΑ'ΡΙΟΣ. *In fine adde.* Sed cùm de marmore agamus, lubet hîc addere marmorum genera, quorum mentio præsertim occurrit in fragmento ex Παιανίοις ΚΠ. edito in Constantinopoli nostra Christ. lib. 4. pag. 109. quorum alia à locis unde advehuntur, alia à coloribus appellationem suam habent: ea sunt, πορφυρῶν, σκορπίων Θετταλὸν, Λακεδαιμόνιον, Θετταλὸν, Σκυθρωπὸν, Λιβυκὸν λιγόμβιον βασιλικὸν, Βιθυνὸν, Προικοννήσιον, Χαλκηδονῖτης, Τιτραπολῖτης, Δοκίμιον, Λιβυκὸν Προικοννήσιον, Λιβυκὸν Δοκιμιακὸν ἐνυχῖτης, Σαγγαριακὸν, Εκατονπολίτης, Ιεραπολῖτης, & Ρωμαϊκὸν. De postremo, ut & de Εκατονπολίτῃ suis locis hîc agimus.

ΜΑΡΜΑΡΟΥ'Ν. *Adde in fine.* Leges Cyprionum MS. ὡς ἔξεστι τῇ κατανῇ ὠνεῖσθαι ἢ ἐξ ἰδίου οἴκου πωλεῖν βαλάνιον, — ἀλλ' εἰς πῖχον ἴδιον· μαρμαρωσὶ δὲ καὶ κάφιν ἢ κανὸν πῖχον ἔξεστι. Vetus inscriptio apud Gruterum pag. 129. AEDEM MARMORAVIT.

ΜΑ'ΡΟΥΛΟΝ, idem fortè quod μωμύλιον. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ μίαν μωμύλαν ἄλφιτα τε, χόες βάσα ὀρτυμέλια,
Καὶ ξίζιν καὶ συκάμινα καλὰ κανίσκα μύλια.
Καὶ φάτνισσι οἱ κόλοι ὡς μεγάλοι χιμαύλοι.

ΜΑΡΤΑΣΑ'ΓΓΙΝ. *In fine adde.* Aliter legitur hæc vox apud Astrampsychum in Cælo Pythagorico MS. μάλιζδες, μυρτυσάλλω, κίπυλι, κόρακα.

ΜΑΡΤΑΣΙ'ΤΑ. Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: ἄς, σικοὶ, καστῆρες, μῆτσιπα, σπὸν, &c.

ΜΑΡΤΖΙ'ΚΑΤΑΟΣ. *Post πωχὸς, adde.* & καῦλος. Ita Codex MS.

ΜΑ'ΡΤΙΟΣ. *Post locum Mauricii, adde.* Chronicon Paschale in Pertinace: ἐφάγη δὲ τῦ γραδίωνος, ὡς ἐξέρχεται δὸς τῦ παλατίου εἰς τ' μῆνας. Εὐνοῦν vocat Dio apud Ursinum in Eclog. n. 62.

ΜΑΡΤΥ'ΡΙΟΝ, pro Ecclesia. *Post loc. ex Conciliis, adde.* Epiphanius in hæresi Meletianorum n. 3. ait Episcopos qui à partibus stabant Petri Archiepiscopi Alexandrini, ἔχοντας τὰς οὔσας ἀρχαίας ἐκκλησίας, has Καθολικὰς indigitasse, ut contra Meletianos schismatos suas ἐκκλησίας Μαρτύρων. *Ibidem pag.* 884. *lin.* 19. *post* martyrium, *adde.* & quæ congessit vir plurimæ lectionis Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. sacror. pag. 437.

ΜΑ'ΡΤΥΡΟΣ. *Post locum Joannis Grammatici, adde.* Moschopulus in Schedographia MS. fol. 123. ὀπτάδιχτος ὁ κοινὸς πρῶτος μάρτυς· μάρτυς μάρτυρος, καὶ μάρτυρος μαρτύρου. Idem observat Priscianus libro 6.

ΜΑΡΩΔΙ'Α, *Melanthe, Anthemis.* Joannes Iatrosophista MS. τῷ μαύρῳ μωμύλιον, ἤγουν τὸ μαλάνθη, &c.

ΜΑΣΑΛΙΑΝΟΙ'. *Lin.* 1. *post* inquit, *adde.* Epiphanius hæresi 80. n. 1. ut &c.

ΜΑΣΤΙ'ΔΙΟΝ. *Adde in fine,* præterea Vir Cl. Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. sacrorum pag. 431.

ΜΑΣΟΤΑ'ΦΙΟΝ, *Anagallis.* Vide infrà Μασυχά.

ΜΑΣΟΥΡΙΟΝ. *In fine adde.* Anonymus de Urinis MS. τὰ βάλανος ἀπ' αὐτὰ τὰ ἄλλυρα ὅ χώματος μίσσα εἰς τὰ μασύρια, καὶ τὰ βάλανος ἐπίπαν τα, &c.

ΜΑΣΟΥΧΑ'. *Adde,* ut habent Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ἡ ἀνάγαλλις, *Anagallis.* appellatur etiam

ΜΑ'ΣΠΕΤΑ, in Lexico MS. Neophyti, τὰ φύλλα τῦ σπρίου, *Folia Laserpitii.*

ΜΑΣΤΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Camarii, adde.* Synesius Chymicus MS. ζώπυρα ἐν ἀναδύσῃ τῷ πυρὸς σωαρμόζεται τῷ βατείῳ, ὑάλινον ὄργανον ἔχει μασάριον ὅπη τὸ ἄνω ἀφυσήσει, καὶ κάτω κάρα κύμβιον. Ubi hæc vox sumi videtur pro vasis gutture. Lexicon Botanicum MS. ἄδινα, τὰ μασάρια. Anonymus Medicus MS. μασάρια εὔχυμά εἰσι, &c. Sunt autem ἀδῖνες, partes glandulosæ in gutture. Anonymus Philosophus MS de Ciborum facultate: ὄρχεις κακόχυμοι, &c. μασάρια κακόχυμά εἰσιν, &c. Anonymus MS. de Dieta cap. 1. τῶν ὃ πιζῶν ζώων αἱ ὀφρῦς, τῶν τρυφερῶν χοιρείων, ᾗ τὰ ὠτάρια, καὶ μάστα τῶν δ' αἰγῶν παρόστατα· καὶ τὰ μασάρια, ἃ οἱ πόδες, πύπερι τὰ χόρτα αἱ ῥῖνες καὶ ὦτα.

ΜΑ'ΣΤΡΑΠΑ. *Ante loc. Sgurepuli, adde.* Aliud Iatrosophium MS. καὶ ὕπνῳ ὕπερ ἄλλων εἰς μεσοπαῦ εἰς ὑπόχυσιν φιλακείου, καὶ βάλε τὸ νιτὸν εἰς τὸ τζουκάλλιν, &c.

ΜΑΤΑ'ΛΙΑ, *Festum vel Sacrificium Armeniorum.* Anonymus de hæresi Armeniorum, ex edit. Coteleriana: ὀνομάζουσι ὃ τὰς πασχὰς θυσίας ματάλια. (aliàs ταπάλια, ut observat idem vir doctissimus.) Anathematismi ejusdem hæreseos apud eundem: καὶ τὰς συναγωγὰς, καὶ βρώματα, & πόματα, ὕπνω ματάλια. Aiunt *matag* Armenis *sacrificium* sonare.

ΜΑΤΖΙ'ΑΡΟΣ. Nota Chronologica adscripta Codici Regio 1813. initio: ἔτει ἐπὶς ζργ'. ἀπέστειλεν ὁ ἀφέντης ὁ Σουλτᾶν Μυράτης μπεὶ Ιακουπάσα, ὅπου ἐπολέμησεν τὸς Ματζιάρους, καὶ ὅπου ὁ Σιωαπάσα ἐκεῖ, καὶ ἐκάθησεν ὁ υἱὸς αὐτῦ ὁ Σουλτᾶν Μεμέτης. (anno Chr. 1595.)

ΜΑΤΖΟΥΜΑ˜, *qui graciles habet manus.* Etymologicum MS. ματζουμᾶ, ὁ ἰσχνόχειρ· μαῖος γὰρ χεὶρ, καὶ μάτζα τὸ ἰσχνόν.

ΜΑΤΟΥ'ΒΧ, ὀπιάτας, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Opopanax.*

ΜΑΤΙΠΤΟΥΘΑ', & Μαυπὰς, præcipuus Magorum magistratus apud Persas, in S. Syræ Martyrio n. 2. 12. 13. & in Passione S. Pherbutæ n. 2. ubi *Maviptas* dicitur.

ΜΑΥ'ΚΑ. *In fine adde.* Sed fortè legend. καύκα, nam hæc vox idem sonat. Vide in Καῦκος.

ΜΑΥΛΙ'ΖΕΙΝ, *aliquem ad molitiem provocare.* Canon Pœnitentialis MS. Joannis Chrysostomi nomen præferens: γυνὴ ἐὰν μαυλίζῃ ἄνδρα, ἐχ ὀνόματι ἔτη β'. &c. Ἀκολουθία τῆς ἐξομολογήσεως, apud Joan. Morinum: ἔφαγες κρέας πηρόν; ἐπλιμίσθης εἰς ἀφροδισίαν; ἐμαύλισες ἄνα; In Nomocanone Coteleriano n. 547. ὁ ἐξαυλαυλίζων, — ἢ ὁ μαυλίζων, ὀνόματος χόνις ν'. Anonymus MS. de Bellis Francorum in Morea:

Τὰ ἄλογα ἢ τὰ φαρία ἀποκαλλιτίζαν,
Τόσα πὶς ἐφάγασιν, & ἐξεμαύλισαν πάλι.

Stephanus Sachleces in Narrat. MSS.

Η χόρα καμηλατίλοια ἔνι ἀπῦ τὴ ἐμαυλίζῃ.

Rursum, ubi meretrix sic loquitur:

Εὐδὲν

Σοὶ δὲ συμβουλεύω σὺς ὅλης κακὸς κυρέλλε,
Λιπὴν ἢ μαυλίζειν οἱ παῖδες ἢ χυράλλε.

ΜΑΥ̓ΡΟΣ. *Poſt lineam* 1. *ſcribe.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 137. καὶ τὸ μαῦρος, λέγε τὸ ἀμαυρὸς λέγετε.

ΜΑΥΡΟΚὈΚΙΟΝ, τὸ λυχνίδιον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Lychnis.*

ΜΑΦὈΡΙΟΝ. *Pag.* 892. *lin.* 4. *poſt* fuiſſe, *adde.* Vita S. Baſilii falsò adſcripta S. Amphilochio cap. 16. εἶπε τῇ γύμφῃ, κράτει αὐτὰ (τὰ κάμωσι) εἰς τὸ μαφόριόν σου, ἕως ἔλθω σε.

ΜΑΧΑΙΡὈΝΙΟΝ, *Xiphium*, planta de qua Botanici. Lexicon Botanicum MS. ex Cod. Reg. 3118. ξίφιον ὁ καὶ ἀκανθέλιον, ἢ φάσγανον, ἢ μαχαιρίδιον, καὶ ἄειον, ἢ γλαδίολον καλοῦσι.

ΜΑΧΑΛἘΒ, ἡ ἢ μάχαλιτ, νάρις, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845. *Neris*, genus nardi montani.

ΜΑΧΕΥ̓ΕΙΝ. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ἔχασεν δὲ ἀλωμένα τον, ῥοῦχά τον ἐμάχλωσαν.

Infrà:

Καὶ ὡς τον χαῖ ἄπηχος πλοῦσιος πλουμπάτ,
Καὶ ἀναμαχλώσ ἢ ῥοῦχά τον ποτὲ δὲν τὰ γλυτίφ.

ΜΕΓΑΛΕΊΝ. Euſtathius ad Iliad. φ. ὧν οἱ ἄκρα τῆς ἀρχαίας ὀ ἀποδῷ, καὶ τὸ ὅθι τῆς ἄκρας μεγαλῆν.

ΜΕΓΑΛὈΠΟΛΙΣ. *Lin.* 3. *poſt* mundo. *adde.* Dio Chryſoſtomus orat. 32. ad Alexandrinos: ἡ γὰρ πόλις ὑμῶν τῇ μεγέθει καὶ τῇ ὅπερ πάντων ὅσοι ἤκουσιν ἴσασι, καὶ σαφέστατα ἐπιδείκνυται διττὰς οὖσα ἢ ὅλως ἢ πλέον. *Poſt locum Eunapii, adde.* Herodianus lib. 7. ait Carthaginem magnitudine tantùm Romæ conceſſiſſe, φιλοτιμοῦνται πρὸς τὴν ὑπ' Αἰνείου Ἀλεξάνδρου πόλιν περὶ ἀνυπερβλήτου. *Mox, poſt locos ex Concilio CP. adde.* Herodianus lib. 2. οἱ τὴν Ἀλεξάνδρειαν καπηλεύοντες, μείζονι πόλει καὶ βελτίοσι. Et lib. 7. τῇ ἡ βασιλεία τῇ ἀπὸ αὐτῶν ἐπιδεῖν ὑποδεχομένη ὁ τύπος ἔλεγεν ἡ τὴν Λιβύης, ἡ ἢ Ἀλεξάνδρειαν, οὐ πολὺ ἢ ἡ Ῥώμης, ὡς φάτο, μεγέθει ἀπολιπούσης. Vide Willelmum Tyrium & alios. Hadrianus Imp. in Epiſt. ad Servianum, apud Vopiſcum: *Utinam melius eſſet morata civitas, digna profectò ſui profunditate, quæ pro ſui magnitudine totius Ægypti teneat principatum.*

ΜΕΓΑΛὈΤΗΣ, titulus compellatorius, in Epiſtola ad Regem Perſarum in Chronico Paſchali an. 5. Heraclii. Vide Gloſſar. med. Latinit. in *Magnitudo.*

ΜΕΓΑΣ. *Lin. ult. pag. adde.* Hac notione uſurpat etiam ſemel ac iterum Joannes Climacus in orat. πρὸς ποιμένα, ſub finem Scalæ.

ΜΕΖΈΡΙΟ. Conſtantinus à ſecretis MS. ὁ ὑδρόμελος, τὸ μεζέριον καὶ ἡ χαλκάνη, &c.

ΜΕΘΕὈΡΤΙΟΝ. *In fine adde.* Excerpta ex Nicone de Jejuniis: τὸ μὲν τὰ τυπικὰ τὰ Σαββάτων, καὶ τὸ Ἱεροσολυμιτῶν δὲν ἀμέρας ἑορτάζουσι, ἤγουν αὐτὰ τὰ ἑορτὰ, καὶ μεθέορτα.

ΜΕΛἈΓΡΙΟΝ. Cyrillus Scythopolit. in Vita S. Sabæ cap. 13. μανδὶν ἔπερον ἔχει πολὺ ῥίζας μελαχρίνας καὶ καρδίδι καλάμου.

ΜΕΛΑΝΘΡΆΚΗ, *Furunculus*, ſeu tumor ἀποστηματώδης, ἀδηλὼ, Galeno. Leo Philoſophus lib. 7. Synopſeos iatricæ MS. cap. 8. ἀδῆνα δὲ φῦμα λέγει αἵματος διαμετρεῖν ἠρυθρωμένον, μάλιστα παιδίων· γίνεται ἢ εἰς τὰ ἀφροδίσια· ἅπερ ἢ καλοῦσι αὐτὰ μελανθράκια.

ΜΕΛΑΝΌΣ. *Lin.* 1. *poſt* πελιδνός. *adde.* Etymologicum MS. πελιδνὸν, ὃ αἱμαίνει τὸ μελανόν. Rurſum: πελίσμα, τὸ μελανὸν χρῶμα.

ΜΕΛΊΓΑΛΑ, *Ligatura chirurgica ſpecies.* Leo Philoſophus lib. 6. Synopſeos iatricæ MS. cap. 10. καὶ διαπεῖνται, ἐπὰν ὀλίγα δεῖν ἡ ἀρίσιμος ἄχρι φαρμάκου τινὸς καὶ ξηραίνωσι εἶτα ἡ βαφίδος, ἅπας δίπτυον καὶ διπλισμοῦ τῷ λεγομένῳ Δεσπῷ· ἅπερ ἢ καλοῦσι ἡ ἡ διπλισμοὶ τῶν μηλίγγων.

ΜΕΛΊΖΕΙΝ, dicitur Sacerdos, cùm ſacram hoſtiam in partes dividit, ex iis populum communicaturus, in Liturgia S. Jacobi, &c.

ΜΕΛΑΆΚΙΟΝ. *Poſt locum Palladii, adde.* Joannes Epiſcopus Carpathi, de Anachoretis, MS. καὶ διακόμενος ὁ ἡβόλος μηλάκιον, &c. ſuprà παιδίον appellavit.

ΜΈΛΧ, *Aqua* ſeu *ſuccus phœnicis acervi*, plantæ ſic appellatæ, quam *Hordeum murinum* vocant. Conſtantinus à ſecretis lib. 4. μεθ' ὕδατος ἐμφανίου φοίνικας, καλοῦσι ἢ μελχ.

ΜΕΜΒΡΆΝΗ. *In* βιμβεῖναι, *poſt hanc vocem adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem, in Conſtantino M. de Euſebio Pamphil. ὃς ἀπὸ τῆς λοιπῶν ἱερῶν βιβλίων ἐξήνεγκε βίβλους ὀκτὼ δορκάδων βεμβεῖναι γράψας, ἐφιλοκάλησε τὸν νεὼν τῆς ἁγίας Εἰρήνης, &c.

ΜΕΜΗΡΊΝ. *In fine ſubde.* Conſtantinus à ſecretis lib. 2. χειλιόμνι τὸ λεγόμενον μαμηλὶν, χρήσιμος ἰδ'.

ΜΕΝΈΒΡΑΔΟΝ. *Adde.* In Lexico MS. Neophyti, μηνίφρενδον ſcribitur.

ΜΕΡΔΟΥΚΟΥ̓Σ, *Sampſucum.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. καὶ σάμψυχοι, ὃ δὴ Σαρακηνοὶ μαρδουκοῦς.

ΜΕΡΚΕΔΊΝΟΣ. *Adde in fine.* Vide Petavium in Præfatione ad libros de Doctrina Temporum.

ΜΕΣΗΜΒΡΊΣ, *Crepuſculum, aurora*, quæ ad Meridiem tendit. Joannes Tzetzes in Dies Heſiodi: ὥρας δ' ἡ μέση, ἡ ὑπαχθημέρα τῇ ἄλλῃ, ἤγουν τῇ μεσημβρίᾳ, ἀγαθὴ δέ.

ΜΕΣΙΤΕΎΟΝΤΕΣ, *Arbitri.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 2. καὶ ἅπερ μὲν λέγουσι μεσιτεύοντας τοὺς αἱρετοὺς διακρῖναι, ἐκ τῶν μεσίζειν καὶ ὑπερέχειν μέσον δύο ἑαυτῶν ἐχόντων φιλονεικίας, &c.

ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΊΑ, Μεσβασίλευσις, *Interregnum*, apud Plutarchum in Numa, & Dionem lib. 39.

ΜΕΤΑΒΆΛΛΙΣΜΟΝ, *Tranſmutatio*, μετάπλαξις, apud Gregorium Hieromon. in Synopſi Dogmatum Eccleſiæ pag. 113.

ΜΕΤΑΓΓΙΣΜΌΣ. *In fine adde.* Clemens Alexandrinus lib. 3. Stromat. πῶς ἢ ἀσωματοῦσθαι καὶ μεταπλάττ, καὶ μεταγγίζεσθαι τὰς ψυχὰς ἀξιοῦσιν, εἰκῆ. Epiphanius in hæreſi Manichæorum n. 28. ἐφ' ᾧ ὑμῖν καὶ τῶν, πῶς μεταγγίζεται ἡ ψυχὴ εἰς ἄλλα σώματα, &c.

ΜΕΤΑΘΈΣΙΜΟΝ. *Lin.* 5. *poſt* Cedrenus, *adde.* ut & Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem; qui quidem omnes Formulam Tranſlationis deſcribunt.

ΜΕΤΆΝΟΙΑΙ, *Corporis*, &c. *In fine adde.* Geronticon MS. μετανόησε δὲ αὐτοῖς ὁ χήρων, παρακαλῶ, λέγων, &c. Rurſum: καὶ ἀπελθὼν ὁ Διάκονος, μετανόησε τῇ ἀδελφῇ.

ΜΕΤΑΞΎΛΟΝ, *Trabs.* Epimeriſmi MSS. δοκὸς, ξύλον, τὸ μεταξύλον.

ΜΕΤΆΤΟΝ. *Lin.* 31. *poſt* καπηλεῖα, *adde. Locum caſtris capere*, dicunt Tacitus & Spartianus in Hadriano. *Poſt locum Martyrii S. Baſilii, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. in Hadriano: ἦλθε δὲ Μιλήτῳ ἔνθα ἐθέασατο, φιλοδίμως πόλιν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἀδριανὴν θηρᾶς μετάπεμπτος.

ΜΕΤΕΩΡΟΛΌΓΟΙ, *Mathematici, Chaldæi, Divini.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis

jun. Styl. n. 81. ἐλάλησεν γὰρ ὁ πλάνος τῇ μητροπολίτῃ πόλεως περὶ τοῦ μέλλοντος πορθεῖσθαι, καὶ αὐτὸ ἀφανῶς ἑαυτῷ ἐδιδάξατο.

ΜΕΤΟΊΠΙΟΝ, ἡ τὸ ξύλον τῆς χαλβάνης, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Lignum Galbani.*

ΜΕΤΡΙΌΤΗΣ. *Post locum ex Concil. CP. adde.* Epiphanium hæresi 68. n. 8.

ΜΉΚΟΘΕΝ. *Lin.* 2. *post* ignota. *adde.* Epiphanius de Prophetis: ὅλως ἐκ ἔστιν δῆτα Γαλιλαῖοι μέλισσι ἢ πόλεως σκέλος α'.

ΜΉΛΗΣ. Melampus de palpitationibus: ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ καθ' ὃν ἂν ἅλληται, ἢ ὁ μέλας, πίνων ἀνδίαν δυλαῖ. ubi Silburgius: *Recentioris dialecti videtur esse vocabulum, ut alia non pauca.*

ΜΗΛΟΠΈΠΩΝ. *Post lin.* 2. *adde.* Hesychius: σπυρὸς, σπερματίας, ὃν ἡμεῖς μελοπέπονα. *In fine adde.* & Casaubonum ad Capitolinum in Clodio Albino, ubi observat *Melones* nostros hodiernos veteribus ignotos, aliosque prorsus fuisse veterum μελοπέπονας.

ΜΗΝΑΓΑ. *Lin.* 19. *post* 287. *adde.* Catalogus MS. Officiorum Ecclesiæ Cypriæ: ὁ Καπγκελάριος ἔστι εἷς ἐκ τῶν τῷ Περιοδευτῇ. ὁσαύτως καὶ εἷς ἐκ τῶν μηνάδα αὐτῶν, ἀφ' ἧς μέλλουσι ἔχειν τὰ δυπλᾶ τα, ὅπως τὰ μηνάδα αὐτῶν. οἱ δύτεροι ἔνδεκα, ἤγουν, ὁσαύτως ὑφίστανται ὁ Πρωτοπάπας εἷς τὰ δυπλά του. οἱ τρίτοι πέντε ἔνδεκα πάρτου. ὁσαύτως ἔστι εἷς τὰ Θήλεμαι τῆ Θησεύσου, ἀν Θήλη τὰ τῶν δυο πλέον. οἱ ἓξ ἄλλοι ὅλοι ἔναι εἷς τὰ Θήλεμαι τῆ Θησεύσου. ὁσαύτως ὁ δευτερόαρ τα ἔστι εἷς τὰ ὁσεμοῦ τῆ Πρωτοπάπα, ὡς οἱ ἄλλοι ὅλοι, καὶ ὑστεροῦ ὀρθὸν Θήλουν, τα ἔστι μα τὰ ὁσεμοῦ τῆ Πρωτοπάπα. Adde Catalogum Allatianum in Euchologio Goari pag. 279.

ΜΉΝΥΜΑ, pro Epistola. *In fine adde.* Astrampsychus MS. in Cœlo Pythagorico: δηλοῖ καλοκαρδίαν ἐξ αἰτίας πλησίον καὶ μιαύματος, &c. Alibi: δηλοῖ ἀγαθὸν μιαύμα, καὶ ἄνοιξιν δυλείας.

ΜΗΝΥΤΉΣ. *Lin.* 1. *post* nuntius. *adde.* Georgius Lecapenus de Grammatica MS.: λέγεται καὶ ἀγγελιαφόρες καὶ μιαυτής.

ΜΗΡΟΠΟΙΗΣΙΣ. Vide in Κόπρος, *Cloaca.*

ΜΉΤΗ. *Pag.* 930. *lin.* 6. *adde.* Fr. Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 71. ἀπὸ ἐστίχιν ἀπὸν εἰς τὰ ἀσωμα, καὶ ἀκολουθῶν γδιμὰ μέσα εἰς μέτρες πίτρας, καὶ μέσα εἰς σελικὰ ἀγκάθια, &c. Infrà: τῆς αἱματωθείσης φοκαλιάσες, ἢ σδιρομάτρας ζώνης, &c.

ΜΗΤΡΙΆΖΕΙΝ, *Jocari.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Εἰς πόσα τὰν ὑπόληψιν καὶ ἄκου δὲν μετριάζει.

Vide Μετριάζω.

ΜΗΤΡΟΠΆΡΘΕΝΟΣ. *In fine adde.* Zonaram in Canone in Deiparam, & S. Amphilochium or. in eandem.

ΜΗΤΡΌΠΟΛΙΣ. *Pag.* 931. *lin.* 11. *post* subjiceretur, *adde.* Nilus Doxapatrius in Notitia Patriarchatuum: ἐχὶ ὃ μητρόπολες ἄλλας ἡ Λυδίχοια, μὰ ἐχούσας ὑφ' ἑαυτὰς ὑπηκόους, αὗτις εἶν ἡ ἀριθμὸν ἑκατὸν αὖτις καὶ ὑπηκοοὺς ἦσαν περίπου ὑπερεκείνας ἄλλας μητρόπολιν, ἐλαμόνησαν ἦσαν μητρόπολες ἐκ αὖτα, καὶ ὑπερεκεῖς ἐχὶ μητρόπολίτας, ἀλλ' ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Λυδοχείας, καὶ ἦσαν κεφαλόφαλοι, ὡς αἱ λοιπαὶ μητρόπολις· διὸ καὶ ἔδρ τὸ ὄνομ περιλαβὼν ὑπηκόους, ὡς ἐχόσιν ὑφ' ἑαυτὰς ὑπηκόους, ὡς αἱ παλαιαὶ μητρόπολις.

Ibidem in fine adde. Describitur in Cod. Reg. tractatus MS. Anonymi, hoc titulo: τοῦ μεγάλου ἀνδρὸς κυροῦ Λιβανίου Παλαιολόγου, περὶ τῆ, Πῶς ὁ Θεολόγος λαμπρύνεται τῆ Φώτι τῶ ἁγίου ἁγίων ἐκάλεσε τὸ τῆ Χριστοῦ γέννησιν, ἐπὶ ὁ Χρυσορρήμων Ἰωάννης τὸ λοιπὸν σκοτὸν ἑορτῶν μητρόπολιν ὀνομάζει. Cæterùm hac formula usus Himerius Sophista: πατρὶς καὶ νόμοι, ῥίζα τῆ ἀγαθῶν καὶ μητρόπολις. Bio Sophista apud Stobæum tit. 10. ait φιλαργυρίαν μητρόπολιν πάσης κακίας ὄντα, ut ἀφιλαργυρίαν καλὸν esse dixit Clemens Alexandrinus lib. 2. Pæd. cap. 3.

ΜΗΤΤΑΗΝΑΊΑ. *In fine adde.* qui non alius est à Nicephoro Patricio & Proconsule Mitylenæo, cujus opus describitur in Cod. Reg. hoc titulo: Νικηφόρου Πατρικίου καὶ Ἀνθυπάτου Μιτυλήνης στίχοι καβαλίκοι ιϛ'. εἰς τὸν ποιητὴν τῆ ιϛ'. μηνῶν.

ΜΗΧΑΝΙΚΌΣ, *Architectus, Latomus.* Cyrillus Scythopolit. in vita S. Sabæ cap. 73. καὶ ἔστιν ὁ Ἱεροσολύμοις Θεόδωρος ἕνα μηχανικὸν ἐκ τῆ ἐ τέτε οἰκοδομῶν ἐπιμελούμενον. Occurrit etiam apud Georgium Monachum in Michaële n. 32.

ΜΙΑΤΕΣΣΈΝΑΕ, τὸ ζυγίλιον, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΜΙΓΆΣ, *Cœnobium.* Μιγάδες, *Cœnobitæ.* Etymologicum MS. μιγὰς, τὸ κοπέδιον, τὸ μοναστήριον, καὶ μιγάδες, οἱ ὁ κοινοβίου μιμούμενοι ζῶντες, ὅτι τὸ ὁ πλάνῶν ἀδελφὸς ἄθροισμα, ὁ τῆ μίγ. S. Chrysostomus Homil. in falsos Prophetas: οἱ καταπαῖδες τὸ οἰκοδομῶ δῆτ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης, ὅτι ἀφτοι εἶν δηλοῦ, εἶν μεγάδες γεγένται καὶ παρθένοι, &c. Theophylactus in S. Marcum cap. 4. εἰ μὲν εἶν παρθένοι, καὶ ἔρημοι, ἄλλοι μεγάδες, καὶ ὁ κοινοβίᾳ, &c.

ΜΙΕΡΕΊΣ. *In fine adde.* Id præ cæteris docent Acta S. Donati Mart. n. 7. καὶ ἐπιδιώκει ἀφῆς τῆ ἱερέως τῶν αἰτῶν ἐ πανῶς (idolorum.) εἰ δὲ μιερεῖς ἀπεκρίθη, παρέστε ἡμᾶς ἀδέσποτα, ὃν ἐκ ἴσμεν, ὃς λεγόμεθ ἐ Χριστός, &c. In Actis fabulosis S. Meletii n. 2. & 42. οἱ μιαρὶ ἱερεῖς ἐ Ἑλλήνων. & n. 4. μιαροὶ dicuntur, & μιαρόβιοι. Adde n. 9. Chronicon Alexandr. pag. 376. de Christo: ὁ τῆ ἀναστοχοπίζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῆ μιαροῦ τῆ ὄλεθρ. Utuntur alii. Vide Cotelerium in Epist. S. Barnabæ c. 18.

ΜΙΚΡΟΘΑΎΜΑΣΤΟΙ, *qui nihil admirantur.* Joannes Climacus: ἐν δύο ἤτοις εἶν οἱ λιχνόφρυσι μικροθύμασι τῆν τόμεν πρόκλασιν.

ΜΙΚΡΌΣ. *Lin.* 1. *post* paucus. *adde.* Gregorius Nazianzenus in ædem S. Eliæ: ἢ καὶ μικρὸν ἔλαιον ὠ τῆ καντήλε. Joannes Carpathi Episcopus MS. λιῶ ὃ ὀκεῖ ἀγγεῖον κρεμάμενον ἔχει μικρὸν μέλι. Alibi: πίνουν ἡμῖν μικρὸν φασίν. Rursum: ὥστε γδιάδαι ἀπῆ μικρὸν λακάνιν. Sic ibi non semel. Epiphanius de Prophetis: δῆ δύχ ἡ Ἰσαὰκ μικρὸν ὕδωρ ἐξέλθει. Hac loquendi formula usus etiam Aristophanes in Pluto:

Εἰ γ' ἀπολείψεις σὺ, κἀν μικρὸν χρόνον.

Ubi Glossæ MSS. interlineares, ἤγουν ὀλίγον χρόνον. Vide in Χρηῶν.

ΜΊΛΗ, *Specillum*, Σμίλη, Μύλη. Cyrillus Scythopolitanus in vita MS. S. Euthymii, ex Codice Colbert. τῆ ὃ ὠ ἁγίοις Σάβα τίποτε, Καὶ δὸς ἀπῆ, Πάτερ, τὸν χάλκεν, ἔφησέν ὁ μίκρος Εὐθύμιος, καὶ ὁπ τῆ ἑαυτῆ κέλλιο ἀλάβασεν ἀργυρῆν μικρὰ μίλη ἐξαγαγών, & ἀπὸ ἄλας τὸν μίλην ὁπ τῆ ἀλαβάστρου, δίδωκε φέτο τῆς τὸ σῶμα μου· τῆ ὃ ἐμελαδύνης δῆ τῆς μίλης, τὸ μὲν ἄλλο ὑπῆρχεν ὀλαίου, ἡ ὃ χρῶς γλυκύτερα ὑπῆρχεν μέλιτος. Hæc omnia invertit Metaphrastes in edit. Coteleriana n. 162.

ΜΊΛΗΝ, *Milium*, Forum Constantinopolitanum, de quo egimus in nostra Constantinopoli. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Σπούδασεν, φθάσον σώπωσον γοργὸν δῆ τὸ μάλιν,
Καὶ δράμα δῆ τὸ πέρασον, καὶ δίδε εἰς τὸ καλτζίν.

Infrà:

Ἄλλος ἁρμᾶ εἰς τὸ πέρασμαν, ἄλλος εἰς Τ' Εὐγλυνίν,
Καὶ πάλιν ἄλλος ἔπιασε & τρίχ δῶδ τῆ μιλίν.

ΜΙΑΙΑΡΙ'ΣΙΟΝ. *Poſt loces Gloſſ. Baſil. adde.* Etymologicum MS. ex Epiphanio : μιλιαρέσιον τὸ ᾠὸν χροσωῦ, καὶ ἥμισυ τῦ ᾠῤγυρέου· ἀχὶ ὑλικὸς ι. ᾠὸν ὡς τὸ ᾠῤγυρος μιλιαρέσιον ἦν, δίωβελα δύο, τριώβολον δόξαν, μίλιον δὲ ἡ σχοινία.

ΜΙ'ΛΙΟΝ. *Poſt locum Heronis, adde.* Paullò aliter Codex Reg. 3502. fol. 114. τὸ μίλιον ἔχει τάδε ζ'. ἤγουν πόδας μδ'. ἤγουν ὀργυίας υκ'. ἤγουν ὀργυίας ψ'. ἤγουν βήματα ρχπ'. ἤγουν πήχεις βφ'. ἤγουν πόδας βδ'. ἤγουν σπιθάμας ρχ'. ἤγουν ηγτ'. ἤγουν δακτύλους ϛζό'. Epiphanius Hæreſi 30. n. 17. ὥστε τριζὶν μὴ ἔ Χριστὸν εἶναι ἢ ἀνθρώπινον ὀκτύπωμα ἀόρατον ἀνθρώπου, μιλίων ἐπτάκοντα ἐξ τὸ μῆκος, πλάτος χιλίων εἰκοσιπέντε, &c. *Subde in fine.*

Μιλιαμὸς, *Menſura per milliaria.* Euſtathius ad Odyſſ. μ. ſub finem : ἐστὶν ὃ ὅλη Ὁμήρου μέτρ τὸ, ἀναμετρήσωμεν, ὡς ὅτι ἴσως μιλιαμοῦ, οἷα τὸ μαρτῦ, λαμβανομένου καὶ ὅτι ἀντίας πλατύτης. Et ad Odyſſ. π. ἄλλοι δὲ νεῦσιν ἑρμαίος, κατὰς λάφος, σημεῖα ἐλθὼν καὶ πεσὼν ἵνα διάπαυσι, μιλιασμοῦ τυχὼν, ὃ σταδιασμοῦ.

ΜΙΑ'Χ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὸ ἀμμωνιακὸν ἅλας. *Sal ammoniacum.*

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ. *Adde in fine.* Euſtathius ad Odyſſ. κ. ὁ κύμβος, μιμαίκυλα.

ΜΙΜΑ'ΡΙΟΝ, *Lupanar. Adde.* ἀναβήκεται εἰς τὸ μιμάριον τῦ ἀσήμου γυναικῶν. Infrà : τῦ μιμάδιον, ἤτοι τῦ πορνικῦ καλεζόμενον.

ΜΙΜΩ'. *Adde in fine.* Iſaacius Tzetzes in Lycophron. pag. 113. ἐπίθημα αὐτῆς τὴς νάπης, ᾗ ἐκεῖ κατῴκουν πάλαι, ἤτοι μιμὼ ὄνομα. Ita pag 158.

ΜΙΟΝΙ'ΔΑ, τὸ σπλωνόφυτον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Splenium.* Aliud Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 3118. μυσάτης, βοτάνη, ὁ δὲ ἄσπληνον καὶ σκαλοπένδριον καλεῖται.

ΜΙΣΑ'ΛΙ, *Menſale*, de qua voce diximus in Gloſſ. med. Lat. Hiſtoria MS. Bertrandi Rom.

Τῦ λίτρου ἤλθεν ὁ καιρὸς, ᾗ σκάπτειν ἡ ὕλαις,
Ἔχει τὸ μισάλι ὡς, ᾗ ἄρξασι τῦ τρώγειν.

ΜΙ'ΣΙΟΣ. Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μίσιος, μίσαλι ἀχρὸν σύφον, ἢ καρὸς τερπικός. *Metallum pallidum aſtringens*, vel *Cera Tyrrhenica.*

ΜΙ'ΣΣΑ. *Poſt locum ex Synodico, adde.* Formula olim dimittendæ concionis fuit, *Diſcedite*, quæ extat apud Tullium & Livium. Vide Briſſon. lib. 2. Formul. pag. 212.

ΜΙΣΣΙ'ΚΙΟΣ. *Adde in fine. Miſſicius*, & *Miles miſſicius*, in veteribus Inſcript. apud Gruter. 1109. 5. & apud Sponium in Miſcell. erud. Antiqu. pag. 239. 243.

ΜΙΤΑΡΙΚΗ', *Ars variandi.* Lexicon MS. ad vet. Teſtam. πιπλίσκω, τὸ μιτάριον. Vide Heſychium.

ΜΙΤΑ'ΡΙΟΝ. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. μῖτος, τὸ μιτάριον, καὶ λευκὸν χιτίον.

ΜΙΤΑ'ΤΟΝ, *Metatum.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Hadriano : ὕστις ὁ Μαῖα ἔτδε ἐδίδαξεν, ᾠκοδόμησε πόλιν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸ Αδριάνη Θήβας ὡς τὰς μητάτας. Vide Μητάτα.

ΜΙ'ΤΗ. *Adde Naſus*, ſeu *Roſtrum calceorum.* Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Βασία καλήσω ἀγάπην, ᾗ φύει τὸ ἰὸς τῦ μίτου;
Καὶ μὰ φυεὶς τὸ χαμιλὸν μὲ μακρίας μίτης.

Vide Gloſſar. med. Lat. in *Polainia.*

ΜΝΑ'ΣΕ ἅλς, *Zoylolapis*, in Lexico Botanico Cod. Reg. 1845.

ΜΝΕΙ'ΑΙ, *Sanctorum ædes ſacræ.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 3. ἀμφιτρήσας ὡς ἓξ τὰ ἅγια Μαρτύρων μνήας. Vide Μνημεῖα.

ΜΝΗ'ΜΗ. *Poſt loc. ex Concil. Carthag. adde*, Epiphanius in Expoſit. fidei Cathol. n. 23. ἵνα ὃ τῦ πλάσαντος ἐξ οὐσίας τὰς μνήμας ποιῶσι, σφραγῖδας ποιῶσι, καὶ λατρείας, ἃ εἰκαιρίας. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Theodoſio juniore : ὅτι σφῶν καὶ ἡ μνήμη τῦ Χρυσόστομου ἐπαπλίσθη. Idem in Anaſtaſio : τῇ δ'. ἔτει αὐτῦ Φῶτις ἐκβαλλόμενος Ρώμης ἐπιστολὰς φέρε Λικιννίου δῆθεν ἴσως χρίας πολιτικὰς, τὰς μνήμας τῶν Αποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου παρηγορικότερον ἐπαπλεῖς ἐπέστη, ὃ δὲ κρατεῖ μέχρι τῶ νῦν.

ΜΝΗΜΟ'ΝΙΟΝ, *Monumentum.* Martyrium S. Philetæri n. 28. καὶ ἀνεδύσαμεν πλησίον τῆς θήκης τῶ ἁγίου Φιλεταίρου ὡ τῇ βορείῳ μέρει πλησίον αὐτῆς σημεῖον κοδυπίσεως, ὡ ᾧ μνημονίῳ ἔμεν ἢ ἐλαίως καθίζειν τὰς ἑπτά. Vide Μνημεῖον.

ΜΝΗΜΟ'ΡΙΟΝ. Etymologicum MS. μνημόσυνον, μνήμη ἁρῶτος.

ΜΝΗΜΟ'ΣΤΝΟΝ. *Pag. 941. lin. 19. poſt* uſurpant, *adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 217.

ΜΝΙ'Α, in Lexico MS. Neophyti, ἡ θαλάσσα βρύα. *Muſcus marinus.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ. *Adde in fine.* Unde fortaſſe colligere licet ; μόδιον, quo ſe Stylitæ contegebant, turris inſtar fuiſſe, quomodo ferè deſcribitur à Radero Viridarii parte 3. cap. 4. *Modius, ſive cella, ſive domicilium columnis impoſitum, in quo conſiſtebant, in omnem partem binos cubitos, ſeu tres pedes patebat, tecto nullo, ut liberè cœlum omne contemplarentur ; omnibus cœli injuriis expoſiti.* Ligneum fuiſſe auctor eſt Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis junioris Stylitæ n. 16. ἵνα ὃ μόδιος τῦ Συμεὼν ἡ σκεπαλὴ, ξύλα καρύας πεπλανῆς. Rurſum n. 25. μόδιον γεγλυμμένον, ſeu *excavatum* vocat. Et n. 46. ait Symeonem medium ſibi compegiſſe, qui nullas feneſtras haberet : καὶ ἵνα μὰ ὃ Θεὸς ἔχοντα μόδιον ὅλα τὰ κόσμου ὕπαιον, οἷα ᾗ αὐτὸ φωτὸς ἀπειρῶν ἐκατόν. Proinde modius iſte opertus erat, ſiquidem lumen obſtruebatur.

Μοδιαμὸς. *In fine adde.* Tzetzes in Heſiodi ἔργ. lib. 2. καλῶς ὃ ἀπόδος τῦ χάνει, αὐτὸ τὸ μέδιμν, καὶ ἓ μοδιαμὸν, ὡς εἶπε &c. Et infrà eodem lib. μέτρα δὲ δεῖ κεκτῆσθαι· μοδιαμῷ ὃ καλῶς ἀπαιτήσειν ἓ εἶπε ὡ τῆς κεκοινῆς.

ΜΟΪ'ΧΟΣ. *Poſt locum Nicetæ Paphlag. adde.* Theophanes anno 14. Juſtiniani : Σισῦρος ὁ δυσεβὴς Ἀνδρόχιος μοῖχος θεόφρος.

ΜΟΛΙΒΔΟΊΤΕΝΟΝ. *Adde in fine.* Rectiùs in Lexico MS. Neophyti, μολιβδόχυτον.

ΜΟΛΟ'Σ. *Lin. 4. poſt* Procopio, *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἴμολος, μοῦσα ἀσπαλῆς.

ΜΟΛΟ'ΧΑ. *In fine ſubde.*

Ἀσπρομολόχα, *Malva alba.* Lexicon Botanicum MS. ex Codice Regio 3169. ἀλθαία, ἡ ἀσπρομολόχα.

ΜΟΛΥΒΔΑΊΔΑ, *Plumbago, plumbum uſtum, ſtercus plumbi.* Eudemus in Lexico MS. μολύβδαρια, μολυβδίδα. In Lexico Botanico MS. μολυβδόχυτον exponitur.

ΜΟΝΑ'ΛΑΤΟΣ. *Poſt lin. 4. adde.* Rurſum :

Τζάντζαλα ἄχιν τάπητα, καβάλλι λιγόμοτα,
Καὶ ἀφορῶν μεγάλαγχος χαμῶπε, καλοκαίρι,
Καὶ ζεχ βλίπις χίμωνα λαμπρὸς ᾗ λευκάπης,
Περαχμιατράχαλος, ᾗ μαζοστρυπερόμης.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ. *Lin. 2. poſt* obvia, *adde.* Epiphanius in Expoſit. fidei Cathol. n. 23. ὥστε ὃ τῦ μαζόντων αὐτὸς (ἐκκλησίας) κρατεῖσθαι τὰς πόλεις, ὥστε δὲ καὶ ἐν μοναστηρίοις καθίζοντες, ᾗ λέγε μόνοις ἀναχωρεῖσι.

ΜΟΝΑΧΟΙ'. *Post locum Eunapii, adde.* Paulus Orosius lib. 7. cap. 35. *Monachi, hoc est Christiani qui ad unum fidei opus, dimissa saecularium rerum multimoda actione, se redigunt.* Procopius lib. 1. Persic. cap. 7. τ̃ Χειστιανῶν οἱ Φερονίσται, ὧσπ καλεῖ μοναχούς ὀνομάζεσι.

ΜΟΝΟ'ΒΙΒΛΟΝ. *Lin. 3. post* comprehensa, *adde.* Passim laudatur hoc titulo à Scholiaste MS. Theophili Antecessoris.

ΜΟΝΟ'ΒΟΛΟΝ. *In fine adde.* Huicce voci gemina ferè est μονοζύλως, apud Epiphanium in hæresi Apostolicorum n. 3. de navi: καὶ τὸν μὲν Νῶε ἐκ ξύλου κέκτησθαι, ἀλλ' οὐ μονοζύλως. Ubi interpres, *habet enim ex uno quidem ligno unam carinam, sed non uno ac simplici modo.*

ΜΟΝΟ'ΖΩΝΟΙ. *Post locum Hesychii, adde.* Eudemus in Lexico MS. μονόζωνοι, ἱππεῖς βάρβαροι, ἢ ἁπλάτῃ μάχιμοι. μονόζωνοι, οἱ ὤμων ἢ ἰσχίων. οἱ μὲν ἢ αὐτὴν ἢ ἄλλην ζωστῆρα φορεῶσιν. Lexicon Iatricum MS. μονόζωνος, λόχος, ὅπου ἀνδρῶνες, φυτὰ, κακοῦργος, πόρνος, μάχιμος, λησής. Lexicon MS. vet. Testam. μονόζωνοι, λόχοι, ὅπου ἀνδρῶνται, ἢ λησταί. Vide Catenam Patrum Græc. in Job pag. 450.

ΜΟΝΟΚΕΛΑΙ'ΤΑΙ. *Lin. 6. adde.* Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἐγὼ ἰδὼν ἀνέβαινε, ὡς εἰς μονοκέλλιν ἐκάθητο ὁ ἁγίμφ.

ΜΟΝΟ'ΚΥΘΡΟΝ, τὸ ὃν ἢ κύθρας σωπᾶν, apud Eustathium ad Iliad. η.

ΜΟΝΟΛΟ'ΓΙΣΤΟΣ. *Post locum Niconis, adde.* Joannes Climacus: μνήμη θανάτου πάντας εὐλογιμωθῆναι σε, καὶ σωφρονῆσαι σε, ἐν μονολόγιστε Ιησοῦ ἐμοί. Ubi Schol. MS. μονολόγιστε, ὅπου ὡς ἐν ἀπολλύουσα, καὶ τῶν μόνη λογιζομένη ἐν ἀνθρώπῳ ἢ ψυχείαν.

ΜΟΝΟ'ΛΟΓΟΣ. Nicephorus Presbyter in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὅτι θεὸν ὢν τὸ μικρὸν μονόλογον, ἀλλὰ τὸ γλυκὺ μονόβυτον.

ΜΟΝΟΜΕΡΩ'Σ. *Post lin. 3. adde.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrat. MSS. de Anachoretis: ἔχουσιν ἴδιον διδάσκαλον ἐν κριτῇ, μᾶλλον ὃ μὲ μονομερῶς ἐξέπεζε τὲ σεσάρκωται, &c.

ΜΟΝΟ'ΣΤΑΛΑ. *Post locos Prisci, adde.* Michaël Psellus lib. 5. hist. MS. de Russis: ὑλοτομήσαντες ἄνωθεν καὶ σκάφη μικρὰ τι ἐν μίζω δέχεσθαι φόρτος.

ΜΟΝΟΠΟΔΑΡΙ'Α, *Festum recentiorum Judæorum.* Ecthesis de Hebræis ad Christianismum accedentibus: ἀναδημαίζω φοὺς τῆς πλανῆς Αρχισυνάγωγος, καὶ τοὺς νέους τῆς Ιουδαίων καταδιδασκάλους, Λάζαρον φημὶ, ἢ τῶν ἄζυμα ἑορτὴν ἐξορίσαντα ἢ λεγομένης παρ' αὐτοῖς Μονοπολείας. An quòd uno pede saltarent?

ΜΟΝΟ'ΤΡΟΠΟΙ. *Post loc. ex Lexico Colbertæo, adde.* Eudemus in Lexico MS. μονότροπος, μοναχός. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3513. μονότροπος, μοναστηριώτης, ἢ ὅτε θεῖον ἔχων. Martyrium S. Gregorii Persæ MS. πολλοὶ μὲν ἢ μονότροπον ἐπαγρεύων εἶναι, ἐν ἀσκήσει καὶ διφόροις ἱδρύσαι πόνοις.

ΜΟΡΜΟΡΙ'ΖΕΙΝ, *Murmur edere.* Eudemus in Lexico MS. μορμορίζει, καθομιλεῖ, ἠχεῖ ὡς ὕδατα. Vide Μερμορίζειν.

ΜΟΡΤΑ'ΡΙ. *Adde in fine.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: λίθινοι δυλίδιοι, ἡδύσμα, μυρτίδιον.

ΜΟ'ΡΤΗΣ, *Mors.* Eudemus in Lexico MS. μόρτες, ὁ θάνατος.

ΜΟΡΤΙ'ΟΝ, χῶμα Συριακὸν, in Lexico Botanico MS. exponitur.

ΜΟΣΑ'ΡΙΝΟΝ, ut est in Glossis Botan. MSS. ex Cod. Reg. 2690. οἱ λυπινοι, *Lupini.*

ΜΟΣΧΙ'ΤΗΣ, *Piscis quidam ex genere exanguium, qui nec squamas habent, nec testacea operimenta.* Anonymus MS. de Diæta lib. 1. cap. 14. καὶ τὰ μαλάκια καλούμενα, ἢ ὀκτόπους, σηπίαι, καλαμάρια, ὡς δοκεῖ, ἢ μοσχίτης, ἢ τὰ μεγάλα ὀφάρια, &c. Rursum: καρίδες, ὀκτόποδια, σηπίαι, μοσχίτης, καλαμάρια, βάτοι, λαβράκοι, ῥῖνοι, &c.

ΜΟ'ΣΧΟΣ. *Lin. 3. post loc. Symeonis Sethi, adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μόσχου διάφοραι πλείονες εἰσὶ, ὧν ὁ κριτὴς γίνεται ὁ πολὺ ἐπὶ τῇ χρείᾳ ἀκατάλληλος, λιγυρὰν τίκτει, &c.

ΜΟΣΧΟΣΙ'ΤΑΡΟΝ. *Lin. 5. adde.* Μοσχοσίταρον, ὠγύμιον, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. *Cornu cervi.*

ΜΟΥΓΡΙ'Ν; *Congrus*, piscis. Symeon Sethi de Piscibus MS. γόγρος, ἰχθὺς τῆς θαλάσσης, &c. ad marg. Cod. Reg. ὁ καπὼς μυσχίν.

ΜΟΥ'ΓΟΥΛΑΟΝ. Lexicon Botanicum MS. ἀδένες, τὰ καλ μούγουλα. Sunt autem *adenes*, carnes glandulosæ, ut mammillæ & testiculi; proinde videtur leg. μαίγουλα, ut sint carnes circa genas.

ΜΟΥΚΙ'ΖΕΙΝ. *In fine adde.* Rursum: ἵππος καχεκτικὸς ἔχων τὰς χεῖρας, καὶ μυκίζων τοῖς ἐφεσπερχομένοις τῷ θεῷ.

ΜΟΥΚΡΟΥ'ΤΗΝ. Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ ἀπλαρία μυκρούτην, γλυκὺν κρασὶ ἐπότην.

Ita Codex Pith. v. Απλαρία, & Μυχούρτην.

ΜΟΥ'ΛΟΣ. *In fine subde.*

Μυλαροπάστικες. Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: ἐκείνος ὃν ὁ πόρτε τῆ Αφδονὸς γίνεται χορὸς πολὺ δυνατὸ μὲ ζόρτες, ἀλτσίδες σάμπες, καμήλια χορὸν, ζεμάεια μυλαροπάστικα, σκιδὶς, ἄγκυ μπουμπάρδες, πάππας ἢ σκοπὸς ὁμοίως, καὶ ἔπεσε ὅμοια. Vide Πάρτσης.

ΜΟΥΝΑΡΑ'. *Adde in fine.* Ubi μουναρὰ, collis, pro βουναρά. μ enim pro β sæpe commutant Græci recentiores. Vide Μουνί.

ΜΟΥ'ΝΔΙΟΝ. Hippocophium MS. ἄλειφο μοῦ μουδίον τοὺς ἀλγεῦντας ὄνυς. *Linteum mundum*, fortè.

ΜΟΥΡΙ'ΝΑ, *Murana.* Prochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Ομως εἰ βάλῃ μαΐδιν ἐν τὸ τὸ μουρίδιν,
Κεφαλὰν καρδίαν πόναρις, χοιφρὰ ἢ χοιράτσι,
Μυρίνας μουρίκειαν, ἐν δὲν τὸ ζαχαλίκιν,
Καὶ ξυφοτράχηλον παὶν κυφίτε παξιμάδια.

ΜΟΥ'ΡΜΟΥΡΟΝ, *Murmur.* Leges Cypriorum MS. ἵνα ἡ φωνὴ τῆ μουρμούρι να πάσι.

ΜΟΥ'ΡΤΟΣ, *Murdrum. Post loc. Alexii, adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ πότε να συλλάβουν οἱ ἐδῶ με πὶς ἔξω;
Νὰ γένω μούρτης νυχτερὸς, ὡς οἱ πολλοὶ τὸ λέγουν.

ΜΟΥΡΤΟΥΣΑ'ΓΚΗΝ. Vide in Μαρδαΐτζουλος.

ΜΟΥΣΕΙ'ΟΝ, *Museum. Post locum Suidæ, adde.* & Epiphanium hæresi 32. n. 3. & suprà in Βρυχίον.

ΜΟΥΣΗ'ΛΙΟΝ. Aëtius lib. 10. cap. 59. δρυμοειδὲς βοτάνης, ἢ μουσλίου καλουμένης.

ΜΟΥΣΟΥ'ΡΑ. *Lin. 5. post* notione, *adde.* Codex Reg. 3497. fol. 84. ἔχεις κόνει (ἴσως) κριθάλευρον ξηρὸν, καὶ ἀκμριλίσεως λεπίσας ὀκ πύτσι, ἢ μυρεψικὴ χ'.

ΜΟΥΣΤΑ'ΡΙΝ, *Mustum*, vinum mustaceum. Anonymus MS. de Diæta lib. 1. περὶ οἴνων οἱ γλυκεῖς, ἐν μᾶλλον πότιμον τὸ ἔμπυρμα, ἢ τὸ μουσάτον.

ΜΟΥ'ΣΤΟΣ. *Post locum Agapii, adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ: ὑφίστατο ὕδατος ἔσωθεν πόλεν, ἀθρόως εἰς οἶον γλυκὺν βοῆσαι ὡς μοῦστον μεθύσθηναι.

ΜΟΥΣΤΟΥΛΑ. Vide in Τελώνια.

ΜΟΥΤΑΡΙΟΝ, μωτὶς, in Lexico Botanico MS. Reg. *Linteum conceptum ad vulnera.* μωτάριον, in Hippiatricis. Matthæus Silvaticus: *motaria sunt linteola, quæ nubibus apponuntur, aliàs vulneribus.* Dictionarium Medicum Hispan. *motaria, panicos para llagas.*

ΜΟΥΤΕΡΙΖΗ, *Dignitas apud Turcos.* Servatur in Bibliotheca Regia Codex 2417. hoc titulo: τῶ διηγήσεως καὶ φιλοχρίστου βασιλέως Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου θεοῦ τὸ ἀξιώματι τῶν ἀπὸ ἀδελφοῦ πανδοχείου διατάξεως Πορφυρογεννήτου Θεόδωρου τοῦ Παλαιολόγου, διάλογος, ὃν ἐποίησεν μετὰ τινος Πέρσου, τοῦ ἀξίου Μυτεζίμ, ὁ Αγκύρα τοῦ Γαλατᾶ. Et Dialog. 1. (sunt autem 26.) Μυτεζίμης ἐστὶ σεσημασμένον ἔτυμα ὃ τῶν τῆς σοφίας καὶ ἴσως. Nescio an is, qui Leunclavii lib. 13. Hist. Musulman. *Mutesibi* appellatur, qui scilicet pretia fructibus aliisque rebus, ædibus etiam locandis, statuit.

ΜΟΥΤΑΩΝΕΙΝ. Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Αὐτὸς καὶ καβαλάρεος διωκῶς ὁδεύῃ,
Καὶ μουτασίφης ὃ φορεῖ αὐτὸς ταὶ πληρώσῃ.

ΜΟΥΤΜΟΥΧ, *Decoctum.* Constantinus à secretis MS. lib. 7. ἀπομιμνύμενα μετὰ οἴνου τὰ ἐψήματα, φημὶ μουτμούχ.

ΜΟΥΦΑΡΙΧ, species medicamenti, apud Anonymum Medicum in Cod. Reg. 2686. fol. 501.

ΜΟΥΧΑΪΤΑΙ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. λαβὼν ζίζυφα ν'. ἀμύσσειν, μουχάϊτας κβ'. πολύτειχον, &c.

ΜΟΥΧΟΥΡΤΗΝ. Iatrosophium MS. χρῆσαι εἰς μυχούρτιν μὲ τὸ μελάδιν, &c. Vide Μυκρούτιν.

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ. *Post locum Steph. Sachlecis, scribe.* Scholion ad Georgium Monachum in Michaële n. 33. ὅτι λέων ὁ βασιλεὺς μπαστάρδος ἐκ Μιχαὴλ τοῦ βασιλέως. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: ὃ ἠνέθησαν εἰσὲς μπαστάρδοι θεοῦ τοῦ ἐπὶ ἐκκλησίαι Ηρακλῆς.

ΜΠΟΥΖΙΑ. Vide Εμπα.

ΜΠΡΑΚΟΥΡΣΙΝΑ. Aëtius lib. 10. cap. 26. λιποσάρκου τοῦ ὀπλιγοκάλου Ιταλιᾶ γλώσσῃ μπρακουρσίνα, *Branca ursina.*

ΜΥΓΑ, *In fine adde.* Lexicon Botanicum MS. βδέλλιον, τὸ ἀπὸ σκολοπίων ἢ φλοιᾶς ἐκ ἐσωθεν ἐξιόντα μυγαρούδια.

ΜΥΓΑΛΑΪΔΙΟΝ, *Mus arancus.* μυγάλη, apud Epiphanium hæresi 55. n. 8.

ΜΥΛΟΊΡΩΤΟΣ. *In fine adde.* sed leg. μυρόλωπος. Vide in hac voce.

ΜΥΛΟΣΤΑΣΙΑ, *Molendinum.* Constantini Porphyrog. Novella de fundis Armeniacis: εἰ ὃ ἐξ χιλιάσιος πεποίηκεν ὁ αὐτὸς, εἰ μὲν χεμάδλις αὐταῖ εἰσι, ἢ ἀμπλάϊον καβαφυτίους, μυλοστάσια, ἀχυρῶνες, &c.

ΜΥΛΟΣΤΡΑΚΙΟΝ, *Styrax.* Glossæ MSS. Botanicæ ex Cod. Reg. 2690. σύριγκα λίγεται τὸ μυλοστράκιον.

ΜΥΞΑΡΙΟΝ. *Post loc. Antonini, adde.* Joannes Carpathi Episcopus MS. ἔκρινεν δὲ ἵνα τὸ ἀδελφῶν μυξάρια ξυρᾷ, καὶ πιάσας ἀφῆρε, ἔκλεισε αὐτὰ κάτω, &c. Ubi Schol. ἀθέρα, ἄλλως ἐφηβίον. Constantinus à secretis MS. cap. 82. μετὰ ῥοδίνου καὶ σκόρδου, τὸ λαβὼν μυξάρια, ζίζυφα, σύρμα σκύλ, &c. Infrà: τὸ πάνω ὄχιστος εἰς μετὰ χυλοῦ μυξαρίου, ἢ ψυχρᾶ ὕδατος. Mox: δὲ πίνει τὸ γλυκὺ ἀμυγδάλιον μὲ ὕδατος τοῦ μυξαρίου. Passim apud hunc scriptorem. Vide Ruellium lib. 1. cap. 110. & alibi.

ΜΥΡΙΤΑΣ. Lexicon Bot. Reg. 1847. ἐλάϊνος καρπὸς, ὅπου ἡ μυρίκη, ἄγριος μύρτος. *Myrica frutex.*

ΜΥΡΙΓΜΑ. *In fine subde.* Lexicon MS. Neophyti, ἡ κρόκη τοῦ κυρίου καὶ τὸ πανὶ, ἢ τὸ ἐξυφασμένον ἢ μαλακὸν ἔριον. *Trama, subtemen muricis, ac tenuis lana.* Lexicon aliud Botanicum ex Cod. Reg. 3118. μύρισμα, ὅς ἔνιος λέγουσι, ἡ θαλασσία πίνα.

ΜΥΡΙΟΒΟΛΟΣ. *Adde in fine.* Fabrotus legendum censebat μυροβόλων, verùm Theophani consentit Symeon Logotheta in Chronico MS. ἢ χιλιάδων, καὶ ἀλιάδων, & exempli μυριοβόλων ἐξαποστειλας, &c.

ΜΥΡΟΝ, *Liquor*, &c. *Lin.* 2. *post* vocant, *adde.* Pantaleon de Miraculis S. Michaëlis, MS. ἢ ὁπ τοῦ ἀγγέλου εἰσὲν αὐτὸ πίνοντας τὸ θεῖον ἀπομύρισμα, αὐτίκα τοξεύουσι καὶ τοῦ ἐλπιζομένου ἴασιν. *Post locum S. Methodii, adde* Gregorius Cyprius Patr. CP. in Orat. MS. in S. Euthymium: τὸ ὁπ τοῦ λείψανος Εὐθυμίου μύρον. Infrà: ἀφιέρωσαν αὐτὸ τὸ βλύζοντος ἐξ αὐτοῦ μύρου, &c.

Μύρον, *Sacrum Chrisma. Adde.* Synodica S. Jo. Damasceni: τὸ ὁπ τοῦ χείρους ἔλαιον, τὸ χρῖσμα τοῦ μύρου, ἢ σταυροῦ τὸ ἀντίτυπον. Anathematismi hæreseos Armeniorum: καὶ χρίεσθαι αὐτὸν τῷ μύρῳ, καθὰ καὶ τοὺς πατριάρχας, &c.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ. *In fine adde.* Ut & Symeon Logotheta in Chronico MS. μυροφόροι ὃ πάνω ζ'. ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, ἀφ' ἧς ἐξέβαλεν ὁ Χριστὸς ἑπτὰ δαιμόνια· & Σαλώμη ἡ μαία, ἢ ἡ μήτηρ τοῦ ἁγίου τοῦ Ζεβεδαίου· καὶ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ιακώβου τοῦ μικροῦ, γαμὴ ὃ Ιούδα τοῦ ἀδελφοῦ Κυρίου, καὶ ἡ μήτηρ Ιωσῆ· αὕτη ὃ Συγατὴρ ἦν Σαλώμης ἐξαδέλφης τῆς Θεοτόκου, ἥτις ἀναθρέψασα τὸν Ιωσῆ, μήτηρ αὐτοῦ ἐλέγετο· καὶ Ιούδας· αὐτὸ ὃ ἦν γαμὴ Πέτρου· καὶ Κλωπᾶ, ἢ ὃν Συγατὴρ Ιακώβ, καὶ ἡ γαμὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλωπᾶ.

ΜΥΡΤΙΚΟΚΚΑ, in Lexico MS. Neophyti, τὰ μυρσινόκκια, τὰ αὐτὰ καὶ μύρτα λέγεται. *Bacca Myrti.*

ΜΥΣΤΑΓΩΓΙΑ. *Ante locum ex Glossis, adde.* μυστικὴ λατρεία, lib. 8. Constitut. Apostol. cap. 15. & S. Cyrillo Catech. 5.

ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ. *Post locum Chrysostomi, adde.* Bertramnus de Corpore & Sang. Dom. *ob id Sacramenta dicuntur, quia sub tegumento corporalium rerum virtus divina secretius salutem eorumdem Sacramentorum operatur. unde & à secretis virtutibus Sacramenta dicuntur, & in sequentibus, ait, Græcè μυστήρια dicitur, quòd secretam & reconditam habeant dispositionem.*

ΜΥΣΤΙΚΗ, *Secreta*, pars sacræ Liturgiæ. Vide in Πρόλογος.

ΜΥΣΤΡΑΓΟΣ. Monita MSS. Salomonis ad filium Roboamum:

Τίί μου, ἀτίχης μύραγον, ὦπ ἐπαβαργάτου.

ΜΥΤΤΩΤΟΣ. *In fine adde.* Lexicon MS. Neophyti, μυττωτὸς, ὁ τρυγίας τοῦ οἴνου. *Fax vini.*

ΜΩΜΙΟΝ. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 2686. fol. 436. ἐκ μωμίου. Ἐκ δὲ μώμου, καὶ πόθου χάνεται, ἢ πῶν δὲ κριθῆναι τὸ λεῖον ἢ τὸ σκληρότερον, & τοῦ ἀκρεμόνος, καὶ τοῦς παλίζεται· ἐκ τύπου ὦχ ἡδέσμεθα ἵνα τὴν ἀρχαίαν ἐξηγητῶν Ελλήνων μνημονεύσωμεν, ἀλλ' μόνος τοῖς Πέρσαις, ἢ ἐξ αὐτῶν μεταλλεύει εἰ τὸ Σύρον ἐκβάλλεται δὲ λεπτὸν σταλαγμῶν πετρῶν ἱδρῶτα γίνεται τὴν ἐς Περσίας· ἐνέστησε ὃ πολλὰ καὶ ἐς ἵνας ὕστις Ρωμαίους, ἀλλ' ὦχ ὡς ἐκεῖνο μάλα, οὔτε τὸ πάχος ἔχοιεν αὐτὸ ὥσπερ οἱ Πέρσαι, &c. Tum addit ejus virtutem magnam esse in ulceribus & plagis.

ΜΩΡΚΙΑ. Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. μόρκια συκαμινέα, ἢ ἔβατος ὁ καρπός. Videtur legendum μορέα.

ΜΩΡΟΝΑ, τὰ συκάμινα, in Lexico Botanico MS.

Reg. *Sycamina*, seu *Morα* Legendum fortè Μῶρα. Michaël Psellus de facultate aliment. MS. Τὰ συκάμινα, ἃ δὴ ἐκ μώρων καλοῦσιν, ὑγραίνουσι μὲν πάνυ.

N.

ΝΑΓΕΥΣ. Vide Κόπτων.

ΝΑΖΗΡΑΪΟΙ. *Adde in fine.* Observat porro Epiphanius hæresi 29. n. 1. & 6. Christianos primitus Ναζωραίους appellatos, interdum etiam ac exiguo tempore Ἰησαίους, antequam Χριστιανοὶ Antiochiæ appellari cœpissent. Ubi consulendus Petavius.

ΝΑΚΑΒΑΛΟΎΝ. Vide in Χαλζᾶν.

ΝΑΚΑΤΘΟΝ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ναΐκαυθον, οἱ δὲ νάκαυθον ὀνομάζουσιν, Ἰνδικὸν ὂν ἄρωμα, &c.

ΝΆΜΑ. *Post locum Nomocan. adde.* Balsamon ad Interrogationes Monachorum: εἰ δεῖ τὰ θεοσφιρόμενα ὡς τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ θεοσπιρεᾶ καὶ νάματα, ἀδιαφόρως ἔχειν ἢ ἰερία, &c.

Νάμα Χώρου συμπίρος, τὸ μέλι, in Lexico Botanico MS. Reg.

ΝΑΝΟΎΧΑ. *Adde in fine.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ ἄμωνι Σαρακηνοῖς ναυῦχα. Idem lib. 4. καὶ κάρυον Ἰνδικὸν, ἢ ἄμε, πυνὶξ ναυῦχα. *Ami*, apud Matthæum Silvaticum, est species Cimini, vel fructus Juniperi. Idem: *Nanachuc*, *amcos*. Lexicon Medicum Hispan. *Nanachac*, *amcos*, *que tiene los hoias como alcaravea*.

ΝΑΎΡΘΗΞ. *Ante locum Niceta Paphlag. scribe.* Eudemus in Lexico MS θεόδωρος, ναρθηξ.

ΝΑΣΣΟΥΡΗ. Constantinus à secretis MS. lib. 2. καὶ σεσίτῳ καλῶς ὀπτηθὲν εἰς τὰς ὀφθαλμὰς μετὰ ναισούρων, ὥσπερ γὰρ ὑγραίνῃ αὐτάς. Infrà: καὶ μετὰ ναισούρων ἀλείμψεις αὐτάς. Apud Matthæum Silvaticum, *Nasur*, *Abrotanum* exponitur.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ, *Nauclerus*, *Navis Gubernator*. Schedographia MS. in Agapetum: κωδωνίτης, κυρίως δὲν ὁ τὸ πλοῖον διέχων θεὸς ἄνεμος, ὃν οἱ κοινοὶ ναύκληροι φασι. Rursum infrà: κωδωνίτης λέγεται ὁ ἐξωτὴς ἢ πρὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς ναύκληρος. Vox veteribus nota.

ΝΑΥΚΟΤΙΑΤΗΣ. *Adde in fine.* Sed legend. Ναυπλάτης. Vide Ναυπάγης.

ΝΑΥΛΟΝ, *Psalterium*, *Nablum*. In Codice Reg. 2407. initio Enarrationum Nicephori Xanthopuli, hi Iambi præponuntur:

Ψαλτήριον πήρυκα τῆς Σιὼν λόγου,
Τοῦτο ᾠδὴν καλοῦσι παρ' ἑβραίοις.

ΝΑΦΦΑΤ. Constantinus à secretis MS. cap. 127. ὥσπερ ὀρόβιον, αἱ τυμφάλλους λέγουσι Σαρακηνοὶ ναφφάτ.

ΝΕΚΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΗΤΟΙ. *Adde in fine.* Vide Timotheum Presbyterum de Hæreticis n. 14. edit. Cotelerianæ, & Liberatum Diaconum cap. 20.

ΝΕΜΕΚ. Lexicon Saracenico-Botanicum MS. βάλσαμος, σπόμζειον, ἀλλ' οἷν σάμωρα, ἀλλ' ἐκ νίμια.

ΝΕΝΟΥΦΑΡ, *Nymphæa*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 77. & Symeon Genuensis ad Matthæum Silvaticum. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. νενούφαρ, ψυχρόν ἐστιν ἐκ ὑγροῦ, &c.

ΝΕΟΣ. *Lin.* 3. *post* verbi gratiâ, *adde.* In Acclamationibus factis in Concilio Ephesino, Celestinus & Cyrillus, duo Christianæ fidei columina, νέοι Παῦλοι dicuntur: Νέῳ Παύλῳ Κελεστίνῳ, Νέῳ Παύλῳ Κυρίλλῳ. Ita νέος, &c.

Ibidem in fine, adde. Sub Constantino Copronymo, anno 25. ejusdem Augusti, extitit quidam Monachus inclusus in monte S. Auxentii, vitæ sanctitate & miraculis celeberrimus, ab eodem Imperatore post multos cruciatus neci datus, qui Στέφανος ὁ νέος Πρωτομάρτυρ dicitur à Theophane. Vide observata à Viro doctissimo Joanne Harduino in Nummis antiquis illustratis pag. 336. 337.

ΝΈΠΕΤΟΣ, *Nepeta*, genus calaminthæ. Galenus lib. 1. de Remed. pag. 430. edit. Basil. ἐθιάσαμεν ἢ ἐν μόνῃ τῇ πατρὶ Ἀνδρομάχου, χάψαντες ὡς τῆς καθολόκυ τὰς ἀκάνθας φαρμάκου, ἐξ ὧν σωτήριον πίνειν αὐτὸ δοκεῖ καλαμίνθης ἢ νεπέτου. Ῥωμαῖοι γὰρ οὔπω ὀνομάζουσι ἢ καλαμίνθην. ἐν ἐχρῶμεν δ' αὐτῷ Ἑλληνικῇ πάντα χράψαντες, τῶν μόνων ὠνούμεθα Ῥωμαϊκὸν τῆς Ἑλληνικῆς. Vide Ruellium lib. 3. cap. 30.

ΝΕΊΠΟΥΣ. *In fine adde.* Arcadius in Grammatica MS. fol. 154. v. γόνυς, ἴρυς, νίπυς.

ΝΕΡΟΦΊΔΙΟΝ. *Post lin. 1. adde.* Glossæ interlineares MSS. in Dionysii Periegesin: ὕδρις ἢ ἐξάφυτος. νηροφίδιον παρ' ἑλπίδα.

ΝΕΎΤ, *Galla muscata*. Aëtius lib. 1. ex Codice Reg. Νεὺτ, τὸ ὀνομαζόμενον Γαλλία μοσχάτα, θερμὸν ὂν καὶ ξηρὸν, &c. Michaël Psellus MS. de alimentorum facultatibus: τὸ λεγόμενον Νεὺτ, θερμὸν ὂν καὶ ξηρὸν· ὠφελεῖ ἢ πρὸς ψυχρὰς κεφαλάς. συμμέτρως δὲ ἐσθιόμενον, ἐπὶ τὸν καρδίαν, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, κῆ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου, ἐξ ὧν σωτηρίαν δώσαμεν ὑπάρχει. σύγκειται ἢ ἐκ τοῦ μόσχου, καὶ ἄμπαρ, ἐ ξυναλόης Ἰνδικῆς. Dictionarium Medicum Hispan. *Ned*, *composition aromatica*, *o neda*. *Ned primum*, *sahumerio muy aromatico*.

ΝΕΥΡΟΒΆΤΗΣ. Quærunt viri eruditi, qui intelligantur *Neurobatæ* apud Vopiscum in Carino, & Firmicum lib. 7. Matth. qui denique Τιχοβάται apud eundem Vopiscum. Salmasius *Neurobatas* esse existimat, qui supra nervos ac fidiculas incedunt, seu fila tenuissima, βαδίζουσι δὲ χορδῶν λεπτῶν, ut loquitur Galenus in Exhort. ad artes, ita ut iis vix apparentibus, quasi in ventis ferri videantur: contra quam Σχοινοβάται, seu *Funambuli*, qui super funes crassiores inambulant. Sed aliter sentire liceat de Neurobatis, qui, aut fallor, non alii sunt ab iis qui nervis, vix revera apparentibus, in aërem machinis quibusdam tolluntur, ac etiam transversè aguntur, ut in ludis nostris hodiernis, quos vulgò *Opera* appellamus, fieri cernimus. Id omnino indicant verba Vopisci, quo loco ait Carinum ludos Romanos novis ornasse spectaculis: *nam & Neurobatem*, inquit, *qui velut in ventis cothurnatus ferretur, exhibuit: & Tichobatem, qui per parietem ursо clauso cucurrit.* Ubi Neurobates Mercurii instar cothurnatus per aërem volitare inducatur. *Tichobates* autem pulcrè exhibetur in Diptychis Consularibus Leodiensi & V. Cl. Dom. *de la Mare*, ubi is per parietem sporta viminea inclusus currit, ursumque eludit, dum prehenso fune in altum se tollit. Vide Bulingerum lib. 1. de Theatro cap. 62. & alios.

ΝΕΥΣΙΊΟΝ, in Glossis Botanicis ex Cod. Reg. 2690. κωδώνιον, *Centaurium*.

ΝἘΦΑΛΟΝ. *Lin.* 1. *post* nubes, *adde.* Michaël Chortacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: καὶ τῶν καμουσίων ἢ ἱερουσίων τὰ μὲν πίρκα τῆς ψυχῆς τὰ λόγε, καὶ φύσεως.

ΝΕΦΕΛΗ. *Lin.* 14. *adde.* Vide Gorræum in Νιφάλη.

Ibidem lin. ult. ante Vide, *adde.* Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædag. καὶ τὴν ὑφάνην τῶν ἐσθήτων τὴν πλουσιᾶν ἢ ποικίλα ἱμάτια. Et lib. 3. cap. 3. χλανίσι ἢ ἀμφιβλήσι παριστάμενοι. Adde Artemidorum lib. 4. cap. 16.

ΝΕΦΕΛΟΣΤΑ'ΣΙΑ, *Locus ubi feris capiendis retia tenduntur.* Euſtathius ad Odyſſ. χ. ἰσέον ἢ ὡς ἔχουσι μάχει καὶ πω ὑ τῆϊ ἠεκατηϐόλῳ ἰφθίμοις χεῖρας πολλοῖς, παρ' οἷς ἢ ἠριλιςέπα ὁ πὰς ἢ πιάσης ἕξῃ δικτύοις θήρας λάπτα.

ΝΕΩΚΟ'ΡΟΣ. *Lin.* 13. *poſt* dialogo 5. *adde.* Caſauboni ad Monumentum Ancyranum, ſub initium.

Ibid. pag. 996. *poſt* hauſerit. *adde.* Aliud deinceps extitit totius Græciæ commune templum ab Hadriano inſtitutum & conditum Athenis, quod Πανελλήνιον appellavit, ut eſt in Synagoge Hiſtoriarum Scaligeriana, ad quod referri debet Marmor Oxonienſe pag. 95. quod quidem nummorum νεωκόρως ſpectare non poteſt, ſiquidem longè ante Hadriani tempora ii occurrunt.

ΝΕΩΡΗ'ΣΙΟΣ λιμὼ, apud Theophanem in Leontio, pro νηϐεῖον. Ita λιμὼ Ἰωαννίτης, Νικομηδίτης, &c. apud eundem pag. 307.

ΝΕΩΤΕΡΙΚΟΙ'. *In fine adde.* Leges Cypriorum MSS. οἱ λιγόμενοι νεωτερικοὶ καὶ ϐαρύτεροι ὁ τῇ δίκῃ πεποιῆσι, &c.

ΝΗΣΤΕΙ'Α. *Adde in fine.* Præterea quæ habentur apud Anaſtaſium Sinaïtam de tribus Quadrageſimis, Anaſtaſium Cæſarienſem de Jejunio Deiparæ, & Niconem, apud eruditum Cotelerium tom. 3. Monument. Eccl. Gr. à pag. 425. ad pag. 444. ubi de variis Græcorum Quadrageſimis.

De quatuor hiſce Jejuniis multa habentur in Interrogationibus Monachorum in Synodo CP. ſub Alexio Comneno, ubi Balſamon ait, πῶ τεσσάρων ἕνεκα τούτων τεσσάρων ἑορτῶν ἀναφαίνεται ἄγια, πῶ ὃ πούτων τῶ ἡμερῶν ἕκάστης μὰ ἔνεκα τῆς πάσης ἰσάζεθαι, &c.

ΝΙ'ΒΑ, in Lexico Nicodemi, χίονα· καλοῦσι ὃ ὕσα ἐξ κρύα ὁ Θεός. *Nix, Nives.*

ΝΙ'ΚΑ. *Lin.* 2. *poſt* adprecarentur: *adde.* de qua formula conſulendus Caſaubonus ad Suetonium in Julio cap. 1.

In fine adde. Zonaras lib. 12. Annal. n. 5. de Commodo Imp. Ἁμαζόνα τινὰς, κράζων ἐπωνύχως ἀναλῶσαι.

ΝΙΚΕΣΤΟΝΑ'ΡΙΟΣ, in Lexico MS. Eudemi, βασιλεὺς, δήμου. Ita in litt. N. ſed legendum, Κωνσταντίου.

ΝΙΚΟ'ΛΑΟΣ. *Adde in fine.* Vocis etymon ab Arabica, quæ palmam & dactylum ſignificat, arceſſit vir doctiſſimus Steph. *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 86.

ΝΙ'ΜΑ. *Poſt* manibus. *adde.* Dorotheus doctr. 1. μαθὼ ὃ τὸ νιφάδα τῆ ἅγιον Βασίλειον λαμϐάνῃ ἐξ αὐτὸς ὁ ἅγιος τὸ νίμα, &c.

ΝΙ'ΝΟΣ, *Elenium.* Galenus de Theriaca ad Piſonem: ἔϐη τῆ ἑλενίου μὲν ὑπὸ τῆ Ἑλλήνων, ὑπὸ ὃ τῆ ὄπιγχείαν νίνου καλουμένη.

ΝΙΟΡΙ'Σ, *Nardus ſilveſtris.* Gloſſæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 1690. τρεῖς, τὸ ἄκορ, ἐξ νάρδου ἄγειον.

ΝΙΣΤΙ'Α. *In fine adde.* Compoſitio atramenti ex Cod. Reg. καὶ ϛαύλιτι τὸ καπάδοι ἔτω εἰς τὸ καμιὶ, ἐξ ϛίπτι εἰς ἢ τυρίαν, ἓ ἀς χάλκου. Vide Ιστία.

ΝΙΤΖΟ'ΚΟΚΚΟΝ. Lexicon MS. Neophyti: κάσπιον, τὸ νιτζόκοκκον. ἔπρι φυεὶ ἢ καρπὸν τῆ ϐαλσάμου. Matthæus Silvaticus: *Caſſamum, panis porcinus, i. malum terræ, ciclamen.*

ΝΙΧΕ'ΔΩΡ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 3. λαϐὼν σμύρνα, τριχάδα, ἐξ πίσῃ, &c. Infrà: ὡς τὸ πίσῃ, καὶ τὸ εἴδεσι, ἓ τριχάδα, ἐξ ἢ χυλὸν κρεμάσῃ, &c.

ΝΙ'ΨΙΜΟΝ. *Adde in fine.* Prochoprodromus MS. in Hegumenum:

Ἀπλῶς, ϐλέπεις τὸ δεῖμα· ἰδοὺ πᾶς πατέρας.

ΝΟΚΕΡΙ'Α. *Adde in fine.* Conſtant. à ſecretis MS. lib. 1. εἰ ὃ πάλι, ἄγουσι τοιαῦτα ἐφοδῖα μαζὶ ὕδατος, &c. Apud Matthæum Silvaticum, *nuceria* exponitur *nux muſcata*, ſed aliud eſt τοιαῦτα.

ΝΟΜΙΚΟΙ'. *Pag.* 1009. *lin.* 17. *poſt* ἀληθείας. *adde.* Cur verò ita appellati Tabelliones, indicat Caſaubonus ad Sueton. in Nerone cap. 33. *Adde in fine.* De hac voce vide Scaligerum in Serrarii Trihæreſion cap. 11.

ΝΟ'ΜΙΣΜΑ. Epiphanius de menſ. & ponderib. νόμισμα, λίτρα ῥέ. νόμισμα ἄλλου χαμμάτου.

ΝΟΜΟΚΑΝΩ'Ν. *Poſt lin.* 2. *adde.* Anaſtaſius Epiſcopus Cæſareæ Palæſtinæ de Jejunio Deiparæ; ἕτερον δὲ ϐλ τὸ πάσαι σωσθῆναι φῆϛ τὸ λιγόμενον νομοκάνων, ὡς τῆ μὲν πάσαι ὁμοῦ τὰς ἁγίας σωσόσεις ἐξ πὰς ὑπὶς καιρόσεις, καὶ πὰς πολιτικὰς νόμις καπέχοντες· τῆ ὃ μιᾶς τὰς τρεῖς σωσόσεις, καθὰς φερέτωσαν.

ΝΟ'ΜΟΣ. *In fine adde.* νόμον, pro terræ tractu apud Ægyptios ex Joſepho, Agatharchide cap. 9. Epiphanio hæreſi 24. n. 11. & aliis ſumi pridem annotatum.

ΝΟ'ΝΝΑΙ. *Poſt locum Theodori Lect. adde.* Michaël Pſellus in Iambis MSS. de Kalendis, Nonis & Idibus:

Καὶ μιὰ ἕκαστος πᾶς ὃ μερίτης μόνας
Πρώτας Καλάνδας, ἕπτα Νόνας, ἐξ τέσσαρα
Εἰ δυοῖ μεισᾶς καὶ δεκαεξάδας.

ΝΟΠΑ'ΤΖΙΑ. Vide in Αρτζενείτης.

ΝΟΤΑ'ΡΙΟΣ. *Lin.* 2. *adde.* Etymologicum ex Orione Thebano MS. νοτάριος, ὁ ἀφ' τὸ τόπ Ῥωμαίοις, ἢ ὁ νοήματα πρῶν. Maximus Planudes in Scholiis MSS. ad Hermogenem pag. 77. Cod. Reg. χαμμανωφῶν, οἱονεὶ νοτάριος· καὶ γὰ ὁ Λίχινος ὁ χαμμανῆς. *Pag.* 1005. *lin.* 3. *poſt* ἐδίδασκεν. *adde.* Agathias lib. 4. init. παρῆσαν δὲ εἰπὶ ἄνδρες χάρτ τ ἐς ἔχος πεπαιδευμένοι, ἐξ ἐπιτηδείως ἀνειλήφασι τὰ γεγραμμένα.

ΝΟΥ'ΚΟΥΛΑ, in Lexico Botanico Saracenico MS. τὰ ἀσπάλαθα, *vertebræ colli.* Matthæus Silvaticus: *Nuca, Arab. ſpina, al. medulla, pars poſterior capitis.* Vide Gloſſar. med. Latinit. in voce *Nucha.*

ΝΟΥΜΒΑΤΕΥ'ΕΙΝ, *Nubere.* Eudemus in Lexico MS. νυμϐαπεύῃ, γαμεῖ.

ΝΟΥ'ΜΕΡΑ. *Lin.* 1. *poſt* cohortes. *adde.* Ulpianus lib. 42. D. de Teſtamento milit. *Qui nondum in numeris ſunt, licèt etiam lecti tyrones ſint, & publicis expenſis iter faciant, nondum milites ſunt, debent enim in numeros referri.* Vopiſcus in Probo, *tirones numeris interſerere*, dixit. *Poſt locum Suidæ, ſcribe.* Eudemi Lexicon MS. νούμερον, ζῶμα ϛρατιωτικόν.

ΝΟΥΜΙ'ΩΝ. *Poſt locum Cedreni, adde.* ὁ ὃ νοῦμμος δοκεῖ ἀφ' ἅπαν Ῥωμαίων πύτομα τῆ νομίσματος· ἔϛι δὲ Ἑλληνικὸν ἀφ' ὁ Ἰταλία ἐξ Σικελία Δωρέων.

ΝΥ'ΜΦΗ, pars aratri ſic dicta. Proclus in Heſiodi ἔργα lib. 2. τὸ ὃ ὑλυμὰ ὅτι τὸ ὑμβλαδὸν εἰς τὸ τῶ ὕπνο καπέχον ξύλον κ τὸ ἄκρον, ὁ καλοῦσι νύμφιον, ὁ κ θάπτον μέρος τὸ ἄπω συγγράμματος πρὸς ἢ γύην.

ΝΩΒΕΛΙΣΙΜΟΣ. *Lin.* 3. *poſt* donavit. *adde.* Michaël Pſellus lib. 5. hiſt. MS. de Calaphata Imp. ὁ μὲν πάνυ Καίσαρ, ἐμοῦ τ Βασιλικὰ ἀναγραφόντος, ἐξ τὸν ἓ Νωβελισίμων ζῶμα ἀνάγκ ἢ Κωνσταντῖνον. *Ibid. lin.* 44. *poſt* inventa. *adde.* Joannis Tzetzæ Epiſt. 3. in MS. Cod. inſcribitur Michaëli Taronitæ Πρωτοσυγκελίῳ. *In fine vocis* Πρωτοσυγκελίῳ *adde.* In alio Cod. Reg. 3516. dicitur præterea μίαν Χαρτοφύλακ Πατριαρχίας.

Ξ.

ΞΑΓΟΡΕΥΕΙΝ. *In fine adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Διαπίνους, καὶ καπηλεύειν, καὶ πὶς ξαγορεύεσθαι.

ΞΑΝΑ, τὸ νικητήριον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. ubi leg. ξωμά.

ΞΑΝΘΟΙ. *Adde in fine.* Priscus Rhetor in Legat. pag. 40. ait se Romæ Regis Francorum filium vidisse, legationem obeuntem, μήπω ἰούλου ἀρχόμενον, ξανθὸν τὸν κόμην πᾶς αὐτοῦ ἐπικεχυμένην διὰ μέσης ὤμους. Danielis Visiones ex Cod. Reg. 1845. καὶ κρατήσει ὅση τὸν Ἐπάλοφον τὸ ξανθὸν ἦρος ἐξ ἀπάντη, καὶ φυντάσσεται ἐν αὐτῇ λόχαια, &c.

ΞΑΝΘΟΣΠΕΡΜΑ, *Morum.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. ξανθόσπερμα, τὰ μόρα.

ΞΑΝΝΙΟΝ, in Lexico MS. Eudemi, κτίνει ὁ φορῶσι αἱ γυναῖκες ἐν πῆς ἀναδέματι, ὁ κίτρινος γυναικὸς χρυσῆς ἢ ἀφαλῆς. Hesychius & Phavorinus ξάνιον habent.

ΞΕΛΕΧΗΜΑ. Franciscus Rosserius in Advocato Purgatorii pag. 225. λαχανὰ καὶ πᾶσα ξυλοχύματα, καὶ ἁλισίματα συριστὶ πολλὰ & πολλὰ παράδεκτα εἰς τὰς φαμιλίας, καὶ ξυλευμαίζουσι πολλᾶς βολᾶς τὰ αὐτά.

ΞΕΝΟΔΟΧΙΟΝ. *Post locum Phavorini, adde.* Cyrillus Scythopolitanus in vita S. Sabæ cap. 31. καὶ καθίσαντα ὑπερ ξυνδυχεῖον ἐκεῖ τὸν τῆς ἐρχομένου λάβε ξένης ἀνάπαυσιν.

ΞΕΝΟΧΑΡΑΓΟΣ. *Adde in fine.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Φρύδια ξυοχάραγα, ὑαιμοπικὰ μετάπια.
Καὶ σάδη ἄσπρ μόρμακρα, καὶ βυζία κατάκια.

ΞΕΠΤΕΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Vox deducta ab ἐξύπλιος & ἐξυπλίειν. Ita enim accipiter appellatur in Epist. S. Barnabæ.

ΞΕΡΕΙΝ, *Vomere.* Lexicon MS. Reg. ἰμῶ, τὸ κοινῶς ξερῶ.

ΞΕΣΤΗΣ. *Lin.* 15. *post* alii. *adde.* Galenus lib. 1. de composit. medicam. gener. pag. 328. ξέσαν ὃ νομίζω μιμεῖσθαι τὴν Ηρας τὴ Ρωμαϊκῆ· φασὶ γὰρ πᾶς Αἰθιοπίας, ὅτι τὸ μέθυ λαὶ, ὅτι πύωμα τῶν. καὶ ὃ ἀφ' ἑ Ρωμαῖοι κρατῶσι, τὸ μὲν ὄνομα τὸ ξέσαν φασὶ παῖδ' ἐκ πᾶς Ελληνικῆ ἀβλήκητο χωρίσας ἴδιον. αὐτὸ ὃ τὸ μέθυ ἐν ἔστι τῇ Ρωμαϊκῇ. χρῶνται γὰρ ἄλλοι ἄλλῳ ξεσάμῳ μέτρῳ· φασὶ γοῦν πᾶς Ρωμαίους, ὁ ξέστης ἔχει μίαν λίτραν καὶ ἡμίσειαν, καὶ ἐκτὸς, ὡς ἂν αἱ πάσαι ὑγρὰς κ'. αἱ τὸ παλαιὸν πᾶς κίρκοι μεθοῦσαι ἀπλημμύρους ἐξωθεν χαμμαῖς κυκλοτέρεσι· ὅταν ὃ φιλοδᾶς ἐπιτιλήσαι τὴ Ρωμαϊκὸν ξέστην ἐκπαρέλθοι μετρικῶς ἔχειν ὑγρᾶς. ἔσκεν ὧν ὁ Ηρας ὅταν κυάθιλα χέφα, τὸ αὐτὸ ἡμῖν τῷ ξέστῳ σημαίνειν, ἤτοι ὃ τὰς β'. δηλονότι ὑγρᾶς ἐκ τῷ λιτραίου κίρκου, ἢ ταῖς δύκα, τῶν γὰρ ἄλλων. *Post locum ex Didymo adde.* Eustathius ad Od. γ. ἔοικε αὐτὸ λίγα λίζασθαι, τὸν φερχοῦν, ἤτοι τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ξέστην, ἀπὸ χύτρα χέρνιβα, ὅ ἐστιν, ὕδωρ χρὴ χεραῖν. Ita in Excerptis veteris Glossarii, *aquam manibus, ὕδωρ φερὲς χεῖρας.* Vide Glossar. med. Lat in *Aquamanile.* Adamantinus de ponderibus & mens. MS. τὸ Ιταλικὸν κεκράμενον ἔχει μὲν ξέστα, χοᾶς ι'. κυτύλας ηϛ. ὁ ὃ ξέστης οὕτως χωρήσει (ξ'.) ἔχει ὃ αὐτὸ κεκράμενον, χόας ρλι'. μύστρα μεγάλα στι'. ἐξύσαρα τπδ'. κυάθους φμ'. &c.

ΞΕΣΤΟΣ. Joannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis pag. 198. τὸν ὃ μέσον ξεστὸν, ἤγουν τὸ μέσον τῆ βίλους ξύλον ἢ ξεστόν.

ΞΗΡΟΚΟΙΤΙΑ. *Adde in fine.* Nicephorus Presbyter in Vita S. Andreæ Sali MS. μὴ κυπάρισσος, ξηροκοιτῶν, χαμευνῶν, &c.

ΞΗΡΟΚΟΛΛΑ, *Gluten, Colla.* Aëtius lib. 2. cap. 222. κόλλαι, λεῖαι ἔσαι ξηρόκολλαι καλοῦσι, &c.

ΞΗΡΟΠΤΥΡΙΟΝ, *Furnus igne calefactus.* Acta spuria S. Meletii n. 48. ἀκάλυπτον ἀπαχθῆναι αὐτοὺς ἐν τῷ χωρίῳ ὅπου ἐγκέκρυφθω Κανδιδιανός, ὅπου λεῖ ὁ φοῦρνος πυρικαύστου καὶ πυροφλύστου σπάρτα, καὶ λάχ αὐτὸς, ἰδοὺ, πύρακτον ὑμῖν ξηροπύρειον, &c.

ΞΗΡΟΦΑΓΙΑ. *In fine post* pallio, *adde.* Cotelerium ad lib. 3. Hermæ cap. 3.

ΞΥΛΟΚΟΛΛΑ, *Gluten, Colla.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. ξυροκόλλα, ἤδη ξυλοκόλλαν ὁν τῇ βοείων βυρσῶν γιγνόμενα, &c.

ΞΥΛΟΛΑΒΟΝ, *Manubrium ligneum.* Acta spuria S. Meletii n 57 καὶ ἀνίζησις τὰ σώματα αὐτῶν μετὰ ξυλολάβου, πήχεις τ' μάλιστα εἰ. τὰ σώματα αὐτῶν.

ΞΥΛΟΛΕΤΑΡΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 135. καὶ ἐψήσας μίχει συσκέπους, θὲς ξυλολατάριον α. ἢ καρύφυλλα, ἢ θὲς εἰς βοείου.

ΞΥΛΟΝ, *Nervus*, &c. *Lin.* 4. *post* deducebantur, *adde.* Eudemus in Lexico MS. πτηνευίζω ξύλῳ ἢ πολυάκῳ· πίπτ γὰρ ὅπως ἴχλ, δὶ ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες ἰμβαλοῦνται. *Ibidem pag* 125. *lin.* 21. *post* 149. *adde.* Stephanum *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 500.

ΞΥΡΑΦΙΟΝ. *In fine post* ξυείν, *adde.* In Cod. Reg. 3497. fol. 159. v. describitur φάρμακον τὸ ξυραφεῖον λιγόμενον πιεῖν φοῦς τὰ ὑπὸ τ' ἀφαλῆς ἢ τὰ γόνυα συνόδια ἐξωθίματα.

O.

ΟΓΚΟΤΡΑΦΟΣ. Anonymus Medicus ex Codice Reg. 2147. fol. 57. v. de conceptione: ὅταν ὧν ὁ γόνος αὐλίσθη, καὶ καθαρὸν τὸν κύρσον τῆ ὑστεροτράφου, οὐτῆ ἐξαμβῆ ὅλας τὰς ὄχας χρὴ τ' ἀκούσαι. Occurrit ibi non semel.

ΟΔΗΓΗΤΡΙΑ. Epitheton Deiparæ, de quo pluribus egimus in Constantinopoli Christ. lib 3. cui complures ædes sacras hac nomenclatura dicatas legere est, tum Constantinopoli, tum in aliis civitatibus, atque adeo Monembasiæ, ut docet Paulus Episcopus Monembasiensis de S. Martha, quæ dicitur fuisse Ηγουμένη τῆ παναγίου ναοῦ τ' ὑπαπαντῆς θεοτόκου ἐν τῇ Σκοφουρήτῳ πόλῃ Μονεμβασίας καλουμένου τῆς Οδηγητρίας τῆ αὐτῆ καίρει ἄνωθεν τῆ Βλυχρῆ ὕδατος.

ΟΔΟΣΤΑΣΙΑ, *Viarum observatio, custodia.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis junr. Stylitæ n. 8. πολλαὶ γὰρ κ' τ' χωρὶς ἀκόλουθοι ὁδοστασίαι συνίσασιν ἐν πᾶς μέρεσι ἀκόλουθις γίνεσθαι· πᾶς ὃ ἀβλὲ τῶν ἐξωκελλίων ἀναχωροῦσι ἐξαπατῶς, ὅλους πᾶς ἀδελφοὺς πάλιν, σαρίχουσι πάντας τῶν ἀσχαφοῦσιν αὐτὸς δαπάνῳ. Vide Οδοφυλάκια.

ΟΖΗΛΑΔΑ, *Marrubium.* Lexicon Botanicum MS. μαρούδιον, ἢ ὀζηλάδα.

ΟΘΟΝΗΝ καθίλκειν, in re navali, quod vulgò dicimus, *baisser le pavillon*, apud Nicephor. Gregoram lib. 6. hist. ineditæ cap. 8. καὶ τ' ὀθόνιον καθίλκειν ἀκέλευσε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ. *In fine subde.*

Οἰκονομία, *Sacrificium incruentum, Missa.* Epiphanius in Expositione fidei n. 22. ἐν ᾗσι ὃ τῶν λατρεία οἰκονομικὰ ἐν τῇ πίστῃ γίνεται ὥρα ἑνάτη, καὶ οὕτως ἁπλοῦς ὡμολόγησε ἐν τῇ αὐτῇ ξηροφαγία. Et n. 23. ὅπ' ὃ τῆ πλουσιακῶν ἐξ ὀνόματος τὰ μνήματα ποιοῦται, θεσπεσιαχὰ πλουσίους, & λατρείας, καὶ οἰκονομίας. Idem hæresi 75. n. 3. τὸν οἰκονομίαν τ' λατρείας ποιεῖ ὁ Επίσκοπος, καὶ ὁ Πρεσβύτερος ἀσωπᾶς.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ, Eustathio ad Iliad. ἡ. *Ædificium, Area futuri ædificii.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ n. 226. σκαπτῶν ἐν οἰκο-

ὁ οἰκοπέδης, μνήμασί τι ἀφιερωθὲν, καὶ τῶν δωρέων.

ΟΙΚΟΣ, *Ecclesia, ædes sacra.* Glossæ Lat. Gr. *ædes*, αὐλαὶ, ναοί. Glossæ Basilic. οἶκος, οἱ ναοί. Chronicon Paschale passim ea notione hanc vocem usurpat an. 1. & 4. Marciani, an. 7. & 11. Leonis M. ut alios præteream. Vide Glossarium med. Lat. in *Ædes*.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. *Post locum Theodoreti, adde.* Gregorius Nazianzenus de S. Athanasio: ἵνα μὴ τοὺς οἰκουμένους τῷ ἀσεβοῦντι ἀναπλέξωμεν. Sed & hodie Alexandrinus Pontifex Κοπτὸς ὁ οἰκουμένης inscribitur.

ΟΙΚΟΦΥΛΑΚΕΣ. *In fine adde.* Propriè igitur sunt Οἰκοφύλακες, qui Latinis dicuntur *Domisedæ*; quod quidem epitheton matribusfamilias præsertim convenit, quibus *domum servare, lanam facere*, pro laude ducitur, ut est in veteri inscriptione. Alia à Sponio relata in Miscellan. eruditæ Antiq. pag. 151. HIC SITA EST AMYMONE MARCI OPTIMA ET PVLCHERRIMA LANIFICA PIA PVDICA FRVGI CASTA DOMISEDA.

ΟΙΝΟΣ. Vinorum varia genera refert Lexicon MS. Neophyti, quæ hîc describam: Οἶνος αἰθυμίας, ὁ λιπόδρυ καὶ ἡδύς. Οἶνος αἰθρίας, ὁ δύνων ἐξ αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς καὶ οἶνος αἰγιάδης λέγεται. Οἶνος ἁρμὸς, τὸ ἄφαμα. Οἶνος ἀμίωτος, τὸ ἐκ τοῦ ἀέρος ταφῶσι γλεῦκος. Οἶνος Ἰταλικὸς, ὁ Φεγγιτὸς. Οἶνος Σηραῖος, ὁ δὶς ἐξ ἀνάγκης. Οἶνος Φαλαρίωος, ἢ Σπιλικός. Οἶνος μυρτίτης, ὁποῖος τοῦ μελαίνου μύρτου, ἢ ὁ Φεγγιτὸς μέλας. Οἶνος φευστὸς, ὁ ἀφρισμένος, ὃν φεύσει λέγουσι.

ΟΙΣΜΟΣ. Vide Ἰασμός.

ΟΚΝΑ. *Adde in fine.* Occurrit hæc vox, sed alia ut videtur notione, apud Epiphanium in hæresi Apostolic. n. 3. ubi partes navis recenset: ἰσίων τε καὶ πεδιλίων, ὀκνῶν τε καὶ αἰχνίων, εἰκόνων τε καὶ τοῦ ἄλλου παντὸς ἐκ διαφόρων ξύλων ἔχει ἢ συναγωγή.

ΟΛΕΑΡΙΟΣ. S. Epiphanius hæresi 30. n. 24. Ἦλθεν εἰς αὐτὸ τὸ λυθῆν· καὶ ἡνίκα ἐφοίτα πρὸς τὸ ἐνδοθεν ὑποδέχεσθαι τοῦ λουτροῦ τὰ ἱμάτια, ὑπεδύετο ἐνδοθεν ὁ τοῦ βαλανείου. ὁ δὲ ὀλιάδειος ἐκεῖ τοῦ φυλάττειν ἱμάτια ἐφεστηκὼς· ὁ δὲ εἰς γυμνασίου ἔργον ἐκεῖ ἦλθε ὑπαίθριος πεφυκὼς ἕνεκα τῶν ὑφειμένων ὥρων, ἵνα τοῦ ἡλίου, &c. Idem fortè qui ἀλοπώλης apud Pollucem, qui & ἀλοπήδιον partem balnei vocat lib. 7. Σπιλάδειος legendum conjicit Petavius. Vide Glossar. med. Lat. in *Spoliarium*. Capsarios, qui vestimenta in balneis mercede servant, vocant Latini. Vide Cujacium lib. 5. Observat. cap. 8. & Glossar. in Καψάριος.

ΟΛΟΚΟΤΙΝΗΝ. *Lin. 5. post* sonat. *adde.* Eudemus in Lexico MS. ἰδιώτιον, ὅπερ ἐστὶν ὁλοκότινον. Joannes Carpathi Episcopus in Narr. MSS. de Anachoretis: Θέλεῖ ἵνα κρατῆσι ἑαυτῷ δύο ὁλοκότινα λόγῳ ἀσκητικῆς σύμπνοης. Infrà, ἡμίφιατα vocat, ut & fol. 244. Cod. Reg.

ΟΜΒΡΟΔΕΚΤΗΣ. *Adde in fine.* ὄμβρων nudè dicitur Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Sabæ cap. 67.

ΟΜΙΛΕΙΝ. *Post locum Vitæ S. Pelagiæ, subde.* Προσομιλῶν. Chronicon Paschale an. 42. Theodosii jun. ἀεὶ ὑπῆρχεν ὁμίλημα ἔχειν αὐτὸν φερωνύμως· ὅθεν ἀναγκαίως ἐπ' αὐτῷ αἰτίᾳ φερωνυμίαν.

ΟΜΜΑΤΗ. *Post lin. 3. scribe.* Joannes Carpathi Episcopus in Narrationibus de Anachoretis, MS. καὶ θεωρεῖ ὁ μέγας ἄνθρωπος ὅτι ὁμμάτων, γνωσὶν, καθάπερ τὶς τῶν πατέρων. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 62. ὅτι ὁμμάτων ἢ τῷ σώματι χαρὰν ἢ τῷ πνεύματι ἀχνυσίαν καὶ τῷ πολλῶν δακρύων.

ΟΜΜΑΤΟΦΥΛΑΚΩΝ. *Adde in fine.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: κατάσκοπος ἐπὶ τὰ βαλάντια, τὸ ὀμματόφυλαξ Infrà, ὀμματόφυλα scribitur.

ΟΜΝΕΙΝ, pro ὀμνύειν, *Jurare.* Gregorius Hieromonachus de Dogmat. Eccles. ἀπὸ ὀμνύειν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ὀμνύειν εἰς ἄνεμον, ὁποῦ καπικὰ εἰς αὐγερνόν.

ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ. *Post locum Cantacuzeni, adde.*

Ὁμολογητρία, de femina, apud Epiphanium hæresi 68. n. 5.

ΟΜΟΡΦΟΣ. *In fine subde.*

Ὁμορφωσύνη, *Pulchritudo, forma.* Glossæ MSS. interlineares ad Phocylidem:

Συζήθειν φιλότητα γάμου ὅπου ἢ ὁμορφίαν.

Παρέχει δίκαιον ὁμορφωσύνῃ.

ΟΜΦΑΛΙΟΝ. *Pag. 1004. lin. 31. post* furtaria. *adde.* Præterea Eusebii pag. 238. & Casaubon. ad Sueton. in Caligula cap. 16.

ΟΜΦΗ. Galenus lib. 1. de Remed. pag. 434. edit. Basil. ἢ ἐξ οὐ ὁμφαὶ ὀνομαζόμεναι βαρβάρῳ γλώττῃ θεραπεῖ λαμβάνει.

ΟΝΟΚΑΕΙΑ, *Anchusa prima*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 25.

ΟΝΟΜΑ. *Post locum Antiochi, adde.* ut & Martyrium S. Philetæri n. 16. 19.

Ὀνόματα διδόναι dicuntur Baptizandi. Timotheus Patriarcha Alexandrinus in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ κατηχουμένη δίδωσι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἵνα φωτισθῇ, ἢ ἐξεῖ τὸν ἄνδρα τῇ βαπτίσματος χάριτι αὐτῇ τὸ καὶ ἔσῃ τοῦ γαμηθῇ, &c. Vide Glossar. med. Lat. in *Nomen dare*.

Ὀνόματα, *Persona. Post locum Ammonii, scribe.* Joannes Carpathi Episcopus de Anachoretis, MS. ὡς τοῦ ὁρᾷ τὴν Ἀλεξανδρείαν ἐκπλέοντα ἐπὶ ὀνόματα, &c.

ΟΞΙΓΟΣΑΠΟΥΝΟΝ, *Sapo cum acipe*, cujus conficiendi ratio describitur in Cod. Reg. 3178. fol. 7. v. Vide Ἀξύγιον.

ΟΠΤΑΛΒΗ. *Adde in fine.* & Chronicon Paschale.

ΟΠΤΙΜΑΤΟΙ. *Pag. 1058. lin. 6. post*, &c. *adde.* Hos *Optimates* intelligi in Epistola Aureliani Imp. apud Vopiscum in Bonoso censet Casaubonus: *Superioribus literis scripseram, ut Optimates Gothicas apud Perinthum collocares, decretis salariis*, &c.

ΟΡΓΑΝΟΝ, *Organum*, de quo instrumento musico, à Græcis reperto, egi in Glossario med. Lat. Illud fortè intellexit, tametsi id omnino non ausim asserere, Theophanes an. 4. Constantini & Irenes: ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς Βιρίλιν σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐξ ἀναγκαίας πολλῆς ἕνεκα τοῦ Θεσσάλου, ὑποφερομένου ὄργανα καὶ μουσικὰ, &c. Chronicon MS. Symeonis Logothetæ habet, ὄργανά τι καὶ. Idem anno 2. Philippici: ἐδόξει τῷ βασιλεῖ ὁ Βέλισάριος ἐκ Δαλματίας μέλλοντος ἀνέρχεσθαι μετὰ ἀνδρῶν καὶ ὀργάνων ἐπελθεῖν.

ΟΡΔΙΝΟΣ. Scholiastes MS. ad Philostrati Imagines: τίχος, ὁ ὁμαλὸς λόγος, ἢ ὁ κατὰ ὀρδίνος.

ΟΡΔΙΝΙΑΙΟΣ, *Ordinatus.* Etymologicum MS. παλαιστὴ, ἡ ἐκ πεντέμισυ δακτύλων ὀρδινιαία συμπλοκή.

ΟΡΘΟΜΑΡΜΑΡΩΣΑΙ. *Post loc. ex descript. S. Sophiæ, adde.* Codex Gr. ex Bibl. Pelleteriana: αὐτοὶ σκίπωνες μακροὶ καὶ λεπτοὶ ὑπερδιαλήψεως θεραπεύοντες τοὺς ἐρθρομυϊαραφώσεως πόνους.

ΟΡΚΟΜΟΤΙΚΟΝ. *In fine adde.* Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Μοῦ δίνει ὁρκωμοτικὰ, μοῦδὲς αὐτὰ πιστεύει.

ΟΡΜΑΖΕΙΝ. *Lin. 7. post* volunt. *adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ὁρμαθίσαι, ἀπὸ ἢ ἁρμονίᾳ.

S. Ephræm MS. Cod. Reg. fol. 159. πάντες ὡς ἂν ὦσι χάρτ., καὶ ἑρμάσαι ἑαυτῷ περὶς σφενδόνας, καὶ ἀπαδήσουσιν εἰς χάσεσι μακράν. Infrà innuitur cum his duntaxat sponsalia contraxisse. Epiphanius hæresi 78. λιτὸ τῷ ἑρμαδιῶσαι αὐτὰ ἑαυτῷ. Idem, seu alius, de laudibus Deiparæ: ἑρμᾶ ἡ Παρθένος τὸς ἡ μητρὸς Υἱόν.

ΟΡΜΗΝΟΝ, *Urtica*. Actius MS. lib. 1. σὺν ἀκαλήφης ἢ κνίδης· ἔνιοι δὲ ὅλως ὅρμινον καλοῦσιν.

ΟΡΝΕΟΣΟΦΙΚΟΝ, ita inscribuntur libri de Falconum curatione & nutritione in Cod. Reg. 3137. quorum alter est Demetrii Constantinopolitani, quosque ex eo Codice edidit Nic. Rigaltius Parisiis an. 1612.

ΟΡΟΘΕΣΙΟΝ, *Terminus, finis*. Glossæ interlineares MSS. ad Phocylidis versus argenteos: μὴ σὺ ὅρ' ὑπερβῇς, ἃ ὁρεθήσα.

ΟΡΦΑΝΟΙ, *Pueri*, &c. *Lin.* 4. *post* assumerentur. *adde*. Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophiis fuisse suppletam docet Diurnus Romanus cap. 7. tit. 19.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ. *Lin.* 7. *post* curator. *adde*. Lex 32. C. de Episcop. & Cleric. de Orphanotrophis: *Qui quidem pupillorum sunt quasi tutores, adolescentium verò quasi curatores.*

ΟΣΠΙΤΙΟΝ, in Σπίτιον. *Post loc. Gloss. adde*. Bartholomæus Edess. in Confut. Agareni pag. 387. καὶ σὺ δούλει ἐμὶ εἰς τὸ σπῖτι μου.

ΟΣΤΙΑ. *Post locum Cyrilli, adde*. Eudemus in Lexico MS. ὀστία, σῶμα Ρωμαίοις ἡ Σύρα, καὶ ὀστάσιν ἔνιοι δὲ μίαν τῶν ω'.

ΟΣΤΡΑΚΟΛΕΠΙΑ, *Murices*. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 2147. κέρυκες, ἃ ὀστρακολέπια.

ΟΤΙ. *In fine subde*.

Ὅτι, vox, ferè semper ac passim præponitur orationibus, vel dictis directis, apud scriptores paullo recentiores, tametsi redundet, nec Latinè verti debeat.

ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ, *Veteranus*. In inscript. apud Sponium sect. 10. n. 37. Flavius Julianus dicitur ΟΥΕΤΕΡΑΝΟΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ Η ΣΕΒΑΣΤΗΣ, *eteranus Leg.* VIII. *Aug.* in Latina. Epiphanius hæresi 65. n. 1. Μανιχαῖοι, οἱ καὶ Ακουάριτας λεγόμενοι, διὰ τὸ ὑδάτινον, διὰ τῆς Μέσης τῆς πλανῆς Ακουᾶς οὕτω καλούμενον. Glossæ Basilic. βιτρᾶνος, ὁ παπλαμαθᾶς. Βιτρᾶνος ὁ χάρτ. βιτρᾶνος, παπᾶς χάρτ. Hinc

Ουϊτρανίζειν, *Veteranorum instar vacationem sibi sumere, ac secedere*. Ita Petavius ad hunc locum ejusdem Epiphanii lib. de mens. & pond. παπαλᾶς ὁ τῷ διηκῷ, βασιλεὺς Δικλητιανὸς ἄμα ἔτι ὠκαιῶν, καὶ πάντας ἐβασίλευε, ἀβητρώνευε. Posset etiam forsan referri hæc vox ad *Vetranionem*, quem Ουϊτελίωνα vocat Philostorgius, qui assumptâ purpurâ sub Constantio, ac dimissâ, privatam vitam deinceps egerit; ita ut istud vocabulum in proverbium abierit de his qui regnum abdicabant. Vide Βιτρᾶνος.

ΟΥΖΟΥΝΤΖΑΡΣΙ. Anonymus Medicus MS. εἰς τὸ ὑζουντζαρσι, ὅπως ἀνάγκη λέξιά, ὑσέλεκτος ἀπὸ Εβραῖος Ηλίας Χιμὲ ὁ Ογλὲς, καὶ λάβε ἐξ αὐτὸ δράμια πέντε σάγο πετράλια, & δύο δράμια μαλπαπαυκὴ, ἄφε ἐν αὐτὸν ἔγνατα τῶ αἵματος τῆς ζωχάδος.

ΟΥΣΦΟΡ, ὑφοὺρ, *Planta species, cujus radice rubeus color tingitur*. Constantinus à secretis MS. lib. 7. λαβὲ τὸ ῥίζας τῶ ὕφορ, ὅφε βάφεται ἡ ῥίζα αὐτὸ εἰς βαφῆν πορφυρᾶν. Idem lib. 1. ὑσὸν interpretatur.

ΟΦΙΑΝΟΙ. *Post locum Theodoreti, adde*. Epiphanium hæresi 87.

ΟΦΡΥΣ. Bartholomæus Edessenus in Confutat. Agareni pag. 319. καὶ πεῦσι πιστὸν τῶ Θεῶ ἀκάθιστον, ὡς λὲν ὀφρύς εἰς ὀφρύ. Et pag. 397. ἡ ἀκάθιστον ἀσύνετον αὐτὸ, ὡς ἀπὸ ὀφρὺ εἰς ὀφρύ. Ubi doctus interpres: *sedisseque cum illo tam proximè, quàm supercilium astat supercilio*. Sed videtur expressisse formulam quæ habetur in Genesi cap. 32. v. 30. εἶδον γὰρ Θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. *Vidi Deum facie ad faciem*.

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ. *Post locum ex Duca, adde*. præsertim appellati majores Judices. Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 3. πρωκάθηται ἢ δικαστήριον οἱ ὀφφικάλιοι, ὡς ὁ μάγιστρος Δρουγγάριος, ὡς ὁ Διοικητὴς, &c. Infrà de Autorianis & aliis inferioribus Judicibus: ἔτι ἀπὸ ἄρχοντας, πρώτος πρωκάθηται δικαστήριον καὶ ὀφφικάλιοι, ἀπ' αὐτῶς κριταί. Rursum: ἄρχων ἐστὶν ὁ πρωκάθηται δικαστήρια, ὡς ὁ Δρουγγάριος, ὁ Διοικητὴς, καὶ ὁ Επαρχος, & λοιποὶ οἱ ἔχοντες ὀφφίκια, καὶ οἱ τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχοντες· χαμαιδικασταὶ ἢ, οἱ μὲν ὀφφικάλιοι, μόνη ἀρχὴν ἔχοντες, ἀπ' ἐκείνου ἀφῃρέθησαν τῆς ἄρχοντος δικάσαι πλὴν ἢ ὑπατείας.

ΟΨΑΡΙΟΝ. *Post loc. Cyrilli, adde*. Etymologicum MS. ex Orione Thebano: ὀψάριον, ὄψον αἰρόμενον ἀπὸ τῆς ὕδατος. Galenus lib. 8. de Composit. medic. local. pag. 282. edit. Basil. ὀψάριον ἢ καρίδες, ἄσπρα, κολύμβηται, κάραβοι. &c.

ΟΨΙΚΕΤΕΙΝ. *Post locos Cyrilli, adde*. Scholiastes MS. Dionis Chrysost. ad Orat. de regno fol. 35. Cod. Reg. ad vocem ψευχίου: ἀπὸ τῆς ἀψυχομένης, ὁ καὶ φασὶ ὀψικυΐνειν, &c. Vita S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 13. ἔδει γὰρ αὐτὸν ἀεὶ ἐσελαύνειν πολλὰ λάθρᾳ, καὶ ἀεὶ αὐτὸν ἐν αὐτῇ κώμῃ λευχαμονοῦντα, & ὀψικυΐνειν αὐτὸν, &c. *Ibid. post locum Zachariæ, adde*. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 70.

ΟΨΙΚΙΟΝ. *Post locum Moschi, adde*. Joannes Episcopus Carpathi in Narrat. MSS. de Anachor. καὶ ὁ ψάλτης μου, ἀπὸ τὸ ὀψίκιον αὐτοῦ ἔνιπτό με. Nicephorus Presb. in Vita MS. S. Andreæ Sali: ὑπερχόμενοι δὲ τὸ πολὺ τῆς βασιλικῆς μαθ' ἡσυχίαν ὀψικίου. *Ibid. pag.* 107. *lin.* 44. *post* λιπ. *adde*. Ubi leg. ὁ μαθ' ἡσυχίαν λιπ. *Processio Ecclesiastica*.

Π.

ΠΑΖΗΡ. Vide Αρτζουείπης.

ΠΑΘΗ. *Post locum Eustathii, adde*. Idem ad Odyss. ο. καὶ ὁ φάτνη, ἤτοι τῇ γ. εἰς τ. ἢ αὐλιστικὰ ἰδιωλικὰ πάθιλα καλεῖ.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΓΕΡΩΝ. *Ante locum Eunapii, scribe*. Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 10. de eodem Saba: καὶ παιδαριογέροντα αὐτὸν ὀνομάζων.

ΠΑΙΔΟΤΡΑΦΙΑ. *In fine adde*. Huc spectat locus Capitolini in Marco: *Inter hæc liberales causas ita munivit, ut primus juberet apud Præfectos ærarii Saturni unumquemque civium natos liberos profiteri, intra tricesimum diem, nomine impositio, per provincias tabulariorum publicorum usum instituit, apud quos idem de originibus fieret, quod Roma apud Præfectos ærarii*, &c. Vide eundem in Gordianis.

ΠΑΙΖΑΡΑΝ, *Campus* vel *ager planus, Pedatura*. Lexicon MS. Neophyti: οὐλωσις, ἤδις βοτάνης, ἢν χίνται εἰς ὑπόδεσιν, ὁ λέγουσι παιζάρων, ἤγουν χώραν ὁμαλὸν πεδίον.

ΠΑΛΑΤΙΑΝΟΣ. *In fine adde*. Euclidis Παλατινῆς Πελαγικῆς meminit Galenus lib. 2. de Remed.

ΠΑΛΙΓΓΕΝΕΣΙΑ. *Ante locum Pelusiotæ scribe*. Bertrandus de Corpore & Sanguine Domini: *Consideremus fontem sacri baptismatis, qui fons vitæ non immeritò nuncupatur, quia descendentes in se melioris vitæ novitate reformat, & de peccato mortuis vivemus justitiæ donat.*

ΠΑΛΑΊΝΠΙΣΣΑ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ξηρὰ πίτυς, *Pix ficca.*

ΠΑΛΙΣΤΡΙΚΟΊΝ. Leges navales Rhodiorum cap. 15. in Legibus Cypriis MSS. εἰ δὲ πλέοι ἢ τὸ ναυκλήριον ἀμφισκάφη ἢ ὁ ναύκληρος ἔσται αὐτὸν ὁ τοῦ παλιστρικοῦ, ubi edit. ὃν ἔσται αὐτὸ ὁ ὕστερ λεγόμενος.

ΠΑΛΑΆΚΙΟΝ, Παυλάκιον, *Instrumentum mulomedicum, quo clysteres in equos immittuntur.* Hippofophium MS. Οἱ δὲ πρὸς ὄγυχας ἀποδόμενοι, καὶ μὴ ἀγαλίου, ὁ λέγεται παλάκιον, τὸ ζῶον καύζουσι, ἵνα ἡ γαστὴρ ἐκρύῃ, &c. Infrà, παυλάκιον scribitur: ὅταν δὲ φέρῃ ἕλκος, ὁ λέγεται παυλάκιον, μὴ οἶνῳ καύζῃ.

ΠΑΆΛΗΚΕΣ. *In fine subde.*

Πάλκης. Eustathius ad Odyss. ν. Ἴσως καὶ οἱ παρ' Ἀττικοῖς πάλκης ὀστοῦν καλοῦσι διὰ ξέσεως.

ΠΑΆΛΟΣ. Vide in Πάλος in Addit.

ΠΑΆΛΟΣ. *In fine subde.*

Πάλως pro πάλος perperam scribitur in passione S. Philæteri n. 8. ὡς δὲ εἶδεν ὁ τῆς πάλως ἀπόμβρος, &c.

ΠΑΝΑΓΙΆ. *Post locos Anonymi contra Latinos, adde.* Anonymus alter Cotelerianus in Latinos n. 40. μισῶ τράπεζαν ἀλεκτόρειον ἄλογόν τε ἐκφορὰν θεοῦ τέκνου, ἀλλὰ καὶ ἄμαξ ὅτι πύτυρ ἐξαπίνης καμάρωσεν, ὡς εἰ Γραικοὶ μισῶ τὸ φαγεῖν ἐν πάσῃ ὥρᾳ, μιξολαμβάνοντι τῇ ἀναιμάτῳ. Et fortè Latini jure hunc ritum carpebant, quòd Collyridianorum hæresim saperet, qui, ut auctor est Epiphanius hæresi 79. in Deiparæ nomen statо anni die collyridem offerebant. Etenim mulieres quædam, currum sive sellam quadratam adornantes, ac linteo desuper extento, solenni tempore peraliquot dies panem proponebant, & in Mariæ nomen offerebant, quo deinde omnes vescebantur.

ΠΑΝΆΚΙΟΝ, *Pannus.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Στὸν ἄλλον ἔπαν τὸ κορμὶ τ' ἀγγελικὰ ἀκάθα,
Ἀπὸ παλάκια τ' Θεοῦ ἴσως, δὲν τὸ πλέα ἂς φάνε.

ΠΑΝΆΡΙΟΝ. *Post locum Epiphanii, adde.* Anastasius Sinaïta in Quæstionibus, Suidas, Photius, cum Græcis aliis, habent τὸ πανάριον, id est *medicam arcam*, sive *capsulam* ac *thecam*, ut ipsemet scribit in epist. ad Acacium & Paulum Presbyteros: πανάριον, ἤτοι κιβώτιον ἰατρικόν.

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ. *In fine adde.* Item *Cœmeterium publicum.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 24. ἔσπευσε σὺν ὀλοψύχῳ καὶ ὀλοφυρμῷ ἐπὶ τὴν ἱσταμένην τοῦ Θεοῦ τὸ δεσποτικὸν μου τοῦ σωτῆρος μνῆμα τῆς ξένης ἐν τῷ πανδέκτῃ Δάφνης, ἔνθα καταλοιπὸν, καὶ κατατὸς τῆς ἀκούσης ζωῆς γέγονε ὁ μακάριος καὶ ἅγιος Θωμᾶς, &c. Infrà n. 28. ξένος τῆς ξένης dicitur.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ. *Post locum Gregorii Naz. adde.* Galenus de Antidotis lib. 2. Ὠιὴν Χαρίτων χρώμενος ἀδελφὴ τῆς πανηγύρεως, ἐμοὶ βουλόμενος τῆς ἀκριβείας. Selenodromium MS. καλὸν ἐστὶ — φυτεῦσαι, εἰς πανήγυριν περιβόλων, τοίχων, ἀγρεύων. *Ibidem pag.* 1091. *post loc. Synecatia, adde.* Basilius Maleinus Monachus de vita ascetica, MS. ἴστε ὅτι καὶ δεῖ πάσης τῆς τοιαύτης τῶν ἀγρυπνιῶν ἀσχολιαμβικούσης, ἐφετῆς μᾶλλον ἢ καὶ πανηγύρεσι δημοσίαις ἀρχόντων ὑποκειμένων, &c. Procopius lib. 1. Persic. cap. 7. ἐφετὸν & πανήγυριν confundit.

ΠΑΝΙΌΝ. *Post locos Moschi, adde.* Theophylactus in Joann. 85. ὁ Παλαιστὴν δύο βάκα συμβάλλοντες, ἤτοι δύο πυῖα, ὑφαίνουσι ἱμάτια, αὐτὰ βαφῆς χρώμενοι τῇ σουφικῇ.

ΠΑΝΥΧΙΣ. *Post locum Theodori Lect. adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii: τῇ δὲ τοίτῃ ἐκείθεν πανυχίδα ἡμέραν ἄγειν ἐπιδὴ ἐν τῷ ἁγίῳ πατρὶ ἡμῶν Ἀντωνίῳ ὁ ἡ ἀγρυπνία λαοῦ πᾶς πρωϊζότερος εἰς τὸ ἐξακουσθῆναι, λέγει αὐτοῖς, &c. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 33. καὶ ἐπειδὴ ἔδοξε τοῖς καθ' ὅλων αὐτὸς ἡγεμόσι, ἐξιέναι μᾶλλον, καὶ τὴ πρώτουσαν πανυχίδα, ἤτοι ἀγρυπνίαν ἐπιτελέσαι. *Post locum Joannis Episcopi Cisri, adde.* Quomodo verò & quo ritu Græci πανυχίδας Sabbati sancti celebrarent, docet inprimis Scholiastes MS. S. Gregorii Nazianzeni in Orat. de Baptismo: καὶ μὴ ὡσὶ φασὶ καὶ ἐν χθὲς φωταγωγία, πανήσει ὁ κῆ τῶν ἐσπέρων τὸ μεγάλου ἐκκλησίαν πλημμύρα σωτῆρος. ἀγρυπνεῖ γὰρ ἔχει ἡ νύκτα μέχρι ἐξόδιμος ὥρας ἑῴους, καὶ τὰς λαμπάδας ἀνάπλουσι, καὶ σφοδρύνουσι ὅταν οὔπω τὸ Σωτῆρος ἀνάστασιν. ἐπίλοιπον ἦ ἐν τῷ σωτῆρι ζωντὸ, εἰ μὴ ἰδίᾳ καθ' οἶκος, οἱ ἦ δημοσίᾳ καὶ ὦ ἐν καθολικαῖς ἐκκλησίαις, πᾶν ἥλιος ἀνθρώπων, ἄνδρες, γυναῖκες, σφοδρύπαι, παῖδες, νέοι, &c.

ΠΑΝΟΣ, ὁ ἅμαξ, apud Arcadium in Grammatica MS. *Sella, Currus.*

ΠΑΞΑΜΑΣ. In Παξιμάδιον. *Adde in fine.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ἀπὸ ἦ μάζης, ἀρτῦ ξηρῦ, παξιμαδίου. Anonymus MS. de Diæta lib. 2. ubi de pane: καὶ πύτυρ ὃν ξηρόπυρι καὶ ἀζυμόπυρι οἱ φασκοὶ, ὡς τὸ λεγόμενα παξιμάδια.

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. cap. 16. σφοδάσαμεν τὸ ἀπάτιον τὸ κεφαλλὸν μισῶ ἐφήμενος τῇ ἔχοντι παπαρίνα, καὶ σπρὰν ῥοιάκιας, &c.

ΠΑΠΟΔΑΡΟΣ, *Animalis species.* Constantinus à secretis MS. cap. 24. ὁ ἦ μυιλὸς τὸ παπόδαρον, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ξηραινόμενον καὶ τριβόμενον, ἐ ὑδρόμενον εἰς πᾶς ὀφθαλμοὺς πᾶς ἔχοντας λεύκωμα, ἀμαυροῖ αὐτό. In alio codice legitur παπαποδάρος.

ΠΑΠΟΥΤΣΗ. *In fine adde.*

Παπαῖπαν. Versus Politici Græcobarbari de victoria Temiris & capto Bajazete, MSS.

Σωπᾶτε πόλεμον ἀκουῦ μισῶ τὴ Παπαζήτη,
Λύσσα ἤρπαζε αὐτὸς ὁ ἐγὼ ἐ Μιριάγγη,
Καὶ ὁ ἐν τῷ πόρος αὐτὸν πίπτ εἰς ἦ παπαῖπαν.

ΠΑΠΠΟΠΟΔΑΡΟΣ. Vide in Παπόδαρος.

ΠΑΠΠΟΣ, *Flos cardui.* Lexicon MS. Neophyti: πάππος, ἄνθη ὡσὶ ἴσὶν ἀκάνθης τῆς λεγομένης κάκτου.

ΠΑΡΑΒΛΗΜΑ, *Vellis, Obex.* Eustathius ad Odyss. κ. καὶ ἄλλως ὃ εἰπεῖν, τὸ βάλλειν παρίσαλι, ἐῶν ἴδι τὴ, παρίσκιον. ὅθεν, ὡς πλαχοῦ φαίνεται, ἦ τὸ ἰδίως πᾶς λεγόμενον ἀβλήμα λέγεται.

ΠΑΡΑΓΑΔΗΣ. *Adde in fine.* & v. cl. Steph. le *Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 592. ubi de hac voce.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΙΟΝ. *Post locum ex Glossis, adde.* ἐξεπαίσατο σὺν πᾶς αὐτῷ ἀβρυδύσιος, ὕδωρ αὐτῆς ἀνεπαίμενος. Adde cap. 31.

ΠΑΡΑΘΥΡΙΟΝ. *Post locum ex Novell. Justin. adde.* Libri Basilic. ἀβρυδύσια δὲ μοναστήρια μὴ ἐχέτωσαν, μήτε αὐτὸ εἰς γυναικεῖα μοναστήρια, μήτε γυναῖ εἰς ἀνδρῶν ἱσέτω ζῶσα, μήτε πλησίον σκηνέτω. Schedæ Regiæ MSS. ἢ εἰσὶν ὁ δὲ, δυσὶν ὃ, τὸ καλῶς λεγόμενον ἀβρυδύσιον τὸ, δυ, φλάν. *In fine subde.*

Παράθυρόπουλοι, *Parva fenestra.* Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἔπαιξε λοιπὸν τὸ ἀβρυθυρόπουλον, καὶ ἔπτε, &c. ubi Athanasius, ἐν ἀβρυώπαις ἀνοίξαι, &c.

ΠΑΡΑΚΕΝΟΊ. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Leone Sapiente: ὃς ἦ δίδωσι πᾶν χρῆσιν, ἐ τὸ κατέχειν πᾶς ἀβρυσίους.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ, ἀοδοσία, *Adrogatio*, apud Schol. MS. Theophili Instit. de Acquisit. per Adrogat.

ΠΑΡΑΜΟΝΑ'ΡΙΟΣ. *Post locum Theophanis, adde.* Hac notione vocem φρούριον usurpat Chronicon Paschale ubi de Andromeda, templi Sacerdote & Æditua facta à patre: καὶ ἴδου ὁ τῆς ἱερᾶς φρουρήσουσα κόρης καὶ ὕμνος τῶν ἰδίων αὐτῆ παῖδος Κυρίου ἀκολουθήσει, &c.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ'. *Post locum Hist. Bertrandi, adde.* Rursum:

Εἶλεν ὁ φρουρὸς πίσυρας ἀπ' Χρυσούπολις.

Infrà:

Τσάγλ ἰὸς πὰ φρουρὸς, μαζάκη τὸ σημάδι.

Mox βίγλας vocat.

Adde in fine. Hinc Præsentem militiam ἀπὸ τῶν φρουρίων appellatam videntur indicare auctor Chronici Paschalis & Cedrenus in Romulo, dum Prasinam factionem appellatam volunt φρούσιναι, ex voce Latina quæ ἐμφρούριον significat, quasi verò non ex φρούριον deduceretur: fortè tamen quia tum Præsens militia ex Prasina factione potissimùm erat. Neque enim quod subdit Chronicon Paschale, φρουρινούν, apud Latinos, dicitur, ἀπὸ φρουρίων.

ΠΑΡΑΠΕΤΑ'ΣΙΑ, in L. 3. Cod. Theod. de operib. public. dicuntur attenta & appensa, quæ aliis operibus adhærent, vel suggrundia, &c. Vide Cujac. & Jac. Gothofredum.

ΠΑΡΑ'ΣΤΑΣΙΣ. *Pag. 1116. lin. 12. post* apparatus. *adde.* Hac porro voce utitur etiam Martyrium S. Philæteri n. 32. ἀφ' ἧς ἡ γυνὴ φρόνησιν λάβοιμι ἀπὸ τοῦ εἶδος ὅπου ἐμοῦ καθεύδουσι.

ΠΑΡΑΣΤΑ'ΤΙΔΕΣ, *Antepagmenta ostiorum*, φραγέλλις. Scholiastes MS ad Philostrati Imagines: φλιαὶ, αἱ ἀπὸ τῆ θύρα, αἱ κοινῶς φραγέλλις.

ΠΑΡΑ'ΤΑΞΙΣ, *Pompa, Apparatus.* Chronicon Paschale an. 32. Constantini M. de ejus funere: φερομένου τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ ἁγίου ἐν πομπῇ φρικτῇ καὶ δόξῃ βασιλικῆς φερέθρου, &c. An. 20. Constantii: μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ φρικτῆξις εἰσῆλθεν ἐν τῇ Ρώμῃ. Vide Τάξις.

ΠΑΡΕ'ΚΕΙ, *Juxta, prope.* Bartholomæus Edessenus in Confut. Agareni pag. 411. καὶ πλησίον θεὸν βωμὸν, &c.

ΠΑ'ΡΗΧΟΣ. Ptochoprodromus MS. in Hegumenum:

Αὐτὸς ἴνι καλόφωνος πρῶτος χειροτόνος,
Σὺ ὁ πρῶτος πάρηχος, καὶ φάνην ὡς ἐκεῖνος.

παρήχους igitur vulgò appellabant, qui à recto tono deflectebant. Vide Ἐξηχος.

ΠΑΡΘΕΝΟΚΟΜΕΙ'ΑΙ, *Ædes in quibus virgines nutriuntur.* Lexicon MS. ex Cod. Hautiniano: παρθενῶα, τὰ μοναστήρια, ἢ παρθενῶες, καὶ παρθενοκομῖαι, τὰ ὑπομιλούμενα ἢ παρθένοι.

ΠΑΡΙΠΠΕΥ'ΕΙΝ, apud Cyrillum Scythopol. in vita S. Sabæ cap. 11. 40.

ΠΑΡΚΑΤΕΥ'ΕΙΝ. *Post locum ex Assisis, adde.*

Παρκάτω, *Infra.* Leges Cypriorum MSS. fol. 12. v. ἐὰν δὲ ἐχῇ τὸν σύμφωνον ἀμίσσει χρόνον, ἢ πάλιν, ἢ παρκάτω, καὶ χάσῃ ὅσον καιρὸν ἐχῇ. Ibid. fol. 14. τὸν παρκάτω θέλει. ἐπὸν ἢ διάσπαση ἐξηπάζη ἢ ὁρμασία, ἂν μὲ ἢ γένηται γάμος εἰς αὐτὸν.

ΠΑΡΟΙΚΙ'Α. *In fine adde.* & quæ de hac voce congessit vir doctissimus Steph. *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 49.

ΠΑ'ΡΟΙΚΟΣ. *Post locum ex Assisis, adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 21. v. ἄνδρωπος ὁμάσι γονεῖς ἐσεῖ, ἢ γυναῖκα ἀνθρώπου, θέλ ἴνι ἐλεύθερη ἀς ἀκεῖνες, ἀκόμη ὁ θίρεθε, θέλ ἴνι πλησίασκε, ἢ δούλα, ἐνδέν ἐξηπάζη ὁ γάμος ἀκεῖνες, ἀλλὰ ἐβεζάνγκαται ἢ χορήσῃ.

Anonymus MS. de significationibus astrorum: ὑποδείκνυσι περὶ τῆς νόσου καὶ ἐπιμελείας, ἢ ὑδάτων βλάβας, & ἀπίστι λαῦ, καὶ παροικίας, ἢ διαφορᾶς, & τύπτεται ἀπὸ τῆ ἀρχῆ τῆ νυὸ μῆνες παρόντι.

ΠΑ'ΣΑΝΟΣ, pro βάσανος, *Tormentum.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ μετὰ ζώπα ἂς εἰδῇ τὴ πάσανες τὰ πλῆς.

ΠΑΣΤΕΛΟΥ'Ν. *Adde in fine hujus vocis.* Maximus Planudes de urinis, MS. ὅταν ὁ ἰχτὺς καὶ συμπεχθῶσι ἀς παπλωθῆσι, ἀκόμα ἀπὸ τῆ πρὸς τὴ χύτρα, &c.

ΠΑΤΡΙΚΟ'Ν. *In fine adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Πάντα ὁ διάβολος ἀπὸ κεῖνα παρεκά σου.

Laudatur in libro Gennadii MS. ἐκεῖ ἡ δὴ ψυχῶν ἡδονίσις μετὰ τὸ σώματος ἀπάλυσιν, παρεκὸν βιβλίον σοφιστοῦ ἐκεῖ Παύλου τοῦ ἀποστόλου.

ΠΑΤΡΟ'ΤΗΣ, *Paternitas*, titulus compellatorius. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 33. ἐμοὶ ἐράσμιόν ἐστι, ὑμᾶσαι πάτερ, ἀναλαβὸν αὐτὸ ὁ ὑμέτερος σεβάσμιος.

ΠΑ'ΤΡΩΝ. *Post locum Theophili, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. πάτρων ὄνομα ἐστι ἐλευθερίας δοῦλον ἴδιον· ἀλλὰ δι' πάτρων, ἤγουν ὁ δεσπότης βούλεται ἤτοι ὁ ἐλευθερωθέντα· ὁ γὰρ οὐ ὁ δουλεία ἀπαιτεῖς ἔστι παντελῶς τὸ ἐμὸν ἢ ἀνεύθυνος.

ΠΑΤΩ'Ν, *Planta pedis, solum, πέλμα.* Schedographia MS. in Agapetum: πάτωμα ὄνομα λέγεται τὸ ὑπὸ τὴ πόδας βάσις, ἃ φασὶ οἱ ἰδιῶται πατοῦσι. Nostri *paton* vocant soleam calceamenti.

ΠΑΤΑΛΑ'ΚΙΟΝ. Vide Παλάκιον.

ΠΑΤΟ'ΝΙΟΝ. *Post vocem* pavo, *adde.* Lexicon Grammatices MS. ζώον, τὸ ταὼς.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΥ'Ν. *Post locum ex hist. Belisar. adde.* Bartholomæus Edessenus in Elencho Agareni fol. 381. ὁ ὢν Καρίας εἶχε φορέσει πάνω διαμαντωμένον φορτίχουσα μετὰ τῆ πέπλου, μετὰ δύο ζῶναι πλουσιοκαμμένα πανδουκαμένα. Stephanus Sachleces MS.

Μετὰ δυσμῶν ἐμαργαρώσανε, ἢ κάτζιν ὡς ἕνα φόρεμα,
Καὶ μανδυκλώνει ἔπαιν τὸ καμπὶ τὸ χορτάρι.

ΠΕΖΑΡΟΥ'ΝΤΖΟΥΡ, τζιτνίδας σπέρμα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Semen urticæ.*

ΠΕΛΕ'ΚΙ. *Post vocem* vocant. *adde.* Glossæ Botanicæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. πέλεκυρι, ὁ πλατύτερος ἢ παριδάκνει.

ΠΕ'ΜΠΤΗ. *Post locum Leonis Diaconi, adde.* Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylitæ num. 166. ἢ σκεπάσμα σ' ἐλῶ καὶ μεγάλα πάμπλα, καθ' ἐλῶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἢ Θεὸς τῆς μαγγανῆς σωθήσονται ὑφ' ἑνὸς ἀπὸ παράδοσι.

ΠΕΝΘΕΡΙ'ΑΗΣ. Epiphanius de mensuris & ponderib. de Adriano Imp. καὶ λαοὶ ἢ Λυδίας τῶν ἢ σεσημάδων Ερμιώκλιτων, Ελλην ὄντα, καὶ αὐτὸ πενθερίδιον, λέγ Σπάνες, &c. Chronicon Paschale habet πένθερος.

ΠΕΝΙ'ΔΙΟΝ. *In fine adde.* apud Constantinum à secretis MS. lib. 1. Idem lib. 3. λίτρας πενίδιον, καὶ λίτραν ἑκάστο. Rursum: μετὰ λίτρας πενιδίου ἑνὸς.

ΠΕΝΤΑ'ΡΤΥΜΑ, *Compositio* seu *confectio medica ex quinque speciebus.* Anonymus MS. de Dieta lib. 2. καὶ ἔστι ἀφ' ἁπλμάτων πενταύζιμα, ὡς οἷς εἰσέρχεται πιπέρεμα, καρυόφυλλα, βλασκούλα, καὶ ἄλλα πενταῦτα.

ΠΕΝΤΑ'ΦΥΛΛΟΝ, τὸ τετραπέταλον, in Lexico MS. Neophyti. Vide Ruellium & Gorræum.

ΠΕΝΤΟ'ΡΟΒΟΝ, ἢ παρτὰ λίθινη ἢ φιαλάκι in

Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147. in lit. Φ. legitur φακέλια.

ΠΕΡΑ'ΚΙΟΜ, ἄκαρον, in Lexico Botanico Saracenico MS.

ΠΕΡΙΑ'ΠΤΑΙ. *In fine adde.* & Caſaubonum ad Spartianum in Caracalla pag. 131.

ΠΕΡΙΒΟ'ΑΙΟΝ. *Adde in fine.* Vide præterea Salmaſium ad Inſcript. Herodis pag. 64. 238.

ΠΕΡΙ'ΓΡΑ. Vide in Βυτζίον.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΑΙ'. *Lin.* 8. *poſt* cyclus. *adde.* Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. περίοδος, ἡ περιοδικὴ τονήματα, ἅτινα ἀρξάμενα καὶ ἑξαπλάσιονται πάλιν ἐν μεμελισμένῳ χρόνῳ ἐπαναφέρονται. Adde Galenum lib. contra illos qui de Periodis ſcripſerunt, ſub initium.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟ'ΠΟΥΛΟΝ. *Adde in fine.* Leo Philoſophus lib. 3. Synopſeos iatricæ cap. 23. MS. ἰώμεθα δὲ τῶν ἐρύζηπες περιστέρειλοι, καὶ τὸ αἷμα διρροὴν ἔσχοντες.

ΠΕΡΙ'ΤΟΝΟΝ. *Adde in fine.* Epiphanius in hæreſi Apoſtolicor. n. 3. de nave: πρὸ δὲ αἰῶνος πεντακὶ ἢ καὶ ἑπτὰς, ἐν τῷ ἱσταλίσματι ἢ ἐν μέρει σφύμενος, καὶ πίσσῃ, &c. ubi legendum περόνια, vel περόνια.

ΠΕΡΙΧΥ'ΤΗΣ. *Lin.* 1. *poſt* publicis. *adde.* Eudemus in Lexico MS. βαλανίτης, ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως καλουμένης περιχύτης.

ΠΕ'ΤΙΤΟΝ. *Poſt hanc vocem, ſcribe.* Petitio. Eudemus in Lexico MS. πιτίτα, Ῥωμαίων δὲ ἡ λέξις, γνώσεται αἰτήσεως.

ΠΕΤΡΑΙ'Α, *Ictus lapidis.* Ænigmata ſeu dicta vulgaria MSS. καλὴ πετραία τὸ ἅλατι ἐκ τὸ ἀνώμα. quam vocem ſic interpretatur Interpres:

Ἰδὲ καλὴ πέτρας βολὴ, βοῶν ἐξ ἀνωμάλου.

ΠΕΥ'ΣΙΣ. *Poſt locum Syneſii, ſcribe.* Lampridius in Alexandro Severo: *Ubi aliquos voluiſſet vel Rectores provinciis dare, vel Præpoſitos facere, vel Procuratores, id eſt Rationales, ordinare, nomina eorum proponebat, hortans populum, ut ſi quis quid haberet criminis, probaret manifeſtis rebus; ſi non probaſſet, ſubiret pœnam capitis: dicebatque grave eſſe, quum id Chriſtiani & Judæi facerent in prædicandis Sacerdotibus qui ordinandi ſunt, non fieri in provinciarum Rectoribus, quibus fortuna hominum committerentur & capita.* Vide S. Cyprianum epiſt. 34.

In fine adde. Neque tamen ſemper *ibatur per ſententias ſingulorum*, ut verbis utar Lampridii in Alexandro Severo, & Trebellii Pollionis in Valeriano: ſi enim univerſus adſtantium concurreret conſenſus, ſtatim addebatur, *Omnes*; quæ ſanè formula occurrit in ſimilibus acclamationibus apud eundem Pollionem, & apud Vopiſcum in Tacito, & Probo.

ΠΕΥΤΙΚΟ'Σ, pro πρῶτος, *Conſequens.* Liber Botanicus MS. βούτυρον ἢ πυτικὸν καὶ ἀφροπιτικὸν δί, &c.

ΠΗΓΟΤ'ΝΗ. *In fine adde.* Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Στρογγυλομορφοπήγωνος ὑπὸ ἀπελπίδα.

ΠΗ'ΤΖΟΥΛΑΣ. Emmanuel Georgillas MS. de mortalitate Rhodi:

Μετὰ τὸ σφάξιμο ὁ πατρὶ πήτζυλας πού κατάβη.

ΠΙΑ'ΝΕΙΝ. *Poſt locum Moſchi, adde.* Avicianus, ſeu Ale, de pulſibus, MS. πίασιν ἡ σφυγμοὶ ἅμα τῆς πάσῃρη δακτύλοις, &c.

ΠΙΑΣΤΟ'Σ. Gloſſæ MSS. ad Plutum Ariſtophanis: ψυχροῦ βίου καὶ δυσχόλου. πᾶσιν ζωὴς δυσχρεῖς.

ΠΙΘΑ'ΡΙΟΝ, *Dolium*, Πίθος. Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: μάκτρας πιθάκνης. σκάφος, πιθείου.

ΠΙΚΕ'ΡΙΟΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ βύτυρον, *Butyrum.* Matthæus Silvaticus: *Picrum, Coagulum.*

ΠΙΚΡΟΔΑ'ΦΝΗ, *Rhodedaphne.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. πεύκη, ἡ ῥοδοδάφνη, ἡ πικροδάφνη ὀνομαζομένη, &c.

ΠΙ'ΛΑ, *Pila.* Euſtathius ad Odyſſ. ζ. Ῥωμαῖοι μὲν πίλαν τὸ σφαῖραν φασὶν, ὡς ἐν Λατίνοις ἔστιν εὑρεῖν λεγόμενον.

ΠΙΛΩΤΑ'ΡΙΟΝ, *Veſtis filtrata.* Arcadius in Grammatica MS. τὸ μέτρον κοινῶς, τὸ πλούσιον ἱμάτιον, φελωτάριον.

ΠΙΟ'ΝΙΚΑ, *Paonia.* Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀλίφος, ἡ παιονία, ἡ καὶ καλλιόνικα, λέγεται πόνικα.

ΠΙΣΤΑ'ΓΚΟΝΑ, pro ἐπιθέσεσι, *manibus revinctis.* Hac voce utitur Chronicon Paſchale an. 10. Leonis M. Stephanus Sachleces MS.

Πιστεύσατε δὲ χέρια δὲς ἀπίσω τα γυρίσω,
Καὶ ὁλόγυμνα τ' ῥοῦχα μα τα πάω ἐγκειτίσω.

Vide Ἐξάγγουα.

ΠΙΤΤΑ'ΚΙΟΝ. *Poſt locum Anonymi de bell. Franc. adde.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Παπᾶ μου ὀκάδες κράξῃ μα τὰ χτύπω πιτλακίτζω.

ΠΛΑ'ΒΟΣ, *Blavus, Cæruleus.* Liber MS. Græcobarb. de facultate & virtute lapidum ex Hippocrate: Ὄφεις ἔτιν διολογίας, ἔτι πλάβε, καὶ χάπωσε ἀπὸ σώρε εἰς ἀσφόν.

ΠΛΑΓΙΑΡΟ'Σ. *Adde in fine.* Aſtronomus MS. ex Cod. Reg. 2733. fol. 18. v. δηρώσις, ἀβροάπις, δικτιὰ, πάκτις, ἀναβλῆς, πλαγιαροὶ, δυλοὶ, &c.

ΠΛΑΓΟΝΙ'ΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

Καὶ πλαγονίζῃ τα τὸ πῦ συμᾶ ἔχα τὸ πάμου,
Καὶ ἀνιμεδύκαλα ὁ ἔρμος κυρὰτα καμαμῆρος.

ΠΛΑΚΙ'ΤΗΣ. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 267. ὡ ἢ ἄλλῳ καθμίας ὁλυμπιάδος ἧς χρῶνται οἱ βαφεῖς, ἢ καὶ τῷ πλακίτῃ καλοῦσι, &c. Vide Simonem Genuenſem ad Matth. Silvaticum in *Cadimia.*

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΚΟ'Σ, *Placentarius.* Heſychius: λάγανα, εἶδος πλακουντικοῦ.

ΠΛΑ'ΤΟΣ. *Lin.* 11. *poſt* cap. 4. *adde.* Scribit Scaliger, Euſebium Chronicon ſuum diviſiſſe in duas partes, quarum prior τὸ καθ' ὁμάδα, id eſt collatio temporum dicta fuit; altera τὸ κατὰ πλάτος, extenſio, quòd in eo libro anni regnorum expanſi inter ſe comparantur.

ΠΛΕΞΙ'ΔΑ. *Lin.* 1. *poſt* pretioſa. *adde.* Gloſſæ MSS. interlineares ad Phocylidem: μὴ μὲν ἐν ἄρτοι πυδὶ τρίφοι πλακάμους ὅλι χαίτας. μὴ τριφίτω πλεξούδας ὅλη κεφαλῆς.

ΠΛΗΘΟΣ. *Lin.* 2. *poſt* uſurpatur. *adde.* Lexicon MS. Cod. Reg. 1843. δῆμος, τὸ κοινῶς πλῆθος τῆ πόλεως.

ΠΛΗΡΩΘΗ'Σ, *qui debita ſeu æs alienum exſolvit.* Euſebius Patr. Alexandr. ſerm. de Eleemoſyna, MS. εἰ δὲ γεμῶσι ἐκεῖνοι, οἱ δὲ χρεωστούμενοι πληρωθῶσι, &c.

ΠΛΟΊΑ, Solem & Lunam vocabant Manichæi. Vide Anathematiſmos hæreſis Manichæor. apud Cotelerium ad lib. 4. Recognit. pag. 371.

ΠΛΟΥΒΕ'ΡΗΣ, Πλουβίσιον, *Pulvis.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. καὶ ξυσμένα, καὶ τὰ

χρῶ αὐτὴ πυλλίρλω. Alibi: καὶ βαλὼν τὸ ὑπὸ πυδίσιον, &c. passim apud hunc scriptorem.

ΠΛΟΥΜΑΤΙΖΕΙΝ. *In fine adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 7. tit. 8. fol. 124. v. πῶς ὃ ἡμεῖς τὸ ἅδης ἵνα μολίδῳ πυζεχθὲν ἐξεστηχόμενος, πυτὶ τὴν κληφορῶν (leg. κλοι..) ἡ πλυμαπζόμενος ἀλλωπῶς εἰς τὸ μίπλιον ἐκπέμπειν.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ. Vide Πλυμαπίζειν.

ΠΛΟΥΜΙΟΝ, *Scripti alicujus species.* Astrampsychus MS. in Cælo Pythagorico: ἀλλὰ περιπύτειν εἰς βαπλίπα, καὶ βιβλία, καὶ ἐσεμνὸν, & πλυμίον ὅμοιον χέμμαπ μετὰ μάγτρείας.

ΠΛΟΥΜΟΣ. *Post locum Comestoris, adde.* Stephanus Africanus Presbyt. in Vita S. Amatoris n. 3. *Cujus (vestis) pars auro plumata nitet, alia verò cocco ac serico non semel tincto, eboreque lucido coruscat. Ibidem in* Πλυμοὺς, *post locum Theophylacti, adde.* Eustathius ad Odyss. β. ἔτι ὃ καὶ ὁ παρυσὺ ἔτι ὃ αὐτὸ καὶ τὸ λεπτὸν, κάμπον ὕδατος ὡς ἰμάτιον, ὃν διὰ ἀέρος πὼν ἕρῶν, ὅπῶς ἔσπς ἐν λεγόμενα ἐξεμπανπὸ καὶ πλυμπά. Anonymus Medicus MS. πῶς κλέκας κεκαγόλαις πῶς πλυμπαῖς βάλε πὸ εἰς φοῦμον, καὶ ἐς φεγγώσας, &c.

ΠΛΟΥΜΩΔΙΑ, pro πλυμμαπὰ Vide Eustathium.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ. *Post locum Christ. Angeli adde.* Gregoras lib. 4. hist. ineditæ cap. 23. ἦταν αὐτῇ μεγαλοπρεπὴς καὶ ἡσύχιον ἄγον βίον ἀνὴρ, ᾧ σωφρὸς φιλοσοφία συχνάκις ἀναύπη πὰ μυσπικὰ τῆς λογισμῆς πὰς ἐξαγρέσεις αὐτῆς, &c. mox, πλυμαπικὸν ἀνδρα vocat. *Pag.* 1187. *lin.* 30. *post* impertit. *adde.* Cosmas Vestitor de Relat. Corporis S. Chrysostomi, MS. de Theodosio jun. Imp. Εὐδοξίας ἀρχικὴ, ἐξ ἧς ἀπλέμαπος ἀνδρὸς πίνου, πλυμαπικὸν ὃ καὶ λεπὸ κελομβίδραι πίνου πῶ Χρυσορόμου. *Post lin.* 34. *adde.* Clemens Alexandrinus 2. Stromat. αὐπικα πολέμας πὲ καπεχόμενος φαμέν. Vita S. Epiphanii n. 8. ὃς ἐξ παπὲρ αὐπῆ ἐθνικὴν ὑπὸ πῶ ἁγίω φωπίσπος.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΜΑΧΟΙ. *Post locum Socratis, adde.* Cyrillum Scythopolitan. in Vita S. Sabæ cap. 57.

ΠΝΕΥΜΑΤΟΣΙΑ, *Turbo, Tempestas.* Vide Ποιπίπιμα.

ΠΟΔΕΑ. *Post locum Vopisci, adde.* Pollio in 30. Tyrann. in Celso: *Celsum Imperatorem appellaverunt, peplo Deæ Cælestis ornatum.* Vopiscus in Saturnino: *Deposita purpura ex simulacro Veneris cyclade uxoria militibus circumstantibus, amictum & adoratus est.* Sed & Suetonius in Caligula cap. 22. *Templum etiam numini suo proprium & Sacerdotes, & excogitatissimas hostias instituit. In templo simulacrum stabat aureum iconicum, amiciebaturque quotidie veste quali ipse uteretur.* Deorum statuas circumvestiendi morem perantiquum adstruit præterea Clemens Alexandrinus in Protreptico pag. 34. ubi narrat Dionysium Tyrannum juniorem ἀναιμάπον τὸ χρύσεον ἀφελόμενον πῆ Διῒ ἐν Σικελίᾳ, jussisse αὐπῇ ἱμαπίου ἀμφιέννυπ, χλαμύδαν φόρεσθαι, πῶν αἰμαίπων ἄπαν πῶ χιπῶνα, & θύρσον κομῆσαι, καὶ κρόπος ἀλλανόπερον. *Pag.* 1190. *lin.* 6. *post* exornaretur. *adde.* Neque fortè aliud fuit Διὸς illud πίνακα, ὃ ἀφῆ ἐκ εἰκόνος ἡμῶνπαι, imaginis scilicet Christi in Chalce, Constantinopoli, de quo Zonaras in Alexio.

ΠΟΔΕΨΙΟΝ. Leges Cypriorum MSS. πῶ μὲ ἀξίπαι ἀπὸ καπὰ λόπ πολῆμι, ἢ καπαδίχε βαλανῖν ἐπιπέμπειν πῷ χίπωνι, &c. Vide Τριψῶν.

ΠΟΔΗ, pro ἐπωλή. Actius lib. 6. cap. 110. ex Cod. Reg. πιάσας ξυείου, χαῦ, λέγε ὃ πὼ πωλῶ ζώπιω· Εἰς τὸ μέγα ὄνομα πῦ Θεῦ, &c. Infrà ὁρκωμὸς appellatur.

ΠΟΔΟΓΑΥΊΣΕΙΝ, *Equis pedum cornua excernere.* Hipposophium MS. πολέγνυφον ὃ πὶς ὄνυχας ὑποκάπω ἵνα ὑπνωμεῖ ὑπωῖ.

ΠΟΔΟΧΩΡΟΒΑΤΙΖΕΙΝ, *Ambulare, peragrare.* Historia MS. Bertrandi Romani:

Ἐὰν κιάσω, ἐξ αὐπῶν, πόξυροδαπέσω.

ΠΟΙΗΤΗΣ. *Lin.* 1. *post* Alchimista. *adde.* Etymologicum MS. κιπὸς δημιουργὸν ἔμφύρι. κιπὸς μὲν γὰρ ὅτι ὁ ἐξ ὑπακειμένης ἢ ὕλης τὶ ποιῶν· δημιουργὸς ὃ, ὁ ἐκ μὴ ὄντων ἀξεργαζόμενος. *Ibidem lin.* 21. *ante* vocem, sic. *adde.* His ferè consona scribit Georgius Syncellus pag. 248. Δημόκριπος λεύκιππος φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν· ὁ λιγύπ῾ ποιπὴς ὑπὸ Οζύου πῦ Μήδου πελέπης ὁ λιγύπ῾ ἀρξὰς πῆς πενπακόπης βασιλείων Περσῶν ἄρχει πὸ ὁ λιγύπ῾ ἱερῶν, ὁ πῆς ἱερᾶς Μέμφεως, καὶ ἄλλος ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὁ εἰς ὃν ἐξ Μαρίας ἦς Ἑβραίας, σοφὸν, & Παμβῶς σωιχεῖον ἀεὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐξ λίθων & πρεύσας λοξῶς· ὁμοίως ὃ καὶ Μαρία· ἀπ᾽ ὧν μὲ Δημόκριπος καὶ Μαρία ἐπρίσπουν ἀξεῖ Οζύου, ὡς πολοῖς ἐξ σοφοῖς αἰνίγμασι ἀεδόπους χαῦπας. Illa porro Maria est, à qua Chymistæ *Balneum Mariæ*, ut & ab illa repertum, vocant.

ΠΟΛΒΟΣ. *In fine adde.* In alio Lexico Botanico ex Cod. Reg. 3118. legitur πλῆθος, ὁ βόλβος.

ΠΟΛΕΜΟΣ. *Lin.* 1. *post* pugna. *adde. Solemne bellum*, victori Schotti in Caro.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ. *Lin.* 1. *post* ratio. *adde.* εἰσὶ δὲ πλπῖαι ἕλλαι ἐξαίρεσι ὡ πῇ αὐπῇ καπαλικῇ ὀνομασίᾳ φυλαπλόμεναι· φαμὶ ὃ ἀπ᾽ ἀρχῆς κριπὴ πάντων, &c.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ. *Post locos Eustathii adde.* Interdum 12. syllabis constant. In Indice librorum Græcorum in Cod. Reg. laudatur Ἔπαιμὸ ἐς ἥρ σίμον πολιπικῶν βύβλεα ὀκπάζον ἀεὶ πῇ ευρυπὶς ἡμεδίμνους εἰς πὸ ὀπποπέσαι διμέτρα. *In fine adde.* Sed perperam conceptus titulus: is enim liber est, qui in Bibl. Regia extat, de Metris, politicis versibus scriptus. Legitur porro Joannis Euchaitorum Metropol. Epigramma pag. 26. ἀφ᾽ ἧς πὶς ἀκαίρως σχίζουσις, scilicet ejusmodi Poëtas versibus istis politicis scribentes, quos versus esse negat, ut qui nullo metro constent:

Μῆζον σ᾽ ἄμεζον ὕδαμὰς μῆζον λίχν.

Gyrardus in Acrostichide Stamatii Sebasti MS.

Ῥεφράσεμαι πὰς λίξης σοι πὰς πρῖς πυζαπμάζων.

ΠΟΛΤΑΡΙΟΝ. *Post loc.* Æginetæ, *adde.* Actius lib. 1. Ἀσίφρ πλπείου ἢ ἐοφημπιπὸν, &c. Lexicon Botanicum MS. Reg. ἀλαφρ, ὁπὸς ἀλελεσφὸν, πὸ αὐπὸ καὶ πλπείον λέγπαι, ὅπου χυλὸς ἀλφίπου.

ΠΟΛΥΑΝΘΙΟΝ, πού πὸ μῶλυ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Mel.*

ΠΟΛΥΈΛΕΟΣ. *Post locus ex Typico, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. ἐλίσσαι δὲ ὡς λόπ ζώπις Κοσμικὴς μίχει ἢ ὑψώσας, χαλάζῃ ὁ πανύλιος λόπ πῆς ἡμερόμυ ἀχρυπνίαν ἐν πῇς Κοσμικῇς· ψάλλεπαι ὃ ἐν μόναις ἢ Κοσμικαῖς πῆς Δεσποίνης ἑορπῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ. *Lin.* 4. *post* ἔπος. *adde.* Vetus inscriptio apud Sponium in Miscell. erud. Antiqu. pag. 272. INVICTE IMP. ANTONINE PIE FELIX AVG. MVLTIS ANNIS IMPERES.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ, *Polluctor*, qui pollucebat. Suidas, Πελύκπωρ, ὄνομα ἰδιον. Errat, inquit, Meursius, & vocem Latinam non intellexit. Atqui pro nomine proprio habetur etiam apud Hesychium in Ἴακχος.

ΠΟΛΥΞΕΥΤΟΣ. *In fine adde.* Belissarion Donatus in Vita MS. Antonii: καὶς καὶ πλοξύπερος πὸ πνεῦμα δώμενος. Infrà, πλοξύπης.

ΠΟΜΑ'ΡΙΟΝ, *Pomarium*. Etymologicum MS. πωμάριον, Ρωμαϊκὴ λέξις· πῶμα γὰρ λέγεται τὸ ἐπίθεμα. Anaſtaſius Sinaïta: πωμάριον, Ρωμαϊκὴ λέξις· πῶμά φασι λέγεται ἡ κωπία.

ΠΟΝΗΡΟ'Σ, *Diabolus*, dictus in Oratione Dominica. Clemens Alexandrin. lib. 2. Pædag. ζηλῶσαι τὸ πονηροῦ τέχνον. S. Chryſoſtomus in Pſalm. 139. ὅτε αὐτὸς πατὴρ τῆς πονηρίας ἐλέγετο, διὰ τοῦτο καὶ ἐξηλθεν λέγεται πονηρός. Ita alii.

ΠΟΝΤΙΚΟ'Σ, *Mus*. *Poſt locum ex Moſchopulo, adde.* Lexicon iatricum MS. μῦς καβαλλίνος, οἱ πονδικοί. Sic Tertullianus lib. 1. contra Marcionem cap. 1. *Quis tam comeſor mus Ponticus, quàm qui Evangelia corroſit?*

ΠΟΝΤΙΚΟ'Σ, *Menſura liquidorum ſpecies*. Occurrit non ſemel apud Conſtantinum à ſecretis MS.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ. *In fine adde.* De pontibus verò ex cupis ſeu doliis confectis, vide Caſaubonum ad Capitolinum in Maximino.

ΠΟΝΤΟ'ΠΝΙΓΜΑ, *Suffocatio in aqua*. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi. MS.

Κύματα, τυφωνίσματα, καὶ πνιγμονὰς μεγάλας.

ΠΟΡΔΑΛΙ'ΣΤΡΑ, *Herba ſpecies quæ ventris ſtrepitum movet*. Codex MS. Reg. τὰς πορδαλίστρας ἢ ῥίζας τὰ τὴν κοπώσης, &c.

ΠΟΡΔΟ'ΚΑΝΟΣ, *Spina alba*, de qua Ruellius & alii. Lexicon Botanicum MS. ἀκανθα λευκὴ, ὁ λιγύριος πορδόκανος.

ΠΟΡΙ'ΝΗΣ λίθος, apud Conſtantinum de Adminiſtr. Imp. eſt *lapis tophoſus*, ſeu *tophus*: καὶ πυρεὶ καῦθηναι εἰς λίθους πορίνας. Alibi perperam *pyriten* vertit Meurſius.

ΠΟΡΝΗ', *Menſura liquidorum ſpecies*. Phylacteria MSS. Græcobarbara: αὐτὰς αἰσχύνει ὑπάγειν εἰς τὸ ἱερὸν τὸ βρέχειν, καὶ αὐτὸ δεῖ γ'. πορνὰς, ὅπου ἔλεγε καὶ δίψαν.

ΠΟΡΠΑΤΕΓΝ. Hiſtoria MS. Bertrandi Rom.

Τὸ ἐλλείμμα τοῦ σκαμνοῦ, καὶ πραπέζια ὡς.

ΠΟ'ΡΤΑ. Etymologicum MS. ex Orione Thebano: πόρτα, διὰ τὸ πόρον πορεῖν. Gloſſæ interlineares MSS. in Ariſtophanis Plutum: ἔδει τὸ σὸν τροφεῖον ἱδρύσασθαί με ἔδει τὴν πόρτα.

ΠΟ'ΡΤΟΣ. *Poſt locum Heſychii, adde.* Sed legendum ῥῖπος πόπος.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗ'ΤΗΣ. *Poſt locum Manaſſis, adde.* Joannes Camaterus Canicleo Præfectus, in Poëmate MS. de Zodiaco circulo:

Ἐξ ὑραίων ἀετύχων τοι βιβλίον
Γεγάφας σφοτέρων, δίκαιος πορφύρᾳ,
Ἀναξ Μανουὴλ, πορφυρόζωστε καλὲ,
Ὁ Καματηρὸς δύλφοις Ἰωάννας.

ΠΟΣΤΙΑΓΑ, *Feria Hebdomadis*, apud Computiſtas Græcos. Vide Scaliger. lib. 7. de Emend. temp. pag. 720. Petavium & alios.

ΠΟΤΗΡΟΠΑΥ'ΤΗΣ, *Siderites*, planta, de qua Ruellius & alii. Lexicon MS. Neophyti: ἡ σιδηρῖτις, λέγεται ἡ αὐτὴ καὶ ποτηροπάντης.

ΠΟΥ'ΓΗ. *Lin.* 2. *poſt* pocha. *adde.* Vocem effictam volunt viri docti ex ὑπογὴ, ὑπόχιον, ut λόχος, λόγιος dixerunt Græci recentiores.

ΠΟΥ'ΛΒΙΝΟΝ. *In fine adde.* Ubi Caſaubonus ad Satyram 1. Perſii pag. 62. exiſtimabat legendum πούλπιτον. Sed hoc loco pulvinus ſumi videtur pro lectulo, in quo veteres ſtudere ſolebant, ut idem Caſaubonus probat ad Suetonium in Auguſto cap. 78.

ΠΟΥΛΙ'ΑΔΕΣ; *Pleiades*. Joannes Canabutzes MS. fol. 40. v. αἵ ἐισι τὰ λεγόμενα ἑπτάστερα, ἅπερ λέγεται καὶ Πλειάδες, ἃ δὴ βαρβαρίζοντες οἱ κατὰ ἀνθρωποι λέγουσι Πυλίαν.

ΠΟΥΡΚΙ'. *Adde in fine.* Franciſcus Roſſerius in Advocato Purgatorii pag. 79. ἔφθη λέγεταί τις ἡ παροιμία κάμε δῆθεν τοῖς πρασοῖς τὰ τὰ πυρκάσια, ἢ τὰ παρὰ πρέψωμεν μίαν φακελλὴ, τὰ πυρκάσια δὲ μίαν ἄλλη, &c.

ΠΟΥΡΝΟ'Σ. *In fine adde.* Anonymus Medicus MS. ὅταν ἴσως ξυλωθῇ ὁ σπαγχὸς, καταφάγε τὸ πορνὶ τὸν ἀμύγδαλα καλὰ, καὶ σπάσῃ αὐτὸν.

ΠΡΑ'ΓΜΑΤΑ, *Subſtantiæ, poſſeſſiones, divitiæ*. Schedographia MS. in Agapetum: χρήματα ὑπαῦθις πλουσιακῶς, ἢ κτῆσις λεγόμενα σφέγματα, ἡ κτῆσις, φημί. Infrà: πλοῦτος, ἡ περιουσία, ὅπου ἢ κτῆσις λεγόμενα σφέγματα. Ecthеſis ad recipiendos Judæos ad Chriſtianam fidem, ex edit. Coteleriana: ἃ διὰ ὑμῶν κεκτημένοι, ἢ ὑπερκείσθω ἴσως, ἢ χρήματα, ἢ σφέγματα ἔδοξε ἴσως ὑπαγορεύθηναι, &c.

ΠΡΑΙΔ'Α. *Poſt locum ex Moſchopulo, adde.* Etymologicum MS. πραΐδα, ὡς τὸ ἔδοξε ὑπεδέξατο, καὶ τὸ αὖθις, τὸ χρίον.

ΠΡΑΙΠΟ'ΣΙΤΟΣ. *Poſt loc. ex Palladio, adde.* Acta S. Donati Mart. n. 9. μακαρίοις ὡς πραιπόσιτε τὸ κονδυκτίον, &c.

ΠΡΑΙ'ΤΩΡ. *In fine ſubde.*

Πραιτωρία, *Dignitas Prætoris*, apud Theodorum Hermopolitem lib. 7. tit. 12.

Πραιτῶρες. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. πραιτῶρες, πόλις.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟ'Σ. *Poſt locum Procopii, adde.* Herodianus lib. 5. οἱ βιγιλοφύλακες καὶ ἀκουφόνι, οὓς πραιτωριανοὺς καλοῦσιν.

ΠΡΑ'ΚΤΩΡ. *Lin.* 1. *poſt* tributorum. *adde.* Georgius Lecapenus in Grammatica MS. ἀκλίτως, τὸ φόρος ἀπαγῶ, ἀφ' οὗ καὶ φόρων ἀκλιτῶς ὁ φορολόγος, ἀπὸ ὁ πράκτωρ.

ΠΡΑ'ΞΙΣ. *Actus venereus. Poſt locos Moſchi, adde.* Teſtamentum duodecim filiorum Jacob: ὅπως γὰρ ἐδίδαξαν (γυναῖκες) πᾶς ἐγκυμόνος σφῆ τὸ καθαιρεσιμοῦ· κρύπτει σωφρὼν ἐρῶντος αὐτὰς, ἐβόησεν ὡς δεσπόζοντα ἀκούειν; καὶ αὐτὰ λαβεῖν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πράξεν; &c.

ΠΡΑΣΙΚΟΥΡΟΣ, *Talpa*. An quòd allia ſeu porra detondeat vel deglubat? Vide in Σφάλαξ.

ΠΡΕΚΟ'ΚΚΙΟΝ. Vide Βικικόκκια.

ΠΡΕΣΒΕΥ'ΕΙΝ. *Poſt locum Theodoreti, adde.* Qui quidem ſancto Baſilio Orat. in XL. Martyres, λέγεται πάντως; καὶ πρεσβεῦσαι δυνατόν τοι; dicuntur. In quam ſententiam Eunapius in Ædeſio, ubi de Martyribus Chriſtianis: μάρτυρες γοῦν ἀκολουθοῦσι καὶ διδάσκει ἴσως, καὶ πρέσβεις τῆδε αὐτόπαις ἔδοξε δεῖ θεῶν, &c. *Ibidem col.* 1224. *lin.* 1. *poſt* Lat. *adde.* Collectio dictionum Luciani, ex Cod. Reg. 3502. fol. 147. σφενδόνη ἐστι, Ἡρακλείας ἀρχαίου· αὐτόπαις τὸ ἀκούειν. ὃ τινὲς σχολιαστὴς φασὶ, εἰς τὸ σφενδόνας τῇ δεῖ, ἢ τὸ ὑγιαίνειν δεῖ τὸ λέγειν, σφενδόνη ἐστὶ Μακεδόνες ἡ Θετταλοὶ, καὶ δεῖ δεῖ ἄλλων ὁμοίως.

ΠΡΕΣΒΥ'ΤΕΡΟΣ. *Poſt lin.* 9. *ſubde.*

Πρεσβύτερι, apud Alexandrinos dicti, qui Eccleſiis ſeu Titulis in urbe præerant, cujuſmodi ſunt *Curiones*, ut indicat Epiphanius hæreſi 68. n. 1. & hæreſi 69. n. 1. & 2. de quibus diſſertationem inſtituit ad eundem Epiphanium Petavius pag. 276. & 277.

Πρεσβύτεροι, apud Judæos dicti, qui ſingulis Synagogis per civitates præerant; alii Senatores Synedrii fuiſſe volunt. De iis agunt L. 2. 13. & 14. Cod. Theod. de Judæis & Cælicol. & Juſtinianus Nov. 146. præterea Epiphan. in hær. Ebion. 30. n. 11. Vide Petitum, Grotium, Gottofredum, &c.

ΠΡΕΣΒΥΤΩΡ. Symeon Logotheta in Chronico MS. in Theodosio jun. τῇ δ' αὐτῇ ὅτι ἤνθη τῶν διδασκαλίων Ησύχιος ὁριοδύτης Ιεροσολύμων. Ubi Theophanes habet ὁριοδύτρος.

ΠΡΕΦΕΤΑ, *Perfectè, omnino*, si bene augur. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ εἶδε ἡ ὑπηρετῶ, ἀ' ἦτον καθέκα τότε,
Θιὲς ὁ παπαδάκης, ἢ χάλεσι ὁριφότε.

ΠΡΙΑΜΙΣΚΟΣ. *Lin.* 2. *ante* Vide, *scribe*. In Lexico Botanico MS. Reg. ὁ βαμβάκινος μοῦς, *tomentum ex gossipio vel lana*.

ΠΡΙΒΑΤΟΝ. *Lin.* 2. *adde*. Etymologicum MS ὁριβάτα, ὦ τὴ βασιλεία ἰδιαζόντως ἀφορίστε· ἄλλα ὁ δὲ ὦ δημοσία, ὅτι πλεῖ ὑπὸ τὴ Κόμητα τῆ Λαργησίων, τῆς δημοσίας ὑπουργούσης χρείας. Λαργησῶν δὲ εἰσι δύο· ὦ σάκρα, καὶ ὦ ὁριβάτα, δύο γὰρ εἰσι βασιλικοὶ Σκοπροὶ, οἱ ἰδιάζοντες τὴ βασιλίας, εἶσι ὁ τῆ Λαργησίων καὶ ὁ δημόσιος, ὁ τῆ Φίσκε. Extat Himerii Sophistæ εἰς ὁριβάτον Ρωμαῖον Schediasma.

ΠΡΙΓΚΙΨ. *Ante locum Moschopuli, adde*. Eudemus in Lexico MS, Πείσιππος· ὅτι καλοῦσι Ρωμαῖοι τὰς ἀκμακοπίπους ηλικίας. Acta spuria S. Meletii n. 22. τοὺς Κόμητας, καὶ τοὺς Τειβουνίους, καὶ τοὺς Πεισίππους αὐτῶ.

ΠΡΙΜΟΣ. *Post locum Olympiodori, adde*. Chronicon Paschale: καλέσας καὶ τὸν μῶν Μάρκον, ὁρκίσω λιγόδωρον Πεῖσον.

ΠΡΙΝΟΚΟΚΙΟΝ, *Concha*. Schedæ Regiæ MSS. κοχύλια ἢ λέκτια τὰ κοινῶς ὀστρακόμορα.

ΠΡΟΒΑΛΛΕΣΘΑΙ, *qui ex Clero dicantur*, vide in Σφεκίζω.

ΠΡΟΒΕΑ. *In fine adde*. Magnum Etymologicum in voce ἀμνεῶνες, ὁρίζουσι δίεις reperitur, pro ὁρίζουσιν.

ΠΡΟΒΟΔΕΓΝ. *In fine adde*. Belissarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ ὅτε ἐμέλλον, ἢ τὸ ἐξεπορεύετό με ὡς ἐφθάσαιμι τὶς τὸν πόρτα, ὁπόν μὲ χωνῆκε ἔκραζε, &c.

ΠΡΟΒΑΗΣΙΣ. *Post locum Codini, scribe*. Formula promotionis in Archiepiscopum, ex Codice Reg. ἡ ἁγία Τελὰ τῆς παρ' αὐτῆς δωρεὰς ἡμῖν βασιλείας ὁρίζαλιται τὸ ἁγιώτατον Αρχιρέα κύριν Δωρόθεον εἰς Πατριάρχαν Ιεροσολύμων ἁγίας Σιὼν Συνείας, Αρβακίας, πάσης Παλαιστίνης πέραν Ιορδάνου & Γαλιλαίας, ἢ πόπο χάριν ἐκβάτω αὐτῷ δὲ τῷ ἁγίῳ Πατριάρχῃ Ιεροσολύμων ἁγίας Σιὼν, Συνείας, Αρβακίας, πάσης Παλαιστίνης πέραν Ιορδάνου, καὶ Χαιὰ & Γαλιλαίας ὁ παρὼν ἴσχαφος λόγος ἢ ὁσιομὸς τῆς βασιλείας μου.

ΠΡΟΒΟΑΕΙΟΝ. Etymologicum MS. προβόλαιον, τὸ κωπηλατὸν ὁρύ.

ΠΡΟΒΟΛΕΥΣ, de qua voce egimus in Glossario med. Lat. in *Probolens*. Interpres MS. Ænigmatum seu dictorum vulgarium:

Αναιρεθέντος γὸ γιῦ, Πάτερ ἰκ ἔχλ ὅτον,
Αναιρεθέντος Πεθάμανε, ὁ προβολεὺς ἰκ ἔστ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ. *In fine adde*. Eudemus in Lexico MS. προβόλος, ἔξαρχος τῆ βελβιτηρίου. Rursum: βιλεφόρος, προβόλος, ἀρχιβόλος.

Προβούλοι. *Adde in fine*. προβούλους, *Senatores*; & προβουλεύματα, *S. C.* appellari à Græcis Romanarum rerum scriptoribus notat etiam Casaubonus ad Suetonium in Augusto cap. 34.

ΠΡΟΕΙΣΟΔΙΟΝ. Theodorus Studita Homil. in Nativit. S. Joannis Bapt. MS. χορδύτα ἡ ἁκκλησία προτίρπα, προεισόδια τὸ ἥμισυ τῆ Χειτῆ ἥμιτιν σημαινέζουσα, &c. Suprà de S. Joanne: προεισόδιον ἔδοξε & Χειτῆ παρουσίας αἰτίαμα.

ΠΡΟΕΟΡΤΙΟΝ. *In fine adde*, Recte, opinor, observant viri docti, ejusmodi προεορτίαν originem manasse à Judæis, apud quos unicuique diei festo erat sua vespera προεόρτιος, parandis rebus ad festum necessariis destinata, unde & τὸ προεόρτιον & ἑορτὴς dicebatur: quæ quidem vox Sabbati προεορτὴν præsertim tributa est.

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟΝ, *Instrumentum dotis*. Historia MS. Bertrandi Romani:

Τοῦτον προῖκα φέρνια χαμμακιὰν τοπάρια,
Καὶ χάλκα σφυκοσύμφωνα κύρις & Φιλιππάζας.

ΠΡΟΚΑΘΑΡΣΙΜΟΣ. *Adde in fine*. Habetur in Cod. Reg. 1966. Notitia accurata & compendiosa de Jejunio Quadragesimæ, ac de ea quæ præcedit Hebdomade, quæ προκαθάρσιμος dicitur, ac de subsequente magna Hebdomade Passionis Dominicæ.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. *Lin. ult. ante* Vide, *adde*, Anonymus MS. in Explicatione sacræ Liturgiæ: τὸ προκείμενον δηλοῖ πάλιν τῆ προφητῶν ἀναφωνείαν, προμιμούσαν τὸν παροῦσαν τῆ βασιλίας Χειτῆ, ὡς προλαβόντας προτρέχοντας. In Horologio ex Cod. Reg. 1838. fol. 198. describuntur τὰ ἀναγάσιμα προκείμενα τῆ ἡ ἤχου τὰ ἑωθινά. Deinde, τὰ ὁ τῆ ἑβδομάδι ψαλλόμενα προκείμενα ἀλληλούια, καὶ κοινωνικὰ, ὁπόταν δὲν ἱερατικὸς ἄρχος. Denique, προκείμενα ἀναγάσιμα τῆ ε'. ἤχου, εἶσα λέγοντες ὁ τῆ διαψαλῖν τῆ ὄρθρου & κυριακῆς. Alibi: προκείμενον ὁπαιὸν, Τίμιος ὁπαιὸς Κυρίε.

ΠΡΟΚΑΛΑΣΤΑΙ. *Lin.* 1. *post* cursores. *adde*. seu *velites*, *rorarii*, &c. quos προκοδρομίτας Græci vocant.

ΠΡΟΚΤΗΤΩΡ, *Primus possessor*. Leges Cypriorum MSS. ἐὰν ὁ προκτήτωρ ἰκ ἰδιώσατο κολύσει & τῆ ὕδατος φρέατος, ὁ δὲ τῶ ἀγοραζῶ διώσατο κολύσει, &c.

ΠΡΟΝΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ. Eudemus in Lexico MS. προκομισάριος, ὁ ἐκ σωίσας δύο μερῶν μαζολαφλὶς διαπρὸς. Leg. μετροκομισάριος, tametsi in lit. Π habeatur.

ΠΡΟΝΟΙΑΙ. *Post lin.* 1. *adde*. Zonaras in Michaële Rhamgabe: μὰ πρῶτ ἢ προνοίας ἀξιολόγου διὰ τὸν ἐκείνε γλιχόμενος, &c.

ΠΡΟΞΙΜΟΣ. *Post locum Theophylacti, adde*. In Cod. Reg. 3251 extat nescio quod opusculum cujusdam Niceræ, de Jovis, Bacchi & Minervæ Epithetis inscriptum, ad cujus calcem nomen suum sic prodit: δίξα σοι, Χειτὲ, δι' ὃ καὶ δίνυσα τὸ φιλοπόνημα πλουσιφιλίτατε, ὁ σὸς οἰκέτης, Νίκης ἐπώνυμος, Χαλκοκράτης Πρόξιμος, ἀπλοῦς & σιρῶν τὸ πλοῦτος, ὅσπερ & ἐπώνυμον, διὰ σέσοι ἐδίξατο σόφισμα.

ΠΡΟΟΔΟΣ. *Lin.* 1. *post* processio. *adde*. Scholiastes MS. Oppiani lib. 1. Halieut. πρωτοπρόοδος. *Ibidem post locum Agathiæ, adde*. Theophanes, & ex eo Symeon Logotheta in Justiniano an. 3. καὶ Πηγάσιος ὁ Ηλιοπολίτης σὺν τοῖς τόποις αὐτοῦ ὡ προόδῳ ἐξεπόησεν.

Ibidem in fine subde. Huc porro spectant quæ de Philippo Tetrarcha narrat Josephus lib. 10. Antiq Jud. cap 6. & ex eo Zonaras l. 6. Annal. n. 6. προόδοι ἀξιῶσι αὐτὸς σὺν ὀλίγοις τῆ ὀπλίκτου, καὶ τῶ θρόνω εἰς ὃ κρίνει, καθιζόμενος ὡ τοῖς ὠδοῖς ὑπαίθρου, ὁπόταν δὲς ὑπαντήσας ὡ χείρα ἤθελε αὐτῷ ὀπαντῆσαι, κἀδὲ εἰς ἀναβολὰς, ἀλλ' ὁπ τῆ εἰθέως, ἱκρίνας & θρόνου ἢ ἐκ τύχου ἡμέρας, καθιζόμενος ἀκροάτο, & ἀμοιβὰς τοῖς ἀδικοῦσι τοῖς ἀλλοῖς, καὶ ἀφῆ τοῖς ἀδικοῦσι ὡ ἐπιλήμπτου ἡμερῶν.

ΠΡΟΠΑΤΩΡ. *Post locum Phavorini, adde*. Glossæ MSS. in Actus Apostol. προπάτωρ, πρόγονος πρόπατορ.

ΠΡΟΠΙΝΑ. *In fine subde*.

Προπάτειος, *Campo*. Cyrillus Scythopolytanus in vita

vita S. Sabæ cap. 59. ἤρχοντο ἀπὸ τῆς ἁγίας πόλεως προσκύνειν, — ὑπερβάλλον εἶναι πολλῷ, καὶ ἁγνὸς, καὶ σεμνὸς, καὶ ἅγιος, &c.

ΠΡΟΠΟΜΠΕΥΣ. *In fine adde.* Vide Plutarchum lib. de animalium prudentia, Ælianum de animal. & Oppianum lib. 3.

ΠΡΟΎΡΟΣ οἶνος, *Vinum torculo primum expreſſum.* Lexicon MS. Neophyti: οἶνος ποῖος, ὁ προπιπτὼν, ὃν φύρον λέγουσιν.

ΠΡΟΣΆΒΒΑΤΟΝ. *Adde in fine.* Nihil eſt autem aliud *Cœna pura*, quàm *Paraſceve*, quomodo vocem προσάββατον ſemel ac iterum uſurpat S. Epiphanius hæreſi 51. n. 31. & in Expoſit. fidei n. 22.

ΠΡΟΣΔΟΚΙΜΟΣ, *Approbatus.* Manuel Moſchopulus in collectione MS. vocabulorum Atticorum: ἔνδοξος, ὁ προσδόκιμος, ὁ καλῶς προσδοκώμενος.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ. *In fine adde.* & Petavius ad Epiphanium hæreſi 80.

ΠΡΟΣ ΕΦΑΛΆΔΙΟΝ, pro προσκεφάλαιον, occurrit apud Euſtathium.

ΠΡΟΣΜΟΝΆΡΙΟΣ. *Poſt locum Vitæ S. Nili, adde.* Symeon Logotheta anno 16. Juſtiniani: καὶ ἐπιλείψαν οἱ κύριοι προεδρεῦσαι τῶν προσμοναρίων τῆς ἁγίας Ἰουδίτης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ.

ΠΡΟΣΌΜΟΙΟΝ. *In fine adde.* Ita ὅμοιον non ſemel in Triodio Reg. Cod. 1838. fol. 115. v.

ΠΡΟΣΤΆΣΑΙ. *Adde in fine ante* Vide. Bartholomæus Monachus in Confut. Agareni fol. 383. εἰ ὁ Ἀβραὰμ εἶχε πῶνον ἴσον τῷ ἀγορεύειν ἕκαστον καὶ τὸν ἴδιον δοκιμὸν σκιάζειν, καὶ προστιθῆναι αὐτοῖς τὰς τῆς γέρας ἀνεμώνας, &c. αἱ προστιθῶσι τὰ πέρας πέρατι, apud Clement. Alexandr. lib. 3. Stromat.

ΠΡΟΣΤΆΤΗΣ. *Lin. 4. poſt* Baſilic. *adde.* apud Epiphanium in hæreſi Marcellianorum n. 10. & 11. Inter Clericos qui Marcelli fidem aſſerunt & ſubſcribunt, Cyriacus προστάτης Eccleſiæ Ancyranæ habetur, id eſt *Defenſor*, uti rectè vertit Petavius.

ΠΡΟΣΤΗΘΊΔΙΟΝ. Vide Σπιθάμειον.

ΠΡΟΎΣΤΙΜΟΝ. *Poſt locum Mœridis, adde.* Schedæ parvæ MSS. in ὑπλωμῶ: γίνεται ὃ λέγει τὸς, ἐπὶ, προδόσεως, καὶ τὸ, ὑμᾶς, ὁ σημαίνει τὸ κατὰς προστιμον, ἔνθα δεῖ ἡ ὑμαρεία ἢ τὴ ἀμφότερα φρόνιμον.

ΠΡΟΣΦΑΤΙΟΝ. *Poſt hanc vocem adde.* Mœris Atticiſta in Lexico MS. ὄψον, Ἀττικῶς· προσφάγημα, Ἕλλην. Etymologicum MS. ὄψον σημαίνει τὸ προσφάγιον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ'. *Poſt locum ex Periodo S. Philippi, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 32. καὶ σύνταγμα τῶν φρόνιμον ἢ ἀναλυσάσας σωμάτων ἐλεημόνησαν, πολίαν ὑφ' αὐτὸς πίστεως προφορέν.

ΠΡΟΣΦΩΝΕΙΝ, *Concionari.* Chronicon Paſchale anno 42. Theodoſii jun. ἐκεῖ ἐδίδασκον αὐτὸν ἑπίσκοπον, ἤκουσα αὐτὸν προσφωνῆσαι, &c.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΕΙΣ. *Adde in fine.* Sunt etiam προσφωνήσεις Preſbyterorum & Diaconorum indictiones precationum in Liturgiis. Vide Conſtitut. Apoſtolic. lib. 8. cap. 35. 37.

ΠΡΟΣΧΕΙΡΙΆΡΙΟΙ. *Poſt locum Codini, adde.* Ptochoprodromus MS. lib 1.

Ἐκβαλὲ δ' ἀκκρπαστικὸ, ἢ γίνε προχειράριος.

ΠΡΟΤΟΜΗ'. *Lin. 1. ante* Vide, *adde.* Collectio hiſtoriarum Scaligeriana: Ἐμοῦς πατὴρ τῆς θῆ Παμφυλῶν ἔζησεν ἐτελεύτα προτομῇ μαρμαρίνῃ, &c.

ΠΡΟΎΤΟΝΑ *In fine adde.* Vetus Inſcriptio apud Sponium in Miſcellan. eruditæ Antiq. p. 332.

Οὗτος ἐκ φρύμης τῆς ἐλεημοσύνης καλεῖται, ἔλεως καὶ προπάτωρ ἦτοι ἀπαπάτης, &c.

ΠΡΟΫ'ΜΝΟΝ. *Poſt locum Neophyti, adde.* Galenus lib. 6. de medicament. local. pag. 241. ἃ δὲ καλύμματα παρ' ἡμῖν φρύμνα.

ΠΡΟΥΝΙΚΟΣ. *Adde in fine.* Porro hanc vocem variis hæreticis adſcribit Epiphanius, Simonianis ſcilicet hæreſi 21. n. 2. Nicolaitis hær. 25. n. 3. 4. Valentinianis hær. 31. n. 6. & Ophitis hær. 37. n. 4. 5. in quibus locis vim vocis exponit, de qua ibidem conſulendus Petavius pag. 41. & 66.

ΠΡΟΥΝΟΣ. Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. κακκυμόλεον ὃ ἀχεῖον ὁ καρπὸς, ὃν καὶ προυνὸν ὀνομάζομεν, &c. Vide Πρῦμνον.

ΠΡΟΦΗΤΗΣ. *In fine ſubde.* præterea Petavium ad Syneſii Encomium Calvitii & libros de Providentia, ubi de triplici apud Ægyptios Prophetarum genere agit.

ΠΡΩΘΥΠΝΙΟΝ. *In fine adde.* Occurrit etiam in Chronico Paſchali an. 12. Arcadii.

ΠΡΩΤΗ. *Poſt loc. Vitæ S. Eudocia, adde.* Andreas Cretenſis in S. Patapio pag. 219. ὅτι προκαλεσάμενος αὐτὸν τῇ προτέρᾳ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐν τῇ ἀπαίτει, &c.

ΠΡΩΤΟΚΑΘΈΔΡΗΣ. *In fine adde.* Memoratur in Chronico Paſchali an. 12. Arcadii.

ΠΡΩΤΟΚΩΜΗ'ΤΗΣ. *In fine adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 11. ὡς προπεμφθῆναι ὑπὸς Ἀμπελουσιάδος τὸ κώμης.

ΠΡΩΤΟΠΑΣΧΙΤΑΙ, Hæretici Novatiani, *quibus ex crimine nomen eſt*, inquit L. 6. Cod. Theod. *Ne ſanctum bapt.* ſic dicti, quòd Chriſtianorum aliorum Paſcha anteverterent, & eodem die cum Judæis celebrarent. It deinde Sabbatiani dicti, à quodam Sabbatio. Vide Socratem lib. 5. cap. 20. lib. 7. cap. 5. 12. 18. 25. & Sozomenum lib. 7. cap. 18.

ΠΡΩΤΟΠΟΛΙΤΗΣ. *In fine adde.* Occurrit etiam in Martyrio S. Philetæri n. 32.

ΠΡΩΤΟΣ, idem qui Πρωτοπλίτης. Πρῶτος τῆς γένου. 3. Act. 28. 7. Vetus Inſcriptio Melitenſis: Λ. ΚΑ. ΤΙΟΣ. ΚΥΡ. ΙΠΠΕΥΣ. ΡΩΜΑΙΩΝ. ΠΡΩΤΟΣ. ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. *Poſt locum ex Gualthero, adde.* πρῶτος ἢ πλέως, in alia apud Sponium in Miſcell. Antiq. pag. 335.

Πρῶτος ἢ συκλήτου, *Princeps Senatus*, in Chronico Paſchali an. 10. Leonis M. ubi de Aſpare.

ΠΤΕΡΟΝ. *In fine ſubde.*

Πτερὸν, *Perpendiculum.* Scholiaſtes Euripidis in Phœniſſis: ἄλλο ἐμβόλα φασὶ τὰς ἐμβόλης, ἃ καὶ κεκλεύμενα πλοῖα· ἄφρακτα δὲ τὰ ἐμβολὰ πάλαι, &c.

ΠΤΕΡΟΎΓΑ. *In fine adde.* Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Εὐσέβιος καπάζει ἢ αἰτὰν ἐς πτερύγας.

ΠΤΕΡΥ'ΓΑ, ἡ πτερὶς, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147.

ΠΤΥ'ΚΛΑ, *Morbi ſpecies.* Anonymus MS de virtutibus lapidum, de Gagate: ἰχῶρας καὶ πλύκτας πόνους ὀφιλεῖ.

ΠΤΩΜΟΣ, λεπὸς, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΠΤΩΧΕΙΑ, διὰ τὴν πλουτίας. Juſtinianus L. 42. Cod. de Epiſcop. & Cleric. §. 9. εἰ ὃ οἰκονόμος, ἢ ἐκκλησιάρχης, ἢ χαρτοφύλαξ, ἢ σκευοφύλαξ, ἢ ξενοδόχος, ἢ ποιμὴν, ἢ πτωχοτρόφος, ἢ καλούμενος ἐπὶ πτωχείας, &c. occurrit paulò ſuprà. Is porro videtur Præfectus Eleemoſynis, quæ in pauperes teſta-

mento, vel alia qualibet dispositione erogabantur.

ΠΤΩΧΕΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἄλλις ἀρχυρόχρυσα ψιλὰ ἀλιτσάλια,
Να ἔ' κριμῶσι οἱ πτωχὶς καὶ ἔ' πλουσιάλια.

Notum quid πτωχὸς sit Græcis, sed hîc aliud sonat.

ΠΤΩΧΟΤΡΟΦΕΙΟΝ, id est, Πτωχῶν. *Post locum Procopii, adde.* Epiphanius hæresi 75. n. 1. καθιερῶ τῶν ἀρτεδύτῶν, τὸν ξυνδεχῶν αὐτῷ ἐμπεδίῳ, ὅσῳ ὁ Πόντῳ καλοῦσιν πτωχοτροφῶν. πιστὸν γὰρ ὄντα καὶ ξενοδοκοῦντα καὶ φιλοξενίαν, καὶ τὰς λειτουργίας καὶ ἀδιαπαύστους εὐχὰς ποιοῦντα καθαρὰν, ὑπερορῶντα καὶ δυνάμενον οὐ πρὸς ἀκληρίαν ἀφορᾶσθαι. Vox igitur Ponticorum primitus fuit.

ΠΥΆΛΑΙ ἄγιαι. *Post locum Annæ Comnenæ, adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. καὶ οὕτως ἐπέρχεται ἡ τῶν ἀρτοδόκων, πιῶν πάλιν ταυρὸν ὁ τῇ ἁγίᾳ πρωΐζῃ· ἔ' γὰρ ἄγια δυεῖα ἡμέρας ἀνοίγονται ἄνθρωπον ἐπέδησε καὶ ἀπαιτεῖσθαι τὸ διαγγελίου, ἐ' τῆς δείας μυστείας, καὶ τὸ Πληρωθήτω.

ΠΥΛΑΜΙΔΙΚΑ, ἤτοι ἔ' κύπρα, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 1847.

ΠΥ'Ξ, *Sæpe*, pro πυξῖς, infimæ vetustatis scriptores usurpare observat Scaliger in Trihæresium Serrarii cap. 7.

ΠΥΡΟΒΟΛΟΝ, *Adamas*. Lexicon MS. Nicomedis: ἀδάμας λίθος, πυρόεις, quòd veluti ignem emittat.

ΠΥΡΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *In fine adde.* Moschopulus ad lib. 2. ἔργ. Hesiodi: λάσιον καὶ χνοῦσις τὸ αὐτό. ἔστι δὲ ὁ κατὰ πυρετάκης.

ΠΥΡΟΣΤΙ'Α. Vide in Παρεστία.

ΠΥΡΟ'ΦΕΥΚΤΟΝ, in Glossis Chymicis MSS. Reg. τὴν αἰθάλη δεῖν, *Fuligo sulfuris.*

ΠΥΡΟ'ΧΑΛΚΟΣ. Vox Chymicorum. Habetur in Cod. Reg. Chymico 3178. fol. 271. πυροχάλκου πέτρας.

ΠΩΛΙ'ΟΝ. *In fine adde.* πωλίον, τὸ πῶλον, in parvis Schedis MSS. *Pullus gallinaceus.*

ΠΩΜΗ'ΡΙΟΝ, *Pomerium*. Utuntur Plutarchus in Romulo, & Dio lib. 43. pag. 243.

P.

ΡΕ'ΓΕΙΝ, pro ἐρέγειν, *Appetere, velle.* Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Καὶ ῥέγετε ἡ θέλε ἔν ἀγαθοεργασπάτω.

Utitur non semel.

ΡΕ'ΤΙΝΟΝ, *Frenum*, Gall. *Resne.* Nilus Doxapatrius in Notitia Patriarchat. ubi de Carolo M. καὶ μοὶ τὸ τηφλῶσαί σε παρ' ἐμοῦ (Leo PP. loquitur) ὑπάρης μὲ δὸν τῷ ῥετίνου ἔ' ἵππου μου, καὶ ἔβασίζης μὲ μέχρι ἡ τῆ πλατέᾳ μου.

ΡΕΜΒΟΕΙΔΗ'Σ, dictus *Servus qui vagari solet.* Theodorus Hermopolites ad tit. de verbor. significat. ῥεμβεσθὲς δ' ἔστιν ὁ μηδὲς φυγὰς, ὅστις ἀπεπλάνησε δουλείαν ἑαυτὰ, ὐχ ὑπουργοῦσι σωτήριος ἀφ' ἑ' διατάττω, ἀλλὰ πλανᾶται ἐν πᾶς γειτονιᾶς, &c.

ΡΕ'ΝΔΑ. *Post locum ex vita S. Alexii, adde.* Vita ejusdem S. Alexii ex Cod. Colbert. 2574.

Dixit, & aurato digito mox expeliato,
Aurum cum venda pro pignore tradit habenda,
Quæ cùm porrigeret, bissoque ligata teneret,
Hæc in secreto conservans, inquit, habeto.

Codex Reg. 2437. ὁ πατριάρχης ἐκ τ' Ιεριχὼ ψιλὸν πετάλιον λιτῆν, καὶ ἑ'. δίδραχμα ἀργυρέου, ἡ γλῶσσα μίας χρυσῆς ἑ'. δίδραχμον, ἤτ' ὁ Αγγε ὑὸς Χαρμὶ, — ἔστ ἡ Εβραϊκὴ λέξις τὸ πετάλιον λιτῆλιον, ῥέγδαι Βυζαντιακὸν φυφιδάτιον καλὸν, ἄγουσι χλαμύδα βασιλικὴν χρυσῆν· ὡς ἡ πάλιον, ὕφασμα, ἱμάτιον, &c.

ΡΈΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Occurrit apud Nilum in Vita S. Theodoti Ancyrani n. 27.

ΡΈΤΑΝΑ. *In fine subde.*

Ρέτινον. Joannes Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis: ῥετὰ, ἔ' χαλκᾶ, δεδὲ τῇ ἱρύῃ, τὰ ἱλαίᾳ· καὶεἰως ἡ ἔ' λεγόμενα ῥέτινα, ἤτοι χαλινές.

ΡΕΥ̃ΣΙΣ. *Lin.* 1. *post* fluxus. *adde.* ῥυὴ ἔπ' γῆς, apud Epiphanium hær. 63. n. 2.

In fine adde. Vide præterea quæ de Diogene Cynico narrat Galenus lib. de locis affectis pag. 315. edit. Basil.

ΡΉΓΛΑ. *Post locum ex Arithmet. adde.* Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3496. fol. 81. βαλὼν εἰς ζωλὶν κύρου ἀναλύσεις ῥητίνου πεφιμμένου, σφάλτου, ζυμίσματος, κατζούμβου, ἡ ὁμοῦ τῷ ἀγίου ἐλαίου ἔ' ἀγίας Σινάϊδος, καὶ ἀναλύσας πάσῃ, χύσον εἰς μόρμορον, ἡ μαλάξας πίσσου ῥηγλίᾳ, &c.

Απεγλεῖν, *Mensuram exæquare*, apud Hesychium.

ΡΉΤΩΡ. *Post locum Panagiotæ, adde.* Laudatur in Indice librorum Græc. ex Cod. Reg. τῶ σοφωτάτου Μιχαὴλ τ' μεγάλου Ρήτορος τ' ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως λόγος εἰς καθαρτήριον πυρός.

ΡΊΒΕΒΕ, *Ribes*, herbæ species. Constantinus à secretis MS. ὠφελεῖ γὰ διδυμᾶς θσῦ εἰς τὰ ῥίζα αὐτὰ ἡ ἀλαφά. Matthæus Silvaticus: *Riben nascitur in monte Libani, & est herba frigidissima*; de qua legendus ibidem Simon Genuensis. Dictionarium Medicum Hispanicum: *Ribes, un frutillo rojo, como el de la uba espina: o el arbor de sabor acetoso.* Adde Ruellium lib. 1. cap. 106.

ΡΙΓΟΠΥΡΕΤΟ'Σ, *Febris cum rigore vel frigore.* Eustathius ad Odyss. λ. de voce ἰφιάλτης: καθὰ δηλοῖ ὁ ὑπὸν, ὅτι ὑπάλιος οὐ μόνον σημαίνει τὸ ῥιγοπυρετὸν, ἀλλὰ καὶ δαίμονα τῆς καυσώδους, ὑπερχόμενον, ὃν εἰ πλείους ὑπόλιον φασί. Lexicon MS. Reg. ὑπάλιος, ἡ ὑπάλης, καὶ ὑπόλης, σημαίνῃ τὸ ῥιγοπυρετόν.

ΡΊΖΑ ΒΕΤΟΝΙΚΗ, βετόνικα, in Lexico Botanico MS. Reg. *Betonica.*

Ρίζα ψευδόνυμος, τὸ Ινδικὸν νάρδον, in Lexico Botanico MS. Reg. *Nardum Indicum.*

ΡΙΖΟ'Σ. Acta recentiora S. Thaletæi n. 6. πάντες δὲ ὡς ῥίζω πολαίουσι δαίμονες. ubi legendum videtur ῥοίζῳ, *incursu.* Vide Glossarium med. Latin. in hac voce.

ΡΙΝΑΓΩΓΕΙ'Ν, *Naso trahere, illudere*, occurrit in Actis recentioribus sancti Thaletæi num. 10.

ΡΙΠΙ'ΔΙΟΝ. *Post locum Gemisti, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylit. n. 70. ἤρξαντο ἐφικνεῖσθαι μοῦ ῥιπίδων καὶ ζυμωτηρίων, ἐ' ψεκλόντων, &c. *Pag.* 838. *post* &c. *adde.* Vita sancti Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 9. διωρεῖ ἕνα τῶν ῥιπιζόντων ἡμᾶς, &c.

ΡΟΒΑ'ΛΕΤΡΟΝ. *Adde in fine.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Αχειαζωρίας τ' ζωμὸν, ἡ ῥοβαλέτρῳ τῶν καθάπλασιν.

ΡΟΓΕΙΟΝ. Codex Chymicus Reg. 3178. fol. 199. v. καὶ σβεννύεις τ' ἰσπανικὸν ἡ τὸ μαγδάλιον σὺν τῷ ῥογίῳ ὡ ἀφελείᾳ, &c. Fol. 200. αἴρει τὸ ῥογεῖον ὡ ἡ ἐσπλάσι τὸ ὕδωρ, &c. Infrà: ἀπόχυσις τὸ δεχεῖον τῆ ὕδατος, πατῆσι τὸ ῥοχεῖον, &c.

ΡΟΔΕ'ΛΑ, *Instrumenti musici species in rotæ formam.* Stephanus Sachleces MS.

Καβαλικὴ ὑφαρπῶ, ἢ τρέχε ῥωστζίνα,
Καὶ πολλὰ πλαγάτια, ἢ κρέπι τὸν ῥοδίλι.

Vide Glossar. med. Lat. in *Rotta*.

ῬΟΔΙΔΆΡΙΟΝ, *Confectio quædam medica*, quam describit Aëtius lib. 2. cap. 70.

ῬΟΔΟΚΙΝΑΊΑ, *Malus Persica*. Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. μηλέαι Περσικαὶ, ἢ κοινῶς ῥοδακινέαι ὀνομαζόμεναι, &c.

ῬΟΔΌΣΤΑΜΑ. *Post locum Niceteæ, adde.* Glossæ interlineares MSS. in Plutum Aristophanis: ὕπ μόρις μειόνως πεπῆξ, ῥοδοστόμαπι.

ῬΟΔΟΎΖΕΦΛΑ, apud Anonymum Medicum ex Cod. Reg. 3167. fol. 603.

ῬΟΖΙΆΡΗ, *Rosarium*. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Δέσθαι ῥοζιάρια ἢ κυρὰ τα πάπα μιᾶ λόγια.

ῬΟΘΟΎΝΗ. *Post locum Georgillæ, adde.* Historia MS. Belisarii:

Ἢ τα κυρίπολν ἡμῖς, τα πόρολν ἡ πόπι,
Ἢ τα καθοῦμε πανηλὸς ῥοδωνὶν μὲ γλυκόπι.

In fine adde. Meletius Monachus, de Urinis, MS.

Τὸν τοιοῦτον ἔρχεδ ἀληθὶς ὑλὶ τὸ ῥοδωνίσιον.

Joannes Archiater de partibus corporis, MS. ῥώμοι καὶ μυκτῆρες, ἓξ ῥωθώνια.

ῬΟΙΣΧΆΔΙΟΝ, *Malum Punicum*. Joannes Prisdianorum Episcopus, de Urinis, MS. τὸ ὂν φαιὸν, τὸ ἐκ λίθινδ καὶ μέλανος κραδίσπαι ἀνάλογ ἡμέρμον, ὡς ἓξ ῥοιχάδια.

ῬΌΡΟΤΑΊΝ, ἢ ῥυδὶν, τὸ σωμάτιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 2147.

ῬΟΥΚΑΝΊΖΕΙΝ, *Stertere, ronchizare*, ῥέγχειν. Ptochoprodromus lib. 1.

Εἶπεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἤρξατο ῥουκανίζειν.

Vide Ρεχανίζειν.

ῬΟΎΜΠΙΑΝ, *Erythrodanum*. Anonymus Medicus MS. ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. ἐρυθρόδανον λέγεται Σαρακηνοῖ ῥούμπια, ἐξ ὧ τὸ εἴρηται τὸ ῥούμπι, ὅθεν λέγεται καπῶς ῥιζάριον. Vide Ρυμβία.

ῬΟΎΠΠΟΝ, τὸ ὕφασμα, in Lexico Saracenico Botanico MS.

ῬΟΥΣΙΟΣ. *Post loc. Cedreni, adde.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Ῥάσπ ὃ τὸ πάπαρπ γίνεται αἷμα καθάρ.

ὑίλιον nempe. Maximus Planudes de Urinis, MS. τὸ ῥύπον ὑίλιον, ἤγουν τὸ ἔχον χῶμα κραστὸν, id est, vini. Constantinus à secretis MS. lib. 4. λεζὼν ἡ ῥοιὰ ἀπὸ βαφέων ἡ καλυμένη φῶς, &c. Vide Ρουσίος.

ῬΟΎΤΙΝ, in Lexico MS. Neophyti, τὸ συμάκι. Vide infrà in Σουμάκι.

ῬΟΥΤΟΥΛΟΣ. Constantinus à secretis MS. ἔπιχέον ὀν ἀπὸ τὸ ὕδατ ῥύπουσι ὄξος, ἢ βρέχας καλῶς, &c. Et cap. 24. ἴψοσι μαῖ ὕδατος ῥυπούλι, ἓ πιθάτσοις ἓ ὕδι, &c.

ῬΟΥΦΊΖΕΙΝ, *Sorbere*, ῥοφεῖν. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Καὶ θέλαν χτύσκεπ ὅλα με πῶ ἀχάτπν
Εἴρφοπ πὶς Χριστιανὶς ὡς ὄφεως πικρόβρες.

Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Τὸ αἷμαν πολὰ γλυκὺ, εἶβεν φα, καθαπί.

ῬΟΧΑΛΊΖΕΙΝ, *Stertere*, ῥέγχειν. Glossæ interlineares MS. ad Aristophanis Nubes: οἱ δ' εἰσίπαν ῥέγχουσιν. δοῦλοι ῥοχαλίζουσι. Vide Ρυχαλίζειν.

ῬΩΜΑΪΟΝ. *Post locos Codini, adde.* Excerpta MSS. ex Nicephori Patr. CP. Chronolog. in Justiniano: καὶ ἐν μὲν ἡ μεγάλης πόλεως Ῥώμης ἀπὸ τάλαντα οἱ ν'. πόνες οἱ ὑποτασσόμενοι Ῥωμαίοις ἀφ' ἑσπερίου ὡσὲ Πλευσάρχυ. Fragmentum ex Patricio XII. editum in Constantinopoli Christ. lib. 4. pag. 110: λαμπάσια ἐσθὶς πορφυρᾶ Ῥωμαΐα. Infrà: λαμπαδ λίθου Ῥωμαΐα. Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sap. in Constantino M. καὶ ἐποιήσεν τὸ λάβαρον ἀπὸ τὸ τοῦ τιμ. θεῦ ἁγίου Ἀποστόλου, ἢ ἀπὸπ τὸ λάβαρα πορφυρᾶ, ὅπ Ῥωμαῖφ. Idem in Arcadio: ἀπὸπ τὸ λάβαρα Ῥωμαΐφ.

ῬΩΜΑΪΟΣ. *In fine adde.* Romanos etiam vulgò Christianos Catholicos appellare solebant Manichæi. Petros Siculus in Hist. Manichæor. p. 26. ἐκεῖνοι — Χριστιανοὺς ὀνομάζουσι, ἡμεῖς ὃ τοὺς ἀληθῶς ἐκείνους Χριστοῦ τὸ ἀληθινῦ Θεοῦ ἡμῶν Ῥωμαίους ὀνομάζομεν. Ab his Heterodoxi nostri *Romanorum* nomen hauserunt, tametsi hîc Romanorum vocabulo Græci fortè intelligantur. Ita rursum infrà pag. 62. ut & Anathematismus hæreseos Manichæorum apud Cotelerium in Notis ad Recognit. pag. 374.

ῬΩΜΑΝΙΣΙΟΝ. *Lin. 4. adde.* Vitæ S. Basilii falsò adscripta S. Amphilochio cap. 14. ἐξῆ πῆς ἐκκλησίας ἐκπεσεῖσαι οἱ μοναχοὶ, καὶ καπέχοντο εἰς κελλία, ἐκεῖ πῆς ῥωμανσίους, ἢ ἐκείνοντο αἱ ὄρφαι. *In fine adde*, ῥωμανσίαν ἀγρὸν Georgius Syncellus pag. 353.

Σ.

Spro Σ. Nummus Hadriani Imper. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΜΝΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΣ.

ΣΆΒΑΝΟΝ. *Lin. 1. post* linteum. *adde.* Lexicon MS. ex Cod. Hantiniano: σεῖφαμα, τὸ σάβανον, ὃ πὶς ἱερῶπις τὸ κάμισπς ἐπενύχε, &c. Clemens Alexandrinus lib. 2. Pædagog. cap. 3. de Christo: καὶ πὶς πόδας ἔνιπσι ἀπὸ βλάπτω σεσαμασάμενος. ubi Joannes habet λέπτον. *In fine subde.*

Σαβανᾶς, *Sabanorum artifex*. Vetus Inscriptio: L. AVRELIVS. PANNICVLVS. QVI. ET. SABANAS. PATRONO. OPTIMO. apud Casaubonum ad Capitolinum in Vero pag. 64.

ΣΆΒΒΑΤΟΝ. *Subde in fine.*

Σαββατικός. Eudemus in Lexico MS. Σαββατικὸς, ὁ μέλων αὐτὸν, ὁ πλεκτικός.

ΣΑΒΟΥΡΌΣ. *Ante locum Zachariæ, scribe.* Leges navales Rhodiorum cap. 21. ἢ ἐὰν τὸ πλοῖον συμβῆ ἢ ναυᾶ, ἢ σώσιμον ὄντων, ἢ φορτωμένων, &c. Ita in Legibus Cypriis MSS. ubi ed. συμβῆ ἢ ναυᾶ, ἢ βουλόμεν φορτωμένων.

ΣΆΓΑΡ, *Artemisia*. Lexicon Saracenicum Botanicum MS. ἀρτεμισία σάγαρ.

ΣΆΓΗ. *In fine adde.*

Σαγάνοι, quorum non semel mentio occurrit apud Sponium in Miscellan. eruditæ Antiquit. sect. 6. pag. 226.

ΣΑΓΉΝΗ. *Lin. 2. post* genus. *adde.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. Σαγήνη, τὸ δίκτυον, Σαγήνη ὃ τὸ ὅλον ἰ. Leg. τὸ πλοῖον.

ΣΑΓΙΤΑ. Vide Σάγιτα.

ΣΆΓΜΑ. *Post locum Suidæ, adde.* Codex Reg. sign. nunc 3049. fol. 199. σάγματα, τὰ σάγματα, ἤτοι ζωάρια. Eudemus in Lexico MS. ἀγμάτιν, ὅτος, ἢ τὸ ζωμάτιον.

ΣΑΓΟΔΑΊΦΕΑ. *Lin. 2. dele* γ, *& scribe* υ. καὶ εἰσὶ ὃ λαῖφια, αἱ δὲ πολλοὶ φασὶ ὑδίνας· ὅθεν οἱ καπάτερι σωδίνης ἐκ τὸ σάγος, ἢ τὸ λαῖφος, ἐχελαῖφια λέγουσι.

ΣΑΓΏΝΙΟΝ, pro Σαγήνη, in libro Ἀνδρὸς τῆς Χαείτης.

ΣΑΚΕΛΛΑ'ΡΙΟΣ. *Lin.* 1. *poſt* ſacellarius. *adde.* Etymologicum MS. *Θαλάσσιος, ὄνειρος, ὑπόλιχνος· σάκκος γὰρ τὸ λίχνον ἄρπαγμα.*

ΣΑ'ΚΚΗ. *In fine adde.* Etymologicon MS. *ἄρπαγμα ἢ σάκος (ἀσπὶς) ὑπὸ τῶν ὄφεων ἐξ ὧν σάκκον ὑφαίνουσι. Σάκκος δέ ἐστιν οἱ Θεσσαλοί.*

ΣΑΚΤΑΝΙ'ΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Baſilographe MS. *καὶ τὸ κοινὸν πλουτίζει, καὶ τὸ κόσμον ἐκπωλίζει.*

ΣΑ'ΚΧΑΡΙ. *Subde in fine.*

Σακχαρομύγιον. Gloſſæ interlineares MSS. ad Homeri Batrachom. *οὐχ ὕπνος λιπαρόπτερος. Σακχαρομύγια λιπαρὸν χιτῶνος.*

ΣΑΛΑΜΙ'ΝΘΗ, *Aranea.* Vide in Καμαπύ.

ΣΑΛΙΒΑ'ΡΗ. *Poſt loc. Studitæ, adde.* Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: *ἵμως ἐύρῃ δόξῃ τὸ χεῖρον ὡς ἂν ἀμάκης μὲν τὸ κίγκλυσον, καὶ ὡς ἂν κόπρος ἐδίδη μὲ τὸ ἐλιδάρι δόξῃ τῶν μύρων. Adde in fine.*

Σαλιδόεσσα, eadem notione in libro Ανδρὸς τοῦ Χαρίτων cap. 19. 24. 32. 33.

ΣΑ'ΛΙΟΝ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ἐκίνησα τὰ σάλια μου, χειρὶ, καὶ τὰ ἔβλασα.

ΣΑΛΟ'Σ. In Σαλία. *Poſt locum ex Ptochoprodromo, adde.* Idem eodem libro:

Καὶ φοβέξαν αὐτὴν κοπιὰν, πέρασι ταῖς ἁλίαις,
Ἐξάφας τὰ ἐλιδόμπα, ἢ ταῖς ἀνθρωπαλίαις.

Σαλοκρανοκέφαλος, *qui cerebro & capite protruſus ſtultus & amens eſt.* Idem Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Ἐὰν ἔχω χίλια ἴσα, καὶ ἴχνη παιδιὰ ἀγόρι,
Καὶ ὅπου δῶ μαθεῖν γραμματικὰ τὰ ζῶα,
Σαλοκρανοκέφαλον πάντως τὰ με ὀνομάζει.

ΣΑΛΣΙΚΑ'ΡΙΟΣ. Joannis Hieroſolymitani Archiepiſcopi Synodicon MS. *ἄρτι, ὅτι μοι, ὑπὸ ἐξεκλησιάσιμο, τῶν Θεοφόρων, ἢ τῶν Φλασκαείων, ὅτι μοι, ὑπὸ ὑπακούσιμο, τῶ ἁγίου Βασίλειου*, &c. Priora verba deſunt in eodem Synodico edito à Combefiſio ſub nomine S. Joannis Damaſceni in Hiſt. Monothelit. pag. 691. An legendum *φαλσακαείων, falſatorum?* At Cod. Reg. eſt optimæ notæ.

ΣΑΛΣΙΚΟΠΩ'ΑΗΣ. *Lin.* 3. *poſt* conditor, *adde.* quæ ita deſcribuntur à Galeno lib. 3. in Hippocratis lib. de Fracturis pag. 567. edit. Baſil. *ὥσπερ ὧν οἱ μάγειροι τῶν ἔνδον ἐπιμελοῦνται τῶν ὀπτῶν πανοπωπῶν, ἢ σιμιδάλεως, ἢ κριθῶν σεσεικαμμένων, ἢ ἰνῶν ὑπτίου, πιόνος ἄλωπος ἐργάζονται*, &c.

ΣΑΜΑΡΕΙ'ΤΑΙ, dicti apud Conſtantinopolitanos *Miniſtri menſariorum qui rationes conficientibus aderant, & iis ſubſcribebant.* Juſtinianus in Edicto *περὶ ἀργυροσκευῶν σωκαλαμάτων: Εἰ χάμματα φέροι ἐπὶ τῶ ἢ πρακτῆς θεσιτικόπος, τῶ γε ὑποχαφίος αὐτοῦ, οὓς Σαμαρίτας καλοῦσι.*

ΣΑΜΟΥΝΤΑ'ΝΙΟΝ. Anonymus MS. de confectione Horologii Perſici: *ὡρολόγιον ἄλλον Περσικόν, τὸ ζωωτάτιν ἀπλαμβὶ δύο, ὁ ἢ ὠὸς χαλκοῦ ζῶλω ἀπλαμβὶ τεσσάρων*, &c. Occurrit ibi plures.

ΣΑΜΧΑΝΤΑ'Α, ἡ κολοκυθίδα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Colochintis.*

ΣΑΜΨΑΙΟΙ. *In fine adde.* De his agit Epiphanius hæreſi 53.

ΣΑΝΔΑ'Λ, *Vernix.* Conſtantinus à ſecretis MS. *λαβὼν ἀπὸ λίνου λευκὸν, καὶ σανδὰλ κάτεσον, καὶ σάρκα ἀνθρώπου*, &c. Matthæus Silvaticus: *Sandalos, vel baratim, vel ſandaragra, Arab. fandeaſi; eſt duarum ſpecierum cerugium, Lat. vernix.* Lexicon Medicum Hiſpan. *Sandel, el ſandalo.*

ΣΑΝΔΑΛΑ'ΡΙΟΝ. *Lin. pen. ante* Vide, *adde.* & lib. de Prænotionib. pag. 454. edit. Baſil memi-nit rurſum ejuſdem loci.

ΣΑΝΔΟΥ'Ρ'ΡΑΣ, *Avis ſpecies.* Conſtantinus à ſecretis MS. *ὅταν ἢ ἀπόλαυσι ὁ πρωτὸς, πραφῶν ἐστι δυρρίας καὶ ἀλικτρυόνων.*

ΣΑΝΙΤΑ'Σ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi:

Τόσοι χωρὶς ναυείσαντας κλεισμένοι, βγαλμένοι,
Καὶ ἀπ' ὀσεμοὺ τὰ σανιτὰ τὰ τὸν διαβυτιμένα.

Hîc ſumitur vox *Sanitas*, ut Itali efferunt, *Sanità*, pro domo in qua recluduntur peſte infecti, quam vulgò *Maiſon de ſanté* dicimus.

ΣΑΠΩΝΙ'Σ, *Hyſſopus.* Lexicon MS. Neophyti: *ὕσσωπος, βοτάνιον, ὃν οἱ νῦν Ἕλληνες λέγουσι, ὡς καθαρικόν.*

ΣΑ'ΡΑΝΤΑ. *In fine ſubde.*

Σαρκοπάσιμος. Ptochoprodromus MS. lib. 2.

Καὶ ἀφαιτόπαμον βλάττω, ἢ δύο καφεκαβάλας.

Ita Codex Pithœanus, ubi Regius ἀφαιτόπαχον præfert.

ΣΑΡΞΙ'ΤΡΑΤΟΝ, Herba, cujus meminit Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 608. v. an *Saxifraga?*

ΣΑΤΟΥΝΙ'ΤΖΙΝ. Codex Chymicus Regius 3183. fol. 276. ex libris Orphei & Cleopatræ: *λάβε ζωωϊτζη, ἢ θεῖον, καὶ ἀρσενικὸν κόκκινον*, &c. Leg. fortè *ζωωϊτζη.*

ΣΑΤΡΙΖΕ'Ν, *Planta ſpecies.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 4. *κόψον τῶ σωρεζὶν εἰ ὠφέλιμον εἰς ἀρμονίαν καὶ πλάγας.*

ΣΑΧΑΡΟΘΕΡΜΟΝ, *Sacharum calidum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

Καὶ τὸ μὲ τὸ ζαχαρόθερμον, ὁ σ' ἄλλος τὸ ἀφοπίστ.

ΣΑΧΝΟ'Σ. Hiſtoria MS. Bertrandi Romani:

Τὸ σαχνοβελιτόφρυον ἀπόλιπε πατρός.

ΣΑΧΡΟ'Σ, pro σαφὸς, *Marcidus*, idem fortè quod σαχλός. Lexicon Botanicum MS. *ἰχθὺς, πιὸ ὑγρόπους, πιὸ ὕπ πίος, ὕπ σαχρός.*

ΣΓΟΥΡΟ'Σ. *Lin.* 1. *poſt* ſubfuſcus. *adde.* Aſtrampſychus MS. *καὶ πάλιν κρατῆ ὡς ἢ πανωῦτα, καὶ ὡς ἀδύνατα, ἢ ὡς ἰδίας αἰτιόπου ὄντι καὶ σγυρόμελον, καὶ σκωῦν ὡς σῶμα*, &c.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΑ'ΝΤΗΣ. In veteri Inſcriptione apud Grut. 410. 3. ΑΡΧΙΕΡΕΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΩΝ ΓΑΛΑΤΩΝ ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ ΣΕΒΑΣΤΟΦΑΝΤΗΝ ΚΤΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΓΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. Adde aliam ſimilem p. 415. 1.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟ'ΡΟΣ. *Poſt loc. Codini, adde.* Joannes Tzetzes in Epiſt. 43. ex MSS. inſcripta duobus Grammaticis Sebaſtocratoriſſæ: *καὶ οὐ ἢ πρὸ ἀπὸ Σεβαστοφόρι Γραμματικοῦ*, &c. Vide Περιπλοφόρι.

ΣΕΖΕΡΟΥΠΑ'Χ, ὄνος δένδρου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Arboris ſpecies.*

ΣΕΙΡΑ', *Obex*, μόχλος. Euſtathius ad Iliad. μ. ſub finem: *ὀχεῖ ἢ ὁ μοχλὸς, ἢ πρὸ λιγυφῶν σειρὰ, ἤγουν σίρα*, &c. Vide Σίρα.

ΣΕΙ'ΡΕΙΝ, *Proficiſci, ire.* Galli dicunt, *Tirer quelque part.* Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: *πάλιν τῶ ὅπου ὁ Ἀντώνιος, διὸ ἐμπορῆς τὰ μέρος σεμφρος, ἴδω ὕδωρ, καὶ σῖρε ὡς τὸν Ἀντώνιον*, &c. Vide Σύρω.

ΣΕ'ΛΑΑ. *Poſt locos Euſtathii, adde.* Etymologicum MS. *Σίνλμος (δίκελθρος) ὁ τῶ, ὦ, μοχλὸν, ἢ τῶ σίλμα, ἢ τῶν ἱστοῦντων κρίθρα, ὡς λέγει ἡ ὁμηρικὴ σκολὶς, ἢ σημαίνῃ τῶν καθίδρων· ἐξ οὗπερ σίνα*, &c. *Lin.* 22. *poſt* &c. *adde.* Euſebius Patr. Alexandri-

nus ſerm. de Eleemoſyna, MS. καὶ ἢ ἀπὸ ἴσου τοῦτο κακλωσπεμένου, χρυσοχάλινοι αἱ στολαὶ ἀπὸ ἀβεσσηνάδων χρώτου καθαροῦ, &c.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ, *Secretum.* Anonymus MS. in Etymologico: σίκρινι, ὅθεν τὸ σίκρετ παρὰ κρίνειν. Infrà: σίκρινι, ἀντὶ ἀπέρχου, ἢ σῆς σιμόν. *Subde deinde,* Σίκρινι, Σίκρινι, &c.

ΣΕΜΝΟΦΟΡΕΙΝ, *Splendido veſtitu indui.* Chronicon Paſchale in Heraclio: ἐγὼ Θεοφιλ χωῶνα σημοφορεῖσαι, ἐβεστρίχουσαι ἐις τὸ πῆχυς. Vide Λαμποφορῶν.

ΣΕΜΠΕ'ΣΘΕΝΑΙΣ. *Poſt locum Myrepſi adde.* Aëtius lib. 18. c. 19. μυρσινίδι ἀνθῶ, ἰὰ, σιμπεθίνι, χαρίμηλα, μεσπίλα, σεσαμόειδα, καλάθια, &c.

ΣΕ'ΜΣΕΜ, *Seſamum.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. Τὸ φύλλα τῦ σισύμβρου, ὅ ἐστι σίμσιμ.

ΣΕΝΔΑΙ'Σ. *In fine ſubde.* Joannes Diaconus in Vita S. Joſephi Hymnographi n. 25. ὅτε ἦσαν ἄνδρα, Σιδόνιον μὲν ἐθνῶς, οἶος ἄρα καὶ πᾶς ὁ Παλαιῶν καταδυναζόμενος ἀδικούμενος, πρὸ ἱερεῦ ἢ πόλεως καπήχουν τὸ πεῦ.

ΣΕΝΤΙΚΟ'Ν, idem quod σάκος, de qua voce infrà. Excerpta MSS. ex Nicephori Patriarchæ CP. Chronologia in Juſtiniano: ἐπὸς ὃ ἦν τὸ παλαιὸν πάντα ἀνάγκην ὁ Βασιλεὺς ὦ τῇ συλλόγῳ, (ſic) φαφλῶδι ἔφηχον τὸ ἀντζιλλικὰ ἅρματα τῦ ἔσπερ, διαρῶσαι ὃ τὸν τῇ ἡμέρᾳ τὸν ἀρχῆν, καὶ δὲ τὸ εἰκοσάπηχυ ἐλούχυ ἐπάνωθεν καὶ μάχεσθαι τὸν σίμερον, καὶ δὲ τῶν ἀρχῶν ἐξέρχονται τὰ ἅρματα.

ΣΕ'ΡΑ. *Lin.* 1. *dele* καὶ ὁ, *& lin.* 2. *ſcribe.* σιρὰ πάνω ἰλάχιστά ἴσως πιπτιχάτα δὲ χρώσιν, φυτῶν ἀλκαλῆ. ἀντῦθεν ὃ ὕλαφθαι δοκεῖ καὶ ἡ ἰδιωτικῶς σπεφ, ἢ παῖς δύφας καθυσα, πάλαι μὲν χρῆσις ἦσα, καὶ αὐτὴ ὑπῶ, σιρὰ πλεκτή. ὕστερον δὲ καὶ ξυλίναι μαχιῶν τῦ ὑπὸ σβεσιευμένου ἢ σβεσφθειρομένου, ἵνα ἢ ὕσαρ διρὰ δίρα, ὕπω καὶ σιρὰ σπεφ τὸ ἰδιαλικὸν, καὶ τὸ κανῦς ὃ λιχνίμφιον σιράλιον. Vide Σπέφ.

ΣΕΡΑ'ΒΙΝ, *Potio medica, Julepum*, apud Conſtantinum à ſecretis MS. occurrit paſſim, σιράβιν τῦ ἴου, τῦ ψυλλίου, τῦ δαμασκηνῶν, τ βιόλων, μήλινος, τῦ ζωλαβίων, &c. Idem: τῶν τὸ σιράβιν, φησὶ ζωλάβιν. Rurſum: μετὰ σολομώνιον σάχρι, ἢ τὸ καβαλλάριον τ ἴου, πινέτω τὸ σιράβιν. Idem quod σιράπιον.

ΣΕΡΙΑΣΜΟ'Σ, *Morbus equorum*, de quo Hippoſophium MS. αὐτὰ μὲν ἦσαν σεσιασμοῦ· εἰ μὲν πικὶ λευκὸς ξυρὰ καὶ φλυκτίδες ὁ πᾶς τῦ ἵππου, καὶ ἐξαιμαπῶσι δὲ τὸ ἄνω τὸ πῶς ξυρὸν, &c.

ΣΕΡΚΟΚΟΠΑΝΑ'ΤΟΣ. Vide in Λαζυφορδάπης.

ΣΕ'ΣΤΑ. Vide in Βατζίον.

ΣΕΝΟΥΝΙ'Ζ, ὁ μυρσίνας τῆς μάζρας τὸ μάζρα κουκία, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *nigræ myrti, nigræ fabæ.*

ΣΗ'ΛΙΞ, *Silex.* Acta ſpuria MSS. ſanctorum Petri & Pauli, ex Cod. Reg. ubi de Simone Mago: ὅπου ἐις πάνω καλούμενον Σάκρα βία, ὅθεν ἐκρὰ ὁδὸς, καὶ πάντες μέρη ἡμίσφυς πάντες σήλικας σωώσουσι, οἱ εἶσιν ἐις μαρτύριον τ τῦ Λαοσθόου νικήσας ἕως τ σίμερον ἡμέρας. Eadem Acta Latina: *Et in quatuor partes fractus, quatuor ſilices adunavit*, &c.

ΣΗΜΕΙΟΝ. *Poſt locum S. Baſilii, adde.* Epiphanius in Expoſitione fidei n. 25. ὁ δὲ τὸ σημεῖον καὶ χάλκεον τῦ κ τ αἰρέσεων πύπου, τῦ ὀγδόκοντα φημὶ, — γράψαι δ διορθώσασθαι καθῆκεν ἐκρίς. Galenus de libris ſuis pag. 362. edit. Baſil. δὲ σημεῖον ἐις ἔχος ὑπομνήσεως χάριν.

ΣΗΜΕΙΟΥ'Ν, *Excipere*, vox Grammaticorum, cùm dicunt aliquid excipi à regula. Occurrit paſſim apud Arcadium in Grammatica MS. hac formula, σημείωται, *excipitur.*

ΣΗΜΙ'ΣΕΙΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* ſemiſſis. *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ n. 31. καὶ ἱκανῶς χρείου πάσης ζημιῶσας, ὡς ὄχι πάλιν ἐνὸς σημείου. — δίδωσι τὸ σημεῖον ἀργύριον ἕνα, λέγων. ubi codices alii ἡμεῖν, & ἡμῖν præferunt; ſed legendum σημείου.

ΣΗ'Χ, *Abrotonum.* Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. καὶ τὸ ἀβρότονον τὸ ἀρμόκιον τὸ λιχνίμφιον σὺχ ἁρμόκι.

ΣΙΑΝΙ'ΔΑ, *Planta ſpecies.* Conſtantinus à ſecretis MS. Τὸ ὅμοιον ὃ φλόμιδι καὶ τὸ καρπόλαπαθον & ὁ κάρος & σιανίδας.

ΣΙ'ΓΓΟΥΔΟΝ, *Nardum Celticum.* Lexicon Botanicum MS. Reg. ταρόν Κιλλικῦ, τὸ σίγουδον. Vide Σύγουδον.

ΣΙ'ΓΛΑΙ. *Lin.* 4. *adde.* præterea Fr. Pithœum ad tit. 17. lib. 1. Cod. & Theodorum Marſilium ad Titum Suetonii cap. 3.

ΣΙΓΜΟ'Σ, Chymicis dicitur σεισμὸς πλύμπος ἀκαπαυθὲν ἐξ ὑποφορᾶς. Ex Cod. Reg.

ΣΙΓΝΟΣΤΑ'ΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Quod verò Σιγνόσιον hiſce locis vocatur, nihil aliud eſt quàm quod Herodianus lib. 4. τ ταῦ ἔνδον Τὸ σημεῖα καὶ Τὸ ἀγάλματα τῦ πραιτωρίου περισκευῶσι, & paulo poſt, ut & lib. 5. ταῦ τῦ πραιτωρίου appellat, ſcilicet Prætorianorum militum, quod amplum fuiſſe ſatis indicat.

ΣΙΓΟΠΑΤΕΙ'Ν. *In fine adde.* Threnus MS. de capta Conſtantinopoli:

Σιγοπατῶ ἢ ἀφίνω Τὸ & σὰς τὰ τὸ ἰδρῶτα.

ΣΙΓΡΙ'ΑΣΙΣ. Vide in Γαγρίζων.

ΣΙΔΗΡΟ'ΛΑΒΟΝ, *Manubrium ferreum.* Acta ſpuria S. Meletii n. 56. καὶ κιλεὶ μόλιδδι λυδίῳ, ἢ μαῦ σιδηρολάβιον Τὸ σόματα αὐτῦ ἀνοιχθῆναι, & οὕτως ἀνοίγει ὁ μόλιδδος εἰς Τὸ σόματα αὐτῦ. Vide Πυλόλαβον.

ΣΙΚΟ'ΤΙ. *Poſt locum Cyrilli, adde.* Gloſſæ MSS. ad Homeri Batrachom. ἐς μέσον ἦκαρ, σικόπον.

ΣΙ'ΚΡΟΝ. Gloſſæ Biblicæ MSS. καὶ ἔφαγον ζυσὶς τικρῶν ἄδυλλον τῶν Αμαικῶν, ὁ καλούμφος παρ' ἡμῖν σίκερ, ὃ δὲ τὸ τικρομαγίας πᾶς ξηράνας πλατὺ πιεῖν, ὃ δὲ τῆ ἄνθρων τικρῶν μοῖμα πιεῖν τικρᾶς.

ΣΙΚΤΑΡΑΤΖΧΙ'ΔΟΣ, κάφυτον Ινδικὸν, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Cardamomum.*

ΣΙΛΕ'ΝΤΙΟΝ. *Poſt lin.* 4. *adde.* Chronicon MS. Symeonis Logothetæ in Leone Sapiente: καὶ σιλέντιον Τὸ σιώδη ἀκὶ πάντα, &c. *Ibidem pag.* 1370. *lin. penult. poſt*, &c. *adde.* Apud Romanos ſententiam ſuam ex ſcripto ſtantes Senatores recitaſſe obſervat Caſaubonus ad Spartianum in Hadriano.

ΣΙΛΙΓΝΙ'ΟΝ. *Poſt loc. Neophyti adde.* Euſtathius ad Odyſſ. ξ. αὐλὶ ὃ σιλίγνιος ζωπύριον μὲν ὅτι καὶ ἄδες ἴσον. ἰσχίον ὃ ὡς φλόγκ ἄρτι λιχνίμφιον σιλιγνίτιν καὶ σιλιγνίαν, διὰ τ ἀκῶδες μύξιν. Galenus lib. de Aliment. pag. 307. edit. Baſil. ἡ μὲν σιμίδαλις, Ελλήνων καὶ παλαιῶν ὀνομάζεται σίλιγις ὃ ὑκ Ελλήνων μόν, ἀπρος δὲ αὐτὴν ὀνομάζει ὃς ἔχω. *Adde in fine.* Vide Caſaubonum ad Vopiſcum pag. 231. 2. edit.

ΣΙΜΙΚΙ'ΝΘΙΟΝ. *Ante locum Cyrilli, adde.* Id omnino etiam firmant Gloſſæ Baſilic. ὁδοιπορικὰ καὶ ὁδῖται, ὑφάσματα ὑπαίθρια, ἃ δὲ ὁράσεις ἀφῆκε ἡμῶν λέγονται· ἔστι ὃ οἱ ἐις πανάγιον ὑπάτης σιλεντιάριοι ὑπηρετοῦσιν ὦ αὐτῆς, καὶ ἀπομίσθιον καὶ σιτήσιον. Cæterùm paſſim proſtant imagines cum ejuſmodi mappulis in manu, locis indicatis in Diſſert. de Nomiſmat. Impp. CP. & apud Sponium in Miſcellan. eruditæ Antiquit. pag. 216. 243. 299. 308. 312. Vide de Γάζιον.

ΣΙΝΔΟΝΑ. *In fine adde.* Eusebius Patriarcha Alexandrinus serm. de Eleemosyna, MS. κάπα, ἡ σφραγὶς, ἢ σινδόνα χρυσόκεντα.

ΣΙΝΙΟΝ, *Vasis species.* Zosimus MS. de rotundandis margaritis: λαβὼν τὸ πῶπ σύνθημα, ἐμβαλὼν εἰς σινίον, καὶ πλύνας τὸ πῶπ σὺν ὕδατος λιπαροῦ, ἔσχεν τὸ πῶπ σύνθημα. Infrà: ἐξέλε πᾶ ἐκ αὐτῆς χαλάζας ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐμβαλὼν αὐτὰ εἰς σινίον, ἡ πλυνῶν μετὰ ζωπυρίου, &c.

ΣΙΝΟΒΟΡΟΣ, *Arboris species.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. ἡ ἀλειφίπα τὸ ῥίζωμα μετὰ χυλοῦ σὺν φύκων τῶ λίτρου σπεύσει. an συκομόρου.

ΣΙΣΟΝΟΣ, εἶδος ἀρώματος, ἴσως ἀνίσῳ, in Lexico Botanico MS. *Aromatis species anisi similis.*

ΣΙΤΑΚΗ, *Psittacus.* Philostorgius lib. 3. c. 11. καὶ μὴ δὴ ἡ τῶν σπιλῶν ἐκείθεν ἴσμεν κομιζομένων, ἃ δὴ ὀρνίων ἐστὶ λαλίστατα. Vide Σιτλαχός.

ΣΙΤΟΜΕΤΡΟΝ. *In fine adde,* Symeon Logotheta in Chron. MS. ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος σημεῖον τοῖς ἐκκλησίας καὶ πόλει ἐχαρίσατο, εἰς ἀμφοῖν δικαίᾳ χάριτας, καὶ ὀρφανοῖς, καὶ ξένοις.

ΣΙΤΡΕΦ. *In fine adde.* Constantinus à secretis MS. τὸν δὲ κόκκον τῶ σίτου τῶ ἐδέδου.

ΣΙΦΟΥΝΗΝ, *Tubus, Canalis.* Constantinus à secretis MS. lib. 1. καὶ δεῖ καλάμου ὡς σιφώνι.

ΣΚΑΑΑ, *Navale. Post locum Moschopuli scribe.* Canonismata Homeri MSS. ἔστ ἢ λιμὴν μὲν κόλπος θαλάττης, ἔσοχὴ εἰσίμου ἀπηλιώτου, ὅρμος ὑπηνέμιος ἔχων εἰς ὑποδοχὴν τὴν νῆα. ὅρμος ἢ, τὸ μέρος τῆ λιμένος, εἰς ὃ ἐλκόμεθα αἱ τῆς δέλτου, ὃ οἱ καινοὶ σκάλαι λέγουσι. Cosmas Vestitor de Relat. corporis S. Chrysostomi, MS. καὶ εὑρὼν πεποιῆσθαι τῆς ὁρμίσεως ἡ σκάλα τῆ ἀγροῦ ἡ χόρτος ἐκείνης χωμικὸς, &c.

ΣΚΑΛΙΣ. *Post vitam S. Pauli, adde.* & Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii: καὶ μετὰ τὴ εὐχὴν λαβὼν τὸ μικρὸν σκαλίδιον, ὁ ὑπῳρύττομεν διὰ τὴ τῶ μιλαγείου ῥίζης, ἔξελε μικρὸν ὀρύσσων, &c.

ΣΚΑΛΙΣΤΗΡΙΑ. Lexicon Botanic. MS. ἐπίμηκα, τὰ ὀρχαλία, ἅπερ σκαλησίμεα.

ΣΚΑΜΝΟΝ. *Post locum ex Gloss. MSS. adde.* Glossæ interlineares MSS. ad Aristophanis Plutum: ὡς θαυμάζω πόθεν, &c. σκάμνον. *In fine subde.*

Σκάμνον, item pro throno regio usurpant Græci hodierni. Extat in Cod. Reg. 2561. fol. 4. libellus περὶ τίς οἷς βούλεται προβιβάζειν εἰς τὸ πάπι τῆ Οὐζούχασον, deinde: εἰ δὲς βούλεται ἵνα πάγῃ εἰς τὸ Οὐζούχασον πάπι, μᾶλλον ἢ εἰς τὸ σκάμνον τν, ὅθεν ἴδεν ὁ Χρίστος τὸ βασιλείας αὐτῆ, ἤγουν εἰς τὸ Ταζρὶς, &c. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Εἰς τὸ σκαμνὸν τ Χεσπωῦν τὸ πιφελοδοτικὸν.

ΣΚΑΠΤΟΝ, *Vasis mensarii species.* Vide Glossarium med. Lat. in *Scapten.*

ΣΚΑΡΙΦΟΣ. *Adde in fine.* Geographus Longobardus nuper editus à D. Placido Porcherono Benedictino: *Major Scythen quam Jordanis Cosmographus in modum fungi scarisum esse dixit.* Rursum idem scriptor: *Scarisum autem ipsius Italiæ quidam Philosophi dixerunt esse fungi amanita.* Vide de Glossar. med. Lat. in *Scarisum.*

ΣΚΑΡΣΟΣ. Λιθος τῆ Χαείτων cap. 2. ὅπου ἂς μέγας ἄρχος, καὶ εἶχεν εἰς τὸ σπίτιν τν δούλαις δύο, ἢ ὁ εἷς εἶπεν ὁ πλέο ἀκριβόπορος ἄνθρωπος τῶ κόσμου, καὶ ὁ ἕπερος ὁ πλέο σκάρσος.

ΣΚΑΣΨ, εἶδος ὀρνέου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Avis species.*

ΣΚΕΥΗ. *Adde in fine.*

Σκεύασις, eadem notione. Damascius in Vita Isidori pag. 1060. ἰδὼν ἢ σκεύασια συνεύρηκε φοὺς ἢ λεπτότατον.

ΣΚΕΨΙΣ, *Consilium, dies capiendi consilii à Judice concessus*, vox Jurisconsultorum. Leges Cypriæ MSS. τὸ ἢ ἄπαξ μέρος μετὰ τὸ λαβεῖν τὸ λόγον, ζητῆσαι τὸ σκέψεως, ἐὰν χρεωστῆται ἀπολογήσασθαι. Vide Glossar. med. Lat. in *Dies consilii.*

ΣΚΗΝΩΜΑ, *Cadaver*, κῶμα. Chronicon Paschale anno 5. Theodosii M. καὶ τῆ ὑπὲρ ἐπὶ εἰσελθεῖν τὸ σκήνωμα Κωνσταντίας — ἡ κασπίη, &c. Ita anno 1. Arcadii, an. 13. Honorii, an. 8. Leonis M. an. 7. Phocæ.

ΣΚΗΠΤΡΟΝ. *Post locum Libanii, adde.* Theodorus Studita Homil. in S. Joannis Bapt. Nativit. MS. ὥσπερ τι ὧν βασιλεὺς ἐκ τῶ ἀνακτόρων βασιλικῶς σεσηρχόμενος, ἐχῇ μὲν σκῆπτρα ἀμεμφῆτις βασιλεύουσι δοκοῦντα ἴσως, καὶ σκηπτοφόρους, ἔπεσι ὑπαρχους, &c.

ΣΚΙΑΔΙΟΝ. *Post locum ex Scholiaste Hesiodi, adde.* Eustathius ad Iliad. ι. Οἱ ἢ ὑφῆν σῶμα πᾶς παλαιᾶς ὡς κωφὸν καλεῖται, ἡ τὸ κατὰς λεγόμενον σκιάδιον, ὃ φῆ Ἡσίοδος πῆλον φησὶν ἀσκητόν.

ΣΚΙΒΙΝΙΖΑ, *Sagapenum.* Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. ἀγάπανις, σκιβινίζα, σαγχίνη.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ. *Adde in fine.* Primus verò qui Magistrorum scrinii meminerit, est Spartianus in Vero, ut observat Casaubonus.

ΣΚΟΥΛΚΑΙ. *Post lin. 35. scribe.*

Ἐξουλκεύειν, in Etymologico MS. ἐξαγκωνίσασθαι.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ, *Solarium.* Etymologicum MS. σολάριον, ὑλακόν· σὺν γὰρ ἥλιον λέγουσι· σολάριον, ἢ ἔδαφος. Vide Ηλιακόν.

ΣΟΛΟΜΩΝΙΑΚΟΣ λίθος. Occurrit in Hippiatricis.

ΣΟΥΔΑ. *Lin. 2. post* solent. *scribe.* Scholiastes Euripidis in Phœnissis: καὶ ἔφορον πύλας, πλησίον τῆς σούδας. Infrà: καθῆσθαι, καθεδεῖσθαι ἐπίπαν. ἔξω τ σούδας.

ΣΟΥΚ. *Post locum ex Gloss. adde.* Constantinus à secretis MS. λάβε τ ῥόμα, τὸ λεγόμενον σῦκα, καὶ πάντα, &c.

ΣΟΥΛΒΑ, pro Σοῦρβα, *Mespili.* Aëtius lib. 1. ex Cod. Reg. σοῦλβα τὰ ἢ τὰ μέσπιλα, &c.

ΣΟΥΜΑΚΙ. *Post locum ex Gloss. Iatric. adde.* Michaël Psellus de facultate aliment. MS. ἡ δὲ ἅπερ σουμάκιον, σῦφον, ἢ ξηραίνει, &c.

ΣΟΥΡΦΑΝΟΝ, ἡ πάφος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Sulfur.*

ΣΟΥΣΟΝ. *Post locum Moschopuli, adde.* Scholiastes MS. ad Aristophanis Nubes: ξυρὶς, εἶδος ἱματίου περφυροῦ, ᾧ κοσμοῦνται οἱ αὐλητὰὶ διὰ μέσης τῆς πλατείας ἐπόμενον. ἄλλοι δέ φασι τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον ζωάριον· καλεῖται ἢ οὕτως διὸ τὸ σύζειν τὰ ἄνθρακα.

ΣΟΥΦΑΙΟΝ, pro Σουβλίον, *Subula.* Joannes Archiater MS. χρῖσον δέρμα τὸ λεγόμενον σοῦφ τὴ δυσεκῆ χαιτόχωρες ἔ ἔχοντες ὑπὸ συφλία παρέξωσι. Vide Σούβλα.

ΣΟΥΦΟΥΦ, *Sorbitionis siccæ species.* Constantinus à secretis MS. lib. 4. σιώθινος ξηροφύσιμος, φημὶ συφοῦφ, &c.

ΣΟΦΙΑ, *Astronomia judiciaria.* Liber Enoch apocryphus: ἐδίδαξε φαρμακείας, ἐπῳδὰς, σφαῖρας, καὶ ἐπῳδὴν λυτήρια. Georgius Syncellus de Abraamo: καὶ τῆς παρ' αὐτῆς (Χαλδαίοις) ἐπιστήμη, καὶ λοιπῆς μαντικῆς σφαίρας.

ΣΟΦΙΑ. *Adde in fine.* Similis formulæ dici solitæ ab iis qui Palatium ingrediebantur meminit auctor fictitius gestorum S. Amphilochii pag. 234. apud Combefisium: Ἀμφιλόχιε εἶπεν, Ἐπειδὴ οὖν ὧδε ἐν τῇ εἰσόδῳ ἡμᾶς εἰς τὸ βασιλεῖα εἶπεν τὸ, Ὀρθοὶ πάντες, ἐν ὧδε πάντες μου, ἐν τῇ εἰσόδῳ ἡμᾶς ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶ παλατίου, πρᾶξον μεγάλην τῆ φωνῆ, Ὀρθοὶ πάντες ἅπα, ζωὴ, εἰρήνη.

ΣΠΑ΄ΘΑ. *In fine adde.*

Σπαθαῖος, pro Σπαδάριος. Inſcriptio Selymbriana à Sponio relata in Miſcellan. pag. 332. † ΚΕ. ΒΟΗΘΗΤΟ ϖ ΔΟΥΛ ϖ ϹΕΡΓΙ ϖ ΒΑϹΙΛΙ ϹΠΑΘΑΙ ϖ, id eſt Βασιλικῷ Σπαθαίῳ, vel Σπαθαρίῳ. ubi malè Sponius *Sergium Regem* interpretatus eſt.

ΣΠΑΘΑΡΙΟΣ. *Poſt loc. ex Theophane, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapient. in Leone Iſauro: καὶ λέων ταπεινωθεὶς ὡ ὀλίγῳ χρόνῳ ὡς σφυκτὸν μιχίαν ἀνελκύζεται, Σπαθάριος σφχαειδὴς.

ΣΠΑ΄ΣΤΡΑ. *Lin.* 2. *poſt* Καθαρεύουσι, *adde.* Heſychius: φιλοκαλία, φιλῶσι τὸ καθαρόν.

ΣΠΑΧΕ΄ΝΗ, *Sagapenum.* Lexicon Saracenicum Botanicum MS. ϛαχάπινος, σαϊσούζα, σπαχένη.

ΣΠΗ΄ΛΑΙΟΝ. *Lin.* 2. *poſt* ædificatum. *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 37. τὸ μὲν σπήλαιον ἐκκλησίαν πεποίηκε, καὶ ὃ σφόδρα καινόζειν ἀδιαφόρως αὐτῷ σωτήριον, τὸ Σπηλαίου αὐτὸ ὀνομασας.

ΣΠΙΓΟΜΑΤΕΟΥ΄ΚΗ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Γύπωσαν ἔχω κατηφῆ, φάλτσιμα μὰς χωρίζῃ
Ἀπ' αὐτοὺς, ὅπου σπίγουν καὶ κάμνει ματζούκης.

Infrà:

Σπιγοματζούκης κατεινᾶς κάλλιον τὸ ἔχω τὰ ἡδύ.

ΣΠΑΗΝΟ΄ΧΟΡΤΟΝ, *wiza*, in Lexico Botanico ex Cod Reg. 1843. ubi fortè leg. *wύζα*.

ΣΠΟΝΔΟΚΡΑ΄ΜΒΗ, *Braſſica* ſeu *Raphani ſpecies.* Syneſius Chymicus MS. μιᾷ τὸ ὑπὸ ὕδωρ ἀφύσσει, ὅταν ὕδωρ ἀσύτου, καὶ ὕδωρ σπονδοκράμβης, ἢ ὕδωρ φύκους.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΟΝ. *Poſt locum Phaverini, adde.* Eudemus in Lexico MS. σπύρωλα, ὡς οἱ ἐξηγηταὶ διδύμια ἴσι σφάγματα.

ΣΤΑΒΑ΄ΡΙΟΝ, *Temo aratri.* Euſtathius ad Iliad. ζ. σημαίνει ὃ ὡς δὴ ἅρματος ἱδὲ, ῥυμὸς λέγεται ἀφ' ᾧ τὸ ῥύω, τὸ ἑλκύω, ὅτου ὃ καὶ δὴ ἀπίνης· δὴ δ' ἀρότου, ἰσοῦσι ἀφ' ᾧ Ησίοδος, βαρυσεζύγοιο τυῦ ἀφ' ᾧ πολλοῖς, οἱ φασὶ αὐτὸν σταβάριον, ὡς ἢ ἰσοδάριον.

ΣΤΑ΄ΒΑΡΟΝ. *In fine adde.* Vide Caſaubonum in Polybium pag. 177. 178.

ΣΤΑΚΤΗ΄. *Poſt locum ex Corona pretioſa, adde.* Tzetzes in Lycophron. σταγὼν ἀπαχοῦ σάκτιν, τυῦ ὃ πυρετοῦ καὶ καύσου. Suidas: ἄσταλος καὶ ἀσβόλη, ἡ αἰσθαλὴ τῆ πυρὸς, ἡ σάκτη.

ΣΤΑ΄ΜΕΝΟΣ. *Poſt locum Nicephori Romani, adde.* Eudemus in Lexico MS. θλάπα, τὸ ζυγὸ, ἢ τὸ ἱστάμενα.

ΣΤΑ΄ΜΠΑ, *Imago Principis in nummis impreſſa,* ex Ital. *Stampa.* Joannes Canabutzes MS. fol. 37. ἐπὶ πᾶσι οἱ ὕστερον βασιλεῖς μοναὶ, ἤγουν τῶν ἰδιωτικῶν λιτρηθέλων σάμπων, δι' ὧς ἐχάρασσον νομίσματα εἰς ἣ Ρώμῃ ἔχοντα ὑπόκαφαλον, Ρῶμα κάπυτ μουνδι, *Roma caput mundi.*

Σταμπεύειν, *Imprimere.* Nicephorus Rhodinus Homil. 3. in Canticum Deiparæ: πλειόνων λοιπὸν, ἢ λέγω δὴ τὸ μεγαλειόπρεπὲς βιβλίον τῆ ὕλαμ ἄναξ τὸ Διά Ψ, σταμπευομένου εἰς τὸν ἀθεμιτίαν, &c.

ΣΤΑΤΗ΄Ρ, *Candelabrum.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylit. n. 47. αὐτίκα ἐδιώρουκύκλῳ ἣ θύραις αὐτῆς σπῆρας καὶ λύχνους ὅλους πυκνοὺς φωτίζοντας, &c.

ΣΤΑΤΙ΄ΩΝ. *Lin.* 11. *poſt* &c. *adde.* Epiſtola Flaminum Auguſtalium ad Flamines Tyrios in Inſcript. Puteolana, apud Gruterum 1105. δέᾳ τοῦ Διὸς, καὶ τῶν τῆ κυείου ἡμῶν αὐτοκράτορος τύχῃ, εἴ τοι ἄλλα σταῖον ἔδει ἐν Πεζιόλοις, ὅσοι οἱ πλείους ἡμῶν ἴσασιν, ἢ ἡμέτερα ἔδει, &c. ubi pluries mentio ſtatuæ εἰς λατρείας καὶ θυσίας.

Ibidem lin. 15. *poſt* φυλάσσων. *adde.* In Reſponſoria Tyriorum Epiſtola, Flamines Puteolani, de quibus ſuprà, vocantur Σταϊωνάριοι: ἀναγκαῖόν ἐστιν τοὺς Τυρίων σταϊωναρίους, &c. Infrà: εἰ ὦ Ρώμῃ σταϊωνάριοι ἔδος ἄγειν, &c.

ΣΤΑΤΡΑ΄ΚΙΟΝ. Gloſſæ Biblicæ MSS. ἀνατεταμένον τελαὶ, πυκνὰς ἐξαπλώσεις ἰσχύος χώματα, εἶδός ἐστιν ὃ ὁπλιτικοῦ σωφρονικὸν καλούμενα.

ΣΤΑΥΡΕ΄ ΒΟΗΘΕΙ, *Invocationis Chriſtianorum ſpecies in calamitatibus.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ κάμνω τῶν πόλιν ἀρχιὰ, λέγω, Σῶσε βοήθει,
Καὶ σὺ Κυρὲ μου βοήθης μου νὰ μὴ πᾶνε σὲ βάθος.

ΣΤΑΥΡΙ΄ΟΝ. *Lin.* 9. *poſt* præterea, *adde.* à Cyrillo Scythopolitano in Vita S. Euthymii MS. cap. 21. εἰ ὧν ἐξελθόντες ἔκραζον, Κύριε ἐλέησον, ἢ σωτεῖα τῶν πλησίον χωρὶς ἔχοντες, &c.

ΣΤΑΥΡΟΦΥ΄ΛΑΞ, *Poſt loces Cyrilli, adde.* Idem Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. ejuſdem S. Euthymii cap. 26. ὁ ὢν πάνυ (Coſmæ) ἀδελφὸς Χρύσιππος ιϛ'. χρόνοις ἀμέμπτως ὑπουργῶν ὡ τῆ τῶ ἡμέτου σταυρῶ φυλακῆ. Meminit præterea Σταυροφύλακος S. Reſurrectionis, qui veram, ut loquimur, Crucem ſervabat, Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 58. 67. quin. 52. 59. 61. 62. κελεύχος ὡ τῆ ἁγίᾳ Ἀναστάσει dicitur, ubi etiam ab Imperatore huic muneri præpoſitus innuitur ex ordine Diaconorum & Monachorum n. 59. Ex hac porro nomenclatura videat Lector an probet conjecturam viri doctiſſimi tom. 1. var. Sacror. pag. 30. qui exiſtimat duo fuiſſe Martyria Hieroſolymis, alterum quod *Crucis*, alterum quod *Anaſtaſeos* dicebatur.

ΣΤΑΥΡΩ΄ΣΙΜΑ. *Poſt loc. ex Triodio, adde.* Nicon, ubi de Exaltationis S. Crucis feſto: καὶ σὺ ζώνης ἢ ἑορτῆς φασὶν, ὅτι ἴσως μὲν ἐκ πίστεως σφαλίζονται, δέᾳ ἢ ἀσπασμὸν τῶ ἡμέτου σταυρῶ· καὶ πάλιν αὐτῶν ἢ ἡμέρᾳ δέᾳ ἢ ἀσπασμὸν, ἢ ὅτι ἢ σταυρώσιμα πάντα ψάλλονται καὶ ἀναγινώσκονται ὡ τῆ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ὅτι Ἀπόστολος, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἢ ἁπλῶς ἡ ὅλη ὄψις σταυρώσιμος γίνεται, καὶ δὴ μίαν ἡμέρα ὡ ἢ καθολικῆς ἐκκλησίας πλείστη.

ΣΤΕΓΟΝΟ΄ΜΙΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* domus. *adde.* Gloſſæ MSS. ad Ariſtophanem: φέρτα, ἡ σφῖξ, καὶ στιγνόμων. Theodorus Hermopolites MS. lib. 5. tit. 2. ὅτι καὶ σωίσται τὰ οἰκοδομήματα συναγηφῶσι στιγνοῖς.

ΣΤΕ΄ΓΟΣ, *Lupanar.* Epiphanius hær. 66. n. 2. ἀπολόμενος ὃ τῶν (γωναίων) δεῦτε τὰ στέγας. ἔοικε γὰρ ὁ πεσὼν ὡ τῆ πλευκῆ ἀκρωτηρι, ἐπικεῖσθαι τῆ γωναικῶν.

ΣΤΕ΄ΦΑΝΟΣ.

Ασιφάνους, *Cœlebs.* Vetus Inſcriptio apud Sponium in Miſcell. eruditæ Antiq. pag. 370. λείψας τρεῖς σωμαίωσιας ἀσιφανώνις, *matrimonii expertes.* Item, *Meretrix.* Aſtrampſychus MS. δυοῖ ἐπαγωγὼ γωναικὲς εἰς οἰκίαν ἀσιφανὸν καὶ ἑταιρίδες.

Σηφάνιον, *Conjugium.* Leges Cypriorum MSS. ὁ βουλόμενος λαβῶν γωναῖκα μίχει καὶ ποιεῖ σηφάνια, ἡμερῶν νὰ λάβῃ, &c.

ΣΤΕΦΑ΄ΝΙΟΝ, *Pili ſupra ungulam equi.* Hippoſophion MS. ὅτι ἀρξονται αἱ τρίχες τῶ σταφανίου ἢ ὄνυχος ἀναπεσῶν, καὶ φέρει τριῶμαια, θεραπεύεται οὕτως, &c.

ΣΤΗΘΟΣ. *In fine ſubde.*

Προστήθια, Suidæ, ſunt οἰκότριχες μίχει πάνυ. ubi hunc locum adduxit ex auctore anonymo: Γάμει δύο μιᾷ τύπτει καὶ σφυγμὸν ἐλέγετο μεδὲν αὐτοῦ βουλόμενος εἶδεῖ ἢ πλεῖος. Vide Henr. Valeſium ad Excerpta Polybii pag. 36.

Σπῶσι, in Ἀποσβέσαι. *Post locum Philemonis, adde.* Epiphanius hæresi 67. n. 1. ὅτις μὲν γὰρ πολλαὶ καὶ ποικίλαι δόξαι ἐσπάσθησαν ἐφ' ἑαυτῶν ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Idem in Exposit. fidei n. 23. ὡς ψαλμῳδίας ἢ εἰ πάντες καὶ δίκαιοι διηγήσονται, ἀναγκαῖόν τι χαρᾶς ἄχθος, & ὑποστάσεως ἀσπάσασθαι. Gregoras lib. 5. hist. ineditæ cap. 5. de Joanne Patriarcha CP. ὅτι γὰρ δίφυὴς καὶ μιγάς ἐστι, ὡς δυνάμεις λέγειν δεῖ καὶ ἁπλῆς ἔστι πᾶσι σφοδρότητος.

ΣΤΗΛΗ, pro remedio videtur usurpari. Constantinus à secretis MS. lib. 2. στήλη ἦν δίδυμος Παῦλος ὁ ἀκέστωρ. Passim apud hunc scriptorem, tametsi videtur scriptor Arabs, quem hic in linguam Græcam vertit, divisisse totum opus in τμήματα, & in λόγους, λόγους verò in πύλας, & πύλας in σύλας, seu in *remedia specialia.*

ΣΤΙΓΜΟΣ. Aëtius lib. 11. cap. 6. στίγμα, ἤτοι ἕξις, κρημνίδιόμμα, &c.

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ. *Post locum S. Athanasii, adde.* Idem Athanasius, aut Anonymus in Syntagm. doctrinæ: ὡς ἢ τῇ ὑπῇ, ἕκαστον ἰδίᾳ ἐξαλείφεται, καὶ ἕκαστον τὸ σχέσει αὐτῇ ἔχει, ἤτοι ἕλκειν κεκρυμμένον, &c.

ΣΤΙΧΗΡΟΝ. *In fine adde.* Habetur ejusmodi στιχήριον in Bibliotheca Regia Cod. 2057. incipiens à mense Septembri.

Cæterùm στιχηρὰ vocabant Patres libros divinæ Scripturæ metro conscriptos. Polychronius in Catena in Job: ὅτι ὥσπερ τῇ θείᾳ γραφῇ, στιχηρὰ βιβλία ἐστί τὰ μέτρῳ ἐξειλεγμένα εἰλήφθη. Ita porro appellabantur libri, Job, Psalterium, Proverbia Salomonis, Ecclesiastes, & Canticum Canticorum; quos Gregorius Nazianz. ita complexus est in carminibus:

> Αἱ ἢ στιχηραὶ πᾶσι, ἃν σφῷν Ἰὼβ,
> Ἔπειτα Δαβὶδ, εἶτα τρεῖς Σολομῶντιοι,
> Ἐκκλησιαστὴς, Ἆσμα, καὶ Παροιμίαι.

Adde Amphilochium in Iambis ad Seleucum, & Damascenum lib. 4. de fide orthodoxa.

ΣΤΙΧΟΛΟΓΕΙΝ, in Στίχος. *Post locum ex Gerontio, adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 17. στιχολογῶν ψαλμοὺς Δαυϊδικοὺς καθ' ἑαυτὸν στιχολογιῶν. Ita cap. 73.

ΣΤΙΧΟΣ. *In fine dele* Vide, &c. *& adde.* Ejusmodi est opus Nicephori Constantinopolitani, & aliud quod edidit Cotelerius ad Epistolam S. Barnabæ col. 9. In ejusdem Nicephori Chronologia extat caput hoc titulo: καὶ ὅσαι εἰσὶ θείαι γραφαὶ ἐκκλησιαζόμεναι, καὶ κανονισμένα, & ὑπὸ πόσων στιχομετρεῖα, ἤτοι, &c. Στίχους porro appellabant, ut plerique censent, atque in primis Salmasius in Præfat. ad Plinium, & in Epist. ad Saravium anni 1248. verborum ἀφειχὼ perfectam sententiam continentem, ita ut versus interdum duas, aut tres, aut plures lineas occuparet. Sic in Leg. un. Cod. de veteri jure enucl. Justinianus testatur libros Pandectarum excerptos fuisse ex duobus millibus librorum veterum Jurisperitorum, ac continere *plusquam trecenties decem millia versuum.* Ubi Constitutio Græca §. 1. ἀριθμὸν ἢ ἄχει στίχων μυριάδων τριακοσίων. Infrà: ὑ σθαιρᾶν τ πᾶν καὶ ἕκα μυριάδων στίχων αὐτῇ δόντες, &c. Damasus PP. in Epist. ad S. Hieronymum: *Eos quos mihi jampridem legendos dederas libros, ideo non libenter lego, quia plurima epistola ex eis usque ad mille spatia versuum tenduntur,* &c. Sed non desunt qui hisce locis στίχος lineam significari volunt, ex Suida: στίχος ἢ ὁ κῦ κανὸν ἴσος ὀνομαζόμενος, ὁ δὲ τὸ ἀφειχὼς δὲ ἢ δίξιδ ἀκαμψοκέφαλος. Alia vide apud V. Cl. Ægidium Menagium in Notis ad Diogenem Laërtium.

ΣΤΙΑΒΩΝΕΙΝ. *Adde in fine.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumenum:

> Ἐξάψας δ' ὀλιδύμασα, ἢ τὰς ἀφρολαλίας.

ΣΤΟΙΧΕΙΝ. *Lin. 1. post* convenire. *adde.* Eudemus in Lexico MS. συμβαίνει, ἐοίκασι, ὁμολόγουσι. Eustathius ad Iliad. φ. ἐξειδύμιδαι ἢ, ἀντὶ τοῦ συμφωνοῦμεν, συμφωνοῦμεν, καὶ ὡς πολλοί φασι, δοκεῖν οἴκασιν, ἢ ἐφίκασιν ἢ κατόπιν ἀπῆν, ἐλήλαται, ὃ ἐπὶ ἀπροσδόκητον σωθήκης.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ. *Post locum Τζετζα, adde.* Symeon Logotheta in Chronic. MS. de Apollonio: τὸ παλάδιον λεγόμενον ξυλινὸν ὑπῆρχεν εἴδωλον τῶν Παλλάδος. τοῦτο ἔλεγον πολιεῦχον εἶναι τῆς Ἰλίου καὶ δαιμονιῶδες πολιτεῖαι, ὅτι μυστηρίοις μυστικοῖς ἐστοιχειώθη, γοητεύον, ὡς φασὶ, καὶ ἀπάλαντο ἐξαπορεῖν τὴν πόλιν, ἕως ἐκάλαντο.

ΣΤΟΜΩΜΑ, apud Aëtium lib. 10. cap. 16. extr. δεῖ ὁ αὐτὸς ὁ ἀποξυνόμενος. Vide Gorræum.

ΣΤΡΑΤΑ. *Post locos ex Lexico Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: στρατὰ, ἀπὸ τ ἰσταμένου ῥίου. Belisarius Donatus in Vita MS. S. Antonii: ἀφ' οὗ μικὰ ὑμνοῦσιν τὸν στρατὸν τῇ ἀνοχῇ, &c.

ΣΤΡΑΤΕΥΕΣΘΑΙ, *Morari*, ἀβραδύνειν. Inde nubes στρατεύεσθαι dicuntur, quòd Poëta dixit, *dum nubila pendent.* Eustathius: ὡς δηλοῦν ὧναν ὃν ὑπὸ στρατιᾶς νέφος, καὶ αὖ ἀπάνταν στρατίαν νεφῶν· ἀφ' ἧ καὶ παρὰ δόκησις οἱ ταυλικοὶ στρατεύεσθαι νέφη φασὶ, εἰς πολὺ συμβάντα ὑπομένειν τὸ ἐκχεῖν ἀέρα, ἀφ' ἧ αὖθις αὐτὰ μελανίαν τὸν ὀκ πυκνόσιν.

ΣΤΡΑΤΕΥΤΙΚΟΙ, *Militares tributorum Exactores.* Zonaras in Nicephoro Phoca: ἀποχειροτονεῖ στρατόπεδα, ὑπάλληλα τ καὶ στρατιῶται, ἢ οἱ κακοῦργοι Πραιτωριανοὶ, οἱ πανάγιος καλούμενοι ἐξαιτοῦσι τ ὑπάτου, &c. Vide Στρατιωτικός.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. *Pag. 1459. post lin. 13. subde.* Στρατηγοὶ dicti etiam *Prætores*, atque adeo interdum Coss. ut observat Henr. Valesius ad Excerpta Constantini cap. 122. Symeon Logotheta in Chronico MS. de Romanis: διοὶ στρατηγοὺς ὀνομαζομένους ἔχουσι τὸν ἀρχικὸν ἐφύλαττον, οὓς Κωνσύλους, οἷα δὴ στρατηγοὺς ἢ στρατόλους & στρατηγέτας αὐτομάζειν· ὑπάτους πάτας οἱ Ἕλληνες λέγουσιν. Scholiastes MS. Theophili Antecess. Instit. de Satisdat. εἰσὶ ἢ οἱ λαμβάνοντες τὰς ἐγγύας ὁ Κωνσταντινουπόλ· εἰσὶν οἱ ἔξεώτης, καὶ οἱ σκριβ. (leg. σκρινίῳ) ὁ ἢ τῆς ἐπαρχίας, ὁ ἔκδικος, οἱ στρατηγοὶ, ὁ Juridicus Ἀλεξανδρείας.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ, *Magister militum.* Zosimus lib. 2. de Constantino M. στρατηλάτης καθίσταται, ἢ μὲν ἐ ἵππου, ἢ ἢ πεζῶν, ἃς πάτας ἢ τῶν ἐξουσίαν τῶν ἔντιμον στρατιώτας, καὶ ὁμαρτοῦσι τὰς ἀμφιπολούσας μεθόδους, &c. Occurrit passim.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΕΥΕΙΝ, pro ὑρχεῖσθαι εἰς στρατόπεδον, usurpasse Zonaram lib. 3. Annal. n. 23. observat illius Synopseos auctor.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ. *Lin. 2. post* regia. *adde.* Georgius Lecapenus in Grammatica MS. στρατόπεδον λέγεται καὶ ὁ ὅπως ἂν ᾖ καθεσθῆναι ὁ στρατὸς. λέγεται στρατόπεδα & τὰ φυσεῖνα· λέγεται στρατόπεδα ἰδίως καὶ τὰ βασίλεια, ὡς καὶ Σωϊσθεύς· καὶ τὸν ὅτι στρατοπέδῳ δρομικῷ ὑπ' αὐτῶν διωκόμενος.

ΣΤΡΙΓΛΟΣ. *Post locum ex Richardo, adde.* Doctrina Christiana Romæ cusa: καὶ οἱ σρίγλαις, καὶ ὅσοι δίδουσι εἰς τὰ μαγικὰ, ὅπου διὰ βίβλου κρατοῦν τ δαίμονα.

ΣΤΡΟΥΘΙΟΝ, species aromatica quædam sic appellata. Constantinus à secretis MS. λαβὼν τὸ εἶδος τὸ καλούμενον στρουθίον, &c. Dictionarium Medicum Hispan. *Struthion, un pajaro, y un medicamento calisute.*

ΣΤΡΟΥΘΟΜΗΛΟΝ, *Malum Cydonium.* Anonymus

nymus Medicus MS. de Diæta lib. 2. *ἀεὶ κυδωνίων ἢ ῥοιδομάλων (χυλὸς) καὶ κύτος ὀφείλει τῶν κυδωνίων σώζεται.* Neophyti Lexicon MS. *ῥοιδία, ἢ μεγάλα κυδώνια.* Vide Ruellium lib. 1. cap. 72.

ΣΤΡΟΥΚΤΩΡ. *Adde in fine.* Eusebius Patr. Alexandr. de Eleemosyna, MS. *ὄρυς, λαγὼς καὶ πτερικόλου πλῆθος, ἢ ῥοικτόρων πολλῶν διηρχόμην.*

ΣΥΓΓΕΡΝΟΤΗΣ. Ἀντὶ τῆς Χαείτων cap. 27. *συγγενέστατα ἴναι καθὼς ἔστι ὁ Τύλος, ἴναι διάφορος ἢ μάζης ἐξαπορίζει τὸν ἄρτον ἢ ἀφρὸς*, &c. Vide Γέρων.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ. *Pag.* 1471. *lin.* 14. *ante* Leo, *adde.* Cyrillus Scythopolitanus in Vita S. Sabæ cap. 86. *τὸν ὁ Ἀπιδᾶς ἀπολθόντα ὡ Καισαρείαν τῇ ἀρχιεπίσκοπον Πέτρον (Ἀντιοχείας) ἠνάγκασεν συξεῖλλος ἴχειν Πέτρον τὴ ἢ Ἀλεξανδρία, ἢ Ἰωάννου ἢ γραμμάτου.*

ΣΥΓΚΛΗΤΙΚΟΙ. *Post locos ex Glossis adde.* Libri Basilicôn: *Δὸὺ πατρίκιοι ἴσως Ἰλλυρίκων εἰσὶν οἱ συγκλητικοὶ καὶ χὼ ὅπου μόνον ὡ τῇ συγκλήτῳ διάφορα λέγει.* Ubi Theodorus Hermopolites MS. *Ἰλλυρικὸς δὲ ἴσως λέγεται πᾶς Πρωτοσπαθάριος, καὶ πᾶς ὑφιστάμενος αὐτῶ.*

ΣΥΓΧΑΡΙΚΙΟΝ. *In fine adde.* Ptochoprodromus MS lib. 2.

Τὰ συγχώρια, Δέσποτα, τὰ σὰ ἢ ἀφεντιά σου.

ΣΥΓΧΙΖΕΙΝ. Michaël Chartacius Cretensis lib. 1. de Sacerdotio: *συγχίζεται πάντως τὸν ἀληθινὸν ὁ μιαρὸς καὶ αἱρεσιάρχας Λυκίας*, &c. Infrà: *ἂς συγχίζεται λαικὸν, καὶ ἂς καταχειρίσῃ ὁ πρεσβύτερος*, &c. Lib. 2. *πολλὴ λαϊκὴ ἢ ἀμφία τῶ ἱερέως συγχίζει πολλὰ πᾶς λαϊκὲς*, &c.

ΣΥΓΧΩΡΗΣΟΝ. *Post locum ex Vita S. Xenes, adde.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 5. *ὁ γὰρ λόγος αὐτὸς ὑπῆρχεν ὡ πύπις, ἀκριβῶς, ἢ Συγχώρησον, ἢ ἐὰν ἢ σφόδρα εἴπῃ, ὅπως ἔλεγε καὶ ἢ ν.* Adde n. 12. 56.

ΣΥΔΑΡΙΟΝ, *Sudarium.* Herodianus Grammaticus MS. *Τὸ δὲ τῶ ἀρίου ὑπερίστικα σῶζε πᾶς παλαιοῖς Ἕλλησι συνήθη τὸ α. ἐπιθέτου, φιλάριον, ὑλάριον σουδάριον δὲ τὸ τῶν Ῥωμαίων δηλέκτου πολλὰ δύνασται δῆλ τῶ ἀρίου. ὑπαπλῶμα, συδάριον λέγουσι καὶ κλαίειν.* Vide Σουδάριον.

ΣΥΛΛΑΒΑΙ. *Adde in fine.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Stylitæ n. 68. *ἠχαρίστησε τῷ ὅτι πάντων δικαστὴ Θεῷ, ἐφ' οἷς ἐξέδοξα ἐγὼ ὁ ἀνάξιος πάντων ὑμῶν συναθῶν, καὶ μαθεῖν τῶν ὀνομάτων ὑμῶν ῥημάτων.*

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ. *In fine adde.* Neque porro hîc omittendum contractus à Babyloniis primùm inventos. Georgius Syncellus pag. 102. *ὡς ὁ πάπυ δικῶν μόνον διὰ χαρτάτων συμβόλαιά τῶν χρεωκόπων, ἀλλ' βαβυλωνίων βύβλοις λέγουσιν οἱ ποιηταί.*

ΣΥΜΒΟΛΟΔΕΙΚΤΑΙ, inter Divinatores & Aruspices recensentur in Constitut. Apostolic. lib. 8. cap. 32. ubi Scholion: *συμβολοδείκτης, ὁ διὰ συμβόλου ἢ ὑπολυσύου τινὸς. Συμβολομαντία* apud Gregorium Nyssen. in Epist de Pythonissa. Vide Cotelerium ad loc. Constitut.

ΣΥΜΜΑΧΟΙ, Ægyptiis, *portitores literarum velocissimi pedestres*, ut auctor est Liberatus Diaconus in Breviario cap. 23.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. *Lin.* 1. *post* consocer. *adde.* Georgius Lecapenus in Grammatica MS. *λέγεται ὃ κῦδος καὶ ἡ συγγένεια, ἢ κοινὸς λεγομένη συμπενθερεία.*

ΣΥΜΨΥΧΑ, *συμψύχοι. Adde.* Visiones Danielis MSS. *καὶ ἴδοὺ καλοπαθοῦντα συμψύχοι ὡ τῷ βυθῷ.*

ΣΥΝΑΒΡΙ, *Cinnabaris*, Gall. *Sinabre.* Stephanus Sachleces MS.

Ἐπίθα μοῦ τὸν ἄρτον σου, ἢ σύψα τὸ συνάβρι.

ΣΥΝΑΓΕΙΝ. *Lin.* 26. *post* passim. *adde.* Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 22. *σωτῆρος ὃν ὑπολαμβάνομεν ἐχθεσθαι εἶναι ὑπὸ τῶν Ἀπόλλω, πατράδι, ἢ σφραγίδατο, ἢ ὡσαννᾶ· πατράδι ὄν, καὶ ὡ σφραγίδατο, ὡ υἱὸς ἴσως ἄρας ὡάτος*, &c. Ibidem, *σφραγὶς σωτῆρος.* Num. 23. *ἴστι ὑπὸ ὃν ὑπὸ καὶ ὡ τῶν σπλάγχνα σωτῆρος ὑπολῦσαι.* Ubi consulendus Petavius p. 349. quo loco probat *σώτηρ* non modò pro conventu fidelium, sed etiam pro Missa Patres usurpare. Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 70. *καὶ ἡμερῶν ἀκολουθίας τῶν ἀναγωμάτων, ἐπιτίλοι πάλιν σωτῆρα, τῶ δούλου τῶ Θεοῦ τῶν θείων μυστηρίων ἱερουργήσαντος.*

ΣΥΝΑΚΤΗ, *Collectio hominum, Caterva.* Eustathius: *ἀφ' ὧν συμβολή τι ὁ πόλεμος, καὶ τὸ συναγόμενον Ἄρεα, ἢ συμφορὰ ἀνδρῶν ἀριθ, ὅθεν σωστὸν ἐν τοῖς παλαιοῖς, ἐπὶ ὃ ἰδιωτικῶς σωκαπὲ.* Vide Glossar. med. Lat. in *Collectio*, & suprà in Σωάγω.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ, *Commentatio, ἀδολέσχησις.* Constantinus Porphyrogen. de Admin. Imp. *Ὃτι δίδωκεν ὁ Συμεὼν τοῖς σωαίτοις τὰ κάστρα χωρὶς τῆ χωραφῆ.*

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ. *Lin.* 24. *post* schismatica. *adde.* Officium Quadragesimæ in Horologio MS. Reg. *ἀφ' ἑσπὲ καθημερινὸν τὸ ἦχου, καὶ ἀπάγουσις τὸ σωαξάριον, ἐξάψαλμον, τὸ φωταγώγιον τῶ ἤχου. Σωαξάρια τυπικὰ*, in Responsionibus Synodalibus sub Nicolao Patr. CP. apud Cotelerium.

ΣΥΝΑΠΤΗ. *Pag.* 1482. *lin.* 53. *post* αἱτήσαν. *subde.*

Σωαπὴ καθολικὴ, in Liturgia S. Jacobi: *ὁ λαὸς πᾶς καθολικὴ τωαπῇ, Εν εἰρήνῃ τῶ κυρίου δεηθῶμεν.*

ΣΥΝΔΟΙΑΖΕΙΝ, *Compallum facere*, in veteribus Glossis, pro *συνδυάζειν*, quam vocem pro colludere usurpant Græci posteriores. Eædem Glossæ: *συνδυασμὸς, confusio.* Epiphanius lib. 1. contra hæres. *ὅτων πάντων συνδιάστασις, καὶ συμβούλιον πανσπέρμου μαῖ ἀλλήλων*, &c. Justinianus Nov. 130. *ἵνες ἢ ἀρχόντων, ἢ ὑπαρχῶν συνδυαζόμενοι πολλάκις τῆς δημοσίους τὸ ἡμέτερον ἐφόπωμα μὴ ὑπομένουσι τὰς δικαίας*, &c.

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΙ. *Post loc. Georgii Alex. adde.* Idem Chrysostomus: *Ἃ ἂν εἴπωσι οἱ τῆς συνεισάκτης ἔχοντες, καὶ ἀβελτερούμενοι ἀπαθῶς αὐτῆς συνοικεῖν, καὶ μὴ βλασφημεῖν, ὅταν γε, εἰ καὶ τῶν ἴσων, ἀλλ' ἢ συνδιαλεγόμενοι φιλῶσι· ἔστι γὰρ σὺ ἢ συνοικοῦσα παρθένῳ καθαρὸν ὄναι πάσης ὑποψίας πειρᾶς, ἀν' ἑτέρας πλείονος ἀσυνειρίας.*

ΣΥΝΟΔΙΨΗ, pro *σώψις.* Habetur in Codice Reg. 2147. fol. 48. *ἀεὶ ὑπὲρ συνοδίψα*, seu *synopsis.*

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΤΑΙ. *In fine adde.* Vetus Interpres Epistolæ S. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum: *Possede igitur temetipsum iterum, dilectissime, & ad priorem regredere ordinem, ab abominabili ita abstinens opinione, & qua Apollinaris, & eorum qui Sinusiasta dicuntur, ipsa cogitatio assiduè puris influens nocere novit*, &c.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ. *Post locum Synesii, adde.* Priscianus lib. 5. *Municeps*, συμπολίτης, ἢ ἡ συμπολίτρια.

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ. *Lin.* 1. *post* συνδία, *adde.* Glossæ interlineares MSS. in Aristophanis Plutum: *ὁμιλίαι, συνδρομαί.* Ad Nubes: *ξυνωσειλεῖτην· συνδρομὰς ποιοῦσι.*

ΣΥΡΕΙΝ. *In fine adde.* Rursum: *σύρι, ταυγάλης εἶδος, ἴδι ἀρνοειδὲς εἶδος.* Suidas: *σύρω, σύρω.* Pisides:

Σύρῃ σοὶ ἡμᾶς ὁ ἐχθρὸς μοῦ δράκων.

ΣΥΡΜΑ'ΔΕΣ. Joan. Diaconus in Hesiodi Scutum Herculis, ubi de clypeo: συρμάδες ὃ μάλιστα διὰ μέσου τῆ χαλκοῦ ἐγκεχαμμένας ἦσαν· ὧν ὃ τῆ μέση ἡ ἀσπὶς ἐλῶ ἐζωκφισμένος φαίνετο.

ΣΥ'ΡΜΑΙΑ, in Lexico MS. Neophyti, ἡ ὄπισθεν ῥαφὴ· καὶ συρμαίους, ὁ δι' αὐτῆς χιτὼν ἐμπῆς. Vide Gorræi Definit. medic.

ΣΥΡΌΓΑΣΤΡΑ ζῶα, *Serpentes, reptilia*, quæ supra ventrem repunt, in Etymologico MS. in ἑρπύω. Σύργαγα dicuntur Theocrito in Ara 2. ut restituit Salmasius pag. 155.

ΣΥΡΤΟ'Ν. *Ante locum Annæ Comnenæ, scribe.* Eustathius ad Odyss. χ. σαρκὶ ὃ πικτὸν, ὅλος πλέκτὸν χοῖν, ἴσως καὶ ἱμαντὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ ὑποκόπται ἵπποι, καὶ οἱ ἀνασυρχόμενοι.

ΣΥ'ΣΓΟΤΔΟΝ, idem quod σίγυνδον, *Nardum Celticum.* Ptochoprodromus MS. contra Hegumen.

Ἔχουσι σάκος, σύσγυνδον, καρυόφυλλον, πεπέρι.

Vide Σίγυνδον, & Βαλεριάνα.

ΣΥ'ΣΣΗΜΟΝ. *Post locum ex auctore incerto, adde.* Eustathius ad Iliad. ϕ. de equo, ὃς ἐκ μὲν ἄκρα φαίνῃ ἐλῶ, ὡ ὃ τῆ μετώπῳ λευκὸν σημεῖόν τι ὑπάρχον ἵππου μέσου· καὶ ὅσα ὀλίγα κατηγορεῖ χεῖρ τῆς μεσαίας ὁ πυγμὴ, ἐκ τῆ πυγμῆ ὡ ἵππος ἐξαμαυρίζεσθαι ἃ φασὶ οἱ χρηζίζοντες σύσημα.

ΣΥ'ΣΤΗΜΑ. *Post locum ex Basilicis, adde.* Leges Cypriorum MSS. οἱ ὡ ἀξίας, ἡ ἐγκαίας, ἡ συσήματα ὄντες, &c.

ΣΥΣΤΗΜΑ'ΤΙΟΝ. *In fine adde.* Παρεκ ΚΒ. ubi de sepulcris Imperatorum, & sepulcro Copronymi: ὁ ὃ λίθος τῆ ἔξω ἐπιφάνη, καὶ ἐχαρακτήρισε ἐν συσήματι τῆ πλατέος, καὶ ἐδόκει ἐξ ὅτου ἐν τῆ φόρῳ. Legendum fortè συσήματα.

ΣΦΑΛΑ'ΓΚΙ. *Post lin. 2. subde.*

Σπάλαγξ, eadem notione. Anonymus Medicus MS. σφάλαξ, ζῶόν τὶν χρίλαξ — ὅθεν σφάλαγγα τὴν ἰνὶς καλοῦσιν, ἄλλοι ὃ σφασίκαυρον.

ΣΦΙΚΤΟ'Σ, Σφικτὸς, *Constans*, *Constantia.* Λόγος περὶ Χαείτων cap. 25. σφικτὸς ἴσαι ὡκῶς ὅπου δὲν θέλη τα αὐλάξη ἡ σκιὰ τῆ ἡμερινὰν ὥραν τῆ κόσμου. Rursum: ὑπόστασις ἴσαι, ἤγουν σύστασις, ὡς καθὼς ἔλεγεν ἅγιος Αὐγουστῖνος, ἴσαι καθαρὰ σύστασις τα μανδὲν θέλη ὁ ἄνθρωπος τα ἴσαι τὸν φίρμες, ἴσαι ἐλάττωμα τὸ λέγουν σφικτὸν ὅτι.

ΣΦΙΝΤΟΤΡΑΝΟ'ΠΟΥΣ. Vide in Κεφάλαιος.

ΣΦΟΥΓΓΑ'ΡΙ. *Post locum Damasceni adde.* Belisarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: καὶ τὸ χάλκωμα ὡς ξύλον σάπιον τὸν θάλασσαν, ὡς σφυγάρι. Ubi Athanasius pag. 36. 1. edit. ἤγουν ὁ θάλασσαν ὅλον ἐξάλειφον.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, *Baptismus. Post locum ex Concilio CP. adde.* S. Epiphanius de mensur. & pond. ὁ ὃν Ἀκύλας καταγκὶς τὸν θάλασσαν, τῆ Χριστιανῆ δὲ ἐξύλωσιν· αὐτὸς ὃ μετὰ χρόνον τὸν ὡ Χριστῆ σφραγίδα, ἐνομίσκετο. Idem hæresi 30. n. 4. παρακάλει ἡ ἐκκλησία, λέγων, Δώρησαί μοι ἡ ὡ Χριστῆ σφραγίδα. Et n. 54. ἄνδρας τ καὶ γυναῖκας ὁμοῦ σφραγίζων. Acta spuria S. Meletii n. 21. οἱ ὃ ἅπαν, Δὸς ἡμῖν τὸν ὡ Χριστῆ σφραγίδα, καὶ τὸ λυθῆ ἡ ἀφορσία. Acta vetustiora S. Thaletæi n. 7. ἐλύσωσι ἡμᾶς, καὶ δὸς ἡ ὡ Χριστῆ σφραγίδα. Nicephorus Uranus in Vita S. Symeonis jun. Stylit. n. 224. ὃν ὃ ὁ μεγάλη τῆ μυστικοῦ ἐλαίου, ἡ ἡ ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸ ἀθανάτους καὶ οὐρανίους ἐκείνους. Martyrium S. Philetæri n. 27. παρακάλεσα αὐτὸν λαβεῖν τὸν ὡ Χριστῆ σφραγίδα.

ΣΦΡΑΓΙ'ΖΕΙΝ. *Pag.* 1501. *lin.* 38. *post* ἀπέζιση *adde.* Balsamon ad Can. 2. Calched. οἱ μὲν ἐπίσκοποι, οἱ πρεσβύτεροι, οἱ διάκονοι, καὶ οἱ ὑποδιάκονοι χειροτονοῦντες· οἱ ψάλται, οἱ ἀναγνῶσται, οἱ ἄρχοντες, καὶ ἔτερα σφραγίζοντες· οἱ ὃ εἰκονόμοι, οἱ χαρτοφύλακες, οἱ βεστιαρίται σφραγίζοντες· τῆ ὃ ἐκάστη ἡ χειροτονίας ἐν ἡ σφραγὶς ἐνεύρηται, ὡς διὰ χειρὸς γινομένη.

ΣΦΥΓΜΙΚΑ'ΡΙΟΝ. liber de venæ pulsibus sic inscriptus. In Indice librorum Græc. ex Cod. Reg. laudatur τὸ κεχρόμενοι σφυγμικάριον. Describitur illud in Cod. 2693.

ΣΧΕΔΑ'ΡΙΟΝ. *Post locum Synodi Ephesinæ, adde.* Epiphanius in Exposit. fidei Cathol. n. 25. ὁ διὰ τῆ ευαγίου ἐν χαλκείου τῆ ἐν τῆ αἱρέσεως τούτου χάψαι ἐν διορθῶσαι καθεξωθεῖς.

ΣΧΕ'ΔΟΣ. *Post locum Joannis Eucbaitæ, & vocem* sensim. *adde.* Sic γρίφα *grifos* appellasse Græcos monet etiam Eustathius ad Odyss. ι. οἱ ὃ τοιοῦτον ζῶον καὶ ὅσα τοιοῦτα ζυλεύοντας, καὶ σχεδὸν τὰς παλαιὰς εὑρεῖαι ὄμοια, ὡς πλαχοῦ δηλοῦται, χείρους ἐμπλέκοντα πλέκειν, οἷς ὁμοίασι γρίφα. Infrà: οἱ ὃ ἐν γρίφοι λαλεῖσθαι. Paulò pòst: ἀμφοῖν ὃ λόγος ἐπὶ λόγῳ, καὶ λαβύρινθος ἀμφίπτυξ, οὗ οἱ ὕστερα γρίφοι ἐπιπλύνοντο ὡ τῆ, λίχνῳ συνοικοῦντα τῆ Πανδίονος.

ΣΧΕΤΙΚΙΣ. *Pag.* 1505. *post locum vitæ S. Nicolai, adde.* Procopius Diaconus & Chartophylax Homil. εἰς τὸν ἐν ὀρθοδοξίᾳ θεῖ ἀνδρῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων πανήγυρι· Εἰκὼν γὰρ ὁ θεῖ καὶ αὐτὸ λεγόμενον, ὃν ὃ τῶν ὄντων ὑπερ τὸν ἄγιον καὶ ἐν ἀναφορᾷ πεπραγμένον, εἰκονιζόμενον γὰρ καὶ τῷ ἀρχετύπῳ· τὸν γὰρ χαρακτὸν ἀορῶντες, ὡς δι' ἐκείνου πρὸς τὸ πρωτότυπον ἐν τὸν αἰσθητὸν ἀριθμόν, καὶ ὅσοι αὐτὸ μὲν ἐν ὕλῃ τῇ προσκυνητῇ ἀμφιθεμένῳ. Infrà: τὸν γὰρ χαλκὸν ὑμᾶς τῇ ἀνθρώπου πύπις ἐκείμενον, &c.

ΣΧΗΜΑ. *Pag.* 1506. *lin.* 32. *ante* aliud, *adde.* Theodorus Prodromus MS. de Mure: ἐγὼ, κυρίε μου, ἐφη, θεῖ παρ' ἡμῖν μοναχῶν πόλυ καταγωγὸν, καὶ χώρημα μεγάλο κοσμοῦμαι, καὶ πίθαρες εἰσὶ, ἐ μανδύες, καὶ ἐν λοιπὸ. Andreas Cretensis in S Patapium p 122. κύρι ἐς ὑποζαλμὸν θεῖ βιοπτῶν πορύζων, ἐπάλθεν ὁ μοναστείρ, καὶ ἐκεῖ δίσκους χρόνον ὀλίγον, ὁ ἐδῶν τῆ πολὺ χώρημα θεῖ μοναζουσῶν χωρικὸν τὸν ἐξεμβόν.

ΣΧΙΜΝΙ'Α, in Lexico MS. Neophyti, αἱ τῶ σκόρδου φλίδες. *Pulpæ allii.*

ΣΧΟΛΑΡΙ'ΚΙΟΝ. *Post locum Niceta, adde.* Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 215. ἐξὶ ὑπολωλόπε χρυσέλικα ἀργυρᾶ.

ΣΧΟΛΑ'ΡΙΟΣ. *Post locum Procopii, adde.* σκαπάνης χρυσέους, apud Nicephorum Uranum in Vita S. Symeonis Stylitæ jun. n. 67.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟ'Σ. *Lin.* 2. *post* facundus. *adde.* Etymologicum MS. ex Orione Thebano: χρυσικὸς, διὰ χρυλίζειν τῆς ἀσκῆς ἢ τῆ ὑγρῷ.

ΣΧΟ'ΛΙΟΝ. *Post loc. ex Lexico Cyrilli, adde.* Etymologicum MS. χρυῶν, διὰ τὸ χρυλίζειν τῆ διδαχῆ. Σχολῶν, διὰ τὸ ἐν χρυλῷ αὐξάνεσθαι ἐκεῖ θρεπτήρια ἐρμηνείαν θεῖ δυσκόπων ἐνεμάτων ἢ ἐμμάτων ἐπὶ τῆς λεχίης θρεπτῆς, δικαίας, ex Anastasio Sinaïta.

ΣΧΟΛΙΟΓΡΑΦΕΙ'Ν. *Post locum ex Etymol. adde.* Eudemus in Lexico MS. χρῶτα, συμπλεγμένα, ἢ ὑπομνήματα, ἐν ἑρμηνείαι. Moschopulus in Schedographia MS. χρῶτα, ἢ ἑρμηνεία.

ΣΩ'ΖΕΙΝ. *Lin.* 1. *post* pergere. *adde.* Cosmas Vestitor de relat. corp. S. Chrysost. MS. τυχόμενοι τινων ὡ τῆ ἐκκλησία θεῖ λαοῦ, ὅπ' τῆ τῶ λειψάνου ἀσζολομικῆ ἡμῶ, ἔως ὅτι Πρόκλος ὁ ἀκίρετος ὅπ' ἡ βασιλικὸν καθίστας ἔξω τῶν τυλεῖον καρεύχων, καὶ τῶς ὑπὸ κόλπος φερομένους τὸ λείψανον ὅπ' ἡ ναὸν θεῖ ἁγίου Ἀποστόλων λιτανεύσαντες ἔσωζον.

ΣΩΚΑ'ΡΙΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Chartophylax Bulgariæ in Geodæsia: καὶ τὸ ξύλον τὸ ἐμπεπόλφον, ἀφ' ὃ δίδεται τὸ θυμίαμον, ἤτοι τὸ χρῖσον ὡ διακόρμιον.

ΣΩΚΑ'ΤΙΟΝ, ἡ χρῶς. Σῶκος, βράχος ἰσχυρὸς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 3182.

ΣΩ̃ΚΟΣ. *Post locum Hamartioli, adde.* Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapient. in eodem Theodosio jun. καὶ ἐπέλθοντες ἔνιοι τῶν ἐρήμων τὸ Ἀριοῦσιον σύκινον κατέχοντες, ἓν σωρὸν τῶν Πέρσων ἐρημώσαντες καὶ αὐτὸ ὑποπλακώσας ὁ Ἀριόυνδος, ἐκάλεσεν αὐτὸ ξενίσῳ ὃ ἐπφέρεται ἐν καπηλείῳ· ὃ δὲ ἔστιν, ἐσφαξε.

ΣΩΛΗΝΆΡΙΟΝ. *Post locum Heronis, adde.* Galenus de ratione medendi lib. 14. τὸ προηγούμενον τοῦτο, μολύβδινον ἐπίνουν ὕδατι ζεσθέντι. Astronomus MS. ex Cod. Reg. 2732. fol. 191. v. ἀκαπνίσει ἐν ζεσθέντι χυτρίῳ, ἢ φορῇ, &c.

ΣΩ̃ΜΑ. *Post locum ex Epiphanio, adde.* Leges Cypriæ MS. ἐὰν τὸ σῶμα ἦν ἄξιον, &c. Infrà: ἐὰν δύο αὐτὰ εἰς σῶμα ἄξιον γενόνται καινοῖς ἐξουσία ἐποιεῖν, &c. Ibid. pag. 100. σῶμα γὰρ ἐλάβασιν οὐ δέχεται, ὁ δὲ σῶμα δούλου βλάψας, &c.

ΣΩΜΆΤΙΟΝ. *Post locos ex Glossis adde.* Eustathius: καὶ ἡ βύβλος δὲ ἀρχαιοπρεπῶς ἐλέγετο, παλαιγένου σαρκώματος εἶναι παρὰ τὸ τὴν χρησίμου σώματα ἐκ φυτῶν ὁ πάπυρος ἀλλαχοῦ δηλώσας βύβλος ἐλέγετο. Ad Odyss. φ. ἔχει δέρα ἡ βύβλος ἰσῶδες ἢ ἐξ ἧς ἄνθος γίνεται σώματα συμπλεκόντα τὰς χαφάς.

ΣΩ̃ΡΙ, apud Chymicos, quid sit docet Democritus in Physicis & Mysticis MSS. τῷ δεῖν ἀκόρῳ συλλίνῳ σῶμα ἢ χάλκανθι· τὸ δὲ σῶμά τινα ὡς κοπρὸν, φορύσης διεσκέμμενος αὐτὸ ἐν τῷ μίσυ, καὶ χλωρὸν ἐκ χάλκανθον καλοῦσιν, &c.

ΣΩΣΤΌΣ, *Totus, integer.* Historia MS. Belisarii:

Καὶ τρεῖς ἡμέρας ὅπλα ὅλας πανοπλίας.

ΣΩΤΙΚΌΝ, pro ἐνωτικόν. Threnus MS. de capta Constantinopoli:

Νὰ καθῇ τὸν ὕπνον σας, νὰ τρομᾷ τὰ ζῶα σας.

T.

ΤΑΒΆΡΖΟΤΑ, *Sacchar album.* Constantinus à secretis MS. σάκχαρ ἄσπρον, ὅπου ἄλλοι καλοῦμενος εἰς Συρίαν. Matthæus Silvaticus: *Tabarzet, i. album, quod fit in illa regione.* Infrà: *Tabastrem, est nomen regionis. Taberzeta, i. smiraldus.* Vide V. Cl. Stephanum *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 613.

ΤΑΒΈΡΝΑ. *Post locum Scevola, adde.* Salomonis Monita MSS. ad Rhoboam filium:

Μὴ τὰ ἐξωλείας ἄφωνα εἰς καπηλεῖα καὶ πόρνας,
Μήν εἰς τὰ βεβήλους μὲ μωρεὺς, ἢ ὅπ ἀκαμπλᾶ σε.

ΤΆΒΛΑ. *Pag.* 1520. *lin.* 32. *post* Ivginen. *adde.* Ubi Agathias lib. 3. pag. 30. edit. Reg. describens ejusdem Lazzorum Regis insignia, ait circa chlamydis τὸ μεσαίτατον χρυσῷ ὑφάσματι ἐκατέρωθεν resplenduisse.

ΤΑΓΆΡΙΟΝ. *In fine adde.* Codex 3497. fol. 84. καὶ ἀφέσεζι καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἄλθενεν ὧσε βελέσεν ἓν. Vide Ταχή.

ΤΑΓΑΊ. *Lin.* 4. *ante* Leo, *adde.* Chronicon Paschale: καὶ ἦσαν ἀεὶ πάντες κατ' ἐφόρους αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας ἐξ ἴζειν, ἢ ἡ βασιλὶς αὐτῶν ἀεὶ πάντες αὐτῷ ἐδέξατο τὸν βασιλέα, &c. ubi LXX. ἐστασίαζε αὐτῷ ἐστασίαζε habent. Infrà: καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν λεγόμενον Τερέβινθον, ἐφύτευσεν συκῆνεν, καὶ πίνοντες αὐτὸς εἰς βελὸν ἵππου ἔπιον. Symeon Logotheta in Chron. MS. in Rhinotmeto: ἀλλὰ καὶ ὁ τῆς ἁγίας πόλεως εἰκονόφιλος εἶναι καὶ μάλιστα ἀποσφαστὸς ἀπαντήσεις, ἐκδεχαὶ καὶ δημόσιος πανήμερος. Leges Cypriæ MSS. δείξον πάλιν, δίκαιον, ἢ πῶς ἀκδικαλικὸς σου, ὡς λέγει ἡ ἐπιδίξεως, &c.

ΤΑΓΙΝΆΡΙΟΝ. *Adde in fine.* Suidas: ὅπερ ἦν ἡ ἀσπαγὴ ἐν συνηθείᾳ καλοῦμεν βελόνην. Anonymus MS. de Dieta lib. 1. cap. 1. τὰ ὄρχεα τῶν ἀλεκτρυόνων καὶ λοιπῶν πτηνῶν, ἀφελῆ, βελονειόν, ἐδώδιμα, &c. Idem cap. 2. ὄρνιθα ἡ ὀρτὺξ, ἢ ἀφελῆ, βελονειόν, ἐδώδιμα, &c.

ΤΆΓΜΑ. *Ordo seu status secularis.* Epiphanius hær. 68. n. 2. de Clericis: ἐὰν ἐπ' ἀλυσίτελεῖ μετατεθέωσι, καὶ κερδῶ ἢ μετοικίας αὐτῶν ἐπιδέξωνται, οὐ μόνον ἵνα ἔκαστος ἀδέξηται ἐν τῷ ἰδίῳ κλήρῳ, ἀλλὰ μᾶλλον χρόνου διάστημα σωφρονεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν τῇ κοσμικῇ, ἐν ᾧ βέλτιον, καὶ ἐν ᾧ καιρῷ.

ΤΆΖΕΙΝ. *Lin.* 2. *scribe.* Gregorius Hieromonachus in Synopsi dogmat. Eccl. ὑπομένομεν τὸν θεὸν διὰ μετανοίᾳ, ἵνα δῶ πληρώσωμεν τὰς ἐν ἑφίσταται καιρῷ τὰ βέλτιστα, ἅπερ βέλομεν τὸ Θεοῦ.

ΤΑΚΤΙΚΆ. *Pag.* 1525. *lin.* 37. *post* πανδυόμενος *adde.* Georgius Lapithus in versibus politic. MSS.

Ἐκραίσεται τὰ βακτικὰ, ἢ ὅπως τὸ πολίτευμα.

ΤΆΛΑΝΤΟΝ. *Adde in fine.* Lexicon MS. βάλαντον, σημαίνει πίσσαν, τὸ ζύγιον, παρὰ τὸ βάλλω, τὸ βάρος, τὸ χάλκωμα.

ΤΑΞΊΔΙΟΝ, *Navigatio. Post locum ex Assisis, adde.* Belisarius Donatus in Vita S. Antonii, MS. ἀπ' ἐπιδὴ ὁ καιρὸς τοῦ βελιδίου δύσεν. Ubi S. Athanasius: ἐπιδὴ δὲ καὶ ὁ καιρὸς τοῦ πλοίων σωίκασιν.

Συμβουλεύειν, *Commilito. Pag.* 1529. *post lin.* 47. *adde.* Novella MS. Joannis Imp. de Mancipiis: ἢ ὅπερ οἷος δήποτε τραπέσῃ, μικρὸς ἢ μέγας, βασιλικὸς ἢ δημοσίου ἀφαιλείας ψυχάριον, εἰ καὶ χαλκείσεται δεῖ τοῦ συνεξουσιαστοῦ αὐτοῦ, &c.

ΤΆΞΙΜΑ. *In fine adde.* Leges Cypriæ MSS. fol. 25. v. καὶ δίδης ὁ κριτὴς ἐείζη να βάζουν ἢ ἄνθρωποι εἰς σκοπὸν βαξίματος, καὶ χάφῃ ὁ ντάσεως τὸ α'. βάξιμον, ὅπως· ἐείδη ὁ δῦο Διαλεὺς ἢ ἐκκλησίας νὰ βάζῃ ἢ δῦο, &c.

ΤΆΞΙΣ, *Comitatus. Pag.* 1531. *lin.* 3. *adde.* Zosimus lib. 2. τῶ τῶν ἀρχῶν βασιγραμμάτων τοῦ ἀεὶ ἢ αὐλῶν βάξιν, ὃν Μάγιστρον ὀφφικίων καλοῦσιν, &c.

ΤΑΡΑΝΤΖΟΤΠΉΛ, τὸ ὑφαμίλι, in Lex. MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΊΣ & Ταραντίνιον, apud Galenum de Prænotione, semel ac iterum, dicitur esse Polluci, ὑφάσμασι ἔνδυμα, ὑπομασθίοις δὲ τὸ βαρύτιμον χρῆσθαι καὶ τρυφᾶν: Hesychio verò, cui βαρύτιμον appellatur, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν πρώτης ἴσχυος ἐκ τῶν ἐνδοξ μέρους.

ΤΑΡΟΎΤΑ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi MS.

Καὶ δὲν ἠμπόρεσε ἄνθρωπος νὰ τὰ δῇ τὰ δὲν τὰ ἴδῃ,
Οὔτε δὲν νὰ τὰ γράψῃ, ἀλλ' ἀπὸ δὲν θὰ βρεθῇ.

ΤΆΡΠ, ἡ ῥαφὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΠΊΟΝ. Eustathius ad Odyss. ι. ὅθεν καὶ τὰ παλαιὰ καὶ κάρπος, οἷος ὑπῆρε καλούμενος Ταρπὴ, ὅθεν ἴσως καὶ τὸ ἀπεπερόμενον Ταρπῖον.

ΤΑΡΣΑΠΆΝ, φασὶ ὁ δεῖ τοῦ πλοίου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΑΡΤΑΡΊΖΕΙΝ, *Frigere*, γρίλω. Eustathius ad Iliad. ξ. ὡς ἀκοῦ ὀφ' ὃ καὶ τὸ Ταρτάρῳ οὕτως ἀπαδόχου ψυχόντως, ἀφ' ὃ καὶ τὸ Ταρτάριον ἄλμης ἡ ἰδιαλικὴ ἀφεφθυμὴ γλῶσσα δεῖ τοῦ ἅλας γρίλοντος.

ΤΑΡΤΗΜΌΡΙΟΝ, pro πανταμόριον, *Ponderis species.* Eudemus in Lexico MS. Ταρτιμόριον, δίχαλκον· ὁ δὲ χαλκοῦς ὄγδοον τῆ ὀβόλε, ἢ Ταρτιμόριον ὃν καλοῦσιν, ἢ δίχαλκοῦ ἄξιον.

ΤΑΡΧΌΝ, *Planta species*, de qua sic Michaël Psellus de facultate alimentorum, MS. τὸ Ταρχὸν θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν κατ' β'. Διόσκορις ὑπάρχον δριμύτερον, ἤπερ τὸ γαμῶδι, φησὶν, ἴσχει αὐτὸ τὸ σῶμα, ἐσθίεται δὲ ἀφεψ-

ρωπῖς ἴσως ψυχρὸν ἔφασαν τὸν. ἔστι δὲ φυσώδης καὶ κακόχυμον, &c. Matthæo Silvatico, *Tarcon est herba pyretri.* Dictionarium Med. Hispan. *Tarcon, una yerva no conoscida.*

ΤΑΤΜΏΜΕΝΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 129. εἰ ὃ πεινάζῃ ὁ δερμότης ἢ ξωθῆς χολῆς καὶ ἢ ξηρότητος, πίνειν δὲ μέλι καὶ ἀναδιδράσκοντα, & καλοῦσι τὸν τὸ ὄδος ταπεώμενον· ἀσπασὶ τὸ κοπλόμενα, pro πεπωμένον.

ΤΑΥΡΑΊΑ. *In fine ante* Vide, *scribe.* Ταυρηδὸν βοῦν, apud Andream Cretensem in S. Patapio pag. 212.

ΤΑΦῈΣ, ὁ μορσίνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Myrtus.*

ΤΆΧΑ. *In fine adde.* In Cod. Reg. 3232. Νίκων ταναχὸς, ἔχε ζωχάρος, θεὸς τοχείων, &c.

ΤΕΆΦΗ. *Post locum ex Psello, adde.* Etymologicum MS. in Θεῖον: λέγεται γὰρ τὸ θειάφιον, θεῖον ἄπορον. Leg. ἄπυρον. Cyrillus Scythopolitanus in Vita MS. S. Euthymii cap. 20. καὶ ἐπαίρουσι ὅλον ἐν Ὅσιον δυσωδίας, ὡς καμφθῆν θειάφου.

ΤΕΙΧΟΔΑΊΜΩΝ, σπυδίον μικρὸν, in Lexico Botanico MS. Reg. *Passerculi species.*

ΤΈΛΕΙΟΝ. *In fine adde.* Ita etiam appellari baptisma observat Clemens Alexandrinus lib. 1. Pædag. cap. 6. καλεῖται ὁ πολαχῶς τὸ ἔργον τῶν χάρισμα, καὶ φώτισμα, καὶ τέλειον, καὶ λουτρόν. Mox, τέλειον ὁ τὸ ἀπερισπάστως φωτίζ.

ΤΕΛΏΝΙΑ. *Lin.* 30. *ante* Vide, *adde.* nisi fortè respexerit ad illud Jobi cap. 3. ὁμοθυμαδὸν οἱ αἰῶνιοι ἐκ πλούτου φωνὴν φορολόγου, *non audierunt vocem exactoris*, quo nomine dæmonem intelligi consentiunt sancti Patres. S. Chrysostomus hunc locum explicans, ait: ἀντὶ ὃ διάπλασε ὁ ἱερὸς μακαρίζ λόγος τοὺς μὴ ἀκούσαντας φωνὴν φορολόγου· οἱ γὰρ θεῖ ἢ ἀρχὴ ὅπου θυμῶν καπνίζωμεν, καὶ πανταχῆς ἀρχὴ, καὶ πηγὴν τὰ πνεύματα ἢ πνοιὰ, κριτὴν γενέσθαι τῶν τῆ φορολόγου φωνῆς, τυπτει τὸ ἄμβολον, ὃς πᾶς ἐπ' αὐτὸ σφαιρικῶς γενόμενος, ὥσπερ ἐκὰ διαμὸν ἀπαγῆ τὸ σφαῖρον ἐκ αὐτῆ καθάπαξ, &c. Vita MS. S. Stephani junioris: πολλάκισι ὁ ἐξιππασμῆ ἢ πλουτήσαντά με διάβολον.

ΤΈΜΠΛΟΝ. *Pag.* 1543. *lin. antepen. post* Gr. *adde.* ὁ τῆ ξυλῶν τῶ ἁγίου Σεμφὼν πάσχει λαβόντες ἱστορίας ἴχνη ἁγίας, καὶ καθαπτόσαντες, ὅτι τῶ λειψάνου κυρίου κρύσσουν, ὅτι δὲ θεῖ ὁ τύπτω ἐπῶν, ὃ καὶ ἐπῶν πλημμὴν, τοῖς αὐτῶν ἀρέσκοις, ἄμα, ἀποπεμῶν.

ΤΕΝΆΝΤΙΟΝ. *Lin.* 2. *post* tenente. *adde.* Eustathius: ἀνταῖ ὃ ἀφόρητος ἄδος χαπαμενόσης καὶ τὸ ἰδιωλικῶς λεγόμενον πανάπτον.

ΤΈΝΔΑ. *Post locos Suidæ adde.* Etymologicum MS. πάσσαλος, ξύλον ἢ ἐπίμακες ἐμπεγόμενον εἰς τῆ γῆ εἰς τὸ κρατῆν τῶν πόδαν.

ΤΕΡΕΨΕΓΟΝ. Leges Cypriorum MSS. fol. 95. v. ἐὰν ὃς πάση πριψῶν, ἐξ ὃ κατὸς ἀκπαπόδισμος καβελάσῃ πεῖ ἐν τῆς ὑφλοτόμους οἰκεῖσας, &c. Vide Πεδίψαι.

ΤΈΡΜΙΝΟΝ. *Subde in fine ante* Vide Τέρμα. Historia MS. Belisarii:

Εἰς χρόνον ἐνὸς τέρμονος ἵνα ἔτι καμωμένον.

Τερμίζειν, *Terminare*, Codex Iatricus MS. πᾶ τὸ κατάπαυσι, καὶ αἱ τῆ πῦ μα τὸ κρατῆν, καὶ τερμίζῃ ἡμέρας.

ΤΕΡΜΌΤΡΟΧΟΣ. *Adde in fine.* Fortè legendum, τέρμα τέχους ἐκ χαλκοῦ ἐστηκοῦ, ut hac voce intelligatur *extremum chlatrorum arcorum Circi seu Hippodromi.*

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΆ. *Post locum Typici, adde.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 3. ἀπ' αὐτὸ σεφράσ θεῖ πείσει ὁ θεῖ παπαρκησῶν, ὁ θεῖ ἄλλων τ δεῖ τῆς μνήμαις θεῖ πλουτησάντων πλουσίων ὅλως ἐξοχωρῆ τῆς ἀνθρώπου ἰδίσεως εἰς τὸ χωαρῶν μοναστήρια.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΉΜΕΡΟΝ. *Adde in fine.* Extat in Cod. Reg. Anonymi tractatus hoc titulo: τῷ ἁγιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Λεοντίῳ ἐπισκόπῳ, περὶ τῶ ὡς π ἐξ ἀρχῆς ὁ κῦ τῶν ἁγίων ἢ Χριστὸς ἡμέραν παρασκευῆς, ἐξ διὰ τὸ τῆ σαββάτου τέτου γάμου μὲν ἐξ παρῆς αὐτὸς χώρησαν. *In fine adde.* Vide Petavium lib. 2. de Doct. temp. cap. 58.

ΤΕΤΑΡΤΊΑ, *Regio urbis*, Gall. *Quartier.* Leonardus Aretinus de Republ. Florentinorum MS. ἔστι ὃ ἡ πόλις αὐτὴ διηρημένη εἰς τέσσαρα μέρη, ἃς τετράδας καλοῦσι, καὶ ποσῶς δεῖ βαλάνεια φυλάττονται τὸ ἑτέρματα τῆ ἱπποδρομίαν ἄξιαν.

ΤΕΤΡΑΒΑΣΊΛΕΙΟΝ, *Libri quatuor Regum in veteri Testamento.* Ita appellantur in Glossis Biblicis MSS. ex Cod. Reg.

ΤΕΤΡΆΓΩΝΟΣ, *Quadrivio* (de quo in Glossario med. Lat.) instructus. Damascius in Isidoro: ζητητὴς ἢ καὶ κριτὴς βούλεται εἶναι γραμματικῶν ἢ ἐητορικῶν· ἐξ συμβόλου ἐστῶν, ἰδικὴ πεζάνους εἶναι, ἐξ ἐν τῶν σοφιστῶν.

ΤΕΤΡΆΔΑ. *Lin.* 2. *post* Mercurii. *adde.* S. Augustinus in Psalm. 93. *Una Sabbati dies dominicus est, secunda Sabbati, secunda feria, quem sæculares diem Lunæ vocant: quarta aut Sabbatorum quarta feria, qui Mercurii dies dicitur à Paganis & à multis Christianis, sed nullatenus ne dicam, atque utinam corrigantur.*

Ibidem lin. 20. *post* νόμον. *adde.* Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ πεζαλοσφάκιδον ἡ τότε καθέρα,
Διὰ θέλῃ ὁ κυριόδουλος τα μῆνα χωεῖς φάεια.

Extat in Cod. Reg. 3249. Anonymi tractatus hoc titulo: τῷ ἁγιωτάτῳ μοναχῷ κυρίῳ Μελετίῳ τῷ Κερκυρᾷ, Εἰ χρὴ ἐορτάζειν τὰς λήξεις, ὅλα ἐν τῷ ἀνάγκης ἡμῶν ἢ ὁ πεζαλοσφακιδὰς ἐνδῶσι, τῶ Κυρίου λέγοντος, ὅλα ὁ ὃς ὑπερχόμενα καιρῶ ἢ ἀνθρώπου, ἀλλὰ τὸ ἐξορχόμενα.

ΤΕΤΡΑΠΛΆΤΕΙΑ, *Quadrivium*, vel potiùs *Quadriporticus.* Chronicon Paschale an. 7. Hadriani: ὁ Νικαίᾳ ἀγορὰ ἐπῶνη, καὶ πεζαπλατίας, ἔ τὰ πίχια ἐορτὴ τῆ Βιθυνίᾳ.

ΤΕΎΧΟΣ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 3183. τεῦχος, ἀγγεῖον, ὁ βιβλίον. Sophronius de quatuor Evangelistis: ἀναγνῶ γὰρ Ματθαίου, Μάρκου, καὶ Λουκᾶ τὸ τεῦχη, &c.

ΤΕΦΈΣΙΑ, τὸ ἄγριον πήγανον, *Ruta silvestris*, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΤΕΧΝΙΚΌΣ. *Post locum Eudocia, adde.* Etymologicum MS. διπύλυνες πίχεις ἔμφρικ· πίχυν δέλτ ὁ αὐλὸν λόγου μὲ διναμίαν ἔσας, ἢ γραμματικὴ, ὁ ἐητορικὴ· διπύλυνες ὃ τῶ λόγου χαρᾶσαι, ἢ πικτικὴ, χαλκευτικὴ, &c. Idem: πιχίτης καλεῖται ὁ λοιπὸς ἴσως πίχης ἔμπυρος καθιστῶς. Prochoprodromus MS. lib. 1.

Ἀφ' ὗ ὃ χόμα καὶ γραμματικὸς πιχίτης.

Infrà:

Εὑρὼν ἢ τὰ γράμματα ἄν μὲ ἔπεισαν πιχίτην.

Auctor Etymologici MS. Regii laudat Alexionem πιχίτην in ἔκδοσι. Τειχιοὶ & πιχοχάφοι Hermogenem perpetuò vocat Georgius Sophista Alexandrinus in Scholiis MSS. ad illius divisionem.

ΤΖΆΓΓΑΙ. *Pag* 1556. *lin.* 15. *post* nefas. *adde.* Priscus in Gothicis scribit, Attilæ uxori oblatos à Legatis Romanis inter alia dona ἐμψυχὰ ἅρματα, pag. 56. *In fine subde.*

De vocis etymo nihil habeo quod certi velim statuere, nisi quod mihi videtur subolere, à voce Latina *Cingulum*, seu Gallica *Cengle*, deduci, cùm, ut attigimus, non tam calcei fuerint tzangæ,

quàm cothurni ſpecies, quæ & pedes & crura non modò tegeret, ſed & ab imo pedum ad crura ipſa faſciolis in modum retis conſtringeretur, cujuſmodi conſpiciuntur in Diptychis Conſularibus, & in ea tabella Caroli Calvi, quam Capitularibus Regum noſtrorum inſeruit V. Cl. Stephanus Baluzius, & de quibus egit Caſaubonus ad Sueton. in Auguſto cap. 82. aliiſque picturis ejuſce ævi, ex quibus facilè conjici poteſt cur faſciæ iſtæ crurales ſeu corrigiæ, *tricubitales*, *ac in modum crucis convolutæ* fuiſſe dicantur apud Monachum Sangallenſem, ac *circinatæ*, ut loquitur Fortunatus in Vita S. Germani; *Romano more*, ut Eginhardus; quibus loquendi formulis deſignari *campagos* nemo non fateatur, quas inde Gallienus Imper. caligis gemmatis aſſumptis, averſatus eſt, cùm *reticulos* illos appellaret, ut auctor eſt Trebellius Pollio, quia ſcilicet cancellatim faſciolis inſtar retis aſtringerentur: quomodo etiam *gamachiæ* noſtrates, quæ à voce *campagus* ita appellantur, faſciolis conſtringi ſolent; unde Georgius Piſides apud Cedrenum de Imperatoriis calceis, *τὰ ἱππικὰ πέδιλα* dixit. Sed de ejuſmodi calceis egimus in Gloſſario med. Lat. in v. *Armiger*, & in v. *Campagus*.

ΤΖΑΓΓΟΓΡΙΖΕΙΝ. Stephanus Sachleces MS.

Διαπερονίζω βελόπτοις, κέντροις τζαγγεσιάζω.

ΤΖΑΓΚΑ'ΡΟΛΟΣ. Emmanuel Georgillas de mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ δεῦτε ἡ κακὴ ἀρχὴ αὐτὸς ὁ τζαγκαρόλος,
Καὶ χιόνια καβαγιάς, ἡ ἀπικὴ καζίλα ὅλος.

Infrà:

Καὶ ὁ τζαγκάρολος ἔπεφτε αὐγὰ τὰ πὲ πολίτ.

ΤΖΑΚΑ'ΛΗ. Anonymi Criminationes in Latinos n. 47. *ἐδέσματα — καὶ τὰ ἀπαλάμπρα, τὰς ἄρνας, τὰς τζακάλας, τὰς χήλωνας, τὰς ἀκαλόζορμας*, &c.

ΤΖΑΚΙ'ΖΕΙΝ. *In fine ſubde.*

Τζακίσιν. Ανθιμ. περὶ Χωρίων cap. 5. *ἡ τζακισμὸς ἔναι ὅταν τζακισωθῶσι οἱ δύο ἀστέμα.*

ΤΖΑ'ΚΟΝΕΣ. *Poſt locum Zygomala, adde.* Nicephorus Blemydes in Geographiæ Epitome MS. ubi de Peloponneſo: *χωρίζεται τὸ Εὐρώπου πελάγους τῆς Μισσίας, ἥτις ἐστὶ τὸ Τζακωνίας*, &c.

ΤΖΑΚΟΤΟ'Σ. Ptochoprodromus MS. lib. 1.

Γύπαιτας ἔχω τζακετῶ πέχα φλουντζαλιάειν.

ΤΖΑΛΑΠΑΤΕΓΝ. *Lin. 2. poſt ὀβελίσκον. adde.* Gloſſæ interlineares MS. ad Ariſtophanis Nubes: *πῶπον τὸ δίλιτον κολοτρῶν' αἱ ἡ τὸ μετέχα τζαλαπατῶν.*

ΤΖΑΟΥ'ΣΙΟΣ. *Poſt locum Leunclavii, adde.* Narratio MS. de Manuelis Comneni Imp. Decreto, ex Bibl. Pelleteriana: *καὶ δεσπότας τζαουσίους ἕνα ἀπ' παρ' αὐτῆς ὑπαρετῶν, οὕτως γὰρ αὐτὸς ἐκάθητο πὲς ἀγγελιαφόρους καλῶν*, &c. Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: *ὁμοίως ἦ καὶ τζαουχάδες ἄλλοι τινὲς, ἄγουν ὀδάντα, εἴ ἶνες ὀφίλουν τὰ ἀφεστίχουν καὶ φυλάττουν τὰς σπορὰς καὶ ἔτους ἀπ' ἀγαπιάρου ἕ φιλῶτες αὐθρώπων, τὰ μανδὺν τὰ καβαλλοῦσι ἶνές· ἡ εἰ ἶνες ὕδρους, τὰ σπεῖ ζημίαν εἰς αὐτά. ζήμιαν ἔν ἄσσεχ πίντ, καὶ δίδουν τα ἡ πίντ χαυδὰς, εἰ ἶνες ὑδρ τὰ φθάρν. αὐτὰ ἦ ἐξελθόντων λέτ ἕ ἀεσθμὸν ἀπ' Κωνσταντινόπολιν καβαλλάρι, ἡ ἰδλίσσουν αὐτὰ πάντα.*

ΤΖΑ'ΠΑ. *poſt locum Moſchopuli, adde.* Gloſſæ interlineares MSS. ad Theocritum: *κἀχλᾶ ἴχον σταφύλας π*, &c. τζαπίν. Beliſſarion Donatus in Vita MS. S. Antonii: *καὶ ἐσθῆτα μιλιάρια λέτ ἀκούσις τὰ τὸ φάρι ἕνα τζαπὶ ἕ ἕνα ἀκάλα, ἡ ὀλίγον σάβρα*, &c. Mox: *ἐτζάπιτα, καὶ ἔπερα τὸ σπαρὲν.* Athanaſius: *ἤξιον κομίσαι αὐτῷ δίκελλαν, πελέκιον, ἕ σπυρὶ ὀλίγον.*

ΤΖΑ'ΠΡΑ, *Camera*, Gall. *Chambre.* Georgius in Chron. MS. cap. 120. *τῇ ἦ παπὶ ιστέδα μόνος ἰὸς ἕ τζάπραν*, &c. Vide Τζάμπρα.

ΤΖΕΛΗ'ΙΟΣ. Anonymus Medicus MS. *ἕ ἔχοντα ἐξοχάδας δεῖ σφόδρα κρίας ὀπόν, ἡ ζίγκα ὑψικόν, ἡ μαὶ τζιλνὸν βερεκόν.* Infrà: *πάντα ἦ οὖν μετρίως ἀκοῦν, καὶ ὕδωρ μὲ τὸ πάγρα τζιλνὸν βερεκὸν λέτ πάντα*, &c.

ΤΖΕΝΤΑ'ΔΟΝ, *Cendalum*, de qua voce in Gloſſario med. Lat. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3175. fol. 376. *καὶ βάν τὸ ῥοδομέλι μὲ τὸ τζυνδάλο κακεῖνο.*

ΤΖΕΟΤΖΠΟΥ'Μ, *Nux Indica.* Conſtantinus à ſecretis MS. *μαὶ κάρυα Ἰνδικὰ τὰ λεγόμενα σεβὲ ἕ Λατίνοι τζευζπούμ.*

ΤΖΕ'ΡΜΑ. *Adde in fine.* Avicianus, qui & Alexius MS. de pulſibus: *εἰ ἦ ἰὸς ἕ σφ. δάκτυλον ἕλαττ μίαν καὶ δύο, τζέρμα εἰς πὲ πόδας· εἰ ἦ δύο καὶ μίαν, πάχι πὲ ἀσπαγάλους.*

ΤΖΕΤΡΕΚΙ'Α, *Blitum.* Lexicon MS. Neophyti: *βλίτον, ἡ τζετρεκία, ἤτοι τὸ βλιτόν. ἔπερα ἕ ἰσχυρότερα λέγουσι.* Vide Τζετρεκία.

ΤΖΕ'ΧΟΙ. *In fine adde.* Sed de Czechis Bohemicis conſulendus in primis Bohuſlaus Balbinus in Miſcellan. hiſtoric. Bohemiæ lib. 2. cap. 8.

ΤΖΗ'ΚΝΗ. Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: *καὶ πῆς μαχαιρίζη μὲ αἷμα ἡ τζήκνας ἕξ κρεατῶν*, &c.

ΤΖΗΜΑ'ΔΟΥΡΟΣ. Stephanus Sachleces MS.

Τῷ τζιμαδούρᾳ ἡ ἀδελφή σου ἕ ἤθελεν παιδέψει.

ΤΖΗ'ΜΕΡΙΣ, Planta, de qua Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. *τζημέριος ἡ ῥίζα αὐτὰ χρήσιμός ἔστι*, &c.

ΤΖΗΜΟΥ'ΡΙΑ. *Adde in fine.* Lexicon MS. Neophyti: *κρόκον, τὸ τζιτσοῦρι, ἡ τὸ κολάκιον.*

ΤΖΗ'ΠΑ. *Lin. 4. adde.* Lexicon Botanic. MS. Reg. *κλωδόνες, τὰς τζήπας.* Idem: *μῶκα, οἱ τζήπες.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Τὸ ἦ ὄνειρον (ὑάλιον) ἀπ' γῆν ἐπάνω ἔχει ὡς τζίπαν ὑαλώδη.

Conſtantinus à ſecretis MS. cap. 122. *εἰ ἦ ἔχει τζίπαν, καὶ ἡ τζίπα ἔχει μεγάλας δεῖ πυρετῶ τὸ φλεγμαίνοντα πες, ἤλθεν ἡ τύπος.*

ΤΖΗ'ΠΟΥΡΑ, *Acini.* Lexicon Botanicum MS. Cod. Reg. 1843. *γίγαρτα, ἃ κοινῶς λεγόμενα τζήπουρα.*

ΤΖΙ'Α. Vide in Αρτζυείπες.

ΤΖΙΜΒΑΟ'Σ. Vide Τζίμπλα.

ΤΖΙ'ΜΠΑΛΑ. Etymologicum MS. *τζίμπλες, ὁ μεταξὺ τῆς βλεφάρου, ὁ τζιμπλός.* Rurſum: *τζιμπαλίες, τζιμπλός· λέμνη, ἡ τζιμπλα.* Schedographia MS. in Agapetum: *λέμνη ἦ ἡ κοινῶς λεγόμενα τζίπλα· ἡ λεμνῶ, τὰ τζιπλάτα.* Gloſſæ interlineares MSS. ad Ariſtophanis Nubes: *κἀπὰ ὑμὰ λέμνας κολοκυνθίνας, τζιπλάτους.* Vide Τζίμπλα.

ΤΖΙ'ΦΡΑ. *In fine adde.* Tractatus MS. *περὶ σφ ψήφων τῆς ἀριθμητικῆς*, ex Cod. Reg. 3171. *Ἰδοὺ ἐγὼ ὁ ἀσελγὼς ἐπὶ ἔχω τὸ ἄπειρον, καὶ τὸ ἀπείρου γνῶσις ἔκ ἔστι, ἐφθόμην οἱ φιλόσοφοι ἀριθμοῦμεν ψήφους ἕνα, ἵνα εἰδῶ πόσων γνώσκοντα αὐτῆς ἀκριβῶς τὸ σφ ἀπείρου. εἶπε γοῦν αὐτὸς, ἡ ἡ πλείονα, ἄγουν ἕως, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. Καὶ ἐπειδὴ ἦ καὶ ἐπὶ τοῦτο ψῆφος, ὁ καλοῦσι τζίφραν, σημαίνει καθ' Ἰνδοὺς κύβον· ἕ γὰρ πλεῖστα ψήφους Ἰνδικά εἰσιν. διὸ ἦ πᾶν, ὅ. τὸ σφ ἕν γοῦν ψῆφος σημαίνει τὸ ἓν, τὸ δύσπρον, ἤ. δεκαπλασιάζεται γάρ. τὸ τετὸν τ'. ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. τὸ πέντε πεντακισχιλιοντεπλασιάζεται γάρ. τὸ πέμπτον πεντάκοντα χιλιάδες, δεκαπλασιάζεται γάρ. ὀκτὼ δὲ πάντ ἕως τὸ χίλια, τὸ ἐπὶ ἑξακόσιας χιλιάδες ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. τὸ ἑξ ἕως τὸ χίλια. τὸ ἑβδομον ἑπτάκις χιλιάδες χιλιάδας, χιλιοντεπλασιάζεται γάρ. τὸ λ'. ἕως τὸ χίλια, τὸ ἔγδοον ὀγδοήκοντα χιλιάδες χιλιάδας, ἑκατονταπλασιάζεται γάρ. ἴσως ἦ ὡς τὸ σφ ἕν ψῆφος φασὶ καὶ εἶναι ἄστρ καὶ ἄν,*

ὑχὶ φῆφον ὅσα βδ. τὸ διύπερα πεπαπαπάζεται εἰς τ' δίκα, ἤγουν εἰ ἔστι τρία, λέγεις, ɜ ι ϑ ɜ ο. τ' τρίτον εἰς τ' ἕκατον, ἤγουν εἰς πάσχα, λέγεις πεντήκοντα τὰ ἕκατον πεντακόσια, τὰ πάντα εἰς τὰ χίλια, ἤγουν εἰ ἔστι ϡ. λέγεται πεντακόσια χίλια πενταχιλιάς. ἐπεὶ γὰρ ϑβ Ἰνδικῶν ὄντων χρυσῶν, ὡς ϑεσέσαμεν, ϑβ συμπλεκῶν εἰς πὰς ψῆφος καλοῦσι ϑῶν καὶ μονάδα, ἤβρε τὸ εἶναι ἄρα ἐν ἔστι τὸ χρῦσε λαμβάνεσθαι εἰς τ' ϑεσῶν ϑῶν καὶ πὰς ὑπλῶν μονάδας. Mitto cætera; tantùm addo quæ de Tziferis ab Indis inventis tradit Joannes Gravius ad Anonymum Perſam de Siglis Arabum & Perſarum aſtronomicis: *Mos è literis putandi, æquè olim apud Arabas, ac apud Hebræos, Syros, Græcos & Latinos, obtinuit: verùm è figuris putandi rationem quæ nunc in uſu eſt, ab Arabibus accepimus, quod vox ipſa à .... deducta comprobat: ſed Arabes Indis, ut primis inventoribus acceptum ferunt. Ali Koshgius apertè fatetur Sapientes Indiæ hos numeros reperiſſe, & alibi appellat Indorum Arithmeticam.* Vide præterea quæ de ejuſmodi Tziferis commentatur V. Cl. Stephanus *le Moine* tom. 2. varior. Sacror. pag. 786. & ſeqq. & Seldenum in Præfat. ad Eutychii Origines p. 11. Sed hîc monendum videtur in verbis allatis ex Cod. Reg. noſtrum 2. per z. ut 4. effingi per ϑ. id eſt per theta Græcum, ut olim apud noſtros (in ſpecimen inſpice, ſi tanti eſt, Crantzii Daniam edit 1561. ubi ita ſemper hic numerus effingitur in paginarum affixis numeris) deinde noſtrum 5. per 4. quomodo in nummis Imperatorum Conſtantinopolitanorum in noſtris Familiis Auguſtis deſcriptis; denique noſtrum 7. per λ. Græcum.

ΤΖΟΥΚΆΡΟΝ. Joannes Archiater MS. ſub finem: τὸ ῥοῤῥόπιν, τὸ τζούκαρον, ἀπζιπύζω ἴν καλὸν εἰς ἄνθρωπον.

ΤΖΟΥΚΝΙΆΔΑ. *Lin. 2. poſt* Portium. *adde.* Gloſſæ interlineares ad Theocritum: ῥάμνοι τ καὶ ἀπαλάδαι· τζυνίδες. Alibi: καὶ ὁ κίδαρις κεστύδες. ἢ ὁ τζυκίδιον καθαίρεις.

ΤΖΟΥΡΧΟΣ. Aſtrampſychus MS. in Cælo Pythagorico: δῦλαι εἰς πάπα, ἢ εἰς τζοῦρχοι, ἢ μαλοσίαι, καὶ καμμαδάμοι, ἢ σφὸν, ἢ φιλόσοφοι.

ΤΖΟΥΤΖΟΥΛΕΉΝΗΝ, *σήσαμον κεκαυμένον, Seſamum uſtum*, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845.

ΤΖΟΧΑ. *Poſt locum Thomæ Iſrael. adde.* Anonymus Medicus MS. τὸ ὃν ἴσαρε κόμα ἢ τζόχαι κόκκυλα, ἴσως δύο ἁπλάκες, ἢ ἄλειφε ἢ τζόχαι μὲ πίσσα, ἢ μὲ ἀρτζίπιλα, &c.

ΤΖΟΧΟΣ. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 615. σκόρδα ἢ τζόχοι καπούτσα, &c.

ΤΙΚΟΆΙΘΟΣ. *In fine adde.* Aëtius lib. 1. ex Cod. MS. ὁ ὃν Ἰνδικὸς καλούμενος, ὅν ὁ πέρσαι λίθον ϑὰν δυνῆσαι, ὅθεν καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ πάντες ϑεσπεφθέντα. Idem Aëtius lib. 2. cap. 20. ἔστ ὃν ἢ ἄλλος λίθος, ἰσχυρὸς ἢ δύναμιν, ὁ τῇ Συρίᾳ ἢ Παλαιστίνῃ ϑρύλλος, λίθος μὲ ἢ χρόαν, ἴσον ὃν ϰῇ τὸ χρῆμα, χάμμασι ἔχων ὡς δὲ πέρσαι γεγονέναι· ὀνομάζεται ὃ Ἰνδικὸν, καὶ ϑαύμαστον.

ΤΙΜΑΡΆΤΙΟΝ. *Lin. 2. poſt* donati. *adde.* Narratio MS. de Manuelis Comneni Imp. Decreto, ex Bibl. Pelleteriana: ὀπῶδιν ὁ τῷ ϑβῷ τῷ πεῖς αὐτ (Σιλίμε) πεῖσι φιλοκυνδύνῳ ἀμφοτέρῳ, ὅπαν ναῷ ἢ πλοκόβοιον μιζαλάδδαι, &c.

ΤΙΜΑΡΙΟΝ. *Lin. 19. poſt* erant. *adde.* Threnus MS. de capta Conſtantinopoli:

Ῥόμε δίδῃ ϑβλίξιες, δόξας, ἀμαῖς, ἀμάεμα.

Ordo MS. Officiorum Aulæ Turcicæ: αἱ ϑέσεις ὃ ϑῦ ἀρχόντου τῦ Δμπεῖ, εἰσὶν οὕτως· ϑὰ ἔχουν δὸ τὸ πα-

μάεμ ὅπου ὑχὶ καθὰ εἰς πᾶσα χίλια φαμελία ἔστασίτσα ἤγουν εἰσάδια· ἀριθμῇ εἶπεν ὁ ἄρχων τὰ ὑχὶ ἀνθρώπους δίκα ϑρμαπλήσεις, ἢ καθίξους ἐμείνασ.

ΤΙΝΑΚΤΆΡΙΟΝ, *Agitatorium, Piſtillum*, ex verbo τινάσσω. Lexicon Grammaticæ MS. δοῖδυξ, τὸ τινακτάριον. Δοῖδυξ exponitur à Grammaticis, ὁ ἀλετρίδιον, ἢ τὸ τριβίδιον τῦ ὀλείου, ἢ τὸ κοχλιάριον.

ΤΊΡΩΝ. *Pag. 1580. lin. 2. poſt* πρατής. *ſubde.* Eudemus in Lexico MS. τύραν, ὁ πατύπιακης, πρατὴς ἴσπης. τύραννις, οἱ ἀφλικανῖς τὰ πλέμια.

ΤΙΤΖΉΝΗ, *Rheon*, de quo Botanici. Vide Ἀνεζάν.

ΤΊΤΙΟΣ, *Talis*, idem quod τόσος, de qua voce ſuprà. Hiſtoria MS. Belliarii:

Ο βασιλεὺς τζόμαξεν ἀκούον ϑτα λόγια.

Occurrit ibi crebriùs.

ΤΙΤΑΟΣ. *Lin. 5. ante* Pſellus, *ſcribe.* Etymologicum MS. ϑάνε καὶ τὸ τίτον, γραφὴ ϑις, ἤγουν ϑβασιλῆ, ἢ ϑβῷ τῷ τίτον ἢ ϑβασιλεῖον. Legendum fortè ϑαλεῖον.

ΤΑΙΤΊΟΝ. Vide in Τίτλος.

ΤΟΙΧΊΖΕΙΝ. Moſchopulus: πιχίζειν, ϑὰ τοὺς πλαγιάζειν, nempe cùm dat latus. Euſtathius: ὅθ τὸ πίχος κυριολεκτεῖται, ἢ ϑὰ τοὺς, ὅπλον ἐξ ὧ ἢ πιχίζειν λέγεται ταῦς.

ΤΟΜΆΡΙΟΝ. *Poſt lin. 5. ſcribe.* Bartholomæus Edeſſenus in Conſut. Agareni pag. 316. καὶ πᾶς, εἶπ μοι, ὁ τῇ ϑεῖ λόγες πιὸν τῇ χρεῖᾳ, ἤγουν τῇ τουρκείᾳ σου, ἢ ᾧ πμικείῳ, &c.

ΤΌΜΟΣ. *Pag. 1585. lin. 12. adde.* Gretzemis ad Cantacuzeni lib. 2. cap. 40. Τόμον in Synodis eſſe ait, libellum, acta & decreta ejus, & totum illud quod fidei profeſſionem expoſitionemque continet, complectens.

Τομοχαφῶ, ϑὶ τὸ σπουδμενβίνε ἀνδίδοται, καὶ εἶσι ὀείζεσθαι τὰ διὰ μακρῶν ϑβασιλεῖσπα ἢ χαφὶ τὰ πολέως, inquit Philotheus Patr. CP. lib. 1. contra Niceph. Gregoram, ubi de tomo Synodi Conſtantinopolitanæ adverſus Barlaamum.

ΤΟΜΠΡΟΤΙΤΖΗΣ, Dignitas quædam, ni fallor, apud Turcos. Salutationes Epiſtolarum Pontificiarum pag. 413. καὶ οἱ μὲν ἔτι Ῥωμαῖοι ἄνθρωποι, ἢ ϑὲ διήμισεάτων, οὐ ϑεσῆται τὸ ἔνομα αὐτῦ· οἱ ὃ βαΐρακτες, εἶσε ἢν ὁ Τομποσάτζης, ἢ οἱ τ' Βιολαείας διακόνα, & οἱ τῦ ἀλεάνε, ϑεσῆται ἢ τὸ ὄνομα. Ita etiam Cod. Reg. quem vidi.

ΤΟΜΦΗ, ἡ σικάλη, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Secalis, Siligo.*

ΤΟΞΆΤΑ, *Portieus exterior* quæ ædi objacet. Scholiaſtes MS. ad Philoſtrati Imagines: δίμος, ὁ μετὰ τ' πρόδομον. αὐθοῦσα, τὰ μετὰ τὰς δόμους, ἤγουν τὰ αὐτὰς πξάτα, ϑῦ ἐς ἡ αὐλή.

ΤΟΞΙΚΉ. *Poſt locum ex Typico, adde.* Lexicon MS. vet. Teſtam. ἀκαλοχυθμοῦσιν, ὑπολίδιον. κανελλαμβάνει ὑπὸ πχιτῶν αὐτὸν κρυσταὶ δυείδες· καὶ τὰς σελμὰς ϑβῦ ὑπόδυσι, ἤγουν τὰς ϑβεξάσπας, τυπῶσι πξικάς. Gloſſæ MSS. in Ezechielem: κρυσταὶ, πξικαί. Ejuſmodi feneſtræ habentur in Deſcriptione urbis Romæ edita à V. Cl. Joanne Mabillonio pag. 514. 515 tom. Analect. ubi *feneſtrarum majorum & forinſecarum, & minorum* fit mentio, quæ ſcilicet de murorum πξικῶς in foſſatum prominentibus intelligi debent. Vide V. Cl. Stephanum *le Moine* tom. 2. var. Sacror. pag. 702. 703.

ΤΟΠΆΖΕΙΝ. Euſtathius: ἡ ὃ τοπὴ γλῶσσα ἀπ τῦ ἴσπε ὅπου τῦ σύρῃ φεσικλεῦ πιπίζει λέγ, ὁ καὶ κοπτζί, πιπτζί γοιῦ ἀς Συρία εἰς τὸ κωνωπεῖον.

ΤΟΡΔΕΙΑΌΝ, ϑὶ τὸ Κρητικὸν σίσλι. Neophytus in Lexico MS. *Seſeli Creticum*, de quo Ruellius

& alii. Dictionarium Medicum Hispan. *Terdilion, una yerva, el gordilion de Paulo.*

ΤΟΡΤΎΡΑ, τῷ κισσμίων εἰσμάκης πόμῳ, apud Hesychium.

ΤΟΣΟΎΡΤΖΟΥΣ, καλούμενος σάρτζις, ὁ ᾧ φίλ, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Vide. Φίλ.

ΤΟΥΒΆΝΙΟΝ, *Alveare, Cophinus.* Glossæ MSS. in Prophetas: κωφίλλω, κώφιρὰ, ὁ λέγουσι ἰσχάδων πυξάριον, ἤγουν καφίνιο.

ΤΟΥΝΆΤΖ, τὸ μαλικόφυλλον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΡΑΓΑΝΟΣ. *In fine adde.* Scholiastes MS. Oppiani in lib. 1. Halieut. τραχεῖα, ᾗ ἀναπνοὴ, ᾗ ἀορτὴ, ᾗ κραναὰ τῆς ἰχθύος, ἀφ' ἧς λαπάδες ἐν ἰχθ. ᾗ μύριναι, γλῆνες, &c. ; Anonymus MS. de Dieta cap. 13. οἱ σμιδαλίται ἄρτοι, καὶ αὐτὴ ἡ σμίδαλις, ᾗ ᾗ τραχεῖα μοῖρα τῆς ζώνης, ὡς ᾗ ὠτὰ, ᾗ ᾗ μυῶνα, &c. Dictionarium Medicum Hispan. *Tragano, lo callofo, o ternilla.*

ΤΡΆΓΟΣ. *Rubeus.* Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. fol. 609. πυρετόπυρον, λυσόπυρμα, ἐρυθρῶν πράξις, ὕπνι πυ ἐρυθρὸς, πλευρίτου ῥίζα, &c.

ΤΡΑΓΟΥΔΕΙΝ. *Pag.* 1594. *lin. penult. adde.* Luithprandus lib. 1. cap. 2. *Poſt inutilia tragœdimata, id eſt cantilenas, ſomno ſe dedere.*

Pag. 159. *lin.* 9. *adde.* Theophanes an. 19. Justiniam: Δορύσσοι μὲν ἰς Ῥωμαίους ἐξοπλίζει, καὶ τῶν βιβλίων ἐξωθεῖ δῆθεν τὴν ἐπιχώριον τραγῳδίαν, ἤγουν θεοφρικὰ τῶν καθυπάτων, &c. Glossæ interlin. MSS. ad Theocriti Idyll. πῶς σ' ἀείδω τὸ κωμῳδούμενον. Scholiastes ad eundem: ευείζει, τὸ δῆθεν εὐειγνὲς αἰλαπὸν καὶ ευεικτὸς ἐκ πύπου. ὠπαῖζε ᾗ ευεικτὸν λέγει ἢ κωμῳδοῦντα.

ΤΡΑΞΥΝΟΝ, τὸ ἀγριομάρουλον, in Lexico Botanico MS. ex Cod. Reg. 2147. *Lactuca ſilveſtris.*

ΤΡΆΠΕΖΑ. Synodica S. Joannis Damaſceni: οὐχ ὕλη ἡ ζωοποιὸς τράπεζα ἢ ἐ ὄψις ἡμῶν ἢ ζωὴς ἐπιδιηχεῖται;

ΤΡΆΦΟΣ. *Poſt locum Damaſceni Studitæ adde.* Baſilographe MS. ὧδε χρὰ, καὶ ὧδε τράφον, ᾗ ὀπίσω ὧδε, ἐξικνοῦμαι πῶς ἡ χρὰ ἀπὸ δὴ ἢ τράφων.

ΤΡΆΧΑΛΟΣ. *Lin.* 6. *poſt* collo. *adde.* Etymologicum MS. τράχηλος, ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐξ ὅσων τραχέων καὶ ἡ σκληρῶν. *Adde in fine.* Sed non deſunt ex viris eruditis, qui ita appellatum Conſtantinum volunt propter immenſas largitiones, in quibus eſt Suareſius, qui id firmat auctoritate Feſti Ruſi ex Cod. Barberino. Vide V. Cl. Noriſium in Diſſert. de nummo Licinii pag. 81.

ΤΡΕΖΟΣ, *Miſer.* Franciſc. Roſſerius in Advocato Purgatorii pag. 263. Ἀμήν καὶ ἐθάμβησεν ὁ τρεζὸς, πῶς δηλ μετανοεῖ εἰς ἢ ὥραν τῆ θανάτου.

ΤΡΕΛΟΣ. *Lin.* 3. *ſcribe.* Ανδρ τῆ Χαιρήμ c. 14. ἀκούσαν τε ἀδέκατα ὁ μοῦς λόγο τῶν τρώτων, ἀκούως φωνητὰ τε ὄλε ὅσως βλέπ ὄντας τρελοὶ ὁπὼ ἀκοῦσον.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΆΣΗΜΟΣ, *Pannus qui triginta clavis exornatur.* Vide Gloſſarium med. Latin. in *Triacontaſimus.*

ΤΡΙΒΕΊΣ. Vide Κόπων.

ΤΡΙΒΟΥΝΕΎΕΙΝ. Lexicon MS. ex Codice Reg. 1843. τριβουνιδύόμενος, ἤ πχαλδόμενος.

ΤΡΊΑΙΘΟΣ. *Pag.* 1607. *lin.* 3. *poſt* fuerit. *adde.* Quid ſi hæ columnæ *fuſiles* fuerint, cujuſmodi complures extitiſſe Romæ & alibi, ex veterum invento, hodie deperdito, cenſebat Scaliger (in Scaligerianis) ex triplici ſcilicet lapidum ſeu marmorum genere, fuſæ fuerint ac conflatæ, quomodo *Miſchi* Italis appellantur, quas ii ſimili ferè artificio conficiunt.

ΤΡΊΟΥΛΟΝ, ἤ ἀσφάλτου, in Cod. Reg. 2147. *Aſphaltium*, de quo Botanici.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΑΤΟΡΊΑ. *Adde in fine.* Τειαρχία, Dioni lib. 41. In Nummis Auguſti ΤΡΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ, non ſemel.

ΤΡΙΠΤΆ, *Strigiles.* Iſaac. Tzetzes in Lycophron. pag. 142. πλοῖόν τὸ ᾧ τριπτά.

ΤΡΙΣΕΠΊΣΚΟΠΟΣ, *Epiſcopus trium Epiſcopatuum.* Expoſitio nova Salutationum Pontificarum MS. πρὸς ἢ Πιὸν, ἀγαπᾶτε βλέποντα Πιὸν, &c. Additur ad marginem: σημείωσαι ὡς ἢ τοῦ ὄντα Πιὸν κύριον Σπορέδικα, ὡς ὄντα τριεπίσκοπον, ἤ λέγουσι τοῦ συλλειτουργ.

ΤΡΊΣ, vel Τριῶς, *S. Trinitas.* Initio Cod. Reg. 3111. & 3147. Meletius Monachus qui de natura hominis ſcripſit, dicitur eſſe ἐκ Σίμωνος τῆ Ορμίου, ἐκάνου Ακρικοῦ, χωρίου Τριεκκαιδόλιος, μητρὸς λεγομένης Τελῆς, ὅπου ἢ ἁγίας Τελάδος. Alius Codex habet Τριῶς.

ΤΡΊΦΟΣ, pro τείβος, in Gloſſis Oppiani.

ΤΡΙΦΩΝΟΝ. *Poſt lin.* 2. *ſcribe.* Georgius Nicomedienſis Epiſcopus in Encomio S. Barbaræ: σεφηγεῖς ἢ ἁγίας οὐσίας σεμνάδος, & infrà, ἡ σεφωνὸς ἢ παιχία τεμαί.

ΤΡΙΧΉΤΖΑ, *Pilus.* Joannes Archiater MS. pag. 558. de alopecia: ὀφιάσις ᾗ λέγουσι ὅταν γίνηται ἡ καφαλὴ λεία, τὰ μὴ ἔχῃ πώποτε τριχήτζαν.

ΤΡΟΠΆΡΙΟΝ. *In fine adde.*

Τροπάριον, aliud ſonat apud Epiphanium in hæreſi Maſſilianorum n. 2. καὶ αὐτὸ τὸ ἱερὸν τῶν χάρας παῦτε τροπάρια καθεκάστοτε, ὡς σφραγῖδας καλοῦσι, καὶ δίκτυα. Suprà dixit: ὅπερ ᾗ εἶναι ἱκανῶς καθεκάστοτε, ἡ ὅπως παῦτε, φόρον δίκτυα σφραγῖδα ἐκάλουν. Ex quibus videtur legendum παῦτα.

ΤΡΟΠΙΚΌΣ, *fraudulentus, doloſus.* Τροπικὴ πάλαμις, in Epiſtola Smaragdæ apud Cruſium in Turcogræcia.

ΤΡΟΥΓΑΛΑ, *Teſtudo. Adde lin.* 9. Bartholomæus Edeſſenus in Elencho Agareni pag. 423. de libro Alcorani: καὶ τὸ σφράγισμα τοῦτο ἐκ χαιρὸς τῶν Θεμαίου κάτω εἰς βίβλους ἢ ἀκριβείας τῶν Προφήτου εἰς ἢ Δαμασκὸν, εἰς τὸ Τζιμαλὼ λεγόμενον, ὅ ἔστι σωσμηλὸ ὄνου.

ΤΡΟΧΑΛΟΊ, apud Moſchopulum, οἱ σκολόκιοι ἢ πετάμοι λίθοι exponuntur.

ΤΡΟΧΙΖΕΣΘΑΙ, *rota conteri, vulnerari,* ἐπιπονῶς ἔχειν ἢ πρωθεῖσθαι, apud Suidam.

ΤΡΎΠΑ. *In fine adde.* Suidas: Τύμα, ὁ πετρώδης σρόδρα ἐν πῖς σφάγμασι, ὃν τρυπᾶν καλοῦσιν.

ΤΡΥΨΊΔΙΝ, τὸ κυπάμμιον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΤΥΚΊΟΝ, *Menſura ſpecies*, cujuſmodi μόδιον. Joannes Diaconus in Scutum Herculis Heſiodi: τὸ ἐνύχιον δὲ τῷ τύκῳ, τὸ ἀβγαλδίζω, ἀφ' ὧν ἢ τυκίον, τὸ μυτρίον.

ΤΥΠΙΚΌΝ. *Pag.* 1623. *poſt* etiam. *adde.* Liturgia S. Jacobi: μετὰ ᾗ ἱερώτατα ὁ χορὸς ψάλλῃ τὸ σφραγὶς ἀνάφωνα, ἃ ᾗ τυπικὰ, οἱ δὲ κωμικὰ· ἅτ' ὢν, τῆς ἡμέρας.

ΤΎΠΟΣ, in Iatricis, vox inducta à recentioribus Græcis, inquit Galenus in eos qui de typis & periodis ſcripſerunt: οἱ τινὲς ἢ σφᾶς αὐτὸ ἐπιπλάττειν τῷ τύπῳ τῆς φλεβὸς σφυγμοὺς, &c. Vide Gloſſar. med. Lat. in *Typus.*

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ. *In fine adde.* Anonymus MS. de Dieta cap. 6. λευκοὶ ὁμοίως τὸ πρόσαλμα, σύκα ξύλῃ.

ΤΥΡΌΚΟΛΟΝ, *Gluten ex caſeo confectum.* Habetur in Cod. Reg. 3178. fol. 7. φέρε τῷ πώπῳ τυρόκολον. Deinde: λαβὲ τύρον παλαιὸν ἰς πρωτείλιο, &c.

ΤΥΡΟΤΡΊΠΤΗΣ. Vide in Τυρόκολον.

ΤΥΧΑΡΟΣ, *fortunius*, τυχῆρος, τυχερός. Leges

Cypriorum MSS. fol. 140. v. ὦ πηχὺ τῆ ἀλόγῳ, καὶ ὦ χοιρὲ θύεται, ἢ τῷ φυγῷ τῆ μὴ φυλάττεσθαι, &c.

Υ.

ΥΑΓΩ'Ν, pro ΑΓΩΝ. *Maxilla.* Vide Eustathium.

ΥΆΙΟΝ, τὸ λεγόμενον φθινοπώρινον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Perdicium.*

ΥΔΡΟΠΕΚΙ'Α, *Hydropisis.* Meletius Monachus MS. de Urinis:

Καὶ ῥίπτει ἀφ' ὑδροπικίαν ἢ καυσόχολον τόνον.

ΥΆΡΟΡΟΗ', idem quod ὀχετὸς, in L. 26. §. 3. C. de Episcopali audientia.

ΥΕ'ΛΑΙΟΝ. *Lin.* 18. *post* spectant, *adde.* Nicephorus Blemmides de Urinis, MS.

Αὐτῶν ὑάλια μάλιστα τετταράδια, τὰ μὲν λεπτὰ τὰ ἀφρῶδη, Τὰ ξανθὰ ἢ ἐπὶ πύῤῥῳ, πεῖρα τὰ ῥοδιάζοντα, &c.

Meletius Monachus de Urinis, MS.

Τῶν αὐτῶν ὑάλια μάλιστα τετταράδια.

ΥΜΝΟ'Σ. *Post loc. Gregorii Naz. adde.* Euthymius Zygabenus in Præfat. in Psalm. ὑμνὸς ἦν, ἢ ὑπερτιμῶν δοξολογία, ἢ καλῶν ὧν ποιήσαμεν, ἢ κακῶν ὧν ἐπράξαμεν. *In fine adde.*

Ὑμνοχάντορος, *qui hymnos vigilando decantat, seu in vigiliis nocturnis.* Vita S. Marthæ matris S. Symeonis jun. Styl. n. 33. ἱερᾷ καθαρότητι ψυχῆς, ὑμνοχάντορος ὤν, τῶν μὲν ὄντως Μαρθῶν, &c.

ΥΠΑΚΟΗ'. *Lin.* 4. *post* 57. *adde.* Sed hanc profert S. Athanasius in Apolog. de fuga sua, sub finem: καθεδεῖς δὲ τῷ θρόνῳ ποιήσεται τὸ μὲν διάκονον ἀναγνώσεται ψαλμὸν, πᾶς ὁ λαὸς ὑπακούσει, Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ubi Epiphanius Scholasticus lib. 5. hist. tripart. cap. 2. *Resident in sede, præcepi ut Diaconus psalmum legeret, populi responderent, Quoniam in sæculum misericordia ejus. In fine adde.* Servatur vel servabatur in Bibl. Scorialensi Nicephori Xanthopuli liber περὶ ὑπακοῆς, κατακείων, καὶ ἐξαπτυλαείου, πόσον λέγειν ὕπνον.

ΥΠΑΤΟΣ. *Pag.* 1635. *lin.* 6. *post* 94. *adde.* ubi quantum posterioribus sæculis hæc Ὑπάτων seu *Consulum* dignitas, vel ipsa certè appellatio viluerit, docet in primis eadem Novella hoc titulo: περὶ τῆ ἀναπλάσει τῶν περὶ τὸ Ὑπατικὸν τόμον, ubi maximè de Missilibus, hæc subdit: ἀλλὰ γὰρ τῶν μὲν, ἵνες τὸ σημεῖον τῆ Ὑπατικοῦ ἀξιώματος ἐν τῆ πλατεία διάφορον, ὡς ἂν χαίροντι. τῶν δὲ τούτων κυριῶς χρόνου φορᾶς, καὶ ἐπὶ τούτῳ τῆ Ὑπατικοῦ μεγαλοφρόνως ἐκ τῆς ἀρχῆς δόξης, ἢ μεγαλόπρεπες περὶ ἔπαινον μετασκευάζει χρῆμα, καὶ τῆ ἐς τῶν περιόντων, ἵν' ὅπως ἑτέρες ἱκανῶς ὄντως, ἀλλὰ μηδὲ ἑαυτῆς ἄλογον ἀρκῶν διωκόμενον, &c. Vide Casaubonum ad Apologiam Apulei pag. 178. *Subde in fine.*

Ἀπὸ Ὑπάτων, Ἀπὸ Ὑπάρχων, *Ex Consule, Ex Præfecto*, ferè semper efferunt scriptores Græci, quos secutus Capitolinus in Gordianis, novo genere loquendi, dixit, *Ex Consulibus*, & *Ex Ducibus*, pro *Ex Consule*, (ut in vet. Inscript. de Narsete) & *Ex Duce*. Herodianus ἀπὸ Ὑπατείας dicere solet.

ΥΠΕΡΦΥΗ'Σ. *In fine adde.* Eudemus in Lexico MS. ὑπερφυὴς, μεγαλοφυὴς, μείζων. Etymologicum MS. ὑπέρφυὴς, ἔνδοξος καὶ μέγας.

ΥΠΕΡΩΟΝ. *Lin.* 4. *adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ὑπερῶς, τὸ κατὰς ὑπερῶα.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΟΝ, apud Suidam, τὸ παρ' ἡμῖν ᾧ χώματα εἰς ὑπόπατον· οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. Idem in voce Ἀμίδες, ὑπηρίσιον vocat: καὶ ἀμίδας ὑπηρίσια.

ΥΠΟΓΟΝΑ'ΤΙΟΝ. *In fine adde.* Ὑπογονάτιον, apud Græcos, ὑπογονὰς dicebatur vestis muliebris ad genua pertingens, διὸ μέχρι γονάτων διήκει, ut est apud Eustathium ad Iliad. ξ.

ΥΠΟΔΕΚΤΗΣ. *In fine adde.* Vide Cotelerium ad lib. 3. Constitut. Apost. cap. 16.

ΥΠΟ'ΛΗΨΙΣ. *Adde in fine.* Glossæ MSS. in Gregorii Theologi Drama de Christi Passione: καὶ δόξαν ἐθελῶ παθεῖν ἀμείζονα· ὑπόλημψιν λαμβάνει. De hac voce vide præterea Casaubonum ad Polybium pag. 136.

ΥΨΩΣΙΣ. *Pag.* 1652. *lin.* 10. *post* cepit. *subde.* Cujus ritum ita describit Andreas Cretensis Orat. 2. in Exalt. S. Crucis: Οἱ θεῖοι θεῖοι Χριστοῦ τὸ θεῖον τὸ βασιλικὸν ἀπολάμψει παθεῖν, ὅτι θριάμβου πάντ' ὀμοῦ τῆς οἰκουμένης, ὥσπερ ἐκ ὕλης ὑψηλότερον ἐστησε θεσπεσίαν τῶν μυστηρίων ἄρσιν, καὶ ἅπαντα τῆ πληρώματα ἡλιόσχυδε· ἢ τῶν ὅτι ἔσθ' ὑπὸ οἱ θεῖ ἀρχιερέως οἰκεῖον ἐπιλημψθῆναι πεῖσαι. ὅτι τὸ ὑπερέθμιον ὅπως τὸ οἰκουμένης αὐτοῦς, καὶ τὸ ὑπερίσχυρον πανταὶ ἢ πολὺ θεσπεσιώτατα σωρὸν τῆς ὕψος ἀνέχοντος, ὑψοῦσι π, καὶ σταυροῦ ὅτι μεταμόρφωσιν θεσπεσιότητος, τῆς λαοῖς ὑπολύσεως, μοναυχὲ βοῶντες, Ἰδοὺ τὸ κεκρυμμένον εὕρηται τῆς ἐκπεσεῖς ἀνακτόμημα, ἰδοὺ ὁ σωρὸς δι' οὗ τῆ σταυροῦται ἐγκώμιόν, &c.

Φ.

ΦΆΒΑ. *Post locum ex Schedographia, adde.* Etymologicum MS. Φάβα, Φαβάτης, ὅθεν Ῥωμαῖος ὁ ζύθηρος καλεῖται, ἢ καθεχόμενος πιεῖν, πίνειν ὁ πολὺς βλαβέντων καρπός. Ita passim nugantur Græculi. *Infrà in*

Φάβατα. *Lin.* 5. *adde.* Cur porro fabatorum usus crebrior sit apud Monachos, discere licet ex Clemente lib. 3. Stromat. pag. 435. *In fine subde.*

Ἀλευρόφαβα, *Farina ex fabis.* Glossæ MSS. ex Cod. Reg. 2690. κυκεὼν ἐκ, τὸ ἀλευρόφαβα.

ΦΑΚΕΩ'ΛΙΟΝ. *Pag* 1658. *lin.* 2. *ante* denique *adde.* Glossa MS. ad S. Gregorii Theologi Poëmata sacra fol. 107. Cod. Reg. 3066. ad istum versum:

——Χειρὸς σῆ ἐνίοχε καλύπτρια.

Ubi Glossa interlinearis, καλύπτω. Tum Glossa miniata:

Οἱ καλύπτω δηλῶ μοι ὑπαγορῶ ὅθι καλύπτρις·
Λεπτολέπε σῆ ἐθύνω ἧς ἀπείρος ἀμφὶ παρείας,
Ἣ ἐξ ὧν καλύπτει φαιδρολεπὲς Αὔγαι φαεῖ.

ΦΑ'ΝΑΙ, *Suggrundia*, quicquid prominet in muris. Scholiastes Euripidis in Oreste: Φρύγιοι καλοῦσι τοὺς ὑπερέχοντας λίθους τοῖς ἐξοχῆς τῆ δώματος· χώματα λέγουσι τοῦτ', καὶ αἱ φάναι τῆ δίκην.

ΦΑΝΕΡΟ'Σ, *In manifesto crimine deprehensus.* Utitur auctor Paschalis Chronici p. 339. & 340. edit. Reg.

ΦΑΡΑ'ΣΙΟΝ, τὸ φράσσον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΑΣΚΩ'ΛΙΟΝ. *Post loc. ex Glossis, adde.* Clemens Alexandr. lib. 3. Pædag. cap. 6. πάσης μὲν, ὁ πολυτίμητος ἔστω, χρυσῆς σπαλίδος καθάπερ φασκώλιον ἐξεστηκότος.

ΦΑΥΣΤΙΑΝΟ'Σ, *Vini Italici species.* Galenus lib. 1. de Remed. pag. 416. edit. Basil. ubi de vino Falerno: δίνωσι δὲ ὅπως ὑδῶν αὐτῷ, μηδὲν ἀπόντων ἡφαιρότων ἀριστῷ, πίνειν τὸν αὐτάδοτον ὁ γλυκύπικρος ἐρχόζειν, ἢ καλῶν αὐτὸν ἰδίως φαυστιανόν. Meminit rursum lib. de Theriaca ad Pisonem p. 465.

ΦΙΝΟ'Σ. *Lin.* 1. *post*, præstans, *adde.* Arcadius in Grammatica MS. φινὸς, ὁ λαμπρός.

ΦΑΛ'ΚΟΣ.

ΦΑΛΆΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Οπου ἓς ἀνθρώπους ας πάει με χωρίκα,
Φλάκας τα βλη πουλῶς, να χάσ ἀπὸ δόλια.

ΦΑΛΆΜΟΥΛΟΝ. *Lin.* 4. *adde.* Etymologicum MS. φλάμουλοι, ἀπὸ τῆ φλογὸς χώματος ὠνομάσθη.

ΦΑΛΈΒΑ. *Lin.* 2. *adde.* Nicephorus Blemydes in Epitome Geographiæ MS. ἀπὸ Θεσσαλίας ὁ λίθος τῆ ἐρυθρᾶ καρκάλου, καὶ ὁ καλὸ πλάκα τῆ Σπαρτίας, ἅπερ βρυκᾶται ὑπὸ τῶν πέτρας ὑπὸ τῶν χρυσῶν ἢ μαλακῶν φλέβας.

ΦΑΣΜΑ, pro φλέγμα. Blemmides de Urinis, MS.

Διὸ ἢ ἐξέλκουσι κλυστεῖρι τὸ ἓ φλέγματα.

ΦΑΟΎΚΟΣ. Georgillas de Mortal. Rhodi, MS.

Ο φλάκας εἰς τὸ κούπλον ὁ λιθοκαμαρᾶς,
Καὶ ὁ μελοπλέκτης ζωὴ καρφὶν ὁ μαγαζατάρης.

ΦΟΒΙΤΣΑΡΟΣ. *Post locum Contaris, adde.* Belisarion Donatus in Vita S. Antonii, MS. de dæmonibus: ἔβρε ἕνας φοβιτζιάρικος, ἢ δὲν δύνατο ὑπομεῖναι. Ubi Athanasius: ἔβρε τὸν υἱὸν τοῦτον, ὃν μόνον ἀγαπᾷς. Infrà: ἔβρε ἕνας φοβιτζιάρικος, ἢ φοβεῖται ἀπὸ ἕνα τσορὸ τῆ Χριστοῦ.

ΦΟΎΛΑ. *Lin.* 10. *post vocem φόλις, adde.* Epiphanius de mensur. & pond. τσιαβάλκια, ὁ ἢ φόλλι, δύνανται τσιαβάκια πεντήκοντα γίνονται λίτραι ἔβδομήκοντα ἕξ. Infrà: φόλλις ἢ βαλάντιον. ἔχ᾽ ἀργυρᾶ δύο ἥμισυ: Rursum: φόλλις, ὃ καὶ βαλάντιον καλεῖται· ἀνάγκη δὲ ἦν, ὑπὸ δύο ἀργύρια σαξιμάρια, οἱ γίνονται σὺν. δηνάρια· ἢ φόλλις δύο λιτρῶν καὶ ἓ δηναρίων, ἀπ᾽ οὗ καὶ ἀργυρᾶ. Etymologicum MS. φόλλις, ὁ καὶ βαλάντιον καλεῖται, ἔχ᾽ ἀργυρᾶ δύο λίτρα, δηνάρια ἑβδομήκοντα πέντε, λίτρας δύο λίτρα, φόλλαις καὶ ἓ δηναρίων, ἀπ᾽ οὗ καὶ ἀργυρᾶ. φόλλις ἢ φόλις, ἢ ὀβολὸς, ἐξ ὧ ἓ φόλλις δύο λίτρα.

ΦΟΎΡΟΣ. *Post locum Olympiodori, adde.* Epiphanius hær. 80. n. 1. ἕνας ἦν ἕνους ἑαυτῆς καθοκλάσεντος, ἢ ἕνος πλατῆς, φόρον δηλῶ, σεσυρχὰς ἕνας ἐκάλεσα.

Ibid. pag. 1691. *lin.* 3. *post vocem* ἀνάφορος, *adde.* Evagrius lib. 3. cap. 28. καὶ ὡ Δάφνη τῆ σοφιστῆ ἀνάφορον γενέσθαι, id est *forum foro obversum.*

ΦΟΡΤΩΝΕΙΝ. *In fine ante* &c. *adde.* Nilum in Vita S. Theotecni Ancyrani n. 33.

ΦΟΥΚΆΔΙΟΝ. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. φύκος, τὸ φυκάδιον. Aliud Lexicon Botanicum MS. Reg. ζύδος, τὸ φυκάδιον.

ΦΟΥΛΙΆΤΟΝ. *Lin.* 1. *post* species. *adde.* Galenus lib. 3. de Compos. medic. local. ἢ ἡ ἀείση ὑπάρξις, ἢ τὸ καλούμενον βαμβᾶκι φυλιάτι ἢ ἐπικάτι.

ΦΟΥΣΚΑ, *Vesica. Post lin.* 6. *adde.* Lexicon MS. Neophyti: φλυκτὶς, ἡ ἀπὸ ἐκκαύσεως ἐμφερομένη φύσκα. Lexicon Botanicum MS. Reg. βδέλλιον, ὕδωρ γινόμενον εἰς τὰς τῆ πέλματος φύσκας. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. ἢ ἡ φασκία ἀφελῶ, ἀέρώδης φυσία ἐν τῆ ἰχνίῳ. Infrà: εἰ ἐ᾽ ἀκμὴν ἡ χόρτο φούσκα, πάλιν πίνειν ὡς πρόβλωτα. *In fine adde.*

Φυσκάτον. Ptochoprodromus lib. 1.

Καὶ λέγ᾽ ἡ γυναῖκα του, Κυρά μου, δὲς τραπέζιν,
Καὶ σφόνι δὲς ἔχεται, ἢ τὰ τὸ φυσκάτον,
Δέβρον τὸ ἀκρόπαστον, πολὺ βλίτι τὰ μὸ βράζῃ
Ἀφ᾽ ὧ ἢ φάγωμ τὸ ἔχεται, ἔπειτ τὸ σαρδέλλιν.

ΦΟΥΣΚΙΖΕΙΝ. *In fine adde.* Compositio Atramenti ex Cod. Reg. κοπάνισ τα, καὶ βάλ᾽ εἰς τὸ ἄλλο ἀγγεῖ, ἢ σὶ κάμνω ἡμέρες τρεῖς, ἓ σὶ φυσίσουν.

ΦΟΥΣΚΙΟΝ. Constantinus à secretis MS. cap. 122. καὶ ἔχ᾽ φυσία ὡς φαλακίζωμεν.

ΦΟΥΣΤΟΧ. ὦ φυσώντα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΦΟΥΤΡΕΙΣ. *In fine adde.* Quidam volunt hanc efficiam vocem pro φυρεῖς. Vide Φούρνα.

ΦΡΑΓΕΆΙΟΝ. In Φραγμίζω. *Adde in fine.* Theodorus Hermopolites MS. lib. 6. tit. 4. φραμίζῃ τύπῳ, ἢ φραγμίζῃ, ὅπου ἔβρ᾽ χώρ᾽ πλατεῖς τύπῳ.

ΦΡΆΤΗΡ. *In fine adde.* Glossarium vetus Nomicum laudatum ab Henrico Valesio: λέγεται ὃ καὶ Ἑλλήνως αἱ κοινεῖαι φρατρεῖαι, ἐν ᾗ τὰς φρατριάζοντας φράζειν ἢ φαίνειν ἀπρίπλως καὶ ἀφόβως ἓ ἴδια βουλήματα· ὅθεν ὃ καὶ λάθ᾽ ἡ Ῥωμαίων μετωνύμῳ λέξεως τῆ φράτηρ, ὁ δηλοῖ ἡ ἀδελφόν.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. *Post locum Theoderiſti, adde.* Theodulus seu Thomas Magister in Epist. MS. ad Joannem Philosophum: μεμνῆσθαι θέλω ὅτι φιλοσοφοῦντων ἱερὰς συναυλίας, καὶ φροντιστήρια, ἢ πάσ᾽ ἢ καλύβας, καὶ ὅπερείας διαίτας χαίρειν ἔμαθεν, &c.

ΦΥΛΑΚΗ. *Lin.* 5. *post* detenti. *adde.* Schedæ Regiæ MSS. φυλακὴ σημαίνῃ πάντες, τὸ διατήρειν, ἢ πάσ᾽ ὁ αὐτῆ φρουρεῖται, ἓ πάσ᾽ φυλακαὶ αὐταῖς, ἢ τὸ ἔργον θέλ᾽ φυλακτόν. *In fine subde.*

Φυλακή. Moschopulus: φυλακὴ, ἡ λεγομένη τήψις. Schedographia MS. in Agapetum: φυλακὴ σημαίνῃ ε΄. τὸ τῆνε καὶ ἢ χώρισαι τὰ ἓν, ὡς ὁ πῆ, Εἰσ᾽ ἡ φυλακῆς μου εἰσῆμαι, &c.

ΦΥΛΑΚΤΟΝ. *Lin.* 13. *ante* Vide, *scribe.* Leges Cypriorum MSS. οἱ ἓ λεγόμενοι πάντως φυλακτὰ φίλια τὰ δίκαια ἀνέχεται, δεμενόμενοι ἐξεῖδοσαν.

Item lin. 17. *adde.* Leges Cypriorum MSS. fol. 194. εἰ ὃ ἕνας φυλακτέλιον ἀφίεται πάντως τὸ δικαῖ ἐν ἐφιλίαις ἀνέχεται, &c.

ΦΥΣΙΣ. *Post locum S. Ignatii, adde.* Protevangelium S. Jacobi: *Nisi scrutata fuero naturam ejus, non credam quod pepererit.*

ΦΥΤΙΆΛΙΟΝ, *Ellychnium.* Glossæ interlin. MSS. in Aristophanis Nubes: ὅτι ἢ πυκνῶν ἀπλῶν ἕνεκα βραχυλόγων φυλλίων. Anonymus Medicus ex Cod. Reg. 3167. πεῦσαι ἢ κοκκίσαι, καὶ ἓ λεπτὰ ἀναλύσαι, ἕνεκεν, ἓ πάσ᾽ φυτάλια, ἢ σφόδρα τῆ ἰσχνοῦ. Idem fol. 606. ὅπου πλάτ᾽ ἐστὶ ὡς φυτάλια. Sic hæc vox ibi scribitur. Constantinus à secretis MS. κατάσσε καὶ σεῦσας ζυμωδέστατα μεθ᾽ ὑδρίας, ἢ βράδυνε φυτάλια, ἓ σβέσεται ἡ ἕνα ἐξελθρωθῇ. Idem lib 1. φασὶ γὰρ ὁ Διοσκορίδης, ὅτι ἐὰν βληθῇ φυτάλιον, καὶ δάκνει αὐτὴ κάντσι, &c. Vide Φυτάλιν.

ΦΥΤΩΡΙΟΝ, *Plantarium, Seminarium.* Psellus de agricultura, MS. ἔστ ὃ τὸ φυτάριον ὡ ἓ ἓ φυτὸ ἓ μεταφυτεύειν μέλλοντα μεταβάλλειν. Φυτωρίων scribitur apud Constantinum de agricult. semel ac iterum.

ΦΩΚΑΆΔΙΟΝ, Hesychio ἀλάδιον, καύσιν. Alibi, ἀλάδιον, λάκκον interpretatur.

ΦΩΚΙΌΝ, *Instrumentum ferendis prunis vel ollis idoneum.* Stephanus in Etymologico: πύραυνος, ὁ χυτρόπους, τὸ μεγάλον φωκίον.

ΦΩΚΙΟΣΚΑΤΟΝ, *Alcyonium.* Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. ἀλκυόνιον, τὸ φωκιόσκατον.

ΦΩΝΗ. *Pag.* 1717. *lin.* 15. *post* 631. *adde.* Georgius Monachus in Chronico MS. cap. 138. de Origene: ὁ ὃ θεῖ χαλκὸς ἠφώνησε, ὕστερ ἐγράφη πᾶς ἓ χαλκέφωνος, καὶ οἱ καλλιγράφοι τῶν χαλκῶν ἔχασον οἱ θεῖ τὸ καλλιγραφῶ ἐξεπειράθη.

ΦΩΝΙΣΚΟΣ. Λιθος θέλ᾽ χαίρειν cap. 15. καὶ ἀπᾷ χυτὶς ἢ κάμνει ἔβρ᾽ τὰ ἓ δῶν ἑνὸς φωνίσκου, &c.

X.

ΧΑΒΑΙΒΕΝ, ὄγκου μικροτέρου, apud Anonymum Monachum ex Cod. Reg. 3172. fol. 509. *Semen lactucæ.* Alter Anonymus Medicus MS. de Tryphera: λακτουκαρικὰ σπέρματος, ὄγκου πεπαρισταμένου, ἓ πεπτικοῦ ἔχειν, ὄγκου ὠκίμου ἀγρίου σπέρματος, — χαβαΐδων, ὄγκου μικροτέρου.

ΧΑΛΑΤΡΙΑΡΙΔΕΣ. Emmanuel Georgillas de Mortalitate Rhodi, MS.

Καὶ ἀφίπτε χαλκεσιάεσθε, ἢ ζίνι πρωπᾶσι.

ΧΑΛΙΑΕ῎ΤΣ, *Glastum*, *Isatis*, vulgò *Paſtel*, vox Arabica. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſolymitani cap. ult. ἀεὶ τῷ χαλιὰτς, πατὴρ τῷ πατριάρχου, τὸ δικαίωμα τῶ πατριάρχου, &c.

ΧΑΛΚΑ῎ΝΘΙΟΝ, *Flos*, ſeu *ſquama æris*. Gloſſæ Chymicæ: χαλκάνθιον, σκωρία τῦ χαλκοῦ. Aliud verò eſt χάλκανθος.

ΧΑΛΚΑΝΤΑ῎Ρ, τὸ μύλη, in Gloſſis Iatric. MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843.

ΧΑ῎ΛΚΑΣ, *Calitha*. Neopliſytus Monachus in Gloſſis Iatricis, MS. χρυσόθιον, ἢ χάλκας, οἱ ὃ χαλκῶν, οἱ ὃ χάλκανθον, οἱ δὲ χαλκάνθιον, οἱ ὃ βούφθαλμον, Ρωμαῖοι κάλθα. Vide Salmaſium ad Plinium pag. 1162.

ΧΑΛΚΙΔΙΟ῎, *Officina eraria*, χαλκεῖον.

ΧΑΛΚΟΛΙ῎ΒΑΝΟΝ, Apocalypſ. cap. 1. Τὸ, inquit Arethas cap. 6. ὑπὸ τῶν ἱστορῶν ἄμμον καλούμενον λίβανον. Suidas verò, ὅτος ἐλέγετο ὑμιώπιον χρυσῦ.

ΧΑΛΚΟ῎Σ ἱπτικὸς, ὃν ὁ Μακεδὼν, τὸ αὐτὸ ἢ ὄνον, ἢ ψιμμύθιον, in Gloſſis Chymicis MSS.

Χαλκοῦ ἰόρυπος, ὁ ζυμὸς τῦ χαμαιμήλου. Ibid.

Χαλκὸς, ὃν τὸ ὄγκιον τῶν ὠῶν. Ibid.

Χαλκὸς Κύπριος, ὁ κακαυβίας, ἢ σκωληφόρος. Ibid.

ΧΑΛΚΟ῎ΤΟΥΒΟΝ. Vide in Τυβίον.

ΧΑΛΚΟΥ῎Σ, *Octava pars obeli*. Vide Ταρπηλίσκος.

ΧΑΛΚΥΔΡΙΟΝ, in Gloſſis Chymic. MSS. Ὃν ὁ λεπτόμορφος χυτὸς, καὶ ἰωδὴς πρὸς χαρπαγὰς τὰς δεῖ τῷ ὄνου.

ΧΑΛΤΙ῎ΘΗ. Anonymus de Oxymelite: Θειακὸν, κιλλῖτι, ζεχάπτιον, σκιδίτιος, σαρδαλάζαρον, χαλκῖτι, ἀμμωνιακὸν, &c.

ΧΑΛΧΑ῎ΝΑ, & ἀλχάνα, exponuntur in Lexico Gr. Arab. Τὸ φύλλα τῦ Κύπρου, *Folia Cypri* ſeu *Liguſtri*.

ΧΑΛΧΥΜΙ῎Α, *Alchymia*, *Chymia ars* vel *ſcientia*, χυμικὴ.

ΧΑΜΑΙ῎ΓΕΙΡΟΝ, *Tuſſilago*, apud Interpolat. Dioſcorid. cap. 532.

ΧΑΜΑΙΔΙΔΑ῎ΣΚΑΛΟΣ, *Ludimagiſter*, in Gloſſis Gr. Lat.

ΧΑΜΑΙΡΩ῎Ν Vox ignota Fuchſio apud Myrepſum, ſect. 23. cap. 22. Apud Matth. Silvaticum, *Camerton* eſt *Cardus ſilveſtris*.

ΧΑΜΑ῎ΛΗΣ, *Bajulus*, *Saccarius*, ἀχθοφόρος, κωπηφόρος, ζακοφόρος.

ΧΑ῎ΜΒΑΕΓ, in Lexico Gr. Arab. Τὸ μυροβάλανα. Idem quod ἐμπλαν, vel ἐμπλιτζὶ, vulgò *Emblicum*.

ΧΑΜΕΛΑ῎ΡΖ, τὸ μαλόβαθρον, in Gloſſis Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 190. *Malobathrum*, de quo Ruellius lib. 2. cap. 40.

ΧΑΜΟ῎ΓΑΙΟΝ, *Planities*, ὑπόπεδον, ἰσόπεδον, apud Heſychium.

ΧΑΜΟ῎ΔΕΝΔΡΟΝ, *Rubus*, in Fabula Græcobarb. 1. Æſopi, ubi Codex Gr. habet βάτος.

ΧΑΜΟ῎ΘΕΝ, *de plano*, vox JC. apud Modeſtinum in L. 13. §. 10. D. de Excuſ. Vide Χαμαὶ δικαστής.

ΧΑΜΟΚΥΛΑ῎ΔΙ. Vide Καμωλάδι.

ΧΑΜΠΟΥ῎Α, τὸ μυροβάλανον, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΝΔΕ῎Λ. Vide in Κιχάμ.

ΧΑΝΙΕ῎ΡΙ, *Bulga*. Aſſiſæ MSS. Regni Hieroſol. cap. 101. ὃς αὐθρωπος καπηλεύσας ἢ Μπάρβαρ, ἢ Μαρῶνος, ἀφεθήσεται τῶν χωρίων τὰ ὄνα ζευγάρια, οὐ ὄναι λαβεῖ τὸ σίρεα εἰς τὸν Φράγκικα ὅπερ ἐκεῖ καλοῦμεν εἰς τὸ πίσι ζευγάρι, &c. Ubi verſio Veneta cap. 96. *Recommanda al ſuo hoſte una ſua bolzetta ſerata cum lucheto, dicendo in queſta bolzetta vi ſono Biſanti cento*, &c.

ΧΑΠΗ, *Nuxpinea*. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χαπὶ αὐτὸ, ἢ τρόπιλα. Anonymus de Oxymelite: ἢ ἄλα ἀμμωνιακὸν, καὶ σκίλλαν, ἢ χαπὶ, βάλανον, καὶ σύμωλα.

ΧΑΠΑΙΒΕ῎Ν. Vide ſuprà in Χαλιζίν.

ΧΑ῎ΡΒΑΚ. *Adde in fine*. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 1. λαβὼν ἐλαίζερον λάβακα, ὃ δὲ Σαρακηνοὶ χρῶνται. Matthæus Silvaticus: *Carbatum*, i. *Elleborus*. Ita etiam Dictionarium Medicum Hiſpan.

ΧΑΡΒΑ῎ΛΩΣΙΣ. Λιθος τῦ Χαλίπου cap. 6. Οἱ δὲ ὄπου· ὁ μαῖος ὕλην χρυσάλλους ὅλον τῦ χαλκανθίνου.

ΧΑΡΙΚΑ῎ΖΕΙΝ, *Carro*, vel *carruca vehere*. Hiſtoria Apollonii Tyrii:

Αὐτὸν τὸ χαλκίον ἀμᾶξαι τὸ ζυγάρι.

Vide Gloſſar. med. Lat. in *Carricare*.

ΧΑΡΜΕ῎Α, τὸ μῶλυ, in Gloſſis Saracenicis MSS. *Moly*. Charito Medicus MS τὸ μῶλυ, ὅπερ ὅτι χρωμάλ. *Harmel* Avicennæ, Græcis ἅρμαλα, præſertim Paulo Æginetæ lib. 7. Gloſſæ aliæ Iatricæ Græcobarb. MSS. χρωμάλι, κυνίου σπέρμα· λέγουσι καὶ μώλη ὀχετοπόαιον σπέρμα. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χρωμάλι, τὸ μαλόβαθρον.

ΧΑΡΜΟΥ῎ΣΙΝ. Conſtantinus à ſecretis MS. lib. 2. λαβὼν χρυσῶνι, τρίψον μιᾷ ὄξει, καὶ ξηράνασον.

ΧΑΡΜΠΑ῎, καὶ λαρδοῦ, ζῶόν ὅτι ὅμοιον προσδίλφῳ. Ita Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΡΜΠΑ῎Χ ἰατὴρ, ὁ ἐλαίζερος λάβακος. χρωμπὰς, ἡπὰ, ὁ ἐλαίζερος ὁ μέλας.

ΧΑΡΟΚΟ῎ΠΟΣ, *Hilaris*, ἱλαρὸς. Χαροπία, *Hilaritas*, ἱλαρότης.

ΧΑ῎ΡΟΣ, *Mors*, χάρος, θάνατος.

ΧΑΡΟΥ῎ΒΑ, χαρούβα, *Siliqua*, ex Arabico *Charub*, vel ex Græco χαρούβιον, uti vult Salmaſius ad Plinium. Gloſſæ Iatricæ Græcobarb. λίτζ, λίγνια χρούβας δ'. Auctor de Oxymelite pag. 882. λαβὼν ζυλάπιον γρὸς. ἢ τῦ δαμασκηνῶν, ἢ τῦ ἴου, ἢ δὸς ἑκαμμωνίας χαρούβας ς'. κιρόνου α'. Charito τῦ κασρομάτου: λαβὼν φύλλα λάφνης ὑγιῆ α'. πίπερι πόντικον χρούβας, &c.

ΧΑΡΟΥ῎ΡΑΣ, ἀχερωπιάδα, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Uva ſilveſtris*.

ΧΑΡΧΑ῎ΛΗΝ, ἀχερωναλοκώνην, in Gloſſis Græcobarbaris Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673. *Cucurbita ſilvatica*, de qua Ruellius lib. 3. cap. 151.

ΧΑΡΧΧΙΑ῎, σωὶς ἀχεία, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑ῎Σ, ὁ μῆσος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑΛΑΥΜΠΑ῎Ν, ὁ ζύφακας, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑ῎Ρ, ὕσσωπ ἱφθὶν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΣΑ῎Χ, τὸ σέλινον, in Lexico MS. ex Codice Reg. 1843.

ΧΑ῎ΣΒΗ, ἀγριασταφὶς, in Gloſſis Iatricis MSS. ex Cod. Reg. 1673.

ΧΑΤΟΥΝΥ῎Ν Vide in Αρτζουείπις.

ΧΑΥΛΕ῎Ν, λύκιον, in Gloſſis Iatricis Græcobarbaris MSS. Addunt Gloſſæ Saracenicæ, τὸ αὐτὸ τὸ καὶ λωτὸς. *Lycium*, arbor, de qua Ruellius lib. 1. cap 117. Dictionarium Medicum Hiſpan. *Lycium, goma, o reſudacion, de un arbol que ſe cria en Licia, llamado Pixicanta, que quiere dezir, eſpina de box.*

ΧΑΥΛΙΖΕ῎Ν, in Gloſſis Saracenicis MSS. ὁ γαλαγγὰς. Χαυλιωζὶν, γαλαγὰν, in aliis Gloſſis Iatricis Græcobarb. MSS. Vide Ruellium lib. 2. cap. 4. & ſuprà in Γαλαγγά.

ΧΑΥΤΑ῎Τ, ὁ σίδηρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΑΥΧΗΣΙΑ'ΡΗΣ, *Jactator, Superbus*, in Æsopi Fabulis Græcobarb. ubi Cod. Gr. ὑμνητής.

ΧΕ'ΔΡΑ, *Salix equina*, apud interpol. Dioscor. cap. 619.

ΧΕ'ΔΡΟΠΑ, τὰ ἄκρεια, in Glossis Iatricis MSS. ex Cod. R. 190. *Legumina*, χέδροπες, Theophrasto.

ΧΕΙΛΙΜΙΝΤΡΙ'ΖΕΙΝ, *Himnire*, χειμαίζειν.

ΧΕΙΛΟΠΗ'ΓΑΔΟΝ, *Putei lorica, corona*, τὸ φρέατος σφεκτόμιον.

ΧΕΓΑΟΣ. Ἐν χείλεσι μιανθῶσι, quid sit apud S. Basilium in Epist. ad Amphiloch. can. 70. disquirunt Zonaras & Balsamon, quos consule, si lubet.

ΧΕΙΜΑΖΟ'ΜΕΝΟΙ. *Pag.* 1743. *lin.* 42. *post* χειμαζόμενοι. *adde.* Metaphora verò sumpta à mari, quando vento ac tempestatibus agitatum (quod hyeme fieri solet) χειμάζεσθαι Græcis, ut *hybernare* & *hyemare*, scriptoribus Latinis dicitur, ut observatum à Casaubono ad Persii Sat. 6. p. 479

ΧΕΛΕΥ', λέγεται λωτὸς, λύκιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Lotus, Lycium.*

ΧΕΛΗ'ΑΙΖ, κέδρια, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. fortè *Cepula*, quam vulgò *Ciboule* dicimus, Ital. *Cipolla*. Vide Ruell. l. 1. c. 84. Constantinus à secretis MS. l. 4. λαβὼν χολιὴν, κέδρουλα αὐτὰ β' κόκκους, &c. Alibi: λαβὼν τ' φλοιὸν τῆ χιλιλίγξ.

ΧΕ'ΛΙ, *Anguilla*, ἔγχελυς.

ΧΕΛΙΔΩΝΙ'Α, ἡ ἢ τὸ ἐλίδριον. Ita Glossæ Chymicæ MSS.

ΧΕΛΙΔΩΝΙ'Σ, *Liminis inferioris domus pavimentum.* Psellus in Grammatica MS.

Χελιδωνὶς, τὸ πάτημα τὸ κάτω τ' οἰκήσου.

ΧΕΛΩ'ΝΑ, *Struma, Strumæ*, χοιράδες.

ΧΕΡΕ'ΔΡΑΝΟΣ, *Equisetum, Equinalis*, apud interpol. Dioscor. cap. 628.

ΧΕΡΖΑΧΕΡΑ', ἡ ῥοδιδάφνη, in Lexico MS. ex Cod. Reg 1843.

ΧΕΡΟΥ'Α, τὸ πενταφύλλου, in Glossis Iatric. MSS. ex Cod. Reg. 190. & 1843. Glossæ aliæ habent χέρνα, *Quinquefolium*, de quo Ruellius & alii. Apud Matth. Silvaticum hæc vox aliud sonat: *Cherna, id est Kerna, & est Cataputia.*

ΧΕΡΟΥ'ΖΑ. Lexicon Botanicum ex Cod. Reg. 1845. ἰμπχαμπῶ μπὶς, ὁ χυλὸς τῆ σίκυα χερούζα.

ΧΕΣΜΕ'ΝΟΣ. Steph. Sachleces in Narr. MSS.

Ἐλίχμησε ἡ διάπυα μα σφέσσιτον χεσμένη.

ΧΕΤΙ'ΚΕΡΟΝ, pro χελίκερον, *Fœnum Græcum*, αἰγόκερως. Glossæ Lat. Gr. *Fœnum Græcum*, τῆλις χετίκερον.

ΧΗΝΑΔΑ'Ρ, τὸ τζακαφείκιον, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Sal Ammoniacum.* Vide in Τζακάφουκι.

ΧΗ'ΡΟΥΛΑ, τὸ ἔλαιον τῆ πενταφύλλου, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. *Oleum ex pentaphyllo.*

ΧΙΑΙΟ'ΦΥΛΛΟΝ, *Polygonum*, apud Apul. de Virtut. herb. cap. 18. & Interpol. Dioscor. c. 586. Item *Millefolium*, idem Apul. c. 88.

ΧΙΜΕΡΙΝΗ', *Sempervivum*, ἀείζωον, apud Interpol. Dioscor. cap. 671.

ΧΙ'ΝΑ, *Anser.* Χὶν, in Corona Pretiosa.

ΧΙ'ΝΟΣ, χίνος, *Echinus*, Ἐχῖνος. Glossæ Gr. barb. εἴδος ὀχίνου θαλασσίου, σημεῖα ἢ ἰδία χίνου τ' θαλάσσης.

ΧΙΟ'ΒΑΡΟΣ, *Æqualis ponderis*, ἰσόβαρος, in Glossis Græcobarb.

ΧΙ'ΦΟΝΑ, ἔλαιον πενταδακτύλου, in Lexico Botan. ex Cod. Reg. 1843. *Oleum ex pentadactylis.*

ΧΟΛΙΑ'ΖΕΣΘΑΙ. *In fine adde.* Steph. Sachleces MS.

Καὶ ἔπες τ' ἀλυσθύσαιτο κάμοι τ' χολιασάμην,
Καὶ ὡς ὄχι ἡ μπάρτα τ' λίπνον καμαλάμη.

ΧΟΛΙΒΙ'Ν, *Galanga*, seu *Cyperus Babylonius.* Constantinus à secretis MS. καὶ λάβε κρόκου, ἢ γαλαγᾶν, σκαμωνίου χολιβὶν, ἢ σίκχε, &c. Vide Γαλαγᾶ.

ΧΟΛΟΣΑ'ΡΑ. Glossæ interlineares MSS. ad Theocritum: αἶλιξ δὲ ἢ σπῦρα, ἡ χολοσάρα.

ΧΟΥΒΖΕ'Α, κυκλάμινος, in Glossis Iatricis Græcobarb. MSS. *Cyclaminum.* Apud Matth. Silvaticum, Cubeze, est *species Malvæ silvestris, Alcea.* Vide Ἀρκεύθη.

ΧΟΥ'ΔΟΥΛΑ, Afris, *Juncus marinus*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 634.

ΧΟΥΛΟΥ'Μ, Afris, *Polygonum mas*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 586.

ΧΟΥ'ΛΠΕΝ, τύλη, in Glossis Græcobarb. Iatricis. *Fœnum Græcum*: τύλη enim Theophrasto idem est quod τῆλις.

ΧΟΥΡΑΣΕ'ΝΗ, τὸ μαῖα, in Glossis Iatr. MSS. ex Cod. Reg. 190. *Manna*, ex *Corasan*, regione, de qua egimus ad Alexiadem, advecta. Matthæus Silvaticus: *Corascani, est proprium nomen loci vel regionis in Armenia; unde bolum Corascenum, id est Armenum.*

ΧΟΥΡΖΗ'ΤΑ, Afris, *Chrysanthum*, Lat. *Acantha*, apud Interpolat. Dioscor. cap. 640.

ΧΟΥΡΛΑΝΤΙΑ', ἡ λυχνὶς, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΡΜΑ', Afris, *Ruta*, apud Interpol. Dioscor. c. 457. 458. Lexicon MS. ex Cod. Reg. 1843. χουρμὰ, τὰ φασήλια.

ΧΟΥΡΠΗ', *Lindre* τὸ σφεῦρα ἁλίσκου, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥ'ΡΦ, τὸ καρδάμωμα, in Glossis Iatr. MSS. ex Cod. Reg. 190. Alibi: χούρφ, τὸ ῥοδίλαυρον, καὶ τὸ κάρδαμον. In aliis, ὁ καρδαμοπώρης. Rursum aliæ Glossæ: χούρφαμα, τὸ κάρδαμον. Matthæus Silvaticus: *Churcar, id est Cardamon.*

ΧΟΥ'Σ, τὸ σπῆρος, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥΣΟΥΒΔΑΡΟΥ', ἢ χαλωτζὰν, ὁ γαλαγᾶς, in alio Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΧΟΥ'ΦΡΟΙΣ, Afris, *Anemone*, apud Interpol. Dioscorid. cap. 395.

ΧΟΥΧΙΑ'ΡΗ. Vide in Χαμάρη.

ΧΡΕΙ'ΑΙ. *Post locum Nicephori, adde.* Anonymus in Mirac. SS. Anargyr. pag. 416. de quodam ægro: αἰτιακαθιδὸς ὁπ τῆ γραμματ αὐτῆ, ἐπιφέρει ὡς ἐ αἰτιαλεῖα αὐτέναι· ἢ αὐτὸς τῆ θεῖ ἀγίων χάριτι ἐξέβαλεν ὑπ' αὐλὸς κρατύλιφος, ἢ φθάσας τ' ὀπτάλμιν τ' χεῖρας ὅπ, ἐφίλωσεν τὰς χεῖρας αὐτῆ. Quæ verba non cepit interpr.

ΧΡΥΣΑ'ΝΘΕΜΟΝ, Prophetis, *Artemisia*, apud Apul. cap. 10.

ΧΡΥΣΟ'ΚΑΡΠΟΣ, *Hedera*, apud Interpolat. Dioscorid. cap. 398.

ΧΡΥΣΟΚΕ'ΦΑΛΟΣ. Vide in Χαμαφύλαξ.

ΧΡΥΣΟΛΑ'ΧΑΝΟΝ, *Atriplex*, in utroque Gloss. Eustathius ad Iliad. ι. ἀφράφαξις λαχανώδης· ἔστ ἢ ἄλλως λαχανὶς τὸ κοινῶς χρυσολάχανον. Glossæ Botanicæ MSS. Colbert. ἀτραφαξὶς, τὸ χρυσολάχανον. Anonymus MS. de Matellis seu de Urinis: καὶ πίνει αὐτὸ χλιδιτσίας βοτάνης φλοιῶ, μαῦ χρυσολαχάνου ζωμῶ, κριθῆ καὶ ἰάται. Occurrit apud Nonum de Morborum curat. 189.

ΧΡΥΣΟΦΥ'ΤΗΣ, in Glossis Chymicis MSS. αἰθάλη μαῦ χαλκοῦ εἰκονισμένου, ἢ λευκόνιον καὶ ἰσάτιδος.

ΧΥΧΩ'ΤΡΟΦΟΝ, ἡ βετονίκη, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Vetonica.*

ΧΩΚΟ'ΡΤΗ, *Malva*, Ægyptiis, apud Interpolat. Dioscorid. cap 332.

Ψ.

ΨΑΡΟΚΟ'ΛΑΑ. Lexicon Botanicum MS. Reg. κόμη πεπλική, ἡ ψαροκόμη.

ΨΗΛΟΚΟΠΕΙ'Ν, *Tricari*, *Decipere*, vox aleatorum, *Tricher au jeu*, noſtris. Stephanus Sachleces in Monitis MSS.

Ο ζαεισὲς ὁρίχνει πάντα νὰ ζυγαδύγῃ,
Καὶ μ' ἀδίκια ψηλοκοπᾷ, πάντα νὰ μὲ χαθάγῃ.

Infrà:

Ο μάτραϛ ὁ ζαεισὲς δίλῃ νὰ φερφαντύῃ,
Καὶ μὲ ἀδίκια ψηλοκοπᾷ πάντα νὰ μαχαιρώσῃ.

ΨΗΜΟ'ΠΟΡΟ, *Autumnus*, ὀπώρα, in Corona Pretioſa.

ΨΙΑΟ'Ν, prou ψιλόν. Vide in Μέγα.

ΨΙΛΟΦΑΔΙΑ'ΖΕΙΝ, *Subtiliter texere*, λεπτῶς ὑφαίνειν. Vide Ψιλός.

ΨΙΡΙ'ΖΕΙΝ. Orneoſophium p. 252. ψειρίζει τὸν καθίζοντα αὐτῇ συχνὰ, βάλλ πολλὰ, ἢ χαιρεῖ σιώπων.

ΨΙΦΕΔΙ'ΑΗ, *Pæonia*, floris ſpecies, noſtris *Peone* dicta. Vide Petr. Belon. Obſerv. l. 1. c. 17.

ΨΙΤΤΑ'ΚΙΟΝ, quid ſit apud Nonum de curat. morbor. cap. 91. p. 217. & 240. docet Euſtathius ad Iliad. υ. τὸν μηλέαν ἢ τὴν ἁρμενίαν, ἃ δὴ καὶ πτελέαϛ φασὶν οἱ Σύροι καλεῖν. καὶ ἔστι μὴν φασὶ δῆλα τὸ π. Νικάνδρου δὲ δυσὶν φηλέαις. Ποσειδώνιος ὃ ἱστέαις, ὡϛ ἡ αὐτὴ ὑπάρδι καὶ ψηλέαις.

ΨΙΧΑ'ΛΑ, ψχαλίδα, ψχάλα, *Gutta*, *Stilla*. ψικάϛ. ψικαλίζειν, ψχαλίζειν, *plnere*, *rorare*, *guttare*, ψικάζειν, ὑετίζειν.

ΨΥ'ΛΛΕΡΙΣ, *Pſyllium*, apud Interpolatores Dioſcorid. cap. 652.

ΨΥΧΗ'Ν, βότανον ἡμίσαρον εἰϛ τὸ χεῖλοϛ ἅλαϊκον, ὅμοιον πόλιον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1845. Herba quæ ad maris extrema naſcitur, Polio ſimilis.

ΨΥΧΙΚΟ'Ν. *Subde in fine.*

Ψυχικάριος, *qui eleemoſynas largitur*, apud Fr. Roſſerium in Advocato Purgatorii pag. 110. 111.

ΨΥΧΟ'ΤΡΟΦΟΝ, ἄλλο βότανον, in Lexico Botanico ex Cod. Reg. 1847. *Betonica.*

ΨΥΧΟΥ'ΛΧΟΣ, *Helxine*, apud Interpol. Dioſcor. cap. 621. 668.

ΨΩ'ΜΙΟΝ. *In fine ſubde.*

Ψωμιτείζειν, *jejunare manducando duntaxat panis buccellam, & aqua epota.* Fr. Roſſerius in Advocato Purgatorii pag. 112. καὶ ὁ ἅγιοϛ ψωμιτείζοντεϛ ὅλαϛ ἡμέραϛ δίχ' τ' ἐλαίου, τὸν ἐλθυδίμιον (ὃν καθαρτήριον.)

OMISSA ALIA QUÆDAM.

A.

ΑΒΑΕΨΙ'Α. *Adde in fine.* Vide Suetonium in Claudio cap. 39. & ibi Caſaubonum.

ΑΓΑΘΟ'Σ δαίμων. *In fine adde.* Lexicon aliud Botanic. MS. Reg. ἀγαθὸϛ δαίμων, τὸ πυρέτιον.

ΑΓΑ'ΠΗ. *Lin.* 10. *poſt* &c. *adde.* Clement Alex. lib. 2. Pædag. pag. 141. τὰ γὰρ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, ἐξ ὧν ὁ ἀφανὴϛ ὄντωϛ ὑπουργεῖ καὶ φθαρτοποιὸϛ ἀπέρτεται βίοϛ, ὁ ἀγάπαϛ ἡμᾶϛ πολλῶν καλῶν, ἀδύφω γλώττῃ κεχρημένουϛ, διπάσεσι δυσὶ κύσοις καὶ ζωμῷ ἀποπίσσοντα, τὸ καλὸν καὶ ὠφέλιμον ὕρχει τῷ λόγῳ, τὸν ἀγάπαν ἢ ἀκαιρήμενον καθριδίοις, καὶ ζωμοῦ βύσῃ καθυβρίζοντεϛ. Et lib. 3. Stromat. p. 430. de Carpocratianorum conviviis: ὁ γὰρ ἀγαπᾶν ὕστερ' ἂν ἔγωγε τὸν συμπόσιον αὐτῶν.

ΑΓΑΣΥΛΛΟΥ. *In fine adde.*

Ἀγάπλοι, τὸ ἀμμωνιακὸν, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843.

ΑΓΓΕΛΙΚΟ'Σ ΒΙ'ΟΣ. *Poſt locum Ammonis Epiſc. adde.* Andreas Cretenſis in S. Patapium: ὁ τῆϛ ἐρήμου πολίτηϛ, καὶ τῆϛ οἰκουμένηϛ ἐπισκεπτήϛ, ὁ ἔπτερος ἄγγελοϛ, καὶ ἀσώματοϛ ἀνθρωπος· ὁ γὰρ ὡϛ ἀγγελοϛ οἰκήσαϛ, ὁ ἀγγέλοιϛ ὁμότροπος ἐξεπολίτευσε τὴν πολίτειαν, &c.

ΑΓΓΟΠΤΑ'Ν, μᾶλον Σιδώνιον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Malum Cydonium.*

ΑΓΕΣΤΑ. *In fine adde.* Vide Caſaubonum ad Sueton. in Aug. cap. 83.

ΑΓΙ'ΑΣΜΑ. *Pag.* 11. *lin.* 27. *poſt* &c. *adde.* Andreas Cretenſis Orat. in S. Patapium: καὶ ζώπυρον ἐκ τῆ ἑαυτοῦ τῆϛ ἀδιαλείπτου ἀγιάσεωϛ ἀναπέμπειν, ὅπωϛ καὶ αὐτὴ ἀπολαύσῃ τῆϛ τοῦ Θεοῦ ἁγιάσεωϛ.

ΑΓΙΟΣ. *Pag.* 15 *lin.* 1. *ante* Symeon, *adde.* Pachymeres lib. 6. cap. 31. de Patriarcha Joſepho: ὃν ὁ χρεία μεμαθήκει τοῦ βασιλέωϛ, καὶ ἐπ' ἐκείνου διῆγεν, καὶ ὑμάρτυρόν γε καὶ σύγκριτον ἔσχε τὸν Ἅγιον ὁ σώφρων ἔχων ὡϛ χειραγώγοντα μύρῳ τοὺϛ βασιλεῖϛ. *Poſt locos Niceta, adde.* Gregoras lib. 6. cap. 5. μᾶλλον δὲ δόξῃ γλώττηϛ λοιδορίαϛ, ὅταν ἀφορισταῖϛ οἱ τῆϛ ἀφειδρίαϛ τοὺϛ ὑφηλοτέρους, λακωνίοιϛ τοῖϛ δὴ καφηλῆϛ καλυμμένοιϛ ἐκείνοιϛ, ῥίπτων αὐτοὺϛ καὶ γῆϛ. ὑπεροπτικὸϛ τὸ, λυπεῖν, τοιϛ. Occurrit mox rurſum.

ΑΓΚΗ'Ρ, *Hamus*, ἄγκιστρον. Zonaras in Alexio pag. 307. edit. Reg. γέγραφται γάρ που ἐκεῖ αὐτὸ τῆϛ πανούργου τοῦ ἐκεῖ θηρὸϛ ἀμυγδαλώδεϛ γαφὰϛ, ὡϛ ἀγκῶνεϛ καυθεῖϛ πεπῆχθαι, &c.

ΑΓΟΡΑ'ΖΕΙΝ. *In fine ſubde.* Item, *Redimere de captivitate*, quomodo *Racheter* etiam dicimus. Chronicon Paſchale an. 5. Marciani, de Placidia & Honoria: ἃϛ μοῦ ὀλίγοι ἀγορέζῃ ἐκ τῆϛ αἰχμαλωσίαϛ λέων ὁ βασιλεύϛ. Utitur rurſum an. 7. Leonis M.

ΑΓΡΙΑΝΟ'Σ, *Ruſticus*, *Agreſtis*, *Paganus*. Chronicon Paſchale in Romulo: καὶ πλῆθοϛ ἦν ἐν τῇ ῥώμῃ ἀγριανῶν, &c.

ΑΔΑΜΑΣ. *Adde in fine.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ἀδάμαντα, τὸ ὑπερύαμον.

ΑΔΕΛΦΗ', *Soror*, *Uxor Preſbyteri.* Vita S. Baſilii falsò adſcripta Amphilochio cap. 12. ἔλα γυνὴ μοῦ αὐτὴ ὑπάρχει τῇ ἀτόμῳ, ἀδελφὴ ὃ τῇ χήρᾳ, &c. Cap. 15. ἐξεχώρησα μετὰ ἐδίας αὐτῆ γυναικὸϛ ἐν ἀτόμῳ, τῇ ὃ ἀδελφῇϛ κλίνῃ. Vide Gloſſ. med. Lat. in *Soror.*

ΑΔΙΚΗΤΑΙ', *Publicani.* Lexicon MS. ex Cod. Hautin. πλῶται, οἱ ἀδικηταὶ, οἱ κακοῦργοι.

ΑΕΡΙΚΟ'Ν. *Lin.* 4. *poſt* exigebatur. *adde.* Notum iſtud Peſcennii Nigri apud Spartianum, qui *Paleſtinis rogantibus ut eorum cenſitio levaretur, ideirco quod eſſet gravata, reſpondit: Vos terras veſtras levari cenſitione vultis, ego verò etiam aërem veſtrum cenſere vellem.*

ΑΕΡΟΓΡΑΠΤΟΣ σταυρὸς, *Signum S. Crucis manu efficium.* Andreas Cretenſis in S. Patapio p. 211. ὁ ὃ τῷ Θεοῦ διεκπαιῶν Παπᾶπιος τῇ ἀκτύλῳ τῷ σταυρῷ ἢ τύπον αἱρόχειρον ποιησάμενοϛ, &c.

ΑΖΑΡΙ'Τ, *ieriçon*, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Iringium*, *Eringium.* Vide Ruell. &c.

ΑΖΑ'Σ, ἡ θυμελαία, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Thymelæa*, de qua Botanici.

ΑΘΜΕ'Τ, ὁ κόχλος, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Cochlea.*

ΑΙΛΟΥ'ΡΟΥ Γ'ΟΝΟΣ, τὸ βύγλοσσον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Buglossum.*

Αἷμα δὲ τὸ ἐρυθρόν, ἡ λυχνίδα, in Lexico Botanico MS Reg. Cod. 1843. *Bugloſſum.*

Αἷμα Ἀρεως, τὸ κρίνον, in eodem Lexico, *Lilium.*

Αἷμα ἀνθρώπου, ἡ ἀρτημισία, in eodem Lexico.

Αἷμα πυρρὸν. *In fine adde.* Aliud Lexicon Botanicum MS. Reg. αἷμα πυρρὸν, τὸ κάκτον λεγόμενον κρόκον.

Αἷμα ταύρου. Vide Καμφύτ.

ΑἸΜΑ. *In fine adde.* Porro Caſaubonus ad Suetonium in Auguſto cap. 76. obſervat Græcos & Latinos αἷμα, & *ſanguinem* pro ſucco plantarum crebro uſurpare.

ΑἸΜΑΤἸΤΑΙ, Hæretici, quorum præ cæteris meminit Clemens Alex. lib. 7. Stromat.

ΑΚΈΦΑΛΟΙ. *Poſt locum Leontii, adde.* Mellitus in brevi temporum Expoſitione, MS. in Leone: *Per idem tempus apparuit Acephalorum* (hæreſis) *Calcedonenſe Concilium impugnantium: atque adeo Acephali, id eſt ſine capite, nominantur; quis priùs eam hæreſim intro luxerit, non invenitur.*

ΑΚΑΤΑΛΙΔΑ. *Adde in fine.* In Lexico MS. Reg. Cod. 1843. exponitur ὁ πρῖνος.

ΑΚἸΔΩΤΟΝ. *In fine adde.* Lexicon MS. Reg. Cod. 1843. ἀκίδιον, τὸ λεγόμενον πυπέριον.

ΑΚΟἨ, *Auris.* Chronicon Paſchale anno 8. Leonis: καὶ λεῖον ὡς Γότθος λίθον, ἴδιον αὐτὸν καὶ ὦ ἀκοῆς.

ΑΚΟἸΜΗΤΑ. *Poſt locum Pachymeris, adde.* Clemens lib. 2. Pædag. cap. 10. λοιμικὲς ἢ νῦν ἀνθρώπῳ, οἷς ἀκοιμήτοις λύχνοις ὠνόμαζον οἱ γραφεῖς.

ΑΚΟΛΟΥΘἸΑ. *Lin. 4. poſt* conſequenter. *adde.* Neophytus Rhodinus de Eccleſiaſtico Officio: λέγεται ἀκολουθία, διότι ἀκολουθεῖ μία ἑορτικὴ τῇ ἄλλῃ, καὶ ἅπαν τὸ ἄλλο, ἢ ἑορτὴ ὅτι τῇ τρίτῃ, ἢ τρίτη τὸ ἕκτον, ἢ ἕκτη τῇ ἀναστάσει, καὶ τὰ ἑξῆς.

ΑΚΡΑΡΟΥΦἈΤ, τὸ πυκνόκομον, πιλωτοφόρμιον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Pycnocomam*, de qua Ruellius lib. 3. cap 101.

ΑΛΑΡΑ, ἢ ποντικὴ κάρυα, in Lexico MS. ex Cod. Reg. 1843. *Nuces Pontica.*

ΑΛΟΥ̓, καὶ Αἰτζιάς, τὰ δαμάσκηνα, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Pruna damaſcena.*

ΑΛΟΥΝὈΣ, ἀλλιωὸς, pro ἄλλος, *alius, alter*, paſſim occurrit in libro inſcripto Ἀνδρὸς τοῦ Χαζίτου. Vide Ολουός.

ΑΛΘΙΤΟΝ Ησυχίου, τὸ ἐρύσιμον, in Lexico MS. Reg. Cod. 1843. *Eriſimum.*

ΑΛΧΟΥ̓ΝΙΟΝ, τὸ κύπριον, in Lex. MS. Cod Reg. 1843. *Æs Cyprium.*

ΑΛΩΠΑΣ. *In Addit. pag. 14. lin. 5. ante* in, *adde.* Apud Zonaram in Michaële Stratiotico occurrit ὁ θεόφρος Λέων ὁ Αλωπὸς, ubi malè interpres viri nomen alterius à Leone exiſtimavit, rectiùs Xylander apud Scylitzem, cui Theodorus appellatur.

ΑΜἈΛΩΤΟΣ, pro αἰχμαλωτὸς, *Captivus.* Ἀνδρὸς τοῦ Χαζίτου cap. 7. καὶ τὰ ἀποδίχνη τοὺς ξένους, καὶ τὰ ἀνδρώπια τοὺς γαμοὺς αὐτῶν, & τὰ ἐξαγοράζοις ἀμάλωτα, &c. Vide Μάλωτ.

ΑΜΕ. *In fine adde.* Franciſc. Roſſerius in Advocato Purgatorii p. 93. ἀμὲ, παιδὶ μου, λιγὸ, ἴσαρε τὸ βοῦχό σου. Pag. 95. ἀμὲν εἰς τὸ κάπρα, ἀμὲν εἰς τὸ κατίκα πελάζει. ἀμὲν εἰς τὸ σπίτι, ἀπὸ δύσκολα φτυχοὺς ἀξιωμένους, &c.

ΑΜΑΛἈ, καὶ ἀμαλάτζ, τὸ νάπαφθον, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Naſcaphithum*, de quo Ruellius lib. 1. cap. 41.

ΑΜΠΑΝὈΣ, καὶ ἀμπάν, ὁ ὕδυλος, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843.

ΑΜΠΕΛΟΚΑΡΠΟΝ, ἡ ἀνταρίν, in Lexico Botanico MS. Cod. Reg. 1843. *Lapa*, herba, de qua Ruellius lib. 2. & alii.

ΑΜΠἨ, τὸ κυδώνιον, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843. *Cydonium.* Ἀμπχιὰ, κυδώνια Ινδικὰ, in eodem Lexico.

ΑΜΠΗΝἈ, ὁ ὕελος, in Lexico Botanico MS. Reg. Cod. 1843. *Vitrum.*

ΑΜΡΟΥ̓, ἢ ἄμπα, *Pyra*, in Lexico Botan. MS. Reg. Cod. 1843.

ΑΝΑΒΆΘΡΑ. Chronicon Paſchale an. 12. Arcadii: ἢ ἀπὸ ἀπαντῆ ἀπρακδιμέδη ἡ ἀνακάθαρα τῆ ἱππικῆ ὅπὶ τὸν ταύρ.

ΑΝΑΒΑΘΜΟἸ. *Poſt locum Germani, adde.* Lexicon MS. ex Cod. Hautin. ἀφορμὴ, ὅτι ἡ κατ' ἐμὲ χειρὸς ἀκίνητον πασῶν πάντων κάθηται, ἡ ἀνάβασις τῷ θεῷ θεὸν ἀμπάτησεν.

ΑΝἈΓΚΑΙ. *In fine adde.* χαριστὶς λιτουργίαι, ἢ ἀνάγκης λοιμικῆς ἀπλήξωσι καταδέξιν, apud Cantacuzenum lib. 3. cap. 98.

ΑΝΑΓΚΑἸΑ. *Poſt lin. 2. ſubde.* Edictum de his qui ad Eccleſias confugiunt, in Concilio Epheſino: καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἡ δι' ἀνάγκην γινομένη ἐν τῷ θεοῦ ναῷ, &c. ubi Lat. *nam etſi Dei templum humana naturalique neceſſitate fœdari*, &c.

ΑΝΤΙΟΝ. Vita MS. S. Stephani junioris: ἐξ ἑτέρας πύρου μίγα ξύλου λυσιτελοῦς, ὅσῳ ἄντιον λέγεται.

ΑΝΤἸΤΥΠΑ. *Lin. 2. poſt* pag. 226. *adde.* Richardus Simon in Notis ad Apolog. Gabrielis Severi Archiep. Philadelphienſis pag. 228.

ΑΟΡΑΣἸΑ, *Tenebræ.* ἀσχετίας οὔσης, *cùm nihil videtur*, in libro Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 11. pag. 372. ἐπὶ τὸ βασίλειον πάνυ ἐπείγον. Ibid.

ΑΠΑΡΙΆΖΕΙΝ, *Apparere.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: καὶ ὅπου ἔπιμεν τὰ ἀποκεκρυμμένα τῶν θυσίας.

ΑΠΑΝΚΈΤΕΙΝ. *Pag. 99. lin. 11. adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: ὡς ἦ ἔφθασαν εἰς τὸν πάλαι, ἔφερεν ὁ βασιλεὺς ἐξ ἀπήγαγε τὰς εἰς ἀνάπαυσιν δυνάμεις, καὶ εἶπεν μεγάλως, &c. Occurrit ibi pluries.

ΑΠΟΚΑΝΔΉΛΑΣΜΑ. Vide in Κανδήλα.

ΑΡ̓ΓΥΡΟΝ. *In fine adde.*

Ἀργυρολογεῖν, *Pecuniam exigere.* Nicephorus Gregoras lib. 6. Hiſt. ineditæ cap. 7. ἐξιόντων καὶ οἱ θερμικοὶ ἀργυρολογήσοντες πόλεις ἐξ χώρας.

ΑΡ̓ΙΣΤΟΔΕΙΠΝΟΝ. *Adde in fine.* Georgius Hamartolus in Chronico MS. in Juſtiniano: ἐξ ὧν ἐξ ἑσπέρας ἀριστόδειπνα ἐν διπλακωμίῳ ἐν ἑαυτοῖς, ubi Cedrenus habet καπήλια.

ΑΡ̓ΧΩΝ. *Pag. 135. lin. 35. ante* Vidæ. *adde.* Porro neſcio an is ἄρχων τῶν ἀκολουθῶν alius ſit ab eo cujus meminit Juſtinianus in L. 42. Cod. de Epiſc. & Cleric. §. 10. ubi inter majores Eccleſiæ dignitates videtur collocari: Ἐπισκόπων, ἐξ δύο Πρωτοπρεσβυτέρων ἑκάστης ἐκκλησίας, καὶ τῶν κανονικῶν Ἀρχόντων, ἤτοι ἐξάρχου, καὶ τῶν ἑνδεκα ἑκάστης ἀγιωτάτης ἐκκλησίας. Secus autem Balſamon ad Can. 2. Calched. Synodi, ubi ἄρχοντα poſt ἀκολούθους, atque adeo inter illos ex Clero, qui duntaxat προκαθέζονται, non verò χειροτονοῦνται, reponit.

ΑΣΤΡΟΘΈΤΗΜΑ. *In fine adde.* Galenus ad 1. Epidem. Hippocrat. καλῶσι δὲ οἱ Ἕλληνες οὓς ἐξ πολλὰ τὰ συγκείμενα ἐκ πολλῶν ἀστέρων, ἄστρον· ἐξ ἓν πῦρον ὅλον, ἢ ἓν μέρος αὐτοῦ, τὸ ἡμέδες, ἢ τὸν πολυάδες, &c.

ΑΤΑΞἸΑ, *Seditio popularis.* Chronicon Paſchale an. 10. Leonis: συμβὰς ἐξ κέλθωσι τῷ βασιλέως ἐξ τῶν τῆς ἡμερήσιου ἀταξίας ἐν Κωνσταντινουπόλ. Utitur rurſum anno 24. Conſtantii.

ΑΤΖΑΛΙΆ. *Poſt γυναῖς, adde.* Fr. Roſſerius in Advocato Purgatorii: τοὺς ξενιτεμένους, τοὺς ἀφεντομένους, ἢ ἀτζαλιάρης, τοὺς ἀκριτομένους, ἐξ ἢ ἐδιάλυσης ἀμάρτιας.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. *In Addit. in fine adde.* Descripsit nuper V. C. Joannes *Vaillant* nummos Tryphonis Regis Syriæ, cum hac inscriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Sed de hujus vocis apud veteres scriptores notione, adeundi Budæus in Comment. Linguæ Græcæ, & Henr Stephanus in Thesauro ejusdem Linguæ.

ΑΥΦΕΝΤΗΣ, pro ἀφθίτης, *Dominus*, in libro Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 26. & alibi.

ΑΦΟΠΛΙΣΤΑΙ. *Adde in fine.* Eustathius: ἀφοπλίζεσθαι, καθ' αὑτὸ ἁπλῶς λέγεται, ἀφοπλίζεσθαι ὃ ὅπλα, ἁπλῶς.

B.

ΒΑΪΑ. *Post locum Suidæ, adde.* Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 34. καὶ ἐφαλίσατο μετὰ τῶν ἄρχοντα μεταξὺ ἕκαστον, ἐφ' ᾧ τὰ ἀναγράφειν, &c.

ΒΑΚΑΙΩΤΗΣ. *Adde in fine. Famulum* interpretatur Crusius apud Anonymum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἀπίστευε ἶναι λόγῳ τινὰ βασιλικὸν τῆς, ἢ ὕστερον λόγῳ τῶ ἀφελόλια τῶ πάλαι παῖδα, &c.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Ejusmodi Βασιλικὸν meminit semel ac iterum Michael Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ.

ΒΑΣΤΑΞΙΣ. Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 27. ἐφεῖ συγχωρήσαντες. τὸ δὲ ὕστερον, ἶναι ὅλα τὰ ἀναβάσεως τῶν ἀκρίδων ὁπῶ τὰ ἔρχεται λόγῳ ὕστερος φασιλίου σκιαφὴ ἄστρ ἀκούσει ὁπῶ ἔχουν φασιλεῖ τὰ ἶναι πάρεν καὶ ἀλαζόνικα, & ἔρχεται λόγῳ φύσις, καὶ αὐτὸ τὸ λέγειν βάσταξιν, ἶναι πολλὰ μεγαλεπόρων χάεις ἐφ' ἃ εὐχαριστοῦσα.

ΒΑΪΑ, pro αἰθρία, *Serenitas aëris.* Neophytus Rhodinus Homil. 1 in Cantic. Mariæ: ἡ θάλασσα δὲν ἶναι ἐν ἡδίαις, διότι πολλῆς βολῆς ἀχειμώνιτος καὶ καθαπτύζῃ τὲ καφάδια, ὁπῶ ἔξιδιάζουσι τὰς ἀκτίνων.

ΒΙΣΤΑ ΛΟΓΚΑ, vox Italica, *Visus longus.* Gregorius Hieromon. in Synopsi dogmat. Eccles. pag. 182. ubi de cultu imaginum: χάεται λόγου, ἶναι δύλῃ τὰ ἰδῆ εἰς καείνα μακρὰν τῶν σεβάσματα, καὶ μὲν μπρεσῶτας ἀμέσως τὰ τὸ ἰδῆ μαζχιεύζιται τὸ χαλκὸν ἀκτῖνο ὁπῶ κράζουσι βίστα λόγκα, καὶ ὅτι τὸ βλέπει ἐμμέσως, &c.

ΒΟΥΚΑΚΡΑΤΟΝ. *In fine ante* Vide, *adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyrorum pag. 360. καὶ πιθάται ὡ ὀλίγας πλησὸν πρὸν τῆ βαπτιστείου σεῖα παιδία βυκάκρατα ἐκβάτα ἀκριβῶς.

ΒΟΥΡΚΑ. *Lin. 4. scribe.* Gregorius Hieromon. in Synopsi Dogmat. Eccl. pag. 136. καὶ πῶς ὁ ἅλως λάμπῃ μέσα εἰς τὲ βούρκα, ἢ δὲν μολιώνται, &c.

Γ.

ΓΑΤΡΟΣ, pro γαμβρὸς, *Gener*, occurrit in libro Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 16.

ΓΙΟΦΥΡΗ. *In fine adde.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti: ἐπὶ τὸ πατὴμ βγάζοντας τὸ χοιρεύειν τῆ Τεκμισοῦ ἐφ' τὰ ἀφελόλια καὶ πὰς κάνας ἐκείνα τῆ Θεοῦ, &c.

ΓΟΝΑΤΙΖΕΙΝ. *Lin. 2. adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἐγονάτιζαν ὑμνοῦσες τες, καὶ ἐπροσκυνοῦσαν τῶ.

ΓΡΑΦΙΚΟΝ. *In fine scribe.* Adde Anonymum in Miracul. SS. Anargyr. p. 374.

ΓΡΙΒΙΟΝ. Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 29. ἔδωκαν ἢ ἀπὸν εἰς ἶναι ἐμάξη, καὶ ἔσυραν πέτρας χειλὰς, καὶ ὁ λαὸς ὑπῆλθον πρῶτ τῆ ἀμαξῆ ἶνες ἢ χώσαν, &c.

ΓΡΟΘΗ. *Adde in fine.* Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 29. συχνὰ πολλὰς φορὰς ἀκοῦσες ὁ ἄπαχες ἄνδρωπος ἔδιδι ποτ χαθὲς δίνασῆς, &c.

ΓΥΨΑΛΙ. *Adde in fine.* Ανδρος τῆ Χαείτων c. 6. de Urso: τὸ ὁπῶν ἔβγαλ πέρασε τὸ μέλι, καὶ θέλοντα διατὶ ἐξιζάλη δότο τὸ γυψάλι, ἢ τὰ μελίσσα κατῆ κατῆ εἰς τὸ μετὸ & εἰς τὰ ἐμμάτα, &c.

Δ.

ΔΕΚΑΤΕΥΤΗΡΙΟΝ. *Post locum Agathiæ adde.* Nicephorus Gregoras lib. 6. hist. ineditæ cap. 2. de Genuensibus: Θαλαττοκρατῆ βυλομένων, καὶ δικαιυτέρων ἴδιον ἑαυτῆς καθεστάναι τὴ αὐχένα τῆ Πόντου, &c.

ΔΕΣΠΕΡΑΡΩΣΥΝΗ, *Desperatio.* Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 4. τί ἔμε εἰς ἐζιεὶ τὸ ζῆν, ἢ ἔρωτας ἢ Θεοῦ, καὶ πῶν εἰς διατεφρωσύλου. Occurrit rursum cap. 8.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ. *Adde in fine.* Cæterùm notat Franc. Pithœus ad lib. 1. Cod. Rabinos *Demosia* Thermas vocare. Ita *Privatum*, in L. 13. Cod. Theod. de Metat. balneum est. ut in L. 6. Cod. eod. & in Descript. urbis Romæ, *Privatum Hadriani.*

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ. *Pag* 296. *post locum Philosorgii, adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyror. pag. 358. ὅτι ὃ ὕπνος ὡ τῆ μικρῆ τῶ ἀδῶν φωλιάσαν τῆ κοιμάζουν τῆ ἁγιωτάτῃ.

ΔΙΑΚΟΝΙΣΣΑ. *Pag.* 297. *lin.* 11. *adde.* Theodorus Patr. in Respons. 39. ad Marcum Patr. Alex. MSS. πάλαι μὲν καὶ ἕκαστα ἁγιωτάτων τῆς καείνη ἐπιχάφτα, ἢ ἔχοι & αὐταὶ βαθμὸν ὡ τῆ βήματ· ἀ ὃ τῶ ἐμιλιῶν κάθεται τῶν ὑπηρετῶν ἑαύτῶν ἐξίωσαν ἀπ τῶ θείο καὶ ἁγίου βήματος. ἐφεξῆ ὃ τῆ ἀναστάτῃ ἐκκλησία ἢ θρόνοι Κωνσταντινοπολιτῶν ἁγιωτάτων ἀρχιεπιζόντων· μίαν μὲν καθίσαν ὡ τῆ ἁγίῳ βήματ μὲ ἔχουσιν, ἐκκλησιάζουσιν ὃ τὰ πολλὰ, & ἢ γυναῖκες ἴτῶν ἐκκλησιαστικῶς διορθώσαν.

ΔΙΑΛΑΛΙΑ. *In fine adde.* Chronicon Paschale anno 10. Leonis: καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πυσῶς κῦ τῆ Ιουκασίνου.

ΔΙΚΑΙΟΙ. *Adde in fine.* S. Chrysostomus de educandis liberis: μηδὲς πίτων ἐς τὰ τῆ ἀφρόνων σπουδῆτε καλεῖν ἐτύματα τὰ παιδία, ἐφ' τῆ τοῦφος, ἢ τ μωφὸς, καὶ τῆ πάτταν· ἀλλ' ἐς τὰ τῆ δικαίων, τ μάρτυρων, τ ὁσιοπόλων, τῆ ἀποστόλων. ὁ μὲν Πέτρος καλεῖτω, ὁ ὃ Ιωάννης, &c.

ΔΙΚΑΙΟΥΝ. *In Append. lin.* 1. *post κρίνει, adde.* Nicephorus CP. in Historia pag. 80. 1. edit. μετὰ πάντα ἰδικαίω τ υἱὸν Ηρακλείου ὑπατεύοντα.

ΔΙΜΙΑ, *Testiculi*, διδυμοι. Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 5. de Castore: καὶ ἐξῆρε ἀπὸ τῶν φύσιν ἐφ' ᾗ τὸ κωνεῖον, ἄχρι διὰ τὲ δίμα τῶ.

ΔΙΠΑΗ. *Ante locum Epiphanii, scribe.* Theodorus Studita Catech. 53. ὁ μὲν σεῖ ἀκράτειας σεσκινόμενος, διπλαῖ ἐβρύων, &c. Et Catech. 55. ὅσῳ πάχυνε οἱ τῆ διπλαῖ ἢ τραπλᾶς & πυγμαλᾶς ἴλκυτης.

ΔΩΡΟΝ. *Pag.* 333. *lin.* 18. *post* 631. *adde.* & Gabrielem Metropolitam Philadelphiensem in Apologia pro Ecclesia Orientali, ubi hunc sacra dona nondum consecrata adorandi ritum tueri conatur.

E.

ΕΓΝΩΡΙΜΙΑ, *Cognitio*, in libro Ανδρος τῆ Χαείτων cap. 1.

ΕΓΧΟΡΗΓΟΣ. *In fine post locum Suidæ, adde.* Alii λίθους ἀρχὰς, ἀτμήτους, seu ὑ λιλαπημένους, vocant. Hecatæus Abderites in Hist. Judæorum: ὡ ᾧ βωμὸς δὲ πεποίηται ἐκ ὁλοκλήρων λίθων, ἀλλ' ἐκ συμλίκτων ὀργῶν λίθων ὕπο συλεμένων. Eusebius: ὡ ᾧ βωμὸς δὲ πεποίηται ἀτμήτων συμλίκτων ἀργῶν λίθων συλεμένων. Josephus lib. 12. ἐκ λίθων συμμίκτων ὑ λιλαπημένων ἐκ σιδήρου. Et lib. 4. cap. 8. ἐκ λίθων μὴ κατεργασθέντων, λεγομένων συλεμένων.

ΕΜΒΑΤΗ, *Post locum ex Conciliabulo, adde.*

Occurrit præterea in libro Miracular. SS. Anargyrorum cap. 12. pag. 390.

ΕΜΦΥΛΑΙΖΕΙΝ. *In fine adde.* De quâtuor generibus inſitionum agit Clemens Alexandrinus lib. 6. pag. 673.

ΕΞΑΤΚΩΝΙΖΕΙΝ, *Nervos cubiti incidere.* Martyrium SS. Coſmæ & Damiani pag. 190. ὡς ὃ τῶ χειρὶ ὄνομα ὁ σφάγιμος ἅπασιν, ἐξαίφνιδιζόμενος τὰς ἀγίους ἀκίλλυσι, καὶ ταῖς ἐκείνας ὃλη ποσὶν τὰς χεῖρας ἅπαν ἐμπλέκεσθαι, ὥστε τῶν ἄκρων ἅπαν αἷμα ῥεῖν τῇ τῶν βασάνων ὑφέσει. Vide ad hunc locum Reinoldum Dehnium.

ΕΞΑΕΡΟΝ. *Lin.* 1. *poſt* atrium. *adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 496. ἦχε ὃ τῶν δίκαιον ὁ τῆ ἀειπαρθένῳ ἱκετεύων τῶ καταχυθῆναι τῶν ὑέατος. Et pag. 504. ἀλλὰ μετὰ ὁ τῆ ἀειπαρθένῳ τῶ ὑέατος τῶν ἐναπείσαι κατ', ἵνα ἡ αὐτὴ χειρὶ λόγον δίδωσι.

ΕΞΗΚΟΣΣΑΤΟΣ. *Lin.* 4. *adde.* Chronicon ab Adamo ad Leonem Sapientem, Tiberium poſtmodum Imperatorem, κόμητα τῶν ἐξκουβιτόρων vocat, ſeu *excuſatorum*, quem alii ἐξκουβιτόρων.

ΕΞΟΔΟΣ, *Mors. Poſt locum Anonymi Combefiſiani, adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 498. φησὶν ὃ Ψωμᾶς ὁμῶ ὁ τῆ αὐτῆ καταχυθῆναι ὕστερα κρατῆσαι, καρεὶς, καὶ ὃ λοιπὸς ὃ φησὶ τῶν ἔξοδον τῶν πλειόνων ὑπολάβοι.

ΕΞΩΚΑΤΑΚΟΪΛΟΙ. *In Addit. lin. ult. ante* Vide, *adde.* Sic Codinus in Orig CP. n. 109. Theoctiſtum quendam ἐκ τῶ κοίλα τῶ ἱπποδρομίου exſum ſcribit.

ΕΠΑΡΧΟΣ *Pag.* 417. *poſt locum ex Pachymere, adde.* Ad hanc dignitatem referendus idem ſcriptor lib. 1. cap. 5. ubi de quodam Chadeno: ᾧ δὴ καὶ τὰ τῆ Ἐπαρχίας ἀξίωμα ἐς αὖθις ἐπίδοσιν ὁ κρατῶν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ. *Poſt* dignitas in Eccleſia, *adde.* inventa à Theodoro Studita, uti docet Michaël Monachus in illius vita MS. cujus verba damus in v. Ἐπαρχής.

ΕΠΙΤΗΔΗΤΗΣ. *Adde in fine.* Atque hos quidem Iambos eſſe Theodori Studitæ, ut & nominis inventum, docet in primis Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. Προχειρίζεται μὲν γὰρ ἡγούμενον κυφαλᾶ· ὕθεν ὃ τὰς οἰκονομίας εἶναι τῶ ὑποδύματι, Ἐπισκοπάρχας καὶ Παιδιατὰς καὶ Ἐπιτηρητὰς πάντας ἐπικαλέσας. καθίστα ὃ ἓξ ὧν ἅπασι σφοδρείας τὰς ἁπάσας ὁ Ἀδελφόπατρ μᾶλλον ὑπεξέχοντας, ἓξ τῶ ἓξ διώκησιν φέροντα ὁ Οἰκονόμον, ὁ Παρηγορόμον, καὶ τὰς ἄλλας ὀνομασθέντας. ἀκριβῶσαι δὲ τι καὶ τῶν τῆς ὑποσθμίας τὰς διαφορὰς ἑξακοίας ἀνωμάτος ἅμα ἔτυχεν ὁ μήτηρ ἐκμαθεῖν, μᾶλλον ὃ ὡφῶς δεῖ ὁ κωνωπίνης καὶ σφῆκες, φησὶν ὁ τῆς τῶ Ἡγουμένου, ἀρξάμενος, καὶ μέχρι ὁ πλατείας, πάσας ὁ ἑκάστῳ ἅμα τὰ ὑποδεικνύων, καὶ ἅμα μαθημάτων σφοδρότητα ὁ καθυπάλλων ἴδιον.

Z.

ΖΕΟΝ. *Poſt locum Cabaſila, adde.* Theodorus Patr. in Reſponſ. 19. ad Marcum Patriarch. Alexandrinum pag. 127. Cod. Reg.

Θ.

ΘΟΛΟΣ. *Poſt lin.* 9. *adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 12. πάσαν αὐτὸν ἐπιλαβὼν ὁ τῆ ἀβύσσου λαμπάδι λοιπὸν, ἐκφεύγει ὃν τάλαντον εἰς πὰς καλυφίους ὄλους, καὶ ὀκτὼ μύνας. Tholi balnearum meminit Ammianus lib. 28.

ΘΡΥΛΛΟΛΕΚΤΑΙ, *Novorum Collectores*, Galli dicimus, *des Amaſſeurs de nouvelles.* Phavorinus: Ψωμὸς, ψιθυρισμὸς, ὁμιλία μὴ φανερῶς γινομένη.

K.

ΚΑΘΑΡΑ'. *In Add. in fine ante* Hinc, *adde.* Vetus Interpres Perſii Sat. 3. *Populi cribro decuſſa farina. Farinam, panem non delitioſius cribro diſcuſſum, ſed plebeium, de populi annona, id eſt, fiſcalem*, dicit.

ΚΑΚΕΝΚΑ'ΚΩΣ, *Peſſimè, Malè.* Vita MS. S. Stephani junioris: κακοκαίρως τὸ ζῆν ἀπέρριψεν.

ΚΑΝΔΗΛΑ. *Pag.* 372. *lin.* 2. *ſubde.* & ὑποκανδήλιστα, apud Michaëlem Monachum in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. de quodam ægro: τὸ ὑποκανδήλιστα τῆς ὕψεως τῶ ἰμῶ ὕφου τυρομένης ἀκριβῶς καὶ ὅλως, τῶ παρ' ἐλπίδα ἡμᾶς ἀναπείσου δι' ἡμετῶ σωτῆρος ἐ λύσει δεξάμενος. Infrà: βεκχὸ ἓ πτωχὸς καὶ αὐτὸς ἅπαν ἐκ τῆς ῥηθείσης καινδήλας, &c.

ΚΑΝΙΚΛΕΙΟΝ. *Lin.* 24. *poſt* ſolet. *adde.* Ejuſmodi enim atramentaria variis figuris adornabant. Anthologia Gr. lib. 6. tit. 26.

Καὶ χρύσιον γλυπτοῖν μίλαν πρωλαγμάσι κύβως.

ΚΑΝΟΝΑΡΧΗΣ. *In fine adde.* Gregorius Hieromonachus in Synopſi dogmat. Eccleſiæ, de Lectore: πρώτου τῶ ἀναγνώστου τῶ ὑπείκειν ἡ ὑπηρεσία καὶ ἡ ὑπόκρισις ἅπας, τὰ ἀναγνώσματα ἐ Ἀπόστολον, τὰ τριῳδικὰ, καὶ τὰ κανονάρχικά. Porro in Chronico Paſchali p. 235. edit. Reg. S. Paulus μέχρις Κανονάρχης καὶ ὑποβαίνων τῆς λαϊκῆς διδασκάλους ἐ ἀκολουθίας, dicitur.

ΚΑΝΟΝΙΖΕΙΝ, *in Canonem referre. Lin.* 5. *adde.* Sacramentarium Gallicanum edit. tom. 1. Muſei Italici cap. ult. *Incipit capitulus de veſtere* (Teſtamento) *canonizatus.*

ΚΑΤΑΛΛΑΚΤΗΣ. *Adde in fine.* In Itinerario Italico virorum eruditorum Mabillonii & Germani pag. 201. occurrit neſcio quis Μαρῖνος χρυσοκαλλιάκτης.

ΚΑΤΑΛΩΝΕΙΝ, *Perdere, labefactare.* Λύθις τῶ Χαείνου cap. 10. de decem plagis Ægypti: καὶ ἡ πόμφη ὕπνι χαλάζη, καὶ ἀκατάλυτον ὅλα τὰ δένδρα. Cap. 32. σὺν γὰρ ὅλας χαμηλὰ τὰ ὀψία, μετὰ τῶν γλωττῶν, καθὼς τὸ κοπρίου, ἀσεξοῦ καὶ τῶν πρώτων, &c.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ. *Lin.* 1. *poſt* legitimus, *adde.* ſeu *Modeſtia*, quomodo hanc vocem uſurpat Valerius Probus in Coriolano.

ΚΕΔΡΑΪΑ, *Potionis ſpecies.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum p. 370. κελλίου μίαν κρᾶναι κεφαλίας πιῶ, καὶ ὁ τόπου ἀπαναγκάσω. Occurrit ibi pluries.

ΚΕΪΡΑ. *Lin.* 7. *poſt* 131. *adde.* Cæterùm Scaliger in Serrarium cap. 10. hoc verbum nuſquam ſe legiſſe ait, apud veteres ſcilicet ſcriptores.

ΚΕΡΚΟΣ, extremum ignis vel flammæ, quaſi *cauda ignis.* Scholiaſtes Euripidis in Phœniſſis: ἄκρον τι λαμπάδα, τὸ ἄκρον τῶ πυρὸς, ὃ καλοῦσι κέρκος.

ΚΗΡΟΣ, in

Κηρώτης, *Poſt* Lat. *adde.* Anonymus in Miracc. SS. Anargyrorum pag. 406. τὸν γὰρ ὕπνος ἀναλισκόμενον ὑπὸς τὸν ἰδίων χεῖρα ἀποκαλοῦσιν ὁ κηροτὸν, ἓ λύχνου ὁ κηρίνου ἓ ἀνδρὸς αὐτὸ τὸν αὐτῶν ὑπερισσεύουσι εἰς φωτογόνιαν ὁλόκληρον, &c. Adde pag. 408. 410.

ΚΗΡΩΤΗ', *Ceratum*, vel *Ceratum*, quid Medicis ſonet, notiſſimum: at aliter vox hæc videtur ſumi in libro Miraculorum SS. Anargyrorum, ſcilicet pro cera, quæ è cereis qui ante Sanctorum Imagines aut Reliquias accenduntur in ædibus ſacris, diſtillat. Pag. 314. ἔξωθεν αὐτῷ κελεῦ τῶ τοίχου πάντα ὑπῆρχεν φαρμάκων αὐτῷ, ὁ κηρωτὸς λέγω, καὶ πολλὰς

ἰαπθῶσι. Atque hac in aquam vino dilutam immissa, aqua illa tum ægrotis hauriendа dabatur, qua epota sanitatem consequebantur. Pag. 402. ἐν βαλῶσι εἰς ὕδωρ οἴνου τὰ ἀγια ἀπὸ κηρωτῆς ἑπτὰ, καὶ χάσι ἀπὸ ὑδὶ καὶ ἴχῃ. Ceræ porro illæ benedictione sacerdotis consecratæ, cum oleo ex lychnis coram Sanctorum imaginibus aut reliquiis appensis, in aquam aut vinum dilutum interdum immittebantur. Pag. 530. κεχισμένου ὃ ἀπὸ τῆ τὰ κηρωτῆς ἐλαίῳ μετὰ τῶ ἠλαιομένου ἀπὸ ἐλαίου, &c. An verò Collyrium, quod Myrepsus sect. 26. n. 13. sanctorum Anargyrorum Cosmæ & Damiani Collyrium vocat, ex ejusmodi ceris confectum fuerit, alii videant.

ΚΗΤΑΖΕΙΝ. *Subde in fine.*

Σπαδοκοπίζειν, *Torvè aspicere.* Neophytus Rhodinus in Martyrio S. Neophyti, de Leone: καὶ δίκαιος ὢν δίκαιος ἦν, ἰσπαδοκοπίζι, ἐν δὲ βάσις τὰ καρδίας ἦν ἐμβύζειζι.

ΚΟΙΝΟΛΑΪΤΑΙ. *Ante locum Balsam. scribe.* Theodorus Patr. in Responsi. ad Marcum Patr. Alex. πὰ κοινολαΐτας, σφραμανταὶ, ἐν λοιπὰ.

ΚΟΚΚΗΡΟΣ, *Coccineus*, κόκκινος. Chronicon Paschale an. 30. Constantini M. ἐν Ἀντιοχείαι ῥῆγα σφυρηλατήμενα ἐσίδυσι κοκκινᾶι χλαμύδα. Occurrit præterea in libro Ἀνθος τῆ Χαείπου.

ΚΟΛΥΒΟΝ. *In fine adde.* Vide præterea Gabrielem Philadelphiensem in tractatu περὶ τῆ κολύβου.

ΚΟΝΔΥΛΑΙ. *Pag. 703. lin. 1. post &c. adde.* Ἀνθος τῆ Χαείπου cap. 13. ἐν ὁ φιλόσοφος ἐλαβεν κοιδύλου, καὶ ἴχαφε πὰν, &c.

ΚΟΝΤΟΣ, *Brevis. In fine subde.*

Κοντοδυχὶ, *cum anhelitu, cum suspirio.* Vita S. Stephani jun. μὶ' εἰμιχὰς μακρᾶς κοντοδυχὶ σφὸς αὐτὰ ἐλεγε.

ΚΟΡΔΟΚΟΥΒΑ, Bulgaris, λάχανον, seu *olus* sonat. Vide Pachymerem lib. 6. cap. 3.

ΚΟΡΤΗ. In Κόμης κόρτης. *In fine adde.* ut & Michaël Monachus in Vita MS. ejusdem S. Theodori Studitæ.

ΚΟΡΤΙΝΑ. *Post locum Cyrilli, adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 504. σκάφαλαι ὃ Χειζίναι ἢ πάχυσι μικὶ ἰσκαχαῖ εἰς τὰ κορίνα αὐτὰς, μὰ ὃ τῆ λοιπῦ ὀσκιᾶς αὐτῆ. Adde p. 506.

ΚΟΤΑ', *Juxtà*, Gallis *à coste*. Ἀνθος τῆ Χαείπου cap. 26. καὶ ἴκατζι κοτὰ εἰς αὐτὰ.

ΚΟΥΒΕΡΤΑ. *Post locum Phortii, adde.* Ἀνθος τῆ Χαείπου cap. 15. καὶ ὑδὶ ἐξείσι πὰ καμίσι μάλιστα ἔξω δὲ τὰ κυβίρτια, &c.

ΚΟΥΝΙΑ. *Angulus*, Gall. *Coin.* Ἀνθος τῆ Χαείπου cap. 15. καὶ ἰσφαξι ἔια σφὶ μικρᾶ ὅπω ὅπι εἰς τὰ κούνια.

ΚΟΥΡΤΑΛΪΖΕΙΝ. *Adde in fine.* Vita MS. S. Stephani jun. οἱ ὃ ἀβρόνομοι ἀπακουρταλίσαντες, &c.

ΚΥΡΙΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 388. quendam Presbyterum magnæ Ecclesiæ Κυριοπρεσβύτερον vocat, ubi *Sacerdotem Domini* vertit interpres; malim, *Dominum Presbyterum.*

Λ.

ΛΑΣΑΡΟΝ. *Post locum Enmeli, adde.* Liber Miraculorum SS. Cosmæ & Damiani cap. 8. προσκίλουσι αὐτῆ λαὲρ μετὰ γλήχωνος μίξαντα πιῶ.

ΛΑΥΡΑΤΟΝ. *Post locum Chrysostomi, adde.* Severianus Episcopus Gabalensis in S. Crucem: καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπάντων εἶναι βασιλεὺς πλατῆ χάσι βασιλεὺς, ἐν στρατιωτῶν ἄρχοντες, ἐν ἱππεῖ ἱππικίαις διαπρεπῶν, καὶ ἄρχοντες ὑπάτων, ἐν δήμοις στρατιωτῶν, ὡς σφὸς τὰ Gildæ βλέπαντες, ἀλλὰ σφὸς ἢ χαρακτῆρα τῆ βασιλέως ἐν τῆ φύσι διαφεύγοντα, ἀλλ' ἐν τῆ χαρᾶ ἐξαίσιον.

Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. Μιχαὴλ ὁ πὰν ναυάρχας τὰ ὁ βασιλέως μιζαχείζεται τὰ λαβόντα, &c.

ΛΕΟΝΚΟΡΝΟ, *Unicornis*, in libro Ἀνθος ἢ Χαείπου cap. 28. Λικόρνιον, cap. 32.

ΛΟΥΣΤΡΟΝ. *In Addit. adde in fine.* Certè si non est circumductio, uti vult Casaubonus, ferè existimaverim nihil aliud esse quàm quod Græci *διπλοῦν* vocant, notam scilicet usitatam in Comœdiis atque Tragœdiis, cujus figura est trianguli obliqui sine basi, ita ut aliquatenus literam L effingat, maximè si illius situs paullo erigatur. Duplicem autem *διπλοῦν* agnoscunt vetus Scholiastes Aristophanis in Nubibus pag. 156. & Hephæstion in Enchirid. pag. 74. quarum altera ἡ ἔξω πυθμὴν seu βλέπουσα *διπλῆ* dicitur figura literæ L paullo inversæ, proinde illa de qua agimus: altera ἡ ἔσω βλέπουσα, eadem etiam figura, sed situ contrario, ac alteri obverso, prior ὅτι τὸ ἀνταπόδομα, altera ὅτι ἐπιβάλλομα ponitur, utraque ad separandas & distinguendas utrasque has Comœdiæ vel Tragœdiæ partes ita appellatas. Isidorus lib. 1. Orig. cap. 20 ubi agit de Notis Sententiarum, cujus verba huic Glossario subjecimus, varias harum *διπλῶν* figuras, easque ad octo exhibet, quarum prima, simplex, utramque exterioris & interioris figuram licèt diverso situ refert, easque ad *distinctiones scripturarum*, ut idem scriptor loquitur, quod etiam satis innuit Hephæstion: ὑπάρχει πάντα αὐτὰ εἰ ἡμιμετρικοὶ μέζοι ἰαμβείων ἢ ἀπὸ χάσι ὑπερ ἑκάστῃ ὅπως ἂν γράφαι, ὅτι πάλιν ἀφέλωσι δ' ἰαμβείων τὸ ἀνακλάσαι, καὶ συνέχεια ἀπαιτοῦσα τῆ γραφῆ, ὡ ὃ τῆς ἀναπαύσεως γραφῆς ὅτι τὸ πλοῦτος κρίνει, δύο ζεύγεσι διπλαῖ, ἢ μὴ καθαρχαὶ, ἔξω βλέπουσα· ἢ ὃ καὶ τὸ πλοῦς, ἔσω πυθμένα, διλογιῶν ἡμῖν δῆ ἢ ἔσω βλεπούσης, ὁὶ ἀνταπόδοσις αὐτῆς. Ubi observare licet exteriorem *διπλῶν* aliam sententiam inchoare. Quò igitur anni in nummis apositi, seu regni, seu imperii, ac civitatum annos spectent, quique per alphabeticos characteres Græcos exprimi solent (nam hæc nota qualiscunque sit, Græcos aliquot nummos, ac maximè Ptolemæorum spectat) distinguerentur ab exarata inscriptione, vel certè quò nihil ad hanc spectare ostenderetur, nota illa distinctionis est apposita: quæ quidem ita effingitur, ut satis indicet minimè esse literam, cùm literas numerales infrà circumducat, supernè iis interdum inferior, verbi gratiâ in Ptolemæorum nummis, ΙΚΗ. ΙΑΕ. ubi nemo dixerit notam hanc esse literam Græcanicam, multò minùs Latinam, qua usos Ptolemæos quisquam sibi persuaserit, ut qui Romanorum dominationem non agnoverint; cùm præterea nota illa ita efficta sit, ut *διπλῶν* omnino referat. Jam verò cur in Asianorum & Syromacedonum nummis anni à minore numero incipiant, docemus in Notis ad Chronici Paschalis paginam 328.

ΔΩΡΟΣ. *Post locum Achmetis, adde.* Ubi zonam auro & lapillis ornatam, *lorum* appellari satis innuit, cùm nihil aliud sit quàm longioris zonæ species: unde *segmenti* nomine donatur à Sidonio lib. 8. epist. 6. ut quod revera sit panni segmentum in zonæ latioris speciem, quomodo ex sunt quas nos *écharpes* appellamus, quibus viri militares pectus circumcingunt. Sic autem Sidonius ubi de Asterii Consulatu: *Et illam farranis ebriam succis inter crepitantia segmenta palmatam plus picta plus aurea oratione convenustavit* Et Ennodius in Panegyrico Theoderico dicto, ubi de ejus Con-

sulatu, juxta Sirmondi emendationem: *Ille annus habuit Consulem, qui rem publicam non tam sollicitudine quàm opinione tueretur: quo in segmentis posito, quæ ab hostibus sumpta fuerunt arma, fremuerunt.*

M.

Μακελλος. *Post locum S. Pauli, adde.* Chrysostomus in Christi Nativit. οἷα κύων ὁ Χριστὸς γυνὴ τὰς ἰδιωτικὰς μακέλλους ἀπολείχουσα.

Μανδύας. *Pag.* 867. *lin.* 32. *post* Monachorum. *adde.* Sidonius lib. 4. epist. 9. *Novo genere vivendi Monachum complet, non sub palliolo, sed sub paludamento.* Vide Salmasium ad Tertullianum de Pallio pag. 19.

Μαρμάριον, pro Ἀρμάριον. Georgius Monachus in Chron. MS. cap. 120. in Augusto: δύο ὁ βασιλεὺς ἐφυπέξαν αὐτὸν ἵνα τὸν γυμνὸν αὐτὸ βάλῃ ἐν τοῖς μαρμαρίοις ἢ ἐν τῷ τῶν ἀκατομμιδίων, &c. Infrà: κρύψον αὐτὸν εἰς τὸ μαρμαρεῖον. Mox κιβώτιον vocat, deinde ἁρμάριον.

Μαρμουτζάς. Pachymeres lib. 4. cap. 13. ait Germanum Patr. CP. per scommà à Constantinopolitanis Μαρμουτζὴν appellatum, voce Persica, quòd genus à Lazis & Persis duceret. Nescio an inde vox nostras *Marmouset* orta sit.

Μεγαλόπολις. *In fine adde.* Tantùm id subdam ex Cantacuzeno lib. 3. cap. 93. qui τὸν Θεσσαλονίκην μετὰ τὴν μεγάλην τῶν Ῥωμαίων συμφορὰν πόλιν, & lib. 4. cap. 16. ὑπερόφθαλμον τῶν Ῥωμαίων vocat.

Μεγιστάνοι. *In fine adde.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: ἀπίστιλεν ὁ βασιλεὺς ὅλοις τοῖς ἄρχουσι καὶ μεγιστᾶνες.

Μεμοριάλιοι. *Lin.* 4. *ante* Vide, *adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 524. ὡς ὀλίγον καιροῦ σωθὲν μεμνεύσωμέν ἵνα τῶν ἐν τῷ λιβέλλῳ, ἐκείνῳ τῷ φιλοχρίστῳ πλησίον ἐγκειμένων, &c.

Μερίς. *Pag.* 908. *lin.* 7. *post* 10. *adde.* & Gabrielem opusculo περὶ τῆς μερίδων, earum scilicet quæ in sancto disco unà cum hostia consecrata reponuntur.

Μεσοθινῖται, *Isthmi incolæ quivis, qui inter utramque maris ripam habitant.* Pachymeres lib. 4. cap. 27. ἢν γὰρ τὸ Παφλαγονικὸν πλοῦτος καὶ μέγιστον, ἢν δ' ἐξ ἁλιζώνων πλοῦτον, καὶ ὃ τοῖς πόλεμον ἀγαθὸς, ὡς καὶ μυσθοῦσθαι ὁ κατὰ τὸν λόγος. Ita utitur Gregoras.

Μεσόστιχον. In L. 16. §. 3. Cod. de Episcop. audientia, μέσους τῶν πέντε τόπους, uti Zeno loquitur in Constit. ἃ ὁ μισόκυλλος ὡς ἂν δυνηθείη ὁ τῆς πόλεως Ἔπαρχος ἡμῶν, &c.

Μεταποίαι, *Corporis*, &c. *Lin.* 17. *post* quæ. *adde.* ἰδιοτροπίαις μεταποίαις, Gabrieli Philadelphiensi in Apologia pro Ecclesia Orientali, &c.

Μετουσιώσεως, seu *Transsubstantiationis* vox quando primùm inducta, vide apud Ricardum Simonem in Notis ad Gabrielem Severum Archiepiscopum Philadelphiensem pag. 105. & seqq.

Μίτας. *In fine adde.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. αὐθις ὁ αὐτὸς μοναχὸν καὶ μεγάλον πάππαν σωκήνου τινός.

Μιτάτον. *Lin* 9. *adde.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ fol. 28. & 29. Cod. Reg. τῆς ὁμοῦ μερίδος τοῦ λειψάνου Λάκκου μιτάτα. Infrà: καθισθεὶς εἰς τὸ λειψάνου Κελτικόν.

Μοσχομυρίζειν. *Adde in fine.* Anonymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἐφάγαμεν τὸ μέλι· ἦν ὃ Θεόδωρα ἐσκομίσειν, καὶ ἐφύλαξέν τι.

Μόσχος. *Adde in fine.*

Μοσχάτον. Anonymus in Miracul. sanctorum Anargyrorum pag. 458. ὁ ὢν ἐνδοξος τῷ Θεῷ θεράπων κρατῶν ὡς τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς μαζίων μοχθηρῶν, &c.

Μπροστά. *Adde in fine.* Λιθος τῆς Χαλκης cap. 24. ἐξ ἡμιζαίνητα ὥσπερ μασχοῦ, &c.

N.

Ναΐλη. Λιθος τῆς Χαλκης cap. 2. de Invidia: καὶ ἡμαρτὴ τα ὁμοιάσεις τῶν ζωλίων εἰς τὸ ταῖλιν ὅπου ἔναι πόφ ζωλιασκόν, ὅπου ἴδη τὸ πυλία πω τα παχύσεων εἰς τὸν φολαίαν τε, καὶ μα τ' μύτω τα εἰς τὸ πιῦρ ἐξ τα σλοχίσεων τὸ πυλία τυ.

Ναρθηξ. *Pag.* 986. *post locos ex Paracletico, adde.* Liber Miraculorum SS. Anargyror. cap. 17. ἐν ἐπλησσεν ἔσωθεν τῶ ὑπόξυλου ἐξ ἀφεφωσεῖς τ' ἁγίου πυπτ εἶναι ἐαυτὸν ἀνακλῖναι, ἀλλὰ ἐφὸς τῷ ἔξω τάφῳ.

Νηστεῖαι. *In fine*, ante Vide, *adde.* De quatuor porro Græcorum Jejuniis sic loquitur Theodorus Patr. (vixit is an. 1203.) Respons. 55. ad ad Marcum Alexandr. Patr. MS. Ἐξ ἀνάγκης ἀφορμωθῆναι νηστείας ἀφὸ τῆς ἁ'. ἑορτῆς, ἥτις ἐστὶ ἑορτὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἡ ἡμιτέσσαρα καὶ τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ ἐξ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξ τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας Θεοτόκου πλὴν ἐπλακίμισεν· μία γὰρ παρεκκλησίμερος νηστεία ἐστὶν ἡ τῶ ἁγίου καὶ τ' μεγάλου Πάσχα. εἰ δὲ ἐς ἐξ πάσαι τῆς ζ'. ἡμερῶν ἐξ τ' τῆς ἁγίας Ἀποστόλων, ἐξ ἐξ τῶν ἑορτῶν τ' ἡμιτέσσαρα τῶ Χριστοῦ νηστεύῃ, ἢ ἑκατὸν, ἢ δὲν κατεφερεῖν τοπικὸν σωφρονίσμος ἐ κατηχωμένοις. ὅπως ὃ δεῖ τὸ ἑκάστης πάσης τ' ἁ'. ἑορτῶν ἐπλακίμισεν νηστείας ἐξ ἀνάγκης μετὰ ἐμοῦ ἀφιλοσόφου ἐδιαλόθη ἐν τῷ μετρίῳ παρ' ἡμῖν χρόνῳ πάσης σωφρονικῆς ζωμφ, οἱ γοῦν μὲ νηστεύοντες ἀφὸ ἑκάστης πάσης τῆς ἑορτῶν ἐξ τὸ πάσα ἀναφέρουσιν, ἀλ' ὑπομένων μεγάλων διορθώσεως. Hæc autem scribebat Alexio Angelo imperante, mense Febr. 16. anno Chr. 1203. ut innuit Respons. 1.

Nomareitης, *Olitor*, seu λαχανᾶ σωπόλης, in Opusc. de Apostolorum patria, edito post Chronicon Paschale.

Ξ.

Ξηροὶ λοφοι, *Monachi*, de quibus ita Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod. Reg. ὑχ ἧκιστα ὁ ἀφὸς τ' ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν λεγομένων ξηροφαγῶν ἀμφιβαλόντι ἐφθακὸς τῆς ὁμοῦ ῥοῦν μέρους τὸ λειψάνου Λάκκου μιτάτα.

O.

Οἰκονομικὴ. *Adde in fine.* Abbo Floriac. in Epist. 409. *Quapropter, venerabilis in Christo frater, non declamatoriè, sed dispensatoriè tibi persuadeo, quem diligo, ne credas subornatis testibus*, &c.

Ὁμοιαστὴ, *Similiter*, ὁμοίως, in Glossis Græcobarbaris.

Ὄμπαξ. Λιθος τῆς Χαλκης cap. 21. de Leone: πάππα σὰξ ἐ κοιμᾶται τὸ μάπα τω ἀκίνητα, ἐξ αἱ ὑπ' αὐτ αἱ κωφοὶ ἀφὸ τα τὸ κινηγόσιω, ἀπὸ ἐὐδὲ ἐχεῖνα τως, ἐξ τὸν ἀκίνο ἀφὸ τα μοδὲν ἐῦρουν τῶν ἐμπαξῶν αὐτ' εκπαίζη τως μι τ' ὁρᾶ αὐτ', ἐξ τὸ πλος ἀκίνο, &c.

Ὀμφάλιον. *Post locum Pauli Silentiarii, adde.* Epigramma εἰς ἀσπίδα ἔχουσα τῆ Χριστῆ τὸν ἥλιον, lib. 4. Anthol. cap. 24.

Ω πόσον εὐθὺς ὁ ζωγράφος, ὅτι χαράσσει
Κοίλωσιν ὑμνῶν ἀσπίδι ἐκπέμφει.

Ὀπά, pro ὀπὴ, *Cauda.* Λιθος τῆ Χαλκης cap. 12. ἢ μάλιστα βαστᾶ τὸ μάλη εἰς τὸ σῶμα, καὶ τὸ κατεῖ εἰς τὸν ὀπάν. Ita cap. 13. 21.

Ὀρμάζειν. *Post locum ex Assisis, adde.* Ano-

nymus de Nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ: καὶ ἁρπάσεν τας ἐπ πλεῖω τε ὁρμαθοῦ μαγιστίνων ἀπὸ ἡ σπαγῶν.

ΟΤΙ. *In fine scribe.* Sed &

Ot consueverunt inferioris ævi Græci præfigere orationibus quibusvis directis, cùm ex in narrationibus describuntur, quemadmodum passim occurrit in Chronico Paschali, ubi in editione Regia ita observavimus, ut hæc vox intra duas virgulas includeretur, ut supervacanea, ne lector in hisce rudis hanc ad scriptionis sensum aliquid conferre existimet.

ΟΥΡΑΝΙΑΝ, à Nautis meteorum illud quod nos vulgò *S. Elmum* dicimus, sua ætate appellatum scribit Olympiodorus.

ΟΨΑΡΟΝ. *In fine adde.*

Σκυνόψαρος, piscis *Galeus Canis* appellatus, *Canicula* Plinio. Vide Rondeletium lib. 13. de Piscibus cap. 5.

Γαϊδροψάρος, piscis marinus, quem Latini *Mustellam* vocant, apud Rondeletium lib. 9. de Piscibus marinis cap. 15.

Π.

ΠΑΛΑΙΟΝ, seu τὸ Παλαιὸν, *Vetus Testamentum*, semel ac iterum in libro Ανδρὸς τοῦ Χαείπου.

ΠΑΠΠΑΣ, *Pater. In fine adde.* Liber Miracul. SS. Anargyrorum cap. 12. λέγουσι ἀπαῤῥ, Απλῆν, ὡσεὶ παπία, &c.

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΣΙΣ, *Festum*, vel *Convivium solemne*, Ανδρὸς τοῦ Χαείπου cap. 21. de Sansone: καὶ μίαν ἡμέραν κάμνοντας ἑκεῖνοι μίαν μεγάλην περιδιάβασιν, ἔνεγκαν αὐτὸν εἰς τὸ πάντος, &c.

ΠΕΡΙΧΥΤΗΣ. *In fine adde.* & librum Miracul. SS. Anargyrorum, mirac. 12.

ΠΕΤΡΙΤΗΣ. *Adde in fine.* Ανδρὸς τοῦ Χαείπου cap. 30. καὶ ἁμπρῶ τὰ ἐκκλείσαν τὼ ἀλαζόνιαν εἰς ἓ πετρίτιω, ὅλα πάντα δίλα τα φαίνεται τα ἀριστέρα πᾶσα ὄρεως· ἡ εὑρέσκεται πετρίτης ὅπου καθιπάθησαν τα σκάπουω ἓ αὐτὸν, ὅπου ἴναι βασιλεὺς τοῦ ὄρεως, καὶ ὅπου ὁ πετρίτης ποῦ τὼ φολίαν τε δίρυ ὅλλω ἓ ἡμέραν ἑκεῖνος ἓ χάρε, καὶ ποῦ ἰδὸν ἀφύτα καινα ὄρεσι ξεμακρασμένη ἀπ' ἐκεῖ.

ΠΕΥΤΕΙΝ, pro πίπτειν, *Cadere*, in libro Ανδρὸς τοῦ Χαείπου.

ΠΙΝΑΡΑ, *Talpa.* Ανδρὸς τοῦ Χαείπου cap. 20. καὶ ἁμπρῶ τα ἐκκλείσαν τὸ ψυῦδος εἰς ἓ πτάρεσι, ὅπου ἰδὸν ἔχε μάτια, ἡ ποῦνα ὑπαρξῖν καὶ πο ἓ γῆς, &c.

ΠΛΑΓΙΑΣ, *Locus campestris ad maris littora*, vulgò *Plage.* Vita MS. S. Stephani jun. ἐν ἰδίῳ χωρὶ ἀπεκεῖτον ἐκ τοῦ πλεῖξ ὁρῶν, βουνῶν τε ἡ πλαγιάδων, ἓ ναπῶν σωτρέχοντες. Vide in Τοιχέων.

ΠΟΔΕΑ. *Post locum Vopisci, adde.* Et Pausanias in Achaïcis pag. mihi 230. αἰχμῶν ἦ Εἰλειθυίας ἱερὸν ἦσαν ἀρχαῖον, καὶ ἡ Εἰλειθυία ἐς ἄκρους ἐκ πρόῤῥης τὰς πόδας ὑφέσκαται κεκαλυμμένη λεπτῷ, ξοάνου πλὴν σφυρῶν καὶ χειρῶν ἄκρων ἓ ποδῶν.

ΠΟΤΑΒΙΝΟΝ. *Post locum Arriani. adde.* Casaubonus legendum putat πύλαπας. Illum vide ad Persii Sat. 1. pag. 62.

ΠΡΙΒΑΤΟΝ. *Post locum Harmenopuli, adde.* Et liber Miraculorum SS. Anargyrorum cap. 12. pag. 388.

ΠΡΟΔΟΥΛΕΙΑ. *In fine ante* Vide. *adde.* Occurrit etiam in Lege 26. §. 3. Cod. de Episcop. audientia, ubi consulendus Fr. Pithœus.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΑ. *Adde in fine.* Extant apud Theodorum Patr. in Responsionibus ad Michaëlem Metropolitam Pentapoleos in Cod. Reg. Observationes variæ, de origine Missæ Præsanctificatorum, ac ejus usu.

ΠΥΡΣΟΛΑΤΡΑΙ. Vide Pachymerem lib. 8. cap. 12.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑΡΙΟΣ, Dignitas, seu Munus Ecclesiasticum in Clero Palatino, quo donatus legitur Georgius Cyprius antequam Patriarcha Constantinopolitanus fieret, apud Pachymerem lib. 7. cap. 14.

P.

ΡΑΒΟΥΑΙΟΝ. *Post hanc vocem adde.* In Indice librorum Græcorum in Cod. Reg. ita laudatur, τὸ καλούμενον Πρηξὶ βαβύλωνι, ἤτοι ψαμμομαντία, id est *divinatio per arenas.*

ΡΑΓΙΟΝ, species aranei, seu σφαλαγίου, de qua sic Constantinus à secretis MS. cap. 119. ῥάγιον ὃ ὕπο σφηκοπερόπτης· πόδας ἔχει ἐξ ἑκατέρου μέρους ἑπτὰ πάς· τὸ ὃ σῶμα ἴσον τῷ κοιλίαν ἔχει.

ΡΑΖΙΚ, *Nardum.* Constantinus à secretis MS. ἔλεγον τὸ ἔλαιον τῆ ῥάζικ. Infrà: ἡ σταλάσσα εἰς αὐτὸ νεφέλαιον, ἡ τῆ ῥάζικ.

Σ.

ΣΚΥΦΗ, pro σκύφος, *Scyphus.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyrorum pag. 416. ὁ δὲ ἐξ αὐτῶν ἀγοραῖον σκύφον καὶ ἀπῆνεν, ἡ δὶς ἓ σκύφοι γεμίσας, ἐκέρασι τὸ πώποτε ὕπνος.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ, *Solarium.* Τὸ καλούμενον σολάριον, in Lege Zenonis §. 5. Cod. de ædific. privat.

ΣΤΑΣΕΙΣ, *Divisiones*, &c. *Post locum Gerontici, adde.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ ex Cod Reg. ἀλλὰ ὧν ἀξιολόγων ἓ ψαλμῳδίας τῆ λιμένος, ἡ σταθεὶς ἐν τῆ στόμα τῆς δυτικῆς στοᾶς τοῦ λέγειν, Εἰς ἓ αἰῶνα οὐ μὴ διακόσμησι τὸν διαρμαίτων σου, &c.

ΣΤΟΥΠΠΑ. *Post loc. ex Vita S. Auxentii adde.* Anonymus in Miracul. SS Anargyror. pag 410. ζυπέσασης πάνω ἓ λύχνον τῆ ἀπὸ κανελάβου, ὧρα αὐτὸν μὴ ἔχοντα τὼ ἴδιαν σοῦπαν. Occurrit alibi pag. 406. 408. &c.

ΣΥΓΧΩΡΟΧΑΡΤΙΟΝ. *Pag.* 1475. *lin.* 6. *scribe.* Adde Pachymerem lib. 4. cap. 25. ubi titum in absolutione Michaëlis Palæologi servatum pluribus describit.

ΣΥΜΠΕΝΘΕΡΟΣ. *Lin.* 14. *ante* Adde, *scribe.* Hieremias Patriarcha in Exposit. MS. graduum cognationis & affinitatis: ἡ συζύγια διαιρεῖται εἰς ἓ. σφρόντω ἓ ἐξ ἄμπας, διυπέρχει τὼ ἐξ ἀγχιστίας, ὕχρωα καπὸς λεγόμενος συμπενθερείας, τέτιω, τὼ ὃν τοιοῦτος συμπενθερείαν ἔσαν καὶ αὐτὼ, &c.

ΣΧΗΜΑ. *Pag.* 1507. *lin.* 6. *post* &c. *adde.* Gregoras lib 3. Hist. cap. 6. de Theodoro Lascari juniore Imp. ἀπαξαμένῳ σφοδρῶς τὸ σχῆμα μικρὸν σὸ ἓ πλουτῆς εἰς τὸ κοινοβιῶν τελεῖσθαι. Vide quæ ad hunc locum annotamus.

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ, *Disertus. Post locum Macarii, adde.* Liber Miracul. SS. Anargyror. cap. 9. σωτῆρα ἴσα ἓ διαφέρω ἔδειν χρόνον, &c.

ΣΩΛΗΝ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 458. μείνας πάνω, ἡ κρ' τὸ σωληνὸς αἰμοῦσις σφὸς τῷ ἁγίῳ δυναστείῳ, διορῆ ὅτα τῶ ἁγίου ἐξερχόμενον λάδο τῶ δυναστείου, ἡ βλέψασα μὲν εἰς αὐτὸν, μανθάν ὃ τὸ σωλῆν εἶπότε ἀπῆ, ἀλλὰ λάδο τῶ λειψάνου ζωλῆνος ἔδει τὸ αὐτὸν τῶ Αμβωνος, ὅπου μικρὸν ὑποφέρεται, ἡ ὁ τῷ δυναστείῳ εἰσελθόντα. Ubi interpres ζωλῆνα, *soleam* vertit, idque locus postulat.

T.

ΤΕΜΠΛΟΝ. *Adde in fine.* Nescio porro an ejusmodi templum intelligatur apud Pachymerem lib. 3. cap. 3. ὑπερφυῶς καὶ σεμνεῖον τὸν ὃν ἐκ-

σθαι στέφανον μεζόνως, καὶ δι' ὃ καὶ ἀγίων μορφὰς χρυσῷ πεποικίλης ἔχοντα. σαυρεῖ καὶ χάνει ὑφασμάτια, ἐξ ἀγίας σινδόνος πλύσιμα καὶ χρείαν τῆς ἁγίας θυσίας.

TZAMANTOU'POI cur dicti quidam è Lascarica gente apud Pachym. l. 1. c 21. 27 nondum didici.

TPISA'TION. *Adde in fine.* Τρισάγιον in Lychnico cantari solitum testatur liber Miraculorum SS. Anargyr mirac. 7. τὸ λυχνικὸν γὰρ ὡς τὴν ἑκτὴν αὐτὴν ὑπαπλουμένην, ἐξ ἧς τὸ τρισάγιον καὶ τὸ σωσόδιος λεγόμενον, &c.

TPIΩ'DION *Ante* Ut porro, *adde.* Triodiorum Quadragesimæ à S. Theodoro scriptorum meminit Michael Monachus in illius Vita MS. ἐπὶ ᾧ ὁ καιρὸς τῆς ἁγίας τεσσαρακοστῆς ἐπιτάττων τὰς κανόνας παρ' ἡμῖν ἔθους, ὡς τῇ θείᾳ ὑποθῆναι διὰ σχολαίας τεσσαρολόγους τὸ τριῴδιον τῆς ἁγίου Πεντηκοστῆς ἅμα ὡς τῇ τεσσαρακοστῇ ψαλτέον καὶ ἐν οἷς ἂν τῆς ἑμαρσούσης χρείαν.

Υ.

ΥΔΡΟΣΤΑ'ΤΗΣ. *Adde in fine.* Michaël Monachus in Vita MS. S. Theodori Studitæ: Συνεπήνεγκε δὲ τούτοις, καὶ ὑδρόστατος ὑπεκμαλάξαι, &c Infrà: καὶ τὰ μὲν τῆς ὄχλης αὐτὴ κάμινος ἀφεψόμενα, ἐξ ἧς τὴν ἀφίνην καὶ τὸν ὑδρόστατον ἀφεψόμενα, &c.

Φ.

ΦΑΝΤΙ'ΖΕΣΘΑΙ. *Lin.* 2. *scribe.* Theodorus Patr. in Respons. ad Marcum Patriarcham Alexandr. λαϊκὸς ἐὰν φανῇ ἀξιόθεν, καὶθήμενον ἢ τὸ θεῖον ἀναπαύσασθαι μιθίζοντα, &c.

ΦΑΣΚΙ'Α. *In fine adde.* Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. pag. 476. καὶ ὑπὸν μοδίου τοῦ λεπτοῦ χοῦν καὶὶν ὁ τόπος, ἔξω τὸ πρασιοῦσθαι αὐτὸν παρ' αὐτοῦ καὶ ὅλως τὸ μέρος αὐτοῦ.

ΦΕ'ΡΕΙΝ. *Adde in fine.* Cæterùm hac notione voce *adferre*, pro *adducere*, usus est Lactantius de Mortib. persecut. n. 21. *Habebat ursos ferocis ac magnitudinis suæ similimos, quos toto imperii sui tempore elegerat: quoties delectari libuerat, horum aliquem adferri nominativè jubebat.*

ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΣ. Anonymus in Miracul. SS. Anargyr. Τούτου σωτῆρα καλλαιοῦσα ἡ βασιλὶς Τούτου ἐξ φιλόχειρων πόλεν. Ita p. 510. Φιλόχειρων malim p. 524.

ΦΛΑΜΜΟΤΟΝ. *Lin.* 27. *ante* Occurrit, *adde.* Hîc porro licet emendare vocem in Anonymo Valesiano post Ammianum pag. 472. 1. edit. ubi pro *flaminia jussit auferri*, legend. *flammula.*

Χ.

ΧΡΌΝΟΣ. *Post locum Annæ, adde.* Anonymus de animalium proprietate, de Vulture:

Χαίρει γὰρ ἀετὸς ὑψοῦ φερὸς πόνον
Συναμβαίνῃ τὸ σῶμα, ἐξ πέλαν χρόνῳ
Σβεσθεὶς φθορᾶς δεῖ μάστιγας ἐξαγεῖ.

Hæc etiam addi velim in Præfat. n. XV. *lin.* 13. *post*, obtineret. Specimen nempe aliquod dominationis in eo semper posuere Principes, ut apud sibi subditas gentes lingua imperantis, quoad fieri licuit, sin verò in Palatio saltem, usurparetur; adeo ut nemo ferè extiterit ex Proceribus & Aulicis, qui hanc apprimè callere necesse non habuerit, cùm qui versari cum Principe, ac illius frui consuetudine, vel sacris interesse vellet consiliis, hac apprimè esse debuerit instructus: contrà qui hanc nesciret, ab aula abstinere cogeretur: quod in Anglia & Sicilia, ex quo Normannis nostris paruerunt, sæpe accidisse notavimus in Præfat. ad Gloss. med. Lat. n. XVII. XVIII. XIX. Sed & neque aliter obtinuit in priorum Byzantinorum Augustorum Palatiis, in quibus, ut attigi, Latinus semper viguit sermo, cujus ea tum erat prærogativa, ut Libanius in libro de Fortuna sua, vereri se dixerit, ne Græcus omnino extingueretur, cùm iis duntaxat qui Latinam linguam callerent, honores solerent deferri. Neque alia est Chrysostomi expostulatio, in sermone ad fidelem patrem: ὁ δεῖνα, inquit, τὴν Ἰταλῶν γλῶτταν ἐκπεπαίδευται, ἐν τοῖς βασιλείοις δὲ λαμπρός, καὶ πάντα ἄγει καὶ φέρει τὰ ἐνταῦθα, *ille linguam Italicam accuratè edoctus in aula vehementer floret, atque in ea pro libito suo cuncta administrat*

Ibid. lin. 22. *post*, conscripsit, *adde.* Antecessorum suorum exemplo, qui Leges suas non alia quàm Romana lingua scribi, atque adeo Beryti in Syria doceri voluerunt: qua de postrema re extat insignis locus apud Gregorium Thaumaturgum in Laudatione Origenis. Id porro à successoribus &c.

Et n. XXI. *lin.* 16. *post*, existimarent, *adde.* Certè jam à temporibus ipsius Galeni barbara ista plantarum vocabula invaluerant, quibus ipsi Medici, in eruditionis fortè specimen scripta sua conspergebant, variis earum apud exteros receptis nominibus recensitis, quod ille non probat, illos acriùs vellicans, qui τὰ πολλὰ τῶν βοτανῶν ὀνόματα Αἰγυπτιακὰ ἢ Βαβυλώνια, καὶ ὅσα τινὲς ἰδίως ἢ συμβολικῶς ἐπ' αὐταῖς ἔθεντο, & qui πλῆθος ὀνομάτων ἐφ' ἑκάστῃ βοτάνῃ μάτην προσῆψαν. Quibus, ni fallor, verbis scriptorem fortè illum, quem Interpolatorem Dioscoridis passim in hoc nostro Glossario appellamus, aut Pseudo-Apuleium carpit, siquidem ante Antoniniana tempora ii vixerint.

Finis Appendicis ad Glossarium mediæ Græcitatis.

NOTÆ

SENTENTIARUM, MATHEMATICÆ, ASTRONOMICÆ, CHYMICÆ, IATRICÆ,

Quæ apud Scriptores mediæ & infimæ Græcitatis occurrunt, earumque explicatio.

CUM in Præfatione ad Glossarium mediæ & infimæ Græcitatis quædam à nobis allata sint de Notis, quibus passim insperguntur libri Artis sacræ, seu Χυμίας, & absque prævia interpretatione quid illæ sonent, vix quispiam assequatur; quin gratum acceptumque futurum sit, istius maximè disciplinæ studiosis, mihi dubium non fuit, si quæ in id argumentum hactenus inedita servant Græci Codices Regii, hujusce operis Appendici, instar παρέργου, adnecterentur. *Sup. 22.* *Cod. 1068. 3178. 3184. 3185. 3509.*

Ac hisce quidem Græcanicis Notis, alias à Latinis scriptoribus Chymicis usurpari solitas, ex Osualdi Crollii Basilica Chymica subjecimus, ne quid in hocce genere studii Lector desideret. Neque enim mihi verendum existimavi, ut cum eodem scriptore in « Præfatione ad illud ipsum opus, loquar, ne in me insurgant secretiores isti Philosophi « Hermetici, conquerentes injuriam sibi fieri, si illa quæ alto silentio hactenus compressa « fuerunt, tam subitò lucem videant, & cum hominum vulgo communicentur. Fractorem « igitur, per me licet, sigilli Chymici appellent, quòd mystico Pythagorico silentio mini- « mè initiatus, & Hippocraticæ legis immemor, τὰ ἱερὰ ἱερῶς, arcana chymica in umbra- « rum & invidiæ carceribus hactenus detenta liberem, liberataque è vinculis tandem « communicem posteritati. «

Chymicis, Notas alias compendiarias, quibus utuntur Mathematici in designandis Planetis, Signisque Zodiaci non modò adjunximus, tametsi ubique occurrant, sed & illas minùs obvias ac tritas, quibus Astronomorum pleni sunt scripti præsertim codices, quas in designandis Syderum affectibus, vel in artis peculiaribus, atque adeo vulgaribus subinde exprimendis vocibus adhibere solent, seu quòd harum sæpius recurrentium sectari compendia, seu quòd scientiæ ejusdem arcana, ut sua Chymistæ, ænigmatis quodammodo contegere in animo habuerint: quæ sanè Astronomorum mens semper videtur fuisse. Hinc Julius Firmicus Mavortium Paulinum Proconsulem, cui libros suos de Matheſi nuncupat, compellans: *Tu verò*, inquit, *præcedenti admonitione conventus, ac religiosâ jurisjurandi auctoritate commonitus, hos libros puro animo, puráque mente custodi, ne imperitis & sacrilegis auribus scientia istius operis intimetur. Celari enim & abscondi plurimis tegumentis natura Divinitatis ab initio voluit, ne omnibus facilis esset accessu, neve cunctis patefacta majestatis suæ origine panderetur.* Ejusmodi nempe fuit veterum, ac Ægygtiorum præsertim, à quibus illa manavit, disciplina, quique, ut ait Clemens Alexandrinus, τὸν τῆς γραμμάτων μέθοδον, quam ἱερογλυφικὴν vocabant, ἧς ἡ μὲν ὄξὺ λοξὸ τῆς φωνῆς στοιχεῖον κυκλολογικῶς coluere, cùm ὑ τοὺ ἀδαπτύχους, δηλῶν μὲν βιβλίοις, τὰ ἀφῃ σφίσιν μυστήρια committerent. Habebant enim figuras, quibus Solem, ejusque ad Austrum vel Septentrionem accessum, ac æquinoctialem vel obliquum: Lunam pariter, variasque ejus mutationes denotarent: hac ratione τὰ μὲν ἄρχας τῆς θεραμάτων ἀποκρύπτοντες, τὸν δὲ ἀλήθειαν αἰνίγμασι καὶ συμβόλοις, ἀλληγορίας τε αὖ καὶ μεταφοραῖς, καὶ τοιούτοις τρόποις ἀδιδάκτους. Sed & Græcos Philosophos similibus usos ἀπορρήτοις tradit idem scriptor, maximè in divinis, τὰ ἀπόῤῥητα δόγματα τοῖς μύθοις καταχώσαντες, ὥστε μὴ εἶναι ἅπασι δῆλα, ab iis τοὺς ἀμυήτους arcentes. *Lib. 3. cap. 3.* *Lib. 5. Strom. pag. 566. 567. 568. 575.*

Hæc porrò characterum compendia, seu monogrammata, vel rerum quas illa exprimunt, appellationes spectant, vel μορφώσεις, seu figuras. Quippe, verbi gratiâ, Syderum seu Planetarum nomina literis initialibus, iisque implexis designare solent: ut Saturnum seu Κρόνον, per Κ cum ρ. Jovem, qui Græcis Ζεὺς dicitur, per Ζ. Martem, qui Θώρ, per Θ. Venerem, quæ Φωσφόρος, per Φ. Mercurium, qui Στίλβων, per S Latinum cum T. Ex quibus patet omnino hæcce monogrammata à Græcis Astronomis primùm manasse, licèt iis utantur & Latini. Solem verò & Lunam, ut & XII. Zodiaci Signa, ex eorum Syderum figuris utcumque adumbrarunt, ut observatum pridem à Salmasio.

In Plinianis Exercit. p. 1235.

Ejusdem præterea generis ferè sunt Notæ in Astronomorum scriptis, quæ rerum interdum figuras, interdum & crebriùs vocabulorum implexos characteres, & in monogrammatis formam compactos exhibent: quarum significationes, cùm nedum mihi compertum sit, an ab istius scientiæ cultoribus hactenus traditæ sint, tum ex Codice Regio manuscripto, tum etiam ex Scheda Angeli Politiani manu descripta, hîc exhibere curavimus; in qua non modò Astronomicæ designantur, sed etiam alia vocabulorum compendia, quæ Græci σημεῖα vocant. At cùm Scheda illa literis minutioribus & pene fugientibus, ne dicam subinde illegibilibus, exarata sit, veniam dabit eruditus Lector, si alicubi fortasse titubaverim, & ubi divinationi locus non fuit, lácunæ relictæ sint, à doctioribus explendæ.

Cod. 1843. fol. 154.

Hisce memoratis Græcas alias præfiximus, tum ex Epiphanio, tum ex Isidoro, quas Sententiarum vocat idem Isidorus, quòd ex iis quædam mediam ætatem spectent, ut sunt illæ quas Libris sacris apponi solere iidem scriptores observant, cùm cæteras fermè apud Græcos veteres, Comicos præsertim, in usu fuisse palam sit, de quibus fortè extitit liber Suetonii laudatus à Suida in illius vita, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων.

Ne denique in hocce genere argumenti quidpiam quod medii istius ævi scriptoribus incumbenti negotium facescere queat, minusque intelligenti enucleandum relinquatur: Notas præterea exhibemus, quibus usos Græcos Medicos in designandis aliquot corporis partibus docet suprà laudatus Salmasius, ut & alias in mensuris & ponderibus exprimendis: tametsi postremarum istiusmodi Notarum significationes & figuræ passim prostent apud Dioscoridem, Cleopatram in Cosmeticis, Galenum, Paulum Æginetam, aliosque ejusce artis Interpretes, ut & in Codicibus Regiis, ex quibus quædam subinde delibavimus; quod quidem eò præstitimus, quòd ex ponderibus & mensuris apud ejusce linguæ Medicos receptis, quædam extent vocabula à Latinis petita, & in Græcam linguam utcumque transformata, notis etiam aliis quàm apud Latinos expressa: cui rei firmandæ locos aliquot ex Galeno in hocce Glossario descripsimus. Ea porro omnia qualiacumque sint, cùm mediam saltem Græcitatem, cui illustrandæ potissimùm in hacce lucubratione insudamus, spectent omnino, minimè omitti debere censuerunt viri eruditi, quorum consiliis lubenter manus dedimus.

In Λίτρα & Ξέστης.

Sunt denique figuræ quædam, characteresque alii unciarum seu ponderum, quibus utuntur non modò Medici sed etiam Computistæ Latini; de quibus quidem notis sat multis egit Hrabanus Maurus in Libro de Computo, quem nuper edidit V. C. Stephanus Baluzius, ubi ille sic ait: *De unciarum quoque divisione, quæ non minùs temporibus, rebusque aliis, quàm nummis est aptanda, non ignobilis contentio est: quibus quia dispersè passim Historia, & ipsa sacra Scriptura utitur, nomina pariter & figuras earum paucis adfigere curavimus.* His demùm descriptis, subdit: *Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres, non modò ad pecuniam mensurandam, verùm quævis corpora sive tempora dimetienda conveniunt.* Has autem figuras, quæ subinde occurrunt apud Joannem de Partibus in Notis ad Alexandrum Iatrosophistam, & alios fortean medii ævi Latinos Medicos, hîc consultò omisimus, tum quòd nihil commune habeant cum Græcanicis ac barbarogræcis scriptoribus, tum etiam quòd harum notitiam ex hocce opusculo haurire cuivis liceat.

Lib. 6. Miscellan. ex Cod. Colb. 249.

Vide Gloss. med. Lat. in F.

NO[illegible]SENTENTIARUM.

Ex Isidoro lib. i. Orig. cap. 20.

QUÆDAM Sententiarum Notæ apud celeberrimos Auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Notæ autem versibus apponuntur numero XXVI. quæ sunt nominibus infrà scriptis.

* Ἀστερίσκος apponitur in iis quæ omissa sunt, ut illuscescant per eam notam, quæ deesse videntur. *Vide Marium Mercatorem pag. 159. edit. Baluzianæ.*

— Ὀβελὸς, i. virgula jacēs, apponitur in rebus vel sententiis superfluè iteratis, sive in iis locis ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta jugulet supervacua, atque falsa cōfodat. Sagitta enim græcè ὀβελὸς est.

⊥ Ὀβελὸς supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur utrùm tolli debeant, nec ne.

÷ *Limniscus*, id est virgula inter geminos punctos jacens, apponitur in iis locis, quæ sacræ Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus, transtulerunt.

ÿ Διπλῆ στιγμὴ, cum puncto apponitur, ubi in translationibus diversus sensus habetur.

*— Ἀστερίσκος cum obelo: hac propriè Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

Γ Παραγραφὸς, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diversis certaminibus separantur.

⌉ *Positura*, est figura Paragrapho contraria, ideo sicut formata: quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

Ϲ Κυρτὰ, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solvi non potest.

Ɔ Ἀνάπαιγμα, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur.

Ɔ· Ἀνάπαιγμα cum puncto, ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potiùs eligendus sit.

⟩ Διπλῆ, hanc Scriptores nostri apponunt in libris Ecclesiasticorum virorum, ad separanda vel demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum.

⟩· Διπλῆ περιεστιγμένη, vel περιστικτὴ. Hanc primus Leogaras Syracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à Cœlo.

⟩: Διπλῆ περιστιγμὴν, id est cum geminis punctis. Hanc antiqui iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non rectè adjecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In iis nostri eâ usi sunt.

⟩ Διπλῆ ὀβελισμένη, interponitur ad separandas in Comœdiis vel tragœdiis periodos.

⟩ Διπλῆ versa ὀβελισμένη, quoties Strophe & Antistrophus infertur.

⟩ Διπλῆ adversa cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, *Nos ut tibi flexas Frygia ves vertere fundo Conamur, nos ait miseros qui Troas Achivis Objecit.*

⟩ Διπλῆ supernè obelata ponitur ad conditiones locorum ac temporum personarumque mutatas.

⟩ Διπλῆ recta & adversa, supernè obelata, ponitur finito loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

⩤ Κεραύνιον, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur: Κεραυνὸς enim Fulmen dicitur.

⁂ Χριμὸν, hæc sola ex volūtate cujusque ad aliquid notandum ponitur. *Hæc porrò nota apponi solebat Epistolis Formatis in fine, ut ex Papia docemur, hisce verbis:* Chrismon autē hujusmodi effigiabitur specie. *Ubi legendum* chrismon, *ut apud Isidorum, non* χριμὸν, *ut præfert editio.*

Φ Id est Fortis, vel Fortes. Hæc ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem ponitur.

ϒ Ἀγωγὴ superior ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

ϑ Ἀγωγὴ inferior, ubi aliquid vilissimè aut inconvenientiùs denuntiatum est.

⩽ Κορωνὶς, nota tantùm in fine libri apponitur. *Vide Martial. lib. 10. Epigr. 1.*

Ϧ Ἄλογον, nota quæ ad mendas adhibetur. *Hactenus Isidorus.*

Λαβύρινθος, in locis obscuris apponi solebat Marius Mercator pag. 164. edit. Baluz. *Ad cujus loca pervidenda, quæ hic exponere curavimus, signa Labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

Ω Ὠμέγα, vox crebrò codicum marginibus adscripta, cùm quid præclarum in contextu occurrit. Vide Gloss. in Ω.

Isidorianis adjungenda quæ in hanc sententiam habent Scholiastes Aristophanis non uno loco, Hephestion in Enchiridio περὶ μέτρων pag. 74. Phavorinus Camers in Κορωνὶς, &c.

NOTÆ SENTENTIARUM,

ex S. Epiphanii libro de pond. & mens.

Παρακείνται ἢ ταῖς θεοφητείαις σημεῖα τοιᾶτα.

περὶ τῆ ἀπιθολίας τῆ θεοτήρου λόγου.

περὶ τῆ ὑπιθολίας τῆς καθ' ἑαυτὰ τόμου.

περὶ τῆ καινῆς διαθήκης.

περὶ τῆ τῶν ἐθνῶν κλήσεως.

περὶ Χριστοῦ.

περὶ διαγγελιῶν τῆ θεοτήρου λαοῦ.

περὶ τῆ ἐν ταῖς γραφαῖς ἀπορίας.

περὶ μελλόντων θεογνώσεως.

ὁ ἀστερίσκος ὅπως ἔνθα θεῖται, σημαίνῃ τὸ ἐμτετρόμφθαι ῥῆμα ἐν τῆ Ἑβραϊκῆ κεῖσθαι, καὶ ἐμφέρεσθαι παρὰ Ἀκύλα καὶ Συμμάχῳ, ἁπαξαπλῶς καὶ παρὰ Θεοδοτίωνι· οἱ δὲ ὀβ'. Ἑρμιωδυταὶ παρῆκαν, ἃ οὐχ ἑρμιώδυτον ὡς διαπλοκομένων τῆ θειότητι λογίων, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγινωσκομένων.

ὁ ὀβελὸς ἔστι ὁ παρακείμενος, παρατιθέσθω γράφοντι τῆ καλαμίδι Γεσίμαι. ὀβελὸς ἢ κέκαπται χρῶτι Ἀττικιῶ χρῶτι. ἄλλως δὲ καλεῖται δόρυ, ὁ ὅτι λόγχη. παριστᾷ ἢ τῆς θείας γραφῆς λέξεως, ταῖς παρὰ τοῖς ὀβ'. Ἑρμιωδυταῖς κειμένοις, παρὰ δὲ τοῖς περὶ Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον μὴ ἐμφερομένοις, &c.

NOTÆ MATHEMATICÆ.

Σημεῖα τῶν ἀπλανῶν Πλανήτων.

Φαίνων, ἤτοι Χρόνος.

Φαέθων, ἤτοι ὁ Ζεύς.

Πυρόεις, ἤτοι Ἄρης.

Ἥλιος.

Φωσφόρος, ἤτοι Ἀφροδίτη.

Στίλβων, ἤτοι Ἑρμῆς.

Σελήνη.

Σημεῖα τῶν ιβ'. Ζωδίων.

Κριός.

Ταῦρος.

Δίδυμοι.

Καρκῖνος.

Λέων.

Παρθένος.

Ζυγός.

Σκόρπιος.

Τοξότης.

Αἰγόκερως.

Ὑδροχόος.

Ἰχθύες.

NOTÆ ASTRONOMICÆ.

Σημεῖα τῆς ἑξῆς διλουμβίων.

κύκλος.

ἡμικύκλιον.

διάμετρος.

σταυρός.

κύκλων.

τετράγωνον.

σφαῖρα.

δίτετραγωνος.

διάμετρος.

σωλὴν.

πυραμὶς.

ὀρθοπόρος.

ὀρθοπόρος.

μισοσφαίριον.

ἀπλεμισυφαίριον.

δίωρον.

πέντρον.

ἀπόκεντρον.

κλῆρος.

ἰσόπλευρον.

ὠροσκόπος.

ἡμέρα.

ἡμέραι.

νύκτες.

ἡμισφαίριον.

μεσονύκτιον.

εὐθεῖαι.

. . . δία.

ἄστρα.

ἑρμῆς.

δίσκος.

βωμὸς.

ναὸς.

κλῆρος.

ἀπλῶς.

ἔτη.

ῥυξ.

τύπος.

ἡλιακὸν.

σεληνιακὸν.

δυτικὸν.

ὥρα.

μὴν.

πα . . .

πα . . .

ἀστὴρ.

ἀστέρες.

πτολεμαϊκὸν.

μὴν ἢ μῆν.

σπόδιον.

ἀριθμὸς.

ἀριθμοὶ.

. . . . .

ἀποχὴ φάσεως.

μοῖρα.

λεπτὰ ὡ

παράδοσις.

παραδόσεις.

ἀφαίρεσις.

ἀφαιρεῖν.

θεὸς ὁ ἀφαιρεδίτης

μέσον.

λακόπους.

πτερωτοειδὲς.

ὁ ἡμιτριθμὸς.

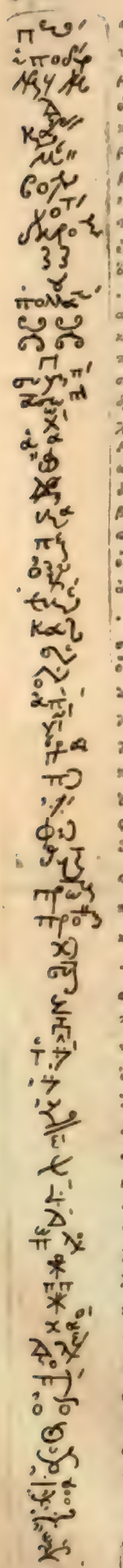

ὀφει . . . .
ὑποδείγματα.
μαστιζειν.
ὁ . . . τὸς.
καιόντες.
μαστιζειν.
βορέας.
νότος.
πρα . . . μετοῦ.
ἐξαιρετὸς.
ὀπτικὸν.
. . . . . .
αἰσχύνω.
καθυβρίζω, ἢ ὕβρα.
πολὺς.
συγκοπὴ.
διχοστασὶς.
χωλὸς.
Δεσπόταις.
ὠφελειν.
δ . . . . .
βαρὺ.
ὀφεις . . . .
ὀξυώπης.
ἀνεσὶς.
. . . . . .
σχοινία.
ὄπτιμα.
ὑπόρημα.
χίτωνι.
γραφεῖον.
πολυτελὴς ἐσθὴς.
ὕδρ.
φιάλη.
ὄν . . . νη.
ἀφροδίσιον.
πατρωνομία.
καρ . . .
. . . . . .
ὠφὲς.
πλόκιον.
πυκτὶς.
ὑδρ.
λύπη.
δίψη.
ὀφὲι.
καῦσις.
. . . . . .
ἀφροδίσιος.
χρύσος.
χρυσο . . . .
καθαρὸς.
. . . . . .
πόλις.
ὀφθαλμὸς.
ὄπτας.
οὖπας.
αὐλὸς.
ὕπνος.
σῖτος.
ὄφις.

NOTÆ IATRICÆ, quibus corporis membra aliquot significabant, quarum pleræque in antiquis Hippocratis & aliorum Græcorum Medicorum libris reperiuntur, ut observat Salmasius.

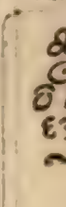

ἀγκύλος.
κεφαλὴ.
ὀφθαλμὸς.
οὖτα.
γλῶσσα.

NOTÆ IATRICÆ ponderum & mensurarum.

Σταθμῶν καὶ μέτρων χαρακτῆρες.

χαλκοῦς.
χοῦς.
χοῖνιξ.
χήμη.
κεράτιον.
κύαθος.
κοτύλη.
ὄβολὸς.
ὀβολὸς.
ἡμιόβολος.
δύο ὀβολοὶ.
τριόβολος, ἢ πᾶσα ἑξάμοιρον ὁ ἥμισυ.
χάμμα.
γραμμάριον.
δραχμὴ.
ἡμισία.
ὀλκὴ.
λίτρα.
οὐγγία.
μνᾶ.
μύστρον.
μέδιμνος.
μόδιος.
μέρος.
τρύγλιον, τρύβλιον.
ξέστης.
ὀξύβαφος.
ἡμίεκτον.
κεράμιον.
ἄμφορα.
μέρος.

NOTÆ CHYMICÆ.

Ἑρμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης καὶ χρυσοῦλλου βίβλου.

ἀρχὴ μολύβου.

χρυσὸς.
χρυσοῦ ῥίπισμα.
ἄργυρος.
ὑδράργυρος.
χρυσοῦ πέταλα.
χρυσὸς κεκαυμένος.
χρυσοκόλλα.
χρυσοῦ μάγμα.
ἀργύρου χη.
ἀργύρου χρυσοκόλλα.
ἄργυρος κεκαυμένος.
χαλκὸς Κύπριος.
χαλκοῦ χη.
χαλκοῦ ῥίπισμα.

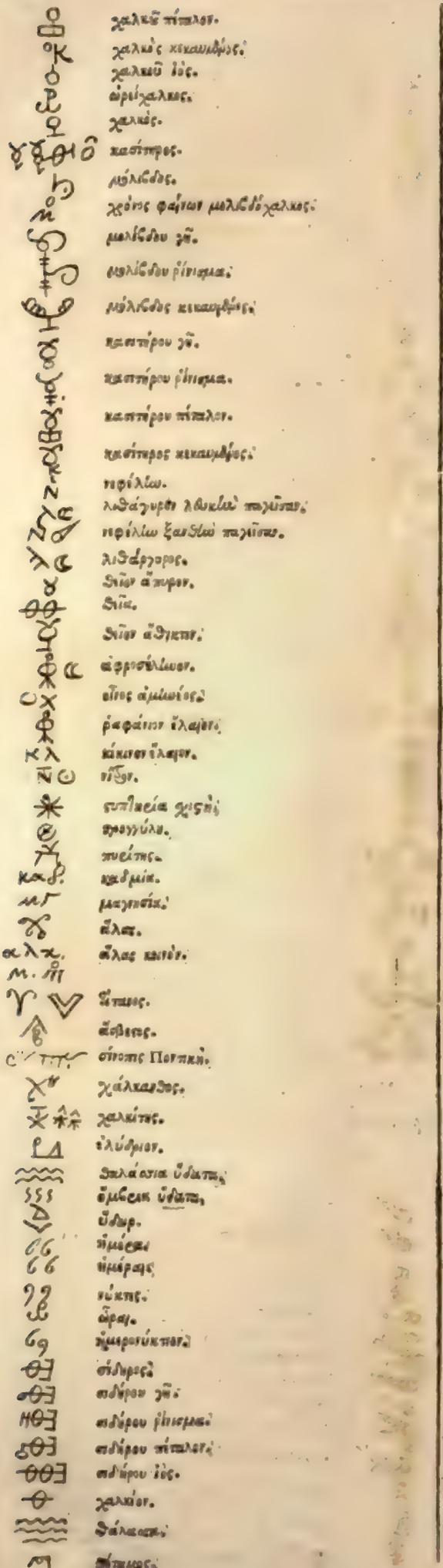

χαλκῦ πίπλον.
χαλκὸς κεκαυμένος.
χαλκοῦ ἰὸς.
ὠρείχαλκος.
χαλκός.
κασίτερος.
μόλιβδος.
χρόνος φαίνων μολιβδόχαλκος.
μολίβδου χώ.
μολίβδου ῥίνισμα.
μόλιβδος κεκαυμένος.
κασσίτερου χώ.
κασσίτερου ῥίνισμα.
κασσίτερου πίπλον.
κασίτερος κεκαυμένος.
πυρίλλιον.
λυθάργυρος λιθικὸς παλαιὸς.
πυρίλλιον ξανθὸν παλαιὸν.
λιθάργυρος.
Σιδὴρ ἄπυρον.
Σιδὴρ.
Σιδὴρ ἄθικτος.
ἀφροσίλλιον.
εἶδος ἀμιάντου.
ῥαφάνου ἔλαιον.
κάκτου ἔλαιον.
νίτρον.
συμπλοκὴ χριστή.
πρασσύλλιον.
πυρίτης.
καδμία.
μαγνησία.
ἅλας.
ἅλας κοινόν.
ὄπιον.
ἄσβεστος.
σίνοπις Ποντική.
χάλκανθος.
χαλκάνθη.
ἑλλέβορον.
σταλάσσια ὕδατα.
ἔμβρεκτ ὕδατα.
ὕδωρ.
ἡμέρα.
ἡμέραι.
νύκτες.
ὧραι.
ἡμερονύκτιον.
σίδηρος.
σιδήρου χώ.
σιδήρου ῥίνισμα.
σιδήρου πίπλον.
σιδήρου ἰὸς.
χαλκός.
Θάλασσα.
Θέρμος.

μίλαν.
ἀὴρ καὶ ἀστερίας.
καρύκιον πίπλον καὶ ὀπὸς συκῆς.
δραχμή.
δράμα.
ὑδραργυρος ἡμιωλία, καὶ ὀπὸς συκῆς.
πίπλα.
κόμμεως.
σανδαράχη καὶ ἀρσενικόν.
ἄσβεστος.
λιθάργυρος.
μαῖς.
κρόκος.
ὠόν.
δύσις.
ὥρα.
Σκῶρ.
ὄξος.
χαμαιάκτιον.
ζύμη.
ἀφροσέλλινον.
στίμμι κατὰ λικὸν κεκαυμένον.
Σιδὴρ ἄπυρον τὸ κατὰ.
ὁ μόλιβδος ἔχει σημεῖα.

Σιδὴρ ἄθικτος καὶ πυρίφλικτον, καὶ κρόκος ἀπὸ πόρπης, καὶ ὕδωρ μολίβδου, καὶ λιθικὴ αἰθάλη καὶ ὑδράργυρος λίκατα.

Κρόνος, φαίνων.
Φαέθων, ἥλιος.
Ἄρης, πυρόεις.
Ἀφροδίτη, φωσφόρος.
Ἑρμῆς, στίλβων, κασσίτερος Κλαυδιανός.
κυπάρισσος.
κρόκος.
ὄχρα.
ἀρσενικόν.
ἄλλως.
σανδαράχη.
σκευικόν.
ἄγχουσα.
λαδάνου σανδαράχη.
ἄλλως.
ζύσις.
σῦκον
λαχανῶδες
ψιμμίθιον
μολιβδόχαλκος
λευκά.
ὀφθαλμὸς
ὀφθαλμοί

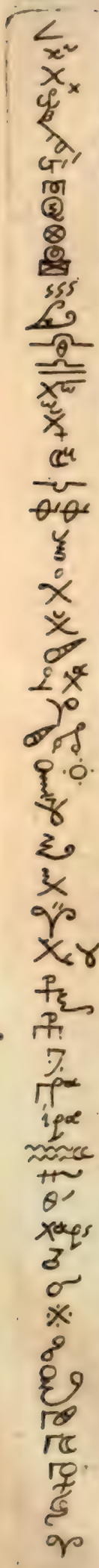

ὄξυκον ὠΐδ.
κυμινόν.
ὄπλον.
ἀπύζωσις.
ἀκεῖον.
ὄμμα.
κάλαμος.
ἄξος.
σίλφιον.
λιπάριον.
βδέλλιον.
λοπάδιον.
φιάλη.
ἑτέρους.
χώνη.
χύτρα.
κεκάνθη, κάνις, κάμηλος.
ἄν.
φιθάλη.
ἑλειμός.
χολή.
χυλός.
χρυσός.
χαλκός.
μόλυβδος.
ὑδράργυρος, ἀφανιβί.
ὄξος.
ῥιμμύ.
ὕδωρ ἁπλῶ.
ὕδωρ θαλάσης.
πετρικόν.
χαλκός.
μπίσεως.
ἢ σμυρομάλαχος καθάρεψ.
ἄλλω.
χαφεῖον.
χάρα.
θάλασσα.
ὁμοῦ.
θυμίασον.
χάρτης.
ἰσχαδικόν.
ὄνομα.
χαρακτήρισμα.
ἄγγελος.
δαίμονος.
ἰὸς χυτός.
ἰὸς ἄργυρος.
ἰὸς χαλκός.
πλέκτον.
κόρακος.

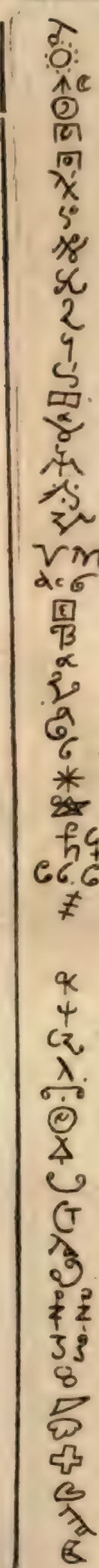

λόγος.
ἔρος.
θάργυρος.
πάλασις.
ἄλας.
ἄλυς.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ἄνθρωπος.
ὑδράργυρος.
μιτάς.
ξύσις.
κοινόν.
ἁμοῦ.
ἀρσενικόν.
πίπαλος.
θηλυκόν.
κάπνον.
σώμμα.
ξυρόν.
λείωσον.
χρυσόν.
φιθάλη.
χρυσός.
βοπίτη.
ῥίπεμμα.

Reliqua sequuntur in alio Cod. Reg.

ἄλλως κατάμωσον.
σιδηρός.
καμπτοσιδ.
ἄρλω.
ὁμοῦ.
κυκλάμινον.
χαλκ...
ὑδάργυρος.
ἄλας.
λίβανον.
λείωσον.
ζζιγιάζι.
ζζιγιάζι.
μαστίχημα ἀνακέφαλον.
καρδία.
ἄπαρ.
χαστήρ.
σημεῖον σκολάρηχ.
αἰλέον.
σπληνίδιον.

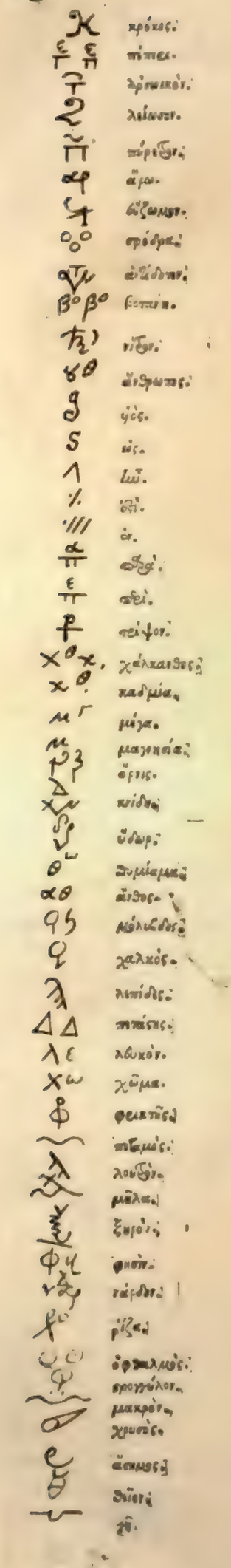
πρόκας.
πίπες.
ἀρτωικόν.
λείωσον.
πάρεσον.
ἄμω.
ὄζωμον.
σρόθρα.
ἀνέδοτον.
βοπύα.
νίσον.
ἄνθρωπος.
γύες.
ὡς.
ἰωῦ.
ὠῦ.
ὠῦ.
ὠῦ.
χάλκανθος.
καδμία.
μίγα.
μαγνησία.
ὄρνις.
κύδνα.
ὕδωρ.
δυμίαμα.
ἄνθος.
μόλιβδος.
χαλκός.
λεπίδες.
πτάσις.
λευκόν.
χῶμα.
φελλῶς.
πόλιος.
λουτῆρ.
μῆλα.
ξυρόν.
φωτόν.
ταῦρος.
ῥίζα.
ὀφθαλμός.
ἀργύλιον.
μακρόν.
χρυσός.
ἄσημος.
δῶρα.
χῦ.
οὐρανός.
χρόνος.
χρυσοῦς.
νίτρον.
ὠὸν πῦρ.
ψυχή.
χάρ.
σκελετόν.
σμύρνα.
σκλήρα.
πλυσπόδιον.
σκαμμωνία.
ἀχικόν.
καλόκωνθος.
ἀνθέμιον.
ἀμμῶν.
χαλβάνιον.
σμύρνα.
λάδανον.
ἄμυλον.
καστόριον.
μόλυβδος.
μολοκάρυδος.
ἄμπαρ.
κρόκος.
ἀκακία.
γαλακτία.
μόμυρα.
καρδάμωμον.
ἔλαιον.
ἀξούγγιον.
σῦκον.
ἔψημα.
φῦ.
σάκχαρ.
βελανίδιον.
ὀστέακανθος.
μέλαν.
πλατάσταγμα.
κάμφορα.
κοκκομάστιχ.
φύλλον.
ἄνθος.
καρπός.
σαυρᾶ.
ἵππους.
σάκχαρ.
ἄκανθα.
σπόγγος.

μάτα.

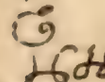
λίωσπα.

αἰθάλη.

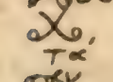
ὠκιμώδης.

σαυζάλιω.

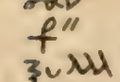
ῥέση.

ξυλαλόη.

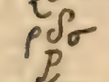
ῥοδόσταμον.

ῥῦ.

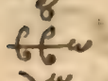
βρόμος.

λημία.

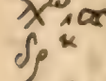
δρακοντία.

λίθος.

αἱματίτιω.

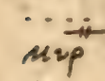
μυρσίνη.

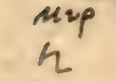
ἅλως.

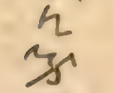
ὁ μόλιβδος.

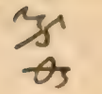
ὁ καστήρ.

ὁ σιδηρὸς.

θεῖον.

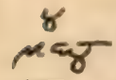
μελιτὸν.

χλωρὸν.

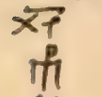
σοὶς.

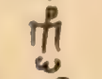
χώνθιον.

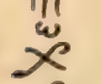
λίτρα.

πυρίτης.

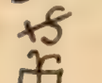
χάλκανθος.

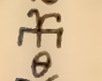
πιτυρὶς.

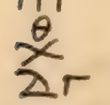
σύγγια.

ὁ κύμβος.

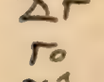
ὄζολος.

ἡ χύμη.

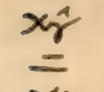
ὄζολος τὸ ἥμισυ.

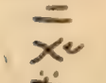
ὄζολος ξύο.

ὁ τρύζλιος.

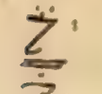
χέμμα.

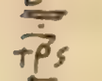
ὁ χοκλίας.

ὁ χοῖνιξ.

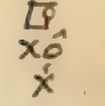
ὄζολοι τρεῖς.

τὸ κίερας.

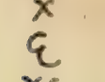
ὄζολος πίταρπος.

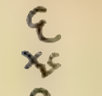
ἡ ὁλκὴ.

ἡ δραχμὴ.

τὸ κοχλιάριον.

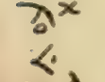
ὁ ξέστης.

ὁ χαλκοῦς.

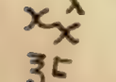
ἡ κοτύλη.

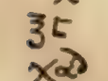
ὁ σατὴρ.

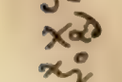
τὸ δίμοιρον.

χαλκοῦς.

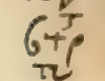
ὁ κύαμος.

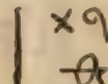
χαλκίτης.

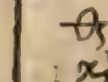
ὁ θερμὸς.

καθμία.

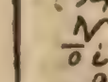
ἀντύμωνες.

ὁμοῦ.

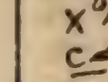
ἡ χολή.

αἰλὸς.

ὁ χαμὸς.

μύσι.

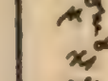
μόρος.

κεκαυμένα.

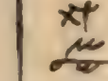
ἡμιμέθιον.

σίφμι.

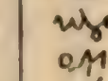
λιθάργυρος.

τίμμι.

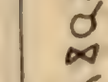
τροχύλη.

πυρίτης.

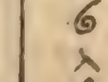
τὸ ἀρσενικὸν.

σίλυρος.

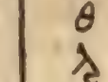
σανδαράχη.

λεπὶς.

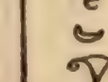
ἀφρυρὸς.

καρδία.

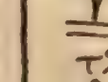
μακρὸν.

τίλιον.

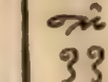
σμύελος.

αἱ δὲ μυραί.

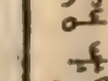
σμυρὶς.

πίελε.

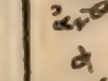
ἀνθράκια.

ἀλίζωλα.

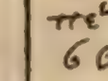
πτισσῦ.

ὀρνίθια.

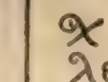
χλωάεσσα.

μυοχίον.

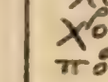
χειρίου.

πτῆνον.

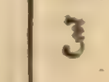
ξηρὸν.

Ex Cod. Reg. 1337. fol. 217.

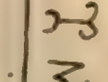
Χρόνος, μόλιβδος.

Ζεὺς, σίλυρος.

Ἄρης, ἄλκανδρος.

Ἥλιος, χρυσὸς.

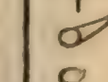
Ἀφροδίτη, χαλκὸς.

Ἑρμῆς, καττίτερος.

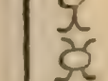
Σελήνη, ἄργυρος.

NOTÆ

SENTENTIARUM, MATHEMATICÆ, ASTRONOMICÆ, CHYMICÆ, IATRICÆ,

Quæ apud Scriptores mediæ & infimæ Græcitatis occurrunt, earumque explicatio.

CUM in Præfatione ad Gloſſarium mediæ & infimæ Græcitatis quædam à nobis allata ſint de Notis, quibus paſſim inſperguntur libri Artis ſacræ, ſeu Χυμίας, & abſque prævia interpretatione quid illæ ſonent, vix quiſpiam aſſequatur; quin gratum acceptumque futurum ſit, iſtius maximè diſciplinæ ſtudioſis, mihi dubium non fuit, ſi quæ in id argumentum hactenus inedita ſervant Græci Codices Regii, hujuſce operis Appendici, inſtar παρέργου, adnecterentur. *Col.* 3068. 3178. 3184. 3185. 3509.

Ac hiſce quidem Græcanicis Notis, alias à Latinis ſcriptoribus Chymicis uſurpari ſolitas, ex Oſualdi Crollii Baſilica Chymica ſubjecimus, ne quid in hocce genere ſtudii Lector deſideret. Neque enim mihi verendum exiſtimavi, ut cum eodem ſcriptore in « Præfatione ad illud ipſum opus, loquar, ne in me inſurgant ſecretiores iſti Philoſophi « Hermetici, conquerentes injuriam ſibi fieri, ſi illa quæ alto ſilentio hactenus compreſſa « fuerunt, tam ſubitò lucem videant, & cum hominum vulgo communicentur. Fractorem « igitur, per me licet, ſigilli Chymici appellent, quòd myſtico Pythagorico ſilentio mini- « mè initiatus, & Hippocraticæ legis immemor, τὰ ἱερὰ ἱερεῦσι, arcana chymica in umbra- « rum & invidiæ carceribus hactenus detenta liberem, liberataque è vinculis tandem « communicem poſteritati. «

Chymicis, Notas alias compendiarias, quibus utuntur Mathematici in deſignandis Planetis, Signiſque Zodiaci non modò adjunximus, tametſi ubique occurrant, ſed & illas minùs obvias ac tritas, quibus Aſtronomorum pleni ſunt ſcripti præſertim codices, quas in deſignandis Syderum affectibus, vel in artis peculiaribus, atque adeo vulgaribus ſubinde exprimendis vocibus adhibere ſolent, ſeu quòd harum ſæpius recurrentium ſectari compendia, ſeu quòd ſcientiæ ejuſdem arcana, ut ſua Chymiſtæ, ænigmatis quodammodo contegere in animo habuerint: quæ ſanè Aſtronomorum mens ſemper videtur fuiſſe. Hinc Julius Firmicus Mavortium Paulinum Proconſulem, cui libros ſuos de Matheſi nuncupat, compellans: *Tu verò*, inquit, *præcedenti admonitione conventus, ac religiosâ jurisjurandi auctoritate commonitus, hos libros puro animo, puráque mente cuſtodi, ne imperitis & ſacrilegis auribus ſcientia iſtius operis intimetur. Celari enim & abſcondi plurimis tegumentis natura Divinitatis ab initio voluit, ne omnibus facilis eſſet acceſſu, neve cunctis patefacta majeſtatis ſuæ origine panderetur.* Ejuſmodi nempe fuit veterum, ac Ægygtiorum præſertim, à quibus illa manavit, diſciplina, quique, ut ait Clemens Alexandrinus, τῷ τῆς γραμμάτων μεθόδῳ, quam ἱερογλυφικὴν vocabant, ἧς ἡ μὲν ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης στοιχείων συνεισολογικὴ. coluere, cùm ἐν τοῖς ἀδύτοις, οἷς μὲν βιβλίοις, τὰ ἀδηλα σφίσιν μυστήρια committerent. Habebant enim figuras, quibus Solem, ejuſque ad Auſtrum vel Septentrionem acceſſum, ac æquinoctialem vel obliquum; Lunam pariter, variaſque ejus mutationes denotarent: hac ratione τὰ μὲν ἄρχας τῆς θεραπείας ἀποκρύπτοντες, τῷ δὲ ἀληθείας αἰνίγμασι καὶ συμβόλοις, ἀλληγορίας τε αὖ καὶ μεταφοραῖς, καὶ τοιούτοις τρόποις ἀδιδάκτους. Sed & Græcos Philoſophos ſimilibus uſos ἀποκρύψει tradit idem ſcriptor, maximè in divinis, τὰ αὐτῶν δόγματα τοῖς μύθοις καταχώσαντες, ὥστε μὴ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμπειν, ab iis τοῖς ἀμυήτοις arcentes. *Lib. 8. cap. 321.* *Lib. 5. Strom. pag. 556. 566. 567. 568. 575.*

Hæc porrò characterum compendia, seu monogrammata, vel rerum quas illa exprimunt, appellationes spectant, vel μορφώσεις, seu figuras. Quippe, verbi gratiâ, Syderum seu Planetarum nomina literis initialibus, iisque implexis designare solent: ut Saturnum seu Κρόνον, per Κ cum ρ. Jovem, qui Græcis Ζεὺς dicitur, per Ζ. Martem, qui Θόεος, per Θ. Venerem, quæ Φωσφόρος, per Φ. Mercurium, qui Στίλβων, per S Latinum cum T. Ex quibus patet omnino hæcce monogrammata à Græcis Astronomis primùm ma-
In Plinianis Exercit. p. 1235. nasse, licèt iis utantur & Latini. Solem verò & Lunam, ut & XII. Zodiaci Signa, ex eorum Syderum figuris utcumque adumbrarunt, ut observatum pridem à Salmasio.

Ejusdem præterea generis ferè sunt Notæ in Astronomorum scriptis, quæ rerum interdum figuras, interdum & crebriùs vocabulorum implexos characteres, & in monogrammatis formam compactos exhibent: quarum significationes, cùm nedum mihi compertum sit, an ab istius scientiæ cultoribus hactenus traditæ sint, tum ex Codice
Cod. 2843. fol. 154. Regio manuscripto, tum etiam ex Scheda Angeli Politiani manu descripta, hîc exhibere curavimus; in qua non modò Astronomicæ designantur, sed etiam alia vocabulorum compendia, quæ Græci σημεῖα vocant. At cùm Scheda illa literis minutioribus & pene fugientibus, ne dicam subinde illegibilibus, exarata sit, veniam dabit eruditus Lector, si alicubi fortasse titubaverim, & ubi divinationi locus non fuit, lacunæ relictæ sint, à doctioribus explendæ.

Hisce memoratis Græcas alias præfiximus, tum ex Epiphanio, tum ex Isidoro, quas Sententiarum vocat idem Isidorus, quòd ex iis quædam mediam ætatem spectent, ut sunt illæ quas Libris sacris apponi solere iidem scriptores observant, cùm cæteras fermè apud Græcos veteres, Comicos præsertim, in usu fuisse palam sit, de quibus fortè extitit liber Suetonii laudatus à Suida in illius vita, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων.

Ne denique in hocce genere argumenti quidpiam quod medii istius ævi scriptoribus incumbenti negotium facescere queat, minusque intelligenti enucleandum relinquatur: Notas præterea exhibemus, quibus usos Græcos Medicos in designandis aliquot corporis partibus docet suprà laudatus Salmasius, ut & alias in mensuris & ponderibus exprimendis: tametsi postremarum istiusmodi Notarum significationes & figuræ passim prostent apud Dioscoridem, Cleopatram in Cosmeticis, Galenum, Paulum Ægineta, aliosque ejusce artis Interpretes, ut & in Codicibus Regiis, ex quibus quædam subinde delibavimus; quod quidem eò præstitimus, quòd ex ponderibus & mensuris apud ejusce linguæ Medicos receptis, quædam extent vocabula à Latinis petita, & in Græcam linguam utcumque transformata, notis etiam aliis quàm apud Latinos ex-
In Λίτρα & Σίκλος. pressa: cui rei firmandæ locos aliquot ex Galeno in hocce Glossario descripsimus. Ea porro omnia qualiacumque sint, cùm mediam saltem Græcitatem, cui illustrandæ potissimùm in hacce lucubratione insudamus, spectent omnino, minimè omitti debere censuerunt viri eruditi, quorum consiliis lubenter manus dedimus.

Sunt denique figuræ quædam, characteresque alii unciarum seu ponderum, quibus utuntur non modò Medici sed etiam Computistæ Latini; de quibus quidem notis sat multis egit Hrabanus Maurus in Libro de Computo, quem nuper edidit V. C. Stephanus Baluzius,
Lib. 6. Miscellan. ex Cod. Colb. 240. ubi ille sic ait: *De unciarum quoque divisione, quæ non minùs temporibus, rebusque aliis, quàm nummis est aptanda, non ignobilis contentio est: quibus quia dispersè passim Historia, & ipsa sacra Scriptura utitur, nomina pariter & figuras earum paucis adfigere curavimus.* His demùm descriptis, subdit: *Hæc inquam ponderum vocabula, vel characteres, non modò ad pecuniam mensurandam, verùm quævis corpora sive tempora dimetienda conveniunt.* Has autem figuras, quæ subinde occurrunt apud Joannem de Partibus in Notis ad Alexan-
Vide Gloss. med. Lat. in F F. drum Iatrosophistam, & alios fortean medii ævi Latinos Medicos, hîc consultò omisimus, tum quòd nihil commune habeant cum Græcanicis ac barbarogræcis scriptoribus, tum etiam quòd harum notitiam ex hocce opusculo haurire cuivis liceat.

NOTÆ SENTENTIARUM.

Ex Isidoro lib. 1. Orig. cap. 20.

QUÆDAM Sententiarum Notæ apud celeberrimos Auctores fuerunt, quasque antiqui ad distinctionem scripturarum carminibus & historiis apposuerunt. Notæ autem versibus apponuntur numero XXVI. quæ sunt nominibus infrà scriptis.

* Ἀστερίσκος apponitur in iis quæ omissa sunt, ut illuscescant per eam notam, quæ deesse videntur. *Vide Marium Mercatorem pag. 159. edit. Baluzianæ.*

— Ὀβελὸς, i. virgula jacès, apponitur in rebus vel sententiis superfluè iteratis, sive in iis locis ubi lectio aliqua falsitate notata est, ut quasi sagitta jugulet supervacua, atque falsa cõfodat. Sagitta enim græcè ὀβελὸς est.

⊣ Ὀβελὸς supernè appunctatus ponitur in iis de quibus dubitatur utrùm tolli debeant, nec ne.

÷ *Limniscus*, id est virgula inter geminos punctos jacens, apponitur in iis locis, quæ sacræ Scripturæ interpretes eodem sensu, sed diversis sermonibus, transtulerunt.

⋎ Ἀνίσχαρος, cum puncto apponitur, ubi in translationibus diversus sensus habetur.

*– Ἀστερίσκος cum obelo: hac propriè Aristarchus utebatur in iis versibus qui non suo loco positi erant.

Γ Παραγραφος, ponitur ad separandas res à rebus quæ in connexu concurrunt, quemadmodum in catalogo loca à locis, & regiones à regionibus, in agone præmia à præmiis, certamina à diversis certaminibus separantur.

¬ *Positura*, est figura Paragrapho contraria, ideo sicut formata: quia sicut ille principia notat, ita ista fines à principiis separat.

ᑐ Κρωφία, circuli pars inferior cum puncto ponitur in iis locis, ubi quæstio dubia & obscura aperiri vel solvi non potest.

Ↄ Ἀνάπαιγμα, ponitur ad eos versus quorum ordo permutandus est, sicut & in antiquis auctoribus positum invenitur.

Ↄ Ἀνάπαιγμα cum puncto, ponitur in iis locis ubi in eodem sensu duplices versus sunt, & dubitatur qui potiùs eligendus sit.

⊃ Διπλῆ, hanc Scriptores nostri apponunt in libris Ecclesiasticorum virorum, ad separanda vel demonstranda testimonia sanctarum Scripturarum.

⊃ Διπλῆ παιδικὴ, vel περιστιγμὴ. Hanc primus Leogaras Syracusanus apposuit Homericis versibus ad separationem Olympi à Cœlo.

⁘ Διπλῆ περιστιγμὴ, id est cum geminis punctis. Hanc antiqui iis apponebant, quæ Zenodotus Ephesius non rectè adjecerat, aut detraxerat, aut permutaverat. In iis nostri eâ usi sunt.

⋏ Διπλῆ ἀνάλημψις, interponitur ad separandas in Comœdiis vel tragœdiis periodos.

ⲥ Διπλῆ versa ἀνάλημψις, quoties Strophe & Antistrophus infertur.

⊰ Διπλῆ adversa cum obelo ad ea ponitur quæ ad aliquid respiciunt, ut, *Nos ut tibi fluxas Frygia res vertere fundo Conamur, nos an miseros qui Troas Achivis Objecit.*

⋎ Διπλῆ supernè obelata ponitur ad conditiones locorum ac temporum personarumque mutatas.

⋎⊰ Διπλῆ recta & adversa, supernè obelata, ponitur finito loco suo monade significante similem sequentem quoque esse.

⋖ Κεραύνιον, ponitur quoties multi versus improbantur, nec per singulos obelantur: Κεραυνὸς enim Fulmen dicitur.

Ⲭ Χριμὸν, hæc sola ex volũtate cujusque ad aliquid notandum ponitur. *Hæc porrò nota apponi solebat Epistolis Formatis in fine, ut ex Papia docemur, hisce verbis:* Chrismon autẽ hujusmodi effigiabitur specie. *Ubi legendum* chrismon, *ut apud Isidorum, non* χριμὸν, *ut præfert editio.*

Φ Id est Fortis, vel Fortes. Hæc ubi aliquid obscuritatis est, ob sollicitudinem ponitur.

ϒ Ἀγκὼν superiòr ponitur, ubi aliqua res magna omnino est.

ϑ Ἀγκὼν inferior, ubi aliquid vilissimè aut inconvenientiùs denuntiatum est.

⋖ Κορωνὶς, nota tantùm in fine libri apponitur. *Vide Martial. lib. 10. Epigr. 1.*

ᑲ Ἄλογον, nota quæ ad mendas adhibetur. *Hactenus Isidorus.*

Λαβύρινθος, in locis obscuris apponi solebat, Marius Mercator pag. 164. edit. Baluz. *Ad cujus loca pervidenda, quæ hic exponere curavimus, signa Labyrinthorum apposita Lector invenit.*

Ω Ὠμέγα, vox crebrò codicum marginibus adscripta, cùm quid præclarum in contextu occurrit. Vide Gloss. in Ω.

Isidorianis adjungenda quæ in hanc sententiam habent Scholiastes Aristophanis non uno loco, Hephestion in Enchiridio περὶ μέτρων pag. 74. Phavorinus Camers in Κορωνὶς, &c.

NOTÆ SENTENTIARUM,

ex S. Epiphanii libro de pond. & mens.

Παρακείνται ἢ ταῖς θεοφητείαις σημεῖα τοιᾶτα.

περὶ ἀποβολῆς τοῦ πρώτου λόγου.

περὶ ἀποβολῆς τῆς καθ' ἑαυτὸν τόμου.

περὶ τῆς καινῆς διαθήκης.

περὶ τῶν ἰδίων κάπως.

περὶ Χριστοῦ.

περὶ εὐαγγελίων τοῦ πρώτου λαοῦ.

περὶ τῶν ἐν ταῖς γραφαῖς ἀσαφείας.

περὶ μελλόντων προγνώσεως.

ὁ ἀστερίσκος ὕπερ ἔνθα προσκειται, σημαίνει τὸ ἐμφερόμενον ῥῆμα ἐν τῇ Ἑβραϊκῇ κεῖσθαι, καὶ ἐμφέρεσθαι πρὸς Ἀκύλαν ἢ Σύμμαχον, ἀσαφείας καὶ πρὸς Θεοδοτίωνα· οἱ δὲ ὀβ'. Ἑρμηνευταὶ παρῆκαν, ἢ οὐχ ἑρμήνευσαν ὡς διυπολαμβάνουσι τὴν διούτων λεξίων, καὶ ὁ ἀστερίσκος ἀναγκαιοπρεπῶν.

ὁ ὀβελὸς ἔστιν ὁ προκείμενος, προτασσόμενος χαρακτὴρ τῇ καλουμένῃ Γενέσει. ὀβελὸς ἢ κέκληται καθ' Ἀττικὴν χρῆσιν. ἄλλοις δὲ καλεῖται δόρυ, ὃ δὴ λόγχη. παρατίθη ἢ τοῖς θείαις γραφαῖς λέξεσι, ταῖς προσκειμέναις τοῖς ὀβ'. Ἑρμηνευταῖς πεπεδήσαις, προσκειμένοις δὲ τοῖς περὶ Ἀκύλαν καὶ Σύμμαχον μὴ ἐμφερόμενα, &c.

NOTÆ MATHEMATICÆ.

Σημεῖα τῶν ἑπτὰ Πλανήτων.

Φαίνων, ἢ Χρόνος.

Φαέθων, ἢ ὁ Ζεύς.

Πυρόεις, ἢτοι Ἄρης.

Ἥλιος.

Φωσφόρος, ἢτοι Ἀφροδίτη.

Στίλβων, ἢτοι Ἑρμῆς.

Σελήνη.

Σημεῖα τῶν ιβ'. Ζωδίων.

Κριός.

Ταῦρος.

Δίδυμοι.

Καρκῖνος.

Λέων.

Παρθένος.

Ζυγός.

Σκόρπιος.

Τοξότης.

Αἰγόκερως.

Ὑδροχόος.

Ἰχθύες.

NOTÆ ASTRONOMICÆ.

Σημεῖα τῶν ἐξῆς διηλουμένων.

κύκλος.

ἡμικύκλιον.

διάμετρος.

σφαῖρα.

κύκλοι.

τετράγωνον.

τρίγωνον.

διπλοτρίγωνον.

διάμετρος.

σωλὴν.

παραλλήλου.

ἀφαιρούσης.

ἀφαιρούσης.

μιᾶς περάτων.

ἀνίσων μιᾶς περάτων.

δύσις.

κέντρον.

ἀπόκεντρον.

καιρὸς.

ἰσημερία.

ἀφαιρούσης.

ἡμέρα.

ἡμέραι.

νύκτες.

ἰσημερία.

μεσονύκτιον.

ἐγκοπὴ.

. . . δία.

ἄρκτος.

ἑρμῆς.

δίκαιος.

βορέας.

νότος.

καιρὸς.

ἀπηλιώτης.

ἔτη.

νὺξ.

νύκτες.

ἀλκυονίδες.

σελήνιακαὶ.

δυτικὴ.

ὥρα.

μῆνες.

πλ. . . .

πλ. . . .

ἀστὴρ.

ἀστέρες.

κεφαλαιῶδες.

μῆνες ἢ μῆνα.

σελίδιον.

ἀριθμὸς.

ἀριθμοὶ.

. . . . .

ἀπογραφὴ.

μοῖρα.

λεπτὰ.

πρῶτον.

δεύτερον.

ἀφαίρεσις.

ἀφαιρεθὲν.

ἢτοι τὸ ἀφαιρεθὲν

μέσα.

λαβόντες.

τετραγωνίδες.

ἢ ἑξαγωνίδες.

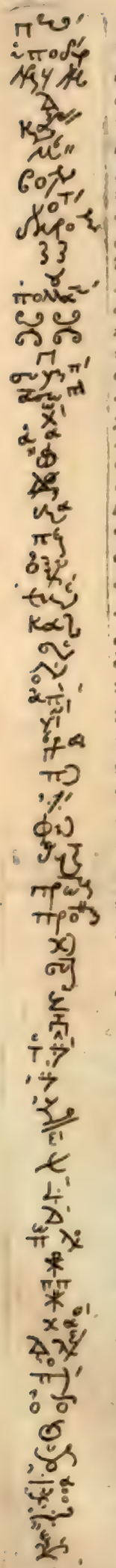

ὀβελός . . . .
ὑποδείγματα.
μισημβρινὸν.
ὁ . . . τὸς.
καιρὸς.
μεσημβρινὸν.
βορέας.
νότος.
ἀρκ . . . ωτοῦ.
ἑξηκοστὸς.
ὀγδοηκοστὸν.
. . . . . .
αἰωρίζω.
καταβιβάζω, ἢ ὑφαίρω.
πολὺς.
σύγωνον.
ἀξιωτικὸς.
χορὸς.
λιθωτὸν.
ὠφέλιμον.
δ . . . . .
βαρὺ.
ἀθρόως . . . .
ἐξωίστερον.
ὠιστὸς.
. . . . . .
σχολαῖον.
ὄπτημα.
ὑπόπτημα.
ῥίπτημα.
χράφτημα.
καταπλάσματος
τὸν.
φιαλὴ.
Σκ . . . ηρὸν.
ἀφορόπτιον.
σπαργανωμένα.
καρ . . .
. . . . . .
φακὸς.
πλόκιον.
ποτήριον.
ὀβελὸς.
ὀβολὸς.
ἀβὴ.
ἀβελὸς.
καβὴ.
. . . . . .
ἀβελόλιξις.
χόανος.
χρυσο. . . . .
καθαρὸς.
. . . . . .
πόλις.
ὀφθαλμὸς.
ὄπτας.
οὖπας.
ἀκὰ.
ὖπς.
ὄπας.
. . . ος.

NOTÆ IATRICÆ, quibus corporis membra aliquot significabant, quarum pleræque in antiquis Hippocratis & aliorum Græcorum Medicorum libris reperiuntur, ut observat Salmasius.

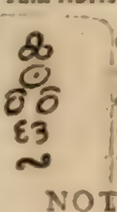

ἐγκέφαλος.
κεφαλὴ.
ὀφθαλμὸς.
ὦπα.
γλῶσσα.

NOTÆ IATRICÆ ponderum & mensurarum.

Σταθμῶν καὶ μέτρων χαρακτῆρες.

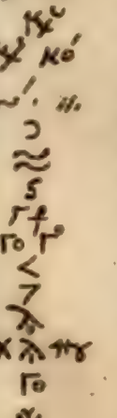

χαλκοῦς.
χία.
χοῦς.
χήμη.
χεράτιον.
κύαθος.
κοτύλη.
ὄξος.
ὄβολος.
ἡμιόβολος.
δύο ὄβολοι.
ὀβολὸς, ἢ ποσὸς σταθμοῦ ὁ ἥμισυ.
γράμμα.
γραμμάριον.
δραχμὴ.
ἡμισία.
ὀλκὴ.
λίτρα.
οὐγγία.
μνᾶ.
μύστρον.
μέδιμνος.
μόδιος.
μέρος.
τρύγλιον, τρύβλιον.
ξέστης.
ὀξύβαφος.
ἡμίνα.
κεράμιον.
ἄμφορα
μέρος.

NOTÆ CHYMICÆ.

Ἑρμηνεῖαι τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τέχνης καὶ χρυσοῦλου βίβλου.

ἀρχὴ μέν.

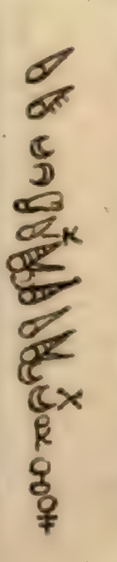

χρυσὸς.
χρυσοῦ ῥίπισμα.
ἄργυρος.
ὑδράργυρος.
χρυσοῦ πέπλα.
χρυσὸς κεκαυμένος.
χρυσόκολλα.
χρυσοῦ μάγμα.
ἀργύρου γῆ.
ἀργύρου χρυσόκολλα.
ἄργυρος κεκαυμένος.
χαλκὸς Κύπριος.
χαλκοῦ γῆ.
χαλκοῦ ῥίπισμα.

χαλκοῦ πίπαλον.
χαλκὸς κεκαυμένος.
χαλκοῦ ἰὸς.
ὠρύχαλκος.
χαλκὸς.
κασίτερος.
μόλιβδος.
χρόνος φαίτων μολιβδόχαλκος.
μολίβδου χυμ.
μολίβδου ῥίνισμα.
μόλιβδος κεκαυμένος.
κασσίτερου χυμ.
κασσίτερου ῥίνισμα.
κασσίτερου πίπαλον.
κασίτερος κεκαυμένος.
ψιφίλιω.
λιθάργυρος λιθικὸς παλαιὸς.
ψιφίλιω ξανθὸς παλαιὸς.
λιθάργυρος.
Σιδηρος ἄκυρος.
Σιδηρος.
Σιδηρος ἄθικτος.
ἀφροσίλικον.
αἶγος ἀμιανίτης.
ῥαφάνινον ἔλαιον.
κάκινον ἔλαιον.
νίτρον.
συπλεία χιονὸς
πρασσιόλιον.
πυρίτης.
καδμία.
μαγνησία.
ἅλας.
ἅλας κοινὸν.
Ὕπασος.
ἄσβεστος.
σίτοπος Ποντικὸς.
χάλκανθος.
χαλκίτης.
ἐλύδριον.
Σκλήρωσις ὕδατος.
ὄμβρια ὕδατα.
ὕδωρ.
ἡμίερον.
ἡμέραις
νύκτος.
ὥραι.
ἡμερονύκτιον.
σίδηρος.
σιδήρου χυμ.
σιδήρου ῥίνισμα.
σιδήρου πίπαλον.
σιδήρου ἰὸς.
χαλκὸν.
Σκλήρωσις.
Σήπεως.

μόλυβδος.
ἀὴρ καὶ ἀτμόσφαιρα.
καρύδιον πίπαλος καὶ ὀπὸς συκῆς.
ὄγκος.
δράγμα.
ὑδραργυρος ἡμιωλία, καὶ ὀπὸς συκῆς.
πίπαλα.
κόμμεος.
σανδαράκη καὶ ἀρσενικὸν.
ἄσβεστος.
λιθάργυρος.
μυῖα.
κρόκος.
ὠὸν.
δύσις.
ὕδωρ.
Σιδηρος.
ὄξος.
χαμαιλέων.
ζύμη.
ἀφροσέλινον.
ζύμη κοπρικὸν καθάρσιον.
Σιδηρος ἄκυρος τὸ κοινὸν.
ὁ μόλυβδος ἔχει σημεῖα

Σιδηρος ἀθικτος καὶ τυρόφλικτος, καὶ κρόκος ὠοῦ ῥύπος, καὶ ὕδωρ μολίβδου, καὶ λιθικὴ αἰθάλη ἢ ὑδράργυρος λάκτης.

Κρόνος, φαίτων.
Φαέθων, ἥλιος.
Αρης, πυρόεις.
Αφροδίτη, φωσφόρος.
Ερμῆς, ζήλωσις, κασσίτερος Κλαυδιανός.
κινάβαρις.
κρόκος.
ὄξος.
ἀρσενικὸν.
ἄλλως.
σανδαράκη.
σκευικὸν.
ἄσχυσα.
λακκίνη σανδαράκη.
ἄλλως.
ζύσις.
σῦκον
λιχαίνω
ἡμιμιθίου
μολιβδόχαλκος
λάκκα.
ὀφθαλμὸς
ὀφθαλμοὶ

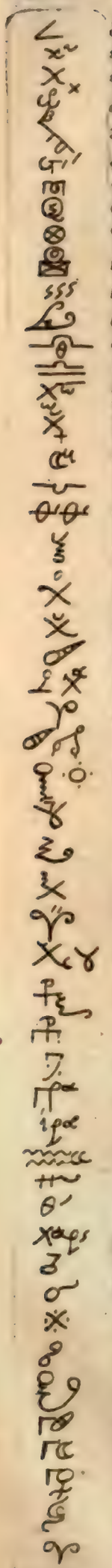

ὄρακον ὠᾶ.
κωφὸν.
ὄλλος.
ἀβρύζωσις.
ζωιδιὸν.
ὄμμα.
κάλαμος.
ἄξος.
ἄλφον.
ἀπέλιον.
ἀβλίτα.
ἀσπάνη.
ἀσπάλη.
ἀφεκτὸς.
χώνη.
χῦτρα.
κικάϊθη, κίκις, κόμφις.
χῦ.
φθάλη.
φειδιὸς.
χολὴ.
χυλὸς.
χρυσὸς.
χαλκὸς.
μόλυβδος.
ὑδράργυρος, ὑδράργυρος.
ὄξος.
θριμύ.
ὕδωρ ἰσπῆ.
ὕδωρ θαλάσσης.
σπερμὸν.
χαλκὸς.
μικίσεις.
ἡ σμυρισμάλαξις σιδήρου.
ἄλλο.
κάφιον.
χάφα.
θάλασσα.
ὁμοῦ.
θυμίαση.
χάρτης.
ἱερατικὸν.
ὄνομα.
χαρακτήρισμα.
ἄγγελος.
δαίμονες.
ἰὸς χυσὸς.
ἰὸς ἄργυρος.
ἰὸς χαλκὸς.
ἄλεκτον.
πόσπολος.

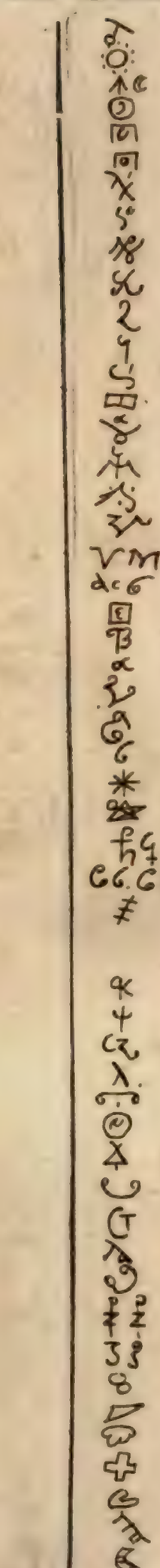

λόγος.
ἄρος.
θάργυρος.
πόλαεις.
ἀῦν.
Φ[illegible]ς.
[illegible]
[illegible]
[illegible]

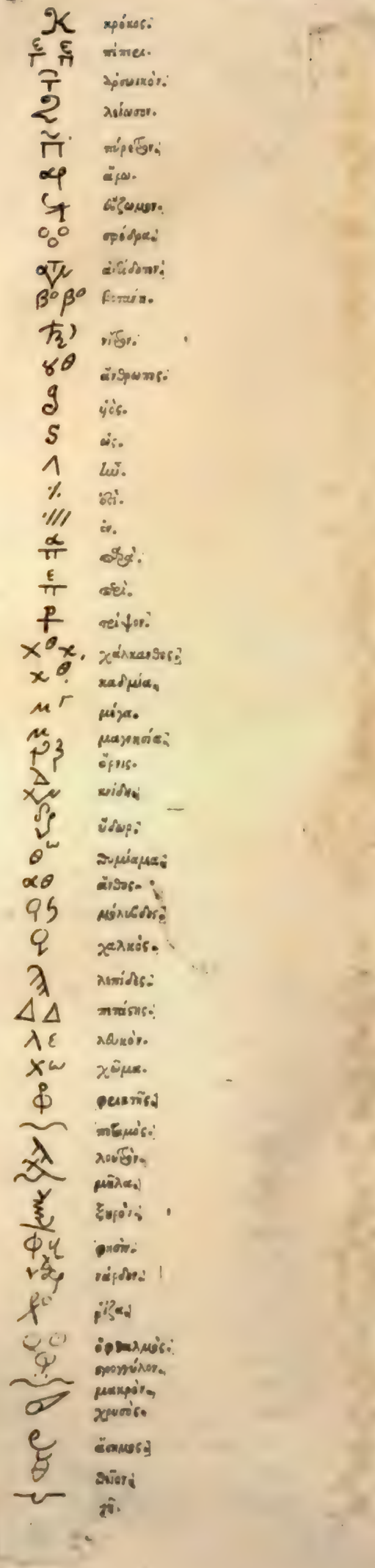

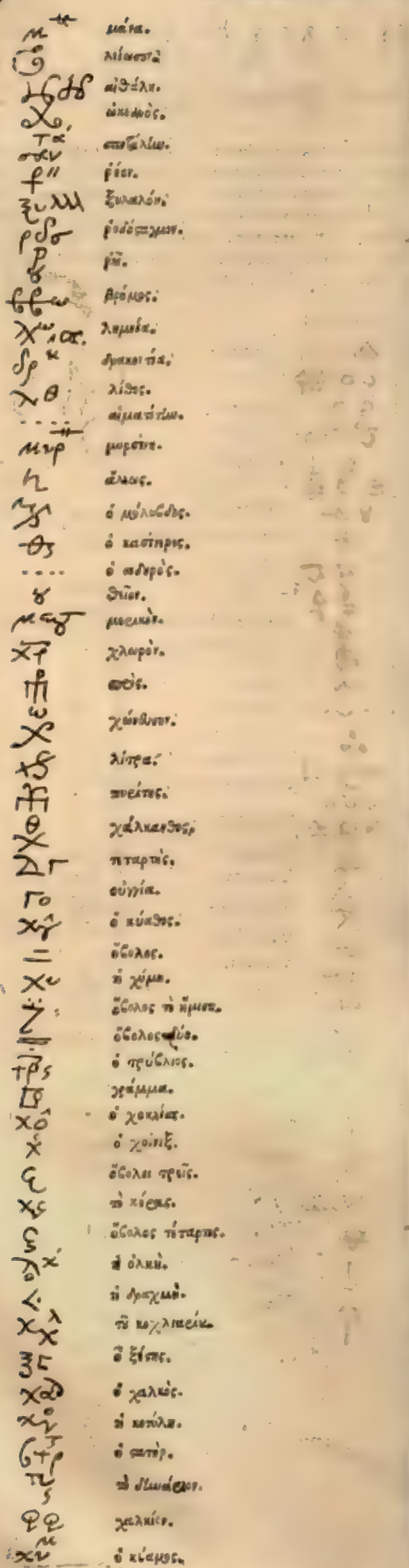
μάνα.
λίωνται
αἰθέλη.
ὠκυθοὸς.
σπεῖλιω.
ῥέει.
ξυλαλόη.
ῥοδόπχυιν.
ῥῆ.
βρόμος.
λημόα.
δρακοντία.
λίθος.
αἱματόω.
μορσύνη.
ἄλως.
ὁ μόλυβδος.
ὁ κασίτερις.
ὁ ἀδερὸς.
θεῖον.
μεσικὸν.
χλωρὸν.
ὠδὶς.
χώνευσιν.
λίτρα.
πυρίτης.
χαλκανθος.
πυραὶς.
εὐγγία.
ὁ κύκλος.
ὄβολος.
τὸ χῆμα.
ὄβολος τὸ ἥμισυ.
ὄβολος τρία.
ὁ τριὸβολος.
χρῆμμα.
ὁ χοκλίας.
ὁ χοινιξ.
ὄβολοι τρεῖς.
τὸ τέτρας.
ὄβολος τέτραρες.
τὸ ὁλκὴ.
τὸ δραχμὴ.
τῦ κοχλιαρίου.
ὁ ξέστης.
ὁ χαλκὸς.
τὸ κοτύλη.
ὁ σατὴρ.
τὸ δεκάδιον.
χαλκοῦς.
ὁ κύαμος.

χαλκοῦς.
ὁ δραμὸς.
καθμία.
ἀνούμενεσι
ὁμοῦ.
τὸ χολὴ.
ἀλὸς.
ὁ χοικὸς.
μύσι.
μέρος.
κεκαυμένον.
ἡμιμέθιον.
σπέρμα.
λιθάργυρος.
σίμμι.
σφογγύλη.
πυρίτης.
τὸ ἀρκτικῶν.
σίδηρος.
σκληρόν.
λεπὶς.
ἀφρὸς.
καρδία.
μακρὸν.
πίλησι.
σμύρνης.
εἰ δὲ μυρία.
σμυρνα
πίσελ.
ἀνθράκια.
βίζωλα.
σπανῶ.
ὀρπίδια.
χλωκέλιν.
μυσχίν.
χαιρίου.
πῦρα.
ξυρὸν.

Ex Cod. Reg. 1337. fol. 217.

Χρόνος, μόλυβδος.
Ζεὺς, σίδηρος.
Ἄρης, χαλκὸς.
Ἥλιος, χρυσὸς.
Ἀφροδίτη, χαλκὸς.
Ἑρμῆς, κασσίτερος.
Σελήνη, ἄργυρος.

NOTÆ CHYMICÆ

Ex Osualdi Crollii libro de Signaturis.

Antiquissimi Sapientes, quos Græco sermone Philosophos appellamus, si quæ vel naturæ vel artis reperissent arcana, ne in pravorum notitiam devenirent, variis modis atque figuris occultabant: eodem modo Philosophi Hermetici certis notis hieroglyphicis solebant insignire Planetas terrestres, quibus eorum latentes virtutes intuendas, quasi ob oculos intelligentibus & inspicientibus hlius artis exponerent. Ut autem ejusmodi signa ab interitu vel sepultura vindicarentur, operæ prætium me facturum arbitratus sum, si cum aliorum mineralium characteribus ad profanum & indignum vulgus ab hoc studio arcendum à providenti antiquitate excogitatis, in gratiam discipulorum Hermeticorum, nunc reipublicæ Chymicæ unâ operâ à me communicentur.

NOTÆ METALLORUM.

Saturnus, Plumbum.
Jupiter, Stannum.
Mars, Ferrum.
Sol, Aurum.
Venus, Æs, Cuprum.
Mercurius, Argentum vivum.
Luna, Argentum.

NOTÆ MINERALIUM & aliarum rerum chymicarum.

Antimonium.
Arsenicum.
Auripigmentum.
Alumen.
Aurichalcum.
Atramentum.
Acetum.
Acetum distillatum.
Amalgama.
Aqua vitæ.
Aqua fortis, seu aqua separatoria.
Aqua Regis, seu Stygia.
Alembycus.
Borax.
Crocus Martis.
Cinnabaris, usitur.
Cera.
Crocus Veneris, seu æs ustum.
Cineres.
Cineres clavellati.
Calx.
Caput mortuum.
Gummi.
Lateres cribrati, seu tegularũ farina.
Lutum sapientiæ.
Marcasita.
Mercurius sublimatus
Mercurius Saturni.
Mariæ balneum.
Magnes.
Oleum.
Purificare.
Realgar.
Sal petræ.
Sal commune.
Sal gemmæ.
Sal Armoniacum.
Sal Alcali.
Sulfur.
Sulfur Philosophorum.
Sulfur nigrum.
Sapo.
Spiritus.
Spiritus vini.
Sublimare.
Stratum super stratum.
Tartarus.
Tutia.
Talcum.
Tigillum.
Vitriolum.
Vitrum.
Urina.

QUATUOR ELEMENTORUM Notæ.

Ignis.
Aër.
Aqua.
Terra.
Dies.
Nox.

NOTÆ ALIÆ,

Ex Codice Regio 1843.

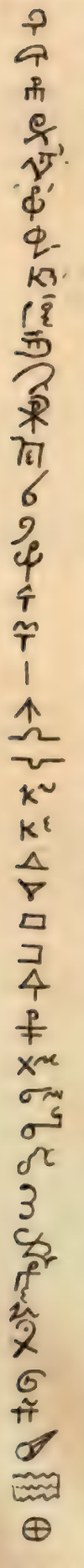

εἰσὶ.
ζωὴ πα
σοὶς.
ὁ πρ.
ὑπὸ.
φρόντιστ.
φησὶ.
κατὰ.
ὅλων.
ὑπόμνημα.
εἰσὶν.
χρήσιμον.
ἐπειδὴ.
ἡμίσεα.
νύκτα.
ὄφεα.
πλὴ.
πῶν.
ὄρθρος.
λεπτὸν.
οὐσιοὺς.
χῆ.
κύκλος.
κέντρον.
ἡμίκυκλος.
τρίγωνον.
τετράγωνον.
ἑξάγωνον.
διάμετρος.
ἑπταπλόκμος.
χρουσίμ.
σεσφίμ.
ἀρχάγγελος.
ἄγγελος.
δυμάτιον.
ἀλέατ.
χέμμα.
μιτμιζεῖτὸ.
χόρος.
σημεῖον.
πῦρ.
ἀήρ.
θάλασσα.
κόσμος.

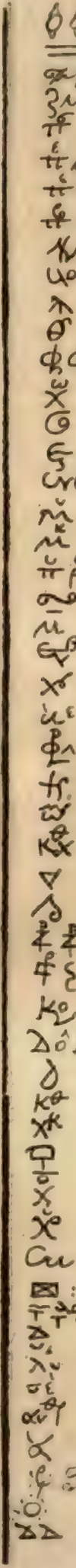

εἰσὶφακοὶ.
μακρὸς, vel μάκιρ.
σμύρνα.
ζιζάνιον.
πτελεμάϊος.
πίπερι μέλαν.
πίπερι λευκὸν.
πιστάκιον.
νίτρον
χαλκὸς κεκαυμένος.
λίβανον.
Θεῖον.
φύλλον.
χονδρὸν.
κρόκος.
ἀπὸ . . .
ἀσιατὸς.
μύρον.
μακεδονικὸν.
πύρεθρον.
θάλασσα.
μέγα.
θύμβαστ.
χαρούσιον.
. . . .
φρυκτῶν
ψυχρὸς.
ὄξαμον.
καλαμίνθη
καρδία.
ἀλόη.
ζιζάνιον.
χάμμαπ
καπνύφιον
δόκιμον.
λιθάργυρος
καθμία.
χαλκίτης.
χάλκανθος.
χολὴ.
χολὰς
ξίμι.
πυρίτης
ἀφρικὸν
σανδαράχη
λιτὸν.
σμυρὶς.
αἱματίτης
ὄζωμος.
σκόμμα
ὄξος.
διάπυρον

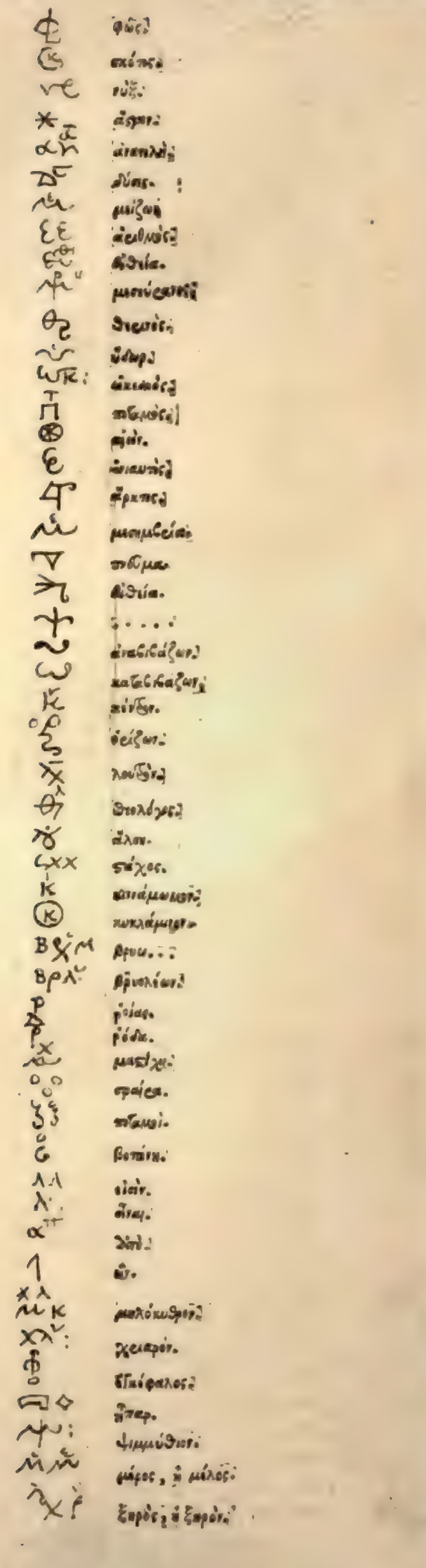
φῶς.
εκόπτω.
νύξ.
ἄγνυ.
ἀτενλὴς.
δύπος.
μιζω.
ἀεθλητὴς.
ἀθλία.
μισόγυνος.
θνητὸς.
ὕδωρ.
ἀκμαῖος.
πδωμὸς.
μὴν.
ἀναιτὸς.
ἄρπαξ.
μεμιμεῖσθαι.
πδῦμα.
ἀθλία.
ἀναδιδάζω.
καταδικάζω.
κύντερος.
θείζω.
λουτῆρα.
θεολόγος.
ἄλσος.
σκάχος.
κατάμωτος.
κυκλάμινον.
βρυ...
βρυολέων.
ῥοῖας.
ῥόδα.
μασχάλη.
σφαῖρα.
πδωμὸς.
βοτάνη.
αἰσὶν.
πῖνω.
ἀνὴρ.
ὦ.
μαλάκωθρος.
χειρὸν.
δλαιόφαλος.
ἦπαρ.
φιμώθης.
μέρος, ἢ μέλος.
ξυρὸς, ἢ ξυρὸν.
κεκαμμένος.
ὑγρὸς. ἢ ὑγρὸν.
ἡμερόνυκτον.
σφηνύλος.
σπόλας.
κύπρος.
χαλκὸς.
μέρος.
σπο..
χρὴ.
μόλυβδος.
σίδηρος.
ὁμοῦ.
ἀλὸς.
χαῦνος.
κέντρ.
σιδηρὸς.
χυνὸς.
ἀργυρὸς.
διάργυρος.
κιμέσθ.
καὶ ὁμοῦ.
χίτων.
λίτρα.
ἥμισυ.
ἥμισυ.
μαχαίτης.
πυείτης.
σίμ.
ὕδωρ.
ὕδωρ.
θὶς.
ὁμοῦ.
σείψας.
μαγειρικὸν.
λιθάργυρος.
μόλυβδος.
καστίτερος.
χαλκὸς.
σίδηρος.
τρόχιλος.
ὀξύκαφος.
μύσ.
βολβίτης.
κυπάμωμον.
σείσιλος.
ἄτισον.
καστέρι.
σπονδαικὸν.
ἀρσενικὸν.
ὀφθαλμὸς.

INDEX
AUCTORUM GRÆCORUM
INEDITORUM AC EDITORUM,
Qui in hocce Gloſſario laudantur & illuſtrantur.

AUCTORES GRÆCI INEDITI.

ABRAHAMI Patriarchæ Teſtamentum, ex Cod. Colberteo 2493. hoc titulo: Διαθήκη τῆ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Δικαίου Πατριάρχου Λεξανδρέως, * διάλογον δὲ ἐν * βυσσῷ πέρας τὸ πῶς δεῖ ἕκαστον ἀπολύεσθαι.

Achmetis, Onirocriticon, hoc titulo: Ονειροκρίτης Συείμ: ex Cod. Reg. 1845. alio ordine quoad ſeriem capitum, & ſecus etiam in contextu, ac in edito.

Adamantinus, de Ponderibus & Menſ. maximè Medicorum, ex Cod. Reg. 2690.

Adelphidus, contra Latinorum novitates de Proceſſione Spiritus S. ex Cod. Colbert. 3779.

Æneæ Poliorcetica, ex Cod. Colb. 4090. hoc titulo: Αἰνείου (recentiori manu ſuperadditur, Αἰνίου, & rectè, nam alia ſunt ab Æliani Tacticis) Τακτικὰ ὑπόμνημα, Περὶ πῶς χρὴ πολιορκουμένου ἀντέχειν.

Actii Medici lib. XII. ex Cod. Reg. 1847.

Alexandri Monachi Encomium S. Barnabæ, ex Cod. Colbert. 4137. hoc titulo: Ἀλεξάνδρου μοναχοῦ εἰς τὸν ἅγιον Βαρνάβαν ἀποστολικὸν ὑπὸ τῆ ἀριθυπάτου καὶ καθολικῆς τῆ ἐκκλησίας αὐτῆ νεοῦ, ἐν ᾧ ἐξάρχει, ὃ ἐστι τῆς τῆ Χριστοκλύτου τῆ ἁγίου λειψάνων αὐτῆ.

Alexii Comneni Imperatoris Rationale Peræquatorum, ex Cod. Reg. 2724. hoc titulo: Παλαιὰ λογικὴ τῆ Αὐγούστου Καίσαρος. Et, Νέα λογικὴ τοῦ ἀπαιτουμένου ἐκ ἀποτάξεως τῆ ἀειδίμου βασιλίσσης κυρᾶ Ἀλεξίου τῆ Κομνηνοῦ.

Alexii Comneni Monita ad Spaneam nepotem, verſibus politicis Græcobarbaris, ex Cod. Mentelisno, nunc Regio, hoc titulo: Ἐξ Ἀλεξίου Κομνηνοῦ τῆ μακαρίτου, πίναν. Λόγοι χρηταὶ βυλλωτικαὶ πάνυ ὠφελιμώτατοι ἀπὸ τῆ ἀνέψιον αὐτῆ Σπανίας τῆ Βάσκλου. Lambecius lib. 5. de Bibl. Cæſar. pag. 262. editum Venetiis teſtatur.

Alexii Patriarchæ Conſtantinopolitani Anathematiſmi in eos qui contra Imperatorem conſpirant, ex Cod. Reg.

Anaſtaſius Patriarcha Antiochenus de Synodo Epiſcoporum Orientis in Perſide coacta, ex Cod. Reg. 3111. hoc titulo: Ἀναστασίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας Διάγνως ἐκ τῆ ὑ Περσῶν ἡνωμένης συνόδου τῆ ἀνατολικῶν Ἐπισκόπων, ὧν ἡ ἐκ τῆ αὐτῆ χώρας μητροπόλεων ἐξ τῆ τῆ Χριστοῦ ἡγουμένων. Liber apocryphus ac fictitius.

Anaſtaſius Monachus de Patribus in monte Sina, ex Cod. Colb. 4726. hoc titulo: Ἀναστασίου μοναχοῦ διηγήσεις διάφορα ἐκ τῆ ὑ Σινᾶ ἁγίων Πατέρων.

Andreæ Hieroſolymitæ Archiepiſcopi Cretenſis Εἰσόμοιοι τῆς ἁγίας καὶ καλλινίκου Λύκα μνήμης, ὃν ὑπὸ τῆ τῶν χριστῶν βίας ἐξ ὑπουργοῦντι τῆ πλοὸς ὄντας τῆ παρόντα ἐγκώμια λόγοι. Ex Cod. V. C. Euſebii Renaudoti. Alias porro Andreæ Orationes edidit Combefiſius, ubi Hieroſolymitam appellatum obſervat, quòd Damaſci natus, Hieroſolymis monachicam vitam exegerit. Vixit tempore VI. Synodi.

Angelophori Verſus politici de Conſtantinopoli, hoc titulo: Στίχοι τῆ Κωνσταντινουπόλεως τῆ Ἀγγελοφόρου. Ex Cod. Colb. 5104.

Apollonii Mathematici Apoteleſmata, ex Cod. Reg. 1843.

Apollodori Poliorcetica, ex Cod. Reg. * 673. & Colbert. 1996. *

* *indicat mutatos poſtea numeros à Bibl.*

Arcadii Grammatica, ex Cod. Colb. 3123. hoc tit. Ἀρκαδίου ἐκ Γάζης τῆ οὕτω μικρῶ τῆ λόγου, ἐν ᾧ ἐκ Βίρωνος τῆ σοφιστῆ, καὶ ἐκ Πτολεμαίου, ὧν μὲ ἐκ ἐκ πολυμάτου ἐν χρόνων. Arcadii Grammatici meminit Suidas

Archelaus Philoſophus de Chymia, hoc titulo: ἐκ τῆ ἱερᾶ πέτρας, ἐξ ἰκμάδων. Ex Codice Reg.

Aſclepiodotus Philoſophus de arte Tactica, ex Cod. Colbert. 4090.

Aſterius Amaſeæ Epiſcopus, de Martyrio S. Phocæ, ex Cod. Reg. 2459.

Aſtrampſychi Aſtrologia Perſica, ex Cod. Colb. 2202. hoc tit. Ἀστραμψύχου λαξδυτείων, hoc autem initio: Πτολεμαίῳ Ἀστραμψύχου ἱμὲ καὶ βίβλων ὑπηρεσιῶν, ἰδίῳ διαστήμ χαίρειν. Sequitur in eodem codice ejuſdem Θεωρία τῆ ἀστέρων. Deinde, Ἀρχὴ σὺν θεῷ Ποδηγετικῆ λαξδυτείου, ὅπου τῆ Ραβουλὶν, οὕτω ἐκλιτογράφου Περσῶν.

Athenæus de Urinis, ex Cod. Colb. 3614. hoc tit. Ἀθηναίου ἐκ οὐρῶν σύνοψις ἀκριβής.

Baſilius Maleinus Monachus de vita aſcetica, ex Cod. Reg. 2502. hoc tit. Βασιλείου μοναχοῦ ἀσκητοῦ τῆς Λαύρας τῆ Μαλεινοῦ λόγος ἐκ ἀσκητικὸς ὑποτυπώσεως.

Bitenis καθοσιωμένου πολιτικῶν ἐργάτων ἐν καθηγητῶν, ex Cod. Reg. * 649. Edidit quædam Rigaltius poſt Onoſandrum.

Calliſthenes de vita Alexandri Magni, ex Cod. Reg. 2064. De hoc ſcriptore vide Caſaubon. ad Polybium pag. mihi 33. 161.

Chriſtianus Chymicus, ἐκ βιβλίων τῆ χρυσοῦ,

ex codd. Reg. *311. *618.

Cæranis, Liber apotelesmaticus, hoc titulo in cod. Reg. 1843. fol. 260. Βίβλος Κοιρανὶς φυσικῶν δυνάμεων συμπαθειῶν τε καὶ ἀντιπαθειῶν, &c. Vide Glossar. in Κοιρανίς.

Comarius Philosophus, qui Cleopatram artem sacram docuit. Ita præfert titulus scriptoris istius fictitii in cod. Reg. *618. Κομαρίου φιλοσόφου Ἀρχιερίως διδάσκοντος τὴν Κλεοπάτραν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τέχνην τῶν λίθων τῆς φιλοσοφίας.

Constantinus Assyritus, seu primi à secretis, ut quidam volunt, Rheginus in Paraphrasi Græca libri *Aepren Baïsaphna Emir in Zarmeta*, inscripti Ἐφόδια τῆς ἀποδημίας τοῦ, seu *Viaticum peregrinantium*, ex codd. Reg. 2147. & aliis, & Colbert. de quo consulendus Lambecius lib. 6. de Biblioth. Cæsar. pag. 125. 126. Titulus codicis Colbertei ita concipitur: Βίβλος λεγομένη ἡ Ἐφόδια τῆς ἀποδημίας σωζομένη παρὰ Ρ. Πρωτοζαφὴ τῷ ἐκ Ἑλλησπόντου, μαθηθεῖσα ἐκ τῶν Ἑβραΐδα γλώττης παρὰ Κωνσταντίνου Ἀσσυρίου τοῦ Ῥηγίνου.

Constantinus Meliteniotes Medicus de Medicamentis Persicis, hoc titulo: αὕτη ἡ βίβλος ἐμεθηρμηνεύθη ἐκ τῆς Περσῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα παρὰ Κωνσταντίνου ἰατροῦ τοῦ Μελιτηνιώτου. Ex cod. Reg. 2686.

Cosmæ Hieromonachi Ἑρμηνεῖαι τῶν ὑπνικῶν ἢ χρονικῶν. Ex cod. Reg.

Critodemi Apotelesmata ἀστρικὰ, ex cod. Colb. 2079.

Cyrilli Alexandrini Lexicon, hoc tit. Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, ex codd. Reg. & Colbert. 4279. optimæ notæ. In Indice verò MS. librorum Græc. Bibl. Vaticanæ, Λεξικὸν τοῦ ἁγίου Κυρίλλου περὶ σημείων.

Cyrillus, Scythopolitanus de vita S. Sabæ, ex cod. Colbert. 4461. Laudatur in hoc Glossario ut MS. quia nondum cùm scriptum est editum fuerat à Cotelerio nostro.

Danielis Visiones ex cod. Reg. 1845. ὧν τὴν ἑκάστην ὁράσιν τοῦ σοφοῦ Δανιήλ. Vide Glossarium in Ὁράσις.

Demetrii Gemisti Diaconi, Magnæ Ecclesiæ Protonotarii, Dispositio Liturgiæ Patriarchalis, hoc titulo in cod. Reg. *3. Διάταξις ἣν ἔθετο Πατριάρχαι λειτουργίας, καὶ πῶς γίνεται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἤτοι ἔξις τῆς χειροτονίας, καὶ καὶ πῶς γίνεται ἑκάστη, συλλεχθεῖσα παρὰ τοῦ Πρωτονοταρίου τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, Διακόνου κυροῦ Δημητρίου τοῦ Γιμίστου. Laudatur in libro Sacramentorum Eccl. Gr. cod. Reg. 2411. fol. 95. v. & alibi.

Democriti Chymici φυσικὰ καὶ μυστικὰ, ex codice Reg. *618. Editus dicitur Patavii anno 1572. nescio an & Græcè.

Emmanuel Georgillas Limenites de Mortalitate Rhodi, versibus politicis Græcobarb. ex cod. Menteliano, nunc Regio, cujus titulus: Τὸ θανατικὸν τῆς Ρόδου αὐτῆς. μοιρολόγιον ἐπιτελεῖται, anno Christi scilicet 1478.

Epiphanius Archiepiscopus Cypri περὶ τῶν ιβ'. λίθων τῶν ἐν τῷ λογίῳ τοῦ Ἀρχιερέως, ex variis codd. Reg. Editus etiam prostat.

Evagrius Monachus, de Vestibus Monachorum Ægypti. Ejusdem Sermones practici, ex Cod. Colbert. 3975.

Euchologium, ex cod. Colbert. 6052.

Eudemi Lexicon, ex cod. Reg. 2757. hoc tit. Εὐδήμου ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν. Laudatur à Suida initio operis.

Eudocia Macrembolitissa Imperatricis, Romani Diogenis Imperatoris uxoris, *Ionâ*, *Violarium*, seu Collectio continens Deorum, Heroum & Heroïnarum genealogias, metamorphoses, fabulas & allegorias; præterea elogia Virorum & Scriptorum illustrium, ad Romanum Diogenem Imp. Scripsit præterea Cæsariem Ariadnæ stricta oratione, & περὶ τῆς γυναικὸς χρείας, & ἃ δὶς περὶ βασιλέως εἶπεν, soluta oratione, & περὶ διαφόρου μαζίσματος, quæ quidem in Proconesi Monasterio asservantur, ut est ad marginem Proœmii codicis Colbertei. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annales pag. 47.

Eusebii Archiepiscopi Alexandriæ λόγος περὶ ἐλεημοσύνης, καὶ εἰς τὸ πτύσμα, καὶ εἰς τὸ Λάζαρε, ex cod. Colbert. 2493.

Eustathius Magister Romanus de Hypobolo, ex cod. Reg. 2023.

Eustochius in Vita S. Eusignii apocrypha, ex cod. Reg.

Euthymii Panoplia, ex cod. Colb. 4297.

Gennadius Scholarius Patriarcha CP. in Ῥήμασι, ex cod. Reg. περὶ τοῦ ψυχὴν ἀθάνατον μετὰ τὸ σῶμα εἶναι. Ex codice V. C. Eusebii Renaudoti. Vide Glossar. in Ῥήματα, & in Appendice.

Georgius Charoboscus, περὶ ζώου τοῦ ἐν πυκνῷ καὶ διαυγεῖ χρῶτι. Ex cod. Colberteo 1825. Vixit ante Anastasium, vel certè ante Justinianum. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Chrysococca Expositio in constructionem Persarum, ex cod. Reg. 2563. & Colbert. 1519. hoc tit. τῆς παρούσης ἰατροῦ κυροῦ Χρυσοκόκκου ἐξήγησις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Περσῶν ἀκριβῶς φυσικῆς καὶ αὐτῆς ἀδελφοῦ κύριου Ἰωάννου τοῦ Χαρσιανίτου. Scriptum hoc opus an. M. 6854. Chr. 1346. quo is vixit.

Idem περὶ τῆς ἀρίστης τῶν ἡμερῶν, ex codice Reg. 1334. ubi ἰατροῦ & ἀσκολόγος indigitatur. Vide Allatium de Georgiis p. 359.

Georgii Hamartoli Chronicon eodem titulo quo refertur ab Allatio in Dissert. de Georgiis, ex Biblioth. V. C. ac Doctissimi Antonii *Faure* Doctoris Sorbonici, & ex codd. Reg.

Georgius Lacapenus de Grammatica, ex codice Reg. 2710. Istius operis meminit Allatius in Diatriba de Georgiis pag. 363.

Georgii Lapitha Cyprii Versus morales, ex cod. Reg. 3337. hoc titulo: Στίχοι πολιτικοὶ παραινετικοὶ, εἰς πολλοὺς ἀνδρὸς, τὸ σοφωτάτου κυροῦ Γεωργίου Λαπίθου τοῦ Κυπρίου. Vide Allatium de Georgiis.

Georgii Nicomediensis Episcopi Ἐξήγησις εἰς τὸν ἅγιον καὶ ἀποστόλου μίμησιν Βαρλαάμ. Ex cod. V. Cl. Eusebii Renaudoti. Vide Allatium de Georgiis pag. 312.

Georgius Pachymeres de Harmonia & Musica, hoc titulo: Περὶ ἁρμονίας ἤγουν μουσικῆς, ἐκ σοφωτάτης καὶ λογιωτάτης Γεωργίου ὁ Παχυμέρης ἐκ πολλῶν πολλῶν καὶ ἐκ τῶν διδασκάλων ἐν ἀκριβείᾳ πολὺ ἐκλεξάμενος, ξυνταξάμενος καλῶς τὰ μουσικὰ ἐξηγητῶν ὄντως χαριέστερος. Ex codice Colberteo 3946. in Anglia, ni fallor, editus.

Georgius Pherbenus Dicæophylax Thessalonicæ, de Hypobolo, ex cod. Reg. 2227. hoc titulo: περὶ ὑποβόλου τοῦ Δικαιοφύλακος Θεσσαλονίκης Γεωργίου τοῦ Φερβενοῦ.

Georgius Sanginatius Consul Romanorum, & Comes Palatinus Lateranensis, de partibus corporis humani, ad Nicolaum V. Summum Pontificem, hoc titulo: ἐξ ὑπάτων πολιτικῶν ὁ τῇ Βασιλικῇ φωνῇ ἀναγνώστης τοῦ μεγάλου τῶν ἀνθρώπων. ex codice Regio *1510.

Georgius Sophista Alexandrinus, ex cod. Reg. 2759. hoc tit. Σχόλια σαφῆ θεοφιλοῦς τοῦ διαφανοῦς (Hermogenis) λόγου φωτὸς τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου τοῦ μεγάλου σοφιστοῦ

Αλεξανδρείας. In fine hæc verba habentur: ἐκπεμφθὲν παρὰ Θεοῦ καὶ ὁ διάφορος ἀνηχῶς ζήσαι σχολαστής.

Georgii Trapezuntii Epistola ad Nicolaum, ex cod. Reg.

Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis Homiliæ & Epistolæ, ex cod. Reg. 1404.

Gyrardi Acrostichis in Stauratium Sebastum, ex cod. Reg. 2566.

Hagiopolites, Liber de Musica recentiorum Græcorum, hoc titulo: Βιβλίον Ἁγιοπολίτου συγκεκριμένον ἐκ διαφόρων μουσικῶν μαθόντων. Ex cod. Colb. 4176. Occurrit nescio quis Joannes Hagiopolites Logotheta Cursus publici sub Leone Sapiente, quem Σοφάνην fuisse scribunt Leo Grammaticus & Georgius Monachus in Leone n. 2.

Hermæ Medici Mathematica ad Ammonem, ex cod. Reg. 2137.

Hermodori Rhegii Adagia, hoc tit. *Adagia collecta à R. P. Hermodoro Rhegio.* Descripsit Adrianus Parvilerius Soc. Jesu, & ad me olim misit.

Herodiani Distributiones secundum alphabetum, hoc titulo: Ἐπιμερισμοὶ τοῦ Θεοῦ κατ' ἀλφάβητον τῷ Ἡρωδιανῷ. Ex cod. Colb. 1220. Laudantur ab Eustathio Il. α. p. 445.

Herodianus de solœcismo & barbarismo, ex cod. Colb. 1825. Idem de temporibus, ex cod. Reg. 3336.

Heronis Geodæsia MS. ex cod. Reg. 1904. hoc titulo: Γεωδησία τοῦ Θεοῦ ἢ Ἥρωνος, ἣ τῶν χωρίων ἀποδιανύουσα μοιρῶν, καὶ πάντα τὰ κατ' μόρια αὐτῶν.

Heronis Isagogæ, ex cod. Reg. 1024.

Heronis Excerpta, hoc titulo: Παρεκβολαὶ ἐκ τῶν στρατηγικῶν ἐξηγήσεων, ex cod. Colbert. 1996. in quo Heronis nomen, quo laudatur à Meursio, deest. Vixit sub Heraclio. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 188. 202.

Hieronymi Monachi & Presbyteri Dalmatæ Historia Patrum Ægypti, post Historiam Lausiacam Palladii, qui hanc verbo tenus ferè exscripsit, hoc titulo: Ἐπίσκ. ἱστορία τῶν κατὰ βίους τῶν ἁγίων τῆς Αἰγύπτου, συγγραφεῖσα ὑπὸ Ἱερωνύμου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τῆς ἐκ Δαλματίας. Vixit autem sub Theodosio Magno, ut ipsemet testatur in Joanne Abbate. Ex cod. Colb. 1213.

Hierophilus Sophista de Alimentis, ex cod. Reg. hoc tit. Ἱεροφίλου σοφιστοῦ περὶ ζώων ὠφελίας, τί πάσης ἀναλώσεως χρῶσθαι ἑκάστῳ μιλοὶ, καὶ ὁποίας ἀπέχεσθαι.

Horologium, ex cod. Reg. 1838.

Jacobi Monachi Epistolæ, hoc titulo: Ἐπιστολαὶ Ἰακώβου μοναχοῦ μεγ. σκευοφυλακίου τῆς Σιὼν Κωνσταντινουπόλεως Εἰρήνῃ συνοικλημονούσῃ τῇ πιστῇ καὶ ἁγίᾳ ἡμῶν βασιλίσσῃ. Ex cod. Reg. 1004. Vixit circa annum 1100. sub Alexio Comneno Imp.

Joannis Archiatri Iatrosophicum. Ex codd. Reg. 2147. & 3175.

Joannes Botaniata Cretensis, de Iambis, ex cod. 1576. Reg. hoc titulo: Ἰωάννου τοῦ Κρήτου, Βοτανιάτου ἐπικλήσεως Ἰαμβικὰ διάφορα καὶ Ταβυλάριον τῶν Χιακῶν, στίχοι ἑκατὸν, τὰ Ἰαμβικὰ ἀμφοτέρωθεν μέτρα.

Joannis Camateri Præfecti Cancleio Poëma Iambicum de Zodiaco & Planetis ad Manuelem Comnenum Imp. hoc tit. in cod. Reg. 2732. Ποίημα τοῦ ὑπὸ Ἰ. Καματηρίου τοῦ ζωοδόχου νῶτον καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων τῶν ἐν οὐρανῷ.

Joannes Canabutzes Magister, ad dominum Æni & Samothraces, de Samothrace insula, ex Dionysio Halycarnassæo, ex cod. Reg. hoc tit. Ἰωάννου Κανα-βούτζη τοῦ μαγίστρου πρὸς τὸν αὐθέντην τῆς Αἴνου καὶ Σαμοθράκης. Script. Venetiis an. 1569.

Joannis Carpathi Episcopi ad Indiæ Monachos Capita consolatoria centum, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τῶ μακαρίου Ἰωάννου τῆ Καρπάθου Ἐπισκόπου πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας ἀποτρέψαντας μοναχοὺς ἀφ' ἡσυχίας κεφάλαια ἑκατόν. In capite ultimo habentur complures narrationes de Ægyptiis Anachoretis, eædem ferè quæ in Gerontico leguntur.

Joannis Hierosolymitani Archiep. Synodicon, hoc tit. ex cod. Reg. 2951. Συνοδικὸν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων τελεῖται τοῖς κατ' τὸν ἅγιον καὶ ἀνέφικτον φιλόπονον Εὐθύμιον τὸν σοφόν. Edit. à Combefisio in Hist. Monothelitarum, sub nomine S. Joannis Damasceni, sed hîc paullo diversum.

Joannes Cassianus de Monachis Ægypti. Idem de pravis cogitationibus, ex cod. Reg. 2406. hoc tit. Τῶ μακαρίου Κασσιανοῦ τῆ Ῥωμαίου πρὸς Κάστορα Ἐπίσκοπον, περὶ ὀκτὼ πονηρῶν λογισμῶν καὶ κατὰ τῶν κατ' τὸν Αἴγυπτον ἀναπλάσεων κακίων.

Joannes Colobus de Vita S. Païsii Ægyptii, hoc tit. Βίος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παϊσίου, συγγραφεὶς ὑπὸ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Κολόβου. Ex cod. Reg. 2458.

Joannis Comneni Imp. Novella περὶ κτημάτων τῆς ἁλοσίμου ψυχαρίου, seu de Mancipiis, ex cod. Reg. 1526.

Joannes Convidius, Κονβίδιος, Antecessor & auctor τῶ πανδ., seu libri de Pœnis. Vide Suaresium de libr. Basil.

Joannes Episcopus Prisdryanorum, de Urinis, ex cod. Reg. 3497. hoc tit. Ἰωάννου Ἐπισκόπου Πρεσδριανῶν, περὶ οὐρῶν διάγνωσις καὶ θεραπείας ἀείσι.

Joannes Geometra in Paraphrasi Cantici Deiparæ, in cod. Colberteo post Apollinarii Psalmos. Vide Allatium de libr. Eccl. Græc. p. 62.

Joannes Iatrosophista, cujus Iatrica habentur in cod. Reg. *126. hoc tit. Λόγος καὶ πίναξ Ἰωάννου Ἀρχιάτρου πάντων τῶν παθῶν καὶ τῆ ἀθλίαν τοῦ διαγνῶναι, ποῖος ἐν ἑκάστῳ τῶν ζώων.

S. Joannis Theologi Commentarius de Jesu Christo & ejus descensu ex cruce, ex cod. Colbert. 453. hoc tit. Τύπωμα τοῦ ἁγίου ἡμῶν Ἰωάννου Χειροῦ τῆς τῶν Καταθύλλων ἀπὸ, συγγραφῆσα (sic) παρ' αὐτοῦ Θεολόγου. Liber apocryphus, ut & qui ei adnectitur, ejusdem S. Joannis Commentarius alter, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῶν Θεὸν, qui habetur etiam in alio codice.

Joannes Monachus Discipulus S. Basilii de confessione auriculari, hoc tit. Ἰωάννου μοναχοῦ τῆ πίνου τοῦ ὑπατικοῦ μαθητοῦ τῶ μεγάλου Βασιλείου, περὶ ἐξαγορεύσεως ἐν κρυφῇ ἁμαρτημάτων, ex cod. Colberteo 6041. Vide Morinum de Pœnit.

Joannis Tzetzæ Epistolæ ex cod. Reg. 2565.

Irenes Ducænæ Imperatricis Typicum Monasterii Deiparæ τῆς Κεχαριτωμένης, ab eadem Irene Ducæna Alexii Comneni Imp. conjuge ædificati, eo titulo, quem descripsimus in nostra CPoli Christiana lib. 4. p. 87. Ex cod. Reg. 2630. Ita verò subscribitur litteris Cinnabaricis post cap. 78. nam ad octuagesimum excurrit, Εἰρήνη ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ πιστὴ βασίλισσα Ῥωμαίων ἡ Δούκαινα.

Julius Africanus de Apparatu bellico, ex codd. Reg. * 677. & Colberteo 1996. hoc titulo, Ἐκ τῶν τῆ Ἀφρικανοῦ κεστῶν. De hoc scriptore vide quæ observat Valesius ad Eusebii hist. Eccl. l. 6. c. 31.

Leonardus Aretinus de Republica Florentinorum, hoc titulo: Λεονάρδου Ἀρρέτινου περὶ τῆς Φλωρεντίνων πολιτείας. Ex cod. Reg. 3049.

Leonis Philosophi & Medici Synopseon Iatricæ, seu Medicinæ libri septem, ex cod. Reg. 3511.

Leonis Diaconi Historia, hoc titulo: Λέοντος Διακόνου ἱστορία, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς πλοκῆς τῶν αὐτοκρατόρων Κωνσ-

σταύου (Πορφυρογεννήτου) μέχρι ὁ πλοῦτος τῶ αὐτοκράτορος τῶ Ὀπαλιγοῦδος Τζιμισκῆ, sub quo vivebat. Scriptor typis regiis proximè edendus cum aliis ex cod. Reg.

Leo Philosophus, aliis *Theophilus*, de Regno & Principibus, liber Astronomiæ judiciariæ, ex cod. Reg. 2730. & Colb. 2079.

Leonis Sapientis Ænigmata cum explicatione, hoc titulo: Αἴνιγμα λέγειν Λέοντος τῶ σοφωτάτου συμβαίνοντος ἐν Βυζαντίῳ λέξει. Liber scriptus lingua Græca vulgari, ex cod. Colb. 5104.

Leontius Episcopus Neapoleos Cypri, de vita S. Joannis Eleemonis, hoc titulo: Λεοντίου Ἐπισκόπου Νεαπόλεως τῆς Κυπρίων νήσου εἰς τὸν λόγον τῶ βίου τῶ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν & Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ex cod. Colb. 505.

Leontius Presbyter, de vita S. Gregorii Agrigentini, ex cod. Colb. 1677. hoc titulo: Λεοντίου πρεσβυτέρου καὶ ἡγουμένου τῆ μονῆς τοῦ ἁγίου Σάβα τῆς Ρωμίων πόλεως εἰς βίον & διήγησιν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνου.

Manethonis Ἀποτελεσματικὰ Ἀποτέλεσματα τῶ ἀστρολογίου. Ex cod. Colb. 2079. Nomen fictitium.

Manuelis Holoboli Rhetoris Rhetorum, Versus politici in Michaëlem Palæologum Imp. ex cod. Colb. 6044. Vide Glossar. in Ῥήτωρ.

Manuelis Malaxi Chronicon hoc titulo: Βιβλίον χρονογραφικὸν περιέχον ὡς ἐν συνόψει ἀπὸ Ἀδὰμ κτίσεως κόσμου ἕως & τῆς βασιλείας τῶ Σουλτὰν Μωχὰμ συλληφθὲν καὶ διορθωθὲν ἔκ τε τοῦ λογιωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τῶ Μαλαξοῦ. Ex cod. Colberteo 4787.

Manuelis Moschopuli Schedographia longè auctior editâ, ex cod. Reg. 3227.

Ejusdem Moschopuli Sylloge dictionum Atticarum, auctior edita, hoc titulo: τῶ σοφωτάτου κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Μοσχοπούλου Βυζαντίου, τῶ Κρητὸς αἰτησαμένου, ἀλλαγὴ καὶ τάχους ὀνομάτων Ἀττικῶν, εἰς οἷ ὀνόματα χαίρουσι τῶν παλαιῶν. Ex cod. Reg. 1853.

Manuelis Magni Rhetoris Apologia ad fratrem Franciscum Prædicatorem. Edit. à Steph. *le Moine*, an. 1685.

Manuelis Palæologi Onirocriticon, hoc titulo, post Achmetem, ὅπερ ὀνειροκρίτης κυροῦ Μανουὴλ τοῦ Παλαιολόγου. Ex cod. Reg. 1843.

Maximi Mazari Monachi Canones alphabetici, ex cod. Colb. 4343.

Maximi Planudis Monachi Ψηφοφορία κατ' Ἰνδοὺς, ἡ λεγομένη μεγάλη. Ex cod. Reg. *1304. Vide Steph. *le Moine* to. 2. Varior. sacror. p. 797.

Maximus Planudes Monachus, περὶ ὑπνίου τῶ οὔρου, ex cod. Reg. *957.

Melanii Cocini Excerpta Iatrica, ex cod. Reg. MS. *1261. hoc tit. Ἐρμηνεία πάνυ ὠφέλιμος εἰς τὸ πυρετόν. Καὶ φησὶ ὅτι μετὰ Μελανίου Κοκίνου.

Meletius Monachus de Urinis, versib. politicis. Ex cod. Reg. 3175.

S. Methodius Patr. CP. de Miraculis S. Nicolai, ex cod. Colb. 2493.

Michaelis Pselli Philosophorū Hypertimi Varia.

Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducam. Ex cod. Reg. *1837.

Epistolæ, ex cod. cod.

Monodia de casu ædis Sophianæ. Ex cod. cod.

Monodia In Joannem Patricium, ex cod. cod.

Περὶ καιρῶν ἀνημάτων καὶ ὅσων τῶν τοιούτων Ρωμαϊστὶ λεγομένων λέξεων. Ex cod. cod.

Synopsis ἐν στίχοις πολιτικοῖς περὶ πασῶν τῶ ὕλης μῶν, &c. Ex cod. cod.

De Grammatica versibus politicis ad Constantinum Monomachum, ex variis codd.

Epistola ad Xiphilinum Patr. CP. ex cod. Reg.

De agricultura, seu περὶ γεωργικῶν, ex cod. R. 3502.

Opus ineditum, πίναμα ἰατρικὸν ἀρίστου εἰ ἰάμβων. Ex cod. Reg. 3502.

De Kalendis, Nonis & Idibus, ad Isaacium Comnenum Imp. ex cod. Reg. 2809.

De novis nominibus in morbis, περὶ καινῶν ὀνημάτων ἐν τοῖς νοσήμασι, ex cod. Reg. 3502.

De vocibus nomicis Latinis, ex cod. Reg.

Oratio ad Synodum, ex cod. Reg.

Moeris Atticista, ex cod. Reg. 3502. hoc titulo: Μοιρίδος Ἀττικιστοῦ λέξεις Ἀττικαὶ καὶ Ἑλληνικαὶ καὶ τοπικαί.

Neophytus Chymicus, ex codd. Reg. *618. 957. quibus præfiguntur hi versus:

Θεοῦ τὸ δῶρον ἐν πᾶσι Νεοφύτου
Τῆς Προδρομικῆς μαθήτρια ἐκκλησίας ἡ
Τῆς καλῆς ἄγγελε τῆ Λεόντου,
Ἡ βίβλος δεῖ τῆς φιλανθρώπου τέχνης.

Ejusdem *Neophyti* περὶ βοτανῶν καὶ ἄλλων θεωρίαν ἐκδοῦ διαφόρων, σφέτερος ἐν χρησμὸς ἀναγραφή. Ex eodem cod. 957.

Neophyti Monachi Scholium ad Numeros Indicos. Ex cod. Colb. 1758.

Nicephorus Blemmides de Chymia ex cod. Reg. *1904. hoc titulo: περὶ τῆς ἀκριβοῦς πάσης, ἧς μετέλαβεν ὁ σοφώτατος ἐν φιλοσόφοις κύριος Νικηφόρος ὁ Βλεμμύδης, καὶ ἡμιόλιον τῶ σκοπῶ τῆ συντόμῳ & πάντα ἐξ ἐκ ὄντων εἰς τὸ ἄκρον ἀφιλοχρήματος Χριστοῦ τῶ ἀληθινῶ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ σφέτερος δόξα εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ejusdem Blemidæ Γεωγραφία συνοπτική, ex codice Reg. 3126.

Nicephorus Chumnus, qui & *Nathanaël* dictus, Monachus factus, Præfectus Caniclei, & rerum potens sub Andronico seniore, vir disertus, cujus opuscula varia & Epistolæ habentur in cod. Regio *1754. In alio codice Colberteo habentur aliquot ejus Epistolæ hoc titulo: Τοῦ ἀρχιμανδρίτου & Χώμνου, deinde τῆ Φιλοπονηλίας, &c.

Nicephori Gregoræ Philosophi Paschalion, ex cod. Reg. MS. hoc titulo: Τὸ διορθωθὲν Παχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου & Γρηγορᾶ, περὶ ὧ καὶ ὁ κύριος ἐν τῆ αὐτοῦ βιβλίῳ μαθήτῳ διαμάχεται. Vide Uranologium Petavii.

Ejusdem Gregoræ Historiæ pars altera libris sex comprehensa, ex cod. Reg. 2079.

Nicephorus Imp. περὶ ἀρχόντων πολέμου, laudatur passim, ex Bibl. Reg. & aliis, cujus libri, non Nicephorus ille Phocas auctor, sed alter qui ejus ævo, sed & mandato hunc exaravit, ut colligitur ex præfatione. Vide Lambecium lib. 7. de Bibl. Cæsar. pag. 202. 203.

S. Nicephori Patriarchæ CP. Canones, ex cod. Colb. 6041.

Nicephorus Presbyter magnæ Ecclesiæ, de Vita S. Andreæ propter Christum Sali, ex cod. Regio 2458.

Nicephori Mitylenei Patricii Versus, ex codice Reg. 1334.

Nicetas Chartophylax Nicææ, καὶ πάντες καιροῦς, καὶ ὅλα πάντα αἱματα ἐχρῶν ἀφ' ἡμῶν ἡ τῶν Ρωμαίων ἀκμαία. Ex cod. Reg. *1334.

Niceta Choniate Historia Barbarogræca, ex cod. Reg.

Nicetas Choniates in Confutatione Mahumeticæ legis, ex cod. Colb. 4753. hoc titulo: τῶ ἀπὸ τῶ Μωάμεθ ἐπιφανέντος καὶ τῆς θρησκείας τῶ Τούρκων παραδεδομένης ἐν τῆς αὐτοῦ βίβλοις, καλουμένης Κορὰν, καὶ Χωνιάτου ἀνελήφθησαν.

Nicetas Paphlago in Tetrasticha S. Gregorii

Theologi, ex cod. Reg.

Niceta Collectio rerum Chirurgicarum ex cod. Reg. 2149.

Nicolai Cabasila Epistolæ ex cod. Reg.

Nicolaus Myrepsius ex cod. Reg. *117. *7. hoc titulo: Νικολάου τὸ μέγα δυνάμερον, ὃ ἐπεξῆλθε καὶ τὸν καθολικὸν ἢ μερικὰς πάσης τῆς βοτάνης καθ' ἑκάστην. Laudatur à Matthæo Silvatico in v. *Vincetorum*: proinde vixit ante annum 1300.

Nicomedis Iatrosophistæ Lexicon ex cod. Reg. 2147.

Niconis Monachi Pandectes, ex codice Regio 2424. & Colberteo 5963. Quid verò Niconem impulerit hunc librum scribendi, ita docet codex Colberteus: τὸ παρὸν βιβλίον πίναμα ἔδει ἢ ἐπίσης πᾶσι ἁπλῶς Νίκωνος· πίναμα ὃ καὶ σωτῆρα ψυχῆς καὶ πηγὴ λόγων. ἔσχηκε δ' οὖν οὕτως ἐκ μοναστῶν ἢ Θεσσαλίας.

Olympiodorus Philosophus Alexandrinus, εἰς τὴν καστόρειαν Ζωσίμου, &c. Ex cod. Reg.

Oribasius, ex cod. Colberteo 374. hoc titulo: Ὀριβασίου ἰατρικῶν συναγωγῶν βιβλία ιε'.

Palladii Historia Bragmanum ex cod. Colbert. 973. ubi descripta, post ejusdem Palladii Historiam Lausiacam.

Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ Narrationes de Miraculis S. Michaëlis, ex cod. Reg. 1473.

Pappi Synodicon, ex schedis Fr. Pithoei, hoc titulo: *Ad Synodic. Pappi.* Init. scriptum erat, *Collatus liber cum MS. antiquæ notæ Nicolai Neveleti.* Videtur vixisse sub Basilio Macedone. Cæterùm editum istud Synodicon à Labbeo ad singula Concilia, quorum in eo mentio subinde occurrit. Vide tom. 8. pag. 652. 653.

Paradisus, seu *liber* 55. *Sensus*, hoc titulo: Βίβλος τῆς ἁγίας γραφῆς, ἥτις λέγεται Παράδεισος, ex cod. Reg. 2383. & Colb. 4726.

Pauli Alexandrini Introductio ad Apotelesmaticen, hoc titulo: Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγὴ εἰς τὸ ἀποτελεσματικόν, ex cod. Reg. 2137. Vixit anno 90. æræ Diocletianæ, ut testatur fol. 94. v. id est anno Chr. 485. vel 486.

Pelagius Philosophus περὶ θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης, ex cod. Reg. *311. Editus dicitur Patavii anno 1572.

Petri Damasceni Monachi Alphabetum, ex cod. Colberteo 4506.

Petrus Theotonicus de Alchymia, hoc titulo: Ἀρχὴ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ τοῦ μεγάλου διδασκάλου κυροῦ Πέτρου τοῦ Θεοτονίκου πρὸς τὸν τέχνην τῆς ἀρχεμίας. Ex cod. Reg. *1843. fol. 479. Ita verò de se in Prologo: ἐγὼ ὁ Πέτρος ὁ Θεοτόνικος, τῆς φιλοσοφίας ὁ ἐλάχιστος. In fine verò hæc habentur: ἕως ὧδε ἐπλεώθη ἡ ὁδὸς ἡ ἁπλῆ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀμπέρτου τοῦ Θεοτονίκου τοῦ μεγάλου φιλοσόφου τῆς ἀρχεμίας γεγραμμένη δι' ἐμοῦ Γουρίου τοῦ διδασκάλου τῆς *μαθήσεως.

Pnevamon Sophista περὶ χρημάτων ῥητορικῶν, ex cod. Reg. 3514. & Colb. 1825.

Philemonis Lexicon, hoc titulo: Φιλήμωνος Λεξικὸν τεχνολογικόν, ex cod. Colb. 1266.

Philonis Βιβλιακά, ex cod. Reg. 677.

Philotheus Patr. CP. in Anathematismos, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: τοῦ Πατριάρχου κυροῦ Φιλοθέου ἀναθῶντι τῶν ἀναγεγραμμένων ἀναθεμάτων.

Polybius de barbarismo & solœcismo, hoc titulo: Πολυβίου περὶ βαρβαρισμοῦ καὶ σολοικισμοῦ τῶν περὶ τὴν λέξιν ἁμαρτημάτων, ex cod. Colb. 4898.

Porphyrius de Grammatica, & de Regulis Spirituum. Ex cod. Colb. 1212.

Procopii Diaconi & Chartophylacis λόγος εἰς τὸν ἑορτὴν τῆς ὑπαπαντῆς τοῦ κυρίου καὶ ἀγίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ex cod. V. C. Eusebii Renaudoti.

Pseudo-Dioscorides, hoc titulo: Ἀρχὴ τοῦ Θεοῦ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυναμίων, πίναμα Διοσκουρίδου, καθ' ἁλφάβητον ἑκάστου πόσεως ἢ θεραπείας φέρων, καὶ ζώων τῆς κτ'. σχημάτων. Ex cod. Reg. *1147. post Myrepsum. adde cod. 3497.

Ptochoprodromi Poëma versibus Græcobarbaris politicis, in quo paupertatem suam deplorat, ad Imp. Manuelem Comnenum. Post illud Poëma sequitur aliud eodem metro compositum, hoc titulo: Πτωχοπροδρόμου βιβλίον δεύτερον καὶ ἀγρύπνιον, in quo in suum Abbatem acriùs invehitur; in codice Reg. *1334. Laudatur à Gregorio Corinthi Episcopo, de construct. orat. apud Allatium de Georgiis pag. 309.

Theodorus Ptochoprodromus appellatur in codice Pithoeano, quem vidi, adeò ut idem videatur cum ejusdem ævi Poëta, qui Theodorus Prodromus nudè appellatur in lemmate prioris poëmatis: Στίχοι τοῦ Θεοδώρου Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν. Alterius verò poëmatis titulus ita concipitur: Ἐπεὶ στίχοι τοῦ Ἱλαρίωνος μοναχοῦ τοῦ Πτωχοπροδρόμου πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλέα κύριον Μανουὴλ τὸν Πορφυρογέννητον τὸν Κομνηνόν. Et revera se *Hilarionem* vocat sub finem poëmatis, nomine scilicet monachico.

Rhetorius de XII. Signis Zodiaci, ex cod. Reg.

Romani Nicephori Thessalonicensis Grammatica linguæ Græcæ vulgaris communis omnibus Græcis, ex qua alia artificialis peculiaris eruditis & studiosis tantùm. Ex cod. Colberteo 3663. Vixit hoc sæculo in Gallia, ex Ordine Capucinorum.

Salomonis Monita ad filium Roboam, versibus politicis Græcobarbaris, hoc titulo: Διδαχὴ Σολομῶντος πρὸς τὸν αὐτοῦ υἱὸν Ῥοβοάμ. In cod. Reg. 3084.

Salomonis Testamentum, ex codd. Reg. *1843. & Colbert. Vide Notas nostras ad Zonaræ Annal. pag. 83.

Stephanus Alexandrinus Philosophus Oecumenicus, Chymicus, περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς χρυσοποιΐας, ex cod. Reg. *618. Editus Latinè Patavii an. 1572.

Idem de positione Mahometi, hoc titulo: Στεφάνου φιλοσόφου Ἀλεξανδρίνου ἀποτελεσματικὰ σχήματα πρὸς Τιμόθεον Γεμμαλικόν, ἃ ἐστὶ μαθητὴν, περὶ θέσεως Μωαμέθ. In cod. Reg 1843.

Stephani Magnetis Empyrica, liber iatricus, ex cod. Colberteo 1477.

Stephani Sachlicis opuscula duo versibus politicis Græcobarbaris conscripta, quorum alterum inscribitur: Γεγραφὼ καὶ στίχοι ἐμοῦ ἰρμώνια, ἐν ᾧ ἀρχίνει κυροῦ Στεφάνου τοῦ Σαχλίκη. Alterum eandem inscriptionem continet, seu monita ad filium, ut abstineat à meretricibus & alea, & ne noctu vagetur. Ex cod. Menteliano, nunc Regio.

Symeon Magister Antiochenus de animalibus, hoc titulo: περὶ ζώων πτηνῶν, καὶ πετῶν, καὶ χερσαίων ζώων δυνάμεως, ἐκ τῆς τοῦ Συμεὼν Μαγίστρου Ἀντιοχίας ἐφημερίδος. Ex cod Reg. *957.

Symeonis Magistri & Logothetæ Chronicon collectum ex variis chronicis & historiis. Ita præfert titulus, cui subnectuntur hi duo Iambi.

Ἀρχὴ μὲ λάβε ἐκ βίβλου, καὶ τέλος
Τὸ πραγματεύσασθαι δικαίᾳ κρίσις.

Desinit hic codex Regius in Leonem Armenium cum Theophane, cui in multis consonat. Vide Præfat. Combefisii ad ejusdem Symeonis Annales editos.

Symeon Magiſter & Logotheta Curſus publici in Metaphraſi martyrii S. Demetrii, ex cod. Colb. 4530.

Syneſius Philoſophus Chymicus, ex cod. Reg. *618. hoc titulo: Συνεσίου φιλοσόφου πρὸς Διόσκορον εἰς τὸ βίβλιον Δημοκρίτου, ὡς ὁ χρύσος, &c. Latinè & Gallicè editus. Editus etiam dicitur Patavii anno 1572.

Syntipas Philoſophus. Liber fictitius hoc titulo: Πρόλογος τοῦ λογιωτάτου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου μυθολογηθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν αὐτοῖς λέξεσι, εἰς τὸ Ἑλλάδα γλῶτταν. Διήγησις ἐμφιλόσοφος συγκροῦσα περὶ ἡμῶν τῶν τοῦ Πρωτοῦ βασιλέως Κύρου, καὶ τοῦ γενέσθαι οὗτος παῖδος, ὃς τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συντίπα, ὃς καὶ τοῦ βασιλέως ἐπλὰ φιλοσόφων, καὶ ὁ μὲν αὐτοῦ πατρὸς ἀναιδὴς γυναικὸς, ὃς τῶν ἢ κρ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως ἀβουλίαν κατασκεύασεν ἡ μητρυιὰ αὐτοῦ. Ταύτην δὲ διήγησιν συνεγράψατο Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς ἢ τ ἀναγινωσκόντων φίλιαν. Syriacè editus liber dicitur.

Theodori Hermopolitæ Excerptorum ex LX. libris Baſilicon libri 10. ex codd. Reg. 2519. 2525. hoc titulo: Θεοδώρου Ἑρμοπολίτου ἐκλογὴ, τοῦτο δέκα βιβλία ἢ ἑξήκοντα βίβλου. Vixit poſt Alexium Comnenum Imp. cujus Novellam laudat.

Theodorus Epiſcopus Paphenſis, de vita S. Spiridonis Epiſcopi Trimithuntis, hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπου Θεοδώρου πόλεως Τεμισθωνίων Κυπρίων ἢ Κυπρου καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος συνταχθεὶς ὑπὸ Θεοδώρου Ἐπισκόπου ἢ πόλεως Πάφου. Ex cod. Colbert. 462.

Theodorus Prodromus de Mure, ex cod. Reg.

Theodori Studitæ Catecheſes, ex cod. Collegii Claromont. Pariſ. Soc. Jeſu, & Seguieriano. Λόγος εἰς τὸν ἅγιον τοῦ ἁγίου ἐνδόξου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ex cod. V. C. Euſebii Renaudoti.

Theodoſii Grammatici Grammatica, in cod. Colberteo 4959. videtur vixiſſe ſub Comnenis.

Theodoſii Zygomalæ Itinerarium.

Idem de ſtatu Eccleſiarum Orientis.

Idem de Monte Sina.

Idem de Monte Atho. Hæc omnia ſcripta in gratiam Stephani Gerlachii, menſe Junio anno 1578. CPoli. Ex Bibl. V. C. Ulrici Obrechti Argentinenſis.

Theoduli Monachi Epiſtolæ, in cod. Reg. 185. vide *Thomas Magiſter.*

Theophanes Monachus Preſbyter & Hegumenus Monaſterii S Joſephi, de vita ejuſdem S. Joſephi Hymnographi & Chartophylacis M. Eccleſiæ. In cod. Colberteo 206.

Theophilus de nunedialibus Principiis, hoc titulo, Τοῦ Θεοφίλου ὑποσημείωσις, περὶ μουσικῶν κεφαλαίων. In cod. Reg. 2137.

Theophilus Imperatorius Protoſpatharius, de pulſibus. In Cod. Reg.

Theophraſtus Philoſophus περὶ ὑδάτων πόσεως, ἢ ὕδωρ ἰάμβου. Ex cod. Reg. *311.

Thomas Iſraëlita de infantia Chriſti, liber apocryphus, in cod Reg.

Thomæ Magiſtri Scholia in Ariſtophanis Plutum, Nubes & Ranas. In cod. Colb. 4421.

Zoſimi Alexandrini Philoſophi χυμικὰ ad Euſebiam ſororem, quæ χειρόκμητα quibuſdam dicuntur, ut eſt in Eudociæ Ioniis MSS. in cod. Reg. *311.

SCRIPTORES ANONYMI Græci MSS.

ACTA Pilati apocrypha, ex cod. Colberteo.

Ænigmata, ſeu dicta vulgaria, cum eorum interpretatione, hoc titulo: Ἐξήγησις διὰ στίχων πολιτικῶν εἰς ἁπλᾶ δημώδη αἰνίγματα. Ἰωάν μὲν λέγειν τὰ Ψευδο-Ἰωάν ἢ τοῦ Πτωχοδιόμου, ὁ καὶ πίπιεμαι. ex Ioniis Michaëlis Apoſtolii in cod. Reg. 2809. fol. 39.

De Amoribus Lybiſtri & Rhodamnes, ex cod. Colb. 4384. Laudatur etiam non ſemel à Meurſio, ut & à Cruſio in Turcogr. p. 489. & 490.

Περὶ γεωργικῶν, ſeu de Agricultura, in cod. Reg. 2216.

Arithmetica Aſtronomica, ſeu Indica, hoc titulo, περὶ τῶν ψήφων ἢ ἀριθμίας. Ex cod. Reg. 3271.

Arithmetica Practica, in cod. Reg. 3364.

Ars Notaria, hoc titulo: Τύπος τέχνης ἢ τῶν χαμμάτων, ex cod. Reg. *1904.

Aſſiſæ Regni Hieroſolymitani, ſeu earum pars altera, quæ vulgò inſcribitur, *Liber de juſtitia & jure*, ſeu *de Curia Vicecomitali*, ex cod. Colbert. 4723. hoc titulo: Ἀρχὴ τῆς βίβλου τῶν ἀσσίσμανς, ἤγουν λοίζα. Utraque Aſſiſarum pars edita Venetiis an. 1535. & mandato Senatus ex Gallico Italicè verſa in gratiam Cypriorum. Codex verò Græcus peſſimè ſcriptus, & abſque accentibus, ut ex locis laudatis patet.

Aſtronomus Anonymus de Horoſcopo, & locis Horoſcopi, in cod. Colberteo 2079.

Aſtronomus alter, in cod. Reg. 3024. nunc ſign. 3004.

Aſtronomus alter, in cod Reg. 2733.

Aſtronomus alter ἀνώνυμος, in cod. Colb. 2679.

Aſtronomica Canones Perſici, in cod. Colberteo 4510.

De Avibus & earum virtutibus in medicina. In cod Colb. 3614.

Baſilographus, ſeu Prophetia ab Imperatore, hoc titulo: τοῦτο ἐστὶ τὸ βασιλογράφιν. Cod. Græcobarb. & nugax, in cod. Reg. 1980.

De Bellis Francorum in Morea, ſeu Peloponneſo, ab anno 1204. ad annum ferè 1300. ex Bibl. Reg. *309. Idem qui à Meurſio laudatur, *de Bello Sacro:* cujus libri præcipuum eſt argumentum de expugnata à Francis CPoli an. 1304. quod priore parte perſtringit: poſteriore verò fuſiùs noſtrorum in Morea bella proſequitur, verſibus politicis Græcobarb. Vixit auctor circa an. 1300. aut paulò ante.

Botanicus Anonymus, in cod. Reg. 2104.

Brontologium, in cod. Reg. * 345.

Canoniſmata Homeri, ſeu τῶν Ὁμήρου κανονίσματα, in cod. Reg. 2770.

De Caſtrametatione, in cod. Reg. *677. hoc titulo: Περὶ καταστάσεως ἀπλήκτου, ἢ ὅλη ὁ γραπτὸς λόγος τοῦ πλήθους τῶν ἀπλήκτων τ ὠ τ ἐξαρχίας πεζικίνων διάφορα ἢ ὅλλα τοῦ ἀπλήκτου ὀφφικία, ἢ ἀναφέρει ἀείμνηστ. Quidam hunc Anonymum ſub Nicephori nomine citant.

Canon Pœnitentialis S. Joannis Chryſoſtomi nomen falsò præferens, hoc titulo: Ἐπίδημα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. In cod. Colb. 6489.

Catalogus Patriarcharum CPleos, uſque ad Dionyſium XVII. à capta urbe Patriarcham, verſibus politicis, in cod. Colb. 3938.

Chymicus Philosophus Anonymus, in cod. Reg. * 311.

Philosophi Anonymi liber de librorum facultate Græcobarb. hoc titulo : Ερμωνία βοτανῶν Γαληνοῦ σὺν φαρμάκοις, σωνθέτοις καὶ ἄλλοις πλείοσι καὶ ἄλλων. βιβλίον φιλοσόφου. In cod. Reg. 2146.

De Conversione Rossorum. In cod. Colb. 4430.

Chronicon ab Adamo ad Leonem Philosophum, cujus initium deest, ex cod. Reg. 2431.

De cultu imaginum, ex cod. Reg. *1595.

Codex Chymicus, ex cod. Reg. *618. in cujus fine describuntur variæ confectiones chymicæ vel metallicæ linguâ Barbarogræcâ.

Colloquium Theodosii de Diæta, seu de alimentorum facultatibus; liber scriptus jussu Constantini Porphyrogeniti Imp. ex cod. Reg. 3177. At in cod. 3252. *Theophanes* appellatur.

Διδαχαὶ, seu Homiliæ, ex cod. Colbert. 4634.

Diplomata aliquot Patriarcharum Constantinopoleos & Antiochiæ, & aliorum, ex iis quæ Stephanus Gerlachius, cujus crebrò meminit Crusius in Turco-Græcia, in Germaniam attulit, & mecum communicavit V. Cl. Ulricus Obrechtus Argentinensis.

Epimerismi, ex cod. Reg. 3226.

Etymologicum, ex cod. Reg. 2750.

Etymologicum ex Orione Thebano, ex cod. Reg. 3507. hoc titulo : Περὶ ἐτυμολογιῶν καὶ συγκίσεων ἀπὸ τῆς καὶ Ωρίωνα τὸν Θηβαῖον.

Excerpta ex antiquis scriptoribus, ex cod. Reg. *1299.

De forma Baptismi & cognatione spirituali, ex Bibl. Ulrici Obrechti Argentinensis.

Glossæ, ex cod. Reg. 2062.

Glossæ ad Aristophanem, ex cod. Reg. 3502.

Glossæ ad Lucianum, ex eodem codice.

Glossæ ad Herodotum, ex eodem cod.

Glossæ ad S. Athanasium, hoc titulo : Τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας λέξεις ἑρμηνευθεῖσαι. Ex cod. Colbert. 4014.

Glossæ Biblicæ Gr. MSS. ex cod. Colberteo post Cyrilli Lexicon.

Glossæ Botanicæ, ex cod. Reg. *848.

Glossæ Botanicæ, ex cod. Colb. 4123.

Glossæ Chymicæ, hoc titulo : Λεξεῖς καὶ συγκίσεις ἁπλῶν ἰατρικῶν πάντων· σεσῶσι Ἑνλωνὶ μαλαλιάνῳ, περὶ τῶν ἡμιάλων καὶ τῶν ὀνομάτων. Ex codd. Reg. & aliis.

Glossæ in lib. Job, & in Proverbia, ex cod. Colb. 3883.

Glossæ Græco-Saracenicæ, ex cod. Reg. 3497. hoc titulo : Σαρακηνικὰ μεγαλωστιεῖα ἀπὸ τοῦ Ἐροδίου βιβλίου. Ubi Ἐροδίου βιβλίου, est liber hoc lemmate scriptus à Constantino Asyncrito seu Asecretis, de quo suprà.

Glossæ Iatricæ, ex variis codd. Reg.

Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum, Nubes & Ranas, ex cod. Colbert. 4421. Nescio an Thomæ Magisti, cujus sunt Scholia in eodem codice. Aliæ ad Plutum, ex cod Reg. 3327.

Glossæ interlineares ad Aristophanis Plutum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.

Glossæ interlineares in Fabulas Gabriæ, ex cod. Colbert. 4343.

Glossæ interlineares in Gregorii Theologi Drama de Christi Passione, ex cod. Reg. 2792.

Glossæ interlineares in Iliad. Homeri, ex codice Colberteo 4343.

Glossæ interlineares in Batrachomyomachiam Homeri, ex cod. Colb. 4343. & Reg. quas Leonardo Cretensi quidam adscribunt.

Glossæ interlineares ad Phocylidis versus argenteos, ex cod. Reg. 3336.

Glossæ interlineares ad Theocriti Idyllia, ex cod. Reg. 3335.

Glossæ Juris, ex cod. Reg. 1003. hoc titulo: Λέξεων Ρωμαϊκῶν συναγωγή.

Glossæ Nomicæ, ex Bibl. Vaticana, quarum Ecgraphum à lit. M. incipiens communicavit D. de *Chavannes* Advocatus Divionensis, vir doctissimus.

Hipposophium, ex cod. Reg. 3496. hoc titulo recentiori : Ἱπποσόφιον. deinde, βιβλίον ἱπποσοφικὸν μετὰ πίστεως ἑρμηνευόμενον Θεσσίδου καὶ Ἱπποκράτους τῶν ἰατρῶν, σὺν Θεῷ.

Historia Apollonii Tyrii, ex cod. Colb. hoc tit. Μεγαλοπρεπὲς δὲ Ἀπολλωνίου εἰς Ρωμαϊκὴν φύσιν πολλαπλασιῶς Ἀπολλωνίου τοῦ Τύρου, ἀφ' οὗ ἀνιλήφθη ὁ Χριστὸς εἰς οὐρανοὺς ὡς δίξη, οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι δίδαξαν τὸ κόσμον.

Historia fabulosa Belisarii, versibus politicis Græcobarbaris conscripta, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo : Ἱστορικὴ ἐξήγησις περὶ Βελισαρίου, ὃν ἡ τύχη ὕψωσε καὶ τύφλωσε ὁ φθόνος, ὃς ἦν βασιλέως ὃ μεγάλου βασιλέως· Ἰουστινιανοῦ ἐλάχιστα καὶ μέγας αὐτοκράτωρ, &c. Vide Lambecium de Bibl. Cæsar. lib. 5. pag. 264.

Historia fabulosa Beltrandi seu Bertrandi Romani, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc tit. Διήγησις ἐξαίρετος Βαλδούφρου τοῦ Ρωμαίου, &c. ubi de ejus amoribus & Χρυσάντζας filiæ Regis Antiochiæ, scripta versibus politicis Græcobarbaris.

Historia Imaginis Christi in sindone expressa, ex cod. Reg. 3175.

Historia Imaginis marmoreæ Deiparæ, cogn. Romanæ, ex cod. Colbert. 453. Vide Glossarium in Ρωμαῖος.

Historia Imaginis Christi non manu factæ allatæ Constantinopolim, hoc titulo : Μετὰ αὐγούστῳ εἰς ιζ'. Ἀπάρματος ἦν τινὸς τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ ἐκ τῆς Ἐδεσσηνῶν πόλεως εἰς Βυζάντιον καὶ διεφύλαττεν ἐν βασιλίδι τῇ πόλει ἀνεκφράστως. Ex cod. Colbert. 4719.

Historia miraculi S. Michaëlis in Chonis, hoc titulo : Διήγησις μεγάλη περὶ τοῦ θαυμάτου δαίμονος τοῦ ἐν παραδόξου Μιχαὴλ τοῦ Ἀρχιστρατήγου ἐν Χώναις. Ex codice Colbert. 4719. & Regio.

Homilia Anonymi in totum Annum, ex cod. Colbert. 4114. cujus initium, ac proinde nomen auctoris deest.

De Horologii Persici confectione, ex cod. Regio 3171.

Horologium, ex cod. Reg. 1838.

Iatricus Anonymus, ex cod. Reg. 3177.

Index Bibliothecæ Monasterii S. Trinitatis insulæ Chalces, confectus à Theodosio Zygomala, hoc titulo : Ἐτ ἴνι ζπϑ'. (Chr. 1572.) μηνὶ ἰανουαρίῳ, ἡμέρᾳ ιϑ'. ἐξήτησε ὁ παρὼν κτιτόρης καὶ ἡ καθηγουμενὴ τῆς σεπτῆς βιβλίων τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ βασιλικῶν μονῆς τῆς ἁγίας Τετράδος καὶ ὁ τῆς τόπου (τῆς καταλυκοῦ κυρίου Κπολ.) ἃ δὴ πάντα ἄγια βιβλία συνῆξε καὶ συνέθηκεν κύριος Μαξιμιανὸς ὁ κτήτωρ καὶ ἐκκλησιαστὴς μονῆς αὐτῆς, καὶ ἡ ἱερὰ βιβλιοθήκη αὐτῆ ἀκαπηνωρίστη. Ex Bibl. V. Cl. & doctissimi Ulrici Obrechti Argentinensis.

Index Librorum Græcorum MSS. Bibliothecæ Vaticanæ, ut collecta erat Romæ sub Gregorio XIII. PP. Fed. Morelli curâ exscriptus an. 1586. Ex Biblioth. V. Cl. Antonii *Faure* Doctoris Parisiensis.

Index Bibliothecæ Palatii, hoc titulo : Πίναξ βιβλίων Παλατίου, ex cod. Tilienſi.

Index Græcus nescio cujus Bibliothecæ, ex cod. Colberteo 5125.

Index alter, ex cod. Reg. 2813.

Interpres Rhamplii. Vide infrà in *Rhamplium.* Hunc laudat Meursius sub nomine *Anonymi de Arte Persica.*

De Judiciis Imperatorum, Patriarcharum, Præfectorum, & Prætorum, ex cod. Reg. 2023. hoc titulo: Περὶ κριτηρίων βασιλικῶν, πατριαρχικῶν, καὶ ἐπαρχικῶν, καὶ ἀρχικῶν.

De Jure Patronatus, περὶ δικαίου πατρωνικοῦ, ex schedis Pithoeanis.

Kalendologium, ex cod. Reg. *945.

Contra Latinos, ubi de variis Ecclesiasticis ritibus in Liturgia sacra. Ex cod. Reg. 3004.

De Lapidum virtutibus, hoc titulo: περὶ λίθων δυνάμεων. Ex cod. Reg. *2206.

De Lapidibus, ex cod. Reg. *945. hoc titulo: Ερμωνία περὶ διαφόρων λίθων, Ιατρικάς αὕτη λίθοι, ὀφυλῇ ἐις τὸ σεβάμας.

Leges Græcorum qui in insula Cypro sub Regibus Latinis degebant, pleræque excerptæ ex libris Basilicon, sed ferè semper lingua vulgari descriptæ. Præmittitur Alexandri IV. Papæ Bulla Græcè exarata, continens compositionem inter Hugonem Archiepiscopum Leucosiensem Latinum, & Germanum Archiepiscopum Græcum. Ex cod. Reg. 3538.

Lexicon adespoton, incipiens à litt. Δ. Ex cod. Colb. 6032.

Lexicon, hoc titulo: Βιβλίον ἐξηγήσεως τῶν λογάδων λέξεων Λεξικόν, Ἁπλοποιοῦς λέξεων, ἀναγνῶν καὶ τῶν βοτανῶν, καὶ ἀλφαβητικῶν, ἐκ ἀπὸ τῆς κ' στοιχείου. Ex cod. Reg. 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3169.

Lexica duo Botanica, ex cod. Reg. 190. nunc 1843.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3170. hoc titulo: Διάλεκτος Ινδῶν καὶ βοτανῶν καθ' ἀλφάβητον.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 1845. hoc tit. Λέξις βοτανῶν ἑρμωνίας κ' ἀλφαβήτου.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 2147.

Lexicon Botanicum, ex cod. Reg. 3118. hoc tit. Ερμωνία ἀσύγκριτος ὀνομάτων τῶν βοτανῶν ἰατρικῶν δυὸ διαφόρων ἰατρικῶν βιβλίων συλλογῆσα κ' ἀλφαβήτου.

Lexicon, ex cod. Colbert. 2199.

Lexicon, ex cod. Colbert. 6076.

Lexicon, hoc titulo: Ερμης τῶν λέξεων, ex codice Mazarino, nunc Regio.

Lexicon, ex cod. Reg. 1708. hoc titulo: Σωκρατικὴ λέξεων συλλογὴ ἐκ διαφόρων βίβλων, ἃ παλαιᾶ τὸ φῶς χαρᾶς καὶ ἡ νέας, καὶ ἐκ τῆς λύπης τῆς ἀνέσεως. Habetur etiam in Bibliotheca Colbertea.

Lexicon Grammaticæ, hoc titulo: περὶ τῶν τῆς Γραμματικῆς λέξεων. Ex cod. Reg. 3502.

Lexicon notæ optimæ, ex cod. Reg. 390. nunc 3118. fol. 167.

Lexicon ad Hippocratem, initio ejus operum præfixum, in multis diversum à Galeniano. Ex codd. Reg 2133. 3176.

Lexicon ad Schedographiam, versibus politicis scriptum, ex cod. Colbert. 6044. hoc tit. Αρχὴ τοῦ Θεοῦ τῆ Λεξικοῦ, καὶ τῆ Ανδρονίκου τῆ σοφοῦ σχέδος εἰς μέτρα πίσχα πολιτικῶν, εἰς τόνον γραμμάτων, καὶ πῶς Αναζεύχων, ἐκ τόνου τῆς λέξεων.

Lexicon, hoc titulo: Σπύρου λέξεων, ex codice Regio 3513.

Liber Sacramentorum, ex Gregorii Magni Sacramentario ferè compilatus. Ex cod. Reg. 2411.

De Mainlis, seu de urinis ægrotantium, ex cod. Colb. 3614. hoc tit. περὶ κρινέων ἀρρώστων καθὼς καὶ τόν.

Medicus Anonymus de alimentis, ex cod. Reg. 2147. hoc titulo: Ἐξηγητικὴ βίβλου περὶς τόσεως βασιλικὸς τῶ Παυρικάνου περὶ βρωτῶν σώματος, πίσχεις τῶν βρωτῶν τροφῶν ἐκ τῶν ἀνθρώπων σωμάτων.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg. 1237.

Medicus Anonymus, ex cod. Reg. 3197. hoc titulo: Περίξης ὠφέλιμοι πάνυ ὄντων δύναμις ὑποδεῖται.

Menologium Iambicum, ex cod. Reg. 2631.

De Mensuris agrariis, ex cod. Reg. 2171.

Anonymi duo περὶ Μίτρων, seu de Versibus, ex cod. Reg. *1596.

Methodus scyphorum, seu urinarum, hoc titulo: Μέθοδος τῶν ὑαλίων Γαληνοῦ φιλοσόφου. Ex cod. Colb. 3614.

Narratio de Andronico Argentario Antiocheno, & ejus uxore Athanasia, ex cod. Colb. 670.

Narratio de Manuelis Comneni Imp. decreto de verbis Christi, *Pater major me est*, cujus mentio est apud Cinnamum lib. 6. n. 2. & Niceetam in Man. lib. 7. n. 5. Ex Bibl. Viri Ill. Cl. Pelleterii Franciæ Protologothetæ.

De Observationibus dierum, ex cod. Reg. *1673.

Ordo Officiorum Aulæ Turcicæ, ex cod. Reg.

De Oeconomia belli, hoc titulo: περὶ οἰκονομίας πολέμου, καὶ τῶν ὑπερεμβόλων αὐτῆ κεφαλαίων. Ex codice Colberteo 4090.

De Patribus Rhaithu occisis, hoc titulo: Ἐκ τῶν λόγου τῶ εἰς τὸν ἀναίρεσιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Ραιθοῦ. ex cod. Colb 4716.

Phylacteria varia, ex cod. Reg. 3177.

Φυλακτήρια περὶ ἐχθρῶν καὶ πυρετῶν, καὶ περὶ διαφορᾶς ζώων. Ex cod Reg. 3004.

Physiologus de natura & speciebus animalium reptilium, &c. hoc titulo: Ἐκ τῶν Φυσιολόγου περὶ φύσεως καὶ ὕδατος ζώων καὶ ἑρπετῶν, ἐκ ἀναγνῶν τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἐχῇ. Liber scriptus lingua Græca vulgari Ecclesiastica. Ex cod. Colb. 5104.

Pœnitentialis, hoc titulo: Αρχὴ τῶν Ἐπιτιμίων. Ex cod. Colb. 6605.

Portolanus, seu portuum descriptio, ex codice Colberteo 6560.

Proverbia Græcobarb. ex cod. Reg. *1299.

Pulologus, seu Apologus de avibus, ex codice Regio.

Rhamplium, hoc titulo: Σωθέντος τῶν Πυρσικῆς πίχεως τῶν Ραμπλίου. In hunc libellum duæ habentur explicationes, altera Anonymi, altera, quæ Gennadii Patriarchæ CP. nomen præfert. Ex codice Regio 1843. fol. 226. Vide Glossar. in Ραμπλιον.

Schedographia, seu partitiones orationis, in Agapeti Paræneses, ex Bibl. V. Illustr. Claudii Pelleterii.

Schedographia, seu partitiones orationis, ex cod. Colbert. 4343.

Scholia in secundam orationem S. Gregorii Nazianzeni, de baptismo, & in Julianum Peræquatorem, *Niceta* fortè Serrensis, nam initium deest in cod. Reg. 3183.

Scholia in Æschyli Prometheum vinctum, Septem ad Thebas, & Persas, ex cod. Colb. 1271.

Scholia in Joannem Climacum, ex codd. Reg. & Colberteo.

Scholiastes Dionis Chrysostomi, ex cod. Regio 2193. Vide editionem Morellianam.

Scholiastes Aristophanis ad Plutum & Nubes, ex cod. Reg. 3324.

Scholiastes Homeri Iliadis, cum Isaacii Porphyrogeniti Commentario, ex cod. Reg. 2197.

Scholiastes Oppiani in libros tres Halieutic. ex cod. Reg.

Scholiastes

Scholiastes Theophili Antecessoris, ex cod. Reg. 2517.

Selenodromium, ex cod. Reg. 2733.

Sticherarium, Liber Ecclesiasticus, ex cod. Reg. 2037.

Synaxarium à mense Septembri ad mensem Februarium, ex Bibl. Colbertea.

Synaxarium de alimentis, ex cod. Reg. 3175.

Synopsis Legum ex titulis Digestorum, in codice Colberteo post Basilii Imp. Πρόχειρον.

Synopsis de urinis, ex arte medica Persarum, hoc titulo: Συνόψις ἀκριβεστάτη περὶ οὐρῶν ἐρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς Ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν. Ex cod. Colb. 4230.

Tacticus Anonymus de Urbe ab hostibus obsessa, seu de coleranda obsidione, ex cod. Reg. *677. hoc titulo: Ὅσοι καὶ ὁ τῆς πολιορκουμένης πόλεως ἐφεστηκὼς πρὸς τὰ πολιορκίας ἀλεξητήρια, καὶ οἵους ὑποπτεύοντα ταύτην ἀποκρούεται. Laudatur interdum à Rigaltio sub nomine Africani, quod eidem subjungatur in cod. Reg. Sed cùm Bulgarorum non semel mentionem agat, ut & Thessalonicæ à Saracenis obsessæ, & χειροτόνητος à Leone Philosopho adinventi, posterior est cùm Africanus Gentilis fuisse dicatur. Idem videtur qui laudatur à Meursio sub titulo, *Heronis Parecbole*.

Tactica, seu περὶ τακτικῆς, ex cod. Colberteo 4090.

De Terræ motu & variis apotelesmatis, ex cod. Reg. 2137.

Threnus de capta à Turcis CPoli, versibus politicis Græcobarbaris scriptus, ex cod. Menteliano, nunc Regio, hoc titulo: Θρῆνος τῆς Κπόλεως. ἠχμαλωτεύθη δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπὶ α^ου. υ^ου. ν^ος. μηνὶ μαΐῳ κϐ'. ἡμέρᾳ τρίτῃ, ὥρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας.

Versus politici de sacra Liturgia. Ex codice Reg.

Versus politici de Adam & Paradiso, hoc titulo: Στίχοι πολιτικοὶ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Παραδείσου. Ex cod. Colberteo 5104

Visio cujusdam Monachi, sub Romano juniore Imp. ex cod. Colberteo 4632. hoc titulo, Ὅρασις ἑνὸς μοναχοῦ ἐσχάτοις καὶ ἀφίλτοις.

VITÆ, ACTA ET MARTYRIA Sanctorum, quorum Auctores incerti, MSS.

S. *Auctorum Abba, Cyri, & Joannis* Martyrium, ex cod. Colb. 617.

S. *Abercii* Episcopi Hieropolitani Vita & Conversatio, ex codd. Colb. 686. 1081.

S. *Abramii* Vita, ex codd. Reg. 2459. & Colb. 326. 1081.

S. *Acyndini* & sociorum Martyrium, ex cod. Reg. 2018. & Colberteo 4271

SS. Adriani & Natalia Martyrium, ex cod. Reg. 3004

S. *Alexii* Vita & Conversatio apocrypha, ex cod. Colb. 5108.

S. *Alypii* Stylitæ Vita, ex cod. Reg. 2456. & Colb. 622.

S. *Anastasii* Persæ Martyrium, ex cod. Colb. 463. Illius Excerpta habentur in Concilio Nicæno II. act. 4.

S. *Anatolii* Patriarchæ CPolitani Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 977.

S. *Andreæ* in Crisi Vita, ex cod. Colb. 326.

S. *Andreæ* propter Christum Sali, ex cod Reg. 2458. cujus vitæ scriptorem Nicephorum Presbyterum Magnæ Ecclesiæ CP. alii codices præferunt.

S. *Apollo* Martyrium, hoc titulo: Μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀπολλῶ ἐπ. ἐ. ἐν Σαρδείσ, ex cod. Colb. 4137.

S. *Arethæ* & sociorum Martyrium, ex codd. Colb. 4271. 1081.

S. *Aquilæ* Martyrium, hoc titulo: Πρᾶξις καὶ Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα, ἑνὸς τῶν ἑβδομήκοντα. Ex cod. Colb. 4137.

S. *Arsenii* Archimandritæ Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 460.

S. *Artemii* Vita, ex codd. Colb. 182. 1081.

S. *Babylæ* Archiepiscopi Antiochæni Certamen, seu Ἀθλησις. Ex cod. Reg. 2015. 2456.

S. *Barbaræ* Martyrium, ex cod. Reg. 2028.

S. *Barnabæ* Periodus, & ejus Martyrium, hoc titulo: Περίοδοι καὶ μαρτύριον τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου καὶ Μάρτυρος Βαρνάβα Ex cod. Colb. 4137.

S. *Blasii* Martyrium, ex cod. Colb. 460.

S. *Blasii* Vita, ex cod. Colb. 450.

S. *Caritonis* Eremitæ Vita, ex cod. Colb. 772.

S. *Clementis* Ancyrani Martyrium, ex cod. Colb. 617.

S. *Cypriani & Justinæ* Martyrium, ex cod. Reg. 2017. & Colb. 686.

S. *Cyriaci* Anachoretæ Vita, ex codd. Reg. 2015. & Colb. 772. 868.

S. *Dalmati* Archimandritæ Vita, ex cod. Colb. 977.

S. *Danielis* Stylitæ Vita, ex codd. Reg. & Colb.

S. *Eleutherii* Vita, ex codd. Colbert. 171. & 1080.

S. *Epiphanii* Constantiæ Archiepiscopi Vita & Conversatio, dubiæ fidei, ex cod. Colb. 206.

S. *Endocimi* Vita, ex cod. Colb. 2454.

S. *Eugeniæ* & parentum Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 766.

S. *Euphemiæ* Martyrium, hoc titulo: Μαρτύριον τῆς ἁγίας καὶ πανευφήμου καὶ παναθλίου μάρτυρος Εὐφημίας. Ex cod. Colb. 4530.

S. *Euphrosynes* Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 4271. & Reg 349.

SS. Eustratii & Auxentii Martyrium, ex codd. Colb. 271. 958. 4271. 4767.

S. *Febroniæ* Martyrium à Thomaide ejus socia conscriptum, ex cod. Colb. 4271.

SS. Galactionis & Episteme Martyrium, ex cod. Reg. 2018.

S. *Gregorii* Persæ Martyrium, ex cod. Reg. 2459.

S. *Gregorii* Archiepiscopi Magnæ Armeniæ, Vita & Conversatio & Martyrium. Ex cod. Reg. 2015.

Miraculum factum Edessæ à *SS. Gouria, Samona, & Abibba*. Ex cod. Colb. 505.

S. *Hecatherines* Martyrium apocryphum. Ex cod. Colb. 4530.

S. *Hieronis* & sociorum in urbe Meletina Martyrium. Ex cod. Colb. nondum signato.

S. *Hilarionis* Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2017.

Vita S. *Joannis* Eleemonis Archiepiscopi Alexandrini, ex cod. Colb. 5132. Auctor dicitur Leontius Episcopus Neapoleos Cypri in act. 4. Concilii Nicæni II. p. 245.

S. *Joannis Baptistæ* Vita & Conversatio, scripta à Joanne seu Marco ejus discipulo, apocrypha, ex cod. Colb. 4530.

Ejusdem Martyrium apocryphum, ex cod. Colberteo 2493.
S. Ioannis Calybita Vita & Conversatio, apocrypha. Ex cod. Colb. 5108.
S. Ioannis Chrysostomi Vita & Miracula, ex cod. Colb. 4719.
S. Ioannicii Vita, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 524. 977.
S. Isaacii ex Monasterio Dalmati, Confessoris, Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 977.
S. Juliana Nicomediensis Martyrium, ex cod. Colb. 766.
S. Luciani Martyrium, ex cod. Colb. 686.
S. Mamantis Martyrium, ex cod. Colb. 772.
S. Marcelli Archimandritæ Monasterii Acæmetorum Vita & Conversatio, ex cod. Colberteo 171.
S. Marciani Presbyteri & Oeconomi M. Ecclesiæ Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 357.
SS. Marciani & Martyrii Notariorum Martyrium, ex cod. Colb. 1081. & Reg. 2459.
S. Marinæ Martyrium, ex cod. Colb. 4530.
S. Marini Martyrium, ex Colb. cod. 450.
S. Martiniani Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 460.
S. Matronæ Vita & Conversatio. Ex cod. Colb. nondum signato.
S. Melanæ Romanæ Vita, ex codd. Colb. 171. 766. 1080.
S. Menæ Ægyptii Martyrium, ex codd. Reg. 2018. & Colb. 2514. 4249
S. Mercurii Martyrium, ex cod. Colb. 622.
S. Modesti Martyrium apocryphum, ex cod. Colb. 5108.
SS. Patermuthii, Copre & Alexandri Martyrium, ex cod. Colb. 4271.
S. Pauli Confessoris Archiepiscopi CPolit. Vita & Certamen, ex cod. Colb. non signato.
S. Pauli Thebani Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2004.
S. Pauli Junioris in Latro Vita & Conversatio, ex cod. Colb. 1080.
S. Pelagiæ Antiochenæ Vita & Conversatio, ex cod. Reg. 2017.
SS. Petri & Pauli Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4249.
S. Philemonis Martyrium, ex cod. Colb. 766.
S. Philippi Apostoli Periodi & Martyrium, liber apocryphus. Ex cod. Colb. 4137.
S. Polyeuchi Martyrium, ex cod. Reg. 2004.
S. Procopii Vita & Martyrium, ex cod. Colb. 1711. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.
SS. Quadraginta Martyrum Sebastenſium, ex cod. Colb. 4719. & Reg. 1595.
S. Romuli Vita, ex cod. Colb. 555.
SS. Samonæ, Guriæ, & Abibi Martyrium, ex cod. Reg. nunc 2018.
S. Sampsonis Xenodochi Vita, cujus scriptor vixit post Imperium Romani filii Constantini Porphyr. Ex codd. Colb. 4453. 2454.
S. Stephani Junioris Vita, Conversatio & Confessio, ex cod. Reg. 2028. 2455. & Colb. 1818. 1527. 2589. hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία, ὁμολογία καὶ ἄθλησις τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ νέου τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ εἰκονοκλάστου. Auctor coævus.
S. Simeonis propter Christum Sali Vita, ex cod. Colbert. 977. hoc titulo: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἁγίου Συμεὼν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Leontius Episcopus Neapoleos Cypri istius vitæ auctor dicitur in Indice MS. codd. Gr. Bibl. Vaticanæ, & in act. 4. Concilii Nicæni II. p. 245.
S. Sophiæ & filiarum Martyrium. Ex cod. Reg. 2015.
S. Symeonis Stylitæ Vita, ex codd. Colb. 171. 772. 780. Illius auctor Theodoretus Episcopus Cypri dicitur in Concilio Nicæno act. 4. p. 265.
S. Theoctistæ Lesbiæ Vita. Ex cod. Reg. 2015.
S. *Theodoræ* Alexandrinæ vita & Conversatio, ex codd. Colb. 772. 4719.
S. Theodori Syceotæ Episcopi Anastasiopoleos Vita. Ex cod Colb. 206. Laudatur in Concilio Nicæno II. act. 4.
S. Theodori Magistri militum Martyrium apocryphum, etsi scriptor Anarus præsens fuisse dicatur, cujus lectio interdicitur in Canonibus MSS. Nicephori Patr. CPol. Ex cod. Colb.
S. Theodori Tyronis Martyrium apocryphum, cujus pariter lectio interdicitur in iisdem Canonibus Nicephori Patr. CPolit. ex cod. Colberteo 5108.
S. Timothei Apostoli, S. Pauli Discipuli, & primi Ephesi Episcopi Martyrium, ex cod. Colb. 4137.
S. Tryphonis Martyrium, ex cod. Colb. 617.
S. Xenes Vita.

SCRIPTORES ALII INEDITI,

qui laudantur in hocce Glossario, ex Ioannis Meursii Glossario Græcobarbaro.

ACHMETIS Introductio in Astrologiam.
Anonymus de Amoribus Callimachi & Chrysorrhoes.
Anonymus de silentio.
Anonymus de Passione Domini.
Apomasaris Mysteria.
Ejusdem Apotelesmata.
Arithmetica adespota.
Basilii Patricii Naumachica.
Breviarium adespotum.
Canonium mathematicum.
Christophori Patricii Menologium.
Constantini Anagnostæ Hemiambi.
Cyrilli Lexicon, aliud ab eo quod laudamus.
Eleutherius Zebelenus de significatione Eclipseos.
Idem de forma & constitutione corporis humani.
Glossæ Græcobarbaræ.
Joannes Lydus.
Joannes Patriarcha de Azymis.
Julius Metaphrastes.
Michaelis Apostolii Epistola.
Moschopulus in Iliada.
Nicephorus Gregoras de vita Sanctæ Theophanonis.
Olympiodorus in Platonis Gorgiam.
Polybius de Vita Epiphanii.
Rhuzanus in Vaticinia CPolit.
Servii Glossæ.
Suidæ Etymologicon.
Symeon Sethi de Placitis Philosophorum.
Theodorus Prodromus de Accentibus.
Idem de Mensibus.
Ejusdem Lexicon.
Victor Presbyter in Marcum.

SCRIPTORES GRÆCI EDITI.

ACHMET filius Serem, Ὀνειροκρίτης ὁ ἐπικληθεὶς Μαμμοῦν Chalyſæ Babylonici, cujus edita ſunt Ὀνειροκριτικὰ à Rigaltio an. 1603. Vixit an. 830. ut cenſet Petrus Lambecius lib. 7. de Bibl. Cæſar. p. 263. & ſeqq. Vide hoc Gloſſarium in Μαμμοῦν.

Adamantii Phyſiognomica. Ex edit. Romana an. 1545.

Ælianus Sophiſta, ex edit. Tigurina. Vixit ſub Antonino Pio.

Æneas Gazæus, Platonicus Philoſophus, vixit ſub Zenone Imperatore. In tom. 12. Bibioth. Patr.

Æneæ Sophiſtæ Epiſtolæ, ex edit. Aldi & Cujacii.

Æſopi Fabulæ Græcobarb. editæ Venetiis an. 1644. neſcio an ex verſione Symeonis Cabaſilæ, quam ille promittit, apud Cruſium.

Agapetus, vixit ſub Juſtiniano M.

Agapii Monachi Cretenſis Geoponicon, edit. Venetiis an. 1643. quo & vivebat.

Agathangelus Calliſtrati filius, in Narrationibus. Extat apud Allatium de Georgiis pag. 342. 343.

Agathiæ de Geſtis Juſtiniani libri v. ex edit. Vulcanii, & Regia an. 1660. Vixit ſub eodem Juſtiniano.

Agatho Diaconus de Actis VI. Synodi, quo tempore is vixit. Edit. cum Concil. & à Combefiſio poſt Hiſt. Monothelitarum.

Alexander, Trallianus Medicus. Ex edit. Rob. Stephani 1548. & Baſileenſi 1556. Vixit ſub Juſtiniano.

Alexander Lycopolita de Manichæorum Placitis, editus à Combefiſio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr.

Alexander Monachus de Inventione S. Crucis, editus à Gretzero in libb. de Cruce p. 1089.

Alexius Ariſtanus in Canones. Ex edit. Anglic. Beveregii.

Alexii Comneni Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 123. to. 2. p. 179. & apud Cotelerium to. 2. Monument. Eccl. Gr. obiit an. 1115.

Alexii Patr. CPolitan. Sanctum, in Jure Græco-Rom. lib. 3. & 4. Vixit ſub Conſtantino & Argyropulo.

Alexii Rharturi Preſbyteri & Chartophylacis Corcyræ Διδαχαὶ, ſeu *Doctrinæ*, vel *Homeliæ*, editæ Venetiis an. 1560. quo is vixit.

Ammonii Monachi Relatio de Sanctis Patribus Sinaïtis à Barbaris peremptis. Ex edit. Combefiſii an. 1660.

Ammonis Epiſcopi Elæarchiæ Epiſtola ad Theophilum Patr. Alexandrinum, de Vita & Converſatione SS. Pachomii & Theodori, ex edit. Bollandi to. 3. Maii pag. 63. Vixit ſub Conſtantio Imp.

Amphilochius Epiſcopus Iconienſis, ex edit. Pariſ. 1644. Vixit anno 380.

Amyruzes Philoſophus, Protoveſtiarius Trapezuntinus, de Synodo Florentina, Vixit In excidio Trapezuntis.

Anaſtaſius Cæſarienſis de Artziburio. In Typico S. Sabæ.

Anaſtaſius Sinaïta Epiſcopus Antiochenus, Vixit ſub Juſtiniano M.

S. Andreæ Hieroſolymitani Archiepiſcopi Cretenſis Homiliæ ex edit. Combefiſii.

Ejuſdem computus Paſchalis, ex edit. Petavii in Uranologio.

Idem de S. Georgio, apud Bolland. 23. April. Vixit circa finem ſeptimi & initium octavi ſæculi.

Andronici Palæologi junioris Imp. Diploma pro Monembaſiotis, in Notis ad Georgii Phranzæ Chronicon lib. 3. cap. 26.

Annæ Comnenæ Cæſariſſæ Alexias, ex edit. Hoëſchelii an. 1610. & Regia. Vixit circa an. 1120.

Anthos.

Antoninus Imp. de Vita ſua, non ſemel edita.

Antonii Arcudii Archipreſbyteri Soleti Νέον Ἀνθολόγιον, edit. Romanæ 1598. vixit eo anno.

Antonii Monachi Meliſſa, ſeu loci communes, in Bibl. Patr. Vixit poſt Joan. Damaſcenum.

Antonius in Vita S. Symeonis Stylitæ, apud Bolland. 5. Januarii.

Apollinarius Hierapoleos Epiſcopus, de Paſchate?

Apollodori Poliorcetica, ex edit. Rigaltii in Notis ad Onoſandrum.

Apſyrtus, Pruſæus Medicus, ſcripſit Hippiatricon libros 4. quorum excerpta habentur in libris Hippiatricon. Militavit ſub Conſtantino M. in Scythia ad Iſtrum, ut ſcribit Eudocia Auguſta in Ioniis MSS.

Aretæus Cappadox, Medicus, ex edit. Turnebi an. 1554.

Arethæ Cæſareæ Cappadociæ Epiſcopus in S. Joan. Apocalypſin, ex edit. Veronenſi 1532.

Ariſtænetі Epiſtolæ, ex edit. Joſiæ Merceri an. 1610. Vixit ſub Juliano Imp. ut obſervat Lambecius lib. 6. Bibl. Cæſar. p. 154.

Ariſteæ de LXXII. Interpret. in Bibl. Patr. Vide Bellarminum.

Ariſtophanis Comœdiæ.

Arriani Nicomedienſis, cujus extant libri de Geſtis Alexandri M. Commentarii in Epictetum, & Tactica nuper edita à Joanne Scheffero. Vixit ſub Adriano Imp.

Arriani Periplus Maris Erythræi ex edit. Baſil. 1533. & Stucchii.

Arriani de Venatione, de quo libro conſulendus Mauſſacus ad Plutarch. de Fluminibus p. 192.

Arſenii Patr. CPolit. Teſtamentum, ex to. 2. Monumentor. Eccleſ. Græc. Vixit ſub Michaële Palæologo.

Artemidori Dalliani Oneirocriticôn libri 5. ex edit. Rigaltii an. 1603. Vixit ſub Hadriano & Antonino Impp.

Aſterii Epiſcopi Amaſeni Homiliæ, ex edit. Philippi Rubenii, Combefiſii to. 1. Auctarii Bibl.

Patr. & Cotelerii to. 2. Monument. Ecl. Gr. Vixit an. 400.

S. Athanasius Alexandrinus Archiepiscop. ex edit. Paris.

Athanasius Cydonius.

Athenæus Dipnosophist. ex edit. Casauboni.

Athenæi Mechanica, ex edit. Rigaltii in Not. ad Onosandrum, & Regia an. 1687. Is Athenæus existimatur, qui vixit sub Gallienis, de quo Pollio p. 181. edit. Salmasii.

Bacchii Isagoge Musicæ, edita à Fed. Morello & aliis.

Barlaamus, Calaber, Abbas S. Salvatoris CP. deinde Episc. Heracleensis. Vixit sub Andronico Seniore. De ejus scriptis vide Allat. lib. 2. de Consensu cap. 16. n. 2. cap. 17. n. 1. 2. 3.

Bartholomæi Edessæni Monachi Elenchus, seu Confutatio Agareni, ex edit. 1685.

Bartholomæus in Vita S. Nili junioris.

Basilicon libri LX. ex edit. Fabroti.

Basilicon Synopsis, ex edit. Joannis Leunclavii an. 1575. & Caroli Labbei an. 1607.

Basilius de Exercitatione grammatica, ex edit. Aldi Veneta an. 1615. De auctore hujusce libri vide Allatium de Georgiis p. 39.

Basilii Acrideni Episcopi Thessalonicensis Responsa, in Jure Græco-Rom. lib. 5. Vixit sub Manuele Comneno. Vide Allat. de Cons. p. 658.

S. Basilius Cæsariensis Episcopus, cujus opera seorsim edita, & quædam in to. 1. Monumentor. Eccl. Gr. p. 28. 38.

Basilii Cappadocis Responsa.

Basilii Macedonis Imp. Novellæ in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 86. to. 2. p. 134.

Ejusdem Exhortationes ad Leonem filium, ex edit. Fed. Morelli 1584. & al.

Basilii Porphyrogeniti Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. to. 1. p. 117. to. 2. p. 172.

S. Basilii Seleuciæ Isauriæ Episcopi Homiliæ & Orationes ex edit. Commelini 1596. & Combefisii to. 1. Auctar. Bibl. Patr. Gr. p. 569. Vixit sub Marciano Imp.

Basilius Thessalonicensis, lib. 6. Juris Græco-Rom. pag. 408.

Bessarionis Cardinalis Epistola ad Thomæ Palæologi filiorum Pedagogum, edita primò à Pontano ad Phranzis lib. 3. cap. 27. deinde à Meurio anno 1613.

Idem de Processu Spiritus S. edit. ab Arcudio & Allatio in Græcia orthod. Vide eundem Allat. de Cons. lib. 4. cap. 4. §. 1.

Bitonis Excerpta, ex Rigaltio in Notis ad Onosandr.

Cæsarius, S. Gregorii Theologi frater, cujus opera edita an. 1571. & in to. 11. Biblioth. Patr.

Callimachus, Poëta, ex edit. Henr. Stephani.

Callistus Metropolitanus Rhodi, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.

Candidi Isauri Excepta, ex Photii Bibl. cod. 79. Vixit sub Anastasio.

Christophorus Angelus, de statu hodiernorum Græcorum, ex edit. Londinensi 1619. & Francquerensi an. 1579. Vivebat eodem an. 1619.

Christophori Patricii Menologium. Laudatur à Meursio.

Clemens Alexandrinus, ex edit. Paris. an. 1641. Vixit sub Commodo.

S. Clemens PP. ex edit. Coteleriana, & alior.

Cleopatræ Κοσμικὰ, ubi etiam de ponderibus & mensuris, apud Galenum to. 4. p. 467. edit. Basil. & in Indice Thesauri Henr. Stephani. Laudatur ab eodem Galeno lib. 1. de Composit. medic. p. 156. 170. & in Gynæcæorum scriptoribus.

Concilia Gr. & eorum Acta, ex edit. Labbei.

Constantinus Acropolita in Encomio S. Joannis Damasceni, &c. Vixit sub Michaële Palæologo. Vide Allat. de Consensu lib. 2. cap. 15. §. 14.

Constantini Cabasilæ Quæstiæ, in Jure Græco-Rom.

Constantinus Chliarenus Patr. CPolitan. in Jure Græco-Rom. pag. 210.

Constantini Historia Apollonii Tyrii, versibus politicis Græcobarb. scripta anno 1500. mense Januti auctor indicat sub finem poëmatis. At codex Cæsareus apud Lambecium lib. 5. Gabrielem Contianum præfert. Edita Venetiis anno 1603.

Constantinus Harmenopulus, Sebastus & Judex Thessalonicensis, cujus habentur Enchiridion Juris, Epitome Canonum to. 1. Juris Græco-Rom. Liber de sectis editus à Leunclavio, & alia. Vixit an. 1345. ut observat Lambecius lib. 6. de Bibl. Cæsar. pag. 40.

Constantini Lascaris Grammatica, ex edit. Veneta 1512. Vixit an. 1480.

Constantinus Lichudes Patr. CPolitan. in Jure Græco-Rom. lib. 4. p. 265. Vixit sub Isaacio Comneno.

Constantini Manassis Annales versibus politicis, à Mundo condito ad Imperium Alexii Comneni, ex edit. Meursii an. 1616. & Regia an. 1655. Vixit sub Manuele Comneno, ut ipsemet testatur pag. 99. 1. edit. De aliis ejus operibus vide edit. Reg. pag. 162.

Constantini Porphyrogeniti Imp. liber de administrando Imperio, Tactica, libri 2. de Thematib. & Novellæ, ex edit. Joan. Meursii an. 1617.

Ejusdem Vita Basilii Macedonis Imp. edita ab Allatio in Symmictis, rursum à Combefisio.

Ejusdem Narratio de imagine Edessena, ex edit. ejusdem Combefisii in Orig. CPolit. pag. 15.

Constantini Pselli Carmen de Nomocanone, edit. cum Michaëlis Pselli Legum Synopsi. Vide Allatium de Psellis pag. 57.

Cosmæ Hierosolymitani Hymni.

Cosmæ Indicopleustes Monachus in Christiana Topographia, ex edit. D. Thevenotii an. 1663. Vixit sub Justino Jun. Imp. ut ipsemet testatur.

Ctesibii Excerpta, ex Notis Rigaltii ad Onosandrum.

S. Cyrillus Alexandrinus Archiepiscopus, ex edit. Paris. Vixit sub Theodosio Jun.

Cyrilli Chii Hieromonachi Ἐφημερίς. Vide Gloss. in hac voce.

Cyrilli Lucaris Patr. CPolit. Calvinistæ, Homiliæ quarum excerpta habentur in Concilio Hierosol. anni 1672. pag. 30. & seqq.

Damasceni Thessalonicensis Hypodiaconi Studitæ Conciones in festa anni vulgari lingua conscriptæ, ex edit. Veneta Antonii Pinelli 8. anni 1628. laudatur à Leunclavio. Vide Gloss. in Ταξιάρχαι.

Damascius de vita Isidori Philosophi, ex Photio cod. 242.

Davidis Monachi Historia Hæreseos Barlaami & Acyndini.

Demetrii Chalcondylæ Erotemata seu institutiones Grammaticæ, ex edit. Basileensi anni 1546.

Demetrius Chomatenus Archiepisc. Bulgariæ libri 5. & 6. Juris Græco-Rom.

Demetrius Cydonius Monachus. Prochori frater, cujus opera varia edita ab Arcudio Romæ an.

1630. & Combefisio in Historia Monothelitar. pag. 1221. & cum Continuatore Theophanis pag. 385. Vixit sub Joanne Cantacuzeno Imp. Vide Allatium de Niliis pag. 46. 47. 53. & lib. 2. de Consensu cap. 18. §. 5.

Demetrius Metropolitanus Cyzicenus de Hæresi Jacobitarum & Chatzizariorum, apud Combefisium in Hist. Monothel. pag. 262.

Demetrius Pepagomenus Constantinopolitanus, de Podagra, edit. à Guil. Morello anno 1558. Vixit sub Michaële Palæologo Imp. Vide Allatium de Psellis pag. 59. 60.

Ejusdem Ornеosophium & Cynosophium, ex edit. Rigaltii anno 1612. Vide Vossium de Philosophia cap. 7. §. 17. Rivium in Præfat. ad Phæmonis Cynosophium, & Lambecium lib. 6. de Bibl. Cæsarea pag. 160. & lib. 7. p. 399.

Demetrii Raulis Cabacæ Epistola ad filium.

Demetrii Triclinii Scholia in Sophoclem, ex edit. Adriani Turnebi 1553. & Henrici Stephani 1567.

Demetrii Zeni Zacynthii Batrachomyomachia versibus politicis scripta, apud Crusium in Turco-Gr. Vixit anno 1530.

Democritus, in Geoponicis.

Demophili Similitudines, ex edit. Lucæ Holstenii an. 1638.

Dexippi Eclogæ legationum, ex edit. Regia anni 1648.

Didymus, in Geoponicis.

Didymus Claudius de Analogia Romanorum. Laudatur à Meursio.

Diogeniani Proverbiorum Centuriæ septem, ex edit. Andreæ Schotti 1612.

Dionis Cassii Historia, ex edit. 1606. Vixit sub Alexandro Severo.

S. Dionysius Areopagita, &c.

Dionysii Monachi Quæstiones.

Diophanes, in libro Geoponic.

Dioscorides Anazarbadæus, ex editione Jani Antonii Saraceni anni 1598. & Veneta.

Dioscoridis Interpolator, ex editione Dioscoridis Veneta anni 1518. & Sarazini.

Dominici Gradensis Patriarchæ Epistola ad Petrum Antiochenum Patr. ex editione Coteleriana tom. 2. Monument. Eccles. Græc. Vixit seculo 11. medio.

Dorotheus Archimandrita, de Monastica institutione, seu de Doctrina. Editus tom. 11. Bibl. Patrum.

Dorothei Metropolitæ Monembasiensis Synopsis Historiarum, ex editione Veneta.

Dosithei Magistri libri III. de Adriani Imperatoris Sententiis & Epistolis, ex editione Goldasti anni 1601. Vide Alcuinum Epist. 102.

Ducæ, Michaelis nepotis, Historia Byzantina à Joanne Palæologo, & anno Christi 1341. ad annum 1462. ex editione Ismaëlis Bulialdi Typis Regiis anni 1649.

Ephremii Chronicon Byzantinum, & Catalogus Patriarcharum Constantinopolitan. versibus Iambicis: cujus excerpta varia laudat Leo Allatius in lib. de utriusque Ecclesiæ consensu pag. 435. 699. 702. 725. in Creyghton. pag. 306. 330. 526. 539. 614. 14. de Psellis pag. 42. 113. & in Notis ad Acropolit. pag. 222. 232. 233. 237. 244. 327. 341.

S. *Ephremius* in Vita S. Abraamii, edita à Bollando.

Epiphanius Hagiopolita Monachus, de Locis Sanctis, editus à Federico Morello & Allatio in Symmictis.

Epistola Ecclesiæ CPolitanæ ad Bohemos, scripta statim post Concilium Florentinum, edita à Davide Chytræo in libro de statu Ecclesiarum Orientalium.

S. Epiphanius Salaminæ Cypri Episcopus, vixit sub Valente, Gratiano, & Theodosio Augg.

Erotiani Lexicon dictionum Hippocratis, ex editione Henrici Stephani anni 1564. & aliorum.

Evagrii Scholastici Epiphanienſis Historiæ Ecclesiasticæ libri 6. ex editione Henrici Valesii, & aliorum. Vixit sub Mauricio.

Euchologium, ex editione Goari anno 1647. & Veneta.

Eudocia Augustæ Homerici Centones non semel editi.

Eugenii Nomophylacis Synodicon, apud Allatium de Symeonibus pag. 186. 187.

Eugenii Episcopi & Præpositi Montis Sinaï Epistola ad Carolum Archiducem Austriæ anno 1569. edita apud Davidem Chytræum de statu Orientalis Eccles.

Eulogius Archiepiscopus Alexandrinus, S. Cyrilli discipulus, ex Photio codd. 225. 226. 230. & apud Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 651.

Eunapius Sardianus Philosophus & Sophista, de Vitis Philosophorum.

Ejusdem Excerpta de Legat. ex editione Commelini anni 1616. & Regia anni 1648. Vixit sub Juliano Imp.

Evodius de Martyrio XLIII. Martyrum apud Bolland. 6. Martii. Vixit anno 850.

Eusebius Pamphili Archiepiscopus Cæsariensis, &c. vixit sub Constantino M.

Eusebius Monachus, de Vita S. Philippi Presbyteri Argyriensis, editus apud Bolland. tom. 3. Maii pag. 1.

Eustathius Antecessor de Temporalibus intervallis, editus, in Jure Græco-Rom. to. 2. pag. 207. & à Cujacio.

Eustathius, vel Eustachius, Presbyter, de Vita S. Eustachii Patr. CPolit. apud Bolland. 6. Aprilis. Vixit sub Mauricio Imperatore.

Eustathius Protonobilissimus & Magnus Chartophylax, de Ismeniæ & Ismenes amoribus, ex editione Gaumini anni 1618. Vide hoc Glossarium in Προτονοβελίσσιμος.

Eustathius Thessalonicensis Archiepiscopus, auctor Commentarii in Homerum, ex editione Romana anni 1549. & in Dionysium Periegetem ex editione Henrici Stephani. Vixit sub Manuele Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 613.

Euthymii Zygabeni Panoplia orthodoxæ fidei, Lat. edita anno 1556.

Ejusdem Præfatio in Psalmos, ex editione Stephani *le Moine*. Vixit sub Alexio Comneno Imperatore. Vide Allat. de consensu pag. 641. 642. 643.

Florentinus Geoponus, editus inter scriptores Geoponicon.

Florentius in Martyrio S. Senatoris.

Francisci Richardi Societatis Jesu, Τόμος ἢ πίστις τῆς Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν ἀφορισθεῖσαν τῆς ὀρθοδοξίας. Edit. Parisiis anno 1658. 4°.

Francisci Rosserii Societatis Jesu Σωτήριον τῆς ψυχῆς τῆς ἐν καθαρτηρίῳ ἁμαρτάνουσι, &c. ex editione Paris. anni 1657.

Galenus Medicus, ex editione Basil. Vixit sub Pertinace & Severo.

Gelasius Cyzicenus de Actis Concilii Nicæni, ex editione Feder. Morelli anni 1590. & Labbei in Concil. Vixit sub Zenone.

Gennadius Scholarius in Historia Concilii Florentini.

Georgii Acropolitæ Magni Logothetæ Historia à capta à Latinis urbe ad Michaëlem Palæologum: edita primò à Theodoro Dousa, deinde ab Allatio. Typis Regiis. De aliis scriptis vide eundem Allatium de Georgiis pag. 351.

Georgius Alexandrinus Patriarcha, scriptor vitæ S. Joannis Chrysostomi. Vide Allatium de Georgiis pag. 316. & Vossium de Historicis Græcis lib. 4. cap. 18.

Georgii Cedreni Historia à Mundo condito ad Stratiotici abdicationem, edita Basileæ anno 1566. deinde Typis Regiis. Vide Vossium de Historicis Græcis lib. 2. cap. 26. & Allatium de Georgiis pag. 334.

Georgius Codinus, cujus extant Origines Constantinopolitanæ, & liber de Officiis Ecclesiæ & Aulæ Constantinopolitanæ, Typis Regiis editæ. A Franc. Pithoeo ad lib. 1. Cod. Georgius Vicondinus appellatur. Vixit sub Manuele Palæologo Imp. Vide Allatium de Georgiis pag. 361.

Georgii Contares (Κοντάρη) ex urbe Serviorum, Sacerdotis, Historia urbis Athenarum à Cecrope usque ad tempora S. Dionysii Areopagitæ, edita Venetiis anno 1675. quo scripsit.

Georgii Corcyrensis Metropolitæ Epistolæ, laudantur à Baronio tom. 10. Vixit sub Frederico I. Vide Allat. de Georgiis qui eundem putat cum

Georgio Corcyrensi, cujus tractatus de Communione laudatur ab eodem Allatio in Dissert. 2. de libris Eccles. Græc. qui se vixisse post captam à Latinis urbem testatur.

Georgii è Coreliano versio Manipuli Curatorum. Vixit sub Ferdinando Rege Neapolit. Vide Allatium de Georgiis pag. 409.

Georgii, qui & Gregorius sæpius appellatur, *Cyprii*, Patriarchæ CPolitani Epistolæ. Vixit sub Andronico Palæologo seniore. Vide Allatium in Creygton. pag. 613. de Consensu lib. 2. cap. 15. §. 12. & de Georg. pag. 316. 317. 323.

Georgius Gemistus Plethо Philosophus, vixit sub Manuele Palæologo: de ejus scriptis vide Allatium de Georgiis pag. 383. & de Consensu lib. 3. cap. 3. n. 6.

Georgii Lacapeni Syntaxis. Vide Allatium de Georgiis.

Georgius Mitylenensis.

Georgius Phorbenus Dicæophylax Thessalon. de Hypobolo.

Georgius Pisides, ex editione Federici Morelli, & Commelini.

Georgii Phrantzæ Chronicon, ex versione & editione Pontani; vixit tempore captæ CPoleos. Ejus Græca quædam laudat Allatius.

Georgius Trapezuntius de una Ecclesia, obiit an. 1486. editus ab Allatio in Græcia orthod. Vide eundem de Georgiis pag. 374.

Georgius Zygabenus de 7. vocalibus, & de 14. literis. Vide Allatium de Georgiis pag. 350.

Gregentii Tephrensis Archiepiscopi Disputatio cum Judæo, edita anno 1586. & in Bibl. Patrum tom. 12. cujus disputationis Palladius quidam scriptor videtur in ea indigitari.

Gregorius de Vita S. Basilii junioris, cujus fuit discipulus, apud Bollandum 26. Martii, & Combefisium in Continuatore Theophanis pag. 394. Vixit anno 950.

Gregorius Cæsarienſis Presbyter in Nicænos Patres, editus à Combefisio cum Historia Monothelit. Vixit circa tempora Heraclii Imp.

S. Gregorius Decapolitæ, de Visione cujusdam Judæi in æde sacra S. Gregorii, apud Bollandum 33. Aprilis, ex editione Romana 1642. Vixit sub Iconoclastis. Vide Menologium Sirleti 20. Nov.

Gregorii Hieromonachi & Protosyncelli Magnæ Ecclesiæ Chiensis Σωσίφρις ἢ Σώφρων καὶ ἱερὸν ἡ σωφρονικὴ εἶναι ἀρετή, &c. Venetiis 1635.

S. *Gregorius* Nazianzenus Episcopus, ex edit. Paris. Vixit sub Valente & Theodosio.

S. *Gregorius* Nyssenus Episc. vixit sub Theodosio.

Gregorii II. Papæ Epistolæ ad Leonem Isaurum, in Conciliis.

Gregorius Presbyter de Vita S. Gregorii Nazianzeni.

Gregorii Protosyncelli Hieromonachi, deinde Patriarchæ CPolit. Responsio in Professionem fidei Marci Ephesii, edita tom. 13. Concil. Vixit tempore Concilii Florentini.

Harpocrationis Lexicon, ex editione Veneta an. 1527. & Lutetiana Maussaci.

Heliodorus, auctor Αἰθιοπικῶν, de quo ita Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem Sapientem in Theodosio M. Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικὰ ἐπίσκοπος ἦν τῆς Τρίκκης ἐπὶ Θεοδοσίου· γράφει ὃ ἱδὼν σύγχρονα ἑαυτῷ τὰ κατὰ τοῦτον πάντα ἕως τῶν παίδων Θεοδοσίου. Extat postremus hic liber MS. inter Chymicos in Bibliotheca Regia.

Helladius, ex Photii Biblioth.

Heraclii Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 73.

Hermolaus Grammaticus Constantinopolitanus, auctor Epitomes Stephani de Urbibus, vixit sub Justiniano. Vide Eudociam Macrembolitissam in Ioniis MSS.

Herennius Modestinus Jurisconsultus, de Excusat. Vixit sub Alexandro Imp.

Heronis Belopœeca: idem de Chiroboliſtra. Ex editione Bernardini Baldi.

Hesychii Lexicon, ex edit. 1668.

Hesychius Milesius vir inlustris, Ταχυγράφος dictus Codino in Orig. n. 17. de rebus patriis Constantinopoleos, editus à Meursio anno 1613. deinde Typis Regiis 1648. Vixit sub Anastasio Dicoro.

Hesychii Presbyteri & Eremitæ Antirrhetica, ex edit. Guillelmi Morelli anni 1563.

Hesychius Presbyter Hierosolymitanus, de Vita S. Longini Centurionis, edita apud Bollandum 15. Martii. Vide tom. 11. & 12. Bibl. Patrum, & Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 744.

Hieremias Patriarcha CP. sub Bajazete Sultano, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Hieroclis in Hippiatricis.

Himerius Sophista, ex Photii Bibl. n. 243. seorsim editus ab Henr. Stephano anno 1567. Vixit sub Constantino & Juliano.

S. *Hippolytus* de Antichristo.

Horapollo in Hieroglyphicis.

Horologium ex edit. Veneta 1535.

Hypatus de partibus corporis, ex edit. Stephani *le Moine* anni 1685.

S. *Ignatii* Epistolæ genuinæ & interpolatæ, ex

editione Coteleriana & aliorum.

Ignatius Diaconus & Scevophylax S. Sophiæ CP. de Vita S. Nicephori Patriarchæ CP. editus à Bollando 13. Martii. Scripsit etiam Vitam Tarasii Patriarchæ CP. Vixit anno 850.

S. *Ignatii* Patriarchæ CP. Epistola ad Nicolaum PP. in Concilio CP. IV.

Indiculus Apostolorum, in Notis Cotelerianis ad Clementem.

Inscriptiones Græcæ veteres, ex Grutero, Gualtero, Reinesio & aliis

Joachimi Patr. Alexandrini Epistola ad Comitem Lewenstein an. 1561. edita à Davide Chitræo lib. de statu Ecclesiæ Orient.

Joannes Actuarius Medicus, cujus opera medica extant sub solo Actuarii nomine. Vixit sub Andronico seniore Imp. ut observat Lambecius lib. 6. de Biblioth. Cæsar. pag. 115. Vide Glossarium in Ἀκτουάριος.

Joannes Anagnosta de ultimo Thessalonicæ Excidio ab Amurathe Sultano, ex editione Allatii in Symmictis an. 1653. & Combefisii cum Continuatore Theophanis, Typis Regiis. Vixit anno 1430.

Joannes Antiochenus, cujus habentur Excerpta edita ab Henrico Valesio. Vixit post Phocam, in quem desinit.

Joannis Antiocheni Patriarchæ Liber de Charisticariis, seu de Donationibus Monasteriorum Laïcis factis: ex editione Coteleriana tom. 1. Monumentorum Ecclesiæ Græcæ. Vixit sub medio 12. sæculi.

Joannis Cameniatæ Clerici & Cubuclesii Narratio de excisa urbe Thessalonicensi circa annum 904. quo is vivebat. (Vide Leonem Grammaticum pag. 482.) ex editione Leonis Allatii in Symmictis ann. 1653. & Combefisii in Continuatore Theophanis.

Joannis Canani Narratio de bello CP. an. Chr. 1420. cùm urbs ab Amuratho Sultano obsessa est, edita ab Allatio cum Georgii Acropolitæ Chronico, Typis Regiis an. 1651.

Joannis Cantacuzeni Imp. Historia, ex editione Regia 1645.

S. *Joannes Chrysostomus*, ex editione Paris. Vixit sub Arcadio.

Joannis Cinnami Historia, ex editione anni 1652. & Regia 1670. Vixit sub Manuele Comneno Imp.

Joannes Citri Episcopus, cujus extant Responsa ad Constantinum Cabasilam Dyrrachii Archiepiscopum libro 5. Juris Græco-Rom. pag. 323.

Joannes Claudiæ Metropolitanus, de Azymis & Suffocatis.

Joannes Scholasticus Abbas montis Sina, vulgò Climacus appellatus: vixit circa annum 560. Vidè Glossarium in Κλίμαξ.

Joannes Comnenus Imp. Ejus habetur Novella in Jure Græco-Romano pag. 147.

Joannes Coressæus Medicus, in Turco-Gr. Crusii lib. 3. & 4.

Joannes Cyparissiota de Palamicis Transgressionibus, editus à Combefisio & Allatio.

S. *Joannes Damascenus*, ex variis edit.

Joannes Diaconus Magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Rhetor, de Vita S. Josephi Hymnographi, edita apud Bollandum 3. April.

Joannes Diaconus, ad Scutum Hesiodi.

S. *Joannes Evangelista*.

Joannis Geometræ Hymni, ex editione Fed. Morelli an. 1591.

Joannes Glycas, de Vanitate vitæ.

Joannes Hierosolymitanus Patriarcha in Vita S. Joannis Damasceni, ex editione Romana, & Bollandi. Vide Allatium de Consensu lib. 2. cap. 18. §. 18. & in Creygton. pag. 430.

Joannis Hierosolymitani Monachi Narratio de origine hæreseos Iconoclastarum, edita à Combefisio cum Continuatore Theophanis.

Joannes Jejunator, Νηστευτὴς, Patriarcha CP. cujus extat Pœnitentialis editus à Morino in libro de Pœnitentia, & Praxis ab eo Græcis præscripta in Confessione peragenda, ab Allatio lib. 3. de Cons. utriusque Ecclesiæ cap. 17. n. 10. Vixit sub Mauricio Imp. obiitque anno 596.

Joannes Laurentius Lydus Philadelphiensis, vixit sub Justiniano, uti testatur Theophylactus Simocatta lib. 7. hist. Scripsit de Mensibus, & alia à Photio & Suida recensita. Ejus Brontoscopium edidit Janus Rutgersius lib. 3. variarum Lectionum.

Joannis Malelæ Hist. Fragment. Hujus meminit Tzetzes Chil. 15. hist. 25. & auctor Proœmii ad Constantini Porphyr. Excerpta de Legat. & de Virtutibus & Vitiis, & Joannes Damascenus lib. 3. Imagin. Vide Combefisium in Manip. pag. 59. & Edw. Bysseum.

Joannis Mauropodis Euchaïtorum Metropolitæ Poëmata edita Londini anno 1610. Vixit sub Constantino Monomacho. De ejus aliis scriptis agunt Leo Allatius de Symeonibus pag. 82. & Lambecius lib. 5. de Bibl. Cæsarea pag. 29. 266. 267.

Joannis Monachi, Discipuli S. Basilii, Canonarium, seu liber Pœnitentialis, edit. à Morino in libro de Pœnitent.

Joannes Moschus auctor Limonarii, seu Prati Spiritualis, edit. in Bibl. Patr. & tom. 2. Monumentor. Eccl. Græcæ. Vixit circa annum 600.

Joannes Naupacti Metropolitanus, apud Crusium in Turco-Gr. lib. 4.

Joannes Nicænus Archiepisc. de Nativitate Domini, &c. edit. à Combefisio cum Hist. Monotheliarum.

Joannes Presbyter Nicomodiensis, de Martyrio S. Basilei Episcopi Amasiæ, cui interfuit, edit. apud Bolland. 26. Aprilis. Vixit sub Constantino M.

Joannis Phocæ Descriptio Terræ Sanctæ, edita ab Allatio in Symmictis anno 1653. Vixit sub Manuele Comneno Imp. & scripsit anno 1185.

Joannes Plusiadenus in Dialogo pro Concilio Florentino. Edit. ab Allatio tom. 1. Græc. Orthod.

Joannes Scylitzes, seu uti à Theodoro Gaza appellatur de Origine Turcor, *Scyllaces*, Curopalata, Historiam scripsit à Michaele Rhangabe ad Nicephorum Botaniatam. Proinde cùm hunc scriptorem laudamus ex edit. Reg. intelligendus Codex qui Cedreni nomen præfert, cùm integrum Scylitzem exscripserit. Idem porro ille est quem Joannem Thracesium vocat Zonaras in Isaacio Comneno. Vide Vossium de script. Gr. & Allatium de Georgiis pag. 337.

Joannis Stauracii Chartophylacis Thessalonicensis Oratio in S. Demetrium.

Joannis Tzetzæ variarum Historiarum Chiliades 13. ex edit. Basil. anno 1548.

Ejusdem Scholia in Hesiodum ex edit. 1537. Vixit anno 1176.

Joannes Veccus Patr. CP. obiit sub Andronico Seniore. De ejus scriptis vide Allatium lib. 2. de Consens. cap. 15. §. 8. Quædam edita ab eodem

Allatio in Græcia Orthodoxa, & ab Arcudio in opusculis aureis.

Ioannis Xiphilini Epitome Dionis Cassii, ex edit. Rob. Stephani, & al. Vixit circa tempora Michaëlis Ducæ.

Ioannis Zonaræ Chronicon à Mundo condito ad Imperium Alexii Comneni, ex edit. Wolphiana anni 1557. & Regia anni 1687.

Idem de Matrimonio duorum sobrinorum, ex to. 2. Monument. Eccl. Gr. Vide Jus Græco-Rom. pag. 351. & Allat. in Creygton. pag. 346. 544.

Ioannicius Cartanus Hieromonachus in Flore, seu libro qui Αὐθος inscribitur, in Expositione divini Officii, & in Sermonibus editis cum Damasceno Studita. Vixit sub Paulo III. Papa.

Ioasaphi Epistola, apud Crusium in Turco-Gr.

Iob Monachus de Sacramentis Græcorum.

Iobius, seu *Iovius*, Monachus de Verbo incarnato, ex Photio cod. 22.

Ioelis Chronographia compendiaria ab Adamo ad captam à Francis CPolim. Edit. ab Allatio cum Georgii Acropolitæ Chronico, typis Reg. an. 1651.

Iosephus Histor. de Antiq. de Bellis Judæor. ex edit. Genev.

Iosephus Episcopus Methonensis in Responsione ad libellum Marci Ephesii, edit. in tom. XIII. Concil. Vixit tempore Concilii Florentini.

Irmologium ex edit. Veneta.

Isaaci Angeli Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom.

Isaac Armeniorum Catholici Invectivæ adversus errores Armeniorum, edit. à Combefilio cum Hist. Monothelitarum.

Isaaci Argyri Computus, ex edit. Petavii anni 1630. Vixit anno 1377.

Isaacii Porphyrogeniti, Joannis Comneni Imp. filii tertiogeniti, si bene conjicio, Characteres Græcorum & Trojanorum qui ad Trojam fuere, editi à Rutgersio lib. 5. Var. cap. 20. & auctiores ab Allatio Romæ anno 1641. Vide cod. Reg. sign. 2193.

Isaacius Tzetzes, in Lycophronem, ex edit. 1546. & 1601. Vixit anno 1175.

Isidori Pelusiotæ Monachi Epistolæ editæ à Jacobo Billio Parisiis anno 1585. Vixit sub Theodosio juniore. Vide Evagrium lib. 1. cap. 15.

Isidorus Metropolita Thessalonic. in Ephemeridibus.

Julianus Imp. ex edit. Petavii anni 1630.

Julius Pollux ex edit. 1502. & aliis. Vixit sub Commodo Imperat.

Julii Pollucis Chronicon, ex quo quædam à viris doctis laudantur, in cod. Bavarico desinit in Valentem, uti monet Gretzerus de Cruce p. 2701.

Justiniani Imp. Novellæ.

S. Justinus Martyr, ex edit. Paris. Vixit sub Antonino Pio.

Laonici Chalcondylæ Hist. Turcica, ex edit. Genevensi anni 1615. & Regia 1650.

Laonicus Cretensis in Batrachomyomachiam.

Leo Archiepiscopus Bulgariæ, de Azymis to. 2. Pandectes Canonum edit. Beveregii.

Leonis Grammatici Historia à Leone Armenio ad Constantinum Porphyrogen. edit. à Combefisio Typis Regiis anno 1655. Historiam suam scripsit anno 1013.

Leonis Imperat. Tactica ex edit. Meursii anni 1612.

Ejusdem Novellæ, ex edit. Scrimgeri.

Ejusdem Oracula, ex edit. Reg. 1655.

Ejusdem Notitiæ Episcopatuum, ex edit. Reg. 1648.

Ejusdem Homiliæ ex edit. Gretzeri anni 1600. & Combefisii tom. 1. Auctarii Bibl. Patr.

Leonis Philosophi Κεφάλαια, seu versus retrogradi, ex edit. Leonis Allatii anni 1641.

Leontius Mechanicus de Aratæa Sphæra, edit. cum Arato à Guil. Morello anno 1559.

Leontius Scholasticus Byzantius de Sectis, edit. à Leunclavio anno 1578. & tom. II. Bibl. Patr. Vixit sub Justiniano. Ejus etiam habentur aliquot Epigrammata in Anthologia Græca. Vide Gretzerum de Cruce pag. 1483. Combefisium tom. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 720. & Alemannum ad Hist. arcanam Procopii pag. 89. 1. edit.

Libanius Sophista, ex edit. Fed. Morelli, Jacobi Gottofredi, Allatii, & aliorum. Vixit sub Juliano.

Liturgiæ S. Jacobi, S. Basilii, & S. Chrysostomi, ex edit. Guill. Morelli 1555.

Liturgiæ S. Basilii & S. Chrysost. ex edit. Goari in Euchолog.

Liturgia S. Petri, ex edit. Plantini & Fed. Morelli anni 1595.

Liturgia S. Marci Evang. ex edit. Fed. Morelli anni 1583.

Liturgia Gregorii PP. ex edit. Fed. Morelli anni 1595.

Liturgia Præsanctificatorum, ex Goari Euchologio.

Lucas Chrysoberges Patr. CPolit. sub Manuele Comneno, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 207. lib. 4. pag. 282.

S. Lucas Evangelista.

S. Macarii Homiliæ, ex edit. Guill. Morelli anni 1559. Vixit anno 340.

Macarius Ancyranus contra Barlaamum & Acyndinum.

Macarius Chrysocephalus Archiepiscopus Philadelphiensis, cujus quædam edidit Gretzer. in lib. de Cruce p. 1289. De ejus scriptis vide Allatium in Chreygton. pag. 662. 680. 681. 683. 684. & de Symeonib. pag. 83. 88.

Malchus Byzantius Sophista, auctor Historiæ à Constantino M. ad Anastasium, in qua Zenonis & Basilisci bella, & Bibliothecæ publicæ & Augustei Statuarum, incendia narrat. Ex ea prostant Excerpta de Legationibus edita Typis Reg. Vide Eudociam in Ionis MSS.

Manuel Calecas, cujus quædam habentur apud Combefisium in Auctario novo Bibl. Patr. part. 2. p. 1. & 181. Vixit post annum 1285. ut scribit Allatius lib. 2. de Consens. cap. 18. n. 4. ubi de ejus scriptis agit.

Manuelis Charitopuli Patr. CP. Solutiones, in Jure Græco-Rom. lib. 3.

Manuelis Chrysoloræ Militis CPolit. Comparatio veteris & novæ Romæ, & Epistolæ, edit. cum Codini Origin. CPol. Obiit Constantiæ 15. April. anno 1415. Vide Paul. Jovium in Elog. & Allat. in Chreygton. pag. 314.

Manuelis Comneni Imperat. Novellæ, habentur in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 149. tom. 2. pag. 186. & apud Carol. Labbeum post Synopsin Basilic.

Manuelis Malaxi Peloponnesii Historia Patriarcharum CPolit. à capta à Turcis urbe, edita à Crusio lib. 1. Turco-Græciæ. Obiit an. 1581. Vide Indicem auctor. MSS. & Allat. de Georgiis p. 342.

Manuelis Moſchopuli Schedographia, ex edit. Rob. Stephani anni 1545.

Ejuſdem Sylloge dictionum Atticarum ad Philoſtrati Icones, ex edit. Vaſcoſani anni 1532. Multa alia proſtant de re Grammatica. Vixit ante an. 1391. circa tempora Andronici ſenior. ut cenſet Cruſius in Turco-Gr. pag. 44. In Indice MS. Bibl. Vaticanæ, *Cretenſis* appellatur. Vide MSS.

Manuelis Palæologi Imperat. Opera aliquot edidit Leunclavius anno 1578. Orationem funebrem in Theodorum fratrem Combefiſius in Hiſt. Monothelit. pag. 1045. Vide Allatium lib. 2. de Conſenſu cap. 18. n. 3.

Manuel Phile, in obitum Georgii Pachymeris, apud Allatium de Georgiis. V. infra in *Phile*.

Marcellus Sidetes Medicus, de Piſcibus, edit. à Fed. Morello anno 1591. Vixit ſub M. Antonino. Vide Suid. & Eudociam in Ioniis MSS.

Marciani Heracleota Periegeſis, verſibus Iambicis, ex edit. Fed. Morelli anni 1606.

Marcus Epheſius de Sacra Liturgia.

S. *Marcus* Evangeliſta.

Marcus Eremita, ex edit. Guil. Morelli anno 1563. Vide Sozomen.

Marcus Hieromonachus de Dubiis Typicis, editus Venetiis cum Typico S. Sabæ.

Marinus in Vita Prochi, edit. non ſemel.

Martini PP. Epiſtolæ, in Concil.

Matthæus Blaſtares, ex edit. Oxon. Guill. Beveregii Vixit anno 1311.

S. *Matthæus* Evangeliſta.

Matthæus Monachus de cauſis matrimonialibus, lib. 8. Juris Græco-Rom. pag. 478.

Matthæus Monachus in Catalogo Offic. Palatii, edit. à Goaro cum Codino. Is Matthæus Blaſtares dicitur in cod. MS. hoc tit. Ματθαίου ἱερομονάχου τοῦ Βλαστάρεως αἱ τοῦ βασιλέως ὥραι, ἐκ τῆς ἐφημ. τῶν ἀνθρώπ. τῆς πόλεως ἔχουσαι ὅπως.

Mauricii Scheffmuhl, editum à Joanne Scheffero anno 1664. Vixit is poſt Anaſtaſium Imp. cùm meminerit belli Antici, cui interfuit, lib. 11. c. ult.

S. *Maximi* Confeſſ. Opera, ex edit. Combefiſii anni 1675. Vixit ſub Honorio & Theodoſio jun. circa an. 420.

Maximi Cytherenſis Epiſcopi Synaxarium, hoc titulo: Βίοι ἁγίων ὧν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶττα, ὅπου ἐκ τῶν Συναξαρίων μεταφρασθέντες παρὰ Μαξίμου Ἐπισκόπου Κυθήρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν. Edit. Venet. apud Antonium Pinellum an. 1621. Scribebat an. 1600.

Maximus Margunius de proceſſione Spiritus Sancti. Vixit circa an. 1500. Vide Allat. de Conſenſu lib. 3. cap. 7. n. 12.

Menea, ex edit. Veneta.

Menologium Græcorum.

Menologium, ſeu Synaxarium, Baſilii junioris Porphyrogeniti Imperat. juſſu collectum, apud Bolland. in Martio, Aprili, &c.

Memnonis Excerpta, apud Photium, ſeorſim etiam edita ab Henrico Stephano.

Menander Protector, in Excerpt. de Legat. ex edit. Hoëſchelii 1603. & Henrici Valeſii Typis Regiis an. 1648.

Methodius Patr. CPol. de iis qui abnegarunt, in Euchologio Goari pag. 876. Vixit ſub Theodora & Michaele.

Metrodorus de Martyrio S. Dionyſii.

Metrophanes Archiepiſc. CPol. apud Cruſium in Turco-Gr. Vixit ſub Solimano.

Michaël Anchiali Patr. CPol. ſub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco Rom. p. 227.

Michaël Apoſtolius, cujus eſt Proverbiorum Collectio, &c. Vixit poſt Synodum Florentin. Vide Allatium de Conſenſu lib. 3. cap. 3. §. 7.

Michaëlis Attaliata, Anthypati & Judicis Synopſis Legum, edita in to. 2. Juris Græco-Rom. Vixit ſub Michaële Duca Imperat.

Michaël Balſamon, de Synodo Florentina.

Michaëlis Cerularii Patr. CPol. Epiſtola ad Petrum Patr. Antioch. ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Edictum de projecto pittacio, apud Allat. de lib. Eccl. Græcor. Alia habentur apud eundem de Conſenſu p. 1109. & lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 206. & lib. 4. pag. 255. Vixit ſub Conſtantino Monomacho, Theodora, Michaële & Iſaacio Comneno Impp.

Michaëlis Choniatæ Athenarum Metropolitæ Oratio Funebris in Nicetam Choniatem fratrem, edit. anno 1610. Vixit anno 1204.

Michaëlis Chortacii Cretenſis Ὁμιλία, ἥτις λόγος ἐπιτιμητικὸς περὶ τῆς ἐξόδου τῆς ἱερατείας. Venetiis 1642.

Michaëlis Glycæ Annales à Mundo condito ad Alexium Comnenum, ex ed. Reg. 1660. Vixit an. 1150.

Michaëlis Pſelli Philoſophorum Hypati Synopſis Legum verſibus politicis, ex edit. Boſqueti an. 1632.

Idem de operatione dæmonum, ex edit. Gilb. Gaumini 1615.

Michael Syncellus, aliis *Syngelus*, auctor Vitæ S. Dionyſii Areopagitæ primùm editæ an. 1547. & alior. editor. à Combefiſio to. 1. Auctar. Bibl. Patr. pag. 1525. Vide Allatium de Dominicis & Hebdomad. Græcor. §. 14. & Concil. CPolit. IV. pag. 1259.

Moſchion de Muliebribus affectibus, ex edit. an. 1538. & 1566.

Nauerati Epiſtola ad Fratres ubique diſperſos, de Obitu S. Theodori Studitæ, cujus fuit diſcipulus, edit. à Combefiſio in Hiſt. Monoth. p. 856. Habetur etiam in cod. Colb. 4779.

Nectarius Patr. CPolit. ſub Theodoſio M. de Eleemoſyna, & lib. 4. Juris Græco-Rom. p. 147.

Nemeſius Emeſenus Epiſcopus, Philoſophus Chriſtianus, vixit ante Juſtinianum, edit. anno 1577. & to. 12. Bibl. Patr. Vide tom. 2. Operum S. Maximi pag. 153.

Neophytus Hieromonachus, apud Cruſium in Turco Gr. lib. 4.

Neophytus Rhodinus Cyprius de ſeptem Eccleſiæ Sacramentis, edit. Romæ anno 1628.

Ejuſdem Panoplia 1630.

Ejuſdem Ἐξήγησις εἰς τὴν θείαν Θεολογίαν, &c. Romæ 1636.

Ejuſdem Martyrium S. Neophyti, ibid.

Neophytus Preſbyter Monachus, & Incluſus, de calamitatibus Cypri, ex edit. Coteleriana to. 2. Monument. Eccl. Gr. Vixit anno 1185.

Nicanoris Epiſtolæ, apud Cruſium in Turco-Gr. lib. 4.

Nicephorus Blemmydes Hieromonachus, cujus extat Epitome Logices & Phyſices, ex edit. anni 1605. Alia ejuſdem præterea edidit Allatius to. 1. Græciæ Orthodoxæ. Obiit circa ann. 1272. Vide eundem Allat. in Chreyghton. pag. 611. 612. & lib. 2. de Conſenſu cap. 14. §. 4.

Nicephori Bryennii Cæſaris Commentarii de Rebus Byzant. ex edit. Reg. 1661. Vixit an. 1120.

Nicephorus Chartophylax, lib. 5. Juris Græco-Rom. pag. 341.

Nicephori Gregoræ Hist. à Theodoro Lascari ad Andronici Palæologi obitum, edit. à Wolfio an 1562. & Genevæ 1615.

S. Nicephori Patr. CPolit. Breviarium Historicum ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, ex edit. Paris. an. 1618. & Regia 1648.

Nicephorus Homologeta, seu Confessor, vixit sub Nicephoro, Stauracio, Michaële, &c. Ejus Canones editi lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 195.

Nicephorus Monachus de Custodia cordis, in Thesauro ascetico Possini.

Nicephorus Paschalæus de Confessione.

Nicephori Phocæ Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. tom. 1. pag. 113. tom. 2. pag. 168.

Nicephori Callisti Xanthopuli Historia Ecclesiastica, ex edit. Paris. 1630.

Ejusdem Synopsis Sacræ Scripturæ edita cum Theodori Prodromi Poëmatibus Basilææ an. 1536. Vixit sub Palæologis.

Nicephorus Uranus Magister Antiochiæ, de Vita S. Symeonis junioris Stylitæ Hegumeni Monasterii S. Montis Mirabilis, apud Bolland. 24. Maii.

Niceta Choniata Historia Byzantina à Joanne Comneno ad Balduinum Flandrum, ex edit. an. 1593. & Regia 1647.

Ejusdem Thesaurus fidei Catholicæ, ex edit. Lat. 1610. Vixit an. 1204.

Nicetas David Paphlago, scripsit Vitam S. Ignatii Patr. CPol. editam cum Conciliis: Encomium S. Eustachii edit. à Combefisio anno 1660. & alias complures encomiasticas orationes editas ab eodem Combefisio in novo Auctar. Bibl. Patr Gr. part. 1. p. 327. Vide Allatium de Psellis p. 16. 17.

Nicetæ Mitilenei Thessalonicensis Metropolitani Responsa, in Jure Græco-Rom. pag. 344. 409. 412.

Nicetas Seidus, vixit sub Alexio Comneno. Vide Allat. in Creyghton. pag. 571.

Nicetas Serrarum Episcopus.

Nicolaus Athenarum Episcopus, scripsit Officium S. Olei, quod in demortuos canitur à 7. Sacerdotibus, edit. in Eucholog. anno 1553. pag. 214.

Nicolaus Cabasilas Archiepiscopus Thessalonicensis, Nili Cabasilæ ex fratre nepos, vixit anno 1350. Vide tom. 12. Bibl. Patr. Bolland. 5. April. De aliis scriptis Allat. de Symeon. pag. 82 88. lib. de Nilis pag. 47. 54. 55. &c. & de Consensu utr. Eccles. lib. 2. cap. 18. n. 9.

Nicolai Lucani Ilias Homeri, & Ilii Excidium versibus politicis Græcobarb. edit. Venetiis an. 1526. apud Stephanum Sabium.

Nicolaus Malaxus de significatione digitorum tunitorum Sacerdotis in Benedictione.

Nicolaus Musalon Patr. CPolit. sub Manuele Comneno Imp. lib. 3. Juris Græco-Rom. p. 217.

Nicolaus Myrepsus Medicus Alexandrinus, ex edit. Leonhardi Fuchsii an. 1626. Vixit ante an. 1300. Vide Matth. Silvaticum in *Vincitoxicum*.

Nicolaus Grammaticus, Patr. CPolit. vixit sub Alexio Comneno. lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 215. lib. 4. pag. 269. de Jejuniis Græcor. post Typicum S Sabæ.

Nicon de Religione Armeniorum.

Nilus Doxapatrius Archimandrita de quinque Patriarchalibus sedibus, cujus libri excerpta varia descripsit Leo Allatius in lib. de utriusque Eccl. Consensu p. 15. 160. 165. 167. 173. 195. 215. 239. 255. 409. 522. 532. Vixit sub Rogerio Rege in Sicilia anno 1143. edit. nuper à Stephano *le Moine* 1685.

Nilus Metropolita Rhodi, de Synodis œcumenicis, editus à Justello post Nomocanonem.

Nilus Monachus, cujus opera varia edita ab Allatio, Suaresio, Possino, Bollando, Bigotio, & aliis, de quibus & ejus vita egit idem Allatius in Dissert. de Nilis, & post ejus Epistolas. Vixit sub Arcadio Imp.

Nilus de Passione S. Theotecni Martyris Ancyrani, apud Bolland. 18. Maii.

Nonnus Medicus de Morborum curatione, edit. ab Hieremia Martio anno 1598. Vixit sub Constantino Porphyrog. Imp.

Nonni Panopolitæ Paraphrasis Evangeliorum, ex variis edit.

Olympiodori Thebei Historiæ Excerpta, ex Bibl. Photii cod. 80. Vixit sub Valentiniano III.

Onosandri Strategicus, ex edit. Rigaltii. Vide Suidam.

Oribasius Medicus, cujus quædam habentur Græcè edita. Vixit sub Juliano Imp. Vide Andernacum ad lib 2. Pauli Æginetæ cap. 1.

Origenes Adamantius, vixit sub Gallo & Volusiano. Edit. ab Huetio.

S. Pachomii Regula, edita apud Bolland. to. 3. Maii pag. 62. Vixit sub Constantino M.

Pæanius, sive *Capito Lycius*, auctor Metaphrasis Eutropii. Vide Cujacium lib 24. Observat. cap. 7. & Eudociam in Ioniis MSS. quæ hanc versionem eidem Capitoni adscribit, & Isauricorum lib. 8. Sed aliam fuisse Pæanii, aliam Capitonis contendit Henricus Valesius ad Joannem Antiochenum pag 115.

Panagiota versio in linguam Græcam vulgarem Catechismi Russorum, seu Græcorum, hoc titulo: Ὀρθόδοξος ὁμολογία τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀνατολικῶν. edit. in Hollandia anno 1662. quo is vivebat, fuitque primus Interpres Sultani Turcici.

Pantaleon Byzantiorum Hegumenus in Exaltat. S. Crucis.

Paracleticum, ex edit. Veneta. Vide Allat. de libr. Eccl. Græc.

Paulus Ægineta Medicus, vixit sub Honorio Imp.

S. Paulus Apostolus.

Pauli Lagni Capucini Ἐγχειρίδιον ὀρθόδοξον τῆς Ῥωμαίων, ex edit. Parisiensi anni 1668.

Pauli Silentiarii Descriptio Sanctæ Sophiæ. Ex edit. Reg. 1670.

Paulus Episcopus Monembasiæ, in Narratione de B. Martha Hegumena, apud Bolland. 24. Maii.

Pausanias, &c.

Paxamus, in libris Geoponicon.

Pelagonius, in libris Hippiatric.

Pentecostarium, ex edit. Veneta.

Perdicca Ephesi, Protonotarii, Descriptio Thematum Dominicorum & memorabilium quæ Hierosolymis sunt. Ex edit. Fed. Morelli & Leonis Allatii in Symmictis. Vide Lambecium lib. 1. de Bibl Cæsar. pag. 105. Pachymer. lib. 6. cap. 24. & Pseudosynod. Palamitar. pag. 171.

Petrus Alexandrinus in Epitome Canonum.

Petri Antiocheni Patr. Epistolæ ad Michaëlem Cerularium Patr. CPolit. & ad Dominicum Gradensem Patr. ex edit. Coteleriana tom. 2. Monument. Eccl. Gr. Vixit seculo 11. medio. Vide Allatium in Creyghton. pag. 430. 479. 548. & lib. 3. de Consensu cap. 12. §. 4.

Petrus Chartophylax M. Ecclesiæ, lib. 6. Juris

Græco-Rom. pag. 395. Vixit anno 1092.

Petri Siculi Historia Manichæorum, ex edit. Gretzeri.

Phamon auctor Cynosophii editi 1. ab Andrea Aurifabro, deinde à Rigaltio anno 1612. qui in codd. Regg. auctoris nomen deesse scribit. Edit. præterea Lipsiæ anno 1654.

Phile de Animalibus, versibus Iambic. ex edit. Commelini 1596. Vixit sub Michaele & Andronico Palæologis. Vide *Manuel*.

Philippi Cyprii Protonotarii CPolitani Chronicon Ecclesiæ Græcæ. edit. anno 1679. Vivebat anno 1639.

Philippus Solitarius, cujus extat Dioptra: vixit anno 1105. Vide Allatium de Psellis pag. 107.

Philonis Belopœcea, ex Notis Rigaltii ad Onosandrum.

Philo Judæus, ex edit. Turnebi & aliorum.

Philostorgii Cappadocis Historiæ Ecclesiasticæ Excerpta Photiana, à Constantino M. usque ad Theodosii junioris tempora sub quo vixit, edita primùm à Jacobo Gothofredo an. 1643. deinde ab Henrico Valesio cum cæteris Scriptoribus Hist. Eccles.

Philotheus Patriarcha CP. de Ordine sacri Ministerii, qui Euchologio Goari præfigitur.

Ejusdem Homiliæ apud Gretzerum de Cruce, &c. Vide lib. 4. Juris Græco Rom. pag. 288. Allatium de Symeonibus pag 85. 91. & de Nilis pag. 56. Vixit sub Joanne Palæologo Imp.

Philothei Heracleæ Metropolitani Sermones dogmatici.

Phlegon, Adriani Imp. Libertus, de Mirabilibus & Longævis, ex editione Xilandri 1578.

Photius Patr. CP. sub Basilio Macedone, cujus complura extant edita, Bibliotheca Scriptorum, Epistolæ seorsim editæ, Nomocanon, & alia à Lambecio in Notis ad Cedrenum, à Combefisio tom. 1. Auctarii Bibl. Patr. pag. 1583. tom. 2. part. 1. pag. 527. tom. 2. Manipuli pag. 296. &c. De cæteris ejus operibus consulendus Allatius lib. 2. de Consensu cap 6. n. 4.

Phrynichi Collectio vocum Atticarum, ex edit. Rom. 1517. & Paris. 1532.

Plutarchus, &c.

Polemon de Physionomia, ex edit. Rom. 1543.

Polyæni Stratagematum libri octo, ex edit. Casauboni ann. 1589. Vixit sub Antonino & Vero Imp.

Polybii Historia, ex editione Casauboni.

Polybius Episcopus in Vita S. Epiphanii.

Polychronius in Cantica Canticorum, ex edit. Meursii.

Porphyrius in Vita Plotini.

Priscus Panites Sophista, cujus extant Eclogæ de Legationibus, ex edit. Reg. & alior. Vixit sub Theodosio juniore.

S. *Proclus* Patriarcha CP. Hujus Homilias collegit & edidit Ricardus, deinde Combefisius tom. 1. Auctarii Bibl. Patr. pag. 301.

Procopius Cæsariensis, ex edit. an. 1607. & Regia Maltreti an. 1663. Vixit sub Justiniano.

Procopius Diaconus & Chartophylax, de SS. Michaële & Gabriele, de S Joanne Evangelista, & de S. Marco, apud Bollandum 25. April. Vide Allatium de Symeonibus pag. 81. 83.

Procopius Gazæus Sophista Christianus, in Libros Regum & Paralipomen. ex edit. Meursii an. 1620. in Esaiam & Octateuchon, &c. Vixit sub Theodosio M. Vide Suaresium ad Nilum p. 638. Bellarminum, Baronium, &c.

Pseudosynodus Palamitarum sub Joanne Cantacuzeno, edita à Combefisio in novo Auctario Bibl. Patrum Græc. part. 2. pag. 135.

Rhazes de Pestilentia, ex edit. Rob. Stephani an. 1548.

Rogerii Siciliæ Comitis Sigillum seu Diploma, apud Ughellum tom. 1. Italiæ sacræ.

Romani Lacapeni, Senioris dicti, Imp. Novellæ, tom. 2. Juris Græco-Rom. pag. 155.

Rufi Leges militares, in Jure Græco-Rom. tom. 2. pag. 249.

S. *Sabas*, auctor Typici quod ejus nomen præfert, editi Venetiis.

Sallustius Philosophus de Diis & Mundo, ex edit. Leonis Allatii an. 1638.

Samona Gazæ Archiepiscopi Dialogus cum Saraceno, editus cum Liturgiis.

Sbirus, in Turco-Græcia Crusii.

Secundus Athenienſis Sophista, in Sententiis, ex editione Lucæ Holstenii an. 1638. Floruit sub Hadriano.

Scholiastes Apollonii, ex edit. 1641.

Scholiastes Arati, ex edit. Guill. Morelli.

Scholiastes Aristophanis, ex edit. an. 1607.

Scholiastes Basilicorum, ex edit. Fabroti.

Scholiastes Callimachi, ex edit. 1577.

Scholiastes Demosthenis, ex edit. Benenati & al.

Scholiastes Dionis Chrysostomi, ex edit. Morelli.

Scholiastes Euripidis, ex edit. 1534.

Scholiastes S. Gregorii Nazianzeni.

Scholiastes Hermenopuli, ex edit. Leunclavii, Merceri, Dion. Gothofredi, & aliorum.

Scholiastes Ephæstionis, ex edit. Turnebi.

Scholiastes Hermogenis.

Scholiastes Homeri, &c.

Scholiastes Libanii, ex edit. Fed. Morelli.

Scholiastes S. Maximi Confess. ex edit Combefisii.

Scholiastes Nicandri, ex edit. 1530. & 1557.

Scholiastes Oppiani, ex edit. 1597.

Scholiastes Pindari, ex edit. 1542. & 1599.

Scholiastes Sophoclis, ex edit. Henrici Stephani an. 1568.

Scholiastes Theocriti, ex edit. 1545. & 1596.

Scholiastes Theophili Antecess. ex edit. Fabroti.

Scholiastes Thucydidis, ex edit. Henr. Stephani & aliorum.

Severi Sophistæ Ὑδρουλικὰ, ex edit. Fed. Morelli & Leonis Allatii an. 1641.

Simonis Byzantii Epistola, apud Allatium.

Sisinnius Patriarcha CP. vixit sub Basilio & Constantino fratribus, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 197.

Smaragdæ Epistolæ, apud Crusium in Turco-Græcia.

Socratis Historia Ecclesiastica, ex edit. Henrici Valesii & aliorum. Vixit sub Anastasio.

Sophronii Patriarchæ Hierosolymitani Homiliæ in SS. Cyrum & Joannem.

Sophronius, in Vita S. Marci.

Sotion, in libris Geoponicon.

Sozomeni Historia Ecclesiastica, ex edit. Henr. Valesii & aliorum. Vixit sub Anastasio.

Spachanis Epistola ad Meletium Monachum, ex edit. Rudolphi Gualteri.

Stamatii Epistolæ Græcobarbaræ, apud Crusium lib. 4. Turco-Græciæ.

Stephanus Byzantius de Urbibus, ex variis edit. 1502. &c. Vixit sub Justiniano.

Stephani à Sabio, utriusque litteraturæ Impressoris, Corona pretiosa, edita Venetiis an. 1527. hoc titulo Græco: Στεφανος τοῦ Σαβηλικοῦ Στέφανος Χρύσιος, ἤγουν Στέφανος Τίμιος, ὅτι μαθὼν, ἀναγνώσκει, γράφει, τοῦτ' ἐστὶ λαλεῖ τοῦ ἰδιωτικοῦ εἰς Ἀττικικὸν γλῶσσαν τοῦ Γραικοῦ, &c. De hoc libro vide Henr. Stephanum de insidis Græcæ linguæ Magistris pag. 134.

Strabo Geographus, ex edit. Casauboni.

Strabonis Epitome, ex edit. Basil. an. 1533.

Suidæ Lexicon, ex edit. Genevensi. Vixit post Joannem Tzimiscem. Eundem vide in v. Ἀδάμ.

Sylvestri Sguropuli, vel ut in Concilio Florentino dicitur, *Syropuli*, Magni Ecclesiarchæ Magnæ Ecclesiæ, Historia ejusdem Concilii Florentini, cui interfuit, ex edit. Rob. Creygtoni ann. 1660.

Symeon Cabasilas, in Turco-Græcia Crusii.

Symeon Hieromonachus, apud Crusium in Turco-Græcia lib. 4.

Symeon Logotheta, vulgò *Metaphrastes* cognominatus ob vitas Sanctorum ab eo in meliorem sermonem redactas, multa scripsit, ac in primis Chronicon à Combefisio Typis Regiis editum, & Epistolas editas ab eodem in Manipulo. De ejus ætate multa commentatur Leo Allatius in Diatriba de Symeonibus.

Symeonis Sethi Magistri Antiocheni Liber de Alimentorum facultatibus, ex edit. Greg. Gyraldi an. 1538. & Bagdani an. 1658. qui in cod. Reg. 2945. tribuitur Psello.

Symeon Thessalonicensis Archiepiscopus, vixit ante annum 1420. sub Joanne Palæologo Manuelis filio. Ejus habentur Liber de Templo & Missa in Euchologio Goari pag. 213. & quædam de sacris Ordinationibus apud Morinum. De aliis ejus operibus agit Allatius in Diatriba de Symeonibus p. 185.

Synesius Episcopus Cyrensis, cujus opera extant ex edit. Petaviana & aliorum. Vixit sub Arcadio Imp.

Tarasius Patriarcha CP. sub Constantino & Irene, in lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 190.

Tatianus adversus Græcos, tom. 11. Bibl. Patr.

Themistii Orationes, ex edit. Petavii & Harduini. Vixit sub Juliano Apostata.

Theodoritus Cyri Episcopus, obiit Leone Magno imperante.

Theodorus Abucaras Cariæ Episcopus, vixit circa annum 770. editus an. 1606. & tom. 11. Bibl. Patrum Habetur in cod. Reg. 1991.

Theodorus Balsamon Patriarcha Antiochenus, in Canones Concil. & in Nomocanonem Photii.

Idem de Jejuniis, tom. 2. Monument. Eccl. Gr. Alia in Jure Græco-Rom. lib. 7.

Theodori Archiepiscopi Edessæni Capitula practica, in Thesauro Ascetico Possini.

Theodori Episcopi Iconii Epistola de Martyrio sancti Cyrici & Julittæ ejus matris, ex edit. Combefisii an. 1660. Habetur in cod. Colberteo 977.

Theodori Gazæ de Grammatica libri quatuor non semel editi.

Ejusdem Liber de Mensibus, ex edit. Petavii & aliorum. Obiit anno 1471.

Theodorus Hermopolites, in Basilic. Vide MSS.

Theodori Lectoris Historiæ Eccles. librorum 2. Eclogæ, ex edit. Henr. Valesii. Vixit sub Leone Magno.

Theodorus Petræorum Episcopus, de Vita & Conversatione S. Theodosii Cœnobiarchæ. Extat in cod. Colberteo 357. absque nomine auctoris. Vide Allatium de Consens. pag. 1533. de Libr. Eccles. pag. 24.

Theodorus Presbyter Rhaitensis, de iis qui accedunt ad Ecclesiam, edit. à Meursio in lib. var. divinor. & à Combefisio in Histor. Monothelitar. Idem de Incarnat. edit. à Balforeo cum Gelasio Cyziceno. Vide Suidam in Μάνης.

Theodori Presbyteri & Syncelli Magnæ Ecclesiæ Narratio historica de Depositione vestis Deiparæ in æde Blachernensi, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 752.

S. Theodorus Studita, de Vita S. Platonis cujus fuit ex sorore nepos, apud Bolland. 4. April. Vide Gretzer. de Cruce p. 1405. Vixit an. 820.

Theodori Prodromi Epigrammata, & Poëmata, ex edit. Basileensi anni 1536. Idem in MSS. codicibus sæpe *Ptocheoprodromus* appellatur. Vixit sub Joanne Comneno Imp. Vide Allat. de Consensu pag. 629. & in Chreygton. pag. 9.

Theodorus Tarsensis Episcopus, ex Photio cod. 223.

Theodosii Monachi Epistola ad Leonem Archidiaconum de Syracusanæ urbis expugnatione ab Agarenis. Extat Latinè versa apud Rocchum Pirrhum in Episcopis Syracusanis, in Sophronio Episcopo, & in Notis ad Zonaræ Annales.

Theodosius Patr. CP. sub Alexio Manuelis filio & Andronico tyranno, lib. 3. Juris Græco-Rom. pag. 231.

Theodosius Zygomalas, apud Crus. in Turco-Gr. ubi pluribus ob eruditionem laudatur, ut & apud Leunclavium ad Dionem pag. 2023. & 2044. & in Pandecte Turc.

Theodorus Episcopus Ancyranus, cujus quædam edidit Combefisius, adversus Nestorium. Vixit tempore Concilii Ephesini.

Theognostus Archimandrita, de causa Ignatii Patr. CPol. in Concilio CPolit. IV. pag. 1263. 1402.

Theomnestus, inter Hippiatricos.

Theonas Metropolita Paronaxiæ, apud Crusium lib. 4. Turco-Gr.

Theonis Scholia in Aratum, ex edit. G. Morelli anno 1559. Vixit sub Constantino M.

Theophanis Agri seu Sygrianes Hegumeni Chronographia à Diocletiani anno 4. ad 2. Michaëlis Curopalatæ, edita à Goaro Typis Reg. anno 1655.

Theophanis Byzantii Historiæ belli à Justino juniore cum Persis gesti Excerpta, ex Photii Bibl. cod. 64.

Theophanis Chronographiæ Continuator, à Leone Armenio ad Michaëlem Methystum, lib. 4. ex edit. Reg. Combefisii 1685.

Theophanis Cerameï Tauromenitani Archiepiscopi Homiliæ, ex edit. Franciscei Scorsi anni 1644. Vixit sub Rogerio Rege Siciliæ circa an. 1130.

Theophanes Hieromonachus, apud Crusium in Turco-Gr.

Theophilus Patr. Antiochenus ad Autolycum, in Bibl. Patr. tom. 11.

Theophilus, vulgò *Antecessor* dictus, cujus extat Paraphrasis Institut. Justiniani: quando vixerit, disquirit in Præfat. ad eundem Fabrotus, negatque omnino eum esse Theophilum Antecessorem, qui Justiniano imperante claruit, ac contendit longè postea vixisse, nempe circa tempora Constantini Porphyrogeniti.

Theophili Alexandrini Homilia de Homine, ex edit. Fed Morelli Ad Autolycum lib. 3. ed. 1555.

Theophilus Protospatharius in Galenum de usu partium, edit. à Junio Crasso 1540.

Theophylacti Bulgariæ Archiepiscopi Comment. in 4. Evangelia, &c.

Ejusdem Institutio Regia, ex edit. Reg. an. 1651.

Ejusdem Epistolæ, ex edit. Joan. Meursii anni 1617. Vide Gretzer. de Cruce pag. 1499. Vixit anno 1073.

Theophylacti Hierodiaconi Tzanfurnari novus Thesaurus, ex edit. Veneta Anton. Pinelli anni 1628. complectens Homilias seu Conciones 19.

Theophylacti Simocatta Expræfecti Historiæ Mauricianæ libri 8. ex edit. Pontani 1604. & Regia an. 1647. Vixit sub Heraclio Imp.

Theoriani Legatio ad Armenios, edita à Leunclavio anno 1578. Vixit sub Manuele Comneno Imp. anno 1170.

Theosterictus de Vita S. Nicetæ Confess. edit. à Bollando 3. April. Vixit c. an. 830.

Thomas Israëlita de pueritia & miraculis Jesu Christi, liber apocryphus, edit. à Cotelerio in Not. ad Clement. pag. 274.

Tiberius Mulomedicus, in Hippiatric.

Timothei Patr. Alexandrini Quæsita Canonica.

Timotheus Presbyter, περὶ τῆς προσαρχούσης τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, Græcè edit. à Meursio lib. un. Divinor. deinde Græc. & Lat. à Combefisio post hist. Monothelitarum.

Thomæ Magistri Sylloge seu Collectio dictionum Atticarum, ex edit. Romana an. 1517. & Paris. 1532. cujus libri titulus, ita concipitur in cod. Reg. 1853. Τῶ σοφωτάτω & μεγάλῳ κυρίῳ Θεοδούλῳ Θωμᾶ λογοθέτου τῶν Μαγίστρων ἐκλογὴ ὀνομάτων Ἀττικῶν, οἷς οἱ δοκιμώτατοι χρῶνται τῶν παλαιῶν, ἐξ ἧς ἔστιν εὑρεῖν μιμήσεις & διαφορὰς τῶν ἀναλόγων. In eodem porro codice describuntur Theoduli, qui interdum Monachus, interdum Rhetor appellatur, Declamationes aliquot, Epistolæ, ac Orationes, quarum altera extat in Tryphonem Patr. CPol. qui vixit sub Porphyrogenito ac Lacapeno, unde illius ætas percipitur; præterea Encomium in S. Joan. Baptistam, cujus meminit Allatius lib. de Symeonibus.

Triodium, ex edit. Veneta.

Typicum Monasterii Casulensis præfixum Anthologio Arcudii.

Varini Phavorini Camertis, Nucerini Episcopi, Dictionarium, editum Romæ an. 1523. &c.

Ulpianus Rhetor, in Demosthenis Orationes, ex edit. Veneta an. 1527. Benenati, & alior.

Urbicii Inventum, seu libellus Tacticus, edit. à Rigaltio & aliis, qui Hadriano Imp. adscribitur in vetusto Epigrammate apud Salmasium ad Spartianum pag. 21. Vixit autem Urbicius sub Anastasio Imp.

Zachariæ Scholasticus, Mitylenes Episcop. de Opificio mundi, edit. à Genebrardo, deinde à Tarino anno 1624. & in Bibl Patr. tom. 11. Videtur vixisse circa tempora Zenonis.

Zacharia PP. Romani versio Græca Dialogorum S. Gregorii M. edita cum ejusdem Gregorii operibus. Vixit anno 741. Vide Joan. Diacon. lib. 4. de Vita ejusdem S. Gregorii cap. 75. & Photium cod. 253.

Zenobii Proverbiorum Centuriæ sex, ex edit. Andreæ Schotti anni 1612.

Zenonis Imp. Novellæ, in Jure Græco-Rom. &c.

Zosimæ Colloquia edita à Possino in Thesauro ascetico.

Zosymus, cujus habetur Historia ex edit. Leunclavii, vixit sub Anastasii tempora, uti censet Henricus Valesius ad Evagrium lib. 3. cap. 41.

SCRIPTORES GRÆCI ANONYMI editi.

Ἀνδρομήδα, ex edit. Gesneri, & apud Galenum to. 4. p. 472. edit. Basil.

Apophtegmata Patrum, ex edit. Coteleriana to. 1. Monum. Eccl. Gr.

Apophtegmata Patrum, edit. à Possino in Thesauro ascetico.

Catalogus Episcopor. & Patriarcharum CPol. lib. 4. Juris Græco-Rom. p. 296.

Catalogus Officiorum Magnæ Ecclesiæ, ex edit. Bernardi Medorii, typis Reg. 1655.

Chronicon Alexandrinum, à mundo condito ad tempora Heraclii Imp. ex edit. Raderi, an. 1615, quod *Paschale* appellamus in edit. Regia.

Chronicon Veneto-Byzantinum, ab an. 1089. ad an. 1523. ex edit. Ismaëlis Bulialdi, post Ducæ Histor. ex edit. Reg. an. 1649.

Chronicon Byzantinum, edit. à Combefisio typis Reg. à Leone Philosopho ad Romanum Jun.

Chronographus Anonymus de rebus quæ tempore Leonis filii Bardæ Armenii contigerunt, edit. post Theophanem an. 1655.

Chronicon CPolit. à Mundo condito ad captam Constantinopolim, Codino de Orig. CP. subjectum, ex edit. Reg. 1655.

Collectanea de Antiquit. CPol. ex edit. Reg. an. 1655. & Combefisii in Manipulo an. 1664.

Confutatio Muhamed, ex edit. Steph. *le Moine*.

De Dissidio Græcorum & Latinorum.

Ecloga Legis Mosaicæ, ex edit. Coteleriana to. 1. Monument. Eccl Gr.

Etymologicum Magnum, ex edit. Veneta, & Basil.

Explicatio Horarum Divini Officii, edit. à Cardinale Sirleto post Liturgiam S. Marci an. 1583.

Expositio mensurarum & ponderum, subjecta Nicandro Gorræi.

Encomium in Depositionem Zonæ Deiparæ, edit. à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 790.

Glossæ Basilicon, à C. Labbeo editæ an. 1607.

De Hæresi Jacobitarum, & Catzitzariorum, edit. à Combefisio cum Hist. Monothelitarum.

Historia Politica, apud Crus. l. 1. Turco-Gr.

Homilia Scholastica, laudatur à Meursio.

Historia Imaginis Salvatoris in Puteo M. Ecclesiæ, ex edit. Combefisii cum Hist. Monothelitar.

Historia Imaginis Salvatoris dictæ Antiphonetæ, edit. à Combefisio cum Hist. Monoth.

De Incredibilibus, περὶ ἀπίστων, edit. ab Allatio Romæ anno 1641.

De Initiis Hæresεon, qui S. Joannes Damascenus esse creditur, ex tom. 1. Monument. Eccl. Græc. Coteleriano.

Interpres Concilii Lateranensis an. 1215. ex edit. Labbei tom. 11. Concil.

Interrogationes de jejunio, post Typicum editæ.

Invectiva in Iconomachos, edita à Combefisio cum Continuatore Theophanis. Vixit c. an. 750.

De Inventione S. Crucis, ex edit. Gretzeri in libris de Cruce.

Lexicon vocum Herodiani. Ex edit. Henrici Steph. 1564.

De locis Hierosolymitanis, ex edit. Leonis Allatii in Symmictis anni 1653.
Narratio de quodam Taxeota, seu Apparitore Prætoris in Ægypto, edita à Combefisio tom. 2. Auctarii Biblioth. Patr. Græc. pag. 324.
De Navis corporis, ex edit. Rom. anni 1545.
Nomocanon ex edit. Coteleriana tom. 1. Monumentorum Eccl. Græc.
Notitiæ Episcopatuum Græcorum, post Codin. de Offic. Palat. ex edit. Reg. 1648.
De Nuptiis Thesei & Æmiliæ libri 12. versibus politicis Græcobarb. edit. Venetiis anno 1519. 4. Habetur etiam in cod. MS. Reg. 2569.
Oratio in Festum τῆς Ὀρθοδοξίας, seu Restitutionis imaginum, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 715.
Oratio in Gregorium Palamam, apud Fr. Richardum in Clypeo fidei, part. 2. cap. 9. §. 2.
Oratio Historica in Festum τῆς Ἀναστάσεως, edita à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 806.
Oratio Funebris, seu Monodia in Imp. Constantinum juniorem Constantini M. fil. ex edit. Fed. Morelli anni 1616.
Ornithosophium, edit. à Rigaltio.
Ordo Confitentium, edit. à Morino post libros de Pœnitentia.
De Rebus Ecclesiasticis Armeniæ, edit. à Combefisio in Hist. Monothelitarum pag. 271.
De Officio Protecdici, in Jure Græco-Rom.
Paraphrasis Oraculor. Leonis Imp. ex edit. Reg 1655.
Quæsita ad Nicetam Metropolit. Thessalon. in Jure Græco-Rom. lib 4.
Responsa, in Jure Græco-Rom. lib. 4.
Responsum de Nudis Pactis, tom. 2. Juris Græco Rom. pag. 192.
In Rhetoricam Aristotelis, ex edit. Paris. anni 1539.
Scheda Regia, Σχέδη βασιλικὴ, seu Constructio verborum, ex edit. Basil. anni 1539.
Schedæ parvæ, ex cod. Reg.
Anonymus in serie Archiepiscoporum Bulgariæ, edit. in Famil. August. Byzantinis.
De Synodis, apud Lambecium ad Codinum.
Anonymi Synopsis Basilicon, cujus auctor Josephus Tenedius dicitur à Fr. Pithoeo ad lib. 1. Cod. Just.
De Templo S. Sophiæ, edit. à Combefisio in Manipulo anno 1664.
De titulis honoris & salutation. Epistolar. edit. cum Codino de Off. Pal. Typis Reg. anno 1648.
Versus heroïci de aliquot herbarum virtutibus, ex edit. Aldina Dioscoridis anni 1518.
De Vulpe & Lupo.

VITÆ ET MARTYRIA EDITA Sanctorum, auctoribus incertis.

SS. *Auctorum Acepsimæ, Josephi & Athala* Martyrium, apud Bollandum 2. Aprilis, & in cod. Colberteo 4271.
SS. *Alexandri & Antoninæ* Martyrium, apud Bollandum 3. Maii pag. 744.
S. *Alexandri* Romani Martyrium, apud Bollandum tom. 3. Maii pag. 15.
S. *Amphilochii* Episcopi Iconiensis Vita, edita à Combefisio cum ejusdem operibus.
S. *Anthimi* Episcopi Nicomediæ Martyrium, apud Bollandum 27. April.
S. *Antipæ* Martyrium, apud Bollandum 11. Apr.
S. *Bacchi* junioris Vita & Martyrium, ex edit. Combefisii an. 1668.
S. *Bademi* Archimandritæ Martyrium, apud Bollandum 7. April.
S. *Bartholomæi* junioris Cryptoferratensis, in Thesauro ascetico Possini.
S. *Basilii* Cæsariensis Episcopi Vita falsò adscripta S. Amphilochio, ex edit. Combefisii & alior.
S. *Basilei* Archiepiscopi Amaseæ Martyrium, apud Bollandum 26. April.
S. *Basilii* Presbyteri Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.
S. *Batæ* Persæ Martyrium, apud Bollandum 1. Maii pag. 739.
S. *Bonifacii* Martyrium, editum à Cl. V. Emerico Bigotio an. 1680. & à Bollando tom. 3. Maii pag 22.
S. *Calliopii* Martyrium, apud Bolland. 6. April.
SS. *Carpi & Papyli* Martyrium, apud Bollandum 13. April.
Constantini M. & Helenæ matris Vita, apud Gretzerum de Cruce pag. 1721.
S. *Donati* & sociorum Acta & Martyrium, apud Bollandum 22. Maii.
S. *Eleutherii* Martyrium, apud Bollandum 18. Aprilis.
S. *Elia* junioris Martyrium, ex edit. Combefisii an. 1668.
S. *Epiphanii* Martyrium, apud Bollandum 25. Martii.
S. *Eudociæ* Samaritanæ Vita, apud Bollandum 1. Martii.
S. *Euphi* Martyrium, ex edit. Coteleriana tom. 1. Monument. Eccl. Gr.
S. *Euphraxiæ* Virginis Vita, apud Bollandum 12. Martii.
SS. *Eustathii & Theopistes* Martyrium, editum à Combefisio anno 1660.
S. *Georgii* Martyrium, apud Bollandum 23. April.
S. *Georgii* Martyris in captivo miraculi editi Narratio, & alia miracula, ibid.
S. *Germani* Hegumeni Monasterii Cosenitræ Vita, edita apud Bollandum 3. Maii p. 7.
S. *Glyceriæ* Martyrium, apud Bollandum tom. 3. Maii pag. 12.
S. *Gregorii M.* PP. Vitæ Excerpta, apud Photium cod. 252.
S. *Hesychii* Thaumaturgi Vita, apud Bollandum 6. Martii.
S. *Jacobi* fratris Domini Acta, apud Bollandum 1. Maii pag. 735.
S. *Joannis Baptistæ* Encomium auctore incerto, apud Combefisium tom. 1. Auctarii Bibl. Patrum pag. 1372.
S. *Joannis Monachi in Puteo* Vita, apud Bollandum 30. Martii.
S. *Lucæ* junioris in Hellade sepulti Vita, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 969.
S. *Marci* Athenienſis Vita, apud Bolland. 29. Martii.
S. *Marci Evangelistæ* Martyrium, apud Bollandum 25. April.
S. *Mariæ Ægyptiacæ* Vita, apud Bollandum 1. April. cujus auctor Sophronius Patriarcha Hierosol. dicitur in codice Colberteo 4249.
S. *Maximi* Confessoris Vita & Acta, edita à Combefisio tom. 1. Operum ejusdem S. Maximi.

SS. *Maximi, Dada, & Quintiani* Martyrium, apud Bollandum 13. April.

S. *Meletii* Acta fabulosa, apud Bollandum 24. Maii.

S. *Nicolai* Studii Hegumeni Vita, edita à Combefisio in Hist. Monothelit. pag. 889.

S. *Niconis* & sociorum Martyrium, apud Bollandum 23. Martii.

S. *Nili* junioris Vita, ab ejus discipulo scripta, edita à Matthæo Caryophilo Archiepiscopo Iconiensi, Romæ an. 1624. Vixit S. Nilus imperante Ottone III.

S. *Olbiani* Synaxarium, apud Bolland. 4. Maii, pag. 753.

S. *Pachomii* Vita, scripta à suppare, edita à Bollando tom. 3 Maii pag. 24. cum Paralipomenis de eodem Sancto & Theodoro.

S. *Petri* Alexandrini Episcopi Martyrium, edit. à Combefisio an. 1660.

S. *Petri* Thaumaturgi Synaxarium, apud Bollandum 4. Maii pag. 746.

S. *Pherbutæ* Virg. Martyrium, apud Bollandum 22. April.

S. *Philemonis* Martyrium, apud Bollandum 8. Martii.

S. *Philetæri* & sociorum Martyrium, apud Bollandum 19. Maii.

S. *Philippi Apostoli* Acta, apud Bolland. 1. Maii pag. 733.

SS. *Philoromi ac Phileæ* Episcopi Martyrium, edit. à Combefisio an. 1660.

S. *Sabæ* Gothi Martyrium, apud Bollandum 12. April.

S. *Silvestri PP.* Acta antiqua, edita à Combefisio an. 1659.

S. *Siræ* Martyrium, apud Bolland. 18. Maii.

S. *Syncleticæ* Vita, cujus auctor dicitur Polycarpus Asceta, in cod. MS. Colbert. 670. edita tom. 1. Monument. Eccl. Gr. pag. 201.

SS. *Tarachi, Probi, & Andronici* Martyrii Acta, edita ab Emerico Bigotio an. 1680. Eadem habentur in cod. Colberteo MS. 4171.

S. *Thaleiæ* Martyris Acta vetustiora & recentiora, apud Bollandum 20. Maii.

SS. *Theodoræ & Didymi* Martyrium, apud Bollandum 27. April.

S. *Theodori Grapti* Vita, edita tom. 1. Manipuli Combefisiani pag. 191.

SS. *Theoduli Lectoris, & Agathopedis Diaconi* Martyrium, apud Bollandum 4. April.

S. *Theophanis* Sigrianensis Confessoris Vita, apud Bollandum 12. Martii.

SS. *Timothei Lectoris, & Mauræ* Martyrium, apud Bollandum 3. Maii pag. 741.

SS. *Viginti Patrum Sabaitarum* Martyrium, scriptum à coævo, apud Bollandum 20. Martii.

S. *Zoes* Martyrium, apud Bollandum 2. Maii, pag. 739.

Notet porro Lector dum Bollandum hic nominamus, vastum illud Opus de Vitis Sanctorum intelligere, ab illo inchoatum, & ab eruditissimis Sociis continuatum.

Emendanda in Glossario med. Græc.

Tametsi huicce Glossario edendo summam accurationem adhibueris Typographus, nec sumptibus pepercerit, ac illius emendationis, cui interesse mihimet non licuit, provinciam in se receperit Vir utraque lingua doctissimus, eique sedulo incubuerit, quoad cum fatis cedere contigit, ipseque deinceps emendationis curam exceperim; fieri tamen aliter non potuit, quin ex paullo minùs forte an bene descriptis adversariis, & ex minutioribus ac pene fugientibus typis, mendæ quædam operarum vitio non irrepserint, cujusmodi sunt quas hic exhibemus, ne quempiam remorentur: præter quas occurrent forte aliæ, licèt variusculè, ac levioris momenti, quæ aut oculos fugerunt, aut facilè emendari possunt, dum scilicet litera pro alia ponitur, ut ξ pro ζ, ι pro υ, &c. quas æquus Lector condonabit, & per se emendabit. Ubi interea monendus, ne pro erratis habeat, quæ in toties laudatis Græculorum inferioris ævi scriptis occurrunt ejusmodi literarum commutationes, maximè in ι, η, υ, οι, &c. quibus promiscuè utuntur, cùm neque ipse quicquam in iis exscribendis immutandum, atque adeò in ipsis accentibus quos vocibus contra receptas regulas apponunt: quin potiùs ea omnia quomodo in codicibus MSS. exarantur, summa cum fide proponenda censuerim, ut hodiernorum, si non ipsorum auctorum, saltem καλλιγράφων, seu potiùs καλλιγράφων barbariem ac insciitiam, quam in Præfatione attigimus, vel inde percipiat.

Pag. 10. *lin.* 10. *lege*, Meursius legit.
P. 17. *l.* 6. ἀγγελεῖ.
P. 18. *l.* 16. Basilium.
P. 19. *l.* 63. φείσωνται.
P. 23. *l.* 30. μιτὴς.
P. 25. *l.* 44. καμηλάτας.
P. 28. *l.* 30. *dele* Bib.
P. 46. *l.* 19. de Jan.
l. 37. Georg.
P. 57. *l.* 10. *lege* 10. in pr.
P. 59. *l.* 44. num.
P. 62. *l.* 59. truncate.
P. 72. *l.* 45. σωλ.
P. 74. *l.* 7. Margun.
l. 56. ἔθγ.
P. 81. *l.* 5. Meurs.
l. 63. *dele* 111.
P. 86. *l.* 67. Leon. Chazari.
P. 111. *l.* 7. prior significat.
P. 115. *l.* 28. Meurs.
P. 124. *l.* 53. τὰ ἀβλαυτιζόμενα.
P. 130. *l.* 29. de V.
P. 135. *l.* 41. processionibus.
P. 136. *l.* 69. ἐπίβυτα.
P. 144. *l.* 5. vitam.
P. 150. *l.* 70. Ἀνγαρὰς.
P. 159. *l.* 29. ἀχαεῶν.
P. 172. *l.* 5. Hinc.
P. 213. *l.* 29. Thalel.
P. 223. *l.* 24. μῦμοι.
P. 224. *l.* 30. Goarus ait.
P. 226. *l.* 34. οἰνοτ.
P. 241. *l.* 68. coccino.
P. 254. *l.* 1. *dele* &c.
P. 261. *l.* 58. καπαλῶν.
P. 283. *l.* 46. Δάϊνος.
P. 291. *l.* 16. Henr. Valesium.
P. 314. *l.* 27-28. *dele* cap. & *scribe* c.
P. 317. *l.* 53. σιχαρὸν.
P. 340. *l.* vocis notione.
l. 60. πᾶσις.
P. 343. *l.* 33. *dele hunc locum Lascharii.*
P. 362. *l.* 24. *dele* ejusmodi.
P. 370. *l.* 19. χιὼν.
Pag. 373. *l.* 56. *dele* vide.
P. 377. *l.* 11. n. 2.
P. 378. *l.* 19. dictas.
l. 56. σκεῦγ.
P. 388. *l.* 26. *scribe*, utuntur passim Concil.
P. 390. *l.* 29. χαλωστράτης.

P. 400 l. 21. ei *pro* de.
P. 406. l. 13. *dele*, voce.
P. 430. l. 64. Cruſius.
P. 435. l. 25. Scholia . . ξία.
P. 463. l. 54. κρατύ. .
P. 473. l. 56. vade.
P. 479. l. 8. φραϊ.
P. 488. l. 67. Οὐάλης.
l. 68. ἐξαμῆναι.
P. 502. l. 6. 5.
P. 537. l. 12. *dele*, per.
P. 539. l. 28. Perſarm. .
P. 547. l. 23. Panis.
P. 596. l. 26. σκθία.
P. 614. l. 56. ἴπεις.
P. 625. l. 33. capitium.
P. 629. l. 60. ὅσοι.
l. 67. *dele* ὁ τοὺς ν. π. σ. χ. τ
P. 664. l. 42. Imperatricis.
P. 672. l. 61. &.
P. 683. l. 34. Βυζαρ. .
P. 694. l. 60. Sozomenus.
P. 695. l. 55. domorum.
P. 701. l. 31. Rhamplii.
P. 712. l. 15. grandiori.
P. 718. l. 13. ὠτειλῶν.
P. 730. l. 39. car. .
P. 731. l. 27. χωρ.
P. 833. l. 69. Zotico.
P. 836. l. 66. Macarius.
P. 838. l 8. χιτών. .
P. 847. l. 15. Cod.
l. 50. leviora.
P. 848. l. 50. ἰζαρ. .
P. 862. l. 37. proferunt.
P. 865. l. 17. privilegio ut.
P. 892. l. 15. vide Morinum.
P. 911. l. 45. illi.
P. 918. l. 62. μίαν, ἢ μιᾶσαι.
P. 934. l. 6. rationarium.
P. 935. l. 8. de Non. .
P. 944. l. 10. ſe divulſ. .
P. 955. l. 33. Zygab. .
P. 957. l. 53. ων. .
l. 69. ζωπύρ. .
P. 962. l. 30. cap.
P. 963. l. 2. τυπίκαλω.
P. 986. l. 43. ptè dicitur.
P. 1016. l. 27. utuntur Ammo.
l. 50. . . thius.
P. 1031. l. 24. epigr.
P. 1032. l. 30. . . τῦ.
P. 1046. l. 3. χώ. .
P. 1078. l. 10. πάντα, *reponenda hæc vox ante* παχιλὶ.
P. 1084. l. 65. Euſtathius.
P. 1091. l. 19. χειρῶ παιχόρες.
P. 1094. l. 68. *deſtinas.*
P. 1098. l. 13. Ραίκτωρ.
P. 1109. l. 22. Theophil.
P. 1111. l. 19. σῶων.
l. 53. ακία.
P. 1115. l. 26. δια. .
l. 63. pr. .
P. 1120. l. 61. cium.
P. 1139. l. 68. Μπζ. .
P. 1142. l. 57. Lex. .
P. 1144. l. 39. πλιλάδα.
P. 1149. l. 49. cis.
P. 1171. l. 12. hæc ex. .
P. 1192. l. 16. κωείω.
P. 1194. l. 6. δινῶς.
P. 1205. l. 28. πολ. .
P. 1206. l. 15. ετη. .
P. 1208. l. 49. τῶν
P. 1211. l. 36. νημ. .
P. 1214. l. 7. γαρ. .
P. 1219. l. 43. σφη. .
P. 1227. l. 64. *dele*, Cedr. an. 5. Juſtini jun.
P. 1234. l. 49. curias.
1238. 8. ω. .
66. κατὰ δυνατῶν.
1258. 50. *dele*, ἐξ ἀγελίας σφῶν. .
1264. 13. ὠδῆ.
34. Gloſſæ Gr.
1267. 1. Photii Patr.
1268. 47. An. .
1275. 7. & Id. .
1276. 68. *dele* in.
1280. 5. *dele* &.
1284. 52. ἀραιῶ.
1291. 12. vide &c. *repone poſt* συμ. ζίζων.
1295. 61. ſed etiam.
1296. 51. . . ώς.
1300. 13. Rhart. .
22. Dorm. .
1306. 7. *dele* hæ Rhomph. .
21. κεχυμένοι.
1315. 31. qua.
1317. 1. σύγκια.
1319. 35. . . λα. .
62. σκιλ. .
1320. 21. . . ſtæ.
1322. 50. & in.
1339. 44. . . σον.
1340. 42. μάγ. .
1356. 5. Σάρμαν.
1366. 59. *dele* eundem.
1415. 14. . . ῥος.
1418. 17. *dele* ita.

Alia fortè leviora erunt, quæ hîc congeſſiſſe ſupervacaneum fuerit. Qui par fuerit Lector, facilè emendabit: impari errata eſſe deſinent.

FINIS.

INDEX
RERUM OMNIUM IN GLOSSARIO
Mediæ & infimæ Græcitatis contentarum.

P, *Præfationem aut Portii Grammaticam denotat*; A, *Appendicem, seu omissa*; *Litteræ minusculæ* a, b, c, d, *columnarum locum, scilicet* a, *superiorem*, b *aut* c, *medium*, d, *infimum*.

A

ABacus, pars theatri. 1
Abocellus, cœcus. 108. a
Abortire. 99. c
Absolutio à peccatis per chartam. 1474. d
Acacia gestata ab Imperatoribus quid propriè? 38.b
Acathistus Canon. 37. d. 38. a
Accentus in lingua Græca vulgari diversimodè pronuntur & omittuntur P,21. b
Acetarium, edulium Monachorum & Eremitarum. A. 11. d
Acrostichis in libris Ecclesiasticis Græcorum. 45.a
Accumbere, Accubitus. 42. b. c. 43. a
Actor. 46. d
Acupictile, seu Phrygium opus. 634. a
Acus pyxidis nauticæ. A, 37. a
Adolescentes Palatini in Palatio nudis stabant capitibus. 139. d
Adoptionis in fratrem ritus apud Græcos. 23. c. 24
Adoptionis varii ritus. 1629.c
Advertia vel particulæ verbis ac nominibus præpositæ in lingua Græca vulgari. P,40
Adulteri dicti Episcopatuum invasores 944. b
Æquum censere. A,59. a
Aër in sacris Liturgiis, quid propriè dicatur. 32. c
Aër sciadii, quid. 33. b
Æternitas, titulus compellatorius. 37. d
Afaire, vox Gallica. A,32. b
Agapæ, earum usus apud Christianos. 5. d
Agapeti, qui dicti. 6.d. 7.c
Aggestus, agger. 10. c
Agraria, navigii species unde earum remiges Agrariotæ dicti. 17.18
Alambycum, vas chymicum. 57.d.786.c
Albarum baptizatorum depositio quando facta apud Græcos. 105.b.c.106.
Alcoranum Turcicum. 735. c
Alleluiarium. 54. a
Almanach, seu Hemerologium, unde dictum. 54
Ambo, Pulpitum Ecclesiæ. 58.b.59
Amen, vox Hebræa, ejus usus varius in sacris Liturgiis. 61. a
Amogavari, milites Hispani. 62. c
Anabologium, vestis sacerdotalis. 65. d
Anacara, tympani species. 68. b
Anagnosticum. 66, d
Analogium, Pulpitum. 69. d
Anargyri, unde dicti Sancti Cosmas & Damianus, & aliquot alii Sancti. 71. b
S. Andreæ Epitheton. 1265. c
Angelica vita, Monachorum dicta. 7.d.8. A.5.d
Angeli incorporei dicti. A,30. b
Angelis æquales, & coangelici dicti Antistites, ac Episcopi. 521. c
Angones, hastæ vel spiculi species. 9. d
Annulos gestant Episcopi Latini, quod Græcis non probatur. 172. b
Annus aperiri dicitur, Anni apertio. A,19.b.80.d
Anni Antiocheni. 1760.a
Anticantharus Alexandriæ, quid propriè. 84.a
Antimensium, quid apud Græcos. 85.c.86
Antipapianus, quarta pars Digestorum. 87.d
Antipascha, secunda septimana post Pascha. 87.d
Antiphona vox Liturgica. 89.b
Apertio ædis sacræ. 80.b
Apocalypses variæ, earum confectores. 102.b
Apostolis æquales qui dicti. 521.d
Apostoli qui dicantur apud Judæos. A,23.a
Applare, vasis species. 95.a
Appellare à quibus judicibus licebat apud Græcos. 365. d
Aquæ benedictio duplex apud Græcos. 11.12.13.A.6
Aqua calida adhibita in sacris Liturgiis apud Græcos, & cur? 360. c. 361. a. 493. b
Aquæ potus extra prandium monachis interdictus. 1628. a
Aquila, depicta in Ædium sacrarum umbilicis, ejus descriptio. 30. c
Archistrategus, dictus unicè S. Michael, interdum & S. Gabriel. 131. c
Arcus balistarius Græcis incognitus. 1558.d
Ars, Grammatica Antigraphi, Grammatici. 1554.c
Ars sacra dicta chymia. P,13.a
Arsenalis. A,27. a
Articulorum ratio in Lingua Græca vulgari. P,23.a
Artziburium, sic appellatum jejunium Armeniorum. 126. a
As, in chartarum ludo. 147.d
Asinus quomodo dictus Græcis. 28.c
Asinus vocatus Justinianus Imp. 28. 29
Assignare. 28. b
Aster, quid in sacris Liturgiis apud Græcos. 146.c
Athanati, milites qui dicti apud Persas & Græcos. 33.
Athenarum Princeps ac Dux, cur Magnus Dominus dictus. 766. c
Auditio, secundus gradus Pœnitentium 43.d
Auditorium, pars ædis sacræ. 44.c
Averta quid. 3. d
Aulæa in Ecclesiis. 414. a. A, 72.d
Auraria functio. 1766. d. 1771. a
Aurarii. 1771.d

Aureæ literæ, & qui has effingunt. 1768.d.1769
Aurum coronarium. 1442.b
Ductile. 1491.c
Luſtrale. 1764.d
Obryzum. 1027.b
Autocephalia Epiſcoporum aliquod. 156.c
Authologium, liber Eccleſiaſticus. 77.d
Azard, vox Gallica, an à Græco vulgari? 31.b
Azymitæ dicti à Græcis Catholici Romani. 32

B.

BAculi Magiſtratuum apud Græcos, eorum varius ornatus. 309.b
Baculus & Pera Philoſophorum. 170.b.A,34.b
Bal, *Baler*. 171.c.A,34.c
Balneum publicum. 288.c
Bandum, vexillum, cohors. 173.A,34.d
Baptiſmus, ſignaculum dictus. 1500.a
Perfectio. 1539.d
Baptiſterium, pars ædis ſacræ. 173.d
Baptiſterii labrum. 687.b
Barbari, Chriſtiani & Judæi appellati à Paganis. A,35.b
Barbecana, munimentum ad urbes. 603.c
Bardariotæ, qui milites dicti apud Græcos. 176.d
Baſilei, ſeu Imperatoris titulum cæteris Principibus denegabant Byzantii. 180,c.1193.a
Baſilicon libri à quibus conſcripti. 313.b. 391.b. A, 68.d. 69.a.b.
S. Baſilii Epitheton. 1066.b
Beatitudines. 853.a
Bellum publicum. 188.b
Bema, pars Eccleſiæ. 195.b.513.c
Benedictio nuptialis. 446.b
Benedictionis antiphona. 447.a
Benedictio Epiſcoporum, Monachorum, &c. 448
Nuptiarum. 510.b.A,75.c
Benedictionem petere & accipere. 451.c
Benefactores Eccleſiarum, quomodo dicti apud Græcos. 595.b.c
Beneficium Eccleſiaſticum apud Græcos quomodo dictum. 506.b
Beſtiarii. 55.b
Biduanæ, jejunii ſpecies. 313.b
Bigami in nuptiis non coronantur. 1444.b
Bombarda, Machinæ bellici ſpecies. 1386.a.1688.a
Brachiolium, munimenti urbici ſpecies. 225.A,43.d
Brandonum feſtum apud Græcos. 1177.d
Brontologia interdicta. 227.d
Brucheum, Alexandriæ, quid. A,45.c
Brumalia, Brumaliorum feſtum, illius inſtitutio apud Romanos. 128.d.A,44.d
Brutides, quæ ex mulieribus dictæ. 229.c.A,45.a
Buccellarij, inter milites, qui & unde dicti. 213.b. A, 42.a.
Bullæ aureæ, argenteæ, plumbeæ, cereæ, earum uſus. 27. 218. A, 42.d.
Burcolacæ qui dicti apud Græcos. 216.d.A.42.c

C.

CAballinus cur dictus Conſtantinus. 528.c
Caballus, equi ſpecies, vel etiam quivis equus: unde Caballarii, dicti equites, atque adeo qui noſtris propriè Milites dicuntur. 525.d.526.b.c
Cabidarii, lapillorum cavatores. 529.c
Cable, funis nauticus, unde ſic dictus. A, 91.c
Cache, latebra, unde. 457.d
Cæſariani, dicti Auguſtorum liberti. 543.c
Calcei roſtrati, eorũ uſus militibus interdictus. 1310.d
Calicantzari, dæmones, lemures. 550.d
Caligarius, ſutor. 550.b
Caligatus miles. 550.c.A,89.d
Calix liturgicus. 1209.c
Camarades, commilitiones, unde dicti. 559.b
Camba, ceretiſia, unde dicta. 564.d
Cambium. 52.b. cambitor. ibid. c
Camera, cubiculum, dictus fiſcus Imperatorius. 689.a
Camocas, Panni ſpecies. 564.d
Campagus; Cothurni ſpecies. 565.b
Campana, ſtateræ ſpecies. 565.d.566.a.b
Campanarum, vel ligni uti vocant, ad convocandos in Eccleſiam fideles uſus apud Græcos. 565.c.774.d. 775.a. 1025.b. 1359.b. 1477.b. 1495.c.
Campiones. 566.d
Canalis, via publica. 569.d
Cancelli Eccleſiæ, eorum apud Græcos nomina. 530.b.c.d. 531.
Candela, lucerna olearia. 570.c.571.572.A,92.b
Candia inſula, unde dicta. 1720.c.d
Canonici, Canonicæ. 580.b. A,93.a
Canon, præſtatio 578
Lex Eccleſiaſtica. 579.b
Matricula Eccleſiæ. ibid. d
Officium Eccleſiaſt. 580.c
Regula monaſtica. ibid.d
Liber pœnitentialis. 581.b. A.93.c
Hymni ſpecies. 581.583
Canonum confectores. 582.d
Cantores dicti qui in præliis milites adhortabantur. 576.d
Capillorum prima detonſio. 1615.b
Capitis inclinatio in ſacris Liturgiis. 642.d
Capitolium Monachorum, quod hodie capitulum vocant. 585.d
Capſarii in balneis, qui. 568.b
Captivorum permutatio. 52.c
Caravannæ Turcicæ. 591.a
Carbonaria, locus ſic dictus Conſtantinopoli. 591.d
Carſamatia, dicti Eunuchi. 596.d
Catafracti equites. 615.d
Catalogi militares, Eccleſiaſtici. 609.d.610.a
Catecheſeos dies. 610.d
Catechumena, pars ædis ſacræ. 621.c.A,98.a
Categumeni. 620.b
Cathedra, ſedes Epiſcopi. 534.a
Item ſeſſio in Conciliis. ibid.c
Cathiſmata, dictæ Pſalmorum diviſiones. 536.b
Catholicæ Eccleſiæ dictæ Epiſcopales, vel Plebanæ. 537.b
Caromus, quod ſupplicium. A.96.a
Cellæ monaſticæ. 629.b.c.d 630
Cellarienſes ſpecies. 631.c
Cereæ uſus in veterum, & Græcanica pictura, maximè in tabulas. 647.d.649.650. A, 106.b
Cera cum maſtiche incluſæ Sanctorum reliquiæ in altaribus. 645.b
Cerei biſulci, triſulci, eorum uſus in Eccleſia, & in ſacris Liturgiis, ab Imperatoribus & Patriarchis geſtati. 300.301.301.645.d.646.785.d
Ceremonialis liber. 1524.d
Cervulus, ludicri ſpecies. 638.c
Charta Ægyptia. 1026.c
Bombacina. 171
Pergamena. 902.b
Pteron. 1270.b
Spiſſior, quam vulgo *Cartes* dicimus. 1613.a
Cannabina. 1757.c
Chirothecæ. 1747.a
Chriſtianorum voce qui intelligantur. 1761.d.1762
Chryſargyrum, à quo inventum & ſublatum. 1764.d 1765. 1766.

Chymia à quibus primùm edocta. P, 15. b.c
Chymica Lexica. P, 15.d
Quomodo appellata. 61.a.1534.b
Chymia, ejus inventum, artifices, nominis Etymon. 1772. b. c
Ciborium, seu Tegimen altaris. 653.c
Cibyrrheotæ qui dicti. 653.b
Cifræ, notæ numerales, earum origo. 1572.a.A
Circæ, excubiæ. 639.b.c
Circensium spectacula. 494. c. A, 81.c
Clavatæ vestes. 659.c.d.660.a.b
Clavis falsa, seu falsa clavis. A, 19. d
Clerus, Imperatorius, Clerici, Clericatus. 664. c.d. 665. a. b
Climax, dictus liber Joannis Climaci. 668.a
Cochlearum in sacra Liturgia usus. 777. c
Cœlicolæ. 619.a
Cœnobium quid propriè. 676.c
Collectæ Ecclesiasticæ. 1481. a
Color aërius. 474.a.A,79.d
Albus. 787. b
Alithinus. 50. a
Apii. 1348.d
Bisus. 971.d
Blavus. A, 154.b
Cælestinus. 1565.c
Cæruleus. 1065.d
Cæsius. 1158. c
Cervinus. A, 34.b
Cinnabaricus. 655.a. 1578.a. A, 101.a
Coccineus. 1770. b
Fulgureus. 638.b. A,30.a
Fulvus. 17. A,34. c
Fundatus. 166.c
Igneus. 1684. b
Lividius. 898. c
Lupineus. 832. b
Marinopurpureus. A, 81.a
Niger. 897. a
Purpureus. 1771.c
Pavonacius. 1096. a
Persicus. 1158. c.1770.c
Rubeus intensior. 1685.d
Rufus. 1060.c
Russeus. 107.d
Ruteus. 1163.d
Smaragdeus. 776. d
Spadiceus. 673.a
Subaquilus. 898. d
Subniger. 170.c
Subrufus. 170. c
Vatrachius seu viridis. 184.c,1770.d
Venetus. 187. d. 188.a
Undulatus. 1208. a
Columba sacram Eucharistiam continens altari incumbens. 1155.a
Columna altaris. 547.c
Colybus, quid in Liturgicis. 689. a. b. A,106.c
Comæ primæ tonsionis festum vel solemnitas. 740.a
Combinæ, tractoriæ. 689. d
Comitatus, familia regia. 693.d.1461.d.A,107.c
Cómunio, sacræ Eucharistiæ perceptio. 677.c.678.a.b
Comparativa & superlativa in lingua Græca vulgari. P, 26.
Completorium, Liturgiæ Ecclesiasticæ species. 100.c
Concha, quæ pars ædis sacræ sic appellata apud Græcos. 673.a.974.d
Conchyliarii, qui conchas & margaritas expiscantur. 673. c. A, 104. d
Concilium Martyrum. 1480.d
Concionatores quomodo dicti apud Græc. 303.d.306
Conciones in varias pausationes distinctæ. 306.c
Conducere, salvum & incolumem præstare, unde nostris, *conduire*, &c. 199.b
Confessio peccatorum. 810.d
Confessio, pars ædis sacræ. 606. c
Consolatio, seu collatio Monachorum. 1107.d
Consulatum dare, quid. 1633.c.1634. A,84.a
Consulatus an apud Arabes obtinuerit. 1268.d
Contacium in Liturgiis quid. 705. d. 706
Convivia ad parentum sepulcra. 16 6.d
Corcodilus, pro crocodilus. A, 109. c
Cornutus, unius uxor mœchatur. 637.b
Coronæ Imperatorũ Byzantinorũ. 1442.c.1553.b.1617
Coronæ majorum dignitatum. ibid.
Coronæ nuptiales, & earum usus. 1443.b
Coronæ Clericorum. 1440.a.1501
Coronati dicuntur urbes. 1445.a
Coronati, dicuntur Clerici. 1442.a
Corporale. 353. d. 554. d
Coryphæi dicti SS. Petrus & Paulus. A,110.b
Cruce effecta subscribere. 1434.d.1435
Cruciferi antistites qui apud Græcos. 1436.c
Crucis figendæ usus ac jus in ædium sacrarum conditio. 1432. 1433
Cultelli usus in Liturgia. 815. d
Cyclades insulæ *Dodecanesia* unde appellatæ. 336.d
Cyclus Paschalis 414. b. 1127.a

D.

Dæmonum immissio. 424.b
Davidis Epitheton. 512. d. A, 82. a
Decalogus. 489. c
Decalvationis pœna. 738. a
Decani, lictores. 271. c
Decani, astra quæ nascentiæ præsunt. 273.d.A,53.d. 54. c
Decimæ Curionum invasæ à potentibus. A.53.d
Decimæ Ecclesiasticæ. A,54.d
Decretum in Episcoporum electionibus. 1781.d
Dedicatio Ecclesiarum, ejus ritus varii. 342. d.343. 500. d. 501. a. A, 63.b.
Deiparæ nomen quando inductum. 491. c. A, 81.b
Devotus Epitheton militum. 540.a
Deus à Deus. 335.c.A,62.b
Dextrarii equi. 25. 26. 379.a
Diaconicum quid? 295. c.d.396
Diaconissæ. 296.d.297.a.b. A,57.b
Diadema, quid extremis sæculis. 290. d
Dialogus dictus Gregorius M. 297. d. A, 57.c
Diapsalma, quid. 300.c.A,58.c
Dignus, acclamationis species in Episcoporum aut Abbatum electionibus. 92. 93
Diœcesis. 314.d
Diplomata, literæ Principũ signis obsignatæ. A,60.a
Diptycha Ecclesiastica. 73.d.314.a
Dirigere, quid. 289.c
Discus facere in Liturgiis. 315.a
Divanum Turcicum. 302.d.A,58.c
Divinatio per Evangelium. 468.c
Docere, Doctrina, pro Concionari, Concio. 304. 305. A, 58. c
Doctores, dicti Concionatores. A, 58. c
Dominæ dictæ Augustæ. 282.a
Dominicæ variæ Græcorum, & earum appellationes. 72. b. 149. a. 767.768.769.770.771.1053.d. 1127. d. 1434. a.
Domini dicti Imperatores. 283.a
Dona sacra, Eucharistia, sacra Hostia, ejus adoratio ante consecrationem. 317. c. 318

Donner, pro ferire. 306.d
Draco, vexillum. Draconarii istius vexilli portitor. 330. d. A, 61. c
Druthemens, vel *Truchemens*, linguarum Interpretes. 330. c
Duodecima, Hora Ecclesiastica. 336. d
Dupla, quid apud 1C. 329. c

E

ECclesia. 363
Ecclesia Catholica. 537.b.c. d. 538.a.b
Ecclesiarum septa. 1151. a. b
Variæ formæ 1619. b
Ecclesiastici, qui dicti. 365. c
Elementa, dicti dæmones, & planetæ. 1453. c
Encolpia. 1709. d
Encolpia, seu sacræ thecæ collo appensæ, earum usus: has Græci Episcopi collo appendunt, quemadmodum Latini. 345. c. 346
Epiphaniorum festum. 431. a. A, 73. c
Epistolæ Catholicæ. 538. c
Canonicæ. 678. d
Commendatitiæ. 430. d. 678. d. 1495. a
Condonaticiæ seu Absolutoriæ. 1475. a
Criminatoriæ. 1483. c
Dimissoriæ. 107. b
Formatæ. 428. b. 1553. d. 1612. a
Œconomicæ, seu dispensatoriæ. 1032. b
Pacificæ. 356. a. A, 64. c
Laureatæ seu victoriæ nuntiæ. 403. c. A. 72. d
Principum, Apices & syllabæ dictæ. 1476. b
Circulares. 247. c
Equi palliati, vestiti. 1468. b
Dextrarii. 1493. c
Arabici. 1665. c
Branarii, qui dicti. 432. d. 433. A. 74. a.
Erectio, vox monachica. 70. c
Eubœa ventorum porta. 76. b
Evæ Epitheton. 1266. c
Evangeliorum liber, ejus divisio. 440. d. 441. 442
Evangelium capitibus Episcoporum in eorum ordinatione adpositum. 468. c
Eunuchorum Monasteria. A, 27. a
Eustathius auctor Commentariorum in Homerum. 1295. b. c
Exceptio pecuniæ non numeratæ. 70. d
Excommunicati. 361. d
Excubiæ militares, Sculcæ dictæ. 1396. b. c. 1550. c

F.

FAces seu lampades Imperatoriæ. 300. d. 301. 302
Factiones Circenses, Factionum Principes. 287. b A, 55. d
Fenestræ in tectis ædium. A, 17. c
Feriæ inveniendæ ratio. 477. d
Ferrum lanceæ quo Christi latus perfossum. 476. b
Ferula Protecdico propria. 1404. a
Festum, Paschale unice dictum. 414. a
& dies. 477. a. A, 71. c
Festum Adorationis S. Crucis. 1434. a
Annuntiationis. 443. b. 1724. a
Ascensionis Christi. 69. c
Assumptionis Deiparæ. 918. d
Circumcisionis. 105. b
Dormitionis Deiparæ. 675. d
Epiphaniæ. 431. a. A, 73. c
Exaltationis S. Crucis. 161. d
Nativitatis Christi. 1763. a
Præsentationis Deiparæ. 101. c. 357. c
Purificationis. 1633. b
Palmarum. 166. c. 167
Theophaniorum. 491. a. A, 82. b
Transfigurationis Christi. 483. c
Festa Dominica. 414. b
Festum finitum. 101. b
Festum facere excipere. 414. b
Festum Brandonum apud Græcos. 1177. d
Festa aliquot Paganorum, Brumaliorum. 228. d. A, 44. d
Catagogii. 607. c
Hilariorum. A, 85. a
Votorum. 212. a
Fidei professio scripto data. 342. b. 362. c. 507. A, 63. b
Flabellum, illius usus in Liturgiis sacris. 1300. b
Flavi dicti Franci & Germani. 1012. b
Fluvii in Pallis Sacerdotum. 1208. b
Fortuna pro tempestate, maris æstu. 1691. a
Fossæ in quibus delitescunt pisces strugæ dictæ. 1467. a
Frater Domini dictus S. Jacobus. 23. a
Frater spiritualis, fraterna adoptio. 23. c. 24. a
Fratres dicti Monachi. 22. b
Fraternitas, titulus compellatorius. 25. a
Fraternitas Monachica. 22. c
Frontale equi. 641. b. 642. c
Funale Imperatoris & Patriarchæ. 300. d. 301. 302. *Vide* Cereus.

G.

G*Aland*, festivus. 235. d. A, 46. a
Galoper, unde. 557. b
Gello, malefica dicta. 240. b
Gennadii an duo fuerint tempore Concilii Florentini. 1282. d. 1283. a
Genuum flexiones. A, 50. c
Genuflexiones in Pœnitentiam. 258. d
Ecclesiasticæ. 259. a. b. A, 50. c
S. Georgii Epitheton. 1617. b
Globuli balistarum. 209. a. d
Glorificatio duplex in Liturgiis, major & minor. 324. a. b
Glossaria ab Hent. Stephano edita. P, 13. b
Gondola, navicula Veneta unde dicta. 723. c. A, 108. a
Gorgias, vox Gallica. 262. a. A, 51. a
Græcæ Linguæ vulgaris Glossaria qui attigerint. P, 3. b, *vide* Lingua.
Græci, vox contumeliæ. 263. c. A, 51. c
Græcitas, vox à quibus usurpata. P, 2. d
Grammatici dicti viri diserti, sed & notarii. 265. a
Guletta Africana, unde dicta. 260. d

H.

HAgiopolita dictus S. Andreas Cretensis Episcopus. 14. a
Hastiludia quando in usu apud Græcos. 1575. c. 1587. b
Hebdomadarii in Monasteriis, &c. 339. c. 340. b. A, 62. d
Hebdomas magna. 339. c
Hebdomas S. Spiritus. A, 62. d
Hemina, mensuræ potoriæ species. 478. c. A, 80, b
Hæretici qui propriè dicti. 36. d
Hæretici vel Schismatici. Acephali. 39. b. A, 1
Adeerditæ. A, 7. c
Adelphiani. 22. b
Agnoetæ. 16. c
Agonuclitæ. 16. c
Alogisti. 54. d
Alogi. ibid.
Angelici. 8. c
Angelitæ. ibid.
Anomœi. 80. d
Antropolatræ. 78. b
Antidicomarianitæ. 83. d
Antitactici. 89. a
Aphtartodocitæ. 159

Aphoneta. 160.a
Apotactitæ. 111. c. A, 23.c
Apoſchiſtæ. A, 22.b
Apoſtolici. 109. d
Aquiferi. 40. a
Ariſteri. 217.b
Artotyritæ. 128.a
Archontici. 136.a
Aſcodrogitæ. 141. d
Athingani. 34. c
Autocephali. 156.c
Automatitæ. 157.b. A, 131.b
Autoproſcoptæ. 157.b
Baſmothei. 182.b
Bogomili. 207. c
Borboriani. 211. a. A, 41.a
Campeſides. 1719.b
Cathari. 533.c
Catzizarii. 619.b. 1740.d
Coddiani. 673. d. A, 105. b
Chronitæ. 1763. d
Chriſtomachi. 1763.b
Chriſtolytæ. 1763.b
Chriſtempori. 1761. c
Condobanditæ. 702. c
Diatomitæ. 300.b. A, 57.d
Diaphoritæ. A, 57.b
Dicæi. A. 58.d
Dimœritæ. 311. b. A, 59. c
Encratitæ. 347.a. A, 63.d
Entychitæ. A, 68.d
Exocionitæ. 412. b
Exucontii. 406. d
Fundaïtæ. 1696. a
Heſycaſtæ. 479 d
Hemerobaptiſtæ. 477.c
Hydroparaſtatæ. 1617. c
Hypſiſtarii. 1651. c
Ieracitæ. A, 84. c
Iſochriſti. 523.a
Lycopetriani. 831. d
Metangiſmonitæ. 914.d
Marbiliotæ. 877. b
Martyriani. 884.c
Maſſalianii. 886. b
Megiſti. 896. a
Millenarii. 1752.a
Mœchiani. 944. a
Monophyſitæ. 955.d
Naſeni. 987. c.
Nyctages. 1009. b
Omphalopſychi. 1044.a
Panchermeneutæ. 1120. d
Paterini. 1129. c
Patripaſſiani. 490.d. 1157.a
Pepuziani. 1147. d
Phantaſiaſtæ. 1664.d
Phyſithritæ. 1712. b
Pneumatomachi. 1188.a
Protoctiſtæ. 1265. d
Protopaſchitæ. A, 1
Pſathyriani. 1777.b
Quartadecimani. 1548.d
Saccophoci. 1523.c
Sampſæi. 1350.d
Schiſmatici. 110.d
Semidalitæ. 1351. a
Synchytici. 1474
Synuſiaſtæ. 1487.c
Taſcodrugi. 1535. c
Tetraditæ. 1550. c
Thaboritæ. 483.c
Thnetopſychitæ. 496.a
Tritheitæ. 1604.d
Heroum, ſepulcra Imperatorum. 479. b
Heſycaſtæ Monachi, item ita dicti quidam Hæretici. 479. d
Hiemantes, qui intelligantur in Conciliis. 1741.d. 1742. 1743.
Hieromartyres qui dicti. 883. a
Hilaria, Feſtum Paganorum. A, 85.a
Hiſtoria, Pictura. 524
In Hiſtoria Byzantina quæ potiſſimum ſunt enucleanda. P, 1. a
Hordearia magia, ſeu per hordeum. 754. d
Horæ Canonicæ. 1791. c
Horologium, liber Eccleſiaſticus Græcorum. 1794.b
Hoſtia ſacra 1255.a
Hoſtiæ ſacræ particulæ. 907.c
Præſanctificatæ. 1238. c. 1239
Humerale Epiſcoporum. 1789. d
Hymnus Acathiſtus. 37. d
Angelicus, Cherubicus, &c. 1630. c. 1631

I.

S. Jacobi Epitheton. 3. a
Iambage. A, 104.c
Janizari, milites Turcici, unde ſic appellati. 242.c
Iatroſophiſtæ qui dicantur. 505.a. A, 84. a
Icanati milites qui? 512.c. A, 84.d
Jejunium quadrageſimale. 996. d
Apoſtolorum. 997. a
Ubi de aliquot aliis jejuniis in variis Sanctorum feſtis. 1036. d. A, 59. d. 61. b
Natalitium. 336. c. A, 62.c
Jejunium ad nonam productum. 387. d
Jejunii ſolutio. 208.b. 830, d
Jejunii ſuperpoſitio. 1638. b
Ignis Græcus, factitius, ejus uſus. 1275.a
Ignoſce, vox Monachorum. 1474.c
Illuminare, pro baptizare. 1720. d
Imaginum adoratio aſſ. ctiva. 1505.a
Imaginũ veſtes in ædibus ſactis unde indictæ. 1189.b
Imago Chriſti non manufacta. 868. d
Imago Deiparæ Romana dicta, & cur. 1311. c
Imagines Pectorales. 1445. d
Laureatæ. 793. c
Imaretum, ſeu templum Turcicum. 514. d
Imatium, veſtis auguſtarum viduarum. 515. b
Item Clericorum. ibid.
Immerſiones in Baptiſmo, & quot. 607. d
Inceſtus. 36.b
Inclinationum Monachorũ variæ ſpecies. 422.c. 917.c
Indicopleuſtæ, dicti qui in Indiam navigare ſolebant. 516. c. d. A 85. b
Indictio unde dicta. 422. b. 516. d. A, 72.c
Feſti ſpecies apud Græcos. 517.c
Indiſpoſitus, qui ſine teſtamento decedit. 26. a
Inſinuatio edictorum. 614. d
Inſitionis ſpecies variæ. 655. b. A, 68.b
Inſtitutorum Juſtiniani liber. 518.a
Interceſſio Sanctorum à temporibus Juliani Imp. nota. 1223.c
Interceſſor Epiſcopus. 911.d
Interpretes veteres novellarum Latinos in pretio habet Cujacius. P, 13.b
Interventor Epiſcopus. 423.d
Interrogatio plebis in Epiſcoporũ electionib. 1162.b
Inthroniſmus, miſſio in poſſeſſionem Epiſcopatus. 499. b. 500. a
Introitus ad altare Sacerdotis facta facturi, ejus ritus apud Græcos. 358. c. 359. A, 64. d. 65. a

Invocatio, vox Liturgica. 421.d.A,72.b
Joueurs de gobelets. 1781.b
Isauri, dicti lapicidæ quod eorum plerique ex Isauria essent. A, 85.d
Julepum, potio medica, unde dicta. 465.d
Justinianeum, Calyptræ Imperatoriæ species. 519.c

K.

KAlendarum festum apud Græcos. 347.d
Kalendologium, liber prohibitus. 548.b
Kyrie eleison, clamoris militaris species. 772.d

L

LAicorum vox & consensus in electionibus Episcoporum. 1161.b.c.d
Lampades Imperatoriæ. 300.d.301.302
Laudes, dictæ faustæ acclamationes factæ Imperatoribus & Patriarchis. 450.b. A, 76.a
Laurea Monachicæ. 791.793
Laureatæ Imperatorum imagines in pronuncias delatæ. 793.c
Lausiacum, liber Ecclesiasticus. 794.a
Lectionarius, liber Ecclesiasticus. 66.c
Lectores. ibid.
Lenonum vectigal. 1765.a.b.c.d
Leprosi. 834.d
Levare vox usurpata in Augustorum inaugurationibus. A,71.d
Librariorum & antiquariorum in exscribendis libris incuria. P,14
Libri Ecclesiastici, alii.
Anthologium. 77.d
Brontologium. 217.d
Danielis visionum. 1051.c
Evangeliorum. 440.d.441.442
Kalendologium. 548
Lausiacum. 794.a
Lectionarius. 66.c
De lunæ cursu. 1348.d
Menæa. 924.c
Menologium. 926.d
Scala, seu Climax. 668.a
Sismologium. 1345.c
Synaxarium. 1481.a
Typicum. 1622.a
Librorum putidorum lectio non spernenda. P,16.c.d. 17.d
Limbus inferni. 467.c
Lineatores, qui. 265.c
Lingua Græca in quibus regionib. obtinuerit. P,3.c.4.a
Vulgaris, vel certè vulgaria interdum verba usurpata à politioribus scriptoribus. P,4.5
Lingua Græca quando primum rubiginem contraxit. P,5.b.c
Barbara inter populares olim etiam in usu. P,6
Varia in variis regionibus. P,7
Vulgaris Constantinopolitana purior. P,7.c
Athenienſis pessima. P,8.c.91.a
Græca vulgaris Ecclesiastica. P,10.d
Quando Græcæ linguæ usus obtinuit in Palatio Constantinopolit. P,11.b.c
Lingua Græca neglecta hodie. P,18
Linguæ pronuntiatio hodierna eadem quæ olim apud veteres obtinuit. P,20.d
Quos accentus & spiritus admittit vulgaris. P,21.c
Linguæ Græcæ vulgaris syntaxis. P,37.& seqq.
Linguæ Latinæ usus obtinuit in Palatio Constantinopolit. usque ad Mauricium. P,11.12.13
Literæ Græcæ quomodo efferuntur. P,20.21.22
Liturgiarum variæ species. 799. 870. 833.b
Lumen sacrum, quo Sabbato sancto quotannis accendebantur lucernæ in Dominico sepulcro. 1718.c
Lupanaria, cur fistra dicta. 1354.c

M.

MIl. pro B. Latino. 967. & seqq.
Machinæ bellicæ variæ. 48.b. 246.d. 374.d 1044.d. 1160.d. 1161.a. 1168.d. 1216.d. 1386.a. 1402.b. 1493.b. 1552.b. 1583.d. 1593.c. 1607.c. 1715.d. 1744.c. 1746.a. 1747.b.
Magicæ consecrationes statuarum. 1454.a. 1540.b.c
Manna, liquor è sanctorum sepulcris manans. 978.c
Mappa altaris. 612.d. 613.a. A,21.c. 99.b
Mappa mundi. A, 95.a
Mappula in manibus Consulum. 1373.a
Mappula manualis. 348.b
Zonæ Sacerdotis appensa. ibid.c
Mappula Sacerdotum lateri appensa. 1643.c
Mare sacræ mensæ, quid. 483.d
Margaritæ, dictæ sacræ hostiæ particulæ. 878.a
Mariale, liber Ecclesiasticus. 879.b
Marmor Romanum. 1311.b
Marmorationum species aliquot. 1606
Mattæ Monachorum. 1731.d. 1783.a
Melodi qui dicti, & quot apud Græcos. 901.d
Melos, quid in musica Græcanica. 900.b
Memoriter dicere. 1446.d.A,29.b
Memoriter dicere, ex pectore dicere. 1446.d.A,23.b
Menæa Græcorum, quid contineant. 924.c
Mensa sacra in qua sacrificium conficitur, & illa quæ est in Prothesi dicta. 1597.b
Ejus instrata. 612.d. 613.a. A,21.c. 99.b
Mensem suis diplomatibus solis imperatoribus ascribere jus erat. 915.c.916
Metanææ, veniæ, seu corporis inclinationes in sacris Liturgiis, earum variæ apud Monachas, species. 916.c.917.c.
Metaphrastes, cur dictus Simeon auctor Collectionis vitæ Sanctorum. 910.a
Militia, pro quovis munere. 1457.d
Missæ nomen unde. 937.c
Missa privata. A,108.d
Missilia Augustorum cur epicombia dicta. 690.d. 691. 692.
Missilia Consulum. 1633.d
Mixtum, seu Jentaculum Monachorum. 445.d.A,75
Mœniana. 413.d
Monachi, Moni, Monastæ, Monazontes dicti 946.947
Mandritæ. 864.c. A,126.b
Calogeri. 554.a.b.c
Acœmeti. 40.d. A,10.c
Qui suo more vivunt. 507.b.c
Idiorrhythmi. 506. A,21
Barbati. 176.b
Calybitæ. 558.a
Conventuales. 1487.a
Inclusi. 344.b
Stylitæ. 344.d. 656.d. 1468.d
Nazarei dicti. 983.d
Magni & paryi habitus. 1506
Fratres. 22.b
Abbates. 2.3. A,4
Abbil. 4.c.A,5.a
Attati. 897.a
Monotropi 954.d
Monozoni. 956.a
Discipuli. A,115.a
Nomen mutant. 920.c
Hagioritæ. 14
Hesycastæ. 479.d
Hieromonachæ. 511.c
Novitii. 128.c

Simplices. A,21.d
Astrati. 897.a
Costi. 1776.d
Fratres dicti. 1071.a.1703.b
Conventuales. 1487.a
Monachorum pallium. 866.867
Analabus. 69.a
Colobium. 684.c.A,106.b
Vestes detritæ. 1281.c.1284.b
Calyptra. 1151.d
Levitonarium. 795.d
Professio. 1485.b
Vita Angelica. 7.d.8.a.A,5.d
Monasterium. 947.d
Liberum. 156.b
Minus, seu Metochium. 920.d
Patriarchale. 947.d.1432.1433
Eunuchorum. A, 17.d
Lauræ. 792.793
Phrontisterium. 1704.a
Monetæ variæ, & earum nomina apud Græcos. 145.a 289.b. 937. c. d. 933.d.934.d.939.b.948.c.1007.c 1038. c. 1063. d. 1312.b. 1366.c. 1396.a. 1405.c. 1424.b. 1516.d. 1535. a. 1549.b. 1564.d. 1587.b. 1600.d. 1607.b. 1617.a. 1639.c. 1687. a. 1687.a. 1714.a. 1731.b. 1732.b. 1734. d. 1767. c. d.
Moralizare. A,80.a
Mortalitas, Epidemica. 485. b
Moschææ Turcicæ, unde nomen. 885.c.920.b
Motuum terræ liber. 1345.c
Mumiæ. 639.a
Musicæ Græcanicæ voces peculiares. 73.a.84.b.101. a.110.c.481.c.d.482.522.c.528.d.633.c.481.c.482. 660.d. 753.a. 763.c. 900.b.914. b.1057. c.1047.a. 1159.b. 1196.d. 1185.c. 1270.d. 1345. b. 1454.c 1491.c. 1651.c 1655.c. A, 80.c.
Musivum, ejus species, inventio, artifices. 963.d.964. 1781.
Mutationes, de equis publicis. 52.a

N.

N Pro H. Latinè. 981.d
N. pro Δ. 1008.b
Nacre de perles. 457.b
Narthex, Esonarthex, Exonarthex, partes ædis sacræ. 986. 987
Navium species variæ. 17. 18. 684.b.688.d.987.c.1119. c.1160.d.1179.d. 1183.d. 1215.a.1285.b.1315.d. 1316. d.1326. b.1331. c.1356. a. 1372.b. 1384.d 1386.b. 1553.d. 1613.b. 1671. a. 1700.b.c.1748.b
Naüs, quæ pars ædis sactæ. 985.c
Necessariæ dictæ latinæ. 66.a. 1759.a
Negres, quos vocamus, qui dicti Græcis. 150.a
Neocori, qui in nummis. 994.c
Nereides nymphæ. A, 74.a
Nica, seu *Vince*, acclamationis species. 996.d
Niger color in monachis. 897. a. in luctu. ibid. c.
Nimbus circa Sanctorum capita. 1669. a
Noctua, cacophonos dicta. A, 88.d
Nominū declinationes in Lingua Græca vulgari. P,23
Nomismatis nota. 512.b
Nomocanon, Nomocanonum confectores, qui. 1001. d. 1001. a. b.
Notæ numerales vetitæ in actis publicis. 1361.a. ubi de Notis veterum.
Novellæ constitutiones Imperatorum à quo primum sic appellatæ. 988. c
Novellæ Justiniani Græca lingua scriptæ. P,11.b.c
Novendialia sacra. 387.b
Novus vel junior quando vertendum. 990.c
Nuptiæ furtivæ. A, 163.a
Nymphæ montanæ. A, 21.a
Aquaticæ. A, 74.a

O.

OBlatio sacra. 73.b
Obsequium comitatus Imperatoris, item pars Asiæ sic dicta. 1071.d.1072
Obstetrix, medica dicta. 504.d. A,84.a
Oca, ludi species. 148.d
Octava festi. 101.b
Octoæchus, liber Ecclesiasticus Græcorum. 481.b
Offertorium missæ. 1251.b.1254.c
Oleum S. Crucis. 372.a
Oleum sacrum. 369
Oleo sacrarum lampadum curati infirmi. 370.c.371
Opus manuum Monachorum. 435.b. A,74.c
Orarium sive stola extremis digitis cur gestata à Diaconis. 1792.d
Ordinatio cum crucis signatione. 1500.d
Orphanus, lapis pretiosus. 1059.c
Orphani, dicti pueri chorales. 1059.b
Osculum pacis. 141.b
Ovatum Triclinium. 1787.d

P

PAcem dare in Liturgia. 354.c.355. A, 64.c
Pagani, qui dicti. 1075.c
Panagiæ ritus apud Græcos. 1087.d.1088.1089
Panicus terror. 1090.c
Panis benedictus. 13.c.338.c.661.d.1256.d.A,62.c
Aqua tinctus. 116.d.A,44.a
Candidus. A, 86.c
Cinericius. A,46. d
Castrensis. 605.b
Fermentatus. 1698.d
Palatini, Politici. 127.c
Panagiæ. 1087.d
Paxamatius. 1095.b
Quintæ feriæ. A,27.c
Rotundus. 683.b.684.a
Siligineus. 1371.d
Subcinericius. 1686.a. A,111.d
Ex milio. 1173.d
pro sacra Eucharistia. 127.c
Panis fractio. 127.b
Pro defunctis oblatus. 1787.a
Papæ vox variè accepta. 1096. c. 1097. 1098
Papyrus Ægyptiaca. 1016.c
Paraferna. 413.b
Parapinaceus cognominatus Michael Ducas Imp. 1170. c.
Parastases Imperatorum. 1115.1116
Parœcorum, seu Adscriptorum misera conditio apud Græcos. 1112. d
Partiarius colonus. 478.c
Patriarchæ Alexandrini Calyptro peculiaris. 511.d
Patriarcharum baculus 1279.b
Pareriz dictus. 1130.a
Vestis. 1198.c
Patrinus. 67.b
Pavesade, Clypeorum conglobatio in navibus. 602.c
S. Pauli Apostoli Epitheta varia. 35.b.510.a. 894.b 1065.d. A, 84. d.
Peccatum mortale. 1786.a
Pentecostarium, liber Ecclesiasticus. 1147.c
Pentecoste, septem Hebdomades quæ Pascha subsequuntur. 1147.a
Pergamenum. 281.a
Perspicilia. 1669.a
Petitio, vox Liturgica. 37.b

S. Petri

S. Petri Apostoli Epitheton. 662.c. A.101.d
Phialæ seu labra in ædium sacrarum aditu. 1674.b
Phialæ, seu fontes in Templorum atriis. 1701.d
Phrygiones. 1769.d. 1770.a
Phylacteria in veteri lege, quæ dicta. 1709.b
Phylarchi dicti Saracenorum principes. 1710.d
Pialia, ludi in honorem Antonini Pii Imp. A,76.a
Pictura Græcanica. 648.d.649.650.651.A,101.b.c
Pilæ majores ædium sacrarum, Pinsi dictæ. 1171.b
Pilæ ludus in equis Magnatum duntaxat habebatur. 1576. c
Pilaticium, quid. 1143.a.b.c
Pileus Imperatoris. 1276.a
Pileorum feminarum Constantinopolit. forma. 1621
Piscatio muricis. A,105.a
Piscina sacra. 519.d
Poculi cum vino usus in nuptiis. 1210.a
Poësis Græcanica vulgaris. P,10.c
Poetæ, Chymistæ dicti. 1192.b
Pœnitentia Ecclesiastica. 491.d. A,73.b
Pœnitentium varii gradus. 43 d.44a.1250.d.1494.d. 1741.d. 1647.a.
Polychronii acclamatio. 1199.b
Pons ex navibus. 1203.b
Popinæ quomodo dictæ Græcis. A,87.a
Porphyrogennetæ, in purpura nati. 1206. d
Portæ sanctæ in ædibus sacris. 508.d
Portæ regiæ, Pulcræ, Sanctæ, in ædibus sacris. 1272.c. 1273. 1274.
Porta Turcica, seu Palatium Sultanicum. 501.b
Portum in mari facere, quid propriè sit. 1142.a
Præbendarii apud Græcos. 1733.c.
Præbendæ apud Græcos quomodo appellatæ. 22.c
Præmia nuntiatæ lætitiæ. 1473.c
Præpositiones in lingua Græca vulgari. P, 36
Presbyterium in ædibus sacris. 509.a
Privatum, Thesaurus. 1030.c.1226.a
Processiones Ecclesiasticæ. 817.a
Processus Consulum, & aliorum. 1200.b.1237.c.1242. b. 1247. b. d. 1257. c.
Professiones fidei scripto datæ. 342.c. 367.c
Pronaus, pars ædis sacræ. 1245.d
Pronomina in lingua Græca vulgari. P,d.
Pronuntiatio linguæ Græcæ hodierna, an eadem quæ veteribus. P, 20.d
Prophani scriptores. 502.c. A,83.c
Prophetæ dicti Chymistæ. 1260.d
Prothesis in ædibus sacris. 1239. d
Protomartyres, qui sancti dicti. 882.c
Protosabbatum, quid. 1268.a
Psalmi graduales. 64.c
Psalmorum recitatio. 1451.1452
Psalmus procœmiacus. 1248. a. alii. 1253.a
Pulvis tormentarius. 212.b
Pyxis sacra in qua Eucharistia asservatur. 1274.d
Pyxis nautica. 484.b

Q.

QUadragesimale jejunium. 1546.d. 1547.d
Ubi de variis quadragesimis Græcorum. *Vide* Jejunium.
Quartæ nuptiæ vetitæ & permissæ. 1549.d
Quinisexta dicta Synodus Trullana. 1143.d
Quinta feria hebdomadis. 1143

R.

REcensio militum. 26.c.27
Reconciliatio pœnitentium. 609.c
Recondere. 102.a
Refectorium. 438.a.454.d
Reges per excellentiam dicti Francorum Reges. 1293
Relatio in Diptycha. 73.d
Ad Principem. 74.a
Resignatio beneficii Ecclesiastici. A,23.c
Restitutio in integrum. 102. c
Revelationum libri. 102.b
Rogæ, seu Donativa. Rogalia. 1302.1303
Rosalia. 1308.b
Rosarium, precationis species. A,107.d

S.

SAbbatum Hebdomadis sanctæ. 781.c
Saccharum quod *Candi* vulgo vocant. 577.c.A,93.b
Sacerdotum ordo secundus. 496.c
Sacerdotum subsellia in Bemate. 498.d
Sacra, Epistola Imperatoris. 1325.c
Sæculum, vita sæcularis. 37.c
Safran, crocus. 460.b.A,77.d
Sali seu stulti propter Christum sancti. 1328.d.1329
Salvo canone agri relevati. 1327.d
Salutatorium. 143. b
Sancti dicti Antistites & Imperatores. 14.c
Saraium, seu Palatium Turcicum. 1333.d
Sarbatanæ, unde? 212.b
Scachorum ludus. 459.d. A,77.c
Scala, navale. 1378. d
Scandalum carnis, semen. 1381.b
Sceptra appellatæ Rhomphæ Principum. 1388.b
Scholæ Palatinæ variæ. 1509.b
Schedographiæ seu partitionum orationis inventores, & usus. 1504
Schema, habitus Monachicus. 1506. ubi de magno & parvo habitu, &c.
Scriptores aurearum literarum. 1768.d. 1769
Scriptores qui obscuritatem affectarunt. P, 17.
Scriptura in Monasteriis inter manuum opera. 552. d. 553. a
Secreta dicta Tribunalia, quot Cpoli. 1346.1347
Secures Varangorum. 1388.b
Sedes prima, Episcopus primæ sedis. 498.a
Sedes rectoris Provinciæ. 496.d
Semicinctium, seu mappula tergendo naso in manibus Consulum & Senatorum. 1373. a. b
Senes dicti Primates, & Monachi. 246.d.247.a
Septennalia matrimonii. 340.d
Septuagesima, apud Græcos. 103.b
Sepulchra pro numero cadaverum. 1612.a
Serenitas, titulus compellatorius. 236.a.478.a
Serta seu coronæ dignitatum. 1442.c
Sexquicentesima usura. 478.b
Sigillum pectori appensum. 220.a
Sigma, Porticus. 1365.a
Signacula Salomonis, liber magicus. 1502.d
Signum Christi. 1366.a
Signi percussione ad Ecclesiam vocati fideles. 1359.b
vide *Campana*.
Silentia seu consessus Imperatorũ, ubi multa. 1370.1371
Siverta. 457.d
Solarium. 475.b
Solea, pars Ecclesiæ. 1512.d.1513
Sors Sanctorum, divinationis species. 1299.b
Spongia sacra. 1423.b
Spiritus ætii. 1185.c
Statio, pro jejunio. 1429.a
Stationes Psalmorum. 1429.b
Stativa hyberna, sedes & sedeta dicta. 1343.d
Status, Statura. 475.c
Stichira, anapausima. 70.c
Anatolica. 73.a
Stolæ Diaconorum. 1792. b.c

Illius geſtandi ritus. 1793.a
Straguli Equi Imperatorii forma. 508.c
Straticotæ dicti Albani milites. 1460.d
Subintroductæ mulieres. 1483.a
Succeſſorem dare, pro abrogare. A,56.d
Symbolum Apoſtolorum. 851.c
Symbolum dicta ſacra Euchariſtia. 1477.a
Synaxaria, dictæ vitæ Sanctorum in compendium redactæ. 1481.a
Synaxes Eccleſiaſticæ. 1480

T.

TAbulæ, clavi veſtibus attexti. 1520.c
Taliſmani, libri magici. 1540.c
Tambour, Tympanum Turcicum. A,81.b
Tapes qui inſterni ſolet orantibus Deũ. 419.b. A,72.b
Telonæ cui dicti dæmones. 1541.c
Templum quid in ædibus ſacris. 1442.c. 1543
Templorum ſeu ædium ſacrarum formæ variæ. 331.c 353.b. 763.d. 1437.d.
Thabor, Feſtum transfigurationis Chriſti. 483.b
Thema, legio. Provincia, cõſtellatio. 487.c. 488. A,81.c
Thematiaci, juriſconſulti. A,81.c
Theologi qui dicti apud Græcos. 490.b.c. A,81.d
Theophania, Theophaniorum feſtum. 492.a
Theoretrum, quod ſponſus ſponſæ dat cum ſe videndum exhibet. 494.a
Thronus, ſedes Epiſcopi, Epiſcopatus. 497.a
Thronus Apoſtolicus dicta ſedes Antiochena. ibid.d
Thronus Evangelicus dicta ſedes Alexandrina. ib.d
S. Jacobi dicta ſedes Hieroſolymitana. A,83.a
Thronus Imperatoris excelſior. 1143.d. 1344
In Circo. 535.d
Timaria Turcica. 1578.c
Tituli affixi prædiis. 1331.d
Tonitruum liber. 227.d. A, 44.b
Tonſura monachica. 734.c
Clericorum. 1421
Torneamentum. 520.b
Traditionales. 284.d. A,55.b
Tranſlatio Epiſcoporum. 500.c
Tribunalia, à quibus non appellabatur. 365.d. 366.a A,65.d. 66.a.
Tributa, ſeu vectigalia, vel Penſitationes variæ.
Aericum. 29.d
Alamanicum. 48.c
Allelengyum. 53.c
Antinaulum. 87.d
Capitatio, cenſus capitis. 640. d. 641.a
Capnicum, ſeu Fumarium. 587.c
Cathedraticum. 534.d
Chartiaticum. 1734.d
Chryſargyrum. 1764.d
Conſuetudo. 1484.b
Coſmiaticum. 720.a
Hypertimum. 1640.a
Iſauricum. 521.b. A,85.d
Jugaticum. 468.b
Jugale. 518.d
Jugum. 519.a
Kalendicum. 548.a
Miſſio. 109.c
Meſiticum. 912.b
Menſuraticum. 921.b
Peſcefium. 1159.c
Portaticum ſeu tranſitus mercium. 1204.a
Publicum. 228.d
Quadrupla. 1551.d
Salutaticum. 143.b
Sitocriton. 1376.b
Topica. 1784.d
Triſagii hymni hiſtoria. 1608.c. 1609. 1610. 1611
Troparia varia Eccleſ. 72.c. 507.a. 606.a. 610.d. 1617.a
Trulla & Trullus pars ædis ſacræ. ibid.d
Trullana ſynodus unde dicta. 1787.d
Turbanus, ſeu Calyptra Turcica. 458.c. 1657.d. 1658. a.b. A,77.b.
Tufarum in caſſidibus uſus. 1592.d
Tympanitæ, qui Græcis dicti. 1621.b
Typicum, de variis Typicis. 1622. 1623
Typicum, liber Eccleſiaſt. Græcorũ. 762.a. 1622. 1623.
Tyrophagos, quæ ſeptimana. 1624.c
Tzacones dicti qui olim Lacones. 1560.c
Tzangæ, calcei Imperatorii. 1555.b. 1556. 1557. Ubi de cothurnis variarum dignitatum.

V.

VAcans Epiſcopus, vacans Eccleſia. 1510.b
Varangi Anglici. 175.c. A, 35.a
Velum ædium ſacrarum portis appenſum. 186.d
Vela Ciborii. 611.d
Sacrorum Donorum. 612.a
Bematis. 611.d
Altaris. A, 14.c
Sepulcrorum. A, 68.c
Calicis. 1210.a
Ad januas ædium ſacrarum. 646
Verborum conjugatio in Græca lingua vulgari. P,29 30. 31. 32. 33. 34. 35.
Verſus Politici. 1196.b
Retrogradi. 594. A,94.c
Rythunici. 1192.d
Veſpertinum officium. 437.c
Veſtium variæ ſpecies, Res veſtiaria. 51.b. 69.a. 150.d 224.d. 424. 430.b. 432.c. 515.b. 525.d. 560.c. 561. 564 c. 590.a. 659.c.d. 660.a.b. 837. 897.d. 866. 867. 868.a 871.a.b. 1154.d. 1189.b. 1208.d. 1323. 1324. 1382.c. d. 1392.c. 1400.b. 1406.d. 1410.a. 1413.d. 1421.a. 1424.d. 1449.c. 1455.d. 460.d. 1469.d. 1526.d. 1571. b. 1577.d. 1588.b. 1594.a. 1614.b.c. 1656.a. 1657.d. 1667.a. 1671.d. 1672.d. 1675.a.c. 1689.a.b. 1779.b. 1789.d. A 43.c. 91.c. 74.a. 116.b. 126.c.
Veſtes albæ Baptizatorum. 1710.a.d
Viator. 360.d
Viduarum ordo, ædes iis addictæ. 1751.c.d
Vigiliæ Eccleſiaſticæ. 20.c. 1093.a, 1111.c A,57.d
Vigiliæ Eccleſiaſticæ. 20.c. militares. 199
Vincas, in acclamationibus. 198.d. A,38.d
Vineolæ in muſivis. 208.b. 546.b. A,39.c
Vinum Varnenſe. A,35.c
Viſiones Danielis, &c. 1051.c
Ulcera ex frigore. A,21.d
Vocũ tomi varii in ſacris Liturgiis. 1714. 1715. 1716
Voces Liturgicæ Græcanicæ. P,13.d
Tacticæ. P. 13.d. 14.a
Botanicæ. P,14.c
Chymicæ. P,15.a.b
Peregrinæ. P,16.b
Heteroclitæ, verbales & numerales in lingua Græca vulgari. P,24.c
Voluntarii, militum ſpecies. 108.b. 487.b
Vota dies feſtus Romanorum. 212.a
Urbes magnæ quæ dictæ. 894.b
Uſura centeſima. 360.a

X.

XErophagia Monachorum. 1019.d

Z.

Z pro Σ. A,76.d
Z. Zaba, Lovica. 455.a
Zacones qui dicantur in Peloponneſo. P,7.d. 1560.c
Zadiacus unde dictus. 469.d. A,79.b
Zona, pro Regione. 469.d
Zonæ pelliceæ Monachorum. ibid.d

INDEX
DIGNITATUM ECCLESIATICARUM,
Monasticarum, politicarum, militarium, officiorum quorumvis, &c.

A

A B. actis. 1.b
Accœmeti. 40.d
Acoluthi. 41.b
Actuarius. A, 11.c. 46.b. 1646.d
Adjutor. 26.c
Admirandissimus. 486.b.A, 81.c
Admumiastæ. 26.d.27.a.b
Adsessor. 1473.b.1429.a
Advocatus. 4.d.1483.d.1484.a. 1511.a
Ædilis. 148
Aga Turcicus. A, 5.c
Agapides. 31
Agens in rebus. 10.b
Agrariotæ. 18.b.
Alopas, judex. A.13.d
Amir, Amiralius, Amermumnes, &c. 59.d.60
Amplissimus. 1156.c
Angaris. 7.c
Antecessor. 84.b
Anthyparus. 78.d. 79
Apocrisiarius. 104.d
Arcarius. 118.b
Archicunita. 733.a
Archieunuchus. 130.d. A,27.d
Archijupanus. 466.d
Archimandrita. 864.d.865.866. A,120.a
Archipresbyter. 1224.d
Achisagittator. 1317.c
Archistrategus. 131 c
Archon Alagii. 47.b
Archon Antimensiorum. 87.b
Archon, Archontes. 132.a.d
Archon Archontum. 134.d
Archon aurificinæ. 136.a
Archon Ecclesiarum. A, 88.a
Archon magnus. 135.d.A, 28.d. *vide* Comes.
Archon mœnium. 132.c
Archon stratioticus. A,28.b
Archontes. 133.a
Archontissæ. ibid.b
Archontopuli. 1399.a
Armiger. 140.b.c.d
Ascetæ. 152. a
Augusta. 152.b. A, 31.d
Augustiatici. 151.d
Augustales Ægyptii. 152.a. A,31.d
Augustus. 152.c
Authentes. A,31.c
Autocrator, seu Imperator. A,32.a
Autoriani.

B.

B Ajulus. 168.c. 169.a. A,33.c
Bannas. 174.c.A,35.a
Bannus. 875.d
Basileus. 180.d.1193.a
Basilici. 181.a. A, 56.b
Bassa. 970.a
Begler begus. 1141.c
Begus. 970.d
Beneficiarius. 188.b

C.

C Acoscopus. 545.c
Cadis, apud Turcos. 532.c
Cæsar. 541.d.542.543. A,88.b
Campiductor. 566.c
Can. 1720.b
Cancellarius. 531.d.532.a
Candidatus. 574.b.A, 92.d
Canicleo præfecti. 574.b. A,92.d
Canonarcha. 583.584. A,92.d.93.a
Cantor. 1778.b
Capigi Turcici. A,93.c
Capitaneus. 616.d.642.a. 643.a. A,93.d
Capitzii Turcici. A,83.d
Cardinalis. 532.b
Castrensis. 576. 604.d.605. a
Catecliusta. 621.a
Categoriares. 619.c
Catholicus seu Rationalis. 538.c.d
Cellarius. 631.d
Cellarita. 632.a
Celliota. 630.d.631.a
Censitor. 643.644
Censor. 1579.a
Centurio. 634.635
Chaganus. 1723.a
Chaliphas. 1726.d
Chartophylax. 1737.1738.1739
Chartularii varii. 1735.c.d.1736
Chorepiscopus. 1775.c
Cimeliarcha. 628.b
Circitor. 639c
Circitor vel visitator Episcopus. 1153 a
Clarissimus. 787. d
Clavicularius. 585. d
Cneses vel Kenes. 671.c
Cohortalini. 717.d
Collector tributorum. 1476.d
Commentariensis. 693.a. A,107.a
Commerciarius. 699. c.d
Comes. 695.b
Comes Buccellariorum. 213.b.A,42.a
Comes Buccinarum. 694.d
Comes Consistorianus. 695. c. 696.d
Comes cortinariorum. 718.b
Comes cortis. 717.c
Comes domorum. 695.d

Comes Equorum Imperatoriorum. 694.b
Comes Excubitorum. ibid.d
Comes Fœderatorum. 696.d
Comes Justinianeus. 694.b
Comes Sacrarum largitionum. 695.c.696.a.696.c
Comes murorum vel mœnium. 696.d
Comes in re nautica. 697.c
Comes obsequii. 695.d.696.a
Comes Orientis. 694.b.695.a
Comes primiordinis. 693.c
Comes Piscium. 695.d
Comes Præsenti. 696.b
Comes rerum privatarum. 694.a.696.c
Comes Provinciæ. 694.b.698.a
Comes Scholarum. 696.d
Comes stabuli. 710.c
Comes Thesaurorum. 694.a
Comes Turmæ militaris. 697.a
Comes Urbis. 696.b
Comitiani. 694.b
Ex Comitibus. 693.c
Comitissa. 698.a
Consul. 704.c.743.c
Consularis. 704.a.d.1634.d
Consules, sequioti ætate. 1634.d
Contarchus. 707.b.c.708.c
Cornicularius. 716.a.A,109.d
Corrector. 717.a
Cortinarii. 718.b
Cubicularius. 689.b.724.b.c.A,111.b
Cubicularii Papæ. 630.d
Cubuclesius. 725.a
Curator. 735.d.A,112.c
Curator domorum. 736.b
Curialis. 216.a
Curiosus. 738.c
Curopalata. 739.c
Cursator. 741.d
Cursor. ibid.d
Cursores. 1243.a
Custos Crucis. 1437.a
Cyr, seu *Syre*. 767.d.766

D.

DAr. A,53.b
Decanus. 275.c
Decani. 1279.c
Decuriones. 1095.b
Decurionalis. 100.d
Defensor. 360.361
Delegator. A,55.a
Deputatus. 280.a.b
Despota. 283.b
Diaconissæ. A,57.b
Diœcetes. 312.a.A,59.c
Dictator. 310.d.A,58.a.59.b
Dishypatus. 516.b
Doctor œcumenicus. 304.b
Domesticus. 318.d.319.320.321.1030.a
Draconarius. 330.d.A,61.c
Drungarius Classis. 333.d
Drungarius Vigiliæ. 334.a
Ducator. A,60.d
Ducenarius. 326.a
Ducenarii. A,60.d
Dux. 327.b.A,61.a
Dux Civitatis. 327.d
Dux Ducum. 328.d
Dux Lycaoniæ. 328.d
Dux Magnus. 328.c
Dux Provinciæ. 327.c

E.

ECclesiarcha. 364.c
Eminentissimus. 407.c
Episcopiani. 416.b.A,73.a
Epistolaris. 428.A,73.a
Ab Epistolis. A,73.a
Ethnarcha. 351.c
Evigilator. A,32.d.160.d
Evocatus. 518.d
Exarchontes. A,70.a
Exarchi Italici. 395.b
Exarchi monasteriorum. A,70.a
Exactor tributorum. 1210.b.d
Excitator. 408.d
Excubitor. A,70.b.403.c.A,70.c
Exercitui præpositus. 1462.d
Exocataccœli. 409.c.410.411.A,28.b.A,71.b
Exorcista. 406.c.A,70.d
Expræfides. 132.c

F.

FAlconarius. A,48.a
Flamularius. 1682.b.d
Fossarius. 941.c
Fratres dicti Monachi. 22.b
Frumentator. 1376.b

G.

GEnerositas. 895.b
Glorioßissimus. 895.a

H.

HEbdomadarius. A,62.d
Hieromnemon. 510.d
Hospitalarius. 1014.d
Hypatus, seu supremus Philosophorum. 1636.c
Hypeccleßion. 1637.d
Hypertimus. 1640.b.c.

I.

ILlustris. 513.d.514
Imaginarius. 1206.b
Infirmarius. 1003.d
Inspector. 453.d.A,72.d
Inspector Eccles. 494.d
Inspector in re tributaria. 431.d
Interpres. A,74.d
Irenarcha. 354.a
Judex. 756.a.d
Judex Fossati. 757.b
Judex generalis. 756.d.757.a.A,115.b
Judex œcumenicus. 757.a
Judex secreti. ibid.a.b
Judex veli. 756.d.A,115.b
Judices pedanei. 1727.c
Jupanus. 466.d
Juridicus. 307.d.519.b

L.

LOgariastes. 819.c
Lampadarius. 785.c
Largitionalis. 790.b
Latrunculator. 808.b
Legatus, Legatarius. 797.a.b
Libellensis. 809.c
A Libellis. 809.c
Logotheta. 811.812.813.814

M.

MAgister census. 844.b
Magister Ceremoniarum. 449.c
Magister Cleri. 845.a
Magister Rhetorum. 1195.b

Magiſter militum. 845.c. 1459. d
Magiſter utriuſque militiæ. 1459.b
Magiſter officiorum. 843. c
Magiſter Scriniorum. 83.c
Magiſtrianus. 844.c
Magnanimus. 74.c
Magnificentiſſimus. 895.a
Magnus, Abbas. 895.d
Magnus Drungarius vigiliæ. 334.b
Magnus Magiſter ordinis Hieroſolymitani. 895.c
Magnus Protoſyncellus. 1472.b
Magnus Stratopedarcha. 1462.c
Majordomus. 1247.d
Malchus. 859.a
Mamun. 860.b
Manclabata. 847.c
Mandator. 863.a
Manſionarius. 874.a. 1111.c
Mapparius. 876.a
Marchio. 879.c
Mareſcallus. ibid. c
Memorita 904.b. 941.c
Memorophylax. 904. b. 941. c
Menſor. 906.a. 936.a
Mepe. 906.b
Meſaſon. 909.d
Merarcha. 906.d
Metallarcha. 916.b
Metator. 919.c
Metropolitanus Epiſcopus. 931.a.b
Moderator. 941.a
Monitor Eccleſiaſticus. 1646.b
Myrtaita. 979.d
Myſticus. 981.a

N.

NObilis, Nobilitas. 445. a. A, 75.c
Nobiliſſimus. 431. b. 1010. b. A, 73.c
Nomenclator. 118.a
Nomenculator. 1000. b
Nomophylax. 1001.d
Notarius. 1004. d. 1005. 1736.d
Numerarius. 1006.b

O.

OBſervator in Monaſteriis. 419.b
Obſonator. 1074. b
Oeconomus. 1032.c
Oecumenicus. 1034. b. 1035
Optimates. 1049. d. 1050
Optio. 1050.d
Ordinarius. 1052.c
Orphanatrophus. 1059. d
Oſtiarius Eccl. 503. b. 1062. a. b. c. 1174. c

P.

PAgarchus. 1076.b
Palatinus. 1081.d. 1083
Panhypenſebaſtes. 1341.c
Papias. 1101.b
Paramonarius. 1111.c
Parcœmomenus ſeu cubilcularius. 1109.d
Pardo ballus. 1119.a
Parecclesiarcha. 1107.b
Pater. 1130.d
Pater Civitatis. 1131.c
Pater Imperatoris. 180.b
Pater Monachorum. 1131
Pater Patrum. 1131.b
Pater ſpiritualis. 1186.a
Patrobulus. 1136.c
Patrarcha. 1133.c
Patriarcha. 1134.a
Patricius. 1135.b
Peræquatores tributorum. 431.d. A, 73 d
Perfectiſſimus. 299.a
Periferomenus. 1156.c
Perierchomenus. 1151.c
Pincerna. 773.b
Pleroſimi. 1182.a
Pœnitentiarius Presbyter. 1224. d
Poteſtas. 972.c. 1209.a
Pincerna. 1123, d. 1166.d
Præfectus. 1219.d
Præfectianus. 1220. a
Præfectus menſæ Imperatoris. 1598.c
Præfectus Prætorio, urbi. 416.d.417. A, 71.d
Præfectus vigilum. 1009.b
Prælocutor. 1.d
Præparator. 1223.a
Præpoſitus caſtri. 1241. a
Præpoſitus cubiculi. 1216.d. 1240.d
Præpoſitus magni Palatii. 1241.a
Præpoſitus Veſtiarii. 1240.d
Præſes. 1217.d. 1236.a. c
Præſides Provinciarum. 132.a
Prætor. 1218.a. 1458.d
Prætor Juſtinianus. 1218.c
Prætor populi. 1218.c
Presbyter. 1224.c
Presbyter ſecundus. 1225.b
Primas provincia. 1264. a
Primivergius. 1266. d. 1802.a
Primicerius Auguſtæ. 1230.c
Primicerius aulæ. 1230. c. 1231.a
Primicerius Bardariotarum. 1230.d
Primicerius Cantorum. 1778.d
Primicerius Lectorum. 1230.b
Primicerius magnus. 1230. b
Primicerius Notariorum. 1230.d
Primicerius Silentiariorum. 1231.d
Primipilarius. 1229.d
Primus. 1231.c
Primus Eccleſiæ. 1267.d
Primus Tribunalium. 1267.d
Primus Urbis. 1263.b. 1266.d
Princeps. 1227.a
Proconſul. 78.c. 129.b
Procurator. 1243.c
Procurator fiſci. 1705.a
Prometator. 919.c
Promotus. 1245.c
Protector. 1258.c. 1269.c
Protecdicus. 1404.a
Protoaſecretis. 138.c
Protocancellarius. 532.a
Protocanoarcha. 584.b
Protocarabus. 590.c
Protocomes. 697. b. d
Protocometa. 1266.a
Protocoſmus. 1265. d
Protocurſor. 742.b
Protocynegus. 1265.d
Protoelata. 1261.d
Protoeunuchus. 1265.a
Protogeron. 1264.d
Protoieracarius. 1265
Protoleventes. 1266.b
Protomagiſter. 845.b
Protomandator. 863.c

Protomenytes. 1266. b
Protonobiliſſimus. 1010.d
Protonotarius. 1005.d
Protopapa. 1099.a. 1100
Protopolites. 1266.c
Protoptesbyter. 1214.d
Protoproedrus. 1236.b
Protoproedrus Protoſyncellorum. 1471.d
Protoſebaſtus. 1342.b
Protoſpatharius. 1267. a. b. c. 1416. c
Protoſpatharatus. 1416. b
Protoſtrator. 1344. 1463.c
Protoſymbulus. 1268.b.1269
Protoſyncellus. 1471.c
Protothronus. 498.a
Protoveſtiarites. 193.d
Proviſor. 1234. b. 1246.b
Proximus. 1246.d
Pſaltæ. 1778.b.c
Ptochotrophus. 1272.b
A purpura Imperatoris. 55.d

Q.

QUæſtor, Quæſitor. 674. c. 675.a
Quartoparthi. A, 111.a

R.

RAtionalis. 1285.b
Rector. 1280.d.1288.b
Rector Provinciæ. 496. d
Recuperator. 1288.b
Referendarius. 1291. b.c
Regendarius. 1286.d
Regionarchæ. 1287. b
Regionarius. 1287.b
Rex. 1293.a
Rhetor. 1294.d. 1296
Riccharius. 1309.f

S.

SA, apud Perſas. 1312.b
Sacellarius. 1320.b
Sacellarius magnus. 1320.d
Sacellio præfectus. 1321.d
Saraptarius. 1335. b
Sebaſtocrator. 1340.a. 1341
Scevophylax. 1386.d
Scribo. 1400.d. 1401.a
Scriniarius. 1401.b
Sebaſtohypertatus. 1342.c
Sebaſtophanta. 1342.d
Sebaſtus. 1339.c
Secretarius. 1347.a
A ſecretis. 137.b
Secreticus. 1347.d
Secundicerius. 1346 a
Secundus. ibid.b
Sellarius. 1350
Senator. 1352.c.1472.d
Seneſcallus. 1373.d
Septetus. 1354. b
Seralias 1354. d
Seriphus. 1355.d
Siaüs ſeu Chiaus Turcicus. 1363.d
Silentiarius. 1370. d. 1371
Spachides Turcici. 1419.a
Spachoglanus Turcicus. ibid.c
Spatharocubicularius. 1416.b
Spatharus. 1415.c
Spectabilis. 486. 1420. d. 1150.b
Stratioticus. 1461.b
Stratopedarcha. 1462.a
Strator. 1463. a
Strenuiſſimus. A, 17.c
Structor. 1467
Subadjuva. 1407.d
Subdiaconus. 1641.d
Succentor. 1649.c
Sultanus. 1410.d
Syncellus. 1470 d. 1471. 1472
Sytiarcha. 1491.b

T.

TAbellio. 1519.a
Tamiaci. 1516.b
Tampacus. 1516.c
Tarchan. 1534.b
Tatas. 1535.d
Taxiarchus. 1530.a.b.c
Terrarcha. 1552.c
Theſaurarius. 1601.b
Timonites. 1579.b
Toparcha. 1584.b
Tribunus. 1604.a
Tribunus Notarius. 1604.c
Tribunus numeri. 1604.b
Tribunus voluptatum. 1604.c
Triſtatæ. 1611.d
Turmarcha. 1590.c
Tzaücius, ſeu *Chiaous* Turcicus. 1561.d

V.

VAivoda. 207.d
Veſirus Turcicus. 185.c. 1064.d. A, 35.a
A veſte. 193. b
Veſtiarius. ibid.
Veſtibus imaginum præfectus. 1190.b
Veſtitor. 194.a
Vexillarius. 170.c. A, 34.d
Veziri. A, 36.d
Viator. 1237.
Vicarius, loci ſervator. 1584.d
Vicedominus. 85.a
Viocurus. 64.c
Uſia, ſeu Chiaous. 1067.a

Z.

ZOſta. 472. a. A, 70.d
Zygoſtates. 468.d

INDEX BOTANICUS, SEU STIRPIUM & Herbarum vocabula Synonyma Græcobarbara.

A

Abrotonum. 5.a. 163.a. 764.b. 1755.a. 1377.b
Absynthium. 163.a.164.a.1406.c
Absynthium marinum. 1331.c
Acanthium. 38.c
Acer. 148.c.1497.c
Achinopus. 162.a
Acinopoda. 39.d
Acorna. 9.a
Acorum. A, 6.1146.d.A, 21.c. A, 153.a 1064.c
Adiantum. 115.c. 1615.a. 1676.c
Adonium. 928.d
Adrachne. 1566.d
Ægoceron. 1281.b
Agnus. 810.c.811.a.813.d
Agorupes. 17.c
Ajuga. 35. d. 1176
Alcionium. 1713.b
Alimus. 136.b.141.d.148.c.180.a.1279.a
Alsina. 1434.b
Alissum. 40.b. 199.a. 143.c
Allium. 1305.d. 1395.d. 1424.d
Alnus. 1393.a
Aloe. A, 12.d.14.c.1012.c.1333.a
Althæa. 50.c. 1046.c
Alypia. 722.a. 1545.b.1591.d
Amaracus. 874 d.888 b
Amaranthus. 780.b
Ambuxus. 1676.c
Amigdala. A, 51.c
Ammoniacum. 7. b
Anacardium. 1081
Anagallis. A, 7.d. 21.b. 35.a.c. 1009.c. 1332.d. 1569.a. 1757. a
Anagyris. 67.a
Anchusa. A, 13.a. A, 42.a. 129.a. 162.d. 810. b. 975. d
Andrachne. 1748.d
Androsaces. 1168.c
Anemone. A, 18.a. d. 35.b. 746.c.896.b 1058.a. 1159.c.1274.d.1348.a.1350
Anethum. 77. d. 113. a. 1193. c. 1197.c. 1368.a
Anisum. A,18.d.79.d
Antidium. 84.a
Aphana. 158 b
Apium. 36.a. 90.d. 97.d.853.d. A, 41.a. 1728. a
Aphtastus. 159.c
Argemone. A,27.b.78.a.82.c.125.a
Aria. 39.d
Arilaria. 1768.c
Aristolochia. A,24.b.113.d.804.d.898.d 1274.d. 1414.d. 1553.d
Arnoglossus. 807.b
Arsenice. 1064.d
Artemisia. A, 7.a.35 a.d.A,40.d. A,41.d. 69. a. 798. b. 832. b. 1201. b. 1513. b. 1583.c
Asa fœtida. 136.b.395.d
Ascomonea. A, 53.a
Asogiros. 31 d
Aspalathus. 973.d.1008.c
Asparagus. 976d.1497.b
Asphaltites. A, 23. d
Asphodelus. A, 83. a
Asplenum. 35.d.150.d. 1423.a.1706.a
Atractilis. A, 15.b.64.a.158.d 1207.d 1700. b
Avena. 21.a

B.

Balaustium. 170.d.1569.b.1574.c
Ballaria. 171.a
Ballis. A, 34.c
Balsamum. 171.d. 178.d. 681.d. 1344 a 1494. a
Basilicum. 1660.c
Bdellium. A, 40.c.719.c.959.c
Beletzica. 159.d
Beta. 681.d. 1356.d. 1357.b
Betonica. 971.c. 1773.d.1786.d.1787.b
Blitum. A, 74.d. 1301.a. 1564.d. 1753.c
Borago. 1214.a
Boulilia. A,42 c
Brassica. 751.d. 723 a. 765.b. 1037.d. 1045.b. 1661.a
Brathys. A,39.c
Brionia. A, 33.a. 451.c. d. 806.a. 806.a. 810.d
Bucranion. A.42.c
Buleris. A, 89.b
Buglossum. 157.c. 832.c.1045.c
Bunium. 150.d
Buphtalmus. A, 9. b. 828.a

C.

Cadmia. A, 53.b. A, 98.d
Calchanta. 826.b
Calpasus. A, 90.d
Canicularia. A,24.c
Canescit. A,92.d
Cannabis. A, 99.b. 1508.c
Capparis. A,13.b.1037.c
Caprifolium. 35.a
Capriolus. A, 101.d.788.d.889.c.1193.d 1590. c
Capsium. 1344.b. 1353 a. 1376.c
Cardamis. 1337.d
Cardamomum. 177.d
Cardanum. A,37.d.1578.a
Carduus. 41.d.94.c.141.d.672.a.1672.a
Carpesium. A, 36.d
Caryophyllon. 90.b.A.46.d. A,94
Cassia. A.49.a.657.d.958.a.1741.c.1751.d
Cassia lignea. 1328.c
Castorium. 1672.c
Catanance. 127.b
Caulliculus. 832.a
Cedrus. A,66.a. A,97.d
Cepa. 1309.d.89 a 753.d.1166.c. 1197.d
Centauria. 99.d
Centaurium. 35.c. 993.d
Cerasus. 1023.c.d
Cerrus. 170.c
Chamædaphne. 1067.d
Chamæcedrus. A, 96.a
Chamælea. 185.c.671.a
Chamæleon. 1065.b.1768.a.b.1405.a
Chamæsyce. 923.d
Chelidonia. A, 77.c
Chelidonium. A,93.a.752.d.758.d.943.b 1677. d.
Chymene. 1773.a
Cicer. A, 115.a. 1286.c.1302.b
Cichorea. 1168.c
Cicomela. A,102.a
Cicuta. A,33.b.105.a.164.a.c.654.c 1197.d. 1570.a
Cinnamomum. A,53.b.1554.d.1615.d
Citrulum. 1334.b
Clymenus. 906.d
Cnecus. 671.d
Cochlea. A,91.b
Cœlacanthe. A,~9.a
Coliandrum. 657.c.683.b
Collirium. 683.d
Colochinthis. 1330.d
Condrilla. 1755.a
Conæa. 757.d.765.a.1965.d.1527.b
Cornulaca. 162.c.1327.c.1405.a.1594.c
Cornus. 805.c
Coriandrum. 714.d.743.c.1070.a
Consolida. 1439.c
Crocus. 35.c. 765.c
Cubebe. A, 195.a. 700.d
Cucumer. 9.b.36.a.1370.a
Cucumis. 171.a. 726.c. 743.b. 1394.a 1473.b. 1672. a
Cucurbita. 685.a
Culcilega. 1414.a
Culex. A, 45.b
Cuminum. 81.b. A, 90.b.780.b
Cyclaminus. A,66.d.118.c.125.c 148 d 932. b
Cydonium. 1069.d.A.15.a
Cyminum. A,33.a.1372.a
Cynocephalum. 1060.c
Cynoglossum. A,48.a
Cyperus. 178.d. A,13.c.A,46.b.A,91.a

D.

Damasorium. A, 67.d.186.a.1144.d
Darsine. A,53.d
Dendrolibanum. A, 65.d
Delphinum. 996.c. 1516.b
Dictamum. 115.d.187.c.757.d. A,38.a.b
Dictator. A,182
Diphtyges. A,79 b
Dipsacus. 757.c. 899.a.1353.d 1356.b
Dracontea. 21.b.160.d.757.c
Dracunculus. 123.d.1564.d
Dubei. A, 60.d
Dulcis radix. 26.d

E.

Ebulus. 1038.a.A,68.b
Elaphoboscum. 994.b.1750.d
Elaphoboscus. 852.c
Elenium. 1406.b. 989.d
Elimum. A.40.b.41.a
Elleborus. 1383.a.1732.d.A,29.b.A.62.d A, 94 d
Elleborus niger. A.62.d
Ephemerum. A, 48.d.52.b.67.a
Equisetum. A,77.a.757.d.1655.d.A.77.a
Erigeron. A, 8.a.A,90.c
Eryngium. 1374.d
Erica. 142.a.980.a.1307.a
Ervilium. 113.b

Ervum. 1302.b
Eryngium. 757.c.1368.d
Erysimum. 1728.a.A,53.d.60.c
Erithrodanum. A,54.d.A,74.d
Eupatoria. 1027.b
Eupatorium. 1138.a.1688.b
Euphorbium. 1671.d
Euphrosymum. 124.a
Euzomum. 1305.d.1562.c.1593.d.A,29.c A, 48.a.

F.

FAba. 716.a.1332.d.1753.d.A,116.b
Fabulum. 114.c
Fasiolum. 1668.a
Ferula. 1127.a
Ficus. 1269.d. 1370.a. 1410.b. 1501.d A, 68.d. 74.d
Filicula. 1049.d
Filipendula. 1677.b
Filix. 35.d.72.d.1270.a
Fœniculum. 1351.a.1375.a.1655.d.1671.a 1712. d
Fœnisecium. 721.d
Fœnum. 1332.a
Fœnum Græcum. 163.b.958.c
Fœno Græcum. A,90.a
Fraxinus. 773.a
Frumentum. 1375.b
Frutex. 873.d
Fumaria. 672.b
Fumus terræ. 1683.d.1695.d
Fungus. 56.d.872.c. A,14.a

G.

GAliopsis. 35.c
Galipa. A,46.b
Gallinago. 141.d
Gentiana. 179.c. A,13.b.A,35.d
Geranium. 1143.a
Gingiber. 1023.b
Gingidion. 28.a
Gladiolus. 69.a.891.c
Glans. A,78.b
Glaucium. 903.d
Glycythiza. 1401.d
Gossypium. 163.c.172.b
Gramen. 18.d.35.a.56.c.81.a.722.b
Gumin. A,51.a

H.

HAlicacabus. 775.d. 872.b. 1070.b 1468.b. A,93.c
Halimus. 50.b
Hedera. 113.b.143.d.654.b.773.c.1158.d 1279.d.1407.b.1771.d. A,24.c
Helenium. 184.b. 663.d. 1280.a. 1684.d A,78.c.
Heliotropium. 1395.a.A,78
Helxine. 63.a. 72.d.410.c.657.c. 667.a. 773.d. A,30.a
Hemerocalles. A,10.a
Hermodactylum. 1305.d.1307.d
Hiberis. A, 14.d
Hibernagium. 1741.d
Hieracium. 1367.c.1405.a
Hordeum. 95.b.754.d.784.c.893.d.1008.d A, 76.a. 78.c
Hyacynthus. A,34.b
Hyoscyamus. 151.b. 1023.a. 1271.b. 1284.a. 1318.d. 1338.d. 1577.d
Hypericum. 1236.a.1393.a. A,17.d
Hypoglossum. 713.d
Hyssopus. 791.c.1158.d

I.

JAsminum. A,77.a
Illecebra. 90.d.150.b
Inguinalis. 1280.a
Intubus. 16.c.19.a
Intubum. 1355.d
Iringium. A, 32.b
Iris. 704.a.985.d.1048.c.1065.d.1168.c 1413.c. A, 81.c
Juglans. A,24.d
Juncus marinus. 1047.c
Juniperus. 39.a. 94.d. 809.d.1574.d

L.

LAbrum Veneris. 1356.b
Labrusca. 703.d
Lactuca.35.c. 784.a. 880.c.1344.a.1672.a A, 37. d.
Laganum. 685.c.1620.c
Lagenis. 779.d
Lago cuminum. A,30.c
Lapathum. 1592.a
Lappa. 684.a
Laser. 790.d. 781.b
Lathyris. 1754.d
Lathyrum. 806.a
Laureola. 1626.d
Laurus. 49.c.781.a.789.c.1008.c.1330.d 1332.b. 1442.b. A,34.a
Lens. 1667.c
Leontopodium. 30.b.35.d. 803.c. 757.d 1712. d
Leucachanta. 19.a. 1410.b
Leucographis. 956.d
Libanotis. 801.d
Ligeococca. 124.a
Liguſtrum. 1751.a
Lilium. 84.a.155 d.817.d.1021.a.1332.d 1353.a. 1479.a. 1577.d.
Limonium. 802.b. 815.c. 905.a. 906.a 1283.d. A, 38.d
Lingua avis. A, 49. d
Linozostis. 1120.c.A, 24.d
Linum. 160.d
Lithospermon. A, 9 c
Lolium. 733.d
Lonchitis. 922.d.1079 d
Lotus. A, 47 d, 973 a.1740.b. A,47.d
Lupinum. 828.b.d
Lupulus. 829.a
Lychnis. 34.a. 35 d. 46.d. 102.b.859.a 890. c. 1334. a. 1352. 1441. c. 1594.c. A, 34. b
Lycium. 757.d.1272.b

M.

MAcer. 1159.a.A,55.a
Majorana. 841.a
Malabatrum. A,77.a
Malancier. 674 a
Malva. 19.a. 77. d. 801.d. 901. b. 945.c 1065.d.1640.a.1758.c.A,13.a.18.b
Malum citreum. A,102.b
Malum cydonium. 1337.d
Malum granarum. A,116.d
Malum Hispericum. 782.d
Malum insanum. 899.c
Malum Medicum. 991.c
Malus Persica. 1304.b.1158.b
Malus Punica. 1304.c. A, 17.a
Mandragora. 78.c.85.b.97.a.936.d.A,40. d. A,48. d. A,89 a
Marrubium.35.c.148.d.150.a.158.d.890 d 898.b. 1008.a. 1055.d. 1606.a.1679.a 1711.d
Medium. 922.c
Melangiana. 851.a
Melegueta. 905.a
Melilotum. 34.b.1009.d.1063.d. A,10.b A, 67. b.
Melissophyllum. 908.a
Menta. 936.d. 1147.d.1580.b.A,41.a
Mercurialis. 116.a. 118. a. 141.d. 159.d 1383. d.
Mespilum. 965.b. 993.a. 658.d. 1298.d 1607.d. A, 38.a. 40.a. 77.b
Milium solis. 803.c.899.c.933.c
Millefolium. 976.c.A,33.b
Moly. 784.a. A,38.d. 67.a
Morus. 890.c
Muris auricula. 55.c.777.a
Musulum. 965.a
Myrica. 1663.d
Myrobalanum. 186.a.900.a
Myrobalanus. 1147. d. 1296. 1716. b. 1768. a
Myrtus. 963.a. A,32.d
Myxæ. 1478.d. 1274.d. 1352.b

N.

NArcissus. 765.a.A,93.b
Nardus. 777.a.999.b.1374.d.1411.b 1438. b
Nascaphtum. A,14.c
Nasturtium. 765.b. 1350.d
Nepeta. 36.a
Netium. 36.c.1352.c.1423.d
Neroselinum. 1428.b
Nux. A,46.d.51.d
Nux muscata. 743.c
Nux pinea. 718.a. 1476.c. 1722.d. A,46 d. 51.d.
Nymphæa. 959.c.1008.a

O.

OCimastrum. 85.b.151.b.1625.d
Ocimum. A,95.d. A,98.c
Olea. A,12.c
Oleaster. 18.d.20.a
Olus. 791.a.795.b.804.b
Olus album. 1706.b
Omphacium. 9.a
Onoclea. 1045.c
Opopanax. 1562. d. 1566. a. A, 24.a. A, 48.b
Origanum. 116.c.1337.c.1296.d
Origo petitionis. 1
Oriza. 1055.c. 1297
Orobanche. 806.a
Orobus. 1302.a
Ospricleon. 1061.d
Oxyacantha. 971 b
Oxylapathum. 786.b.1021.a
Oxyphœnix. 187.d
Oxyrinchus. 1028.d

P.

PÆonia. 16.b.1058. a. 1087.b.1091.a 1341.d. 1673.d. A,12.d. A, 32.49.d A, 152.d. 154.b
Paliurus. 95.b
Palma. 19.d.763.b.1417.b
Panax. 888.c
Panicum. A,78.a
Panucula. 817.d
Papaver. 181.a. 725.c.807.c.985.a.1096. b.a. 1210. c
Papaveralis. 1048.b
Paronychia. 17.d
Parthenium. A,18.b.A,74.d
Pastinaca. 163.d.1377.b. A,33.c
Pedicularia. 1780.b
Pelozella. 1145.a
Pentaphyllum. 803.d. 1773.c. A,6.d
Pepon. 913.d.1593.d
Perdicia. 1149.c
Perficaria. 1167.c
Petroselinum. 673.d.1158.d.1404.d
Petroxysma. 1611. d
Peucedanum. 906.a
Pheos. 1468.d
Phœnix. 34.c.1080.b
Phu. 1693.b.1780.a
Phycus. 1693.d
Piper. A,53.c
Pirus. 162.b
Pisum. 154.b.782.b
Plantago. 141.d. 1533.b
Polium. 161.a.901.a.186.a.803.d 1672. b. A, 99.a.
Polygonum. 148.c.671.b.1046.c.1162.a 1164 d. A, 77. a.
Polycnemum. 668.c
Pomum Damascenum. 779.c
Portulaca. 90.c.788.c.943.d.957.a.1571.d 1753. d.

Pomum. A, 48.c
Poterium. 39.d.1210.c
Prunum. 1256.c.A,43.a
Prunus Armeniaca. 191.b
Prunum Damascenum. 682.a.A,13.b
Psyllium. 54.c.13.1368.b
Pullus gallin. A, 79.c
Pulegium. 49.a. 105.a. 125.a. 1094. b. A, 40.b
Pyrus. 97.d.A,33.b
Pyrethrum. 127.a.1063.d.1277.c.A,100.a

Q.

Quercus. 763.c
Quinquefolium. 1014.c. 1046.d. 1146.d.1780.c. A,68.d

R.

Ranunculum. 184.a
Rapa. 1283.c
Raphanus. 1283.d.1285.c.1191.a
Reum. A,77.b
Rhamnus. 149.a.155.d
Rheum barbarum. 1279.a.1288.d.1290.d 1300.a
Rododaphne. 997.c. A,54.d.A,154.a
Rhus. 1411.b
Rhus Syriacus. 56.c
Ricinus. 35.d
Rizium. 1298.c
Rosa. 21.a. 1335. a. 1602. c. A, 67. a. A, 67. b
Rosmarinus. A,54.d
Rubia. 1307.c.1516.d
Rubus. 35.c.36.c.874.d.1348.d.A,36
Rumex. 828.a
Ruscus. 38.b.66.a.655.a
Ruta. 97.b. 113.b. 114.a.1166 c.1307.a 1308.c.1310.c.1594.a. A,14.b.A,39

S.

Sabina. 179.a.1315.a. A,61.a. A,63.a A, 73.d
Sagapenum. 657.b.1332.d.1368.b.1369.d A,37.b.93.c.99.d
Saliunca. 1328.b
Salix. ibid.
Salix Equina. 1198.b
Salvia. 657 a.1165.d.1683.c
Sambucus. 809.d.748.a.b.1393.b
Sampsychum. 907.a. 1367.c. 1373.d 1489. c
Sandaraca. 1331.d
Sandix. A,60.c
Sanguinaria. 62.a. 765.c. 147.c. 150.b. 1197. d
Sanguis anseris. A,92 a
Saponaria. 1411.c
Sarcophagus. 839.b.1704.a
Satureia. 1337.d.1603.b
Satyrium. A,24.a
Saxifraga. 746. d. 808. c. 811. c. 1332.a 1335.d.1336.d
Scabiosa. 189.a.1581.d
Scammonia. 892.d. 1352.a
Schinanthæ. 1693.d
Scolopendra. 1397.a.1703.d
Scolopendrion. 813.c.1393.a
Scolopendrium. 41.c. 57.b. 97.a. 654.b 685.b.813.c.1393.a
Scolymus. 1393.d
Scordium. 32.a.161.a
Scylla. 20.c.A,41.d
Secalis. 1346.a.1368.a
Securidaca. 1144.b
Semen Veneris. 160.d
Sempervivum. 28.c.1123.d.1161.d.1768.a
Serpyllum. 1411.a
Sesamoides. 720.a.832.b.1363.a
Sesamum. 1360.d.1363.b
Seseli. 765.c. A, 50.d
Sesymbium. 1356.b.
Sideritis. 1064.b.1143.c.1352 d
Siligo. 1371.d
Siliqua. 1014.d
Smilax. 71.a.831.c 1154. 1404.d
Solanum. 54.c.147.c.763.c.961.a.1053.d 1395.d. A,6.a
Spatula fœtida. 112.d
Sphagnum. 885.b
Spica. 1317.a
Spina alba. 50.b. A,30.c
Spinaceum. 1412.d
Spondylium. 163.a.999.c.1756.d
Stachys. 1411.d.A,99.b
Staphys. 1448.c.1673.c
Stichas. 1449.b
Stœchas. 790.c.1414.a.1469.b.1472.d
Stratiotes. 35.d.1620.d
Strimus. 1466.a
Styrax. 746.a
Sycomorus. 956.d
Symphytum. 1684.c
Synclus. 1473.d

T.

Terebinthus. 1601.c.A, 116.a
Terebyntina. 1545.d
Testiculus ursæ. A,20.a
Tetracanthum. A,97 d.102.b
Teucria. 149.b
Teutlum. 1326.d
Thapsia. 1232.a.1318.d.1538.b
Thymelæa. 31.a.783.c. A,33.b
Thymus. 1442. b. 1740.b. A, 83.b. A, 125.c
Tithymalus. 1047.c.A,46.a.c
Trachon. 1600.d
Tribulus. 150.d.1537.a
Triferimanna. 1620.b
Trifolium. A,47.d
Turpetum. 1614.d
Tussilago. 1168.a.1262.a.1301.a.1313.c 1381.b

V.

Veneria. 187.d
Veratrum. 74.b.141.b.762.b.779.d 1167.c.1406.d
Verbascum. 682.a.1660.a
Verbena. 971.b
Verbenaca. 35.d.1095.b.1143.d
Vermicularis. 191.c
Veronica. 78.b. 710.c. 188 d.1671.d
Viburnum. 663.c
Viola. 860.d.869.c.1773.d. A,30.d
Virga pastoris. A, 8.a
Vitex. 21.b.61.b.1352.a.1411.b.A,52.b
Vitis. A,50.d.789.c.957.d
Vitis alba. A, 50.d
Vitis arbustiva. 668.b
Ulitam. 1417.c
Ulmus 1706.c
Unedo. 730.b
Urceolaris. 1066.d
Urtica. 26.c.149.d.671.d.1140.b.1348.b 1348.b.1393.b.1567.d.1574.b. A,78.b A,152.c
Uva. 727.a.1021.a.1438.a.b.A,6.c.15.a
Uva acerba. 15.d
Uva silvestris. A,26.d

X.

Xanthion. 1337.a. 1676.c
Xyris. A,24.a

Z.

Zinziber. A,78.a
Ziziphus. 1768.a
Zodoaria. A,78.d

APPENDIX

APPENDIX

AD GLOSSARIVM MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS,

in quo complura vocabula

EX GLOSSARIO MEDIÆ ET INFIMÆ GRÆCITATIS

illuſtrantur & enucleantur.

Alterius ſic altera poſcit opem res.

APPENDIX AD GLOSSARIUM MEDIÆ & infimæ Latinitatis.

ADDENDA IN PRÆFATIONE.

Ep. 178. PAG. *VI. lin.* 5. *post* adhibeant : *adde*, ut & S. Basilius in Epist. ad Notarium : εὐ μοὶ, ὦ παῖ, τὰ χαράγματα τῶν πάλαι πεῖα, ἢ τὰς τύπους ἀκολούθως καλέσεις· ἐν γὰ μικρᾷ πλάνῃ πολὺς ἁμαρτῆ λογ☉, τῇ ὑπιμελείᾳ τ γράφοντ☉, καθορᾶ τὸ λεγόμενον.

Lib. 1. Hist. *Ead. pag. lin.* 14. *post*, Symmachus : *adde*, de quibus ita Sulpitius Severus : *Sed non dubito librariorum potius negligentia, præsertim tot sæculis intercedentibus, veritatem fuisse corruptam, quam ut Propheta erraverit : sicut in hoc ipso nostro opusculo futurum credimus, ut describentium incuria quæ non incuriosè à nobis sunt digesta vitientur.*

» *Eadem pag. lin.* 36. *post*, cœperint : *adde.* Quot sunt, inquit Guillelmus Canterus, in bonis auctoribus optimæ notæ vocabula, quæ tamen nullis in Lexicis, quantumlibet speciosò decoratis ac prostitutis titulo, unquam sunt inventa ? quomodo etenim possit aliter fieri, quando Lexica de Lexicis, & ineptis quorumdam versionibus, non de bonis auctoribus colliguntur. Atque id non de Græcis modo dictum volo, sed etiam de Latinis. Nam & in his aliquando talia reperiri multa, quæ insulsum aut dormitantem collectotem indicent, vel una vox *ferabites* testabitur. Cum enim apud Nonium legissent quidam è Sisenna hæc relata verba, *Partim ferabitæ, partim lauro ac pinu abundant*, nec animadvertissent, quod erat tamen factu facillimum, pro *ferabite*, legendum *fera vite*, uti nos amicus quidam (Jos. Scaliger) admonuit, mox vocabulum *Ferabites*, aut monstrum potius, tanquam ἅρμαρ quoddam in Commentarium retulerunt, & *Agrestem* exposuerunt. Quo loco Nicolaum Perottum in cornucopia carpit.

Lib. 3. Nov. Lect. c. 3.

Pollux lib. 2 c. 4. *Pag. IX. lin.* 17. *post*, σωιθῆ· *adde*, Hinc ξινοφωνία, apud Pollucem, *Vox peregrina :* & ξινοφωνῶν, apud Mauricium, pro, *uti sermone peregrino.*

Mauric. lib. c. 1. *Pag. eadem lin.* 35. *post*, conversus est. *adde*, atque id præ cæteris firmat Tullius : *Principio enim terra sita in media parte mundi, circumfusa undique est hac animabili spirabilique naturâ, cui nomen est aër, Græcum illud quidem, sed receptum jam tamen usu à nostris : tritum est enim pro Latino. Hunc rursus complectitur immensus æther, qui constat exaltissimis ignibus. Mutuemur hoc quoque verbum, dicaturque tam æther Latinè, quam dicitur aër : & si interpretatur Pacuvius : hoc quod memoro, nostri cælum, Graij perhibent æthera, quasi verò non Graius hoc dicat. At Latinè loquitur : siquidem nos non quasi Græcè loquentem audiamus, &c.*

Lib. 2. de Natura deor.

Strabo l. 3. *Pag. X. lin.* 25. *post*, diceretur : *adde*, quod de Tudertanis, & iis præsertim qui ad Bætim in Hispania incolunt, scribit Strabo, adeo in Romanum immutatum morem, ut ne sui quidem sermonis meminerint, τελέως ὡς τ Ῥωμαίων μεταβεβληκ☉ τρόπον, ὥδὲ τ διαλέκτ☉ τ σφετέραν ἔτι μεμνημένους.

Carm. 13. » *Pag. XIII. lin.* 2. *post*, Sarisberiensis. *subde*, Musicam & Astrologiam, quæ sunt infra Arithmeticam » consequentia membra Philosophiæ, nullatenus possunt sine nominibus Græcis indicari, ait Sidonius Apol» linaris, quæ si quispiam ut Græca, sicut sunt, & peregrina verba contempserit, noverit sibi aut super ejusmo» di artis mentione supersedendum, aut nihil omnino se, aut certè non ad assem, latiari lingua hinc posse » disserere.

Orat. 21. p. 395. *Ead. pag. l.* 13. *post*, nominamus. *scribe.* Atque hanc quidem in Latinorum lingua circa res sacras penuriam notat etiam Gregorius Nazianzenus : ὃ δυσωμβίωτον, ὅσῳ σινότητ☉ τ παρ' αὐτοῖς γλώττης ἐν ὀνόμασιν πᾶσιν, διὰ λᾶν δεῖ τ ὑσίας τῶν ὑπάρχειν, καὶ ὅσῳ τοῦτο αἰτησαμένοις τὰ πρόσωπα, ἵνα μὴ σῴας ὑσίας παραδιαχθῶσι.

Chrys. serm. 1. de Anna. *Pag. XXI. lin.* 42. *post*, Manichæorum. *adde.* Ita scribit Theodoritus Barbarianos hæreticos Ἑβραϊκὰ ὀνόματα adinvenisse, καταπλήττειν τὰς ἁπλουστέρας παρομβάς. Similia porro de verbis Hebraïcis quæ retinuit Ecclesia commentatur Chrysostomus, dum ait sacrorum librorum Interpretes φοβερὰ τὰ ῥήματα καὶ φρίκης γέμοντα Adonai, Eloi, & Sabaoth, in Græcum sermonem noluisse convertere : quod vix potuissent μετὰ τ οἰκείας ἀφῆ, seu propria horum vocabulorum retenta virtute.

Pag. XXII. lin. 13. *post*, obtrudat. *adde.* ὥδὲ γὰ πάντως, inquit Jamblichus Chalcidensis, τῶν αὐτῶν διαφέρα διάφορον μεθερμηνευόμενα τὰ ὀνόματα, ἀλλ' ὅτι τινα καὶ ἕκαστον ἱερ☉ ἰδιώματα ἀδιαφόρ☉ εἰς ἄλλο ἱερ☉ ὅσῳ φωνῆς συμπαθ' ἔπαθε κἂν ἃ οἷόν τε αὐτὰ μεθερμηνεύειν, ἀλλὰ τῶν τε διώκειν ἀπ ἔτι φυλάττε τ αὐτῶν· ἴχο γὰ καὶ τὰ βάρβαρα ὀνόματα, πολλῷ μᾶ ἔμφασιν, πολλῷ γὰ συμμετρίαν, ἀμφιβολίας τε καὶ πλατυσμ☉ μᾶλλον ἐχ☉ καὶ τ ποικιλίας καὶ τ πλήθους τ λέξεων. Quo quidem Barbarorum nomine, Hebræos, sacrasque literas intellexisse censent plerique. Hæc certè

certè Jamblichi legerat Hieronymus, cum dixit, *Difficile esse alienas*, &c. Deinde, post *significatum* est, adde, ait ille.

Eadem pag. lin. 19. *dele*, verba sunt Hieronymi, *& scribe*, his consona &c.

Eadem pag. lin. 25. *post*, servari: *scribe*, quæ quidem hausit à Chrysostomo: ὅταν γλώττα ἑρμηνεύθῃ εἰς ἑτέραν γλῶτταν, πολλὴν ἔχει τὴν δυσχολίαν, καὶ ἴσασιν ἀκριβῶς ὅσοι πολλῶν γλωσσῶν εἰσὶν ἔμπειροι, πῶς ἡ δύναται πᾶσαν τὴν εὐφωνίαν τῆ φωνῆ τῆ εἰς τὴν οἰκείαν φύσιν καμφθῆναι μεθερμηνευομένη, εἰς τὴν ἑτέραν μεταβαλλομένης γλώσσης. *De Prophet. obscur.*

Ead. Pag. in fine ante 4. *lin. post*, habeantur. *adde*, ejusmodi sane est sancti Irenæi Interpres Latinus, (nam Græcè scripsisse Irenæum in confesso est apud eruditos) apud quem plurima sunt ita de Græcis imitata, ut quid ea significent vix satis quispiam assequi possit, nisi mediocrem Græcæ linguæ peritiam sibi compararit. *Iacob. Billius l. 1. obs. sacr. c.*

Pag. XXIV. in fine ante lin. 5. *post* loquebantur. *adde*, illud etiam appone, ait Sidonius, quod tantum increbuit ea tempestate multitudo desidiosorum, ut nisi vel paucissimi quique meram latiaris linguæ proprietatem de trivialium barbarismorum rubigine vindicassent, eam brevi abolitam deflessent, interitamque, sic omnes nobilium sermonum purpuræ per incuriam vulgi decolorabantur. » 32. l. 2. cap. 5. » Lib. 3. » cap. 10. »

Pag. XXV. lin. 1. *lege*, verba ista ejusdem Sidonii: *Negotiatorer*, &c. »

Pag. XXXIII. lin. 17. *post*, Galeno, *adde*, Appollodorus Cyrenæus à Suida, Zenodotus, Silenus, Himerius, Philetas, à Scholiaste Apollonii Rhodij, Simmias ab Eudocia Mecrembolitissa.

Ead. pag. lin. seq. post, explicationem, *adde*. Sua ætate traductam ait Plutarchus: ὧν (ὀνομάτων) τὴν ποικιλὴν ἀναπαλαμῶν διαβάλλουσιν οἱ βαρβαρίζοντας, οἱ γλώττας τὰς τοιαύτας προσαγορεύοντες. Ita etiam Julius Pollux. *Plut. de Isid. & Osir.*

Deinde dele, latiori fortè quam par est explicatione retulit Julius Pollux.

Pag. XXXIV. lin. 6. *post*, parent. *adde*. Et ut ait Sidonius, *nova verba* videantur, *quia vetusta*: *L.* 4. *Epist.* 3.

Pag. XXXV. lin. 11. *post*, admiserit. *adde*. Id præ cæteris observatum à Salmasio in libro de Hellenistica: multa, inquit, idiotica vocabula in hisce Glossis occurrunt, quæ cum apud idoneos auctores non extent, & cum Gallica plærumque nostratia ex his derivata sint, liquet inde plebeii ea tantum usus fuisse, non doctorum indaginis. Talia sunt *Matta*, pro tegete, nunc *Natta* dicimus: item *Storea*, pro eodem; *Scuna*, pro sequestro: infinita, *Scordalus*, pro feroce, quo usi Seneca & Petronius: at illi trivialis sermo & plebeius objectus est à Criticis: *Cocio* & *Arilliator*, pro negotiatore: *Vissire*, pro flatum à parte postica emittere: cujus verbi mentio apud Lucilium: item *Manuari*, pro furari: *Manua*, pro manipulis: *Elutriare*, pro lavare, quo tamen usus est Plinius. Non pauca ejusmodi sordentia vocabula Laberium usurpasse Gellius notavit, quæ apud eum videri possunt, *Cimussa*, pro *carie*; *Gerdius*, pro textore. Inexhausta seges est harum vocum idioticarum, quas hic colligere & explicare non decrevi: hæc ad exemplum sufficiant, Hactenus Salmasius. » » » » » » » » » » »

Pag. XXXVIII. in fin. l. 4. *post*, editum, *adde*, ac primùm Moguntiæ in ipsis Typographiæ initiis anno MCCCCLX. cujusmodi videre licuit in Bibliotheca PP. Fulliacensium Parisiensi, deinde Venetiis anno &c. »

Pag. XLVII. lin. 7. *post*, Discipuli: *adde*, qui, ut ait Petronius Arbiter, levibus atque inanibus sonis ludibria quædam excitando, efficiunt ut corpus orationis enervetur & cadat.

Pag. XLVIII. in fine lin. 5. *post*, censeretur. *adde*. Sanctus Basilius: καὶ τὸ ἁπλῆς ἁπλῶς ἢ ἀκαλλώπιστον, πρέπον ἐδόκει μοι προθύμοις χειρωνᾶν, ἀ πρὸς ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ κοινὴν ὠφέλειαν γράφονται. *Epist.* 167

Pag. XLIX. lin 6. *post*, deflexímus, *adde*, aiebat Quintilianus: quod simili de Christianis sententia dixit Gregorius Nazianzenus: καὶ τοῦτο μᾶλλον ἢ ἄλλων ἱερηγορήμου ἢ λόγων, ἅπερ τὰ σώματα. *Orat.* 3.

Pag. L. lin. 38. *post* componerent: *adde*, quemadmodum Julianum reens Imperatorem creatum, *verbis, ut intelligi posset, simplicibus* milites in tribunali allocutum refert Ammianus. *Lib.* 20.

Pag. LIII. lin. 5. *post*, conficiant. *adde*. Sed & in hanc sententiam præclarè omnino Theodoretus, dum gentiles arguit & Græcos, qui comptos & elegantes sermones sectabantur, & si ejusmodi non invenirent, eos risu effuso contemnerent & maledictis incesserent: quasi, inquit ille, ἅ περιττὰ μαργαρίτου, ἢ τοῖς πλοῦσι τιμιώτερα, εὐκαταφρόνητον ὄντων καὶ τιτθὰ ἢ τρίφη, ᾧ μὴν τοι καὶ κατακρύπτει· εἰ δ' τοῦτον ὑπεμβύει, χρυσίον διδοῦσι ὅτι κάλλιστα πλοῦτον χαίρειν ἐῶσι τὸ ὄρυγον ἢ τοῖς διανοίγει δ' λιθιδίοις ἐμπίπτουσι, ἃ περὶ βασιλικοὺ διακοσμεῖ κεφαλάς, ἑτέρα λίθοι φύσει ἐξωθεν περίκειται παίλασιν ἄρχεσθαι. Neque aliter Gregorius Nazianzenus, qui ita legendos prophanos scriptores censebat, ut ex iis quod utile esset more apum colligeretur, quæ noxia viderentur, prætermitterentur: *de curat. Græc. affect. serm.* 9.

Τούτοις δ' ἅπασιν ἐντρέπους ἐστύχηκα,
Σοφῶς ἁπασῶν συλλέγων τὸ χρήσιμον,
Φεύγων δ' ἐκάστου τοῦ βλαβεροῦ κεκεμφότος,
Σοφῆς μελίσσης ἔργον ἐκμιμούμενος,
Ἥτις ἐφ' ἅπασιν ἄνθεσι καθίζανα,
Τρυγᾷ δ' ἐκάστου πανσόφως τὸ χρήσιμον,
Αὐτοῦ ἔχουσα τοῦ φύσιν διδάσκαλον,

At ista quasi cuncta fac cautus legas,
Prudenter ex his colligens quod utile
Fugiensque quidquid noxium est & pestilens.
Apis amulari cura sit sapientiam,
Quæ flore in omni sessitans, ex singulis
Idonèe carpit, esse quod videt usui.
Natura doceat quamvis hanc tantummodo. *Iambo* 3.

Pag. eadem lin 8. *post*, retinentes. *adde*. Scitum illud Theophili Episcopi Alexandrini, apud Socratem, qui interroganti cur Origenis libros, quos damnabat, legeret & amplecteretur, hæc reposuit: τὰ Ὠριγένους ἔχει βιβλία λειμῶνι παίσιν ἀνθεσι· ἅτι ἂν ἐν αὐτοῖς ἰφύρω καλὸν, τοῦτο δρέπομαι· ἃ δ μοι ἀκανθώδης φανεῖται, τοῦτο ὡς κεντοῦν ὑπερβαίνω. *Socr. lib.* 6. *c.* 17.

Pag. LIV. lin. 4. *lege*, emblema.

Pag. LV. lin. 27. *post*, fuit. *subde*. Quicquid enim lectione collectum est, stylus redegit in corpus, & apes imitati quæ vagantur, & flores ad mel faciendum idoneos carpunt, deinde quidquid attulere disponunt, ac per favos digerunt, ut de se cecinit Lucretius, omnia nos itidem depasti utcumque sumus. *Seneca Epist.* 85.

Lib. 2. Sem. c. 2. initio. *Pag. LVII. lin. ult. poſt*, demonſtrarunt: *adde*, quam in ſententiam legendus omnino Petrus Faber Sanjorianus in Semeſtribus.

Sidon. Car. 22. *Pag. LIX. lin. 14. poſt*, moribus, *ſubde*, & multis iiſdemque purpureis locorum communium pannis ſemel inchoatas materias extendi.

Sidon. Carm. 22. *Pag. LX. lin. 19. poſt*, fugere. *adde*. hæc me ad defenſionis exemplum poſuiſſe ſufficiat, ne hæc ipſa longitudinis deprecatio longa videatur.

Pag. LXI. lin. 45. lege Franciſcum, *pro* Adrianum.

Iul. Scaliger de cauſ. Lat. ling. cap. 190. *Pag. LXII. lin. 32. poſt*, viſa eſt. *adde*, etymologia quippe, etſi in multis obſcura eſt, ſuperque eadem voce alia alii viſa, tantum tamen abeſt, ut tollenda ſit, ut tam maximè ſit inveſtiganda, quam maximè latet.

Philo de Nomin. mutat. *Pag. cad. lin. 44. poſt*, ἐπίλυχνίων. *ſubde*. quò reſpexit Philo, cum ſcripſit, eos qui apud Græcos Philoſophiæ operam dabant, dixiſſe, τὸ σίφως τὰς πρώτας τοῖς πράγμασι τὰ ὀνόματα θέσθαι.

Iul. Scalig. de cauſ. Lat. ling. cap. 187. *Pag. cad. lin. 47. poſt.* etymologice. *adde*, Nam primigeniorum cauſas cognoſcere eoſdem non eſt neceſſe, ſed caſum, aut arbitrium inventoris pro cauſa habere ſatis eſt.

Theod. ſerm. 1. ad Græc. Iul. Scal. de cauſ. ling. Lat. cap. 1. *Pag. LXIII. lin. 6. poſt*, Platonem. *ſcribe*. Quippe, inquit Theodoritus, ἄλλο ἔστιν εἰδέναι, καὶ ἄλλο τὸ εἰδέναι, μᾶλλον ἐπιστάμενον, πολλῷ γὰρ διαφέρουσιν ἀλλήλων ἀλήθεια καὶ στοχασμὸς ἀληθείας· ὁ μὲν γὰρ στοχασμὸς καὶ διαμαρτίας ἔχει πολλὰς· ἡ δὲ ἀλήθεια ἀπταίστων ἅπάντων ἐστὶν ἀνέχνος. præterea nomina ſunt infinita, ait Julius Scaliger, aut omnino, aut propemodum, atque idcirco ignota. Ad hæc quæ uſu mutantur aſſiduo; partimque interiere, partim quotidie ſubnaſcuntur, ea ignorari neceſſe eſt: cum æternarum rerum tantum ſcientia ſit. Eſt enim ſcientia habitus animæ certus: at corruptibilia, incerta ſunt. Ita veteres de etymologia ſentiebant. Atque id quidem, &c.

Petr. Fab. l. 2. ſem. cap. 25. Quintil. l. 5. c. 10. Suet. cap. 88. *Pag. LXV. lin. 23. poſt*, onus. *ſubde*. Sed & interdum quamvis literæ ſyllabæque ſcribentium cogitationem non exigant, ut ait Quintilianus, attamen ſæpe non literas modò, ſed ſyllabas inter ſcribendum aut permutare aut præterire communis hominum error eſt, quod non caruiſſe Octavium Auguſtum Suetonius refert. Quinetiam accidit ſcribentibus non ſemel, iis præſertim quibus variarum rerum cogitatione animus diſtrahitur, atque à ſententia ſuſpenſus, curis majoribus aberrat, verbo uno poſito, ſi alterum ſcribendum ſit, mendosè ut illud aut membrum nonnunquam integrum repetant: & vice verſa ut ex quadam anticipatione vocabulum quod paullò poſt mente præceperis, id ſtatim ac præproperè alieno ſemel, & ſuo poſtea loco inſeras. Cujus erroris ex me quotidie periculum feciſſe crebrius animadverti.

Pag. LXX. lin. 6. lege, liberque vige. *Ibid. lin. 26. poſt*, capax: *adde*. quæ denique ἀνθρωγραφῆσαι nullo modo poſſunt, quod de iiſdem rebus geographicis dixit Strabo.

Veget. in præfat. *Pag. cad. lin. 32. poſt*, laboris, *adde*, ut verbo utar veteris Medici, ſeu ut Vegetii, cum hic nec verborum concinnitas ſit neceſſaria, nec acumen ingenii, ſed labor diligens ac fidelis, ut quæ apud diverſos ſcriptores diſperſa & involuta celantur, pro utilitate publica præferantur in medium.

Suvartz. H. Valeſ. ad l. 4. Euſeb. cap. 11. *Pag. LXXI. lin. 42. poſt*, agat: *adde*, tametſi Phraſis illa, ut id obiter adnotem, apud Latinos haud omnino inſolens ac ignota, cùm eodem ſenſu *Inſervire aliquem* dixerint Plautus, Feſtus Avienus, & aliquot alii, ut obſervatum eſt ab Euſtathio Suvartzio. Deinde ut ſcitè ſcribit Henricus Valeſius, non refugienda ſunt hæc verba quæ tot ſæculorum uſus conſecravit: alioquin *Eccleſia* & *Apoſtolorum*, & *Epiſcopi*, & *Catholici* vitanda erunt vocabula: & longa verborum ſerie obſcuranda erit oratio, ne dictionis unius prorſus neceſſariæ aſperitate lædatur. Atque hæc quidem &c.

Pag. LXXIII. lin. ult. lege Illud tamen in eodem Studiorum, &c.

[a] *Sidon. lib. 2. Epiſt. 3.* [b] *Idem lib. 4. Epiſt. 11.* *Pag. LXXIV. lin. 1. lege.* Huic eminenti ſcientiæ.

„ *Pag. cad. lin 18. poſt*, videretur, *ſubde*, [a] dum raro genere exempli altitudinem ſuam humilitate compen-
„ ſaret [b] in iis verò ſi quid intricatum vel obſcurum proponeretur, quam ille omnibus ſtatim non dubitans,
„ non faſtidiens aperiebat? voluptuoſiſſimum reputans, ſi fortè oborta quarumpiam quæſtionum inſolubili-
„ tate labyrinthica, ſcientiæ ſuæ theſauri eventilarentur.

APPENDIX

APPENDIX AD GLOSSARIUM MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

A

ABBACINARE *pag.*3. *lin.*32. *post*, Infra. *Scribe.* Sed & Hondius in Hist. Monasterij Polingensis scribit Tassilonem *per duarum pelvium ignitarum inspectionem* Caroli M. jussu fuisse *excæcatum. Ead. lin. post*, *Abacinare. adde.* Chronicon MS Andreæ Danduli an. 1193. *Postea mortuo Tancredo, Henricus veniens recuperavit uxorem & regnum: & filios Tancredi abacinavit, filias autem liberas dimisit.*

Lin. 41. *post* 3 cap. 10. *adde.* Phranzes lib. 1. cap. 5. in notis.

Pag. 4. *l.* 9. *post*, cap. 13. *adde*, libr. Promission. maleficij c. 2. 3. 6. &c. Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semestr. c. 19. Tabular. Cluniacense ex Bibl. Thuanea an. 1250. *Et insuper omnimodam justitiam, quæ oculorum avulsionem, aut alterius membri mernit mutilationem.*

ABBAS. *P.* 10. *l.* 8. *post*, *infimi. adde.* Sed & in Mediolanensium statutis crebra est mentio *Abbatum Collegij notariorum & artificum*, qui scilicet certo tempore electi præerant toti collegio, de quorum officio agitur in 1. parte cap. 344. 345.

Ead. pag. l. 38. *post*, perspexit. *adde.* Vide quæ in hanc sententiã observamus in Gloss. med. Græc. in v. Πῶυς.

Ibid. p. 12. *l.* 27. *post*, duxerit. *adde.* Vetus Genealogia Regum Francor. à Carolo Simplice, MS. *Carolus Simplex genuit Ludovicum: Ludovicus genuit Lotharium: Lotharius genuit Ludovicum; & Carolum patrem Hugonis Abbacomitis.*

Ibid. p. 13. *l.* 23. *post*, privilegiorum. *adde.* Tabular. S. Martini Turon. *Nos igitur Robertus in Dei nomine Gregis atque rerum inclyti Confessoris Christi B. Martini Abbas, nec non & filius noster Hugo, cui post nos cum seniore nostro Rege Karolo omnes honores impetratos habemus, &c. Dat. Kal. Jun. in Civit. Turonis anno* 17. *regnante Karolo Rege* 908. Tabular. S. Victoris Paris. ch. 13. *assensu Canonicorum & Vicariorum nostrorum, nec non & Dom. Regis* (Philippi Aug.) *qui Abbati est nostra Ecclesia in perpetuum dedimus, &c.* Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Præsul reverendus Abbas, unaque Comes venerabilis Hagano.* In charta Caroli IV. Reg. Franc. *Rainaldus Consanguineus noster ex parte nostra Genitricis Abbati Cœnobij Fossatensis.*

Ibid. p. 14. *lin.* 62. *post*, præsumpsere. *adde.*

Abbas secularis. Tabular. Brivatense an. 1276. fol. 174. *Petrum de Monteacuto Abbatem secularem in Ecclesia Brivatensi, &c.*

Ibid. p. 15. *l.* 44. *post*, anno 2. *adde.* Descripta bulla legitur in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 50. v. & in alio, fol. 11.

ABECEDARIUS. *L.* 11. *post*, agnoscimus. *adde.* Vide Goclenium in Lexico Philosophico p. 284.

ABJUDICARE. *P.* 20. *l.* 2. *post*, abjudicavere. *adde.* Albertus Stadensis an. 1180. *Imperator Henrico Duci abjudicavit omne feodũ quod ab Imperio tenuit.*

ABJURARE. *L.* 13. *post*, essem, &c. *scribe.* Adde Joan. Sarisber. Epist. 128. Stephan. Tornac. Epist. 43. Albert. Stad. an. 1181. &c.

ABLATIO. *In fine adde.* Charta Theobaldi Comitis Campan. an. 1228. ex Tabul. Campan. Thuan. *Nullus nec alius hominibus Calvimontis tallian, nec ablationem, nec rogam faciat.* Tabular. Fossatense an. 1173. *eis communem tallian & ablatam, quæ vulgo tolta dicitur, omnino perdonamus.*

ABLINGERE. (sic ibi leg.) *l.* 5. *scribe.* Ubi non probo emendationem appositam, *abluatur.* Aliis verbis dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in capitul. c. 51. *Si super altare stillaverit calix, forbeat minister stillam*, &c.

ABOCELLUS. *In fine adde. Abocellis* semel ac iterum in lib. 2. MS. de Miraculis S. Victoris. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀπὸ ἰμμάτων.

ABOLLAGIUM. *P.* 23. *l.* 14. *post*, concedimus. *adde.* Tabular. Dalonensis Abbatiæ fol. 86. *De fœno suo herbam & examina apum in Colonorensi silva prædicti Dei famulis concesserunt. Ibid. lege*, Arvern.

ABRA. *P.* 24. *l.* 23. *post*, concubina. *adde*, quomodo *ancilla* apud Crisconium c. 231. & in Concil. Vermerensi cap. 7. &c. Ibid. l. 24. *dele*, Ver. &c.

ABSCONSA. *L.* 9. *post*, 213. *adde*, in libro Usuum ord. Cisterciensis cap. 20. 53. 68. 89. 93. 94. 100.

ABSENTARE. *L.* 2. *post*, janua. *adde.* Alanus de Insulis in planctu naturæ: *Cætera verò quæ thalamus secretior absentabat, meliora fides esse loquebatur.* Id est, *occultabat.* Aimoinus lib. 1. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij num. 7. *Sed quid exinde Christus pro suorum martyrum offensione operatus sit, nullatenus absentari non debet.*

Ibid. l. 28. *post*, Sacerdotem. *adde.* Alanus lib. 4. Anticlaudiani: p. 61.

——— *Simili non omnis gloria quarto*
Absentatur equo.

Ibid. l. 30. *post*, &c. *scribe.* Aliud hæc vox sonat in Gloss. Lat. Gr. *Absintatio*, ἀποσίωσις. In aliis Gloss. MSS. additur, Ἀπὸ σώματος. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀποσίωσις.

ABSCIDA. *L.* 19. *post*, obsides. *adde.* Vide Alcuinum Poëm. 3.

Ibid p. 27. *l.* 7. *post*, collocavit. *scribe.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis n. 2. *Fecit namque in prædicta Ecclesia altaria sex, quorum unum sursum positum in media absida collocatum, &c.* Guibertus lib. 1. de Pignorib. Sanctor. cap. 2. §. 2. *Is ante absidis frontem, inter altare videlicet ac absidem, — pro officio acturus astiterat.* Anselmus Episcop. Havelsberg. lib. 3. dialog. cap. 1. *Et quoniam omnium vestrum excellentia placuit, ut in hac sancta basilica sancta Sophia iterum conveniremus, in cujus absida nunc sedemus, &c.*

ABSOLVERE. *P.* 28. *l.* 10. *post*, defunctis. *scribe.* Adde librum Usuum Ord. Cisterc. cap. 30. 99.

ABSTINERE. *P.* 29. *l.* 6. *post*, apud. *adde.* S. Hilarium in Fragm. pag. 27.

ABSUS. *P.* 30. *l. antepen. post*, censent. *adde.* Sed & nescio

neſcio an huc referri poſſint quæ habet Gloſſ. Gr. *Apſis*, προσφάτον, παρὸν, ita ut legendum ſit *Apſum*, & παρὸν, hoc loco idem ſit quòd νεάτιε, & νεάτιμον, *novale*, & *novalis ager*.

ACATAPANUS. Vide in *Catapanus*.

ACCAMPIA. Charta an. 1322. in Macceriis Monaſterij S. Barbaræ Lugdun. p. 203. *& quod dicta eſtivalia teneantur de accampiis & ſotularibus, ſi & quando ſuper hoc fuerit requiſitus.*

ACCAPTARE. *P.* 43. *l.* 17. *poſt*, remiſit. *adde*. Alia an. 1240. in Tabul. Dalonenſi fol. 85. *Accaptamentum verò nobis debet perſolvi noſtriſque ſucceſſoribus ad utriuſque partis mutationes.* Tabularium Nantolienſe in Pictonib. an. 1306. *Homagium ligium quod nobis volebat facere Ioanna de Linea ſine aliquo achaptamento.* Ibidem an. 1418. *Ad achaptamentum quarundam chirothecarum albarum de pretio 6 denariorum in mutatione feodatarij.* Rurſum an. 1419. *ſub homagio ligio à me & meis in mutationibus dominorum & vaſſallorum, & ſub achaptamento 5 ſolidorum bona monetæ currentis ſolvendo.* Occurrit paſſim in eo tabulario, & in Abſienſi, f. 40.

ACCENSA. *In fine, adde.*

Acceſſatio, Aſſeſſamentum, Aceſſamen, datio in cenſum, pro *accenſatio*, in Tabul. Dalonenſi fol. 40. 42.

ACCENSINUCULA. *In fine adde.* alibi: *Accenſiones*, ἐπίλημψις, ἐπιπρασία. Ubi leg. *Accenſio*, ἐπίλημψις. *Acceptio*, ἐπιλωσία.

ACCEPTOR. *P.* 35. *l.* 34. *poſt* edoctus. *ſcribe*. Accipitres vero ad venationem *Inſtinctos* memorat Sidon. lib. 3. Epiſt. 3. lib. 4. Ep. 9. Vide *Falco*.

ACEDIA. *P.* 38. *l. antepen. poſt* inſipida. Adam Abbas Perſeniæ Epiſt. 1. ex Baluzianis: *Noviter converſi de ſæculo, quantalibet devotione polleant, accidia tamen vitio ſæpe laborant*, &c.

ACCESSOR. *Adde in fine.* Et in ſermone Roberti de Sorbona de Conſcientia.

ACCISIA. Vide in *Aſſiſia*.

ACCOLA. *P.* 36. *l.* 66. *poſt* 1045. &c. *ſcribe*. Adde Spicilegium Acherianum to. 13. p. 261.

ACCUBITUS. *P.* 38. *l.* 19. *poſt* accubuit. *ſcribe*. Eâ notione vox hæc fortè capienda in vet. inſcriptione apud V. C. Jacob. Sponium in Libello de Dîs ignotis, pag. 18. *Murum à fundamentis cum ſuo introitu & porticum cum accubito vetuſtate conlapſum impendio ſuo reſtituit.*

Ibid. p. 38. *l.* 22. *poſt*, accubitus, *adde*, & *accubita*.

Ibid. p. 39. *l.* 22. *poſt*, cap. 31. *adde*, Alcuinum de Virtutibus & vitiis c. 32. Alanum de Inſulis in ſumma de arte prædicatoria c. 5.

ACITARA. *In fine adde.* Occurrit præterea in teſtamento Siſnandi Comitis Conimbricenſis apud Brandaonem to. 3. Monarchiæ Luſitan. p. 276. & to. 4. pag. 260.

ACIA. *L.* 2. *poſt*, ſtupa. *ſcribe*. Quæ vox occurrit in Statutis Mediolanenſib. 2. parte, cap. 308.

ACOEMETI. *L.* 5. *poſt*, Eutychen. *ſubde*. Codex Concilij Calchedonenſis Bohierianus Act. 3. *Omnis numerus non aſcriptus eſt, neque in meo, neque in Acumenſium Græco*, apud Labbeum to. 4. Concil. pag. 460. rectius *Acumetenſium*, ut eſt in fine act. 8. 9. 10. &c.

Ibid. p. 43. *l.* 64. *poſt*, ait. *adde*. Tametſi hæc verba alio ſenſu capienda conſtet ex deſcriptione noſtra Conſtantinopoleos Chriſt. ut & ἅπαυστος ἱκετὴς ὑμνολογία, apud Anonymum de Depoſitione veſtis Deiparæ in Æde Blachernea pag. 770.

Ibid. l. 67. *poſt*, permaneret. *Adde* Vita S. Madelgiſili n. 13. de eodem Monaſterio Centulenſi: *Ubi divinæ laudis ſonus non deſiſtit.*

ACLA. *In fine adde.* Ubi, ni fallor, *acla* contractum videtur ex *accola*, pro *manſo accola*. Vide in *Accola*.

ACREDO, *Acerbitas*. Vita S. Sacerdotis Epiſc. Lemovic. num. 14. *Gravi febrium aſſiciebatur acredine.*

ACROISIA. *In fine adde.* Ita perperam ſcriptum in Hiſt. Scholaſtica Petri Comeſtoris cap. 52. Gen. *acriſia quam latinè avidentiam dicere poſſumus.* Perperam ſcriptum, *audentiam*.

AC SI, formula frequens in ſubſcriptionibus: v. g. in Actis Epiſcopor. Cenoman. p. 204. *Landebertus ac ſi peccator Epiſcopus hoc privilegium ſubſcripſi.* Ita alij Epiſcopi in ead. charta, & aliis paſſim. Græci hodie ὡσεὶ eodem ferme ſenſu præponere ſolent. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce, Mabillon. de re Diplomat. p. 468.

ACTIFICARE. Formula vetus Andegavenſis 49. *Sic juxta actificantes ſæpe dictis germanis viſum eſt, ad ipſas perſonas decreviſſe judicio*, &c. Vide *Apuſficare*.

ACTIO. *P.* 46. *l.* 13. *poſt*, adſumeret. *adde*. Charta Childeberti Reg. Fr. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 222. *Ut nullo unquam tempore actionem Ducatus alter, niſi, ut dictum eſt, in ipſo pago Cenomanico habere debeat.*

Ibid. p. 47. *l.* 27. *poſt*, pag. 472. *adde*. In libris Sacramentorum Eccleſiæ Rom. lib. 1. cap. 26. ubi promiſcuè *infrà actionem*, & *infrà Canonem* ſcribitur, & in Vita Aldrici Epiſcopi Cenomanenſis pag. 150.

Ibid. l. 34. *poſt*, habetur. *adde*. *Canon actionis*, in lib. 3. Sacrament. Eccl. Rom. pag. 196.

ACTIONARIA, idem quod *Actio*, munus publicum, in Diurno Romano cap. 6. tit. 20. *Actionaricum*, eâdem notione. Synodus &c.

ACTIONATOR. *In fine adde.* Charta Ludovici Imp. apud Puricellum in Ambroſiana Baſilicæ pag. 224. *Ut nullus Comes, Caſtaldus, aut aliquis publicus actionator*, &c.

ACUTA. *L.* 9. *poſt*, dixerunt. *adde*. Vide Michaëlem Scotum lib. 3. menſæ Philoſophicæ cap. 7.

Ibid. l. 14. *poſt*, ſemel. *adde*. Noti ſunt Aretæi & aliorum Medicorum libri περὶ ὀξέων παθῶν, ut & Cælij Aureliani Horatiani, &c. *De Acutis*. Vide Gabrielem Humelbergium ad Sereni Sammonici cap. 1.

ACUTARE, *Acuere*. Paſſio S. Bonifacij, Mart. num. 8. *Et cum iratus fuiſſet judex, juſſit ut calami acutarentur, & eos affigi ſub unguibus manuum ejus.*

ADAQUARE. *In fine adde.*

Adaquatorium, Aquatium, in charta Philippi Reg. Fr. an. 1270. ex Tabul. 5. Germani Prat.

ADÆQUE, pro *Pariter, Perinde*, in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. §. 10.

ADCONDABILES. *Adde in fine.* Vide conſuetudinem localem Caſtellaniæ Bellijocenſis apud Thomaſſerium lib. 1. cap. 97. & pag. 208.

ADEGA. Teſtamentum Sancij II. Regis Portugalliæ, ætæ 1286. apud Brandeonum to. 4. *Et totam adegam meam de Macuilla, cum omnibus cupis ſuis, quam emi pecunia mea.*

ADFIGERE. *In fine adde.* Tabularium Caſaurienſe: *Quia Dom. Luithprandus in ſuo Capitulo affixit, quicunque de re ſua*, &c. Charta alia ex eodem Tabulario: *Iterum Dominus Ludovicus Imperator in ſua capitula affixit, ubi ex utraque parte Eccleſiaſticum fuiſſet, rectores earumdem Eccleſiarum, ſi ſe familiariter pacificare velint, licentiam habeant.*

ADFILIARE

ADFILIARE. *L.3. post*, adfiliatum, *scribe*, Vita MS. S.Gaugerici Epiſc.Camerac.lib.1.c.4.*Illum verò deinceps ardentiſſimo dilectionis affectu affilians,&c.*

ADJUTOR. *In fine adde,*

Adjutores Epiſcoporum. Vide in *Chorepiſcopus.*

ADJUTORIUM. *L.4. post*, vocatur, *adde*, Tabularium Abſienſe fol. 32. *nullo nobis jure retento præter quinque ſolidos vobis & Gauffredo Normant ad adjutorium ipſius feodi relevandi, & præter taliam 15 denariorum de mariagio, & de priſone, ſecundum morem patriæ.*

ADJUXTARE, appropinquare. Vita MS. S. Gaugerici Epiſcopi Camerac. lib.1. cap.7. *pauperibus ſemper ſe ac parvulis adjuxtabat.*

ADMISSIONALES. *L.5 post*,ſat.4. *adde*, ὁ ἐπὶ τῆ ἀναγωγῆ. apud Pachymerem lib.6. Hiſt. cap.26.

ADMODIARE. *L.15. post*; bladi, &c. *adde*, Charta an. 1227. in Tabulario Monaſterij Hederæ fol.75.*Simoni Presbytero de Portis conceſſimus ad admodiationem pro 11 ſolid. Pariſ. ſingulis annis ab ipſo Presbytero reddendis duas partes minuta decimæ*, &c.

ADMODUM. *In fine adde*, Neque fortè aliter hæc vox ſonat in Decretione Childeberti Regis, cap.4. in Epiſt. Ludovici Pij ad Sicharium, & in aliquot Formulis veter. niſi uſurpetur pro *amodo*, ut volunt viri docti. Vide Paulinum Aquileienſem in Epiſt. ad Carolum Reg. præfixa libro contra Felicem Urgelitanum.

ADOBARE. *L.15. post*, adipiſcitur, *adde*, ſtatuta urbis Mediolanenſis part. 2. cap. 5. *Iuriſperiti collegij judicum Mediolani, & Milites adobati ſint.*

ADRAMIRE. *P.68. l.57. post*, facere, *adde*, Chronicon Petri IV. Reg. Aragon. cap. 31. *e don Pedro de Exerica trames los ab un porter noſtre letres de dementiments ou de arramiments de batailles.* Vbi Cod. MS. *arremiments* præfert.

ADRODERE. *In fine adde.* Vide *Tonſor.*

ADVENTITIUS. *P.74. l.8. post*, dedit. *adde*, Vita S. Afræ: *videns honeſtos viros, exiſtimans adventores impudicos, paravit cœnam.* Vide Juretum ad Symmachi lib.1. Epiſt.41.

ADVERSUS, *juxta*, vel potius, *in conſpectu, è regione.* Lactantius de Mortibus perſecutor. n. 23. *filij adverſus parentes ſuſpendebantur: fideliſſimi quique ſervi contra dominos vexabantur, uxores adverſus maritos*, &c.

ADVINEARE, *vites in agro ſerere, plantare*, in Tabul. S.Cyrici Nivern. n.54. & alibi.

ADVIVERE. *L.8. post*, 57. *adde*, S. Hieronymus lib.1. contra Jovinianum, & Epiſt.50.

ADULTER. *L.3. lege* conlatione. *l.4. post* crimin. *lege.* Gloſſ.Gr. Lat. παραχάραγμα, *Adulteratio*, παραχαρακτὴς, *Adulter.*

ADULTERIUM. *L.1. post*, fornicatio: *adde*, Nam ut ait Gregorius Nyſſenus in Epiſt. ad Letoium, ὅρισαι καὶ τὸ κοινὸν παραμύθιον μοιχάσθαι τὸ τοιοῦτον, διότι μία ἐστὶν ἡ νόμιμος συζυγία ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, καὶ αὐθις πρὸς γυναῖκα.

L.14. post, paſſim. *adde*, In Concilio Antiſiodorenſi cap.23.Turonenſi II. c.14. in Capitulari Compendienſi an.754. c.14.

Ibid. l.21. post ſol. *ſubde*, Extat Charta an. 1082. continens compoſitionem inter Fulconem Comitem Juniorem (Andegavenſem) & Goffridum Epiſcopum *ſuper querela quam diu contra Comites habuerant Epiſcopi, videlicet de Adulteris & uſurariis quos antiquitus ad ſolius Epiſcopi juſtitiam pertinuiſſe conſtabat, ſed poſtea miniſtrorum Eccleſiæ negligentia & injuria ſeculares judices uſurpaverant, non abſque Epiſcoporum contradictione & juſta querimonia. Super hac igitur querela talis concordia facta eſt utriuſque conſenſu, ut Prepoſitus Comitis & Archidiaconi Epiſcopi communiter adulteros & uſurarios laïcos diſtringant, & totam multam emendationis inter Comitem & Epiſcopum per medium partiantur.*

Ibid. p.76. post, l.64. adde, Apud Luſitanos adultera cum adultero cremabatur. Quod ſi maritus nollet uxorem cremari, adulter liber erat,ut eſt in coronatione Regis Portugalliæ, apud Anton. Brandaonum lib.10. cap.13.

Ibid. p.67.l.6. post, recip. *adde*, De pœnis adulterij multa congeſſit Stephanus Stephanius in Notis ad Saxonem Grammatic. p. 122. Vide præterea Socratem lib.5. cap.18. Eclogas Leonis & Conſtantini tit.28. cap.9. &c.

Ibid. l.18. post, adulterum &c. *adde*, Vide Palladium in Vita S.Joan. Chryſoſtomi p.146. Theophanem pag.188. & Anonymum Combefiſianum in Alexandro num.1.

ADUNARE. *L.11. post*, cap.29. *adde*, Lactantius lib. de Mortib. perſecut. n. 23..45.

Ibid. in fine adde;

Adunari denique proprio vocabulo dicebantur Eccleſiæ, cum à barbaris pervaſæ erant, ut eas recuperandi ſpes nulla eſſet: tum enim quod reliquum erat, alteri Eccleſiæ *adunabatur.* Vide Diurnum Romanum cap.3. tit.12. & Gregorium M. lib. 2. Epiſt. 59. lib.5. Ep.19.

ADVOCATVS. *P.79. l.50. post*; recipiebant, *adde*, Olim enim *non habebant caſtella & arces Eccleſia Cathedrales, nec incedebant Pontifices Loricati. Sed nunc propter abundantiam temporalium rerum, flamma, ferro, cede, poſſeſſiones Eccleſiarum Prælati defendunt, quas deberent pauperibus erogare.* Verba ſunt Guidonis Abbatis Clarevallenſis apud Baluzium lib.2. Miſcellan.

Ibid. l.69. post, reſponderent, *adde*, Henricus Rex Fr. in Charta an. 1058. ex Tabul. Foſſatenſi: *Quidam noſter miles Guillelmus nomine Caſtri Corboili ſuggeſſit nobis ac deprecatus eſt noſtram clementiam, ut ei concedere dignaremur ea quæ quondam bonæ memoriæ Comes Burchardus nomine in cœnobio S. Mariæ ſanctique Petri Apoſtoli Foſſatenſis Eccleſiæ temporibus avi noſtri Hugonis Francorum Regis habere videbatur. Nos verò licet inviti agamus, hujus tamen noſtri præcepti auctoritate manifeſtamus, quòmodo vel qualiter ei concedimus: ut enim à noſtris majoribus comperimus jam dictus Comes Burchardus nihil aliud ab avo noſtro jamdicto Hugone de ipſo loco habuit; neque tenuit, niſi ut providentiam atque defenſionem adverſus hoſtes & inimicos ſanctæ Dei Eccleſiæ, atque pervaſores prædiorum ipſius loci haberet; & ut ipſum locum ſublimare atque ditare terrarum ſuarum beneficiis atque poſſeſſionibus liceret: Eadem ergo ratione præſcripto Guillelmo concedimus*, &c.

Ibid. p.80. l.48. post, paſſim, *adde*, Ita apud Anonymum de Feſto reſtitut. imagin. pag.742. προσῆλθον τῷ Θεοφίλῳ βασιλεῖ αἱ μονάζουσαι ἅμα τῇ αὐτῆς οἰκονόμῳ, quæſturæ de Drungarij vigiliæ rapinis.

Ibid. p.82. l.4. post, velit, *adde*, Vide Ægidium Gelenium in colonia pag.68. 69. 85. 86. 87.

Ibid. p. 84. l.33. post, protegebat; *adde*, Chronicon monaſterij Figiacenſis: *Eò tantùm tenore, — ut cum neceſſitas poſceret, ſolo juſſu; abſque lucro alio temporali, bella Abbatis & ſuorum præliaretur.*

Ibid. p.90. l.13. post, cap.33. *adde*, Joannem Sarisberienſem lib.7. Policrat. cap.17.& Epiſt. 125.

ÆDES, *In fine adde*, Gloſſ.Lat.Gr.Ædes, αὐλαὶ, ναοὶ. Gloſſæ Baſil. αἴθες, οἱ ναοὶ.

ÆDIFICARE. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med.Græcit. in οἰκοδομή.

ÆNEA. *In fine adde.* Vide Conſtantinopolim Chriſt. ubi de æde S.Michaelis.

ÆQUALENTIA. Teſtamentum Bertichranni Epiſc. Cenoman. *Sic quoque ut poſt tuum obitum filij tui inter ſe æqualentia dividant.* Infrà: *vos ſacro ſancta Eccleſia & Baſilica S.Petri & Pauli heredes meas æqualentia cum ipſis habere volo.* Formula vetus Andegavenſis 36. *tu cum ipſis æqualis lancia dividere facias.*

ÆRA. *P.*93. *l.*23. *poſt*,459. *adde*, ut & in veteri collectione edita à Jacobo Petito.

*Ibid. l.*32. *poſt*, Hildericum, *ſubde*, Perperam porro *Ira*, pro *Era* ſcribitur in formula 16. ex Baluzianis: *Ut lex mundana Theodoſiano corpore arbitratus diſcernit, me impleturum eſſe polliceor. Data editione de Inſcriptionibus accuſatoribus recreſcant Theodoſiano nono in ira prima, &c.* Eſt enim titulus 1.lib.9. Cod. Th. de accuſationibus & inſcriptionibus.

ÆSTIVALIA. *Lin.*6. *poſt*,&c. *adde*, Charta an. 1322. in Maceriis S.Barbatæ Lugdun. p.203. *Et tria paria ſotularium regularium temporibus quibus magis indigent, hiemali vel æſtivali, & hoc ſacerdotibus & juvenculis: & quod dicta æſtivalia teneantur ſemel facere de accampiis & ſotularibus.* Adde Chartam Manaſſis Epiſcopi Aurelian. an.1210. in probat. Hiſt. Bleſenſis p.10.

ÆTAS. *P.*95. *poſt l.*25. *adde*,

Ætas tenendi terram. Tabularium S. Victoris Pariſ. an.1193. *Fidejuſſores facti ſunt cum rebus ſuis quod filios & filias eorum, cum ad ætatem tenendi terram venerint, venditionem prædictam laudare facient, & firmiter obſervare.* Tabular. Vindocinenſe Ch.274. *anno* 1078. *poſt Natale Domini comparaverunt unum arpentum vineæ de Gaufredo, favente Radulfo Presbytero filio ſuo: de pueris autem qui nec dum valebant loqui, permiſit quod eos auctoriſare faceret, cum venirent ad ætatem loquendi.* Vide *Conceſſio, Denarius.*

ÆVUM. *In fine adde*, Utitur non ſemel uterque Victor. Virgilius:

Et nunc æquali tecum pubeſceret ævo.

AFFARE. *P.*97. *l.*57. *poſt*,affare, *adde*, Ita noſtri etiam uſurparunt. Joannes Abbas Laudunenſis in Chron. MS. lib.11. c.35. *Entre leſquels il y euſt un Eſcuier de noble affaire, qui ſe voüa à S. Denis.* Vide to.13. Spicilegij Acheriani p.380.

AFFECTUS. *In fine adde*, Vide Petr. Fabrum lib.3. Semeſtr. cap.9. eâdem notione *Caritates* dixit Ammianus lib.18. & 20. p.130.156.170.

AFFIBULARE. *L.*19. *poſt*, diſſolvere, *adde*, apud Alanum de Inſulis in Planctu naturæ, initio, & in Anticlaudiano lib.1. cap.7.

AFFIDARE. *P.*100. *l.*43. *poſt*, &c. *Scribe.* Adde ſtatuta Joannis Epiſcopi Leodienſis cap. de Sponſalibus.

AFFIDATI. *P.*101. *l.*16. *poſt*, 98. *adde. Affiez* dicuntur in ſtatutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. capite 127.

AFFORCIARE. *L.*6. *poſt* teſtium, *adde*, Item vim inferre, *forcer.* Charta Luſitanica æræ 1361. to.4. Monarch. Luſitan. p.272. V. *In manibus prædictorum juratorum & deportum nec afforciabit per ſe, nec per alium, nec afforciari permittet.* Suprà: *Juravit idem Rex — quod de Ganatis afforciatis & pecunia ipſis ſpoliatis emendam faciet competentem.* Fori Alcaçonæ: *Qui mulierem afforciaret, & illa clamando dixerit, quod ab illo eſt afforciada,&c.*

AFORIS. *L.*3. *poſt*, 26. *adde.* Cæſarius Arelat Homil. 2.

AFRUGUM. Palladius de Architectura: *Sed cuprum aduſtum fit ceruſſa, quam noſtri Afrugum vocant.* Ubi Pithœus monet in MSS. legi *Afrugum, & affrugum.*

AGAGULA. *In fine adde*, Sed de hujus vocis origine conſulendus Euſtath. Suvartius lib. 1. Analect. cap.7.

AGAPE. *L.*5. *poſt*, vetitum, *adde*, Nam & id à paganis factitari ſolitum auctor eſt Libanius in 1. ἐκφράσ., ex Allatianis.

*Ibid. l.*27. *poſt*, pauperum, *ſubde*, quæ in lib.3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap.48. inſcribitur, *Pro his qui agape faciunt.*

*Ibid. p.*105. *l.*21. *poſt*, poſtularet, &c. *adde*, Franciſcus Canonicus Pragenſis: *Idem ſurgens ad agapem faciendam, ante ortum ſolis vocabat officialem, cui commiſerat curam pauperum*, &c. Chriſtianus de Scala in Vita S.Ludomillæ p.46. *Evangelicum implens illud, quo jubetur agapem facere, ignorante ſiniſtra noſtra quod faciat dextra.*

*L.*14. *poſt*, 443. *adde*, Vita S.Vogdali n.7.

AGENDA. *P.*106. *l.*8. *poſt*, 49. *adde*, & apud Ferrandum Diacon. c.90. ex Concil. Carthag.c.7.

*Ibid. l.*32. *poſt*, Can. 9. *adde*, in lib.1. Sacram. Eccl. Rom. c.92. lib.3. c.95.

AGENTIAMENTUM. *In fine ſubde*, Tabulæ nuptiales Geraldi Fabri Domicelli D.manſi Milhagueti, &c. an.1315. menſ. Febr. *Item fuit dictum quod dictus nobilis Helias Fabri dabit pro oſculo ſeu agenſamento dicta Andreæ futuræ ſuæ ſponſæ* 20 *libras in caſu prædeceſſus*, &c.

AGER. *L.*11. *poſt*, 588. *adde*, & to.13. Spicilegij Acheriani p.289. *In fine adde*, Vide *Acra, Campus.*

AGERIENTIA, *Agerentia*, idem quòd *Aiſantia*, de qua voce infra agimus. Vetus Charta apud Mabillon. de re diplomat. p.472. *Villa cognominante in pago Camliacenſi cum omne merito vel agerientias & ſoledetates ſuas*, &c. Occurrit eadem vox non ſemel ibidem.

AGGER. *P.*108. *l.*3. *poſt* muniendo, *adde*, Et eidem Ammiano, Bedæ in Martyrol.4. id. oct.in Actis martyrij SS. Cantij & Cantiani, &c.

AGGESTUS. *In fine adde*, niſi potius ab *Agea, via in navi dicta*, ut eſt apud Feſtum & Iſidor. πάροδος πλοίου, in Gloſſ.Lat.Gr.

AGGUSTATIO. Charta Ulgerij Epiſcopi Andegav. *Ipſe verò Albericus dedit modo dicta Eccleſia duas piſcaturas aggustationum, quæ ſunt in Laisnio, quas habebat de beneficio Canonicorum noſtrorum.*

AGINA. Tabularium S.Cyrici Nivern.an.8.Roberti Reg.Ch.60. *Ermendricus & uxor ſua Oolgardis, & Aalgardus & dilecta illius agina, communiter vendimus,&c.* Infra: *S.Stephani & uxoris ſuæ Guiburgis, & Ermendrico & conjuge ejus Oolgarde, & Aalgardi & Amabile ejus agine, qui hanc venditionis cartam fieri & firmare rogaverunt.*

AGIUS. *L.*7. *poſt, cap.*6. *adde*, Ex his emendanda formula 14. ex Baluſianis: *Agino Salomon pro ſapientia bene ſcripſit hanc ſententiam, &c.* Legendum enim *agio*, vel *agias.*

AGNUS. *P.*111. *l.*31. *poſt*, divin. *adde*, (ut in Synodo Trull. Can.82.)

Ibid. lin. 86. *ſubde*, Neque porro hîc omittendi verſus, quos Urbanus V. Pap. miſit ad Joannem Palæologum Imp. cum Agno Dei, per Mag. Mimera, deſcriptos in Cod. MS. Bibl. Reg. Andr. Danduli Chronicon continente:

Balſamus

Balſamus ac munda cera, cum chriſmatis unda,
Conficiunt Agnum, quem do tibi munere magno,
Fove velut natum per myſtica ſanctificatum,
Fulgur deſurſum depellit, & omne malignum,
Pragnans ſervatur, ſine vi partus liberatur,
Portatur mundè, ſervat de fluctibus unda,
Peccatum frangit, ut Chriſti ſanguis & angit,
Dona profert dignis, virtutem deſtruit ignis,
Morte repentina ſalvat, ſathanaque ruina,
Si quis adorat eum, retinebit ab hoſte triumphũ.
Agne Dei miſerere mei.

AGNITUDO, *Agnitio.* Vita S. Fidoli: *Cujus rei agnitudine mœſtus, &c.*

AGRARIUS. *L.3. poſt*, janua, *adde*, Aurel. Victor in Maximiano: *ortus parentibus agrariis.* Sigebert. an. 1160. *Nolens vexare agrarios, milites, nec burgenſes, nec ruſticam multitudinem.*

AGRARIUM. Vetus charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 200. *Omnes decimas de ſupraſcriptis villulis, tam de annonis, quàm de agrario, &c.*

AGRICOLARE, colere agrum. *Agricolans*, Agricola, apud Vvalbertum lib. 1. dè miracul. S. Rictrudis cap. 2.

AGUAIT. *P.* 114. *l.* 1. poſt Vvacta, *adde*, & Cujacium lib. 11. obſerv. cap. 11. extr.

AIACIS. *L.* 17. *poſt*, Georgio, *adde*, Alia Stephani Epiſc. Claromont. in Tabul. Celſiniacenſis monaſterij: *Sunt autem duo aizes, unus ad Burnonem quem Galmannus excoluit, cum curtis, horto & vineis, & alius aizes qui vocatur ad Petrum &c.* Idem Tabular. *Dat eis Petrus ipſe aizum quoddam, continens in ſemet curtem unam & furnum, manſiones quoque & viridarium.*

Ibid. l. 19. *poſt*, Ruthenis, *adde*, & in Tabulario monaſterij S. Theofredi in Vallavis.

AIN. *In fine adde*, Huc fortè pertinent iſta Alcuini Poëm. 3. de quodam Angloſaxonum Rege:

Tertius accepit ſceptrum regnator opimum,
Quem clamant, I N, incerto cognomine gentes,
Qui nunc imperium Saxonum jure gubernat.

AIOLA, *avia.* ex Gall. *aieule.* Occurrit in Tabul. Abſienſi fol. 22.

AIUDA, *auxilium*, in charta Luſitanica, apud Brandaonum in Monarchia Luſitanica lib. 15. cap. 24. Etiã nunc Picardi noſtri dicunt *aiude*, càdem notione.

ALÆ. *In fine adde*, Acta Epiſcoporum Cenoman. in Hoëllo, cap. 34. *Exteriores etiam parietes quos Alas vocant, per circuitum conſummavit.*

ALBA. *P.* 121. *l.* 70. *poſt*, c. 17. &c. *ſcribe.* Vide Henr. Valeſium ad Euſeb. lib. 4. de Vita Conſtant. c. 62.

Sed & Pontifex ipſe in Baptiſmi ceremoniis Albatus erat. Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. c. 22. Levit. *In hunc modum & Pontifex Evangelicus in aſperſione baſilica, quam dedicat, quaſi in expiatione, lineis & minoribus utitur indumentis. Etiam in Sabbato baptiſmali in conſecratione fontium, & in merſione Catechumenorum, cum ſcilicet transferuntur peccata eorum, utitur ſimilibus indumentis. Cum autem his peractis ad miniſtrationem accedit altaris, Pontificialibus & pretioſis veſtibus infulatur.* At neſcio unde hauſit quod ait in Act. Apoſt. c. 16. ſignum fuiſſe olim accepti Spiritus ſancti, in primitiva Eccleſia, quod omnes fere aſcendentes de lavacro loquebantur omnibus linguis, ut Apoſtoli.

Ibid. p. 121. *l.* 13. *poſt*, induebantur, *adde*, præmiſſa hac oratione, quæ legitur in Miſſali Gothico: *Accipe veſtem candidam, quam immaculatam perferas ante tribunal Domini noſtri Ieſu Chriſti.*

Ibid. l. 37. *poſt*, candor, *ſcribe*, Cæſarius Arelat. Serm. 15. *quando in nobis ſacri baptiſmatis dona vacuamus, quando in albis niveos holoſerica nuptialis cinctus concedimus.*

Ibid. l. 57. *poſt*, Cathech. 4. *adde*, S. Athanaſium orat. in S. Paſcha extr. Leidranum de Baptiſmo cap. 8.

Ibid. l. 75. *poſt*, &c. *Adde.* Vide Henr. Valeſium ad Euſeb. lib. 4. de Vita Conſtantini cap. 62.

Ibid. lin. antepen. poſt, Innocentium, *adde*, Palladio in Vita ejuſdem Chryſoſtomi p. 18. 85.

Ibid. p. 122. *l.* 2. *poſt*, vide, *adde*, omnino Andream Monachum lib. 2. Vitæ S. Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap. 13. &

Ibid. l. 16. *poſt*, ſunt, *adde*, Alcuinus poëm. 3.

Dum mergi meruit baptiſmi gurgite felix,
Poſt albas igitur morbo correptus egreſcit,
Donec mortali claudit ſpiracula vitæ.

Ibid. l. 30. *poſt*, deponerent, *adde*, S. Athanaſius orat. in Sabbat. ἡ ἀπολυσιμος Σάββατον ἀπολύεται τῷ φωτοφόρῳ ὑθῆται, ἀλλὰ μὴ ἀποθέσθαι ἡ λευκομόρφου σφραγίδα, &c. *Dies depoſitionis Albarum*, apud Andream monachum lib. 2. Vitæ Ottonis Epiſc. Bamberg. c. 27.

Ibid. l. 40. *poſt*, Paſcha. *Scribe*, vel Pentecoſten ſubſequitur: nam & *albas Pentecoſtes* dixit Theodorus Cantuar. Archiep. in Pœnitentiali cap. 13. *Octo dies Neophytorum*, in Epiſtola Anonymi de celebratione Paſchæ, to. 9. Operum S. Hieronymi.

Ibid. l. 48. *poſt*, &c. *adde*, Liber 1. Sacrament. Eccl. Rom. c. 47. *Incipiunt totius Albæ orationes & preces.*

Ibid. p. 121. *l.* 1. *poſt*, cedere, *adde*, Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Diaconi in albis exeunt ad proceſſum, plebs clamat pro nimborum incurſu*, &c.

ALBAGIA. *L.* 3. *poſt*, invaditur, *adde*, Huc fortè iſta ſpectant ex Chronico Petri IV. Regis Aragon. lib. 3. cap. 16. extr. *E puix fuen donar de rems e a navigar con mes poquet, & per tes albalines que y ſtinguen en mor tro lo diumenge ſeguent.* Ubi Cod. MS. *albaxines* præfert.

ALBALISTA. *L.* 7. *poſt* 50. *adde*, *Le Roman de Garin* MS.

Une aubeleſtre trois fois ne tireroit mie.

ALBARANUM. *L.* 2. *poſt*, Albala, *adde*, *Albara* & *Albarao*, apud Raimundum Montanerium in Chron. Reg. Aragon. cap. 204.

ALBARETA. *P.* 125. *l.* 7. *poſt*, albareta, *adde*, Alia in Hiſt. Bleſenſi p. 301. *Nec non vineas & prata, & viridarios, & albaretas in manu cepit.*

ALBINI. *L.* 5. *poſt*, 2. *adde*, & Sponij to. 3. itiner. pag. 54.

ALCALA. Teſtamentum Sancij I. Regis Portugalliæ æræ 1217. to. 4. Monarchiæ Luſitan. pag. 160. *Regina Donnæ Sanciæ dedi — omnes alcalas meas, acitaras & coechias.*

ALCAVALA. *L* 8. *poſt*, &c. *adde*, alia tom. 3. Monarch. Luſitan. p. 282. *Non detis portaticum, vel alcavalam, aut cibariam.*

ALCAYDUS. *In fine ſubde*,

Alcaydaria, tributum Alcaydis penſitari ſolitum. Charta Henrici Comitis Portugalliæ, tom. 3. Monarch. Luſitan. pag. 282. *de azena nobis quintam partem, abſque ulla alcaydaria.* Eſt etiam ipſum Alcaydi munus. Charta Alphonſi II. Regis Portugall. ibid. to. 4. p. 168. v. *Et Prætor perdet ibi meam Alcaidariam, & accipiant juſtitiam de illo in ſuo corpore*, &c.

ALDIUS, *P.* 131. *l.* 4. *poſt*, &c. *ſcribe*, Adde Puricellum in Ambroſiana Baſilica p. 226.

ALEA. Tabular. S. Cyrici Nivern. Ch. 71. *Inſuper etiam aleas Domni Odonis Paraphoniſtæ mihi dederunt.*

ALEVOSVS. *In fine adde*, Occurrit non ſemel in Chartis Hiſpanicis apud Antonium Brandaonem

nem in Monarchia Luſitana lib.8. cap.14. & tom.4. pag. 261.

ALFITA, ſpecies tributi apud Mauros Hiſpanos. Vide Brandaonem in Monarch. Luſitana lib. 11. cap. 32.

ALGUS, us, pro algor, ῥίγος. Vetus carmen edit. à Barthio lib.34. adverſ. c.1.

Siti & fame, calore & algu mortuis
Malagma præbetur potens.

ALIXONA. Charta Aldrici Epiſcopi Cenoman. in ejus Vita n. 31. *Statuimus ut accipiant ſupradicti Canonici & Fratres noſtri de frumento optimo modios quatuor, & inſuper de potione quæ vulgo Alixona dicitur modium unum*, &c.

ALLEC. *In fine adde*, Gloſſ. Gr. Lat. ἁλμὴ ταριχεύμενον, *Allec, Allex.*

ALLEGARE. *L.* 11. *poſt*, allegaſtis, *adde*, Cæſarius Arelat. ſerm. 12. *Si apud aliquam perſonam potentem velles aliquam cauſam allegare neceſſariam*, &c.

ALLELUIA. *In fine adde.*

Alleluiaticè, cum Alleluia. Ordinarius MS. Eccleſiæ Rotomagenſis: *Reſponſoria de Horis alleluiaticè dicantur.*

ALIMONIA, *Alimentum*: Gregorius Turon.in Vita S.Aridij p.215. *Artemiſia opportunè ſuggeſſit, ut alimonia Fratribus parari deberet.*

ALMITIES. *in fine adde.* Vide Feſtum, & ibi Scaligerum.

ALMOQUEIRE. Charta Henrici Comitis Portugalliæ, to.3. Monarch. Luſitan. p.282. *Almoqueire faciant mihi ſervitium manno, & inter vos non ſit ulla manana.*

ALMUCIUM. *P.*142. *l.*16. *poſt*, cœpere, *adde*, atque ij *pilei turriti gebellinorum*, id eſt ex pellibus Sabellinis dicuntur Petro Damiano lib.2. Epiſt.1.

ALMUDAYNA. *L.* 12. *poſt*, 533. *ſubde*, apud Petrum IV. Reg. Aragon. in Chron.lib.3. cap.21.& to.5. Monarch. Luſitan. p.303.

ALMUDE, *Modius, medimnum.* Fori Leirenæ: Mellitor det per *annum unum almude de melle, & unam libram de cera.* Vide to. 3. Monarch. Luſitan.p. 282.

ALMUGAVARI. *L.* 24. *poſt, cap.*16. *adde*, Raimundus Montanerius in Chron. Reg. Aragon. paſſim, Bernardus Deſclos in Hiſt. Aragon. lib. 2. cap.5. 10. &c.

Ibid. in fine adde. Almugavarum verò cohortes *Almugaveriam* appellat idem Montanerius cap.170. & alibi non ſemel. Vide Gloſſ.med.Græcit.

ALMUNIA. *Scribe in fine*, Adde Colmenarezium in Hiſt. Segobienſi cap.16. §. 4.

ALODIUM. *P.*145. *l.* 12. *poſt* Monachus, *adde*, Vita Balduini Lutzenburg.Archiep.Trevit.lib.1.c.ult. *Clericos ſuos variis beneficiis providendo, Laicos verò ſolemniſſimè uxorando, poſſeſſionibus, domibus, agris, vineis in perpetuum allodium eis diſtributis, ditiſſimos faciebat.* Præallatis addo quæ obſervat Joannes Stiernookus lib.2.de Jure Sueonum vetuſto cap.5. & 6. apud Suecos allodium vocari *avitum prædium*, non verò quomodo Feudiſtæ quatenus feudo opponitur: quod quidem *alda odal* vocant, unde vocis originem accerſit, quam in Jure Uplandico in ſua propria & nativa ſignificatione reperiri ait.

*Ibid.p.*147. *l.*1. *poſt*, 319. *adde*, Fredericum Sandeum in Conſuetudines feudales Gelriæ tit. 1. cap.1. §.17.18.19.20. & ſeqq.

*Ibid. poſt l.*29. *adde*,

Alodium falſum, cujus mentio occurrit in aliquot Chartis Monſpelienſibus an.1534. & 1535. *Et primo ſub viatico in falſo alodio totum quoddam ſuum hoſpitium in quo habitat.* Ubi *falſum alodium* dicitur, quod non ſit feodum, nec etiam vera proprietas, cum uſufructuario jure poſſideatur.

ALPES. *P.*150. *l.*6. *poſt*, eſt, *adde*, Præterea à Rainardo Abbate Ciſtercienſi in Inſtitut.c.57. &c.

ALTARE. *P.*152. *l.*35. *poſt*, charta, *adde*, Gaufredi Epiſcopi Pariſienſis in Tabulario S.Mariæ Longipontis: *damus ei altare, & quod ad altare pertinet villa quæ dicitur Orceacus.* Alia.

*Ibid. p.*153. *l. antepen. poſt*, Corliæi, *ſubde*, Acta Epiſcoporum Cenomanenſium in Segenfrido cap.29. *Dominus verò Segenfridus apud eum diu commorans, dedit ei LXIV. altariorum relevationes, Synodos, & circuitiones, inſuper caſamenta Eccleſiæ*, &c.

*Ibid. p.*157. *l.*30. *poſt*, 76. *adde*, Jacobus Petitus poſt Pœnitentiale Theodori pag.596. 601. 625. 630. 631.632.633.635. Vide Præterea Joan. Sarisberienſem Epiſt.69.

Ibid poſt lin. 38. *ſubde.*

Altare, baſis Phylacteriorum, ſeu capſellarum in quibus reconduntur reliquiæ. Vetus Scheda apud Brouverum lib. 8. Annal. Trevirenſium num. 114. *capſam auream cum altari ſuppoſito, innitentem 4. columnis argenteis: & aliam item capſulam modicam altari ſuperpoſitam*, &c.

ALTARARIUS. *In fine ſcribe*, Epiſtola MS.Innocentij Pap. *Paulus de Suveſano Canonicus dictæ baſilicæ, qui fuerat in ea auctore noſtra altarius* (ſic) *deputatus, videns quod dictis Canonicis & capitulo de oblationibus hujuſmodi diſponentibus, pro eorum libito & voluntate ipſe inaniter gereret Altarij nomen, hujuſmodi altariatus officium ſponte & liberè reſignavit.*

ALTERARE, *mutare.* Vita S.Neoli Abbat. n.6. *Nonnunquam verò peregrinorum alteratus induviis in Eccleſia pernoctabat.* Auxilius de Formoſo Pap.apud Mabillonium: *Si itaque aſtipularis quemlibet jure ſacramento non poſſe uti, alterum jure ſacrare, fatearis indubitanter ſacramentum alteratum exiſtere. Unde requiro abs te utrum jure in ſacramento alteratum ſit dicere. Alteratum ſacramentum, inquam, appello, quidquid divinitus per miniſtrorum celebratur manus, ut puta baptiſmum, impoſitio manuum, & cætera cæleſtia.* Occurrit ibi pluries.

ALTERITAS. *In fine ſubde*, Adde Alanum de Inſulis in Planctu Naturæ p.284. ult. edit.

ALTERUTRARE. *In fine adde.*

Et alibi:

Fœdus alit morum par gratia, par ſtudiorum
Uſus, in obſequiis alternata fides.

ALVARA. *In fine adde*, Chronicon Cidi Campitoris cap.39. *& ſaliendo el alvara ſalieron todos de la Ciudad paſſa a paſſa.*

ALVACILUS, (ſic ſcribe) *p.*157.*l.*6.*poſt*, Vide, *adde*, Tom.4. Monarchiæ Luſitan. pag. 268. & ſupra.

ALVINIANNUS. Vetus Charta in vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num.56. *De avena modij* 444. *axilies ad alvinianum* 450. *& omni anno ſcindulas.* 1450. Sed videtur legendum *ad alium annum.*

ALYRUMNÆ. *In fine ſcribe*, Et Stephanum Stephanium in Notis ad Saxonem Grammaticum pag. 45. 46. His adde Salmaſium de Helleniſtica pag. 382.

AMANEGIA, Statuta Mediolanenſia 2.part. cap. 366. *Si quis abſtulerit ſcharlsonum, ſive amanegias, ſive palos, vel Cayrones de aliqua planta vitis.*

AMATIXUS

AMATIXUS. *In fine adde. Sigillus de Amatixo*, in Teſtamento Haimonis Dom. Burbonenſis.

AMATORIA, *Philtra*, apud Ammianum lib.29. & Rufinum in verſ. Euſebij lib.4. cap.7.

AMBACTUS. *L.* 25. *poſt*, deducit. *adde.* Joan. Stiernhookus lib.2. de Jure Sueonum vetuſto cap.4. pag.207. ſcribit ſervos in jure Gotthico, Sudermanico, & Vveſtmannico, *Ambat*, nominari, idemque videri quod *Ambacht*, apud Cæſarem: niſi quod apud Suecos hodie tantum feminis tribuitur.

AMBAGIBALIS *charta.* Charta vetus in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.69. *Chartam ambagibalem ibidem præſentabant, quam Bertha ad ipſos infantes ſuos fecerat, ubi habebat inſertum dum advivebat, & in partes duas Leogiſilo quondam conjuge ſuo, quam & ſuam tertiam ad uſum tenuerit:* Vox luxata, ni fallor: forte legendum *auditionalem*, de qua Marculfus lib.1.

AMBIVERTIBILIS, in utramque partem verſatilis. Anonymus de Miracul. S.Servatij n.56. *ambivertibilique vultu oculos convertit.*

AMBO. *P.*163. *l.*70. *poſt*, conſcendens. *adde, ambonem.*

Ibidem poſt ult. lin. columna. adde. Vetus Inſcriptio Romana apud Mabillonium tom. 4. Analect. p.486. *In Ambone S.Petri:*

Scandite cantantes Domino, Dominumq; legentes,
Ex alto populis verba ſuperna ſonant.

AMBULARE. *L.* 10. *poſt*, cap.7. *adde.* Præceptum Theodorici Reg.Fr. apud Mabillon. de Re diplom.pag.471. *Ubi de ipſo monaſterio vel de ejus villis tam ambulandum, quàm revertendum pervexiſſent.* Placitum Childeberti III. Reg. ibid. pag.477. *quando Genetor noſter Theudericus quondam Rex partibus auſter viſus fuit ambulaſſe, homo nomine Ibbo. quondam nullatenus ibidem ambulaſſet*, &c. Ubi in mentem venit noſtrum *aller*, pro *ire*, ex *ambulare*, formatum, ut ex *ambler*, *aller* effictum fuerit. Conjecturam ſeverioribus lubenter exponimus, hac notione utuntur Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n.5.7.

AMBULATOR. *L.*9. *poſt*, Perionius. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap.23. *Singulis annis album ambulatorem cum Phaleris Romano Præſuli dari conſtituit.*

AMEN. *In fine adde.* Goarum ad Euchologium p.158. & Henricum Valeſium ad Euſebij hiſt. lib.6. cap.43. lib.7. cap.9.

AMIR. *P.*169. *l.*27. *poſt*, præſunt. *adde. Le Roman d'Alexandre, MS. ains ſembloit bien qu'il fut ou Amiraux ou Rois.*

AMPLIANTER, *Magnifice.* Anaſtaſius Bibl. in Paſchali I. Pap. *fecit oratorium B. Zenonis Chriſti Martyris, ubi & ſanctiſſimum ejus corpus ponens muſino amplianter ornavit.*

AN. *In fine adde.* Item pro *ſeu*, in libro Chirographo Abſiæ fol.58. locus habetur in *Oblati.*

ANACLETA. *Adde in fine.* Vide *Cataclita.*

ANAFRAGARE. Fori Alcaçonenſes: *& homine a qui ſe anafragaret ſuo adextrado, quamvis habeat alium, ſed eat excuſatum uſque ad capitulum anni*, &c.

ANAGLYPHUS. *In fine ſubde.*

Anagliſſum, pro *anaglyphum*, cælatura. Laudum ſive ſententia an.1258. apud Maximilian. Henric. in in Apologia Archiepiſcopi Colonienſis pag.33. *Item dicimus quod exceptis campſoribus. D. Archiepiſcopi nemo debeat emere argentum, niſi ad uſus peregrinantium, vel ad anagliſi ſpeciem comparetur.* Sed leg. *Anaglyſi.*

ANAGONES *equi*, in veteri Inſcript. apud Mabillonium to.4. Analect. pag.498. qui Curſui Circenſi, & agonibus Amphitheatri aut non idonei, aut non deſtinati ſunt. Occurrit ibi ſemel ac iterum.

ANATHEMA.

Anathematizare Capellam, In Charta an.894. quæ ſcilicet contra nutum Epiſcopi erecta fuerat. Locum habet in V. *Nolarium.*

ANCHORARE, *ſiſtere.* Scriptor Vitæ MS. S. Gaugerici Epiſcop. Camerac. in Epiſtola ad Gerardum Epiſcop. *Has itaque ſirtes ambiguitatis ductum tuis nutibus conſilium anchorabo.*

ANDECINGA. *P.*186. *l.*9. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. S. Victoris Pariſ. Ch. 10. *Scilicet medietatem totius decimæ ejuſdem villæ, & unam accingiam prati, & unum arpentum terræ.*

Aſcingia. Tabul. N. D. De Campis: *duos arpennos pratorum qui fuerant de feodo Hugonis de Badul, & ejuſdem feodi duas terræ aſcingias, &c.* Alibi: *Ita quod monachi pro notitia prædicta terra unam aucengam prædictæ terræ laborarent.*

Ibid. l. 12. *poſt*, vineæ, &c. *adde.* Vetus Schedæ Luxovienſis edita in Operib. S. Columbani p. 335. *Similiter & decimas — fiſcalia, mareſcacia, brolij, ancingiarum, & decimum — omnium animalium.*

ANGARIARIUS. *In fine*, *lin.* 8. *poſt*, 39. Ubi ſtatuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 63. *& tuit li home de la cite ſeront tos jors mais engaraire, ceſt aſſaver qu'il labeureront continuellement, &c.* cap. 188. *qui ſoit de vile condition, vilain, ne engaraire.*

ANDRONA. *L.*23. *poſt*, ανδῶνα. *adde.* Vetus Inſcriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis n. 307. Ο ΔΑΜΟΣ ΑΝΔΡΩΝΑ ΟΡΑΣΙΟΥ Μ Β ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΣ ΕΝΕΚΕΝ ΘΕΟΙΣ ΠΑΣΙ.

ANGELUS. *P.*191. *l.*24. *poſt*, Angelum, &c. *adde.* Ita in Synodico adverſus Tragœdias Irenæi cap. 173. & 302.

*Ibid. l.*47. *poſt*, dicitur. *adde.* Extat Anaſtaſij Sinaitæ Patr. Antioch. Ὁδηγὸς ὅτι μέγα καὶ ἀγιάσιμον τὸ Ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα.

ANGELICA *veſtis. p.*192. *l.*27. *poſt*, 105. *adde* Charta Friderici Ducis Bohemiæ an.1186. apud Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohem. pag.217. *Ego Fridericus cupiens aſſiduis in precaminibus in futuro connumerari ejuſdem loci fratribus, qui die noctuque à laude Dei nec momento ceſſantes, ſanctis æquales eſſe probantur angelis*, &c. Vide.

ANGLIATA, *Angulus.* Teſtamentum Siſnandi Comitis Conimbricenſis apud Brandaonum tom.3. Monarchiæ Luſitanæ pag. 276. *& in illa angliata ſub Caſtello S. Eulaliæ duas villas ad integrum.*

ANGUILLARIS. *L.*7. *poſt*, &c. Occurrit ſemel ac iterum in Tabular. S. Eparchij Inculiſmenſis fol.63.

ANIMA. *L.*27. *poſt*, cap.20. *adde.* Vide Petr. Fabrum lib.5. ſemeſtr. cap.4. p. 63.

ANNELAGE. Charta Hugonis Abbatis S.Dionyſij an. 1189. ex Schedis Auguſti Gallandij: *Debet quarta Advocato 3 denarios quem recipit de freſcengage, & recipit famulus ejus in die Jovis abſoluti. Quarta debet Advocato unum denarium de Annelage, & recipit famulus ejus in Craſtino S. Mariæ.*

ANNONA. *L.*4. *poſt*, futaverit. *adde.* Tabular. Dalonenſis Abbat. fol.95. *Retentis tantum quatuor ſextariis annonæ, duobus videlicet frumenti, & duobus ſiliginis.*

ANNULUS. *P.*200. *l.*8. *poſt*, prælatorum. *adde.* Quem ſcilicet deferunt in Symbolum Eccleſiæ ab iis deſponſatæ, cùm, ut ait Joannes Citrius, ἡ ἐκκλησία

κλινῶν προσκύνησις appellentur, carpens ſcilicet Michaëlem Cerularium Patr. Conſtantinopol. in Epiſt. ad Petrum Antiochenum, Damnantem Latinos Epiſcopos ὡς δίδυν γονυκλισίας τὰς ἐκκλησίας λαμβανούσας ἢ ἀρτοβόνα φέρουσας. Vide præterea Demetrium Chomatenum Bulgariæ Archiep. in Reſponſis p.318. & 321. Juris Græco-Romani.

ANNUS. *P.* 200. *l.*49. *poſt*, Romanam. *adde.* Secundam amplectitur Synodus VII. Act.6. pag. 405. Edit. Labbei, ut & Cyrillus Scythopolitanus in Vita S.Euthymij num.109. Georgius Syncellus Theophanes, Auctor Miſcellæ, & aliquot alij. Poſtrema verò utuntur Scriptores alij Byzantini. Vide Petavium in Auctario lib.8. cap.1. *dele quinque lin. poſt*, Romanam.

Ibid. p.202. *l.*7. *poſt*, Martiis &c. *adde.* Vide Notas Sirmondi ad Concil. I. Aurelianenſe.

Ibid. l. 29. *poſt*, adde, *ſcribe.* Rhabanum lib. de Computo cap. 63. &c.

Ibid. p.203. *l.*13. *poſt* de l'an. *ſcribe.* Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. cap.13. Numer. *Tripliciter accipitur annus ab eis* (Hebræis) *præter naturalem. Annus uſualis à Ianuario, quem habent communem nobiſcum in contractibus ſuis, & negotiis communibus agendis, &c.* Unde conficitur eo quo Comeſtor vixit ævo, hoc circa an. 1160. annum putatum à Kl. Januarij.

*Ibid. l.*28. *poſt*, morem. *adde.* Vide Coquillium in Hiſt. Nivernenſi p.262.

*Ibid. l.*34. *poſt*, indigent. *adde.* Nec longè abeſt ab ea ſententia Petrus Chiffletius in Diſſert.de annis Dagoberti cap.5. ſcribens, ævo Victorij obtinuiſſe, ut Paſchalis primus fuerit anni dies: Idque eruit ex ejuſdem præfatione ad Canonem Paſchalem, ubi ſic loquitur: *Paſcha quippe, ſicut omnimodo traditione cognoſcitur, anni principio, non fine celebratur*, quæ tamen verba ita videntur intelligenda, non quòd à Paſchate initium annus duxerit, ſed quòd in primis anni menſibus duntaxat celebretur.

*Ibid. l.*58. *poſt*, maneat. *ſcribe.* Geſta Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevirenſis lib.1. c.14. *anno Domini* 1307. *ſexto Id. Martij, more Treverico ſcribi conſueto, &c.* adde lib.2.c.16. lib.3. c.ult.

Ibid. p.205. *l.*9. *poſt*, Decembr. &c. *adde.* Ita nempe ſtatuta ejuſdem urbis parte 1. cap.109. *More Mediolanenſi annus incipere conſuevit, & de cætero incipiat in feſto Nativitatis D. N. I. C. & hoc reſpectu inſtrumentorum publicorum, & actorum judicialium tantum, & indictio in Kalendis Septembr.*

Ibid. l. 27. *poſt*, &c. *ſubjunge.* Quod de Florentinis ſcribit Covarruvias, firmatur duabus Chartis ex Camera Comput. Pariſ. in quarum priore Populus Florentinus & Franciſcus Sforcia Dux Mediolanenſis, anno Incarnationis Chriſti 1451. indictione 14. *ſecundum curſum & morem Florentinorum*, die verò 11 menſis Septembris Angelum Acciolum ad Carolum Regem Franciæ legant, ad ineundam cum illo ſocietatem, qua inita in Caſtro Montiliorum in Turonibus 21 die menſis Febr. an. 1451. eadem à Florentinis & Duce Mediolanenſi comprobatur 22. menſis Martij anno 1451. Indict. 15. *ſecundum curſum & morem Florentinorum.* Unde patet Florentinos, quemadmodum Gallos, annum à 25 Martij putaſſe; nam in altera charta qui annus 1451 dicitur, fuit noſtro more 1452. quo currebat indictio 15.

ANSARIUS. Vetus inſcriptio apud Mabillonium tom.4. Analect. pag.498. *Imp. Cæſar M. Aurelius Antoninus Aug. Germanicus, Sarmat. & M. Aurelius Severus Alexander Pius Felix, Aug. hos lapides conſtitui juſſerunt, maximè propter controverſias quæ inter mercatores & mancipes ortæ erant, ut finem demonſtrarent vectigali ſoricularij & auſarij promercalium ſecundum veterem legem ſemel duntaxat exigundo.*

ANTENATUS. *L.5. poſt*, natus. *adde.* Gloſſæ antiquæ: *Primogenitus ante omnes natus.*

ANTES. *In fine adde.* Paulo alia notione vocem uſurpat S.Columbanus inſtruct. 13. *Sic lumen tuum mea largiaris, rogo Ieſu mi, luverne, ut illius luce illa Sancta Sanctorum mihi appareant, qua te æternum Pontificem æternorum in antibus magni illius tui templi illic intrantem habeam, quo te jugiter tantummodo videam, aſpiciam, deſiderem, &c.*

ANTHEROPSITA. *Adde in fine.* Et Andreas Vitorellus de Capella Borgheſia parte 6. cap. 1. & ſeqq.

ANTICIPUT, pro *ſinciput*, in Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.1. c.7.

ANTIPHONA. *P.*243. *l.*8. *poſt*, ἀντίφωνα. *adde.* Alcuinus Poëm. 3.

Præſentem ergo diem cunctli celebremus evantes,
Et reciproca Deo modulemur carmina Chriſto.

Ibid. p.244. *poſt lin.* 15. *ſubde.*

Antiphona de Podio, dicta oratio, *Salve Regina*, quòd facta fuerit ab Ademaro Epiſcopo Podienſi, ut auctor eſt Albericus in Chron. MS. an. 1130. Hanc alij S. Bernardo aſcribunt, qui ſub ea tempora vixit.

APENNIS. *In fine adde.* Extant de ejuſmodi *Apenni* formulæ 30.31.32. in Formul. Andegav. ubi *Apennis*, & *Appennis* promiſcuè ſcribitur.

APICES. *L.*2. *poſt*, ſcriptores. Gloſſæ Gr. Lat. *Apex, Divini apices*, γράμμα Βασιλικὸν.

APLAUSTRUM. *In fine ſubde.* Gloſſ. Lat. Gr. *Aplauſtra*, πλοῖα πλέοντα, ὡς Ἕννιος. Alibi: τὸ ἀκρον τῆς πρῴρας.

APOCALIGUS. *In fine adde.* Vetus inſcriptio apud Baron. an.285. *Honorati & Decuriones, & numerus militum caligatorum.*

APOCOPUS. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀποκοπος.

APOCRISIARIUS. *P.*255. *l.*21. *poſt*, act.1. *adde.* Ita apud Theophanem an.37. Juſtiniani Joannes ἀπὸ Σχολαστικῶν ἀποκρισιάριος ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, factus eſt Patriarcha Conſtantinopolitanus.

*Ibid. l.*50. *poſt*, Vide. *adde.* Vitam S.Maximi Confeſſ.num.17.

*Ibid. poſt lin.*52. *ſubde.*

Michaël Presbiter ſub Artemio, apud Theophan. an.2. p.322.

Ibid. p.256. *l.*43. *poſt*, reſponſum. *ſubde.*

Habebant præterea ſummi Pontifices ſuos Apocriſiarios Ravennæ, ut eodem fungerentur munere erga Exarchos, quo Apocriſiarij Conſtantinopoli erga Imperatores: cum ij in Italia *miniſterium imperialis faſtigij peragerent*, ut eſt in Diurno Romano cap.2. tit. 5. ubi etiam tit. 7. mentio fit *Apocriſiarij Ravennæ.*

*Ibid. l.*56. *poſt*, ſolebat &c. *ſcribe.* Tabularium S. Theofredi Velavienſis: *Gui officium Apocriſiarij prius in eo monaſterio peragens*, &c.

APODIX, *Meretrix.* Hiſt. Rotonenſis Monaſt. lib.1. c.10. *Subito inſligante diabolo, reperit eum una apodix, id eſt meretrix.*

APOLOGIA. *P.* 258. *lin.*4. *poſt*, dicitur. *adde.* In Miſſali Gothico p.338. *Apologia Sacerdotis: Ante tua immenſitatis conſpectum, &c.*

APOPLACIUS. *Sic leg. & infrà*, apoplacia.

APOSTOLICUS. *P.*261. *l.*4. *poſt*, Fortunatus. *adde.*

adde. Epitaphium S. Trophimi Arelatensis Episcopi apud V. C. Jacob. Sponium:

Trophimus hic colitur Arelatis præsul accitus
Gallia quem primum sensit Apostolicum.

Ibid l. 28. *post*, nominis. *adde.* Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis num. 44. *Domnus Gregorius Romanæ sedis Ecclesiæ venerabilis Apostolicus.*

Ibid. l. 39. *post*, successor. *adde.* Simili etiam Etymo *Amicum*, quasi *animi custodem* dictum scripsit Alcuinus Epist. 4.

Ibid. l. 51. *post*, initio, & apud Ottonem Morenam in Hist. rerum Laudensium pag. 9.

Ibid. lin. 62. *post*, acredo. *scribe.* Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillonij to. 3. Analect. *Ideo conjuro Vos Domni & Pontifices per sanctum Apostolatum, quem divina traditione accepistis*, &c.

APOSTOLI. *P.* 263. *l.* 13. *post*, Carnot. *adde. Apôtres* dicũtur in Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. p. 143.

APPARES & *Apar. dele lin.* 2. *usque ad*, Papias.

Ibid. l. 14. *post*, epistolæ. *adde*, *consimiles* in testamento Sancij I. Regis Portugalliæ, etæ 1217.

Ibid. l. 13. *post*, apud, *adde.* S. Hilarium in fragmentis pag. 45. *Liberius antequam ad exilium iret, hanc uniformem Epistolam Confessoribus scripsit*, &c. & apud

Ibid. l. 42. *post*, scripta. *adde.* Palladius in Vita Chrysostomi p. 22. ἀνδρισθέλη ὁ μακάριος Ἰσραὴλ ὁ πάπας ἀμφιλήμεως τοῦς μέρεσι τὰ ἔθνη ἡ κατοικίας. Agatho Diacon. de VI. Synodo ἰδιότυπος ἐκπαιδεύσεως τόμος vocat.

Ibid. p. 265. *l.* 3. *post*, recondi. *adde.* Cæterum nescio an in Synodico adversus tragœdiam Irenæi cap. 115. initio, non legendum sit, *apparis*, pro *Sarparis*. Judicet Lector. Vide *Paricula.*

APPENDARIA. *L.* 10. *post*, sit. *adde.* Tabular. Celsinianense: *& una appendaria quam laborabunt in dominio, de qua non apprehendent decimam monachi.*

APPARITIO. *In fine adde.* Vide Ammianum lib. 18. & 19. p. 123. 144. 1. Edit.

APPELLITUM, vel *Appellitus. adde.* Submonitio quævis. Charta Alphonsi III. Reg. Portugalliæ etæ 1267. apud Brandaonum lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 24. *Solum hoc quod mihi & successoribus reservo in perpetuum, videlicet Collectam, monetam, hoste, annaduam, appellidum, fossadum*, &c. Alia Alphonsi Regis Portugalliæ apud eundem lib. 13. cap. 17. *Et vobis illam utique concedo liberam & exemptam ab omni regali onere: ita quod homines qui ibidem morantur, de cætero non vadant ad appellidum ad Castellum faciendum*, &c. Fori Alcaçonenses. *Et qui non fuerit ad appellido Cavaleiros & Pedones, exceptis his qui sunt in servitio alieno, Miles pactet* 10 *sol. pedones* 5. *sol. ad vicinos.*

APPENSA, *Mensura frumenti ad alicujus corporis pondus.* Gonzo Abbas in Miracul. S. Gengulphi Mart. num. 28. *Mirabilius etiam sanabis hîc absentem, quàm in tua Ecclesia præsentem: ejus* (puellæ) *appensam tibi si placet devoveo, & ne differas amplius oro*, &c.

APPLICARE. *Post locum Gregorij Turon. adde.* Sidon. lib. 4. Epist. 8. *Cæterum diluculò familia præcesserat, ad duodeviginti millia passuum fixura tentorium. quo quidem loci sarcinulis relaxandis multa succedunt conducibilia: fons gelidus in colle nemoroso, subditus ager herbis abundans*, &c.

Ibid. l. 36. *post*, ὑμᾶς. *adde.* Id est in Templo. Sic *Deos* pro Deorum templis dixit Lactantius lib. de Mortibus persecutor. num. 36. *Novo more Sacerdotes maximos per singulas civitates singulos ex primoribus fecit, qui & sacrificia per omnes Deos suos facerent*, &c. Utitur etiam alio loco.

APPONERE. *L.* 2. *post*, securitate. *adde.* Gloss. Lat. Gr. MS. παρατίθημι, *appono, depono, commendo, mando.*

APOSTA, *Fulcimentum, Appodiatio.* Beda lib. 3. Hist. Angl. cap. 17. in titulo: *Ut apposta Ecclesiæ, cui idem accumbens obierat; ardente cætera domo, flammis absumi nequiverit.* In contextu *destinâ* appellatur.

APPRATARE, *in Prætum redigere.* Tabular. S. Albini Andegav. *Quod cum Heudo contradicere probabiliter non posset, dixit iterum se tantummodo fecisse, quia Monachi pastitia sua, quod Comes fieri intra sua vetuerat; adpratassent: cui cùm Comes adjecisset, quare & ipse pastitia de Blazono depratasset? respondit*, &c.

APPRESTAMENTUM, quod Latini *instructum* vocant. Testamentum Sisnandi Comitis Conimbricensis, apud Brandaonum to. 3. Monarchiæ Lusitan. *Et medietatem de illa azenia de Colimbria; cum suis molinis, & appræstationibus.* Infrà: *cum suis vineis & appræstamentis.*

AQUA. *P.* 274. *l.* 44. *post*, altaria &c. Vide Puricellum in Basilica Ambrosiana p. 1155.

AQUÆ *frigidæ judicium. p.* 277. *lin.* 46. *post*, narratur. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 114. ubi de lege paribili: *Quant aucuns estoit accusez d'aucun crime, dont il deust estre noyez, s'il n'estoit coupables il ne pooit noer: mais ce n'est mie voirs; car ce fesoit li banfices de l'air; qui le retient, non mie autre chose.*

Ibid. p. 282. *l.* 28. *post*, frigidam. *adde.* Vide Epistol. Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glascuensem Episcop. pag. 492. & Petrum de Dusburg in Chron. Prussiæ cap. 332.

AQUARIUS. *P.* 285. *l.* 5. *dele* nempe, *& lin. seq. tum adde.*

Aquarius, officium Monasticum, cui *aquarum* seu piscationis cura incumbebat. Tabular. Abb. Ulterioris portus fol. 28. *Anno* 1107. *piscatores S. Michaëlis tempore Paschali piscem qui vocatur Sturio ceperunt, quo capto piscatores ad Abbatem Osbernum venerunt, de pisce capto dixerunt. Ipse annuit piscem captum, in navi cepit, ad Ecclesiam antiquo more deferrè præcepit. Sed Gisleberto Presbytero qui ex tunc temporis Aquarius Comitis erat resistente; & violenter piscem capiente; facere non potuit*, &c.

AQUILA. *P.* 286. *l.* 24. *habuere*, &c. *dele* 12. *sequentes lineas, & scribe.*

Aquilam in Pavimento describere. Vide Gloss. med. Græcit. in Ἀϊλέ.

AQUIMANILE. Vide *Aquamanile.*

AQUI. Tabular. S. Cyrici Nivernensis ch. 65. *Cum 4. colibertis & progenie illorum, quæ de illis in posterum ventura est, & aquis.* Infrà: *Et terra arabili, & masnilibus, & aliis colibertis quos retinemus vivente uxore mea & aquis.*

ARAPENNIS. *P.* 289. *post l.* 26. *scribe.*

Arpennis interdum pro territorij finibus districtus, seu banleuca sumitur. Tabul. S. Germani Paris. *Vicarij de Piredio infrà arpennos villa nullam habent viariam, neque aliquid ibi accipiunt*, &c. Occurrit ibi pluries.

Ibid. l. 60. *post*, Hygenus. *adde.* Charta Gosleni Episcopi Carnotensis anni 1155. in Tabulario N. D. de Josaphat: *Arvi pennum ad hortum faciendum.*

ARBOR. *P.* 293. *l.* 21. *post*, est. *adde.* Interdum arbores Cruce signabant. Tabular. Absiense fol. 17. *Quo monstrante, cruces arboribus impressæ sunt.* Vide *Decuria.*

*Ibid. P.*194. *l.*11. *poſt*, pag.7. *adde.* Conſtantinum Porph. de Adm. Imp. cap.29.

ARCE. *In fine adde.* Vita S. Convvoionis Abbat. Rothonenſis num.1. *Eccleſia Venetenſis Diaconi arcem meruit conſcendere.* Vetus charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 204. *Unde Domnorum Epiſcoporum & Metropolitanorum arcium ſedes tenentium ſuffragia poſcimus*, &c. Ubi perperam *artium* præfert editio. Ita Baſilius Seleucienſis Homil. in Davidem, ὁ ἀνιβάνας ἀτειλὰν ἀκρόπολιν dixit.

ARCHERIA. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med. Græcit. in Τοξικά.

ARCHIATRI. *P.*298. *poſt lin. ult. ſubde.*

Petrus Lombardus, Canonicus Carnotenſis Archiater Ludovici VII. an.1138. obituar. Carmit.

*Ibid. p.*299. *l.*1. *ſcribe*, Petrus Ægidius Canonicus Pariſienſis, &c.

*Ibid. l.*10. *poſt*, Duaco, *ſcribe*, Canonicus Silvanectenſis.

*Ibid. l.*12. *poſt*, 42. *adde.* Vide eundem Naudæum in Diſquiſit. de Scholis Medic. Pariſ. p.92.

Petrus de Caſpicaine Phyſicus regis, an.1319. in Reg. Noſter.

Ganfridus de Courvot, Phyſicus Regis, in Computo an.1321. ex Camera comput. Pariſ.

Girardus de ſaint Diſier Phyſicus Regis electus an.1351. in Computo an.1351.

Ibid. poſt lin. 31. *ſubde. Ioannes de Guiſco* Canonicus Nannetenſis & Pariſienſis, Archiat. ejuſdem Caroli V. Naud. Diſq. p.197.

Ibid. poſt l. 48. *ſcribe. Angelus Cottus* Neapolitanus Archiepiſcopus Viennenſis ſub Carolo VIII.

Ioannes Michael Archiat. ejuſdem Caroli VIII. ob. 12. Aug. an. 1491. Vide Naudæi Diſq. pag.192.

*Ibid. l.*51. *dele.* Obiit. an.1491.

*Ibid. l.*52. *adde*, ut & Naudæus in Diſq. p.192.

*Ibid. l.*58. *adde.* Vide Naudæi Diſq. p.170. 171.

*Ibid. l.*60. *poſt*, Copus. *adde* Germanus.

*Ibid. l.*65. *ſcribe.* Vide Naudæi Diſq. pag.197. & Hiſtoriam Bleſenſem Bernerij pag. 434.

Ibid. poſt l.ult. adde. Hieronymus Montuus, ſub eodem Franciſco II. Ut ipſe teſtatur in Epiſtola præfixa Practicæ.

Pag. 300. *poſt l.* 6. *ſubde.* Sub eodem Rege Archiatri dignitatem obtinuere præterea *Nicolaus Dortomanus*: N. *de la Riviere* Baſileenſis, N. *Petit* Doctor Aurelianenſis, N. *Milon*, de quibus Naudæus in Diſq.

ARCHICANCELLARIUS. *P.* 300. *l.* 49. *poſt* Trevir. *adde.* Vide Vitam Balduini Lutzenburg. Archiep. Trevir. lib. 3. c.9.

ARCHICLAVUS. *L.*4. *poſt*, Turonenſis. *ſcribe.* Acta Epiſcopor. Cenoman. *Cunctaſque ibi decimas pertinentes, cunctos cenſus & ſuburbia quæ Archiclavi tenere ſolebant, excepta proferenda quæ Archicapellanus de manu Pontificis Miſſam cantantis recepit.*

ARCHIDIACONUS. *P.* 302. *l.* 48. *poſt*, apud, *ſcribe.* Iſidorum Peluſiotam Epiſt.29.

Ibid. in fine. Cæterum de Archidiaconis & eorum officio legendus in primis Joan. Morinus de Ordinat. part. 3. Exercit. 16. cap.3.

ARCHILOGOTHETA. *In fine adde.* Ita etiam Heribertus Archiep. Colonienſis in Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon. p.21. Notum porrò Archiep. Colonienſem Archicancellarij Italiæ dignitate adornari.

ARCHIMANDRITA. *L.*19. *poſt*, adde, *ſcribe.* Aleamum Epiſt. 72.

ARCHIMONASTERIUM. *L.*3. *poſt*, Monaſterij, *adde.* Et in libro miraculor. S. Marculfi n.2.

ARCHIMONIA. Vita S. Barnardi Archiep. Viennenſis apud Mabillonium: *Defuncto nobiliſſimo Principe Carolo, & filio ejus Ludovico archimoniam obtinente.* Ubi legendum videtur *archimonarchiam.* Ita nempe vox contracta in MS.

ARCHIPRESBYTER. *In fine adde.* De Archipresbyteris multa congeſſit Morinus de ſacris Ordin. part.3. Exercit. 15. cap.2.

ARCLA. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med. Græcit. in Ἄρκλα.

ARCHISACERDOS. *In fine adde.* Anonymus de Archiepiſcopis Saltzburgenſib. apud Mabillon. to.4. Analector.

Nam velut archiſacerdotes in ſede manentes
Legitime functi numine apoſtolico, &c.

ARCONNARIUS. Charta Theobaldi Bleſenſis & Clarimontis Comitis an.1214. pro Carnotenſibus: *Si aliquis burgenſium alicui de arconnariis lanam ſuam ſive aignelinos tradiderit, ipſe arcõnarius lanam ſive aignelinos reddere tenebitur ad juſtum pondus, quod pondus aleabitur per bonos homines juxta conſilium meum.* In titulo ejuſdem chartæ, *c'eſt le tenerift de la chartre de l'ordonnance aus arconneurs.*

ARCUS. *In fine adde. Arcus recordationis*, Locus ſic dictus Romæ. Vide tom.4. Analectorum Mabillonij p.503. & 512.

ARTICULA, *art.* Paſſio S. Mammarij: Anulinus dixit: *O. maleficiorum articula, ut talia in conſpectu meo faciatis.* Occurrit turſum ſemel ac iterum.

ARENARII. *L.*6. *poſt*, docti. *adde.* Sed nihil mutandum docuimus in Gloſſ.med. Græcit. in Ἀρεναρίοι. *Dele reliqua.*

ARENGA. *L.*10. *poſt*, cap.12. & Galvaneum Flammam cap.284.

*L.*12. *adde.* Vide Galvaneum Flammam cap.43.

ARGENTARIUS *P.*320. *poſt l.*32. *adde.*

Argentarium opus, in Chronico Figiacenſi p.298. *argenteum opus*, de quo ſupra.

ARGUMENTUM. *P.* 322. *l.*6. *poſt*, lib.1. *adde*, cap.10. *Vulgò paulo numeroſius opus dicitur argumentoſum.* Idem.

ARMARIUS. *L.*11. *poſt*, nutritus. *adde.* Bernoldus Archidiaconus Bracarenſis in Vita B. Geraldi Archiep. Bracarenſis num.1. *Armarij in quo libri divini reponebantur cuſtos factus eſt.*

ARMIGER. *P.*335. *l.*52. *poſt* tendebantur. *adde.* Quò ſpectant iſta ex Fortunato in Vita S. Germani Pariſienſis Epiſcopi: *Cum die dominico, ut loquimur, ex conſuetudine caligas circinaſſet, debilitatem manuum vel pedum incurrit.* Id eſt cum faſciolas caligis aptaſſet.

*Ibid. p.*334. *l.*16. *ſcribe*, ſubtuſque tunicis induti, manipulos manibus prætẽdentes, vel potius ſtolas ſeu oraria, uti Diaconi apud Græcos in ſacris Liturgiis deferunt, ut eſt in Euchologio Goari p.4.5.6.7.11. 61. Ita ut Diaconi hîc effingantur Canonici.

*Ibid. l.*23. *poſt*, Magnum. *adde.* quæ quidem manutergia *camiſias librorum* vocant Statuta antiqua Cartuſienſium 1. part. cap.41. §.36.

ARRANCANES. Teſtamentum Sancij I. Regis Portugalliæ æræ 1217. apud Brandaonum to.4. Monarch. Luſitan. pag.260. *Habeat & meas centas, & meas ſcarletas, & penas varias, arrancanes & leuctor.*

ARROBA, Hiſpanis, Menſura frumentaria, & liquidorum, hodie *Arroba*, *Arrova*, *olei arroba*, in Charta Hiſpanica, apud Colmanarezium in Hiſt. Segobienſi cap.16. num.7.

ARROGIUM. *In fine adde.* Vide Hiſtor. Segovienſem cap.19. §.9.

ARSENA. *L.*16. *lege*, Conſtantinopolitanum.

ARSENO

ARSENOQUITA. *In fine adde.* De ejuſmodi paidiconum pœnis vide Petrum Fabrum lib. 3. Semeſtr. cap. 13. pag. 295.

ARUA. *L. 1. poſt*, provincia. *ſubde.* Gloſſ. Gr. Lat. χώρα, *arvum, regio.*

ARVERIUM. Charta Joannis Comitis Augi pro Abb. Ulteriorii portus an. 1149. ex Tabul. ejuſdem Monaſterij: *famuli verò Abbatis & Monachorum qui ſunt de pane & cibo eorum in Curia S. Michaëlis ſimili modò ſola manu ſe purgabunt, & juſtitia erit Abbatis, nec unquam pro arverio vel ſine teſtimonio alicui famulorum meorum reſpondebunt. In Fontibus autem & in Verleio, — ſi quis aliquem percuſſerit, ſanguinem & juſtitiam omnem Abbati & Monachis concedo arverium, & omnem occaſionem condono, libertatemque omnibus hominibus, &c.* Occurrunt eadem verba in charta alia 1179. Henrici Angenſium Comitis.

ARURA. *In fine ſcribe.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

ASCELLA *P.* 348. *l.* 30. *poſt*, materiamine, &c. *ſcribe.* Occurrit etiam in Veteri Charta in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 56.

ASCENSA. *In fine adde.* Occurrit præterea in Hiſt. Tranſlationis S. Launomari pag. 247. apud V. C. Joannem Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened.

ASCETERIUM. *P.* 350. *poſt*, *l.* 10. *adde.*

Aciſterium, in Charta Luſitanica apud Anton. Brandaonum lib. 10. Monarch. Luſitan. cap. 4.

ASCOGEFRUS. *L.* 9. *poſt*, peripli. *adde.* Mauricius lib. 11. Strategic. cap. 5. de Sclavis: ἔχουσι δὲ περὶ αὐτοὺς βοσκὰς, ἃ αἰγίνας, ὅσας δὲ αὐτοῖς ἐκτᾶσθαι γίνεται.

ASCRIPTITII. *L. antepen. poſt*, junguntur. *adde.* Et ſtatuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 121. ubi dicuntur *Aſcritices.* Et cap. 149. *Les aſcripticet, c'eſt aſſaveir ceux qui ſont tenus labourer les terres de lours Signors, & ne ſe peuvent partir de ceaus ſans lor commandement.*

A SECRETIS. *L.* 21. *dele*, Petrum Diaconum lib. 4. Chr. Caſm. cap. 68.

ASPERIOLUS. Miechovius in Hiſt. Polon. lib. 4. c. 4. ad an. 1198. *Sub regimine hujus Regis Bohemiæ* (Vvenceſlai) *groſſi Bohemici & denarij argentei in Poloniam inducti ſunt. Prius ſiquidem argento nigro, & pelliculis capitum aut extremitatum aſperiolorum fœnerabantur Poloni, & mercantias faciebant.* Vide infrà *Aſprio.*

ASPRATILES. *L.* 1. *poſt*, *Papiæ. adde*, ὀστρακόδερμα.

ASSA. *In fine adde.* Aliàs, *aſſagium*, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 47. eſt examinatio auri vel argenti, ut *Aſſagiator*, Examinator; ex Ital. Galli *Eſſai*, & *Eſſaieur* dicunt.

ASSECULA, pro *Aſſecla.* Gloſſæ Iſidori: *Aſſecla, Buccellarius homo.* S. Iſidorus de S. Torquato:

Mittunt aſſeculas teſqua quærere,
Ut feſſa dapibus membra reficerent.

ASSIDUARE, *Aſſiduum eſſe.* Vita S. Emani n. 8. *Poſt hæc cum in ipſa civitate orationibus & vigiliis aſſiduaretur*, &c.

ASSISA. *P.* 362. *l.* 24. *Ciſa* etiam reperitur. Libertates Aquarum mortuarum an. 1246. *Conſulet — poſſunt in villa colletlas vel ciſas facere.*

ASSOCIARE. *L.* 4. *poſt*; deferrent. *adde.* Ita Andreas à S. Cruce in Collat. Concilij Florent. p. 904. Edit. Labbei.

ASSUNATA, *Expeditio militaris.* Charta Alphonſi III. Regis Portugalliæ an. 1289. apud Brandaonum to. 4. Monarch. Luſitan. pag. 179. v. *Quicunque in aſſunata acceperit bovem aut vaccam, pectet pro uno quoque D. Regi 6 Morabetinos.* Vox Hiſpan. *aſſonada*, ex *aſſonar*, convocare.

ASTERIA. Acta Capitul. Eccleſiæ Lugdun. an. 1343. *Conceſſerunt D. Hugoni de Greorgio officium Asteriæ, cum omnibus juribus & franchesiis.*

ASTERIUM. Tabularium Majoris Monaſterij: *Totum mariſcum eorum de Angulis, ſicut aſterio Chaionis fluminis, atque aſterio Sanctæ Mariæ claditur.*

ASTO *animo. L.* 4. *poſt*, §. 12. *adde.* Et in Chartâ Luſitanica apud Brandaonum in Monarch. Luſitan. to. 3. pag. 277.

ASTRABA. *In fine adde.* Et Joan. Tzetzem Chil. 9. v. 850. Nicetam in Man. lib. 2. n. 7. &c.

ATALAIA, *Specula*, vox Hiſpanica. Fori Leirenæ: *Atalaiam in hoc primo anno totam teneat Rex, & aliam medietatem moratores.*

ATHABIA. Charta Luſitanica apud Brandaonum in Monarch. Luſitan. to. 3. p. 194. v. *Sed diffugerunt illuc cum ſuat athabias, illi non dabant portaticum D. Pelagio*, &c.

ATOLA, Inſtrumenti Muſici ſpecies. Beda in Muſica practica, tom. 1. pag. 353. *Artificiale inſtrumentum eſt organum, viola, & cithara, atola, Pſalterium*, &c. leg. *Citola.* Vide in hac voce.

ATRIUM *P.* 372. *poſt*, l. 16. *ſcribe.*

Atriolum. Hincmarus: *Excepto atriolo ad ſepulturam.* Charta Caroli Simplicis: *ad capellam conſtruendam in honorem S. Clementis P. & ejus atriola.* Vide in *Quadri.*

ATTITULARE. *In fine ſubde.*

Attitulati dicuntur *Presbyteri Eccleſiarum*; in Charta an. 1220. in Tabul. Drocenſi fol. 44. v. Vide Titulus. Nos *habituez* vulgò appellamus.

AUCTOR. *In fine adde.*

Auctores dicti præterea qui vel generis, vel opum, & honorum parentes aliis fuere. Vide Sirmond. ad Sidon. in Paneg. Majoriani v. 354.

AUCTORALITER, *peritè.* Hartmannus in Vitâ S. Vviboradæ: *Decantare cœpit tam efficaciter & auctoraliter, ut non in ordine verſuum, vel in proprietate ſermonum, — Sacerdote inferior videretur.* Ubi Hepidannus *Auctorabiliter* habet.

AUDIENTIA. *L.* 1. *poſt*, judicium. *adde.* S. Hilarius in fragm. p. 6. *Quia quanto nos impenſiore cura audientiam quæreremus; tanto illi pertinaciore ſtudio audientia contrairent.*

Ibid. p. 382. *l.* 41. *poſt*, vannum. *ſcribe.* Idem Tabular. an. 1238. *Quittamus eiſdem hoſpitibus — duos denarios de audientiis, quos in feſto B. Mauri nobis debebant.*

AUDITORIALIS. *Sic lege* pro, *audisionalis. L.* 1. *pro* in audientiis. *Lege* in auditoriis.

AUDITOR. *In fine, adde.* De ejuſmodi Manichæis videtur intelligendus Evervinus Steinfeldenſis de Hæreticis ſui temporis: *Prius enim per manus impoſitionem de numero eorum quos Auditores vocant, recipiunt eos inter credentes, & ſic licebit intereſſe orationibus eorum.*

AUDITORIUM. *P.* 385. *l.* 35. *poſt*, c. 80. *ſcribe.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſc. Camerac. lib. 1. cap. 5. *Signo etenim quo ad laudes Dei canonicè ammonentur, accepto, ille ſtatim — ad Eccleſiam primus accedit; — in auditorio autem inter laſcivos continens, inter buccones & garrulos tacitus.*

Ibid. l. 36. *poſt*, cap. 113. *adde.* Tabular. Daloneſis Abbatiæ in Lemovicib. pag. 12. *Factum eſt hoc*

anno Incarnat. Dom. 1209. *in auditorio juxta Capitulum, &c.*

AVENAGIUM. *L.* 12. *post, baugé. scribe.* Tabular. Montismorilionis in Pictonibus fol. 59. *De toto nostro Avenatge, id est de tota illa terra quam excolunt agricolæ, qui reddunt nobis avenam.*

AUGURIOSUS, *Augur*, Perminius Abbas in Excerptis de sacris Scripturis: *Omnia Phylacteria diabolica, Præcantatores, sortilegas, Karagios, aruspices, divinos, ariolos, magos, maleficos, augurioſos, tempestarios, & cuncta alia mala cum supradicta ingenia diabolica nolite credere.*

AUGUSTALIS. *P.* 388. *post lin.* 57. *adde.*

Artemius, Dux & Augustalis Alexandriæ sub Constantino M. Si qua fides Synaxariis 20 Oct. nam primus huncce magistratum obiisse dicitur in Excerptis Chronologicis Scaligeri, *Tatianus*, &c.

Ibid. post lin. 68. *adde.*

Pentadius, apud Synesium Epist. 29.

Euthalius Leodicensis, apud eundem Epist. 127.

Antoninus, Syagrio & Eucherio Coss. in Excerpt. Scaliger.

Ibid. p. 389. *lin.* 9. *post*, cap. 14. *adde.* Isidor. Pelus. Epist. 50.

Charmosynus, sub eodem Theodosio apud Theophanem an. 35.

Ibid. post lin. 16. *adde.* N. nepos ex sorore Justini Thracis, sub eodem Justino II. Theoph. an. 16.

Ibid. post lin. 17. *adde. Augustalem Tuscia* habet Passio S. Savini, quem alibi *Præsidem* vocat.

AUGUSTALIS nummus. *p.* 389. *lin.* 44. *post, nome, adde.* Ricordanus Malaspinus cap. 130. de Augustariis à Friderico cusis: *ed era dall' uno lato della stampa impronto il volto delle Imperadore a modo de' Cesari antichi: & d'all' altro lato una aquila, ed era grossa di charati venti.* Quo loco cur hanc monetam cuderit pluribus enarrat. Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil. cap. 97. *Nos les condannons en cent augustaires, laquelle poine vient en successiion ou lieu de cinq livres d'or par nostre jugement.* Sic centum *Augustaria* quinque libras auri confecerint.

AVIATICUS. *Lin. pen. post*, num. 70. *adde*, & in ver. charta apud Puricellum in Basilica Ambros. pag. 429.

AVICINARE, *Accedere.* Præfatio Ælfredi Regis ad versionem Orosij: *Post Burgenlandiam avicinavimus ad terram dictam* &c.

AVORTARE. *In fine adde. Avortus*, apud Egbert. Eborac. In Pœnitent. p. 18.

AURARIA. *lin.* 5. *post, præstatur. adde.* σωτηλὰς ἐς χρυσῷ, lib. 56. Basilic. tit. 9.

AURICULARIUS. *Lin.* 19. *post*, an. 1063. *adde.* Andream Monach. in Vita S. Ottonis Bamberg. lib. 1. cap. 3. 4.

AURIS. *P.* 398. *l.* 10. *post*, 49. *scribe.* Adde Theophanem pag. 415.

Ibid. post lin. 13. *adde.*

Aurium apertio. Liber 3. Sacramentor. Eccles. Rom. cap. 16. *Post hæc commenda p. plebs pro jejuniis 4. 7. & 10. mensis temporibus suis, sive pro scrutiniis, vel Aurium apertione, sive orandum pro infirmis, vel ad nuntiandum Natalitia Sanctorum.* In Missali Gallicano veteri pag. 449. *Expositio Evangeliorum in Apertione aurium ad Electos.* Id est *ad baptizandos.* Vide *Ephata.*

AURISIA. *Lin.* 1. *post*, tenebræ. *adde.* Alanus de Insulis contra Valdenses cap. 58. *Sunt multæ species fallaciæ visus: una est quando non videmus quod oculis præsentatur, quæ dicitur aurisia, id est avidentia, qua percussi fuerunt qui Elizeum quærebant.*

AURUM. *Lin.* 14. *post, miserunt. adde. Le Roman d'Alixandre MS.*

Et et a quatre clous d'or fin Arabiant
Sur le fer attachié un confanon pendant.

Ibid. pag. 400. *lin.* 33. *post*, Gotofredum. *adde.* Petavium ad Synesium p. 7.

AUTERIUM. Historia de Exordio Monasterij S. Joannis de Tarouça, tom. 3. Monarch. Lusitan. Brandaonis pag. 285. *Et inde ubi intrat ipsum fontanum in Barosa, & inde per illum auterium, de Armata, & inde per illum montem de Pineio*, &c.

AUXILIUM. *P.* 407. *l.* 39. *post*, contingat. *adde*, quæ *tallea de prisone secundum morem patriæ* appellatur in Tabulario Absiensi fol. 32. 52. 53.

Ibid. p. 410. *l.* 7. *post*, tit. 18. *adde.* Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 153.

Ibid. p. 411. *l.* 11. *post*, pag. 55. *adde.* Et aliam Alfonsi Regis Lusitaniæ æræ 1257. apud Brandaonum lib. 3. Monarch. Lusitan. cap. 17.

Ibidem. In fine adde. De Auxiliis variis vide Jacobinum de S. Georgio in Tractatu de Feudis c. 25. §. 22. pag. mihi 71.

AXIOMATICI. *L.* 12. *post*, cap. 25. Sed & in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. pro *axiomati*, leg. *Axiomatici*, uti legitur tit. 7.

AZAGA. Charta Lusitanica apud Anton. Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 282. *Et de præda de fossato non detis nobis plus quam quintam partem, & azaga, & vobis remaneant duæ, &c.*

AZARIA. Fori Alcaçonenses: *de azarias & guardias quintam partem nobis date sine ulla offretione.*

AZARUM. *L.* 3. *post*, stanni. *adde.* Statuta Mediolanensia part. 1. cap. 67. *Ferrum & azarium, carbones, bladum, vinum*, &c.

AZENIA, *Hazenia. In fine lege.* Adde Anton. Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. p. 276. 282. tom. 4. pag. 271. v. 272. Colvenaresium in Hist. Segobiensi cap. 14. §. 4. cap. 16. §. 4.

B.

BABEUVINUS. *L.* 5. *post*, Babeuvynos. *scribe.* Joan. de Mandevilla in Itiner. *Et plusieurs autres bestes, si comme babuins, taracles, quenelinx, & singes*, &c.

BACCA. *P.* 417. *l.* 25. *post*, denotet. *adde.* Palladius de Architectura: *Aurum vel cuprum cum cote teritur, & tritum scifo, id est bacino excipitur.* Ubi Cod. MS. *Scifo, id est bacinno.*

Ibid. post l. 51. *subde.*

BACIUM, apud Brandaon. in Monarch. Lusitana to. 5. pag. 304.

Ibid. p. 418. *l.* 6. *post, saisine. adde.* Obtinebat etiam id nominis in frumento. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1265. fol. 100. *Et si dictus Capellanus emat granum aliquod aut bladum pro victu suo; aut res alias pro hospitio, quitus erit de bachinagio & de aliis consuetudinibus.*

BACCALARIA. *L.* 1. *post*, species. *adde.* Tabular. Celsiniacense: *dono etiam baccalariam quæ est in ipsa villa cum campis & vineis & pratis, & omnibus quæ ad ipsum alodum pertinent.*

BACCALARII. *In fine adde.*

In Regesto Cæruleo Castelleti Paris. f. 58. sub an. 1493. *Bacheliers* dicuntur apud Tentoriorum artifices, qui vulgò Jurati, *Jurez & Esgards.*

BACCUS

BACCUS. *In fine adde.*

Bacus, menſuræ frumentariæ ſpecies. Tabular. Montiſmorilionis in Pictonib. f. 64. *baci frumenti, quos vulgò boiſſelles vocamus.*

BACHARDUS. Petrus de Dusburg in Chronico Pruſſiæ cap. 177. *Hic quodam tempore dum in infirmitate gravi laboraret, vidit unum Indæum & alium Chriſtianum in habitu Bachardorum, unum à dextris ſuis, alium à ſiniſtris ſtantes & diſputantes de articulis fidei, &c.* Qua voce Baccalaureos, ſeu Militares, ſeu academicos intelligi putat editor.

BACTEROPERATÆ. *L.16.poſt*, perfecta. *adde.* Scribit Brocardus in Edit. Veneta 1519. part. 2. cap. 2. Armenios ſua tempeſtate Monachos appellaſſe *Vatropetas*: voce, ut videtur, contracta ex *bactroperate.*

Ibid. l. 21. *poſt*, vide. *adde.* S. Baſilium in Gaudium Mart. &c.

BACULOTENTIM, *Baculo innitendo.* Gonzo Abbas in Miracul. S. Gengulphi num. 4. *è ſtratu ſeſe corripuit, baculotentim aſinum aſcenſurus adiit, ſuper quem ſe levari petiit.*

BACULUS. *In fine adde.*

Baculus Notitiæ. Vide in Budlaſſa.

BADILE, *Ligo*, vox Italica, in Statutis Mediolan. 1. part. cap. 251. part. 2. cap. 291.

BAGAUDÆ. *L.12. poſt*, vocant &c. *adde.* Pæanius Interpres Gr. Βαγαύδαι ὁ ἐν Γαλλίαις ἢ ἀγροικικὸς, καὶ βαναύσους καλοῦντας τοὺς συληταῖς ὁμοίους, (ἐοικασι δὲ ἴσως τοῦτο τυράννοις ἀλλοῖς ἐπιχωρίοις.

BAINARE, *Diluere*, quaſi *balneo immergere*, Gall. *Baigner* Bernardus Mon. in Conſuet. Cluniac. MSS. c. 49. de ſupellectili coquinaria: *Cuppa 4. una ad fabas ſervandas, quando fuerint bainatæ*, l. lavatæ.

BAJULUS. *P.* 434. *l.* 11. *poſt* gerit. *adde.* Gloſſæ antiq. MSS. *Pædagogum, Eruditorem, nutritorem.*

Ibid. l. 53. *poſt* ſubſcribit. *adde.* qui in Tabul. Maurigniacenſi ch. 90. quæ eſt an. 1102. *Pædagogus Ludovici Regis filij* dicitur.

BAJULA. *L.* 1. *poſt*, 1287. *adde.* Et in Statut. Mediolanenſib. 2. part. cap. 498.

BAJULUS. *P.* 439. *l.* 4. *poſt*, vocant. *adde.* De iis conſulendum Edictum Caroli VIII. an. 1493.

Ibid. l. 10. *poſt*, procurare. *adde.* In quam rem conſulendus Theophanes an. 2. Juſtiniani M.

Ibid. p. 441. *l.* 13. *poſt*, anni. *adde. Le Roman de Guillaume au Court nez, MS.*

Mès pour tel Dieu qui tot a en baillie.

BALAGIUM. *Adde in fine*, *ante* Vide. Charta an. 1240. *Et pro iſta advocatia pars de Alneto ſolvet parti de Meleduno 60 ſol. in ſuo balagio annuatim.*

BALARGUS, Annonæ ſpecies. Tabular. Abſienſe: *Unam minam balargi, & 1 gallinam, & lagenam vini, & 1 panem.*

BALDAKINUS. *p.* 444. *l.* 5. *poſt*, cap. 13. *adde.* Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 2. 10.

Ibid. l. 12. *poſt*, baldikino. *adde.* Et apud Franciſcum Canonicum Pragenſem in Hiſt. ſui temporis: *Ornatus Capella regia non niſi de pretioſiſſimis belkinis purpura & byſſo contextis.* ubi leg. *baldekinis.*

BALENA. *In fine ſubde.*

Balenatio, Piſcatio balenarum. Charta Alfonſi Comitis Bononienſis an. 1288. apud Brandaon. in Monarch. Luſitan. to. 4. p. 279. *Præterquam de piſcaria quam vobis integrè concedimus, non de balenatione, quam nobis & noſtris ſucceſſoribus reſervamus.*

BALLARE. *L.26. poſt*, torquere &c. *adde.* Pirminius Abbas in Excerptis de ſanctis Scripturis: *Nullus Chriſtianorum neque ad Eccleſiam neque in domibus neque in triviis, nec in nullo loco ballationes; cantationes, ſaltationes, jocos & luſa diabolica facere præſumat.* Occurrit rurſum infra. v. *Augurioſus.*

BALLOMER. *L.9. poſt*, pupilli. *adde.* Βαλλόμερος Theoderici Regis Italiæ patrem fuiſſe auctor eſt Damaſcius in Vita Iſidori Philoſophi apud Photium.

BALNEAMEN, *Balneum.* Acta S. Iſidori Agricolæ num. 8. *Cum verò nullo cataplaſmate, nullo unguento, nullo balneamine, nullo medicamine; — cerneret ſe in aliquo prodeſſe; &c.*

BAMBALO. *In fine adde.* Vide Nilum Monach. lib. 3. Epiſt. 331. ubi legendum βαμβαλισταὶ, pro βαβαλισταὶ.

BANCUS. *P.* 452. *l.* 40. *poſt*, cap. 93. *adde.* Charta Caroli IV. Imp. an. 1375. pro Colonienſibus, apud Maximilianum in Apolog. part. 2. p. 118. *Et ſi tale judicium infrà Civitatem Colonienſem, & quatuor bancos judicij temporalis ibidem*, &c.

Rurſum. *Ibid. l.* 65. *poſt*, ſerici. 4. *adde.* Tabular. S. Eparchij Inculiſm. *Cortinas quoque & doſſales ſivè banchallos, & ex optimis palleis 20 Cappas Romanas, &c.*

BANNUM. *P.* 458. *poſt lin.* 8. *ſubde.*

Bannum de Paſcha, Bannum de Penteceſte; in Charta Theobaldi Comitis Bleſenſis an. 1190. in Probat. Hiſt. Bleſenſ. p. 24.

Ibid. lin. 37. *poſt* cadent. *adde.* Vetus inſcriptio ſeu Charta, Creſtæ in Provincia apud V. C. Jac. Sponium in Itinerario to. 3. p. 171. *Hoc eſt teſtamentum de banno vini quod dederunt ſuis hominibus Petrus Dienſis Epiſcopus, & ejus nepotes Guillelmus Creſti cum ſui infantibus, in omni tempore, niſi de 20 modiis vini puri inter omnes hoc bannum tali pacto facient. Quod ſi modius venditur duobus ſolidis, ipſi vendent ſuum tribus; & ita in omni pretio hoc bannum faciens quolibet tempore, niſi in quadrageſima & tempore meſſium: pro hoc dono dederunt ei homines Creſti 60 ſol. Valentinenſes in teſtimonium ſempiternum.*

Ibid. p. 460. *poſt*, *l.* 38. *adde.*

Banneura, jus Bannalitatis. Tabular. Moriniacenſe ch. 19. *Dicentibus quod ipſi Abbas, & conventus ad dictos molendinos molere non tenebantur ratione alicujus banneure.* Occurrit ibi pluries.

Ibid. p. 463. *l.* 19. *poſt*; Can. 1. *adde.* Vitam S. Henrici cap. 18.

Ibid. P. 465. *l.* 49. *poſt*, campania. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. c. 4. *Quam nundinarum libertatem Trevirenſes ſaltem circumquaque proximam per Leucam, ut dicitur, eis bannitam obſervare & defendere recuſarunt.*

BAPHIUM. *In fine adde. Tyrij texturini* meminit Firmicus lib. 3. ut & Ammianus lib. 14. *Qui & Miniſtros fucandæ purpuræ memorat.*

BAPTISMUS, *p.* 468. *l.* 25. *poſt*, ſcribant. *adde.* Fiebant porro baptiſmi ab ipſo Epiſcopo, ut eſt apud Euſtathium in Vita S. Euthychij Patr. Conſtantinop. num. 91.

Ibid. l. 19. *poſt*, Græcos. *adde.* Theophanes an. 1. Juſtiniani, &c.

Ibid. l. 42. *poſt*, pag. 139. *adde.* Et ab Adamo Olearo in Itinerario Moſcovitico tom. 1.

BAPTISTERIUM. *Poſt hanc vocem, adde.* Græcis idem quod *Piſcina*; ut eſt apud Sidon. lib. 2. Epiſt. 2. recentioribus verò.

Ibid p. 469. *l.* 22. *poſt*, Florentiæ. *adde.* (Ut & Piſis, Bononiæ, Parmæ, Urbe veteri, & alibi.)

Ibid. l. 34. *poſt*, uſui. *adde.* Vide in hanc rem Pa-

nuinium de ſeptem urbis Romæ baſilicis, ubi de Baptiſterio Lateranenſi pag. mihi 188.

Ibid. p. 470. *l.*33. *poſt*, cap.6. *adde.* In Pœnitentiali Egberti Archiep. Eborac. p.12.

BARATUM. *P.*471. *l.* 28. *poſt*, baratores. *adde.* Ut πλάνον, Chriſtum inſimulatum à Gentilibus, notum ex Euſebio lib.3.de Præpar. Evangel.cap.3.p.67. Edit. Rob. Steph.quos ille pluribus & validis argumentis refellit.

BARBARICUM. *P.*474. *lin.*1. *poſt*, diſterminat. *adde.* Sed & Marcianus Heracleotes in Periplo p. mihi 42. in Ægypto vel Africa extare auctor eſt τὸ ἴδιον τὸ λεγόμενον Βαρβαρικὸν, ἢ τὸ Βαρβαρικὸν καλούμενον πέλαγος, ἐν ᾧ κόλποιτε πλοῦς ἔστι.

*Ibid. lin.*3. *poſt* quodvis. *adde.* Ammianus lib. 17. *His in barbarico* (in Pannonia) *geſtis*, &c.

BARBARINUS. *L.*13. *poſt*, dediſſet. *adde.* Tabularium Montiſmorilionis in Pictonibus fol. 81. *Donarunt pauperibus Domus Dei totum quod habebant in nemore & in terra feodi, cum* 2 *ſolidis Barbarinis reddendis in Natali Domini*, &c. & fol.100. *octo denarios Barbarinos.* Tabularium Dalonenſis Abbatiæ in Lemovicibus fol.32. *retentis nobis quinque ſolidis de barbaris* vel monetæ ejuſdem pretij. Ita fol.70. & alibi paſſim, *& denarij barbarini* habentur fol.40. 51. 102. 112. 113.

BARBARUS. *P.*476.*l.*11. *poſt*, appellârunt. *ſcribe.* Ammianus lib.18. *Sermonis barbarici* (Alemannici) *perquam gnarus.*

*Ibid. l.*28. *poſt*, Alemannorum. *adde.* Teſtamentum Bertichranni Epiſc. Cenoman. *Similiter & famulos meos qui inibi deſervire videntur, tam natione Romana, quam & barbara.*

BARCA. *P.*480. *poſt lin.*30. *ſubde.*

Barcia. Hiſtoria fundat. Monaſterij S. Vincentij ad Lisbonam: *Habuitque in Comitatu ſuo electam virorum fortium manum — in* 160 *navibus, quas Barcias nominamus.*

BARGA. *P.*481.*poſt lin.*28.*ſcribe.*

Le ſongecreux:
Comme un villain on le fait charier;
Ou on le met en barge marinier.

BARGOMA. Inſcriptio Epiſtolæ 5. S. Columbani ad S.Gregorium Pap. *Domino ſanctο — ego Bargoma vilis columba in Chriſto mitto ſalutem.* Ubi fortè legendum *Barginna*, id eſt peregrinus. Vide in hac voce.

BARO. *P.*491. *l.*38. *poſt*,obibant.*adde.*In Chron. Alexandrino an. 8. Phocæ occurrit neſcio quis φρὲξ λιμφός.

*Ibid. P.*496. *l.* 6. *poſt*, dicerentur. *adde.* Joannes II. Lugdunenſis Epiſcop. in Epiſt. ad Glaſcuenſem Epiſcop. *Sedes illa Archiepiſcopalis, in qua nunc Pontificalis honoris conſecrationem recepiſtis, — pleniſſimam habet juriſdictionem, quam vos Baroniam vocatis, tam infrà terminos Imperij, quam Regni Francorum.*

BARRATI *fratres*, dicti Carmelitæ, quod pallia ex albo & nigro alternatim diſtincta deferrent, Chronicon MS. Monſpelienſe ſub an. 1297. *Feron fraires del carme lur Capital general en Montpelier, & muderon lur habits quar portavan davan mantels barrats de brun & de blanc, & preſeron per habit capas blancas.* Vide quæ in hanc rem congeſſit vir doctiſſimus Daniel Papebrochius to. . . .

BARTA. *In fine adde.*Charta alia anni 1300.*Habebas dictus Rex in loco vocato Ad nemus Mavis* 72 *Cartonatas barte, ſeu brugaſſe quæ fuit eſtimata valere annui reditus*, &c.

BASTARDUS. *L.*6. *poſt*, Baſtardus. *adde.* Quo ſpectant iſta Euſtathij in Odyſſ. 3. ὅλως ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ παλλακῆς ἢ νόθα· ἐπεὶ γὰρ νόμιμος παλλακὰς ἔχων, ἐξ αὐτῆς νόθα καὶ εἰ ἐξ αὐτῆς Νότου μὲν ἐκαλεῖτο, ἀκαλαρίσῳ δὲ ἀνεμιώτῃ κλπ. δῆλον ὃ ἐπιμέμπτο εἰ ἐν τούτοις ἀγαθοί, ἐπεὶ δῆλον ὅτι ἡ παλλακὴ ἐφύετο ἐπὶ ἄνομα. Quæ quidem aptari rectè poſſunt iis ſæculis quibus Guillelmus nothus vixit, de quibus egimus in V. *Concubina.*

BASTERNA. *L.*43. *poſt*, cap. 24. *adde.* Paſſio SS. Seraphiæ & Ruſticæ n.1. Vetus Interpres Moſchionis cap.126.

BASTUM. Vide in *Baſta.*

BASTIA. *P.*504. *l.*34. *poſt*, cap.4. *adde.* Raphanum de Cateſinis in Chron.Venero p.243.MS Reg.

BATILLUS. *In fine adde.* Charta Joannis Epiſcopi Ambian. an. 1345. in Tabul. Epiſcopat. *Poſt primam pulſationem incontinenti batellus groſſa campana ter vel quater tignietur ad deſignandum quod ſit obitus duplex.*

BAUCA. *L.*2. *poſt*, bavar. *adde.* Alibi: *Maſcuſta* ſ βαύκα. Ubi *Maſcauda* legendum monet Salmaſius.

BAUDIA. *P.*512. *l.*21. *poſt*, Gallis. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap.142. *Barat ne boidie ne doit aler avant en jugement, ne autre part.*

BEANUS. *In fine additionis, ſcribe.* Ut porrò etiam apud Athenienſes, ſua tempeſtate, exciperentur, initiarentur, vel potius ludificarentur, qui eò literas addiſcendi gratiâ primùm venirent, pulcrè deſcribit Gregorius Nazianzen. orat. 20. pag.mihi 327. ejuſmodi vero ludi juris ſtudioſis & auditoribus interdicuntur à Juſtiniano in ſecurida conſtitut. de Pandectis. Adde Synod. Trullan. cap.71.

BEATITUDO. *L.*10. *poſt*, ſemel. *ſcribe.* Adde Diurnum Romanum cap.5. tit.3.

BECCHARIA. *In fine adde. Beccarij*, carnifices, apud Andream Dandulum in Chron. MS. an.1175.

BEDUINI. *L.*6. *poſt*, dictos. *adde.* Sed ab harum partium Conſule acceſſi, etiamnum Arabes *Beduines* quoſvis ruſticos appellare.

BEDUM. *In fine adde.* Tabular. S. Dionyſij de Novigento fol.103.*Poterit utraque pars ductum aquæ ſuæ liberare: mandationem autem beciorum & retrobaciorum unius partis ſuſtinebit pars altera.*

BEJANUS, *Bejania.* Vide in *Beanus.*

BELKINUS. Vide in *Baldakinus.*

BELLENGUM. Vide in *Berlengum.*

BELLUM. *L.*27. *poſt*, cap.9. 26. *adde Mars publicus*, lib.5. cap.ult.

*Ibid. l.*29. *poſt*, Imp. *adde.* δημοσία μάχη, apud Leonem in Tact.cap.20. §.42. & Mauricium in Strateg. lib.9.cap.2. lib.10. cap.4. δημόσιος πόλεμος, apud Theophanem an. 4. Leonis Chazari.

*Ibid l.*39. *poſt*, apud, *adde.* Cumeanum de menſura pœnitent. cap.6.

*Ibid. p.*522. *l.*5. *poſt*, §.11. *adde.* Tabular. Burgulienſe ch. 97. *Curtis vero ipſa libera eſt ab omni hominum extraneorum conſuetudine, corvata, biduanno, ab aliis hujuſcemodi, ab ipſius etiam comitis, niſi in hoſtem vadat, & hoc ſub nomine belli.*

BENEDICTIO *P.* 525. *l.* 28. *poſt*, cap.9. *adde.* Guillelmum Stuckium lib. 2. antiquit. convivial. cap. 36.

*Ibid. l.*36. *poſt*, num. 15. &c. *adde.* Nilus Mon. lib.2. Epiſt. 96. ad incluſum: πόθεν ἡ ἀφθαρσία ἢ χάρις ἢ εὐλογία ἐπέβην.

*Ibid. l.*63. *poſt*, iterari. *adde.* Ad Benedictionem nuptialem pertinere videntur quæ habentur in Foris

Alcanaçanen-

Alcanaçanenſibus: *Mulier qua leixaverit maritum ſuum de benedictione, pectet 300 ſol. à Palatio Epiſcopi. Et qui leixaverit mulieri ſuam, pectet unum denarium ad judicem. Ead. pag. poſt lin. ult. ſubde.*

Benedictio ſuper populum, in libr. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. pag. 200. quæ *Benedictio populi* dicitur in Miſſali Gothico p. 264.

Ibid. p. 526. l. 24. poſt, cap. 4. *adde.* Καθάρσις τῶ χερῶν, in Cod. Canon. Eccleſiæ Afric.

Ibid. p. 527. l. 59. poſt, cap. 7. *adde.* Diurnus Romanus cap. 5. tit. 12.

Ibid. poſt l. 65. ſubde.

Benedictiones orationum, εὐλογίαι τῶ εὐχῶν, apud Anonymum Combefiſianum in Lacapeno num. 27. Vide Gloſſ. med. Græcit.

BENEFICIARII. *In fine adde, poſt*, Spartianum Henric. Valeſium ad Euſebij lib. 9. Hiſt. Eccl. cap. 9.

BENEFICIUM. *P. 534. poſt l. 9. ſubde.*

Beneficia, Reliquiæ. Gregorius M. lib. 2. Ind. 11. Epiſt. 33. *Tranſmiſimus autem B. Petri Apoſtoli benedictionem crucem parvulam, cui de Catenis ejus beneficia ſunt inſerta.* Ita uſurpat Diurnus Romanus cap. 5. tit. 6.

BENEFICIUM idem quod *Benefactum, l. 12. poſt*, mererentur. *adde.* Tabular. Abſienſe fol. 166. *Tali pacto ut ipſe haberet ſepulturam ſimul & beneficium.*

Ibid. l. 17. poſt, adde. *ſcribe.* Statuta antiqua Ord. Cartuſienſis part. 2. cap. 8. §. 15. Chronicon Prioratus S. Launomari de Magenciaco num. 5.

Ibid pag. 534. poſt l. 49. ſubde.

Beneficium ſpiritale, eâdem notione. Tabular. Abſienſe fol. 4. *Dono etiam illis nullo mihi jure vel cuiquam retento, excepto beneficio ſpiritali & ſepultura quidquid juris in ipſa terra habeo* & fol. 36. *nec aliquid ſibi vel hæredibus ſuis in eiſdem decimis niſi ſpiritale beneficium retinuerunt.* Occurrit præterea hæc formula in libro Chirographorum ejuſdem Monaſterij fol. 7. 46. & alibi. Rurſum fol. 67. *Nihil mihi vel ſucceſſoribus meis retinens, niſi beneficium animæ.* Et folio 111. *Rogans ut ſpiritalium beneficiorum, orationum, & eleemoſinarum Monaſterij me meoſque particeps faciat.* Tabular. Dalonenſis Abbatiæ an. 1190. fol. 43. *In manu Archembaldi Prioris qui mihi conceſſit participium totius ſpiritualis beneficij.*

BENNATA, Menſura aridorum. Acta Capitularia Eccleſiæ Lugdun. an. 1347. fol. 119. *Idem duas bennatas avenæ, quas debet Guigo de Verlieu.* Niſi hoc loco idem valeat quod *carrucata*, ex *benna*, vehiculum.

BERILLUS. *L. 10. poſt*, conſueverat. *adde.* In Onomaſtico ruſtico Paracelſi. *Berillus, ſpeculum criſtallinum conſecratum. Berillaſtica, eſt ars ipſa viſiones in berillis & criſtallis videndi.*

BERLENGHUM. *Lin. 4. poſt*, fornellis. *adde.* In alio areſto an. 1289. in Tabul. Eccl. Ambian. fol. 80. *Bellengum* ſcribitur: *Gentes noſtræ in præjudicium juris ſui & Eccleſiæ ſuæ juſticiando ceperunt in dicto campo quoddam bellongum, de quo petebat Dom. Epiſcopus reſaiſiri.*

BERSA. *P. 540. l. 53. poſt* ſint. *adde.* Neque vocis origo à Græco repetenda, uti vult Caſaubonus ad lib. 1. Strabon. p. mihi 32.

Ibid. pag. 541. l. 66. poſt, martire. *adde.* Inſtructio pro carcere ſeu *geola* Caſtelleti Pariſienſis an. 1372. ex libro rubeo ejuſdem Caſtelleti: *Et s'il eſt mis au pins & la gourdaine ou berfeiul, ou en oubliette, il doit autant que s'il eſtoit en la foſſe.*

BESANA. Charta Mariæ Comitiſſæ Trecenſis an. 1196. in Adverſariis Ducheſnianis: *Si homo de Fay in dictis nemoribus beſanas apium invenerit, Eccleſiæ B. Mariæ erunt.* Id eſt *vaſa apium.*

BESILIUM. *L. 5. poſt*, ſcamnum; *ſcribe*, ſignificat.

Ibid. l. 10. poſt, aſſequi. *adde.* Niſi idem ſit quod *Berſel*, de qua voce diximus in *Berſa.*

BESTIUS. *P. 543. poſt lin. 1. ſcribe.* Utitur etiam Perſius Sat. 6.

BETA. *L. 2. poſt*, Baita. *adde.* Gloſſæ Regiæ MSS. Baita, *Pellicea.*

BIBERAGIUM. *P. 545. l. 11. poſt* Denariis. *adde.* Tabular. S. Albini Andegau. *De qua emptione habuit filius ſuus pro auctorizamento ſex denarios, & duos calcearios, & bibragium.*

Ibid. l. 20. ſcribe comparatione.

BIBERE *P. 545. l. 61. ſcribe.* Epigr. *l. 71. poſt*, baptiſtæ. *adde.* Vetus Scriptor laudatus ab erudito Mabillonio in Præfat. ad Sæcul. 9. Benedictinum: *Quondam in terra Bulgarorum quidam nobilis potenſque Paganus bibere me ſuppliciter petivit, ut in illius Dei amore qui de vino ſanguinem ſuum facit.* Anonymus de Miraculis S. Georgij Mart. in Captivo num. 30. πίνοντες ὧν ἐς τὸν τῶ ἁγίου πρόσβλεπον, &c. Ducas Hiſt. cap. 36. de Conſtantinopolitanis: κρατοῦντες δὲ χρὴ τὰς φιάλας πλήρεις αἴρειν, ἀνθιμάτιζειν τὰς ἰωλικὰς, πάντας ἐς πρόσβλεπον τῶ ἀνδρὸς τῶ Θεομάτορος, ἢ παρακαλοῦντες αὐτὸν τῶ ἡδέως προσάπτειν καὶ ἄρχειν τῶ πόλεως.

Ibid. pag. 546. l. 12. poſt, bibiſſes. *adde.* Formula porro ejuſmodi Bibitionis habetur apud Chriſtianum de Scala in Vita S. Vvenceſlai pag. 56. *Rurſum locum convivij petens, calice accepto, pocula coram omnibus portans, alta præfatur voce, in nomine Beati Archangeli Michaëlis bibamus hunc calicem, orantes & deprecantes, quo animas noſtras introducere nunc dignetur in pacem exultationis perpetuæ. Cui cum quique fideles reſpondiſſent, Amen: hauſto potu, univerſos exoſculans, hoſpitium repetit.*

BIBERES. *P. 546. l. 22. poſt*, bibent. *adde.* Ordo officij in domo S. Benedicti ante Paſcha: *Ita intrantes in refectorio accipiant ſingulas biberes & panem; & quidquid eis appoſitum fuerit.*

BIBLIA. *L. 8. poſt*, pag. 599. *adde.* Origines Conſtantinopol. MSS. part. 2. ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἔθετο τὰ μάγγανα, ὅπως ἀναπέμψῃ αἱ τὰ βίβλοι, ἢ τὰ πολεμικὰ ὅπλα. Sed an *biblia* iſtæ intelligantur non auſim affirmare. Certe libros cum machinis bellicis eodem in loco depoſitos vix quis credat.

BIBLIOTHECA. *P. 547. l. 61. poſt*, perveſtigator. *adde.* Eddius Stephanus in Vita S. Vvilfridi cap. 16. *Bibliothecam librorum eorum* (leg. fortè *ſacrorum*) *de auro puriſſimo compaginare incluſores gemmarium præcepit.*

Ibidem p. 548. poſt l. 3. ſcribe.

Bibliotheca Sanctorum, pro thecis reliquiariis ſumi videntur in Vita S. Vvenceſlai, apud Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohemiæ p. 55.

BICARIUM. *P. 549. l. 33.* Charta Nogelli Vicecomitis pro fundatione Abbat. S. Salvatoris in Normannia, ſub Guillelmo Notho, ex Regeſto an. 1382. Caroli VI. Reg. in Tabul. Reg. ch. 88. *Et in molendino S. Salvatoris ut molant monachi aimonam ſuam ſine loco, & ſine moltura; & de omnibus picheriis meis dedi eis decimas*, &c.

BICHERIA. *L. 5. poſt* ſcribitur. *adde.* Eadem charta deſcripta manu Auctr. Ducheſnij *biheriam* præfert.

Ibid. pag. 550. poſt l. 24. ſcribe.

Bicherata terræ, non ſemel occurrit in Actis capitularib.

pitularib. Ecclesiæ Lugdun. an. 1337. ex Camera Computor. Paris.

BIENNUM. *P.552. l.33. post*, Maravento. *adde.* Liber chirographorum Abbiæ fol. 21. *Adjuteriam boum & quadrigarum suarum, quod Biannum vocatur, sicut alij homines nostri facient.*

Bias. Tabular. S.Eparchij inculisin. fol.37.38. *Similiter facient eis quinque bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, quartum in nemore, quintum in vindemiis, & hoc faciat sive habeant bovem, sive non habeant.* Infrà: *Omnia autem servitia de bias, de avena, de gallinis, &c.*

BIDUANA. *L.10. post*, Vide. *adde.* Cumeanum de mensura pœnitentiarum cap.11.

Ibid. l.18. dele. Abb. n. 20. *Rursum in fine adde.*

Biduana, in Missali Gothico pag. 329. *Incipiunt Orationes in Biduana.* pag.324. *Item Orationes in Bid. in die sabbati ad Sæ.* & in Missali Gallicano pag.461. *Item Orationes in Cœna Domini, sive in Biduana.* Mox: *Item Orationes in Biduana.*

BILAGE. *In fine, post*, vocant. *adde.* Joannes Stiernohookus lib. de jure Sueonum vetusto lib. 1. cap. 1. ait pariter *Bilagines* ita appellari, quasi *oppidanas leges*, *Bylag*, vel *appendices seu additamenta ad leges.*

BILINGUIS, *Fallax.* Pœnitentiale S. Columbani cap.11. *Si fuerit aliquis bilinguis, & conturbet corda fratrum, &c.*

Bilinguitas, &c.

BINOMIUS. *L. 1. post*, Festo. *adde.* Vide Goclenium in Lexico Philosoph. pag 292.

BISACUTA. *L.19. post*, Epist. 1. *adde. Gladius bifrons, sermo Dei*, in Actis S.Saturnini & socior. num. 3.

BISOMUM. *L.4. lege.* Ut alterum alteri non substerneretur.

Ibid. l.7. post cap.26. *adde.* Quod scilicet mortuorum quietem interturbari minime debere existimarent. Ammonius de sanctis Monachis Sinaitis pag. 129. Ἕτερα πάλιν βασάνισις ἰδαφῶν, ἃ μὴ ἦ ἁγίων, ἀλλὰ χωρὶς ὀς ἵνα τόπον πλησίον αὐτῆς, ἵνα μὴ πάλιν ἀναξιώμεθα ἢ τάφου αὐτῆς, καὶ ὄχλησιν ποιήσωμεν τοῖς ἁγίοις ἢ μάρτυσιν ἢ Χριστῷ.

Ibidem l.40. post, suo. *adde.* Laudatur Epitaphium aliud quod Romæ extat ad S. Laurentium extra muros, à V. C. Jacobo Sponio in Itinerario tom.3.p.13.hisce verbis conceptum: THEODORA QVÆ VIXIT ANNOS XXI. M. VII. D. XXIV. IN PACE EST BISOMV. &c. Ejusmodi sepulchrorum meminit Gregorius M. lib. 3. Dialog. cap. 23.

BISPATENTIA. *Adde in fine.* Gloss. Lat. Græc. *Bipatens*, διχάνοιγος. Ita emendant viri docti.

BISSEXTUS. *In fine adde.* Notum autem ex Macrobio lib. 1. Satum. cap. 13. Infaustum bissextum fæpius Romanæ Reip. fuisse. Ammianus lib.26. *Vel videri die secundo, nec prodire in medium voluit, bissextum vitans Februarij mensis tunc illuscescens, quod aliquoties rei Romana fuisse cognorat infaustum.*

BISTURRIS. *Lin.1. post*, species. *adde.* Charta Libertatum villæ S.Germani in Foresio an.1249. *Item communitas vel aliquis hominum villa non debet facere turrim vel fortaliciam infra villam, nisi de licentia & voluntate nostra, muros tamen & portalia poterunt facere, munitiones & bisturres in illis ad villam defendendam prout eis ad hoc videbitur expedire.*

BITHALASSIUM. *L.11. post*, &c. *adde.* Auctor Historiæ, de Imagine Antiphonetes pag.685. Ἦλθον ἐπί τινα τόπον διθάλασσον, ἢ βιαίων ἀνέμων ἀναγκασθέντες ὑποστῆναι, &c.

BIVARIUM, Modus agri. Charta anni 1283.in Tabular. Episcopat. Ambian fol.106. *Quatuor bivaries terræ in territorio de Folies.* In alia Gallica an. 1263. ibid. *Ils acaterent quatre beviers à Monseigneur Regnier de Cais.* Occurrit ibi pluries. Vide *Bunnarium.*

BLACHA. Charta Ademari Comitis Valentini apud Petr. Chiffletium: *Et via molendinaria que venit desuper Condominam Guidonis de Montemayrano, que ferit ad nemus Vvillelmi Liautaud, & vadit ad blacham Petri de Ayra*, &c.

BLADUM. *Post lin.19. scribe.*

Blaium, ex Gallico *blai*, aut *blé*, non semel occurrit in Tabul. Absiensi.

Ibid. p.568.l.40. post, plaira &c. *adde.* Gesta Episcoporum Cenoman. p.298. *Et diablagium quod inde accipiebat — dimisit.*

BLASPHEMARE. *L.2. post*, biasimare, *adde.* S. Cyprianus Epist. ad Pompeium: *Quem Marcion ficutus, additis ad crimen augmentis, impudentius cæteris & abruptius in Deum Patrem Creatorem blasphemare instituit.*

Ibid. l.18. post, sub fin. *adde.* Et lib. de Mensura pœnitentiar. cap.11.

Ibid.l.24. post, &c. *adde* Vide Henric. Valesium ad Hist. Eccl. Eusebij lib.4. cap.11.

BLATTA. *L.15. post*, Tyriam. *adde.* quam *Tyrium vellus* vocat Solinus cap. 29.

BLIAUDUS. *Pag.573. post l.31. adde. Le Roman de Guillaume au Conri-nez MS.*

Puis vestit drap de lin, & bliant teint en graine.

BLIDA. *L.11. post*, vide. *adde.* Christophor. Hartknocum ad Chronicon Prussiæ Petri de Dusburg. part.3. cap.114. &c.

BLOIUS. *Post l. 25. adde. Le Roman de Guillaume au Conri-nez MS.*

Puis s'assient ensemble desor el paile bloi.

BOCETUM, *Bubule.* Vita S. Comgalli Abbat. *ad bocetum, ut lac inde asportaret missus est.*

BOCHIUM. Idem videtur quod *Rochellum*, de quo suprà. Tabularium S.Victoris Parisiensis ch.13. *In perpetuum dedimus Ecclesiæ S. Victoris Salmonem qui in bochio de Copepie primo capitur.*

BOHORDICUM. *In fine adde.*

Busurdium, eâdem notione, vel certè pro vellitatione militari in Chronico Gothorum, seu potius Lusitanico, era 1178. apud Brandaonum tom. 3. Monarch. Lusitan. *Sed Rex de Portugal Dom. Alfonsus occurrit ei cum exercitu suo, & obsedit iter per quod ille venire volebat, fixitque tentoria sua, isti ex hac parte, & illi ex altera parte: cumque venirent aliquis ex parte Imperatoris ad ludendum, quod populares busurdium dicunt, statim egrediebantur ex parte Regis Portugalis occurrentes eis & ludentes cum eis, qui in exercitu comprehenderunt Ferrandum Furtado fratrem Imperatoris*, &c.

BOLENDEGARII. *In fine adde.* At Ruellius lib.2. de Natura Stirp. cap.20. sic dictos putat, quasi *Polentarios.*

BOMBARDA. *L. 21. post*, appellarunt. *adde.* Bombardis verò emittebantur lapides ingentis molis, ut ex Froissarte & aliis constat. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. an. 1379. *Terribilissimi bombardarum lapides copiosè & sine intermissione exibant.*

Ibid. in fine adde.

Bombardæ.

Bombardare. Rafanus de Careſinis an. 1379. *Comparentibus 39 galeis cum aliquibus galedellis, & nobiſcũ bombardantibus, &c.* Noſtri hodie dicunt *Canoner.*

BOMBUS: *L.* 14. *poſt*, Pettour. *adde.* Charta 27 Sept. an. 1398. pro loco *de Breuil* in Burboneſio, ex Camera Comput. Pariſ. *Item in & ſuper qualibet uxore maritum ſuum verberante unum tripodem. Item in ſuper qualibet filia communis ſexus videlicet virile quoſcunque cognoſcente de nono in villa Montis Lucij eveniente 4 denarios ſemel, aut unum bombum, ſive vulgariter* Pet, *ſuper pontem de Caſtro Montis Lucij ſolvendum.*

BONA GRATIA. *Poſt* hanc vocem *adde.* in Gloſſ. Baſilic. βόνα χράτζια, χάϊστι καλὴ, ἤδὺ μίμημα, καὶ αἰτίας τύλεσι.

BONINFANTI, quaſi *bonipueri*; noſtris, *Bons enfans*, dicti in Bohemia neſcio qui religioſi. Hiſtoria MS. Roſenſis laudata à Bohuſlao Balbino in Hiſt. Bohem. p. 273. *Eodem anno (1259.) Eberhardus Canonicus Pragenſis Inſtitutor Boninfantorum in Eccleſia Pragenſi obiit nonis Auguſti.* De eorum inſtitut. ita idem Balbinus: *numero 12. fuere, iiſque alendis attributa villa, nemo annis 10. junior admittebatur, ætatis anno 15. è contubernio dimittebatur.*

BONNA. *P.* 587. *l.* 25. *poſt*, ut &, *ſcribe.* In Schedà veteri Luxovienſi edita in operibus S. Columbani pag. 335.

BONONES. Hiſtoria Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevirenſis lib. 2. c. 10. de ſeditione mota Mediolani contra Henricum Imp. à Guidone de Turre: *Aurum & argentum, omniſque cultus pretioſus à Bononibus diſtrahitur.* Infrà: *Tot ibi ſunt Bonones rapinâ ditati repatriantes, quod ultra menſem pluſquam Bonorum duo millia in exercitu* (Imperatoris) *deficere videbantur.*

BORDA. *Poſt lin.* 30. *ſcribe.*

Borderiata. Idem Tabular. *Dono talleã, & quid quid habebam, ſcilicet in tribus borderiatis Botechenrerie, que ſunt de feodo Mantvola.* Liber Chirographorum ejuſdem Monaſterij fol. 39. *Deditque pariter fratribus Abſia unam borderiatam terræ, que vocatur Poſſeia.* Et fol. 111. *medietatem trium borderiarum terræ.*

Ibid. p. 589. *l.* 15. *poſt*, bigotaria. *adde.* Alia ex tabulario S. Vincentij de laboratorio: *Notum ſit—quod Dom. Aveſgaudus S. Vincentij Abbas emit de Sucherio unum bordagium terræ de beneficio Helmanni, annuente Dom. Gervaſio Archipræſule*, &c.

BORDIA. Tabular. Abſienſe fol. 10. *medietatem bordiæ terræ, que vocatur Beranderia, —conceſſerunt.* Idem videtur quòd *borderia.*

BORIN. Charta vetus apud Ægid. Gelenium in Colonia pag. 69. *Colorem qui vocatur borin jure dare debent omnes ſervientes illic habitantes.*

BOS. *L.* 2. *poſt*, publ. *adde.* βῶς ἀγρῶνος, apud Heſiod. in Oper. & dieb. βῶς ἐργάτης, apud Artemidor. lib. 2. Oniroctit. cap. 12.

BOTA. *L.* 4. *poſt*, ſimplicibus. *adde.* Statuta pro Eccleſia S. Vulfranni Abbavillenſi in Tabul. Epiſcop. Ambian. fol. 134. *Et initio hiemis botas—percipiant.*

Ibid. l. 13. *poſt*, &c. *adde.* Statuta Ord. Præmonſtrat. diſtinct. 1. cap. 9. *Omni tempore lectionis fratres in nocturnalibus botis eſſe poſſunt.* Adde Chartam Manaſſis Epiſcopi Aurelian. an. 1210. in Probat. Hiſt. Bleſenſis p. 11.

BOVAREGIUS, idem quod *Bucca*, apertura fluvij per quam derivantur aquæ. In Statutis Maſſilenſibus part. 2. cap. 319.

BOVERA. *In fine ſubde.* Verum alij *de Bovera* dictum volunt, pro *de Bavaria*, quòd priuſquam Imperator fuiſſet dictus, Rex eſſet Bavariæ.

BRACE. *P.* 601. *poſt l.* 45. *ſubde.*

Bracilum. Formula vetus Andegav. 53. *Veſtimento tanto, in turis de ſoledus tantus, bracilo de ſoledus tantus, &c.*

BRAIARE. *L.* 3. *poſt*, Infantis. *adde.* Heſychius: βραυκανᾶσϑαι, ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται, ὡς μίμημα φωνῆς. Hac voce utitur Philoſtorgius lib. 11. cap. 6.

BRANDEUM. *L.* 41. *poſt*, cap. 4. *adde.* *Palliola* vocat Diurnus Romanus cap. 5. tit. 12. quod Gregorius *brandea.*

BRANDO. *P.* 610. *l.* 44. *poſt*, pag. 101. *adde.* In manuali Placitatorum in Parlamento S. Martini 1375. *Hoc inſtanti anno 1376. erit biſſextus. Dies Brandonum 2 die Martij. Dies Paſche 13 die Aprilis.* Ubi *dies brandonum, eſt prima Dominica quadrageſime.*

BRENTA, *Sporta*, Italis, maximè vino deferendo idonea. *Brentator*, qui *Brenta* vinum defert. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 493. ubi ejuſmodi *brenta* ad extinguendum ignem, ſi incendium in urbe accidat, adhibentur.

BRETAGHIÆ. *In fine adde poſt*, baldreſchas. Ita in Statutis Mediolan. 2. part. cap. 348.

BREVE. *P.* 615. *l.* 4. *poſt*, 34. *adde.* Hiſt. Monaſt. S. Barbaræ Lugdun. cap. 19. n. 4. 6. c. 20. n. 4. c. 25. n. 3.

Ibid. p. 620. *poſt lin.* 2. *ſubde.*

Abbreviator, officium in Curia Romana. Carmen de Curia Romana v. 259.

Aut malè narrabis narranda, vel Abbreviator
Apponet factis plusve minusve tuis.

Ibid. poſt lin. 41. *ſubde.*

Brevicellum. Teſtamentum Bertichranni Epiſc. Cenoman. *quos ſolidos per ſucellos ſeparatim cum brevicellis ſigillatis ad unum quemque locum — commendavi.*

Ibid. p. 620. *l.* 9. *poſt*, complectens. *adde.* Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n. 11. *Sicut in plenariis & breviariis ejuſdem Eccleſia continentur.*

BROLIUM. *L.* 12. *poſt* βρόλος. *adde.* S. Hieronymus in c. 5. Ezech. Περιβόλιον, *quod nos vivarium, vel concluſum locum dicere poſſumus.*

Ibid. p. 625. *l.* 34. *poſt*, pratis. *adde.* Occurrit præterea in Actis Epiſcoporum Cenoman. apud Mabillon. to. 3. Analect. p. 146.

Brolialum, in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n. 7. & alibi.

BRONDUS. Vide in *Bruntus.*

BRUARIUM. *P.* 626. *l.* 65. *poſt*, pag. 114. *Adde.* & in Actis capitularibus Eccleſiæ Lugdun. an. 1347. fol. 126. v.

BRUGASSA. Vide in *Barta.*

BRUMA. *L.* 18. *poſt*, ſolſtitio. *adde.* Vide præterea Janum Rutgerſium lib. 4. Var. Lect. cap. 8.

BRUNIUS. *In fine ſcribe.* Palladius de Architectura: *Compoſitio brundi: ſume æramin. partes duas, plumbi unam, ſtanni unam.*

BRUNUS. *L.* 13. *poſt*, Heroida. *adde.* Rabanus Maurus Poëm. 12. ad Brunuvvarduum Chorepiſcopum:

Ultimâ quem clarum, hunc canſſat prima nigellus
Syllaba.

In fine ſubde.

Brunitus. Palladius de Architectura: *Crocus quoque Hiſpanicus cum lucidiſſimo glutine diſtemperatus, & ſtanno lucidiſſimo, id eſt bene brunito & claro ſuperpoſitus.*

BRUSCIA. *Poſt l.* 12. *ſubde.*

Brucia. Tabular. Dalonenſis Abbat. fol. 39. *Donamus — in perpetuam poſſeſſionem brucian de Iulac, & quidquid in ea habebamus*, &c. Et fol. 54. *quar-*

tam partem Comba plana, & quartam partem bruciæ Comitalis.

BUBALUS. *In fine adde.* Lindenbrogium ad Ammiani lib. 22. & alios passim.

BRYTII, in Legibus Sueonum, dicuntur servi glebæ, vel prædiis adscripti. Vide Joan. Stiernhookum de jure Sueonum vetusto p. 208.

BUBUM. S. Columbanus Epist. 5. *Dixit hoc olim & Victor Episcopus, sed nemo Orientalium suum recepit commentum, sed hoc soporans spina Dagonis, hoc imbibit bubum erroris.*

BUCCHA, apertura fluvij, ex qua derivantur aquæ. Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 329.

BUCCULA. *P.* 634. *l.* 59. *post*, familiaris. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Froissent ces hiaumes, depiegent li blason,

Infrà:

Y vait, feri Guintran devant sor le blason.

BUDLAFLA, in priscis Sueonum Legibus, dicebatur citatio in jus in causis ordinariis per baculum, quem *Baculum notitiæ*, vel *Nuntiatorium* vocabant Hunc judex nota utrimque inustulata emittebat singulum singulis territorij quadrantibus, ut per manus vicinorum extraditus, & facti notitiam simul & comparendi mandatum circumferret: quomodo non judicia tantum sed & promiscuè omnes conventus publici indicti fuerunt, ubi de casu aliquo extra ordinem deliberandum erat, aut judicandum. Erat autem hic baculus nuntiatorius effectus ad modum rei de qua in Conventu tractatio instituenda fuit, ut si res sacra, crux lignea: si homicidiũ, ligneum telum aut securis emitteretur. Ita Joan. Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 6.

BUFORDIUM. Vide in *Bohordicum.*

BULLA. *P.* 638. *l.* 22. *post*, argentea, &c. *adde.* Gunther. lib. 9. Ligur.

Qui gentilis Arabs, tanquam munuscula Regi,
Adveheret, frenos, calcaria, cingula, bullas, &c.

Ibid. p. 639. *l.* 47. *post*, Imperatoris. *adde.* appensa.

Ibid. l. 68. *post*, loci. *adde.* Hanc bullam se vidisse testatur Carol. Molinæus in Consuet. Paris. tit. de Feud. §. 39.

Ibid. p. 642. *post*, monstrant. *adde.* Carmen de Curia Romana v. 985.

Non auro, non argento, sacra bulla refulget,
Insignit chartas plumbea forma sacras.

Et v. 1009.

Ponitur incudi pars quædam parvula plumbi,
Et redit argenti tempore forma brevi.
Malleus impositæ vix dat tria verbera massæ,
Et subito plumbum se novat ære novo.

BULSUS *Equus*, Ital. *Bulso*, nostris, *Pousif*: In Statutis Mediolan. 2. part. cap. 487.

BURBAN, BURGHBAN, *Banleuca*, quasi *Burgi bannum.* Charta Friderici II. Imp. an. 1242. pro Colonien sibus: *Infra coloniam & terminos ipsius civitatis, qui dicuntur Burban*, apud Maximilianum Henricum in Apolog. part. 2. p. 10. 16. Charta Caroli IV. Imp. an. 1356. apud eundem p. 95. *Et nihilominus eisdem cimbus & civitati Colonien si illam consuetudinem, quæ quandam libertatem quæ dicitur Burchban*, (infra, *Burgban*) *& Ban ville habuisse & habere, ut dicitur confirmaverimus, &c.*

BURDA. *In fine adde.* Sed & scribit Salmasius lib. de Modo usurar. p. 401. *Burdi*, apud Arabes, papyrum, sive juncum Ægyptium significare.

BURDECANUS *Coloniensis*, in charta an. 1258. apud Maximilianum in Apolog. part. 2. p. 30.

BURGENSIS. *P.* 649. *post l.* 21. *adde.*

Burgenses de Iurata. Charta Caroli VI. Regis Fr. an. 1388. ex Archivo Regio: *cui* (militiæ Clericali) *ascribi non potest nostra super hoc licentia non obtenta, cum noster Burgensis existat de jurata, oriundus de dicto loco Castri Theodorici, & ibidem moram trahens, propter quam tamen juratam nobis in aliquo non teneatur, &c.*

BURGEREICHT. Laudum, sive sententia lata an. 1258. apud Maximilianum Henricum in Apolog. Archiep. Colon. p. 29. *Et judicant secundum ejus formam, quod Burgereicht, vulgariter appellantur.* Id est jus seu rectum burgi.

BURGUS. *P.* 652. *post l.* 15. *adde.*

Burgarius, villicus Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 2. c. 10. *Hunc siquidem locum — à suo burgario, qui eum possederat, numerata pecunia comparavit.*

BURICUS. *L.* 13. *post*, cap. 2. *adde.* Et Cujacium lib. 11. Observ. cap. 16.

BURCLA. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. an. 1379. *Cum barchis & burclis per viam molendinorum, &c.*

BUTTA. *P.* 658. *l.* 58. *post*, vino. *adde.* Acta Episc. Cenomanensium p. 163. *Et ad opus Canonicorum ibi degentium buticulas duas paratas plenas de vino optimo, &c.* Adde pag. 85. 105. 135. edit. Mabillonij.

Ibid. p. 661. *l.* 42. *post*, art. 4. *subde.* Accipitur etiam *Botagium* pro quavis præstatione, in Regesto temporalitatum, ex Camera Comput. Paris. f. 48. 49.

Butagium, idem quod *Botagium*, in Inscriptione Blesensi: *Comes Stephanus & Adela Comitissa, suique hæredes perdonaverunt hominibus illius patriæ butagium in perpetuum.*

Ibidem p. 662. *post l.* 5. *subde.*

Bussellata terræ, in libro Chirographorum Absiæ, fol. 167. 225. 188.

BUXERIA. *In fine adde.* Tabular. Nantolien se in Pictonib. an. 1327. *Buxeria, garenna, vindemiæ, &c.*

BYRSA. *Post*, βύρσα. *scribe.* Rabanus Maurus Poëm. 29.

Cinxit eos velamine Byrsæ,
Et decentissimè, &c.

C.

CABALLUS. *P.* 668. *post l.* 52. *subde.*

Caballada, eâdem notione, scilicet pro *opera caballi.* Tabular. Celsiniacense: *Unum sextar. de civada, & 2 sext. vini, & 6 den. pro carne, & caballadam, & corregium.*

CABANNARIA. *In fine adde.* Videtur deducta vox, ut initio innui, à Cannabi: ut fuerit ager, in quo Cannabis seritur: Indeque prædiis ac ædibus rusticis nomen manserit. Tabular. S. Mauri ad Ligerim: *Pour eux amaiser, pour maisonner, pour faire curtils & chenevieres, & autres cultivemens.*

CABENTIA, Facultates, bona: ex Gallico *chevance*, charta an. 1375. data Avenione: *Et teneatur dare & assignare tantum in dotem & nomine dotis, quantum fuit datum & assignatum matri ipsius Ioannis: Et aliis vero filiabus dare liceat cabenciam juxta sui voluntatem.*

CABUS. Vetus charta Lusitanica apud Anton. Brandaon. lib. 9. cap. 30. *Proinde quod vos fecistis homem, & cabum super me, & fecistis mihi servitium bũ & fidele.* Ubi Editor, *com respeito & bon acolhimento.*

CACABATUS. *Post lin.* 9. *adde.* Ibidem:

Cui sua fœdantem pinxerunt arma colorem,
Frixura, cucuma, scafa, patella, tripes.

CACEPOL

CASEPOLLUS. *Lin.9.Poſt*, &c. *adde.* Tabular. Brivatenſe fol. 197. *Bajuli, Chaſſipullus, & cuſtodes Eccleſiæ, gayta, Præco principalis*, &c. Infrà: *Bajuli & chaſſipulli terrariorum, qui bajulum & chaſſipullum ab antiquo habuerunt*, &c.

CADIUS. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med.Græcit. in Καδὶς & Καΐτα.

CÆSARIANI. *L.9. poſt*,vide. *adde.*Petr.Fabrum lib.3. Semeſtr. pag.364. & in voce.

CAGANUS. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med.Græcit. in Κάγης, & Κάϊζης.

CALABRA. S. Columbanus Epiſt. 4. *Vigilate quia mare procelloſum eſt, & flagris exaſperatur feralibus, quia non à ſola minax unda, qua etiam permota pontum ſemper cautis ſpumoſis concava verticibus, hyperbolicè licet de longè turgeſcens exſtollitur, & ante ſe calabra ſulcatis oſtio millibus trudit*, &c. Apud Feſtum de verbis veteribus *Calabra* dicitur *Curia ubi tantum ratio ſacrorum gerebatur.*

CALAMUS, Fiſtula qua ſanguis Dominicus hauritur. Tabular. Monaſterij S. Theofredi Velavenſis: *Calices argenteos auroque decoratos ſex, cum uno calamo argenteo.*

CALCALENTERIS. S. Columbanus Epiſt. 4. de Paſchate: *Quid ergo dicis de Paſcha 21. aut 22 luna quod jam (tua tamen pace dictum ſit) non eſſe Paſcha nimirum tenebroſum, à multis comprobatur calcalenteris?* Ubi fortè legendum *calculatoribus*: niſi *chalcenteris* legatur, id eſt viris doctis. Nam χαλκέντερον cognominatum originem notum.

CALCAR. *P.*678. *l.*64. *poſt*, campanya, *adde.* Huc pertinet, quod olim obtinuit, proverbium, apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. *Plus fulgent calcaria, quam altaria.*

CALCEAMENTUM. *L.9. poſt*, feſtum. *adde.* Alludit fortè ad id quod legitur in libro Ruth. cap. 4. v. 8. *Hic autem erat mos antiquitus in Iſrael inter propinquos, ut ſi quando alter alteri ſuo juri cedebat, ut eſſet firma conceſſio, ſolvebat homo calceamentum ſuum & dabat propinquo ſuo: hoc erat teſtimonium Ceſſionis in Iſrael, ſed & neſcio*, &c.

CALCIARIUM. *L.19. lege*, in Epiſcopis Caſert.

CALCUM, *Calcatio frumenti dum menſuratur.* Tabular. Abbatiæ Dalonenſis in Lemovicib. fol. 17. an.1240. *Dedit—conventui Dalonis unum ſextarium avenæ cumulatum cum uno calco, ſuper terram quæ eſt*, &c. Ibid.fol.44.45. an. 1227. *Tres ſextarios frumenti cumulatos cum uno calco renduales &c.* Ita fol. 46. 125.126. 127. 128. Rurſum fol.81. *Retento nobis uno modio ſiliginis, & dimidio avenæ cenſualibus ad menſuram de Pompedors, ſiligine ſemel percuſſa & raſa, & avena ſemel una manu calcata, ſed cumulata.* Eod. fol. *retentis tantum ſex ſextariis ſiliginis raſis & ſemel concuſſis.* fol.82. *retentis ibidem 12 denariis de acaptamento, & pleno dominio, & uno ſextario ſiliginis calcato & raſo.* Denique fol.91. frumenti *unam eminam raſam cum una ſuccuſſione.*

CALDUS. *L.16. adde.* Et Guill. Stuckium lib.3. antiquit. convival. cap.6.

CALEFAGIUM. *In fine adde.* & probat. Hiſt. Bleſenſis p.7.

Calefactum, eâdem notione in Chronico S.Launomari de Magenciaco num. 14. *In ſilva ſua ampliſſima, qua vocatur Borno, unde ſemper habeatur calefactum.*

CALIA, Coturnix. Gloſſ. Gr.Lat. Reg. Cod. 85. ὄρτυξ, *coturnix*, *calia*. ὀρτυκομήτρα, *vellè coturnicum & caliarum.* Vide *Qualia.*

CALIGA. *L.17. lege*, nimis. *l.34. poſt*, cutrit. *adde.* Vide *Armiger, Faſciola.*

CALLIS. *In fine adde.* Statuta Veneta lib.3. cap. 61. & Probat. Hiſt. Bleſenſis p.5.

CALX. *In fine adde.* Vide Michael. Attaliatam in Synopſi Juris tit.78.

CAMARIUM. Charta Alfonſi III. Reg. Portugalliæ an. 1279. apud Brandaonum to.4. Monarch. Luſitan. pag.279. v. *Quicumque acceperis camarium, pellet Do. Regi 2. Morabit. & illi cujus fueris medium Morab.*

CAMBA. *L.22. poſt*, ſcribitur, *adde.* Tabularium S.Michaelis Ulterioris portus an.1141. *Monachi retidem Deo ſervientes in furno & camba abſque foragio & cambagio panem & cerviſiam facient ad ſuum uſum.*

CAMBIARE. *P.*694. *l.*23. *poſt*, &c. *adde.* Vide Caſaubon. in Notis ad Apulei Apolog.p.137.

CAMBO. *In fine ſubde.*

Cambonium, eâdem notione occurrit paſſim in Tabular. Abbatiæ Dalonenſis in Lemovicibus fol.25. 19. &c. Interdum *Chambo* ſcribitur.

CAMBUTA. *P.* 697. *l.* 40. *poſt*, meruit. *ſubde.*

CAMBUCCA, apud Andream lib.2. Vitæ S.Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap.17.

Cabuca, in Actis viſitationis Simonis Archiep. Bituric. p.208. lib.4.Miſcellan. Baluſij.

CAMELASIA. *In fine adde.* Et eundem Valeſium ad Euſebij librum de Martyribus Paleſtinæ cap.12.

CAMERA. *P.*700. *l.*41. *poſt*, alterum, *adde.* Cameræ noſtræ.

CAMISA. *In fine l. ult. poſt*, manipulo. *adde.* Hiſt. Tranſlat. S.Antonini: *tunica & ſcapulari, cum manicis ex filaticio ſimiliter albo, & amictu & camice ex byſſino*, &c.

CAMPAGUS. *L.20. poſt*, &c. Georgius Methochita Orat. 1. hiſtorica ait Michaëlem Cerularium Patr. Conſtantinopol. ſibi arrogaſſe calceos phœniceos, ἐμβοθρεβαφὰς, qui ſoli Summo Pontifici competebant. Id ipſum tradit auctor Dialogi de Proceſſi Spiritus ſancti editus ſub nomine Maximi Margunij, ſcribens Michaëlem ab Eccleſia Romana ſeceſſiſſe, ὅτι τὸ ἡμᾶς αὐτὸν ἐκβαλεῖν τὰ κοκκοβαφῆ πέδιλα, ἃ καλοῦμεν ὑπὸ τῆ Πάπα ὁ Ῥώμης, ὡς αὐτῷ μόνῳ ἔχοντος ἐξουσίαν ἱππαλεκτρίζειν τούτοις, καὶ μὴ τοῖς ἄλλοις τῶν Πατριαρχῶν ἐξεῖναι τοῦτο ποιεῖν. Denique Balſamon in Meditat. de Patriarch. privileg. pag. 451. de Patr. Conſtantinopol. ὅτι γὰρ τῷ τὸ βασιλικὸν λῶρον καὶ τὸ τῆ ἁγίᾳ Κωνσταντίνου ἐμβόθριον διάσημα κατασφίγγει, ἀλλὰ κοκκοβαφέσι πεδίλοις καὶ τὸ τυπωθὲν διατρίζει, &c.

CAMPANA. *P.* 709. *l.*1. *poſt*, docent. *adde.* Hadrianus Junius lib.3. Animadverſ. cap.11.

*Ibid. p.*712. *l.*48. *poſt*, eſt. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. & ex eo.

*Ibid. l.*55. *poſt*, campanarum. *adde.* Leges Oſtrogotthorum de Jure Eccleſiaſtico cap. 22. *Nunc ingreditur pax Paſchalis die Mercurij, mota Hebdomada, quando campanæ aſtringuntur.*

*Ibid. p.*711. *l.*15. *poſt*, cap.25. *adde.* Pachymeres lib.7. cap. 5. Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect.4. cap. 11.

CAMPARIUS. *L.*12. *poſt*,&c. *adde.* De ejuſmodi Camparijs vide Statuta Mediolan. part.2.cap.309. 310. 365. 397. & ſeqq.

CAMPESTRATUS. *In fine adde.* Vide lib.4.Miſcellaneorum Baluſij pag.418.

CAMPIO. *P.*717. *l.*25. *poſt*,§.2. *adde.* Et in Statutis MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap.135.

Ibid.p. 718. *l.*2. *poſt*, unguis. *ſcribe.* Adde Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 110.

CAMPIPARS. *L.*17. *poſt*, dominij. *adde.Champarcy.*

CAMPUS. *Poſt l.* 11. *adde.* Idem paulò ante: *Hoſtibus expulſis, campum qui maximus extat, lam luſtrare vacat.*

*Ibidem p.*730. *l.*7. *poſt*, tenens. *adde.* recenſebant, inquam, Reges milites ſuos, quos non niſi provecta tempeſtate in expeditiones educebant, cùm ut plurimùm à *Iulio menſe ſumerent Gallicani procinctus exordia*, ut eſt apud Ammianum lib.17.

CAMPUS *Martius. In fine pag. adde.* & Diſſertationem noſtram de Hebdomo Conſtantinopol. num.7.

CANALIS. *L.*1. *poſt*, publica. *δημόσιαι ἀγωγαὶ*, in Gloſſ.Lat.Græcit.

*Ibid. l.*34. *poſt*, Epiſcopi. *adde.* Scribit Conſtantinus Porphyrog. lib.de Admin. cap.34. Regionem in Dalmatia *Canalem* appellatam, ſic dictam Sclavorum lingua, *ἀμαξιὰν*, ſeu viam plauſtralem, *διὰ τὸ τῇ τοπικῇ ἰπποδρόμου, πάσας αὐτῇ τὰς δυλάσας ἐκτιλῶσαι.* Sed Latinæ vocis vim haud percepit eruditus Princeps.

*Ibid. l.*38. *poſt*, pertinent. *adde.* Vide Cujacium lib.19. obſerv. cap.19. & inſtà *in Via vicinalis.*

CANAMELLA. *L.*8. *poſt*, cap.18. *adde. μίλι τὸ καλαμέλινον τὸ λεγόμενον σάκχαρι*, apud Arrianum in Periplo maris Erythræi.

*Ibid. pag.*731. *l.*4. *poſt*, vide. *adde.* Leonardum Fuchſium lib. 1. Paradox. medicin. cap. 35. præterea.

CANATIGLIA, vox Italica, Gall. *Cannetille*, filum aureum vel argenteum levius. Hiſt. Tranſlat. S.Antonini: *Planeta ex Ermiſino rubeo ſimiliter confecta, & penicilamentis aureis cum vricamis canatiglia aureis & argenteis intertexta.*

CANAVA. *P.*733. *l.* 1. *ſic lege.* Ennodius Epigr. 43. de Inſcriptione ante, &c.

*Ibid. l.*23. *poſt*, in MS. *adde. Caneparius* dicitur in Statutis Mediolan. part.2. cap.103. eſtque cuſtos arcæ publicæ. *Canevarius ſeu theſaurarius*, in 1.part. cap.343. 350.

Canepa, idem quod *Canava.* Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.7. *Poteſtas Mediolani poſſit tenere canepam, & vendi facere vinum ad minatum.*

CANCELLUS. *Pag.*737. *l.*6. *poſt*, eſt. *adde.*Acta Epiſcoporum Cenomanenſium in Arnaldo cap.33. *Denuo ipſam Eccleſiam — conſtruere cœpit, & parti ſuperiori, quæ vulgo Cancellum nominatur, etiam tectum impoſuit: membrorum quoque quæ Cruces vocantur, atque turrium ſolidiſſima fundamenta antequam moreretur inſtituens.* In Hoello, cap.34. *Sed & cancellum quod ejus anteceſſor conſtruxerat, pavimento decoravit.*

CANDELA. *P.*738. *l.*53. *poſt*,p.353. *adde.* Pachymer. lib.1. Hiſt. cap.31.

Ibid. l. 56. *poſt*, cap.86. *adde.* Ægid. Gelenius in S. Engilberto p.37.

CANDELARIA. *P.* 739. *l.*28. *poſt*, intrabunt. *adde.* Alcuinus ſerm. in Hypapant. *Maximè autem eo loco quo primatum Eccleſia Catholica in primo Paſtore ſortita eſt, in tanta reverentia habetur, ut ea die cuncta civitatis turba in unum collecta immenſis ceterorum luminibus coruſcans, Miſſarum ſolemnia devotiſſimè celebrent, nulluſque aditum publicæ ſtationis intret, ſi lumen manu non tenuerit, tanquam ſcilicet dominum in templo oblaturi, imò etiam ſuſcepturi fidei lumen, quo interius fulget, exterius oblationis ſuæ religione demonſtrent.*

*Ibid. l.*31. *poſt*, depictam. *adde.* Germanis vero *Liechs meſſ*, id eſt *Miſſa luminum* appellatur, ut eſt apud Gretzerum in Muricibus Chriſtianis pag. 177.

Ibid. in fine ſcribe. Adde Cyrillum Scythopolitanum in Vita S. Euthymij apud Allat. de Hebdomad. Græcor.p.147.

CANDIDA. *L.*3. *poſt*, calliculas. *adde.* Spartianus in Severo: *Prætor deſignatus à Marco eſt, non in candida, ſed in competitorum grege.* Id eſt non inter candidatos Principis. Nam magiſtratuum quidam deſignabantur à Principe, ſeu commendabantur ſine repulſa & ambitu deſignandi, ut loquitur Tacitus lib. 1. Annal. Vide Henr. Valeſium ad 20. Ammiani p. 184.

Ibid. in fine adde. Paſſio SS. Seraphiæ & Sabinæ: *Filia Herodis Metallarij cujuſdam, qui ſub Veſpaſiano Auguſto ter in urbe Roma candidam confeſſionem dedit Romanis.* Ubi fortè leg. *editionem.*

CANIS. *P.*743. *l.* 9. *poſt*, domus. *adde. κύων δωματία*, in Legibus Georgic. tit.6.§.9. Artemidorus lib. 2. Onirocrit. cap.11. de canib. *εἰ ἢ ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἐμπόρων, ὡς οἰκέται καὶ διοικηταὶ λέγομεν.* Idem lib.3. *τῶν κυνῶν μᾶλλον εἰ μᾶλλον ἐπὶ θύραις τρέφονται.* De canibus *catenariis* egit Seneca lib.3. de Ira.

*Ibid. P.*744. *l.*58. *poſt*, *κύων. adde. Κύων παιμαίνων*, in Legib.Georgic. tit.6. §.10.

*Ibid. p.*746. *l.*47. *poſt*, ſagax, *adde.* Ita apud Artemidorum lib.2. Onirocrit. cap.11.

*Ibid. p.*747. *l.*72. *poſt*, l'autre. *adde.* Id ipſum de Bulgaris refert Continuator Theophanis lib. 1. num. 20.

*Ibid. p.*748. *l.*15. *poſt*, mitterent. *adde.* Atque hæc fortè Hunnorum etiam ſacramenta intellexit Theophanes an.2. Juſtini Thracis, ſcribens eos fœdera ſua firmaſſe *μεθ' ὅρκων πατρίων.*

CANONICUS. *P.*752. *l.* 59. *poſt*, Bordenavius *adde.* Henr. Valeſius ad Socrat. Hiſt. Eccl. lib. 5 cap.19.

*Ibid. p.*753. *l.*34. *poſt*, Pariſ. *adde.* &c. Meminit etiam.

*Ibid. p.*755. *l.*37. *lege.* Germanor.

Ibid. p. 756. *poſt lin. ult. adde.* Anno 1614. 25 Julij Rex Ludovicus XIII. eandem ingreſſus Eccleſiam, *in Canonicum Honorarium, tanquam Abbas ſecularis & Protector ejuſdem Eccleſiæ receptus eſt, ratione ſuæ coronæ, & juramentum quod Reges Francis in ejuſmodi prima receptione facere conſueverunt, præſtitit.*

*Ibid. p.*758. *l.*19. *poſt*, poterat. *ſcribe.* Adde Ægid. Gelenium in Colonia Agrippina. p.245.

*Ibid.l.*30. *poſt*, *ἀνδραόσι. adde.* Et Menæa 20. Martij in S.Niceta, & 27 Sept. in S. Ignatio Hegumeno.

*Ibid. l.*44. *poſt*, cap.8. *adde.* In Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.44.

*Ibid.p.*760. *poſt l.* 8. *adde.* Cartha Manaſſis Epiſc. Aurelian. an.1210. *Nullus canonicetur aut recipiatur infra* 21 *annum.*

CANTABRUM. *L.*10. *poſt*, manducare, *adde.* Acta SS. Nerei & Achillei n.19. *juſſitque eos in terram ſodere per totum diem, ad veſperam verò cantabrum manducare.*

CANTATRICES. *L.*4. *poſt* Pauli. *adde. Θρηνῳδοὶ γυναῖκες*, Theodoro Prodromo carm. in Amicos.

*Lin.*22. *poſt* legibus *adde.* Sed & tubas olim adhibitas in funeribus, docuere pridem Perſij Interpretes ad Sat.3. quas verò cantatrices alij, *computatrices* vocat Boncompagnus Bononienſis qui vixit an.1213. in Arte Dictaminis MS. lib.1. ſub finem: quòd mortuorum facta & nobilitatem narrarent:

nam

nam *computare* pro *narrare* dixerunt, ut supra annotatum, nos diceremus *des contenses*. Ita porrò ille: *Ducuntur Romæ quædam femina pretio nummario ad plangendum super corpora defunctorum, quæ computatrices vocantur, ex eo quòd sub specie rythmica nobilitates, divitias, formas, fortunas, & omnes laudabiles mortuorum actus computant seriatim. Sedet namque computatrix aut interdum recta, vel interdum proclivus stat super genua crinibus dissolutis, & incipit præconia laudum voce variabili juxta corpus defuncti narrare, & semper in fine clausulæ, ho, vel, hi promit more plangentis. Et tunc omnes astantes cum ipsa flebiles voces emittunt. Sed computatrix producit lacrymas pretij non doloris.* Id potissimum vetatur in Statutis Mediolanensib. 2. parte c. 470. Vide Ammianum lib. 19. pag. 134. Ejusmodi porro cantatrices seu computatrices in ipsis tumulis juxta mortuorum figuras, vel in ipsa sepulchrorum basi depictas videre est in tumulo Annæ Burgundæ mortuæ anno 1232. Ducissæ Bedfordiensis in Æde sacra Celestinorum Parisiensium juxta sacrum altare.

Ibid. l. 22. post, legibus. *adde.* apud Græcos hodiernos, ut testatur Bellonus lib. 1. Observ. cap. 4. & lib. 2. de operum antiq. præstantia c. 14. 15.

CANTELLATOR. *In fine adde.* Ammian. lib. 29. *Cum objectaretur illi quamobrem constellationem Principis collegisset.* Aldhelmus lib. de Virginitate: *Fato & Genesi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Constellationem.* Vide Firmic. lib. 1. Mathes. c. 3.

CANTERMA. *In fine adde.* Vide Lindenbrogium ad Ammiani lib. 16. p. 52.

CANTOR. *P.* 766. *l.* 33. *post*, an. 595. *adde.* Scholam verò Cantorum ex Orphanotrophiis fuisse suppletam, docemur ex Diurno Romano cap. 7. tit. 19. Vide Gloss. med. Græcit. in ὄρφανος.

CAPA. *P.* 674 *l.* 19. *post*, indutus. *adde.* Vita S. Vodoali recluſi num. 11. *Qui tollens pallium suum, qui vulgò capa vocatur, super eum projecit.*

Ibid. P. 775. *l.* 35. *post*, Capellani. *adde.* Ubi Sozomenus lib. 1. cap. 8. de Constantino M. τῷ ἐκείνου τε ἐκκλησίαν ἀναστήσαι πεπίστευκεν, ἣν δὴ καὶ τῶν πολεμίων ὑπερέβαλλεν.

Ibid. l. 50. *post*, casula. *adde.* Tabularium S. Eparchij Inculism. *Cortinas quoque & dosallos sive banchallos, & ex optimis palleis 20. cappas Romanas, & multa plurima quæ numerare longum est.*

Ibid. post l. 59. *subde.*

Capparius, qui facit & reficit Ecclesiæ ornamenta, in Tabul. Brivatensi fol. 197.

CAPELLA. *L.* 9. *post*, præstabantur. *adde.* Placitum Theoderici Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplomat. p. 470. *Ut de novo denominatus apud se sua manu septima dies duos ante istas calendas Julias in oratorio nostro super Capella Domni Martini, ubi reliqua sacramenta percurribant, hæc debiret conjurare*, &c. Placitum aliud Childeberti apud eumdem V. C. pag. 483. *Sic ad ipso viro Grimoaldo fuit judecatum, ut sex homenis de Verno, & sex de Latiniaco bone fideus in oratorio suo seu capella sancti Martini immemorate homenis hoc debirent conjurare.*

Ibidem p. 779. *l.* 45. *post*, p. 137. *adde.* Lib. 1. Miscellan. Baluzij p. 491.

Ibid. p. 782. *l.* 11. *post*, &c. *adde.* Vide Probat. Hist. Blesensis p. 10.

Ibid. post l. 50. *subde.*

Capella præterea appellata ædicula, in qua cimelia asservabantur. Testamentum Haimonis Dom. Burbonensis an. 9. Ludovici Reg. Ind. 3. *Donate Ebboni castrum cantilla cum appenditiis, & de nostra Capella spadam & duos sigillos de amatixo.*

CAPELLANI. *P.* 785. *l.* 48. *post*, pag. 45. *adde.* Verum hæc Charta, quæ continet fundationem Ecclesiæ S. Audoeni in Foresta Cuisiensi, legiturque in Regesto Caroli V I. an. 1382. & 1383. num. 216. in Tabul. regio, dubiæ est omnino fidei.

Ibid. p. 787. *l.* 33. *post*, citato. *adde.* & auctor Gestorum Episcoporum Cenomanensium p. 247.

Ibid. l. 72. *post*, Acheriani. *adde. Senior Capellanus*, in veteri placito sub Ludovico Pio in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 136.

Ibid. p. 788. *l.* 34. *post*, cap. 1. *adde. Grimoldus* appellatur apud Ermentricum Monach. Augiensem lib. de Grammatica, in to. 4. Analector. Mabillonij p. 319. *deinde adde.*

Liutbvvardus, sub Carolo Crasso, to. 4. Analector. Mabillonij p. 340.

Ibid. p. 789. *l.* 5. *lege*, to. 1. pag. 439.

Ibid. l. 7. *post*, pag. 50. *adde.* Et Guillelmus Peyratius lib. 1. de Capella Regis cap. 73.

Ibid. l. 39. *post*, magistri. *adde.* Alcuinus Epist. 24. ex Mabillonianis, ad Archiepiscopum scripta: *Vestros verò discipulos & capellanos meo precor officio saluta, admonens eos honestè vivere coram hominibus, ut vestra ex eorum conversatione laudetur dignitas*, Charta Franconis Episcopi Nivernensis, ex Tabulario S. Cyrici Nivern. num. 7. *Venit Atto Ecclesiæ nostræ Archidiaconus, & domus nostræ Protocapellanus.* In charta seq. dicitur *S. Cyrici Archidiaconus atque Thesaurarius.*

Ibid. l. 55. *post*, &c. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 149. *Et ladite Eglise ait especial nombre de Chapeleins. Ci endroit sont appellez toute maniere de Clers Chapeleins.*

CAPICELUM, *Cervical*, ex Italico, *Capezzale*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

CAPILLATURA. *L.* 7. *dele*, suppositio.

CAPILLI. *P.* 793. *l.* 44. *post*, finebant. *adde.* Huc etiam referri possunt verba Hieronymi in Epist. ad Sabinianum: *Moris est in Ægypti & Syria Monasteriis, ut tam virgo quàm vidua, quæ se Deo voverint, crinem Monasteriorum matribus offerant detondendum, non intecto postea contra Apostoli voluntatem incessura capite, sed ligato pariter ac velato.*

CAPIS. *L.* 4. *post*, includit. *adde.* Hucbaldus Mon. Elnonensis in Carm. de Calvis:

Cæsaries capides, canti cala cista catonis.

CAPISTERINUS. *L.* 4. *post*. Gregorius. *scribe.* Lib. 2. Dialog. cap. 2. *Ad purg. &c.*

Ibid. l. 6. *post*, &c. *adde.* Ubi Zacharias Pap. μαγίστρου vertit.

CAPITALE. *P.* 798. *l.* 38. *post*, capitalitium. *adde.* κεφαλίτιον, apud Theophanem in Nicephoro genetali an. 4.

Ibid. L. 57. *post*, &c. *adde.* Charta Joannis Abbat. Compend. an. 1247. *Reddunt insuper homines nostri de corpore, tam præsentes quàm futuri utriusque sexus capitagia sua certis terminis quibus solvere consueverunt.*

Ibid. p. 799. *l.* 16. *post*, reconnoissance. *adde.* Regestum Temporalitatum, ex Camera comput. Paris. f. 133. ubi de Mortua manu: *Lesquels 12 den. sont appellez chevage, pour ce que chascun chef marié ou vefve les doit.*

Ibid. l. 70. *post*, Reconnoissance. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or service & chavaige deus cens requiert tant fort

Den chavaige eſt pechiés, mais den ſervice eſt drois.

CAPITIUM. *P.* 806. *l.* 46. *poſt* ; procuret. *adde.* Charta Hugonis Abbatis S. Dionyſij an. 1193. ex Tabul. ejuſd. Eccl. *Volumus & conſtituimus ut* 10 *lampadibus, quæ ante altaria capitis noſtri per noctem tantum ardebant, oleum ſufficienter à capitiario miniſtretur, ut tam per diem quàm per noctem in perpetuum ardeant.*

CAPITOLIUM. *L.* 59. *poſt*, num. 2. *adde.* Ægidius Gelenius in Colonia Agrippina lib. 3. Syntagm. 9. pag. 330.

CAPITULATIM. *L.* 2. *poſt*, Lat. *adde.* Cornelius Nepos in Catone : *Atque hæc omnia capitulatim ſunt dicta.*

CAPITULUM. *P.* 813. *l.* 44. *poſt*, dona, *adde.* alibi : *Si aliquis privatus vel extraneus, capitularius, vel debitor accipiat fugam à villa Montiſpelerij, &c.*

CAPSA. *Poſt l.* 14. *adde.* Stephanus African. Presb. in Vita S. Amatoris num. 25. *Et cum eis eſſet ignotus, pulchritudine vultus, & capſellari honore, quo reliquias incluſas pendulas collo geſtabat, cognoverunt Dei eſſe famulum & cultorem.*

CAPSONUS, in Statutis Mediolan. 1. part. cap. 254.

CAPSUS. *P.* 817. *l.* 62. A *voce* dicimus, *dele reliquum columnæ & ſubde.*

Quæ videtur eſſe ſententia Sirmondi ad Sidonij Carmen 16. & Henrici Valeſij ad Sozomen. lib. 9. c. 2. niſi capſum minoris eſſet longitudinis, quam pars ædis in qua altare ſtatuitur, quod à forma ædium ſacrarum, ſi non veteri, ſaltem hodierna abhorret. Tametſi non diffitear interdum navim Eccleſiæ, ac Monachorum præſertim, etiam longè breviorem fuiſſe : ut in æde ſacra Abbatiæ S. Dionyſij ad Lutetiam advertere eſt, ut alias præteream ædes ſacras Monachicas veteris ſtructuræ, unde ſi ea pars ſecundum Sirmondi & Valeſij ſententiam *Capſum* appellatur, à Gregorio Turonenſi inde fortè dicta fuerit, quod Rhedæ undique tectæ inſtar quadrata vel oblonga tecta fuerit, eadem qua *Navis* dicta eſt ratione, uti in hac voce docemus. Nam *Capſum, Rhedam tectam* dici mox obſervavimus. Sane fuit cum exiſtimarem aliud fuiſſe capſum quam navim Eccleſiæ, & apud Gregorium *Capſum* intelligi debere de ea ædis parte quæ retro altare eſt, & editior olim erat, quam *Capitium* appellatam fuiſſe diximus. Id videtur innuere idem Gregorius cap. 16. ubi ait Eccleſiam de qua loquitur, habuiſſe *in altum infra Capſum uſque Cameram pedes* 50. Quippe ædis altitudinem *infra Capſum* menſus eſt, quæ in capſo, quod à terra editius extitiſſe diximus, minor fuiſſet. Proinde *Capſum* ex *Capitium* formatum mihi perſuaſum erat, ut & altaris vocabulo Gregorium.

CAPTIONES. *L.* 9. *poſt*, debet. *adde.* Charta Theobaldi Comitis Seneſcalli Franciæ in Hiſt. Bleſenſi pag. 301. *Perdonaverunt hominibus illius patriæ captionem equorum & telarum in quibus manducabant.*

CAPTURÆ. *P.* 820. *l.* 28. *poſt*, injectio. *adde. Pachino multa tunnorum eſt copia, echinis & omnibus mari nantibus piſculentiſſimum, ac propterea ſemper captura larga.*

CAPULARE. Formulæ Andegavenſes num. 33. *Et ibidem venientes invenerunt ſic eſſe factum ſeris inciſis oſtias concapolatas, portas perforatas, &c.*

CAPULLA. *L.* 8. *poſt*, Chriſmale. *adde.* appelletur.

CAPULUS, vel *Capulum*, Apex. Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 991. *aut de Capulo ſilvarum amplius tollendo, quam antiqua præſtitit conſuetudo*, &c. Vide *Ramaticum.*

CAPUT. *P.* 824. *poſt*, *l.* 16. *adde.*

Caput pro *Capitio*, ſeu ea Eccleſiæ parte ubi altare erigitur. Ita in regionibus urbis Romæ apud Mabillonium to. 4. analect. *Caput Afræ* (Sic leg. putem, pro *Africæ*) & *Caput S. Ioannis*, pag. 512. & 514. Vide *Capſum.*

Ibid. p. 825. *l.* 18. *poſt*, vocaretur. *adde.* Meminit etiam Juſtinianus in Nov. 24. §. 1. ut & Theophanes pag. 132.

Ibid. pag. 826. *l.* 52. *poſt*, porcinum. *adde.* Vide Ammianum lib. 17. Agathiam lib. 2. & ex eo Suidam.

Ibid. p. 827. *l.* 30. *poſt*, Senati. *adde.* Inſcriptio ſtatuæ aureæ eidem Symmacho erectæ : *Qui primus in Senatu ſententiam rogari ſolitus.*

Ibid. poſt lin. penult. adde.

Caput Vici, apud Sidonium lib. 4. Epiſt. 8.

CARAULA. *In fine adde.* In Lexico MS. Cyrilli, Καραύλα exponitur λόφος οἴνης. Ita fortè primitus *Caranda* fuerit ſortilegij ſpecies in ſegetibus.

CARCER. *L.* 4. *poſt*, foſſe. *adde.* Paſſio S. Felicis Epiſcopi Tubizacenſis : *Juſſit eum legatus in ima carceris mitti.*

CARCERARIUM. *In fine adde.* Tabular. Epiſcopat. Ambian. an. 1318. *Pro geolagio ſeu carceragio, &c.*

CARDINALIS. *P.* 836. *l.* 20. *poſt*, remaneret. *adde.* Carmen de Curia Romana v. 580. ubi de Cardinalibus :

Dic age quid faciunt quibus eſt à Cardine nomen
Poſt Papam quibus eſt immediatus honor ?
Expedient cauſas, magnique negotia mundi
Extinguunt lites, fœdera rupta ligant.
Illi participes onerum, Papæque laborum,
Suſtentant humeris grandia facta ſuis.

Et infrà :

Nec ratione vacat, quod habet à Cardine nomen,
Deſervire ſolent nomina rebus in his.
Porta ſuos poſtes ſine Cardine claudere neſcit,
Nec bene prætor eos Paſtor ovile regit.
Cardo tenet portam, nec quid valet illa remoto
Cardine, ſic Papa nil valet abſque viris.

Ibid. p. 838. *l.* 5. *poſt*, locis. *adde.* In Diurno Romano cap. 3. tit. 11.

CARENA. *P.* 839. *l.* 25. *poſt*, indulgetur. *adde.* Inſcriptio an. 1225. in Eccleſia SS. Vincentij & Anaſtaſij ad tres fontes, Romæ, ex Panvinio de 7. Eccleſ. p. 111. *Septem annis & ſeptem carinea remiſſionis confeſſi criminis ſolutioniſque detur ei.*

CARISTIA. *L.* 3. *poſt*, cariſtia, *ſcribe.* Bernardus Silveſter de gubernatione rei familiaris : *Si abundas blado, non dilige cariſtiam, quia diligens cariſtiam cupit eſſe pauperum homicida.*

CARITAS. *P.* 842. *l.* 18. *poſt*, accommodentur. *adde.* Caroli Craſſi Imp. Commemoratio apud Augienſes : *Tunc inter nos diſpoſuimus, ut ſingulis annis uno die à prænominata curte in communes cunctis fratribus cum omni abundantia plenum ſervitium pro anima Imperatoris perficeretur, & eodem die pro illius amore in refectorio plena caritate hilares atque gaudentes efficerentur.*

Ibid. l. 15. *poſt*, dentur. *adde.* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeat. n. 8. *Erexit eum & duxit ad ſpeluncam ſuam, & orationi facta, fecerunt caritatem.*

Ibid. l. 41. *poſt*, pag. 649. *adde. Caritativa refectio*, in Tabulario Prioratus S. Petri de Paredo fol. 7.

Ibid.

Ibid. p. 844. *l.*15. *poſt*; Andreæ. *adde.* Tabular. Abſienſe fol.177. *Pro quo idem Abbas dedit ei* 40 *ſolidos de caritate &c.* Adde fol.189. 190.

CARMALUS. Annales Ratisponenſes Mabillonij, an. 818. *Pernhardus Rex Carmalum levavit.* Mox: an.819. *Linduvit Carmalum levavit.*

CARNACARIA, in Charta Adefonſi Regis Hiſpaniæ. Locum vide in *Tanaria.*

CARNALIS. *l.*16. *poſt*, baptiſma. *adde.* Aimoinus lib.2.Miraculor. SS.Georgij & Aurelij: *Duas nobiles puellas carne ſorores.*

*Ibid. l.*35. *poſt*, eſt. *adde.* Edelvvlfus in Abbatib. Lindiſfarn.

——*Carnali à nomine dictus*
Godfridus ille fuit.

CARNARIUM. *P.*847. *l.*1. *poſt*, conduntur. *adde.* κρυφυλάκιον, in veteri inſcript. apud Selden. in Marmorib. Arundelian. p.48. 1. edit.

CARNATICUM. *L.*12. *poſt*, veſcendum. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenomanenſis n.56. *Et debentur decem de Carnatico aristes.*

CARNERIUS. *In fine adde.* Fori Alcaçonenſes æræ 1267. *Et qui cavalo alieno cavalgaret, pro uno die pellet unum carnerium.*

CARNULENTUS. *L.* 3. *poſt* etiam. *adde.* Solinus, ut &

CARO. *L.*7. *poſt*, Sanctorum. *adde.* Vide Lactantium lib. de Mortibus perſecutor. n.9.

CAROLINA herba, *adde.* Crocodylion dicta, de qua Ruellius, lib.3. cap.9.& 10.

CARPENTUM. *P.*851. *poſt l.* 4. *adde.*

Carpentator, apud Petrum Canonicum in Actis S.Dympnæ Mart. n.7.

CARPIA. *L.*7. *poſt*, pag.369. *adde.* Et de modo uſurar. p. 881.

CARRA. *P.*852. *poſt l.* 5. *ſubde.*

Carrale. Præceptum Theoderici Regis Franc. apud Mabillon. de re Diplomat. p.471. *Ipſo telonea de omnia carra ipſius Monaſterij Domni Dionyſij, tam Carrale, quàm navigale, &c.*

CARRADA. *P.* 852. *l.*24. *poſt*, cap.13. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiepiſc. Trevir. lib. 2. cap. 11.

CARROCIUM. *P.*857. *l.*26. *poſt*, pag.75. *adde.* Boncompagnus in Arte dictaminis MS. lib.2. *Viri Mediolanenſes patres veſtri in Imperium deliquerunt, unde civitas fuit tirpertita in burgos, & lignorum ſtrues, quam carrociam appellatis, proſtrata ſubivit puderem.*

Ibid. l. 35. *poſt*, cap. 77. *adde.* Et Ricordanus Malaſpinus cap.164. ubi pluribus deſcribitur.

*Ibid. p.*853. *l.*3. *poſt*, vexillo. *ſcribe.* Adde Cronicon breve Cremonenſe edit. tom. 2. Miſcellan. Baluz.

CARSAMATIUM. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καρτζαμάδιν.

CARTALAGIUM. Charta an. 1200. in Hiſt. S.Barbaræ Lugdun.pag.130. *Salvis uſagiis dictorum vavaſſorum intra villam, ut eſt in fornagiis, lectis cartalagiis, & aliis uſibus mercati.* Vide *Quartagium.*

CARTALARIA. Tabularium Brivatenſe an.1288. f.196. *Erat enim quæſtio & controverſia — ſuper juriſdictione, juſtitia, & diſtrictu cartalariæ Brivatenſis.* Infrà: *Cum ab antiquo Cartalaria Brivatenſis ſit & teneatur in* 4 *locis, &c. Item in diebus ſabbatinis, & in diebus nundinarum fiat & teneatur cartalaria in foro Brivatenſi, & ubicunque ibi bladum communiter vendatur, jure Cartalariæ fungetur, &c.* Et fol. 197. *Cartalarij, ſcilicet illi qui exercent officium Cartalariæ nomine Capituli; ad hoc ſpecialiter deputati.* Vide *Quarta, Quartagium.*

CARTERENCHA. *In fine adde. Una quarterengia preſſoragy*, in charta Philippi Aug. an.1181. in Tabul. Abbat. Barbellenſis n. 34.

CASALE. *L.*18. *poſt*, adde. *ſcribe.* Diurnum Romanum cap.6. tit.11. cap.7. tit.12.

Ibid. adde in fine. Statuta MSS. Caroli I. Reg.Sicil. cap.115. *Vilains qui habitent és viles & és caſeaux, ne puiſſent eſtre mis avant por teſmoins contre Comes, ou contre Baron ou ſimple Chevalier.*

Caſualis, eâdem notione. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch.22. *In agro Magniacenſe, in villa Lurſiaco, hoc eſt caſualet cum vineis & arvilibus, ubi colligi poſſunt vini modij* 50. Ch.41. *Et quod vocatur à ruſticis vetus Clauſum cum Caſuale & puteo.* Et ch. 85. *Cum pratis, maſnilibus, caſualibus, & arabile terra.*

CASARE, *nubere, matrimonio jungi*: vox Hiſpanica. Coronatio Henrici Regis Luſitaniæ apud Brandaonum lib.10. cap.13. *Si caſaveris cum Principe extraneo, non ſit Regina.* Teſtament. Sancij II. Reg. Portugall. apud eundem to.4. p.221. *ſi regina Blanca caſata fuerit.*

CASATI. *L.*39. *poſt*, feodatus. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. pag. 118. *Quoſdam vaſſallos, caſatoſque, ut nominant.*

CASSINA. *L.*13. *poſt*, cuſſinos. *adde.* Vide Statuta Mediolanenſia part.2. cap.236. 237.

CASTICIA. *L.*48. *poſt*, ædificare. *adde.* Tabular. Comitatus Pontivi an. 1209. *Quod Hermes debet partiri tali modo, quod hoc quod Comes caſtichaverit, Comiti debet remanere: Ita quod quantum Dominus Comes caſtichaverat, tantum Dom. Thomas de S. Valerico habebit nemoris contra.*

*Ibid. L.*56. *poſt*, facienda. *adde.* Alia an.1377. in tabul. Epiſcopatus Ambian. fol.17. *Apertura excluſa — debet caſticiari ſolummodo palo & virga.* Alia an. 1231. ibid. *Apertura foſſati debet eſſe* 10 *pedum; Caſtitiari vero poteſt metarè, palis, & cleia ſingulari.*

CASTRATIO. *Adde in fine.* Vide Petr. Fabrum lib.3. Semeſtr. cap.19.

CASTRITIUS. *In fine adde.* Et Gloſſar. med. Græcit. in Καστρίτης.

CASTRUM. *P.*874. *l.*29. *poſt*, Bigoti. *adde.* In ejuſdem liturgia & S.Baſilij.

*Ibid. l.*36. *poſt*, Imperatorios. *adde.* De quorum invita caſtitate, ſic S.Baſilius. Epiſt. 87. Ὅτις συφορῶν μὴ ἀμιδὰς ἐξῆς οἰδέρα, μαίνεται ὃ ἀκαρπᾶ δὶ αἰσχύνας αἰσχύνεται.

Ibidem in fine adde.

Caſticellum, in Teſtamento Bertichranni Epiſc. Cenoman. ſub fin. *omnes Caſellas, Caſticella, vineola, Campellos, &c.*

CASTULITAS. Inſcriptio Epiſtolæ 5. S. Columbani ad S. Gregorium Pap. ſic concipitur: *Domino Sancto — egregio ſpeculatori, theoria ut pote divinæ Caſtulitatis potito, &c.* Ita MS. Cod. præferre monet editor.

CASUALIS. Vide in *Caſalis.*

CASULA. *P.*876. *l.* 56. *poſt*, Ruperti. *adde.* Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. Exod. cap.63. de veſtibus Pontificum veteris Legis ſcribens: *Modicè ſtringebatur, & uſque ad tibias dependebat ad decorem dum Sacerdos nihil operabatur. Cum autem ſacrificabat, ne impediret, pendentes ſummitates ſuper levum humerum reflectebat; unde & ſæpe Diaconus quandoque caſulam plicatam eidem humero ſuperponit.*

CATACLITUS. *P.* 880. *lin.* 4 *poſt*, perfuſæ. *adde.*

adde. quomodo περίχυσις uſurpat Codinus de off. Palat. cap. 3. num. 13. σκαφάνιον χρυσοχοϊκὸν, λιβάδια ἢ ἀμφορεΐδια ἔχον ὕπνου λειψάνων Παιδικά.

CATACUMBA. *L.* 2. *poſt*, publica, *adde.* Quarum deſcriptionem dedit Onuphrius Panuinius lib. de præcipuis Urbis Baſilicis, pag. mihi 122.

Ibid. l. 26. *poſt*, catacumbæ, *adde.* Acta S. Iſidori Agricolæ n. 28. *ipſum trahentes duxerunt ad B. Iſidori catacumbam*, &c.

CATAPANUS. *L.* 16. *poſt*, Barenſem. *adde.* In Chron. MS. Andr. Danduli an. 1003.

Ibid. poſt lin. 39. *ſubde.*

Acatapanus, in charta Alfonſi Regis Aragon. & Sicil. an. 1456. apud Bonfil. Conſtantium in Meſſana lib. 8. p. 64.

Ibid. p. 883. *l.* 24. *poſt*, Imperium. *adde.* de quo idem Porphyrog. in eod. Baſilio num. 71. Edit. Combefiſij.

Ibid. poſt l. 69. *ſubde.*

Paſchalius anno 943. apud Anonym. Combefiſianum in Lacapeno num. 46.

Ibid. l. ult. adde. Vide Anonym. Combefiſian. in Conſtant. Porphyrog. n. 30.

CATECHUMENUS. *L.* 11. *poſt*, eis. *adde.* Leidradus Epiſcop. Lugdun. de baptiſmo cap. 1. *Qui baptizandus eſt, prius inſtruatur fide, hoc eſt enim Catechuminum eſſe, id eſt inſtructum: Catechizare, eſt inſtruere*, &c. Vide *Competentes.*

CATHEDRA. *L.* 10. *poſt*, defenſionem. *adde. Lineatas ſedes* Epiſcoporum vocat Pacianus Epiſt. 2. ad Pacianum, quas Auguſtinus *velatas.* Ejuſmodi porro celſiores Epiſcoporum quorumdam ſedes ac cathedras ſic exagitat Gregorius Nazianzenus Carm. 11.

——Θώκοισι ἐπηρείοις ἀμίχους,
Ὑψηλοὶ, θεατροῖσι γειτνιῶντες ὑπερπίπτοντες,
Σκιωβάτῃ κάλοισιν ἐριαύτοις ξυλίνοισιν.

De iis etiam agit Euſebius lib. 7. Hiſt. Eccl. cap. 30.

CATHOLICUS. *L.* 12. *poſt*, Rationalis. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

CATOMUS. *Poſt l.* 59. *adde.* Vita S. Nicolai Studitæ p. 911. ἄνδρες ἢ τάττε κατ' ἄμφω τὸ χεῖρε ἀπαμφιάσαντες, ἁπλοῦς τοῖς βουνίοις κατήκιζον ἕτεροι.

Ibid. l. 54. *poſt*, Victor. *adde.* Et Caſaubon. ad Spartianum: præterea Gloſſ. med. Græcit. in Καλάμαχα.

CAUCULATORES. *L.* 32. *poſt*, Lydius. *adde.* De qua vide Euſtath. Svvartzium lib. 1. Analect. cap. 8.

CAUCUS, καῦκος, Græcis recentioribus, *amicus*, vel certè *famulus*: unde Καυκίτζα, *ancilla*, ut docemus in Gloſſ. med. Græcit. &c.

Cauculus, famulus, in Hiſt. de exilio S. Martini Pap. *noſtr.—tulerunt me de Palatio, retruſis omnibus qui mecum erant, —& non niſi cum ſex pueruli, & uno cauculo, eduxerunt nos ex urbe.*

CAUCUS, pro vaſe. *L.* 25. *poſt*, Alexiadem. *adde.* Sed & pro cratere Lychnuchorum uſurpat Ethelvvlfus de Abbatib. Lindefarn. n. 20.

Nam plures multi cupiebant pendere caucos,
Lampada qua tribuant quadrata lumina templo.

CAUDATUS. *P.* 903. *poſt l.* 11. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Li couart s'eſpoentent, & guerpiſſent eſtal.

CAUSA. *L.* 3. *poſt*, πανοῦθος. *adde. Sontica cauſa*, apud Feſtum & Tibullum lib. 1. morbus ſonticus.

Ibid. p. 907. *poſt l.* 32. *ſubde.*

Recauſare, idem quod cauſare. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 28. *quelibet perſona qui contra hanc donationem ulla unquam tempore venire aut recauſare conaverit*, &c.

Ibid. l. ult. poſt, &c. *adde.* Charta Alfonſi III. Regis Portugalliæ an. 1289. to. 4. Monarch. Luſitan. pag. 279. v. *Et ſi illud non pellaverit, remaneat in cauſamento de Meyrino.*

CAUTIO. *In fine ſubde.*

Cautio. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 45. v. *Cupiditate ductus elevavit in ipſa terra cautionem, quam vulgò appellant tagliteam, quam rurſus omnino dimitto, &c.*

CAUTUM. *L.* 7. *poſt*, deducta. *adde.* Charta Sancij Regis Portugalliæ æræ 1238. *Promiſi me ereaturum munitionis lapides, quos Cautum vocant, in Circuitu loci ſanctiſſimæ Virginis.*

Ibid. p. 909. *l.* 33. *poſt*, Agathæ, &c. *adde.* Vide Brandaon. in Monarch. Luſitan. to. 3. p. 71. 195. 212. to. 4. p. 50. 101. 187. v. to. 5. p. 308. Colvanerez. in Segovia cap. 18. §. 5. &c.

CAXA, *Capſa.* Vide Annales Alexandriæ Hieron. Ghilini pag. 23.

CAYRONUS. Vide in *Amanegia.*

CEDELLUS. *In fine adde.* Vide *Seillatum.*

CEDRIA. *L.* 2. *poſt*, Paſſionibus. *adde.* Erotianus in Lexico Hippocrat. κέδρινα ἐλαία, τῇ κέδρῳ.

Ibid. l. ult. poſt, &c. *adde.* Salmaſium de Manna pag. 23.

CELIA. *L.* 66. *poſt*, vide. *adde.* Hadr. Junium lib. 2. Animadverſ. cap. 12. &c.

Paulò antè pro Conſtitutum, *lege* Computum.

CENNA. Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 17. *Ipſum etiam ciborium auro & argento mirificè, ſicut hodie apparet, fabricare ſtuduit, in quo & cennas argenteas & deauratas deſuper configere præcepit.* Videtur *Cereos.* Vide Conſtantinopolim Chriſt. lib. 3. ubi de Ciborio.

CENODOXUS. *L.* 1. *poſt*, Papiæ *adde.* κενὴς δόξης θεωρητὴς, Philoni lib. de Somn. ὁ ἐκ πάσας κενὰς φαντασίας δόξας, eidem lib. 3. de mutat. nomin. Iſidorus Peluſiota lib. 3. Epiſt. 381. κενόδοξον appellat, ἢ ἐφ' οἷς μὴ πράξῃ δοξάζεσθαι βουλόμενον. Vide præterea Nilum Monach. lib. de Periſter. ſect. 3. cap. 1. & lib. de vitiis cap. 15. & 16.

CENSERE, *decernere*, *ſtatuere* non ſemel in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 4. 20. &c.

CENSUS. *L.* 7. *poſt*, agrum. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Epiſcop. Cenoman. p. 167. *Qui negligit cenſum, perdat agrum, & per hanc auctoritatem ſive eorum negligentia vel contemptu ipſa perdant beneficia.*

Ibid. poſt. lin. 9. *adde.*

Cenſus capitalis. Tabular. Maurigniacenſe an. 1251. ch. 63. *Qua terra quondam fuit — ut dicitur onerata in* 15 *denariis Pariſ. & dicitur capitalis cenſus.* Charta Blanchæ Comitiſſæ Trecenſis an. 1224. ex Tabul. Campan. Thuan. *ſuper eo quod poſſeſſiones quas tenebant—nomine cenſus capitalis tradebant ad cenſum adcreſcentem*, &c. Vide *Capitale.*

Ibid. p. 921. *l.* 17. *poſt*, poteramus. *adde.* Charta libertatum villæ S. Germani in Foreſio an. 1249. *Antiquus cenſus nobis debitus nummorum & gallinarum tantum debet duplicari.* Vide Stephanum Tornac. Epiſt. 238. novæ edit.

Ibid. pag. 921. *l.* 5. *poſt*, pecunia. *adde.* numerata.

Ibid. l. 11. *poſt*, pag. 162. *adde.* & infra in *Pecunia ſicca.*

Ibid. poſt l. 57. *adde.*

Cenſio. Tabular. S. Albini Andegav. *Dedit cenſionem quandam Abbati S. Albini & monachis, quia cenſus*

census & venditiones ex eorum beneficio, &c. Occurrit hæc vox ibi pluries.

Ibid. p. 923. l. 27. post, exigere. *adde.* Occurrit hæc vox non semel in Actis Episcopor. Cenoman. p. 93. 104. 153. 155. to. 3. Analector. Mabillonij.

CENTENARIUS. *P.* 927. *l.* 4. *adde.* & Loccenium lib. 2 Antiq. Sueco-gothicar. cap. 3.

CENTENARIUM. *L.* 2. *dele* Aquæductus. *Et quinque postremas lineas.*

CEPPAGIUM. *L.* 6. *post*, Vvatsius. *adde.* Tabular. Abbat. Dalonensis in Lemovicibus fol. 14. *Quidquid habebamus in foresiagio & Cepagio de Born.*

CERECENSUALES, qui cetæ certum pondus quotannis Ecclesiis pensitare ex censu tenentur: qui aliis *Cerarij* dicuntur, ut in hac voce docemus. Charta Engilberti Archiep. Colonien sis an. 1225. apud Ægid. Gelenium pag. 115. *Se jure Cerecensuali Ecclesiæ Campensi contradidit.*

CEREMONIARI. *L.* 3. *post*, offerre. *adde.* Occurrit etiam in Vita S. Pontij cap. 18.

CEREOLUS, *Cereus.* Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis: *Incensum, Cereolos, & oleum in Luminaribus Ecclesiæ, juxta quod prævaleris, ibidem date.* Vide Gloss. med. Græcit. in Κηρολάιον.

CEROSTATA. *P.* 934. *l.* 18. *post*, missam. *adde.* Totidem habuisse Ecclesiam Romanã testatur Diurnus Roman. c. 7. tit. 8. quot scilicet erant regiones.

CEREUS. *P.* 935. *post lin. antepen. adde.* Missale Gothicum p. 325. Gallicanum p. 467.

Ibid. p. 936. *l.* 2. *post*, Ennod. *adde.* Henric. Valesium lib. 4. de Vita Constant. cap. 22.

Ibid. l. 4. *post*, pag. 40. *adde.* Tabularium Celsiniacense, de Girardo Constante: *medietatem de una quaque carta, unam medallam Claromontensem debent de Cerâ Paschali.* Occurrit rursum alio loco.

CERNEDA, *Militia urbana.* Ex Ital. *Cernâ, Cernere, Cernite.* Statuta Mediolan. part. 2. c. 219. *Cerneda fiat in ea parte in qua quis habitabit, tempore ipsius Cernedæ tantum.* Adde cap. 392.

CERVELLERIUM. *P.* 939. *l.* 16. *post*, Edito. *adde.* quem legi: Certè laudatur editus Venetiæ an. 1503. à Simleto.

Ibid. l. 17. *post*, Editus. *adde.* Parisiis an. 1500. primum, deinde *pag* 940. *l.* 6. *lege.* ἰμπρεμὲ.

CERVULA. *P.* 940 *l.* 39. *post*, pœniteat. *adde.* Ita apud Cumeanum in lib. de mensura pœnitentiarum cap. 7.

Ibid. l. 49. *post*, pœniteat. *adde.* Eadem verba perpetam scripta habentur ex Reginone apud Morinum post libros de pœnitentia p. 41.

Ibid. l. 60. *post*, velle. *adde.* Pirminius in Excerptis de sacris Scripturis: *Cervulos & vehiculas* (leg. *vetulas*, aut *veticulas*) *in quadragesima vel aliud tempus nolite ambulare. Viri vestes femineas, femina vestes viriles in ipsis Kalendis vel in alia festa quamplurima nolite vestire.*

CESSUS, *Cessatio à divinis.* Acta Capitularia Ecclesiæ Lugdun. an. 1347. fol. 133. Cod. Reg. *Requirantur ut dictam injuriam emendent, quod nisi fecerint, contra ipsos cessus apponatur, organa suspendantur, & alia fiant quæ circa talia de jure fuerint facienda.* Infrà: *Lecta fuerunt — requesta quæ fieri debent propter Cessus appositionem contra illos qui violaverunt claustrum.*

CHAMBO. Vide. *Cambo.*

CHAPPALE. Tabularium Nantolien se in Pictonibus an. 1335. *Quandam pleiduram una cum Chappali domus, quod Chappale erit partionarium inter me & dictam Emptricem, in quo Chappali seu manso, &c.*

CHARACTER. *In fine subde.*

Characterio, pro *Character*, signum. Testamentum Bertuchranni Episcopi Cenoman. *Reliquos vero caballos tam Vvarannonis, quam spadas seu poledras qui inventi fuerint, & characterio sancta Ecclesia habuerunt, totus Pontifex vel Ecclesia recipiant. Illi vero qui meum characterio habuerunt, &c.*

CHARAXARE. *P.* 945. *l.* 41. *post*, viderat. *adde.* Ita S. Basilius Homil. in 40 Martyr. dixit τὰς ζωγράφους πολέμων ἀνδραγαθήματα τῇ πίνακι ἐγχαράττων.

CHAROENA. *In fine adde.* Loccenius verò lib. 3. antiq. Sueco-Gothicar. cap. 6. *Charoenam*, quasi *abactii pecoris raptum* interpretatur, ut *gartiuf*, Sueciè, *abigens*; ex *ran*, *raptus.*

CHARTA. *P.* 947. *l.* 4. *post*, cap. 7. *adde.* Diurnum Roman. cap. 6. tit. 11. 12. cap. 7. tit. 21.

Ibid. l. 22. *post*, jussero. *adde.* Tabular. Celsiniacense an. 958. *Et hæc donationis in charitatis deinceps usque in perpetuum firma & stabilis permaneat.*

Ibid. p. 948. *l.* 5. *pro*, suis. *lege*, patriis.

Ibid. p. 955. *l.* 22. *post*, subscribunt. *adde.* Glossæ Basil. χαράται, οἱ παρακλήσεις μάρτυρες.

Ibid. l. 24. *post*, &c. *adde.* Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 43. *Ioannes primus tabellio rogatus scripsit.* Et ch. 44. *Sign. Trudgandi Eleemosynarij qui hanc donationem fieri vel affirmari rogavit.* Tabular. Celsiniacense: *Signum Genesij qui hanc Chartam rogare fecit, & ipse firmavit, & alios firmare rogavit.* Statuta Mediolan. 1. part. 356. & quod ipsi Protonotarij non possunt rogare, vel facere aliqua instrumenta, &c. Adde cap. 400. consuetudines Montispessuli: *Omne testamentum, & omnis qualibet ultima voluntas inter liberos vel parentes vel inter extraneas, in scriptis vel sine scriptis, fiat coram tribus testibus rogatis, vel non rogatis idoneis, solemnitate adhibita, &c.* Vide chartas descriptas à Mabillonio de Re diplomatica pag. 378. 468. 473. ubi testes *rogati* subscribunt.

Ibid. l. 59. *post*, munivit. *adde.* Vide Salmasium de modo. usurar. pag. 401.

CHASSIPOLLUS. Vide in *Cacepollus.*

CHAVANIADA idem quod *chevancheia*, seu hostis. Charta A. Comitis Inculismensis an. 1191. ex Tabul. S. Eparchij fol. 12. *Dedi — Ecclesiæ S. Eparchij illam consuetudinem quæ dicitur Ost sive Chavaniada, quam habebant in hominibus S. Eparchij de valle, ubicumque sint in parochiâ S. Aredij, ut amodo prædicti homines & hæredes eorum liberi sint in perpetuum & absoluti ab illa consuetudine quæ dicitur Ost sive Chavaniada.* Occurrit rursum in aliâ ejusdem Comitis an. 1191.

CHALANDIUM. *Post l.* 61. *subde.*

Zalandria. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 842. *Duces itaque duas naves bello aptas ad sua tuenda loca miserunt; quæ more Græcorum Zelandriæ dictæ sunt, nunquam antea apud Venetos usitatæ.*

Ibid. p. 960. *post l.* 8. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Il est si home ont vu chalán loé.

CHELINDRUS. *L.* 1. *post*, Chelydrus. *scribe.* Est autem *Chelydrus*, *coluber*, ἔχις χέρσυδρος, ut est in Gloss. Gr. Lat. MS.

Ibid. l. 15. *post*, adde, *scribe.* Christianum de Scala in Vita S. Ludmillæ p. 44. H. Rabanum.

CHEOLARE. *Lin.pen.adde post, la gambe.* Videtur Ludoisti vox indita, quod calcei *solea* follis propelleretur, charta Caroli Regis Franc. an. 1387. Ex Archivo Regio: *Les gens du pays de Vulgueſſin le Normand & la foreſt de Lyons ont accouſtumé de eux esbatre & aſſembler chaſcun an pour ſoullier & joüer à la ſolle l'un contre l'autre devant la porte de l'Abbaye de noſtre Dame de Mortemer le jour de Careſme prenant*, &c. *Jeu de la soule* appellatur in Statuto alio an. 1493. in Regesto Cæruleo Castelleti Paris. f. 37. Vide in v. *Ludus.*

CHILOSUS. S. Columbanus Epist. 5. *Piè namque me ſcito, licet ſaltuatim & hyperbolicè, Chiloſum os operire.* An à χεῖλος, labrum?

CHIROGRAPHUM. *P.* 965. *l.* 12. *post*, munimen. *adde.* Boncompagnus lib. 2. de Arte dictaminis MS. Extremo: *Quidam tempore depoſitionis faciunt fieri publica inſtrumenta. Item quidam faciunt alphabeta, quæ per medium dividuntur, & remanet una medietas alphabeti apud depoſitarium, & aliam depoſitor ſecum deportat. Item depoſita ſigillorum impreſſionibus conſignantur, & ita ſigillata & ſuperſcripta redduntur. Item quandoque aliquis digitus, vel pes aliquis pedi ſupponitur, vel oſtenditur annulus, vel cultellus, aut aliquid aliud prout fuit communiter ordinatum.*

CHIROTHECA. *P.* 967. *l.* 41. *post*, gantis. *adde.* Charta an. 1205. in Tabul. N.D. de Joſaphat: *Et quidquid in terris eſt dederunt cũ venditionibus & gantis.*

CHORA. *L.* 3. *post*, Curiales. *adde.* niſi à *Küren*, vel *Kohren*, Germanica voce, quæ *Eligere* significat, dicta fuerit *Chora*, quasi *Electorum* conventus, seu qui ad regendam Civitatem electi sunt. Vide Gevvoldum de Septemviratu cap. 10.

CHORARII. Tabular. Brivatense an. 1277. fol. 176. *Item modus creandi ſeu faciendi Clericos & Chorarios erit talis: quod bis in anno, ſcilicet in qualibet Eccleſia in feſtis Penteceſtes & B. Germani & S. Clementis mittentur de Capitulo unus vel duo Canonici, quorum voluntate & aſſenſu Sacriſta & Clerici S. Germani, vel Prior S. Clementis, ſeu eorum locum tenentes & Clerici Clericos in Eccleſiis prædictis mittent & Chorarios facient: aliter vero nullum mittere vel Chorarium facere poterunt vel debebunt.* Infrà: *In Eccleſia ſi Germani ſint* 24 *tantum* (Clerici) *ſcilicet* 12 *Chorarij, &* 12 *Subchorarij*, &c. Vide Corcarius.

CHOREPISCOPUS. *L.* 29. *post*, 73. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p. 193. *Tradidit ex rebus ſuæ ſedis Eccleſiæ S. Mariæ & S. Gervaſij villulas duas, quas & Petro adjutore & Chorepiſcopo ſuo ſua vice conſignare ad eandem Eccleſiam præcepit.* Ibid. pag. 240. *Præfatum Epiſcopatum Cenomannicum ei auferre nolnit, ſed Chorepiſcopum ei* (qui cæcatus fuerat) *Senfredum ordinare præcepit, qui populum in eadem Eccleſia prædicaret & Chriſto lucraret.* Adde pag. 241. 242. ubi idem Chorepiscopus à tribus Episcopis *Sacratus* dicitur, *ut miniſterium Epiſcopale facere & exercere canonice atque perficere poſſet.*

Ibid. p. 971. *l.* 58. *post*, Rabanus. *Adde. Godefridus de Mulfort Chorepiſcopus* Colonienſis in Charta an. 1259. apud Maximilian. Henric. in Apol. part. 2. p. 39.

Ibid. P. 972. *l.* 25. *post*, cap. 11. *adde.* & de sacris Ordinat. part. 3. exercit. 4.

CHORUS. *L.* 9. *post*, instituerunt. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p. 299. *Summo cœpit ſtudio — ſuperiores ejuſdem Baſilicæ partes diligenti ſolicitudine laborare, oratorium ſcilicet, quod chorum vocitant, ſedemque Pontificalem*, &c.

CHRISMA. *P.* 974. *l.* 50. *post*, inveniatur, &c. *adde.* Adde Cumeanum de Mensura Pœnitentiarum cap. 13. & Vitam S. Comgalli Abbatis n. 22.

Ibid. p. 976. *post l.* 6. *ſubde. Chriſmarium*, theca reliquiarum. Vita S. Aridij Episcopi Lemovic. *Chriſmarium quod vir beatiſſimus geſtare conſueverat, & reliquias habere ſanctorum à ſe concitus exuentes, projecit in terram.* Supra: *Progreſſus exin accedit ad locum, ubi venerabilis Martyr jam longævis temporibus decollatus fuerat, & cum pleniſſima devotione de eodem loco parviſſima ſaxorum, quod vulgò ſabulum dicitur, in Chriſmarium quod collo ſuo geſtabat, lato animo pro ſacratis ſanctii Martyris reliquiis condidit.*

CHRISTIANI. *L.* 33. *post*, aliis. *adde.* Similia habet Brocardus lib. 2. Horum etiam meminit Bernardus *de Breydenbach* in Itinerario Terræ Sanctæ, ubi de Japha: *Ad oſtium autem ſpelunca prædicta Chriſtiani de Cinctura, id eſt de Fide S. Pauli, de Rama & Hieruſalem convenientes*, &c. Vide Belonum lib. 2. Obſerv. cap. 85.

Ibid. p. 977. *l.* 56. *post*, Epist. 7. *adde.* Vide Diurnum Roman. p. 45.

CIBARIA, Tabular. S. Eparchij Inculism. fol. 49. *Unus manſus debet* 12 *den.* 1. *arietem*, 4 *ſextar. de cibaria*, 1 *manducalem*, *una borderia quam tenebat Ranulfus debet* 8 *den.* 3 *ſextar. de cibaria*, &c. Eâdem notione accipi debet vox Cibarius pag. 981. ubi *Cibarius* aliud est ab avena, quam *Civatam* appellatam alibi ostendimus.

CIBORIUM. *P.* 981. *l.* 65. *post*, regerentur. *adde.* Glossator Hist. Scholasticæ l. 3. Reg. c. 3. *Currum dicit ciburium*, 1. *Coopertorium*, *ciburium* 4 *columnis erectum*, *ſub quo arca & cherubin eſſent, ut ſit in multis locis ſupra corpora Sanctorum.*

CICENDELA. *P.* 983. *post l.* 35. *adde.*

Cincendula, apud Petrum Comestorem in Hist. Scholast. exod. c. 62.

CIFRÆ. *L.* 16. *post*, Ferrarius. *adde.* Athanasius Kirkerus in Arithmologia, Daniel Papebrochius in Serie Patriach. Hierosol. pag. 55. tom. 3. Maij, Daniel Huëtius in Demonstrat. Evangel. pag. 647.

CILICIUM. *P.* 985. *l.* 14. *post*, Epist. 24. *subde.* Lindenbrogium ad lib. 24. Ammiani.

Ibid. l. 17. *post*, quibus. *adde.* telorum & lapidum è machinis emissorum vim retunderent. *dele*, machinas &c. *uſque ad* πρασλύμματα.

CINTUS. *L.* 18. *post*; Civicos *scribe.* H. Rabanus Maurus Poëm. 4.

Iudex præcinctus migrans tibi ritè miniſtret.

CINNABAR. *P.* 990. *l.* 2. *post*, Medic. *adde.* & Leonard. Fuchsium lib. 1. Paradox. medic. cap. 30.

CIRCA, *Pag.* 992. *l.* 60. *post*, debet. *adde.* Antiquæ Consuetudines Monasteriorum S. Benedicti n. 8. *Circatores etiam duos, qui omnibus horis dum fratres vigilabant, circuibant monaſterium ne quis frater deeſſet proprio loco: ſi autem defuiſſet, ſtatim in tabulis notabatur*, &c. Ibid. num. 11. *Prædicti circatores hoc obſervabant, ſi aliquem videntem, vel aliquid ſuſurrantem conſpexerant, ſtatim tabulis notabatur, & benigniſſime corripiebatur tempore opportuno.*

Ibid. p. 993. *l.* 54. *post*, Anglic. *adde.* Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 2. cap. 4.

CIRCADA. *L.* 4. *post*, visitent. *adde.* Nam *circuire parochias ſuas* dicuntur Episcopi, apud Gregor. M. lib. 3. Dialog. cap. 38. unde quod Circadam alij.

Ibid. l. 9. *post*, Gemblacensibus. *adde.* Acta Episcoporum Cenoman. in Sigenfrido cap. 29.

Ibid.

Ibid. l. 23. *poſt*, 307. *adde.* & Tabular. Abbat. Hederæ fol. 75.

Ibid. l. 24. *poſt*, Circata. *adde.* Charta Goſleni Epiſcopi Carnot. an. 1151. in Tabul. N. D. de Joſaphat: *Circatam & ſynodalia jura.*

CIRCIUS. *In fine adde.* Ita apud Varronem in Orig. *Ventus circius, cum loquare, buccam inflat, &c.*

CIRCULUS. *P.* 597. *l.* 3. *poſt*, nominantur. *adde.* De quo Ducum Bohemiæ Circulo, Vvladiſlao Duci à Friderico Imp. indulto, multa commentatur Bohuſlaus Balbinus in Epitome Rerum Bohemicarum lib. 3. cap. 10. 14. Vita S. Convvoionis Abbat. Rotonenſis num. 11. *Salomon Rex* (Britanniæ Armoricæ) *appellatur, non quod revera eſſet, ſed quia circulo aureo & purpura, conceſſione Caroli Auguſti, utebatur: idcirco hoc nomine cenſebatur.* Vide Familias noſtras Byzantinas pag. 139. & Diſſert. 28. ad Joinvillam.

Ibid. l. 58. *poſt*, num. 3. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obaſin. lib. 1. cap. 24. Synaxaria in S. Arſenio 13 Decemb.

CIRCUMCELLIONES. *L.* 19. *poſt*, Imp. *adde.* Ἀνδρομαχοι περιτρεχοῦσι μάτην, apud Nilum lib. 3. Epiſt. 119.

CIRCUMPAGENSIS, *Accola.* Miracula S. Majoli: *Circumpagenſes & ex alienis terrarum locis venientes.*

CIVITAS. *P.* 1367. *In add. poſt l. ult. adde.*

Civitas publica, quæ ad fiſcum Regium pertinet. Charta Ludovici Pij. in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 45. ſic clauditur: *Actum Pictavis civitate publica.* Alia ibid. p. 70. *Actum ergo Cenomanis urbe publica.* Aliæ in Actis Epiſcopor. ejuſdem urbis p. 156. 234. *Actum Cenomanis civitate publica.* Vide *Villa publica*, *Vicus publicus.*

CLAMARE. *P.* 1004. *poſt l.* 38. *ſubde.*

Reclamium, in Chron. Savigniacenſi an. 1259.

CLAMOR. *L.* 26. *poſt*, debet. *adde.* Conſuetudines MSS. S. Juliani de Saltu in Lingonibus & *la clamors au Prevoſt vanca a 4 deniers de Tournois, & ne paiera l'en riens de fauſe clamor.*

CLANGORIUM. *In fine adde.* Vide Etotianum in Lexico Hippocrat. in Κλαγγώδης.

CLARITAS. *L.* 3. *poſt*, tuæ. *adde.* Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 77. *Videlicèt in miſſis celebrandis, & in eleemoſynis pauperibus erogandis, nec non & in Claſſicis per Eccleſias ſonandis, & in aliis pluribus rebus quæ ad funebres exequias pertinere videntur.*

CLAUDICIUM. Vide *Clauſum.*

CLAVELLARE, *Clavo claudere.* Gall. *cloüer.* Libertates MSS. Brivatis veteris an. 1277. *Item voluit & conceſſit quod non claudantur oſtia vel clavellentur hominum dicti Caſtri, niſi pro homicidio vel contumacia, vel cũ non poſſent cavere vel aſſidare de ſtãdo juri.*

CLAVICULARIUS. *L.* 3. *poſt*, clefs. *adde.* Κλειδοῦχος. Nilo Mon. lib. 1. Epiſt. 217.

CLAVIGER. *In fine adde.*

Clavigerii. Charta fundationis Hoſpitalis Montiſbruſonis in Foreſio: *In ſuper præcipimus omnibus Vicariis & Clavigeriis noſtris, &c.* Vide *Clavarius.*

CLAUSUM. *In fine ſubde.*

Claudicium, eâdem notione *in Tabulario Majoris Monaſterij.*

CLEIA. *Poſt l.* 9. *ſubde.*

Cloia, in Tabul. S. Quintini in inſula. Locum vide in *Teſaro.*

CLEPTES. *P.* 1118. *poſt l.* 67. *adde.*

Cleps. H. Rabanus Maurus Poëm. 29. de diabolo:

Et ſontem ſibi ſubdidit
Quem cleps ipſe non condidit:

CLERICUS. *P.* 119. *l.* 65. *poſt*, Monachi. *adde.* Fortè quod dum ſacra officia in Eccleſia concinunt, Clericorum munus impleant. Sozomenus lib. 8. cap. 18. ait Ruſinum Eccleſiam SS. Apoſtolis Petro & Paulo ſacram excitaſſe: deinde addit: πλειόνων ἢ μεταχὺς συμβαινόντων, εἰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ κλῆρον ἐκάλουν.

Ibid. p. 1023. *l.* 2. *poſt.* 295. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſcopi Camerac. lib. 1. cap. 4. &c.

CLIENTELA. *In fine adde.* Item *Clientelam*, pro concubina, focariâ, uſurpat S. Columbanus Epiſt. 5. *Poſt in Diaconatu adulterium, abſconſum tamen, dico cum Clientelis adulterium.* Idem de Pœnitentiarum menſurâ c. 20. *Si quis autem Clericus aut Diaconus vel alicujus gradus,—poſt converſionem ſuam iterum ſuam cognoverit Clientelam, & filium iterum de ea genuerit, ſciat ſe adulterium perpetraſſe, &c.*

CLINICI. *L.* 23. *poſt*, Vide. *adde.* Euſeb. lib. 2. Hiſt. Eccl. cap. 42.

CLOCA. *L.* 12. *poſt*, conſenſit. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. pag. 126. *Plenam & legalem veſtituram per Cloccas & oſtia ſenioris ipſius monaſterij—ſolemniter fecerunt.*

Ibid. poſt l. 29. *ſubde.*

Cloquemannus, Presbyter cui campanarum Eccleſiæ cura, eaſque pulſare incumbit: ita etiamnum appellatur in Eccleſia Ambianenſi. Tabularium Epiſcopat. Ambian. an. 1327. *Item ſuper alia captione Thomæ Cloquenandi & ſex pulſatorum dictarum campanarum; &c.* Ita dictus quaſi *homo campanarum*: Id enim ſonat vox *man.* ubi obſervandum præterea dici præfectum cæteris pulſatoribus. Vide *Campana.*

Ibid. l. 42. *poſt*, mappa. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenomanenſis n. 44. *In præfata ſeniore & matre Eccleſia Civitatis duodecim ſigna ex metallo optimo fundere; & firmare ſtuduit, quæ in jam dicta Eccleſia decenter in Clocariis collocavit.*

CLOPPUS. *In fine adde.* Joannes. *Le Gogue* in Hiſt. MS. Principum *de Deols* in Biturigibus: *De ſon eſpée tellement le frappa ou pié devers le talon, que tout le temps de ſa vie en va clocher, & pour ce fuſt appellé le Cloup de Chauvigni.*

CLUSA. *L.* 9. *poſt*, cap. 5. *adde.* ut & Adelbaldus Trajectenſis Epiſcop. de Geſtis S. Hentici Imp. pag. 459.

CLUSOR. *L.* 1. *poſt*, Lat. *adde.* Andreas Mon. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg. cap. 46. *Addiditque de ſuo auri quantitatem & gemmas: & cluſorem conducens, inſigne* 300 *argenti marcas valiturum, ad honorem & utilitatem Eccleſiæ fabricatus eſt.*

CLYPEUS. *In fine adde.*

Clypeus. Tabular. S. Germani Pariſ. an. 1253. *Et* 15 *ſolidos Pariſ. annui reditus, quos percipiebant, ut dicebant, pro Clypeo in Eccleſia B. Germani de Pratis.*

COBEBUS. Formulæ Andegavenſes n. 6. *Quia antè hos dies aliquos homo nomen illi litem in via publica aput illo ei habuit, & cobebus ſuper eum ipſi illi poſuit, ſic taliter convenit ipſius homo ad mediantis bonis hominibus, ut hunc ſecuritate ipſius homo de ipſius cobebus, ſeu de ipſa lite, quem aput mihi abuit facere debuerit, quod ita & fecit.* Videtur uſurpata vox pro *Cohibus*; ita ut ſic legendum ſit, & *Cohibentia*, ſeu *Convenientia*, intelligatur; vel *Conviventia.*

COBRANCIA. *In fine adde.* Alia an. 1300. ex Tabul. Nantolienſi in Pictonib. *Do & concedo pro me & meis—totam meam partem—in omnibus cobranciis ſeu conqueſtis omnium bonorum tam mobilium quam immobilium, ubicumque ſit, quas cobrancias & conqueſtus—fecerunt.* Tabular. Abſienſe;

fol.41. *ſcilicet in unaquaque ſextariata terræ unum denarium de tota terra quam jam habet cobratam, & quam cobraturi ſunt.* Tabular. Nantolienſe in Pictonib. an.1300. *Cobrancia & conqueſtus.* Ex Lat. recuperare, & Gall. *recouvrer.* Vide *Cuperamentum.*

COCHLEAR. *P.*1034. *l.*2. *poſt*, argenteum. *adde.* Tabul. Monaſterij S. Theofredi in Velavis: *Vinearia ſtagnea, id eſt ampulla, vinum & aquam continentia, vaſa quoque lignea tornatili opere facta quibus oblata ſervantur, cum cochleari argenteo, quo in patena ponuntur.*

COCTUS, *Exuſtus*, vel potius lento igni admotus, ſeu ut Galli dicimus, *bruſlé à demi feu.* Lactantius lib. de Mortibus Perſecutor.num.13. *Statim productus non modo extortus, ſed etiam legitimè coctus, cum admirabili patientia poſtremò exuſtus eſt.* Idem num.15. *Omnis ſexus & ætatis homines ad exuſtionem rapti.* Rurſum num.21. *Qui cum deligati eſſent, ſubdebatur primò pedibus lenis flamma, tamdiu donec callum ſolorum contractum igni ab oſſibus revelleretur.* Et mox: *Tunc per multum diem decocta omni cute vis ignis ad intima viſcera perveniſſet.* Acta Epiſcoporum Cenomanenſium in Hoello cap.34. *Utraſque genas illius ferri candentis adustione coxerunt.* Ennodius Carm.21.

Nil lenta perdit coctio,
Intrat latenter abdita.

Vide locum Hincmari in V. *Aqua fervens.*

CÆLICOLÆ. *L.*31. *poſt*, σολιῆ. *adde.* Monaſteria vero ἰδιόγυοι ὕφασοι. In Vita S. Nicolai Studitæ pag. 904.

COEMETERIUM. *L.*17. *poſt*, celebrabat. *adde.* S. Athanaſius Apolog.1. de fuga ſua: τῇ γὰρ ἑβδομάδι καὶ τὴν ἁγίαν Πεντηκοστὴν ὁ λαὸς πανηγύσας ἐξῆλθε εἰς τὸ κοιμητήριον ἐὰξαι. In lib.3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap.103. extat *Miſſa in Cymeteriis.* Infrà: *Omnium fidelium Catholicorum orthodoxorum in hac baſilica quieſcentium*, &c.

COENATICUM. *P.*1040. *l.*7. *poſt*, monaſterium. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Decimam cenagij mei infrà & ſuprà excluſam meam.* Idem Tabular. an. 1146. *Cum Canonici ab antiquo ſextam partem cenſuum terragij, — nec non vendarum totius terræ, vinagij, cenagij, in lampredis & aloſis, & omni genere piſcium haberent.* Alibi: *Cœnatio* appellatur. Locum vide in *Ductus.*

COESSE. *In fine adde.* Occurrit præterea in Miracul. S. Marculfi num. 16.

COINQUINARE, per συίμαλος ῥύσιν pollui apud Columbanum de Pœnitent. menſura.

COCKA, Petrus de Dusburg in Chron. Pruſſiæ cap.1. *Fundaverunt Hoſpitale in tentorio ſuo facto velo cujuſdam navis dicta Cocka Thentonicè, ubi dictos infirmos colligentes*, &c. Vide infra in *Cogo.*

COLACIUM. *In fine ſcribe.* Adde Colvenaceziun in Hiſt. Segovienſi cap.16. §. 1. 8. cap.18. §. 3.

COLAX. *L. pen. poſt*, notio. *adde.* Thomas Smithus in Epiſt. de moribus & inſtitut. Turcar. p. 18. idem Heptapyrgium *Iedi Kola* hodie etiam appellari teſtatur.

COLHARES *de prata*, cochlear argenteum in charta Luſitan. to.4 Monarchiæ Luſitan.p.304. Galli *cuilier* dicunt.

COLLANA, *Torques*, ex Ital. in Statut. Mediolan. 2.part. cap.450.

COLLECTA. *P.*1053. *l.*67. *poſt*, ſemel. *adde.* Arnobius lib.2. *Locum ubi colligerent non habebant.* Acta S. Philippi Mart. *Ait Baſſus: Legem Imperatoris jubentis nuſquam colligere Chriſtianos?* Vide infra *Colligere.*

COLLECTUS. *L.*16. *poſt*, cap.22. *adde.* Extremis ſæculis, is ritus invaluerat, ut qui liberos exponerent ad oſtia Eccleſiarum, quò eos ſacrum baptiſmum non ſuſcepiſſe innuerent, ſal intra pueriles faſcias deponerent, ut eſt in Regeſto temporalitatum, ex Camera Computor. Pariſ. fol.134.

COLLIBERTUS. *Pag.*1057. *l.*25. *poſt*, ſurrexiſti: *adde.* Ubi Zacharias Papa habet σωίτροφα, id eſt *ſodalis.*

Ibid. in fine adde. Tabularium S. Cyrici Nivern. ch. 65. *Cum duobus colibertis & progenie illorum quæ de illis in poſterum ventura eſt*, &c. Ibid. ch.81. *quendam colibertum nomine Tegbergum, cum omni prole quæ ex eo proceſſit vel proceſſura eſt.* Et ch.83. *de Colibertis S. Cyrici qui uno quoque anno debent ſolvere de capite ſuo denarios*, &c.

COLLIGERE. *L.*1. *poſt*, celebrare. *adde.* ἐκκλησιάζειν, συνάγειν.

COLMENA *apum*, in Charta an.1271. tom. 3. Monarchiæ Luſitan. pag. 306. *Vas apum*, ex Hiſp. *Colmena.*

COLONUS. *P.*1065. *l.*7. *ſic lege*: Suos aut pervaſionibus &c. *Lin. ſeq. lege* majorum, *pro* viarum.

*Ibid. l.*27. *poſt*, addicti. *adde.* Unde in Gloſſ. Baſilic. colonus definitur δυλοπάροικος, & μισθώτης. Vide Gloſſ.med. Græcit.

*Ibid. p.*1068. *poſt l.*17. *ſcribe.*

Colongia, idem quod *colonia.* Charta Henrici Theobaldi Comitis Campaniæ filij an. 1149. pro Abbatia Jutenſi: *Grangiam S. Euſebij cum hominibus ſuis, & colongiis, & aliis poſſeſſionibus, &c.* Infrà: *cum hominibus ſuis, & terris, & aquis, & nemoribus & undecim collongiis ad eandem* (villam) *ſpectantibus.*

*Ibid. l.*22. *poſt*, &c. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Dum Noniaco colonica ſua in honore B. Iuliani Martyris oratorium conderet*, &c.

*Ibid. l.*47. *poſt*, &c. *adde.* Vita S. Aldrici Epiſc. Cenoman. num.6. 30. &c.

Ibid. poſt lin. ult. ſubde.

Coloneta, ſimili notione in charta Eygili Abbat. Flaviniac. apud Mabillon. to. 6. Vitæ SS. Ord. S. Bened. pag. 241. ſemel ac iterum. Sed fortè leg. *coloneca.*

COLOBIUM. *P.*1064. *l.*25. *poſt*, προσαλαπίνους, *adde.* Tabular. Prioratus S. Vincentij Laudun. an. 1281. *Quilibet Monachus habeat ſingulis annis 2 frocos, ſeu 2 colobia cum cucula.*

COLUMBA. *L.*11. *poſt*, diſtrahit. *adde.* Breve de vaſis Eccleſiaſticis in Tabulario S. Theofredi in Velavis: *Columba deſuper altare aurea, ubi Dominicum reponitur Corpus in linteo mundo ſervandum.*

Ibid. in fine adde. & Diurnum Romanum cap. 4. tit.1.

COMES. *P.*1074. *poſt*, *l.*25. *adde.* Ita Paulus Ægineta in Præfat. τὰς συντάξεις καὶ συναγωγὰς ejuſmodi libros vocat.

*Ibid. p.*1078. *l.*11. *poſt*, noſtræ. *adde.* Apud Bohemos Epiſcopi Olomucenſes, *Comites Capellæ regiæ* inſcribuntur: de qua dignitate diſſertationem inſtituit Bohuſlaus Balbinus lib. 5. Epitom. Rer. Bohemicar. p.346.

*Ibid. p.*1079. *poſt l.*14. *ſubde.*

Comes Cortis. Vide Gloſſ.med. Græcit. in Κόρτη.

*Ibid l.*48. *poſt*, 4. *adde*, & apud Ægid. Gelenium in Sacrario Colonienſi p.408.

Ibid. pag. 1080. *l.*38. *poſt*, 277. *adde.* Et in Vita Balduini Lutzemburg. Epiſcop. Trevir. lib. 3. cap. 5.

Ibid.

Ibid. l.44. poſt, 52. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. δασὺς, *Hirſutus, piloſus.*

Ibid. p.1083. l. 5. poſt, Θράκ. *adde.* Habetur in Diurno Romano cap.1.num.4. formula Epiſtolæ ſeu ſuperſcriptionis *ad Comitem Imperialis obſequij & Exarchum:* ubi non intelligitur quivis Palatij Comes, ut cenſuit Editor.

Ibid. l.16. ſcribe, lib. 4. *& l. 18. poſt*, occurrat. *adde.* At longè ante Conſtantinum Comitivam hanc obtinuiſſe contendit Henricus Valeſius ad Euſebium.

Ibid. p. 1086. l. 28. poſt, cap.6. *adde.* Alios præterea Comites Palatij Francici ſub prima Regum ſtirpe memorant veteres chartæ apud eruditum Mabillonium in libros de Re Diplomatica, *Drucloaldum* ſcilicet ſub Theoderico, pag. 470. *Hociebertum, Ghiſlemarum, Bertboaldum, Sigofridum, & Grimberchtum* ſub Childeberto, pag.478. 480. 482. 483. *Vvaningum* ſub Chlodoveo Jun. p. 378. *Anſoaldum, Arnonem, Marſonem, & Audramnum* ſub Chlodoveo III. pag. 117.

Ibid. l. 37. poſt, an.817. *adde.* qui *Ragenarius* vocatur in Vita Aldrici Epiſcopi Cenomanenſis, cum quo eandem dignitatem *Fulco*, ut eſt in pag. 125. 130. 171.

Ibid. l.39. poſt, charta. *adde.* Et in eadem Vita Aldrici pag. 171.

Ibid. l. penult. poſt, in. *adde.* Charta Rodulfi Regis Franc. an. 914. in Probat. Hiſt. Bleſenſis, idem Rex Theobaldum inclytum Comitem Palatij vocat: in

Ibidem l.41. poſt, dicitur. *ſubde.* Denique Henricus Comes Campaniæ in charta data in Hieruſalem an. 1179. pro Eccleſia Ebronenſi, *Franciæ Comes Palatinus* pariter indigitatur. Legitur illa in Adverſariis Ducheſnianis.

Ibid. l.52. poſt, 1095. *adde.* Notkerum in Tranſlat. S. Baſoli. p. 155.

Ibid. l.53. poſt, Franciæ. *adde.* Vel certè quivis Comites Regum vaſſalli. Tabular. S. Florentij Salmurienſis an. 1062. *Ego Gaufridus* (Martellus Andegavenſis Comes) *Dei gratia non pauci populi ſui Princeps, & Francorum Regis Comes.* Chronic. MS. S. Stephani Lemovic. *an.* 1137. 5. *Id. April. — obiit Vvillelmus Palatinus Comes Pictavienſis ultimus Dux Aquitanorum.*

Ibid. p.1088. l.31. poſt, ligurea, *adde.* Laumellum vocant Ammianus lib.15. Itiner. Anton. Tabula Peutingeri, &c.

Ibid. p.1090. l.48. poſt, infrà. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. δασὺς, *Hirſutus, Piloſus.*

Ibid. p. 1091. l. 31. poſt, 1304. *adde. Ludovicus Comes provinciatis de Iſenac* apud Joan. Mautitium Gudenum lib.1. Hiſtor. Erfurtenſis n.10.

Ibid. p.1095. l. 54. poſt, 145. *adde. Coneſtabiles portarum*, in Statutis Mediolan. part.2. cap.163.

Ibid. l.53. poſt, Sergeants &c. *adde.* In Regeſto Cameræ Comput. Pariſ. ſignato C. D. fol.231. deſcribitur Statutum Joannis Regis Franc. quo ſtatuitur, ut in poſterum, *tous pietons ſoient mis par Conneſtablies ou Compagnies de 25 ou 30 hommes, & que chaque Conneſtable prenne doubles gages, & que les Mareſchaux pour les Genſdarmes & les Maiſtres des Arbaleſtriers pour les pietons aſſiſteront aux monſtres deux fois le mois.*

COMESTIONES. *P.* 1098. *poſt lin.*13. *ſubde.*

Eſus, eâdem notione. Tabular. Nantolienſe in Pictonib. an.1342. *Amplius dominus Prior habet à me unum eſum cum duobus paris Epularum* coxatarum & aſſatarum ad opus & perſonam ejuſdé Prioris.

COMESTORES. *l.8. poſt*, att.17. *ſcribe. Maugeurs & gasteurs*, in Manuale placitatorum in Parlamento. 1. Decemb. an.1372.

Ibid. l.71. poſt, &c. *adde.* Alia an.1318. in Tabul. Epiſcop. Ambian. *Cum peterent quod garniſiones ſervientium, ſeu Comeſtores non ponerentur pro debitis*, &c.

Ibid. l.72. poſt, 362. *adde.* Franc. Polletum lib. 3. Hiſt. Fori Rom. cap.2. extremo.

COMICTIA. *L.5. lege*, eruditiores.

COMITATUS. *L.26. poſt*, vide. *adde.* Fragm. S. Hilarij p. 49.

Ibid. In fine adde.

Comitium, Comitatus. Acta Epiſcopor. Cenomann. p.303. *Vir quoque illuſtris, præfulgens in ſæculo divitiis, uſque in ſui poteſtate, Comitij idem videbatur locus ſore*, &c.

COMITORES. *L.13. poſt*, judices. *adde.* Vox etiam noſtris nota. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 75. *Comitores de Lugerac prius condonaverant Deo & S. Eparchio illum manſum de Chaſenvilla*, &c. adde fol.123.

Ibid. l.17. poſt, ſeq. *adde.* Et in Tabulario Celſinianenſi: *Petrus Monachus de Cazlada acquiſivit in guadio totum cenſum de obedientia S. Maximini: videlicet de annona & de denariis, & de uno de Comptoribus de Murol; de Petro Comptor, & de uxore Calixti, & donavit ipſe Petrus Monachus propter hunc cenſum ad ſupradictos Compſores 60 ſolidos Claromontenſes, ad unumquemque 20 ſolidos.*

COMMANENTES, *poſt hanc vocem adde.* Dictæ eæ mulieres, quas Concilia *συνεισάκτους* vulgo vocant, in veteri Cod. apud Henr. Valeſium ad lib. 7. Euſebij cap. 30.

Commanentes, Manentes &c.

COMMARCHIA. *In fine adde.* Tabular. Deiparæ Santonenſ. *Matrona nomine Hildegardis, mater Commarci Santonicæ civitatis nobiliſſimi viri, fecit piſcationem in flumine carentæ ſuper montem, & tenuit eam cum filio, uſque quo Franco tenuit Commarcum in capitolio in prehenſione ſua captivum & compeditum, quem Fulco Comes veniens Santonas, ſecundum ſeniorum patriæ judicium liberavit.* Infrà vero *Commarcus* is vocatur *Gaufridus cognomine Martellus*, &c. Vide to.4. Analector. Mabillonij p. 358. Acta Sancti Iſidori Agricolæ num.13. & Papebrochium to.3. Maij p.418.

COMMENDA. *P.* 1106. *l. 21. poſt*, concedere. *ſubde.* Gloſſ. Gr. Lat. παραταθήκη, *commendatio.* παρατίθεμαι, *demando, commendo.* παρατίθημι τὸ φυλακτὸν ὑμῖν, *commendo, depono.*

Ibidem p.1108. lin.8. poſt exercebat. *adde.* Atque hinc percipimus, cur Guillelmo Epiſcopo Pariſienſi, in Terram Sanctam profecto anno 1102. Eccleſiæ regalia in manu Regia remanſerint, cum quoad ſpiritualia vicarios conſtituiſſet uti docemur ex Tabulario Maurigniacenſi ch.90. in qua hæc habentur: *Hanc rem confirmaverunt Stephanus Archidiaconus; Fulco Decanus, Rainaldus Archidiaconus, in quorum manu Guillermus Epiſcopus dimiſit cbram & providentiam Epiſcopalium rerum.* Et ſub finem: *Tempore quo hæc firmata ſunt, erat in Hieruſalem Guillermus Pariſiorum Epiſcopus, & Epiſcopatus erat in manu Philippi Regis, qui benigno animo hæc omnia conceſſit, & regali auctoritate firmavit*, &c.

Ibid. p. 1109. l.17. poſt, dicuntur. *adde.* Scribit Lactantius lib. de Mortibus perſecutor. num.21. apud Perſas eum fuiſſe morem, *ut Regibus ſuis in ſervitium ſe addicerent, & Reges populo ſuo tanquam familia uterentur.*

COMMENDATIO. *P.*1111. *l.*27. *poſt*, dicitur *ſcribe.* Tabular. S. Albini Andegavenſis : *Vicecomes de Toarcio expetebat Guardam, quam Commendationem vocant de villa, quæ dicitur Brociacus. Quare Loſdelinus Monachorum Præpoſitus de Mairono Vicecomitem Haimericum adiit, fecitque hac de re tale placitum cum eo : Monachus de Brociaco dabit per ſingulos annos ad Paſcha 5 ſolidos de Commendatione Vicecomitis : qui ſolidi ſi ipſo die Paſchæ redditi non fuerint, ad 8 dies reddentur ſine lege. Igitur pro hac re promiſit Vicecomes prædictus ſupra dictam villam, & omnes homines ipſius villæ ſe ubique ſervaturum, & etiam ipſos homines de Brociaco qui morantur in burgo Monachorum apud Moſleriolum, cuſtodiet euntes & redeuntes, quamdiu de Brociaco fuerint, &c.* Tabular. S.Cypriani Pictav. *neque bidanuum, neque alium debitum ab illis hominibus qui habitaverint exigant, ſolummodo Commendationem ſalvum faciendi propter amorem Dei nobis retinemus, &c.*

*Ibidem l.*37. *poſt*, exſolvit. *adde.* Charta Guigonis Comitis Nivernenſis & Forenſis an. 1229. *Cum aliqui homines de villa S.Regneberti cenſus ſive comandas nobis olim ſuper ſuis capitibus contuliſſent, nos ea quitavimus & gurpivimus Priori S. Regneberti, &c.*

*Ibid. l.*55. *poſt*, Commende. *adde.* Tabular. S. Theofredi in Velavis : *Dimiſit Commendam, quam exigebat in ipſa villa, &c.*

*Ibid. p.*1112. *l.*45. *poſt*, num. 3. *adde.* & in Charta Joannis D. Balgentiaci an. 1196. in probat. Hiſt. Bleſenſis p.16.

Ibid. in fine adde.

Commendatela, ſimili ſignificatu, in Tabulario S. Cyrici Nivern. ch. 94.

COMMENDATIONES. *L.*2. *poſt*, functis. *adde.* ἐντολαὶ, apud Clementem lib.8. Conſtitut. Apoſtol. cap.43.

Infra lin. 7. *lege* exanimem.

COMMERCIUM. *L.* 16. *dele*, Capitulare, &c. *uſque ad* accommodantem. *Infra lege*, Palæologi.

COMMISSORIUM, *donatio*, teſtamentum, ſeu Diploma. Vide Anton. Brandaon. lib.8. Monarch. Luſit. cap.15.

COMMODOLARE, pro *Commodare*, in Formulis Andegavenſibus n.58.

COMMODUM, ſtipend. *l.*19. *poſt*, 59. *adde.* ut & Diurnus Romanus cap.4. tit.2.

COMMONITORUM. *P.*1117. *l.*28. *poſt*, 21. *adde.* & Lindenbrogium ad Ammiani lib. 28. p.178.

COMMUNE. *L.* 6. *poſt*, apud. *adde.* Ciceron. in Verrina 4.

*Ibid. p.*1119. *l.*53. *poſt*, appellati. *adde.* Vide Zonaram lib.6. Annal. n.15.

*Ibid. l.*20. *poſt*, 315. *adde.* Acta Epiſc. Cenoman. p.315. *Facta itaque conſpiratione, quam Communionem vocabant, ſeſe omnes pariter ſacramentis adſtringunt, &c.*

COMMUNICATORIÆ. *Scribe in fine.* Vide *Epiſtolium.*

COMMUNIO. *P.* 1127. *l.*49. *poſt*, erat. *adde.* Et Cumeanus Abbas de Menſura pœnitentiarum cap.3. *Plena pœnitentia acta ad communionem oratione* (f. orationis) *permittantur.*

COMPADIATIM. *In fine ſubde.* Vel potius *copadiatim*, per κατάδην, per fruſta. Vide *Copadium.*

COMPETENTES. *P.*1134. *l.*5. *poſt*, petunt. *adde.* Leidradus Epiſc. Lugdun. de Baptiſmo cap.1. *Differt ſane inter Catechumenos & competentes. Catechumeni itaque ſunt, qui primum de Gentilitate veniunt, & habentes voluntatem credendi in Chriſto, audiunt verbum fidei, ſed nondum appellantur Fideles. Competentes autem ſunt, qui jam poſt doctrinam fidei, poſt continentiam vitæ, gratiam Chriſti percipere feſtinant. Ideoque appellantur Competentes, id eſt gratiam Dei petentes.*

*Ibid. l.*32. *poſt*, cap.53. *adde.* Miſſale Gallican. vetus p.472. Edit. Rom.

COMPETIÆ, *fruſta.* Vita 2. S. Carthaci Epiſc. num. 24. *Et per viam egrediens invenit craterem ſtridentem & mobilem in competiis poſitam, quæ ab artificibus in aquæ ductu ſupradicti ſtagni cauſa ladendi facta eſt*, &c. Vide *Petia.*

COMPLAINTA. *In fine adde.* Charta R. Comitis Forenſis & Dom. Bellijoci an. 1270. *Cum caſtellani noſtri qui pro tempore fuerint in Caſtro noſtro S.Baldomeri levaverint & levare conſueverint tallias ſeu complaintias ab hominibus de Ruias, &c. Alia an. ejuſd. exactiones, collectas complaintas chevalgatas, &c.*

COMPLANTARE. *P.*1136. *l.*63. *poſt*, Lotharij. *adde.* Hac formula : *Conceſſimus illi hanc terram ad medietatem plantationis, eo tenore, ut infra quinquennium eam teneant & poſſideant : & expleto quinquennio unam medietatem advineatam, & bene conſtructam nobis reddant, & ex altera faciant quod voluerint.*

Complantagium, Præſtatio ex *Complanto.* Tabular. Abſienſe fol.229. *Rupturam terræ ejuſdem vineæ, tali pacto, ut de vinea reddatur complantagium, & denarius recepti.*

COMPLETA. *L.*22. *poſt*, eſt, *adde.* Necrologium Cenomanenſe : *horaque completa complevit dies ſuos.*

*Ibid. l.*27. *poſt*, beneficiis. *adde.* Hanc *Complendam, conſummationem Miſſæ* vocat Miſſale Gothicum pag. 272. Alia Sacramentaria *orationem ſuper*, vel *ad populum*, vel etiam *benedictionem populi*, ut in voce *Oratio* docuimus : de qua etiam egimus in Gloſſ. med. Græcit. in V. Εὐχή.

COMPLETOR, *fidejuſſor* qui pacta *complenda* fidejubet. Tabul. Foſſatenſe an. 1272. *Fecerunt & conſtituerunt plegios & principales debitores & redditores ac completores erga dictos religioſos, &c.*

COMPLICES. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κομπλικεῖον.

COMPOSCIONALIS. In formula Andegav. 31. & 33. *Seu & ſtrumenta ſua quam plurema* venditionis, dotis compoſcionalis, contulitionis, pactis, commutationis, &c. Videtur hæc vox uſurpari pro *Compoſitionalis*, ita ut dos ſit de qua conventio facta eſt, non verò ex lege ſit : quam vulgò *dotalitium conventionel* appellamus.

COMPRESSARE, *Comprimere.* Aimoin. lib.2. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij n.1. *Compreſſantibus ſe hinc & inde turbis.*

COMPUTATRICES. Vide in *Cantatrices.*

COMPUTUS. *P.* 1141. *l.*15. *poſt*, unum. *adde.* Hunc nuper edidit Steph. Baluſius lib.1. Miſcellan.

Ibid. l. 35. *poſt*, Mabillonium. *adde.* Caſſiodorus, Richardus Præmonſtrat. Abbas apud Pithœum p.256. Magiſter Anianus.

*Ibid. l.*38. *poſt*, ſcripſere. *adde.* cujuſmodi ſunt è Græcis, S. Maximus, Andreas Cretenſis, Nicephorus Gregoras, Iſaacus Argyrus, & alij quorum computos collegit Petavius in Uranologio.

*Ibid. poſt l.*56. *ſubde.*

Computarius, eâdem notione, apud S. Columbanum Epiſt. 5.

CONCER

CONCERGERIA, Sergenteriæ ſpecies. Tabul. S.Dionyſij an.1201. *Cum Abbas & Conventus S.Dionyſij conceſſiſſent Ioanni de Cyris ſergenteriam ſuam de Cyris, quæ dicitur concergeria, — pro quâ concergeria facienda ipſe percipiebat annuatim in granchia B. Dionyſij de Cyris 2 modios bladi &c. — Cuſtodiebat ſegetes, & pro iis cuſtodiendis accipiebat domum & meſſaginus, faciebat ſubmonitiones ad mandatum Præpoſiti B.Dionyſij vel fermens ipſius, & debebat facere fidelitatem ipſi Præpoſito vel ſervienti ipſius de ſegetibus cuſtodiendis fideliter*, &c.

CONCESSUS. *In fine ſubde.*

Conceſſionem facere præterea dicebantur infantuli, quibus ut ij conceſſiſſe ſeu donationibus aſſenſum præbuiſſe putarentur, dabatur nummus ſeu denarius. Tabular. Abſienſe fol.126. *Et filia Petronilla & Nigra, & quæ non poterat loqui, ſed nummus ei datus eſt pro conceſſione cum eſſet in Chauvin Ugo, & qui nummum accepit pro conceſſione, cum eſſet infantulus, quod fecerunt in villa quæ vocatur Chillos.* Fol.137. *In craſtino verò apud Ialceroiam Petrus filius Ioannis Marot, & Ioannes ejuſdem Petri frater, qui non loquebatur, ſed in ulnis matris ſuæ nummum pro conceſſione accepit.* Et fol. 175. *Et alius qui erat infantulus, pro cujus conceſſione nutrix ſua nummum accepit.* Tabular. Vindocinenſe an.1130. *Notandum vero & ſciendum eſt, quod Haldeburgis minor filia Amelina ſorori Rainaldi ſexto loco ſuperius nominatâ in cunabilis erat quando hæc conceſſio facta eſt. Mater vero ejus quæ eam nutriebat nomine filiæ ſuæ, ſicut mos eſt, conceſſionem fecit.* Idem Tabular. ch. 747. *Infanteſque ipſius qui præfatæ non interfuerunt conventioni, Burchardum ſcilicet & Aremburgem & Ioannem, tangendo eam, firmare ſeu annuere fecit, datis pro hoc ſingulis denariis.* Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 131. *Statuimus ut denarios pellitiis eorum deditos, qui de infra nominatis obedientiis in Natali Domini cenſualiter debentur, unus è Monachis, quem Abbas & capitulum elegerint, recipiat.* Tabularium Monaſterij S. Joannis Ambian. fol.221. *Cum autem Beatrix filia mea non haberet ætatem creantandi, recepit denarios qui dari ſolent pueris in conſimili venditione ſecundum conſuetudinem patriæ approbatam. Act.an.1226. menſe Maio.* Idem Tabular. fol. 288. *Alij vero cum necdum haberent ætatem, quoad jurare poſſent, habuerunt denarios pro conceſſione qui ſolent dari pueris ſecundum terræ conſuetudinem approbatam.* an.1225. ita rurſum fol.190.458.

CONCHYLIOLEGULI. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med. Græcit. in Κογχυλιάται.

CONCIO. *L.21. poſt*, 185. *adde.* Abbo Floriac. in Encyclica, Autor vitæ S.Madelgiſi n. 3.

CONCUBA, *Concubina.* Decretum Synodi Sardicenſis in Fragm. S.Hilarij p.20. *Probra multa criminaque objecit, quod diceret illum concubas & habuiſſe & habere.* Hinc *Concubatus* pro *Concubinatus*, in l.3. D. de Concubinis. *Dele hîc lin.2.*

CONCUBINA. *P.1151. l.8. poſt*, uxores, *adde.* Sed & cum concubina perinde ac cum uxore alterius adulterium fieri dicebatur. Vide S. Columbanum Epiſt. 5.

CONDAMINA. *L.2. poſt*, dicta. *adde.* Vel ut alij volunt, quaſi *Campus Domini*; nam in Occitania, maximè verſus Sevennas, *Camp*, aut *Con*, *Campum* ſonat: ubi hæ Condaminæ ab omni onere agrario immunes cenſentur.

CONDEMNARE. *P.1154. l.13. poſt*, domage. *adde.* Ubi obſervare licet domus damnatorum incendio abſumptas: quod etiam apud Suecos obtinuiſſe tradit Joan. Loccenius lib. 2. Hiſt. Suecanæ pag.65. quo loco ſcribit Amondum vel Amundum Regem, *Carbonarium* cognominatum, *quod legem tuliſſet de incendenda parte domûs, aut totis ædibus delinquentis, pro noxa damnive dati portione*: quam tamen legem abrogaſſe poſtea ait.

Ibid. l.40. poſt, vide. *adde.* Excerpta Dionis ex Edit. Valeſij p.582. & ejus notas.

CONDESCENDERE. *L.10. poſt*, Eccleſia. *adde.* Auxilij Libellus de Formoſo Pap. *Denique id approbo, condeſcendo tibi, quaſi tuis aſſertionibus favens.*

CONDICARE, pro *condicere.* Acta Epiſcoporum Cenomanenſium pag.154. *Et poſtea ante dominum Carolum condicavit ſuum placitum, & conqueſivit jam dictum monaſterium ad jus ſuæ ſedis Eccleſiæ.*

CONDITA. *L.4. poſt*, Adriano. *adde.* Ἐκτισε δὲ καὶ Ἀδριάνεια ἐν, & eſt in Chron. Alexandr. an. 7. Anaſtaſij.

Ibid. l.10. poſt, Commeatus. *adde.* Et lib.17. *Ex annona — portionem ſubtractam in iſdem condidit caſtris.* Denique lib.18. *Horrea quinetiam extruere, ubi condi poſſet annona.*

In fine ſcribe. Cæterum hujuſce vocis crebra occurrit mentio in Actis Epiſcoporum Cenomanenſium p.78. 190. 213. 272. apud Mabillonium tom. 3. Analector. & in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.26.27.28.

CONDITIO. *P.1157. poſt. l.14. ſubde.*

Conditia, eâdem fere notione, in Statutis Mediolan. part.2. cap.231. *onera, conditia*, &c.

Ibid. in fine ſubde.

Conditio, pro re creata, vel creatione, non ſemel uſurpat vetus Interpres Irenæi.

CONDITIONALES. *L.15 poſt*, cap.1. *adde.* Tabul. S.Dionyſij an. 1283. *Bona ſic decedentis vel decedentium ad amicos carnales eorum propinquiores in hac parte qui non ſunt conditionis, vel hominès de corpore, licet ſint proximiores eis alij homines conditionis ſeu de corpore, &c.*

CONDITORIUM. *In fine adde. Conditoria frugum*, apud Ammianum lib.31.

CONDITUM. *In fine adde.* Tabularium Monaſterij. S. Theofredi in Vellavis: *Procuraret exhibere fratribus refectionem aliquo certo die de piſcibus, & aliis quibus poſſet eſcis, cum potione conditi.*

CONDOMA, pro *Condamina*, de qua voce, ſupra egimus. Occurrit in Teſtamento Bertichranni Epiſc. Cenoman. pag. 143. Edit. Mabillonij tom. 3. Analect.

CONDUCTUS. *P.1159. l.35. poſt*, 125. *adde.* Formulam aliam habemus apud Heſychium Mileſium lib. περὶ Θεῶν, & Suidam in Potamone.

CONFECTOR. *L.3. poſt*, reſtituit. *adde.* Gloſſæ Baſilic. Κομφάκτωρ, κατασκευαστής.

CONFESSIONES. *L.19. poſt*, 22. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.2. *lin. ſeq. lege.* Perdiceæ.

CONFESSIO. *P.1163. l.13. poſt*, cap.18. *adde.* Pœnitentiale S.Columbani cap.1. *Statutum eſt — ut domus confeſſionem ante menſam, ſive ante lectorum introitum, aut quandocumque fueris facile, quia confeſſio & pœnitentia de morte liberant.*

Ibidem l.22. poſt, Vide. *adde.* S.Columbanum de Pœnitentiarum menſura cap.42. & infra in

Ibidem l.38. poſt, obvenit. *adde.* Tabular. S. Cypriani Pictavenſis fol.27. *Arbertus de S. Iovino & Tomaſia uxor ejus conceſſerunt monachis S. Cypriani Eccleſiæ de Braja in honore S.Ioannis & S.Petri conſtructas, & ſepulturam, & baptiſmum, & confeſ-*

ſiones;

ſiones, & offerendam, & decimam de vino & pane, & oblationes de rogationibus, & quidquid offertur ad Eccleſias, & ad altaria, &c. Tabularium Epiſcopatus Ambian. an. 1281. fol. 27. *Habebit inſuper Curatus gratuita quæ ſequuntur: videlicet oblationes confeſſionum, viſitationes, vina nuptiarum, &c.* Charta Petri Epiſcopi Inculiſmenſis an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij fol. 11. *Quicquid etiam in Confeſſionibus oblatum fuerit dividatur.*

CONFESSIONES. *L.* 23. *poſt*, pateret. *adde.* Sed & ipſum Martyrium *Confeſſionem* appellat Lactantius lib. de mortib. perſecutor. num. 15. *Comprehenſi Presbyteri & Miniſtri, & ſine ulla probatione ad Confeſſionem damnati.*

CONFESSORES. *L.* 28. *poſt*, animaret. *adde.* Lactantius de Mortibus perſecutor. num. 15. *Comprehenſi Presbyteri ac Miniſtri, & ſine ulla probatione ad Confeſſionem damnati cum omnibus ſuis deducebantur.* Idem n. 16. *Novies enim tormenta cruciatibuſque variis ſubjectus, novies adverſarium glorioſa Confeſſione viciſti.* Acta S. Saturnini & Socior. num. 1. *Confeſſionis etiam ipſorum pugnas atque victorias cum in literis digerimus*, &c. Infrà: *Aggrediar ſanctiſſimorum Martyrum felicisſimam Confeſſionem.* Adde num. 13.

Ibid. p. 1165. *l.* 25. *poſt*, Dei. *adde.* Vide Clement. lib. 8. Conſtitut. Apoſt. cap. 23.

Ibid. l. 30. *poſt*, 22. *adde.* In Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 1. p. 5.

Ibid. p. 1166. *l.* 14. *poſt*, Confeſſores, &c. *adde.* Apud Græcos recentiores ὁμολογίαν & ἐξαγορέυειν ποιεῖν dicebatur, qui in monaſterio votum emittebat. Vide Archieraticon Haberti pag. 575. & ſupra in.

CONFLIGIUM. *In fine adde. fluctuum Conſligia*, dixit Solinus cap. 15.

CONHIBERE. *Lin. pen. poſt*, 93. *adde.* S. Hilarius in Fragm. p. 28.

Ibid. in fine adde. Vide Caſaubon. ad Apuleij Apolog. p. 148.

CONJURARE. *P.* 1173. *l.* 55. *poſt*, juramento. *adde.* ὁμότης, συνωμότης, Nicetæ in Man. lib. 7. n. 1.

CONRAGIUM. Vide *Conredium.*

CONREDIUM. *P.* 1176. *poſt l.* 21. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or li Quens l'ot ſouvent bien conréé.

CONSIDERARE. *L.* 14. *poſt*, dicuntur. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 23. *Sanxit quoque antedictus Aldricus Epiſcopus, — & conſideravit ut in die ordinationis ejus, &c.* Infrà: *Eſt namque à præfixis Sacerdotibus & Dei ſervis conſideratum & decretum, ut &c.*

CONSIGNATIO. *In fine ſubde.*

Conſignatio judicis. Veteres precariæ in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 62. 66. *Nos rectores S. Gervaſij ſine ulla judicis conſignatione, aut hæredum meorum contradictione in veſtram faciatis revocare dominationem, &c.*

CONSIGNARE. *P.* 1179. *l.* 13. *poſt*, 93. *adde.* Diurnus Romanus cap. 3. tit. 7.

Ibid. l. 17. *poſt*, &c. *adde.* Vide Henric. Valeſium ad Euſebij Hiſt. Eccl. lib. 6. cap. 43.

CONSILIARE. *L.* 13. *poſt*, &c. *adde.* Vide Suidam in ἀλλοτριεπαγῶν.

Ibid. ſub finem ſubde.

Conſiliare, conſilium dare. Paſſio S. Maximiliani: *Dion ad Victorium patrem ejus dixit: Conſiliare filium tuum. Victor reſpondit, ipſe ſcit Conſilium ſuum.*

CONSISTORIUM. *P.* 1182. *l.* 70. *poſt*, &c. *adde.* Certe ſtetiſſe Imperatorem cum ſententiam diceret, aut alloqueretur Concilium, obſervare eſt ex Sguropulo in Hiſt. Concilij Florent. Vide Gloſſ. med. Græcit. in συλλόγιον.

CONSOLATIO. *In fine adde.* Et Gloſſ. med. Græcit. in παράκλησις.

CONSPARSUS. *L.* 2. *poſt*, Pap. *adde.* Liber. 3. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 75. 76. *Benedictio aquæ ſpargendæ in domo. Item alia. Item ad Conſparſum faciendum.*

In fine adde. Vide Cujacium lib. 11. Obſer. cap. 7.

CONSTELLATIO. *In fine adde.* Ammianus lib. 29. *Cum objiceretur illi quamobrem Conſtellationem Principis collegiſſet.* Althelmus de laude virginitatis: *Fato & geneſi gubernantur futura, juxta Mathematicorum Conſtellationem.* Vide Firmicum lib. 4. Matheſ. cap. 3. Hinc dictus

Conſtellator, Mathematicus. Vide *Cantellator. Dele lin. ſeq.*

CONSUETUDO. *Poſt l.* 4. *adde.* S. Gregorius Nazianz. Carm. de Vita ſua:

Ἔνθα γὰρ ἐγχρίνιζον ἐς νόμον τέλει.

S. Cæſarius quæſt. 47. ἐν τοῖς μὲν τὸ γράμμα, ἐν τοῖς δὲ ἡ συνήθεια.

Ibidem P. 1187. *l.* 53. *poſt*, anno 1340. *adde.* Tabular. Albæripæ in Diœceſi Lingonenſi an. 1176. *Qui autem in maſo domini Huonis manſerit, allodium atque conſuetudinem conſuetudinabit, & ejus terragium domini Huonis erit.* Rurſum: *Neque hi qui in maſis eorum manent, conſuetudinales erunt.*

Ibid. p. 1188. *l.* 2. *poſt*, ſcribitur. *adde.* Tabular. Dalonenſis Abbat. *Exactionem unius navis, quæ nominatur la Coſduna, ſcilicet 4 denarij & 1 ciphum ſale plenum.*

CONSUL. *L.* 34. *poſt*, acceptus. *adde.* Nam aliàs *Patricij* & *Conſulis* diverſæ fuere ea tempeſtate in Italia dignitates, quod ex Diurno Romano cap. 1. tit. 3. & 5. colligere eſt: ubi *Conſul* is intelligitur, qui Romæ vel certè Ravennæ tum præerat, quemadmodum Ὑπάτου in cæteris Italiæ urbibus, quod exertè indicat idem Diurnus cap. 2. tit. 4. 5. 6. & cap. 3. tit. 7. Extr.

CONSULATUS. *P.* 1193. *l.* 5. *poſt*, vocatur. *adde.* Sed an revera *Conſulatus*, uti hæc vox apud Claſſicos ſcriptores ſumitur, viguerit apud Saracenos aut Arabes, quod vult vir doctus, pluribus diſceptamus in Gloſſ. med. Græcit.

Ibid. l. 20. *poſt*, ſublimare. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ὑπατία.

Ibid. l. 26. *poſt*, eſſet. *adde.* Ut in Conciliis laudatis, & in Cod. Canon. Eccl. Afric. cap. 56. 103. 127.

Ibid. l. 38. *poſt*, Maio. *adde.* Carthaginenſe VII. *poſt*, Conſulatum Honorij XII. & Theodoſij VIII. 3 Kal. Julij: Epheſinum incœptum 10 Kal. Julij poſt, &c.

Ibidem in fine adde. Idem argumentum in Gloſſ. med. Græcit. attigimus. *Dele quæ habentur in Appendice.*

CONTEMPLABILITER, *palam.* Utitur Ammianus lib. 20. p. 174.

CONTESTATIO. *L.* 42. *poſt*, eſſet. *adde. Conteſtata*, in Miſſali vet. Francor. p. 422.

Ibid. l. 45. *poſt*, num. 1. *adde.* Et in lib. 3. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 106. in Miſſali gothico pag. 270. 288. quo ſpectant iſta Gennadij de Scriptorib. Eccleſ. in Muſæo: *Compoſuit Sacramentorum egregium & non parvum volumen, per membra quidem pro opportunitate officiorum & temporum, pro lectionum textu pſalmorumque ſerie & decantatione diſcretum: ſed ſupplicandi Deo & conteſtandi beneficiorum ejus ſodalitate ſui conſentaneum.*

CONTRA. *L.*32. *poſt*, contra. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. perſecutor. num. 23. *Servi quique fidelisſimi contra dominos vexabantur : filij adverſus parentes ſuſpendebantur*, &c. Vita S. Henrici Imp. cap. 6. *Contra urbem—Eccleſiam ſub Canonico ordine initiavit.* Charta Caroli C. Imp. apud Mabillon. lib. 5. de re diplomat. p. 404. *& omne teloneum annualis mercati, cum prato ubi contra Venitiam congregari ſolet.*

CONTRARIUS. *Pag.* 1201. *l.*13. *poſt*, Moleſtia. *adde.* Diurnus Roman. cap. 7. tit. 22. *Neque ullam laſionem aut Contrarietatem malam in ipſo Beati Ill. monaſterio— inferre audeat.*

CONTUPICTA. S. Columbanus Epiſt. 5. *Licet enim mihi nimirum micrologo, illud cujuſdam egregium ſapientis elogium, quod dixiſſe feruntur, quandam videns contupictam, non admiror artem, ſed admiror frontem.* Ubi leg. fortè *comptam*, vel *acu comptam*, id eſt capillos acu diſcriminatos, vel denique ut Editor cenſet *compte pictam.*

CONVENIENTIA. *L.* 13. *poſt*, cap. 13. *adde.* In Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num 69.

CONVIVÆ. *L.*5. *poſt*, συνεσιάτωρ. *adde.* Ὑβρίσθης τῶ τραπέζαν τ̃ βασιλέως, in cap. 1. Danielis : ſeu λειτουργοὺς τ̃ τραπέζης τ̃ βασιλικ̃, ut vertit Chryſoſtomus in hoc cap. Chronic. Alexandrin. an. 13. Theodoſij Jun. ὁ δ̃ βασιλεὺς Θεοδόσιος Παυλῖνον ὡς φίλον, καὶ μεσάσαντα τ̃ γάμου, καὶ συνεσεσθίοντα αὐτοῖς, ἐποίησεν ὑπ̃ πάσης ἀξίας ἰλθ̃ν.

COOPERTORIUM. *P.*1211. *l.*4. *poſt*, coopertum. *adde.* & Gloſſ. med. Græcit. in Καλυπτῆρες.

COPADIUM. *L.*1. *dele*, Minutal, hachis, ἀπὸ κόπτειν, ſcinde.

*Ibid. l.*3. lege MS. haber.

Ibid. l. pen. poſt, patrum, *adde* in Theophilo.

Ibid. in fine lege, & ſupra in *Compadiatim.*

CORBONA. *In fine adde.* Vide Bernardum Aldretum in Antiquit. Hiſpan. lib. 2. cap. 2. p. 192.

CORDOLENS, *Cardiacus*, apud veterem Interpretem Juvenal. ſat. 5.

CORNAGIUM. *L.*9. *poſt*, accenſetur. *adde.* Charta Theobaldi Comitis Franciæ Seneſcalli & Aalidis uxoris in Hiſt. Bleſenſi p. 301. *Nec cornagium ultra capient.*

*Ibid. l.*30. *poſt*, inditum. *adde.* Inde Callimacho hymno in Dianam v. 179. boves dicuntur κερασφόροι, διὰ τὸ τοὺς κέρασι ἔλκειν τὸ ἄροτρον, inquit Scholiaſtes.

*Ibid. l.*32 *poſt*, exſolvitur. *adde.* Tabular. Montismorilionis in Pictonibus fol. 59. *Ipſi agricolæ ex una quaque domo ubi boves arabiles erunt, reddent nobis unum ſextarium avenæ, de foſſore verò eminam.*

CORNICARE. *P.*1222. *poſt l.*7. *adde* Gozechinus Scholaſticus in Epiſt. ad Diſcipulum : profecto non ut *Cornicaris, dedi ei libellum repudij, non elogij notam, ſed honoris coronam.*

CORNICIUS, apertura fluminis, per quam derivatur aquæ in agros, in Statutis Mediolan. c. 329.

CORNU. *L.*1. *poſt*, bibitur. *adde.* Cornibus uſos veteres ante pocula obſervat Scholiaſtes Homeri ad Iliad. Θ. πρὸ τ̃ γὰρ ἀργύρου καὶ τὸ πολυτίμητον χρῆσθαι, ἐκ κέρως ἔπινον. Vide Auctorem Etymologici in Κέρας.

*Ibidem p.*1223. *l.*23. *poſt*, cap. 28. *ſcribe.* Charta Rainaudi Comitis Forenſis an. 1262. *Quitam, francam, liberam & immunem ab omni tonlta, tallia, cavalgata, cornu, crito, meſſe Prapoſiti, Chaſlani recognitionibus, & compleintia, & ab omnibus aliis exactionibus, & ſervili conditione*, &c. ubi *Critus*, idem valet ac *clamor*, ex Gallico *cri.* Vide *Hueſium.*

Ibidem in fine ſubde.

Cornu, vox in hac notione nota carmen de Curia Romana. v.

Femina ſi qua ſuo queſivit cornua ſponſo.

CORONA. *P.* 1216. *l.*49. *poſt*, ſimulacrorum. *adde.* Vide Carolum Paſchalium lib. 4. de Coron. cap. 13. 19.

*Ibidem p.*1227. *l. pen. poſt*, pretioſiſſima. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. c. 10. *Et ibidem dicitur D. Henricum Rex ſequenti die Epiphaniæ Domini in S. Ambroſio à Mediolanenſi Archiepiſcopo unà cum ſua Reginâ corona ferrea ad inſtar lauri margaritis pretioſis ornata, de calibe tamen per ipſum Henricum Regem cunctis ſucceſſoribus facta, eo quod corona Regum antiqua ex negligentia eſſet amiſſa; nam à nullo Regum de tempore Frederici Imperatoris fuerat requiſita, glorioſiſſimè extitit coronatus*, &c. Hinc.

CORONARI. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Στεφανῶσαι.

CORPORALE. *L.*11. *poſt*, Magni, *adde.* In Miſſali Francor. vet. p. 400.

CORREARIUS. *L. penult. poſt*, hodie. *adde.* judices ordinarios &.

CORRIGIA. *In fine ſubde.*

Corrigia boum, inter malas conſuetudines recenſetur in vet. Charta ex Tabul. Celſinianenſi : *Et agnos, & civadam quam apprehendebat, & corrigia boum, & fœnum, & paleas*, &c. Corrigiæ ſcilicet quæ bobus aratoribus miniſtrare tenebantur tenentes.

COSNOD. *L. ult. poſt*, vetantur. *adde.* Huc etiam referri poteſt ἄρτος τ̃ μιγάλης τ̃ πιμπλ̃ς, de quo Matthæus Blaſtares Litt. M. cap. 1.

CORTALINI. Vide in *Cohortales.*

CORTIS. *Pag.*1256. *l.*53. *poſt*, Court. *adde.* Monachus Sangallenſis lib. 2. de Carolo M. cap. 31. *Pauperes pannos jucundiſſime dealbati Kyrie eleiſon Ludovico beato per latiſſimam curtem, vel curticulas Aquarum grani, quas Latini uſitatim Porticuum nomine vocant, uſque ad cœlum voces efferent*, &c.

*Ibid. p.*1238. *poſt l.* 27. *ſcribe.*

Curta, pro *Curtis.* Charta Lud. VII. Reg. Franc. in Tabul. Maurigniacenſi ch. 9. *Dederunt etiam eis curtam quæ ibi erat foſſis limitata*, &c. Occurrit pluries.

Ibid. p. 1239. *l.*17. *poſt*, &c. *adde.* Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatenſis n. 8. *Antequam ad cortinam ipſius Monaſterij ingrederetur*, &c.

*Ibid. l.*23. *poſt*, concluſerunt. Paulus in Vita S. Hilari Abbat. num. 8. *Antequam ad cortinam ipſius monaſterij ingrederetur*, &c.

*Ibid. p.*1241. *l.*23. *poſt*, &c. *adde.* Vetus Charta : *Courtillage eſt toute maniere de poirée, poix nouveaux, feves nouvelles, en coſſe*, &c.

CORVANA. Charta Luſitanica apud Brandaonum in Hiſt. Luſitan. to. 3. pag. 382. *Homines de Bolon dent vobis quartam partem, & nos corvana.*

CORVATA. *P.*1242. *l.*16. *poſt*, dies. *adde.* Hinc, ni fallor, emendanda vetus Charta Luxovienſis edita in operibus S. Columbani p. 335. *Similiter & decimas proprij laboris omnium dominorum quoque modo laborantium, & croacarum, bovariarum, jugerum, colonicarum, nemorum*, &c.

COSMETA. *L.*4. *poſt*, ornatrix. *adde.* Erotianus in Lexico Hippocrat. κοσμίους λέγουσι τὰς εὐτάκτους τὰς τ̃ ἐσθ̃τος εὐταξίας προνούσας.

COSSA. *L.* 2. *poſt*, nota. *adde.* *Coiſſe, ou droit de meſurage*, Exponitur in Hiſt. Monaſt. S. Barbaræ Lugdun. cap. 40. n. 4.

COSTUM. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in illius Vita n. 31. *De vino autem optimo modios 4. insuper & de Costo optimo modium unum.*

COTAGIUM. *P.* 1246. *l.* 50. *post*, Cotagia. *adde.* Tabular. S. Dionysij an. 1236. *Super quodam censu, quem ipsi dicebant esse cotagium, &c.*

COTARDIA. *L.* 4. *post*, denar. *adde.* Homagium Gerardi de Ventadorio an. 1361. *Amotis capuciis & in pilcis, & remotis zonis & cultellis & in Cotardia, cum desubtus Cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent, genibus flexis, &c.*

CREARE, *Acquirere.* Fori Alcaçonenses: *De omnibus quæ seminaverint & plantaverint, & quæ acquisierint & creaverint.*

CREBANTARE. Fori Alcaçonenses ætæ 1267. *Et qui Crebantaverit final cum sua muliere, pectet ad judic. — & mulier quæ leixaverit maritum suum de benedictione pectet 300 sol. à palatio Episcopi: Et qui Crebantaverit brachium, aut oculum, aut dentem, pro utroque membro pectet 100 sol. alisiado.*

CREBRARE. Fori Alcaçonenses: *Qui linde alieno crebraverit, pectet 5. sl. & 7. à palatio Episcopi.* Ubi fortè leg. *Linde.* Vide *Lendis.*

CREDENTIA, Abacus, &c. *In fine subde.*

CREDITANTIA, ex Gall. *creance*, eâdem notione. Tabular. Maurigniacense: *Creditantiam facere non coguntur.*

CREDITUS. *L.* 2. *post*, accreditè. *adde.* Gloss. Gr. Lat. πιστως ἀξιος, *credibilis, fidelis.*

CREDULITAS. Apud Leidradum Episc. Lugd. lib. de Baptismo, caput V. inscribitur *de credulitate.*

CREPEDO. *Rima.* Kecellus in Miracul. S. Joan. Beverlac. num. 8. *Unde penitus defectis humoribus rimarum crepedine circumquaque debiscens*, &c.

CRESAMENTUM, *Augmentum*: Gallis, *accroissement.* Placitum Childeberti III. Reg. Fr. apud Mabillonium de Re diplom. pag. 477. *Interrogatum fuit ei, se ipsi genitur suos Ibbo quondam ipsa portione sua in supra scripto loco ordinio ipsum Hainoni Abbati per suo Cresamentum delegasset vel firmasset.* Supra: *Quidquid ibidem sua fuit possessio pro suo Cresamentum delegasse vel firmasse.*

CRIMINOSUS, *Reus.* Auxilius de causa Formosi. *Quidam itaque Presbyter, ut puta heri baptizavit, & ipse Criminosus*, &c.

CRINALE, Cereus instar Plicæ seu Crinium complicatorum, cujus passim usus in Cracoviensi Ecclesia in processionibus publicis. Occurrit in Vita S. Stanislai Canonici Regular. Lateranensis.

CRINITUS. *P.* 1263. *l.* 39. *post*, operiri. Cam. 5. de Francis:

> ——*Rutili quibus arce Cerebri*
> *Ad frontem coma tracta jacet, nudataque cervix*
> *Setarum per damna latet.*

Ubi Savaro & Sirmondus. Scribit Scylitzes p. 522. apud Armenios præcipuam fuisse ἡ Κρωμιτων familiam, utpote Regiam.

CROACA. Vide *Corvata.*

CROCA, Sustentaculum, baculus incurvus, vulgo *croce.* Miracula S. Petri Archiep. Tarentas. num. 20. *Adducunt ei mulierem, quæ — junctura femoris ossibus dislocatis, nisi cum Crocis, & aliquo sustentante non valebat incedere.*

CROSNA. Vide *Crusna.*

CROTA. *In fine adde.* Charta Avenionensis apud Fantinum Castrucium to. 1. Hist. Avenion. p. 177. *Item solarium supra crotam Magistri Raimundi Praderij.*

CRUCIBULUM. *In fine adde.* Hinc fortè Germanis *Kranz* est genus poculi, ut est in Turcogr. Crusij pag. 490.

CRUCIFER. *L.* 30. *post*, alibi. *adde.* Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1154. & Bohuslaum Balbinum in Epist. Rer. Bohemic. p. 270.

CRUSNA. *L.* 13. *post*, sistat. *adde.* Statuta Venet. lib. 1. cap. 55. *Accipiet etiam de bonis viri per Crosnam & pelliciam vidualem, quam mulieres ex consuetudine habent.* Quam vocem non intellexit Interpres Italicus.

Ibid. l. 16. *post*, esse. *adde.* Christianus de Scala in Vita S. Vvenceslai p. 55. *Tribuens abunde auri vel argenti copiam, crusina mantiperiaque, vel vestimenta hilariter largiens.* Ubi perperam Edit. *Trusina.*

CRUX. *P.* 1274. *l.* 7. *post*, adhæret. *adde.* Vide Anonymum Combefisianum in Leone Philos. num. 22.

Ibid. p. 1275. *l.* 13. *post*, plagis. *adde.* Eadem fermè habet Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiar. cap. 13.

Ibid. l. 50. *post*, cap. 38. *adde.* Hist. Translat. S. Antonini: *Et collo supra pectus aptata Crux aurea cum imagine Christi, quæ Crux pectoralis appellatur.*

Ibid. p. 1277. *l.* 12. *post*, 125. *adde.* Præterea Nov. Justiniani 123. cap. 31. & Eclog. Leonis & Constantini Impp. tit. 9. §. 17.

Ibid. p. 1278. *post l.* 32. *subde.*

Interdum verò in ipsis Chartulariis cruce subscribebant, qui quidpiam Ecclesiæ donabant. Liber Chirographorum Abbatiæ fol. 61. *Concessit eisdem Monachis omnia dona matris suæ, faciendo crucem cum matre in Chartulario.* Hujusmodi subscriptionem complures extant in Tabulario ejusdem Monasterij, hisce formulis ad Crucis figuras adscriptis: *Hanc Crucem fecit Goffridus Rufus. Hanc fecit Paganus frater ejus, istam fecit Reginardus frater ejus.*

Ibid. l. 46. *post*, 129. *adde.* Et Allatium lib. de utriusque Ecclesiæ perpet. Consens. pag. 1634. 1635. Denique Cruce subscribebant qui literas nesciebant. Vide Gloss. med. Græcit. in σταυρός.

Ibid. p. 1279. *l.* 4. *post*, occurrunt. *adde.* Charta Childeberti Reg. an. 706. apud Mabillon. de Re diplom. p. 481. *Et oratorio illo ad Cruce qui conjungitur ad ipso terminum de ipsa villa solemio, &c.*

Ibid. in fine adde.

Crux, pars Ecclesiæ, quæ vulgò *la Croisade* nostris dicitur. Vide in *Cancellus.*

CUBICULARIS. *In fine adde.* Et apud Berardum Archidiac. in Vita B. Geraldi Archiep. Bracarensis num. 12.

CUBULUS. *In fine adde.* Brocardus in Descript. Terræ sanctæ lib. 2. cap. 2. Edit. Venetæ an. 1519. *Christiani in lapidibus signum Crucis inscripserunt, illi autem signum Cubuli.* Sed an hæc vox idem sonet quod apud Hungaros, non definio.

CUCURBITA. *L.* 12. *post*, imprægnat. *adde.* At Rodulfus Goclenius in Lexico Philosoph. pag. 298. vocem effictam ait à *Corbita*, Longobardico vocabulo, quod *stuprum*, seu *infamiam* sonat.

Ibidem l. 25. *post*, Seigneur, *adde.* Extat apud Boncompagnum in Arte dictaminis MS. lib. 1. ejusmodi Epistola: *Audeo vestra Consulere sapientiæ, ut postposito studio literarum ad propria reverti velitis, quia uxor vestra est plurimum habilis & formosa, unde sancti Spiritus igne non uritur, sed carnalis amoris, & multi student partibus, & laborant ut fundum Cornelianum mercamini possidere, in quo vobis plantabitur cucurbita oriolana.*

CUGUS. *Post l.* 22. *adde.* Le Songecreux §. 51.

Plusieurs

Pluſieurs l'aiment pour ſa beauté.
Et par amour complait à tous,
Garder donc ne peult ſeauté
A ſon mary, mais le fait ceux, &c.

CULINA. *L.*10. *poſt*, 3. *adde.* & in alia apud V.C. Jacob. Sponium in Itinerario to.3.p.47.

CULPA. *P.*1294. *l.*5 *poſt*, 50. *adde.* Conſtitut. fratrum Caritatis B. Mariæ c.18 & ſeqq.

CULTELLUS. *P.*1295. *l.*8. *poſt*, inſtructi. *adde.* quemadmodum *Sicary*, de quibus Joſephus & alij.

CULTURA. *L.* 2. *poſt*, γεωργία. *adde.* Lactantius de Mortibus perſecutor. n. 7. *Ut enormitate indictionum conſumptis viribus colonorum deſererentur agri, & cultura verterentur in ſilvam.*

CUMBA. *L.* 27. *poſt*, 106. *adde*, *Gombarias* vocat Andreas Dandulus in Chron. MS. an.992. *Naves quas Veneti Gombarias nominant, contra Naventanos Sclavos miſit.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

CUNICULARIA., *In fine ſubde.*

Cuniculariſ, qui cuniculos venatur. Fori Leyrinæ: *Cuniculariſ poſt unam nectem det unum Cuniculum cum ſua pelle.*

CUPA. *L.*4. *poſt*, dicuntur. *adde.* Idem Gloſſ. κάδος, *urna*, *hydria.* Ubi fortè leg. κάνα.

*Ibid. poſt l.*38. *ſubde.*

Coparius major, dignitas in aula Regum Luſitaniæ. Vide Brandaonum tom. 5. Monarch. Luſitan. pag. 304. v.

Idem in fine adde.

Cupha, idem quod *cupa.* Vita S.Godehardi n.62. *Petendo eum, ut benedicat parum vini in Cupha vel ſcypho ſuo.*

CUPHA. Vide in *Cuva.*

CUPERAMENTUM, Acquiſitio, *recuperamentum.* Tabular. Montiſmorillionis. *In Pictonib. Ioannes Arces donavit pauperibus Dei de Monmorlo ſe & omnia ſua cuperamenta, quæ fecit in vita ſua.* Et fol.44. *Donaverunt Pauperibus domus Dei de Monmorlo — omnia cuperamenta ſua quæ cuperaverant domini domus Dei, vel quæ cuperaturi fuerant in omni terra ſua*, &c Occurrit ibi non ſemel.

CUPRUM. *In fine adde.* Sed & *Cyprum*, pro *Cuprum*, dixit Ethelvvlfus, lib. de Abbat. Lindefarn. cap. 14.

Nec minus ex cypro ſonitant ad gaudia fratrum,
Ænea vaſa cavis crepitant quæ pendula ſiſtris.

Vide in *Cyprum.*

CUPSONES. Vox incertæ notionis apud S.Auguſtin. in ſermonibus.

CURA. *L.*36. *poſt*, incedebat. *adde.* De qua quidem virga videtur intelligendus S. Aſterius Orat.in œconomum iniquitatis: τί ἢ τὴ ὑπαρχοῦσαν ἀξίας ἢ ἐκλυὸν, τὸ ἀργυροῦν ὄχημα, ἢ καλαμὶς ἢ χρυσῆ.

CURATURA. *In fine adde.* Vel potius quod tributa in *Curatorias*, de quibus ſupra in voce *Curator*, inferrentur.

CURIA. *P.*1309. *l.*51. *poſt*, feodum. *adde. Sed de fori Eccleſiaſtici* origine & uſu conſulendus Morinus lib.1. de Pœnit.cap.9.

*Ibid. p.*1310. *l.*46. *poſt*, veniret. *adde.* ſeu *Curia Baronum*, vel *Parium Franciæ*, hoc eſt *Curia Parlamenti* Pariſienſis.

*Ibid. l.*53. *poſt*, &c. *adde.* Habetur vetus Regeſtum, cujus titulus ita concipitur. *In nom.D.N.I.C. incipit Regiſtrum Curiæ Franciæ de litteris & inſtrumentis ſigillatis cum ſigillis authenticis, prout ipſa littera & inſtrumenta fuerunt in ipſa repoſita per Magiſtrum Barthelomæum de Podio Clericum D.Regis Iudicem Carcaſſonenſem, cum mag. Nicolao de Autholio D. Regis Clerico, & quandoque cum Dom. Ioanne de Murlento Canonico Capellæ Dom. Regis in ſex ſerinis per numerum & ordinem, de mandato Dom. Ludovici inclyta recordationis Regis Franciæ an. Dom.* 1269. *menſibus Octobr. Novembr. & Decembr. quæ quidem ſerinia ſunt his litteris ſignata in theſauro Capellæ Pariſiis ejuſdem Dom. Regis.* Deinde: *Hoc eſt Regiſtrum Curiæ Franciæ D. Regis de Feudis & negotiis Seneſcalliarum Carcaſſonæ & Bellicadri ac Toloſæ & Caturcenſis & Rutenenſis an.* 1269.

Ibid. P. 1311. *poſt l.* 6. *ſubde.* Carmen de Curia Romana:

Verſibus eloquere, quis ſit ſtatus urbis avitæ
Detur materia Curia noſtra tuæ.

Inſrà:

Plurimus impugnat Romam detractor, & ipſâ
Curia multorum morſibus alma patet.

Paſſim in hoc Poëmate.

CURIALIS. *Pag.*1314. *lin.*66. *poſt* faciem. *adde.* Charta libertatum villæ S. Germani in Foreſio an. 1247. *Quod ſi aliquis de Curialibus vel de familia noſtra verberaverit aliquem de villa, — niſi curialis faceret illud cauſa correctionis*, &c.

Ibidem l. pen. poſt, courtoiſie, *adde.* Philippus de Pergamo in Catone Moralizato: *Curialitas eſt quaſi idem quod nobilitas morum. Mox: Sicut virtus legalis, quæ eſt juſtitia, eſt omnis virtus, ex eo quod facit actum omnis virtutis: ſic Curialitas, quæ dicitur à Curia, eſt magna domus nobilium, quædam ad mores*, &c. Deinde: Ille qui *Curialis eſt liberalis eſt, quia promptè tribuit: & eſt magnificus, quia magnos ſumptus facit in magnis operibus, & eſt temperatus, — affabilis*, &c.

CURMEN. *L.*4. *poſt*, vide. *adde.* Hadr. Junium lib.2. Animadv. cap 12.

CUROPALATES. Vide ſupra in *Cura.*

CURSOR. *L.*2. *poſt*, δρομεὺς. *adde.* Geſta Purgationis Felicis: *Subornatus eſt quidam privatus homo, qui modum Curſoris haberet.*

*Ibid. p.*1319. *l.*13. *poſt*, dominorum. *adde.* arma.

*Ibid. l.*29. *poſt*, 8-8. *adde.* & apud Bernaldum Archidiac. in Vita B. Geraldi Archiepiſc. Bracarenſis num.11.

CURSUS. *P.*1320. *l.*6. *poſt*, 27. *adde.* Paulus in Vita S.Hilari Abbat.Galeat. num.9. Vita S. Ottonis Epiſc. Bamberg.lib.2. cap.44. Egbertus Eborac. Archiep. in Pœnitent. p.14.

CURSUS *Publicus. Lin. pen. poſt*, equorum. *adde.* Vetus Inſcriptio, apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag.18. *Inſtaure Fl.V alerianæ Ducenario Agenti in reb. & PP. Curſus publici.*

CYMBALUM. *L.*15. *poſt*, cymbalum. *adde.* Acta Epiſcoporum Cenoman. p.303.

Hoc tantum paucis volui concludere verbis,
Quod dedit Eccleſiæ duo cymbala maxima noſtræ.

Et pag.308.

Detulit plane duo pretioſa cymbala, &c.

Cymbalum porro ita expreſſit Ethelvvlfus de Abbat. Lindisfurn. cap.10.

Continuo inſonuit percuſſis eudo metallis,
Malleus & vacuas volitans cum verberat auras,
Iam cœnam fratrem peditans calor eos ornat.

CYPRIANA. *In fine adde.* & Gregor. Nazianzen. orat. 18.

CYROICUS, *Medicus Cyroicus*, Chirurgus, in Statut. Mediolan. 2.part. cap.354. cui opponitur *Medicus Phyſicus.* Vide *Phyſicus.*

D.

DÆMON. *P.3. l.1. poſt*, ſumere *adde.* Gregorius in Vita S. Baſilij Junioris num.15. χλευαζόμενος ὑπὸ τῶν ἐξαπαλάντων αὐτὸν μισημβρινῶν δαίμονος.

Ibid. l.7. poſt, meridiano. *adde.* Evagrius de octo cogitationibus ait, ἀκηδίαν eum eſſe δαίμονα, ἐκ μεσημβρινὸς καλοῦν, τὸν δαιμόνων βαρύτατον.

DÆMONIACUS. *Lin.* 25. *poſt*, depluunt. *dele reliqua & repone.* Cujuſmodi erant οἱ προκαθεύδοντες, qui ἔξω τῆς πύλης τοῦ ἰαλτηρίου ſtabant, cum ἀκροώντες & ὑποπίπτοντες ἔνδοθι τῆς πύλης ἐν τῷ ναῷ consiſtent, ut eſt apud Gregor. Thaumaturgum Can.11.

DAGUS. *L.21. poſt*, 1255. *adde.* Ejuſmodi umbraculum ſic deſcribit Menander Protector in legat. pag.131. τιθέασι οἱ καλοῦμενοι χρυσᾶς, ἐπιζάνα αὐτὰ ἐκ δύο λίθων ὑφασμάτων ἐκπεπλεγμένας αὐτῷ, ὅσπερ καλύβης τινός.

DALMATICA. *P.6. l.12. poſt*, 113. *adde.* Idem lib.4. dialog. cap.41. ubi Paſchaſio Diacono Eccleſiæ Romanæ *Dalmaticam* adſcribit.

DAMEAS, *Damaſcenus. Veſtimenta Damea* in Teſtamento Bertichramni Epiſc. Cenoman. Locum vide in *Pariculus.*

DANGERIUM. *P.9. l.31. poſt*, forfaire. *adde.* In Charta 17 Jul. an.1471. *De noble homme de Guillaume de Caſenove dit Coulomp Eſcuier Viceadmiral de France, Maiſtre Enqueſteur & Examinateur des eaux & foreſts du Rey.* Dangerium dicitur eſſe *decima* acrarum ſilvæ: verbi gratiâ, in 30 acris ſilvæ ſeu boſci, *Tertium & Dangerium* 13 acras conficiunt: 10 pro *Tertio*, & 10 pro *Dangerio*, quæ & decima dicitur: *C'eſt à ſçavoir pour le tiers, des acres: & pour le Dangier ou diſme*, 3 *acres.* Quæ verba infra rurſum reperuntur.

DEAMBULATORIUM. *In fine, poſt*, altariis. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num.3. *deambulatoria ſiquidem ſurſum per totum in Circuitu ipſius Eccleſiæ fecit, in quibus & altaria quinque nobiliter conſtruxit atque ſacravit.*

DEBILITARE. *L.2. poſt*, modo. *adde.* Lactantius de Mortib. perſecutor. num.36. *Occidi Dei ſervos vetuit, debilitari juſſit.*

DECANUS. *P.19. poſt, l.6. ſubde.*

Foris decanus in Monaſteriis, cujus munus deſcribitur in Tabulario Monaſterij S. Theofredi in Diœceſi Anicienſi, quod ſcilicet verſatur circa res exteriores.

Ibid. l.61. poſt, 74. *ſcribe.* Paulò alia notione Baraterius &c.

Ibid. l.64. poſt, acceperit. *adde.* ubi *decania* ſpecies eſt beneficij laici, ſeu villicaturæ, ab Eccleeleſia dependentis. Charta Hugonis Abb. B. Dionyſij an. 1230. ex Tabul. ejuſd. Monaſt. *Simon filius defuncti Girardi, dicti Decani, quondam ſervientis Monaſterij S. Dionyſij recognovit quod venerabilis Odo ejuſdem Monaſterij Abbas conceſſerat dicto Simoni de mera gratia decanatum, quem præfatus Girardus pater quondam ipſius Simonis tenuerat, hoc modo, videlicet quod idem Simon eundem decanatum teneret & haberet quamdiu Abbati B. Dionyſij quicumque fuerit, videbitur, quod bene ac fideliter ſerviat Monaſterio, & reſidentiam faciat in terra Monaſterij apud S. Dionyſium. Etiam idem Simon recognovit coram nobis, quod in prædicto Decanatu nihil hæreditario jure reclamaret fide data in manu noſtra firmavit.* Alia an.1232. ibid. *recognoverunt ſe vendidiſſe—Eccleſiæ S. Dionyſij in Franciam totam Sergenteriam ſuam de Morenciaco villa quæ vocatur Decanatus pro* 40 *libris Pariſ. &c.*

DECASSARE, *reſellere.* Stephanus Africanus Presb. in Vita S. Amatoris num.18. *Et his dictis, Sacerdotis ſuaviſſima verba decaſſans, reſpondit.*

DECENNIO, *Decania*, Paulus in Vita S. Hilari Abbat. Galeatenſis num.7. *Et miſſa apparitione cum quater decennionibus militum, ſuis aſpectibus eum juſſit adſiſti.*

DECENS. Vide *Epidecen.*

DECIMA. *P.26. l.7. poſt*, 18. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculiſm. fol.17. *Quidquid ſcilicet habebant in tota decima vel in Cimiterio de Elz, vel decimarij habebant ab eis. Deſmarij* dicuntur fol.16. Ibid. fol.18. *Et quia manutenebat decimarios invaſores Cimiterij ipſius, &c.* Infrà: *Quicquid habebat pater meus in tota decima de Elz — & quidquid habebat in decimariis vel decimarij ab eo &c.* Rurſum fol.19.v. *Pater noſter Sicher fuerat decimarius de Eccleſia Enz, quia tenebat decimam ut Laicus à Laicis, & partem terra de Sanctuario.* fol. 22. *Ego Conſtantinus decimarius de decima Eccleſia de Elz, — habebam in decima de Elz feodium ut colligerent quartam partem ex ipſa decima ubicumque extenderetur decima de omnibus rebus, de pane, de vino, de lana, de agris, & de omnibus aliis de quibus decima datur.*

Ibid. l.15. poſt, colligere. *adde. Cujuſmodi decimariorum*, ſeu quibus decimæ competunt, paſſim habetur mentio in Tabulario Abbatiæ Dalonenſis in Lemovicibus, p.3.12. 27. &c.

DECIUS. *L.31. dele.* unde. *uſque* ad ſunt.

DECRETA. *L.2. lege*, & *pro* ex.

DECRETUM. *Lin.* 9. *poſt*, habentur. *adde.* In Diurno Romano cap.2. tit. 2. 3. 4. cap.3. tit. 1.

Ibid. in fine ſubde.

Decretale verò in Diurno Romano cap. 3. tit.3. appellatur Epiſtola cleri & populi ad Papam, vel ad Metropolitam, qua rogatur ut electus conſecretetur Epiſcopus.

DECURIA. *L.17. poſt*, Flaccum. *adde. Decuſſa* eâdem notione non ſemel habetur in charta edita à Mabillonio lib.6. de Re diplomat. p.464.

Ibid. in fine ſubde.

Decuriales, qui erant ex Decuriis urbis Romæ, & acta omnia & monumenta ſervabant, præcipue ſententias judiciorum, &c. Vide Henric. Valeſium ad lib.5. Socrat. cap.18.

DEFECTUS. *L.5. poſt*, abandonnement. *adde.* Decretum Synodi Sardic. in Fragm. S.Hilarij p.35. *Oramus etiam ut præripias tot Epiſcopos qui Arimino detinentur, inter quos plurimi qui ætate & paupertate defecti ſunt, ad ſuam provinciam remeare.*

DEFOSSUS. *L.1. poſt*, recepta. *adde.* maxime in feminis.

Ibid. lin.4. poſt, &c. *adde.* Tabular. Campaniæ Thuan. ch.24. an.1212. *Cum—diſcordia eſſet de quibuſdam hominibus ſuſpenſis, & de quadam femina interrata, qui capti fuerant in burgo noſtro S. Dionyſij*, &c. Nota ſunt quæ de Veſtalium ſupplicio habent Scriptores.

DEHABERE. *L.11. poſt*, &c. *adde.* Miracul. S.Rictrudis lib.2.cap.4. num.42. *Sed ne in ſecula dehabere contingeres*, &c. Id eſt egere.

DEHÆRITARE. *In fine ſubde.*

Desheritare, in teſtamento Ælfredi Reg.Angliæ, poſt ejus Vitam p. 194.

DELEGARE. *L.4. poſt*, valeas. *ſcribe.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag.78. *Legibus delegatum, & abſque*

absque ulla contradictione pacifice possidendum regendum dereliquit. Adde p.92.

DELONGARIS. *L.4. post*, Drungarius. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.804. *Hic Imperator factus misit pro Romano, qui Delongarij fungebatur officio.*

DEMENTARE. *Post l.9. subde.*

Dementare, insanire. Lactantius de Mortib. persecutor. num. 7. *Ita semper dementabat, Nicomediam studens urbi Romæ coæquare.* Vide mox *Dementire.*

DEMULTARE. Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.4. *Dimitte illam nefandam quæ maleficiis te expulsa demultavit à Deorum cultura.* Sed videtur legendum *demutavit.*

DENASATUS. *L.11. post*, 34. *adde.* Harmenopul. lib.6. tit. 2. §. 14. 25. 27. tit. 3. §. 3. 4. 6. 9. 10. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.201.

DEPALARE. *In fine adde.* Stephanus Africanus Presbyter in Vita S. Amatoris n.7. *Votorumque suorum desideria depalantes.*

DEPOMPARE. *In fine adde.* Vetus Interpres Concilij VI. Oecumenici art.12. *Dum redarguisset atque depompasset pravam ejus impietatem.* Ubi Gr. Edit. Ἐριμβεύσασα τὴν μοχθηρὰν τούτου δυσεβείαν. Vide Gloss.med. Græcit. in Πομπεύω.

DEPOSITIO. *In fine adde.* Gualterum in Tabulis Siculis pag.40. 41. &c.

DE POST. *P.61. l.2. post*, fecit. *adde.* Acta Martyrij S. Theodoriti: *Introducto ergo Theodorito, ligatis de post manibus*, &c.

DEPROPITIUS, *Contrarius.* Liber Diurnus cap. 2. tit.9. *Si præter hæc aliud agere præsumpsero, eris mihi in illa die terribilis judicij depropitius.*

DEPUTATI. *L.11. post*, Etymologico. *adde.* Sic legendum in Græca Inscriptione apud Jac. Sponium to.3. Itiner. pag.105. ΑΥΡ. ΦΛΑΒΩΝΗΝ ΡΟΥΦΕΙΝΟΝ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΝ ΔΕΠΟΤΑΤΟΝ ΠΡΕΙΜΙΠΕΙΛΑΡΙΟΝ, &c. perperam enim Edit. ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

DEREAMENTUM. Charta Stephani Comitis sacri Cæsaris an.1290. *Item super eo quod nos dicebamus, quod justitia dereamenti boum in terra dicti Odonis ad nos pertinere debebat: dicto Odone dicente pluribus rationibus, quod cum in terra sua haberet omnem jurisdictionem altam & bassam, casus ille sicut cæteri casus in terra sua emergentes ad se pertinere debebat.* Infrà: *Ordinatum insuper extitit super justitia dereamenti boum, quod dicto Odoni — remanebit.* Ubi *justitia Dereamenti boum* dici videtur, de bobus qui extra agri dominici limites aliquid de alieno agro arant & usurpant. Nostri *derens* & *deraiement* etiamnum dicunt, ex Gallico *raie*, Sulcus.

DEROGARE. *L.7. post*, Verecundabatur. *adde.* Passio SS. Seraphiæ & Sabinæ num.2. *Quid tibi ipsa derogas, aut quare temetipsam vilem reddis?*

DESAFORAMENTUM, dicitur quidquid fit contra foros, id est leges municipales, seu libertatem indultam Civitatibus, ac Civibus oppidi alicujus. *Hæc repone pro tribus primis lineis.*

Ibid. in fine adde. Charta Alfonsi II. Reg. Portugalliæ, to.4. Monarch. Lusitanicæ Brandaonis pag. 268. *Et hoc accordavi cum meis privatis, quod ista decreta sunt grande meum desaforamentum, & de mea Curia, & de illis qui post me regnaverint.* Charta alia to.5.p.302. *quod predicta petitio—vertebatur in damnum & desaforamentum regni mei, & periculum animæ meæ.* Vide *Forus.*

DESCENSUS. *In fine subde.*

Descensus, aquæductus, rivulus. Tabular. S. Albini Andegav. *Donans — descensum unum quem habebat in rivulo qui appellatur ductio, cum omni consuetudine, &c.* Alibi: *Quendam sinum descensum piscatorium Vualterio Abbati & Monachis S. Albini vendidit.* Vide *Monteia.*

DESCRIBERE. *P.65. l.9. post*, venerunt. *adde.* Idem Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Quodam tempore accidit, ut populis tributa vel census à Regibus fuissent descripta, quæ conditio universis urbibus per Gallias constitutis summopere est adhibita.* Infrà: *Adjicienſque Rex ut libros ipsos quibus inscriptus pro gravi Censu populus regni ejus tenebatur assistus*, &c.

DESUSCEPTUM. *L.4. post*, solutionis. *adde.* διαδοχὴ τῶν χρεῶν, *desuscepta*, veteri Interpreti Novellæ 72.

DEVOTA. *P.58. l.16. post*, virgines. *adde.* quas ἱερὰς παρθένους vocat Sozomenus lib.6.cap.19. παρθένους ἐκκλησιαστικὰς, lib.8. c.24.

DEVOTARE. *In fine adde.*

Devotiones, ἀφιερώσεις, τυχαὶ, ἐυχαὶ, in Glossis Lat.Gr.

DEUS, *Templum Dei alicujus.* Lactantius de Mortib. persecut. num.36. *Qui & sacrificia per omnes Deos facerent.* Ita & cap.16.

DEXTRÆ. *L.2. post*, sanciebantur. *adde.* Lactantius de Mortib. persecut. n.36. *In ipso fœdus fit, ac dextræ copulantur.*

Ibid. p.73. l.11. post, &c. *adde.* & vide Petr. Fabrum lib.2. semestr. cap.22.

DEXTRARII *P.74. l.6. post*, 1130. *adde*, Petrus de Dusburg in Chronico Prussiæ cap.54. 101. 239.

DEXTRI. *P.75. l.19. post*, dicuntur. *adde.* ὁροι στρατιῶται, apud Nilum lib.2. Epist.178. ὁροι παῤῥησιαστικοὶ, apud Theodor. Lector. lib.2. ἀκουλία τῶν ὁρων, apud Cyrillum Scythopolitanum in S. Joanne Silentiario num. 4.

DEXTROCHERIUM. *In fine adde.* χειρὶς ἡμιμέτρους, apud Pachymer. lib.8. Hist. cap.12.

DIABLAG UM. Vide in *Bladum.*

DIABOLIZARE, *Dæmonio corripi.* Hepidamus in vita S. Vviboradæ num. 12. *Non post multum temporis cœpit diabolizare.*

DIACODIUM, *Potio ex papavere.* Vvalbertus lib.1. de Miracul. S. Vvaltrudis num. 35. *Vi diacodij cæterarumque potionum vel confectionum expellere hujusce morbi genus non destitit.*

DIACONIA. *P.78. l.25. post*, initio. *adde.* Ita etiam in Diurno Romano cap.7. tit. 17. *Dispensator qui fuerit in eadem venerabili diaconia.*

Ibid. p.79. l.21. post, Vide. *adde.* Diurnum Roman. c.7. tit.17. 20.

Ibid. in fine subde.

Diaconites, Pauperes qui in Diaconiis alebantur. Diurnus Romanus cap.7. tit.17. *Sed dispensator qui pro tempore fuerit in eadem venerabili diaconia, pro remissione peccatorum nostrorum, omnes diaconites & pauperes Christi, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleison exclamare studeant.*

DIACONITES. Vide in *Diaconia.*

DIBLER. *Post l.6. adde.* *Le Songecreux:*

La nape aussi, ou le beau doublier fin.

DICTARE. *P.88. l.4. post*, rationabiliter. *adde.* Anonymus Mon. Ratisponensis de sua fortuna, part. 2. *Occurrit animo ut in dictamine me occuparem aliquo, quod ut sæpe expertus sum mentem lascivam cujuslibet scholastice instructi in nullo posse magis constringi, quam studio dictandi.*

DICTICA. *In fine adde.* Ita legitur in Decreto Edit. Contij c.7. q.2. caus.14.

DIDA, *Nutrix*, μάμμη, apud veterem Interpretem Moſchionis de morbis mulier. cap. 96. ex Gr. fortè τίτθη, quod idem ſonat.

DIES. *P.* 91. *l.* 29. *poſt*, vocaverunt. *adde.* Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. cap. 34. Exodi: *Dies Ægyptiaci dicuntur, quod in his paſſa eſt Ægyptus, quorum duos tantum in ſingulis menſibus notamus ad memoriam, cum plures forte fuerint. Nec eſt credendum quod Ægyptij licet aſtrorum periti deprehenderint dies hos infauſtos in inchoatione operis, vel itineris, vel minutionis.* De his S. Auguſtinus in Epiſt. ad Galat. cap. 4. *Plena ſunt conventicula noſtra hominibus, qui tempora rerum agendarum à Mathematicis accipiunt. Iam vero ne aliquid inchoetur, aut ædificiorum aut hujuſmodi querumlibet operum, diebus quos Ægyptiacos vocant, ſæpe etiam nos movere non dubitant. Dele*, de his.

Ibid. p. 92. *l.* 17. *poſt*, ann. *adde.* 1281. in Tabul. Ambian. Epiſcopat. fol. 76. *Promittens idem Dominus, quod in proximo venturo parlamento ad diem Baronum veniet, & ſpecificabit ſigillatim &c.* Alia Regis Philippi IV. anni.

Ibid. P. 93. *l.* 1. *poſt*, vide. *adde.* S. Athanaſium de Synodo Ariminenſi p. 871.

DIETA. *P.* 97. *l.* 1. *poſt*, recitantur. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag. 319. Tunc Epiſcopus: *Profer igitur ſi hodiernis interfuiſti myſteriis. Reſpondit, Non. Pangamus ergo Domino Deo hymnos matutinales. Quibus inceptis, Heinricus profitetur ſe dictam ignorare. Epiſcopus tamen volens omnino ejus referare inſcientiam, Dei genitrici ſolitos Pſalmos canere cœpit. Horum quoque nec verſus noverat nec ſeriem.*

DIETIM. *L.* 2. *poſt*, apud, *adde.* Herronem in Vita S. Godehardi Epiſc. num. 23.

DIFFERENTIOR, *Præſtantior.*, διαφέρτερος. Utitur Interpres S. Irenæi lib. 2.

DIFFIBULARE. *L.* 5. *poſt*, disjungunt. *adde.* Carmen de Curia Romana:

——*Sic res diffibulat omnes,*
Sic longas cauſas terminat ore brevi.

Vide Sidonium lib. 3. Epiſt. 3. & ibi Savaronem, & ſupra in Affabulare.

DIFFORTUNIUM, *Infortunium*, adverſa fortuna, in Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 1. n. 6.

DIGITUS. *In fine adde.* Vide quæ ex Boncompagni arte dictaminum damus in V. *Chirographum.*

DIGNATIVUS, *Benignus.* Vita S. Carthaci Epiſc. num. 2. *De miraculis vero quæ Deus per eum, dignativa ſua bonitate, dignatus eſt mundo oſtendere*, &c.

DIGNERIUM. *In fine adde.* Charta Philippi Reg. an. 1275. ex Tabul. S. Germani Pariſ. *Volumus quod dicti religioſi — liberi ſint à quadam dinerio ſeu prandio*, &c.

DIMISSORIÆ. *In fine adde.*

Dimiſſoria, legatum alicui factum, in jure Veneto, lib. 1. cap. 4. & alibi non ſemel.

DIODUS. *In fine adde.* Scholiaſt. Gregor. Nazianz. Stel. 2. p. 89. διόδους ἔστιν ἃ δὴ μέτρα λέγουσι τινὲς ἐδῶν, ἴχνεα ἑξήκοντα· οἱ δὲ καλαστιγμὴν ἑξήκοντα ἀ ἴχνεα, ὁδὸν.

DIPTYCHA. *L.* 19. *p.* 110. *poſt*, cap. 1. *adde.* Cumeanus lib. de menſura pœnitentiarum cap. 13. *Diaconus obliviſcens oblationem adferre donec auferatur linteamen, quando recitantur nomina pauſantium, ſimiliter peniteat.*

DIROCHEUM. *In fine adde.* At Goldaſtus librum hunc non Prudentio Clementi, ſed Prudentio Arnœno Hiſpano, alteri ferè ſuppari, adſcribit, legendumque ex Giſanij emendatione contendit pro *Dirocheum*, *Diptychum.* Vide Edit. operum Prudentij an. 1613. p. 319.

DISCANTUS. *L.* 1. *poſt*, diſcantare. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. Reg. Cod. 85. τερπρίζω, *biſcanto, facio tenorem.*

DISCENS, Diſcipulus. S. Columbanus Epiſt. 3. *Ecce quibus circundamur diverſitatibus, & quibus circumluimur ac ſi vorticum fragoribus, chariſſime diſcens, &c.* Utitur alibi, ſed locus non ſuccurrit, ut & S. Irenæi Interpres lib. 3. cap. 14.

DISCERNENTES. *In fine adde poſt*, Hiſpania, atque ij fortè qui διακεκριμένοι dicuntur Theodoro Lectori lib. 1. Nicephoro Calliſt. lib. 6. cap. 29. lib. 18. cap. 45. Leontio Scholaſtico lib. 5. de ſectis, & Codino in Origin. Conſtantinop. qui nempe contra Calchedonenſem Synodum Eutychis ac Dioſcori partes tuebantur, itaque ſeſe appellabant, quod ab eâ Synodo ſe ſegregatos innuere vellent, quomodo vocem hanc uſurpat Socrates l. 5. c. 5. *Dele penult. & ult. lin.*

DISCIPLINA. *P.* 117. *l.* 8. *poſt*, 50. *adde.* & Joan. Morinum lib. 7. de Pœnitent. cap. 14. §. 1.

DISCURRERE. *In fine adde.*

Diſcurrere, apud Ammianum lib. 17. & 30. eſt διαλέγεσθαι. Vide Lindenbrogium ad eundem pag. 63. Hinc

Diſcurſus. Poſt diſcours. *adde.* Carolus M. in præfat. libr. in Synod. de adorand. Imaginib. *In præfata Synodo hebetudinis continentur diſcurſus.*

DISERTARI, diſertus videri velle. Acta Martyrij S. Theodoriti: *Iulianus dixit: Diſertaris, ſacrilege, tanquam ab Athenis nuper adveneris.*

DISFILATUS *Equus*, in Statutis Mediolan. 2. part. p. 487.

DISPARAGARE. *L.* 16. *poſt*, conſortio. *adde.* Et hæc Lactantij lib. de Mortib. perſecut. num. 38. *Ingenuas virgines imminutas ſervis ſuis donabat uxores.*

DISPARILIARE. *L.* 3. *poſt*, diſparilitas, *adde.* Diſparitas, apud Stephanum Africanum in Vita S. Amatoris n. 19.

DISPENSA. *L.* 1. *poſt*, ſumptus. *adde.* Gloſſæ vet. Barthij: *Impendium, diſpenſa.*

DISPENSATIO. *L.* 8. *poſt*, divinitatis. *adde.* S. Auguſtinus tract. 4. in Joan. *Quicquid ergo humiliter poſitum audiſtis de Domino Ieſu Chriſto, ſuſcepta carnis diſpenſationem cogitate.*

Ibid. l. 16. *poſt*, diſpoſitum. *adde.* Diurnus Romanus p. 37. de Neſtorio: *Dominicæ diſpenſationi infeſtus, ut pote qui adorandæ Incarnationis arcanum, Deum ab homine ſeparando disjunxerat.*

DISPENSATOR. *Pag.* 125. *l.* 19. *poſt*, noſtri. *adde.* Non vero quod nepotes ſeu effuſi eſſent, uti cenſuit Petr. Faber lib. 3. ſemeſtr. cap. 19. p. 294.

DISPOSITIO. *In fine adde. Diſpoſitum.*

DISPOSITIONES. *L.* 1. *poſt*, apud, *adde.* Lactantium lib. de Mortib. Perſecutor. p. 32.

DISPOSITUM. *L.* 15. *poſt*, belli. *adde.* Diurnus Roman. cap. 6. tit. 19. *Cujus exactionem per noſtrum diſpoſitum feciſſe dignoſcitur.* Id eſt noſtro mandato.

DISSERTOR. *Interpres, Commentator.* Vita S. Hieronymi Edita à Mabillonio: *Sacra bibliotheca Scrutator*, (I. ſacræ Scripturæ Interpres) *divinorum diſſertor voluminum, &c.*

DISSICIO. *Poſt. lin. penult. adde.* Carmen de miſeria vitæ humanæ, apud Barthium lib. 44. adverſ. cap. 17.

Utinam & tuorum nubila affectuum.
Vitalis eadem diſſicet victoria.

DISTEGUM. *L.3. poſt*, ſuperficies. *adde.* Gloſſæ MSS. *Διάφορον, Διφθερον.*

DISTEMPERARE. *L.2. poſt*, deſtremper. *adde.* Palladius de Architectura: *Crocum quoque Hiſpanicum cum liquidiſſimo glutine diſtemperatum, &c.*

Ibid. l. 20. poſt, *Δυσκρασία. adde.* apud Nicetam Chon. p.309. *Δυσκρασία τῆ σώματος*, ubi Cod. al. habet *ταραχῆς.*

DIVITIOSUS. *In fine adde. Divitior* dixit Terentius in Phorm.

DIVISIO. *In fine ſubde.*

Diviſio, congiarium. Vetus Inſcriptio apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag.57. *Cujus ſtatuæ dedicationem decurionibus Auguſtalibus epulantibus, populo viritim diviſionem dedit.*

DIURNARE, *diem exigere, morari*, noſtris, *ſejourner.* Adelbodus de Geſtis S. Henrici Imp. pag. 446. *Ibi in die Palmarum qua oportuit celebritate diurnare fecit.*

DIUTINARE, perſeverare, in veteri Lectionario Aſturicenſi, ubi de S.Dominico Calceatenſi.

DIUTURNUS, uſu diuturno peritus. Ammiano lib.16. *Dux diuturnus* dicitur, quem lib. 30. *Uſu Caſtrenſis negotij diuturno firmatum.* Et lib.23. *Sacerdotem cæteris diuturniorem, ſeniorem vocat.*

DOCTOR. *P.*137. *l.*3. *poſt*, Doctor. *adde.* Gloſſ. Lat.Gr. *Iuris Doctores, αὐθέντης τῶν νόμων.*

Ibid. poſt l.26. ſubde.

Doctor Doctorum, in Actis capitularib. Eccleſiæ Lugd. an. 1341. fol. 37. v. & alibi non ſemel. Sed quæ hæc dignitas fateor mihi incompertum.

DOLIUM. *L.1. poſt*, Charta. *adde.* anni.

DOMA. *L.6. poſt*, notionem. *adde.* in Poëmat. H. Rabani.

DOMESDEI. *P.*141. *l.*16. *poſt*, recurrebatur. *adde.* Idque ab ipſorum Regum ævo: Florus lib.1. de Servio Tullio: *Summaque ſolertia ita eſt ordinata Reſpublica, ut omnia patrimonij, dignitatis, ætatis, artium, officiorumque diſcrimina in tabulas referrentur, ac ſi maxima civitas minima domus diligentia contineretur.*

*Ibid. l.*34. *poſt*, Aquæduct. *adde.* Id etiam deinde peractum Maximiano Galerio imperante queritur Lactantius lib. de Mortib. Perſecut. num. 23. *Agri glebatim metiebantur, vites & arbores numerabantur animalia omnis generis ſcribebantur, hominum Capita notabantur, &c.*

DOMESTICUS. *P.*142. *l.*31. *poſt*, *μαγίστρου. adde.* Chron.MS. Andreæ Danduli an. 821. *Michael Domeſticus ſive Comes Palatinus ſumpſit Imperium.*

DOMICELLUS. *Pag.*146. *l.*15. *poſt*, &c. *adde.* Charta Ludovici de Bellojoco Militis D.Montisferrandi in Arvernia: *Cum — tempore quo eramus domicellus, & ante tempus Militiæ noſtræ donaverimus & conceſſerimus &c.* Tabular. Albæ ripæ in Diœceſi Lingon. an. 1233. *Nobilem mulierem Andru de Rupeſciſſa, & Renaudum domicellum ejus, qui jam erat extra aveëniam ejus*, &c. mox, idem Renaudus *filius Andru* dicitur.

*Ibid. p.*147. *l.*19. *poſt*, cap.10. *adde.* & Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.108. 494. & ſeqq.

DOMICELLA. *P.* 148. *l.* 8. *poſt*, ſtatuit. *adde.* Sed & apud Græcos *κυρίαι* appellatæ ſanctimoniales, etiam ab ſororibus: *κυρίαι ἀδελφαὶ*, in Vita Eupraxiæ Virg. n.23. 28. & alibi.

DOMINA. *L.3. poſt*, 151. *adde.* & apud Franciſcum Dominic. Pragenſ. &c.

Ibid. l.5. poſt, Domina. *adde. Dominam*, Deiparam nudè appellari ægrè ferunt hæretici, atque in primis Calvinus Epiſt.118. Vide Lambecium lib.8. bibl. Cæſar. pag. 132. & ſupra in V. *Domicella.*

DOMINÆDIUS. *L.* 1. *poſt*, promiſcuè. *adde.* *δικοδεσπότης*, apud Palladium in Vita Chryſoſtomi pag 202. & alios.

DOMINICA. *P.* 150. *l.*5. *poſt*, 187. *adde.* S. Hieronym. in Pſalm.117.

Ead. l. poſt, Dominico. *adde.* Henric. Valeſium de Laudib. Conſtant. cap.9.

*Ibid. p.*152. *l.*6. *poſt*; ſequitur. *adde.* Alia porro eſt *Dominica Quintana* in Charta Petri Epiſcopi Santonenſis an. 1240. in Regeſto Inculiſmenſi Cameræ Compur. Pariſ. fol.23. Eſt enim illa qua *Quintana* ludus exercebatur à Vicanis. Vide *Quintana.*

*Ibid. l.*47. *poſt*, num. 8. *adde.* Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol.37. *Duodecim denarios cenſuales in Oſanna ſingulis annis Eccleſia noſtræ reddendos.* Adde fol.116. Epitaphium Guillelmi Comitis Inculiſmenſis: *Hic jacet Dominus Amabilis Guillelmus Comes Engoliſmæ, qui ipſo anno quo rediit de Hieruſalem, abiit in pace 8. Id. April. vigilia Oſanna 1028. anno ab Incarnat.*

*Ibid. l.*57. *poſt*, cap. 2. *adde.* Henr. Valeſio ad Hiſt. Euſebij lib.2. cap.12. Joan. Bapt. Cotelerio ad to.1. Monument. Eccl. Gr.

*Ibid. p.*153. *l.*22. *poſt*, Paſcha. *adde.* In lib.1. Sacramentor. Eccleſ. Rom. cap.57. dicitur *Dominicum poſt octabas Paſcha.*

*Ibid. l.*27. *poſt*; Romano. *adde.* & in lib.1. Sacram. Eccl.Rom. *Dominicum ſecundum poſt clauſum Paſchæ.*

Ibid. l. 32. *poſt*; Paſcha. *adde.* In lib. 1. Sacram. *Dominicum tertium poſt clauſum Paſchæ.*

*Ibid. l.*36. *poſt*; Paſcha. *adde.* In lib.Sacram. *poſt clauſum Paſchæ.*

*Ibid. l.*52. *poſt*; pardevant. *adde.* Id vero nominis tribuitur Dominicæ Paſchatis, quæ *Κυρία ἑορτῶν* dicitur Pachymeri lib.7. cap.15.

DOMINICÆ *Literæ. l.*4. *poſt*, admittere. *adde.* *Sed nec ipſorum literas accipere.*

DOMINICUM. *L.*22. *poſt*, ſupplicamus. *adde.* *Baſilica Dominica*, in Actis S.Saturnini & Socior. num. 2.

Ibid. l. 38. *poſt*, indigent. *adde.* Ita etiam Gretzerus in Muricibus Chriſtianis p.158.

DOMINUS. *L.*3. *poſt*, Deus. *adde.* Vide Philonem de Nominum mutat. pag.7. 1.Edit.

*Ibid. p.*160. *l.*59. *poſt*, Calchedon. *adde.* & Concilij Epheſini.

*Ibid. l.*63. *poſt*, Concilij. *adde.* *τῶν ἁγίων Θαλάσσης Διοσπόντου*, uti Antoninus Severus Caracalla appellatur in Thiatyrenſi inſcriptione apud Tho. Smith. in Notitia 7. Eccleſ. Aſiæ pag.130. & Sponium to.3. Itiner. pag.116. *Dele à lin. 69. à voce*, Alypius, *ad* Conſtantinus.

*Ibid. p.*161. *l.*38. *poſt*, Laudavi. *adde.* Tabular. Maurigniacenſe ch. 39. *Huic donationi præbuit aſſenſum Guillelmus de Vancelais, ejuſdem feodi retro dominus.*

Ibid. poſt l. 50. *ſubde.*

Dominus legum, non verò *Magiſter*, appellatus Azo J.C. ut eſt in Chron. MS. Alberici. Gloſſæ Lat. Gr. *Iuris Doctores, αὐθέντης τῶν νόμων.*

Domini de nocte, Præfecti vigilum. Andreas Dandulus in Chron. MS. *Pro purgandis maleficiis ſtatutum eſt, ut duo ſint qui noctis tempore urbem cuſtodiant & malefactores capiant: unus vero de citra canale, & alter de ultra canale conſtituatur, qui Domini de nocte appellati ſunt.*

DOMUS. *p.*164. *l.* 15. *poſt*, Editum. *adde.* Cameram

meram pendentem, Sidonius lib.2. Epiſt.2. κρεμάστης στεφάνης, Palladius in S.Chryſoſtomo cap.13. κρίμασιν κίονος, Manuel Chryſoloras in Epiſt. edita poſt Codini Orig. Conſtantinop. p.127.

DONATI. *In fine adde.*

Donatos præterea noſtri vocant nothos & ſpurios filios, Joan. *de la Gogue* in Hiſt. MS. Principum *de Deols*, in Biturigib. *& avoit en ſon hoſtel un ſien donné & advoué, dit le Baſtard de Chauvigny.*

DORMITORIUM. *L.7. poſt*, dixit. *adde.* Pro vehiculo, vel baſterna, videtur uſurpate Paſſio S. Maximiliani: *Pompeiana matrona corpus ejus de judice meruit: & impoſito in dormitorio ſuo, produxit ad Carthaginem.*

Ibid. l.10. poſt, cap. 7. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n.17.

DORSALE. *P.169. l.11. poſt*, honeſta. *adde.* Tabular. monaſt. S. Theofredi in Velavis: *Unum dorſale ejuſdem operis, quod totum ſolebat ambire ciborium.*

Ibid. poſt l.31. ſubde.

Dorſarium. Acta Epiſcopor. Cenomanenſium pag. 324. & Eccleſiam libris, palliis, *cappis & Sacerdotalibus ad chorum parandum dorſariis ſive ſcamnalibus laudabiliter cum lanuis ante Chorum adornavit.*

Ibidem in fine adde. Vide Ammianum lib.19. Gloſſ. Gr.Lat. ὀλοφύρτης, *Doſſuatis. Aſellus dorſuarius*, apud Varronem.

DOS. *L.41. poſt*, Regis. *adde.* Deſcribitur præterea in Tabulario S.Cornelij Compendienſis charta Caroli Simplicis, dicta in Atiniaco Palatio 13 Kal. Maias indict.10. an.17. redintegrante 10. In qua hæc habentur: *Compertum ſit fidelibus, quod cum noſtri regni nos negotia tractantes conſiliarius, de noſtro nos commonere conjugio ſalubre ducentes fore & opportunum, ſi conjux condigna lateri adhiberetur regio, ex qua filiorum Deo largiente totius regni profutura procederet propago. Eorum itaque admonitione ſollicitati, & conſiliis exhortati, quandam nobili proſapia puellam, nomine Friderunam, communi duntaxat conſenſu fidelium, Deo, ut credimus, cooperante, ſecundum leges atque ſtatuta priorum, nobis Imperiali connubio ſociamus, regnique conſortem ſtatuimus. Quocirca regio eam more propriis rebus diſponentes dotare, dono ei dotis nomine concedimus, fiſcos jugiter poſſidendos, & pro libitu diſponendos, corbiniacum videlicet in Comitatu Landunenſi, cum Eccleſia &c. — perpetualiter habeat, teneat, atque poſſideat, & quicquid exinde facere voluerit liberam & firmiſſimam in omnibus habeat poteſtatem*, &c. Habetur denique alia ejuſmodi dationis in dotem formula in Tabul.S.Dionyſ. Pariſ. an.1124. quæ his verbis concipitur: *In nomine ſanctæ & individuæ Trinitatis, Amen. Quoniam ſacramenta Eccleſiæ præſignata ſunt in fœdere nuptiarum, ut tempore opportuno de maris & feminæ conjunctione Eccleſia dilataretur, hac de cauſa, ego Gaufridus Iachelinam filiam Dodonis villani in uxorem accipio, & do ei in dotem feodum quod Emelina filia Chevalier à me tenet, & quicquid habeo apud Trembliacum, &c.*

Ibid. p.171. l.38. poſt, 1654. *adde.* Diurnus Romanus cap.5. tit.2. & ſeqq.

DRACO. *P.174. poſt l.4. adde.* Acta Martyrij S.Marculi: *Nudatis militum gladiis, & draconum præſentibus ſignis, & tubarum vocibus cogerentur.*

Ibid. p.175. poſt l.40. *adde.* Alia ſuggerimus in Gloſſ.med.Græcit. v. Δράκων.

Ibid. l.47. poſt, poſſi lebantur. *adde.* Vetus Carmen Edit. à Barthio lib.34. adverſ. c.1.

Salve ô Apollo vere, Pæan inclyte,
Pulſor draconis Inferi.

DRACONARIUS. *In fine adde.*

Draconary meminit etiam Ammianus lib.20. ubi Lindenbrogius.

DRAGEIA, ex Gall. *dragée*, Paſtillus ſaccaratus. Acta viſitationis Simonis Archiep. Bituric. p.235. *& biberunt cum domino, & de drageia comederunt.*

DRAGUMANUS. *P.177. l.10. poſt*, interpretibus. *adde.* Sidonius in Narbone:

Tum ſi fortè fuit quod Imperator
Eoas ſoceri venire in aures
Fido interprete vellet & perito,
Te commercia duplicis loquela
Doctum ſolvere protinus legebat.

DROSSATUS. *In fine adde.* Quem vide lib.2. Antiquit. Sueco-gothic. cap. 18. ut & Schefferum in Upſalia cap.16.

DRUDARIA. *L.21. poſt*, habeat. *adde.* Servatur in tabulario Palenſi in Beneharnis Codex, hocce titulo: *De las compoſitions de las drudes dites femmes de caporans an. 1378. ab lo ſenhor.* Deinde *Recepte de las femmes deus caparans de ſus ſcrits per la compoſition feyte ab Meſſ. per que portaſſen los ſenhaus.* Mox: *12 florins paga lo prebende den caſtee de ſalsées per compoſition de Marianne de Guſmican de la Mote, & de Lugues de Caſaux les femmes à Pan le 7 jor de Deſembre.* Et ſic de cæteris.

DRUDES. *L. 9. poſt*, ſignificant. *adde.* Vide Gretzer. in Divis Bamberg. pag.130.

DUCALE. *Poſt hanc vocem adde.* Gloſſ.Lat.Gr. *Ducale*, ἀγωγεύς, ὁ τῆ κτλωῶν. Ubi perperam Vulcanius *ductor* reponit.

DUCAS. *P.184. l.1. poſt*, &c. *adde.* Ita Cretenſis inſulæ apud Venetos Præfectus ſemper *Ducas Cretæ* appellatur in Chron. MS. Andreæ Danduli.

DUCATUS. *L.42. poſt*, eſt, *adde.* Andreas Dandulus in Chron.MS. an.1280. & ex eo.

DUCENARIUS. *L. 6. poſt*, 8. *adde.* & apud Gualterum in Tabulis Siculis p.18.

Ibid. l.10. poſt, cauſis. *ſubde.*

Ducenarij, Procuratores qui ducenta ſeſtertia accipiebant à Principe, ut docet Dio lib.53. pag.506.

DUCICULUS. *L.22. poſt*, cap. 21. *adde.* & in Vita S.Fidoli Abbat.n.6.

DUCTUS. *L.30. poſt*, pervenit. *adde.* Tabular. S.Albini Andegav. *Donans nobis ob remedium animæ ſuæ & patris ſui deſcenſum unum, quem habebat in rivulo qui appellatur ductus, cum omni conſuetudine, excepto canagio, & de alio deſcenſu quem Eminus de Reginaldo Banario in Altione dedit nobis ſimili modo & conſuetudinem, quam ibi habebat, excepto canatico.*

DUELLUM. *P.191. l.22. poſt*, 140. *adde.* Et Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.137.

Ibid. l.36. ſcribe, ſupra, *pro* infra.

Ibid. p.192. l.37. poſt, pœnam. *ſubde.* Scribit Lucianus in Toxari apud Scythas, ſi quis ſingulari certamine ſuperatus foret, ei dextram abſcindi ſolitam, pœnæ cauſa.

Ibid. l.42. poſt, cap.38. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p.120.

DULCORARE. *L.3. poſt*, dulcorare. *adde.* Auxilius de cauſa Formoſi: *Unde antiquatum odium felle amaritudinis parvo ſtillicidio verborum dulcorari non poteſt.*

DUODENARIA. Acta Capitularia capituli Eccleſiæ Lugdun. an.1343. fol.88. v. ex Cod.Reg. *Item commiſerunt*

commiſerunt dominis Archidiacono & Sacriſtæ declarandi & providendi de Vice magiſtro, & ad quem Duodenaria vacans per obitum Dom. Guillelmi de Gez debeat pertinere. Occurrit rurſum. infra.

DUX. *L. 5. poſt*, μαξιμ. *adde.* in Paſſione SS. Seraphiæ & Sabinæ num. 10. fit mentio *Vindiciani Ducis Ducum.* Vide Gloſſmed. Græcit. in Ἄρχων ἀρχόντων.

Ibid. p. 210. *l.* 1. *poſt*, 748. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 1. *Rex autem hæc audiens, oppidò triſtatus eſt, promittenſque ei duodecim & amplius comitatus ſe daturum, ſi hoc dimitteret, & in ſua militia perſeveraret.* Id eſt *Ducatum.*

E.

ECCLESIA. *L.* 12. *poſt*, cuſtodiat. *adde.* Edictum Conſtantini & Licinij pro Chriſtianis apud Lactantium lib. de Mortib. perſecutor. num. 48. *Corpus Chriſtianorum* vocat, quod Chriſtiani ipſi Eccleſiam: *Quæ omnia corpori Chriſtianorum protinùs — tradi oportebit.* Et mox: *Quoniam iidem Chriſtiani non in ea loca tantum ad quæ convenire conſueverunt, ſed alia etiam habuiſſe noſcuntur ad jus corporis eorum, id eſt Eccleſiarum, non hominum ſingulorum pertinentia, &c.*

Ibid. l. 33. *poſt*, &c. *adde.* Lactantius lib. laudato num. 12. *In alto enim Conſtituta Eccleſia ex palatio videbatur.*

Ibid. p. 213. *l.* 16. *poſt*, 115. *adde.* De qua legendi præterea Simeon Logotheta in Leone Armenio n. 5. & Anonymus de imagine Deiparæ quam *Romanam* vocabant, apud Lambecium lib. 8. de Bibl. Cæſar. p. 380.

Ibid. pag. 214. *l.* 57. *poſt*, num. 35. *adde.* Præterea Gloſſ. med. Græcit. in Καθολικὴ. Sed & inde apud Meſſanenſes, Eccleſia Græcorum etiamnum *Catholica* nudè appellatur, quidquid dicat Bonfilius Conſtantius in Meſſana lib. 3. pag. 21. Porro in majoribus civitatibus ab ipſis ferè Chriſtianiſmi initiis, Presbyteri per ſingulas regiones erant diſperſiti, quo morientibus facilius ſubvenirent: qui quidem domicilia ſua habebant juxta ſuam quiſque Eccleſiam, ut eſt apud Epiphanium in hæreſi Arianorum: atque inde origo variarum in urbibus Eccleſiarum parrochialium.

Ibidem p. 215. *l.* 21. *poſt*, &c. *adde.* Charta Ludovici VI. Reg. Fr. an. 1122. *Tradit monacho donum Eccleſiarum & omnium decimarum ad ipſum locum pertinentium.*

Ibid. poſt l. 60. *ſubde.*

Eccleſia ſenior, matrix, Cathedralis, in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 111. 157. 181. tom. 4. Analector. Mabillon. Charta Palladij Epiſcopi Antiſiod. apud eundem Mabillon. lib. 6. de re diplomat. p. 465. *Reliquas duas partes ad lumen Eccleſiæ ſenioris S. Stephani reſervatas.* Infrà: *Ad baſilicam ſeniorem S. Stephani.*

Ibid. p. 216. *l.* 25. *poſt*, avenæ. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Radulfus Vicecomes cum uxore ſua Amelina S. Albino & Monachis ejus Eccleſiam de Luchiaco partim quingentis ſol. ſicut habebat ſolidam & quietam vendidit, partim pro anima ſua, — dono dedit ſcilicet altare cum oblatione tota & ſepultura tota, ſicut habebat, & terram juxta Eccleſiam,* &c. Acta Epiſcopor. Cenomanenſium in Gervaſio cap. 31. *Similiter & Eccleſiam me vivente dimidiam, & decedente totam, niſi ante placuerit, in territorio Letduris ſitam.* Extat præclara hujuſce abuſus teſtis Charta alia Raïnaldi Epiſcopi Andegavenſis ex qua hæc excerpſimus: *In exordio naſcentis Eccleſiæ cum author omnium, id eſt Deus, Apoſtolis ſuis præcepiſſet, dicens, euntes in mundum univerſum prædicate Evangelium omni creaturæ, & illi juxta authoris vocem præcepta complerent, cœpit fides augeri & creſcere ex eo tempore, viri religioſi relinquentes ſua eadem authori Deo, & cœnobia conſtituentes, & hæreditates ſuas ibidem derelinquentes, quatenus in locis illis monachi ſive Clerici ſeu ancillæ Dei Deo deſervientes haberent victualia, nonnulli etiam comam capitis abſcindentes, Chriſto domino colla tradentes, atque ita factum eſt ut maxima pars hujus ſæculi in hæreditatem Sanctis Dei ſit tradita: ſed inardeſcente invidia ſæculi hujus, & cupiditate graſſante, Reges qui veſtigia virorum religioſorum ſequi deberent, ceperunt eaſdem hæreditates vendere, Epiſcopis Epiſcopatus, Abbatibus Abbatias, atque ipſi Epiſcopi ſeu Abbates à monaſteriis abſtrahere, cum deberent magis augere quam minuere, & hominibus ſæcularibus in hæreditatem dare. Unde uſque hodie mos inolevit, ut eas in hæreditate habere videantur. Quapropter ego Raimundus Andecavorum Epiſcopus Eccleſias quas quondam in Epiſcopatu S. Mauricij habere dinoſcor, anno ab Incarnatione Domini M I. fratribus noſtris Canonicis ibidem Deo deſervientibus integras reſtituo, &c.*

Ibid. lin. 50. *poſt*, 54. *adde.* Concil. Claromontan. cap. 6. 7.

ECCLESIASTICUM. *In fine adde*, præterea Anton Brandeon. to. 3. Monarch. Luſitan. p. 285. v. 286. v. & lib. 10. cap. 14.

ECCLESIASTICUS. *Poſt hanc vocem adde.* Chriſtianus: & opponitur Gentili, ut eſt apud S. Hieronymum in Præfat. libri de Eccleſiaſtic. Scriptorib.

Eccleſiaſticus, Clericali &c.

Ibid. lin. 28. *poſt*, Epiſt. 78. *dele.* 810. *tum adde*, Geſta Purgationis Cæciliani: *Adhibere conclericos & ſeniores plebis, Eccleſiaſticos viros, & inquirant diligenter &c.* Decretum Synodi Sardicenſis in fragm. S. Hilarij. pag. 9. *Vehementer autem admirati ſumus, quatenus eum qui aliter quam in vero eſt, audet Evangelium prædicare, quidam qui ſe Eccleſiaſticos eſſe volunt, facile ad communionem recipiunt,* &c.

ECINERARE, *Corpus refodere*, in Vita Balduini Lutzemb. Arch. Trevir. lib. 2. cap. 6.

EDICTUM. *L.* 12. *poſt*, vide. *adde.* Henric. Valeſium ad Euſebij Hiſt. Eccl. lib. 9. cap. 10. & infra in V.

EFFEMINARE. *Lin.* 9. *poſt*, tit. 5. *adde. Puerilia ſtupra*, apud Ammianum lib. 23. Bacchus Θεὸς ἁβρὸς παιδὸς παιδαγωγὸς, dicitur Theodoreto de Græc. affect. ſerm. 7.

EFFORCIARE. *In fine poſt*, fortis. *adde.* Tabular. ſancti Dionyſij Novigenti, ex Charta Roberti de Mauritania: *Dedit 5 ſolidos Dunenſium exforciatos.*

EGREGIATUS. *In fine adde.* Vide eundem lib. de Mortib. perſecutor. num. 21.

EJECTUS. *L.* 3. *lege*, navis ipſius & vectorum ſervandorum cauſa, ut eſt apud Nilum lib. 2. Epiſt. 146. liber &c.

ELECTI. *L.* 3. *poſt*, docebant. *adde.* ἐκλεκτοὶ καὶ ἐκλογή, in Anathematiſmo hæreſ. Manichæor. apud Cotelerium in Not. ad Recognit. Clement. p. 373.

Ibid. l.9. post, 46. *adde.* Archelaus Mesopotamiæ Episc. in disput.adversus Manichæum.

Ibid. in fine adde.

Electi, qui ad baptismum sunt electi, baptizandi, in lib.1.Sacrament.Eccl.Rom.cap.26. 33. & in Missali Gallicano vet. p.449.

ELEEMOSYNA. *P.*224. *l.*15. *post*, 410. *adde.*& Henric. Valesium ad Euseb. de Vita Constant.lib.4. cap.22.

*Ibid. p.*225. *l.*40. *post*, &c. *adde.* Tabul.S.Eparchij Inculism. fol.49. *Si quis homo aut ullus de parentibus meis istam cartam eleemosinariam infrangere aut inquietare præsumpserit*, &c. adde fol. 118.

*Ibid. p.*226. *l.*1. *post*,50. *adde.*Tabular. Dalonensis Monast. fol.49. factum est hoc ante domum eleemosynariam d'Autafort an.1182.

*Ibid.l.*10. *post*, 43. *adde.* in Hist.Segobiensi Colmanaresij cap.15. §.12.

ELEEMOSYNARIUS. *P.*227. *l.*19. *post*, committuntur. *adde.* Testamentum Aldrici Episc. Cenoman. in ejus Vita p. 190. *Præscripti & præordinati ad nostram eleemosynam faciendam.*

*Ibid. l.*27. *post*, Impediat. *adde.* Testamentum Poncij Raimundi Comitis Tolosani & Rutenensis, ex Archivis Ruten. *Omnes res mobiles donet eleemosynarius meus Deo, & ad sanctos Presbyteros,& ad pauperes pro anima mea.*

*Ibid. l.*47. *post.*50.*adde.* Charta Natranni Episcopi Nivernensis, ex Tabul. S.Cyrici.num.4. *Et quidquid illi olim Antidius dimisit, & ipse postea ab eleemosynariis suis comparavit.*

ELEMENTA. *L.*11.*post*, c.39. *adde.* Martyrium S. Acepsimæ n.4. Nicetas in Manuele lib. 7. p 432. Edit. Reg.

ELEPHANTUS. *L.* 15. *post*, usurpatur. *adde*, quod proboscidem seu ut vocat Plinius, manum elephanti referat, vel quod cornu eboreum fuerit.

*Ibid. post l.*25. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Plus de cent oliphant i tonnent la bonde.

ELESREFOLS. Tabular.S.Eparchij Inculismensis fol.89. *Ipse post acceptum modium vini pro feodio suo, suscipiet Elesrefols sine ingenio & secundum mensuram & rationem.*

ELINGUITAS, *Infantia, inerudition.* Vita S. Marculfi in proœmio: *Nihil enim in hujus mortalitatis curriculo dignius agitur, quàm si elinguitas nostræ loquacitatis in Dei laudibus jugiter moderetur.*

ELOGIUM. *L.*5. *post*, notabilem. *adde.* Gozechinus Scholasticus: *Dicis, quid mihi & Leogio, quod olim insolenter deserens, turpi notarim elogio?* Mox: *Dic ergo, nunquid elogium intuli legia?* Infra: *Non elogij notam, sed honoris coronam.*

ELONGARE. *L.*3. *post*, estat. *adde.* Gloss. Gr. Lat. μακρύνω, *Elongo.* Μακρύνω, *Longo.*

EMANCIPATIO. *P.*233. *l.*65. *post*, colligitur. *adde.* Vide vitam Aldrici Episcopi Cenoman. num. 54. 55.

EMANARE. *In fine adde.* Vide Cujacium lib.6. observ. cap.26.

EMBOLA. *In fine adde.* Vide Blasium Ortizium in Itinerario Adriani VI. Pap. num. 44. pag.460.

EMPROSOPUS. *L.*2. *post*, repræsentat.*adde.* Sidon. in Paneg. Aviti:

——*Proterum tum maximus unus,*
Dignus qui patriæ personam sumeret, infit.

EN. *Lin. 6. lege*, ex Hist.

Ibid. l. 8. *post*, passim. *adde.* Colligitur.

ENCÆNIA. *P.*243. *l.*49. *post*,Epist.5. *adde.* Vitam S. Athanasij pag.22. Sozomenum lib.4. cap.13. Vitam S. Bernardi Archiep. Viennensis tom.6. Vitar. Ord. S.Bened.

ENCAUSTUM. *L.*9. *post*, cap.17. *adde.* Marbodeum lib.1. de virtut. herbar. cap.3.

ENCAUTUM. *Lin.* 9. *post*, collegiat. *adde.* Charta an.1189. apud Ant. Brandaonum tom.4.Monarch. Lusitan. p. 279. v. *Dom. Rex Portugallia Comes Bolonia fecit cum consilio suorum vicorum hominum, & suorum filiorum de algo tale encautum, &c.* Infra: *Pecletur istud encautum Dom. Regis &c.* Vide *Cautum.*

ENLATENRA.Tabularium Carnotense an.1225. *Et eadem domus debet fieri de decem enlatenris.* Occurrit ibi rursum.

ENGRUNAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. fol.77. v. *Requirebat* 1 *arietem*, 1 *carucam ad fata sua ferenda*, 1 *gallinam*, *engrunagium fabarum, & in mansionario qui terram illam colebat explegium suum.* Et fol.130. *Bernardus siquidem Duzac in uno quoque maisnamento mansi & borderia, quæstam fabarum, quæ vulgò dicitur Engrunages faciebat.*

ENSIGNE. *In fine adde.*Charta Gallica an.1282. in Hist. Monast. Deiparæ Suessionensis: *Et si volons — que toutes les dames & les vendues qui aprés l'Aulelmie se faineront, aient leur fainiez ainsi comme en autre tams.*

ENTELMA. *L.*2. *post*,mando. *adde.* ἔνταλμα, apud Georg. Acropol. cap.68.

EOLOGIA. Formula Andegavensis 2. *Quia conjunxerunt mihi culpas & meas magis negligentias pro furta quid fieri, unde ego in turmentis fui, & eologias feci, & morte periculum ex hoc incurrere debui, &c.*

EPHEBIA. *L.* 9. *post*, puerorum. *adde.* Brocardus in Descript. T.S. lib.2. cap.2. Edit.Venetæ 1513. *Loco lupanarium plerumque in urbibus constituunt effebias.*

EPICROCUS. S.Columbanus Epist. 3. *Idcirco quamvis trifulcum arcuato vulnere scorpius insurgat, in his, de quibus scriptum est, extendere linguam suam, sicut arcum mendacij, qui nova quæque, licet Epierocra, judicant*, &c. Ubi leg. videtur *Epichrona*, ex ἐπίχρονος, vel ἐπιχρόνιος, *vetustus.*

EPIDECEN. *In fine adde.* Homagium Gerardi de Ventadour. an. 1362. *Amotis Capuciis, & jupileis, & amotis zonis cultellis, & incotardia, cum desubtus cotardiam, ut dixerunt, tunicam aliam decentem non haberent.*

EPISCOPA. *In fine adde.* Sic *Episcopissa, uxor concubina Episcopi.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Mainardo: *Quadam enim die cum agrotare cepisset, placuit ut sanguinem minueret: qui dum esset flebotomatus, nocte insecuta dormivit cum Episcopissa*, &c.

EPISCOPATUS, urbis Venetæ regiones appellantur in Statutis Venetis lib.1. c.8. *Vescovado.*

EPISCOPUS. *L.*17.*post*, peccata. *adde.* H.Rabanus poëm. 4.

Tu decus es populi vocaris Episcopus ipse.
Et superintendens, dux eris, atque Gregis.

Et Poëm.10.

Nam superintendens pie,Episcopus ipse vocaris.

*Ibid. p.*254. *l.*53. *post*, Epist.15. *adde.* Diurnum Roman. cap.3. tit.11.

Ibid.

Ibid. pag. 255. *poſt lin.* 32. *ſubde.*

Epiſcopi forenſes, in Diurno Rom. cap. 1. tit. 8. dicuntur eâdem ratione qua *Presbyteri forenſes*, de quibus ſuo loco, Epiſcopi ſcilicet alienæ Diœceſeos quàm Romanæ.

Ibid. p. 256. *l.* 37. *ſcribe.* σχολάζοντες, in Synodo Antioch. c. 16. & apud Zonaram in Theodoſio Jun. Δεκαδάρχας & σχολάζοντας, in Concilio Epheſino act. 5. p. 664. Edit. Labbei, quibus &c.

Ibid. p. 257. *l.* 5. *poſt*, cap. 2. *adde.* Neque id exemplo caret. Legimus enim apud Sozomenum lib. 6. cap. 34. Barſem & Eulogium Monachos Edeſſenos Monachos creatos, non alicujus urbis, ſed honoris duntaxat gratia, tanquam ad recompenſanda ipſorum præclara facinora, ὲν τῆς ἰδίας μεταστάσεως.

Ibid. l. 24. *poſt*, infra. *adde.* Ut & in Diurno Romano cap. 5. tit. 10.

EPISTOLARIS. *In fine adde.* Ἐπιστολικὸς, in veteri Inſcriptione apud Mabillonium tom. 4. Analector. pag. 503. Vide l. 7. Cod. de Palatin. largit. lib. 12.

EPISTOLATIM. *In fine adde. Epiſtolariter* eâdem notione dixit ſcriptor Vitæ S. Gaugerici Epiſc. Camerac. lib. 1. cap. 10.

EPISTOLIUM. *L.* 1. *poſt*, formata. *adde.* Synodica Concilij Sardicenſis in fragm. S. Hilarij p. 17. *Et ne ignorantes eorum accipiant literas communicatorias, id eſt Epiſtolia, quos juſta ſententia degradavit.* Infra: *Omnes fratres & Coëpiſcopos noſtros literis tuis admonere digneris, ne Epiſtolia, id eſt literas communicatorias eorum accipiant.*

EPITAPHIUM, pro quavis inſcriptione. Deſcripſit eruditus Mabillonius in Vita S. Radbodi Hexaſticon, hoc titulo: *Radbodi Epitaphium de viatico Chriſti.*

EPITOMA. Ermenricus Monachus Augienſis de Grammatica: *Sed & hactenus vivo jucundiſſimo ac in omni virtutum ſtemmate præfulgido ex primoribus fontibus totius Europæ emananti Coharet, Hludovico ſcilicet dilectiſſimo Regi noſtro, qui licet anguſtiori limite terrarum, virtute tamen vincit Herculem Centauros domitantem, & agilitate Uliſſem. Interroga Sclavos in gyro, & non miraris epitoma meum.* Id eſt laudes meas.

EQUITATURA. *L.* 23. *poſt*, cap. 23. *adde.* Stephanum Tornac. Epiſt. 224. Edit. Molineti.

EQUUS. *L.* 35. *poſt*, adde. *ſcribe*, Leonem Grammatic. p. 470. Scylitzen pag. 682. Edit. Reg.

Ibid. pag. 263. *l.* 42. *poſt*, adde. *ſcribe.* S. Baſilium Epiſt. 423. *& l.* 44. *poſt*, cap. 20. *adde.* & Conſtantin. de Adm. Imp. cap. 50. 51.

Ibid l. 70. *poſt*, Burdegalenſe. *adde.* Vide Gloſſ. Baſilic. in Παλματίνος.

Ibid. l. ult. adde. In veteri Inſcript. apud Sponium tom. 3. Itiner. pag. 24. ubi varia Equorum nomina deſcribuntur: PALMAT. AF. II. S. Baſilius Homil. πρὸς τοὺς πλουσίους. de divitum equis: ἵππου παμπλουθοῦς ἢ ὅτου ἡμιολιαγούσης δεῖ ὑπηρέτας πολλοὺς, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι. Vide Euſtath. Svvartium lib. 3. Analector. cap. 7.

Ibid. p. 264. *l.* 6. *poſt*, cenſuales. *adde.* Tabular. Abſienſe fol. 5. *Finivit & conceſſit placitum quod in ea habebat, & equum de ſervitio & omne ſervitium excepta decima blaiorum*, &c. Alibi: *Et conceſſerunt ſe eam garire & defendere, de equo, de placito, & omnibus ſervitiis.* Rurſum: *Quinque ſolidos quos in terra Garnerij Audeberti pro equo de ſervitio mihi retinueram.*

Ibid. l. 15. *poſt*, Colmarienſ. *adde.* S. Baſilius Homil. πρὸς τοὺς πλουσίους, de Equis: τάπητες ἀλυργοὶ κατεμῶντες τοὺς ἵππους ὥσπερ νυμφίους, apud Conſtantin. de Adm. Imp. cap. 51. extr. ἱππάρια ἱερομυρίζα ἢ χαλινόμενα.

EREMITARE, *Vaſtare.* Chronicon Gothor. ſeu Luſitan. era 904. *Et maris littera heremitavit atque deſtruxit.* Ibid. *Conimbriam ab inimicis poſſeſſam heremitavit.*

ERMESINUS, pro *Cremaſinus*, Gall. *Cramoiſi*, in proceſſu de Tranſlat. S. Antonini p. 768. apud Bolland. to. 1. Maij.

ESCA. *In fine adde.* ὕσκα, Græcis: Hiſpanis *hyeſca.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

ESCARIUS. Vetus Pœnitential. apud Morinum: *Si eſt miniſterialis, ſi eſt negotiator, ſi eſt monetarius, ſi eſt Eſcarius*, &c. Infrà: *Si eſt Eſcarius, non teneat annonam familiæ.* Idem videtur cum Cellario.

ESCENUM. In formula 3. ex Andegav. titulus ita concipitur. *Hic eſt venditio de homine in Eſceno poſito.* Titulus Form. 28. Marculfi lib. 2. *qui ſe in ſervitio alterius obnoxiat.* Vide *Sunnis.*

ESCUA, *Eſca, Edulia.* S. Iſidorus hymno in SS. Torquatum & Socios:

Mittunt aſſeculas Eſcua quærere;
Ut feſſa dapibus membra refocerent.

ESSENTIA. *L.* 5. *poſt*, cap. 15. *adde.* S. Hilarius in fragm. p. 34. *Eſſentia ex eo quod ſemper eſt nuncupatur: quæ quia extrinſecus opis ad continendam ſe nunquam egerit, & ſubſtantia dicitur, quod intra ſe id quod ſemper eſt, & in æternitatis ſuæ virtutem ſubſiſtat.*

ESTER, *Ignis Sacer*, morbi ſpecies. Acta S. Dympnæ Virg. n. 9. *Habet enim ignis ille apud Archiatros plura nomina: dicitur quippe ignis ſacer, ignis perſicus, & ignis infernalis, & eſt qui Eſther dicitur Græco vocabulo.* Ex Gr. αἴστω, *titio, torris.*

ESUS. *In fine adde.* In Tabulario S. Michaëlis Ulterioris portus an. 1101. Guillelmus Comes Augi dimittit *conſuetudinem edendi, quam in eadem abbatia die feſtivitatis S. Michaëlis cum ſuis hominibus ipſe & Comitiſſa habebant.*

EVANGELIUM. *Poſt hanc vocem adde.* Seu Evangelij lectiones ex veteri inſtituto ſtantes audiſſe fideles pluribus probat Henric. Valeſius ad lib. 3. Philoſtorgij cap. 5. p. 208.

EUCHARISTIA. *P.* 284. *lin.* 7. *poſt*, 378. *adde.* Henric. Valeſium ad Euſebij Hiſt. Eccl. lib. 7. cap. 9.

EVECTIO. *Lin. pen. poſt*, &c. *adde.* Extat præterea formula iſtius Evectionis apud S. Athanaſium Apologia 2. de fuga ſua p. 787. eundem vide in Epiſt. ad Solitar. pag. 821.

EVIGILANS CANEM. *In fine adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 315. *Erat autem uxor ejuſdem Marchiſij Gerſendis nomine, filia Herberti Cenomanorum Comitis, qui vocatus eſt:*

EVIGILA-CANEM. Neque, id nomen Joculare Herberto duntaxat proprium fuit: nam in Tabulario S. Albini Andegav. occurrit neſcio quis Miles, *Martinus, Evigilans canem pariter cognominatus.*

EVINDICARE. *L.* 6. *poſt*, form. 9. *adde.* Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. pag. 135. 136. 140.

EULOGIA. *P.* 291. *l.* 15. *poſt*, cap. 61. *adde.* Fundatio Monaſterij S. Vincentij ad Lisbonam: *Factum eſt autem ut populus ad Eccleſiam iturus, peractis Miſſarum ſolemniis, Eulogiis vel pane benedicto caperet præmuniri. Ita enim quotidie conſueverat.*

Ibid. l. 46. *poſt*, neglexerat. *adde.* Obaſinenſis lib. 1. cap. 23. *Et ex his quæ ſibi offerebantur, Eulogias fratribus* Vita B. Stephani Abbat. *illis, prout poterat, exhibebat.*

EULOGIUM. *Poſt hanc vocem adde.* Liber de diſciplina Scholarium cap. 1. *Nugatoria loquacitatis eulogio perufa*, ubi S. Thomas: *Eulogium, ſapientia, bona fama, vel teſtimonium dicitur.* Item pro &c.

Ibid. in fine adde. Vide Andr. Monachum in Vita S. Ottonis Epiſc. Bamberg. lib. 2. cap. 11.

EUTYCHEUM. *L.* 7. *poſt*, pararentur. *adde.* Epiſt. 32. MS. Mich. Pſelli: ὁ μάστιξ λόγος τῇ τύτυχῇ Ἀριστόχῃ, τῷ χρυσῷ Ἀλεξάνδρῳ.

EXACTARE. *L. ult. poſt*, SS. *adde.* Ord. S. Bened.

EXAMETUM. *L.* 24. *poſt*, 579. *adde.* & in Vita Balduini Lutzemburg. Archiepiſc. Trevir. lib. 2. cap. 10.

EXARCHUS. *L.* 5. *poſt*, mittebantur. *adde.* Quorum ea erat poteſtas, *ut miniſterium Imperialis faſtigij peregiſſe* in Italia colligatur, ex Diurno Romano cap. 2. tit. 4.

Ibid. l. 8. *poſt*, horum. *adde.* Præterea.

EXARCIA. *In fine adde*, & Gloſſ. med. Græcit. in ἐξάρτια.

EXARTUS. *P.* 299. *poſt l.* 31. *ſubde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Veez le lé où il giſt prés de lez cel eſſart.

EXCEPTO. *L.* 17. *poſt*, alibi. *adde.* Marcellinus Comes in Juſtiniano: 20 *Leones*, 30 *pardos, exceptis aliis feris in amphitheatro ſimul exhibuit.*

EXCLAMARE, *alta voce pronuntiare.* Vox liturgica, quæ in libris Eccleſiaſticis Græcorum per ἐκφωνῶ paſſim redditur. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 17. *Omnes diaconites & pauperes Chriſti, qui ibidem conveniunt, Kyrie eleiſon exclamare ſtudeant.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ϖώ.

EXCOMMUNICATIO. *L.* 24. *Synodus &c.* Dele hæc & ſequentia uſque ad vocem reconciliatus. *Et ead. lin. pro*, junxit. *ſcribe* invexit.

Ibid. p. 305. *l.* 35. *poſt*, communicaſſent, *adde.* Vide Pachymer. lib. 7. cap. 6.

Ibid. l. 52. *poſt*, delictum. *adde.* Veteres conſuetudines Ord. S. Benedicti, de ſeptem modis pœnitentiæ: *Primus ammonitio ſemel ac iterum atque tertio. Secundus correptio publica coram omnibus abſque excommunicatione. Tertius excommunicatio pro leviori bus culpis. Quartus excommunicatio pro gravioribus culpis. Quintus verberum vindicta, vel corporis caſtigatio. Sextus oratio communis ab omnibus. Septimus expulſio de Monaſterio.* Vide Cumeanum Abbat. de menſura pœnitent. cap. 2. & Vitam S. Eupraxiæ virg. num. 20.

Ibid. l. 53. *poſt*, ſeqq. *adde.* ad ejuſmodi excommunicationes monaſticas referri poteſt Charta Hugonis Abbat. S. Dionyſij an. 1193. ex Tabul. ejuſdem Monaſt. *Eos autem qui contra hanc conſtitutionem noſtram aliquatenus venire præſumpſerint, de clavo & corona domini ſolenniter in capitulo noſtro accenſis candelis excommunicavimus.*

Ibid. p. 306. *l.* 1. *poſt*, excommunicationum. *adde*, in Manuali placitorum, in parlamento. 3 Febr. an. 1364. &.

Ibid. l. 24. *poſt*, art. 6. *adde.* Cæterum huc referri poteſt, qui olim obtinuit mos inhumanus, ut creditori liceret mortuum debitorem humo mandari prohibere, niſi debito ſatisfactum eſſet; cujus quidem meminit S. Ambroſius in Tobia, c. 10. *Quotiens vidi à feneratoribus teneri defunctos pro pignore, & negari tumulum, dum fœnus expoſcitur.* Et edictum Theoderici Regis cap. 75. *Si quis autem ſepelivi mortuum, quaſi debitorem ſuum adſervens, prohibuerit, honeſtiores bonorum ſuorum partem tertiam perdant, & in quinquemale exilium dirigantur: humiliores caſi fuſtibus, perpetui exilij damna ſuſtineant.* Vide Menæa in S. Donato 7 Auguſti.

EXCUSARE. *L.* 13. *poſt*, ſatisfactio. *adde.* Vide Petr. Fabrum lib. 3. Semeſtr. cap. 23. p. 357.

Ibid. p. 311. *l.* 6. *poſt*, excuſati. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. in Urſo Duce Venet. an. 879. *Hic in Heraclia civitate, de qua progenitores ſui originem duxerant, palatium conſtruxit, & licentiam tribuit in Rivo alto paludes cultandi, & domos adificandi contra orientem, & inſulam qua Dorſum durum vocatur, eo conſulente compoſita eſt, qua gentibus aliquibus ad ſervitia Ducis deputatis, qui Excuſati Ducatus dicti ſunt, conceſſa eſt: & uſque in hodiernum diem omnes in eodem degentes territorio, piſcatores & aucupatores de his quæ capiunt tenentur tributum annuum perſolvere Duci.* Ex eo excripſit quæ habet Petrus Marcellus in Urſo Participatio Duce XIII.

Ibid. lin. 11. *dele locum integrum ejuſdem Marcelli.*

EXCUSATORIA, *Epiſtola qua quis ſe excuſat.* Vide Diurnum Romanum cap. 3. tit. 4.

EXCUTERE. *P.* 312. *l.* 11. *poſt*, recenſetur. *adde.* Charta Philippi Reg. Fr. ex Tabul. S. Victoris Pariſ. *Cuſtodes decimæ ponere debet Eccleſia S. Victoris & Theobaldus de Ultrevoiſin: Excuſſores etiam quotquot neceſſarij fuerint ex conſenſu partium apponentur. Et tam cuſtodes quam excuſſores, & tractores qui in campis decimas colligunt, fidelitatem facient Eccleſiæ S. Victoris. Excuſſores nihil habent facere de foragiis, niſi qua extra clauſuram projiciat.*

EXEDRA. *P.* 313. *l.* 20. *poſt*, &c. *adde.* Vide Henric. Valeſium ad Euſeb. lib. 3. de Vita Conſtant. cap. 50.

EXEMPLARE. *L.* 39. *poſt*, cap. 1. *adde.* & Goclenium in Lexico Philoſoph. pag. 307.

EXEMPLUM. *l. ult. lege.* lib. 3.

EXENIUM. *L.* 3. *poſt*, ſervitium, *adde.* Gloſſæ MSS. *Gaza, multa exenia.* Gloſſa Gr. Lat. Cod. Reg. 85. ξένιον, *hoſpitale, unde Lat. Exenium.* Id Gloſſ. Edit. ξένιον, τὸ δῶρον τὸ πεμπόμενον ξένῳ. *Hoſpitale.*

EXHIBERE, *Præbere alimenta & ad vitam neceſſaria*, apud J. C. Lactantius de Mortibus perſecutorum num. 7. *Hæc quoque tolerari poſſunt, qua ad exhibendos milites ſufficiant.* Et num. 11. *Dapibus ſuis ſacrificabat pene cotidie, ac vicariis epulis ſuis exhibebat.*

EXITURA. *L.* 1. *poſt*, ſortie. *adde.* ἐξιτήριον, apud Phavorin. in Lexico.

EXOCCUPARE. *L.* 8. *adde.* Vita S. Henrici Imp. cap. 29.

EXORCIDIARE. *In fine adde.* Quæ quidem vox etiam legitur in Archelai Meſopotamiæ Epiſcopi diſputat. adverſus Manichæum edita ab Henrico Valeſio poſt Socratis Hiſtor. *Præcepit autem electis ſuis — ut cum deſiverint manducantes, orarent & mitterent ſuper caput oleum exorcidiatum, &c.* Miſſale Gallicanum vet. pag. 472. *Opus ad baptizandum. Prafatio antequam exorcidietur.* Et pag. 477. *exorcidio te, fons aqua perennis*, &c.

EXORCIZARE. *P.* 323. *l.* 12. *poſt*, Gregorij. *adde.* Miſſale Francor. vetus p. 399.

EXPEDITARE. *L.* 5. *pro*, aut. *Lege*, & ut.

EXPLETUM. *Poſt lin.* 37. *ſubde.*

Explegium, eâdem notione in Charta A. Comitis Inculiſm. ex Tabul. S. Eparchij fol. 13. 14. *Cum — multis modis gravaremus in collectis, in meſſivis, in avena, gallinis, caſeis, & multis aliis exactionibus*

&

& servitiis occasione explegij quod habebam in quibusdam terris extrinsecum positis, &c. Explée dicitur fol. 27. v.

Ibidem in fine subde.

Expletator, qui *expleta* seu reditus percipit. Tabular. Nantolien se. *In Pictonib. an.* 1479. *homines mansionarij & expletatores dicti territorij.*

EXPOENITENTES. Vide *Pœnitentes.*

EXSUFFLATIO. *P.* 330. *l.* 34. *post* ἐμφυσᾶν. *adde.* ἐμφυσᾶν.

Ibid. l. 36. *post*, dæmonum. *adde.* Vide Vitam S. Eudociæ Matt. num. 33.

Ibid. in fine adde. & Henric. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 7. c. 10.

Exsufflatissimus, vox ejusdem originis. Formula 56. ex And gav. de dissolutione matrimonij: *Domino non dulcissimo, sed amarissimo & exsufflantissimo jocali meo illa*, &c.

EXTREMA. *In fine adde.* Vide. *Estrema.*

EXTERNARE. *L.* 1. *post*, Isid. *adde.* Utitur Apuleius in Apolog. ubi Casaubon.

EXTOLIUM. Vide *Stolium.*

F.

FABRICATURÆ. *L.* 4. *post*, Baluzianis. *adde.* Form. 32. ex Andegavensibus.

FACENDEIRA. Charta Adefonsi Regis Castellæ æræ 1218. in Hist. Segovien si cap. 18. §. 2. *Absolvo etiam omnes Clericos & Sacerdotes totius regni mei ab omni facendeira, & fossadeira, & posta, & qualibet alia pecta in perpetuum.* Vide *Fazenda.*

FACERE. *P.* 338. *l.* 1. *post*, XXVIII. *adde.* Tabular. S Cyrici Nivern. ch. 28. *Theobaldus scripsit & dictavit in mense Octobris ubi fecit dies* 13. *anno* 1. *regnante Ludovico Imperatore.*

Ibid. l. 12. *post*, &c. Vide vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 69. & Acta Episcopor. Cenomanensium tom. 4. Analector. Mabillonij ubi hæc formula passim occurrit.

FACTIO. *P.* 340. *l.* 15. *dele.* Perperam factio scribitur cap. 88.

FACTURA. *In fine adde.*

Facturari. Processus ad Vitam S. Antonini n. 18. *Contigit lamiaria lamiis seu fascinari, vel facturari factura dæmoniorum aut strigum*, &c.

FACTUS. *L. pen. post*, 60. *adde.* vet. Charta in Actis Episcop. Cenoman. pag. 235. *Quod nos concessimus Acileo illo facto, quem genitor suus Acibertus, qui vocatur Achita — tenuit, vel moriens dereliquit, usque annos quinque, ipse Achileus de ipso facto aliud exinde non reddat, prater tantum regalia in campo Dominico procurare faciat.* Occurrit etiam non semel in Tabul. S. Mauri ad Ligerim.

FACULTATICULA. *L.* 5. *post*, pervasit. *adde.* Charta S. Karileffi in Actis Episcopor. Cenoman. p. 84. *Nullas functiones vel exactiones — de predicta facultate penitus requirantur, sed sub integra emunitate facultaticula*, &c. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num. 36.

FADUS. *L.* 3. *post*, scriptores. *adde.* Scholiastes Theocriti: Νύμφαι, τὰ ὁ γυναικῶν σχήματι δαιμόνια.

FAGIA. *In fine subde.*

Fagia, aliâ notione, in Statutis Mediolan. part. 2. cap. 272. *Teneatur judex stratarum bis in anno visitare stratas mastras, & fagias, & pontes super eis existentes*, &c. Adde cap. 284.

FAIA. *L.* 6. *post*, Ischat. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 4. *Et de silva nostra qua vulgo appellatur faia prapositalis.* Silva fagis consita.

FAICIA. *Post l.* 20. *subde.*

Faxia. Tabular. S. Theofredi in Valavis: *sicut descendit faxia de monte in vallem.*

FALDIA, vestis muliebris, in Statutis Mediolan. 2. part. 462. Ital. *Falde.* Vide *Faldones.*

FALIONES. Charta Ademari Comitis regnante Rodolpho Rege indict. 12. ex Tabul. Silvaniacensi: *Donate Archimbaudo filio meo allodes bonos* 10. *cum mansis* 55. *& servis & ancillis, & omnibus suprapositis, & spadam meam minorem, & sigillum de fasiro, ubi Irmingardus sculpta est, & duos faliones, & caballos* 4. Vide *Faldones.*

FALSARIUS. *Post l.* 10. *subde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Et arbalestes, javelos & fausars.

FALSIFICARE. *Post l.* 13. *adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

L'aubert fausse & defrent ô l'acier viennois.

FAMALAMEN. *In fine adde.* Et apud Andr. Dandulum in Chron. MS. An. 998.

FAMULUS. *L.* 28. *post*, ejusdem. *adde.* In Tabulario S. Dionysij Novigente, occurrit *famulatus separatus à feodo Militum.*

FANGIUS. Statuta Mediolan. part. 1. c. 204. *In quolibet precepto executorio apponitur quantitas fangiorum seu famulorum usque ad quam judex concedet.*

FANO. *In fine adde.*

Fano, vexillum exercitus, Germ. *fahnen*, uti supra observatum. Charta originalis quam vidimus Ottonis II. Imp. an. 982. *Qualiter Conradus filius Rodulfi quondam Comitis in die belli, quod fuit inter nos & Saracenos, sub fanone nostro, hoc est sub Imperiali vexillo, legali ritu tradendum nobis commendavit omne pradium suum quod habet in Regno Lotharienst*, &c.

FANUM. *In fine subde.*

Manducare aut bibere juxta fana, ex immolaticiis fortè, grande Christianis piaculum. S. Columbanus de Pœnitentiarum mensura, cap. 36. *Si quis autem laicus manducaverit juxta fana, id est postquam Sacerdos illi pradicavit quod sacrilegium hoc erat, & postea mensa dæmoniorum communicaverit*, &c. Ubi Cumeanus Abbas cap. 7. *Si quis ad fanum communicaverit*, &c. Vide *Immolaticia.*

FARINARIUM. *L.* 4. *post*, 551. *adde.* Aimoin. lib. 2. Miracular. SS. Georgij & Aurelij num. 19. Acta Episcopor. Cenoman. p. 300.

FARSA. *L.* 9. *post*, 382. *adde.* Marbodus de Herbis lib. 4. cap. 20.

Ulcera desiccat mala, restringit quoque farsam.

FASTIDIUM, pro *fastigium.* Vetus Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis p. 51. *Columnas cum fastidiis & parietibus templi*, &c.

FATERI. *L.* 6. *post*, dicebamus. *adde.* Aimonius de Translat. SS. Georgij & Aurelij num. 3. *Inter quos quidam ejusdem via loca hujusmodi fatebantur importunitatibus passim prapedita, quatenus nec magno Comitatu quisquam vallatus illud iter secure aggredi valeret.*

FATIGARE. *L.* 21. *post*, scriptores. *adde.* Ammianum p. 101. 1. Edit. Valesij, veterem Interpretem Concilij Constantinop. sub Flaviano Act. 7. non semel.

Ibid. l. 24. *post*, vide. *adde.* Savaron. ad Sidon. lib. 1. Epist. 8.

FATIGIUM. *L.* 8. *poſt*, Epiſc. *adde.* Bedam in Chron. lib.2. cap.18. ex Edit. Chiffletij.

FELTRUM. *P.* 372. *l.* 49. *poſt*, Benedictionis. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Chapeaus de feutres, & bons haubers ſaffrez.

FENARIA, *Domus.* Charta an.1316. apud Fantinum Caſtruccium to.1. Hiſt.Avenion. p.176. *Item domus ſeu fenaria de na Genolha, quæ eſt juxta domum liberorum Raimundi prælati.* Infrà : item una logia ſeu fenaria Nicolai de Sabaudia, &c.

FENATOR. *P.*374. *l.*5. *poſt*, &c. *adde.* Charta an. 1248. ex Tab. S. Germani Prat. *Fena pratorum meorum de brolio homines de Autogniaco & de Verreriis fenabunt, & homines de Villa Haimonis de feno quadrigas chariabunt.*

FERCULA. *L.*2. *poſt*, præſtabantur. *adde.*Charta C. Archiep. Senonenſis an.1200. in Tabul. Maurigniacenſi n.79. *Omne beneficium nuptiarum, ſive fuerit in ferculo, ſive fuerit in alia re*, &c.

FERIÆ. *L.* 17. *poſt*, janua. *adde.* Tertullianus lib.de jejunio : *Proinde nec ſtationem, quæ & ipſa quidem ſuos dies habeant, quarta feria & ſexta.*

*Ibid. l.*20. *poſt*, 11. *adde.* & Henric. Valeſium ad Euſebij lib.de Martyr.Paleſtinæ cap.1.

Ibid. p. 379. *l.*26. *poſt*, concurſus. *adde.* Charta Ludovici VI. Regis an. 1117. ex Tabul. Maurigniacenſi : *Nundinas, quas ferias vulgariter appellamus.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag. 321. *Dederunt B. Iuliano unam feriam in Civitate Cenomanenſi in anniverſario die Conſecrationis matris Eccleſiæ tribus continuis diebus celebrandam, ſcilicet die ſabbati, die Dominica, & die lunæ.*

FERINA. *L.*5. *poſt*, carnium. *adde.* Carmen de Curia Romana :

Si mare tranſmittat piſces, ſi terra ferinam.

Franciſcus Canonicus Pragenſis 2. parte Chron. Pragenſ. lib.1. cap.26. *Placeat veſtræ magnificentiæ, ut ego ad ſolemnitatem Domini Electi de ferinis providerem.* Infra : *Tres currus variis ferinis refertos Domino electo tranſmiſit.* Andreas Monach. lib.2.Vitæ Ottonis Epiſcopi Bamberg. *ferinæ cervorum, bubalorum, & equulorum agreſtium, urſorum, aprorum, porcorum, omniumque ferarum copia redundat omnis provincia.* ἄγριων κυνηγίων, in Nomocanone Coteleriano n. 449.

FERRUM *Candens. P.* 385. *l.* 15. *poſt*, Danos. *adde.* & Suecos.

*Ibid. l.*18. *poſt*, 717. *adde.* & Joannes Loccenius lib.2. Antiquit. Sueogotthic.cap.4.

*Ibid. p.*386. *l.*66. *poſt*, gladium. *adde.* Chriſtianus in Vita S.Vvenceſlai c.65. *Ille nihil dubitans, verum in Sancti fidem merita, candens ferrum ab igne ſumpſit, longeque à termino geſſit : & ni ab aliis prohiberetur, tres fortaſſis feciſſet metas.*

Ibid. l. 73. *poſt*, emenſum. *adde.* Quædam enim ſunt quæ vim ignis retundunt. Sic in Athenarum obſidione turrim ligneam alumine oblitam Sylla incendere fruſtra conatus eſt : Lignaque viſcata & ovo perfuſa, veſtis contacta à deflagratione, ut ſcribunt Theophraſtus & Plinius, tuta ſunt. Nec ita & olim illi qui apud Hirpinos per prunas ardentes nudis incedebant veſtigiis in Apollinis honorem, de quibus Virgilius lib.11. Ænæid.

——& medium freti pietate per ignem
Cultores multa premimus veſtigia pruna.

[a] *Medicamento plantas tingebant.* ut ait Varro apud Servium : quam in rem conſulendi præterea Busbequius in Epiſt. 4. Legat.Turcicæ, & Camerarius Meditat. Hiſtor. Cent.2. c. 18. quibus addo quæ habet Albertus M. de Mirabilibus mundi : *Si vis portare in manu tua ignem, ut non offendat, accipe calcem diſſolutam cum aqua fabarum calida, & aliquantulum magranculis, & aliquantulum malvaviſci, & permiſce illud cum eo benè, & deinde line cum eo palmam tuam, & fac ſiccari, & pone in ea ignem, & non nocebit.* Infrà : *Experimentum mirabile, quod facit homines ire in ignem ſine leſione, vel portare ignem, vel ferrum ignitum ſine laſione in manu. Recipe ſuccum biſmalva, & albumen ovi, & ſemen pſilij, & calcem, & pulverizæ, & conſice, cum illo albumine ovi ſuccum raphani commiſce, & ex hac confectione illinas corpus tuum, vel manum, & dimitte ſiccari, & poſtea iterum illinas, & poſt hoc poteris audacter ſuſtinere ignem ſine nocumento.*

*Ibid. p.*389. *l.*20. *poſt*, 6.7. *adde.* Abrogatum vero in Suecia à Magno & Birgero Regibus circa an. 1260. tradit Loccenius lib.3. Hiſt. Suecanæ p.86.& lib.2. Antiquit. Sueogotthic. cap. 4. & Joan. Stiernhookus lib.1. de Jure Suconum vetuſto cap.7.

FERTO. *Pag.*390. *l.* 52. *poſt*, 611. *adde.* Vide Chriſtophorum Hartknocum in Diſſert.16.ad Chronic. Pruſſiæ n.6.

FERULA. *L.*4. *poſt*, dicitur. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n. 44. *Miſit ei baculum paſtorale, quod Ferula vocatur.*

FESTAGIUM. *P.* 392. *l.*18. *poſt*, Aurelian. *adde.* & in alia an.1240. in probat. Hiſt. Bleſenſis p. 16.

FESTINANTIA. *P.*393. *l.*5. *poſt*, etiam. *adde.* Vetus Interpres Concilij Oecumenici Act.12.

FESTIVARE. *L.* 2. *poſt*, Cantipratanum. *adde.* In Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.3. 13. lib.3. cap.10.

*Ibid.l.*15. *poſt*,cap.34. *adde.* Cumcanum de Menſura pœnitentiæ cap.1. initio.

FESTUCA. *L.*6. *poſt*, occurrit. *adde.* Extat in Tabulario Campaniæ Bibl. Regiæ p.535.Charta an. 1258.qua Abbas Arreviarenſis, ex Bulla Apoſtolica, *Mercatores Romanos de bonis mobilibus Campſorum ubicumque poſſent in diſtractu Comitatus Campaniæ inveniri, Regis nomine, per traditionem cujuſdam Apoſtolicæ Palæ, ſecundum quod in tradendis poſſeſſionibus de conſuetudine in illis partibus obſervatur——inveſtit.*

*Ibid. l.*7. *poſt*, leguntur. *adde* Gloſſæ Lat.Gr. *Feſtuca*, καλαθος, ῥάβδος.

FESTUM. *P.*398. *poſt* l. 21. *ſubde.*

Feſtum Compaſſionis B. Mariæ. Vide Synodum Colonienſem an.1423. cap.11.

*Ibid. l.*31. *poſt*, cap.10. *adde.* Quando vero apud Græcos cœperit, vide Combefiſium to. 1. Auctar. *Bibl. Patr. p.*1223.

*Ibid.p.*400.*l.*3. *poſt*, Philogonio.*adde.*& ab Iſaacio invectiva 1. in Armenios cap.12. πρώτη ἑορτὴ ἀρχὴ, καὶ ἀρχὴ, ἡ ἑορτῶν ἑορτὴ, καὶ μητρόπολις πασῶν ἑορτῶν.

*Ibid.p.*401.*l.*41.*poſt*,ſepulcra. *adde.* φιλικὰ συμπόσια, in Chronico Alexandr. p.268.

*Ibid. p.*404. *l.*60. *poſt*, Miraculorum. *adde.* Acta Capitularia Eccleſiæ Lugdun. an.1345. MSS. ex Camera Computor. Pariſ. fol.151. v. *Qua die inſtante Bartholomæo de Balma Cancellario Curiæ ſecularis Lugdun. ordinaverunt* (Canonici) *& ſibi præceperunt quod Mirabilia faciat cridare ad diem Lunæ ante feſtum proximum Natalis S. Ioannis Bapt.*

Ibid. l. ſeq. poſt, Lugdunenſes. *adde.* Tametſi non deſunt qui illud eſſe putant inſtitutum ob miraculum quod accidit in Chriſtianorum Martyrum corporibus in Ararim projectis ſub Severo Imp. de quo idem Paradinus l. 1. cap.32.

FEUDUM. *P.*409. *poſt l.* 2. *ſubde.*

Feudum

Feudum aperibile & ligium. In Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevirensis lib. 3. 4. 5. 6. 7. id est quod licet ad Ecclesiam spectet, post Episcopi mortem *aperitur*, id est vacat, quomodo *aperti honores* dicuntur, & de quo postea electus hominium ligium præstat. Vide *Aperire*.

Ibid. p. 407. *l.* 3. *post*, fit. *adde*. In Tabulario S. Theofredi in Vellavis sub an. 990. *Dederunt de terra quam habebant ad fenum &c.*

Ibid. l. 56. *post*, cap. 12. *adde*. De ejusmodi feudis ita consuetudo Normanniæ art. 157. *Dignitez & offices tenus en fiefs sans fonds en glebe, doivent hommage & non relief.*

Ibid. p. 409. *l.* 35. *post*, 78. *adde*. Vetus Consuetudo Andegavensis & Cenomanensis parte 7. tit. *des successions: Aucuns usages locaux sont en aucunes Chastellenies & Fiefs desdits pays, que tels gens coutumers departiront bien tels acquests entre eux comme le domaine, fié, ou heritage tenu a foi & homage exaument, & à l'un pourroit demeurer si hebergement i avoit en sa portion de terre ou autre chose, & porteroit la foi pour tous les autres, supposé qu'il ne teniſt le quart ni le quint. Mais quand la terre cherroit en rachat par la mort de l'home ou de la foi, les autres fareschans rendroient à la bourse, & feroient leur part du rachat, & chiet tout le domaine en rachat, & appelle on le fié bourſal, c'est à savoir terre aquise de bourse coustumiere, lequel usage local est acondamnez selon l'opinion des assistans, & à ramener à la coustume general.*

Ibid. p. 411. *l.* 28. *post*, 338. *adde*. Tabular. S. Cyrici Nivern. *Feoda Dom. Episcopi Nivernensis pertinentia ad Dominum Nivernensem. Et primo feoda Ecclesia Nivern. Decanus Niver. Archidiaconus Nivern. Thesaurarius, Cantor, &c.*

Ibid. p. 420. *post*, l. 33. *subde*.

Feudum facere, id est, *homagium*, occurrit non semel in Actis Capitularibus Ecclesiæ Lugdun. an. 1341. fol. 78. & alibi.

Ibid. post l. 58. *subde*.

Feodatarium, jus quod uxori competebat in feodis mariti. Charta Rainaudi Archiep. Lugdun. an. 1215. *Et 3 dem. frumenti, & 3 dem. siliginis, & 3 dem. ordei debitales in illa parte quam tenet Margarita uxor Gaufridi Gros, & 5 sol. & 4 ob. debitales & investituras in ambabus partibus, non obstante feodatario pro parte Margarita.*

Ibid. p. 421. *post. l.* 56. *subde*.

Fenum, Codicillus seu testamentum Raimundi Comitis Tolosani & Rutenensis an. 960. *Ille alode de Limanico, quod Grimaldus habet à feo de Raimundo, &c.* Infrà: *Et alio alode quod de Pontione acquisivi quod Bernardus de Nante habet à feo S. Salvatoris.*

FIADA, *Vadimonium*. Vox Hispanica. Fori Leirenæ: *De pugna que fuerit in fiada, si Miles fuerit victus, det 10 solid. si peon, quinque.*

FIBULATORIUM. P. 423. *l.* 9. *post*, egerunt. *adde*. Petr. Faber lib. 1. Semestr. cap. 16.

FICATUM. *L.* 6. *post*, ficatum. *adde*. Perperam *ficetum* habent Acta Martyrij S. Theodoriti: *Nam sacrificium quod acceperat, particulatim disrumpebat ejus ficetum, & ejiciebat per os foras.* Infrà: *Diversus accipiens esicas, suo tantum pastus est ficeto.*

FICTUS. P. 424. *l.* 3. *post*, Vide. *adde*. Statuta Veneta lib. 5. cap. 8. 9. & supra.

FIDELITAS. P. 430. *l.* 55. *post*, 477. *adde*. Describitur formula hujus Sacramenti in Regesto nigro Castelleti Parisiensis, hisce verbis: *C'est la maniere & comment les Prelats & gens d'Eglise font ferment de feauté au Roy nostre Seigneur. Il convient ausdits Prelats & gens d'Eglise mettre la senestre main sur le pis, & la dextre sur le livre, & l'estole au col. Vous jurez sur les saintes Evangiles de Dieu & par vos ordres, que vous serez loiaux & feaux au Roy de France nostre Seigneur qui cy est, & à ses Successeurs Roys de France, son honneur, son Estat, son corps, ses membres & son heritage vous lui garderez contre toutes personnes qui peuvent vivre & mourir & son Conseil vous demande bon & loial, vous lui donnerez, & si le sien vous dit, vous lui celerez, & ainsi vous le jurez. Et puis doit le Prelat baiser le livre.* Hodie verò paulo aliis verbis ejusmodi Sacramentum concipitur.

FIDES. *L.* 21. *post*, 1158. *adde*. Precaria Hadoindi Episcopi Cenomanensis: *Et si negligens aut tardus de ipso censo apparuero, fidem exinde faciam, & ipsum monasteriolum tempore vitæ meæ non perdam.* Alia precaria Metoli Episcopi Cenomanensis eadem ferme habet in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 208.

Ibid. p. 434 *post l.* 22. *subde*.

Fidementiroſus, in Foris Alcaconensib. æræ 1267. *testimonia* mentirioſa, & fidementiroſo pectet 60 solid.

FIDUCIA. *L.* 19. *post*, 177. *adde*. Tabular. Absiense: *Insuper etiam dederunt tres fiducias — ut defendant idem pratum fratribus Absia, si ipsi defecerint.*

FIERI, pro *esse*, usurpari ab Interprete S. Irenæi notat Billius lib. 1. observat. cap. 33.

FILATICIUM. Processus de Translatione S. Antonini: *Demum dictum sanctum corpus caligis ex filaticio, ut dicunt, albo, & sandalibus ex ermesino rubro — more Archiepiscoporum calceatus extitit.*

FILIARE., *Capere*, *Tenere*, Hispanis. Charta Lusitanica apud Brandzonum lib. 14. Monarch. Lusitan. cap. 5. *Dixit de ipsa hereditate, fuit ipsa filiata in tempore de Mayer Garcia Sogra de Roderico Velasci, & de illa vendiderunt, &c.* Alia, cap. 16. *Sciatis quod ego do vobis alviam pro vestra aldea, pro lealdade & fidelitate quam feciſtis: & mando vobis ipsam terrem, & ipsum portum, & non leixetis ibi morare aliquem hominem de illis qui ibi erunt, quando infans Dominus Alfonsus eam filiavit.*

FILIUS. *Post l.* 6. *subde*.

Filios, Cæsarum dignitate à se donatos compellabant Imperatores, ut ij vicissim Augustos, *Patres* appellabant. Vide Lactantium lib. de Mortib. persecutor. n. 20. 32.

Ibid. p. 441. *l.* 17. *post*, Papæ. *adde*. Ubi observanda formula adoptionis, *& mittit eum sub manto*, de quo more copiosè egimus in Dissertat. 22. ad Joinvillam.

FINICULUM. Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita n. 31. *Et de vino optimo modios 4. & insuper potionem de finiculo modium unum.* Legendum forte *viniculo*, ut opponatur *vino optimo*.

FIRMITAS. P. 452. *post l.* 11. *adde*. *Le Roman d'Alexandre MS.*

Onques ne pot garir Chastiaus ne fermeté.

Infrà:

C'est une fermeté qui moult est redoutée.

Ibid. l. 14. *post*, castra. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Por l'amor Dieu qui oneques ne menti,
Guillaume prist Orenge, la tor & la fierté.

FISCO.

FISCO. *L.* 3. *poſt*, lecti. *adde.* Conſtitut. Ord. Præd. diſt. 1. cap. 9. *Super ſtramina & ſaccones laneos dormire licebit.*

FISCUS. *P.* 455. *l.* 9. *poſt*, habentibus. *adde.* Acta. Epiſc. Cenoman. pag. 297. *Curiam anteceſſorum Epiſcoporum, quam colonias vocant, fiſcalinorum admodum plenam, — dedit Fulconi Andegavorum Comiti.*

FISTULA. *L.* 8. *poſt*, 152. *adde.* σίφων, apud Sguropulum in Hiſt. Concilij Florent. ſect. 10. c. 10. extr. ubi deſcribitur.

FIZURIA, *Fidejuſſio*, in Tabulario Celſinianenſi non ſemel.

FLABELLUM. *In fine, poſt*, Durantus *adde.* Morinus de Sacris Ordinat. p. 217. Menardus ad Gregorij M. Sacrament. p. 319. Habertus ad Liturg. Goarus ad Eucholog. nos etiam in Gloſſ. med. Græcit. in ῥιπίδιον. De flabellis verò quæ *Buffadors* Itali vocant, extat locus inſignis apud Gregor. Nazianzenum orat. 16. τὰς ὑπὲρ κεφαλῆς ἄνεμον τῇ ῥιπίσι ξοιζομένους, καὶ τῇ ἐκ χειρῶν αὔρᾳ τὸ πλῆθος τῶν σαρκῶν ἀναψύχοντας.

FLACHIA. Acta Capitularia MSS. Eccleſiæ Lugdun. an. 1347. fol. 126. *Item ſuper quadam flachia ſita ſuper terram tachibilem haredum Stephani Bemen.*

FLACO. *L.* 8. *poſt*, &c. *adde.* In Gloſſario Gr. Lat. Sangermanenſi MS. lego, *Laxa*, *Stagnum*, τόπος ἐν ᾧ ὀλίγον ὕδωρ συνίσταται. Ubi fortè leg. *Flaxa.*

FLAGELLATIO. *L.* 8. *poſt*, §. 1. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. perſecutor. num. 21. *Si quis eſſet verberandus, defixi in ſtabulo pali quatuor ſtabant, ad quos nullus unquam ſervus diſtendi ſolebat.* Martyrium S. Niconis num. 18. κελεύει αὐτὸς τυφθῆναι ἑκατὸν πληγὰς ἡμῖν πλήττειν αὐτῷ ταύτας. Gregorius in Vita S. Baſilij Jun. num. 4. κελεύει ἐλαθῆναι ὑπὸ τινῶν ἑκατὸν τύπτειν. Denique Theodorus Iconienſis Epiſc. de SS. Cyrico & Julitta: τοῦτο ὃ συμβεβήκασιν ἡμῖν τοιαῦτα ἡμεῖς πλῆθος ἀριθμὸν τύπτειν ἐπέτρεψεν.

FLAGELLATORES. *P.* 459. *l.* 16. *poſt*, ſcriptores. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 3. cap. 9.

Ibid. l. 28. *poſt*, concinebant. *adde.* ſcripſit Joannes Gerſon Epiſtolam contra ejuſmodi ſectam ſe flagellantium.

FLAGELLUM. *L.* 3. *poſt*, dicuntur. *adde.* Tranſlatio S. Joan. Reomaenſis num. 9. *Repente in Cenaculo aſſurgit, flagellum excuſſorium rapit, paſſimque interdicto noctis ſpatio excutere, velut in area cœpit.*

Ibid. l. 18. *poſt*, appellant. *adde.* Ut portò Rhedæ *flagella* dicebantur, ita vice verſa *rhedæ* dicta flagella, ſiquidem ita emendare liceat in Vita S. Nicolai Studitæ pag. 912. κελεύει τότε καὶ τὰ τῆς βραχίονας, καὶ τῆς ὠλένης ἡμῶν λιθομάνας ῥιδαφμαςίζεσθαι. Ubi Edit. ῥάχας. Vide *Rheda.*

FLAMMULUM. *L.* 4. *poſt*, Alemannum. *adde. Flammeum vexillum*, apud Ammianum lib. 20. pag. 163.

FLASCA. *L.* 29. *poſt*, fierent. *adde.* Charta Chilperici Regis, in Actis Epiſcop. Cenoman. p. 107. *Solvat in Cœna Domini plenum modium de ovis, & plenos flaſcones paratos de vino optimo.* Adde pag. 251.

FLASSATA. *In fine adde.* Occitani *Flaſſada*, cooperiorium lecti vocant, quaſi *filaſſata.*

FLAVI *L.* 31. *poſt*, cap. 2. *adde.* Anglos etiam ita appellaſſe videtur autor carminis de Curia Romana:

Hic partes Siculas, hic te Germania gaudens
Viſitat, hic flavos, Patre jubente viros.

Ibid. in fine adde. Vide Salmaſium ad Plinium pag. 762. & quæ annotamus in Gloſſ. med. Græcit. in ξουθοί.

FLORENUS. *L.* 6. *poſt*, 54. *adde.* & Ricordanus Malaſpinus c. 152.

Ibidem p. 466. *l.* 31. *poſt*, Camera. *adde. Aurearum de Camera* meminit etiam Leonardus Portius lib. 1. de ponderib. ac menſur. pag. mihi 29.

FOCATA. *L.* 16. *poſt*, &c. *adde.* Charta an. 1174. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. *Il ſe voloient efforcier de faire paier chauciée ou foulées à nos homes de Catel.*

FOCIS. *In fine adde. poſt* verſo Anton. Brandaon tom. 3 Monarch. Luſitan. fol. 194. v.

FOCULARE. *P.* 471. *lin.* 5. *poſt* tit. 54. *adde.* Statuta MSS Caroli I. Reg Siciliæ cap. 85. *en tel maniere que por la communace de l'univerſité per la determination de chaſcun foculer, demi Auguſtaire ſois baillié à noſtre cort.*

FODRUM. *P.* 473. *l.* 61. *poſt*, 404. *adde.* Adelbodus de Geſtis S. Henrici Imp. p. 440. *Exercitus autem ille æſtimabatur* 11500. *eſſe virorum: de Theutonibus vexerant* 500. *& hi par im per fodrum diviſi, partim ad vias cuſtodiendas tranſmiſſi.*

FOLLIS genus monetæ. *Adde in fine.* Vide præterea Baronium an. 330. num. 42. & ſeqq. & Gloſſ. noſtrum med Græcit. in φόλλις.

FOLLIS, *Follis. l.* 23. *poſt*, relinquitur. *adde.* Ita etiam indigitatur in Chronico Kemperlegienſi an. 879.

FONS. *Lin.* 6. *poſt*, es. *adde.* Sidonius lib. 3. Epiſt. 12.

Quod frontem cruce, membra fonte purgant,
Primus de numero patrum ſuorum
Sacris ſacrilegis renuntiavit.

Ibidem poſt l. 43. *adde. Fontes in remiſſionem peccatorum ſanctificari*, apud auxilium de Ordinationib. à Formoſo PP. factis lib. 1. cap. 28.

FONTANA. *In fine adde. Fontanea ſcaturigo*, apud Solinum.

FORAGIUM. *L.* 5. *poſt*, diſtrahitur. *adde.* Charta Ivonis Abb. S. Dionyſ. an 1169. *Foragium hominum curſim vel in tranſitu in villa vina vendentium habebit*, &c.

FORARIUS. Liber inquiſitionum Alfonſi III. Reg. Caſtil. apud Cordoſum in Hagiologio Luſitano: *Dixit quod Ferdinandus Canellas comparavit tempore D. Regis Sancij, avi iſtius Regis villam de Pinhiero, & forariam de Caballacia*, &c. ubi Brandaon lib. 3. Monarch. Luſitan. cap. 2. ubi idem refertur, vertit, *que era foreira a de caballacia.*

FORAS. *P.* 481. *l.* 1. *poſt*, conſervo. *adde.* Vel potius propinquo. Gloſſæ antiquæ MSS. *Propinqui, qui à femina veniunt conſanguinei dicuntur. Propinquus mixto ſanguine, poſt adfinitate jungitur.*

FORESTE. *P.* 484. *l.* 35. *poſt*, ὑλακὴν. *adde.* Seu ut Philo Judæus in Vita Moſis: ἃ μὲν γὰρ τῶν ἀγρίων θήρα σφαλερὰν καὶ ἄδηλον ἔχει γύμνασμα.

FORMA. *P.* 502. *l.* 29. *poſt*, vindicat. *adde.* Edictum Conſtantini & Licinij pro Chriſtianis apud Lactantium lib. de Mortib. perſecutor. num. 48. *Ut autem hujus ſanctionis benevolentia noſtra forma ad omnium poſſit pervenire notitiam*, &c.

Ibid. poſt l. 42. *ſubde.*

FORMELLA *Nicani tractatus*, ſeu Concilij, in Fragmentis S. Hilarij p. 1. Τύπος.

Ibid. p. 503. *l.* 8. *poſt*, indicemus. Vetus Inſcriptio apud Mutium Phæbonium lib. 3. hiſt. Martyrum

pag.279. *Respublica populusque Corsiniensis formam aquæductus vetustate corruptam D D. refecit.*

Ibid. l.52. post, consuevit. *adde.* Vide Inscriptionem Salonensem apud Sponium to.3. Itiner. parte 2. pag.5.

Ibid. l.55. post, plicatilia. *adde. exámra Sponii*; in Hist. Concilij Florentini sect. 4. cap.30.

Ibid. p.505. l.29. post, flectere. *adde.* Vita B.Stephani Abbatis Obasinensis lib.1. cap.16. *Quidam ex honoratis novitius dum in Ecclesia librum teneret, & socium juxta se positum advocans, quædam ei in ipso libro digito demonstraret, aspiciens hoc vir Sanctus in personam noluit vindicare, sed arrepto libro de manu ejus, in conspectu omnium ad formam confregit, & ita rediit in locum suum.* Infra, cap.18. *Sub formula quadam ad orationem prosternitur.*

FORMATÆ. *P.505. l.30. post*, Carthagin. *adde.* In Cod. Canon. Eccl. Afric. c.23.

Ibid. l.46. post, scriptores. *adde.* Sozomen. lib.7. cap.17.

Ibid. l.72. post, nonnullæ. *adde.* In libro Diurno Romano cap.3. tit.10.

FORMERIUS, *Puer oblatus*, vel *novitius.* Charta an.1322. in Macetiis monasterij S.Barbaræ Lugdun.pag.202. *Videlicet in festo O. SS. frocum & cucullam, & hoc solummodo sacerdotibus & juvenculis, & quando tradentur novi, tradantur veteres. Pueris vero formeriis providere & frochis & cucullis convenientibus & honestis, prout antiquitus est fieri consuetum.*

FORMITER, *Rite*, Vita S. Domnoli Episcopi Cenoman. num.4. *Et postea cum omnibus ad se pertinentibus ad matrem ipsius civitatis Ecclesiam per eorum chartulas legaliter formiterque ipsi Domino Domnolo Episcopo tradiderunt.* In processu B. Francisci Servitæ: *Pro examinandis testibus formiter auctoritate Apostolica.* Sed vereor ne in Vita S. Domnoli non legendum sit *firmiter.*

FORNICARIUS. *L.2. post*, dicant. *adde.* Gloss. Gr. Lat. καλαμεφρύω, *fornico.* Alibi: πορνύω, *fornicor, scior or.* Πορνὶν, *fornix, ganeum, lupanarium.* Πόρνη, *Lupanar, scorta, meretrix, fornix.*

FORTIA. *P.510. post l.29. subde.*

Forcaiadella, eâdem notione in Charta Hispan. in Hist. Segovienſi cap.19. §.9.

FORUM. *L.16. post*, est. *adde.* Thvvroczius in Bela I. Rege Hungar. c.45. *Iste enim omnia fora die sabbati constituit pro vendendo & emendo.*

Ibid. p.513. l.43. post, jungeretur. *adde. Forum pœnitentiale*, in Bulla Innocentij III. Pap. in Tabul. Abbatiæ Barbellensis ch.36.

FOSSA. *P.515. post* lin.6. *adde.*

Fossa, quomodo *cul de fosse* dicimus, *imus carcer.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c.30. *Nos volens & commandons que se aucune fame ait esté conveincue de tele acusation; qu'elle soit mise en une fosse, & qu'elle n'en isse jamais, &c.*

Ibid. l.31. post, &c. *adde.* εἰ σὺ ὄρυξ γύρυν, apud Artemidor. lib.2. cap.24.

FOSSADARE, *Fossam facere: fodere.* Formula 28. ex Andegavensib. *Interpellabat aliquo homine, nomen illa, quasi fossado per terra sua, in loco nuncupante qui vocatur, ipsa villa, qui aspicit ad illa, ei fossadasset*, occurrit iterum.

FOSSADEIRA, in Charta Alfonsi Regis Castellæ Eræ 1218. in Hist. Segovienſi c.18. Vide in *Fossatũ.*

FOSSORES. *L.3. post*, 241. *adde.* seu in Actis purgationis Cæciliani.

Ibid. l.4. post, copiatæ. *adde.* & quæ observat Suarezius ad Nili Ascetica.

FOSSATUM. *L.40. post*; debent. *adde.* Charta an.1230. *Cum nos ad fossati castri Matriolarum reparanda semel in anno possemus citare homines S.Germani,—& eos tantummodo per triduum retinere, &c.*

Ibid. p.517. l.1. post, auferentes. *adde.* Charta Henrici Comitis Portugalliæ, apud Brandaon. tom.4. Monarch. Lusitan. pag.281. v. *Et de preda de fossato non detis nobis plus quam quintam partem, & alia get, & vobis remaneant duas*, &c. Charta Alfonsi III. Regis Portugalliæ apud eundem lib.15. cap.24. *Salvo quod mihi & successoribus reservo in perpetuum, videlicet collectam monetam, hoste; annadnam, appellidum, fossadum, justitiam, servitium, & ajudam.* Idem Rex in Foris Alcaçonensib. eræ 1267. *Et duas partes dos cavaleiros vadant in fossado, & tertia pars remaneat in villa, & una vice faciant fossado in anno: & qui non fuerit ad fossado, pectet pro foro 5 solid. pro fossadeira: & omnes milites qui fuerint in fossado, vel in guarina, de cavallos qui se perdiderint in algara vel in lida, &c.*

FOSSORIUM. *In fine subde.*

Fodesorium, in Actis Episcop.Cenoman.pag.68. *in vinea sua laborãs, & cum fodesorio suo eam fodiens.*

FOSTRE, *Verna ex ancillis nati*, quibus & peculiaim & familiam habere concessum fuit, in jure prisco Sueonum, apud Joan. Stiernohokum p.208.

FOVEA. *L.1. post*; tumulus. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Τάφος, *Sepulcrum;— bustum, fovea, humus.* Perperam edit. *fovens.*

FRACISCERE. Isidorus Mercator in Can. 17. Synodi Ancyrano, ex Cod. Justelli: *Pro his qui in animalibus, ut animalia fraciscunt; vel in masculis leprosi efficiuntur.* Ubi Cod. Gr. ἀλογοκόπους habet.

FRANCIA. *P.521. post l.34. subde.*

Francia media, quæ inter Austriam & Neustriam interjacet; in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.57.

FRANCISCI. *L.1. post*, σφαντζιεσι, *adde.* Nicetæ in Isaacio & Alexio num.2. &

FRANCUS. *P.523. l.24. post*, potuit. *adde.* Charta S.Karileffi in Actis Episcopor. Cenoman.pag.83. *Ab aliis etiam nobilibus & francis personis ex rebus eorum ditatus sum.*

FRASCETUS. Rafanus de Caresinis in Chron. MSS. an.1379. *Navigantibus nobis absque strepitu & cum ordine magno, impositio etiam Comitis ut fibloti sive frasceti silerent.* Id est qui fistula canunt, nostris *sifflets.*

FRATRES. *P.526. l.11. post*, 451. *adde.* Sed & Imperatores qui una imperium administrabant, ut est apud Lactantium lib.de Mortib.Persecutor.n.10.

Ibid. P.529. l.54. post, concesserunt. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostræ congregationis recepit*, &c.

Ibid. post l.71. subde.

Fratres spirituales; dicti quidam fratres minores seu Beguini, hæreseos damnati. Vide lib.1. Miscellan. Balusij p.276.

FRATERNITAS. *L.19. dele.* & in Concilio Constantinopol. sub Menna act.5.

Ibid. p.531. l.69. post; 657. *adde.* Vita S. Henrici Imp.cap.26. *Et fraternitatem Monachorum suscipiens cum maxima humilitate & contritione cordis, orationibus eorum se commendavit.* Tabular. S.Albini Andegav. *Girardus Senescallus quando frater noster devenit, hoc est quando in societatem nostram devenit, & beneficium nostræ Congregationis recepit*, &c.

FRAUSTUM. *Pag.535. l.1. post*, dignoscitur.

adde. Tabulat. Abſienſe : *Quendam campum terra froſta, &c.* Et fol. 71. *Et omnes alias conſuetudines quas habebat in terris quæ circum froſtos ſunt.* Alio loco : *Omnes terras quas ei pater ſuus dederat & conceſſerat circa froſtos.*

Ibid. l.30. poſt,104. *adde.* Tabular. Epiſcopat. Ambian. an.1282. fol.36. *Item ordinatum eſt ſuper frocis & locis omnibus, de quibus controverſia erat*, &c.

FREA. *In fine adde.* & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum antiquo p.394.

FREYGRAVIUS, *Comes liber.* Extat charta Ruperti Imp. qua Salentinum *Freygravium*, ſeu liberum Comitem in ſede *Freyholenor* vulgariter nuncupata, ſita in dominio *Zuſchen* conſtituit, eumque de dicta ſede Freygraviatus inveſtiit an. 1420. Vide *Gravius.*

FRIDARIA. Vide *Frigidaria.*

FRIDEGHETA, in Statut. Mediolan. part. 2. cap. 457.

FRIGIDARIA, *Fridaria*, voces Mathematicorum. Joannes Hiſpalenſis in Aſtrolog. *volens ergo ſcire de cujus frigidaria ſit quiſque annus, domus annis Chriſti 15. annos : reliquum dividas per 75. quod remanet à diviſione dividas per planetas à ſole incipiens, & in cujus annis inveneris, ipſe eſt dominus.* Ita *fridaria* paſſim alibi ſcribitur.

FRILAZIN. *In fine adde.* & Joan. Gryphiandrum in Vvichbildis Saxonicis cap.24.

FRISANTUS. Hiſtoria de Exordio Monaſterij S. Joannis de Tarouça in Luſitania : *Dedit illis 70. Morabitinos auri, & ipſe Rex dedit 70. friſantos de argento, ut facerent ſervitialia Eccleſia.* An *friſius pannus*, vel moneta argentea ?

FRISCINGA. *L.32. poſt*, Brouverus. *adde. Friſcinga vervecina & porcina*, in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman.

Ibid. p.543. l.3. poſt, 723. *adde.* & apud Hariulfum de Miracul. S. Richarij cap.12.

FRITHGEAR. *In fine adde.* HRabanus Maurus Poëm.10. alludens ad nomen Friderici, cui inſcriptum eſt :

Fœdus cum vitiis tua ut ultio ſcindat,
Et Chriſti pactum firmet ubique piè.
Nam dedit hoc nomen dudum tibi cura parentũ.
Baptiſmum quando ſorte tua tuleras.

FRITSALUM, genus panni, apud Andr. Monach. lib. 1. Vitæ Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap.45.

FRIXORIUM. *L.3. poſt*, aridum. *adde.* Macrobius de differ. & ſocier. Græci Latinique verbi : *Frigo, vero, frixi, à tertia, unde frixum, frixorium, id eſt calefactorium.*

FRONTALE. *L.3. poſt*, amictus. *adde.* Vox Livio lib.37. uſurpata.

FRUGESTRUM. Vita S. Lupi Archiep. Lugdun. *Quoniam auditus eſt in frugeſtris, inventus eſt in campis ſilvæ*, &c. Campus frugibus ferendis Idoneus.

FRUMENTAGIUM. *L.18. poſt*, &c. *adde.* Et fol.78. *Dedi & conceſſi eiſdem Monachis annuatim ſex ſextarios frumenti de frumentagio meo quod habebam apud Auræ vallem.*

FRUSTARI, apud Interpretem S. Irenæi lib. 3. cap.15. 24. pro *rejicere.* Vide Billium lib.2. obſerv. ſacr. cap.5.

FUIT. *L.2. poſt*, &c. *adde.* Geſta purgationis Felicis : *ad Numidas fuiſti ? reſpondit, Non, domine. Sit qui probet. Ælianus Proconſul dixit : Nec in Mauritania ? reſpondit, Negotiari illo fui.*

FUMATICUM. *Scribe in fine.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καπνικόν.

FUNDA. *P.554. l.18. poſt*, Fonde. *adde.* Bernardus de Breidenbach in Itiner. T. S. ubi de Alexandria : *Eſt autem fonticus domus grandis, in qua negotiatores & merces eorum conſervantur, ubi & forum rerum venalium habent.*

FURCA. *P.558. l.34. poſt*, Raguellum. *adde. Pendre as fourches*, in Statutis MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.15.

FURCULA. *In fine adde.* in Gloſſ. Gr. Lat. *Furcilla*, βάκτρον, ὁ μέγας λοιμὸς exponitur.

FURIARIA, *Furor, furia.* Acta Martyrij SS. Maximiani & Iſaaci : *Repetebant iterum furiariam defatigati tortores, quorum jam laſſa faciebat ſolo crudelitas fortiora.*

FURNATICUM. *In fine adde.* Charta Aigliberti Epiſcopi Cenoman. *Omnes decimas de ſupradictis vitulis, tam de annonis, quam de agrario, vinum, fenum, omnium pecudum, ſeu furniatico, vel undecunque decimas redebitur.* Malè *furmaticum* editum in Actis Epiſcop Cenoman. p.200.

FURTARE, pro *furari.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ apud Brandaon lib.3. cap.13. *Si furtaverint de alienis, ſi blaſphemaverint ad Ieſum Chriſtum*, &c. Occurrit præterea non ſemel in Foris Alcaçanenſibus æræ 1268. apud eundem Brandaon to.5. p.307. v.

FUSTANUM. *L.2. poſt*, Fuſtaine. *adde.* Occurrit apud Andr. Monach. lib.1. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg. cap.45.

Ibid in fine adde. Et Poſſinum to.1. hiſt. Pachymer. p.414. ubi de vocis origine.

FUSTIS. *In fine ſubde.*

Fuſtes, naves ita hodie appellatæ. Bernardus de Breindenbach in itiner. T.S. *Vidimus fuſtes & grippas cum navibus armatis applicare in portum.*

FUSUS. *L.13. poſt*, Vide. *adde.* Achmet. Oniroctit. cap.249. Extr. & infra in

Ibid. in fine adde. Græca editio, κρατῆς σκυτάλλιον, id eſt baculum qua greſſus ſuos dirigat : nam Aquila hoc loco τυφλὸς habet.

G.

G. *Poſt l.10. ſubde.*

G. ſeu *Ġ.* in Codd. MSS. mediæ ætatis, uſurpatur pro Senario. Vide libros Sacramentor. Eccl. Rom. p.101. 205. 207. 260.

GAANNERIA. Vide *Gagnagium.*

GABELLA. *P.469. lin.51. poſt*, tenent. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap.49. *Tuit li Chamberlanc & li Bailli, puis qu'il auront receu aminiſtrer les bajulations en gabelle, que il facent ſerment*, &c.

GAFARIA. Teſtamentum Sancij I. Reg. Portugalliæ æræ 1217. apud Brandaon. tom. 4. Monarch. Luſitan. pag.260. v. *Dedi pro anima mea Abbati Alcump. de area mea 10 Morabitinos, de quibus faciat unam gafariam in Colymbria.* Hiſpanis, *Gafari*, & *ɣafari*, eſt malum granatum. Erit igitur Gafaria locus Idoneus malis granatis plantandis.

GAGNAGIUM. *In fine ſubde.*

Gaanneria, ex Gall. *Gagnerie*, ager cultus. Tabular. Abſienſe fol.51. *Ut jam dicti fratres gaannerium ſuam de Meſeingue in perpetuum habeant.*

GAISDA, *Iſatis*, Glaſtum, vulgò *Gueſde.* Marbodeus lib. 2. de Virtutibus herbarum capite 30.

Iſatis à Gracis eſt vulgo gaiſda vocata.

GALEA.

GALEA. *P.573. l.11. poſt*, Ep.67. *adde.* Goſuinus de Expugnat. Alcaçon.

Ibid. l.14. poſt, recentiores. *adde.* & γαλέαι, ut Continuator Theophan. lib.4. num.37.

Ibidem in fine ſubde.

GALEDELLUS, navis ſpecies; ac fortè minor galea. Rafanus de Careſinis in Chron.MS. an.1379. *Hoſtibus autem cum galedellis, paralandrinis, ganzarolis & bardiis vi bardiis*, (f. bargiis) *viriliter reſiſtentibus, &c.* Infrà: *ad 38 galeas & aliquot galedellos.*

GALIDA, *vaſculum.* Vita S.Fidoli Abbat. *Queſo, Domine, & obſecro ut galidam vini liquore abſtracto, unde pariter hauriamus, tua inclita pietas repleri jubeat.* Vox formata ex *Galo*, de qua infra.

GALLINAGIUM. *In fine adde. Regalia gallinarum*, apud Andr. Dandulum in Chron.MS.an.1205.

GALLINARII, *Gallinarum venditores*, apud Andream Dandulum in Chron. MS. circa an.1175. Gloſſæ vet. *Gallinarius*, γαλλιναρεύς.

GALLUS. *In fine ſubde.*

Gallus, pro gallicinio. Vide in *Pullus.*

GALO. *P.578. poſt l.12. ſubde.*

Ialleia. Tabular. S. Albini Andegav. *Viginti jaleias de vinagio de vineis de piſciaco.*

Ibid. l.24. poſt, Raguellus. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Donavit — in opus Pauperum conſuetudinem illam quam habebat in Eleemoſyna S.Albini, id eſt Banagium de proprio cellario Eleemoſynary. Dedit etiam conſuetudinem Ialeagij quam habebat in Cellario Dominico monachorum.*

GAMAGOGA, *Lena*, quaſi ex Gr. γαμαγωγὸς, nuptiarum conciliatrix, Regeſtum rerum criminalium Parlamenti Pariſ. an. 1375. fol. 90. *Super eo quod dicta Agneti imponebatur & imponitur ipſam fuiſſe & eſſe gamagogam publicam, gallicè, Maquerelle publique.* Vide *Nuptiæ.*

GAMBESO. *P.580. l.2. poſt*, ſubjectum. *adde.* Sed & ita deſcribitur à Scholiaſte Thucididis: πῶλον, τὸ ἐξ ἑνὸς πατρὸς ὕδυμα, ἄστερ ἡμίονός τι, ἐπεὶ τὰ ἔνδυμα ὁ ἐνδύματα. Et Conſtantinus Porph. in Tacticis p.5. τοῦτο ἄρχει οἱ τοῦτοι ἵπποι ἰσχυροὶ καὶ πατάσσουσι καλῶς καὶ λακτίζουσιν.

GAMMA. *In fine adde.* γαμματοειδῆ ἐπιδεύματα. apud Leonem in Tactic. cap. 19. §. 61. Vide Gloſſ.med. Græcit. in Γάμμα.

GAMUS, *Cerva*, ex Hiſpan. *Gamo*: noſtris, *Dain.* Faci Alcaçonenſes: *De coyro de cervo & gamo tres Morabit.*

GANCARE, *Per vim auferre.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ: *Quando aliquis gancaverit avera alienum, vadat querelosus ad Alvazil, & ponat querelam, & Alvazil reſtituat illi ſuum avere.* Ubi Anton. Brandaon lib. 10. Monarch. Luſitan. cap.13. *Quando alquens per forza tomar a fazenda alhea*, &c. Rurſum: *Qui in bello mataverit Regem inimicum, aut ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, ſit nobilis.*

GANTA. *L.22. poſt*, nominatur. *adde.* Adiſo in Actis S.Vvaldeberti Abbat. Luxovienſis num.5. videtur has aves appellatas à voce quæ albedinem ſignificat, veteri fortè Gallica. *Nam cum in aliis vir iſte felicisſimus, tum quoque rebus pollebat: & hunc quoque agrum anſeres agreſtes, quas à candore, vel ſonitu vocis more ruſtico gantas vocant, agmine colletto frequenti ruptione ab ipſo jactu ſeminis & fazionis incremento vaſtabant.* Potius tamen videtur alterum Etymon.

GANTUM. Vide *Guantum.*

GANZAROLA, ſpecies navis, ex Ital. *Ganzara*, eâdem notione. Occurrit apud Rafanum de Careſinis an.1379. pluries.

GARBA. *L. 4. poſt*, garbam. *adde.* Vita Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.2. in prologo: *Quia ſecundum Gregorium, ſi non poſſum Garbam integram ad horreum importare, non debeo tamen vacuus remeare.*

Ibid. l.13. poſt, vim. *adde.* Liber Chirographorum Abſiæ fol.138. *Et gerbagium ſuum pro 12 nummis ſibi circa feſtum B. Michaelis reddendo dimiſit.*

GARBELLARE. *L.4. lege*, vel de Romania. *l.5. dele, vel.*

GARIRE. *L.10. poſt*, domages. *adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

Oneques ne pot garir chaſtiaus ne fermetez.

GASTER. *In fine adde.* Gloſſ. Gr. Lat. ex Reg. Cod.85. ξύγαστρα, *genus vaſis, capſa.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in γάστρα.

GASTERIUS. *In fine adde.* Tabular. Brivatenſe fol.197. *Gaſterij vero ſeu bannerij in villa & territorio Brivatenſi*, &c.

GASTUS. *In fine adde.* Vide *Vaſtus.*

GATUS. *P.599. l.18. poſt*, definit. *adde.* Vide eundem an.1148. Rafanus de Careſinis an.1379. *& combuſtis ejus gattis, aliiſque adificiis, vigoroſe fugatur.*

GAUDIMONIUM. *L. 3. poſt*, Occitanis. *adde.* Epiſtola 11. ex Tegernſenſib. *In omnibus vos proſperari noſtri ſcirote eſſe gaudimonij.*

GERLICIDIUM. *In fine adde.* Utitur etiam Guillelmus Pariſienſis Epiſc. lib.de Rhetorica divina cap.50. & alibi.

GENEALOGIA. *L.14. poſt*, paſſim. *adde.* Diurnus Roman. cap.7. tit.9.

GENER. *P.607. l.9. poſt*, 17. *adde.* Petro Fabro lib.3. ſemeſtr. cap.13.

GENERALE. *L.26. poſt*, 871. *adde.* Tabular. Celſiniacenſe: *Ita duntaxat ut Cellerarius Celſinianenſis eam* (appendariam) *ſemper ad generalia fratrum facienda habeat.*

GENERATIO. *L. 20. poſt*, 34. *adde.* Vide Cujacium lib.8. obſerv. cap.28. lib.16. cap.37.

GENESIS, genitura, *adde*, fatum. *In fine adde*, Joan. Chryſoſtom. ſerm. 5. περὶ ἀμαρτίας, & Iſidorum Peluſiotam lib.3. Epiſt.191.

GENUFLEXUM. *L.6. poſt*, γονυκλισία. *adde.* Pœnitential. Andegav. apud Morinum: *Item pro uno menſe quem in pane & aqua pœnitere debet, Pſalmos 1200. genuflectendo, vel ſine genuflexo 1670.*

GENUINUM, *Nativitas*, *adde. Natale genuinum*, in lib.3. Sacrament. Eccleſiæ Rom. cap.53. ut diſtinguatur à Natali dignitatis initæ.

GERADA. *In fine adde.* Extat porro tractatus Andreæ Goldberti de ſucceſſione Geradæ Saxonicæ Edit. Jenæ an.1607. Vide præterea Joan. Stiernhookum lib.2. de Jure Sueonum vetuſto p.199.

GERMUMDUS. *In fine adde.* HRabanus Maurus in Poëm.ad Gerhoum, alludens ad ejus nomen, videtur vocem *Gerhob*, ſagittam priſcis Theutonibus dictam, indicare, qua etiam, noſtris, navis genus appellarum conſtat, uti in voce *ſagina* docemus.

GIBELINI. *L.1. dele*, quibus. & *ſcribe*, quarum diſſidiis. *Infra lege*, alterutri.

Ibid. l.35. poſt, Gibelinis. *adde.* Ricordanus Maſpinus cap.104.

GIGLIATI. *L.35. poſt*, quatuor. *adde.* Alia Petri d'Acigne Militis Dom. Maytanicarum Seneſcalli Provinciæ an.1405. *Ducatorum 20 millia ad rationem Carlenorum, ſeu Gillatorum decem pro quolibet Ducato.* Unde patet *Gillatos* appellatos Caroli Regis Siciliæ aureos nummos.

GILDUM. *L.*10. *poſt*, 163. *adde*. Sed & obtinuit ea vox hac notione in Francia noſtra. Bulla Urbani III. Pap. an. 1186. pro Eccleſia Barbellenſi, in Tabul. ejuſd. Abbatiæ : *Prohibemus ne quiſquam hominum, vos aut Monaſterium veſtrum murdris, aſſiſis, placitis, querelis, ſentagiis, geldis, paſſagiis, paagiis, —audeat infeſtare.*

GIRCA. *L.* 6. *dele*. Ubi pro macana fortè lege murdrino.

GISARMA. *P.*626. *poſt l.*19. *adde*. Charta vetus ex Camera Computor. Pariſ. *Il lui ſemble que ceulx qui porteroient voulges, les devroient avoir moiennement longs, & qu'ils euſſent un peu de ventre, & auſſi qu'ils fuſſent tranchans, & bon eſtoc, & que leſdits Guiſarmiers aient ſalades à viſieres, gantelets, & grans dagues ſans eſpées.*

GISTUM. *P.*627. *l.*50. *poſt*, 249. *adde*. Extat Charta in Tabul. S. Germ. Pariſ. qua reſtringit procurationem Archiepiſcopi Senonenſis *ad* 40 *Equitaturas ad plus, & 44 homines, &c.*

*Ibid p.*628. *poſt l.*30. *ſubdc.*

Giſtum porrò & procuratio erat trium dierum fere ſemper. Tabular. S. Martini Turon. de Rege ut Abbate ejuſdem Eccl. *à primo die paſcit eum Theſaurarius, ſecundo Decanus, & hoc in Clauſtro B. Martini, & ſuis domibus, tertio die paſcit eum Archiepiſcopus. Si ultra vult demorari, de ſuo vivat.*

*Ibid. p.*629. *l.* 65. *poſt*, 1269. *adde*. Hujus porro Giſtorum Catalogi mentio eſt in Charta Lud. an. 1259. qua Eccleſiam S. Dionyſij ab giſto immunem ſtatuit, hac formula : *Ipſam Eccleſiam quittamus in perpetuum de giſto predicto, & de regiſtro noſtro in quo continebatur giſtum ipſum abradi fecimus.*

GLANA, pugillus ſpicarum, alliorum, &c. Gall. *glane*, unde *glaner*, ſpicas legere in agro. Tabul. Maurigniacenſe ch.68. an. 1256. *& ſex glanas, ſive glebas alliorum, tres de groſſioribus, & 3. de minoribus.* Occurrit ibi pluries.

GLANDIS. *L.*12. *poſt*, Paſcendi. *adde*. Charta Caroli M. in Actis Epiſcopor. Cenoman. p.266. *De piſcationibus & paſtionaticis, id eſt, glandaticis, &c.*

*Ibid. l.*16. *poſt*, vide. *adde*. Vitam Aldrici Epiſcopi Cenoman. p.31. &.

GLAUCUMEUS, pro *Glaucus*. Vita S. Maioli Abbat. in Prologo lib.2.

Lux hæc noſtra ſalus e, redemptioque,
Lumen glaucumeas agens in umbras, &c.

GLEBA. *In fine ſubde.*

Gleba, pro pugillo vel faſce ſpicarum, alliorum, &c. Vide in *Glana*.

GLORIA. *P.*634. *l.* 3. *poſt*, peragere. *adde*. Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Unde tibi, glorioſiſſime domne Chlotarie, bona retribuamus : attamen de id quod gloria veſtra nobis contulit*, &c. Epiſtola Ledradi Archiep. Lugdun. ad Carolum Imp. *Ecce adſunt in conſpectu gloria veſtra, &c.*

GLORIABILIS. *in fine adde*. Gloſſæ aliæ MSS. *Gloriatio*, καύχημα.

GLORIETA, ædificiolum altius, Noſtris, *Gloriete*. Statuta Mediolanenſia 2. part. c.348. *Si quis de cætero conſtruere vel conſtrui facere voluerit aliquam baltreſcham, ponticellum, vel glorietam in ejus domo, ſuper muro proprio, vel communi, per quam immediate proſpici poſſit in domum vicini, hoc ei licerat &c.*

GLOSSES. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Auguſtenſis cap.13. *Eccleſiam autem S. Afræ, quæ à paganis fuerat cremata, adhuc reædificata non erat, ſed tugurium gloſſibus rectum altaria ab imbribus & intemperiebus defendebat.* Incertum an culmos vel ſcandulas intelligat.

GOGRAVIUS. *Pag.*637. *l.*4. *poſt*, amplo. *adde*. Charta Ottonis III. Imp. apud Maximilian. Henricum in Apolog. p.4. *Nec non etiam Comitia in Weſtphalia, quæ vulgariter Gograchophe dicuntur.*

Ibidem in fine adde. Horum Gograviorum, inquit Grifiander de Vvichbillis Saxonicis cap. 62. quidam *Freigravios* ſe appellarunt. Vide in hac voce.

GOLERIUM, *Gula*, ſeu *collum veſtis*, in Concil. Saltzburg. an. 1420. cap. 6.

GOLIARDUS. *L.*16. *poſt*, faciendo. *adde*. eâdem habent Statuta Synodalia Joannis Epiſcopi Leodienſis cap. de *Quæſtuariis*.

GUMBARIA. Vide in *Cumba*.

GOMOR. *L.*4. *poſt*, 60. *adde*. Palladius de Architectura : *Modia quindecim gomor reddunt : Gomor duo, chorum faciunt.*

GONDOLA. *Poſt l.* 10. *adde*. *Regalia Gallinarum, vini, & gondolarum*, apud Andr. Dandulum in Chr. MS. an. 1205.

GORDUS. *L.* 11. *poſt*, piſcatorem 1. *adde*. Alia Roberti Ducis Normanniæ Richardi II. filij : *Dedi quoque piſcariam, quod vulgò gordum dicitur, apud Oſſeſſum villam.*

GRACILIS. *In fine adde*. *Le Roman d'Alexandre MS.*

Et le Rois comanda quatre greilles ſonner.

GRAICUS *Color*, Cæruleus, Chronicon Conſtantienſe : *Venetiarumque Epiſcopus modium plenum Graici coloris, qui Lazurius dicitur, contulit.* Ex Græcobarb. γιράνι, fortè, Vide Gloſſ. med. Græcit. in γιράνι.

GRAMATA. *In fine adde*. γράμμα Græci recentiores dixerunt etiam pro limbo veſtis. Vide Gloſſ. mediæ Græcit.

GRAMMÆ. *In fine adde*. Hrabanus Maurus Poëm. 8.

Grammata ſolâ carent ſuto, mortemque repellunt.

Grammus, eâdem notione. Teſtamentum Haimonis Dom. Burbonenſis an. 9. Ludovic. ind. 3. *Sicut per grammos literarum dedi.*

GRAMMATICUS. *P.*646. *l.*1. *poſt*, πολλοί. *adde*. alias, *Grammaticus eſt Profeſſor literarum*, ut eſt in Actis purgationis Cæciliani initio. Vide Gloſſ. med. Græcit.

GRANDES. *L.*2. *poſt*, irruant. *adde*. Quomodo τὰς τῶ μαγίνων παιδὰς dixit Anonymus in Martyrio SS. Carpi & Papyli, n. 9.

GRAPPUS. *In fine adde*. Italis *Grappo*, eſt uncinus, Gallis *agraphe*.

GRATARE. *L.*1. *poſt*, grater. *adde*. Gloſſæ MSS. Reg. ex Cod. 85. Ξίω, *Pollio*, *Frico*, *Grato*.

GRATIA. *L.* 10. *poſt*, myſtagog. *adde*. Elogium S. Pantaleonis :

Τάχιστα δὸς μοι τὼ παλιγγενείας,
Τὼ ψυχολαμπῆ τ' καθάρσιος χάρεν.

*Ibid. p.*652. *l.*1. *poſt*, &c. *adde*. S. Chryſoſtom. homil. 2. de Anna : Τράπεζα δύο ἐν ἐκκλησίᾳ ὁρῶμεν, ἓ ὁ ἐν ἐκκλησίᾳ καθήμενος.

Gratia S. Pauli, aut *S. Apollonia*. Statuta Mediolan. 2. part. cap. 433. *Aventores corrigiola pulveretta, nec dantes gratiam nec S. Pauli, nec S. Apollonia nec prædicantes brevia pro febribus, &c.* Species fortilegij.

GRAVIA.

GRAVIA. Statuta pro Canonicis S. Capellæ Paris. *Non debent nutrire neque deferre comas, ... nec etiam facere gravias in frontibus eorum, quia talia non pertinent Ecclesiasticis hominibus.*

GRAUSIA, *Gravamen, ni fallor.* Charta Gualteri Episcopi Lingonensis ex Tabul. Albæripæ: *Dimisit omnes grausias & querelas, &c.* Vide *Greugia.*

GREUGIA. *In fine subde.*

Grcusa. Charta an. 1327. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 161. *Nonnullis querelis, controversiis, grevasis, debatis, &c.* Vide *Grausia.*

GRIPPA, Genus navis. Bernardus de Breindenbach in Itinet. T. S. *Et vidimus fustes & grippas cum armatis navibus intrare in portum.*

GRISEUS. *L.* 11. *post*, adde. *scribe.* Andream Monach. lib. 2. Vitæ S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 27.

GROGNIUM. Tabular. Episcopat. Ambian. an. 1231. fol. 95. *De grognio juxta aream Ioannis vetula, dicimus quod salices, & illud quod calceatum est, debent tolli usque ad altitudinem aquæ.*

GROMA. *P.* 657 *l.* 12. *post*, 9. *adde*, & Vitam II. S. Carthaci Episc. n. 46.

GROSSUS. *L.* 9. *post*; 22. *adde.* Palladium de Architect. ex MS.

Ibid. In fine subde.

Grossare, in mundum redigere. Gall. *grossoier.* Carmen de Curia Romana:

Istorum labor est Chartas grossare notatas,
Et grossas Cameris restituisse suis

Infrà:

Prima dies igitur scribit quodcumque petendum.
Et tua portabit vota secunda Patri.
Tertia grossabit, bullatum quarta videbit, &c.

GUALDUS. *L.* 28. *post*, &c. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or fit Guillaume el profond gaud entré,

Infrà:

El profond gaut, ou l'en nes puiſt trover.

GUANCIALE, *Pulvinus*, in Addit. ad Vitam S. Antonini n. 73. ab Hetrusco *guancia*, gena.

GUERPIRE. *Post l.* 18. *subde.*

Gurpina. Tabular. Nantolicnse in Pictonib. an. 1392. *Post quandam expetitionem, seu gurpinam.*

GUIDA. *P.* 666. *l.* 49. *post*, &c. *adde.* Bernardus, de Breindenbach de expugnatione Constantinopol. *Pedagia, guidagia, impositiones & gravamina illuc applicantibus vel permanentibus suapte statuerunt.*

GUIMPA. *Pag.* 669. *lin.* 41. *post*, κάλυμμα. *adde.* vocat.

Ibid. l. 7. *post*, Vvimpla. *adde. Guimpla*, ex Gallico, *Guimple.*

Et l. 12. *post*, Vimplam. *adde.* Tabular. S. Mariæ de Campis: *Et operterium capitis optimum donamus, quod vulgari sermone guimplam vocamus.*

GUISATUM. Testamentum Alfonsi II. Reg. Portugall. an. 1208. apud Brandaon. to. 4. Monarch. Lusitan. pag. 270. v. *Et de illo quod remanserit de ista mea tertia, mando quod dent Ecclesiis pauperibus de regno meo & leprosis, sicut ipsi viderint pro guisato.* Testamentum Sancij II. Reg. Portugall. Ibid. p. 278. *Mando etiam omnibus domibus leprosorum de meo regno 500 Morabit. & dividantur inter illos, sicut viderint pro guisato illi qui meam mandam tenuerint.* Quæ verba Brandaon ita vertit lib. 14. cap. 33. *Et dividaos entre elles meu testamenteiro como vir que he meillor.* Galli dicerent, *à leur guise.*

GUNNA. *Lin.* 30. *post*, 21. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Or ſerai gré, s'il me tollent ma gonne.

Alibi:

Laiſſa le ſiecle por devenir prodhom,
Et priſt la gonne, & le noir chaperon.

Rursum:

Son froc oſta, ſa gonne à deſpoillée.

Ibid. p. 672. *l.* 17. *post*, 32. *adde.* Chartam Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10.

Ibid. post l. 19. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Va s'en li Queus empre une gonelle,
Deſchaus, en langes parmi l'eſtrange terre.

Ibid. l. 30. *post*, Griseus. *adde.* Cui inscripta legitur in Schedis Ducheſnianis Epistola Joannis Pap. pro Ecclesia Lochiensi, hoc titulo: *Goffrido grisia gonella cognominato nobiliſſimo Andegavorum Comiti.*

Ibid. l. 37. *post*, vide. *adde.* Ricordan. Malaspin. cap. 161.

GYMNASIUM. *P.* 679. *l.* 4. *post*, 533. *adde.* ἐν ἀσκητικῇ παλαίστρᾳ γυμνάσιον, in Vita S. Nicolai Studitæ p. 896. Vide S. Basilium Epist. 23.

GYNECÆUM. *L.* 5. *post*, alij. *adde. Triclinium matronale*, Sidonius lib. 2. Epist. 2.

Ibid. l. 26. *post*, 8. *adde.* δημοσίᾳ ἔργοις ἢ γυναικείοις, ἢ λινουργίοις ὑπηρεσίαις. Passio S. Romani Mart. *& induit eum colobio lineo, & tradidit eum in Gyneceo ad injuriam.*

Ibid. l. 37. *post*, 300. *adde.* quò pertinet quòd habet Lactantius lib. de Mortib. persecutor. num. 21. *Matresfamiliæ ingenuæ ac nobiles in Gyneceum ruebantur.*

Ibid. p. 621. *l.* 22. *post*, dæmones. *adde.* Scribit Theophanes Theodosium M. statuisse ne in posterum feminæ, quæ stuprum commiserant, in lupanaribus publicis includerentur: ὁ μέλλος ὃ καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῶν γυναικῶν ὕβρει τὸ τῆς πορνείας, μὴ συγχωρήσας ταύτας συγχωρήσας ταύτας συλλαβεῖν, καὶ δῆσαι καὶ δοῦναι τῷ πράξει ἐλέγχειν.

Ibid. l. 34. *post*, Rotomagensi, *adde.* Sed & Lupanaria publica Parisiis certis ac designatis in locis olim extitisse, quæ *Bordeaux & Clapiers* dicuntur, in Charta an. 1395. in libro rubeo Castelleti Parisiensis. Colligitur præterea ex libro nigro Castelleti Parisiensis, ubi hæc describuntur: *Item l'en commande & enjoint à toutes femmes publiques, bordelieres & de vie diſſolue à preſent demeurans és rues notables de la ville de Paris, — qu'elles vuident incontinent après ce preſent cry & ſe retraient, & que elles facent leur demeure és Bourdeaux & autres lieux & places publiques à eux ordonnez d'ancienneté, pour tenir leurs bouticles au peché devant dit; c'eſt aſſavoir és rues de l'abreuvoir, de Maſcon, de Glatigny, de Tiron, la cour Robert de Paris, Baillehar, la rue chapon, & la Rue Palée, ſur peine d'eſtre miſes en priſon, & d'amende volontaire.* Extat in eod. libro Statutum Caroli Regis 3 Febr. an. 1368. quo meretrices publicæ à vico Caponis expelluntur. Et Statuto alio an. 1481. in Regesto viridi novo Castelleti Paris. vetantur meretrices, *de ne eux tenir, heberger, ne demeurer és bonnes rues de Paris, mais que ils vuident eux & leurs biens hors deſdites bonnes rues, & voiſent demeurer és moiens bordeaux, & és rues & lieux ad ce ordonnez, ſur peine de banniſſement de cette ville de Paris.*

H.

H. *L.* 14. *lege* superscriptione.

H. HABERE. *P.*684. *l.*10. *post*, num.3. *adde.* Vide Gloss.med Græcit. in ἴχειν.

HÆREDES. *P.*686. *l.*15. *post*,adiissent. *adde.*Habetur in Tabulario Majoris monasterij fol.159.Charta *Gaufredi Comitatus Andegavensis naturalis hæredis*, subscripta à *Fulcone Vindocinensium Comite naturali.* Et fol.118. *Auctoramentum super hoc expetivimus Fulconis, qui Vindocinensis comitatus naturalis hæres est, obtinente eum avunculo suo suprataxato Comite Gaufredo honoris hujus aliquando expers remansisset.*

HÆSIMENTA, *Latrinæ*, Gal. *aisements.* Andreas Mon. lib.1. de Vita Ottonis Episc. Bamberg. c.44. *pabula verò retro hæsimenta omnibus convolvi jussit.* Vide *aisantia.*

HAKET, *Lucius* Piscis, Gall. *brochet*, in Vita S. Osvvaldi Archiep. Eborac.

HALBANNUM. *L.*12.*post*,&c.*adde.*Charta Ludovici Filij Regis Philippi,exTabul.N.D.de Cāpis: *ab omni consuetudine, videlicet tallia,seu equitatione, seu halbāno,seu exemptione mei Præpositi liber permaneat.* Alia Lud. VII. an.1140. ibid. *ab omni datione & tallia, albanno & exactione mei Præpositi.* Alia Caroli VI. an.1484. in Reg. Novo viridi Castelleti Paris. f.49. *parpaiant chascun an 3 sols de hauban au Roy.*

HALLA. *L.*7. *post*,sonat. *adde.* Ut & Barthij qui in lib.42. advers. cap.6. à Græco, ἅλς, *sal* deducit, quod in *hallis* sal asservetur & distrahatur.

HALLENSES. *L.*5. *post*, 626. *adde.* Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.3. c.1.

HALLUS. *In fine adde.* Aliud sonat in Gloss.Lat. Gr. *Hallus*, παῖς μέγας δάκτυλος. Festo, *allus*: Isidoro, *allex.*

HANSE. Charta Caroli IV. Imp. an. 1356. apud Maximilian. Henricum in Apolog. pag.96. *Et si quis mercatorum secus fecerit — poterit ab eo licitè arestari, & puniri more antiquo, qui ut dicunt, Hanse vocatur, qui sic ut dicitur fieri consueverat, quod civis Colomensis mercatorem in tali excessu à se deprehensum calamo vel junco, vel aliquo consimili ligamento ligabit, &c.*

HARANSCARE. Vide in *Harmiscara.*

HARMISCARA. *P.*703. *l.*2. *post*, dimittatis. *adde.* Ita etiam scribitur in Charta Henrici Imp. apud Gretzerum de Divis Bambergensib. pag 461.

*Ibid. l.*36. *post*, imposuerunt. *adde.* Tabular. Altæripæ in Diœcesi Lugdun. an. 1331. *Cum tallis, censivis, — corveis, achiis, & justitiis.*

*Ibid. p.*704. *l.* 3. *lege.* Quæ armum sonat, ita ut harm-scara fuerit armis seu humeris, &c.

*Ibid. l.*45. *post*, expressus. *adde.* Habetur insigne aliud ejusmodi processionum in mulctam & pœnam indictarum exemplum apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Colonienssi in probat. pag.52.53.ex laudo, seu sententia lata in cives Colonienses an.1264. cujus verba hæc sunt: *Item ordinamus & pronuntiamus ut ex prædictis triginta septem viris vadant decem & octo Leodium, & ibi moram faciant per tres Dominicas: ita quod prima Dominica apud S.Lambertum, secunda apud S.Petrum, tertia apud S. Martinum præcedant processiones nudis pedibus & capitibus, & discincti, portantes virgas in collis suis, & ibidem veniam quarant prostrati super terram. Quarta Dominica vadant Tungrim, quinta, Trajectum; sexta, Aquisgranum, & ibi præcedant processiones in majoribus Conventualibus Ecclesiis, eo modo quo superius est expressum.* Mitto similem pœnam aliis inflictam hic descriptam: cujus exempla alia submministrat præterea Tabular. Episcopatus Ambian. ex bulla Alexandri IV. Pap. de quodam Præposito Ambianensi qui Clericos suspenderat: *Sacco indutus, nudis pedibus, discooperto capite furcas super humeros suos & laqueum suspensorum circa collum suum, qui in ipsis furcis pendebat,quinque diebus per Civitatem Ambianensem, ac etiam per omnes Cathedrales Ecclesias Remensis Ecclesiæ deportavit.* Charta alia an.1312. ex Cod. Tabul. fol. 175. continente sententiam latam ab ipso Episcopo Ambianensi in Joannem de Pinconio Militem Dom. de Saintuin: *Dicimus & pronuntiamus quod dictus Dominus Ioannes sub pœnis præditis, existens in pura tunica, sine fraude, non accinctus corrigia, sine caputio, in caligis sine sotularibus, facict & facere tenebitur unam solemnem processionem circa clausturum Ecclesiæ Ambian. ubi morantur Canonici, in proximo futuro festo S.Fusciani, una cum Canonicis, clero & populo, tenens dictus Miles in manu unum cereum ponderis 2. libr. &c.* Huc etiam pertinet Epistola, ut videtur, Petri Abbat. Cistercienssis,ex Cod. Victorino, ubi de quodam Petro magnate Albigensi: *Interim verò singulis diebus Dominicis Ecclesiæ Tolosana urbis nudus & discalceiatus cum disciplinalibus virgis jussus est circuire,* &c.Vide Regest.Temporalitat.ex Camera Comput.Paris. f.33.v. à Græcis Byzantinis infligi solitam hanc pœnam videtur innuere Continuator Theophanis lib.4. cap.10. & ex eo Scylitzes pag.539. Hæ porro processiones in pœnam indictæ prohibentur in Statutis Synodalibus Nicolai Episcopi Andegav. an.1271. cap.2.

HARPA, *Falx*, ex Gr. ἅρπη. Andreas Mon. lib. 2. Vitæ S.Ottonis Episc. Bamberg. cap. 30. *armati securibus & harpis.*

HASTA. *L.*23. *post*, &c. *adde.* Ita hastam usurpavit Ausonius in Centone:

Interquet summis annixus viribus hastam.

Græcos hac notione δόρυ usurpasse observavit Janus Rutgersius lib.2.Var. lect. cap.2.

Ibidem l. 27. *post*, arabilis &c. *adde.* Tabular.Alberipæ: *In duabus hastis pratorum.* Tabular. S. Albini Andegav. *Concessit etiam de silva, quæ juxta est, quantum opus erit ad claudendum ipsa prata spatio 3. hastarum in latitudine,* &c. Liber Chirographorum Absiæ fol.15. *Ut omnes hæc & defensabiles habeant in universis terris Monachorum circa omnes aquas & rivos unam hastam hinc & inde.*

Hastilis, eâdem notione. Testamentum Sancij II. Reg. Portugalliæ æræ 1286. apud Brandaonem in Monarch. Lusitana tom.4. p.379. *Item mando Isidoro Petri homini meo præstimonium quod ipse consuevit de me tenere in Certigia, & sex hastiles hereditatis in Valado,* &c.

HAURITORIUM. *In fine adde.* Tabular. Episcopatus Ambian. an.1236. *Super quodam planqueto seu hauritorio facto subtus vicum,* &c.

HEBDOMADA. *P.*711. *l.*6. *post*, 18. *adde.* ut & Liber diurnus cap.3. tit.9.

*Ibid. post l.*15. *subde.*

Hebdomada muta, seu *sancta*, *quando campanæ adstringuntur*, ut est in legibus Ostrogothicis de Jure Ecclesiast. cap.22. Vide Joan.Loccenium lib.1. Antiquit. Suecic. cap.5.

*Ibid. l.*43. *post*, ὑμέρας. *adde.* Hugo Francigena de excidio

excidio Salvanienſis monaſterij num.6. *Altera autem die, eſt ſecunda pœnalis hebdomada.*

Ibid. l.47. poſt, 216. *adde. Septimana pœnoſa*, in Tabular. Monaſterij Hederæ, an. 1197. fol.24.

HEMINA. *L.16. poſt*, accipiant. *adde.* Apud Palladium de Architectura: *Cyathi novem heminam faciunt. Hemina duo ſextarium complent. Sextarij ſex congium reddunt* Scriptum de ponderib.& menſuris laudatum à Mabillonio: *Libra una & ſemis heminam facit, duæ heminæ ſextarium reddunt.* Vide Gloſſ.med. Græcitatis, in ἡμίνα, & quæ in hanc rem commentatur idem vir &c.

HERBA. *L. 18. poſt*, interficeret. *adde.* Pirminius in excerpt. de libris canonicis *characteres, herbas, ſuccinum, nolite vobis vel veſtris appendere.* Sic leg.

HERBAGIUM. *L. 43. poſt*, accipiant. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Epiſc. Cenoman. p.166. *Tam de ſua dominicata, quam & de vaſſallorum ſuorum, de vinericiis quoque & perdonato & paſtionibus & paſcuariis, de herbaticis & pullis, de piſcationibus & paſtionaticis, id eſt glandaticis, &c.*

HERBAIARE. *In fine adde.* noſtri *herber* dixerunt. Charta an.1290. ex Tabular. S.Quintini in inſula fol.7. v. *Et en empeſchant le chemin des nés pour aller paſturer & herber és lieux deſſuſdits.*

HERBARIUM. *In fine poſt*, domicilium. *adde.* Tabular. Abſienſe fol.171. *Ædificare, ſecare, plantare in auberiis, pratis, Exclusis.* Rurſum: fol.199. *Partem meam auberia quam habeo in Martreio, &c.*

HEREBANNUM. *P.727. l. 48. poſt*, pertinent. *adde.* penſitabatur.

Ibid. p. 728. l.48. poſt, pag.4. *adde.* Idem Tabular. fol.71. *Arbannum & alias omnes conſuetudines, quas proprio jure habebat in terris quæ circa froſtos ſunt*, &c.

HERBERGA. *P.731. l. 18. dele 5. lin. à voce*, alia. *uſque.* albergiis. *& ſcribe* Charta Ademari Comitis Valentinenſis an. 1188. apud Jacob. Sponium in Itinerario to.3. pag.15. *Ut nullo deinceps tempore à me vel ab alio ſucceſſorum meorum violentas ſive injuſtas exactiones penſare cogantur, fidejuſſores ſive obſides præter ſuam voluntatem non fiant, ſalvis legibus & juſtitiis meis, bannis, & expeditionibus, & oſpitio centum Militum, &c.*

Ibid. l.50. poſt, &c. *adde.* Charta G. Comitis Nivernenſis & Forenſis an.1239. *Quod omnes homines quos dicta domus (Boni loci) albergavit in terris ſuis, vel in poſterum albergabit, in poſterum ab omni collecta, & exactione, & tallia immunes ſint.*

Ibid. l. pen. poſt, quittavit. *adde. Herbejagium*, in Charta Ludovici Comitis Bleſenſis in probat.hiſt. Bleſenſ. p. 27.

HERDAMENTUM, *Poſſeſſio, Hæreditas*, in Chartis Hiſpanicis, quaſi *hæreditamentum.* Vide Antonium Brandaon. lib. 15. Monarch. Luſitan. capite 36.

HÆREDA, Suecis, eſt Provinciæ pars ſuis terminis circumſcripta. Vide Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetuſto p.29.

HERIOTUM. *P.734. l.9. poſt*, Raſtallum. *adde.* Veterem chartam apud Ægidium Gelenium in Colonia p.68.

Ibid. p.736. l.49. poſt, 148. *adde.* Statuta Mediolan.2. part. cap.469.

HERMAPHRODITUS. *L.9. poſt*, Simpliciam. *adde.* & Palladius in Vita S. Joan. Chryſoſt. pag. 139.

Ibid. l.10. ſcribe, aiunt. *in fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

HESTCRÂSDA. Miracula S. Joannis Beverlacenſis num.7. *Et quidem Coloni illius Provinciæ Heſtcraſda, id eſt quod exigebatur ad pabulum Regis, ſingulis annis ſolebant regis præfectis reddere; videlicet de una quaque caruca, id eſt ad cultrum & vomerem, quatuor travas de ſuis frugibus, & talis reditus inter vectigalia regia computabatur.*

HIDALGUS. *In fine adde.* Charta an.1289. *Dom Rex Portugallie, & Comes Bolonie fecit cum Conſilio ſuorum Ricorum hominum, & ſuorum filiorum de algo tale incantum.* proinde iidem qui *homines de linagen* dicuntur, dicuntur in Charta Luſitana apud Brandaonum in Monarch.Luſit.tom 4. p.272. eundem vide ibid. p.268.279. v.

HIDROS, *Diabolus; Servus*, in Gloſſis antiq. MSS. Vide *Hydros.*

HIEMS. Per hiemes annos putaſſe Anglos, colligitur ex fragmento Regum Vveſtſaxon. edito poſt Vitam Ælfredi Regis p.199.

HIERODULUS. *In fine adde.* Vide Cedrenum in Julio pag.167. & Henric. Valeſium ad Euſeb. lib. 1. cap. 6.

HIEROERIX. *In fine lege.* Sed leg. *hierocerix*, ex Gr. ἱεροκήρυξ, quæ vox occurrit apud Demoſthenem & Syneſium.

HILARIZARE. *Hilariter agere*, in Hiſt. tranſlationis S. Modoaldi Archiep. Trevir.

HISSA. Vide in *Honſia.*

HOBELLARII. *L.38. poſt*, col. 1. *adde.* Opuſcula Anglica Roberti Cottoni p.264.

HOLOGRAFUS; vel *Olografus*, ὁλόγραφος, pro ἰδιόγραφος, &c.

Ibid. in fine adde. Fragmenta S.Hilarij: *Exemplum Epiſtolæ, qua Athanaſium renm non eſſe holografa manu valens ſcripſit, & Urſacius ſubſcripſit:* ὁλόγραφοι ὑποτυπώσεις, apud Euſeb. lib. 6. hiſt. Eccl. cap.24. ubi videndus idem Valeſius.

HOMENECHA. Tabular. Nantolienſe in Pictonib. an.1165. *De achaptamento 5 ſol. & homenecha in villa quæ Cella vocatur*, &c. Occurrit hæc vox non ſemel in hoc tabulario.

HOMINICOLÆ. *In fine adde.* Ita etiam dictus Neſtorius in Diurno Romano pag.37. *Et profanus hominicola Neſtorius Dominicæ diſpenſationis infeſtus, ut pote qui adorandæ incarnationis arcanum, Deum ab homine ſeparando, diſtinxerit, &c.*

HOMINIUM. *P.754. poſt l.71. adde:*

Menagium, truncatè, pro *Homenagium.* Charta an. 1261.apud Brandaon tom. 4. Monarch. Luſitan: pag.272. *Sit abſolutus & quitus ab iſto juramento & menagio.* Ibid. *de mandato Regis juraverunt, & menagen fecerunt.* Paſſim ibi. Et rurſum pag.271. v. *Juravit & omaginem fecit.*

Ibid. poſt l.37. ſubde.

Interdum denique aliæ erant ac peculiares hominiorum conditiones cujuſmodi eſt illa, quam juvat hocce loco deſcribere ex charta originali data Pariſ. die Mercurij ante feſtum S. Michaëlis an. 1319. *A tous ceus qui ces preſentes lettres verront, Robert d'Artois Comte de Beaumont, ſalut. Sachent tuit que come noſtre amée couſine Madame Marie de Brebant, Dame d'Arſchot & de Virzon nous fuſt tenue à faire deux hommages pour raiſon de ſa terre de Virzon a li appartenante au lieu que on dit Beaucheines entre noſtre terre de Meun ſur Eure & la terre de Vierzon; & l'autre hommage au lieu au gué de Noies, pour cauſe de la ſuite de ſes hommes des appartenances en noſtre terre de Meun, en tele maniere que nous & la Dame de Vierzon devons eſtre à cheval, & noſtre cheval, les deux piés devant en l'eaue*

l'eaüe dudit gué, & les deux piez derriere à terre ſeche par devers noſtre terre de Meun : & le cheval à ladite Dame de Vierzon, les deux piez derriere en leaüe dudit gué, & les deux devant à terre ſeche par devers noſtre terre de Meun, &c. Vide in *Bombus*, & in *Relevium*.

Ibid p.762. poſt l.3. ſubde.

Homagia non modo à viris Feudalibus ac nobilibus fiebant, ſed etiam ab hominibus de corpore, ſeu ſervis. Tabular. S. Germani Pariſ. ſub Hugone Abb. *Ut ſuper quibuſdam injuriis quas nobis fecerat ſicut homo de corpore reſponderet, hominium & fidelitatem quam præſcriptis audientibus & videntibus fecerat, denegavit*, &c.

HOMO. *P.764. l.40. poſt*, injunxit. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag.244. *Venientes ergo parati auro & argento & veſtimentis nobilibus ad præditum Regem Francorum glorioſiſſimum Carolum, deprecati ſunt, ut ſui mererentur effici homines : qui & quadam humana cupiditate illuſus ſuſcepit eos, & eorum beneficia ſua largitione habere promiſit.*

HOMULLUS. *In fine ſubde.*

Homullulus, apud Auxilium de Cauſa Formoſi Papæ pag.613.

HONOR. *L.26. poſt*, confugiat. *adde.* Auxilius de Ordin. Formoſi lib.1. cap.30. *Et ſi clerici fuerint, Eccleſiaſtico judicio à ſuis dejicientur honoribus.*

Ibid.768. l.61. poſt, &c. *adde.* Liber Chirographorum Abſiæ fol.177. *Et habuerunt inde 6 ſolidos ſolvendos de vendis & honoribus.*

HOPELANDA, pallij vel tunicæ ſpecies, noſtris, *Houpelande*. Statuta pro S.Capellæ Pariſ.Canonicis : *Cavendum eſt ne ſubtus ſuperpellicia induantur hopelanda propter deformitatem quæ ibi multotiens eſt apparens in colleriis.*

HORRIPILARE. *L.15. poſt*, &c. *adde.* Odo Archiep. Cantuarienſis in Epiſt. præfixa Fridegodi Carmini : *Igitur venerabiliſſimas B.Confeſſoris Chriſti Veilfridi reliquias indecenti ſentinoſæ voraginis ſitu maucidas, imo prælatorum horripilatione neglectas, &c.*

HOSPITALITAS. *L.22. poſt*, 15. *adde.* Cumeanum Abbat. de Menſura pœnitentiar.cap.8.

Ibid. l.33. poſt, hominum. *adde.* Tabular. S.Albini Andegav. *Gaufredus Comes conceſſit auctoritate ſua, ut nulla dominatio hoſpitalitatis ab ullo homine habeatur ibi, nec Vicecomitis, nec cujuſlibet Vicarij*, &c. Idem Tabular. *Uxor Herberti de Buziaco clamabat erga Monachos S.Albini pro quodam beneficio ſuo quod ille fecerat, quandam conſuetudinem ſcilicet hoſpitandi ſe & ſuos miſſos per conſuetudinem Andecavis, & in omnibus obedientiis, S. Albini, &c.* Charta Robetti Ducis Burgund. an.1040. ex Tabul.S.Germani Pratenſis *his conſuetudines Guerpini, ſcilicet mei hoſpitalem ſuſceptionem, & canum meorum hoſpitalitatem & pabulum, &c.* Alia Theobaldi Comitis Bleſenſis an. 1140. ex eod. Tabul. *Quod Hilduinus & ſervientes ejus ex conſuetudine exigere volebant hoſpitari pro libitu ſuo & procurari quotieſcunque, & cum quot hominibus vellent in terra S. Germani, &c.* Inſtrà : *Et nullam aliam hoſpitalitatem ſeu procurationem ipſe vel milites ſeu ſervientes ejus in præſcriptam terram exigant.*

Ibidem l.64. poſt, dotavit. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p.300. *Fecit namque hoſpitales domos, quæ antea lignea fuerant, petrinas : & hoſpitalitatem pauperum Chriſti, quæ necdum & loco illo lignea erat, conſtituit petrinam.*

HOSPITIUM. *L.17. poſt*, darent. *adde.* Charta S. Lud. Reg. an.1255. ex Tab. S.Dionyſij : *Acceperamus apud Cormellas Pariſiorum hoſpitium & procurationem per duas vices, quæ conſuetudo vulgariter giſta vocatur.* Charta Rainaldi Burgundiæ Comitis an. 1148. *Ut uſualem illam hoſpitij ſuſceptionem in villa S.Stephani, quæ dicitur Tercennais, habemus*, &c. Alia Hervæi Epiſcopi Nivern. in Tabul.S.Cyrici num. 84. *Similiter modo in altera villa, quæ vocatur Ars, videlicet in horreo non capiebat conſuetudines pravas, hoſpitalitatem, ſcilicet in anno bis vel ter cum ſuis Militibus.* Ibid. ch.91. *Habebant quondam conſuetudinem apud nos vobis in anno cum tribus vel quatuor hominibus exhiberemus ei hoſpitalitatem.*

Ibid. poſt l.22. ſubde.

Hoſpitietum, eâdem notione. Stephanus Tornac. Epiſt. 282. Ed. Molineti : *Aliquam procurationem, ſive, ut vulgariter loquamur, hoſpicietum aut giſtum receperunt.* Ubi expreſſit Gallic. *Hoſpice.*

HOSTAGIUM. *P.782. l.6. poſt*, profert. *adde.* Anton. Brandaon. to.4. Monarch. Luſitan. pag.271. v. 272. ut &.

HOSTIARIUS. Tabular. S. Theofredi in Vellavis : *Notum ſit cunctis, quod controverſia quæ vertebatur inter Sacriſtam monaſterij S.Theofredi & Hoſtiarium Anicienſem ſuper hoſtias, fuit ſic concordatum, quod queſta hoſtiarum S. Fortunati ſit in perpetuum Sacriſtæ & ſucceſſoribus ejus : & Sacriſta debet dare annuatim Hoſtiario ratione dictæ queſtæ tres Cartonados bladi, & dictus Hoſtiarius tenetur in perpetuum dare & providere monaſterium & Eccleſiam S. Fortunati de hoſtiis ſine aliqua conditione*, &c. Vide *Oblationarius.*

HOSTILIENSE. Vide in *Hoſtis.*

HOSTIS. *P.783. l.34. poſt*, vaſſalli. *adde. Conſuetudo eundi in hoſtem* appellatur in Tabul. S.Albini Andegav.

Ibid. p.585. l.15. poſt, 9. *adde.* & Stephan. Tornac. Epiſt.252. 2. Edit.

Ibid. p.786. l.27. poſt, 137. *adde.* Et conſuetud. MS. S. Juliani de Saltu in Lingonibus.

Ibid. p.791. l.19. poſt, &c. *adde.* Quod certè haud injuria objectum Latinis, à Græcis præſertim, & à Michaele Cerulario in Epiſt. ad Petrum Antiochi, ubi de Epiſcopis Latinis : καὶ οὐ πολέμῳ ἐξιόντες, αἵμασι τὰς ἰδίας χεῖρας χραίνει, καὶ πρὸς ἰδίας τὰς ψυχὰς ἀναφῶντες καὶ ἀναιμάβδην. Vide Notas noſtras ad Alexiadem pag. 358.

Ibid. p.792. l.52. poſt, &c. *adde.* Vide præterea Stephanum Tornacenſem Epiſt. 279. Edit. Molineti.

Ibid p.795. l.59. poſt, &c. *adde.* Ita in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. p.129. mentio fit *Præcepti quod Carolus M. fecit Franconi Epiſcopo Cenomanenſi, quando ei conceſſit, ut hoſtes & itinera nulla faceret, ſed Adalgiſus ſuus propinquus omnia regalia ſervitia pro eo faceret, quæ ille*, ut eſt in pag. 118. pro ſua infirmitate & ſenectute *facere non valebat.* Deſcribitur in eadem Vita num.72. Charta Ludovici Pij Imp. qua eidem Aldrico concedit, *ut juxta Canonicam auctoritatem habere œconomum* liceat, *qui pro illo exteriores curas gereret, & regalia ſervitia atque itinera, prout melius poſſet, ſua vice faceret, & præditus Epiſcopus ad ea quæ Dei ſunt intenderet, & ad ſuum miniſterium perficiendum certaret.*

Ibid. p.797. l.8. poſt, Hieroſol. *adde.* Sic apud Albericum in Chron. MS. an.1214. ubi de Prælio Bovinenſi : *Frater Guarinus Silvanectenſis Electus, non quidem pugnabat, ſed eos animabat.*

Ibid. p.798. l.69. poſt, compellat. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Regis Sicil.cap.104. *La exception de hoſtice,*

hostiles, laquelle nos avons souvent en nos jugements oi, nos la volons determiner. Doncques nos establissons premierement, que se aucuns soit ammonestez dou Roi qu'il voise en l'ost, &c.

Ibid. p.800. l.29. post, pluries. *adde.* Charta Caroli Simplicis an.26.ex Tabul.S.Cornelij Compend. *Decimas nonam de hostilitio, & decimam de teloneo mercatus nostri.*

Hostilense, eâdem ut videtur notione. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.31. *Et de omnibus redditionibus quæ ab hominibus memoratæ matris Ecclesiæ recipiuntur, excepto hostilense, id est de bubus, & conjecto ad carros construendos.* Et pag.144. *De pastione vini modios* 271. *de hostilense, argenti solidos* 149. Vide Acta Episcopor. Cenoman. pag.166.

HOUSIA. *In fine adde.* Statuta Synodalia Joannis Episc. Leod. *Præcipimus quod nec monachi nigri nec Canonici regulares in bissis* (sic in MS.) *vel tabardis equitent.* Charta fundationis Domus Dei Tornodorensis an.1293. *Et cum domum exierint, superpelicea vel Capas clausas, vel houcias deferant.* Occurrit ibi pluries, ut & in Ordine quem tenet Universitas Paris. in delatione corporum Regum Franciæ in libro viridi Novo Castleleti Paris. fol.47.

HUISSERIUM. *L.4. post*, Nannimus. *adde.* Sidonius in Panegyr. Majoriani:

——— *Pars jam lintre cavata*
Indociles exponit equos.

Ibid. l.17. post, 107. *adde.* & Ricordan. cap.206.

HULDA. *In fine adde.* Vide Vitam Baldvini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib.1. cap.5. lib.2. cap.5. to.1. Miscellan. Baluzij.

HUMILIARE. *L.6. post.* &c. *adde.* Ita *humiliationem* pro opprobrio & dedecore cuipiam illato usurpant S.Columbanus de Pœnitentiarum mensura cap.18. & Cumeanus in Pœnitentiali cap.3.

Ibid. l.8. post, flectere. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. ταπεινῶσις, *Humiliatio.*

HUMILIATORIUM. *Sic emenda.*

HUNDREDUS. *L.5. post*, notione. *adde.* Scribit Joan. Stiernhookus lib.1. de jure Suconum vetusto p.30. districtus seu Comitatus apud Uplandos & Suedos Cissiluanos, *Hundari* appellatos, quod centum ut plurimum villas vel potius colonos continerent.

HUNNISCUS. *In fine adde.* Sarmatas porrò seu Hungaros *Equorum plurimis ex usu castratis usos ne aut feminarum visu exagitati rapiantur, aut in subsidiis ferocientes prædam hinnitu densiore vectores*, observatum ab Ammiano lib.17. ut & à Strabone lib.7.

HURSACRUM, *Ignis sacer*, morbi genus, apud And. Resendium in Vita S. Ægidij Ord. Prædic. n. 99. sed legendum *Pursacrum*, πῦρ ἱερόν.

HUSO. *L. ult. post*, deferrent. *adde.* Epistola 7. ex Tegernsensib. *Sed si Deus anno præsenti fœcundavit capturam Husonum vobiscum, petimus ut jubeatis largiendo communicari.*

HUTTEN. *In fine adde. Heute, Heutich, ou Logette*, in Tabulario S. Quintini in Insula fol.24.

HYBERNAGIUM. *L.2. post*, hivernage. *adde.* χομμὰν, in Nomocanone Coteleriano num.516.

Ibidem in fine. Hybernatica festivitas S. Martini, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag.155.& alibi.

HYDROMANTII, inquit Hincmarus Remensis tom.1. p.125. *Sunt qui in aquâ insufflatâ umbras dæmonum evocant, & imagines vel ludificationes ibi videre, & ab iis aliqua audire se perhibent.*

HYMNUS. *P.821. l.2. post*, &c. *adde.* Christianus de Scala in Vitâ S. Lullmillæ p.48. *Et stationum supradicto sermone* (Sclavico) *partibus in illis Missarum solemnia cæteraque Canonicorum horas hymnizari.*

Ibid. l.5. post, 13. *adde.* & Aimonium de Miracul. SS. Georgij & Aurelij lib.1. n.1.

HYPATUS. *L.8. post*, 582. *adde.* Chronic. MS. Andreæ Danduli an.814. de Duce Venet. *Qui ab Imperatore Leone votivè suscepit, honorem Hypati, seu Imperialis Consulis ab eo obtinuit.* Ita ann. 740. 742.

I.

JACKE. *In fine subde.* Describitur porro ejusmodi vestis militaris species in Charta quæ asservatur in Camera Computor. Paris. hocce titulo: *Memoire de ce que le Roy veult que les Francs archers de son Royaume soient habillez, en jasques d'icy en avant, & pource a chargé au Bailly de Mante en faire un get: & semble audit Bailly de Mante que l'abillement de jacques leur soit bien prouffitable & avantageux pour faire la guerre, veu qui sont gens de pié, & que en ayant les bringandines, il leur faut porter beaucop de choses, que un homme seul & a pié ne peut faire. Et premierement leur faut desdits jacques de 30 toilles, ou de 25 a un cuir de serf a tout le moins: & si sont de 32 cuir de serf, ils sont des bons. Les toilles usées & deliées moyennement sont les meilleures, & doivent estre les jacques a quatre quartiers, & faut que les manches soient sortes, comme le corps, reservé le cuir. Et doit estre l'assiette des manches grande, & que l'assiette prengne prés du collet, non pas sur l'os de l'espaule: qui soit large dessous l'aisselle, & plantureux dessous le bras, assés faulce & large sur les coticz bas, le colet fort comme le demourant du jacques: & que le collet ne soit pas trop hault derriere pour lamour de salade. Et faut que ledit jacques soit lassé devant, & que il ait dessous une porte piece de la force dudit jacques. ainsi sera seur ledit jacques & aisé, moiennant qu'il ait un pourpoint sans manches, ne colet, de deux toilles seulement, qui n'aura que quatre doys de large sur l'espaule: auquel pourpoint il attachera ses chausses. Ainsi sera dedens son jacques, & sera a son aise: car il ne vit onques nuer de coups de main ne de fleche dedans lesdits jacques ses hommes, & se y souloient les gens bien combattre.*

JANTAR. *Adde in fine*, & in Charta Henrici Comitis Portugallensis tom.3. Monarch.Lusitan. Brandaonis p.282.

JARLERI, apud Suecos, iidem qui *Earles*, apud Anglos, *Comites.* Snotto Sturlesonius in Chronico Norvvegico, ubi de Herlevo: *Rex offerebat illi Iarleri nomen & comitatum.*

IBERUS. *In fine adde.* Vide autores de re veterin. lib.1. cap.112.

ICONOMUS. *In fine adde.* Ita ἰκονόμος scribitur in veteri Inscript. apud Sponium to.3. Itiner. part.2. pag.18.

ICTUS. *L.26. post*, 14. *adde.* Statuta Mediolanensia part.2. cap.487. *Si equus fuerit orbus, vel dissilatus.*

IDENTITAS. *In fine adde.* Vide Stephanum Tornac. Epist. 27.

IDIOTA. *L.* 31. *post*, cap. 3. & Goldastum ad Dositheum p. 53.

IDOLIUM. *L.* 34. *post*, &c. *adde.* Ita Joannes Sarisberiensis Epist. 59. 159. 120. Idolum, Octavianum Pseudopontificem vocat: de quo etiam.

Ibi dele, de Octaviano. antipont.

IDITHUM. *In fine adde.* Vide Chronicon Alexandr. p. 202.

IDONEUS. *P.* 10. *l.* 37. *post*, &c. *adde.* ubi Cod. MS. *Exidoniaverint*, al. *adexoniaverint.*

JEJUNIUM. *L.* 4. *post*, docent. *adde.* Socrat. lib. 5. cap. 22.

Ibid. l. 7. *post*, Apostol. *adde.* Henric. Valesius ad lib. 5. Eusebij cap. 24.

Ibid. p. 12. *l.* 22. *post*, 106. *adde.* lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 82. & Cardinalis Bona lib. 2. Liturgic. cap. 1. num. 4.

Ibid. p. 14. *l.* 4. *post*, Episc. *adde.* & apud Amalarium de Ordine Antiphonarij cap. 77.

Ibid. post l. 71. *subde.*

Iejunium escarum, in quo à carne abstinetur, in Charta Manassis Episcopi Aurelian. an. 1210. in probat. Hist. Blesensis p. 10.

JERUPREPES. *Lege ibi Hieroprepes.*

IGNIS. *P.* 16. *l.* 70. *post*, Comnena. *adde*, ex Alberto Magno de Mirabilibus mundi.

Ead. l. post, 13. *adde.* in.

Ibid p. 17. *l.* 8 *post*, 38. *adde.* & Thvvroczius in Salomone Rege Hungariæ cap. 50. p. 55.

Ibid. lin. 25. *post*, accenduntur. *adde.* de quo alia suggerunt Leo Allatius lib. 1. de Opinationibus Græcorum n. 30. Franciscus Richardus de insula S. Irenes p. 157. Christophorus Angelus de hodierno Græcor. statu cap. 42.

Ibid. p. 18. *l.* 16. *post*, Charta. *adde. Ignem judicium*, in Tabulario S. Albini Andegav. *probationem per ignem judicium obtulit.*

IGNOSCE. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Συγχώρησον.

ILLUMINARE. *P.* 20. *l.* 22. *post*, enluminer. *adde.* Alcuinus Epist. 1. *Quosdam stellarum ordine, ceu pillo cujuslibet magnæ domus culmine inluminare gestio.*

IMBANCHITUS. Interpres Nov. 88. cap. 2. *Multis enim domos possidentibus in hac felicissima civitate, qui imbanchiti non videntur, mox futuris pensiones ab inquilinis accipere, calumniantur, &c.* Ubi Gr. πολλοὶ ἢ τῶν οἰκίας κεκτημένων καὶ ταύτην ἢ ὑπαίθρους πόλιν βασανίζοντες, &c. Vox videtur deducta à *bancus*, ita ut imbanchiti dicantur, qui in ædibus propriis *stallum*, seu sedē fixerit. Vide *Bancus.*

IMBLOCATUS. *L.* 23. *post*, apud. *adde.* Nicephor. Gregoram lib. 5. hist. pag. 58. 1. Edit. &c.

Ibid. l. 25. *post*, Mabillon. *adde.* Sed & videri potest vox inde formata, quod qui excommunicati moriebantur, in truncum cavum, quem *bloc* belgæ vocant, immitterentur. Certè moris istius argumentum profert Charta Imberti Parisiensis Episcopi apud Jacobum Petitum post pœnitentialem Theodori pag. 557. ubi de quodam Milite: *Morte preventus exitu miserabili anathematizatus vitam finivit: cujus corpus insepultum, atque in concavo trunco repostum, cum per tres menses animalibus & feris esset expositum, conjux ejusque parentes miseratione moti Odonem Decanum, cæterosque Canonicos adierunt, ut terræ commendare liceret, per omnia satisfaciendo quidquid forisfecerat se se emendaturos promiserunt.*

IMMAJORARE. *Augere.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 75. *Quam & antea jam dictus domnus sanctus Villurius immajorare & restaurare cœperat.* Infra: *Et civitatis Ecclesiam in Orientali parte immajoravit.* Pag. 79. *Quam ipse emelioravit.* Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 88. *Et quas à novo restruxit, atque immelioravit, immajoravitque.*

IMMELIORARE. *In fine scribe.* Adde Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 92. 93. 159. 164.

IMMISSIO. Joan. Sarisber. lib. 2. policrat. *Scient utique satellitem sathanæ ad subversionem hominum angelum lucis figurari, & immissiones fieri per angelos malos, &c.*

IMPECTORARE. *L.* 1. *post*, recondere. *adde.* Auxilius de causa Formosi Papæ: *Paulisper vis artis aperienda est, ut locorum status finesque constitutionum facilius inspectorentur.*

IMPEDATURA. *L.* 2. *post*, inventa. *adde.* ubi Gr. Edit. ἢ τούτου ζητήσεις ἢ ἡμιπῆχυ γραφῆς ἐν τῷ καλαλογισμῷ, ἢ μὴ δύνηται, &c.

IMPENSA. *In fine adde.* Palladius de Architectura: *Nucleum impensa meliore inducatur.* Alio loco: *Exacto pavimento ad regulam & libellam, supra impensa testaceo mollior inducatur.*

IMPERATOR. *Lin.* 59. *post*, Romano. *adde.* & in Ceremoniali Romano lib. 1. sect. 3. lib. 3. sect. 2.

IMPERIALES. *L. ult. post*, 162. *adde.* & Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 10. Vide *Augustarij*, & *Regales.*

IMPERIUM. *L.* 2. *post*, 4. *adde.* Justitia media, Stephanus Tornacensis Epist. 132. *Jurisdictionem civilem usque ad rigorem, quam Imperium mixtum quidam appellant, sub potestate Comitis Flandrensis procuratoria nomine diu exercuit, &c.* Vide *Sanguis.*

Ibid. p. 29. *l.* 15. *post*, passim. *scribe.* adde Diurnum Rom. cap. 2. tit. 3.

IMPOTENTES. *In fine adde.* Sextus Platonicus lib. 1. de Medicina animalium cap. 5. *Ad eas quibus semen fluit, & non potentibus, &c.* Vide Synodum Vermerienſem an. 752. cap. 17. & supra in *Apocopus.*

IMPROCERATUS. *In fine adde.* Sed leg. *Improcera*, τὰ ὠτειλᾶ, &c.

IMPURIA. Picminius in Excerpt. ex libris Canonicis: *Qui impurias quæ dicunt homines super tecta mittere, ut aliqua possint eis denuntiare quod eis bona aut mala adveniant, nolite eis credere, quia soli Deo est futura præscire.*

INÆQUALITAS. *L.* 2. *post*, indispositio. *adde.* ἀνωμαλῶν, in Concilio Ephesino act. 1. p. 543. Edit. Labbei.

Ibid. l. 16. *post*, loco. *adde.* Avitus Viennensis Epist. 4. ex Balusianis, Diurnus Romanus cap. 3. tit. 15. Synodicon adversus tragœdiam Irenæi cap. 26.

INANTE. *P.* 33. *l.* 6. *post*, die. *adde.* Gloss. Gr. Lat. ἀπὸ τῆς πρὸ ταύτης ἡμέρας, *inante diem.*

INCANTARE. *Post l.* 13. *subde.*

Incantamentum ad leniendum dolorem adhiberi, apud Ammian. lib. 16. ubi Lindenbrogius.

INCASTELLARE. *Lin.* 21. *post*, Vide. *adde.* Basilium Seleucienſem lib. 1. De Vita S. Theclæ, Extr. p. 124. & lib. 2. c. 17. Vitam Balduini Lutzemb. Archiep. Trevir. l. 3. cap. 7. Bohuslaum Balbinum in Hist Bohem. p. 299.

INCASTRUM, in Statutis Mediolan. part. 1. cap. 282. 284. commissura quædam in flumine facta.

INCAUS

INCAUSTUM. Tabul. S. Eparchij Inculiſm. f. 39: *Qui in hac cartula propriis cruces fecerunt de ſucco cauli, quia aliud incauſtum non habebant.*

INCENSUM. *L.* 3. *poſt*, incenſum. *adde.* Gloſſæ antiquæ MSS. *Thus, Incenſum.*

INCIPERE. *In fine adde.* Hac notione vocem *incipere* uſurpaſſe non ſemel Interpretem S. Irenæi, obſervatum à Jacobo Billio lib. 1. obſerv. ſacrar. cap. 33. lib. 2. cap. 5.

INCIRCA, *Circiter*, Galli dicunt, *aux environs*, in Add. ad Vitam S. Antonini.

INCLINATIO. *P.* 39. *l.* 4. *poſt*, occidentem. *adde.* Hinc formula frequens apud eundem, & Bernardum Monachum in Conſuetud. MSS. ejuſdem Monaſterij, *facere ante & retro*, vel, *ſalto ante & retro, nudè.* Vide Eadmerum de ſimilitud. ſancti Anſelmi cap. 90.

INCLUSI. *In fine adde.* Et Gloſſ. med. Græcit. in Ἔγκλειστος.

INCLUSOR. *L.* 11. *poſt*, ſunt. *adde.* Eddius Stephanus in Vita S. Vvilfridi cap. 16. *Necnon bibliothecam librorum eorum omnem de auro puriſſimo & gemmis pretioſiſſimis fabrefactam compaginare incluſores gemmarum juſſit.*

INCOMA. *In fine adde.* Hinc evaneſcit Rigaltij conjectura ad Agrimenſores, qui apud Iſidorum legendum cenſet, *hæc groma, menſura limitum.*

Incomare, ad *incomam* tyronum ſtaturam metiri. Paſſio S. Maximiliani ex Edit. Oxonienſi nupera: *Dixit, Fabius Victor Temonarius eſt conſtitutus cum Valeriano Quintiano Præpoſito Cæſarienſi, cum Bono Timone Maximiliano filio Victoris. Quoniam probatus eſt, rogo ut incometur. Dion Proceſ. dixit, Quis vocaris? Maximilianus reſpondit: Quid autem vis ſcire nomen meum? mihi militare non licet, quia Chriſtianus ſum. Dion Proconſul dixit: Incometur. Cumque incomatus fuiſſet, ex officio recitatum eſt: habet pedes quinque, uncias decem. Dion dixit: ad officium, Signetur. Cumque reſiſteret Maximilianus, Non poſſum militare*, &c. Ubi perperam editum *intumetur* & *intumatus.* Neque enim hoc loco *intumare*, eſt *inſcribere*, quod vult Editor, cum tyrones non inſcriberentur, niſi poſtquam ad *incomam*, ſeu *incommam*, eſſent applicati, id eſt ad palum, cui inſculptæ vel inciſæ erant pedum, eorumque partium menſuræ, ex Gr. ἴχνιμμα, *inciſio.*

INCOMPOS, pro *Impos*, apud Vviltecellum in Miraculis S. Joannis Beverlac. num. 14. *ſui ipſius incompos.*

INCONTINENTE. *In fine adde. Incontinenti*, apud Ottonem Morenam in Hiſt. rerum Laudenſium p. 2.

INCRETUS. *In fine adde.* Tabular. Celſinianenſe: *De tertia parte via publica, de quarta parte terminum incretum in Flaiaco*, &c. Occurrit turſum alio loco: Verum in alia Charta legitur, *terminum incertum.*

INCURATUS, cui cura Eccleſiæ data eſt, *Curatus.* Charta official. Lugdun. an. 1276. *Quod quotieſcunque inſtituetur incuratus in poſterum in dicta Eccleſia, ſeu etiam Capellanus qui in dicta Eccleſia curam habeat animarum*, &c. Vide *Cura.*

INCURSUS. *Poſt hanc vocem adde.* Lactantius lib. 4. cap. 27. *Denique ſi conſtituatur in medio, & in quem conſtat incurſum dæmonum perpeti*, &c. Rurſum: *Hominumque mentes motas, & malis incurſibus furiatas in ſenſus priſtinos reponebat.* Julius Toletanus in Prognoſt. lib. 1. cap. 18. *malignorum ſpirituum ſæva vel cruenta incurſio.*

INCULPARE. *L.* 6. *poſt*, 8. *adde.* & leg. Ripuar. tit. 31. § 1.

Ibid. p. 44. *l.* 4. *poſt*, 680. *adde.* Otto Morena pag. 2.

INDAGINES. *P.* 45. *l.* 4. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. Abbat. Montis S. Martini an. 1193. *Conceſſerunt mihi quandam indaginem ſui proprij nemoris latam decem lanceis ſartatoriis.*

Ibidem in fine adde. Vide Petrum de Dusburg in Chronico Pruſſiæ pag. 11.

Indaginare, Cingere. Albericus in Chron. MS. an. 1139. *Duo caſtra firmavit contra eos ultra ſilvas & nemora in partibus iſtis fecit Indaginari, id eſt in placeta redigi.* Leg. *Pleiſſeta.* Vide in hac voce.

INDEREZARE, *dirigere.* Epiſtola Alfonſi Imp. Hiſpaniæ ad Henricum Comitem Portugalliæ: *Et dicunt mihi quia dedi illam* (villam) *ad ſanctum Cyprianum, ſed non venit mihi in mente: & quamvis ego eam dediſſem, ſi in teſtamento erat de illo monaſterio, ego nec autorigo, nec autorigabo eam, ſed vos quantum mihi bene queritis, cauſam de illa fede & de illos monaſterios, inderezate illas.* Ubi Brandaonus lib. 8. Monarch. Luſit. cap. 9. *Vos pello hem que me quereis en caminahi la, & reſolvei à contenda deſtas igreias.*

INDICTIO. *P.* 48. *l.* 19. *poſt*, &c. *adde.* Ea vero indictio etiamnum obtinet apud Mediolanenſes, ut colligere eſt ex Statutis Mediolan. part. 1. cap. 109.

Ibid. l. 27. *poſt*, cæteris. *adde.* HRabanus lib. de computo c. 66. *Incipiunt autem indictiones ab VIII. KL. Octobris, ibidemque terminantur.*

Ibid. l. 47. *poſt*, vocant. *adde.* Legi chartam originalem Ottonis I I. Imp. *datam 6. Kal. Octob. an. Dominicæ Incarnationis* 982. *Indictione* 11. *anno vero regni ſecundi Ottonis* 22. *imperij autem* 12. Extat apud Chiffletium in Beatrice Comitiſſa Cabilonenſi p. 113. Charta Henrici Imp. cum hac temporis nota: *Datum apud Bernum 5. Kal. Ianuarij, indict.* 13. *anno Dominicæ Incarnationis* 1224. *anno regni noſtri* 5. quippe anno 1224. putato à Kl. Jan. initio currebat indictio Romana 12. anno vero 1225. Ind. 13.

INDICTUM. *L.* 4. *poſt*, Regum. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 161. *Quia noſtram juſſionem atque noſtrum indictum & præceptum contempſit atque prævaricavit.*

INDICULUS. *P.* 51. *l.* 28. *poſt*, 28. *adde.* in Diurno Romano cap. 2. tit. 19. cap. 3. tit. 8.

Ibid. l. 30. *poſt*, Mogunt. *adde.* apud Stephanum Eddium in S. Vvilfrido cap. 47.

INDIGNANTIA, pro *indignatio*, in Vita S. Carthaci Epiſc.

INDISCIPLINATIO. *L.* 8. *poſt*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obaſinenſis lib. 1. cap. 9. *Indiſciplinationes & tranſgreſſiones ſuorum, maximè juvenum ac puerorum, tam diſtrictè coercebat & arguebat*, &c.

INDISCIPLINATUS. *L.* 4. *poſt*, &c. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij p. 196. *Regalis palatij vanas ſuperſtitiones, & indiſciplinatas ſociorum fabulas declinando.*

INDISPAR, *Inæqualis*, in Miraculis S. Servatij Epiſc. Traject.

INDOLES. *L.* 1. *poſt*, puer. *adde.* Gloſſæ Gr. Lat. εὐφυὴς, *ingenioſus, indolens.* εὐφυία, *ingenium.* Sic in Cod. MS.

Ibid. l. 8. *poſt*, ætatem. *adde.* Jonas in Vita S. Joannis Reomaenſis apud Mabillon to. 3. Analect. p. 514. *Anno tertio Chlotarij Regis indolis, ex juſſu* &c.

Ibid. l. 35. *poſt*, ita. *adde.* Criſpus *commodæ indolis juvenis*, apud Eutropium:

Ibid. p.53. l.2. poſt, indolis. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 306. de Hugone Cenomanenſi Comite: *Hugonem videlicet Herberti filium, bona indolis adoleſcentem omnino honore exhæredarent.*

INDOMITAS. Aimoinus lib. 2. de Miraculis SS. Georgij & Aurelij num. 14. *Exinde verò quos per indomitatem linguæ male præſumpſerat, &c.*

INDULGENTIA, *poſt hanc vocem adde.* Lex qua Imperatores Romani in quinquennalibus & decennalibus leviorum criminum rei vinculis ſolvebantur, ut eſt in Cod. Th. de indulgent. crimin. Ea autem Δωρεὰ appellatur ab Euſebio de Martyr. Paleſt. cap. 2. Gloſſæ Gr. Lat. Δῶρα δωρεὰ, *indulgentia.*

Indulgentia, venia, &c.

Ibid. p.54. l.4. poſt, impoſitæ. *adde.* uti deſcribitur à S. Gregorio Nyſſeno in Epiſt. ad Letoium.

Ibid. l.26. poſt, &c. *adde.* Vide Morinum lib. 10. de Pœnit. cap. 22. & alios paſſim qui de hoc argumento libros conſcripſerunt.

INDUS. *In fine adde. Le Roman d'Alexandre MS.*

Ilecques veiſſiez des vaincus gonfanons,
Vers & indes & jaunes, & de toutes façons.

INFANTATICUM. *L.* 1. *adde. Infantazo*, in Chronico Roderici Cid cap. 2. Charta Aldefonſi Regis Caſtellæ æræ 1209. in Hiſt. Segovienſi cap. 18. §. 3. 4. Sic clauditur: *Anno primo quo Rex ſereniſſimus prædictus Aldefonſus Infantaticum à Rege Fernando patruo ſuo recuperavit.*

INFERENDA. *In fine adde.* Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 56. Acta Epiſcopor. Cenomanenſium p. 186. 222. 226. 244. &c.

INFICERE, pro *Inferre*, apud Interpretem S. Irenæi lib. 2. cap. 29. *Conſternationem infecit*, id eſt *intulit*, vel *incuſſit.*

INFICIARI. *L.* 6. *poſt*, 49. *adde. Inficiatrix*, apud Hepidannum in Vita S. Vviboradæ.

INFULA, *L.* 4. *poſt*, infuſa. *adde.* Necrolog. Eccleſiæ Pariſienſis:

INGENIUM, *L.* 31. *poſt*, &c. *adde.* Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 53. *Si quis contra hanc donationem aliquid ingeniosè inſurgere conaverit*, &c.

Ibid. p.66. poſt l.14. adde. Vide Ottonem Morenam p. 55. & ibi Notas Felicis Oſij p. 84.

INGENUITAS. *P.67. l.47. poſt*, ſubſcripſit. *adde.* Hiſce addo quæ habet Charta Ludovici Pij Imp. Edita à Petro Chiffletio ex Tabular. Eccl. Biſuntinæ: *Modus autem abſolutionis & manumiſſionis illius talis eſſe debet: Scribatur libellus perfectæ & abſolutæ ingenuitatis, more quo hactenus hujuſmodi libelli ſcribi ſolent, Civem Romanum liberæ poteſtatis continens, &c.*

INHIBITOR. *In fine adde.* Gloſſ. vet. Barthij lib. 28. adverſ. cap. 29. *Inhibitores, exactores.*

INHUMANATIO. *In fine adde.* In Notis ad Facundum.

INHUMANICARE. *L.* 1. *poſt*, apud. *adde.* Barthium lib. 28. adverſ. cap. 29. &.

INIMICABILITER, *Hoſtiliter.* Epiſt. 17. ex Tegernſenſib. *Dominus Dieno Comes inimicabiliter perſequitur nos.*

INITIARE. *P.70. l.11. poſt*, 1213. *adde.* Vitam S. Henrici Imp. c. 7.

Ibid. l.16. poſt, 781. *adde.* Diurnum Roman. p. 48. S. Columbanum inſtruct. 1. 2. &c.

INJURIETAS. Utitur Lactantius lib. de Mortib. perſecutor. n. 23.

INNORMIS. *P.72. l.15. poſt*, Editor. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij: *Innormitas erupit pluvia.*

INQUISITORES. *P.79. l.61. poſt*, 6. 7. *adde.* Vide Paulum Servitam in Hiſt. Inquiſitionis cap. 1.

INRATIONABILITER. *L.* 3. *poſt*, Vide. *adde.* Capitulare Aquiſgran. an. 789. c. 48. &.

INSCRIBERE. *L.* 1. *poſt*, cap. 7. *adde.* Concilium Antiſiodorenſe cap. 41. *Non liceat presbytero nec Diacono quenquam inſcribere, ſed in vice ſua, ſi causam habuerit, aut fratrem, aut quemcunque ſæcularem roget.*

INSIGNE. *L.* 4. *poſt*, conſtituit. *adde.* Vide Andream Mon. lib. 1. Vitæ Ottonis Epiſc. Bamberg. cap. 46. extr.

INSINUARE. *L.* 9. *poſt*, adde. *ſcribe.* Capitul. Epiſcopor. an 801. c. 5.

INSOLATIATUS, *abſque ſolatio*, apud Gunzonem de Miracul. S. Gengulfi.

INSPECTORES. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἐπόπτης.

INSTABILIS, pro ἀνεξέλεγκτος, uſurpari ab Irenæi interprete obſervat Jacob. Billius lib. 1. Obſerv. cap. 33.

INSTAR. *In fine adde.* Vide Caſaubon. ad Apuleij Apolog. p. 146.

INSTRUMENTUM. *L.* 7. *poſt*, celebrarent. *adde.* Gregor. Turon. de Miraculis S. Aridij: *Cum inſtrumentis chartarum, quibus Monaſterij poſſeſſio firmabatur, regionem Burgundiæ adire non diſtulit.* Infrà: *Sed etiam auctoritate regali inſtrumenta munivit.*

INSULÆ. *In fine ſubde.*

Inſula, per excellentiam *Britannia* dicta. Vide Stephanum Stephanium in Not. ad Saxonem Grammat. p. 194.

INTENDERE. *L.* 5. *poſt*, lis. *adde.* Gloſſæ Baſilic. ἐπιτίθεσθαι, ἀγχὼν ἢ ἀπαγωγὴν interpretantur.

Ibid. p.86. poſt l.52. ſubde.

Intentor, Actor, accuſator. Charta æræ 1267. to. 5. Monarch. Luſitan. p. 307. v. *Et qui furtaret, pectet novem, & habeat intentor duos quinniones.*

INTERCOLUMNIUM. *L. pen. poſt*, utitur. *adde.* Cicero 1. in Verrem, ut &.

INTERDUM. (in Add.) *l.* 4. *poſt*, 14. *adde.* Charta Caroli C. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num. 2.— *Poſt mortem vero illorum abſque ulla contradictione ad eundem locum perveniant. Interdum namque veſtituram, nonas, & decimas ipſa Eccleſia inde recipiat.*

INTERFEMUS. *In fine adde.* eâdem notione interfeminium dixit Apuleius in Apolog. pro τὸ γοναῖον. In Pœnitentiali Egberti Archiep. Eborac. pag. 17. *De ſortilegio, de ſodomitico, de interfemore, de in tergo*, &c. Sed de hujus vocis notione, vide in *Nubere vetro.*

INTERLUNIUM. *in fine adde.* Vox Plinio lib. 16. cap. 39. nota. *Nox ſqualida & interlunis*, apud Ammian. lib. 19.

INTERRASILIS. *L.* 29. *poſt*, 28. *adde.* Salmaſius de Modo uſurarum pag. 461. *Interraſile* eſſe ſcribit, quod Græci διάτετρον vocant, quod ſic cælatum eſt, ut traluceat, & viſum tranſmittat. Auctor Incertus apud eundem, de Theoderico: *Laminam auream juſſit interraſilem fieri, quatuor literas Regis habentem: unde & ſi ſubſcribere voluiſſet, poſita lumina ſuper Chartam, per id ſubſcriptio ejus tantum videretur.*

INTERREGNUM. *L.* 12. *poſt*, reſtauretur. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Simili modo villa Briomiba quæ ex ſucceſſione parentum nobis juſtè debita erat, & per interregna longo tempore*

tempore nobis ablata fuit, & poſtea cum Deus Dominus Chlotarius regnum ſuum in integrum dedit, &c. Infrà: *Villa vero Blacciaco — licet à parentibus meis longo tempore fuit poſſeſſa, & per interregna vel adoleſcentiæ meæ genitricis fuit de jure ſuo ablata*, &c.

INTERROGARE. *In fine adde.* Idem Columbanus cap.8. *Qui viſitaverit alios fratres in Cellulis eorum ſine interrogatione, ſimili modo pœniteat.* Idem de Pœnitentiarum menſura cap.9. *Qui aliquid facit ſine interrogatione*, &c.

Interrogatio. Tabularium Monaſt. S. Michaëlis Ulterioris portus an.1201. *Dedi campum liberum & quietum ab omni interrogatione, relevamento, taillia, motura, & auxilio.*

INTERTURRIUM, *Spatium interjectum inter duas turres.* Charta fundationis Monaſterij Tuitienſis an. 1019. apud Gelenium in Colonia Agrippina pag.381. *Deinde ipſum Caſtrum Tiattenſium, turres ſcilicet, ac interturrii cum foſſato in circuitu*, &c.

INTERVENIRE. *L.11. poſt*, interventor. *adde.* Alibi: *Διαιτητὴς, diſceptator, arbiter, interventor.*

INTESTATIO. *Pag.96. l.16. poſt*, Baron. *adde. Le Roman de Garin MS.*

Outre, fet il, fels, traitres, cuvers,
Voſtre lignage morra hui deſconfés,
Ia de ceſt champ. n'iſtra li cuens ne pers.

Ibid l.59. poſt, dicitur. *adde. & eſt aſavoir que pour les 4 aides que li Sires de Monferrant a & doit avoir a Monferrant, quant li cas avienuent, c'eſt aſavoir l'aida de ſa chevalerie, l'aida de ſa fille marier, de la raençon de ſon corps pris en guerre, & de l'alée d'ouſtremer, & encore pour le Cas de la mortaille, ceſt a dire que quand aucun meurt en la ville de Monſferrant ſans confeſſion, tuit li bien mueble d'iceluí ſont au Seigneur de Monſferrant*, &c.

Ibid. p.97. l.26. poſt, §. 7. *adde.* Extat charta an. 1370. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol.189. in qua hæc habentur: *Sur ce que lei dis Eveſques s'eſtoit complains deſdits doien & chapitles, — de ce qu'ils avoient fait enterrer le corps de ... qui eſtoient mors inteſtats, ſans le congié ou licence dudit Eveſque, & ſans qu'il eut eu les biens deſdits defunts pour iceux diſtribuer pour les ames d'iceux mors*, &c.

Ibid. poſt, l.28. ſubde.

Sed & interdum inteſtati familiares, & agnati, ipſius loco teſtamentum condebant ad ejuſmodi legata ad id forte ab Epiſcopis delegati, cujus moris extat exemplum in Tabulario Prioratus S.Vincentij Laudunenſis, in hæc verba: *Univerſis præſentes literas inſpecturis, Alanus de Novilla Miles & Galiberus Canonicus Remenſis, ſalutem. Noverint univerſi quod nos fecimus teſtamentum pro Petro quondam fratre noſtro, ſub hac forma, quod nos legavimus pro remedio anima ſua Monachis de Novilla, Capellanis noſtris tres modios vini pro anniverſario ejus annuatim faciendo*, &c. *Datum anno Dom.* 1261.

Infra l.51. lege, in Orientem.

Ibid. p.99. l.32. poſt, aſſerit. *adde.* Similis habetur charta an. 1312. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol.163. qua capitulum Eccleſiæ Ambian. id ſibi juris in Canonicos inteſtatos demortuos competere contendit, Epiſcopo illud ſibi aſſerente.

INTRAGIUM. *In fine adde.* Charta Euſtorgij Dom. villæ Nobiliacenſis in Lemovicibus an.1255. *Trigima libras Marchionum; quas ab eodem intragij nomine recepimus in pecunia numerata, &c.*

INTUMARE. Vide *Incoma.*

INVENIRE. *P.103. l.2. poſt*, &c. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 111. *Sive de aliis* (rebus) *quas legitimè & legaliter invenire vel acquirere quivit.*

INVESTITURA. *P.109. poſt l.39. adde.*

Per calicem. Tabular. Abſienſe fol. 95. *Et de his inveſtivit ipſum Abbatem cum Calice, quo Communionem acceperat.* Charta Aldrici Epiſcopi Cenoman. in ejus Vita p.74. *Per librum quatuor Evangeliorum nobiliter ornatum, & auro ex parte conſcriptum, ſeu per calicem unum aureum cum patena ſua, deſuper Epiſcopis & Sacerdotibus manus eorum imponentibus, — tradiderunt, &c.*

Ibid. l.63. poſt, inveſtierunt. *adde.* Tabular. Brivatenſe fol.193. *Per traditionem libri, & ſpecialiter per traditionem clavium Cortilis, ſeu platea de Challes.*

Per Cloccas Eccleſia. Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p.116. *Plenam & legalem veſtituram per cloccas & oſtia ſenioris ipſius Monaſterij Eccleſia, — & per portas ipſius monaſterij laudibus Aldrico Epiſcopo, multis coram teſtibus in ipſo monaſterio ſolemniter* (traditionem) *fecerunt.*

Ibid. p.111. poſt, l.8. ſubde.

Per floccillum Capillorum. Tabular. Abſienſe fol. 83. *Hoc dono inveſtivi Rainerum Abbatem cum floccillo capillorum meorum.*

Ibid. fol.112. poſt, l.38. ſubde.

Per librum Evangeliorum & Calicem, in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. loco ſupra laudato.

Ibid. l.44. poſt, obtulit. *adde.* Liber Chirographorum Abſiæ fol.99. *Et ad majus altare accedentes, in præſentia Dominici corporis, cum regula S. Benedicti de his abbatiam inveſtierunt, ac deinde beneficium ſpiritale poſtulantes acceperunt.*

Ibid p.113. poſt l.9. ſubde.

Per unam mitram, decimæ molendinorum inveſtitio extat in Tabul. Chirographorum Abſiæ fol. 62.

Ibidem l.34. poſt, &c. *adde.* Vita MS. S.Pardulphi: *Et cum cuncta clauſtra Monaſterij, & omnis fabrica ipſius, vel omnia loca inhabitabilia perfecta vel conſummata fuiſſent, ſupradictus Lautacius per oſtium cellulæ ipſius viro Dei tradidit ad regendum.*

Fol. 114. poſt l. 16. ſubde.

Per regulam. Vide ſupra, per librum.

Ibid. l.50. poſt, altare. *adde.* Tabular. Brivat.fol. 193. *Per traditionem cujuſdam libri textus Evangeliorum cum poſtibus argenteis & imagine crucifixi præſentialiter inveſtivit.*

Ibid. p.115. l.3. poſt, inveſtivimus. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez.*

Par une blanche anſeigne li fu li fiez rendus.

INVITATORIA, Epiſtola qua quis ad aliquam Ceremoniam invitatur. Vide Diurnum Romanum cap.3. tit.13.

INVULGARE, pro *Divulgare*, in Addit. ad Vitam S. Antonini.

INVULTUARE, *Vultum effingere.* Marius Victorinus ad Candidum Arianum pag.162. *Excitatus enim in anima vis, intellectualem potentiam animæ illuſtrat, & illuminat, & invultuat ac figurat, & innaſcitur animæ intelligentia & perfectio.*

JOCULARI. *P.18. l.6. poſt*, adde. *ſcribæ.* Saxonem Grammatic. lib.6. Joan. Sarisber. lib.1. Policrat. cap.8.

JOCUS *In fine adde.* Ubi leg. *ſcaccorum.* Gall. *jeu d'eſchecs.*

IPSUD. *L.1. poſt*, Africanorum. *adde.* Gloſſ.Gr. Lat. *αὐτὸ*, *ipſud*, *ipſum.* At Cod. MS. *illud ipſum* præfert.

Ibid. in fine adde. Occurrit præterea in Actis Cæciliani, ſub finem.

IRENARCHÆ. *in fine adde.* & Henric. Valeſium ad lib.4. Euſebij cap.15.

IRMINSUL. *In fine adde.* Præterea Henric.Meibomium lib.de Irmenſula Saxonica.

ITERARE. *L.2. poſt*, apud, *adde.* S. Columbanum inſtr. 8.

JUCTUS. *In fine adde.* Tabular. S. Cypriani Pictav. *Conceſſerunt Monachis S.Cypriani complantum ſuum, duos juctos de vinea in terra S.Severini, &c.* Formula Andegav. 4. *Et ita vindedi ad venerabile fratri illa vineola plus menus juctum tantus, & reſidit in terraturium Sancti illius*, &c. Occurrit præterea in Form. 22. & 53. occurrit non ſemel in Tabulario S. Eparchij Inculiſm. fol.49. &c.

JUDÆI. *Poſt l* 48. *ſubde.*

Sed & in proventibus, qui ex Judæis capiebantur à Dominis feudalibus, is erat, ut *ſi aliquis à Secta Iudaica vellet recedere, ſpiritu illuminatus divino, ac limitibus erroris derelictis, fidei orthodoxæ ſacrique baptiſmatis reciperet ſacramenta, bonis quæ prahabebat nudaretur omnino, & ſic ſuis viduatus rebus, efficeretur & remaneret pauper & inops: unde accidebat quod tales qui antea ſe locupletes cernebant, egeni, & quidam ex eis vitam quaſi quærerent mendicantium, & in priſtina devia relaberentur ad vomitum, damnabiliter remeando in ſuarum, proh dolor! animarum perniciem.* Quam quidem *conſuetudinem ſive uſum, qui in regno Francia & pleriſque aliis mundi climatibus diutius inoleverat, ſeu aliter à priſcis dicebatur temporibus hactenus obſervatus*, abrogavit Carolus VI. Rex Franciæ Statuto 25 April. an. 1363. quod deſcriptum legitur in libro rubeo Caſtelleti Pariſienſis. Hanc etiam abrogavit Jacobus II. Rex Aragoniæ: *Ita quod ſi Iudæus vel Iudæa ſe baptiζaverunt & redierint ad fidem Chriſtianam quod eo quod ipſi habent renuntiare eorum bonis, quia ipſa habent de uſuris & turpi lucro, & ita gravius vel durius ad fidem Catholicam veniunt, quod nos quantum in nobis & poſſe noſtro & auctoritate noſtra regali & in ſucceſſoribus noſtris eſt, & etiam Curia pro toto generali terra dimittimus ei ipſum & ſuis in perpetuum.* Extat Statutum aliud ejuſdem Regis quo in omnibus dominiis ſuis ſtatuit, *quod quicumque Iudæus vel Saracenus Spiritus S. gratia fidem voluerit recipere orthodoxam, & baptiſmi lavacrum ſalutaris, libere & abſque ullius contradictione poſſit hoc facere, nonobſtante predeceſſorum ſuorum vel alicujus Statuto, vel prohibitione, vel etiam ſuper hac obtenta conſuetudine, ita quod propter hoc nihil de bonis ſuis mobilibus & immobilibus ac ſe moventibus, quæ prius habebat amittat, imo univerſa ſecurè ac liberè teneat & poſſideat*, &c.

Ibid. p.128. l.6. poſt, ſtatuitur. *adde.* hiſce vernaculis: *Une grand roüelle bien notable de la grandeur du grand ſeel du Roy pallie de rouge & de blanc, & telle que l'en puiſſe appercevoir ou veſtement deſſus, ſoit mantel ou autre habit en tel lieu qu'ils ne la puiſſent muſſer*, &c.

Ibid. l.62. poſt, &c. *adde. Iudaria*, in Chronico Petri IV. Regis Aragon. lib. 4. cap.8.

JUDEX. *l.37. poſt*, κριτὴς. *adde.* Ammianus lib. 17. *Optimates & judices varij ex populis præſidentes.* Alia ex eod. Ammiano ſuggerit Lindenbrogius ad lib.27. pag.173.

Ibid. l. 72. poſt, victoria. *adde.* Vetus Interpres Concilij Calchedon. Act.1. & alibi, ἄρχοντες, *Iudices* ſemper vertit, ut & Interpres Concilij VI. Oecumenici.

Ibid. p.130. poſt l. 61. ſubde.

Iudex glady ſpiritualis & clauſtri, in Actis Capitularib. Capituli Lugdun. an.1345.fol.107.

Ibid. p.131. poſt l.20. ſubde.

Iudex ad ſignum equi, *judex ad ſignum galli*, in Statutis Mediolan. part.2. cap.6. 14.

JUDICARE. *Lin. 17. poſt*, alios. *adde.* Huic emendanda Charta Domnoli Epiſcopi Cenomanenſis: *Ideo tibi, Niviarde Diacone ac Defenſore noſtræ Eccleſiæ, judico atque jubeo, hoc tua traditione, ſicus nunc ab Eccleſia poſſidetur, cum omni ſoliditate vel adjacentia ſua Leuſio Abbati faciat conſignari.* Ubi perperam Edit. *Indico.*

JUDICATUM. *P. 134. l.9. poſt*, rogavi. *ſcribe.* Adde Puricellum in Ambroſiana baſilica p.367. 416. 429. 478.

JUDICIARIA. *L.2. poſt*, occurrit. *adde.* in Capitul. Pipini Reg. Italiæ an. 793. cap.30.

JUGATICUM. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ζευγάριον.

JUGATUM. *L. pen. poſt*, Vide. *adde.* Colmenarezium in Hiſt. Segovienſi cap.14. §.10. &

JUGIA. *L. ult. poſt*, ſemel. *adde.* apud Puricellum in Baſilica Ambroſiana pag.225.

JUGUM. *L. ult. poſt* continuerit. *adde.* Charta Henrici Comitis Portugalliæ to. 3. Monarch. Luſitan. pag.281. *Si quis emerit vineam à tributario, ſit libera: & ſi acceperit prius ad jugum uxorem tributarij, omnem hæreditatem quam habuerit, ſit libera: & tributarius ſi potuerit eſſe Miles, habeat morem Militum. Milites quot potuerint habere jugarios in hæreditate ſua quam habuerunt intus colimbria*, &c. Vide to.4. p.307. v.

JUMENTUM. *L.10. poſt*, Equis. *adde.* Vel potius *Iumenta* potiſſimum dicta, quæ ſub jugo ad aratrum ponuntur, quaſi jugamenta. Gloſſ. Lat. Gr. *jumenta*, ζώγματα.

Ibid. l.12. poſt, Janua. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 25. *Et in Cipido atque Belino eos quos jumentarios dicunt, cum redditione cenſus, quem ſingulis annis ſolvere noſcuntur, id eſt mel & ceram, & in Cabanido eos quos Porcarios vocant.*

JUNIOR. *L.15. poſt* ſubditum. *adde.* S. Columbanus Epiſt.4.ad Bonifaci. *Liceat cum junioribus veſtris ſollicitare vos pro ζelo fidei, pro amore pacis, &c.*

Ibid. p.144. l.43. poſt, vetuit. *adde.* Extat in Adverſariis Ducheſnianis apographum Chartæ Bartholomæi Archiepiſcopi Turonenſis, in quo hæc verba habentur: *Ea ſiquidem intentione S. Maximino ejuſque Canonicis jundragium Eccleſiæ S.Stephani, quæ Cainone ſita eſt, integrum & abſolutum & in perpetuum ſine ulla calumnia obtinendum conceſſi.* Ubi Exſcriptor, ait in diplomatis dorſo adſcriptum, *jundragium, hoc eſt adjunctio: nam quod Latini jungere dicunt, galli dicunt* joindre. Sed indubiè legendum *junioragium*, ut eſt in locis laudatis in voce *Vindragium.*

Ibid. l.32. poſt, parage. *adde.* vel *en parage & ramage*, de qua ita Charta an.1478. de Joanne Vicecomite *de Quoitiven & de Truegnedac: Confeſſe tenir & tient en ramage de noſtre dite Cour de Parlement toutes & chaſcunes les terres.* Et infrà: *& acauſe d'iceux il doit obeir à noſtre dite Cour de Parlement, comme homme ramager & juveigneur a l'aiſné*, &c.

Ibid.

Ibid. pag.145. l. 1. post, &c. *adde.* Tabularium S.Dionysij Novigenti: *Iunioratus autem sic eis concessus est ut juniores in molendinis mitterent, sed ab eis coram Priore vel Monachis fidelitatis sacramentum acciperent. Quod si ipsi, vel juniores eorum committerent aliquando de suo, vel juniorum suorum commisso, coram Monachis respponderent.*

JUPA. *In fine subde.*

Iopula, eâdem notione, in Concilio Saltzburgensi an.1410. cap. 6.

JURAMENTUM. *L.2. post*, §. 1. *adde.* Gregorius Nazianzenus in iambo 15. seu in Definitionibus:

Ὅρκος ἡ δὲ πίστις ἀμφίεπε θεῷ.

Ibid. p.148. l.pen. post, sacramentum. *adde.* nominatum.

Ibid. p.151. l.50. post, cap.3. *adde.* In formul.Andegav. n.49.

Ibid. l.57. post, 1230. *adde.* Foris Alcaçonensib. æræ 1267.

Ibid. p.152. l.46. post, tit.66. *adde.* Vide Cujac. lib.17. observ. cap.9.

Ibid. p.153. l. 12. post, pulera. *adde.* Charta an. 1286. apud Bohuslaum in Hist. Bohemiæ pag. 196. *Faltoque in ligno crucis Dominica juramento*, &c.

Ibid. l. 13. post, vide. *adde.* Leonem Grammaticum p.494.

Ibid. p.152. l.45. post, sacramentum. *adde. Iuramentum & Sacramentum Evangelij* appellat Historia Monasterij Rotonensis lib.1.cap.8.quod quidem.

Ibid. pag.156. l.14. post, reliquiis. *adde.* Vita S. Maximi Confess. num.31. Ἢ ἡ Θεοδοσία ἐν ὅρκῳ τὰ ἱερώτατα ἐπιβεβαιοῦται, ἐφ' ᾧτε τὴν ἁγίαν τοιαδὶ ἐκκλησίαν ἐκκενῶσαι, &c.

Ibid. l. 52. post, vide. *adde.* S. Athanasium in Apol. ad Constantium p.674. &

Ibid. p.157. l.50. post, cap.4. *adde.* Ἰσραὴλ ὅρκος Porphyrogenito lib. de Adm. Imp. cap.45. pag.155. 158. & Annæ Comnenæ lib. 13. extremo p.416. & Cantacuzeno lib.4.cap.20. quæ quidem scripto concepta sacramenta eandem vim habent quæ corporaliter præstita, ita ut qui ea infringit perjurus æquè sit ac alter, uti definit Gregorius Nazianzenus Epist.219.& carm.adversus sæpius jurantes. De ejusmodi juramento agit præterea Tertullianus lib. de Idololatria cap. 23. Anonymus de Reb. Armeniæ: ἐγράψαντες γραφίδια μετ' ὅρκων, συνωμολόγησαν αὐτοῖς, ἢ χαρτία ἐγγράψαντες, apud Cantacuzenum lib.1.cap. 33. ὅρκοις ἐκκλησίας ἐγγεγραμμένοις. δεῖ ἐγγράψαι ὁμοίαν, apud Balsamon. ad Can.77. Synodi Trull.

Ibid. l. 69. post, obtestatus est. *adde.* Eadem formula habetur in Chronico Alexandrino an.4. & 10. Zenonis.

Ibid. p. 158. l.5. post,&c. *adde.* quippe ut ait Palladius in Vita S. Chrysostomi cap. 9. ὁ γὰρ ἀληθὴς ἐπίσκοπος φεύγει τὸ ὀμνύειν. Et S. Athanasius in Apolog. ad Constantium: ἃ γὰρ οὐκ ἔστι παρὰ θεοῦ λαλεῖσθαι, ταῦτα ὅρκῳ ἔχομεν ἡμᾶς οἱ Χριστιανοί.

Ibid. l.41. post, etat. *adde.* Edictum Prætoris: *Sacerdotem vestalem & Flaminem Dialem in omnei mea jurisdictione jurare non cogam.* Vide Festum in *jurare*,& ibi Scaligerum. Adde etiam Balsamon. ad Concil. Trull. Can.77.

Ibid. p.159. l.4. post, prohibentur. *adde.* ὅρκοι ἰδιωτικοὶ & ἰδιωτικοί, apud S.Basilium in Epist. ad Amphiloch. Can.81. in Synodo Trull. Can.94. vel ὅρκοι πάτριοι, ut apud Theophanem an.2. Justini Thracis de quibus Scholiastes Basilic. to.2. p.144.

Ibid. post, *l.21. subde.*

Quadi, apud Ammianum lib.17. pag.107. *Edulisque mucronibus, quos pro numinibus colunt, juravere se permansuros in fide.*

Ibid. l.69. lege. intraverit.

Ibid. pag.160. post l.19. subde.

Apud Ammianum lib.21. milites *in Iuliani Imp. nomen conceptis verbis juranr solemniter, gladiis cervicibus suis admotis sub execrationibus diris, omnes pro eo casu quoad vitam profuderint, si id necessitas exegerit, perlaturos.*

Ibid. p.166. l. 14. post, operæpretium. *adde.* μὰ τὸ θεῖον, apud Scholiast. Basilic. to.3. p.160.

Ibid. l.22. post, cap.17. *adde. Per crucem*, in Zosimæ colloquiis.

Ibid. lin.36. dele. Per amorem Dei. Vide vis. Flotild.

Ibid. lin. 37. post, principum. *adde.* Palladius in S.Chrysost. cap.14. Sozomen. lib.4. cap. 7. Codin. in Orig Constantinopol. p.100.

Ibid. l.47. post, 119. *adde.* Leo sapiens Imp. apud Anonymum Combefisian. in eod. Leone n.22.

Ibid. l.73. post, cap.10. *adde. Per nomen Martyris*, apud Palladium in S.Chrysostomi Vita cap.17. *Per templum Domini*, apud Anonymum in Pœnitentiali Gr. apud Morinum p. 120.

JUS. *P.172. l.25. post*, elegerint. *adde.* Tabular. S.Eparchij fol.122. *Istas res jam dictas manibus nostris tradimus — ad habendum vel possidendum in omnibus jure Ecclesiastico, ea vero ratione, ut nullus de redditibus ipsius monasterij S.Eparchij nec donare, nec vendere, nec alienare, nec concammiare, neque per precariam, neque in beneficium donare ad ullum hominem possint* Charta Theoderici Reg.Fr.in Actis Episcopor. Cenoman. *Quod ad matrem Ecclesia S. Maria, & SS.Gervasij & Protasij, cui praesse videtur, jure Ecclesiastico pertinet.*

Ibid.l.43. post, Vide. *adde.* Vitam Aldrici Episc. Cenoman. num.9.39. & p.37. ubi *more Ecclesiastico* in Charta Ludovici Pij occurrit: præterea.

Ibid. post l.55. subde.

Ius pratorium. Charta Roberti Regis Franc. ex Tabul. S. Cornelij Compend. *Ego Robertus G. D. Franc. Rex, & Constantia divino nutu Regina, — Me & conjugem meam Constantiam jocunda conversatione mihi admodum dilectam, & in administratione rerum ad se pertinentium satis utilem & strenuam, pradium nostra regali sedi Vermeria contiguum, quod de auro à domo patris sui adhortato pradilta mea conjux emerat, Sancte Maria Compendiensi & SS. Martyribus Cornelio & C. dedisse, — & devote jure pratorio & forensi dedisse pro nostra incolumitate & salute animarum nostrarum, & filij nostri Hugonis jam regni solio antequam decederet sublimati, & prob dolor, nostris diebus inibi sepulti, — hac omnia legaliter data, & jure forensi & pratorio Compendiensi Ecclesia tradita nostra auctoritatis potestate firmamus. Actum Aurelianis an.1224.* Vide I.C.

Ibid. p.173. l.14. lege. regatur.

Ibid. pag.174. l.12. post, jussionibus. *adde.* Vide Diurnum Romanum cap.2. tit.3.

K.

KALENDÆ. *P.185. l.33. post*, Gussanvilla. Similia fere habet Concilium Basileense sess. 21. Extr. ubi etiam *festum fatuorum* appellatur. Sed de hoc festo alia tradunt cognatus in Hist. Tornacensi, & Marlotus in Metropoli Remensi ad an.1509. similem vesaniam in rebus sacris Michaëlis μωροῦ

Imp.

Imp. recitant Constantinus Porphyrogen. in Basilio num. 11. Edit. Combefisij, Continuator Theophanis lib. 4. n. 38. Symeon Logotheta in eod. Michaele n. 18. & alij.

KALENDATUS, Kalendis, seu die ac anno notatus, in Translat. S. Angeli Carmelitæ apud Papebrochium.

L

LABANDAGO. *L. 15. post*, caput. *adde*. Quemadmodum catapulta, *tortilibus nervis*, ut est apud Amnianum lib. 15.

Ibid. l. 16. post, faciat. *adde*. Matth. Silvatic. *Pendigo, id est colopus vulneris.*

LABELLUM. *In fine adde.* In veteri inquesta apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 1157. *Labellum* sumitur pro Cantharo, in quo reponitur aqua benedicta: *Et multoties vidi custodes monachorum & non alios accendere & extinguere cicendilia, — & portare aquam in labello, qui est in Ecclesia S. Satyri.*

LABES, *Clades. adde*. Glossæ antiquæ MSS. *Labina, hoc est calamitas, labes, ægritudines, morbus.*

LABYRINTHUS, una ex notis apponi solitis marginibus librorum, de quibus Isidorus, qua locum difficilem esse ostendit. Marius Mercator p. 164. Edit. Baluzianæ: *Ad cujus loca pervidenda, quæ hic exponere Curavimus, signa labyrinthorum apposita Lector inveniet.*

LÆDAMEN. In Statut. Mediolan. 2. part. c. 258. vide *Latamen.*

LAGAMANNUS. *L. ult. post*, Dolmerus. *adde*. ut & Joan. Stiernhookus lib. de Jure Suconum vetusto p. 18. 34. & alibi.

LAGAN. *P. 104. l. 56. post*, donatur. *adde*. Neque tamen ita abolitum, ut non aliquatenus revixerit in Aquitaniæ locis maritimis. Testatur quippe Jacobus Billius lib. 1. observ. Sacrar. cap. 6. sua ætate in Insulis Rupellæ vicinis omnibus oris illis maritimis viguisse crudelissimam illam Consuetudinem, ut si gravior quædam tempestas navem aliquam multis ante detrimentis affectam, magnaque ex parte fractam in littus ejecisset, tantum abest, ut ij ad quos delata erat, ejusmodi calamitate cómoverentur, ut eos ipsos quod miseri essent, hostium loco & numero haberent, atque id omne quod fluctuũ rabies ipsis reliqui fecerat, confestim diriperent: imo ne ab ipsorum quidem corporibus, si sua tueri ac retinere conati essent, manus interdum abstinerent. Certè fatendum non humanè modò in hisce occasionibus sese etiamnum gerere provinciarum maritimarum præfectos. Id porro Jutis Christiernus II. Daniæ Rex etiam dimisit, &c.

Ibid. l. 60. post, c. 2. *adde*. & historiam Segoviensem Colmanerezij cap. 18. §. 2.

LAMA. *L. pen. post*, vide. *adde*. Nilum Mon. lib. 2. Epist. 205. & infra in V.

Ibid. post l. ult. subde.

LAMIARI, *Fascinari*, in Addit. ad Vitam S. Antonini.

LAMPADARE. *L. 14. post*, vide. *adde*. Lactantium lib. de Mortib. Persecut. num. 21. Palladium in Vita Chrysostomi p. 198.

Ibid. post l. ult. subde.

Lampadare, fulgere. Cassiodor. in Psalm. 43. *Ecce nobis Dominicus ergo domino revelante lampadavit.*

LAMPIFICUS, *Splendidus.* Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n. 8. *Ad sanctam Ecclesiam lampificis ornamentis obsita processit.*

LAMPADARII. *P. 209. l. 27. post*, præcederent. *adde*. Vide Henr. Valesium ad Euseb. de laudib. Constant. cap. 1.

LANCEA. *P. 211. post l. 2. subde.*

Lancea emendari, pœnæ nobiliorum species. Lactantius de Mortib. Persecutor. n. 21. *Domesticis & administratoribus lancea emendabantur: in causa capitis animadversio gladij admodum paucis quasi beneficij (loco) deferebatur, &c.* Galli dicunt, *Passer par les piques.*

LANNA. Vita S. Gildæ: *Quæ insula usque in hodiernum diem Lanna Hilduni vocatur.*

LANZARIUS. Charta Alfonsi III. Reg. Portugall. an. 1189. apud Brandaonum tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 279. v. *Item omnis laborator qui non fuerit Lanzarius, stet in pace, & nullus mactet eum.*

LAPIS. *P. 217. l. 29. post*, &c. *adde*. Joan. Stiernhookus de Jure Suconum vetusto lib. 1. p. 19. *Ignominiosa lapidum illa civitatis gestatio in confusionem flagitiosi concubitus toties celebrata, quæ etiamnum extat, &c.* Idem p. 326. de pœna adulterij: *Jus nostrum municipale sola ignominia & relegatione contentum est, sed ignominia qua major adulteris excogitari non potest. asservabant enim in Curiis duos lapides, quos lapides publicos seu civitatis, vocabant, Stadzens Stena. Hi scapulis adultera impositi sunt, ac deinde funiculus ad genitale adulteri membrum adstrictus, quo sic onerata sessorem suum per oppidum publicè circumducebat, &c.*

Ibid. lin. 41. post, 311. *adde*. Statuta Mediolan. 2. part. cap. 329. *Fiant scalæ lapidum vivorum, &c.*

LARGITIONES, *Thesaurus publicus, fiscus.* Scholiastes Basilic. lib. 7. tit. 1. τῆς ἔσαν τὸ παλαιὸν αἱ τῶν Βασιλικῶν περουσιαι, λαμπρότητες, ἐγκράτια, καὶ πατρικιολίκια. Lactantius lib. de Mortib. persecutor. n. 7. *Idem insatiabili avaritia thesauros nunquam minus volebat, sed insuper extraordinarias opes ac largitiones congerebat, ut ea quæ recondebat integra atque inviolata servaret.* Vide *Comes Largitionum.*

LATERNA. *L. 41. post*, &c. *adde*. Vide Salmasium ad Plinium p. 166.

LATIFUNDUS, *Latè possidens*, in Glossis antiq. MSS.

LATRO. *L. 41. post*, &c. *adde*. Charta Philippi Regis an. 1275. ex Tabul. S. Germani Paris. *Et quos homines seu hospites ipsorum Abbatis & conventus — de conducendis & adducendis latronibus & aliis malefactoribus, quando ex parte ipsius Præpositi nostri de Castro forti super hoc requirebantur, quod quidem ipsi homines facere consueverant, de castro sint quiti, liberi & immunes.*

LAVARI dicuntur capita monachorum, cum raduntur, in Pœnitentiali S. Columbani cap. 9. *Pœnitentes fratres quamvis opera difficilia & sordida efficiant, non lavent capita nisi Dominicâ, id est octavâ: si autem 15 diebus, aut certè propter fluentium capillorum incrementum, arbitrio senioris in lavando unusquisque utatur.* Cumeanus Abbas de Mensura Pœnitentiarum cap. 12. *Lavacrum capitis potest esse in Dominica, & in Lixivio pedes lavare licet,* &c. Vide Regulam S. Pachomij c. 52. 54.

LAVATORIUM. *Lin. 4. post*, eluuntur. *adde*. Pro tonstrina monachorum videtur usurpare Eckehardus &c.

LAUDARE. *Post, l. 34. subde.*

Laudari & Collaudari dicitur, qui ritu solemni ad supremam aliquam dignitatem eligitur aut evehi-

tur,

tur 1. cui nempe *laudes* dicuntur. Occurrit paſſim im Chron. MS. Andreæ Danduli. Tabular. Monaſterij S.Theofredi in Diœceſi Anicienſi : *Ut nullus Abbas in eodem cœnobio laudetur aliquando à fratribus aut ordinetur ab Epiſcopo, niſi prius, &c.*

Ibid. l.61. poſt, laudibus. *adde.* Tabular. S.Theofredi in Vellavis, an. 1159. *Item ſi alij donent, vel vendant, jamdictus abbas vel ſucceſſores ejus pro laude vel vendu inde exigant.*

LAUDATICUM. *L.* 4. *poſt*, indicatione. *adde.* In Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.56.

LAUDUS, pro *Lautus.* Charta S. Katilefi in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag.82. *nullas functiones vel exactiones, neque exquiſita & lauda convivia,— de præſcripta facultate penitus requirant.* Occurrunt eadem verba p. 90.

LAURATUM. *L.* 11. *poſt*, ἴωαν. *adde.* De eod. Conſtantino Lactantius de Mortibus perſecut. num. 25. *Paucis poſt diebus laureata imago ejus allata eſt ad malam beſtiam : deliberavit an ſuſciperet.— ſuſcepit itaque imaginem admodum invitus*, &c. Adde num.42. 43.

*Ibid. pag.*230. *l.*51. *poſt*, egimus. *add*. Erant denique *laurata*, vel certè ἀνάνται βασιλεῖοι, inter vexilla militaria, ut eſt apud Dexippum in Legat. p.8. *Ibid. l.*57. *poſt*, laureatas. *adde.* Quod adſtruit locus Lactantij.

Ibid. l. pen. poſt, 27. *adde.* Lindenbrogium ad Lib.22. Ammiani.

LAUROS *Operire*, maleficij aut ſortilegij ſpecies. Pirminij Excerpta de libris Canonicis : *Non Vulcanalia & Kalendas obſervare, lauros operire, pedem obſervare, effundere ſuper truncum frugem, &c.*

LAUS. *Poſt l.*12. *ſubde.*

Laus divina, officium Eccleſiaſticum.Vita B.Stephani Abbatis Obaſin. lib.1. c.7. *Excepto quod aut lectio aut laus ſibi vendicabat divina.* Vide *Acœmeti*, ubi de *laude perenni.*

Ibid. l. 19. *poſt*, decantantes. *adde.* Ammianus lib. 17. extremo : *Poſt hunc dicendi finem*, (Conſtantij ad milites orationem) *concio omnis alacrior ſolito auctа ſpe potiorum & lucri, vocibus feſtis in laudes Imperatoris aſſurgens, denique ex uſu teſtata, non poſſe Conſtantium vinci, tentoria repetit læta.*

Ibid. in Addit. *In fine adde.* Andr. Dandulus in Chron. MS. an.998. *Inſuper Epiſcopi eiſdem ſacris confirmaverunt, quod feriatis diebus, quibus laudis pompam in Eccleſia depromere ſolebant, iſtius principis nomen poſt Imperatorem laudis præconiis glorificarent.*

*Ibid. l.*72. *poſt*, 175. *adde.* & Steph. Baluzium lib.2. Miſcellan. p.143.

LAXARE. *L.*1. *poſt*, laiſſer. *adde.* geſta purgationis Felicis : *Dico* illi ego : *Moleſtus es mihi, tu homo immiſſus es : laxa hinc te à me.* Id eſt, *recede.* Galli dicerent, *laiſſez moi là.*

*Ibid. P.*235. *l.*3. *poſt*, concędo. *adde.* Charta an. 1164. ex Tabul. S.Germani Prat. *Ea conditione tamen interpoſita, quod beneficia parrochianorum in infirmitate facta, & Eccleſiæ S.Georgij collata, ubicunque ſepulti fuerint : beneficia, inquam, quæ vulgari nomine leſſa nuncupantur, Monachis S.Germani & Eccleſiæ S.Ioannis ex æquo dividentur. Determinatum quoque eſt, quod leſſa ſervorum S.Germani de Patrimonio facta nunquam niſi aſſenſu monachorum à Canonicis recipiantur*, &c. Charta alia, ibidem : *De dimiſſis, id eſt leſſis, habebunt monachi medietatem unam, &c.*

LAZARI. *L.*4. *poſt*, 399.*adde.*Charta Ludov.Regis, ex Tabul. S. Cornelij Compendienſis : *De infirmis qui & leproſi, vulgo autem Lazarij nominantur.*

LAZUR. *L.*7. *poſt*, ſonare. *adde.* Palladius de Architectura : *Colorum — medij, rubeus, viridis, croceus, purpureus, praſinus, lazur, indicus.*

*Ibid. l.*antepen.*poſt*, habent, *adde.* Leonardus Fuchſius lib.1. Paradoxor. medicin. cap.12.

LECTARIUM. *Lin.*2. *poſt*, leti. *adde.* Formula Andegav.1. *Cido tibi bracile valente ſolidus tantus, tonneas tantas, lectario ad lecto veſtito valente ſolidus tantus, &c.*

LECTERIA. *In fine adde.* Teſtamentum Sancij I. Reg. Portugall. tom.4.Monarch. Luſit. p.260. *Ut poſt mortem meam habeat totam meam leteiram, & meos annulos & ſortilias*, &c. ubi hæc vox idem ſonat quod, *Lectarium*, de quo ſupra.

LECTORIALE. *In fine adde.* Vide Puricellum in Baſilica Ambroſiana p.1093.

LEDA. *P.*241. *l.* 8. *ſcribe*, la lée.

Ibid. in fine ſubde.

Laia, ligna ſignata, ſeu arbores ſignatæ in ſilvis, ad earum vias ſcilicet. Charta Adelæ Reginæ Franc. an.1205. in Tabul. Abb. Barbellenſis num.62. *Idem Milo quitavit ligna ſignata, quæ vulgò dicuntur laia, & quidquid nemoris continetur intra predicta ligna & jamdicta foſſata, &c.* Occurrit præterea in charta 113.

LEDO. *P.* 244. *l.*23. *poſt*, uſurpatur. *adde.* Vita S.Theodulfi Abbat. num.2. *Sed & in vita eorum & in morte ſtupenda ſunt miracula : quorum alia malinas æquiparant immenſitate, ledones alia numeroſitate.* Vita S. Hermelandi : *Omnes curſus maris in ledones & malinas, id eſt minores & majores æſtus dividi.*

LEGENDA. *L.*12. *poſt*, legi. *adde.* Joannes Neapolitanæ Eccl. Cimeliarcha in præfat. ad Vitam S. Joannis Epiſc. Neapol. *Et cum vita ejus, & qualiter fuerit ad Epiſcopum aſſumptus & in eo laudabiliter converſatus, in Chronicâ haberetur antiquâ, nec tamen legenda, quæ ad honorem ejus in feſtivitate ſua legeretur, ſcripta aliquatenus appareret, &c.*

LEMNIA, *Lemna, Lempna*, ſilva. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. *Ego dono — & ad ignem & ad alia neceſſaria omnes arbores* Lemniarum *mearum de Pontos, præter chaiſnum & fraxinum.* Charta Aimerici de Ronconio, ibid. *Dono Deo & S.Eparchio lo chaufaigha in lempnis meis de Marcillac, &c.— & accipiant de lempnis meis quantum eis opus fuerit ad ſuum chaufaigha.* Rurſum fol. 870. *In illa terra quæ eſt trans la lemna de Palurs, juxta manſum Broliz.*

LENCIUS. Teſtamentum Sancij I. Regis Portugalliæ ætæ 1217. apud Brandaon. to. pag.260. *Habeat & meas cintas, & meas ſcarlatas, & penas varias, arençanes & lencios.* Id eſt *lintea.*

LENONIA. *In fine adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg.Sicil. c.205. *La peine de lenoine & de lecherie*, &c.

LEITO. Charta Alfonſi III. Reg.Portugall.apud Brandaon. tom.4.p.279. v. *Gallinam, caponem, capritum, anxerem, aut leitonem.*

LEPORIUM. (*Sic lege*) *in fine adde.* Videtur legendum *leporariis.* Gloſſ. Gr. Lat. λαγωτροφεῖον, *leporarium.* in MS. Cod. λαγωτρόφιον habetur.

LEPRATICUS, *Leprâ infectus*, apud Stephanum African. in Vita S. Amatoris n.28.

LETHA. Vita S. Carthaci Epiſc. n. 11. & ipſe ſolus egrediens duas *Lethas libris plenas ſuis humeris impoſuit.* Clitellas interpretantur viri docti.

LEUDES. *Lin.* 2. *poſt*, vide. *adde.* Joan. Gryſiandrum de Vveichbildis Saxonic. cap. 14. num. 9. &.

Ibid. p.259. l.25. post, Leyda. *adde.* Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an. 1184. in Tabul. Dalonensi fol.11. *Pedagia & leidas rerum suarum, sive alias Consuetudines quæ à vendentibus & ementibus exigi solent.*

LEVITIANA. Vita 2. S. Carthaci Episc. num. 2. S. Mochuda ad prædictum S. *Colmanum venit in suo monasterio Lanneada manentem, ut veniens secum Levitianam signaret in suo monasterio Raithin: quia mos S. Colmano erat, cum angelis loca Levitianarum signare, & donatum est à Domino S. Colmano, ut filij mortis non assurgerent in Levitianis, quas ipse signaret.* Infrà: *Exivi ad Levitianam cum angelis signare, revertere, & sicut videbis signa minima constituta per senem in Australi plaga cellæ tuæ, ita constituit Levitianam: & ne tibi videatur modica qui ab alia tibi major ab angelis in tua alia civitate in australi Hibernia regione signabitur. Et reversus S. Carthagus ita invenit Levitianam signatam, sicut S. Colmanus dixit.* Hic benedictionem cœmeterij auguratur editor.

LEX. *P.* 269. *l.*4. *post*, apud, *adde.* Auxilium de Ordinationibus Formosi Papæ lib.1. cap.30. scriptorem Vitæ Aldrici Episc. Cenoman. p. 119.

Ibid. p.271. l.41. post, aloi. *adde.* Chronic. Alexandr. an.22. Heraclij: τότε τῷ ἔτει γέγονεν δεκὰ νόμιμα νόμισμα ἐξαγράμμων φλυρῶν.

Ibid. p.272. l.14. post, 35. *adde.* Acta Episcopor. Cenomanensium p.178. *possessionibus suis, quas dudum aliis Ecclesiis & propinquis minimè tradiderat, per strumenta cartarum multis subscribentibus Episcopis, — & nobilibus viris, legibus contradidit sanctæ Cenomannicæ matri Ecclesiæ*, &c. Charta Theoderici Regis, ibid. p.198. *à memorato Aghilberto & à suis ministris sunt legibus evindicata.*

Ibid. pag.273. lin.35. post, tit. 31. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 22. *en tel maniere les prouves ordenaires cessans ou fait, & les extraordinaires cest assaveir de bataille paribile, &c.* Ita cap.28. Rursum cap.114. *ça en arier estoit une loi, laquele l'en apelost lois parabile. Cele loi nos volons oster.* Infra: *Par la loi devant dite cuidoient eschaper til qui estoient acusé d'aucun crime. Car l'en metoit le fer eschaufer, & le faisoient prendre à l'acusé: s'il ardoit, il estoit coupable: s'il ne s'ardoit, il estoit quites*, &c.

LIBELLUS. *P.*277. *post l.*54. *subde.*

Libellare, per libellum dare. Charta an.1053. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana p.419. *Alicui dare, vel commutare, seu libellare, vel venundare, &c.*

LIBER. *P.*278. *post l.*53. *subde.*

Libri deifici: Ita Christianorum libros sacros vocabant gentiles. Vide Passionem S. Felicis Episcopi Tubizacensis, & gesta purgationis Felicis Episc. Aptungitani.

*Ibid. l.*57. *post*, continuit, *adde.* Martianus Capella lib.2. *Erantque quidam* (libri) *sacra nigredine colorati, quorum literæ animantium credebantur effigies.*

Ibid. in fine subde.

Liber vitæ. Martyrologium, ad cujus calcem scribuntur nomina benefactorum Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Sic quoque ut nomina illorum in libro Vitæ in ipsa Basilica recitentur.* Infrà: *Post meum obitum ipsa sancta Ecclesia in honore S. Stephani ad suam revocet ditionem, & nomen meum in libro vitæ inibi qui tunc tempore Pontifex fuerit, scribi jubeat.*

LIBERARE. *P.*281. *l.*69. *post*, &c. *adde.* Vide Sebast. Fontinum Castruccium in Hist. Avenionensi p.288.

LIBRA. *P.*286. *l.*38. *post*, &c. *adde.* Habent etiam Itali *libras subtiles*, de quibus ita F. Otbertus pag.6. *il quinto* (de' pesi) *& ultimo chiamato della bilancia sotile, che libre* 106. *un quarto, di esso sono libre* 100. *dell sudetto della bilancia grossa.*

*Ibid. l.*65. *post*, currentis, *adde.* numerum.

LICENTIA. *Pag.*289. *l.*3. *post.* divellantur. *adde.* Quod attigit Matthæus Monachus in quæstionibus matrimonialibus lib.8. Juris Græcorum. p.508. ubi de Causis dirimentibus matrimonium: ἐὰν τῇ ἑ γυναικὸς εὐφροσύνῃ ἐπιβουλεύων, ἄλλως αὐτὴν εἰς τὸ μοιχεύθῆναι ἐπιχειρῶν προδῷ. Huc etiam spectat quod habet Achmes Onirocrit. cap.267.

LIGAMEN. *In fine adde.* Vide *Ligatura.*

LIGATORES. *In fine adde.* Ita libros *Ligari* dixit Isidorus Peluſiota lib.1. Epist. 129. καὶ αὐταὶ γὰ ἐντῷ μετέρᾳ ἐκ προφοὶ, ὅταν δέσιν γίνων.

LIGATURÆ. *Post hanc vocem adde.* καταδέσεις, Platoni lib.2. de legib. καταδεσμοὶ, Eusebio de Laudib. Constant. c.13. & Artemidoro lib.1. c.79.

*Ibid. l.*11. *post* 156. *adde.* Nicolaus Myrepsus de Antidot. cap.405.

LIGIUS. *Lin.* 12. *post*, Ligius. *adde.* in Charta Philippi Reg. Fr. an.1076. & in alia Henrici Episcopi Suession. in Chronico S. Joan. de Vineis p.44.56. cum ante hæc tempora voces istæ rarius occurrant. Vvil. Brito &c.

*Ibid. post l.*15. *subde. Le Roman. de Rou MS.*

Tu dois, dit le messager, ton Seigneur honorer,
Ses hons es, & li dois foi & amor porter,
Et s'honor & sa vie & ses membres sauver,
Et lui dois au besoin ni faillir ni fausser,
Tu es ses liges hons, si nel veus avoüer.

Ibid. p.298. l.7. post, obtinet. *adde.* Juramentum eorundem Præpositorum, ex Tabul. Eccl. S. Martini: *Et ligiam faciam secundum interpretationem Dom. Innocentij Papæ mansionem.*

Ibid. in fine adde. Hac notione passim occurrit vox *Lige* apud Froissartem *ville lige*, 2. vol. cap. 109. vous estes de Tournai, *laquelle est toute lige au Roi de France.* Cap.127. *Ceux de Bruges se rendoient purement & ligement a toujours mais liges au Roi de France.* vol.3. cap.85. *La ville de Berci sans moien est toute lige a l'Eveſque d'Utrecht.* Ita cap. 77. *Quitterent ligement & franchement*, &c. Cap. 127. & 1. vol. cap. 112. *Purement & ligement.* Quod *purement & sans reservation* dixit 3. vol. cap.98.

LIGNARIUM. *P.* 299. *l.*7. *lege.* vocantur. *l.*10. solvebantur. *l.*11. singulos. *l.*13. *post*, &c. *adde.* Vetus charta in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n.56. *Et debentur* 7. (solidi,) *de carnatico arietes* 15. *sine lana, de lignario sol.*26.

LIGNUM. *l.*19. *post*, deficeret. *adde.* Sed his locis videtur pro Equuleo sumi.

LIMARE, *Limis insteri.* Vita S. Theodulfi Abb. num.12. *Typoque superbia ignitus* limat circumstantes, &c.

LIMBUS. *L.*13. *post*, &c. *adde.* Petrus Comestor in Hist. Scholast. cap.87. Gen. *Erat enim in inferno quidam locus beatorum semotus à locis penetralibus, qui ob quietem & separationem ab alio, sinus dicebatur, sicut sinum maris dicimus. Et dictus est etiam sinus Abræ, quia etiam Abraam ibi est in sui tentatione usque ad mortem Christi.*

LIMOGIA. *L.*18. *post*, Francor. *adde.* & in Hist. Rotonensis monast. lib.1. cap.9.

LIMPSANUM, λίμψανον, apud veterem Interpretem Procli Patr. Constantinopol. orat. 5.

LINEA-

LINEA. *P.*304. *l.*3. *poſt*, 11. *adde.* Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. c.63. Exod. *Quod Ceremonæ, i. lineum dicebatur, quam nos lineam ſtrictam, ſive camiſiam, vel ſubuculam dicimus.*

LINGUA. *L.*5. *poſt*, &c. *adde.* Hiſt. fundationis Monaſterij S. Vincentij Lisbonenſ. *Adverſus urbem caſtra metantes, ſinguli tamen per generationes & linguas ſuas.*

*Ibid. l.*17. *poſt*, 368. *adde.* Jo. Phocas in deſcript. T. S. n.4. ἐν γὰρ τῇ Λιβύῃ λιπὼν ῥαχίαν καλιρρόμβου γλωσσοειδῆ τὴν θαλάσσην ἐμφέρη.

LINGUARE, *Lingua lambere*, apud Burchard. lib.5. cap.47.

LINIFIONES. *Lin.* 6. *pro*, Socrates. *ſcribe.* Sozomenus.

LINSAD. *In fine adde.* Vide *Linuſa.*

LINEATOR. *L.*2. *lege.* λινόῤῥαφος.

LINUM. *L.*21. *poſt*, habent. *adde.* λινόῤῥαφον, *Linum incidere*, apud Schol. Harmenopuli lib. 1. tit. 15. §.20.

LIQUEPATERE. *In fine adde.* Gloſſ. Gr. Lat. ὑμῶ ποιῶ, *liquefacio.*

LISTA. *L.*29. *poſt*, ſolent. *adde.* Vide Scaligerum ad Catalecta p.260.

LITANIA. *L.*35. *poſt*, 138. *adde.* Guill. *le Peirat* lib.de capella regia p.749.

*Ibid. l.*34. *poſt*, appellatur. *adde.* Vita MS.S.Gaugerici Epiſc. Camerac.lib.2.c.2. *Eodem tempore, cum de more Gallico Leteniarum, id eſt rogationum ſolemnia agerentur, &c.*

Ibid. lin. 50. *poſt*, Roſvveidus. *adde. Litanias omni tempore bis in menſe à ſe faciendas ſpondet* Epiſcopus recens conſecratus ſummo Pontifici, in Diurno Romano cap.3. tit.7. Extr.

LITERA. *P.* 311. *poſt*, *l.* 12. *ſubde.*

Literæ Dominicales, quæ Bedæ *laterculum ſeptizonij* appellantur, A. B. C. D. E. F. G. quæ quotannis mutantur ordine retrogrado, G.F.E.D.C.B.A. &c. Vide Canones Iſagogicos Scaligeri pag.181. & Compotiſtas.

*Ibid. poſt l.*29. *ſubde.*

Literæ ſacerdotales, Hieroglyphicæ. Ruffinus lib. 11. Hiſt. Eccl. cap.26. *Iam vero Canopi quis enumeret ſuperſtitioſa flagitia? Ubi praetexin Sacerdotalium literarum, (ita enim appellant antiquas Ægyptiorum literas) magica artis erat publica ſchola.*

Ibid. in fine ſubde.

Literæ unciales, majuſculæ. S.Hieronymus Epiſt. 113. *Habeant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argentoque deſcriptos, vel uncialibus, ut vulgo aiunt, literis, onera magis exarata quam Codices.* Lupus Ferrarienſis Epiſt. 5. *Scriptor regius Bertrandus dicitur antiquarum literarum duntaxat earum quæ maximæ ſunt, & unciales à quibuſdam vocari exiſtimantur; habere menſuram deſcriptam. Itaque ſi pênes vos eſt, mittite mihi eam per hunc, quæſo, pillorem cum redierit.* Ita porro appellantur, quod unciæ, quæ pars eſt duodecima pedis, altitudinem habeant.

LITERATIM. *In fine adde.* Vide *Epiſtolatim.*

LITERATORIE. *Lin.* 3. *poſt*, uſurpant. *adde.* Concil. Carthagin. V. cap.10. apud Gratianum diſt. 18. cap.10.

Ibid. in fine ſcribe. Vide probat. Hiſt. Bleſenſis pag. 24.

LITERIO, qui literarum cognitionem affectat. Ammianus lib.17. de Juliano tum Cæſare: *Ut hirſutum Iulianum carpentes, appellanteſque loquacem talpam & purpuratam ſimiam, & literionum Græcum.*

LITIUM. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in λίτρα.

LISTRA. *L.*19. *poſt*, inſignia. *adde.* Quo pertinent quæ narrat Philoſtratus de Herode Attico, qui mortua conjuge, totam domus faciem mutavit, & parietum picturas velis nigris induxit: ὁ δὲ καὶ τὸ σχῆμα ἐς αὐτὴν ὑπέλαβε, μιλαίνων τὰ τῶν οἴκων ἅπαν παραπετάσμασι καὶ χρώμασι τῷ λίθῳ λευκῷ ὄντι καὶ μέλανι. Hinc igitur ortus videtur mos is qui etiamnum obtinet, velis nigris ædium parietes obducendi in funeribus.

LOCALE. *L.*16. *poſt*, &c. *adde.* Conſuetudines Montiſpeſſuli: *Quilibet habitator Montiſpeſſuli pro domo vel locali ſuo, — debet ſalvare teſdas & cupas, & Bajulus Montiſpeſſul. debet ei laudare illam domum, vel illud locale, ſalvo ſuo conſilio ſi dominus habebit ibi laudimium.*

LOCARIUM. *L.*1. *poſt*, locationis. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Sic quoque ut de tabernias quæ infra domum eſſe noſcuntur, Locarius ille qui annis ſingulis inde ſperatur, in Sacroſanctæ Eccleſiæ — inferatur.*

LOCISERVATOR. *P.*318. *l.*13. *poſt*, vide. *adde.* Libr. Diurnum Romanum cap. 1. tit. 1. cap. 2. tit. 5.

LOCI. *L.*1. *poſt*, matrix. *adde. Ubi naſcendi initia conſiſtunt*, Varroni. Gloſſ. Lat. Gr. *Loci mulierbres*, ὕστερα. Sic leg. pro ὕπερα.

In fine ſubde.

Locum dare, Loco excedere, Gregorius M. lib.2. Dialog. cap. 23. *Cumque in eadem Eccleſia Miſſarum ſolemnia celebrarentur, atque ex more Diaconus clamaret. Si quis non communicat, det locum, &c.*

Locus, pro ſepulcro, ſeu loco ſepulcri, occurrit paſſim in vet. inſcriptionibus, præſertim apud Thomam Reineſium. Vide Gloſſ. med. Græcit. in τόπος.

LOGIUM. *L.* 28. *poſt*, cabana. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. ex Cod. MS. Reg. 85. στοὰ, *Porticus, logia, teſtudo.*

LONGUS. *L.*5. *poſt*, duobus. *adde.* Sidonius in Paneg. Anthemij:

Si cernas, equites; ſic longi ſæpe putantur;
Si ſedeant.

Ibid. poſt, *l.* 10. *adde.* Vide Ottonem Morenam pag. 124. 125. ſic μακρὸς Græci dicunt. Theodorus Lector lib.2. μακρὸς ὤν. Sozomenus lib.6. cap.29. lib. 9. cap.12. & Socrates lib. 6. cap. 7. de quibuſdam monachis Ægyptiis: ὅτι αὐτάδελφοι ἦσαν, εἰ μακρὰ ὄν ἐν τῇ εὐπαθείᾳ ἀνεμάζοντο.

LORICA. *L.*24. *poſt*, Loricatis. *adde.* porro de loricis ſquamatis, Vide Henric. Valeſium ad lib. 17. Ammiani.

*Ibid. l.*43. *poſt*, conſulat. *adde.* Vitam B. Stephani Abbat. Obaſinenſis lib.1.cap.6.

LOZINGA. *L.*2. *poſt*, deſleaux. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Car bien doit lozengier qui meſlier à d'aides

LUBRICUS. *In fine adde.* S Hieronymus: *Dignitate per flagitia publica ſublimentur, quos vulgo lubricos appellant.* Sed leg. *buricos* contendit Cujacius lib. 11. obſerv. cap.16.

Lubricamentum, lubricitas utitur Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris n.16.

LUCINA. Diurnus Romanus cap.7. num. 17. *Sed*

diſpenſator qui pro tempore fuerit ; in eadem venerabili diaconia , id eſt quando Lucina perficitur, in eadem diaconia pro remiſſione peccatorum noſtrorum omnes diaconites & pauperes Chriſti , qui ibidem conveniunt , Kyrie eleiſon exclamare ſtudeant. Ubi fortè leg. *Litania :* vel potius *Lucerna* , aut *Lucernarium* , officium ſcilicet veſpertinum , de quo ſupra : niſi *Lucina* idem ſonet. Luctivagus , *mœſtus, luctuoſus.* Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris num. 31. *Ibi profectò Luctivagæ voces emittendæ ſunt, ubi meliori deterior fuerit ſucceſſurus.*

LUCIUS , *Lucialis* , Κιτιὸν , apud veterem Interpret. Moſchionis cap 41. *Imus venter.*

LUDUS. *In fine adde.* Quod in dubium jure venire poteſt , cum in quodam Caroli Regis Franciæ Statuto 23 Maij an. 1369. quod deſcriptum legitur in libro rubeo Caſtelleti Pariſienſis fol. 87. inhibeantur ludi omnes, præterquam ij qui armorum exercitiis inſerviunt , in quibus recenſentur duntaxat *tous jeus de dez , de tables , de paume , de quilles , de palet , de ſoule , de billes , & tous autres jeux qui ne cheent point à exercer ne habiliter nos ſujets à fait d'armes à la defenſe de noſtre Royaume* , &c.

LUMBARE. *P.* 331. *l.* 8. *poſt*, apud *adde.* Saxonem Grammatic. lib. 6.

LUNA. *L.* 4. *poſt* , &c. *adde.* Vide HRabanum lib. de Computo cap. 83.

Ibid. in fine adde. Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canon. *Luna quando obſcuratur , nolite clamores emittere.*

LUPARIUS. *P.* 334. *l.* 12. *poſt* , ſol. *adde.* Vide Statuta Mediolan. 2. part. cap. 448. & Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum veruſto cap. 8.

LUPUS. *L.* 4. *poſt* , apprehendat. *adde.* Deſcribitur etiam à Procopio lib. 1. de Bello Gotthico cap. 21. Extr.

LUSTISIUM. Vita 2. Sancti Carthaci Epiſc. n. 35. *Cum 30. vaccis & tauro, & duobus armentariis, & cum duobus Luſtiſiis & vaſis ad Civitatem Raithin perrexit.* an *Iuſtitiis* , ſeu vaſis vinariis , de quibus infra , an vero vox Hibernis peculiaris , incertum.

LUSCUS. *L.* 7. *poſt*, numero. *adde.* Sic qui apud Ammianum lib. 20. *Arimaſpi homines luſci* , apud Solinum *gens unocula* dicuntur.

LUSORIÆ. *L.* 14. *poſt* , adde. *ſcribe.* Petr. Pithoeum lib. 1. adverſar. cap. 14.

LUSOCIUM. *L. pen. dele.* Senatorem , *& ſcribe* , Lactantium.

LUSUM , *Luſus* , *Ludus.* Pirminius Abbas in Excerpt. ex libris Canonic. *Nec in nullo loco ballationes , cantationes , & ſaltationes , jocus & luſa diabolica facere non præſumat.* Supra : *Viri veſtes femineas , femina veſtes viriles in ipſis Kalendis , vel in alia luſa quam plurima nolite veſtire.*

LUTUM. *L.* 13. *poſt* , 12. *adde.* Græcis recentioribus , πλὸς , quæ vox *Lutum* ſonat , *Cretam* ſignificat.

LUXURIA. *L. pen. poſt*, &c. *adde.* Vetus Interpres Novellæ 77. *Ut non luxurientur homines contra naturam.*

LYRIDES. Vita S. Neoti Abbat. num. 24. *Igne ſuppoſito panes ſartagini ad coquendum commiſerat, quos nonnulli Lyridas appellant.* Sed leg. *Collyridas.* Vide in hac voce.

LYRIZARE , *Lyram pulſare* , apud Falcon. Benevent. in Chron. an. 1119.

M.

MAÇANUM. *Poſt hanc vocem adde.* Charta Luſitan. apud Brandaon. tom. 5. Monarch. Luſitan. p. 304. v. *Unam copam deauratam in maçanis, & circa bibitorium & circa pedem.*

MACHINA. *L.* 3. *poſt* , pœniteat. *adde.* At aliter legitur apud Cumeanum Abbatem de Menſura pœnitentiarum cap. 7. *Qui immolat dæmonibus in minimis , uno anno pœniteat : qui in magnis , decem.*

MACINA. *L.* 18. *poſt*, ita. *adde.* in Hiſt. Ottonis Morenæ p. 125.

Ibid. in fine adde. Vide Scaligerum ad Feſtum in *Faviſſa.*

MACSTATUS. *L. pen. poſt*, matari. *adde* , vel *mactati.* Fori Leirenæ : *Qui mactaverit hominem in villa*, &c.

MACULA. *In fine adde.* Statutum Philippi Reg. Franc. an. 1293. de fluviis de aquis pro ſalvatione piſcium , ex tabul. Monaſterij S. Quintini in inſula : *Premierement nous voulons que tous les engiens deſquels l'en peſchera dores enavant , & ſeront fait de fil , ſoient faits , à une moille , c'eſt à ſçavoir, à la largeur d'un Pariſi du tranchant chaſcune maille, & pourront eſtre faits plus larges pour prendre les gros poiſſons.* Hinc *macula regis*, in Charta an. 1295. ibid. pag. 16. *Pronuntiamus quod dicta vervilia quibus eis piſcari licebit , non habeant in corpore , ultra 50 maculas ad maculam regis , & 60 maculas in collo : macula autem colli vervilij ultra 16 vias maculaarum non contineat.*

MADRICOLA. Vide in *Matricula.*

MAGISTER. *P.* 343. *l.* 4. *poſt* , 262. *adde.* Apud Maximilianum Hentric. in Apolog. p. 12. 21.

Ibid. p. 344. *l.* 68. *poſt* , Comnenæ. *adde.* Sed & Veneti ſuos habuerunt *Magiſtros militum.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 737. *Dominicus Leo Magiſter militum præſidere cœpit an. 737. quia Veneti occiſo eorum Duce in novi Ducis ditione Diſcordes annualem rectorem ſibi præeſſe ſtatuerunt , quem Magiſtrum militiæ appellaverunt : Quæ quidem dignitas ſecundum Græcorum uſum Tribunalis major ſuper eos & cunctum populum poteſtatem obtinet.* Vide auctorem Squitinij p. 76. 177. Edit. 1677. & Hieron. Ghilinum in Annalib. Alexandriæ p. 50. 58.

MAGISTRATIO. *L.* 5. *poſt*, *ratione. adde.* S. Columbanus inſtruct. 4. *Nonne ſine diſciplina aliqua perfecta magiſtratio , aut aliqua militia acquiri impoſſibile eſt ?*

MAGNALIA. *Pag.* 347. *poſt l.* 7. *adde.* Autor Carminis de Miſſione Spiritus Sancti :

Hæc tuba profecta de Sion , magnalibus
Orbem replevit Meſſia.

MAGOLCIUM , *Cloaca* , Gall. *Eſgout.* Statuta Mediolan. part. 1. cap. 256. *Cum cloacæ & magolcia Mediolani peſtilentem reddant aërem , &c.*

MAHUM. *L.* 35. *poſt* , noſtri. *adde.* Bulla Benedicti XII. Pap. apud Anton. Brandaon. lib. 15. Monarch. Luſitan. cap. 11. *Non templa ſeu Meſchitas ipſorum , nec , quod abſit , per eorum funeſtos ritus, invocationes & clamores verborum , & publicas invocationes , & peregrinationes ipſorum in Cordula fidelium ſcandalum generetur.*

MAJESTAS. *P.* 351. *l.* 26. *poſt*, decorabant. *adde.* Tabular. Celſinianenſe : *Incendia domorum , vinearum extirpationes , cenſuum terræ ablationem , patris*

ſui

ſui ſeu proprij corporis invaſionem, & ad ultimum, quod magis plangendum eſt, ipſius etiam majeſtatis S. Petri lapidationem, &c.

MAINAMENTUM. *In fine adde.* Tabular. Dalonenſe fol.90. *Mainamentum de la Martinia* Tabularium Nantolienſe in Pictonibus an.1394. *Arbergamentum vulgariter appellatum mainamentum de Mailloc.* Ibid. an.1418. *Les 3 parts du mainement du Mas, avec toutes les terres & vignes— du mainement.*

MAINERIA, tributi ſpecies. Chatta Adelfonſi Imp. Hiſpaniæ apud Colmenarezium in Hiſt. Segovienſi cap.15.§.11. *Aufero ex illis foris portaticum & maineriam.*

MAJOR. *P.*353. *l.*13. *Poſt*, PP. *adde*: apud Perſas μείζων ὁ βασιλεὺς εἰπίας, apud Sozomen. lib. 2. cap.9. idem Eutropium Eunuchum πρωτοστάτα τῆ βασιλίως οἴκυ, quem alij πραιπόσιτον, vocat. & cap.7. μείζονα τῆ βασιλίως τιτάχθαι.

*Ibid.p.*354. *l.*2. *poſt*, Cœpit. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſc.Camerac. lib.2. cap.3. de Landrico: *Ille vero quoniam in aula regia cæteros faſtibus excellebat, ac ſub regis domini auctoritate, moles & onera regni pro ſua voluntate tractabat, &c.*

MAISNADA. *L.* 34. *poſt*, &c. *adde.* Vide Ricordanum Malaſpin.cap.149.

MAIUS, arbor quæ ex ſilvis auferri ſolet, & ante dominorum vel magnatum ædes erigi ſolet, primo Maij die, quo tempore vireſcere incipiunt arbores: vulgo noſtris, *mai.* Tabul. S.Germani Pariſ. an. 1270. *Homines de Caſteneto ſe abſtinebunt eundi 1 die menſis Maij in nemora religioſorum pro Maio ibidem colligendo.*

MALASTANTIA. Charta æræ 1161. apud Brandaon. tom.4. Monarch. Luſitanæ p.272. v. *Et de Roderico Nunez faciet juxta Conſilium Archiepiſcopi, ita quod ſit ſine malaſtantia Dom. Regis, & ſine ſuo damno.*

MALFARIUM, *Adulterium.* Coronatio Henrici Regis Portugalliæ, apud Ant. Brandaonum lib. 10. Monarch. Luſitan. c.13. *Mulier ſi fecerit malfario viro ſuo cum homine altero, & vir ejus accuſaverit eam apud Alvazil, & ipſi ſunt boni teſtes, crematur cum igne, — & crematur vir de Malfairo cum illa.* Vide *Miſfacere.*

MALIVOLUS, *Diabolus.* Acta purgationis Cæciliani: *Per malivoli interceſſum, qui vult animas juſtorum à via veritatis avertere.* Vide *Malignus.*

MALLUS. *P.*369. *l.*15. *poſt*, terminanda. *adde.* Charta Caroli M. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag.261. *Poſtmodum licentiam habeat, ut in mallo publico ſuas querelas juſtè & rationabiliter atque legaliter querat.*

*Ibid. l.*66. *poſt*, admallare, *adde.* Formulæ Andegavenſes: *Hac contra parentis meos vel contra cujuſlibet hominum accidere, vel admallare, ſeu adlitigare faciatis.* Occurrit in iis non ſemel.

Ibid. poſt l. 68. *ſubde.* Auxilius in Cauſa Formoſi Pap. *Lex dicit: qui hoſtem ad murum conantem viderit, & non ſe oppoſuerit, puniatur. Quidam vidit, aſcendit, proſtigavit, rejecit: ebmallatur?* Infrà: *E contra lex: qui viderit matri inferri vim, & opem non tulerit, puniatur. Quidam procul means, videnſque matrem vapulantem, opem tulit: ebmallatur?* perperam Gloſſa interlinearis, *morti datur.* Senſus enim eſt, *an in judicium qui legi paruit vocatur?*

MALPENNING. Charta an.1264. apud Maximilian. Henric. in Apolog. pro Archiep. Colonienſi, part.2. pag.62. *Ita tamen quod de perſonis Eccleſiaſticis & Religioſis denarij ceruiſiales, & denarij qui dicuntur Malpenning non recipiantur.* Vide *Peuing.*

MALTRUM. *P.*371. *poſt l.*13. *adde.* Vide Vitam Balduini Lutzemburg. lib.3. cap.1.

MALUS. *Poſt l.*12. *adde.* Carmen Iambicum vetus Edit. à Barthio lib.34. adverſ. cap.1.

Curſu vagante lubrico infortunio
Tentationibus Mali.

*Ibid. l.*27. *poſt*, &c. *adde.* Quinetiam hæc verba Joannis Epiſt.1. v.17. καὶ ὁ κόσμος ὅλος ὁ πονηρῷ κεῖται, non deſunt qui de diabola capienda cenſent. Vide Caſaubon. ad Epiſt. Gregor. Nyſſeni p.85.

MAMBURNUS. *P.* 373. *l.*6. *poſt*, cap. 5. *adde.* Vitam Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir.lib.3. cap. 9.

MAMMIOS, ὑμλὼ, apud veterem Interpretem Moſchionis de morbis mulierum cap.42.

MANAGIUM. *L.*10. *poſt*, &c. *adde.* Alia an.1251. in Tabulario Epiſcopat. Ambian. fol. 97. *Hoſpitale, —quod continet duo managia, quæ cenſum annuum nobis tanquam domino debent.*

MANANA. Vide in *Mannus.*

MANCA. *Poſt l.*4. *ſubde.*

Manca manus, ſiniſtra. Electio Henrici Regis Portugalliæ apud Brandaon. in Monarch. Luſitana lib.10. cap.13. *Si Rex Portugalliæ non habuerit maſculum, & habuerit filiam, iſta erit regina. Non accipiet virum niſi de Portugal. nobilis & talis non vocabitur, Rex, niſi poſtquam habuerit de Regina filium Varonem. & quando fuerit in congregatione, maritus Regina ibit in manca manu, & maritus non ponet in capite coronam regni.*

MANCUSA. *P.* 378. *li.*46. *poſt*, 479. *adde*: & Puricellum in Ambroſiana Baſilica p.267.

MANDARE. *In fine ſubde.*

Mandare, Submonere, citare. Libertates villæ S.Germani in Foreſio an. 1249. *Habens uxorem in puerperio jacentem non teneatur ire in mondum nec excubias facere, niſi vellet — item concedimus quod ſi mandentur homines villæ, debent remanere quot ſunt neceſſarij ad villam cuſtodiendam.*

Mandare, mittere, ablegare. Fulgentius fab.45. *Poſtquam in Thraciam redit, Philomelum mandat ad Lyncum Regem.*

MANDATUM. *L.*7. *poſt*, faciunt. Saxo Grammaticus lib.5. *Sclavorum mandatur irruptio*, Phraſis Gallica.

MANDUCALIS. Tabular. S.Eparchij Inculiſm. fol43. *Hoc igitur totum quidquid in ipſo manſo habere videor, & meum dominicatum, & meos manducales, cenſuales, & feodum nepotis mei iterij, &c.* fol.49. *Unus manſus debet 12 den. 1 arietem, 4 ſeſtar. de cibaria, 1 manducalem.* fol.75. *Neque celabit juſtitias, cum cognoverit eas, monacho obedientiario manducales Præpoſitales, id eſt les reſſoblages ſimul accipient, &c.* Adde fol.123. Vide *Reſſoblagium.*

MANDUM, *Diſpoſitio teſtamentaria.* Charta Luſitanica æræ 1208. apud Brandaonum tom.4. Monarch. Luſitan. p.270. v. *Et mando quod ſi omnes iſti quibus mando adimpleri manda mea non potuerint convenire, &c.* Id. p.272. *Dividant pecuniam inter ſe, excepta illa quam mandaverit pro anima ſua dari.*

MANICARE. *L.*1. *dele*, ἐφαλίζω. *deinde adde.* Gloſſ.Gr. Lat. Cod. Reg.85. ἐφαλίζω, *manico, mane ſurgo, de luce vigilo.*

MANIFESTARIUS. *L.* 1. *poſt*, nocens. *adde.*

Lactantius de Mortibus Perſecutor. num. 30. *Proferur è cubiculo cadaver occiſi, haret manifeſtarius homicida, &c.*

MANNA. *Lin.* 10. *poſt*, &c. *adde.* De manna. S. Joannis plura congeſſit Combefiſius ad Orat. Panegyric. Niceræ Paphlagonis pag. 485. Adde Menolog. Baſilij 7. Maij.

Ibid. l. 35. *poſt*, XI. *adde. S. Petrus Thaumaturgus* in Synaxario 4. Maij. *S. Lucas junior*, in ejus Vita p. 1013. *S. Cyrillus* Martyr apud Continuator. Theophanis lib. 2. n. 23.

Ibid in fine adde. De hac etiam copiosè egerat antea Leonardus Fuchſius lib. 1. Paradox. medicinal. cap. 6.

MANNUS. *In fine ſubde.*

Manana, eâdem notione. Charta Henrici Regis Portugalliæ to. 3. Monarch. Luſitan. p. 282. *Faciant unum ſervitium manno, & inter vos non ſit ulla manana.*

MANSIO. *P.* 392. *l.* 1. *poſt*, ὑπόστεγ. *adde.* Qui manſionibus ejuſmodi præerant, ὑπόσταμοι appellabantur. Latinis *Stationarij*, *Mancipes.* Gloſſar. Gr. Lat. *Stationarius*, *Manceps*, ὑπόσταμος, ὁ ἐπιμελητὴς ἢ μισθωτής. *Manceps*, ὑπόσταμος, ὁ ἢ σταθμῶν ἐπιμελητής.

Ibid. l. 10. *poſt*, mutaſſe. *adde.* Lactantius de Mortib. Perſecutor. num. 45.

Licinio jam ſecunda manſione tenente. Mox: *Aliquanto moratus, proceſſit ad manſionem millia & octo.*

Ibid. l. 34. *poſt*, memorantur. *adde.* Gregor. Nazianzen. de vita ſua, ait ſe creatum à Baſilio M. Epiſcopum Saſimorum, quod σταθμὸς erat ſeu, *manſio*:

Σταθμὸς τις ἔστι ἐν μέσῳ λιωφόρῳ
Τῆς Καππαδοκῶν, &c.

Ubi Gregorius Presbyter in ejuſd. Nazianzeni Vita: λιωφόρος γὰρ βασιλικὴς μέσον κείμενον, ἣ δὴ δημοσίᾳ δρόμος ἔχων τὰ ὑποσταθμία, qui his præerat, *ſervator hoſpitiorum & manſionum* dicitur in Diſputat. Archelai cum Manete.

MANSIONARE. Vide *Manſionaticum.*

MANSIONARIUS. *P.* 394. *poſt l.* 10. *ſubde.*

Manſionarij Eccleſiæ Pragenſis, ex ordine Canonicorum, de quibus egit Bohuſlaus Balbinus in Hiſt. Bohemiæ p. 383.

Ibid. p. 395. *l.* 5. *poſt*, incurrerent. *adde.* Veterem precariam ſub Ludovico Pio in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 70. ſubſcribunt *Ragenarius Comes Palatij, Gauzlinus Manſionarius, Ramnulfus Comes Palatij*, & alij Comites.

MANSIONATICUM. *Pag.* 396. *poſt lin.* 12. *ſubde.*

Manſionare, manſionaticum exigere. Charta Caroli Craſſi Imp. in Tabul. S. Cyrici Nivern. n. 34. *ut nullus judex, nullus ſæculi principatus manſionare, aut ſervitium exigere, — præſumat.*

MANSIONILE. *Poſt l.* 12. *ſubde.*

Manſionillum. Tabular. Morigniacenſe: *Manſionillum, quod dicitur Bonus villaris.*

Ibid. poſt l. 24. *ſubde.*

Meſnillum. Tabular. Morigniacenſe an. 1142. *Dederunt meſnillum quoddam deſertum, nomine Eſchevillerum.*

MANSUS. *P.* 399. *l.* 17. *poſt*, manſum. *ſcribe.* Adde divos Bambergenſes Gretzeri p. 75. 77.

MANTIPERIUM, *Manium cum pera.* Chriſtianus de Scala in Vita S. Vvenceſlai pag. 55. *Cruſina, mantiperiaque, vel veſtimenta largiens.*

MANUALE. *P.* 406. *L.* 45. *poſt*, num. 1, *adde.* Alcuinus in præfat. ad lib. de virtutib. *Ut habeas jugiter inter manus manuales paterna ammonitionis ſententias, in quibus te ipſum conſiderare debuiſſes, atque ad æterna beatitudinis excitare ſtudium.* Iſidorus in prologo in libr. Geneſeos: *Veterum Eccleſiaſticorum ſententias congregatas veluti ex diverſis pratis flores collectos ad manum fecimus.*

MANUATIM, *de manu ad manum*, Gallis, *de main en main.* Vetus Pœnitential. apud Morinum: *Interim pœnitentes manuatim ab Archidiacono reddantur Epiſcopo, & Epiſcopus reddat Diacono qui ex parte ejus eſt.*

MANUBRIUS. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. *Fecitque cruces & tabulas argenteas deauratas, calices vero & turibulos ſive manubrios, ſonantia cimbala argenteos deauratos*, &c.

MANUCAPERE. *L.* 10. *poſt*, factas. *adde.* Alia an. 1250. in Tabulario Monaſt. Hederæ fol. 103. *Et manuceperunt prædicta perſona pro ſe & pro aliis parochianis ejuſdem villæ fide in manu noſtra corporali, quod &c.*

MANUFIRMA. *L.* 8. *poſt*, Monachorum. *adde.* Charta Caroli Craſſi Imp. ex Tabular. S. Cyrici Nivern. n. 34. *De manu etiam firmis ut judicio Epiſcopi & diſpoſitione ſicut incipiunt habere exordium, in judicio, & definitione Epiſcopi, utrum vera an falſæ ſint, utrum ſtabiles an inutiles ſint, tantummodo abſque judiciali poteſtate comportentur.*

Ibid. p. 410. *l.* 25. *poſt*, firma. *adde.* Formula 54. ex Andegavenſib. *Unde convenit ut manus eorum firmatas inter ſe accipere deberent, quod ita & fecerunt*, &c. Tabular. Vindocinenſe ch. 106. *Quod factum eſt quando omnes contactu manuum cartam firmaverunt.*

MANUMISSIO. *L.* 28. *poſt*, manumiſſ. *adde.* dicitur etiam *perfecta & abſoluta ingenuitas*, in Charta Ludovici Pij laudata in V. *Ingenuitas.*

Ibid. p. 412. *l.* 28. *poſt*, exire. *adde.* Vide Cujacium lib. 14. obſerv. cap. 27.

Ibid. pag. 413. *l.* 39. *poſt*, procuraret. *adde.* Extant præterea in Tabulario Foſſatenſi formulæ aliæ ejuſmodi conditionalium manumiſſionum, an. 1266. in hæc verba: — *Manumittimus ſub conditionibus inſertis inferius, & de voluntate ipſorum ante manumiſſionem, non tamen cauſa ontrandæ libertatis talia jura retinemus*, &c. In alia vero charta an. 1270. ubi eadem verba habentur, hæc ſubduntur: *Item volunt dicta Iſabellis ſuo & hæredum ſuorum futurorum nomine & expreſsè conſenſit in jure coram nobis, quod nec ipſa nec hæredes ſui poſſint petere, habere vel tenere poſſeſſiones aliquas, ſive aliqua bona jure proximitatis parentum vel conſanguineorum ſuorum per emptionem, vel etiam quemcumque alium titulum ſive modum, nec ex teſtamento vel abinteſtato ſuccedere, dummodo proximi illi ſint, vel fuerint de conditione & manu mortua ipſorum.*

Ibid. p. 415. *l.* 51. *lege*, ratione.

Ibid. p. 418. *l.* 12. *poſt*, cap. 12. *adde.* Epiſtola Ludovici Pij Imp. ad Bernouvinum Chryſopolitanæ Eccleſiæ Archiep. data an. Imperij 8. indict. 14. *Scribatur libellus perfectæ & abſolutæ ingenuitatis, more quo hactenus hujuſcemodi libelli ſcribi ſolent, civem Romanum libera poteſtatis continens: & in fine libelli tam eorum qui in tua parochia ſunt Sacerdotum, quam illorum quos dominus ſervi ſecum adduxerit teſtimonia.* Extat alia formula plenariæ libertatis in Diurno Romano cap. 6. tit. 21. ex qua hæc duntaxat damus: *Cumulo libertatis largito, ab omni ſervili fortuna & conditione liberum eſſe cenſemus, civemque Romanum ſolutum ab omni ſubjectionis nexu*

decernimus

decernimus, nec aliud cunctis; nisi solam salutationem debere, ut perfecte absoluti jugo servili, ritu possis degere, quibus adnixeris diebus, & more liberorum.

*Ibid. p.*419. *l.*50. *post*, concipiebatur. *adde.* Testamentum Bertichranni Episc. Cenoman. *Illos vero quos de ratione Ecclesiæ pro singulis festivitatibus in Albis per Epistolas relaxavi, aut relaxavero, sicut Epistola eorum edocent, sub tuitione & defensione sanctæ Ecclesiæ rependeant.* Supra: *Tam isti quorum nomina hîc continentur, vel quos postea de Gente barbara comparavi, aut adhuc comparare potuero, tam pueri quam puellæ, qui à me empti noscuntur, & Epistolas eis feci, & ipsi in integra ingenuitate perdurent, & hoc observent quod & pluris eorum & teti sub tuitione & defensione sancti Petri perseverent.*

*Ibid. p.*420. *l.*11. *post*, &c. *adde.* Extat formula sequens ejusmodi Manumissionis per denarium in Tabulario S. Florentij Salmurienſis: *In Nomine sanctæ & individuæ Trinitatis Odo gratia Dei Rex, notum sit omnibus fidelibus sanctæ Domini Ecclesiæ, præsentibus scilicet atque futuris, quia nos ob amorem Dei æternorumque remunerationem, perque deprecationem Rainonis Episcopi, servum juris nostri nomine Albertum astantem in conspectu nostro & fidelium procerumque nostrorum, manu propria, à manu ejus excutientes denarium secundum legem salicam libertum facimus, atque ab omni servitutis vinculo absolvimus. Ejus quoque absolutionem per hanc præsentem auctoritatem nostram confirmamus, & nostris futurisque temporibus firmiter atque inviolabiliter ratam eam esse volumus. Præcipientes ergo jubemus, ut sicut reliqui manumissi qui à regibus antecessoribus nostris hoc modo noscuntur esse relaxati ingenui, ita deinceps jam nominatus Albertus per hoc nostrum præceptum solemniter in Domini nomine confirmatum nemine inquietante, sed Deo auxiliante per se hac nostræ mercedis relaxatio per omnia tempora inviolabiliter conservetur, annulo nostro subterſignari jussimus. Truannus notarius ad vicem Rollonis & recognovit & subscripsit. Data IV. Idus Januarij anno ab Incarnatione Domini DCCCLXXXVIII. anno secundo regnante Odone Glorioſissimo Rege. Actum Aurelianis feliciter. Amen.*

*Ibid. p.*422. *l.*8. *post*, Constit. 5. *adde.* Suetonium & Zonaram in Claudio.

*Ibidem post l.*16. *subde.*

Manumittere præterea dicebatur, qui servum suum in dominium alterius transmittebat, ut esset ejus servus: quod maximè fiebat in commutationibus hominum de corpore cum matrimonia contraherent cum hominibus alterius Domini. M. Pastorale Ecclesiæ Paris. *Quidam servus noster — habens filiam nomine Genovefam quæ ancilla nostra erat, non habens vero unde aliquando eam maritare posset, rogavit nos ut pro amore Dei eam manumitteremus, ita ut de servitute nostra, in servitutem B. Mariæ Paris. transiret. Hoc autem ideo rogabat, quia quidam servus B. Mariæ illam in conjugem habere volebat*, &c.

MANUS. *P.*424. *l.*2. *post*, posuissent. *adde.* Acta S. Maximi Confess. p.56. τιθεμένης καὶ τὰς ἰδίας χεῖρας ἐπὶ βεβαιώσει τῆς καλλιθέσιας. Vide Gloss. med. Græcit. in χεὶρ.

*Ibid. p.*425. *post l.*24. *subde:*

Manus judiciata, judicium per ferrum candens. Liber Chirographorum Abbatiæ fol. 171. *Si — contentio insurrexerit, per legitimos testes, si potest fieri, finiatur. Sin autem, finiatur sine duellio, & judiciata manu, sicuti Abbas per fidem unius hominis affirmare fecerit.* Et fol.199. *Atque si — contentio fuerit orta testimonio legitimorum virorum, sine duello & judiciata manu, finiri.* Vide *Ferrum candens.*

*Ibid. l.*54. *post*, manifestum. *adde.* Glossæ MSS. ἐπαγλοφάρμ, ἐν ὀφθαλμοῖς, ἐν αὐτῷ τῷ κλίμματι.

*Ibid. P.*429. *l.*55. *post*, &c. *adde.* M. Pastorale Ecclesiæ Paris. an. 1273. *Et volumus quod dicti Decanus & capitulum dictas vineas teneant & possideant in manu mortua sine homagio, sine servitio, aut redhibitione aliqua nobis vel hæredibus aut successoribus nostris in posterum faciendis.*

MARANCIA. *Lin.*17. *post*, convertendum. *adde.* Statuta pro Ecclesia Abbavillensi an. 1208. in Tabul. Episcopat. Ambian. fol.31. *Qui maranchiam Missæ fecerit, de pœna 6 denarios solvat. Qui vero maranchiam Evangelij vel Epistolæ fecit, 4 denar.* Adde fol. 134. & aliud Tabul. ejusdem Episcopi fol.40. v.

MARANUS. *L.*1. *post*, species. *adde.* Stephanus de Careſinis in Chron. MS. an. 1079. *Passus S. Clementis & S. Spiritus maranis & aliis navigiis obstructus.*

MARCA. *L.*3. *post*, vendant. *adde.* Vocis Etymon à veteri Germanico *Mark* accessit Joan. Stiernhookus lib.1. de Jure Sueonum vetusto cap 11. pag. 133. voce quæ *signum* sonat, ut apud nos, *marque.*

MARCESCHIA. *L.*14. *post*, 57. *adde.* Tabul. Maurigniacense an.1200. ch.79. *Modium & dimidium de ybernagio, modium & dimidium de Marceſche*, &c.

Marciſca, eâdem notione. In Tabular. Monast. Hederæ fol.43. an. 1173. alibi, *Marceſchia*, fol.8. *Marceſche*, fol. 16. 17. Tabular. Maurigniacense. ch.79. an.1200. *Modium & dimidium de hibernagio, modium & dimidium de mareſche.*

MARCHETA. *L.*30. *post*, habere. *adde.* Sed & huc fere spectat quod de Maximiano Galerio scribit Lactantius lib. de Mortib. Persecutor. n.38. *Postremo hunc jam induxerat morem, ut nemo sine ejus permissu uxorem duceret, ut ipse in omnibus nuptiis prægustator esset.*

*Ibid. l.*2. *leg.* sciendum est.

MARCHIO. *P.*451. *post l.*38. *subde.*

Marchicomes, Marchio & Comes, in Vita S. Vvolfangi Episc. Ratispon. c.14.

MARDURINA *Peltis.* Vide in *Martures.*

MARE. *L.*14. *post*, Gennasara. *adde.* Sed & observatum à Scholiaste Oppiani lib.3. Halieut. v.215: eundem poëtam *marè*, λίμνην appellare.

*Ibid. l.*49. *post*, in iis. *adde.* Sidon. in Paneg. Majoriani v. 394.

Ibid. in fine subde:

Maris desponsatio: Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1176.

Tunc Summus Pontifex (Alexander) *gratias Deo agens, annulum Duci porrexit, dicens, Te, fili Dux, tuosque successores annuo annulo singulis annis in die Ascensionis Mariæ mare desponsare volumus, sicut vir. . . . Sibi desponsat uxorem, cum verò ipsius custos censearis & ab infestationibus nostrum mare tutum conservasti.* Vide eundem sub an. 1177. nota sunt quæ observant Veneti in ejusmodi ceremonia.

MARESCALLUS. *P.*458. *l.*72. *post*, traducendis. *adde.* Tabular. Dalonensis Abbat. fol.87. *Mareſcalciæ, præpositurat, messiones, convivia, justitiæ, ac trossas fœni, & qualibet alia servitia, vel quaslibet exactiones justas vel injustas — dimitto.* Tabular. Celsinianense: *Et* 1. *agnum aut* 6 *denar. pro eo, & 1. gallinam, & mareſcalciam diurnalem, & mediatatem unius molendini.* Vide Chartam Luxovienſem in operibus S. Columbani p.333. & Metropol. &c.

MARRITIO vetus Charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 197. *Quiete & regulariter abſque ulla vexatione aut marritione ſecuriter ſanctè vivere permittant.* Adde pag. 266. Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. p. 31. *De his autem præcipimus, & cenſum legitimum, & nonas & decimas annis ſingulis partibus præſcripta matris Eccleſia abſque ulla marritione vel dilatione reddere.*

MAROSSERIUS, *Proxeneta.* Statuta Mediolanenſia 2. part. cap. 420. *Nullus Maroſſerius vel mediator alicujus mercati, cujuſcumque generis & manerici, vel matrimonij, poſſit habere nec habere aliqualiter pro maroſſo, vel ejus mercede alicujus maroſſi, ut ſupra, ultra ſoldos 10. imperialium, &c.* Adde cap. 421. 422. & 1. part. cap. 89.

MARRA. *L. 2. poſt*, vigneton. *adde.* Gloſſæ Lat. Gr. MSS. *marra*, χαρακτήριον.

MARRONES. *P.* 476. *l.* 6. *poſt*, alij. *adde.* De iis etiam intelligendus Anonymus Combefiſianus in Conſtantini Porphyrog. vita n. 31.

MARTINIEGA, Tributi ſpecies apud Hiſpanos. Joannes Diacon. in Actis S. Agricolæ num. 15. *Accidit quendam virum ex ejus curia ad colligendam exactionem regiam, quæ vulgariter dicitur Martiniega, in tempore hiemis ſub menſe Decembri Majorinum certiſſimè advenisſe.*

MARTURES. *L.* 11. *poſt* cap. 15. *adde.* Hugo Metellus Epiſc. 11. *Mutavi mentem, mutavi veſtem, & pro pellicula peregrini muris redolente, involutus ſum ovina pelle: pro pelle mardarina, veſtitus ſum pelle caprina.* Ita *mardirinæ pelles*, in Charta Brzetiſlai Bohemiæ Ducis apud Bohemiæ Ducis apud Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohemiæ p. 191. adde. pag. 299.

MARTYR. *In fine, poſt* April. *adde.* Mabillonius tom 6. Vit. SS. Ord. S. Benedicti p. 580.

MARTYRARIUS. *L.* 2. *poſt*, ſervat. *adde.* Formula 48. ex Andegavenſib. *Ideo convenit nobis unanimiter conſentientes, & per voluntatem Martyrario nomen illo Presbytero, ut ipſo infantulo ad homine, nomen illo, venumdare deberemus, &c.*

MARTYROLOGIUM. *L.* 24. *poſt*, 473. *adde.* Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 43. 44. *Quatenus ipſi fratres memoriale meum poſt mortem meam in martyrologio ſuo ſubſcribant, & dominum omnipotentem pro peccatis meis & parentum meorum devotius exorent.*

MASADA. Vide *Maſſa.*

MASCULI. *P.* 474. *l.* 9. *dele.* ad Zonaram.

MASSA. *L.* 39. *poſt*, maſadas. *adde.* Tabular. Celſinianenſe: *Et tres appendarias, & unam maſadam de vineas ad Berlerias.*

MASTRUGA, in Gloſſis antiq. MSS. *fortis, aut fortiſſimus.*

MATAPANUS, monetæ Veneticæ ſpecies: Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1193. *Subſequenter Dux argenteam monetam, vulgariter dictam, Groſſi Venetiani, vel Matapani, cum imagine Jeſu Chriſti in throno ab uno latere, & ab alio figura S. Marci & Ducis, valoris 26 parvulorum, primò fieri decrevit* — Henricus Dandulo Dux Venetiar.

MATARE. *In fine adde.* Electio Henrici Regis Luſitan. *Qui in bello mataverit Regem inimicum, vel ejus filium, & gancaverit ejus pendonem, ſit nobilis.*

MATER. *L.* 2. *poſt*, apud. *adde.* S. Hieron. in Epiſt. ad Sabinianum.

MATERIA. *L.* 6. *poſt*, vocat. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. ὕλη ξύλων, *materia.* Alibi: ξύλα ἐργάσιμα, *ligna fabricaria.*

MATHERIUM. Catalogus Abbatum Floriacenſ. lib. 1. Miſcellan. Baluzij: *Porro in matherio turris de qua ſigna pendebant, hujuſcemodi inſervit verſus*, &c. Vim vocis non agnoſco, niſi legendum ſit *narthecio.* Vide Deſcript. noſtram S. Sophiæ, ubi de Narthece.

MATHESIS. *In fine adde.* & Luitprand. l. 1. c. 3. Vide Gloſſ. med. Græcit.

MATRICULA. *Lin.* 4. *poſt*, Numidiæ. *adde.* Gloſſæ Gr. Lat. βρεβίον.

Ibidem p. 483. *ante lin.* 1. *ſcribe.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Propterea in his locis Eccleſia ſtipendia & madricola, quam ego mihi erexi, ſupplex quaſo Domino meo Pontifici qui mihi ſucceſſor fuerit, ut omni tempore madricola ipſa, ſicut uſque nunc in eis temporibus ſtipendia promeruit, & ſemper in antea miniſtrante ſancta Eccleſia alatur.* Infra. *Matricula* appellatur.

Ibid. l. 37. *poſt*, &c. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 111. ubi de Xenodochio: *Et hoc conſtituis ut omnes adventantes inibi omnia neceſſaria ſumerent, ibique monachos regulariter degere conſtituit, & matricularios numero & tenore quo in ejus continetur teſtamento, & ipſum ſynodochium ſuæ ſedis Eccleſiæ ſubjugatum, atque ſuis ſucceſſoribus poſſidendum futuris temporibus more Canonico atque Eccleſiaſtico dereliquit.*

Ibid. p. 484. *l.* 6. *poſt*, &c. *adde.* Alcuinus Epiſt. 7. ex Mabillonianis: *Nos matriculares pro te orare non ceſſamus, ut* &c.

MATRIMONIUM. *L.* 10. *poſt*, cap. 25. *adde.* Florus lib. 1. cap. 1.

Ibid. l. 11. *poſt*, 185. *adde.* Ita Ammianus lib. 17. *conjugium* uſurpat, ubi de terræ motu Nicomedienſi: *Interim clamoribus variis excelſa culmina reſultabant, queritantium conjugium, liberoſque, & ſi quid neceſſitudinis arctè conſtringit.* Sic idem ſcriptor *Sacerdotium*, pro Sacerdote uſurpat. p. 98.

MATRIX. *adde.* Ita Cod. MS. pro *Oratrix.*

MATRONA. *Poſt l.* 20. *ſcribe.* Vide Dionyſ. Salvagnium in Ibin p. 71.

MAZER. *P.* 490 *l.* 5. *poſt*, murrinæ. *adde.* Denique Charta Guillelmi Epiſcopi Ambian. an. 1293. in Tabulario Epiſcopat. Ambian. fol. 99. v. *Et cuilibet lectum & ſciphum argenteum & murreum.*

Ibid. l. 34. *poſt*, ſubtilitate. *adde.* & Salmaſius ad Solinum.

Ibid. l. 41. *poſt*, putat. *adde.* Andreas Cæſalius de metallis lib. 3. cap. 23. ex ſcoriis metallorum confecta murrhina vaſa exiſtimat, eaque ſic dicta, quod myrrham redoleant.

Ibid l. 56. *poſt*, naſcebatur. *adde.* Id præterea firmant Gloſſæ Gr. Lat. Σάρδιον, τὸ ψηφίον, *murra, ſapdinx.* Sed & Sidonius Carm. 11. *myrrinam Sardonichen* dixit:

Myrrina Sardoniches, Amethyſtus iberus, iaſpis Indus, &c.

Apud Annam Comnenam lib. 3. Alexiad. p. 94. κυανίτου σαρδονύχων, Aretas in Apocalypſin cap. 57. de Sardonyce: ὁ λίθος ὅτε ἐν χροιᾷ αἱματώδους ἐγκολπίζεται.

Ibid. lin. antepen. poſt, relinquimus. *adde.* Quas legere eſt potiſſimum apud Jacobum Gretzerum in Syntagm. de Vino myrrhato & myrrhinis.

Ibid. p. 492. *poſt l.* 45. *adde.* Tametſi poëtis veteribus loquendi formula familiaris, de qua Savaro ad Sidonium lib. 2. Epiſt. 13.

MEDALLA. *L.* 13. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. Celſinianenſe: *Unam medallam Claromontenſem debent de Cereo Paſchali.*

MEDIA

MEDIA VITA. *Adde in fine.* & in V. *Reliquiæ.*

MEDICA. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἰατρικὸν.

MEDICALIS, pro *Medicinalis.* S. Columban. inſtruct. 11. *Plus ſuave eſt, plus medicale eſt, plus ſalubre eſt* cordi dilectio.

MEDIETARIUS. *In fine adde. Mediatoria*, non ſemel in Tabul. Novigenti rotroci S. Dionyſij.

MEDITURIRE, *Meditari ſæpiuſcule*, occurrit in Miracul. S. Servatij Epiſc. n. 57.

MEDIUS. *Lin.* 4. *poſt*, internuntius. *adde.* Ita vocem μέσος apud Græcos uſurpari obſervat Salmaſius de uſuris, p. 475.

Ibid. poſt l. 16. *ſubde.*

Medius, Mediocris, qui nec ſummi, nec infimi ordinis eſt. *Medius Princeps* apud Ammian. lib. 14. *Medius vir*, apud Vopiſcum in Caro: *Medius Dux*, apud Spartianum in Ælio vero.

MEDO *L.* 14. *poſt*, ſunt. *adde.* Petrus de Duſburg. in Chron. Pruſſiæ cap. 5. *Pro potu habent ſimplicem aquam, & mellicratum ſeu medonem.*

MEGADUCAS. *Lin.* 5. *poſt*, 148. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1205. *Philocalus & Navigaioſo Stalimenen obtinent, imperiali privilegio imperij Megaduca effectus.*

MEGALINA. *L.* 2. *poſt*, Salmaſius. *adde.* Andreas Mon. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap. 43. *Tegumentum nocturnale mirabilis pretij de ſerico, auro, & megalina pelle confectum inter alia dona ei eſt allatum.* Infrà: *Aientes non opus eſſe megalinis regi pellibus leproſos & paralyticos quibus utique ovium aut leporum veſtimenta ſufficere potuiſſent.*

MEITERIA, Menſuræ frumentariæ ſpecies. Acta Capituli Eccleſ. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. *Tres meiteria avenæ ad menſuram veterem.*

Meiteriata, modus agri, tres *meiteriatas*, ſeu menſuras frumenti producens. Charta Rainaudi Comitis Forenſis an. 1263. *De cujus feodo dicte tres meiteriate terræ exiſtunt*, &c. Occurrit pluries.

MELINUS. *Lin.* 2. *poſt* μιλινὸν. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. MS. Reg. Cod. 85. μιλινὸν, *Genus coloris.* Gloſſ. Lat. Gr. *Luteus*, Μιλινὸν χρῶμα. Ita emendat Salmaſius ad Plin. pro πιλινόν, ubi plura de Melino colore p. 256. 257.

MELIOR. *Pag.* 500. *l.* 7. *poſt*, 756. *adde.* & Andream Monachum lib. 1. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg. cap. 43.

MELIORARE. *L.* 9. *poſt*, 19. *adde.* & in Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. pag. 38.

MELLICRATUM, Μιλίκρατον, idem quod *Medo.* Petrus de Dusburg in Chron. Pruſſiæ cap. 5. *Pro potu habent ſimplicem aquam, & mellicratum ſeu medonem.*

MELLITOR, *Qui mel vel ceram conficit.* Fori Leirinæ: *Mellitor det per annum unum almude de melle, & unam libram de cera.*

MEMORIA. *Poſt l.* 57. *ſubde.*

Memoria, anniverſarij Sanctorum dies, ſeu feſta. Joannes Hieroſolymitanus lib. 3. in Strategemata B. Job: *Propterea & memorias Sanctorum facimus, & parentum noſtrorum, vel amicorum in fide morientium devote memoriam agimus*, &c. Anaſtaſius Biblioth. in Hiſt. Eccl. *Feſtus Senator urbis Romæ miſſus ad Anaſtaſium propter quaſdam civiles utilitates, memorias ſanctorum Apoſtolorum feſtivitate majori petiit celebrari.*

Ibid. p. 505. *l.* 3. *poſt*, cohort. *adde.* ἀνταρίας μιᾶς; de eodem Auguſto, apud S. Athanaſium in Epiſt. ad Conſtantium.

Ibid. l. 7. *poſt*, Imp. *adde. Principalis memoriæ*, in Diurno Romano p. 36. de Theodoſio Imperatore.

Ibid. in fine adde. Unde vero ea ortæ formulæ, docet Goarus ad Eucholog. p. 144.

MEMORIALES. *Lin.* 16. *poſt*, Greffiers *adde.* Statutum an. 1327. pro Caſtelleto Pariſ. in Regeſto temporalitatum Cameræ Comput. Pariſ. f. 105. *Ceux qui feront les memoriaux ſeront perſonnes ſouffiſans & jurez, & ne ſeront memoriaux ne accors, ſi les parties ne ſont preſentes, & a accort de l'eſcriture, & jureront les Advocats qu'ils ne contrediront les memoriaux que plaidez auront, ains les accorderont ſelon ce que plaidé auront, & y ſeront iceux Notaires mis & eſtablis de par le Prevoſt, bons & ſouffiſans*, &c.

MENAGIUM, pro *Homenagium.* Vide in *Hominium.*

MENATA, *Clandeſtinum conſilium.* Ex Gall. *menée.* Formula 24. ex Andegavenſib. *Quaſi animalia per ſua menata eos ducere habuiſſit, & ipſa animalia per ſua menata aliquas mortas fecerant*, &c. *ipſa pecora illi exorticaſſit*, &c. Infrà: *Et ipſi illi taliter locutus fuit quod nec ſua animalia nunquam menaſſit, nec per ſua menata ipſa animalia degerè nunquam habuiſſit*, &c.

MENSA. *Pag.* 507. *l.* 63. *poſt*, cotidie. *adde.* In Epiſt. Joannis II. Archiep. Lugd. ad Glaſcuenſem Epiſc. *in civitate Beneventana, quæ propriè ad menſam Apoſtolicam pertinet, rellerem Dominus Papa ordinat.*

MENSIS. *L.* 29. *poſt*, exeunte. *adde.* Aliam methodum edidit ex MS. Cod. doctiſſimus Mabillonius lib. 4. Analect. vet. pag. 480. hac ratione, *Menſe Januario intrante dies duo, & exeunte dies ſeptem. Menſe Februario intrante dies novem, & exeunte dies quinque. Martio intrante dies tres, & exeunte dies octo. Menſe Aprili dies decem, & exeunte dies octo. Maio intrante dies ſex, & exeunte dies octo. Junio intrante dies novem, & exeunte dies novem. Julio intrante dies quatuor, & exeunte dies decem. Auguſto intrante dies ſex, & exeunte dies duodecim. Octobri intrante dies novem, & exeunte dies duodecim. Novembri intrante dies 8. & exeunte dies duo. Decembri intrante dies duodecim, & exeunte dies tredecim.* Hæc per otium expendat Lector quæ cum Rollandino & Chartis non quadrant.

Ibid. p. 511 *l.* 5. *poſt*, 24. *adde.* Diurnus Romanus cap 2. tit. 1. *Die enim ill. inſtantis menſis obiit.*

MENSURATICUM. *Adde in fine.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μετρητικὸν.

MENTIONARIUS, *Mendax.* Paulus Diac. lib. 21. Hiſt. Miſc. pag. 643. Edit. Caniſij: *Ut invenio alium mentionarium Juſtinianus quem habuit, quem mittere debuiſſet*, &c. Ubi Theophanes pag. 328. Ψεύσλον habet.

MERCENARIA. Regeſtum Burbonenſe ex Camera Comput. Pariſ. fol. 11. *Ego Archinbaudus Dom. Borbonij — conceſſi Matthæo de Monteacuto, & ejus heredibus de uxore ſua procreatis mercenariam meam de Veteribus Caſis, ſitam in Parochia S. Angeli, cum pertinentiis ejuſdem mercenariæ — quamdiu dictus Matthæus & heredes erunt manſionarij in terra mea*, &c.

MERETRICIUM. *L.* 6. *lege*, hoc loco.

MERITUM. *L.* 1. *poſt*, proffits. *adde.* Schol. Juvenal. Sat. 5. de Calpurnio Piſone: *Poſt conſulatum*

materna hereditate ditatus, magnificentiſſimus vixit, meritis ſublevare inopes ex utroque ordine ſolitus.

MERULUM. Repone hîc hanc vocem, quæ perperam irrepſit in pag. 526.

MESCHITA. *L.* 18. *poſt*, apud. *adde.* Anton. Brandaonum lib. 15. Monarch. Luſitan. cap. 11.

Ibid. l. 42. *poſt*, 16. *adde.* Vide Steph. Baluzium lib. 2. Miſcellan. pag. 268.

MESLEIA. *Lin.* 6. *poſt*, animo. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. cap. 19. *Tenſons que l'on appelle meſlées.*

Ibid. poſt l. 26. *ſubde.*

Miſcla. Tabular. Campaniæ Thuan. *Si miſcla in villa falla fuerit, qui inde accuſabitur, ſe tertiò purgabit: & ſi unus juratorum miſclam viderit, ſe purgare non poterit.*

MESNILIUM. Vide in *Manſionile.*

MESSIO. *L.* 30. *poſt*, &c. *adde.* Charta Hugonis Archiep. Senonenſis: *De ipſa decima meſſionem ſuam annuatim capiat*, 4 *videlicet modios, unum frumenti, alterum ſiliginis*, 3, *ordei*, 4, *avenæ*, &c.

MESTARIUM, *Menſura aridorum*, apud Lugdunenſes: Occurrit ſæpius in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1343. *Unum meſtarium ſiliginis, & duo meſtaria Comblos avenæ.*

MESTIVA. *Poſt l.* 43. *ſubde.*

Meſtivare, percipere. Charta Petri Epiſc. Inculiſmenſis an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij f. 11. *Meſtiva vero ſuper qua quæſtio orta fuerat, ſoli Sacerdoti conceſſimus. Si tamen Monachus meſtivare voluerit, parochianos ſuos Sacerdos diligenter admoneat, ne monacho de ſegetibus ſuis donet.*

META. *L.* 2. *poſt*, 46. *adde.* Heſychius: Θημωνιὰ ἢ σῶρος ἢ δραγμάτων.

METANEA. *L.* 3. *poſt*, venia. *adde.* Μετάνοιαι ἱεραὶ, apud Naucratium in Encyclica de obitu S. Theodori Studitæ p. 880.

METRETA. *L.* 13. *poſt*, dabit. *adde.* Ex his emendandum videtur Pœnitentiale S. Columbani cap. 3. Edit. 1667. *Vel certè ſi multum eſt quod effudit, quantas metranas de Cerviſia — perdidit.* Legendum enim *metretas.* Editio Holſteniana habet *quadranas.*

METRICANUS, *Poeta*, apud Harigerum in Vita S. Servatij Epiſc.

MICROLOGUS. *L.* 2. *poſt*, φιλόλογος. *adde.* In Gloſſ. Lat. Gr. *Scrupuloſus.*

Ibid. l. 4. *poſt*, breviloquium. *adde.* S. Columbanus Epiſt. 4. *Minimus maximo, agreſtis urbano, micrologus eloquentiſſimo*, &c. Idem Epiſt. 5. *Licet enim mihi nimirum* (f. *nimium*) *micrologo, &c.*

MIGMA. *In fine ſubde.*

Smigmator in Miraculis B. Staniſlai Canon. Regul. num. 49.

MILES. *P.* 533. *l.* 44. *poſt*, Epiſt. 3. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n. 1.

Ibid. l. 46. *poſt*, 490. *adde.* Anton. Brandaon. lib. 12. Monarch. Luſitan. cap. 1.

Ibid. p. 542. *l.* 5. *poſt*, accinxit. *adde.* Idem Alfonſo I. Rege Portugalliæ refert Chronicon Gotthorum, ſeu Luſitanicum, editum ab Anton. Brandaono, ſub eram 1163. *Infans inclytus domnus Alfonſus Comitis Henrici & Reginæ D. Taraſiæ filius, D. Alfonſi nepos, habens ætatis annos fere* 14. *apud ſedem Zamorenſem ab altario S. Salvatoris ipſe ſibi manu propria ſumpſit militaria arma, & ibidem in altare indutus eſt, & accinctus militaribus armis, ſicut moris eſt Regibus facere, in die ſancto Pentecoſtes.*

Ibid. p. 543. *l.* 63. *poſt*, opponuntur. *adde.* Philippus de Pergamo in Catone moralizato: *Aliqui autem ex nobilibus reperiuntur, qui infimum tenent nobilitatis gradum, ut ſunt ſimplices Milites, &c.*

Ibid. p. 544. *l.* 59. *poſt*, explicavit. *adde.* Charta Armoricobritannica an. 1419. *Diſoit que Chevalier d'armes mariant ſa fille avec Chevalier darmes, faire le pouvoit par le don d'un chapeau de fleurs.*

Ibid. p. 546. *poſt l.* 23. *ſubde.*

Miles per naturam, genere Militari ortus, vir nobilis. Fori Leirenæ in Luſitania editi à Brandaono to. 3. Monarch. Luſit. *Miles de Leirena ſtet pro meliore Milite de tota terra Regis in Iudicio, & peon pro meliore peone.* Ibidem: *Si Miles per naturam perdiderit ibi Equum ſuum, & recuperare non potuerit, ſemper ſtet in foro Militis. Alius vero Miles qui non fuerit per naturam, ſi perdiderit equum, ſtet in foro Militis per duos annos: deinde ſi non habuerit, det rationem.*

Miles de quatuor familiis. Gallis *Gentilhome de nom & d'Armes.* Joan. Longinus in Actis S. Staniſlai Epiſcopi Cracov. num. 162. *Milites de quatuor familiis & generationibus, qui ampliorem in illo parricidij facinore geſſiſſe feruntur principatum, videlicet ferentes labarum cum cruce in campo celeſtino &c.* Vide diſſertat. noſtram ad Joinvillam de hoc argumento.

Miles plebeius in eod. Chronico Gotthico Luſitanico era 1200. *Pridie Kl. Decemb. in nocte S. Andreæ Apoſtoli, civitas Paça id eſt Begia, ab hominibus Regis Portugallia Dom. Alfonſi videlicet Feonando Gonſalvi, & quibuſdam aliis plebeis Militibus nocte invaditur, & viriliter capitur.* Ubi *Milites plebei* videntur appellari quivis *Equites*, qui opponebantur peditibus. Fori Leirenæ: *Quidquid homo de Leirena in terra Saracenorum lucratus fuerit, det quintam partem Regi, præter equos quos debet accipere Alcaida de Leirena, & facere inde novos Milites, & dare his qui perdiderint ſuos.* Infrà: *Peon ſi habuerit equum, ſtet Miles, ſi vult.* Rurſum: *De pugna quæ fuerit in fiada, ſi Miles fuerit victus, det* 10 *ſolidos: ſi peon, quinque.* Hos *Cavalleros villanos* vocant Fori Alcaçonenſes eræ 1267.

Ibid. p. 547. *l.* 42. *poſt*, 203. *adde.* In Nivellenſi Monaſterio Canonicarum S. Gertrudis in Brabantia, etiamnum domicellæ iſtæ Canonicæ, poſt exactum *Stagium*, quod triennij eſſe aiunt, fiunt ſeu creantur *Militiſſæ*, ad altare, à quodam nobili Milite ad hoc evocato, ſtricto enſe in dorſum impacto, conſuetiſque verbis pronuntiatis.

MIMARITIÆ, *Meretricij ſeu mimici geſtus.* Pirminius Abbas in Excerpt. de libris Canonicis: *Mimaritias & verba turpia, & amatoria, vel luxurioſa ex ore ſuo non prodant.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μιμάριον.

MINÆ. *Poſt l.* 14. *adde.* Ubi Servius *minas* eſſe ait, *eminentias murorum, quas pinnas vocant.* Utuntur præterea Ammianus lib. 20. 24. 19. Feſtus Avienus in Ora maritima, & Ruffinus apud Joſephum lib. 3. cap. 7. *dele 2 poſtremas lineas.*

MINA, menſura. *In fine ſubde.*

Mineata terræ, in Tabulario S. Albini Andegav.

MINERVAM *in tela ſua nominari à mulieribus*, maleficij aut ſuperſtitionis ſpecies, apud Pirminium in Excerptis de ſacris libris Canonicis.

MINISTER. *L.* 4. *poſt*, 66. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. perſecutor. cum. 15. *Comprehenſi Preſbyteri*

bysteri & Ministri, & sine ulla probatione ad confessionem damnati.

Ibid. pag. 554. l. 59. post, capit. *adde. Ecclesiastica & reipublicæ administratores*, in Charta Ludovici Pij, in Vita Aldrici Episcopi Cenomanensis pag. 34.

Ibid. pag. 557. lin. 32. post, &c. *adde.* Similem prope Constitutionem de Ministerialibus Bambergensis Ecclesiæ descripsit Gretzerus in Divis Bambergensib. p. 89.

MINISTELLUS. *P. 560. l. 5. post*, &c. *adde.* Bernardus Silvester de gubernatione rei familiaris: *Homo joculatoribus intentus cito habebit uxorem, cui nomen erit paupertas, ex qua generabitur filius cui nomen erit derisio.*

Ibid. l. 23. post, expellere. *adde.* Longè sapientius egit Henricus Imp. qui in nuptiis suis cum Agnete Pictavensi in Ingelheim celebratis anno 1044. *Infinitam histrionum & joculatorum multitudinem sine cibo & muneribus vacuam & mœrentem abire permisit* ut est in Chronico Virtziburgensi.

MINORES. *L. 3. post*, nepotes. *adde.* Glossæ Græc. Latin. μετα-βλητικοι, *Minores. Singulare non habet.*

MINUSTIRE, *Sigillatim efferre.* Gallis, *dire par le menu.* Formula 32. ex Andegavensib. *vel reliquas res quam plures, quam longum est per singulas minustire.*

MINUTA. *L. 8. post*, nervos. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Et debet in mense Maii multonem 1. cum lana, & 1. agnum, ad messes 1. sextarium de silica, & alium de civada, ad vindemias carrigium, aut 2. sol. per porcum, & pascuage, & per pasium 13 den. —& minutam de Poies, & 1. parem.* Ubi *minuta de Poies* idem valet quod *Pogensis*, seu moneta Podiensis. Vide *Pogensis.*

MIRAMOMELINUS. *In fine adde. Elmunimus* appellatur in Chronico Gottholusitano era 1217. *Emir Elmunimus*, era 1222.

MISCHINUS. *P. 567. post l. 33. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Nous sommes quinze mille meschins & bachelers,
Qui devons nostre pris & nos los acheter.

MISCLA. Vide in *Mesteia.*

MISELLINUS, pro *Misellus*, apud HRabanum Maurum hymno 26. de charitate:

Nutu Dei felix homo conlætatur fratribus,
Misellinis & pupillis, egenis & orphanis.

MISSA pro missione. *Adde in fine.* Vide Gloss. med. Græcit. in Mis.

MISSA. Sacrificium. *P. 574. l. 57. post*, Marcello. *adde.* & aliis. Vide Goarum ad Euchiolog. p. 122.

Ibid. L. 58. post, agere. *adde.* In lib. 1. Sacrament. Eccl. Romanæ cap. 75.

Ibid. p. 576. l. 4. post, nundinæ. *adde.* Vide Gretzerum in Muricibus Christianis p. 75.

Ibid. post l. 24. subde.

Missæ bifaciatæ, dictæ, cum Missæ plures diversi argumenti usque ad offertorium sæpius iteratæ, tandem uno Canone concludebantur: adversus quas studiosè scribit Petrus Cantor in verbo abbreviato. Ita Georg. Cassander de Liturg.

Ibid. l. 31. post, cap. 12. *adde.* Tumque sacræ ædis fores claudebantur, ut est apud S. Maximum in Mystagog. cap. 16. ea autem Diaconi vox erat: *Si quis non communicat, det locum*, id est excedat, ut est apud Gregor. M. lib. 2. dialog. cap. 23.

Ibid. p. 577. l. 4. post, conficitur. *adde.* Feria 5. majoris hebdomadæ.

Ibid. l. 5. post, Remensi. *adde.* & in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 40.

Ibid. l. 13. post, solet. *adde.* In Missali Gothico p. 385. &

Ibid. p. 578. post l. 4. subde.

Missa Paschalis, quæ in singulis septimanæ Paschalis feriis agitur, in Missali Gothico p. 342. 343. in Gallicano p. 480.

Ibid. l. 45. post, &c. *adde.* Cumeanum de Mensura pœnitentiar. cap. 14.

Ibid. p. 579. l. 47. post, abstrahatur. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. pag. 72. *nunquam à die ordinationis suæ cognoverunt diem prætervire, ut non Missam aut publicam aut secretam celebraret.*

Ibid. p. 581. l. 2. post, &c. *adde.* Franciscus Canonicus Pragensis: *Nec non Missas votivas de Sanctissima Trinitate, de S. Spiritu, de Domina, de Patronis, &c.*

MISSALE. *L. 20. post*, &c. *adde.* Herbertus Monachus de Hereticis Petragoricensibus: *Nec communionem percipit, sed hostiam juxta aut retro altare, aut in Missalem projicit.*

Ibid. p. 582. l. 11. post, argento. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 149. *In Pollegiticis tamen & Plenariis sanctæ matris prædictæ urbis Ecclesiæ hactenus pleniter operiuntur inserta.* Et p. 259. *Et aliis villulis ad eas pertinentibus, sicut in Plenariis. Iam dicta Ecclesia continetur.*

Ibidem In fine post, insertæ. *adde.* Charta Ludovici Pij in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 11. *sicut in plenariis & breviariis ejusdem Ecclesiæ continentur, &c.* Adde. pag. 40. & 144.

MISSUS, pro ferculo: *adde in fine.* Charta alia Ludovici *de sanctæ Mauræ D. de Caenchi, de Saute, & de Richebourg.* an. 1615. *Item nous avons droit de mets de mariage, qui est deu par ceux qui se marient, & qui viennent espouser en l'Eglise dudit Saute, lequel se dois apporter jusqu'au chasteau par l'Espouse avec les joueurs d'instrument, ledit mets doit estre composé d'un membre de mouton, deux poullets, deux quartes de vin vallants quatre pintes, quatre pains, quatre chandelles, & du sel le jour des espousailles, en peine de 60. sols parisis, d'amende.*

MISSUS. Legatus. *P. 586. l. 7. post*, accipiant. *adde.* Vide Henricum Valesium ad excerpta Diodori Siculi p. 60.

MITRA. *P. 590. l. 19. post*, Considere. *adde.* Balsamon de Chartophylace, lib. 7. Juris Græcorom. pag. 462. καὶ τοῦτο διὰ τοῦτο καθ' ὅμοιον βλέποντες κατασκευάζουσι χρυσᾶ ὑποδήματα, ὡς ἀλληγοροῦντες τὰ πάθη, καὶ τὰ τούτου ὑπερίζοντας ἴνιαμβ.

Ibid. l. 41. post, dignitati. *adde.* Vide vitam S. Henrici Imp. cap. 18. & Bonfilium Constantium in Messana lib. 8. p. 58. v.

Ibid. p. 591. l. 27. post, &c. *adde.* Poëta Gallicus inferioris ævi, editus an. 1530. in Carm. hoc titulo: *Epitheton contre deux faux tesmoins mitrez:*

Nous faux tesmoins que vous voiez mitrez;
Par gens lettrez qui ont bien veu les livres,
Pour nos meffaits qui sont enregistrez,
Sommes monstrez & ainsi accoustrez,
Sous le hazard d'en avoir quatre livres.

Ibid. l. 28. post, 328. *adde.* & Ludovicum d'Orleans in expostulat. p. 207.

Ibid. in fine adde. Cæterum de veterum mitra multa congessit Carol. Paschalius lib. 4. de Corona cap. 20. 21.

MITTERE. *L. 4. post*, ponere. *adde.* Lactantius

de Mortib. perſecut. num. 2. *Per omnes provincias & civitates Eccleſiæ fundamenta miſerunt.* Ubi idem ſcriptor lib. 4. inſtit. cap. 20. *Diſcipuli vero per provincias diſperſi fundamenta Eccleſiæ ubique poſuerunt.*

MIXTUM. *L.* 3. *lege.* κράσις.

Ibid. p. 593. *l. ult. poſt*, meteil. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat μίξις χρωμάτων, ἢ ἄλλης ὕλης, *mixtura.*

Ibid. p. 594. *l.* 5. *poſt*, raſam. *adde.* Tabular. Dalonenſis Abbatiæ fol. 63. *Ad cenſum* 7. *ſextariorum & unius Emine mixtura.*

MODIATIO. *Lin.* 6. *poſt*, vino. *adde.* Charta Joannis Epiſcopi Carnotenſis an. 1178. in Tabulario Drocenſi fol. 33. *Adducent quoque eandem modiationem Monachi de Brolio*, &c.

MODIGUS, *Modius.* Teſtamentum Sancij II. Reg. Portugall. æræ 1286. apud Brandaon. tom. 4. *Septem modigos panis qui conſueverunt mihi dari.*

MODIUS. *L.* 13. *poſt*, Digeſtis. *adde.* Formula 21. ex Andegavenſib. *Ad illo campello ferente modius tantus*, &c. Ita Form. 53.

Ibid. p. 596. *poſt l.* 30. *ſubde.*

Modiagium, idem quod *Mediaticum.* Tabul. Prioratus S. Vincentij Laudunenſis, an. 1274. *Recognoverunt unum modium ad menſuram S. Quintini, qualiter ſolvitur in modiagio Eccleſiæ S. Vincentij.*

Moiata, idem quod *Mediata.* Tabularium S. Eparchij Inculiſmenſis fol. 1. *Item in Enguena unum ortum tenentem dimidiam moiatam de terra.*

MOFFADOR. Charta originalis cujuſdam Majoricenſis an. 1253. *Miromomeni dat mihi de decem in decem diebus* 40 *Biſancios pro Cypenſis: & de die in diem mittit* 40 *equos ſummo mane ad equitandum cum multitudine venerabilium Moffadorum, qui me & totam meam familiam intus civitatem & extra honorificè comitantur.*

MOGNERIA. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 40. v. *Quidquid habemus in molendinis & in anguillari de Fiſſac, id eſt tertiam partem, & unam mogneriam*, &c.

MOLENDINUM. *Pag.* 598. *l.* 30. *poſt*, Columbum. *adde.* noſtri *tan* vocant querceum corticem in pulverem reductum, quo Coriarij ad ſubigenda Coria utuntur.

Molendina, ſeu *Moletrinas in lenclis*, adinveniſſe Beliſarium ſcribit Procopius lib. 1. de Bello Gothico cap. 19.

MOLESTIA. *Adde in fine.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀγγαρεῖαι.

MOLINUM. *P.* 597. *poſt l.* 20. *ſubde.*

Mulneum, eâdem notione in Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 17. *Ex alia fronte rivulum credandum cum uno mulneo.* Occurrit rurſum in cod. Tabulario.

MOLLES. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. Μαλακὲς.

MOLLIDITAS, *Mollities.* Vita S. Marculfi Abbat. num. 10. *Lectus ejus nec etiam quidquam molliditatis habebat, ſed tantum nuda jacens in humo*, &c.

MONACHUS. *L.* 45. *poſt*, infirmis. *adde.* Quo ſpectant orationes, quæ deſcribuntur in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 73. & 74. *cum expoliatur infirmus, & fons benedicitur*: Deinde, *Benedictio aquæ ad ſuccurrendum.* & cap. 76. *Ad ſuccurrendum benedictio olei exorcizati.*

Ibid. p. 602. *l.* 2. *poſt*, &c. *adde.* Tabul. Celſinianenſe: *Quod ſi in Vita Monachi non fuerint, ad ſuccurrendum recipiantur.* Alibi: *Pro hoc itaque dono ſupra dicti Monachi Celſinienſes eundem Geraldum Monachum fecerunt ad ſuccurrendum, & honeſtè ſepelierunt.*

Ibid. l. 25. *poſt*, 295. *adde.* Vide præterea Balſamonem ad Can. 2. Pſeudo-ſynodi Photianæ.

MONASTERIUM. *P.* 604. *l.* 2. *poſt*, rexiſſe. *adde.* Ejuſmodi vero monaſteria duplicia in poſterum fieri vetantur in Synodo Nicæna II. Can. 20.

Ibid. l. 7. *poſt*, vide. *adde.* Præterea Ignatium Diac. in Vita S. Nicephori Patr. Conſtantinopol. num. 27. Mandatum dari ſolitum Metropolitanis §. 16. in Jure Græcorom. p. 432. & infra.

Ibid. l. 34. *poſt* 52. *adde.* In jure Græcorom. pag. 141. 253. & apud Cruſium in Turcogr. lib. 4. Epiſt. 18.

Ibid. l. 59. *poſt*, dotata. *adde.* Τὰ τῆ δημοσίᾳ μονασίᾳ, in Nov. 8. Alexij Comneni in Jure Græcorom.

Ibid. l. 63. *poſt*, habitum. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 6. *Quod Abbatia S. Vincentij non eſſet de jure antedicti Epiſcopi, ſed fiſcum ſæpedicti Hludovici Imperatoris eſſe debeba.*

Ibid. p. 606. *l.* 10. *lege*, 1058. *& infra*, ævum.

Ibid. l. 19. *poſt*, exordio. *adde.* Privilegium Joannis Pap. pro Eccleſia Lochienſi à Goffrido Griſigonella conſtructa: *Quos nos divina fulti fiducia ita confirmamus, ut præfata Eccleſia ſit ſemper ab omnium hominum dominatione libera, ut præter Romanum Pontificem nullum habeat præſulem. —— hoc autem factum eſt aſſenſu & voluntate Harduini tunc temporis Turonenſis Archiepiſcopi.* Vide Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 47. Vitam S. Babolenî num. 20. Edit. Petri Chiffleti, Ughellum, &c.

Ibid. p. 608. *l.* 61. *poſt*, 72. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Σαμοσύνιον.

Ibid. l. 66. *poſt*, vide. *adde.* Nov. 123. c. 44.

Ibid. l. 72. *poſt*, c. 9. *adde.* Petr. Fabrum lib. 3. ſemeſtr. cap. 21. p. 535. & Morinum lib. 7. de Pœnit. cap. 15.

Ibid. p. 609. *l.* 17. *poſt*, Gretzerus. *adde.* In Tabul. S. Cyrici Nivern. Ch. 59. Hugo Epiſcopus Nivernenſis Eccleſiam S. Cyrici *monaſterium* vocat.

MONETA. *P.* 610. *l.* 39. *poſt*, capitis. *adde. Denarij infortiatorum*, paſſim in Tabul. Abbat. Dalonenſis fol. 4. 5. 7. 49. 55. &c. Ibidem fol. 70. *acceptis* 8 *libris de forzats, vel Pictavinis.*

Ibid. p. 612. *l.* 59. *poſt*, præcipimus. *adde.* Occurrit etiam in Charta an. 1258. apud Maximilianum Henricum in Apologia Archiepiſc. Colonienſis pag. 33.

Ibid. poſt l. 64. *ſubde.*

Moneta miſſibilis, Gall. *de miſe*, in Charta an. 1322. in Maceriis S. Barbaræ Lugdun. p. 203.

Ibid. p. 631. *poſt lin.* 24. *ſcribe.*

Legitur in Regeſto viridi novo Caſtelleti Pariſ. fol. 83. Statutum de monetarum pretio, 16 Febr. 1485.

Grans Blans unzains tant aux armes de France que du Dauphiné pour 11 *den. T. piece, demi unzains à l'Equipollent.*

Grands Blans au ſoleil tant aux armes de France que du Dauphiné pour 12 *den. T. & les demy à l'equipollent.*

Liars & hardis pour 3 *den. piece.*

Doubles & petits deniers Tournois pour 2 *den. T. & 1 den. T.*

Les Pariſis pour 1 *den. pariſi piece.*

Les Gros d'argent tant aux armes de France que du Dauphiné pour 2 *ſols* 10 *den. T.*

Tous les Eſcus à la couronne qui ſont faits à divers poids, à tout le moins qui peſent 2 *den.* 14 *gr. au*

prix

prix de 32 ſ. 1 den. T. piece. Les demi Eſcus à l'equipollent.

Les Eſcus faits au pays de Dauphiné du poids deſſuſdit pour 32 ſ. 1 d. T. piece, & les demy à l'equipolent.

Les Eſcus au ſoleil qui ſont faits de 70 de poids au marc à tout le moins, qui poiſent 2 den. 16 gr. pour 33 ſ. T. piece, & les demi Eſcus à l'equipollent.

Les Eſcus au ſoleil qui ſont faits oudit pays de Dauphiné de ſemblable poids pour 33 ſ. T. piece, & les demi à l'equipolent.

Habetur Statutum aliud Caroli VIII. Reg. 10. Jun. an. 1488. fol. 131. quo perinde monetarum Francicarum pretium indicatur, ſcilicet

Bons viels Eſcus pour 40 ſ. T.

Bons France à pié & a cheval & Royaux pour 39 ſ. T.

Bons Saluts à 37 ſ. T.

Bons Eſcus au ſoleil pour 36 ſ. 3 d. T.

Bons Eſcus appellez à la couronne pour 35 ſ. T. piece.

Grans Blans au ſoleil appellez douzains pour 13. den. T.

Grans Blans à la couronne appellez unzains pour 12 d. T. piece, & les demi à l'equipollent.

Gros du Roy qui par cy devant ont eu cours pour 2 ſ. 10 d. T. auront cours pour 3 ſ. T.

Liars & Hardis, doubles Tournois, Petits Tournois & deniers Pariſis au pris qu'ils courent à preſent.

Statuto denique alio ejuſdem Caroli 17. Decemb. an. 1488. ibid. fol. 122. ſtatuitur nova cuſio *des Grans Blans à la couronne à 4 den. d'aloi argent le Roy, a 2 gr. de remede, de 7 ſ. 8 den. & demi de poids au marc de Paris, qui auront cours pour 10 den. T. la piece, ſur le pié de 11. livres T. marc d'argent.*

In Regeſto cæruleo Caſtelleti Pariſ. fol. 50. extat aliud Caroli Regis Statutum 31 Aug. an. 1493. quo cudi ſtatuuntur monetæ aureæ & argenteæ, ſcilicet

Les Eſcus ſins au ſoleil de 70. de poids au marc, qui eſt 2 den. 17 gr. 3 quarts de gr. du poids de 2 den. 16 gr. du prix de 36 ſ. 3 den. T. Les demi à l'equipollent.

Les Eſcus à la Couronne qui ſont de 72 de poids au marc, qui eſt 2 den. 14 gr. du prix de 35 ſ. T. Les demi à l'equipollent.

Les gros de Roy de 2 den. 16 gr. pour 3 ſ. T.

Les grans Blans au ſoleil aux armes de France & du Dauphiné pour 13 deniers T. Les demi à l'equipollent.

Les grans Blancs à la Couronne pour 10 d. T. &c.

Ibid. p. 653. l. 41. poſt, ſolet. *adde.* Jus vero cudendi monetam habuiſſe Epiſcopos Cenomanenſes ex conceſſione Pipini Regis, colligitur ex Vita Aldrici ejuſdem urbis Epiſcopi pag. 100.

Ibid. l. 62. poſt, exhibemus. *adde.* Charta an. 1151. in Hiſt. S. Barbaræ Lugdun. *Miſit — in gageria pro 10 millibus ſolidorum Lugdunenſis monetæ, cujus 20 ſolidi valebant marcam puri argenti.*

MONETARIUS. *In fine ſubde.*

Monetarius ex Sacrament. Imperij. Extat. in Regeſto 110. Tabularij Regij Charta 136. Caroli VI. Regis data in Ponte Archæ 28 Martij an. 1387. hocce argumento: *Charles — Comme de noſtre droit acauſe de noſtre joieux avenement en noſtre Duchié de Normandie nous appartiengne & puiſſions faire & creer un Monnoier du ſerement de l'Empire, ſavoir faiſons que nous pour la bonne relation à nous faite, de ſens, loiauté, & ſuffiſance de noſtre bien amé Ancheaume de Marronie bourgeois de Rouen, & auſſi pour contemplation de noſtre amé & feal Conſeiller L'Eveſque de Bajeux duquel il eſt neveu, icelui Ancheaume avõs anjourdhui fait & créé par la teneur de ces preſentes, faiſons & creons de noſtre authorité, grace eſpecial & pleine puiſſance Monnoier du ſerement de l'Empire, à avoir, faire, & exercer ledit office de Monnoier par lui & ſes hoirs perpetuellement, aux droits, franchiſes, & libertez, & autres proffits & emoluments qui a office de monnoier dudit ſerement peuvent & doivent appartenir, & à lui & à ſeſdits hoirs avons ottroié & ottroions que par toute noſtre dite Duchié de Normandie ils puiſſent ouvrer & monnoier, & uſer deſdites franchiſes, privileges, & libertez, ainſi que ſont & ont accouſtumé faire d'ancienneté les autres ouvriers & monnoiers deſſuſdit. Si donnons en mandement au Prevoſt, Gardes & ouvriers deſdites monnoies qui à preſent ſont, &c.* His opponuntur *les Monnoiers du ſerment de France*, in manuali Placitorum Parlamenti, 19 Jul. 1374. mentio fit controverſiæ inter *Monetarios ſacramenti Francia*, & *Monetarios ſacramenti Imperij*, ſuper eorum privilegiis, ubi Monetarij ſacramenti Imperij, iiſdem quibus Francici immunitatibus ac ptivilegiis gaudere ſe, & in Regnum Franciæ à Rege evocatos fuiſſe aſſerunt.

MONICULUS, pro *Monachulus.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *ad ipſa baſilica in honorem ipſius ubedum civitatis Cenomannica adificavi, & caſas inibi adificavi, & moniculos inſtitui, qui inibi Chriſto propitio in perpetuis temporibus officium & ſervitium procurent.*

MONOGRAMMA. *L. 11. poſt*, dicitur. *adde.* Vita S. Baboleni num. 21. ex Edit. Petri Chiffletij: *Sed & Rex ipſe* (Clodovæus) *favens ſubſcripſit, & ſuo monogrammate facto, annulo regio inſigniri juſſit.*

Ibid. p. 668. l. 22. poſt, 121. *adde.* & Ægidio Gelenio in Colonia p. 74.

Ibid. l. 29. poſt 47. *adde.* & Guilino in Annalib. Alexandriæ p. 15.

Ibid. l. 32. poſt, 361. *adde.* & apud Ægidium Gelenium in ſancto Engilberto p. 32.

Ibid. l. 34. poſt, 431. *adde.* Aliter exhibetur apud Gelenium in S. Engilberto p. 27.

Ibid. p. 670. l. 1. poſt, 390. *adde.* & Annalib. Alexandriæ p. 336.

MONS GAUDII. *L. 15. poſt*, 171. *adde.* & Ricordanum Malaſpinum cap. 156.

Ibid. l. 26. poſt, locis. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Roi Looy eſcrie, Monjoie Diex aïe.

Infrà:

Crie Monjou, aidiez ſainte Marie.

Rurſum:

Monjoie eſcrie, Dex aide & ſaint Pol.

MONSTRABILIS, *Conſpicuus.* Sidon. l. 3. Ep. 7. *Ob omnia felicitatis naturæque dona monſtrabilis.* Vide Savaron.

MONTANEA. *L. 12. poſt*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obaſin. lib. 1. c. 16. *Habitatio eorum montaneis hiemalibus cingitur.*

MONTARIUS. *In fine adde.* Fori Leirenæ: *Montarium* (f. Montarius) *det de venato lumbum coſtale.*

MONTATICUM. *Adde in fine.* Fori Alcaçonenſes: *Omnes qui quaſierint paſſar cum ſuo ganado in termino de S. Maria des Alcaçonas, prendant de illis montadigo de grege das oves, 4 carnarios, & de buſto das vacas, una vaca. Iſto montadigo eſt de*

Concilio. Suprà : *Ganado de Alcaçonas non ſit montado in nulla terra.*

MONTESIANI. *L.7. poſt*, lucis. *adde.* cui conjecturæ favet Lactantius lib de Mortib. Perſecutor. num.11. *Erat mater ejus Deorum montium cultrix, mulier admodum ſuperſtitioſa.*

Ibid. lin.10. poſt, vocat. *adde. Deorum montenſium* mentio eſt in vet. inſcript.apud Gruter. p.21.

MORATORES, *Incolæ*, *Cives*, in Chartis Hiſpanicis apud Brandaon. in Monarch. Luſitan. to. 3. pag.287. tom.4.p.237.

MORBUS. *Pag.675. l.1. poſt*, contagioſæ. *adde.* Petrus Damian. lib.1. Epiſt.9. *Cur ego non deferam pro cavendis tot animæ vulneribus Romam? quanquam & ipſi corpori meo non ſit prorſus innoxia, ut pote ferax febrium nec vagarum. Unde & tetraſtichon hoc olim protuliſſe memini.*

Roma vorax hominum, domat ardua colla virorum,
Roma ferax febrium, necis eſt uberrima frugum.
Romanæ febres ſtabili ſunt jure fideles,
Quem ſemel invadunt, vix à vivente recedunt.

Qui quidem verſus laudantur ab Alberico in Chron. MS. Vide carmen de Curia Romana v. 110. apud Mabillon. to.4. Analector. veter.

MORGANEGIBA. *In fine ſubde.* & Joan.Stierhookum de Jure Sueonum vetuſto, lib.1. cap.1.

Morganicum. Jacobinus de S.Georgio Turinenſis J C. in Tractatu de Feudis c. ult. *Unus ex dictis vaſallis habens filios ex prima uxore nobili, ea mortua accepit aliam ignobilem in uxorem, cum pacto, quod filij naſcituri ex ea non ſuccederent in bonis feudalibus. Et circa hujuſmodi pactum debetis ſcire quod appellatur matrimonium ad morganicam. Ita probat text. in C. unico : in tit. de Filiis nat. ex matri.Contra ad morga. Et eſt vulgare Mediolanenſium, & dicitur ad morganicam, quaſi morganicum, id quod poſt mortem viri capitur.*

MORSUS. *L.16. poſt*, cap.6. *adde.* Virgil. lib.12. Æneid.

——— *& laterum junctûras fibula mordet.*

Sidon. in Paneg. Anthenij Carm. 2.

Fibula mordaci refugas à pectore veſtes
Dente capit.

Et Carm. 5. in Paneg. Majoriani :

Oſtricolor pepli tentus, quem fibula torto
Mordax dente vorat.

MORTARIUM. *L.47. poſt*, Heriotum. *adde.* Non defuere denique ex Parochis qui jus iſtud mortuarij ab iis qui vitam Monaſticam amplectebantur deberi contenderint, ut qui in ſæculo pro mortuis haberentur, quod prohibuit Honorius III. Pap.Bulla data Laterani 11.Non.Decembr. Pontif. an.11.ex Tabulario Abbatiæ Barbellenſis juxta Meledunum : *Significaſtis ſiquidem nobis quod in quibuſdam partibus conſuetudo deteſtabilis inolevit, videlicet quod cum aliqui amulantes cariſmata meliora, monaſteria veſtri ordinis volunt cauſa religionis intrare, ut ibi domino famulentur, capellani eorum donec ab ipſis pecuniam, quæ Mortarium nuncupatur, extorqueant, prout à parochianis ſuis conſueverunt accipere, illis ſe temerè opponunt, quarum ſuper hoc noſtra providentia remedium flagitaſtis, &c.*

MOSCHETUM. Vide in *Muſcarium.*

MOTATICUM. *In fine poſt*, molini, *adde.*Tabular. Abſienſe : *Duas ſextariatas terræ e lo beth ad molendinum, e lo motage al beth adobar, e l'autre motage ſubtùs pratum, &c.* Infrà : *Qui etiam percalcavit terram & lo motadges ad molendinum cum Petro Abbate*, &c. Liber Chirographorum ejuſdem Monaſterij fol. 20. *Et conceſſit ipſe Petrus rivagium & motagium molendini*, &c.

MUGULARE, *Mugirè*, Gall. *Mugler*, more boum, in Addit. ad Vitam S. Antonini n.66.

MULLO. *In fine adde.* Liber Chirographor.Abſiæ fol.104. *Donavit —— fœnum raſtrorum & fœnum ſeſſionis mullonum.*

MULTISSIMUS, *Plurimus*, in Charta an.1452. apud Bolland.in Vita S.Nicei Eremitæ : *Multiſſimis miraculis claruit*, &c.

MULTO. *L.1. poſt*, mouton. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 56. *Et debentur 7. multones de paſcuario cum lana.*

Ibid. p.671. l.26. poſt, &c. *adde.*Charta an.1248. in Tabul. Maurigniacenſi : *De quibus nobis ſingulis unaquæque maſura integra directuram integram, Montonagium ſcilicet 6 denariorum —— reddebant.*

MULTOCIUS, pro *citò*, uſurpat autor 1.Vitæ S. Marculfi Abbat. n.14.

MUMIA. *In fine adde.* & lib. 1. Paradox. medicin. cap.40.

MUNDITIÆ. *L.15. poſt*, reconſignet. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obaſin. cap.30. *Veſtes abluere, domos ſcopare, & cæteras munditias ſolicitè exercere.*

MUNDMAN. *L.3. poſt*,homo. *adde.* Laudum ſeu ſententia lata an.1258. apud Maximilian. Henricum in Apolog. pro Archiep. Colonienſi p.21. *Item quod diverſi cives & potentes recipiunt & recipere conſueverunt populares & impotentes in ſuam protectionem,nominantes vulgari nomine* Muntman : *Ita quod quando tales populares delinquant, clandeſtina ſervitia dant potentibus, & ob hoc ipſorum exceſſus defendunt.*

MUNDIUM. *L.6. poſt*, maritorum. *adde.* Quemadmodum olim feminæ erant in perpetua tutela apud Romanos, ut docet Ulpianus in fragm. inſtitut. de tutelis.

MUNDUALDUS. *In fine adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c.141. ubi de feminis deceptis : *Mais il fuet avoir la preſence d'autres juges, ou de lor modoals, ou de lours parens*, &c.

MUNDUS. *L.1. poſt*,le ſiecle. *adde.* Epitaphium Afrodites Chriſtianæ laudatum à Grutero pag.1177. & à Jacobo Sponio in Itinerario to.3. p.14.

Reſtitit hæc mundo ſemper cæleſtia quærens,&c.

MUNERARIUS. *In fine adde.* Et Paſſionem S. Mariæ Mart. n.4.

MUNUS. *L.34. poſt*, adde. *ſcribe*, lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. cap.80.

MURAGIUM. *In fine adde.* & Harmenopul. lib. 2. tit.5. §.6.

MURATUM. *In fine adde.* Acta Epiſcopor.Cenoman.p.289.*Vineam quoque & muratum juxta altare poſitum, nullum Deo & ſanctis ejus dans honorem violenter abſtulit*, &c. Ubi videtur ſumi pro Cancello altaris.

MURENÆ. *L. 4. poſt*, 31. *adde.* Gillebertus Epiſc. London. in cap.1. Cantici Canticor. num. 10. *Murena piſcis eſt, ſed proceritate decorus, coloriſque varietate conſpicuus : unde dicuntur Murenulæ catenæ ex auro fabrefactæ, quæ collo circumdatæ protenduntur in longum, & annexæ monili hoc immobiliter faſciæ pectorali veſtringunt.*

MURMURIUM. *In fine adde.* Occurrit præterea in lib.2. Miracul. S.Rictrudis n.80.

MURREUS. Vide in *Mazer.*

MUSANDINUS. *In fine adde.* Niſi quod is laudatur

datur ab Arnoldo de Villanova in Breviario practicæ, ubi Medicum Pariſienſem fuiſſe ait.

MUSATILIS *ars.* Vide in *Muſivum.*

MUSCA. *In fine adde.* Vide Scaligerum ad Euſebium p.201. 2 Edit.

MUSCARIUM. *L.*3. *poſt*, abigimus. *adde. Moſchetto*, Italis : *Moſchetum*, in Statut. Mediolan. part. 2. cap.457.

MUSCHETA. *Poſt l.*7. *adde.* Bernardus de Breidenbach in Itinerario Terræ ſanctæ : *His diebus quibus in muſchetis congregantur, & quando præcipuas habent ſolemnitates*, &c.

MUSILEUM. *Lin.* 8. *poſt*, collocabantur. *adde.* Quæ *loca* eâdem ratione vocat Frontinus. Vide *Locus.*

MUSIVUM. *P.*611. *l.*5. *poſt*, muſeo. *adde.* Vetus Inſcriptio an.153. apud Jacob. Sponium in Itinerario : *Et hoc amplius pro ſua liberalitate Cameram ſuperpoſuit, & opere muſeo exornavit. alia*

Ibid. in fine adde. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μουσῶν.

MUSTRUM. Palladius de Architectura, ex MS. Cod. Pithœano: *Muſtrum autem quod pro colore purpureo temperatur*, &c.

MUTAGIUM. *P.*713. *l.*16. *poſt*, &c. *adde.* In quodam areſto Parlamenti an.1634. appellatur *Remuage*, Jus illud quod habet Dominus feudi ſuperior, cum à Linea directa in aliam tranſit.

MUTA. *L* 8. *poſt*, mutant. *adde.* Deſcribitur illa à Guillelmo Tardiſo part.1. *de Fauconnerie*, cap.47. idem Fridericus lib. 2. &c.

MUTTUM, γρῦ, in Gloſſ. Lat. Græc. Hinc vox *mot*, apud noſtros, & loquendi formula, *ne muttum quidem audet dicere.* Vide Scaliger, ad Feſtum in *Mutire.* Epiſtola Ludovici II. Imp. ad Baſilium Maced. Imp. Conſtantinopol. *Verùm ſuper hoc ſi eſt qui ſummo Pontifici ſaltem unum faciat mutum, congruo profectò illius non carebit reſponſo.*

MUTUUM. *In fine ſubde.*

Mutuum ebraldum. Charta Henrici Comitis Portugalliæ to.3. Monarchiæ Luſitanæ p. 281. *Non introducam mutuum ebraldum Colimbriæ.*

N.

NABULUM. *In fine adde.* Utitur Andr. Dandulus in Chron. MS. an.1202.

NACTUM. *L.*11. *poſt*, confirmamus. *adde.* Ita etiam præfert illa quam deſcripſit Maximilianus Henric. in Apolog. Archiep. Colon. p.3.

*Ibid. p.*719. *l.*9. *poſt*, inſtemitur. *adde.* Balſamo in Nomocan. Photij tit.8. cap.1. ait magnum Chartophylacem in Feſti SS. Notariorum proceſſione, καβαλλικεύειν τὸ Πατριαρχικὸν ἅλογον μὴ ὄντος λάκκου.

NAMIUM. *L.* 2. *poſt*, Lambardus. *adde.* vel ut vult Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum veteſto cap.10. à voce Suecica *Nema*, & *nam*, quæ *capturam* ſonat.

NAPPA. Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol.33.v. *Et inde reddant* 3 *ſol. cenſuales, & 12 pro avena, & queſtam, & agrerium terræ, exceptis nappis, & agrerium ſine monacho S. Eparchij vel ejus miſſo non exigetur.* Vide *Napatica.*

NASCENTIA. *L.* 23. *poſt*, Benedictinæ. *adde.* Lactantius lib. de Mortib. perſecutor. num.31. *Cum omnes fructus auferas, univerſa naſcentia violenter eripias*, &c.

Ibid. in fine adde, & Gloſſ. med. Græcit. in Γέννημα.

NASTALE. *Poſt lin.* 15. *ſubde.*

Naſtula, & *Naſtila*, apud Petrum Comeſtorem in Hiſt. Scholaſt. cap.63. Exod. *Naſtilibus vel naſtulis hinc inde ſuper humeros capitium conſtringentibus.* Adde c.64.

NATALIS. *P.*314. *l.*23 *poſt*, Domini. *adde. Natalis Sacramenti*, lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. n.1. ſed & ἡμέρα quaſvis rerum memorabilium ſeu illuſtrium memorias annuas vocabant. Ita Sozomenus lib.6. cap.2. ait ἡμέρα ἐτησία ſub Valentiniano quotannis celebraſſe Alexandrinos ſcribit : ſeu fortè publicarum Litaniarum ob iſtum terræ motum inſtitutionem.

*Ibid. l.*34. *poſt*, Adriano. *adde.* Lactantius de Mortibus perſecut. num.46. *Statuit Imperator prælium diei Kalendarum Madarum, qua octavum annum nuncupationis ejus implebant, ut ſuo potiſſimum natali vinceretur.*

*Ibid. l.*42. *poſt*, 17. *adde.* lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. c.97.98.101. lib.3. c.37. Diurnus Roman. cap. 3. tit.13. Teſtamentum Aldrici Epiſcop. Cenoman. in illius Vita p.51. 54. 92.

NATURALIS. *In fine ſubde.*

Naturalis, Incola, *Civis.* Charta Henrici Comitis Portugalliæ apud Brandaon. tom.3. pag.282. *Index & Alcaida ſint nobis ex naturalibus Colimbriæ.*

NATURALITAS. Carolus M. de gratia ſeptiformis ſpiritu. *Sapientia enim & intellectus adeo ſibi naturalitatis nexu conjuncta ſunt, ut unum ſine altero nullo pacto ſubſiſtere queat.*

NAVADA, *Navis onerata.* Tabular. Dalonenſis Abbat. ſub an.1179. *Dono—uno quoque anno ſemel unam navadam ſalis ſui liberam & quietam ab omni conſuetudine.*

NAVAGIUM. *L.*2. *poſt*, vellet. *adde.* vel vectigal ex navium tranſitu.

NAUDIUM. Chronicon Breve Cremonenſe : *Fuit captus Burgus Piſonij & combuſtus, & fere omnes habitantes fuerunt, & totum ſuum naudium.* Videtur leg. *nautum.* Vide in hac voce.

NECARE. *L.* 3. *poſt*, luto. *adde.* Lactantius de Mortib. perſecutor. n.38. *Si qua detractaverat, in aqua necabatur, tanquam majeſtatis crimen eſſet.* Adde num. 32. Gregorius Turon. lib. 3. Hiſt. cap.52. de feminis maleficis : *Alias enecat, alias incendio tradit.*

*Ibid. l.*8. *poſt*, necatos. *adde.* Chronicon breve Andegavenſe an.1120. *Filius Regis Anglorum in mari necatur.*

NECESSARIA. *L.* 1. *poſt*, ſeceſſus. *adde.* Deſcriptio Regionum Urbis Romæ edita à V. C. Jo. Mabillonio pag. 514. *Poſterna* 3. *neceſſaria* 4. *feneſtræ majores ſorinſecus* 107. *minores* 66. Infrà : *Propugnacula cum porta Præneſtina* 302. *Neceſſ.*1. *feneſtræ major. ſorinſ.* 80. &c. Adde p.516.

*Ibid. l.*31. *poſt*, ſunt. *adde.* Gillebertus Epiſc. Londinenſis in Cantic. Canticor. c.2. n.7. de eodem Ario: *Et cum neceſſitate ad publica neceſſaria perveniſſet*, &c.

*Ibid. l.*37. *poſt*, Calciarium. *adde.* Sed &

Neceſſaria vocant Statuta Mediolanenſia part. 2. cap. 268. ipſa hominum excrementa : *De neceſſariis in æſtate non ſpatiandis.* Id eſt deportandis. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Χρῆσις.

NECESSITAS Charta Arturi primogeniti Ducis Britanniæ, Vicecomitis Lemovicenſis an. 1292. *Super ſubſidio nobis & liberis noſtris in quatuor neceſſitatibus faciendo : ſcilicet ad filiam maritandam, ad novam Militiam recipiendam, ad redemptionem ſolvendam,*

solvendam, ad sustinendum crucis expensas, &c. Vide *Auxilium.*

NEGOTIUM. *Lin.* 13. *post*, &c. *adde.* Ita etiam usurpari in l. 1. D. de exercit. act. annotarunt alij.

NEMBDA, in Jure Suconum vetusto *judicem* significat. Vide Joan. Stiernhookium pag. 31. 52. & seq.

NEOPTOLEMUS. *Post l. 5. adde.* Vita S. Neoti Abb. num. 10. *Hunc ergo locum Christi miles eligens, tamquam Neoptolemus, & conversus à sæculo, rursus elapsus est*, &c.

NEPOS. *P.* 737. *post l.* 16. *subde.*

Nepotismus Pontificius. Carmen de Curia Romana v. 929.

Res tamen est constans, aliquis de sanguine Papæ
Si tecum fuerit, dicta petita feres.
Si potes, efficias Papæ venturus ad aures,
Proferat illius ut tua verba nepos.
Papa facit quod sæpe volunt: verumtamen illi
Justa petunt, non rem quæ rationis eget.

NEUTRI, apud Luithprand. in Legat. ubi de Græcis: *Molles, effeminatos, manicatos, tiaratos, terisatos, mendaces, neutros, desides.* Ubi Baronius *Eunuchos* hac voce designari putat. Atqui Græci omnes non Eunuchi fuerunt. Proinde nescio an hoc loco *neutri* dicantur pro *neutroti*, quorum nervi succisi sunt, eoque imbelles, quæ est significatio vocis, ut mox docemus.

NEVVOD. Charta Hermanni Ord. Militum Prussiæ Magistri an. 1233. *Si vero major fuerit, quocumque instrumento in eo piscari voluerit ad commodum duntaxat mensæ suæ, præter rete, quod Neuvod dicitur, habeat liberam facultatem.*

NIGELLUS. *L.* 8. *post*, μελανὸν. *adde.* Epistola Nicephori Patr. Constantinopol. ad Leonem III. Pap. apud Baron. an. 811. num. 58. *Encolpium aureum, cujus una facies Crystallum inclusum, altera puta nigello est.* Ubi Gr. ἡ ἑτέρα νιγέλλου.

NISI. *L.* 6. *post*, perdat. *scribe.* Adde capitulare Suession. an. 744.

NOA. *L.* 2. *post*, irriguus. *adde.* Tabular. Absiense: *Tertiam partem & molnarij, & verna & noa*, &c. Rursum fol. 60. *Quandam noam inter prata ipsorum.*

NOBILISSIMUS. *L.* 17. *post*, nobilissimi. *adde.* Vetus Inscriptio Baiocensis: C. PESVBIO TETRICO NOBILISSIMO CAES. P.F. AVG. L. I.

NOCTIVAGI. *Adde in fine.* νυκτιπλάνης, apud Oppian. lib. 3. Cyneget.

NOCTURNA. *L.* 10. *post*, donavi. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 63. *Dono iterum Deo & S. Eparchio illam levationem anguillarum quam habebam in anguillariis de Visnaco semel in anno, id est in una nocte quæ melior & utilior hominibus meis habebatur*, &c. Tabul. Dalonensis Abbat. *In illa piscatoria quæ derivatur per fossatum novum de Barbarello capturam anguillarum unius noctis per singulos annos.*

NOLA. *In fine subde.*

Nolarium, Campanarium. Charta an. 894. to. 4. Miscellan. Baluzij: *Sicque veniens Ludermus Tullensis Episcopus ad eundem locum, nolarium ipsius capellæ evertit, campanas cum vestibus sacerdotalibus secum detulit, ipsam capellam anathematizavit secundum Ecclesiasticam auctoritatem, omnesque qui ad prædictum locum deinceps attenderent, à liminibus Ecclesiæ Catholicæ repulit.*

NOLUS, qui spernit, nec vult, contemptor. S. Columbanus Instruct. 14. *Amator mediocrium, nolus opum, animi depressor*, &c.

NOMEN. *L.* 13. *post*, 98. *adde.* Goarus ad Eucholog. pag. 322. 323.

Ibid. l. 15. *post*, 10. *adde.* & Simocattam lib. 8. cap. 13.

Ibid. p. 747. *l.* 30. *post*, &c. *adde.* Sed & revera Latinos rebaptisasse objectum Græcis à Leone IX. Pap. ut in edicto Michaëlis Cerularij Patr. Constantinopol. de projecto pittacio, apud Allat. de libr. Eccl. Græcor. pag. 167. ὡς οἱ Ἕλληνες ἀναβαπτίζουσι τοὺς ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος βαπτιζομένους, καὶ μάλιστα τοὺς Λατίνους.

Ibid. l. 49. *post*, præcipiatur. *adde.* Timotheus Patr. Alexandr. in Responsis Canonicis: ἐὰν γυνὴ ἀδιαχωρίστως δίδωσι τὸ ὄνομα αὐτῆς ἵνα βαπτισθῇ, &c.

Ibid. l. 58. *post*, &c. *scribe.* adde lib. 1 sacram. Eccl. Rom. cap. 26. 29.

Ibid. l. 59. *post*, solemnia. *adde.* ut colligitur ex Theophane p. 341.

Ibid. l. 66. *post*, debuit. *adde.* Secus tamen usurpatur à Græcis, ut est in Euchologio p. 320.

Ibidem in fine subde.

Nomina, commemoratio vivorum & defunctorum in Missa ex diptychis. In Missali Gothico describuntur *collectiones post nomina.* Vide *Diptychum.*

NOMINALES. *In fine adde.* Vide præterea to. 4. Miscellan. Baluzij p. 581.

NONÆ. *Pag.* 750. *l.* 45. *post*, Acherium. *adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 245. 263. apud Mabillon. to. 4. Analect.

NONNAS. *L.* 36. *post*, 10. *adde.* Sed & apud S. Columbanum Epist. 4. S. Petrus *clavicularius, & communis omnium nonnus dicitur.*

Ibid. in fine adde. Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita n. 36. tertia tribuatur Canonicis & famulis sanctæ matris Ecclesiæ, & nonnanis quæ in ea quotidie oblationes Deo offerunt.

NORMA. *P.* 753. *post l.* 12. *adde.* Charta Caroli C. tom. 6. Vit. SS. Ord. S. Benedicti pag. 251. *Ubi quidem olim norma monastica floruit.*

Ibid. l. 60. *post*, cognoscitur. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Celsinianense cœnobium, ubi in Christi nomine Maielus Abbas præesse videtur, una cum norma monachorum ibidem Deo agonizantium.* Adde Chartam Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon. de re diplomat. p. 471.

NORTHUS. *L.* 28. *lege*, patriæque.

NOTÆ. *L.* 10. *post*, Lat. *adde.* Apud Ammianum lib. 18. *Ancilla notarum perita.*

Ibid. p. 755. *l.* 66. *post*, orat. *adde.* Epitaphium descriptum à Gelenio in Sactario Colonienſi p. 356. ac nuper repertum, quod videtur à Sidonio Apollinari fuisse compositum, quo lubentius integrum hîc subjicimus.

Hoc hoc sepulcrum respice,
Qui carmen & Musas amas
Et nostra communi lege
Lacrymando titulo nomina,
Nam nobis pueris simul,
Ars varia, par ætas, erat,
Ego consonanti fistula
Sidonius acris perstrepens,
Hoc Carmen, hæc ara, hic cinis,
Pueri sepulcrum est Xanthia,
Qui morte acerba raptus est,
Jam doctus in compendia
Tot literarum & nominum
Notare currenti stylo,

Quos

Quot lingua currens diceret.
Iam nemo superaret legens
Iam voce herili cæperat
Aurem vocari ad proximam.
Heu morte propera concidit,
Arcana qui solus sus
Sciturus domini fuit.

NOTARII. *P.* 758. *l.* 11. *post*, &c. *adde.* Vide Henric. Valesium ad Socrat. l. 5. cap. 22.

Ibid. l. 32. *post*, simpliciter. *adde.* Vide Diurnum Roman. cap. 6. tit. 1. 2.

NOTITIA. *In fine adde.* Acta Episcopor. Cenoman. p. 272. *Ipsamque per notitias atque judicia multorum nobilium virorum evindicavit.*

NOX. *L.* 21. *post*, 14. *adde.* Charta 17. & 44. editæ à Mabillonio post libros de Re diplomat. Epistola 11. inter Tegernsenses, Goffridus Vindocin. lib. 2. Epist. 27.

Ibid. p. 764. *l.* 6. *post*, vide. *adde.* lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap. 47. 78. Missale Gothicum pag. 336. 337.

NUBERE. *L.* 11. *post*, annos. *adde.* Vide Cumeanum Abbat. de Mensura pœnitent. cap. 3. Egberti Archiep. Pœnitent. p. 16.

Ibid. l. 16. *post*, &c. *adde.* Idem Cumeanus cap. 2. *Viri inter femora fornicantes, primo annum unum pœniteant: si iterant duos: si in crura fornicantes; si pueri sunt, annis duobus pœniteant: si viri, annis tribus.* ἐν τῇ μιμήσει, in Pœnitentiali Joan. Jejunator. pag. 86. 99. 108. & in Canonario Joannis Monachi p. 117. quod quidem peccatum *de interfemore* inscribitur in Pœnitentiali Egberti Archiepiscopi Eborac. p. 17. Infra, *de pollutione inter femora.*

NUCINÆ. *Adde in fine.* Harum etiam meminit Strabo lib. 12.

NUDUS. *L.* 3. *post*, legendum. *adde.* Censerem *moli*, nisi Charta originalis, quam legi in Archivo S. Dionysij, omnino præferret, *nudi.*

NUMERUS *aureus. In fine adde.* Porro numeri aurei repertores fuisse Ægyptios scribit Josephus Scaliger in Canonib. Isagogic. p. 180. 2. edit.

NUMMUS. *Lin.* 15. *post*, denarios. *adde.* Ita etiam usurpat historia Rotonensis Monasterij lib. 1. cap. 7.

Ibid. l. 32. *post*, dabit. *adde.* Liber Chirographorum Abbiæ: *Ut ille pistor Abbati & Monachis Abbiæ consuetam vendam de pane suo, duas scilicet nummatas de una quoque collione in perpetuum reddat.*

NUNDINÆ. *Post hanc vocem adde*, vox.

Ibid l. 6. *post*, barbarorum. *adde.* Glossæ antiquæ MSS. *Nundina, locus mercati. Nundinæ, commercia, stationes.*

Ibid. post l. 11. *subde.*

Nundinæ calidæ, quæ in ætate habentur. Charta an. 1322. in Hist. S. Barbaræ Lugdun. pag. 202. *Et dictum pannum* (de bruneta) *teneatur emere vel emi facere in nundinis cabilonensibus calidis.*

NUNTIATICA. Diurnus Roman. cap. 6. tit. 19. *Cujus exactionem per nostrum dispositum feciſſe dignoscaris, præsenti Ill. indictione de nuntiatica, vel de aliis accidentibus causis, &c.*

NUNTIATIO. *in fine post*, &c. *adde.* Atque hæ quidem nuntiationes novi operis, ut & restitutiones in integrum *per signa* fieri dicebantur, Manuale Placitatorum in Parlamento, 28 Mart. 1374. *Il sera dit que les parties sont à recevoir.* Item *que la nouveauté sera ostée reaument & de fait, restablissement sera fait par signe, & n'y eschet autre restablissement.* Et 2. Sept. 1377. *Il sera dit qu'ils meneront à S. Merry Iean Bridelle, qu'ils meneront de S. Merry en Chastellet se ils le peuvent avoir, sinon par signe d'une verge reintegreront l'immunité de l'Eglise, &c.* Occurrit in hoc regesto non semel.

NUS, pro *Nos*, in veteribus Chartis Gallicis, 9. 10. 15. 24. 26. 27. &c apud Mabillon. post libros de Re diplomat. & apud Baluzium in ver. formulis non semel: unde nostri suum, *nous*, servarunt.

NUTRITI. *P.* 773. *l.* 53. *post*, 96. *adde.* Histor. Figiacensis Monast. p. 302.

O.

OBEDIENTIA. *Pag.* 3. *lin.* 43. *post*, adde, *scribe.* Hist. Monasterij Rotonensis lib. 21. cap. 1. 2. 8.

OBLATA. *Lin.* 26. *post*, vide. *adde.* Christannum de Scala in Vita S. Vvenceslai p. 54.

Ibid. pag. 8. *l.* 18. *post*, vide. *adde.* Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 54. 67.

Ibid. l. 66. *post*, &c. *adde.* Tabul. S. Eparchij Inculism. fol. 130. *De panibus vero oblians, concordatum est ut duo fierent de una molduveira bene concussa & in testa rasa, &c.*

OBLATIO. *In fine adde.* Charta Ivonis Abb. S. Dionysij an. 1169. *Hæc sunt autem quæ jure habere debet, — capitagia hominum nostrorum pro 40 sol. ita tamen ut de iis qui oblationes integras solvunt, vel dimidiam, nihil tale accipiat, &c.*

OBLATI. *Lin.* 40. *post*, 24. *adde.* Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, enarrans ut statim atque in lucem editus est à parentibus Deo oblatus fuerit:

Ὡς δ' ἦεν, εὐθὺς γίνομαι ἀλλόπτερος,
Ἀλλοτρίωσιν πρὸς καλὸν τῷ γὰρ Θεῷ,
Παρίστομ' ὡς ἀμοιρός τις ὢν μόσχῳ φίλῳ,
Θύμ' ἱερεῖς τε καὶ λέγω τιμώμενον.
Οὕτω γὰρ ἀσπάσ' ὡς Σαμουὴλ τις νέος, &c.

Vide eundem orat. 1. p. 51. & Vitam MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib. 1. c. 2.

Ibid. p. 12. *l.* 44. *post*, involvit. *adde.* Scribit Artemidorus lib. 1. Onirocrit. cap. 56. oportere ἐν ὕδατι ἐν τῇ χλαμύδι καὶ πρὸ δείξαι ἐκπεπλυμένῃ ἔχειν, ἥτις τὸ φῶς μὴ ᾖ, ἢ πρὸς ἔργα καὶ πρὸς λόγους πρὸ χρῆσθαι.

Ibid. p. 13. *l.* 49. *post*, firmarent. *adde.* quo spectant ista ex libro Chirographorum Abbiæ fol. 58. *Item præfatus Richardus obtulit supradictos suos filios, scilicet Ioannem & Goffridum super altare S. Mariæ Abbiæ secundum institutum & usus monachorum, præsente Rainerio & fratribus, & concessit omnia supradicta an jam supradicti filij perseverarent, an resipiscerent, an viverent, an morerentur.*

Ibid. pag. 14. *l.* 68. *post*, conceditur. *adde.* habetur exemplum oblationis nepotis in Tabulario Celsinianensi: *Per hoc autem receperunt infantulum nepotem meum, nomine Petrum, ut alant & nutriant & literis eum erudiant, & cum tempus fuerit, eum in monasterio recipiant monachum.*

OBLERIA. Vide in *Parceria.*

OBLIVIUM. *P.* 22. *l.* 5. *post*, 17. *adde.* Præterea Menæa 13 Julij.

OBNOXIATIO. *Lin.* 22. *post*, potestatem. *adde.* Testamentum Bertichrammi Episc. Cenoman. *Illos vero ques de captivitate redemi, & ante ingenui fuerunt, & modo pro pretio servire videntur jam viri quam mulieres de villa Boalcha omnes à servitio relaxentur.*

Ibid. l.37. post, filium. *adde*, noxæ seu *l.39. lege* filios.

Ibid. l.46. post, 33. *adde*. Collation. leg. Mosaicar. tit.3.

Ibid. l.47. post, observant. *adde*. Cujacius ad Nov. 133. Salmasius de modo usurar. cap. ult. extr.

Ibid. l.59. post, habet. *adde*. Gregorius M. lib. 3. dialog. cap.1. ubi de Paulino Nolano: *Mulier, quod possim dare non habeo, sed memet ipsum tolle, servum me juris tui esse profitere, atque ut filium tuum recipias, me vice illius in servitutem trade.* Similia fere scribit.

OBSCURILOQUIUM. *Sic scribe.*

OBSECRATIO. *L.1. post*, προσευχὴ. *adde*. Gloss. Gr. Lat. προσευχὴ. *Obsecratio, oratio.* Προσεύχομαι, *Obsecro, adoro.*

OBSEQUIUM. *P.26. l.10. post*, Regem. *adde*. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num.20. *Conflitmit etiam ut jamdicti Canonici pleniter & decenter venirent cum psallentio, id est cum crucibus & reliquis divinis obsequiis & ornamentis, ut decet, &c.*

Ibid. l.31. post, utamini. *adde*. Vita S. Madelgisili num. 7. *expletas* hymnorum obsequiis.

OBSERVARE. *In fine adde*. Vetus Interpres Concilij Calchedon. *Doceant si qui observant pro persona agentes reverendissimi monachi.* Ubi Græc. σεμνοπρεπεῖς.

OBSEPS, *Obsceptus*. lib. Miraculor. S. Richarij sub fin. *Amplius stupendum est hominem Deo jam sociatum tantopere humanæ infirmitatis compassionem habuisse, ut sola suorum ossium præsentia ægrotam erexerit, quam illum, qui quamvis sanctissimus, adhuc tamen carnis obsepe, miseriis hominum — trahebatur.*

OBSES. *L.7. post*, satis. *adde*. Charta Vualteri Cabilonensis Episcopi: *Et ut ista pax firmior haberetur, 20 obsides Savaricus misit, eo modo, ut si ipse Savaricus, aut quilibet suorum aliquid malè abstulerit, — hanc vero autem pactionem si prædictus Savaricus executus non fuerit, postquam obsides ab Episcopo vel Canonicis conventi fuerint, nec capitale intra 40 dies reddiderint, tamdiu capti in prædicta urbe manebunt donec ablata restaurentur, — de obsidibus vero hæc lex data est, ut ubi unus mortuus fuerit, alter in loco ejus mox subrogetur.*

Ibid. p.27. l.9. post, successerit. *adde*. Consuetudines Montispessuli: *Debitores qui fuerint non solvendo, creditoribus Christianis tradi debent, eo tenore quod de villa ita non trahantur, qui creditores non cogunter in aliquo illos procurare, nisi eos qui non haberent unde viverent*, &c.

Ibid. l.12. post, &c. *scribe*. Adde Ægid. Gelenium in S. Engilberto pag.17. 66. Histor. Monast. S. Barbaræ pag.637. & supra in *Hostagium*.

OBSTARE. *L.27. post*, usurpant. *adde*. *Le Roman de Guillaume au Court-nez:*

Tel cop i hurte del fust qui gres esloit.

Ibid. l.46. post, Angleterre. *adde*. Meminit præterea Orronvilla in Hist. Ludovici III. Ducis Burbonensis pag.313. *Iennecen d'Ottevie* nobilis Angli, qui eandem forte dignitatem obtinuit, cui, si divinare licet, viarum obstacula ac impedimenta auferri jubere, incubuerit.

OBSONIUM. *In fine adde*. Vita S. Gerardi Abbat. Bronensis num.16. *Et Ecclesia Bronensis ab omni obsonio Episcopis Leodiensibus debito ulterius immunis habeatur.*

OBSTINATIA. *P.29. l.9. post*, &c. *adde*. Utitur etiam Marbodus in Vita S. Gualterij Abbat. n.9.

Ibidem in fine subde.

OBSTINIUM, eâdem notione in lib. Miraculor. S. Rictrudis n.30.36.

OCCURRERE. *Adde in fine*. Vide Gloss. med. Græcit. in ἀπαντᾶν.

OCTAVA. *In fine subde.*

Octave. Charta Lud. VII. Reg. Fr. an. 1158. in Tabul. Maurigniacensi n. 81. *In territorio Stamparum quædam terræ existunt, quæ Octave dicuntur, & ex antiqua consuetudine earum possessores regij servi solent esse, &c.* Fortè quia octavam *garbam* exsolvebant domino earum possessores & cultores.

OCTUALE, mensuræ liquidorum genus in Miracul. B. Stanislai Canonici Regul.

OCULATIM. *In fine adde*. ὀφθαλμοφανῶς, eâdem notione usurpavit Constantinus Porphyrog. lib. de adm. Imp. cap.49.

ODIUM vetus. *Post hanc vocem adde*. Δυσμίσητον ἔχθος. Menandro Protectori lib.6. pag.165.

OECONOMUS. *L.42.* οἰκ, coll. gitur. *adde*. De œconomis alia vide apud Morinum de sacris ordinat. part. 3. exerc. 16. cap.5.

OESTLEED, & *Verstleed*, Decimarum species in Flandria, de qua agunt Chartæ an.1371. & 1372. in Tabul. S. Quintini in insula fol. 45. 46.

OFFERENTIUM. *Post l.7. subde.*

Offerentia, eadem notione. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 5. *Post offerentiam majoris Missæ*, &c.

OFFERENTES, *qui tributa inferunt, collatores*, in l.3. & 8. Cod. Th. de Tyronib. apud Ammian. lib. 19. & Senatorem lib.11. Epist.7.

OFFICIALIS. *In fine adde. Liber officiorum*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.26.

OFFICIATI. *L.7. post* &c. *adde*. Carmen de Curia Romana v.214.

Sic equidem Gauffredus ait, sed Curia sacra est,
Officiatorum plena juvante manu.

In fine post &c. *scribe*. & vitam Baldrici Lutzemb. Arch Trevir. lib.1. cap.6.

OFFICINUM. *L.3. post*, tecta. *adde*. Occurrit non semel in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n.17.26.

OFFICIUM. *P.41. l.11. post*, vide. *adde*. Fragmenta S. Hilarij p.5.

OLCA. *L.11. post*, tenuit. *adde*. Tabul. S. Cyrici Nivern. ch.25. *Pagunulam terræ, quæ vulgo olca vocatur.* Occurrit pluries in eodem *Tabul.*

Ibid. l.15. post 766. *adde*. Mabillon. in Vita Bernonis Abbat. pag. 78. &c. Vide auctor. Etymol. in ὄλκα.

Ibid. p.43. l.3. post, 296. *adde*. Tabular. Absiense: *Postea vero alias complures ecclas emerunt fratres Absiæ à rupturariis, &c.*

OLEUM. *P.44. l.54. dele*. Pachymer. l. 6. cap.3. *deinde l.57. post* &c. *adde*. Vide Allatium de Opinat. Græcor. n.4.5.

OLYMPIAS, pro *Indictione*. Extat in Tabul. Celsinianensi Charta cujusdam Adalardi *data in mense Febr. 11. die ipsius mensis, anno Dominicæ incarnationis 960. anno autem Lotharij Regis Francigenæ quarto, secundo Olympiadis.* Quæ tamen adscripta anni nota non cohæret cum anno 4. Lotharij & 2 indict. quæ cadit in an. 959. qui erat 5. regni Lotharij: siquidem Ludovicus pater obiit 15. Octob. an. 954. proinde in apographo istius Tabul. pro DCCCCLX. scrib. DCCCCIILX.

OMNIMODIS. *Lin. 1. post*, modis. *adde*. vel *modis omnibus*, ut est in l.14. Cod. de offic. Rect. provinc.

OPERARIUS. *In fine adde*. Sed & Persarum Reges. Sozomenus lib.2. cap.11. Πλείους, ὃς πολλῶν ἦρξε καὶ τῆς βασιλίδος τιχοσῆς.

OPERATA.

OPERATA. *L.1. post*, vinea. *adde.* Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. an. 1462. *quandam pieriam vineæ continentem unam bonam operatam vineæ vel circa*, *&c.* Tabular. Celsinianense : *Hæ sunt res quas colimus, vinea una quæ habet tres operatas, & est ipsa vinea sita &c.* passim in hoc Tabul.

OPERTORIUM, *Tumulus*, *Tumba*, apud Sidon. lib. 3. Epist. 11. & Gregor. Turon. locis indicatis à Savarone. Mox idem Sidonius quid per *opertorium* intelligat, hisce verbis aperit : *Resurgat in molem sparsa congeries, quam lævigata pagina tegat. Ego vero venerabili Gaudentio reliqui pretium lapidis, operisque mercedem.* Deinde in marmore seu lapide inscriptum Epitaphium innuit.

OPTARI. *In fine adde.* Cæterum de vocis *Optare* notionibus apud Latinos, consulendus præ cæteris Petr. Faber lib. 2. Semestr. cap. 22. p. 338. & lib. 3. cap. 23. p. 367. & 368.

OPTIVUS, pro *Optatus* vel *Optandus*. utitur Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 15.

OPUS. *L.* 22. *post*, impenditur. *adde. Sacrificij opus*, Missa, in fragm. S. Hilarij p. 21.

Ibid. l. 24. *post*, &c. *adde.* Gregorius Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. Egbertus in Pœnitent. pag. 13.

Ibid. l. 46. *post*; 41. *adde. Opus Christi*, apud Gregorium Turon. in Vita S. Aridij pag. 200. *Nunquam otio indulsit, quo non aut lectioni, aut opus Christi perficeret*, &c.

ORA. *Pag.* 52. *lin.* 34. *post*, 227. *adde.* & Joan. Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 11. p. 134. lib. 2. cap. 6. p. 261. & p. 351.

ORATIO. *L.* 2. *post*, prioris. *adde.* Pœnitentiales S. Columbani c. 3. *Qui egrediens domum, ad orationem poscendam non se humiliaverit, & post acceptam benedictionem non se signaverit, &c.* Infrà : *Et qui regrediens domum orationem petens non se curvavent intra domum, &c.*

Ibid. l. 16. *ante*, vide. *scribe.* εὐχὴν vertit Zacharias Pap. apud Gregorium M. lib. 2. dialog. cap. 13. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

Ibid. p. 55. *l.* 20. *post*, populum. *adde.* seu *ad populum*, uti appellatur in libris Sacrament. Eccl. Rom.

Ibid. post l. 48. *subde.*

Orationem dare, recitare, dicere. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 8. *Deinde Episcopus Portuensis dat orationem secundam.*

ORATOR. *L.* 15. *post*, in *adde.* Diurno Romano cap. 2. tit. 5. 6.

ORATORIUM. *L.* 2. *post*, oratorium. *adde.* οἶκος προσευχῆς, S. Basilio Epist. 70. & homil. in S. Gordium, Gregorio Presb. in Vita S. Gregorij Nazianz. & aliis : *Locus ubi orationes celebrare consueverunt Christiani*, in Gest. purgat. Felicis Episc. Aptungitani.

Ibid. p. 15. *post*, 58. *adde.* Vide Diurnum Romanum cap. 5. tit. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 10. quo extremo titulo agit de Oratoriis in ædibus Episcopalibus extrui solitis.

ORATRIX. *In fine adde.* Sed legendum *matrix*, id est *matricula*, ex MS. Cod. alibi observamus.

ORBIS. *L.* 16. *post*, loco. *adde.* & to. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. p. 161.

ORBITARE, *Recurrere*, *redire*. lib. Miracul. S. Genulfi n. 13. *Orbitatur interim gratus temporis recursus.*

ORBUS *Illus.* Vide in *Illus.*

ORCA. *P.* 58. *l.* 14. *ante*, &c. *adde.* Acta Martyrij SS. Maximiani & Isaacij.

ORDELIUM. *In fine adde.* Præterea Joannem Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 8. ubi de Ordelio fusè agit.

ORDINABILITER. *In fine adde.* & Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 73.

ORDINALE. *L.* 19. *post*, institutionem. *adde.* Charta an. 1208. pro Ecclesia S. Vulfranni Abbavillensi, in Tabul. Episcopat. Amb. fol. 144. *In Ecclesia etiam sit liber ordinarius ad modum Ecclesiæ Ambian. in quo contineatur, quid & quando & quomodo cantandum sit vel legendum, Chorus regendus, campanæ pulsandæ, luminare accendendum*, &c.

ORDO. *P.* 62. *l.* 45. *post*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obasin. lib. 1. cap. 17. *Ad capitulum fratres quotidie post Primam vel Missam conveniebant, in quo residente priore, finita lectione, vel quæcumque ex more ibi dicuntur, mox de institutis, de disciplina, de ordine tractabatur.*

Ibid. p. 63. *post l.* 17. *subde.* Carmen de Curia Romana v. 490.

Non mihi suspectus Cistercius ordo vel albus,
Non nigri, aut illi qui crucis arma gerunt.

ORGANUM. *P.* 65. *l.* 48. *post*, extremo. *adde.* Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 133. *Delibe averunt quod malefactores qui claustrum violaverunt, hospitia Canonicorum fregerunt, & ipsos injuriaverunt, requirantur ut dictam injuriam emendent : quod nisi fecerint, quod contra ipsos cessus exponatur, organa suspendantur, &c.*

Ibid. in fine adde. Porro an in Ecclesia Græcanica, prioribus saltem sæculis ejusmodi organa in usu fuerint, addubitari potest, cum eorum, ni fallo, haud neminerint scriptores Byzantini, præter fortè Codinum de offic. cap. 11. n. 1.

ORITORIUM. Hist. Translat. SS. Vvandregisili & al. num. 14. apud Mabillon. ubi de variis reliquiis : *De terra oritorij S. Michaelis.* leg. *oratorij*, scilicet in Gargano.

ORMESTA. *L.* 4. *post*, regio. *adde.* Atque ita laudatur in Vita S. Baboleni num. 18. ex Edit. Petri Chifflerij.

Ibid. in fine adde. Vocem hanc usurpavit Stephanus Tornac. in Epist. ad Vvillelmum Archiep. Remensem descripta in lib. 1. Miscellan. Baluz. p. 420. *Ormesta est non parabola quam propono.* Ubi *ormesta* videtur sumi pro veraci historia, cujus est illa Orosij. Sed & in Vita S. Eupraxiæ virg. num. 18. vox Græca incertæ perinde notionis quæ ad hanc accedit, occurrit.

ORNA pro *urna*. *adde.* Glossæ veteres : *Orna, ἡμικάμμον.* Ubi frustra *Orca* reponit Vulcanius.

ORTUGA. *In fine adde.* & Joan. Stiernhookum de Jure Sueonum vetusto p. 161. 162. 163.

OS. *L.* 4. *post*, occidit. Ita etiam Theophylactus Simocatta lib. 7. cap. 8.

Ibid. p. 69. *l.* 8. *post*, 307. *adde.* Vide Lindenbrog. ad Ammian. lib. 19. p. 86.

OSCULUM. *P.* 71. *l.* 48. *post*, 610. *adde.* generatim vero de osculo pedum legendus Nicol. Alemannus in Not. ad Procopij hist. arcan. pag. 115. 1. edit.

Osculum datum Presbytero post communionem. Vide Henr. Valesium ad Eusebij Hist. Eccl. lib. 6. c. 43.

Ibid. l. 60. *post*, Christi. *adde.* ὁ πᾶσι προσφιλὴς ἀνθρωπικὸς ἀσπασμὸς, apud S. Maximum in Mystagog. cap. 17.

Ibid. l. 65. *post*, fin. *adde.* S. Ambrosius serm. de quadragesima, S. Joan. Chrysost. lib. de compunct. cordis, cap. 3. S. Cyrilli homil. 5. ad Neophyt.

Ibid. p.73. l.34. poſt, noſtrum. *adde.* Charta Gaufredi Epiſc. Carnotenſis ex Tabul. N D. *de Ioſaphat: hoc conceſſerunt — qui etiam pro recognitione oſculati ſunt annulum noſtrum.* Tabul. S. Cyprimi Pictav. *Et hoc promiſi oſculando crucifixum in Eccleſia B. Inſti in manu Rainaldi Abbatis, firmans cum oſculo me ita ſervaturum.* Infrà: *Et ita promiſi offerendo hanc cartulam ſuper altare — oſculando crucifixum & Abbatem.* Tabular. Montiſmorilionis in Pictonib. fol.53. *Per tenorem & affirmationem hujus rei perpetuo duraturam oſculati ſunt ore ad os Priorem Salgacienſem*, &c. fol. 68. *ad hoc confirmandum oſculatus eſt Petrus de Domnione Petrum Imberti Sacerdotem.*

Ibid. l.56. poſt, ſedis. *adde.* Stephanus Tornac. Epiſt. 103. ex 2. edit. *Acquievit interpoſito coram nobis fraterno oſculo, quod intelligimus fideliſſimum ſignum pacis.*

Ibid. p.74. l.61. poſt, &c. *adde.* Tabular. Nantolienſe in Pictonibus an. 1198. *Renuntio privilegio crucis aſſumendæ, cuilibet hypotheca datis, oſculi, ſeu dotalitij, quæ omnia conſiſtunt in honore Caſtelli de campania.*

OSTENSIO. *L.7. poſt*, poteſt, *adde.* Ita *oſtendere*, pro *probare*, dixiſſe interpretem S. Irenæi lib. 2. cap.30. obſervat Billius lib.2. obſer. cap.33.

OSTENTUM. *In fine adde.* Hrabano in Computo cap.12. eſt *ſexageſima pars unius horæ, atomos in ſe continens* 376.

OSTIARIUS. *Lin.12. poſt*, Carolini. *adde. Albertus Comes & oſtiarius, & Conſiliarius Imperatoris*, (Ludovici Pij) in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n.71.

OVUM. *P.79. l.11. poſt*, &c. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ὠόν.

OXELLUM, *Axilla.* Miracula S. Joan. Bevetlac. n. 8. *appoſita deinde manu ad oxellum, ſudore qui illis in partibus evaporare ſolet, — oculos ejus permixit, &c.*

P.

PACARE. *P.80. l.16. poſt*, allevari. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. pag. 116. *Volebant eorum amici & boni homines eos inde pacare & concordare.*

PACIARIUS. *In fine adde.* Gloſſ. Gr. Lat. εἰρηνάρχης, *Pacator, Irenarcha.*

PACTUM. *Pag. 8. lin.43. poſt*, &c. *lege*, id eſt in &c.

PAGANI. *P. 85. l.1. lege.* Non fieri.

Ibid. l.12. poſt, ſunt, *adde*, Hanc quidem ſententiam mirè firmat Epiſt. 75. Nili Monachi lib.1. qui gentiles καὶ τὰ πρόσφατα ſacrificia ſua exegiſſe ſignificat.

Ibid. l.65. poſt, edit. *adde.* Cumeanus Abbas de Menſura pœnitentiarum cap.6. extremo: *Infans infirmus & paganus commendatus Presbytero, ſi moritur, Presbyter deponatur, ſi negligentia parentum ſit, uno anno pœniteat.*

Ibid. pag.86. l.8. poſt, honorare. *adde.* Pœnitentialis Egberti Archiep. Cantuar. p.18. *De iis qui paganias faciunt.*

PAGENSALES. Vide *Parenſales.*

PAGESIA. Vide in *Pagus.*

PAGINA. *P.87. l.15. poſt*, &c. *adde.* Tabular. S. Cyrici Nivern. num.25. *Dedit igitur iſdem Rainaldus — ad opus S. Stephani paginam terræ ex ſua proprietate quæ eſt in medio Condamina S. Stephani, &c.* Tabul. Capellæ in Biturigib. *in qua pagina ſunt manſiones, &c.*

Ibid. l.19. poſt, ſunt. *adde.* Vide Reineſij inſcript. pag.12.

Ibid. l. 33. poſt, &c. *adde.* Tabul. S. Cyrici Nivern. ch. 25. *Paginulam terræ, quæ vulgo olca vocatur.*

PAGO, pro compago. Hrabanus Maurus Poëm. 29.

Undique conglebantibus.
Membrorum paginibus.

PAGUS. *Pag.89. l.29. poſt*, pageſiis. *adde.* Tabular. Brivatenſe an.1256. *Inveſtio & in poſſeſſionem quaſi induco præditum Bartholom. de Portal pageſium præditi campi, qui pageſius de mandato meo promiſit reddere deinceps dictum debitale*, &c.

Ibid. l.37. poſt, ſuorum. *adde.* Charta an.1240. ex Tabul. Brivatenſi: *Et 2 troſſis paillia quæ annuatim percipere conſuevi apud Creſpiacum* in pageſia ſive tenemento quondam Petri de Conchas. Alia an.1278. fol.180. *In emphyteoſim ſive pageſiam.*

Ibid. l.55. poſt, villenagium. *adde.* vel *in cenſum* Tabular. Brivatenſe fol.1. *Ita quod pageſij qui tenent dictam terram ad cenſum*, &c.

PAIARE.. *In fine ſubde.*

Paia, ſolutio, Gall. *Paie.* Charta Gregorij IX. Papæ ex regeſto, Eccl. Lugdun. *Pro pagamentis, quæ paia vulgariter nuncupantur.*

PAIOLA, *Puerpera*, ex Ital. *Pagliola*, in Statut. Mediolan.2. part. c.257.

Baiula, pro nutrice vulgò ſumitur. Vide in hac voce.

PAJUM. Charta Adefonſi Imperat. Hiſpaniæ, apud Colmenareſium in Hiſt. Segobienſi cap.15.§.11. *Concedo etiam eis, ut quicumque voluerit in domo ſua furnum faciat: ſed furnus de pajo nullus niſi ille qui de palatio fuerit in tota villa fiat.*

PALASTRIA Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Id mihi placuit delegare, ut villa Nimione — cum vineis quæ Frontanito ad palaſtrias & vinitores eſſe noſcuntur*, &c.

PALATÆ. *L.7. poſt*, Gr. *adde.* Lexicon Herodoti: παλάθας, τὰ ἐκ τῆς ἀλάσεως· πυρίνας ἢ ἐκ συκῶν ἑψηθείσας δίσκους.

Ibid. in fine adde. Vide S. Hieron. in cap. 6. Ezechiel. ſub finem.

PALATA. *L.4. poſt*, Venetis. *adde.* Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1238. *Qui reſiſtentes palatas claudunt, & bellatoribus muniunt.* Rafanus de Careſino in Chron. MS. an.1379. *Magno impetu transferuntur ad palatam firmatam in Canali.*

PALATIUM. *P.94. l.15. poſt*, apud. *adde.* Romanos *Cura palatiorum*, in Notit. Imp. & apud.

PALEARIA, *Horreum palearum* in Miracul. S. Cataldi Epiſc. num.29.

PALEARII. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in λυχναῖος.

PALLA, Globus. *Poſt l.10. adde.* Verſus alij in Chron. MS. Andreæ Danduli C. an.1130.

Crux, enſis, ſceptrum, corona, lancea, palla.

PALLIUM. *P.101. l.23. poſt*, aſtringeretur. *adde.* Id etiam de palliis ſui ævi docet præ cæteris Nilus Mon. lib.2. Epiſt.245. εἰ μὲν μοναχοὶ σταλείημεν ἀντὶ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀναβαλλίου ὦμον, γυμνεύοντες ὅλον τὸ ἱματιωμένον μέρος· εἰ δὲ φορεῖντες κοσμικοὶ τὰς χλανίδας τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος τοῖς πᾶσι φανερὸν καθιστῶμεν.

Ib. l. 41. poſt, cælis. *adde.* ſcribit.

Ibid. l.47. poſt, 158. *adde.* Utebantur etiam Judæi

dæi palliis quadrangulis. Petrus Comeſtor in Hiſt. Eccl. cap. 19. Numeror. *Quadratis tunc Iudæi utebantur palliis, & adhuc in angulis veſtis quadrata in Synagogis ſuis habent fimbrias hyacinthinas ob recordationem legis datæ de cælo.*

Ibid. L. 63. *poſt*, &c. *adde.* Ita in Miſſali Francor. veteri p. 412.

Ibid. p. 104. *l.* 20. *poſt*, Sericus. *adde.* Nam & *palleum*, pro *pallium* dicebant Gloſſæ antiquæ MSS. *Peplum, ſtola, vel palleum. Pepulo, palleum.*

Ibid. l. 51. *poſt*, dedit. *adde.* Occurrit præterea hæc vox apud Anonymum de Miracul. S. Honoratæ apud Mabillon. to. 6. vitar. SS. Ord. S. Bened. p. 527. ſed pro ipſo pallio.

Ibid. p. 105. *poſt l.* 9. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Qui dant vouſſit herminez & pailes d'orient.

Ibid. p. 106. *l.* 14. *dele.* Petrus Marcellus.

Ibid. p. 108. *l.* 38. *poſt*, 45. *adde.* & Leonem Grammaticum p. 467.

Ibid. l. 43. *poſt*, Theophanem. *adde.* p. 121. 371. & Vitam S. Nili jun. p. 154.

Ibid. l. antepen. poſt, 1161. *adde.* Idem pallij privilegium indultum aliquot Cenomannenſibus Epiſcopis pariter legimus, qui ex eo Archiepiſcopos ſe ſe inſcripſerunt, ut teſtantur Acta Epiſcopor. ejuſdem urbis edita à doctiſſimo Mabillonio tom. 3. Analector. atque in his Bertichramnus: p. 112. *Præditus autem Domnus Bertichramnus Archiepiſcopus erat, & Pallium ſicut mos eſt Metropolitanorum ferebat, atque omnibus Epiſcopis totius regni præerat & proderat.* Eadem Acta de Aigliberto Epiſcopo: *Iam dictus enim domnus Aiglibertus Archiepiſcopus & Magiſter totius regni cunctorum Epiſcoporum, ducendo & gubernando, palliumque, ut mos Metropolitanorum eſt deferendo fuit*, &c.

Ibid. p. 109. *l.* 10. *poſt*, ademit. *adde.* Sed & haud ita pridem, 3. ſcilicet Octob. an. 1678. Innocentius XI. Pap. Pallium Auguſtodunenſi Epiſcopo conceſſit, cum aliquot ante ſæculis eo privilegio, ubi ſupra docuimus, donata non ſemel legatur eadem Eccleſia. Verum ejuſmodi.

Ibid. poſt l. 20. *ſubde.*

Sed & Portuenſis Epiſcopus quo die Pontificem ordinabat, utebatur pallio, ex decreto Marci Papæ an. 336.

Ibid. lin. 40. *poſt*, 12. *adde.* Diurnus Romanus cap. 4.

Ibid. l. 49. *poſt*, Archiepiſcopali. *adde.* Joann. Garnerius in Diſſert. 3. ad Diurnum Roman. Thomaſſinus in lib. de Eccleſiaſtica diſciplina, &c.

Ibid. in fine ſubde.

Palliger, Archiepiſcopus, apud Vvolferrum in Vita S. Godehardi Epiſcopi num. 21.

PALMA. *P.* 110. *l.* 17. *poſt*, celebravit. *adde.* Ingelramnus Centulenſis Abbas de relatione S. Richarij:

Exercebat ovans ex conſuetudine palmas
Plebs domini, &c.

PALMATA. *L.* 14. *poſt* 18. *adde.* Ejuſmodi palmatarum meminit etiam Nilus Mon. lib. 3. Epiſt. 243. καὶ πρασιὰν μίλωνος, ἢ παλαισμὸν σῦθος, καὶ χόνν κλινόμενον, ἢ χεροῖν διαπαλαισμὸν, μὴ πάνυ καρδίας, &c. Ubi Allatius vertit, *& manus cum dolore extenſas*, haud rectè vertit.

Ibid. p. 112. *l.* 13. *poſt*, palmas. *adde.* neſcio an huc referri poſſit iſtud Ethelvvlfi de Abbatib. Lindisfarn. cap. 10.

—— *ſuis non parcit tundere membris*
Marmora.

Vide *Percuſſio*, & Morinum lib. 7. de Pœnit. cap. 14.

PANCEREA. *Lin.* 6. *poſt*, præſumat. *adde.* Statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 11. *Que nus ne porte armes ne couteaus a pointes, ne eſpees, ne lance, ne paniere, ne eſcu, ne haubers*, &c. Adde c. 12.

PANCHARTA. *Lin.* 1. *poſt*, Diploma. *adde.* Charta Caroli C. pro monaſt. Curbionenſi, tom. 6. vitar. SS. Ord. Bened. pag. 252. *Gratiſſima largitione per hanc panchartam quam fieri juſſimus.* Infrà: *Per hanc panchartam confirmamus.*

Ibid. l. 6. *poſt*, Panchatta. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 270. *Exemplar præcepti quod — Franco firmitatis ſtudio à Domno Ludovico piiſſimo Imperatore percipere ſtuduit, quod Pantocharta vocatur.*

PANCHRESTA. Salvianus lib. 6. de Gubern. Dei *Infantes quoque parvulos Contumaces, quos morigeros mina ac ferula non efficiunt, interdum panchreſta atque blanditia ad obedientiam trahunt.* Ex Gr. παγχρεστα, *cruſtula.*

PANIS. *P.* 119. *l.* 15. *poſt*, c. 4. *adde.* Ruellius lib. 2. de natura ſtirp. cap. 20. *Laudabatur & Parthicus* (panis) *non pridem huc avectus quem alij aquaticum vocant, quoniam aqua trahitur à ſpongioſa inanitate.*

Ibid. poſt l. 45. *ſubde.*

Panis beatus, Eulogia, panis à Sacerdote benedictione conſecratus. Hartmannus in Vita S. Vviboradæ virg. *Renumeratis ab ea fragmen beati panis accepit.* Supra, *benedictionem* appellavit.

Ibid. p. 121. *poſt l.* 20. *ſubde.*

Panis Eccleſiaſticus. Charta Philippi I. an. 1106. in Tabul. Monaſter. Mauriniacenſis: *Si aliquis ſpſorum Canonicorum infirmitate pregravatus, — de morte animæ metuens habitum ſanctæ religionis recipere propoſuerit in præfata domo ſanctæ Trinitatis, panem Eccleſiaſticum & habitum S. Benedicti, quaſi frater ejuſdem loci, omni poſtpoſita pecunia paratum inveneri.*

Ibid. p. 124. *l.* 23. *poſt*, tranſitur. *adde.* Artemidorus lib. 1. cap. 71. ἄρτοι ἑφθοὶ, πᾶσιν ἀγαθοὶ, σφίγλῳ γὰρ σοφῷ ταῦτα ἂν ἀνθρώπους διδόναι σῶφ θεῶν λόγῳ ἴκα.

Ibid. l. 69. *poſt*, &c. *adde.* Charta Guillelmi Epiſcopi Ambian. in Tabul. Epiſcopat. ejuſd. urbis fol. 27. *Omnibus candelis & panibus de Natali & de Paſchate, qui vocantur tortelli, exceptis.*

Ibid. l. antep. adde. Vide *Tortellus.*

PANSELENOS. *L.* 2. *poſt*, janua. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. πανσέληνος, *luna plena.* Alibi: πανσεληνίων, *plena luna.*

Ibid. l. ult. poſt, vide. *adde.* Ammianum lib. 20. &

PAPA. *P.* 130. *poſt l.* 5. *ſubde.*

Papa patrum. Vide *Pater patrum.*

PAPAS. *P.* 131. *l.* 2. *poſt*, appellant. *adde. Papades*, in Concilio Senenſi an. 1423.

PAPAVER. *L.* 7. *poſt*, ibi. *adde.* meminit Plinius lib. 8. cap. 48. veſtium quas *papaveratas* fuiſſe ait.

PAPILIO. *L.* 1. *poſt*, pavillon. *adde.* Gloſſæ antiquæ MSS. *Tabernacula, Papiliones, tentoria.*

PAR. *Poſt l.* 4. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Iſi qu'il prend moi a per & a moiller.

Ibid. p. 134. *l.* 2. *lege.* Albercio.

Ibid. l. 35. *poſt*, &c. *adde.* Charta Theoderici Regis Fr. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 186. *Et ut diximus, ex noſtra indulgentia ſæpedictus Berarius, aut Pares Eccleſiæ ſuæ Cenomanicæ, vel monaſteria ſua, de omnibus villis vel curtis ſuis vel*

qui per ipſam Eccleſiam ſperare videntur — hoc debeant poſſidere, &c.

*Ibid. p.*135. *l.*14. *poſt*, ſubmovemus. *adde.* Jacobinus de S.Georgio in tract. de Feud. cap.29.num.9. *Pares Curiæ ſeu curtis dicuntur convaſſalli qui juraverunt fidelitatem eidem domino pro aliis feudis quæ tenent ab eo. Sed ſi eſſent vaſſalli qui non præſtitiſſent ſacramentum fidelitatis eidem domino, non dicerentur eſſe de Paribus Curiæ. Et eſt advertendum quod iſti pares Curiæ qui habent cognoſcere de cauſa feudali, debent eſſe illius qualitatis, cujus ſunt vaſſalli litigantes. Et ideo ſi vaſſallus litigans cum domino eſt Comes vel Baro, certè pares Curiæ qui habent cognoſcere de cauſa feudali, debent eſſe Comites vel Barones.*

*Ibid. p.*140. *l.*8. *poſt*, paribus. *adde.* Extat Notitia judicati in Tabulario S.Albini Andegav. in quo Comes coram adeſt, non tamen judicat : *Præcepit Comes Judicibus*, (I. Paribus) *ut ſententiam recti de hoc quod audierant proferrent. Judicaverunt igitur Adelhardus de Caſtro Guntherio & Gaufridus Craſſus de Chimilliaco, quod &c.* Et ſub finem : *Hoc judicaverunt Adhelardus de Caſtro Guntherio, & Gaufridus Craſſus de Albiniaco, coram Comite Gaufredo in Camera ſua Andecavis. Hoc viderunt & audierunt de parte Heudonis Gadino de Blazone, &c. de parte Monachorum, &c.*

*Ibid. l.*55. *poſt*, poſtul. *adde.* Vide Cujacium lib.13. obſerv. cap.23. Charta an.1220. in Tabul.S. Bertini: *Præſentibus & ad hoc vocatis* hominibus meis Paribus, videlicet *D. Vuillelmo de Brule Milite, Ioanne Clerico, Hugone Clavel de Hovem, Sara Esblouſarde, & filia ejus Majoriſſa, qui Pares à me & domino ſuo propter hoc adjurati judicaverunt, &c.*

*Ibid. pag.*141. *l.*13. *poſt*, &c. *adde.* Jam vero quibus feminis judicandi officium competat, pluribus explicat Petrus Faber lib. 3. Semeſtr. cap.14. Extr.

PARACHARAGMA. *L.*11. *poſt*, Sinaita. *adde.* Lexicon MS. Cyrilli : παραχαράκτης, παραγραφὺς, παραγραπὴς ἢ ὑπολύτης ὅρων ἢ νόμων.

Ibid. l. ult adde. Vide S.Columban. inſtruct. 9.

PARAGIUM. *In fine adde.* Tabular. Vindocinenſe fol.18. *Unius hominis habeant portionem, quam nominant paragium.*

PARANYMPHUS. *Adde in fine.* Vide Gloſſ. med Græcit. in παράνυμφος.

PARAPHONISTÆ. *L.*18. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. S.Cyrici Nivern. num.71. *Inſuper aleas Domni Odonis Paraphoniſtæ mihi dederunt.*

PARATELLA, *Lapathus*, herba quæ noſtris *Parelle.* dicitur. Macer de virtutib. herbar. lib.1. cap.26.

Herba ſolet lapathi vulgo paratella vocari.

PARATICUM. *Poſt hanc vocem adde.* Statuta Mediolanenſia. 2. part. c. 418. *Nullum paraticum, nec ſchola, nec congregatio alicujus artis de cætero ſit in civitate Mediolanenſi, nec ejus Ducatu.*

PARAVEREDI. *P.*156. *l.*19. *poſt*, ducitur. *adde.* N. Abbas Claravallenſis lib. 2. Miſcell. Baluz. pag. 247. *Super palafredum rotans undique phaleratum.*

*Ibid. l.*31. *poſt*, 594. *adde.* Cæſarium Heiſterbach. in Vita S. Engilberti lib. 2. cap.6.

PARCERIA. Tabular. Celſinianenſe : Ita duntaxat ut Monachus *de S. Maximino habeat parceriam, & decimum, & obleriæ de ipſa decima.* Alibi : *Omnem honorem quem ipſe habebam, ut aliquis homo ex me qualiſcunque menſura tenebat, & alodum, & ſonum & decimum, & parceriam, & univerſa inde accidentia*, &c.

PARCIALIA. Charta Goſleni Epiſc. Carnotenſis an.1155. ex Tabul. N. D. de Joſaphat : *Sciendum quod Dominus Gondreuil, & uxor ejus, & ſervientes ejus, & Milites ejus cum uxoribus ſuis parcialia non exſolvunt.* Vide *Parceria.*

PARCIARICIA. Formula 30.ex Andegav. *Quaſi vineas ſuas, quæ erant illius quondam illi ad parciaricias ei dediſſet, ut quandiu ipſi illi ſe aptificavit, ipſas vineas ad parciaricias habere debias, &c.* Vide *Parſiare.*

PAREDRUS. *L.*14. *poſt*, Euſebium. *adde.* lib.4. cap.7.

PARENS. *L.*14. *poſt*, poëm. 11. *adde.* Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 185. *Ideo Dominus & præcelſus anteceſſor noſter Childebertus quondam Rex, nec non & genitor noſter Dagobertus quondam Rex, & poſtea parens noſter Chilpericus quondam Rex*, &c.

PARENTIA. *Adde in fine.* pro *obedientia* habetur in Diurno Romano cap.2. tit.4. *Cum hujus ſolius Pontificalibus monitis ob reverentiam Apoſtolorum Principis parentiam offerant voluntariam.*

PARETA. Vide *Amanegia.*

PARHIPPUS. *Adde in fine.* Vide Petavium ad ejuſdem Juliani Epiſt.20.

PARIÆ. *In fine adde.* & Steph. Baluzium lib.1. Miſcellan. p.226.

PARICLA. *P.*163. *l.ult. poſt*, valeant. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Similiter modo jubeo quod de veſtimenta damea — Domno vero & ſucceſſore meo pareculos duos optimos de proprio veſtimenti damea venerenter offerri jubeo. Tibi vero ſancte Archidiacone præcipio ut unum Caballum bonum, & unum pareculum de proprietate mea præſumas.* Vetus Charta in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.69. *Unde convenit ut tres Epiſtolas uno tenore conſcriptas inter ſe fieri & accipere deberent.*

PARITURIUM. In Deſcript. Regionum urbis Romæ edit. Mabillon. *A porta Flaminea uſque parituriam, &c.*

PARLAMENTUM. *P.*165. *l.*27. *poſt*, congregato. *adde.* Vide Bened. Varchium in Hercolano p.41.

*Ibid. p.*167. *l.*18. *lege V l.*

PAROCHIA. *L.*43. *poſt*, 164. *adde*, Diurnus Romanus cap.3. tit.3.6.

*Ibid. l.*53. *poſt*, parochus. *adde.* De ejuſmodi Preſbyterorum origine vide Sozomenum lib. 1. cap. 15. & ibi Henr. Valeſium.

*Ibidem pag.*170. *poſt*, *l.*1.

Parochiarius. Tabular. Campaniæ Thuan. f. 32. *Si non ſit niſi unum caſtellum, primogenitus habebit illud Caſtellum, & feoda illius Caſtelli, & carrucatas, prata, vineas, — quæ ſunt infra parrochiatus illius caſtelli.* Habetur ibi ſemel ac iterum, pro diſtrictu, ni fallor.

Ibid. in fine adde. Vide Gloſſ. med. Græcit. in παροικία.

PARS. *P.*171. *l.*37. *poſt*, maternis. *adde.* Charta Gaufredi de Liziniano Dom.S.Hermetis an.1248. in Reg. Inculiſmenſi Cameræ Comput.Pariſ. fol. 49. *Quod dictum caſtrum habebam & tenebam & expletabam ratione partis terræ matris meæ Hiſabellis*, &c.

PARTICIPANTES. *L.*3. *poſt*, vide. *adde.* Poſſinum ad tom.1. Pachymeris p. 295. & ſupra in V.

PARTIONARII. Statuta Ord. Prædmonſtrat. diſt. 5. c.9. *de Negotiatione vitanda, & partionariis non habendis Statuimus ut quicunque noſtri ordinis Canonici vel converſi convicti fuerint, vel confeſſi,*

oves,

bves, vaccas, seu quævis animalia partionarilis ad partem tradere, vel ad tempus locare, &c.

PASCHA. *P.*176. *post l.*12. *subde.*

Paſcha, Hebdomada Paſchalis. Miſſale Gothicum p.341. *Miſſa matutinalis per totam Paſcham pro parvulis qui renati ſunt.*

Ibid. p. 178. *l.*19. *poſt*, credere. *adde.* In lib.1. Sacramentorum Eccl. Rom. cap.53. titulus ita concipitur: *Oſtabas Paſchæ die Dominico.*cap.54. *Orat. & prec. de Paſcha annotino.* cap.56. *Incipiunt orationes Paſchales.* Denique cap. 57. *Orat. & prec. Dominicum poſt octabas Paſchæ.* Ita in Miſſali Gallicano pag.48.

Ibid. l. 24. *poſt*, exceperat. *adde*, ad ejuſmodi annuam baptiſmatis celebrationem reſpexit Joannes Archiep. Nicænus in Orat.de Chriſti nativitate pag. 308. ἐὰν πατὴρ τὸ βάπτισμα καὶ ὁ γάμος ἢ προφάσεις ἐμὲ ἐσήκασι, ἐὰν δὲ μιᾷ ἡμέρᾳ ὦσι ἔθνη ἄπαντα, εἶδ' ἅπαντες ὁ καὶ δῆθ πιστὸν τοῦτο παιδίον. Adde Gregor. Nazianzen. orat. 40. initio.

*Ibid. l.*63. *poſt*, &c. *Adde. Paſcha della Pentecoſta*, apud Ricordanum Maleſpinum p.142.

*Ibid. l.*63. *poſt*, ſcriptores. *adde.* Sed & Græci κύριοι πάσχα vocant, quod Latini *proprium feſtum* alicujus ſancti, ut ex Menæis conſtat.

*Ibid. l.*69. *poſt*, Dominicis. *adde.* Vide Vitam Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.44. p.109.

*Ibid. p.*179. *l.*17. *poſt*, habentur. *adde*, in Diurno Rom. cap.3. tit.10.

Ibid.l .27. *poſt*, 96. *adde*, Hentic. Valeſium ad Euſeb. lib.17. c.20.

*Ibid.l.*35. *poſt*, colligitur. *adde.* quò ſpectant iſta ex Actis Epiſcoporum Cenoman. p. 102. *Ego Domnolus in Chriſti nomine Epiſcopus, cum evocaſſem Domnum & fratrem meum Audoenum Epiſcopum Andegave civitatis viſitare ſancta limina patroni peculiaris mei Victoris Epiſcopi, immo & ſolemnitatem ipſius celebrare, &c.*

PASCUARIUM. *L.*11. *poſt*, exigat. *adde*, Charta ejuſdem Imp. ex Tabulario Brivatenſi fol.1. *Aut fidejuſſores tollere, aut paſcuaria accipere*, &c. Tabular.eleemoſynæ Mantiſmortionis in Pictonibus fol. 66. *Porci pauperum paſcarium non dabunt in Ero luco, ſed ..... in omni tempore paſcua habentes idem paſcharium dabunt quod in nemore merabitur.* Occurrit etiam alibi.

PASQUERIUM. *In fine poſt*, &c. *adde.* Statuta MS. Caroli I. Reg. Siciliæ cap. 163. *Se les beſtes prennent paſquier, &c.*

PASSIVUS. *P.*183. *poſt* l.12. *adde.* πάσδημος ἕρπης, apud Nicetam in Manuele lib.1.

PASTIO. *L.*16. *poſt*, 660. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag. 266. Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 31. &c.

*Ibid. p.*185. *poſt l.*15. *ſubde.*

Paſſinagium. Charta Artaudi Vicecomitis Matiſconenſis an.1217. *Et omnia uſuaria ad uſum omnium animalium per totam terram meam in boſco & in plano, & porcorum paſtiones in nemoribus meis abſque paſtinagio.*

PASTULA, *Levior paſtus.* Vita S.Gerardi Abbat. Bronienſis num.15. *hujus ergo veneni attaminatus paſtula*, &c. Guſtatione.

PASTUS. *L.*31. *poſt*, affligunt. *adde.* Charta Galonis Epiſcopi Pariſ. an. 1107. *Sciendum vero eſt quod illo die prædictus paſtus redditur ſcilicet ex 6. porcis vivis & ſana carnis, ex 2. modiis vini, & dimidio ſextario, &c.* Paſtus conſuetudinarij in Tabul. S. Cyrici Nivern. n.80.

PATELLA. *Poſt hanc vocem adde.* apud Celſum l. 8. c.1. dicitur *Commiſſura ſemorum eſſe parvo molli & cartilaginoſo tecta.* Utitur etiam Sextus Platonicus lib. 1. de Medicina animal. cap. 11. num. 14. ut &

PATER. *P.*192. *l.*4. *poſt*, editore. *adde.* ut portò *parentes*, ita & *patres* compellabant ſummos magiſtratus, ut eſt in Paſſione S.Savini n.2. Vide Gloſſ. med.Græcit.in πατήρ.

Ibid. lin. 20. *poſt*, 895. *adde. Papa patrum*, in Diurno Romano c.3.tit.1.qui c.5 tit.3 *pater patrum.*

PATERINI. *P.*193. *l.* 18. *poſt*, 21. *adde.* Evervinus Steinfeldenſis in Epiſt. ad S.Bernardum,de Hæreticis ſui temporis: *Nobis aperte confeſſi ſunt, quod in menſa ſua quotidie cum manducant, ad formam Chriſti & Apoſtolorum cibum ſuum & potum in corpus Chriſti & ſanguinem per Dominicam orationem conſecrant, ut inde ſe membra & corpus Chriſti nutriant.*

PATRIARCHA. *P.*195. *l.*5. *poſt*, præfat. *adde.* Vitam S. Barnardi Archiep. Viennenſis, fragm. 2. pag.163.

*Ibid. l.*15. *poſt*, Joanni. *adde.* HRabanus de Gregorio I V. Pap.

Tu caput Eccleſiæ es, primus Patriarcha per orbem.

Vide Gloſſ. med. Græcit.

*Ibid. l.*19. *lege.* lib.1. cap.25.

PATRICIUS. *L.* 15. *poſt*, cum. *adde.* in Synodo Chalchedon. Act.1. initio &

*Ibid. p.*196. *l.*72. *poſt*, 186. *adde.* De ejuſmodi Patriciis, ac præſertim Italiæ, intelligendus Diurnus Romanus cap.1.tit 3.

*Ibid. pag.*198. *l.*44. *poſt*, M. *adde.* Siquidem proſtat Epiſtola Paſchalis Pap. apud Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened. p. 567. quæ ſic claditur: *Data per manum Georgij Bibliothecarij S. Sedis Apoſt. nonis Decemb. imperante D. noſtro piiſſimo Principe Auguſto Ludovico à Deo coronato, magno & pio Imperatore anno quarto, & Patriciatus ejus tertio.* Id præterea colligitur.

*Ibid. p.*202. *l.*6. *poſt*, 862. *adde.* & Diurnum Roman. cap.6. tit.7.

PATRIMONIUM. *L.*7. *poſt*, Principis, *dele uſque ad* hiſce, *& repone*, quæ privatis uſibus erant dicata, quibus Gubern. &c.

*Ibid. p.*203. *l.*16. *poſt*, 119. *adde.* Diurnus Romanus cap.6. tit.3. 4. *Patrimonium juris S. Romanæ Eccleſiæ.*

*Ibid. l.*21. *poſt*, 40. *adde.* & infra in v. *Rector.*

PATRIPASSIANI. *L.*1. *poſt*, adde. *ſcribe.* S.Cyprianum in Epiſt.ad Jubaianum de baptizandis Hæreticis.

PATROCINIUM. *P.*205. *l.*2. *poſt*, 4. *adde.* Andr. Mon.lib.1. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg cap.59. 41.Ord. officij domor. S. Benedicti apud Mabillon. tom.4. Analect. &c.

PATRONUS. *L.* 12. *poſt*, præcipui. *adde.* niſi ſint quos ἀμφοδάρχας vocat Chronicon Alexandrinum.

PAULINA *Potio. In fine adde.* Meminit Myrepſus ſect.4. cap.1. antidoti *Paulina* appellatæ, quæ ad tuſſim confert.

PAUPER. *Lin* 10. *poſt*, verboſitati. *adde.* Apud S.Columbanum Inſtruct.12. *fidei paupertas*, &c. pro defectu fidei. HRabanus Poëm. 13.

Iam mihi conceſſit bonitas tua diſcere libros,
Sed me paupertas ſuffocat ingenij.

*Ibid. l.*26. *poſt*, ſalutem. *adde.* Vide tom.3. Analect. Mabillonij pag.483.

PAUPERARE. *In fine adde.* Vide Savaronem ad Sidonij lib.2. Epiſt.2.

PAUPERINUS. *In fine adde.* Utitur etiam Cumeanus Abbas lib.de menſura pœnitentiar. cap.6.

PAUPERTAS. *L.* 17. *poſt*, probaverunt. *adde.* Alia an. 1251. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol. 93. *Noveritis quod ego probata paupertate ſeu neceſſitate mea ſufficienter in Curia Pinchonienſi, & legitima per judicium hominum ipſius Curia vendidi &c.* Alia an.1302. fol. 125. *Ie Gilles de Canapes chevalier ſire de Chelle meſme ville, fais ſçavoir — que je par grant neceſſité jurée & prouvée ſuffiſament, & pour pieur marché eſchivier, ay vendu &c.* Similis Charta alia Gallica habetur in Probat. Hiſt. Betuneæ p. 162.

*Ibid. l.*37. *poſt*, &c. *adde.* & Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetuſto cap.5. pag.245. ubi idem obſervatum apud Suecos tradit.

Ibid. l. pen. poſt, 22. *adde.* Utinam hæc hodie adhuc obtineret jurisprudentia: non enim tam facile viri nobiles ſua prædia oppignerarent, aè diſtrahere judicis decreto cogerentur, & familiarum illuſtrium bona ſarta tecta permanerent, & ad poſteros, ut olim dum ea lex vigebat, tranſirent.

*Ibid.p.*210. *l.*14. *poſt*, Paupertaticula. *adde. Pauperticola.* Formulæ Andegavenſes: *Proinde cido tibi de rem paupertatis meæ tam pro ſponſalitia, quam pro largitate tua*, &c. Ibid. form.38. *Ut tibi aliquid de re pauperticola mea concidere debirent.*

PAUSA. *L.*5. *poſt*, prolongari. *adde.* Vide Henric. Stephanum de Latinitate falsò ſuſpecta pag.4. & ſeq.

*Ibid. l.*45. *poſt*, corpore. *adde.* in Miſſali Gotthico pag. 332. *Habetur oratio pro ſpiritibus paxſantium.*

PAX. *P.*212. *l.*34. *poſt*, Concordiæ. *adde.* Diurnus Romanus cap. 2. tit. 8. de Summo Pontifice: *Deinde aſcendit ad ſedem, & dat pacem omnibus Sacerdotibus.*

*Ibid. p.*214. *lin.* 6. *poſt*, &c. *adde.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicil. c. 38. *De garder paix en jugement. Silence eſt une maniere de nourrir paix. Por ce nos qui volons chaſtier les folies de ceus qui par lour clamors troublent aucune fois l'ordre des droits, eſtabliſſons, &c.*

*Ibid. p.*16. *l.*35. *poſt*, &c. *adde.* Apud Venetos *Anciani pacis* dicti, qui publicæ pacis inter cives invigilabant. Vide Chron. MS. Andreæ Danduli an. 1205.

PAXIMATIUM. *Lin.*10. *poſt*, 534. *adde.* Andr. Dandulus in Chron MS. an. 8. Caroli M. *Veneti vero hoc audientes panum ac paximatum multitudine machinis projecta exercitum verberant.*

PAXUM. Acta Capitularia Eccl. Lugd. MS. an. 1340. fol. 67. Cod. Reg. *Item dederunt eidem paxum quod tenebat in reſignationem in Eccleſia Lugdunenſi, &c.* Occurrit alibi.

PECCAMEN. *Poſt l.* 3. *adde.* Idalius Barcinonenſis in Epiſt. ad Julian. Tolet. *Recordatione peccatorum meorum pavidus, & memoria ingentium criminum uſquequaque perterritus, &c.*

*Ibid. l.*7. *poſt*, 3. *adde*, Vitam Aldrici Epiſc.Cenoman. p.69.72.74.90.

PECEIUM. *In fine adde.* Et in verſione Gallica Chartæ S.Ludovici, quæ refertur ab eodem Argentreo cod. lib. cap.17. vertitur *Droit de peſche.* Latina quam vidi, malè præfert, *ſeu peſſeia naufragia marina.*

PECTARE. *L. pen. poſt*, vide. *adde.* Foros Leirenæ, Hiſt. Segovienſem cap.20. §. 13.

PECTINARIUM. *In fine ſubde.*

Pectinator, Pectinum confector, in Miracul. S. Staniſlai Canon. Reg.

PECTORALE. *Lin.*4. *poſt*, 57. *adde.* & Iſidor. Peluſiot. lib.1. Epiſt.74.

PECUNIA. *P.* 222. *l.*1. *poſt*, commentatur. *adde Pecunia diverſi generis*, in Vita Aldrici Epiſc.Cenoman. p.83.

*Ibid.l.*15. *poſt*,1. *adde.* Chartam Childeberti Reg. apud Mabillon. de Re diplom. ch.24.

Ibid. in fine ſubde.

Pecunia ſicca, numerata, quomodo vulgariter dicimus, *argent ſec.* Charta Guillelmi Epiſc. Ambian. an.1281. pro Eccleſia Vinacurtenſi: *Statuimus etiam quod tota pecunia ſicca dicta Eccleſia debita deputetur ad efficiendam dictam Eccleſiam in modum qui ſequitur, &c.* Occurrit ibi rurſum in Tabular. Epiſcopat. Ambian. fol.26. Vide *Cenſus ſiccus, & Molta ſicca.*

PEDA. *P.*213. *l.*4. *poſt*, exactione. *adde.* Tabul. Brivatenſe an. 1277. *Cum pageſius inſcriptus, & in rebus nominatis inferius, & in confinatis, videlicet in duabus plateis ſeu pedis dechalmes 2 ſolid.* Infrà: *Item in quadam platea ſeu peda Stephani Boni 12 den.* Charta Delphini Arvern. ibid. fol.223. *Clamamus quitas capitulo Brivatenſi les pedas quæ ſunt Brivate ante Eccleſiam S. Iuliani, &c.*

PEDATURA. *L.*17. *poſt*, putant, *adde.* niſi fallar: quod verba, *quam Catuſio facit*, omnino declarant, quæ ad *pedaturam* referuntur, de quorum notione mox dicturi ſumus. Neque perinde aliter accipienda vox *Pedatura* in antiqui teſtamenti fragmento apud Gualterum in Tabulis Siculis p.58. *Hoc amplius ab hæredibus meis volo præſtari Reip. Petelinorum corpori Auguſtalium ex prædiis meis palum redicam omnibus annis ſufficiens pedatura vineæ, quam Auguſtalibus legavi.* Ubi *palus redica* legatur ad Statumina *pedaturæ* vineæ, id eſt ποδισμὸς, ſeu quantum ſufficit vineæ in agri pedaturæ plantatæ. *Deinde dele* 3. *lin. ſeq. à voce* cum, *ad vocem* pedamina.

PEDESTICUM. Charta an. 1151. in Hiſt. Monaſt. S.Barbaræ Lugdun. pag.84. *Pedeſticum de Roccatallia — miſit Girino Seneſcallo & Lugdunenſi Eccleſiæ in gagerla pro* 10 *millibus ſolidor. Lugdunenſis monetæ.* Ita rurſum mox, ubi videtur legendum *Podeſtaticum.* Vide *Poteſtas.*

PEDIDA, idem quod *Pedagium.* Vetus Charta apud Anton. Brandaon. lib.12. Monarch.Luſit.c.11. *Nec dent pedidam nec collectam ad Regem, nec dent portagem per totum Portugale.*

PEDONES. *L.* 1. *poſt*, pedoni. *adde.* Hiſpanis, *Peon.*

PEJORARE. *In fine adde.* Vide Statuta Ord. Præmonſtr. diſtinct.3. cap.1.

PELAGIUM. *L.*1. *poſt*, ſpecies. *adde.* cujus mentio eſt in conſuetudine Meduntenſi art. 196. quæ ſcilicet pro appulſu navium vinum ad littus deferentium exigitur, ab *appellendo* dicta, ut in Adverſariis MSS. Auguſti Gallandij Patroni Pariſ. doctiſſimi legiſſe me memini.

PELLICIA. *Lin.*3. *poſt*, pelice. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſc. Camerac. lib.1. c. 8. *Accede ergo ad ſanctum regenerationis lavacrum, ubi certè habes exuere vetuſtatis pelliciam, & induere novitatis Evangelicam ſtolam.*

*Ibid. l.*7. *poſt*, &c. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez. MS.*

Or ferai je s'il prennent ma pelice,
Il eſt frivort, ſi eſt froide la biſe.

PELLITI.

PELLITI. *L.2. post*, Hieronymo. *adde. σκυροφόροι*, Synesio de Regno p.23.

PENA. *L.1. post*, peña. *adde*. Glossæ antiquæ MSS. *Penu*, *Caput*.

PENDO, *Vexillum*, Gall. *Penon*. Coronatio Alfonsi Regis Portugalliæ apud Brandaon. lib.10.c.13. *Nobiles si fugerint de Lide — si non liberaverint regem, aut filium ejus, aut pendonem pro suo posse in lide*; &c. Id est in *lite* seu prælio.

PENSA. *P.234. l.8. post*, accipiant. *adde*. Miracula S.Gengulfi num.13. *Cum sua corporis pensa*.

PENSARE. *L. ult. post*, 9. *adde*. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 69.

PENTECOSTE. *L. 22. post*, 17. *adde*. S. Columban.in Pœnitent. cap.9.

Ibid. l.22. post, 261. *adde*. & Henr. Valesium ad Euseb. lib.4. de Vita Constant. cap.64.

PEPIGNA, minutæ monetæ species. Tabular. Albæ ripæ in Diœcesi Lingon. an.1219. *Liberas ab omni censu & servitio, præter 5 denarios censuales una pepigna minus*.

PERA. *L.18. post*, festinavit. *adde*. Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. an.1179. ex Tabul. Dalonensi fol. 23. *Eo die quo Hierusalem proficiscens cum pera quam Collo deferebant, Ioannem ejusdem Ecclesiæ Abbatem & cæteros fratres Dalonenses investivi, &c.*

PERÆQUATORES. *L.16. post*, subdiderunt. *scribe*. Adde Diurnum Roman. cap 6. tit.5.

PERAMBULATIO. *L.4. post*, constet, *adde*. Tabularium Burgalicnse fol. 9. *Quibus congregatis idem Albinus fines nostræ terræ cœpit perambulare, ac incisuras arborum, quæ easdem terras terminabant, eisdem demonstrare, ostensioni cujus præfatus Hugo noluit credere*. Vox etiam cognita hac ferè notione sub priore Regum Stemmate. Charta Chlotarij III. apud Petr. Chiffletium : *Qualiter — una cum ipsis vel parentes eorum de parte maxima de infra termino ipso Flaviacense contentionem maximam habuissent, & ipsas terminationes perambulassent, & signa posuissent*, &c.

PERCALCARE. *L. 6. post*, confirmavit. *adde*. Tabularium S. Eparchij Inculismensis fol. 8. *Audita Abbatis querela & eorum responsione, Laudavimus & præcepimus, ut Abbas S. Eparchij produceret duos testes idoneos, qui percalcarent & monstrarent terram de qua possent jurare quod ipsi viderunt investitam Ecclesiam, &c.* Infrà : *producti testes qui percalcationem fecerant jurare noluerunt*. fol.20. *& facta percalcatione cimiterij*, &c. Tabular. Absiense fol.27. *Qui etiam percalcavit terram è lo metaiges ad molendinum*.

Ibid. l. ult lege. Rei de qua est controversia.

PERCUSSIO, pœnæ monasticæ species. Pœnitentiales S.Columbani cap.8. *Cui ceciderit Chrisma nihil confringens, 12 percussionibus emendetur*. Sic alibi non semel. *Verbera* appellantur cap.12.13.14. alibi *plagæ*, vetus Pœnitentialis Andegavensis apud Morinum post libros de Pœnitentia p.36. ubi de Redemptionibus pœnitentiarum : *Quidam dicunt, centum percussiones in hyeme, vel centum psalmos in æstate valent, &c.* Vide *Palmata*, & eundem Morinum lib.7. cap.14.

PERDONARE. *L.9. post*, &c. *adde*. Extat in M. Pastorali Ecclesiæ Paris.Charta an.1350. in qua formula describitur Sacramenti, quod Joannes Rex Franciæ præstitit *in suo jucundo adventu* Parisios Episcopo & Canonicis Ecclesiæ Paris. in vestibulo ejusdem his verbis conceptum : sic enim Episcopus Regem compellavit ; *A vobis perdonari petimus, ut unicuique de nobis & Ecclesiis nobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justitiam conserveris & defensionem exhibeas sicut Rex in suo regno debet unicuique Episcopo & Ecclesiæ sibi commissæ*. Cui Rex respondit, *Promitto vobis & perdono, quia unicuique de vobis & Ecclesiis vobis commissis Canonicum privilegium & debitam legem atque justitiam servabo, & defensionem quantum potero adjuvante Domino exhibebo, sicut Rex in suo regno unicuique Episcopo & Ecclesiæ sibi commissæ per rectum exhibere debet*.

PEREFFLUUS, *abundans*. Syrus & Aldebaldus in Vita S.Majoli Abbat. in Prologo lib.3.

Quamquam tanta sit hæc, tamque pereffluus,
Ut sensus merito mensque perhorreat.

PEREGRINATIO. *L. 32. post*, dicuntur. *adde*. Vide Joan.Morinum lib.7. de pœnit.cap.15.16.17.

PEREXIRE. S. Irenæus lib.2. in Præfat. *Quoniam modo per numeros veritatem affirmare conantur, minutatim perexivimus*. Id est commemoravimus, ex Gr. διεξελθεῖν. Vide Jacob. Billium lib. 1. observat. Sacrar. cap.33.

PERFECTUM, ad *Perfectum suscepi*, in Ordine Romano cap. 6. *perfectionem consequi*, in Concilio Tribur. can. ult. ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ τέλειον, non semel in Concilio Ancyrano ; cum scilicet exactis pœnitentiæ gradibus ad sacram Communionem admittebantur Pœnitentes.

PERFUNDERE. *In fine subde*.

Perfundere. Statuta Ord. Prædicatorum. dist.1. c.11. *Cum aliquis in Natali Domini vel alias de necessitate duas Missas debuerit celebrare, post primam Missam sumpto sacramento Eucharistiæ, vinum perfusionis sive ablutionis non sumat, sed alij ad sumendum tradat*. Vide *Superfusio*.

PERIGIUM ; *Periculum*. Charta Alfonsi Comitis Bononiensis an. 1288. to.4. Monarch. Lusit.pag. 279. *Et excepto perigio de navibus in mari periclitantibus*.

PERSEA. Disputatio Archelai Episcopi Mesopotamiæ cum Manete : *Cum ergo corpus hoc principium sit & materia, necesse est eam qui plantaverit perseam, transire per multa corpora, usque quo persea illa quam plantaverit concidat*. Videtur hac voce intelligi malus Persica, quam Græci Περσέαν dixerint.

PERSONA. *Pag. 249. l. 30. post*, vocant. *adde*. Charta Bartholomæi Episcopi Laudunensis an.1125. *Notum igitur esse volumus — quod cum Monasterium B.Dionysij de Francia infra terminos nostræ diœcesis altaria duo, videlicet de Sorbais & de Altrepia sub obtentu personarum ab antiquo tenuisset, novissimis temporibus nostris mortua persona vicedomini Abbatis Sugerij & monachorum, a Petro ipsius Cameraria requisiti, ut B.Dionysij personæ gravamen remitteremus, & quod de cætero altaria illa solida & quiete firma possessione tenenda concederemus, ex decretis Romanorum Pontificum, ne ulterius altaria per personas tenerentur sanctium esse recordantes, &c.*

Ibid. l.53. post, &c. *adde*. Gloss.Gr. Lat. Χαρακτηρίζω, *Persono*, id est rei alicui incorporeæ personam aliquam attribuo, uti vocem hanc interpretatur Vulcanius, in MS. additur *Noto*.

PERTICA. *L.15. post*, pedes. *adde*. Glossæ Lat. Gr.MSS. *Pertica*, ναυὸν, κάλαμος.

Ibid. l.36. post, tabula. *adde*. Statuta Mediolanensia part.2. c.350. *Mensura pedis Liprandi sit & esse intelligitur de unciis novem ad brachium liguaminis*.

PERTONGAR. Vita S. Gerardi Abbatis Bronienſis num.29. *Dominus Stephanus sancta Romanæ sedis tunc Apostolicus jussit fieri, (ipso consistente viro Dei, immo distante debentia scribi) plumbeo bulla*

latum ſigillo privilegium, quod & pertungar appellant, contulit illi &c. Ubi monet doctiſſimus editor, alias *ptungar* ſcribi, qui *Pantochartam* hîc innui putat.

PERVERSUM, ſeu *In perverſum*, contrà, contrariò: utitur Tertullianus in Praxiam, ut & S. Hieronymus Epiſt. 20. ubi gravius.

PES. *L.* 18. *poſt*, vide. *adde.* L. 8. D. de ſervis fugit. Nov. 134. c. 13. Nicephor. Conſtantinop. in Breviario Hiſt. p. 77. 1. edit. Theophanem an. 3. Coprony mi, Nicetam in Andronico.

Ibid. p. 255. *poſt l.* 31. *ſubde.*

Pes montis, ima & inferior pars, unde *S. Ioannes pedis portus*, oppidulum in Pyrenæis, *S. Iean Pied de Port. Pedes Caſſij montis*, apud Ammian. lib. 14. ubi Lindenbrog. ex Suida & Euſtathio. Hegeſinus apud Pauſaniam: Ἑλικῶν ἔχει πόδα πεδαλόντα.

Pes Luitprandi. Vide *Pertica.*

PESCA. *Adde in fine.* Id eſt ut malus perſica, quam *Peſche* vocamus.

PESCARIUS. Vetus Pœnitent. apud Morinum p. 24. *Si Comes aut Iudex eſt, dic illi ut non accipiat pramia—ſi eſt peſcarius &c.*

PESSIMARE. *Adde in fine.* Utitur præterea Hugo Flaviniacenſis in Vita S. Sacerdotis Epiſc. Lemovic. num. 25.

PETAMINARIUS. *In fine adde.* At Salmaſius ad Plinium emendat, *Pyctis, mimariis.*

PETRARIA. *L.* 2. *poſt*, &c. *adde.* Evagrius lib. 5. cap. 10. ἡ μάλιστα τὰς καλαπέλτας ἐξ ὑπερδεξίων ῥιπτοῦσα, ἃς Λιθοβόλους ἀστικώτερον καλοῦ.

PHALÆ. *In fine ſubde.*

Fale, tædæ quæ in funeribus deferri ſolent, noſtris *Falots.* Charta an. 1240. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol. 42. *Decanus percipiet luminare, ſed de falis prædictorum extra clauſtra manentium, ſi intra muros civitatis deceſſerint, habebit dictus Epiſcopus luminare.*

PHANTASIA. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in φαντασία.

PHILOPOMPUS. *L. ult. ante*, vide *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſcopi Camerac. lib. 1. cap. 12. *Philippi tyrannidem divine virtutis opitulatione fefellit.*

PHOTONOMUS, qui lumen diſtribuit, illuminator Rotgerus in Vita Brunonis Abbat. S. Pantaleon. Colon. cap. 24. apud Mabillonium. *Quibus Abbatem præpoſuit nomine Chriſtianum, ſua videlicet profeſſionis Photonomum, & in lege domini apprime eruditum.*

PHRONTISTERIUM. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit.

PHYLACTERIA. *L.* 34. *poſt*, maleficis. *adde.* & Leo Suavius ad Paracelſum.

PIABILIS, *Grandis*, in Gloſſis antiq. MSS.

PICARDIA. *Lin.* 42. *poſt*, longiores. *adde.* Ut quæ Pannonibus etiam ab Ammiano lib. 17. & Armoricis &c.

Ibid. l. 46. *poſt*, ſententia. *adde.* in Charta Caroli VI. Reg. Fran. an. 1321. ex Regeſto 120. Tabul. Reg. ch. 33. *picarum* Flandrenſium mentio fit: *à tout grans baſtons ferrez, comme glaives & piques de Flandres.*

Ibid. p. 269. *l.* 60. *poſt*, appellantur. *adde.* At Bohuſlaus Balbinus in Epit. Rerum Bohemic. lib. 4. c. 5. Picardos in Bohemiam tum primum veniſſe an. 1418. ſcribit.

PICCUS. Tabularium Brivatenſe fol. 198. v. *Molinarij & tres ſubmolinarij & tres gartiones qui portant piccos molendinorum.*

PICTA. *L.* 6. *poſt*, ſolvat. *adde.* Tabul. Brivatenſe an. 1276. *Et unam eatereneham frumenti, & tres pictas, & unam gallinam, &c.*

Ibid. p. 271. *l.* 32. *poſt*, &c. *adde.* Tabul. Dalonenſis monaſt. fol. 33. *Pictanciam unam communem de Caſeis, vel ovis, ſeu piſcibus.*

PIETAS. *L.* 1. *poſt*, pitié. *adde.* Gloſſator Hiſtoriæ Scholaſticæ Petri Comeſtoris cap. 50. Act. Apoſt. *Pietas æquivocum eſt ad cultum Dei, & ad compaſſionem proximi.* Vita B. Stephani Abb. Obaſin. lib. 2. cap. 16. *Cum ad placitum veniret, videretque omnes ſua parti favere, adverſarium vero undique & ab omnibus deſtitutum, pietate ductus, aliquos è ſuis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PIGREDO. *In fine adde.* Gloſſæ antiquæ MSS. *Pigritia, torpor, ſtupor.*

PILAX. *In fine adde.* Vide Cumeanum Abbat. de Pœnitentiarum menſura cap 7.

PILEATI. *L.* 16. *ante*, idpſum. *ſcribe.* πρότερον δὲ κομήτας ὑπομένον ὑπηλιξίους παρ' αὐτοῖς δοκοῦντας εἶ). Ex quibus vulgus duntaxat comatum fuiſſe colligitur, cui ſcilicet coma pro pileo erat.

Ibid. in fine adde. Joannes Magnus *Pileatos* & *ſyas* appellatos antiſtites ſacrorum apud Gotthos ſcribit, fortaſſis à pileo vel tiara, integumento capitis quo uſi ſunt Sacerdotes.

PIOLA, vox Italica, Gallis *Rabot*, in Statutis Mediolanenſ. 1. part. c. 255.

PIPER. *P.* 283. *l.* 25. *poſt*, conſtat. *adde.* λίθον πιπερίτην, & κίονας ἀλυκοπωλίους habet Continuator Theophanis lib. 3. n. 43.

PIPIONES. *L.* 14. *poſt*, 41. *adde.* Oliverius Maillardus ſerm. 21. Fer. 2. dom. advent. *Et domini advocati, nunquid plumatis aliquando anſeres pingues, ſive pipones?*

Ibid. l. 18. *poſt*, moravotivo. *adde. Solidi monetæ pepionum*, in Hiſtor. Segovienſi cap. 21. §. 9.

PIRATA. *Lin.* 2. *poſt*, MSS. *adde.* Ita *latrocinium maris* dixit Juſtinus lib. 43. num. 3. *Latrones* nudè piratas vocat Florus lib. 3. cap. 6. & *Latrocinari*, dixit, pro piraticam exercere.

PISCATOR. *L. pen. poſt*, Piſcatorum. *adde.* Tabular. S. Albini Andegav. *Et cum una maſura terræ, conceſſo eis uno piſcatore in aqua ibi fluente.*

PITTACIUM. *Pag.* 289. *lin.* 8. *poſt*, &c. *adde.* Vita B. Stephani Abb. Obaſin. lib. 2. cap. 15. *Iſte, & ſi appellavit, appellationem ſuam non ſegniter conſummabit, pluſque proficiet uno nuntio quatuor pittaciis pedibus inſignito, quam Dominus noſter egregiis nuntiis multis pecuniis oneratis.*

PLACITUM. *Pag.* 291. *l.* 29. *poſt*, 27. *adde.* Vide Jacobinum de S. Georgio in tractatu de Feudis cap. 25. §. 24. pag. mihi 71. ubi quærit quid in Partibus Provinciæ intelligatur per obligationem qui tenentur *Vaſſalli & ſubditi præſtare auxilium de ſuis placitis & litigiis.*

Ibid. p. 297. *l.* 12. *poſt*, placito. *adde.* Tabularium Nantolienſe in Pictonib. an. 1399. *Pro decimo denariorum achaptamenti ſeu placiti in mutatione domini.*

Ibid. p. 299. *poſt l.* 12. *ſubde.*

Placitor, Patronus defenſor. Vita B. Stephani Abbat. Obaſin. lib. 2. c. 15. *Nam actor noſter rex centum ſolidis placitores atque fautores ſuos hodie convivabit, exceptis muneribus doniſque promiſſis.* Et cap. 16. *aliquando cum ad placitum veniret, videretque omnes ſua parti favere, adverſarium vero undique & ab omnibus deſtitutum, pietate ductus aliquos è ſuis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

PLANARA

PLANARATI. *In fine adde.* Et Joan. Gryphiandrum de Vvichbildis Saxon. c.28. n.9.

PLAGITATUM. *Adde in fine.* Idem quod *placitatum.*

PLANUM. *Adde in fine.* Præterea Cujacium lib.7. obſerv. cap 29.

PLASTRUM. *In fine adde.* Tabular. Albæripæ in Epiſcopatu Lingonenſi an.1357. *Item domum ſeu emplaſtrum ſitum in villa de Orgiis, cum manſo retro dictum emplaſtrum.* Ibid. an.1463. *un emplaſtre en S.Pere, auquel ſoulois avoir une maiſon, &c.* Ibid. an.1461. *promiſit dictum emplaſtrum edificare, & in unam domum convertere.* Occurrit ibi pluries.

PLATEA. *In fine ſubde.*

Platea. Tabular. Brivatenſe fol.193. *Per traditionem clavis cortilis ſeu platea de Chalas.* fol.196. *De cognitione & juriſdictione delz mezes ſeu platearum vacuarum, foſſatorum, &c.* Vide. *Peda.*

PLATELLUS. *In fine adde.* Gloſſ. Gr.Lat. Reg. Cod.85. τρίπους, *cortina unde dabantur oracula, & platellum.*

PLATONIÆ *L.39. poſt*, PP. *adde.* Et apud Epiphanium Scholaſticum: *Sicut lex ipſa in marmorea platoma noſcitur eſſe conſcripta.* Ubi Socrates lib.1. cap.16 ἐν λιθίνοις πλαξὶ habet.

PLAUDARE. *L.1. poſt*, dare. *adde.* HRabanus Maurus Poëm. 29. de diabolo Chriſtum in deſerto tentante.

Tantum perversè locutus,
Quantum fuerat perversus,
Sæpe, vel *sæpe*, *Seps ipſe ſe plaudaverat,*
Posse quod nunquam poterat, &c.

Il eſt, ſibi *applauſerat*, ſeſe jactaverat.

PLAVIS, *Planities.* Charta Henrici V. Imp. pro Venetis: *Ut terminatio quæ à tempore Luithprandi Regis facta eſt inter Paulucionem Ducem & Marcellum Magiſtrum militum, deinceps manere debeat, id eſt de plave majore ad plavem ſiccam.*

PLAUSUS, pro *ſtrepitus*, non ſemel uſurpat Columbanus in Regula Cœnobiali, ſeu Pœnitentiali c.1. *Qui locutus fuerit in plauſu, id eſt altiore ſono ſoli ſonaverit*, &c. Adde cap.14.

PLEBES. *P.38. l.58. poſt*, contulit. *adde.* Ita hanc vocem apud Armoricos uſurpatam evincit Hiſtoria Rotonenſis Monaſterij lib.1. cap.48. & aliis locis.

PLECTA. *L.14. poſt*, etant. *adde.* Hiſt. miſcella lib.16. pag.471. *In capite autem pannum gemmatum habentem ex utroque ligamento plectas quatuor.* Ubi Theophanes p.207. πήρας τέσσαρας habet.

PLEGIUS. *P.312. l.54. poſt*, &c. *adde.* Tabul. S.Eparchij Inculiſm. fol.46. *Poſt me plevit ſimiliter fidemſuã in manu ipſius Abbatis Otto Bernardus, &c.*

PLEIDURA. *L.13. poſt*, &c. *adde.* Tabular. Nantolienſe in Pictonibus an.1335. *Quandam pleyduram una cum chappali domus.* Vide *Pleura.*

PLENARIA. *Lege in fine. Cum ſæculum finitum fuerit.* Diurnus Romanus cap.6. tit. 20. *Unde ampliſſima vobis hæredibuſque veſtris cautela, plenariam ſecuritatem duximus muniendam.*

PLENITUDO. *In fine adde.* Vide Avitum Viennenſem Epiſt.2. ex Baluſianis, & Gloſſ.med.Græcit. in Πλήρωμα.

PLETORICUS. Hermannus de *Lerbeke* in Cronico Comitum Schavvenburg. p.35. *Et quia multum fuit pletoricus, toto corpore denigratus eſt.*

PLEURA. *In fine adde.* Vide *Pleidura.*

PLICA. *Subde in fine.*

Plica, morbi genus, in Vita B.Ladiſlai apud Papebroch.

PLOSTELLUM. Miracula S. Joannis Beverlac. num.5. *Qui antea in motu ſuo effigiem repræſentaverat belluinam, in ſua tamen erectionis initio pyramidis uſus eſt appodiamento, admodum pueri plaſtello innixi, & humum pene ſignantis mento.* Vox, ut videtur deducta à *plauſtrum*, ut rectè conjectat Papebrochius.

PLUMARIUM. *L.4. poſt*, plumarium. *adde.* Tabul. Monaſterij S.Theofredi in Velavis: *Sunt & alia Cortinæ lineæ 3. artificio plumarij compoſitæ.*

Ibid. p.317. l.13. poſt, acus. *adde.* Quæ quidem hauſerunt à Petro Comeſtore in Hiſt.Eccleſ.cap.53. Exodi: *Et coccinei coloris opere plumario: Pluma enim lingua quadam acus dicitur, ſcilicet Ægyptiorum, quorum ſunt diverſæ linguæ ſicut Gretorum. Hoc genus veli vulgo Diſtratum dicitur, quaſi bis ſtratum. Prima enim ſit tela, cui cum acu opere manuali ſubſternuntur picturationes. Sunt qui dicunt opus plumarium à ſimilitudine avium, quibus ſuper addita plumarũ varietas: idem opus dicitur etiam polymitum &c.*

Ibid. dele. Sed plumã acum appellatam nondũ legi.

PLUMBATA. *In fine ſubde.*

Plumbata, idem quod *Plumbatum*, de quo mox. Acta Martyrij SS.Maximiani & Iſaac: *Iacebat identidem claſſis illa carnivorum violentiam plumbatarũ, &c.*

Plumbata, pondetis ſpecies. Tabular. S.Dionyſij Novigenti n.1240. *Dicunt ſe eſſe in poſſeſſione à ſingulis hoſpitibus ſeu ſtagiariis Prioris & Conventus S. Dionyſij de Nogento Rotrodi ementibus in villa—in die mercati, ad pondus, quod plumbata vulgo dicitur, quam ſam ſummam pecuniæ ſemel in anno, &c.* Vide *Campanum.*

PNEUMA. *L.5. ſic lege.* Quo non voces, ſed vocum toni longius cantando deducuntur & protrahuntur: quod quia cum reſpirationis difficultate fit, ideo πνεῦμα appellatum eſt. Quippe, ut eſt apud Galenum in Lexico Hippocratis, ἡ αὐτοῦ τοῦ διαπνεῖν ſignificat.

Ibid. l.28. poſt, pneuma. *adde.* Perperam enim Petrus Maillartus lib.de Muſica c.9. dixit *neuma*, (quod eſſe ait cautum arte confictum ac inventum ad ſupplendum cantus Antiphonæ defectum circa tonum) ex Græco νεῦμα, *aſſenſus*, appellatum, quod illius propriũ ſit Antiphonæ & Pſalmorũ tonũ eundẽ tribuere.

Ibid. l.30. poſt, dulcis *adde.* Gregorianæ Pſalmodiæ Enchiridion: *In quovis tono eſt neuma proprium—& dicitur illa melodia quæ ſit in cantis antiphonarum.*

PODERE. *L. pen. poſt*, 857. *adde.* Frideric. II. Imp. Epiſt.2. ex Baluzianis, & Carol. Molineum in Conſuet. Pariſ. tit.1. de feud. Gloſſ.5. §.17.

PODIUM. *P.32. l.8. poſt*, 11. *adde.* Petrus de Duſburg in Chron. Pruſſiæ cap.53.

POENITENTES. *L.2. poſt*, publicæ *adde*, quique *in extremo Chriſtianorum ordine* eſſe dicuntur apud S.Columbanum lib.de Pœnitent.menſura c.37.

Ibid. p.325. l.51. poſt, cap.1. *adde.* in lib.1.Sacramentor. Eccl. Rom. cap.95.

Ibid. l.60. poſt, 61. *adde.* & S. Columbanum de menſura pœnitentiarum §.30.

Ibid. p.326. poſt l.22. ſubde.

Expœnitentes, qui Pœnitentiam publicam aliquando ſubierant, eoque ipſo ad ſacros ordines promoveri vetantur. Vide Diurnum Romanum c.3. tit.9.

Ibid. p.328. l.22. poſt, ſeqq. *adde.* Pœnitentialem Andegavenſem apud Morinum poſt libros de Pœnitentia, eundem Morinum lib.10. cap.17. 18. &c.

Ibid. l.45. poſt, ἐπισκόπους. *adde.* ἐφέδρους μίσθους, apud Socratem lib.1.c.8.l.2.c.11.24. Sozomen.lib.2.c. 16.14. & Evagriũ lib.3.c.9. Vide Synod.Trull.can.95.

Ibid. l.53. poſt, c.2. *adde.* & quæ obſervat Morinus lib.9. de Pœnit. cap.26.

Ibid. l.64. post, exemplum. *adde*, proferunt Palladius in Vita Chrysostomi cap.17. Anonymus Combefisianus in Porphytog. n.4.

Ibid. p.330. l.50. post, Columbani. *adde.* Cujus etiam est liber *de Pœnitentiarum mensura taxanda*, editus an. 1667. inter ejusdem Sancti opera, cum quibus editus perinde alter Cumeani Abbatis Scoto-Hiberni, *de mensura pœnitentiarum.*

Ibid. l.69. post, Pœnitentia. *adde.* Vide *judicare*, interrogato confitente, confessor promebat librum suum pœnitentialem, quæsitoque in eo delicto, locum ei ostendebat, ut videret ipse agnosceretque legitimam sibi imponi pœnitentiam. Vide Anonymum in Pœnitent. Gr. apud eundem Morinum p.120. ejusmodi porro *judicia* inter obventiones Curionum recensentur in Tabul. Celsinianensi: *Dimisit in manu ipsius Prioris — ipse Arnulfus Presbyter Capellaniam S. Hilarij, & medietatem denariorum, quæ dicuntur judicia, & septima, & pœnitentias de villa S. Hilarij*, &c.

POENITENTIARIUS. *L.14. post*, præesset. *adde.* Πρεσβύτερον ἐπὶ μίλωνίας.

Pag. seq. post, confiteretur. *adde.* Similia fere habet Sozomenus lib. 7. cap.16.

POLANA. Vide *Poulainia.*

POLEDRAS. *Lin. 4. post*, pullus. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Reliquos vero caballos, tam Vvarannonis quam spadas seu poledras*, &c.

Ibid. l.12. post, poledro. *adde.* M. Justinus Lippiensis in Lippiflorio p.149. *Colligit, as, vestes, fruges, pecus, arma, poledros.*

Ibid. l.15. post, 67. *adde.* in Charta Aldrici Episc. Cenoman. p.89. 90.

POLISSEMUS, multæ significationis, πολύσημος, apud auxilium de Causa Formosi Pap. *Communicare vero polissemum est*, &c.

POLITICL *P.336. l.15. lege.* Subjungitur.

Ibid. l.70. post, farciuntur. *adde.* seu ut voce utat Joannis Tzetzæ Chil. 9. v.282. ἐμαξάμενος στίχους.

Ibid. p.337. l.3. post, habetur. *adde.* Hos versus, ni fallor, seu potius politicorum versuum concinnatores carpit Joannes Euchaita Carm. πρὸς τοὺς ἀκαίρους στιχίζοντας p.26. ubi sic ait:

Μίτρον δ' ἄμιτρον ὑδαμῶς μίτρον λέγω.

POLLUCIBILITER. *L.3. post*, donandum. *adde.* Fulgentius lib. 1. Mytholog. de Saturno: *Pollucis etiam filiam sive à pollendo, sive à pollucibilitate quam nos humanitatem dicimus. Unde & Plautus in comœdia ait, Bibite, pergracamini pollucibiliter.*

POLRUS, modus agri, in Charta an. 1323. ex Tabul. sancti Quintini in insula fol. 42. 43. *de terris & polris infra scriptis: videlicet de polre Dom. Aurelij sita inter villam de Dam continente 64 mensuras unam lineam & octo virgas terræ*, &c. Occurrit ibi passim.

POLYANDRIUM. *In fine adde.* At queritur S. Asterius orat. extrema in SS. Martyres, quod Anomœi hæretici πολυανδρεῖά τε ἐν πάσῃ, καὶ κοιμητήρια αὐτῶν, quasi per contumeliam appellarent.

POLYFORMIS, pro *multiformis*, apud Rhabanum lib. de Computo c.25. voce hybrida.

POLYPTICUM. *P.340. post, l.8. subde.*

Pollegeticum. Acta Episcopor. Cenoman. pag.149. *In Pollegiticis tamen & Plenariis sancta matris Ecclesia hactenus pleniter reperiuntur inserta.*

Polellicum, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 55.

POMPA. *L.4. post*, 12. *adde.* Diuruus Romanus c.7. tit.2. *Sciat se anathematis vinculo innodatum, & cum diabolo & ejus atrocissimis pompis, atque Juda traditore Domini N. I. C. æterni incendij supplicio concremandum deputari.* Ita in Epist. 2. Leonis IX. Pap. *cum diabolo & ejus atrocissimis pompis.*

Ibid. post lin. 16. adde. Ethelvvlfus de Episcopis Lindisfarn. c.15.

——*quo docti non docte Carmina patris*
Pompat, &c.

Ibid. l.19. post, Cantij. *adde.* Vide Gualbertum in Miracul. S. Rictrudis n.3.

PONERE. *In fine subde.*

Ponere in superbiam, deposito pignore certare. Miracula S. Rudesindi Episcopi Dumiensis: *Quidam ex eis spiritu superbiæ concitati impetu furoris & crudelitatis sic dicebant: Pono in superbiam Deo & S. Rudesindo, quod hac nocte homo iste non effugiat, vel evadat.* Phrasis Hispanica: *Hago mas apuestas.*

PONS. *L.4. post*, augustr. *adde.* Sed & ne ipsæ ædes sacræ ab eo onere immunes erant, quod ejusmodi præstationes *inter sordida munera* non numerarentur, ut est in l.7. c. de sacrosc. Eccles.

PONTICUS. *L.9. post*, Ponticitatis. *adde.* Jacob. de Vitriaco in Hist. Hierosc. cap.85. *Sunt præterea alia arbores fructus acidos, pontici videlicet saporis, ex se procreantes*, &c.

PONTIFEX. *L.10. post*, 99. *adde.* incedebant autem Pontifices Chlamydibus candidis ornati, ut scribit Lactantius de Mortib. Persecut. n.36.

Ibid. p.347. l.21. post, corripiendi. *adde.* utitur præterea in Psalm.113.

Ibid. l.41. post, Sirmondo. *adde.* Arnobius lib.2. Acta Episcop. Cenoman. p.85.155.163.198.233.

POPULICUS, *Popularis.* Utitur Gonzo Floriacensis in Miraculis S. Gengulfi n.4.

POPULUS. *L.9. post*, peuple. *adde.* Acta Purgationis Cæciliani: *De folles quas Lucilla dedit, populus minutus nihil accepit.*

PORCARIUS. Vide in *Iumentarius.*

PORTA. *P.353. l.19. post*, describit. *adde.* Occurrit non semel in Statutis Mediolan.

Ibid. l.65. post, portantur. *adde.* Charta Philippi Reg. Fr. an. 1222. ex M. Pastorali Eccl. Paris. *Servitium portagij novi Episcopi per tres milites Episcopatus*, &c.

PORTARIUS. *L.6. post*, committebatur. *adde.* Uti præcipitur in Novella Justiniani 133. c.1.

Ibid. l.24. post, adde. *scribe.* Vitam S. Pachomij. num.19.

Ibid. l.32. post, 15. *adde.* De ejusmodi portariis intelligendus auctor Vitæ B. Stephani Abbat. Obasin. lib.2. cap.3. porrò hic frater quem *Procuratorem vel Portarium dicimus, utpotè Laicus exteriorum curam habet commissam, cuncta necessaria à monasterio deferens, nihil à sæcularibus petens nisi quod ipsi sponte dederint sive transmiserint.*

Ibid. p.355. post, l.2. subde.

Portarius, dignitas in aula Regum Portugalliæ. Chartam Dionisij Regis subscribit cum aliis proceribus *Monendus Roderici Portarius Major & Vicemajor domus*, apud Brandaonem to. 5. Monarch. Lusitan. p.308. v. Vide eundem lib. 12. cap.11. ubi videtur cum *Ostiario Palatij*, de quo egimus suo loco. Alij sunt..

Ibid. l.28. post, &c. *adde.* Vel certè hospitale Monasterij. Bulla Alexandri Papæ pro Monasterio Corbeiensi in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 157. *Hospitali autem vestro, quod Portaria dicitur, decimas à Catholicis ipsius loci Abbatibus & aliis Dei fidelibus*

fidelibus rationabiliter concessos auctoritate Apostolica confirmamus.

PORTATICUM. *L.*33. *post*, 76. *adde.* Anton. Brandaon. tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. Colmanerefio in Hist. Segovienſi cap.15. §. 11. &c.

POSCA. *L.*13. *post*, pus. *adde.* Statuta Mediolanenſia 2. part. cap.384. *Possint massarij vel parriarij facere poscham uvis competenter pracalcatis.*

POSSESSORES. *L.* 9. *post*, &c. *adde.* Sidonius in Paneg. Majoriani :

——— *quo diſceret agro*
Quid poſſeſſorem maneat.

*Ibid. l.*11. *post*, &c. *adde.* Diurnus Romanus cap. 3. tit.2. *Presbyteris, Diaconibus, clericis, honoratis, poſſeſſoribus, & cunctæ plebi Ill. Eccleſiæ*, &c. Vide Gregor. M. lib.3.dialog. cap.26.

POSTA. *Post l.* 10. *subde.*

Posta, Statio ſeu apotheca. Statuta Mediolanenſia part. 2. cap.423. *Aliquis qui teneat postam pro vendendo carbones, non possit ſe intromittere de portando carbones per civitatem aliter quam ad ſuam poſtam vel apothecam.*

Posta, tributi ſpecies, in Chartis Hiſpanicis, apud Colmanerezium in Hiſt. Segovienſi cap. 13. §. 12. cap 15.§.7. cap. 18. §.2.

POSTJURNUM. Vetus Charta in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num.56. *Et debentur* 9. *de cenſu ſolid.*101. *de inferenda & de poſtjurno, ſive de cenſatico ſol.*180.

POTESTAS. *P.* 366. *l.*48. *post*, &c. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p.196. *Poteſtatem Curtis Gerardi, quæ ei jure ex patrimonio debebatur, cum lucis, & vineis, & pratis, — dedit ſuis Canonicis.* p.306. *In pago Cenomanenſi Eccleſiam de Aciaco cum poteſtate.*

*Ibid. pag.*368. *l.*32. *post.* alibi. *adde.* Statuta urbis Mediolan. part.2. cap.6. & ſeqq.

*Ibid. p.*369. *l.*30. *post*, poſiti. *adde.* Charta Euſtachij de Conflans D. Plaiotri an.1294. *Super foriſmataglo & malau mortua quorumdam hominum— qui homines de Poteſtate vocantur, &c.*

POTESTATIVUM. *L.*2. *post*, ſeigneurie. *adde.* Gloſſæ Baſilic. ποτεσταριβμ, αὐτεξούσιον.

POTIO. *Adde in fine.* Alia notione ſumitur in Charta Aldrici Epiſcopi Cenoman.in ejus Vita.p.76. *Et de vino optimo modios quatuor, & de potione optima quinque.* Rurſum p.77. *accipiat unum modium panis, & alterum vini : inſuper ex potione ſextaria quatuor.*

POTIONARE. *P.* 371. *l.*5. *post*, maledictione. *adde.* Statuta Ord. Præmonſtrat. diſt.1. cap. 18. *Exceptis debilibus & infirmis potionatis, & minutis, quibus per Abbates eſus carnium conceditur.*

POTOMIUM. *In fine adde.* vel potius *pontonium.* Vide in hac voce.

POULAINIA. *P.* 372. *l.*6. *post*, deferant. *adde.* Statuta pro Canonicis S. Capellæ Pariſ. *Cavendum eſt quod nullus in ſotularibus ſuis habeat aut deferat polanas, ſive roſtrum, quia talia Eccleſiaſticis non ſunt honeſta.*

Polenæ dicuntur in Concilio Senonenſi an. 1485. cap.6. art. 2.

PRADELA, *Pratum*, Gall. *preau.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Itemque vinculus vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de ſtrada eſt, &c.*

Pradale, in Tabulario Dalonenſi fol.52.

PRÆBENDA. *L.*44. *post*, 798. *adde.* Vitam Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 1.

*Ibid. p.*735. *l.*10. *post*, dentur. *adde.* Charta Heſcelini Epiſcopi Pariſienſis an.1032. in Probationibus Hiſt. Vergiacenſis p. 67. pro Eccleſia Vergiacenſi : *Ea vero lege ad congregationē hanc Eccleſiam noſtram volumus reſpicere, ut nihil inibi ſancti Nazarij Epiſcopi* (Auguſtodunenſis) *poteſtatis ſeu diſpoſitionis exerceat. Decanus autem prælationis officium præbendaſque Vergiacenſium fratrum det, vel ſicut uſus, immo abuſus eſt, vendat, pretiumque in fratrum Eduenſium uſum ſicut eis complacitum fuerit convertat.* Acta Epiſcoporum Cenomanenſium in Aveſgaudo p.300. *volens autem Epiſcopus aliquid Canonicis ſuis dare, nihil habens de dominio quod dare potuiſſet, tamen caritativè dedit eis medietatem venditionis prebendarum Eccleſiæ ſuæ. Et contra fecit, quod etiam non feciſſet, hoc eſt enim Canonicis ſuis Eccleſiam de Prorigniaco, & Eccleſiam de Loyaco, & dedit unam Hildeburgi ſorori ſuæ primogenitæ, & alteram Godehildæ germanæ ſuæ ſecundæ.* Ex quibus poſtremis verbis patet quanta in rebus Eccleſiaſticis viguerit ea tempeſtate morum corruptela habetur inter Epiſtolas Alexandri II. à Maſſono editas, 13. in qua ad Remenſem Archiepiſcopum ſcribens, queritur, quod in illius provincia aduo invaluerit peſtis Simoniaca, & quod Bellovacenſis Epiſcopus bona Eccleſiaſtica palam diſſiparet. Quibus verbis præbendarum venditiones innuiſſe colligimus ; ex Epiſtola Dienſis Epiſcopi Legati Apoſtolici ad Gregorium VII. Pap. deſcripta ab Hugone Flaviniacenſi in Chronico Virdun.pag.203.ubi ait in ea Diœceſi, neglectis Summi Pontificis Decretis, ſimoniam obtinuiſſe, adeo ut in Concilio Pictavenſi, Epiſcopum de ea inſimulatum ab Epiſcopali functione ſuſpendere coactus fuerit, tum maximè quod *poſt Decretum prebendas vendiderit*, in eadem deinde Epiſtola idem legatus ſcribit Archiepiſcopum Turonenſem *comprobarum fuiſſe ante Epiſcopatum Decanatum emiſſe, quem ex conſuetudine hujus Eccleſiæ, niſi quia jam Sacerdos fuiſſet, vel jam futurus Sacerdos eſſet habere non poſſet.* Et ſane Guibertus lib. 1. de Vita ſua cap.7. teſtatur ſua ætate ægrè ſemper tuliſſe Presbyteros, tum ſimoniacorum abuſuum emendationem, tum etiam ſibi interdicta ſubinde matrimonia, quibus quidem beneficiorum diſtractionibus auctoritatem dabant Principes ipſi : quos inter in Gallia noſtra idem Guibertus Henricum 1. præſertim carpit, qui ut ait, *multum erat cupidus, & Epiſcopatuum venditionibus aſſuetus* : Sed & Philippum filium ac ſucceſſorem eo nomine exagitat, quem *hominem in Dei rebus venaliſſimum* appellat. Extat Charta ejuſdem Regis in Tabulario Maurigniacenſi an. 1106. quæ Præbendarum venditioni manus dediſſe ſaltem evincit : *Conceſſimus ut Canonicis qui eo tempore vivebant, vita comite, canonicas, quas prebendas vocamus, canonicè tenere liceret. Si vero vendere qualibet occaſione quilibet eorum vel omnes vellent, aut Abbati ſancta præfata Trinitatis vendant cum omni alio emptore penitus remoto dimittam.* Idipſum præterea docet Hiſtoriola illa quam Michael Scotus lib.4.menſæ Philoſophicæ cap.28.refert : *Cum Epiſcopus Carnotenſis promiſiſſet Philippo Regi Francia, quod primam prebendam ſibi daret ad votum, & cum multa vacaſſent per vices, indignatus eſt Rex : cui remandavit, quod nullam adhuc dederat, ſed omnes vendiderat.*

Ex ſupra allatis locis abunde colligitur quam altè radices egerit hæc inveterata in præbendarum venditionibus ſimonia quam diu fovit receptus in omnibus fermè Eccleſiis uſus, ſive abuſus, adeo ut eo ipſo ævo Græcanicas etiam pervaſerit, ut docemur ex Concilio Nicæno II. pag. 611. 637. edit. Labbei

& ex Zonara to. 1. Annal. p.61. 1.edit. cum *omnia ministeria Ecclesiastica ita eo tempore haberentur venalia, quasi in foro secularia mercimonia*, inquit Glaber lib.5. cap. 5. ubi hæc subdit: *Omnes quippe gradus Ecclesiastici à Maximo Pontifice usque ad Ostiarium opprimebantur per sua damnationis pretium, ac juxta vocem Dominicam in cunctis grassabatur spiritale Latrocinium.* Istud porro damnandum præbendarum commercium, maximè in Gallicanis Ecclesiis ditioni suæ subditis, funditus evellere annixus est in primis Henricus Imperator; coactis universis Episcopis, editoque statuto quo penitus illud interdictum est; ut autor est idem Glaber: cum in Francicis interea Summi Pontifices suas vicissim curas conferrent, presertim Leo II in Concilio Remensi, deinde Gregorius VII. per suos Legatos Amatum Oleronensem, & Hugonem Diensem Episcopos & Abbatem Cluniacensem, qui coactis variis in provinciis Synodis Episcopos & Canonicos simoniacos abrogarunt: postmodum Urbanus II. In Concilio Claromontensi: ac denique Hadrianus IV. in Bulla ad Canonicos Calvi montis: *Jamdudum autem Sacrosancta Romana Ecclesia decernente dinoscitur institutum, ut in Ecclesia nostra de Monasterio B. Dionysij ad divina dependenda obsequia Monachi ponentur, ad quorum usum & dispositionem decedentium Canonicorum beneficia devenirent. Ut igitur tam laudabilis institutio nullius valeat astutia vacuari, per presentia vel scripta mandamus, quatenus prebendas & beneficia vestra vendere, vel quomodolibet alienare nullatenus presumatis: alioquin nos & alienationes ipsas auctoritate Apostolica vacuamus, &c.*

Ibid. p.375. l.2. post, inveniendos. *adde.* Tabular. eleemosynariæ Montismorilionis in Pictonib. *Supradicti fratres retinuerunt sibi decimam tam in annona, quam in bestiis, & unum prebendarium de frumento cumulatum sine concussione.* Tabular. Absiæ fol. 154. *Quinque prebendaria avenæ.*

Ibid. pag. 376. l.60. post, vocant. *adde.* Cæterum ejusmodi *prebendarios* habent etiam in Ecclesia Græcanica Monachi in suis Monasteriis, de quibus Allatius lib. 3. de utriusque Eccles. Consens. cap 8. §.8.

Ibid. in fine subde.

Prevenderiata terra, non semel in Tabul. Absiensi: *Concesserunt Bernardo de Bobo, & aliis fratribus Absiæ quinque prevenderiatas terræ ante vineas*, &c. Infrà: *Dedit Monachis Absiæ tres prevenderiatas terræ inter Molum & Clenam.* Ita fol. 52. 108. & in libro Chirographorum ejusdem monasterij fol.63. Ibid. fol.66. *Tres prebenderiatæ terræ.* fol. 76. *ruptura trium provenderiatarum terræ.* Adde fol. 95. &c.

PRÆCELLENTISSIMUS. *Lin.4. post*, 587. In Synodo Germiniacensi sub Carolo C. tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. pag. 250. à Gregorio Turon. in Vita S.Aridij Episc. Lemovic. p.696.

In fine adde. Vide Diurnum Romanum cap.1.tit. 3. cap.2. tit.1. 4. cui hæc præterea addere placet ex Tabular. S.Dionysij de Capella ch.99. *Itaque Dagobertus præcellens Rex propter ignaviam eorum secundum legem Romanam ab eis paternas possessiones ideo subtraxit*, &c.

PRÆCEPTORIÆ. *In fine adde.* Vita MS. S. Gaugerici Episc. Camerac. lib.1. cap.10. *Deinde vero Rex illum datis comitibus cum præfunctoria Epistola ad Egidium metropolitanum sedis Remensis Episcopum honorificè deduci præcipit, utque ab ipso juxta sanctorum Canonum instituta Sacerdos quidem & Pontifex quam decentissimè ordinaretur.* Ubi legendum censuetint *præceptoria.*

PRÆCESSOR, *Episcopus, Præsul*, in Chronico Vualciodorensi: eundemque *locum velut superiorem sub regimine Laudunensis Ecclesiæ præcessoris constituit.*

PRÆCORDIARI, *Gaudere, Lætari*, apud Joannem Diac. in Actis S.Isidori Agricolæ n.21.

PRÆCIPITIUM, *Lin. 5. post*, 18. *adde.* lib.1. cap. 7.

Ibid. p.380. l.3. post, sunt. *adde.* πρηνισμὸς Σάρανθ, apud Georg. Acropolitam in Chron. cap. 5.

Ibid. l.12. post, 129. *adde.* Theophanem an. 10. Zenonis.

PRÆCO. *L.15. post*, expectare. *adde.* Ubi præcones isti, quos Saxones *Fronbotten* vocant, sunt minores Scabini, ut observat Gryphiander in Vvichbildis Saxonic. cap.57.

PRÆDICABILIS. *In fine adde.* & in veteri inscript. apud Gualterum in Tabul. Sicul. p.10.

PRÆFATIONES. *L.24. post*, 18. *adde.* Ordinarium Præmonstrat. cap.10.

PRÆPEDIUM, *Impedimentum.* Vita B. Nicolai Eremitæ n.1. *afferentem servitio divino præpedium frequentiam nimiam humanæ conversationis evitans.*

PRÆPOSITUS. *Post l.30. subde.*

Præpositus, in iisdem Ecclesiis Cathedralibus, munus Ecclesiasticum, cui scilicet prædiorum Ecclesiasticorum certæ partis ad tempus vicissim cura demandatur, iis in varias *Præposituras*, quas *Prevotez* dicunt, distributis, & Canonicis attributis, quarum ii in capitulo ratiocinia exigunt. Atque hæ postmodum in Ecclesia S. Martini Turon. deinceps perpetuæ factæ, in ejusdem Ecclesiæ dignitates evaserunt. Extat in ejusdem ædis Tabulario juramentum ejusmodi Præpositorum: *Præpositi præsentati à Decano & recepti à capitulo jurant in hunc modum: Ego N. Præpositum instituendus talis loci juro vobis & promitto quod amodo fidelis ero huic Ecclesiæ & vobis, de vestris hominibus, terris, nemoribus, redditibus, censibus, decimis, terragiis, oblationibus, aquis, pratis, pascuagiis, & aliis omnibus ad meam Preposituram pertinentibus, & stabo juri coram vobis in Capitulo secundum consuetudinem istius Ecclesiæ, quotiescunque fuero requisitus, & ligiam faciam secundum interpretationem Domini Papæ Innocentij, mansionem, &c.*

Ibid. p. 389. l.51. post, præterea. *adde.* Scholiastem Juliani Antecess. cap.83.

PRÆSENS. *P.391. l.9. post*, πραισίδιον. *Præsentia militaria*, in Diurno Rom. cap.2. tit.2.4. idem quod *Præsens milities*, de qua supra: *In unum convenientibus nobis, ut moris est, id est cunctis Sacerdotibus & proceribus Ecclesiæ, & universo clero, atque optimatibus, & universa militari præsentia, seu civibus honestis, &c.* Vide Gloss. med. Græcit. in πραισίδιον.

Ibid. p.17. post, semel. *adde. Ad præsente*, eadem notione, in gestis purgat. Felicis Episc. Aptungitani: *Ad præsente Epistolam recognovi.* Formula nostris familiaris, *à present.*

PRÆSENTALIS, idem quod *præsens.* Charta Berarij Episcopi Cenomanensis in Actis Episcopor. Cenoman. pag.215. *Qui contra hoc mutare voluerit teneatur obnoxius, & quod repetit nihil vindicet, sed præsentales Epistolas uno tenore conscriptas — retineat.* Hinc formula familiaris notariis, *Ces presentes*, &c.

PRÆSENTALITER, *in præsens, modo.* Gall. *presentement.* Acta Episcoporum Cenomanensium

pag.148. *Præſentaliter quoque glorioſus Rex Carolus ad jam dictam Eccleſiam reddidit monaſterium Sancti Vincentij &c.* Et p.253. *& cæpit interrogare quid ei præſentaliter reddere poſſet de prædicta terra*, &c. Adde pag. 260. & Vitam Aldrici 104. 105. 156. 172. 177.

PRÆSTAMARII, vel *Præſtanarij*. Charta Luſitanica apud Brandaonum in Monarch. Luſitan. to.3. pag. 294. v. *Portaticum namque illius loci, quod ſemper habuerant Præſtamarij, qui illud Caſtellum habuerant*, &c. Infra: *Inquirerent veritatem de hoc quomodo Præſtanarius, qui aliquando melius & præſtantius tenuerat Caſtellum S. Eulalie*, &c. Ubi *Præſtanarius* is videtur qui terram tenet in *præſtimonium*, de qua voce, infrà. Vide eundem lib.15. cap. 24. ubi *Præſtamciro* vertit.

PRÆSTIMONIUM. *L.*10. *poſt*, vertit, *adde*. alia apud Anton. Brandaon tom. 3. Monarch. Luſitan. fol. 294. v. *Uno ore dixerunt ſe bene audiſſe & noſſe, quia quando D. Pelagius Goterres de lo monte tenebat Caſtellum S. Eulalie & alia dant in præſtimonium, totum portaticum tam de mare quam de terra erat liberum*, &c. Teſtamentum Sancij II. Reg. Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 279. *Item mando Iſidoro Petri homini meo præſtimonium quod ipſe conſuevit de me tenere in Cortigia*, &c. Charta Alfonſi Reg. Eræ 1260. apud eundem lib.13. cap.24. *Hoc præſtimonium vobis damus & cunctis ſucceſſoribus veſtris jure hereditario in perpetuum habendum & poſſidendum, cum omnibus ſuis terminis novis & veteribus.*

PRÆSULIUM, pro *præſulatu*, ſcriptor MS. Vitæ S. Gaugerici Epiſcopi Cametac. in prologo: *Quantus in præſulio effulſerit.*

PRÆSUMERE. *L.* 3. *poſt*, Cod. *adde*. Ammianus lib.18. *Diligenter obſervans ne quem tributorum ſarcina prægravaret, neque potentia præſumeret aliena.*

PRANDIUM *L.*13 *poſt*, præſumat. *adde*. Charta Hugonis Abbat. S. Dionyſij an.1189. *Advocatus habet unum prandium in terra S. Dionyſij de Grandi puteo ad* 10 *Milites, & non amplius. Unuſquiſque Miles poteſt habere* 4 *equos, & Advocatus canes ſuos cum venatoribus annuatim. Major procurat hoc prandium, & famuli Majoris ſervant.*

PRANSORIUM. *L.* 3. *poſt*, 145. *adde*. *Diata ſive cœnatiuncula*, apud Sidonium lib.2. Epiſt. 2.

PRATA, *Argentum*, Luſitanis: *Plata*, Caſtellanis. Charta Luſitanica æræ 1316. apud Brandaon. tom.5. Monarch. Luſitan. pag. 304. *Item recepit* 12 *colhaces de prata, qua ponderaverunt unam marcam, &c. Item recepit unum pichel de prata, &c. Hæc eſt recepta de prata qua eſt in Scança D. Dionyſij* Reg. Portugall.

PRECARIA. *P.*402. *l.*14. *poſt*, &c. *adde*. Vetus Precaria in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 238. *Ideo vobis precatores accedimus, ut ipſius res jam dictas tempore vita noſtra una cum gratia veſtra & voluntate abſque prajudicio veſtro, vel ſanctæ Gervaſij, tenere & extirpare faciatis & poſt noſtrum quoque diſceſſum — in veſtram revocare faciatis poteſtatem.* Infrà: *Hæc precaria quam per quinquennium renovatam manus noſtra vel bonorum hominum roboraverunt, &c.* Adde Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 62.

Ead. pag. l.ult poſt, 164. *adde*. Divos Bambergenſes Gretzeri pag.91.

*Ibid p.*403. *poſt l.*31. *ſubde.*

Precaturia, idem etiam quod *Precaria*. Teſtamentum Bertichrammi Epiſcopi Cenoman. *Sicut precaturiam jam dicta matrona convenit, ad veſtram revocetis poteſtatem idipſum æqualiter diſtandum.*

PRENSORIUM, muſcipula, ἅρπη, in veteribus Gloſſis.

PRESBYTER. *P.* 407. *l.*1. *poſt*, 36. *adde*. & in Diurno Romano cap 5. tit.4.

Ibid. l. 65. *poſt*, Dionyſius. *adde*. *Presbyteros & Sacerdotes ſuburbanos*, Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p.49. 67. 76. 84.

*Ibid. p.*408. *l.*66. *poſt*, 379, *adde*. lib. 1. Miſcellan. Baluzij p.258.

*Ibid. p.*409. *l.*28. *poſt*, 39. *adde*. & Palladium in Vita S. Chryſoſtomi cap.13.

PRESBYTERIUM. *L.*5. *ante*, Pontius. *ſcribe*. Epiſtola Concilij Sardicenſis apud S. Hilarium: *Diaconos quidem in Presbyterium, de Presbyterio autem in Epiſcopatum — provexerunt.*

*Ibid. p.*411. *l.*4. *poſt*, 49. *adde*. Liberius Papa in Epiſt. de Exilio ſuo:

Sicut teſte eſt omne Presbyterium Romana Eccleſiæ.

PRESSARE. *Adde in fine*, & ſupra in *Comprenſare.*

PREVENDARIA. Vide in *Prabenda.*

PRIMARIOLUS, πρωτόνοτος, apud veterem Interpretem Moſchionis de Morbis mulierum cap. 144.

PRIMAS. *L.*13. *poſt*, Judæorum. *adde*. Πρωτοστάτης Ἰουδαίων, Socrati lib 7. cap.13.

PRIMICERIUS. *Pag.*418. *l.*21. *poſt*, inſtruantur. *adde*. Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 1. *Demum quoque eligentibus fratribus, & ſuadente ſive exhortante Epiſcopo ſuo Drogone, licet coactè, ſenior cantor ibi ſublimatur.* Infrà: *In majus eum miniſterium, quamvis coactè, ſublimaverunt, & Primicerium, ſecundum Romanum ordinem, eum eſſe conſtituerunt, totiuſque clerum tam civitatis quam & monaſteriorum, ſive totius illius civitatis* (Metenſis) *Parochia ei ſubditum eſſe præceperunt, & magiſtrum omnium conſtituerunt.* Adde num.55. Bernaldus Archidiacon. in Vita B. Geraldi Abbat. Bracarenſis n. 1. *In monaſterio chorum, ut potè bonus Primicerius, doctiſſimè regebat, & monachos minus eruditos tam in muſica, quam etiam literali diſciplina diligenter edocebat.*

Ibid. in fine adde. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Πριμικήριος.

PRIMITIARE. *L.* 3. *poſt*, 21. *adde*. Inſcriptio in Baſilica S. Pauli Romæ, apud Panvinium de Vit. Baſilic. pag. mihi 100.

Hoc opus arte ſua, quem Roma Cardo beavit
Natus Capua Petrus olim primitiavit.

Henricus Aquilonipolenſis in Adelpheide cap.14.

Presbyter hinc factus Miſſam celebravit in ipſo
Gregorij luce primitiando ſuam.

PRIMOPLASTUS. *In fine adde*. & in lib. 1. Sacrament. Eccl. Rom. cap.42.

PRIMUS. *In fine adde*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Πρῶτος.

PRINCEPS. P.423. *l.*73. *poſt*, 420. *adde*. *Guillelmus Tyernenſis Princeps*, in Hiſt. tranſlat. S. Launomari num. 15. *Peronenſis caſtri Princeps*, in Miracul. S. Marculfi n. 12.

*Ibid. p.*424. *l.*25. *poſt*, Eccleſiaſtica. *adde*. eadem fortè quæ apud Græcos Ἐκκλησιάρχαι, de qua in Gloſſ. med. Græcit.

PRINCIPALES. *Lin.*2. *poſt*, inſcriptiones. *Adde*. Alia Inſcriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis pag.26. *Ti. Claudio Herodiano C. V. leg. prov. Sicil. judici rariſſimo patrono Col. Panhormit. Principales viri ex ære collato DD.*

Ibid.

Ibid. in fine adde. Ita apud S. Auguſtin. Epiſt. 158. Vide Juretum ad Symmach. pag. 227.

PRINCIPARE. *L. 5. poſt*, 23. *adde.* Carmen vetus de miſſione Spiritus ſancti, lib. 1. adverſ. Barthij c. 3.

Pollicitus ipſe Chriſtus ut ſuis erat,
Priuſquam abiret ad patrem,
Amaverat quos finem uſque ad ultimum,
A principante exordio.

PRIOR. *L. 3. poſt*, priores. *adde.* Sidonius in Paneg. Anthemij:

——humeroſque ex more priorum
Includit ſarrana chlamys.

Ibid. l. 24. poſt, 1188. *adde.* Acta Martyrij S. Mammarij: *Invenerunt——Victorianum Diaconum in ſancta Dei Eccleſia, una cum Libaſo Priore civitatis, &c.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 998. *Inter quos Veglienſis & Arbenſis Epiſcopi cum earum civitatum Prioribus.*

Ibid. l. 26. poſt, &c. *adde.* De his videtur intelligendus Fulgentius lib. 1. Mythol. *Vacat hoc tempore potentibus opprimere, Prioribus rapere, privatis perdere, miſeris flere.*

PRISA. *In fine adde.* Ejuſmodi *Priſas* interdixit in urbe Pariensi Rex Carolus Statuto 4. Decembr. an. 1367. quod deſcriptum legitur in libro rubeo Caſtelleti Pariſ. quæ ſic indicantur: *Pour cauſe des priſes que l'en a fait par long temps, & que chaſcun jour l'en faiſoit, de chevaux, de charettes, de bleds, de vins, de foin, d'avoine, de fourrages, de couſtes, de coiſſins, de draps, de convertures, de cuivre, chief de beſtail, de poullailles, de tables, & autres biens & choſes que l'en prenoit pour les garniſons de noſtre hoſtel, & des hoſtels de la Royne, de nos freres, de noſtre Conneſtable & d'autres de notre lignage &c.* Ubi tamen excipiuntur culcitæ, & pulvinaria, fœnum, palea, & avena pro equis, quorum pretium exſolvi debeat. Vide Statutum aliud Philippi Regis an. 1345. quo etiam vetantur, in Regeſto Temporalitat. Cameræ Comput. f. 198.

PROASTIUM. *L. 11. poſt*, ſtatuit. *adde.* Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 2. *à qua* (urbe Legia) *haud Longa villa conſiſtit nuncupata Merimont, in plaga orientali, quæ ab antiquis temporibus jure proaſtij ſubjacet Cœnobio Patris Richarij*, &c. Id eſt jure prædij.

PROBA. *In fine adde.* Item pro luſtratione militum. Acta S. Iſidori Mart. ex MS. Vaticano: *Publicam accuſationem faciat, ne proba militum ſecundum præceptum Imperatoris completa ſit.*

PROCENSUS, noſtris *Surcens*, cenſus qui ultra cenſum conſuetum exſolvitur. Tabular. eleemoſynariæ Montiſmorilionis fol. 21. *Reginaldus de Toal dedit Pauperibus Domus Dei 4 den. procenſus, & gallinam reddendos ad Natale Domini.* Ibid. fol. 40. *Cum ſeptem Pictavinis nummis & obolo procenſus.* Occurrit alibi non ſemel.

PROCESSIO. *L. 5. poſt*, λιτανεία. Diurnus Rom. cap. 5. tit. 13. ubi oratorium fieri conceditur: *Sic tamen ut non illud publica proceſſione à conditore aliquatenus teneatur.* Rurſum tit. 20. ubi de baptiſterio in baſilica condito: *nihil illic juris fundatori ulterius jam deberi, niſi proceſſionis gratiam, quæ Chriſtianis omnibus in commune debetur.*

Ibid. l. 22. poſt, cap. 2. *adde.* Vide *Harmiſcara.*

PROCONSUL. *P. 453. l. 3. poſt*, &c. *adde.* in Tabul. S. Severi extat Epiſtola Suavij Abbat. ad Paſchalem Pap. in qua *Gaſto Proconſul de Bearno* nuncupatur.

PROCURARE. *L. 21. poſt*, 28. *adde.* Guillelmus Canonicus Gratianopol. in Vita Margaretæ Comitiſſæ Albonenſis pag. 128.

Ibid. p. 434. l. 30. poſt, ſodidorum. *adde.* Vetus inqueſta an. 1224. in Tabul. Maurigniacenſi: *Et confeſſus in jure Abbas Maurigniac. quod recepit pluries Epiſcopum Carnotenſem in domo ſua, & ſolvit expenſas ejus, & credit quod quando receptus fuit, ſervientes ejus habuerunt ea quæ de conſuetudine ſolent habere, quando Epiſcopus alibi recipit procurationem, videlicet nummos pro crocta, pro garcionibus, pro feodo quoque, & alia quæ appellantur Feodalia: ſed non credebat quod hæc omnia ſoluta fuiſſent ex debito, ſed tantum ex gratia.*

Ibid. l. 64. poſt, vitiorum. *adde.* Sed & eorum legatit. Extat in Tabul. S. Germani Prat. Charta B. Archiepiſcopi Cuſentini an. 1263 qua decernit quaſdam villas & grangias ejuſdem monaſterij *nullas conſuevisse hactenus legatis ſeu nuntiis Apoſtolicæ ſedis procurationes exhiberi.* Vide Hiſtoricos Anglicos, apud quos ejuſmodi procurationum crebra eſt mentio.

PROFERENDA. Acta Epiſcoporum Cenomanenſium in Gervaſio cap. 31. *Cunctaſque ibi decimas pertinentes, cunctos cenſus & ſuburbia quæ Archiclavi tenere ſolebant, excepta proferenda, quam Archicapellanus de manu Pontificis Miſſam cantantis recepit.* Videtur idem ſonare quod *Prebenda.*

PROFFENDRA. Tabul. S. Eparchij Inculiſm. fol. 38. *Similiter facient eis 5 bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium à proffendra, 4 in nemore, 5 in vindemiis, & hoc facient ſive habeant bovem ſive non.*

PROFERENTIA. *L. 1. poſt*, reditus. *adde.* Tabular. Celſinianenſe: *Acquiſivit de ipſo Bertranno duas partes profrentij de annonada.*

PROFESSORES, vel *Profeſſores ordinis*, qui regulam ordinis alicujus profitentur, in Statutis Ord. Prædmonſtrat diſt. 1. c. 4. 18.

PROFESSI, qui magiſterium adepti ſunt in Scholis, & docendi facultatem habent Hericus Monach lib. 1. de Miracul. S. Germani: *Quiſquis artium afficeretur ſtudio, non ante profeſſis inſcribebatur, quam hinc examinata diligentia examinatus abiret.* Ex eo hauſit Syrus in Vita S. Maioli Abbat. lib. 1. cap. 5.

PROFUGOSE, *fugiendo.* Salvatus in Vita S. Martini Saurienſis Presbyt. *In urbem Colymbriam profugosè redierunt.*

PROLOQUIUM, λόγος, ſententia. Ammian. lib. 28. *Uno proloquio in hujuſmodi cauſas, omnes——ſtatuit tormentis affligi.* lib. 29. *Sub uno proloquio cunctos jubet occidi.* Vide ibi Lindenbrog.

PROMOTI. *L. pen. poſt*, 4. *adde.* Lactantius de mortib. perſecutor. num. 40. *Promoti militari modo inſtructi, &c.*

PROPERDA, *Perditio.* Tabul. S. Albini Andegav. *Nec ullam conſuetudinem in eam immittere, præſumeret, præda omni in properda computata.* Galli dicunt *en pure perte.*

PROPHETÆ. *L. 2. poſt*, ædibus. *adde.* Gloſſ. Lat. Gr. *Antiſtites*, ἱερεῖς ζάκορος, προφῆς, ἐπισκοποι.

Ibid. l. 7. poſt, 24. *adde.* & in veterib. Inſcript. 86. 1. 313. 2. 326. 1. 458. 1.

Ibid. l. 13. poſt, cap. 5. *adde.* & Macrobium lib. 7. Saturn. cap. 13. Feſtum, & Gauminum ad lib. de Vita & morte Moſis lib. 1. cap. 8.

Ibid. in fine adde. Quo ſpectant iſta Fulgentij lib. 3. Mythol. ſcribentis, in omnibus Actibus *eſſe primas artes, eſſe ſecundas: ac in medicina primam Gnoſticen,*

Gnoſticen, ſecundam vero Manticen. Vide Gloſſ. med. Græcit.

PROPINQUITAS. Tabular. Abbat. S. Joan. Ambian. an. 1227. fol. 222. *Cum Bernardus de Roveri homo meus redimere vellet ratione propinquitatis terram quam dominus Garnerus d'Eſtrées Miles vendiderat*, &c. Practicis noſtris, *retrait lignager*, de quo ita etiam conſuetudines MSS. Bellaici: *De domibus & aliis rebus quæ ſitæ ſunt infra metas ejuſdem certum eſt & determinatum, quod ſi habeant vendi, quocumque modo poſſideantur, ſi quis fuerit de genere venditoris, primo loco habet recurſum ad res illas, & poterit eas retinere, dummodo reddantur domino feudi venda & mutagium.*

PROPITIATORIUM. *L.* 21. *poſt* 82. *adde.* Catalog. Abbat. Floriacenſ. lib. 1. Miſcellan. Baluzii: *At verò Theodulfus aulam à ſe conſtructam omnium conditori ac Salvatori rerum Deo conſecrans, Cherubin gloriæ obumbrantia propitiatorium ſuper altare ipſius artificioſiſſimo magiſterio expreſſum his decoravit verſibus*, &c.

PROPRIETAS. *In fine adde.* Hinc ſpectant quæ habentur in lib. 2 Sacrament. Eccleſiæ Rom. cap. 30. *In Natali S. Petri proprie, 3 Kal. Julii.* Et cap. 32. *In Nativitate S. Pauli proprie, 3 Kal. Jul.* Quia eodem die utriuſque ſancti feſtum celebratur: officia vero disjunguntur, ſicque uterque habet *proprietates* ſuas.

PRORA. *In fine adde.* Vide Scholiaſt. Æſchyli p. 96. edit. Henr. Stephani.

PROSA. *L.* 8. *poſt*, antea. *adde.* Ut & Vita MS. S. Gaugerici Epiſc. Cameracenſis in Prologo: *Ardua namque materies, meiſque viribus multo major, — eloquentiſſimum exigit proſatorem.*

Ibid. p. 445. *l.* 5. *poſt*, principalibus. *adde.* De ratione nominis vide Genebrardum in Liturgia Apoſtolica pag. 131.

PROSTANTES. Vide Gloſſ. med. Gr. in προϛάτης.

PROSTRATI, *L.* 9. *poſt*, opus. *adde.* Egbertus Archiep. Eborac. in Pœnitentiali pag. 19. *Ordo agentibus publicam pœnitentiam. Suſcipit eum feria quarta mane in capite quadrageſimæ, & cooperis eum cilicio, oras pro eo, & includis uſque ad Cœnam Domini, qui eodem die præſentatur in gremio Eccleſiæ, & proſtrato eo omni corpore in terra, dat orationem Pontifex ſuper eum ad reconciliandum in quinta Feria cœna Domini.*

PROTOCANCELLARIUS, qui noſtris *Archicancellarius*: πρωτοκαγκελλάριος, apud Anonymum Combefiſian. in Porphyrogenito n. 8.

PROTRACTIO. Ordinarius Præmonſtratenſis cap. 3. *Cantore autem Alleluya incipiente, à choro non reincipitur, ſed finalis protrahitur. Sed ſive in Graduali & verſu ſuo finalis protractio non emittatur.* Vide. *Pneuma.*

PROVITRIX, *Providentia dotata*, Baudanivia in Vita S. Radegundis Reginæ: *Hoc donum cæleſte provitrix optima, gubernatrix bona, — in monaſterio dimiſit.*

PROVOLVENS. *In fine adde:* de qua agimus in Gloſſ. med. Græcit.

PROXIMARE, *appropinquare.* Utitur Solinus cap. 11. & 20.

PSALLENTIUM. *In fine, ante*, &c. *adde.* Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 20. 106.

PSALMISTÆ. *L.* 19. *poſt*, probetis. *adde.* Ita in lib. 1, Sacrament. Eccl. Rom. cap. 95.

PSALMUS. *Poſt l.* 45. *ſubde.*

Pſalmus Confeſſionis, ὁ ἐξομολογήσεως, apud S. Baſilium Epiſt. 63.

Ibid. p. 456. *l.* 19. *lege. proœmiacis*, προοιμιακὴ.

Ibid. l. 37. *poſt*, 24. *adde.* & Ferrandus in Præfat. ad Pſalmos cap. 15.

Ibid. p. 457. *l.* 12. *poſt*, viderint. *adde.* Vide Ferrandum in Præfat. ad Pſalmos cap. 16.

PSALTERATUS. *L.* 15. *poſt*, 6. *adde.* Sic Gennadius Patr. Conſtantinopol. neminem ordinabat, τὸ ψαλτήριον μὴ γνωσάμενος; ut eſt apud Theodorum Lectorem.

Ibid. l. 18. *poſt*, 22. *adde.* Joan. Moſchum in Limon. cap. 166. jus Græcorom. lib. 6. p. 435. 438.

Ibid. in fine ſubde.

Pſalteriſta, cantor Pſalmorum. Longinus in Actis S. Staniſlai Epiſc. Cracov. *Fundationem aliquot millium fecerunt pro pſalteriſtis qui die ac nocte inceſſanter pſalterium canendi in eadem Eccleſia obligationem habent.* Vide *Pſalmiſta.*

PSALTERIUM. *P.* 458. *l.* 17. *poſt*, Papiam. *adde.* Præterea notata à Frontone Ducæo ad Hexaëmeron Baſilij pag. 17.

PSEUDOCHORITA, pro *Pſeudanachoreta.* Utitur auctor Vitæ B. Stephani Abbat. Obaſinenſis lib. 1. c. 5.

PSEUDOFORUM. *In fine adde.* Vide Probat. Hiſt. Bleſenſis p. 3.

PSEUDOTHYRUM. *L.* 3. *poſt*, porte. *adde*, *averſa porta*, Livio lib. 10. & Tacito lib. 3. Annal.

PSIATHIUM. *L.* 21. *poſt*, appellat. *adde.* Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Epiſc. Auguſt. *In militia plamatij non dormivit, ſed pſiathio & ſago, aut caperiis ſuppoſitis requievit.*

PUBLICITPR. *In fine adde.* & in Veteri placito in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. pag. 120.

PUBLICUM. *L.* 8. *ſcribe litera Ital. vocem* publicarium.

Ibid. p. 461. *l.* 17. *poſt*; vide. *adde.* Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 24. 25. & alibi, præterea.

PUER. *Poſt l.* 16. *ſubde.*

Puer, pro mancipio, occurrit non ſemel in Diurno Rom. cap. 6. tit. 14. 16. 17. 18. cap. 7. tit. 16.

PUGIL. *L.* 1. *poſt*, 20. *adde.* Tabul. S. Germani Pariſ. ſub Hugone: *Godefridus quidam de Sancto Germano pugilem ſuum Robertum & ſuos obſides coram aſſiſtente multitudine nobis exhibuit: Godefridus vero de Braviler neque pugilem neque obſides ſuos exhibuit, nec ea die comparuerunt in Curia noſtra, propter quod ei diximus ipſum decidiſſe à cauſa.*

PULLIPASTA. *Lin.* 2. *poſt*, 54. *adde.* πατινιδία ὄρνις, in Nov. Juſtiniani 69.

Ibid. in. 17. *poſt*, 19. *adde.* στρουθὸς σιτάτοι, δόμασ ες σιτάτοι, apud Theophanem an. 17. Heraclij p. 267.

PULLUS. *P.* 466. *l.* 6. *poſt*, eſſet. *adde.* Regula S. Columbani. cap. 7. *Ad initium noctis, ad medium-que ejus, pullorum quoque cantus & matutinum.*

Ibid. l. 27. *poſt*, &c. *adde.* Ita apud Richardum Abbat. in Vita S. Rodingi n. 11.

Ibid. l. 28. *poſt*, dixit. *adde.* & Palladius in Vita Chryſoſtomi p. 85. ἕως ἀλλήλου πρώτου.

Ibid. l. 34. *poſt*, 271. *adde. Secundis Gallicinibus*, dixit Ammianus lib. 22. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. *à primo gallo uſque mane.*

PULSARE, in jus vocare. *L.* 15. *poſt*, 26. *adde.* Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. pag. 65. Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. p. 101. 114. 123. 125.

Ibid. in fine ſubde.

Pulſatio, moleſtia. Acta Epiſcopor. Cenomann. pag. 189. *Poſtea verò inſtigante diabolo, & malivolis hominibus ſuadentibus, de ipſo monaſterio non modicam pulſationem ſuſtinuit.* Et pag. 193. *Multas ergo pulſationes habebat à nobilibus ejuſdem pro-*

vincia hominibus de rebus sibi commissis. Adde pag. 201.

PULVERATICUM. *P.*471. *l.*4. *post*, 656. *adde.* Theoderici Reg. Fr. apud Mabillon. lib. 6. de re diplomat. ch.12.

Ibid. l. 20. *post*, solidantur. *adde.* Nisi dicamus *pulveraticum* idem valere quod pulveratio apud eundem Columellam, *quam rustici*, inquit, *eccationem vocant, cum gleba refringitur & resolvitur in pulverem*: ita ut itinerum glebæ refringantur & *poliantur*: nam *agros polire* dixit Ennius.

PUNCTARE. *In fine adde.* Vide præterea lib.2. Miscellan.Baluzij p.266.

PURGARI dicuntur qui immundis spiritibus liberantur apud Ambrosium lib.7. Epist.2. Hieronymum in Vita Hilarionis, & alios laudatos ab Henr. Valesio ad lib. 5. Histor. Eccles. cap. 7. ubi καθαρίζειν eâdem notione Græcos scriptores usurpare observat.

PURGATORIUM. *In fine subde.*

Purgatorium, ubi vestes & alia ejusmodi eluuntur, in Statut. Ordin. Præmonstrat. cap. 12. *Ad purgatorium aquam deferre, & si qua sint ibi abluenda, pro diversis fratrum infirmitatibus abluere.*

PURPURARIUS. *Adde in fine. post*, 9. *adde. Purpurarius ficus*, apud Solinum c.27.

PUTIATORIUM. *In fine adde.* Charta an.1344. ex Tabul. monast. S. Quintini in insula fol.35. *Sauf & reservé à iceux aussi l'yauë des fossez qui cloent leur dit gardin à avoir puisseirs assis dessour l'yauë seur quatre estaques pour puiser yauë pour ses autres causes necessaires à iceux.*

PUTURA. *L.alt. post*, interpretatur. *adde.* Somnerus.

PUZAL, mensura liquidorum. Charta Lusitanica apud Brandaon tom. 3. pag.286. *Post quam habuerit 5 quinales de vino, det unum puzal.*

PYRAMIS, *Ciborium*, quod altari superponitur. Bernerus Abbas de translat S. Hunegundis in fine: *Sanctas reliquias referentes in sanctam Dei Ecclesiam inthronizant, ac in sacro peribolo retro altare S. virginis Hunegundis, intra pyramidem, quod nos oraculum dicimus, digno cum obsequio componunt.*

Q.

QUADRAGESIMA. *P.*483. *l.*3. *post*, 20. *adde.* Charta Manassis Episcopi Aurelian.an.1210. in probat. Hist. Blesensis p.10. &c.

*Ibid. l.*27. *post* 7. *adde.* Allatium lib.3. de utriusque Eccl. Consens. c.9. §.3.

*Ibid. p.*484. *lin.* 44. *post*, carena. *adde.* & Morinum lib.7. de Pœnitentia cap.13. num.8. ubi observat ejusmodi pœnitentias in pœnam indictas, originem dedisse variis quadragesimis, quæ quolibet anno observabantur ab omnibus Christianis, vel certè à monachis: earumque invectum usum in Occidentem à Theodoro Archiep. Cantuariensi natione Græco existimat.

Ibid. l. 52. *post*, 87. *adde.* At Petrus Comestor in Hist. Evangel. cap.8. Act. Apost. observat quosdam à festo ascensionis usque ad Pentecosten jejunasse exemplo Apostolorum, quos aiunt in spatio illo jejunasse, quia in Evangelio dictum est, *venient dies in quibus auferetur sponsus ab eis, & tunc jejunabunt.*

QUADRAGINTANA, idem quod *quadragesima*, & *carena.* Pœnitential. Andegavens. apud Morinum: *Si pater & mater pro sua cupiditate fecerunt, ipsi faciant pœnitentiam, & ipse in quadragintanas.* Infrà: *Si pro liberatione mortis, aut gravis periculi se perjurat, tres quadragintanas.*

QUADRI, modus agri. Charta Caroli Simplicis an.23. redint. 18. &c. *Amantissimæ conjugi nostræ Frideruna condonavimus sub Palatio nostro Compendio de terra quadros* 80. *ad capellam construendam in honorem S. Clementis Papæ & ejus atriola.*

QUADRIVIUM. *Lin.* 4. *post*, μαθημάτων. *adde.* Ephræmius in Chronico de Nicephoro Blemmyde: τετραπλοῦ διδασκάλου μαθημάτων.

Ibid. lin. 43. *post*, 51. *adde.* ἄρμα τῆ ἀγιωσύνῃ, apud Theophilactum Bulgar. Archiep. Epist. 26. Τετράγωνος τῆ ὄντως, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vita S. Rodoaldi num. 15. *Nemo namque humanæ rationis quadruvio ad plenum conquadratus sufficere probatur*, &c.

QUARTAGIUM. *In fine adde.* In Tabul. Nantolien. in Pictonib. an. 1434. occurrunt crebrius voces, *quartatores*, *quartare*, *quartagium.*

QUERELOSUS. *In fine adde.* Item *actor*, qui queritur coram judice. Fori Alcaçonenses: *Et qui ferires de lancea aut de spada polaciada peite* 10 *sol. & si trancires ad altera parte, peite* 20 *sol. ad querelose.*

QUIETA, cella monastica, ubi quiescunt monachi. Ethelvvlfus de Abbatib. Lindesfarn. cap.10.

——rursusque suas visitare quietas
Incipium fratres.

QUIETUS. *P.*499. *l.* 12. *post*, passim. *adde.* Utitur Apuleius in Apolog. ubi videndus Casaub.

QUILIBET, *quidam.* Hariulfus de Miracul. S. Richarij cap. 12. *Ipse Radulfus fecessum naturalem petiit, & assumpto quolibet clientulo, &c.* Occurrit præterea in Vita S. Dunstani Archiepiscopi Cantuar.

QUINQUAGESIMA. *L.*7. *post*, quadragesimum. *adde. Quinquagesimi dies*, apud Cumeanum Abbatem de Mensura Pœnitentiarum cap.2.

QUINALIS, mensura liquidorum, Hispanis. Fori Leirenæ: *Laborator sine equo det uno quoque bove unum sextarium, medium tritici, & medium secunda: postquam habuerit quinque quinales de vino, det unum puzal.*

QUINIO, ex Hispan. quiñon. Fori Alcaçonenses æræ 1267. *Et qui furtaret, pectet pro uno novem, & habeat inventor duos quiniones, & septem partes ad Episcopo.* Vide *Quinternio.*

QUINTA. *In fine adde. Quinta civitatis Egolismensium*, in Tabul. S. Eparchij fol. 48. & alibi non semel. Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman.p.86. Acta Episcopor. Cenoman. p. 110. 306. 311.

QUINTANA. *P.*502. *l.* 1. *post*, &c. *adde.* Alia apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. tom.4. pag. 284. *Item quod quintanas seu casas factas de novo tempore Sancij fratris mei & quibuslibet personis, &c.* Alia apud eundem lib.15. cap.36. *Ipse Consalvus debet eidem domina Alienora dare suas arras, scilicet sex quintanas & sexaginta Casalia sicut est consuetudo inter Dorium & Menecum.* Alia apud eundem tom. 5. pag.308. v. *Concedo vobis —— quintanam meam de Maiapaon——cum suis Casalibus & hereditatibus quæ cum ipsa quintana hactenus andaverunt, quæ ad ipsam quintanam pertinent.*

*Ibid. lin.*23. *post*, experti. *adde.* Tabular. *Dalonensis*

lonensis Monast. fol. 34. *Terram quæ est juxta fontem domus Regum de la Quintana.*

Ibid. in fine subde.

Quintana, modus agri, aripennis, Hispanis. *quiñon.* videtur tamen sumi pro villa, vel ædificio, in Chartis Hispanicis.

QUINTERNIO. *In fine adde. Quinio*, in Actis Purgationis Cæciliani eâdem notione: *Obtulit Codices, duos & quiniones quatuor.*

QUINTELLUM, *Ius quintelli*, in Statutis venetis lib. 1. c. 4. lib. 4. c. 11. est *quintum quinti* pretij rei venditæ, lib. 6. cap. 4. nostris *requint.*

QUINTUS. Vide in *quintus.*

QUINTUM. *In fine subde.*

Quintus denarius, quinta pars pretij prædij seu rei, quæ ab venditore vel emptore dabatur domino pro facultate distractionis, vulgo nostris, *Quint-denier.* M. Pastorale Ecclesiæ Paris. an. 1257. *Nec à prædictis Alipide vel ejus liberis ratione quinti denarij dicti Girardus & Blanchia aliquid petere poterunt, si vendi contigerit.* Charta alia an. 1240. *dixit etiam idem Philippus coram vobis quod dictus Abbas non computavit quintum denarium quem habere debet de dicta venditione ratione feodi supradicti.*

R.

RAERIA. *L. 5. post*, persolvendorum. *adde.* Tabular. S. Quintini in insula fol. 8. *Et illas tres raherias & planchetas & ventalia teneatur suis sumptibus, &c.*

RAMAGIUM. *In fine post*, &c. *adde.* Tabular. Montismorilionis in Pictonib. fol. 141. *Condonati domus domini qui in hac terra habitabunt, non reddent alicui domino nec ramagge nec pasquerium.*

RAMATA. *L. 2. post*, solent. *adde.* Charta Hugonis III. Episcopi Nivern. ex Tabul. S. Cyrici Nivern. num 76. *Dedit insuper unam in Ligeri ramatam, & suis gurgitibus piscaturam.* Infrà: *Itidem concessit eis ramatam unam in loco convenienti inter suas, & in suis gurgitibus piscaturam ante festivitatem S. Cyrici*, &c.

RAMBRIUS. *In fine adde. Ramiers.* Etiamnum Occitani vocant terras incultas & *animalium pastioni idoneas.*

RAN. *L. 11. post*, 671. *adde.* porro à *ran* voce aliam *ranson* ortam opinatur Loccenius lib. 2. Antiq. Suecic. cap. 7. qua vulgo utimur pro pretio redemptionis, quasi fuerit redemptionis pretium pro raptu: nam *sona* compositionem significat, ut suo loco docemus. Unde ad pretium libertatis consecutæ translata postmodum fuerit. A voce denique *ran*, deducta alia. *Dele* Hinc.

RANCUNADA. Charta Adefonsi Hispaniæ Imperat. æræ 1188. apud Colmenarezium in Hist. Segobiensi cap. 16. §. 9. ab *illa Cannada ac Geber Zuleima, usque ad luberos, cum illa rancunada, quæ est inter Xarama & Fenares*, &c.

RANCURA. *Post l. 16. subde.*

Rancurosus. Fori Alcæconenses ætæ 1267. *Et pindret pro 60 solid. medios ad concilio, medios ad rancuroso.* Id est parti læsæ.

RASTELLAGIUM. *L. 10. post*, &c. *adde.* Liber Chirographorum Abbiæ fol. 104. *Thebaudus Aans donavit eleemosynam Deo & Monachis S. Mariæ Abbiæ jemum rastrorum, & jemum sessionis multonum & omnem servientiam quam habebat in pratis, &c.*

RATILLUM, *villus in tapetis*; in vet. Gloss. apud Barthium lib. 17. adv. c. 12.

Rationale. lin. 33. post, &c. *adde.* Versus præfixi Chronico Mindensi Meibomiano, de Fundatione Mindensis Ecclesiæ:

Et hoc Templum consecratur
A Leone, & ditatur
Multis privilegiis.
Nam hic præsul honoratur
Mindensis qui vocitatur,
Dignitate pallij
Quod bene Rationale
Vocamus, & hoc non malè;
Nam trini Episcopi
Tantum illo decorantur,
Per quem vestiti venerantur
Locus, gens, & clerici.

Ibid. l. 40. post, Episcopo. *adde.* Trajectensi.

RATIONALES. *L. 13. post*, Ammianum. *adde.* Lactantium lib de Mortib. Persecutor. n. 12.

RAUBA. *L. 19. post*, &c. *adde.* Vide Formulas Andegavenses cap. 29.

REBURRUS. *L. 3. post*, Crispus. *adde.* Glossæ nomicæ Vaticanæ MSS. ῥιβυρρος, ανεφαλαιωσις.

Ibid. l. 7. post, Abbatum, *adde.* Beccensium p. 53. de Guillelmo Crispino.

RECA. Vide in *Reda.*

RECEPTUM. *P. 528. l. 11. post*, Equitaturis. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Debet 2 sextarios de siligine, & 1 sextarium de civada, & 18 denar. Podienses, & receptum de pisce & carne, & 1 sext. vini.*

RECINIUM. *In fine subde.* Vide *Recticinium.*

RECINCERARE. *In fine adde.* Vox formata ex Gallico *chinse*, de qua in voce *camisile*, quod lineum tenue significat, quod non lixivio, sed aqua duntaxat munda eluitur.

RECONCILIATIO. *Lin. 19. post*, 33. *adde.* Acta Episcopor. Cenomann. pag. 293. *Ita ut nec chrisma juxta morem Ecclesiasticum infra civitatem conficere, nec pœnitentium reconciliationes agere valuissemus.*

Ibid. p. 532. l. 41. post, &c. *adde.* Idem habent alij pœnitentiales apud Morinum post libros de Pœnitentia pag. 47. & seqq.

Ibid. p. 533. l. 22. post, vide. *adde.* Diurnum Romanum cap. 5. tit. 14.

RECEDERE. *P. 537. post*, *l. 30. adde. Le miroir de justices*, de Ælfredo Rege: *Il pendist Erkinvvald pur ceo que il pendist Franklin, pur nul autre desert, mais pur ceo que il enseigna à celui que il vainquist per bataille mortelle à dire que la moete de cravante.* Id est verbum *recreant.* Statuta MSS. Caroli I. Regis Siciliæ cap. 136. ubi de Campionibus: *Ou se il se peut mieux defendre, ou qu'il ne deust avoir mis avant tantost la voix de Recreant.*

RECTICINIUM. Eruditus Mabillonius *Recinium* edidit, ut sit merenda, & nostrum *reviner*, seu postmeridiana refectio.

RECTOR. *L. 10. post*, 37. *adde.* & Diurnum Romanum cap. 6. tit. 4. §. 6.

Ibid. in fine adde. & Gloss. med. Græcit. in ῥεκτωρ.

RECTUM. *Pag. 539. l. 5. post*, injustum. *adde.* Tabular. Celsinianense: *Id circa cedimus — & unum dimidium campum, & medium decimum de Codoin, & omne rectum & sinistrum quod requirebamus in ea, &c.*

RECULA. *L. 4. post*, &c. *adde.* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *& reicola quæ appel-*

latur Stirpiaco, cum vincolas & mancipia quæ ibi eſſe noſcuntur. Infrà: *Reicola quæ appellatur Fontanas* &c. Rurſum: *Reicolas illas quas ſancta Eccleſia —per ſuum teſtamentum dedit.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag.250. *Emit etiam in pago Carintenſi aliquas reiculas, in villa cujus vocabulum eſt &c.*

RECURSUS, *In fine ſubde.*

Recurſus, vox forenſis, vulgò *retrait lignager.* Conſuetudines Bellaici, ex Regeſto Inculiſmenſi Cameræ Computor. Pariſ. fol.39. v. *De domibus aut rebus aliis — ſi habeant vendi, quocumque modo poſſideantur, ſi quis fuerit de genere venditoris, primo loco habeat recurſum ad res illas, & poterit eas retinere, &c.*

REDA. Lex 5. Cod. Theod. de Curioſis: *Per ſingulas redas, id eſt quas quadrigas & flagella appellant.* Ubi neſcio an non legendum *recas*: nam apud Græcos recentiores ῥίκα, *flagellum* ſonat, ut apud Anonimum in Porphyrog. num.4. & in Vita S. Nicolai Studitæ pag 913. Vide Gloſſ. med. Græcit.

REDDITUS. *Lin.2. poſt*, moine. *adde.* Tabular. Celſinianenſe. *Notum — quod ego Stephanus de Aiz ſponte mea memet ipſum reddidi Domino Deo, & S.Petro, & Monachis Celſinianenſibus ad monachum, nec non & omnem pecuniam meam, &c.*

REDECIMA. *L. 1. lege ſic.* Decimæ, ſeu decima decimæ uti appellatur apud &c. *& dele* num.18. ſeu *decima decimæ.*

Ibid. l.7. poſt, 1240. *adde.* Tabular. Albæripæ in in Diœceſi Lingon. an. 1219. *In tertiis noſtris habet redecimam ſuam, & minutum bladum*, &c.

REDEMPTIO. *In fine ſubde.*

Redemptio, idem quod *rachatum.* Charta an.1240. ex Tabul. S.Mauri Foſſat. *Et quotiens mutatur Major illius Majoria, dictus Abbas habere debet 100 ſol. Pariſ. de redemptione.* Alia ex Tabul.S.Dionyſij an.1200. *Salva etiam redemptione & ſervitio ejuſdem feodi, &c.*

REFECTORIUM. *L.5. ſcribe.* Ite, & dicite illi, ego.

Ibid. l.8. poſt, debeatis. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 17. *Fecit quoque in ipſo monaſterio refectorium novum, & nobiliter* compoſitum, &c. Adde n. 23.

Ibid. l.27. poſt, &c. *adde.* Tabular. S. Theofredi Valavienſis: *Hæc ſunt quæ ad Obedientiam pertinent illius qui Refectorarius appellatur, qui propterea ſic nominatur, quoniam domus illa in qua fratres reficiuntur, ipſi commiſſa eſt, non ſolum ut panem quotidie ſufficienter miniſtret, ſed etiam ut omnia quæ ad utilitatem vel ornatum neceſſaria fuerint, eidem domui ſtudioſè provideat, omnia linteamina menſarum & caniſtra, & vaſa vinaria, ſcifos ligneos & vitreos, cochlearia, & candelabra, &c.*

REFERENDARIUS. *L. 7. lege.* Vita alia ejuſdem S.Ansberti: *Cœpit*, &c.

REFUTARE. *L.44. poſt, 39. adde.* Franciſc. Angelonum in Hiſt. Interamnenſi pag. 87.

REGALENGUM. *In fine adde.* Ut & to.4. monarch. Luſitan. pag.271. 278. 281. &c.

REGALES. *L.8. poſt*, magna. *adde.* Idem lib. 17. *Zizais quoque etiam tam regalis, &c.* Atque ibi non ſemel. & pag. 107. *Quorum regalis Vitrodorus Vidnarij filius regis, & Agilmandus ſubregulus, aliique optimates*, &c. Ubi *Regales* videntur appellati qui ex ſanguine regio erant. Rurſum, *iis denique ad gratiæ cumulum ignobilem quemque regem, ſed quem ipſe antea ſibi præfecerat, regalem impoſuit.*

REGALIA. *P.553. l. 1. poſt*, reſtituimus. *adde.* Acta Capitularia Eccleſiæ Lugdun. an.1338. ex Camera Computor. Pariſ. fol.38. *Cum regalia dicti fluvij* (Rhodani) *ad Eccleſiam Lugdunenſem pertineant.*

Ibid. l.62. poſt, feudis. *adde.* Homagium præſtitum Adolpho Imperatori à Joanne Epiſcopo Tullenſi an. 1297. *Regalia feuda principatus Pontificalis quem obtinet ſibi de regali liberalitate, conceſſimus, & ipſum inveſtivimus: de iiſdem adminiſtrationem temporalium & juriſdictionem plenariam principatus ejuſdem Eccleſiæ prænotatæ Epiſcopo Tullenſi præſentium ſerie committentes.*

Ibid. p.554. l.5. ſic lege. Fidelitatem porro & ſacramentum ij faciunt &c.

Ibid. p.555. poſt l.27. adde. Sed & tradit Scylitzes pag. 658. Nicephorum Phocam Imp. legem tuliſſe, cui ſubſcripſere ipſi Epiſcopi adulatores, ne Imperatoris injuſſu ullus crearetur Epiſcopus, & mortuo aliquo Epiſcopo aliquem ſuorum ſubmiſiſſe qui definitos faceret ſumptus, ipſumque quod erat reliquum accepiſſe.

Ibid. p.556. l.40. poſt, Martij. *adde.* Charta Archembaldi D.Burbonenſis in Tabul. Brivat.an.1213. *Ego Archembaldus Dominus Borbonenſis, Arvernia Conſtabularius, — quod de mandato & præcepto D. Philippi Regis Francia felicis recordationis occaſione regalia defuncto Præpoſito Brivatenſis Eccleſiæ, patruo videlicet Guidonis quondam Comitis Arvernia, vacantem Præpoſituram occupavi, — accedentes præfatæ Eccleſiæ Canonici ad dictum Regem, coram ipſo propoſuerunt, quod non habebat, nec habere debebat regaliam in præpoſitura prædicta.* In manuali Placitorum Parlamenti an.1375. 29. Maij, dicitur vacante Burgulienſi Abbatia; Regem habere adminiſtrationem bonorum temporalium.

Quod ſi aliquæ controverſiæ accideren de ejuſmodi feudis ac baroniis eccleſiaſticis, earum cognitionem judicibus eccleſiaſticis eſſe interdictam, ſæcularibus vero duntaxat attributam conſtat. Extant in hanc rem Bullæ Innocentij III. & Honorij III. Papæ in Regeſto Campaniæ Bibl. Reg. fol.8.12.65.

Ibid. p.557. l.60. poſt, debent. *adde.* Vetus Charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. p.236. *Ipſe Archilaus de ipſo fallo (modo agri)* aliud exinde non reddat, præter tantum regalia in Campo Dominico procurare faciat.

Ibid. l.64. poſt, appellare. *adde. Regalia gallinarum, vini & gondole*, apud Andr. Dandulum in Chron. MS. an.1205.

REGESTUM. *L.34. poſt*, expoliant. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Omnia vero quæ de proprietate ſeu ex militia in regeſturiolo meo poſt meum obitum inventa fuerint, &c.*

Ibid. p.560. l.4. poſt, Papæ. *adde.* Ildefonſus Toletanus de Gregorio M. *Has itaque* (Epiſtolas) *uno volumine artans, in libros XII. diſtinxit, & regiſtrum nominandum eſſe decrevit.*

REGINA. *L.2. poſt*, filiabus. *adde.* Scribit enim Suidas ex Ariſtotele, apud Cyprios Regum filios ἀναξας appellatos, ut filias ἀναξας.

Ibid. p.562. l.1. ſcribe. Regis Franciæ &c.

Ibid. lin.17. poſt, 5. *adde.* & in Charta ejuſdem Tharaſiæ apud Brandaonem lib. 9. Monarch. Luſit. cap. 2.

Ibid. l.37. poſt, obſervat. *adde.* quod præterea colligitur ex veteribus Chartis editis à laudato Brandaone tom.3. pag. 195. v. 196. v. tom. 4. p.260.262. 270. & ex Bernaldo Archidiacono in Vita B. Geraldi Archiep. Bracan.n.9.

Ibid l.42. poſt, &c. *adde.* Ita etiam loquitur Cnutus Rex

Rex Angliæ in diplomate deſcripto à Vvill. *Peric* in libro Anglico de Communitatibus Angliæ ad Parlamentum evocandis edito an. 1680. pag. 151. *Sitque nobis remedio hoc, mihi quippe eque Regina mea Elgiſa, ac filiis noſtris, omnibuſque qui pridem ei hoc contulerunt.* Infrà: *Dedi quoque Regina mea aſſenſu, &c.*

REGNIAGIUM. Charta Milonis de Granceio Milit. an. 1193. in Tabul. Albæ ripæ Diœceſ. Lingon. *Dedit nobis paſturas ſuas de Vernèy, ſicut aqua ejuſdem ville dividitur verſus campum, liberè & abſque retentione, & quod nos faciamus ibidem regniagium, id eſt bordam, ſi nobis neceſſe fuerit.*

REGRATARII. *In fine ſubde.*

Regrataria, dicta olim Platea Pariſiis in Charta an. 1218. in Tabul. N. D. de Campis domus ſita habetur *in regrataria juxta Judaiſmum.*

REISA. *P.* 569. *l.* 3. *poſt*, Poullanæ. *adde.* Joan. *de la Hogue*, in Hiſt. MS. Principum *de Deols*, in Biturigibus: *Ils avoient tenu leurs raiſes moult honorablement.* Rurſum: *Et s'en allerent ſur le pays de Laſto, ouc ils firent reſe par huit jours, & deſervirent bien deux mille de celle gent.*

RELEVIUM. *P.* 571. *l.* 41. *poſt*, 106. *adde.* Alia *Paleam*, ut in Charta an. 1590. legitur. Mitto alias quaſdam ridiculas releviorum ſeu hominiorum conditiones, quas ſubinde abrogarunt areſta parlamentorum, cujuſmodi eſt illa, de qua in voce *Bombulus.*

Ibid. p. 572. *poſt*, reſervamus. *ſcribe.* Adde Epiſt. 238. 2. edit. ubi perperam edit. *revelationibus.*

RELICTA. *L.* 9. *poſt*, paſſim. *adde.* In Tabular. Nantolienſi in Pictonibus an. 1373. *Marguerite de la Roche deguerpie de feu Hymon jadis Seigneur de Auttre.*

RELIQUIÆ. *P.* 574. *l.* 10. *poſt*, Deum. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. p. 291. *Clerici namque Paſtoris ſui perſecutionibus condolentes, non ſolũ cives proprios, ſed vicinarum regionum populos, tam per ſemetipſos, quam & per literas vicinis Epiſcopis deſtinatas impigro diſcurſu commovere non ceſſabant, matris Eccleſiæ omniũque ejuſdem civitatis vel ſuburbij Eccleſiarũ januas ad doloris indicium ſpinarum aculeis obſtruentes.* Tabular. S. Eparchij Inculiſm. fol. 45. v. *Pro his itaque querimoniis & aliis malis, quæ homines mei injuſtè & violenter in terra illa faciebant, Hugo Abbas S. Eparchij, cui hominium & fidelitatem feceram, & tota Congregatio loci preces frequentes & publicos clamores ante corpus S. Eparchij continuabant, ut Deus omnipotens ad juſtitiam iſtud attraheret. Quo ego audito, perpendens Dei judicium, & animæ meæ periculum timens, &c.* Et fol. 117. de Fulcaudo de Caſtro quod vocatur *Rocha*, ex quo orta gens rupifulcaldia: *Nam propter fortitudinem ſuam Deo & S. Eparchio abſtulit & in ſuo dominio retinuit. Fiunt in Monaſterio S. Eparchij maledictiones, nec non & excommunicationes. Fundunt monachi domino preces, ut Dominus qui omnia poteſt in memoriam ejus reducat quod impiè geſſerit. At vero omnipotens Deus qui non claudit aurem acclamantium, pauperis, id eſt ſervorum ſuorum precibus.... igitur nutu Dei corripitur animo, & ad memoriam ejus venit, ut ex voluntate propria relinqueret quod violenter ſubripuerat, &c.*

Ibid. p. 575. *l.* 32. *poſt*, tribulatione. *adde.* Huc pertinet *Miſſa contra judices male agentes*, in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 63. nam hoc loco *judices* ſunt magnates, proceres.

Ibid. lin. 41. *poſt*, proferunt. *adde.* Anonymus in Miracul. S. Marculfi Abbat. Nantenſis num. 4. & ſeqq.

REMANENTIA. *P.* 577. *l.* 28. *poſt*, Tornodoro. *adde.* Conſuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. *S'aucun veant de nouvel venir à S. Julien, & eſtre ſeur la borjoiſie de ladite ville, & demorer iqui franchement, il paiera nos ou a noſtre commandement 2 ſols tornois por ſa remanence, & 15 deniers chaſcun an por ſa borjoiſie.*

RENDEA, ex Gall. *Rente. Cens & rente*, in conſuetudinibus municipalibus. Tabular. Celſinianenſe: *Hac tamen conventionia ut cenſum terra & rendeas, ſeu ſervitium ſecundum aliorum conſuetudinem in pace reddam.*

RENDUALIS. *In fine adde.* Tabular. Dalonenſis Abbat. f. 46. *Duos ſextarios frumenti renduales annuatim.*

REPA. *Lin.* 2. *poſt*, ciborium. *adde.* S. Audoenus lib. 1. &c.

REPORTAGIUM. *L.* 10. *poſt*, reportaſſent. *adde.* Charta an. 1245. ex Tabul. S. Germani Prat. *Illa cujus eſſet major decima de Clamardo ratione prædictæ conſuetudinis ſequens colonum ſuum haberet nomine reportagij medietatem decimæ terræ illius ſic cultæ, &c.* Charta G. Abbatis S. Florentij Salmurienſis an. 1246. ex Tab. S. Dionyſij: *Ratione cujuſdam conſuetudinis quæ Reportagium ſive carrutagium vulgariter nuncupatur.* Ita in alia Decani Pariſ. ejuſd. anni. *Carruragium* habetur.

REPOSTORIUM. *In fine adde.* Gloſſæ Baſilic. Ρεποσϑέτημα, παρακαταϑήκη.

REPOSITUS. *In fine ſubde.*

Repoſitum, Fiſcus Teſtamentum Sancij I. Reg. Portugalliæ an. 1217. apud Brandaonem to. 4. Monarch. Luſitan. pag. 260. *Cætera omnia de meo repoſito dentur leproſis Colimbriæ.* Infrà, *repoſitorium* ſcribitur.

Repoſtarius, Theſaurarius. *Repoſtarius major*, in Charta æræ 1316. apud eundem Brandaon. tom. 5. pag. 304.

REPRÆSALIÆ. *L.* 10. *poſt*, Græcis. *adde.* Latinis *clarigatio*, de quibus vocibus multa congeſſit Salmaſius de Modo uſurar. p. 554. & ſeqq.

REPROPITIANTE *divina clementia.* Formula frequens in Chartis Ludovici Pij Imp. poſtquam à filiis regno dejectus, annis ſcilicet 833. & 834. illud rurſum reaſſumpſit, cum in iis quæ id temporis præcedebant, ſeſe *divina ordinante providentia Imperatorem Auguſtum* inſcriberet. Id porro paſſim obſervare eſt in iis potiſſimum diplomatibus quæ deſcribuntur in Vita Aldrici Epiſcopi Cenomanenſis n. 9. 10. 11. quæ data ſunt an. 18. Imperij, indict. 10. & 11. priorumque formulam præferunt: & num. 13. 33. 34. 37. 39. 40. &c. quæ data ſunt an. 25. & ſeqq.

REPUTATIO. *In fine adde.* In Fragm. S. Hilarij pag. 55. *Reputamini & quieſcitis.* Id eſt *diſſertis.*

REQUIES *Dominici corporis.* Vide *Sabbatum.*

REQUIETORIUM. *P.* 584. *l.* 17. *adde.* Lactantius lib. de Mortibus perſecut. num. 14. *Atque ita in lecto ſuo requiem vitæ, ſicut optabat, accepit.*

RESA. *Poſt hanc vocem ſcribe.* Menſuræ frumentariæ ſpecies. Tabular. Abſienſe: *Quibus adhuc lara gitus eſt unam reſam avenæ, & dimidiam gallinam quam habebat de terra, &c.* Idem videtur quod *Raſeria*, de qua voce ſupra.

RESPECTUS. *Pag.* 589. *L.* 36. *poſt*, Novembri. *adde.* Denique Tabular. Epiſcopatus Ambian. an. 1374. *Sur ce que nous Eveſque diſions de noſtre droit à nous appartenir un droit, que on dit le Reſpett de S. Firmin, qui eſt tel que chaſcun bourgeois*

& bourgeoiſe de ladite ville nous doit chaſcun an trois deniers pariſis, ou que il demeure, & que on nous doit apporter a Amiens, ou à nos fermiers à certain terme, &c.

RESPONSALIS. *P.591. l.33. poſt*, 8. *adde.* Diurnus Roman. p.40.

RESTIS. *P.594. l.3. poſt*, ligaſſa. *adde.* quid vero *reſtis* dicatur in capite alij, vide apud Plinium & Marbodæum lib.1. de virtutib. herbar. cap.5.

RESTOBLAGIUM. Vide in *Manducalis.*

RETORN. *In fine adde.* Niſi idem ſit quod datur in pignus. Conſuetudines Montiſpeſſulani: *Qui prior eſt in emptione vel pignore vel retorno, cum laudimio domini ad quem pertinet, potior eſt, ſalvis privilegiis actionum à lege indultis.*

RETORNARE. *P.527. l.4. poſt*, dicimus. *adde.* Paſſio S. Pontij num. 19. *Quumque equuleo tenderetur, & miniſtri vectibus impoſitis trochleam retornarent, &c.*

RETORTA. *P.598. poſt l.9. ſubde.*

Redorta. Hugo Francigena de Exordio Salvanienſis Monaſterij num. 5. *Ducebatur autem à quodam, collo ejus invexo circulo ligneo, quod vulgo redorta dicitur, tanquam maleficus.*

Ibid. in fine ſubde.

Retorta, ſemita, vox Hiſpanica. Charta Alfonſi Regis Portugalliæ in *Monarch. Luſit. tom.3. p.294. deinde ad illam retortam de Vanga, & ſunt deſcendit per ipſum fluvium*, &c.

RETROCIUM. Vide *Bedum.*

REVOCARE, *reddere. adde.* Geſta purgationis Felicis pag.87. edit. Baluſianæ, ubi de libris Chriſtianorum: *Itaque fac literas, quia adueſti ſunt, ne revocent illos.*

REX. *P.633. poſt l.9. adde.*

Rex aureus dictus Ottocarus Rex Bohemiæ. Continuator Jaroſlai: *Quis autem non poſſit mirari tam magnificum Principem, qui ab utero matris ſuæ ab auro & argento vocatus eſt Rex aureus?* Vide Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohem. p.277.

Ibid. l.55. poſt, Raguellum. *adde.* Athenienſes inter Theſmothetas, horum prior βασιλεὺς titulo donabatur. vet. inſcriptio Athenienſis apud J. Sponium tom.3. Itiner. pag.129. ἐ ἀρξαντα τὸν ἐ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὸν. Sed obſervat Euſtathius in Odyſſ. θ. apud Græcos eos qui pila vicerant *Reges* appellatos, ut contrà qui vincebantur aſinos, pag. 1601. ed. Rom.

RICI. *P.610. l.8. poſt*, vocitaretur. *adde.* Vita MS. S. Gaugerici Epiſc. Camerac. lib.1. cap. 1. *Dignum itaque & congruum valde fuit, ut veri gaudij, quantum quidem ad ruſticam linguam, riccitatem adeptus, in ricco etiam & gaudenti oppido naſceretur.*

RIGA. *L.7. poſt*, proprium. *adde.* Vita S. Berthæ Abbat. Marr. n.7. *Cœpit terram fodere, & in modum ſulci rigam facere.*

Ibid. in fine ſubde.

Riga in veſtibus. Concil. Florentin. part.2. p.906. ult. edit. *Cappa cæleſtini coloris rigis albis purpureiſve per tranſverſum — variata.* Concil. Saltzburgenſe an. 1420. cap. 6. *Pallia deferunt joppulis manicas ſtrictas, ut tunc moris eſt, multipliciter plicatas ſeu rigatas, aut alias laicales habentibus.*

RIMARIUS. S. Columbanus Epiſt. 5. *Et S. Hieronymus in ſuo hoc idem de Paſcha opus collaudavit catalogo, de hac luna etate vituperando diſputet, qui contra Gallicanos Rimarios de Paſcha, ut ait, errantes horrendam intulit ſententiam, dicens, &c.* Noſtri. *rimeurs* vulgò vocant poëtaſtras: ſed an ea hîc ſit notio, non definio.

RIPARIUS. *L.3. poſt*, &c. *ſcribe.* Adde lib. 3. cap.34.

RIPATICUM. *P.614. l.9. poſt*, habet. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1003. *Et probantibus non debere ſolvere pro ripatico in Venetia niſi ſolum Duci* 200 *libras lini.* adde an. 1205.

RIVALTUS. *Lin.9. poſt*, continebant. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 809. *A throno itaque Ducali qui in Rivoalto ſitnatus eſt, tota civitas à populo Rivoaltus eſt appellata: à Clero autem ob Epiſcopalis ſedis Statum Olivenſis, ſive Caſtellana dicta eſt, vulgariter vero Venetia nuncupatur, urbi nomen provincia attribuentibus, cum terminis ſuis à Grado uſque ad caput aggeris.*

ROBORA, *ætas legitima, majoritas*, cum ſcilicet ad *robur* pervenit minor. Teſtamentum Alfonſi II. Reg. Portugall. eræ 1208. apud Brandaonum to. 4. Monarch. Luſitan. pag.270. *Et ſi in tempore mortis meæ filius meus & filia, qui vel quæ debuerit habere regnum meum, non habuerit roboram, ſit ipſe vel ipſa & regnum in poteſtate vaſſallorum meorum.* Paſſim ibi, & p.271.278.

ROBURDOLIUM. Tabular. Vindocinenſe fol. 190. *In roburdolio carceris ubi captus detinebatur*, an, *le guichet?*

ROCHA. *In fine ſubde.*

Rocha, alia notione. Tabular. Abſienſe fol. 187. conceſſimus *quoddam foſſatum per mareſium,— per quod buſcam & rocham & quæque neceſſaria de mareſio traherent.*

ROCHETA. Rafanus de Careſinis in Chron. MS. an.1379. burgum *S. Laurentij expugnant & occupant, igne inmiſſo cum rochetis ad domus paleatas.*

ROCTA. P.621. *poſt l.8. adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Rote, harpe, vielle, & gigue & ciphonie.

RODIGINUS. Vide Statuta Mediolanenſia. 1. part. cap. 319.

ROERIA, *Rivus*, vel *rivulus, canalis.* Tabular. Abſiæ: *Eſcluſam ad faciendum molendinum de Salmora, & roeriam ad aquandum prata.*

ROGA. *In fine adde.* Aliud porro ſonat *Roge* in Charta an. 1374. in Tabular. Epiſcopat. Ambian. *Iean le Grant qui fut trouvé mort ſur les roges de la forteresſe*, &c.

ROGITUS, Inſtrumentum Notarij publici. Vide *Charta rogata.*

ROMANATUS. *L.5. lege*, Falco.

Ibid. l.7. poſt, redderent. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1150. *Oppidani duos Romanatos ſingulis annis Duci — dare promiſerant.*

ROMANI. *P.526. l.12. poſt*, 229. *adde.* Joannes Mandevilla in Itinerario: *Et ſachiez que j'euſſe ceſt livres mis en Latin, pour plus brievement deviſer: mais pour ce que pluſieurs entendent miex Roumant que Latin, je l'ay mis en Roumant.*

ROMIPETÆ. *L.27. poſt*, 1210. *adde.* Henricus Aquilanipolenſis in Adolpheide cap.4.

ROMITORIUM, pro *Eremitorium*, non ſemel occurrit in Hiſtoria de exordio Monaſterij de Taronça, tom.3. Monarch. Luſitanæ, pag. 284. v. & 285.

ROSA. *P.629. l.31. poſt*, equitavit. *adde.* Joannes II. Archiep. Lugdun. in Epiſt. ad Glaſcuenſem Epiſc. *Unde & in Dominica qua cantatur, Lætare Ieruſalem, expleta ſolemni proceſſione. In qua roſam auream*

auream idem ſummus Pontifex circumportat, ipſum quaſi pro debiti executione eadem Roſa remunerat.

Ibid. poſt l.34. ſubde.

Roſa laurea, ῥοδοδάφνη. Apuleius lib. 4. met. *Hæ arbores in lauri faciem proximè foliatæ, pariunt in modum floris inoderi parvellos caliculos modicè punicantes, quos quidem fragrantis, minimè rureſtri vocabulo vulgus indoctum Roſas laureas appellant, quarumque cuncto pecori cibus lethalis eſt.*

ROSATUS. *In fine adde.* Symeon Logotheta in Chron. in Leone Armeno n. 2. τὸν ἱδρῶτα τοῦ ἱπτάμενου ῥοδοσάτου ζώου ἐκλάμψεται, &c.

ROSTRA. *Adde in fine.* Præterea Gloſſ. med. Græcit. in Ῥοδώνια.

ROTA. *L.* 3. *dele.* fuiſſe.

Ibid. p. 632. *l.* 10. *poſt*, 8. *adde.* Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap.12. Hermannus de Lerbeke in Chronico Comitum Schvvavenburg. pag.37. &c. apud Suecos jure antiquo, femina rotæ imponi, aut ad ramum arboris ſuſpendi vetitum. Mas vero rotæ imponebatur, femina autem ſub arena defodi debebat, ut obſervat Joan. Stiernhookus de jure Sueonum vetuſto p.356.

*Ibid. p.*633. *poſt l.*13. *poſt*, 960. *adde. Rota adipis*, in Tabul. S. Theofredi Velavenſis.

ROTARICIA. Tabular. Capellæ in Biturigibus: *In qua pagina ſunt manſiones, conciſa veterina & rotaricias, & refuſum eſt ad tabula prima de pagina illa &c.* Infrà: *Per loca ubi decuſſus poſitas ſunt uſque ad Rotaricias*, &c.

ROTATICUM. *L.*8. *poſt*, 1151. *adde. Datium rotarum*, in Statut. Mediolan. 2. parte cap.478.

Ibid. pag. 634. *l.*25. *poſt*, travers. *adde.* Tabular. Maurigniacenſe ch. 26. *Inſuper & roagium ejuſdem villæ eis conceſſimus, retenta nobis & ſucceſſoribus noſtris ejuſdem roagij juſtitia*, &c.

ROTULUS. *P.* 635. *l.* 47. *poſt*, cetæ. *adde.* & to.2. Miſcellan. Baluzianor. p.323.

ROYDÆ, *opera*, Pedemontanis. Proſtat Jacobini de S. Georgio tractatus *de Roydis ſeu operis*, edit. poſt tractatum de Feudis & Homagiis.

RUA. Acta Epiſcopor. Cenomanenſium pag. 54. *Quidquid infra civitatem & in ſuburbio* civitatis habebant, *id eſt illas ruas omnes tam intrinſecus civitatis, quam extrinſecus vineas quoque & agros, &c.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 30. *In illa rua ultra fluviam ſortes duo* (manſionalia) *fecit, in illa rua S. Vincentij unum*, &c. Vide an idem ſit quod noſtrum *rue*, Platea, de qua voce agimus in *Ruga.*

RUARIUS. *Lin.* 14. *poſt*, Judicari. *adde.* in Tabulario N. D. Virmandenſis Chartam Vverrici Decani S. Quintini an. 1159. ſubſcribit *Hugo Ruarius*, cum Theodorico Cuſtode, & aliis.

RUBA. Charta Ludovici Pij Imp. pag. 25. *Et in cubando eos quos Porcarios vocant, & eos qui in illa ruba, quæ eſt contra orientem manere noſcuntur.* Videtur legendum *ruga.* Vide in hac voce.

RUBUS, menſuræ frumentariæ in Italia ſpecies. Ægidius Calabrigenſis de S. Gregorio Epiſcopo Oſtienſi: *Quotannis octo tritici rubos Eccleſiæ S. Gregorij offerunt.*

RUFIA. *Lin.* 6. *poſt*, pilum, *ſequentes* 4 *lineas repone infra l.* 19. *poſt*, compingendos.

RUFIANI, *adde.* in Statut. Mediolan. 2. part. cap. 474.

RUFUS. *In fine adde.* & Martialem lib.12. Epigr. 54. in Zoilum.

RUGA. *L.* 17. *poſt*, Germani. *adde.* Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1111. *Quorum Rex opera expertus, Eccleſiam, rugam, plateam, & menſuras conceſſit.*

*Ibid. l.*19. *poſt*, Giovanni. *ſcribe.* Adde Ricordanum Malaſpinum cap.156.

RUGIA. Statuta Mediolanenſia 2. part. cap.245. ad *tranſverſum fluminis tam publici quam privati, vel alicujus rugiæ vel ſoratoris*, — *liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam deducere.* cap.281. *Judex officialis aquarum teneatur — videre omnes rugias ſeu buccheas exeuntes de lecto Clenæ, & eas reduci facere, &c.* cap.248. *Et nulla rugia ſeu buccha rugiæ fieri poſſit, nec teneri ſuper dicto alveo pro derivando de dicta aqua, &c.* Adde cap.286.287.

RUMPERE. *P.*640. *poſt*, *l.*48. *ſubde.*

RUPTURA, teneturæ ſpecies, quomodo *rotture* dicimus, voce quæ feudo opponitur. Liber Chirographor. Abbiæ fol.150. *terram in ruptura ſuper viam, &c.*

*Ibid. lin.*51. *lege.* Abbienſi.

*Ibid. l.*55. *poſt*, &c. *adde.* & fol.86. qui *ruptura-rij* dicuntur, mox *agricolæ* appellantur.

RUNCA. *Poſt l.*5. *ſubde.*

Runcia. Relatio S. Vvalarici, ubi de Diabolo: *Interrogavit cum quidem ex Monachis nomine Petrum, Quo nomine cenſeris? reſpondit, Runcinellus vocor. Tunc monachus, hujus nominis etymologiæ non ignarus, iterum interrogavit: Cur ita vocaris? reſpondit: Peccatorum animas duco per runcias & ſpinas.*

RUPES. *In fine adde.* Notitia ex Tabul. S. Albini Andegav. *Apud Capud pontis de Moſteriolo habebant Monachi S. Albini de dono & largitione Domini Bertai aliquot rupes, & terrulam domibus ædificandis aptam, &c. Le Roman d'Alixandres MS.*

Sire, la haute roche que tu as eſgardée,
C'eſt une fermeté qui moult eſt redoutée,

Infrà:

Ia ne porra durer roche ne fermeté.

RUSSOLEMBUS, muliebre veſtimentum, vide Miracula S. Servatij Epiſcopi Trajectenſ. Apud Papebrochium 13 Maij p. 220.

RYTHMUS. *L.*8. *poſt*, currit. *adde.* Statuta Ord. Præmonſtrat. diſt.3. cap.6. *Quicumque etiam rythmis vel verſibus, aut libello famoſo projecto per compita, patres ſuos aut fratres infamaverit de aliquo crimine, &c.*

S.

SABANUM. *P.* 648. *l.*10. *poſt*, &c. *adde.* Vide Gloſſ. Lindenbrogij in *Lino inciſo*, & Cujacium lib.9. obſerv. cap.9.

SABATATI. *L.*7. *poſt*, ſotularis, *adde*, quod

SABBATUM. *Lin.*2. *poſt*, ſumitur. *adde.* Euſeb. Pamphili in illud Ἔλε σαββάτου· ΘΕΩ γὰρ τῷ τῶν ὅλων ἑβδόμαδα σάββατον καλῶν, ἢ πάσας τὰς ἡμέρας σάββατον ὀνομάζων.

*Ibid. p.*649. *l.*5. *poſt*, 80. *adde.* Eodem Euſebio in Reſurrect. Dom. p. 477. edit. Combefiſij, & Heſychio Presb. Hieroſol. Homil. in Dominicam reſurrect. p. 748. edit. ejuſdem Combefiſij.

*Ibid. l.*18. *poſt*, 18. *adde.* Hrabanum lib. de Computo cap.26.

*Ibid. poſt l.*24. *ſubde.*

Sabbatum, requies Dominici corporis appellatur etiam in veteri Miſſali Gallicano p. 464. & in Miſſali Gotthico p.324.

Ibid.

Ibid. l. 29. *post*, 95. *adde.* S. Athanasius Orat. in Sanct. Pascha pag. 545. edit. Combefisij ἐμμιγεν διαδύσεσι τῶν φορμιζόντων ἐθῶν, ἀλλὰ μὴ δεσπόσει τῶν κιθαριζόντων ὑπηρεσίαν, &c.

SABULUM. *P.* 651. *l.* 18. *post*, &c. *adde.* Ita *sabulo*, in MSS. vero *sablo*, non semel legitur apud Palladium, seu Anonymum de Architectura.

SACCATELLUS, *saccatus*, in Statut. Venetor. lib. 5. cap. 7.

SACCUS. *P.* 655. *l.* 1. *post*, deberet. *adde.* Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Episcopor. Cenoman. pag. 186. *Et illos alios* 200. *auro pagens — vel qui ipsam Ecclesiam sperare videntur, reddebatur, & in sacello publico fuit consuetudo reddendi, &c.* Adde pag. 217.

Ibid. l. 17. *post*, &c. *adde.* Acta purgationis Ceciliani: *Confitere quot folles dedit Victor, ut Presbyter fieret. Cæcilius dixit: Obtulit Domine sacellum, & quod habuerit nescio.*

SACERDOS. *P.* 657. *l.* 53. *post*, 20. *adde.* Præterea Gloss. med. Græcit. in πρεσβύτερος.

SACERDOTALIS, qui Sacerdotio in Provincia functus est, ita interpretantur viri docti apud Ammianum lib. 28. Gruterum 20. 3. 325. 12. & in Cod. Theodos. non semel. Vide Gloss. nomicum Jac. Gothofredi, & notas Lindenbrogij & Henrici Valesij ad eundem Ammianum.

SACRA. *L.* 30. *post*, generis. *adde.* Passio S. Felicis Episc. Tabyzacensis: *Tunc cognitor jussit, ut sacra Imperatorum recitarentur.*

SACRAMENTAGIUM. Tabular. S. Eparchij Inculism. f. 72. *Ita ut si homines B. Eparchij venerint ad me vel ad successores meos propter turrem, & propter militiam ad judicium vel justitiam nullum omnino sagramentage, neque destrictum, neque exactionem neque aliud quodlibet emolumentum nobis exhibeant.*

SACRAMENTUM. *Pag.* 663. *l.* 9 *post*, Ezechielem. *adde.* Liber 1. Sacramentorum Ecclesiæ Rom. cap. 31.

Ibid. l. 68. *post*, Reginonem. *adde.* In Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 20.

Ibid. pag. 664. *dele* 4. *priores lineas, & repone.*

Fatendum tamen Gelasium non primum fuisse sacramentarij autorem, sed forte emendatorem: siquidem antea Salvianum, Musæum Massilienſem Presbyterum, & Voconium Castellanensem Episcopum, *Sacramentorum volumina* conscripsisse autor est Gennadius: qua quidem voce *Missas* indicari satis prodit in Musæo. Et quod *Sacramentum* ille vocat Julianus Episcopus Toletanus *Missas* appellat in Ildephonsi Episcopi Toletani elogio, quem ait *Missas* scripsisse, ut Julianum ipsum *librum Missarum de toto circulo anni in quatuor partes divisum* Felix Toletanus perinde Episcopus: Salvum denique Abbatem Arnoldensem, & Petrum Ilerdensem, Anonymus iisdem scriptoribus subditus. Sed & autor Catalogi Abbatum Floriac. lib. 1. Miscellan. Baluzij, ait Theodulfum Aurelianensem *Sacramentum Missæ, seu eorum quæ in ea geruntur, digessisse*, & in Statutis Synodalibus Joannis Episcopi Leodiensis ita etiam Missa appellatur.

Ibid. l. 22. *post*, sacramentorum. *adde.* edidit Romæ an. 1680. Josephus Maria Thomasius libros tres Sacramentorum Ecclesiæ Romanæ, Gregoriano sacramentario antiquiores.

Ibid l. 24. *post*, sacramentum. *adde.* Reliquiæ. Ita sacramentum.

Ibid. l. 27. *post*, asservatur. *dele.* Sed quid *&c. & repone.* Joan. *De la Gogue* in Hist. MS. Principum *de Deols* in Biturigib. *& à la parfin quant il vit que il fut temps, il demanda le sacrement de monseigneur saint Iacques, & appella Madame Antoine sa femme, &c.*

SACRARIUM. *Lin.* 18. *post*, Christiani. *adde.* Ammianus lib. 26. *Confugit ad ritus Christiani sacrarium.*

Ibid. p. 665. *l.* 5. *post*, semel. *adde.* ut & lib. 4. sacrament. Eccl. Rom. cap. 41.

SACRIFICIUM. *L.* 1. *post*, Eucharistia. *adde.* Cumeanus Abbas de Mensura pœnitentiarum cap. 14. *Mulieres possunt sub nigro velamine accipere sacrificium.*

Ibid. In fine adde. Tabular. S. Cyrici Nivern. ch. 45. *Quendam alodum meum Deo & S. Cyrico ad emendum illius loci sacrificium, qui est in pago, &c.*

SACRUM. *In fine subde.*

Sacrum, consecratio Episcopi, χαροτονία, quomodo vulgo *sacre* dicimus. Utitur Stephanus Tornac. Epist. 274. 275. 2. edit.

SACUDIRE, *Excutere.* Gall. *Secouer*, Hispan. *Sacudir.* Fori Alcaçonenses: ætæ 1267. *Et qui non fuerit ad final de judice, ei pignus sacudiret, ad saxon pellet.* Rursum: *Qui in villa ter pendença prindeat cum saxone, sacudiderit ei pignus, outorguet ei saxon &c.*

SAGIA. *L.* 3. *post*, dicimus. *adde.* Hausit à Petro Comestore in Hist. Eccles. cap. 54. Exodi.

SAGMA. *P.* 672. *l.* 12. *post*, 241. *adde. Sagmarius mulus, Sagmaria mula*, apud Servium ad 1. Æneid.

SALA. *P.* 681. *l.* 31. *post*, usurpatur. *adde.* Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. Τρίκλινος, *sala, triclinium*, cœnaculum.

SALAGIUM. *L.* 2. *post*, præstabatur. *adde. Consuetudo salis*, in Charta Ademari. Vicerom. Lemovic. an. 1184. in Tabulario Dalonensi fol. 11.

SALCIDA, *Salicetum.* Tabular. Celsinianense: *Hæ sunt autem res quas cedo, i. Salcidam in Memeco, & pratum qui est deintus salcida.*

SALERGIA. Chronic. monasterij Bonævallis Carnutensis num. 6. *Item ipse dedit — ad Cleselios 4 arpentos vineæ instructa, & in alio loco uvam salergiam, ubi navis quædam receptabat, in alodum perpetualiter habendum.*

SALIA, vestis muliebris species in Statut. Mediolan. 1. part. cap. 292.

SALOMON. *L.* 12. *post*, Epistolis. *adde.* Ubi tamen nescio an hoc loco *Salomon* intelligatur liber Salomonis, ut *Regnum*, liber Regnorum, seu Regum in veteri testamento appellatur.

Ibid. in fine adde. Apud Nicetam in Alexio lib. 3. n. 6. τραπέζια σολομώντια occurrit.

SALTUS. *L.* 15. *post*, ἱμάτια. *adde.* vel σολομῶντα.

Ibid. l. 20. *post*, 85. *adde.* Hrabanum de computo cap. 56. Petavium in auctario. lib. 8. cap. 14.

SALVATOR. *Pag.* 689. *l.* 41. *post*, Episcopi. *adde.* Tabul. S. Germani Pratensis: *In festo S. Bartholomæi persolvunt homines de Pirodo Salvamentum suum hoc modo: ipso die debet venire ministerialis Salvatoris cum recta mina ejusdem villæ, & recipere consuetudinem domini sui.*

SALVITAS. *P.* 690. *l.* 2. *post*, 194. *adde* ἡ τῶν ὄρων ἀσφάλεια, in Nov. 17. Justiniani c. 7.

Ibid. l. 23. *lege.* Comitibus.

Ibid. l. pen. lege. violant salvitates, &c. *Tum adde.* Charta Hugonis Bruni Comitis Marchiæ pro libertatibus Bellaci, in Regesto Inculismensi Cameræ Comput. Paris. p. 36. *Cum concordassent inter se & etiam juramento firmassent consuetudines & securitates castri & villæ de Belac se fideliter observaturos,*

turos, & metas etiam & terminos posuissent, infra quas omnes homines, Milites, clientes, burgenses, rustici securitatem haberent, — eodem modo consuetudines & securitates & metas & terminos eosdem infra quos nullus qui jus facere velit & possit capiatur. Meta videlicet & termini sunt isti, &c.

SALUS. *L.3. post*, πτώματος. *adde.* S.Athanasius orat.in S.Pascha edit.Combefisij p.537. ἐσταχυσεν ὁ ἐν ὑμῖν διάπυρος βάπτισμα vocat.

SALUTATORIÆ epistolæ. *l.2. post*, impertit. *dele.* Epist. ad Fel. ap. Baron. an.314. num.22. *& repone.* Gesta Felicis Episcopi Aptungitani: *Inde cathedram tulimus & Epistolas salutatorias, & ostia combusta sunt*, &c. Infrà: *Quum &c.*

Ibid. l. 4. post, protulerit. *adde.* Ubi videntur intelligi Epistolæ quas sibi invicem scribebant Christiani, quas cum eorum libris igni tradebant gentiles.

Ibid. l.6. post, 18. *adde.* Ut & Stephano Tornacensi Epist. 230. 2.edit. Adde Andream Mon. lib.1. Vitæ sancti Ottonis Episcopi Bambergensis capite 43.

SANCTUARIUM. *L.5. post*, manebat. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap.31. *Vel si aliquid sanctuario datum fuerit ornamentum Ecclesiarum, quæ canonico vitui . . . possidetis alteri distribuimus.*

Ibid. p. 695. post, 33. *adde.* In Diurno Romano cap.5. tit. 8. §. 6.

SANDALIA. *L.31. post*, adde. *scribe.* Petr. Comestor. in Hist. scholast. Exodi cap.63.

SANGUINOLENTUS, *Infans expositus.* In formula 48. ex Andegavensib. titulus ita concipitur: *Incipit Charta de Sanguinolento, quem de Matricola suscepi.* In contextu: *Invenimus ibidem* (in matricula sancti illius) *Infantolo sanguinolento cui adhuc vocabulum non habetur*, &c. Vide *Collecti.*

SANGUIS. *Post, l. 2. scribe.* Gesta Purgationis Felicis Episcopi Aptungitani: Cæcilianus respondit: *Constat, Domine, non mentior in sanguine meo.* Galli dicerent, *sous la peine de ma vie.* Gesta in causa Silvani: *Si mentior, peream.*

Ibid. lin. 25. post, discutiatur. *adde.* Tabular. S.Eparchij Inculism. fol.22. v. *Et sanguinem nominatim, id est justitiam sanguinis quam requirebant relinquo, quocumque modo vulneratio vel effusio sanguinis facta fuerit in tota terra illa &c. Nam sanguis qui tantummodo in morte hominis effundetur meus erit ad justificandum.* Id est homicidium, quod erat ex 4 justitiis.

Ibid. pag. 699. l.11. adde. Gesta Purgationis Cæciliani: *Origo nostra de sanguine Mauro descendit.*

Ibid. lin. 14. post, 6. *adde.* quos Hispanos vocat Ammianus lib.20.

SAPIENTES. *In fine post*, verso. *adde.* Statuta Mediolan. cap. 57. &c. Notum porro ex Gellio lib. 4. cap.1. juris magistros *sapientes* appellatos.

SARABALLA. *Lin.27. post*, habuerunt. *adde.* Glossæ MSS. Σαράβαρον, ἱδὸς Περσικὸν ἔνιοι ὃ τὸ βραχίονιον λέγουσιν. Palladius in Vita S. Joan.Chrysostomi p.106. σαράβαρα, χαλασίρια.

SARCILIS. *Lin. 12. post*, habeant. *adde.* Charta an. 1322. in Maceriis Monast. S. Barbaræ Lugdun. pag. 203. *Una estamina, & una rasa sarcilis.*

SARITIA. *In fine adde.* Statuta Mediolanensia part. 2. cap. 247. *Pontes — fiant de saritio, vel de lapidibus cotti & fortibus, & cantoni.*

SAUCUS. *In fine adde.* Gaufridus in excerptis de Vita S. Bernardi cap.1. *Tecolinus quidam cognomento Sorus, quo nomine vulgari lingua subrufos & pene flavos appellare solemus.*

SCALA. *Pag.718. l.23. post*, vasa. *adde.* Etiamnum hodie *Scalen* Saxonibus, ut autor est Gryphiander de Vveichbildis Saxonicis cap.49.

Ibid p.719. post l.33. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez:

De la ville Issent larons & païens;
A vint eschielles mult bien appareillés.

SCANTIO. *In fine subde.*

Scançaria, in Charta Lusitanica, apud Brandaonem in Monarch. Lusit. tom.5. pag. 304. *Hæc est recepta de prata, quæ est in Scançaria D. Dionysij.* (Reg.Portugall.an. 1316.)

Scançanus, vel *Scançarius major*, ejusdem Regis. Ibid.

SCARAGUAITA. *L. 9. post*, Escargaita. *adde.* Charta G. Comitis Nivernensis & Forensis an. 1228. *Nec in nostrum exercitum, chavalgiam, gaytiam, exchargaitiam ire teneantur.*

Eschangueta. In fine subde. Tabular. Brivatense an.1282. fol. 48. v. *Gnetas, Eschangueras, sive excubias*, &c.

Scarpsus. Adde in fine. Hinc etiam emendandus titulus libelli Abbatis Pirminij: *De singulis libris Canonicis Scarapsus.* leg. *Scarpsus.* Abbreviator libri Macrobij de Differentia & Societ. Græci Latinique sermonis: *Explicit defloratio de libro Ambrosij Macrobij Theodosij quam Iohannes carpserat ad discendas Græcorum verborum regulas.* Qui quidem Johannes fortasse fuerit quem *Erigenam* seu *Scotum* vocant.

SCARSELLA, *Marsupium*, ex Gall. *escarcelle.* Boncompagnus in Arte Dictaminis MS. lib.2.extremo: *Iocosum est quod refero, sed absque dubio vobis esset damnosum, quum ille quem vultis recipere in maritum, hermaphroditus esse abdubio perhibetur. Unde si haberetis burdonem, reperiretis in eo scarsellam.*

SCARTIO. *Adde.* Idem fortè quod *Scarritio*, de qua voce supra.

SCELERATOR, *Sceleratus*; in Formula 32.ex Andegavensibus.

SCEMA. *Post l.40. subde.*

Ascemare. S. Columbanus instr. 1. de Christo: *Quia naturam ascematus est, qui eam ex nihilo creavit*, i. induit, ea se quasi ornavit.

SCETA. Vita S. Comgalli Abbat. Benchorensis num.54. *Ductus est ad S. Fiachra, ut baptizaret eum aperiensque jam S. Fiachra scetam suam ad ducendum inde librum baptismi, brachium S. Comgalli in aere sursum avolavit.* Ubi hæc vox pro *armario* videtur usurpari.

SECORDIA, *Discordia.* Vvilli Kecellus de Miracul. S. Joan. Beverlac. n.3. *Secordia libentius quam concordia cupiens exercita tadibus insistere.*

SCENA, σκηνὴ, *Porticus.* Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. August. cap.2. *Recessit ab eo, & in scena quæ ante cubiculum ejus est sita, consedit*, &c. Idem cap.4. *Expleta autem Missa, clerum iterum congregatum in scena juxta eandem Ecclesiam sitam solennissimis vestibus indutum antecessit*, &c.

SCHARLIONUS. Vide in *Amanegia.*

SCHITONOS. *In fine adde.* Vide Gryphiandrum de Vvichbildis Saxonicis cap.67.

SCOHLA. *P.738. post l.4. adde.* At contra Alemanus ad Procopij anecdota, scholas ejusmodi dictas censet, quod qui in iis militabant, quasi σχολάζοντες, seu à bellico opere vacantes, & veluti feriati milites, ad pompam tantum in Palatiis militarent, uti describuntur ab Agathia lib.5.

Ibid. l.42. post, schola. *adde.* Confrattia Andr. Dandulus in Chron. MS. an. 1110. *Dum igitur Venetias applicassent, — in monasterio S.Georgij corpus* (S.Stephani) *devotissimè collocarunt: sub cujus vocabulo innumeri cives scholam celeberrimam perfecerunt.* Vide eundem an.1113.

Ibid.p.739. l.3. post, constituebantur. *adde.* Cujusmodi fuere Scholæ à Theodoro Studita institutæ, de quibus Scriptor Vitæ Nicolai Studitæ edit.à Combefisio p.895.

SCHOLIZARE, *Studere.* Vita MS.S.Gaugerici Episc.Camerac. lib.1. c.2. *Semper pij laboris exercitio occupatus, aut se orationibus fatigabat, aut sacris lectionibus scholizabat.*

SCHYNTENEUS. S.Columbanus Epist.5. *Miror, fateor, à te hunc Gallia errorem, ac si schyntineum, jam diu non fuisse rasum*, &c. Græcam vocem σχοινοτινὸς putat Editor, I. tanquam si rectum ac legitimum esset.

SCINCUS. Dele integram notam.

SCINDULA. *L.11. post*, affixit. *adde.* Acta Episcoporum Cenomanensium p.314. *Basilica ipsius tectum, quo Sancti membra tegebantur integrum atque incolume permaneret, ut ne minimum quidem ipsius tecti scindula ruinæ tam terribilis ictibus laederetur.* In Vita verò Aldrici Episcopi Cenoman. n. 56. perperam edit. *scudulas*, pro *scindulas.*

SCLAVUS. *In fine subde.*

Sclavi servientes. Vetus Charta apud Ægidium Gelenium in Colonia p.69. *Sclavi servientes legationem Episcopi faciant: si semel neglexerint*, 30 *sol. si ter parvipenderint, beneficia sua perdant.* Infrà: *Sclavus si mel in die statuto non solvat, in vinculis servetur donec solvat.*

SCOLATURA. *In fine adde.* Statuta Mediolan. 2.part.cap.464.vetant ne mulieres *giuppam nec scolaturam taliter* deferant, *quod videri possint mamillæ, nec pectus discoopertum.* Vox Italica *scollatura* incisuram circa collum denotans.

SCOLAX. *L.8. post*, patrum. *adde.* in Pæmene.

SCOPULARE, idem quod *capellare*, de quo vide Petrum Comestor.in Hist. Scholast. l. 3. reg. c.8. *Latomi in lapidicina lapides grandes & pretiosos, id est marmoreos scopulabant & quadrabant*, &c.

SCOTATIO. *L. ult. post*, lubet. *adde.* Sed in primis Joan. Stiernhookum lib.2. de jure Suconum vetusto cap.5.

SCOTI. *Pag.752. l.3. post*, Hibern. *adde.* Patricium Flemingum ad Vitam S.Columbani p.272.

SCRIBONES. *Adde in fine.* Tametsi aliud munus habuere *deputati* isti militares, ut qui vulneratos milites curarent, proindeque vice medicorum essent.

SCRIPTIOMA, scriptionis character, apud Longinum in Actis S. Stanislai Episc. Cracovienſis num.65.

SCRIPTOR. *P.755. l.8. post*, describerent. *adde.* quinetiam ea monachorum occupatio, operibus manuum accensebatur auctor Vitæ S. Nicolai Studitæ p.901. ἀλλ' ὦ τῆ χειρὶ κοπιῶν, καὶ δίκλινες ἄρτι συμμογράφων τι καὶ τῆς ἄλλης. Ubi Combefisius vocem συμμογράφων, esse longo literarum ductu, seu litteris uncialibus scribere observat. Quid si συμπογράφων legatur? ùt sit notis scribere. Ethelvvlfus de Abbatib. Lindefarnensibus cap.8.

Comptis qui potuit notis ornare libellos.

Vita S Baboleni n. 2. edit. Petri Chiffletij: *De hinc orationi adjungebatur lectio, atque sanctarum Scripturarum meditatio: postremo vero scribendi exercitatio. Sunt nempe adhuc penes nos plura volumina quæ ipsius manu dicuntur fuisse descripta.* Gregorius Turon. in Vita S.Aridij p.100. *Nunquam otio indulsit, quo non aut lectioni, aut operi Christi perficeret, aut certe manibus, aliquid ageret, aut denique sacros Codices scriberet.*

SCRIPTORIUM. *In fine subde.*

Scriptorium, pro arca aut cista quævis. Statuta Ord. Præmonstrat. dist.1. c.9. *Porro in claustro carola, vel hujusmodi scriptoria aut cistæ cum clavibus in dormitorio, nisi de Abbatis licentia, nullatenus habeantur.*

SCRUTINIUM. *L.33. post*, &c. *adde:* Leidradus Archiep.Lugdun.de Sacramento Baptismi c. 1. *Hæc tota actio quæ super Catechumenis & competentibus celebratur, à quibusdam Scrutinium nominatur, non ob aliud, ut putamus, nisi à scrutando, juxta illud Psalmista*, scrutans corda & renes Deus, *eo quod ibi scrutarentur corda credentium & dubitantium à Sacerdotibus, ut intelligerent, quis ad baptismum ritè admitteretur, quis adhuc differretur.*

SCULTETUS. *P.760. l.10. post*, &c. *adde.* Vide Gryphiandrum de Vvichbildis Saxonicis cap.64.

SCUMARIUM. Andreas Monach. lib. 1. Vitæ S.Ottonis Episc. Bamberg. cap. 31. *Ita concussa est* (Ecclesia) *ut lapis magnus in frontispicio vel culmine scumarij subito lapsu proruens totius monasterij ruinam minaretur.*

SCURRA, *Scurro. adde.* Gloss. Gr. Lat. ὠνητὰπωλος, *scurra, scurrus.*

Ibid. l. 9. post, ejus. *adde.* Passio S.Victoris n.5. *Tunc Maximianus Imperator jussit vocari scurrones, & jussit eis ut duceretur ad silvulam & ibi decollaretur.* Vetus Martyrolog. de eod. sancto Victore: *amputatum est caput ejus ab scurrone.* Infrà: *fecit eas incendi ante se ab scurrone.*

Ibid. lin.16. post, Salmasio. *adde.* Glossæ Isidori: *Scurra, Parasitus, Buccellarius:* quæ vox postrema satellitem etiam significat, seu *Confectorem:* Glossæ Basilic. ὁ λιποψυλλόμβος ἢ φῶν τινά. Neque videtur *Scurra* his locis alius ab eo qui δήμιος ἢ τάξεως dicitur Athanasio in Epist. ad solitar. p.868.

SCUTELLA. *Lin.3. post*, scutella. *adde.* Gloss. Græc.Lat. Reg. Cod. 85. τριβλίον, *Catinum, Scutella.*

SCUTUM. *Lin.25. post*, tenemur. *adde.* ἔχω ἢ σκουτάριν, apud Leonem in Tacticis cap.7.§.31.

Ibid. l.41. post, 32. *adde.* Scribit Photius & ex eo alij apud Allatium de consensu utriusque Eccl. lib. 2.cap.6. num.6. Leonem Pap. scuta argentea, in quibus descriptum erat symbolum fidei, ex Gazophylacio sustulisse: ἀσπίδας δὲ ἐλλιπεῖς ἢ γράμμασι ἢ χάραγμα ἐχούσας τὸ ἅγιον ὄνομα.

Ibid. p.765. l.41. lege reliquias Sanctorum.

SECESSUS. *L. 1. post*, διάπαλος. *adde.* ἄφοδος, unde ἀφοδεύειν, διαπαλεῖν, διαπυβαλίζειν.

SECMARIUS, pro *Sagmarius*, in Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita pag. 89. Vide *Sagma.*

SECRETALIS, *Secretorum conscius*, apud Andr. Monach. in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. lib.1. cap.3.6.

SECRETARIUM. *L.5. post*, 16. *adde. Ara in secretario & pro tribunali posita*, apud Lactantium de Mortibus persecutor. n.15.

Ibid. p.771. l.18. post, 85. *adde.* & veterem Interpretem Concilij VI. Oecumenici, Act.4. extr.

SECRETA

SECRETARIUS. *L.* 24. *poſt*; foreſtatum. *adde.* Ex quibus verbis videtur colligi, *ſegreagium* fuiſſe *tertiam* partem *exiteti*, quæ ad ſuperiorem dominum pertinebat, & vulgo *tiers & danger* vocitatur.

SECTA. *P.*773. *l.*4. *poſt*, ratio. *adde.* Gloſſæ Gr. Lat. τρόπος, *Secta*, *mos.* Unde emendandæ Gloſſæ Lat. Gr. *Sectum*, τρόπου. ubi leg. *Sectam.* Alibi: *Secta*, φιλοσόφων ἴδια, pariter legendum pro εἰσιλοσόφοις.

*Ibid. p.*775. *l.*12. *poſt*, jugement. *adde.* Vox veteris Juriſprudentiæ. Plinius in Paneg. *Dicitur actori atque procuratori tuo, in jus veni, ſequere ad tribunal.*

Ibid. l. 47. *poſt*, &c. *adde.* Conſuetudines MSS. S. Juliani in Lingonib. *Cil qui demorent en la vile de S.Julien, & qui iqui ſeront, ne ſeront eſtant, & qui iqui venront, demorent iqui franchement ſans nule ſervitute & ſans nule taille, & s'en pourront aler d'iqui quant il vouront, ſans nul reclain & ſans nule ſuite.*

SECUNDA. Charta Luſitanica apud Brandaonem tom.3. pag.286. *Laborator ſine equo det de uno quoque bove unum ſextarium, medium tritici, & medium ſecunda.* an *ſicalis* intelligitur?

SECUNDATIO *legis*, pro *Deuteronomium* dixit auctor Vitæ S.Maioli Abbat. Clun.n.21.

SECURIS. *L.*41. *poſt*, 258. *adde.* Sed & ſecures propria gallorum fuiſſe arma obſervate eſt ex Ammiano lib.19. p.140. & Agathia lib.2. pag.36. 1. ed. ur & Francorum, ex Procopio lib.2. Gotth.

SEDES. *P.*779. *poſt l.*35. *ſubde.*

Sedes potentiæ, id eſt abbatis, in Vita Notkeri Balbuli.

Ibid. l. 44. *poſt*, conſueſcant. *adde.* Vide obſervata à Lindenbrogio ad Ammiani lib.14. p.10. & p. 99. edit. Valeſij.

Ibid. l. 38. *lege.* Electo Domini Jeſu-Chriſti. & *l.* 39. *dele.* Domini Jeſu.

SEDET. *L.*1. *poſt*, ſied. *adde.* Bernardus Silveſter de gubernatione rei familiaris: *Male ſedet in juvene vina cognoſcere.*

SEDETUM, *locus* ſeu *ſedes caſtrorum*, ubi conſiſtit exercitus, *ſedes* nuda Ammiano lib.14. Vegetio, & aliis. Lex 18. Cod. de Epiſcop. aud. *Milites qui præſunt, & in cuſtodia conſiſtunt, in ſuis, ut vocant, ſedetis, ſive ſtationibus, &c.* ubi Græca habent ἐν τοῖς ἑαυτῶν καθίσμασιν, de qua voce græcobarbara vide Gloſſ. med.Græcit.

SEDIMEN. *In fine ſcribe.* Adde Statuta Mediolan. 1. parte c.209.

SEDNICUS, *Centurio*, Slavis. Vide Hiſtor. Presbyteri Diocleatis p.290. edit. Joan. Lucij.

SEILLETUM, vas in quo aqua benedicta defertur, Gallis, *ſeillet*, voce ex *ſitula* formata. Acta capitularia Eccleſiæ Lugdun. an.1343. *Item duos baſcignetos argenti cum armis D. Henrici de Rupeforti quondam Decani Eccl. Lugdun. item ſeilletum argenti ponderantes* 42. *marcas argenti.* Vide *Cedellus.*

Selha, ſitula aquæ ex puteo hauriendæ idonea. Tabular. Dalonenſis Monaſt.fol.66. *Dederunt 4 ſelhas ſabatum ad menſuram del ſolier.*

SELIO. *L.*28. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. Abſienſe fol. 186. *Rupturam 6 ſeilluns latitudinis ad faciendam viam.*

*Ibid. l.*36. *poſt*, Adematro. *adde. Sillonus*, in Tabul. Abſienſi fol. 155. *Dederunt* —— 20 *ſillonos terræ quæ ſunt juxta domum de Vauvem.*

SEMISSECLA, *dimidium ſicli*, in Vita S.Vviboradæ apud Goldaſtum.

SENARA. Charta Henrici Comitis Portugalliæ apud Brandaon. tom.3. p.281. v. *De ſtabilitate veſtra, & foro, atque ſervitio nunquam faciatis vobis ſenaram, & de preda de foſſato non detis nobis pluſquam quintam partem.*

SENATORES. *L.*2. *poſt*, ordine. *adde.* Nam ut ait Gregor. Nazianzen. orat. 18. in S. Cyprian. μίγνυται εἰς εὐηθείας ὑπόθεσιν εὐκλείᾳ ῥωμαϊκῆς μείζονα.

*Ibid. p.*797. *l.*1. *poſt*, dicentes. *adde.* Andr. Dandulus in Chron. MS. *Contra hunc Romani Iordanum Senatorem & Patricium erigentes, urbe eum deturbant.*

Ibid. l. 36. *poſt*, ſucceſſorem. *adde.* Vincentius Armannus tom. 3. Epiſtol. & alij Raimundum Capizuccum; an. 1252. Cujus moneta aurea haud ita pridem in æs inciſſa, in cujus Antica, ſtat Chriſtus librum læva tenens, ſtellulis circundatus, cum hac Inſcript. VOT. S. P. Q. R. ROMA CAPVT M. in Poſtica, S Petrus vexillum porrigit, vito genibus nixo, cum veſte Senatoria, & birreto in capite, & hac Inſcript. S. PETRVS SENATOR VRBIS. In ima ſcuti parte viſuntur inſignia familiæ Capizuccæ, cum faſcia tranſverſali.

*Ibid. p.*798. *l.* 38. *poſt*, 121. *adde.* Scribit autor Vitæ Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib.2. cap.14 Henricum Lutzemb.Imp.Do. Ludovicum de Sabaudia *dignitate Senatoria* decoraſſe Romæ in Capitolio an.1311.

SENESCALLUS. *P.*800. *l.*44. *poſt*, dixit. *adde.* Ita apud Perſas majores aulæ dignitates hæriditarias fuiſſe obſervat Procopius lib. 1. de Bello Perſico cap. 6. extr.

*Ibid. p.*804. *l.*7. *poſt*; convincitur. *adde.* Epiſtola Joannis II. Archiep. Lugdun. ad Glaſcuenſem Epiſcopum: *Habebam ſiquidem Seneſcallum, cui ſolicitudinem & curam forenſium negotiorum committebant, qui pro negotiorum qualitate, non ſolum cauſas pecuniarias pertractabat, ſed & criminibus & flagitiis pro conſuetudine regionis puniendis præerat*, &c. Infrà: *hujuſmodi quidem conſolationibus utebar, ſciens tamen quod ſi qui proventus ex hujuſmodi cauſa accidebant, in expenſas meas conferebantur, deducto jure Seneſcalli mei, cui tertia pars proventuum pro ſolicitudine ſua debebatur.*

*Ibid. p.*806. *poſt l.*5. *ſubde:*

Seneſcallus Domina Iudith Imperatricis dicitur Altmarus, in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num.47.

SENIOR. *P.*808. *l.*16. *poſt*, 4. *adde:* ſed & *Seniorem* Chriſtum vocat S.Columbanus, quem vulgo alij *Dominum*: quomodo nos etiam dicimus, *noſtre Seigneur.*

*Ibid. l.*51. *poſt*, crebro. *adde.* In Tabulario S.Cyrici Nivern. n.10.19.49.

Ibid. in fine ſubde:

Senior, primus, præcipuus. Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.1. *Et ſuadente ſive exhortante Epiſcopo ſuo Drogone, licet canlè, ſenior Cantor ibi ſublimatur.* Id eſt *Præcentor.* Infrà: *cum ſeniorem Sacerdotem ſuumque confeſſorem præſſe conſtituit.* Et n.50. *Drogo Archiepiſcopus & ſenior Capellanus ſubſcripſit: Mater & ſenior civitatis Eccleſia*, in eadem Vita n. 14.44. 46. & in Actis Epiſcop.Cenoman.non ſemel. *Senius altare*, ibid. n.46. Vide *Eccleſia ſenior.*

SENSATICUM, pro *Cenſaticum*, ſemel ac iterum in Vita Aldrici Epiſc.Cenoman.n.56.

SENSUS, intellectus, *vic*, noſtris, *ſens, bon ſens:* Ita uſurpant S.Hieronymus in indice Hæreſeon c.17. 28.Ruffinus in expoſit. Symboli, & Eucherius Homil.1. de Aſcenſione, & Homil. de Pentecoſte.

SEPTENARIUS. *L.* 23. *poſt*, &c. *adde.* Liber Chirographor. Abſiæ fol. 64. *Die quo peractum eſt ſeptenarium ſiebrandi chabot.*

SEPTIMUS. *L.* 3. *poſt*, vocant. *adde.* Charta Petri Epiſc. Inculiſm. an. 1160. ex Tabul. S. Eparchij f. 11. *Baptiſteria, ſeptimos, ſolus Sacerdos habeat. Tricenarios etiam, ſi alia eleemoſyna quam monacho & Sacerdoti relinquitur tantumdem valeat, aliquin tam eleemoſyna quam tricenarij dividantur.* Teſtamentum Geraldi Fabri Domicelli D. Manſi Milhagueti patris Joannis Fabri, celeberrimi Juriſconſulti, in Diœceſi Petricorienſi, an. 1282. *Inſuper legamus capellano pradicto 10 ſol. ſemel ſolvendos, & ſeptimum & trigeſimum. Item ſubcapellano dicta Eccleſia ſeptimum & trigeſimum. Item omnibus monachis in dicta Eccleſia Dei famulantibus duos ſeptimos, & omnibus aliis Presbyteris qui noſtra interfuerint ſepultura, unum ſeptimum.*

SENTENTIALITER, per *ſententiam* vel *judicium*, in Diurno Romano p. 38. ubi infra, *ſynodaliter*, idem ſonat.

SEPAR. *L. pen. poſt*, utitur. *adde.* Solinus cap. 13. ut &.

SEQUESTER. Teſtamentum Ælfredi Reg. Angl. *Inſuper de Æthelfredo Principi militia mea unum gladium, & 200. marcas: & meo ſequeſtri, cum quo jam Paſcha imminens pactum firmavi, de 200 libras, ut ipſe det & diſtribuat inter omnes illos ubi placitum eſt ſibi ſubire ſepulcrum*, &c. Vide in *Equeſter.*

SEQUESTRATOR *Sacri palatij.* Ottonem Rufum Imp. in colligendo jure Vveichbildico uſum eſſe opera Burchardi à Mangefeld *Sequeſtratoris Palatij*, ſcribit Gloſſa ad art. 10. & 139. In fine Vveichbild. quod officium pro Cancellarij munere accipiunt Crantzius lib. 2. Saxon. cap. 21. Brouff. lib. 1. Chron. Merſeburg. cap. 10. & Coler. in orat. de jure Saxon. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μισιτης, & in Μισθόω.

SEQUIPES. *L.* 15. *poſt*, 7. *adde.* Diurnus Roman. cap. 2. tit. 9. *ut verè eorum diſcipulus & ſequipeda.*

SERSENTES, *apparitores*, in Statut. Venetor. qui alibi *ſervientes.*

SERRA. *L. ult. poſt*, Benedicti. *adde.* Colmenarezium in Hiſt. Segovienſi cap. 15. §. 12. cap. 16. §. 1.

SERVIENS. *P.* 825. *l.* 36. *poſt*, præterea. *adde.* Tabul. S. Dionyſij an. 1284. *Que il pour la raiſon de ladite Serjanterie d'Anvers eſtoit tenu à garder les prés auſdits Abbé & Convent, les bois, les garennes, la jouſtice de l'ianë, mettre les bornes, faire les venes, garder les priſons & priſonniers, faire les semonces & les adjournemens, gagier les hommes de ladite ville, & prendre en tous cas ou il afferra, & & faire toute maniere de ſervice qui appartiennent à ſervant, ſoit en gardant ou en juſticiant*, &c. Tabular. S. Albini Andegav. *Precata eſt iſta Adelais Abbatem & Monachos, ut pro amore ſuo concederent unum bordagium in ipſo alodio uni ſuo ſervienti nomine Bernerio, & uni ſuo hæredi poſt illum in ſervientagio, ut ſicut ille Bernerius ſervierat exinde ſibi, id eſt Adelaidi antea, ſic poſtea ipſe & unus hæres ſuus ſerviret Monachis: poſt illius autem & ſui hæredis deceſſum, rediret in dominium monachorum.* Ubi *Serventarium* precariæ & ſergenteriæ ſpecies eſt.

SERVIENTIA, *Serventia*, quodvis *ſervitium.* Tabular. eleemoſynariæ Montiſmorilionis fol. 48. *Et retinuerunt in eodem manſo ſibi ſervientiam de milio & de panicio & dimidiam eminam ſiliginis*, &c. fol. 52. *medietatem de teoragio, & medietatem ſervientia.* fol. 57. *dedit omnem ſerventiam quam habuit in predicta terra*, &c. Tabular. Abſienſe fol. 134. ruptura &c.

SERVIMEN. *In fine adde.* M. Juſtinus Lippienſis in Lippiflorio p. 153.

Hactenus in veſtro vitam ſervimine vixi.

SERVITIUM. *L.* 13. *poſt*, pluribus. *adde.* Charta Ludovici Pij apud Petr. Chiffl. tium de Concilio Neumagenſi: *Sed ſi neceſſitas exigit ut de ſervitiis vel noſtris vel alienis ad hunc ordinem* (Presbyterij) *aliquis admitti debeat*, &c.

Ibid. l. 21. *poſt*, affuerunt. *adde.* Vita S. Maldegiſili num. 6. *Et cautius attende quem tibi monſtravero locum, in quo tu deinceps dominicum expleas ſervitium.*

Ibid. p. 829. *poſt l.* 8. *ſubde.*

Servitium Camera Papa. Manuale placitatorum in Parlamento an. 1376. 14. Aug. *Les defendeurs recitent les grandes miſes, & couſtemens que le feu Eveſque* (*de Liſieux*) *a faites a commencer ſon eſtat a payer le ſervice de la chambre du Pape, a faire ſon entrée a Liſieux, & a maintenir ſon eſtat.* Id eſt quod ab Epiſcopo recens electo vel conſecrato in *Cameram* ſeu ærarium Pontificale inferebatur. Vide *Auxilium Epiſcopi.*

Ibid. pag. 833. *l.* 42. *poſt*, præbetur. *adde.* Caroli Craſſi Imp. Commemoratio apud Augienſes: *Cum omni abundantia plenum ſervitium pro anima Imperatoris perficeretur.* Occurrit rurſum infra.

Ibid. p. 834. *l.* 8. *poſt*, deſervirent. *adde.* Judicium datum ſub Ludovico Pio Imp. in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. num. 47. *Et propterea inde fuit modo alienatum, quod Franco Epiſcopus predicta Eccleſia ſuo propinquo Adelgiſo illud impetraverit, ut pro eo illo regalia ſervitia & itinera faceret, quæ ille pro ſua infirmitate & ſenectute facere non valebat.* Synodus Germiniacenſis ſub Carolo C. to. 6. Vitar. SS. Ord. S. Bened. pag. 250. *& à cunctis regalibus ſervitiis & publicis vectigalibus immunem fecerat.*

SERVUS. *P.* 838. *l.* 20. *poſt*, 3. *adde.* Extat Charta in Tabul. S. Germani Pariſ. Hugonis Abbatis an. 1140. in qua hæc habentur: *Quidam homo Anſellus nomine Major S. Martini Turonenſis de Villa, qua Domna Maria de Montoſis nominatur, adiit præſentiam noſtram, petens à nobis, quatenus quamdam mulierem Letbois appellatam de familia B. Germani procreatam, quam in uxorem ducere volebat, à ſervili conditione ſolveremus. Sibi enim eam niſi liberam matrimonio jungere non licebat*, &c.

Ibid. l. 23. *poſt*, olim. *adde.* in Gallia noſtra M. Paſtorale Eccleſiæ Pariſ. an. 1261. *Petrus dictus Rex Oriundus de Lagiaco commorans apud Civilliacum aſſeruit & recognovit in jure coram nobis — quod ipſe duxit in uxorem Gilam quondam uxorem defuncti Petri de Origniaco defunctam, feminam de corpore Eccleſia Pariſienſis. Aſſeruit etiam & recognovit dictus Petrus in jure coram nobis, quod ipſe ob hoc de conſuetudine generali ipſius patria factus eſt homo ipſius Eccleſia Pariſienſis*, &c. Sed &

Ibid. p. 840. *l.* 13. *poſt*, homagiis. *adde.* Extat in Tabulario S. Dionyſij Novigenti Charta Roberti Comitis Beliſmenſis, qua *res ſervorum ſuorum omnium morientium, ſicut mos ſibi deferebat, tam in ædificiis, quam in rebus aliis, S. Dionyſio Martyri, ſibique ſervientibus concedit.*

SEVERIA. Joan. Longinus in S. Staniſlao Epiſc. Cracovienſi num. 65. *Nec invidorum laudes affectemus, aut ipſorum vituperia paveſcamus: ſed ipſis in*

patientia

patientia noſtra reſpondeamus, ut ſuas manducent ſeverias, an *frenos ?* quomodo dicimus, *ronger ſon frein.*

SEXTARIATICUM. *P.*845. *l.*26. *poſt*, ipſorum *adde.*Tabular. Epiſcopatus Ambian. an.1278. *Super eo quod prædictus Vicedominus de grano proventuum & reddituum Eccleſiæ noſtræ Ambian. & ſervitorum quorumlibet, in ea venditis & deliberato emptoribus quibuſcumque per miniſtros noſtros Eccleſiæ in Clauſtro vel extra clauſtrum ſexteragium exigebat injuſtè, &c.*

SEXUS. *Poſt l. antepen. ſubde.*

Sexus, pars corporis qua quis vir eſt aut mulier, apud veterem Interpretem Moſchionis, qui φύσις voce uti ſolet. Vide Harmoniam Gyneciorum part. 1. cap.9. num.5. & alibi. Hinc . . .

SICEUS. Chronicon Magdeburg. laudatum à Mabillonio, ubi de Hildeberto Archiep. Moguntiac. *Duces ac Præfectorum Principes cum manu principum ac militum congregati in ſiceo baſilica magni Karoli Cohærenti*, &c. Ubi monet vir doctus alias *Xiſto* legi.

SIFFULS, ſpecies menſuræ Anglicanæ. Monaſticum Anglicanum tom. 1. pag. 14. *Debent habere monachi ad VIII. feſtivitates principales, octo ſummas frumenti, — & in eiſdem feſtivitatibus ſingulos ſiffuls de frumento ad Vvaſtellos de Granario.*

SIFFLOTUS, *Fiſtula*, Gall. *Sifflet*, occurrit apud Raphanum de Careſinis in Chron. MS. an. 1379.

SIGILLUM. *Lin.*37. *poſt*, 20. *adde.* Bonfilium Conſtantium in Meſſana p.22.

*Ibid. pag.*852. *l.*62. *poſt*, 2. *adde.* quod de Chartophylace M. Eccleſiæ Conſtantinopolit. teſtatur Balſamon in Meditat. de Patriarch. pag. 458. in Jure Græcorom. quem ait ad pectus geſtaſſe τὸ βυλλάριον Patriarchæ. Illud præterea hic licet obſervare, cum Franciæ Cancellarius equitando peregrè aliquò pergit, cetarij adminiſtrum, quem vulgo *Chaufecire* vocant, ſigillum ad dorſum geſtare, ut eſt in inſtrumento hominij præſtiti à Philippo Auſtriæ Archiduce Ludovico XII. S. Jul. an.1499. pro comitatibus Flandriæ, Atrebat. & Carolenſi.

*Ibid. p.*853. *l.*7. *poſt*, fides. *adde.* Habentes ſimiles virorum nobilium proteſtationes de amiſſis ſigillis, quibus ea revocabant, in Regeſtis Caſtelli Pariſienſis, Joannis *de Garencieres* Militis 25 Oct. 1404. Adelelmi *de Bournonville* Militis 17 Nov.1412. Roberti *de Pontaudemer* Scutiferi 13 Decemb.1412. & Jacobi *de Betune dit de Loques*, Militis 10 Jan. 1412. (1413.)

*Ibid. p.*856. *poſt l.*50. *ſubde.*

Sigillum Raphaëlis, liber magicus ſic inſcriptus, qui laudatur à Gaumino ad Pſellum de Operat. dæmon. ubi obſervat *Sigilla* Latinis eſſe quæ Græci σοιχεώματα & ἀποτελέσματα vocant.

SIGNACULUM. *L.*29. *poſt*, ſignaculum. *adde.* Baptiſmus apud Ruffinum lib. 1. adverſus Hieron. lib.1. & Anonymum de Hæreticis non rebaptizandis p.131.

Ibid. poſt l. ult. ſubde.

Signaculum, nota militiæ, ſeu qua quis in militem adſcribebatur. Paſſio S. Maximiliani : *Dion dixit ad officium, ſignetur. Cumque reſiſteret Maximilianus, reſpondit, Non poſſum militare. Dion dixit, milita ne pereas. Maximilianus reſpondit, Non milito. — Dion ad Maximilianum dixit : Milita & accipe ſignaculum. Reſpondit non accipio ſignaculum. Dion ad officium dixit : ſignetur. Cumque reluctaret, reſpondit, non accipio ſignaculum ſæculi, & ſi ſignaveris, rumpo illud, quia nihil valeo. Ego Chriſtianus ſum, non licet mihi plumbum collo portare poſt ſignum ſalutare Domini Jeſu Chriſti quem tu ignoras, &c.* Ex quibus colligi poſſe videtur *ſignaculum* iſtud plumbeum aliud fuiſſe à ſtigmate,quo notari tyrones conſueviſſe obſervant qui de militia Romana ſcripſerunt, atque in iis Stevvechius, Salmaſius, & alij. Nam ejuſmodi ſignaculum plumbeum collo aptabatur. Cujuſmodi vero illud fuerit, neſcio an aliquis tradiderit.

SIGNANUS, pro *anteſignanus.* Joan. Mon. in Vita S. Odonis Abbat. Cluniac. lib.1. *Factus eſt ille qui antea fuerat ſecutor, poſtea ſignanus.*

SIGNUM. *P.*860. *l.*6. *poſt*, fuiſſe. *adde.* Lactantius lib. de Mortibus perſecutor. num. 44. *Commonitus eſt in quiete Conſtantinus, ut cæleſte ſignum Dei notaret in ſcutis.* Idem n. 10. *Impoſuerunt frontibus ſuis immortale ſignum.* Ita lib. 4. Inſtitut. cap. 27. *Simulacrum Dei*, in eod. lib. de Mortib. perſecut. num. 12.

*Ibid. p.*863. *l.*10. *poſt*, 855. *adde*, Ethelvvlfus in Abbatib. Lindisfarn. cap.10.

*Ibid. l.*46. *poſt*, nominare. *adde.* Unde fortè σιωπῶντες λόγοι dicuntur Gregorio Nazianzeno orat.12. qui ſcilicet, ut infra ait, σιωπὴ λόγου longè τιμιώτερον obſervabant.

*Ibid. p.*867. *l.* 63. *poſt*, congeſſerunt. *adde.* Hrabanus Maurus de Computo n.6.

SILENTIUM. *L.*21. *poſt*, αὐτὸς. *adde.*Vide Henric. Valeſium ad Euſebium lib.4. de Vita Conſtantini cap.29. & Gloſſ. med. Græcit. in Σιλέντιον.

SILLONES. Vide in *Selio.*

SILVIA, potionis ſpecies. Charta Aldrici Epiſcopi Cenoman. in ejus Vita num.31. *Et de vino optimo modios quatuor, & inſuper de potione quod dicitur Silvia, modium unum.* an *Celia ?*

SIMILARIA. *L.*2. *poſt*, cap.11. *dele reliqua.*

SIMILARIUS, *Piſtor ſimilæ*, in Miracul. S.Vdalrici Epiſcopi Auguſt. cap. 10.

SINCERIS, pro *ſincerus. adde.* Gloſſæ veteres cap.de moribus : *Sinceris*, ὁλοκλήρῳ.

SINE, *Extra, præter*, quomodo Galli *ſans* uſurpant. Cumeanus Abbas de Menſura Pœnitentiarum cap. 1. & 12. *Sine quadrageſimis* 40. *dies pœniteat.* Vide *anni ſubditi.*

SINNICHIUM, *umbella acuminata.* Relatio de Tranſlatione S. Gregorij Nazianz. *Ante Patriarchalem Lateranenſem erat Crux baſilicæ Vaticanæ cum Conopæo, quod ſinnichium vocant.* Ubi Conſulendus Papebrochius.

SINODOCHIUM. *L.6. poſt*, defendatur. *adde.* Occurrit præterea in Chartis Ludovici Pij in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 11. apud Pontium de Larazio de Excidio Salvanienſis monaſterij num. 4. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 111. 127. 147.

SINUS. Vide in *Limbus.*

SIRVENENTIA., *Sirventia*, idem quod *ſervitium.* Liber Chirographorum Abſiæ fol.8. *Dederunt fratribus Abſiæ quidquid habebant in ſupradictis donis, ſcilicet ſirventiam ſuam.* Tabular. Dalonenſis Abbatiæ fol.12. *& ſirventiam quam habent de nobis in terris de Vernoil.* & fol. 50. *Concedimus — omnem ſirvantiam & bailiam de Stephano Piſce, & fratribus ſuis, ſi acquirere potuerint.* Occurrit ibi non ſemel. Vide *Servientia.*

SITONICUM. *Dele reliqua uſque ad vocem* frumenti, *& repone*, ſtipendium, amore; quomodo

ἐπτανὺξ uſurpat Chronicon Alexandrinum an. 36. Theodoſij Jun.

SKELLA. *Pag.*880. *l.*59. *poſt*, loca. *adde.* Breve vaſorum Eccleſiaſticor. in Tabular.Monaſt. S.Theofredi in Velavis: *In horologio quo terminantur horæ, duæ partes ſquillæ ſuſpenſæ.*

SKILLINGUS, genus monetæ apud Suecos, de qua vide Joan. Stiernhookum lib. 1. de jure Sueonum vetuſto cap.11. pag. 132. Anglis *Schling*, pro *eſterlingus.*

SMALTUM. *L.*3. *poſt*, eſmail. *adde.* Vox fortè formata à *malto*, ſeu *malta*, quæ vox Architectis *ſolidamentum* ſonat. Apud Palladium de Architectura habetur caput *de compoſitione maltorum & ſolidamentorum*, deinde: *Compoſitio maltorum, id eſt ſolidamentorum, ad ſolidandas quaſlibet res*, &c. Ubi Cod. MS. Pithœanus *maltarum* præfert.

SOCCUS. *P.*845. *l.*3. *dele.*Ea non vidi, ſed puto. *& repone*, Sed hic conſtat.

SOCHA, veſtis muliebris ſpecies in Statut. Mediolan. 1.part. cap.292.

SOCIDA. *In fine adde.* Vide Statuta Mediolan. 2.part. cap.483. 484.

SOL. *L.*31. *poſt*,784. *adde.* Aimoin. de Tranſlat. SS. Georgij & Aurelij n.16.

*Ibid. l.*37. *poſt*, vide. *adde.* Livium lib.17. &

SOLAGGE. Tabul. S.Eparchij Inculiſm.fol.123. *Habeat in feodio ſuo Præpoſitali leſcols & lebales, & les ſolages juſtè & menſuratè ſine ullo ingenio.*

SOLATIUM. *L.* 3. *poſt*, 124. *adde.* Ut & l. 4. Cod. de Sportul.

*Ibid. poſt l.*20. *ſubde.*

Solatium alia notione. Teſtamentum Bertichramni Epiſc.Cenoman. *Et Abbas locî illius ſolatium præbeant, & poſtea in Craſtinum Abbas det illis digniſſimam refectionem.* Vide *Conſolatio.*

SOLDATARIA. *In fine ſcribe.* Adde Chartam Dionyſij Regis Portugall. æræ 1347. pro erectione Studij Conimbricenſis, apud Brandaon. to. 4. Monarchiæ Luſitan. p. 322.

SOLEMNIA. *In fine adde.* Vide Gloſſ.med Græcit. in Σολήμνια.

SOLIDATA. *P.*891. *l.*27. *poſt*, ſervire. *adde.Soldada*, apud Brandaonem tom.4. Monarch. Luſitan. p.304. v.

SOLIDUS, ligius, *l. pen.poſt*, fuerat. *adde. Le Roman de la Roſe:*

Dame, voici, il eſt mes ſires,
Ie ſuis ſon home liges entiers.

SOLIDUS, pro aureo. *P.*894. *l.*14. *poſt*, 2.*adde.* Sed & apud Hungaros, aureus, qui idem cum ſolido, 40 denariis argenteis valuit ſub Bela T. Rege, ut autor eſt Thvvorzius cap. 45.

Ibid. l. 25. *lege*, Gennavenſes.

SOLIVAGI, *Cœlibes*: opponuntur *Conjugatis*, in veteri Charta apud Ægid. Gelenium in Colonia p.69. *Sive ſolivagi ſive conjugati in tempore meſſis debent colligere meſſes, &c.*

SOLIUM, limen. *adde.* Areſtum an.1299.in Tabul. Epiſcopat.Ambian. fol.116. *Idem Epiſcopus aſſerebat ſe eſſe in poſſeſſione — quod nullus Caſtichiare poteſt, & ab Epiſcopo petita licentia.* Sed hac voce intelligitur maxime &c.

SOLSADIRE. *L.*14. *poſt*, adimplevit. *adde.* Habentur inter formulas Andegavenſes, 12.13.14. quæ de *ſolſadio* inſcribuntur. In poſtrema, *Qui illi ad placitum adfuit una cum teſtis ſuis pro legibus triduum cuſtodivit & ſolſadivit.* Et form. 52. *Sed veniens in eo placito illi de mane uſque ad veſperum placitum ſuum legibus cuſtodivit & ſolſadivit.*

SOMNIATOR. *In fine adde.* Vide Nonnum in Sylloge Hiſtoriar. pag. 151.

SOMNUS. *L.*3. *poſt*, ita. *adde.* præter Plinium, à quo *Veneris ſomnium appellatur.*

SONARE. *Pag.* 899. *l.* 5. *poſt*, equipatet. *adde.* Item pro *loqui.* S. Columbanus in Regula cœnobiali fratrum, ſeu Pœnitentiali cap. 1. *Qui loquutus fuerit in plauſu, id eſt altiore ſono ſolito ſonaverit*, &c.

SONIARE. *L.*8. *poſt*, faciat. *adde.* Formula 57. ex Andegav. *Hac tamen conditione, ut dum advixero, mihi in omnibus tam de victo quam & de veſtitu ſoniare mihi debiat, &c.*

*Ibid. p.*900. *poſt l.*34. *ſubde.*

Sumpniata, eodem ſignificatu. Stephanus Tornac. Epiſt.287. 2. edit. *ſumpniatas etiam nobis ſolvere tenebitur, ſicut alia tenentur vicinæ Eccleſiæ.*

SONUS. *L.*10. *poſt*, facere. *adde.* in Pœnitentiali S. Columbani cap.14. &.

SOPHISTA. *P.* 902. *l.* 9. *poſt*, 570. *adde.* Vide S. Baſilium Epiſt.83. 146. 147. 155.

SOQUETUM. Charta Raimundi judicis Majoris Seneſcalliæ Toloſæ an. 1448. *Quoddam emolumentum, Soquetum vini vulgariter nuncupatum, quod eſt diminutio quartæ partis menſuræ vini quod venditur ad tabernam & in minuto.*

SORATOR, *Soratorium.* Statuta Mediolanenſia pât.2. cap.245. *Ad tranſverſum fluminis tam publici quam privati, vel alicujus ragiæ vel ſoratoris— liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam ducere.* cap.247. *& manuteneré pontes, & ſoratoria, & aggeres, &c.* Adde cap.329.

SORCEDILIS. Statuta Mediolanenſia part. 2. c.142. *Nullus de cætero poſſit facere caput alicujus ſorcedilis penes flumen publicum per citatas quatuor.*

SORILEGUS, *Murilegus.* Andreas mon. lib.2. Vitæ S.Ottonis Epiſcopi Bamberg. cap.40. *Non ſorex, non ſorilegus admittitur.* Vide *Murilegus.*

SOROR. *P.*903. *l.*20. *poſt*,8. *adde.* Novellam 2. Iſaacij Angeli in lib.2. Juris Græcorom. p.175.

*Ibid. poſt l.*59. *ſubde.*

Sorores appellabant Monachi, mulieres quaſvis quibus orationum beneficia concedebant. Tabular. Abſienſe fol.105. *& pro matre ſua quam fratres Abſiæ acceperunt in ſororem.* Vide *Fraternitas.*

SORS. *L.*45. *poſt*, 4. *adde.* Cumeanus Abbas de menſura pœnitentiæ. cap. 7.

*Ibid. p.*905. *l.*22. *poſt*, illuſtrato. *adde.* Theophanes an.13. Heraclij.

*Ibid. p.*906. *l.*60. *lege*, lib.8. cap.15. 52.

*Ibid. l.*62. *poſt*, θεῶν. *adde.* θεᾶς. *Denique l.*65. *poſt*, ἀστῶν. *adde.* Paulò ſupra ἐμπύων σωσθὲς vocat, quod Latini *Prognoſticum.* Iſtius meminit Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect.12. cap.4. qui perinde ac Pachymeres nudè ξυρὸν vocat.

Ibidem p. 907. *l.*30. *poſt*, proferunt. *adde.* Theophanes & Cedrenus an. 13. Heraclij, Anonymus in Feſtum reſtitut. imagin. pag. 785. & ex eo fortè Synaxarium in Dominica τῆς ὀρθοδοξίας in Triodio, Sguropulus in Hiſt. Concilij Florent. ſect. 12. cap. 3. extr.

SORTELIA, Anulus, Hiſpanis, *Sortijvela.* Charta Alfonſi Regis Portugalliæ æræ 1260. apud Brandaon. lib.13. Monarch. Luſitan. cap.14. *Et pro multo ſervitio quod nobis feciſtis in pacto quod habuimus cum Dom. Stephano Braccarenſi Archiepiſcopo, & in multis aliis locis ubi vobis fuit neceſſarium, & pro una ſortelia quam nobis dediſtis pro robora.* Quæ ſic vertit idem Brandaon: *Et por hum annel que ne deſtes pera mayor firmeza.* Teſtamentum

Sancij

Sancij I. Regis Portugall. apud eundem tom. 4. pag. 260. *Et poſt mortem meam habeat toram meam litteram, & meos annulos & ſortilias, exceptis duobus annulis, quos mando dari filio meo.*

SOSPITARE. *Adde in fine.* Sidon. lib. 4. Ep. 3. *Quodque deinceps nullas viantum volas mea papyrus oneraverit, quæ vos cultu ſedula ſoſpitatis impertiat.*

SOSTRI, ſervorum ſpecies apud Suecos, quorum optima erat conditio, ut quibus peculium & familiam habere conceſſum eſſet, & teſtari liceret. Vide Joan. Stiernhookum lib. 2. de Jure Sueonum vetuſto p. 217.

SOTTUS. *In fine adde.* Quid à Gr. ἀνόητος: Canonarium Joan. Monachi, ubi de confeſſione: ὁ δὲ μὴ ἰσχύων, ἁπλῶς, ὡς ἀνόητος κρινέσθω· qui numerum peccatorum inquirenti confeſſario non poteſt deſignare, ſtultus eſt. Galli dicerent, *c'eſt un ſot.*

SPADA, *Equus caſtratus*, vulgò *hongre*, ſpadatus. Teſtamentum Berthichranni Epiſc. Cenoman. *Reliquos vero Caballos tam Varannonis quam ſpadas ſeu paletdras*, &c.

SPALMUS. *In fine adde.* Ita etiam legere eſt apud Andream Monach. lib. 1. Vitæ S. Ottonis Epiſc. Bamberg. cap. 5. ubi *ſpalmus*, *ſpallere*, *ſpalterium*, *ſpalmodia*, promiſcuè ſcribitur.

SPARODORSUM. Scribit Valerius Andreas in Bibliotheca Belgica, ex Fulcuino, Ratherium Veronenſem Epiſcopum librum ſcripſiſſe *de Arte Grammatica*, quem *ſparodorſum* inſcripſit, vulgari, inquit, loquendi more, quod puerorum dorſum à flagris ſervet. Galli dicerent, *qui pare le dos*, unde forte legendum *Parodorſum* vel *Paradorſum.*

SPASMARE, *Contrahere*, ex Gr. σπασμὸς, contractio. M. Juſtinus Lippienſis in Lippiflorio pag. 142.

Mareſcunt nervi, ſpaſmantur crura deorſum,
Spaſmea. Severus Sulpitius Epiſt. ad Claudiam ſororem de Virginitate: *Grande eſt & immortale, penè ultra naturam corpoream ſuperare luxuriam & concupiſcentiam ſpaſmeam adoleſcentiæ facibus accenſam animi virtute reſtinguere*, &c. Ex σπάσμα, τος, convulſio, contorſio, diſtentio.

SPATHA. *L. pen. poſt*, benedicti. *adde.* Tota autem eſt illa dentata, qualis fuit Aucti, *ſub aſſiduis dentatus cadibus enſis*, ut eſt apud Sidon. in illius Panegyrico.

SPATHARIUS. *P.* 917. *l.* 40. *poſt*, Venetæ. *adde.* Horum Militum habitus ſic deſcribitur in Manuali placitatorum in Parlamento 22. April. an. 1371. *L'habit dudit Chevalier (de S. Iacques) eſt un long mantel a noiaux de pers double camelin, & un chaperon doublé tout d'un camelin & noiaux ſous la gorge, & en ſon mantel a une eſpée de drap rouge, pour enſeigne de la religion, & deſſus avoit une courte houppelande d'une ſerge ou catres pers; & une cote de camelin blanc, unes chauſſes d'un tanné, & ſolers à la pelume.* Iſtius Ordinis regulam Hiſpanicè edidit cum gloſſis Magiſter Yſla ejuſdem ord. typis Plantinianis an. 1598.

SPECULAR. *L.* 19. *poſt*, 1093. *ſcribe.* Adde Cujacium lib. 13. obſerv. cap. 13.

SPERA. *Lin.* 14. *poſt*, archis. *adde.* Palladij de Architectura caput inſcribitur in Cod. MS. Pithœano, *de ſpera*, *vel hemiſperio*: ubi edit. *de ſphera cœleſtis circuli.*

SPERARE. *Lin.* 18. *poſt*, vide, *adde.* Ammianum lib. 20. pag. 174. Columbanum in Pœnitentiali cap. 5.

Ibid. l. 22. *poſt*, metuete. *adde.* Moſchopulus in Lexico Philoſtrati: σέβεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύειν ἀγαθόν. προσδοκᾶν ἢ καὶ ἀμφοτέρως.

Ibid. l. 41. *Poſt*, 81. *adde.* præterea Lindenbrogium ad Ammianum lib. 14. p. 18.

Ibid. pag. 924. *poſt*, ſpectare. *adde.* Charta Theoderici Regis Fr. in Actis Epiſcop. Cenoman. p. 186: *Vel qui ipſam Eccleſiam ſperare videntur.* Ita rurſum infra p. 186.

SPOLIARIA. *L.* 2. *poſt*, reponuntur. *adde.* Σπολιάριον, Græcis: & Σπολιάτριον Nicetæ in Man. lib. 4. num. 7.

SPIRITUS *Septiformis.* Liber 1. Sacramentor. Eccleſiæ Rom. cap. 44. Ubi de Ritibus baptiſmi: *Poſtea cum aſcenderis à fonte infans, ſignatur à Preſbytero de chriſmate, — deinde ab Epiſcopo datur eis ſpiritus ſeptiformis, ad conſignandum imponit eis manum in his verbis, — Tu, Domine, immitte in eos ſpiritum ſanctum tuum, & da eis ſpiritum ſapientiæ & intellectûs, ſpiritum conſilij & fortitudinis, ſpiritum ſapientiæ & pietatis*, &c.

SPONDILIA, *Colli vertebræ*; in Miracul. S. Godehardi Epiſcopi n. 19.

SPONSALIA. *l.* 7. *poſt*, μνῆστρα. *adde.* Acta Epiſcoporum Cenomanenſium p. 316. *Vbi dogmatizabat novum dogma quod femina quæ minus caſte vixerant, coram omnibus veſtes ſuas cum crinibus nuda combuerent: nec quilibet amplius aurum, argentum, poſſeſſiones, ſponſalia cum uxore ſumeret, nec illi dotem conferret.*

SPONSALITIUM. *L.* 5. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. Celſiniacenſe: *Et dimitto vineas duas, quas dedi uxori meæ in ſponſalitio & dotalicio.* Alibi: *duas appendarias, quæ fuerunt ſponſalitium matris meæ.*

STABILITAS. *L.* 7. *poſt*, Menardus. *adde.* Quippe, ut ait. Adam Abbas Perſeniæ Epiſt. 1. ex Baluzianis, *per lorum promiſſa ſtabilitatis, tanquam pia juramenta ad cœleſte præſepium religantur.* Sed & id exertè ſtatuitur in Concil. Calchedon. Can. 3.

Ibid. l. 18. *poſt*, promittit. *adde.* Charta Ludovici Pij Imp. in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n. 49: *Perventum eſt ad nos, quia monachi ex monaſterio, S. Carilephi egreſſi ſunt de proprio monaſterio, aliena loca quærentes, immemores propria promiſſionis eorum, in quo promiſerunt obedientiam & ſtabilitatem propriæ promiſſionis loci*, &c.

Ibid. l. 37. *poſt*, 23. *adde.* Hiſtor. monaſterij Rotonenſis lib. 2. num. 6.

STAFFA. *P.* 936. *l.* 4. *poſt*, pape. *ſcribe. Ad pag. vero* 474. *lin.* 10. *poſt* καθίσῃ. *adde.* At Michaëlis poſteri non jam ipſi ſtratoris vicem erga Patriarcham præſtitere, ſed id muneris per Comitem peragi curabant. Simeon Theſſalonicenſis de hæreſib. ubi de inauguratione Patr. Conſtantinopolit. ἐν ἵππῳ παραύμους τιὶ κομιτῇ, ἐν ἵππῳ αὐτῷ ὁ ἀναβάτης καθίζῃ, ἐν ὑπὸ πιζὸν ἡ βόμβαξ ἡ χαλκοῦν ἢ ἵππου καλίχοῃ, αὐτὶ ἡ βασιλέως ἀυτῷ, ὡς ὁ μέγας ὁ βασιλεὺς Καρολῖνῳ τῷ ἱερῷ ποιοῦσι Σιλβέστρῳ προπέμπειν διά τι ἡ βασιλεὺς αὐλὸς, ἐν ἡ δημόσιος ἐδὲ ἄλλῃ, ἐν αὐτῷ ἡ Πατριάρχιν. οἱ ἢ ἐν ἐν τῷ βασιλεῖ ὑὸς, ἵππῳ ἱππῳ, ἐν ὁ σύλλῃ πᾶσα.

Denique ad eandem pag. 474. *l.* 2. *poſt ult. adde:* Neque porro hoc duntaxat vaſſallorum munus fuit, ſed & quorumvis atque ideo ſortis infimæ ſervorum: quod indicat præſertim Recaredi Gotthorum Regis ſententia in quendam reum Vacriſam, qui ad Eccleſiam confugerat, lata, hiſce verbis apud Paulum Emeritenſem in S. Maſona cap. 15. *Sed quia multa miſerationis novimus eſſe Deum, & nullum deſicere, quamvis delinquentem, ad ſe convertentem ambigimus, ob hoc ita decernimus, ut ipſe Vacriſa cum*

uxore

uxore & filiis, & omni patrimonio ſuo perpetim ſanctiſſimæ Virgini Eulaliæ ſervum deſerviat. Nam & hoc præſenti decreto ſancimus ut ſicut ultimi pueri ante equum dominorum ſuorum abſque aliquo vehiculi juvamine ambulare ſoliti ſunt, ita ante caballum domini, qui præeſt cellæ S. Eulaliæ, ambulare debeat: & omne ſervitium, quod infimum conſuevit peragere mancipium, coram eo, depoſito cothurno, & faſtu, cum omni humilitate exhibeat. Accepta igitur Maſona auctoritate, eum illicò baſilica egredi, & ad ſuum conſpectum venire præcepit: & ut ſemper pietatis viſceribus affluebat, eum blandè, ne aliquid deinceps formidaret, admonuit; ſed ut juſſioni Principis obtemperans, cauſa obedientiæ, de Eccleſia S. Eulaliæ uſque ad atrium, quod eſt fundatum juxta muros civitatis, ante caballum Redempti Diaconi, manibus frænum geſtans perveniſſet, ſtatim eum vir ſanctus cum uxore & filiis, & omnibus prædiis abſolutis, liberum abire permiſit. Adde Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohem. p.303.

STAGIUM. *P.939. l.4. poſt*, ibi. *adde.* Sed & iidem qui *Hoſpites*, in Tabul. S. Dionyſij de Novigento Rotroci fol.105. *Hoſpites ſeu ſtagiarij.*

STAGNUM, mare. *In fine adde.* Henricus Aquilonipolenſis in Lubecca lib.2. cap.3.

Stagnales inter urbes caput urbs Lubecana
Inter & urbs etiam ſeptuaginta duas.

STAGNUM, pro *Stannum. Lin.* 11. *poſt*, geſtabant. *adde.* Vide Cujacium lib.11. obſervat. cap. 1.

STALLUM. *P.941. l.42. poſt*, &c. *adde.* Conſuetudines MSS. S. Juliani de ſaltu in Lingonibus: *Nos volons que leur eſteleige & les freinchiſes leur ſoient gardées & tenues, en tele meniere qu'il ne les puiſſent vendre ne mettre hors de leur main, ſe n'eſt à lors hoirs de leur propre cors engendrez.*

STAMINEA. *Poſt l.32. adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Son frac eſta, ſa gonne a deſpoillée,
Li Quens remeſt en l'eſtamine pure.

STAPHILUM. *In fine adde.* Quædam de eodem vocabulo commentatus eſt Holſtenius in Diſſert. *de Pila ſtaffilari*, edita cum Notis ad Stephanum, quæ neſcio an omnibus arrideant.

STARE. *P.948. l.16. poſt*, Epiſcopi. *adde. Staria, ſeu hoſpitia*, in Charta an. 1316. apud Fantinum Caſtruccium in Hiſtor. Avenionenſi tom. 1. pag.164.

STATIO. *Pag.949. lin.* 37. *poſt*, parent. *adde.* Vide quæ Allatius obſervat de Miſſa Præſanctificat. pag. 1550. & 1570. ex Joan. Phurne & Matth. Blaſtare.

Ibid. p.651. l.16. poſt, regnum. *adde.* Vide Cujacium lib.2. obſerv. cap.40.

STATIONARIUS. *L.9. poſt*, Sacerdotibus. *adde.* Paſſio S.Philippi Epiſcopi: *Hæc adhuc B.Philippo differente, Ariſtemarus Stationarius civitatis advenit, ut Præſidis juſſu impreſſis cera ſignis Eccleſias clauderet Chriſtianis.*

Ibid. l.56. poſt, faciemus. *adde.* ἐργαζόμεν ἢ καλλιγράφου, *ſtationem librarij*, vertit vetus Interpres Concilij VI. Oecumenici Act.14.

STATUS, ſtatura. *adde.* Lactantius lib.de Mortib. Perſecutor. num. 9. *Erat etiam corpus moribus congruens, ſtatu celſus, caro ingens, &c.*

Ibid. l.5. poſt, mei. *adde.* Idem cap.65. de Heraclio Imp. *erat——ſtatus forma digna menſura.*

STELLÆ feſtum. *pag.957. l.2. poſt*, Rotomag. *adde.* Ex quo etiam habuit Joan. Prevotius, qui illud edidit poſt Joannem Abricenſem.

STELLARII, & *Stelliferi Hoſpitalarij*, dicti fratres ſeu Milites Ordinis Theutonici, in veteri Chronico laudato à Bohuſlao Balbino in Epitome Rerum Bohemicar. pag. 270. quod ij deferant crucem rubeam ſupra crucem, ex ſtatuto Innocentij IV. Papæ.

STELLIGERI. *Adde in fine*, & ſupra in *Stellarij.*

STERCORANITÆ, Hæretici qui Euchariſtiæ Sacramentum ſeceſſui obnoxium eſſe cenſebant. Algerus lib.2. de Euchariſt. cap.1. *Non ſunt igitur obſervanda Græcorum hæreticorum, qui merito Stercoraniſtæ vocantur, deliramenta, putantes cœleſtem eſcam velut terrenam indifferenter accipi, & in ſordidum ventris ſeceſſum emitti.* Humbertus Cardinalis in Reſponſ. ad Nicetam Stethatum: *Sed, ô perfide ſtercoraniſta, qui puras fideli participatione corporis & ſanguinis Domini quadrageſimalia atque Eccleſiaſtica diſſolvi jejunia, omnino credens cœleſtem eſcam velut terrenam per aqualiculi fœtidam & ſordidam egeſtionem in ſeceſſum dimitti, planè ſentis cum Ario.*

STERNERE, pro *ſcribere.* Paſſio S.Maximiliani: *Dion dixit, ſterne nomen ejus. Cumque ſtratum faciſſet, Dion dixit: quia indevoto animo militiam recuſaſti, congruentem accipies ſententiam, cæterorum exemplum.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καταγραφεύς.

STIPULATIO. *P.963. l.3. poſt*, contractæ. *adde.* Ex his emendanda vetus Charta in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. n.7. ſub fin.

STIRPARE. *L.22. poſt*, &c. *adde. Le Roman de Gaillaume au Court-nez MS.*

Li Quens eſtrepe tel grans ramier feuillis.

STOLUS. *Poſt l.32. ſubde.*

Extolium, extoleum, non ſemel apud Raphanum de Careſinis in Chron. MS. pro *ſtolium* an. 1361. 1379. &c. & Andr. Dandulum in Chron. MS. an.1312.

STRANEUS, pro *Extraneus*, in formulis 32. 44. ex Andegavenſibus. Angli etiamnum *ſtrange* dicunt.

STRATIGUS. *L.34. poſt*, 186. *adde.* Straticorum Meſſanæ catalogum contexuit Philibertus Mugnos in Hiſt. Veſperar. Sicular.

STRATORIUM. *L.9. poſt*, ſub. *adde.* Gregor. Turon. in Vita S.Aridij: *Sanctus Dei Sacerdos capſulam quam cum ſacris reliquiis collo ſuo appenſam portabat, circumſpiciens comites, ſuperpoſito ſtratorio & palliolo ubi requieſcere debuerat, &c.*

Ibid. l.14. poſt, conceditur. *adde.* Formula 1. ex Andegavenſib. *Cido tibi caballum cum Sambuca & omnia ſtratura ſua, boves tantos*, &c.

STREPA. *L.13. poſt*, 1155. *adde.* Joan. Longinum in Actis S.Staniſlai n.162.

Ibid. poſt lin. 18. *adde. Strepes*, dixit Stephanus Tornac. Epiſt.230. 2. edit. *In ſtrepibus juſtitia dominatur.* Suprà: *Strepa, quibus innituntur pedes.*

STROMA, pro *ſtratagema*, in Vita S.Udalrici Epiſc. Auguſt. cap.12. n.41. niſi in MSS. vox abbreviata fuerit.

STROMEATREUS, vox perperam efficta, ni fallor, in Cod. MS. Vitæ Petri Uſeoli Ducis Venetiæ. num.15. *Aufert ab eo hujuſcemodi Sycophantas cogitationes, addens illi ſtromeatreas actiones, cogitque in craſtinum veniam petere*, &c. forte leg. *ſtrophateas.*

STRUCTOR.

STRUCTOR. *P.976. lin.3. post, συνάπλων. adde.* ubi videtur leg. *ἀυλὴ τραπεζοποιὸς*, apud Syneſium de Regno, & Heſychium.

STRUMENTUM. *L.4. poſt*, pertinebat. *adde.* Avitus Epiſt. 2. ex Baluzianis lib. 1. Miſcell. *Et ſi ſuis deſiderabantur ſtrumenta cultuum, plus tamen formidari oportuit præda rapiorum.*

Ibid. in fine adde. In Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. pag.33. 38.

STUBA. *P.977. l.4. poſt*, &c. *adde.* Chriſtianus de Scala in Vita S.Vvenceſlai p.61. *Et veniens invenit eum in aſſo balneo, quod populari lingua ſtuba vocatur, recumbentem.*

Ibid. l.22. poſt, 1245. *adde.* Andream Monach. in Vita Ottonis Epiſc. Bamberg. lib.2.cap.15.23. Joan. Longinum in Actis S.Staniſlai c.8. in Miracul. ejuſdem Staniſlai n.171.

STUFFÆ. *L.ult. poſt*, exhalantibus. *adde.* Extat apud Palladium de Architectura titulus capitis *de Balneis & Stufis.* Ubi Cod. MS. Pithœanus habet *de fabrica balnearum.*

STUPPERARE. *Adde in fine.* Gloſſæ antiquæ MSS. *Stuperatus, ſtupefactus.* forte pro *Stuporatus.*

STURGIO. *P.980. l.7. poſt*, volunt. *adde.* Vide Salmaſium ad Plinium p.1315.

STYLUS, vel *ſtilus.* Præfatio Ælfredi Regis Angl. ad S.Gregorij Paſtoralem ſub fin. *In Anglicum ſermonem eum converti, & ad unamquamque Epiſcopi ſedem in regno unum miſi, ſuperque ſingulos libros ſtilum, qui eſt 50 mancuſſe. Et ego præcipio in Dei nomine ne quis de libris hunc ſtilum tollat, neque librum de templo*, &c. Ubi Saxon. *æſtel* præfert, id eſt *æſtimatio*, ex *æſt*, eâdem notione.

SUATIM. *Lin. pen. poſt*, mutatum. *adde.* Utitur etiam Joan. Diaconus lib.4. de Vita S.Gregorij c.75.

SUBDUPLUM. Hiſt. tranſlat. SS. Vvandregiſili &c. num.13. *Et ſatis forſan congrue, ut quod deſuper datum eſt, daretur duplum, quod vero deorſum, ſubduplum.* Id eſt paulo minus quàm duplum.

SUBJUGARE. *In fine adde.* Item pro *concedere, tradere.* Acta Epiſcopor. Cenomanenſium pag.98. *Eorum hereditates ad prædictam Eccleſiam — legaliter ſubjugaverunt.* Pag. 160. *Eccleſiaſtico ordine ſubjugavit.*

SUBMERGIUM. *Pag.988. l.33. poſt*, adde, *ſcribe.* Lactant.de mortib. perſecutor.num.23.

SUBMONERE. *Pag.992. l.68. poſt*, ſemonneur. *adde.* *ὑπαὶτ*, apud Harpocrationem, *ὑπαίτας οἱ ἀνάρχας ἐξῆ ἂν τὰς δίκας προσκαλοῦνται οἱ διαιτηταὶ ἐμμένειν τοῖς.*

SUPPRIMUS, *inferioris conditionis.* Acta SS. Nerei, Achillei, &c. num.21. *Quid faceretis ſi vellent vos ab amore eorum aliqua ignobiles revocare, ſupprimaque perſona, ut ipſi vos maritas acciperent.*

SUBREGULUS. *L.1. poſt*, poteſtate. *adde.* Ammianus lib.17.de Zizai Regali Pannonum: *Duxerat potiòr cum cæteris Sarmatis etiam Rumonem, & Zinafrum, & Fragiledum ſubregulos, plurimoſque optimates*, &c. adde p.107.

Ibid. l.22. poſt,8. *adde.* In Tabul.S.Cornelij Compend. in Charta Ludovici Regis, Filij Caroli Simplicis de Hugone Duce Francorum, *qui eſt in omnibus regni noſtri ſecundus à nobis.*

SUBSTRATORIUM. *Lin.5. poſt*, 235. *adde.* & Miſſale Francor. vetus p.400.

SUBTALARES. *P.996. l.13. poſt*, 12. *adde.* Acta Epiſcopor. Cenoman. pag.78.105.163.

SUBTULUM. Charta an. 1316. apud Fantinum Caſtruccium in Hiſt. Avenion. tom.1.pag.166. *Subtulum cum ſolario ejuſdem.* Infra: *ſubtulum pro tribus equis domus Petri Guillelmi.* Occurrit ibi pluries, cum *ſtavicius, hoſpitiis, ſtabulis*, &c. rurſum: *Item unum ſubtulum domus D. Raimundide Aramont, item ſubtulum Guillermi Ruffi.*

SUBVENIMEN, pro *ſubventio, auxilium*, apud Gunzonem in Miraculis B. Gingulfi num.18.

SUCCURRERE. Vide *Monachus ad ſuccurrendum.*

SUFFRAGANEI, *L.48. poſt*, erant. *adde.* Ita *συνέδροι* dicuntur Socrati lib.5.cap.5. & Sozomeno lib.2.c.20.qui populi vel cleri ſuffragiis in Epiſcopos eligebantur, nondum conſecrati.

Ibid. l.53. poſt, ſæpe. *adde.* In Statut. Ord. Præmonſtrat. Diſt.2. cap.8.

SUFFRAGIUM. *Pag.1004. l.25. poſt*, fundimus. *adde.* Evervinus Steinfeldenſis de Hæreticis ſui temporis pag.457. *In ſuffragiis Sanctorum non confidunt*, &c.

SUFFUSUM. *In fine ſubde.* Vetus Charta Aldrici Epiſc. Cenoman. n.56. *Et debentur inde de paſtione inter frumentum & ſigale modij 34. & ſextaria novem ſuffuſo de avena modij 444.*

SUGGERERE, fundere. *adde.* Miſſale Francor. vetus pag.398. *Accipiat & orcielum ad ſuggerendum vinum Euchariſtiæ corporis Chriſti.*

SULCIA. *L. pen. poſt*, genſis. *adde.* Ab eo hauſit Hermannus de Lerbelle in Chronico Comitum Scavvenburg. p.18.

SUMMISTÆ. Cæſar Egaſſius Bulæus in Hiſt. Academiæ Pariſienſis ad an. 1120. ſcribit Hugonem de S. Victore librum ediditſe, quem *Summam ſententiarum* appellavit, hinc que *Summas & ſummarum theologicarum libros* dici & appellari cœptos eique *Summiſtas Theologos* ſuâ originem & appellationẽ debere.

SUMPNIATA. Vide *Somiare.*

SUNNIS. *L.11. poſt*, detricaverit. *adde.* Vetus placitum in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman.p.110 *Ne infirmitas aut legitima ſomnis eum detinuerit*, &c. Ita.

Ibid. pag.1009. l.16. poſt, forenſes. *adde.* L.2.D. ſi quis cau. in Jud. ſiſt.

Ibid. l.45. poſt, agunt. *adde.* l.2. §. 1. D. ſi quis cav.in Jud. ſiſt.

SUPERCILIUM fluvij, non ſemel apud Ammianum. Vide Lindenbrog. ad eundem p.9.1. edit.

SUPERCOPA, *Operculum cupæ*, ſeu poculi, to. 4. Monarch. Luſit. pag.304.

SUPERFUSI. *In fine adde. Perfuſum* eâdem notione dixit Rufinus, ubi Euſebius lib.6. hiſt.cap.43. *πεφυσιωμένος* habet.

SUPERISTA. *adde. Ædituus*, ex Gr. *ὑπηρέτης.* Gloſſæ Biblicæ MSS. *Νεωκόρος, κοσμήτωρ ναοῦ, ὑπηρέτης.*

Ibid. in fine l.antepen. dele. Sed quæ, & reliqua.

SUPERJUDEX, dignitas apud Luſitanos. Vide Brandaon. lib.15. Monarch. Luſit. cap.41.

SUPERLIMINARE. *In fine adde. ἀνωφλιον*, apud Anonymum de locis Sanct. cap.7.

SUPERPONERE. *P.1018. l.33. poſt*, vocat. *adde.* quod porro *continuare jejunia* dicunt Acta Numidarum Martyrum, id per *συνάπτειν τὰὐ νηστείαν* dixit Sozomenus lib.1. cap.11. ut & Vita S.Paphnutij n.53.

Ibid. lin. 66. poſt, quibus. *dele.* Nilus in narr.3. pag.34. *& repone.* Apophtegmata Patrum in Agathone n.20.

Ibid. pag.1019. l.40. poſt, Columbanum. *adde.* in Pœnitentiali cap.5.6. & in lib.de Pœnitentiar. menſura cap.9.

Ibid. l.50. poſt, ſuperpoſitione. *adde.* Pœnitentiale S. Columbani non ſemel meminit pœnitentiæ Pſalmorum cap.9. *Pœnitentes fratres & indigentes pœnitentia pſalmorum, hoc eſt cui neceſſe fuerit ut pſalmos adhuc pro viſione nocturna decantet*, &c.

cap.10. *Si quis fratri ſuo venienti* (detraxerit,) *quatuor Pſalmos. Si quis obliviſcitur aliquid foras, ſi minus*, 12 *pſalmos, ſi majus*, 30. *pſalmos.* Ita alibi non ſemel.

Ibid. l.68. poſt, aſſertutos. *adde.* Vide Petavium in Miſcellan. exercitat. poſt Julianum cap.5.

SUPERSALLICIO. Extat Formula 5. inter Andegavenſes, hoc titulo: *Incipit ſecuritas de ſuperſalliſcione hic eſt.* Ubi agitur de eo qui injuſtè alium in jus vocavit tanquam rei ſuæ uſurpatorem.

SUPERTUNICA. *P.* 1023. *l.5. poſt*, Rotomag. *adde.* In probat. Hiſt. Bleſenſis pag.10.

SUPERVENTUS. *L.3. poſt*, 26. *adde.* S. Hilarius in fragment. pag.11.

SUPRAMITTERE, *mittere ſupra*, *Accuſare*, Gall. *mettre ſus.* Tabular. S.Albini Andegav. *& mittit ei ſupra quod olim vel ſanguinem ejus fudit, & furtum fecit.* Infrà: *Deſtinat ſe probare per ſacramentum quidquid ei Vicarius ſupramittit, non fecit.*

SUPRANOMEN. *L.25. poſt*, erant. *adde.* Similia habentur in Tabulario S. Eparchij Inculiſmenſis fol.28. 32. 53. 84. v. 125. v. 230.

SUPRAVESTIS. *In fine adde.* Occurrit præterea apud Andream à S. Cruce in collationibus Concilij Florentini pag. mihi 906.

SUSCEPTORES, *adde.* ὑποδέκτης, S.Athanaſio. *Ibid. in fine ſubde.*

Suſcipere, tributum exigere. Vide Scholiaſt. Juliani Antecceſſ. cap.72. 78.

SUSTINERE. *In fine poſt*, 7. *adde.* Vetus Interpres Concilij Conſtantinop. ſub Flaviano Act.5.

SUSUM. *Poſt l.11. ſubde.* Lactantius lib.de mortib. Perſecutor. num.19. *Conſtantinus aſtabat ſuſum.*

SYMBOLUM. *L.15. poſt*, invenitur. *adde.* Excerpta Chronologica excerpta à Scaligero poſt Euſebium: *Eodem anno congregata Synodus in Nicæa* 318. *Epiſcoporum ſub Alexandro Archiepiſcopo Alexandriæ in qua ſymbolum S.Trinitatis eſt manifeſtatum.*

Ibid. pag. 1036. *l.11. poſt*, 24. *adde.* Leidradum Lugdun. Archiep. de Sacramento Baptiſmi cap.4.

SYMNISTA, pro *Symmyſta*, συμμύστης, ſocius, conſors. Utitur ſemel ac iterum HRabanus Maurus Poëm. 41. 54. Vide *Summiſta.*

SYNCOPIZARE. *In fine ſubde.*

SYNCOPIZARE, idem quod *Syncopare.* Charta Joannis Epiſcopi Abian. an.1345. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. *Capitula, preces, & orationes non ſyncopizando, ſed intelligibiliter & diſtinctè prout melius proferat.*

SYNODICA. *P.*1042. *poſt l.56. ſubde.*

Synodale, Epiſtola à Summo Pontifice vel Metropolitano miſſa ad clerum & plebem alicujus Eccleſiæ, enarrans quid in mandatis à Synodo habuerit recens ordinatus Epiſcopus, de iis nempe quæ Epiſcopale munus ſpectant. Vide Diurnum Roman. cap.3.tit.9. Eſt etiam quævis Epiſtola à Synodo miſſa, cap.11.

SYNODUS. *Pag.* 1043. *poſt*, *l.* 26. *adde.* Boncompagnus in Arte Dictaminis MS.lib.2. *Nota quod hujuſcemodi denarij in quibuſdam partibus appellantur ſynodales, in quibuſdam denarij viſitationis, in quibuſdam collecta, in quibuſdam procurationis, in quibuſdam terciales, in quibuſdam denarij de circa, in quibuſdam denarij obedientiæ, & Cathedrales, aut Denarij de Cathedratico, & in illis partibus vocantur annuales in quibus annualiter ſolvuntur.*

T.

TABARDUM. *L.* 21. *poſt*, cap.3. *adde.* Joannis Epiſcopi Leodienſis.

TABERNIATICUM. *Adde in fine.* Idem videtur quod καπηλεῖον, in Diplomate Andronici Jun. apud Phranzem lib.3. cap.24.

TABULA. *Poſt l.46. ſubde.*

Tabulæ, orbiculi, clavi, in veſtibus. Anaſtaſius Biblioth. in Leone III. *& præclarum pontifex fecit in circuitu altaris B. Petri Apoſtoli nutritoris ſui tetravela rubea holoſerica alethina habentia tabulas ſeu orbiculos de Chryſoclavo depictos hiſtoriis cum ſtellis de Chryſoclavo.* Ita paſſim aliis locis. Ταβλία dicuntur in Chronico Alexandrino pag.174. in Numa.

Ibid. pag. 1048. *lin.*54. *poſt*, &c. *adde.* Statuta Ord. Præmonſtrat. diſt.2. cap.5. de Cantore: *ſervitium & proceſſiones in feſtis ordinare, & ſingula officia in tabulis ſcribere.*

Ibid. poſt l.72. ſubde.

Tabula dictales. Vita S. Vvolfgangi Epiſcopi Ratiſpon. cap. 18. *Ut autem adoleſcentes in capiendis ſcientiæ liberalis notitiis forent agiliores frequenter voluit tabulas eorum cernere dictales.* Id eſt in quibus *dictabant*, ſeu compon. bant.

*Ibid. pag.*1051. *l.*44. *poſt*, ſpecies. *adde.* Sic fortè dicta quod tabulæ expanſæ formam referat: vel quod ſcriptis tabulis agrorum fines deſignarentur.

*Ibid. l.*65. *poſt*, p.7. *adde.* Occurrit etiam in Tabular. Capellæ in Biturigib. & in Tabulario S.Theofredi in Vellavis.

TABUR. *Lin.* 6. *poſt*, 61. *adde.* Vide præterea Leonem in Tactic. cap. 18. §. 110. 142. cap. 20. §. 76.

*Ibid. Pag.*1054. *poſt l.* 4. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Ces menuiams ſonner, & ces tabours tentir.

TAGARA, vaſis ſpecies apud Luſitanos. vet. Charta apud Brandaonem tom. 5. Monarch. Luſitan. pag.304. v. *Item recepit 5 tagaras, quæ ponderaverunt 6. uncias Item unam tagaram, quæ ponderavit* &c. ubi *tagara* inter vaſa recenſetur.

TALAVACIUS. *Lin.* 5. *poſt*, &c. *adde.* Joan. *de la Gogue* in Hiſt. MS. Principum *de Deols* in Biturigib. *Et commanda par tous les loigis de ſon hoſt, que chaſcune chambre heuſt le jour enſuivent un homme d'armes & deux talevaſſiers pour aſſaillir le Chaſtel.* Rurſum: *Envoia deux des plus eſprouvez de ſa compaignie pour viſer le chaſtel, accompaigniez de Talvaſſiers & archiers pour les garder.*

TALHADORIUM, *orbiculus menſarius*, ſuper quo edendi cibi diſcinduntur, noſtris olim *tailloir.* Occurrit apud Brandaonum in Monarch. Luſitana to.5. p.304. Vide *Seiſorium.* ταλιεῖον dicitur in Hiſt. Concilij Florent. ſect.6. cap.2.

TALIO. *L.2. poſt*, &c. *adde.* ταλιονάδια, apud Pſellum in Synopſi legum pag. 55. Harmenopulum lib.1. tit.2. §.34. lib.6. tit.9. §. 3. & alios.

TALLIA. *P.*1061. *poſt l.2. ſubde.*

Tallea de mortua manu, & de maritagio, & de preſone, paſſim in Tabular. Abſienſi.

Ibid. poſt l.40. ſubde.

Tallia ad placitum, idem quod *tallia ad voluntatem*, in Charta an.1248. in Tabul. S.Germani Prat.

*Ibid. p.*1063. *poſt l.*34. *ſubde.*

Talata

Talata. Tabul. S.Eparchij Inculiſm.fol.34. *pravis exactionibus vexarent, ſcilicet in meſſivis, in talatis, & aliis ſervitiis, &c.*

Ibid. lin. 38. *poſt*, aliam. *adde.* Tabular. Abſienſe fol.29. *Et dederunt* 10 *numos tallea.* Paſſim in hoc Tabular.

TANARIA. Charta Adefonſi Regis Hiſpaniæ æræ 1198. in Hiſt. Segovienſi cap.17. §.5. *In pratis, in ſernis, in vineis, in hortis, in moneta, in tendis, in homicidiis, in tanariis, in carnacariis, in Melendinis, &c.*

TAPHUS. *In fine adde.* Occurrit etiam in Vitâ S.Udalrici Epiſcopi Auguſt. cap.13.

TARGA. *P.*1069. *l.*54. *poſt*, 6. *adde.* Apud Artemidorum lib.1. cap.65. τὸ ὅπλον τὸ λεγόμενον, παραλλὰς σημαίνει. ubi ὅπλον eſt *ſcutum.*

TARIDA. *P.*1070. *l.*6. *poſt*, taridas. *adde.* Andreas Dandulus in Chron. MS. an.1275. *Duæ galeæ Ianuenſium circa Meſſanam unam Venetorum taridam capiunt.*

*Ibid. l.*12. *poſt*, temiſit. *adde.* Niſi τάειν hoc loco pro *tareno* ſumatur.

TARTARISCUS. *Adde in fine.* Joan. de Mandevilla in itinerario: *Devant le Soudan nul eſtrange meſage ne vient, qui ne ſoit veſtu de drap d'or ou de Camoças, ou de Tartaire en la guiſe que les Sarazins ſont veſtus.*

TASCA. *P.*1073. *l.*21. *poſt*, &c. *adde.* Acta Capitularia Eccleſiæ Lugdun. an.1347. fol.126. v.Cod. MS. *Iuxta pratum haredum Stephani Remenſis ex una parte, & juxta terram tachibutem dictorum haredum.* Occurrit ibi pluries.

TASSELLUS. *In fine adde.* Vide Ricordanum Malaſpinum cap.161.

TAUREÆ. *Adde*, ταυρίαι, Athanaſio in Epiſt.ad Solitar. p.850. βουίαι, Sozomeno lib.6. cap.19.lib.8. cap.24.

TAUROBOLIARE. *In fine adde.* Cæterum Julianus Parabata ab ejuſmodi Taurorum ſacrificiis dictus ab Gregorio Nazianz. Stel. 1. ταυροπώλας, de quo etiam Ammianus lib.15.

TAXAGIUM. Charta an. 1216. *De Garbagio & taxagio ſic diximus, quod illi qui colunt terram cum equis in territorio de Bernevalle, reddent ſæpedicto Priori unam garbam de meliore blado quod colligent in terris ſuis pro quolibet equo pro taxagio & garbagio præterquã de puro frumento: Et ſi cultor illius terræ non colligeret niſi frumentum, de frumento redderet unam garbam de taxagio & garbagio pro quolibet equo. Quod ſi terram excolat ſine equo, reddet Priori unam garbam ſicut prædictum eſt.* Vide *Taſſia.*

TAXATUM, expeditio bellica, Græcis recentioribus ταξίδιον Formula 15. ex Andegavenſib. *Unde mihi homo, nomen illi, interpellabas eo quod caballo ſuo furaſſit, aut in taxato poſt me habuiſſit, &c.* Infrà: *Nunquam furavit, nec conſciens ad ipſo furandum nunquam fuiſſet, nec poſt me in taxata ipſo caballo nunquam habui, &c.*

TECTUM. *Lin.* 2. *poſt*, MS. *adde.* & apud Cumeanum Abbat. de menſura pœnitentiarum cap. 7.

TEDIALIS *Poſſeſſio*, quæ datur contra minores, mente captos, furioſos, &c. in Statutis Mediolan. parte 1. cap.14. 15.

TEGORIUM. *P.*1079. *l.*18. *poſt*, tegat. *adde.* Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.17. *Fecit tegurium, quod & ciborium nominatur, ſuper altare, &c.* ubi perperam edit. *tugurium.*

TALIA. *In fine ſubde.*

Tilia ſcribitur in Tabular. S.Cyrici Nivern.ch.17. *In alio vero loco concedimus illis quinque tilias de vinea.*

TELON. *L.*38. *poſt*; τελώνης. *adde.* Nicephorus Xanthopulus in Synaxario Dominicæ publicani: τελώνης ἦν ὁ τὰ τέλη λαμβάνων τὰ ἀγχίθυρα, καὶ δι' ἄλλων ἀδίκων ἀνήμερος· καὶ τὰ παραπεδαινειν ἐλεῶν θεῶν.

Ibid. in fine ſubde:

Toletum, eadem, ni fallor, notione, pro *tolnetum*, in Charta Ottonis III. Imp. an.985. apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Colonienſi p. 2. *Tam in bonis quam toletis.* Quæ verba pluries ibi occurrunt.

TEMO. *In fine adde.* Paſſio S.Maximiliani: *Idem dixit, Fabius Victor Temonarius eſt conſtitutus, cum Valeriano Quintiano Præpoſito Cæſarienſi, cum Bono Temone Maximiliano filio Victoris.*

TEMONATICUM. *In fine adde.* in Gloſſ. Baſilic. videtur appellari Τιμωνὸς ἀναῦλος, ἢ ὁ ἀυθιρέτους· ἢ ἄγων ἀναπληρώσεως.

TEMPERARE. *Poſt l.* 20. *ſubde:*

Temperare, neſcio an alia notione uſurpat lib.1. Sacrament. Eccl. Rom. cap.43. *Et ſic temperent, ut in Trinitatis numero Litania fiant.*

TEMPESTARII. *Lin.*7. *poſt*, Angl. *adde.* ſeu *immiſſores*, ut habet Cumeanus Abbas lib.de Menſura Pœnitentiarum cap.7.

*Ibid. l.*41. *poſt*; c.7. *adde:* Pitminium Abbat.in excerpt. ex libris Canonic.

TEMPORALIS. *L.*8. *poſt*, exſpirat: *adde.* Gloſſ. Gr.Lat: ὀλιγοχρόνιος, *temporalis:*

Ibid. in fine ſubde:

Temporalis, inconſtans. S. Columbanus Epiſt. 3. *Nos ſcimus quod cum gaudio & fervore ſuſcepimus verbum domini; Caveamus nunc ne ſimus temporales.*

TENDA. *Pag.*1090. *l.*14. *poſt*, &c. *adde.* Charta Luſitanica apud Brandaon. lib. 15. Monarch. Luſitan. cap. 31. *Item retineo mihi & ſucceſſoribus meis omnes tendas quas Reges Saraceni ſolebant tenere tempore Saracenorum.* Adde to 5. p. 308. præterea Colmanerezium in Hiſt. Segovienſi cap. 17. §.15. cap. 19. §.1.

TENERE. *P.*1092. *poſt l.*61. *ſubde:*

Tenementarium, idem quod *tenementum*, in Actis Capitularib. Eccl. Lugdun. an.1337. Cametæ Comput. Pariſ. p 25.

TENSARE. *In fine ſubde.*

Teſura, clauſtrum vel cratis; qua ingreſſus loci *defenditur*, prohibetur. Charta an.1073. ex tabulario Monaſt. S. Quintini in inſula pag. 14. *Teſurio nunc exiſtentibus in dicto vivario*, &c. Infrà: *Et ſi aliquis novas teſuras in dicto vivario exiſtentibus de Cloiis novis.* Rurſum: *Teſuras prædictas in dicto vivario exiſtentes de Cloiis novis & retibus factas de palis & virgis retinere poterunt, &c. Teſure*, non ſemel in Chartis Gallicis, ibid. p.17. & alibi. Fateor tamen hanc vocem derivari poſſe à *tendre*: ſic enim in Ordinat. an. 1293. pro piſcationibus, ibid. pag.23. v. *Et defendons tendre as arches, & peſcheraux gardons freaux, &c.*

TENUCLA. Cumeanus Abbas de Menſura pœnitentiarum cap. 3. *Cæteris vero diebus paximati panis menſura; & miſſo parvo impinguata, horreo aleris, ovis paucis, formatico, ſeminalatis* (f.ſemidalatis) *pro fragilitate corporali, tenucla, vel batuto lactis ſextario pro ſitis gratia, &c.* Infrà: *Sed menſura non gravetur panis, ſi operarius eſt, ſextario de lacte Romano, & alio tenucla, & aqua quantum ſufficit pro ſitis ardore ſumat.*

TEPORARI, pro *tepeſcere*, apud Gunzonem in Miraculis S.Gengulfi, n.33.

TERMINALES. *In fine adde.* Alibi: ὁρικὸς λίθος, *terminalis lapis.* Ita apud Ammianum lib.18. *terminales lapides*, lib.30. *plagæ terminales.*

TERMINATOR, terminatio. *adde.* in Gloſſ.Gr. Lat. ὁριθέτης, *terminator* exponitur.

TERMINUS. *In fine ſubde.*

Terminus, definitio, ὅρος, quomodo hæc vox Græca ſumitur in Actis Conciliorum. Synodicon adverſus tragœdiam Irenæi cap. 38. *Excommunicationis conculcaverunt terminum.* Ita cap.209. extr.

TERRA, *P.* 1099. *poſt l.* 5. *ſubde.*

Terra ſalſa, quas in Pictonibus *Marais ſalans* vocant. Tabular. S.Cypriani Pictavenſis fol.113. *Airardus conceſſit Monaſterio S.Cypriani aliquid de terra ſua in pago Alninſe, & ſunt* 50 *aree de terra ſalſa in vicaria de terra Alloni de una parte, &c.*

TERRAGIUM. *Poſt l.*24. *ſubde.*

Terragerare dicitur qui terragij jus habet. Tabular. Abſienſe fol. 170. *Quod de omnibus terris fodi ſui, quas fratres de Vauvert excolerent, in campo vel in area, advocato famulo ſuo terragerent.*

TERRATICUM. *Lin.* 20. *poſt*, accipiat. *adde.* Charta Hugonis Archiep. Senonenſis, ex Tabul. S. Germani Pratenſis: *Si autem terram ad terraticum monachi dederint, Advocatus nihil habebit.*

TERRATORIUM. *Lin.*3. *poſt*, 56. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc.Cenoman. *Vinculas, vel pradela, vel terratorium quod in dextera parte de ſtrada eſt, &c.* Vide Acta Epiſc. Cenomanenſium p.86. 92. 104.

TERRITORIUM. *Lin.*26. *poſt*, unum. *adde.* Vetus Charta apud Ægid.Gelenium in Colonia Agrippina pag.357. *Et tria territoria prope clauſtrum ſui monaſterij.*

TERTIA. *P.*1103. *l.*13. *poſt*, 32. *adde.* At ſecus egiſſe Odoacrum ſcribit Procopius lib. 1. Gotthic. cap. 1. ubi ait Gotthorum ope arrepta tyrannide, τὸ τριημόριον τῆς ἀγορᾶς iis conceſſiſſe, hocque pacto eorum animos ſibi devinxiſſe.

*Ibidem poſt l.*72. *ſubde.*

Tertiarius, Collector *tertiæ.* Tabular. Albæ ripæ in Diœceſi Lingon. neque tertiarij noſtri, neque tertiatij fratrum ſine altero recolligent tertias.

TERTIUM. *l.*17. *poſt*, aſſignetur. *adde.* Neſcio an huc pertineat Tabular. S. Albini Andegav. *Aimericus Præpoſitus de Thoarcbio & Goſcelinus ejus Vicarius clamabant conſuetudinem, quam Tertium appellabant de habere, ſi furatum eis eſſet in feno de quodam Vaccello, &c.*

TESTIS. *Poſt l.*21. *ſubde.*

Teſtes rogati. Vide *Charta rogata.*

*Ibid. p.*1110. *l.*24. *poſt*, finem. *adde.* Concil.Saltzburgenſe an. 1420. cap. 16. & Senonenſe an.1485. art.4. cap.7.

TESURA. Vide *Tenſare.*

TETIX. Miracula ult. S. Joannis Beverlacenſis num.4. de quodam contracto: *Si quando neceſſe habuit in matris tetige mutare locum, manibus & genibus quaſi pedibus quatuor innitebatur in modum quadrupedum.*

TEXTUS. *L.*32. *poſt*, προοίμιον. *adde.* Zonaras in Juſtiniano: ἡ βίβλος τῶν Θείων ἰωαννικίων χρυσῷ περιλαμπόμενα παίδιον, ἐν λίθου παυσίοις ἡμῖν παιπαλόεσσα. Ducas cap.42. ἰωαννίκια μιλὰ κόσμου παιδίου. Habetur apud Joan. Euchaitam p. 21. Carmen ἐκ λιτῆς ἰωαννίκιον ἐσίγορον, id eſt picturis adornatum.

*Ibid. l.*50. *poſt*, 13. *adde.* Vide Ethelvvlfum de Abbarib. Lindisfarnenſib. cap.20.

THECA. *Lin.*3. *poſt*, tumbas. *adde.* S. Aſterius orat. in SS. Martyres: ἐκθέσεις φιλοκάλως ἐντιθέμενα, ἃ εἶναι ἐκ ἀναπαίστου ἐσθῆτος ἢ καθαπλᾶς μεγαλοπρεπῶς, &c. τὰ ἅγια μαρτύρων θήκαι, apud Chryſoſt. Homil.5. in cap.3. Geneſ.

THEOPROPIA. *L.*12. *poſt*, Theopropia. *adde.* Lexicon MS. Cyrilli: Θεοπρέπεια, τὸ ἐν Θεῷ μάθημα, προφήτευμα.

THEOSOPHUS. *Lin.*15. *poſt*, præfertur. *adde.* Henricus Aquilonipolenſis in lubeca lib.1. cap.10.

Tranſeat Egregio doctore Theoſophiali, &c.

Ita Θεοείκελον Epitheton non ſemel tribuitur Conſtantino Pogonato in Concil. VI. Oecumenico.

THINX. *In fine adde.* Vide Joan. Stiernhookium de Jure Sueonum vetuſto cap.2. p.26.

THIUS. *L.*10. *poſt*, &c. *adde.* Ita in alia apud Colmenarezium in Hiſtoria Segovienſi cap.13.§.13.

Ibid. In fine adde. Et Anton. Brandaonem to. 3. Monarch. Luſitan. fol.90.

THOLUS. *L.* 5. *poſt*, tecti. *adde.* Gloſſ. Gr.Lat. θόλος, *Teſtudo, Tholi balnearum*, apud Ammianum lib. 28.

THOSCA. Liber Chiroraghorum Abſiæ fol.86. *Et catera omnia præter unam theſcam, & unum pratum.* Ita fol.189. Vide *Planitium, Toſca.*

TIA. Vide in *Thius.*

TILIA. Vide in *Telia.*

TINA. *L.*11. *poſt*, 4. *adde.* Joan.Longin. in Actis S. Staniſlai n.18.

TINNULUS. *P.*1131. *l.*6. *poſt*, Dishorrevole. *adde.* At Joan. Loccenius lib.3.antiq.Sueicar.c.23.videtur indicare *tuna* aulam ſignificare, vel certè locum conſeptum: unde proverbium Sueccicum de agreſtibus & illepidis, *Tu non fuiſti in tuna.* Galli dicerent, *tu n'as pas eſté à la Cour.* proinde ex *tuna*, formata fuerit vox *tunella*, vel *tinella*, atque inde Gallic. *tinel*, pro palatio. Blaſius Ortizius in Itinerario Adriani VI. Papæ cap. 19. *Ibique familia Pontificis in palatio ipſo tinellum, ut ita loquar, Romanum agnoſcere cæpit, quo ſe familiares veſcendi gratia conferebant.* Adde. cap.435.

TIRONATUM. *Adde in fine.* Vide Canon. Eccleſ. Afric. c.90.

TITULOS *apponere. L.*1. *poſt*, inſcriptas. *adde.* ἐπιθεῖναι γραπτὰς.

Ibid. l. 22. *poſt*, 18. *adde. Liberi à fiſcalibus titulis*, in Diurno Romano cap.5. tit.4.

*Ibid. p.*1134. *l.*18. *poſt*, civitatis. *adde.* Gloſſ.Gr. Lat. τίτλος, *Cippus, titulus.* Nam *titulus* propriè lapis inſcriptus, vel ipſa lapidis inſcriptio. Hac notione *lapideum titulum* habet vetus inſcriptio Salonæ, apud J. Sponium in Itiner. to.3. parte 2. p.5.

Ibid. p. 1135. *l.* 18. *poſt*, 16. *adde.* Diurnus Roman. cap.7. tit. 21.

*Ibid. p.*137. *l.*2. *poſt*, fuit. *adde.* Stephanus African. Presb. in Vita S.Amatoris n. 19. *Crucis ſignaculo frontem ejus attitulans, ſalutis integritatem roganti reſtituit.*

TOCULA. *L.*30. *poſt*, num. 1. *adde.* in Miracul. S.Angeli Carmelitæ, ſemel ac iterum, &c.

TODINUS, Gracilis, quomodo, *todu*, vulgus noſtrum uſurpat: *Erant & tibia & Cruſcula gracilitate todina gradiendi uſibus inepta penitus & inutilia.*

TOLETUM. Vide in *Telo.*

TOLTA. *L.*25. *poſt*, &c. *adde.* Charta Cathatinæ Comitiſſæ Bleſenſis & Clarimontis an.1202. in Tabul. Abb. Frigidi montis: *Unum quarterium vini quod annuatim mihi reddebatur de exactione quæ vulgo appellatur Toute.*

*Ibid. pag.*1140. *lin.* 43. *poſt*, inductæ. *adde.*

In

Informia vectigalia à Sidonio in Panegyr. Aviti. *Ibid. l.* 46. *dele.* & injuſtæ calumniæ.

TOMUS. *P.* 1142. *l.* 2. *poſt*, Leonis. *adde.* Diurnus Roman. cap. 3. tit. 6. *Sancta & beatæ recordationis Leonis Apoſtolicæ Sedis Antiſtitis Epiſtolam ad Flavianum Conſtantinopolitanum Epiſcopum datam, quæ & Tomus appellatur.* Et idem Anaſtaſius.

Ibid. l. 6. *poſt*, conſcriptum. *adde.* Diurnus Romanus pag. 40. de Concilio VI. *Cum Apoſtolica recordationis Agatho Pap. per legatos ſuos & Reſponſales præfuit; cujus venerabilem tomum celebriter aſſequentes, &c.*

TONENEA. Formula Andegav. 1. *Cido tibi bracile valente ſolidus tantus, toneneas tantas, lectario ad lecto veſtito valente ſolidus tantus, &c.*

TORNARE. *In fine adde. Detornare*, apud Agellium lib. 9. cap. 8. & Ammianum lib. 23.

TORNARIUM. Charta Brzetiſlai Bohemiæ Ducis circa an. 1052. apud Bohuſlaum Balbinum in Hiſt. Bohem. p. 191.

TORO. *L.* 2. *poſt*, rotundus. *adde.* Charta Cornutiana edita à Suareſio: *Quæ ſepis deſcendit per regam ante ad viam cavam, ſive ad torum, quæ redit uſque ad arcum ſupradictum.*

TORTA. *L.* 19. *poſt*, vendicabat. *adde.* Vita B. Stephani Abbatis Obſinenſis lib. 1. cap. 4. *Acceſſit, deferens eis dimidiam tortam panis & vas lactis*, &c.

TORTILOQUIUM. *In fine adde. Oratio intorta*, apud Plautum in Ciſtellar. *Involucra ſenſuum, & verborum volumina*, apud Agellium: *Inverſa verba*, apud Lucretium lib. 5.

Inverſis quæ ſub verbis latitantia cernis.

TORTUS. *Lin.* 19. *poſt*, *legem. adde.* Teſtamentum Sancij I. Reg. Portugall. æræ 1217. apud Brandaonem tom. 4. pag. 261. *De quibus faciant pacari, quantum invenerint quod accepi cum torto.*

TOSCA. *In fine adde.* Idem Tabular. fol. 222. *Rufturam ruinatæ terræ juxta Toſcam Boni repaſti, quæ antea Cambiceria vocabatur.* Tabular. Dalonenſis Abbat. fol. 61. *In terra quæ eſt juxta domum & ſuperiorem toſcham & landat.* Vide *Thoſca* & *Plaxitium.*

TRAAL, ſervus cujuſque conditionis, in Jure Sueonum, apud Joan. Stiernhook p. 207.

TRACHALA. *In fine adde.* Scurrilis iſtius Conſtantini M. appellationis rationem prodit Cedrenus pag. 269. ἐφύτιρ☉ τὰς ὄμως, ἢ παχὺς ἢ ὠχίνα, ὅθεν ἢ Τραχηλᾶς αὐτὸν ἐπωνόμαζον· à τράχηλ☉ igitur deducta vox.

TRACTATUS. *P.* 1161. *lin.* 8. *poſt*, jubentur. *adde.* Ita *tractare*, pro *Scripturas ſacras exponere*, uſurpat lib. 1. Sacramentor. Eccleſ. Rom. cap. 33. ſemel ac iterum.

Ibid. l. 13. *poſt*, diſceptatur. *adde. Tractatus Nicænus*, non ſemel apud S. Hilarium in Fragment.

TRACTORIA. *L.* 42. *poſt*, 16. *adde.* Vide Diurnum Roman. cap. 6. tit. 9. 10.

TRADUX. *P.* 1167. *l.* 8. *poſt*, 88. *adde.* Et Cæſarium quæſt. 78.

TRANQUILLITAS. *Lin.* 2. *poſt*, alios. *adde.* in Diurno Romano cap. 2. tit. 4. *Tranquilliſſimi ac Chriſtianiſſimi Domini noſtri.*

TRAPUS. *In fine ſubde.*

Traperius, in Statutis Ordinis Theutonici, qui in Hoſpitaliorum Statutis *Draperius* vocitatur, qui ſcilicet curam habet veſtimentorum fratrum. Vide Chriſtophorum Hartknocum in Diſſertationibus Pruſſicis cap. 19. p. 419.

TRAVA. *Lin.* 4. *poſt*; ſpecies. *adde.* Miracula S. Joannis Beverlacenſis num. 7. *Et quidem coloni illius provinciæ heſteraſda, id eſt quod exigebatur ad pabulum equorum Regis ſingulis annis ſolebant Regis præfectis reddere, videlicet de una quaque caruca; id eſt ad cultrum & vomerem, quatuor travas de ſuis frugibus, & talis reditus inter vectigalia Regia computabatur, & exigebatur à regione illa, &c.*

TREANS, pro *trions*, in Form. 48. ex Andegavenſibus.

TREBAX. *L.* 4. *poſt*; obſervant. *adde.* Gloſſæ vet. cap de veſtimentis: *trita*, τριβωνά.

TREBUCHETUM. *P.* 1177. *poſt l.* 36. *ſubde. Trabuchellus*, in Epiſt. ſcripta circa an. 1220. in lib. 2. Miſcellan. Baluzij pag. 259. *Super unam quamque turrem unus trabuchellus fuit erectus.*

TREFUNDUS. *Adde in fine.* Petrus de Cuigneriis in Bibl. Patr. *Item capiunt, per ſuos ſervientes Clericos, in quocunque trifundo, abſque hoc quod juſtitiam loci faciam appellari.*

TREMISIUM. *Lin.* 11. *poſt*, 22. *adde.* Tabular. Abbat. Hederæ fol. 107. *Pro ſex ſextariis annona per ſingulos annos, tribus ſcilicet de ivernagio, & tribus de tramoiſio.*

TREMISSIS. *L.* 17. *poſt*, quatuor. *adde.* Vetus Charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. p. 216. & ego Adelbertus fol. 21. *& tremiſſo, ſicut diximus.*

TRENTENA, vectigalis ſpecies. Charta Joan. Militis Dom. de Andeſello an. 1219. ex Tabul. Abb. Barbellenſis *quod eo tempore quo tenebam & percipiebam apud Meledunum — quendam redditum, qui dicitur Trentena, ſuper naves per archeiam de ponte Meleduni ligna deferentes, à Monachis de Barbeel*, &c.

TREUGA *Dei. Pag.* 1183. *lin.* 6. *poſt*, &c. *adde:* cujuſmodi verò fuerint iſta Epiſcopalia de pace Statuta, accipe ex Tabulario Celſiniacenſis Monaſterij in Arvernis cujus apographum legimus ſat malè deſcriptum. *In nomine divina, ſumma & individuæ Trinitatis Vvido Dei gratia Anicienſis Præſul, ſuperna pietatis miſericordiam expectantibus Salutem & Pacem. Notum eſſe volumus omnibus Dei fidelibus, quoniam videntes maleficia quæ in populo quotidie accreſcunt, congregavimus quoſque Epiſcopos Domnum P. Vivarienſem, Vvigonem Valentinenſem, Bergonem Arvernenſem, Raimundum Toloſenſem, Deuſdet Rutenenſem, Fredelonem Elnenſem, & Domnum Fulcrannum Ludenenſem, & Vvigonem Glandenſem, & alios quamplures Epiſcopos, & quoſque principes & nobiles, quorum numerus non eſt inventus, Et quia ſcimus quia ſine pace nemo videbit Dominum, ammonemus propter nomen Domini, (&) ut ſint filij pacis, ut in iſtis Epiſcopatibus quos iſti Epiſcopi regunt, neque in iſtis comitatibus, de iſta hora & in antea Eccleſiam homo non frangat, extra Eccleſiam quam in firmamento Caſtellia ſe ſciente, niſi Epiſcopi prater eorum cenſum, conſenſum, prædam in iſtis comitatibus; neque in iſtis Epiſcopatibus homo non faciat de equis, pullis, de bovibus, de vaccis, & aſinis & aſinas, & de faſcibus quos ipſi portant, neque de ovibus & de capris, neque de porcis, neque ea occidat, niſi per conductum ſuum, & ſuorum intimè poſitorum, accipiat victum, ſic ut ad ſuam domum nihil portet, & ad caſtellum baſtire aut obſidere, niſi unuſquiſque de ſua terra aut de ſuo alode & de ſuo beneficio, de ſua commanda; Clerici non portent ſæcularia arma. Monachis injuriam nullus homo aliquando faciat, neque his qui cum eo perrexerint, qui arma non portaverint, niſi Epiſcopi aut Archidiaconi prater eorum conſenſum,*

villanum aut villanam præter redemptionem non niſi per ſuum forifactum, & niſi eundem villanum qui alterius terram araverit, & laboraverit, quæ eſt in contentione, niſi unuſquiſque de ſua terra, aut de ſuo beneficio terras Eccleſiaſticas Epiſcopales, Canonicales, Monachales nullus præſumere audeat, neque aliqua mala conſuetudine dishonorare, niſi de manu Epiſcopi, aut fratrum voluntate per puerariam acquiſierit de iſta hora & inantea. Negotiatores etiam nullus apprehendere, aut rebus ſuis ſpoliare præſumat ſe ſciente, interdicimus etiam ut nullus laicorum ſe immittat de ſepulturis Eccleſiæ & offerendis: & nullus Presbyterorum pretium de baptiſterio accipiat, quia donum Spiritus ſancti eſt. Si vero aliquis raptor fuerit aut maledictus, qui hanc inſtitutionem infregerit, & tenere noluerit, ſic ipſe excommunicatus, & anathematizatus, & à liminibus ſanctæ matris Eccleſiæ ſegregatus, uſque quo ad ſatisfactionem veniat quod ſi non fecerit, Presbyter ei miſſam non cantet, divinum ei officium non faciat, & ſi mortuus fuerit, Presbyter eum non ſepeliat, neque ad Eccleſiam ſit ſepultus, communionem non donet ei ſe ſciente, & ſi aliquis Preſbyter hoc infregerit ſe ſciente, ab ordine deponatur, dicimus & ammonemus ut in iſto tempore, ſcilicet mediante Octobri menſe, ad iſtum Dei placitum cum bono animo & bona voluntate veniatis in Dei nomine, ut in remiſſionem peccatorum veſtrorum conſequi valeatis, procurante D. N. I. C. qui cum P. & S. S. vivit & regnat. Confirmat hoc Archiepiſcopus Dagobertus Bituricenſis ſedis, & Dom. Theobaldus Viennenſis Archipræſul, vixere porro hic nominati Epiſcopi ſub. an. 993. unde liquet ante annum 1034. peractas haſce de pace ſervanda conſtitutiones.

TRIBULA. Charta Mariæ Reginæ Siciliæ an. 1293. pro fundatione Domus Dei Tornodor. *Item redditum illum in quo piſcatores ad tribulam & ad junchias nobis ſingulis annis tenentur pro piſcando in riparia Tornodorenſi.* Machina fortè piſcatoria in modum *tribuli* bellici, de quo mox.

TRIBULANTES. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Παροχικός.

TRIBUNUS. *P.* 1191. *poſt l.* 12. *adde.*

Tribunus ordinis primi, apud Lactantium lib. de Mortib. perſecutor. num. 18.

Ibid. lin. 16. *poſt*, gerebat. *adde.* Vide Paſſionem S. Savini n. 1. idem qui τριβοῦνος & δυμέλης, in Actis S. Maximi Confeſſ. num. 12.

TRICARE. *Lin.* 22. *poſt*, abrenuntiarent. *adde.* Alia notione, ſed haud omnino certa uſurpat Ethelvvlfus de abbatib. Lindiſarn. cap. 10.

TRICENNARIUM. *L.* 67. *poſt*, &c. *adde. Septimus vel triceſimus, vel annualis dies depoſitionis defuncti*, in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. capite 105.

Ibid. p. 1195. *l.* 8. *poſt*, habeat. *adde.* Petrus Comeſtor in Hiſt. Scholaſt. cap. 114. Geneſ. Cumeanus Abbas de Menſura pœnitentiarum cap. 14.

TRICESIMUS &c. *L.* 3. *poſt*, deſcribit. *adde.* Liber 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 52. &.

TRICINA. *In fine adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Τρίχινον.

TRIFOLIUM, calceamenti genus, in Diſputat. Archelai Epiſcopi Meſopotamiæ cum Manete p. 100.

TRIFORIUM, *adde.* τρίθυρον, Macario Homil. 27. pag. 384.

TRIGERIS, pro *Trieris*, τριήρης, *Triremis.* Hariulfus de Miraculis S. Richarij cap. 3. *Fuit quadam trigeris magna & fortis, quæ plena hominibus armatis curſu veloci tendebat properare in Hieruſalem*, &c. mox: *Erant autem in ipſa maxima navi &c.*

TRILICES. *Poſt l.* 8. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Veſtem haubers, & les broignes trelices.

TRISOMUM. *Adde in fine.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Τρισωμον.

TRISTEGA. *L.* 2. *poſt*, tabulatis. *adde.* quæ καταστρώματα vocat Cantacuzenus lib. 1. Hiſt. cap. 36.

TRIVARIUS. Acta Martyrij SS. Maximiani & Iſaaci: *Venerant ergo ad carcerem militum cunei, & trivarij fuſtibus onerati, &c.* Ubi fortè leg. *triarij.*

TRIVIUM. *L.* 31. *poſt*, &c. *adde.* Hugo Metellus de Euchariſtia: *Gerlando ſcientia trivij quadriviique onerato & honorato, Hugo Metellus, &c.*

TRIUNDALES, *Pelagi vertices*, apud S. Columbanum Epiſt. 4.

TROLIUM. *Dele* 1. *lin. & ſcribe.* Lemovicenſibus, *torcular, Treüil.* Tabular. Brivatenſe fol. 95. *Et juxta trolium de Valeira.* Tabular. Dalonenſe fol. 27. *Factum eſt hoc apud Exidolium in domo Troliſ Dolon.* Tabular. Celſinianenſe: *hoc eſt manſio una cum curte, & horto, & trolium & viridarium.*

Ibid. in fine ſubde.

Troliare. Tabular. S. Theofredi in Velavis: *Dedit in eadem villa Marniaco vineam cum troliare.*

TROSSA. *L.* 6. *poſt*, domo. *adde.* Charta Joannis Comitis Forenſis an. 1292. *Remittimus charreium, & quandam troſſam fœni (ſic vel feirs) in quibus nobis tenebatur tum ratione tenementi ſui, &c.* Tabular. Maurigniacenſe ch. 69. *Tres troſſas ſtraminis annui reditus.*

TRUFA. *L.* 28. *poſt*, Occitanis. *adde.* Matth. Silvaticus: *Ambagum*, id eſt *truſarium, vel vagum.*

TRUNCUS. *L.* 24. *poſt*, &c. *adde.* Joſeph. lib. 9. Antiquit. Judaic. cap. 8.

TRUTANUS. *L.* 23. *poſt*, audivimus. *adde.* Boncompagnus de Arte dictaminis lib. 2. MS. *Velut ſcurra totam Italiam regiravit cum cantatoribus, & tanquam eximius tructanorum ſe fingit eſſe medicum doctrinatum, ut fornicandi & adulterandi opportunitatem valeat invenire.*

Ibid. p. 1213. *l.* 12. *poſt*, videtur. *adde.* Charta an. 1346. in Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol. 179. *Hæc verba vel ſimilia proferentes, Exite, exite, per ſanguinem Dei, trutannica familia, vos moriemini in hac domo.*

Ibid. poſt l. 23. *adde. Le Songecreux:*

Ou a porter a ſon col la bezaſſe,
Pour truander faiſant poure grimace.

TUCHINATUS. *In fine adde.* Joan. *De la Gogue* in Hiſt. MS. Principum Dolenſium in Biturigib. *Et icelui ſaint Mor accompagnié de touchins, que l'en appelle aujourdhui brigans*, &c.

TUMBA. *L.* 24. *poſt*, 800. *adde.* Auxilius de ordinat. Formoſi lib. 2. cap. 4. extr.

Ibid. l. 37. *poſt*, &c. *adde. Opertorium* vocat Sidonius lib. 3. Epiſt. 13. ubi Savaro. Vide in hac voce.

Ibid. poſt l. 40. *adde.* Vetus Epitaphium apud Gualterum in Tabul. Sicul. p. 33.

Virginis exemplo majorem tumbula templo
Claudit, Gualterij dum fovet oſſa pij.

Ibid. p. 1217. *poſt l.* 5. *adde.* Epitaphium S. Cumiani Epiſcopi Hiberni, Bobij in Italia:

Pretioſo lapide tumbum decoravit devotus.

TUNICA. *Poſt l.* 28. *poſt. diſq.* 7. *ſubde.*

Tunica agilis. Joan. Monach. in Vita S. Odonis Abbat. lib. 2. cap. 8. *Cumque ejus membra tabeſcere cernerem, fieri ei agilem tunicam, qua ejus poſſet*

tueri

tueri & calefacere penetralia. Ita editio Mabillonij: at Du cheſniana habet *agiliter.*

TUNNA. *L.* 14. *poſt*, vocant. *adde.* Hetibertus Monachus de Hæreticis Petragoricenſibus: *Simbi ferreis catenis* vel *compedibus vincti miſſi fuerint in tonnam vinariam*, &c.

Ibid. poſt adde. *ſcribe.* Aimoin. lib. 2. Miraculor. SS. Georgij & Aurelij cap. 21.

TUOMUM, ex Ital. *Domo*, ædes in Tholi formam ædificata, in Vita S. Udalrici Epiſc. Auguſtenſis n. 14. edit. Mabillonij.

TURMA. *In fine adde.* Vide Vitam Aldrici Epiſcopi Cenoman. pag. 84. & Chartam Chrodomei Jun. Reg. apud Mabillon. de Re diplomat. pag. 466. Vide *Norma.*

TURNUS. *Pag.* 1224. *lin. antepen. poſt*, cap. 10. *adde.* Scribit Joannes Stiernhookus lib. 1. de Jure Sueonum vetuſto cap. 2. initio, judicia antiquitus *Hvarp.* dicta fuiſſe, Adamo Bremenſi (cap. 229.) teſte, quæ vox hodie circuitum, revolutionem, ſeu viciſſitudinem ſignificat, ſive, inquit, quod judicia ad revolutiones ſolares lunareſve haberentur, quod & Tacito in Germania obſervatum, ſive quod in unum conveniens multitudo Judici circumfuſa conglomeraretur, ſive denique, quod per vices facto circuitu ſinguli territorij patresfamilias ad judicia convenire tenerentur, prout id in antiquo & novello jure præceptum extat.

TURPILOQUIUM. 1. *l. poſt*, Lat. *adde.* αἰσχροῤῥημοσύνη, Theodorito ſerm. 9. Græc. affect.

TURRICULUS, pro *Turricula. adde.* Gloſſ. Gr. Lat. πυργισκάριον, *Turricula, armarium.* πυργίσκος, *turricula, armarium.*

TUTOR, Advocatus prædij Eccleſiæ. Charta Henrici Regis Fr. an. 1043. ex Tabul. Foſſat. *Quam utique villam præfatus Miles ſub velamine tuitionis, velut iniquiſſimus prædo, aterebat, — Abbas ipſe manibus duorum clientum coram omnibus ſacramento probavit, quod Tutor villa jam dicta in ea jure non debet capere niſi unum avenæ ſextarium de arpennis in quibus hoſpites hoſpitantur: cæteri verò arpenni à domibus remoti nihil aliud reddunt Tutori niſi minam avenæ, &c.*

TYPUS. *L.* 11. *poſt*, typos. *adde.* Ita Aimoinus lib. 1. de Miracul. SS. Georgij & Aurelij num. 2. *Typo febrium per tres menſes ægrè laborans.*

TZANGÆ. *L.* 2. *ſcribe.* Qui crura & pedes.

V.

VACHETA, navis ſpecies. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1157. *Viginti novem galeas, 10 vachetas, & 9 naves ſeſtinanter præparari fecerunt.*

VACUUS. *P.* 1236. *l.* 29. *poſt*, choſe. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. ἐχολάζωσα, *vacua.* Alibi: ψιλὴ χώρα, ἢ ἐχολάζωσα, *vacua.* ψιλὸς τόπος, *vacuus.*

Ibid. l. 70. *poſt*, indicavit. *adde.* Vide Formulas Andegavenſes 17. & 18.

VADIUM. *Pag.* 1229. *l.* 57. *poſt*, engaget. *adde.* Quaſi rem *in vadio ponere*, id eſt tutò, accepto pignore, alicui dare. Notum proverbium apud Terentium & Plautum: *Res in vadio eſt*, unde forte nata vox *vadium*, & invadiare.

Ibid. pag. 1241. *l.* 22. *poſt*, cap. 2. *ſubde.*

Gatiator eâdem notione. Synodus Cenomanenſis ſub Mauritio Epiſcopo MS. c. 118. *Presbyteri inhibeant infirmis ne plures quam tres gagiarios inſtituant, & hoc etiam publicent in Eccleſia; & in ordinatione teſtamenti.* Et cap. 120. *Incipiant gagiarij exequi voluntatem defuncti, &c.* Teſtamentum &c.

VADUM. *In fine adde.* Alia anni 1344. ex Tabulario S. Quintini in inſula fol. 55. &c. *Et avoir vvez & puiſoirs eſdites yaues.*

VALEDICERE. *L.* 5. *poſt*, notione. *adde.* in Synodico adverſus tragœdiam Irenæi cap. 41. Idalius Barcinon. in Epiſt. ad Julian. Tolet. *Suggeſtionibus meis valefactionem alternans ſanctitudini veſtræ*, &c.

VALETI. *Poſt l.* 54. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Mes per cel Deu que je dois aourer,
Fet ſen Guillaume ſans nul arreſtement;
O le valet chevauchent belement.

Ibid. in fine adde. Vide Teſtamentum Aelfredi Regis.

VANITAS. *In fine ſubde.*

Vanities, pro *vanitas*, apud Ammianum lib. 21. pag. 180.

VARICUS, morbi ſpecies. Stephanus de Tranſlat. S. Maurini Abbat. num. 10. *Puero cuidam morbus, quem dicunt varicum, denſa viſum caligine obnubit, & oculorum munus extinxit.* Videtur legendum *Variolam.* Vide in hac voce.

VARIUS. *P.* 1251. *l.* 28. *poſt*, πιρὶν. *adde.* veteres Gloſſæ: *Varia*, ποικίλη παράλλαξις.

VAS. *P.* 1252. *l.* 41. *poſt*, &c. *adde.* Ethelvvolfus de Abbatib. Lindisfarn. cap. 14.

Ænea vaſa cavis crepitant queis pendula ſiſtris:

Ibid. l. 56. *poſt*, cap. 7. *adde.* Ita ναῦς interdum uſurpant Græci ſcriptores recentiores. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

Ibid. pag. 1253. *lin.* 8. *poſt*, capitul. *adde.* & Aimoin. lib. 2. Miracul. S S. Georgij & Aurelij cap. 10.

VASSI. *L.* 32. *poſt*, virum. *adde.* Gryphiandet de Vveichbildis Saxonic. cap. 49. à Saxon. *Vaſſen*, ligare, deducit: quia, inquit, per inveſtituram vaſalus ſolemni ſtipulatione ita alligatur domino, ut illius fiat homo.

Ibid. l. 54. *poſt*, 865. *adde.* & in veteri placito, quod deſcribitur in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. num. 47. ubi Ragenarius & fulco Comites Palatij, *vaſſi dominici* pariter inſcribuntur.

Ibid. p. 1255, *l.* 13. *poſt*, vaſſis. *adde.* in laudata Vita Aldrici Epiſc. Cenoman. pag. 130.

Ibid. pag. 1257. *poſt l.* 16. *adde. Le Roman d'Alixandres MS.*

Or m'en iroi ſor lui venir ſon vaſſelage.

Ibid. poſt l. 41. *adde. Le Roman de Guillaume au Court-nez MS.*

Dux ne de Bavieres, qui ſit pros & vaſſans:

Ibid. pag. 1258. *l.* 17. *poſt*, 4. *adde.* De ejuſmodi vaſſallis agit Charta Aldrici Epiſcopi Cenoman. in ejus Vita p. 85. *Et alia* (pars) *Detur vaſſallis & capellanis ſive ſervientibus, qui domino nobiſque in noſtra manſiuncula militare videntur.*

Ibid. pag. 1259. *l.* 41. *poſt*, appellati. *adde.* quod etiam obſervat Jacobinus de ſancto Georgio in tractatu de Homagiis §. 5.

Ibid. l. 60. *poſt*, vide. *adde.* Statuta Mediolanenſia 1. part. cap. 167.

Ibid. poſt l. 61. *ſubde.*

Vaſſallitium, ſemel atque iterum in Charta Alfonſi

fonsi Regis Portugalliæ an. 1142. apud Brandaonem lib. 10. Monarch. Lusit. cap. 12. pro servitio quod debet vassalus domino, usurpatur.

VASTUM. *Pag.* 1261. *lin.* 46. *post*, inculta. *adde.* Tabular. Absiense fol. 117. *Et terras omnes in quibus vineæ sunt, & omnes alias sive gastas sive excultas.*

Ibid. l. 69. *post*, 514. *adde.* Charta Roberti Comitis Flandriæ an. 1089. ex Tabulario Monasterij S. Quintini in insula fol. 51. v. *Omnem decimationem novæ terræ, quæ vulgo Vvastina vocatur.*

VATRAPETES, apud Armenios appellari monachos scribit Brocardus edit. Venetæ an. 1519. part. 2. cap. 2. vox efficta ex *Bactroperata.* Vide in hac voce.

VAVASSORES. *Pag.* 1265. *l.* 47. *post*, &c. *adde.* Charta Odonis Abb. S. Dionysij an. 1154. *Magnam portionem terrarum hominum nostrorum qui vavassores dicuntur, & hospites quamplures ad suum dominium traxit*, &c.

VEHICULUS. *L.* 14. *post*, &c. *adde.* Ita ὄχημα, pro equo usurpavit Nicetas in Joanne Comn. ex Cod. Barbarogr. Ildefonsus Toletan. de Scriptorib. Ecclesiast. cap. 4. *Cum 70 monachis — navali vehiculo in Hispaniam commigravit.*

VELUM. *P.* 1270. *lin.* 16. *post*, naufragiis. *adde.* Contrà in facinorosorum judiciis ἱστίων τὰ παραπετάσματα, ut est in Epist. 79. S. Basilij.

VENA, mensura liquidorum. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1202. *Cum annuali censu 50 venarum vini*, &c.

Vena, Platea, via. Fori Leirenæ: incipiens à mari ab occidentali parte *& à parte meridiana per venam de Alcobatia*, &c. Vide *Venella.*

Vena, Metalli fodina. Charta Hispanica apud Colmenarezium in Segovia cap. 15. §. 6. *Et illi qui in eadem aldea morantes erant, in quocunque loco venam ferri poterunt invenire, secure illam capiant*, &c.

VENATOR. *In fine subde.*

Venator, Minister publicus, qui scilicet Dominicæ venationi præest, cuique eo ipso procurationes à subditis exigere licebat. Charta Rainardi Senonensis Comitis an. 1164. ex Tabul. S. Germani Paris. *Nullus judex publicus vel venator, seu ministerialis noster ad freda aut tributa exigenda vel homines in ea commanentes distringendos, aut mansiones vel paratas faciendas, vel teloneos tollendos, aut rotaticum vel pedaticum, seu stratum vel pastum venatorum & canum accipiendum, aut harruum, aut raptum vel incendium, seu aliquam retributionem in eum ingredi audeat.*

VENERANDOSUS, pro *venerandus*, in Charta Caroli C. ex Tabular. S. Cyrici Nivern. num. 1.

VENETIANI, monetæ Venetorum, in Vita Balduini Lutzemburg. Archiep. Trevir. lib. 2. cap. 10.

VENIA. *In fine adde. Veniam manu petere tantum*, i. manu ori admota, in Statut. Ord. Præmonstrat. dist. 1. cap. 5. & in Ordinario ejusdem ordinis.

Venialiter, facta corporis inclinatione. Vita S. Vvolfgangi Episcopi Ratispon. cap. 14. *Cumque in Præsentiam Cæsaris esset delatus, ante pedes ejus venialiter prostratus, se dixit indignum*, &c.

VENTA. *L.* 4. *post*, animalibus. Nonnus in Sylloge Histor. pag. 151. ὀρνιθοσκοπῶν ἦν ὅτε ὅταν πλέωμέν ποι ἢ διώκειν δι ὄρνιθος, ἢ ἱμπροσθεν ἢ ὀπίσω, ἢ δεξιὰ ἢ ἀριστερά, εἴπομεν ὅτι τὸ δι σημαίνει. λέγει ἢ ἐξήγησις πρῶτος τηλίγονος. Sidonius in Paneg. Majoriani:

Si Licia sortes sapiunt, si nostra volatu
Fata loquuntur aves, &c.

Ammianus lib. 21. *Auguria & auspicia non voluerum arbitrio futura nescientium colliguntur*, (*nec enim hoc vel insipiens quisquam dicet*) *sed volatus avium dirigit Deus, ut rostrum sonans, aut prætervolans pinna turbido meatu, vel leni futura demonstret. Amat enim benignitas nominis, seu quod merentur homines, seu quod tangitur eorum affectione, his quoque artibus prodere quæ impendent.*

VENTALLUM, *ventalium*, idem quod *excusa*, Gallis *ventail.* Charta an. 1073. ex Tabul. Montis S. Quintini in insula fol. 14. *Quantum ad elevationem ventallorum raberiæ excusæ de Revecourt, quæ ventalla antiquitus vocabatur.* Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 95. *de ventallo de Grapino quod petebat Dom. Episcopus reparari*, &c.

VENTILOGIUM. *L.* 18. *post*, monstraret. *adde.* Hanc turrim adhuc extare aiunt, eadem octogona figura, in cujus singulis angulis inscripta leguntur ventorum nomina, hodieque appellari *Turrim Andronici Cyrrhestæ.* Vide Respons. J. Sponij ad Guilletum. Porro.

VERBISATOR dictus S. Paulus Apostolus in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 3. Græcis στομολόγος. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

VERBOSUS. *Lin.* 19. *post*, vertit. *adde.* Pirminius in excerpt. *Nullus in ipsa Ecclesia, vel ubi lectio divina recitatur, verbosare præsumat.*

VERBUM. *P.* 1281. *l.* 30. *post*, mendacium. *adde.* Extat in Archivo Regio, Scrinio *Anglia*, num. 18. Charta an. 1372. qua Rex Angliæ Joanni de Novavilla Senescallo Hospitij sui, paciscendi potestatem cum Duce Britanniæ concedit, *& de promettre en l'anné dudit Roy en bonne foi d'armes & de gentilesse, & de parolle de Roy, ce qui sera avisé par lui*, &c.

VERCHERIA. *P.* 1282. *l.* 2. *post*, Dalfini. *adde.* Sæpe usurpatur pro quovis modo agri: Charta an. 1202. *Vendiderunt — unum caponem in manso Curresij in parochia Perissei posito, & vercheriam quæ tendit à furno usque ad maresium*, &c. — *& 2 vercherias, & 1. pratum quæ sunt* &c. Charta libertatum villæ S. Germani in Foresio an. 1249. *Volumus quod qui habent vineas, hortos, vel vercherias infra terminos* inferius expressos, &c. Tabular. S. Petri de Paredo, fol. 7. *Mansum de villena cum vercheria quæ debet duos sextarios avenæ*, fol. 8. *verseria* dicitur. fol. 6. *& de foris unam vercheriam cum prato.* adde fol. 10. & fol. 12. *& in ipsa villa unam vercheriam dictam Alpereream* fol. 13. *& in ipsa villa unam vercheriam, quam dicunt ad Pervium.* Occurrit ibi pluries, & in Actis capitularib. Eccl. Lugdun. an. 1345. fol. 126. v.

VERMICULUS. *P.* 1284. *l.* 60. *post*, præcurrunt. *adde.* Gillebertus Episcop. Londin. in Cantica Canticor. cap. 1. num. 10. *Vermiculatas, id est more vermium decoratas.*

Vermicatus. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 4. cap. 10. *Sellis quoque vermicatis, frænis, pectoralibus, calcaribus superfluitatem habentibus non utentur.*

VERNA, modus agri. Tabular. Abbat. Dalonensis in Lemovicib. fol. 3. *Totum ex integro quod habebamus, vel requirere poteramus in verna de Dalones.* & fol. 7. *in verna quæ est de manso de Verneil.* Rursum fol. 19. *damus etiam eis la verna de stagno usque ad terram illam*, &c. Vide

VERNETUM. *L.* 8. *post*, Ecclesiæ. *adde.* Acta Capitularia Eccl. Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. *Item super quodam verneto*, &c. Vide *Verna.*

VERNIA. *In fine adde.* Charta fundationis capellæ S. Valpurgis Compendiensis. *Dedimus in do-*

tem tres manſos in verneria, quam Hadegerus in beneficij jure de noſtro tenebat dono, &c.

VERONICA. *L.* 4. *poſt*, Petri. *adde.* voce, ut quidam volunt, formata ex *Vera Icon.*

VERU. *P.*1288. *l.* 2. *poſt*, pugnent. *adde.* Ammianus lib.19. *rectiſque gladiis & veruis.*

VERUILIUM, Retis ſpecies, inſtrumentum Piſcatorium. Charta an.1073. ex Tabul. Monaſt. S. Quintini in Inſula fol. 13. v. *In poſſeſſione vel quaſi amovendi & deponendi veruilia ad alas, & alia magna ingenia à dicto ponte Fraſceno*, &c. Infrà: *Cum veruilis ad alas*, &c. Rurſum: *Ad communes naſſas à foiſne, ad veruilia rotunda, & ad ſaccum tantummodo piſcari licet & licebit, non habeant in corpore ultra 50 maculas ad maculam Regis, & 60 maculas in collo: maculas autem colli veruilij minores facere poterunt inſulani quam ſit menſura Regis, dum tamen dicta colium Veruilij ultra 16 vias macularum non contineat*,&c.Charta an.1315. ibid.fol.18. v. *Ont fait prendre & emporter aucuns vreviex & engiens pluſieurs à poiſſons és yaus des Religieux d'Iſle.*

VESPERUGO, *veſper, tenebræ veſpertinæ.* Vita S. Hugonis Monachi Heduenſis: *Continuo illa brumalis aëria coagulatio — ita diverſas in partes diſperſa liqueſiebat, ut nec veſtigium alicujus obnubilati veſperuginis appareret.*

VESTIARIUS. *L.* 5. *poſt*, 2. *adde.* Ethelvvlfus de Abbatib. Lindisfarn. cap.19.

——*& fratrum præfecit veſtibus illum.*

VESTIGARIUM. Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.12. *Poſtquam invenit traditiones & precarias, ſive privilegia, & ſtrumenta multarum Chartarum* in veſtigario ſive armario, &c. Ubi leg. videtur *veſtiario.* Vide in hac voce.

VETULA. *P.*1256. *l.*1. *poſt*, tempeſtatum. *adde.* Pirminius in Excerptis ex libris Canonic. *Cervulas & Vehiculas in quadrageſima vel aliud tempus nolite ambulare.* leg. *vetulas*, aut *veticulas.* Adde Cumeanum Abbat. de Menſura pœnitentiar. cap. 7. & alios locos &c.

VEXILLARIUS, *vexilliſer.adde,*in vet.Inſcript. apud J.Spon. to.3. Itiner. p.79. Gruter.753.4.&c...

VEXILLUM. *P.*1297.*l.*24.*poſt*, 19. *adde.*Ethelvvlphum de Abbatib. Lindisfarn. cap.10.

*Ibid.p.*1298.*l.* 53. *poſt*, uticenſi. *adde.* tradit autor Chronici Alexandrini, cum Jovianus Niſibin Perſis conceſſiſſet, Junium Perſarum Satrapam urbem ingreſſum, mandato Regis Perſarum τὸν ὑπὲρ τὸν πάχυλον τοῖχον Περσικὸν erexiſſe.

VEZETUS, in Statutis Mediolanenſib. 2. part. cap.450. *nuga muliebres*, ex Ital. *Vezzi.*

VIARE. *L.*2. *poſt*, *iter.* *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. παραστίχου, *Rebio*, MS. *Revio.*

*Ibid. l.*11. *poſt*,15. *adde.* 20.Sidon.lib.4.Epiſt.3.6.

VIATICUM. *P.*1307. *l.*27. *poſt*,20. *adde.* Gregor. M. lib.7. Epiſt.62.

*Ibid. l.*34. *poſt*, 435. *adde.* Gretzerum in Muricibus Chriſtianis p. 67. 70. Hentic. Valeſium ad Euſeb. lib.6. cap.44.

VICANALE. Statuta Mediolanenſia 2.part.cap. 490. *Aliqua communantia, Vicanalia vel paſcua.*

VICARIUS. *Pag.*1309.*l.*29. *poſt*, limites.*adde.* Tabul. S.Eparchij Inculiſm. fol.22.*Totam illam pravam conſuetudinem ſeu injuſtitiam vel inquietudinem quam in terra S.Eparchij, quæ vulgo Vicaria appellatur, violenter & injuſtè per occaſionem Vigeriæ capiebant.* Tabularium Celſinianenſe: *& iſta omnia ſine mala conſuetudine, & ſine ulla vicaria.*

*Ibid. p.*1311. *l.*11. *poſt*, contigerit. *adde.* Charta Henrici Archiep. Senonenſis an.17. Lud.Reg.ex Tabul.S. Germani Pratenſis: *quæ duo altaria prædeceſſores ejus abbates ſub titulo & reſpectu Vicariorum à noſtris prædeceſſoribus tenuerunt, remotis & condonatis vicariorum perſonis, prædicta Eccleſia B. Germani ſub cenſuali tenore poſſidenda in perpetuum concederemus*, &c.

VICEDOMINUS. *P.* 1316. *l.*34. *poſt*, Vicecomitibus. *adde.* Tabular. Burgulienſe. Charta Goſcelini Archiep. Burdegal. *Simon frater meus Partiniacenſis Caſtri mei Vicedominus.*

*Ibid. p.*1317. *l.* 13. *poſt*, conſtituiſſe. *adde.* Aliorum Vicedominorum ejuſdem Eccleſiæ Cenomanicæ mentio paſſim occurrit in Actis Epiſcopor. Cenoman. p.212. 225. 234. & 235.

*Ibid. l.*30. *poſt*, 537. *adde.* Joan. Mauritium Gudenum in Hiſt. Erfurtenſi lib.1. n.13.

Ibid. p. 1321. *l.*42. *poſt*, poſſit. *adde.* In Parvo Paſtorali ejuſdem Eccleſiæ deſcribitur Charta Philippi Regis an. 1190. quo ejuſdem Ludovici parentis Chartam confirmat & Theobaldi Epiſcopi precibus, *Quidquid ſupellectilis & materia ferrea inventum eſſet in domibus Epiſcoporum Pariſienſium poſt mortem ipſorum in quibuſcumque locis & villis domus illa ſuæ eſſent, intactum & integrum ſuccedentibus Epiſcopis in perpetuum poſſidendum liberè & quietè manumiſit*,&c.

*Ibid.l.*69 *poſt*, 297. *adde.* Colmenarezium in Segovia cap.18. §.1. Baluzium lib.2. Miſcellan. p.225. Ægidium Geleniũ in Engilberto p.26.202.&c.Hunc denique pravum morem diripiendi bona Epiſcoporum poſt eorum mortem, qui apud Græcos pariter invaluerat, coërcuere novellis ſuis conſtitutionibus, quæ in jure Græcorom. deſcribuntur p.147.154.177. Impp. Joannes Comnenus, Manuel Comnenus, & Joannes Ducas.

VICINUS. *P.*1324. *l.*2. *poſt*, 71. *adde.* ut & ipſa Statuta urbis Mediolanenſis non uno loco.

VICI. *L.*5. *poſt*, eſt, *adde.* Qui non eſt in beneficium datus.

Ibid. in fine adde. Vide Vitam Aldrici Epiſc. Cenoman.p.30.31.Acta Epiſc.ejuſdem urbis p.241.243.

Vicus Canonicus, qui ad Canonicos pertinet, in iiſdem Actis p.259. *Vicus publicus & Canonicus*,ibid. *Vicus Epiſcopalis*; ibid. p.305.

VIDIMUS. *l.*6.*poſt*,2123.*adde.* Veterum *Vidimus* ea fuit formula ex Tabulario Brivatenſi fol.1. in nomine Dom.——*Ego Ludovicus Dei gratia Rex Francor. & Dux Aquitanor. Hoc eſt præceptum Karoli glorioſiſſimi Regis ad munificentiam B.Juliani datum ſub tempore venerabilis Frotharij Archiepiſcopi: Si petitionibus*, &c. Ita in Charta alia 1279. fol.2.

VIGILATORES, *exploratores*: βιγλάτορες recentioribus Græcis, de qua voce egimus in Gloſſ. med. Græcit. Vetus charta apud Brandaonem lib.10. Monarch.Luſitan. cap. 1. *Bene audiſti paullo antea per tuos vigilatores, quod ſunt infiniti Comites, & multo plures pedanes.*

VILLA. *P.*1332. *l.*34.*poſt*, pertinent. *adde.* Eutropius lib.10. *Nicomedia villa publica obiit.*

VILLARE. *L.*6.*poſt*, &c.*adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſcopi Cenoman. *Cum villare, cui nomen Pinciniaco*, &c.

VILLANIA. *In fine poſt*, querelles. *adde. Le Songecreux:*

Ceus ſont villains qui villanie font.

VILLENAGIUM. *P.*1337.*l.*5.*poſt*, hominio.*adde.* Tabular. Dalonenſis abbatiæ fol.148. *Damus in perpetuam eleemoſynam vilaniam ſupradicti loci.*

VINAGERIÆ. *L.*2. *poſt*,burettes. *adde.* Hiſpanis *Vinagera*, unde noſtris *vinaigrier*, ampula aceto reponendo idonea.

VINAGIUM, idem quod *vinageria*. Acta Epiſcopor. Cenoman. pag.310. *Et per ipſum S. Iuliano cum maxima balſami quantitate, & cum quinque palliis pretioſis, & vinagiis argenteis & deauratis, & acerra argentea, cujus materiam artificium ſuperabat, deſtinavit.*

VINALIA. Tabular. Dalonenſis Abbat. fol.104. *Concedimus in perpetuam eleemoſynam vinalia manſi Pollenc.* Infrà: *Et quod requirere poteramus in prædictis vinalibus.* Idem videtur *vinale*, quod *vinagium.*

VINATA. *In fine adde.* Tabul. S. Eparchij f.95. *Et in his vineis habebat Comes Vvillelmus Taglofes vinatam, quam dedit B. Eparchio, &c.*

VINIDRIA, *datio vineæ ad medium vinum.* Tabular. Celſiniacenſe: *Et eſt ipſa vinea — in tali ratione, & quamdiu domino donante vixero, ad vinidriam teneam, & annis ſingulis medietatem de vino per unumquemque annum ad Monachos in veſtitura perſolvam.* Similia verba occurrunt in aliis Chartis.

VINERICIA. Charta Caroli M. in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag. 266. *De vinericiis* quoque & perdonato, paſtionibus & paſcuariis; &c. perperam edit. *Vinericiis*, in Vita Aldrici Epiſc. Cenoman.p.31. 144.

VINOBLIUM, vinea, ex Gallico *vignoble.*, in Charta an. 1170. Regeſti Inculiſmenſis Cameræ Comput. Pariſ. pag.34. *Garennam ſuam quam habebat in vinoblio & territorio dictæ villæ Karoſſenſis, &c.*

VINUM. *P.*1344. *poſt l.*1. *ſubde.*

Vina nuptiarum, in oblationibus gratuitis quæ curionibus fiunt, recenſentur in Charta Guillelmi Epiſcopi Ambian. an.1281. in Tabul. Epiſcopi Ambian. fol. 27. v.

VIRGA. *P.*1346. *l.*3. *poſt*, 126. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Δικανικιον. *Virgo.*

In fine adde. Vide Iſidorum Peluſiot. lib.3. Epiſt.176.

VIRIDE. *L.*11. *poſt*, &c. *adde.* Ricordanus Maliſpinus cap.149. de Manfredo: *E ſempre veſtiva drappo verdi.*

VIRIDIARIUM. *Lin.* 2. *poſt*, Suetonius. *adde.* Gloſſæ antiquæ MSS. *Paradiſum, viridiarium.*

VIRTUS. *L.* 41. *poſt*, claruit. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Quia & virtutes ibi oſtenſa ſunt. Acta Epiſcopor. Cenoman.p.179. quæ hactenus Eccleſia manet, atque in ea Dei virtute meritiſque S. Dei Genitricis Mariæ multa virtutes divinitus fiunt.* Adde p.180.

VISITATOR. *P.* 1351. *l.*2. *poſt*, 6. *adde.* Diurnum Romanum cap.7. tit.21.

VITARI dicuntur excommunicati, quorum conſortium & converſatio fidelibus interdicitur. Charta an.1334. ex Tabul. Epiſcopat. Ambian. fol. 165. *Super eo quod nos Epiſcopus conquerebamur, quod Theſaurarius noſter tanquam excommunicatus vitatus fuerat per dictos Decanum & Capitulum,* &c. Infrà: *Pronuntiabunt infra 8 dies utrum ſit vitandus, vel ad Eccleſiam admittendus,* &c.

VITREA. *L.*16. *poſt*, 49. *adde.* in Actis Epiſcopor. Cenoman. p.305.

VITULAMEN. Liber Sapientiæ cap.4. v.3. *Multigena autem impiorum multitudo non erit utilis, & ſpuria vitulamina non dabunt, radices altas.* Ubi edit. Gr. ἡ δὲ τῶν μοιχευμάτων πολυσπορία εἰς ἄχρηστον. Quo loco vox μοιχεύματα interpretem fefellit, nam licet μόσχος vitulum apud Græcos ſignificet, hîc alia notione ſumitur, pro *Stolone* ſcilicet ſeu *ſuriculo.* Vide S. Hieronymum.

VIVANDA. *In fine adde.* Anonymus de excidio S. Joannis de Taronça: *Et recordatus eſt fratrum qui erant in illis locis, & ivit cum bonis hominibus videre locum de ſua vivenda: & cum inveniſſet eos pauperes, & viventes in tuguribus, &c.* Goſuinus de expugnat. Alcaçar:

Aura datur, mare ſulcatur quampluribus alnis,
Portugal ratibus terra vivenda patet.

ULTRONEITAS, facultas faciendi quod quis vult. Vvalbertus de Patrocinio S. Rictrudis num.41. *Quoniam, ni fallor, ultroneitati liberi arbitrij, primo conceſſæ parenti non legitimè reſiſto.*

UMBELLUM. *In fine ſubde.*

Umbrella. Chronicon MS. Andreæ Danduli an. 1177. *Anconitani vero duas umbrellas præſentant: unam Papæ, Imperatori aliam, &c.*

UMBER. *L.* 2. *poſt*, provincia. *adde.* Gloſſ. Gr. Lat. MS. ὁ Θρᾴκιος κύων, *Umber.*

Ibid. in fine adde. Sidonius in Panegyrico Aviti:

Iam ſi fortè ſuam latratibus improbus umber
Terruit, &c.

UNCTUM. *L.*4. *poſt*, 60. *adde.* Marbodus lib.4. de Virtutib. herbar. cap.13.

Uncto cum veteri ſertur podagra medicari.

UNGULA. *L.*31. *poſt*, 8. *adde.* Paſſio S. Savini n.7. Lactantius de Mortibus Perſecutor. n.16.

UNIONES. *In fine adde.* Gloſſæ vet. de oleribus, *uniones*, κυκυβαι. Salmaſius emendat μυκιωνια.

VOA. Concil. Dertoſanum an.1429. c.1. *Nullus audeat in veſtibus vel capitiis folleraturam portare de vois vel Griſis.* Videtur legi de variis. Vide in hac voce.

VOCAMEN. *In fine adde.* Utitur & Solinus cap.30. & alibi.

VOCATORIÆ *In fine adde.* Vide Diurnum Roman. cap.3. tit.2.

VOCATORIUM, *Pſalmus invitatorius.* Ordo Officij in domo S. Benedicti: *Congregati omnes in oratorio verſum non dicant, nec vocatorium, nec Presbyter compleat, nec orationem dicat,* &c.

VOCATUS *Epiſcopus.* Formula loquendi ſat frequens in deſignandis Epiſcopis electis ſed nondum conſecratis. Verbi gratia in Synodo Belvacenſi an. 845. in Capitul. Caroli C. tit.4. Hincmarus Remenſis ita poſtremus Epiſcoporum nominatur, *Hincmarus Presbyter & vocatus Archiep ſcopus.* Vide Notas Baluſij ad hunc locum tom.2. Capitular. p.1262. præterea tom.2. Spicilegij Acheriani p.587. tom.2. Hiſt. Francor. p.341. &c.

VOLAGIUS, ex Gall. *Volage.* Petrus de Cugneriis tom.14. Bibl. Patrum: *Item plures habitatores terræ dictorum prælatorum vocant invicem ad Curiam Officialium ex quadam appellatione volagia.*

VOMERES *Igniti. l.* 22. *poſt*, pertranſiit. *adde.* ſimilia habentur in Vita S. Henrici Imp. cap.21.

VOMITUS *ſanctitatis.* Vet. Pœnitentialis apud Morinum p. 35. *Qui vero inebriantur contra præceptum Domini, ſi vomitum ſanctitatis habent, hoc eſt Ebrioſitas quando ſenſum mentis immutat, & lingua balbutit, & oculi turbantur, &c.*

VOTUM. *L.*7. *poſt*, pœniteant. *adde.* Vide Cumeanum Abbatem de Menſura pœnitentiar. c.7.

VOX. *P.*1369. *l.*7. *poſt*, audiatur. *adde.* Lactantius lib. de mortib. Perſecutor. n.13. de Chriſtianis: *Non de rebus ablatis agere poſſent, libertatem denique ac vocem non haberent.* Id eſt jus teſtimonij ferendi.

URNA. *In fine ſubde.*

Urna,

Urna, theca, feretrum, in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.45.

USARE. *L.* 11. *poſt*, potuimus. *adde.* Occurrit præterea in Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. p.155. 162.170.

Ibid. in fine adde. Utitur etiam Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. p.162.

USUFRUCTUARIUM, pro *uſusfructus.* Vetus Charta in Actis Epiſcopor. Cenoman. pag.187. *Nobis temporibus vitæ noſtræ beneficium ad uſumfructuarium feciſtis.*

USURARII. *L.* 20. *poſt*, *redactis. adde.* quippe, ut ait Cato de Re ruſtica, ſtatim initio, *Majores noſtri ſic habuerunt, & iſta legibus poſuerunt, furem dupli condemnari, fœneratorem quadrupli: ut quanto pejorem civem exiſtimarunt fœneratorem quam furem hinc liceat exiſtimare.*

*Ibid. p.*1375. *poſt l.*51. *adde.* Conſuetudines Montiſpeſſulani: *Fœnerarij ſeu uſurarij, qui denarios pro denariis accommodant, non recipiuntur in teſtimonio.* Charta Philippi Reg. Fr. an.1204. pro Faleſiæ incolis, ex Regeſto 120. Archivi Regij num.30. *Sciendum etiam quod nos aliquem de Burgenſibus apud Faleſiam reſidentiam facientibus, non capiemus ad occaſionem uſuræ, niſi denarium pro denario vel æquivalentiam alicui commodaverit.* Extat Statutum Philippi Reg. Fr. datum apud Montemargi die Sabbati ante feſtum Purific. B.M. an.1311. in quo uſuram facere dicitur, *qui ultra unum denarium in ſeptimana, 4 denarios in menſe, vel 4 ſolidos in anno pro libra acceperit.* Vide Aſſiſas ſeu Statuta Caroli I. Regis Sicil. MSS. cap.8. ſub fin. ubi de uſuris Judæorum agitur.

UTILIS. *Lim.*29. *poſt*, paſſim. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Χρήμ&.

VULTATICUM. *L.* 5. *poſt*, &c. *adde.* Charta Caroli M. ex Tabul. S. Germani Pariſ. *Thelonem aut rotaticum, ſeu vultaticum, ceſpitaticum, ripaticum, vel ſalutaticum accipiat.*

VULTUS. *L.*20. *poſt*, &c. *adde.* Heribertus Monachus de Hæreticis Petragoricenſibus: *Crucem ſeu vultum domini non adorant, ſed adorantes prohibent, ita ut ante vultum domini dicant, ſimulachra Gentium*, &c. Hiſtoria Monaſterij Figiacenſis p.298. *Crucifixi vultus duas fecit imagines*, &c.

VVANTUS. *Pag.*1388. *l.*15. *poſt*, &c. *dele* Vita S. Hadelini *uſque ad l.*3. *ante* Chronic.

*Ibid. l.*21. *poſt*, cap.3. *adde.* In Vita Aldrici Epiſcopi Cenoman. n.2.

*Ibid. l.*37. *poſt*, &c. *adde.* Tabular. Abſienſe: *De his itaque cum guanto quodam inveſtiens*, &c.

*Ibid. l.*43. *poſt*, gantis. *adde.* Tabular. Brivatenſe fol. 146. *Inveſtivit inde capitulum traditione unius ganti.*

VVARANIO. *L.*6. *poſt*, &c. *adde.* Teſtamentum Bertichramni Epiſc. Cenoman. *Reliquos vero Caballos tam Vvarannonis quam ſpadas ſeu poledras qui inventi fuerint & characterio ſanctæ Eccleſiæ habuerint*, &c.

*Ibid. l.*19. *poſt*, coloris. *adde.* in vet. Inſcriptione apud J. Sponium tom. 3. Itiner. p.24. inter equorum nomina occurrit APANIO. AF. ubi fortè leg. VARANIO AFricanus.

VVARDA. *P.*1391. *l.*3. *poſt*, &c. *adde. Gardarum* Eccleſiaſticarum iſta habetur formula in Tabular. Abſienſi fol.220. *Cunctoſque ad eorum molarias molendinum & opera venientes, & in reveniendo, & in manendo, & in redeundo ſub noſtra protectionis defenſione ſuſcipimus.* Occurrit ibi non ſemel.

VVARNIAL. Petrus de Dusburg in Chron. Pruſſiæ cap.79. *Iſte dictus fuit Vvarnial; ab illo Panno lineo dicto Vvarnial, quod inſtituit fratribus deferendum.* Monet Editor appellari Pannum Prutenorum in Chron. Lat. ſub Friderico ſcripto.

Z.

ZABULUS. *L.*3. *poſt*, Διάβολος, *adde.* Aliter tamen cenſet Poſſinus in notis orat. Nicetæ in SS. Michaël. & Gabriel. p.60.

*Ibid. p.*1412. *l.*14. *poſt*, cap. 1. *adde.* Lactantium lib. de Mortib. perſecut. c.16.

ZELANDRIA. Vide in *Chelandium.*

ZERNÆ, *Impetigines, Feræ*; quæ etiam *Lichenes* appellantur. Macer de Virtutibus herbarum cap.7.

Zernas & lepras cura compeſcit eadem.

ZETA. *P.*1415. *poſt l.*57. *ſubde.*

Zetarium triumphale, in Elogio S. Petri ſcripto ſub Juſtiniano, apud Henſchen. to. 9. in præfat. p.17.

ZOA, *anima*, ex ζωὴ, vita. Vita S. Udalrici Epiſc. Auguſt. cap.21. *Zoam in ultimis temporibus ſuam ſalvare cupiendo*, &c.

ZOÍA; ex Italico *zoie*, in Statut. Mediolan. part.2. cap.110. idem quod *jocale.* Vide in hac voce.

ZONA. *L.*19. *poſt* 38. *adde.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in ζώνη.

Ibid. in fine poſt, &c. *adde.* huc referenda quæ habet Euſtathius in Iliad. ß. p. 258. edit. Rom.

ZURAMÆ. Charta Alfonſi III. Regis Portugall. an.1289. *Quicunque acceperit alicui cappam; Zuramæ, pellem aut aliquam veſtem*, &c.

ADDENDA AD DISSERTAT.

DE INFERIORIS ÆVI NUMISMATIBUS.

PAG. 2. *lin.* 11. *dele*, si tamen illud in lucem prodire contigerit.

Pag. 11. *lin.* 26. *post*, debeant. *adde.* Verum longè aliter se res habet quoad mappas Consulum, quæ nihil aliud sunt quam mappulæ tergendo naso: quod docet omnino Theophylactus in cap. XIX. Actor. τὰ ᾗ σιμικίνθια ἐν ᾗ χειρὶ καθίχνει, οἱ μὲν δυναμένοις ἁράξαι φορέσαι, οἷοι εἰσὶ οἱ φερόντες τὰς ὑπαλλικὰς φιάλας πρὸς τὸ ἀπομάττεσθαι τὰς ὑγρότητας ᾗ ἱδρώτητας. Eadem verba habet Oecumenius in eadem Acta, ubi post φιάλας, addit, ἢ χυδία. Eo etiam spectant quæ leguntur in Glossis Basilic. ὀθονάρεια ἢ ὀθόνια, ὑφάσματα ἀπιμάνη, ἃ ἢ ὠράρεια παρὰ τῶν λίγων· ταῦτα ᾗ οἱ παλαιοὶ εἰσιόντες συγκλητικοὶ ἐπιφερόμενοι, ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπιμάττεσθε καὶ ἀπέπτυον.

Lin. ult. post Eruditissimus. *adde.* Sed & descripsit Octavius Strada nummum Fl. Julij Constantij August. in quo effictus cernitur spiculum tenens, cum Clypeo, in quo Circus exhibetur, equum adpictum habens, quem dextra per os prehendit, ex quo conjectura nostra firmatur.

Pag. 13. *lin.* 38. *post*, solus. *adde.* Theophanes an. II. ejusdem Mauricij: τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδ. ιδ'. ὑπατεύοντος τοῦ Βασιλέως προσαγορευθῆναι, καὶ πολλὰς δημεύσεις τῇ πόλει ἐδωρήσατο, *Hoc anno Mensis Decembris die vigesimo indict. II. Imperator Consul est designatus, & multos Thesauros urbi largitus est.* Legitur vetus Inscriptio apud Reinesium pag. 960. quæ sic clauditur: IMP. D.N. MAURITIO PP. AUGUSTO ANNO III. POST CONSULATUM EJUSDEM. AN. II. IND. IV.

Pag. eadem lin. 58. *post* Imperatorum. *adde.* Descripsit Beda Epistolam Honorij Papæ ad Honorium Dorovermensem Episcopum, quæ ita clauditur: *Data die tertia Iduum Ianuariarum Imperantibus Dominis nostris piissimis Augustis, Heraclio anno vicesimo quarto, post Consulatum ejusdem anno vicesimo tertio, atque Constantino filio ipsius anno vicesimo tertio, & Consulatus ejus anno tertio: sed & Heraclio Felicissimo Cæsare idem filio ejus anno tertio, indictione septima.* Id est, addit Beda, anno Dominicæ Incarnationis DCXXXIV. quæ quidem adscripta temporis nota mendo haud videtur carere. Si quidem enim, quod tradit Theophanes, Heraclius novus Constantinus 1. Jannuarij die, anno VII. Heraclij, Christi DCXVII. Consulatum iniit, & publicè processit, idemque fratrem Heraclium, seu Heracleonam, Cæsarem dixit, utriusque dignitatis non potuit esse annus tertius, sed debuit esse decimus septimus. Mortuo Heraclio Aug. Heraclius alter qui & Constanstinus nuncupatus est, vulgoque &c. *Dele reliquum paginæ, & in marg. scribe*, Beda Edit. Chifflet. l. 2. capite 18.

Pag. 14. *lin.* 7. *post*, prima. *adde.* Synodus deinde sexta Oecumenica inita dicitur Constantinopoli, *Constantino* (Pogonato) *Imperatore*, an. 27. & post Consulatum ejus anno 13. Heraclio vero atque Tiberio ejus fratribus an. 22. indict. 3. Christi scilicet 680. unde colligitur patre superstite dictum Imperatorem, à cujus morte, illius Consulatus putatur.

Pag. eadem lin. 31. *post* reservarint. *adde*, Denique in Concilio Nicæno II. illud initum dicitur Κωνσταντῖνον καὶ Εἰρήνης ἀπὸ αὐτῆς μητρὸς ἔτους ὀθδόου ἀπὸ αὐτῆς ὑπατείας. Ubi observandum etiam per Irenes ὑπάτειαν Imperij annum indigitari.

Pag. 17. *lin.* 5. *post*, Cognitum. *adde*, cum istud cernatur in Hadriani & aliorum Augustorum nummis inter Romanorum signa militaria. *In marg. Patinus in Thes. nomism. p.* 162.

Pag. ead. lin. 18. *post*, labaro. *scribe*, cui similes pæne prostant Claudij Drusi, Domitiani, & Commodi. *In marg. Patinus in Thes. nomism. pag.* 51. 175.

Pag. ead. lin. 49. *post*, scribit. *adde.* Ex hinc cusi in Germanicæ istius victoriæ monumentum, Probi Imp. nummi, quibus inscriptum, VICTORIA GERMANICA, quique pro typo tropæum inter duos Captivos præferunt. Sed & alter præclarus Probi nummus à Patino descriptus Imperatorem habitu militari stantem exhibet, sinistra scipionem tenentem, oculis in supplices captivos conversis, cum hac Inscriptione, VICTORIOSO SEMPER, quomodo in Epitaphio idem Augustus VICTOR OMNIUM GENTIUM BARBARARUM appellatur: nam præter Germanos, Gotthos etiam & Sarmatas profligavit. *In marg. Rians p.* 40. 46. 47. *Patin. pag.* 397. *& in Thes. p.* 169.

Pag. ead. lin. 56. *post*, Antonini, *scribe*, & in altero M. Aurelij apud Patinum, quibus subjecta &c. *Lin. seq. scribe*, gradivus.

Pag. 19. *lin.* 7. *post*, contineantur. *adde*, nisi potius hisce verbis intellexerit Porphyrogenitus volumina illa, quæ fere semper præ manibus gestabant Principes Constantinopolitani, uti supra docuimus.

Ead. pag. lin. 51. *post*, coluisse. *adde.* quod sane disertè testatur scriptor nec dum editus Vitæ S. Stephani Junioris, tradens Copronymum προσβιασθῆναι τῶν ζωοποιῶν σωμάτων καὶ αἱμάτων ἢ Χριστοῦ, ἢ τι ἀχράντων ξύλων ἐν οἷς Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν χεῖρας ἐξέτεινεν, καὶ ἢ ἁγίων εὐαγγελίων, eo adegisse populum ut sacrum imaginum cultum proscriberet. Id ipsum scribit Theophanes an. XXV ejusdem Imperatoris.

Pag. 20. *lin.* 16. *post* Africanum. *adde.* Illud etiam ita describitur à Lactantio in libro de Mortibus Persecutorum: *Commonitus est in quiete Constantinus ut celeste signum Dei notaret in scutis, atque ita prælium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X litera, summo capite circumflexo, Christum in scutis notat.* Sic enim legendum pro *Christo.* Quod verò Lactantius ait Constantinum præcepisse, ut milites scutis suis Christi monogramma inscriberent, id etiam ipsemet indicat Augustus in Epistola ad Saporem Regem Persarum apud Theodoritum: τοῦτον ᾗ θεὸν σφετέρων, ἃ τὸ σημεῖον ὁ

τῶν

τῷ Θεῷ ἀναπέμψω μὴ φρεῖς ὑπὲρ τὸ ὦμον φέρει. Id ipſum ſcribit Sozomenus: unde omnino conficitur non ad humeros detuliſſe Chriſti monogramma milites, ſed in ſcutis quæ ad ſiniſtrum humerum deferebant, licet aliter idem Sozomenus de eodem Auguſto ſcribat: τὰ τέτταρα ὅπλα τῷ συμβόλῳ τοῦ σταυροῦ κατεσήμηνε, ſcuta nempe, uti exhibentur in Tabella Juſtiniani M. quam delineari curavimus in Familiis Auguſtis Byzantinis. *In marg. Lact. cap. 44. Theodoret. l.1. c.25. Sozom. l.1. c.4 8.*

Pag. 21. *lin.*1. *poſt*, ſepulchri. *adde.* Scribit Chriſtophorus Angelus Græcos hodiernos nullam crucem agnoſcere aut colere, niſi eam quæ hoſce characteres præferat, Ἰησοῦς Χριστὸς Νικᾷ, ſive, inquit, ea ex argento, ſive ex metallo, ſive è lignis ſit confecta, nam ταῦτα τὰ γράμματα ἀφιερῶ ἑαυτὸν τῷ σταυρῷ τῷ Χριστῷ, σημαίνοντα ἑαυτὸν τῷ σταυρῷ, ὅτι ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη, ὅθεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἃς ἐποίουν τῷ ἐχθρῷ.

Pag. cad. lin. 15. *poſt* legitur. *adde.* At eadem verba in ipſa cruce deſcribuntur in figura quæ exarata conſpicitur in Cod. MS. Operum S. Gregorij Nazianzeni Bibliothecæ Regiæ.

*Pag.*22. *lin.*33. *poſt*, characteres, *adde*, olim inſcripti Chriſti Statuæ ab Abgaro Rege ad Urbis Edeſſæ portam erectæ, ut auctor eſt Conſtantinus Porphyrogenitus. *In marg. Porph. de imag. Edeſſena.*

*Pag. cad. l.*38. *poſt*, damus, *ſubde*, in qua utrimque adſtant Deipara & S. Joannes Baptiſta: quomodo ſimilem tabellam deſcribit Sophronius Patriarcha Hieroſolymitanus in Vita SS. Cyri & Joannis in Synodo VII. act. 4. *Lin.*45. *lege*, eorumdem.

*Pag.*23. *lin.*3. *poſt* Θεὸν. *ſcribe*, quod quidem hauſit à Theodoro Lectore Eccl.1. ſed & crinitum Chriſtum depingi ſolitum obſervat præterea Petrus Comeſtor in Hiſtoria Eccl. ubi de Nazaræo: *omni tempore*, inquit, *ſeparationis ſuæ novacula non tranſibat ſuper caput ejus: unde fortè quidam pingunt Apoſtolos & Chriſtum crinitos; non in re, ſed pro ſanctitate.*

*Pag. cad. lin.*29. *poſt*, imperatorem. *ſubde.* fuit. portrò ſolemnis hæc Imperatoribus fieri ſolita acclamatio, ut docemur ex ſancto Athanaſio in Apologia ad Conſtantium Aug. ἐξ πᾶς ὁ λαὸς εἷς μιᾷ φωνῇ ἐβόα, Χριστὲ βοήθει Κωνσταντίῳ. *In marg. Apophteg. Patr. in Macario num.*19.

Pag. 24. *lin.* 45. *poſt*, habeatur *adde.* Deiparæ in hæcce verba invocationem fieri ſolitam ab iis qui quovis morbo aut dolore conflictabantur, docet in primis Theophanes an.27. Copronymi: ἐξ ἴσμεν τις συμπίπτων, ἢ ἀλγῶν, τοῦ στόματος Χριστιανὸς ἀνὴρ φωνοῦ, τὸ, ΘΕΟΤΟΚΕ ΒΟΗΘΕΙ, ἢ παντοίων ἰσόμενος, ἢ ἐκπλαγείς προσέρχεται, ὡς ἐχθρὸς τῷ Βασιλεῖ ἐπολαίζετο.

Pag, 25. *lin.*27. *poſt*, incolumitate. *adde.* Ita depictam in nova Eccleſia à Baſilio Macedone in Palatio extructa teſtatur Photius in Oratione in ejus Encænia: ἃ ὁ θεὸς τοῦ θυσιαστηρίου ἀναγεμοῦσιν ἀφῆς, τῇ μορφῇ τῆς Παρθένου περιεχόμενος, τὰς ἀχράντους χεῖρας ὑπὲρ ἡμῶν ἐκπετάσας, καὶ προτεινόμενος τῷ Βασιλεῖ τῶν εὐλογίαν, ἢ κατ' ἐχθρῶν ἀνδραγαθήματος. Manus verò extendere & expandere, τὰ χεῖρε ἐκτείνειν, ut eſt, apud S. Athanaſium in Apologia ad Conſtantium, & apud Euſebium in Vita Conſtantini, ſolitos Chriſtianos inter precandum, teſtatur præ cæteris Tertullianus in lib. de Orat. & in Apolog. Joannes Geometra in Paradiſo:

Εὐχόμενοι τανύουσι στόμα χεῖρας, εἰ μὴ ἰὸν ἔλυε.
Τῦτον ἐναρίθμιον, εἰ ὃ πάντων, &c.

Quomodo verò Deipara, dum adhuc in vivis erat, uti volunt, depicta fuerit, fat multis narrat Anonymus de imagine Chalcopratiana, quam Ἀκειροποίητον appellabant, apud Lavibecium. *In marg. Athan. p.683. Euſeb. l.4. c. 15. Tertull. de Orat. cap.11. in Apol. c.30. Lamber. l.8. de bibl. Caſ. p.328.*

*Pag. cad. lin.*53. *poſt*; effingitur. *ſubde.* Meminit ipſe Iſaacius in Novella quæ deſcripta legitur in tomo 2. Juris Græcoromani, aureorum ſeu νομισμάτων ἃ προλιμωμένης χαραγῆς ἃ βασιλείας ἄνω.

*Pag.*28. *lin.*20. *poſt*, ſcribitur. *adde*, in aureo Conſtantij Imp. quem delineari curavimus ex Gazæo Regio, &...

*Pag.*30. *lin.*15. *poſt* examine. *ſcribe.* Quo etiam ſpectant iſta Lactantij in libro de Mortibus Perſecutorum, ubi de Maximiano Galerio Imp. *Quis ergo non bonis ſuis everſus eſt, ut opes quæ ſub Imperio ejus fuerunt, corraderentur ad Votum quod non erat celebratum.* *In marg. num.*31.

*Pag.*32. *lin.*30. *poſt*, ντι. *adde*, (fortè pro ἔτη.)

*Et lin.*54. *poſt*, Gaudeas. *adde.* Paſſio S. Savini: *& ſtatim diſceſſerunt omnes una voce* dicentes, *Auguſte tu vincas, & cum Diis floreas.*

*Ibid. poſt lin.*59. *adde.* Denique S. Athanaſius in Apologia ad Conſtantium Imp. τὸ ὃ διαφλέξαι αὖ, γνοῖ, ζάνας πολλαῖς ἐκ περιόδοις. Sed & huc referri poteſt, vel certè ad hanc formulam, Epigraphe Salluſtij neſcio cujus addita numiſmati, apud Carolum Patinum in Theſauro numiſmatum, PETRONI PLACEAS. Sed de votis decennalibus multa commentatus eſt vir ſingularis Eruditionis Henricus Noriſius Veronenſis in Diſſertatione Chronologica de ejuſmodi votis, in quam non inciderat, dum noſtra in lucem primùm prodiit.

*Pag.*33. *lin.*13. *poſt*, decima, *adde*, niſi revèra major filius Conſtantini aliorum reſpectu dicatur: quemadmodum apud Bedam in Chron. lib.1. cap.11: Honorius Auguſtus dicitur filius Theodoſij minor, reſpectu Arcadij majoris Theodoſij filij. Sed an hoc anno 757. alios habuerit filios Conſtantinus, ex Scriptoribus Byzantinis non planè liquet. Deinde vereor ne hæc adſcripta diplomati temporis notæ mendo careat. Cum...

*Pag. cad. lin.*59. *poſt* 641. *adde.* Nec deſunt qui literas nummis cum urbis, in qua cuſi ſunt, nomine deſcriptas, annos imperij deſignare, ut alij monetariorum notas eſſe, putant, atque in iis ſupralaudatus Noriſius in Diſſertatione de duobus nummis Diocletiani & Licinij; cap.6. ubi longè etiam ante inſtauratam Conſtantinopolim annos Imperij nomiſmatibus adſcriptos probat.

Pag. 39. *lin.* 53. *ſcribe.* Claudianus lib.1. in Ruffinum:

Tum duplici foſſa non exſuperabile vallum
Aſperat alternis ſudibus.

*Pag.*40. *lin.*9. *poſt* præfiguntur. *ſcribe*, Sudes verò ejuſmodi in vallis Græci σαῤῥώματα, & σαῤῥωμαδεῖα vocant.

*Pag.*42. *lin.*40. *poſt* numiſma, *adde*, cujuſmodi etiam complura à Genuenſi Nobile ad Inſulam Tabracam, Tunetenſi littori proximam inventa accepi à viro Cl. D. Huſſono Conſule Francico qui ea vidit.)

Pag. 43. *lin.*36. *poſt* regium. *adde.* Alterum denique Trajani deſcripſit Carolus Patinus in Theſauro Numiſmatum, in quo ſtat Euthymius inter

duos Equos, utraque manu laureas tenens, cum hisce characteribus, EUTIMIUS. & infrà, TYRIEI CRT.

*Ibid. lin.*38. *post* imperat. *adde.* (cujus quidem postremi lemmatis, Χριστὸς βασιλεύων, in militaribus tesseris, meminit Scholiastes S. Gregorij Nazianzeni.) *In marg. pag.*35.

*Ibid. lin.*44. *post* Evagrius. *adde.* Nam quibus illi favebant, hos acclamatione ista excitabant, quod præ cæteris testatur nummus ille à Carolo Patino in Thesauro numismatum descriptus, in quo effingitur pugil nudus, flagrum dextra, palmam sinistra tenens, cum hac Inscriptione, URSE VINCAS. *In marg. pag.* 208.

*Pag.*57. *lin.*4. *post*, Glossario. *adde.* Tradunt præterea Continuator Theophanis lib.4. num.22.& Symeon Logotheta in Basilio num.15. eundem Augustum, Capessitò Imperio, ex pecunia in Regiis Thesauris post necem Michaelis decessoris inventa, τὸ νεῶ Σινσάτον καλυμμον cudi præcepisse: quæ quidem moneta aureane fuerit non indicat, quanquam id verosimile, ut & illam esse in qua cum filio Constantino in solio sedet. Nam Σινσάτον, pro *sessu* seu *solio*, usurpasse Græcos recentiores pluribus docemus in Glossario mediæ Græcitatis.

ETYMOLOGICON
VOCABVLORVM
LINGVÆ GALLICÆ,
QUORUM ORIGINES PLURIBUS
Reteguntur & illustrantur in utroque Glossario, locis indicatis.

A

BANDON, res arbitrio cujusvis exposita, in *bandum*, seu *bannum*, missa, proscripta. *Abandoner*, deserere, dimittere. *In bannum mittere*. Vide *Abandum*, & *Bannum*.

ABATRE, prosternere, destruere, dejicere, quasi *mettre à bas*. Vide *Abatare*.

ABBEIANCE, expectatio: ex *beer*, expectare, rei alicui inhiare. Vox leguleiorum vetus. Vide *Abeyantia*.

ABBREVOIR, Aquarium, ubi equi adaquantur, vox orta ex *Prabendarium*, quasi locus unde *prabenda aquæ* hauritur pro equis. Vide *Prabendarium*.

ABENSTE', in Consuet. Leodiensi, qui *absentare se* cogitur. *Absentatus*. Vide *Absentare*.

ABLAIS, Frumentum ex agro demersum, & *ablatum*, unde forte vocis origo. Vide *Abladium*.

ABONNE', qui ex condicto, vel pacto, statis terminis, quas *Bonnas* vocant, quandam pecuniæ summam, vel aliud quidpiam definitum præstare tenentur. Vide *Abonnatus*, & *Bonna*.

ABRICOT, Prunum Armeniacum: ex Gr. Βερίκοκκον. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce, & in Πρωκόκκια.

ACABLER, Prosternere, opprimere: ex *Cable*, machinæ bellicæ specie, qua muri prosternuntur, unde *Chables*, arbores ventorum vi in silvis dejectas vocant. Vide *Cabulus*, & *quadablum*.

ACENSEMENT, datio ad *Censum*. Vide *Accensa*.

ACCREDITE', cui fides habetur, cui *creditur*. Vide *Accreditus*, *Adcreditus*, & *Creditus*.

ACCUEILLIR, Benevolè excipere, *colligere*. Vide *Acolhenza*.

ACCULER, in angustum redigere. Vide *Acculeare*.

ACHESON, exactio, vexatio, tributum: vox vetus Gallica, quæ idem sonat quod *accasio*. Vide in hac voce & in *Achesa*.

ACHETER, emere: ex *Accapitare*, id est aliquem in *caput*, seu dominum, sibi adsciscere. Unde *Accaptare*, & *capere ad accapitum*, est feudum, seu alia quævis prædia sub conditione relevij acquirere. Vide *Accaptare*.

ACIER, Chalybs. ex *Acciarium*, quia ensium *acies* ex chalybe sunt. Vide in hac voce, & in Azarum.

ACQUITTER, solvere, *quietum* facere creditorem, *acquietare*. Vide *Quietus*.

ADDICTER, in Consuet. Vvisantensi, stipulare. Vide *Addictare*.

ADDRESSER, ex verbo *Dictum*, Gallis: *droit*, convenire, in *dictum* seu jus vocare. Vide *Addrectiare*, *Dictum*, & *Rectum*.

ADEMPRE, præstatio quævis apud Occitanos & Provinciales. Ex *Adimere*. Vide *Ademprum*.

ADHERITER, mittere in possessionem, in *hereditatem*. Vide *Adhæredare*.

ADJOURNER, diem, quem nos, *jour*, dicimus, dicere alicui, citare. Vide *Adjornare*.

ADIRER, de re quæ non est ad manum, & quasi suo loco mota, ac fere deperdita. Ex *Aderare*, ad æris pretium redigere. Vide in hac voce, & in *Adiratus*.

ADJURE', juramento seu sacramento obstrictus. Vide *Adjurare*.

ADMODIER, *Admoissonner*, rem sub certa *modiorum* frumenti, alienare. Vide *Admodiare*.

ADOBER, propriè, armis *Militem* instruere, *adober un Chévalier*. Ex *Adoptare*: fiebat enim Miles per arma adoptantis filius. Vide *Adobare*.

ADVOUER, fateri, vel sub alicujus patrocinio se ponere, quasi *dominum advocare*. Vide *Advocare*.

ADVOUEZ *des Eglises*, Patroni & *Advocati* Ecclesiarum, qui earum jura & facultates tuentur. Vide *Advocati.*

AFFAIRE, negotium: ex veteri Gall. *avere*, bona, facultates. Vide *Affare*, *Afferi*, & *Habere.*

AFFAMÉ, Fame confectus. Vide *Affamatus.*

AFFEURER, pretium *fori* vel *in foro* rei alicui imponere: unde *Forum* pro pretio usurparunt nostri. Vide in hac voce, & in *Afforare.*

AFFIER, fidem obstringere, vetus vox Gall. Vide *Affidare*, & *Fiduciare.*

AFFILIER, adoptare in filium. Vide *Adfiliare.*

AFFOER, Focum facere, vel jus *foci* habere. Vide *Affocare.*

AFFOLER, leviter ledere, quod facere solent qui invicem, *follorum* instar, nugantur, vel sese propellunt. Vide *Affolare*, & *Follis.*

AFFORER *le vin*, vino pretium, seu *forum* imponere. Vide *Afforagium*, *Foragium*, & *Forum*, & supra, *Affeurer.*

AFFRANCHIR, liberum, immunem, & *Francum* facere. Vide *Affranquire*, & *Francus.*

AFFUBLER, operire. Ex *Affibulare.* Vide in hac voce.

AGACHE, Pica. Ex Occitanico *Agassa.* Vide *Fratres Pyes.*

AGENOUILLER, Genua flectere. Ex *Ingeniculari.* Vide in hac voce.

AGES *d'une maison*, via, iter. Ex *Aggestus*, *Ager.* Nisi forte *Agea*, *via in navi dicta*, ut est apud Festum & Isidorum, παρόδους πλοίου, in Gloss Lat.Gr.

AGONIZER, extremum spiritum ducere, cùm Vita cum morte *Luctatur.* Vide *Agonizare.*

AGOSTARO, moneta aurea Frederici II. Imp. Ex *Augustarius.* Vide in hac voce.

AGREMENT, Consensus. Ex *Gratum*, Gallis *Gré.* Vide in hac voce, & in *Agreamentum.*

AGRIER, tributum *Agro* impositum. Ex *Agrarium.* Vide in hac voce.

AGUAIT, Insidiæ. Ex voce *Gaita*, vigiliæ, excubiæ. Vide *Agait*, & *Vvatta.*

AHAUNER, cum *anhelitu* quidpiam facere: unde vox traducta ad culturam agri. Vide *Ahanare.*

AIGAGE, ex *Aquagium.* Vide in hac voce.

AIGUIERE, vas quo aqua in manus vel in scyphum funditur. Ex *Aquarium.* Vide in hac voce.

AIGUILLE, Acus, obeliscus. Ex *Acus*, vel *Acucula.* Vide *Agulia.*

AIGRUN, Allia, cepe. Ex *Acrumen.* Vide in hac voce.

AINSI, Sic. Ex Græco vulgari ἴτζι. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AIR, Cautionis species. Ex *Aura.* Vide Gloss. med. Græcit. in Προάμβυλον.

AIR, ventus, tempestas. Ex *Aura.* Vide in hac voce.

AIRE, Nidus Accipitris. Ex *Area.* Vide *Aerea.*

AIRAIN, Æs, Ærugo. Ex Græcobarb. ἀιάν. Vide Gloss.med.Græcit. in hac voce.

AISANCE, *Aisement*, Commoditas. *Aisé*, commodus, facilis. Vide *Aisantia.*

AISNÉ, Primogenitus, quasi *ainsné*, uti olim scribebant. Ex *Antenatus.* Vide *Ainesscia*, & *Antegenitus.*

AISSELLE, subhircus. Item Asserculus. Vide *Ascella.*

AISSIN, mensuræ frumentariæ species. Vide *Aissinus.*

AISTRE, Focus. Vox formata ex Anglosaxon. Vide *Anstrum.*

AJUSTER, Adæquare. Vide *Adjusticiare.*

ALARME, tumultus bellicus, cum *ad arma* conclamatur. Vide Gloss. med.Græcit. in Λαρμα.

ALÉE, Via, maximè in hortis. Vox pravè enuntiata; dicendum enim disjunctis vocibus, *la lée*, quomodo etiam in sylvis vias appellamus, atque adeo plana ad silvas: unde Palatium seu suburbanum Regium, *Saint Germain en Lée*, id est suburbanum ad silvam S.Germani. Vox autem *lée*, latum & expansum significat. Vide *Leda.*

ALEGER, *Aleier*, *Aleauer*, facinus diluere, *lege*, vel secundùm *legem* se purgare. Vide *Adlegiare.*

ALEMBIC, Vas Chymicum distillationibus idoneum. Ex Arab. & Gr. ἄμβυξ. Vide Gloss.med.Græcit. in hac voce.

ALEMELLE, cultri lamina: Ex *Lamella.* Vide *Trialemellum.*

ALER, Ire, proficisci, ex *Ambulare*, qua quidem voce passim eadem significatione utuntur scriptores mediæ Latinitatis. Hinc equi *aler l'amble* dicuntur, qui inde *Ambulatores* appellantur. Ex *amble* vero *ambler*, ac deinde *aller* formatum. Vide *Ambulare.*

ALEU, *Franc aleu*, proprietas. Ex *Alodium.* Vide *Alodis.*

ALGALIE, & *Argalie*, Instrumentum quo liquor infunditur in vesicam. Ex Gr. ἀργαλεῖον. Vide Gloss.med. Græcit.in ἀργαλεῖον.

ALGARADE, militaris tumultus. Vox ab Hispanis vel Arabibus petita. Vide *Algara*, in Addit.

ALLEGER, levem facere: Ex *alleviare.* Vide in hac voce.

ALLEGUER, Instrumenta vel rationes proferre: Ex *allegare*, mittere, legare ad alium. Vide in hac voce..

ALLEGES, Navigiola majoribus adjuncta, & iis *alleviandis* idonea. Vide *Allegium.*

ALLIÉ, fœderatus, Fœdere junctus vel *ligatus.* Vide *Allegare* & *Alligare.*

ALMANACH, Kalendarium, vox partim ex Arabico *al*, & Gr. μὴν, ut quidam volunt. Vide in hac voce.

ALOI, monetarum in metallo probitas à *lege* requisita: unde etymon. Vide *Lex.*

ALONGER, prorogare: Ex *Elongare.* Vide in hac voce.

ALOUER, Admittere: Ex *Allocare.* Vide in hac voce.

AMANDIER, Amigdalus. Vide *Amandalarius*, & *Amendula.*

AMBASSADEUR, Legatus: Ex *ambactus*, cliens, servus. Vide in hac voce, & in *Ambascia.*

AMBLE, incessus tolutaris: Ex *Ambulatura.* Vide in hac voce.

AMENDE, mulcta pecuniaria à judice inflicta: Ex *Emenda.* Vide in hac voce.

AMEZ & *Feaux*, Formula vulgaris in Edictis Regum nostrorum, qua compellant judices. Vide *Amici.*

AMIRAL, Classis præfectus: Ex Arab. *Amir*, Dominus. Vide in hac voce.

AMONITION, *Pain d'Amonition*, Cibarium militum, quod iis confertur, cum rebus aliis, quibus castra & oppida, in quibus præsidij vice sunt, *muniri* solent. Vide *Amunitio.*

AMORTIR, In *manum mortuam* prædium conferre. Vox juridica. Vide *Admortizatio.*

ANCHE, Coxendix: Ex *anca*, voce Arabica. Vide *Anca.*

ANDAIN,

ANDAIN, tantum ſpatij quantum quis divaricatis cruribus dimetiatur. Ex *Andare* Ital. Vide *Andena.*

ANDOUILLE, Hilla : ex *Andelago.* Vide in hac voce.

ANETE, Anas, Anaticula : ex *Aneta.* Vide in hac voce.

ANGAR, ædificij ſpecies deſuper tecti, cætera pervij : ex *Angarium.* Vide in hac voce.

ANGEVIN, Moneta Andegavenſis. Vide Moneta p.651.

ANNE'E, reditus unius anni, Annus : ex *Annata.* Vide in hac voce.

ANNELET, Agnus, aut ovis unius *anni* : ex *Anniculus.* Vide in hac voce.

AOUSTER, ſeu *faire l'aouſt*, Meſſi incumbere menſe Auguſto. Vide *Autumnare.*

APANAGE, quod in *panem*, ſeu victum filio ſecundogenito datur. Vide *Apanare.*

APATISER, Paciſci : vox vetus Gallica, quaſi *Pactiſer*, pactum inire. Vide *Apatiſatio.*

APOINTER, litigantes, eò, ſeu ad hoc *punctum* adducere, ut de facto invicem conveniant. Vide *Appunctare*, & *Punctum.*

APPOSTER, Apponere per fraudem. Vide *Appoſtare.*

APPAISER, Mitigare, Pacare : ex *Appacare.* Vide in *Pacare.*

APPARTIENT, ex *adpertinet.* Vide in hac voce.

APPENTIS, ex *Appendix.* Vide *Pentiçium.*

APPORT, vectigal, tributum, cenſus. Vide *Apportum.*

APPRENDRE, Diſcere : ex *apprehendere.* Vide in hac voce.

APPRENTIS, tirones, Diſcipuli : ex apprehendere. Vide *Apprentiçy.*

APRISE, inquiſitio quæ fit ad *appretiandam* rem aliquam de qua litigatur : vox forenſis. Vide *Apriſia.*

APROCHER, accedere, ex *appropiare*, ubi ia, eſt conſona. Vide in hac voce.

APPUIER, *s'appuier*, inniti, incumbere : ex *Podium.* Vide in hac voce.

ARBALESTE, Arcus baliſtarius, unde vocis Etymon. Vide *Arbaliſta*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βαλλιστάριος.

ARBAN, idem quod manuopera, corvata : vox conſuetudinum municipalium : ex *Heribannum.* Vide *Hairbannum* in hac voce.

ARCEUT, *Arcieut*, jus procurationis, ſeu *Giſti*, apud Bencharnos. Vide *Arcentum.*

ARCHAUX, Pali in fluviis ad conſtringendam aquam, in *arcum* diſpoſiti. Vide *Arcaturia.*

ARCHIERES, feneſtræ ſtrictiores, quibus ex *arcu* ſagittæ in hoſtem emittuntur. Vide *Archeria.*

ARCON, ephippij *arcus.* Vide *Arctio.*

ARDANS, *Maladie des ardans*, ignis ſacer, quo ægroti intus *ardent.* Vide *Ardentes.*

ARDILLON, pars fibulæ quæ infigitur, ab *ardalio*, Gluto, vorax, quod hac parte fibula *mordeat.* Vide *Ardalio*, & *Mordens.*

ARDOISE, lapidis cærulei ſpecies nota qua ædium tecta operiuntur. Vide *Ardeſia*, *Litium*, & *Scalia* : & Gloſſ. med. Græcit. in Ὀσπαχάριον.

ARENGUER, concionem habere : ex Ital. Vide *Arenga.*

ARME'E, exercitus : ex *Armata.* Vide in hac voce.

ARMOIRIE, inſigne gentilitium : ex *Arma*, ſeu Clypeo. Vide in hac voce.

ARPENT, modus agri : ex *Arapennis.* Vide in hac voce.

ARRAISONNER, in jus vocare, ad rationem ponere. Vide *Arceniare*, & *Ratio.*

ARAME, *Arames*, *Arrement*, voces forenſes, de quibus copioſe in *Adramixe.*

ARRENTEMENT, *Arrentiſſement*, datio ad *reditum*, vel ad cenſum. Vide *Arrentare.*

ARESTE, Piſcium oſciculum : ex *Ariſta.* Vide in hac voce.

ARRET, ſupremum judicium pronuntiatum iis qui *ad rectum* ſeu juri ſe ſiſtunt. Vide *Arreſta* & *Rectum.*

ARRETER, ſiſtere, detinere, ad rectum ſiſtere, in jus vocare, quod qui de aliquo quererentur; apprehenſa illius toga, ad judicem eum confeſtim adducerent : quod in Normannia per clamorem de *Haro*, atque adeo etiamnum apud Turcas obtinet. Vide *Retare* in *Rectum.*

ARRIEREBAN, ſubmonitio ad exercitum, ex *Herebannum.* Vide in hac voce, & in *Herebannum.*

ARRIVER, accedere, ex *adripare*; ad ripam accedere, pervenire. Vide in hac voce.

ARROI, ordo, ornatus. Vide *Arraiatus*, *Conredium* : & *Arrogium.*

ARSENAL, Armamentarium, locus in quo *artes*, ſeu Machinæ bellicæ reconduntur. Vide *Arſena*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἀρσενάλιος.

ARSIN, incendium, *Arſio.* Vide *Arſina.*

ARTILLERIE, Machinæ bellicæ arte quadam confectæ : unde & *ingenia*, & *argumenta* dicuntur. Vide *Ars*, *Artificium*, & *Artillator.*

ASSAILLIR, in aliquem *ſalire*, quempiam invadere. Vide *Adſalire.*

ASSASIN, Homicida, ab *Aſſaſinus*, populis ita dictis. Vide in hac voce.

ASSEMBLER, colligere, *ſimul* cogere. Ex *Aſſimulare.* Vide in hac voce, & in *Aſſemblata.*

ASSEOIR, *Aſſéeurs.* Vide *Aſſidere.*

ASSERVIR, in ſervitutem retrahere : ex *Inſervire.* Vide in hac voce.

ASSEVIER, deſiccare. Vide *Aſſeviare.*

ASSEURER, ſecurum facere, *Aſſecurare.* Vide in hac voce.

ASSIEGER, obſidere. Vide in *Sedetum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Παρακαθίζειν.

ASSISES, Comitia publica, in quibus judices ſedent, item judicia, & tributa, in iis decreta. Vide *Aſſiſa.*

ASSOLER *les terres*, vox agricolarum, de qua in v. *Aſſolare.*

ASSOMMER, propriè eſt in ſummam totalem redigere. Vide *Aſſommer quelqu'un*, eſt omnino conficere. Vide *Aſſummare.*

ASTRAPADE, vel *Eſtrepade* : ſupplicium militare, quo rei militaris membra luxantur, & quodammodo *exſtirpantur.* Vide *Stirpare.*

ATARGER, ſiſtere : remorari, ex *Targia*, ſeu clypeo grandiori, quem qui geſtant propter pondus ægre procedunt. Vide in hac voce, & in *Athargare.*

ATESER, leviter tangere, ex alia voce Gallica *Enteſer*, de qua in *Tenſura.*

ATIE, *Ahatie*, odium, vox vetus Gallica, unde fortè *haïr*, odiſſe. Vide *Atia.*

ATTACHE, Facultas data à judice apparitori alterius judicis mandatum exequendi. Vide *Attachiare.*

ATTACHER, vincire, ligare, ex *Tachia.* Vide in hac voce & in *Attachiare.*

ATTAQUER, aggredi, invadere : ex iisdem vocibus, quas vide.

ATTAINT *& Convaincu*, criminis accusatus & convictus : ex *Attingere*. Vide *Attaintus*.

ATTELLER, equum carro aptare. Vide *Attellare*.

ATTERRISSEMENT, Alluvio. Vide *Atterimentum*.

ATTOURNER, *Attourné*, voces fori Anglici & Normannici, de quarum etymo agimus in *Atturnatus*, & in *Turnum*.

ATTRAPER, Arripere, ex *trapa*, porta tabulati, vulgo *trape*. Vide *Strapa*.

AVALER, deorsum navigare : ex Gallico *à val*, locus inferior, ut est *vallis*. Vide *Avalare*.

AVALOIS, inferioris Germanicæ incolæ, maxime qui circa coloniam habitant. Vide *Avalterri*, & *Theotisci*.

AVANIE, calumnia, injuria : ex Barbarogr. Ἀβανία. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

AVANGARDE, prima acies. Vide *Vvardia*, & *Antegardia*.

AUBAINS, Alienigenæ, advenæ : ex *Albanis*, seu Scotis, crebriùs peregrinantibus. Vide *Albani*.

AUBE, vestis species, à colore *albo* sic dicta Vide *Alba*.

AUBERGE, Hospitium, Diversorium : ex *Hereberga*. Vide in hac voce.

AUBOUR, *Arc de aubour*. Vide *Arcus de aubour*, & Alborium.

AUCUBE, & *Acube*, tentorium, vox vetus Gallica : ex *Accubitus*. Vide in hac voce.

AVENARIE, Ager ubi *avena* satæ sunt. Vide *Avenagium*.

AVENTURE, Eventus, Torneamentum, Caducum. Vide *Aventura*.

AVEUGLE, Cœcus, ex *Abocellus*. Vide in hac voce, & Χαὸ ὀμμάτων in Gloss. med. Græcit. in ὀμμάτη.

AUFERRANT, Equi species : ex Arabico, *Al-Farus*. Vide *Farius*.

AUGE, ex *Alveolus*. Vide in hac voce.

AVIRON, Remus, quod in undis *giret*, seu circunducatur, unde *Avironner*, pro *Environner*, nostris olim, (vide in *Hurdicium*) & vox *Environ*, pro *Circa*. Vide *Avironatus*, & *lancea sartatoria*.

AUMAILLES, pecora seu animalia mansueta : ex *Manualia*. Vide in hac voce.

AUMAIRE, Cista, armarium : ex *Armarium*. Vide in hac voce, & in *Almaria*.

AUMONIERE, Marsupium, ex quo promuntur eleemosynæ, quas *aumônes* dicimus. Vide *Eleemosynaria*.

AUMUCE, Amiculum Canonicorum, de cujus vocis etymis variis Vide in *Almucia*.

AUNE, mensura agraria, & pannaria. Vide *Ulna*.

AVOIR, Bona, facultates, equi, jumeta, oves, &c. ex *habere*. Vide in hac voce, in *avernum* & in *afferi*.

AVOIR *à faire quelque chose*, formula locutionis veteribus haud incognita. Vide *Habere*, & Gloss. med. Græcit. in ἴχειν.

AVORTER, abortum edere, Abortare. Vide *Avortare*.

AUTOUR, Accipiter major : ex *Astur*. Vide in hac voce.

AUVAN, umbraculum ligneum projectum, quod fenestræ vel officinæ appenditur, quasi *altus vannus*, cujus formam retulerit. Vide *Auvanna*.

AZARD, sors : ex Græcobarb. Ἀζάρι, de qua voce egimus in Gloss. med. Græcit. Vide *Azarum*, & Addit. 1. edit.

AZUR, lapis lazuli : vox Arab. Vide *Lazur*, & Gloss. med. Græcit. in Λαζύριον.

B.

BABIOLES, Gemmæ, uniones, mundus muliebris : ex *Baubella*. Vide in hac voce.

BABOUIN, Simia. Vide *Babexinus*.

BAC, navigij, *Bacini*, seu pelvis instar, latioris speciei transvectioni idonea. Vide *Baceus*, & *Bacinus*.

BACHELERIE, Prædij species, de qua in *Baccalaria*.

BACHELIER, Ordinis militaris species, quasi *bas Chevalier*. Vide *Baccelarij*, & Gloss. med. Græcit. in Βαχλιέρης.

BACIN, Polubrum, Malluvium : ex *Bacca*. Vide in hac voce.

BACINET, Cassidis species, *Bacini*, seu Polubri formam quodammodo referens. Vide *Bacinetum*.

BACON, Petasо, Perna. Vide *Baco*.

BACULE, Machina bellica. Vide Gloss. med. Græcit. in Πραίκυλα.

BACULER, Baculo cædere : Pœna militaris. Vide *Baculare*.

BAGATELLE, nugæ, mundus muliebris : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAGUE, Armilla : ex *Bauga*. Vide in hac voce.

BAI, *Baiard*, Color equi, Badius, Spadix : Vide *Badius*, & *Bagus*.

BAIE, Portus, seu statio navium : ex Hispan. & Vasconico. Unde Oxenartum in Vasconia illustre.

BAIL, *Bailli*, Custos, Pædagogus : ex *Bajulus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Βαϊλεύς.

BAILLE, Propugnaculi species, ubi *batallia*, seu pugnæ committi inter hostes solent. Vide *Batallia*.

BAILLER, conferre, committere, dare : ex *Bajulus*, quasi *Bajulare*, pædagogo puerum educandum dare. Vide in hac voce, & in *Balliare*.

BAL, *Baler*, Chorea, choream ducere : ex Gr. Βαλλίζειν. Vide *Balare*, & Gloss. med. Græcit. in Βαλλίζειν.

BALAI, Scopa. Vide *Baleys*.

BALAIS, *Rubis balais*, Carbunculus. Vide *Balascus*, & Gloss. med. Græcit. in Μπαλαξιός.

BALCON, exedra prominens. Vide *Balcones*.

BALE, pila, vel farcina in modum pilæ, quam *balam* dicimus, complicata. Vide *Bala*, & *Palla*, & Gloss. med. Græcit. in Μπάλλα, & Παλλα.

BALDAQUIN, pannus ex auri filo & serico &c. *Baldacho* seu Babylone advectus. Vide *Baldakinus*.

BALLINGER, Navigij species, *ballingia*, seu cunabuli formam referens. Vide *Balingaria*, & *Balingia*.

BALOURD.

BALOURD, ineptus. Vide Gloſſ. med Græcit. in Παχύδας.

BAN, proclamatio publica: ex *Bannum*. Vide in hac voce.

BANC, ſcamnum: ex *Abacus*, vel ex German. *Bank*. Vide *Bancus*, & Gloſſ. med. Græcit. in μπαγκος.

BANC, vadum, quod *banci* ſpeciem in mari effingat, vel quod in eo naves ut in *banco* deſideant. Vide *Bancus* & *Scamnum*.

BANCLOCHE, campana, qua edito *banno* cientur cives. Vide *campana bannalis*.

BANDEAU, Faſcia: à *Bandum*, vexillum. Vide *Bandellus* & *Bandum*.

BANLIEUE, diſtrictus urbis, *Bannum leuca* Vide in hac voce.

BANNERET, *Chevalier Banneret*, qui cum *banno*, ſeu vexillo vaſſallos ſuos in aciem eduxit. Vide *Banneretus*.

BANNIERE, vexillum: ex *Bannum*, vel *Bandum*. Vide in his vocibus, & Gloſſ. med. Græcit. in Βάνδα.

BARAQUES, ædiculæ ad militum ſuſceptionem. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μπαράκα.

BARAT, Fraus. Vide *Baratum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μπαράτια.

BARBACANA, propugnaculi ſpecies. Vide *Barbacana*.

BARBOIRES, Larvæ, à *barbis* fictitiis. Vide *Barbatoria*.

BARBOTE, navigij ſpecies, ſupernè tecta: ex German. Vide *Barbota*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μπαρβώτα.

BARGUIGNER, licitando cunctari: ex *Barcatiare*. Vide in hac voce, & in *Barganaticum*.

BARIL, Cadus, Dolium: ex Cambrobritan. *Baril*. Vide *Barile*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βαρίλι.

BARON, Vaſſallus: ex Lat. *Baro*. Vide in hac voce.

BARQUE, navigij ſpecies, ſcapha, cujus vocis Variæ afferuntur origines in *Barca*, & *Barga*, & in Gloſſ. med. Græcit. in βάρκα.

BARRACAN, panni ſpecies, quod licia in eo appareant inſtar *barrarum*: aut quod adoleſcentes compti ac venuſti, quos *Barragan* Hiſpani vocant, veſtiantur. Vide *Barracanum*.

BARREAU, Forum judiciale: à *Barrij*, ſeu repagulis quibus circundatur. Vide *Barra*, & *Apprenticij juris*.

BARREZ, *Freres barrez*, dicti Carmelitæ, ab eorum palliis olim in diverſi coloris *barras* diviſis. Vide *Birrus*.

BAS, depreſſus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Πατζός.

BASOCHE, ex *Baſilica*, ut quidam volunt.

BAST, Clitellæ: à βαστάζω, onus. Vide *Baſta*.

BASTARD, Nothus. Vide *Baſtardus*, ubi vocis variæ origines expenduntur.

BASTIDE, *Baſtille*, Propugnaculum, ædificium, ex Gall. *baſtir*. Vide *Baſtia*, & Gloſſ. med. Græcit. in Παστία.

BATAIL, ropalium campanæ, ſic dictum, quod æs verberet. Vide *Batallum* & *Batillus*.

BATAILLE, pugna, *Batailler*, pugnare: ex *Batalare*. Vide in hac voce, & in *Batalia*.

BATEAU, Navicula, Cymba: ex Saxon. *bat*. Vide *Batus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βαλόπουλον.

BATTOIR, ex *Battuarium*. Vide *Batatorium*, *Battere*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βατίδιον.

BAUCAL, vel *Bocal*, vaſis ſpecies: ex *Bauca*. Vide in hac voce.

BAUDRIER, Baltheus. Vide *Baldrellus*.

BAUME, lapis ſepulcralis, tumba: ex *Balma*. Vide in hac voce.

BEANE, vel *Bejane*, novellus ſtudioſus academicus, ut ſunt paſſerculi recens nati, quorum roſtra ſunt flava. Vide *Beanus*.

BECACINE, ex *Becacita*. Vide in hac voce.

BEDEAU, apparitor. Vide *Bedellus*.

BEFFER, illudere: ex *Biſax*. Vide in hac voce.

BEFFROI, machina bellica in modum turris: ex Saxon. *Beſt*, & *freid*. Vide *Belfredus*.

BEGUINES, virgines devotæ, à *Begga*, Pipini Laudenſis filia, à qua inſtitutæ. Vide in *Begardus*.

LA BELLE, Luna: ex *Phœbe bella*. Vide *Fibebella*.

BELLUQUE, res quævis minutior: à *Belluca*. Vide in hac voce.

BEMOL, una è clavibus Muſicæ, cui opponitur *B. durum*, ſeu quadratum. Vide *Bemollis*.

BENDE, faſcia: ex Saxon. *bind*. Vide *Binda*.

BENNEAU, genus vehiculi: ex *benna*. Vide in hac voce.

BERSEAU, cunabulum: ex *berſa*, locus concluſus. Vide in hac voce.

BERGER, Paſtor: ex *berbicarius*. Vide *Berbix*.

BERLENG, alearum ludus. Vide *Berlengum*, & in Addit.

BERLONG, ex *biſlongus*. Vide in hac voce.

BERSER, venationi indulgere: ex berſa. Vide in hac voce.

BESAGUE, ſecuris cum duplici acie, & inſtrumentum fabri ferrarij: ex *biſacuta*. Vide in hac voce.

BESANT, monera aurea: ex *Byſantius*. Vide in hac voce.

BESCHE, vel *Beche*, ligo, à *beco*, ſeu roſtro. Vide *Becca*, & *Becco*.

BESICLE, conſpicillum: ex *becillus*. Vide in hac voce.

BETE, cucullio in exequiis mortuorum. Vide *Beta*.

BICHE, cerva major. Vide *Biſſa*.

BIEN, vel *Bian*, corveiæ, manuoperæ quæ ſubditis *banno* indicuntur. Vide *Biennium*.

BIERBAN, bannum cereviſiæ, unde nomen. Vide *Bierbannum*.

BIERE, feretrum: ex Saxon. Vide in *Feretrum*.

BIEVRE, bebrus: ex *Bever*. Vide in hac voce.

BIGOTS, qui devoti videri volunt: ex Normanico *Bi goths*, i. per Deum. Vide *Bigoti*.

BILLET, Schedula: ex Saxon. *Bill*, vel ex Gr. βιβλίον. Vide *Billa*.

BILLON, nummus argenteus ære onuſtus, atque inde *vilis*, unde Etymon. Vide *Billio*.

BINER, vel *Binoter*, agrum *bina*, ſeu iterata aratione proſcindere. Vide *Binalia*, & *Rebinare*.

BIS, Cinericius. Vide *Biſus*, & *Bizochi*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μαύρος.

BISAC, ſaccus duplex, quaſi *bis ſaccus*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Δισσάκκος.

BISAIEUL. Vide *Biſavus*.

BISSEXTE, Infortunium. Vide *Biſſextus*, & in Addit. & Gloſſ. med. Græcit. in Βισξτ.

BLAIRIE, ager ubi *bladum* demeſſum eſt. Vide *Blaria*.

BLANKEMAILLE, tributi ſpecies apud Anglos: vox etiam noſtris alio ſenſu nota. Vide in hac voce.

BLASMER, vituperare: ex *Blaſphemare*. Vide in hac voce & Gloſſ. med. Græcit. in Βλασφημῶ.

BLASON, ſcutum, clypeus. Vide in *Buccula*.

BLESSER, lædere. Vide *Bliſſare*.

BLE', frumentum: ex Saxon. *Blada*, vel ex βλαδα. Gr. Vide *Bladum*.

BLESE, mollis, vel ſemiputridus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in πλωσ.

BLEU, Color ceruleus: ex *Blavus*. Vide in hac voce.

BLOC, ſtipes, tumulus altior: hinc *bloquer une ville*, ſtipitibus fixis, vel tumulis confertis aditum intercludere. Vide *Imblocatus*.

BLOND, Flavus: ex Saxon. *blonden*, tinctus. Vide *Blundus*, & *Bloius*.

BLUTER, farinam incernere. Vide *Buletare*.

BOADE, in Conſuet. Arvern. Seraitium *boum*. Vide *Bouagium*.

BOHOURD, haſtiludij ſpecies, ex Hiſpan. *Bohodo*, jancas. Vide *Bohordicum*.

BOIS, vel *Bos*, ut olim efferebant noſtri, ſilva: ex Græc. βοσκὴ, paſtio animalium in ſilva. Vide *Boſcus*.

BOISSEAU, menſura frumentaria: ex *Bus*, *Buza*. Vide in *Butta*.

BOISSIERE, Buxatum. Vide *Buxata*.

BOITE, arcula: ex *buxis*, *buxta*, *buxtula*, ſeu *Pyxis*. Vide *Buxis*.

BOITEUX, claudus, claudicans, cui dolor vel luxatio eſt in oſſium genuum commiſſuris, ubi ea velut in pyxidem, quam *boite* dicimus, immittuntur. Vide *Buxis*, & *Buxta*.

BOMBACIN, tela goſſypina, ſeu ex *bombace*. Vide *Bombax*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βάμβαξ.

BOMBARDE, machina bellica à ſonitu, vel à Gr. Βόμβος dicta. *Bombarda*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βομβάρδα.

BONET, capitis tegumentum. Vide *Boneta*.

BONNE, *Borne*, limes, terminus: ex *Bonna*. Vide in hac voce.

BORD, ora, littus. Vide *Bordera*.

BORDE, domus: ex Saxon. *bord*. Vide *Borda*.

BORDEL, ædicula: unde lupanar dictum, quod ſcorta in ædiculis diverſentur. Vide in *Borda*.

BONNIER *de terre*, modus agri ſuis terminis ſignatus. Vide *Bonna*, & *Bonnarium*.

BONS HOMMES, dicti monachi Grandimontenſes. Vide in *Boni-homines*.

BOTE, ocrea. Vide *Bota*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βοτα.

BOUC, hircus: ex *Buccus*. Vide in hac voce.

BOUCHE, os: ex *Bucca*.

BOUCLE, fibula: ex *Buccula*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Βύκλα.

BOUFONS, ſcurræ, qui ſibi *buffas*, ſeu alapas invicem infligunt. Vide *Buffo*.

BOUGE, ſaccus: ex *bulga*. Hinc vox eadem pro minuto cubiculo. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βυλγίδιον.

BOUGUERAN, panni ſpecies. Vide in *Boquerannus*.

BOUGRES, Bulgari, inde hæretici ſic dicti ex *Bulgaria* orti. Vide *Bulgari*.

BOULE, globus: ex *Bulla*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βύλλα.

BOULENGERS, piſtores dicti, quod panes in globulorum ſeu *bullarum* formam conficiant: alij quaſi *Polentarios* dictos volunt. Vide *Bolengerius*, & in Add.

BOULEVARD, ſeu *Bourgvvard*, munimentum quod urbem *tuetur*; unde Etymon. Vide *Burgvvardum*, & *Valvarte*.

BOURDE, *Bourder*, jocus, jocari, nugari: ex *Burra*, ut quidam volunt, ſeu potius ex *bohordum*, imaginarium haſtiludium. Vide *Burra*, *Bohordum*, *Burdare*, & *Burlare*.

BOURDON, baculus peregrinorum, qui eo inſtar aſini vel muli, ſeu *burdonis*, itineris faſtidij levandi gratia utuntur. Vide *Burdo*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βύρδων.

BOURDONS, calami muſici, ſeu organici, qui *burdonum*, ſeu attacorum bombum referunt. Vide in hac voce.

BOURG, Burgum. Vide in hac voce & Gloſſ. med. Græcit. in Βύργον.

BOURGEON, arboris tener ramulus: ex *Turjo*. Vide in hac voce, & Oyhenartum in Vaſconia, ubi *Turvion* eſt tumor in capite, Hiſpanis & Vaſconibus.

BOURGEOIS, monetæ Franciæ ſpecies. Vide Moneta, & *Burgenſes*.

BOURIQUE, mulus, aſinus, ex *Buricus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βυρίχ, & πυριχάριος.

BOURRE, tomentum: ex *Birrus*, vel *Burrus*. Vide *Borra*.

BOURRACHIERS, artifices lanei. Vide *Borratium*.

BOURSE, Marſupium: ex Gr. βύρσα, corium. Vide *Burſa*.

BOURSOUFFLE', pinguis, inflatus, ſufflatus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μυρζυφλ.

BOUT, finis, limes, terminus: ex voce Agrimenſorum *Bota*. Vide *Butum*.

BOUTEILLE, lagena: ex *Buticula*. Vide *Butta*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βύτα.

BOUTER, pulſare, ponere. Vide *Butare*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βυλίζω, & Βυτίζω.

BOUTIQUE, Officina: ex *Apotheca*. Vide in hac voce.

BOUTONS, globuli, fibulæ: ex *Botones*. Vide in hac voce.

BOUTS, *Bouciau*, *Boucier*, lagena major: ex *butta*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βύτα.

BRAC, *Brachet*, canis ſpecies: ex *Bracco*. Vide in hac voce.

BRACELET, dextrocherium, armilla *brachio* aptata. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βραχιόλιον.

BRAIERS, incolæ regionis circa Bellovacum, quam *Pays de Brai* vocant. Vide in *Poheri*, & in *Braium*.

BRAIES, femoralia: ex *braca*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βράκα.

BRAIE, *Fauſſe braie*, propugnaculi ſpecies: ex *Brachiale*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Βραχιόλιον.

BRAIRE, vagire. Vide in *Braiare*.

BRANC, ſpatha, major gladius: ex *Branca*. Vide in hac voce.

BRANCART, geſtatorium. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βραγκάριος.

BRANCHE, ramus: ex *Bargus*, quod idem ſonat

ſonat, vel à *branca*, vel à *brachium*. Vide *Bargus*, & *Branca*.

BRASSEUR, Cereviſiæ confector: ex *brace*, grani ſpecie. Vide in hac voce.

BRANDON, fax, tæda: ex *brand*, incendium. Vide *Brand*, & *Brando*.

BREBIS, vervex, unde Etymon. Vide *Berbix*.

BREHAIGNE, ſterilis: ex *brana*. Vide in hac voce.

BRELAQUE, res minoris momenti: ex *bulluga*, pomi minoris ſpecie. Vide in hac voce, & ſupra in *Beluque*.

BREN, furfur, ex *Cantabrum*, quod idem ſonat. Vide in hac voce, & in *Brennum*.

BRESCHE, foramen: ex *Briſca*. Vide in hac voce.

BREUVAGE, Potio: ex *biberagium*. Vide in hac voce.

BREUIL, ſilva: ex *Brolium*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Πρεσβύλιον.

BRICOLER, in ludo pilæ: ex *Bricola*, machina bellica. Vide in hac voce.

BRIGADE, Turma, cohors: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANS, prædatores: ex briga, rixa, pugna. Vide in hac voce, & in *Brigancij*.

BRIGANTIN, navicula prædatoria: ex *Briga*. Vide in hac voce, & in *Brigentinus*.

BRIVE, urbs in Arvernia: ex *Briva*, pons. Vide in hac voce.

BROCHES, ſudes acutæ, pali: ex *brocca*. Vide in hac voce.

BRODERIE, *Broder*, de opere phrygio: ex *bruſlus*. Vide in hac voce.

BROET, jus carnium elixarum: ex *Brodium*. Vide in hac voce.

BROIER, vel *Breier*, terere, ſubigere: ex voce *Braum*, quæ limum terræ ſonat. Vide in hac voce, & in *Breiare*.

BRONZE, æs ex quo conficiebantur *bruncæ*, ſeu loricæ, unde Etymon. Vide *Brunus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μορτίζω, & ορτίζειν.

BROSSE, *Broſſaille*, dumetum. Vide *Bruſcia*.

BROUAILLES, inteſtina: ex *Burbalia*. Vide in hac voce.

BROUETE, vehiculum duabus conſtans rotis, *Birotum*. Vide in hac voce.

BROUILLER, miſcere: ex juncis confuſè junctis & miſtis, quos βρύλλα Græci hodierni vocant. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

BROUST, *Brouſter*, paſtio, paſcere: ex *Bruſtum*. Vide in hac voce.

BRUIERE, ericetum. Vide *Bruarium*.

BRUMARDIERS, qui ſe cereviſia ingurgitant: ex *Bruma*. Vide in hac voce.

BRUN, fuſcus: ex *Brunia*, ſeu loricæ æreæ vel ferreæ colore. Vide *Brunia*, & *Brunus*.

BUFET, Abacus in quo reponuntur vaſa potoria: ex Bufetagium ſeu *buvetage*. Vide in hac voce.

BUFLE, ex *Bubalus*. Vide in hac voce.

BULLE, ſigillum rotundum inſtar *bullæ* aqueæ. Vide. *Bulla*, & Gloſſ. med. Græcit. in Βόλλα.

BURETE, amphorula, quaſi *buverete*, qua bibitur. Vide *Burera*.

BURE, pannus craſſior: ex *Birrus*. Vide in hac voce.

BUISINE, canalis quo aquæ pluviæ ex tectis emittuntur, *buccina* inſtar confectus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βύκινα.

BVSCHE, ſtipes, caudex focarius: ex *boſcus* ſilva. Vide *Buſca*.

BUSSE, navigij ſpecies, ſic dicta; quod *buſſa*, ſeu dolij vinarij ſpeciem referret. Vide *Buſſa*, & Gloſſ. med. Gr. in Βυτζίον.

BUTICLE, navigium minus, à *Butarium* forma. Vide in *Butta*.

BUTOR, ardea ſtellaris: ex *Butes*. Vide *Butor*, & Gloſſ. med. Græcit. in Πελεκᾶς.

C.

CABILLAUX, Factioſi in Hollandia, ſic appellati à quodam piſce marino ita nuncupato. Vide *Cabelgenſes*.

CABOCHE, caput: ex Κάβα, caput. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

CACHER, abſcondere: à *Sacco*, quaſi in ſacco ſeſe abſcondere. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Σάξ.

CADENAT, peſſulus; vectis; ex *catenaticum*. Vide in hac voce.

CADET, ſecundogenitus: ex *Capdet*, quaſi minus caput familiæ. Vide *Capdet*.

CAGE, ex *Cavea*. Vide Caga.

CAI, domus, aut atea littoris: ex Saxon. Vide *Caia*.

CAILLOU, lapis rotundus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καλλίον.

CAIQUE, navis Turcica. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καϊκι.

CALANDRE, gryllus, cicada: ex Germ. *Kalander*. Vide *Calandrus*.

CALENGE, actio qua quis rem in jure repetit: ex *Calumnia*. Vide in hac voce, & in *Callengia*.

CALER, demittere: ex χαλᾶν. Vide *Calare*.

CALFATRER, navim reſarcire: ex Græc. vulg. καλαφατεῖν. Vide *Calafatare*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καλαφάτης.

CAHIER, ex *quaternio*. Vide in hac voce.

CALOIERS, Monachi Græci: ex Καλογήρι. Vide Gloſſ. med. Græcit.

CAMAIEUX, Sardonix. Vide *Camæus*, ubi de vocis etymo.

CAMAIL, veſtis ſpecies, quæ caput & humeros tegit, quaſi *Cap de mailles*, capitium ex maculis confectum. Vide in *Camelantium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καμηλαύκιον.

CAMARADES, milites qui ſub eodem tentorio degunt, quod Καμαράδαι Græci recentiores vocant. Vide *Camaradum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καμαράδα.

CAMARS, Sacerdotes idolorum: inepta vox Gallorum planè ex Hebr. Reg. 23. 5. Ita habetur in Scaligerianis.

CAMBAGE, præſtatio pro jure conficiendi cereviſiam: ex *Camba*, braciatorum officina. Vide in hac voce.

CAMELOT, pannus ex *camelorum* pilis. Vide *Camelotum*.

CAMOCAS, panni ſerici ſpecies, Græcis recentioribus Καμοχᾶς. Vide utrumque Gloſſ.

CAMP, caſtra in campo fixa. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάμπος.

CAMPAGNE, *faire une campagne*. Vide Gloſſ. med. Gr. in Παρεία.

CAN *des Tartares*. Vide *Caganus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κάνα.

CANDI, *ſucre candi*, ſacchari ſpecies. De vocis Etymo. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Καντίον.

CANIF, ſcapellus, culter, ex Belg. *Knif*, culter. Vide *Canipulus*.

CANON, machina bellica, à *Canna*, quod *canna* formam referat. Vide *Canones*.

CANONISER, in Canonem referre. Vide *Diptycha*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κανονίζειν.

CANTON, angulus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κανθὸς.

CAPABLE, capax : ex *capabilis*. Vide in hac voce.

CAPAGE, apud Delphinates, cenſus capitis. Vide in *Capitatio*.

CAPDEULH, Occitanis, præcipua feudi domus : ex *Capitalium*. Vide *Capdolium*.

CAPET, cognomentum Hugonis Regis Franciæ, quod caput *capa* tegeret. Vide *Capet*. & Gloſſ. med. Græcit. in Καπετάλια.

CAPISCHOLE, Scholaſtici dignitas in Eccleſiis Cathedralibus, *Caput Scholæ*. Vide in hac voce.

CAPRIOLE, ſaltus captæ, quæ & *Capriola* dicitur. Vide in hac voce.

CAPORAL, Dux, Gubernator, *Caput*. Vide *Caporalis*.

CAPSOOS, & *Capſous*, apud Beneharnenſes, laudimium : ex *Caput ſolidum*. Vide in hac voce.

CAPTAL, dignitas apud Vaſcones : ex *Capitalis*. Vide in hac voce.

CAPUCHON, tegmen capitis : ex *Capitium*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Καπυκάειον. & Καπυτζίον.

CARABIN, miles fortè qui in *Carabis*, ſeu in navibus militat. Vide *Carabus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καραβῖναι.

CARACOL, ex voce Hiſpanica, quæ *cochleam* ſignificat.

CARAVANNE, hominum turma : vox Turcica. Vide *Caravanna*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καραβάνιον.

CARAUDE, Præſtigij ſpecies. Vide in *Caraula*.

CARCASSE, cadaver : ex *Carcaſium*, inteſtinum. Vide in hac voce.

CARCOIS, vel *Carquois*, Pharetra : ex Græcobarb. ταρκάσιον. Vide *Carcaiſſum*, & Gloſſ. med. Græcit.

CARDEUR, carminator : ex *Carerator*. Vide in hac voce.

CARDINAL, dignitas Eccleſiaſtica. Vide *Cardinalis*.

CARNEAU, pinna muri, quæ feneſtras *quadras* ſeu *quadratas* ſubinde præfert : unde Etymon. Vide *Quarnellus*.

CARNAVAL, quaſi *Caro* ſeu *chair à val*. Vide *Carnelevamen*.

CARREAUX, tela baliſtarum forma quadrata, unde nomen. Vide *Quadrelli*.

CARRIERE, lapidicina : ex *quadrataria*. Vide in hac voce, & *in carraria & quadraria*.

CARRIERE, viâ qua carri ducuntur. Vide *Chariere*.

CARROSSE, ex *Carruca*. Vide in hac voce.

CARTEL, diffidatio quæ fit per *Chartulam*. Vide *Cartellus*.

CARTENIER, qui quartæ militari vel urbicæ centuriæ præeſt. Vide in *Quaternio*.

CARTERON, libræ pars *quarta*. Vide *Quarteronum*, & *Quarteria*.

CARTES, *jeu de cartes*. Vide *Ludus de Rege & Regina*.

CASAQUE, ſagum : ex *Caracalla*, ut vult Paradinus, quaſi *Caraque*. Vide *Caracalla*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καρακάλλα.

CASE, loculamentum calculorum in tabula luſoria : ex *Caſa*, vel *Capſa*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάσα.

CASSER, irritum reddere : ex Lat. *Caſſus*, vacuus. Vide *Caſſare*.

CASSETE, arcula : ex *Caſſidile*. Vide in hac voce.

CASTICE, ædificium : *Caſtiter*, ædificare, voces obſoletæ. Vide *Caſticia*.

CATACOMBES, cœmeteria publica, quod ſint ad *Combas*, ſeu valles extra Urbes. Vide *Catacumba*, & *Cumba*. & Gloſſ. med. Græcit. in Κατακόμβιον.

CAUSER, argutari, diſſerere : ex *Cauſare*. Vide in hac voce.

CEINTRE, cameræ ſeu fornicis *centrum*. Vide in hac voce.

CELET, vas portatile, *Situla*. Vide *Cedellus*, & *Seillerum*.

CENDAL, pannus ſericeus, quaſi *Setal*, ex *Seta*, Vide *Cendalum*.

CELIER, Penarium, *Cellarium*. Vide in hac voce, & in *Cellarius*, & *Cellerarius*.

CENIER, officium monaſticum, cui *Cœna* parandæ munus incumbit, *Cœnator*. Vide in hac voce.

CEP, *Cep de vigne*, Stipes : ex Lat. *Cippus*. Vide in hac voce, & in *Ceppagium*.

CERCELLE, avis aquatica, *querquedula*. Vide *Cercella*.

CERFEUIL, genus apij : ex *Cerefolium*. Vide in hac voce.

CERQUEMANNEURS, qui limites figunt, qui agrum circant, circum eunt. Vide *Circamanaria*.

CERS, ventus *Circius*. Vide in hac voce.

CERVIERS, *loups cerviers*, lupi qui in *Cervos* irruunt. Vide in *Moninus*.

CERVOISE, ex *Cereviſia*. Vide in hac voce.

CHABLE, funis craſſior ac ſpiſſior. Vide *Cabulus* & *Caplum*.

CHADELER, Occitanis, conducere : ex *Capdelare*. Vide in hac voce.

CHALAND, navis ſpecies, *Chelandium*, & χελάνδιον. Unde *pain chaland*, qui navigio advehitur. Vide utrumque Gloſſar.

CHALUMEAU, ex *Calamellus*. Vide in hac voce.

CHAMBRE, cubiculum : ex *Camara*, vel *Camera*. Vide in *Camara*.

CHAMPART, agrarium, *Campi pars*. Vide in hac voce.

CHAMPARTIE, defenſio alterius in judicio à quota litis præſtita. Vide *Cambipartita*.

CHAMPION, qui pro alio in *Campum* pugnaturus deſcendit. Vide *Campio*.

CHANGER, permutare : ex *Cambire* ſeu *Cambiare*. Vide in hac voce : ubi in *Cambiare*, *ia* conſonantem apud Gallos ſæpe efficit, quod ſemel monuiſſe ſufficiat.

CHAPEAU, galerus, pileus, quaſi minor *Capa*, capella. Vide *Capellus*.

CHAPELLER, concidere : ex *capillare*, vel *Capulare*. Vide in his vocibus.

CHARGE, dignitas ; officium, cui rei gerendæ *onus* incumbit. Vide *Carricare*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἔνοχος.

CHARGER, onus *Carro* imponere. Vide *Carricare*.

CHARIERE, *Carriere*, via qua *Carrum* tranſire poteſt. Vide *Carreria*.

CHARLES,

CHARLES, Carolus: ex Saxon. *Karl*, homo, vir Robuſtus. Vide *Carloknap*, & *Huſtarla*.

CHARNIER, cœmeterium: ex *Carnarium*. Vide in hac voce.

CHARPENTIER, Carpentarius, qui conficit *Carpenta*, faber tignarius. Vide *Carpentum*.

CHARPIE, linteum carptum: ex *Carpia*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Σαρπίον.

CHARTRE, carcer. *Chartrenier*, *Carcerarius*. Vide in hac voce.

CHASEMENT, feudum quod à *Caſa* dominica pendet. Vide *Caſamentum*, & *Caſati*.

CHASSE, arca, feretrum: ex *Capſa*. Vide in hac voce.

CHASSER, venari: cujus vocis variæ expenduntur origines in *Caciare*, & in *Fuga*.

CHASTRIS, aries *Caſtratus*. Vide *Caſtritius*.

CHASUBLE, veſtis Sacerdotalis: ex *Caſula*. Vide in hac voce.

CHAT, felis: ex *Catus*, *Catta*. Vide in his vocibus.

CHATAINE, Capitaneus, vox vetus Francica. Vide *Capitaneus*.

CHATEL, res mobilis: ex *Capitale*. Vide *Catallum*.

CHAUCE, Cruris tegmen: ex *Calceum*, quod pedum calceamento jungeretur. Vide *Calcia* & *Calcigaliga*, & Gloſſ. med. Græcit. in Καλτζα.

CHAUCE'E, agger, via ſtrata elevatior. Vide *Calcea*, ubi de vocis etymo.

CHAUFFER, ex *Calefacere*. Vide *Calefactorium*.

CHAUME, Culmus, ex *Calamus*. Vide *Culmen* & *Calma*.

CHEFME'S, Primogenitus, apud Vaſcones: ex *Caput manſi*. Vide in hac voce.

CHEFCENS, ex *Cenſus capitalis*. Vide *Capitalis*.

CHEFSOL, idem quod *Capſoos*, de qua voce ſupra: laudimium. Vide *Caput ſolidum*.

CHEINSE, *Cheinſil*, veſtis ſpecies, eadem quæ *alba*, vel *Camiſia*: ex *Camiſile*. Vide in hac voce.

CHEMIN, iter. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κάμινος.

CHEMINE'E, caminus: ex *Caminata*. Vide in hac voce.

CHEMISE, intetula: ex *Camiſia*. Vide in hac voce.

CHENEVIERE, ager in quo cannabis ſeritur. Vide *Cannabaria*.

CHENU, ex *Canus*. Vide *Canutus*.

CHERCHER, quærere: ex *Circare*. Vide in *Circa*.

CHERE, facies. *Faire bonne chere*, bono vultu aliquem excipere: ex *Cara*. Vide in hac voce.

CHERETE', annonæ *Caritas*. Vide *Cariſtia*.

CHESNE, quercus: ex *Caſnus*. Vide in hac voce; & in *Cavile*.

CHEVAGE, cenſus capitis: ex Gall. *Chef*. Vide in *Capitalis*.

CHEVAL, equus: ex *Caballus*. Vide in hac voce.

CHEVANCE, bona, facultates: ex Ital. *Civanza*, cibus. Vide *Cabentia*, in Addit.

CHEVECIER, dignitas Eccleſiaſtica, cui Preſbyterij in Eccleſia, quod *Chevet* appellant, cura incumbit. Vide *Capicerius*.

CHEVESTRAGE, quod pro Capiſtris domus regiæ miniſtris annuatim conceditur. Vide *Capiſtragium*.

CHEVET, cervical: ex *Capitale*. Vide in hac voce.

CHEVET, pars ædis ſacræ, quæ Presbyterium appellatur, quod in *Capite* Eccleſiæ ſita ſit. Vide *Capicium*.

CHEVETAINE, capitaneus. Vide Gloſſ. ad Villhardouinum, & Gloſſ. med. Græcit. in Κνέβλαρχος.

CHEVILLE, clavus ligneus, quaſi *Claville*, *Clavicula*. Vide *Cavile*.

CHEVREUIL, ex Capriolus. Vide in hac voce.

CHEVRON, tignum, cantherius: ex *Capro*. Vide in hac voce.

CHICANER, tricari: ex τζυκανίζειν. Vide *Tzycaniſterium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τζυκανιστήριον.

CHIFFON, res nihili. Vide *Ciffo*.

CHIFFRE, nota numeralis, Vide *Cifra*, & Gloſſ. med. Græcit. in τζίφρα, ubi de vocis etymo.

CHIMIE, auri conficiendi ars. Vide *Chymia*. & Gloſſ. med. Græcit. in Χυμεία.

CHIOURME, Remiges: vox Italica & nautica. Vide *Giurmia*.

CHIQUET, fruſtalum: ex Hiſpan. *Chico*, parvus.

CHOLLER, follem pedibus propellere: ludicri ſpecies. Vide *Coslare*.

CHOPINE, menſura vinaria in *Propinis*. Vide *Propina*, *Chopper*, impingere.

CHOQUE, ſtipes, noſtris *Souche*. Hinc *Choquer*, ad ſtipitem impingere. Vide *Croca*, & *Chocaginm*.

CHOSE, res quævis, *Coſe*, Picardis: ex *Cauſa*. Vide in hac voce.

CIBOIRE, umbraculum altaris. Vide *Ciborium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κιβώριον.

CISEAU, forfex *ſciſſorius*, unde nomen. Vide *Sciſellum*.

CIVADE, avena, vel præſtatio avenarum, qua cibantur equi. Vide *Civata*.

CIVIERE, ex Saxon. *Cive*, trahe. Vide *Traga*, & *Cœnovectorium*.

CLAIM, actio in jure: ex *Calumnia*, vel *Clameum*. Vide *Clamare*.

CLAIRET, vinum dilutum, *Clarum* effectum. Vide *Claretum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κλαρία.

CLAIRON, litui ſpecies, à *ſono claro* dictus. Vide *Clarafius*.

CLAPIER, hara cuniculatia: ex *Clapa*, machina qua capiuntur cuniculi. Vide *Claperius*.

CLOCHE, campana: ex Germ. *Clogg*, &c. Vide *Cloca*.

CLEIE, crates viminea, ex κλεὶς, ut quidam volunt. Vide *Cleia*.

CLOISTRE, ex *Clauſtrum*. Vide in hac voce.

CLOPINER, claudicare: ex *Cloppus*. Vide in hac voce.

CLOQUEMAN, homo cui Eccleſiæ campanarum cura incumbit. Vide *Cloca*.

CLOU, ex *Clavus*: nam Picardi etiamnum *Clau* dicunt.

CLUSES, clauſtra montium, viæ inter *cluſa*. Vide *Cluſa*, & *cluſura*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κλεισούρα.

COCHE, carruca, vel navis tranſvectoria: ex *Cogo*, *coico*, navigij ſpecies.

COCHON, *Coche*, Porcellus: ex *Coſſio*. Vide in hac voce.

COCU, cujus uxor mœchatur: ex *Cucus*. Vide in hac voce.

COFFRE, arca: ex Cambrobrit. Vide *Cofferum*.

COHUE

COHUE, Porticus nundinaria, vel ipsum placitorum forum: ex voce *Cahos*. Vide *Cohua*.

COIE, *Fosse coie*, latrina: ex *Fossa cæca*. Vide in hac voce.

COIFFE, tegmen capitis: ex *Cuphia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σκυφία.

COIGNE'E, securis: ex *Cuneata*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κυνεὰ.

COIN, angulus vel sigillum: ex *Cunem*. Vide *Cona*.

COINTE, cultus, ornatus: ex *Comptus*. Vide *Cointise*.

COITE, culcita. Vide *Cottum*.

COLE'E, ictus *Collo* impactus, *Colaphus*. Vide *Alapa*.

COLLATION, Postmeridiana refectio: ex *Collationibus monachorum*. Vide *Collatio*.

COMBA, vallis: ex *Cumba*. Vide in hac voce & in *Catacumba*.

COMBLE, ex *Culmen*, vel ex *Cumulus*: Vide *Culmen*, & Gloss. med. Græcit. in Κύμυλος.

COMPAGNON, socius, ex eodem *pago*. Vide Gloss. med. Græcit. in Κομπανία.

COMPORTER, versari. Vide *Portare*.

COMPOTE, edulij species: ex *Compostile*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Κομπόστα.

COMPTER, narrare: ex *Computare*. Vide in hac voce.

CONCIERGE, Custos ædis, vel carceris: Vide *Consergius*.

CONESTABLE, dignitas militaris. Vide *Comes stabuli*, & Gloss. med. Græcit. in Κοντοσταῦλος.

CONDUIRE, salvum & incolumem præstare: Vide *Conducere*, & Gloss. med. Græcit. in Διασώζειν.

CONFITURES, Dulciaria, Confectiones, *Confectura*. Vide in hac voce.

CONGE', licentia abeundi: ex *Comiatus*, ubi *ia*, consonantem g efficit, uti supra monuimus. Vide in hac voce, & in *Congeare*, & Gloss. med. Græcit. in Κομιάτον.

CONIL, ex *Cuniculus*. Vide *Cyrogrillus*, & Gloss. med. Græcit. in Κόνικλος.

CONNOISSANCES, armorum insignia, quibus quisque agnoscitur. Vide *Cognitiones*.

CONROI, apparatus. Vide *Conredium*.

CONTREBANDE, *Marchandise de contrebande*, merx quæ *banno* seu edicto publico interdicitur. Vide *Bannum*, & Gloss. med. Græcit. in Κοντραβάνδον.

CONTRE'E, regio, pagus: ex *Conterrata*. Vide *Conterati*, & *Conterata*.

CONVIER, invitare: ex *Convitare*. Vide in hac voce, & *Conviare*.

COQUE, testa ovi: ex *Concha*. Vide in *Cogo*.

COQUET, navigij & dolij species: ex *Cogo*. Vide in hac voce, & in *Koket*, & in *Concha*.

COQUIN, Nebulo: ex *Cocio*, vel ex *Coquina*. Vide *Cocio*.

CORDONIER, Sutor, qui calceos ex *Corduba* advectis pellibus conficit: Vide *Cordebisius*, & Gloss. med. Græcit. in Κορδυβάϊς.

CORNETTE, biteti species in *Cornu* speciem desinens. Vide *Corneta*.

CORROIEUR, Pelliparius, qui *Coria* parat, unde vocis etymon, vel à *Conreer*, parare. Vide *Conredium*.

CORNEMEUSE, instrumentum, seu *Cornu musicum*. Vide *Musa*.

CORSELET, thoraculus *corpori* adstrictus. Vide Gloss. med. Gr. in Κορσελέτον.

CORVE'E, operæ rusticorum, *opere corporales*. Vide *Corvata*, *Corrogata*.

CORVESIERS, sutores veterinarij, *Savetiers, sueurs de vieil* Corij veteris sutores. Vide *Corvesarij*.

COSTE, *Coste de mer*, Clivus, *latus* montis: ex *Costa*. Vide in hac voce.

COTARDIE, sagi seu *Cota* species, vel tunicæ. Vide *Cotardia*.

COTE, tunica talaris: ex *Crocota*. Vide *Cota*.

COTE, ædificium rusticum: Vide *Cotier*, rusticus: ex Saxon. Vide *Cota*.

COTERAUX, prædones militares ex *Cotariis* seu Rusticis. Vide *Cota*, & *Coterelli*.

COTTER, numeros indere: ex *quot*. Vide *Quotare*.

COTU, angulosus: ex *Costa*. Vide *Cotulosus*.

COUARD, timidus, ex *Caudatus*. Vide in hac voce.

COUCHER, cubare: ex *Collocare*. Vide in hac voce.

COUDRE, consuere: ex *Cusire*. Vide in hac voce.

COULE, vestis monachica: ex *Cucullus*. Vide in hac voce, & in *Culla*.

COULER, effluere: ex *Colare*, per *Colum* effluere. Vide *Discolare*.

COUP, ictus: ex *Colpus*, vel ex *Colaphus*. Vide *Colpus*, & Gloss. med. Græcit. in Κόπος.

COUP *orbe*, ictus non apparens, livor, tumor: ex *Orbus*, cæcus, in Gloss. Gr. Lat. Vide *Ictus orbus*.

COUPE, vas potorium: ex *Cupa*. Vide in hac voce.

COUPER, scindere: ex κόπλον, vel ex *Cuppus*, instrumentum quo pedes reorum ita constringebantur, ut scinderentur. Vide in hac voce, & in *Colpo*, & Gloss. med. Græcit. in Κόπτειν.

COUPLE, ex *Copula*. Vide in hac voce.

COUR, senatus: ex *Curia*. Vide in hac voce.

COURT, atrium, area: ex *Curtis*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Κόρτη.

COURTINE, velum lecti, quo lectus in modum *Cortis* ambitur. Vide *Cortina*, & Gloss. med. Græcit. in Κορτίνα.

COURTISANS, qui *Curtes* colunt, vel colunt, aulici. Vide *Cortisiani*.

COURTOIS, blandus, humanus, cujusmodi sunt qui in Curte regia versantur. Vide *Curtensis*, & Gloss. med. Græcit. in Κορτίζειν.

COUS, Gallis, *Cornard*: ex *Cugus*. Vide in hac voce.

COUSSIN, pulvinus, quasi *Coissin*: ex *Coite*, culcita. Vide *Cota*, & *Cussinus*.

COUST, pretium. *Coustet*, vænire: ex *Constare*. Vide *Custus*, & Gloss. med. Græcit. in κοστίνα.

COUSTRE, dignitas *Custodis* in Ecclesia. Vide in *Custos*.

COUTE, culcita. *Coutepointe*, culcita puncta. Vide *Culcita*.

COUTURE, ager cultus, ex *Cultura*. Vide in hac voce.

CRACET, lucerna olearis. Vide *Crucibulum*, & Gloss. med. Græcit. in Κρασίον.

CRAMOISI, purpureus, coccineus, rubeus: ex *Kermes* voce Arabica. Vide *Carmesinus*, & Gloss. med. Græcit. in Κρεμεζίν.

CREANTER, fidem interponere, fidejubere. Vide *Creantare*.

CERCERELLE

CERCERELLE, accipiter tinnunculus. Vide *Cricella.*

CREMAILLERE, focarius *tremaſter.* Vide *Cramaculus.*

CRENEAUX, vel *Carneaux* pinnæ muri in quadri formam diſſectæ. Vide *Quarnellus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κρυπλία.

CREVASSE, Fiſſura: ex *Crepatura.* Vide in hac voce.

CREVER *les yeux*, ſeu *faire crever les yeux*: ex crepare. Vide in *Abacinare*, & *Crepare.*

CRI, clamor. *Crier*, clamare. Vide *Criare.*

CROSSE, baculus *crucis* ſpecie. Vide *Crocea*, *Crucia*, *Crocca.*

CROUPPE, ſumma clunium equi. Vide *Crupponus.*

CUIRASSE, Thorax ex *Corio* Confectus. Vide *Coratium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κυράτζα.

CUIVRE, æs, *Cuprum.* Vide in hac voce, & in *Cyprinum.*

CUVE, labrum: ex *Cupa.* Vide *Cuba.*

D.

DACE, tributum: ex *Datio.* Vide *Data.*

DAGUE, ſica, pugio: ex Saxon. Vide *Dagger.*

DAIS, umbraculum: ex *Dagus.* Vide in hac voce, in *Dalum*, & in *Deis.*

DAME, Domina. Vide *Domnus.*

DAMOISEAU: ex *Domicellus.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Διμικέλλιος.

DANGER, periculum, quaſi *damnigerium.* Vide in hac voce.

DANSER, ſaltare: ex Cambrobritan. Vide *Danſare.*

DARD, jaculum: ex Cambrobrit. Vide *Dardus.*

DARNE, *Darne de ſaumon*, portio: ex Cambrobritann. Vide *Darnus.*

DATE, anni & diei adſcriptio: ex *Data.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Δάτον.

DE, *jeu de dé*, talus, taxillus, ludus taxillorum alea: quaſi *indicium dei*, ſeu ſors: ex vet. Gall. *jus de Dé.* Vide *Decius*, & *Iuiſum.*

DECENDE, veſtis ſpecies: ex *Epidecen.* Vide in hac voce.

DEDANS, intus, intra. Vide *Deintus.*

DEDUIT, animi oblectatio: ex *Deductio*, cum quis mœrore confectus aliò *deducitur.* Vide in hac voce.

DEFAIRE, deſtruere: ex *diffacere.* Vide in hac voce.

DEFAUT, defectus: ex *Defalta.* Vide in hac voce.

DEFENS, ager in quem animalia immittere non liçet, *defenditur.* Vide *Defenſa.*

DEFFIER: ex *Diffidare.* Vide in hac voce.

DEFULER *ſon chapeau*, *ſon bonet*, Picardis, tollere pileum: ex *Diffibulare.* Vide in hac voce.

DEHORS, forinſecus, ex *Deforis*: nam *defors* noſtri dicebant. Vide in hac voce.

DEJUNER, je junium infringere. Vide *Dejejunare.*

DEMANDER, poſcere: ex *Demandare.* Vide in hac voce.

DEMENC, menſura frumentaria, apud Lugdunenſes: ex *Demenſus.* Vide *Demencus.*

DEMEURER, manere: ex *Demorari*, quæ vox occurrit in leg. 1. Cod. Th. de legatis.

DENRE'E, valor, pretium unius Denarij: ex *Denarata.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Δαρέα.

DISAINE, ex *Decenna.* Vide in hac voce.

DEODANDES, bruta & animalia; quorum impetu homini vita tollitur. Vide *Deodanda.*

DEPITER, diſcerpere, quaſi *Depieter.* Vide *Depitare.*

DESPARAGER, ex *Diſparagare.* Vide in hac voce.

DEPESCHER, aliquò mittere: ex *depiſcare*, piſcem piſcatum aliò & ſine mora transferre. Vox forte piſcatorum.

DEPORT, jus caduci in beneficiis Eccleſiaſticis. Vide *Deportus.*

DEPRISER, de *pretiò* minuere. Vide *Depretiare.*

DERRIERE, ex *Deretro.* Vide in hac voce.

DESAUBER, albas tollere & deponere dicuntur recens baptizati poſt octavum diem. Vide *Alba* pag. 122.

DESAPRESENT, jam jam: ex *Depreſenti.* Vide in *Preſens.*

DESBAUCHER, ab opere vel officio avocare, quaſi *debojſer*, vel *deboiſſer*, *tirer la beſte hors du bois pour la prendre plus facilement.* Picardi *bos* dicunt ſilvam, hodie *bois.* Vide *Boſcus.*

DEBLEER, locum vacuum reddere, *Bladis* horreum vacuare. *Blada* metere. Vide *Bladum.*

DESCONFIRE, hoſtes conficere: ex *Diſconficere.* Vide in hac voce.

DESCOULER, effluere: ex *Diſcolare.* Vide in hac voce.

DESCROIRE, non credere: ex *Diſcredere.* Vide in hac voce.

DESILLER, ex *Deſigillare.* Vide in hac voce.

DESPENSE, *Deſpenſer*, expendere: ex *Diſpendere.* Vide in hac voce, & in *Diſpenſare.*

DESPIT, ex *Deſpectus.* Vide in hac voce.

DESPOUILLER, ex *Deſpoliare.* Vide in hac voce.

DESROBER, furari, *robam* auferre. Vide *Raub*, & *Roba.*

DESOUBITER, aliquem in iram vel furorem concitare. Vide *Deſubitare.*

DESOUS, ſub: ex *Deſub.* Vide in hac voce.

DESPENDRE, inſumere, expendere. Vide *Diſpenſa*, & Gloſſ. med. Græcit. in Διεπένσα.

DESRAME. Vide in *Adromire.*

DESSEIN, animi decretum: ex *Deſignatio.*

DESTOURBER, avertere: ex *Diſturbare.* Vide in hac voce.

DESUER, vel *Dever*, delirare, extra *viam* ire, *deviare.* Vide in hac voce.

DESUS, deſuper: ex *deſurſum.* Vide *Surſum.*

DETROIT, montium fauces: ex *ſtrictum.* Vide in hac voce, & in *Diſtrictum*, & in *Diſtringere.*

DEVANT, ex *Deante.*

DEVERS, verſus: ex *Deverſum.* Vide in hac voce.

DEVIDOIR, girgillum: ex *Devolutorium.* Vide in hac voce.

DEVISE, Teſtamentum, in quo bona ſua teſtator hæredibus *dividat.* Vide *Diviſa.*

DEVOIR, debitum, officium. Vide *Deverium.*

DEVOUER, ex *Devotare.* Vide in hac voce.

DEUX *à deux*, bini. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Δὸς δύο.

DECS, *Dieci*, *Dextre*, terminus, limes: ex *Dextri.* Vide in hac voce.

DIAMANT, ex *Adamas*. Vide *Diamantes*, & Gloſſ. med. Græcit. in Διαμάντι.

DIAPRE', variegatus. Vide *Diaprasium*, & *Diaſprus*.

DIGUE, agger: ex Flandr. Diik, vel ex Gr. τεῖχος. Vide *Diccus*.

DIMANCHE, dies *Dominicus*. Vide *Dominica*.

DISCOURS, ſermo, oratio: ex *Diſcurſus*. Vide hac voce.

DISNER, Prandere: ex *Dejunare*. Vide in hac voce, & in *Dignerium*, & *Diſnare*.

DIVAN, Conſiſtorium Turcicum. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Διβάνι.

DIVULGUER, in *vulgus* ſpargere: ex *Divulgare*. Vide in hac voce.

DOANE, ædes in quam fiſcalia ex mercibus inferuntur. Vide *Doana*.

DODUS, dorſuatus: ex *Dorſum*. Vide *Dodus*.

DOIEN, Decanus, quaſi *Deen*. Vide *Decanus*.

DOLOIRE, Dolabra: ex *Dolatoria*. Vide in hac voce.

DOMAGE, ex *damnum*: nam Belgæ noſtri *Damage* dicunt. Vide *Damnatio*, *Damnigerium*, & *Dangerium*.

DOMAINE, ex *Dominium*. Vide in hac voce.

DOME, tectum: ex *Doma*. Vide in hac voce.

DON, tributi ſpecies: ex *Donum*. Vide in hac voce.

DONNER, ferire. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Διδόναι.

DONJON, Caſtellum in *Duno*, ſeu Caſtello ædificatum. Vide *Dunjo*, & *Dunum*.

DONNEZ, oblati in Monaſteriis. Vide *Donati*.

DONNEZ, Nothi, Spurij. Vide *Donati*.

DORER, exaurare. Vide *Deaurare*.

DOSE, vox Medicorum. Vide Gloſſ. med. Græcit. in δόσις.

DOUAIRE, Dos: ex *Dotarium*. Vide in hac voce.

DOUSIL, Epiſtomij verribulum: ex *Ducículus*. Vide in hac voce.

DOUVE, foſſa: ex *Doga*, vel *Dupia*. Vide in his vocibus.

DOUSAINE, ex *Duodena*. Vide in hac voce.

DRAC, ſpecies dæmonis: ex *Draco*, id eſt *Diabolus*. Vide *Draco*, *Dracus*.

DRAGE'ES, bellaria: ex τράγημα, vel ex τραγεμάτια. Vide Gloſſ. med Græcit. in Δραγέαια.

DRAGUE, hordeum coctum: ex *Draſcum*. Vide in hac voce.

DRAP, pannus: ex *Drappus*. Vide in hac voce.

DRESSOIR, abacus: ex *Directorium*. Vide in hac voce.

DROGMAN, interpres: ex Gr. vulg. Δραγούμανος. Vide Dragamannus, & Gloſſ. med. Græcit.

DROIT, jus: ex *Directum*. Vide in hac voce.

DRU, *Druerie*, amicus, amicitia. Vide *Drudes*, & *Drudaria*.

DUCAT, moneta aurea Ducum Venetorum: ex *Ducatus*. Vide in hac voce.

E.

EDIFIER, Exemplum præbere. Vide *Ædificare*, & Gloſſ. med. Græcit. in οἰκοδομὴν.

EFFONDRER, fundum dolij auferre. Vide *Effundrare*.

EFFORT, vis, *Efforcer*, vim inferre: ex *Exforciare*. Vide in hac voce, & in *Exforcium*.

EFFRONTE', Impudens, ſine *fronte*: ex *Infrontatus*. Vide in hac voce.

EGRATIGNER, unguibus cutem carpere. Vide *Ingratinare*.

EGUILLETTE, Ligula ferro inſtructa inſtar *aciculæ*, quæ *eguille* dicitur. Vide *Ligula*.

EMBLAVER, bladum immittere, ſerere. Vide in *Bladum*.

EMBLER, Invadere. Vide *Auris*, & *Imbladare*.

EMFRUNT, impudens: ex *Infrons*, aut *Infrunitus*. Vide *Infrontatus*.

EMOUCHER, emungere. *Emouchoir*, ex *Emunctorium*. Vide in hac voce.

EMPALER, in *palum* impingere. Vide *Impalare*.

EMPARER, Invadere, occupare: ex Hiſpan. *Amparar*. Vide in hac voce.

EMPESCHER, pro *Impetere*, quæſtionem movere: ex voce forte corrupta *impetiare*. Vide *Impechiare*. Niſi potius ab *Impiſcare*, piſcationi vacare occupari: vel Piſcena, piſcibus oppleta, *Impiſcata*, ſeu locus occupatus.

EMPLOIER, Expendere, inſumere ex *Implicare*. Vide in hac voce.

EMPOISONNER, venenum, ſeu *potionem* veneno mixtam propinare. Vide *Impotionare*, *Potio*, & *Appotiare*.

EMPRISE, *Entrepriſe*, militaris expeditio, &c. Vide *Impriſa*.

EMPRUNT, quod *in præſtitum* accipitur. Vide in *Præſtare*.

EN-AVANT, *De ci-en-avant*, In poſterum, deinceps: ex *Inante*. Vide in hac voce.

ENCANT, *vendu à l'encant*, auctionari, ſub haſta vendere. Vide *Incantare*.

ENCEINTE, Prægnans: ex *Incincta*. Vide in hac voce.

ENCENS, thus, quia *incenditur*, ſeu igne conſumitur cùm offertur. Vide *Inſenſum*.

ENCHANTER, præſtigiis magicis illudere: ex *Incantare*. Vide in hac voce.

ENCHASSER, ex *Incapſare*. Vide in hac voce.

ENCIS, de infante qui ex utero matris *inciſo* vi abſtrahitur. Vide Inciſio, & *intus ſciſum*.

ENCLOUER, Inclavare. Vide *Inclaudare*.

ENCOMBRER Impedire, *Combris* viam intercludere. Vide *Combri*.

ENCORE, adhuc. Vide *Incoram*.

ENCOUREMENT, mulcta quam quis *Incurrit*. Vide *Incurrimentum*.

ENCRE, atramentum: ex *Encauſtum*, vel Ital. *Enchioſtro*. Vide *Encauſtum*.

ENCROER, in crucem agere, ex *Croca*, ſeu unco ſuſpendere. Vide *Incrocare*. Hinc fortè *Eſcroüer*.

ENDENTURE, chirographi ſpecies in modum *dentium* diviſa. Vide indentura.

ENDETER, ære alieno obligare: ex *Indebitare*. Vide in hac voce.

ENDITER,

ENDITER, accuſare: vox obſoleta. Vide *Indictare.*

ENDOMMAGER, damnum inferre: ex *Addammare.* Vide in hac voce.

ENDORMIR, ex *Addormire.* Vide in hac voce.

ENDOSSER, ex *Indoſſare.* Vide in hac voce.

ENGIN, ars, fraus, machinatio: ex *Ingenium.* Vide in hac voce.

ENGRAISSER, impinguare: ex *Incraſſare.* Vide *Ingraſſiare.*

ENHUILLER, extremæ unctionis ſacramentum conferre. Vide *Inoleare.*

ENLUMINER, coloribus adumbrare. Vide *Illuminare.*

ENNUIT, hodie, hac *nocte.* Vide *Nox.*

ENORME, immenſus: ex *Innormis.* Vide in hac voce.

ENSEIGNE, vexillum, clamor militaris: ex *Inſigne.* Vide in hac voce, *ſignum*, & *interſignium.*

ENSEIGNER, Docere: ex *Inſinuare*, vel ex *Inſignare.* Vide in his vocibus.

ENTENDRE, pro velle. Vide *Intelligere.*

ENTASSER, aggerere. Vide in *Taſſus.*

ENTERCER, ſequeſtrare: ex *Intertiare.* Vide in hac voce.

ENTERRER, humo, *terra* mandare. Vide *Interrare.*

ENTRAILLES, interanea. Vide *Intralia* & *Intrania.*

ENTRE, pro *tam quam.* Vide *Inter.*

ENTRECOURS, pactum mutuum per *intercurrentes* ſeu proximitas initum. Vide *Intercurſus.*

ENTREDEUX, ſpatium interjectum. Vide *Interduos.*

ENTRELASSE', innexus: ex *Interlaqueatus.* Vide in hac voce.

ENTREMETTRE, immiſcere, interponere. Vide *Intermiſſio* & *Intermittere*, & *Inframittere.*

ENTREMETS, medium convivij ferculum *inter* duos *miſſus* afferri ſolitum. Vide *Intromiſſum.*

ENTREPRENDRE, aggredi: ex interprendere. Vide in hac voce.

ENVIRON. Circum circa. Vide ſupra *Aviron*, & Gloſſ. med. Græcit. in Περιγύρι.

ENVOIER, mittere: ex *invectare*, vel *in viam* emittere. Vide *invectare.*

ERCE, inſtrumentum ad terendas glebas: ex *Erpica.*

ERMINE, mus Ponticus, *Armenius*, ex *Armenia* advectus. Vide *Hermellina.*

ESBAUCHER, pro *Esbocher*, opus informare: ex *Boſcus*, lignum, quaſi ex ſtatua, aut quavis materia lignea ſuperfluum lignum excernere, avellere, *exlignare*, ſeu *exboſcare.* Vide *Boſcus.*

ESBLOUIR: ex *Bloire.* Vide in hac voce.

ESBRANDIR, incendere: ex *Brand*, incendium. Vide in hac voce.

ESCADRON, militaris manipulus: ex veteri Francico *Scara*, quaſi *Scarada.* Vide *Scara*, & *Scala.*

ESCARE, vulneris cruſta: ex *ſcara.* Vide in hac voce.

ESCALADER, ex *Inſcalare.* Vide in hac voce.

ESCALIER, ex *Scalarium.* Vide in hac voce.

ESCAMOTER, Decipere, fallere, more ſortè *Scamarium* ſeu prædonum. Vide *Scamares*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σκαμάρες.

ESCARLATE, coccus, coccinus pannus: ex Arabic. Vide *Scarlatum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σκαρλάτον.

ESCARMOUCHE, militaris tumultus, vel conflictus: ex German. Vide *Scaramutia*, & *Scara.*

ESCARPINS, calcei ſpecies: forte ex *Carpiſculus.* Vide in hac voce, & in *Scarpus.*

ESCARTELE', in *quatuor* partes diviſus. Vide *Quartilatus.*

ESCHALAS, vel *Eſcharas*, Paxillus vitibus ſuſtentandis, *Scalula.* Vide *Carratium.*

ESCHAFFAUD, pulpitum editius, quaſi *chatfaus.* Vide *Eſchaffaudus*, *Scafaldus*, & notas ad Joinvillam.

ESCHALOTE, cepe *Aſcalonitana*, unde vox. Vide *Aloigna.*

ESCHANGE, permutatio, *Excambium.* Vide in *Cambiare.*

ESCHAPPER ex *Captione* evadere, exire. Vide *Eſcapium.*

ESCHARAS, vel *Eſchalas*, pedamen vitium. Vide *Eſcara*, & *ſcalciatus.*

ESCHARNIR, irridere: ex *Carinare.* Vide in hac voce.

ESCHARS, parcus, avarus: ex Saxon. *ſcard.* Vide *Scardus* & *Scarpſus.*

ESCHASSES, grallæ, furculæ. Vide *Scacci.*

ESCHAUDEZ, panes *excaldati.* Vide *Eſchaudati.*

ESCHAUGAITE, excubiæ militares: ex German. Vide *Scatagaita.*

ESCHECS, *jeu des eſchecs*, Scacorum ludus: ex Perſic. Vide *Scacus.*

ESCHELLE, Portus minor, ad quem applicant navus. Vide *Scala*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σκάλα.

ESCHEVIN, Ædilis: ex *Scabinus.* Vide in hac voce.

ESCHIQUIER, tabula in qua *ſcacis* luditur. Vide in *Scacus.*

ESCHOPPE, officina: ex Angl. *Shoppe.* Vide *Schopa.*

ESCLAT, *Eſclature*, cæſura, inciſio, &c. ex *Theclatura.* Vide in hac voce.

ESCLAVE, ſervus, captivus: ex *Sclavus.* Vide in hac voce & Gloſſ. med. Græcit. in Σκλάβος.

ESCLAVINE, veſtis ſpecies, *ſclavorum* propria. Vide *Sclavina.*

ESCLORRE, ova *excludere.* Vide Gloſſ. med. Græcit. in Σκλώζω.

ESCONSE, laterna cœca, *abſconſa.* Vide in hac voce.

ESCORCHER, ex *Excorticare.* Vide *Decorticare.*

ESCORGE'E, flagellum ex *ſcorto*, *ſcortea.* Vide *Scorgiata.*

ESCUEIL, ſcopulus unde nomen. Vide *Scolium.*

ESCOPETE, catapultæ ſpecies, inſtar baculi quo *ſcopæ* eluuntur. Vide *Scopetum.*

ESCOT, ſymbola in conviviis: ex Saxon. Vide *Scot.*

ESCOUE', cui cauda abſciſſa eſt. Vide *Caudatus.*

ESCRENES, Campanis, cameræ in humum demerſæ: ex *Screuna.* Vide in *Screo.*

ESCRIMER, gladiis ventilare: ex *Scrama*, ſpatha latior. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Σκλίμα.

ESCRIN, arca: ex *ſcrinium.* Vide *Scrinium.*

ESCROUELLES, ſtrumæ. Vide *Hercala.*

ESCU, moneta Francica, cum *ſcuto*, ſeu inſignibus regiis. Vide *Scutum*, & *Moneta*, & Gloſſ. med. Græcit. in Σκούδον.

ESCUELLE, catinus: ex *Scutella* in modum ſcuti cava. Vide in hac voce.

ESCURIE, equile: ex *Scura*, & *Scuria*. Vide in his vocibus.

ESCURIEU, ſciurus, unde nomen. Vide *Scuriolus*.

ESGAUDIR, venatui indulgere: ex *Gualdus*, ſaltus. Vide in hac voce.

ESMAIL, encauſtum: ex *maltum*, ſeu *malta*, ſolidamenti ſpecie. Vide in hac voce.

ESMER, ex *Æſtimare*, computare. Vox obſoleta. Vide in *Purprendere*.

ESMERILLON, pumilus accipiter. Vide *Smeriliones*.

ESMERER, *merum* efficere. Vide *Exmerare*.

ESNEQUES, navigij ſpecies: ex Germ. Vide *Naca*.

ESPALMER *un vaiſſeau*. Vide *Palmiſare*.

ESPAVES, animalia præ *pavore* vagantia. Vide *Spaula*.

ESPEAUTRE, far, ex *Spelta*. Vide in hac voce.

ESPERONS, calcaria ex Saxon. *Spora*. Vide *Spourones*.

ESPICES, aromata, dulciaria: ex *Species*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in εἶδος.

ESPINGLE, acicula: ex *Spinula*. Vide in hac voce.

ESPINOCLE, piſciculi ſpecies. Vide *Spinaticus*.

ESPION, explorator, *Inſpex*. Vide *Spia*.

ESPLUCHER, pediculis, purgare: ex *puduclare*. Vide *Puduclare* vel pellim, quam *peluche*, ſeu *pellicium* dicimus, mundare. Vide *Pellicium*.

ESPOUSSER, caſtigare, punire: ex *pulſare*. Vide in hac voce.

ESPREVIER, ſpecies accipitris: ex *ſparvarius*. Vide in hac voce.

ESPINGALE, machina bellica: ex Germ. Vide *Spingarda* & *Muſchatta*, & Gloſſ. med. Græcit. in μύια.

ESCHEANCE. Vide *Excadentia*.

ESCHAUDER, ex *Excaldare*. Vide in hac voce.

ESCHIVER, vitare, *Scapha* periculo ſe ſubtrahere. Vide *Eſchivire*.

ESCIENT, dedita opera: ex *ſuo ſciente*. Vide in hac voce.

ESCLUSE, locus ubi intercluduntur aquæ: ex *Excluſa*. Vide in hac voce.

ESCONDUIRE, aliquem re infecta repellere: ex *Excondicere*. Vide in hac voce.

ESCLUS, vox Gallobelg. ſpatium circa ædem, qua ſcuti longitudo patet. Vide *Eſculum*.

ESGARD, judicium, ſententia judicis cum cognitione cauſæ: item *Conſideratio*, quia judex dum ſententiam dicit, cavet (*garde*) ne fallatur. Vide *Eſgardium*, & *Vvarda*.

ESPARRE teli ſpecies: ex *Sparus*. Vide *Sparo*.

ESPAULE, humerus: ex *Spatula*. Vide in hac voce, & in *Spadula*.

ESPE'E, enſis: ex *Spatha*, vel *Spada* Vide in hac voce.

ESQUIER, qui *Scuriam*, ſeu equorum ſtabulum domini curat. Vide *Scuria*: vel qui *Scutum* domini defert. Vide *Scutarius*.

ESQUIF, minor *Scapha*, unde nomen. Hinc *Eſquiver*, vel *Eſchiver* periculum ſcapha vitare. Vide *Schippa*.

ESQUIPER, ſcaphis, quas *Eſquifs* dicimus navim inſtruere, eique adjungere. Vide *Eſchipare*.

ESSAI, probatio, *Examen*, unde etymon: vel ex ἐξάγιον. Vide *Exagium*, & Gloſſ. med. Græcit. in ἐξάγιον.

ESSANGLE, ſcindula. Vide in hac voce, & in *Eſſamna*.

ESSARS, occationes: ex *ſartum*, *ſarrire*. Vide *Exartus*, & *Sartare*.

ESSAUPLE, idem quod *Eſſart*, apud Andegavenſes. Vide *Exemplum*.

ESSAIN *d'abeilles*, ex *Examen*, quaſi *Exaim*. Vide *Examinare*.

ESSILLER, apud Gallobelgas, bona decoquere, pecuniam inſumere: ex *Exiliare*. Vide in hac voce.

ESTABLIE, præſidium militare: *Stabulum*, vel ex ſtabilitas. Vide *Stabilitas*.

ESTACHE, palus, fuſtis terræ infixus. Vide *Staca*, & *Sticata*.

ESTAFIER, qui ad domini ſtaffam, ſeu equi ſtapedes ſtat. Vide *Staffa*.

ESTAGE, cœnaculum, tabulatum: ex στέγη. Vide *Stagium* & *Statio*.

ESTAL, locus ubi merces exponuntur: ex *Stallum*. Vide in hac voce & in *Stanſus*.

ESTALON, menſura. Vide *Stallo*.

ESTAMINE, Panni ſpecies: ex *Stamen*. Vide *Staminea*.

ESTANCHER, ſanguinem ſiſtere ne fluat: ex *Stagnare*. Vide *Stancare*.

ESTAPE, & *Eſtaple*, forum publicum, emporium. De etymis, vide in *Stapula*.

ESTAUDEAU, pullus gallinaceus. Vide *Heſtaldi*.

ESTENDART, vexillum expanſum, *Extenſum*. Vide *Standardum & Stantareum*.

ESTERLIN, moneta Anglica. Vide *Eſterlingus*.

ESTEULE, culmus, ex *Stipula*. Vide *Stubula*, *Stupla*, *Eſtoublagia*.

ESTIVAUX, calcei *æſtivales*. Vide *Æſtivalia*.

ESTIVER *le beſtail*, pecora in *æſtivis*, ſeu paſcuis paſcere. Vide *Æſtiva*.

ESTOC, ſtipes, caudex. Vide *Stoc*.

ESTOFFE, pannus ſpiſſior. *Eſtoffer*, pannis inſtruere, ac calorem *ſtuffarum* hocce ſibi veſtitu conciliare. Vide *Stuffare*.

ESTORER, *une fille*, cum nuptui datur ſupellectilem præbere: ex *Inſtaurare*. Vide *Inſtaurum*.

ESTOUFFER, in *ſtuffis* præ nimio calore extingui. Vide *Stuffa*.

ESTOUPPER, foramen *ſtuppa* occludere, obſtruere. Vide *Aſtopatus*, *Obſtupa*, & *Stupare*.

ESTRADE, ex *ſtrata*, via. Vide in hac voce.

ESTRAFILE', cæſim vulneratus, ex filo ſeu ſtamine tranſverſo in panno. Vide *Extafilatus*.

ESTRANGER, ex *Extraneus*. Vide *Strajerja*.

ESTRANGLER, ex *Trangulare*. Vide in hac voce.

ESTRAPADE, pœna militaris: ex *Extirpare*. Vide *Eſtrepamentum*.

ESTRE, pro *Eſſe*. Occurrit in lege ſalica. Vide *Eſtre*.

ESTRECIR, arctare, *Stringere*. Vide *Eſtreciatus*.

ESTRIE', ſtapes: ex *Strepa*. Vide in hac voce.

ESTRIL, ſtrigile, *Eſtriller*, ſtrigili defricare. Vide *Striliare*.

ESTRON, ſtercus: ex *ſtruntus*. Vide *Strumdium*.

ESTUI, theca. Vide *Eſtugium*.

ESTURGEON, piſcis grandior: ex *ſtruthio*. Vide in hac voce & in *Sturgio*.

ESTU

ESTUVE, Vaporatium, hypocauſum : ex Germ. Vide *Stuba* & *Stuffa*.

ESVIER, canalis quo eluuntur ſordes. Vide *Seſucrium*.

EVEILLECHIEN, cognomentum Herberti Comitis Cenomanenſis. Vide *Evigilans canem*.

EXOINE, excuſatio in jure : ex *ſunnis*. Veteri voce Francica. Vide in hac voce, & in *Exidoneare*.

EXPLOIT, reditus, fructus prædij, vel apparitoris ſubmonitio. Vide *Expletum*.

F.

FACHER, iraſci : ex Gallobelg. *Fache*, facies, ex ira *facie* ſeu vultu commoveri.

FACTION, defectio : ex *Factio*. Vide in hac voce.

FACTUM, ſumma litis, ſeu *facti* narratio. Vide *Factum*.

FAGOT, Faſcis ex ligno : ex *Fagus*. Vide in hac voce : vel ex *Faſciculus*.

FAIE, Fagetum. Vide *Fagus*.

FAILLE, genus veſtis muliebris. Vide *Fala*, & Gloſſ. med. Græcit. in φαλάλιον.

FAILLIR, labi, errare : ex *Fallire*. Vide in hac voce, & in *Faleſcere*.

FAINE, glandis *fagea* : ex *Fagina*. Vide in hac voce.

FAINEANT, ignavus, qui *nihil facit*. Vide in his vocibus.

FANFELUCHE, mundus muliebris : ex *Fanfaluca*. Vide in hac voce.

FALAISES, maris altiores margines. Vide *Faleſia*, & *Infalisſtatio Fonga*, lutum. Vide *Phanum*.

FANON, veſtis Sacerdotalis : ex *Fano*. Vide in hac voce.

FAON, vel *Fan*, hinnulus : ex Lat. *Infans*. Vide *Fannatio*.

FARDEAU, onus : ex Gr. φαρδὺς, latus expanſus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

FARIBOLES, nugacia verba : ex *Farla*. Vide in hac voce.

FARSE, tumor carnem exulceratis. Vide *Farſia*.

FASCINE, Faſci ligni : ex *Faſcemina*. Vide in hac voce.

FAUCET, cantus acutior, ex *faucibus* ductus, vel *falſis*, nec genuinus. Vide *Fauſetum*.

FAUTEUIL, ſella plectilis. Vide *Faldiſtorium*, & *Cliothedrum*.

FAUVE, color *fulvus*. Vide *Falvus*.

FEAL, ex *Fidelis*. Vide in hac voce.

FEBLE, debilis, infirmus, ex *Flebilis*, nam Gallobelgæ etiamnum *fleve* dicunt. Vide *Flebilis*.

FE'E, dæmonis ſpecies : ex *Nympha*. Vide *Fadus*.

FELON, perfidus, rebellis : ex Saxon. Vide *Felo*.

FERLING, quarta pars denarij : ex Saxon. Vide *Ferlingus*, & *Ferto*.

FERMANCE, in Conſuet. Fidejuſſor. Vide *Firmancia*.

FERME, Prædium ruſticum : ex *Firma*. Vide in hac voce.

FERMER, claudere, ex firmare. Vide in hac voce.

FERRAND, equi ſpecies : ex *Farius*, equus Arabicus. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in φάρας.

FERT, Symbolum Ducum Sabaudiæ, unde ductum, exponitur in hac voce.

FERTE', caſtrum : ex *Firmitas*. Vide in hac voce.

FESTE, culmen, *Faſtigium*. Vide *Feſtagium*.

FESTE *des aſnes*, unde, vide in *Feſtum aſinorum*.

FESTIN, Convivium, *feſtina* exceptio. Vide *Feſtinare*.

FESTU, ex *Fiſtuca*. Vide in hac voce.

FEU, ignis : ex *Focus*. Vide in hac voce.

FEUR. *pretium* : ex *Forus*. Vide in hac voce, & in *Afforare*.

FEURRE, palea : ex *Foderum*. Vide in hac voce.

FEUTRE, lanæ coactæ ex Saxon. Vide *Felsrum*, & Gloſſ. med. Græcit. in ἀφίλτρον.

FIANCER, fidem, vel *fiduciam* interponere. Vide *Affidare*, *Affiduciare*, & *Fiduciare*.

FIEF, ex *Feudum*. Vide in hac voce.

FIERTRE, capſa : ex *Feretrum*. Vide in hac voce.

FIFFRE, Fiſtula. Vide *Fifferum*.

FILLEUL, ex *Filiolus*. Vide in hac voce.

FILOU, nebulo, ex *Fillo*. Vide in hac voce.

FIN, excellenter bonus, *finitus*. Vide *Finus*, & Gloſſ. med. Græcit. in φῶς.

FINANCE, pecunia, qua exſoluta lis *finitur*. Vide *finis*.

FLACON, lagena : ex *Flaſco*. Vide in hac voce.

FLAN, placenta : ex *Flanto*. Vide in hac voce.

FLAQUE, vox Gallobelg. locus cœnoſus : ex *Flacco*. Vide in hac voce, & in *Flactra*.

FLEAU, ex *Flagellum*. Vide in hac voce.

FLOQUER, vacillare : ex *Flocus*. Vide in hac voce.

FLEURS, menſtrua mulierum : ex *Fluor*. Vide in hac voce, & in *Flores*.

FLORIN, moneta aurea, à lilij *flore* in ea expreſſa. Vide *Florenus*.

FLOT, ex *Fluctus*.

FLUSTE, ex *Fiſtula*. Vide *Flauta*.

FOAGE, tributum cuilibet *Foco*, ſeu ædi impoſitum. Vide *Focagium*.

FOIER, Focus : ex *Foculare*. Vide in hac voce.

FOIRE, nundinæ : ex *Feria*, vel ex *Forum*. Vide in his vocibus.

FOL, ſtultus, ineptus : ex *Follis*. Vide in hac voce.

FOIS, *quelquefois*, &c. Ex *vices*. Vide *Vicibus*.

FONDEFLE, machina jaculatoria : ex *Funda*. Vide *Fundibulum*.

FONDER, fundo dotare. Vide *Fundare*.

FOR, conſuetudo municipalis : ex *Forum*. Vide *Forus*.

FORAGE, pretium à Domino vino tabernariorum impoſitum. Vide *Foragium*, *Foraticum*, & *Forum*.

FORBAN, vox nautica, quidquid ex extra, ſeu *foris bannum*. Vide *Forisbannire*.

FORBIR, arma polire. Vide *Forbator*.

FORCE vis *forti* manu illata. Vide *Fortia*.

FOREST, ſilva : ex Cambrobrit. Vide *Foreſte*.

FORFAIT, delictum, crimen : ex *Forisfactum* Vide in hac voce.

FORGE, Fabrica ferraria. Vide *Forgia*, & *Fabrica*.

FORJUGER, malè & contra leges judicare. Vide *Forisjudicare*.

FORJURER, *Ejurare.* Vide *Forisjurare.*

FORLIGNER, extra *lineam* nobilem nuptias inire. Vide *Farlegani.*

FORME, Sedes clericorum vel monachorum in ædibus sacris : ex *Forma*, canalis arcuatus. Vide in hac voce.

FORMARIAGE, de eo qui *foris*, seu extra dominium Domini nuptias init. Vide Forismaritagium.

FORPAISE', qui *Foris* & extra *patriam* degit. Vide *Forispatriatus.*

FORSCHAP, laudimij species. Vide *Foriscapium.*

FORTERESSE, castrum : ex *Fortalicium.* Vide in *Fortia.*

FOUACHE, panis cinericius *Focarius.* Vide *Focacia.*

FOUE'E, tributum pro ligno ad *focum.* Vide *Focata.*

FOULC, bifurcus. Hinc *monstrer au foulc jonne*, malè hodie enuntiatum, *montereau faut ionne.* Vide *Fulcus.*

FOULLER calcare instar *fullonum.* Vide *Fullencium.*

FOURAGE, palea : ex *Fodrum.* Vide in hac voce.

FOURCELLE, pars pectoris ubi venæ in *furculas* dividuntur. Vide in hac voce.

FOURNIL, pars ædis rusticæ, in qua est *furnus.* Vide *Furnile.*

FOURNIR, præbere, instruere : proprie *furnum* coctoris instruere. Vide *Furnire.*

FOUREAU, vagina : ex *Forulus.* Vide in hac voce.

FOURRE', pellitus : ex *Foderatus.* Vide in hac voce & in *Furratus.*

FRAIS, *Frés*, *Freſche*, recens : ex *Friscus.* Vide in hac voce & in *Friscinga.*

FRANGE, fimbria, lacinia, ex *Phrygium*, unde *Frenge* etiamnum dicunt Gallobelgæ. Vide in hac voce, & in *Frisum.*

FRASQUE, *faire frasque*, alicui illudere : ex *Frasca.* Vide *Frascarium.*

FRERES *des asnes* dicti Trinitarij, quod asinis veherentur. Vide *Asinus.*

FRES, vel *Frais*, impensæ litium : ex *Fredum.* Vide in hac voce.

FRESLE, ex *Fragilis.* Vide *Fragiliratus.*

FRETE, sagitta. *Fretté*, cancellatus, seu sagittæ in cancelli speciem collocatæ. Vide *Fretta.*

FREZE. Vide *Frizia.*

FRISCHE, terra inculta. Vide *Friscus*, & *Frauſtum.*

FRIÇON, Frigus febrium, ex *Frigitio.* Vide *Frictiones.*

FRINGANT, alacer, *facetus*, &c. forte ex Gr. φρενησᾶν, lascivire, tumere, &c.

FRIPE', *Fripiers.* Vide *Frepata vestes.*

FRIRE, ex *Frigere.*

FRIVOLES, nugæ : ex *frivola.* Vide in hac voce.

FRIZE', crispatus. Vide *Frisij.*

FROC, terra inculta. Vide *Frauſtum.*

FROISSER, obterere. Vide *Frussura.*

FROMAGE, caseus : ex *Fromaticum.*

FRONDE, ex *Funda.* Vide *Fundabulum.*

FRONSE', rugatus, à Rugis *frontis.* Vide *Fronsatus.*

FRONTIERE, limes, *frons* agri. Vide *Frontaria.*

FRONTISPICE, quasi *frontis* hominis *inspectio.* Vide *Frontispicium.*

FROU, terra inculta. Vide in *Frauſtum.*

FUMIER, fimetum : ex *Fimarium.* Vide in hac voce.

FURET, viverra, quod furis instar venetur. Vide *Furectus.* Hinc *fureter*, quærere. Alij a *furus* deducunt. Vide *Furo.*

FUSIL, igniarium : ex *focile.* Vide in hac voce.

FUSTAINE, panni gossypini species. Vide *Fustanum.*

FUSTE, navigij species, ex *Fustis*, lignum. Vide *Fusta.*

G.

GABARRE, navis species. Vide in *Gabares.*

GABELLE, census, tributum quodvis : ex Saxon. Vide *Gablum.*

GABER, illudere, nugari. Vide *Scabellare.*

GABIONS, aggeres militares vel munimenti species : ex *Cavea.* Vide *Gabia*, & Gloss. med. Græcit. in Γαμβάρια.

GAGE, vadimonium, pignus, &c. Ex *Vadium.* Vide in hac voce.

GAGNAGE, ager cultus, satus. Vide *Gagnagium.*

GAY, lætus, gaudens : ex *Gainm*, silva. Vide in hac voce, & in *Gavum.*

GAILLARD, lætus, hilaris : ex *Goliardus.* Vide in hac voce.

GAIN, *Gagnage*, ager cultus : Vide *Gagnagium*, & *Ganata.*

GAINE, ex *vagina.* Vide *Gaina.*

GAISDE, Glastum. Vide *Guaisdum.*

GAIVES, *choses gaives*, res derelictæ : ex *vidunus.* Vide *Vvaif.*

GALAND, festivus. *Galanterie*, festivitas. Vide Gloss. med. Græcit. in Γαλανδρεσία, & in Γαλαντίνδε.

GALE'E, *Galere*, *Galion*, navigij species. Vide *Galea*, & Gloss. med. Græcit. in Γαλαία.

GALERIE, Porticus in *galera* longitudinem porrecta. Vide *Galeria.*

GALLOCHES, genus calceamenti : ex *Gallica*, *Gallicula.* Vide in hac voce.

GALOIS, vallenses Anglici. Vide *Galetus.*

GALOP, *Galoper*, citatus equi incessus : ex Gr. Καλπη. Vide *Calopare*, & *trepidare* : & Gloss. med. Græcit. in Κάλπη.

GAMACHES, calceamenti species crura tegens ex *Campagus.* Vide in hac voce, & in *Gamacha*, & Gloss. med. Græcit. in Καμπάγη.

GAMBOISON, vestimentum coactile, fortè quod *Gambas* seu crura etiam tegeret. Vide *Gambesò.*

GAND, chirotheca, ex *vvantus* : nam *vvand* dicunt etiamnum Gallobelgæ. Vide in hac voce.

GARAGNON, equus integer : ex *varanio.* Vide in hac voce.

GARDE, custodia. *Garder*, custodire. ex Germ. *vvard.* Vide *Vvarda.*

GARDON, piscis species : ex *Gardio.* Vide in hac voce.

GARANCE, sandix. Vide *Garantia.*

GARAND, qui alteri tenetur ad evictionem Vide *Vvarantus.*

GARÇON, lixa, ganeo, masculus. Vide *Garcio*, & Gloss. med. Græcit. in Γαρσονεσιον.

GARENNE, vivarium caniculorum : ex Saxon. Vide *Vvarenna.*

GARIR

GARIR, ſanare, tueri protegere: ex Germ. *Vvard.* Vide *Garire*, & *Vvarantire.*

GARNACHE, veſtis talaris ſpecies. Vide *Garnachia.*

GARNIR, inſtruere. Vide *Garnimentum.*

GARNISON, Inſtructus: ex Germ. *Vvart.* Vide *Garneſtura*, & *Garniamentum.*

GARRIGES, terræ incultæ. Vide *Garrica.*

GARROT, telum quadratum: ex *quadrellus.* Vide in hac voce.

GASCHE, *Gaſcher.* Vide *Guaſchia.*

GASCHERE, ager proſciſſus. Vide *Gaſcaria* & *Gaſcha.*

GASTEAU, panis delicatior, placenta: ex Saxon. Vide *Vvaſtellum.*

GASTER, corrumpere, vitiare: ex *Vaſtare.* Vide *Vaſtum.*

GASTINE, terra inculta ex *Vaſtum*: inde *Gaſtineis*, pagus, Vaſtinenſis in Francia. Vide in hac voce.

GAUD, nemus, ſilva: ex Sax. Vide *Gualdus.*

GAUDINE, ager ſilveſtris: ex Gualdus, ſilva. Vide in hac voce.

GAVENE, tributi ſpecies: ex Flandr. *Gavena.* Vide in hac voce.

GAUSSER, rixari, irridere: ex *Cauſare.* Vide in hac voce.

GAZES, linum, vel ſericum ſubtile: ex *Gaza.* Vide in hac voce.

GELDE, præſtatio: ex *Geldum.* Vide in hac voce.

GELINE, ex *Gallina.* Vide *Gallinagium.*

GENEST, Equus Neapolitanus. Vide *Gianiſco.*

GENICE, junior vacca: ex *Iunico.* Vide in hac voce.

GENOUIL, genu: ex *Genuculum.* Vide in hac voce.

GENOUILLERE, geniculare. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γονυκλάσιον.

GENTILHOMME, nobilis, ex *Gentilis.* Vide in hac voce.

GEOLE, cavea, carcer: ex *Caveola.* Vide *Gabiola*, & *Geola.*

GERBE, ſpicarum manipulus: ex *Garba.* Vide in hac voce.

GEREME, manipulus: Vide *Gelima.*

GERSE, *Gerſer.* Vide *Gerſa.*

GASAILLE, vox Occitana, de qua in *Gaſalia.*

GESSE, canalis ſtillicidij: ex *Geſſum.* Vide in hac voce.

GIBET, furca patibularis. Vide *Gibetum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Γιβωτίζειν. & Γιβωλίζειν.

GIBELINS, Factio Italica. Vide *Gibelini.*

GIGUE, inſtrumentum muſicum. Vide *Giga.*

GIRON, lacinia, veſtis ac togæ pars laxior, quod hac parte *giret.* Vide *Gyro.*

GISARME, jaculum: ex *Geſum.* Vide *Geſſum*, & *Giſarma.*

GISTE, hoſpitum ſuſceptio: ex *Iacere.* Vide *Giſtum.*

GLAIEUL, Carex: ex *Gladiolus.* Vide in hac voce.

GLANER, ſpicas legere: ex *Gelima.* Vide *Gleinator.*

GLAIVE, ſpiculum, framea: ex Cambrobrit. Vide *Glavea.*

GLAS, pulſatio campanarum: ex *Claſſicum.* Vide in hac voce.

GLESE. Vide *Gleſſum*, *Gliſſeria*, & *Gliſis.*

GLISSER, in lubrico & in glacie currere, ex ſono pedum. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γλιτζειν, & in Γλυσῶν.

GLORIETE, ædificium: ex Ital. Vide *Glorieta*, in Addit.

GLOUTON, ex *Gluto.* Vide in hac voce.

GLUL, calamus frumentarius, ex Flandr. Vide *Gelima.*

GOBELIN, dæmonis ſpecies. Vide *Gobelinus.*

GODALE, cereviſia: ex Saxon. Vide in *Celia.*

GOILART, monetæ ſpecies. Vide in hac voce.

GOITRIE, morbus *Guttural is*, unde nomen. Vide *Gutteria.*

GOLFE, ſinus maris, ex Gr. Κόλφος, pro Κόλπος. Vide *Gulfus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Κόλφος.

GOND, clavus aduncus: ex *Gumfus.* Vide in hac voce.

GONDOLE, navicula Veneta: ex Κυμβελάκι. Vide *Gondola*, & Gloſſ. med. Græcit.

GONFANON, vexillum: ex *Fano.* Vide in hac voce, & in *Gunfano.*

GONNE, *Gomelle*, veſtis ſpecies: ex *Gunna*, & Græcobarb. Γόνα. Vide utrumque Gloſſ.

GORGE, rumen. Vide *Gorgia.*

GORGIAS, terribilis, acer: ex Gr. Γοργὸς. Vide Gloſſ. med. Græcit. in hac voce.

GOUGE, inſtrumentum ferreum, quo utuntur fabri ferrarij, ex *Guvia.* Vide in hac voce.

GOUJAT, calo ejuſmodi ferro inſtructus, vel ex *Gavia.* Vide in hac voce.

GOULERON, os vaſis, vel veſtis: ex *Gula.* Vide in *Caputium.*

GOULETTE, arx in Africa: ex Γύλα, turris. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Κῦλα.

GOUPIL, vulpes, ex *Vulpicula.* Vide in hac voce.

GOURD, obtuſus: ex *Gurdus.* Vide in hac voce.

GOURGUE, *de Moulin*, ex *Gurges.* Vide in hac voce.

GOUSTER, Cœna ſerotina. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γεύδειν, in Γεῦμα, & in Γευστὸν.

GOUTE, catarrus, fluxio, podagra, chiragra; quod *Guttatim* fiat, ut quidam volunt. Vide *Gutta*, & *Gota.*

GOUTIERE, ſtillicidium; quod eo aquæ *Gutte* cadant. Vide *Gutta*, & *Guttorium.*

GOUVERNEUR, Gubernator: ex *Guvernerius.* Vide in hac voce.

GRAND, ſtatura procerus. Vide *Magnus.*

GRANGE, ædes recondendo *Grano* frumentario idonea. Vide *Granea.*

GRAS, pinguis: ex *Graſſus.* Vide in hac voce.

GRATER, ſcalpere, ſcabere: ex *Cratare*, vel *Charaxare.* Vide *Cratare.*

GRAVER, ſculpere: ex γράφειν. Vide *Graphium*, & *Gravare.*

GRAVERIE, tributum *Gravium.* Vide *Graveria*, & *Gravaringus.*

GRAVIER, ſabulum, arena. Vide *Graveria*, & *Greva.*

GREFFE, ſurculus, talcola: ex *Graffiolum.* Vide *Graphium.*

GREFFIER, Notarius: ex *Grafio.* Vide in hac voce, & in *Graphium.*

GRIL, craticula, unde nomen. Vide *Gradella*, & Gloſſ. med. Græcit. in Γραδίλλα.

GRESLE, grando: ex *Gracilis*, quod minutatim cadat. Vide *Menetum*, & *Gracile.*

GRENONS,

by Google

GRENONS, infranaras, ex *Grani*. Vide in hac voce.

GREVE, arena, glarea : item ocreæ ſpecies. Vide *Greva*.

GRIECHE, *Pie grieche*, Pica *Græca*. Vide Gloſſ. ad Villardhuinum in *Gregeois*.

GRIFAUT, falconis ſpecies : ex *Gyrofalco*. Vide in hac voce.

GRIFFES, avium ungulæ. Vide *Grefalco*, & *Griphus*.

GRIGNONER, panem circumrodere, & fruſtulatim. Vide *Grimioſus*.

GRIMACE, ex Saxon. Vide in *Maſca*.

GRIPER, rapere : ex γρηπὲς. Vide in *Griſalco*.

GRIS, color cinereus, à colore pellis animalis quod *Gris* dicimus. Vide *Griſeum*, & *Cicereulus*.

GROGNER, murmurare : ex *Grunnire*. Vide in hac voce.

GRONDER, ex *Grunnire*. Vide *Eſgrinire*.

GROS, dragma, ponderis ſpecies. Vide *Groſſus* & *Groſſa*.

GROTE, antrum : ex veteri Saxon. *Crote*, domus. Vide *Crota*.

GROUIN, Porcus, ex *Grunnius*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in γρῦν.

GRUAU, Polenta. Vide *Gruellum*.

GRUE, *Tolleno*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in γερᾶνος.

GRUIER, Judex cauſarum ad ſilvas pertinentium. Vide *Gruarius*.

GUENOCHES, ſortilegæ, *Geniciales*. Vide in hac voce.

GUERET, terra novalis. Vide *Vvarectus*.

GUERITES, turriculæ, quæ caſtra tuentur : ex *Garire*, tueri. Vide *Garita*.

GUERRE, ſeu *Vverre*, bellum, ex vet. Galli co vel Theuton. Vide *Guerre*.

GUERPIR, *deguerpir*, poſſeſſionem rei cujuſpiam dimittere : ex Saxon. *Gurpan*, eodem ſignificatu. Vide *Guerpire*.

GUESPE, *mouche gueſpe*, ex Lat. *Veſpa*. Vide *Gueſpa*.

GUET, excubiæ : ex German. Vide *Vvalta*.

GUEULE, color rubeus : ex *Gula*. Vide in hac voce.

GUEUX, vagus, erro, ex *mango*. Vide *Manganus*.

GUICHET, portula, oſtiolum. Vide *Vviketum*.

GUIDE, *Guider*, *Guier*, conducere, ex *Gué*, vadum. Vide *Guida*.

GUILLE, fraus, mendacium. *Guiller*, fallere. Vide *Guillator*.

GUIMPE, *Vvimpe*, *Guimple*, velum muliebre. Vide *Guimpa*.

GUIONAGE, ſalvus conductus : ex voce *Guider*, ſeu *guier*. Vide in *Guida*.

GUISCHARD, aſturus, cautus : ex vet. Normannico. Vide *Guiſcardus*.

GUIRLANDE, ſertum : ex *Garlanda*. Vide in hac voce.

GUISE, modus, forma. Vide *Guiſetum*, & *Guyſa*.

GUILLOT, monetæ minutioris ſpecies : ex *Gigliatus*. Vide in hac voce.

H.

HABLE, Portus, *Havre*. Vide *Habulum*, & *Haula*.

HACHE, ſecuris : ex *Ango*. Vide *Angones*.

HACHIE, mulcta, pœna : vetus vox Gallica ex *Harmiſcara* efficta. Vide in hac voce.

HAIE, ſepes, ſilva, parcus : ex *Haga*. Vide in hac voce.

HAIRE, cilicium. Vide *Haira*.

HAISTAUDEAU, pullus gallinaceus : ex *Haiſtaldus*. Vide in hac voce.

HALLEBARDE, aulica bipennis : ex *Hall*, palatium, & *bard*, bipennis. Vide *Secures Danicæ*.

HALLES, aulæ majores perviæ : ex Saxon. *Healle*, aula, palatium vel ex *Hallus*, ramus ſiccus, quod ejuſmodi aulæ ramalibus tegerentur. Vide *Halla*, & *Hallus*.

HAM, *Hameau*, *Hamelet*, villa, villula : ex Saxon. *Ham*, domus, habitatio. Vide in hac voce.

HANAP, patera : ex Saxon. *hnap*, *hnapa*, eodem ſignificatu, Vide *Hanapus*.

HANSE, *Hanſe Theutonique*, ſocietas : ex Germ. *hanſen*, in ſocium adſciſcere. Vide *Hanſa*, *Hanſatus*.

HAPIOLE, cognomen Balduini Comitis Flandriæ, Roberti II. F. ex Flandr. *Hape*, & *Hapiole*, ſecuris, ſecuticula. Vide *Hapiola*.

HARAS, grex equorum : ex *Hara*, ſtabulum, vel grex porcorum. Vide *Haracium*.

HARASSER, fatigare, ex *Haraſſe*, clypeo grandiori, quem qui geſtat, ex pondere fatigatur. Vide *Haracium*.

HARDI, audax. Vide *Hardimentum*.

HARS, *Harcelle*, tortiles ex virgultis laquei : ex *Hardes*. Vide in hac voce.

HARNOIS, *Harnaſchcure*, armatura &c. Ex *Harnaſcha*. Vide in hac voce.

HARO, *clameur de Haro* : ex Normann. *Ha Rol*. Vide *Haro*.

HARPE, inſtrumentum muſicum : ex *Harpa*. Vide in hac voce.

HARPER, arripere : ex *Harpagare*, Vide in hac voce, &

HASPER, eadem notione : ex *Haſpa*, fibula. Vide in hac voce.

HASTEUR, miniſterium in Coquina regia : ex *Haſta*, veru quod haſtæ ſpeciem referat. Vide *Haſtator*.

HAVAGE, præſtatio quædam apud Carnotenſes. Vide *Havadium*.

HAUBAN, *Haubanier*, idem quod *Arbannum*, vel *herebannum*, tributi ſpecies. Vide *Halbanum*.

HAUBERG, lorica maculis contexta : ex Germ. *Halsberg*, munimentum colli. Vide in hac voce.

HEAUME, caſſis, galea : ex *Helmus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in ἕλμὸς.

HERAUD, ferialis : ex Saxon. *Her-ald*, ſervus exercitus. Vide *Heraldus*.

HERBERGE, *Herberger*, domus, diverſari, hoſpitium excipere : ex *Hereberga*. Vide in hac voce.

HERCE, Occa : ex *Herpex*, vel *Herpicia*. Vide *Hercia*.

HERITIER, hæres : ex *Hereditarius*. Vide in hac voce.

HESTRE,

HESTRE, fagus. Vide *Cerritum.*

HEUSE, *Houſe*, *Houſeaux*, Ocreæ: ex *Oſa.* Vide in hac voce.

HIE, pavicula, fiſtuca. Vide *Hiator.*

HIVERNACHE, ſumen hiemale: ex *Hibernaticum.* Vide in hac voce.

HOC, aduncum inſtrumentum: ex *Uncus.* Vide *Hoccus.*

HOCHEPOT, miſcellanea: ex Anglico, ſeu potius Gallico, *Hoche-pot.* Vide *Hotchpot.*

HOMAGE, clientela *hominis*, ſeu vaſſalli. Vide *Hominium.*

HONGRES, equi caſtrati, ſic dicti, quod ut olim apud Sarmatas, ut teſtantur Strabo & Ammianus, ita poſtea apud Hungaros hodiernos ſeu Sarmatas, eorum fuerit uſus. Vide *Hunniſcus.*

HOQUETON, ſagum militare: ex Cambrobrit. *Allum*, lorica. Vide *Aketon.*

HOST, & *Oſt*, exercitus, expeditio bellica: ex Lat. *hoſtis.* Vide in hac voce.

HOSTE, Hoſpes: ex plur. *hoſpites.* Vide in hac voce.

HOSTEL, domus, aula magnatum: ex *Hoſpitale.* Vide in hac voce.

HOUBLON, ex Lat. *Lupulum*, quod idem ſonat. Vide *Humlo.*

HOUE, ligo: ex ὄρυξ, ut vult Salmaſius. Vide *Pica.*

HOUILLES, carbones ex terra nigra, quibus fabri ferrarij utuntur. Vide *Hulla.*

HOURD, *Hourdis*, cratis lignea: ex Saxon. Vide *Hurdicium.*

HOUSSE, veſtis talaris, vel equorum inſtratum. Vide *Houſia*, & Gloſſ. med. Græcit. in ἱππικὸν.

HUCHE, arca lignea, vel naviculæ ſpecies. Vide *Hucbia*, & *Hutium.*

HUCHER, *Huquer*, aliquem ad ſe evocare: ex *Vocus.* Vide in hac voce.

HUER, *Huée*, clamor inconditus, ex vocis ſono, *Hu.* Vide *Hueſium.*

HUIS, fores: ex Saxon. & Germ. *huys*, domus, pars pro toto. Hinc *Huiſſier*, oſtiarius: & *Huiſſiere*, navis Hippagoga. Vide *Huiſſeria.*

HULQUE, navis oneraria. Vide *Ulcus.*

HUMECTER, humidum facere: ex *Humigare.* Vide in hac voce.

HUQUE, ricinium quo mulieres caput operiunt in Flandria. Vide *Huca.*

HURE, caput apri cui pili *horrent.* Vide *Hura*, & *Horripilatus.*

HUREPE', cui pili *horrent*, qui capillos ſurſum erectos habet: ex *Horripilatus.* Vide *Horripilare*, & Heſych. & etymolog. in ἀνάσιλλος.

HURTER, propellere: ex *Ortare.* Vide *Obſtare.*

HUTIN, cognomentum Ludovici X. Reg. Franciæ, quod puer cum ſodalibus rixaretur. Vide *Hutinus*, & *Hueſium.*

HUTTE, tuguriolum: ex Germ. *Hutten.* Vide in hac voce.

I.

JACOBINS, Dominicani, dicti quod primitus iis in domicilium Pariſiis datum fuerit Hoſpitale pauperum *S. Iacobi.* Vide *Iacobita.*

JACQUE, ſagum militare, à *Iacobis* factioſis ejuſmodi ſagis indutis. Vide *Iacke*, & *Iacobi.*

JAI, Pica: ex *Gaia.* Vide in hac voce. Notandum G ſæpe liquidè pronuntiari, ut infra patebit.

JALOUX, ex *Zeloſus.* Vide in hac voce, & *Geloſus.*

JAMBE, crus: ex *Gamba.* Vide in hac voce, & in *Gamberia.*

JANISSAIRES, milites Turcici. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Γενιτζαρος.

JARDIN, hortus: ex *Gardinum*, quomodo Gallobelgæ efferunt. Vide in hac voce.

JAVELLE, Gallobelgis *Gavolle*, merges: ex *Gabulum.* Vide in hac voce & in *Gavella* & *Gavena.*

JAVELOT, ſpiculum: ex *Iaculum.* Vide *Gaveloces.*

JAUGE, menſura quædam: ex *Gagga*, & *Galo.* Vide in his VV.

JAUNE, flavus: ex *Galnus.* Vide in hac voce.

JEU, ludus: ex *Iocus.* Vide *Iorticus.*

JEU *de dez*, alea, taxilli, ex *Ius*, judicium, ſors, & *De*, dei. Vide *Deus*, & *Iuiſum.*

IF, abies. Vide *Inus.*

IL, ex *Ille.* Vide *Ill.*

IMPORTUN, ex *Inopportunus.* Vide *Importunus.*

INCARNAT, color pomi *granati.* Vide *Ingranates*, & Gloſſ. med. Gr. in Λιθοκαρπάτος.

INCONTINENT, quam citò: ex *Incontinente.* Vide in hac voce.

INDE, color ceruleus, ex *India* advectus. Vide *Indus.*

INNOCENT, ſtolidus: ex *Innocens.* Vide in hac voce.

INSTALLER, in *ſtallum*, ſeu ſedem indicere. Vide *Stallum.*

INSTRUIRE, docere. Vide *Inſtrui.*

INTEREST, uſura, fœnus: ex *Inter eſſe*, ſeu *quanti intereſſe.* Vide *Intereſſe.*

INTRIGUER, in *tricas* conjicere. Vide *Intricare.*

JOENNES, in Charta Gallica, in voce *Iunior.* Ita Gallobelgæ *Ioevenes* etiamnum efferunt.

JOIAUX, mundus muliebris: ex *Iocalia.* Vide in hac voce.

JOIE, ex *Gaudium*, G liquidè pronuntiato, vel ex *Iocus.* Vide *Gaudiata*, & *Gaudioſus.*

JOQUER, otiari: ex *Iocari.* Vide in hac voce.

JOUCHER, de gallinis quæ ad perticam ſomnum captant: ex *Iocare.* Vide in hac voce.

JOUER, ludere: ex *Iocari.* Vide in hac voce, & *Iuiſum.*

JOUES, genæ, ex *Geuſia.* Vide in hac voce.

JOUGLEURS, mimi, ſcurræ: ex *Ioculatores.* Vide in hac voce, & in *Iugiatores.*

JOUIR, frui: ex *Gaudere.* Vide *Gaudita*, & *Gaviſus.* Ubi Gr. pariter liquidè effertur.

JOUR, dies: ex *diurnus.* Vide *Iornus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἡμερος.

JOURNEL, quantùm uno *die* par boum arare poteſt. Jugerum. Vide *Iornale.*

JOUSTER, *Iouſte*, Haſtiludium, quibuſdam ex *Iocari.* Vide in hac voce: aliis ex *Iuxta*, ſeu Gallico *Iouxte*, quod idem valet. Vide *Iuſta.*

IROIS, Hiberni, *Erigenæ* dicti. Vide in hac voce.

ISSUE, ex *Exitus.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Ἔξοδος.

JULEP, potio medica. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ζυλάπιον.

JUPPE, veſtis talaris mulierum. Vide *Iupa*, & *Zuppa*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ζύπα.

JUS, deorſum: ex *Iuſum*. Vide in hac voce.

JUVEIGNEUR, & *Iuveignerie*, feoda à *Iunioribus* poſſeſſa. Vide *Iunior*, & *Iunioratus*.

L.

LADRE, leproſus: ex *Lazarus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. Λαζαρός.

LAGHAN, jus quod Dominis feudalibus competit in rebus quas maris æſtus ad littus ejicit *Lege* maris: ex *Lagha*, lex. Vide in hac voce.

LAID, turpis *Laidange*, infamia ex *Lada*, voce Saxon. Vide in hac voce.

LAIE, vel *lée*, pars ſilvæ viis ſuis definita. Vide *Leda*, & ſupra *Alée*.

LAISSER, dimittere: ex *Laxare*, Gall. *Lacher*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Λάσσειν.

LAMBEAU, lacinia: ex *Limbus*. Vide *Lablellum*, & *Labulum*.

LAMBRIS, lacunar. *Lambriſſer*, in lacunar camerare. Vide *Lambrificare*.

LANCETTE, ſcalpellus: ex *Lancetta*. Vide in hac voce.

LANDES, agri inculti: ex *Landa*. Vide in hac voce.

LANDIER, ferrum in quod ligna in foco immittuntur: ex *Andena*. Vide in hac voce.

LANDIT, feriæ ſeu nundinæ Sandionyſianæ: ex *Indictum*. Vide in hac voce.

LANGE, ſtragulum *laneum*, unde etymon. Vide *Langeolum*.

LANGUEDOC, Occitania, provincia Galliæ, ubi *oc* pro *ita* effertur: ut *Languedoui*, cæteræ provinciæ inferioris Galliæ. Vide *Lingua*.

LANGUE, provincia, regio, à linguæ diverſitate. Vide *Lingua*.

LANGUE *de terre*, quidquid *terræ* in mare prominet inſtar *Linguæ*. Vide *Lingua*, & *Ligula*.

LANGUE-TORTE, Occitania, unde dicta, Vide in *Lingua*.

LANIER, Falconis ſpecies in *Lana* educatus. Vide *Lanarius*.

LAQUAIS, famulus, pediſſequus. Vide Gloſſ. med. Lat. in ὑλάκης.

LARRECIN, furtum, *Latrocinium*. Vide *Larricium*.

LAS, *laſſer*: ex *Laqueum*. Vide *Laqueata veſtes*.

LATE, aſſer ſectilis minutior, & *Latior*. Vide *Lata*.

LEBRET, *Albret*, Familiæ & Regionis Vaſconiæ nomen: ex *Leporetum*, quaſi *Levret*. Vide in hac voce.

LECHEFRITE, cucuma frixoria: ex *Lancea frixoria*, vel ſartatoria. Vide *Lancea*.

LECHER, ex *Lingere*. Vide *Leccator*.

LE'E, via latior, vel planities in ſilvis: ex Gall. vet. *lée*, latus. Vide *Leda*, & *Leuda*. Hinc vox *reléer*, canes venaticos in planitiem reducere, & alios ſumere.

LEIDE & *Leude*, tributum quodvis apud Occitanos; ex *Leudis*. Vide in hac voce.

LEONINS, vers *Leonins*, inventi à quodam *Leone*. Vide *Leonini verſus*.

LESSE, funiculus, lorum, habena. Vide Laſcia, *Leſſia*, & *Laxa*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λάσσα.

LESTER *un vaiſſeau*, onus navi imponere: ex *Laſtia*, onus, ſarcina. Vide in hac voce.

LETRIN, ambo, analogium: ex *Lectrinum*, vel *Lectrum*. Vide in his vocibus.

LETTRES, diplomata, epiſtolæ: ex Lat. *Littera*. Vide in hac voce.

LEVADIER, qui aggeres ſeu *levatas* curat. Vide *Levata*.

LEVAIN, fermentum, quòd farina fermento imbuta intumeſcat & *eleveur*. Vide *Levanum*.

LEVANT, Oriens, ubi ſol *Levatur*, exoritur: Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀνατολή.

LEVER, *enlever*, *auferre*: ex *levare*. Vide in hac voce.

LEVER, Patrini officio fungi: ex *Levare*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in ἀναδέχεσθαι.

LEURRE, offa, *lorum* plumatile, vox aucupum. Vide *Lorra*, & *Loyrum*.

LE', vel *Les*, ora panni in latitudinem extenſa, ex voce Gallica *Lé*, quæ latum ſonat. Vide *Latus*.

LEZ, juxta: ex *Latus*, *delatus*. Vide in his vocibus.

LIARD, noſtris, *pommelé*, color equi. Vide *Liardus*.

LIARD, monetæ minutioris ſpecies, de cujus etymo agitur in voce *Miliacenſis*.

LICENTIE', cui licentia datur publicè profitendi in academia. Vide *Licentia*.

LICES, caſtri aut oppidi repagula: ex *licia*, ſtamina. Vide in hac voce & in *liſta*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λίστα.

LICORNE, unicornis, unde etymon. Vide *Logorius*, ſeu *Logornis*, quomodo legendum videtur apud Mich. Scotum, & Gloſſ. med. Græcit. in Λογόρνιον.

LIE, fæx: ex *Lia*. Vide in hac voce.

LIEUE, ex *Leuca*. Vide in hac voce.

LIEUTENANT, Vicarius, *Locum tenens*. Vide in hac voce.

LIGE, cliens, vaſſallus: ex *Ligius*. Vide in hac voce, & in *Ligius*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λίζιος.

LIGUIER, locus ubi *lignum* reponitur: ex *lignarium*. Vide in hac voce.

LIGUE, confœderatio: ex *liga*. Vide in hac voce, & in *Ligatio*, & in *Ligius* p. 297.

LIMAGNE, pars Arveniæ Comitatus: ex *Lemmana*. Vide in hac voce, & in *Limania*.

LIMITE, limes: ex *limites*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Λιμίτιον.

LIMON, malum *limonium*. Vide Gloſſ. med. Gr. in Λιμόνη, & Λιμόνι.

LIN, navis, vox obſoleta: ex *lignum*. Vide in hac voce.

LINOTTE, avicula ſic dicta, quod in *linariis* verſetur. Vide *Linoſa*.

LINUISE, ſemen lini: Vide *Linuſa*.

LISIERE, limbus, ora panni, ex *liſtura*. Vide *Liſta*, *Liſura*, & *litra*.

LISSE, canicula: ex *Leviſſa*. Vide in hac voce.

LISSE, inſtrumentum quo quid politur: ex *Leviga*. Vide in hac voce, & in *Liſſa*.

LISTE,

LISTE, Catalogus : ex *Liſta*. Vide in hac voce.

LITIERE, ex *Lectarium*. Vide in hac voce, & in *Lecteria*.

LITRES, nigræ *Litræ*, quæ illini ſolent parietibus Eccleſiarum, &c. Vide *Litra*.

LIVRE'E *de terre*, annuus prædij valor ad libras nummorum æſtimatus, *librata*. Vide in *Libra*.

LIVRE'E, veſtitus famulorum, vel lemniſcus, tæniola : ex *Liberata*. Vide *Liberare*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λιβρίον.

LIVRER, *deliverer*, dare, præbere : ex *liberare*. Vide in hac voce.

LODIER, *Loudier*, ſtragulum lectarium : ex *Lodix*. Vide *Lutherium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λωδίξ.

LOGE, *logis*, ædicula, habitatio : ex *Logeum*. Vide *Logium*.

LOIER, pretium conductionis : ex *Locarium*. Vide in hac voce, & in *Logerium*.

LONGE, lumbus. Vide *Lonza*.

LONG, ſtatura procerus, quomodo dictus Philippus V. Rex Francor. ex *Longus*. Vide in hac voce, & in *Magnus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μακρός.

LONGE, corrigia in *longum* extenſa. Vide *Longa*.

LOS *& ventes*, laudimia : ex *Laus*. Vide *Laudare*, & *venditiones*.

LOSENGE, adulatio, falſa laus : ex *Los*, laus. Vide *Loſangia*.

LOSENGE, fuſi ſpecies, quod *Lauri* folij ſpeciem habent. Vide in *Fuſus*.

LOT, ſors, pars ; vox Angloſaxon. Vide *Anblot*, & *Lot*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λάτζα.

LOT, menſura liquidorum, ſemuncia : ex Theuton. Vide *Lotum*.

LOUER, approbare. Vide *Laudare*.

LOURD, *Lourdaut*, Stolidus, qui præ gravitate difficulter incedit : ex Gr. Λορδὸς. Vide *Lordicare*, & *Lurdus*.

LOUSCHE, ſtrabus : ex *Luſcus*. Vide in hac voce.

LOUTRE, canis fluviatilis : ex *Lutra*. Vide in hac voce.

LUBRIQUE, *impudens*, *ſalax*. Vide *Lubricus*.

LUCARNE, feneſtra in domus tecto : ex *Lucerna*. Vide in hac voce.

LUI, ipſe : vox in formulis vet. frequens. Vide in hac voce.

LUSEAU, feretrum : ex *Loculus*. Vide in hac voce.

LUTH, cithara, teſtudo : ex *Leudus*. Vide *Laudis*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λαοῦδα.

LUXURE, ſtupri peccatum. Vide *Luxuria*, & Gloſſ. med. Græcit. in Λεξυρία.

M.

MACECLIER, carnifex, *boucher* ex *Macellarius*. Vide *Machecarius*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μαιελλάριος.

MACHICOLIS, ſpecies munimenti urbium. Vide *Machicollare*.

MACHAU, Campanis, horreum ſine tecto : ex *Machale*. Vide in hac voce.

MAÇON, Latomus : ex *Macio*. Vide in hac voce.

MADRE, poculum ſeu vas onychinum : ex *Mazer*. Vide in hac voce.

MAHONNER, pugnare, rixari : vox Gallobelgica, ex *Mahon*, Mahometus, quod qui ita pugnis decertarent invicem, per Mahumetum jurent. Vide *Mahum*.

MAI, vas quo farina ſubigitur : ex Gr. Μάϊς. Vide *Madium*.

MAIE, vel *Moie*, ut Gallobelgæ efferunt, acervus ſegetum : ex *Meta*. Vide in hac voce, & in *Maia*.

MAILLE, hama thoracis : ex *Macula*. Vide in hac voce.

MAILLE, monetæ ſpecies : ex *Medallia*, vel *Metallum*. Vide *Mallia*, *Metallum*, & *Maſculus*.

MAINFERME, fundus alicui conceſſus ad vitam *manu firmatus*, ſeu inſtrumento confecto donatus. Vide *Manufirma*.

MAINLEVE'E, fidejuſſio. Vide *Manulevare*.

MAIN-MORTE. Vide *Manus mortua*.

MAIRE, urbis Præpoſitus : ex *Major*. Vide in hac voce.

MAIRIEN, & *Marrien*, materia lignea : ex *Materiamen*. Vide in hac voce.

MAIS, ſed : ex *Magis*. Vide *Mais*.

MAISNE', minor natus. Vide in *Majoratus*.

MESNIL, ædes cum agri portiuncula : ex *Manſionile*. Vide in hac voce.

MAISON, domus : ex *Manſio*. Vide in hac voce.

MALADE, æger : ex *Malatus*. Vide in hac voce.

MALANDRE, equorum morbus, lepra : ex *Malandria*. Vide in hac voce.

MALE, Mantica, *Manticula*, unde etymon, vel ex Theuton. *Mael*. Vide *Mala*.

MALETOTE, exactio injuſta, *malè tolta*, ablata. Vide in *Tolta*.

MALGRE', invitus, nolens : ex *malo grato*. Vide *Gratum*, & *Creantare*.

MALTRAITER, malè aliquem excipere. Vide *Malè tractare*.

MANAGE, habitatio, manſio : ex *Manere*. Vide *Managium*.

MANANS *& habitans*, incolæ ruſtici : ex *Manentes*. Vide in hac voce.

MANBOUR, vel *Mainbour*, tutor, gubernator : ex *Mamburnus*. Vide in hac voce.

MANDILLE, palliolum : ex *Mantile*. Vide *Mandile*.

MANE'E, Manipulus : vox uſurpata apud Molitores. Vide *Manata* & *Manua*.

MANEQUIN, arca penaria quæ *manu* geſtatur. Vide Manicula, & Gloſſ. med. Græcit. in Μανιακίον.

MANGONEAU, Machina bellica : ex *Manganum*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μαγγανον.

MANICORDION, inſtrumentum muſicum, *Monochordum*. Vide in hac voce.

MANIERE, modus, ratio : ex *Manerias*. Vide in hac voce.

MANMUDE, monetæ ſpecies, in Foris Beneharnenſibus. Vide *Maſmodina*.

MANOEUVRES, ſervitia manualia, *Manuopera*. Vide in hac voce.

MANIGANCER, ex *Maniculare*. Vide in hac voce.

MANOIR, habitatio : ex *Manerium*. Vide in hac voce.

MANSOIS, moneta Comitum Cenomanenſium. Vide Moneta. pag. 652.

MANTE, ſtagulum: ex *Mantum*. Vide *Manta*.

MANTEAU, Pallium: ex *Mantum*, *Mantellum*, vel ex Gr. Μανδύη. Vide *Mantum*, & Gloſſ. med. Gr. in Μανδύη & Μαντίον. fortè ex Ἱμάτιον.

MAQUIGNON, ex *Mango*. Vide *Mangonare*.

MARAIS, Palus: ex *Mare*. Vide in hac voce, & in *Mariſcus*.

MARANCE, dolor ex aliquo damno: ex *Marrire*. Vide in hac voce, & *Marancia*.

MARRAINE, ex *Matrina*. Vide in hac voce.

MARANES *d'Eſpagne*, dicti ex *Maravvan*. Chaliſa. Vide *Marani*.

MARC *de vin*, fæx vini. Vide *Marchum*.

MARCHE, terminus, limes regionis: ex Theuton. Vide *Marca*.

MARCHER, ire, ambulare, quaſi *marcas* ſeu limites emetiri, vel ad *marcas* proficiſci. Vide *Marca*.

MARE, palus, ſtagnum: ex *Mare*, vel ex Gr. ἀμάρα. Vide *Mara*.

MAREMES, oræ *maritimæ*, unde Etymon. Vide *Maritima*.

MARESCHAL, Equiſo, Curator equorum, &c. ex Theuton. Vide *Mareſcallus*.

MARGUILLIERS, pauperes in *Matriculam* relati, vel qui iis præſunt. Vide *Matricularij*.

MARIER, *Mariage*, voces ductæ à dote quam uxor aſſert *marito*. Vide *mariagium*, & *maritagium*.

MARJOLE *du puits*, ex *Margo*. Vide *Mergora*.

MARIR, *eſtre mari*, dolere &c. Ex *Marrire*. Vide in hac voce.

MARLE, Marga: ex *Margilla*, vel *Marſa*. Vide *Marga*, & *Marla*.

MARLOTTE, capa Beneharnica: ex *Melote*. Vide in *Bigerra*.

MARMITTE, Olla coquinaria. Vide *Maramita*, & *Marotimus*.

MARQUER, ſignare, limites ſeu *Marcas* deſignare. Vide *Marca*.

MARCHIS, vel *Marquis*, Provinciæ limitaneæ ſeu *Marchæ* præfectus. Vide *Marchio*.

MARRE, inſtrumentum ferreum evellendis herbis ac ſentibus: ex *Marra*. Vide in hac voce.

MARSEILLEZ, Moneta Maſſilienſis. Vide *Moneta* pag. 655.

MARSEZ, *Marſois*, *bled marſois*, trimeſtre frumentum, quod *Martio* menſe feritur. Vide *Marceſchia*.

MARTEL, cognomentum Caroli Martelli, Pepini Regis Fr. patris. Vide in *Martus*.

MARTES, *Martres*, ex *Martrices*, vel *Martures*. Vide in his vocibus.

MAS, agrorum modus: ex *Manſus*. Vide in hac voce, & in *Maſa*.

MASCHER, mandere: ex *maſſare*, in *maſſam* cibum cogere. Vide *Maſſare*.

MASQUE, ſtriga, *Maſca*. Vide in hac voce, & in *Talamaſca*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μασχαρᾶς. & in Μασχαρᾶς.

MASSACRE, cædes, ſtrages quæ cum *maſſa*, ſeu clava fit. Vide *Mazacca*.

MASSEPAIN, bellarij ſpecies, Ital. *Marzapane*. Vide Gloſſ. med Græcit. in Μαρζαπάς.

MASSUE, clava, quæ in *maſſam* quidquid terit, redigit. Vide *Maxuca*.

MASURE, manſio, locus ædi extruendæ Idoneus: ex *Manſura*. Vide in hac voce.

MAXIME, recepta *maximè* apud homines ſententia. Vide *Maxima*.

MATELAT, culcita: ex *Matula*. Vide in *Matta*

MATER, ad anguſtias redigere: ex *Matare*, voce in ludo ſcacorum recepta. Vide in hac voce, & in *Mattus*.

MATRAS, teli vel jaculi ſpecies: ex *Matarus*. Vide in hac voce.

MAUBERGEON, Tour de *Maubergeon*, in Pictonibus. Vide *Malbergum*.

MAUVAIS, Malus, ex obſoleto *Mauſez*, quo Diabolum indigitabant noſtri. Vide *Malus*.

MEDAILLE, moneta: ex *Metallum*. Vide *Medalla*.

MEGARDE, inadvertentia. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀβλεψία.

MEHAIN, membri mutilatio. *Mehaigner*, mutilare vim inferre, voces obſoletæ: ex *Mango*, vel *Machina*. Vide *Mahemium*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μαχαιάζω.

MELON, Peponicum *malum*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μηλοπέπων.

MENACES, minæ. Vide *Manacia*.

MENEE, Clandeſtinum Conſilium: ex *Minare*. Vide *Mina*.

MENER, ducere: ex *Minare*. Vide in hac voce.

MENESTRIER, ſcurra, mimus: ex *Miniſtellus*. Vide in hac voce.

MENSONGE, mendacium: ex *Mentio*, *Mentionagium*. Vide *Mentio*.

MERCI, miſericordia: ex *merces*. Vide in hac voce.

MEREL, *Mereau*, calculus putatorius: Vide *Merallus*.

MES, ferculum: ex *Miſſus*. Vide in *Miniſtratio*.

MES, vel *Mas*, agri portio cum æde: ex *Manſus*. Vide in hac voce.

MESAVENIR, ex *Miſevenire*. Vide in hac voce.

MESCHIN, *Meſchine*, *Meſquin*, voces unius ejuſdemque originis, de quibus in v. *Meſchinus*, & in Gloſſ. med. Græcit. in Μεσλῶος.

MESDIRE, fame detrahere: ex *Maſdicere*. Vide in hac voce.

MESEAUX, leproſi: ex *Miſelli*. Vide in hac voce.

MESFAIRE, perperam agere: ex *Mis facere*. Vide in hac voce.

MESQUE, ſerum lactis. Vide *Meſga*.

MESLEE, rixa inter turbam confuſam & *miſtam*. Vide *Meſleia*.

MESLER, miſcere: ex *Miſculare*. Vide in hac voce.

MESME, vox alteri addita, ſuperlativum ſonat, ut *moi-même*, ego *ipſiſſimus*, vel ex met, ut *ipſemet*. Vide *Met*.

MESSE, ſacra Liturgia, ex *Miſſa*, ſeu miſſione Catechumenorum. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μίσσα.

MESPRENDRE, forisfacere: ex *Miſprendere*. Vide in hac voce.

MESTIER, ars, artificium: ex *Miniſterium*. Vide in hac voce.

MESTIVE, præſtatio ex *Meſſibus*. Vide *Meſtiva*.

MESSIER, cuſtos meſſium: ex *Meſſarius*. Vide in hac voce.

MESTAIER, colonus partiarius: ex *Mediatarius*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Μεσιτής.

METEIL

METEIL, *bled meteil*, Miſcellum frumentum: ex *Mixtum*. Vide in hac voce.

METTRE, induere: ex *Mittere*. Vide in hac voce. & Gloſſ.med. Græcit. in Βάλλω.

MEURTRE, homicidium: ex Saxon. *Morth*, mors, letum, &c. Vide in hac voce.

MEUTE *de chiens*, agmen canum: ex *Mota*. Vide in hac voce.

Mi, pro *moi*, ego. Vide *Mi*.

MICHE, panis ſpecies: ex *Mica*. Vide in hac voce, & in *Miga*.

MIDI, meridies, quaſi *medius dies*. Vide Gloſſ. med. Gr. in Μεσημβρί.

MIGNATURE, *Miniature*: ex *Minium*. Vide *Miniatura*.

MIGNON, *Mignard*, pulchellus, facetus: ex *minium*, Vide *Miniare*.

MIGRAINE, morbi in capite ſpecies: ex Gr. ἡμικρανία. Vide *Migranea*.

MILLEREZ, nummi Luſitanici ſpecies: ex *Milliacenſis*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μιλιαρήσιον.

MENE, *Miniere*, fodina *Minera*.

MINE, cuniculus, à *minis*, ſeu fodinis. Vide *Minare*.

MIRER, *ſe mirer*, ſeſe in ſpeculo intueri: ex Hiſpan. *Mirar* videre. Vide *Mirari*, & *Miro*.

MISERICORDE, pugio quo hoſtem demum ad *Miſericordiam* implorandam adigitur. Vide *Miſericordia*.

MISERICORDES, ſellulæ erectis formarum ſubſelliis per *miſericordiam* infirmis conceſſa. Vide *Miſericordia*.

MISES, expenſæ: ex *Miſſio*. Vide in hac voce.

MOCADE, pannus Damaſcenus: ex *Camoras*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Καμυχᾶς.

MODELE, exemplum: ex *modus*. Vide *Modela*.

MODERNE, iſtius temporis: ex *Modernus*. Vide in hac voce.

MOIE, Modiata terræ. Vide *Modius*, & *Modolon*.

MOIEUL, medium rotæ: ex *Modiolus*.

MOILLER, uxor, vox obſoleta: ex *Mulier*. Vide in hac voce.

MOILLON, lapides incæſi, qui in muri medium immittuntur, cui *medulla* vicem præſtant, unde etymon. Vide Gloſſ.med. Græcit. in Ἐγχίρωσις.

MOINIOT, puer chorarius, *Monachulus*. Vide *Munie*.

MONTAGE, tributum quod exigitur à navigiis quæ adverſa aqua remis ducuntur, unde etymon. Vide *Montagium*.

MONTAGNE, mons: ex *Montana*, *Montanea*. Vide in hac voce.

MOISSON, ex *Meſſio*. Vide *Moiſſo*.

MOLE, Portus: ex *Moles*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μόλος.

MOMERIE, Ridiculum: ex *Mahomeria*, templum Mahumetanum. Vide in hac voce, & in *Momerium*.

MONSIEUR, Dominus, diminut. ex *Monſeigneur*, quaſi *meus ſenior*. Vide in *Siriaticus*.

MONSTRANCE, Phylacterium, area reliquiaria, quæ fidelibus *monſtratur*, & præbetur oſculanda. Vide *Monſtrantia*.

MONSTIER, Eccleſia quævis: ex *Monaſterium*. Vide in hac voce.

MONSTRE, recenſio & luſtratio militum. Vide *Monſtrum*.

MONJOIE, Monticulus. Vide *Mons Gaudij*.

MOQUER, irridere. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μωκᾶσθαι.

MORSEAU, fruſtulum: ex *Morſellus*. Vide *Morſus*.

MOREL, ſubfuſcus, *ſubmaurus*. Vide *Morellus*.

MORS, frænum: ex *Morſus*, fibula Vide in hac voce.

MOSAIQUE, opus teſſellatum, ex *Muſivum*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μουσᾶον.

MOT, verbum: ex *Mutum*. Vide in hac voce.

MOTE, collis, tumulus: ex *Mota*. Vide in hac voce.

MOUFFLES, Chirotheceæ ſpecies: ex *Muffula*. Vide in hac voce, & in *Mainfula*.

MOULE *de bois*, menſura ſtruis ligni: ex *Modulus*. Vide in hac voce, & in *Mullo*.

MOULIN, vel *Molin*, Moletrina: ex *Mulinum*. Vide in hac voce, & in *Molendinum*.

MOUCHER, mucum ejicere. Vide *Mucum*.

MOUSQUET, ſclopetaria machina: ex *Muſcheta*, telum quod baliſta emittitur. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Μοῖα.

MOUTE, Molitura. Vide *Molta*.

MOUSSE, muſcus, muſculus. Vide *Muſſula*.

MOUSTACHE, myſtax. Vide Gloſſ. med. Gr. in Μυστάκιον.

MOUSTARDE, ſynapi: ex *muſtacea*, ut vult Scaliger de emendat. temp. pag. 572.

MOUTON, vervex: ex *muto*. Vide *Multo*.

MOUTONS, moneta aurea francica in qua *agnus Dei* effingitur. Vide *Moneta*, & *Muto*.

MUE, accipitrum morbus, cum pennas *mutant* item ædicula in qua tunc includuntur. Vide *Muta*, & Gloſſ.med. Græcit. in Μῦτα.

MUI, menſura quædam: ex *modius*. Vide in hac voce.

MULE, crepida nocturna, ſic dicta, quod & molliter *mulis* vehimur, ita enim ejuſmodi crepidis mollius incedimus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Μύλος.

MULOTE, mures agreſtes, niteſæ. Vide *Mulotes*.

MUMIE. Vide *Mumia*. & Gloſſ. med. Græcit. in Μουμία.

MUNITION, *Pain de munition*: ex *munitio*. Vide in hac voce.

MURAILLE, murus, paries: ex *Murale*. Vide in hac voce.

MUSARD, otioſus, piger. Vide *Muſardus*, & *Muſca*.

MUSQUE, odoramentum ex umbilico cujuſdam animalis. Vide *Muſcus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Μόσχος.

MUSULMANS, Mahumetani: Vide Gloſſ.med. Græcit. in Μουσλμανοι.

N.

NACAIRE, crotali, vel tympani ſpecies: ex *Nacara*. Vide in hac voce, & Gloſſ.med.Græcit. in Διακαρα.

NACELLE, Navicula, ex *Navicella*, vel ex *naca*, *nacella*. Vide *Naca*, & *Nautella*.

NAGER, natare: ex *Navigare*. Vide *Nagare*.

by Google

NAM, pignus : *Nantir*, pignus dare : ex Saxon. Vide *Namium*.

NARILLER, nares fricare : ex *Narire*. Vide in hac voce.

NATIF, oriundus : ex *Nativus*. Vide in hac voce.

NATTE, ſtorea, matta : ex *Natta*. Vide in hac voce.

NAVRÉ, læſus : ex *Naufragatus*. Vide *Naufratus*.

NAZAL, pars caſſidis quæ naſum tegit : ex *Naſale*. Vide in hac voce.

NEANMOINS, ex *Nihilhominus*. Vide in hac voce.

NECESSAIRES, latrinæ ſeceſſus. Vide *Neceſſaria*, & Gloſſ. med. Græcit. in Χρήσ.

NEF, pars ædis ſacræ, in *navis* figuram porrecta. *Nef* autem, ex ναὸς. Vide *Navis*.

NEGRES, Mauritani, vel Æthiopes. Vide *Fuſci*.

NENNI, *Nennil*, vox quodammodo negativa, ex *Non nihil*.

NEVEU, filius fratris aut ſororis. Vide *Nepos*.

NIEZ, vel *Niais*, dicuntur Falcones qui *nidulo*, ſeu nido capiuntur : unde vox inducta ad inſulſos, &c. Vide *Nidaſij*.

NOCHIERE ex *Nacetum*. Vide *Nogareda*.

NOCLIER, ex *Nauclerus*, vox obſoleta. Vide *Nauclearius*.

NOCTURNE, jus piſcandi per unam *noctem* quotannis. Vide *Nocturna*.

NOEL, Nativitas, *Natale* Chriſti. Vide *Natale*.

NOEL, *Noel*, acclamatio olim noſtris familiaris in lætitia publica. Vide *Natale*.

NOIER, vel *Neer*, immergere, mergi : ex *Necare*. Vide in hac voce, & in *Annegare*.

NONNES, ſanctimoniales : ex *Nonna*. Vide in hac voce.

NORTH, ſeptemtrio. Vide *Northus*.

NONAGE, minoritas. Vide *Inennis*.

NOUS, *Nos* : ex *Nus*. Vide in hac voce.

NOUVELLES, nuntij : ex *Novella*. Vide in hac voce.

NUQUE *du Col*, poſtica pars colli : ex Arab. Vide *Nuca*, & Gloſſ. med. Græcit. in Νυκάλ.

O.

OCTROIER, concedere : ex *Otriare*. Vide in hac voce.

OIE, vel *oüe*, anſer : ex *anca*. Vide in hac voce.

OIGNON, cepe : ex *unio*. Vide in hac voce.

OINT, adeps : ex *unctum*. Vide in hac voce.

OISEAU, avis, ex *aucellus*. Vide in *Auca*.

OISEAU *de ſaint Martin*, cornix, quod ſub feſtum S. Martini Hiemalis videri incipiat. Vide *Avis*.

ONDOIER, luſtrali aqua ſeu *unda* perfundere. Vide *undeiare*.

ONCLE *à la mode de Bretagne*. Vide *Avunculus*.

ONGLE, unguis : ex *ungula*. Vide in hac voce.

ORANGE, malum Medicum. Ital. *Narrancio*. Vide *Arangia*, & Gloſſ. med. Græcit. in Νεραντζιον.

ORBE, *Coup orbe*, ictus cæcus, qui non apparet : ex *Orbus*. Vide *Ictus orbus*.

OREILLE, *ſe faire tirer l'oreille*. Vide *Auris*.

OREILLER, pulvinus : ex *Auriculare*. Vide in hac voce, & in *Aureale*.

ORFROI, aurea fimbria : ex *Aurifrigium*. Vide in hac voce.

ORIFLAMME, vexillum : ſeu *aureum flammulum*. Vide *Flammulum*, & Gloſſ. med. Græcit. in Φλαμμύλον.

ORLE, limbus : *Orler*, limbos inſerere : ex *Orula*. Vide *Urlare*.

ORMIER, vox obſoleta, *aurum merum*. Vide *Merus*.

ORTEIL, pedis ungula. Vide *Ortillus*.

OSTAGE, obſidatus, ex *Hoſpes*, quod qui obſes datur, in alterius hoſpitium tranſire dicatur : proinde vox ſcribi debet cum aſpiratione. Vide *Hoſpes*.

OSTER, auferre : ex *Obſtare*. Vide in hac voce.

OUANCE, & *Oiance*, tributi ſpecies apud Aurelianenſes : ex *Audientia*. Vide in hac voce.

OUATREGAND, foſſæ per quas aquæ eliciuntur. Vide *Vvaterganga*.

OUBLIE, *Obſée*, & *Oblie*, panis tenuiſſimus ex farina & aqua, cujuſmodi ſunt *Oblata* ſeu hoſtiæ ad ſacrificium. Vide in hac voce.

OUPLANDE, Pallij ſpecies Anglorum propria. Vide *Uplanda*.

OURVARI, clamor inconditus, tumultus. Vide in *Scandalum*.

OUSCHE, vel *Oſche*, modus agri : ex *Olca*. Vide in hac voce.

OUSCLAGE, in Conſuet. Rupellenſi : ex *Oſculum*. Vide in hac voce.

OUTIL, ex *utenſile*. Vide *Actila*.

OUVRAGE, opus : ex *Operagium*. Vide in hac voce.

OUVROIR, taberna, officina *aperta* : ex *Apertorium*, vel ex *Operatorium*. Vide in his vocibus.

P.

PAGES, Pueri honorarij, olim quivis famuli, cujus vocis variæ expenduntur origines in *Pedagogianus*, *Pageſius*, *Pagius*.

PAIER, ſolvere : ex *pactare*. Vide *Pectare*, & *Pacare*.

PAILLE, aulæum, vel pannus ſericeus : vox obſoleta, ex *Pallium*. Vide in hac voce.

PAILLER, locus ubi *palea* reconduntur. Vide *Palearium*, & *Palherium*.

PAYS, ex *pagus*. Vide in hac voce, & in *Patria*.

PAYSAN, Ruſticus : ex *Pagenſis*. Vide in hac voce.

PAISSE, *Paſſe*, ex *Paſſer*, Andegavenſibus. Vide *Paſſa*.

PAISSEAU, *Peſſeau*, ex *Paxillus*. Vide *Paxillare*.

PAISSON, porcorum *paſtio* in ſilvis. Vide in hac voce.

PALANGRE, fuſtis : ex Lat. *Palanga*. Vide *Falanga*.

PALÉ, vox uſurpata in inſignibus armorum, id eſt *palliis* ſeu aulæis diverſi coloris diſtinctus. Vide *Pallium*.

PALFRE

PALFRENIER, Equiſo: ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALEFROI, Equus gradarius: ex *Paraveredus*. Vide in hac voce.

PALETER, velitare ad caſtri *palos*, ſeu repagula dimicare. Vide *Paletare*.

PALIS, ſeries *Palorum*. Vide *Pallicium*.

PALISSADE, Palorum ſeries, repagulum ex *Paleata*. Vide in hac voce, in *Palare*.

PAN, Portio, ſegmentum: ex *Pannus*. Vide in hac voce.

PAN, ſpatium inter pollicem & minorem digitum: ex *Spanna*. Vide in hac voce.

PANETIERE, ſaccus ubi *panis* reponitur. Vide *Panetarius*.

PANIER, arca *panaria*. Vide *Panetarius*, & Gloſſ. med. Græcit. in Πανάριον.

PANONCEAU, vexillulum, quaſi *Banuncellus*. Vide *Bannum*, & *Penones*.

PANSE, venter: ex *Pantia*. Vide *Pancrea*, & *Pantiatus*.

PAON, ex *Pavo*. Vide in hac voce.

PAPEGAI, Pſittacus. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Παπαγας.

PAPELARD, adulator, hypocrita: vox ducta à *Papa* infantium. Vide *Papelardus*.

PAPOAGE, *Biens papoaux*, in Conſuet. bona avita, παππῶα. Vide in *Avius*.

PARADE, Pompa, *apparatus*. Vide *Parabilis*.

PARAGE, conditionis ac ſtatus *paritas*, ipſe nobilium ordo. Vide *Paragium*.

PARC, ſilva clauſa, vel locus in quo grex includitur: ex *Parcus*. Vide in hac voce.

PARCHEMIN, membrana: ex *Pergamenum*. Vide in hac voce, & *Parcamenum*.

PARDONNER, parcere: ex *Perdonare*. Vide in hac voce.

PAREAL, par, ex *Pariculus*. Vide *Pariculæ*.

PARELLE, Lapathus, herbæ ſpecies: ex *Parella*. Vide in hac voce.

PARENT, agnatus, cognatus: ex *Parens*. Vide in hac voce.

PARER, ornare: ex *Parare*. Vide in hac voce.

PARISIS, Moneta Pariſienſis. Vide *Moneta*, in *Pariſienſis*.

PARLEMENT, Curia ſuperior: ex *Parlamentum*. Vide in hac voce.

PARLIERS, *emparliers*, *avanparliers*, Advocati, Patroni. Vide *Prælocutor*.

PAROLE, verbum: ex *parabola*: ut *Parler*, ex *Parabolare*. Vide in his vocibus.

PARMENTIER, veſtium artifex, hodie *Tailleur*; quaſi *paramentorum* confector. Vide *Parator*, & *Parmentarius*.

PAROISSE, diſtrictus Eccleſiæ Curionis, ex Gr. παροικία. Vide Gloſſ. med. Gr. in hac voce, & Gloſſ. Lat. in *Parochia*.

PARTIR, Proficiſci. Vide in *Bona gratia*.

PARTISANS, publicorum vectigalium conductores. Vide *Partiſanus*.

PARVIS, atrium: ex *Paradiſus*. Vide in hac voce.

PASCAGE, jus paſcendi animalia in foreſtis: ex *Paſtionaticum*. Vide in hac voce.

PASSER, tranſire, tranſgredi, *Paſſu* contendere. Vide *Paſſere*.

PASTE, maſſa: ex *Paſta*. Vide in hac voce.

PASTE', ex *Paſtillus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Παστίλλος, & in Πάστα.

PATELIN, adulator, blandus, inſtar *Paterinorum*, ſeu *Patelinorum* hæreticorum. Vide *Paterinus*, & Gloſſ. med. Græc. in Πατελῖνος.

PAVER, viam lapidibus ſternere: ex *Pavire*. Vide *Pavagium*.

PAVILLON, tentorium: ex *Papilio*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in Παπυλιών.

PAUMIERS, Peregrini, qui in ſignum ſuſceptæ ſacræ peregrinationis *palmas* deferre ſolebant. Vox obſoleta. Vide *Palmarius*.

PAVOIS, ſcutum majus: unde *Paveſade*, ſcutorum ſeries. Ex Cambrobrit. Vide *Paviſorij*, & Gloſſ. med. Græcit. in Παβέζιον.

PAUTONNIER, ſuperbus, ferox. Vide *Paltonarius*.

PELAGE, tributi ſpecies. Vide *Palagium*.

PELE, inſtrumentum foſſorium: ex *Pala*. Vide in hac voce & in *Palus*.

PELOTE, Pilula: ex *Peloterius*. Vide in hac voce.

PENDRE, ſuſpendere: ex *Pendere*. Vide in hac voce.

PENSER, cogitare: ex *Penſare*. Vide in hac voce.

PERCHE, ex *Pertica*. Vide in hac voce.

PERLE, margarita, unio: ex *Perula*. Vide *Perla*.

PERPETUEL, perpetuus: ex *Perpetualis*. Vide in hac voce.

PERPRE, moneta aurea Imperatorum Conſtantinopolitanorum: ex Ὑπέρπυρον. Vide *Hyperperum*, & Gloſſ. med. Græcit. Ὑπέρπυρον.

PERRIERE, machina jaculatoria, λιθοβόλος: ex *Petraria*. Vide utrumque Gloſſ.

PERS, color ad colorem floris *Perſica* mali accedens. Vide *Perſius*, & Gloſſ. med. Græcit. in Περσικός.

PERTUIS, foramen: ex *Pertuſus*. Vide *Pertuſum*.

PERTUSAGE, tributum pro facultate Tabernario data *perforandi* dolium vinarium. Vide *Pertuſagium*.

PERTUISANE, major ſecuris: ex *Pertuſare*, perforare. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Περτέζιον.

PESCHE, malum *Perſicum*, unde etymon. Vide *Perſica*.

PESTEL, inſtrumentum quo quidpiam teritur: vox obſoleta, ex *Piſtillum*. Vide *Peſtellum*.

PETIT, parvus. Vide *Parvus*.

PEU, ex *Paucus*. Vide *Parvus*.

PIC, & *Pique*, ligo, & haſta. Vide *Pica*.

PICHER, vas, calix. Vide *Bicarium*.

PIECE, fragmentum, fruſtum: ex *Pittacium*. Vide in hac voce, & *Pecia*, & Gloſſ. med. Græcit. in πεσίδιον. & in Πίτζα.

PIEGE, ex *Pedica*. Vide in hac voce.

PIFFRE, *Piffle*, guloſus, vox contumeliæ. Vide *Piſti*.

PIGEONS, Pulli Columbarum: ex *Pipiones*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Πιπίων.

PIGNON, culmen ædis: ex *Pinnium*. Vide *Pignio*, & *Pinna*.

PILE, pars averſa monetæ, à *Pilis* ſeu columnis templi formam efficientibus. Vide *Pila*, & *Pilum*.

PILET,

PILET, Pili seu spiculi species: ex *Pilatus*. Vide in hac voce.

PILIER, columna, *Pila*: ex *Pilare*. Vide in hac voce.

PILLER, expilare, auferre: ex *Pilare*. Vide in hac voce.

PILON, Pistillum: ex *Pilo*. Vide in hac voce.

PILORI, columbar, numella versatilis: ex *Pilorium*, seu columna, quam *Pilier* dicimus. Vide in hac voce.

PIMENT, Potio ex diversis speciebus: ex *Pigmentum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πιγμεντάριος.

PINASSE, navis species. Vide *Spinachium*.

PINCEAU, ex *Penicillus*.

PINCE, Forfex. Vide *Pinca*.

PINÇON, Fringillus: ex *Pincio*. Vide in hac voce.

PIOT, Potus. Vide Gloss. med. Græcit. in Πιόλο.

PIPE, fistula: *Piper*, fistula canere: ex *Pipare*. Vide in hac voce.

PIPE, cadus: ex *Pipa*. Vide in hac voce.

PIPER, fallere, decipere: ex Gr. πιπᾶν, quod ἀπατᾶν sonat. Hinc παρθενοπίπης, virginum corruptor.

PIQUE, hasta: ex *Spicum*, veru. Vide in hac voce, & in *Spitum*.

PIRATE, Prædo maritimus vel nauta. Vide *Piratæ*.

PIS, Pectus, vox obsoleta. Vide *Anpits*.

PISTE, viæ vestigium: ex *Pita*. Vide in hac voce.

PITE, moneta minutior: ex *Picta*, seu Pictavina. Vide in hac voce, & inde *Pitance*. Ibid.

PITEUX, misericors, compatiens: ex *Pietosus*. Vide in hac voce.

PLACE, locus: ex Germ. *Plats*. Vide Placea, & Gloss. med. Græcit. in Πλατζα.

PLAGE, ora, campus planus: ex *Plagia*. Vide in hac voce.

PLAID, *Plaider*, in jure agere: ex *Placitum*, *Placitare*. Vide *Placitum*.

PLAINTE, querela: ex *Planctus*. Vide in hac voce.

PLAISANT, Placens. Vide *Placentarius*, & *Placentinus*.

PLANCHE, tabula plana: ex *Planca*. Vide in hac voce.

PLAQUE, lamina: ex *Placa*. Vide in hac voce, & in *Placare*, & Gloss. med. Græcit. in Πλακάλιον.

PLAT, Planus: ex *Plata*, lamina. Vide in hac voce.

PLATEAU, vasculum: ex *Patella*, vel ex *Plata*, quod planum sit. Vide *Patella*, & *Plata*.

PLATINE, vas Ecclesiasticum: ex *Patena*. Vide in hac voce.

PLAUDER, *Plausum* dare. Vide *Plaudare*.

PLEGE, fidejussor. Vide *Plegius*.

PLEIS, piscis species. Vide *Plays*, & *Platessus*.

PLEISSIS, propriè silva palis seu virgultis invicem *plexis* clausa, quam & *Parcum* dicimus. Vide *Pleissicium*.

PLEURE, modus agri, apud Pictones: ex πλέθρον. Vide *Pleura*.

PLOMME'E, clava plumbo munita: ex *Plumbata*. Vide in hac voce.

PLONGER, quempiam in imum aquæ instar *plumbi* immittere, mergere. Vide *Supplumbare*.

PLOUSTRE, instrumentum quo agri occantur: ex *Plaustrum*, aut ex *Pinaustrum*. Vide *Plustrum*.

POCHE, Pera: ex *Punga*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πόγη.

PODESTAT, Rector urbis, Italis. Vide *Potestas*, & Gloss. med. Græcit. in Ποδεστάτο.

POETE, *gens de Poëte*, homines *Potestatis*, tenentes obnoxiæ conditionis. Vide *Potestas*.

POIDS, Pondus: ex *Pensa* seu *Pensum*. Vide in hac voce.

POIGNARD, pugio: quod *pugno* teneatur. Vide Gloss. med Græcit. in Μανιάλιον.

POIHIERS, Picardi sic olim dicti à Pago de *Peix*. Vide *Poheri*.

POIGNE'E, quantum *pugno* continetur. Vide *Puginata*.

POIRE', vinum piraceum: ex *Piratium*. Vide in hac voce.

POIRIER, Pirus: ex *Pirarius*. Vide in hac voce.

POISLE, hypocaustum, vaporarium: ex *Pensile*, & *Piselium* id est *Gynæceum*. Vide in hac postrema voce.

POISON, venenata *potio*. Vide in hac voce, & in *Potionare*.

POITRAIL, cingulum quo equi pectus stringitur: ex *Pectorale*. Vide in hac voce.

POLENTIERS, cerevisiæ confectores: ex *Polenta*. Vide *Polentarij Polentrudium*, & *Poleta*.

POLICE. Vide Gloss. med. Græcit. in Πολίτια.

POLTRON, ignavus: ex *Poledrus*, pullus equinus. Vide in hac voce, & in *Pultro*.

POMIER, malus arbor: ex *Pomarius*. Vide in hac voce.

POMPE, fistula, canalis unde aqua emergit. Vide *Pomposus*.

PONDRE, de gallina quæ ova edit & *ponit*. Vide *Ponere*.

PONT-LEVIS, Pons sublicius. Vide *Porta-levatica*.

PORTS, angustiæ itinerum: ex *Porta*. Vide in hac voce, & in *Portus*.

POURVOIEUR, qui necessaria *prævidet*, vel qui *præbendas* subministrat. Vide in *Præbenda*.

POSTE, cursoris statio, σταθμός: ex *Positio*. Vide *Posta*.

PET, crepitus: ex sono. Vide *Pettus*.

POTAGE, potio quævis vel jusculum. Vide *Potagium*.

POTEAU, trabecula, palus, *Postis*. Vide *Postatum*, & *Postellum*.

POTERNE, Posteriot porta: ex *Posterula*. Vide in hac voce.

POSTIL, apostil, nota vel additio marginalis: ex *Post illa* verba. Vide *Postilla*.

POUCIN, pullus: ex *Pulcinus*. Vide in hac voce, & in *Pullicenus*.

POUGEOISE, moneta Episcoporum *Pogiensium*, seu *Podiensium*: nam *Pogium*, & *Podium* idem sonant. Vide *Pogesia*, & *Pogium*.

POUILLE', Catalogus beneficiorum Ecclesiasticorum: ex *Puleticum*. Vide *Polypticham*.

POULAILLIER, cui pullorum seu altilium cura incumbit: ex *Pullarius*. Vide in hac voce.

POULAIN, pullus equinus: ex *Pollenus*. Vide in hac voce, & in *Pullanus*.

POULAINE, Rostra calceorum. Vide *Poulainia*.

POULET, epistola amatoria: ex *Polyptichum*. Vide in hac voce.

POULIE, trochlea. Vide *Polanus*, & *Pulia*.

POUPE'E, puppa, poppæ icon. Vide *Poppea*.

POUPE'E,

POUPE'E, fascis Cannabinus : ex *Pupa*. Vide *Pupada*.

POURPOINT, vestis coactilis species *Punctum*. Vide *Perpunctum*.

POUSSOLANE, arena Puteolana : Vide *Puteulanus*, & Gloss. med. Gr. in Πυτεζολάνα.

POURPRIS, locus septus, clausus : ex *Purprendere*. Vide in hac voce.

POUTRE, *Poutrelle*, Pullus equinus ; ex *Poledrus*. Vide in hac voce.

PRAIRIE, Pratum : ex *Prateritia*. Vide in hac voce. *Prean*, ex *Pratellum*. Vide in hac voce.

PREBENDE, beneficium Eccl siasticum, proprie annona quæ Clerico *prebetur*. Vide *Prebenda*.

PRE'CHER, concionari : ex *Praconari*, vel ex *Predicare*. Vide in hac voce.

PRESENT, munus : ex *Presentare*, afferre. Vide in hac voce, & in *Presentia*.

PRESENTEMENT, nunc, modo : ex *Presentatim*. Vide in hac voce.

PREST, paratus : ex *Prastus*. Vide in hac voce.

PRESTO, cito, velociter : ex *Prastò*. Vide in hac voce, & in *Prastus*.

PRESTER, mutuo dare, commodare : ex *Prastare*. Vide in hac voce.

PREU. Vide *Produm*.

PREVOIRES, ita olim Presbyteros nostri vocabant : ex *Prebendarius*. Vide in hac voce.

PREVOST, Judex pedaneus : ex *Prapositus*, quasi *prævositus*. Vide *Prapositus*.

PREUVE, specimen : ex *Proba*. Vide in hac voce.

PREUX, miles animosus : ex *Probus*. Vide in hac voce.

PRINCIER, dignitas in Ecclesiis Cathedralibus: ex *Primicerius*. Vide in hac voce.

PRISER, æstimare, *Pretium* ponere : ex *Prasare*. Vide in hac voce.

PRISON, carcer, vel qui *prehenditur*, & in carcerem conjicitur. Vide *Priso*.

PRIVE', vel *Privée*, latrina, secessus : ex *Privata*. Vide in hac voce, & in *Privatum*.

PROCE'S, lis, causa, ex *Processus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Πρόσ@, & in Πρόσ@ς.

PROCHE, ex *Proximus*, ubi x, ut ch. efferebatur. Vide Gloss. med. Gr. in Πρόξιμ@.

PROFIT, lucrum, emolumentum : ex *Proficuum*, vel ex *Profectus*. Vide utramque vocem.

PROMENER, deambulare : ex *Prominare*. Vide in hac voce & in *Minare*.

PRONE, Concio in *Pronao* dicta : alij ex *Praconium* deducunt. Vide *Praconari*, & *Pronum*, & Gloss. med. Græcit. in Πρόν@ & in Προνάς.

PROVENDE, præbitio ad victum : vel præbenda avenæ. Vide in *Abatis*, & in *Prabenda*.

PROUESSE, animi magnitudo : ex *Probitas*. Vide *Probus*.

PROUVERE, *rue des Prouveres*, Parisiis, Platea Presbyterorum : ex *Prabendarius*.

PROVISIONS, cibaria ; pensiones annuæ, quibus ad vitæ necessaria prævidetur. Vide *Provisio*, & Gloss. med. Gr. in Πρόνοια.

PRUNELLE, Pupilla : quod *Prunelli*, seu pruni silvestris speciem referat. Vide in hac voce.

PRUNIER, Prunus : ex *Prunarius*. Vide in hac voce.

PUI, collis, mons : ex *Podium*. Vide in hac voce.

PUCELLE, virgo : ex *Puella*, vel *Pulchella*. Vide *Pucilagium*.

PUISNE', secundogenitus, ex *Postnatus*. Vide in hac voce.

PUISOIR, chairitorium : ex *putem*. Vide *Putiatorium*.

PUTAIN, meretrix : ex *putus*, parvulus. Vide *Putagium*, & Gloss. med. Gr. in Πυτάια.

PUTOIS, felis species, sic dicta quod *puteat*. Vide *Putacius*.

Q.

QUENOUILLE, colus : ex *Conucula*. Vide in hac voce.

QUERELER, rixari, *Queri*. Vide *Querellare*.

QUESTE, tributum quod *queritur*. Vide *Questa*.

QUEUE, ex *Cauda*. Vide *Candatus*.

QUEUE *de vin*, vas vinarium. Vide *Cauda*.

QUEUX, ex *Cocus*. Vide in hac voce.

QUIGNON *de pain*, quinta pars panis, frustum ex *Quinio*. Vide in *Quinternio*.

QUINTAINE, decursio equestris ludicra, &c. quæ in *Quintana* seu in platea fieri solebat. Vide in hac voce, & in *Quinterna*.

QUINTAL, Pondus publicum, ad quod merces gravioris ponderis exiguntur. Vide *Quintallum*.

QUINTE, banleuca, Quintum milliare. Vide *Quint*.

QUILLES, trunculorum ludus, sic appellatus quod ii *Squillorum* seu campanularum figuram referant. Vide *Skella*.

QUIPROQUO, vox Practicorum apud Anglos. Vide *Quid pro quo*.

QUITE, absolutus, liber, ex *quietus*. Vide in hac voce.

R.

RACHAT, ex *Reaccapitum*. Vide in hac voce.

RADE, littus maris. Vide *Rada*.

RADOS, quidquid contra ventos tuetur. Vox Gallobelg. Vide *Redorsare*.

RAIE, modus agri proscissus : ex *Riga*. Vide in hac voce, in *Reia*, *Rigor*, & *Radius*.

RAIER, *Raié*, delere, deletus : ex *Radicare*, in radios distinguere. Vide *Radiatus*.

RAFFLER, Rapere : ex Saxon. *Reafian*. Vide *Reafan*, *Reffare*, & *Riefflare*.

RAIM, ex *Ramus*. Vide *Investitura* pag. 100.

RAMPART, agger ad urbium munimenta. Vide Gloss. med. Græcit. in Ῥαμάτιν.

RAN, porci species : ex *Hran*, veteri voce francica. Vide in hac voce.

RANCUNE, odium, querela : ex *Rancor*. Vide *Rancura* & *Rancus*.

RANG, ou *Reng*, ordo, series : ex *Ringa*, circulus, baltheus. Vide *Hringa*, & *Rinca*.

RANSON, redemptionis pretium : vox formata ex *ran*, German. vel Saxon. raptus, rapina, & *Sona*, compositio. Vide *Ran*, & *Sona*.

RAPORTS, reditus, proventus. Vide *Portus*.

RASPE', vinum acinatitium. Vide Gloss. med. Græcit. in Ῥασπί.

RASQUER, expuere, vox Gallobelg. ex Saxon. Vide *Rascare*.

RAT, mus major. Vide *Rattus.*

RATON, placentæ species. Vide in *Cratones.*

RAVINE, torrens: ex *Lavina.* Vide in hac voce.

REBOURS, *rebourser, rebrousser chemin*: voces ortæ ex *Reburrus*, hispidus, cui pili horrent. Vide in hac voce.

RECAMER, opere Phrygio adornare, acu pingere. Vide *Racamas.*

RECEPTE, proventus, redditus. Vide *Receptus.*

RECEPTE, convivium, quo excipiuntur hospites. Vide *Receptum.*

RECET, hospitium, ex *Receptaculum*, vel *Receptum.* Vide in his vocibus.

RECHIN, asper, morosus: Unde *Rechigner*, de eo qui morosus est: ex *Rech*, asper. Vide *Rechinus.*

RECHINSER, iterum, & aqua pura linteum eluere: vox Gallobelg. ex *Chinse*, linteum. Vide *Recincerare*, & *Camisile.*

RECINER, merendam capere: ex *Recanare.* Vide *Rescinium.*

RECOLTE, messis demessa. Vide *Recolligere.*

RECORD, apparitoris socius. Vide *Recordum.*

RECORDER, prælegere in puerorum scholis. Vide *Recordari*, & *Recordum.*

RECOURS, vox forensis, pro *retrait lignager en feodal.* Vide *Recursus* in novis addit.

RECOUSSE, recuperatio: ex *Recursus.* Vide *Rescussa.*

RECOUVRER, ex *recuperare.* Vide *Recovare.*

RECREANCER, in integrum restituere: ex *Recredere.* Vide in hac voce.

RECREANT, *recrand, recrandi*, fatigatus, fessus: ex *Recreditus.* Vide *Recredere.*

RECRUES, supplementa legionum, milites qui in locum amissorum *adcrescunt.* Vide *Adcrescentes.*

REDHIBENCE, in Consuetud. Camerac. redditus, proventus: ex *Redhibere.* Vide in hac voce.

REDIME, decima decimæ. Vide *Redecima.*

REFECTOIR, locus ubi cibus sumitur, corpus *reficitur.* Vide *Reficere.*

REFORMER, restituere, reddere: ex *Reformare.* Vide in hac voce.

REFUSER, respuere, denegare: ex *Refutare.* Vide in hac voce.

REGALE, jus *Regium.* Vide *Regalia.*

REGARDER, aspicere: ex *Garda*, quasi a spiciendo sibi cavere. Vide *Vuarda.*

REGIMBER, recalcitare. Vide in *Cibetum.*

REGIMENT, legio militaris quæ à duce *regitur.* Vide *Regimentum.*

REGISTRE, liber in quem *regerantur* commentarij: ex *Regestum.* Vide in hac voce.

REGLE, ex *Regula.* Vide Gloss. med. Græc. in Ῥήγλα.

REGORGER, exundare: ex *Gurges.* Vide in hac voce & in *Gordus.*

REGRATEURS, qui res ducunt, ut pluris vendant. Vide *Gratare*, & Regratarij.

RELEER. Vide supra in *Lee.*

RELEVÉE, *heure de relevée*, hora pomeridiana, qua ex somno meridiano exsurgi solet. Vide *Relevatio.*

RELICTE, vidua, quæ absque marito *relicta* est. Vide *Relicta.*

RELIEF, feudi *relevatio*, feudi caduci, & in Domini superioris jus delapsi reacceptio. Vide *Relevare.*

REMEDIER, Remediis sanare. Vide *Remediare.*

REMUAGE, jus quod habet dominus feudalis, cum feudum à linea directa in aliam transit; cum *mutatur.* Vide *Mutagium.*

RENDEURS, vades, fidejussores, qui se creditoribus *reddunt.* Vide *Reddere*, & *obses.*

RENDRE, ex *Reddere.* Vide *Rendualis.*

RENDU, qui se in monachum *reddit.* Vide *Redditus.*

RENURE, linea recta cava ducta in ligno. Vide *Renodura.*

RENIER, religionem ejurare, *renegare.* Vide in hac voce.

RENONCER, abdicare, nuntium mittere. Vide *Renuntium.*

RENTE, fructus, proventus: ex *Redditus.* Vide in hac voce.

REPAIRER, redire: ex *Reparriare.* Vide in hac voce, & in *Reparium.*

REPAS, convivium: ex *Repastus.* V. in hac voce.

REPENTAILLES, mulcta indicta ei qui à pactis nuptiis recedit. Vide *Repentalia*

REPOS, *Reposer*: ex *pausa.* Vide in hac voce, & in *Repausare.*

REPORTAGE, medietas decimæ. Vide *Reportagium.*

REPRESAILLES, jus recipiendi & *prehendendi* quod cuipiam per vim ablatum est. Vide *Represalia.*

RESE, iter, expeditio militaris: vox Germ. Vide *Reisa.*

RESEANT, ex *Residens.* Vide in hac voce.

RESNES, fræna, quibus equus *retinetur*, vel *regitur.* Vide Gloss. med. Græcit. in Περόνη.

RESPIT, dilatio, mora indulta reo, quo is jura sua *restituat.* Vide *Respectus.*

RESPONDRE, pro alio spondere, vel *respondere.* Vide in hac voce, & in *Responsalis*, & Gloss. med. Græcit. in ἀντέγγυος.

RESTER, damni restauratio. Vide *Restaurum.*

RETOURNER, reverti: ex veteri voce barbara. Vide *Retorna*, & Gloss. med. Græcit. in Τόρνα.

RETIF, equus refractarius, quasi *arretif*, qui in via subsidet, stat. Vide *Stativus.*

REVANGER, ex *Revendicare*, vel ex *Revadiare.* Vide *Vadium.*

REVE, præstatio pro mercibus aliunde allatis: ex *Roga.* Vide *Reva.*

REZ, *Rezeau*, amiculum *reticulatum*: ex *Rete.* Vide *Rifle.*

RIBAUDS, velites, calones, homines viles. De vocis etymo. Vide in *Ribaldi.*

RICHE, dives: ex *Ric*, voce francica. Vide *Ricshomines.*

RIEZ, agri non processi, *resides*, vel *rejecti*, vel relicti. Vide in *Riesa.*

RIFFLURE, levior plaga, ex Saxon. Vide *Riffura.*

RIGOLE, Rivulus: ex *Rigus*, *Rigulus.* Vide in *Rigus.*

RIME, ex *Rhythmus.* Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Ῥίμα.

RIORTE, virga qua sepes cõtinetur. Vide *Riorta.*

RIOTE, levior rixa. Vide *Riota.*

RIPILLONS, reliquiæ piscium: ex *Ripillus.* Vide *Spinaticum.*

RISBAN, propugnaculũ Calatense. Vide *Rivaltus.*

RISQUE, periculum, ex Ῥίζικον. Vide Gloss. med. Græcit.

RIVE, *Rivage*, ora, littus: ex *Ripa.* Vide *Riparius*, & *Ripaticum.*

RIVIERE, *Riviere de Gennes*, ora, littus: ex *Riparia.* Vide in hac voce.

RIVIERS,

RIVIERS, qui ad Rheni, Scaldis, & Mosæ *ripas* habitant. Vide *Ripuarij*.

ROBE, vestis, tunica: ex veteri Francico *Raub*. Vide in hac voce.

ROCHE, Rupes, *Rupecula*. Vide *Rocca*.

ROCHET, vestis linea Episcopalis: ex *Roccus*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Ῥοχο.

ROIAUX, moneta aurea Francica. Vide *Moneta*, & *Regalis*.

ROLLE, Scheda in *rotula* speciem complicata. Vide *Rotulus*.

ROMANS, historiæ mythicæ, *Romana*, seu vulgari lingua scriptæ. Vide *Romani*.

ROMIUS, qui *Romam* vadunt, Romipetæ. Vide *Romeus*.

RONCES, spineta, agri inculti: ex *Runcare*. Vide *Runcalis*, & *Roncalia*.

RONCIN, equus gregarius: ex Theut. *Ross*. Vide *Runcinus*.

ROSEAU, arundo: ex Germ. *Raus*. Vide *Rausea*.

ROT, assum, vox prisco Britannica. Vide *Rostum*.

ROTE *de Rome*, Camera cujus pavimentum marmore porphyretico *Rotæ* speciem refert. Vide *Rota*.

ROTURE, ager *ruptus*, proscissus: ex *Ruptura*. Vide *Roturier*, agricola, rusticus, ignobilis. Vide *Ruptura*.

ROUAGE, Rodage, tributi species pro damnis ex *rotis* in vitis factis. Vide *Rotaticum*.

ROUIR, cannabim in aqua cluere, & macerare. Vide *Rotarium*, & *Arogium*.

ROUTE, Ruptariorum, seu rusticorum cohors incondita: inde pro via seu itinere, quo ij gradiebantur: ex *Rupta*. Vide in hac voce.

RUBIS, carbunculus, lapillus *Rubeus*. Vide *Rubinus*.

RUE, platea: ex *Rua*. Vide in hac voce.

RUER, projicere. Vide *Ruere*.

RUIER, officium Ecclesiasticum in Ecclesia S. Quintini in Viromanduis. Vide *Ruarius*, ubi de etymo.

RUSCHE, alvearium, apiarium: Vide *Rusca*.

RUT, de cervorum ἐχάφ: ex *Rugitus*. Vide in hac voce.

S.

SABLE, Martes, mustelæ nigricantis species, unde eadem vox pro nigro usurpatur in descriptione insignium: sic dictæ quod ejusmodi pelles ex *Zebel*, urbe Syriæ afferrentur. Vide *Sabulum*.

SABLON, sabulum: ex *Sablo*. Vide in hac voce.

SABOT, calceus ligneus, fortè quasi *sac de bois*, seu *de bois*. Vide *Sabatati*.

SACRE, falconis species. Vide *Sacer*, & Gloss. med. Græcit. in Σακρ.

SACS, monachi *sacco* vestis loco induti. Vide *Sacci*.

SAFRAN, crocus: ex Græcobarb. Ζαφρᾶς. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SAIE, panni species: ex *Sagum*. Vide in hac voce.

SAIGNER, venam percutere: ex *Sanguinare*. Vide in hac voce.

SAILLIR, pro *salire*. Vide *Sallire*.

SAIN, adeps suillus: ex *Saginum*. Vide in hac voce, & in *Sagimen*.

SAISIR, quasi in *Sacrum* immittere, τασσεῖν. Ita Salmasius. Vide *Sacire*, & *Saisire*.

SAISON, tempus *sationis*. Vide *Satio*.

SALE, domus ædes quævis, vel etiam amplius cubiculum: ex *Sala*, veteri Franc. Vide in hac voce.

SALE, sordidus: ex Græcobarb. Σαλὲ, stultus, ineptus, vel etiam *sordidus*. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SALUT, numnus aureus Francicus, in quo expressa salutatio Angelica. Vide in Moneta, & *Salus*.

SAMIT, pannus holosericus: ex *Examitum*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Ἑξάμιτον.

SANGLANT, ex *Sanguilentus*. Vide *Sanguilentus*.

SANGLIER, aper: ex *singularis*. Vide in hac voce.

SAQUER, *saquer une espée*, gladium è vagina quasi ex *sacco* educere. Vide *Saccare*.

SARBOTANE, tubulus perforatus: ex Græcobarb. Σαρβοτάνη. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SARCENET, panni species; ex *Saracenicum*. Vide in hac voce.

SARTHIES, navis armamenta, supellex: ex Gr. Ἐξάρτια. Vide *Sartia*, & *Sarcia*, & Gloss. med. Græcit. in Ἐξάρτια.

SARCLER, sarrire: ex *Sarculare*. Vide in hac voce.

SARPE, falx, ab ἅρπη, ut vult Salmasius ad Plinium, p. 1350. Vide *Sarpa*, & *Sapa*.

SAPER, subruere: ex *Sapa*, instrumentum rusticum. Vide in hac voce.

SAPIN, abies: ex *Sappus*. Vide in hac voce.

SATIN, pannus sericeus rasus. Vide *Zatuni*.

SAVEUR, ex *Sapor*. Vide in hac voce.

SAUCE, quod *Salsa*. Vide *Salsa*, *Salsarium*, & *Salsarius*, & Gloss. med. Græcit. in Σάλτζα.

SAUCICE, Lucanica: ex *Salcitia*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σαλτζα.

SAUF, præter: ex *Salvo*. Vide in hac voce.

SAUMURE, muria *salsa*, vel *sale* condita.

SAVOIR, scire, ex *Sapere*. Vide in hac voce.

SAVON, ex *Sapo*. Vide in hac voce.

SAUSSAIE, ex *Salicetum*. Vide *Salethum*, & *Salicla*.

SAUTOIRS, *Stapedes*, seu *Staphæ* quibus equus inscenditur. Vide *Saltatoria* & *Staffa*, & Gloss. med. Græcit. in Σάπηδες.

SECOUER, excutere, *subcutere*, vel ex *subcaudicare*. Vide in hac voce.

SEGRAIER, officium in forestis: ex *Secretarius*. Vide in hac voce.

SEICHE, Sepia, piscis. Vide *Sicca*.

SEIGLE, sicala. Vide *Sigalum*.

SEIGNEUR, dominus: ex *Senior*. Vide in hac voce.

SEILLE, vas aquarium: ex *Situla*. Vide Gloss. med. Græcit. in Σίτλα.

SEILLET, vas in quo defertur aqua benedicta: ex *Situla*. Vide *Seilletum*, & *Sellus*.

SEJOUR, *Sejourner*, mora, morari in aliquo loco: ex *diurnus*, *diurnare*, ut jour, ex *Diurnus*, ut quidam volunt. Vide *Sejornum*, & *Subjournare*.

SEMBLANT, *faire semblant*: Vide in *Assimulare*.

SEMBLER, *ressembler* : ex *Similare*. Vide in hac voce.

SEMONDRE, in jus vocare : ex *Submovere*. Vide in hac voce.

SENESCHAL, dignitas palatina, & in familiis nobilium : ex vet. Franc. Vide *Seneschallus*.

SENTE, *Sentier*, ex *Semita*. Vide *Semitarium*.

SEPTAINE *de Bourges*, urbis Bituricensis banleuca, quæ ad septimum milliare protenditur, ut ἑβδόμου, apud Constantinopolitanos, uti docuimus in Disceptat. de Hebdomo, & *Quinta*, & *Quintum milliare*, apud Andegavenses & Cenomanenses. Vide *Septena*.

SERGE, pannus *ferico-laneus*, unde nomen. Vide *Sargineum* & *Sericalis*.

SERIES, puellarum *ferotini* conventus. Vide in *Gynaceum*.

SERIEUX, serius, gravis : *Seriosus*. Vide in hac voce.

SERAIL, palatium Turcicum. Vide Gloss. med. Græcit. in Σαραγιον.

SERJANT, famulus, miles ex peditatu, apparitor : ex *Serviens*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σεργιτης.

SERRE, confectus, ex *Seratus*, quasi *sera* compressus. Vide *Serratus*.

SERRER, occludere, *Sera* claudere. Vide *Serare*, & *Serra*.

SERVICE *de table*. Vide *Servitium*, & Gloss. med. Græcit. in Δυλιον.

SERVITEUR, famulus : ex *Servitor*. Vide in hac voce.

SESTIER, mensura liquidorum : ex *Sextarius*. Vide in *Sextarata*, *Sextarium*, &c.

SEVRER, puerum à mammis nutricis *separare*. Vide *Sevvere*.

SIVRE, ramentum, scobs ferraria : ex *Scissura*. Vide *Serrago*.

SIFFRE, tibiæ species : ex Σίφαρος. Vide Gloss. med. Græcit. in hac voce.

SILLER *desfiller les yeux*, cilia claudere. Vide *Desigillare*.

SILLON, *Seillon*, lira, porca, arula. Vide *Selio*.

SEMENJAUX, Panes *similacei*. Vide *Simellus*, & *Simala*.

SINGLER, plenis velis navigare : ex Saxon. *Sighel*, velum. Vide *Sigla*, & Gloss. med. Græcit. in Σιγλαν.

SION, virgula, bacillus. Vide *Sirem*, & Gloss. med. Græcit. in Σῆν.

SIRE, Dominus : ex Κύρε, pro Κύριε. Vide *Siriacus*, & Gloss. med. Græc. in Κύρ.

SIVETTE, aromati species. Vide Gloss. med. Græcit. in Ζαμίτιον.

SOIGNOLE, *de puits*, machina ad aquam hauriendam : ex *Cicunium*. Vide in hac voce.

SOC, vomer : ex *Soccus*. Vide in hac voce, & in *Soket*.

SOC, stipes, truncus : Vide *Zoccus*.

SOIE, sericum : ex *Seta*. Vide in hac voce.

SOIN, cura, anxietas : ex *Sunnis*. Vide in hac voce.

SOIGNER, curare, hospitio excipere : ex *Sonjare*, (ubi *j* a consonantem efficiunt) illud vero à *Sunnus*. Vide in his vocibus.

SOLATIER, solari : ex *Solatiari*. Vide in hac voce.

SOLDE, Soldoier, *soudée*, Soldat, voces formatæ ex *Solidus*. Vide *Solidata*, & Gloss. med. Græc. in Κολιδάτα.

SOLIER, camera : ex *Solarium*. Vide in hac voce, & Gloss. med. Græcit. in Σολάριον.

SOLIVE, trabecula, tignum : ex Saxon. *Sul*, columna. Vide *Soliva*, & *Irminsul*.

SOMME, onus, farcina : ex *Sagma*, vel *Salma* : unde *Sommier* Equus clitellarius. Vide *Sagma*, & Gloss. med. Græcit. in Σαγμα.

SOMMELIERS, qui cellarij vinarij curam habent, sic dicti quod horum curæ incumberent equi *Sagmarij*, quibus vinum ac res aliæ cellarenses deferebantur. Vide in *Sagma*.

SONGER, anxiari : ex *Sunnis*, cura, anxietas. Vide in hac voce, & in *Sonjare*.

SOR, falco anniculus. Vide *Saurus*.

SORCIER, divinator, divinus, *sortiarius*. Vide *Sortiaria*.

SOT, stultus, à Syriaco *Sote*, ut quidam volunt : alij ab ἀσωτος. Vide *Sottus*.

SOU, vel *Sou*, porcorum stabulum : ex *Sudis*. Vide in hac voce.

SOUFRIR, pati. Vide *Sufferentia*.

SOULIERS, calcei, ex *Subtalares*. Vide in hac voce.

SOUQUENILLE, vestis species. Vide Gloss. med. Gr. in Συκωνία.

SOURDRE, scaturire : ex *Surgere*. Vide in hac voce.

SOUS-AGE', minor annis. Vide *Subannis*.

SOUTANE, togæ vel tunicæ species, *Sultanorum* propria. Vide *Subtaneum*.

SOUSPIR, ex *Suspirium*. Vide in hac voce.

SOUTERRER, humo ac *terra* mandare. Vide *Subterrare*.

SPORLE, quod pro relevio datur : ex *Sportula*. Vide *Sporta*.

STAGE, à *Stando*, ubi quis stat, manet. Vide *Stagium*.

SUEUR *de viel*, sutor veterinarius, unde etymon. Vide *Corvesarij*.

SURCOT, vestis, alteri, quam *cote* vocant, superinducta.. Vide *Sorcotium*.

SURNOM, cognomen, quod nomini proprio in tabulis superponeretur. Vide *Supranomen*.

SURPLUS, residuum : ex *Superplus*. Vide in hac voce.

SURPRENDRE, capere ultra quam licet. Vide *Superprendere*.

SURSAUT, *en sursaut*, inopinatò. Vide *Sussaltrire*.

SURSEOIR, differre : ex *Supersedere*. Vide in hac voce.

SUS, super, suprà : ex *Susum*. Vide in hac voce. *Courir sus*. Vide *Super*, & Gloss. med. Græcit. in ἐπάνω.

T.

TAFFETAS, pannus sericeus. Vide *Taffata*.

TAILLE, tessera lignea : ex *Talea*, ramus incisus. Vide in hac voce. Hinc *taille*, præstatio, tributum.

TAILLER, putare, scindere : ex *Talare*, vastare, auferre. Vide in hac voce, & in *Taliare*.

TAILLIS, silva cædua, à *taleis*, fortè, seu ramunculis. Vide *Talerium*, *Talea*, *Talus*.

TALEME

TALEMELIERS, Panifices. Vide *Talemarij.*

TALISMANS, characteres magici. Vide *Talismanus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τελεσματία.

TAMBOUR, *Tabour*, uti vox hæc efferebatur, tympani bellici ſpecies: ex Arab. *Al-rambor.* Vide *Tabur.*

TAMIS, cribrum. Vide *Tamiſium.*

TAMPON, truncus ligneus, quo foramen dolij obturatur: ex *Tappus.* Vide in hac voce.

TAN, pulvis quercus, unde tinctura fit. Hinc *Tanneurs*, tinctores. Vide *Tannum.*

TAPINOIS, aut *Taupinois*, qui inſtar *talparum* latenter ac furtive res ſuas peragunt. Vide *Tapinatio.*

TARABUSTER, vexare. Vide *Arbuſtaritia.*

TARD, *il fait tard*, adveſperaſcit: loquendi formula Græcis hodiernis familiaris. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βράδυ.

TARGE, Pelta: ex Theuton. Vide *Targa.*

TARGER, morari. Vide ſupra *Atarger.*

TARIN, moneta Italica, *Tarentina*, unde etymon. Vide *Tarenus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ταρὶς.

TARTANE, navigij ſpecies Italica. Vide *Tarida*, & Gloſſ. med. Græcit. in Ταρίδιον.

TARTE, placentæ *fartæ* ſpecies. Vide *Tarta.*

TAS, cumulus, ſtrues ariſtarum: Hinc *entaſſer*, ſtruem conficere. Vide *Taſſus.*

TASCHE, defectus, macula: ex *Taſca*, præſtatio agraria ita dicta. Vide in hac voce.

TASSE, vel *Tace*, patera, crater. Vide *Tacea*, & *Taſca.*

TASSEAU, vox fabrorum lignariorum: ex Angl. *Taſſel*, fimbria, vel ex *teſſellus.* Vide in hac voce, & in *Taſſellus.*

TAUDIS, incompoſita rerum congeries: ex *Tuldum.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Τοῦλδον.

TEMPRE, maturè, vox Gallobelg. ex *Temperium.* Vide in hac voce, & in *Temperare*, & *Temporanè.*

TENAILLES, forcipes: ex *Tenaces.* Vide in hac voce, & in *Tenacula.*

TENCER, objurgare: ex *Intentionare.* Vide *Intendere*, & infra *Tenſer.*

TENCHE, merula, piſcis: ex Ital. Vide *Tinca.*

TENDERE, tentorium, ſeu *tendam* explicare. Vide *Tendere.*

TENEBRES, officium Eccleſiaſticum in majori ſeptimana. Vide *Tenebræ.*

TENSER, defendere, tutum facere: ex *Tenſare.* Hinc etiam fortè *tenſer* pro objurgare aliquem tutando. Vide *Tenſare.*

TESTE, caput: ex *Teſta.* Vide in hac voce.

TESTONS, moneta argentea Francica, in qua *caput* Principis exhibetur. Vide in *Moneta*, & *Teſto.*

TENTE, tabernaculum, *tentorium.* Vide *Tenda*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τένδα.

THABIT, pannus ſericeus undulatus. Vide in hac voce.

THIOIS, Theuto, Germanus: ex *Theotiſcus.* Vide in hac voce.

TIERS *& dange.* Vide in *Tertium.*

TIGNE, ſcabies: ex *Tinea.* Vide in hac voce.

TIMBRE, Galea, apex galeæ: ex *Tymbris.* Vide in hac voce.

TIMBRE, faſciculus pretioſarum pellium. Vide *Timbocium*, & *Timbrum.*

TIMON, ex *Temo.* Vide in hac voce.

TINEL, Palatium: ex Succico *Tuna*; vel ex *Tinnulus.* Vide in hac voce.

TIROIR, quomodo Pariſiis; *la Croix du tiroir.* Vide *Tiratorium.*

TISONNER, ex *Titionari.* Vide in hac voce.

TOMBE, ſepulchrum, lapis ſepulcralis: ex Τύμβος, tumulus. Vide *Tumba.*

TOISE, menſura ſex pedum: ex *Tenſa.* Vide in hac voce, & in *Teiſia.*

TOMBER, cadere, procumbere, quaſi in *tumba* volutari. Vide *Tumbrellum.*

TOMBEREAU, birotum verſatile. Vide *Tumbrellum.*

TONLIEU, tributum: ex *Teloneum.* Vide *Telon.*

TONNE, *Tonneau*, dolij, vel vaſis vinarij ſpecies: ex Saxon. Vide *Tunna.*

TORCHE, Tæda *tortilis*, ex funibus cæratis invicem *Contortis.* Vide in *Cerifunibulus.*

TORRELAGE, præſtatio pro fornace in quo avena *torretur.* Vide *Torra.*

TORMENT, *Tormenter*, ex *Tormen*, inteſtinorum vexatio. Vide *Tormentum.*

TORSIE, agger ad Ligeris ripas. Vide *Toreia.*

TORT, Damnum, injuria, &c. ex *Tortus.* Vide in hac voce.

TOUAILLE, mappula, manutergium: ex *Togilla.* Vide *Toacula.*

TOUCHINS, prædones militares. Vide *Tuchinatus.*

TOUDIS, quotidie, *toto die*, vox Gallobelg.

TOUFFE, confectus plumarum globus: ex *Tufa.* Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Græcit. in Τοῦφα.

TOUPET, apex, criſta. Vide *Tipettum.*

TOUR, quod per vices fit. Vide *Turnus.*

TOURAGE, idem quod *geolage*, carcerarium. Vide *Turris.*

TOURBE, niger ceſpes. Vox Theuthon. Vide *Turba.*

TOURNER, *Retourner*, divertere, redire: ex *Tornare.* Vide in hac voce.

TOURNICLE, ſagum militare: ex *Tunicula.* Vide *Tunica.*

TOURNOI, decurſio equeſtris. Vide *Tourneamentum.*

TOURNOIS, moneta in *Turonibus* cuſa. Vide in *Moneta*, & *Turonenſes.*

TOURTE, placenta in *Tortilis* ſpeciem confecta. Vide *Torta*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τόρτα.

TRACE, via, perquiſitio, unde *Tracer*, quærere, Gallobelgis. Vide *Tracea.*

TRAINEAU, ex *Traga*, vel *Trachina.* Vide *Traga.*

TRAINER, trahere, vehere: ex *Traginare*, & *Traga.* Vide in his vocibus.

TRAIRE, jaculari, ſagittam emittere: ex *Trahere.* Vide in hac voce.

TRAMOIS, vel *Tremois*, Triticum *trimenſe.* Vide *Tremiſium.*

TRANCHE'E, vallum, foſſa. Vide *Trencatum.*

TRANCHE'ES, ventris tormina. Vide *Trencata.*

TRANCHER, incidere, ſcindere: ex *tranſcindere.* Vide *Inciſorium.*

TRANSLUISANT, vel Gallobelgæ efferunt, *treſluiſant*, ex *tranſlucidus*. Vide in hac voce.

TRAPPE, muſcipula, tranſenna: ex *trapen*, capere, irretire. Vide *Trappa*.

TRAVEE, trabecularum ſeries, *trabata*. Vide *Trabea*.

TREBUCHET, catapultæ ſpecies, decipula, bilanx: ex *trabecula* fortè, undè *Trebuchetum*. Hinc *trebucher*, cadere, vel ceſpitare. Vide *Trebuchetum*.

TREFFONS, ex *Terra fundus*. Vide *Treſfundus*.

TREILLE, *Treillis*, ſepes cancellata, cancellus: ex *Trilix*. Vide Macula, & *Trelia*.

TREMAIL, rete contextum *maculis trilicibus*. Vide *Tremaclum*.

TREMBLER, tremere: ex *Tremulare*. Vide in hac voce.

TREMPER, *detremper*, diluere: ex *Temperare*. Vide in hac voce.

TREPASSER, ultro progredi, mori: ex Tranſpaſſare. Vide in hac voce.

TREPAIL, locus ubi rei torquentur. Vide *Treſpallium*.

TREPAN, inſtrumentum Chirurgicum: ex Græc. τρυπάν. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Ἀβαντισμός.

TREPIED, menſa tripes. Vide *Tripetia*.

TRESSAILLIR, ex *Tranſilire*. Vide *Treſſalius*.

TREFFE, vel *trece*, crines intexti: ex *trica*. Vide in *Tricina*.

TRETEAU, ſcamnum tripes, quaſi *tritellus*. Vide *Treſtellum*.

TREU, ex *tributum*. Vide in *Trutanus*.

TREVE, induciæ: ex Germ. *Treu*, fides, fides data. Vide *Drudes*, & *Treva*.

TREUIL, Torcular Lemovicenſibus. Vide *Trolium*.

TREUVER, *Trouver*, invenire: ex Gall. *Treu*, tributum, ita ut ſit tributum exigere, invenire. Vide in *Trutanus*.

TRIBUNE, pulpitum, ambo: ex *Tribunal*. Vide *Tribuna*, & *Tribunal*.

TRICHER, implicare, innectere, morari: ex *Tricare*. Vide in hac voce.

TRICOTER, morari, nugari: ex *Tricare*, vel ex *Trico*. Vide in his vocibus.

TRIER, ſeligere: ex Saxon. *Triare*. Vide in hac voce.

TRIFILIERS, artifices qui aurea vel aurea *trifila* innectunt. Vide *Trifilum*.

TRINQUET, ſutoris calcearii inſtrumentum: ex *Taringa*. Vide in hac voce.

TRIPES, interanea. Vide *Tripa*.

TROMPES, *Trompettes*, buccinæ: ex Germ. Vide *Trumpa*.

TROTTER, de equis ſolutariis, quaſi *Tolutare*. Vide *Trotare*.

TROU, ut Gallobelgæ efferunt, *Traus*, foramen: ex *Traugus*. Vide in hac voce.

TROUSSE, *Trouſſeau*, faſciculus. Vide *Trocellus*, & *Troſſa*.

TRUANS, errones, inſtar eorum qui oſtiarium tributum, quod *Treu* appellabant vagantur. Vide in *Trutanus*.

TRUBLE, inſtrumentum piſcatorium. Vide *Trubla*, & *Trullia*.

TRUCHEMAN, Interpres linguarum: ex Gr. vulg. Δραγούμανος. Vide *Drogomundus*, & *Turchimannus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Δραγούμανος.

TRUELLE, ferrum latum quo parietes illinuntur: ex *Trulla*. Vide *Truella*.

TRUFFES, nugæ, fraudes, nequitiæ: ex *Truſa*.

TRUIE, ſcrofa: ex *Troia*. Vide in hac voce.

TRUITE, ex *Trulla*. Vide *Tritula*.

TUER, occidere. Vide *Tutare*.

TUF, lapis friabilis: ex *Tophus*.

TUIAU, canalis: ex Lat. *Tubulus*. Vide *Tuel*.

TURBE, Inquiſitio à Judice delegata: ex *Turba*.

TURCOPLES, milites levis armaturæ: ex *Turcopulus*, & Gloſſ. med. Græcit. in Τοξ

TURELUPINS, ſic dicti Valdenſium. Vide *Turlupini*.

V.

VADACLE, locus ſic dictus Toloſæ. Vide *Vadaculum*.

VAILLANT, magnanimus: ex *Valens*. Vide in hac voce.

VAIR, mus ponticus: ex *Vares*. Vide in hac voce.

VAIROLE, turpedinis ſpecies in pueris: ex *Variola*. Vide in hac voce.

VAISSEAU, navis: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VALET, famulus honorarius, armiger: ex *Letus*, ſeu *Vaſſeletus*. Vide *Valeti*.

VALISE, bulga equeſtris. Vide *Vallegias*.

VANNE, ſeptum ad intercipiendos piſces: ex *Venna*. Vide in hac voce.

VASE, limus terræ. Vide *Vvaſilus*, & *Vvaſtum*.

VASE, ſarcofagum lapideum, Arvernis & Lemovicibus: ex *Vas*. Vide in hac voce.

VASSAL, cliens. Vide in *Vaſſus*.

VAVASSEURS, vaſſalli minores feudales. Vide *Vavaſſor*.

VAUTOUR, vultur. Vide *Velturium*.

VEAUTRE, canis ſpecies: ex *Veltris*. Vide *Canis veltris*.

VELIN, pellis *vitulina*. Vide *Vitulinium*.

VELER, vitulum edere: ex *Vitulare*. Vide in hac voce.

VELOUX, pannus ſericeus *villoſus*. Vide in hac voce, & Gloſſ. med. Gr. in βυσσίνα.

VENAISON, ferina, feræ in *venatione* interfectæ vel captæ: ex *Venatio*. Vide in hac voce.

VENELLE, via ſtrictior, inſtar venæ, vel *Venula*. Vide *Venella*.

VENTAIL, pars galeæ aperta, qua ventus ſeu aër aſpiratur. Vide *Ventaculum*.

VERDIER, officium in foreſtis: qui ſcilicet *viridis*, ſeu ſilvæ æduæ curam habet. Vide *Viridarius*.

VERDIT, teſtimonium jurorum: ex *Verditum*. Vide in hac voce.

VERGER, hortus: ex *Viridarium*. Vide in hac voce.

VERGNER, ripas fluvij aut foſſæ *Virgis*, ſeu palis immiſſis continere. Vide *Guernagium*.

VERGONGNE, ex *Verecundia*. Vide in hac voce.

VERMEIL, rubeus, coccineus: ex *Vermiculus*. Vide in hac voce.

VERRAT, porcus maſculus: ex *Verres*. Vide in hac voce.

VERRUEIL, retis Genus apud Normannos : ex *Verriculum*. Vide *Verrebolum*, & *Vervilium*.

VETER, vetare : *bois veter*, ſilvæ vetitæ, quas ingredi non licet. Vide *Vetatum*.

VIDAME, qui *vices domini* agit : Vide *Vice-dominus*.

VIELLE, *Viole*, *Violon*, inſtrumentum muſicum. Vide *Viola*.

VIERG, magiſtratus juridicus apud Heduos, ex *Vergobretus*. Vide in hac voce.

VIGNETES, ornamenta librorum in marginibus *Vinculorum* inſtar. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βαγδίδια.

VIGUIER, Judex : ex *Vicarius*. Vide in hac voce, & *Vigerius*.

VILLE, Urbs : ex *Villa*. Vide in hac voce.

VINOTIER, inſtitor vinarius. Vide *Vinatarius*.

VIRER, vertere, verſare. Vide *Virare*.

VISIERE, caſſidis pars quæ faciem vel oculos tegit. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Βιζιέρα.

VISIR, præcipuus regni miniſter & Conſiliarius apud Turcos. Vide Gloſſ. med. Græcit. in Οὐεζίρης, & in πρωτοβεζυλίφ.

UN, pro *quidam*. Vide *Unus*, & Gloſſ. med. Græcit. in ἕς.

VOGUER, navigare : ex *Vagari*. Vide *Vogherij*.

VOIAGE, iter : ex *Viaticum*. Vide in hac voce

VOIER, dominus feudalis cui minor juſtitia competit. Vide *Viarius*.

VOILA, ecce, quaſi *Voyez-là*. Vide Gloſſ. med. Græcit. in ἴλα.

VOLER, per vim auferre : ex *Involare*. Vide in hac voce.

VOUGE, cultri vel enſis aut pugionis ſpecies : ex *Vanga*. Vide in hac voce.

VOULT, imago : ex *Vultus*. Vide in hac voce.

VOUTE, concameratio : ex *Volutio*. Vide in hac voce, & in *avolta*.

USAGE, uſus vel tributum ex uſu. Vide *Uſagium*.

USER, uti, frui : ex *Uſare*. Vide in hac voce.

VVAREC, res projecta in mari navis levandæ gratia : ex Saxon. Vide *Vvrecum*.

VVARESCHAIX, aquæductus aquagium : ex Saxon. Vide *Vvaterſcapium*.

VVIOT, cujus uxor mœchatur. Vide *Vvillot*.

Z.

ZENITH, vertex cœli, vox Arabica. Vide *Cenit*.

ZIZIER, gigerium. Vide *Zizerium*.

FINIS.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by